ENGLISH-YIDDISH ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

WAR SERVICE LIBRARY

THIS·BOOK·IS PROVIDED·BY THE·PEOPLE OF·THE UNITED·STATES THROUGH·THE AMERICAN LIBRARY ASSOCIATION FOR THE·USE·OF THE·SOLDIERS AND·SAILORS

SURGEON GENERAL'S OFFICE

LIBRARY.

ANNEX

Section

No. 293291

No. 113, W. D. S. G. O.

3—513

PJ 5117 qA141e 1915

03910090R

NLM 05025809 5

NATIONAL LIBRARY OF MEDICINE

ENGLISH-YIDDISH

ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

ENGLISH-YIDDISH

ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

A COMPLETE LEXICON AND WORK OF REFERENCE IN ALL DEPARTMENTS OF KNOWLEDGE.

PREPARED UNDER THE EDITORSHIP OF

PAUL ABELSON, PH. D.

PUBLISHED BY

THE JEWISH PRESS PUBLISHING COMPANY

NEW YORK

1915.

ענגליש-אידישעס

ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך

א פאָלשטענדיגע און גענויע איבערזעצונג פון אַלע געברויכליכע ענגלישע ווערטער און פראַזען און אַן ענציקלאָפּעדיע פון וויסענשאַפטליכע און טעכנישע אויסדריקע

רעדאגירט פון

דר. פּאַול אייבעלסאָן

AMERICAN LIBRARY ASSOCIATION
SOLDIERS AND SAILORS
CAMP LIBRARY

ארויסגעגעבען פון

טהי דושואיש פּרעס פּאַבלישינג קאָ.

ניו יאָרק

1915

ARMY MEDICAL LIBRARY
293291
WASHINGTON, D. C.

PJ
5117
A141e
1915

COPYRIGHT, 1915,
By THE JEWISH PRESS PUBLISHING CO.
ALL RIGHTS RESERVED.

LIST OF COLLABORATORS

EDITOR-IN-CHIEF

Paul Abelson, Ph. D.

ASSOCIATE EDITORS:

Benzion Hoffman

Louis Landau　　Morris Terman

CONTRIBUTORS AND TRANSLATORS:

Conrad Bercovici	Isaac Hillman	Abraham S. Sachs
Abraham J. Feldman	Ephraim Ish-Kishur	Kalman Tepper
David Hammond	Benedict Meltzer	Bertha Wiernik
	Meyer Wolodarsky	

די רעדאַקציאָן:

הויפּט רעדאקטאָר

ד ר. פּ א ו ל   א י י ב ע ל ס אָ ן

מיט־רעדאקטערע :

בן־ציון האָפמאן (צביון)

מאָרים טערמאן　　לואיס לאנדוי (א. וואָהלינער)

מיטארבייטער און איבערזעצער :

אפרים איש־כישור	דוד העמאָנד	אברהם ש. זאקס
קאָנראד בערקאָוויסי	מאיר וואָלאָדארסקי	קלמן טעפּער
יצחק הילמאן	בערטהא וויערניק	ברוך מעלצער
	אברהם פעלדמאן	

DEDICATED

TO THE MEMORY OF

JACOB SAPHIRSTEIN

געווידמעט

דעם אנדענקען פון

יעקב סאַפּירשטיין ז״ל

PUBLISHERS' NOTE

With the publication of this English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, the Jewish Press Publishing Company is continuing the policy inaugurated by its founder, the late Mr. Jacob Saphirstein, who, in a spirit of patriotic service to the country of his adoption and as a contribution to the welfare of the Jewish population of America, conceived a well-matured plan to meet their intellectual needs.

Mr. Saphirstein realized the importance of acquainting the adult Jewish immigrant with American life, American customs and American thought. It was his conviction that the essentials of the American character—a spirit of tolerance, initiative, energy, optimism and love of freedom—were the very ideals animating the Jewish people. He felt, therefore, that the so-called Jewish problem in America was a comparatively simple one. He reasoned that if the adult immigrant Jew were only given the means to know and understand his new environment, the gain to America and to himself would be inestimable.

It was with these ideas in mind that Mr. Saphirstein founded the Jewish Press Publishing Company some twenty-five years ago when the stream of Jewish immigration to America began. His various efforts—"The Hebrew American," a Jewish weekly published in English with a Yiddish vocabulary, the text books for the study of English in the Yiddish language, a small English-Yiddish and Yiddish-English Dictionary, a "History of the United States" with a parallel Yiddish translation, a "History of the Jews in America" in English and Yiddish editions, "The Jewish Morning Journal," "Der Amerikaner"—all these testify to the constancy and the success of his policy.

In planning the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, Mr. Saphirstein had in mind the creation of an epoch-making work in the history of Jewish culture and in the history of the Jew in America. His aim was more than the mere publication of the largest compilation and translation of English words in any foreign language. Such an effort in itself would be a creditable achievement. But his spirit of enterprise soared much higher. He dreamed of a treasure-house of world culture. For the first time, an Encyclopedic Dictionary would put the Yiddish-speaking people into possession of the results of the world's modern scholarship, science and culture.

To the realization of this dream Mr. Saphirstein gave the last four years of his life. Those competent to judge will fully appreciate the great difficulties involved in the carrying out of this project. Organizing and literary skill, scholarship and erudition were, of course, essential to the success of this enterprise. But these qualities alone would not suffice. The peculiar problem of the Yiddish-speaking American required that in conception and structure the work should meet the needs of the least educated no less than those of the best. In short, the situation called for a staff of editors and collaborators who, in addition to the essential qualities of scholarship, had to have a sympathetic understanding of not only American ideas and ideals, but also the ideals and needs of the Jews in general and of the Jews in America in particular.

The result speaks for itself. The English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, in its full vocabulary drawn from all departments of knowledge and labor, scientific, mechanical, industrial, artistic, professional and practical, surpasses any other similar work. In all other respects we believe that it compares favorably with the best English and American works of this character. We are confident of a favorable verdict from those who know, and of the fullest support from the public which, in the last analysis, constitute the court of last judgment.

THE JEWISH PRESS PUBLISHING CO.

פאָרוואָרט פון די אַרויסגעבער

מיט דער אויסגאבע פון דעם "ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך" מאכט די "דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ." א נייעם שריט אין דער ריכטונג, וועלכע עס האָט איהר געגעבען איהר גרינדער, יעקב סאפירשטיין ז"ל.

אלס ארויסגעבער, האָט זיך יעקב סאפירשטיין געשטעלט א דאָפּעלטע אויפגאבע: ערשטענס, צו בעקענען דעם אידישען אימיגראנט מיט זיין נייער היים, מיט איהר שפּראך, מיט איהר גייסט, מיט איהר געשיכטע און מיט איהרע פּאָליטישע אינסטיטוציאָנען; צווייטענס, העלפען דעם אידען אין זיין שטרעבונג צו וויסען און אויפקלעהרונג.

אָט דיעזע אויפגאבען זיינען אוועקגעלעגט געוואָרען אלס פונדאמענט פאר דער טהעטיגקייט פון דער "דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ." און זיי זיינען געבליבען דער פונדאמענט פון איהר טהעטיגקייט אין פערלויף פון 25 יאָהר ביז היינטיגען טאָג. א פיערטעל יאָהרהונדערט האָט יעקב סאפירשטיין, אן דער שפּיצע פון דער "דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ.", אונערמיעדליך פערפאָלגט דיעזע אויפגאבען. אלע זיינע פערשיעדענע אויסגאבען זיינען געוועזען בעלעבט פון דעמזעלבען גייסט און האָבען געהאט דעמזעלבען צוועק.

"דהי היברו אמעריקען", אן ענגלישע וועכענטליכע אויסגאבע מיט אידישע פערטייטשונגען; פערשיעדענע ענגלישע לעהר-ביכער; א קליינעם ענגליש-אידישעם און אידיש-ענגלישעם ווערטערבוך; "א געשיכטע פון די פערייניגטע שטאאטען" אין ענגליש מיט א אידישער איבערזעצונג; "די געשיכטע פון די אידען אין אמעריקא" אין ענגליש און אידיש; "דער מאָרגען זשורנאל" און "דער אמעריקאנער"—אלע דיעזע פערשיעדענע גרעסערע און קלענערע אויסגאבען פון דער "דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ." זיינען פּראָדוקטען פון איין און דעמזעלבען גייסט און פערקערפּערען איין און דעמזעלבען אידעאל: בעקענען די אידען מיט אמעריקא און זיי מאכען פאר געבילדעטע מענשען.

יעקב סאפירשטיין'ס לעצטע אונטערנעהמונג אין דיעזער ריכטונג איז "דאָס אידיש-ענגלישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערבוך". דיעזער אונטערנעהמונג האָט ער געווידמעט די לעצטע פיער יאָהר פון זיין לעבען. לויט זיין פּלאן, האָט דאָס בעדארפט זיין אן עפּאָכע-מאכענדעס ווערק אין דער געשיכטע פון דער אידישער קולטור און אין דער געשיכטע פון די אידען אין אמעריקא. עס האָט בעדארפט זיין א ווערק, וואָס זאָל ארומנעהמען אלע געביעטען פון וויסענשאפט, טעכניק, קונסט און ליטעראטור, זאָל אין זיך פערקערפּערען דאָס לעצטע וואָרט פון וויסענשאפט און זאָל ענטהאלטען אלע געברויכליכע ווערטער פון דער ענגלישער שפּראך פערטייטשט אויף'ן גענויעסטען און פּינקטליכסטען אופן.

עס איז געווען א ריעזיגע, שווערע אונטערנעהמונג. און שווער איז עס געווען ניט נור דערפאר, ווייל עס האָט זיך געפאָדערט אָרגאניזאציאָנס-פעהיגקייט, פיעל ליטערארישער טאלאנט און א מאסע וויסען און געלעהרזאמקייט. די הויפּט-שוועריגקייט איז געווען צוצופּאסען דאָס ווערק צו די אידישע בעדערפניסע און איבערשאפען די קולטור-אוצרות אויף א אידישען שטייגער אזוי אז עס זאָל קענען צופריעדענשטעלען דעם העכסט-געבילדעטען און זיין אויף'ן העכסטען אופן ניצליך פאר דעם וועניג-געבילדעטען. עס איז דעריבער נויטיג געווען א ספּעציעלער אויסוואהל פון מענשען פאר דיעזער ארבייט מיט ספּעציעלע פעהיגקייטען.

דאָס ריעזיגע ווערק איז ענדליך געשאפען און יעדער קען זיך אליין איבערצייגען, ווי ווייט עס זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען די אויפגאבען, וועלכע די ארויסגעבער האָבען זיך געשטעלט.

אין דער גרויסער צאָהל ווערטער, אין די גענויעסטע און פּינקליכסטע פערטייטשונגען פון די ענגלישע ווערטער און אין די ענציקלאָפּעדישע ערקלערונגען שטייגט "דאָס ענגליש-אידישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערבוך" אריבער אלע אנדערע אויסגאבען פון דעם מין אין אנדערע, ניט-ענגלישע שפּראכען. אין אלע אנדערע הינזיכטען, גלויבען מיר, קען עס זיך מעהר אָדער וועניגער פערגלייכען מיט אלע גרויסע עהנליכע ווערק אין ענגליש.

מיר זיינען זיכער, אז דאָס פּובליקום וועט פערשטעהן דעם גרויסען ווערטה פון אונזער ריעזיגער אויסגאבע און וועט וויסען ווי זי אָבצושעצען.

דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ.

PREFACE

The publishers in their note to the public have indicated the general plan of the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary. The work aims "to put the Yiddish-speaking people into possession of the results of the world's modern science, scholarship and culture." It is for others to judge how far these aims have been realized. For his part, the editor deems it necessary to explain briefly how he met and solved some of the specific problems involved, such as the selection of words, spelling, pronunciation, transliteration, definitions of words, terms, phrases and idiomatic expressions and the use of illustrations and examples.

VOCABULARY

In the selection of words, one result was aimed at, namely, the widest inclusion in strict alphabetical order of words, terms, phrases and idiomatic expressions which are used in all countries where English is spoken. Obsolete, archaic and provincial terms were excluded. Care was taken to make the number of American colloquial and slang expressions as complete as possible.

SPELLING

The problems of spelling which had to be faced were unique and distinctive. The difficulties of English spelling are well known to all. Lexicons of standing in the academic world differ widely on the spelling of many words. For our purpose authoritative choice in the matter of disputed spelling was essential. The staff was therefore obliged to make an exhaustive study of each disputed spelling and to decide in favor of one or the other.

In general, it may be stated that American usage and simplicity of form were the guiding criteria. The scope of the work did not permit any leaning toward spelling reform. In some cases it was absolutely impossible to reject one form of spelling in favor of another. But even in these cases the editor indicated his choice. The word in the less favored form was included, but its definition and use referred by a cross-reference to the spelling chosen by the editor.

PRONUNCIATION

In the matter of pronunciation two problems had to be solved, first, the usual difficulties of accepted variations of pronunciation, and second, the problem of transliterating the pronunciation.

פאָררעדע

די ארויסגעבער פון דעם ״ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוּך״ האָבען שוין אין זייער פאָררעדע אָנגעצייגט דעם פּלאַן און די אויפגאבע פון דיעזען ווערק. דער צוועק איז געווען צו שאפען פאר אידען א קולטור-ווערק און אן אוצר פון וויסענשאפט, וואָס זאָל אין דערזעלבער צייט זיין א פאָלשטענדיגע זאמלונג פון אלע געברויכליכע ענגלישע ווערטער מיט די גענויעסטע און פּינקליכסטע פערטייטשונגען. עס בלייבט, נאטירליך, פאר אנדערע צו אורטיילען, ווי ווייט דיעזע אויפגאבע איז דורכגעפיהרט געוואָרען. די רעדאקציאָן, פון איהר זייט, רעכענט בלויז פאר נויטיג דאָ צו געבען אייניגע ערקלערונגען וועגען א פּאָר איינצעלהייטען פון דער ארבייט און ווי זי האָט געלעזט די פראגען, וואָס זיינען מיט דער ארבייט געווען פערבונדען, ווי למשל: דער אויסוואהל פון ווערטער און אילוסטראציאָנען, די אויסלעגונג, די אויסשפּראך, די איבערזעצונגען און ערקלערונגען, די איינפיהרונג פון ענגלישע פראזען צו ערקלערען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער א. ז. וו.

דער אויסוואהל פון ווערטער.

אונזער שטרעבונג איז געווען צו געבען אין דעם ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך אלע געברויכליכע ווערטער פון דער ענגלישער שפּראך, אלע ווערטער, וואָס ווערען געברויכט אין דער ליטעראטור און אין לעבען. אויסגעשלאָסען געוואָרען זיינען בלויז פערעלטערטע ווערטער, וועלכע ווערען מעהר ניט געברויכט, און פּראָווינציאליזמען, דאָס הייסט, ווערטער און אויסדריקע, וועלכע ווערען געברויכט בלויז פון א קליינעם טייל פון דער בעפעלקערונג אין געוויסע געגענדען. דערפאר זיינען אָבער אין דעם ווערטערבוך אריין די מייסטע אמעריקאנישע פאָלקס-אויסדריקע און ווערטער פון דעם אמעריקאנישען ענגלישען פאָלקס-זשארגאָן.

אויסלעגונג.

די פראגע פון אויסלעגען די ענגלישע ווערטער איז אָפט געווען א גאנץ שווערע. ווי עס איז בעקאנט, ווערען פיעלע ענגלישע ווערטער פערשיעדענארטיג אויסגעלעגט. עס איז דעריבער נויטיג געווען, אז מיר אליין זאָלען פעסטשטעלען די פּאסיגע אויסלעגונג נאָך אן אויספיהרליכען שטודיום.

אין אלגעמיין האָבען מיר זיך דאָ געהאלטען אָן דער אויסלעגונג, וואָס איז אָנגענומען אין אמעריקא און אָן די איינפאכערע פאָרמען, אויסמיידענדיג די גאָר נייעסטע רעפאָרמען. אין אייניגע פעלע וואו עס איז געווען אונפּראקטיש אויסצולאָזען געוויסע פאָרמען פון אויסלעגען א וואָרט, האָבען מיר געגעבען אלע פערשיעדענע פאָרמען. אָבער אויך אין דיעזע פעלע האָבען מיר געמאכט אונזער אייגענעם אויסוואהל דערמיט וואָס מיר האָבען איבערגעזעצט דאָס וואָרט אין דער פאָרם, וואָס איז, נאָך אונזער מיינונג, די ריכטיגסטע און צו דיעזען וואָרט האָבען מיר אָבגעשיקט די אנדערע ווערטער.

די אויסשפּראך.

אין דער פראגע פון דער אויסשפּראך האָבען מיר געהאט פאר זיך צוויי פּראָבלעמען: ערשטענס, די פערשיעדענארטיגע אויסשפּראך פון געוויסע ענגלישע ווערטער; צווייטענס, די פּראָבלעם, ווי איבערצוגעבען די אויסשפּראך פון די ענגלישע ווערטער אין אידיש.

דיא ערשטע פּראָבלעם איז געלעזט געוואָרען אויף דעמזעלבען שטייגער ווי די פראגע פון אויסלעגען, דאָס הייסט, נאָך א גענויער אויספאָרשונג, האָבען מיר פעסטגעשטעלט די אויסשפּראך, וועלכע איז, נאָך אונזער מיינונג, די פּאסיגסטע. וואָס אָנבעלאנגט דער צווייטער פּראָבלעם, איז ניט מען האָט געקענט און ניט עס איז געווען ווינשענסווערטה איינצופיהרען ספּעציעלע צייכענס פאר דער אָדער יענער אויסשפּראך פון אן ענגלישען קלאנג, ווייל עס איז מעגליך געווען כמעט גענוי איבערצוגעבען די ענגלישע אויסשפּראך דורך אידישע בוכשטאבען.

וואָס פאר צייכענס מען זאָל ניט איינפיהרען, וועט מען דאָך ניט קענען אין גאנצען ערקלערען ווי מאנכע ענגלישע קלאנגען און מיטעל-קלאנגען ווערען ארויסגערעדט, ווי למשל, די קלאנגען a, o און u פאר א r. דער אויסלענדער קען זיך בלויז דעמאָלט אויסלערנען די אויסשפּראך פון דיעזע קלאנגען, ווען ער הערט, ווי זיי ווערען ארויסגערעדט. אזוי ווי דער אויסלענדער איז גענייגט ארויסצורייען th ווי א ״ד״, האָבען מיר גערעכענט פאר נויטיג איבערצוגעבען דיעזע קלאנגען דורך ״טה״. דער

As in spelling, the necessities of the situation called for a definite choice by the editor after thorough investigation. As to the second, keys for pronunciation and symbols were neither feasible nor desirable. The use of the available Yiddish consonants and vowels and a few special combinations of these was found to be a satisfactory way of transliterating. In almost all cases the sounds and the middle sounds were thus given. In a very few instances it was not possible to do this, such as for example, the proper sound to the letters "o," "a" and "u" before "r." The sound "th" presented special difficulties. This sound, as has been well said, is unteachable though learnable. Since the foreigner is more likely to err by pronouncing the "th" like a "d," we leaned in our transliteration towards "t". The complete scheme of transliteration is explained in the Yiddish preface. The words as transliterated are not syllabified but only separated for the purposes of pronunciation and accent.

DEFINITION

The Yiddish-speaking population of America consists chiefly of adult immigrants and presents the widest variety of intellectual training and capacity, from the university-trained student to the workman whose opportunities for mental development have opened up only with his arrival here. All groups however find the acquisition of English and acquaintance with American life and thought absolute necessities.

It is obvious that the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary will be of great value to the educated immigrant. He will find clear, accurate and comprehensive definitions of those words, terms and phrases that are current among educated classes in the English-speaking world. On the other hand, no less care was given to meet the needs of the untaught. In defining even the most elementary words or terms, it was assumed that the person consulting the dictionary had nothing to unlearn and everything to acquire about the meaning and use in question. By explanation, by illustration, by examples in English or in Yiddish, by cross-reference to synonymous or analogous words, the meaning given in the simplest Yiddish is made clear even to one who possesses only the bare rudiments of an education.

Definition was confined exclusively to the *present* meaning and use of words. The most common meaning and widest use of the words were given first, then shades of meaning. In most instances words which have a special meaning when used in connection with other words were given with these others as phrases. Where necessary for the sake of clearness of defini-

גאנצער פלאן, וואָס מיר האָבען אָנגענומען, צו בעצייכנען די ענגלישע קלאנגען דורך ענטשפּרעכענדע אידישע, ווערט ווייטער איבערגעגעבען אין א בעזונדערער ערקלערונג.

פערטייטשונגען און ערקלערונגען.

אונזער "ענגליש-אידישעס ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך" איז בעשטימט פאר אלע אידען, אָהן אויסנאהמע, פון דעם העכסט-געבילדעטען ביז דעם אם ווענינגסטען געבילדעטען, פאר דעם אידען, וואָס הויבט זיך ערשט אָן צו לערנען ענגליש און פאר דעם אידען, וואָס קען שוין ענגליש. די פערטיי-טשונגען און ערקלערונגען האָבען דעריבער געמוזט זיין אזעלכע, וואָס זאָלען קענען צופריעדענשטעלען אלע קלאסען אידען. די פערטייטשונגען זיינען קלאָר, פּשוט, פינקטליך און אויספיהרליך. עס ווע-רען געגעבען אלע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער און אלע שאטירונגען פון דיעזע בעדייטונגען. דער וואָס קען שוין ענגליש וועט לערנען נאָך מעהר און ווער עס קען נאָך ניט די ענגלישע שפּראך וועט פון דעם ווערטערבוך קענען אָנהויבען צו לערנען.

אין דער פערטייטשונג פון די ענגלישע ווערטער האָבען מיר געשטרעבט צו געבען די בעדייטונגען, וועלכע די ווערטער האָבען איצטער. די פערעלטערטע און פארצייטיגע בעדייטונגען זיינען מייסטענס אויסגעלאָזען געוואָרען. אין דער איינאָרדנונג פון די פערשיעדענע בעדייטונגען פון איין און דעמזעל-בען וואָרט האָבען מיר זיך געהאלטען אָן דעם כלל, אז די מעהר געברויכליכע און געוועהנליכע קומען צום ערשטען. ווען געוויסע ענגלישע ווערטער האָבען א ספּעציעלע בעדייטונג אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער, ווערט געגעבען די גאנצע פראזע און דערצו אין דערזעלבער אלפאבעטישער אָרדנונג ווי איינצעלנע ווערטער. אום קלאָרער צו מאכען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון איין און דעמזעל-בען וואָרט, ווערען אָפט די בעדייטונגען נומערירט און עס ווערען אונטען געגעבען ענגלישע פראזען אונטער ענטשפּרעכענדע נומערען, צו צייגען, ווי דאָס וואָרט ווערט געברויכט.

אין דעם אויסוואהל פון ענגלישע פראזען צו אילוסטרירען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער האָבען מיר זיך געמוזט צופּאסען צו די ספּעציעלע פאָדערונגען, וועלכע מען קען שטעלען צו אזא ווערטערבוך ווי אונזערער, און אנשטאט צו געבען אויסציגע פון בעקאנטע ליטע-ראַרישע ווערק, ווי עס איז אָנגענומען אין די גרויסע ענגלישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערביכער, האָ-בען מיר געגעבען פּשוט'ע, אלטעגליכע פראזען.

די אידיאָמען, דאָס הייסט, די אייגענארטיגע שפּראך-אויסדריקע, וועלכע לאָזען זיך ניט איבער-זעצען בוכשטעבליך אין אן אנדער שפּראך, זיינען ביי אונז איבערגעזעצט פריי, מייסטענס דורך ענט-שפּרעכענדע אידישע אידיאָמען.

אילוסטראציאָנען.

מיט דעם אויסוואהל פון אילוסטראציאָנען האָבען מיר אויך בעצוועקט די ספּעציעלע צופּאסונג צו די אידישע פאָדערונגען. די אידישע שפּראך איז זעהר אָרים אין ווערטער אויף'ן געביעט פון נאטור-געשיכטע, נאוויגאציאָן, ערד-ארבייט א. ז. וו. דעם אידען פעהלט די בעקאנטשאפט מיט פיעלע פאכען, פּראָפעסיאָנען און מלאכות. עס איז דעריבער ניט נור נויטיג געווען צו שאפען מאסען נייע ווערטער, נאָר עס איז אויך נויטיג געווען צו געבען ביי די ווערטער אילוסטראציאָנען און בילדער, אום קלאָר צו מאכען זייער בעדייטונג. מיר האָבען, אלזאָ, אריינגעבראכט ספּעציעלע אילוסטראציאָנען, אויסער די יעניגע וואָס ווערען געוועהנליך געגעבען אין אלע ווערק פון דעם מין.

דער ענציקלאָפּעדישער טייל.

אין דער צוזאמענשטעלונג פון דעם ענציקלאָפּעדישען טייל פון ווערטערבוך האָט די רעדאקציאָן זיך גערעכענט מיט אלע מעגליכע קלאסען פון אידישען פאָלק: מיט דעם געבילדעטען אויסלענדער, מיט דעם פּראָפעסיאָנעלען מענשען, מיט דעם סטודענט, מיט דער הויז-ווירטהין, מיט דעם פערמער, מיט דעם בעל-מלאכה און מיט דעם הענדלער. דאָס ווערק איז פול מיט קליינע ארטיקלען און אָב-האנדלונגען איבער די פערשיעדענסטע געגענשטענדע. עס זיינען פאראן פיעלע טויזענדע ערקלערונגען פון טערמינען אויף'ן געביעט פון נאטור-וויסענשאפט, פיזיאָלאָגיע, פּסיכאָלאָגיע, קונסט, פילאָזאָפיע, רעליגיאָן, מאטעמאטיק, געשיכטע, פּאָליטיק, פּאָליטישער עקאָנאָמיע, סאָציאָלאָגיע, האנדעל, אינ-דוסטריע א. ז. וו.

די ערקלערונגען זיינען שטרענג וויסענשאפטליך, זיינען פאָרזיכטיג אויסגעארבייט און זיינען בע-

tion, the different meanings of a word were grouped numerically and appropriate illustrative examples in English added.

The conventional method of using phrases and quotations from literary masterpieces to illustrate the meaning and use of words was obviously unsuitable for our purpose, since such phrases and quotations can have significance only to those who are well acquainted with English literature. Accordingly, phrases and quotations of ordinary conversational usage were given as a more serviceable aid to definition. Idioms were likewise treated in an original manner. Every idiomatic expression was translated freely by the equivalent Yiddish idiom.

ILLUSTRATIONS

The selection of illustrations requires some explanation. In the field of natural history, seafaring, handicraft and in many other domains there is a paucity of words in the Yiddish language. In parts this deficiency was supplied by suitably coined words, and in such instances the use of illustrations was indispensable. We have also included an abundance of illustrations of the simplest tools, machinery, agricultural implements and utensils in daily use. The Yiddish population of America was largely reared in rural and small suburban communities in Europe. Illustrations of the character mentioned will help these people adapt themselves to the enlarged material surroundings of American city and country life.

ENCYCLOPEDIC MATTER

In the selection of encyclopedic matter, the needs of all groups were considered, those of the educated foreigner, the professional man, the student, the business man, the mother and housewife, the farmer, the artisan and the tradesman. The work abounds in carefully prepared authoritative and up-to-date articles on the most important terms in the field of physical, natural and mental science, of technology and handicraft, of philosophy and art, of religion and theology, of mathematics, of general and American history, of politics, economics and sociology, of commerce, trade and industry, of American customs, manners and life.

The treatment of expressions for ideas which of necessity are matters of controversy was studiously unbiased. The aim throughout has been to define a term exactly in the way in which the group to whom the term belongs would define it.

גרינדעט אויף די נייעסטע וויסענשאפטליכע פאָרשונגען. די טערמינען, וואָס האָבען צו טהאָן מיט אידעאלען, געזעלשאפטליכע ריכטונגען און סאָציאל־פּאָליטישע לעהרען, זיינען אין אונזער ווערטערבוך ערקלערט געוואָרען מיט שטרענגער אונפּארטייאישקייט. אונזער שטרעבונג איז דערביי געווען צו ערקלערען דיעזע טערמינען אזוי ווי זיי ווערען געוועהנליך פערשטאנען פון די אָנהענגער פון די דאָזיגע לעהרען, ריכטונגען אָדער אידעאלען.

די אידישע שפּראך.

איבער הונדערט און צוואנציג טויזענד ענגלישע ווערטער געפינען זיך אין אונזער "ענגליש־אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך". ענגליש איז די רייכסטע שפּראך וואָס אָנבעלאנגט איהר ווערטער־שאץ. די ענגלישע שפּראך פערמאָגט מעהר ווערטער ווי וועלכע ניט איז אנדערע שפּראך. פאר יעדען בעגריף האָט זי פיעלע פערשיעדענע ווערטער און יעדעס וואָרט האָט פיעלע בעדייטונגען.

אין פערגלייך מיט דער ענגלישער שפּראך איז אונזער אידיש, אלס א יונגע שפּראך, אלס א פאָלקס־שפּראך, אלס א שפּראך מיט זעהר א יונגער און בעשרענקטער ליטעראטור, זעהר און זעהר אָרים.

דיא אידישע שפּראך געפינט זיך איצטער אין פּראָצעס פון ענטוויקלונג און פאָרמירונג. יעדעס נייע ערנסטע ווערק פון פערהעלטנישמעסיג ... פון פּראָגרעסיווע אידישע שרייבער העלפט מיט דיעזער ענטוויקלונג און פאָרמירונג. מיר גלויבען אָבער, אז עס וועט ניט זיין איבערטריבען, ווען מיר וועלען דאָ מאכען די בעהויפּטונג, אז קיין ווערק האָט נאָך ניט בייגעטראָגען אזוי פיעל צו דער בערייכערונג און פאָרמירונג פון דער אידישער שפּראך, ווי אונזער "ענגליש־אידישעס ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך".

צו דער איבערזעצונג פון די פיעלע, פיעלע צעהנדליגע טויזענדע ווערטער פון דער אונגעהייער־רייכער ענגלישער שפּראך זיינען מיר צוגעטראָטען מיט דיא געצעהלטע פאָר טויזענד אידישע ווערטער. עס האָבען אונז געפעהלט ווערטער פאר פיעלע אבסטראקטע בעגריפען. מיר האָבען ניט געהאט קיין נעמען פאר הונדערטע פלאנצען, חיות, פיש, אינזעקטען און אזוי ווייטער, וועגען וועלכע דער איד האָט לחלוטין קיין בעגריף ניט און פאר וועלכע ער האָט ניט קיין נעמען אין זיין שפּראך. עס האָבען אונז געפעהלט דיא איינפאכסטע ווערטער צו בעצייכנען אינסטרומענטען. עס האָבען זאָגאר געפעהלט אידישע ווערטער וואָס ווערען געברויכט ביי שניידעריי, שוסטעריי, סטאָלעריי און אזוי ווייטער, ווייל די מייסטע ווערטער פון דיעזען סאָרט זיינען ענטנומען אין רוסלאנד — פון דער רוסישער שפּראך, אין גאליציען און רומעניען — פון דער דייטשער און אין אמעריקא — פון דער ענגלישער.

און דעריבער איז עס אויסגעקומען, אז די מייסטע ענגלישע ווערטער האָט מען אין אונזער ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך ניט נור בעדארפט איבערזעצען, נאָר מען האָט אויך בעדארפט שאפען די נויטיגע ווערטער פאר דער איבערזעצונג אָדער זייערע פאָרמען אָדער ביידע צוזאמען.

דערצו איז געווען נאָך איין שוועריגקייט. מען האָט ביי דער איבערזעצונג געמוזט אין זינען האָבען, אז מיט אונזער ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך וועלען זיך בענוצען אידען פון פערשיעדענע לענדער. מען האָט בעדארפט נעהמען אין אנבעטראכט, אז פערשיעדענע זאכען האָבען פערשיעדענע נעמען אין גאליציען, רומעניען, רוסלאנד און אמעריקא.

עס קומט אויף אזא אופן אויס, אז מען האָט זיך ניט אימער געקענט פריי בענוצען אפילו מיט יענע ווערטער, וועלכע זיינען שוין אין געברויך ביי געוויסע טיילען פון אידישען פאָלק, אויס מורא, אז זיי וועלען קלינגען טערקיש פאר אנדערע אידען.

און נייע ווערטער, א גרויסער שטראָם נייע ווערטער האָט זיך אונבעדינגט געפאָדערט, ערשטענס, אום צו קענען איבערזעצען די אונגעהייער־גרויסע צאָהל ענגלישע ווערטער און, צווייטענס, אום צו לעגען דעם פונדאמענט פאר א אידישער שפּראך, וועלכע זאָל קענען געברויכט ווערען אויף אלע געביעטען פון מענשליכען דענקען. די ארבייט איז געווען א ריעזיגע, אָבער זי איז ווערטה געווען די מיה.

צום אלעם ערשטען האָבען מיר אריינגעבראכט אין אונזער ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך אלע יענע וויסענשאפטליכע טערמינען, ווערטער און אויסדריקע, וועלכע האָבען בעקומען בירגער־רעכטע אין אלע שפּראכען פון די ציוויליזירטע פעלקער, וועלכע מען געברויכט שוין טיילוויז ביי אונז און וועלכע מען וועט נאָך מעהר מוזען געברויכען אין דער ווייטערער ענטוויקלונג פון אונזער שפּראך. אום אָבער דיעזע שווערע ווערטער זאָלען ניט בלייבען קיין פּוסטע קלאנגען פאר די געברויכער פון אונזער ווערטערבוך און אום זיי זאָלען קענען אריינגעהן אין געברויך, איז ביי אונז איינגעפיהרט געוואָרען, אז יעדעס וואָרט אזעלכעס זאָל גענוי ערקלערט ווערען אין פּשוט'ע ווערטער.

פאר נעמען פון חיות, פלאנצען, פיש און אזוי ווייטער, פאר וועלכע מען האָט ניט געפונען קיין

INFLUENCE ON THE YIDDISH LANGUAGE

An important result of the publication of the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary will be its influence on the development of the Yiddish language. As indicated above, Yiddish is a language of few words when compared with English. It was therefore necessary to adopt and incorporate thousands of words that form a part of the world's languages into the former tongue. In the accomplishment of this task, the standards of orthography and word-formation which were adopted, will undoubtedly have an important influence on the future growth of Yiddish. Students of this phase of language development will be interested in the editor's special note on this subject in the Yiddish preface.

ACKNOWLEDGMENTS

The editor desires to express his thanks to all his colleagues and collaborators, whose cooperation made the success of this vast and unusual undertaking possible.

He is particularly indebted to Mr. Benzion Hoffman, Mr. Louis Landau and Mr. Morris Terman, the associate editors. Their devotion, self-sacrifice, genuine and constant interest in the work, their unfailing industry must forever stand out as a manifestation of the true spirit of scholarship.

To Mr. S. Vaisberg the success of the mechanical details of the work is mainly due. Only those familiar with the printer's art can fully appreciate the technical difficulties involved in the publication of a bilingual dictionary in the Semitic and Aryan languages. Mr. Vaisberg was ably assisted by Mr. M. Milch, Mr. T. Glass and Mr. M. Davidow.

But above all, the editor owes a debt of gratitude to the late lamented Mr. Jacob Saphirstein, the founder and manager of the Jewish Press Publishing Company. His vision it was which conceived the value and significance of the work. The full measure of confidence, sympathy and support which he gave to the editor has made its realization possible.

PAUL ABELSON.

New York, December 21, 1914.

ווערטער אין דער אידישער שפּראַך, האָט מען זיך געמוזט ווענדען צו צוויי שפּראַכען, פון וועלכע אידיש האָט געשעפּט ווערטער־שטאָף מיט דער פולער האנד — צו דייטש און צו רוסיש. הויפּטזעכליך אָבער האָט מען זיך אין אונזער ווערטערבוך בענוצט מיט דייטשע ווערטער שוין פּשוט דערפאַר, ווייל דייטש איז אם נעהנטסטען צו אידיש און דייטשע ווערטער פּאַסען זיך אם בעסטען אריין אין דער אידישער שפּראַך און ווערען לייכטער פערדייהט אין אונזער מאמע־לשון. רוסישע ווערטער זיינען געברויכט געוואָרען מייסטענס אזעלכע, וועלכע האָבען זיך שוין מעהר אָדער ווייניגער צוזאַמענגעלעבט מיט אידיש. ניט זעלטען זיינען געברויכט געוואָרען אי דאָס דייטשע אי דאָס רוסישע וואָרט.

אויך די געוועהנליכע אידישע ווערטער איז מען אָפט געוואָען געצוואונגען צו געבען עטליכע מיט אמאָל. דאָס האָט מען זיך אזוי נוהג געווען אין דעם פאַל, ווען די ווערטער זיינען געווען פּראָווינציאַליזמען. דערמיט איז דערגרייכט געוואָרען א דאָפּעלטער ציעל: ערשטענס, האָט מען דאָס ענגלישע וואָרט געמאַכט פערשטענדליך פאַר אַלע אידען און צווייטענס, האָט מען אריינגעבראַכט אין דער אידישער שפּראַך ווייניג־בעקאַנטע ווערטער, וועלכע ווע֫לען וואהרשיינליך שפּעטער אלגעמיין אָנגענומען ווערען אין דער אידישער ליטעראַטור.

דערפון זאָל אָבער ניט געצויגען ווערען דער פאַלשער שלוס, אז מיר האָבען גענומען אַלע ווערטער, וועלכע עס זיינען אונז נור געקומען צו דער האַנד. אין דער צייט, ווען מיר האָבען זיך געגעבען די גרעסטע מיה צו קריגען די נויטיגע ווערטער וואו מיר האָבען זיי נור געקענט געפינען, האָבען מיר זיך אָבער געגעבען נאָך מעהר מיה אויסצוקלייבען די פּאַסיגסטע, דאָס הייסט, אזעלכע, וואָס זיינען אם מעהרסטען פערשפּרייט, אָדער זיינען אין זייער פאָרמע נעהנטער צו דער אידישער ליטעראַרישער שפּראַך, צו איהרע גראַמאַטיקאַלישע פאָרמען און צו איהר גייסט. וואו עס האָט זיך נור געלאָזט, האָבען די דייטשע ווערטער בעקומען א אידישע פאָרמע.

אריינברייגענדיג נייע ווערטער און נייע פאָרמען פון ווערטער, האָבען מיר אויך אין זינען געהאַט אויסצואַרבייטען מעהר אָדער ווייניגער פעסטע גראַמאַטיקאַלישע כללים און אן אויסגעהאַלטענע אויסלעגונג פון ווערטער.

מיר זיינען זיכער, אז אין דער ווייטערער ענטוויקלונג פון אידיש וועט אונזער גרויסעס ווערק דיענען אלס וויכטיגער פאַקטאָר און יעדער אידישער שרייבער און יעדער פאָרשער פון אידיש וועט אונזער ווערטערבוך קענען און מוזען געברויכען אלס רעפערענץ־בוך.

דאַנקזאַגונגען.

צום שלום וויל דאָ דער רעדאַקטאָר אויסדריקען זיין הערצליכען דאַנק צו אַלע זיינע קאָלעגען און מיטאַרבייטער, וועלכע האָבען דורך זייער אַרבייט געמאַכט מעגליך דעם ערפאָלג פון דיעזער ריעזיגער, אונגעוועהנליכער אונטערנעהמונג.

ער פיהלט זיך ספּעציעל פערפליכטעט צו די העררן בן־ציון האָפמאַן (צביון), לואיס לאַנדוי (א. וואָהלינער) און מאָררים טערמאַן, זיינע מיט־רעדאַקטערע. בלויז מענשען מיט אמת'ער ליעבע צו דער וויסענשאַפט האָבען געקענט, ווי זיי, ארויסצייגען אזא טיעפען אינטערעס, אזא איבערגעבענהייט און אזא גרינדליכקייט אין דער פערפאָלקאָמונג פון דיעזען ווערק.

הערר סעמיועל ווייסבערג האָבען מיר צו פערדאַנקען דעם ערפאָלג פון דער טעכנישער זייט פון דעם ווערטערבוך. נור די יעניגע, וואָס זיינען בעקאַנט מיט'ן דרוק־פאַך, ווע֫לען קענען אָבשאַצען די גרויסע טעכנישע שוועריגקייטען אין אזא אויסגאַבע ווי אונזערע. הערר ווייסבערג'ס פעהיגע מיטהעלפער אין דער טעכנישער אָבטיילונג זיינען געווען הערר מ. מילך, הערר ט. גלאַס און הערר מ. דייווידאָוו.

אָבער די טיעפסטע דאַנקבאַרקייט און אָנערקענונג פיהלט זיך דער רעדאַקטאָר פערפליכטעט אויסצודריקען דעם זעליגען יעקב סאַפּירשטיין, דעם גרינדער און פערוואַלטער פון דער "דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ." ער האָט געשאַפען דעם געדאַנק וועגען דיעזער אונטערנעהמונג און ער האָט מעגליך געמאַכט די פערווירקליכונג פון דיעזען געדאַנק דורך זיין צוטרויען צו דער רעדאַקציאָן, זיין מיטווירקונג און סימפּאַטיע.

פּ א ו ל א י י ב ע ל ס אָ ן.

ניו יאָרק, 21טען דעצעמבער, 1914.

ערקלערונג וועגען דער אויסשפּראַך

1. די אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער אין אידיש ווערט אין דיעזען ווערטערבוך פאַנאַנדערגעטיילט אין בעזונדערע זילבען דורך שטריכעלעך (—).
2. די ווערטער ווערען פאַנאַנדערגעטיילט אין זילבען ניט לויט די גראַמאַטיקאַלישע כללים, נאָר, צוליעב בעקוועמ־ליכקייט, לויט זייער אויסשפּראַך.
3. דער אַקצענט פון אַ וואָרט ווערט אָנגעדייטעט אין ענגליש און אין אידיש דורך דעם צייכען (′).
4. מאַנכע ענגלישע קלאַנגען קענען ניט גענוי איבערגעגעבען ווערען דורך ענטשפּרעכענדע אידישע קלאַנגען, ווי עס איז שוין אָנגעצייגט אין דער פאָררעדע צו דיעזען ווערק. אין אַזעלכע פעלע זיינען אין דעם ווערטערבוך אין דער אידישער אויסשפּראַך געברויכט יענע אידישע קלאַנגען, וואָס זיינען אַם נאָהענטסטען צו די ענט־שפּרעכענדע ענגלישע. פאָלגענדע אידישע קלאַנגען האָבען פאָלגענדע בעדייטונג אין דער אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער:
   - א) אַה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג אַ.
   - ב) אָה בעצייכענט אַ ברייטען קלאַנג אָ.
   - ג) אָו בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג אָ.
   - ד) עה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג ע.
   - ה) וה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג ו.
   - ו) יע בעצייכענט: ערשטענס, אַ לאַנגען קלאַנג י, ווי אין וואָרט "ליעבע" אָדער דעם וויכען קלאַנג ע, ווי אין וואָרט "יענער".
   - ז) יעי בעצייכענט דעמזעלבען קלאַנג יע ווי אין וואָרט "יענער" מיט אַ צוגאָב פון אַ י צו ענדע.
   - ח) יי בעצייכנען: ערשטענס, אַ צירה (..) אָדער דעמזעלבען קלאַנג ווי אין "ריידען"; צווייטענס, דעמזעלבען קלאַנג ווי ײַ.
   - ט) אַי בעצייכענט דעמזעלבען קלאַנג ווי עס האָבען יי אין וואָרט "זיין".
   - י) ײַ, יַה און יה בעצייכנען די צוזאַמענגיסונג פון צוויי קלאַנגען י אָדער אַן אויסגעצויגענעם קלאַנג י.
5. אין דער אידישער אויסשפּראַך פון די קלאַנגען w, gu און qu ווערט אין דיעזען ווערטערבוך צוגעגעבען אַ ה, אום צו בעצייכנען די אייגענאַרטיגקייט, מיט וועלכער דיעזע קלאַנגען ווערען אַרויסגערעדט אין ענגליש.

פערקירצונגען און ראשי תבות:

אין אידיש.

- א. ד. ג. ....און דאָסגלייכען.
- א. ז. וו. ....און זאָ ווייטער.
- איל. ....אילוסטראַציאָן.
- ד. ה. ....דאָס הייסט.
- ז. ....זעה.

אין ענגליש.

- *a.* .... adjective
- *adv.* .... adverb
- *c.* .... conjunction
- *int.* .... interjection
- *n.* .... noun
- *pr.* .... pronoun
- *prep.* .... preposition
- *v.* .... verb

LIST OF COLORED PLATES

Pages

BIRDS OF THE UNITED STATES........................ (between) 126—127

DIAGRAM ILLUSTRATING THE PRIMARY COLORS AND
THEIR COMBINATIONS OR TINTS..................... (facing) 250

NORTH AMERICAN FOOD AND GAME FISHES............ (facing) 504

NATIONAL FLAGS.................................... (between) 506—507

CULTIVATED FRUITS................................. (between) 538—539

NORTH AMERICAN GAME BIRDS......................... (between) 548—549

GEMS .... (between) 556—557

GRASSES AND THEIR ALLIES.......................... (between) 586—587

BLOODVESSELS OF THE HUMAN BODY................ (between) 656—657

BUTTERFLIES AND MOTHS............................. (facing) 904

SPECIMENS OF ORNAMENTAL ENAMELING.............. (facing) 972

A

A, a (איי) דער ערשטער בוכשטאב פון
דער *a-b-c*

a *a. and prep.* (ע) א, איין ; צו, אין ;
אויף.

A 1 (איי הוואן) ערשטע זארט ; ערשטע
קלאסע.

It was a first-class entertainment, it was **A1.**

aal *n.* (אהל) א מין ווארצעל צו פארבען
רויט.

aam *n.* (אהם) אן אייל ; אזא מאס אין
האלאנד צו מעסטען אויל און וויין [אלם
וויין מאס האלט זיא 41 ענגלישע גאלאן
און אלם אויל=מאס—37].

aard′vark *n.* (ארד′-ווארק) דער ערד=
שוויין [אין זיד=אפריקא].

Aardvark

aard′wolf *n.* (ארד′-הוואולף) דער ערד=
וואלף [אזא זיד=אפריקאנישע חיה וועל=
כע איז עהנליך צו א היענע און שפייזט
זיך מיט אינזעקטען].

Aardwolf

Aaron′ic *a.* (ע-ראנ′-איק) וואס איז
שייך צו אהרן הכהן.

Aaron′ical *a.* (ע-ראנ′-אי-קעל) וואס
איז שייך צו די כהנים [וועלכע קומען
ארויס פון אהרן הכהן].

Aar′on′s-rod *n.* (ער′-אנז-ראד) אהרן′ס
שטעקען [אזא ארנאמענט וואס בעשטעהט
פון א שטעקען פון וועלכען עס שפראצען
בלעטער פוןביידע ענדען, אדער א שטע=
קען ארום וועלכען עס איז ארומגעדרעהט
א שלאנג].

Ab *n.* (עב) דער חודש אב.

A. B. (איי בי) די ראשי תבות פון
די ווערטער *Artium Baccalaureus*
א בילדונגס טיטול פאר סטודענטען וואס
ענדיגען אן אוניווערזיטעט.
ז. *bachelor of arts*

ab′aca *n.* (עב′-ע-קא) א מין פלאקס [וואס
וואקסט אין אזיען].

ab′acist *n.* (עב′-ע-סיסט) א בעל=חשבון,
א רעכנער.

aback′ *adv.* (ע-בעק′) 1. צוריק ; ריק=
ווערטס ; צוריקגעטראטען ; פון הינטען ;
פון ווייטען ; 2. מיט דעם ווינד אנטקעגען
[וועגען א שיף]; מיט די זעגעל אין דער
ריכטונג פון ווינד ; 3. מבולבל.

1. Eight days **aback.** 2. They lay the sails **aback.** 3. He was taken **aback** when he heard the remark.

abac′tio *n.* (ע-בעק′-שי-או) א מפיל דורך
קינסטליכע מיטעל.

abac′tion *n.* (עב-עק′-שאן) דאס אוועק=
גנב′ענען פיעל בהמות מיט א מאל און זיי
אוועקפיהרען.

In the cattle raising districts of the West, **abaction** is a crime severely punished.

abac′tor *n.* (עב-עק′-טאר) א פיה=גנב.

ab′acus *n.* (עב′-ע-קאס) 1. א רעכען=
ברעט ; א שפיעל=ברעט ; 2. דער אוי=
בערשטער טייל פון א זייל.

1. Abacus

2. Abacus

Abad′don *n.* (עב-עד′-אן) דער טייוועל ;
די העל [גיהנם].

abaft′ *adv.* (ע-בעפט′) אין דעם הינטער=
טהייל פון א שיף ; פון הינטען.

aba′lienate *v.* (עב-איי′-ליענ-אייט)
ענטפרעמדען ; אבטרעטען, איבערטראגען
דאס רעכט פון אייגענטהום פון איינעם צו
אן אנדערן.

aba′lienated *a.* (עב-איי′-ליענ-איי-
טעד) ענטפרעמדעט, איבערגעטראגען צו
אן אנדערען [וועגען אייגענטום]; צופוילט
אדער אזוי שטארק בעשעדיגט, אז מען
דארף עס אוועקשניידען [אין דער מעדי=
צין]; צומישט, געשטערט [אין שכל];
פערפוילט.

abaliena′tion *n.* (עב-איי-ליענ-איי′-
שאן) די איבערטראגונג ; די אבטרעטונג;
די ענטפרעמדונג ; די איבערגעבונג פון
אייגענטומסרעכט פון איינעם צום אנדע=
רען.

abalo′ne *n.* (ע-בא-לאו′-ני) א מין פיש
מיט א הארטער שאלעכץ ; מויער קאפ.

Abalone

abamu′rus *n.* (עב-ע-מיו′-ראס) א פער=
פעסטיגונג, א צווייטע וואנד צו פערפעס=
טיגען.

aban′don *v.* (ע-בענ′-דאן) 1. פערלאזען;
אוועקווארפען ; 2. נאכגעבען ; אויפגעבען ;
לאזען אין שטיך ; לאזען געהן, לאזען
געהן ווי עס געהט.

1. The sailors may **abandon** a sinking ship.

abandon′ *n.* (ע-באנ-דאן′) דאס פער=
לאזען ; דאס אין שטיך לאזען ; אויסגעלא=
סענהייט ; דאס האלטען זיך פריי.

aban′doned *a.* (ע-בענ′-דאנד) 1. פער=
לאזען; אויפגעגעבען; אוועקגעווארפען; 2.
אויסגעלאסען ; איבערגעבען צו זינד ; זינ=
דיג.

1. The general **abandoned** his position.

aban′doner *n.* (ע-בענ′-דאנ-ער) אן
אוועקווארפער ; א פערלאזער.

aban′doning *n. and a.* (ע-בענ′-דאנ-
אינג) 1. דאס פערלאזען ; אוועקווארפונג ;
2. פערלאזענדיג.

1. The **abandoning** of the friends of youth is contemptible.
2. **Abandoning** all its supplies, the army retreated.

aban′donment *n.* (ע-בענ′-דאנ-מענט)
דאס פערלאזען, דאס אויפגעבען, דאס אב=
טרעטען ; דאס פיהרען אן אויסגעלאסע=
נעם לעבען.

abarticula′tion *n.* (עב-אר-טיק-יו-
ליי′-שאן) לייכט בעוועגליכע גליעדער=
געלענקען.

abase′ *v.* (ע-בייס′) 1. ערנידעריגען ;
אראבזעצען ; אראבשלאגען פון מוטה ;
2. ארונטערקוקען אויף איינעם מיט פער=
אכטענדע בליקען.

1. Her look **abases** me. 2. Will she **abase** me?

abased′ *a.* (ע-בייסט′) דערנידערט, אראב=
געשלאגען פון מוטה.

abase′ment *n.* (ע-בייס′-מענט) דעמו=
טיגונג ; ערנידעריגונג ; נידערשלאגענהייט.

abash′ *v.* (ע-בעש′) פערשעמען ; אין
פערלעגענהייט ברייגגען.

abashed′ *a.* (ע-בעשט′) פערשעהמט ;
איינגעשראקען, אין פערלעגענהייט.

abash′ing *a.* (ע-בעש′-אינג) פערשעמענ=
דיג ; שטעלענדיג אין פערלעגענהייט.

abash′ment *n.* (ע-בעש′-מענט) פערלע=
גענהייט ; בעשטירצונג ; פערשעמונג.

aba′table *a.* (ע-ביי′-טעבל) וואס מען
קען ארונטעררייסען, אונגילטיג מאכען,
צושטערען ; אראבזעצען, אומשטויסען.

abate′ *v.* (ע-בייט′) 1. פערמינדערן ;
2. שטילען ; ערנידעריגען ; אראבשלאגען
פון מוטה; 3. ארונטערלאזען [פון פרייז];
אונגילטיג מאכען ; מיט אונרעכט אוועק=
נעהמען.

1. The evils of bad government can be **abated.**
3. He will **abate** from his original demand.

aba′ted *a.* (ע-ביי′-טעד) אבגעהאקט
[ווערט מייסטענס געברויכט אין שטיין=
הויערייי].

abate′ment *n.* (ע-בייט′-מענט) פערמינ=
דערונג ; ראבאט ; אראבלאזען פון פרייז ;
דעפיציט ; שטערענדער אומשטאנד; גרינג=
שעצונג ; די בעזיצנעהמונג פון א זאך,
אויף וועלכע מען האט קיין רעכט ניט ;
דיא אונגילטיגמאכונג ; קאסירונג פון א
משפט, דיא בעזייטיגונג פון אן איבעל.

aba′ter *n.* (ע-ביי′-טער) א פערמינדע=
רער ; א פערמינדערונגס מיטעל ; א מיל=
דערונגס מיטעל.

ab'atis *n.* (עב׳-ע-טיס) א באריקאדע פון בוימער מיט די שפיצען נעגען פיינד; א באריקאדע פון שטעכעדיגע דראט.

aba'tor *n.* (ע-ביי׳-טאר) א מענש וואס נעהמט עפעס צו מיט אונרעכט, אדער וואס ירש'ענט מיט אונרעכט.

ab'attis *n.* (עב׳-ע-טיס) באריקאדע פון בוימער מיט דיא שפיצען נעגען פיינד, א באריקאדע פון שטעכעדיגע דראט.

abattoir' *n.* (ע-בע-טו-אר׳) א שלאכט-הויז.

abb *n.* (עב) [גארען] פאדים אזא זארט ביים וועבען; אזא זארט וואלען-שטאף.

ab'ba *n.* (עב׳-ע) א פאטער.

ab'bacy *n.* (עב׳-ע-סי) די אמט פון אן אויפזעהער איבער א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

abba'tial *a.* (עב-איי׳-שעל) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער פון א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

ab'bé *n.* (עב׳-איי) אן אויפזעהער, אדער א הויפט פון א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

ab'bess *n.* (עב׳-עס) אן אויפזעהערין איבער א קלויסטער פון מאנאשקעס.

ab'bey *n.* (עב׳-ע) א קלויסטער, א מאנאסטיר.

ab'bey-lout *n.* (עב׳-ע-לאוט) א דומער יונג.

ab'bey-lub'ber *n.* (עב׳-ע-לאב׳-ער) א דיקער, פוילער מאנאך.

ab'bot *n.* (עב׳-אט) א קלויסטער-אויפזעהער [א גייסטליכער וואס האט צו זאגען איבער א מאנאסטיר].

ab'bot-gen'eral *n.* (עב׳-אט-דזשענ׳-ע-רעל) דער הויפט-אויפזעהער פון די קלויסטערס אדער מאנאסטירען פון א מאנאכען ארדען.

ab'bot in commen'dam (עב׳-אט אין קא-מענ׳-דעם) א פריוואט פערזאן, וואס האט דעם טיטול פון א קלויסטער אויפזעהער.

ab'botship *n.* (עב׳-אט-שיפ) דער אמט פון א קלויסטער אויפזעהער.

abbre'viate *v.* (ע-ברי׳-ווי-אייט) אבקירצען; מאכען קירצער, שרייבען מיט ראשי תבות.

abbre'viated *a.* (ע-ברי׳-ווי-איי-טעד) אבגעקירצט, געשריבען מיט ראשי תבות.

abbre'viately *adv.* (ע-ברי׳-ווי-אייט-לי) אין קורצען.

abbre'viation *n.* (ע-ברי׳-ווי-איי-שאן) אבקירצונג; ראשי תבות.

N. Y. is an **abbreviation** of New York.

abbre'viator *n.* (ע-ברי׳-ווי-איי-טאר) אן אבקירצער [איינער וואס פערקירצט וואס אנדערע האבען געשריבען]; א שרייבער אין דעם פאפסט'ס קאנצעליאריע.

abbre'viatory *a.* (ע-ברי׳-ווי-איי-טא-רי) אבקירצענדיג.

abbre'viature *n.* (ע-ברי׳-ווי-איי-טשור) אבקירצונג, אבקירצונגס-צייכען.

abb'-wool *n.* (עב׳-הוואול) אזא זארט דינער וואלען-שטאף.

a-b-c *n.* (איי-בי-סי) דאס א-בע-צע, אז-בוקע.

ab'dicable *a.* (עב׳-די-קעבל) וואס קען אבגעזאגט ווערען, וואס דארף אבדאנקען; וואס קען אראבגעזעצט ווערען.

ab'dicant *n.* (עב׳-די-קענט) איינער וואס זאגט זיך אב פון אן אמט; א קעניג וואס זאגט זיך אב פון טראהן; איינער וואס פערשטויסט זיינע קינדער.

ab'dicate *v.* (עב׳-די-קייט) אבזאגען; אבדאנקען; אויסשליסען [פון פאמיליע]; זיך צוריקציהען; רעזיגנירען.

Abdul-Hamid **abdicated** the throne of Turkey to his brother.

ab'dicated *a.* (עב׳-די-קיי-טעד) אבגעדאנקט, אבגעזאגט זיך פון טראהן.

abdica'tion *n.* (עב-די-קיי׳-שאן) ענטזאגונג; דאס אבזאגען זיך פון אן אמט, דאס אבזאגען זיך פון טראהן.

The **abdication** of the king of Servia pleased his subjects.

ab'dicative *a.* (עב׳-די-קיי-טיוו) וואס פעראורזאכט דאס אבזאגען זיך אדער אבדאנקען פון אן אמט.

ab'dicator *n.* (עב׳-די-קיי-טאר) איינער וואס זאגט זיך אב; איינער וואס דאנקט אב פון אן אמט.

abdo'men *n.* (עב-דאו׳-מען) דאס אונטערלייב, בויך.

abdom'inal *a.* (עב-דאמ׳-אי-נעל) וואס געהערט צום אונטערלייב; וואס געהערט צום בויך.

abdom'inal aor'ta (עב-דאמ׳-אי-נעל איי-אר׳-טא) דער גרויסער פולס-אדער וואס געהט דורך׳ן בויך און פערצווייגט זיך אין צוויי קלענערע פולס-אדערען, וועלכע געהען אריין אין די פיס. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

Abdomina'les *n.* (עב-דאם-אי-ניי׳-ליז) פיש מיט פלוספעדערען אויפ׳ן בויך.

abdom'inally *adv.* (עב-דאמ׳-אי-נעל-אי) אויף אדער ארום דעם בויך.

abdom'inal re'gions (עב-דאמ׳-אי-נעל רי׳-דזשאנז) די בויך-געגענדען [די פערשיעדענע טיילען פון בויך ווי זיי ווערען איינגעטיילט אין דער אנאטאמיע].

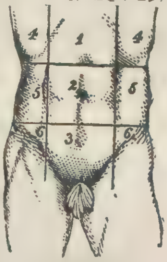

Abdominal Regions

abdom'inal respira'tion (עב-דאמ׳-אי-נעל רעס-פי-ריי׳-שאן) א טיפעס אטהעמען, ביי וועלכען עס בעמערקט זיך א בעוועגונג פון בויך.

abdom'inal ring (עב-דאמ׳-אי-נעל רינג) אן אינערליכע עפענונג אין דער בויך וואנד נעבען דיך [ירך]. וואו דיא געשלעכטליכע טיילען געהען דורך.

abdom'inous *a.* (עב-דאמ׳-אי-נאס) וואס איז שייך צום אונטערלייב, צום בויך; א דיקבייכיגער.

abdu'cent *a.* (עב-דיו׳-סענט) אבציהענדיג [א מעדיצינישער אויסדרוק].

Abducent muscles.

abduct' *v.* (עב-דאקט׳) אבציהען, אבווענדען; אוועקפיהרען א מענשען מיט געוואלד; אוועקרויבען א מענשען.

abduc'tion *n.* (עב-דאק׳-שאן) דאס אוועקרויבען א מענשען; א ביינברוך אין געלענק, די טהעטיגקייט פון די אבציהענדע מוסקעלען; די פאדערונג פון אן אנדער בעווייז.

abduc'tor *n.* (עב-דאק׳-טאר) דער אבציה-מוסקעל; דער אוועקפיהרער, דער אוועקרויבער.

abeam' *adv.* (ע-ביעם׳) קווער, פאפעריק [ביי שיפען].

abear' *v.* (ע-בעהר׳) אריבערטראגען; דולדען.

abeceda'rian *n.* (איי-בי-סי-דיי׳-רי-ען) אן אלף-בית מלמד, א מקרי דרדקי; אן אלף-בית אינגעל; אן אלף-בית, אן א-בע-צע.

abed' *adv.* (ע-בעד׳) אין בעט, צו בעט.

To be **abed** early, makes one rise betimes.

abele' *n.* (ע-ביל׳) [אזא דער ווייספאפעל בוים וואס האט ווייסע בלעטער און צווייגען].

a'belmosk *n.* (איי׳-בעל-מאסק) ביזעם-קערנער, ביזעמבוים [א קליין בוימעל מיט בעשטענדיג גרינע בלעטער. אויף איהם וואקסען אזעלכע שמעקעדיגע קערנער, וואס ווערען געברויכט אין פארפיום].

a'bel-tree *n.* (איי׳-ביל-טרי) ווייספאפעל [אזא בוים, וואס האט ווייסע בלעטער און צווייגען].

aber'devine *n.* (ע-בויר׳-דע-וואין) דער טשיזשיק [אזא קליין פויגעלע].

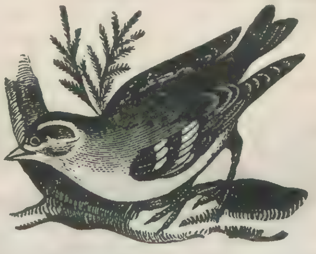
Aberdevine

aberr' *v.* (עב-אויר׳) ארומוואנדערען, בלאנדזשען.

aber'rance *n.* (עב-ער׳-ענס) אן אירטום, א טעות; דאס בלאנדזשען, דאס אראבגעהן פון דרך הישר.

aber'rancy *n.* (עב-ער׳-ענ-סי) אן אירטום, א טעות; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס בלאנדזשען.

aber'rant *a.* (עב-ער׳-ענט) אבווייכענדיג, בלאנדזשענדיג; וואס בלאנדזשעט, וואס געהט אראב פון דרך הישר, נישט נארמאל.

aber'rate *v.* (עב-ער׳-אייט) וואנדערען, בלאנדזשען; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

aberra'tion *n.* (עב-ער-איי׳-שאן) 1. דאס בלאנדזשען, דאס אראבגעהן פון דרך הישר; די אבווייכונג פון אמת אדער פון דער נאטירליכקייט; 2. די שיינבארע בעוועגונג פון די אונבעוועגליכע הימעלסקערפער; 3. די צושפרייטונג פון די ליכטשטראהלען אין א שפאקטיוו.

1. He suffered from an **aberration** of the mind.

aberra'tional *a.* (עב-ע-ריי׳-שאנ-על) וואס בלאנדזשעט, וואס אירט זיך.

aberra'tion of in'tellect (עב-ער-איי׳-שאן אוו אינ׳-טע-לעקט) אירזין, משוגעת.

aberun'cator *n.* (עב-אויר-אנ׳-קיי-טאר) אזא גראב-אייזען צום אויסראטען גראז פון אן ארט; אזא גארטען-שער אבצושערען צווייגען פון בוימער.

abet' *v.* (ע-בעט׳) אנרייצען; אנהעצען; ערמוטיגען צו טהאן עפעס שלעכטס.

He was aided and **abetted** in the crime.

abet'ment *n.* (ע-בעט׳-מענט) דאס צוהעלפען; די אנצייגונג; דאס העצען; ערמוטיגונג, אונטערשטיצונג; לייסטונג.

abet'ting *n. and a.* (ע-בעט׳-אינג) 1. דאס צוהעלפען, די אנרייצונג, דאס העצען; 2. צוהעלפענדיג, אנרייצענדיג, אנהעצענדיג.

1. Aiding and **abetting** criminals is punished as a crime. 2. Corrupt officials are often **abetting** criminals.

abet'tor *n.* (ע-בעט׳-אר) אנרייצער;

מיט־שולדיגער [אין ראטה, ניט אין טהאט] ; אונטערשטיצער ; איינער וואס ערמוטיגט צו בעגעהן א פערברעכען.

abevacua'tion *n.* (עב־ע־ווע־קיו־איי־שאן) טיילווייזע אויסלעדיגונג [מעדיצינישער אויסדרוק].

ab ex'tra (עב עקס־טרא) פון אויסווענדיג.

abey'ance *n.* (ע־ביי־ענס) 1. די געריכטליכע אבהאלטונג פון א ירושה ביז מען געפינט דעם ריכטיגען יורש ; אבווארטונג ; 2. אונגעוויסהייט, צווייפעל, דאס צווייפלען פון א ריכטער ווי ארויסצוגעבען זיין אורטייל.
2. The decision of the judge is still in abeyance.

abhor' *v.* (עב־האר') פעראבשייען, האסען; מיט פעראכטונג ענטזאגען.
The modern age **abhors** war.

abhor'rence *n.* (עב־האר'־ענס) פעראבשייאונג, האס ; פעראכטונג.
We look with **abhorrence** at a murderer.

abhor'rency *n.* (עב־האר'־ענ־סי) פעראבשייאונג, פעראכטונג.

abhor'rent *a.* (עב־האר'־ענט) פעראבשייענד, האסענד.

abhor'rently *adv.* (עב־האר'־ענט־לי) אבשייליך, עקעלדיג.

abhor'rer *n.* (עב־האר'־ער) א פעראבשייער, א פעראכטער.

abhor'rible *a.* (עב־האר'־איבל) פעראכטונגסווערטה.

abhor'ring *n. and a.* (עב־האר'־אינג) די פעראכטונג, די פעראבשייאונג ; פעראכטענדיג.

abide' *v.* (ע־באיד') 1. אבווארטען ; שטעלען [אבלעגען אויף שפעטער]; פערבלייבען [אויף א פלאץ] ; וואהנען ; אויסווארטען ; 2. האלטען א פערשפרעכען.
1. Let the lady **abide** with us a few days. 2. I shall **abide** by my promise.

abi'der *n.* (ע־באי'־דער) דער בלייבענדער, דער אויסווארטענדער.

abi'ding *a.* (ע־באי'־דינג) 1. וואהנענד, פערבלייבענד ; 2. פארטזעצענד.
1. I am **abiding** in this place. 2. My interest in studies is **abiding**.

abi'dingly *adv.* (ע־באי'־דינג־לי) בלייבענדיג, דויערענדיג, וואהנענדיג.

abi'ding-place *n.* (ע־באי'־דינג־פליים) וואהנונגס־ארט ; אויפהאלטונגס־פלאץ.

abiet'ic *a.* (עב־אי־עט'־איק) וואס איז שייך צו א טאנענבוים.

abiet'ic ac'id (עב־אי־עט'־איק עס'־איד) א זויערע געמאכט פון דעם פעך, וואס רינט פון טאנענבוימער.

ab'igail *n.* (עב'־אי־גייל) אן אויפווערטערין ; א קאמער־מערכען.

abil'ity *n.* (ע־ביל'־אי־טי) 1. מיטעל ; מעגליכקייט ; פעהיגקייט ; אייגענשאפט ; 2. טאלאנט ; דאס אימשטאנד זיין אויפצופיהרען א גרויסע אונטערנעהמונג.
1. His financial **ability** is good. 2. He is a man of **ability**.

ab init'io (עב אי־ניש'־אי־או) פון אנהויב.

abintes'tate *a.* (עב־אין־טעס'־טייט) שטארבענדיג אהן א צוואה.

ab in'tra (עב אינ'־טרא) פון אינווענינ.

abiogen'esis *n.* (עב־אי־או־דזשענ'־ע־סיס) דאס ענטשטעהן, בעשאפען ווערען פון זיך אליין [דאס ענטשטעהן פון לעבען פון ניט לעבעדיגע שטאף].

abiolog'ical *a.* (עב־אי־א־לאדזש'־איק־על) וואס איז שייך צו שטאף, וואס קומט ניט פון לעבעדיגע בעשעפענישען.

ab'ject *a.* (עב'־דזשעקט) נידעריג, געמיין, אונטערטעניג, פעראכטליך, נידערטרעכטיג, פערווארפען, אונטערווארפען.
Benedict Arnold ended his days in **abject** poverty.

abject'edness *n.* (עב־דזשעקט'־עד־נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט ; ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

abjec'tion *n.* (עב־דזשעק'־שאן) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

ab'jectly *adv.* (עב'־דזשעקט־לי) נידערטרעכטיג, פעראכטליך, געמיין, פערווארפען.

ab'jectness *n.* (עב'־דזשעקט־נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

abju'dicate *v.* (עב־דזשו'־די־קייט) געריכטליך ענטשיידען געגען,— געריכטליך אבנעהמען דאס אייגענטום.
The United States Supreme Court **abjudicated** the controversy between the public and the gas companies.

abjudica'tion *n.* (עב־דזשו־די־קיי'־שאן) די געריכטליכע ענטשיידונג געגען,— די געריכטליכע אבנעהמונג פון אייגענטום.

abjura'tion *n.* (עב־דזשו־ריי'־שאן) די ענטזאגונג פון עטוואס אונטער א שבועה.

abjura'tion of the realm (עב־דזשו־ריי'־שאן אוו טהי רעלם) ענטזאגונג פון קעניגליכען טהראן.

abju'ratory *a.* (עב־דזשו'־רע־טא־רי) וואס איז שייך צו דעם אבזאגען זיך אונטער א שבועה [ווי דאס אבזאגען זיך פון א קעניג פון טהראן אונטער א שבועה].

abjure' *v.* (עב־דזשור') ענטזאגען זיך פון עטוואס אונטער א שבועה.

abju'rer *n.* (עב־דזשו'־רער) דער וואס זאגט זיך אב אונטער א שבועה; דער וואס דאנקט אב [פון אן אמט].

ablac'tate *v.* (עב־לעק'־טייט) ענטוועהנען [א קינד].

ablacta'tion *n.* (עב־לעק־טיי'־שאן) די ענטוועהנונג פון א קינד.

ablaquea'tion *n.* (עב־לעק־הווי־איי'־שאן) דאס אויפגראבען די ערד ארום א בוים.

abla'tion *n.* (עב־ליי'־שאן) דאס אראבנעהמען, דאס אבשניידען אן אבר פון א קערפער.

ablati'tious *a.* (עב־לע־טיש'־אס) וועקנעהמענדיג, אוועקשניידענדיג.

ablati'tious force (עב־לע־טיש'־אס פארס) די קראפט וועלכע פערמינדערט די צוציהונגס־קראפט פון דער ערד אין בעצוג צו דער לבנה.
The **ablatitious force** of the moon.

ab'lative *a. and n.* (עב'־לע־טיוו) אוועקנעהמענדיג, אוועקשניידענדיג ; דער אבלאטיוו [א בעצייכנונג אין גראמאטיק פאר דער פארם פון א ווארט וואס ענטפערט אויף דער פראגע : מיט וואס? מיט וועמען? צ. ב. אין דעם זאץ: "איך בין געגאנגען מיט מיין פריינד" זיינען די ווערטער "מיט מיין פריינד" אין אבלאטיוו].

ablaze' *adv. and a.* (ע־בלייז') פלאמענד, ברענענד ; שטארק אויפגערעגט, צוקאכט פון כעס.
He was all **ablaze** with anger.

a'ble *a.* (איי'בל) 1. פערמעגענד ; אימשטאנדע ; געשיקט ; 2. טיכטיג ; פעהיג.
1. He is **able** to afford luxuries. 2. To succeed, one must be an **able** man.

a'ble-bod'ied *a.* (איי'בל־באד'־איד) וואס האט א שטארקען קערפער ; וואס איז פיזיש שטארק.
Soldiers must be **able-bodied** men.

ab'legate *n.* (עב'־לע־גייט) א ספעציעלער שליח אדער פערטרעטער פון רוימישען פאפסט.

ablega'tion *n.* (עב־לע־גיי'־שאן) א דעפוטאציע.

ablepha'ria *n.* (ע־בלעפ־איי'־רי־ע) דאס ניט האבען קיין ברעמען.

a'ble to pay (איי'בל טו פיי) זיין צאהלונגס פעהיג.

abloca'tion *n.* (עב־לא־קיי'־שאן) דאס פערדינגען, דאס אבגעבען אויף ארענדע, דאס פערפאכטען.

abloom' *a. and adv.* (ע־בלוהם') בליהענד ; אין א בליהענדען צושטאנד.

ab'luent *n. and a.* (עב'־לו־ענט) א שטאף וואס ר יניגט ; רייניגענד.

abluen'tia *n.* (עב־לי ענ'־שי־ע) בלוט־רייניגענדער אבפיהרונגס־מיטעל.

ablush' *a. and adv.* (ע־בלאש') פערשעמט ; רויט ווערענדיג פון שאנדע.

ablu'tion *n.* (עב־ליו'־שאן) אבוואשונג ; שווענק־וואסער ; טבילה וואסער ; דאס טובל זיין.

a'bly *adv.* (איי'־בלי) פעהיג ; געשיקט ; טיכטיג, ערפאהרען.

ab'negate *v.* (עב'־ני־גייט) אבלייקענען ; בעשטרייטען, ניט אנערקענען.

abnega'tion *n.* (עב־ני־גיי'־שאן) אבלייקענונג ; ניט אנערקענונג, זעלבסטאויפאפפערונג.

abnega'tor *n.* (עב־ני־גיי'־טאר) אזעלכער, וואס פערלייקענט, לייקענט אב.

abnoda'tion *n.* (עב־נא־דיי'־שאן) דאס אבהאקען די סוקען פון א בוים.

abnor'mal *a.* (עב־נאר'־מעל) ניט רעגעלמעסיג ; אויסערגעוועהנליך, ניט נארמאל.
He has an **abnormal** mind.

abnormal'ity *n.* (עב־נאר־מעל'־אי־טי) אוננארמאלקייט, אויסערגעוועהנליכקייט.
His conduct indicated **abnormality**.

abnor'mally *adv.* (עב־נאר'־מעל־אי) אויף אן אוננארמאלען אופן.

abnor'mity *n.* (עב־נאר'־מיט־אי) אונרעגעלמעסיגקייט ; אונגעוועהנליכקייט.

aboard' *adv. and prep.* (ע־באורד') 1. אויפ'ן דעק פון שיף, אויפ'ן באהן, אויפ'ן פערד ; אין עקיפאזש ; 2. א רופווארט בעי די אנגעשטעלטע פון שיפען און באהנען א. ז. וו. אז די פאסאזשירען זאלען איינשטייגען.
1. He was **aboard** the ship when it happened. 2. All **aboard** for Chicago!

abode' *n.* (ע־באוד') וואהנונגס ארט ; דאס פערבלייבען אין א וואהנונג אויף א געוויסע צייט.
The White House is the **abode** of the President during his term of office.

abol'ish *v.* (ע־באל'־איש) פערניכטען ; אבשאפען ; מבטל זיין.
Slavery was **abolished** in the United States in 1863.

abol'ishable *a.* (ע־באל'־איש־עבל) פערניכטבאר ; דאס וואס מען קען אבשאפען, אונגילטיג מאכען, פערניכטען, אויסראטען, מבטל זיין.

abol'isher *n.* (ע־באל'־איש־ער) א פערניכטער, אבשאפער.

abol'ishment *n.* (ע־באל'־איש־מענט) אבשאפונג, פערניכטונג.
The **abolishment** of slavery cost many lives.

aboli'tion *n.* (עב־א־ליש'־אן) אבשאפונג, פערניכטונג ; די אבשאפונג פון

שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא.

aboli'tional *a.* (עב-א-ליש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אבשאפונג אדער פער־ניכטונג.

aboli'tionary *a.* (עב-א-ליש'-אנ-ע-רי) פערניכטענד; וואס איז אבצושאפען.

aboli'tionism *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איזם) דער פרינציפ פון אבשאפען אדער פער־ניכטען שקלאפעריי.

Abolitionism was at last triumphant in the United States.

aboli'tionist *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איסט) איינער וואס זוכט אבצושאפען אדער פער־ניכטען [א געזעץ אדער א מנהג].

Aboli'tionists *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איסטס) די אבאלוציאניסטען, די יעני־גע, וועלכע האבען אגיטירט אבצושאפען שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא.

The **Abolitionists** were those who wished to free the slaves.

aboma'sum *n.* (עב-א-מיי'-סאם) לאב־מאגען, פירטער מאגען [דער הויפט מא־גען ביי מעלי גרה'דיגע חיות].

aboma'sus *n.* (עב-א-מיי'-סאס) ז. *abomasum*

abom'inable *a.* (עב-באמ'-אי-נעבל) אבשייליך עקלהאפט, העסליך.

His conduct towards his friends is **abominable.**

abom'inableness *n.* (עב-באמ'-אי-נעבל-נעס) אבשייליכקייט; שרעקליכקייט; גרוילהאפטיגקייט.

abom'inably *adv.* (עב-באמ'-אי-נעב-לי) אבשייליך, עקלהאפט, העסליך.

abom'inate *v.* (עב-באמ'-אי-נייט) פער־אבשייען; אויסווייכען; האסען.

I **abominate** the hypocrite.

abomina'tion *n.* (עב-באמ-אי-ניי'-שאן) א זאך וואס ערוועקט שטארקען עקעל, ווי־דערווילען; אבשייליכקייט, אונווירדיגקייט.

"Your incense is an **abomination** unto me."

abom'inator *n.* (עב-באמ'-אי-ניי-טאר) איינער וואס פערהאסט, פעראבשייעט.

abord' *n.* (עב-בארד') אנקונפט; אנרעדע; קבלת פנים; בעגריסונג; עמפפאנג.

aborig'inal *n.* (עב-או-רידזש'-אי-נעל) ערשטער, אורשפרינגליכער; דער ערש־טער אין לאנד.

aborig'ine *n.* (עב-או-רידזש'-אי-ני) איינער פון די גאר פארצייטיגע איינ־וואהנער פון א געוויסען לאנד.

aborig'ines *n.* (עב-או-רידזש'-אי-ניז) 1. אור־אלטע איינוואהנער פון א לאנד; 2. די אריגינעלע פלאנצען און חיות פון א לאנד.

1. The Indians are the **aborigines** of America.

abort' *v.* (עב-בארט') מפיל זיין, געבע־רען פאר דער צייט; מאכען צו מפיל זיין.

abor'ticide *n.* (עב-באר'-טי-סאיד) דאס צושטערען די פרוכט אינוועניג [עס זאל ניט קומען צו א געבורט].

abortifa'cient *n. and a.* (עב-באר-טי-פיי'-שענט) וואס ווירקט מפיל צו זיין; א מיטעל צו מפיל זיין.

abor'tion *n.* (עב-באר'-שאן) אונצייטיגע געבורט, דאס מפיל־זיין; דאס ניט טרע־פען, ניט געלינגען.

abor'tional *a.* (עב-באר'-שאנ-על) וואס איז א דורכפאל; וואס איז עהנליך צו א מפיל.

abor'tionist *n.* (עב-באר'-שאנ-איסט) איינער וואס טרייבט אב [וואס ניט מיט־לען מפיל צו זיין].

abor'tive *a. and n.* (עב-באר'-טיוו) 1. געבוירען פאר דער צייט; א מפיל; 2. ניט געלונגען; ניט פאלקאם ענטוויי־קעלט.

2. His plans came to an **abortive** end.

abor'tives *n.* (עב-באר'-טיווז) אבטריי־בענדע מיטלען.

abor'tus *n.* (עב-באר'-טאס) א מפיל־קינד.

ab'ou-han'nes *n.* (עב'-או-הענ'-עס) אזא גרויסער אפריקאנער פויגעל וואס פליהט הויך און פלינק.

Abou-Hannes

abound' *v.* (עב-באונד') 1. פול זיין; זיין אין גרויסע מאסען, בעזיצען פיעל; זיין רייך; זיין איבערפילט; 2. האבען פיעל, האבען אן איבערפלוס.

1. America **abounds** in wealth. 2. A faithful man shall **abound** with blessings.

aboun'ding *n. and a.* (עב-באונ'-דינג) איבערפלוס, שפע; פול, רייך; איבערפילט.

about' *adv. and prep.* (עב-באוט') 1. אונגעפעהר; בערך; 2. אין בעגריף [בדעה]; 3. וועגען; 4. ארום, מיט.

1. He returned **about** noon. 2. He is **about** to undertake a journey. 3. Tell me **about** your plans. 4. I have no money **about** me.

about' and about' (עב-באוט' ענד עב-באוט') דא און דארט, ארום און ארום.

about' as high (עב-באוט' עז האי) אונגעפעהר אזוי הויך.

about' face (עב-באוט' פייס) זיך אומדרע־הען מיט דעם געזיכט צו דער אנדערער זייט [אן אויסדרוק ביי מוסטירען סאל־דאטען].

about' right (עב-באוט' ראיט) כמעט ריכ־טיג, כמעט גערעכט.

You are **about right** in your statement.

about' the house (עב-באוט' טהי האוס) ערגעץ וואו אין הויז.

about' to do (עב-באוט' טו דו) אין זינען האבען עטוואס צו טהאן.

about' to go (עב-באוט' טו גאו) בדעה אוועקצוגעהן.

above' *adv. and prep.* (עב-באוו') 1. אויי־בען; איבער; 2. מעהר אלס... העכער אלס...

1. They live **above** our apartment. 2. Lincoln rose **above** his surroundings.

above' all (עב-באוו' אהל) פריהער פון אלץ; בעסער פון אלץ.

I prefer to live in America **above all.**

above'board *adv. and a.* (עב-באוו'-באורד) אפענהערציג און עהרליך.

His conduct is **aboveboard.**

above'-ground *adv. and a.* (עב-באוו'-גראונד) אויף דער ערד; נאך לעבעדיג.

above' his bend (עב-באוו' היז בענד) איבער זיין מעגליכקייט; איבער זיינע כוחות.

It was **above his bend** to become Ambassador.

above' men'tioned (עב-באוו' מענ'-שאנד) דאס אויבען דערמאהנטע.

above' named (עב-באוו' ניימד) דאס אויבען דערמאהנטע.

above' one (עב-באוו' הוואן) איבער איינעמס שכל.

above' par (עב-באוו' פאר) העכער ווי דער נעצייכענטער ווערטה [ביי אקציעס, ווערטהפאפיערע, ווען זייער פרייז שטייגט העכער, ווי דער ווערטה, וואס איז אויף זיי געצייכענט].

The stocks sold two **above par** (for 102).

above' price (עב-באוו' פראיס) אונשעצ־באר.

above' stairs (עב-באוו' סטעהרז) טרעפ ארויף; ארויף, אויבען.

above' the stan'dard (עב-באוו' טהי סטענ'-דערד) העכער פון דער נארמע; צו גוט.

ab o'vo (עב או'-וואו) פון סאמע אנהויב.

abracadab'ra *n.* (עב-רא-קע-דעב'-רא) א מין צויבער־ווארט [דאס זיינען בוכ־שטאבען אויסגעשטעלט דריי־קאנטיג אזוי, דאס זיי לעזען זיך פון אלע זייטען]; עבראקעדעברא [א קמיע מיט אזא אויפ־שריפט האט מען געהאלטען פאר א סגולה צו קדחת]; א זינלאזער ווארט.

A B R A C A D A B R A
A B R A C A D A B R
A B R A C A D A B
A B R A C A D A
A B R A C A D
A B R A C A
A B R A C
A B R A
A B R
A B
A

abra'dant *a. and n.* (עב-ריי'-דענט) אבריייבענדיג, אבשקראבענדיג, אבקראצענ־דיג; א געגענשטאנד מיט וואס מען רייבט אדער שקראבעט אב.

abrade' *v.* (עב-רייד') אבשקראבען, אב־רייבען, אבקראצען.

Abranch'ia *n.* (עב-רענק'-אי-א) חיות וואס האבען ניט קיין אטהעמונגס ארגא־נען.

abranch'ial *a.* (עב-רענק'-אי-על) אהן אטהעמונגס־ארגאנען.

abranch'iate *a.* (עב-רענק'-אי-אייט) וואס האט ניט קיין אטהעמונגס־ארגאנען; וואס געהערט צו די חיות וואס האבען ניט קיין אטהעמונגס־ארגאנען.

abra'sion *n.* (עב-ריי'-זשאן) אבשאבונג; אברייבונג.

The silver spoons were guaranteed against **abrasion.**

abra'sive *a.* (עב-ריי'-סיוו) האבענדיג די איינענשאפט אבצורייבען אנדערע זא־כען.

abreast' *adv. and a.* (עב-ברעסט') נעי־בען איינאנדער, זייט ביי זייט, אין א גלייכער שורה.

They walked two **abreast** in the parade.

abreast' of (עב-ברעסט' אוו) אויף דער גלייכער הויך, אויף דער זעלבער ניווא.

A man should always be **abreast** of the times.

abreast' with (עב-ברעסט' וויטה) ז. *abreast of*

ab'ricot *n.* (עב'-רי-קאט) אפריקאזע [א מין פלוים].

abridge' *v.* (עב-ברידזש') פערקירצען; אבקירצען; צוזאמענציהען.

The publisher issued an **abridged** edition of his large dictionary.

abridg'edly *adv.* (ע-ברידזש'-עד-לי) אויף אן אבגעקירצטען אופן.
abridg'er *n.* (ע-ברידזש'-ער) דער אב=קירצער; דער וואס גיט איבער דעם תמצית פון א בוך.
abridg'ment *n.* (ע-ברידזש'-מענט) אבקירצונג; אויסצוג פון א בוך אדער שריפט; תמצית פון א בוך.
abridg'ments *n.* (ע-ברידזש'-מענטס) הויזען.
abroach' *adv. and a.* (ע-בראוטש') מאכענדיג א לאך אין א פאס צום צא=פען; לאזענדיג ליפען דורך די עפענונג פון א פאס; פערברייטענדיג.
abroad' *adv.* (ע-בראהד') דרויסען; אין אויסלאנד; אין דער פרעמד; אויס=ווערטס; אין אומגאנג.
Many Americans travel **abroad** every summer.
ab'rogable *a.* (עב'-ראו-געבל) וואס קען צוריקגערופען אדער אבגעשאפט ווערען.
ab'rogate *v.* (עב'-ראו-גייט) צוריקרו=פען, אבשאפען, אונגילטיג מאכען [א גע=זעץ].
Congress can **abrogate** treaties.
abroga'tion *n.* (עב-ראו-גיי'-שאן) אב=שאפונג, פערניכטונג [געזעצע און מנהגים].
Many advocate the **abrogation** of our treaties with Japan.
ab'rogative *a.* (עב'-ראו-גיי-טיוו) וואס שאפט אב, מאכט אונגילטיג אדער רופט צוריק.
ab'rogator *n.* (עב'-ראו-גיי-טאר) איי=נער וואס רופט צוריק, שאפט אב, אדער מאכט אונגילטיג.
abrood' *adv.* (ע-ברוהד') בריהענדיג, אין בריהען [אייער].
abrupt' *a.* (ע-בראפט') איבעראיילט; פלעצליך; גראב; אבגעבראכען; אבגערי=סען.
No gentleman is **abrupt** in his speech.
abrup'tedly *adv.* (עב-ראפ'-טעד-לי) דורך אונטערברעכען.
abrup'tion *n.* (עב-ראפ'-שאן) אבברע=כונג, פלעצליכע אבברעכונג; אויפרייסונג; א פלעצליכער בעשלוס.
abrupt'ly *adv.* (ע-בראפט'-לי) איבער=איילט; פלעצליך; גראב; אבגעבראכען; אבגעריסען.
abrupt'ness *n.* (ע-בראפט'-נעס) אבגע=בראכענהייט; איבערעאיילטקייט; פלעצ=ליכקייט; אונרוהיגקייט, גראבקייט.
ab'scess *n.* (עב'-סעס) א געשוויר; גע=שווילאכץ.
ab'scessed *a.* (עב'-סעסט) וואס האט א געשוויר אדער א געשווילעכץ.
abscis'sa *n.* (עב-סיס'-ע) אבסציסע [א מאטעמאטיישער נאמען פאר א גע=וויסע ליניע אדער שטרעקע].
abscis'sion *n.* (עב-סיזש'-אן) אבריי=סונג, אבשניידונג; פערניכטונג [אין אן אפעראציע].
abscond' *v.* (עב-סקאנד') פערהעהלען; בעדעקען; זיך בעהאלטען; פערשווינדען, ענטלויפען; מאכען פליטה.
He **absconded** with money belonging to the bank.
abscon'der *n.* (עב-סקאנ'-דער) איינער וואס בעהאלט זיך; איינער וואס מאכט פליטה.
abscond'ing *n. and a.* (עב-סקאנד'-אינג) ענטלויפונג; בעהאלטונג; ענטלוי=פענדיג; בעהאלטענדיג.
abscon'sion *n.* (עב-סקאנ'-שאן) ענט=לויפונג, בעהאלטונג.

ab'sence *n.* (עב'-סענס) אבוועזענהייט; צערשטרייאונג.
His **absence** was noticed.
ab'sence of mind (עב'-סענס אוו מאינד) צושטרייטקייט.
ab'sent *a.* (עב'-סענט) ניט זייענדיג דער=ביי, אבוועזענד, צערשטרייט.
He was **absent** from school to-day.
absent' *v.* (עב-סענט') ענטפערנען, אב=וועזענד מאכען, זיך צוריקציהען.
You must not **absent** yourself from work.
absenta'neous *a.* (עב-סענט-טיי'-ני-אס) אפט אבוועזענד.
absentee' *n.* (עב-סען-טי') אבוועזענ=דער; איינער וואס היט ניט זיין אמט, וואס איז אוועק פון זיין היים, איינער וועלכער האט זיך צוריקגעצויגען.
absentee'ism *n.* (עב-סען-טיע'-איזם) דאס אבוועזענד זיין, דאס ניט זיין אין דער היים.
ab'senter *n.* (עב'-סען-טער) אבוועזענ=דער, דער וואס איז ניט אויף זיין פלאץ.
ab'sently *adv.* (עב'-סענט-לי) אבווע=זענד, ניט דערביי; צוריקגעצויגען.
ab'sentment *n.* (עב'-סענט-מענט) דאס אויסענבלייבען, דאס ניט זיין אנוועזענד.
ab'sent-min'ded *a.* (עב'-סענט-מאינ'-דעד) צערשטרייט, צוטראגען.
The professor was so **absent-minded** that he did not hear me.
ab'sent-min'dedness *n.* (עב'-סענט-מאינ'-דעד-נעס) צושטרייטקייט, צוטרא=גענקייט.
ab'sentness *n.* (עב'-סענט-נעס) דאס אויסענבלייבען, ניט זיין אנוועזענד; צו=שטרייטקייט; צוטראגענקייט.
ab'sent with leave (עב'-סענט וויטה ליעוו) בעקומען אורלויב.
ab'sent without leave (עב'-סענט וויטה-אוט' ליעוו) אוועק אהן אורלויב, דעזערטירט.
ab'sinthe *n.* (עב'-סינט) ווערמקרויט; אזא ביטערער ליקער געמאכט פון ווערמ=קרויט.
absin'thiate *v.* (עב-סינ'-טהי-אייט) מישען מיט ווערימקרויט; ווייקען אין אזא ביטערען ליקער וואס איז געמאכט פון ווערימקרויט.
absin'thium *n.* (עב-סינ'-טהי-אם) די ווערמקרויט פלאנצע.
ab'solute *a.* (עב'-סאו-ליוט) אבסאלוט, אונבעשרענקט, אליינמעכטיג; פריי; פאל=קאמען; אונאבהענגיג.
Turkey is no longer an **absolute** monarchy.
ab'solute al'cohol (עב'-סא-ליוט על'-קאו-האל) גאנץ ריינער אלקאהאל, ספיריט.
ab'solute estate' (עב'-סא-ליוט עס-טייט') א נחלה, וואס האט אויף זיך קיין שולדען.
ab'solute fee (עב'-סא-ליוט פיע) א גע'ירש'ענטער גוט=בעזיץ וואס איז פריי פון וועלכע ניט איז בעדינגונגען און בע=שרענקונגען.
ab'solutely *adv.* (עב'-סאו-ליוט-לי) דורכאויס; גאנץ; ניט אנדערש; אונבעדינגט; פאלשטענדיג.
Children must, **absolutely**, obey their parents.
ab'soluteness *n.* (עב'-סאו-ליוט-נעס) אונבעשרענקטע געוואלט; פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט; אונאבהענגיגקייט.
ab'solute tem'perature (עב'-סא-ליוט טעמ'-פע-ריי-טשור) אבסאלוטע טעמ=פעראטור [גערעכענט פון דעם אבסאלוטען נול=פונקט, וואס ליעגט 273 גראד אונטער דעם געוועהנליכען נול=פונקט].
ז. *absolute zero*
ab'solute ze'ro (עב'-סא-ליוט זי'-ראו) דער אבסאלוטער נול=פונקט [די מעגליכסט נידריגסטע טעמפעראטור, וואו די בעווע=גונג פון דעם שטאף הערט אויף, דאס איז 273 גראד אונטער נול].
absolu'tion *n.* (עב-סאו-ליו'-שאן) פריישפרעכונג; פערגעבונג פון זינד.
On the Day of Atonement we pray for **absolution** from our sins.
ab'solutism *n.* (עב'-סאו-ליו-טיזם) אבסאלוטיזם [דער סיסטעם פון א רעגיע=רונג, אין וועלכער דער הערשער האט די גאנצע מאכט]; דעספאטיזם; טיראניי.
ab'solutist *n.* (עב'-סא-ליו-טיסט) אן אנהענגער, אין רעגירונג אדער פילאזא=פיע, פון דעם פרינציפ פון אונבעגרענעצ=טער מאכט פון אן אויבערהערשער.
absol'utory *n. and a.* (עב-סאל'-יו-טא-רי) האבענדיג די מאכט מוחל צו זיין אדער פערגעבען זינד; דער זינד=פער=געבער; א פריישפרעכענדער אורטייל.
absolve' *v.* (עב-סאלוו') פערצייהען; בע=פרייען פון א פפליכט, אדער פערשפרע=כונג, מתיר נדר זיין; פערגעבען; פער=ענדיגען.
He was **absolved** from his promise.
absolvi'tor *n.* (עב-סאל-ווי'-טאר) א גע=ריכטליכע ענטשיידונג אויף בעפרייאונג.
ab'sonant *a.* (עב'-סא-נענט) ניט קלינ=גענד; אהן טעם; אהן א גראם; וואס שטימט ניט; וואס איז ווייט פון ריכ=טיגקייט.
ab'sonous *a.* (עב'-סאנ-אס) ז. *absonant*
absorb' *v.* (עב-סארב') 1. אריינזויגען, איינשלינגען, אריינציהען אין זיך; 2. זיך אריינטהאן, פערטיפען.
1. A sponge **absorbs** water. 2. **Absorbed** in his book, he did not hear me.
absorb'able *a.* (עב-סארב'-עבל) וואס האט די אייגענשאפט איינגעזויגען אדער פערשלונגען צו ווערען.
absorb'ent *a. and n.* (עב-סארב'-ענט) איינזויגענד; פערשלינגענד; א זאך וואס זויגט איין.
absor'bent ground (עב-סאר'-בענט גראונד) אן איינזויגענדער גרונט [אין מאהלעריי, וואו דער לייווענט אדער דאס ברעט אויף וועלכען עס ווערט געמאהלען דאס בילד, ווערט אזוי צוגעריכט, אז דאס אויל פון די פארבען זאל גיך איינגעזוי=גען ווערען און דאס בילד זאל גיך טרוקען ווערען כדי דער גלאנץ פון די פארבען זאל זיין א שטארקערער].
absorb'ents *n.* (עב-סארב'-ענטס) איינ=זויגענדע שטאפען.
absorb'ing *a.* (עב-סארב'-אינג) וואס זויגט איין; וואס ציהט אריין אין זיך; וואס פערשלינגט.
absorb'ingly *adv.* (עב-סארב'-אינג-לי) איינזויגענדיג, אריינציהענדיג אין זיך.
absorp'tion *n.* (עב-סארפ'-שאן) דאס איינזויגען; דאס פערשלוקען; דאס פער=טיעפען זיך [אין געדאנקען].
absorp'tive *a.* (עב-סארפ'-טיוו) וואס קען איינזויגען אדער פערשלינגען.
absorp'tiveness *n.* (עב-סארפ'-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט איינ=צוזויגען אדער צו פערשלינגען.
absquat'ulate *v.* (עב-סקוואט'-יו-לייט) פליטה מאכען, נעלם ווערען.
abstain' *v.* (עב-סטיין') זיך אבהאלטען, זיך איינהאלטען.
Wise men **abstain** from drinking.
abstain'er *n.* (עב-סטיינ'-ער) א נזיר, א ניט טרינקער.
abste'mious *a.* (עב-סטי'-מי-אס) איינ=

געהאלטען; מעסיג אין עסען און אין טרינקען.

abste'miously *adv.* (עב-סטי'-מי-אס-לי) מיט מעסיגקייט.

abste'miousness *n.* (עב-סטי'-מי-אס-נעס) איינגעהאלטענקייט; מעסיגקייט; ניכטערקייט.

absten'tion *n.* (עב-סטענ'-שאן) דאס איינהאלטען זיך; דאס פערהאלטען אונטער דער מאכט פון אן אפעקון.

absten'tionist *n.* (עב-סטענ'-שאנ-איסט) א צוריקגעהאלטענער, אן אבגעהאלטענער [ווי פון עסען פלייש, טרינקען אלקאהאל, אדער פון שטימען ביי די וואהלען].

absten'tious *a.* (עב-סטענ'-שאס) צוריקגעהאלטען; ניט נאכגעגעבען זיך.

abster' *v.* (עב-סטויר') שטערען, הינדערען; אבשרעקען.

absterge' *v.* (עב-סטוירדזש') אבטריקענען, אבווישען; רייניגען [א וואונד פון מאטעריע].

abster'gent *a. and n.* (עב-סטויר'-דזשענט) א מעדיצין וואס רייניגט; אבווישענדיג; וואס רייניגט [דעם מאגען].

absterse' *v.* (עב-סטוירס') רייניגען, ריין מאכען.

abster'sion *n.* (עב-סטויר'-זשאן) דאס אויסרייניגען, דאס אבווישען.

abster'sive *n. and a.* (עב-סטויר'-סיוו) וואס רייניגט; א זאך וואס רייניגט.

abster'sives *n.* (עב-סטויר'-סיווז) אבפיהרונגסמיטעל.

ab'stinence *n.* (עב'-סטי-נענס) 1. דאס צוריקהאלטען זיך פון געוויסע געוועהנהייטען אדער פון פערגניגען; 2. דאס איינהאלטען זיך פון טרינקען אלקאהאלישע געטרענקע.

1. If we wish to possess, we must practice **abstinence**. 2. **Abstinence** from liquor is possible.

ab'stinency *n.* (עב'-סטי-נענ-סי) 1. דאס צוריקהאלטען זיך פון עפעס; 2. דאס צוריקהאלטען זיך פון עסען געוויסע שפייזען אדער פון טרינקען געוויסע געטרענקע: נזירות.

2. He is an advocate of **abstinency** from drink.

ab'stinent *a. and n.* (עב'-סטי-נענט) אבגעהאלטען, צוריקגעהאלטען, מעסיג; וואס גיט זיך ניט נאך; איינער וואס האלט זיך אב.

ab'stinently *adv.* (עב'-סטי-נענט-לי) מיט צוריקהאלטונג: דורך אבזאגען זיך; דורך איינגעהאלטענקייט.

abstract' *v.* (עב-סטרעקט') אבזונדערן; פערקלענערען; ארויסנעהמען דעם עסענץ; אויסקלייבען, אראבנעהמען.

ab'stract *n. and a.* (עב'-סטרעקט) 1. אן אבסטראקט, וואס לאזט זיך משיג זיין נור מיט'ן שכל; א בעגריף-זאך; 2. אבקירצונג פון א ווערק; דער הויפּט-אינהאלט פון א ווערק; 3. אבזונדערונג; אבגעזונדערט; צושטרייט.

1. Mathematics in its higher branches is a very **abstract** subject. 2. The author read an **abstract** of his novel.

abstrac'ted *a.* (עב-סטרעק'-טעד) אראבגענומען, אבגעזונדערט; אבסטראקט, שווער צו בעגרייפען; צושטרייט; ניט אויפמערקזאם.

abstract'edly *adv.* (עב-סטרעקט'-עד-לי) אבסטראקט, אז און פיר זיך, בעזונדער; אבגעזעהן פון...

abstract'edness *n.* (עב-סטרעקט'-עד-נעס) אבגעזונדערטקייט; טיעפקייט אין געדאנקען; דאס זיין אבסטראקט.

abstrac'tion *n.* (עב-סטרעק'-שאן) דאס אראבנעהמען; דאס אבזונדערען; די אבגעשיידענהייט; די צושטרייטקייט; דאס דיסטילירען; א טעארעטישער בעגריף; אן אבסטראקטע אידעע.

abstrac'tionist *n.* (עב-סטרעק'-שאנ-איסט) א טרוימער; אן אידעאליסט; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט אבסטראקטע זאכען.

abstrac'tive *a.* (עב-סטרעק'-טיוו) אבזונדערענדיג, אראבנעהמענדיג; וואס איז אבסטראקט; צושטרייט.

abstract'ly *adv.* (עב-סטרעקט'-לי) ז. *abstractedly*.

ab'stract mathemat'ics (עב'-סטרעקט מעטהע-אי-מעט'-איקס) ריינע מאטעמאטיק.

ab'stractness *n.* (עב'-סטרעקט-נעס) דאס זיין אבסטראקט; אבעזונדערטקייט; טיעפקייט אין געדאנקען; אונבעגרייפליכקייט.

ab'stract of title (עב'-סטרעקט אוו טאיטל) א קורצער אויסצוג פון דאקומענטען, וועגען אייגענטומס-רעכט אויף אונבעוועגליכע גיטער [ווי לאנד, הייזער].

abstruse' *a.* (עב-סטרוס') פערבארגען; ניט קלאר; אונפערשטענדליך.

A book full of **abstruse** ideas.

abstruse'ly *adv.* (עב-סטרוס'-לי) אויף א טיעפזיניגען אדער אונפערשטענדליכען אופן.

abstruse'ness *n.* (עב-סטרוס'-נעס) אונפערשטענדליכקייט; אונבעגרייפליכקייט.

Popular books must be free from **abstruseness**.

abstru'sity *n.* (עב-סטרו'-סי-טי) ז. *abstruseness*.

absurd' *n. and a.* (עב-סוירד') אן אבסורד, אן אונזין; אונזיניג; נעגען שכל, נאריש.

He made an **absurd** remark.

absurd'ity *n.* (עב-סוירד'-אי-טי) נארישקייט; אונזין.

absurd'ly *adv.* (עב-סוירד'-לי) אויף א נארישען אופן, אונזיניג.

absurd'ness *n.* (עב-סוירד'-נעס) ז. *absurdity*.

abu'lia *n.* (ע-בו'-לי-א) אזא גייסטיגע קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער פערלירונג אדער אבשוואכונג פון דער ווילענסקראפט.

abuloma'nia *n.* (ע-בו-לא-מיי'-ניא) ז. *abulia*.

abun'dance *n.* (ע-באנ'-דענס) איבערפלוס [שפע], דאס זיין מעהר אלס גענוג; אריבער און אריבער.

We have an **abundance** of land.

abun'dant *a.* (ע-באנ'-דענט) פול מיט..., רייך אין...; איבערפליסיג: איבער גענוג.

Our soil produces **abundant** crops.

abun'dantly *adv.* (ע-באנ'-דענט-לי) איבערפליסיג [בשפע]; גענוג; איבער גענוג; אין גרויסע מאסען.

We are **abundantly** supplied with natural resources.

abun'dant num'ber (ע-באנ'-דענט נאמ'-בער) אין דער אריפמעטיק — אזא צאהל וואס די סומע פון די ציפער דורך וועלכע זי קען געטיילט ווערען, איז גרעסער פון איהר [צ. ב. די צאהל 12 קען געטיילט ווערען דורך 1, 2, 3, 4, 6. די סומע פון דיעזע ציפער איז 16, אלזא גרעסער פון 12].

ab ur'be con'dita (עב אויר'-בי קאנ'-די-טא) זייט דער גרינדונג פון דער שטאדט [דאס מיינט מען רוים, 753 יאהר בעפאר קריסטוס'עס געבורט]; געוועהנליך ווערט עס געשריבען נור אין ראשי תבות A. U. C.

abu'sable *a.* (ע-ביו'-זעבל) וואס קען ווערען מיסברויכט, בעליידיגט, שלעכט בעהאנדעלט אדער בעטראגען.

abuse' *n.* (ע-ביוס') שלעכטע בעהאנדלונג; זידלעריי; בעליידיגונג; בעטריגעריי.

Abuse is no argument.

abuse' *v.* (ע-ביוז') 1. שלעכט בעהאנדלען; שלעכט בענוצען; בעטריגען; פערדרעהען א געדאנק; זידלען, בעליידיגען; 2. מיסברויכען.

1. He **abuses** his opponents. 2. A man has a right to make a fool of himself, but he should not **abuse** the privilege.

abuse' of distress' (ע-ביוז' אוו דיס-טרעס') דאס מיסברויכען א משכון [אין בעצוג אויף פערנעהמען בהמות אלס משכון און זיי בענוצען].

abuse' of proc'ess (ע-ביוז' אוו פראס'-עס) דאס מיסברויכען א פראצעס פאר ניט געזעצליכע צוועקען; דאס פערדרעהען דאס געזעץ אין א פראצעס, ווי מאכען פון א קרימינעלע קלאגע בלויז א געלד-קלאגע אדער אומגעקעהרט.

abu'ser *n.* (עב-יו'-זער) א בעטריגער, פערפיהרער, זידלער, לעסטערער, מיסברויכער.

abu'sive *a.* (ע-ביו'-סיוו) זידלענדיג, בעטריגענדיג; שימפּפענדיג; וואס זידלט; וואס געברויכט גראבע אויסדריקע.

Abusive readers like the works of **abusive** writers.

abu'sively *adv.* (ע-ביו'-סיוו-לי) אין א בעטריגענדער ארט; אין א בעליידיגענדער ארט.

abu'siveness *n.* (עב-יו'-סיוו-נעס) גראבקייט, מיסברויך, בעליידיגונג, שימפּפעריי.

abut' *v.* (ע-באט') 1. זיך גרענעצען; זיך בעריהרען; 2. ארויסשטארצען.

1. The building **abuts** on the highway. 2. The bridge **abuts** against the rock.

Abu'tilon *n.* (ע-ביו'-טי-לאן) א מין פלאנצען וואס וואקסען אין די הייסע געגענדען.

abut'ment *n.* (ע-באט'-מענט) גרענעצונג; בעריהרונג, די שטיצען פון א בריק, די שטיצע.

abut'tal *n.* (ע-באט'-על) גרענעץ.

abut'ted *a.* (ע-באט'-עד) וואס גרענעצט זיך, וואס בעריהרט זיך, וואס שטארצט ארויס.

abut'ter *n.* (ע-באט'-ער) איינער וואס זיין הויז אדער לאנד גרענעצט זיך מיט וועמען עס איז.

abysm' *n.* (ע-ביזם') אן אבגרונד, א טיעפעניש, א תהום.

abys'mal *a.* (ע-ביז'-מעל) אהן א גרונד, זעהר טיעף.

abyss' *n. and v.* (ע-ביס') א תהום, אן אבגרונד, א טיעפעניש; שטירצען אין אבגרונד.

abys'sal *a.* (ע-ביס'-על) אהן א גרונד, טיעף ווי דער ים.

Abyssin'ian *a. and n.* (עב-אי-סינ'-אי-ען) וואס געהערט צו אביסיניען [א לאנד אין אסט-אפריקא]; א מיטגליעד פון דער אביסינישער קירך [זי איז ארגאניזירט געווארען אין פיערטען יאהרהונדערט. לויט די פארשריפטען פון דיעזער קירך זיינען אי שבת, אי זונטאג געווען היילינ און פלייש פון טמא בהמות איז געווען פערבאטען צו עסען].

A. C. ראשי תבות פון די ווערטער *account current* [לויפענדע רעכ-

נונג] אדער פון *anno currente* [דאס לויפענדע יאהר].

aca'cia *n.* (ע-קיי'-שי-ע) ארבעס־בוים, אקאציען בוים [וואקסט אין ווארימע געגענדען, האט קליינע בלעטער און זיינע בליהונגען האבען די פארם פון ארבעס].

Acacia

ac'ademe *n.* (עק'-ע-דים) אקאדעמיע, שולע פון וויסענשאפטען, פילאזאפיע, היסטאריע א. ד. ג.

Ac'ademe *n.* (עק'-ע-דים) דער נאמען פון פלאץ, וואו דער גריכישער פילאזאף פלאטא האט געלערנט מיט זיינע תלמידים אין אטהען.

acade'mial *a.* (עק-ע-די'-מי-על) אקאדעמיש; וואס בעלאנגט צו אן אקאדעמיע.

academ'ic *n. and a.* (עק-ע-דעמ'-איק) אקאדעמיש, טעארעטיש; אן אקאדעמיקער, א סטודענט, א פראפעסאר, א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

academ'ical *a.* (עק-ע-דעמ'-אי-קעל) אקאדעמיש, טעארעטיש.

academ'ically *adv.* (עק-ע-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אקאדעמישער ארט.

academ'icals *n.* (עק-ע-דעמ'-איק-עלז) די קליידער וואס די סטודענטען פון א בילדונגס אנשטאלט טראגען, סטודענטען אוניפארם.

academ'ic discus'sion (עק-ע-דעמ'-איק דיס-קאש'-אן) א טעארעטישע דיסקוסיאן, וואס קען קיינע פראקטישע נוצען ניט האבען.

academi'cian *n.* (עק-ע-דע-מיש'-ען) א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

academ'ic propor'tions (עק-ע-דעמ'-איק פרא-פאור'-שאנז) אין מאלעריי — די אקאדעמישע פראפארציאנען [אן אויסגעמאלטע פיגור, וועלכע איז אין גרויס עטוואס וועניגער ווי א העלפט פון דעם מאדעל, פון וועלכען די פיגור איז געמאלט].

Acad'emism *n.* (ע-קעד'-ע-מיזם) די לעהרע פון דער אקאדעמישער פילאזאפיע.

acad'emist *n.* (ע-קעד'-ע-מיסט) א סטודענט, א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

acad'emy *n.* (ע-קעד'-ע-מי) אקאדעמיע, שולע פון וויסענשאפטען; פעראיין פון געלעהרטע.

acad'emy fig'ure (ע-קעד'-ע-מי פיג'-יור) א מאדעל־צייכנונג.

acad'emy of design' (ע-קעד'-ע-מי אוו די-זאין') א שול, וואו מען לערענט זיך צייכנען [הויפטזעכליך פאסאגען]; א קונסט־געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו ערציהען קינסטלער אדער בעקענען דעם עולם מיט דער קונסט [דורך קונסט־אויסשטעלונגען און פארלעזונגען].

aca'dialite *n.* (ע-קיי'-די-על-איט) א מין מינעראל פון א רויטליכען קאליר [געפינט זיך אין ניי־שאטלאנד].

Aca'dian *a. and n.* (ע-קיי'-די-ען) וואס איז שייך צו אקאדיען אדער ניי־שאטלאנד [אין אמעריקא]; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון אקאדיען אדער ניי־שאטלאנד.

ac'ajou *n.* (עק'-ע-זשו) מאהאגאניע־בוים, מאהאגאניע־האלץ.

ac'aleph *n.* (עק'-ע-לעף) אזא מאלוסקעל [א שליימיגע, ווייכע חיה'לע, וואס ליגט אין א שאלעכץ], א נאמען פאר פערשיעדענע ים חיה'לעך; ים־קראפיווע.

Acaleph

Acale'pha *n.* (עק-ע-לי'-פע) מאלוסקעלען. ז. *acaleph*

acale'phan *n.* (עק-ע-לי'-פען) ז. *acaleph*

acale'phoid *a.* (עק-ע-לי'-פאיד) וואס איז ענליך צו ים־קראפיווע.

acana'ceous *a.* (עק-ע-ניי'-שיאס) שטעכעדיג.

acan'tha *n.* (ע-קענ'-טהע) דארן, שטאכעל, דער שטעכעדיגער שפיץ פון די פלוספעדערען ביי א פיש, דער ענד פון ריקראד [רוקען ביין].

acantha'ceous *a.* (ע-קענ-טהיי'-שיאס) דארענדיג, שטעכיג.

acan'thine *a. and n.* (ע-קענ'-טהין) ענליך צו א בערישע לאפע; אזא בלעטערפערציערונג אויף דעם שפיץ פון א זייל.

acanthoc'inus *n.* (ע-קענ-טהאס'-אי-נאס) אזא קעפער [זשוק], וואס האט לאנגע געבויגענע הערנער אויף'ן שפיץ קאפ און קליינע שפיציגע הערנער פון ביידע זייטען רוקען און פון ביידע זייטען קאפ. זיין רוקען גלאנצט ווי א שפיגעל.

Acanthocinus

acan'thoid *a.* (ע-קענ'-טהאיד) שטעכיג, דארענדיג.

acanthopteryg'ian *n.* (עק-ענט-טהאפ-טע-רידזש'-אי-ען) דער שטאכעלפלאסער [אזא פיש מיט שטעכעדיגע פלוספעדערען].

acan'thous *a.* (ע-קענ'-טהאס) דארניג, שטעכיג.

acan'thus *n.* (ע-קענ'-טהאס) בערישע לאפע [אזא פלאנצע מיט גרויסע געצאקטע בלעטער; אזא בלעטער־פערציערונג פון א זייל].

Acanthus

acari'asis *n.* (עק-ע-ראי'-ע-סיס) א בייסונג, שמארצונג.

Acar'ida *n.* (ע-קאר'-אי-דא) א מין קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען.

acar'idans *n.* (ע-קאר'-אי-דענז) מילבענארטיגע חיה'לאך.

acarino'sis *n.* (ע-קער-אי-נאו'-סיס) אזא קראנקהייט וואס קומט פון אזעלכע קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען.

ac'aroid *a. and n.* (עק'-ע-ראיד) וואס איז שייך צו אזעלכע קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען; מילבענענליך; א מילב.

ac'aroid gum (עק'-ע-ראיד גאם) אזא רויטער גומיארטיגער זאפט, וואס קומט פון א געוויסען בוים אין אויסטראליען.

acatalec'tic *a. and n.* (ע-קעט-א-לעק'-טיק) גאנץ, אהן פעהלער; א געדיכט וואס האט די נויטיגע צאהל זילבען אין יעדער שורה.

acatalep'sia *n.* (ע-קעט-ע-לעפ'-סי-ע) אונדערגרייכבארקייט, אונבעגרייפליכקייט, אונדערקענבארקייט.

acat'alepsy *n.* (ע-קעט'-ע-לעפ-סי) ז. *acatalepsia*

acatalep'tic *a.* (ע-קעט-ע-לעפ'-טיק) אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.

acau'dal *a.* (ע-קאה'-דעל) אהן אן עק; וואס האט ניט קיין עק.

acaules'cent *a.* (עק-אה-לעס'-ענט) ז. *acauline*

acau'line *a.* (ע-קאה'-לין) וואס איז אהן א שטענגעל [ביי פלאנצען].

acau'lous *a.* (ע-קאה'-לאס) ז. *acauline*

acce'das ad cu'riam (עק-סי'-דעס עד קיו'-רי-עם) א שריפטליכער בעפעהל צו א שעריף אז ער זאל אריבערטראגען א פראצעס פון א נידעריגען געריכט אין א העכערען.

accede' *v.* (עק-סיד') צושטימען, איינוויליגען; נאכפאלגען.

I will **accede** to your request.

acce'dence *n.* (עק-סי'-דענס) איינוויליגונג; צושטימונג; דאס ערווערבען פון אייגענטהום, א הויכע שטעלע אדער עהרע.

accede' to the throne (עק-סיד' טו טהי טהראון) ארויף אויפ'ן טהראן.

accel'erate *v.* (עק-סעל'-ער-אייט) גיכער מאכען; איילען; בריינגען אין שנעלער בעוועגונג.

The engineer **accelerated** the speed of the engine.

accel'eratedly *adv.* (עק-סעל'-ע-ריי-טעד-לי) דורך פערשנעלערונג; דורך שטייגערונג פון דער געשווינדיגקייט.

accel'erated mo'tion *n.* (עק-סעל'-ער-איי-טעד מאו'-שאן) א פערשנעלערטע בעוועגונג.

accel'erating *a.* (עק-סעל'-ער-אייט-אינג) פערגרעסערענדיג די שנעלקייט, איילענדיג.

accelera'tion *n.* (עק-סעל-ער-איי'-שאן) איילע; פערשנעלערונג; דאס בריינגען אין שנעלע בעוועגונג; דאס איילען.

accelera'tion of the moon (עק-סעל-ע-ריי'-שאן אוו טהי מוהן) די שנעלערע בעוועגונג פון דער לבנה ארום דער ערד [לויט דער טעאריע, אז די לבנה בעוועגט זיך איצט ארום דער ערד שנעלער ווי אין די אלטע צייטען].

accel'erative *a.* (עק-סעל'-ע-ריי-טיוו) וואס שטייגערט די געשווינדיגקייט; וואס האט די נייגונג צו פערשנעלערען.

accel'erator *n.* (עק-סעל'-ער-איי-טאר)

א זאך וואס פערשנעלערט; דער טרייב-מוסקעל.

accel'eratory *a.* (עק-סעל'-ער-איי-טא-רי) אונטעראיילענדיג, פערשנעלערענדיג.

accendibil'ity *n.* (עק-סענ-די-ביל'-אי-טי) ענטצינדבארקייט; דאס האבען די אייגענשאפט זיך אנצוצינדען.

accen'dible *a.* (עק-סענ'-דיבל) ענטצינדבאר, וואס מען קען אנצינדען.

accen'sion *n.* (עק-סענ'-שאן) אנצינדונג; אונטערצינדונג.

ac'cent *n.* (עק'-סענט) 1. בעטאנונג פון א ווארט; אקצענט [נגינה]; 2. אויסשפראכע.

2. He speaks English with a Russian **accent**.

accent' *v.* (עק-סענט') בעטאנען, שטעלען דעם אקצענט, אויסשפרעכען.

accen'tor *n.* (עק-סענ'-טאר) דער ערשטער דיסקאנט אין א כאר; אזא קליין זינגפויגעלע.

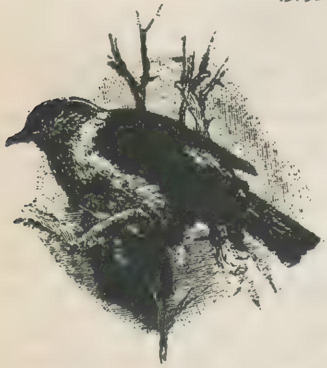

Accentor

accen'tual *a.* (עק-סענ'-טשו-על) ריטהמיש, אין גראמען; וואס געהערט צום אקצענט.

accen'tually *adv.* (עק-סענ'-טשו-על-אי) מיט ריטהם, מיט אקצענט, אין גראמען.

accen'tuate *v.* (עק-סענ'-טשו-אייט) בעטאנען; אונטערשטרייכען.

I want to **accentuate** the views of the party on this question.

accentua'tion *n.* (עק-סענ-טשו-איי'-שאן) די בעטאנונג.

accept' *v.* (עק-סעפט') אננעהמען; עמפפאנגען; ערהאלטען.

Please **accept** my invitation.

acceptabil'ity *n.* (עק-סעפט-ע-ביל'-אי-טי) אננעהמבארקייט, א זאך וואס קען אנגענומען ווערען; א זאך וואס איז צולעסיג.

accept' a bill of exchange' (עק-סעפט' ע ביל אוו עקס-טשיינדזש') אננעהמען א וועקסעל אין האנדעל מיט אויסלאנד.

accept'able *a.* (עק-סעפט'-עבל) אננעהמבאר; ווילקאמען; ווערטה אנצונעהמען מיט פערגניגען.

His company is **acceptable** to everybody.

accept'ableness *n.* (עק-סעפט'-עבל-נעס) ז. *acceptability*

accept'ably *adv.* (עק-סעפט'-עב-לי) בעפרידיגענד; אננעהמבאר, צולעסיג.

He served out his term **acceptably**.

accept'ance *n.* (עק-סעפט'-ענס) אננעהמונג; עמפפאנג.

accept'ance upon' pro'test (עק-סעפט'-ענס א-פאן' פראו'-טעסט) דאס אננעהמען אונטער פראטעסט.

accep'tancy *n.* (עק-סעפ'-טענ-סי) ז. *acceptance*

accept'ant *a.* (עק-סעפט'-ענט) ווילליג אנצונעהמען.

accepta'tion *n.* (עק-סעפ-טיי'-שאן) אננעהמונג; אנגענומענע בעדייטונג פון א ווארט.

accept'ed *a.* (עק-סעפט'-עד) אנגענומען; אלגעמיין אנגענומען.

This dictionary follows the **accepted** spelling of this country.

acceptila'tion *n.* (עק-סעפ-טי-ליי'-שאן) דאס ערהאלטען א קוויט-צעטעל פון דעם גלויביגער ניט בעצאהלענדיג איהם דעם חוב.

accept'ing *n. and a.* (עק-סעפט'-אינג) אננעהמונג; אננעהמענדיג.

accep'tion *n.* (עק-סעפ'-שאן) אויפנאהמע; אנגענומענע בעדייטונג פון א ווארט; הסכמה.

accept'or *n.* (עק-סעפט'-אר) אננעהמער פון א וועקסעל.

ac'cess *n.* (עק'-סעס) צוטריט; צוזאין; פערמעהרונג; אנפאל [פון א קראנקהייט]; איינטריט.

He has **access** to very prominent people.

acces'sariness *n.* (עק-סעס'-ע-רי-נעס) טיילנעהמונג אין א פערברעכען, מיטשולדיגקייט; בעטייליגונג.

acces'sary *n. and a.* (עק-סעס'-ע-רי) טיילנעהמענד אין א פערברעכען, מיטשולדיג; מיטשולדיגער.

accessibil'ity *n.* (עק-סעס-אי-ביל'-אי-טי) עררייכבארקייט; גרינגקייט צוצוקומען, צוגעלאזענקייט.

acces'sible *a.* (עק-סעס'-איבל) צוגענגליך, לייכט צוצוגעהן; עררייכבאר.

He is **accessible** to all visitors.

acces'sion *n.* (עק-סעש'-אן) פערמעהרונג, צוקומונג; טהראן-בעשטייגונג; צושטימונג, הסכמה; איינטריט.

acces'sional *a.* (עק-סעש'-אנ-על) ניט פון הויפט וויכטיגקייט, צוגעלעגט [אגב אורחא].

acces'sion to the throne (עק-סעש'-אן טו טהי טהראון) די טהראן-בעשטייגונג.

acces'sive *a.* (עק-סעס'-איוו) צוטרעטענדיג, צוגעהענדיג.

accesso'rial *a.* (עק-סע-סאו'-רי-על) וואס נעהמט אנטייל [אין א פערברעכען]; וואס איז א נעבענזאך; ביילויפיג.

acces'sorily *adv.* (עק-סעס'-א-רי-לי) ביילויפיג, אגב אורחא; נעבענזעכליך.

acces'soriness *n.* (עק-סעס'-א-רי-נעס) מיטשולד; דאס זיין בעטייליגט [אין א פערברעכען].

acces'sory *n.* (עק-סעס'-א-רי) טיילנעהמער, מיטשולדיגער; א נעבען זאך.

He was an **accessory** to the crime.

acces'sory con'tract (עק-סעס'-א-רי קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט וועלכער ווערט געמאכט צו זיכערען די ערפילונג פון א פריהערדיגען קאנטראקט.

acces'sory obliga'tion (עק-סעס'-א-רי אב-לי-גיי'-שאן) א פערפפליכטונג וואס קומט אגב אורחא [ווי די פערפפליכטונג צו צאהלען פראצענט ביים צאהלען דעם קרן].

acces'sory sounds (עק-סעס'-א-רי סאונדז) מיטקלינגענדע טענער, נעבען-טענער.

ac'cidence *n.* (עק'-סי-דענס) דער טייל פון גראמאטיק וואס לערענט ווי די ווערטער ווערען פערענדערט, ווען זיי קומען אין פערבינדונג איינע מיט די אנדערע.

ac'cident *n.* (עק'-סי-דענט) צופאל; סבה; אונגליקליכער צופאל.

He met with an **accident**.

acciden'tal *a.* (עק-סי-דענ'-טעל) צופעליג; צופעליגערווייזע; אונוויכטיג; נעבענזעכליך.

The election of the candidate was **accidental**.

acciden'tal col'ors (עק-סי-דענ'-טעל קאל'-ארז) שיינבארע קאלירען [ווען דאס אויג קוקט א געוויסע צייט אויף א שטארק העלער פארב און גיט נאכדעם פלעצליך א קוק אויף א ווייסען געגענשטאנד זעהט עס ניט ווייס נאר אן אנדער שיינבארע פארב. ווען דאס אויג האט, למשל, פריהער געקוקט אויף רויט, וועט עס אויף ווייס זעהן גרין, ווען אויף בלוי, וועט עס זעהן געלב א. ז. וו.].

accidental'ity *n.* (עק-סי-דענ-טעל'-אי-טי) צופעליגקייט, אונוויכטיגקייט.

acciden'tal light (עק-סי-דענ'-טעל לאיט) א נעבענזעכליכע ליכט אדער בעלייכטונג [אין מאהלעריי, וואו עס ווערט געמאהלען אויפ'ן פאן פון בילד א בעלייכטונג, וואס גיט ניט דעם ווירקליכען ליכט-עפעקט פון בילד נאר א נעבענזעכליכען עפעקט, ווי למשל, די זונען-שטראלען, וועלכע דרינגען דורך א געדיכטע וואלקען, דער שיין פון די לבנה, א ברענענד לעמפעל א. ז. וו.].

acciden'tally *adv.* (עק-סי-דענ'-טעל-אי) צופעליגערווייזע; דורך א צופאל; אונוויכטיג.

We met on the street **accidentally**.

acciden'talness *n.* (עק-סי-דענ'-טעל-נעס) צופעליגקייט. ז. *accident*

ac'cident-col'umns *n.* (עק'-סי-דענט-קאל'-אמז) בעריכטען איבער אונגליקספעלע [אין די צייטונגען].

ac'cident ma'ker (עק'-סי-דענט. מיי'-קער) אן אויסטראכטער פון מארד-געשיכטען.

accip'iter *n.* (עק-סיפ'-אי-טער) א רויב פויגעל, דער האביכט [א געוויסער רויב פויגעל].

accip'itrine *a.* (עק-סיפ'-איט-רין) וואס איז שייך צו א רויב פויגעל.

accis'mus *n.* (עק-סיז'-מאס) א כיטרער, פערשטעלטער אבזאג אדער ענטפער.

accite' *v.* (עק-סאיט') אויפפאדערען; אויפרייצען.

acclaim' *n. and v.* (ע-קליים') געשריי פון צופריעדענהייט; אויסדריקען צופריעדענהייט מיט געשריי; אפלאדירען.

The hero was received with **acclaim**.

acclama'tion *n.* (ע-קלע-מיי'-שאן) הויכער געשריי פון צופריעדענהייט אדער לויב; איינשטימיגע באלדיגע אננאהמע פון א פארשלאג אדער וואהל פון א קאנדידאט.

acclam'atory *a.* (ע-קלעמ'-ע-טא-רי) אפלאדירענדיג; בייפאל אויסדריקענדיג.

accli'mate *v.* (ע-קלאי'-מייט) זיך אקלימאטיזירען, זיך צופאסען אדער צוגעוועהנען צו א געוויסען קלימאט [וועגען מענשען].

accli'mated *a.* (ע-קלאי'-מע-טעד) געוועהנט געווארען צו דעם קלימאט פון א לאנד.

After some time the immigrants were **acclimated**.

acclima'tion *n.* (עק-לי-מיי'-שאן) דאס צוגעוועהנען זיך צו דעם קלימאט פון א לאנד.

acclimatisa'tion *n.* (ע-קלאי-מע-טי-זיי'-שאן) דאס אקלימאטיזירען זיך; דאס צוגעוועהנען און איינלעבען זיך מיט דעם קלימאט פון א פרעמדען לאנד.

acclimatiza'tion *n.* (ע-קלאי-מע-טי-זיי'-שאן) ז. *acclimatisation*

accli'matize *v.* (ע-קלאי'-מע-טאיז) אקלימאטיזירען, צוגעוועהנען זיך צו א נייעם קלימאט [הויפטזעכליך בענוצט פאר דאס צוגעוועהנען פון חיות און פלאנצען].

accli'matizer *n.* (ע-קלאי'-מע-טאי-זער) איינער וואס אקלימאטיזירט [געוועהנט צו] פרעמדע פלאנצען אדער חיות אין א לאנד.

accli'mature *n.* (ע-קלאי'-מע-טשור) די אקלימאטיזירונג, דאס געוועהנען זיך צו א נייעם קלימאט.

acclive' *a.* (ע-קלאיוו') ניט גלאט, בערגיג; בארג ארויף; משופע'דיג.

accliv'ity *n.* (ע-קליוו'-אי-טי) בערגיגקייט; בערגיגער ארט; א משופע'דיגער ארט.

accli'vous *a.* (ע-קלאי'-וואס) ז. *acclive*

accloy' *v.* (ע-קלאי') איבערלאדען, איבערפילען; שעדיגען; פערשמיעדען א פערד [ווען א נאגעל מיט וועלכען די פאדקאווע ווערט צוגעשלאגען שטעכט זיך אריין אין פלייש פון פערד'ס פוס].

accoil' *v.* (ע-קאיל') בעגריסען, מאכען א קבלת פנים; פערזאמלען זיך; צוזאמענקומען.

ac'colated *a.* (עק'-א-ליי-טעד) וואס האט צוויי אדער מעהר פראפיל-קעפ, וואס זיינען געמאהלען איינער אויף דעם אנדערען [ווי אויף מטבעות אדער מעדאלען].

Accolated Coin

ac'colent *a. and n.* (עק'-א-לענט) וואס וואהנט נאהענט דערביי; איינער וואס וואהנט נאהענט דערביי.

accom'modable *a.* (ע-קאמ'-א-דעבל) אויסגלייכבאר; פאסענד; אנווענדבאר, וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף עפעס; קען צוגעפאסט ווערען.

accom'modate *v.* (ע-קאמ'-א-דייט) 1. טהאן א טובה; 2. צופאסען; 3. בעקוועם מאכען; פערזארגען [מיט שפייז, קליידער, אונטערהאלטונג]; 4. צורעכט מאכען, אויסגלייכען [א שטרייט].

1. I was asked to **accommodate** a friend with a loan. 2. It is hard to **accommodate** ourselves to new conditions. 3. The hotel **accommodates** 100 guests.

accom'modated *a.* (ע-קאמ'-א-דיי-טעד) 1. צוגעפאסט; צורעכט געמאכט; בעקוועם געמאכט; 2. בעזארגט מיט א פלאץ [צו וואהנען אדער שלאפען].

2. The farmer **accommodated** me for the night.

accom'modately *adv.* (ע-קאמ'-א-דייט-לי) אנפאסענדיג, בעקוועם.

accom'modateness *n.* (ע-קאמ'-א-דייט-נעס) פאסליכקייט, אנגעמאסטענקייט; בעקוועמליכקייט.

accom'modating *a.* (ע-קאמ'-א-דייט-אינג) געפעליג.

Some people are very **accommodating**.

accom'modatingly *adv.* (ע-קאמ'-א-דיי-טינג-לי) אויף א בעקוועמען אופן; צוגעפאסט; דורך געפעליגקייט.

accom'modating terms (ע-קאמ'-א-דייט-אינג טוירמז) אנגעהמבארע בעדינגונגען.

accommoda'tion *n.* (ע-קאמ-א-דיי'-שאן) אויסגלייכונג [פון א שטרייט]; בעקוועמליכקייט, געפעליגקייט.

accommoda'tion bill (ע-קאמ-א-דיי'-שאן ביל) א געפעליגקייט-וועקסעל [א וועקסעל, וואס ווערט ארויסגעגעבען נאר צום שיין, פון טובה-וועגען].

accommoda'tion lad'der (ע-קאמ-א-דיי'-שאן לעד'-ער) א טרעפ בעפעסטיגט צו דער אויסען-זייט פון א שיף, צו צוקומען צו אנדערע שיפען.

accommoda'tion train *n.* (ע-קאמ-א-דיי'-שאן טריין) א באהן וואס שטעלט זיך אב ביי יעדער סטאנציע.

accommoda'tive *a.* (ע-קאמ-א-דיי'-טיוו) וואס קען צוגעפאסט ווערען, פאסיג, צוגעפאסט; בעקוועם.

accom'modativeness *n.* (ע-קאמ'-א-דיי-טיוו-נעס) דאס זיין צוגעפאסט; דאס זיין בעקוועם.

accom'modator *n.* (ע-קאמ'-א-דיי-טאר) א פערמיטלער, א שלום-מאכער.

accom'panable *a.* (ע-קאמ'-פען-עבל) געזעלשאפטליך.

accom'panier *n.* (ע-קאמ'-פע-ני-ער) בעגלייטער; מיטשפיעלער [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

accom'paniment *n.* (ע-קאמ'-פע-ני-מענט) בעגלייטונג; בעגלייטונג אין מוזיק.

accom'panist *n.* (ע-קאמ'-פע-ניסט) דער בעגלייטער; מיטשפיעלער.

accom'pany *v.* (ע-קאמ'-פע-ני) בעגלייטען; מיטשפיעלען; זיך חבר'ען מיט...

accom'panying *a.* (ע-קאמ'-פע-ני-אינג) בעגלייטענדיג; מיטגעהענדיג; אנשליסענדיג זיך צו א בעוועגונג.

accom'plice *n.* (ע-קאמ'-פליס) מיטשולדיגער, טיילנעהמער [אין א פערברעכען].

accom'pliceship *n.* (ע-קאמ'-פליס-שיפ) די מיטגענאסענשאפט, מיטשולד.

accom'plicity *n.* (ע-קאמ'-פליס-אי-טי) ז. *accompliceship*

accom'plish *v.* (ע-קאמ'-פליש) אויספיהרען; פערפערטיגען; ערווערבען; ערפילען; ערדייכען; ענדיגען; דורכפיהרען; פערווירקליכען.

accom'plishable *a.* (ע-קאמ'-פליש-עבל) אויספיהרבאר; אימשטאנדע צו פערווירקליכען.

accom'plished *a.* (ע-קאמ'-פלישט) געבילדעט; פאלקאם; גוט ערצויגען, מיט אלע מעלות.

He is an **accomplished** person.

accom'plished gentle'man (ע-קאמ'-פלישט דזשענטל'-מען) א מושלם; א מענש מיט אלע מעלות.

accom'plisher *n.* (ע-קאמ'-פליש-ער) איינער וואס ערפילט אדער ערדייכט עטוואס.

accom'plisher of the law (ע-קאמ'-פליש-ער אוו טהי לאה). א תליון; א הענקער.

accom'plishing *n. and a.* (ע-קאמ'-פליש-אינג) פערווירקליכונג, ערפילונג, פערווירקליכענדיג, ערפילענדיג.

accom'plishment *n.* (ע-קאמ'-פליש-מענט) פערווירקליכונג, ערפילונג.

accom'plishments *n.* (ע-קאמ'-פליש-מענטס) גוטע מעלות; פעהיגקייטען.

He is a man of many **accomplishments**: he is a singer, a writer, a player, and what not.

accord' *n. and v.* (ע-קארד') אויסגלייכען; איבעראיינשטימונג; איבעראיינשטימען; איינשטימיג מאכען; הארמאנירען; איינינג לעבען; אן אקארד [א צוזאמענשטימונג פון קלאנגען]; א סטרונע.

accord'able *a.* (ע-קארד'-עבל) איבעראיינשטימענדיג; הארמאנירענדיג.

accord'ance *n.* (ע-קארד'-ענס) איינקלאנג; איבעראיינשטימונג; הארמאניע; דער איינקלאנג פון שטימען און מוזיק אינסטרומענטען.

accord'ancy *n.* (ע-קארד'-ען-סי) ז. *accordance*

accord'ant *a.* (ע-קארד'-ענט) איבעראיינשטימיג; אין איינקלאנג; פאסיג; הארמאניש.

accord'antly *adv.* (ע-קארד'-ענט-לי) איבעראיינשטימענדיג, גלייכפערמיג; לויט נאך...

accord'ing *a. and adv.* (ע-קארד'-אינג) וועדליג, לויט... נאך...

According to the latest census, New York is the largest city on the Western Hemisphere.

accord'ingly *adv.* (ע-קארד'-אינג-לי) נאך דעם; וועדליג, אזוי ווי..., ווי געהעריג.

Give me orders and I shall act **accordingly**.

accord'ing to apprehen'sion (ע-קארד'-אינג טו עפ-רע-הענ'-שאן) לויט'ן שכל.

accord'ing to cir'cumstances (ע-קארד'-אינג טו סויר'-קאמ-סטענ-סעז) לויט די אומשטענדען.

accord'ing to direc'tion (ע-קארד'-אינג טו די-רעק'-שאן) לויט פארשריפט, לויט אנווייזונג.

accord'ing to law (ע-קארד'-אינג טו לאה) לויט געזעץ, געזעצמעסיג.

accord'ing to or'ders (ע-קארד'-אינג טו אר'-דערז) לויט בעשטעלונגען; לויט פארשריפט, לויט בעפעהל.

accor'dion *n.* (ע-קאר'-די-אן) א הארמאניקע.

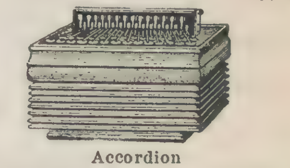

Accordion

accor'dionist *n.* (ע-קאר'-די-אנ-איסט) א הארמאניקע-שפיעלער.

accost' *v.* (ע-קאסט') טרעטען נעהנטער; פערפיהרען א געשפרעך, גריסען; אבשטעלען איינעם אין גאס.

He **accosted** me on the street and began to talk.

accost'able *a.* (ע-קאסט'-עבל) געשפרעכיג, פריינדליך, צוגענגליך; וואס בעגריסט צו ערשט.

accouche'ment *n.* (ע-קוש'-מאן) ענטבינדונג, דאס געלעגען ווערען, דאס לעגען זיך אין קינפעט.

accoucheur' *n.* (ע-קו-שער') געבורטס העלפער, אקושאר.

accoucheuse' *n.* (ע-קו-שעהז') א העבאמע, אן אקושערין.

account' *n. and v.* (ע-קאונט') קאנטא;

רעכענונג; בעריכט, ערצעהלונג; גרונד; פאל; רעכענען, אברעכענען; רעכענונג אבגעבען.

accountabil'ity *n.* (ע-קאונט-ע-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט; דאס אבגעבען רעכענונג.

account'able *a.* (ע-קאונט'-עבל) פעראנטווארטליך; וואס דארף אבגעבען רעכענונג.

We are **accountable** to the law for our actions.

account'ableness *n.* (ע-קאונט'-עבל-נעס) ז. *accountability*

account'ancy *n.* (ע-קאונט'-ענ-סי) די קונסט פון בוך-פיהרונג [בוך-האלטעריי].

account'ant *n.* (ע-קאונט'-ענט) בוכהאלטער; ביכער איבערזעהער, רעכענונגס פיהרער.

account'antship *n.* (ע-קאונט'-ענט-שיפ) דער אמט פון א בוכהאלטער.

account'-book *n.* (ע-קאונט'-בוק) דאס קאנטא-בוך.

account' cur'rent (ע-קאונט' קאר'-ענט) לויפענדע רעכענונג [קאנטא קארענט].

account'-day *n.* (ע-קאונט'-דיי) דער טאג, אין יעדע צוויי וואכען פון מאנאט, וואס איז בעשטימט זיך אבצורעכענען מיט די בערזען-מאקלער [אין די אייראפעאישע בערזעס].

account' for (ע-קאונט' פאר) אבגעבען רעכענונג; אויסקונפט געבען וועגען וואס; אנגעבען דעם גרונד פון עטוואס; פעראנטווארטליך זיין פאר עפעס.

account'ing *n.* (ע-קאונט'-אינג) די קונסט פון פיהרען ביכער.

account' of char'ges (ע-קאונט' אוו טשאר'-דזשעז) דער חשבון פון הוצאות.

account' of convey'ance (ע-קאונט' אוו קאנ-וויי'-ענס) רעכנונג פון איבערשיקען סחורה.

account' of disburse'ments (ע-קאונט' אוו דיס-בוירס'-מענטס) די רעכענונג פון אומקאסטען.

account' of settle'ment (ע-קאונט' אוו סעטל'-מענט) די שלוסרעכענונג, די אברעכענונג.

account' ren'dered (ע-קאונט' רענ'-דערד) א רעכנונג וואס ווערט צוגעשטעלט פון א קרעדיטאר [מלוה] צו דעם דעבעטאר [לוה].

accounts' *n.* (ע-קאונטס') די בוכהאלטונג.

account' sales (ע-קאונט' סיילז) פערקויפס-רעכענונג.

accour'age *v.* (ע-קאר'-אידזש) ערמוטיגען; ערוועקען קוראזש.

accourt' *v.* (ע-קאורט') פריינדליך אויפנעהמען, מכבד זיין; געבען א פריינדליכען קבלת פנים.

accou'ter *v.* (ע-קו'-טער) פערזארגען, אויסשטאטען, אויספוצען.

accou'tre *v.* (ע-קו'-טער) ז. *accouter*

accou'trement *n.* (ע-קו'-טער-מענט) אויספוצונג, אויסציערונג.

accred'it *v.* (ע-קרעד'-איט) טרויען; בעגלויבען, בעשטעטיגען, ערקלערען אלס ריכטיג; בעפאלמעכטיגען; אנערקענען; געבען קרעדיט.

accredita'tion *n.* (ע-קרעד-אי-טיי'-שאן) בעגלויביגונג; אנערקענונג; בעפאלמעכטיגונג; דאס אנטרויען.

accred'ited *a.* (ע-קרעד'-אי-טעד) בעגלויביגט; אנערקענט צו... בעפאלמעכטיגט צו...

accres'cence *n.* (ע-קרעס'-ענס) דער צוּוואוקס; פערמעהרונג; פערשפרייטונג.

accres'cent *a.* (ע-קרעס'-ענט) צוּוואוקסענדיג; פערמעהרענדיג, פערשפרייטענדיג.

accrete' *a. and v.* (ע-קריעט') צונויפגעוואקסען; בעהעפט; צונויפגעוואקסען ווערען; בעהעפט ווערען.

accre'tion *n.* (ע-קרי'-שאן) אנוואקסונג, צוּוואוקסונג; א צונויפוואקסונג [פון צוויי אבגעטיילטע גליעדער]; פערמעהרונג; דאס אנטראגען אין אן ארט זאמד אדער ערד דורך דעם שטראם פון א טייך.

accre'tive *a.* (ע-קרי'-טיוו) צוּוואוקסענד, זיך פערמעהרענד, פערגרעסערענד.

accrimina'tion *n.* (ע-קרימ-אי-ניי'-שאן) אנקלאגע; בעשולדיגונג אין א פערברעכען.

accroach' *v.* (ע-קראוטש') אנציהען; רייסען צו זיך.

accroach'ment *n.* (ע-קראוטש'-מענט) דאס רייסען צו זיך; איינגריף אין דעם אנדערענ'ס רעכטע.

accrue' *v.* (ע-קרוה') צוּוואוקסען; צושטעלען; פערמעהרען, צוקומען, ענטשטעהען.

The bank paid me the **accrued** interest on my account.

accrue'ment *n.* (ע-קרוה'-מענט) צוּוואוקסונג; ענטשטעהונג.

acct. curt. אן אבקירצונג פון דעם קאמערציעלען אויסדרוק *account current*

accuba'tion *n.* (עק-יו-ביי'-שאן) דאס אנשפארען אדער אנלעהנען זיך ביים עסען [מסובין]; דאס ליגען אין קינפעט.

accum'bent *a.* (ע-קאמ'-בענט) ליגענדיג אנגעלעהנט.

accu'mulate *v.* (ע-קיו'-מיו-לייט) אנזאמלען; אנקלייבען; פערמעהרען.

By hard work one may **accumulate** a fortune.

accu'mulating *n. and a.* (ע-קיו'-מיו-לייט-אינג) דאס צונויפזאמלען; דאס צוזאמענהויפען, אנזאמלענדיג, פערמעהרענדיג [דורך אנזאמלען].

accumula'tion *n.* (ע-קיו-מיו-ליי'-שאן) אנקלייבונג, אנזאמלונג; פערמעהרונג [דורך אנזאמלען].

accumula'tion of pow'er (ע-קיו-מיו-ליי'-שאן אוו פאו'-ער) די אויפזאמלונג פון ענערגיע ביי א מאשין אין א געוויסער צייט, ווען איהר בעוועגונגס-געשווינדקייט ווערט רעגעלמעסיג פערגרעסערט.

accu'mulative *a.* (ע-קיו'-מיו-לייט-איוו) אנגעזאמעלט; דורך אנזאמלען; וואס ווערט אנגעזאמעלט.

accu'mulative judg'ment (ע-קיו'-מיו-ליי-טיוו דזשאדזש'-מענט) א צווייטער געריכטליכער אורטייל געגען א פערזאן, וועלכער טרעט אריין אין קראפט, נאכדעם ווי א פריהערדיגער אורטייל טרעט ארויס פון קראפט.

accu'mulatively *adv.* (ע-קיו'-מיו-לייט-איוו-לי) ז. *accumulative*

accu'mulativeness *n.* (ע-קיו'-מיו-ליי-טיוו-נעס) דאס אנזאמלען; דאס זיין געניינגט זיך אנצוזאמלען.

accu'mulator *n.* (ע-קיו'-מיו-ליי-טאר) א פערזאן אדער זאך וואס זאמעלט אויף; אן אקומולאטאר [אזא עלעקטרישע באטאריי וואו עס ווערט אויפגעזאמעלט עלעקטרישע ענערגיע].

ac'curacy *n.* (עק'-יו-רע-סי) אקוראטקייט; גענויאיגקייט; פינקטליכקייט.

ac'curate *a.* (עק'-יו-רייט) אקוראט; גענוי; פינקטליך.

ac'curately *adv.* (עק'-יו-רייט-לי) מיט פינקטליכקייט; אקוראט, גענוי.

ac'curateness *n.* (עק'-יו-רייט-נעס) ז. *accuracy*

accurse' *v.* (ע-קוירס') פערפלוכען; פערשילטען.

accursed' *a.* (ע-קוירסט') פערשאלטען; שלעכט; פערפלוכט, פערשאלטען.

accur'sedness *n.* (ע-קויר'-סעד-נעס) דאס זיין פערפלוכט.

accus'able *a.* (ע-קיוז'-עבל) וואס איז ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען, וואס קען בעשולדיגט ווערען.

accu'sal *n.* (ע-קיו'-זעל) בעשולדיגונג, דאס בעשולדיגען אין א פערברעכען, פערקלאגען.

accus'ant *n.* (ע-קיוז'-ענט) אנקלעגער; בעשולדיגער.

accusa'tion *n.* (ע-קיו-זיי'-שאן) בעשולדיגונג; דאס בעשולדיגען אין א פערברעכען; דאס פערקלאגען.

The **accusations** against the Jews are **false.**

accu'sative *n. and a.* (ע-קיו'-זע-טיוו) אנקלאגענד; דער אקוזאטיוו אין גראמאטיק.

accu'satively *adv.* (ע-קיו'-זע-טיוו-לי) אין בעצוג צו דעם אקוזאטיוו [אין גראמאטיק].

accusato'rial *a.* (ע-קיו-זע-טאו'-רי-על) בעשולדיגענד.

accusato'rially *adv.* (ע-קיו-זע-טאו'-רי-על-אי) בעשולדיגענד; דורך בעשולדיגונג.

accu'satory *a.* (ע-קיו'-זע-טא-רי) אנקלאגענד.

accuse' *v.* (ע-קיוז') אנקלאגען, בעשולדיגען.

Conscience **accuses** more than law.

accused' *n.* (ע-קיוזד') דער בעשולדיגטער, דער אנגעקלאגטער.

The **accused** spoke in his own defence.

accu'ser *n.* (ע-קיו'-זער) קלעגער.

accu'singly *adv.* (ע-קיו'-זינג-לי) אנקלאגענדיג, בעשולדיגענדיג.

accus'tom *v.* (ע-קאס'-טאם) צוגעוועהנען, געוועהנט זיין.

Time **accustoms** us to hardships.

accus'tomable *a.* (ע-קאס-טאם-עבל) וואס קען זיך צופאסען אדער צוגעוועהנען.

accus'tomably *adv.* (ע-קאס-טאם-ע-בלי) אין בעצוג צו געוועהנהייט.

accus'tomary *a.* (ע-קאס-טאם-ע-רי) פאסענד, געוועהנליך; לויט דעם מנהג, לויט געוועהנהייט.

accus'tomed *a.* (ע-קאס'-טאמד) צוגעוועהנט, איינגעוועהנט.

He is to be found in his **accustomed** place.

accus'tomed busi'ness (ע-קאס-טאמד ביז'-נעס) א געשעפט וואס האט קונדען; אן איינגעפיהרט געשעפט.

ace *n.* (אייס) א טויז [אין קארטען]; א קליינינקייט; א טראפעלע; א פונקט; אן איינהייט [פון געוויכט אדער מאס].

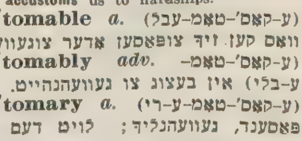

Aces

ace'dia *n.* (ע-סי'-די-ע) אזא אוננארמאלער גייסטיגער צושטאנד וואס בעשטעהט אין אבגעלאזענקייט, אונאויפמערקזאמקייט, ניט האבען קיין אינטערעס אין קיין זאך, א. ז. וו.

acen'tric *a.* (ע-סענ'-טריק) ניט אין מיטעלפונקט; אהן א מיטעלפונקט.

ace of spades (אייס אוו ספיידז) אן אלמנה; טויז פיק.

Aceph'ala *n.* (ע-סעפ'-ע-לא) די אסע־פאלען [אזא מין ווייכע שליימיגע שא־לעכץ חיה'לעך אהן קעפ].

acepha'lia *n.* (עס-ע-פיי'-לי-א) דאס ניט האבען קיין קאפ.

aceph'alous *a.* (ע-סעפ'-ע-לאס) 1. אהן א קאפ; 2. אהן א ריכטיגען פיהרער; 3. אהן א ריכטיגען אנפאנג אדער טהעמא [אין רעדען אדער שרייבען].
2. An acephalous group of men.

ace'-point *n.* (אייס־פאינט) א טויז אין קארטען; פונקט איינס אויף א שפיעל־ווירפעל [דאיס].

Ac'era *n.* (עס'-ע-רא) אזא מין מאלוס־קעלען [ווייכע שליימיגע חיה'לעך] וואס ליגענען אין מושלען.

ac'erate *a.* (עס'-ע-רייט) שפיציג, שטע־כיג [אזוי ווי א נאדעל].

acerb' *a.* (ע-סוירב') ביטער; הארט; זויער; שארף [אין טעם]; שטרענג; ניט רייף.

acer'bate *v. and a.* (ע-סויר'-בייט) פערביטערען, זויער מאכען, ארויסברייענגען פון געדולד; פערזויערט, שארף.

acer'bity *n.* (ע-סויר'-בי-טי) ביטער־קייט; שטרענגקייט; שארפקייט; זויער־קייט.

acerb' speech (ע-סוירב' ספיטש) א שארפע רעדע.

ac'erose *a.* (עס'-אי-ראוס) נאדעל־פער־מיג [בענוצט פיר בעצייכנונג פון פלאנ־צען בלעטער].
Some plants have acerose leaves.

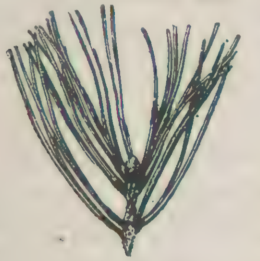

Acerose Leaves

ac'erous *a.* (עס'-אי-ראס) *acerose* ז.

acer'val *a.* (ע-סויר'-וועל) ענהליך צו א קופע, א הויפען.

acer'vate *v. and a.* (ע-סויר'-וויים) אנלעגען אין קופעס, אין הויפענס; וואס וואקסט אין בינטלעך.

acerva'tion *n.* (ע-סויר-וויי'-שאן) דאס צונויפקלייבען אין קופעס, אין הויפענס.

aces'cence *n.* (ע-סעס'-ענס) פערזויער־טעם.

aces'cency *n.* (ע-סעס'-ענ-סי) *acescence* ז.

aces'cent *a.* (ע-סעס'-ענט) זויערליך.

acetab'ulum *n.* (עס-ע-טעב'-יו-לאם) די געלענק אויסהעהלונג.

aceta'rious plants (עס-אי-טיי'-רי-אס פלענטס) סאלאט־פלאנצען.

ac'etary *n.* (עס'-ע-טע-רי) אזא זויערע וואס געפינט זיך אין געוויסע פרוכטען.

ac'etate *n.* (עס'-ע-טייט) א זויערער זאלץ.

ac'etated *a.* (עס'-ע-טיי-טעד) מיט עסיג געזויערט.

acet'ic *a.* (ע-סעט'-איק) זויער ווי עסיג; האבענדיג די אייגענשאפט פון עסיג.

acet'ic ac'id (ע-סעט'-איק עס'-איד) עסיג־עסענץ; א שטארקע זויערע פליסיג־קייט, פון וועלכער עס ווערט געמאכט עסיג.

acet'ic e'ther (ע-סעט'-איק אי'-טהער) אזא פליסיגקייט וואס האט אן ערפרישענ־דען אנגענעהמען ריח און אן אנגענעהמען ברענענדען געשמאק.

acetifica'tion *n.* (ע-סעט-אי-פי-קיי'-שאן) דאס זויער מאכען, פערזויערונג.

acet'ify *v.* (ע-סעט'-אי-פאי) פערזויע־רען; מאכען דעם טעם פון עסיג; ווערען זויער ווי עסיג.

acetim'eter *n.* (עס-ע-טימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטאר־קייט פון עסיג.

acetim'etry *n.* (עס-ע-טימ'-עט-רי) דאס מעסטען די שטארקייט פון עסיג.

ac'etin *n.* (עס'-ע-טין) [א אצעטין כעמישע פערבינדונג וועלכע בעשטעהט פון איין מאלעקול גליצערין און איין אדער צוויי אדער דריי מאלעקולען עסיג־עסענץ].

ac'eto-gel'atin *a.* (עס'-ע-טאו־דזשעל'-ע-טין) וואס ענטהאלט עסיג־זויערע מיט זשעלעטין.

ac'etone *n.* (עס'-ע-טאון) [אזא אצעטאן כעמישע פליסיגקייט מיט אן אנגענעהמען ריח און א ברענענדען געשמאק].

acetone'mia *n.* (עס-ע-טא-ני'-מי-ע) אזא קראנקהייט וועלכע קומט פון דעם אריינדרינגען פון אצעטאן [א געוויסע כע־מישע פליסיגקייט] אין דאס בלוט.

ac'etose *a.* (עס'-ע-טאוס) זויער, זויער־ליך.

acetos'ity *n.* (עס-ע-טאס'-אי-טי) זויער־ליכקייט.

ac'etous *a.* (עס'-ע-טאס) זויער; וואס האט א זויערען געשמאק.

ac'etous fermenta'tion (עס'-ע-טאס פויר-מען-טיי'-שאן) דער פראצעס ביי וועלכען ביער אדער וויין ווערט זויער.

ace'tum *n.* (ע-סי'-טאם) עסיג.

acet'ylene *n.* (ע-סעט'-אי-לין) אצעטי־לען [אזא פארבלאזער גאז וואס האט אן אונאנגענעהמען ריח און ברענט מיט זעהר א העלען פלאם].

acetyliza'tion *n.* (עס-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) דער פראצעס פון א כעמישער פער־בינדונג מיט עסיג־זויערע.

ach *n.* (עטש) אן אינדישער מוילבער־בוים.

ache *n. and v.* (אייק) פיין, שמערץ, וועהטאג; ליידען יסורים; וועה טהאן; שמערצען.

Ach'eron *n.* (עק'-ע-ראן) דער טייך אכעראן איבער וועלכען כאראן פלעגט פיה־רען די נשמות [אין דער גריכישער מי־טאלאגיע]; די אונטערוואר׳דישע וועלט.

achiev'able *a.* (ע-טשיוו'-עבל) אויס־פיהרבאר, ערריייכבאר.
An ambition to become educated is achievable in the United States.

achiev'ance *n.* (ע-טשיוו'-ענס) די אויספיהרונג פון א טהאט, די דערפיה־רונג ביז צום סוף; א גרויסע טהאט.

achieve' *v.* (ע-טשיוו') אויספיהרען, ערריייכען.
Hard work achieves results.

achieve'ment *n.* (ע-טשיוו'-מענט) אויספיהרונג, אויסצייכנונג.
The discovery of the North Pole was an achievement.

achiev'er *n.* (ע-טשיוו'-ער) אן אויספיה־רער; איינער, וואס ערריייכט זיין ציעל.

achi'lary *a.* (ע-קאי'-לא-רי) אהן ליפען.

achille'ic ac'id (עק-אי-לי'-איק עס'-איד) אזא כעמיישע זויערע וועלכע ווערט גענומען פון בלעטער פון געוויסע פלאנצען; עקאניט זויערע.

achille'in *n.* (עק-אי-לי'-אין) אזא כע־מישער שטאף מיט א זעהר ביטערען גע־שמאק [ווערט בענוצט אין מעדיצין].

achi'lous *a.* (ע-קאי'-לאס) אהן ליפען.

ach'ing *a.* (אייק'-אינג) שמערצהאפט; וואס טהוט וועה.

ach'ing void (אייק'-אינג וואיד) אונ־טרייסטבארער פערלוסט.
Dr. Herzl's death has left an aching void among his followers.

achi'ria *n.* (ע-קאי'-רי-ע) דאס נים האבען קיין הענד.

achlamyd'eous *a.* (עק-לע-מיד'-אי-אס) נאקעט, אהן א הילע [ווערט גע־ברויכט נור ביי פלאנצען].

a'chor *n.* (איי'-קאר) א פארך אויפ'ן קאפ, א גרינדע; שקרופעל.

achromat'ic *a.* (עק-רא-מעט'-איק) אכראמאטיש, פארבלאז; דורכזיכטיג.
The best spectacles are made from achromatic glass.

achromat'ically *adv.* (עק-רא-מעט'-אי-קעל-אי) *achromatic* ז.

achromat'ic conden'ser (עק-רא-מעט'-איק קאנ-דענ'-סער) אזא אויסגע־שליפענע גלאז אין א מיקראסקאפ צו קאנ־צענטרירען די ליכט־שטראהלען.

achromat'ic glas'ses (עק-רא-מעט'-איק גלעס'-עז) אכראמאטישע גלעזער [פארבלאזע, אהן א קאליר].

achromat'ic lens (עק-רא-מעט'-איק לענס) אן אכראמאטישע לינזע [אזא גלאז, זוי פון ברילען, אזוי אויסגעשליפען, אז דאס ליכט וואס געהט דורך איהר דורך איז פארבלאזען].

achromatop'sia *n.* (עק-רא-מעט-אפ'-סי-ע) פארבענבלינדהייט [אזא אויגענ־קראנקהייט, וואס שטערט צו דערקענען, אדער זעהן די ריכטיגע פארבען פון א זאך].

achro'matopsy *n.* (עק-ראו'-מעט-אפ-סי) *achromatopsia* ז.

achro'matous *a.* (ע-קראו'-מע-טאס) אהן א קאליר; פון א העלערען קאליר ווי נארמאל.

achron'ic *a.* (עק-ראנ'-איק) וואס איז שייך צום ערשיינען פון די שטערן ביי זונאונטערגאנג און זייער פערשווינדען ביי זונאויפגאנג.

achron'ical *a.* (עק-ראנ'-איק-על) *achronic* ז.

acic'ula *n.* (ע-סיק'-יו-לע) שטעכיגע האר; נאדלען, א דינע געוויקס אויף א פלאנץ אדער חיה.

acic'ular *a.* (ע-סיק'-יו-לאר) נאדעל־פערמיג.

acic'uliform *a.* (ע-סיק'-יו-לי-פארם) *acicular* ז.

ac'id *n.* (עס'-איד) די זויערקייט; די זויערע.

acid'ic *a.* (ע-סיד'-איק) וואס האט אין זיך א סך זויערקייט.

acidif'erous *a.* (עס-איד-איפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אין זיך א זויערקייט.

acid'ifiable *a.* (ע-סיד'-אי-פאי-עבל) וואס פערזויערט.

acid'ifiant *a.* (ע-סיד'-אי-פי-ענט) *acidifiable* ז.

acidif'ic *a.* (ע-סיד-איפ'-איק) *acidifiable* ז.

acidifica'tion *n.* (ע-סיד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס זויער ווערען; די פערזויע־רונג.

acid'ifier *n.* (ע-סיד'-אי-פאי-ער) א

פערזוייערער; א שטאף, וואס פעראור־זאכט פערזויערונג.

acid'ify *v.* (ע־סיד׳־אי־פאי) זויערען, אין א זויערקייט פערוואנדלען.

acidim'eter *n.* (עס־אי־דימ׳־ע־טער) אן איסטרומענט צו פּרובירען די שטאר־קייט און ריינקייט פון זויערע פליסיגקיי־טען.

acidimet'ric *a.* (עס־אי־די־מעט׳־ריק) וואס האט א שייכות מיט דעם פּראבירען די שטארקייט פון זויערע פליסיגקייטען.

acidimet'rical *a.* (עס־אי־די־מעט׳־ריק־על) ז. *acidimetric*

acidim'etry *n.* (עס־אי־דימ׳־ע־טרי) דאס פּרובירען די שטארקייט פון זויער־קייטען.

acid'ity *n.* (ע־סיד׳־אי־טי) זויערקייט, שארפקייט [אין טעם].

ac'idness *n.* (עס׳־איד־נעס) ז. *acidity*

acidom'eter *n.* (עס־אי־דאמ׳־ע־טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די שטאר־קייט פון זויערען.

acid'ulæ *n.* (ע־סיד׳־יו־ליע) שפּרינג־ברונעמער פון זויערען מינעראל וואסער.

acid'ulate *v.* (ע־סיד׳־יו־לייט) זויער מאכען; דאס לעבען זויער מאכען.

Life becomes **acidulated** by long suffering.

acid'ulated drops (ע־סיד׳־יו־ליי־טעד דראפּס) ציטראן־באנבאנס [זויערע צו־קערקעס].

acid'ule *n.* (ע־סיד׳־יול) אצידול, אי־בער־זויערע זאלץ [אזא כעמישער שטאף].

acid'ulent *a.* (ע־סיד׳־יו־לענט) זויער, פערזויערט; זויער צו מוט, פערדריסליך.

acid'ulous *a.* (ע־סיד׳־יו־לאס) זויער־ליך; שארפליך.

acid'ulous wa'ter (ע־סיד׳־יו־לאס וואה׳־טער) אזא זויער מינעראל־וואסער.

acid'ulum *n.* (ע־סיד׳־יו־לאם) ז. *acidule*

ac'ierage *n.* (עס׳־אי־ע־ריידזש) דאס בע־דעקען א מעטאל מיט אן אייזען־שיכט דורך אן עלעקטרישען פּראצעס.

ac'iform *a.* (עס׳־אי־פארם) נאדעל־פערמיג.

acina'ceous *a.* (עס־אי־ניי׳־שיאס) פול מיט קערנער, יאדרעס.

acin'aciform *a.* (ע־סינ׳־ע־סי־פארם) עהנליך צו א שווערד, וואס האט די פארם פון א שווערד.

acin'iform *a.* (ע־סינ׳־אי־פארם) טרויבענפערמיג, עהנליך צו וויינטרויבען.

ac'inose *a.* (עס׳־אי־נאוס) טרויבענפער־מיג, פול מיט קערנער.

ac'inous *a.* (עס׳־אי־נאס) ז. *acinose*

ac'inus *n.* (עס׳־אי־נאס) א קערענדעל, א יאדרע; קערען פון א וויינטרויב; אן איינצעלנע וויינטרויב אין א בינטעל.

acknowl'edge *v.* (עק־נאל׳־עדזש) 1. אנערקענען; 2. מודה זיין; 3. בעשטע־טיגען.

1. The world **acknowledges** the greatness of Abraham Lincoln. 2. I **acknowledge** my mistake. 3. He **acknowledged** the receipt of my letter.

acknowl'edge a deed (עק־נאל׳־עדזש ע דיעד) די בעשטעטיגונג פון אן אונטערשריפט אויף אן אבמאך דורך אן אפיציעלען רעגיערונגס בעאמטען [הויפּט־זעכליך ביים פערקויף פון הייזער און לאנד].

acknowl'edged *a.* (עק־נאל׳־עדזשד) אנערקענט, בעשטעטיגט.

acknowl'edging *a.* (עק־נאל׳־עדזש־אינג) דאנקבאר.

acknowl'edgment *n.* (עק־נאל׳־עדזש־מענט) אנערקענונג; בעשטעטיגונג.

ac'me *n.* (עק׳־מי) דער העכסטער פּונקט, דער שפּיץ, דער העכסטער קריזיס [אין א קראנקהייט].

The hero reached the **acme** of popularity.

ac'na *n.* (עק׳־נע) א פּרישץ אויפ׳ן גע־זיכט.

ac'ne *n.* (עק׳־ני) ז. *acnæ*

acold' *a.* (ע־קאולד׳) קאלט, פערקיהלט.

acol'ogy *n.* (ע־קאל׳־א־דזשי) די לעה־רע פון היילמיטעל.

Acoloi'thus *n.* (עק־א־לאי׳־טהאס) אזא מין מאטען־פליגען.

acol'othist *n.* (ע־קאל׳־א־טהיסט) דער אקאלוט, א שמש אין א קירך, דער הזכרה־מאכער אין א קירך, א העלפער, א בעגלייט־טער, א קלויסטער־ברודער.

ac'olyte *n.* (עק׳־א־לאיט) ז. *acolothist*

ac'olyth *n.* (עק׳־א־ליטה) ז. *acolothist*

acolyth'ical *a.* (ע־קא־ליטה׳־אי־קעל) וואס איז שייך צו אן אקאליט. ז. *acolothist*

acon'dylous *a.* (ע־קאנ׳־די־לאס) אהן קנעכלעך אדער געלענקען.

acon'ic *a.* (ע־קאנ׳־איק) וואס איז שייך צו וואלף־וואורצעל. ז. *aconite*

acon'itate *n.* (ע־קאנ׳־אי־טייט) אזא כעמישער זאלץ.

ac'onite *n.* (עק׳־א־נאיט) וואלף־וואור־צעל [אזא גיפטיג גראז].

aconit'ic ac'id (עק־א־ניט׳־איק עס׳־איד) עקאניט־זויערע [אזא כעמי־שער שטאף, ער גע־פינט זיך אויך אין פערשיעדענע פלאנ־צונגען].

Aconite

acon'itin *n.* (ע־קאנ׳־אי־טין) עקא־ניטין [אזא מין העכסט ביטערער, גיפ־טיגער שטאף, וואס ווערט געמאכט פון די ווארצלען פון א געוויסען בוים].

acon'itine *n.* (ע־קאנ׳־אי־טין) ז. *aconitin*

Aconi'tum *n.* (עק־א־נאי׳־טאם) ז. *aconitin*

a'corn *n. and v.* (איי׳־קארן) אייכעל־נוס, חזירשער נוס, עסען חזיר־נים.

a'corn-cup *n.* (איי׳־קארן־קאפּ) דאס שאלכעל פון א חזיר־נוס.

a'corned *a.* (איי׳־קארנד) פול מיט חזיר־נים; אבגעקארמעט מיט חזיר־נים.

a'corn-oil *n.* (איי׳־קארן־איל) אויל וואס ווערט געמאכט פון חזיר־נים.

a'corn-shell *n.* (איי׳־קארן־שעל) אזא מושעל וואס האט עהנליכקייט צו א זארט אייכעל.

Acorn-Shell

Ac'orus *n.* (עק׳־א־ראס) אזא מין שמעקעדיגע, זיסע ראהר.

acos'mism *n.* (ע־קאז׳־מיזם) די פילאזאפישע טעא־ריע וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט [די בעהויפּ־טונג, אז גאט איז די וועלט און אז אוי־סער גאט עקזיסטירט ניט קיין בעזונדערע וועלט].

acos'mist *n.* (ע־קאז׳־מיסט) איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט.

acosmis'tic *a.* (ע־קאז־מיס׳־טיק) וואס איז שייך צו דער טעאריע וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט.

acotyle'don *n.* (ע־קאט־אי־לי׳־דאן) א פלאנצע, וואס האט ניט קיין קיים־בלעטער [זריעה בלעטער].

acotyle'donous *a.* (ע־קאט־אי־לי׳־דאנ־אס) אהן זריעה בלעטער.

The oak is **acotyledonous.**

acou'chy *n.* (ע־קו׳־שי) אזא חיה׳לע וואס גראבט אין דער ערד.

Acouchy

acou'meter *n.* (ע־קו׳־מע־טער) אן איני־סטרומענט צו מעסטען די הער־קראפט [חוש השמיעה].

acou'metry *n.* (ע־קו׳־מעט־רי) דאס מעסטען פון דער הער־קראפט [חוש השמיעה].

acou'phone *n.* (ע־קו׳־פאון) אן איסטרו־מענט צו ווידערהאלען און צו פערשטאר־קען דעם קלאנג פון עפּעס.

Those who cannot hear well, use some sort of an **acouphone.**

acous'tic *n. and a.* (ע־קוס׳־טיק) אקוס־טיק; וואס האט א שייכות צום געהער [חוש השמיעה].

acous'tical *a.* (ע־קוס׳־טיק־על) ז. *acoustic*

acous'tic duct *n.* (ע־קוס׳־טיק דאקט) די אויסערע געהער־רעהר פון אויער.

acous'tic in'strument (ע־קוס׳־טיק אינ׳־סטרו־מענט) א הער־ראהר.

acous'tic nerve (ע־קוס׳־טיק נוירוו) געהער־נערוו.

acous'tics *n.* (ע־קוס׳־טיקס) אקוסטיק; די לעהרע פון קלאנג.

ac'qua *n.* (אק׳־הווא) ז. *aqua*

acquaint' *v.* (ע־קהווינט׳) 1. בעקאנט־מאכען; 2. מיטטיילען, לאזען וויסען.

1. I shall **acquaint** you with my friends. 2. I shall **acquaint** you with the facts in the case.

acquaint'ance *n.* (ע־קהוויינט׳־ענס) 1. בעקאנטשאפט; 2. בעקאנטער.

1. His **acquaintance** with English literature is broad. 2. He is an old **acquaintance** of my father.

acquaint'anceship *n.* (ע־קהוויינט׳־ענס־שיפּ) בעקאנטשאפט; בעקאנטער.

acquaint'ant *n.* (ע־קהוויינט׳־ענט) בע־קאנטער.

acquain'ted *a.* (ע־קהויינ׳־טעד) וואס איז בעקאנט, וואס וויים.

acquain'ted with (ע־קהויינ׳־טעד הוויטה) בעקאנט זיין מיט... בעקאנט גע־מאכט מיט...

He **acquainted** his brother **with** my sister.

acquest' *n.* (ע־קהוועסט׳) ערווערבונג; א זאך ערווארבען דורך מאכט.

acquiesce' *v.* (עק־הווי־עס׳) איינווילי־גען; נאכגעבען; זיך צופרידען שטעלען.

We must **acquiesce** in the will of God.

acquies′cence *n.* (עק-הווי-עס′-ענס) איינוויליגונג; נאכגעביגקייט.

acquies′cency *n.* (עק-הווי-עס′-ענ-סי) ז. *acquiescence*

acquies′cent *a.* (עק-הווי-עס′-ענט) נאכגעביג.

acquies′cently *adv.* (עק-הווי-עס′-ענט-לי) דורך נאכגיביגקייט.

acquirabil′ity *n.* (ע-קהוואיר-ע-ביל′-אי-טי) דאס זיין עררייכבאר.

acquir′able *a.* (ע-קהוואיר′-עבל) עררייכבאר, וואס קען ערווארבען ווערען.
Good manners are **acquirable**.

acquire′ *v.* (ע-קהוואיר′) ערווערבען; ערריייכען; קריגען.
This dictionary helps one to **acquire** a knowledge of English.

acquire′ment *n.* (ע-קהוואיר′-מענט) ערווערבונג.

acquir′er *n.* (ע-קהוואיר′-ער) ערווערבער.

acquis′ible *a.* (ע-קהוויז′-איבל) וואס קען ערווארבען ווערען.

acquisi′tion *n.* (עק-הווי-זיש′-אן) 1. ערווערבונג; 2. איינגעהמונג דורך א מלחמה; ערֿאבערונג.
1. The **acquisition** of wealth is a laudable ambition. 2. The **acquisition** of California by the United States was a result of the war with Mexico.

acquis′itive *a.* (ע-קהוויז′-אי-טיוו) ערווערבענדיג; וואס קען ערווערבען.

acquis′itive fac′ulty (ע-קהוויז′-אי-טיוו פעק′-אל-טי) די עמפפינדונגס-פעהיגקייט; די פארשטעלונגס-קראפט.

acquis′itively *adv.* (ע-קהוויז′-אי-טיוו-לי) דורך ערווערבונג.

acquis′itiveness *n.* (ע-קהוויז′-אי-טיוו-נעס) דאס ערווערבען; די נייגונג צו ערווערבען אייגענטום.

acquit′ *v.* (ע-קהוויט′) פריישפרעכען, בעפרייען.
Juries have a tendency to **acquit** women on trial.

acquit′ment *n.* (ע-קהוויט′-מענט) בעפרייאונג; פריישפרעכונג.

acquit′ one's self cred′itably (ע-קהוויט′ הוואנז סעלף קרעד′-איט-עב-לי) זעהר גוט דורכפיהרען.

acquit′tal *n.* (ע-קהוויט′-על) פריישפרעכונג, בעפרייאונג [פון א פערברעכען אדער חוב].

acquit′tance *n.* (ע-קהוויט′-ענס) קוויטירונג; בעפרייאונג [פון א חוב אדער בעשולדיגונג].

acquit′ter *n.* (ע-קהוויט′-ער) בעפרייער, פריישפרעכער.

ac′rasy *n.* (עק′-רע-סי) א שלעכטע מישונג פון זאפטען [געברויכט אין דער מעדיצין].

acra′tia *n.* (ע-קריי′-שיא) שוואכקייט, קראפט-פערלוסט.

a′cre *n.* (איי′-קער) מארג, אן אקער לאנד [4840 קוואדראטנע יארדס אדער 43,560 קוואדראטנע פוס].

a′creage *n.* (איי′-קער-איידזש) די גרויס פון א פעלד געמאסטען אין אקער אדער אין מארג.

acrecen′cia *n.* (א-קריי-טהענ′-טהי-א) דאס וואקסען; דאס שטייגען.

ac′rid *n. and a.* (עק′-ריד) שארף, בייסענד; א שארפער גיפט.

acrid′ity *n.* (עק-ריד′-אי-טי) ביטערקייט, שארפקייט.

ac′ridly *adv.* (עק′-ריד-לי) מיט ביטערקייט, מיט גאל.

ac′ridness *n.* (עק′-ריד-נעס) ז. *acridity*

acrimo′nious *a.* (עק-רי-מאו′-ני-אס) סארקאסטיש, ביטער, שארף, בייסענד.
At the meeting there was an **acrimonious** debate.

acrimo′niously *adv.* (עק-רי-מאו′-ני-אס-לי) מיט ביטערקייט, סארקאסטיש, בייסענד.

acrimo′niousness *n.* (עק-רי-מאו′-ני-אס-נעס) ביטערקייט, סארקאזם.

ac′rimony *n.* (עק′-רי-מא-ני) שארפקייט; ביטערקייט; סארקאזם.
His speech was full of **acrimony**.

acrit′ical *a.* (ע-קריט′-אי-קעל) אהן א קריזיס [ביי א קראנקהייט].

acritochro′macy *n.* (עק-רי-טאו-קראו′-מע-סי) פארבען-בלינדהייט [אזא אונגארמאלקייט פון די אויגען וואס דריקט זיך אויס אין ניט קענען אונטערשיידען צווישען פארבען].

ac′ritude *n.* (עק′-רי-טיוד) די שארפקייט, די שטרענגקייט.

acroamat′ic *a.* (עק-רא-ע-מעט′-איק) וואס איז שייך צו א טיעפען למוד. ז. *acroamatical*

acroamat′ical *a.* (עק-רא-ע-מעט′-אי-קעל) נור פאר דאס געהער בעשטימט; נור פאר אזעלכע, וואס האבען א ידיעה אין דער זאך; אזא פארמע פון שרייבען און פארלעזען; א טיעפער למוד [א טייל פון אריסטאטעל'ס שריפטען רופען זיך צוליעב זייער פארמע און אינהאלט אקראאמאטיש].

acroat′ic *a.* (עק-רא-עט′-איק) ז. *acroamatical*

ac′robat *n.* (עק′-רא-בעט) אן אקראבאט, א קאמעדיאנט; א קונצען-מאכער; א שטריק-טענצער; איינער וואס בייט אפט זיינע מיינונגען אין פאליטיק.

acrobat′ic *a.* (עק-רא-בעט′-איק) אקראבאטיש, וואס האט א שייכות מיט א קונצענמאכער.

acrobat′ical *a.* (עק-רא-בעט′-אי-קעל) ז. *acrobatic*

acrocephal′ic *a.* (עק-רא-סע-פעל′-איק) מיט א הויכען שיידעל [שארבען].
Acrocephalic races.

acrodyn′ia *n.* (עק-רא-דינ′-אי-א) אזא עפידעמישע קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין שטערונגען אין דארם און אין שמערצען און קראמפף אין די הענד און פיס.

ac′rogen *n.* (עק′-רא-דזשען) אן ארגאניזם וואס וואקסט נור אין דער הויך [אבער ניט אין דער דיק].

acrogen′ic *a.* (עק-רא-דזשענ′-איק) וואס וואקסט נור אין דער הויך. ז. *acrogen*

acrog′enous *a.* (עק-ראדזש′-ע-נאס) ז. *acrogenic*

ac′rolith *n.* (עק′-רא-ליטה) א האלצערנע סטאטוע פון וועלכער דער קאפ, די הענד און די פיס זיינען פון שטיין.

acrol′ithan *a.* (ע-קראל′-אי-טהען) עהנליך צו אן אקראליטישע סטאטוע. ז. *acrolith*

acron′ych *a.* (עק-ראנ′-איק) וואס איז שייך צום ערשיינען פון די שטערן ביי זון-אונטערגאנג און זייער פערשווינדען ביי זון-אויפגאנג.
An **acronych** star.

acron′ychal *a.* (עק-ראנ′-אי-קעל) ז. *acronych*

acrop′olis *n.* (עק-ראפ′-א-ליס) אקראפאליס [א ציטאדעל אדער פעסטונג פון אן אלט גריכישע שטאדט, וועלכע איז געבויט אויף א בארג].

acrop′olis of Ath′ens (עק-ראפ′-א-ליס או עטה′-ענז) די אקראפאליס [ציטאדעל] פון אטהען [די בעריהמטע גריכישע שטאדט].

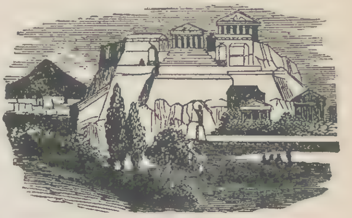

Acropolis of Athens

ac′rospire *n. and v.* (עק′-רא-ספאיר) די ערשטע בלעטלעך וואס וואקסען ארויס פון זאט; די ארויסגעשפראצטע ווארצעלעך פון תבואה [ביים פערזייהען אדער מאלץ מאכען]; ארויסשפראצען די ערשטע בלעטלעך.

ac′rospired *a.* (עק′-רא-ספאירד) ערשט ארויסגעשפראצט [בלעטלעך אדער ווארצעלעך].

across′ *prep. and adv.* (ע-קראס′) איבער איינאנדער; אין דער קווער; היני דערליך; געגען איינאנדער; אנטקעגען.
To reach San Francisco we must travel **across** the continent.

across′ coun′try (ע-קראס′ קאנ′-טרי) קווער דאס פעלד, געהן דורך א פלאץ גראד ניט מיט דעם איינגעטרעטענעם וועג; דער נאהענטסטער וועג.

across′ lots (ע-קראס′ לאטס) מיט דעם נאהענטסטען וועג.

acros′tic *n. and a.* (ע-קראס′-טיק) א שיר מיט ראשי חרוזים; א שיר וואס די שורות פאנגען זיך אן לויט דעם סדר פון אלף-בית; וואס איז שייך צו אזא שיר.

acros′tical *a.* (ע-קראס′-טיק-על) וואס איז שייך צו א שיר מיט ראשי חרוזים. ז. *acrostic*

acrote′ria *n.* (עק-רא-טי′-רי-ע) שפיצען פון א געביידע מיט סטאטוען-פערצירונגען.

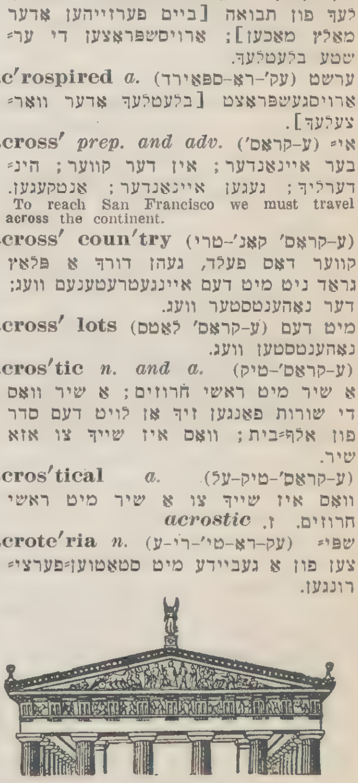

Acroteria

acrote′rial *a.* (עק-רא-טי′-רי-על) וואס איז שייך צו א שפיץ פון א געביידע מיט א סטאטוע-פערציערונג.

acrote′rium *n.* (עק-רא-טי′-רי-אם) א שפיץ פון א געביידע וועלכע איז פערציערט מיט א סטאטוע.

acro′ters *n.* (עק-ראו′-טערז) ז. *acroteria*

acryl′ic ac′id (עק-ריל′-איק עס′-איד) אזא כעמיש צונויפגעזעצטע פליסיגקייט וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

act *n. and v.* (עקט) האנדלען, טהאן; ווירקען; האנדלונג, טהאט; פערהאנדלונג; אן אקט [טייל פון א טהעאטער-שטיק]; שפיעלען אויף דער ביהנע.

ac′ta *n.* (עק′-טא) אקטען, ספעציעל די אקטען אדער פראטאקאלען פון א קירכען-געריכט.

act above'board (עקט ע-באָוו'-באָורד) אָפען האַנדלען; ניט מאַכען קיין קונקעל מונקעל.

act a part (עקט ע פּאַרט) שפּיעלען אַ טעאַטער ראָלע.
He acts the part of Shylock well.

act'-drop *n.* (עקט'-דראָפּ) דער צווישענאַקט פאָרהאַנג [אין טעאַטער].

ac'tinal *a.* (עק'-טי-נעל) וואָס איז שייך צו דעם פּלאַץ אַרום מויל ביי דעם שטערען-פיש.

act'ing *n. and a.* (עקט'-אינג) 1. ערפילענדיג די פליכטען פון אַן אַנדערען פאַר אַ קורצע צייט [אַלס ממלא מקום]; 2. דאָס שפּיעלען [אין טעאַטער].
1. Lord Grey was appointed acting governor. 2. Her acting in this play was very fine.

act'ing cap'tain (עקט'-אינג קעפּ'-טיין) שטעלפערטרעטענדער קאַפּיטאַן.

act'ing con'sul (עקט'-אינג קאָנ'-סאָל) שטעלפערטרעטענדער קאָנזול.

act'ing-dra'ma *n.* (עקט'-אינג-דרע'-מאַ) אַ [ווירקליכע] דראַמאַ, וואָס איז בעשטימט צום אויפפיהרונג.

act'ing part'ner (עקט'-אינג פּאַרט'-נער) אַן אַקטיווער שותף.

Actin'ia *n.* (עק-טינ'-אי-ע) אַ מין ים בעשעפעניש וועגען וועלכען אייניגע געלעהרטע זאָגען עס איז אַ פּלאַנץ און אַנדערע אַז עס איז אַ חיה.

actin'ic *a.* (עק-טינ'-איק) וואָס האָט די אייגענשאַפט צו פעראורזאַכען ענדערונגען דורך ליכט-שטראַהלען [אין כעמיע].

actin'ically *adv.* (עק-טינ'-אי-קעל-אי) ז. *actinic*.

ac'tinism *n.* (עק'-טינ-איזם) די אייגענשאַפט פון ליכט-שטראַהלען צו פעראורזאַכען כעמישע ענדערונגען אין זאַכען.
Actinism is in many cases responsible for the fading of carpets.

actin'ograph *n.* (עק-טינ'-אָ-גרעף) אַן אינסטרומענט וואָס מעסט און פערצייכענט די כעמישע ווירקונג פון די זונען-שטראַהלען.

ac'tinoid *a.* (עק'-טי-נאָיד) שטראַהלענד; שטראַהלענד ווי דער שטערען-פיש [אַזאַ שטראַהלענדער פיש].

actin'olite *n.* (עק-טינ'-אָ-לאַיט) דער שטראַהל-שטיין.

actinol'ogy *n.* (עק-טי-נאָל'-אָ-דזשי) די וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט די כעמישע ווירקונג פון ליכט-שטראַהלען.

actinom'eter *n.* (עק-טי-נאָמ'-ע-טער) דער שטראַהלען-מעסטער [אַן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון די זונען-שטראַהלען].

actinom'etry *n.* (עק-טי-נאָמ'-ע-טרי) דאָס מעסטען די שטאַרקייט פון אויסשטראַהלונג [פון פערשיעדענע קערפּער].

act in pais (עקט אין פּיי) אַן אורטייל פון אַ ריכטער וועלכער איז געמאַכט אויסער דעם געריכט-הויז און ווערט ניט איינגעשריבען אין די ביכער.

ac'tion *n.* (עק'-שאָן) 1. האַנדלונג; פערהאַנדלונג; 2. פּראָצעס [משפט]; קלאַגע; 3. טהאַט; טהעטיגקייט.
1. The President's action may lead to an abrogation of the treaty. 2. The lawyer brought an action against me. 3. We want action, not words.

ac'tionable *a.* (עק'-שאָנ-עבל) קלאַגבאַר.
To call a man a thief is actionable.

ac'tionably *adv.* (עק'-שאָנ-ע-בלי) אויף אַן אופן וואָס קען פיהרען צו אַ געריכטליכער קלאַגע.

ac'tionary *n.* (עק'-שאָנ-ע-רי) דער אַקציען-בעזיצער, דער אַקציאָנער.

ac'tion ex contrac'tu (עק'-שאָן עקס קאָנ-טראַק'-טו) אַ ציוויל-קלאַגע, וואָס איז בעגרינדעט אויף די אַנגענומענע געזעלשאַפטליכע געזעצען און בעציהונגען.

ac'tion ex delic'to (עק'-שאָן עקס דע-ליק'-טאָו) אַ ציוויל-קלאַגע וואָס קומט צוליעב אַ שלעכטע טהאַט.

ac'tionist *n.* (עק'-שאָנ-איסט) ז. *actionary*.

ac'tion on appeal' (עק'-שאָן אָן ע-פּיעל') אַפּעלאַציאָנס-קלאַגע.

ac'tivate *v.* (עק'-טיוו-אייט) אין בעוועגונג זעצען; אַנשטרענגען; ערמוטיגען צו טהעטיגקייט.

ac'tive *a.* (עק'-טיוו) טהעטיג, ווירקזאַם.
He takes an active interest in politics.

ac'tive bonds (עק'-טיוו באָנדז) אַקציען, ווערטה-פּאַפּיערען וואָס טראָגען אַ פעסטגעשטעלטען פּראָצענט פון דעם טאָג, וואָס זיי זיינען אַרויסגעגעבען געוואָרען.

ac'tive cap'ital (עק'-טיוו קעפּ'-אי-טעל) מזומן געלד אָדער אייגענטום, וואָס קען לייכט געמאַכט ווערען צו געלד.

ac'tive com'merce (עק'-טיוו קאָמ'-אוירס) אויספוהר-האַנדעל אויף אייגענע שיפען.

ac'tive debts (עק'-טיוו דעטס) חובות וואָס טראָגען פּראָצענט.

ac'tive list (עק'-טיוו ליסט) די ליסטע, וואו עס זיינען פערשריבען די אָפיצירען פון דער אַרמעע און פלאָט, וועלכע קענען גערופען ווערען צום אַקטיווען דיענסט [ווי מלחמה].

ac'tively *adv.* (עק'-טיוו-לי) לעבהאַפט, ענערגיש.

ac'tive mate'rial (עק'-טיוו מע-טי'-רי-על) דער שטאָף וואָס מאַכט אַ כעמישע ענדערונג אין אַן עלעקטרישער אַקומולאַטאָרען-באַטעריי דורך דאָס לאָדען און ענטלאָדען פון עלעקטריציטעט.

ac'tiveness *n.* (עק'-טיוו-נעס) טהעטיגקייט.

ac'tive prop'erty (עק'-טיוו פּראָפּ'-ער-טי) דאָס אַקטיוו-פערמעגען [דאָס ווירקליכע פערמעגען פון אַ קויפמאַן].

ac'tive ser'vice (עק'-טיוו סויר'-וויס) דאָס ערפילען פון פפליכטען געגען דעם פיינד [אין מלחמה].

ac'tive-val'iant *a.* (עק'-טיוו-וועל'-יענט) טאַפּפער, מוטיג, העלדיש, דרייסט.

ac'tive voice (עק'-טיוו וואָיס) אין גראַמאַטיק — די אַקטיווע פאָרם.

activ'ity *n.* (עק-טיוו'-אי-טי) ז. *activeness*.

act'less *a.* (עקט'-לעס) גייסטלאָז, געשמאַקלאָז.

ac'to *n.* (עק'-טאָו) אַן אַקט, אַ פּאַסירונג.

act of bank'ruptcy (עקט אָוו בענק'-ראַפּט-סי) דאָס ערקלערען באַנקראָט.

act of com'mon pas'sage (עקט אָוו קאָמ'-אָן פּעס'-איידזש) אַ געוועהנליכע ערשיינונג.

act of God (עקט אָוו גאָד) אַן אונגליק וואָס קומט פון די נאַטור-קרעפטען, אַ געשעהעניש וואָס העננט ניט אָב פון אַ מענשען און וואָס אַ מענש האָט ניט געקענט פאָראויסזעהן.

act of grace (עקט אָוו גרייס) אַן אַמניסטיע, אַ מאַניפעסט, וואָס ווערט אַרויסגעגעבען פון אַ נייע רעגיערונג, אָדער אַ קעניג ביי זיין טראָהן-בעשטייגונג, אָדער ביי זיינעם אַ יובילעאום צו בעפרייען די בעפעלקערונג פון געוויסע שטראָפען, אָדער צו פערברייטען איהרע רעכטען.

act of hon'or (עקט אָוו אָנ'-אָר) די ערבות פאַר איינעם צו פערהיטען זיינעם אַ וועקסעל פון געהן צו פּראָטעסט.

act of obliv'ion (עקט אָוו אָב-ליוו'-אי-אָן) די אַמניסטיע, די אַלגעמיינע פערצייאונג.

act of par'liament (עקט אָוו פּאַר'-לי-מענט) אַ געזעץ אַנגענומען אין פּאַרלאַמענט.

act of set'tlement (עקט אָוו סעטל'-מענט) דאָס ענגלישע געזעץ פון יאָהר 1701 וועגען דער בעפעסטיגונג פון טראָהן צו דער איצטיגער רעגירענדער דינאַסטיע.

ac'tor *n.* (עק'-טאָר) שוישפּיעלער; פאָרשטעלער, אַקטיאָר.

act out (עקט אַוט) דורכפיהרען, אויספיהרען.

act out of char'acter (עקט אַוט אָוו קער'-עק-טער) אַרויספאַלען פון דער ראָלע, אַראָבקריכען פון וועג שפּיעלענדיג אַ טעאַטער ראָלע.

ac'tress *n.* (עק'-טרעס) שוישפּיעלערין; אַקטריסע.

acts of cassa'tion (עקטס אָוו קעס-איי'-שאָן) אַ קאַסאַציאָנס-אורטייל.

acts of dark'ness (עקטס אָוו דאַרק'-נעס) שאַנד-טהאַטען.

acts of faith (עקטס אָוו פייטה) אויטאָדאַפע; געוויסע פאָרמע פון מתפלל זיין ביי די קאַטאָליקען.

acts of pen'ance (עקטס אָוו פּענ'-ענס) דאָס מתודה זיין זיך אויף זינד, אויסדריקען חרטה.

Acts of the Apostles (עקטס אָוו טהי ע-פּאָסלז) די אַפּאָסטאָל-געשיכטע [די געשיכטע פון די ערשטע פערשפּרייטער פון דער קריסטליכער רעליגיאָן].

ac'tual *a.* (עק'-טשו-על) ווירקליך.
The actual condition of the patient is very serious.

ac'tual en'ergy (עק'-טשו-על ענ'-ער-דזשי) ווירקליכע ענערגיע; ענערגיע אין דער פאָרם פון בעוועגונג.

actualisa'tion *n.* (עק-טשו-על-אי-זיי'-שאָן) די פערווירקליכונג.

ac'tualise *v.* (עק'-טשו-על-איז) פערווירקליכען.

ac'tualism *n.* (עק'-טשו-על-איזם) די פילאָזאָפישע טעאָריע, וואָס בעהויפּטעט, אַז אַלעס וואָס עקזיסטירט האָט גייסט און ווירקט.

actual'ity *n.* (עק-טשו-על'-אי-טי) ווירקליכקייט.

ac'tualize *v.* (עק'-טשו-על-איז) פערווירקליכען.
It is difficult to actualize one's ideals.

ac'tually *adv.* (עק'-טשו-על-אי) ווירקליך; אָהן צווייפעל.
He actually carried out his threat.

ac'tual rela'tion (עק'-טשו-על רי-ליי'-שאָן) אַ פערהעלטניס וואָס העננט אָב פון אַן אויסערען ווירקליכען פאַקט און ניט בלויז פון אַ וואונש.

ac'tual sin (עק'-טשו-על סין) די זינד פון דעם יחיד.

ac'tual state of mat'ters (עק'-טשו-על סטייט אָוו מעט'-ערז) די צייט-אומשטענדען: די ווירקליכע לאַגע.

actua'rial *a.* (עק-טשו-איי'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַ ספּעציאַליסט אין די רעכנונגען פון לעבענס-פערזיכערונגס געזעלשאַפטען.

actua'rially *adv.* (עק-טשו-איי'-רי-על-אי) אויף דעם שטייגער פון אַ ספּע-

ציאליסט אין די רעכנונגען פון לעבענס=פערזיכערונגס געזעלשאפטען.

ac'tuary *n.* (עק'-טשו-ער-אי) א קענער פון די רעכנונגען פון לעבענס=פערזיכערונגס געזעלשאפטען.

ac'tuate *v.* (עק'-טשו-אייט) אין גאנג ברייננגען, אין טהעטיגקייט זעצען.

ac'tuated by (עק'-טשו-איי-טעד באי) אנגעטריבען פון..., בעאיינפלוסט פון...
Men of ability, are not **actuated by** low motives.

actua'tion *n.* (עק-טשו-איי'-שאן) די ווירקונג, די ווירקענדע קראפט.

actuos'ity *n.* (עק-טשו-אס'-אי-טי) א שטארקע ווירקזאמקייט.

act upon' (עקט א-פאן') אויף עטוואס ווירקען; האנדלען לויט...
The student **acted upon** the advice of the teacher.

act up to (עקט אפ טו) צופאסען א האנדלונג צו עטוואס; האנדלען לויט פרינציפ, לויט געפיהל א. ז. וו.
A man should **act up to** the sentiments he professes.

ac'uate *v. and a.* (עק'-יו-אייט) שארפען; אנרייצען; מאכען שפיציג; שטעכעדיג; געשארפט; שפיציג.

acu'ity *n.* (ע-קיו'-אי-טי) שארפקייט.

acu'leate *v.* (עק-יו'-לי-אייט) מאכען שפיציג אדער שארף.

acu'leated *a.* (עק-יו'-לי-איי-טעד) שטעכיג; שארף, שפיציג.

acu'leous *a.* (ע-קיו'-לי-אס) אנגעזעצט מיט קליינע שטעכעדיגע האר.

acu'leus *n.* (ע-קיו'-לי-אס) דער שטאכעל; א שטעכיגער דארן.

acu'men *n.* (ע-קיו'-מען) א דורכדרינגענדער שכל; שארפזין.

acu'minate *a. and v.* (ע-קיו'-מי-נייט) שארפען; אבשפיצען; שארף, שפיציג.

acu'minated *a.* (ע-קיו'-מי-ניי-טעד) שארף, שפיציג.
Many trees have **acuminated** leaves.

acumina'tion *n.* (ע-קיו-מי-ניי'-שאן) א שפיץ, א שארף.

acu'minous *a.* (ע-קיו'-מי-נאס) שפיציג, שארפזיניג.

acupunc'tuate *v.* (עק-יו-פאנק'-טשו-אייט) שטעכען מיט א נאדעל. ז. *acupuncture*

acupunc'ture *n.* (עק-יו-פאנק'-טשור) דאס שטעכען מיט א נאדעל; א נאדעל=שטאך [אלס מעדיצינישע אפעראציאן].

acut'angular *a.* (עק-יוט'-ען-גיו-לער) שפיץ=ווינקעלדיג.

acute' *v. and a.* (ע-קיוט') 1. שארף בעטאנען; 2. שפיציג, שארף, שארפזיניג; 3. העפטיג.
3. He suffers **acute** pain.

acute' ac'cent (ע-קיוט' עק'-סענט) א שארף אויסגעשפראכענער אקצענט.

acute' angle *n.* (ע-קיוט' ענגל) א שפיציגער, א שארפער ווינקעל.

acute'-angled *a.* (ע-קיוט'=ענגלד) שפיץ=ווינקעלדיג.

acute'-an'gular *a.* (ע-קיוט'-ענ'-גיו-לער) ז. *acutangular*

acute' disea'ses (ע-קיוט' די-זיע'-זעז) שטארקע, שארפע קראנקהייטען.

acute'ly *adv.* (ע-קיוט'-לי) שפיציג, שארף.

acute'ness *n.* (ע-קיוט'-נעס) שארפקייט; שארפזין.

acute'ness of sounds (ע-קיוט'-נעס אוו סאונדז) די הויכקייט פון די טענער.

acutifo'liate *a.* (ע-קיו-טי-פאו'-לי-אייט) וואס האט שארפע בלעטער.

acyanoblep'sy *n.* (ע-סאי-ע-נאו-בלעפ'-סי) אן אויגען=פעהלער, וואס דריקט זיך אויס אין ניט זעהן די בלויע פארב.

ad. (עד) אן אבקירצונג פון דעם ווארט *advertisement*; מודעה, אנאנסע, רעקלאמע, בעקאנטמאכונג.

A. D. *Anno Domini* ראשי תבות פון אין דעם יאהר פון קריסטוס געבורט, צ. ב. **A. D.** 1912

ad'age *n.* (עד'-איידזש) שפריכווארט.

ada'gio *n. and a.* (ע-דא'-דזשאו) א מוזיק=שטיק וועלכע ווערט לאנגזאם געשפיעלט; לאנגזאם, שטיל [שפיעלען].

Ad'am *n.* (עד'-עם) אדם הראשון.

ad'amant *n.* (עד'-ע-מענט) דימענט, שטאהל, אדאמאנט [אזא מין עדעלשטיין].

adamante'an *a.* (עד-ע-מענ-טי'-ען) הארט ווי דימענט, אונצוברעכבאר.

adaman'tine *a.* (עד-ע-מענ'-טין) דימענטענער; הארט ווי א דימענט, עהנליך צו דימענט.

adaman'tine spar *n.* (עד-ע-מענ'-טין ספאר) דימענטשפאט [אזא דונקעל גרוי=ברוינער שטיין אין אינדיען].

Adam'ic *a.* (ע-דעמ'-איק) אזוי ווי אדם הראשון.

Adam'ical *a.* (ע-דעמ'-אי-קעל) ז. *Adamic*

Adam'ically *adv.* (ע-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן ווי אדם הראשון; נאקעט [ווי אדם הראשון].

Adam'ic earth (ע-דעמ'-איק אוירטה) ענגלישע ערד [אזא רויטער ליים].

Ad'amite *a.* (עד'-עם-איט) פון אדם הראשון'ס אבשטאמונג; מענשליך.

Ad'am's ale *n.* (עד'-עמז אייל) וואסער.

Ad'am's apple *n.* (עד'-עמז עפל) אדם'ס עפעל [דער קנאפ פון גארגעל].

Ad'am's nee'dle and thread (עד'-עמז ניעדל ענד טהרעד) אזא מין פלאנצע [וועגען וועלכער די לעגענדע דערצעהלט, אז אדם הראשון האט זי בענוצט אלס נאדעל און פאדים].

adance' *adv. and a.* (ע-דענס') טאנצענדיג.

Adanso'nia *n.* (עד-ען-סאו'-ני-ע) דער אפענברויטבוים אדער באאבאב=בוים [א מין בוים, וואס וואקסט אין אפריקא, אינדיען און אויסטראליען, ער האט פלאכע געטיילטע בלעטער, גרויסע ווייסע בלומען און אויף איהם וואקסט א סארט גרויסע נים].

adapt' *v.* (ע-דעפט') צופאסען; בעארבייטען [א ליטעראריש ווערק].
A wise man **adapts** himself to circumstances.

adaptabil'ity *n.* (ע-דעפט-ע-ביל'-אי-טי) צופאסונגספעהיגקייט.

adapt'able *a.* (ע-דעפט'-עבל) פעהיג זיך צוצופאסען.

adapt'ableness *n.* (ע-דעפט'-עבל-נעס) ז. *adaptability*

adapta'tion *n.* (עד-עפ-טיי'-שאן) צופאסונג; אנפאסונג.

adapta'tional *a.* (עד-עפ-טיי'-שאנ-על) וואס ווערט צוגעפאסט איינער צום אנדערען.

adapt'ative *a.* (ע-דעפט'-ע-טיוו) ז. *adaptive*

adapt'ativeness *n.* (ע-דעפט'-ע-טיוו-נעס) ז. *adaptability*

adapt'edness *n.* (ע-דעפט'-עד-נעס) ז. *adaptation*

adapt'ed to (ע-דעפט'-עד טו) אנגעפאסט, צוגעפאסט.
Our soil is **adapted to** the cultivation of a variety of products.

adapt'ed to our merid'ian (ע-דעפט'-עד טו אור מי-ריד'-אי-ען) צוגעפאסט צו אונזער ארט.

adapt'er *n.* (ע-דעפט'-ער) א צופאסער; איינער וואס בעארבייט א ליטעראריש ווערק.

adapt'ive *a.* (ע-דעפט'-איוו) צופאסונגס=פעהיג.
The **adaptive** powers of the Jew are wonderful.

adapt'iveness *n.* (ע-דעפט'-איוו-נעס) די פעהיגקייט זיך צוצופאסען.

A'dar *n.* (איי'-דער) דער חודש אדר.

ad'atais *n.* (עד'-ע-טיי-איז) דינער בענגאלישער מוסלין [אזא לייכטער דאמען=קליידער שטאף].

adawn' *a. and adv.* (ע-דאהן') ווערענדיג טאג, אין בעגינען [אויף טאג].

ad captan'dum (עד קעפ-טענ'-דאם) כדי צו כאפען אדער בעקומען.

add *v.* (עד) צוגעבען, צולעגען, פערמעהרען; צוקומען; מאכען א חבור.

addabil'ity *n.* (עד-ע-ביל'-אי-טי) פערמעהרבארקייט.

add'able *a.* (עד'-עבל) וואס קען צוגערעכענט ווערען, וואס קען פערמעהרט ווערען.

addec'imate *v.* (ע-דעס'-אי-מייט) טיילען אין צעהן, א צעהנטעל נעהמען.

ad'ded to (עד'-עד טו) מיט... צולעגען נאך... פערמעהרען.
He continually **added** goods **to** his store.

adden'dum *n.* (ע-דענ'-דאם) א צוגעלעגטע זאך; א ביילאגע [צו א בוך]; דער איבערשטער האלבער טייל פון צאהן ביי צאהן רעדער.

ad'der *n.* (עד'-ער) אטער, פיפערנאטער [אזא גיפטיגע שלאנג]; א צונויפרעכנער; א רעכען=אפאראט פאר חבור.

ad'der-bolt *n.* (עד'-ער=באולט) די סטרעקאזא, די ליבעלע [אזא גרויסע פליג].

ad'der-fly *n.* (עד'-ער-פלאי) ז. *adder-bolt*

ad'der-gem *n.* (עד'-ער=דזשעם) דער שלאנגען=שטיין [אזא רונדער שטיין אין ענגלאנד, וועלכער, ווי דאס פאלק גלויבט, קען היילען פון א שלאנגען ביס].

ad'der's-grass *n.* (עד'-ערז=גרעס) קינדער=קרויט [אזא מין פלאנצע מיט רונדליכע ווארצלען].

ad'der's-mouth *n.* (עד'-ערז-מאוטה) אזא שעהנע נארד=אמעריקאנישע פלאנצע מיט גרינע בליהונג און בלעטער עהנליך צו א שלאנגען=קאפ.

ad'der-stone *n.* (עד'-ער=סטאון) ז. *adder-gem*

ad'der's-tongue *n.* (עד'-ערז=טאנג) שלאנגען=צונג [אזא מין פלאנצע].

ad'der's-wort *n.* (עד'-ערז=הוואירט) שלאנגען=קרויט [אזא מין פלאנצע].

addibil'ity *n.* (עד-אי-ביל'-אי-טי) פערמעהרבארקייט; דאס האבען די פעהיגקייט פערמעהרט צו ווערען.

add'ible *a.* (עד'-איבל) פערמעהרבאר.

ad'dice *n.* (ע'-דיס) דער באנדער=הובעל, סטרוג [אזא קלינג מיט צוויי אויסגעבויגענע הענטלעך אום גלאט אבצוהובלען האלץ].

addict' *v.* (ע-דיקט') זיך איבערגעבען [אונטער אימעצענס אויפזיכט, אדער ווילען]; זיך איבערגעבען צו עטוואס.

addic'tedness *n.* (ע-דיק'-טעד-נעס) איבערגעבענהייט, צוגעבונדענקייט, נייגונג.
The man's **addictedness** to drink proved his ruin.

addic'ted to (ע-דיק'-טעד טו) איבער־געגעבען צו עטוואס.
He is **addicted to** drink.

addic'tion *n.* (ע-דיק'-שאן) איבערגע־בענהייט, צוגעבונדענקייט, נייגונג.

ad di'em (עד דאי'-עם) אין דעם טאג.

ad'ding insult' to in'jury (עד'-אינג אינ-סאלט' טו אינ'-דזשו-רי) צום שאדען נאך בעליידיגט ווערען, אי געפאלען אי אויסגעלאכט געווארען.

ad'ding-machine' *n.* (עד'-אינג-מע-שין') א רעכען־מאשין פאר חבור.

ad'ditament *n.* (עד'-אי-טע-מענט) א צוזאץ, צוגאב.

addi'tion *n.* (ע-די'-שאן) צוגאבע, צו־זאץ; חבור [אין רעכנען].

addi'tional *a.* (ע-דיש'-אנ-על) צוגע־זעצט, פערמעהרט.

addi'tional char'ges (ע-דיש'-אנ-על טשאר'-דזשעז) ביי־הוצאות.

addi'tional du'ty (ע-דיש'-אנ-על דיו'-טי) א שטייער־צושלאג, א געהעכער־טע טאקסע.

addi'tional hap'piness *n.* (ע-דיש'-אנ-על העפ'-אי-נעס) א צוגאב צום גליק.
The birth of another child brought **additional happiness** to their home.

addi'tionally *adv.* (ע-דיש'-אנ-על-אי) אלס צוגאב, אלס צוזאץ.

addi'tional pay'ment (ע-דיש'-אנ-על פיי'-מענט) די נאכצאהלונג, צוצאה־לונג.

addi'tionary *a.* (ע-דיש'-אנ-ע-רי) ז. *additional*.

ad'ditive *a.* (עד'-אי-טיוו) וואס דארף צוגעפיגערעכענט ווערען; פערמעהרבאר.

ad'ditively *adv.* (עד'-אי-טיוו-לי) דורך צונויפרעכענען; דורך פערמעהרען.

ad'ditory *a.* (עד'-אי-טא-רי) פערגרע־סערענדיג, צולעגענדיג, וואס קען פערגרע־סערט ווערען.

ad'dle *v.* and *a.* (עדל) ליידיג, לעער, הויל; ליידיג מאכען; פערדארבען.

ad'dle-brain *n.* (עדל'-ברעין) א דומ־קאפ, אן אבגעריסענער נאר.

ad'dle-egg *n.* (עדל'-עג) א פויל איי.

ad'dle-head *n.* (עדל'-העד) ז. *addle-brain*.

ad'dle-pate *n.* (עדל'-פייט) ז. *addle-brain*.

ad'dle-plot *n.* (עדל'-פלאט) א שפיעל־פערדארבער.

address' *n.* and *v.* (ע-דרעס') 1. אדרעס, ריכטונג; 2. דאס ווענדען זיך צו אימע־צען; 3. אנשטענדיגקייט, טאקט; 4. רע־דע, אנשפראכע, צושריפט, ביטשריפט, דאנקשריפט; 5. אדרעסירען; זיך ווענדען צו אימעצען; בעטען.
2. He **addressed** himself to the chairman. 3. He showed much **address** in managing the meeting. 4. The speaker's **address** was very much appreciated. 5. Please **address** the letter to my house.

address' a la'dy (ע-דרעס' ע ליי'-די) א דאמע פריינדליך בעגריסען, איהר קאמפלימענטען מאכען [אוכאזשעווען].

address' a let'ter (ע-דרעס' ע לעט'-ער) אדרעסירען א בריעף, דעם אדרעס אנשרייבען אויף א בריעף.

address'-card *n.* (ע-דרעס־קארד) וויזיטען־קארט.

addressed' bill (ע-דרעסט' ביל) א וועקסעל, אין וועלכען עס איז אנגעגעבען דער צאהלונגס־ארט.

addressee' *n.* (ע-דרעס-אי') דער, צו וועמען עס ווערט אדרעסירט; אדרעסאט.
The postmaster notified the **addressee** of a letter that had been received.

addres'ser *n.* (ע-דרעס'-ער) אזעלכער, וואס האלט אן אנשפראכע, א ביטע־שטע־לער, אדרעס־דערלאנגער; אדרעס־שרייבער.

addres'sing-machine' *n.* (ע-דרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין צו דרוקען אדרעסען.

address' to (ע-דרעס' טו) זיך צופא־סען, זיך צוגרייטען, זיך ווענדען צו...
These men **addressed** themselves to the **task**.

add to (עד טו) עטוואס צולעגען...

adduce' *v.* (ע-דיוס') בריינגען בעווייזען; בעצייכענען [א געוויסען פונקט].
We can **adduce** evidence of his innocence.

adduce'able *a.* (ע-דיוס'-עבל) אנפיהר־באר, וואס קען געבראכט ווערען [אלס בעווייז].

addu'cent *a.* (ע-דיו'-סענט) אנציהענד [ווערט געברויכט אין דער מעדיצין אלס בעצייכנונג פאר געוויסע מוסקעלען].

addu'cent-muscle *n.* (ע-דיו'-סענט־מאסל) דער אנציהונגס־מוסקעל.

addu'cer *n.* (ע-דיו'-סער) איינער וואס בריינגט בעווייזע; איינער וואס בעצייכענט [א געוויסען פונקט].

addu'cible *a.* (ע-דיו'-סיבל) אנפיהר־באר; וואס קען געבראכט ווערען אלס בעווייז.

adduct' *v.* (ע-דאקט') צוציהען [ווענען א מוסקעל].

adduc'tion *n.* (ע-דאק'-שאן) די צוצי־הונג פון א מוסקעל.

adduc'tive *a.* (ע-דאק'-טיוו) צוציהענד, וואס קען צוציהען.

adduc'tor *n.* (ע-דאק'-טאר) אנציהונגס־מוסקעל.

adduc'tor mag'nus (ע-דאק'-טאר מעג'-נאס) דער דריי אנציהונגס־מוסקעלען פון דער פאלקע וועלכע פאנגען זיך אן פון די לענדען.

"Bloodvessels of the Human Body" ז. איל.

add up (עד אפ) צונויפרעכענען.

adel'phia *n.* (ע-דעל'-פי-ע) אוננאטירלי־כע צונויפוואקסונג [ווי דער סיאמער צווי־לינג]; עהנליכקייט [פון קראנקהייטען].

adel'phous *a.* (ע-דעל'-פאס) פערברי־דערט; וואס האבען אין זייערע בליהונג בינטלעך הארינע פעדימלעך [ביי פלאנ־צען].

ademp'tion *n.* (ע-דעמפ'-שאן) דאס אוועקנעהמען אדער אבנעהמען [פערמע־גען אדער רעכטען].

A'den *n.* (איי'-דען) עדן [גן עדן].

adenal'gia *n.* (עד-ענ-על'-דזשי-ע) א שמערץ אין די מאנדלען [האלז דריזען].

adenal'gy *n.* (עד-ענ-על'-דזשי) ז. *adenalgia*.

adeni'tis *n.* (עד-ענ-אי'-טיס) ענטצינ־דונג אין די מאנדלען [דריזען].

adenog'raphy *n.* (עד-ע-נאג'-רע-פי) די לעהרע וועגען מאנדלען [דריזען].

ad'enoid *a.* (עד'-ענ-איד) מאנדעל־פערמיג; וואס איז שייך צו א מאנדעל, א דריזע [אין האלז].

adenoi'dal *a.* (עד-ע-נאי'-דעל) ז. *adenoid*.

adenolog'ical *a.* (עד-ענ-א-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו די לעהרע אי־בער די מאנדלען [דריזען].

adenol'ogy *n.* (עד-ענ-אל'-א-דזשי) די לעהרע איבער די מאנדלען [דריזען].

adenon'cus *n.* (עד-ע-נאנ'-קאס) דאס אויפגעשוואלען ווערען פון די מאנדלען [דריזען].

adenop'athy *n.* (עד-ע-נאפ'-ע-טהי) א קראנקהייט פון די מאנדלען [דריזען].

adenopharyngi'tis *n.* (עד-ע-נאו-פאר-אינ-דזשאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען אין האלז.

adenoph'orous *a.* (עד-ענ-אפ'-א-ראס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס מאנד־לען [דריזען].

ad'enose *a.* (עד'-ע-נאוס) עהנליך צו א מאנדעל [דריזע].

adenot'omy *n.* (עד-ע-נאט'-א-מי) דער דריזענשניט [דאס שניידען די מאנד־לען].

ad'enous *a.* (עד'-ע-נאס) ז. *adenose*.

adept' *n.* and *v.* (ע-דעפט') 1. א מייס־טער, א קענער; 2. קענער, ערפאהרען.
1. He is an **adept** in providing amusement for his visitors.

adep'tion *n.* (ע-דעפ'-שאן) ערלאנגונג; ערווערבונג.

adept'ness *n.* (ע-דעפט'-נעס) ערפאה־רענהייט, געשיקטקייט, פעהיגקייט.

ad'equacy *n.* (עד'-ע-קהוויי-סי) אנגע־מאסטענקייט, צוגעפאסטקייט; א גענוי־גענדע מאס.
We shall not lack for an **adequacy** of funds to build the hospital.

ad'equate *a.* (עד'-ע-קהוויט) צוגע־פאסט, אנגעמאסטען; ריכטיג, גענוי.

ad'equately *adv.* (עד'-ע-קהוויט-לי) גענוי, צוגעפאסט, ריכטיג.
I am not **adequately** acquainted with this country to be able to criticise it.

ad'equateness *n.* (עד'-ע-קהוויט-נעס) ז. *adequacy*.

ad extre'mum (עד עקס-טרי'-מאם) צו דעם עקסטרעם, צום אויסערסטען ענד, ביז צום לעצטען סוף.

adfec'ted *a.* (עד-פעק'-טעד) אונריין [אן אויסדרוק אין דער מאטעמאטיק פאר א פארמעל וואס ענטהאלט אין זיך פער־שיעדענע אונבעשטימטע גרעסען].

adfec'ted equa'tion (עד-פעק'-טעד אי-קהוויי'-שאן) א מאטעמאטישע גלייכונג אין וועלכער די אונבעקאנטע צאהל איז ענטהאלטען אין צוויי אדער מעהר פערשיעדענע גראדען, אדער פאטענצען. צ. ב. $A=X+BX^2-PX^3$

adfil'iate *v.* (עד-פיל'-אי-אייט) צושרייבען פאר א זוהן, אדאפטירען; אנשליסען.

ad fi'nem (עד פאי'-נעם) ביז צום סוף.

ad gus'tum (עד גאס'-טאם) נאך איי־נעמס געשמאק אדער גוסט.

adhere' *v.* (עד-היר') 1. קלעפען, אנ־קלעפען; 2. אנהענגען; זיך אנהאלטען צו אן אידעע אדער בעוועגונג.
1. The stamp does not **adhere** to the envelope. 2. He **adheres** to his determination to become a farmer.

adher'ence *n.* (עד-היר'-ענס) אנקלע־פונג, אנהענגליכקייט צו אימיצען; דאס טריי בלייבען צו אן אידעע.

adher'ent *n.* and *a.* (עד-היר'-ענט) אנהעפטענדיג, אנהענגליך; אנהענגער.

adher'ently *adv.* (עד-היר'-ענט-לי) אנהענגליך, אנהעפטענדיג.

adher'er *n.* (עד-היר'-ער) אנהענגער.

adhere' to the truth (עד-היר' טו טהי טרוטה) זיך האלטען פאר'ן אמת.

adhe'sion *n.* (עד-הי'-זשאן) צונויפ־קלעפונג; אדהעזיא [די איינגעשאפט פון שטאפען זיך צונויפצוקלעפען (אין דער פיזיק)]; אנהענגליכקייט.

adhe'sion of wheels to rails (עד־היִ'־זשאַן אוו הוויעלז טו רײלז) די רײַבונג פון די רעדער פון די וואַגאָנען מיט די רעלסען פון דער באַהן, וואָס ברײנגט דערצו, אַז די רעדער זאָלען זיך דרעהען און ניט גליטשען.

adhe'sive *a.* (עד־הי'־סיוו) קלעפּענד, אָנהענגענד.

adhe'sive en'velope (עד־הי'־סיוו ענ'־וועל־אופּ) אַ קאָנווערט, וואָס פאַרקלעפּט זיך.

adhe'sive la'bel (עד־הי'־סיוו ליי'־בעל) אַן אָנקלעפּ־צעטעל.

adhe'sively *adv.* (עד־הי'־סיוו־לי) קלעפּיג; אָנהענגענדיג.

adhe'siveness *n.* (עד־הי'־סיוו־נעס) קלעפּיגקייט; אָנהענגליכקייט.

adhe'sive plas'ter (עד־הי'־סיוו פּלעס־טער) אַן אָנקלעפּ־פּלאַסטער.

adhe'sive stamp (עד־הי'־סיוו סטעמפּ) אַ מאַרקע צום אָנקלעפּען [אַ בריעף־מאַרקע].

adhib'it *v.* (עד־היב'־איט) אָנווענדען, בענוצען.

ad hoc (עד האָק) צו דעם; אין בעצוג צו דעם; בעזאָנדערס.

ad hom'inem (עד האָמ'־אי־נעם) אין בעצוג צו דער פּערזאָן, פון פּערזענליכען כאַראַקטער.

His reply was in the nature of an argument ad hominem.

adhorta'tion *n.* (עד־האָר־טיי'־שאַן) דאָס זאָגען אימעצען מוסר; דאָס בעלעהרען, אַ גוטע עצה געבען.

adhor'tatory *a.* (עד־האָר'־טע־טאָ־רי) זאָגענדיג אימעצען מוסר; בעלעהרענדיג אימעצען.

adiabat'ic *a.* (עד־אי־ע־בעט'־איק) אַדיאַבאַטיש [אַן אויסדרוק אין דער טערמאָ־דינאַמיק (ווערמע־טעאָריע) פאַר די ענדערונג פון דעם וואָלומען פון לופט אָדער גאַז ניט דורך דערהיצען אָדער אָבקיהלען].

adiabat'ic line (עד־אי־ע־בעט'־איק לאַין) אַן אַדיאַבאַטישע ליניע [אַ ליניע וועלכע שטעלט פאַר דעם צוזאַמענהאַנג צווישען דרוק און וואָלומען פון אַ גאַז אָדער לופט ווען עס ווערט ניט געוואַרעמט און ניט געקיהלט]. ז. *adiabatic*.

Adian'tum *n.* (עד־אי־ענ'־טאַם) דאָס פרויענהאָר [אַזאַ מין פלאַנצען מיט געטיילטע געדיכטע בלעטער. וואַקסען אין די וואַרימע געגענדען פון אַמעריקאַ].

Adiantum

adiaph'ora *n.* (עד־אי־עפ'־אָר־ע) גלייכגילטיגע זאַכען, ניט גוט ניט שלעכט, ניט פליישיג ניט מילכיג [פּאַרעווע].

adiaph'orism *n.* (עד־אי־עפ'־אָ־ריזם) רעליגיעזע טאָלעראַנץ; גלייכגילטיגקייט צו רעליגיאָן; גלייכגילטיגקייט.

adiaph'orist *n.* (עד־אי־עפ'־אָ־ריסט) אַ גלייכגילטיגער מענש; איינער וואָס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאָן.

adiaph'oron *n.* (עד־אי־עפ'־אָ־ראָן) אַ גלייכגילטיגע זאַך.

adiaph'orous *a.* (עד־אי־עפ'־אָ־ראַס) גלייכגילטיג; ניט שעדליך, ניט ניצליך; נייטראַל.

adiaph'orous salt (עד־אי־עפ'־אָ־ראַס סאָלט) דאָס מיטעל זאַלץ, נייטראַל זאַלץ [אַזאַ כעמישער שטאָף].

adieu' *n. and int.* (ע־דיו') אַדיע! זייַ געזונד! דער אַדיע.

ad indefini'tum (עד אינ־דעפ־אי־נאַי'־טאַם) ביז דאָס אונבעשטימטע; אָהן אַ סוף, גרענצלאָז.

ad inf. אַן אַבקירצונג פון די ווערטער *ad infinitum*

ad infini'tum (עד אינ־פי־נאַי'־טאַם) ז. *ad indefinitum*

ad inter'im (עד אינ־טויר'־אים) אין דער געגענווערטיגער צייט.

adi'os *int.* (ע־די'־אָס) אַדיע! זייַ געזונד!

ad'ipocere *n.* (עד'־אי־פּאָ־סיר) טויטען־פעט [אַ מין פעטע מאַטעריע וואָס קומט דורך פוילען פון אַ טויטען קערפּער].

adipoc'erous *a.* (עד־אי־פּאָס'־ער־אָס) וואָס אַנבעלאַנגט צו טויטען־פעט. ז. *adipocere*

ad'ipocire *n.* (עד'־אי־פּאָ־סיר) ז. *adipocere*

ad'ipose *n. and a.* (עד'־אי־פּאָוס) פעט; שמאַלציג; פעטס.

ad'iposeness *n.* (עד'־אי־פּאָוס־נעס) פעטקייט, דיקקייט.

adipo'sis *n.* (עד־אי־פּאָו'־סיס) פעטקייט.

adipos'ity *n.* (עד־אי־פּאָס'־אי־טי) ז. *adiposis*

ad'ipous *a.* (עד'־אי־פּאַס) ז. *adipose*

ad'it *n.* (עד'־איט) אַן אַריינגאַנג, אַ צוטריט, דורכגאַנג; אַ טונעל וואָס פיהרט צו אַ מינע.

adi'tion *n.* (ע־דיש'־אַן) אַ צוטריט, דאָס צוגעהען.

adja'cence *n.* (עד־דזשיי'־סענס) ז. *adjacency*

adja'cencies *n.* (עד־דזשיי'־סען־סיז) אומגעגענד, נאָכבאַר־ערטער.

adja'cency *n.* (עד־דזשיי'־סען־סי) נאָהענטקייט, נאָכבאַרשאַפט, דאָס גרענצען זיך.

adja'cent *a.* (עד־דזשיי'־סענט) אָנגרענצענד, וואָס ליעגט דערביי, נאָהענט; אין שכנות.

I saw him walk along the banks of the adjacent mill-pond.

adja'cent angles (עד־דזשיי'־סענט ענגלז) נעבען ליעגענדע ווינקלען [אין געאָמעטריע].

adja'cently *adv.* (עד־דזשיי'־סענט־לי) אין דער נאָכבאַרשאַפט, אין דער נאָהענטקייט.

adject' *v.* (עד־דזשעקט') צולעגען, צושטעלען.

adjec'tion *n.* (עד־דזשעק'־שאַן) די צולעגונג, דער צוזאַץ.

adjecti'tious *a.* (עד־דזשעק־טי'־שאַס) צוגעלעגט, צוגעשטעלט.

ad'jectival *a.* (עד'־דזשעק־טיוו־על) וואָס האָט אַ שייכות צו אַ בייוואָרט [אַדיעקטיוו, אין גראַמאַטיק]; אַזוי ווי אַ בייוואָרט.

ad'jectivally *adv.* (עד'־דזשעק־טי־וועל־אי) אַלס אַ בייוואָרט, אויף דעם אופן פון אַ בייוואָרט.

ad'jective *n.* (עד'־דזשעק־טיוו) דער אַדיעקטיוו [ביי־וואָרט] אין גראַמאַטיק; אַ וואָרט וואָס בעצייכענט די אייגענשאַפטען פון אַ געגענשטאַנד [ווי גרויס, קליין, ווייס, שוואַרץ].

ad'jectively *adv.* (עד'־דזשעק־טיוו־לי) אַלס אַן אַדיעקטיוו. ז. *adjective*

adjoin' *v.* (עד־דזשאָין') גרענצען; צובינדען; צושטעלען, צולעגען איינס צום אַנדערען.

Our houses adjoin each other.

adjoin'ing *a.* (עד־דזשאָינ'־אינג) וואָס גרענעצט זיך; וואָס ליעגט דערביי; צוגעשטעלט.

There is a garden adjoining his house.

adjoin'ing room (עד־דזשאָינ'־אינג רום) אַ נעבענצימער, אַ בענאָכבאַרטער צימער.

adjourn' *v.* (עד־דזשורן') אָבלעגען [אויף אַן אַנדער צייט]; שליסען אַ פערזאַמלונג און זי אָבלעגען אויף אַן אַנדער טאָג.

The meeting adjourned.

adjourn'ment *n.* (עד־דזשורנ'־מענט) אָבלעגונג; די אונטערברעכונג פון די זיצונגען פון אַ קאָנגרעס אָדער אירגענד וועלכער פערזאַמלונג.

adjourn' si'ne di'e (עד־דזשורן' סאַי־ני דאַי'־אי) אָבלעגען אויף אַן אונבעשטימטע צייט; אָבלעגען אַ זיצונג אָדער פערזאַמלונג אויף אַן אונבעשטימטע צייט.

adjudge' *v.* (עד־דזשאַדזש') פעראורטיילען, צו'פּסק'ענען; ערקלערען; בעשטימען; ענטשיידען.

adjudge'able *a.* (עד־דזשאַדזש'־עבל) וואָס קען פעראורטיילט ווערען.

adjudge'ment *n.* (עד־דזשאַדזש'־מענט) ז. *adjudgment*

adjudg'ment *n.* (עד־דזשאַדזש'־מענט) פעראורטיילונג, דאָס צו'פּסק'ענען, ענטשיידונג [פון געריכט].

adju'dicate *v.* (עד־דזשו'־די־קייט) ז. *adjudge*

adjudica'tion *n.* (עד־דזשו־די־קיי'־שאַן) ז. *adjudgment*

adju'dicator *n.* (עד־דזשו'־די־קיי־טאָר) דער פּרייז־ריכטער, דער ריכטער.

ad'jugate *v.* (עד'־דזשו־גייט) פעראייניגען, צוזויפּשליסען.

ad'junct *n. and a.* (עד'־דזשאַנקט) חבר; אַמטס־געהילף; איינער וואָס איז פערבונדען מיט אימעצען אין אַמט; צוגעגעבען, פערבונדען, בעגלייטענד [אין אַמט].

adjunc'tion *n.* (עד־דזשאַנק'־שאַן) צוזאַץ; בייהילף.

adjunc'tive *n. and a.* (עד־דזשאַנק'־טיוו) ז. *adjunct*

adjunc'tively *adv.* (עד־דזשאַנק'־טיוו־לי) פערבינדענדיג, צולעגענדיג.

ad'junctly *adv.* (עד'־דזשאַנקט־לי) פערבונדען מיט..., אַלס אַ חבר מיט...

ad'junct profes'sor (עד'־דזשאַנקט פּראָ־פעס'־אָר) אויסעראָרדענטליכער פּראָפעסאָר [אַ פּראָפעסאָר, וואָס האָט נאָך ניט זיין פולען טיטעל, מייסטענס אַזעלכער, וואָס איז אַ געהילף ביי דעם הויפּט־פּראָפעסאָר].

adjura'tion *n.* (עד־דזשו־ריי'־שאַן) בעשווערונג; דער נוסח פון אַ שבועה, אַ

נדר; א פייערליכע שבועה; א דרינגענ=
דע בקשה.

adju'ratory *a.* (עד-דזשו'-רע-טא-רי) וואס איז שייך צו א פייערליכער שבועה אדער א נדר.

adjure' *v.* (עד-דזשור') א ארויפלעגען א שבועה, בעשווערען; דרינגענד בעטען.

adjur'er *n.* (עד-דזשור'-ער) דער בע= שווערער, דער וואס לעגט אויף אימעצען ארויף א שבועה.

adjust' *v.* (עד-דזשאסט') אין ארדנונג ברייגנען, צורעכט מאכען; רעכט מאכען; גראד מאכען, אויסגלייכען.

The differences between America and Japan have been adjusted.

adjus'table *a.* (עד-דזשאס'-טעבל) וואס קען אויסגעגלייכט ווערען, צורעכט געמאכט ווערען, פערמיטעלט ווערען.

An adjustable dispute.

adjus'tably *adv.* (עד-דזשאס'-טע-בלי) אין בעצוג צו אויסגלייכונג, איינארדנונג אדער רעגולירונג.

adjust' a busi'ness (עד-דזשאסט' ע ביז'-נעס) אבמאכען א געשעפט.

adjust' an account' (עד-דזשאסט' ען ע-קאונט') צורעכט מאכען א חשבון, אויס= גלייכען די רעכענונג, מושוה ווערען מיט דער רעכענונג.

adjus'ter *n.* (עד-דזשאס'-טער) ריכטיג מאכער; רעגולירער; פערמיטלער.

adjust'ing *n.* (עד-דזשאסט'-אינג) די רעגולירונג, דאס איינארדנען, דאס ריכ= טיג איינשטעלען.

adjust'ing-scale *n.* (-עד-דזשאסט' אינג-סקייל) פינקטליכע וואג=שאלע, געלד= וואגשאל.

adjust'ing-screw *n.* (-עד-דזשאסט' אינג-סקרוה) מיקראמעטער=שרויף [א שרויף מיט זעהר א דינעם, געדיכטען שרוי= פען=געווינט].

adjust'ing-tool *n.* (-עד-דזשאסט'-אינג טוהל) א געצייג צו רעגולירען די האר= ספירעלע אין א טאשען=זייגער.

adjust'ive *a.* (עד-דזשאסט'-איוו) וואס לאזט זיך רעגולירען, צורעכט מאכען, אויסגלייכען.

adjust'ment *n.* (עד-דזשאסט'-מענט) 1. איינארדנונג, רעגולירונג, צורעכט מא= כונג; 2. דאס אויסגלייכען, פערמיטלען.

1. The adjustment of the parts of a machine. 2. An adjustment of the dispute was effected.

adjus'tor *n.* (עד-דזשאס'-טאר) ז. *adjuster*

ad'jutancy *n.* (עד'-דזשוט-ענ-סי) ריכטיגע איינארדנונג; בייהילף; די שטע= לע פון אן אדיוטאנט.

ad'jutancy-gen'eral *n.* (-עד'-דזשו טענ-סי-דזשענ'-ער-על) די גענעראל=אד= יוטאנט שטעלע.

ad'jutant *n.* (עד'-דזשו-טענט) אדיוטאנט [געהילף פון א הויכען בעאמטען].

ad'jutant-bird *n.* (עד'-דזשו-טענט= בוירד) א שטארך, א בוטשאן.

ad'jutant-gen'eral *n.* (-עד'-דזשו טענט-דזשענ'-ער-על) דער גענעראל=אדיו= טאנט [אזא מיליטערישער טיטול].

ad'jutantship *n.* (-עד'-דזשו-טענט שיפ) ז. *adjutancy*

ad'juvant *a.* and *n.* (עד'-דזשו-ווענט) בעהילפיג, ניצליך; א געהילף, א הילפס= מיטעל; א צוזאץ צו א רעצעפט; א ביי= רפואה.

adlega'tion *n.* (עד-לי-גיי'-שאן) דאס פארצייטיגע רעכט פון די פערטרעטער פון די איינצעלנע שטאאטען אין דייטש= לאנד, זיך צו בעטייליגען אין דער בערא= טונג פון די אלגעמיין דייטשע מלוכה ענינים.

ad lib. *ad libitum* אן אבקירצונג פון

ad lib'itum (עד ליב'-אי-טאם) לויט וואונש, לויט געשמאק.

admanuen'sis *n.* (עד-מענ-יו-ענ'-סים) א שבועה דורך ארויפלעגען די האנד אויף דער ביבעל [אין די אלטע ענגלישע געזעצען].

admeas'ure *v.* (עד-מעזש'-אור) בע= שטימען, אויסטיילען.

admeas'urement *n.* (-עד-מעזש'-אור מענט) אויסמעסטונג, צומעסטונג, אבמעס= טונג, צוטיילונג [א חלק].

admeas'urer *n.* (עד-מעזש'-אור-ער) איינער וואס טיילט אויס, וואס בעשטימט.

adme'dian *a.* (עד-מי'-די-ען) זייטליכע, פון די זייטען [ביי צייהנער].

admensura'tion *n.* (-עד-מענ-סיו ריי'-שאן) ז. *admeasurement*

admin'icle *n.* (עד-מינ'-איקל) אונטער= שטיצונג; הילף.

adminic'ular *a.* (עד-מינ-איק'-יו-לער) אונטערשטיצענדיג, אויסהעלפענדיג.

adminic'ular ev'idence (-עד-מי ניק'-יו-לער עוו'-אי-דענס) אן ערגענצענ= דער אדער ערקלערענדער בעווייז [אין א געריכטס=פראצעס].

adminic'ulary *a.* (-עד-מינ-איק'-יו לע-רי) ז. *adminicular*

adminic'ulum *n.* (עד-מי-ניק'-יו-לאם) א הילף, א שטיצע.

admin'ister *v.* (עד-מינ'-יס-טער) 1. פיהרען, פערוואלטען; אויסטיילען; רעגירען; 2. איינגעבען [רפואות].

1. The President administers the affairs of this country. 2. The nurse administered medicine to the patient.

admin'ister an oath (-עד-מינ'-יס טער ען אוטה) אימעצען לאזען שווערען, א שבועה געבען.

administe'rial *a.* (-עד-מינ-יס-טי'-רי על) וואס האט א שייכות מיט דער פער= וואלטונג.

admin'ister jus'tice (-עד-מינ'-יס טער דזשאס'-טיס) משפט'ען.

admin'ister the sac'raments (עד-מינ'-יס-טער טהי סעק'-רע-מענטס) פערטיילען דאס הייליגע אבענד מאהל [א קריסטליכע רעליגיעזע צערעמאניע; סא= קראמענט געבען [דער מנהג ביי קריסטען וואס דער גלח גיט א גוסס=קראנקען א שטי= קעל הייליג ברויט איין מויל].

admin'istrable *a.* (-עד-מינ'-יס טרעבל) וואס קען פערוואלטעט ווערען.

admin'istrate *v.* (עד-מינ'-יס-טרייט) פערוואלטען, אויסטיילען, דערלאנגען. ז. *administer*

administra'tion *n.* (-עד-מינ-יס טריי'-שאן) פערוואלטונג; רעגירונג; אויסטיילונג.

administra'tional *a.* (-עד-מינ-יס טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פער= וואלטונג.

administra'tion of jus'tice (-עד מינ-יס-טריי'-שאן אוו דזשאס'-טיס) דאס משפט'ען.

admin'istrative *a.* (-עד-מינ'-יס טריי-טיוו) פערוואלטענדיג; רעגירענדיג.

admin'istratively *adv.* (-עד-מינ' יס-טריי-טיוו-לי) אין בעצוג צו פער= וואלטונג; פון א פערוואלטונגס=שטאנד= פונקט.

admin'istrator *n.* (-עד-מינ'-יס-טריי טאר) פערוואלטער, פארשטעהער; דער דורכפיהרער פון א פערשטארבענעמס צוואה.

admin'istratorship *n.* (-עד-מינ'-יס טריי-טאר-שיפ) דער אמט פון א פערוואל= טער.

administra'tress *n.* (-עד-מינ-יס טריי'-טרעס) פערוואלטעריז, פארשטעהע= ריז.

administra'trix *n.* (-עד-מינ-יס טריי'-טריקס) ז. *administratress*

admirabil'ity *n.* (-עד-מי-רע-ביל'-אי טי) בעוואונדערונגס ווירדיגקייט.

ad'mirable *a.* (עד'-מיר-עבל) בעוואונ= דערונגס ווערטה; איבערראשענד; וואונ= דערבאר.

The soldier showed admirable courage in the battle.

ad'mirableness *n.* (עד'-מיר-עבל-נעס) ז. *admirability*

ad'mirably *adv.* (עד'-מיר-עב-לי) צום בעוואונדערען; פארטרעפליך.

ad'miral *n.* (עד'-מי-רעל) אדמיראל [א טיטול פון א קאמאנדיר פון א קריעגס= שיף, אפט אויך פון א האנדעלס שיף].

ad'miral of the fleet (עד'-מי-רעל אוו דהי פליעט) דער אדמיראל פון דער פלאטע [דער העכסטער פלאטענאפי= ציער].

ad'miralship *n.* (עד'-מי-רעל-שיפ) אדמיראל אמט; דער ראנג פון אן אדמי= ראל.

ad'miral's ship (עד'-מי-רעלז שיפ) די אדמיראל=שיף [די שיף וואו דער אד= מיראל געפינט זיך].

ad'miralty *n.* (עד'-מי-רעל-טי) די הויפט פערוואלטונג פון דער פלאטע; דער אדמיראליטעטס=ראט; דאס אדמיראלי= טעטס=געריכטס ראט; די אדמיראליטעטס= געביידע.

ad'miralty court (עד'-מי-רעל-טי קאורט) דאס אדמיראליטעטס=געריכט.

admira'tion *n.* (עד-מי-ריי'-שאן) בע= וואונדערונג; ערשטוינונג; פערעהרונג.

The brave deserve our admiration.

admire' *v.* (עד-מאיר') בעוואונדערען, זיך וואונדערען; ערשטוינט ווערען, פער= עהרען.

admir'er *n.* (עד-מאיר'-ער) בעוואונ= דערער, פערעהרער.

admir'ing *n.* (עד-מאיר'-אינג) ז. *admiration*

admir'ingly *adv.* (עד-מאיר'-אינג-לי) מיט ערשטוינונג, מיט בעוואונדערונג; מיט פערעהרונג.

admissibil'ity *n.* (-עד-מיס-אי-ביל' אי-טי) צולעסיגקייט, דאס צולאזען.

admis'sible *a.* (עד-מיס'-איבל) צולע= סיג; וואס קען צוגעלאזען ווערען.

admis'sibleness *n.* (-עד-מיס'-איבל נעס) צוגעלאזענקייט; דאס האבען דעם ווערטה צוגעלאזען צו ווערען.

admis'sibly *adv.* (עד-מיס'-אי-בלי) צוגעלאזען, ערלויבט; גילטיג.

admis'sion *n.* (עד-מיש'-אן) צולאסונג, צוטריט, איינטריט.

admis'sion-mon'ey *n.* (-עד-מיש'-אן מאנ'-אי) אריינלאז=געלד, איינטריטס=געלד.

admis'sion-tick'et *n.* (-עד-מיש'-אן טיק'-עט) אריינלאז=קארטע, בילעט.

admis'sive *a.* (עד-מיס'-איוו) וואס ער= לויבט אריינצוגעהן, וואס דערלאזט דעם צוטריט.

admis'sory *a.* (עד-מיס'-א-רי) ז. *admissive*

admit' *v.* (עד-מיט') 1. צוטריט ערלויי-בען; צולאזען; אריינלאזען; 2. נאכגעבען, צוגעבען.

1. The United States **admits** all desirable immigrants. 2. I **admit** that you are right.

admit' in'to (עד-מיט' אינ'-טו) אימע-צען צולאזען, ערלויבען אריינצוגעהן.

admit' in'to or'ders (עד-מיט' אינ'-טו אר'-דערז) געבען אן אויסצייכנונגס-מעדאל [ארדען].

admit' one to bail (עד-מיט' וואן טו בייל) איינעם ארויסלאזען פון פער-האפטונג אויף ערבות.

admits' of no excuse' (עד-מיטס' אוו נאו עקס-קיוז') עס לאזט זיך ניט ענט-שולדיגען.

admit'table *a.* (עד-מיט'-עבל) צולעסיג; וואס קען אריינגעלאזען ווערען.

admit'tance *n.* (עד-מיט'-ענס) צולא-סונג; צוטריט; אריינפיהרונג.

admitta'tur *n.* (עד-מי-טיי'-טויר) א צעטעל, א בעשייניגונג אויפגענומען צו ווערען אין אן אוניווערסיטעט.

admit'tedly *adv.* (עד-מיט'-עד-לי) צוגעבענדיג; אננעהמענדיג.

The salary of the clerk is **admittedly** small.

admit'ted to an au'dience (עד-מיט'-עד טו ען אה'-די-ענס) צוגעלאזען צו אן אודיענץ [אויסהערונג].

admit'ted to prac'tice (עד-מיט'-עד טו פרעק'-טיס) קריגען דאס רעכט צו פראקטיצירען אלס דאקטאר.

admit'ted to the bar (עד-מיט'-עד טו טהי באר) קריגען דאס רעכט אויס-צוטרעטען אלס אדוואקאט.

admit'ter *n.* (עד-מיט'-ער) דער איינ-פיהרער.

admit' the truth (עד-מיט' טהי טרוטה) מודה זיין אויף'ן אמת.

admit' to (עד-מיט' טו) צו- אימעצען לאזען, ערלויבען אריינצוגעהן.

admix' *v.* (עד-מיקס') צומישען.

admix'tion *n.* (עד-מיקס'-טשאן) צומי-שונג, צוזאץ.

admix'ture *n.* (עד-מיקס'-טשור) צו-מישונג, צוזאץ.

ad mo'dum (עד מאו'-דאם) אויף דעם אופן; אזוי, עהנליך.

admon'ish *v.* (עד-מאנ'-איש) דערמאה-נען; ווארנען [מזהיר זיין]; ראטהען; איינרעדען; אויסריידען [ד. ה. מאכען א בעמערקונג]; מוסר זאגען.

admon'isher *n.* (עד-מאנ'-איש-ער) א דערמאהנער, איינער וואס ווארנט; א ראטהגעבער; מוסר-זאגער.

admon'ishing *n.* (עד-מאנ'-איש-אינג) דערמאהנונג; ווארנונג [אזהרה].

admon'ishingly *adv.* (עד-מאנ'-איש-אינג-לי) דורך ווארנונג, דורך דערמאהנונג.

admon'ishment *n.* (עד-מאנ'-איש-מענט) א ווארנונג [אזהרה]; אן אויס-רייד [בעמערקונג]; אן אויס'מוסר'ונג.

admoni'tion *n.* (עד-מא-ניש'-אן) דער-מאהנונג; ווארנונג; אויסרייד [פאר אן אונרעכט].

admoni'tioner *n.* (עד-מא-ניש'-אנ-ער) מוסר-זאגער; איינער וואס ווארנט; א ראטגעבער.

admon'itive *a.* (עד-מאנ'-אי-טיוו) דערמאהנענדיג, ווארנענדיג, מוסר זאגענ-דיג.

admon'itor *n.* (עד-מאנ'-אי-טאר) ז. *admonisher*

admonito'rial *a.* (עד-מאנ-אי-טאו'-רי-על) ווארנענדיג, מוסר'ענדיג.

admon'itorily *adv.* (עד-מאנ'-אי-טא-רי-לי) דורך ווארנונג; דורך אויס'מוסר'ען.

admon'itory *a.* (עד-מאנ'-אי-טא-רי) ז. *admonitive*

adnas'cence *n.* (עד-נעס'-ענס) דאס זיין צוגעוואקסען אדער צוגעפעסטיגט.

adnas'cent *a.* (עד-נעס'-ענט) צוגעוואק-סען, צוגעפעסטיגט [געברויכט ביי פלאנ-צען].

adnas'cent plant (עד-נעס'-ענט פלענט) פאראזיט-פלאנצע [אזא מין פלאנצע וואס ציהט איהר חיונה פון אן אנדער פלאנצע].

Moss is an **adnascent plant.**

ad'nate *a.* (עד'-נייט) צוזאמענגעהעפט, צוזאמענגעוואקסען [ביי פלאנצען].

adna'tion *n.* (עד-ניי'-שאן) דאס זיין צונויפגעוואקסען [ביי פלאנצען].

ad nau'seam (עד נאה'-סי-עם) ביז צום איבערדריסיג ווערען, ביז צום קראנק ווע-רען, ביז צום עקלען.

Statements repeated **ad nauseam.**

adner'val *a.* (עד-נויר'-וועל) וואס געהט צום נערוו [אין בעצוג צו אן עלעקטרישען שטראם וואס געהט דורך א מוסקול].

adnom'inal *a.* (עד-נאמ'-אי-נעל) וואס בעלאנגט צו א הויפט-ווארט [שם עצם].

adnomina'tion *n.* (עד-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס ווארט-שפיעל [א צוזאמענ-שטעלונג פון עהנליכע ווערטער פון פער-שידענע בעדייטונגען].

ad'noun *n.* (עד'-נאון) אן ביי-ווארט, אדיעקטיוו [שם התאר]; א ביי-ווארט וואס ווערט געברויכט אלס הויפט-ווארט.

The **good,** the **true,** the **beautiful.**

ado' *n.* (עד-דו') 1. דאס מאכען א לארם; 2. דאס טהאן; מיהע; דאס מאכען א ווע-זען.

1. They obeyed without any more **ado.** 2. Much **ado** about nothing.

ado'be *n.* (עד-דאו'-בי) א ניט-געברענ-טער ציגעל; לייים פון וועלכען מען מאכט ציגעל.

adoles'cence *n.* (עד-א-לעס'-ענס) יוגענד, יוגענדס אלטער [ביי א מאן פון 14 און ביי א פרוי פון 12].

adoles'cency *n.* (עד-א-לעס'-ענ-סי) ז. *adolescence*

adoles'cent *n.* and *a.* (עד-א-לעס'-ענט) א נאך ניט דערוואקסען איינגעל אדער מיידעל; וואס האלט אין וואקסען.

Ado'nai *n.* (א-דאו'-נאי) אדוני, יהוה [דער נאמען פון גאט אין העברעאיש].

Adone'an *a.* (עד-א-ני'-ען) וואס איז שייך צו אדאניסען. ז. *Adonis*

Adon'ic *a.* (עד-דאנ'-איק) פראנ-טיש; וואס האט א שייכות צו אדאנים. ז. *Adonis*

Adon'ic verse (עד-דאנ'-איק ווערס) דער אדאנישער פערז [א געוויסע פארם אין שרייבען געדיכטע].

Ado'nis *n.* (עד-דאו'-ניס) אדאנים [א נאמען אין דער גריכישער מיטאלאגיע פון א שעהנעם יונגען מאן, אין וועלכען די געטין ווענוס איז געווען פערליעבט]; א שעהן איינגעל; א בחור א שעהנהייט, א פראנט; אזא מין פלאנצען.

Ado'nis-flow'er *n.* (עד-דאו'-ניס-פלאו'-ער) דאס אדאנים-בלימעל.

Ado'nist *n.* (עד-דאו'-ניסט) איינער וואס האלט פון דער מיינונג, אז די נקודות וועלכע שטעהען געוועהנליך אונטער יהוה זיינען גענומען געווארען פון ווארט אדני אדער אלהים און די אויסשפראכע פון יהוה

איז ניט אדני ווי עס איז געוועהנליך אנ-גענומען, נאר מען ווייס איבערהויפט ניט ווי עס דארף ווערען אויסגעשפראכען.

ad'onize *v.* (עד'-א-נאיז) פראנ-; פוצען טעווען.

adopt' *v.* (ע-דאפט') 1. אננעהמען; 2. אדאפטירען [א קינד]; מאכען פאר איי-גענעם פרעמד לאנד אדער עטוואס וואס געהערט צו א פרעמדער פערזאן.

1. I never will **adopt** such an opinion. 2. I would like to **adopt** a pretty child.

adoptabil'ity *n.* (ע-דאפ-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווערען אדאפטירט; דאס וואס קען געמאכט ווערען פאר אייגענעם.

adop'table *a.* (ע-דאפ'-טעבל) וואס קען ווערען אדאפטירט, וואס קען געמאכט ווע-רען צו אייגענעם.

adop'ted *a.* (ע-דאפ'-טעד) אדאפטירט; אנגענומען; גענומען פאר א קינד.

adop'ted child (ע-דאפ'-טעד טשאילד) אן אדאפטירט קינד [א פרעמד קינד פאר אן אייגענעם צוגענומען].

adop'ted coun'try (ע-דאפ'-טעד קאנ'-טרי) א נייעס פאטערלאנד.

adop'ter *n.* (ע-דאפ'-טער) אן אדאפ-טירער, איינער וואס האט אנגענומען א פרעמדער קינד פאר זיין אייגענעם.

adop'ting *n.* (ע-דאפ'-טינג) דאס אדאפ-טירען, דאס צונעהמען פאר א קינד.

adop'tion *n.* (ע-דאפ'-שאן) דאס אדאפ-טירען, דאס צונעהמען א פרעמדער קינד פאר אן אייגענעם.

adop'tion con'troversy (ע-דאפ'-שאן קאנ'-טרא-וואיר-סי) די שטרייט-פראגע וועגען דעם אויב גאט האט אדאפטירט קריסטוסען אלס זיין זוהן.

adop'tionism *n.* (ע-דאפ'-שאנ-איזם) די מיינונג, אז קריסטוס איז געבארען גע-ווארען פונקט ווי אלע מענשען נאר שפע-טער האט איהם גאט אדאפטירט אלס זיין זוהן.

adop'tious *a.* (ע-דאפ'-שאס) אדאפ-טירט, אנגענומען.

adop'tive *a.* (ע-דאפ'-טיוו) וואס ווערט אנגענומען; וואס ווערט אדאפטירט.

Adoptive parent or child.

adop'tive fa'ther (ע-דאפ'-טיוו פא'-טהער) דער מאן, וואס נעהמט א פרעמדער קינד פאר זיין אייגענעם [דער אדאפטיר-פאטער].

adop'tively *adv.* (ע-דאפ'-טיוו-לי) אננעהמבאר, אויף אן אנגענומענעם אופן; דורך אדאפטירונג.

adorabil'ity *n.* (ע-דאור-ע-ביל'-אי-טי) פערעהרונגס ווירדיגקייט, פערגעטערונגס ווירדיגקייט.

ador'able *a.* (ע-דאור'-עבל) פערעה-רונגס ווערטה, פערגעטערונגס ווערטה.

ador'ableness *n.* (ע-דאור'-עבל-נעס) פערעהרונגס ווירדיגקייט, פערגעטערונגס ווירדיגקייט.

ador'ably *adv.* (ע-דאור'-ע-בלי) וואס איז ווערטה בעוואונדערט אדער פערגע-טערט צו ווערען.

ado'ral *a.* (עד-או'-רעל) וואס איז נאהנט צום מויל.

ado'rally *adv.* (עד-או'-רעל-אי) אין דער ריכטונג פון מויל.

adora'tion *n.* (עד-א-ריי'-שאן) דאס גאט-בעטען; פערעהרונג.

adore' *v.* (ע-דאור') פער-; פערעהרען געטערן.

She **adores** her father.

ador'er *n.* (ע-דאור'-ער) פערגעטערער; פערעהרער.

ador'ing *n.* (ע-דאָר'-אינג) ז. *adoration*

ador'ingly *adv.* (ע-דאָר'-אינג-לי) מיט פערעהרונג, מיט פערגעטערונג.

adorn' *v.* (ע-דאָרן') ציערען, בעציערען, בעשעהנען; בעפּוצען.

The interior of the house is **adorned** with paintings.

ador'ner *n.* (ע-דאָר'-נער) א פערציערער, א בעפּוצער.

ador'ning *a. and n.* (ע-דאָר'-נינג) ציערענד, בעפּוצענד; א פערשעהנערונג, א בעפּוצונג.

ador'ningly *adv.* (ע-דאָר'-נינג-לי) דורך פערציערונג, דורך בעפּוצונג.

adorn'ment *n.* (ע-דאָרנ'-מענט) א פערציערונג, בעשעהנונג; בעפּוצונג.

Some women look better without **adornments.**

adorsed' *a.* (ע-דאָרסט') געשטעלט רוקען צו רוקען.

adoscula'tion *n.* (עד-אָס-קיו-ליי'-שאַן) דאָס בעפרוכטען די זרע פון א פלאַנץ אדער טהיער דורך אויסערליכע בעריהרונג.

adown' *adv. and prep.* (ע-דאַון') ארונטער, אראָב; צום גרונד.

ad referen'dum (עד רעפ-ע-רענ'-דאַם) ביז א ווייטערדיגע איבערלעגונג.

ad rem (עד רעם) צום פּונקט, צו דער זאַך, צו דער פראַגע.

Your statements are indeed **ad rem.**

adrift' *adv. and a.* (ע-דריפט') שווימענדיג; אין דער ווייטער וועלט; געהענדיג וואו די אויגען וועלען טראָגען; אויף גאָט'ס בעראָט.

ad'rogate *v.* (עד'-רא-גייט) אדאָפּטירען פאַר א זוהן דורך א פאָלקס-אבשטימונג אדער דורך אן ערלויבניש פון קייזער [אין אלטען רוים].

Clodius, the enemy of Cicero, was **adrogated** into a plebeian family.

adroga'tion *n.* (עד-רא-גיי'-שאַן) דאָס אדאָפּטירען איינעם פאַר א זוהן, אין די אלטע צייטען אין רוים, דורך א פאָלקס-אבשטימונג אדער דורך אן ערלויבניש פון קייזער.

adroit' *a.* (ע-דראָיט') פלינק, געשיקט, ערפאַהרען.

adroit'ly *adv.* (ע-דראָיט'-לי) מיט פלינקקייט, מיט געשיקטקייט, מיט ערפאַהרענהייט.

adroit'ness *n.* (ע-דראָיט'-נעס) געשיקטקייט; פלינקקייט; ערפאַהרענהייט.

adroop' *adv.* (ע-דרופּ') אין א פערנייגטען אדער געבויגענעם צושטאַנד; מיט א געבויגענעם קאָפּ.

adry' *a.* (ע-דראַי') דאָרשטיג; טרוקען.

adsciti'tious *a.* (עד-סי-טיש'-אַס) פון דער פרעמדער געבראַכט, פון א ווייטען ארט אראָבגעבראַכט; געבאָרגט; צוגעלעגט; ניט פון הויפּט וויכטיגקייט.

adsciti'tiously *adv.* (עד-סי-טיש'-אַס-לי). ז. *adscititious*

ad'script *n.* (עד'-סקריפּט) א לייבאייגענער, א שקלאַף.

adscrip'tion *n.* (עד-סקריפּ'-שאַן) דאָס זיין געבונדען צום באָדען [לאַנד] ווי אמאָל די לייבאייגענע אין פעאָדאַלען סיסטעם [פּאַנטשיזנע]; דאָס צושרייבען איינעם עטוואָס [אין דעם זין, אז דאָס בעלאַנגט צו איהם].

adscripti'tious *a.* (עד-סקריפּ-טיש'-אַס) געבונדען דורך צוגעהעריגקייט אדער אלס צוגעשריבענער.

adscrip'tive *a.* (עד-סקריפּ'-טיוו) צוגעשריבען; געבונדען צום באָדען אלס לייבאייגענער.

adsorp'tion *n.* (עד-סאָרפּ'-שאַן) די קאָנדענזאַציאָן [דאָס געדיכטער ווערען] פון גאַזען ביי דער בעריהרונג מיט פעסטע קערפּער.

adstric'tion *n.* (עד-סטריק'-שאַן) דאָס צונויפציהען, א צונויפציהענדער מיטעל [אין דער מעדיצין]. ז. *astriction*

adstrin'gent *n. and a.* (עד-סטרינ'-דזשענט) צונויפציהענד; א צונויפציהענדער מיטעל [אין דער מעדיצין].

ad'sum *int.* (עד'-סאַם) איך בין דאָ! היער!

adula'ria *n.* (עד-יו-ליי'-רי-ע) אייזשפּאַט [אזא פעלדשטיין].

ad'ulate *v.* (עד'-יו-לייט) חנפ'נען, שמייכלען; זיך צולעקען.

adula'tion *n.* (עד-יו-ליי'-שאַן) שמייכלעריי, חניפה.

ad'ulator *n.* (עד'-יו-ליי-טאָר) שמייכלער, חונף.

ad'ulatory *a.* (עד'-יו-ליי-טאָ-רי) שמייכלעריש, חניפה'דיג.

ad'ulatress *n.* (עד'-יו-לייט-רעס) שמייכלערין, חונפ'טע.

Adul'lamite *n.* (ע-דאַל'-ע-מאַיט) אן איינוואוינער אדער געבירטיגער פון עדולם; איינער וואָס האָט זיך צוריקגעצויגען פון די ליבעראַלע פּאַרטיי [אין ענגלאַנד].

adult' *a. and n.* (ע-דאַלט') ערוואַקסען, פאַליעהריג; ערוואַקסענער, פאַליעהריגער מענש.

adul'terant *n.* (ע-דאַל'-טער-ענט) נואף, טריילאַזער מאַן; פערדאַרבער, פערפעלשער, שווינדלער, פערפעלשונגס-מיטעל.

adul'terate *v. and a.* (ע-דאַל'-טער-אייט) זיין טריילאַז [א מאַן אדער פרוי]; פעלשען [שפּייז, געטרענק]; פערדאַרבען; געפעלשט.

To **adulterate** food and drugs is now an offense severely punished.

adul'terately *adv.* (ע-דאַל'-טער-אייט-לי) געפעלשט [דורך ביימישונג], טריילאַז [פון א מאַן אדער פרוי].

adul'terateness *n.* (ע-דאַל'-טער-אייט-נעס) די פעלשונג; די טריילאַזיגקייט.

adultera'tion *n.* (ע-דאַל-טע-ריי'-שאַן) פעלשונג, שווינדעל.

adul'terator *n.* (ע-דאַל'-טער-איי-טאָר) א פעלשער, א געלד-פעלשער.

adul'terer *n.* (ע-דאַל'-טער-ער) נואף, טריילאַזער מאַן.

adul'teress *n.* (ע-דאַל'-טער-עס) זונה; טריילאַזע פרוי.

adul'terine *a. and n.* (ע-דאַל'-טער-אין) געבוירען אונגעזעצליך; פאַלש; אן אונגעזעצליך קינד.

adul'terine child (ע-דאַל'-טער-אין טשאַילד) אן אונגעזעצליך קינד [ממזר].

adul'terous *a.* (ע-דאַל'-טער-אַס) טריילאַז; פערדאַרבען; געפעלשט; געצענדיענעריש.

adul'terously *adv.* (ע-דאַל'-טער-אַס-לי) אויף א געפעלשטען אופן; דורך טריילאַזיגקייט.

adul'tery *n.* (ע-דאַל'-טער-אי) זנות, טריילאַזיגקייט; געצענדיענעריי; פערדאַרבענהייט; פעלשונג.

adult'ness *n.* (ע-דאַלט'-נעס) ערוואַקסענער עלטער.

adult'-school *n.* (ע-דאַלט-סקול) א שוהל פאַר ווייטערע בילדונג; א שוהל פאַר ערוואַקסענע.

adum'bral *a.* (עד-אַמ'-ברעל) שאָטענדיג.

adum'brant *a.* (עד-אַמ'-ברענט) וואָס איז געצייכענט נור אין די אויסערע ליניען; וואָס האָט עהנליכקייט, וואָס איז אין איינינע שטריכען געצייכענט.

adum'brate *v.* (עד-אַמ'-ברייט) שאַטירען, די אויסערע ליניען צייכענען, סקיצירען.

adumbra'tion *n.* (עד-אַמ-בריי'-שאַן) א צייכנונג אין אויסערע ליניען; די שאַטירונג אין א צייכנונג; סקיצירונג; סקיצע.

adum'brative *a.* (עד-אַמ'-בריי-טיוו) גאַנץ שוואַך אנגעדייטעט; אין איינינע שטריכען געצייכענט, סקיצירט.

ad'unc *a.* (עד'-אַנק) קרום אויסבויגענדיג [ווי דער שנאָבעל פון א פויגעל אדער ווי א קרוק].

adun'cal *a.* (עד-אַנ'-קעל) ז. *adunc*

adun'cate *v. and a.* (עד-אַנ'-קייט) קרימען, אויסבויגען קרום; קרום אויסגעבויגען.

adun'city *n.* (עד-אַנ'-סי-טי) דאָס זיין געבויגען ווי א קרוק.

adun'cous *a.* (עד-אַנ'-קאַס) ז. *adunc*

ad un'guem (עד אַנ'-גוועם) אין רעכטען פּונקט, פּונקט אזוי.

adunque' *a.* (עד-אַנק') ז. *adunc*

adusk' *adv.* (ע-דאַסק') אין דער דונקעלהייט.

adust' *a.* (ע-דאַסט') פערברענט פון היץ; פערסמאַליעט, פערדאַרט; פערברוינט [פון זון].

Adust complexion.

adust'ible *a.* (ע-דאַסט'-איבל) פערברענליך; וואָס קען פערברענט ווערען.

ad valo'rem (עד וואַ-לאָ'-רעם) לויט דעם ווערטה [געברויכט ביי גרענעץ-אבצאָהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות, אדער ביי דער געצאָהלט פון אן אדוואָקאַט].

advance' *n. and v.* (עד-וועַנס') 1. פאָרשריט; פערבעסערונג; פאָרווערטס געהן, שטייגען; פערבעסערן; טהאָן א פעולה, פאָרשריט מאַכען; 2. פערשנעלערען; פאָראויס בעצאָהלען; אויסלעגען.

1. The army **advances** to the frontier. 2. I can **advance** you some money if you are in need.

advance'able *a.* (עד-וועַנס'-עבל) וואָס קען מאַכען פאָרשריטע; וואָס קען געבראַכט ווערען פאָרווערטס; וואָס קען אויסגעצאָהלט ווערען אין פאָראויס.

advance'-bill *n.* (עד-וועַנס-ביל) א טשעק, א באַנק-אַנווייזונג וואָס ווערט ארויסגעגעבען פון א שיף-אייגענטימער אדער זיין פערטרעטער צו די מאַטראָזען פאַר זייער געהאַלט פאַר א געוויסע צייט [מייסטענס פאַר א מאָנאַט] אין פאָרויס.

advanced' *a.* (עד-וועַנסט') 1. פאָרגעשריטען, געשטיגען; 2. זייענדיג אין דער פאָדערשטער רייהע; 3. פאָרויסבעצאָהלט.

1. This man is **advanced** in age, as well as in studies. 2. We occupy an **advanced** position among the republics of the world.

advanced' opin'ions (עד-וועַנסט' א-פּינ'-יאַנז) פאָרשריטליכע מיינונגען, עקסטרעמע אנזיכטען.

advanced' pri'ces (עד-וועַנסט' פּראַי-סעז) הויכע פרייזען.

advance'-guard *n.* (עד-וועַנס-גאַרד) דער אוואַנגאַרד, די מחנה וואָס געהט פאָרויס [החלוץ].

advance' in price (עד-וועַנס' אין פּראַיס) שטייגען אין פרייז.

advance'ment *n.* (עד-ווענס'-מענט) שטייגונג; פארשריט, פעולה; פערגרעסערונג, פערברייטונג.

advance'-note *n.* (עד-ווענס'=נאוט) ז. *advance-bill*.

advance' on the last bid'der (עד-ווענס' אן דהי לעסט ביד'-ער) אריבערבאטען דעם לעצטען באטער, געבען דעם העכסטען פרייז [ביי אן אויקציאן].

advan'cer *n.* (עד-ווענ'-סער) פארשרייטענדער; פארשריטמאכער; פערגרעסערער; פארווערטס=ברייננגענדער.

advan'ces *n.* (עד-ווענ'-סעז) דאס אנבאטען, דער פארשלאג; דאס פריינדליכע ענטגעגענ=קומען.

advan'cive *a.* (עד-ווענ'-סיוו) מאכענדיג פארשריטע, דערהויבענדיג, פארויסשרייטענדיג.

advan'tage *n.* and *v.* (עד-ווענ'-טעדזש) נוץ; פארצוג [יתרון], מעלה; ניצליך זיין; נוצען; נוצען ברייננגען.
Good health is an **advantage** in life's struggles.

advan'taged *a.* (עד-ווענ'-טעדזשד) בילכער.

advan'tage-ground *n.* (עד-ווענ'-טעדזש=גראונד) א גינסטיגער פלאץ [א גינסטיגע שטעלונג אין א מלחמה].

advanta'geous *a.* (עד-ווענ-טיי'-דזשאס) ניצליך; מיט מעלות; וואס קען ברענגען פראפיט; וואס גיט א געלעגענהייט עטוואס צו עררייכען.

advanta'geously *adv.* (עד-ווענ-טיי'-דזשאס-לי) פארציגליך, מיט פראפיט, מיט א בעסערע געלעגענהייט.
The store is **advantageously** situated with reference to the car lines of the city.

advanta'geousness *n.* (עד-ווענ-טיי'-דזשאס-נעס) נוצבארקייט; ניצליכקייט; פראפיט.

ad'vehent *a.* (עד'-ווי-הענט) וואס ברייננגט, וואס פיהרט.

ad'vent *n.* (עד'-ווענט) אנקונפט; וויכטיגע פאסירונג; די טרעפונג.
With the **advent** of Independence, America prospered.

Ad'vent *n.* (עד'-ווענט) דאס ערווארטעטע קומען פון יעזוס קריסטוס [ביאת המשיח ביי קריסטען]; די 4 זונטאגען פאר וויינאכטען [ראזשדעסטווא].

Ad'ventist *n.* (עד'-ווענט-איסט) איינער וואס גלויבט אין קריסטוס'עס ווידערגעבורט.

adventi'tious *a.* (עד-ווענ-טיש'-אס) צופעליג; פרעמד; צוגעלעגט.

adventi'tiously *adv.* (עד-ווענ-טיש'-אס-לי) צופעליג, פרעמד; צוגעלעגט.

adventi'tiousness *n.* (עד-ווענ-טיש'-אס-נעס) דאס זיין צופעליג; דאס זיין פרעמד.

Adven'tual *a.* (עד-ווענ'-טשו-על) וואס איז שייך צו די וויינאכטס=תעניתים [די פיער זונטאגען פאר וויינאכטען].

adven'ture *n.* and *v.* (עד-ווענ'-טשור) די אונטערנעהמונג פון אן אונזיכערע זאך [ווי א מלחמה אדער א רייזע]; וואונדערליכער צופאל, א זעלטענע פאסירונג; וואגען צו טהאן א ריזיקאלישע זאך; ריזיקירען, וואגען, אין קאן שטעלען.
The author described his **adventures** in Africa.

adven'tureful *a.* (עד-ווענ'-טשור-פול) דרייסט, פול מיט אונטערנעהמונג.

adven'turer *n.* (עד-ווענ'-טשור-ער) א ריזיקאנט, א ריזיקאלישער אונטערנעהמער; א ספעקולאנט; איינער, וואס איז ארומגערינגעלט מיט וואונדער=מעשיות; איינער וואס שטופט זיך אין העכערע געזעלשאפט.

adven'turesome *a.* (עד-ווענ'-טשור-סאם) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש; וואונדערליך; מוטיג.

adven'turesomeness *n.* (עד-ווענ'-טשור-סאם-נעס) דרייסטקייט, דאס וואגען, מוטיגקייט.

adven'turess *n.* (עד-ווענ'-טשור-עס) א דרייסטע פרוי; א פרוי וואס זוכט איהר גליק מיט צווייפעלהאפטע מיטעל. ז. *adventurer*.

adven'turous *a.* (עד-ווענ'-טשור-אס) ז. *adventuresome*.

adven'turously *adv.* (עד-ווענ'-טשור-אס-לי) דרייסט, מוטיג.

adven'turousness *n.* (עד-ווענ'-טשור-אס-נעס) די נייגונג צו וואגען, ריזיקירען.

ad'verb *n.* (עד'-וואירב) דער אדווערב [בעשטימונגס ווארט, אין גראמאטיק, ווי היינט, מארגען א. ז. וו.].

adver'bial *a.* (עד-וואיר'-בי-על) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דעם בעשטימונגס=ווארט; וואס איז שייך צו א בעשטימונגס=ווארט [אדווערב].

adverbial'ity *n.* (עד-וואיר-בי-על'-אי-טי) די אייגענשאפט פון א בעשטימונגס=ווארט [אדווערב].

adver'bially *adv.* (עד-וואיר'-בי-על-אי) מיט דער אייגענשאפט פון א בעשטימונגס=ווארט [אדווערב].
In the sentence "He talks much," much is used **adverbially**.

adver'bial phrase (עד-וואיר'-בי-על פרייז) א פראזע פון צוויי אדער מעהרערע ווערטער וואס דיענט אין א זאץ אלס בעשטימונגס=ווארט [אדווערב].

adver'sable *a.* (עד-וואיר'-סעבל) צו ווידער, ענטגעגען.

adversa'ria *n.* (עד-וואיר-סיי'-רי-ע) א מין ליטערארישער זאמעלבוך; אן אלבאם.

adversa'rious *a.* (עד-וואיר-סיי'-רי-אס) וואס ווירקט דאגעגען; פיינדליך.

ad'versary *n.* and *a.* (עד'-וואיר-סע-רי) געגנער, פיינד, שונא; פיינדליך; וואס איז דער געגענטייל.
A brave man never shrinks from meeting an **adversary**.

adver'sative *n.* and *a.* (עד-וואיר'-סע-טיוו) דער היפוך; וואס איז אין געגענטייל.

adver'satively *adv.* (עד-וואיר'-סע-טיוו-לי) אין געגענטייל, להיפוך.

ad'verse *a.* and *v.* (עד'-וואירס) ווירקען דאגעגען; וואס איז ענטגעגענגעזעצט.
He expressed an **adverse** opinion about the feasibility of the plan.

ad'verse for'tune (עד'-וואירס פאר'-טשון) אונגליק.

ad'versely *adv.* (עד'-וואירס-לי) מיט געגנערשאפט; ווירקענדיג דאגעגען.

ad'verseness *n.* (עד'-וואירס-נעס) ווידערשפרוך, פיינדזעליגקייט, עלענד, מיסערפאלג, אונגליק, נויט; דאס ווירקען דאגעגען.

ad'verse par'ty (עד'-וואירס פאר'-טי) די געגען=פארטיי.

ad'verse posses'sion (עד'-וואירס פא-זעש'-אן) דאס פערנעהמען לאנד אדער הייזער דורך חזקה [ווען איינער פערנעהמט א שטיק לאנד אדער הויז און האלט עס א לאנגע צייט און קיינער האט זיך אויף איהם ניט געקלאגט, ווערט עס גערעכענט אלס זיין אייגענטום].

adversifo'liate *a.* (עד-וואיר-סי-פאו'-לי-אייט) וואס האט בלעטער וועלכע זיינען איינע געגען די אנדערע [ביי פלאנצען].

adver'sity *n.* (עד-וואיר'-סי-טי) אונגליק.
It is honorable to stand by your friends in their **adversity**.

advert' *v.* (עד-וואירט') ערינערן, זיך אויף עפעס בעציהען; אכטונג געבען, אויפמערקזאם ווערען; אנווייזען אויף עפעס; ווארנען, ראטהען.
Let your thoughts **advert** your tongue ere you speak evil.

adver'tence *n.* (עד-וואיר'-טענס) דאס ווערען אויפמערקזאם; דאס ערינערען, דאס אכטונג געבען, דאס אנווייזען אויף עפעס.

adver'tency *n.* (עד-וואיר'-טענ-סי) אויפמערקזאמקייט.

adver'tent *a.* (עד-וואיר'-טענט) אויפמערקזאם; פארזיכטיג.

adver'tently *adv.* (עד-וואיר'-טענט-לי) מיט אויפמערקזאמקייט, מיט פארזיכט.

advertise' *v.* (עד-וואיר-טאיז') עפענטליך בעקאנט מאכען; בענאכריכטיגען; רעקלאמירען, אנאנסירען, מעלדען.

advertise'ment *n.* (עד-וואיר-טאיז'-מענט) בעקאנטמאכונג; נאכריכט; אנאנסע; מעלדונג, מודעה, רעקלאמע.

advertis'er *n.* (עד-וואיר-טאיז'-ער) בעקאנטמאכער; איינער וואס לאזט דרוקען מודעות אין צייטונגען; איינער וואס אנאנסירט אויף פערשיעדענע אופנים.

advertis'ing *n.* and *a.* (עד-וואיר-טאיז'-אינג) דאס בעקאנט מאכען, דאס אנאנסירען; בעקאנטמאכענדיג, אנאנסירענדיג.

advertis'ing-agent *n.* (עד-וואיר-טאיז'-אינג=איי'-דזשענט) א רעקלאמען אגענט [איינער, וואס נעהמט אן מודעות].

advertis'ing-sheet *n.* (עד-וואיר-טאיז'-אינג=שיעט) א בייבלאט מיט אנאנסען, מודעות.

advertis'ing-van *n.* (עד-וואיר-טאיז'-אינג=וועז) דער רעקלאמען=וואגען, א וואגען בעקלעפט מיט מודעות.

advertize'ment *n.* (עד-וואיר-טאיז'-מענט) ז. *advertisement*.

advice' *n.* (עד-וואיס') 1. ראטה, עצה; 2. נאכריכט; ידיעה, אויסקונפט.
1. Act upon the **advice** of the experienced.
2. Reliable **advices** are regularly sent to us by our agents abroad.

advice'-boat *n.* (עד-וואיס'-באוט) א דעפעשען=שיף.

advisabil'ity *n.* (עד-וואי-זע-ביל'-אי-טי) ז. *advisableness*.

advi'sable *a.* (עד-וואי'-זעבל) ראטהזאם; פערנינפטיג, איבערלעגט.
He found it **advisable** to take a vacation.

advi'sableness *n.* (עד-וואי'-זעבל-נעס) ראטהזאמקייט, פערנינפטיגקייט, איבערלעגונג.

advi'sably *adv.* (עד-וואי'-זע-בלי) מיט ראטה, מיט איבערלעגונג, מיט פערנונפט.

advise' *v.* (עד-וואיז') ראטהען; מעלדען; איבערלעגען.

advised' *a.* (עד-וואיזד') קלוג, בעדאכטזאם, איבערלעגט; בעזארגט מיט אן עצה.

advised' by (עד-וואיזד' באי) געראטהען פון...

advi'sedly *adv.* (עד-וואי'-זעד-לי) מיט איבערלעגונג [ניט האסטיג]; מיט אבזיכט; מיט א כיון
His name was **advisedly** omitted from the list of speakers.

advi'sedness *n.* (עד-וואי'-זעד-נעס) בעדאכטזאמקייט; נאכדענקונג; איבערלעגונג.

advised' on (עד־וואיזד' אן) קריגענן אן עצה איבער עטוואס.
advise'ment *n.* (עד־וואיז'־מענט) עצה, ראטה; בעראכטזאמקייט; נאכריכט; מעלדונג.
advi'ser *n.* (עד־וואי'־זער) ראטהגעבער; בעל־יועץ.
advise' with one (עד־וואיז' הוויטה וואן) האלטען זיך מיט איינעם אן עצה.
advise' with your pil'low (עד־וואיז' הוויטה יור פי'־לאו) שלאף זיך אויס וועסטו קליגער ווערען [האלט זיך אן עצה מיט'ן קישען].
advi'sing *n.* (עד־וואי'־זינג) אן עצה, מיינונג.
advi'sory *a.* (עד־וואי'־זא־רי) בעראטענד; וואס גיט א ראטה.
The society's constitution provides for the appointment of an **advisory** committee.
ad vi'vum (עד וואי'־וואם) צום לעבען; ווי לעבעדיג.
ad'vocacy *n.* (עד'־ווא־קיי־סי) אדוואקאטור; פערטיידיגונגס־שריפט; די פערטרעטונג פאר'ן געריכט, פערטיידיגונג.
He spoke in **advocacy** of the bill before the Legislature.
ad'vocate *n. and v.* (עד'־ווא־קייט) אדוואקאט; פערטיידיגען.
ad'vocateship *n.* (עד'־ווא־קייט־שיפ) די אדוואקאטור, פערטיידיגונג, פערטרעטונג [פאר'ן געריכט].
ad'vocator *n.* (עד'־ווא־קיי־טאר) אן אדוואקאט; א בעל יועץ; א שטיצער.
ad'vocatory *a.* (עד'־ווא־קיי־טא־רי) וואס איז שייך צו אן אדוואקאט.
ad'vocatress *n.* (עד'־ווא־קיי־טרעס) א פרוי אן אדוואקאט.
advoca'tus diab'oli (עד־ווא־קיי'־טאס דאי־עב'־א־לאי) איינער וואס האט די עובדה צו זוכען חטאים אויף יענעם.
advowee' *n.* (עד־וואו־אי') דער קירכען־פאטראן [דער בעשיצער פון דער קירך].
advowee' par'amount (עד־וואו־אי'־פאר'־ע־מאונט) דער אויבערהאר פון דער קירך; דער קעניג [אין ענגלאנד].
advow'son *n.* (עד־וואו'זן) דאס פאטראנאטסרעכט, דאס רעכט אנצושטעלען בעאמטע אין א קירך.
adyna'mia *n.* (עד־אי־ניי'־מי־ע) שוואכקייט וואס איז פעראורזאכט דורך קראנקהייט.
adynam'ic *a.* (ע־די־נעמ'־איק) שוואך, קראפטלאז.
adynam'ical *a.* (ע־די־נעמ'־איק־על) שוואך, קראפטלאז.
adynam'ic fe'ver (ע־די־נעמ'־איק פי'־ווער) פויל־פיבער [אזא קראנקהייט].
adyn'amy *n.* (ע־דינ'־ע־מי) ז. ***adynamia***.
ad'ytum *n.* (עד'־אי־טאם) דאס אלער־היילינגסטע; קדשי קדשים.
adz *n.* (עדז) א באנדער האק, א באנדער הובעל.
adze *n. and v.* (עדז) האקען מיט א באנדער־האק, הובלען מיט א באנדער הובעל; א באנדער הובעל.
ædic'ula *n.* (אי־דיק'־יו־לע) א קליין הייזעלע.
æ'dile *n.* (אי'־דאיל) פאליציימייסטער; דער אויפזעהער איבער עפענטליכע געביידען, וואס ווערען בענוצט פון פאלק.
ædœol'ogy *n.* (אי־די־אל'־א־דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געשלעכטס־ארגאנען.

æ'gilops *n.* (אי'־דזשי־לאפס) א קליין געשוויר אין אינערען ווינקעל פון אויג [א גערשט אויפ'ן אויג].
æ'gis *n.* (אי'־דזשיס) א שילד, א שוץ; אגידע [דער שילד פון דיא געטין מינערווא אין דער גריכישער מיטעלאגיע].
Æo'lian *a. and n.* (אי־או'־לי־ען) פון עאליען [אין גריכענלאנד]; איינער וואס שטאמט פון עאליען; וואס איז שייך צו עאליאנוס [דער גאט פון ווינטען אין דער גריכישער מיטעלאגיע].
æo'lian *a.* (אי־או'־לי־ען) וואס איז שייך צו ווינד.
Æo'lian harp (אי־או'־לי־ען הארפ) ז. ***Eolian harp***.
Æo'lian lyre (אי־או'־לי־ען לאיר) ז. ***Eolian harp***.
æ'on *n.* (אי'־אן) די אויביגקייט; דער וועלטגייסט.
æo'nian *a.* (אי־או'־ני־ען) וואס בעלאנגט צו דער אויביגקייט, צום וועלט־גייסט.
æ'on mu'sic (אי'־אן מיו'־זיק) די הארמאניע פון די וועלט־צייטען.
a'er *n.* (איי'־ער) די לופט.
æ'ra *n.* (אי'־רא) ערא, צייטרעכנונג.
a'erate *v.* (איי'־ער־אייט) דורכלופטערען; צוזאמענמישען מיט א גאז; ערהויבען [גייסטיג].
a'erated bread (איי'־ע־ריי־טעד ברעד) פוכקע, אויפגעגאנגענע ברויט.
a'erated wa'ters (איי'־ע־ריי־טעד הווא־טערז) קוהלענזויערעס מינעראל וואסער.
aera'tion *n.* (איי־ער־איי'־שאן) דאס דורכלופטערען, דאס צוזאמענמישען מיט לופט, דאס פערמישען מיט זויערשטאף.
aera'tor *n.* (איי־ער־איי'־טאר) אן אפאראט פאר דער צונויפמישונג פון גאזען.
ae'rial *a.* (איי־אי'־רי־על) לופטיג, וואס איז אין דער לופטען.
ae'rial fig'ures (איי־אי'־רי־על פיג'־יורז) רוחניות'דיגע פיגורען [ווי די מאהלער ווילען מאהלען שדים, געשפענסטער א. ז. וו.].
ae'rial gills (איי־אי'־רי־על דזשילז) די פליגלען פון אן אינזעקט.
ae'rial im'age (איי־אי'־רי־על אימ'־איידזש) דאס בילד וואס מען זעהט אין א קאנוועקסען [אויסגעבויגען נאך אויסען] שפיגעל; א מיראזש.
ae'rially *adv.* (איי־אי'־רי־על־אי) לופטיג, גייסטיג.
ae'rial plant (איי־אי'־רי־על פלענט) די לופט־פלאנצע [אזא פלאנצע וואס וואקסט הענגענדיג אין דער לופט, ניט האבענדיג קיין ווארצלען אין דער ערד].
Aer'ides *n.* (איי־ער'־אי־דיז) די אסט־אינדישע לופט־פלאנצען [אזא מין פלאנצען מיט שעהנע בלעטער און זיסע בליהונג].
a'erie *n. and v.* (איי'־ער־אי) נעסט פון רויב־פויגעל; פויגעל־נעסט; א וואהנונג אויף א הויכען ארט; די נייע אויסגעבריהטע פויגעלעך אין א נעסט; עופה'לעך בויען א נעסט.
aerif'erous *a.* (איי־ער־איפ'־ער־אס) וואס ענטהאלט אין זיך לופט.
aerifica'tion *n.* (איי־ער־אי־פי־קיי'־שאן) די פערוואנדלונג אין לופט; דאס צומישען מיט לופט; די פערבינדונג מיט לופט; פערדאמפפונג.
a'eriform *a.* (איי'־ער־אי־פארם) לופט־ארטיג, לופטפערמיג.
a'erify *v.* (איי'־ער־אי־פאי) דורכלופטערען; פערוואנדלען אין לופט, פערדאמפפען, פערגאזען.
aerobio'sis *n.* (איי־ע־ראו־באי־או'־סיס) דאס לעבען אין אן אטמאספערישע לופט וואס ענטהאלט זויער־שטאף.
aerocli'noscope *n.* (איי־ע־ראו־קלאי'־נא־סקופ) אזא אפאראט וואס צייגט אן דעם צושטאנד פון וועטער.
a'erodrome *n.* (איי'־ער־א־דראום) א פליה־פלאץ פאר פליה־מאשינען.
aerodynam'ic *a.* (איי־ע־ראו־דאי־נעמ'־איק) וואס איז שייך צו דער קראפט פון דער בעוועגונג פון לופט.
aerodynam'ics *n.* (איי־ער־א־דאי־נעמ'־איקס) די לעהרע פון דער בעוועגונג פון לופטיגע קערפער.
aerog'rapher *n.* (איי־ע־ראג'־רע־פער) איינער וואס בעשרייבט די לופט.
aerog'raphy *n.* (איי־ע־ראג'־רע־פי) די בעשרייבונג פון לופט.
aerohy'drous *a.* (איי־ע־ראו־האי'־דראס) וואס ענטהאלט לופט און וואסער.
a'erolite *n.* (איי'־ער־א־לאיט) הימעל־שטיינער; מעטעאר־שטיין [שטיקער שטאף פון הימעלשע קערפער, וואס פאלען אויף דער ערד].
a'erolith *n.* (איי'־ער־א־ליטה) ז. ***aerolite***.
aerolit'ic *a.* (איי־ער־א־ליט'־איק) וואס איז שייך צו די הימעל שטיינער אדער צו די מעטעאר־שטיינער.
aerolog'ical *a.* (איי־ער־א־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען לופט.
aerol'ogist *n.* (איי־ער־אל'־א־דזשיסט) דער לופט־פארשער, דער לופט־קענער.
aerol'ogy *n.* (איי־ער־אל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען לופט.
a'eromancy *n.* (איי'־ע־רא־מענ־סי) נביאות אדער כשוף דורך לופט, ווינדען אדער אנדערע אטמאספערישע ערשיינונגען; פארויסזאגונגען וועגען וועטער.
aerom'eter *n.* (איי־ראמ'־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס געוויכט פון לופט און גאזען.
aeromet'ric *a.* (איי־רא־מעט'־ריק) וואס האט א שייכות מיט דער לעהרע פון וועגען און מעסטען די לופט.
aerom'etry *n.* (איי־ע־ראמ'־ע־טרי) די לעהרע פון וועגען און מעסטען די לופט און אנדערע גאזען.
a'eronaut *n.* (איי'־ע־רא־נאט) א לופט־שווימער, איינער וואס פליהט אין א באלאן.
aeronaut'ic *a.* (איי־ע־רא־נאט'־איק) וואס האט א שייכות מיט לופט־שווימער.
aeronaut'ical *a.* (איי־ע־רא־נאט'־איק־על) ז. ***aeronautic***.
aeronaut'ics *n.* (איי־ער־א־נאט'־איקס) די לעהרע וועגען לופט־שווימען.
aeronaut'ism *n.* (איי־ער־א־נאט'־איזם) די לופט־שווימעריי.
a'erophane *n.* (איי'־ער־א־פיין) דינער דורכזיכטיגער שטאף, קרעפ.
aeropho'bia *n.* (איי־ע־רא־פאו'־בי־ע) די מורא פאר לופט, ד. ה. פאר די בעוועגונגען פון דער לופט [א סימפטאם פון הידראפאביע קראנקהייט (ביי געביסענע פון א משוגע'נעם הונד) ווי אויך פון געוויסע היסטערישע קראנקהייטען].
a'erophone *n.* (איי'־ע־רא־פאון) אזא אפאראט צו פערשטארקען דעם קלאנג פון אויסגעשפראכענע ווערטער; א מין דראטלאזער טעלעפאן.

a′erophore *n.* (איי′-ע-רא-פאור) א לופט=אפאראט צום אטהעמען [פאר פייער=לעשער].

a′erophyte *n.* (איי′-ער-א-פאיט) די לופט=פלאנצע [אזא פלאנצע, וואס וואקסט הענגענדיג אין דער לופט, ניט האבענדיג קיין ווארצלען אין דער ערד].

a′eroplane *n.* (איי′-ער-א-פליין) ערא=פלאן, פליה=מאשין.

a′eroscope *n.* (איי′-ע-רא-סקאופ) אן אפאראט אויפצוזאמלען מיקראסקאפישע קערפער פון דער לופט [ווען לופט ווערט געטריבען דורך דיעזען אפאראט קומט זי ארויס פון איהם פאלשטענדיג ריין, אהן וועלכען עס איז שטויב].

aeros′copy *n.* (איי-ער-אס′-קא-פי) די בעאבאכטונג פון דער לופט.

a′erosphere *n.* (איי′-ע-רא-ספיער) די אטמאספערע [לופט] וואס רינגעלט ארום דעם ערד=קוגעל.

a′erostat *n.* (איי′-ע-רא-סטעט) א לופט=באלאן.

aerostat′ic *a.* (איי-ע-רא-סטעט′-איק) ערָאסטאטיש, וואס איז שייך צו דער לעה=רע וועגען דער גלייכגעוויכט פון דער לופט; וואס איז שייך צו דער קונסט פון לופט=שווימעריי.

aerostat′ical *a.* (איי-ע-רא-סטעט′-איק-על) ז. *aerostatic*

aerostat′ic bal′ance *n.* (איי-ע-רא-סטעט′-איק בעל′-ענס) אזא אפאראט צו בעשטימען דאס געוויכט פון דער לופט.

aerostat′ics *n.* (איי-ע-רא-סטעט′-איקס) די עראסטאטיק [די לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון דער לופט].

aerosta′tion *n.* (איי-ע-רא-סטיי′-שאן) די לופט=שווימעריי; די בעוועגונג פון דער לופט; די וויסענשאפט פון לופט=שווימע=ריי.

aerotherapeu′tics *n.* (איי-ע-ראו-טהער-ע-פיו′-טיקס) די מעטאדע פון היי=לען קראנקהייטען דורך די ענדערונגען פון לופט=דרוק אין דעם צימער, וואו דער קראנקער געפינט זיך.

aerother′mal *a.* (איי-ע-ראו-טהויר′-מעל). וואס איז שייך צו דער בענוצונג פון הייסע לופט.

aerother′mal ba′kery (איי-ע-ראו-טהויר′-מעל ביי′-קע-רי) א בעקעריי וואו עס ווערט געבאקען דורך הייסע לופט.

aerot′ropism *n.* (איי-ע-ראט′-רא-פיזם) די מעטאדע אבצואווענדען דעם וואוקס פון פלאנצען=ווארצלען פון זייער נארמא=לער ריכטונג דורך גאזען.

æru′ginous *a.* (אי-רו′-דזשי-נאס) בע=צויגען מיט גרינשפאן [גרינע ראסט].

æru′go *n.* (אי-רו′-גאו) גרינשפאן [גרי=נע ראסט אויף קופער אדער מעסינג].

a′ery *n. and a.* (עה′-רי) 1. גייסטיג; ערהאבען; גרינג; 2. א נעסט פון רויב=פויגעל; 3. די קליינע אויסגעבריהטע פיי=געלעך אין א נעסט; קליינע קינדער; 4. א הויכע שטעלונג.

1. **Aery** thoughts; **aery** fancies.

a′ery-light *a.* (עה′-רי-לאיט) גרינג ווי די לופט.

Æscula′pian *n. and a.* (עס-קיו-ליי′-פי-ען) א מעדיצינער; א דאקטאר [מיים=טענס אלס שפאס=נאמען]; וואס איז שייך צו עסקולאפיום [דער גאט פון דער מע=דיצין אין דער מיטעלאגיע]; וואס איז שייך צו דער הייל=קונסט.

æs rude (איז רוד) די ערשטע רוימישע מטבעות וועלכע זיינען געמאכט געווארען פון איינפאכע גלאטע שטיקער קופער און האבען געהאט די פולע געוויכט פון זייער ווערטה [די גרעסטע פון זיי האבען גע=וואויגען ביז צוויי פונט].

æs′thete *n.* (עס′-טהיט) ז. *esthete*

æsthet′ic *a. and n.* (עס-טהעט′-איק) עסטעטיש, שעהן, געשמאקפול; עסטעטיק, די לעהרע וועגען שעהנהייט און געשמאק.

æsthet′ical *a.* (עס-טהעט′-אי-קעל) עס=טעטיש.

æsthet′ically *adv.* (עס-טהעט′-אי-קעל-אי) ז. *esthetically*

æstheti′cian *n.* (עס-טהי-טיש′-ען) ז. *esthetician*

æsthet′icism *n.* (עס-טהעט′-אי-סיזם) ז. *estheticism*

æsthet′icize *v.* (עס-טהעט′-אי-סאיז) ז. *estheticize*

æsthet′ics *n.* (עס-טהעט′-איקס) די עס=טעטיק, די לעהרע וועגען שעהנקייט און געשמאק.

æs′tival *a.* (עס′-טי-וועל) ז. *estival*

æs′tivate *v.* (עס′-טי-ווייט) ז. *estivate*

æstiva′tion *n.* (עס-טי-וויי′-שאן) ז. *estivation*

æt. *œta′tis* אן אבקירצונג פון ווארט

ætat. ז. *œt.*

æta′tis *adv.* (ע-טא′-טיס) אין דעם על=טער.

æ′ther *n.* (אי′-טהער) עטהער. ז. *ether*

ætiol′ogy *n.* (אי-טי-אל′-א-דזשי) די לעהרע ווי צו אויספארשען די אורזאכען פון ערשיינונגען; די אויספארשונג פון די אורזאכען פון קראנקהייטען.

aeti′tes *n.* (איי-ע-טאי′-טיז) דער אד=לערשטיין [אזא רונדער שטיין וואס ענט=האלט אין זיך אייזען].

afar′ *adv.* (ע-פאר′) ווייט, פון דער ווייטענס.

afeard′ *a.* (ע-פיערד′) פורכטזאם, מורא האבענדיג.

afeb′rile *a.* (ע-פעב′-ריל) אהן פיבער [היץ קריינק].

A′fer *n.* (איי′-פער) דער זיד=וועסטליכער ווינד.

affabil′ity *n.* (עפ-ע-ביל′-אי-טי) ליעב=ליכקייט, חן, העפליכקייט, לייטזעליגקייט.

af′fable *a.* (עפ′-עבל) ליעבליך, אנגע=נעהם, העפליך.

af′fableness *n.* (עפ′-עבל-נעס) ז. *affability*

af′fably *adv.* (עפ′-ע-בלי) ליעבליך, אנ=גענעהם; העפליך; מיט חן.

Speak **affably** to the stranger.

affair′ *n.* (ע-פעהר′) זאך, ענין, אנגעלע=גענהייט; געשעפט; טהאט.

affair′ of hon′or (ע-פעהר′ אוו אנ′-אר) א דועל; עהרען אנגעלעגענהייט.

affairs′ of love (ע-פעהרז′ אוו לאוו) ליעבעס=אנגעלעגענהייטען, ליעבעס אינ=טריגעס.

affect′ *v.* (ע-פעקט′) 1. מאכען אן איינ=דרוק, א ווירקונג; ריהרען; שטרעבען; זיך ציערען; זיך אויספיינען; 2. נאכ=טהאן וואס דער אנדערער טהוט; מאכען אן אנשטעל.

1. His speech **affected** his audience. 2. He **affects** the manners of an American.

affect′ a stare (ע-פעקט′ ע סטעהר) מאכען אן אנשטעל פון פערוואונדערונג.

affecta′tion *n.* (ע-פעק-טיי′-שאן) אוים=פיינעריי; געמאכטקייט; ליעבע, נייגונג.

affecta′tionist *n.* (ע-פעק-טיי′-שאנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אנשטעל אדער פיינט זיך אוים.

affect′ed *a.* (ע-פעקט′-עד) געריהרט, אנגעגריפען [פון א קראנקהייט]; גענייגט; אויסגעפיינט, פערשטעלט, פערפוצט פון דרויסען; מאכענד אן אנשטעל.

affect′ed by (ע-פעקט′-עד באי) בעאיינ=פלוסט דורך עטוואס.

I was **affected by** the strength of his arguments.

affect′ed friend′ship (ע-פעקט′-עד פרענד′-שיפ) א געמאכטע [א פאלשע] פריינדשאפט.

affect′ed looks (ע-פעק′-טעד לוקס) פערשטעלטע בליקען.

affect′edly *adv.* (ע-פעקט′-עד-לי) מיט אן אנשטעל [כדי זיך אויסצופיינען]; הי=פאקריטיש.

affect′edness *n.* (ע-פעקט′-עד-נעס) אויספיינעריי; דאס מאכען אן אנשטעל.

affec′ter *n.* (ע-פעק′-טער) א נאכקרימער, א נאכאהמער, אן אנשטעלער.

affectibil′ity *n.* (ע-פעק-טי-ביל′-אי-טי) ז. *affectedness*

affect′ing *a.* (ע-פעקט′-אינג) ריהרענד, מאכענדיג אן אנשטעל.

It was an **affecting** sight to see them struggle for the piece of bread.

affect′ingly *adv.* (ע-פעקט′-אינג-לי) ז. *affecting*

affec′tion *n.* (ע-פעק′-שאן) 1. ליידענ=שאפט, צונייגונג, חשק, ליעבע; צערטליכ=קייט; 2. קראנקער צושטאנד, דאס ליידען, די קראנקהייט; געמיטסצושטאנד.

1. I have an **affection** for him. 2. He suffers from an **affection** of the throat.

affec′tional. *a.* (ע-פעק′-שאנ-על) גע=נייגט; צערטליך; גיטיג, פריינדליך, פול מיט ליעבע.

affec′tionate *a.* (ע-פעק′-שאנ-אייט) מיט חשק, גענייגט, פול מיט ליעבע; צערט=ליך; הערצליך.

affec′tionately *adv.* (ע-פעק′-שאנ-אייט-לי) ז. *affectionate*

affec′tionateness *n.* (ע-פעק′-שאנ-אייט-נעס) צערטליכקייט, ליבליכקייט; צונייגונג.

affec′tioned *a.* (ע-פעק′-שאנד) גע=ריהרט, גענייגט.

affec′tion of the chest (ע-פעק′-שאן אוו טהי טשעסט) דאס ברוסטליידען.

affec′tive *a.* (ע-פעק′-טיוו) ריהרענד; צערטליך; איינדרוקספאל.

affec′tively *adv.* (ע-פעק′-טיוו-לי) ריהרענד, מיט צערטליכקייט.

affec′tor *n.* (ע-פעק′-טאר) ז. *affecter*

affeer′ *v.* (ע-פיער′) אבשאצען אדער פעסטשטעלען א געלד=שטראף א. ד. ג.

affeer′er *n.* (ע-פיער′-ער) אן איינגע=שווארענע פערזאן פון דער רעגיערונג, וואס שאצט אדער שטעלט פעסט די סומען פון געלד=שטראפען, וועלכע דארפען אויף אימעצען ארויפגעלעגט ווערען.

affeer′ment *n.* (ע-פיער′-מענט) דאס פעסטשטעלען א געלד=שטראף לויט די אומשטענדען פון פאל.

affeer′or *n.* (ע-פיער′-אר) ז. *affeerer*

af′ferent *a.* (עפ′-ער-ענט) צופיהרענד [אן אויסדרוק אין דער מעדיצין פאר דער בלוטצירקולאציאן פון די גליעדער צום הארצען, אדער פאר די עמפפינדונגען פון די נערוועז, וועלכע גיבען זיך איבער אין מוח].

af′ferent nerves (עפ′-ער-ענט נוירוון) די נערוועז וואס ברייננען די אויסערע איינדריקע צום מוח.

af′ferent veins (עפ′-ער-ענט וויינז) די אדערען וואס ברייננען דאס בלוט פון

די אנדערע טיילען פון קערפער צום הארצען.

affettuo'so *a.* (עפ־פעט־טו־או'־זאו) הארציג, מיט געפיהל [ביי געזאנג אדער א פארטראג].

affi'ance *n. and v.* (ע־פאי'־ענס) פערלאבונג, פערלאבען, פער'קנס'ען; פערשפרעכען, פערטרויען [אויף גאט].

affi'anced *a.* (ע־פאי'־ענסט) פערלאבט, פער'קנס'ט, פערשפראכען.

affi'ancer *n.* (ע־פאי'־ענ־סער) א שדכן, א תנאים־שרייבער.

affi'ant *n.* (ע־פאי'־ענט) איינער וואס מאכט א געשווארענע ערקלערונג.

affiche' *n.* (ע־פיש') אן אפישע, א פלאקאט [א פאפיער וואס ווערט אויסגעקלעפט אין עפענטליכע פלעצער עטוואס בעקאנט צו מאכען פאר'ן פובליקום].

affida'vit *n.* (עפ־אי־דיי'־וויט) א געשריבענע ערקלערונג געמאכט אונטער א שבועה.

affida'vit-men *n.* (עפ־אי־דיי'־וויט־מען) אונטערגעקויפטע עדות.

affil'iate *v.* (ע־פיל'־אי־אייט) 1. אדאפטירען, צונעהמען פאר א קינד; 2. זיך פערבינדען; זיך שטעלען אין נאהענטע פערבינדונגען.

2. Politicians always **affiliate** with many organizations.

affil'iate a child (ע־פיל'־אי־אייט ע טשאילד) א פרעמדען קינד צושרייבען צו אימעצען.

affil'iated soci'eties *n.* (ע־פיל'־אי־איי־טעד סא־סאי'־ע־טיז) פעראיינען, וואס זיינען פערבונדען איינער מיט דעם אנדערען; פעראיינען, וואס זיינען פערבונדען דורך א געמיינשאפטליכע צענטראל־פערוואלטונג.

affilia'tion *n.* (ע־פיל־אי־איי'־שאן) אדאפטירונג; דאס צונעהמען פאר א קינד; פערבינדונג.

af'finage *n.* (עפ'־אינ־עדזש) דאס לייטערען, ניי מאכען [פון מעטאלען].

affine' *a. and n.* (ע־פאין') פערוואנדט; א פערוואנדטער [קרוב] דורך הייראט, א מחותן.

affined' *a.* (ע־פאינד') פערוואנדט; פעראייניגט; פערבונדען.

affin'itative *a.* (ע־פינ'־אי־טע־טיוו) וואס שטעהט אין פערוואנדשאפט; וואס האט אן עהנליכקייט.

affin'itatively *adv.* (ע־פינ'־אי־טע־טיוו־לי) דורך פערוואנדשאפט, דורך עהנליכקייט.

affin'ity *n.* (ע־פינ'־אי־טי) 1. פערוואנדשאפט; עהנליכקייט; קרובה'שאפט דורך הייראטה, מחותנ'שאפט; 2. א בעשערטע.

2. He found in her his **affinity**.

affirm' *v.* (ע־פוירם') בעשטעטיגען; בעהויפטען; פערזיכערען; בעווייזען; פייערליך פערשפרעכען פאר'ן געריכט צו זאגען די ווארהייט.

affir'mable *a.* (ע־פויר'־מעבל) וואס קען בעהויפטעט ווערען; וואס קען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

affir'mably *adv.* (ע־פויר'־מעב־לי) מעגליך צו בעהויפטען, מעגליך יא צו זאגען.

affir'mance *n.* (ע־פויר'־מענס) בעשטעטיגונג, בעהויפטונג אויף יא.

affir'mant *n.* (ע־פויר'־מענט) דאס געבען דאס עהרענווארט אין געריכט צו זאגען די ווארהייט אהן א שבועה.

affirma'tion *n.* (ע־פויר־מיי'־שאן) ז. *affirmance*.

affir'mative *a. and n.* (ע־פויר'־מע־טיוו) 1. בעהויפטענדיג; פערזיכערענדיג; 2. צושטימענדיג, בעשטעטיגענדיג, זאגענדיג יא; פאזיטיוו; 3. עטוואס וואס בעשטעטיגט אויף יא; דאס פאזיטיווע [אין געגענזאץ צום נעגאטיווען].

1. The request received an **affirmative** reply. 2. Ten members voted in the **affirmative** and six in the negative.

affir'matively *adv.* (ע־פויר'־מע־טיוו־לי) אויף א צושטימענדען אופן; דורך בעהויפטונג; דורך זאגען יא; פאזיטיוו.

affir'mative quan'tities (ע־פויר'־מע־טיוו קהוואנ'־טי־טיעז) פאזיטיווע גרעסען [אן אויסדרוק אין דער מאטעמאטיק].

affir'matory *a.* (ע־פויר'־מע־טא־רי) ז. *affirmative*.

affir'mer *n.* (ע־פויר'־מער) דער בעהויפטער, דער צושטימער, דער יא זאגער.

affix' *v.* (ע־פיקס') צוזעצען, צוהעפטען; אנהענגען; צושטעלען א בוכשטאב, זילבע, ווארט אדער נאמען [צו א שריפט].

af'fix *n.* (עפ'־איקס) צוזאץ, צוגאב; א צוגעזעצטער אות אדער זילבע צום אנהויב אדער צום סוף פון ווארט. צ. ב. *good-ness, un-able*; א צוגעזעצטע בעפוצונג צו עטוואס.

affix' a seal (ע־פיקס' ע סיעל) ארויפלעגען א זיעגעל [אויף א דאקומענט].

affix'ion *n.* (ע־פיק'־שאן) צוזעצונג; צוהעפטונג; צושטעלונג; אנהענגונג.

affix'ture *n.* (ע־פיקס'־טשור) דאס צוגעקלעפטע; דאס אנגעפעסטיגטע.

affla'tion *n.* (ע־פליי'־שאן) דאס אנבלאזען, דאס אטהעמען

affla'tus *n.* (ע־פליי'־טאס) א הויכע בעגייסטערונג.

afflict' *v.* (ע־פליקט') קוועלען, קריינקען, פערדרוס פערשאפען, דריקען, פייניגען; מאטערען.

afflic'ted *a.* (ע־פליק'־טעד) טיעף בעטריעבט, טיעף געקריינקט.

afflic'ted by (ע־פליק'־טעד באי) נידערגעשלאגען דורך.

afflic'tedness *n.* (ע־פליק'־טעד־נעס) טרויעריגקייט, ערגערנים; קרענקונג; קוועלונג.

afflic'ted with (ע־פליק'־טעד הוויטה) וואס איז געטראפען אדער ליידעט פון [א קראנקהייט].

Immigrants **afflicted with** trachoma are disbarred from landing into the United States

afflic'ter *n.* (ע־פליק'־טער) דריקער, קוועלער, פייניגער.

afflict'ing *a.* (ע־פליקט'־אינג) שמערצליך, קריינקענד, בעטריבענד.

afflict'ingly *adv.* (ע־פליקט'־אינג־לי) ז. *afflicting*.

afflic'tion *n.* (ע־פליק'־שאן) דאס ליידען, ערגערנים, אונגליק, קומער.

afflic'tive *a.* (ע־פליק'־טיוו) קריינקענד, קוועלענד; שמערצליך.

afflic'tively *adv.* (ע־פליק'־טיוו־לי) פערדריסליך, שמערצליך, קריינקענד.

af'fluence *n.* (עפ'־ליו־ענס) איבערפלוס, שפע, רייכטום.

af'fluency *n.* (עפ'־ליו־ענ־סי) ז. *affluence*.

af'fluent *a. and n.* (עפ'־ליו־ענט) רייך, פיעל, בשפע; צופליסענד; א שטראם וואסער וואס לויפט אריין אין א טייך.

af'fluently *adv.* (עפ'־ליו־ענט־לי) מיט רייכקייט, בשפע'דיג, מיט איבערפלוס, צופליסענדיג.

A man **affluently** provided with intellect and wealth.

af'fluentness *n.* (עפ'־ליו־ענט־נעס) ז. *affluence*.

af'flux *n.* (עפ'־לאקס) פלייצונג; דאס פליסען; דער צופלוס, די צושטעמונג.

afflux'ion *n.* (עפ־לאק'־שאן) ז. *afflux*.

af'forage *n.* (עפ'־אר־אייזדש) א געוויסער שטייער וואס מען פלעגט אמאל דארפען צאהלען אין פראנקרייך צו דעם הויפט פון א בעצירק פאר דער ערלויבניס צו פערקויפען וויין אדער בראנפען.

afford' *v.* (ע־פאורד') 1. פערשאפען; ארויסגעבען; ארויסברייננען; בעוויליגען; ערלויבען; 2. זיין אימשטאנד.

1. It **affords** us pleasure to go to the theatre. 2. We can not **afford** to take a vacation.

afford' means (ע־פאורד' מיענז) פערשאפען מיטלען.

affor'est *v.* (ע־פאר'־עסט) פערוואנדלען א פעלד אין א וואלד; שטעלען אונטער די וואלד געזעצען.

afforesta'tion *n.* (ע־פאר־עס־טיי'־שאן) דאס פערוואנדלען לאנד אין וואלד; שטעלען א שטיק לאנד אונטער די עקזיסטירענדע געזעצען וועגען וועלדער.

affor'estment *n.* (ע־פאר'־עסט־מענט) דאס פערוואנדלען א שטיק לאנד אין וואלד.

affor'mative *n.* (ע־פאר'־מע־טיוו) א צוזאץ צו א ווארט דורך וועלכען דאס ווארט ווערט געענדערט.

affran'chise *v.* (ע־פרענ'־טשיז) פריי מאכען, בעפרייען.

affran'chisement *n.* (ע־פרענ'־טשיז־מענט) בעפרייאונג.

affray' *n. and v.* (ע־פריי') איבערשרעקען; שלעגעריי; א קריעג; א טומעל.

affreight' *v.* (ע־פרייט') אנלאדען א שיף מיט משא; דינגען א שיף פאר משא.

Affreight a vessel.

affreight'ment *n.* (ע־פרייט'־מענט) דאס אנלאדען א שיף מיט משא, דאס דינגען א שיף פאר משא.

affright' *n. and v.* (ע־פראיט') ארויפווארפען א מורא; שרעק, מורא.

affrigh'ted at (ע־פראי'־טעד עט) דערשראקען זיך פאר עפעס.

affrigh'ten *v.* (ע־פראי'טן) איינשרעקען.

affright'ful *a.* (ע־פראיט'־פול) שרעקליך; מורא'דיג; שוידערהאפט.

affright'ment *n.* (ע־פראיט'־מענט) שרעק; מורא.

affront' *n. and v.* (ע־פראנט') אנגריף; בעליידיגונג; אנגרייפען; בעליידיגען, בעשימפפען; זיך טרעפען פנים אל פנים [אין קריעג].

affron'ted at (ע־פראנ'־טעד עט) בעליידיגט דורך...

affrontee' *n.* (ע־פראנט־אי') איינער וואס שטעהט נעגען דעם אנדערען פנים אל פנים [אין קריעג]; איינער וואס מען האט איהם געווארפען א בעליידיגונג אין געזיכט.

affront'er *n.* (ע־פראנט'־ער) בעשימפפער, בעליידיגער; אנגרייפער.

affront'ive *a.* (ע־פראנט'־איוו) בעשימפפענדיג, בעליידיגענדיג, אנגרייפענדיג.

affront'iveness *n.* (ע־פראנט'־איוו־נעס) דאס וואס בעליידיגט; דאס שימפפליכע.

affuse' *v.* (ע־פיוז') צוגיסען; ארויפגיסען, בעשפריצען, צונויפמישען איין געטראנק מיט א צווייטען.

affu'sion *n.* (ע־פיו'־זשאן) צוגיסונג;

ארויפגיסונג, בעשפריצונג, צונויפמישונג פון צוויי געטרענקען.

Af'ghan *n.* (עפ'-גען) א געבוירטיגער פון אפגאניסטאן [א לאנד אין אזיע]; אפגאנישע שפראך.

af'ghan *n.* (עפ'-גען) אזא ווייכע וואָלענע געשטריקטע דעקע.

afield' *adv.* (ע-פיעלד') צו, אין, אויף דעם פעלד.

afire' *adv.* (ע-פאיר') אין פייער, אין בראנד; אין פלאמען.

aflame' *adv. and a.* (ע-פליים') ברענענדיג, גליהענדיג; אין פלאמען.
The house is **aflame.**

aflat' *adv. and a.* (ע-פלעט') אויף דער זעלבער פלעכע מיט דעם באדען; פלאך.

aflaunt' *a.* (ע-פלאהנט') בעפוצט, בעציערט.
Women's hats are usually all **aflaunt** with feathers.

afloat' *adv. and a.* (ע-פלאוט') 1. שווימענדיג; אין גאנג; 2. זיך ארומטראגענד [ווי למשל, א קלאנג].
2. A rumor about his death was **afloat.**

aflow' *adv. and a.* (ע-פלאו') אין א לויזען, פליסיגען צושטאנד; פליסענד.

aflush' *adv.* (ע-פלאש') אין פייערדיגען צארן.

afoam' *a.* (ע-פאום') שוימיג, שוימענדיג.
The water was all **afoam.**

afoot' *adv.* (ע-פוט') צו פוס; אין גאנג.

afore' *prep., c. and adv.* (ע-פאור') פאראויס; בעפאר; צופאר; פאָרווערטס.

afore'going *a.* (ע-פאור'-גאו-אינג) וואס געהט פאראויס.

afore'hand *adv.* (ע-פאור'-הענד) פריהער, פאראויס.

afore'mentioned *a.* (ע-פאור'-מענ-שאנד) וואס איז פריהער דערמאהנט.
The **aforementioned** statement was proven to be true.

afore'named *a.* (ע-פאור'-ניימד) וואס איז פריהער אנגערופען.

afore'said *a.* (ע-פאור'-סעד) וואס איז פריהער געזאגט געווארען.
The **aforesaid** definition is absolutely correct.

afore'thought *a.* (ע-פאור'-טהאהט) וואס איז פריהער איבערגעטראכט געווארען; וואס איז פאראויסבעשטימט.

afore'time *adv.* (ע-פאור'-טאים) אין דער פארגאנגענהייט.
Things accomplished **aforetime** are valuable to us now.

a for'tiori (איי פאר'-שי-או-ראי) דעססטא מעהר.

afoul' *adv. and a.* (ע-פאול') פערטשעפעט; פערפלאָנטערט; אין צוזאמענשטויס.
The boat ran **afoul** of the steamer.

afraid' *a.* (ע-פרייד') דערשראקען, פורכטזאם, בעזארגט.

afraid' of (ע-פרייד' אוו) אין שרעק פאר...
To be **afraid** of death.

afreet' *n.* (ע-פריעט') א בייזער גייסט [ביי די מאהמעדאנער].

afresh' *adv.* (ע-פרעש') פון דאס ניי, איבער א נייעס, ווידער א מאל.

Af'rican *n. and a.* (עפ'-רי-קען) וואס האט א שייכות מיט דעם וועלט-טייל אפריקא; אן אפריקאנער; א שווארצער [נעגער].

African'der *n.* (עפ-רי-קענ'-דער) א געבארענער אין דרום אפריקא פון אייראפייאישע עלטערן.

af'rit *n.* (עפ'-ריט) ז. *afreet*

afrite' *n.* (עפ-ראיט') ז. *afreet*

afront' *adv.* (ע-פראנט') געגענאיבער; פון פארענט; פנים אל פנים.

aft *a. and adv.* (עפט) צום הינטערטייל פון א שיף; וואס אנבעלאנגט צום הינטער טייל פון א שיף.

af'taba *n.* (עפ'-טע-בא) אזא פערזישער אדער אינדישער וואסער-קרוג [מייסטענס פון מעטאל].

af'ter *a., adv., prep. and c.* (עפ'-טער) נאך, דערנאך; נאכדעם; לויט; וועגען; אין יאגד, זוכענדיג.
After you have spoken to him, she came in.

af'ter-accepta'tion *n.* (עפ'-טער-עק-סעפ-טיי'-שאן) די שפעטער אנגענומענע בעדייטונג.

af'ter-account' *n.* (עפ'-טער-ע-קאונט') די נאכרעכנונג.

af'ter-act *n.* (עפ'-טער-עקט) די שפעטערע האנדלונג.

af'ter a fash'ion (עפ'-טער ע פעש'-אן) געוויסערמאסען.
The work was done **after a fashion.**

af'ter-a'ges *n.* (עפ'-טער-איי'-דזשעז) די צוקונפט; די שפעטערדיגע וועלט.
It will be remembered in the **after-ages.**

af'ter all (עפ'-טער אהל) נאך אלעמען, טראצדעם, ניט אכטענדיג אויף דעם, דאך.
After all, life is not a sad affair.

af'ter-applica'tion *n.* (עפ'-טער-עפ-לי-קיי'-שאן) די שפעטערע אנווענדונג.
The **after-application** of the same remedy did not help.

af'terbirth *n.* (עפ'-טער-בוירטה) דער ארט, שליה, נאכגעבורט.

af'terbrain *n.* (עפ'-טער-בריין) הינטער-מארך [אין קאפ].

af'ter-cab'in *n.* (עפ'-טער-קעב'-אין) הינטער-קאיוטע, ערשטע קלאס קאיוטע [אויף א שיף].

af'terclap *n.* (עפ'-טער-קלעפ) אן איבערראשענדע פאסירונג; עפעס אונערווארטעטעס.

af'ter-costs *n.* (עפ'-טער-קאסטס) נאכקאסטען, נאכוועהעניש.

af'tercrop *n.* (עפ'-טער-קראפ) נאכערנטע [אראבנעהמען תבואה פון פעלד א צווייטען מאל אין זעלבען יאהר].

af'ter-cure *n.* (עפ'-טער-קיור) א נאכקור [אן אברוה וואס ווערט גענומען נאך א קוראציע אום צו פערפאלשטענדיגען די ווירקונג וואס זי האט געהאט אויף'ן געזונד].

af'ter-damp *n.* (עפ'-טער-דעמפ) א גאז וואס קלייבט זיך אן אין די קוילען-גרובער נאך אן אויפרייסונג.

af'ter-days *n.* (עפ'-טער-דייז) יענע וועלט; די צוקונפט.

af'ter-din'ner *a.* (עפ'-טער-דינ'-ער) וואס איז נאך מיטאג, וואס קומט נאך מיטאג.

af'terfeed *n.* (עפ'-טער-פיעד) דאס גראז, וואס וואקסט אב נאך'ן ערשטען מאל שניידען און ווערט, אנשטאט עס צו שניידען נאך אמאל בענוצט אלס פיטערניס.

af'ter-game *n.* (עפ'-טער-גיים) א צווייטער קאן [אין שפיעלען].

af'ter-gland *n.* (עפ'-טער-גלענד) א מאשינען-טייל וואס גרייפט אן און וועלכען עס איז טייל פון מעכאניזם און זעצט איהם אין בעוועגונג.

af'terglow *n.* (עפ'-טער-גלאו) די רויטקייט אין הימעל נאך זונ-אונטערגאנג.

af'tergrass *n.* (עפ'-טער-גרעס) דאס אבגעוואקסענע גראז נאך'ן שניידען.

af'tergrowth *n.* (עפ'-טער-גראוטה) צוואוואקס, נאכוואוקס.

af'ter-hands *n.* (עפ'-טער-הענדז) שפעטערע ארבייטער.

af'ter-hours *n.* (עפ'-טער-אורז) די שפעטערע שטונדען [נאך דער געוועהנליכער שטונדע].

af'ter-im'age *n.* (עפ'-טער-אימ'-איידזש) דאס שיינבארע בילד וואס עס שטעלט זיך פאר פאר די אויגען ווען מען קעהרט זיך אב נאכדעם ווי מען האט געקוקט אויף עפעס.

af'terings *n.* (עפ'-טער-אינגז) די לעצטע אויסגעמאלקענע מילך.

af'ter-inqui'ry *n.* (עפ'-טער-אינ-קוואי'-רי) די שפעטערע אונטערזוכונג, די פערשפעטיגטע נאכפראגע.

af'ter-life *n.* (עפ'-טער-לאיף) יענע וועלט.

af'termath *n.* (עפ'-טער-מעטה) דאס צווייטע מאל [אין דעמזעלבען יאהר] שניידען גראז פון די פעלדער; נאכוועהעניש פון עטוואס [ווי די נאכבלייבעניש פון א קראנקהייט, פון א מחלקה א. ז. וו.].

af'ter-mee'ting *n.* (עפ'-טער-מיע-טינג) א שפעטערדיגע בעגעגעניש, צוזאמענקונפט.

af'termost *a.* (עפ'-טער-מאוסט) אם נעהנסטען צום פאדערסטען טייל פון שיף.

af'ter much ado' (עפ'-טער מאטש ע-דו') נאך פיעל מיה; ענדליך.

af'ter my fan'cy (עפ'-טער מאי פענ'-סי) נאך מיין געשמאק.

afternoon' *n. and a.* (עפ-טער-נון') נאכמיטאגסצייט [די צייט פון 12 בייטאג ביז זונ-אונטערגאנג]; וואס איז נאכמיטאג.

af'ternoon far'mer (עפ'-טער-נון פאר'-מער) א פערשלאפענער פערמער; אן אבגעלאזענער מענש.

af'ternoon-la'dies *n.* (עפ'-טער-נון-ליי'-דיז) אזא זארט בלומען וועלכע עפענען זייערע בליהונג נור געגען אבענד.

af'ternoon-ser'vice *n.* (עפ'-טער-נון-סויר'-ווים) דאס מנחה דאווענונג; דאס נאכמיטאג געבעט.

af'ter-nour'ishment *n.* (עפ'-טער-נאר'-איש-מענט) שפעטערע נאהרונג.

af'ter-pains *n.* (עפ'-טער-פיינז) נאכוועהעניש [נאך א געבורט].

af'ter-part *n.* (עפ'-טער-פארט) דער הינטערטייל פון א שיף.

af'ter-pay'ment *n.* (עפ'-טער-פיי'-מענט) די נאכצאהלונג.

af'terpiece *n.* (עפ'-טער-פיעס) א נאכשפיעל [אין טהעאטער, א קליינע פארשטעלונג נאך דער הויפט פיעסע]; אונטערשטער טייל פון א שיפסרודער.

af'ter-reck'oning *n.* (עפ'-טער-רעק'-נינג) די נאכפאלגענדע רעכנונג.

af'ter-repen'tance *n.* (עפ'-טער-רי-פענ'-טענס) שפעטערע חרטה.

af'ter-shock *n.* (עפ'-טער-שאק) א צווייטער טרייסעל וואס קומט נאך'ן ערשטען [ווי ביי ערד-ציטערניש].

af'ter-sound *n.* (עפ'-טער-סאונד) א נאכקלאנג [דער גערויש וואס עס הערט זיך פון א קלאנג נאכדעם ווי דער קלאנג גופא איז שוין פערשוואונדען].

af'ter-state *n.* (עפ'-טער-סטייט) שפעטערער צושטאנד; צוקינפטיגער צושטאנד.

af'ter-taste *n.* (עפ'-טער-טייסט) נאכגעשמאק, נאכ'טעם.

af'terthought *n.* (עפ'-טער-טהאט) א

פערשפעטיגטער געדאנק, א פערשפעטיגטע איבערלעגונג.
My plan to visit him was an afterthought.

af'ter-time *n.* (עפ'-טער=טאים) די שפעטערע צייט, די צוקונפט, יענע וועלט.

af'terward *adv.* (עפ'-טער-הווארד) נאכהער; שפעטער.

af'terwards *adv.* (עפ'-טער-הווארדז) ז. *afterward*

af'ter-wise *a.* (עפ'-טער=הוואיז) שפעט געקומען צום שכל.

af'ter-wit *n.* (עפ'-טער=הוויט) א פער= שפעטיגטער וויץ; א צו שפעט געקומע= נער שכל.

af'ter-wit'ted *a.* (עפ'-טער=הוויט'-עד) וואס קומט צו שפעט צום שכל.

af'ter-world *n.* (עפ'-טער=הווירלד) יענע וועלט; די צוקינפטיגע דורות.

af'ter-wri'ter *n.* (עפ'-טער-ראי'- טער) שפעטערדיגער שריפטשטעלער.

af'ter-years *n.* (עפ'-טער-יִירז) שפע= טערע יאהרען.

af'ter you (עפ'-טער יו) מען בעט אי= בער אייער כבוד..., זייט זשע מוחל.

aft'ward *adv.* (עפט'-הווארד) נאך הינ= טען [ביי א שיף].

again' *adv., prep. and c.* (ע-גען') ווידער, איבער א נייעס, נאך אמאל.

again' and again' (ע-גען' ענד ע-גען') נאך א מאל און נאך א מאל; ווידער און ווידער.

against' *prep.* (ע-גענסט') דערווידער; געגען; אנטקעגען.

against' rea'son (ע-גענסט' ריע'זן) געגען דעם שכל הישר.

against' the grain (ע-גענסט' טהי גריין) קאפויר, דער נאטור דערווידער, ארויף האר, געגען די האר.

against' the sun (ע-גענסט' טהי סאן) אין א געגענגעזעצטער ריכטונג צו דער שיינבארער בעוועגונג פון דער זון.

against' time (ע-גענסט' טאים) פריהער ווי די אבגעלאפענע צייט, אריבעריאגען די צייט.

agalac'tia *n.* (ענ-ע-לעק'-טי-ע) דאס פעהלען מילך אין די בריסט פון א פרוי נאך א געבורט.

agal'lochum *n.* (ע-געל'-א-קאם) אדלער= האלץ, גן=עדן=האלץ [וואקסט אין אינ= דיען].

agalmat'olite *n.* (ענ-על-מעט'-א-לאיט) דער בילד=שטיין [אזא ווייכער שטיין, וואס ווערט בענוצט אין כינא פאר שניצערייי].

ag'ami *n.* (ענ'-ע-מי) אזא גרויסער אמע= ריקאנער פויגעל, ער לויפט זעהר גע= שווינד אבער פליהט שלעכט. ער געוועהנט זיך זעהר גוט צו מענשען.

agam'ic *a.* (ע-געמ'-איק) אהן געשלעכטס= פארונג; וואס פרופפערען זיך אהן גע= שלעכטס=פארונג [ביי געוויסע מינים שרצים].

agam'ically *adv.* (ע-געמ'-אי-קעל-אי) אהן געשלעכטליכע פארונג. ז. *agamic*

ag'amist *n.* (ענ'-עמ-איסט) דער אונפער= הייראטער; געגנער פון חתונה האבען.

agamogen'esis *n.* (ענ-ע-מאו-דזשענ'- ע-סיס) דאס פרופפערען זיך אהן גע= שלעכטליכע פארונג [ביי די גאנץ נידע= ריגע בעשעפענישען].

agamogenet'ic *a.* (ענ-ע-מאו-דזשי- נעט'-איק) וואס ווערט געבארען אהן גע= שלעכטליכע פארונג.

agamogenet'ically *adv.* (ענ-ע-מאו- דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) געבארען ניט דורך געשלעכטליכע פארונג.

ag'amous *a.* (ענ'-ע-מאס) אהן געשלעכטס= ליכע ארגאנען.

ag'amy *n.* (ענ'-ע-מי) די צוריקהאל= טונג פון הייראטען; די געגנערשאפט פון הייראטען אדער פון געשלעכטליכע בע= ציהונגען.

ag'ape *n.* (ענ'-ע-פי) א ברידערליכער מאהלצייט ביי די ערשטע קריסטען.

agape' *adv.* (ע-גייפ') מיט אן אפענ= נעם מויל [פון בעוואונדערונג אדער שרעק].

Agapem'one *n.* (ענ-ע-פעמ'-א-ני) דער וואהנארט פון ליעבע; דער נאמען פון א מין קאמוניסטישען פעראיין פון מענער און פרויען וועלכער האט זיך געגרינדעט אין ענגלאנד אין יאהר 1846 אונטער דער לײ= טונג פון א געוויסען גייסטליכען מיט דעם נאמען פרינס.

Agapor'nis *n.* (ענ-ע-פאהר'-ניס) א מין קליינע אפריקאנער פאפוגאיעס [צו דעם מין געהערען אויך די ליעבעס=פויגלען].

agar'ic *n.* (ע-גער'-איק) דער בלעטער= שוואם [אזא מין שוועמעל]

agar'ic min'eral (ע-גער'-איק מינ'- ע-רעל) די בארגמילך [אזא ווייכער ווײ= סער שטיין].

agas'tric *a.* (ע-געס'-טריק) אהן א מא= גען, וואס האט ניט קיין מאגען [ביי גע= וויסע קליינע שרצים].

ag'ate *n.* (ענ'-עט) דער אגאט [א טייע= רער שטיין].

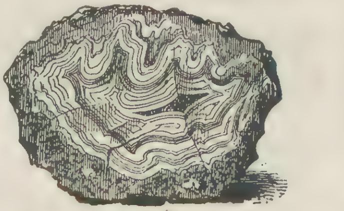

Agate

ag'ate-bur'nisher *n.* (ענ'-עט=בויר'- ניש-ער) דער פאליר=שטיין.

ag'ate-glass *n.* (ענ'-עט-גלעס) אגאט= גלאז [אזא זארט גלאז וואס ווערט צו= נויפגעשמאלצען פון פערשיעדענע שטיק= לעך קאלירטע גלאז און האט דאס אוים= זעהן ווי אגאט=שטיין].

ag'ate-snail *n.* (ענ'-אייט-סנייל) אזא געדרעהטער מושעל וואס האט די פארם פון אן ענבער.

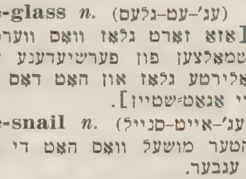

Agate-snails

ag'ate-ware *n.* (ענ'-עט=הוועהר) עמא= לירטע געשיר.

ag'athism *n.* (ענ'-ע-טהיזם) אגאטיזם [די בעהויפטונג, אז אלעס האט א נײ= גונג צום גוטען].

ag'athist *n.* (ענ'-ע-טהיסט) אן אנהענ= גער פון אגאטיזם. ז. *agathism*

ag'atiform *a.* (ענ'-ע-טי-פארם) וואס האט די פארם פון אגאט=שטיין.

ag'atine *a.* (ענ'-ע-טין) וואס איז שייך צום אגאט=שטיין.

ag'atize *v.* (ענ'-ע-טאיז) פערוואנדלען אין אגאט=שטיין.

ag'aty *a.* (ענ'-ע-טי) ווי אגאט=ארטיג; ווי דער אגאט=שטיין.

Aga've *n.* (ע-גיי'-ווי) די אגאווע [א מין זיך אמעריקאנישע פלאנצען].

Agave

agaze' *a. and adv.* (ע-גייז') קוקענ= דיג מיט ערשטוינונג; מיט ערשטוינטע בליקען.

agazed' *a.* (ע-גייזד') קוקענדיג ער= שטוינט.

age *n. and v.* (איידזש) 1. אלטער [פון מענשען]; 2. צייט אלטער, דור; לעבענס=דויער; 3. עלטער; פאליעהריגקייט; 4. אלט מאכען, אלט ווערען.
1. He is 50 years of age. 2. Ours is a progressive age. 3. He is of age.

a'ged *a.* (איידזשד) בעיאהרענט; אלט; אין יאהרען.

a'gedly *adv.* (איי'-דזשעד-לי) ווי אן אל= טע פערזאן.

a'gedness *n.* (איי'-דזשעד-נעס) די אלטקייט.

age'less *a.* (איידזש'-לעס) אהן א בע= שטימטען אלטער; וואס עקזיסטירט א זעהר לאנגע צייט.

a'gency *n.* (איי'-דזשענ-סי) ווירקונג; אגענטור; טהעטיגקייט.

a'gency-bus'iness *n.* (איי'-דזשענ-סי- ביז'-נעס) אגענטור=געשעפט.

a'gency-house *n.* (איי'-דזשענ-סי=האוס) ז. *agency-business*

a'gency-of'fice *n.* (איי'-דזשענ-סי= אפ'-יס) קאמיסיאנס-קאנטאר.

a'gency of Prov'idence (איי'-דזשענ- סי אוו פראוו'-אי-דענס) גאטס העראשאפט, השגחה פרטית.

agen'da *n.* (ע-דזשענ'-דע) נאטיץ=בוך; א פערצייכניס פון ארבייט וואס דארף גע= טהאן ווערען.
The committee took up the matters on the agenda.

agennet'ic *a.* (עדזש-ע-נעט'-איק) אונ= פרוכטבאר.

a'gent *n.* (איי'-דזשענט) אן אגענט, א גע= שעפטס טרעגער; א קאמיסיאנער.

a'gent of tru'ancy (איי'-דזשענט אוו טרו'-ענ-סי) א בעאמטער אין איינינע שטעדט פון שטאאט ניו יארק [אין אמע= ריקא] וואס האט די אויפגאבע אויפצו= פאסען, אז עס זאל דורכגעפיהרט ווערען דאס געזעץ וואס פאדערט אז די קינדער זאלען רעגעלמעסיג בעזוכען די פאלקס= שוהל.

age of brass (איידזש אוו ברעס) די בראנז צייט. ז. *age of bronze*

age of bronze (איידזש אוו בראנז) די בראנז צייט [די אוראלטע צייט, ווען

מען האט זיך נאך ניט בענוצט מיט אייזען און מען האט געמאכט געצייג פון בראנז].

age of chi'valry (איידזש אוו שי'-וועל-רי) די צייט פון ריטערטום [אין מיטעלאלטער].

age of the moon (איידזש אוו טהי מוהן) די צייט וואס איז פערלאפען זינט די לבנה האט זיך געטראפען מיט דער זון אויף איין מערידיאן [לקוי חמה אדער לקוי לבנה].

a'ger *n.* (איי'-דזשער) א פעלד, א שטיק לאנד.

Ager'atum *n.* (ע-רדזשער'-ע-טאם) א מין פלאנצען וואס וואקסען אין די גאנץ ווארימע געגענדען פון דרום אמעריקא.

a'ges ago' (איי'-דזשיז ע-גאו') פאר צייטען.

ageus'tia *n.* (ע-גיוס'-טי-ע) אזא קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין ניט פיהלען דעם חוש הטעם.

age'-worn *a.* (איידזש'-הווארן) אבגעטראגען, אבגענוצט פון עלטער.

ag'ger *n.* (עדזש'-ער) א וועג פאר מיליטערישע צוועקען; [אין אלטען רוים] א פעסטונגס-וואנד אדער בארג אויפגעשאכען פון ערד.

agglom'erate *n., a. and v.* (עג-לאמ'-ע-רייט) צונויפוויקלען; צוזאמענקייקלען אין א קופע; צוזאמענציהען; געדיכט מאכען; צונויפגעשאטען אין א קופע; א צונויפגעשאטענע קופע.

agglomerat'ic *a.* (עג-לאמ-ער-עט'-איק) וואס איז צונויפגעווארפען אין א קופע אהן ארדנונג.

agglomera'tion *n.* (עג-לאמ-ער-איי'-שאן) די צוזאמענוויקלונג, די צוזאמענציהונג, די געדיכט-מאכונג, די צונויפווארפונג אין איין קופע.

agglom'erative *a.* (עג-לאמ'-ער-ע-טיוו) וואס וויקעלט זיך צונויף, וואס ווערט צונויפגעווארפען אין א קופע.

agglu'tinant *n. and a.* (עג-לו'-טי-נענט) וואס קלעפט צוזאמען, וואס בעהעפט; א זאך וואס קלעפט צוזאמען.

agglu'tinate *v.* (עג-לו'-טי-נייט) צונויפקלעפען, צונויפבינדען, צונויפוואקסען.

agglu'tinating *a.* (עג-לו'-טי-נייט-אינג) קלעפענדיג, צונויפבינדענדיג, צונויפוואקסענדיג.

agglutina'tion *n.* (עג-לו-טי-ניי'-שאן) דאס צוזאמענקלעפען, דאס בעהעפטען; דאס צונויפוואקסען.

agglu'tinative *a.* (עג-לו'-טי-נייט-איוו) וואס קען צונויפקלעפען.

ag'grandisable *a.* (עג'-רען-דאי-זעבל) וואס קען פערגרעסערט ווערען, וואס קען פערמעהרט ווערען; וואס קען דערהויבען ווערען אין מאכט אדער עהרע.

aggrandisa'tion *n.* (ע-גרען-די-זיי'-שאן) דאס פערגרעסערען, דאס פערמעהרען; דאס דערהויבען אין מאכט אדער עהרע.

ag'grandizable *a.* (עג'-רען-דאי-זעבל) ז. ***aggrandisable***.

aggrandiza'tion *n.* (ע-גרען-די-זיי'-שאן) ז. ***aggrandisation***.

ag'grandize *v.* (עג'-רענד-איז) פערגרעסערען, פערמעהרען, פערגרעסערט ווערען, דערהויבען ווערען אין מאכט אדער עהרע.
The United States will not **aggrandize** at the expense of the rights of other countries.

aggrand'izement *n.* (ע-גרענד'-איז-מענט) די פערגרעסערונג, די פערמעהרונג.
All his plans are for his own **aggrandizement** only.

ag'gravate *v.* (עג'-רע-ווייט) 1. שלעכט מאכען, שווערער מאכען; 2. קריינקען; ערגערען; רייצען.
1. Sleeplessness **aggravates** a disease. 2. The children **aggravate** the teacher with their disorder.

ag'gravating *a.* (עג'-רע-ווייט-אינג) ערגערענדיג, רייצענדיג, שטארק אונאנגענעהם.

ag'gravating cir'cumstances (עג'-רע-ווייט-אינג סויר'-קאם-סטענ-סעז) ערשווערענדע אומשטענדען [ביי א משפט].

ag'gravatingly *adv.* (עג'-רע-וויי-טינג-לי) דורך ערגערען, דורך רייצען; אויף אן אונאנגענעהמען אופן.

aggrava'tion *n.* (עג-רע-וויי'-שאן) דאס ערגער מאכען, די פערשלימערונג; די קריינקונג; ערגערונג.

ag'gravative *n. and a.* (עג'-רע-וויי-טיוו) וואס מאכט שלעכטער; וואס האט די נייגונג צו ערגערען; עטוואס וואס מאכט שלעכטער; עטוואס וואס ערגערט.

ag'gravator *n.* (עג'-רע-וויי-טאר) איינער וואס ערגערט אדער רייצט; איינער וואס מאכט שלעכטער.

ag'gregant *n.* (עג'-רי-גענט) איין צאהל פון א גרופע צאהלען, וואס שטעלען צונויף א סך הכל.

ag'gregate *n., a. and v.* (עג'-רי-גייט) א הויפען; א זאמלונג; צונויפגעזאמעלט; צונויפזאמלען, פעראייניגען.

ag'gregate amount' (עג'-רי-גייט ע-מאונט') דער סך הכל.

ag'gregate an'imals (עג'-רי-גייט ענ'-אי-מעלז) פערשיעדענע חיות, וועלכע געהערען צו איין מין אדער איין פאמיליע.

ag'gregated *a.* (עג'-רי-גיי-טעד) צונויפגעזאמעלט, פעראייניגט.

ag'gregate flow'ers (עג'-רי-גייט פלאו'-ערז) א בינטעל געמישטע בלומען.

ag'gregately *adv.* (עג'-רי-גייט-לי) הויפענווייז, צוזאמען, פעראייניגט; אנגעזאמעלט.

aggrega'tion *n.* (עג-רי-גיי'-שאן) די צונויפהויפונג, די צונויפזאמלונג, די צונויפקלייבונג; פעראייניגונג.

ag'gregative *a.* (עג'-רי-גיי-טיוו) צונויפנעהמענדיג, צונויפקלייבענדיג, צונויפהויפענדיג.

ag'gregator *n.* (עג'-רי-גיי-טאר) דער זאמלער.

aggress' *v.* (ע-גרעס') אנגרייפען, אנפאלען, אנהויבען דער ערשטער [א קריעג], מאכען אן אטאקע.

aggres'sion *n.* (ע-גרעש'-אן) אן אנגריף; אנפאל; אטאקע.

aggres'sionist *n.* (ע-גרעש'-אנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אנגריף; איינער וואס פאלט אן אדער אטאקירט.

aggres'sive *a.* (ע-גרעס'-איוו) גענייגט צו אטאקירען אדער אנגרייפען; אנגרייפענד, צו ערשט אנגרייפענדיג.
Oppressed peoples ought to be **aggressive** in their own defence.

aggres'sively *adv.* (ע-גרעס'-איוו-לי) אויף א קריעגערישען אופן; דורך אן אנגריף; שטרייט-לוסטיג.

aggres'siveness *n.* (ע-גרעס'-איוו-נעס) קריעגסלוסטיגקייט, שטרייטלוסטיגקייט.

aggres'sor *n.* (ע-גרעס'-אר) אן אנגרייפער; אנפאלער; אטאקירער.

aggrie'vance *n.* (ע-גרי'-וענס) פערדרוס, קומער; ערגערנים; קרענקונג.

ag'gry-beads *n.* (עג'-רי-ביעדז) גלאזפערעל.

aghast' *a.* (ע-געסט') דערשראקען.

ag'ile *a.* (עדזש'-איל) פלינק, לעבעדיג.

ag'ileness *n.* (עדזש'-איל-נעס) פלינקקייט; לעבעדיגקייט; געשיקליכקייט.

agil'ity *n.* (ע-דזשיל'-אי-טי) ז. ***agileness***.

a'ging *n.* (איי'-דזשינג) דאס ווערען אלט.

ag'io *n.* (עדזש'-אי-או) חלפן-געצאהלט; דער קורס-אונטערשיעד פון געלד [פון פערשיעדענע לענדער אדער פון דעמזעלבען לאנד].

agist' *v.* (ע-דזשיסט') קארמענען אדער פיטערען פרעמדע בהמות פאר געצאהלט.

agis'tage *n.* (ע-דזשיס'-טיידזש) דאס פיטערען פרעמדע בהמות אויף אייגענע אדער קהל'שע לאנד; דאס געצאהלט פאר'ן פיטערען; שטייער, אבצאהל.

ag'itate *v.* (עדזש'-אי-טייט) אגיטירען; בעוועגען, ריהרען; אויפרעגען; עפעס בעהאנדלען; רעדען פאר אן אידעע.

ag'itated *a.* (עדזש'-אי-טיי-טעד) אויפגערעגט, בעוועגט.

ag'itating *a.* (עדזש'-אי-טיי-טינג) אגיטירענדיג; אויפרעגענדיג; בעוועגענדיג.

agita'tion *n.* (עדזש-אי-טיי'-שאן) די בעוועגונג, די אגיטאציאן, אויפריהרונג; די פרעדיגונג פאר אן אידעע.

agita'tional *a.* (עדזש-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אגיטאציאן.

ag'itative *a.* (עדזש'-אי-טייט-איוו) בעוועגענד, ריהרענד, אויפרעגענד.

agita'to *adv.* (עדזש-אי-טא'-טאו) לעבהאפט [אין מוזיק].

ag'itator *n.* (עדזש'-אי-טיי-טאר) אן אגיטאטאר.

agitato'rial *a.* (עדזש-אי-טיי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אגיטאטאר.

aglare' *a. and adv.* (ע-גלעהר') פינקלענדיג, בליצענדיג [מיט די אויגען].

agleam' *a. and adv.* (ע-גליעם') גלענצענדיג, שטראהלענדיג, פינקלענדיג.
Their faces were **agleam** with a pale light.

ag'let *n.* (עג'-לעט) א מעטאלענער שטיפט בעפעסטיגט צו דעם ענד פון א שנור.

aglim'mer *a. and adv.* (ע-גלימ'-ער) אין שימערענדען ליכט; גלימערענדיג.

aglit'ter *a. and adv.* (ע-גליט'-ער) ז. ***aglimmer***.

Aglos'sa *n.* (ע-גלאס'-ע) אזא מין פרעש וואס האבען ניט קיין צונג.

Aglossa

aglos'sal *a.* (ע-גלאס'-על) וואס האט ניט קיין צונג; אהן א צונג.

aglow' *adv. and a.* (ע-גלאו') גליהענד.
The skies are **aglow** with the sunset.

ag'nail *n.* (עג'-נייל) א נאגעל-געשוויר; א היהנער-אויג.

ag'nate *n. and a.* (עג'-נייט) א קרוב נור פון דער זייט פון די מאנסבילען; אגנאטיש, פערוואנדט דורך'ן פאטער'ס צד.

agna'ti *n.* (עג-ניי'-טאי) קרובשאפט נור פון דעם צד פון די מאנסבילען אין דער פאמיליע [א יורידישער אויסדרוק].

agnat'ic *a.* (עג-נעט'-איק) וואס איז שייך צו א קרוב פון פאטער'ס צד אדער בכלל פון דער זייט פון די מאנסבילען אין דער פאמיליע.

agnat'ically *adv.* (עג-נעט'-אי-קעל-אי) אגנאטיש. ז. ***agnate***

agna'tion *n.* (עג-ניי'-שאן) לייבליכע קרוב'שאפט פון פאטערס צד.

Agnoë'tæ *n.* (עג-נא-אי'-טי) א געוויסע קריסטליכע סעקטע, וועלכע האט זיך געהאט געגרינדעט אין 4טען יאהרהונדערט און וועלכע האט געלייקענט אין דער אלוויסענהייט פון גאט. זיי האבען געגלויבט, אז דאס פערגאנגענע וויים גאט דורך געדענקען און די צוקונפט שטעלט ער זיך פאר דורך לאגישע שליסע פון דער געגענווארט.

agno'men *n.* (עג-נאו'-מען) א צונאמען, א ביינאמען.

agnom'inal *a.* (עג-נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א ביינאמען אדער צונאמען.

agnomina'tion *n.* (עג-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס געבען א צונאמען; דער צוזאמענקלאנג פון ווערטער; א גראם.

agnos'tic *n. and a.* (עג-נאס'-טיק) אן אגנאסטיקער [א דענקער וואס האלט דאס מען קען ניט גלויבען זאכען וואס קענען נישט בעוויזען ווערען, אז גאט קען מען ניט וויסען און אז דאס וואס מען וויים ניט איז ניטא וואס צו גלויבען]; וואס געהערט צו די אגנאסטיקער; וואס געהערט צו די מיינונגען און אידעען פון די אגנאסטיקער.

agnos'tically *adv.* (עג-נאס'-טי-קעל-אי) פון אן אגנאסטישען שטאנדפונקט; מיט דער נייגונג צו אגנאסטיציזם; ווי אן אגנאסטיקער. ז. ***agnostic***

agnos'ticism *n.* (עג-נאס'-טי-סיזם) די לעהרען און אידעען פון די אגנאסטיקער. ז. ***agnostic***

agnos'tics *n.* (עג-נאס'-טיקס) די אגנאסטיק [די לעהרע פון די אגנאסטיקער]. ז. ***agnostic***

ag'nus *n.* (עג'-נאס) דאס בילד פון א שעפס אלס א בעצייכנונג פאר יעזוס קריסטוס.

ag'nus cas'tus (עג'-נאס קעס'-טאס) קיישבוים [אזא בוים מיט פינגער-פערמיגע בלעטער פון בלוילִיכען קאליר].

Ag'nus De'i (עג'-נאס די'-אי) גאטס לעמעלע [געברויכט אלס א נאמען פאר יעזוס קריסטוס]; א נשמה-ליכטעל אין קירך; א הייליגע קריסטליכע תפילה; א הייליג קריסטליך בילד מיט דער אבצייכנונג פון א לעמעלע, וואס טראגט א קרייץ.

ago' *adv. and a.* (ע-גאו') פאריבער, פארביי; צוריק, פריהער.

agog' *adv. and a.* (ע-גאג') בעגיריג, גע-לוסטיג; אויפגערעגט פון תאוה אדער פון פרייד.

Visitors are expected; therefore, the house is all **agog** with excitement.

agom'eter *n.* (ע-גאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צום מעסטען אדער רעגולירען דעם עלעקטרישען ווידערשטאנד.

agomphi'asis *n.* (ע-גאמ-פאי'-ע-סיס) דאס פערליערען די צייהנער.

agone' *adv. and a.* (ע-גאן') ז. ***ago***

agon'ic *a.* (ע-גאנ'-איק) אהן ווינקלען.

ag'onies of sor'row (עג'-א-ניעז אוו סאר'-או) די גרעסטע גייסטיגע יסורים.

ag'onism *n.* (עג'-אנ-איזם) פרייזקאמפף, וועטקאמפף.

ag'onist *n.* (עג'-א-ניסט) איינער וואס קאנקורירט צו געווינען א פרייז.

agonis'tic *a.* (עג-א-נים'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו א וועטקאמפף; וואס שטרעבט צו מאכען אן איינדרוק; קריעגעריש.

agonis'tical *a.* (עג-א-נים'-טיק-על) ז. ***agonistic***

agonis'tics *n.* (עג-א-נים'-טיקס) די קונסט און לעהרע פון וועט-קאמפ אדער ראנגלען זיך.

ag'onize *v.* (עג'-א-נאיז) מאטערען, קוועלען, אנטהאן גרויסע ליידען; זיך מאטערען, ליידען גרויסע שמערצען; מאכען א גרויסע אנשטרענגונג.

ag'onizing *a.* (עג'-א-נאי-זינג) מיט גרויסע יסורים, העכסט פיינליך, זיך ראנגלענדיג מיט'ן טויט.

He suffered **agonizing** pain after the operation.

ag'onizingly *adv.* (עג'-א-נאי-זינג-לי) ז. ***agonizing***

ag'ony *n.* (עג'-א-ני) אגאניע, גסיסה, טויטמאטערניש, שרעקליכע יסורים.

ag'ony of death (עג'-א-ני אוו דעטה) גסיסה.

ag'ony of heat (עג'-א-ני אוו היעט) א שרעקליכע היץ; א גהינום היץ.

ag'ony of love (עג'-א-ני אוו לאוו) ליעבעס יסורים.

ag'ony of tears (עג'-א-ני אוו טיערז) א שטראם טרערען; א פיינליכער געוויין.

agou'ta *n.* (ע-גו'-טא) אזא מין קליינער קראט.

Agouta

agou'ti *n.* (ע-גו'-טי) שוויין קאנינכען [אזא קראליק].

agou'ty *n.* (ע-גו'-טי) ז. ***agouti***

agraffe' *n.* (ע-גרעף') א גרויסע שפראנדזשקע אדער העקעל [צום פערשפיעלענען], א קלאמער.

agram'matism *n.* (ע-גרעמ'-ע-טיזם) דאס ניט זיין אימשטאנדע ריכטיג צונויפצושטעלען א גראמאטיקאלישען זאץ.

agram'matist *n.* (ע-גרעמ'-ע-טיסט) איינער וואס קען ניט לעזען און שרייבען; אן עם הארץ.

agraph'ia *n.* (ע-גרעפ'-אי-ע) דאס פערלירען די פעהיגקייט אויסצודריקען א געדאנק דורך שריפט.

agra'rian *n. and a.* (ע-גריי'-רי-ען) איינער וואס איז אן אנהענגער פון א פארטיי וואס פערלאנגט גלייכע ערדפערטיילונג; וואס איז שייך צו דער ערדפערטיילונג; א לאנדסבעזיצער [אגראריער]; א קענער אין לאנדווירטשאפט.

agra'rianism *n.* (ע-גריי'-רי-ענ-איזם) די טעאריע פון גלייכע לאנדפערטיילונג; די בעוועגונג פאר גלייכע לאנדפערטיילונג.

agra'rian law (ע-גריי'-רי-ען לאה) לאנדווירטשאפטס געזעץ.

agree' *v.* (ע-גריע') 1. איינשטימען; צוגעבען, איינווילִיגען; בעשליסען; 2. זיך פערגלייכען; זיין פאסענד.

1. They **agreed** to form a partnership. 2. He **agrees** with my opinion.

agreeabil'ity *n.* (ע-גריע-ע-ביל'-אי-טי) איינשטימיגקייט; אנגענעהמליכקייט, חן.

agree'able *a.* (ע-גריע'-עבל) פאסענד; אנגענעהם; וויליג איינצושטימען.

agree'ableness *n.* (ע-גריע'-עבל-נעס) איינשטימונג; אנגענעהמליכקייט, חן.

agree'ably *adv.* (ע-גריע'-ע-בלי) פאסיג; אנגענעהם, וויליג איינצושטימען.

He was **agreeably** surprised to meet me.

agree' again' (ע-גריע' ע-גען') ווידער איינִיג; ווידער גוט-פריינד.

agreed' *int.* (ע-גריעד') אבגעמאכט! ריכטיג! עס בלייבט דערביי!

agree' like cat and dog (ע-גריע' לאיק קעט ענד דאג) שטימען ווי א קאץ מיט א הונד.

agree'ment *n.* (ע-גריע'-מענט) איינשטימונג, פעראייניגונג; אבמאך.

agree'ment in tune (ע-גריע'-מענט אין טיון) הארמאניע.

agree' on some'thing (ע-גריע' אן סאמ'-טהינג) זיך אייניגען איבער עפעס.

agree' to (ע-גריע' טו) צופאסען צו...; געפעלען; אננעהמען, צושטימען.

agree' to an of'fer (ע-גריע' טו ען אפ'-ער) אן אנבאט אננעהמען.

agree' to an opin'ion (ע-גריע' טו ען א-פינ'-יאן) צושטימען צו א מיינונג.

agree' togeth'er (ע-גריע' טו-געטה'-ער) זיין איינִיג.

agree' upon' (ע-גריע' א-פאן') ווענען עטוואס איינִיג ווערען, ווענען עטוואס מושוה ווערען, בעשליסען איבער עטוואס.

They **agreed upon** the terms of the contract.

agree' with (ע-גריע' הוויטה) צופאסען זיך צו...; געפעלען.

This kind of food **agrees with** me.

agres'tial *a.* (ע-גרעס'-טשיעל) דארפיג, פראסט, בויעריש.

When he came to the city, he put off his **agrestial** habits.

agres'tic *a.* (ע-גרעס'-טיק) בויעריש, דארפיש, פראסט.

agres'tical *a.* (ע-גרעס'-טיק-על) ז. ***agrestic***

agres'tic life (ע-גרעס'-טיק לאיף) דאס דארפישע לעבען.

agric'olous *a.* (ע-גריק'-א-לאס) בעשעפטיגענדיג זיך מיט לאנדווירטשאפט; וואס איז שייך צו לאנד-ארבייט.

agricul'tural *a.* (ע-גרי-קאל'-טשור-על) וואס געהערט צו לאנד ארבייט, לאנדווירטשאפטליך.

agricul'tural ant (עג-רי-קאל'-טשור-על ענט) אזא מוראשקע [אמייזע], וועלכע ריינִיגט אב דעם גרונט פון יעדע גרינס אין דער נאכבארשאפט פון איהר נעסט.

agricul'tural chem'istry (עג-רי-קאל'-טשור-על קעמ'-אים-טרי) אגריקולטור-כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט די כעמישע אייגענשאפטען און צוזאמענזעצונגען פון פלאנצען, ערד-גרונד, פוטער א. ז. וו.].

agricul'turalist *n.* (עג-רי-קאל'-טשור-על-איסט) אגריקולטוריסט [א וויסענשאפטליכער לאנדווירט]; אן אנהענגער פון אגריקולטור.

agricul'turally *adv.* (עג-רי-קאל'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו לאנד-ארבייט; אויף א לאנד-ווירטשאפטליכען שטייגער.

agricul'tural machine' (עג-רי-קאל'-טשו-רעל מע-שין') א לאנדווירטשאפטס-מאשין, א מאשין פאר ערד-ארבייט.

agricul'tural soci'ety (עג-רי-קאל'-טשור-על סא-סאי'-ע-טי) לאנדווירטשאפטליכער פעראיין.

ag'riculture *n.* (ענ'-רי-קאל-טשור) ערד ארבייט, לאנד־ווירטשאפט.

agricul'turism *n.* (ענ-רי-קאל'-טשור-איזם) די לאנדווירטשאפט אלס וויסנשאפט, דאס אגריקולטור סיסטעם.

agricul'turist *n.* (ע-גרי-קאל'-טשור-איסט) א בויער, אן ערד־ארבייטער, א לאנד־ווירטה.

ag'rimony *n.* (ענ'-רי-מא-ני) שישקעס, בערעלעך.

agriolog'ical *a.* (ענ-רי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צום שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.

agriol'ogist *n.* (ענ-רי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.

agriol'ogy *n.* (ענ-רי-אל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.

agrodol'ce *n.* (ענ-ראו-דאול'-טשע) א פעראייניגונג פון זיס און זויער.

ag'ronome *n.* (ענ'-רא-נאום) אן אגראנאם [א קענער, א געשטודירטער אין לאנד־ווירטשאפט].

agronom'ic *a.* (ענ-רא-נאמ'-איק) לאנד־ווירטשאפטליך, וואס געהער צו לאנדווירטשאפט.

agronom'ical *a.* (ענ-רא-נאמ'-אי-קעל) ז. ***agronomic***.

agronom'ics *n.* (ענ-רא-נאמ'-איקס) די וויסענשאפט פון לאנד־פערוואלטונג אדער לאנד־קולטיווירונג.

agron'omist *n.* (ע-גראנ'-א-מיסט) אן אגראנאם, איינער וואס שטודירט אגראנאמיע.

agron'omy *n.* (ע-גראנ'-א-מי) אגראנאמיע, די וויסענשאפט צו קולטיווירען אדער פערוואלטען לאנד.

agrope' *adv.* (ע-גראופ') טאפענדיג אין דער פינסטער.

Agros'tis *n.* (ענ-ראס'-טיס) שטרויים גראזען, ראהר־גראזען [צו דעם מין געהערען די מייסטע פיטערונגס־גראזען].

agrostog'rapher *n.* (ענ-ראס-טאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט די נאטור און די אייגענשאפטען פון גראזען.

agrostograph'ic *a.* (ע-גראס-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון גראזען.

agrostograph'ical *a.* (ע-גראס-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***agrostographic***.

agrostog'raphy *n.* (ענ-ראס-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער נאטור און אייגענשאפטען פון גראזען.

agrostolog'ic *a.* (ע-גראס-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון גראזען.

agrostolog'ical *a.* (ע-גראס-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***agrostologic***.

agrostol'ogist *n.* (ענ-ראס-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין גראזען.

agrostol'ogy *n.* (ענ-ראס-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער באטאנישער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער פארשונג פון גראזען.

aground' *adv.* (ע-גראונד') אויף דעם גרונד, אויף דעם באדען, אויף דער ערד.

agryp'nia *n.* (ע-גריפ'-ני-ע) שלאפלאזיגקייט.

agrypnot'ic *a. and n.* (ענ-ריפ-נאט'-איק) וואס שטערט דעם שלאף; וואס מאכט שוואך; א מיטעל צום פערטרייבען דעם שלאף [אין דער מעדיצין].

a'gue *n.* (איי'-גיו) דאס קאלטע פיבער; קאלטע קדחת.

a'gue-cake *n.* (איי'-גיו־קייק) דער פיבער קוכען [א געשוואולסט אונטער די ריפען].

a'gued *a.* (איי'-גיוד) האבענדיג פיבער; פיבערהאפטיג, ציטערענדיג ווי פון קאלטען פיבער.

a'gue-fit *n.* (איי'-גיו־פיט) פיבער אנפאל.

a'gue-pow'der *n.* (איי'-גיו-פאו'-דער) א פולווער געגען פיבער.

a'gue-proof *a.* (איי'-גיו־פרוהף) וואס האט קיין מורא ניט פאר פיבער, געשיצט פון פיבער.

a'gue-spell *n.* (איי'-גיו־ספעל) א געהיימניספולער מיטעל, וואס ווירקט געגען פיבער.

a'gue-struck *a.* (איי'-גיו־סטראק) בעפאלען פון פיבער.

a'gue-tree *n.* (איי'-גיו־טריע) אזא בוים.

a'guish *a.* (איי'-גיו-איש) פיבערהאפט; ציטערענדיג ווי פון קאלטען פיבער.

a'guishness *n.* (איי'-גיו-איש-נעס) פיבערהאפטיגקייט.

ag'ynous *a.* (עדזש'-אי-נאס) וואס האט ניט קיין ווייבליכע ארגאנען [ביי פלאנצען].

ah *int.* (אה) אה! א! אך. הא!

a'ha *n.* (א'-הא) א פארקאן [א צאם] אין א גראבען [אבצוצאמען א לאנקע פאר א הויז].

ahead' *adv.* (ע-העד') פאראויס, פארווערטס; איבער האלז און קאפ.

ahead of us (ע-העד' אוו אס) בעפאר אונז.

aheap' *adv.* (ע-היעפ') אין א קופע; צונויפגעקארטשעטערהייד.

ahem' *int.* (ע-העם') הם! [אן אויסדרוק פון פערלעגענהייט].

ahold' *adv.* (ע-האולד') אין דער ריכטונג פון ווינד.

The captain's order was: "Lay the ship a-hold!"

ahoy' *int.* (ע-האי') האלא! [אן אויסרופונגס ווארט פון מאטראזען].

a'i *n.* (א'-אי) אאי [א נאמען פון א געוויסע פוילע חיה, וועלכע האט דריי נעגעל אין יעדער פוס].

Ai

aid' *n. and v.* (אייד') הילפע, שטיצע; העלפען; ביישטעהן.

The strong are here to **aid** the weak.

ai'dance *n.* (איי'-דענס) הילפע, שטיצע.

ai'dant *a.* (איי'-דענט) בעהילפיג; העלפענדיג.

aide *n.* (אייד) ז. ***aide-de-camp***

aide-de-camp' *n.* (אייד-דע-קאן') אדיוטאנט.

ai'der *n.* (איי'-דער) געהילף; העלפער; שטיצער.

aid'less *a.* (אייד'-לעס) הילפלאז, אהן הילף; אהן שטיצע.

ai'ery *n. and v.* (איי'-ער-אי) ז. ***aerie***

ai'gremore *n.* (איי'-גער-מאור) שטויב־קויהלען פערפארטיגט פאר דעם געברויך פון פאבריצירען שיס־פולווער.

ai'gret *n.* (איי'-גרעט) א מין פויגעל מיט א פעדער־קרוין אויף'ן קאפ; א פעדער־קרוין, דימאנטשטרויס [אזא צירונג שטיק, וואס פרויען טראגען אין די האר].

aiguille' *n.* (איי-גהוויל') א שארפער שפיץ פון א בארג; אן עגבער פאר שטיינער.

ai'kinite *n.* (איי'-קינ-איט) א כעמישע שוועפעל־פערבינדונג פון וויסמוט, בליי און קופער. דיעזע פערבינדונג האט א שווארץ־גרויען בליי־קאליר מיט א מעטאלישען גלאנץ.

ail *n. and v.* (אייל) דאס זיין ניט אין גאנצען ביים געזונד; קראנק זיין; עפעס פעהלען [אין געזונד]; אונרוהיג זיין.

Something **ails** me, but I can not locate the pain.

Ailan'tus *n.* (איי-לענ'-טאס) א מין בוים, וואס וואקסט אין אזיען.

ai'ling *a.* (איי'-לינג) ניט אין גאנצען [געזונד], קרענקליך.

ail'ment *n.* (אייל'-מענט) שמערץ, קראנקהייט.

aim *n. and v.* (איים) ציעל, צוועק; אבזיכט, כונה; שטרעבען; צילעווען.

aim at (איים עט) 1. שטרעבען צו... 2. צילעווען אין...

1. To **aim at** distinction is noble. 2. He **aims at** the target.

ai'mer *n.* (איי'-מער) איינער וואס צילעוועט; א בעשטרעבער.

aim'ful *a.* (איימ'-פול) פול מיט שטרעבונגען אדער מיט אבזיכטען.

aim'fully *adv.* (איימ'-פול-אי) מיט בעשטימטע ציעלען אדער בעשטרעבונגען.

ai'ming-drill *n.* (איי'-מינג-דריל) דאס לערנען סאלדאטען ווי צו צילעווען ביים שיסען.

ai'ming-stand *n.* (איי'-מינג-סטענד) דער ארט וואו מען דארף האלטען דעם ביקס ביים צילעווען.

aim'less *a.* (איימ'-לעס) 1. צוועקלאז; 2. ציעללאז.

1. **Aimless** wandering. 2. **Aimless** shooting.

aim'lessly *adv.* (איימ'-לעס-לי) אהן א ציעל; אהן א צוועק.

aim'lessness *n.* (איימ'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בעשטימטען ציעל.

ain't (איינט) אבקירצונג פון ***am not*** [בין ניט] און ***are not*** [זיינען ניט].

air *n. and v.* (עהר) 1. לופט; לופטערן; אויסלופטערן; געניסען פרישע לופט; 2. פערעפענטליכען, ארויסברייגגען אין דער עפענטליכקייט; 3. מעלאדיע, אריע, ליעד; 4. מינע, אויסזעהן, ערשיינונג.

1. **Air** your room and your clothes. 2. I want to **air** my views. 3. He sang a familiar **air**. 4. The lady has a graceful **air**.

air a horse (עהר ע הארס) אויסרייטען א פערד; ארויסלאזען א פערד אויף דער פרישער לופט.

air'-bag *n.* (עהר'-בעג) א לופט־זאק [אזא זאק וואס קען אויפגעבלאזען ווערען און ווערט בענוצט צו הויבען געזונקענע שיפען]; אזא בלאז־זאק וואס ווערט בענוצט צו רייניגען די ערד־פורעמס אין אייזען־גיסערייען.

air'-balloon' *n.* (עהר'-בע-לוהן') א לופט־באלאן.

air'-bath *n.* (עהר'-בעטה) א לופט־באד, א זון־באד.

air′-bed *n.* (עהר׳־בעד) א לופט־מאַטראַץ.
air′-blad′der *n.* (עהר׳־בלעד׳־ער) די לופט־בלאָז; דער פענכער, די שווים־בלאָז [א בלאָז אנגעפילט מיט לופט אין דעם פאָדערשטען טייל פון א פיש].

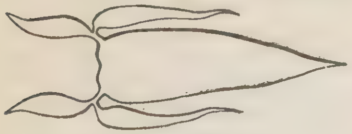
Air-bladder

air′-blast *n.* (עהר׳־בלעסט) א לופט־שטראָם געטריבען דורך דרוק [אין מע־טאַל שמעלץ־אויווענס].
air′-born *a.* (עהר׳־באָרן) אהן ממשות, פאַנטאַסטיש, צונויפגעשטעלט פון דער לופט.
air′-borne *a.* (עהר׳־באָורן) טראָגענדיג זיך אין דער לופטען.
air′-box *n.* (עהר׳־באָקס) אזא קוימען פון ברעטער אין קויהלען־גריבער פאר דעם צוועק פון ווענטילאַציאָן; אזא ראָהר צום צופיהרען לופט אין א שמעלץ־אויווען.
air′-brake *n.* (עהר׳־ברייק) א לופט־ברעמזע [די איינריכטונג ביי באַהנען אדער טראַמוואַיען איינצוהאַלטען די רע־דער דורך צונויפגעפרעסטע לופט].
air′-brea′ther *n.* (עהר׳־ברי׳־טהער) א חיה וואס אטהעמט לופט [בעזאָנדערס א ים־חיה וואס האט לונגען און אטהעמט לופט].
air′-brick *n.* (עהר׳־בריק) א ציעגעל וואס האט לעכער פאר דעם דורכגאַנג פון לופט, פאר ווענטילאַציאָנס־צוועקען; אזא מעטאַלענער קעסטעל אין דער גרויס פון א ציעגעל, וואס האט לעכער פאר דעם דורכגאַנג פון לופט.
air′-bub′ble *n.* (עהר׳־באַבל) א לופט־בלאָז.
Boiling water gives off **air-bubbles.**
air′-built *a.* (עהר׳־בילט) אהן ממשות, געמאַכט פון לופט, איינגעבילדעט.
air′-cam′el *n.* (עהר׳־קעמ׳־על) א לופט־צימער אין א שיף כדי זי זאל זיך ניט זעצען צו טיעף אין וואַסער.
air′-car′bureter *n.* (עהר׳־קאַר׳־ביו־רעט־ער) אן אפּאַראַט אין וועלכען לופט קומט אין בעריהרונג מיט פליסיגע הידראָ־קאַרבאָן [א פערבינדונג פון קויהלען־שטאָף מיט וואַסער־שטאָף] און ענטצינדעט עס [ווערט בענוצט ביי גאַז־מאַשינען].
air′-ca′sing *n.* (עהר׳־קיי׳־סינג) א לופט־איינפאַסונג [אן איינפאַסונג, וואס לאָזט ניט דורך קיין לופט, וועלכע ווערט געמאַכט פון אייזען־בלעך ארום א ראָהר כדי איהם אבצוהיטען פון אויסערע טעמ־פעראַטור ענדערונגען].
air′-castle *n.* (עהר׳־קעסל) א לופט־שלאָס.
air′-cav′ity *n.* (עהר׳־קעוו׳־אי־טי) לופט־רוים [אין מאַשינען].
air′-cell *n.* (עהר׳־סעל) [די לופט־צעלע קליינטשיקע לופט־גריבעלעך אין דעם קער־פער פון מענשען און חיות].
air′-cham′ber *n.* (עהר׳־טשיים׳־בער) לופט־קאַמער; לופט־קאַסטען [ביי מאַשי־נען].
air′-cock *n.* (עהר׳־קאַק) א לופט־קראַן [אריינצולאָזען און ארויסצולאָזען לופט ביי געוויסע מאַשינען].
air′-col′or *n.* (עהר׳־קאָל׳־אָר) הימעל־קאָליר.
air′-coo′ler *n.* (עהר׳־קוה׳־לער) א לופט־קיהלער [אירגענד וועלכע פאַרריכ־טונג צו קיהלען די לופט].
air′-cush′ion *n.* (עהר׳־קוש׳־אָן) א לופט־קישען.
air′-drawn *a.* (עהר׳־דראָהן) איינגעבילדעט; אין דער לופט געשריבען.
air′-dried *a.* (עהר׳־דראַיד) געטריקענט אין דער לופט.
air′-duct *n.* (עהר׳־דאַקט) א דורכגאַנג פאר לופט.
ai′re *n.* (אי׳־רע) אן אריסטאָקראַט, איי־נער וואס געהערט צו די העכערע קלאַסען פון דער געזעלשאַפט.
air′-en′gine *n.* (עהר׳־ען׳־דזשין) א מאַ־שין וואס ארבייט דורך געפרעסטע לופט; א מאַשין, וואס פרעסט צוזאַמען די לופט.
air′er *n.* (עהר׳־ער) א לופטערער, איינער וואס לופטערט אדער טריקענט.
air′-escape′ *n.* (עהר׳־עס־קייפּ׳) א לופט־לאָך, א לאָך דורך וועלכער די לופט געהט ארויס.
air′-fau′cet *n.* (עהר׳־פּאָה׳־סעט) ז. ***air-cock***.
air′-fil′ter *n.* (עהר׳־פיל׳־טער) א לופט־פילטער [אזא אפּאַראַט צו ריינינגען די לופט פון שטויב, רויך א. ד. ג.].
air′-flue *n.* (עהר׳־פלו) ז. ***air-box***.
air′-gage *n.* (עהר׳־גיידזש) אן אפּאַראַט וואס צייגט אן דעם דרוק פון לופט אדער גאַזען.
air′-gas *n.* (עהר׳־געס) אן ענטצינדבאַ־רער און לייכטענדער גאַז וואס מען בע־קומט דורך מישען לופט מיט דעם דאַמפּף פון פּעטראָלעאום, נאַפט, בענזין אדער גאַזאָלין.
air′-gate *n.* (עהר׳־גייט) אן אונטער־אירדישער וועג אין קויהלען־גריבער, וואס ווערט הויפּטזעכליך בענוצט פאר ווענטי־לאַציאָן; אן עפנונג אין א פאָרם, אין וועלכען עס ווערט געגאָסען אייזען, פאר דעם ארויסטריט פון די גאַזען, וואס קליי־בען זיך דאָרט אן.
air′-gov′ernor *n.* (עהר׳־גאַוו׳־ער־נאָר) אזא פאַרריכטונג צו אפּאַראַטען און מאַשינען צו רעגולירען דעם דרוק אדער דעם צוטריט פון לופט.
air′-gun *n.* (עהר׳־גאַן) א ביקס וואס שיסט דורך געפרעסטע לופט.
air′-head′ing *n.* (עהר׳־העד׳־אינג) אן עפנונג אין א קויהלען־גרוב פאר דעם צו־טריט פון פרישע לופט.
air′-hol′der *n.* (עהר׳־האָול׳־דער) לופט־האַלטער; גאַז־מעטער [אזא אפּאַראַט].
air′-hole *n.* (עהר׳־האָול) לופט־לאָך, צוג־לאָך [א לאָך אריינצולאָזען לופט].
air′ified *a.* (עהר׳־אי־פאַיד) לופטיג; אהן ממשות, דין.
air′ily *adv.* (עהר׳־אי־לי) לייכט, צאַרט, גראַציעז, מונטער.
air′iness *n.* (עהר׳־אי־נעס) לופטינקייט; מונטערקייט, לעבעדיגקייט; דאס זיין גראַ־ציעז.
air′ing *n.* (עהר׳־אינג) דאס טריקענען, דאס לופטערען; דאס געניסען פרישע לופט; דאס דורכשפּאַציערען זיך, דאס דורכרייי־טען זיך; דאס דורכפאָהרען זיך.
air′ing-stage *n.* (עהר׳־אינג־סטיידזש) א פּלאַטפאָרם אדער ברעטער אויף וועלכע עס ווערען געלעגט מאַטעריאַלען צום טרי־קענען אין דער לופט.
air′ing-yard *n.* (עהר׳־אינג־יאַרד) א שפּאַציער־הויף; דער הויף פון א טורמע.
air′-jack′et *n.* (עהר׳־דזשעק׳־עט) א שווים־יאַק.
air′-lamp *n.* (עהר׳־לעמפּ) גאַז־לאַמפּ.
air′less *a.* (עהר׳־לעס) לופטלאָז, אהן לופט, דומפּיג.
air′-line *n. and a.* (עהר׳־לאַין) א גראַ־דע ליניע, גלייכע אייזענבאַהן ליניע; גלייך.
air′-lock *n.* (עהר׳־לאָק) א לופט־קאַמער אין אונטערוואַסער־שיפען.
air′-locomo′tive *n.* (עהר׳־לאָ־קאָ־מאָו׳־טיוו) א פּניימאַטישער לאָקאָמאָטיוו [א לאָקאָמאָטיוו, וואס בעוועגט זיך דורך גע־פרעסטע לופט].
air′-logged *a.* (עהר׳־לאָגד) פערהינ־דערט אין דער בעוועגונג דורך דער צו־נויפּפרעסונג פון לופט [ביי געוויסע מאַ־שינען].
air′-machine′ *n.* (עהר׳־מע־שין׳) א ווענטילאַציאָנס־מאַשין [א מאַשין צום אויסלופטערען].
air′-me′ter *n.* (עהר׳־מי׳־טער) א לופט־מעסטער [אן אפּאַראַט וואס מעסט וויפיעל לופט עס שטראָמט דורך אין אן ערט].
air′-pas′sage *n.* (עהר׳־פּעס׳־עדזש) דער וועג דורך וועלכען די לופט געהט אריין אין די לונגען.
air′-pil′low *n.* (עהר׳־פּיל׳־או) לופט־קישען.
air′-pipe *n.* (עהר׳־פּאַיפּ) לופט־ראָהר, לופט־שלויך.
air′-plant *n.* (עהר׳־פּלענט) א פּלאַנץ וואס וואַקסט אין דער לופטען.

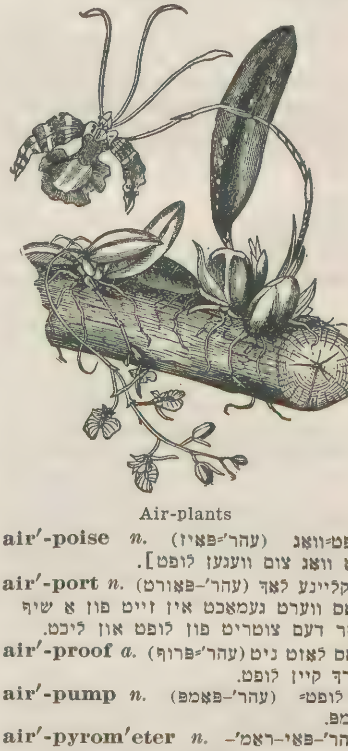
Air-plants

air′-poise *n.* (עהר׳־פּאָיז) לופט־וואָג [א וואָג צום וועגען לופט].
air′-port *n.* (עהר׳־פּאָורט) א קליינע לאָך וואס ווערט געמאַכט אין זייט פון א שיף פאר דעם צוטריט פון לופט און ליכט.
air′-proof *a.* (עהר׳־פּרוף) וואס לאָזט ניט דורך קיין לופט.
air′-pump *n.* (עהר׳־פּאַמפּ) א לופט־פּומפּ.
air′-pyrom′eter *n.* (עהר׳־פּאַי־ראָמ׳־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכע טעמפּעראַטורען.
air′-reg′ulator *n.* (עהר׳־רעג׳־יו־ליי־טאָר) א לופט־רעגולאַטאָר [אן אפּאַראַט צו רעגולירען דעם צוטריט און ארויסטריט פון לופט].
air′-reservoir′ *n.* (עהר׳־רעז־ער־וואָהר׳) ז. ***air-holder***.
air′-sac *n.* (עהר׳־סעק) א לופט זעקעל,

די לופט=זעקלעך אין פערשידענע טיילען פון קערפער ביים מענשען און חיות.

air'-shaft *n.* (עהר'-שעפט) לופט שאכט [אז עפענונג אין די קויהלען=גרובען פאר פרישע לופט]; ווענטילאטאר [אז עפע=נונג אין א הויז פאר פרישע לופט].

air'-ship *n.* (עהר'-שיפ) א לופט=שיף.

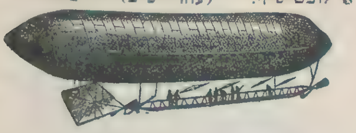

Air-ship

air'-space *n.* (עהר'-ספּיים) דער לופט=רוים אדער לופט=אינהאלט פון א צימער.

air'-spring *n.* (עהר'-ספּרינג) א פרו=זשינע וואס ווערט געדריקט פון צונויפגע=פּרעסטע לופט [אין פערשידענע מאשי=נען און מעכאניזמען].

air'-stack *n.* (עהר'-סטעק) אזא לופט=קוימען אין קויהלען=גריבער פאר ווענטי=לאציאן.

air'-stir'ring *a.* (עהר'-סטויר'-אינג) לופט בעוועגענד.

air'-stove *n.* (עהר'=סטאוו) לופט=הייצ=אויוועז.

air'-thermom'eter *n.* (עהר'=טהער-מאמ'-ע-טער) לופט=טערמאמעטער [א טערמאמעטער ביי וועלכען לופט ווערט גע=ברויכט אנשטאט קוועקזילבער].

air'-thread *n.* (עהר'-טהרעד) זומער=פאדים [פליהענדע שפינוועבס אין דער לופט, ענדע זומער].

air'-tight *a.* (עהר'-טאיט) לופט=דיכט [פעסט אז קיין לופט קען ניט צוקומען].

air'-tint *n.* (עהר'-טינט) לופט שאטירונג, לופט קאליר.

air'-trap *n.* (עהר'=טרעפ) לופט=אבצוג [אזא ווענטיל ביי מאשינען ארויסצולאזען די איבריגע/אנגעזאמעלטע לופט].

air'-trunk *n.* (עהר'-טראנק) אזא גרוי=סער ווענטילאטאר פאר דער רייניגונג פון דער לופט אין טעאטערס, פערזאמלונגס=זאלען א. ד. ג.

air'-valve *n.* (עהר'-וועלוו) לופט=ווענטיל [ביי דאמפפקעסעל אריינצולאזען לופט].

air'-ves'sel *n.* (עהר'-ווער'-על) א לופט=קאמער, א לופט=בעהעלטער [ביי מאשי=נען].

air'y *a.* (עהר'-אי) לופטיג, אהן האפט; לוסטיג, לעבעדיג.

air'y no'tions (עהר'-אי נאו'-שאנז) פוסטע פאנטאזיעס; לופט=שלעסער.

air'y schemes (עהר'-אי סקימז) פוסטע פלענער, לופטשלעסער.

aisle *n.* (איל) א דורכגאנג צווישען רייהען פון בייגק אדער שטוהלען אין א טעאטער, אין א קירך אדער א פערזאמלונגס=זאל; א צוגעבויטער פליגעל פון א געביידע.

aisled *a.* (אילד) וואס האט א דורכגאנג; וואס האט א צוגעבויטען פליגעל. ז. *aisle*

ait *n.* (אייט) א קליינער אינזעל אין א טייך.

ajar' *a. and adv.* (ע-דזשאר') האלב אפען [א טהיר]; ניט אין איינשטימונג.
Leave the door **ajar.**

ajou'pa *n.* (ע-דזשו'-פע) אזא ביידעל בעדעקט מיט צווייגען אדער בלעטער.

à jour (א זשור) דורכגעשטאכען דורך און דורך; דורכזיכטיג.

aj'utage *n.* (עדזש'-או-טעדזש) א לייקע, אז ארויפגעזעצטער ראהר [פון א שפּרינג=ברונעם].
The discharge of water through an **ajutage.**

ajut'ment *n.* (ע-דזשוט'-מענט) אז ארויסשטארצונג.

ake *n. and v.* (אייק) ז. *ache*

akim'bo *adv.* (ע-קימ'-באו) מיט די הענד אין די באקעס.
Her arms **akimbo,** she silently looked on.

akin' *adv. and a.* (ע-קין') פערוואנדט; אין קרוב'שאפט.

a'kin ap'ple (איי'-קין עפל) אזא זארט גאנץ רויטע עפעל [וועלכע וואקסען אין אמעריקא].
ז. איל. *"Cultivated fruits"*

akine'sia *n.* (עק-אי-ני'-סי-ע) פאראליז פון די בעוועגונגס=נערוועז; דאס פערלירען די קראפט זיך פריי צו בעוועגען.

à la (א לא) אויף דעם שטייגער, אויף דעם אופן, לויט.

a'la *n.* (איי'-לא) א פאכווע; א פלי=געל.

al'abaster *n. and a.* (על'-ע-בעס-טער) אלבאסטער [א פיינער זארט ווייכער און קלארער מארמאר=שטיין]; אלבאסטערנער.

al'abaster glass (על'-ע-בעס-טער גלעס) מילך=גלאז [אזא ווייס גלאז].

alabas'trian *a.* (על-ע-בעס'-טרי-ען) פון אלבאסטער.

alabas'trine *a.* (על-ע-בעס'-טרין) ווי אלבאסטער; וואס איז שייך צו אלבאס=טער.

à la carte (א לא קארט) נאך דער שפּיי=זע=קארטע [א מאלצייט, וואס ווערט גע=נומען אין א רעסטאראן און ווערט גע=צאהלט נור פאר די בעשטעלטע שפּייזען לויט די פרייזען, וואס פאר יעדער שפּייז איז אין דער שפּייזע=קארטע אנגעגעבען, אין גענענזאץ צו טאבל=דאט, וואו עס איז פעסטגעשטעלט א געוויסער פרייז פאר דעם גאנצען מאלצייט, גאנץ גלייך אויב מען האט גענומען אלע שפּייזען אדער ניט].

alack' *int.* (ע-לעק') אך! א וועה!

alac'rious *a.* (ע-לעק'-רי-אס) פרעהליך, מונטער, לעבעדיג.

alac'riously *adv.* (ע-לעק'-רי-אס-לי) מונטער, לעבעדיג, פרעהליך.

alac'riousness *n.* (ע-לעק'-רי-אס-נעס) לעבהאפטיגקייט, מונטערקייט, פריידיג=קייט; אויגענבליקליכקייט, האסטיגקייט.

alac'rity *n.* (ע-לעק'-רי-טי) 1. לעבהאפ=טיגקייט, פריידיגקייט, מונטערקייט; 2. איי=לענים, האסטיגקייט.
2. I accepted his offer with **alacrity,** fearing he might change his mind.

Alad'dinist *n.* (ע-לעד'-אינ-איסט) א פריידענקער ביי די מאכמעדאנער.

ala'lia *n.* (ע-ליי'-לי-ע) דאס פערלירען די קראפט צו בעוועגען די געלענקען.

alame'da *n.* (א-לא-מיי'-דא) א שפּא=ציער=גאנג וואס איז פון די זייטען בע=פלאנצט מיט בוימער.

alamodal'ity *n.* (א-לא-מאו-דעל'-אי-טי) דאס אנפּאסען זיך צו דער מאדע.

alamode' *adv. and a.* (א-לא-מאוד') נאך דער מאדע; אנגעפּאסט צו דער מאדע.

alamort' *a.* (א-לא-מארט') טויטליך.

à-la-mort' *a.* (א-לא-מארט') ז. *alamort*

a'lar *a.* (איי'-לאר) וואס אנבעלאנגט צו די פליגלען אדער פאכווע; פליגעלפער=מיג.

alarm' *n. and v.* (ע-לארם') א לארם, א טרעוואגע; רופען סאלדאטען צו געוועהר; לארמען; בעאונרוהיגען.
The news **alarmed** me.

alarm'-bell *n.* (ע-לארם'=בעל) שטורם=גלאק [א גלאק מיט וועלכען מען קלינגט טרעוואגע].

alarm'-clock *n.* (ע-לארם'=קלאק) א וועק=קער [א וועק=זייגער].

alarm'-com'pass *n.* (ע-לארם'-קאמ'-פעס) א קאמפּאס אויף א שיף וואס האט א געוויסע עלעקטרישע פארריכטונג צו געבען א לארם=סיגנאל ווען די שיף וויכט אב פון איהר קורס.

alarm'-drum *n.* (ע-לארם'=דראם) א פויק אין וועלכען מען קלאפּט טרעוואגע.

alarmed' at (ע-לארמד' עט) דערשרא=קען, איבערראשט פון . . .

alarm'-fun'nel *n.* (ע-לארם'-פאנ'-על) אזא פילער פאר ביער, וויין אדער אנדע=רע פליסיגקייטען וואס גיט א לארם=סיגנאל ווען די פאס ווערט פול.

alar'ming *a.* (ע-לאר'-מינג) בעאונרו=היגענדיג.

alar'mingly *adv.* (ע-לאר'-מינג-לי) דורך טרעוואגע; מיט לארם; מיט בע=אונרוהיגונג.

alar'mist *n.* (ע-לאר'-מיסט) איינער וואס מאכט א טרעוואגע אדער רעש אומזיסט.

alarm'-lock *n.* (ע-לארם'-לאק) א לארם=שלאס [אזא שלאס וואס ווען מען פאנגט איהם אז צו שליסען אדער אבשלי=סען פאנגט ער אז צו קלינגען].

alarm' of fire (ע-לארם' אוו פאיר) פייער=טרעוואגע.

alarm'-post *n.* (ע-לארם'=פּאוסט) א פּלאץ, וואו סאלדאטען קלייבען זיך צוזא=מען ,ווען מען קלאפּט טרעוואגע.

alarm'-tel'egraph *n.* (ע-לארם'-טעל'-ע-גרעף) גלאקען=טעלעגראף.

alarm'-watch *n.* (ע-לארם'=הוואטש) א טאשען וועק=זייגער.

a'lary *a.* (איי'-לע-רי) וואס אנבעלאנגט צו פליגלען; וואס האט די פארם פון א פליגעל.

alas' *int.* (ע-לעס') אך! א וועה! ליידער!

alas' for shame ! (ע-לעס' פאר שיים) א חרפה!

alas' the day ! (ע-לעס' טהי דיי) א, אונגליקליכער טאג! פערפלוכט זאל זיין דער טאג!

alas' the while! (ע-לעס' טהי הוואיל) א, אונגליקליכע צייט! פערפלוכט זאל זיין די וויילע!

a'late *a.* (איי'-לייט) געפליגעלט, פליגעל=פערמיג [א בעצייכנונג פאר געוויסע פלאנ=צען אדער פרוכט].

a'lated *a.* (איי'-ליי-טעד) געפליגעלט; פליגעלפערמיג [א בעצייכנונג פאר געווי=סע פלאנצען אדער פרוכט].

ala'tion *n.* (ע-ליי'-שאן) דאס האבען פליגלען; די פארם ווי עס בילדען זיך פליגלען ביי אינזעקטען.

alb *n.* (עלב) כאר=העמד [אזא פריסטער=מאנטעל].

al'ba *n.* (על'-בא) דער ווייסער שטאף אין דעם הויפט נערוועז סיסטעם.

al'bacore *n.* (על'-בע-קאור) א מין גרוי=סער פיש.

Albacore

alba'ta *n.* (על-ביי'-טא) ווייס=מעטאל [אזא מעטאל וואס איז צוזאמענגעמישט פון קופער, ניקעל און צינק]

al'batross *n.* (על'-בע-טראָס) א מין גרויסער ים=פויגעל, מיט זעהר שמאָלע פליגלען, וועלכער פליהט זעהר גוט.

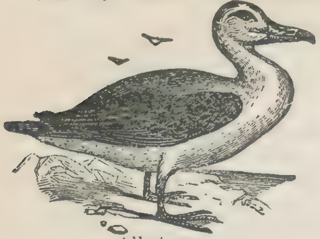

Albatross

albe'it *c.* (אהל-בי'-איט) אבוואָהל, כאָטש, אפילו.

albes'cence *n.* (על-בעס'-ענס) ווייסליכקייט; דאָס ווערען ווייס.

albes'cent *a.* (על-בעס'-ענט) ווייסליך; וואָס ווערט ווייס.

al'bicore *n.* (על'-בי-קאָור) ז. ***albacore***

Albigen'sian *n. and a.* (על-בי-דזשענ'-סי-ען) אן אלביגענזער [אן אנהייננגער פון א געוויסע קריסטליכע רעפאָרמער סעקטע]; וואָס אנבעלאַנגט צו אלביגענזער.

albi'no *n.* (על-באי'-נאָו) אוננאַטירליכע ווייסקייט ביי מענשען, חיות און פלאַנצען; א מענש מיט מילך=ווייסע הויט און האָר און מיט העל=רויטע אויגען.

Al'bion *n.* (על'-בי-אָן) א פּערצייטיגער נאָמען פאַר גרויס בריטאַניען [ענגלאַנד].

al'bite *n.* (על'-באַיט) דער אלביט [אזא ווייסער שטיין].

albit'ic *a.* (על-ביט'-איק) וואָס איז שייך צום אלביט=שטיין.

al'bolith *n.* (על'-באָ-ליטה) אזא צעמענט וועלכער ווערט בענוצט צום פּעריכטען בעשעדיגטע שטיין=ארבייט.

Alb Sun'day (עלב סאַנ'-דיי) דער ערשטער זונטאָג נאָך פּאַסכאַ [קריסטליכער פסח].

albugin'ea *n.* (על-ביו-דזשינ'-אי-א) א ווייסע פעדימדיגע שטאָף פון קערפּער; די ווייסעל פון אויג.

albugin'eous *a.* (על-ביו-דזשינ'-אי-אָס) וואָס אנבעלאַנגט צום ווייסעל פון אויג אדער פון אן איי; ענליך צו איי=ווייס.

albugin'eous hu'mor (על-ביו-דזשינ'-אי-אָס יו'-מאָר) די וואַסערדיגע פייכטיגקייט פון אויג.

albu'ginous *a.* (על-ביו'-דזשינ-אָס) ז. ***albugineous***

albu'go *n.* (על-ביו'-גאָו) א ווייסער פלעק אין אויג [אזא אויגען=קראַנקהייט].

al'bum *n.* (על'-באָם) אלבום, בילדער בוך, פאַמיליען בוך, עראינערונגס בוך.

albu'men *n.* (על-ביו'-מען) ווייסעל פון אן איי; איי=ווייס [א הויפּט שטאָף אין דעם קערפּער פון אלע לעבעדיגע בעשעפּענישען און אין די מייסטען פלאַנצען].

albu'menize *v.* (על-ביו'-מענ-איז) איינשמירען מיט ווייסעל פון אן איי.

albu'menoid *a. and n.* (על-ביו'-מענ-איד) ענליך צו איי=ווייס; א שטאָף וואָס ענטהאַלט איי=ווייס. ז. ***albumen***

albu'min *n.* (על-ביו'-מין) איי=ווייס [א הויפּט שטאָף אין דעם קערפּער פון אלע לעבעדיגע בעשעפּענישען און אין די מייסטען פלאַנצען].

albuminif'erous *a.* (על-ביו-מי-ניפ'-ע-ראָס) וואָס גיט ארויס איי=ווייס.

albu'miniform *a.* (על-ביו'-מי-ני-פאָרם) ענליך צו איי=ווייס.

albuminim'eter *n.* (על-ביו-מי-נימ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם געהאַלט איי=ווייס אין אירגענד וועלכע פליסיגקייט.

albu'minin *n.* (על-ביו'-מי-נין) איי=ווייס.

albu'minize *v.* (על-ביו'-מי-נאַיז) ז. ***albumenize***

albu'minoid *a.* (על-ביו'-מי-נאָיד) ז. ***albumenoid***

albuminoi'dal *a.* (על-ביו-מי-נאָי'-דעל) וואָס איז שייך צו א שטאָף וואָס ענטהאַלט איי=ווייס.

albu'minose *a.* (על-ביו'-מינ-אָוס) וואָס ענטהאַלט איי=ווייס; וואָס איז ענליך צו אדער איז שייך צו איי=ווייס.

albumino'sis *n.* (על-ביו-מי-נאָו'-סיס) אזא צושטאַנד פון דעם בלוט ווען עס ענטהאַלט מעהר איי=ווייס ווי נויטיג.

albu'minous *a.* (על-ביו'-מינ-אָס) ז. ***albuminose***

albu'minousness *n.* (על-ביו'-מי-נאָס-נעס) דאָס ענטהאַלטען איי=ווייס; דאָס זיין ענליך צו איי=ווייס.

al'burn *n.* (על'-בוירן) דער ווייס=פיש; דער זאַפטיגער ווייסער האָלץ=שיכט פון א בוים אונטער דער קאָרע.

albur'nous *a.* (על-בויר'-נאָס) וואָס איז שייך צו דעם זאַפטיגען ווייסען האָלץ=שיכט פון א בוים אונטער דער קאָרע.

albur'num *n.* (על-בויר'-נאָם) דער זאַפטיגער ווייסער האָלץ=שיכט פון א בוים אונטער דער קאָרע.

alcaid' *n.* (על-קייד') דער הויפּט=בעאַמטער פון א שלאָס אדער פעסטונג; א געפענגנים דירעקטאָר.

alcal'de *n.* (על-קעל'-די) דער אלקאַלדע [ריכטער אדער בירגערמייסטער אין די שפּאַניש=שפּרעכענדע לענדער].

alcaldi'a *n.* (על-קעל-דיע'-א) דער אמט אדער געריכט=בעצירק פון דעם אלקאַלדע. ז. ***alcalde***

al'cali *n.* (על'-קע-לי) אלקאַלי; לויגזאַלץ [אזא כעמישער שטאָף וואָס האָט א גרויסע נייגונג זיך צו פערבינדען מיט זויערשטאָף, צוגעהט לייכט אין וואַסער, פאַרבט לאַקמוס פּאַפּיער בלוי, איז דער טייל פון אש, וואָס צוגעהט אין וואַסער; איז א וויכטיגער טייל פון זייף; צו דער אלקאַלי גרופּע געהערט: ליטיום, סאָדע, פּאָטאַש, רובידיום און צעזיום].

alcan'na *n.* (על-קענ'-ע) די קאָרע פון הענא=בוים.

alcayde' *n.* (על-קייד') ז. ***alcaid***

alca'zar *n.* (על-קא'-זאַר) א שפּאַנישער אדער מורישער פּאַלאַץ.

alchem'ic *a.* (על-קעמ'-איק) אלכעמיש, וואָס אנבעלאַנגט אדער איז פעראורזאַכט דורך אלכעמי. ז. ***alchemy***

alchem'ical *a.* (על-קעמ'-אי-קעל) ז. ***alchemic***

alchem'ically *adv.* (על-קעמ'-אי-קעל-אי) אויף אן אלכעמישען אופן; דורך אלכעמיע.

al'chemist *n.* (על'-קע-מיסט) א קענער פון אלכעמי. ז. ***alchemy***

alchemis'tic *a.* (על-קע-מיס'-טיק) אלכעמיסטיש, וואָס בעלאַנגט צו דער אלכעמיע.

alchemis'tical *a.* (על-קע-מיס'-טי-קעל) ז. ***alchemistic***

alchemis'tically *adv.* (על-קע-מיס'-טי-קעל-אי) דורך אלכעמיע.

alchem'istry *n.* (על-קעמ'-איס-טרי) אלכעמי. ז. ***alchemy***

al'chemy *n.* (על'-קע-מי) אלכעמי [דאָס גלויבען אין דעם, אז מען קען די פּראָסטע מעטאַלען פערוואַנדלען אין גאָלד].

al'chimist *n.* (על'-קי-מיסט) ז. ***alchemist***

al'cohol *n.* (על'-קאָו-האָל) אלקאָהאָל, ריינער ספּירט.

alcohol'ic *a. and n.* (על-קא-האָל'-איק) וואָס ענטהאַלט אלקאָהאָל; פעראורזאַכט פון אלקאָהאָל; א שכור.

alcoholic'ity *n.* (על-קא-האָל-איס'-אי-טי) די שטאַרקייט פון אלקאָהאָל.

al'coholism *n.* (על'-קא-האָל-איזם) אלקאָהאָליזם [די קראַנקהייט פון צופיעל טרינקען אלקאָהאָלישע געטרענק].

al'coholizable *a.* (על'-קא-האָל-אי-זעבל) וואָס קען פערוואַנדעלט ווערען אין אלקאָהאָל; וואָס קען ארויסגעבען פון זיך אלקאָהאָל.

alcoholiza'tion *n.* (על-קא-הא-לי-זיי'-שאָן) דאָס פערמישען א פליסיגקייט מיט ספּירט; די רייניגונג פון ספּירט.

al'coholize *v.* (על'-קא-הא-לאַיז) פערוואַנדלען אין ריינעם ספּירט.

alcoholom'eter *n.* (על-קא-האָל-אָמ'-ע-טער) אלקאָהאָלאָמעטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט די שטאַרקייט פון אלקאָהאָל].

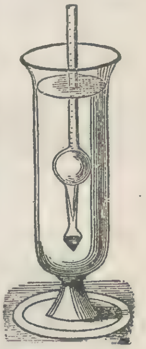

Alcoholometer

Al'coran *n.* (על'-קא-רען) אלקאָראַן [דאָס רעליגיאָנס בוך פון די מאָהאַמעדאַנער].

Alcoran'ic *a.* (על-קא-רענ'-איק) וואָס אנבעלאַנגט צום אלקאָראַן. ז. ***Alcoran***

al'cove *n.* (על'-קאָוו) א קעמערעל; א פּערטיעפונג אין א וואַנד וואָס האָט די פאָרם פון א קעמערעל.

al'cyon *n. and a.* (על'-סי-אָן) דער אייז=פויגעל; רוהיג, שטיל, פריעדליך.

Alcyona'ria *n.* (על-סי-א-ניי'-רי-א) די אלציאָנאַריען [א געוויסער מין פון קאָראַל=פּאָליפּען, וועלכע זעהען אויס ווי קליינינקע ים=שטערען, מיט 8 שטראַהלען].

Alcyonaria

alcyon-days *n.* (על'-סי-אָן=דייז) טעג פון פּאָלשטענדיגער רוה; די האַלציאָנישע טעג [די זיבען טעג אין אנפאַנג און אין ענד ווינטער]

al'dehyde *n.* (על'-די-האַיד) אלדעהיד [אזא פליסיגקייט וואָס בעשטעהט פון אלקאָהאָל פערבונדען מיט זויערשטאָף].

al'der *n.* (אהל'-דער) ערלעבוים, אלכא [די קארע פון דיזע בוים ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע פארבען].

Alder

al'derman *n.* (אהל'-דער-מען) מיטגליעד פון שטאדט-ראט; אן אינדיק.

al'dermancy *n.* (אהל'-דער-מען-סי) דאס אמט פון א שטאדט-ראט; שטאדט-ראט.

alderman'ic *a.* (אהל-דער-מענ'-איק) וואס אנבעלאנגט צום שטאדט-ראט אדער צו די מיטגליעדער פון שטאדט-ראט.

al'dermanly *a.* (אהל'-דער-מענ-לי) ווי א שטאדטס-ראט.

al'dermanship *n.* (אהל'-דער-מענ-שיפ) דער אמט פון א שטאדט-ראט [גלאסני].

al'derman's pace (אהל'-דער-מענז פיים) א לאנגזאמער גאנג; טריט ביי טריט.

Al'derney cow (אהל'-דער-ני קאו) די אלדערני קוה [אזא זארט קליינע קוה מיט קורצע הערנער וואס קומט פון אינזעל אלדערני. זי צייכענט זיך אוים מיט דער פיעלקייט און פעטקייט פון איהר מילך].

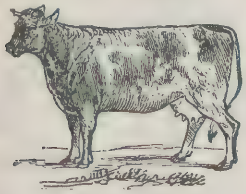

Alderney Cow

Al'dine *n. and a.* (על'-דין) א בוך געדרוקט פון דער אלטער ווענעציאנישער דרוק-פירמע אלדוס; וואס אנבעלאנגט צום דרוק פון אלדוס.

ale *n.* (אייל) אלע [ביער אהן אדער מיט ווענינ האפען].

aleak' *adv. and a.* (ע-ליעק') וואס רינט; אין א רינענדיגען צושטאנד.

a'leatory *a.* (איי'-לי-ע-טא-רי) וואס איז אבהענגיג פון עפעס א צופאל; וואס איז שייך צו שפיעלער אדער שפיעלען [אין געלד].

a'leatory con'tract (איי'-לי-ע-טא-רי קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט אדער אבמאך מיט בעדינגונגען, וואס הענגען אב פון אונבעשטימטע צופעלע.

a'leatory sale (איי'-לי-ע-טא-רי סייל) אן אויספערקויף וואס הענגט אב פון אונבעשטימטע צופעלע.

ale'-bench *n.* (אייל'-בענטש) א באנק אין אדער ארום א קרעטשמע.

ale'-ber'ry *n.* (אייל'-בער'-אי) ווארם-ביער; אייער-ביער; קוואס.

ale'-brew'er *n.* (אייל'-ברוה'-ער) א ביער-ברויער.

ale'-con'ner *n.* (אייל'-קאנ'-ער) א ביער פראבירער.

ale'-cost *n.* (אייל'-קאסט) די פרויען-מינצע [א פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין ביער ברויען].

alectru'rous *a.* (על-עק-טרו'-ראס) וואס האט אן עק עהנליך ווי פון א האהן.

alee' *adv.* (ע-ליע') נעגען דעם ווינד.

ale'-fed *a.* (אייל'-פעד) גענעהרט מיט אלע [ביער אהן אדער מיט ווענינ האפען].

al'egar *n.* (על'-אי-גאר) אזא מין זויערער ביער.

ale'-glass *n.* (אייל'-גלעס) א ביער-בעכער.

ale'hoof *n.* (אייל'-הוהף) ביער גראז [א פלאנצע וועמעס בלעטער עס ווערען געברויכט אין ביער ברויען].

ale'-house *n.* (אייל'-האוס) א ביער שענק.

ale'-house politi'cian (אייל'-האוס פא-לי-טיש'-ען) א שענק פאליטיקער; א כלומר'שט פאליטיקער, אן "אויף מיר" פאליטיקער.

al'em *n.* (על'-עם) די נאציאנאלע טערקישע פאהן.

alem'bic *n.* (א-לעמ'-ביק) 1. דיסטיליר-גלאז [אן אפאראט צו דיסטילירען]; 2. עפעס וואס פעראורזאכט אן ענדערונג אין כאראקטער.

2. Suffering from a powerful alembic.

alep'idote *a. and n.* (ע-לעפ'-אי-דאוט) וואס האט ניט קיין שופען; א פיש וואס האט ניט קיין שופען.

alert' *n. and a.* (ע-לוירט') מונטער, לעבעדיג, פלינק; אויפמערקזאם, וואכזאם; א וואך.

An alert mind.

alert'ly *adv.* (ע-לוירט'-לי) מונטער; פלינק, אויפמערקזאם, וואכזאם.

alert'ness *n.* (ע-לוירט'-נעס) מונטערקייט; לעבעדיגקייט; פלינקקייט; וואכזאמקייט; אויפמערקזאמקייט.

ale'-stake *n.* (אייל'-סטייק) א שילד פון א שענק [א מאל פלעגט מען פאר אזא שילד געברויכען א צווייג פון א בוים].

ale'-tas'ter *n.* (אייל'-טיים'-טער) א ביער-פרובירער.

ale'thoscope *n.* (ע-לי'-טהא-סקאופ) אזא קוק-גלאז דורך וועלכען בילדער זעהען זיך מעהר בולט און לעבעדיגער.

ale'-vat *n.* (אייל'-וועט) א ברוי-פאס [א גרויסע פאס אין וועלכע עס ווערט נעגאסען ביער צום איינשטעהן (אירען אדער געהרען)].

al'evin *n.* (על'-ע-ווין) א יונגער פיש.

ale'-washed *a.* (אייל'-הוואשט) געווייקט אין אלע [ביער אהן אדער מיט ווענינ האפען].

ale'wife *n.* (אייל'-הוואיף) א שענקערקע [פון א ביער-שענק]; א מין נארד-אמעריקאנישער פיש.

Alewife

Alexan'drian *a.* (על-עג-זענ'-דרי-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט אלעקסאנדריע אין עגיפטען [געבויט פון אלעקסאנדער מוקדון אין יאהר 332 פאר קריסטוס געבורט].

Alexan'drian Co'dex (על-עג-זענ'-דרי-ען קאו'-דעקס) א קאפיע פון דער בעוואוסטער גריכישער סעפטואגינטא איבערזעצונג פון תנ"ך, געשריבען אויף פארמעט, וועלכע געפינט זיך אין לאנדאן אין בריטיש מוזעאום [די קאפיע, נעהמט מען אן, איז געמאכט געווארען אין פינפטען יאהרהונדערט].

Alexan'drine *n.* (על-עגז-ענ'-דרין) דער אלעקסאנדרינישער פערז [בעשטעהט פון זעקס קורצע און זעקס לאנגע זילבען, בייטענדיג זיך].

alex'ia *n.* (ע-לעקס'-אי-א) אזא אויגען-קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין ניט קענען זעהען קיין בוכשטאבען און ניט קענען לעזען.

alexiphar'mic *n. and a.* (ע-לעקס-אי-פאר'-מיק) א געגענגיפט; א מיטעל וואס פערניכטעט די ווירקונג פון גיפט; ווירקענדיג אלס געגענגיפט.

alexiter'ic *n. and a.* (ע-לעקס-אי-טער'-איק) אן אויסערליכער מיטעל צו פערהיטען אנשטעקונג [קראנקהייט]; א געגענגיפט; וואס קען פערהיטען פון אנשטעקונג.

alexiter'ical *a.* (ע-לעקס-אי-טער'-איק-על) וואס ווירקט ווי א געגענגיפט; וואס האט די אייגענשאפט צו פערהיטען פון אנשטעקונג.

ale'-yard *n.* (אייל'-יארד) אזא לאנגער, שמאלער גלאז-בעכער.

aleze' *n.* (ע-לייז') א שטיק געוואנד וואס ווערט צונויפגעלעגט אין מעהרערע מאל אונטערצובעטען אין א בעט.

alfal'fa *n.* (על-פעל'-פע) אן אמעריקאנער שייטען-פלאנצע [געהערט צו דעם מין פון באב-פלאנצען].

alfaqui' *n.* (על-פא-קי') א מאכמעדאנישער רעליגיאנס לעהרער; מאכמעדאנישער גייסטליכער.

al fres'co *adv.* (אל פרעס'-קא) אויף דער פרייער לופט.

The joy of al fresco life.

al'ga *n.* (על'-גא) די אלגע [אזא ים גראז].

Al'gæ *n.* (על'-דזשי) די אלגען [ים גראזען, וועלכע טיילען זיך אין א גאנצע רייה מינים. די נאהרונג ציהען זיי ניט פון די ווארצלען, נאר דורך די בלעטער].

al'gal *a.* (על'-גאל) וואס אנבעלאנגט צו דער אלגע. ז. *alga*

algaro'ba *n.* (על-גע-ראו'-בע) דער ברויט-בוים.

al'garot *n.* (על'-גע-ראט) אלגאראט פולווער [א ווייסער פולווער פון אנטימאן פערבונדען מיט זויער שטאף].

al'garoth *n.* (על'-גע-ראטה) ז. *algarot*

al'gazel *n.* (על'-גע-זעל) די אלגאזעלע [אזא מין חיה].

al'gebra *n.* (על'-דזשעב-רע) אלגעברא [דער טייל פון מאטעמאטיק וואס לערענט צו רעכענען מיט בוכשטאבען און אנדערע צייכענס. די בוכשטאבען האבען ניט קיין בעשטימטען ווערטה, זיי קענען אויך זיין נעגאטיוו ווי פאזיטיוו].

algebra'ic *a.* (על-דזשע-בריי'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אלגעברא.

algebra'ical *a.* (על-דזשע-בריי'-אי-קעל) ז. *algebraic*

algebra'ically *adv.* (על-דזשע-בריי'-אי-קעל-אי) דורך אדער מיט אלגעברא.

algebra'ic equa'tion (על-דזשע-בריי'-איק אי-קהוויי'-שאן) אן אלגעבראאישע גלייכונג.

algebra'ic geom'etry (על-דזשע-בריי'-איק דזשי-אמ'-ע-טרי) די בענוצונג פון אלגעברא אין לעזען געאמעטרישע אויפגאבען.

algebra'ic sign (על-דזשע-בריי'-איק סאין) דער צייכען + אדער — וואס ווערט געשטעלט אין אלגעברא פאר יעדען בוכשטאב אדער ציפער.

algebra'ic sum (על-דזשע-בריי'-איק סאם) אן אלגעבראאישע סומע [די סומע וואס ווערט צונויפגערעכענט אין אן אלגעבראאישער פארמעל נעהמענדיג אין בעטראכט יעדען פלוס און מינוס צייכען. צ. ב. 8—3+2—4=+3].

al'gebraist *n.* (על'-דזשע-בריי-איסט) א קענער אין אלגעברא.

al'gebraize *v.* (על'-דזשע-בריי-איז) ברייננען אין אן אלגעבראאישע פארם, אויפשטעלען א רעכנונג אין אן אלגעבראאישער פארם.

algerine' *n.* (על-דזשע-רין') א ווייכער וואלענער שטאף, א העל געשטרייפטע שאל.

alget'ic *a.* (על-דזשעט'-איק) וואס מאכט שמערצען; וואס איז שייך צו שמערצען.

al'gid *a.* (על'-דזשיד) קאלטליך.

al'gid chol'era (על'-דזשיד קאל'-ע-רא) די אזיאטישע כאלעריע.

algid'ity *n.* (על-דזשיד'-אי-טי) קעלט, פראסט.

algif'ic *a.* (על-דזשיפ'-איק) וואס מאכט קאלט.

algif'ical *a.* (על-דזשיפ'-איק-על) ז. *algific*.

al'gist *n.* (על'-דזשיסט) איינער וואס איז א קענער אין די ים-גראזען.

al'goid *a.* (על'-גאיד) וואס קוקט אוים ווי ים גראז. ז. *Algæ*.

algolog'ical *a.* (על-גא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ים-גראזען.

algol'ogist *n.* (על-גאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון ים-גראזען.

algol'ogy *n.* (על-גאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס פערנעהמט זיך מיט די ים-גראזען.

Algon'kin *a.* (על-גאנ'-קין) וואס איז שייך צו א געוויסען אינדיאנער שבט וועלכער איז פערשפרייט אין די מזרח שטאאטען פון נארד-אמעריקא ביי די ברעגעס פון אטלאנטישען אקעאן.

Algon'quin *a.* (על-גאנ'-קין) ז. *Algonkin*.

al'gor *n.* (על'-גאר) א שטארקע קעלט, פראסט.

al'gorism *n.* (על'-גא-ריזם) די אראבישע ציפער סיסטעם [די ציפער וועלכע מיר געברויכען געוועהנליך]; אריפמעטיקא; רעכענונגס מעטהאדע.

algoris'mic *a.* (על-גא-ריז'-מיק) אריפמעטיש. ז. *algorism*.

al'gorist *n.* (על'-גא-ריסט) א קענער אין אריפמעטיקא.

algoris'tic *a.* (על-גא-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו די אראבישע ציפער.

al'gorithm *n.* (על'-גא-ריטהם) ז. *algorism*.

al'gous *a.* (על'-גאס) וואס איז אנגעפילט מיט ים-גראז; וואס בעלאנגט צו ים-גראז. ז. *Algæ*.

a'lias *n. and adv.* (איי'-לי-עס) 1. זאנסט, אנדערש; 2. א פאלשער נאמען.
2. The prisoner had different **aliases**.

al'ibi *n. and adv.* (על'-אי-באי) אנדערסוואו; אליבי [אבוועזענהייט פון דעם ארט, וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען].
When tried for burglary he was acquitted by proving an **alibi**.

al'ible *a.* (על'-איבל) נעהרענדיג; נאהרהאפט.

al'idade *n.* (על'-אי-דייד) ווינקעלמעסטער [אזא אינסטרומענט, מיט א שפאקטיוו, וועלכער ווערט געברויכט צו מעסטען ווינקלען].

al'ien *n. and a.* (אייל'-יען) פרעמד; אויסלענדיש; א פרעמדער, אויסלענדער, ניט בירגער.

alienabil'ity *n.* (אייל-יען-איי-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו ענטפרעמדען; די מעגליכקייט איבערגעטראגען צו ווערען [פון פערמעגען] פון איין פערזאן צו אן אנדערער.

al'ienable *a.* (אייל'-יען-עבל) אבגעקעהרט; אבגענייגט; וואס קען ווערען ענטפרעמדעט, וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איין פערזאן צו אן אנדערער.
Land is **alienable** according to the laws of the state.

Al'ien Act (אייל'-יען עקט) דאס געזעץ געגען פרעמדע [געזעץ געגען איינוואנדערער, וואס איז דורכגעפיהרט געווארען אין אמעריקאנעם קאנגרעס אין יאהר 1798].

al'ienage *n.* (אייל'-יען-איידזש) די אויסלענדערשאפט [דאס זיין אן אויסלענדער], די פרעמדקייט.

al'ienate *v. and a.* (אייל'-יען-אייט) ענטפרעמדען, איבערטראגען פון איין פערזאן צו אן אנדערער; דערווייטערען; ענטפרעמדעט; אבגענייגט.
He **alienates** his friends by his conduct.

al'ienated *a.* (אייל'-יען-איי-טעד) משוגע, אראב פון זינען.

aliena'tion *n.* (אייל-יען-איי'-שאן) דאס אריבערטראגען דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צו אן אנדערער; ענטפרעמדונג; אבנייגונג; משוגעת.

aliena'tion of mind (אייל-יען-איי'-שאן אוו מאינד) משוגעת, וואהנזין.

al'ienator *n.* (אייל'-יען-איי-טאר) איינער וואס דערווייטערט, וואס ענטפרעמדעט; א גנב.

Al'ien Bill (אייל'-יען ביל) פרעמדען געזעץ [א געוויסער געזעץ געגען פרעמדע אין ענגלאנד].

alienee' *n.* (אייל-יען-אי') איינער וואס נעהמט איבער ענטפרעמדעטעס אייגענטום.

al'iener *n.* (אייל'-יען-ער) דער ענטפרעמדער, דאס איבערטראגען אייגענטום פון איין פערזאן צו א צווייטער.

al'ien from (אייל'-יען פראם) אבגענייגט, פרעמד פון...
An **alien from** the truth.

al'ienism *n.* (אייל'-יען-איזם) די לעהרע און היילונג פון משוגעת; דאס געברויכען אין ריידען און שרייבען פרעמדווערטער אדער פרעמדע אויסדריקע.

al'ienist *n.* (אייל'-יען-איסט) א משוגעים-דאקטאר.

al'ien-of'fice *n.* (אייל'-יען-אפ'-אים) דאס פרעמדען ביורא.

al'ienor *n.* (אייל'-יען-אר) ז. *aliener*.

al'ienship *n.* (אייל'-יען-שיפ) די אויסלענדערשאפט [דאס זיין אן אויסלענדער].

al'ien to (אייל'-יען טו) פרעמד צו...
Luxury is **alien to** his taste.

alif'erous *a.* (ע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט פליגלען.

al'iform *a.* (על'-אי-פארם) פליגעלפערמיג; וואס האט די פארמע פון א פליגעל.

alight' *v. and a.* (ע-לאיט') אראבגעהן, אבשטייגען; ארויפגעהן; ברענען; בעלייכטען, אנצינדען; בעלייכטעט.

align' *v.* (ע-לאין') אויסשטעלען אין א גלייכע שורה; זיך אויסשטעלען אין א רייה.
The officer ordered the soldiers to **align**.

align'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) דאס אויסשטעלען אין א גלייכע שורה אדער אין א גראדע ליניע; צדדים [אין א שטרייט].

alike' *adv. and a.* (ע-לאיק') גלייך, עהנליך; אין דערזעלביגער פארם.

a'lim *n.* (א'-לים) א געלערנטער מאן ביי די מאכמעדאנער, א מאכמעדאנישער רעליגיאנס-לעהרער.

al'iment *n. and v.* (על'-אי-מענט) נאהרונג; גייסטיגע נאהרונג; בעזארגען מיט מיטעל.
Thought is the **aliment** of the mind.

alimen'tal *a.* (על-אי-מענ'-טעל) נאהרהאפט; בעזארגענדיג מיט נאהרונג.

alimen'tally *adv.* (על-אי-מענ'-טעל-אי) דורך בעזארגען מיט נאהרונג.

alimen'tariness *n.* (על-אי-מענ'-טע-רי-נעס) נאהרהאפטיגקייט.

alimen'tary *a.* (על-אי-מענ'-טע-רי) נעהרענד, נאהרהאפט, וואס געהערט צו נאהרונג.

alimen'tary canal' (על-אי-מענ'-טע-רי קע-נעל') דער דארם-קאנאל; די געדערים.

Alimentary Canal

alimenta'tion *n.* (על-אי-מענ-טיי'-שאן) נאהרהאפטיגקייט, נאהר-קראפט; ערנעהרונג.

alimen'tative *a.* (על-אי-מענ'-טע-טיוו) וואס אנבעלאנגט צו נאהרונג; נאהרהאפט.

alimen'tiveness *n.* (על-אי-מענ'-טיוו-נעס) דער זיץ פון אפעטיט [אין נערווענסיסטעם].

al'imony *n.* (על'-אי-מא-ני) אונטערשטיצונג; די שטיצע פאר לעבענסמיטעל, וואס א מאן דארף געבען זיין פרוי, ווען

ער האט זיך אבגעטיילט פון איהר, אבער ניט נע'גט.

aline' *v.* (ע-לאַין') אויסשטעלען אין א שורה; זיך אויסשטעלען אין א רייה.

aline'ment *n.* (ע-לאַינ'-מענט) דאס אויסשטעלען אין א גלייכע שורה; א גראדע ליניע צווישען צוויי פונקטען.

al'iped *n.* (על'-אי-פעד) דער פליגעלפיסיגער [א חיה וואס האט א פליהויט אויף די פיס און קען מיט זיי פליהען (ווי א פלעדערמויז)].

al'iquant *a.* (על'-אי-קהוועַנט) אליקוואנט [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער, וואס טיילט א צווייטע און עס בלייבט איבער א רעסט. צ. ב. 10 געטיילט דורך 3].
3 is an **aliquant** part of 10.

al'iquot *a.* (על'-אי-קהוואט) אליקוואט [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער וואס טיילט א צווייטע אהן א רעסט. צ. ב. 10 געטיילט דורך 5].
5 is an **aliquot** part of 10.

a'lish *a.* (איי'-ליש) עהנליך צו ביער, וואס האט א ביער געשמאק.

alist' *adv. and a.* (ע-ליסט') איינגעבויגען; גענייגט אויף א זייט [ביי א שיף].

aliun'de *adv.* (איי-לי-אנ'-די) פון אן אנדער ארט. ז. ***evidence aliunde***

alive' *adv. and a.* (ע-לאַיוו') לעבעדיג, מונטער; לעבעדיגערהייד.
Thank God! he is **alive.**

aliz'arin *n.* (ע-ליז'-ע-רין) אליזארין [אן אראנזש־רויטער שטאף, בענוצט אלס פארב].

aliz'arine *n.* (ע-ליז'-ע-רין) ז. ***alizarin***

alkales'cence *n.* (על-קע-לעס'-ענס) די נייגונג צו ווערען אלקאלי. ז. ***alkali***

alkales'cency *n.* (על-קע-לעס'-ענ-סי) ז. ***alkalescence***

alkales'cent *n. and a.* (על-קע-לעס'-ענט) וואס האט א נייגונג צו ווערען אלקאלי; אן אלקאלי פערבינדונג.

al'kali *n.* (על'-קע-לי) אלקאלי, לויג זאלץ.

alkalif'erous *a.* (על-קע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אלקאלי.

al'kalify *v.* (על'-קע-לי-פאי) מאכען פאר אן אלקאלי; בעקומען די איינגענשאפטען פון אן אלקאלי. ז. ***alcali***

alkalim'eter *n.* (על-קע-לימ'-ע-טער) אלקאלימעטער [א דינע גלעזערנע רעהרעל, וועלכע ווערט בענוצט צו מעסטען דעם פראצענט טייל פון אלקאלי אין א כעמישער לעזונג].

alkalim'etry *n.* (על-קע-לימ'-ע-טרי) דאס בעשטימען דעם פראצענט טייל פון אלקאלי אין א געוויסע כעמישע מישונג אדער לעזונג.

al'kaline *a.* (על'-קע-לין) וואס איז שייך צו אן אלקאלי; וואס איז ענטשטאנען פון אן אלקאלי.

al'kaline earths (על'-קע-לין אוירטהס) אלקאלי־ערדען [ווי מאגנעזיום, סטראנטיום א. ז. וו.].

al'kaline salts (על'-קע-לין סאלטס) אלקאלי־זאלץ, לויג־זאלץ.

alkalin'ity *n.* (על-קע-לינ'-אי-טי) די איינגענשאפט פון זיין אלקאלי.

al'kalise *v.* (על'-קע-לאיז) מאכען פאר אן אלקאלי.

alkali'zable *a.* (על-קע-לאי'-זעבל) וואס קען געמאכט ווערען פאר אן אלקאלי.

alkaliza'tion *n.* (על-קע-לי-זיי'-שאן) דאס מאכען פאר אן אלקאלי.

al'kalize *v.* (על'-קע-לאיז) ז. ***alkalise***

al'kaloid *n. and a.* (על'-קע-לאיד) וואס איז שייך צו אן אלקאלי; א געוויסע כעמישע פערבינדונג, וואס ענטהאלט אין זיך אלקאלי.

alkaloi'dal *a.* (על-קע-לאי'-דעל) וואס איז שייך צו די כעמישע פערבינדונגען וועלכע ענטהאלטען אלקאלי.

alkeken'gi *n.* (על-קע-קענ'-דזשי) דער ווינטערקארש [אזא מין פרוכט].

Al'koranist *n.* (על'-קא-רענ-איסט) איינער וואס גלויבט אין קאראן.

all *a., adv. and n.* (אהל) אלע; גאנץ; אין גאנצען; א גאנצעס.

all aboard'! (אהל ע-באורד') אלע זאלען אריינשטייגען! [אן אויסרוף אויף שיפען און באהנען].

all about' (אהל ע-באוט') איבעראל.

all absorb'ing (אהל עב-סארב'-אינג) וואס פערשלינגט אין גאנצען, וואס פערנעהמט אלעם.

all admir'ing (אהל עד-מאיר'-אינג) פול מיט בעוואונדערונג.

all advised' (אהל עד-וואיזד') גאנץ איבערלעגט.

all aground' (אהל ע-גראונד') אין זעהר א שלעכטער לאגע.

Al'lah *n.* (על'-לא) גאט [אין אראביש].

all alive' (אהל ע-לאיוו') אלע לעבען; אלע זיינען געזונד; אויפגעלעבט.

all alone' (אהל ע-לאון') עלענד; אליין; איינזאם; אונטער פיער אויגען.

all along' (אהל ע-לאנג') די גאנצע צייט, פונ'ם אנהויב ביז'ן סוף; איבעראל; דורכאוים.
I knew that **all along.**

all-amort' *a.* (אהל-ע-מארט') ז. ***alamort***

all and all (אהל ענד אהל) אין אלגעמיין, בכלל.

all and eve'ry one (אהל ענד עוו'-רי הוואן) אלע אינאיינעם.

all and sin'gular (אהל ענד סינ'-גיו-לער) אלע אהן אן אויסנאהם.

allan'toid *a.* (ע-לענ'-טאיד) וואס איז שייך צו דעם הויטזעקעל פון דער עמבריא. ז. ***allantois***

allantoi'dal *a.* (על-ענ-טאי'-דעל) ז. ***allantoid***

allan'tois *n.* (על-ענ'-טא-אים) א הויטזעקעלע וואס געפינט זיך אין די עמבריא [זרע] פון פויגעל, חיות און שרצים.

allantotox'icum *n.* (ע-לענ-טאו-טאקס'-אי-קאם) וואורשט־גיפט [אזא גיפט וואס מען געפינט אין בלוט־לעבערוואורשט].

al'la pri'ma (אל'-לא פרי'-מא) די מעטאדע פון מאלען, וואו די פארבען ווערען געלעגט אויפ'ן לייווענד אין דיקע מאסען.

all around' (אהל ע-ראונד') ארום און ארום.

all around' sports (אהל ע-ראונד' ספארטס) ספארטסמענער דורך און דורך.
They enjoyed hunting, fishing, swimming, boxing, base-ball, and the rest; in fact, they were **all around sports.**

all as (אהל עז) פונקט ווי...
They were **all as** one on this subject.

all as'pects (אהל עס'-פעקטס) אלע פרטים.

all at once (אהל עט הוואנס) מיט א מאל.

all-ato'ning *a.* (אהל-ע-טאו'-נינג) וואס איז אלעם מכפר.

allay' *n. and v.* (ע-ליי') איינשטילען; צוזאַץ, צומישונג, לינדערונג; לינדערען; אבהאלטען [פון כעס].

alla'yer *n.* (ע-ליי'-ער) דער איינשטילער; לינדערונגסמיטעל.

allay'ment *n.* (ע-ליי'-מענט) דאס שטיל אדער רוהיג ווערען; דאס רוהיג ווערען נאך א רעש.

allay' met'als (ע-ליי' מעט'-עלז) לעגירען מעטאלען [צונויפשמעלצען פערשידענע מעטאלען אין איינעם].

all bear'ing (אהל בעהר'-אינג) אלעם דולדענדיג, אלעם איבערטראגענדיג.

all but (אהל באט...) אלע אויסער...
All but one.

all but lost (אהל באט לאסט) כמעט ווי פערלארען.

all-command'ing *a.* (אהל-קא-מענד'-אינג) אלהערשענד.

all-comply'ing *a.* (אהל־קאמ-פלאי'-אינג) וואס גיט נאך אלעם.

all-compo'sing *a.* (אהל־קאמ-פאו'-זינג) וואס ערקוויקט אלעם.

all-comprehend'ing *a.* (אהל־קאמ-פרי-הענד'-אינג) אלעם אומפאסענדיג; אלעם ארומנעהמענדיג.

all-comprehen'sive *a.* (אהל־קאמ-פרי-הענ'-סיוו) ז. ***all-comprehending***

all-con'quering *a.* (אהל־קאנ'-קער-אינג) אלעם בעזיעגענדיג, אלעם איבערווינדענדיג.

all-con'scious *a.* (אהל-קאנ'-שאס) אלבעוואוסט.

all-consum'ing *a.* (אהל־קאנ-סיומ'-אינג) אלעם פערשווענדענדיג, אלעם פערצעהרענדיג.

all-creat'ing *a.* (אהל־קרי-אייט'-אינג) אלשעפפעריש.

all day (אהל דיי) א גאנצען טאג; אלטעגליך, איינפאך, פראסט.

all day horse (אהל דיי הארס) אן ארבייטספערד.

all day long (אהל דיי לאנג) א גאנצען טאג.

all-design'ing *a.* (אהל־די-זאינ'-אינג) וואס קען אלעם ערפינדען.

all-destroy'ing *a.* (אהל-די-סטראי'-אינג) וואס צושטערט אלעם.

all-devour'ing *a.* (אהל-די-וואור'-אינג) וואס פערשלינגט אלעם.

all-direc'ting *a.* (אהל-די-רעק'-טינג) וואס פיהרט אלעם אן.

all-discer'ning *a.* (אהל-די-זויר'-נינג) וואס אונטערשיידעט אלעם; וואס דרינגט אלעם דורך.

all-disgraced' *a.* (אהל־דיס-גרייסט') אין גאנצען צו שאנדע געמאכט.

all-dispens'ing *a.* (אהל־דיס-פענס'-אינג) וואס פערטיילט אלעם.

all-dread'ed *a.* (אהל־דרעד'-עד) אלגעפירכטעט; וואס שרעקט אלעמען.

all ears (אהל איערז) הערען מיט ביידע אויערען, אויפמערקזאם.

all-eat'ing *a.* (אהל־איט'-אינג) אלעם פערצעהרענד.

all-effic'ient *a.* (אהל-ע-פיש'-ענט) אלווירקענד, אלווירקזאם.

allega'tion *n.* (על-ע-גיי'-שאן) בעהויפטונג; אנגעגעבענע שטעלע [פון א שריפט אדער בוך]; דער זאץ; די ענטשולדיגונג.

allege' *v.* (ע-לעדזש') אנגעבען, ערצעהלען, בעהויפטען; בעשטעטיגען, פערזיכערען.

allege'able *a.* (ע-לעדזש'-עבל) וואס קען געבראכט ווערען אלס בעווייז, אלס בעהויפטונג.

allege'ment *n.* (ע-לעדזש'-מענט) ז. ***allegation***.

alleg'er *n.* (ע-לעדזש'-ער) דער בעהויפ־טער; דער וואס ציטירט א שטעלע פון א שריפט.

alle'giance *n.* (ע-לי'-דזשענס) אי־בערגעבענהייט, טרייהייט [פון א בירגער צו זיין פאטערלאנד אדער פון א קעניג צו זיין פאלק].

I pledge **allegiance** to my flag and to the Republic for which it stands.

alle'giant *a.* and *n.* (ע-לי'-דזשענט) לאיאל, טריי, איבערגעבען; א לאיאלער אדער טרייער בירגער.

allegor'ic *a.* (על-אי-גאר'-איק) אלעגא־ריש [בדרך משל, אין א פערשטעלטער שפראך, בלשון סגי נהור].

allegor'ical *a.* (על-אי-גאר'-איק-על) ז. ***allegoric***.

allegor'ically *adv.* (על-אי-גאר'-איק-על-אי) אלעגאריש; פערשטעלטערהייד; בדרך משל.

allegor'icalness *n.* (על-אי-גאר'-איק-על-נעס) די אלעגארישע אייגענשאפט; דאס ריידען בדרך משל.

allegorisa'tion *n.* (על-אי-גאר-אי-זיי'-שאן) דאס אלעגאריזירען, דאס ריידען מיט משלים.

al'legoriser *n.* (על'-אי-גא-ראי-זער) אלעגאריסט, איינער וואס רעדט מיט משלים.

allegoriza'tion *n.* (על-אי-גאר-אי-זיי'-שאן) ז. ***allegorisation***.

al'legorize *v.* (על'-אי-גאר-איז) אלעגא־ריזירען, פערשטעלען מיט משלים.

al'legorizer *n.* (על'-אי-גא-ראי-זער) ז. ***allegoriser***.

al'legory *n.* (על'-אי-גא-רי) די אלעגא־ריע, משל; לשון סגי נהור, פערשטעלטע שפראך.

allegret'to *n.* and *a.* (על-לע-גרעט'-טאו) אן אלעגרעטא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר א שטיק, וואס ווערט גע־שפיעלט אין א צימליך שנעלען טעמפא, אבער ניט אזוי שנעל ווי אלעגרא]; שנעל.

alle'gro *n.* and *a.* (על-ליי'-גרא) אן אלעגרא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר א שטיק וואס ווערט געשפיעלט אין א שנע־לער טעמפא]; שנעל, לעבהאפט [אין מו־זיק].

allelu'ia *int.* (על-ע-לו'-יא) הללויה! לויבט גאט!

all-end'ing *a.* (אהל־ענד'-אינג) אלעס בעענדיגענדיג.

all-enraged' *a.* (אהל־ען-ריידזשד') אין גאנצען אנגעצונדען פון כעס.

alle'viate *v.* (ע-לי'-ווי-אייט) דערלייכ־טערן; לינדערען; פערגרינגערען.

To **alleviate** pain is the duty of the physician.

allevia'tion *n.* (ע-לי-ווי-איי'-שאן) דערלייכטערונג; לינדערונג; פערגרינגע־רונג.

alle'viative *n.* and *a.* (ע-לי'-ווי-ע-טיוו) דערלייכטערענדיג, לינדערענדיג, בע־רוהיגענדיג; לינדערונגס־מיטעל, דערלייכ־טערונגס־מיטעל

alle'viator *n.* (ע-לי'-ווי-איי-טאר) איי־נער וואס פערלייכטערט, פערגרינגערט.

alle'viatory *a.* (ע-לי'-ווי-איי-טא-רי) וואס פערלייכטערט, וואס פערגרינגערט.

al'ley *n.* (על'-אי) אלעע [דורכגאנג צווישען צוויי שורות בוימער]; דורכ־גאנג; געסעל, הינטער־געסעל; א גרויסע שפיעל־באל [ראס].

al'leyed *a.* (על'-איד) ווי אן אלעע; אויסגעשטעלט ווי אן אלעע.

al'leyway *n.* (על'-אי-הוויי) א געסעל.

All'-fa'ther *n.* (אהל'-פא'-טהער) דער פאטער פון אלע [גאט].

all-fired *adv.* and *a.* (אהל־פאירד) גאנץ געוואלטיג, ריעזיג; אויסערארדענט־ליך [גרוים אדער פיעל].

all flesh (אהל פלעש) 1. אין גאנצען פון פלייש; 2. אלע לעבעדיגע בעשעפע־נישען.

1. He is **all flesh** and no muscles. 2. And God said: "The end of **all flesh** is come before me."

All Fools' day (אהל פוהלז דיי) דער ערשטער אפריל [ווען עס איז די מאדע איינער דעם אנדערען אבצונארען].

all-forgiv'ing *a.* (אהל־פאר-גיוו'-אינג) אלפערגעבענד.

all-giv'er *n.* (אהל־גיוו'-ער) דער אלגע־בינגער.

all hail (אהל הייל) עס לעבע!

Allhal'lowmas *n.* (אהל-העל'-א-מעס) אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב].

All-hal'lown *n.* (אהל־העל'-און) די צייט פון דעם יום טוב פון אלע הייליגע.

All-hal'lows *n.* (אהל־העל'-אוז) ז. ***Allhallowmas***.

Allhal'low-tide *n.* (אהל-העל'-או-טאיד) יום טוב פון אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב לכבוד די הייליגע— 1־טער נאוועמבער]; די צייט נאהענט פאר דיעזען יום טוב.

all hands ahoy'! (אהל הענדז ע-האי') אלע אויפ'ן שיף־דעק ארויף! אלע הענד הויך! [קאמאנדא־רוף אין דער פלאטע].

all hands aloft'! (אהל הענדז ע-לאפט') ז. ***all hands ahoy***.

all-hap'py *a.* (אהל־העפ'-אי) פאלקא־מען גליקליך.

allheal *n.* (אהל־היעל) דאס וואונד־קרויט [א נאמען פון א געוויסער פלאנצע].

all help'ing *a.* (אהל העלפ'-אינג) אל־העלפענד [וואס העלפט יעדען].

all-hid' *n.* (אהל-היד') בעהעלטעניש [א מין קינדער־שפיעל].

all-hi'ding *a.* (אהל־האי'-דינג) אלעס פערבארגענדיג.

all-ho'ly *a.* (אהל-האו'-לי) אלהייליג.

all-hon'ored *a.* (אהל־אנ'-ארד) פון אלעמען געעהרט.

alli'able *a.* (ע-לאי'-עבל) וואס קען אריינטרעטען אין א בונד; וואס קען פעראייניגט ווערען אין א בונד.

allia'ceous *a.* (על-אי-איי'-שיאס) קנא־בעלארטיג.

alli'ance *n.* and *v.* (ע-לאי'-ענס) א בונד, פעראייניגונג; פערוואנדשאפט; פערבינ־דען.

allied' *a.* (ע-לאיד') בעהעפט; פעראיי־ניגט.

England and France were **allied** together against Germany.

allied' by blood (ע-לאיד' באי בלאד) בלוטספערוואנדט; אייגען בלוט און פלייש.

alliga'tion *n.* (על-אי-גיי'-שאן) פער־בינדונג, פערקניפונג.

al'ligator *n.* (על'-אי גיי-טאר) אמערי־קאנישער קראקאדיל.

Alligator

al'ligator-ter'rapin *n.* (על'-אי-גיי-טאר-טער'-ע-פין) די ריעזען־טשערע־פאכע.

Aligator-terrapin

allign' *v.* (ע-לאין') ז. ***aline***.

allign'ment *n.* (ע-לאין'-מענט) ז. ***alignment***.

all-impor'tant *a.* (אהל-אים-פאר'-טענט) גאנץ בעזאנדערס וויכטיג.

all-impos'sible *a.* (אהל-אים-פאס'-איבל) גאנץ אונמעגליך.

all in all (אהל אין אהל) אלעס אין גאנצען גענומען.

Taken **all in all**, I prefer a middle course.

all in buff (אהל אין באף) גאנץ נא־קעט.

all in flame (אהל אין פליים) גאנץ אין פלאמען; ליידענשאפטליך, היציג.

all-inter'preting *a.* (אהל-אינ-טויר'-פרעט-אינג) אלעס ערקלערענדיג.

allit'eral *a.* (ע-ליט'-ער-על) וואס האט א ווידערהאלונג פון זעלבען קלאנג אדער אות אין אנפאנג פון א רייה נאכפאל־גענדע ווערטער.

allit'erate *v.* (ע-ליט'-ע-רייט) ווידער־האלען דעמזעלביגען קלאנג אדער בוכ־שטאב אין א רייה פון נאכפאלגענדע ווערטער. ז. ***alliteration***.

allitera'tion *n.* (ע-ליט-ער-איי'-שאן) אליטעראציאן [דאס איבער'חזר'ען זיך פון אן אות אדער קלאנג אין אנפאנג פון עטליכע נאכפאלגענדע ווערטער. צ. ב. ויציב ונכון, וקים, וישר א. ז. וו:].

allit'erative *a.* (ע-ליט-ער-איי-טיוו) ז. ***alliteral***.

allit'eratively *adv.* (ע-ליט'-ע-ריי-טיוו-לי) אין דער פארם פון ווידערהאלען דעמזעלבען קלאנג אדער בוכשטאב אין אנפאנג פון א רייה נאכפאלגענדע ווער־טער.

allit'erativeness *n.* (ע-ליט'-ע-ריי-טיוו-נעס) דאס האבען די פארם פון אי־ליטעראציאן. ז. ***alliteration***.

allit'erator *n* (ע-ליט-ע-ריי-טאר) איינער וואס שרייבט מיט אליטעראציא־נען. ז. ***alliteration***.

all-kind' *a.* (אהל־קאינד') אלגוטיג.

all kinds of... (אהל קאינדז אוו) אלערליי, פערשיעדענע.

all-know'ing *a.* (אהל-נאו'-אינג) אל=
ווויסענד.

all-li'censed *a.* (אהל-לאי'-סענסט)
װאס האט דאס רעכט אויף אלעס.

all-lov'ing *a.* (אהל-לאװ'-אינג) אלליע=
בענד.

all-ma'king *a.* (אהל-מײ'-קינג) אלשא=
פענד.

all man'ner of (אהל מענ'-ער אװ)
אלערליי.

all-matur'ing *a.* (אהל-מע-טיור'-אינג)
װאס מאכט אלעס צײטיג.

all-mer'ciful *a.* (אהל-מױר'-סי-פול)
אלבארמהערציג.

all'ness *n.* (אהל'-נעס); אלגעמײנהײט;
פאלשטענדיגקײט; גאנצקײט.

all night (אהל נאיט). די גאנצע נאכט.

all-obey'ing *a.* (אהל-א-בײ'-אינג) װאס
אלע געהארכען איהם.

all-obliv'ious *a.* (אהל-אב-ליװ'-אי-אס)
װאס מאכט אלעס פערגעסען.

al'locate *v.* (על'-א-קײט) 1. אויסטײלען,
בעשטימען; 2. בעשטימען דעם ארט.
1. To allocate the poor-fund. 2. To allocate the scene of the crime.

alloca'tion *n.* (על-א-קײ'-שאן) די בע=
שטימונג, אויסטײלונג, חלוקה.

alloca'tur *n.* (על-א-קײ'-טיור) א צו=
שטימונג פון א ריכטער אויף א געזעצלי=
כען בעפעהל; די גערעכטליכע קאסטענבע=
שטײניגונג.

allochromat'ic *a.* (על-א-קרא-מעט'-
איק) װאס איז שײך צו ענדערונג אין קא=
ליר.

alloch'roous *a.* (על-לאק'-רא-אס) פון
פערשיעדענע קאלירען.

allocu'tion *n.* (על-אק-יו'-שאן) א פײ=
ערליכע רעדע; ספּעציעל א רעדע פון א
קײזער אדער גענעראל צו די זעלנער; א
רעדע פון א קאטױלישען פריסטער אין
קירך.

allo'dial *n. and a.* (ע-לאו'-די-על)
פרײ פון אבצאהלונגען אדער דיענסט
[װעגען לאנד=אײגענטום]; אונאבהענגיג
פון א פעאדאל אדער פריץ; ערד=אײגענ=
טום װאס איז פרײ פון אבצאהלונגען צו
א פריץ אדער פעאדאל.

allo'dialism *n.* (ע-לאו'-די-על-איזם)
די סיסטעם פון לאנד=בעזיץ װאס איז ניט
אונטערװארפען מיט אבצאהלונגען צו
פריצים [דער געגענזאץ פון פעאדאליזם].

allo'dialist *n.* (ע-לאו'-די-על-איסט)
אײנער װאס בעזיצט לאנד װאס איז פרײ
פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פע=
אדאל.

allodial'ity *n.* (ע-לאו-די-על'-אי-טי)
דאס זײן פרײ אדער אונאבהענגיג פון און
איבערהאר [װעגען לאנד=אײגענטום].

allo'dial lands (ע-לאו'-די-על לענדז)
לאנד װאס געהערט פאלשטענדיג צום אײ=
גענטימער; גע'ירש'עט לאנד.

allo'dially *adv.* (ע-לאו'-די-על-אי) אין
בעצוג צו א שטיק לאנד װאס בעלאנגט
גענצליך צום בעזיצער.

allodifica'tion *n.* (ע-לאד-אי-פי-קײ'-
שאן) דאס פערװאנדלען די פעאדאלע סיס=
טעם פון לאנד=אײגענטום אין א פרײע און
אונאבהענגיגע.

allo'dium *n.* (ע-לאו'-די-אם) דאס פאל=
קאמענע בעזיץ אדער אײגענטום פון
לאנד; א שטיק לאנד װאס בעלאנגט גענצ=
ליך צום בעזיצער.

all of a sud'den (אהל אװ ע סאדן)
גאנץ אונערװארטעט, פלעצליך.

all of us (אהל אװ אס) מיר אלע.

al'lograph *n.* (על'-א-גרעף) אן אבמאך
װאס איז ניט געשריבען מיט דער האנד=
שריפט פון קײנע פון דיא צװײ צדדים.

allomor'phic *a.* (על-א-מאר'-פיק)
אלאמארפיש, װאס בעזיצט די אײגענ=
שאפט פון אלאמארפיזם.
ז. *allomorphism*.

allomor'phism *n.* (על-א-מאר'-פיזם)
אלאמארפיזם, די אײגענשאפט װאס געװי=
סע שטאפען בעזיצען צו ענדערען זײער
פארם און דערבײ ניט ענדערען זײער צו=
נויפזעצונג אדער נאטור.

all one (אהל װואן) אלץ אײנס.
It is all one to me whether I do it one way or another.

allonge' *n.* (ע-לאנדזש') דער שטױס
מיט א שװערד בײם פעכטען; לײפשנור
[א לאנגע שנור װאס װערט אנגעבונדען
צו א פערד, װען מען לערענט עם לױ=
פען אין דער רונד]; א שטיקעל פאפּיער
װאס װערט צוגעקלעפּט צו א טשעק אדער
װעקסעל אונטערצושרײבען דעם נאמען,
װען עס איז שױן מעהר קײן פּלאץ ניטא
אויף דעם װעקסעל גופא.

allonge' wig (ע-לאנדזש' װיג) א
לאנגער גרױסער פּארוק װאס מען האט
געטראגען אין די צײטען פון לואים דעם
14טען אין פראנקרײך.

al'lopath *n.* (על'-א-פעטה) אלאפּאט
[אײנער װאס האלט פון דער אלאפּאטישער
מעטאדע אין הײלען]. ז. *allopathy*.

allopathet'ically *adv.* (על-א-פע-
טהעט'-אי-קעל-אי) אױף אן אלאפּאטישען
אופן.

allopath'ic *a.* (על-א-פעטה'-איק) אלא=
פּאטיש.

allopath'ically *adv.* (על-א-פעטה'-
אי-קעל-אי) אױף אן אלאפּאטישען אופן.

allop'athist *n.* (ע-לאפּ'-ע-טהיסט)
ז. *allopath*.

allop'athy *n.* (ע-לאפּ'-ע-טהי) אלאפּא=
טיע [די מאדערנע מעדיצינישע סיסטעם
פון הײלען קראנקהײטען אין געגענזאץ צו
האמעאפּאטיע]. ז. *homeopathy*.

al'lophyle *n.* (על'-א-פיל) א פרעמדער;
אײנער װאס געהערט צו אן אנדער ראסע
אדער שטאם.

allophyl'ian *n. and a.* (על-א-פיל'-
אי-ען) פון א פרעמדער ראסע; פרעמד;
אײנער װאס געהערט צו א פרעמדער רא=
סע אדער שטאם.

allophyl'ic *a.* (על-א-פיל'-איק) װאס
איז פון א פרעמדער ראסע; פרעמד.

allot' *v.* (ע-לאט') בעװױ=
אויסטײלען; בעשטימען פאר אימעצען; געבען
יעדערען זײן טײל; אויספּלעטען [דורך
א גורל].

allot'ment *n.* (ע-לאט'-מענט) צוטײלונג;
טײל; אנטײל; אויספלעטונג [דורך גורל],
א פּלעט.

allot'ment certif'icate (ע-לאט'-
מענט סויר-טיפ'-אי-קײט) א דאקומענט
װעגען די פּרטים פון אקציעס, װאס װערט
ארױסגעגעבען פון אן אקציען=קאמפּאניע
צו א פּערזאן װאס װיל קױפען אקציעס.

allot'ment note (ע-לאט'-מענט נאוט)
אן אונטערגעצײכענטער דאקומענט װאס א
מאטראז גיט ארױס דעם שיף=אײגענטי=
מער אדער פערװאלטער, אז ער זאל, אין
דער צײט װאס ער װעט זײן אויף דער
רײזע, אויסצאהלען א טײל פון זײנע
שכירות צו זײנע עלטערען, פרוי אדער
אנדער פערזאן.

allot'ment of land (ע-לאט'-מענט אװ
לענד) דאס פערשרײבען אדער בעשטי=
מען די טײלען לאנד װאס יעדער בעקומט
בײ דער צוטײלונג פון קהל'שען לאנד.

allot'ment sys'tem (ע-לאט'-מענט
סיס'-טעם) די סיסטעם פון צוטײלען פעל=
דער אין קלענערע טײלען צװישען לאנד=
ארבײטער אז זײ זאלען זײ בעארבײטען
אויף זײער אײגענער רעכנונג.

allot'rious *a.* (ע-לאט'-רי-אס) װאס
בעלאנגט צו אן אנדערען; פרעמד.

al'lotrope *n.* (על'-א-טראופ) אײנע פון
די פארמען װאס אן אלאטראפּישער שטאף
נעהמט אן. ז. *allotropy*.
The diamond is an allotrope of carbon.

allotrop'ic *a.* (על-א-טראפּ'-איק) אלא=
טראפּיש. ז. *allotropy*.

allotrop'ical *a.* (על-א-טראפּ'-אי-
קעל) ז. *allotropic*.

allotrop'ically *adv.* (על-א-טראפּ'-אי-
קעל-אי) אויף אן אלאטראפּישען אופן.

allot'ropism *n.* (ע-לאט'-רא-פיזם)
אלאטראפּישע ענדערונגען.

allot'ropy *n.* (ע-לאט'-רא-פי-) אלאטרא=
פּיע [די אײגענשאפט פון געװיסע שטאפען
צו עקזיסטירען אין פערשיעדענע פארמען
ניט ענדערענדיג זײער כעמישע צוזאמענ=
זעצונג. צ. ב. קױהלען, דימאנט און גרא=
פיט איז אײן און דערזעלביגער שטאף אין
פערשיעדענע פארמען]; ארט, פארם.

allot'table *a.* (ע-לאט'-עבל) װאס קען
פערטײלט אדער צוטײלט װערען; װאס
קען אויסגעפלעט װערען.

allottee' *n.* (ע-לא-טיע') אײנער װאס
האט בעקומען א טײל.

all o'ver (אהל או'-װער) אלעס איז פאר=
איבער; אומעטום, גאנץ און גאר.

all o'ver ears in debt (אהל או'-װער
איערז אין דעט) פערשולדיגט ביז אי=
בער די אויערען; אין חובות איבער'ן
קאפּ.

all-o'verish *a.* (אהל-או'-װער-איש) ניט
אין גאנצען געזונד; ניט גאנץ מונטער.

all-o'verishness *n.* (אהל-או'-װער-
איש-נעס) דאס פיהלען זיך שלעכט, ניט
בעקװעם.

all o'ver town (אהל או'-װער טאון)
איבער דער גאנצער שטאדט.

all o'ver with (אהל או'-װער הװיטה)
אבגעטהאן; פארטיג; געענדיגט.
It is all over with their friendship.

allow' *v.* (ע-לאו') ערלױבען, בעװיליגען;
בערעכטיגען; צוגעבען; בעשטימען; אב=
רעכענען, אבציהען.

allow'able *a.* (ע-לאו'-עבל) צולעסיג,
ערלױבט, רעכטמעסיג.

allow'ableness *n.* (ע-לאו'-עבל-נעס)
צולעסיגקײט; רעכטמעסיגקײט; ערלױב=
ניס.

allow'ably *adv.* (ע-לאו'-עב-לי) צולעסיג,
ערלױבט, ריכטיג, רעכטמעסיג.

allow' a main'tenance (ע-לאו' ע
מײנ'-טענ-ענס) געבען חיונה.

allow'ance *n.* (ע-לאו'-ענס) 1. טאשען=
געלד, הוצאה; טײל; 2. פּערגיטיגונג,
ענטשעדיגונג, ראבאט.
1. The school boy receives a weekly allowance from his parents. 2. The bill deducted an allowance for the damaged goods.

allow'ance in weight (ע-לאו'-ענס
אין הװײט) א הכרעה אויף דער װאג.

allow' a sum for leak'age (ע-לאו'
ע סאם פאר ליק'-איידזש) אברעכענען א
סומע פאר אײנפּאל [פּחת] אין װאג און
אין מאס.

allowed fool *n.* (ע-לאוד פוהל) א
יוטה מפורסם.

allow'edly *adv.* (ע-לאו'-עד-לי) צו־געסיג.

allowed' to be pret'ty (ע-לאוד' טו בי פריט'-אי) אנערקענט געווארען אלס שעהן.

allow'er *n.* (ע-לאו'-ער) איינער וואס ערלויבט אדער בעוויליגט.

allow'ing for (ע-לאו'-אינג פאר) בעד ריקזיכטיגען, בריינגען אין רעכענונג.

alloy' *n.* (ע-לאי') 1. לעגירונג, צוזאמענ־שמעלצונג פון פערשיעדענע מעטאלען; דער פראצענטערער מעטאל אין דער צוזא־מענשמעלצונג; 2. ביימישונג, פערשלעכ־טערונג.

1. Gold coins of the United States contain 10 per cent. alloy. 2. No joy without alloy.

alloy'age *n.* (ע-לאי'-איידזש) לעגירונג, ביימישונג. ז. *alloy*.

alloy'-bal'ance *n.* (ע-לאי'-בעל'-ענס) אזא וואג־שאל צו וועגען מעטאלען.

all-per'fect *a.* (אהל־פויר'-פעקט) העכסט פאלקאמען; גאנץ אויסגעצייכענט.

all-per'fectness *n.* (אהל־פויר'-פעקט-נעס) די העכסטע פאלקאמענהייט.

all-perva'ding *a.* (אהל-פויר-וויי'-דינג) אלדורכדרינגענד; אלעס דורכפאר־שענדיג.

all-pier'cing *a.* (אהל-פיער'-סינג) אלעס דורכבויערענדיג; אלדורכדרינגענד.

all-pow'erful *a.* (אהל־פאו'-ער-פול) אלמעכטיג.

all-praised' *a.* (אהל־פרייזד') אלגע־ריהמט, אלגעלויבט.

all right (אהל ראיט) אין בעסטער ארדנונג; גוט ארום און ארום; פיין, גוט; גאנץ רעכט! שוין גוט!

He is all right!

all-round *a.* (אהל-ראונד) אלזייטיג, אין אלע הינזיכטען.

He is an all-round business man.

all-rul'ing *a.* (אהל־רול'-אינג) אלהער־שענד.

All'-saints *n.* (אהל'-סיינטס) אלע היי־ליגע [א קריסטליכער יום טוב דעם 1טען נאוועמבער].

all-see'ing *a.* (אהל-סי'-אינג) אלזע־הענד.

all-shunned' *a.* (אהל-שאנד') פון אלע־מען אויסגעמידען.

all sorts of (אהל סארטס אוו) 1. אלע מינים; 2. פארטרעפליך, זעהר טיכטיג; מיט אלע מעלות.

1. In his store one can buy all sorts of goods. 2. He is all sorts of a man: a musician, a lawyer, a business man.

All'-souls *n.* (אהל'-סאולז) אלערזעעלען [א קאטוילישער יום טוב דעם 2טען נא־וועמבער].

all'spice *n.* (אהל'-ספאיס) פימענט, ענג־לישער פעפער; ענגעל־געווירץ.

all'spice-tree *n.* (אהל'-ספאיס-טריע) דער פימענט־בוים, דער ענגעל־געווירץ־בוים.

all-suffic'iency *n.* (אהל־סאפ-איש'-ענ-סי) די גרעסטע פאלקאמענהייט.

all-suffic'ient *a.* (אהל־סאפ-איש'-ענט) פאלקאמען.

all's well (אהלז הוועל) אלעס איז אין ארדנונג; אלעס גוט.

All's well that ends well.

all talk and no cider (אהל טאהק ענד נאו סאי-דער) א סך גערעדט און גאר נישט אויפגעטהאן; א סך גערעדט און גארנישט געזאגט.

all-tell'ing *a.* (אהל-טעל'-אינג) אלעס ערצעהלענדיג.

all that (אהל טהעט) און דאסגלייכען.

all that time (אהל טהעט טאים) פאר דער גאנצער צייט.

all the bet'ter (אהל טהי בעט'-ער) דעסטא בעסער.

The earlier he comes, all the better for him.

all the rage (אהל טהי ריידזש) שטארק אין דער מאדע, פאפולער.

all there (אהל טהער) פיין, טיכטיג, ער־שטער זארט.

all the same (אהל טהי סיים) אלץ איינס; סאי־ווי־סאי.

Rain or shine, I shall go all the same.

all the time (אהל טהי טאים) שטענדיג, אימער.

I can enjoy myself all the time.

all the town (אהל טהי טאון) די גאנצע שטאדט, די גאנצע בעפעלקערונג פון שטאדט.

all the world (אהל טהי הווירלד) די גאנצע וועלט, יעדער איינער.

all the year (אהל טהי ייר) דאס גאנ־צע יאהר.

all things (אהל טהינגז) אלעס.

All things work together for good.

all-told (אהל-טאולד) אלעס אריינגערע־כענט; צוזאמען.

All told, there were ten of us.

all to one (אהל טו הוואן) אלע געגען איינעם.

all to pie'ces (אהל טו פיע'-סעז) 1. א תל מאכען, אין גאנצען צוקלאפען; 2. אויס־געשפיעלט.

1. I beat him all to pieces. 2. He went all to pieces from overwork.

all to smash (אהל טו סמעש) קאפוט, א תל.

allude' *v.* (ע-ליוד') נעבען אן אנצוהע־רעניש; אנווייזען, מרמז זיין; בעציהען זיך אויף עטוואס.

In his talk he alluded to his trip to Europe.

allud'ing to (ע-ליוד'-אינג טו) מיט א הינדייטונג (רמז).

al'lum *n.* (על'-אם). [אזא זאלץ] אלוין.

al'lumette *n.* (על'-יו-מעט) א צינד־העלצעל, א שוועבעלע.

allu'miner *n.* (ע-ליו'-מינ-ער) מאלער, קאלירער.

allu'minor *n.* (ע-ליו'-מי-נאר) ז. *alluminer*.

all up with (אהל אפ הווימה) אלעס געענדיגט.

The doctors declared that it was all up with him.

allure' *v.* (ע-ליור') פערפיהר־צוציהען; פערנארען; רייצען.

Many people are allured by false statements, into buying things on installments.

allure' forth (ע-ליור' פאורטה) צוצי־הען; פערפיהרען, פערנארען; ארויסרופען־רען.

allure'ment *n.* (ע-ליור'-מענט) צוצי־הונג; פערפיהרונג; פערנארונג.

allur'er *n.* (ע-ליור'-ער) צוציהער; פערפיהרער; פערנארער.

allur'ing *a.* (ע-ליור'-אינג) רייצענדיג, פערפיהרענדיג, צוציהענדיג, פערנארענדיג.

allur'ingly *adv.* (ע-ליור'-אינג-לי) פערפיהרעריש.

allur'ingness *n.* (ע-ליור'-אינג-נעס) די צוציהונג; דאס זיין פערפיהרעריש, צו־ציהענד.

allu'sion *n.* (ע-ליו'-זשאן) הינדייטונג, רמז.

Shakespeare's plays contain many allusions to English customs.

allu'sive *a.* (ע-ליו'-סיוו) הינדייטענד, מרמז זייענדיג.

allu'sively *adv.* (ע-ליו'-סיוו-לי) מיט א רמז; דורך הינדייטונג, ברמיזה.

allu'siveness *n.* (ע-ליו'-סיוו-נעס) די ארט פון הינדייטען, דאס מרמז זיין הינדייטען.

allu'sory *a.* (ע-ליו'-סא-רי) הינדייטענד, מרמז זייענדיג.

allu'vial *a.* (ע-ליו'-ווי-על) אנגעטראגען דורך א פערפלייצונג.

allu'vial depos'its (ע-ליו'-ווי-על דע-פאז'-איטס).

alluvial formations ז.

allu'vial forma'tions *n.* (ע-ליו'-ווי-על פאר-מיי'-שאנז) אנגעטראגענע ערד, זאמד, פלאנצען א. ד. ג. דורך א פער־פלייצונג.

allu'vial soil (ע-ליו'-ווי-על סאיל) פערפלייצטעם לאנד, לאנד וואס א פער־פלייצונג האט דארויף אנגעטראגען בלאטע, זאמד, פלאנצען א. ד. ג.

allu'vian *a.* (ע-ליו'-ווי-ען) ז. *alluvial*.

allu'vion *n.* (ע-ליו'-ווי-אן) פערפליי־צונג; אנגעטראגענע דורך פערפלייצונג ערד, זאמד, שטיינער א. ד. ג.

allu'vious *a.* (ע-ליו'-ווי-אס) ז. *alluvial*.

allu'vium *n.* (ע-ליו'-ווי-אם) בלאטע, זאמד, שטיינדלעך א. ד. ג. פערטראגענע און איבערגעלאזען פון א פערפלייצונג.

all-watched' *a.* (אהל־הוואטשט') אויפ־געוועזען, דורכגעוואכט [א נאכט].

all-wise' *a.* (אהל-הוואיז') אלערקליג־סטער.

all-wor'shiped *a.* (אהל־הוואיר'-שיפט) פון אלעמען פערעהרט.

all-wor'thy *a.* (אהל־הוואיר'-טהי) זעהר ווירדיג, זעהר געאכטעט.

ally' *n. and v.* (ע-לאי') בונדסגענאסע, איינער מיט וועמען מען פערבינדעט זיך; פערבינדען, פעראייניגען.

al'ma *n.* (על'-מא) אן עגיפטישע זינגע־רין און טענצערין.

Al'macks *n.* (אל'-מעקס) א געוויסער זאל אין לאנדאן, וואו עס פלעגען פאר־קומען אריסטאקראטישע בעלער.

almadi'a *n.* (על-מע-די'-ע) אן אפריקא־נישע קליינע שיפעל פון בוים־קארע; א שנעלע זעגעל־שיף אין מזרח־אינדיען.

Al'magest *n.* (על'-מע-דזשעסט) א בע־ריהמטער אלטער בוך, וואס ענטהאלט אמאליגע אלטע אסטראנאמישע טעאריען.

alma'gra *n.* (על-מיי'-גרע) שפאנישער ברוינרויט [אזא מעטאל].

al'ma ma'ter (אל'-מא מא'-טער) דער בילדונגס אנשטאלט וואו מען האט געגא־סען א בילדונג [מייסטענס געברויכט נור פאר אן אוניווערזיטעט].

al'manac *n.* (אהל'-מע-נעק) קאלענדאר, לוח.

al'manac-ma'ker *n.* (אהל'-מע-נעק-מיי'-קער) א לוח־מאכער.

al'mandin *n.* (על'-מענ-דין) אלמאנ־דין [א מין רויטער עדעלשטיין אין אזיען]. ז. *almandine*.

al'mandine *n.* (על'-מענ-דין) אזא טייערער שטיין פון רויטליכען קאליר אין פערשיעדענע שאטירונגען.

ז. איל. *"Gems"*

almigh'tiness *n.* (אהל-מאי'-טי-נעס) אלמעכטיגקייט.

almigh'ty *a.* (אהל-מאי'-טי) אלמעכטיג.

Almigh'ty *n.* (אהל-מאי'-טי) דער אל־מעכטיגער גאט.

almigh'ty dol'lar (אהל-מאי'-טי דאל'-ער) דער אלמעכטיגער דאלער.

al'mond *n.* (א'-מאנד) ; א מאנדעל עטוואס וואס האט די פארמע פון א מאנ= דעל.

Almond

al'mond-cake *n.* (א'-מאנד-קייק) דאס נאכגעבליבענע פון מאנדלען ווען עס ווערט פון זיי ארויסגעדריקט דאס אויל.

al'mond-eyes *n.* (א'-מאנד-איז) מאנ דעלפערמיגע אויגען [ווי עס האבען די כינעזער].

Chinamen have **almond-eyes.**

al'mond-fur'nace *n.* -'א'-מאנד-פויר) נייס) א שמעלץ=אויוועז.

al'mond-milk *n.* (א'-מאנד-מילק) מאנ= דעל=מילך.

al'mond-oil *n.* (א'-מאנד-איל) מאנדעל= אויל.

al'mond-paste *n.* (א'-מאנד-פייסט) א קאסמעטישער פראדוקט. וואס בעשטעהט פון א צוזאמענמישונג פון ביטערע מאנדלען, וויסעל פון אן איי, רויז=וואסער און ספי= ריטוס. ווערט בענוצט אלס א מיטעל וייך צו מאכען די הויט.

al'mond-soap *n.* (א'-מאנד-סאופ) מאנ= דעל=זייף.

al'monds of the throat (א'-מאנדז אוו טהי טהראוט) האלז=מאנדלען [דרי= זען].

al'mond-tree *n.* (א'-מאנד-טריע) א מאנדעל=בוים.

al'moner *n.* (על'-מאנ-ער) נדבות אויס= טהיילער.

al'monership *n.* (על'-מאנ-ער-שיפ) דאס אמט פון א נדבות=אויסטיילער.

al'monry *n.* (על'-מאנ-רי) א הויז וואו מען טיילט נדבות; אן ארעמהויז [הקדש].

al'most *adv.* (אהל'-מאוסט) ביי= פאסט, נאהע, כמעט.

alms *n.* (אהמז) נדבה, נדבות.

alms'-bag *n.* (אהמז'-בעג) א שעהן זע= קעל מיט וועלכען מען געהט קלייבען נדבות אין א קירך אין דער צייט פון גאטעס=דיענסט.

alms'-box *n.* (אהמז'-באקס) א צדקה פוש= קע.

alms'-chest *n.* (אהמז'-טשעסט) ז. *alms-box*

alms'-deed (אהמז'-דיעד) א וואהלטהאט.

alms'-dish *n.* (אהמז'-דיש) אזא פער= ציערטער טעלער אין א קירך אין וועלכען מען שיט אריין די נדבות וואס מען האט געזאמעלט אין דער צייט פון גאטעס= דיענסט.

alms'-drink *n.* (אהמז'-דרינק) א נדבה= טרונק, שיריים פאר ארימע לייט.

alms'-folk *n.* (אהמז'-פאוק) פערזאנען וועלכע ווערען געשטיצט מיט נדבות.

alms'giver *n.* (אהמז'-גיוו-ער) א בעל צדקה.

alms'giving *n.* (אהמז'-גיוו-אינג) צדקה.

alms'house *n.* (אהמז'-האוס) ארעמהויז [הקדש].

alms'man *n.* (אהמז'-מען) א בעטלער.

al'mug *n.* (על'-מאג) דאס האלץ וואס חירום האט געבראכט פון אופיר צו מאכען די בעפוצונגען פון בית המקדש און מוזי= קאלישע אינסטרומענטען [עצי אלמוגים].

al'nage *n.* (על'-ניידזש) דאס מעסטען מיט אן אייל [עלע], בעזאנדערס דאס מעסטען מיט'ן אייל געוואנד אין דעם צאל=אמט [טאמאזשנע] פאר דעם צוועק פון גרענעץ=אבצאהל.

al'nage du'ties (על'-ניידזש דיו'-טיעז) גרענעץ=אבצאהל אויף וואלען=שטאף פער אייל [עלע], אמאל אין ענגלאנד.

al'oe *n.* (על'-או) אלאי, אלאענבוים [א בוים, וואס זיינע בלעטער האבען א בי= טערען זאפט, וועלכען מען ברויכט פאר רפואות — וואקסט אין אפריקא].

Aloes

al'oes *n.* (על'-אוז) אלאענזאפט [א בי= טערער פעכיגער שטאף געמאכט פון אלא= ענבלעטער און בענוצט אלס א רפואה].

al'oes-wood *n.* (על'-אוז-הוואוד) אלא= ענהאלץ.

aloet'ic *a.* (על-א-עט'-איק) פון אלאע, וואס ענטהאלט אלאע. ז. *aloes*

aloet'ical *a.* (על-א-עט'-איק-על) ז. *aloetic*

aloet'ics *n.* (על-א-עט'-איקס) רפואות געמאכט פון אלאענזאפט. ז. *aloes*

aloft' *adv.* (ע-לאהפט') הויך אויבען, אי= בער; אין דער הויך: אין דער לופט; אויפ'ן פארדעק פון א שיף; ערהאבען, אין א געהויבענער שטימונג.

alog'ical *a.* (ע-לאדזש'-אי-קעל) אהן לאגיק, ניט לאגיש.

alone' *adv. and a.* (ע-לאון') 1. אליין; 2. צו רוה.

1. I want to be **alone.** 2. Let me **alone.**

alone'ness *n.* (ע-לאונ'-נעס) איינזאמ= קייט; דאס זיין אליין אהן קאמפאניע.

along' *adv. and prep.* (ע-לאנג') 1. מיט, צוזאמען; 2. אין דער לענג.

1. Come **along** with me. 2. We walked **along** the river.

along'shore *adv.* (ע-לאנג'-שאור) אין דער לענג פון ברעג.

We were walking **alongshore.**

along'shore boy (ע-לאנג'-שאור באי) א מאטראז פון א שיף וואס מאכט איהרע רייזען נאהענט פון לאנד.

along'side *adv. and prep.* -'ע-לאנג) סאיד) 1. איינע נעבען די אנדערע; 2. נע= בען, ביי דער זייט.

1. Duty and pleasure do not always lie **alongside.** 2. He walked **alongside** his friend.

alongst' *prep.* (ע-לאנגסט') ז. *along*

aloof' *adv.* (ע-לוהף') וויט, פון ווייט= טען; האלטענדיג זיך פון דער ווייטען.

George Washington kept **aloof** from party strife.

aloof'ness *n.* (ע-לוהפ'-נעס) דאס האל= טען זיך פון דער ווייטענס.

alope'cia *n.* (על-א-פי'-סי-א) דאס הא= בען א פליך, דאס פערלירען די האר.

aloud' *adv.* (ע-לאוד'), לויט [הויך], אויפ'ן קול.

alow' *adv.* (ע-לאו') אונטען, ניעדריג, טיעף.

alp *n.* (עלפ) א הויכער בארג; איינער פון די אלפען=בערג אין דער שווייץ; א פיטערונגס=פלאץ אין די אלפישע בערג.

alpac'a *n.* (על-פעק'-ע) די פערואנישע שעפס [א מין חיה אין דרום אמעריקא וועמעס וואל ווערט בענוצט אויף גע= וואנד]; א דינע געוואנד פון אלפאקא= וואל.

Alpaca

al'penglow *n.* (על'-פען-גלאו) דאס אל= פען=גליהען [איינע פון די פרעכטיגע נא= טור ערשיינונגען אין די אלפען=בערג ביי זונען=אויפגאנג און זונען=אונטערגאנג ווען די שפיצען פון די אלפען=בערג וואס זיי= נען בעדעקט מיט שנעע שיינען ווי זיי וואלטען גליהען פון פייער].

al'penhorn *n.* (על'-פען-הארן) דער אל= פען=הארן [אזא לאנגער האלץ=הארן עט= וואס פערבויגען פון איין זייט מיט וועל= כען עס שפיעלען די קיה=פאסטוכער אין די אלפען=בערג].

al'penstock *n.* (על'-פענ-סטאק) דער אלפען שטעקען [א לאנגער שטעקען מיט אן אייזערנעם שפיץ בענוצט צום קלעטע= רען אויף בערג].

al'pha *n.* (על'-פא) דער ערשטער אות פון גריכישען אלף בית; דער אנפאנג פון עפעס.

al'pha and ome'ga (על'-פא ענד א-מי'-גא) דער אנהויב און דער סוף.

al'phabet *n.* (על'-פע-בעט) אלף=בית, א=בע=צע.

alphabeta'rian *n.* (על-פע-בע-טעי'-רי-ען) אן אלף־בית אינגעל.

al'phabet-blocks *n.* (על'-פע-בעט-בלאקס) א־בע־צע קלעצלעך [אזא שפיעל־צייג פאר קינדער, וואס בעשטעהט פון קלעצלעך אויף וועלכע עס זיינען געדרוקט אותיות כדי די קינדער זאלען צונויפשטעלען גאנצע ווערטער].

alphabet'ic *a.* (על-פע-בעט'-איק) אל־פאבעטיש, וואס געהערט צום אלף־בית; נאכ'ן אלף־בית.

alphabet'ical *a.* (על-פע-בעט'-איק-על) ז. *alphabetic*.

alphabet'ically *adv.* (על-פע-בעט'-איק-על-אי) נאכ'ן אלף־בית.

al'phabetize *v.* (על'-פע-בעט-איז) אויסשטעלען נאך'ן אלף־בית.

alphe'nic *n.* (על-פע'-ניק) ווייסער גער־שטענצוקער; קאנדעל־צוקער.

Al'pine *a.* (על'-פין) וואס בעלאנגט צו די אלפען־בערג.

Al'pine heights (על'-פין האיטס) די שפיצען פון די אלפען־בערג.

Al'pine mea'dows (על'-פין מע'-דאוז) די אלפען־לאנקעס.

Al'pine pas'tures (על'-פין פעס'-טשורז) די אלפישע פיטערונגס־פלעצער.

Al'pine plants (על'-פין פלענטס) די אלפישע פלאנצען.

alrea'dy *adv.* (אהל-רע'-די) שוין.
He is there **already**.

al'sike *n.* (על'-סיק) אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אלס פוטער פאר בהמות [בליהט אין רונדע קעפלעך פון ווייסע אדער רויטליכע קאליר].

al'so *adv. and c.* (אהל'-סאו) אויך, עבענפאלס; גלייכפאלס; נאך; דערצו; צוגלייך.
The father gave his son some money; **also** much good advice.

alt *a.* (עלט) הויך [אין אלט־שטימע, אין מוזיק].

al'tar *n.* (אהל'-טער) אלטאר, מזבח.

al'tarage *n.* (אהל'-טע-ריידזש) קרבנות; נדבות פאר א קירך אדער שוהל, קרבנות געלד וואס ווערט געגעבען צו די גייסט־ליכע.

al'tar-bread *n.* (אהל'-טער-ברעד) אל־טאר־ברויט אדער הייליג ברויט [אזעל־כע ברויטלעך אין די קאטוילישע און אין אייניגע אנגליקאנישע קירכען וואס ווערען געטיילט צום הייליגען אבענד־מאל].

al'tar-cloth *n.* (אהל'-טער-קלאטה) אל־טארדעקע, אלטארטוך.

al'tar-cush'ion *n.* (אהל'-טער-קוש'-אן) אן אלטאר־קישעלע [אזא קליין קישע־לע וואס ליגענט אויף'ן אלטאר אין קירך אוועקצולעגען אויף איהם דאס געבעט־בוך פון פריסטער].

al'tar-desk *n.* (אהל'-טער-דעסק) א קליינער סטענדער, וואס ווערט ארויפגע־שטעלט אויפ'ן אלטאר אין קירך צו האל־טען אויף איהם דאס געבעט־בוך פון פרים־טער.

al'tarist *n.* (אהל'-טער-איסט) אלטאר־דיענער.

al'tarpiece *n.* (אהל'-טער-פיעס) אזא פערציערטע אבצאמונג וואס ווערט געמאכט הינטער דעם אלטאר אין א קירך.

al'tar-screen *n.* (אהל'-טער־סקרין) אלטאר־שירם.

al'tar-tomb *n.* (אהל'-טער-טום) אזא מצבה אויף א קבר וואס איז געמאכט ענ־ליך צו אן אלטאר.

al'tarwise *a.* (אהל'-טער-הוואיז) אל־טארפערמיג, ענליך צו אן אלטאר.

al'ter *v.* (אהל'-טער) 1. ענדערן, פער־ענדערן; איבערמאכען; זיך ענדערן; ביי־טען; 2. מסרס זיין, מאכען פאר א סריס.
1. I found it necessary to **alter** my plans. 2. An ox is an **altered** bull.

alterabil'ity *n.* (אהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) ענדערליכקייט, פערענדערליכקייט.

al'terable *a.* (אהל'-טער-עבל) פערענ־דערליך; וואס קען פערענדערט ווערען, וואס קען געביטען ווערען.

al'terableness *n.* (אהל'-טער-עבל-נעס) פערענדערליכקייט, דאס האבען די אייגענ־שאפט זיך צו בייטען.

al'terably *adv.* (אהל'-טער-ע-בלי) אויף א פערענדערליכען אופן.

al'terant *n. and a.* (אהל'-טער-ענט) וואס ענדערט; עפעס וואס ענדערט אנדע־רע זאכען; א רפואה וואס מאכט ענדע־רונגען אין קערפער.

altera'tion *n.* (אהל-טע-ריי'-שאן) פער־ענדערונג; ענדערונג; דאס איבעראנדער־שען.

al'terative *n. and a.* (אהל'-טער-ע-טיוו) ז. *alterant*.

al'teratives *n.* (אהל'-טער-ע-טיווז) רפואות, וועלכע פעראורזאכען א גוטע ענ־דערונג.

al'tercate *v.* (על'-טער-קייט) שטרייטען, זיך קריגען, דיספוטירען.

alterca'tion *n.* (על-טער-קיי'-שאן) צאנק, שטרייט, דיספוט.
The tenant had an **altercation** with the janitor.

al'tered *a.* (אהל'-טוירד) געענדערט; וואס איז געמאכט געווארען פאר א סריס.

al'ter e'go (על'-טער אי'-גאו) בעפאפ־מעכטיגטער שטעל־פערטרעטער; דאס צוויי־טע איך.

al'terer *n.* (אהל'-טער-ער) דער ענ־דערער.

al'ter for the worse (אהל'-טער פאר טהי הווארס) זיך ענדערן צום שלעכטען.

al'ter i'dem (על'-טער אי'-דעם) אן אנדערער וואס איז פונקט דאסזעלבע.

al'tern *a.* (על'-טוירן) אב־בייטענדיג, וועקסלענדיג.

alter'nacy *n.* (על-טויר'-נע-סי) פערענ־דערונג; אומוועקסלונג.

alter'nate *n. and a.* (על-טויר'-נעט) 1. אבוועקסלענדיג, בייטענדיג, געגענזייטיג; 2. איבערהיפענדיג איינע איבער די אנדע־רע; 3. שטעלפערטרעטער.
1. He also submitted an **alternate** proposition. 2. 1, 3, 5, 7 are **alternate** numbers. 3 He was an **alternate** at the convention.

al'ternate *v.* (על'-טויר-נייט) זיך ביי־טען, זיך וועקסלען; זיך בייטען א מאל אום א מאל; געהען היין און צוריק.

alter'nate an'gles (על-טויר'-נעט ענגלז) וועקסעל־ווינקעל, געגענליגענדע ווינקעל [אין דער געאמעטריע].

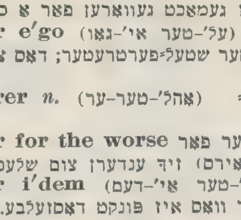

Alternate Angles

alter'nately *adv.* (על-טויר'-נייט-לי) אויף אן אבוועקסלענדיגען אופן, דורך א כסדר'דיגע אבוועקסלונג [ווי טאג און נאכט].

alter'nateness *n.* (על-טויר'-נעט-נעס) דאס בייטען זיך, דאס אבוועקסלען, אומ־וועקסלונג.

alter'nate propor'tion (על-טויר'-נעט פרא-פאור'-שאן) די גלייכע פראפאר־ציאן וואס בלייבט צווישען די ציפער ווען זיי ווערען פערביטען מיט איינאנדער אין אן אריפמעטישע פראפארציאנס־גלייכונג, צ. ב. 12 : 3=16 : 4 און 12 : 16= 3 : 4 אדער אלגעמיין: $a : b = c : d$ און $a : c = b : d$

alterna'tion *n.* (על-טויר-ניי'-שאן) אבוועקסלונג; דאס בייטען זיך.

alter'native *n. and a.* (על-טויר'-נע-טיוו) האבענדיג אדער געבענדיג די ברירה זיך אויסצוקלייבען איינס פון די ביידע; די אלטערנאטיווע [די וואהל, די ברירה].

alter'native demand' (על-טויר'-נע-טיוו דע-מענד') אן אלטערנאטיווע פאדע־רונג [דאס פערלאנגען איינס פון די ביי־דע].

alter'natively *adv.* (על-טויר'-נע-טיוו-לי) אויף אן אופן וואס גיט די ברירה זיך אויסצוקלייבען איינס פון די ביידע.

alter'nativeness *n.* (על-טויר'-נע-טיוו-נעס) אבוועקסלונג, דאס בייטען זיך; די אלטערנאטיווע אייגענשאפט, די ברירה אויסצוקלייבען.

al'ter one's condi'tion (אהל'-טער הוואנז קאנ-דיש'-אן) ענדערען אימעצענס לאגע.

althæ'a *n.* (על-טהי'-ע) די מאלווע [אזא גארטען־פלאנצע].

altho' *c.* (אהל-טהאו') אבוואהל, כאטש, הגם, אפילו [אבקירצונג פון ווארט *although*].

alt'-horn *n.* (עלט'-הארן) דער אלט־הארן [אזא מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט].

although' *c.* (אהל-טהאו') אבוואהל, כאטש, הגם, אפילו.

altil'oquence *n.* (על-טיל'-א-קווענס) א געהויבענע [גענפוצטע] שפראך; אן ער־האבענע רעדע.

altil'oquent *a.* (על-טיל'-א-קווענט) הויך־קלינגענד; מיט א געהויבענע [גע־פוצטע] שפראך.

altim'eter *n.* (על-טימ'-ע-טער) אלטימע־טער [אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכע ערטער (ווי בערג)].

altim'etry *n.* (על-טימ'-עט-רי) די מעס־טונג פון הויכע ערטער [ווי בערג].

al'tin *n.* (על'-טין) דער אלטין [א טער־קישע מטבע פון אן ערך 2 דאלער; אן אלטע רוסישע מטבע פון 3 קאפיקעס].

al'titude *n.* (על'-טי-טיוד) די הויכקייט; שפיץ פון בארג; הויכער גראד; הויכע שטופע; ערהאבענהייט.

altitu'dinal *a.* (על-טי-טיו'-די-נעל) וואס אנבעלאנגט צו הויכקייט. ז. *altitude*.

altiv'olant *a.* (על-טיוו'-א-לענט) הויך־פליהענד.

al'to *n. and a.* (על'-טאו) אלט־שטימע; זינגענדיג אלט־שטימע; הויך.

al'to clef (על'-טאו קלעף) דער אלט־שליסעל [אזא צייכען אין נאטען].

altogeth'er *adv.* (אהל-טו-געטה'-ער) צוזאמען; גאר, גאר אין גאנצען.

al'to-key *n.* (על'-טאו־קי) דער אלט־שליסעל [אזא צייכען אין נאטען]

al'to-octa'vo (על'-טאו־אק-טיי'-וואו) אן אקטאווע העכער [אין דער מוזיק].

al'to-rilie'vo *n.* (אל'-טאו־רי-ליע'-וואו) הויכער רעליעף, א הויכע בולט'קייט.

altrop'athy *n.* (על-טראפּ'-ע-טהי) דאס מיטפיהלען אן אנדערען; סימפּאטיע מיט א פּרעמדען.

al'truism *n.* (על'-טרו-איזם) אלטרו-איזם [מענשענליעבע אהן אייגען-נוצען, אלס געגענזאץ צו עגאאיזם].

al'truist *n.* (על'-טרו-איסט) אלטרואיסט [איינער וואס ליעבט דעם צווייטען אהן אייגען-נוצען, אלס געגענזאץ צו עגא-איסט].

altruis'tic *a.* (על-טרו-איס'-טיק) אל-טרואיסטיש. ז. *altruism*

altruis'tically *a.* (על-טרו-איס'-טיק-על-אי) אויף אן אלטרואיסטישען אופן. ז. *altruism*

al'udel *n.* (על'-יו-דעל) א ראפּיניר-גע-פעס, א לייטערונגס-טאפּ פאר בעמישע צוועקען.

al'um *n. and v.* (על'-אם) אלוין [אזא כעמישער זאלץ]; ווייקען אדער איינטונקען אין אלוין וואסער. ז. *allum*

al'um-bat'tery *n.* (על'-אם-בעט'-ע-רי) א גאלוואנישע [עלעקטרישע] באטאריי וואס אין דער פליסיגקייט איז פאראן אלוין-זאלץ.

al'um-earth *n.* (על'-אם-אוירטה) אלוין-ערד.

alu'men *n.* (על-יו'-מען) אלוין ערד, ליים-ערד.

alu'min *n.* (על-יו'-מין) ז. *alumen*

alu'mina *n.* (ע-ליו'-מי-נע) אלומיניום אקסיד [א כעמישע פערבינדונג פון אלו-מיניום מיט זויערשטאף, געפינט זיך אין ליים ערד].

alu'minate *n. and v.* (ע-ליו'-מי-נייט) דאס אלומינאט [א כעמישע פער-בינדונג מיט אלומיניום]; ווייקען אין אלומיניום; בעהאנדלען מיט אלומיניום.

alumin'ic *a.* (על-יו-מינ'-איק) וואס ענטהאלט אדער וואס איז שייך צו אלו-מיניום.

aluminif'erous *a.* (ע-ליו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער וואס גיט ארויס אלומיניום.

alumin'iform *a.* (על-יו-מינ'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו אלומיניום; וואס איז עהנליך צו אלוין.

alu'minite *n.* (ע-ליו'-מי-נאיט) אלומי-ניט [ריינער ליים].

alumin'ium *n.* (על-יו-מינ'-אי-אם) אלומיניום [א ווייסער לייכטער מעטאל, וועלכער געפינט זיך אין ליים-ערד].

alumin'ium bronze (על-יו-מינ'-אי-אם בראנז) א מעטאל-לעגירונג וואס בע-שטעהט פון 9 טיילען קופּער און 1 טייל אלומיניום.

alumin'ium sil'ver (על-יו-מינ'-אי-אם סיל'-ווער) אלומיניום-זילבער [אלו-מיניום מיט א צומישונג פון א גאנץ קליי-נעם טייל זילבער, אן ערך 3 פּראצענט. דאס אלומיניום בעקומט דאן דעם קאליר און דעם גלאנץ פון עכטען זילבער].

alu'minous *a.* (ע-ליו'-מי-נאס) וואס ענטהאלט אין זיך אלוין.

alu'minum *n.* (ע-ליו'-מי-נאם) ז. *aluminium*

al'umish *a.* (על'-אמ-איש) אלוין-אר-טיג.

alum'na *n.* (ע-לאמ'-נע) א געוועזענע שילערין; א פרוי וואס האט געענדיגט א בילדונגס-אנשטאלט.

alum'nal *a.* (ע-לאמ'-נעל) וואס איז שייך צו א געוועזענעם שילער פון א שוהל, צו אזעלכען וואס האט שוין געענדיגט.

alum'ni *n.* (ע-לאמ'-ני) שילער פון א שוהל, בעזאנדערס וועלכע האבען שוין גע-ענדיגט.

alum'niate *n.* (ע-לאמ'-ני-אייט) די צייט וואס מען האלט זיך נאך אין לער-נען [ווי א מלאכה אדער פּראפעסיאן], די לעהר-צייט.

alum'nus *n.* (ע-לאמ'-נאס) א געוועזע-נער שילער, סטודענט; א געענדיגטער פון א בילדונגס-אנשטאלט.

al'um-rock *n.* (על'-אם-ראק) אזא מי-נעראל פון א גרויען אדער העל-געלבען קא-ליר.

al'um-stone *n.* (על'-אם-סטאון) ז. *alum-rock*

alu'ta *n.* (ע-ליו'-טא) אזא זארט ווייכער לעדער.

aluta'ceous *a.* (על-יו-טיי'-שיאס) לע-דער-פארביג, ברוין-געלב.

al'veary *n.* (על'-ווי-ע-רי) ביענשטאק; דער חלק פון אויער.

al'veated *a.* (על'-ווי-איי-טעד) וואס האט די פארם פון א ביענשטאק.

alve'olar *a.* (על-ווי'-א-לאר) וואס אנ-בעלאנגט צו די גריבעלעך אדער פערטיע-פונגען אין קערפער; וואס אנבעלאנגט צו די גריבעלעך אין באק-ביין, וואו די צייה-נער זיצען.

alveolar'iform *a.* (על-ווי-א-לער'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון די צעלען אין האניג-שטיקער ווי זיי זיינען אין ביענשטאק.

alve'olary *a.* (על-ווי'-א-לע-רי) ז. *alveolar*

alve'olate *a.* (על-ווי'-א-לייט) ווי ביע-נען-צעלען; צעלענפערמיג [די פארם פון קליינע קעמערלעך].

alve'olated *a.* (על-ווי'-א-ליי-טעד) ז. *alveolate*

alveola'tion *n.* (על-ווי-א-ליי'-שאן) דאס זיין געבויט אין צעלען עהנליך צו די וואקס אין א ביענשטאק; דאס האבען צע-לען אדער גריבעלעך.

alveol'iform *a.* (על-ווי-אל'-אי-פארם) האבענדיג די פארם פון צעלען אדער גרי-בעלעך.

alveoloden'tal *a.* (על-ווי-א-לאו-דענ'-טעל) וואס איז שייך צו די צייהנער און צו די גריבעלעך אין וועלכע זיי זיצען.

alve'olus *n.* (על-ווי'-א-לאס) א ביענען-צעלע, א קליין קעמערעל, א גריבעלע; די גריבעלעך אין באק-ביין, וואו די צייה-נער זיצען.

al'veus *n.* (על'-ווי-אס) א קאנאל אדער רעהרעל דורך וועלכען עס פליסט א פלי-סיגקייט [א מעדיצינישער אויסדרוק].

al'vine *a.* (על'-ווין) וואס אנבעלאנגט צום אונטערלייב [צום בויך אדער געדע-רים].

al'way *adv.* (אהל'-הוויי) אימער, שטענ-דיג, אלע מאל.

al'ways *adv.* (אהל'-הוויז) אימער, שטענדיג; כסדר; אלע מאל.

al'ysm *n.* (על'-איזם) די אונרוהיגקייט ביי א קראנקען.

Alys'sum *n.* (ע-ליס'-אם) א מין פלאנ-צען, וועלכע געהערען צו דער פאמיליע פון זענעפט-פלאנצען, האבען ווייסע אדער געלבליכע בליהונג.

A. M. ראשי תבות פון די ווערטער: *ante meridiem* פאר מיטאג-צייט. ווערט בענוצט אלס א בעצייכנונג פאר דער צייט פון 12 ביינאכט ביז 12 מיטאג-צייט. צ. ב. *10 A. M.* [צעהן אין דער פריה].

am (עם) ביז. ז. *be*
I am your friend

am'adou *n.* (עמ'-ע-דו) דער צונדער-שוואם [אזא שוואם וואס ווערט געברויכט צו מאכען פייער].

amain' *adv.* (ע-מיין') העפטיג, שטארק; מיט דער גאנצער קראפט; מיט געוואלט; פלעצליך, שנעל.

amal'gam *n.* (ע-מעל'-געם) אמאלגאם [א צוזאמענשמעלצונג פון קוועקזילבער מיט אן אנדער מעטאל]; מישונג, צונויפ-מישונג.

amal'gamable *a.* (ע-מעל'-גע-מעבל) וואס קען אמאלגאמירט ווערען; וואס קען צונויפגעמישט ווערען.

amal'gamate *v.* (ע-מעל'-גע-מייט) אמאלגאמירען [צונויפמישען קוועקזיל-בער מיט אן אנדער מעטאל]; מישען, צו-נויפמישען, פערבינדען, פעראייניגען.

amalgama'tion *n.* (ע-מעל-גע-מיי'-שאן) די אמאלגאמירונג; צונויפמישונג פון קוועקזילבער מיט אן אנדער מעטאל; די פערמישונג פון ראסען; די פערבינ-דונג.

amal'gamative *a.* (ע-מעל'-גע-מיי-טיוו) וואס האט די נייגונג אדער פעהיג-קייט זיך צו פערמישען; פערמישונגס-פעהיג.

amal'gamator *n.* (ע-מעל'-גע-מיי-טאר) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פער-שמעלצונג אדער פעראייניגונג פון גע-שעפטליכע אונטערנעהמונגען; א מאשין וואס אמאלגאמירט מעטאלען מיט קוועקזילבער.

amanuen'sis *n.* (ע-מענ-יו-ענ'-סיס) איינער וועלכער שרייבט וואס דער אנדע-רער דיקטירט; אן איבערשרייבער; א סעקרעטער ביי א געלעהרטען.

am'aranth *n.* (עמ'-ע-רענטה) די סא-מעט-בלום; א פּורפּור-רויטליכע פארב; א פלאנץ וואס פערוויאנעט קיינמאל ניט.

amaran'thine *a.* (עמ-ע-רענ'-טהין) פּורפּור-רויטליך; אונשטערבליך; וואס אנבעלאנגט צו דער אמאראנט סאמעט-בלום. ז. *amaranth*

amar'ulence *n.* (ע-מער'-יו-לענס) די ביטערקייט.

amaryl'lis *n.* (עמ-ע-ריל'-איס) די נארציס-ליליע [אזא בלום].

Amaryllis

amass' *v.* (ע-מעס') אנקלייבען, צונויפ-זאמלען.
The merchant **amassed** a fortune.

amas'sable *a.* (ע-מעס'-עבל) וואס מען קען צונויפזאמלען אדער אנקלייבען.

amas'ser *n.* (ע-מעס'-ער) איינער וואס זאמעלט אן.

amas'sment *n.* (ע-מעס'-מענט) הויפען, קופּע; אנקלייבונג, אנזאמלונג.

amate' *v.* (ע-מייט') זיך חבר'ען, קאמ-פאנירען; דערשרעקען; אבשרעקען.

am'ateur *n.* (עמ'-ע-טיור) א דילע-

טאנט, ניט קיין פאכמאן, ניט קיין פראפעסיאנעלער; א קונסטליעבהאבער, וואס די קונסט איז ניט זיין פראפעסיע.

amateur'ish *a.* (עמ-ע-טיור'-איש) דילעטאנטיש, ניט פראפעסיאנעל, ניט פאכמעסיג.

am'ateurism *n.* (עמ'-ע-טיור-איזם) דילעטאנטיזם, ניט פאכמעסיגקייט, קונסטליעבעריי.

am'ateurship *n.* (עמ'-ע-טיור-שיפ) דילעטאנטיזם. ז. *amateur*

am'ative *a.* (עמ'-ע-טיוו) ליעבענד [געשלעכטליך].

am'ativeness *n.* (עמ'-ע-טיוו-נעס) די נייגונג צו געשלעכטליכע ליעבע, ליידענשאפט.

amato'rial *a.* (עמ-ע-טאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו געשלעכטליכע ליעבע, ליידענשאפטליך.

amato'rian *a.* (עמ-ע-טאו'-רי-ען) ז. *amatorial*

amato'rious *a.* (עמ-ע-טאו'-רי-אס) ז. *amatorial*

am'atory *a.* (עמ'-ע-טא-רי) וואס ערוועקט געשלעכטליכע ליעבע אדער ליידענשאפט; גענייגט צו ליעבע.

am'atory po'tion (עמ'-ע-טאו-רי פאו'-שאן) א ליעבעס=טרונק.

amauro'sis *n.* (עמ-א-ראו'-סיס) די ליכטיגע שטאר [בלינדקייט, וואס איז ניט צום בעמערקען אויף די אויגען].

amaurot'ic *a.* (עמ-א-ראט'-איק) וואס האט די ליכטיגע שטאר; וואס אנבעלאנגט צו די ליכטיגע שטאר

amaze' *n. and v.* (ע-מייז') דערשרעקען; איבערראשען, ערשטוינען, בעטויבען, צוטומלען; דערשרעקונג, ערשטוינונג, איבערראשונג, פערוואונדערונג.

amazed' *a.* (ע-מייזד') ערשטוינט, איבערראשט, בעטויבט, צוטומעלט.

amazed' at (ע-מייזד' עט) ערשטוינט איבער עפעס.

ama'zedly *adv.* (ע-מיי'-זעד-לי) מיט ערשטוינען; צוטומעלטערהייט.

ama'zedness *n.* (ע-מיי'-זעד-נעס) דאס דערשרעקען, דאס ערשטוינען; פערוואונדערונג; איבערראשונג, צוטומלונג.

amaze'ment *n.* (ע-מייז'-מענט) דאס דערשרעקען, דאס ערשטוינען, איבערראשונג, פערוואונדערונג, צוטומלונג.

He listened with **amazement** at the accusation.

ama'zing *a.* (ע-מיי'-זינג) ערשטוינליך, דערשרעקענד, איבערראשענד, וואונדערבאר.

The stories of Chinese cruelty are **amazing**.

ama'zingly *adv.* (ע-מיי'-זינג-לי) אויף אן איבערראשענדען, ערשטוינענדען אדער וואונדערבארען אופן.

Am'azon *n.* (עמ'-ע-זאן) די אמאזאנע [א קריעגערין אדער יעגערין' אין גריכישער מיטאלאגיע]; א כוואטסקע נקבה; דער אמאזאנען=טייך.

Amazo'nian *a.* (עמ-ע-זאו'-ני-ען) וואס אנבעלאנגט צו דעם אמאזאנען=טייך; אמאזאנענהאפט, קריעגעריש.

Amazo'nian chin (עמ-ע-זאו'-ני-ען טשין) א מארדע אהן א בארד.

am'bage *n.* (עמ'-ביידזש) אן אומוועג, א ניט גלייכער וועג; דאס דרעהען זיך, דאס זיין ניט קלאר [אין ריידען].

ambas'sador *n.* (עמ-בעס'-ע-דאר) געזאנדטער [געשיקטער פון א רעגיערונג זי צו פערטרעטען ביי אן אנדער רעגיערונג].

ambassado'rial *a.* (עמ-בעס-ע-דאו'-רי-על) געזאנדשאפטליך, וואס איז שייך צו א געזאנדטען. ז. *ambassador*

ambas'sadress *n.* (עמ-בעס'-ע-דרעס) א געזאנדטערע; די פרוי פון א געזאנדטען. ז. *ambassador*

am'ber *n. and a.* (עמ'-בער) בערנשטיין [בורשטין]; בערנשטיין=ארטיג; בערנשטיין קאליר, גאלד=געלב; געמאכט פון בערנשטיין.

am'ber-beads *n.* (עמ'-בער-ביעדז) בורשטינענע קארעלען.

am'ber-col'ored *a.* (עמ'-בער=קאל'-ארד) בורשטין=קאליר; העל=בלאנד, גאלד=געלב.

am'bergris *n.* (עמ'-בער-גרים) דער אמבער [אזא שמעקעדיגער וואקס וואס געפינט זיך אין די געדערעם פון א געוויסען וואלפיש אין דעם אינדישען אקעאן. דיעזער וואקס ווערט בענוצט צו מאכען פארפיום].

am'ber-seed *n.* (עמ'-בער-סיעד) ביזאםקערנער [אזא שמעקעדיגער קערענדעל].

am'ber-tree *n.* (עמ'-בער=טריע) אמבראבוימעל [אזא קליין בוימעל וואס וואקסט אין דרום אפריקא וועלכער האט אימערגרינע בלעטער און א שטארק שמעקעדיגען ריח].

am'ber-var'nish *n.* (עמ'-בער=וואר'-ניש) בורשטין=לאק [אזא לאק געמאכט פון א געוויסען בוימער פעך].

ambidex'ter *n.* (עמ-בי-דעקס'-טער) איינער וואס קען ארבייטען מיט דער לינקער האנד אזוי גוט ווי מיט דער רעכטער; צוויי=פנים'דיגער; איינער וואס דרעהט זיך אויף אלע זייטען; א געריכטסגעשווארענער וואס נעהמט געלד פון ביידע צדדים.

ambidexter'ity *n.* (עמ-בי-דעקס-טויר'-אי-טי) דאס קענען בענוצען די רעכטע און די לינקע האנד מיט דערזעלבער געשיקטקייט; צוויי=פנים'דיגקייט; דאס נעהמען געלד פון ביידע צדדים [ווענען א געריכטס=געשווארענעם].

ambidex'trous *a.* (עמ-בי-דעקס'-טראס) וואס קען ארבייטען מיט דער לינקער האנד אזוי גוט ווי מיט דער רעכטער; צווייפנים'דיג; נעהמענדיג געלד פון ביידע צדדים [ווענען א געריכטס=געשווארענעם].

ambidex'trously *adv.* (עמ-בי-דעקס'-טראס-לי) מיט ביידע הענד, מיט דער לינקער האנד גלייך ווי מיט דער רעכטער; צוויי=פנים'דיג; דיענענדיג ביידע צדדים, נעהמענדיג געלד ביי ביידע צדדים [ווענען א געריכטס=געשווארענעם].

ambidex'trousness *n.* (עמ-בי-דעקס'-טראס-נעס) ז. *ambidexterity*

am'bient *n. and a.* (עמ'-בי-ענט) דרעהען זיך אין דער רונד; ארומרינגלענדיג פון אלע זייטען; עטוואס וואס דרעהט זיך, וואס רינגעלט ארום.

ambigu'ity *n.* (עמ-בי-גיו'-אי-טי) דאפעלזין; צווייידייטיגקייט, צווייפעלהאפטיגקייט; אונגעוויסהייט; אונבעשטימטהייט; ספק.

ambig'uous *a.* (עמ-ביג'-יו-אס) צווייידייטיג, דאפעלזיניג; צווייפעלהאפט; אונזיכער, אונבעשטימט.

ambig'uously *adv.* (עמ-ביג'-יו-אס-לי) אויף א צווייידייטיגען, אונבעשטימטען אופן.

ambig'uousness *n.* (עמ-ביג'-יו-אס-נעס) ז. *ambiguity*

am'bit *n.* (עמ'-ביט) גרענעץ; אומפאנג, אומקרייז.

ambi'tion *n.* (עמ-ביש'-אן) אמביציאן; שטרעבען; דאס יאגען זיך נאך עפעס.

The **ambition** to get an education can easily be realized in America.

ambi'tionless *a.* (עמ-ביש'-אן-לעס) אהן אמביציאן. ז. *ambition*

ambi'tious *a.* (עמ-ביש'-אס) שטרעבזאם צו דערהויבען זיך אויף א הויכע שטופע; בעגיריג; אמביציעז.

ambi'tiousness *n.* (עמ-ביש'-אס-נעס) דאס בעזיצען אמביציאן. ז. *ambition*

ambi'tious of (עמ-ביש'-אס אוו) שטרעבען נאך...

am'bitus *n.* (עמ'-בי-טאס) די אונגערעכטע בעווערבונג פון אן אמט אין אלטען רוים; אומפאנג, אומקרייז, ראנד.

am'ble *n. and v.* (עמ'בל) א גלאטעס לאנגזאמעס לויפען פון א פערד, א זאנפטער גאנג, ניט שפרינגענדיג; זאנפט, ניט שפרינגענדיג לויפען.

am'ble one (עמבל וואן) אימעצענס גאנג נאכמאכען.

am'bler *n.* (עמ'-בלער) א פערד, וואס לויפט גלאט, זאנפט, ניט שפרינגענדיג; איינער, וואס האט א גלאטען גאנג.

am'bling *a.* (עמ'-בלינג) גלאט לויפענדיג, זאנפט לויפענדיג אהן צו שפרינגען.

am'blingly *adv.* (עמ'-בלינג-לי) מיט א לייכטען זאנפטען גאנג.

am'bling nag (עמ'-בלינג נעג) א פערד, וואס לויפט גלאט, וואס לויפט זאנפט, ניט שפרינגענדיג.

am'blygon *n. and a.* (עמ'-בלי-גאן) א שטומפפווינקעלדיגער דרייעק [א געאמעטרישע דרייעקיגע פיגור, ביי וועלכער איינער פון די דריי ווינקעל איז גרעסער פון 90 גראד]; שטומפפווינקעלדיג.

amblyg'onal *a.* (עמ-בליג'-א-נעל) שטומפפווינקעלדיג. ז. *amblygon*

amblyo'pia *n.* (עמ-בלי-או'-פי-א) א שוואכע ראיה; האלבע בלינדקייט [אהן מערקבארע ענדערונגען אין דעם געבוי פון די אויגען].

amblyop'ic *a.* (עמ-בלי-אפ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו א שוואכע ראיה; האלב בלינד.

am'blyopy *n.* (עמ'-בלי-א-פי) ז. *amblyopia*

am'bo *n.* (עמ'-בא) אן עמוד, וועלכער פלעגט געברויכט ווערען אין פארצייטיגע קירכען, ביי וועלכען דער גלח פלעגט האלטען זיינע דרשות.

am'bon *n.* (עמ'-באן) ז. *ambo*

ambro'sia *n.* (עמ-בראו'-זשיא) אמבראזיע; געטער=שפייז [אין דער גריכישער מיטאלאגיע], געשמאקע שפייז, עפעס געשמאקעס.

ambro'sial *a.* (עמ-בראו'-זשיעל) שמעקענד, אמבראזיש; זעהר געשמאק.

ambro'sian *a.* (עמ-בראו'-זשיען) ז. *ambrosial*

am'bry *n.* (עמ'-ברי) א שפייז=אלמער, א שפייז=קאמער, אן אבלעג=קאמער; אן ארימען=הויז, הקדש.

am'bulance *n.* (עמ'-ביו-לענס) אמבולאנץ; א האספיטאל=וואגען; א קראנקענוואגען.

am'bulant *a.* (עמ'-ביו-לענט) ארומשפאצירענדיג, ארומגעהענדיג פון ארט צו ארט.

am'bulate *v.* (עמ'-ביו-לייט) ארומשפאצירען, ארומגעהן פון ארט צו ארט.

ambula'tion *n.* (עמ-ביו-ליי'-שאן) דאס

ארומעהען פון איין ארט צום אנדערען, דאס ארומשפאציערען.

am'bulator *n.* (עמ'-ביו-ליי-טאר) א שפאציערגעהער, אן ארומגעהער

am'bulatory *a.* (עמ'-ביו-ליי-טא-רי) ארומשפאציערענדיג, ארומגעהענדיג, ארומ-וואנדלענדיג, האבענדיג די טבע ארומצו-וואנדלען.

ambur'bial *a.* (עמ-בויר'-בי-על) ארומ-געהענדיג ארום א שטאדט; ארומקרייזענ-דיג א שטאדט.

am'bury *n.* (עמ'-בע-רי) אזעלכע ברא-דאוועקס ביי בהמות; א געוויסע קראנק-הייט ביי פלאנצען, וועלכע פערדארבט זיי-ערע ווארצלען.

ambuscade' *n. and v.* (עמ-באס-קייד') א בעהעלטעניס [הינטער א קוסטארניק]; זיך בעהאלטען, אום צו קענען אנפאלען אויף אימעצען; בעפאלען אימעצען פון א בעהעלטעניס.

am'bush *n. and v.* (עמ'-באש) א לויע-רונגס-ארט; דאס ליעגען אין א לויערונגס-ארט; דער אנפאל אויף אימעצען פון א לויערונגס-ארט; אן אבטיילונג סאלדאטען, וואס ליעגט אין א לויערונגס-ארט; אנ-פאלען אויף אימעצען פון א לויערונגס-ארט; זיך בעהאלטען אין אן ארט צום לויערען.

They lay in **ambush** for the enemy.

am'bushed *a.* (עמ'-באשט) פערשטעקט אין א בעהאלטענעם ארט, אין א לויע-רונגס-ארט.

ame'ba *n.* (ע-מי'-בע) אמעבא. ז. ***amœba***

ame'boid *n. and a.* (ע-מי'-באיד) אן אמעבא; וואס איז ענליך צו אן אמעבא. ז. ***amœba***

ameer' *n.* (ע-מיער') עמיר [א מאחמא-דאנישער הערשער אדער פרינץ]; דער הערשער פון אפגאניסטאן.

am'el-corn *n.* (עמ'-על-קארן) אזא מין זומער ווייץ.

ame'liorable *a.* (ע-מי'-ליא-רייבל) וואס קען פערבעסערט ווערען.

ame'liorate *v.* (ע-מי'-ליא-רייט) פער-בעסערען; אויסבעסערען; ווערען בעסער.

The problem of our times is to **ameliorate** the condition of the poor.

ameliora'tion *n.* (ע-מי-ליא-ריי'-שאן) פערבעסערונג, אויסבעסערונג.

ame'liorative *a.* (ע-מי'-ליא-ריי-טיוו) וואס פערבעסערט, וואס פעראורזאכט א פערבעסערונג.

An **ameliorative** medicine.

ame'liorator *n.* (ע-מי'-ליא-ריי-טאר) א פערבעסערער.

a'men *n., adv., int. and v.* (איי'-מען) ריכטיג, וואהר, אמן; דער וואהרער מאן; דאס לעצטע ווארט, דער סוף; ערקלערען פאר ריכטיג; געבען דאס לעצטע ווארט, ענדיגען.

amenabil'ity *n.* (ע-מי-נע-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט, אונטערווארפענ-הייט, אבהענגיגקייט; צוגענגליכקייט.

ame'nable *a.* (ע-מי'-נעבל) פעראנט-ווארטליך, אונטערווארפען, אבהענגיג; צו-גענגליך.

ame'nableness *n.* (ע-מי'-נעבל-נעס) ז. ***amenability***

ame'nable to a charge (ע-מי'-נעבל טו ע טשארדזש) שטעהן אונטער א קלא-גע; טראגען די פעראנטווארטליכקייט פאר א בעשולדיגונג.

amend' *v.* (ע-מענד') אויסבעסערען; פערבעסערען; בעסער ווערען.

amend'able *a.* (ע-מענד'-עבל) פער-בעסערליך; וואס קען פערבעסערט ווערען.

amend'ableness *n.* (ע-מענד'-עבל-נעס) דאס האבען די מעגליכקייט פערבעסערט צו ווערען.

amende' *n.* (ע-מענד') א פערגיטיגונג; א געלדשטראף.

amende' hon'orable (ע-מענד' אנ'-א-רעבל) אן עפענטליכע איבערבעטונג.

amen'der *n.* (ע-מענ'-דער) פערבעסע-רער.

amend'ment *n.* (ע-מענד'-מענט) פערבעסערונג; ענדערונג.

An **amendment** to the Constitution of the United States will soon be adopted.

amends' *n.* (ע-מענדז') פערגיטיגונג פאר שאדען.

a'men I say (איי'-מען אי סיי) איך בין מסכים, איך בין צופריעדען; איך זאג אמן.

amen'ity *n.* (ע-מענ'-אי-טי) אנגענעה-מיגקייט, ליעבליכקייט.

am'ent *n.* (עמ'-ענט) קאצענבלום [אזא מין בלום].

Aments

amenta'ceous *a.* (עמ-ענ-טיי'-שיאס) וואס זעהט אויס ווי א קאצענבלום; וואס לאזט וואקסען קאצענבלומען.

amen'tia *n.* (ע-מענ'-שיא) גייסטעס-שוואכקייט; אידיאטסטווע

amen'tum *n.* (ע-מענ'-טאם) די קאצענ-בלום; א שליידער רימען פון א שטיינ-ווארפער.

amerce' *v.* (ע-מורס') בעשטראפען מיט געלד, קנס'ענען.

amer'ceable *a.* (ע-מויר'-סעבל) וואס דארף געקנס'ענט ווערען, שטראפבאר.

amerce'ment *n.* (ע-מורס'-מענט) געלד-שטראף, קנס.

amer'cer *n.* (ע-מויר'-סער) א בעשטרא-פער, איינער וואס קנס'עט.

Amer'ican *n. and a.* (ע-מער'-אי-קען) א בירגער פון די פעראייניגטע שטאאטען; אן אמעריקאנער; אמעריקאניש; וואס איז שייך צו אמעריקא.

Amer'ican gol'den plov'er (ע-מער'-אי-קען גאול'דן פלאוו'-ער) אזא אמעריקאנער וואלד-פויגעל [האט לאנגע פליגלען, א קורצען עק, גאלד-פארביגע פעדערען און לענגליכע פיס]. ז. איל. ***"Game Birds"***

Amer'icanism *n.* (ע-מער'-אי-קען-איזם) אמעריקאניזם [א ווארט, פראזע, אדער מנהג, וואס איז כאראקטעריסטיש אמעריקאניש]; אמעריקאנער פאטריא-טיזם אדער בירגערשאפט.

Americaniza'tion *n.* (ע-מער-אי-קענ-אי-זיי'-שאן) אמעריקאניזירונג.

Amer'icanize *v.* (ע-מער'-אי-קענ-איז) אמעריקאניזירען.

Ametab'ola *n.* (עמ-ע-טעב'-א-לע) די אינזעקטען, וואס ענדערען ניט זייער גע-שטאלט, וואס געהען ניט דורך די געוועהנ-ליכע ענטוויקלונגס-שטופען פון אינזעקטען.

ametabo'lian *n. and a.* (עמ-עט-ע-באו'-לי-ען) אן אינזעקט, וואס ענדערט ניט זיין געשטאלט; וואס איז שייך צו אזעלכע אינזעקטען.

am'ethyst *n.* (עמ'-אי-טהיסט) אזא קווארץ-שטיין פון וויאלעט-בלויען פארב [ז. איל. ***"Gems"***]; א מין פלאנצע, וועלכע פערטרייבט שכרות.

amethys'tine *a.* (עמ-אי-טהיס'-טין) וואס קוקט אויס אזוי ווי דער אמעטהיסט שטיין; וואס האט א העלען וויאלעט קא-ליר.

amiabil'ity *n.* (איי-מי-ע-ביל'-אי-טי) ליעבענסווירדיגקייט, פריינדליכקייט, גוט-מוטיגקייט.

a'miable *a.* (איי'-מי-עבל) ליעבענס-ווירדיג, פריינדליך, גוטמוטיג.

Sensible people settle their differences in an **amiable** spirit.

a'miableness *n.* (איי'-מי-עבל-נעס) ליעבענסווירדיגקייט, גוטמוטיגקייט.

a'miably *adv.* (איי'-מי-עב-לי) אויף א ליעבענסווירדיגען אדער גוטמוטיגען אופן.

am'ianth *n.* (עמ'-אי-ענטה) אסבעסט [א מין שטיין, וואס שפאלט זיך אין פע-דים, ווערט בענוצט צו מאכען אזא גע-וואנד, וואס ברענט ניט]; געוואנד גע-מאכט פון אסבעסט.

amian'thiform *a.* (עמ-אי-ענ'-טהי-פארם) אסבעסטארטיג, וואס האט די פארם פון אסבעסט. ז. ***amianth***

amian'thoid *a.* (עמ-אי-ענ'-טהאיד) אסבעסטארטיג; הארפערמיג.

am'ianthus *n.* (עמ'-אי-ען-טהאס) ז. ***amianth***

amian'tiform *a.* (עמ-אי-ענ'-טי-פארם) ז. ***amianthiform***

amian'toid *a.* (עמ-אי-ענ'-טאיד) ז. ***amianthoid***

am'iantus *n.* (עמ'-אי-ען-טאס) ז. ***amianth***

amicabil'ity *n.* (עמ-אי-קע-ביל'-אי-טי) פריינדליכקייט.

am'icable *a.* (עמ'-איק-עבל) פריינד-ליך, גוט.

am'icableness *n.* (עמ'-איק-עבל-נעס) ז. ***amicability***

am'icably *adv.* (עמ'-אי-קעב-לי) אויף א פריינדליכען אופן.

The dispute was **amicably** adjusted.

am'ical *a.* (עמ'-אי-קעל) פריינדשאפטליך.

am'ice *n.* (עמ'-איס) אזא ווייסער שפיי-צען-קאלנער, וואס עס טראגט א קאטוילי-שער גלח; אזא הויב, וואס קאטוילישע מאנאכען טראגען.

amicro'bic *a.* (עמ-אי-קראו'-ביק) וואס איז ניט פעראורזאכט פון מיקראבען [ווע-גען א קראנקהייט, וואס איז ניט פעראור-זאכט פון מיקראבען].

amid' *prep.* (ע-מיד') אין מיטען, צווי-שען, אונטער.

amid'ships *adv.* (ע-מיד'-שיפס) אין דעם מיטעלפונקט פון א שיף.

amidst' *prep.* (ע-מידסט') ז. ***amid***

amir' *n.* (ע-מיר') דער עמיר. ז. ***ameer***

amiss' *n., adv. and a.* (ע-מיס') ניט אזוי; ניט צו דער זאך; אונרעכט, פעהלערהאפט, פערקעהרט, שלעכט; אן אונרעכט, אן איבעל; פאלש, ניט אין דער ארדנונג.

amis'sing *a.* (ע-מיס'-אינג) ניט זייענ-דיג אנוועזענד, פעהלענדיג.

am'ity *n.* (עמ'-אי-טי) פריינדשאפט, גוטע בעציהונגען.

am'ma *n.* (עמ'-ע) אן אויפזעהערין פון

א מאנאשקעס קלויסטער [אין גריכישע און סירישע קירכען]; א ברוקגארטעל.

am'man *n.* (עמ'-ען) דער אמאן [א קאנטאן־ריכטער אין דער שווייץ].

am'meter *n.* (עמ'-ע-טער) אן אפּער־מעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם].

am'mite *n.* (עמ'-איט) דער קארנשטיין [אזא רונדער שטיין].

Am'mon *n.* (עמ'-אן) דער עגיפּטישער גאט אמון.

ammo'nia *n.* (ע-מאו'-ני-ע) אמאניאק [אזא גאז], נאשאטיר; שטינק־ספּירטוס [יום־כפור טראפּענס].

ammo'niac *n. and a.* (ע-מאו'-ני-עק) וואס אנבעלאנגט צו אמאניאק; אמא־ניאק־גומי [אזא זאפט פון א בוים, וואס וואקסט אין פערסיען און ועסט אינדיען].

ammoni'acal *a.* (ע-מא-נאי'-ע-קעל) וואס ענטהאלט אדער איז ענליך צו אמא־ניאק. ז. *ammonia*.

ammo'nia-me'ter *n.* (ע-מאו'-ני-ע-מי'-טער) אן אפּאראט צום מעסטען דעם אמאניאק־איינהאלט אין א כעמישע לעזונג.

ammo'niate *n.* (ע-מאו'-ני-אייט) אמא־ניאק פערבונדען מיט מעטאל־אקסיד; אן ארגאנישער שטאף וואס איז רייך אין שטיק־שטאף און וועלכער קען בענוצט ווע־רען צום פאבריצירען אמאניאק.

ammo'niated *a.* (ע-מאו'-ני-איי-טעד) פערבונדען מיט אמאניאק.

ammon'ic *a.* (ע-מאנ'-איק) וואס איז שייך אדער וואס קומט פון אמאניאק.

ammonifica'tion *n.* (ע-מאנ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס אנזעטיגען אדער דורכווייקען מיט אמאניאק.

am'monite *n.* (עמ'-אנ-איט) דער אמאנסהארן [א מין געשלענגעלטע, גע־דרעהטע מושעל].

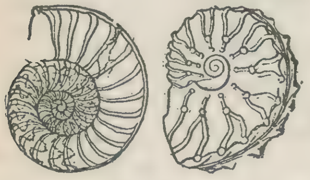
Ammonites

ammo'nium *n.* (ע-מאו'-ני-אם) אמא־ניום [אזא כעמישער שטאף].

ammuni'tion *n.* (עמ-יו-ניש'-אן) אמו־ניציאן; קריעגס פּאראטע, קריעגס־מא־טעריאל [ווי געוועהר א. ז. וו.]

amnemon'ic *a.* (עמ-ני-מאנ'-איק) וואס קומט דורך פערלירען דעם זכרון.

amne'sia *n.* (עמ-ני'-סי-ע) פערלוסט פון דעם זכרון.

amne'sic *a.* (עמ-ני'-סיק) וואס איז שייך צום פערלירען דעם זכרון

amnes'tic *a.* (עמ-נעס'-טיק) וואס פער־ארזאכט דאס פערלירען דעם זכרון.

am'nesty *n.* (עמ'-נעס-טי) אמנעסטיע; בעגנאדיגונג, שענקונג.

am'nion *n.* (עמ'-ני-אן) דאס שאפהויט־טעל, שליה, וואסערבלאז [דאס הייטעל פון דער עמבריא, קיים, זרע]; דאס היי־טעל וואס בעדעקט דאס הינדעלע אין דעם איי.

amnion'ic *a.* (עמ-ני-אנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם שאפהייטעל.

am'nios *n.* (עמ'-ני-אס) ז. *amnion*

amniot'ic *a.* (עמ-ני-אט'-איק) וואס בע־לאנגט צו דעם שאפהייטעל. ז. *amnion*

amniot'ic flu'id (עמ-ני-אט'-איק פלו'-איד) דאס שאפוואסער [די פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין דעם שאפהייטעל]. ז. *amnion*

amœ'ba *n.* (ע-מי'-בא) אמעבא [אזא מיקראסקאפּישע בעשעפעניש, וואס האט אן איינפאכען פּראטאפּלאזמישען קער־פּער]; אן איינצעלנע צעלע פון קערפּער.

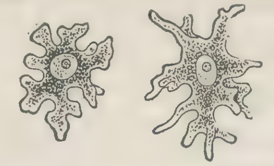
Amœbæ

amœ'ba-move'ment *n.* (ע-מי'-בע-מוהוו'-מענט) די בעוועגונג פון דער פּראַ־טאפּלאזמא [ווען מען בעטראכט א שטי־קעל נאקעטע פּראטאפּלאזמא, זעהט מען אז זי האלט זיך אין איין צוזאמענציהען און פונאנדערציהען].

amœbe'an *a.* (ע-מי-בי'-ען) אבוועקסע־לענדיג, בייטענדיג; וואס בעלאנגט צו דער אמעבא. ז. *amœba*

amœbe'an song (ע-מי-בי'-ען סאנג) דער וועקסעלגעזאנג [אזא ליעד וואס ווערט געזונגען פון צוויי אדער מעהרערע פּערזאנען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט, א פערז איבער א פערז (א פסוק איבער א פסוק)].

Amo'mum *n.* (ע-מאו'-מאם) די אינג־בער־פלאנצען [א מין שמעקעדיגע פלאנ־צען].

Amomum

among' *adv. and prep.* (ע-מאנג') צווי־שען, אונטער.

among' oth'er things (ע-מאנג' אטה'-ער טהינגז) אונטער אנדערעס.
Among other things he told me this also.

amongst' *prep.* (ע-מאנגסט') ז. *among*

among' the rest (ע-מאנג' טהי רעסט) אונטער אנדערעס, צווישען די איבריגע.

amontilla'do *n.* (ע-מאנ-טיל-יע'-דאו) אזא מין העלער, זיסער אבגעלאגערטער וויין.

A'mor *n.* (איי'-מאר) אמאר, דער גאט פון ליעבע [אין מיטאלאגיע].

amore'an *n.* (עמ-א-רי'-ען) אן אמורא [איינער פון די בעלי התלמוד וואס קו־מען נאך די תנאים].

amoret'to *n.* (עמ-א-רעט'-טא) א פער־ליעבטער; א קליינער אמור [דער גאט פון ליעבע].

amori'no *n.* (עמ-א-רי'-נא) א קליינער אמור [דער גאט פון ליעבע].

am'orist *n.* (עמ'-א-ריסט) א דאמען־ליעבער, א דאמען־פריינד.

amoro'sa *n.* (עמ-א-ראו'-סא) אן אויס־געלאסענע פרוי, א זונה.

amoro'so *n. and a.* (עמ-א-ראו'-סא) צערטליך, ליעבליך [אין דער מוזיק]; א דאמען־פריינד.

am'orous *a.* (עמ'-אר-אס) צערטליך; פערליעבט.

am'orously *adv.* (עמ'-אר-אס-לי) מיט צערטליכקייט, מיט ליעבע; אויף א צערטליכען אופן.

am'orousness *n.* (עמ'-אר-אס-נעס) צערטליכקייט; פערליעבטהייט.

amor'phic *a.* (ע-מאר'-פיק) פארמלאז; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phism *n.* (ע-מאר'-פיזם) פארם־לאזיגקייט [אהן א פארמע]; שטאפען, וואס האבען ניט קיין קריסטאל פארם.

amor'phous *a.* (ע-מאר'-פאס) פארמ־לאז; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phously *adv.* (ע-מאר'-פאס-לי) אהן א פארמע; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor'phousness *n.* (ע-מאר'-פאס-נעס) ז. *amorphism*

amort' *a.* (ע-מארט') לעבענסלאז, בע־וואוסטלאז; נידערגעשלאגען.

amortiza'tion *n.* (ע-מאר-טי-זיי'-שאן) דאס איבערגעבען גרונדאייגענטום צו די וועלכע קענען דאס קיינמאל ניט פערקוי־פען [ווי צו א קירכע]; די פערטילי־גונג פון א שולד [ספּעציעל ביי אבצאה־לען איהם ביסלעכווייז פון א געוויסען פאנד]; די אבנוצונג פון מאשינען אדער געביידען ביז עס דארף אויף זייער ארט געשטעלט ווערען נייע.

amor'tize *v.* (ע-מאר'-טאיז) פערקויפען אדער איבערטראגען לאנד אדער אנדערע אונבעוועגליכע גיטער צו א קערפּערשאפט, וועלכע קען עס מעהר ניט פערקויפען אדער איבערגעבען צו אן אנדערען; אבצאהלען א חוב אין ראטען.

amor'tizement *n.* (ע-מאר'-טיז-מענט) אזא בעפּוצונג פון די אויבערשטע טיי־לען פון א געביידע. ז. *amortization*

amount' *n. and v.* (ע-מאונט') סומע, סך־הכל, בעטרעף; בעטרעפען; אויסמא־כען; דערגרייכען, דערהויבען זיך.

amount' of bal'ance (ע-מאונט' אוו בעל'-ענס) פערבליבענער בעטראג.

amour' *n.* (ע-מוהר') א ליעבע; א ליע־בעס־אינטריגע.

am'pac *n.* (עמ'-פּעק) אזא בוים אין אסט־אינדיען וועלכער גיט ארויס א זאפט פון זעהר א גוטען ריח.

ampelog'raphy *n.* (עמ-פע-לאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון וויין.

ampelop'sis *n.* (עמ-פע-לאפּ'-סיס) אזא קלעטער־פלאנצע.

amper'age *n.* (עמ-פּעהר'-איידזש) די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם געמאסטען אין אמפּער־איינהייטען.

ampere' *n.* (עמ-פּעהר') אמפּער [אן איינ־הייט מיט וועלכע עס ווערט געמאסטען די שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם. א בעצייכנונג אנגענומען צום אנדענקען פון דעם בעריהמטען פיזיקער אמפּער].

ampere'-hour *n.* (עמ-פּעהר'-אור) אן אמפּער־שטונדע [אן עלעקטרישע איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען ווי־פיעל עלעקטריציטעט א שטראם פון דער שטארקייט פון איין אמפּער האט געלי־פערט אין דער צייט פון א שטונדע].

ampere'-me'ter *n.* (עם-פעהר'-מי'-טער) אן אמפערמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעק־טרישען שטראם].

Ampe'rian *a.* (עם-פי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם פיזיקער אמפער אדער צו זיינע טהעאריעס.

amperom'eter *n.* (עם-פע-ראמ'-ע-טער) ז. *ampere-meter*

am'persand *n.* (עמ'-פער-סענד) דאס צייכען & [ווערט בענוצט אנשטאט „און"].

ampere'-turns *n.* (עם-פעהר'-טוירנז) די מאס פון דער מאגנעטישער קראפט פון אן עלעקטרישען שטראם וואס פליסט אין א דראט־שפולע. די קראפט איז גלייך צו דער צאהל דראט־וויקלונגען פון דער שפו־לע געדאפעלט מיט דער שטארקייט פון שטראם, וועלכער ווערט געמאסטען אין אמפער.

amphib'ia *n.* (עם-פיב'-אי-ע) אמפי־ביען, חיות וואס לעבען אויף דער יבשה, אי אין וואסער [ווי א פראש, א טשערע־פאכע, קראקאדיל א. ז. וו.].

amphib'ial *a.* (עם-פיב'-אי-על) וואס איז שייך צו אמפיביען.

amphib'ian *n. nd a.* (עם-פיב'-אי-ען) א חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה; וואס איז שייך צו א חיה, וואס לעבט אויף דער יבשה און אין וואסער.

amphibiolog'ical *a.* (עם-פיב-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען די בעשעפענישען וואס לע־בען אי אין וואסער אי אויף דער יבשה.

amphibiol'ogy *n.* (עם-פיב-אי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די בעשעפענישען וואס לעבען אי אין וואסער אי אויף דער יבשה.

amphib'ious *a.* (עם-פיב'-אי-אס) וואס לעבט אויף דער יבשה און אין וואסער.

amphib'iously *adv.* (עם-פיב'-אי-אס-לי) אזוי ווי א חיה וואס לעבט אין וואס־סער און אויף דער יבשה.

amphib'iousness *n.* (עם-פיב'-אי-אס-נעס) דאס לעבען אין וואסער און אויף דער יבשה.

am'phibole *n.* (עמ'-פי-באול) אמפיבאל [אזא פיעל פארבינער מינעראל, וואס איז צוזאמענגעזעצט פון קאלציום, מאגנעזיום און סיליציום].

amphibol'ic *a.* (עם-פי-באל'-איק) צוויידייטיג, צווייפעלהאפט; וואס איז שייך צו דעם מינעראל אמפיבאל.

amphibol'ical *a.* (עם-פי-באל'-איק-על) ז. *amphibolic*

amphibolog'ical *a.* (עם-פיב-א-לאדזש'-אי-קעל) צוויידייטיג, דאפעלמיי־ניג.

amphibolog'ically *adv.* (עם-פיב-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) מיט א צווייפעלהאפ־טער בעדייטונג.

amphibol'ogy *n.* (עם-פיב-אל'-א-דזשי) דאפעלמיין; דאס געברויכען ווערטער, וואס האבען א צוויידייטיגען מיין.

amphib'oly *n.* (עם-פיב'-א-לי) דאס געברויכען ווערטער וואס האבען א צווייַ־דייטיגען מיין.

amphicar'pic *a.* (עם-פי-קאר'-פיק) ז. *amphicarpous*

amphicar'pous *a.* (עם-פי-קאר'-פאס) וואס גיט ארויס [ווי א בוים] צוויי זאר־טען פרוכט.

amphicar'pous tree (עם-פי-קאר'-פאס טריע) א בוים אויף וועלכען עס וואקסען צוויי זארטען פרוכט.

amphichi'ral *a.* (עם-פי-קאי'-רעל) אהן אן אונטערשיעד צווישען רעכטס און לינקס; וואס קען געברויכט ווערען רעכטס און לינקס.

amphic'tyon *n.* (עם-פיק'-טי-אן) אין אלטען גריכענלאנד, א דעלעגאט צו אן אלגעמיינע גריכישע פערזאמלונג; א בע־ראטונגס־פערזאמלונג אין אלטען גריכענ־לאנד.

amphictyon'ic *a.* (עם-פיק-טי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו אן אלט־גריכישער אל־געמיינער פערזאמלונג.

amphic'tyony *n.* (עם-פיק'-טי-א-ני) א פעראיין אדער ליגע פון די אלטע גרי־כען פון פערשיעדענע שטעדט מיט דער פערפליכטונג אויסצומיידען מלחמה מיט איינאנדער.

amphicyr'tous *a.* (עם-פי-סויר'-טאס) אויסגעקרימט פון ביידע זייטען.

amphidro'mia *n.* (עם-פי-דראו'-מי-א) א קינדס געבורטס־פעסט אין אלטען אטהען [אין גריכענלאנד].

amphige'an *a.* (עם-פי-דזשי'-ען) וואס געפינט זיך ארום דעם ערד קוגעל אין דערזעלבער ווייטקייט פון עקוואטאר.

amphigor'ic *a.* (עם-פי-גאר'-איק) אונזיניג; וואס איז אן אבסורד.

am'phigory *n.* (עמ'-פי-גא-רי) אן אונזין, אן אבסורד.

am'phipod *n.* (עמ'-פי-פאד) אן אמ־פיפאד. ז. *Amphipoda*

Amphip'oda *n.* (עם-פיפ'-א-דע) אמ־פיפאדען [א מין חיה'לעך פון דער קרעבס פאמיליע, וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלאכץ און האבען פיס וואס א טייל פון זיי זיינען געדיכטעט פארווערטס און א טייל ריקווערטס].

Amphipoda

amphip'odal *a.* (עם-פיפ'-א-דעל) ז. *amphipodous*

amphip'odan *n.* (עם-פיפ'-א-דען) ז. *Amphipoda*

amphip'odous *a.* (עם-פיפ'-א-דאס) וואס האט פיס אין ביידע ריכטונגען [פארווערטס און ריקווערטס]; וואס איז שייך צו די אמפיפאדען. ז. *Amphipoda*

amphipro'style *a.* (עם-פי-פראו'-סטאיל) וואס האט זיילען פון פארענט און פון הינטען [וועגען געביידען].

amphisbæ'na *n.* (עם-פיס-בי'-נא) די רינגעלשלאנג; אין פאבעל געשיכטען, א שלאנג מיט א קאפ אויף ביידע עקען פון קערפער.

amphisbæ'nic *a.* (עם-פיס-בי'-ניק) וואס קען זיך בעוועגען פארווערטס און ריקווערטס מיט דער זעלבער לייכטיגקייט; עהנליך צו דער פאבעלהאפטער שלאנג מיט די צוויי קעפ פון ביידע ענדען.

amphisbæ'nous *a.* (עם-פיס-בי'-נאס) ז. *amphisbænic*

amphis'cian *n.* (עם-פיש'-אי-ען) איי־נער פון די איינוואהנער פון די געגענדען ארום עקוואטאר.

amphis'cii *n.* (עם-פיש'-אי-אי) ז. *amphiscian*

amphithe'atral *a.* (עם-פי-טהי'-ע-טרעל) ווי אן אמפיטעאטער.

amphithe'atre *n.* (עם-פי-טהי'-ע-טער) דאס אמפיטעאטער [די פאלקס־גע־ביידע אין אלטען רוים, רונד געבויט, וואו עס פלעגען געגעבען ווערען פארשטעלונגען פון קעמפפע צווישען מענשען מיט ווילדע חיות, ווי אויך אנדערע פאלקס־אונטער־האלטונגען]; א געביידע וואס איז גע־בויט אין דער פארם פון רוימישען אמ־פיטעאטער; די אויבערשטע גאלעריע אין א טעאטער.

Amphitheatre

amphitheat'ric *a.* (עם-פי-טהי-עט'-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנ־ליך צו אן אמפיטעאטער.

amphitheat'rical *a.* (עם-פי-טהי-עט'-ריק-על) וואס אנבעלאנגט צו אן אמפי־טעאטער.

amphitheat'rically *adv.* (עם-פי-טהי-עט'-רי-קעל-אי) נאך דער פארם פון אן אמפיטעאטער.

Amphit'ryon *n.* (עם-פיט'-רי-אן) אמ־פיטריאן, דער שטיף־פאטער פון הערקולעס [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

amphit'ryon *n.* (עם-פיט'-רי-אן) א גאסטווירטה.

amphiv'orous *a.* (עם-פיוו'-א-ראס) וואס עסט אי פלאנצען אי פלייש.

am'phora *n.* (עמ'-פא-רע) אמפארא [אזא אלטער רוימישער אדער גריכישער וויינקרוג מיט צוויי אויערען און א שפי־ציגען דעק].

Amphoræ

am'phoral *a.* (עמ'-פא-רעל) וואס קוקט אויס ווי אן אמפארא. ז. *amphora*

amphor'ic *a.* (עם-פאר'-איק) וואס האט דעם קלאנג, ווי מען בלאזט אין א קריגעל אדער פלעשעל; וואס איז עהנליך צו אן אמפארא. ז. *amphora*

amphoric'ity *n.* (עם-פא-ריס'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צו דעם קלאנג, וואס הערט זיך ווען מען בלאזט אין א קריגעל אדער פלעשעל.

amphoter'ic *a.* (עם-פא-טער'-איק) טיילווייז אהין און טיילווייז אהער; נייטראל.

amphris'us but'terfly (עם-פריס'-אס באט'-ער-פלאי) אזא גרויסער שמע־טערלינג פון ברוינליכער פארב. ז. אויך *"Butterflies"*.

am'ple *a.* (עמפל) גרויס, אונבעגרענצט, בשפע'דיג, פול, ברייט, גערוימיג, רייכליך.

amplec'tant *a.* (עם-פלעק'-טענט) וואס נעהמט ארום; וואס אומפאסט [ווי בלע־טער פון א פלאנץ אומפאסען דאס שטענ־געל].

am'pleness *n.* (עמפל'-נעס) גרויסקייט, ברייטקייט, ניט איינגעשריינט-קייט; אויספיהרליכקייט, ווייטלויפיגקייט.

amplex'icaul *a.* (עמ-פלעק'-סי-קאהל) וואס נעהמט ארום, וואס אומפאסט [ווי בלעטער אומפאסען דאס שטענגעל].

am'pliate *v. and a.* (עמ'-פלי-אייט) פערגרעסערען; אויסציהען; ברייטער מא-כען; פערגרעסערט; אויסגעצויגען.

amplia'tion *n.* (עמ-פלי-איי'-שאן) פערגרעסערונג, פערברייטערונג; ווייטלויפיגקייט; דאס אבלעגען א געריכטס-אור-טייל אויף שפעטער, צו קריגען מעהר בע-ווייזע.

am'pliative *a.* (עמ'-פלי-ע-טיוו) וואס גיט צו, וואס פערגרעסערט, פערברייטערט.

amplifica'tion *n.* (עמ-פלי-פי-קיי'-שאן) פערגרעסערונג; אן אויספיהרליכע שילדערונג אדער בעשרייבונג.

am'plificative *a.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טיוו) ז. *ampliative*

am'plificator *n.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טאר) איינער וואס ברייטערט אויס אדער פערגרעסערט.

am'plificatory *a.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טא-רי) ז. *ampliative*

am'plifier *n.* (עמ'-פלי-פאי-ער) פערגרעסערער; אויסברייטערער.

am'plify *v.* (עמ'-פלי-פאי) פערגרעסערען; פערברייטערען.

am'plitude *n.* (עמ'-פלי-טיוד) גרויסקייט; אומפאנג; ווייטקייט; ברייטקייט; גלאנץ, רייכקייט; אמפליטודע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א געוויסע גרעסע; אן אסטראנאמישער אויסדרוק פאר דעם קרייז-בויגען וואס א שטערען מאכט פון זיין אויפגאנג ביז זיין אונטערגאנג; די גרויס פון קרייז-בויגען וואס א פערפענדיקעל פון א זייגער מאכט ביי זיין בעוועגונג].

am'ply *adv.* (עמ'-פלי) פאלקאמען, גרינדליך, אויספיהרליך. ז. *ample*

This subject has been **amply** treated by many writers.

ampul'la *n.* (עמ-פאל'-ע) אן אלט-רוימישע רונדע קוגעל-פערמיגע פלאש מיט א שמאלען האלז; א כלי אין וועלכער מען האלט דאס זאלב-אויל צום קרוינען א מאנארך; אזא גלעזערנע כלי וואו מען האלט דעם וויין און וואסער פאר'ן אלטאר אין די קאטוילישע קירכען.

ampulla'ceous *a.* (עמ-פא-ליי'-שיאס) פלאשענפערמיג, וואס איז עהנליך צו א רונדער קוגעלפערמיגער פלאש מיט א שמא-לען האלז.

am'pullary *a.* (עמ'-פאל-איי-רי) וואס איז שייך צו א רונדער קוגעל-פערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

ampul'late *a.* (עמ-פאל'-אייט) ז. *ampullary*

ampul'liform *a.* (עמ-פאל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א רונדער קוגעל-פערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

ampullos'ity *n.* (עמ-פא-לאס'-אי-טי) א באמבאסטישע, אן אויפגעבלאזענע שפראך.

am'putate *v.* (עמ'-פיו-טייט) אמפוטי-רען; אראבנעהמען א גליעד פון קערפער; אבשניידען די צווייגען פון בוימער.

His left hand was **amputated** in the hospital.

amputa'tion *n.* (עמ-פיו-טיי'-שאן) אמפוטאציאן; דאס אראבנעהמען א גליעד פון קערפער.

amputa'tional *a.* (עמ-פיו-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אמפוטאציאן.

amputa'tor *n.* (עמ-פיו-טיי'-טאר) איינער וואס אמפוטירט [שניידט אראב א גליעד פון קערפער].

am'pyx *n.* (עמ'-פיקס) א האר-שפאנגע [אזא מעטאל-באנד וואס פלעגט אמאל פון פרויען געטראגען ווערען ארום קאפ]; א קאפ-באנד פון א פערד.

amuck' *a. and adv.* (ע-מאק') מערדע-ריש-ווילד, צוקאכט.

am'ulet *n.* (עמ'-יו-לעט) א צויבער-מיט-טעל; א קמיע.

amulet'ic *a.* (עמ-יו-לעט'-איק) וואס איז שייך צו א קמיע.

amu'sable *a.* (ע-מיו'-זעבל) וואס קען אמוזירען.

amuse' *v.* (ע-מיוז') אמוזירען, אונטער-האלטען; לוסטיג מאכען; פערשאפען פער-גניגען; די צייט פערטרייבען.

amuse'ment *n.* (ע-מיוז'-מענט) פער-גניגען; לוסטיגקייט; אונטערהאלטונג; צייטפערטרייב.

amu'ser *n.* (ע-מיו'-זער) איינער וואס אמוזירט.

amusette' *n.* (עמ-יו-זעט') אזא לייכ-טער פעלד-הארמאט.

amu'sing *a.* (ע-מיו'-זינג) אמוזאנט, אונטערהאלטענד; פערגניגענד; צייט-פערטרייבענד; לוסטיג מאכענדיג.

amu'singly *adv.* (ע-מיו'-זינג-לי) אויף אן אמוזאנטען אופן.

amu'sive *a.* (ע-מיו'-זיוו) אמוזירט, וואס מאכט פערגניגען.

amu'sively *adv.* (ע-מיו'-זיוו-לי) אויף אן אופן וואס קען אמוזירען.

amu'siveness *n.* (ע-מיו'-זיוו-נעס) דאס זיין אמוזאנט, דאס קענען אמוזירען.

amyg'dala *n.* (ע-מיג'-דע-לע) א מאנ-דעל; עפעס וואס איז מאנדעלפערמיג [ווי די מאנדלען אין האלז, אין מארך, א. ז. וו.].

amyg'dalate *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לייט) וואס אנבעלאנגט צו מאנדלען; מאנ-דעלפערמיג; מאנדעלמילך.

amygdal'ic *a.* (עמ-אי-דעל'-איק) וואס איז געמאכט פון מאנדלען.

amyg'daline *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לין) מאנדעלארטיג; אמיגדאלין [א כע-מישער שטאף, איינער פון די בעשטאנד-טיילען פון ביטערע מאנדלען].

amygdali'tis *n.* (ע-מיג-דע-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען [אין האלז].

amyg'daloid *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לאיד) מאנדעלפערמיג; דער מאנדעל-שטיין [אזא הארטער שטיין].

amygdalot'omy *n.* (ע-מיג-דע-לאט'-א-מי) דאס אויסשניידען די מאנדלען אין האלז.

am'yl *n.* (עמ'-איל) [א געוויסע כעמישע פערבינדונג].

amyla'ceous *a.* (עמ-י-ליי'-שיאס) אזוי-ווי קראכמאל; קראכמאליג.

am'yl al'cohol (עמ'-איל על'-קא-האל) אמיל-אלקאהאל [אזא אוילינער פארבלאזער ספיריט].

am'ylene *n.* (עמ'-אי-לין) [א כעמישע פליסיגקייט, וועלכע מען האט אמאל פרובירט בענוצען אלס שלאפ-טרונק].

amyl'ic *a.* (ע-מיל'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אמיל; וואס פראדוצירט אמיל-אלקא-האל.

amylif'erous *a.* (עמ-אי-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס קראכמאל.

am'ylin *n.* (עמ'-אי-לין) דער טייל פון קראכמאל וואס צוגעהט ניט אין וואסער.

am'yline *n.* (עמ'-אי-לין) ז. *amylin*

am'yl nit'rite (עמ'-איל נאיט'-ראיט) אמיל-ניטריט [אזא געלבליכע שמעקע-דיגע פליסיגקייט, בענוצט אין מעדיצין].

amyl'ogen *n.* (ע-מיל'-א-דזשען) דער טייל פון קראכמאל וואס צוגעהט אין וואסער.

an'a *adv.* (ענ'-ע) פון יעדען גלייך [בענוצט אלס צייכען אין שרייבען רע-צעפטען]; א בוך מיט אנעקדאטען; אנעק-דאטען.

anab'amous *a.* (ענ-עב'-ע-מאס) וואס איז שייך צו אזא זארט פיש, אויף וועל-כע עס ווערט געזאגט, אז זיי קענען קלע-טערען א קורצע שטרעקע אויף א בוים.

Anabap'tism *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיזם) אנאבאפטיזם, די לעהרע פון די ווידער-טויפער. ז. *Anabaptist*

Anabap'tist *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיסט) אנא-באפטיסט, ווידערטויפער [א מיטגליעד פון א קריסטליכע סעקטע, וואס גלויבט, אז דאס טויפען אין דער קינדהייט איז ניט גענוג און אז ביים אויסוואקסען דארף מען א צווייטען מאל טויפען. אזא סעקטע האט זיך געגרינדעט אין דייטשלאנד אין יאהר 1521, זי איז געווען אויך האלב קאמוניסטיש].

anabaptist'ic *a.* (ענ-ע-בעפ-טיסט'-איק) אנאבאפטיסטיש. ז. *Anabaptist*

anabaptist'ical *a.* (ענ-ע-בעפ-טיסט'-איק-על) ז. *anabaptistic*

anabap'tistry *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיסט-רי) די לעהרע פון די אנאבאפטיסטען; די סעקטע פון די אנאבאפטיסטען. ז. *Anabaptist*

anabaptize' *v.* (ענ-ע-בעפ-טאיז') אי-בערטויפען נאך אמאל.

anab'asis *n.* (ע-נעב'-ע-סיס) א מילי-טערישער צוג; א מיליטערישע עקספעדי-ציע; א געוויסע מיליטערישע עקספעדי-ציע אין דער גריכישער געשיכטע.

The **anabasis** of Napoleon on Russia was a failure.

anab'ole *n.* (ענ-עב'-א-לי) דאס אויס-ברעכען, דאס שפייען; דאס ארויסברייני-גען ליחה מיט'ן מויל.

anabol'ic *a.* (ענ-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צו אנאבאליזם. ז. *anabolism*

anab'olism *n.* (ע-נעב'-א-ליזם) אנא-באליזם, די רייהע ענדערונגען, וועלכע קו-מען פאר אין די פערצעהרטע שפייזען ביז זיי פערוואנדלען זיך אין א צעלע פון קערפער. ז. *metabolism*

anacamp'tic *a.* (ענ-ע-קעמפ'-טיק) וואס האט די אייגענשאפט צוריקצואווארפען ליכטשטראהלען אדער א קלאנג.

anacamp'tical *a.* (ע-נע-קעמפ'-טיק-על) ז. *anacamptic*

anacamp'tics *n.* (ע-נע-קעמפ'-טיקס) די לעהרע פון דער צוריקווארפונג פון ליכטשטראהלען אדער א קלאנג.

anacathar'tic *a.* (ענ-ע-קע-טהאר'-טיק) ארויסברייניגענדיג ליחה פון נאז אדער מיט'ן מויל.

anachron'ic *a.* (ענ-ע-קראנ'-איק) אנא-כראניש, ניט אין דער צייט, וואס שטימט ניט מיט דער צייט אדער דאטום [ווענען פאסירונגען וועלכע ווערען איבערגעגעבען מיט א פאלשען דאטום אדער ניט אין איינקלאנג מיט דער צייט].

anachron'ical *a.* (ענ-ע-קראנ'-אי-קעל) ז. ***anachronic***

anachron'ically *adv.* (ענ-ע-קראנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אנאכראנישען אופן.

anach'ronism *n.* (ענ-עק'-ראנ-איזם) אנאכראניזם, א פערבינדונג פון פאסירונגען, וועלכע געהערען צו פערשיעדענע צייטען; אן אונצייטמעסיגע פאסירונג אדער ערשיינונג.

anach'ronist *n.* (ענ-עק'-ראנ-איסט) איינער וואס מאכט א כראנאלאגישען פעהלער, איינער וואס מאכט א טעות אין א דאטום אדער פערבינדעט פאסירונגען פון פערשיעדענע צייטען אונטער איין דאטום.

anachronis'tic *a.* (ענ-עק-רא-ניס-טיק) אנאכראניש, מיט א פעהלער אין צייט-רעכנונג.

anachronis'tical *a.* (ענ-עק-רא-ניס'-טי-קעל) ז. ***anachronistic***

anach'ronize *v.* (ענ-עק'-ראנ-איז) מאכען א כראנאלאגישען פעהלער.

anach'ronous *a.* (ענ-עק'-ראנ-אס) ז. ***anachronistic***

anach'ronously *adv.* (ענ-עק'-ראנ-אס-לי) אויף אן אנאכראנישען אופן.

anaclast'ic *a.* (ענ-ע-קלעסט'-איק) וואס איז שייך צו דער ברעכונג פון ליכט שטראהלען; וואס איז שייך צו דער צוריקווארפונג פון די לופטוועלען, וואס ווערען געבילדעט פון א קלאנג; צוריקווארפענדיג; שטראהלענברעכענד.

anaclast'ic glas'ses (ענ-ע-קלעסט'-איק גלעס'-עז) גלעזער וועלכע האבען די אייגענשאפט צו ברעכען ליכט-שטראהלען.

anaclast'ics *n.* (ענ-ע-קלעסט'-איקס) די לעהרע וועגען דער ברעכונג פון ליכט-שטראהלען.

anacolu'thia *n.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהי-א) דאס פעהלען פון דער גראמאטיקאלישער אויסגעהאלטענקייט.

anacolu'thic *a.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהיק) וואס איז ניט גראמאטיקאליש אויסגעהאלטען.

anacolu'thically *adv.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהי-קעל-אי) אויף א ניט אויסגעהאלטענעם גראמאטיקאלישען אופן.

anacolu'thon *n.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהאן) א זאץ וואס איז גראמאטיקאליש פאלש, א ניט אויסגעהאלטענער זאץ; א זאץ אין וועלכען עס זיינען אויסגעלאזען ווערטער.

anacon'da *n.* (ענ-ע-קאנ'-דע) ריעזענשלאנג; זיד-אמעריקאנישער באא.

Anacreon'tic *a.* (ענ-עק-רי-אנ'-טיק) וואס איז שייך צו די לירישע ליעבעס-געדיכטע פון דעם גריכישען פאעט אנאקרעאן.

anacreon'tic *n.* (ענ-עק-רי-אנ'-טיק) א פאעמא וועגען ליעבע.

anadiplo'sis *n.* (ענ-ע-די-פלאו'-סיס) דאס ווידערהאלען א ווארט, כדי איהם צו מאכען איינדרוקספאלער.
Ours is a good land, a land of milk and honey.

an'adrom *n.* (ענ'-ע-דראם) א פיש וואס שווימט ארויס פון ים אין די טייכען.

anad'romous *a.* (ע-נעד'-רא-מאס) וואס געהט פון ים ארויף; וואס שווימט פון ים אין טייך אריין [ביי פיש].

ana'ea phan'tes (ע-ניי'-אי פענ'-טעס) אזא שמעטערלינג פון דונקעל וויאלעטען פארב. ז. אויך. ***"Butterflies"***

anæ'mia (ע-ני'-מי-ע) ז. ***anemia***

anæsthe'sia *n.* (ענ-עס-טהי'-סי-ע) אנאסטעזיע [בעוואוסטלאזיגקייט דורך קראנקהייט אדער דורך א שלאף-טרונק].

anæsthe'sis *n.* (ענ-עס-טהי'-סיס) ז. ***anesthesia***

an'aglyph *n.* (ענ'-ע-גליף) א האלב בולט'ע, רעליעפע בעפוצונג [ווי אויף א געביידע], א פלאכער רעליעף.

anaglyph'ic *a.* (ענ-ע-גליפ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו א פלאכען רעליעף.

anaglyph'ical *a.* (ענ-ע-גליפ'-איק-על) ז. ***anaglyphic***

anaglyptog'raphy *n.* (ענ-ע-גליפ-טאג'-רע-פי) די קונסט פון מאכען מעדאליאן בילדער; די קונסט פון גראווירען בולט'ע, רעליעפע בילדער.

anago'ge *n.* (ענ-ע-גאו'-דזשי) אלעגארישע אדער מיסטישע בעדייטונג; דאס פליסען [ליחה, בלוט א. ד. ג.] דורך'ן מויל.

anagog'ic *a.* (ענ-ע-גאדזש'-איק) מיסטיש; אלעגאריש, בדרך משל.

anagog'ical *a.* (ענ-ע-גאדזש'-אי-קעל) ז. ***anagogic***

anagog'ically *adv.* (ענ-ע-גאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א מיסטישען אדער אלעגארישען אופן.

anagog'ics *n.* (ענ-ע-גאדזש'-איקס) די מיסטישע אדער אלעגארישע [בדרך משל] פערטייטשונג פון דער ביבעל.

an'agogy *n.* (ענ'-ע-גא-דזשי) ז. ***anagoge***

an'agram *n.* (ענ'-ע-גרעם) אנאגראם [די פערבייטונג פון די אותיות אין א ווארט כדי צו מאכען א נייעם ווארט].
Evil is an anagram of live.

anagrammat'ic *a.* (ענ-ע-גרעם-עט'-איק) אנאגראמאטיש; בילדענדיג אן אנאגראם. ז. ***anagram***

anagrammat'ically *adv.* (ענ-ע-גרעם-עט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנאגראם.

anagram'matism *n.* (ענ-ע-גרעמ'-ע-טיזם) דאס מאכען אנאגראמען. ז. ***anagram***

anagram'matist *n.* (ענ-ע-גרעמ'-עט-איסט) אן אנאגראמען-מאכער. ז. ***anagram***

anagram'matize *v.* (ענ-ע-גרעמ'-עט-איז) מאכען אנאגראמען. ז. ***anagram***

an'agraph *n.* (ענ'-ע-גרעף) רעגיסטער, פערצייכניס.

anakolou'thon *n.* (ענ-ע-קא-ליו'-טהאן) ז. ***anacoluthon***

a'nal *a.* (איי'-נעל) וואס אנבעלאנגט צום אחור; וואס איז אין דעם הינטערשטען טייל פון קערפער פון א חיה אדער פיש.

anal'cime *n.* (ע-נעל'-סים) אנאלצים [אזא מינעראל].

an'alect *n.* (ענ'-ע-לעקט) אן אויסצוג פון א ליטעראַרישער שריפט.

analec'ta *n.* (ענ-ע-לעק'-טא) אן אויסצוג אדער אויסציגע פון די שריפטען פון א פערפאסער אדער פערפאסערס; א זאמלונג פון געוועהלטע אויסציגע.

analec'tic *a.* (ענ-ע-לעק'-טיק) צוזאמענגעשטעלט פון געוועהלטע שטיקער פון ליטעראַרישע ווערק.
An analectic magazine.

an'alects *n.* (ענ'-ע-לעקטס) אנאלעקטען [אויסגעוועהלטע שטיקער פון ליטעראַרישע ווערק].

analem'ma *n.* (ענ-ע-לעמ'-ע) דער זוינענצייגער, אזא ציפערבלאט פון וועלכען מען קען זעהן דעם צושטאנד פון דער זון.

analep'sis *n.* (ענ-ע-לעפ'-סיס) דאס צוריקקעהרען פון די קרעפטען, די ערהאלונג נאך א קראנקהייט.

an'alepsy *n.* (ענ'-ע-לעפ-סי) ז. ***analepsis***

analep'tic *n. and a.* (ענ-ע-לעפ'-טיק) צוריקקעהרענדיג צו די קרעפטען נאך א קראנקהייט; קרעפטיגענד; א קרעפטיגונגס-מיטעל.
An analeptic medicine.

analep'tics *n.* (ענ-ע-לעפ'-טיקס) א מעדיצינישעם קרעפטיגונגס-מיטעל

anal'ogal *a.* (ע-נעל'-א-געל) עהנליך, גלייך, אנאלאגיש.

analog'ical *a.* (ענ-ע-לאדזש'-איק-על) אנאלאגיש; עהנליך, גלייך.

analog'ically *adv.* (ענ-ע-לאדזש'-איק-על-אי) דורך אנאלאגיע אדער עהנליכקייט.

analog'icalness *n.* (ענ-ע-לאדזש'-איק-על-נעס) דאס זיין אנאלאגיש, עהנליך, גלייך.

anal'ogise *v.* (ע-נעל'-א-דזשאיז) ערקלערען דורך אנאלאגיע, דורך א משל; מאכען א פערגלייך דורך א משל.

anal'ogism *n.* (ע-נעל'-א-דזשיזם) אנאלאגיזם, דאס אורטיילען דורך פערגלייכונגען און עהנליכקייטען; א שלוספאלגערונג דורך אנאלאגיע.

anal'ogist *n.* (ע-נעל'-א-דזשיסט) איינער וואס מאכט שלוספאלגערונגען דורך אנאלאגיע.

analogis'tic *a.* (ענ-על-א-דזשיס'-טיק) וואס איז שייך צו אן אנאלאגיע. ז. ***analogism***

anal'ogize *v.* (ע-נעל'-א-דזשאיז) ז. ***analogise***

anal'ogous *a.* (ע-נעל'-א-גאס) אנאלאגיש, עהנליך, גלייך.

anal'ogously *adv.* (ע-נעל'-א-גאס-לי) אויף אן אנאלאגישען אדער עהנליכען אופן.

anal'ogy *n.* (ע-נעל'-א-דזשי) אנאלאגיע, עהנליכקייט, גלייכפערמיגקייט.

an'alysable *a.* (ענ'-ע-לאי-זעבל) וואס קען אנאליזירט, צוגליעדערט ווערען.

an'alysableness *n.* (ענ'-ע-לאי-זעבל-נעס) דאס קענען אנאליזירט אדער צוגליעדערט ווערען.

analysa'tion *n.* (ענ-ע-לי-זיי'-שאן) דאס אנאליזירען; דאס פונאנדערנעהמען אדער צוגליעדערונג.

an'alyse *v.* (ענ'-ע-לאיז) אנאליזירען, צוגליעדערען, גרינדליך פונאנדערקלייבען זיך.

an'alyser *n.* (ענ'-ע-לאי-זער) איינער וואס אנאליזירט, צוגליעדערט, קלייבט זיך גרינדליך פונאנדער; א צושטריאונגס-פריזמא [אזא געשליפענע גלאז פאר פיזיקאלישע צוועקען].

anal'ysis *n.* (ע-נעל'-אי-סיס) אנאליז; צוגליעדערונג; די צוגליעדערונג פון שטאפען אין זייערע כעמישע עלעמענטען; פונאנדערנעהמונג און צוגליעדערונג פון א געדאנק אדער שריפט לויט די הויפט-פונקטען.

an'alyst *n.* (ענ'-ע-ליסט) איינער וואס אנאליזירט. ז. ***analysis***

analyt'ic *a.* (ענ-ע-ליט'-איק) אנאליטיש, צוגליעדערט.

analyt'ical *a.* (ענ-ע-ליט'-אי-קעל) ז. ***analytic***

analyt'ical chem'istry (ענ-ע-ליט-אי-קעל קעמ'-איס-טרי) אנאליטישע כעמי [דער טייל פון כעמי וואס בעשעפטיגט זיך מיט פונאנדערגליעדערען די שטאפען אויף זייערע גרונד-עלעמענטען].

analyt'ical geom'etry (ענ-ע-ליט-אי-קעל דזשי-אמ'-ע-טרי) אנאליטישע געאמעטריע [געאמעטרישע אויפגאבען

וועלכע ווערען געלעזט מיט דער הילף פון אלגעברא און העכערע מאטעמאטיק דורך א קאארדינאטען=סיסטעם].

analyt'ically *adv.* (ענ-ע-ליט'-איק-על-אי) דורך אנאליזע, דורך פונאנדערנעהמען אדער צוגליעדערען.

analyt'ic meth'od (ענ-ע-ליט'-איק מעטה'-אד) די אנאליטישע מעטאדע [די מעטאדע אין דענקען דורך וועלכע עס ווערט פעסטגעשטעלט אן אלגעמיינער כלל אדער פרינציפ פון בעקאנטע פרטים; איין געגענזאץ צו דער סינטעטישער מעטאדע, וואס געהט ארוים פון אן אלגעמיינעם פרינציפ אום פעסטצושטעלען די פרטים].

analyt'ics *n.* (ענ-ע-ליט'-איקס) די אנאליטישע מעטהאדע אין דער וויסענשאפט. ז. *analysis*

an'alyzable *a.* (ענ'-ע-לאי-זעבל) ז. *analysable*

an'alyzableness *n.* (ענ'-ע-לאי-זעבל-נעס) ז. *analysableness*

analyza'tion *n.* (ענ-ע-לי-זיי'-שאן) ז. *analysation*

an'alyze *v.* (ענ'-ע-לאיז) אנאליזירען, צוגליעדערען, גרינדליך פונאנדערקלייבען זיך.

an'alyzer *n.* (ענ'-ע-לאי-זער) איינער וואס אנאליזירט. ז. *analyser*

anamor'phose *v.* (ענ-ע-מאהר'-פאוס) פארשטעלען א בילד ניט אין זיין ריכטיגער געשטאלט דורך געוויסע אפטישע מיטעל. ז. *anamorphosis*

anamor'phosis *n.* (ענ-ע-מאהר'-פא-סיס) א צודרעהט אדער צוקרימט בילד [א בילד וואס ווערט אויף א קינסטליכען אופן צוקרימט דורך א קרומען שפיעגעל אדער אויף אן אנדערן אפטישען אופן]; דאס אויסזעהן פון א בילד ניט אין זיין ריכטיגער געשטאלט, נאר אין א פראיעקציאן; די פערוואנדלונג פון דער געשטאלט [ביי פלאנצען].

Anamorphosis

anamor'phosy *n.* (ענ-ע-מאהר'-פא-סי) ז. *anamorphosis*

anamor'phous *a.* (ענ-ע-מאהר'-פאס) ארוים פון דער פארם, ארוים פון דער ריכטיגער געשטאלט.

ana'nas *n.* (ע-ניי'-נעס) אנאנאס [אזא פרוכט].

anan'drous *a.* (ענ-ענ'-דראס) וואס האט ניט קיין זאמען=שטויב=פעדעם [ביי געוויסע פלאנצען].

anan'thous *a.* (ענ-ענ'-טהאס) בלומענלאז; וואס האט ניט קיין בלומען [ביי געוויסע פלאנצען].

an'anym *n.* (ענ'-ע-נים) א נאמען געשריבען אזוי, אז די אותיות קומען אין א פערקעהרטער ארדנונג.

an'apæst *n.* (ענ'-ע-פעסט) דער אנאפעסט [א געוויסע טאקטפארם אין פאעזי, צוויי קורצע זילבען און איין לאנגע].

anapæs'tic *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק) וואס איז שייך צום אנאפעסט. ז. *anapæst*

anapæs'tically *adv.* (ענ-ע-פעס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנאפעסט. ז. *anapæst*

an'apest *n.* (ענ'-ע-פעסט) ז. *anapæst*

anapes'tic *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק) ז. *anapæstic*

anapes'tical *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק-על) ז. *anapæstic*

anapes'tically *adv.* (ענ-ע-פעס'-טי-קעל-אי) ז. *anapæstically*

anaph'ora *n.* (ענ-עפ'-א-רע) די אנאפער [די ווידערהאלונג פון דעמזעלבען ווארט אין אנפאנג פון מעהרערע זעצע].

an'arch *n.* (ענ'-ארק) אן אנארכיסט; אן אנהענגער פון דער אנארכיסטישער לעהרע. ז. *anarchism*

anar'chic *a.* (ענ-אר'-קיק) אנארכיסטיש; אהן ארדנונג.

anar'chical *a.* (ענ-אר'-קי-קעל) ז. *anarchic*

an'archism *n.* (ענ'-ארק-איזם) אנארכיזם, די לעהרע וועלכע איז געגען יעדער מלוכה=ארדנונג און פרעדיגט די איינפיהרונג פון אזא געזעלשאפטס=לעבען, וואו עס זאל ניט עקזיסטירען קיין צוואנג און קיין שום אונטערדריקונג פון דעם יחיד דורך דעם כלל; אונארדנונג.

an'archist *n.* (ענ'-ארק-איסט) אן אנארכיסט.

anarchis'tic *a.* (ענ-ארק-איס'-טיק) וואס איז שייך צום אנארכיזם; וואס פרעדיגט אנארכיזם. ז. *anarchism*

an'archy *n.* (ענ'-אר-קי) אנארכיע, אנארכיזם. ז. *anarchism*

anar'thropod *n.* (ענ-אר'-טהרא-פאד) אנארטראפאד [א מין בעשעפעניש, וואס האט ניט קיין געלענקען=גליעדער].

Anarthrop'oda *n.* (ענ-אר-טהראפ'-א-דע) די אנארטראפאדען [בעשעפענישען, וואס האבען נים קיין געלענקען=גליעדער, ווי ווערם א. ז. וו.]

anarthrop'odous *a.* (ענ-אר-טהראפ'-א-דאס) וואס איז שייך צו אן אנארטראפאד. ז. *Anarthropoda*

anar'throus *a.* (ענ-אר'-טהראס) אהן דעם ארטיקעל [אין גראמאטיק]; וואס האט נור א שפור פון גליעדער אדער האט גאר קיין גליעדער ניט [וועגען געוויסע בעשעפענישען].

anasar'ca *n.* (ענ-ע-סאר'-קע) הויט=וואסערזוכט [אזא הויט=קראנקהייט].

anasar'cous *a.* (ענ-ע-סאר'-קאס) וואס איז שייך צו אדער וואס האט הויט=וואסערזוכט.

an'astate *n.* (ענ'-ע-סטייט) דער שטאף וואס ווערט געשאפען דורך דעם אנאבאלישען פראצעס [ז. *anabolism*]; א שטאף וואס ענטוויקעלט זיך פון אן איינפאכערען וויא ער איז דורך דער פערצעהרונג פון ענערגיע.

anastat'ic *a.* (ענ-ע-סטעט'-איק) בולט, וואס ענטהאלט בולט'ע בוכשטאבען.

anastat'ic engra'ving (ענ-ע-סטעט'-איק ענ-גריי'-ווינג) דאס אראבנעהמען א פינקטליכע קאפיע פון א שריפט אדער דרוקזאך אויף א צינק=פלאטע דורך געוויסע כעמישע מיטעל אויף אזא אופן, אז אויף דער פלאטע זאלען די בוכשטאבען זיין בולט און מען זאל מיט איהר קענען דרוקען.

anastat'ic prin'ting (ענ-ע-סטעט'-איק פרינ'-טינג) ז. *anastatic engraving*

anas'tomose *v.* (ע-נעס'-טא-מאוז) צוזאמענבינדען, בעהעפטען [אן איבערגעריסענעם אדער, ארטעריע א. ז. וו.].

anastomo'sis *n.* (ע-נעס-טא-מאו'-סיס) דאס צוזאמענבינדען, בעהעפטען [אן איבערגעריסענעם אדער, ארטעריע א. ד. ג.].

anastomot'ic *a.* (ע-נעס-טא-מאט'-איק) וואס איז שייך צו א פעראייניגונג אדער בעהעפטונג פון אדערען אדער ארטעריען.

anas'trophe *n.* (ע-נעס'-טרא-פי) די איבערשטעלונג פון ווערטער אין א זאץ.
Echoed the hills; The hills echoed.

anath'ema *n.* (ע-נעטה'-אי-מע) אנאטהעמא; א קירכענפלוך, א חרם.

anath'ema marana'tha (ע-נעטה'-אי-מע מע-רענ-איי'-טהא) א שטארקער קירכענפלוך אדער חרם [די קללה פון גאט זאל קומען].

anathemat'ical *a.* (ע-נעטה-אי-מעט'-איק-על) פערדאמענדיג; וואס איז שייך צו א חרם.

anathemat'ically *adv.* (ע-נעטה-אי-מעט'-איק-על-אי) לויט דעם חרם פון דער קירך.

anathematiza'tion *n.* (ע-נעטה-אי-מעט-אי-זיי'-שאן) דאס ארייןלעגען אין חרם.

anath'ematize *v.* (ע-נעטה'-אי-מעט-איז) פערפלוכען, ארייןלעגען אין חרם.

anath'ematizer *n.* (ע-נעטה'-אי-מע-טאי-זער) איינער וואס לעגט אריין אין חרם.

anat'ocism *n.* (ע-נעט'-א-סיזם) פראצענט פון פראצענט.

anatom'ic *a.* (ענ-ע-טאמ'-איק) אנאטאמיש, וואס געהערט צו אנאטאמיע. ז. *anatomy*

anatom'ical *a.* (ענ-ע-טאמ'-איק-על) ז. *anatomic*

anatom'ically *adv.* (ענ-ע-טאמ'-איק-על-אי) דורך אנאטאמיע.

anatomisa'tion *n.* (ע-נעט-א-מי-זיי'-שאן) דאס אנאטאמיזירען, דאס צוגליעדערען.

anat'omism *n.* (ע-נעט'-א-מיזם) דאס צוגליעדערען; דאס פארשטעלען א בילד אדער סטאטוע אין אלע אנאטאמישע איינצעלהייטען; די בעהויפטונג, אז דער סוד פון לעבען ליעגט אין דעם אנאטאמישען געבוי פון קערפער, אין געגענזאץ צו דער בעהויפטונג, אז דער סוד פון לעבען ליעגט אין דער נשמה.

anat'omist *n.* (ע-נעט'-א-מיסט) אן אנאטאמיסט; א קענער פון אנאטאמיע. ז. *anatomy*

anatomiza'tion *n.* (ע-נעט-א-מי-זיי'-שאן) דאס צוגליעדערען, דאס צושניידען [ווי א קערפער], דאס אנאטאמיזירען.

anat'omize *v.* (ע-נעט'-א-מאיז) אנאַ= טאמירען; צערגלידערען, צושניידען.

anat'omizer *n.* (ע-נעט'-א-מאי-זער) א צוגליעדערער; א אנאטאמיסט.

anat'omy *n.* (ע-נעט'-א-מי) אנאטאָ= מיע, צערגלידערונגס לעהרע פון קערפער [חכמת הנתוח]; די לעהרע פון קערפער= בוי; א קערפער; סקעלעט.

anat'opism *n.* (ע-נעט'-א-פיזם) אונ= הארמאנישע גרופירונג פון זאכען.

an'cestor *n.* (ענ'-סעס-טאר) אן עלטער= פאטער, א שטאם=פאטער.

ancesto'rial *a.* (ענ-סעס-טאו'-רי-על) ז. *ancestral*

ancesto'rially *adv.* (ענ-סעס-טאו'- רי-על-אי) פאר=עלטערליך; שטאם=פע= טערליך.

ances'tral *a.* (ענ-סעס'-טרעל) וואס בע= ציהט זיך אויף די פאר=עלטערען אדער שטאם=פאטער.

ances'trally *adv.* (ענ-סעס'-טרעל-אי) אין בעצוג אויף די פאר=עלטערען אדער שטאם=פאטער.

an'cestry *n.* (ענ'-סעס-טרי) פארעלטערן, שטאם.

an'chor *n. and v.* (ענ'-קאר) אן אנקער [פון א שיף]; אנקערן; שטעהן געאנ= קערט; אראבלאזען דעם אנקער; א זאך וואס בעפעסטיגט.

Anchor

an'chorable *a.* (ענ'-קאר-עבל) וואס קען פעראנקערט ווערען.

an'chorage *n.* (ענ'-קאר-עדזש) אנקער= פלאץ, אנקערגרונד [דער ארט וואו די שיף אנקערט]; אלע אנקער פון א שיף.

an'chorage-dues *n.* (ענ'-קאר-עדזש- דיוז) אנקערגעלד [האפען אבצאהל פון שי= פען].

an'chor bites (ענ'-קאר באיטס) דער אנקער גרייפט אן.

an'chor drives (ענ'-קאר דראיווז) דער אנקער שלעפט.

an'choress *n.* (ענ'-קא-רעס) א פרוי= מעס פרויענצימער וואס זונדערט זיך אב פון דער וועלט; א נזירה.

an'choret *n.* (ענ'-קא-רעט) א פרומער מאן וואס זונדערט זיך אב פון דער וועלט; א נזיר.

anchoret'ic *a.* (ענ-קא-רעט'-איק) וואס לעבט ווי א נזיר; אבגעזונדערט פון דער וועלט; וואס איז שייך צו א נזיר.

anchoret'ical *a.* (ענ-קא-רעט'-איק-על) ז. *anchoretic*

an'choretism *n.* (ענ'-קא-רעט-איזם) דאס לעבען אבגעזונדערט פון דער וועלט [נזירות]; דאס זיין אן אבגעזונדערטער פון דער וועלט [נזיר].

an'chor-ground *n.* (ענ'-קאר=גראונד) דער אנקער גרונד [דער ארט וואו דער אנקער גרונטעוועט].

an'chor-hold *n.* (ענ'-קאר-האולד) דאס פעסטהאלטען פון אנקער; זיכערהייט.

an'chor-ice *n.* (ענ'-קאר=אים) אייז וואס קלייבט זיך אן אויף דעם גרונט פון א וואסער.

an'choring *n.* (ענ'-קאר-אינג) דאס אנ= קערען; דער אנקער=גרונד; אנקער=פלאץ; אנקער=געלד [אבצאהל].

an'chor is apeak' (ענ'-קאר איז ע-פיעק') דער אנקער איז ארונטערגעלא= זען.

an'chor is come home (ענ'-קאר איז קאם האום) ז. *anchor drives*

an'chorite *n.* (ענ'-קא-ראיט) ז. *anchoret*

an'choritism *n.* (ענ'-קא-ריט-איזם) ז. *anchoretism*

an'chorless *a.* (ענ'-קאר-לעס) וואס איז אהן אן אנקער; וואס איז ניט פעסט אדער שטאנדהאפט.

an'chor of hope (ענ'-קאר אוו האופ) שטארקע האפנונג [גאט].

an'chor on (ענ'-קאר אן) פעראנקערען.

an'chor-stock *n.* (ענ'-קאר-סטאק) דאס אנקער=האלץ [דער האלצערנער טייל פון אנקער].

ancho'vy *n.* (ענ-טשאו'-ווי) סארדעל [אזא הערינג=פיש].

Anchovy

an'chylose *n.* (ענ'-קי-לאוס) די געלענ= קען=פערוואקסונג; די געלענקען=שטייפ= הייט [אזא קראנקהייט].

anchylo'sis *n.* (ענ-קי-לאו'-סיס) ז. *anchilose*

anchylot'ic *a.* (ענ-קי-לאט'-איק) וואס אנבעלאנגט צו דער פערוואקסונג אדער פערשטייפונג פון די געלענקען.

an'cient *n. and a.* (איינ'-שענט) וואס שטאמט פון אוראלטער צייט; אוראלט; אלט, פארצייטיג; אלטער, גרייז=גרויער; א פאהן; א פאהן=טרעגער.

an'cient au'thor (איינ'-שענט אה'- טהאר) א פארצייטיגער מחבר; אן אל= טער קלאסיקער.

an'cient days (איינ'-שענט דייז) אל= טע צייטען.

an'ciently *adv.* (איינ'-שענט-לי) אמאל; פארצייטענס.

an'cientness *n.* (איינ'-שענט-נעס) אלט= קייט, אלטערטום.

an'cient of days (איינ'-שענט אוו דייז) אלט אין טעג [גאט].

an'cientry *n.* (איינ'-שענט-רי) ז. *ancientness*

an'cillary *a.* (ענ'-סי-לע-רי) בעהילפ= ליך, דיענסטבאר; דיענענדיג; אונטערגע= ווארפען.

ancip'ital *a.* (ענ-סיפ'-אי-טעל) צוויי= פנים'דיג; צווייזייטיג; צוויי=עקיג; צוויי= קעפיג.

ancip'itous *a.* (ענ-סיפ'-אי-טאס) ז. *ancipital*

an'cle *n.* (ענ'קל) פוס=קנעכעל.

an'come *n.* (ענ'-קאם) א בלוט=געשוויר.

an'con *n.* (ענ'-קאן) אן עלענבויגען.

an'cone *n.* (ענ'-קאון) דער טראג=שטיין, דער אונטערשטעטער שטיין [אין א גע= ביידע].

an'coral *a.* (ענ'-קא-רעל) וואס האט די פארמע פון אן אנקער; וואס אנבעלאנגט צו אן אנקער; געקרימט.

and *c.* (ענד) און.

and all that (ענד אהל טהעט) און דעם גלייכען.

andan'te *n. and a.* (אנ-דאנ'-טיי) לאנג= זאם [אין מוזיק]; א מוזיקאלישע קאמ= פאזיציע מיט א לאנגזאמען טאקט.

andanti'no *n. and a.* (אנ-דאנ-טי'-נא) מעסיג, לאנגזאם [אין מוזיק]; א לאנג= זאמער טאקט [לאנגזאמער פון אנדאנ= טע].

and'iron *n.* (ענד'-אי-ערן) א פייער= אייזען [איינער פון דיא צוויי אייזערנע געשטעלען, אויף וועלכע מען לעגט האלץ צו מאכען א פייער אין א קאמין].

Andirons

androceph'alous *a.* (ענ-דרא-סעפ'- ע-לאס) וואס האט א מענשליכען קאפ מיט דעם קערפער פון א חיה [א ספינקס].

androg'ynal *a.* (ענ-דראדזש'-אי-נעל) ווי אן אנדרוגינוס. ז. *androgyne*

an'drogyne *n.* (ענ'-דרא-דזשין) אנדרו= גינוס [איינער וואס האט די געשלעכט= ליכע סמנים אי פון א זכר אי פון א נקבה].

androg'ynic *a.* (ענ-דראדזש'-אי-ניק) ז. *androgynal*

androg'ynos *n.* (ענ-דראדזש'-אי-נאס) אן אנדרוגינוס. ז. *androgyne*

androg'ynous *a.* (ענ-דראדזש'-אי- נאס) ז. *androgynal*

androg'ynus *n.* (ענ-דראדזש'-אי-נאס) ז. *androgyne*

an'droid *n. and a.* (ענ'-דראיד) וואס האט א מענשליכע געשטאלט; אן אויטאָ= מאטישע מאשין וואס האט די געשטאלט פון א מענש און בעוועגט זיך ווי א מענש.

androi'des *n.* (ענ-דראי'-דיז) אן אוי= טאמאטישע מאשין, וואס האט די גע= שטאלט פון א מענש און בעוועגט זיך ווי א מענש.

andromor'phous *a.* (ענ-דרא-מאר'- פאס) מענליך; וואס האט א מענליכע פארמע.

androph'agous *n. and a.* (ענ-דראפ'- ע-גאס) מענשען=פרעסענד, וואס עסט מענ= שען; א מענשען=פרעסער, קאניבאל.

andropho'bia *n.* (ענ-דרא-פאו'-בי-א) מענער=פורכט, מענער=פיינדשאפט.

androphonoma'nia *n.* (ענ-דרא-פאנ- א-מיי'-ני-ע) אנדראפאנאמאניע [משוגעת צו טויטען מענשען].

an'drosphinx *n.* (ענ'-דרא-ספינקס) א ספינקס מיט א מענשען=קאפ [א סטאטוע, וואס האט א קערפער פון א לייב און א קאפ פון א מענשען].

androt'omy *n.* (ענ-דראט'-א-מי) דאס צוגליעדערען אדער צושניידען דעם מענש= ליכען קערפער.

and so forth (ענד סאו פאורטה) און= אזוי ווייטער.

and so on (ענד סאו אן) און אזוי ווייטער.

and yet (ענד יעט) און דאך, פונדעסטוועגען.

an'ecdotal *a.* (ענ'-עק-דאו-טעל) וואס איז שייך צו אן אנעקדאט, עהנליך צו אן אנעקדאט.

an'ecdote *n.* (ענ'-עק-דאוט) אנעקדאט [אן אינטערעסאנט געשיכטעלע וועגען א פערזאן אדער פאסירונג]; א מעשה'לע.
Lincoln was a man of humor; many **anecdotes** are attributed to him.

anecdot'ic *a.* (ענ-עק-דאט'-איק) ז. ***anecdotal***

anecdot'ically *adv.* (ענ-עק-דאט'-אי-קעל-אי) דורך אן אנעקדאט; אויף דעם אופן פון אן אנעקדאט.

an'ecdotist *n.* (ענ'-עק-דאו-טיסט) איינער וואס דערצעהלט אנעקדאטען.

anelec'tric *n. and a.* (ענ-ע-לעק'-טריק) ניט עלעקטריש, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט; א שטאף, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט.

ane'mia *n.* (ע-ני'-מי-ע) בלוט ארימקייט [א קראנקייט אזעלכע ווען אין בלוט זיינען פאראן צו ווענינ רויטע קייקעלעך].

anem'ogram *n.* (ע-נעמ'-א-גרעם) צייכענס געמאכט פון אן אויטאמאטישען אפאראט וואס מעסט די געשווינדקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anem'ograph *n.* (ע-נעמ'-א-גרעף) אן אינסטרומענט, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די געשווינדקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anemograph'ic *a.* (ענ-ע-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן אינסטרומענט וועלכער פערצייכענט אויטאמאטיש די געשווינדיגקייט און ריכטונג פון ווינד.

anemog'raphy *n.* (ענ-ע-מאג'-רע-פי) די קונסט צו פערצייכענען אויטאמאטיש די געשווינדיגקייט און די ריכטונג פון ווינד; די בעשרייבונג פון ווינד.

anemolog'ical *a.* (ענ-ע-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון פערצייכענען די ריכטונג און געשווינדיגקייט פון ווינד.

anemol'ogy *n.* (ענ-ע-מאל'-א-דזשי) די לעהרע פון ווינטען.

anemom'eter *n.* (ענ-ע-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדיגקייט און דעם דרוק פון ווינד.

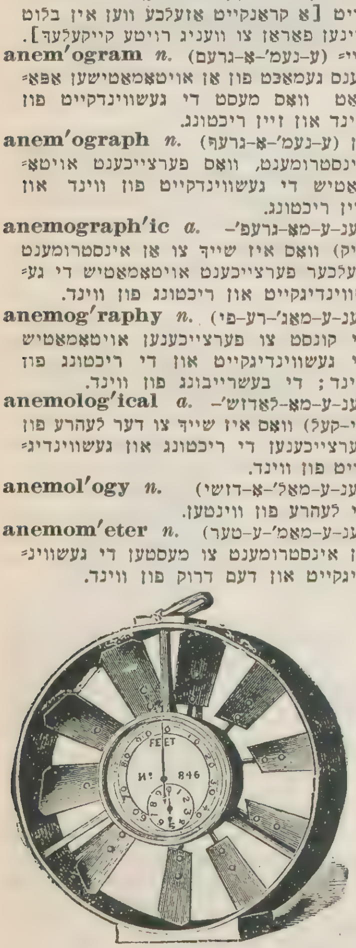

Anemometer

anemomet'ric *a.* (ענ-ע-מאמ-עט'-ריק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון מעסטען די געשווינדיגקייט און ריכטונג פון ווינד.

anemomet'rical *a.* (ענ-ע-מאמ-עט'-רי-קעל) ז. ***anemometric***

anemom'etry *n.* (ענ-ע-מאמ'-עט-רי) די לעהרע פון מעסטען די געשווינדיגקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anem'one *n.* (ע-נעמ'-א-ני) א ווינדבלום [אזא פלאנצע].

Anemone

anemon'ic *a.* (ענ-ע-מאנ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו, אדער שטאמט פון א ווינדבלום.

anem'ony *n.* (ע-נעמ'-א-ני) ז. ***anemone***

anem'oscope *n.* (ע-נעמ'-א-סקאופ) דער ווינד־ווייזער [אן אינסטרומענט צו צייגען די ריכטונג פון ווינד].

an-end' *adv.* (ענ־ענד') גראד אויפגעשטעלט, פערפענדיקולאר; אויפ'ן שפיץ; ענדליך, שליסליך.
Fear made his hair stand **an-end.**

an'eroid *n. and a.* (ענ'-ע-ראיד) וואס ענטהאלט ניט קיין פליסיגקייט [וועגען א געוויסען בעראמעטער]; א באראמעטער [אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם לופט־דרוק].

an'eroid barom'eter (ענ'-ע-ראיד בע-ראמ'-ע-טער) אנעראיד באראמעטער [אזא אינסטרומענט צום מעסטען דעם לופט־דרוק].

an'esis *n.* (ענ'-ע-סיס) דאס אבנעהמען אדער פערמינדערען זיך פון די סימפטאמען פון א קראנקהייט; דאס איבערגעהן פון א הויכען טאן אין זינגען צו א נידעריגערען; דאס אנשטעלען די סטרונעס פון א העכערען טאן צו א נידעריגערען.

anesthe'sia *n.* (ענ-עס-טהי'-זי-ע) אנאסטעזיע [בעוואוסטלאזיגקייט דורך קראנקהייט אדער דורך א שלאף טרונק].

anesthet'ic *n. and a.* (ענ-עס-טהעט'-איק) וואס בעלאנגט צו אנעסטעזיע; א שטאף וואס ווירקט אנעסטעטיש [ווי כלאראפארם, עטהער א. ז. וו.] ז. ***anesthesia***

anesthet'ically *adv.* (ענ-עס-טהעט'-איק-על-אי) בעוואוסטלאזיג; דורך א שלאף־טרונק.

anesthetiza'tion *n.* (ענ-עס-טהעט-אי-זיי'-שאן) דאס אנעסטעזירען [דאס מאכען בעוואוסטלאז אדער אונפיהלענד דורך א שלאף־טרונק].

anes'thetize *v.* (ענ-עס'-טהי-טאיז) אנעסטעזירען [מאכען בעוואוסטלאז מיט א שלאף־טרונק].

anet'ic *a.* (ע-נעט'-איק) וואס לינדערט שמערצען [ווי א מעדיצין].

an'eurism *n.* (ענ'-יו-ריזם) א בלוטיגער געשוויר; געשוואולסט פון פולס־אדער.

aneuris'mal *a.* (ענ-יו-ריז'-מעל) וואס אנבעלאנגט צו א בלוטיגען געשוויר אדער צו געשוואולסט פון פולס־אדער.

an e'ven cast (ען איווען קעסט) גאנץ גלייך, אזוי צו אזוי.

anew' *adv.* (ע-ניו') פון דאס ניי, איבער־א־ניים; ווידער אמאל.

anfrac'tuose *a.* (ענ-פרעק'-טשו-אוס) פול מיט קרימונגען; קרום, געדרעהט.

anfractuos'ity *n.* (ענ-פרעק-טשו-אס'-אי-טי) דאס זיין פול מיט קרימונגען; דאס זיין פערדרעהט.

anfrac'tuous *a.* (ענ-פרעק'-טשו-אס) ז. ***anfractuose***

anfrac'tuousness *n.* (ענ-פרעק'-טשו-אס-נעס) קרימונג, פערדרעהונג.

an'gel *n.* (איינ'-דזשעל) אן ענגעל, א מלאך.

an'gel-fish *n.* (איינ'-דזשעל־פיש) ענגעל־פיש [א מין פיש].

Angel-fish

an'gelhood *n.* (איינ'-דזשעל-הוד) דאס זיין א מלאך.

angel'ic *a.* (ענ-דזשעל'-איק) 1. ווי א מלאך; 2. גוט; 3. וואס אנבעלאנגט צו ענגעל־קרויט.
2. He has an **angelic** disposition.

angel'ica *n.* (ענ-דזשעל'-אי-קע) דאס ענגעל־קרויט [א מין שמעקעדיגע פלאנץ]; א סארט ווייסער קאליפארניער וויין.

Angelica

angel'ical *a.* (ענ-דזשעל'-אי-קעל) ז. ***angelic***

angel'ically *adv.* (ענ-דזשעל'-איק-על-אי) אזוי ווי א מלאך.

angel'icalness *n.* (ענ-דזשעל'-אי-קעל-נעס) מלאך'שע אייגענשאפטען.

an'gel-light *n.* (איינ'-דזשעל-לאיט) דאס אויבערשטע ליכט וואס קומט פון די אויבערשטע שויבען אין א גערונדעטען פענסטער.

an'gel of dark'ness (איינ'-דזשעל אוו דארק'-נעס) דער שטן.

angelol'atry *n.* (איינ-דזשעל-אל'-ע-טרי) מלאכים־דיענסט.

angelol'ogy *n.* (איינ-דזשעל-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מלאכים.

an'gelus *n.* (ענ'-דזשע-לאס) אנגעלוס [א געוויסע קאטוילישע תפילה]; דאס קלינגען פון די גלאקען אין די קאטוילישע קירכען פריהמארגענס, מיטאגצייט און אין אבענד.

an'ger *n. and v.* (ענ'-גער) 1. צארן; שמערץ; 2. ערצארנען; ערגערען, אין כעס אריינברייגגען; אין כעס ווערען.
1. Never speak in **anger.** 2. A child's **disobedience angers** his parents.

an'gerly *adv.* (ענ'-גער-לי) אין צארן, צארנדיג, מיט כעס.

an'gina *n.* (ענ'-דזשי-נע) אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'ginal *a.* (ענ'-דזשי-נעל) וואס איז שייך צו אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'gina pec'toris (ענ'-דשי-נע פעק'-טא-רים) הארץ-ספאזמעס [אזא הארץ-קראנקהייט].

an'ginose *a.* (ענ'-דזשי-נאוס) וואס איז שייך צו אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'ginous *a.* (ענ'-דזשי-נאס) ז. ***anginose***.

angiog'raphy *n.* (ענ-דזשי-אג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די אדערען און די איבעריגע בלוטגעפעס פון קערפער.

angio'ma *n.* (ענ-דזשי-או'-מע) א געשווילעכטס וואס קומט פון דעם וואס עס בילדעט זיך א נייע בלוט-געפעס אדער דערפון וואס אן אלטע ברייטערט זיך אויס.

an'giosperm *n.* (ענ'-דזשי-א-ספוירם) א פלאנץ וועמעס זאמען ליגען אין א שיידעלע [ווי די יאדרעס פון אן עפעל].

angiosper'mal *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מעל) וואס אנבעלאנגט צו פלאנצען וועמעס זאמען ליגען אין א שיידעלע.

angiosper'matous *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מע-טאס) ז. ***angiospermal***.

angiosper'mous *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מאס) ז. ***angiospermal***.

angiot'omy *n.* (ענ-דזשי-אט'-א-מי) די אויסשניידונג פון דער בלוטגעפעס אין קערפער.

an'gle *n. and v.* (ענ'גל) א ווינקעל [אין געאמעטריע]; א האקען [פון א ווענטקע צו פאנגען פיש]; פאנגען פיש מיט א ווענטקע; אויסכירענען [דורך כיטרעקייט עפעס ארויסבעקומען].

An'gle *n.* (ענ'גל) איינער וואס שטאמט פון שטאם אנגעלן.

an'gled *a.* (ענ'גלד) וואס האט ווינקלען, ווינקעלדיג.

an'gle-me'ter *n.* (ענ'גל-מי'-טער) א ווינקעל מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט ווינקלען].

an'gle of commuta'tion (ענגל אוו קאמ-יו-טיי'-שאן) דער קאמוטאציאנס-ווינקעל [דער ווינקעל, וועלכער בילדעט זיך ווען מען זאל קוקען פון א געוויסע פלאנעט אויף דער זון און ערד].

an'gle of dispart' (ענגל אוו דיס-פארט') דער וויזיר-ווינקעל, דער ווינקעל לויט וועלכען א הארמאט ווערט אנגעשטעלט ביים שיסען, אז די קאנאנע זאל טרעפען אין ציעל.

an'gle of eleva'tion (ענגל אוו על-אי-וויי'-שאן) עלעוואציאנס-ווינקעל, ערהויבונגס-ווינקעל [דער ווינקעל, וואס ווערט געבילדעט ווען מען ציהט א ליניע פון דעם שפיץ פון א דאך אדער א בוים א. ד. ג. צו דעם אויג פון א מענשען, וואס קוקט אויף זיי]; דער ווינקעל נאך וועלכען א הארמאט אדער ביקס ווערט אנגעשטעלט צו טרעפען אין ציעל.

an'gle of emer'gence (ענגל אוו אי-מויר'-דזשענס) דער אויסטריטס-ווינקעל פון א ליכט-שטראהל [ווען א ליכט-שטראהל געהט דורך גלאז וואסער א. ז. וו. איז דער ווינקעל וואס ער בילדעט מיט דעם געגענשטאנד ביים ארויסטרעטען פון איהם אן אנדערער ווי ביים אריינטרעטען אין איהם].

an'gle of in'cidence (ענ'גל אוו אינ'-סי-דענס) דער איינפאלס-ווינקעל [דער ווינקעל, וואס א ליכטשטראהל בילדעט מיט דער אויבערפלעכע פון דער ערד].

an'gle of reflec'tion (ענגל אוו רי-פלעק'-שאן) רעפלעקציאנס-ווינקעל, אויספאלסווינקעל [דער ווינקעל וואס א ליכט-שטראהל בילדעט מיט דער פלעכע, פון וועלכער ער ווערט צוריקגעווארפען].

an'gle of refrac'tion (ענגל אוו רי-פרעק'-שאן) דער ברעכונגס-ווינקעל, דער ווינקעל אונטער וועלכען א ליכט-שטראהל געהט ארויס פון א פלעכע וועלכע ער האט דורכגעדרונגען [ווען א ליכט-שטראהל דרינגט דורך א געגענשטאנד געהט ער ארויס אונטער אן אנדער ווינקעל, ווי ער איז אריין].

an'gler *n.* (ענ'-גלער) איינער וואס פאנגט פיש מיט אן אנגעל [ווענטקע].

an'gle-rod *n.* (ענ'גל-ראד) אנגעל-שטעקען; ווענטקע [צום פאנגען פיש].

an'glewise *adv.* (ענ'גל-וואיז) ווינקעלדיג.

an'gleworm *n.* (ענ'גל-וואירם) א וועררימעל בענוצט צו פאנגען פיש מיט א ווענטקע.

An'glian *n. and a.* (ענ'-גלי-ען) וואס איז שייך צו די ענגלישע ראסע אדער זייער לאנד; א מיטגליעד פון דער ענגלישער ראסע.

An'glican *n. and a.* (ענ'-גלי-קען) א מיטגליעד פון דער אנגליקאנישער קירך; וואס בעלאנגט צו דער אנגליקאנישער קירך.

An'glicanism *n.* (ענ'-גלי-קען-איזם) די פרינציפען פון דער אנגליקאנישער קירך.

An'glicè *adv.* (ענ'-גלי-סי) אין ענגליש.

Anglicisa'tion *n.* (ענ-גלי-סי-זיי'-שאן) דאס אנגליזירען, דאס פערענגלישען.

An'glicise *v.* (ענ'-גלי-סאיז) אנגליזירען, פערענגלישען.

Many foreigners would do well to **Anglicise** their names.

An'glicism *n.* (ענ'-גלי-סיזם) דאס וואס איז אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש ענגליש [ווי אין ריידען, מאניערען א. ד. ג.]; אן אייגענטימליכער אויסדרוק פון דער ענגלישער שפראך; א ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד און ניט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Angliciza'tion *n.* (ענ-גלי-סי-זיי'-שאן) ז. ***Anglicisation***.

An'glicize *v.* (ענ'-גלי-סאיז) אנגליזירען, פערענגלישען.

Anglifica'tion *n.* (ענ-גלי-פי-קיי'-שאן) דאס פערענגלישען; דאס ברייננגען אין איינקלאנג מיט די ענגלישע אויפפיהרונגען און אידעען.

An'gliform *a.* (ענ'-גלי-פארם) וואס האט די ענגלישע פארמע אדער כאראקטער-שטריכען.

The **Angliform** dialects of Europe.

an'gling *n.* (ענ'-גלינג) דאס פאנגען פיש מיט אן אנגעל [ווענטקע].

An'glo-Amer'ican *a. and n.* (ענ'-גלאו-ע-מער'-אי-קען) וואס איז שייך צו ענגלאנד און אמעריקא; וואס איז פערבונדען מיט ענגלאנד און אמעריקא; וואס איז שייך צו די ענגלענדער, וועלכע האבען זיך בזעצט אין אמעריקא; אן ענגלענדער, וואס האט זיך בזעצט אין אמעריקא אדער איז געווארען אן אמעריקאנער בירגער.

Angloma'nia *n.* (ענ-גלאו-מיי'-ני-ע) אנגלאמאניע [אן איבערטריבענע ליעבשאפט פאר אלעם וואס איז ענגלישעס].

Angloma'niac *n.* (ענ-גלאו-מיי'-ני-עק) איינער, וואס ליעבט בלינד אלעם וואס איז ענגלישעס.

An'glophobe *n.* (ענ'-גלאו-פאוב) איינער וואס פערהאסט אדער האט מורא פאר אלעם וואס איז ענגליש.

Anglopho'bia *n.* (ענ-גלאו-פאו'-בי-ע) אנגלאפאביע [האס אדער מורא פאר אלעם וואס איז ענגלישעס].

Anglopho'bic *a.* (ענ-גלאו-פאו'-ביק) אנגעשטעקט מיט האס אדער מורא פאר אלעם וואס איז ענגלישעס.

An'glo-Sax'on *n. and a.* (ענ'-גלאו-סעקס'-אן) אן אנגלא-זאקס; וואס איז שייך צו די ענגליש-זאקסישע ראסע; די ענגלישע ראסע; די אלטע ענגלישע שפראך.

ango'la *n.* (ען-גאו'-לע) אזא לייכטע וואלענע קליידער געוואנד; א סארט הויז-קאץ מיט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד. ז. ***angora***.

an'gor *n.* (ענ'-גאר) גייסטיגער אנגסט, הארצקלעמעניש.

ango'ra *n.* (ען-גאו'-רע) אזא וואלענע געוואנד אדער מוך; א סארט הויז קאץ וועלכע האט לאנגע גלאנציגע האאר ווי זייד.

Ango'ra cat (ען-גאו'-רע קעט) אנגארא-קאץ [אזא הויז-קאץ מיט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד].

Angora Cat

Ango'ra goat (ען-גאו'-רע גאוט) די קעמעל-ציעג [אזא ציעג מיט לאנגע ווייכע האר].

Ango'ra rab'bit (ען-גאו'-רע רעב'-איט) דאס אנגארא-קאנינכען [אזא קראליק]; דער זייד-האז [אזא האז מיט לאנגע ווייכע האר, ווי זייד].

Ango'ra wool (ען-גאו'-רע וואוהל) אנגארא וואל [וואל פון א קעמעל-ציעג].

Angostu'ra bark (ען-גאס-טיו'-רא בארק) די קארע פון אן אנגאסטורא בוימעל [זעהר א שמעקעדיגע קארע וואס ווערט בענוצט פאר פארפיום און ליקער].

an'grily *adv.* (ענ'-גרי-לי) צארנדיג, מיט כעס, ערגערליך.

He spoke **angrily** at first, but soon after cooled down.

an'griness *n.* (ענ'-גרי-נעס) כעס, צארן.

an'gry *a.* (ענ'-גרי) ערגערליך, צארנדיג; אין כעס.

an'gry at . . . (ענ'-גרי עט) אין כעס אויף . . .

Don't be **angry** at me.

an'gry with the world (ענ'-גרי וויטה טהי וואירלד) ברוגז מיט דער וועלט, אין כעס אויף דער וועלט.

anguil'liform *n.* (ען-גוויל'-אי-פארם) די פארם פון א ווינגע [אזא פיש, וואס האט די פארם פון א שלאנג].

an'guish *n. and v.* (ענ'-גוויש) אנגסט; ענגסטיגען; קוואל; קוועלען.

The misfortune of his friends was a source of **anguish** to him.

an'guished *a.* (ענ'-גווישט) געקוועלט, געענגסטיגט.

an'guish of mind (ענ'-גהוויש אוו מאינד) געדריקטע שטימונג; זעעלענ-אנגסט.

an'gular *a.* (ענ'-גיו-לער) ווינקעלדיג, עקיג.

angular'ity *n.* (ענ-גיו-לער'-אי-טי) ווינקעלדיגקייט, עקיגקייט.

an'gularly *adv.* (ענ'-גיו-לער-לי) מיט ווינקלען; ווינקעלדיג, עקיג.

an'gularness *n.* (ענ'-גיו-לער-נעס) ז. *angularity*.

an'gular point (ענ'-גיו-לער פאינט) דער שייטעל פון א ווינקעל [דער פונקט וואו צוויי ליניען וואס בילדען א ווינקעל שניידען זיך].

an'gulate *v. and a.* (ענ'-גיו-לייט) מאכען ווינקעלדיג; האבענדיג ווינקלען, ווינקעלדיג.

an'gulated *a.* (ענ'-גיו-ליי-טער) ווינקעלדיג, עקיג.

angulom'eter *n.* (ענ-גיו-לאמ'-ע-טער) ווינקעל=מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט ווינקלען].

angulos'ity *n.* (ענ-גיו-לאס'-אי-טי) ווינקעלדיגקייט.

an'gulous *a.* (ענ'-גיו-לאס) ז. *angulated*.

angus'tate *a.* (ענ-גאס'-טייט) פערענגט.

angusta'tion *n.* (ענ-גאס-טיי'-שאן) דאס מאכען שמאל; דאס פערשמעלערען.

angus'ticlave *n.* (ענ-גאס'-טי-קלייוו) אזא אויבערמאנטעל מיט פורפור=שטרייפען, ביי די אלטע רוימער.

angustifo'lious *a.* (ענ-גאס-טי-פאו'-לי-אס) שמאל=בלעטערדיג [ביי פלאנצען].

anharmon'ic *a.* (ענ-האר-מאנ'-איק) אונהארמאניש.

anharmon'ical *a.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל) אונהארמאניש.

anharmon'ically *adv.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונהארמאנישען אופן.

anhela'tion *n.* (ענ-הי-ליי'-שאן) קורצער אטהעם; דאס פערקייכען זיך.

anhe'lous *a.* (ענ-הי'-לאס) קורצאטהעמדיג; סאפענדיג, קייכענדיג.

anhy'drid *n.* (ענ-האי'-דריד) אנהידריד [א זויערע פון וועלכע עס איז אבגעשיידעט איהר וואסערגעהאלט].

anhy'dride *n.* (ענ-האי'-דריד) ז. *anhydrid*.

anhy'drite *n.* (ענ-האי'-דראיט) וואסער=פרייע גיפס.

anhy'drous *a.* (ענ-האי'-דראס) וואסער=פריי [אין כעמיע]; פערטריקענט, פערדארט.

anhy'drous al'cohol (ענ-האי'-דראס על'-קא-האול) ריינער אלקאהאל וואס איז פאלשטענדיג פריי פון וואסער.

anigh' *adv.* (ע-נאי') נעבען, נאהענט.

anight' *adv.* (ע-נאיט') ביי נאכט.

anights' *adv.* (ע-נאיטס') ביינאכט, יעדע נאכט, נאכט נאך נאכט.

an'il *n.* (ענ'-איל) אניל [אזא אינדיגא פלאנץ, וואס וואקסט אין וועסט אינדיען און פארבט בלוי]; אניל=פארב, אינדיגא פארב.

an'ile *a.* (ענ'-איל) אלט=ווייבעריש, שוואכזיניג.

Foolish and anile ideas.

an'iline *n.* (ענ'-אי-לין) אנילין [דער גרונדשטאף פון אנילין=פארב]; אנילין=פארב.

an'iline pen'cil (ענ'-אי-לין פענ'-סיל) א טינט=בליישטיפט [אזא בליישטיפט וואס ווערט געמאכט פון אנילין און גראפיט].

anil'ity *n.* (ע-ניל'-אי-טי) שוואכזיניגקייט; אלט=ווייבערשע עובר=בטל'קייט.

animabil'ity *n.* (ענ-אי-מע-ביל'-אי-טי) לעבהאפטיגקייט; מונטערקייט; בעלעבונג.

animadver'sion *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-שאן) קריטיק; בעמערקונג; אויסרעד, פארוואורף; טאדלונג; בעאבאכטונג, דאס בעגרייפען; דערפיהלונג.

He alluded to the author's work with a feeling of animadversion.

animadver'sive *a.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו) וואס בעמערקט, וואס ווערט אויפמערקזאם; וואס האט די פעהיגקייט צו בעמערקען.

animadver'sive fac'ulty (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו פעק'-אל-טי) פעהיגקייט צו בעגרייפען; בעמערקונגס=פעהיגקייט.

animadver'siveness *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו-נעס) די טבע צו קריטיקירען אדער מאכען פארווירפע; די פעהיגקייט צו בעמערקען און בעגרייפען.

animadvert' *v.* (ענ-אי-מעד-וואירט') בעמערקען, דערפיהלען; אויסרעדען, מאכען פארווירפע; קריטיקירען.

animadver'ter *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-טער) א קריטיקער, טאדלער.

an'imal *n. and a.* (ענ'-אי-מעל) א טהיער, א חיה; טהיעריש.

animal'cula *n.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לע) מיקראסקאפישע חיה'לעך [קליינע חיה'לעך, וואס מען קען זעהן נור דורך א פערגרעסערונגס=גלאז].

animal'cular *a.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לער) ז. *animalculine*.

animal'cule *n.* (ענ-אי-מעל'-קיול) א מיקראסקאפישע חיה'לע.

animal'culine *a.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לין) וואס בעלאנגט צו די מיקראסקאפישע חיה'לעך.

animal'culum *n.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לאם) ז. *animalcule*.

an'imal fat (ענ'-אי-מעל פעט) שמאלץ, חלב.

an'imal food (ענ'-אי-מעל פוהד) פליישנאהרונג.

an'imal func'tions (ענ'-אי-מעל פאנק'-שאנז) קערפערליכע בעדירפניסע, געמיינשאפטליכע לעבענס=פראצעסען און טהעטיגקייטען ביי מענשען און חיות.

Anima'lia *n.* (ענ-אי-מיי'-לי-ע) טהיער=רייך; די חיות פון דער וועלט.

an'imalism *n.* (ענ'-אי-מעל-איזם) תאוה; טהיערישע ליידענשאפט; טהיערישע נאטור.

an'imalist *n.* (ענ'-אי-מעל-איסט) בעל=תאוה; מאלער אדער שטיין=שניצער פון חיות.

animalis'tic *a.* (ענ-אי-מעל-איס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו חיות אדער טהיערישע ליידענשאפט.

animal'ity *n.* (ענ-אי-מעל'-אי-טי) טהיערישע אויפפיהרונגען; טהיערישע נאטור; תאוה'דיגע געפיהלען.

In every society there is some struggle between humanity and animality.

animaliza'tion *n.* (ענ-אי-מעל-אי-זיי'-שאן) די בעזעצונג פון חיות אין א געוויסער געגענד; דאס ווערען א חיה; די פערוואנדלונג פון שפייזען אין קערפער אין בלוט און פלייש.

an'imalize *v.* (ענ'-אי-מעל-איז) פערגרעבען; מאכען טהיעריש.

an'imal king'dom (ענ'-אי-מעל קינג'-דאם) דאס טהיער=רייך; די וועלט פון חיות.

an'imally *adv.* (ענ'-אי-מעל-אי) פיזיש, קערפערליך, גשמיות'דיג.

an'imal mag'netism (ענ'-אי-מעל מעג'-נעט-איזם) טהיערישער מאגנעטיזם [די קראפט פון געוויסע חיות צו ווירקען היפנאטיזירענד].

an'imalness *n.* (ענ'-אי-מעל-נעס) דאס זיין טהיעריש; דאס זיין א חיה.

an'imal pow'er (ענ'-אי-מעל פאו'-ער) די פיזישע קראפט וועלכע ווערט אנגענומען אלס איינהייט, ווי פערד=קראפט א. ד. ג.

an'imal spir'its (ענ'-אי-מעל ספיר'-איטס) לעבעדיגקייט, אויפגעמונטערטקייט, לעבענסלוסט.

College boys and girls are a jolly set; they are always full of animal spirits.

an'imate *v. and a.* (ענ'-אי-מייט) בעלעבען; ערמונטערן; בעלעבט, לעבעדיג.

He animates the gathering by his wit.

an'imated *a.* (ענ'-אי-מיי-טעד) בעלעבט; לעבהאפט; לעבענסלוסטיג.

an'imatedly *adv.* (ענ'-אי-מיי-טעד-לי) אויף א לעבהאפטען אופן; מיט לעבהאפטיגקייט; מיט מונטערקייט.

an'imateness *n.* (ענ'-אי-מייט-נעס) דאס זיין לעבהאפט, מונטער אדער לעבענסלוסטיג.

an'imater *n.* (ענ'-אי-מיי-טער) איינער וואס בעלעבט; איינער וואס מונטערט אויף צום לעבען.

an'imating *a.* (ענ'-אי-מיי-טינג) אויפמונטערענדיג, בעלעבענדיג.

an'imatingly *adv.* (ענ'-אי-מיי-טינג-לי) אויפמונטערענדיג, בעלעבענדיג.

anima'tion *n.* (ענ-אי-מיי'-שאן) בעלעבונג; לעבהאפטיגקייט; מונטערקייט.

an'imative *a.* (ענ'-אי-מיי-טיוו) בעלעבענדיג; ערמונטערענדיג.

an'imator *n.* (ענ'-אי-מיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט לעבעדיג אדער בעלעבט.

an'ime *n.* (ענ'-אי-מע) אנימע=גומי [אזא סארט אמעריקאנישער גומי].

an'imism *n.* (ענ'-אי-מיזם) אנימיזם, דער גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער; דער גלויבען אין א גייסטיגע וועלט; דער גלויבען אין דער זעלבסטשטענדיגער עקזיסטענץ פון א נשמה; דער גלויבען אין ספיריטואליזם.

an'imist *n.* (ענ'-אי-מיסט) אנימיסט [איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער אדער אין א גייסטיגע וועלט]. ז. *animism*.

animis'tic *a.* (ענ-אי-מיס'-טיק) אנימיסטיש, וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער אדער אין א גייסטיגער וועלט; וואס גלויבט אין דער זעלבסטשטענדיגער עקזיסטענץ פון א נשמה אדער אין ספיריטואליזם.

an'imose *a.* (ענ'-אי-מאוס) העפטיג, היציג.

an'imoseness *n.* (ענ'-אי-מאוס-נעס) ערביטערונג, צארן, גרויל, האס, בייזוויליגקייט.

animos'ity *n.* (ענ-אי-מאס'-אי-טי) ז. *animoseness*.

an'imus *n.* (ענ'-אי-מאס) אבזיכט, כאראקטער [הויפטזעכליך שלעכטע].

With the animus and looks of a murderer, the tyrant approached his servants.

an'is *n.* (ענ'-אים) ז. *anise*.

an'ise *n.* (ענ'-איס) אניז [די פלאנצע פון וועלכער מען מאכט די ברענענדע משקה „אניז"].

Anise

anisette' *n.* (ענ-אי-סעט') אניז-ליקער [אזא געטראנק].

an'ker *n.* (ענ'-קער) אן אנקער [אזא וויין-מאס].

an'kle *n.* (ענ'קל) א קנעכעל.

an'kle-bone *n.* (ענקל'-באון) פוס-קנע-כעל.

an'kle-deep *a.* (ענקל'-דיעפ) טיעף ביז די קנעכלעך.

an'klet *n.* (ענ'-קלעט) א רינג ארום קנעכעל פון פוס; א באנד צו פערשטארקערען א שוואכען קנעכעל.

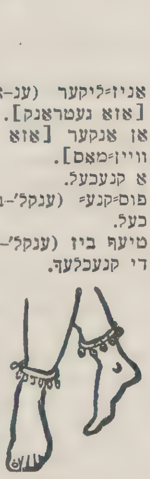

Anklets

ankylo'sis *n.* (ענ-קי-לאו'-סיס) צוזאמענ-וואקסונג פון צוויי ביי-נער [אין קערפער]; א צונויפוואקסונג פון די גלעלענקען; א שטייפ-קייט אין די גלעלענקען.

an'na *n.* (ענ'-ע) אן אינדישע מטבע [וועלכע איז ווערטה ארום 3 סענט].

an'nal *n. and a.* (ענ'-על) יעהרליך; יאהרצייט [ביי קאטויליקען].

an'nalist *n.* (ענ'-על-איסט) געשיכטס-שרייבער, היסטאריקער, כראניקער [ספר הזכרונות שרייבער].

annalis'tic *a.* (ענ-על-איס'-טיק) וואס איז שייך צו היסטארישע ביכער אדער צו א כראניק-שרייבער.

an'nalize *v.* (ענ'-על-איז) פערשרייבען אין די כראניקעס.

an'nals *n.* (ענ'-עלז) כראניקעס [ספרי דברי הימים]; יאהר-ביכער [פאר גע-שיכטע].

an'nate *n.* (ענ'-אייט) ז. ***annats***

an'nats *n.* (ענ'-עטס) די ערשטע יעהרלי-ליכע הכנסה פון קירכליכען לאנד [וואס אמאל פלעגט עס געהערען די העכערע גייסטליכע]; דאס יעהרליכע הזכרת נשמות מאכען אין די קאטוילישע קירכען.

annat'to *n.* (ענ-עט'-או) אזא געל-רויט-ליכע פארב [בענוצט צו פארבען פוטער, אדער קעז]; א מין בוים.

anneal' *v.* (ע-ניעל') גליהענד מאכען; איינברענען פארבען אין גלאז אדער אין אייזען; לאנגזאם אויסגליהען; לעגען אין קיהל-אויווען.

anneal'ing-fur'nace *n.* (ע-ניעל'-אינג-פויר'-נעס) גליה-אויווען.

anneal'ing-ov'en *n.* (ע ניעל' אינג-אווען) ז. ***annealing-furnace***

anneal'ing-pot *n.* (ע-ניעל'-אינג-פאט) אזא פעסט-צוגעמאכטער טאפ אין וועלכען עס ווערען אויסגעגליהט פערשיעדענע זא-כען.

Annel'ida *n.* (ע-נעל'-אי-דע) די רינ-גלוווערים [ערד ווערים].

Annel'ides *n.* (ע-נעל'-אי-דיעז) די רויט-ווערים [ווערים וואס האבען רויטעס בלוט].

annex' *n. and v.* (ע-נעקס') 1. צושטע-לען, צוגעבען, צוזעצען, פערבינדען; זיך פעראייניגען; א צוגעגעבענע זאך, א צו-געזעצטער טייל; 2. לקח'נען; צואייגנען.

1. The landlord built an **annex** to the house. 2. Please do not **annex** this umbrella. It is mine.

annexa'tion *n.* (ע-נעקס-איי'-שאן) צו-געבונג, צוזעצונג, פערבינדונג, פעראייני-גונג; צושטעלונג; אנעקסיאן [צונעהמען און פעראייניגען א פרעמדע טעריטאריע מיט דער אייגענער].

The **annexation** of Texas to the United States, occurred in 1845.

annexa'tionist *n.* (ע-נעקס-איי'-שאנ-איסט) איינער וואס איז צו גונסטען פון אנעקסיאן [צונעהמען און פעראייניגען א פרעמדע טעריטאריע מיט דער אייגענער].

annexed' *a.* (ע-נעקסד') צו-צוגעזעצט, געשטעלט, פעראייניגט, פערבונדען.

annex'ion *n.* (ע-נעק'-שאן) ז. ***annexation***

annex'ive *a.* (ע-נעקס'-איוו) וואס שטעלט צו, פעראייניגט, פערבינדט, דער-לעגט.

annex'ment *n.* (ע-נעקס'-מענט) ז. ***annexation***

anni'hilable *a.* (ע-נאי'-הי-לעבל) צו-שטערבאר, פערניכטבאר, וואס קען פער-ניכטעט אדער צושטערט ווערען.

anni'hilate *v.* (ע-נאי'-הי-לייט) פער-ניכטען, צושטערען; מאכען א תל.

annihila'tion *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאן) פערניכטונג, צושטערונג.

annihila'tionism *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאנ-איזם) די בעהויפטונג דאס די רשעים וועלען ניט האבען קיין תקומה אויף יע-נער וועלט.

annihila'tionist *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט דאס די רשעים וועלען ניט האבען קיין תקומה אויף יענער וועלט.

anni'hilative *a.* (ע-נאי'-הי-לײ-טיוו) צושטערענד, פערניכטענד.

anni'hilator *n.* (ע-נאי'-הי-ליי-טאר) א פערניכטער, א צושטערער.

anni'hilatory *adv.* (ע-נאי'-הי-ליי-טא-רי) ז. ***annihilative***

anniver'sarily *adv.* (ע-נאי-וואיר'-סע-רי-לי) יעהרליך; אליעהרליך.

anniver'sary *n. and a.* (ע-נאי-וואיר'-סע-רי) יאהרצייט; יאהרעס-פעסט; יעהרליך.

anniver'sary day (ע-נאי-וואיר'-סע-רי דיי) יאהרעס-פעסט; יאהר-צייט; יו-בילעאום.

July 4th is the **anniversary day** of our independence.

annomina'tion *n.* (ע-נאמ-אי-ניי'-שאן) געברויך פון ווערטער וואס האבען כמעט דעמזעלבען קלאנג; געברויך פון עטליכע ווערטער, איינס נאך'ן אנדערען, וואס הויבען זיך אן מיט דעמזעלבען אות.

an'notate *v.* (ענ'-א-טייט) אנמערקען; מאכען בעמערקונגען.

annota'tion *n.** (ענ-א-טיי'-שאן) אנ-מערקונג; בעמערקונג.

an'notative *a.* (ענ'-א-טיי-טיוו) וואס האט א בעמערקונג, וואס איז שייך צו א בעמערקונג.

an'notator *n.* (ענ'-א-טיי-טאר) איינער וואס מאכט בעמערקונגען [פירושים אויף א ווערק].

anno'tatory *a.* (ע-נאו'-טע-טא-רי) ז. ***annotative***

annot'to *n.* (ע-נאט'-או) ז. ***annatto***

announce' *v.* (ע-נאונס') אנקינדיגען, אנמעלדען; בעקאנטמאכען, אנאנסירען.

The parents **announced** their daughter's engagement.

announce'ment *n.* (ע-נאונס'-מענט) אנמעלדונג; בעקאנטמאכונג, אנאנסע.

announ'cer *n.* (ע-נאונ'-סער) בעקאנט-מאכער, אנמעלדער.

annoy' *v.* (ע-נאי') בעלעסטיגען; פער-דרוס מאכען, דערעסען, פלאגען.

annoy'ance *n.* (ע-נאי'-ענס) ערגערניש, פערדרוס, בעלעסטיגונג.

Whispering at a meeting is a great **annoyance** to a speaker.

annoy'er *n.* (ע-נאי'-ער) א בעלעסטי-גער, א פייניגער, א פלאגגייסט, א נודניק, איינער וואס דערעסט.

annoy'ing *a.* (ע-נאי'-אינג) בעלעסטי-גענדיג, פלאגענדיג, דערעסענדיג.

annoy'ingly *adv.* (ע-נאי'-אינג-לי) אויף א בעלעסטיגענדיגען אופן; פלאגענ-דיג, דערעסענדיג.

an'nual *a.* (ענ'-יו-על) יעהריג, יעהר-ליך; אייניעהריג.

an'nual account' (ענ'-יו-על ע-קאונט') יעהרליכער חשבון.

an'nual bal'ance (ענ'-יו-על בעל'-ענס) יעהרליכער שלוסבאלאנס.

an'nually *adv.* (ענ'-יו-על-אי) יעהרליך, יעדעס יאהר.

an'nual reg'ister (ענ'-יו-על רעדזש'-איס-טער) יאהר-בעריכט [א בוך, וואס ווערט ארויסגעגעבען יעהרליך].

an'nual rings (ענ'-יו-על רינגז) יאהר-רינגען [די רינגען וועלכע בילדען זיך אין דעם האלץ פון די ביימער, פון דיעזע רינ-גען קען מען וויסען ווי אלט א בוים איז].

an'nual val'ue (ענ'-יו-על וועל'-יו) דער ווערטה וואס א געוויסע שטיק איי-גענטום דארף איינטראגען יעהרליך.

annu'itant *n.* (ע-ניו'-אי-טענט) איינער וואס קריגט יעהרליך פענסיע.

annu'ity *n.* (ע-ניו'-אי-טי) יעהרליכע פענסיע, יאהרגעלד; א סומע געלד, וועלכע דארף אויסגעצאהלט ווערען אין יעהרלי-כע ראטען.

annul' *v.* (ע-נאל') פערניכטען, מבטל זיין.

The court **annuled** the marriage.

an'nular *a.* (ענ'-יו-לער) רינגפערמיג, ווי א רינג.

an'nular eclipse' (ענ'-יו-לער אי-קליפס') די יעהרליכע לקוי חמה.

an'nulary *n. and a.* (ענ'-יו-לע-רי) רינגפערמיג, ווי א רינג; טראגענדיג א רינג; דער רינגפינגער [דער פיערטער פינגער].

an'nulate *a.* (ענ'-יו-לייט) אין רינגע-לעך; רינגפערמיג.

an'nulated *a.* (ענ'-יו-ליי-טעד) ז. ***annulate***

annula'tion *n.* (ענ-יו-ליי'-שאַן) דאָס בילדען אַ קרייז אָדער אַ רינג.

Annulet

an'nulet *n.* (ענ'-יו-לעט) אַ קליין רינגעלע; אַ וועניג אַרויסגעשטאַרטשעטער רינג אַרום אַ זייל.

annul'lable *a.* (ע-נאַל'-עבל) וואָס קען בטל געמאַכט ווערען, וואָס קען אָבגעשאַפט ווערען.

annul' or'ders (ע-נאַל' אָר'-דערז) אויפטרעגע אָדער בעשטעלונגען צוריקציהען; אַרויסגעגעבענע בעפעהלע בטל מאַכען.

an'nulose *a.* (ענ'-יו-לאָוס) רינגפערמיג; אין רינגעלעך [ווי מאַנכע ווערים].

an'nulus *n.* (ענ'-יו-לאַס) די רינגפלעכע וואָס איז ענטהאַלטען צווישען צוויי קאָנצענטרישע קרייזען [אַ קלענערער קרייז אין אַ גרעסערען מיט דעמזעלבען צענטער]; אַ רינג-עהנליכער טייל.

annu'merate *v.* (ע-ניו'-מע-רייט) צו-רעכנען.

annumera'tion *n.* (ע-ניו-מע-ריי'-שאַן) צורעכנונג.

annun'ciate *v.* (ע-נאַנ'-שי-אייט) אָנמעלדען, אַנזאָגען, פּראָאויסזאָגען.

annuncia'tion *n.* (ע-נאַנ-שי-איי'-שאַן) אָנמעלדונג; פערקינדיגונג, אַנזאָגונג; בשורה.

Annuncia'tion-day *n.* (ע-נאַנ-שי-איי'-שאַן-דיי) בשורה-טאָג, אָדער מאַריע פערקינדיגונג [אַ קריסטליכער יום טוב דעם 25טען מערץ צום אַנדענקען פון דעם מלאך'ס בשורה צו דער הייליגער מאַריע, קריסטוסעס מוטער].

annun'ciative *a.* (ע-נאַנ'-שי-איי-טיוו) וואָס זאָגט אָן, וואָס זאָגט פאָראויס.

annun'ciator *n.* (ע-נאַנ'-שי-איי-טאָר) אַן אַנזאָגער; אַ בשורה ברייננער; אַ פאָראויסזאָגער.

annunciate .ז

an'nus mirab'ilis (ענ'-אַס מי-רעב'-אי-ליס) אַ וואונדערליכער יאָהר [אַ יאָהר אין וועלכען עס האָבען פּאַסירט וואונדערליכע זאַכען].

The year 1911 went down into history as an annus mirabilis.

an'odal *a.* (ענ'-אָ-דעל) וואָס בעלאַנגט צו דער אַנאָרע. ז. *anode*

an'ode *n.* (ענ'-אָוד) דער פּאָזיטיווער פּאָל פון אַן עלעקטרישער [גאַלוואַנישער] באַטעריי.

anod'ic *a.* (ע-נאָד'-איק) וואָס בעלאַנגט צו אַן אַנאָרע. ז. *anode*

an'odyne *n.* and *a.* (ענ'-אָ-דאַין) שמערץ שטילענד; מעדיצין צו שטילען שמערצען.

an'odyne neck'lace (ענ'-אָ-דאַין נעק'-לייס) די תליה שטריק.

anod'ynous *a.* (ע-נאָד'-אי-נאַס) וואָס שטילט שמערצען.

anoint' *v.* (ע-נאָינט') זאַלבען, שמירען מיט אויל.

anoin'ted *n.* (ע-נאָינ'-טעד) געזאַלבטער [משיח].

anoin'ter *n.* (ע-נאָינ'-טער) אַ זאַלבער.

anoin'ting *a.* (ע-נאָינ'-טינג) זאַלבענדיג.

anoint'ment *n.* (ע-נאָינט'-מענט) זאַלבונג.

An'olis *n.* (ענ'-אָ-ליס) אַ מין קליינע יאַשטשערקעס, וועלכע בייטען די קאָלירען אַזוי ווי אַ כאַמעלעאָן [געפינען זיך אין די וואַרעמע געגענדען פון אַמעריקאַ און ווערען געברויכט צום עסען].

Anolis

anom'alism *n.* (ע-נאָמ'-ע-ליזם) אונרעגעלמעסיגקייט; אַנאָמאַליע, אונגאָרמאַלקייט.

anomalis'tic *a.* (ע-נאָמ-ע-ליס'-טיק) אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולאַרנע, ניט נאָרמאַל.

anomalis'tical *a.* (ע-נאָמ-ע-ליס'-טיק-על) ז. *anomalistic*

anomalis'tically *adv.* (ע-נאָמ-ע-ליס'-טיק-על-אי) אויף אַן אונרעגעלמעסיגען אָדער אונגאָרמאַלען אופן.

anomalis'tic year (ע-נאָמ-ע-ליס'-טיק ייהר) דאָס אַנאָמאַליסטישע יאָהר [די צייט אין וועלכער די ערד מאַכט איהר אומקרייז אַרום דער זון, ד. ה. 365 טעג, 6 שעה, 13 מינוטען, 48 סעקונדען].

anom'alous *a.* (ע-נאָמ'-ע-לאַס) אונרעגעלמעסיג; ניט רעגולאַרנע, ניט נאָרמאַל.

The prosecuting attorney was in an anomalous position. His duty required him to bring his friend to trial for murder.

anom'alously *adv.* (ע-נאָמ'-ע-לאַס-לי) אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולאַרנע; אויף אַן אונגאָרמאַלען אָדער אונרעגעלמעסיגען אופן.

anom'aly *n.* (ע-נאָמ'-ע-לי) אַנאָמאַליע, אונרעגעלמעסיגקייט; אונגאָרמאַלקייט.

It is an anomaly to find English radicals cheering their King.

anon' *adv.* (ע-נאָן') גלייך, באַלד, יעצט, אַפט, מאַנכמאָל; דאַן.

an'onym *n.* (ענ'-אָ-נים) אַנאָנים [אַ פאַלשער אָדער פערשטעלטער נאָמען]; אַ פּערזאָן וואָס גיט ניט אַרויס זיין נאָמען.

anonym'ity *n.* (ע-נאָ-נימ'-אי-טי) אונבעשטימטקייט, אַנאָנימיטעט; דאָס פערשווייגען דעם נאָמען אין שרייבען.

anon'ymous *a.* (ע-נאָנ'-אי-מאַס) אָהן אַ נאָמען, ניט אונטערגעשריבען; וואָס האָט ניט קיין נאָמען.

anon'ymously *adv.* (ע-נאָנ'-אי-מאַס-לי) אָהן אַ נאָמען, אויף אַן אַנאָנימען אופן.

anon'ymousness *n.* (ע-נאָנ'-אי-מאַס-נעס) אַנאָנימיטעט; דאָס ניט אָנגעבען דעם נאָמען; דאָס ניט האָבען קיין נאָמען.

The anonymousness of newspaper writing.

Anoph'eles *n.* (ע-נאָפ'-ע-ליז) אַזאַ מין מיק, קאָמאַרען [בייסענדיגע פליעגעלעך].

an'orexy *n.* (ענ'-אָ-רעק-סי) דער מאַנגעל אין אַפּעטיט צום עסען.

anoth'er *a.* and *pr.* (ע-נאַטה'-ער) אַן אַנדערער; נאָך איינער.

anoth'er than (ע-נאַטה'-ער טהען) אַן אַנדערער אַלס... פערשיעדען אַלס...

I am quite another man than what I was before.

anoth'er thing (ע-נאַטה'-ער טהינג) עפּעס אַנדערש.

anot'ta *n.* (ע-נאָט'-ע) אַזאַ געלבליך-רויטע פאַרב.

an'serine *a.* (ענ'-סער-אין) גאַריש; אַזוי ווי אַ גאַנז; ווי די הויט פון אַ גאַנז; ווי די הויט פון מענשליכען קערפּער, וואָס ווערט גרייפּעלדיג ווען עס איז קאַלט.

an'swer *n.* and *v.* (ענ'-סער) ענטפער; רעכענשאַפט, ראַפּאָרט; ענטפערן; אָבגעבען ראַפּאָרט; טויגען.

an'swer a bill (ענ'-סער ע ביל) בעצאָהלען אַ וועקסעל.

an'swerable *a.* (ענ'-סער-עבל) בעאַנטוואָרטליך; פעראַנטוואָרטליך; טויגליך, גוט.

The owner is answerable for the action of his agent.

an'swerableness *n.* (ענ'-סער-עבל-נעס) פעראַנטוואָרטליכקייט; דאָס קענען בעאַנטוואָרטעט ווערען; צוגעפּאַסטקייט.

an'swerably *adv.* (ענ'-סער-ע-בלי) ענטשפּרעכענד; אין פערהעלטניס, בערה, אין דער נויטיגער פּראָפּאָרציע.

an'swer a claim (ענ'-סער ע קליים) אַ פאָדערונג אָנערקענען; בעצאָהלען אַ פאָדערונג.

an'swer again' (ענ'-סער ע-גען') אָבענטפערען; ווידערשפּרעכען.

an'swer a sum'mons (ענ'-סער ע סאַמ'-אָנס) זיך שטעלען פאַר'ן געריכט לויט פאָדערונג.

an'swerer *n.* (ענ'-סער-ער) אַן ענטפערער; אַ געגנער.

an'swer for (ענ'-סער פאָר) גאַראַנטירען פאַר... ערב זיין פאַר...

You may give him credit. I will answer for him.

an'swering the pat'tern (ענ'-סער-אינג טהי פּעט'-ערן) נאָכ'ן מוסטער.

an'swer in law (ענ'-סער אין לאָה) שטעלען זיך פאַר דעם געריכט.

an'swer in the affir'mative (ענ'-סער אין טהי ע-פויר'-מע-טיוו) מיט יאָ ענטפערען.

an'swerless *a.* (ענ'-סער-לעס) אָהן אַן ענטפער.

an'swerlessly *adv.* (ענ'-סער-לעס-לי) מיט אַן אונגעניגענדען אָדער אונצופּריעדענשטעלענדען ענטפער; אָהן אַ ענטפער.

an'swer no pur'pose (ענ'-סער נאָו פּויר'-פּאָז) ניט ענטשפּרעכען דעם צוועק; טויגען אויף כפּרות; ניט האָבען קיין שייכות צו דער זאַך.

an'swer the bell (ענ'-סער טהי בעל) אָברופען זיך אויף דעם קלונג; געהן נאָכזעהן ווער עס קלינגט.

an'swer the door (ענ'-סער טהי דאָור) עפענען די טהיר; נאָכזעהן ווער עס קלאַפּט אין טהיר.

an'swer the pur'pose (ענ'-סער טהי פּויר'-פּאָז) ענטשפּרעכען דעם צוועק; צו דער זאַך.

an'swer to a name (ענ'-סער טו ע נייםם) אָברופען זיך אויף אַ נאָמען.

ant *n.* (ענט) אַן אַמייזע, אַ מוראַשקע [נמלה].

antac'id *n.* and *a.* (ענט-עס'-איד) רפואה צו זויערקייט אין מאַגען; ווירקענד געגען זויערקייט אין מאַגען.

antagonisa'tion *n.* (ענ-טעג-אַ-ני-זיי'-שאַן) אַנטאַגאָניזם, פיינדשאַפט, געגנערשאַפט.

antag'onise *v.* (ענ-טעג'-אָ-נאַיז) שטעלען זיך געגען; אויפרייצען; הינדערען.

antag'onism *n.* (ענ-טעג'-אָ-ניזם) אַנטאַגאָניזם, ווידערשטאַנד, געגנערשאַפט, פיינדשאַפט.

The antagonism between the upper and the lower classes.

antag'onist *n.* (ענ-טעג'-אָ-ניסט) אַ פיינד; אַ געגנער.

antagonis'tic *a.* (ענ-טעג-אָ-ניס'-טיק) פיינדליך, געגנעריש.

antagonis'tical *a.* (ענ-טעג-אָ-ניס'-טי-קעל) ז. *antagonistic*

antagonis'tically *adv.* (ענ-טעג-א-ניס'-טי-קעל-אי) אויף אן אנטאגאניסטישען אופן; אזוי ווי א געגנער.

antagoniza'tion *n.* (ענ-טעג-א-ני-זיי'-שאן) אנטאגאניזם, פיינדשאפט, געגנערשאפט.

antag'onize *v.* (ענ-טעג'-א-נאיז) שטעלען זיך געגען; אויפרייצען; הינדערען.

antal'gic *n. and a.* (ענ-טעל'-דזשיק) וואס לינדערט שמערצען; רפואה צו לינדערען שמערצען.

antal'kali *n.* (ענט-על'-קע-לי) א כעמישער שטאף, וואס פערוואנדעלט אלקאליין אין זאלץ.

antal'kaline *n.* (ענט-על'-קע-ליין) ז. *antalkali*.

antapoplec'tic *a.* (ענט-עפ-א-פלעק'-טיק) וואס ווירקט געגען אפאפלעקציע.

antarc'tic *a.* (ענט-ארק'-טיק) וואס בעלאנגט צום זיד-פאל; זידליך, דרום-זייטיג.

antarc'tic cir'cle (ענט-ארק'-טיק סויר'קל) דער זידליכער פאלאר-קרייז.

antarc'tic o'cean (ענט-ארק'-טיק או'-שען) דאס זידליכע אייזמעער.

antarc'tic pole (ענט-ארק'-טיק פאול) דער זיד-פאל.

antarc'tic re'gions (ענט-ארק'-טיק רי'-דזשאנז) זיד-פאלאר-לענדער [די געגענדען ארום זיד-פאל].

antarthrit'ic *n. and a.* (ענט-אר-טהריט'-איק) א מיטעל געגען פאדאגרע, גיכט [ברעכעניש אין די ביינער]; וואס היילט פאדאגרע.

antasthmat'ic *n. and a.* (ענט-עסט-מעט'-איק) אסטמא-היילענד; א מיטעל געגען אסטמא [קורצער אטהעם].

ant'-bear *n.* (ענט'-בעהר) אמייזען-בער [אזא חיה אין זיד אמעריקא]; דער אפריקאנישער ערד-שוויין.

an'te-act *n.* (ענ'-טי-עקט) די פריהערדיגע האנדלונג אדער טהאט.

an'te-acts *n.* (ענ'-טי-עקטס) זאכען, וואס זיינען שוין פאריבער.

ant'-ea'ter *n.* (ענט'-איע'-טער) דער אמייזענפרעסער [אזא חיה וואס פרעסט מוראשקעס].

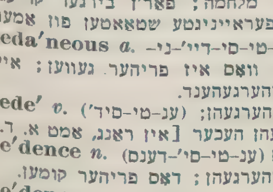

Ant-eater

an'te bel'lum (ענ'-טי בעל'-אם) פאר דער מלחמה; פאר'ן בירגער קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

anteceda'neous *a.* (ענ-טי-סי-דיי'-ני-אס) וואס איז פריהער געווען; איידער, פאראהערגעהענד.

antecede' *v.* (ענ-טי-סיד') פאראהערגעהען; שטעהען העכער [אין ראנג, אמט א. ד. ג.].

antece'dence *n.* (ענ-טי-סי'-דענס) דאס פאראהערגעהען; דאס פריהער קומען.

antece'dency *n.* (ענ-טי-סי'-דענ-סי) ז. *antecedence*.

antece'dent *a. and n.* (ענ-טי-סי'-דענט) וואס קומט פריהער אין צייט; וואס איז פריהער אין צייט אדער פלאץ; איינער אדער עפעס וואס קומט פריהער אין צייט אדער פלאץ; א פאסירונג נאך וועלכער עס קומט אן אנדערע.

antece'dent cause (ענ-טי-סי'-דענט קאהז) די אנפאנגס אורזאכע פון א קראנקהייט.

antece'dents *n.* (ענ-טי-סי'-דענטס) פערגאנגענהייט [פון א פערזאן].

anteces'sor *n.* (ענ-טי-סעס'-אר) א פארגענגער, דער וואס איז פריהער געווען אן אור-פאטער, אן עלטער-פאטער.

an'techamber *n.* (ענ'-טי-טשיים-בער) א פארצימער.

an'techapel *n.* (ענ'-טי-טשעפ-על) די פארדערקאפעלע [דער פארדערצימער פון א קירך].

an'techoir *n.* (ענ'-טי-קהוואיר) א געווייסער ארט אין א קלויסטער נעבען כאר.

ante'cians *n.* (ענ-טי'-שיענז) די גענענבעוואהנער פון דעם ערד קוגעל [די וואס וואהנען אויף דעם זעלבינגען פאראלעל שטרייף פון ערד-קוגעל, נאר אויף ענטגעגענגעזעצטע זייטען, צ. ב. געוויסע טיילען פון אמעריקא און טערקיי].

antecommun'ion *n.* (ענ-טי-קא-מיונ'-יאן) אזא תפילה אין א קריסטליכע קירך.

antecur'sor *n.* (ענ-טי-קויר'-סאר) פאררויסלויפער; פארלויפער.

an'tedate *v. and n.* (ענ'-טי-דייט) אנגעבען א פריהערדיגע צייט, געבען א פריהערדיגע דאטע; פארקומען אין א צייט פריהער; א פריהערדיגע דאטע.

The American Revolution **antedates** the Civil War.

antedilu'vial *a.* (ענ-טי-די-ליו'-ווי-על) פון פאר'ן מבול.

antedilu'vian *a. and n.* (ענ-טי-די-ליו'-ווי-ען) פון פאר'ן מבול; איינער אדער עטוואס וואס האט עקזיסטירט פאר'ן מבול; עטוואס וואס איז שטארק פערעלטערט.

ante-draw'ing-room *n.* (ענ-טי-דראה'-אינג-רוהם) א טייל פון א זאל אבגעטיילט דורך א שייד-וואנד.

anteflect'ed *a.* (ענ-טי-פלעקט'-עד) אויסגעבויגען צום פארענט צו.

an'teflexed *a.* (ענ'-טי-פלעקסט) אויסגעבויגען צום פארענט צו.

ant'-egg *n.* (ענט'-עג) א מוראשקע-איי.

an'telope *n.* (ענ'-טי-לאופ) אנטילאפ [אזא חיה].

Antelope

antemerid'ian *a.* (ענ-טי-מי-ריד'-אי-ען) פאר האלבען טאג.

an'te merid'iem (ענ'-טי מי-ריד'-אי-עם) פאר האלבען טאג [די צייט פון 12 ביינאכט ביז 12 האלבען טאג].

antemet'ic *n. and a.* (ענט-אי-מעט'-איק) א מעדיצין צו פערמיידען ברעכען; וואס פערמיידעט ברעכען.

an'te mor'tem (ענ'-טי מאר'-טעם) פאר דעם טויט.

an'te-mor'tem *a.* (ענ'-טי-מאר'-טעם) וואס קומט פאר פאר'ן טויט.

The court examined the copy of the victim's **ante-mortem** statement.

antemun'dane *a.* (ענ-טי-מאנ'-דיין) וואס איז שייך צו, אדער וואס האט פאסירט איידער די וועלט איז בעשאפען געווארען.

antena'tal *a.* (ענ-טי-ניי'-טעל) וואס איז שייך צו דער צייט פאר איינעמס געבורט.

anten'na *n.* (ענ-טענ'-א) דאס פיהלהערנדל אויף דעם קאפ פון אן אינזעקט.

Antennæ

anten'nate *a.* (ענ-טענ'-אייט) וואס האט א פיהל-הארן. ז. *antenna*.

antennif'erous *a.* (ענ-טע-ניפ'-ע-ראס) ז. *antennate*.

anten'niform *a.* (ענ-טענ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פיהל-הארן. ז. *antenna*.

antenup'tial *a.* (ענ-טי-נאפ'-שעל) פאר דער חתונה.

antepas'chal *a.* (ענ-טי-פעס'-קעל) וואס איז שייך צו דער צייט פון פאר פסח, אדער פאסכא.

an'tepast *n.* (ענ'-טי-פעסט) פארגעשמאק, פארשפייז.

antepenult' *n.* (ענ-טי-פי-נאלט') דריטע זילבע פון סוף ווארט.

antepenul'tima *n.* (ענ-טי-פי-נאל'-טי-מא) ז. *antepenult*.

antepenul'timate *n. and a.* (ענ-טי-פי-נאל'-טי-מייט) וואס איז שייך צו דער דריטער זילבע פון סוף ווארט; דריטע זילבע פון סוף ווארט.

antepilep'tic *n. and a.* (ענט-עפ-אי-לעפ'-טיק) א תרופה געגען פאליגע; וואס איז א תרופה געגען פאליגע [חולי נופלים].

antepilep'tical *a.* (ענט-עפ-אי-לעפ'-טי-קעל) וואס איז א תרופה געגען פאליגע.

anteposi'tion *n.* (ענ-טי-פא-זיש'-אן) דאס שטעלען אין פראנט; דאס שטעלען א ווארט פריהער.

antepran'dial *a.* (ענ-טי-פרענ'-די-על) פאר דעם מאהלצייט.

ante'rior *a.* (ענ-טי'-רי-אר) פריהער; פאראויסשטעהענד, וואס געפינט זיך פון פארענט.

anterior'ity *n.* (ענ-טי-רי-אר'-אי-טי) דאס שטעהן אין פארויס; דאס פריהער

זיין; די העכערע שטעלע אדער ראנג; העכערער עלטער.

ante'rior tib'ial ar'tery (ענ-טי'-רי-אר טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די פאָדערשטע שינביין ארטעריע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

anterolat'eral *a.* (ענ-טי-ראָ-לעט'-ער-על) וואס ליגט ביי דער זייט פון פאָרענט.

an'teroom *n.* (ענ'-טי-רוהם) פארצימער, ווארטצימער.

The patients are waiting in the doctor's anteroom.

antestom'ach *n.* (ענ-טי-סטאמ'-עק) פארמאגען; קראָפּ, וואליע [פארמאגען ביי א פויגעל].

an'tetype *n.* (ענ'-טי-טאיפּ) פארבילד, מוסטער.

antever'sion *n.* (ענ-טי-וואיר'-שאן) דאס זיין געבויגען צום פארענט [אין בעצוג צו די אינערליכע ארגאנען].

antevert' *a.* (ענ-טי-וואירט') איינגעבויגען צום פארענט [בענוצט אין בעצוג צו די אינערליכע ארגאנען].

anthe'lion *n.* (ענ-טהי'-לי-אן) געגענזון [אזעלכע העלע ליכטרינגען ארום דעם שאטען פון א געגענשטאנד, וועלכע ווערען פעראורזאכט אין געוויסע געגענדען דורך די זונענשטראהלען, ווען זיי געהען דורך א וואלקען אדער א טומאן].

anthelmin'thic *n. and a.* (ענט-העל-מינ'-טהיק) א מעדיצין צו פערטרייבען ווערעם [אין די געדערים]; וואס פערטרייבט ווערעם.

anthelmin'tic *n. and a.* (ענט-העל-מינ'-טיק) ז. *anthelminthic*

an'them *n.* (ענ'-טהעם) א כאָר-געזאנג אין קירך; א געזאנג.

An'themis *n.* (ענ'-טהע-מיס) ניט עכטע קאמעלען; פעלד-קאמעלען, פעלד-ראמאשקעס [אזא מין פלאנצען].

an'ther *n.* (ענ'-טהער) שטויב-בייטעל [דער ארט אין א בלום וואו עס ליגט דער זאמענשטויב].

Anthers

an'theral *a.* (ענ'-טהער-על) וואס אנבעלאנגט צום שטויב-בייטעל. ז. *anther*

antherif'erous *a.* (ענ-טהער-איפ'-ע-ראס) וואס האט א שטויב-בייטעל [ביי פלאנצען].

anthe'sis *n.* (ענ-טהי'-סיס) דאס פונאנדערבליהען זיך פון בלומען; די צייט ווען בלומען בליהען זיך פונאנדער.

ant'-hill *n.* (ענט'-היל) מוראשקעס-בערגעל; מוראשקעס נעסט.

ant'-hil'lock *n.* (ענט'-היל'-אק) ז. *ant-hill*

antho'bian *n.* (ענ-טהאו'-בי-ען) בלומען-באבעלקע, בלומען זשוק.

anthog'raphy *n.* (ענ-טהאג'-רע-פי) אנטאגראפיע [די בעשרייבונג פון בלומען].

an'thoid *a.* (ענ'-טהאיד) אזוי ווי א בלום.

an'tholite *n.* (ענ'-טהא-לאיט) אן אויסגעגראבענע פערשטיינערטע בלום, אן אבדרוק אין א שטיין וואס האט די פארמע פון א בלום [הויפטזעכליך אין שטיין קויהלען].

antholog'ical *a.* (ענ-טהא-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו אן אנטאלאגיע. ז. *anthology*

anthol'ogy *n.* (ענ-טהאל'-א-דזשי) אנטאלאגיע [א זאמלונג פון געוועהלטע לעזע-שטיקער, ספּעציעל געדיכטע און פּאָעמאס]; א בלומען-זאמלונג.

anthoma'nia *n.* (ענ-טהא-מיי'-ני-א) אנטאמאניע [איבערגעטריבענע ליעבע צו בלומען].

anthoma'niac *n.* (ענ-טהא-מיי'-ני-אק) אן אנטאמאניאק [איינער וואס האט אן איבערגעטריבענע ליעבע צו בלומען].

anthoph'agous *a.* (ענ-טהאפ'-ע-גאס) בלומען-פרעסענד.

anthoph'ilous *a.* (ענ-טהאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט בלומען [וועגען געוויסע בעשעפענישען, ווי ביענען צ. ב.].

anthoph'orous *a.* (ענ-טהאפ'-א-ראס) וואס האט בלומען [ווי א פלאנצע].

an'thotaxy *n.* (ענ'-טהא-טעק-סי) דאס וואקסען פון בלומען אין א בלומען-שטרויס רונד ארום שטענגעל.

anthoxan'thin *n.* (ענ-טהא-זענ'-טהין) געלע פארב וואס געפינט זיך אין בלומען און געוויסע פרוכטען.

Anthozo'a *n.* (ענ-טהא-זאו'-א) אנטאזאען [א קלאס בעשעפענישען וואס איז אונבעשטימט צו עס איז חיה אדער פלאנצע].

anthozo'an *n. and a.* (ענ-טהא-זאו'-ען) אזא בעשעפעניש פון דעם מין אנטאזאען; וואס איז שייך צו די אנטאזאען. ז. *Anthozoa*

anthrac'ic *a.* (ענ-טהרעס'-איק) וואס געהער צו א קארבונקעל, וואס איז קראנק אויף א קארבונקעל. ז. *anthrax*

an'thracite *n.* (ענ'-טהרע-סאיט) אנטראציט [ריינער שטיין-קויהל; הארטער שטיין-קויהל].

anthracit'ic *a.* (ענ-טהרע-סיט'-איק) ווי אנטראציט. ז. *anthracite*

an'thrax *n.* (ענ'-טהרעקס) שטיין-קויהלען; קארבונקעל [אזא געפעהרליכע קראנקהייט מייסטענס ביי בהמות, א מאל אויך ביי מענשען].

anthrope'an *a.* (ענ-טהרא-פי'-ען) מענשליך.

anthrop'ic *a.* (ענ-טהראפ'-איק) מענשליך; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער מענשליכער ראסע.

anthrop'ical *a.* (ענ-טהראפ'-אי-קעל) ז. *anthropic*

anthropobiol'ogy *n.* (ענ-טהרא-פאו-באי-אל'-א-דזשי) אנטראפאבאלאגיע, די לעהרע וועגען דעם לעבען פון מענשען.

anthropocen'tric *a.* (ענ-טהרא-פא-סענ'-טריק) וואס בעהויפטעט, אז דער מענש איז די קרוין פון דער וועלט [פאר הבריאה]; וואס איז שייך צו דער בעהויפטונג, אז דער מענש איז דער צענטראלער פונקט פון דער בריאה.

anthropogen'esis *n.* (ענ-טהרא-פא-דזשענ'-ע-סיס) די אבשטאמונג אדער די ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropogenet'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropogen'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-דזשענ'-איק) ז. *anthropogenetic*

anthropog'enist *n.* (ענ-טהרא-פאדזש'-ע-ניסט) אן אנהענגער פון די מאדערנע טהעאריען וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropog'eny *n.* (ענ-טהרא-פאדזש'-ע-ני) די אבשטאמונג פון מענשען און זיין ענטוויקלונג; די וויסענשאפט וועגען דער אבשטאמונג פון מענשען און זיין ענטוויקלונג.

an'thropoglot *n.* (ענ'-טהרא-פא-גלאט) א בעשעפעניש וואס האט אזא צונג ווי א מענש, ווי די פאפוגאי צ. ב.

anthropog'ony *n.* (ענ-טהרא-פאג'-א-ני) ז. *anthropogenesis*

anthropograph'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון מענשליכע ראסען.

anthropog'raphy *n.* (ענ-טהרא-פאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער מענשליכער ראסע.

an'thropoid *n. and a.* (ענ'-טהרא-פאיד) עהנליך צו א מענשען, אין מענשליכען געשטאלט; א מאלפע [אבעזיאנא] פון העכערען זארט.

anthropoi'dal *a.* (ענ-טהרא-פאי'-דעל) עהנליך צו א מענשען, וואס האט א מענשליכע געשטאלט.

anthropol'atry *n.* (ענ-טהרא-פאל'-ע-טרי) די פערגעטערונג אדער די געטליכע פערהייליגונג פון א מענשען.

anthrop'olite *n.* (ענ-טהראפ'-א-לאיט) א פערשטיינערונג פון א מענשליכען קערפער.

anthropolog'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-לאדזש'-איק) אנטראפאלאגיש [וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען מענשען].

anthropolog'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *anthropologic*

anthropol'ogist *n.* (ענ-טהרא-פאל'-א-דזשיסט) אנטראפאלאגיסט [איינער וואס שטודירט די אנטראפאלאגישע וויסענשאפט].

anthropol'ogy *n.* (ענ-טהרא-פאל'-א-דזשי) אנטראפאלאגיע [די לעהרע איבער די מענשליכע ראסע].

an'thropomancy *n.* (ענ'-טהרא-פא-מען-סי) דאס טרעפען, דאס נביאות-זאגען לויט דער איינגעווייד פון א מענשען.

anthropom'eter *n.* (ענ-טהרא-פאמ'-ע-טער) אנטראפאמעטער [איינער וואס מעסט די גליעדער פון מענשליכען קערפער צוליעב וויסענשאפטליכע צוועקען].

anthropomet'ric *a.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-ריק) וואס געהערט צו דער מעסט-קונסט פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropomet'rical *a.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-רי-קעל) ז. *anthropometric*

anthropomet'rically *adv.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-רי-קעל-אי) דורך מעסטען די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropom'etry *n.* (ענ-טהרא-פאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער; די וויסענשאפט וועלכע בעהאנדעלט דאס מעסטען פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropomor'phic *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פיק) וואס האט א מענשליכע געשטאלט; וואס איז שייך צו דעם פארשטעלען גאט אין א מענשליכער געשטאלט און נאטור.

The religion of the Greeks was **anthropomorphic**.

anthropomor'phically *adv.* (ענ-טהראָ-פאָ-מאָר'-פי-קעל-אי) אין דער גע־שטאַלט פון אַ מענשען [ווענען דער פאָר־שטעלונג פון גאָט אין אַ מענשליכער גע־שטאַלט].

anthropomor'phism *n.* (ענ-טהראָ-פאָ-מאָר'-פיזם) אַנטראָפּאָמאָרפיזם, דאָס פאָרשטעלען גאָט אין אַ מענשליכער גע־שטאַלט און נאַטור.

anthropomor'phist *n.* (ענ-טהראָ-פאָ-מאָר'-פיסט) אַנטראָפּאָמאָרפיסט [איינער וואָס שטעלט זיך פאָר גאָט אין אַ מענש־ליכער געשטאַלט און נאַטור].

anthropomor'phite *n. and a.* (ענ-טהראָ-פאָ-מאָר'-פאַיט) איינער וואָס גלויבט, דאָס גאָט האָט אַ מענשליכע גע־שטאַלט און געפיהלען; וואָס איז שייך צו דעם גלויבען, אַז גאָט האָט אַ מענשליכע געשטאַלט און מענשליכע געפיהלען.

anthropomorphit'ic *a.* (ענ-טהראָ-פאָ-מאָר-פיט'-איק) פאָרשטעלענדיג זיך גאָט אין אַ מענשליכער געשטאַלט און מיט מענשליכע געפיהלען.

anthropomorphit'ical *a.* (ענ-טהראָ-פאָ-מאָר-פיט'-אי-קעל) ז. ***anthropomorphitic***

anthropomor'phous *a.* (ענ-טהראָ-פאָ-מאָר'-פאָס) וואָס האָט אַ מענשליכע געשטאַלט.

anthropopath'ic *a.* (ענ-טהראָ-פאָ-פעטה'-איק) וואָס שרייבט צו מענשליכע געפיהלען אָדער נייגונגען צו גאָט.

anthropopath'ical *a.* (ענ-טהראָ-פאָ-פעטה'-אי-קעל) ז. ***anthropopathic***

anthropopath'ically *adv.* (ענ-טהראָ-פאָ-פעטה'-אי-קעל-אי) דורך צושרייבען גאָט מענשליכע געפיהלען און נייגונגען.

anthropop'athism *n.* (ענ-טהראָ-פּאָפּ'-ע-טהיזם) די פאָרשטעלונג פון גאָט מיט מענשליכע געפיהלען און נייגונגען.

anthropop'athy *n.* (ענ-טהראָ-פּאָפּ'-ע-טהי) דאָס צושרייבען מענשליכע גע־פיהלען, נייגונגען א. ז. וו. צו גאָט.

anthropoph'agi *n.* (ענ-טהראָ-פּאָפ'-ע-דזשאַי) מענשענפרעסער, קאַניבאַלען.

anthropophagin'ian *n.* (ענ-טהראָ-פּאָפ-ע-דזשינ'-אי-ען) אַ מענשען פרעסער.

anthropoph'agism *n.* (ענ-טהראָ-פּאָפ'-ע-דזשיזם) מענשען־פרעסעריי, קאַני־באַליזם.

anthropoph'agist *n.* (ענ-טהראָ-פּאָפ'-ע-דזשיסט) אַ מענשען־פרעסער.

anthropoph'agous *a.* (ענ-טהראָ-פּאָפ'-ע-גאָס) וואָס פרעסט מענשענפליייש, מענשען־פרעסעריש.

anthropoph'agy *n.* (ענ-טהראָ-פּאָפ'-ע-דזשי) קאַניבאַליזם, מענשען־פרעסעריי.

anthropopho'bia *n.* (ענ-טהראָ-פּאָ-פאָ'-בי-ע) די מורא פאַר מענשען; מענ־שען־האַס, שנאה צו מענשען.

anthypnot'ic *n. and a.* (ענ-טהיפ-נאָט'-איק) וואָס ווירקט נעגען שלאָף, אַ מיטעל נעגען שלאָף.

anthypochon'driac *n. and a.* (ענט-היפ-אָ-קאָנ'-דרי-עק) נעגען היפּאָכאָנדריע ווירקענד; אַ מיטעל נעגען היפּאָכאָנדריע [מרה שחורה].

an'ti (ענ'-טי) [דיעזעס וואָרט קומט נור אין צוזאַמענהאַנג מיט אַנדערע ווערטער]. נעגען, ווידער

antiaboli'tionist *n.* (ענ-טי-עב-אָ-ליש'-אַנ-איסט) אַ נעגנער פון אַבשאַפונג פון שקלאַפעריי; שקלאַפען טרייבער.

an'ti-ac'id *n. and a.* (ענ'-טי-עס'-איד) ז. ***antacid***

an'ti-Amer'ican *a.* (ענ'-טי-ע-מער'-אי-קען) אַנטי־אַמעריקאַניש, נעגען אַמערי־קאַנישעס.

an'tiar *n.* (ענ'-טי-ער) [אַזאַ אַנטיאַר גיפט].

an'ti-arthrit'ic *n. and a.* (ענ'-טי-ער-טהריט'-איק) ז. ***antarthritic***

an'ti-asthmat'ic *n. and a.* (ענ'-טי-עסט-מעט'-איק) וואָס ווירקט נעגען אַסט־מאַ־קראַנקהייט, אַ מיטעל נעגען אַסטמאַ.

antibacchi'us *n.* (ענ-טי-בע-קאַי'-אָס) דער אַנטיבאַקכוס [אַ פאָרמע אין פּאָעזיע שרייבען, צוויי לאַנגע זילבען און איין קורצע].

antibil'ious *a.* (ענ-טי-ביל'-יאָס) גע־גען מאַגען־קראַנקהייט ווירקענד.

antibra'chial *a.* (ענ-טי-ברײ'-קי-על) וואָס בעלאַנגט צום פאָדעראָרם [צום פאָ־דערביין פון האַנד].

an'tic *n. and a.* (ענ'-טיק) פאַנטאַסטיש; קאָמיש; לעכערליך; אַ שפּאַס; אַ קאָמע־דיע.

The comedian performs **antics** on the stage.

An'tichrist *n.* (ענ'-טי-קראַיסט) אַנטי־קריסט [אַ נעגנער פון קריסטוס, אַ פיינד פון קריסטוס]; אַ פאַלשער קריסטוס.

antichris'tian *a.* (ענ-טי-קריס'-טשיען) נעגען קריסטענטהום.

antichris'tianism *n.* (ענ-טי-קריס'-טשיען-איזם) די נעגנערשאַפט צום קריס־טענטום.

antichron'ical *a.* (ענ-טי-קראָנ'-איק-על) מאַכענדיג אַ פעהלער אין דער צייט־רעכנונג; אַבווייכענדיג פון דער ריכטיגער צייטרעכנונג.

antich'ronism *n.* (ענ-טיק'-ראָ-ניזם) דאָס אַבווייכען פון דער צייטרעכנונג.

antic'ipant *a.* (ענ-טיס'-אי-פּענט) וואָס קומט אָדער ווירקט פאַר דער צייט; וואָס גיט אַ פאָרגעפיהל; ריכטענדיג זיך פון פריהער [ווענען אַן אַנפאַל פון אַ קראַנקהייט וואָס דאַרף קומען].

antic'ipate *v.* (ענ-טיס'-אי-פּײט) פאָר־פיהלען; ערוואַרטען; פערנעהמען פרי־הער, פערכאַפּען.

antic'ipated *a.* (ענ-טיס'-אי-פּײ-טעד) ערוואַרטעט פון פריהער, פאָראויסגעפיהלט.

antic'ipate payment (ענ-טיס'-אי-פּײט פּײ'-מענט) בעצאָהלען פאַר דער צייט.

antic'ipate pleas'ures (ענ-טיס'-אי-פּײט פּלעזש'-אורז) זיך אין פאַרויס פרע־הען [איבער עטוואָס].

antic'ipate sor'rows (ענ-טיס'-אי-פּײט סאָר'-אָוז) זיך פאַר דער צייט דאָס האַרץ אַבעסען.

anticipa'tion *n.* (ענ-טיס-אי-פּײ'-שאָן) 1. אַ פאָרגעפיהל; ערוואַרטונג; 2. פער־כאַפּונג.

1. Children are full of **anticipation** about their vacations. 2. His remarks proved an **anticipation** of my prepared address.

antic'ipative *a.* (ענ-טיס'-אי-פּײ-טיוו) וואָס האָט אַ פאָרגעפיהל; וואָס פערכאַפּט.

antic'ipatively *adv.* (ענ-טיס'-אי-פּײ-טיוו-לי) דורך אַ פאָרגעפיהל; מיט ער־וואַרטונג; דורך פערכאַפּונג.

antic'ipator *n.* (ענ-טיס'-אי-פּײ-טאָר) אַ פערכאַפּער, אַ פאָרלויפער.

antic'ipatory *a.* (ענ-טיס'-אי-פּײ-טאָ-רי) פערכאַפּענד.

anticlas'tic *a.* (ענ-טי-קלעס'-טיק) אויס־געבויגען ווי אַ זאַטעל.

anticli'max *n.* (ענ-טי-קלאַי'-מעקס) דאָס אַראָבלאָזען זיך אין ריידען אָדער שרייבען פון אַ ווירקונגס־פאָלען ווערט צו אַן אונ־ווירקונגס־פאָלען; דאָס אַראָבפאַלען פון דער ערוואַרטונג פון דעם הויכען אָדער אַרויפגעשטיגענער הויך.

anticli'nal *a. and n.* (ענ-טי-קלאַי'-נעל) אויסגעבויגען מיט דער רונדליכער זייט אַרויף [בענוצט ביי דער ערד־בע־שרייבונג]; אַזאַ בויגונג.

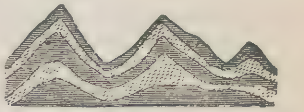

Anticlinal

anticlin'ic *a.* (ענ-טי-קלינ'-איק) ז. ***anticlinal***

an'ticly *adv.* (ענ'-טיק-לי) אויף אַ פאַנ־טאַסטישען אָדער קאָמישען שטייגער.

anticonnu'bial *a.* (ענ-טי-קאָנ-יו'-בי-על) נעגען חתונה האָבען.

anticonstitu'tional *a.* (ענ-טי-קאָנ-סטי-טיו'-שאָנ-על) נעגען דער קאָנסטיטו־ציאָן פון לאַנד.

anticonstitu'tionalist *n.* (ענ-טי-קאָנ-סטי-טיו'-שאָנ-על-איסט) אַ נעגנער פון דער קאָנסטיטוציאָן.

anticonta'gious *a.* (ענ-טי-קאָנ-טײ'-דזשאָס) וואָס הינדערט די אַנשטעקונג פון קראַנקהייט.

anticonvul'sive *a.* (ענ-טי-קאָנ-וואָל'-סיוו) וואָס ווירקט נעגען קאָנוואָלסיע [קראַמפּף].

An'ti-corn'-law League (ענ'-טי-קאָרנ'-לאָה ליגע) דער פעראיין נעגען דעם קאָרן־געזעץ [דער געזעץ אין ענגלאַנד ביז'ן יאָהר 1846 וואָס האָט אַרויפגעלעגט גרויסע אַבצאָהלונגען אויף אַריינגעפיהר־טע תבואה].

anticour'tier *n.* (ענ-טי-קאָור'-טיער) אַ נעגנער פון קעניג.

an'ticyclone *n.* (ענ'-טי-סאַי-קלאָון) אַנטיציקלאָן [אַ ווירבעל־ווינד].

anticyclon'ic *a.* (ענ-טי-סאַי-קלאָנ'-איק) וואָס אַנבעלאַנגט צו אַן אַנטיציקלאָן [ווירבעל־ווינד].

antidemocrat'ic *a.* (ענ-טי-דעמ-אָ-קרעט'-איק) ניט דעמאָקראַטיש; נעגען פאָלקסהערשאַפט.

antidemocrat'ical *a.* (ענ-טי-דעמ-אָ-קרעט'-איק-על) ז. ***antidemocratic***

an'tidotal *a.* (ענ'-טי-דאָו-טעל) וואָס דיענט אַלס נעגענגיפט.

an'tidotally *adv.* (ענ'-טי-דאָו-טעל-אי) אַזוי ווי אַ נעגענגיפט; מיט אַ נעגענגיפט.

antido'tary *n.* (ענ-טי-דאָו'-טע-רי) גע־נענגיפט; אַ פּלאַץ וואו מען מאַכט הייל־מיטלען, מעדיצינען.

an'tidote *n. and v.* (ענ'-טי-דאָוט) איינגעבען נעגענגיפט; נעגענגיפט.

Nearly every poison has an **antidote.**

antidot'ical *a.* (ענ-טי-דאָט'-אי-קעל) וואָס ווירקט אַלס נעגענגיפט.

antidysenter'ic *n. and a.* (ענ-טי-דיס-ען-טער'-איק) וואָס ווירקט נעגען דיזענטעריע; אַ רפואה נעגען דיזענטעריע [די קראַנקהייט רוהר, דורכפאַל מיט בלוט].

an'ti-emet'ic *n. and a.* (ענ'-טי-אי-מעט'-איק) ז. ***antemetic***

an'ti-epis'copal *a.* (ענ'-טי-אי-פּיס'-קאָ-פּעל) נעגען דער סיסטעם פון האָבען בי־שאָפס [אין דער קריסטליכער רעליגיאָן].

an'ti-evangel'ical *a.* (ענ'-טי-אי-וועג-דזשעל'-אי-קעל) נעגען דעם עוואַנגעליום.

antifanat'ic *a.* (ענ-טי-פע-נעט'-איק) געגען פאנאטיזם.

antifeb'rile *n. and a.* (ענ-טי-פעב'-ריל) געגען קדחת; מיטעל געגען קדחת [פיבער].

antifed'eral *a.* (ענ-טי-פעד'-ער-על) אנטיפעדעראל; געגען א בונד פון שטאאטען אדער פארטייען.

antifed'eralism *n.* (ענ-טי-פעד'-ער-על-איזם) אנטיפעדעראליזם [דאס זיין געגען א בונד פון שטאאטען אדער פארטייען].

An'ti-Fed'eralism *n.* (ענ'-טי-פעד'-ער-על-איזם) די פרינציפען פון דער אמעריקאנער אנטיפעדעראליסטישער פארטיי. ז. ***Anti-Federal party***.

An'ti-Fed'eralist *n.* (ענ'-טי-פעד'-ער-על-איסט) אן אנהענגער פון דער אמעריקאנער אנטיפעדעראליסטישער פארטיי אין אמעריקא. ז. ***Anti-Federal party***.

antifed'eralist *n.* (ענ-טי-פעד'-ער-על-איסט) אן אנטיפעדעראליסט. ז. ***antifederalism***.

An'ti-Fed'eral par'ty (ענ'-טי-פעד'-ער-על פאר'-טי) אנטיפעדעראליסטישע פארטיי [די אמאליגע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געווען געגען דעם, אז די רעגיערונג אין וואשינגטאן זאל זיך פערשטארקערען אויף דער רעכנונג פון די איינצעלנע שטאאטען]

An'ti-Gal'lican *n. and a.* (ענ'-טי-געל'-אי-קען) פיינדליך צו פראנצויזען; א פראנצויזען-פיינד.

antihec'tic *a.* (ענ-טי-העק'-טיק) וואס ווירקט געגען שווינדזוכט.

antihypnot'ic *n. and a.* (ענ-טי-היפ-נאט'-איק) וואס ווירקט געגען שלעפריגקייט; א מיטעל געגען שלאף.

antihypochon'driac *a. and n.* (ענ-טי-היפ-א-קאנ'-דרי-עק) וואס ווירקט געגען היפאכאנדריע; א מיטעל געגען היפאכאנדריע [מרה שחורה].

antihyster'ic *n. and a.* (ענ-טי-היס-טער'-איק) וואס ווירקט געגען היסטעריקע; א מיטעל געגען היסטעריקע.

anti-Jac'obin *n. and a.* (ענ-טי-דזשעק'-א-בין) א יאקאבינער פיינד [יאקאבינער זיינען געווען א רעוואלוציאנערע פארטיי אין פראנקרייך ביי דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן, וועלכע האט אנגעווענדעט געוואלדמיטעל צו בעפעסטיגען די נייע-געגרינדעטע רעפובליק]; פיינדליך צו א יאקאבינער.

antilibra'tion *n.* (ענ-טי-לאי-ברי'-שאן) דאס האלטען אין גלייכגעוויכט, דאס באלאנסירען.

antilog'arithm *n.* (ענ-טי-לאג'-ע-ריטהם) אנטילאגאריטמוס [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער וואס שטעהט אין א געוויסען צוזאמענהאנג מיט וועלכען עס איז לאגאריטמוס, צ. ב. די ציפער 100 איז אן אנטילאגאריטמוס צו 2, ווייל די ציפער 2 איז דער לאגאריטמוס פון 100. ז. ***logarithm***].

antil'ogy *n.* (ענ-טיל'-א-דזשי) אנטילאגיע [זעלבסט-ווידערשפרעכונג].

Antil'ope *n.* (ענ-טיל'-א-פי) די אנטילאפען חיות.

Antilop'idæ *n.* (ענ-טי-לאפ'-אי-די) די אנטילאפען טהיערע; א געוויסער מין חיות וואס זיינען מעלי גרה.

antimacas'sar *n.* (ענ-טי-מע-קעס'-ער) א צודעק פאר מעבעל אום צו בעשיצען זיי פון פלעקען; א געשטריקטע צודעק פאר א זאפא צו פערהיטען פון האר-אויל-פלעקען.

an'ti-machine' *a.* (ענ'-טי-מע-שין') געגען דער מאשין [אין דער אמעריקאנער פאליטיק, וועגען דער געגנערשאפט צו דער אנפיהרונג פון דער פאליטיק פון א פארטיי דורך איינציגע פערזאנען, וואס מאכען דערפון א לעבען].

antimani'acal *a.* (ענ-טי-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס ווירקט געגען מאניע [משוגעת].

Antima'son *n.* (ענ-טי-מיי'-סן) געגנער פון די פריימויערער. ז. ***freemason***.

Antimason'ic par'ty (ענ-טי-מיי-סאנ'-איק פאר'-טי) אנטיפריימויערער-פארטיי [אן אמאליגע פאליטישע פארטיי אין אמעריקא, געגרינדעט אין שטאאט ניו-יארק אין יאהר 1827, וואס האט געפאדערט, אז פריימויערער זאלען ניט אנגענומען ווערען אויף רעגיערונגס-שטעלען].

antima'sonry *n.* (ענ-טי-מיי'-סנ-רי) געגנערשאפט צו די פריי-מויערער; די פרינציפען פון דער פארטיי וואס בעקעמפפט די פריי-מויערער.

antimatrimo'nial *a.* (ענ-טי-מעט-רי-מאו'-ני-על) געגען הייראטהען.

antim'eter *n.* (ענ-טימ'-ע-טער) א ווינקעל מעססטער [אן אפטישער אינסטרומענט].

antimet'rical *a.* (ענ-טי-מעט'-רי-קעל) ניט ריטמיש; וואס האלט ניט אוים דאס פערזענמאס [אין געדיכטע].

antiministe'rial *a.* (ענ-טי-מינ-איס-טי'-רי-על) פיינדליך דעם מיניסטעריום.

antiministe'rialist *n.* (ענ-טי-מינ-איס-טי'-רי-על-איסט) א געגנער פון מיניסטעריום.

antimonar'chial *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קי-על) געגען דער מאנארכישער רעגיערונגס-פארמע [וואו עס רעגיערט א קייזער אדער א קעניג]; געגען מאנארכיע.

antimonar'chic *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קיק) ז. ***antimonarchial***.

antimonar'chical *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קיק-על) ז. ***antimonarchial***.

antimonar'chicalness *n.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קי-קעל-נעס) די געגנערשאפט געגען מאנארכיע, דאס זיין געגען א מאנארכישע רעגיערונג.

antimon'archist *n.* (ענ-טי-מאנ'-ארק-איסט) א געגנער פון מאנארכיזם.

antimo'nial *n. and a.* (ענ-טי-מאו'-ני-על) וואס ענטהאלט אדער וואס אנבעלאנגט צו דעם אנטימאניום; א מעדיצין וואס ענטהאלט אנטימאניום [אזא כעמישער שטאף].

antimo'niate *n.* (ענ-טי-מאו'-ני-אייט) אנטימאנזויערעס זאלץ [אזא כעמישער זאלץ].

antimon'ic *a.* (ענ-טי-מאנ'-איק) וואס ענטהאלט אנטימאן.

antimon'ic ac'id (ענ-טי-מאנ'-איק עס'-איד) אנטימאנזויערע.

antimo'nious *a.* (ענ-טי-מאו'-ני-אס) וואס ענטהאלט אנטימאן.

antimo'nious ac'id (ענ-טי-מאו'-ני-אס עס'-איד) אנטימאנזויערע.

an'timonite *n.* (ענ'-טי-מא-נאיט) אנטימאנזויערעס זאלץ.

an'timony *n.* (ענ'-טי-מא-ני) אנטימאן [א כעמישער גרונד-עלעמענט, א מעטאל מיט א ווייסען גלאנציגען קאליר].

antimor'alist *n.* (ענ-טי-מאר'-על-איסט) א געגנער פון מאראל אדער זיטליכקייט.

antimu'sical *a.* (ענ-טי-מיו'-זיק-על) מוזיק-פיינדליך.

antinarcot'ic *n. and a.* (ענ-טי-נאר-קאט'-איק) אנטינארקאטיש, א מיטעל וואס ווירקט געגען א שלאפטרונק.

antina'tional *a.* (ענ-טי-נעש'-אנ-על) אנטינאציאנאל.

antinico'tian *a.* (ענ-טי-ני-קאו'-שי-ען) געגען טאבאק רויכערען.

antino'mian *n.* (ענ-טי-נאו'-מי-ען) איינער וואס גלויבט, דאס פרומקייט בעשטעהט נאר אין גלויבען אין גאט און ניט אין אויפפיהרען זיך מאראליש; וואס לייקענט אין דעם, אז די אנגענומענע מאראלישע געזעצען זיינען א חיוב פאר א גאטס-גלויביגען.

antino'mianism *n.* (ענ-טי-נאו'-מי-ען-איזם) אנטינאמיאניזם [די לעהרע, דאס די וואס גלויבען אין גאט זיינען ניט מחויב זיך אויפצופיהרען לויט די אנגענומענע מאראלישע געזעצען].

antin'omy *n.* (ענ-טינ'-א-מי) דאס ווידערשפרעכען זיך אין א געזעץ; דער ווידערשפרוך פון צוויי געזעצען; א געזעץ, כלל אדער פרינציפ וואס איז א געגענזאץ צו א צווייטען.

antipa'pal *a.* (ענ-טי-פיי'-פעל) געגען דעם פאפסט.

antipapis'tical *a.* (ענ-טי-פע-פיס'-טי-קעל) דעם פאפסטום פיינדליך.

antipar'allel *a.* (ענ-טי-פער'-ע-לעל) וואס לויפט פאראלעל, אבער מיט א געגענגעזעצטער ריכטונג.

antiparalyt'ic *n. and a.* (ענ-טי-פער-ע-ליט'-איק) א תרופה געגען פאראליז, וואס ווירקט געגען פאראליז.

antiparalyt'ical *a.* (ענ-טי-פער-ע-ליט'-איק-על) ווירקענד געגען פאראליז.

antipathet'ic *a.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק) אנטיפאטיש, אונערטרעגליך, דער נאטור דערווידער.

antipathet'ical *a.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על) ז. ***antipathetic***.

antipathet'ically *adv.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על-אי) ז. ***antipathetic***.

antipathet'icalness *n.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על-נעס) די אנטיפאטישקייט; דאס זיין דערווידער.

antipath'ic *a.* (ענ-טי-פעטה'-איק) אנטיפאטיש; אבשטויסענד; אבגייענד.

antip'athy *n.* (ענ-טיפ'-ע-טהי) אנטיפאטיע, אבניינונג, אבשטויסונג.

Some Americans, unfortunately, have an antipathy towards a foreigner.

antipatriot'ic *a.* (ענ-טי-פיי-טרי-אט'-איק) אנטיפאטריאטיש; צום פאטערלאנד פיינדליך.

antiperistal'sis *n.* (ענ-טי-פער-אי-סטעל'-סיס) א מיטעל געגען דער מוסקול-בעוועגונג פון די קישקעס אין זייער ארויסטרייבען פון זיך די פערדייהטע שפייזען.

antiperistal'tic *a.* (ענ-טי-פער-אי-סטעל'-טיק) וואס ווירקט געגען דער מוסקול-בעוועגונג פון די קישקעס. ז. ***antiperistalsis***.

antiperis'tasis *n.* (ענ-טי-פע-ריס'-טע-סיס) געגענזעצליכע אייגענשאפטען; די ווירקונג פון געגענזעצליכע קרעפטען.

antiperistat'ic *a.* (ענ-טי-פער-אי-סטעט'-איק) וואס האט געגענזעצליכע אייגענשאפטען; וואס ווירקען אלס געגענזעצליכע קרעפטען.

antipestilen'tial *a.* (ענ-טי-פעס-טי-לענ'-שעל) וואס ווירקט געגען פעסט.

antiphar'mic *n. and a.* (ענ-טי-פאר'-מיק) געגענ־גיפט; וואס איז א געגענ־גיפט.

antiphlogis'tian *n.* (ענ-טי-פלא-דזשיס'-טשיען) א געגנער פון דער אלטער כעמישער טעאריע, וואס האט בעהויפטעט, אז פייער איז א כעמישער שטאף, וועלכער רופט זיך פלאגיסטאן.

antiphlogis'tic *n. and a.* (ענ-טי-פלא-דזשיס'-טיק) אנטיפלאגיסטיש, געגען דער אלטער טעאריע, אז פייער איז א כעמישער שטאף [דער גריכישער פילאזאף שטאהל האט געגלויבט, אז פייער איז א כעמישער עלעמענט און ער האט איהם א נאמען געגעבען פלאגיסטאן]; וואס ווירקט געגען ענטצינדונג; אנטיפלאגיסט, א מיטעל געגען ענטצינדונג.

an'tiphon *n.* (ענ'-טי-פאן) א געזאנג־שטיק אין א קירך, וואס ווערט געזונגען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט אדער ווי א פסוק אום א פסוק; וועקסעלכאר; א הימן, א תפילה, א קאפיטעל תהלים וואס ווערט געזונגען.

antiph'onal *a. and n.* (ענ-טיפ'-א-נעל) וואס איז שייך צו א געזאנג־שטיק אין א קירך וואס ווערט געזונגען א פסוק אום א פסוק; א בוך וואס ענטהאלט געזאנג־שטיקער וואס ווערען געזונגען אין דער פארם פון א פסוק אום א פסוק; א כאר־געזאנג־בוך.

antiph'onally *adv.* (ענ-טיפ'-א-נעל-אי) אויף דעם אופן פון קירכען־כאר־געזאנג וואס ווערט געזונגען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט אדער א פסוק אום א פסוק.

antipho'nar *n.* (ענ-טי-פאו'-נער) א געזאנג אין פראגע און אנטווארט; א כאר־געזאנגבוך.

antipho'nary *n.* (ענ-טי-פאו'-נע-רי) ז. *antiphonar*

an'tiphone *n.* (ענ'-טי-פאון) ז. *antiphon*

antiphonet'ic *a.* (ענ-טי-פא-נעט'-איק) וואס האבען איין קלאנג, וואס גראמט זיך.

antiph'ony *n.* (ענ-טיפ'-א-ני) דאס זינ־גען א הימנע אדער תפילה א פסוק אום א פסוק; תהלים וואס ווערט געזונגען א פסוק אום א פסוק.

antiph'rasis *n.* (ענ-טיפ'-רע-סיס) אן איראנישער געברויך פון א ווארט אלס דער היפוך פון זיין ווירקליכע בעדייטונג [לשון סגי נהור]; א געגענ־זין.

antiphras'tic *a.* (ענ-טי-פרעס'-טיק) געברויכענדיג איראניש א ווארט אלס דער היפוך פון זיין ווירקליכע בעדייטונג; ריי־דענדיג בלשון סגי נהור.

antiphras'tical *a.* (ענ-טי-פרעס'-טיק-על) ז. *antiphrastic*

antiphras'tically *adv.* (ענ-טי-פרעס'-טיק-על-אי) בלשון סגי נהור.

antiphys'ic *a.* (ענ-טי-פיז'-איק) אנטי־פיזיש, געגען דער נאטור; וואס ווירקט געגען ווינד אין די געדערים.

antiphys'ical *a.* (ענ-טי-פיז'-אי-קעל) ז. *antiphysic*

antip'odal *a.* (ענ-טיפ'-א-דעל) פון דער געגענ־זייט; וואס איז שייך צו די געגענ־זייטען פון ערדקוגעל. וואס געפינט זיך אויף די געגענ־זייטען פון ערדקוגעל.

an'tipode *n.* (ענ'-טי-פאוד) אנטיפאד [אז איינוואהנער פון דער אנדערער זייט ערד, וועלכער קומט אויס געגען אונז מיט די פיס, צ. ב. די איינוואהנער פון כינא אין בעצוג צו די איינוואהנער פון אמעריקא]; א געגנער; דאס פולע געגענטייל.

antipode'an *a.* (ענ-טיפ-א-די'-ען) ז. *antipodal*

antip'odes *n.* (ענ-טיפ'-א-דיז) די איינוואהנער פון דער אנדערער זייט ערד, וועלכע קומען אויס געגען אונז מיט די פיס. ז. *antipode*

antip'odism *n.* (ענ-טיפ'-א-דיזם) דאס זיין אנטיפאדיש. ז. *antipode*

an'tipoison *n.* (ענ'-טי-פאיזן) געגענ־גיפט.

an'tipope *n.* (ענ'-טי-פאופ) א געגענ־פאפסט [איינער וואס וויל אריינהמען דעם פאפסטליכען טראהן פון דעם רעגירענדען פאפסט].

antipsor'ic *n. and a.* (ענ-טיפ-סאר'-איק) וואס ווירקט געגען קרעץ; א מיטעל וואס ווירקט געגען קרעץ.

antipyret'ic *n. and a.* (ענ-טי-פאי-רעט'-איק) א מעדיצין געגען פיעבער [קדחת]; וואס ווירקט געגען פיעבער.

antipy'rin *n.* (ענ-טי-פאי'-רין) אנטי־פירין [אזא כעמישער צונויפגעזעצטער שטאף].

antipy'rine *n.* (ענ-טי-פאי'-רין) ז. *antipyrin*

antiqua'rian *n. and a.* (ענ-טי-קהוויי'-רי-ען) אנטיקואריש; אלטערטימליך; א קענער, א ליעבהאבער, א פארשער פון אלטערטומס זאכען.

antiqua'rianism *n.* (ענ-טי-קהוויי'-רי-ען-איזם) די ליעבהאבעריי פאר אלטערטומס זאכען; די נייגונג פאר אלטערטומס פארשונגען.

an'tiquary *n.* (ענ'-טי-קהוויי-רי) דער פארשער, קענער אדער ליעבהאבער פון אלטערטומס זאכען; דער הענדלער מיט אלטערטומס זאכען.

an'tiquate *v. and a.* (ענ'-טי-קהווייט) ערקלערען אלס אלט און נוצלאז; אבשאפען אלס אלט; פעראלטעט.

an'tiquated *a.* (ענ'-טי-קהוויי-טעד) פעראלטעט.

His views of society are **antiquated**.

an'tiquatedness *n.* (ענ'-טי-קהוויי-טעד-נעס) דאס פעראלטעטע; דאס זיין פעראלטעט.

antiqua'tion *n.* (ענ-טי-קהוויי'-שאן) די פעראלטונג; אבשאפונג פון א זאך אלס פעראלטעט.

antique' *n. and a.* (ענ-טיק') אן אנטיק־זאך, אלטערטום; אלט; אלטמאדיש, זעלטען, אנטיק.

an'tiquely *adv.* (ענ'-טיק-לי) אויף אן אנטיקען אדער אלטמאדישען אופן.

antique'ness *n.* (ענ-טיק'-נעס) אלט־קייט; אלטערטימליכקייט.

anti'quity *n.* (ענ-טיק'-הווי-טי) 1. אלטע ציטען; אלטערטום; 2. אלטע קונסטווערק.

1. China is a land of great **antiquity**. 2. Modern Greece is full of **antiquities**.

antirevolu'tion *n.* (ענ-טי-רעוו-א-לו'-שאן) די געגענ־רעוואלוציאן.

antirevolu'tionary *a.* (ענ-טי-רעוו-א-לו'-שאנ-ע-רי) אנטירעוואלוציאנער, רעוואלוציאנס פיינדליך.

antirevolu'tionist *n.* (ענ-טי-רעוו-א-לו'-שאן-איסט) א געגנער פון רעוואלוציאן; א מיטהעלפער פון דער געגען רעוואלוציאן.

antisabbata'rian *n.* (ענ-טי-סעב-א-טיי'-רי-ען) א געגנער פון שבת; א געגנער פון א שטרענגען אבהיטען שבת אלס פייערטאג.

antiscorbu'tical *n. and a.* (ענ-טי-סקאר-ביו'-טי-קעל) וואס ווירקט געגען סקארבוט; א מיטעל געגען סקארבוט־קראנקהייט.

antiscrip'tural *a.* (ענ-טי-סקריפ'-טשור-על) פיינדליך צו דער הייליגער שריפט [תנ"ך].

An'ti-Sem'ite *n.* (ענ'-טי-סעמ'-איט) אן אנטיסעמיט, א פיינד פון דער סעמיטישער ראסע; א יודען־פיינד.

An'ti-Semit'ic *a.* (ענ'-טי-סע-מיט'-איק) אנטיסעמיטיש, יודען־פיינדליך.

An'ti-Sem'itism *n.* (ענ'-טי-סעמ'-אי-טיזם) אנטיסעמיטיזם; יודען־פיינדשאפט.

antisep'sis *n.* (ענ-טי-סעפ'-סיס) דאס ריין מאכען א וואונד פון מיקראבען; דאס רייניגען פון מיקראבען, אז זיי זאלען ניט פעראורזאכען א קראנקהייט.

antisep'tic *n. and a.* (ענ-טי-סעפ'-טיק) אנטיסעפטיק, א מיטעל, וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען; וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אין קערפער פון א קראנקען.

As a precaution every accidental cut should be washed with an **antiseptic**.

antisep'tical *a.* (ענ-טי-סעפ'-טיק-על) וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אין דעם קערפער פון א קראנקען.

antisep'tically *adv.* (ענ-טי-סעפ'-טי-קעל-אי) אויף אן אנטיסעפטישען אופן; דורך געברויכען אנטיסעפטישע מיטעל [פאר דער פערניכטונג פון מיקראבען]. ז. *antiseptic*

antisep'ticise *v.* (ענ-טי-סעפ'-טי-סאיז) בעהאנדלען מיט אנטיסעפטישע מיטעל [וואס פערניכטען די מיקראבען].

antisep'ticist *n.* (ענ-טי-סעפ'-טי-סיסט) איינער וואס גלויבט אין אנטיסעפטישע בעהאנדלונג פון קראנקהייטען. ז. *antiseptic*

antisep'ticize *v.* (ענ-טי-סעפ'-טי-סאיז) בעהאנדלען מיט אנטיסעפטישע מיטעל.

antisep'tion *n.* (ענ-טי-סעפ'-שאן) ז. *antisepsis*

antisla'very *n. and a.* (ענ-טי-סליי'-וע-רי) געגענ־שקלאוועריי; דער פרינציפ געגען שקלאוועריי.

antiso'cial *a.* (ענ-טי-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפטליך, פיינדליך צו געזעלשאפט.

Many actions may be of benefit to particular individuals but **antisocial** in their effects.

antiso'cialist *a.* (ענ-טי-סאו'-שעל-איסט) א געגנער פון סאציאליזם.

antispasmod'ic *n. and a.* (ענ-טי-ספעז-מאד'-איק) וואס שטילט קרעמפפען; א מיטעל וואס שטילט קרעמפפען.

an'tispast *n.* (ענ'-טי-ספעסט) אנטי־ספאסט [א געדיכט, וואס איז געשריבען אין דער פארם פון איין קורצע זילבע, נאכדעם צוויי לאנגע און ווידער א קורצע].

antispas'tic *a. and n.* (ענ-טי-ספעס'-טיק) וואס שטילט קרעמפפען; וואס בעשטעהט פון אנטיספאסטען; א מיטעל צו שטילען קרעמפפען. ז. *antispast*

antisplenet'ic *a.* (ענ-טי-ספלי-נעט'-איק) וואס ווירקט געגען מעלאנכאליע אדער מרה שחורה.

antis'tes *n.* (ענ-טיס'-טיז) א העכערער גייסטליכער; א פארשטעהער פון גייסט־ליכע.

antis'trophe *n.* (ענ-טיס'-טרא-פי) 1. אנטיסטראפע, געגענ־פערז [דער צווייטער פערז אין א לירישען געדיכט]; 2. די אומקערונג פון ווערטער ביי זייער ווידערהאלונג.
2. The master of the servant; the servant of the master.

antistroph'ic *a.* (ענ-טי-סטראפ'-איק) אנטיסטראפיש. ז. *antistrophe*

antisyphilit'ic *a.* (ענ-טי-סיפ-אי-ליט'-איק) וואס ווירקט געגען סיפילים.

an'titheism *n.* (ענ'-טי-טהי-איזם) אפיקורסות [ניט גלויבען אין גאט].

an'titheist *n.* (ענ'-טי-טהי-איסט) איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון גאט; אן אפיקורוס.

antith'esis *n.* (ענ-טיטה'-ע-סיס) אנטיטעזים; געגענ־זאץ; קאנטראסט.

antithet'ic *a.* (ענ-טי-טהעט'-איק) אנטיטעטיש, געגענזעצליך.

antithet'ical *a.* (ענ-טי-טהעט'-איק-על) ז. *antithetic*

antitox'ic *a.* (ענ-טי-טאקס'-איק) וואס ווירקט ווי אנטיטאקסין. ז. *antitoxin*

antitox'in *n.* (ענ-טי-טאקס'-אין) אנטיטאקסין [א געגענגיפט געגען אנשטעקענדע קראנקהייטען, ספעציעל געגען דיפטעריט]; א געגענגיפט; א פליסיגקייט, וועלכע אייניגע פלאנצען טיילען פון זיך אוים און וועלכע פערהיט זיי פון מיקראבען.

antitox'ine *n.* (ענ-טי-טאקס'-אין) ז. *antitoxin*

an'ti-trade *n.* (ענ'-טי-טרייד) איינער פון די ווינטען וואס בלאזען אין די טראפישע געגענדען.

An'ti-Trinita'rian *n. and a.* (ענ'-טי-טרינ-אי-טיי'-רי-ען) וואס לייקענט אין די קריסטליכע דרייאייניגקייט; איינער, וואס לייקענט אין די דרייאייניגקייט.

An'ti-Trinita'rianism *n.* (ענ'-טי-טרינ-אי-טיי'-רי-ענ-איזם) די אבלייקענונג פון דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

an'titype *n.* (ענ'-טי-טאיפ) אן אורבילד; א פארבילד.

antivac'cinist *n.* (ענ-טי-וועק'-סי-ניסט) א געגנער פון פאקען שטעלען.

antivene'real *a.* (ענ-טי-ווי-ני'-רי-על) וואס ווירקט געגען ווענערישע [געשלעכטליכע] קראנקהייטען.

antizym'ic *n. and a.* (ענ-טי-זימ'-איק) וואס פערהיט אנשטעקונג [פון א קראנקהייט]; א מעדיצין צו פערהיטען אנשטעקונגען.

antizymot'ic *n. and a.* (ענ-טי-זאי-מאט'-איק) ז. *antizymic*

ant'ler *n.* (ענט'-לער) א פערצווייגטער הארן פון א הירש.

Antlers

ant'lered *a.* (ענט'-לערד) וואס האט צווייגיגע הערנער ווי א הירש.

ant'-li'on *n.* (ענט'-לאי'-אן) די לייב־מוראשקע [א מין מוראשקע, וועלכע צייכענט זיך אוים דערמיט, וואס זי גראבט אוים אין זאמד א גריבעל, בעהאלט זיך דארטען און ערנעהערט זיך מיט אינזעקטען, בעזאנדערס מיט מוראשקעס, וועלכע זי כאפט אריין אין איהר גריבעל].

Ant-lion

antœ'ci *n.* (ענ-טי'-סאי) געגענוואהנער [איינוואהנער פון די געגענזייטען פון דעם ערד קוגעל, ד. ה. אויף דעם זעלבען מערידיאן און אויף דער זעלבער ווייטקייט פון עקוואטאר].

antonoma'sia *n.* (ענט-אנ-א-מיי'-זשיא) דאס בענוצען א טיטול אנשטאט א נאמען [למשל: אייער האהייט, אייער מאיעסטעט]; דאס בענוצען אן אייגען־נאמען אלס כאראקטעריסטיק אדער אייגענשאפט [למשל: "ער איז א נאפאלעאן" אנשטאט א "גרויסער קריגס־פיהרער" אדער "א שלמה המלך" אנשטאט "חכם"].

anton'omasy *n.* (ענט-אנ'-א-מיי-סי) ז. *antonomasia*

an'tonym *n.* (ענ'-טא-נים) געגענווארט, א ווארט וואס דריקט אוים א געגענזעצליכען בעגריף.
"Friendship" and "hatred" are **antonyms.**

ant'-wren *n.* (ענט'-רען) א ווארעבויטשיק־ארטיגער פויגעל אין זיד־אמעריקא.

a'nus *n.* (איי'-נאס) די עפנונג אין הינטערלייב [פי טבעת].

an'vil *n.* (ענ'-וויל) קאוואדלע, אמבאס.

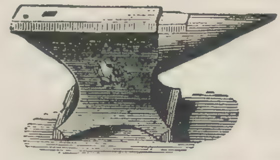

Anvil

an'vil-block *n.* (ענ'-וויל-בלאק) אזא גרויסע קאוואדלע אויף וועלכער עס ווערט געשמיעדעט מיט א דאמפף־האמער.

anxi'ety *n.* (ענג-זאי'-ע-טי) אנגסט, זארג, דאס שטארקע פערלאנגען נאך עטוואס.

anx'ious *a.* (ענק'-שאס) ענגסטליך, בעזארגט; אונרוהיג; זעהר גענוי; האבענדיג א שטארקען וואונש, בענקענדיג.
I am **anxious** to see my friend.

anx'iously *adv.* (ענק'-שאס-לי) מיט אנגסט, מיט אונרוהיגקייט, מיט זארג; מיט בענקעניש, מיט א שטארקען וואונש; מיט פינקטליכקייט.

anx'iousness *n.* (ענק'-שאס-נעס) אנגסט, בעזארגטקייט; אונרוהיגקייט; בענקעניש, דרינגענדער וואונש.

an'y *pr. and a.* (ענ'-אי) יעדער; וועלכער עס איז; אירגענד וועלכער; אבי ווער.

an'y and eve'ry (ענ'-אי ענד עוו'-רי) יעדער איינער, איטליכער.

an'ybody *pr.* (ענ'-אי-באד-אי) ווער עס איז, יעדער איינער, איטליכער.

an'ybody else (ענ'-אי-באד-אי עלס) אימיצער אן אנדערער.

an'y fur'ther (ענ'-אי פויר'-טהער) ווייטער.
I refuse to go **any further** in advising you.

an'yhow *adv.* (ענ'-אי-האו) סאי ווי סאי; יעדענפאלס.
I am going to do this, **anyhow.**

an'y lon'ger (ענ'-אי לאנ'-גער) לענגער.
We can not stay here **any longer.**

an'y one (ענ'-אי הוואן) יעדער איינער, איטליכער, ווער עס איז.

an'y one else (ענ'-אי הוואן עלס) אירגענד אן אנדערער.

an'y place (ענ'-אי פלייס) אבי וואו.

an'ything *pr. and adv.* (ענ'-אי-טהינג) וואס עס איז; עטוואס; עפעס; אבי וואס; עטוואס, אביסעל, לחלוטין.

anythinga'rian *n.* (ענ-אי-טהינג-איי'-רי-ען) א גלייכגילטיגער [אין רעליגיאן].

an'ything else (ענ'-אי-טהינג עלס) וואס־עס־איז אנדערש, עפעס אנדערש.
I did not do **anything else.**

an'ything will do (ענ'-אי-טהינג הוויל דו) אבי וואס וועט צופריעדען שטעלען, וועט זיין גוט.

an'yway *adv.* (ענ'-אי-הוויי) ווי עס איז; יעדענפאלס; סאי ווי סאי.

an'yways *adv.* (ענ'-אי-הוויז) ז. *anyway*

an'ywhere *adv.* (ענ'-אי-הווער) וואו עס איז; אבי וואו.

an'ywhere else (ענ'-אי-הווער עלס) ערגעץ אנדערשוואו.

an'ywise *adv.* (ענ'-אי-הוואיז) אויף יעדען אופן, אבי וואס פאר אופן.

Ao'nian *a.* (ע-או'-ני-ען) אאניש, וואס איז שייך צו די אלט גריכישע געטער פון קונסט אדער צום ארט, וואו זיי פלעגען זיך געפינען; פאעטיש.

a'orist *n. and a.* (איי'-א-ריסט) אאריסט, די פערגאנגענע צייט פון די גריכישע צייטווערטער [עבר בפעלים]; אונבעשטימט, אונבעגרענעצט [אין בעצוג צו צייט]; וואס איז שייך צו אן אאריסט.

aoris'tic *a.* (איי-א-ריס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו דער פערגאנגענער צייט פון די גריכישע צייטווערטער [אין גראמאטיק]; אונבעשטימט [אין בעצוג צו צייט].

aor'ta *n.* (איי-אר'-טא) ארטא, פולס־אדער [גרויסע בלוט־ארטעריע וואס קומט ארוים פון לינקען זייט פון הארץ].

aor'tal *a.* (איי-אר'-טעל) וואס בעלאנגט צום פולס־אדער. ז. *aorta*

aor'tic *a.* (איי-אר'-טיק) ז. *aortal*

aorti'tis *n.* (איי-אר-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון פולס־אדער.

à outrance' (א או-טראנס') ביז צו דער אויסערסטער גרענעץ, מיט דער גרעסטער העפטיגקייט.

apace' *adv.* (ע-פייס') שנעל, פלינק, האסטיג, גיך.

Apach'e *n.* (ע-פעש'-אי) אן אמעריקאנער אינדיאנער; א פאריזער גאסען־רויבער.

apago'ge *n.* (עפ-ע-גאו'-דזשי) אפאגאגע, דאס בענוצען א שוין בעוויזענעם אמת, ארויסצודרינגען פון איהם אן אנדער אמת [אין דער מאטעמאטיק]; בעווייזען די ריכטיגקייט פון א זאץ דורך צייגען די פאלשקייט פון געגענ־זאץ [אין דער לאגיק].

apagog'ic *a.* (עפ-ע-גאדזש'-איק) אפאגאגיש. ז. *apagoge*

ap'anage *n.* (עפ'-ע-נעדזש) דאס יאהרגעלד פון א פרינץ; אויסשטייער; אן אבהענגיגע טעריטאריע [א לאנד וואס איז אבהענגיג פון א צווייטען].

apart′ *adv. and a.* (ע-פארט′) בײ דער
זײט, בעזונדער; פונאנדער; אבגעטײלט.
The old man lived **apart** from his neighbors.

apart′ from one (ע-פארט′ פראם
הוואן) אבגעטײלט פון אימעצען.

apart′ment *n.* (ע-פארט′-מענט) א צי־
מער; א וואהנונג; אן אבגעטײלטע וואה־
נונג אין א הויז.

apart′ment-house *n.* -ע-פארט′-מענט)
האוס) א הויז פון אײניגע עטאזש וואס
איז אײנגעטײלט אין בעזונדערע אבגע־
טײלטע וואהנונגען.

apart′ness *n.* (ע-פארט′-נעס) דאס זײן
אבגעטײלט; דאס זײן פון א זײט אדער
פון ווײטען.

apathet′ic *a.* (עפ-ע-טהעט′-איק) אפא־
טיש; געפיהללאז; גלײכמוטיג, אבגעלא־
זען.

apathet′ical *a.* (עפ-ע-טהעט′-איק-על)
ז. *apathetic*

apathet′ically *adv.* -עפ-ע-טהעט′-איק)
על-אי) אויף אן אפאטישען אופן; מיט
גלײכמוטיגקײט.

apath′ic *a.* (ע-פעטה′-איק) אפאטיש,
גלײכמוטיג.

ap′athist *n.* (עפ′-ע-טהיסט) אײנער
וואס לײדעט פון אפאטיע. ז. *apathy*

ap′athy *n.* (עפ′-ע-טהי) אפאטיע, גע־
פיהללאזיגקײט, גלײכמוטיגקײט, אבגעלא־
זענקײט.
The campaign was marked by **apathy**.

ap′atite *n.* (עפ′-ע-טאיט) דער אפאטיט
[פאספארזויערע קאלך].

ape *n. and v.* (אײפ) אן אפע, אן אבע־
זיאנע, א נאכטהוער, א נאכ־
טענצער; נאכטהאן, נאכטאנצען; נאכקרי־
מען.

apeak′ *a. and adv.* (ע-פיעק′) אויף׳ן
שפּיץ; שטעהענד גראד אויף׳ן שפּיץ [ווער־
טיקאל].

ape-car′rier *n.* (אײפ-קער′-אי-ער)
אפענפיהרער.

apep′sia *n.* (ע-פעפ′-שיא) פערדײאונגס־
לאזיגקײט, דאס ניט קענען פערדײען.

apep′sy *n.* (ע-פעפ′-סי) ז. *apepsia*

a′per *n.* (אײ′-פער) א נאכטהוער, א נאכ־
טענצער, א נאכקרימער.

ape′rient *n. and a.* (ע-פי′-רי-ענט)
וואס פיהרט אב; אן אבפיהרונגס־מיטעל.

aper′itive *a.* (ע-פער′-אי-טיוו)
ז. *aperient*

aper′tion *n.* (ע-פויר′-שאן) אן עפע־
נונג.

ap′erture *n.* (עפ′-אויר-טשור) אן עפע־
נונג.

a′pery *n* (אײ′-פע-רי) דאס נאכמאכען
ווי אן אפע, דאס נאכטאנצען, דאס נאכ־
קרימען; א זאמלונג פון אפען; א פּלאץ
וואו מען האלט אפען.

apet′alous *a.* (ע-פעט′-על-אס) אהן בלו־
מען־בלעטלעך; וואס אנבעלאנגט צו א מין
פלאנץ וואס האט ניט קײן בלומען־בלעט־
לעך.

apet′alousness *n.* -ע-פעט′-על-אס)
נעס) דאס פעהלען פון בלומען־בלעטלעך.

a′pex *n.* (אײ′-פעקס) א שפּיץ, א שפּיץ
פון א בארג; דער העכסטער פונקט.

a′pex of the heart (אײ′-פעקס אוו
טהי הארט) דער אונטערשטער שפּיציגער
טײל פון הארץ.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

apha′sia *n.* (ע-פײ′-זשיא) דאס פערלי־
רען דעם לשון; דאס פערלירען די פעהיג־
קײט צו רײדען און שרײבען אדער די פע־
היגקײט צו קענען פערשטעהן וואס מען
רעדט אדער שרײבט.

apha′sic *n. and a.* (ע-פײ′-זיק) אײנער
וואס האט פערלארען דעם לשון; וואס אנ־
בעלאנגט צום פערליערען דעם לשון.
ז. *aphasia*

aph′asy *n.* (עפ′-אײ-זי) ז. *aphasia*

aphe′lian *a.* (עפ-אי′-לי-ען) וואס איז
שײך צו דעם ווײטסטען פונקט פון א
פלאנעט. ז. *aphelion*

aphe′lion *n.* (עפ-אי′-לי-אן) דער ווײט־
סטער פונקט פון א פלאנעט ביז דער זון.

apheliotrop′ic *a.* -ע-פי-לי-א-טראפ′)
איק) וואס קעהרט זיך אב פון דער זון
אדער פון ליכט [וועגען געוויסע פלאנ־
צען].

apheliotrop′ically *adv.* -ע-פי-לי-א)
טראפ′-אי-קעל-אי) אין דער ריכטונג
אוועק פון דער זון.

apheliot′ropism *n.* -ע-פי-לי-אט′-רא)
פיזם) די נײגונג זיך אבצוקעהרען פון דער
זון אדער פון ליכט [וועגען געוויסע פלאנ־
צען].

aphe′mia *n.* (ע-פי′-מי-ע) אזא קראנק־
הײט ווען אײנער פערליערט דעם לשון,
אבער פערליערט ניט די פעהיגקײט צו
שרײבען.

aphem′ic *a.* (ע-פעמ′-איק) וואס האט
פערלארען דעם לשון אבער ניט די פע־
היגקײט צו שרײבען.

apher′esis *n.* (עפ-ער′-ע-סיס) דאס
ארויסווארפען א שטומע [ניט אויס־
געשפראכענע] זילבע פון אנפאנג ווארט.

apheret′ic *a.* (עפ-ע-רעט′-איק) אבגע־
קירצט דורך דאס ארויסווארפען א שטומע
זילבע פון אנפאנג ווארט.
"Squire" is the **apheretic** form for "esquire".

aph′id *n.* (עפ′-איד) [אזא פלאנץ־לויז
גרינער קלײנער אינזעקט, וואס געפינט
זיך אויף פלאנצען].

aphid′ian *n. and a.* (ע-פיד′-אי-ען)
די פלאנץ־לויז; וואס בעלאנגט צו דער
פלאנץ־לויז.

a′phis *n.* (אײ′-פיס) [אזא בלאטלויז
אינזעקט].

aphlogis′tic *a.* (עפ-לא-דזשיס′-טיק)
וואס ברענט אהן א פלאם.

aphlogis′tic lamp עפ-לא-דזשיס′-טיק)
לעמפ) א גליה־לעמפעל [ווי די עלעקטרי־
שע לעמפלעך].

apho′nia *n.* (ע-פאו′-ני-ע) שטארקע
הײזעריגקײט, דאס פערלירען די שטימע.

aphon′ic *a. and n.* (ע-פאנ′-איק) שטום;
אהן א קלאנג; שטארק הײזעריג; א שטארק
הײזעריגער.

aph′onous *a.* (עפ′-א-נאס) הײזעריג,
אהן א שטימע.

aph′ony *n.* (עפ′-א-ני) ז. *aphonia*

aph′orism *n.* (עפ′-א-ריזם) אפאריזם,
א קורצער לעהרשפּרוך, א קלוגע בעלעה־
רונג אין קורצע און שארפע ווערטער.

aph′orist *n.* (עפ′-א-ריסט) אפאריסט;
אײנער וואס בענוצט אדער פערפאסט
אפאריזמען. ז. *aphorism*

aph′oristic *a.* (עפ′-א-ריס-טיק) אפא־
ריסטיש; קורץ און שארף ווי אן אפא־
ריזם. ז. *aphorism*

aphoris′tical *a.* (עפ-א-ריס′-טיק-על)
ז. *aphoristic*

aphoris′tically *adv.* -עפ-א-ריס′-טיק)
על-אי) קורץ און שארף [ווי אן אפא־
ריזם].

aph′orize *v.* (עפ′-א-ראיז) מאכען אפא־
ריזמען; רײדען אדער שרײבען אין קור־
צע און שארפע זעצע.

aph′rite *n.* (עפ′-ראיט) [אזא שוימקאלך
ווײסער גלאנציגער שטײן].

aphrodis′iac *a. and n.* -עפ-רא-דיז′)
אי-עק) אפראדיטיש [וואס רײצט די גע־
שלעכטליכע תאוה]; לײדענשאפטליך,
תאוה׳דיג; א מיטעל צו רײצען די גע־
שלעכטליכע פערלאנגען.

aphrodisi′acal *a.* -עפ-רא-די-זאי′-ע)
קעל) ז. *aphrodisiac*

Aphrodi′te *n.* (עפ-רא-דאי′-טי) אפרא־
דיטע [אלט־גריכישע געטין פון ליעבע].

aphrodi′te *n.* (עפ-רא-דאי′-טי) א מין
קאלירט זומער־פויגעלע [שמעטערלינג].

aph′thæ *n.* (עפ′-טהי) שוועמלעך אין
מויל [אזא קינדערשע מויל־קראנקהײט].

aph′thous *a.* (עפ′-טהאס) וואס האט
שוועמלעך אין מויל [בײ קינדער].

aphyl′lose *a.* (ע-פיל′-אוס) אהן בלעטער
[בײ פלאנצען].

aphyl′lous *a.* (ע-פיל′-אס)
ז. *aphyllose*

apia′rian *a. and n.* -אײ-פי-אײ′-רי)
ען) וואס בעלאנגט צו ביענענצוכט [צום
האדעווען פון ביענען]; א ביענענציכטער.

a′piarist *n.* (אײ′-פי-ע-ריסט) א ביע־
נענציכטער [וואס האדעוועט ביענען].

a′piary *n.* (אײ′-פי-ע-רי) ביענען־הויז,
ביענשטאק.

ap′ical *a.* (עפ′-איק-על) וואס אנבעלאנגט
צום שפּיץ, צום העכסטען פונקט. ז. *apex*

ap′ices *n.* (עפ′-אי-סיז) שפּיצען; שפּי־
צען פון בערג; די העכסטע פונקטען.

Apic′ian *a.* (ע-פיש′-יען) וואס איז
שײך צום רוימישען פילאזאף עפּיציוס;
וואס איז שײך צו א גענוס־מענש [א
מענש וואס האלט, אז מען דארף וואס
מעהר געניסען פון דער וועלט]; געשמאק
[וועגען שפּײזען].

apic′ulate *a.* (ע-פיק′-יו-לײט) שטאכעל־
שפּיציג, שטעכעדיג [בײ פלאנצען].

apic′ulated *a.* (ע-פיק′-יו-לײ-טעד)
ז. *apiculate*

a′piculture *n.* (אײ′-פי-קאל-טשור)
ביענענצוכט, דאס האדעווען האניג־ביענען.

a′piculturist *n.* -אײ′-פי-קאל-טשור)
איסט) ביענענציכטער; אײנער וואס הא־
דעוועט האניג־ביענען.

apiece′ *adv.* (ע-פיעס′) פאר יעדע שטיק,
פאר יעדע פערזאן; פאר יעדען.
They received an apple **apiece**.

apiol′ogy *n.* (אײ-פי-אל′-א-דזשי) די
לעהרע וועגען ביענען.

A′pis *n.* (אײ′-פיס) דער הײליגער אקס
פון די אלטע עגיפטער.

Apis

a′pish *a.* (אײ′-פיש) נאכטאנצענדיג,
נאכטהוענדיג, נאכקרימענדיג ווי אן אבע־
זיאנע.

a′pishly *adv.* (אײ′-פיש-לי) אזוי ווי
אן אבעזיאנע [מאלפּע].

a′pishness *n.* (אײ′-פיש-נעס) נאכ־
טהוערײ, נאכטאנצערײ.

apit'pat *adv.* (ע-פּיט'-פּעט) מיט שנעלע הארצקלאפּעניש.

apiv'orous *a.* (איי-פּיוו'-א-ראס) וואס פרעסט ביענען.

aplacen'tal *a.* (ע-פּלע-סענ'-טעל) וואס האט ניט קיין פּלאצענטא, ארט אדער שליה [וועגען חיות].

Aplacenta'lia *n.* (ע-פּלע-סען-טיי'-לי-ע) א מין חיות וואס האבען ניט קיין פּלאצענטא [ארט, שליה].

aplanat'ic *a.* (עפּ-לע-נעט'-איק) אהן אבווייכונג; אהן אבווייכונג פון די ליכט-שטראהלען; פארגעריכטעט, אז די ליכט-שטראהלען זאלען געהן גראד.

aplanat'ic lens (עפּ-לע-נעט'-איק לענז) אזא לינזענפערמיגע גלאז דורך וועלכע די ליכטשטראהלען געהן דורך גראד אהן אב-ווייכונג.

aplanat'ic tel'escope (עפּ-לע-נעט'-איק טעל'-ע-סקאופּ) אזא טעלעסקאפּ [שפּאקטיוו] דורך וועלכען די ליכט-שטראהלען געהן דורך גראד אהן אבווייכונג.

aplomb' *n.* (ע-פּלאָן') דרייסטיגקייט, זיכערקייט, פעסטע האלטונג, גראדע האל-טונג.
The young man spoke with great aplomb.

aplome' *n.* (עפּ-לאום') דער אפּלאם, אייזענגראנאט [אזא שטיין].

apnœ'a *n.* (עפּ-ני'-ע) אזא צושטאנד ווען מען קען ניט אטהעמען; שטיקונג.

apoc'alypse *n.* (ע-פּאק'-ע-ליפּס) אפּא-קאליפּסע, געוויסע קריסטליכע האלב-הייליגע ביכער; ספרים, וואס ענטהאלטען מכלומר'שטדיגע נביאות; די נעטליכע ענט-פּלעקונג.

apocalyp'tic *a.* (ע-פּאק-ע-ליפּ'-טיק) אפּאקאליפּטיש; רעטזעלהאפט, דונקעל. ז. *apocalypse*

apoc'opate *v.* (ע-פּאק'-א-פּייט) אבקיר-צען א ווארט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע.

apoc'opated *a.* (ע-פּאק'-א-פּיי-טעד) אבגעקירצט דורך ארויסווארפען דעם לעצ-טען אות אדער זילבע פון א ווארט.
"Th'" is the apocopated form of "the".

apocopa'tion *n.* (ע-פּאק-א-פּיי'-שאן) דאס אבקירצען דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע.

apoc'ope *n.* (ע-פּאק'-א-פּי) אן אבקיר-צונג פון א ווארט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע; אין מעדיצין — דאס אבשניידען א גליעד.

Apoc'rypha *n.* (ע-פּאק'-רי-פע) די אפּאקריפען [כתובים אחרונים, בן סירא, חשמונאים און די איבריגע כתובים וועל-כע ווערען ניט צוגערעכענט צום תנ"ך].

apoc'rypha *n.* (ע-פּאק'-רי-פע) געוויסע קריסטליכע שריפטען, וואס זיי-נען ניט אריינגענומען אין ברית החדשה; ניט קיין עכטע שריפטען, צווייפעלהאפטע שריפטען.

Apoc'ryphal *a.* (ע-פּאק'-רי-פעל) וואס אנבעלאנגט צו די אפּאקריפען. ז. *Apocrypha*

apoc'ryphal *a.* (ע-פּאק'-רי-פעל) אונ-געוויס, צווייפעלהאפט, פערדעכטיג.

Apoc'ryphally *adv.* (ע-פּאק'-רי-פעל-אי) אפּאקריפיש; אויף דעם אופן פון די אפּאקריפען. ז. *Apocrypha*

apoc'ryphally *adv.* (ע-פּאק'-רי-פעל-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אדער פער-דעכטיגען אופן.

apoc'ryphalness *n.* (ע-פּאק'-רי-פעל-נעס) פערדעכטיגקייט, צווייפעלהאפטיגקייט.

ap'od *n. and a.* (עפּ'-אד) אהן פים; א חיה וואס האט ניט קיין פים; א פיש, וואס האט ניט קיין בויך פלאס-פעדערען.

Ap'oda *n.* (עפּ'-א-דע) א מין חיות אהן פים: א מין פיש וואס האבען ניט קיין בויך פלאס-פעדערען.

ap'odal *a.* (עפּ'-א-דעל) וואס אנבעלאנגט צו די חיות אהן פים; וואס בעלאנגט צו די פיש אהן בויך פלאס-פעדערען.

ap'odan *n. and a.* (עפּ'-א-דען) וואס איז שייך צו חיות אהן פים; א מין חיה אהן פים; א מין פיש אהן בויך פלאס-פע-דערען.

ap'ode *n. and a.* (עפּ'-אוד) ז. *apod*

apodeic'tic *a.* (עפּ-א-דאיק'-טיק) אונ-בעשטרייטבאר, וואס איז אהן א ספק; אונווידערשפּרעכליך.

apodeic'tical *a.* (עפּ-א-דאיק'-טיק-על) ז. *apodeictic*

Ap'odes *n.* (עפּ'-א-דיז) א מין פיש אהן בויך פלאס-פעדערען.

apodic'tic *a.* (עפּ-א-דיק'-טיק) אונבע-שטרייטבאר, וואס איז אהן ספק; אונווי-דערשפּרעכליך.

apodic'tical *a.* (עפּ-א-דיק'-טיק-על) ז. *apodictic*

apodic'tically *adv.* (עפּ-א-דיק'-טיק-על-אי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

ap'odon *n.* (עפּ'-א-דאן) ז. *apodan*

apod'osis *n.* (ע-פּאד'-א-סיס) אין גרא-מאטיק — דער שלום פון א תנאי-זאץ אדער בעדינגונגס-זאץ.

ap'odous *a.* (עפּ'-א-דאס) וואס האט ניט קיין פים.

apoge'al *a.* (עפּ-א-דזשי'-על) וואס איז שייך צו דעם ווייטסטען פונקט פון א פלאנעט ביז דער ערד.

apoge'an *a.* (עפּ-א-דזשי'-ען) ז. *apogeal*

ap'ogee *n.* (עפּ'-א-דזשי) דער ווייט-סטער פונקט פון א פלאנעט ביז דער ערד; די אפּאגעע, דער העכסטער פונקט.

apog'eny *n.* (ע-פּאדזש'-ע-ני) געשלעכט-ליכע אימפּאטענץ, די אונפעהיגקייט צו האבען געשלעכטליכען פערקעהר.

ap'ograph *n.* (עפּ'-א-גרעף) אן איבער-געשריבענע זאך, א קאפּיע.

Apol'lo *n.* (ע-פּאל'-או) אפּאלא, איינער פון די גרויסע אלט-גריכישע אלימפּישע געטער. ער איז דער גאט פון ליכט און לעבען, דער גאט פון מוזיק און פּאעזיע.

Apol'lo Belved'ere (ע-פּאל'-או בעל-ווער-ער) די בעריהמטע סטאטוע וואס שטעלט פאר דעם גריכישען גאט אפּאלא און וועלכע געפינט זיך איין דער בעלווע-דער גאלעריע פון דעם פּאפּסטליכען וואַ-טיקאן אין רוים [דיעזע סטאטוע, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר איינע פון די גרעס-טע קינסטלערישע סקולפּטור-ארבייטען אין דער וועלט, איז ארויסגעגראבען געווארען אם ענדע פון 15טען יאהרהונדערט אין איטאליען פון אונטער אן אלטע רואינע].

apologet'ic *a.* (ע-פּאל-א-דזשעט'-איק) פערטיידיגענד, ענטשולדיגענד; וואס בע-לאנגט צו א פערטיידיגונג.

apologet'ical *a.* (ע-פּאל-א-דזשעט'-אי-קעל) ז. *apologetic*

apologet'ically *adv.* (ע-פּאל-א-דזשעט'-אי-קעל-אי) דורך פערטיידיגונג, דורך ענטשולדיגונג.

apologet'ics *n.* (ע-פּאל-א-דזשעט'-איקס) אפּאלאגעטיק [דער טייל פון דער קריסטליכער רעליגיאנס-לעהרע וואס פער-נעהמט זיך מיט צושטעלען פאקטען און בעווייזע וועגען קריסטענטום].

apol'ogise *v.* (ע-פּאל'-א-דזשאיז) ז. *apologize*

apol'ogiser *n.* (ע-פּאל'-א-דזשאי-זער) ז. *apologizer*

apol'ogist *n.* (ע-פּאל'-א-דזשיסט) א פערטיידיגער; איינער, וואס בעט אום ענט-שולדיגונג, אום פערגעבונג.

apol'ogize *v.* (ע-פּאל'-א-דזשאיז) פער-טיידיגען, האלטען א פערטיידיגונגס רעדע, זיך ענטשולדיגען, בעטען אום פערגעבונג.

apol'ogizer *n.* (ע-פּאל'-א-דזשאי-זער) איינער וואס בעט אום ענטשולדיגונג, א פערטיידיגער.

ap'ologue *n.* (עפּ'-א-לאג) א אפּאלאג, געדיכט מיט א מוסר השכל, פאבעל.

apol'ogy *n.* (ע-פּאל'-א-דזשי) 1. אפּא-לאגיע; פערטיידיגונג, ענשולדיגונג, א פערטיידיגונגס-רעדע; דאס בעטען אום פערצייהונג; 2. עטוואס וואס פערנעהמט כלומר'שט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך.
2. He wore a crumpled rag as an apology for a hat.

apomecom'eter *n.* (עפּ-א-מי-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכ-קייטען און ווייטקייטען.

apomecom'etry *n.* (עפּ-א-מי-קאמ'-ע-טרי) די מעסטונג פון ווייטקייט און הויכקייט.

aponeuro'sis *n.* (עפּ-א-ניו-ראו'-סיס) די אדערדיגע פערעמלעך פון די מוסקולען; די הויט, וואס בעדעקט די מוסקולען.

apoph'asis *n.* (ע-פּאפ'-ע-סיס) פער-לייקענונג; דאס מאכען אן אנשטעלט ניט צו ריידען פון עפּעס און דאך עס דערמאהנען.

apophlegmat'ic *n. and a.* (עפּ-א-פלעג-מעט'-איק) וואס ציהט אב ליחה [שליים]; א מיטעל אבצוציהען ליחה [אין דער מעדיצין].

ap'ophthegm *n.* (עפּ'-א-טהעם) א שארפזיניגער און בעלעהרענדער שפּרוך אין קורצע ווערטער, לעהרשפּרוך.

apoph'yge *n.* (ע-פּאפ'-אי-דזשי) דער אונטערשטער אבגערונדעטער טייל פון א זייל; דער רונדער פוס אין וועלכען א זייל שטעלט זיך אריין.

apoph'ygy *n.* (ע-פּאפ'-אי-דזשי) ז. *apophyge*

apoph'ysis *n.* (ע-פּאפ'-אי-סיס) א צו-וואוקס צו א ביין; אן ארויסגעשטארצ-טער ביין.

apoplec'tic *n. and a.* (עפּ-א-פּלעק'-טיק) וואס געהערט צו אפּאפּלעקציע; איי-נער וואס איהם האט געכאפּט די אפּאפּ-לעקציע.

apoplec'tical *a.* (עפּ-א-פּלעק'-טי-קעל) ז. *apoplectic*

ap'oplex *n.* (עפּ'-א-פּלעקס) אפּאפּלעק-ציע.

ap'oplexed *a.* (עפּ'-א-פּלעקסט) פון אפּאפּלעקציע געטראפען; פאראליזירט.

ap'oplexy *n.* (עפּ'-א-פּלעק-סי) אפּאפּלעק-ציע.

ap'oplexy of drunk'enness (עפּ'-א-פּלעק-סי אוו דראנק'-ענ-עס) טויט שכור; אן אנפאל פון שכרות.

aport' *adv.* (ע-פּאורט') לינקס [פון א שיף].

aposiope'sis *n.* (עפּ-א-סאי-א-פּי'-סים) דאס ניט דערענדיגען א זאץ אין א רעדע, כדי צו מאכען א געוויסען איינדרוק: די אבברעכונג פון א רעדע, צ. ב.: "זיין האנד-

לונג איז געווען אזעלכע... אבער איך וויל ווייטער וועגען דעם ניט רעדען"].

aposiopes'tic *a.* (עפ-א-סאי-א-פעס'-טיק) וואס ברעכט אב די רעדע, וואס דערענדיגט ניט דעם זאץ. ז. *aposiopesis*

aposiopet'ic *a.* (עפ-א-סאי-א-פעט'-איק) ז. *aposiopestic*

apos'tasy *n.* (ע-פאס'-טע-סי) שמד; אבטריניגקייט פון רעליגיאן אדער פארטיי; דאס אבזאגען זיך פון א נדר.

apos'tate *n. and a.* (ע-פאס'-טייט) א משומד; אן אבטריניגער; געשמדט; אבטריניג.

apostat'ical *a.* (עפ-אס-טעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו שמד; אבטריניג.

apos'tatize *v.* (ע-פאס'-טע-טאיז) זיך שמדן, אבטריניג ווערען.

apos'temate *v.* (ע-פאס'-טי-מייט) אויפרייסען אין א געשוויר; אייטערען.

a posterio'ri (איי פאס-טי-רי-או'-ראי) אפאסטעריארי, פון ערפאהרונג, פון טהאטזאכען אן ארויסגעדרונגענער בעוויז; דאס געגענזאץ פון אפריארי. ז. *a priori*

apos'til *n. and v.* (ע-פאס'-טיל) א בעמערקונג אויף דעם ראנד פון א בוך, א בעמערקונג אויף א דאקומענט; מאכען א בעמערקונג [אויף דעם ראנד פון א בוך אדער אויף א דאקומענט].

apos'tille *n.* (ע-פאס'-טיל) א בעמערקונג. ז. *apostil*

apos'tle *n.* (ע-פאסל') אפאסטאל, שליח; לעהרער פון א גייסטיגע בעקענונג, ווי פון א רעליגיאן; ספעציעל די ערשטע 12 לעהרער פון דער קריסטליכער רעליגיאן, וועלכע זיינען געשיקט געווארען פון קריסטוס צו פערשפרייטען דעם קריסטענטום אין דער וועלט.

apos'tleship *n.* (ע-פאסל'-שיפ) ז. *apostolate*

apos'tolate *n.* (ע-פאס'-טא-לייט) דער אמט אדער די שליחות פון אן אפאסטאל.

apostol'ic *a.* (עפ-אס-טאל'-איק) אפאסטאליש, וואס בעלאנגט צו אן אפאסטאל אדער זיין אמט.

apostol'ical *a.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל) ז *apostolic*

apostol'ically *adv.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן אפאסטאל.

apostol'icalness *n.* (עפ-אס-טאל'-אי-קעל-נעס) די אייגענשאפט פון זיין אפאסטאליש; דאס גלויבען אין די לעהרע פון די אפאסטאלען.

apostol'ic creed (עפ-אס-טאל'-איק קריעד) די קריסטליכע רעליגיאן לויט די לעהרע פון די אפאסטאלען.

apostol'ic del'egate (עפ-אס-טאל'-איק דעל'-אי-גייט) דעם פאפסט'ס א דיפלאמאטישער פערטרעטער פון צווייטען ראנג.

apostolic'ity *n.* (ע-פאס-טא-ליס'-אי-טי) די אייגענשאפט פון זיין אפאסטאליש.

apostol'ic succes'sion (עפ-אס-טאל'-איק סאק-סעש'-אן) די אונאונטערבראכענע רייה פון איינגעהייליגטע בישאפס וואס ציהט זיך פון די אפאסטאלס צייטען ביז היינט [ווי די קאטוילען גלויבען].

apos'trophe *n.* (ע-פאס'-טרא-פי) אפאסטראף; אנרעדע, א פארמע פון רעדען, ווען דער רעדנער ווייכט אב פון דעם געגענשטאנד וועגען וועלכען עס האנדעלט זיך און ווענדעט זיך צו אן אנדערען, אדער צו א פערזאן צו וועלכער די רעדע איז בכלל ניט דירעקט געריכטעט, אדער וועלכער איז ניט אנוועזענד; דער צייכען [’], וועלכער קומט אנשטאט ארויסגעלאזענע בוכשטאבען אין ווערטער ווי צ. ב. *couldn't—could not*

apostroph'ic *a.* (עפ-א-סטראפ'-איק) אפאסטראפיש. ז. *apostrophe*

apos'trophize *v.* (ע-פאס'-טרא-פאיז) אנרעדען; שטעלען אן אפאסטראף אנשטאט אן ארויסגעלאזענעם בוכשטאב.

apoth'ecary *n.* (ע-פאטה'-אי-קע-רי) אפטייקער.

apoth'ecary's bill (ע-פאטה'-אי-קע-ריז ביל) אן אפטייקערס רעכנונג [א טייערע רעכנונג].

apoth'ecary's shop (ע-פאטה'-אי-קע-ריז שאפ) אן אפטייק.

ap'othegm *n.* (עפ'-א-טהעם) א קורצער וויכטיגער שפריכווארט מיט א מאראלישען זין.

apothegmat'ic *a.* (עפ-א-טהעג-מעט'-איק) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט קורצע וויכטיגע שפריכווערטער מיט א מאראלישען זין.

apothegmat'ical *a.* (עפ-א-טהעג-מעט'-איק-על) ז. *apothegmatic*

ap'othem *n.* (עפ'-א-טהעם) א זענקרעכטע [פערפענדיקולארע] ליניע פון דעם מיטעלפונקט פון א רעגולארען פאליגאן [פיעל=עק] צו איינע פון זיינע זייטען; דאס אבגעשטאנענע אויפ'ן דעק פון א כלי פון איינגעווייקטע גרינס.

apothe'osis *n.* (עפ-א-טהי'-א-סיס) פערגעטערונג; דערהויבונג ביז צום הימעל.

apothe'osize *v.* (עפ-א-טהי'-א-סאיז) פערגעטערען; דערהויבען ביז צום הימעל.

apot'ome *n.* (ע-פאט'-א-מי) דער אונטערשיעד צווישען דעם גאנצען און דעם נאכפאלגענדען האלבען טאן [אין מוזיק]; דער אונטערשיעד צווישען צוויי ליניעס אדער גרעסען, וועלכע האבען קיין געמיינשאפטליכע מאס [אין מאטעמאטיק].

ap'ozem *n.* (עפ'-א-זעם) אזא מעדיצין געמאכט פון קרייטעכער.

appall' *v.* (ע-פאהל') דערשרעקען; בלאס מאכען; בלאס, בלייך ווערען; צוטומלען.

appal'ling *a.* (ע-פאהל'-אינג) דערשרעקענד, ענטמוטיגענד.

appal'lingly *adv.* (ע-פאהל'-אינג-לי) ערשרעקענדיג; צוטומלענדיג פון שרעק; בלייך ווערענדיג פון שרעק.

appal'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) דערשרעקונג; דאס ווערען בלייך פון שרעק.

ap'panage *n.* (עפ'-ע-ניידזש) ז. *apanage*

appara'tus *n.* (עפ-ע-ריי'-טאס) אפאראט; פאררעכטונג; כלי פאר עפעס צו מאכען.

appar'el *n. and v.* (ע-פאר'-על) קליידונג, אנצוג; פוץ; באנדאזש; קליידען, אנקליידען.

appar'ent *a.* (ע-פעהר'-ענט) אויגענשיינליך, זיכטליך, דייטליך; אונצווייפעלהאפט; שיינבאר.

appar'ent al'titude (ע-פעהר'-ענט על'-טי-טיוד) די שיינבארע הויכקייט.

appar'ent diam'eter (ע-פעהר'-ענט דאי-עמ'-ע-טער) שיינבארער דיאמעטער.

appar'ently *adv.* (ע-פעהר'-ענט-לי) אויף א שיינבארען אדער זיכטליכען אופן; דייטליך.

appar'ent mag'nitude (ע-פעהר'-ענט מעג'-ני-טיוד) שיינבארע גרויס.

appar'ent mo'tion (ע-פעהר'-ענט מאו'-שאן) שיינבארע בעוועגונג [צ. ב. ווען מען פאהרט אין א שיפעל דוכט זיך, אז דער ברעג טייך בעוועגט זיך].

appar'entness *n.* (ע-פעהר'-ענט-נעס) אויגענשיינליכקייט, געוויסהייט; דייטליכקייט; שיינבארקייט; אויסזעהן.

appar'ent time (ע-פעהר'-ענט טאים) די ריכטיגע צייט [נאך דער זון].

appari'tion *n.* (עפ-ע-ריש'-אן) ערשיינונג; דאס זיכטבאר ווערען; איבערנאטירליכע ערשיינונג; גייסטער ערשיינונג; געשפענסט, שד.

appari'tional *a.* (עפ-ע-ריש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אן איבערנאטירליכע ערשיינונג; וואס איז ענליך צו א גייסטער=ערשיינונג; וואס קען ערשיינען; וואס קען ווערען זיכטבאר.

appari'tionist *n.* (עפ-ע-ריש'-אנ-איסט) א גייסטער=זעהער.

appar'itor *n.* (ע-פעהר'-אי-טאר) א בעדיענער אין א קירכען געריכט; א בעדיענער פון אן אוניווערסיטעט.

appeal' *n. and v.* (ע-פיעל') 1. אויפרוף, אויפפאדערונג, אפעלאציע; 2. אפעלירען צו א געריכט; זיך ווענדען; אפעלירען צו אימעצען, אז ער זאל ענטשיידען.

1. The court decided on the **appeal**. 2. The speaker **appealed** to the audience.

appea'lable *a.* (ע-פיע'-לעבל) וואס מען קען אפעלירען.

appea'lant *n.* (ע-פיע'-לענט) איינער, וועלכער אפעלירט צו א געריכט.

appealed' to (ע-פיעלד' טו) אויפגעפאדערט ווערען [צו ענטשיידען א שטרייט].

appea'ler *n.* (ע-פיע'-לער) ז. *appealant*

appeal' from (ע-פיעל' פראם) אפעלירען.

There is no **appeal from** the decision of the United States Supreme Court.

appeal' from the chair (ע-פיעל' פראם טהי טשעהר) אפעלירען צו דער פערזאמלונג [פון פארזיצענדען].

appea'lingly *adv.* (ע-פיע'-לינג-לי) אפעליערענדיג; אויפפאדערענדיג, מאכענדיג אן אויפרוף; ווענדענדיג זיך; מיט געבעט.

appea'lingness *n.* (ע-פיע'-לינג-נעס) דאס אפעליערען; דאס וועקען סימפאטיע.

appeal' to arms (ע-פיעל' טו ארמז) זיך נעהמען צו דער געוועהר; אן אויפרוף צו מלחמה.

appeal' to heav'en (ע-פיעל' טו העוון) אפעליערען צו גאט; איבערגעבען די ענטשיידונג צו גאט.

appear' *v.* (ע-פיער') 1. ערשיינען; דייטליך זיין; אויסזעהן; 2. אויפטרעטען, זיך ווייזען; ערשיינען פאר א געריכט.

1. He **appears** to be in good health. 2. The prisoner **appeared** for trial.

appear' against' one (ע-פיער' ע-גענסט' הוואן) געגען אימעצען אויפטרעטען.

appear'ance *n.* (ע-פיער'-ענס) ערשיינונג; דאס ערשיינען; דאס אויפטרעטען; דאס אויסערליכע אויסזעהן; אנבליק; וואהרשיינליכקייט.

Appearances are deceitful.

appear'er *n.* (ע-פיער'-ער) איינער וואס טרעט ארויס פאר א געריכט; איינער אדער עטוואס וואס זעהט אויס אדער ערשיינט.

appear' for one (ע-פיער' פאר הוואן) פאר אימעצען אין געריכט אויפטרעטען.

appear' in print (ע-פיער' אין פרינט) זיין געדרוקט; ערשיינען פון דרוק.

appear' on the stage (ע-פיער' אן טהי סטיידזש) אויפטרעטען אויף די ביה-נע.
appea'sable *a.* (ע-פיע'-זעבל) וואס קען בערוהיגט אדער איינגעשטילט ווערען; טרייסטבאר.
appea'sableness *n.* (ע-פיע'-זעבל-נעס) בערוהיגונגס מעגליכקייט; דאס קע-נען זיך איינשטילען; די מעגליכקייט זיך איבערצובעטען; די מעגליכקייט זיך צו טרייסטען.
appea'sably *adv.* (ע-פיע'-זעב-לי) דורך בערוהיגונג; טרייסטבאר.
appease' *v.* (ע-פיעז') בערוהיגען, בע-זענפטיגען; איינשטילען; טרייסטען; אי-בערבעטען.
appease'ment *n.* (ע-פיעז'-מענט) בע-פרידיגונג; בערוהיגונג.
appea'ser *n.* (ע-פיע'-זער) בערוהיגער, איינשטילער.
appea'singly *adv.* (ע-פיע'-זינג-לי) אויף א בערוהיגענדען אדער איינשטילענ-דען אופן.
appea'sive *a.* (ע-פיע'-זיוו) בערוהי-גענד, איינשטילענד.
appellabil'ity *n.* (ע-פעל-ע-ביל'-אי-טי) דער צושטאנד אדער די מעגליכקייט פון קענען אפעלירט ווערען.
appel'lable *a.* (ע-פעל'-עבל) וואס קען אפעלירט ווערען, וואס שטעהט אונטער אן אפעלאציאן.
appel'lancy *n.* (ע-פעל'-ען-סי) אפעלא-ציאן; די מעגליכקייט צו אפעלירען.
appel'lant *n. and a.* (ע-פעל'-ענט) אפעלירער; קלעגער; אפעלירענדיג; וואס בעלאנגט צו אן אפעלאציאן אדער צום אפעלירער.
ap'pellate *a.* (עפ'-ע-לייט) וואס איז שייך צו אפעלאציאן; וואס געהערט צו אן אפעלאציאנס-געריכט.
An **appellate** court.
appella'tion *n.* (עפ-ע-ליי'-שאן) אנרו-פונג; אויפפאדערונג; בענענונג; דער נא-מען; אפעלאציע.
appel'lative *n. and a.* (ע-פעל'-ע-טיוו) צונאמען, טיטעל; נאמען; גאטונגס-נאמען; וואס צייגט אן א גאטונגס-נאמען [א ווארט וואס בעצייכענט א סך זאכען פון איין מין, ווי צ. ב. דאס ווארט "וואלד" ווערט געברויכט אלס א בעצייכנונג פון א סך בוימער].
appel'latively *adv.* (ע-פעל'-ע-טיוו-לי) מיט א צונאמען; אזוי ווי גאטונגס-נעמען.
appel'latory *a.* (ע-פעל'-ע-טא-רי) וואס בעלאנגט צו אן אפעלאציאן; וואס ענט-האלט אן אפעלאציאן.
appellee' *n.* (עפ-ע-לי') אנגעקלאגטער; דער געגען וועמען מען אפעלירט.
appel'lor *n.* (ע-פעל'-אר) אפעלאנט; קלעגער.
append' *v.* (ע-פענד') אנהענגען, צו-שטעלען, ביילעגען, מוסיף זיין.
appen'dage *n.* (ע-פענ'-דעדזש) אנ-האנג, הוספה; דאס צוגעשטעלטע, א צו-זאץ.
appen'dance *n.* (ע-פענ'-דענס) א צו-זאץ, אן אנהאנג.
appen'dant *n. and a.* (ע-פענ'-דענט) צוגעהעריג; פערבונדען; הוספה; צוזאץ.
appen'dence *n.* (ע-פענ'-דענס) ז. *appendance*.
appen'dices *n.* (ע-פענ'-די-סיז) צוזע-צע; הוספות; צוגאבען; אנהענגונגען.
appendici'tis *n.* (ע-פענ-די-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.
appen'dicle *n.* (ע-פענ'-דיקל) א קליי-נער אנהאנג אדער צוגאב.
appendic'ular *a.* (עפ-ען-דיק'-יו-לער) וואס האט א קליינעם אנהאנג אדער צו-גאב [אן אויסדרוק וואס ווערט מייסטענס געברויכט אין אנאטאמיע].
appen'dix *n.* (ע-פענ'-דיקס) 1. אנהאנג, צוזאץ, צוגאב; 2. די בלינדע קישקע.
1. The book has an **appendix** full of useful information.
apperceive' *v.* (עפ-ער-סיוו') בעמער-קען, בעגרייפען.
appercep'tion *n.* (עפ-ער-סעפ'-שאן) בעמערקונג, בעגרייפונג מיט פאלשטענדי-גען בעוואוסטזיין.
appertain' *v.* (עפ-ער-טיין') צוגעהערען, געהערען, בעלאנגען.
He is interested in everything that **appertains** to the curing of disease.
appertain'ment *n.* (עפ-ער-טיינ'-מענט) צוגעהער, דאס וואס געהערט צו זיין; דאס וואס בעלאנגט.
ap'petence *n.* (עפ'-אי-טענס) שטאר-קער לוסט; נאטירליכע נייגונג צו...; דאס בעגעהרען; דאס שטרעבען.
ap'petent *a.* (עפ'-אי-טענט) וואס האט א שטארקען חשק; וואס איז שייך צו א שטארקען חשק אדער געלוסט.
He is **appetent** after honors.
ap'petite *n.* (עפ'-אי-טאיט) אפעטיט, בעגירדע; לוסט.
appeti'tion *n.* (עפ-אי-טיש'-אן) דאס פערלאנגען, דאס בעגעהרען; די לוסט.
ap'petitive *a.* (עפ'-אי-טאי-טיוו) וואס איז שייך צו אדער וואס האט אפעטיט; וואס רייצט דעם אפעטיט.
ap'petize *v.* (עפ'-אי-טאיז) אויפרייצען דעם אפעטיט; מאכען אפעטיט.
ap'petizer *n.* (עפ'-אי-טאי-זער) עפעס וואס רופט ארויס אפעטיט.
ap'petizing *a.* (עפ'-אי-טאי-זינג) וואס ציהט צו; וואס מאכט אפעטיט.
This is a very **appetizing** dish.
ap'petizingly *adv.* (עפ'-אי-טאי-זינג-לי) אפעטיטליך.
applaud' *v.* (ע-פלאהד') אפלאדירען, פאטשען בראווא, לויבען.
applau'der *n.* (ע-פלאה'-דער) איינער וואס אפלאדירט אדער לויבט.
applau'dingly *adv.* (ע-פלאה'-דינג-לי) לויבענדיג, אפלאדירענדיג.
applause' *n.* (ע-פלאהז') בייפאל, לויב, דאס אפלאדירען.
applau'sive *a.* (ע-פלאה'-סיוו) לויבענד, אפלאדירענד.
applau'sively *a.* (ע-פלאה'-סיוו-לי) מיט לויב; מיט אפלאדיסמענטען.
ap'ple *n.* (עפל) אן עפעל; אן עפעל-בוים; שווארצאפעל פון אויג.
ap'ple-bee *n.* (עפל'-ביע) פערזאמלונג פון נאכבארען פארצובערייטען עפעל צו טריקענען אדער איינקאכען.
ap'ple-blos'som *n.* (עפל'-בלאס'-אם) עפעל-בליהונג.
ap'ple-cheeked *a.* (עפל'-טשיעקט) מיט רויטע פולע באקען.
ap'ple-core *n.* (עפל'-קאור) דאס עפעל-הארץ [די קעמערלעך פון אן עפעל וואו די יאדרעס ליגען].
ap'ple-dump'ling *n.* (עפל'-דאמפ'-לינג) אזא מין עפעל-קוכען.
ap'ple-frit'ter *n.* (עפל-פריט'-ער) אן עפעל-קוכען געבאקען אין פעטס.
ap'ple-green *n.* (עפל'-גריען) עפעל-גרין קאליר. ז. "Colors" איל.
ap'ple-jack *n.* (עפל'-דזשעק) עפעל-קוואס.
ap'ple-john *n.* (עפל'-דזשאן) יאהאנים עפעל [אזא מין עפעל, וואס פוילט ניט אזוי גיך].
ap'ple-loft *n.* (עפל'-לאפט) עפעל-קא-מער; א בוידעם וואו מען האלט עפעל.
ap'ple-mon'ger *n.* (עפל'-מאנ'-גער) עפעל-הענדלער.
ap'ple of dis'cord (עפל אוו דיס'-קארד) צאנקעפעל [א זאך, צוליעב וואס מען רייסט זיך ארום].
Poverty was the **apple of discord** that caused unhappiness in the family.
ap'ple of love (עפל אוו לאוו') ליע-בעס עפעל, טאמאטע.
ap'ple of the eye (עפל אוו טהי אי) שווארצאפעל פון אויג; א זעהר טייערע זאך.
My son is the **apple of my eye.**
ap'ple-or'chard *n.* (עפל'-אר'-טשארד) עפעל-גארטען.
ap'ple-par'ing *n.* (עפל'-פעהר'-אינג) עפעל-שאלעכץ.
ap'ple-pee'ling *n.* (עפל'-פיע'-לינג) ז. *apple-bee*.
ap'ple-pie *n.* (עפל'-פאי) עפעל-קוכען.
ap'ple-pip *n.* (עפל'-פיפ) עפעל-יאדרע.
ap'ple-sauce *n.* (עפל'-סאהס) עפעל-זאפט.
ap'ple-tart *n.* (עפל'-טארט) עפעל-טארט.
ap'ple-tod'dy *n.* (עפל'-טאד'-אי) אזא מין פונש אין וועלכען עס ווערען אריינגע-לעגט געבאקענע עפעל.
ap'ple-tree *n.* (עפל'-טריע) אן עפעל-בוים.
appli'able *a.* (ע-פלאי'-עבל) וואס קען אנגעווענדעט ווערען, אנווענדבאר.
appli'ably *adv.* (ע-פלאי'-עב-לי) אנ-ווענדבאר; דורך אנווענדונג.
appli'ance *n.* (ע-פלאי'-ענס) אנווענ-דונג; די אנווענדונג פון א מיטעל; מי-טעל; היילמיטעל; הילפמיטעל; געצייג, אינסטרומענט.
applicabil'ity *n.* (עפ-לי-קע-ביל'-אי-טי) אנווענדבארקייט.
The argument has no **applicability** to the question before us.
ap'plicable *a.* (עפ'-לי-קעבל) ז. *appliable*.
ap'plicableness *n.* (עפ'-לי-קעבל-נעס) ז. *applicability*.
ap'plicably *adv.* (עפ'-לי-קע-בלי) אנ-ווענדבאר.
ap'plicant *n.* (עפ'-לי-קענט) אפלי-קאנט; איינער וואס ווענדעט זיך נאך עט-וואס; א קאנדידאט; א פלייסיגער סטו-דענט.
ap'plicate *v. and a.* (עפ'-לי-קייט) אנ-פאסען; אנווענדען, געברויכען; געברויכט, אנגעווענדעט; פראקטיש; קאנקרעט.
ap'plicate num'bers (עפ'-לי-קייט נאמ'-בערז) בענאנטע צאהלען [ציפערן, וועלכע דריקען אויס די צאהל פון געגענ-שטענדע, צ. ב. 3 פוס, 5 טישען א. ז. וו.]
applica'tion *n.* (עפ-לי-קיי'-שאן) אנ-ווענדונג, דאס ווענדען זיך; דאס ווענדען זיך מיט א פערלאנג; אנפאסונג, געברויך; הילפסמיטעל; היילמיטעל; דאס ריכטען די אויפמערקזאמקייט [אויף עטוואס]; פלייסיגקייט.
ap'plicative *a.* (עפ'-לי-קעט-איוו) וואס קען אנגעווענדעט ווערען, אנווענדבאר.

ap'plicatory *a.* (עפ'-לי-קע-טא-רי) אנגעווענדעט, וואס ווענדעט אן, וואס בענוצט; פראקטיש.

applied' *a.* (ע-פלאיד') אנגעווענדעט; בענוצט אין דער פראקטיק.
Applied mathematics.

appli'er *n.* (ע-פלאי'-ער) דער וואס ווענדעט אן; דער וואס געברויכט; דער וואס ווענדעט זיך נאך עטוואס; דער וואס איז פלייסיג צו בעקומען עטוואס.

appliqué' *n. and a.* (עפ-לי-קיי') ארויפגעלעגט [וועגען בעפוצונגען]; א בעפוצונג פון איין שטאף אויף אן אנדערען.

apply' *v.* (ע-פלאי') 1. זיך ווענדען, זיך פארשלאגען, בעטען; 2. אנפאסען, אנווענדען, געברויכען; צולעגען, ארויפלעגען.
1. He applies for admission. 2. It is well to apply in life, what we learn in books.

apply' a thing to (ע-פלאי' ע טהינג טו) זיך בענוצען מיט א זאך.

apply' col'ors on cloth (ע-פלאי' קאל'-ארז אן קלאטה) ארויפלעגען קאלירען אויף געוואנט.

apply' for an of'fice (ע-פלאי' פאר ען אפ'-איס) זיך ווענדען וועגען א שטעלע, נאכפרעגען פאר א שטעלע.

apply' for help (ע-פלאי' פאר העלפ) זיך ווענדען נאך הילף.

apply' one's mind (ע-פלאי' הוואנז מאינד) איינעמס געדאנקען אויף עטוואס ווענדען.

apply' one's self (ע-פלאי' הוואנז סעלף) זיך נעהמען צו עטוואס; זיך אבגעבען מיט עפעס; זיך ווענדען.

apply' ver'ses to one (ע-פלאי' וואיר'-סעז טו הוואן) זינגען איינעם א לויבגעזאנג; זאגען איינעם שבחים.

appoggiatu'ra *n.* (עפ-פאדזש-א-טו'-רא) א פערציערונגס-נאטע [א קורצע נאטע אין א מעלאדיע צו פערציערונג].

appoint' *v.* (ע-פאינט') 1. בעשטימען, פעסטזעצען, בעשטעלען, אברעדען; איינריכטען; אויסריכטען; 2. געבען אן אמט, א שטעלע.
1. Please appoint the time and place to talk this matter over. 2. The Mayor appointed him Street Cleaning Commissioner.

appoin'table *a.* (ע-פאינ'-טעבל) בעשטימבאר; ערנענבאר; אנשטעלבאר.

appoin'tee *n.* (ע-פאינ'-טיע) איינער וואס איז ערנענט געווארען צו אן אמט.

appoin'ter *n.* (ע-פאינ'-טער) איינער וואס ערנענט אדער בעשטימט אימעצען אויף א שטעלע.

appoint'ment *n.* (ע-פאינט'-מענט) בעשטימונג, אנשטעלונג, פעסטזעצונג, פעראברעדונג; אויסריכטונג; געהאלט; שטעלע, אמט.

appor'tion *v.* (ע-פאור'-שאן) צוטיילען; טיילען אין גלייכע חלקים; איינטיילען; גלייכמעסיג אדער פערהעלטניסמעסיג פערטיילען; צוטיילען א שטאדט אין קווארטאלען דורך דער הערשענדער פארטיי אויף אזא אופן, דאס זי זאל קענען זיין זיכער מיט א זיעג ביי די וואהלען.

appor'tioner *n.* (ע-פאור'-שאנ-ער) דער פערטיילער, צוטיילער.

appor'tionment *n.* (ע-פאור'-שאנ-מענט) פערטיילונג, די גלייכמעסיגע אדער פערהעלטניסמעסיגע פערטיילונג.

appo'sable *a.* (ע-פאו'-זעבל) וואס קען צונויפגעפאסט ווערען.

appose' *v.* (ע-פאוז') שטעלען זייט ביי זייט; שטעלען איין זאך ביי דער אנדערער.

ap'posite *a.* (עפ'-א-זיט) פאסענד, אנגעמאסטען [צו עטוואס]; שיקליך; נאהענט, זייט ביי זייט.
This argument is very apposite to the case.

ap'positely *adv.* (עפ'-א-זיט-לי) אויף א צוגעפאסטען אופן; שיקליך.

ap'positeness *n.* (עפ'-א-זיט-נעס) שיקליכקייט, אנגעפאסטקייט, אנגעמאסטענקייט [צו עטוואס].

apposi'tion *n.* (עפ-א-זיש'-אן) צוזאץ, צולייג; די אפאזיציאן [אין גראמאטיק איין הויפטווארט (שם) וואס ערקלערט דעם אנדערען, צ. ב. אן אדלער — א פויגעל].

apposi'tional *a.* (עפ-א-זיש'-אנ-על) וואס איז צוגעלעגט, צוגעשטעלט; אלס אפאזיציאן. ז. *apposition*

apprais'able *a.* (ע-פרייז'-עבל) וואס קען געשאצט ווערען.

apprais'al *n.* (ע-פרייז'-על) אבשאצונג; אפיציעלע אבשאצונג [דורך א רעגיערונגס בעאמטען].

appraise' *v.* (ע-פרייז') שאצען, אבשאצען; טאקסירען.

appraise'ment *n.* (ע-פרייז'-מענט) שאצונג, אבשאצונג.

apprai'ser *n.* (ע-פריי'-זער) שאצער, אבשאצער.

appre'ciable *a.* (ע-פרי'-שי-עבל) שעצבאר, וואס לאזט זיך לייכט אבשאצען אדער ווירדיגען.

appre'ciably *adv.* (ע-פרי'-שי-עב-לי) שעצבאר, צום שעצען.

appre'ciate *v.* (ע-פרי'-שי-אייט) שעצען; ריכטיג אבשעצען; ווירדיגען; הויך שעצען; שטייגען [אין פרייז].

apprecia'tion *n.* (ע-פרי-שי-איי'-שאן) שעצונג, ווירדיגונג; די ריכטיגע אבשעצונג; דאס שטייגען אין ווערטה.

appre'ciative *a.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו) וואס שעצט, וואס ווירדיגט; וואס אנערקענט דעם ריכטיגען ווערטה.
The lecturer spoke to an appreciative audience.

appre'ciatively *adv.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו-לי) דורך ווירדיגונג, דורך אנערקענונג.

appre'ciativeness *n.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו-נעס) שעצונג; ווירדיגונג; די אנערקענונג פון פולען ווערטה, די ריכטיגע אויפפאסונג.

appre'ciator *n.* (ע-פרי'-שי-איי-טאר) איינער וואס אנערקענט דעם ווערטה, איינער וואס שעצט; אן אפאראט וואס בעשטימט וויפיעל קליי-שטאף עס געפינט זיך אין א געוויסער מאס מעהל.

appre'ciatory *a.* (ע-פרי'-שי-איי-טא-רי) ז. *appreciative*

apprehend' *v.* (עפ-רי-הענד') בעגרייפען; איינזעהן, כאפען, פירכטען; פערהאפטען, נעהמען געפאנגען.

apprehen'der *n.* (עפ-רי-הענ'-דער) דער וואס בעגרייפט, פערשטעהט; דער וואס האט מורא.

apprehensibil'ity *n.* (עפ-רי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) בעגרייפליכקייט; מורא.

apprehen'sible *a.* (עפ-רי-הענ'-סיבל) בעגרייפליך; פערשטענדליך.

apprehen'sion *n.* (עפ-רי-הענ'-שאן) דאס בעגרייפען, אויפפאסונגס-קראפט; פערהאפטונג; דאס נעהמען געפאנגען; ערגרייפונג; בעזארגניס, פורכט; פערדאכט.
Brave men face the future without apprehension.

apprehen'sive *a.* (עפ-רי-הענ'-סיוו) לייכט בעגרייפענד; פעהיג אויפצופאסען; בעזארגט, פורכטזאם; פערדעכטיג.

apprehen'sively *adv.* (ע-פרי-הענ'-סיוו-לי) מיט פעהיגקייט אויפצופאסען; בעזארגט; פורכטזאם; מיט חשד.

apprehen'siveness *n.* (עפ-רי-הענ'-סיוו-נעס) פעהיגקייט צו בעגרייפען; פורכטזאמקייט; פערדאכט, חשד.

apprehen'sive of (ע-פרי-הענ'-סיוו אוו) אין מורא פאר עטוואס; בעזארגט אום עטוואס.

appren'tice *n.* (עפ-רענ'-טיס) לעהרלינג; לעהר-יונג ביי א בעל מלאכה אויף א טערמין מיט א קאנטראקט; שיפס-יונג אין דער אמעריקאנער פלאט; אן אדוואקאט, וואס האט נאך ווייניגער ווי 16 יאהר פראקסיס [אמאל אין ענגלאנד].

appren'ticed to (עפ-רענ'-טיסט טו) אין דער לעהרע ביי . . .

appren'tice-fee *n.* (עפ-רענ'-טיס-פיע) לעהר-געלד [וואס מען צאהלט פאר'ן אויסלערנען א מלאכה].

appren'tice sea'man (עפ-רענ'-טיס סיע'-מען) א שיף-יונג; א לעהרלינג אויף א שיף.

appren'ticeship *n.* (עפ-רענ'-טיס-שיפ) לעהר-צייט [פון א לעהר-יונג ביי א בעל מלאכה].

appri'sal *a.* (ע-פראי'-זעל) ז. *appraisal*

apprise' *v.* (ע-פראיז') שאצען; אבשאצען; טאקסירען; לאזען וויסען, בענאכריכטען, ווארנען.

appri'zal *n.* (ע-פראי'-זעל) ז. *appraisal*

apprize' *v.* (ע-פראיז') ז. *apprise*

appriz'er *n.* (ע-פראיז'-ער) ז. *appraiser*

approach' *n. and v.* (ע-פראוטש') זיך בעהנטערען; טרעטען נעהענטער; נאהנט צו אימעצען צוגעהן; דערנעהנטערונג; צוטריט, צוגאנג; צופאהר [צו א הויז].

approachabil'ity *n.* (ע-פראוטש-ע-ביל'-אי-טי) נאהענטקייט; פריינדליכקייט; צוגעלאזענקייט.

approach'able *a.* (ע-פראוטש'-עבל) צוגענגליך; עררייכבאר.

approach'ableness *n.* (ע-פראוטש'-עבל-נעס) ז. *approachability*

approach'er *n.* (ע-פראוטש'-ער) דער, וועלכער דערנעהנט זיך.

approach'ing *a.* (ע-פראוטש'-אינג) דערנעהנטערענדיג זיך, צוטרעטענדיג נעהנטער.

approach'less *a.* (ע-פראוטש'-לעס) אונצוגענגליך; ניט צו דערנעהנטערען.

approach'ment *n.* (ע-פראוטש'-מענט) דערנעהנטערונג; דאס צוטרעטען נעהנטער.

approach' of day (ע-פראוטש' אוו דיי) טאגעס אנברוך; דאס אנהויבען צו טאגען.

ap'probate *v.* (עפ'-רא-בייט) 1. גוטהייסען; 2. ערלויבען.
1. The people approbated the Governor's choice of Commissioner. 2. To approbate a man to sell liquor.

approba'tion *n.* (עפ-רא-ביי'-שאן) די גוטהייסונג; צושטימונג; הסכמה, צופרידענהייט; בייפאל; דרוקערלויבניש; פראבע; פראבע-צייט אין א קלויסטער.

ap'probative *a.* (עפ'-רא-ביי-טיוו) גוטהייסענד; געבענדיג א הסכמה; צושטימענדיג; סאנקציאנירענדיג.

ap'probativeness *n.* (עפ'-רא-ביי-טיוו-נעם) דאס שטרעבען צו קריגען בייפאל.

ap'probator *n.* (עפ'-רא-ביי-טאר) דער גוט הייסער ; צושטימער ; פראבירער ; בעאורטיילער.

ap'probatory *a.* (עפ'-רא-ביי-טא-רי) ז. ***approbative***

appro'priable *a.* (ע-פראו'-פרי-עבל) וואס קען אבגעלעגט ווערען פאר א געוויסען צוועק ; וואס קען אוועקגענומען ווערען פאר זיך.

appro'priate *v. and a.* (ע-פראו'-פרי-אייט) אוועקנעהמען פאר זיך ; געברויכען ; אבלעגען פאר א געוויסען צוועק; אבגעלעגט פאר א געוויסען צוועק ; זאנדערבאר ; געהעריג, אנגעמאסטען ; וואס אימעצען קומט אדער געהערט ; אייגענטהימליך, טיכטיג, בעקוועם.

appro'priately *adv.* (ע-פראו'-פרי-אייט-לי) אויף אן אייגענטימליכען אופן ; מיט אנגעמאסטענקייט ; אייגענטימליך ; טיכטיג ; בעקוועם.

appro'priateness *n.* (ע-פראו'-פרי-אייט-נעם) אנגעמאסטענקייט; דאס אנווענדען פאר א בעשטימטען צוועק ; אייגענטימליכקייט.

appropria'tion *n.* (ע-פראו-פרי-איי'-שאן) אנאייגנונג ; דאס מאכען עטוואס פאר אייגענעם ; דאס אנגעאייגנעטעם ; פערווענדונג ; די בעשטימונג פאר א געוויסען צוועק ; פערווענדונג פון מלוכה געלדער ; די אנווענדונג ; די איבערטראגונג פון אייגענטום צו א גייסטליכע קערפערשאפט.

appro'priative *a.* (ע-פראו'-פרי-איי-טיוו) צואייגנענדיג, מאכענדיג עטוואס פאר אייגענעם ; וואס האט די מעגליכקייט אדער נייגונג אנצואייגנען.

appro'priator *n.* (ע-פראו'-פרי-איי-טאר) דער וואס מאכט עטוואס פאר זיין אייגענעם ; איינער וואס נעהמט עפעס אוועק פאר זיך.

appro'vable *a.* (ע-פרו'-וועבל) וואס איז ווערטה בייפאל ; וואס פערדיענט הסכמה.

appro'vableness *n.* (ע-פרו'-וועבל-נעם) לויבליכקייט ; צושטימונגס-ווירדיגקייט.

appro'val *n.* (ע-פרו'-וועל) גוט-הייסונג ; צושטימונג ; הסכמה.

approve' *v.* (ע-פרוהוו') גוט הייסען, מסכים זיין, אנערקענען.

approve'ment *n.* (ע-פרוהוו'-מענט) דאס מודה זיין זיך און אויסגעבען די חברים [וועגען א פערברעכער] ; גוט-הייסונג, צושטימונג, הסכמה, בייפאל.

appro'ver *n.* (ע-פרו'-ווער) א צושטימער, איינער וואס גיט זיין הסכמה; א פערברעכער, וועלכער איז זיך מודה און גיט ארוים די מיטשולדיגע.

approx'imal *a.* (ע-פראק'-סי-מעל) נאהענט צוזאמען.

approx'imate *a. and v.* (ע-פראק'-סי-מייט) נאהענט ; נאהענט ברענגען ; זיך דערנעהנטערען.

approx'imately *adv.* (ע-פראק'-סי-מייט-לי) כמעט, אונגעפעהר, בערך.

approx'imate val'ue (ע-פראק'-סי-מייט וועל'-יו) אננעהערענדער ווערטה [אן אויסדרוק אין מאטעמאטיק פאר א צאהל וואס איז גאנץ נאהענט צו דער געווינשטער אבער דאך ניט פינקטליך גלייך צו איהר].

approxima'tion *n.* (ע-פראק-סי-מיי'-שאן) דערנעהנטערונג ; נאהענטקייט.

approx'imative *a.* (ע-פראק'-סי-מיי-טיוו) זיך דערנעהנטערענדיג ; אונגעפעהר, בערך, כמעט.

approx'imatively *adv.* (ע-פראק'-סי-מיי-טיוו-לי) ז. ***approximately***

ap'pulse *n.* (עפ'-אלם) אנשטויסונג ; שטויס ; אנקונפט ; די שיינבארע אנשטויסונג פון איין פלאנעט צום צווייטען.

appul'sion *n.* (ע-פאל'-שאן) א צוזאמענשטויס ; א שטויס.

appul'sive *a.* (ע-פאל'-סיוו) וואס גיט א שטויס ; וואס שטויסט זיך אן.

appul'sively *adv.* (ע-פאל'-סיוו-לי) דורך אן אנשטויס אדער צוזאמענשטויס.

appur'tenance *n.* (ע-פויר'-טע-נענס) צוגעהעריגקייט ; צוגאב, צולאגע ; א זייטיג אייגענטומס-רעכט.

appur'tenant *a. and n.* (ע-פויר'-טע-נענט) וואס אנבעלאנגט צו.. ; נעבענזעכליך ; צוגאב, צולאגע.

a'pricot *n.* (איי'-פרי-קאט) אפריקאזע [א מין פלוים].

Apricot

a'pricot-tree *n.* (איי'-פרי-קאט-טריע) אפריקאזען בוים.

A'pril *n.* (איי'-פריל) דער מאנאט אפריל.

A'pril fool (איי'-פריל פוהל) דער אפריל-נאר [איינער וואס איז אבגענארט געווארען דעם ערשטען אפריל].

A'pril-fool day (איי'-פריל-פוהל דיי) דער ערשטער אפריל.

a prio'ri (איי פראי-או'-ראי) א פריארי [א מיינונג וואס איז ניט בעגרינדעט מיט פאקטען, נאר דער שכל איז מחיב, אז עס איז אזוי].

aprio'rism *n.* (איי-פראי-או'-ריזם) א מיינונג אדער געדאנק וואס דער שכל איז מחיב, אז עס איז אזוי.

aprio'rist *n.* (איי-פראי-או'-ריסט) איינער וואס גלויבט, אז עס עקזיסטירען אזעלכע אמת'ען וואס דער שכל איז זיי מחיב און עס איז ניט נויטיג, אז די ערפאהרונג זאל זיי בעשטעטיגען מיט פאקטען.

aprior'ity *n.* (איי-פראי-אר'-אי-טי) דאס ניט זיין ארויסגעדרונגען פון פאקטען נאר דורך דעם וואס דעם שכל הישר איז עס מחיב.

a'pron *n. and v.* (איי'-פראן) שירץ, פארטוך ; אנטהאן א פארטוך.

a'proned *a.* (איי'-פראנד) בעדעקט מיט א פארטוך ; אנגעטהאן אין א פארטוך.

a'pron of a gun (איי'-פראן אוו ע גאן) א דעקעל אויף דעם צינד-לאך פון א קאנאנע.

apropos' *adv. and a.* (עפ-רא-פאו') צו דער זאך ; צו רעכטער צייט, אויף'ן ריכטיגען ארט ; פאסענד, שיקליך ; ביי דער געלעגענהייט, אגב אורחא.

apse *n.* (עפס) א רונדליכער פליגעל פון א קירך מיט א רונדליכען דאך.

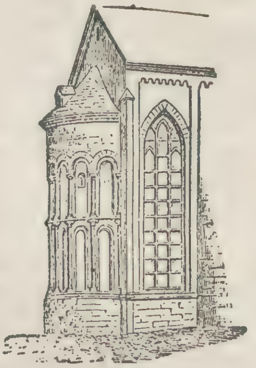

Apse

ap'sidal *a.* (עפ'-סי-דעל) וואס איז עהנליך אדער אנבעלאנגט צו א רונדליכען פליגעל פון א קלויסטער.

ap'sis *n.* (עפ'-סים) דער נאהענטסטער אדער ווייטסטער פונקט אין דעם קרייז פון א פלאנעט ווען ער דרעהט זיך ארום די זון ; א רונדליכער פליגעל פון א קירך מיט א רונדליכען דאך ; אזא קעסטעל אין קלויסטער צו האלטען הייליגע אנדענקונגס-זאכען.

apt *a.* (עפט) פאסענד ; געשיקט, פעהיג, גענייגט, בערייט ; טויגליך ; פערטיג.

Ap'tera *n.* (עפ'-טע-רע) די אינזעקטען וואס האבען ניט קיין פליגלען.

ap'teral *a.* (עפ'-טע-רעל) אהן פליגלען [אינזעקטען] ; אהן זיילען ביי די זייטען [א געביידע].

ap'teran *n.* (עפ'-טע-רען) אן אינזעקט אהן פליגלען.

ap'terous *a.* (עפ'-טע-ראם) וואס איז אהן פליגלען.

ap'teryx *n.* (עפ'-טע-ריקס) דער קיווי [א מין פויגעל, אין זעעלאנד, וועלכע האט גאנץ קליינע און אונענטוויקעלטע פליגלען].

Apterix

ap'titude *n.* (עפ'-טי-טיוד) פעהיגקייט, טויגליכקייט, פאסליכקייט, אנגעמאסטענקייט ; נייגונג.

apt'ly *adv.* (עפט'-לי) אויף א פאסיגען אופן ; מיט פעהיגקייט.

apt'ness *n.* (עפט'-נעס) פעהיגקייט ; נייגונג.
Iron has an aptness to rust.
apt'ness to learn (עפט'-נעס טו לוירן) דאס בעגרייפען לייכט דאס לערנען, א גוטע השגה.
apt to break (עפט טו ברייק). לייכט צו צוברעכען.
apt to make one sick (עפט טו מייק וואן סיק) וואס קען קראנק מאכען.
apt to think (עפט טו טהינק) געניינט צו גלויבען ; שנעל דענקען, שנעל בעגרייפען.
apyret'ic *a.* (עפ-אי-רעט'-איק) אהן פיבער.
ap'yrexy *n.* (עפ'-אי-רעק-סי) פיבערלאזיגקייט ; די ווייל וואס דעם קראנקען לאזט אב פון פיבער.
apy'rous *a.* (ע-פאי'-ראס) פייערזיכער ; וואס קען ניט פערברענט ווערען.
a'qua *n.* (איי'-קהווא) וואסער.
a'qua ammo'niæ (איי'-קהווא ע-מאו'-ני-אי) אמאניום הידראט [שטינקספיריטוס].
a'qua for'tis (איי'-קהווא פאר'-טיס) שיידוואסער.
aquamarine' *n.* (איי-קהווא-מא-רין') אזא בלויליכער אדער גרינליכער עדעלשטיין ; בלוי-גרינליכער קאליר.
a'qua re'gia (איי'-קהווא רי'-דושי-א) קעניגסוואסער ; גאלדשיידוואסער.
aquarelle' *n.* (עק-הווע-רעל') אקווארעל [בילדער געמאהלען אין וואסער-פארבען].
aquaricul'ture *n.* (איי-קהווע-רי-קאל'-טשור) דאס אויפפאסען אן אקוואריום. ז. *aquarium*
aqua'rium *n.* (ע-קהוויי'-רי-אם) אקוואריום [א קינסטליכער טייך, אדער וואסער-הויז פאר וואסער-טהיערע און פלאנצען].

Aquarium

Aqua'rius *n.* (ע-קהוויי'-רי-אס) דער וואסער טרעגער [אזא צייכען אין אסטראנאמיע. דער עלפטער פון די סמנים, מיט וועלכע די שטערן קענער בעצייכענען דעם זונען וועג אויפ'ן הימעל ; מזל דלי].
aquat'ic *n. and a.* (ע-קהוועט'-איק) וואס וואקסט אדער לעבט אין וואסער ; וואסערדיג ; וואסער-חיה ; וואסער-פלאנץ.
aquat'ical *a.* (ע-קהוועט'-איק-על) וואס וואקסט אדער לעבט אין וואסער.
aquat'ics *n.* (ע-קהוועט'-איקס) וואסערספארטס [ווי שווימען, זיך שיפען א. ד. ג.].
a'quatint *n., v. and a.* (איי'-קהווע-טינט) א געוויסע פארם פון גראווירען אין קופער ; וואס איז שייך צו אזא מין גראווירען ; אזוי גראווירען.
aquatin'ta *n.* (איי-קהווע-טינ'-טע) א געוויסע פארם פון גראווירען אין קופער.
a'qua vi'tæ (איי'-קהווא וואי'-טי) דיסטילירטע ספּיריט ; בראנפען ; אלקאהאל.
aq'ueduct *n.* (עק'-הווי-דעקט) וואסערלייטונג [א קאנאל אדער רעהרען צו בריינגען וואסער פון א ווייטערען ארט].

Aqueduct

a'queous *a.* (איי'-קהווי-אס) וואסערדיג ; וואסעראַרטיג, וואס ענטהאלט וואסער.
a'queous hu'mor (איי'-קהווי-אס יו'-מאר) די וואסעריגע פייכטקייט פון אויג.
a'queousness *n.* (איי'-קהווי-אס-נעס) וועסעריגקייט.
a'queous rocks (איי'-קהווי-אס ראקס) סעדימענטארע שטיינער [וואס בילדען זיך פון די שטאפען וואס ווערען אנגעשווענקט פון וואסער אדער זעצען זיך אב אין וואַסער].
a'queous va'por (איי'-קהווי-אס וויי'-פאר) וואסער-דאמפף.
aquif'erous *a.* (ע-קהוויפ'-ער-אס) וואס ברייגנט אדער בעזארגט מיט וואסער.
a'quiform *a.* (איי'-קהווי-פארם) וואסערדיג, אזוי ווי וואסער.
Aq'uila *n.* (עק'-הווי-לא) די אדלערפויגלען ; א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען אין דער אלטער אסטראנאמיע וואס האט די פארם פון אן אדלער.
aq'uiline *a.* (עק'-הווי-לין) וואס בעלאנגט צו אן אדלער ; עהנליך צו אן אדלער ; געקריממט ווי אן אדלער שנאבעל.
aq'uiline nose (עק'-הווי-לין נאוז) אן אדלער-נאז, א הארבאטע נאז.
a'quose *a.* (איי'-קהוואוס) ז. **aqueous**
aquos'ity *n.* (ע-קהוואס'-אי-טי) ז. *aqueousness*
Ar'ab *n. and a.* (ער'-עב) אן אראבער ; אן אראבישער פערד ; וואס איז שייך צו אן אראבער.
ar'ab *n.* (ער'-עב) אן ; א היימלאזער ארומוואנדערער.
arabesque' *a. and n.* (ער-ע-בעסק') נאכ'ן אראבישען סטיל, נאך אראבישער ארט ; אראבעסקע [אזא פאנטאסטישע בעפוצונג אדער אויסשניצונג].

Arabesque

Ara'bian *n. and a.* (ע-ריי'-בי-ען) וואס אנבעלאנגט צו אראביען אדער איהרע איינוואהנער ; אן אראבער.
Ar'abic *n. and a.* (ער'-ע-ביק) וואס איז שייך צו אלעס וואס איז אראביש ; אראבישע שפראך.
Ar'abic fig'ures (ער'-ע-ביק פיג'-יורז) די אראבישע ציפער [די געוועהנליכע ציפער, וועלכע מיר בענוצען אין רעכענען].
Ar'abic gum (ער'-ע-ביק גאם) גומי אראביק [צום קלעפען].
arabil'ity *n.* (ער-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פעהיג געאקערט און געזייהט צו ווערען ; דאס זיין פעהיג קולטיווירט צו ווערען [וועגען לאנד].
ar'abine *n.* (ער'-ע-בין) אראבין [הויפט שטאף פון גומי].
Ar'abism *n.* (ער'-ע-ביזם) די אראבישע שפראך אייגענטימליכקייט.
Ar'abist *n.* (ער'-ע-ביסט) א געלערנטער אין אראבישע ליטעראטור, וויסענשאפט א. ז. וו.
ar'able *a.* (ער'-עבל) וואס מען קען אקערן.
ar'able land (ער'-עבל לענד) לאנד וואס קען געאקערט ווערען [אין געגענזאץ צו וואלד-לאנד, צו לאנקעס א. ד. ג.].
The farmer has much good arable land.
arach'nid *n.* (ע-רעק'-ניד) א שפין ; א שפינענארטיג חיה'לע.
Arach'nida *n.* (ע-רעק'-ני-דע) דער מין שפינען-ארטיגע בעשעפענישען.
arach'nidan *n. and a.* (ע-רעק'-ניד-ען) וואס אנבעלאנגט צו שפינען אדער שפינענארטיגע חיה'לעך ; א שפין אדער א שפינענארטיג חיה'לע.
arach'noid *n. and a.* (ע-רעק'-נאַיד) ווי שפינוועבס ; וואס איז שייך צום שפינוועבס-הייטעל ארום די געהירען ; דאס שפינוועבס-הייטעל ארום די געהירען ; די גלאז הויט פון אויג.
arach'noid mem'brane (ע-רעק'-נאיד מעמ'-בריין) דאס שפינוועבס-הייטעל ארום מארך.
ar'ack *n.* (ער'-עק) אראק [דיסטילירטע רייז-בראנפען].
ara'da *n.* (איי-ריי'-דע) בעארבייט לאנד.
aræ'ostyle *n.* (ע-רי'-א-סטאיל) א געביידע מיט זיילען, וועלכע זיינען ווייט איינע פון די אנדערע.
Arama'ic *n. and a.* (ער-ע-מיי'-איק) וואס איז שייך צום לאנד ארם (סיריע און מעסאפאטאמיען) ; וואס בעלאנגט צו דער אראמישער שפראך ; די אראמישע אדער כאלדייאישע שפראך.
Arame'an *n. and a.* (ער-ע-מי'-ען) וואס איז שייך צום לאנד ארם, איהרע איינוואהנער אדער שפראך ; אן איינוואהנער פון ארם ; די אראמישע שפראך.
Arane'ida *n.* (ער-ע-ני'-אי-דע) די שפינען בעשעפענישען.
arane'idan *n.* (ער-ע-ני'-אי-דען) אן אינזעקט וועלכער געהערט צום שפינען-מין.
Aranei'na *n.* (ע-ריי-ני-אי'-נע) ז. *Araneida*
ara'neose *a.* (ע-ריי'-ני-אוס) ווי א שפין ; ווי שפינוועבס ; דין און גלאנציג ווי שפינוועבס.
ara'neous *a.* (ע-ריי'-ני-אס) ז. *araneose*
ar'ar-tree *n.* (אר'-אר-טריע) אזא גרויסער בוים וואס וואקסט אויף די בערג פון מאראקא [דאס האלץ פון דיזען בוים איז הארט און האט א מאהאגאניע קאליר].

Arar-tree

ara'tion *n.* (ע-ריי'-שאן) דאס אקערן ; לאנד בעארבייטונג.

ar'atory *a.* (ער'-ע-טא-רי) וואס געהערט צו ערד ארבייט.

Arauca'ria *n.* (ער-אה-קיי'-רי-ע) אזא זארט טענען-בוימער וואס וואקסען אין זיד-אמעריקא און אויסטראליען.

Araucaria

ar'balest *n.* (אר'-בע-לעסט) ז. *arbalist*

ar'balist *n.* (אר'-בע-ליסט) אזא פייל-בויגען.

Arbalist

ar'balister *n.* (אר'-בע-ליס-טער) דער פייל און בויגען שיסער.

ar'biter *n.* (אר'-בי-טער) א פשרה מא-כער [איינער וואס ווערט געוועהלט פון צוויי שטרייטענדע פארטייען צו מאכען א פשרה]; דער געוועלטהאבער; איינער וואס האט די מאכט צו אורטיילען ווי ער וויל.

ar'bitrable *a.* (אר'-בי-טרעבל) וואס קען ענטשיידעט ווערען דורך א שיעדס-ריכטער; מוטוויליג; נאך דעם אייגענעם ווילען.

ar'bitrage *n.* (אר'-בי-טריידזש) די ענט-שיידונג; דער אויסשפרוך [פסק] פון א שיעדס-ריכטער [פשרה-מאכער]; דאס בע-רעכענען דעם ווערטה-צושטאנד, וואס ווערטה-פאפיערען האבען אין דרייזעלבער צייט אין פערשיעדענע פלעצער כדי צו מאכען פראפיט; א באנק-געשעפט וואס איז געגרינדעט צום קויפען און פערקויפען ווערטה-פאפיערען.

ar'bitral *a.* (אר'-בי-טרעל) שיעדס-ריכטערליך; פשרה'דיג.

arbit'rament *n.* (אר-ביט'-רע-מענט) די שיעדס-ריכטערליכע ענטשיידונג, אויס-גלייך, פערגלייך, פשרה; אייגענמעכטיג-קייט.

ar'bitrarily *adv.* (אר'-בי-טרע-רי-לי) נאך דעם אייגענעם ווילען; אונבעשרענקט; קאפריזענ; דעספאטיש; מוטוויליג, איי-גענוויליג.

ar'bitrariness *n.* (אר'-בי-טרע-רי-נעס) אייגענמעכטיגקייט, מוטוויליגקייט; איי-גענמעכטיגע בעשטימונג.

ar'bitrary *a.* (אר'-בי-טרע-רי) ז. *arbitrable*

ar'bitrary deci'sion (אר'-בי-טרע-רי די-סיזש'-אן) א ווילקירליכע ענטשיידונג [אן ענטשיידונג וואס ווערט ארויסגעגע-בען פון איינעם לויט זיין אייגענעם ווי-לען].

ar'bitrary power (אר'-בי-טרע-רי פאו'-ער) אונבעשרענקטע מאכט.

ar'bitrary prince (אר'-בי-טרע-רי פרינס) אונבעשרענקטער פירסט.

ar'bitrary pun'ishment (אר'-בי-טרע-רי פאנ'-איש-מענט) א ווילקירליכע בעשטראפונג; א זעלבסטמעכטיגע בע-שטראפונג.

ar'bitrate *v.* (אר'-בי-טרייט) ענטשיי-דען, פערמיטלען; א פשרה מאכען; א שיעדס-ריכטער זיין.

They agreed to arbitrate their differences.

ar'bitrate between' (אר'-בי-טרייט בי-טהווין) מאכען א פשרה צווישען...

He arbitrates between capital and labor.

arbitra'tion *n.* (אר-בי-טריי'-שאן) בע-אורטיילונג און ענטשיידונג פון שיעדס-גע-ריכט.

arbitra'tional *a.* (אר-בי-טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון א שיעדס-געריכט [בוררים געריכט]; וואס שטאמט פון א שיעדס-געריכט.

arbitra'tion bond (אר-בי-טריי'-שאן באנד) אן ערבות, א פערזיכערונג צו פאל-גען דעם פשרה-מאכער.

ar'bitrative *a.* (אר'-בי-טריי-טיוו) וואס איז שייך צו דער בעאורטיילונג און ענט-שיידונג פון א שיעדס-געריכט [בוררים-געריכט]; וואס האט די מאכט פון א שיעדס-געריכט.

ar'bitrator *n.* (אר'-בי-טריי-טאר) ענט-שיידער, פשרה-מאכער, שיעדס-ריכטער, אונפארטייאישער ריכטער; איינער וואס ווערט געוועהלט פון צוויי שטרייטענדע פארטייען צו מאכען א פשרה; דער גע-וועלטהאבער; דער אייגענמעכטיגער; איי-נער וואס האט די מאכט צו אורטיילען ווי ער וויל.

ar'bitratorship *n.* (אר'-בי-טריי-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די אויפגאבען פון א שיעדס-ריכטער.

ar'bitratrix *n.* (אר'-בי-טריי-טריקס) א פשרה-מאכערין; א שיעדס-ריכטערין.

ar'bitress *n.* (אר'-בי-טרעס) שיעדס-ריכטערין; א פרוי וואס ענטשיידעט געווי-סע זאכען [ווי מאדע א. ז. וו.].

She is an arbitress of fashion.

ar'blast *n.* (אר'-בלעסט) ז. *arbalist*

ar'bor *n.* (אר'-באר) בוים; צווייג; שפינ-דעל [דער אקס פון א מעכאניזם, וועלכער בריינגט דעם גאנצען מעכאניזם אין בע-וועגונג]; א שאטען-ביידעל [א ביידעל ארומגעוואקסען מיט בוימער צווייגען אדער ווילדען וויין].

Ar'bor-day *n.* (אר'-באר-דיי) דער בוי-מער-טאג [א מנהג אין אייניגע ערטער פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא וואו עס ווערט בעשטימט א געוויסער טאג אין יאהר אין וועלכען עס ווערען גע-פלאנצט בוימער אין געוויסע פלעצער מיט דעם צוועק צו ערציהען אין די שוהל-קינ-דער די ליעבע צו בוימער].

arbo'real *a.* (אר-באו'-רי-על) וואס איז שייך צו א בוים אדער בוימער; וואס לעבט אדער געפינט זיך צווישען בוימער.

arbo'reous *a.* (אר-באו'-רי-אס) וואס איז שייך צו בוימער; וואס לעבט אדער גע-פינט זיך צווישען בוימער; עהנליך צו א בוים; בעדעקט מיט בוימער אדער מיט וואלד.

arbores'cence *n.* (אר-בא-רעס'-ענס) די בוימארטיגע פערצווייגונג.

arbores'cent *a.* (אר-בא-רעס'-ענט) אזוי ווי א בוים; עהנליך צו א בוים; צווייגיג.

arbore'tum *n.* (אר-בא-רי'-טאם) בא-טאנישער גארטען.

arboricul'tural *a.* (אר-באר-אי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו בוימצוכט.

ar'boriculture *n.* (אר'-באר-אי-קאל-טשור) בוימצוכט [דאס פלאנצען און אויפ-פאסען פון בוימער].

arboricul'turist *n.* (אר-באר-אי-קאל'-טשור-איסט) א בוימציכטער; א בוים-גערטנער.

arboriza'tion *n.* (אר-בא-רי-זיי'-שאן) עטוואס וואס האט די פארם פון א בוים; איינגעדריקטע פיגורען אין שטיינער און שטיין-קויהלען, וועלכע זעהען אוים ווי בוי-מער און פלאנצען.

ar'borize *v.* (אר'-בא-ראיז) מאכען בוימער-עהנליך.

ar'borous *a.* (אר'-בא-ראס) וואס אנבע-לאנגט צו בוימער; בעוואקסען מיט בוימער.

ar'bor-vine *n.* (אר'-באר-וואין) וויל-דער וויין [אזא מין גראז, וואס דרעהט זיך ארויף שטענגעלעך, וועלכע ווערען ארייג-געשטעקט אין דער ערד].

ar'bor-vi'tæ *n.* (אר'-באר-ווא'-טי) א מין בוימעלע וואס איז גרין דורכ'ן גאנצען יאהר.

ar'buscle *n.* (אר'-באסל) שטרויך; קוסט; קוסטארניק; בוימעל.

arbus'cular *a.* (אר-באס'-קיו-לער) שטרויכארטיג; עהנליך צו א קוסט אדער צו א בוימעל.

arbus'cule *n.* (אר-באס'-קיול) א טשוב [ווי פון האר אדער פעדערען].

arbus'tive *a.* (אר-באס'-טיוו) בעוואקסען מיט קוסטעס; בעוואקסען מיט וואלד.

arbus'tum *n.* (אר-באס'-טאם) ווייג-גארטען; בוימגארטען; א קליין וועלדעל.

ar'bute *n.* (אר'-ביוט) ערדבערען בוי-מעל; פאזעמקעס בוימעל.

ar'butus *n.* (אר'-ביו-טאס) א מין בוי-מעל וואס איז גרין דורכ'ן גאנצען יאהר; א פאזעמקעס בוימעל; די מאי בלום.

arc *n.* (ארק) האלב [הלבן, א בויגען אן ארקע, א בויגען רונדע פיגור]; א טייל פון א קרייז; גע-וועלב.

arcade' *n.* (אר-קייד') דער אויסגעבוי-גענער געוועלבטער דורכגאנג; האלב רונ-דע געבוידע.

Arca'dia *n.* (אר-קיי'-די-ע) ארקאדיען [א שעהנע געגענד אין אלט-גריכענלאנד, וואס די פאעטען שטעלען פאר אלס א גליקליך לאנד]; א לאנד וואו די מענ-שען לעבען איינפאך און גליקליך.

Arca'dian *n. and a.* (אר-קיי'-די-ען) וואס איז שייך צו ארקאדיען; איינפאך, דארפיש; אן איינוואהנער פון ארקאדיע; איינער וואס האט א נייגונג צום איינפא-כען בויערען לעבען.

Arca'dianism *n.* (אר-קיי'-די-ענ-איזם) דארפישע איינפאכהייט [בעזאנדערס ווי דאס ווערט פארגעשטעלט אין דער ליטע-ראטור].

Ar'cady *n.* (אר'-קע-די) ז. *Arcadia*

arcane' *a.* (אר-קיין') געהיים, געהיים-ניספאל; בסוד.

arca'num *n.* (אר-קיי'-נאם) געהיימניס, סוד; געהיים-מיטעל.

arch *n., v. and a.* (ארטש) א בויגען; א געוועלב, א האלב רונדער באלקען; א הויפט; דער ערשטער; תבה [נח'ס]; מא-

כען האלב=רונד ווי א בויגען אדער א דוהע; זיך אויסשפרייטען ווי א געוועלב; שלעכט; מוטוויליג; כיטרע; דורכגעטרי=בען; לוסטיג, שפאטיש.

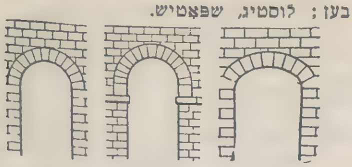

Arches

archæ'an *a.* (אר-קי'-ען) וואס איז שייך צו דער עלטסטער פעריאדע אין דער ערד געשיכטע.

archæolo'gian *n.* (אר-קי-א-לאו'-דזשי-ען) דער ארכעאלאג [דער וואס שטודירט דאס אלטערטום, ווי די קונסט, מנהגים, לעבענסארט א. ז. וו. פון די אלטע צייטען].

archæolog'ic *a.* (אר-קי-א-לאדזש'-איק) וואס געהערט צו ארכעאלאגיע [אלטער=טומס=קענטניס].

archæolog'ical *a.* (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו ארכעאלאגיע [אלטערטומס=קענטניס].

archæolog'ical a'ges (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל איי'-דזשעז) די שטיין=פע=ריאדע, די בראנז פעריאדע און די אייזען פעריאדע [אין בעצוג צו דער מענשליכער קולטור ווען עס זיינען געמאכט געווארען געצייג פון שטיינער, שפעטער פון בראנז און נאך שפעטער פון אייזען].

archæolog'ically *adv.* (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אר=כעאלאגיע. ז. *archæology*

archæol'ogist *n.* (אר-קי-אל'-א-דזשיסט) א קענער פון ארכעאלאגיע; איי=נער וואס שטודירט אלטע מאנומענטען. ז. *archæology*

archæol'ogy *n.* (אר-קי-אל'-א-דזשי) ארכעאלאגיע; אלטערטומס=פארשונג, אל=טערטומס=קענטניס

archa'ic *a.* (אר-קיי'-איק) וואס איז פון א פריהערינגע צייט, וואס איז ארויס פון מאדע; אלט; פרימיטיוו.

archa'ical *a.* (אר-קיי'-איק-על) ז. *archaic*

archa'ically *adv.* (אר-קיי'-אי-קעל-אי) אויף א פרימיטיווען אדער פערעלטערטען אופן.

archa'icism *n.* (אר-קיי'-אי-סיזם) אן אלטער סטיל; אן אלטע מאדע; א פער=עלטערטע אלט=מאדישע זאך.

ar'chaism *n.* (אר'-קיי-איזם) א פער=עלטערטע אדער אלט=מאדישע זאך [ווי א ווארט, אן אויסדרוק, א מאדע א. ז. וו.].

archais'tic *a.* (אר-קיי-איס'-טיק) נאכ=מאכענדיג פערעלטערטע אלט=מאדישע זא=כען.

arch and pa'tron (ארטש ענד פיי'-טראן) אויבערהאר און בעשיצער.

arch'angel *n.* (ארק'-ענ-דזשעל) דער הויפט מלאך, דער ערשטער פון די מלאכים.

archangel'ic *a.* (ארק-ענ-דזשעל'-איק) וואס איז שייך צו א הויפט=מלאך.

arch'-bea'con *n.* (ארטש'-ביע'-קאן) א לייכט=טורם.

archbish'op *n.* (ארטש-ביש'-אפ) ערץ=בישאף, דער הויפט=בישאף, ארכיעפיסקאפ.

archbish'opric *n.* (ארטש-ביש'-אפ-ריק) ערצבישאפטום [די סביבה אדער די קהילה פון דעם גרעסטען בישאף].

arch'-botch'er *n.* (ארטש'-באטש'-ער) א גאר גרויסער פארטאטש.

arch'-brace *n.* (ארטש'-בריים) בויגען=שטיצע [א באלקען אויף וואס עס שטיצט זיך א געוועלב=בויגען].

archbut'ler *n.* (ארטש-באט'-לער) דער הויפט שענקער פון א קעניגליכען הויף; דער ממונה אויף'ן קעניגליכען וויין=קעלער; דער הויפט=קעלנער אין א רעס=טאראן.

archcham'berlain *n.* (ארטש-טשיימ'-בער-ליין) ערשטער קאמער=הערר [אין קעניגליכען הויף]; דער הויפט שאף=מייסטער [קאזנאטשיי].

archchem'ic *a.* (ארטש-קעמ'-איק) פון העכסטען כעמישען איינפלוס.

arch'count *n.* (ארטש'-קאונט) ערץ=גראף [א טיטעל].

archdea'con *n.* (ארטש-דיע'קן) דער צווייטער פון בישאף [משנה לכהן]; דער שטעלפערטרעטער פון בישאף.

archdea'conship *n.* (ארטש-דיע'קן-שיפ) דאס אמט פון א בישאף'ס שטעל=פערטרעטער.

archdi'ocese *n.* (ארטש-דאי'-א-סיס) דער בעצירק פון אן ערץ=בישאף.

archdruid *n.* (ארטש-דרו'-איד) א הויפט=גייסטליכער ביי די פארצייטיגע בריטען און קעלטען.

archdu'cal *a.* (ארטש-דיו'-קעל) וואס אנבעלאנגט צו אן ערץ=הערצאג אדער גרויס=הערצאג.

archduch'ess *n.* (ארטש-דאטש'-עס) אן ערץ=הערצאגין אדער גרויס=הערצאגין.

archduch'y *n.* (ארטש-דאטש'-אי) ערץ=הערצאגטום אדער גרויס=הערצאגטום [די מלוכה פון אן ערץ=הערצאג אדער גרויס=הערצאג].

archduke' *n.* (ארטש-דיוק') ערץ=הערצאג, גרויס הערצאג [א קעניגליכער טיטול; דער טיטעל פון עסטרייכישען קייזערס זוהן].

archduke'dom *n.* (ארטש-דיוק'-דאם) ז. *archduchy*

arched *a.* (ארטשט) געוועלבט, רונד אויסגעבויגען.

arched but'tress (ארטשט באט'-רעס) א געוועלב שטיץ=באלקען.

arched door (ארטשט דאור) א גע=וועלבטע טהיר [א טהיר, וועלכע איז אויבען רונד].

arched roof (ארטשט רוהף) א גע=וועלבטער רונדער דאך.

arched shot (ארטשט שאט) א שאס פון א בויגען.

arch'-en'emy *n.* (ארטש'-ענ'-ע-מי) גרויסער שונא; דער שטן, דער יצר הרע [אלס דער גרעסטער שונא פון מענשען].

archeolog'ic *a.* (אר-קי-א-לאדזש'-איק) ז. *archæologic*

archeolog'ical *a.* (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *archæological*

archeolog'ically *adv.* (אר-קי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) ז. *archæologically*

archeol'ogist *n.* (אר-קי-אל'-א-דזשיסט) אן ארכעאלאג. ז. *archæologian*

archeol'ogy *n.* (אר-קי-אל'-א-דזשי) ארכעאלאגיע, די וויסענשאפט, וועלכע פארשט אויס פערשיעדענע קולטור=דענק=מאלער, וואס זיינען פערבליבען פון די אלטע צייטען. ז. *archæology*

ar'cher *n.* (אר'-טשער) א בויגען=שיסער.

Archer

ar'cheress *n.* (אר'-טשער-עס) א פרוי, וועלכע שיסט פון א בויגען.

ar'cher-fish *n.* (אר'-טשער-פיש) דער שיס=פיש [אזא ים=פיש וועלכער געפינט זיך אין אסט אינדיען און פאלינעזיען. פון דיעזען פיש ווערט דערצעהלט, אז ער שיסט וואסער=טראפען ביז 3 אדער 4 פוס הויך אין דער לופט, כדי צו בעשפריצען די אינזעקטען וואס געפינען זיך אין דער לופט, אז זיי זאלען ארונטערפאלען אין וואסער און דיענען פאר איהם אלס שפייז].

Archer-fish

ar'chery *n.* (אר'-טשער-אי) דאס בוי=גען=שיסען, בויגען=שיסעריי; בויגען=שי=סער [קאלעקטיוו].

ar'chetypal *a.* (אר'-קי-טאי-פעל) וואס אנבעלאנגט צו אן אורשפרינגליכען בילד, א מוסטער אדער טיפ.

ar'chetype *n.* (אר'-קי-טאיפ) דער אורשפרינגליכער פארבילד אדער טיפ; א מוסטער.

archetyp'ic *a.* (אר-קי-טיפ'-איק) ז. *archetypal*

archetyp'ical *a.* (אר-קי-טיפ'-איק-על) ז. *archetypal*

arch'-fiend *n.* (ארטש'-פיענד) דער גרעסטער שונא, דער שטן, דער אשמדאי.

arch'-foe *n.* (ארטש'-פאו) ז. *arch-fiend*

archher'esy *n.* (ארטש-הער'-ע-סי) גרויסע אפיקורסות.

archher'etic *a.* (ארטש-הער'-ע-טיק) שטארק אפיקורסות'דיג.

archher'itic *n.* (ארטש-הער'-אי-טיק) א גרויסער אפיקורס; כופר בעיקר.

archhyp'ocrite *n.* (ארטש-היפ'-א-קריט) א גרויסער צבועק.

archiepis'copacy *n.* (אר-קי-ע-פיס'-קא-פע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון אן ערץ=בישאף [א הויכער גייסט=ליכער].

archiepis'copal *a.* (אר-קי-ע-פיס'-קא-פעל) וואס געהערט צו אן ערץ=בישאף.

ar'chil *n.* (אר'-קיל) א מין בלוי=ליכער מאך; וויאלעטער פארב ארויסגעקוועטשט פון דעם מאך.

ar'chimage *n.* (אר'-קי-מיידזש) אוי=

בער־מאַגיקער [ביי די פּערזיער]; אַ גרויסער מכשף.

archima'gus *n.* (אַר־קי־מיי'־גאַס) דער העכסטער פּריסטער פון די פּערזישע מאַגיקער אדער פון די וואָס דיענען צום פייער; אַן אויבער־מאַגיקער, אַ גרויסער מכשף.

archiman'drite *n.* (אַר־קי־מעני'־ דראַיט) אַרכימאַנדריט, אַ גלח אין דער גריכישער קירך.

Archime'dean *a.* (אַר־קי־מי'־די־ען) וואָס איז שייך צו דעם גריכישען מאַטע־מאַטיקער און פילאָזאָף אַרכימעדעס [גע־באָרען אין דריטען יאָהר־הונדערט פאַר קריסטוס].

Archime'dean hydrostat'ic prin'-ciple (אַר־קי־מי'־די־ען האַי־דראָ־סטעט'־איק פּרינ'־סיפּל) אַרכימעדס הידראָ־סטאַטישער פּרינציפּ [ד. ה. ווען אַ קער־פּער (געגענשטאַנד) ווערט אַריינגעלעגט אין אַ פליסיגקייט, פערלירט ער פון זיין געוויכט אזוי פיעל, וויפיעל עס בעטרעפט דאָס געוויכט פון דער פליסיגקייט, וועלכע ער האָט פערדרענגט, פערנעהמענדיג זיין אָרט].

Archime'dean prin'ciple (אַר־קי־מי'־די־ען פּרינ'־סיפּל) אַרכימעדס פּרינ־ציפּ וועגען דער גלייכגעוויכט פון העבל־אָרעמס, ד. ה. ווען אַ שטאַנג, וואָס איז אונטערגעשטיצט אין אַ געוויסען פּונקט, ווערען אַנגעהאַנגען פון ביידע זייטע ענדען פערשיעדענע געוויכטער, וועט דער שטאַנג נור דאַן בלייבען אין גלייכגעוויכט, ווען די געוויכטער וועלען זיך פערהאַל־טען אומגעקעהרט פּראָפּאָרציאָנעל צו דער לענג פון די שטאַנגען־אָרעמס, און אַז דער דרוק וואָס ווערט אויסגעאיבט אויף דעם שטיץ־פּונקט פון שטאַנג איז גלייך צו דער סומע פון ביידע געוויכטער.

Archime'dean screw (אַר־קי־מי'־די־ען־סקרוּ) די אַרכימעדישע שרויב, די אַרכימעדישע וואַסערשרויב [אַזאַ ספּיראַלאַרטיגע שרויב אין אַ ראָהר צו פּומפּען וואַסער].

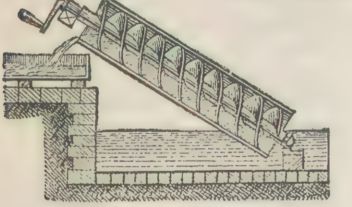

Archimedean Screw

arch'ing *n.* (אַרטש'־אינג) אַ געוועלב אדער געוועלבען; אַ געביידע מיט גע־וועלבען; אַ שעהן רונד געבויגענע ליניע.

archipelag'ic *a.* (אַר־קי־פּי־לעדזש'־איק) וואָס איז שייך צו אַ ים פול מיט אינזלען; וואָס איז שייך צו דעם ים וועלכער טיילט אָב גריכענלאַנד פון קליין אַזיען.

archipel'ago *n.* (אַר־קי־פּעל'־ע־גאָו) אינזעל־מעער [אַ טייל פון ים אין וועל־כען עס געפינען זיך פיעלע אינזלען].

ar'chiplasm *n.* (אַר'־קי־פּלאַזם) אַרכי־פּלאַזמע, איינפּאַכסטער איי־ווייסער שטאָף פון יעדען לעבעדיגען אָרגאַניזם, ווען דיזער שטאָף האָט נאָך ניט אויסגעבילדעט פון זיך קיינע צעלען; אין עמבריאָלאָגיע — דער שטאָף, פון וועלכען עס בילדעט זיך אויס די זרע אדער דער זאָמען פון אַ לע־בעדיגען אָרגאַניזם.

archip'pus *n.* (אַר־קיפּ'־אַס) אַ מין זומער־פויגעלע [שמעטערלינג]

Archippus

ar'chitect *n.* (אַר'־קי־טעקט) בוימייס־טער, אַרכיטעקט.

ar'chitective *a.* (אַר'־קי־טעק־טיוו) וואָס געהער צו אַרכיטעקטור [בוי־קונסט].

architecton'ics *n.* (אַר־קי־טעק־טאַנ'־איקס) די לעהרע פון בוי־קונסט [חכמת הבנין]; אַרכיטעקטור.

architec'tural *a.* (אַר־קי־טעק'־טשור־על) וואָס אַנבעלאַנגט צו בוי־קונסט.

architec'turalist *n.* (אַר־קי־טעק'־טשור־על־איסט) אַ קענער אין אַרכיטעק־טור, איינער וואָס שטודירט אַרכיטעקטור.

architec'turally *adv.* (אַר־קי־טעק'־טשור־על־אי) אין בעצוג צו אַרכיטעקטור; פון אַן אַרכיטעקטאַרישען שטאַנדפּונקט.

architec'tural mate'rials (אַר־קי־טעק'־טשור־על מע־טי'־רי־עלז) בוי־מאַטע־ריאַלען.

ar'chitecture *n.* (אַר'־קי־טעק־טשור) בוי־קונסט; אַרכיטעקטור.

ar'chitrave *n.* (אַר'־קי־טרייוו) די הויפּט־באַלקען; די קוואַר־באַלקען.

ar'chival *a.* (אַר'־קי־וועל) וואָס בע־לאַנגט צו אַן אַרכיוו.

ar'chive *n.* (אַר'־קאַיוו) אַן אַרכיוו [דער אָרט וואו עס ליגען בעהאַלטען די היסטאָרישע דאָקומענטען און ביכער פון אַ לאַנד אדער שטאָדט].

ar'chivist *n.* (אַר'־קי־וויסט) דער וואָס פּאַסט אויף אויפ'ן אַרכיוו.

ar'chivolt *n.* (אַר'־קי־וואָלט) אַזאַ בעפּוצונג אַרום אַ געוועלב; אַ געוועלב וואָס שטיצט אונטער אַ משא; אַן איינ־פּאַסונג פון אַ געוועלב.

arch'like *a.* (אַרטש'־לאַיק) עהנליך צו אַ בויגען; געוועלב־עהנליך

arch'lute *n.* (אַרטש'־ליוט) אַזאַ מוזיקאַ־לישער אינסטרומענט.

arch'ly *adv.* (אַרטש'־לי) מוטוויליג; כיטרע; אויף אַ כיטרען אדער שפּאַסיגען אופן.

archmar'shal *n.* (אַרטש־מאַר'־שעל) אויבער־מאַרשאַל.

arch'ness *n.* (אַרטש'־נעס) מוטוויליג־קייט; צולאָזענקייט; כיטרעקייט.

arch of a vault (אַרטש אָוו ע וואָלט) אַ געוועלב.

arch of the aor'ta (אַרטש אָוו טהי איי־אָהר'־טאַ) דער אויסבויג פון דער גרויסער אַרטעריע פון אויבען, ווי זי געהט אַרוים פון הארצען.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ar'chon *n.* (אַר'־קאַן) [דער אַרכאָן] ערשטער שטאָדט־בעאַמטער אין אַלטען אַטהען, גריכענלאַנד].

ar'chonship *n.* (אַר'־קאַנ־שיפּ) דער אַמט פון אַן אַרכאָן. ז. *archon*

arch o'ver (אַרטש אָו'־וועַר) מאַכען אַ געוועלב איבער...

archpil'lar *n.* (אַרטש־פּיל'־אַר) הויפּט־זייל.

archpres'byter *n.* (אַרטש־פּרעס'־בי־טער) אויבער־פּריסטער; אויבער־פּריס־טער ביי די פּרעסביטעריאַנער [אַזאַ קריסטליכע סעקטע].

archpriest' *n.* (אַרטש־פּריעסט') אוי־בער־פּריסטער.

archproph'et *n.* (אַרטש־פּראָפ'־עט) אַ הויפּט־נביא, אַ גרויסער נביא.

archreb'el *n.* (אַרטש־רעב'־על) הויפּט־בונטאָווטשיק.

archtrai'tor *n.* (אַרטש־טריי'־טאָר) הויפּט־פעררעטער; דער טייוועל.

archtreas'urer *n.* (אַרטש־טרעזש'־אור־ער) הויפּט שאַץ־מייסטער.

arch'way *n.* (אַרטש'־הוויי) אַ געוועלב־טער דורכגאַנג.

ar'chy *a.* (אַר'־טשי) בויגענ; בוי־גענפערמיג.

arc of oscilla'tion (אַרק אָוו אָס־אי־ליי'־שאָן) דער בויגען, וועלכען דער פּער־פּענדיקעל [אָנרוהע] פון אַ זייגער מאַכט אין זיין בעוועגונג.

ar'cograph *n.* (אַר'־קאָ־גרעף) אַ מין אינסטרומענט צו בעצייכענען קרייזען ניט בענוצענדיג קיין מיטעלפּונקט.

arcta'tion *a.* (אַרק־טיי'־שאָן) די צוּ־נויפּפּרעסונג, צונויפּציהונג [פון די גע־דערעם].

arc'tic *a.* (אַרק'־טיק) נאָרד־אַרקטיש; נאָרד־ליך, וואָס איז שייך צום נאָרד־פּאָל אדער צו די נאָרד־פּאָל געגענדען; קאַלט.

arc'tic cir'cle (אַרק'־טיק סויר'קל) דער נאָרדליכער פּאָלאַר־קרייז [די קרייז־ליניע אויף'ן גלאָבוס וואָס געפינט זיך 23 ½ גראַד פון נאָרד־פּאָל און איז די גרענעץ פון די קאַלטע נאָרד־געגענדען].

arc'tic fox (אַרק'־טיק פאָקס) דער פּאָ־לאַר פוקס [אַ קליינער מין פוקס וואָס לעבט אין די קאַלטע פּאָלאַר־געגענדען. זיין פעל, וואָס צאָהלט זיך זעהר טהייער, איז אין זומער בלויליך־גרוי און אין ווינטער — ווייס].

Arctic Fox

arcti'cian *n.* (אַרק־טיש'־ען) אַ פּאָלאַר פאָרשער [איינער וואָס פערנעהמט זיך מיט'ן אויספאָרשען די געגענדען אַרום דעם נאָרד־פּאָל].

arc'tic o'cean (אַרק'־טיק אָו'־שען) דער ים הקרח, דאָס נאָרדליכע אייז־מעער.

arc'tic pole (אַרק'־טיק פּאָול) נאָרד־פּאָל.

arc'tic re'gions (אַרק'־טיק רי'־דזשאָנז) אַרקטישע געגענדען [די קאַלטע געגענדען אין צפון].

ar'cuate *a.* (אַר'־קיו־אייט) געבויגען; בויגענפערמיג.

ar'cuated *a.* (אַר'־קיו־איי־טעד) ז. *arcuate*

arcua'tion *n.* (אר-קיו-איי'-שאן) דאס אויסבויגען, אויסגעבויגענקייט; געקרימט-קייט, דאס אויסקרימען.
ar'dency *n.* (אר'-דען-סי) היץ, חשק, אייפער, העפטיגקייט.
ar'dent *a.* (אר'-דענט) גליהענד; הייס; שטארק; היציג; פייערדיג; העפטיג.
ar'dently *adv.* (אר'-דענט-לי) פייער-דיג, מיט פייער, היציג, העפטיג; אייפריג.
The question was **ardently** discussed.
ar'dentness *n.* (אר'-דענט-נעס) ז. *ardency*.
ar'dent spir'its (אר'-דענט ספיר'-איטס) דיסטילירטע שפיריטוס.
ar'dor *n.* (אר'-דאר) בענגירדע, חשק, היץ, גלוט, אייפער, העפטיגקייט.
He threw himself into the movement with much **ardor**.
ar'duous *a.* (אר'-דיו-אס) שוועריג, מיהזאם; שווער צו דערלאנגען.
Sir Moses Montefiore undertook an **arduous** journey to Turkey.
ar'duously *adv.* (אר'-דיו-אס-לי) שווערליך; מיהזאם.
A task **arduously** performed.
ar'duousness *n.* (אר'-דיו-אס-נעס) שוועריגקייט.
are (אר) זיינען. ז. *be*
are *n.* (עהר) אר [אזא לאנד-מאס פון 100 קוואדראט-מעטער אדער 119.6 קוואד-ראט-יארד].
a'rea *n.* (איי'-רי-ע) א פארפלאץ פון א געביידע; א שטח; א פליך אויפ'ן קאפ; אזא הארקראנקהייט וואס פערווארזאכט זייער אויספאלען פון קאפ; פלעכענאינ-האלט.
ar'eca *n.* (ער'-אי-קע) די ארעקא [אזא פאלמען בוים].
ar'eca-nut *n.* (ער'-אי-קע-נאט) די ארעקא-נוס.
arefac'tion *n.* (אר-אי-פעק'-שאן) דאס טריקענען; אויסטריקנונג.
are'na *n.* (ע-רי'-נע) ארענא, קאמפף-פלאץ אין אלט-רוימישען אמפיטעאטער, דער שפיעל-פלאץ אין א צירקוס; אויך זאמד [אזא קראנקהייט אין אורין בלאז, פענכבער].
arena'ceous *a.* (ער-אי-ניי'-שיאס) זאמ-דיג; זאמד-ארטיג; טרוקען.
arena'rious *a.* (ער-אי-ניי'-רי-אס) זאמד-ארטיג, זאמד-האלטיג, זאמדיג.
arena'tion *n.* (ער-אי-ניי'-שאן) א היי-סע זאמד-באד.
areng' *n.* (ע-רענג') דער צוקער-פאלמען בוים.
aren'ga *n.* (ע-רענ'-גע) ז. *areng*
ar'enose *a.* (ער'-אי-נאוס) ז. *arenaceous*
aren'ulous *a.* (ע-רענ'-יו-לאס) זאמדיג, זאמד-ענטהאלטענד.
are'ola *n.* (ע-רי'-א-לע) דער רונדער רונקעלער קרייז ארום דיא ברוסט ווארצ-לען; די צעלען אין א נעצווערק; די צעלע; קליינע פלעכע; א שטראהלען-קרייז.
are'olar *a.* (ע-רי'-א-לער) וואס ענט-האלט צעלען; וואס איז עהנליך צו א צעלע.
are'olar tis'sue (ע-רי'-א-לער טיש'-יו) דאס צעלענגעוועב.
areola'tion *n.* (ע-רי-א-ליי'-שאן) א קליינע פלעכע; צוטיילונג אין צעלען.
ar'eole *n.* (אר'-אי-אול) ז. *areola*
areom'eter *n.* (ער-אי-אמ'-ע טער) ארעאמעטער, וואסער וואג, אן אפאראט צו בעשטימען דאס געוויכט פון פליסיגקיי-טען אין פערגלייך מיט וואסער

areomet'ric *a.* (ער-אי-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן ארעאמעטער ז. *areometer*
areomet'rical *a.* (ער-אי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *areometric*
areom'etry *n.* (ער-אי-אמ'-ע-טרי) ארעאמעטריע, בעשטימונג פון דעם ספע-ציפישען געוויכט פון פליסיגקייטען [דאס פערגלייכען דאס געוויכט פון פליסיגקייטען מיט וואסער].
Areop'agist *n.* (ער-אי-אפ'-ע-דזשיסט) אן ארעאפאגיט [א ריכטער אין דעם העכסטען געריכט אין אטהען, גריכענלאנד].
areopagit'ic *a.* (ער-אי-אפ-ע-דזשיט'-איק) וואס איז שייך צו אן ארעאפאגיט. ז. *areopagist*
Areop'agus *n.* (ער-אי-אפ'-ע-גאס) דער ארעאפאג [דאס העכסטע געריכט אין אלטען אטהען, גריכענלאנד]; דאס העכ-סטע געריכט.
ar'gal *n.* (אר'-געל) ניט ריינער וויינ-שטיין.
ar'gala *n.* (אר'-גע-לע) דער בייטעל-שטארך [אזא פויגעל].
Ar'gand *a.* (אר'-גענד) וואס איז שייך צו ארגאנד'ס בעלייכטונג סיסטעם. ז. *Argand burner*
Ar'gand bur'ner (אר'-גענד בויר'-נער) ארגאנדס-ברענער [דער רונדער ברענער פון א קעראסין (נאפט) לאמפ, ערפונדען פון ארגאנד אין יאהר 1783 אין גענף].
Ar'gand lamp (אר'-גענד לעמפ) אר-גאנדס לאמפ. ז. *Argand burner*
ar'gent *a.* and *n.* (אר'-דזשענט) זיל-בער-עהנליך; זילבערנער; זילבער-ווייס; גלענצענד ווי זילבער, געמאכט פון זיל-בער; זילבער; געלד.
argen'tal *a.* (אר-דזשענ'-טעל) וואס ענטהאלט זילבער.
ar'gentan *n.* (אר'-דזשען-טען) ניי-זילבער; ניקעל-קופער.
ar'gentane *n.* (אר'-דזשען-טיין) ז. *argentan*
ar'gentate *a.* and *n.* (אר'-דזשען-טייט) זילבער-ווייס; זילבערנער; אזא כע-מישע שטאף וואס ענטהאלט זילבער-זאלץ.
argenta'tion *n.* (אר-דזשען-טיי'-שאן) בעזילבערונג.
argentau'rum *n.* (אר-דזשען-טא'-ראם) א שטאף וועלכען די אלטע כעמיקער הא-בען געגלויבט, אז ער איז דער הויפט-עלעמענט פון גאלד און זילבער.
argen'tic *a.* (אר-דזשענ'-טיק) וואס בעלאנגט צו זילבער; וואס ענטהאלט זילבער [א כעמישע לעזונג].
argentif'erous *a.* (אר-דזשען-טיפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט זילבער.
Ar'gentine *a.* and *n.* (אר'-דזשען-טין) וואס איז שייך צו ארגענטינא [אין דרום-אמעריקא]; אן איינוואהנער אדער ביר-גער פון ארגענטינא.
ar'gentine *a.* and *n.* (אר'-דזשען-טין) זילבערארטיג; זילבערנער; ווייס ווי זיל-בער; פון זילבער-פארב; זילבער-ריין; זילבער-העל [א קלאנג]; שיפערשפאט [אזא מינעראל]; דער זילבער-פארביגער שטאף פון די שופען פון א פיש; ווייס מעטאל בעדעקט מיט זילבער; אזא פיש.
argen'tous *a.* (אר-דזשענ'-טאס) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט זילבער-זאלץ.
argen'tum *n.* (אר-דזשענ'-טאם) זיל-בער [אלס איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

ar'gil *n.* (אר'-דזשיל) טעפער-ליים; ליים.
argilla'ceous *a.* (אר-דזשי-ליי'-שיאס) ליים-ארטיג, אזוי ווי ליים.
argilla'ceous earth (אר-דזשי-ליי'-שיאס אוירטה) ליימיגע ערד.
argillif'erous *a.* (אר-דזשי-ליפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס ליים.
ar'gillite *n.* (אר'-דזשיל-לאיט) ארגי-ליט; ליים-שיפער [אזא שטיין].
argillit'ic *a.* (אר-דזשי-ליט'-איק) אזוי ווי ליים-שיפער.
argillocal'cite *n.* (אר-דזשיל-או-קעל'-סאיט) ליים-קאלך.
argil'lous *a.* (אר-דזשיל'-אס) ז. *argillaceous*
Ar'give *a.* and *n.* (אר'-גאיוו) וואס איז שייך צו ארגאס [א פארצייטיגע שטאדט אין גריכענלאנד]; גריכיש; א גריך.
Ar'go *n.* (אר'-גאו) די שיף ארגא [א געוויסע לעגענדארישע שיף מיט 50 רו-דערס, ביי די אלטע גריכען].
ar'go *adv.* (ער'-גאו) אלזא, פאלגליך, הייסט עס.
ar'gol *n.* (אר'-גאל) ז. *argal*
ar'gon *n.* (אר'-גאן) ארגאן [א מין שטאף וואס געפינט זיך אין דער לופט און איז איינער פון דיא כעמישע גרונד-עלעמענטען].
Ar'gonaut *n.* (אר'-גא-נאהט) איינער וועלכער איז געוועזען אויף דער שיף „ארגא" [ז. *Argo*]; איינער פון די ער-שטע איינוואנדערער אין קאליפארניע, בעת מען האט ענטדעקט דארטען די גאלד-גרובען.
ar'gonaut *n.* (אר-גא-נאהט) אן ארגא-נאוט [אזא ים-מאלוסקעל].

Argonaut

Argonau'tic *a.* (אר-גא-נאה'-טיק) וואס געהערט צו דער שיף "ארגא".
argonau'tid *n.* (אר-גא-נאה'-טיד) ז. *argonaut*
ar'gosy *n.* (אר'-גא-סי) א גרויסע רייך אנגעלאדענע שיף; א פלאטע.
ar'got *n.* (אר'-גאו) א פערשטעלטע גע-מישטע שפראך ביי געוויסע קלאסען מענ-שען, ווי גנבים-שפראך, כליזמר-שפראך, ציגיינער שפראך א. ז. וו.
ar'guable *a.* (אר'-גיו-עבל) וואס מען קען האבען דעריבער א ויכוח; בע-שטרייטבאר.
ar'gue *v.* (אר'-גיו) דיספוטי-רען, שטרייטען, האבען א ויכוח, זיך מפלפל זיין; בעווייזען; בעשולדיגען.
It is useless to **argue** with one, who will not listen to reason.
ar'gue about' (אר'-גיו ע-באוט') שטרייטען איבער עפעס, דיספוטירען אי-בער עפער

ar'gue against' (אר'-גיו ע-גענסט') שטרייטען, דיספוטירען געגען עטוואס.
He **argued against** the adoption of the motion.

ar'gue a point with one (אר'-גיו ע פאינט הוויטה הוואן) דיסקוטירען, זיך דורכריידען מיט איינעם וועגען אן ענין.

ar'gue for (אר'-גיו פאר) ארגומענטי־רען, ברייננגען ראיות פאר עטוואס.
The lawyer **argued for** the acquittal of the prisoner.

ar'guer *n.* (אר'-גיו-ער) בעווייזער, ראיות־ברייננגער; ארגומענטירער; פא־לעמיקער, בעל ויכוח.

ar'guing *a.* (אר'-גיו-אינג) שטרייטענ־דיג, דיספוטירענדיג; ברייננגענדיג ראיות; איבערצייגענדיג.

ar'gument *n.* (אר'-גיו-מענט) 1. ארגו־מענט, בעוויז, ראיה; שטרייט, ויכוח; 2. אינהאלט, קצור.
1. The cannon is the final **argument** of kings. 2. The volume contains the **argument** of the play.

argumen'table *a.* (אר-גיו-מענ'-טעבל) ארגומענטיערבאר, איבער וואס מען קען זיך שטרייטען, איבער וואס מען קען דיס־פוטירען.

argumen'tal *a.* (אר-גיו-מענ'-טעל) בעווייזענד; שליסענד; על פי שכל.

argumenta'tion *n.* (אר-גיו-מענ-טיי'-שאן) ווארט־שטרייט, בעוויז־ברייננגונג; ויכוח; פאלגערונג, שליסונג פון איין זאך אויף אן אנדערער.

argumen'tative *a.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו) בעווייזענד; איבערצייגענד.

argumen'tatively *adv.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו-לי) דורך נעהמען אין בעטראכט ארגומענטען אדער ראיות.

argumen'tativeness *n.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט בעווייזען צו ווערען מיט ראיות אדער אר־גומענטען.

ar'gumentator *n.* (אר'-גיו-מען-טיי-טאר) איינער וואס גיט ארגומענטען אדער ברייננגט ראיות.

ar'gument for (אר'-גיו-מענט פאר) בעוויז פאר...

ar'gument from design' (אר'-גיו-מענט פראם די-זאין') דער ארגומענט, אז די וועלט מוז האבען א בעשעפער, ווייל דער קערפערבוי פון די פערשיעדענע בע־שעפענישען איז אזוי קאמפליצירט און אזוי צוגעפאסט פאר געוויסע צוועקען, אז עס קען ניט זיין, אז דאס אלעס זאל קענען בעשאפען ווערען פון זיך.

argumen'tum ad hom'inem (אר-גיו-מענ'-טאם עד האמ'-אי-נעם) אן אר־גומענט פון א פערזענליכען כאראקטער [אן ארגומענט וואס זוכט ניט צו איבער־צייגען מיט זיין ריכטיגקייט, נאר גרייפט אן די פערזאן].

Ar'gus *n.* (אר'-גאס) [א גבור ארגוס מיט 100 אויגען, אין דער גריכישער לע־גענדע]; א פארזיכטיגער מענש; א שארפער בעאבאכטער; א מין פויגלען וואס צייכנען זיך אויס מיט דער לאנגקייט פון דיא פליגעל און עק פעדערען; א מין אינזעקטען.

ar'gus-but'terfly *n.* (אר'-גאס-באט'-ער-פלאי) ארגוס־שמעטערלינג [אזא מין גרוים זומער־פייגעלע].

Ar'gus-eyed *a.* (אר'-גאס-איד) פארזיכ־טיג, שארף בעאבאכטענד.

ar'gus-pheas'ant *n.* (אר'-גאס-פעז'-ענט) דער פאווע־פאזאן [אזא גרויסער פויגעל. די „זי" פון דעם מין צייכענט זיך אויס מיט איהר אויסערארדענטליך לאנגען עק].

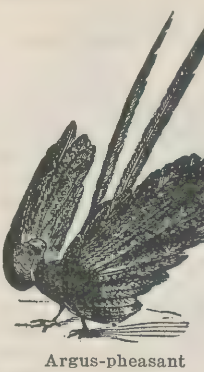

Argus-pheasant

ar'gus-shell *n.* (אר'-גאס-שעל) פאר־צעלאנשנעקע [אזא ווייכע שליימיגע חיה'לע].

argute' *a.* (אר-גיוט') שארף, שארפ־זיניג; דורכדרינגענד [וועגען א טאן]; לוסטיג; כיטרע.

arhi'zal *a.* (ע-ראי'-זעל) אהן ווארצ־לען; וואס איז שייך צו פאראזיטישע פלאנצען וואס האבען ניט קיין ווארצלען אין דער ערד, נאר זיי ציהען זייער יניקה פון אנדערע פלאנצען.

arhi'zous *a.* (ע-ראי'-זאס) אהן ווארצ־לען. ז. *arhizal*

a'ria *n.* (איי'-רי-ע) אריע, ליעד, מעלא־דיע; נגון; געזאנג; זינג־שטיק אין אן אפערא, וואס ווערט געזונגען פון איין פערזאן.

A'rian *a. and n.* (איי'-רי-ען) אן אריער [איינער וואס געהערט צו דעם אינ־דא־גערמאנישען שפראכשטאם]; וואס איז שייך צו אריער; אן אריאנער [אן אנהענגער פון אריוס, דער גרינדער פון א געוויסע קריסטליכע סעקטע]; וואס איז שייך צו אריוס אדער זיין לעהרע.

A'rianism *n.* (איי'-רי-ען-איזם) אריא־ניזם; די לעהרע פון אריוס. ז. *Arian*

ar'id *a.* (ער'-איד) דאר, טרוקען; אהן לעבען; אהן אינטערעס.

ar'idas *n.* (ער'-אי-דעס) אסט־אינדישער גלאטער זייד.

arid'ity *n.* (ע-ריד'-אי-טי) דארקייט, טרוקענקייט; לעבענסלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין אינטערעס.

ar'idness *n.* (ער'-איד-נעס) ז. *aridity*

A'ries *n.* (איי'-רי-איז) בארא, מזל טלה [איינער פון די צוועלף מזלות]; דער שטורם־באק, מויער־ברעכער [אזא אייז־זערנער באלקען מיט הערנער צו ברעכען א בעלאגערטע פעסטונג, ביי די אלטע רוי־מער]. ז. *battering-ram*

ariet'ta *n.* (ע-רי-עט'-טא) קליינע אריע. ז. *aria*

aright' *adv.* (ע-ראיט') גראד, רעכט; ריכטיג.

ar'il *n.* (ער'-איל) זאמען־דעקע [דאס הייטעלע וואס בעדעקט די זאמען פון פרוכט].

ariose' *a.* (ער-אי-אוס') מעלאדיש; ווי אן אריע.

ario'so *a.* (ע-רי-או'-סא) עהנליך צו אן אריע.

arise' *v.* (ע-ראיז') אויפשטייגען, אויפ־שטעהען; אויפשטעהען פון שלאף; אויפ־שטעהען תחית המתים; זיך אויפהויבען; אויפגעהען [פון דער זון]; אויפשטעהען געגען; ענטשטעהען; ארויסקומען; אויפטרעטען.

aris'ta *n.* (ע-ריס'-טא) די לאנגע פע־דעם וואס וואקסען אויף מאנכע פלאנצען אזוי ווי א בארד. [צ. ב. די לאנגע פעדעם אויף ווייץ און גערשטען זאנגען].

ar'istarch *n.* (ער'-איס-טארק) א שטרענגער קריטיקער.

ar'istarchy *n.* (ער'-איס-טאר-קי) א רע־גירונג פון די בעסטע מענער.

aris'tate *a.* (ע-ריס'-טייט) וואס האבען לאנגע פעדעם אזוי ווי א בארד [ביי פלאנצען].

aristoc'racy *n.* (ער-איס-טאק'-רע-סי) אריסטאקראטיע; אדעל; די הערשאפט פון אריסטאקראטיע.

ar'istocrat *n.* (ער'-איס-טא-קרעט) אריסטאקראט; אדעליגער.

aristocrat'ic *a.* (ער-איס-טא-קרעט'-איק) אריסטאקראטיש.

aristocrat'ical *a.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל) ז. *aristocratic*

aristocrat'ically *adv.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אריסטאקרא־טישען אופן.

aristocrat'icalness *n.* (ער-איס-טא-קרעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין אריסטא־קראטיש.

aristoc'ratize *v.* (ער-איס-טאק'-רע-טאיז) מאכען אריסטאקראטיש.

ar'istol *n.* (ער'-אי-סטאול) אזא ברוין־רויטער פודער צונויפגעשטעלט פון יאד און טימאל וואס ווערט בענוצט אנשטאט יאדאפארם.

Aristolo'chia *n.* (ער-איס-טא-לאו'-קי-ע) אזא מין פלאנצען, וואס דרעהען זיך ארום בוימער אדער שטענגלעך.

Aristote'lian *a. and n.* (ער-איס-טא-טי'-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם גרי־כישען פילאזאף אריסטאטעלעס אדער זיינע ווערק; אן אנהענגער פון אריסטאטעלעס [א בעריהמטער גריכישער פילאזאף, גע־בארען אין יאהר 384 פאר קריסטוס און געשטארבען אין יאהר 322 פאר קריסטוס].

Aristote'lianism *n.* (ער-איס-טא-טי'-לי-ען-איזם) די פילאזאפיע פון אריסטא־טעלעס.

Aristotel'ic *a.* (ער-איס-טא-טעל'-איק) וואס איז שייך צו אריסטאטעלעס אדער צו זיין פילאזאפיע.

ar'ithmancy *n.* (ער'-איטה-מען-סי) דאס זאגען נביאות דורך צאהלען; דאס טרעפען איינעמס צוקונפט מיט דער הילף פון ציפער.

arith'metic *n.* (ע-ריטה'-מע-טיק) אריפמעטיק; רעכענקונסט.

arithmet'ical *a.* (ער-איטה-מעט'-אי-קעל) אריפמעטיש; וואס איז שייך צו די כללים פון אריפמעטיק.

arithmet'ically *adv.* (ער-איטה-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אריפמעטישען אופן; אין בעצוג צו די אריפמעטישע כללים.

arithmet'ical mean (ער-איטה-מעט'-אי-קעל מיען) אריפמעטישער מיטעל־ווערטה, דער דורכשניט.

arithmet'ical progres'sion (ער-איטה-מעט'-אי-קעל פרא-גרעש'-אן) די אריפמעטישע פראגרעסיאן, ד. ה. א רייה צאהלען וואו יעדע ווייטעריגע צאהל ווערט גרעסער אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל די פאריגע צאהל איז גרעסער געווארען [ווי למשל, 2, 4, 6, 8, 10, וואו יעדע ווייטעריגע צאהל איז גרעסער איידער די

פריהעריגע מיט 2. אין גענענזאץ צו א געאמעטרישער פראגרעסיאן]. ז. *geometrical progression*

arithmet'ical propor'tion (ער-איטה-מעט'-אי-קעל פרא-פאור'-שאן) אן אריפמעטישע פראפארציאן [די גלייכהייט פון צוויי אריפמעטישע בעציהונגען ווי צ. ב. פון די צאהלען 6, 9, 12 וואו 12—9=9—6].

arithmet'ical signs (ער-איטה-מעט'-אי-קעל סאינז) אריפמעטישע צייכענס, ווי =, —, +.

arithmeti'cian *n.* (ע-ריטה-מע-טיש'-ען) רעכבען=מייסטער; א קענער פון אריפמעטיק.

Ariz. *Arizona* אבקירצונג פון [אריזאנא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

Ark. *Arkansas* אבקירצונג פון [ארקאנזאס, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

ark *n.* (ארק) קאסטען; שיפס=קאסטען [תיבה]; ארון, ארון=קדש

ar'kite *n.* (אר'-קאיט) איינער וועלכער איז געוועזען אין נח'ס קאסטען.

ark of cov'enant (ארק אוו קאוו'-ע-נענט) אן ארון=קדש.

arles *n.* (ארלז) האנד=געלט.

arm *n. and v.* (ארם) אן ארעם; א צווייג פון א טייך; א צווייג; געוואלט; וואפען=הערב, פאמיליען=צייכען; נעהמען אונטער'ן ארעם; זיך בעוואפענען, זיך צוגרייטען צו א מלחמה; בעוואפענען, בעפעסטיגען; בעשלאגען מיט מעטאל; איינפאסען די מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען].

arma'da *n.* (אר-מיי'-דא) קריעגס=פלאטע, קריעגס=שיפען.

armadil'lo *n.* (אר-מע-דיל'-או) פאנצער=טיער, גארטעל=טיער [אזא אמעריקאנער חיה'לע וואס איז בעדעקט פון אויבען מיט א הארטער פאנצערפערמיגער שאלעכץ].

Armadillo

ar'mament *n.* (אר'-מע-מענט) קריעגס=מאכט; קריעגס=פלאטע; קריעגס=בעוואפנונג; גרויסע הארמאטען.

armamen'tary *n.* (אר-מע-מענ'-טע-רי) קריעגס=געוועהרקאמער [אן ארט וואו מען האלט קריעגס=געוועהר].

ar'mature *n.* (אר'-מע-טשור) קריעגס ארטיקלען; וואפען; בעוואפנונג; די איינפאסונג פון מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען]; עטוואס וואס דיענט אלס פערטיידיגונגס=מיטעל [ביי חיות אדער פלאנצען]; דער אנקער פון אן עלעקטרישער מאשין [דער ראטירענדער טייל וועלכער איז בעוויקעלט מיט די עלעקטרישע קופער=דראטען].

Armature

arm'-chair *n.* (ארם'-טשעהר) לעהנשטול.

armed *a.* (ארמד) בעוואפענט; איינגעפאסט [מאגנעטען ביי עלעקטרישע מאשינען].

armed at all points (ארמד עט אהל פאינטס) בעוואפענט אי פאר אן אנפאל, אי פאר פערטיידיגונג.

armed neutral'ity (ארמד ניו-טרעל'-אי-טי) בעוואפענטע נייטראליטעט [א רעגירונג וואס קען אבהיטען די נייטראליטעט אין א קריעג דורך דעם, וואס זי איז גוט בעוואפענט].

armed ship (ארמד שיפ) א האנדעלס=שיף איבערגענומען פון דער רעגיערונג פאר קריעגס=צוועקען.

armed to the teeth (ארמד טו טהי טיעטה) בעוואפענט פון קאפ ביז די פיס.

Arme'nian *n. and a.* (אר-מי'-ני-ען) אן ארמעניער; די ארמענישע שפראך; וואס איז שייך צו ארמעניען.

arm'ful *n.* (ארמ'-פול) א הויפען וואס מען קען האלטען אדער ארומנעהמען מיט די הענד.

arm'-guard *n.* (ארמ'-גארד) א שוץ פאר דער האנד [אין דער אמאליגער בעוואפנונג]; א באנד ארום דעם האנד=געלענק.

arm'hole *n.* (ארמ'-האול) ארם=לאך, ארבעל=לאך [אין א בגד].

armif'erous *a.* (אר-מיפ'-ע-ראס) בעוואפענט.

ar'miger *n.* (אר'-מי-דזשער) איינער וואס טראגט וואפען; איינער וואס האט דאס רעכט צו טראגען וואפען מיט הערבען; א וואפען=טרעגער ביי א ריטער.

armig'ero *n.* (אר-מידזש'-ע-ראו) ז. *armiger*

armig'erous *a.* (אר-מידזש'-ע-ראס) וואס טראגט וואפען מיט הערבען.

ar'mil *n.* (אר'-מיל) אן אמאליגער אסטראנאמישער אינסטרומענט; א באנד ארום דעם האנד=געלענק [אין דער אמאליגער בעוואפנונג].

armil'la *n.* (אר-מיל'-ע) ארם=באנד, בראסלעט; דער אייזערנער רינג פון א ראד אין וואס דער אקס בעוועגט זיך.

ar'millary *a.* (אר'-מי-לע-רי) רינג=פערמיג; וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון רינגען, וואס איז שייך צו א רינג.

ar'millary sphere (אר'-מי-לע-רי ספיער) ארמילאר ספערע [אזא אלטער רינג=אפאראט פאר אסטראנאמישע צוועקען].

ar'millated *a.* (אר'-מי-ליי-טעד) מיט ארם=בענדער, מיט רינגען.

arm in arm (ארם אין ארם) געארעמט; פריינדשאפטליך.

They walked **arm in arm.**

ar'ming *n.* (אר'-מינג) בעוואפנונג; פארבערייטונג צו מלחמה; איינפאסונג פון מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען].

ar'ming-press *n.* (אר'-מינג-פרעס) אזא קליינער האנד=פרעס וואס איינבינדער בענוצען צום שטעמפלען ביכער.

Armin'ian *n. and a.* (אר-מינ'-אי-ען) ארמיניאנער [אן אנהענגער פון דער קריסטליכער לעהרע פון ארמיניוס, דער גרינדער פון א רעפארמאטארישער סעקטע אין האלאנד, וועלכע איז ארויסגעטראטען געגען די לעהרען פון קאלווין]; וואס איז שייך צו דער לעהרע פון ארמיניוס.

Armin'ianism *n.* (אר-מינ'-אי-ענ-איזם) די לעהרע פון ארמיניוס. ז. *Arminian*

armip'otent *a.* (אר-מיפ'-א-טענט) וואס איז א גבור מלחמה.

ar'mistice *n.* (אר'-מיס-טיס) וואפען=שטילשטאנד [א צייטווייליגע אונטערברעכונג פון א קריעג].

arm'less *a.* (ארמ'-לעס) ניט בעוואפענט; אהן ארעמס [וועגען געוויסע חיות].

arm'let *n.* (ארמ'-לעט) ארמבאנד צו שיצען די האנד געגען א שטויס; א בראסלעט; אן ארמ=רינג.

ar'mor *n. and v.* (אר'-מאר) קריעגס=ארטיקלען, קריעגס=געוועהר; א פאנצער; א פאנצער=שיף [א קריעגס=שיף וואס איז בעדעקט מיט שטאלענע פאנצער פלאטען; בעדעקען מיט פאנצער פלאטען.

Armor

ar'mor-bear'er *n.* (אר'-מאר-בעהר'-ער) וואפען=טרעגער, נושא כלים [אין די אלטע צייטען פלעגען די קריעגער האבען א ספעציעלע פערזאן, וואס פלעגט זיי אונטערטראגען די וואפען].

ar'mored *a.* (אר'-מארד) בעוואפענט; בעדעקט מיט פאנצער=פלאטען [ווי א קריעגס=שיף].

ar'mored fleet (אר'-מארד פליעט) געפאנצערטע פלאטע [קריעגס=שיפען, וועלכע זיינען בעשלאגען מיט דיקע שטאלענע פלאטען].

ar'mored ship (אר'-מארד שיפ) א געפאנצערטע שיף [א שיף בעשלאגען מיט שטאלענע פלאטען].

ar'morer *n.* (אר'-מאר-ער) וואפען=שמיד; וואפען=פאבריקאנט; אן אויפזעהער איבער וואפען.

armo'rial *n. and a.* (אר-מאו'-רי-על) דאס בוך פון פאמיליען=וואפען [הערבען]; וואס געהערט צו פאמיליען=וואפען [די צייכענס ביי די אריסטאקראטישע פאמיליעס].

armo'rial bear'ing (אר-מאו'-רי-על בעהר'-אינג) א פאהן מיט א הערב; וואפענשילד, הערב.

armo'rial en'sign (אר-מאו'-רי-על ענ'-סאין) ז. *armorial bearing*

ar'morist *n.* (אר'-מאר-איסט) קענער פון פאמיליען=וואפענס [צייכענס, הערבען].

ar'mor-plate *n.* (אר'-מאר-פלייט) א פאנצער=פלאטע [א דיקע פלאטע פון שטאל מיט וועלכע מען בעדעקט קריעגס=שיפען].

ar'mor-pla'ted ves'sel (אר'-מאר-פליי'-טעד וועס'-על) א פאנצער=שיף. ז. *armored ship*

ar'mor-pla'ting *n.* (אר'-מאר-פליי'-טינג) דאס בעשלאגען א שיף מיט פאנצער=פלאטען.

ar'mory *n.* (אר'-מא-רי) קריעגס געוועהר=קאמער; ארסענאל; א קאזארמע; די בעקאנטשאפט מיט פאמיליען=וואפען [הערבען]; וואפען; שפייז=אלמער.

arm'pit *n.* (ארמ'-פיט) די פאכווע.

arms across' (ארמז ע-קראס') פערלעגטע הענד ווי א קרייץ.

arm's'-end *n.* (ארמז-'ענד) די ענד פון ארם; א קליינע שטרעקע [דערווייטערט].

arm's-reach *n.* (ארמז־ריעטש) א שטרעקע וואס מען קען דערגרייכען מיט דער האנד; א ניט ווייטע שטרעקע.

ar'my *n.* (אר'-מי) אן ארמעע [סאלדאטען].

ar'my chap'lain (אר'-מי טשעפ'-ליין) א מיליטערישער גייסטליכער.

ar'my-corps *n.* (אר'-מי-קאור) ארמעע־קארפוס [א טייל פון דער ארמעע, וואו אלע וואפענגאטונגען זיינען פערטרעטען].

ar'my-list *n.* (אר'-מי-ליסט) ארמעע־ליסטע [די ליסטע וואו עס זיינען פערשריבען די נאמען פון די אפיציערען און די ערטער וואו די ארמעע־טיילען געפינען זיך].

ar'my of lo'custs (אר'-מי אוו לאו'-קאסטס) א מחנה היישעריקען.

ar'my of occupa'tion (אר'-מי אוו אק-יו-פיי'-שאן) די ארמעע וועלכע ווערט איבערגעלאזען אין אן איינגענומענעם ארט איהם אנצוהאלטען.

ar'my of reserve' (אר'-מי אוו רי-זורוו') א רעזערווע־ארמעע [אן ארמעע וואס ווערט בענוצט אין א נויט, ווען די רעגולערע ארמעע איז צושלאגען].

Ar'my Reg'ister (אר'-מי רעדזיס-טער) ז. *army-list*

ar'my-worm *n.* (אר'-מי-הוואירם) ארמעע־ווארעם [אזא לארווע פון א געוויסען אינזעקט. אפט בעפאלען זיי א שטיק לאנד אין זעהר גרויסע מחנות און פרעסען אב אלע גראזען און פלאנצונגען].

arnat'to *n.* (אר-נעט'-או) ארלעאן־בוים [א קליין ביימעל, וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא, פון וועלכען עס ווערט געמאכט אזא רויט־געלבע פארב]; ארלעאן־פארב.

ar'nica *n.* (אר'-ני-קא) ארניקא [אזא פלאנצע]; א פליסיגקייט וואס ענטהאלט ארניקא־זאפט.

ar'not *n.* (אר'-נאט) ערד־נוס.

arnot'to *n.* (אר-נאט'-או) ז. *arnatto*

ar'n't (אר'נט) זיינען ניט, זייט ניט [אבגעקירצטע אויסשפראכע פאר *are not*].

ar'nut *n.* (אר'-נאט) ז. *arnot*

aroint' *v.* (ע-ראינט') צונעהמען, אבראמען פון וועג; ראמט אב פון וועג! [פנו דרך].

aro'ma *n.* (ע-ראו'-מא) אראמאט; פיינער גערוך; א שטאף וואס האט א פיינעם ריח [ריח ניחוח].

aromat'ic *a. and n.* (ער-א-מעט'-איק) אראמאטיש; געווירצהאפט, געווירצט; א געווירץ; בשמים.

aromat'ical *a.* (ער-א-מעט'-איק-על) ז. *aromatic*

aromat'ically *adv.* (ער-א-מעט'-איק-על-אי) מיט אן אנגענעהמען אראמאטישען גערוך.

aromat'ics *n.* (ער-א-מעט'-איקס) בשמים, געווירצען.

aromatiza'tion *n.* (ער-או-מע-טי-זיי'-שאן) ווירצונג, דאס צוריכטען מיט בשמים.

aro'matize *v.* (ע-ראו'-מע-טאיז) ווירצען; צוריכטען מיט בשמים.

aro'matous *a.* (ע-ראו'-מע-טאס) ז. *aromatic*

arose' (ע-ראוז') אויפגעשטאנען; אויפגעגאנגען; זיך אויפגעהויבען. ז. *arise*

around' *adv.* (ע-ראונד') 1. ארום, רונד־אום, ארום און ארום; 2. נאהענט דערביי.

2. I shall be **around** the clubrooms to-night.

arous'al *n.* (ע-ראו'-זעל) די ערוואכונג, די אויפערשטעהונג.

arouse' *v.* (ע-ראוז') וועקען, אויפוועקען, ערוועקען; אויפרעגען [ווי צארן].

arouse' from sleep (ע-ראוז' פראם סליעפ) אויפוועקען פון שלאף.

arouse' one's atten'tion (ע-ראוז' וואנז ע-טען'-שאן) איינעם אויפמערקזאם מאכען.

arouse' the mind (ע-ראוז' טהי מאינד) דעם גייסט אויפרעגען; די ליידענשאפטען אויפרעגען.

arouse' the pas'sions (ע-ראוז' טהי פעש'-אנז) אויפרעגען די ליידענשאפטען.

arow' *adv.* (ע-ראו') אין א שורה, אין א רייה.

aroynt' *v.* (ע-ראינט) ז. *aroint*

arpeg'gio *n.* (ער-פעדזש'-א) דאס קלינגען פון טענער פון אן אקארד איינס נאך דעם אנדערען.

arquebusade' *n.* (אר-קהווי-בא-סייד') וואונד־וואסער [א פארצייטיגע רפואה געגען א שוס־וואונד].

arquebusier' *n.* (אר-קהווי-בא-סיער') א ביקסען־שיסער.

ar'rack *n.* (ער'-עק) אראק [דיסטילירטער רייז־בראנפען].

arraign' *v. and n.* (ע-ריין') פאדערען צום געריכט; שטעלען צום געריכט; דאס פאדערען אדער דאס שטעלען צום געריכט.

arraign' a pris'oner (ע-ריין' ע פריז'-נער) שטעלען אן ארעסטאנט פאר'ן געריכט.

arraign'ment *n.* (ע-ריינ'-מענט) שטעלונג פאר געריכט, אנקלאגע.

ar'rak *n.* (ער'-עק) ז. *arrack*

arrange' *v.* (ע-ריינדזש') איינארדנען, ריכטען; ברענגען אין ארדנונג; אויסשטעלען אין א רייה; אבמאכען; אברעדען; קומען צו אן אויסגלייך.

I shall **arrange** to have you meet him.

arrange' an account' (ע-ריינדזש' ען ע-קאונט') מאכען א חשבון; בערעכענען זיך; ליקווידירען א חוב.

arrange'ment *n.* (ע-ריינדזש'-מענט) אויפשטעלונג אין רייהען; איינארדנונג, איינריכטונג; דאס ברענגען אין ארדנונג; אבמאכונג; פעראבערעדונג; אויסגלייך.

arran'ger *n.* (ע-ריינ'-דזשער) דער ארדנער; דער, וועלכער ברייננגט אין ארדנונג.

ar'rant *a.* (ער'-ענט) פאלשטענדיג, וואס איז דורכאוים; שלעכט, שענדליך.

ar'rant cow'ard (ער'-ענט קאו'-ארד) א שענדליכער פייגלינג.

ar'rant knave (ער'-ענט נייוו) א יונגאטש; א דורכגעטריבענער יונג; א נידעריגער לומפ.

ar'rantly *adv.* (ער'-ענט-לי) דורכאוים שלעכט.

ar'rant ras'cal (ער'-ענט רעס'-קעל) ז. *arrant knave*

ar'rant rogue (ער'-ענט ראהג) ז. *arrant knave*

ar'rant trai'tor (ער'-ענט טריי'-טאר) א נידערטרעכטיגער פעררעטהער.

ar'rant vil'lain (ער'-ענט וויל'-איין) ז. *arrant knave*

ar'ras *n.* (ער'-עס) דיוואן, טעפיך; געוואנד־טאפעטען.

array' *n. and v.* (ע-ריי') 1. דאס אויסשטעלען צום שוי אדער צום פערקויף; רייה; 2. די ארדנונג ווי מען שטעלט אויס סאלדאטען אין א מלחמה; ארדנען, אויסשטעלען אין א רייה; 3. אנקליידען; בעפוצען, אויספוצען; פוץ; אנצוג; 4. די ליסטע פון געשווארענע [ריכטער]; דאס איינשרייבען די געשווארענע אין דער ליסטע; אן ארמעע; אן אבטיילונג סאלדאטען.

1. The peddler showed an **array** of laces. 2. The army was **arrayed** for battle. 3. The bride was **arrayed** for the wedding.

array' with (ע-ריי' הוויטה) אויספוצען, בעקליידען.

arrear' *n. and adv.* (ע-ריער') 1. ריקשטאנד, שולד, חוב; 2. הינטען־צו; צוריק; 3. הינטער־וואך, נאכצוג [אן אבטיילונג פון דער ארמעע אין מלחמה וואס געהט הינטער דער גאנצער ארמעע (המאסף)].

1. Some members are in **arrears** in their dues.

arrear'age *n.* (ע-ריער'-איידזש) ניט דערצאהלטע שולדען; א ריקשטענדיגער חוב; דאס בלייבען נאכשטעליג אדער ריקשטענדיג.

arrest' *v. and n.* (ע-רעסט') ארעטירען, ארויפלעגען אן ארעסט אויף זאכען; אבשטעלען, איינהאלטען; הינדערען; פערהאפטען; פעסטהאלטען [אין זכרון]; זיך פערזיכערען א זאך; איינהאלטונג, הינדערונג; פערהאפטונג; פעסטנעהמונג; אזא אויסשלאג ביי פערד אויף די קניע פון די הינטערשטע פיס.

arres'table *a.* (ע-רעס'-טעבל) וואס קען אדער דארף ארעסטירט ווערען.

arrest' of judg'ment (ע-רעסט' אוו דזשאדזש'-מענט) די איינהאלטונג אדער אבשטעלונג פון א געריכטס־אורטייל

arrest' the atten'tion (ע-רעסט' טהי ע-טענ'-שאן) צושמיעדען די אויפמערקזאמקייט

arret' *n.* (ע-ריי') א פעראָרדנונג [פון איינעם, וואס האט די מאכט צו מאכען פעראָרדנונגען]; ענד אורטייל [פון א געריכט]; אן ארעסט.

arrhi'zal *a.* (ע-ראי'-זעל) ז. *arhizal*

arrhyth'my *n.* (ע-ריטה'-מי) דאס ניט האבען קיין ריטם [וועגען א געדיכט].

arrière' *n.* (ע-ריער') הינטער־וואך, הינטער־גארדע, נאכצוג [אן אבטיילונג פון דער ארמעע אין מלחמה, וואס געהט הינטער דער גאנצער ארמעע (המאסף)].

arrière'-ban *n.* (ע-ריער'־בען) צוזאמענרוף, אויפרוף צו מלחמה.

arrière'-guard *n.* (ע-ריער'-גארד) הינטער־גארדע [א מיליטער־אבטיילונג, וואס געהט הינטער דער ארמעע].

arrière'-pensée' *n.* (ער-יעהר'-פאנ-סיי') א פערבארגענער אדער בעהאלטענער געדאנק; א פערשוויגענער געדאנק.

arrière'-vas'sal *n.* (ע-ריער'-וועס'-על) א וואסאל ביי א וואסאל, אן עבד לעבדים.

arrie'ro *n.* (ער-אי-איי'-ראו) א מויל־עזעל־טרייבער.

ar'ris *n.* (ער'-איס) א שארפער ווינקעל אין א געביידע.

arri'val *n.* (ע-ראי'-וועל) אנקונפט, דאס אנקומען; איינער אדער עטוואס וואס קומט אן; עררייכונג [פון א ציעל].

arri'val place (ע-ראי'-וועל פלייס) אנקונפטס־פלאץ.

arrive' *v.* (ע-ראיוו') אנקומען; פאסירען; עררייכען.

arrive' at a conclu'sion (ע-ראיוו' עט ע קאנ-קלו'-זשאן) קומען צו א שלוס.

ar'rogance *n.* (ער'-א-גענס) פרעכהייט, העזה, עזות; איבערמוט, שטאלץ.

ar'rogancy *n.* (ער'-א-גענ-סי) ז. *arrogance*

ar'rogant *a.* (ער'-א-גענט) פרעך, חוצפה'דיג, הויכמוטיג, איבערמוטיג; העזה'דיג שטאלץ.

ar'rogantly *adv.* (ער'-א-גענט-לי) מיט איבערמוט; מיט שטאלץ.

ar'rogantness *n.* (ער'-א-גענט-נעס) ז. *arrogance*

ar'rogate *v.* (ער'-א-גייט) האבען העזה, האבען צופיעל פרעטענזיעס; זיין אן עזות פנים; זיין פרעך; זיין איבערמוטיג; זיין שטאלץ; זיין איינגעבילדעט; פאדערען מיט העזה; פאדערען מעהר ווי עס קומט.

arroga'tion *n.* (ער-א-גיי'-שאן) דאס זיין איבערמוטיג; דאס זיין חוצפה'דיג; דאס פרעך-זיין; דאס פאדערען מעהר ווי-פיעל עס קומט; אונבערעכטיגטע פרעטענ-זיע.

ar'rogative *a.* (ער'-א-גע-טיוו) עזות'-דיג, חוצפה'דיג; איבערמוטיג; איינגע-בילדעט; מיט אונבערעכטיגטע פרעטענ-זיעס.

arrondisse'ment *n.* (ע-ראנ-דיס'- מאן) א בעצירק [אין פראנקרייך].

ar'row *n.* (ער'-או) א פייל פון א בויגען.

ar'row-head *n.* (ער'-או-העד) דער שפיץ פון פייל; פייל-קרויט [אזא פלאנצע].

ar'rowroot *n.* (ער'-או-רוהט) די פיעל-ווארצעל [אזא פלאנצע וועלכע ווערט בע-נוצט פאר שפייז].

Arrowroot

ar'row-shaped *a.* (ער'-או-שייפט) פייל-פערמיג; ענהליך צו א פייל.

ar'row-stone *n.* (ער'-או-סטאון) בע-לעמניט-שטיין.

ar'rowy *a.* (ער'-או-אי) שפיציג ווי א פייל, ענהליך צו א פייל; שנעל ווי א פייל.

arroy'o *n.* (ע-ראי'-או) א קליין טייכעל; א טיעפער טרוקענער גראבען.

arschin' *n.* (אר-שין') ז. *arshine*

arse *n.* (ארס) דער הינטער-חלק, תחת.

ar'senal *n.* (אר'-סע-נעל) ארסענאל; געוועהר-לאגער; געוועהר-פאבריק.

ar'senate *n.* (אר'-סע-נייט) ז. *arseniate*

arse'niate *n.* (אר-סי'-ני-עט) ארזעניק-זאלץ [מישיאק].

ar'senic *n.* (אר'-סע-ניק) [א ארזעניק כעמישער גרונד עלעמענט].

arsen'ic *a.* (אר-סענ'-איק) וואס ענט-האלט ארזעניק.

arsen'ic ac'id (אר-סענ'-איק עס'-איד) ארזעניק-זויערע.

arsen'ical *a.* (אר-סענ'-אי-קעל) וואס ענטהאלט ארזעניק.

ar'senid *n.* (אר'-סענ-איד) א בעמישע פערבינדונג פון ארזעניק מיט מעטאל.

ar'senide *n.* (אר'-סענ-איד) ז. *arsenid*

arse'nious *a.* (אר-סי'-ני-אס) וואס ענט-האלט אדער וואס איז שייך צו ארזעניק.

ar'senite *n.* (אר'-סע-נאיט) ארזעניק זויער-זאלץ.

arse'niuret *n.* (אר-סי'-ניו-רעט) ז. *arsenid*

ar'senous *a.* (אר'-סע-נאס) ז. *arsenious*

arsen'uret *n.* (אר-סענ'-יו-רעט) ז. *arsenid*

arse'ward *adv.* (ארס'-הווארד) ריק-ווערטס.

arshin' *n.* (אר-שין') אן ארשין. ז. *arshine*

arshine' *n.* (אר-שין') אן ארשין [א לענ-גען-מאס אין רוסלאנד, פערזיען און טער-קיי. דער רוסישער ארשין איז אן ערך 28 צאל אדער 71.119 סאנטימעטער. דער טערקישער איז גלייך א מעטער אדער 39.37 צאל. דער פערזישער איז גלייך 1 מעטער מיט 4 סאנטימעטער].

ar'sis *n.* (אר'-סיס) די הויבונג פון טאן; א טאן אהן אן אקצענט [אין מוזיק].

ar'son *n.* (אר'-סאן) אונטערצינדונג.

art *n.* and *v.* (ארט) 1. קונסט; עסטעט-טיק; א גילדע, א צעך; 2. געאיבטקייט, גע-שיקטקייט; 3. ביזט [דו].

1. The art of music is as old as the human race. 2. There is art in frying eggs. 3. Thou art the only God.

arte'ria *n.* (אר-טי'-רי-א) ז. *artery*

arte'rial *a.* (אר-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו אן ארטעריע. ז. *artery*

arterialisa'tion *n.* (אר-טי-רי-על-אי-זיי'-שאן) ז. *arterialization*

arterializa'tion *n.* (אר-טי-רי-על-אי-זיי'-שאן) דאס פערוואנדלען דאס אדערען-בלוט אין פולס-בלוט [דורך אטעמען].

arte'rialize *v.* (אר-טי'-רי-על-איז) ענ-דערען דאס אדערען-בלוט אין פולס-בלוט [דורך אטעמען].

arte'rial naviga'tion (אר-טי'-רי-על נע-ווי-גיי'-שאן) דער פערקעהר פון שיפען אויף טייכען און קאנאלען.

arteriog'raphy *n.* (אר-טי-רי-אג'-רע-פי) די אנאטאמיע פון די פולס-אדערען.

arteriol'ogy *n.* (אר-טי-רי-אל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען די פולס-אדערען.

arteriosclero'sis *n.* (אר-טי-רי-א-סקלע-ראו'-סיס) די פערדיקונג און פער-שטייפונג פון די ארטעריען [אזא קראנק-הייט].

arte'riotome *n.* (אר-טי'-רי-א-טאום) א כירורגישער אינסטרומענט צום עפע-נען אן ארטעריע.

arteriot'omy *n.* (אר-טי-רי-אט'-א-מי) די אנאטאמיע פון פולס-אדערען.

arteri'tis *n.* (אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון אן ארטעריע אדער פון די ארטעריעס.

ar'tery *n.* and *v.* (אר'-טע-רי) ארטע-ריע; פולס-אדער [איינער פון די אדערען, וועלכע פיהרען דאס בלוט פון הארצען צו די טיילען פון קערפער]; א קאנאל, א צווייג פון א בעוואסערונגס-סיסטעם; בע-דעקען מיט ארטעריען אדער ווי מיט אר-טעריען.

Arte'sian *a.* (אר-טי'-זשיען) פון אר-טעזוס [אן אלטע פראווינץ אין נארד-פראנקרייך]; ארטעזיש [וועגען וואסער פון אן ארטעזישען ברונען]. ז. *Artesian well*

Arte'sian well (אר-טי'-זשיען הוועל) אן ארטעזישער ברונעם [א ברונעם וואס ווערט געמאכט דורך בויערען טיעף אין דער ערד ביז עס ווערט דערגרייכט א וואסער-אדער].

Artesian Well

art'-exhibi'tion *n.* (ארט'-עגז-הי-ביש'-אן) קונסט אויסשטעלונג.

art'ful *a.* (ארט'-פול) ארטיסטיש; גע-שיקט; כיטרע, קונסטפאל; קונסטרייך.

art'fully *adv.* (ארט'-פול-אי) מיט גע-שיקטקייט; קונסטפאל; מיט כיטרעקייט.

art'fulness *n.* (ארט'-פול-נעס) קינסט-ליכקייט, קינסטלערישע בעגאבונג; ליס-טיגקייט, געשיקטליכקייט.

arthrit'ic *a.* (אר-טהריט'-איק) וואס איז שייך צו די געלענקען אדער גיכט [פא-דאגרא].

arthrit'ical *a.* (אר-טהריט'-אי-קעל) ז. *arthritic*

arthrit'ical pains (אר-טהריט'-אי-קעל פיינז) גיכט-שמערצען; א וועהטאג אין די געלענקען.

arthri'tis *n.* (אר-טהראי'-טיס) גיכט [ענטצינדונג פון די געלענקען].

arthro'dial *a.* (אר-טהראו'-די-על) וואס איז שייך צו פריי-בעוועגליכע געלענקען.

arthrod'ic *a.* (אר-טהראד'-איק) ז. *arthrodial*

arthrodyn'ia *n.* (אר-טהרא-דינ'-אי-ע) דער שמערץ אין די געלענקען.

Arthrogas'tra *n.* (אר-טהרא-געס'-טרע) אזעלכע אינזעקטען, וואס זייער בויך איז צונויפגעשטעלט פון רינגעלעך.

arthrog'raphy *n.* (אר-טהראג'-רע-פי) וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון די גליע-דער-געלענקען.

arthrol'ogy *n.* (אר-טהראל'-א-דזשי) די אבטיילונג אין אנאטאמיע, וואס בע-האנדעלט די גליעדער-געלענקען; פינגער-שפראך פון טויב-שטומע.

Arthrozo'a *n.* (אר-טהרא-זאו'-ע) קרי-כענדע טהיערע [טהיערע וואס קריכען אויף זייער בויך].

Arthu'rian *a.* (אר-טהו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם קעניג ארטהור אדער צו די לעגענדען וועגען איהם [קעניג ארטהור ווערט גערעכענט אלס איינער פון די לעצ-טע קעלטישע קעניגע פון בריטאניען. ווע-גען איהם זיינען פאראן א סך לעגענדען און פאבעלען, נאר היסטאריש איז ניט פעסטגעשטעלט, אויב אזא קעניג האט ווען עס איז עקזיסטירט].

ar'tichoke *n.* (אר'-טי-טשאוק) ארטי-שאקע [א מין פרוכט, וואס זעהט אויס ווי א שישקע].

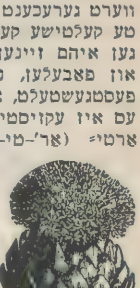
Artichoke

ar'ticle *n.* and *v.* (אר'-טיקל) ארטיקעל; זאך; שריפטשטיק; הויפט-זאץ, הויפט-שטיק, פונקט; פארלע-גען פונקט פאר פונקט; פעסטזעצען, בעשטי-מען; אבמאכען, מאכען א קאנטראקט.

ar'ticle by ar'ticle (אר'־טיקל באי אר'־טיקל) פונקט ביי פונקט; יעדע זאך בעזונדער.

ar'ticled appren'tice (אר'־טיקלד ע־פרענ'־טיס) א לעהרלינג ביי א נאטאריוס.

ar'ticled pu'pil (אר'־טיקלד פיו'־פיל) א שילער, וואס איז אויפגענומען צום אונ־טעררייכט אויף געוויסע בעדינגונגען.

ar'ticled to an attor'ney (אר'־טיקלד טו ען ע־טויר'־ני) פערפליכטעט צו ארבייטען אונטער דער לייטונג פון אן אדוואקאט.

ar'ticle for trea'son (אר'־טיקל פאר טריזן) בעשולדיגונג אין פערראטה גע־גען דער רעגירונג.

ar'ticle of com'merce (אר'־טיקל אוו קאמ'־אוירס) ווארע; סחורה.

ar'ticle of food (אר'־טיקל אוו פוהד) שפייז ארטיקעל.

ar'ticle of mer'chandise (אר'־טיקל אוו מויר'־טשענד־איז).
article of commerce .ז

ar'ticles in demand' (אר'־טיקלז אין די־מענד') קוראנטע ארטיקלען, סחורות וואס געהען זעהר גוט.

ar'ticles of agree'ment (אר'־טיקלז אוו ע־גריע'־מענט) פונקטען פון אן אב־מאך; אן אבמאך.

ar'ticles of demand' (אר'־טיקלז אוו די־מענד') .ז *articles in demand*

ar'ticles of faith (אר'־טיקלז אוו פייטה) די עיקרים פון א רעליגיאן [די אני מאמין'ס]; די פונקטען פון א גע־שלאסענעם בונד.

ar'ticles of incorpora'tion (אר'־טיקלז אוו אינ־קאר־פא־ריי'־שאן) די שריפט מיט די סטאטוטען וואס א קארפא־ראציאן אדער פעראיין רייכט איין צו דער רעגירונג צו בעקומען אן ערלויבניש פאר דער גרינדונג.

ar'ticles of inden'ture (אר'־טיקלז אוו אינ־דענ'־טשור) א לעהר־קאנטראקט [קאנטראקט פאר א לעהר־איינגל].

ar'ticles of part'nership (אר'־טיקלז אוו פארט'־נער־שיפ) א קאנטראקט פון שותפים, געזעלשאפט־קאנטראקט.

ar'ticles of the peace (אר'־טיקלז אוו טהי פיעס) א געריכטליכע פערפפליכ־טונג ניט אנצוגרייפען אדער ניט צו שע־דיגען א געוויסע פערזאן, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף איינעם געגען וועמען עס ווערט אריינגעבראכט א קלאגע, אז ער בעאבזיכטיגט צו טהאן שלעכטס צו יענער פערזאן.

ar'ticles of war (אר'־טיקלז אוו וואהר) קריעגס־געזעצען.

artic'ular *a.* (אר־טיק'־יו־לער) וואס איז שייך צו די געלענקען.

artic'ular disease' (אר־טיק'־יו־לער דיז־איז') געלענקען־קראנקהייט, גליעדער־קראנקהייט.

artic'ularly *adv.* (אר־טיק'־יו־לער־לי) אויף א צוגליעדערטען אופן; איינציגוויז, בפרטיות.

Articula'ta *n.* (אר־טיק־יו־ליי'־טע) גליעדער טהיערע [זייער קערפער בע־שטעהט פון רינגעלעך]; חיות וואס קרי־כען אויף דעם בויך.

artic'ulate *a.* and *v.* (אר־טיק'־יו־לייט) געגליעדערט; דייטליך; קלאר און דייט־ליך אויסשפרעכען; מיט איינצעלנע זיל־בען אויסשפרעכען.
To speak English well, one must articulate correctly.

artic'ulate an'imal (אר־טיק'־יו־לייט ענ'־אי־מעל) .ז *Articulata*

artic'ulated *a.* (אר־טיק'־יו־ליי־טעד) געגליעדערט; דייטליך אויסגערעדט.

artic'ulately *adv.* (אר־טיק'־יו־לייט־לי) מיט געלענק־פערבינדונגען; מיט א קלארער אויסשפראכע; פונקט פאר פונקט; בפרטיות.

artic'ulateness *n.* (אר־טיק'־יו־לייט־נעס) גליעדערונג; דייטליכקייט [אין דער אויסשפראכע].

articula'tion *n.* (אר־טיק־יו־ליי'־שאן) געלענק; געלענק־פערבינדונג; דייטליכע אויסשפראכע; אויסשפראכע לויט זילבע־טיילונג; די ־צונויפגעוואקסענע שטעלען אין א פלאנצע [קניפעל]; פערגליעדע־רונג; גליעדערונג; דער קאנזאנאנט.

artic'ulative *a.* (אר־טיק'־יו־ליי־טיוו) וואס איז שייך צו געלענקען אדער געלענק־פערבינדונג; וואס איז שייך צו א דייטלי־כע אויסשפראכע; וואס ווערט אויסגע־שפראכען זילבע פאר זילבע.

artic'ulator *n.* (אר־טיק'־יו־ליי־טאר) איינער וואס שפרעכט אוים דייטליך די ווערטער; איינער וואס שטעלט צונויף סקעלעטען; אן ארטיקולאטאר [אן אפא־ראט וואס דענטיסטען בענוצען ביי מאכען קינסטליכע צייהנער־געביסען אבצופאסען די ריכטיגע שטעלונג פון מויל].

artic'ulatory *a.* (אר־טיק'־יו־ליי־טא־רי) וואס איז שייך צו דער דייטליכקייט פון דער שפראך.

artic'ulus *n.* (אר־טיק'־יו־לאס) א גע־לענק־פערבינדונג.

ar'tifice *n.* (אר'־טי־פיס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, א שפיצעל, א שטוקע.

artif'icer *n.* (אר־טיפ'־אי־סער) קינסט־לער; געשיקטער בעל מלאכה; מעכאני־קער; ערפינדער; שעפפער.

artifi'cial *a.* (אר־טי־פיש'־על) קינסט־ליך, ניט נאטירליך; נאכגעמאכט.
Artificial flowers are worn on women's hats.

artifi'cial day (אר־טי־פיש'־על דיי) דער זונען־טאג [ד. ה. דער טאג גערעכענט פון זון־אויפגאנג ביז זון־אונטערגאנג, ניט קיין מעת לעת].

artifi'cial gem (אר־טי־פיש'־על דזשעם) א פאלשער דימאנט.

artifi'cial heat (אר־טי־פיש'־על היעט) קינסטליכע היץ.

artificial'ity *n.* (אר־טי־פיש־אי־על'־אי־טי) קינסטליכקייט, אוננאטירליכקייט; נאכגעמאכטקייט.

artifi'cially *adv.* (אר־טי־פיש'־על־אי) אויף א קינסטליכען, אוננאטירליכען אופן; דורך קונסט, דורך געשיקטקייט.

artifi'cial mag'net (אר־טי־פיש'־על מעג'־נעט) קינסטליכער [ניט נאטירלי־כער] מאגנעט.

artifi'cialness *n.* (אר־טי־פיש'־על־נעס) .ז *artificiality*

artifi'cial num'bers (אר־טי־פיש'־על נאמ'־בערז) לאגאריטמען [אן אבטיילונג אין דער מאטעמאטיק]. .ז *logarithm*

artifi'cial pearls (אר־טי־פיש'־על פוירלז) ניט עכטע פערעל; גלאז־פערעל.

artifi'cial stone (אר־טי־פיש'־על סטאון) פאלשער עדעל־שטיין, נאכגעמאכ־טער עדעל־שטיין.

artifi'cial tears (אר־טי־פיש'־על טיערז) פאלשע טרערען, קראקאדילען טרעהרען.

artifi'cious *a.* (אר־טי־פיש'־אס) .ז *artificial*

artil'lerist *n.* (אר־טיל'־ער־איסט) דער ארטילעריסט. .ז *artillery*

artil'lery *n.* (אר־טיל'־ע־רי) ארטילע־ריע; שווערע שיס־געוועהר; הארמאטען; קאנאנען; ארטילעריע סאלדאטען [סאל־דאטען וואס דיענען ביי הארמאטען].

artil'lery dri'ver (אר־טיל'־ע־רי דראי'־ווער) דער אנטרייבער פון די פערד, וועלכע פיהרען די הארמאטען

artil'leryman *n.* (אר־טיל'־ע־רי־מען) א קאנאניער [א סאלדאט וואס דיענט אין ארטילעריע].

ar'tisan *n.* (אר'־טי־זען) קינסטלער, האנדווערקער; מייסטער.

ar'tist *n.* (אר'־טיסט) קינסטלער, מאה־לער, קונסט־האנדווערקער; אן ארטיסט, אן אקטיאר.

artiste' *n.* (אר־טיסט') א פראפעסיאנע־לער טענצער, זינגער א. ד. ג.; א קינסט־לערין; א קינסטלער אין זיין פאך.

artis'tic *a.* (אר־טיס'־טיק) קינסטלעריש; ארטיסטיש.

artis'tical *a.* (אר־טיס'־טיק־על) .ז *artistic*

artis'tically *adv.* (אר־טיס'־טיק־על־אי) אויף א קינסטלערישען אדער ארטיסטי־שען אופן.

ar'tist-like *a.* (אר'־טיסט־לאיק) קינסט־לעריש.

ar'tistry *n.* (אר'־טיס־טרי) קונסט־אר־בייט; קינסטלערטום.

ar'tist's proof (אר'־טיסטס פרוהף) דער ערשטער אבדרוק פון א קופער־גרא־ווירונג.

art'less *a.* (ארט'־לעס) ניט קינסטלע־ריש; איינפאך; ניט געקינסטעלט, נא־טירליך, אויפריכטיג.

art'lessly *adv.* (ארט'־לעס־לי) אויף א נאטירליכען אופן; מיט אויפריכטיגקייט; איינפאך.

art'lessness *n.* (ארט'־לעס־נעס) קונסט־לאזיגקייט; איינפאכהייט; נאטירליכקייט.

Artocar'pus *n.* (אר־טא־קאר'־פאס) דער מין בוימער צו וועלכען עס בעלאנגט דער ברויט־בוים.

artocar'pus *a.* (אר־טא־קאר'־פאס) וואס איז שייך צום ברויט־בוים.

art of assay' (ארט אוו ע־סיי') פרו־ביר־קונסט [די קונסט צו אונטערזוכען און פרובירען מעטאלען].

art of draw'ing (ארט אוו דראה'־אינג) די צייכען־קונסט.

art of mu'sic (ארט אוו מיו'־זיק) מוזיק־קונסט.

art'-union *n.* (ארט'־יו־ניאן) קונסט־פעראיין.

A'rum *n.* (איי'־ראם) אירא־אזא מין פעאישע פלאנצען [פון איינעם פון זיי ווערט פון די ווארצלען געמאכט א געוויי־סער זארט קראכמאל].

Arunde'lian mar'bles (ער־אנ־די'־ליען מאר'־בלז) טאוולען פון מארמאר מיט אויפצייכנונגען פון דער גריכישער גע־שיכטע.

arundina'ceous *a.* (ע־ראנ־די־ניי'־שיאס) ראהראראטיגעס גראז; וואס איז שייך צו ראהראראטיגעס גראז.

arundin'eous *a.* (ער־אנ־דינ'־אי־אס) מיט ראהר גראז בעוואקסען; עהנליך צו ראהר גראז.

arus'pex *n.* (ע־ראס'־פעקס) דער הארוס־פעקס [אין אלטען רוים, א נביאות־זאגער דורך די איינגעווייידען פון די קרבנות].

arus'pice *n.* (ע־ראס'־פיס) .ז *aruspex*

ar'val *n.* and *a.* (אר'־וועל) בעגרעבע־

ניש=פעסט; וואס איז שייך צו א בעגרעבעניש=פעסט; וואס איז שייך צו בעארבייט לאנד.

ar'vel *n. and a.* (אר'-וועל) בעגרעבעניש=פעסט; וואס איז שייך צו א בעגרעבעניש=פעסט.

Ar'yan *a. and n.* (אר'-יען) ז. *Arian*

as *c.* (עז) אלס, ווי; אזוי=ווי; ווען; ווייל; וואס אנבעטרעפט.

as advised' (עז עד-וואיזד') לויט בעריכט, לויט אויפגאבע.

asafet'ida *n.* (עס-א-פעט'-אי-דא) טייפעלס=דרעק [א זעהר שטינקענדיגער זאפט פון געוויסע גראזען].

as agreed' upon' (עז ע-גריעד' א-פאן') ווי בעשלאסען.

as appears' (עז ע-פירז') ווי עס שיינט.

As'arum *n.* (עס'-ע-ראם) אזא מין שמעקעדיגע פלאנצען מיט קליינע ברוינליכע בליהונג.

as a rule (עז ע רוהל) אין אלגעמיין, בכלל, געוועהנליך.

as....as (עז....עז) אזוי....ווי

They, as well as their friends visited us.

asbes'tic *a.* (עס-בעס'-טיק) וואס איז שייך צו אסבעסט; וואס ענטהאלט אסבעסט.

asbes'tiform *a.* (עס-בעס'-טי-פארם) וואס האט די פארם אדער דאס אויסזעהן פון אסבעסט.

asbes'tine *a.* (עס-בעס'-טין) וואס האט די אייגענשאפטען פון אסבעסט; אונברענבאר.

asbes'toid *a.* (עס-בעס'-טאיד) עהנליך צו אסבעסט.

asbes'tos *n.* (עס-בעס'-טאס) אסבעסט, שטיינפלאקס [אזא ווייסער, גרויער אדער גרין=גרויער פעדעמדיגער מינעראל פון וועלכען עס ווערט אויך געמאכט א מין געוואנד וואס ברענט ניט אין פייער].

asbes'tos-stove *n.* (עס-בעס'-טאס-סטאוו) א גאז=אויוועלע, ביי וועלכען די ברענער זיינען בעדעקט מיט אסבעסט.

asbes'tous *a.* (עס-בעס'-טאס) עהנליך צו אסבעסט; געמאכט פון אסבעסט; אונפערברענליך.

asbes'tus *n.* (עס-בעס'-טאס) ז. *asbestos*

as broad as long (עז בראוד עז לאנג) אזוי ברייט ווי לאנג.

as'caris *n.* (עס'-קע-ריס) שפול=ווארם [א רונדער ווארם, וואס איז נאך ניט צוגלידערט אין רינגען].

ascend' *v.* (ע-סענד') אויפשטייגען, ארויפשטייגען; ארויפגעהן; זיך דערהויבען; געהן צוריק [אין צייט]; געהן צום אנפאנג אדער צום אורשפרונג [ווי פון א טייך].

They ascended the mountain.

ascen'dable *a.* (ע-סענ'-דעבל) צו וואס מען קען דערשטייגען; אויף וואס מען קען ארויפשטייגען.

ascen'dant *a. and n.* (ע-סענ'-דענט) אויפשטייגענד, אויפגעהענד; דאס אויפשטייגען אין דער הויך; דערגרייכענד דעם העכסטען שפיץ; איבערוועגענד; הויכקייט; איבערגעוויכט; בעשטימענדער איינפלוס.

ascen'dency *n.* (ע-סענ'-דענ-סי) הויכקייט; שטארקער איינפלוס; איבערגעוויכט; דאס אויפשטייגען אין דער הויך; דאס דערגרייכען דעם העכסטען שפיץ.

Roosevelt's ascendency in American politics has been continuous.

ascen'dent *a. and n.* (ע-סענ'-דענט) ז. *ascendant*

ascen'ding *a.* (ע-סענ'-דינג) אויפשטייגענדיג, אויפגעהענדיג.

ascen'ding lat'itude (ע-סענ'-דינג לעט'-אי-טיוד) די נארדליכע ברייט [א געאגראפישער און אסטראנאמישער אויסדרוק].

ascen'sion *n.* (ע-סענ'-שאן) אויפשטייגונג; די אויפשטייגונג פון א שטערן אין הימעל.

ascen'sional *a.* (ע-סענ'-שאנ-על) אויפשטייגענד; דערהויבענדיג זיך, ערהויבענדיג.

ascen'sive *a.* (ע-סענ'-סיוו) ז. *ascensional*

ascent' *n.* (ע-סענט') דאס אויפשטייגען; דאס ארויפגעהן; דער הויכער ארט; די שטייגונג [פון א וועג]; דער ארויפגאנג.

ascertain' *v.* (עס-אויר-טיין') בעשטימען, פעסטזעצען, געוויס מאכען; אויסגעפינען; פערזיכערען.

The police entered the house to ascertain the cause of the trouble.

ascertai'nable *a.* (עס-אויר-טיי'-נעבל) בעשטימבאר; וואס קען נאכגעוויזען ווערען; וואס קען געזאגט ווערען אויף זיכער.

ascertai'nableness *n.* (עס-אויר-טיי'-נעבל-נעס) די מעגליכקייט צו בעשטימען אדער אויסצוגעפינען.

ascertain' a major'ity (עס-אויר-טיין' ע מע-דזשאר'-אי-טי) זיך פערזיכערען מיט א מאיאריטעט, מיט א מעהרהייט [אין א פערזאמלונג, קאנגרעס א. ז. וו.].

ascertai'ner *n.* (עס-אויר-טיי'-נער) איינער וואס פערזיכערט אדער שטעלט פעסט.

ascertain'ment *n.* (עס-אויר-טיינ'-מענט) פעסטשטעלונג; פעסטזעצונג; בעשטימונג, פערזיכערונג; געוויסהייט.

ascet'ic *a. and n.* (ע-סעט'-איק) אסקעטיש; א נזיר, אסקעט [איינער וואס זאגט זיך אב פון אלע תאוות עולם הזה].

ascet'ical *a.* (ע-סעט'-איק-על) אסקעטיש; לעבענדיג ווי אן אסקעט.

ascet'ically *adv.* (ע-סעט'-איק-על-אי) אויף אן אסקעטישען אופן; אזוי ווי א נזיר.

ascet'icism *n.* (ע-סעט'-אי-סיזם) אסקעטיזם [די לעהרע און דאס לעבען פון אסקעטען, וועלכע פרעדיגען, אז מען דארף זיך אבשיידען פון אלע תאוות עולם הזה].

ascet'ic life (ע-סעט'-איק לאיף) א נזירות'דיגער לעבען.

asc'ians *n.* (עש'-יענז) מענשען אהן א שאטען [די איינוואהנער פון ארום דעם עקוואטאר, וואו אין געוויסע צייטען פון יאהר, צוליעב דעם שטאנד פון דער זון, ווארפען זיי פון זיך ניט קיין שאטען אום מיטאג=צייט].

Ascid'ia *n.* (ע-סיד'-אי-ע) ים=זעק [א מין ים=חיות, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א פעלארטיגען זאק].

Ascidia

ascid'ian *n. and a.* (ע-סיד'-אי-ען) א ים=זאק [אזא ים=חיה וואס איז בעדעקט מיט א פעלארטיגען זאק]; וואס איז שייך צו די ים=זעק.

asci'tes *n.* (ע-סאי'-טיז) בויכוואסערזוכט [אזא קראנקהייט].

ascit'ic *a.* (ע-סיט'-איק) בויכוואסערזיכטיג, קראנק אויף בויך=וואסער=זוכט.

ascit'ical *a.* (ע-סיט'-איק-על) ז. *ascitic*

asciti'tious *a.* (עס-אי-טיש'-אס) צוגעלעגט, צוגעזעצט; צופעליג.

Ascle'pias *n.* (עס-קלי'-פי-עס) שוואלבענקרויט; מילך=גראז, זייד גראז [אזא מין אמעריקאנער פלאנצען].

ascri'bable *a.* (עס-קראי'-בעבל) וואס איז צוצושרייבען אדער צוצורעכענען; צוגעשריבען.

The downfall of Spain, is ascribable to her treatment of the Jews.

ascribe' *v.* (עס-קראיב') צושרייבען, צורעכענען; זאגען אויף אימעצען, דאס ער טהוט אדער זאגט א געוויסע זאך.

ascrip'tion *n.* (עס-קריפ'-שאן) צושרייבונג, צורעכנונג [א טהאט, א מעלה א. ד. ג.].

ascripti'tious *a.* (עס-קריפ-טיש'-אס) וואס איז געבונדען צו דער ערד [וועגען די לייבאייגענע אין דער פעאדאלער צייט, וועלכע פלעגען פערקויפט ווערען צוזאמען מיט דער פערקויפטער ערד]; צוגעטשעפעט, צוגעלעגט; רעגיסטרירט; איינגעשריבען אין פראטאקאל.

as direc'ted (עז די-רעק'-טעד) לויט פארשריפט, לויט אנווייזונג.

as ear'ly as (עז אויר'-לי עז) שוין, נאך.

We were there as early as four o'clock.

ase'ity *n.* (ע-סי'-אי-טי) די זעלבסטשטענדיגע, אונאבהענגיגע עקזיסטענץ; דאס עקזיסטירען אהן צו האבען אבגעשטאמט פון אימעצען אדער פון עטוואס; די זעלבסטעקזיסטענץ.

asep'sis *n.* (ע-סעפ'-סיס) דאס זיין אסעפטיש [אהן פערגיפטענדע מיקראבען].

asep'tic *a.* (ע-סעפ'-טיק) אסעפטיש [אהן פערגיפטענדע מיקראבען]; פריי פון בלוט=פערגיפטונג.

asep'ticism *n.* (ע-סעפ'-טי-סיזם) די מעדיצינישע אסעפטישע בעהאנדלונג [דאס פערניכטען פון די פערגיפטענדע מיקראבען].

aseptic'ity *n.* (עס-עפ-טיס'-אי-טי) דאס זיין אסעפטיש, דאס זיין ריין פון מיקראבען.

asep'ticize *v.* (ע-סעפ'-טי-סאיז) מאכען אסעפטיש [פערניכטען די פערגיפטענדע מיקראבען].

asex'ual *a.* (ע-סעק'-שיו-על) זייענדיג א טומטום [ניט קיין זכר און ניט קיין נקבה].

asex'ually *adv.* (ע-סעק'-שיו-על-אי) אויף דעם אופן פון א טומטום, אזוי ווי א טומטום [ניט קיין זכר און ניט קיין נקבה].

as far as (עז פאר עז) אזוי וויט ווי.

as far as it goes (עז פאר עז איט גאוז) נור ביז א געוויסען פונקט.

His plan is good as far as it goes.

as fol'lows (עז פאל'-אוז) ווי פאלגט, ווי עס שטעהט געשריעבען וויטער.

as for (עז פאר) וואס איז שייך; וואס איז נוגע, וואס אנבעלאנגט

As for me, give me liberty, or give me death.

as good (עז גוהד) עבען אזוי גוט.

as good as (עז גוהד עז) אזוי גוט ווי.
He is as good as his word.
as good as done (עז גוהד עז דאַן) אזוי גוט ווי פארטיג.
ash *n., v. and a.* (עש) עשענ־בוים; יאַסינאָווער־בוים; אש; בעשיטען מיט אש; געמאכט פון אש; עהנליך צו אש.

Ash

ashamed' *a.* (ע־שיימד') בעשעמט, פער־שעמט.
I am ashamed of the conduct of my friend.
asha'medly *adv.* (ע־שיי'־מעד־לי) מיט שאנדע, מיט פערשעמטהייט.
asha'medness *n.* (ע־שיי'־מעד־נעס) דאס שעמען זיך.
ash'-box *n.* (עש'־באָקס) אש־קעסטעל.
ash'-cart *n.* (עש'־קאַרט) א מיסט־וועגעלע [א וועגעלע אין וועלכען די נאסע־קעהרער האלטען די אויסגעקעהרטע מיסט].
ash'-col'or *n.* (עש'־קאַל'־אר) אש קאליר, אש־גרוי.
ash'-col'ored *a.* (עש'־קאַל'־ארד) אש־פארביג; גרוי ווי אש.
ash'en *a.* (עש'־ען) פון עשען האלץ, פון יאסינאווע האלץ; אשיג; עהנליך צו אש.
ash'ery *n.* (עש'־ער־אי) אן ארט, וואו מען שיט ארויס אש; א פאטאש־פאבריק.
ash'es *n.* (עש'־עז) אש; דער איבער־רעסט פון א טוידטען קערפער.
ash'-fire *n.* (עש'־פאַיר) א־פערשטיקטער פייער.
ash grey (עש גריי) אש־גרוי [קאליר]. ז. איך. *"Colors"*
ash'-hole *n.* (עש'־האָול) א לאך, וואו מען שיט אש.
ash'lar *n.* (עש'־לאַר) ז. *ashler*
ash'ler *n.* (עש'־לער) א ברוך־שטיין [ניט בעארבייטעטער שטיין]; א פיער־עקי־גער שטיין.
ash'lering *n.* (עש'־לער־אינג) א האלץ־זייל, וואס האלט אונטער דעם דאך־באַל־קען.
ashore' *adv. and a.* (ע־שאָור') אויף'ן לאנד; אויף דעם ברעג [פון א וואסער]; וואס איז אויף'ן לאנד אדער אויף'ן ברעג.
ash'-pan *n.* (עש'־פּען) אש־קאסטען [אין אויווען].
ash'-pit *n.* (עש'־פּיט) אש־גרוב.
Ash'toreth *n.* (עש'־טאָ־רעטה) עשתרות [די הויפט געטין ביי די אלטע כנענים].
ash'-tree *n.* (עש'־טריע) עשענבוים, יאסינאווער בוים.
ash'-tub *n.* (עש'־טאַב) א פאס פון עשענ־האלץ.
Ash Wednes'day (עש הווענז'־דיי) אש־מיטוואך [דער ערשטער מיטוואך אין דער קריסטליכער פאסטצייט, ווען די קאטוילעקען מאכען א געוויסע צערעמאניע מיט אש].

ash'weed *n.* (עש'־הוויעד) ציעגענפוס [אזא פלאנצע].
ash'-wood (עש'־הוואוד) עשענ־האלץ.
ash'y *a.* (עש'־אי) וואס איז שייך צו אש; אשיג; אש־פארביג; בלייך.
ash'y pale (עש'־אי פּייל) בלייך ווי אש.
A'sian *a.* (איי'־שיען) וואס איז שייך צו אזיע.
Asiat'ic *a. and n.* (איי־שי־עט'־איק) אזיאטיש; וואס איז נוגע צו אזיען; אן אזיאט.
Asiat'ic chol'era (איי־שי־עט'־איק קאָל'־ער־ע) די כאלעריע.
as I can (עז אי קען) אויב איך וועל קענען...
aside' *adv. and n.* (ע־סאַיד') 1. אויף דער זייט; זייטווערטס; אן א זייט; בע־זונדער; 2. עטוואס וואס ווערט ניט געזאגט אזוי, אז עס ווערט ניט געהערט; אויף דער טעאטער־ביהנע — א בעמערקונג פאר זיך אדער א בעמערקונג וואס די מיטשפּיע־לער דארפען ניט הערען.
1. He called him aside, and explained the situation.
aside' from the pur'pose (ע־סאַיד' פראַם טהי פּור'־פּאָס) ניט צו דער זאך.
as if (עז איף) פונקט ווי.
I am advising you as if you were my son.
asine'go *n.* (עס־אי־ני'־גאָו) א קליינער עזעל; א נאר.
as'inine *a.* (עס'־אי־נאַין) ווי אן עזעל, עזעלש, נאריש, פער'עקשנ'ט.
His conduct is asinine.
asinin'ity *n.* (עס־אי־נינ'־אי־טי) דאס זיין אן עזעל, דאס זיין עזעל־דום.
as is my du'ty (עז איז מאי דיו'־טי) ווי עס איז מיין פליכט.
as is u'sual (עז איז יו'־זשו־על) ווי געוועהנליך.
as it were (עז איט הוואר) גלייך ווי עס וואלט.
ask *v.* (עסק) פרעגען, פאדערען, בעטען, פערלאנגען.
ask about'! (עסק ע־באַוט') טראג זיך אב!
ask advice' of (עסק עד־וואַיס' אוו) אימעצען פרעגען אן עצה.
ask a fa'vor (עסק ע פיי'־וואָר) בעטען א טובה.
ask again' (עסק ע־גען') נאך א מאל בעטען; צוריק פאדערען.
askance' *adv.* (ע־סקענס') אן א זייט; אין דער קרים; מיט איין אויג צוגעמאכט.
askant' *adv.* (ע־סקענט') מיט א זייטענ־בליק.
ask a price (עסק ע פּראַיס) פערלאנגען א פרייז.
ask a ques'tion (עסק ע קוועס'־טשאַן) שטעלען א פראגע.
ask coun'sel of one (עסק קאַונ'־סעל אוו הוואַן) פרעגען ביי אימעצען אן עצה.
askew' *adv.* (ע־סקיו') אן א זייט, זייט־ווערטס; קרום; ניט ריכטיג.
as'king *n.* (עס'־קינג) דאס פרעגען; דאס בעטען; דאס פאדערען; דאס פער־לאנגען; די קירכליכע בעקאנטמאכונג פון א חתונה [צו פערהיטען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט, אדער אויב די חתונה־פאר זיינען ניט צו נאהנ־טע בלוט־פערוואנדטע].
ask leave (עסק ליעוו) בעטען אורלויב; בעטען ערלויבניס.
ask one in (עסק הוואַן אין) אריינרופען.
ask par'don (עסק פּאַר'־דאָן) בעטען אום ענטשולדיגונג.

aslant' *adv. and a.* (ע־סלענט') שרעג; קוואר; קרום, אין דער קרים.
asleep' *adv. and a.* (ע־סליעפּ') שלא־פענדיג; אין שלאף; איינגעשלאפען; גע־שטארבען.
as long as (עז לאָנג עז) אזוי לאנג ווי...
As long as you are here, you may do it.
aslope' *adv. and a.* (ע־סלאָופּ') אראב אין דער קרים; שרעג, שיעף.
asmear' *adv. and a.* (ע־סמיער') איינ־געריכט, איינגעשמיערט; שמיעריג, שמיע־רענדיג.
asoak' *adv. and a.* (ע־סאָוק') אנגעזויי־גען מיט וואסער; איינגעווייקט.
aso'cial *a.* (ע־סאָו'־שעל) ניט געזעלשאפט־ליך, וואס איז פיינדליך צו אדער געגען גע־זעלשאפט.
aso'matous *a.* (ע־סאָו'־מע־טאַס) אומ־קערפערליך; רוחניות'דיג.
as one man (עז הוואַן מען) ווי איין מענש, איינשטימיג.
asp *n.* (עספּ) דער עספּען־בוים; די עספּע [א זעהר גיפטיגע שלאנג, וועלכע געפינט זיך הויפטזעכליך אין עגיפטען].

Asp

asparag'inous *a.* (עס־פּע־רעדזש'־אי־נאַס) עהנליך צו שפארגעל.
This fruit is asparaginous.
aspar'agus *n.* (עס־פּער'־ע־גאַס) שפאר־געל [א געוויסע נארהאפטע גארטען פלאנ־צע].

Asparagus

as'pect *n.* (עס'־פּעקט) אנבליק, אויס־זעהן; מינע, בליק; די לאגע [פון א געגענשטאנד]; ריכטונג; אנזיכט; בע־ציהונג; פערהעלטניס; די שטעלונג פון די פלאנעטען איינער צום אנדערען.
as'pen *n. and a.* (עס'־פּען) דער עספּען־בוים; פון עספּען־האלץ; ציטערענדיג [ווי א בלאט פון עספּען־בוים].
as'pen leaf (עס'־פּען ליעף) א בלאט פון אן עספּען־בוים.

as'pen tree (עס'-פען טריע) עספען=
בוים.
as'pen wood (עס'-פען הוואוד) עספען=
האלץ.
as'per *n.* (עס'-פער) רויה, גראב, שארף;
א שטארקער הויך [אין דער גריכישער
גראמאטיק]; א טערקישע מטבע.
as per (עז פער) לויט, נאך דעם.
as per account' (עז פער ע-קאונט')
לויט רעכנונג.
as per advice' (עז פער עד-וואיס')
לויט בעריכט, לויט אויפגאבע.
as per agree'ment (עז פער ע-גריע'-
מענט) לויט אבמאך.
as'perate *v.* (עס'-פע-רייט) רויה מא=
כען; מאכען שארסטקע [ניט גלאט].
aspera'tion *n.* (עס-פע-ריי'-שאן) דאס
רויה=מאכען, דאס מאכען שארסטקע [ניט
גלאט].
asperge' *v.* (עס-פוירדזש') שפרינקלען;
שפריצען.
asper'ges *n.* (עס-פויר'-דזשיז) אן אנ=
טיפאן אדער א הימנע וואס ווערט געזונ=
גען אין קירך פון צוויי כארען איינער נע=
גען דעם אנדערען און בעת דעם זינגען
שפרינקעלט דער גלח מיט דעם הייליגען
וואסער.
aspergil'lum *n.* (עס-פער-דזשיל'-אם)
שפרענק=פינזעל [א פינזעל בענוצט אין
די קאטוילישע קירכען צו שפרענקלען דאס
הייליגע וואסער].
asperifo'liate *a.* (עס-פער-אי-פאו'-לי-
אייט) וואס האט שארסטיגע בלעטער.
asper'ity *n.* (עס-פער'-אי-טי) רויהייט,
שארסטיגקייט; גראבקייט, ניט=גלאטקייט;
שארפקייט; שארפער געשמאק; שטרענגג=
קייט.

Asked politely, he answered with **asperity**.

asper'matous *a.* (עס-פויר'-מע-טאס)
אהן זאמען.
asper'mous *a.* (עס-פויר'-מאס)
ז. *aspermatous*
asperna'tion *n.* (עס-פויר-ניי'-שאן)
פעראכטונג.
asperse' *v.* (עס-פוירס') בעשפריצען;
פערליימדען, ריידען לשון הרע אויף אי=
מעצען; טאדלען; בעשמוצען; אויסלא=
כען.
asper'ser *n.* (עס-פויר'-סער) פערליימ=
דער, בעל=לשון=הרע; אבלאכער; א פינ=
זעל אין די קאטוילישע קירכען צו שפרענק=
לען דאס הייליגע וואסער.
asper'sion *n.* (עס-פויר'-שאן) בעשפרי=
צונג; דאס בעשפריצען מיט הייליגען וואַ=
סער ביי די קאטוילוקען; פערליימדונג,
לשון=הרע; טאדעל; אבשפאטונג.
asper'sive *a.* (עס-פויר'-סיוו) פערליימ=
דעריש, לשון הרע'דיג, אבלאכענדיג.
asper'sively *adv.* (עס-פויר'-סיוו-לי)
אויף א פערלוימדערישען אופן; אבלא=
כענדיג.
asperso'rium *n.* (עס-פויר-סאו'-רי-
אם) דאס הייליגע וואסער=בעקען [ביי די
קאטוילוקען]; א פינזעל צו שפרענקלען
דאס הייליגע וואסער.
asper'sory *a.* (עס-פויר'-סא-רי)
ז. *aspersive*
asphalt' *n. and v.* (עס-פעלט') אס=
פאלט, ערד=פעך; פלאסטערען מיט אס=
פאלט.
asphalt'-fur'nace *n.* (עס-פעלט'-
פויר'-נעס) אן אויוועז אויף רעדער, אין
וועלכען מען קאכט אדער שמעלצט אס=
פאלט צו בעגיסען א גאס אדער א דאך.

asphal'ter *n.* (עס-פעל'-טער) אן אס=
פאלט=ארבייטער, איינער וואס בעגיסט גא=
סען אדער דעכער מיט אספאלט.
asphal'tic *a.* (עס-פעל'-טיק) וואס בע=
לאנגט צו אספאלט; עהנליך צו אספאלט.
asphal'ting *n.* (עס-פעל'-טינג) דאס
פלאסטערען מיט אספאלט.
asphalt' pave'ment (עס-פעלט'
פייוו'-מענט) אספאלט פלאסטער.
asphal'tum *n.* (עס-פעל'-טאם)
ז. *asphalt*
asphal'tus *n.* (עס-פעל'-טאס)
ז. *asphalt*
as'phodel *n.* (עס'-פא-דעל) די בלייך=
בלום [אזא ליליען=עהנליכע פלאנצע].
asphyx'ia *n.* (עס-פיק'-סי-ע) דאס אב=
שטעלען זיך פון אטעם; דער שיינבא=
רער טויט; די דערשטיקונג.
asphyx'iate *v.* (עס-פיק'-סי-אייט) דער=
שטיקען; פעראורזאכען אן אטהעם=פער=
האלטונג.
asphyxia'tion *n.* (עס-פיק-סי-איי'-
שאן) דאס דערשטיקט ווערען.
as'pic *n.* (עס'-פיק) די אספע [א זעהר
גיפטיגע שלאנג]; א מין לאווענדע [אזא
פלאנצע]; פוטשא, סטודען [פערגליווערטע
פלייש=זופ מיט צוהאקטען פלייש].
aspir'ant *a. and n.* (עס-פאיר'-ענט)
שטרעבענדיג; א שטרעבער; א קאנדי=
דאט.

He is an **aspirant** for the Presidential nomination.

as'pirate *v., a. and n.* (עס'-פי-רייט)
אויסהויכען א קלאנג פון א בוכשטאב;
שטארק מאכען, שארף מאכען א קלאנג פון
א בוכשטאב; דאס ארויסציהען אדער אויס=
זויגען דורך א לופט=שטראם; וואס ווערט
אויסגעשפראכען דורך הויכען; א בוכשטאב
וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך אויס=
הויכען.
as'pirated *a.* (עס'-פי-ריי-טעד)
אויסגעשפראכען דורך הויכען.
aspira'tion *n.* (עס-פי-ריי'-שאן) דאס
שטרעבען, דאס סטארען זיך; די הויי=
כענדע אויסשפראכע פון א בוכשטאב; דאס
ארויסציהען לופט אדער פליסיגקייט דורך
א לופט=שטראם; דאס ארויסבלאזען.
as'pirator *n.* (עס'-פי-ריי-טאר) לופט=
זויג=אפאראט; א מעדיצינישער אפאראט
אויסצוזויגען אייטער [פלאגמע] פון א
געשוויר; אזא רייניגונגס=מאשין פאר
תבואה [א לופט=זויג מאשין].
aspir'atory *a.* (עס-פאיר'-ע-טא-רי)
וואס בעלאנגט צו שטרעבזאמקייט; וואס
בעלאנגט צו דער הויכענדער אויסשפראכע
פון א בוכשטאב; וואס בעלאנגט צו א
לופט=זויגענדען אפאראט; וואס איז שייך
צום אטעמען.
aspire' *v.* (עס-פאיר') שטרעבען, שטארק
פערלאנגען; זיך אויפהויבען אין דער הויך;
אויסהויכען, אויסאטעמען.

To **aspire** to greatness, is a laudable ambition.

aspir'er *n.* (עס-פאיר'-ער) א שטרעבער.
as'pirin *n.* (עס'-פי-רין) אזא ווייסער
פולווער, וועלכער ווערט גענוצט פאר א
רפואה צו רעוומאטיזם.
aspir'ing *a. and n.* (עס-פאיר'-אינג)
שטרעבענדיג צו א העכערע שטעלע; דאס
עהרגייציגע שטרעבען; ווירקענדיג אלס
לופטזויג אפאראט.
aspir'ingly *adv.* (עס-פאיר'-אינג-לי)
דורך אן עהרגייציגען שטרעבען; דורך
דאס שטרעבען צו א העכערע שטעלע.
aspir'ingness *n.* (עס-פאיר'-אינג-נעס)
די עהרגייציגע שטרעבזאמקייט.

as'pis *n.* (עס'-פיס) ז. *aspic*
asquint' *adv. and a.* (ע-סקהווינט') קו=
קענדיג קרום; קוקענדיג מיט איין אויג
פערמאכט; מיט דעם אויג אן א זייט.
as regards' (עז רי-גארדז') וואס איז
שייך, וואס בעטרעפט, וואס איז נוגע; אין
אנבעטראכט.
as respects' (עז רי-ספעקטס') וואס
אנבעלאנגט, וואס איז שייך, וואס איז נוגע.
ass *n.* (עס) אן עזעל; א גראבער יונג,
חמור, שוטה, דומקאפ.

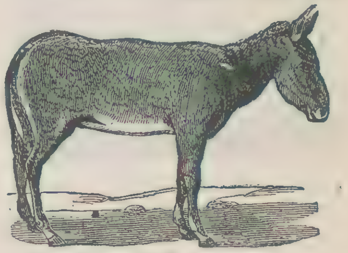

Ass

assafet'ida *n.* (עס-ע-פעט'-אי-דע)
ז. *asafetida*
as'sagai *n. and v.* (עס'-ע-גאי) א קליי=
נע לייכטע שפיעז בענוצט פון די קאפערס
[אין זיד=אפריקא]; טויטען אדער שטע=
כען מיט אזא שפיעז.
assa'i *adv.* (עס-א'-אי) זעהר [שנעל
אדער לאנגזאם. אן אויסדרוק אין מו=
זיק].
assail' *v.* (ע-סייל') אנפאלען, אנגריי=
פען; אטאקירען.

Public men are often **assailed**, and their motives are questioned.

assail'able *a.* (ע-סייל'-עבל) אנגרייפ=
באר.
assail'ableness *n.* (ע-סייל'-עבל-נעס)
די מעגליכקייט אנצוגרייפען.
assail'ant *n. and a.* (ע-סייל'-ענט)
אנגרייפענד; אנגרייפער; אטאקירענדיג;
אטאקירער.
assail'er *n.* (ע-סייל'-ער) אנגרייפער;
אטאקירער.
assail'ment *n.* (ע-סייל'-מענט) אנפאל,
אנגריף; אטאקע.
assas'sin *n. and v.* (ע-סעס'-אין) א
געדונגענער מערדער, א מערדער; איינער
וואס זוכט אימעצען צו מארדען אין גע=
היים; מארדען; מארדען אין געהיים.
assas'sinate *v.* (ע-סעס'-אי-נייט) מאר=
דען אין געהיים; פערדארבען, פערניכטען.
assassina'tion *n.* (ע-סעס-אי-ניי'-שאן)
דאס מארדען אין געהיים [הויפטזעכליך
פון א געדונגענעם מערדער].
assas'sinator *n.* (ע-סעס'-אי-ניי-טאר)
איינער וואס מארדעט אין געהיים; איי=
נער וואס דינגט א מערדער אימעצען צו
ערמארדען.
assault' *n. and v.* (ע-סאהלט') אנגריף,
אנפאל; אנגרייפען, אנפאלען.

As he was walking in the dark, he was assaulted by robbers.

assault'able *a.* (ע-סאהלט'-עבל) אנ=
גרייפבאר.
assault' and bat'tery (ע-סאהלט'
ענד בעט'-ער-אי) אן אנגריף מיט שלע=
געריי.
assault'er *n.* (ע-סאהלט'-ער) אנגריי=
פער.
assay' *n. and v.* (ע-סיי') די אונטערזו=
כונג אדער פראבירונג פון עפענטליכע מא=
סען און געוויכטען; די פראבירונג פון מע=

טאלען [אויב זיי זיינען עכט]; אנאליזירען, אונטערזוכען, פּרובירען; מאכען א פּערזוך.

assay'-bal'ance *n.* (ע-סיי'=בעל'-ענס) פּראביר=וואג.

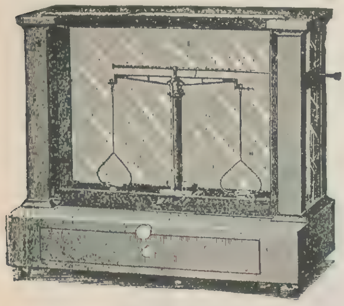

Assay-balance

assay'er *n.* (ע-סיי'-ער) פּראבירער; מעטאל=פּראבירער; מינצען=פּראבירער.

assay'-fur'nace *n.* (ע-סיי'=פויר'-נעס) פּראביר=אויווען [פאר מעטאלען].

assay'ing *n.* (ע-סיי'-אינג) דאס פּרובירען מעטאלען; פארשפּיעל [אין דער מוזיק].

assay'-mas'ter *n.* (ע-סיי'-מעס'-טער) דער מינץ=פּראבירער [איינער וואס פּראבירט גאלד און זילבער מטבעות אויב זיי זיינען פון ריכטיגען מעטאל און ווערטה].

assay' of arms (ע-סיי' אוו ארמז) די פּראבירונג פון וואפען=געוואלט.

assay'-weight *n.* (ע-סיי'-הווייט) פּראביר=געוויכט.

ass'-dri'ver *n.* (עס'=דראי'-ווער) עזעל=טרייבער.

as'segai *n.* (עס'-ע-גאי) ז. *assagai*.

assem'blage *n.* (ע-סעמ'-בלידזש) צונויפשטעלונג אדער פעראייניגונג [פון טיילען]; פערזאמלונג; צונויפזאמלונג.

assem'ble *v.* (ע-סעמ'בל) 1. פערזאמלען; זיך פערזאמלען, צוזאמענקומען; 2. צונויפשטעלען אדער פעראייניגען [איינצעלנע טיילען].

1. They **assembled** in the hall. 2. The skilled watchmaker must also know how to **assemble** the parts of a clock.

assem'bler *n.* (ע-סעמ'-בלער) פערזאמלער; איינער פון די פערזאמעלטע; א צונויפשטעלער [פון מאשינען טיילען].

assem'bling *n.* (ע-סעמ'-בלינג) א פערזאמלונג, א צונויפזאמלונג; דאס צונויפשטעלען און צונויפפּאסען די טיילען פון א מאשין.

assem'bling-bolt *n.* (ע-סעמ'-בלינג-באולט) אזא שרויף וואס האלט צוזאמען איינינע טיילען פון א מאשין.

assem'bly *n.* (ע-סעמ'-בלי) פערזאמלונג; פּאליטישע פערזאמלונג; פעסטפערזאמלונג; דאס אונטערשטע הויז פון דער געזעצגעבענדער פערזאמלונג פון די איינצעלנע שטאאטען אין אמעריקא; דער מיליטער=סיגנאל זיך אויפצוזאמלען און זיך מאכען פארטיג אין וועג.

assem'blyman *n.* (ע-סעמ'-בלי-מען) אי אבגעארדענטער [דעפּוטאט] פון דעם אונטערשטען הויז פון דער געזעצגעבענדער פערזאמלונג פון די איינצעלנע שטאאטען אין אמעריקא.

assem'bly-room *n.* (ע-סעמ'-בלי=רוהם) א פערזאמלונגס=זאל; א טאנץ=זאל.

assent' *n.* and *v.* (ע-סענט') צושטימען, מסכים זיין, איינוויליגען; צושטימונג, איינוויליגונג, הסכמה.

The parents gave their **assent** to the marriage of their daughter.

assenta'tion *n.* (עס-ען-טיי'-שאן) א שקלאפּישע צושטימונג; א חניפה'דיגע צושטימונג.

assen'ter *n.* (ע-סענ'-טער) צושטימער, איינער וואס איז מסכים.

assen'tient *a.* and *n.* (ע-סענ'-שיענט) צושטימענדיג, מסכים זייענדיג; א צושטימער.

assen'tingly *adv.* (ע-סענ'-טינג-לי) דורך צושטימונג.

assen'tor *n.* (ע-סענ'-טאר) א צושטימער, איינער וואס איז מסכים; איינער פון די 8 שטימער וואס דארפען לויט געזעץ אונטערשטיצען די נאמינאציאן פון א קאנדידאט צו די פארלאמענטס=וואהלען אין ענגלאנד און אירלאנד.

assert' *v.* (ע-סירט') בעהויפּטען; אנשפּריכע מאכען [אויף עטוואס]; ערקלערען; פערטיידיגען.

Freedom loving people **assert** their rights.

asser'table *a.* (ע-סיר'-טעבל) וואס קען אנגעהאלטען אדער פערטיידיגט ווערען.

asser'ter *n.* (ע-סיר'-טער) בעהויפּטער; פערטיידיגער; איינער וואס בעשטעהט אויף זיין רעכט.

asser'tion *n.* (ע-סיר'-שאן) בעהויפּטונג; פערטיידיגונג; פערזיכערונג.

The man's **assertions** were proven to be false.

asser'tive *a.* (ע-סיר'-טיוו) בעהויפּטענדיג; געוויס, אויסדריקליך; אהן צווייפעל; דאגמאטיש.

A man may insist upon his rights without being **assertive**.

asser'tively *adv.* (ע-סיר'-טיוו-לי) אויף אן אויסדריקליכען אדער פערזיכערענדען אופן; בעהויפּטענדיג.

asser'tiveness *n.* (ע-סיר'-טיוו-נעס) אויסדריקליכע בעהויפּטונג; געוויסהייט.

assert' one's self (ע-סירט' הוואנז סעלף) פערטיידיגען די רעכטען; אויסאיבען א ווירקונג.

asser'tor *n.* (ע-סיר'-טאר) ז. *asserter*.

asserto'rial *a.* (ע-סיר-טאו'-רי-על) וואס ענטהאלט א בעהויפּטונג; בעהויפּטענדיג; פערטיידיגענד; אויסדריקליך ערקלערענדיג; אין לאגיק — וואס ערקלערט עפּעס פאר ריכטיג, האלט עס אבער ניט פאר נויטווענדיג.

asser'tory *a.* (ע-סיר'-טא-רי) ז. *assertorial*.

assess' *v.* (ע-סעס') בעשטימען שטייער [אבגאבען, פּאדאטקעס]; ארויפלעגען שטייער; אבשאצען, טאקסירען.

This house is **assessed** at $40,000.

assess'able *a.* (ע-סעס'-עבל) אבשאצבאר; וואס דארף צאהלען שטייער.

assess'ably *adv.* (ע-סעס'-ע-בלי) דורך אבשאצען.

assessed' dam'ages (ע-סעסט' דעמ'-עדזש-עז) בעשטימטע סומע פון היזק, וואס דארף בעצאהלט ווערען.

assessed' tax'es (ע-סעסט' טעקס'-עז) דירעקטע שטייערען.

asses'sionary *a.* (ע-סעש'-אנ-ע-רי) בייזיצענד [אין געריכט אלס ראטגעבער].

asses'sionary court (ע-סעש'-אנ-ע-רי קאורט) א געריכט מיט'ן אנטייל פון געשווארענע.

assess'ment *n.* (ע-סעס'-מענט) שטייער [אבגאבען, פּאדאטקעס]; דאס ארויפלעגען שטייער; די שטייער סיסטעם; די אבשאצונג; דער אבשאצונגס-ווערטה.

assess'or *n.* (ע-סעס'-אר) אסעסאר; בייזיצער אין געריכט [זאסיעדאטעל]; א זאכפערשטענדיגער, וועלכער ווערט געוועהלט צו בעראטונג אין א געריכט; א געהילף פון א בעאמטען; אן אסיסטענט אין אן אפיס; א בעאמטער, וועלכער שאצט אב די שטייער, וואס דארף געצאהלט ווערען.

assesso'rial *a.* (עס-ע-סאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו שטייער=בעאמטע אדער אסעסארס. ז. *assessor*.

as'set *n.* (עס'-עט) ז. *assets*.

as'sets *n.* (עס'-עטס) דאס פערמעגען וואס בלייבט איבער פון א געשטארבענעם צו בעצאהלען זיינע שולדען; דאס איבערגעבליעבענע קאפּיטאל פון א באנקראטירטען קויפמאן צו בעצאהלען זיינע בעלי חובות; פערמעגען; א טייל פון איינעמס פערמעגען.

assev'erate *v.* (ע-סעוו'-ער-אייט) פערשטארקען א פערזיכערונג מיט א שבועה; היילינג פערזיכערען.

assevera'tion *n.* (ע-סעוו-ע-ריי'-שאן) א פערשטארקטע פערזיכערונג דורך א שבועה; א היילינע פערזיכערונג.

assib'ilate *v.* (ע-סיב'-אי-לייט) ריידען מיט א קוויטשעדיגען קול; שווישטשען.

assibila'tion *n.* (ע-סיב-אי-ליי'-שאן) דאס ריידען מיט א קוויטשעדיגען קול; דאס שווישטשען.

as'sident *a.* (עס'-אי-דענט) אלס בעגלייטענדע קראנקהייט [א קראנקהייט וואס קומט אלס פאלגע פון אן אנדער קראנקהייט]; בעגלייטענד.

assidu'ity *n.* (עס-אי-דיו'-אי-טי) פלייסיגקייט; בעשטענדיגע צוגעטהאנקייט צו עפּעס, איבערהויפּט צום לערנען [התמדה]; איבערגעבענהייט; צודרינגליכקייט

assid'uous *a.* (ע-סיד'-יו-אס) בעשטענדיג פלייסיג, ארבייטזאם; איבערגעבען צו ארבייט.

assid'uously *adv.* (ע-סיד'-יו-אס-לי) מיט איבערגעבענהייט צו דער ארבייט; מיט התמדה.

assid'uousness *n.* (ע-סיד'-יו-אס-נעס) ז. *assiduity*.

assign' *v.* and *n.* (ע-סאין') בעצייכענען; בעשטימען, ערנענען; אנגעבען [א גרונד]; איבערטראגען צו אימעצען; אנווייזען; אסיגנירען; פעסטזעצען; בעפאלמעכטיגטער.

He **assigned** his claim to his friend.

assign'able *a.* (ע-סאינ'-עבל) בעשטימבאר; נאכווייזבאר; איבערטראגבאר;

assign' a rea'son (ע-סאין' ע ריע'זן) אנגעבען אן אורזאכע.

as'signat *n.* (עס'-איג-נעט) אן אסיגנאציע [פּאפּיער=געלד] פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאנערער רעגירונג.

assigna'tion *n.* (עס-איג-ניי'-שאן) פעסטזעצונג; בעצייכנונג; בעשטימונג; בעשטימונג פון ארט און פּלאץ צו בעגעגנען זיך [הויפּטזעכליך פון געליעבטע].

assignee' *n.* (עס-אי-ניע') בעפאלמעכטיגטער.

assignee' by deed (עס-אי-ניע' באי דיעד) בעשטימט אלס בעפאלמעכטיגטער דורך א פערזאן.

assignee' in bank'ruptcy (עס-אי-ניע' אין בענק'-ראפּט-סי) א פערזאן צו וועמען עס ווערט איבערגעגעבען דאס אי=

בערגעבליבענע פערמעגנס פון א באנקראט עס צו פערטיילען צווישען די בעלי חובות.

assignee′ in insol′vency (עס-אי-ניע׳ אין אינ-סאל׳-ווענ-סי) ז. *assignee in bankruptcy*

assignee′ of a bank′rupt (עס-אי-ניע׳ אוו ע בענק׳-ראפט) דער בעפאלמעכטיגטער פערוואלטער אויף דעם איבערגעבליבענעם פערמעגען פון א באנקראט.

assign′er *n.* (ע-סאינ׳-ער) בעשטימער, ערנענער; אנווייזער; איינער וואס טראגט איבער זיין רעכט איבער עטוואס צו אן אנדערען.

assign′ment *n.* (ע-סאינ׳-מענט) בעשטימונג, פעסטזעצונג; אנווייזונג, איבערטראגונג [צו אן אנדערען].

assignor′ *n.* (עס-אי-נאר׳) איינער וואס טראגט איבער זיין רעכט צו אן אנדערען.

assimilabil′ity *n.* (ע-סימ-אי-לע-ביל׳-אי-טי) אסימילירבארקייט; די פעהיגקייט זיך צו אסימילירען אדער זיך צו פערגלייכען.

assim′ilable *a.* (ע-סימ׳-אי-לעבל) אסימילירבאר; פערגלייכבאר, וואס קען פערגליכען ווערען.

assim′ilate *v.* (ע-סימ׳-אי-לייט) 1. אסימילירען, אריינגנעהמען אין זיך, פערדייען, פערוואנדלען אין אן אנדער שטאף; 2. פערגלייכען, עהנליך מאכען; עהנליך ווערען; פערמישען.

1. The body **assimilates** food and turns it into blood and tissue. 2. America easily **assimilates** its foreign population.

assim′ilateness *n.* (ע-סימ׳-אי-לייט-נעס) עהנליכקייט, גלייכקייט.

assimila′tion *n.* (ע-סימ-אי-ליי׳-שאן) אסימילאציאן; פערגלייכונג, פערעהנליכונג, עהנליך=מאכונג; פערוואנדלונג אין אן אנדער שטאף; פערשמעלצונג אדער פערמישונג מיט אן אנדער נאציאן.

assim′ilative *a.* (ע-סימ׳-אי-ליי-טיוו) וואס ווערט אסימילירט; וואס האט די נייגונג צו אסימילאציאן. ז. *assimilate*

assim′ilative fac′ulty (ע-סימ׳-אי-ליי-טיוו פעק׳-אל-טי) די אסימילאציאנס-פעהיגקייט.

assim′ilatory *a.* (ע-סימ׳-אי-ליי-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו אסימילאציאן; וואס קען אסימילירט ווערען.

ass′ish *a.* (עס׳-איש) עזעלהאפט; דום.

assist′ *v.* (ע-סיסט׳) העלפען, שטיצען; ביישטעהן, אויסהעלפען.

assis′tance *n.* (ע-סיס׳-טענס) הילף; ביישטאנד; מיטווירקונג.

assis′tant *a. and n.* (ע-סיס׳-טענט) בעהילפליך; ביישטעהענד; אונטערשטיצענד; געהילף, העלפער, אסיסטענט.

assis′tant en′gine (ע-סיס׳-טענט ענ׳-דזשין) א הילפס=מאשינע.

assis′tant mas′ter (ע-סיס׳-טענט מעס׳-טער) הילפס=לעהרער.

assis′ter *n.* (ע-סיס׳-טער) א העלפער; א ביי־זיצער; ביי־ראט.

assis′tantship *n.* (ע-סיס׳-טענט-שיפ) דאס אמט אדער שטעלע פון אן אסיסטענט [געהילף].

assist′less *a.* (ע-סיסט׳-לעס) אהן ביי־הילף; הילפלאז.

assis′tor *n.* (ע-סיס׳-טאר) ז. *assister*

assize′ *n. and v.* (ע-סאיז׳) געריכטס=זיצונג; געריכטס=טאג; פערזאמלונג פון די געריכטס=געשווארענע; בעשטימונג; בעשטימען דעם פרייז.

assi′zer *n.* (ע-סאי׳-זער) מארק=מייסטער [רעגירונגס בעאמטער, וועלכער בעשטימט די פרייזען אויף די לעבענס ארטיקלען, וועלכע געהען צום מארק ווי אויך דער וואס פאסט אויף אויף די ריכטיגקייט פון געוויכט און מאסען].

assi′zes *n.* (ע-סאי׳-זעז) געריכט פון געשווארענע; געריכטס=טאג; עפענטליכע געריכטס=זיצונג.

ass′-like *a.* (עס׳-לאיק) עזעלהאפט; גלייך צו אן עזעל.

associabil′ity *n.* (ע-סאו-שיע-ביל׳-אי-טי) פעראייניגבארקייט; די פעהיגקייט זיך צו פערבינדען אדער פעראייניגען; די פעהיגקייט פון מיטפיהלען אדער מיטליידען [ביי מוסקעלען און נערווען].

asso′ciable *a.* (ע-סאו׳-שיעבל) פעראייניבאר; געזעלשאפטליך; מיטפיהלענד, מיטליידענד [ביי מוסקעלען און נערווען].

asso′ciableness *n.* (ע-סאו׳-שיעבל-נעס) ז. *associability*

asso′ciate *v., a. and n.* (ע-סאו׳-שי-אייט) פערבינדען, פעראייניגען; פערבונדען; טיילנעהמער; חבר; העלפער; מיטשולדיגער; בעגלייטען; שטעהן אין פערבינדונג.

asso′ciateship *n.* (ע-סאו׳-שי-אייט-שיפ) שותפות, גענאסענשאפט.

associa′tion *n.* (ע-סאו-שי-איי׳-שאן) אסאציאציאן; פערבינדונג; פעראייניגונג; געזעלשאפט, חברה, גענאסענשאפט, פעראיין; אידעען=פערבינדונג [די עראינערונג פון איין זאך אין פערבינדונג מיט אן אנדער זאך].

associa′tional *a.* (ע-סאו-שי-איי׳-שאנעל) גענאסענשאפטליך; וואס בעלאנגט צו אסאציאציאן. ז. *association*

associa′tionism *n.* (ע-סאו-שי-איי׳-שאנ-איזם) די טעאריע וועגען אידעען=פערבינדונגען [די עראינערונג פון איין זאך אין פערבינדונג מיט אן אנדער זאך. צ. ב. דער נאמען פון א גוטען פריינד רופט ארויס אין די געדאנקען זיין אנבליק, זיין וואהנונגס=ארט, זיין בעשעפטיגונג א. ז. וו.]; די קאמוניסטישע סיסטעם פון פוריע. ז. *Fourierism*

associa′tionist *n. and a.* (ע-סאו-שי-איי׳-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער טעאריע וועגען אידעען=פערבינדונגען; אן אנהענגער פון דער קאמוניסטישער סיסטעם פון פוריע; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען אידעען=פערבינדונגען; וואס איז שייך צו דער קאמוניסטישער סיסטעם פון פוריע. ז. *associationism*

asso′ciative *a.* (ע-סאו׳-שי-איי-טיוו) פעראייניגענד, פערבינדענד; וואס בעלאנגט צו אסאציאציאן. ז. *association*

asso′ciative fac′ulty (ע-סאו׳-שי-איי-טיוו פעק׳-אל-טי) די פעהיגקייט פון אידעען=פערבינדונג. ז. *associationism*

asso′ciativeness *n.* (ע-סאו׳-שי-איי-טיוו-נעס) וואס האט די אייגענשאפט צו ווערען פערבונדען אדער פעראייניגט.

asso′ciator *n.* (ע-סאו׳-שי-איי-טאר) א מיטגליעד פון א חברה, א חבר.

assoil′ *v.* (ע-סאיל׳) פריישפרעכען; בעפרייען; מוחל זיין.

as′sonance *n.* (עס׳-א-נענס) די עהנליכקייט פון א קלאנג; דער גלייכער קלאנג פון צוויי ווערטער; עהנליכער אויסדרוק פון געפיהל; איינשטימונג.

as′sonant *a. and n.* (עס׳-א-נענט) גלייכקלינגענד; דאס גלייכקלינגענדע ווארט.

as′sonate *v.* (עס׳-א-נייט) גלייכקלינגענד מאכען.

as soon as (עז סוהן עז) אזוי גיך ווי... ווי נאר...

The doctor will come **as soon as** possible.

assort′ *v.* (ע-סארט׳) ארדנען; צוזאמענשטעלען; צוזאמענברייגנען; אזארטירען [בעזארגען מיט אלע מינים סחורות]; צופאסען.

assor′ted *a.* (ע-סאר׳-טעד) 1. זארטירט, געארדענט לויט די פערשיעדענע זארטען אדער מינים; 2. צוגעפארט, צוגעפאסט.

2. They are a well **assorted** pair.

assort′ment *n.* (ע-סארט׳-מענט) דאס זארטירען; דאס ארדנען; אן אויסוואהל פון ווארע, אבגעקליבענע סחורה; איינטיילונג, קלאסיפיצירונג.

assort′ment of goods (ע-סארט׳-מענט אוו גוהדז) זארטירען סחורות; א לאגער פון סחורות.

ass′-skin *n.* (עס׳=סקין) עזעל=פעל; פארמעט.

as sta′ted (עז סטיי׳-טעד) ווי דערמאהנט, ווי פריהער געזאגט.

assuage′ *v.* (ע-סהווידזש׳) מילדערען, דערלייכטערען; לינדערען; בערוהיגען; שטילען; בעפריעדיגען; נאכלאזען.

The possession of loyal friends, **assuages** sorrow.

assuage′ment *n.* (ע-סהווידזש׳-מענט) מילדערונג; לינדערונג; לינדערונגס=מיטעל; בערוהיגונג.

assua′ger *n.* (ע-סהוויי׳-דזשער) איינשטילער, בערוהיגער; לינדערונגס=מיטעל.

assua′sive *a.* (ע-סהוויי׳-סיוו) מילדערענד; לינדערענד; ווייך; זאנפט.

assu′mable *a.* (ע-סיו׳-מעבל) וואס קען אנגענומען ווערען; וואס מען קען משער זיין.

assume′ *v.* (ע-סיום׳) נעהמען, אננעהמען, איבערנעהמען; זיך נעהמען די פרייהייט, סמייען; נעהמען אויף זיך; משער זיין.

assume′ a discourse′ (ע-סיום׳ ע דיס-קאורס׳) פערפיהרען א שמועס; נעהמען דאס ווארט.

assume′ airs (ע-סיום׳ עהרז) מאכען אן אנשטעל; אננעהמען א וויכטיגע מינע.

He **assumes** the **airs** of a gentleman.

assu′mer *n.* (ע-סיו׳-מער) אן איינגעבילדעטער.

assume′ the debts of anoth′er (ע-סיום׳ טהי דעטס אוו ע-נאטה׳-ער) איבערנעהמען אן אנדערענס חובות

assume′ the offen′sive (ע-סיום׳ טהי א-פענ׳-סיוו) איבערגעהן צום אנגריף; אנגרייפען.

assume′ the reins (ע-סיום׳ טהי ריינז) איבערנעהמען די לייטונג; בעקומען די אויבערהאנד.

assume′ upon′ one′s self (ע-סיום׳ א-פאן׳ הוואנז סעלף) שטעלען אויף זיך.

assu′ming *a.* (ע-סיו׳-מינג) שטאלץ; העזה׳דיג.

assu′mingly *adv.* (ע-סיו׳-מינג-לי) אויף א שטאלצען אדער העזה׳דיגען אופן.

assump′sit *n.* (ע-סאמפ׳-סיט) א ניט אונטערגע׳חתמ׳עטע פערפליכטונג; א פרייוויליגע פערפליכטונג.

assump′tion *n.* (ע-סאמפ׳-שאן) אננאהמע; השערה; פאראויסזעצונג; דאס שטעלען אויף זיך; די הימעלפאהרט [דער ארויפגאנג אויפ׳ן הימעל, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, פון קריסטוס אדער מאריע]; די אננעהמונג פון א געשטאלט; די אנגענומענע געשטאלט; איינבילדונג; העזה.

assump′tive *a.* (ע-סאמפ׳-טיוו) אנגענומען, פאראויסגעזעצט; געבויט אויף השערות.

assump′tively *adv.* (ע-סאמפ׳-טיוו-לי) דורך אן השערה אדער א פאראויסזעצונג; אויף דעם אופן פון אן השערה.

assur'able *a.* (ע-שור'-עבל) וואס קען פערזיכערט ווערען; וואס קען אסעקורירט ווערען.

assur'ance *n.* (ע-שור'-ענס) דאס פער-טרויען, זיכערהייט, פערזיכערונג; פער-פליכטונג; פערשפרעכונג; זיכערער בע-וויז; א דאקומענטאלער בעווייז אויף'ן רעכט אויף אייגענטום; די פערזיכערונג [פון גאט] אויף עולם הבא; דרייסטקייט; העזה; חוצפה; אסעקוראנץ [לעבענס-פער-זיכערונג, פייער-פערזיכערונג א. ד. ג.].

assur'ance of lands (ע-שור'-ענס אוו לענדז) דאס איבערגעבען לאנד דורך א קאנטראקט.

assure' *v.* (ע-שור') פערזיכערען, בעפעס-טיגען; צוזיכערען, פערשפרעכען; אסעקו-רירען [פערזיכערען דאס לעבען, פון פייער, פון אן אונגליקס-פאל א. ד. ג.].
Assure me of your good intentions, and I will trust you implicitly.

as sure as death (עז שור עז דעטה) זיכער ווי דער טויט.

as sure as I live (עז שור עז אי ליוו) אזוי וואהר ווי איך לעב.

assured' *a.* (ע-שורד') פערזיכערט; זיכער; געוויס, איבערצייגט; זעלבסט-צופריעדען; זעלבסטבעוואוסט; דרייסט; העזה'דיג.

assur'edly *adv.* (ע-שור'-עד-לי) זיכער; מיט זיכערהייט; מיט צופערטרויען.

assur'edness *n.* (ע-שור'-עד-נעס) גע-וויסהייט; זיכערהייט; צופערטרויען.

assur'er *n.* (ע-שור'-ער) א פערזיכע-רער; אסעקוראנט.

assur'gent *a.* (ע-סויר'-דזשענט) אויפ-שטייגענדיג; שטרייט-לוסטיג; בויגענפער-מיג אויפשטייגענד [ביי בלעטער פון א בוים אדער פלאנצען].

assur'ingly *adv.* (ע-שור'-אינג-לי) פערזיכערענדיג, ארויסרופענדיג צוטרוי, זיכערהייט אדער געוויסהייט.

Assyr'ian *a. and n.* (ע-סיר'-אי-ען) וואס איז שייך צו סיריען [אשור] אדער סיריער [די איינוואהנער פון סיריען]; א איינוואהנער אדער געבארענער פון סי-ריען; די סירישע שפראך [אשורית].

Assyriolog'ical *a.* (ע-סיר-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם אויספארשען די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער, ווי זייער היסטאריע, שפראך, קולטור א. ד. ג.

Assyriol'ogist *n.* (ע-סיר-אי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט שטודירען די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער.

Assyriol'ogy *n.* (ע-סיר-אי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער, ווי זייער היסטאריע, שפראך, קולטור א. ד. ג.

Astar'te *n.* (עס-טאר'-טי) עשתרות [די הויפטגעטין ביי די אלטע כנענים]; די לבנה.

astat'ic *a.* (ע-סטעט'-איק) וואס האט ניט קיין בעשטימטע ריכטונג; ניט בעשטענ-דיג, ניט פעסט; אסטאטיש [אונאבהענגיג פון דעם איינפלוס פון דער צוציהונגס-קראפט פון דעם ערד-מאגנעטיזם].

astat'ic needle (ע-סטעט'-איק ניעדל) די אסטאטישע מאגנעט נאדעל [א מאגנעט נאדעל (אין א קאמפאס), וואס איז אזוי איינגעריכטעט, אז זי ווערט ניט בעאיינ-פלוסט פון דער צוציהונגס-קראפט פון דעם ערד-מאגנעטיזם].

astay' *adv.* (ע-סטיי') בילדענדיג א שפי-ציגען ווינקעל [פון אן ארויפגעצויגענעם שיף-אנקער מיט דער ים-אויבערפלעכע].

as'teism *n.* (עס'-טי-איזם) א פיינע, עדעלע איראניע.

as'ter *n.* (עס'-טער) די שטערען-בלום.

aste'ria *n.* (עס-טי'-רי-ע) דער שטערענ-זאפיר [אזא טייערער שטיין].

aste'rial *a.* (עס-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו אדער איז פערבינדונג מיט די שטערען.

aste'rialite *n.* (עס-טי'-רי-על-איט) א פערשטיינערטער שטערען פיש.

Aste'rias *n.* (עס-טי'-רי-אס) די זעע-שטערען [אזא מין פיש וואס האבען די פארם פון שטערען].

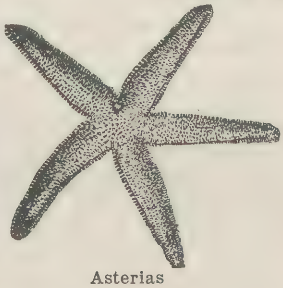

Asterias

Asteri'idæ *n.* (עס-טע-ראי'-אי-די) די שטערען פיש [אזא מין פיש וואס זעהען אויס ווי שטערען].

as'terisk *n.* (עס'-טע-ריסק) שטערענ-דעל; שטערענצייכען [דער צייכען * אין שריפט].

as'terism *n.* (עס'-טע-ריזם) א קליינע גרופע שטערען; דריי-שטערענצייכען [דער צייכען *** אדער ⁂ אין דרוקזאכען].

as'terite (עס'-טע-ראיט) דער שטערענ-שטיין [א גלאנצענדער אפאל].

as'terites *n.* (עס'-טע-ראי-טיז) ז. *asterite*.

astern' *adv. and a.* (ע-סטירן') אין דעם הינטערטייל פון שיף; הינטער דער שיף; וואס געפינט זיך הינטען [וועגען א שיף].
The current drives the ship astern.

as'teroid *a. and n.* (עס'-טע-ראיד) שטערענפערמיג; וואס האט שטערענפער-מיגע בלומען; שטערען-פיש; א קליינע גרופע פון קליינע פלאנעטען; די פלאנע-טען גרופע צווישען מארס און יופיטער.

asteroi'dal *a.* (עס-טע-ראי'-דעל) שטערענפערמיג; וואס איז שייך צו די שטערען-פיש; וואס איז שייך צו דער פלאנעטען גרופע צווישען מארס און יופי-טער.

as the case stands (עז טהי קייס סטענדז) ביי דיעזע אומשטענדען, אין דיע-זען פאל.

as the crow flies (עז טהי קראו פלאיז) אין א גלייכער ליניע [ווי א פויגעל פליהט].

astheni'a *n.* (עס-טהע-נאי'-ע) קערפער-שוואכקייט; קראפטלאזיגקייט.

as'theny *n.* (עס'-טהע-ני) ז. *asthenia*.

asth'ma *n.* (עסט'-מע) אסטמא [שווערע אטעמונג].

asthmat'ic *a. and n.* (עסט-מעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אסטמא-קראנקהייט; אן אסטמא-ליידענדער.

as though (עז טהאו) אזוי ווי.
As though he was master.

astigmat'ic *a.* (עס-טיג-מעט'-איק) אס-טיגמאטיש; ליידענד פון אסטיגמאטיזם.
ז. *astigmatism*

astig'matism *n.* (עס-טיג'-מע-טיזם) אסטיגמאטיזם [אן אויגענפעהלער וואס בעשטעהט דאריין, וואס די ליכט-שטראהלען קאנצענטרירען זיך ניט אין איין פונקט פון אויג און דאס פעראורזאכט א פאלשע פארשטעלונג פון זאכען אדער א שלעכטע ראיה בכלל].

astir' *adv. and a.* (ע-סטיר') אין בעווע-גונג; אין אויפרעגונג; בעוועגט; אויפ-גערעגט.

as to (עז טו) וואס איז שייך, וואס איז נוגע, וואס אנבעלאנגט.

aston'ish *v.* (ע-סטאנ'-איש) איבערראש-שען, ערשטוינען.

aston'ished *a.* (ע-סטאנ'-אישט) ער-שטוינט.
We were astonished to hear the sad news.

aston'ished at (ע-סטאנ'-אישט עט) ערשטוינט איבער עפעס.

aston'ishing *a.* (ע-סטאנ'-איש-אינג) ערשטוינענד; ערשטוינליך.

aston'ishingly *adv.* (ע-סטאנ'-איש-אינג-לי) אויף אן ערשטוינליכען אופן.

aston'ishingness *n.* (ע-סטאנ'-איש-אינג-נעס) דאס ערשטוינליכע; די ער-שטוינליכקייט.

aston'ishment *n.* (ע-סטאנ'-איש-מענט) ערשטוינונג, איבערראשונג.

astoop' *adv.* (ע-סטוהפ') שרעג, גענייגט, געבויגען.

as to the main (עז טו טהי מיין) וואס איז שייך צום תוך [פון דער זאך].

astound' *v. and a.* (ע-סטאונד') שטארק איבערראשען אדער ערשטוינען; שטארק איבערראשט אדער ערשטוינט.

astoun'ding *a.* (ע-סטאונ'-דינג) שטארק-ערשטוינענד.

astoun'dingly *adv.* (ע-סטאונ'-דינג-לי) אויף אן ערשטוינענדען אופן.

astound'ment *n.* (ע-סטאונד'-מענט) דאס ערשטוינען.

astrad'dle *adv. and a.* (ע-סטרעד'ל) רייטענדיג; אין רייטענדיגען צושטאנד.

as'tragal *n.* (עס'-טרע-געל) דער שפרונג-ביין [איבער דעם קנעכעל פון פוס]; א רונד שטענגעל אדער רייפעל אלס פערציערונג פאר א זייל; דער רינג פון הארמאטען-ראהר [פון וואנען עס ווערט אויסגעשאסען].

as'tragals *n.* (עס'-טרע-געלז) שפיעל-צייכען.

astrag'alus *n.* (עס-טרעג'-ע-לאס) דער שפרונג-ביין. ז. *astragal*.

as'tral *a.* (עס'-טרעל) וואס איז שייך צו די שטערען; עהנליך צו שטערען; אויס-געשטערענט.

as'tral lamp (עס'-טרעל לעמפ) אסט-ראל-לאמפ [אזא קעראסין (נאפט) לאמפ וועלכער ברענט זעהר ליכטיג].

astrand' *adv. and a.* (ע-סטרענד') אויף דעם גרונד; געשטראנדעט [וועגען א שיף].

astray' *adv.* (ע-סטריי') אראב פון ריכטיגען וועג; פעראירט; פערבלאנ-דזשעט.
The dog went astray.

astrict' *v.* (עס-טריקט') צוזאמענציהען; צונויפשניירען; איינהאלטען, בעשרענקען.

astric'ion *n.* (עס-טריק'-שאן) צוזאמענ-ציהונג; די ווירקונג פון צוזאמענציהענדע מיטעל [אין דער מעדיצין]; פערשטא-

פונג [פון מאגנעז]; פערשטאפונג פון מע-רידען.
astric'tive *a.* (עס-טריק'-טיוו) וואס ציהט צוזאמען; וואס ווירקט נעגען א לויזען מאגען.
astric'tiveness *n.* (עס-טריק'-טיוו-נעס) דאס צוזאמענציהען.
astric'tory *a.* (עס-טריק'-טא-רי) ז. *astrictive*.
astride' *adv. and a.* (ע-סטראיד') ז. *astraddle*.
astringe' *v.* (עס-טרינדזש') צוזאמענפרעסען, צונויפבינדען, געדיכט ווערען.
astrin'gency *n.* (עס-טרינ'-דזשען-סי) די צוזאמענציהענדע קראפט.
astrin'gent *a.* (עס-טרינ'-דזשענט) צוזאמענציהענד.
astrin'gently *adv.* (עס-טרינ'-דזשענט-לי) אויף א צוזאמענציהענדען אופן.
astrin'gentness *n.* (עס-טרינ'-דזשענט-נעס) ז. *astringency*.
as'trite *n.* (עס'-טראיט) ז. *asterite*.
astrog'nosy *n.* (עס-טראג'-נא-סי) די שטערען-וויסענשאפט.
astrog'raphy *n.* (עס-טראג'-רע-פי) די שטערען-בעשרייבונג.
as'trolabe *n.* (עס'-טרא-לייב) אן אינסטרומענט, וועלכער פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו מעסטען די הויך פון די שטערען.
astrol'atry *n.* (עס-טראל'-עט-רי) די שטערען-פערגעטערונג.
astrol'oger *n.* (עס-טראל'-א-דזשער) אסטראלאג, שטערען-זעהער.
astrolog'ic *a.* (עס-טרא-לאדזש'-איק) אסטראלאגיש; וואס איז שייך צו שטערען-זעהעריי אדער צו דער לעהרע וועגען די שטערען.
astrolog'ical *a.* (עס-טרא-לאדזש'-איק-על) ז. *astrologic*.
astrolog'ical as'pects (עס-טרא-לאדזש'-איק-על עס'-פעקטס) די שטעלונג פון די פלאנעטען צווישען זיך.
astrolog'ically *adv.* (עס-טרא-לאדזש'-איק-על-אי) דורך אסטראלאגיע; אין בעצוג צו שטערען-זעהעריי.
astrol'ogize *v.* (עס-טראל'-א-דזשאיז) פערנעהמען זיך מיט אסטראלאגיע [מיט דער לעהרע וועגען די שטערען]; זאגען נביאות פון די שטערען.
astrol'ogy *n.* (עס-טראל'-א-דזשי) אסטראלאגיע [די לעהרע וועגען די שטערען]; שטערען-זעהעריי; נביאות זאגעריי פון די שטערען.
astrometeorol'ogy *n.* (עס-טרא-מי-טי-א-ראל'-א-דזשי) אסטראמעטעאראלאגיע [דאס בעשטימען דעם וועטער נאך דער שטעלונג פון די שטערען].
astrom'etry *n.* (עס-טראמ'-ע-טרי) אסטראמעטריע [די אבטיילונג אין דער אסטראנאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער שטעלונג און פון דער הויך פון די שטערען].
astron'omer *n.* (עס-טראנ'-א-מער) אסטראנאם, שטערען-קענער.
astronom'ic *a.* (עס-טרא-נאמ'-איק) אסטראנאמיש, וואס געהערט צו שטערען-קענטניס.
astronom'ical *a.* (עס-טרא-נאמ'-איק-על) ז. *astronomic*.
astronom'ical char'acters (עס-טרא-נאמ'-איק-על קער'-עק-טערז) הימעל-צייכען.
astronom'ically *adv.* (עס-טרא-נאמ'-איק-על-אי) דורך אסטראנאמיע; אין בעצוג צו אסטראנאמיע.
astron'omize *v.* (עס-טראנ'-א-מאיז) לערנען אסטראנאמיע; אנווענדען די פרינציפען פון אסטראנאמיע.
astron'omy *n.* (עס-טראנ'-א-מי) אסטראנאמיע, שטערען-קענטניס.
as'troscope *n.* (עס'-טרא-סקאופ) אסטראסקאפ [שטערען-שפאקטיוו].
astros'copy *n.* (עס-טראס'-קא-פי) אסטראסקאפיע [די בעאבאכטונג פון די שטערען דורך א שפאקטיוו].
astrut' *adv. and a.* (ע-סטראט') שטאלצירענדיג, שטאלץ.
astu'cious *a.* (עס-טיו'-שאס) ליסטיג, שלוי, כיטרע; שארפזיניג.
astu'city *n.* (עס-טיו'-סי-טי) ליסטיגקייט, כיטרעקייט; שארפזיניגקייט.
astute' *a.* (עס-טיוט') ליסטיג, שלוי, כיטרע; שארפזיניג.
Bismark was an **astute** politician.
astute'ly *adv.* (עס-טיוט'-לי) אויף א כיטרען אדער שארפזיניגען אופן.
astute'ness *n.* (עס-טיוט'-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, שארפזיניגקייט.
asun'der *adv.* (ע-סאנ'-דער) אבגעזונדערט; בעזונדער, אויסאנאדער.
The ties of friendship cannot easily be torn **asunder**.
as we go along' (עז הווי גאו ע-לאנג') געהענדיג ווייטער.
as well as (עז הוועל עז) אזוי גוט ווי.
as who should say (עז הו שוהד סיי) ווי אימעצער וואלט געזאגט.
aswim' *adv. and a.* (ע-סהווים') שווימענדיג.
aswoon' *adv. and a.* (ע-סהוואוהן') אין אונמאכט, אין חלשות; אהנמעכטיג.
as yet (עז יעט) ביז אהער; נאך; כל זמן.
asyle' *n.* (ע-סאיל') אזיל; צופלוכטס-ארט, שוץ-ארט [פריוט].
asy'lum *n.* (ע-סאי'-לאם) אזיל; צופלוכטס-ארט, שוץ-ארט [פריוט]; א צדקה-אנשטאלט [פאר יתומים, קראנקע, בלינדע א. ז. וו.].
asymmet'ric *a.* (עס-אי-מעט'-ריק) ניט סימעטריש, ניט גלייכמעסיג, ניט פראפארציאנעל.
asymmet'rical *a.* (עס-אי-מעט'-ריק-על) ז. *asymmetric*.
asymmet'rically *adv.* (עס-אי-מעט'-רי-קעל-אי) אויף אן אונסימעטרישען אופן; אהן סימעטריע.
asym'metry *n.* (ע-סימ'-ע-טרי) דאס זיין ניט סימעטריש אדער ניט גלייכמעסיג.
as'ymptote *n. and a.* (עס'-אים-טאוט) די אסימפטאטע [אין דער מאטעמאטיק — א גראדע ליניע צו וועלכע עס האלט זיך אין נעהנטערען א קרומע ליניע, אבער דערגרייכט זי ניט]; וואס איז שייך צו אזא ליניע; דערנעהנטערנד זיך, אבער קיינמאל ניט דערגרייכענד.
asymptot'ic *a.* (עס-אים-טאט'-איק) אסימפטאטיש. ז. *asymptote*.
asymptot'ical *a.* (עס-אים-טאט'-אי-קעל) אסימפטאטיש. ז. *asymptote*.
asyn'chronism *n.* (ע-סינ'-קרא-ניזם) דאס ניט צונויפטרעפען זיך אין צייט; דאס ניט זיין אין גלייכען שריט [וועגען די פאזען ביי עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען].
asyn'chronous *a.* (ע-סינ'-קרא-נאס) ניט אין דער גלייכער צייט זיך צונויפגעטראפען.
asyn'deton *n.* (ע-סינ'-דע-טאן) אין רעטאריק אדער רעדע-קונסט — דאס אסינדעטאן, דאס ארויסלאזען פון א זאץ אדער פון א רעדע די פערבינדונגס-ווערטער, כדי צוצוגעבען דער רעדע א שטארקערען אויסדרוק, ווי למשל אין דעם זאץ: "וואשט זיך, רייניגט זיך, פערמיידעט אייערע בייזע טהאטען פון מיינע אויגען, הערט אויף שלעכטס צו טהאן" [ישעיה, א] פעהלט דאס פערבינדונגס-ווארט "און".
at *prep.* (עט) צו; ביי, אויף, אין; מיט; איבער.
at'abal *n.* (עט'-ע-בעל) קעסעל-פויק.
at a blow (עט ע בלאו) אין איין קלאפ.
at a draught (עט ע דרעפט) מיט איין שלוק, מיט איין מאל.
at'aghan *n.* (עט'-ע-גען) אזא טערקישער לאנגער קינזשאל.
at a glance (עט ע גלענס) מיט איין קוק.
at a great dis'tance (עט ע גרייט דיס'-טענס) אין א גרויסען מרחק [פון עפעס].
atala'ya *n.* (ע-טע-לא'-יא) א וואך-טורם.
at all (עט אהל) גאנץ און גאר; לחלוטין; איבערהויפט.
He knows nothing **at all** about it.
at all adven'tures (עט אהל עד-ווענ'-טשורז) אויף אלע פעלע.
at all events' (עט אהל אי-ווענטס') אויף אלע פעלע; אויף אלע אופנים.
at a low ebb (עט ע לאו עב) ארונטער-געקומען; אויף א נידריגער מדרגה; אראב פון פרייז.
at'aman *n.* (עט'-ע-מען) אן אטאמאן [אן עלטסטער ביי קאזאקען].
atamas'co *n.* (עט-ע-מעס'-קאו) א מין אמעריקאנער קליינע פלאנצע, וועלכע האט גרויסע ווייסע און רויטליכע בליהונג.
at a me'dium (עט ע מי'-די-אם) אין דורכשניט, דורכשניטליך.
at an ear'ly date (עט ען איר'-לי דייט) אין גיכען.
at an'y rate (עט ענ'-אי רייט) אויף יעדען פאל.
at arm's length (עט ארמז לענגטה) פון דער ווייטענס [וועגען פערזענליכע בעציהונגען]; אונטער שווערע בעדינגונגען.
at a time (עט ע טאים) א מאל.
at'avism *n.* (עט'-ע-וויזם) אטאוויזם, די פערערבונג פון געוויסע אייגענשאפטען [בעזאנדערס קראנקהייטען]; די נייגונג זיך צוריקצוקעהרען צו אן אלטען טיפ פון פריהערדיגע דורות.
atavis'tic *a.* (עט-ע-וויס'-טיק) וואס איז שייך צו אטאוויזם. ז. *atavism*.
atavis'tically *adv.* (עט-ע-וויס'-טי-קעל-אי) אויף אן אטאוויסטישען אופן. ז. *atavism*.
at a word (עט ע הווארד) מיט איינעם ווארט.
atax'ia *n.* (ע-טעקס'-אי-ע) אונרעגעלמעסיגקייט אין דער טהעטיגקייט פון די קערפערליכע ארגאנען, הויפטזעכליך אין דער בעוועגונג פון די מוסקולען; נערוועזע פיבער; אונרעגעלמעסיגקייט אין דעם פערלויף פון א קראנקהייט.
atax'ic *a.* (ע-טעקס'-איק) אונרעגעלמעסיג [וועגען פערלויף פון א קראנקהייט]. ז. *ataxia*.
atax'y (ע-טעקס'-אי) ז. *ataxia*.
at bay (עט ביי) זיך שטעלען אנטקעגען.
at best (עט בעסט) אין בעסטען פאל; העכסטענס.
at call (עט קאהל) אויף דער באלדיגער

פארערונג [ביי צאהלונגען, וועלכע מען דארף ניט געבען פריהער צו וויסען, נור מוזען געצאהלט ווערען גלייך צו דער ערשטער פאדערונג].

at cur'rent exchange' (עט קאר'-ענט עקס-טשיינדזש') צום היינטיגען קורס.

at death's door (עט דעטהס דאר) אויפ'ן שוועל פון טויט.

ate (אייט) געגעסען. ז. *eat*
The beggar ate the meal with relish.

at ear'liest conve'nience (עט אויר'-לי-עסט קאנ-ווי'-ני-ענס) ביי דער ערשטער בעסטער געלעגענהייט.

at ease (עט איעז) בעקוועם; רוהיג, ניט געאיילט זיך.

atech'nic *n. and a.* (ע-טעק'-ניק) אהן טעכנישעס וויסען; אהן וויסען פון קונסט-טעכניק; איינער וואס האט ניט קיין טעכנישעס וויסען.

atech'nical *a.* (ע-טעק'-ני-קעל) פריי פון טעכניק, פאפולער, איינפאך.

atelier' *n.* (עט-ע-ליעי') א סטודיא [אן ארבייטס-צימער פון א סקולפטאר אדער מאהלער].

at fin'gers' ends (עט פינ'-גערז ענדז) קלאר און דייטליך [עפעס וויסען].

at first (עט פוירסט) צוערשט.

at first blush (עט פוירסט בלאש) ביים ערשטען קוק.
At the first blush we thought they had come from France.

at first dash (עט פוירסט דעש) פונ'ם ערשטען מאל אן.

at first sight (עט פוירסט סאיט) ביים ערשטען אנבליק.

at foot of the pres'ent (עט פוהט אוו טהי פרעז'-ענט) דא אונטען [ביי א בריעף אדער אנדער שריפט ווען עס ווערט אנגעוויזען ווענען א בעמערקונג צום שלוס].

at foot's pace (עט פוהטס פיים) טריט ביי טריט, לאנגזאם.

at full (עט פול) אין גאנצען.

at full speed (עט פול ספיעד) אין דער גרעסטער געשווינדיגקייט; אין פולער האסט.

at full steam (עט פול סטיעם) מיט פולען דאמפף; מיט דער גאנצער קראפט.

at gaze (עט גייז) מיט ערשטוינונג אדער בעוואונדערונג אנקוקען.

athana'sia *n.* (עטה-ע-ניי'-סי-א) אונ-שטערבליכקייט.

Athana'sian *a.* (עטה-ע-ניי'-שיען) וואס בעלאנגט צו אטהאנאסיוס [א געוויסער בישאף אין אלעקסאנדריא של מצרים אין 4טען יאהר הונדערט].

athan'asy *n.* (עטה-ענ'-ע-סי) ז. *athanasia*

at hand (עט הענד) נאהענט, ביי דער האנד.

at heart's ease (עט הארטס איעז) נאך דעם וואונש פון הארצען; צופריעדען.

a'theism *n.* (איי'-טהי-איזם) אטהעאיזם, דאס לייקענען אין גאט.

a'theist *n.* (איי'-טהי-איסט) אטהעאיסט, איינער וואס לייקענט אין גאט

atheis'tic *a.* (איי-טהי-איס'-טיק) אטהע-איסטיש; גאטלאז; וואס לייקענט אין גאט.

atheis'tical *a.* (איי-טהי-איס'-טיק-על) ז. *atheistic*

atheis'tically *adv.* (איי-טהי-איס'-טיק-על-אי) אויף אן אטהעאיסטישען אופן; דורך גאטלאזיגקייט.

atheis'ticalness *n.* (איי-טהי-איס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין אן אטהעאיסט, דאס לייקענען אין דער עקזיסטענץ פון גאט.

Athenæ'um *n.* (עטה-ע-ני'-אם) דער טעמפעל פון דער געטין אטהענא אין אל-טען גריכענלאנד; אן אקאדעמיע פאר ווי-סענשאפט אין רוים.

athenæ'um *n.* (עטה-ע-ני'-אם) א ליטע-ראַרישער קלוב; א לעזע-צימער.

Athe'nian *a. and n.* (ע-טהי'-ני-ען) וואס איז שייך צו אטהען [א שטאדט אין אלטען גריכענלאנד]; וואס איז שייך צו דער קונסט, ליטעראטור און קולטור פון אטהען; א בירגער פון אטהען.

athirst' *a.* (ע-טהוירסט') דארשטיג.

ath'lete *n.* (עטה'-ליט) אטלעט, וועט-קעמפער; בעל-כח; איינער וואס ענט-וויקעלט די שטארקייט פון זיין קערפער.

athlet'ic *a.* (עטה-לעט'-איק) אטלעטיש, וואס געהערט צו א בעל כח.

athlet'ically *adv.* (עטה-לעט'-איק-על-לי) אויף אן אטלעטישען אופן; אזוי ווי אן אטלעט.

athlet'ic frame (עטה-לעט'-איק פריים) אטלעטישער קערפער-בוי.

athlet'ic games (עטה-לעט'-איק גיימז) גימנאסטישע שפיעלען; קאמפף-שפיעלען.

athlet'icism *n.* (עטה-לעט'-אי-סיזם) קערפערליכע איבונגען [צו ענטוויקלען און צו שטארקען די מוסקולען און דעם קער-פער].

athlet'ics *n.* (עטה-לעט'-איקס) די אט-לעטיק, די קונסט פון רינג-קאמפף.

athlet'ic sport (עטה-לעט'-איק ספארט) גימנאסטישע, קערפערליכע איבונגען.

at home (עט האום) אין דער היים; היימיש, ווי אין דער היים; א געמיטלי-כער עמפפאנגס-אבענד.

athrob' *a. and adv.* (ע-טהראב') קלא-פענדיג, האמערענדיג; אויף א קלאפענדען אופן.

athwart' *adv.* (ע-טהוואהרט') קווער, אין דער קווער; קרום, פערקעהרט; פון איין זייט צו דער צווייטער; אונרעכט; ערגערליך, בייז.

athwart'ships *adv.* (ע-טהוואהרט'-שיפס) פון איין ברעג צום צווייטען [אויף א שיף].

atip'toe *adv.* (ע-טיפ'-טאו) אויף די שפיצען פון די פינגער, אויף די טשיפקעס.
She walked into the parlor atiptoe.

Atlante'an *a.* (עט-לענ-טי'-ען) וואס איז שייך צום האלבגאט אטלאס [אין דער לעגענדע ווערט פארגעשטעלט, אז אט-לאס האלט דעם ערד-קוגעל אויף זיינע פלייצעס].

atlan'tes *n.* (עט-לענ'-טיז) אטלאנטען [מענער-פיגורען אלס זיילען אין א גע-ביידע].

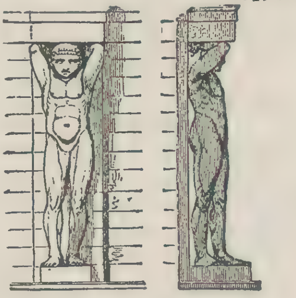
Atlantes

Atlan'tic *n. and a.* (עט-לענ'-טיק) אט-לאנטישער אקעאן [וואס טיילט אב אמע-ריקא פון אייראפא]; וואס איז שייך צום אטלאנטישען אקעאן; וואס ליגט ביים אטלאנטישען אקעאן; וואס בעלאנגט צום האלב-גאט אטלאס. ז. *Atlas*

at large (עט לארדזש) אין פרייען; ניט איינגעשרענקט; אין פולען גרויס, אין פו-לער אויסברייטונג; ווייט געשטרעקט; אין גרויסען און גאנצען; אין אלגעמיין.

At'las *n.* (עט'-לעס) אטלאס [דער גריכי-שער האלב-גאט וואס טראגט דעם ערד-קו-געל אויף זיינע פליי-צעס]; איינער וואס טראגט א גרויסע משא.

Atlas

at'las *n. and v.* (עט'-לעס) אטלאס [א לאנד-קארטען-זאמלונג אין דער פארם פון א בוך]; זיילען פון א געביידע אין דער פארם פון מענער-פיגו-רען; א פאפיערבלאט פארמאט פון 33 צאל לענג און 26 צאל ברייט; דער ער-שטער ווירבעל-ביין פון האלז; אטלאס-שטאף [אזא זיידענצייג]; אטלאס פא-פיער; שטיצען, טראגען אויף די פלייצעס.

at last (עט לעסט) ענדליך.

at least (עט ליעסט) ווענינגסטענס.

at lei'sure (עט לי'-זשור) אין פריי; א פרייער צייט.

at length (עט לענגטה) ענדליך; אם ענ-דע; אויספיהרליך.

at lib'erty (עט ליב'-ער-טי) פריי.

at mid'night (עט מיד'-נאיט) אים האלבע נאכט.

atmolog'ic *a.* (עט-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט ווענען דאמפף.

atmolog'ical *a.* (עט-מא-לאדזש'-איק-על) ז. *atmologic*

atmol'ogist *n.* (עט-מאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די נאטור-געזעצען פון דאמפף; א קענער אין דער וויסענ-שאפט פון דאמפף.

atmol'ogy *n.* (עט-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט ווענען דאמפף.

atmom'eter *n.* (עט-מאמ'-ע-טער) דער אטמאמעטער [אינסטרומענט צו מעסטען די פערדאמפפונג פון פליסיגקייטען].

at'mosphere *n.* (עט'-מאס-פיר) אט-מאספערע; דער לופט-קרייז, די לופט ארום דער ערד; א מאס-איינהייט פאר לופט-דרוק.

atmospher'ic *a.* (עט-מאס-פער'-איק) אטמאספעריש; וואס געהערט צו דעם לופט-קרייז ארום דער ערד.

atmospher'ical *a.* (עט-מאס-פער'-איק-על) ז. *atmospheric*

atmospher'ically *adv.* (עט-מאס-פער'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער אט-מאספערע; דורך דעם איינפלוס פון דער אטמאספערע.

atmospher'ic pres'sure (עט-מאס-פער'-איק פרעש'-אור) דער אטמאספערי-שער דרוק [דער דרוק פון דער אטמאס-פערע ווערט אין ענגלאנד גערעכענט גלייך צו דעם דרוק פון א קוועקזילבער זייל פון 30 צאל הויך, אין פראנקרייך ווערט ער גערעכענט גלייך צו דעם דרוק פון א 760 מילימעטער הויכען קוועקזילבער זייל. אין דער טעכניק ווערט דער אטמאספערען-דרוק גערעכענט אלס א דרוק פון 15 פונט

אויף א קוואדראט צאל. ווען מען זאגט צ. ב. אז א דאמפף=קעסעל איז געבויט פאר 5 אטמאספערען דרוק, מיינט עס א דרוק פון 75 פונט אויף יעדען קוואדראטצאל].

atmospher'ic rail'way (עט-מאס-פער'-איק רייל'-הוויי) אטמאספערישע אייזענבאהן [אייזענבאהן, וואס ווערט געטריבען דורך לופט דרוק].

at most (עט מאוסט) העכסטענס.

at night (עט נאיט) צו נאכט צו; אין אבענד צייט, ביינאכט.

at noon (עט נוהן) מיטאג=צייט.

at no time (עט נאו טאים) קיינמאל.

at nurse (עט נוירס) אונטער אויפפאסונג; אין דער פפלעגע.

at odds (עט אדז) אונאייניג; ניט שוה בשוה.

He seems to be at odds with all his acquaintances.

atoll' *n.* (ע-טאל') א רינגפערמיגער קאראלען אינזעל.

at'om *n.* (עט'-אם) אטאם, אורשטאף=טיילכעל [לויט דער השערה ווערט עס פארגעשטעלט אלס דער קלענסטער טיילכעל פון שטאף, וואס קען שוין מעהר ניט געטיילט ווערען]; אונענדליך קליינעס; אונבעדייטענדעס.

atom'ic *a.* (ע-טאמ'-איק) אטאמיסטיש; ווי אן אטאם. ז. *atom*

atom'ically *adv.* (ע-טאמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן אטאם; אויף דעם אופן פון אן אטאם; פון אן אטאמיסטישען שטאנדפונקט.

atomi'cian *n.* (עט-א-מיש'-ען) אן אנהענגער פון דער אטאמיסטישער טעאריע [ד. ה. אז אלע וועלט=קערפער בעשטעהען פון אטאמען].

atomic'ity *n.* (עט-א-מיס'-אי-טי) אין כעמיע — עקוויוואלענץ, אטאמען=ענטהאלט. ז. *equivalent*

atom'ic the'ory (ע-טאמ'-איק טהי'-א-רי) די אטאמיסטישע טעאריע [די טעאריע, אז די עלעמענטען בעשטעהען פון אטאמען].

atom'ic weight (ע-טאמ'-איק הווייט) אטאם=געוויכט.

atomisa'tion *n.* (עט-אמ-אי-זיי'-שאן) דאס צוטיילען אין אטאמען; דאס צושטויבען [א פליסיגקייט].

at'omiser *n.* (עט'-אמ-אי-זער) א צושטויבונגס אפאראט [אזא שפריצער, וואס צושטויבט א פליסיגקייט]; איינער אדער עטוואס וואס צושטויבט אדער צוטיילט אין אטאמען.

at'omism *n.* (עט'-אמ-איזם) די לעהרע וועגען אטאמען.

at'omist *n.* (עט'-אמ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער לעהרע פון אטאמען.

atomis'tic *a.* (עט-א-מיס'-טיק) געהעריג צו אטאמען; צונויפגעשטעלט פון אטאמען. ז. *atom*

atomiza'tion *n.* (עט-אמ-אי-זיי'-שאן) דאס צוטיילען אין אטאמען; דאס צושטויבען [א פליסיגקייט].

at'omize *v.* (עט'-אמ-איז) צוטיילען אין אטאמען; צומאלען אויף שטויב; צושטויבען א פליסיגקייט.

at'omizer *n.* (עט'-אמ-אי-זער) א צושטויבונגס=אפאראט [אזא שפריצער, וואס צושטויבט א פליסיגקייט]; איינער אדער עטוואס וואס צושטויבט אדער צוטיילט אין אטאמען.

atomol'ogy *n.* (עט-א-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען אטאמען.

at'omy *n.* (עט'-א-מי) אן אטאם; א קליינינקע זאך; א קארליק; א סקעלעט; א זעהר מאגערער מענש.

ato'nable *a.* (ע-טאו'-נעבל) וואס מען קען פערגיטיגען, אויסגלייכען אדער מוחל זיין; אויף וואס מען קען תשובה טהאן.

at once (עט הוואנס) מיט א מאל, פלוצלונג.

at one (עט הוואן) אייניג.

They are at one on this question.

atone' *v.* (ע-טאון') תשובה טהאן; פערגיטיגען, אויסגלייכען; אבקומען פאר א זינד, בריינגען א קרבן.

It is manly to atone for one's mistakes.

at one blow (עט הוואן בלאו) מיט איין קלאפ.

at one bound (עט הוואן באונד) מיט איין שפרונג.

at one bout (עט הוואן באוט) מיט א מאל; מיט איין קלאפ.

at one cast (עט הוואן קעסט) מיט איינמאל, מיט איין ווארף.

at one dash (עט הוואן דעש) מיט איין קלאפ, מיט איין שטריך; פלוצלונג.

atone'ment *n.* (ע-טאונ'-מענט) פערגיטיגונג; איבעראיינשטימונג; דאס אבקומען פאר זינד; דאס תשובה טהאן.

The Day of Atonement is a Jewish Fast Day.

ato'ner *n.* (ע-טאו'-נער) פערגיטיגער; בעל תשובה.

at one shot (עט הוואן שאט) מיט איין קלאפ: פלוצלונג, אהן א שום ישוב הדעת.

aton'ic *a. and n.* (ע-טאנ'-איק) א זילבע אדער א ווארט אהן אקצענט; טאנלאז, אהן אקצענט [נגינה]; קראפטלאז, שוואך, אבגעמאטערט.

at'ony *n.* (עט'-א-ני) שלאפקייט; אבגעמאטערטקייט.

atop' *adv. and a.* (ע-טאפ') אין דער הויך, צום שפיץ, צום אויבען.

at par (עט פאר) לויט געצייכענטען ווערטה [ביי ווערטה=פאפיערען אדער אקציעס ווען זיי ווערען פערקויפט צום פרייז, וועלכער איז אויף זיי געצייכענט].

at par'ting (עט פאר'-טינג) ביים שיידען זיך.

at peace (עט פיעס) אין שלום.

America is at peace with the world.

at play (עט פליי) ביים שפיעלען.

at pleas'ure (עט פלעזש'-אור) נאך'ן ווילקיר, לויט'ן ווילען.

at pres'ent (עט פרעז'-ענט) יעצט.

atrabila'rian *n. and a.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-ען) מעלאנכאליקער, מרה=שחורה'ניק; מעלאנכאליש; מרה=שחורה'דיג.

atrabila'rious *a.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-אס) מרה=שחורה'דיג, מעלאנכאליש.

atrabila'riousness *n.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-אס-נעס) מרה=שחורה, מעלאנכאליע.

atrabil'ious *a.* (עט-רע-ביל'-יאס) מעלאנכאליש, מרה=שחורה'דיג.

at'rament *n.* (עט'-רע-מענט) טינט; עטוואס ענליך צו טינט; עטוואס מיט וואס מען שווארצט.

atramenta'ceous *a.* (עט-רע-מענ-טיי'-שיאס) טינטיג; שווארץ ווי טינט.

atramen'tal *a.* (עט-רע-מענ'-טעל) ז. *atramentaceous*

atramenta'rious *a.* (עט-רע-מענ-טיי'-רי-אס) וואס טויג צו מאכען טינט; שווארץ ווי טינט.

atramen'tous *a.* (עט-רע-מענ'-טאס) ז. *atramentaceous*

at ran'dom (עט רענ'-דאם) ווי עס וועט אויספאלען; ווי עס וועט זיך טרעפען.

at rest (עט רעסט) רוהיג.

atrip' *adv. and a.* (ע-טריפ') עטוואס ארויפגעצויגען דעם אנקער [פון א שיף].

a'trium *n.* (איי'-טרי-אם) אטריום [פאדערזאל אין די אלט=רוימישע הייזער]; די פארקאמער פון דעם הארץ.

atro'cious *a.* (ע-טראו'-שאס) שוידערליך; גרויזאם.

atro'ciously *adv.* (ע-טראו'-שאס-לי) אויף א שוידערליכען אופן; מיט גרויזאמקייט.

atro'ciousness *n.* (ע-טראו'-שאס-נעס) שוידערליכקייט, גרויזאמקייט.

atroc'ity *n.* (ע-טראס'-אי-טי) ז. *atrociousness*

At'ropa *n.* (עט'-רא-פא) א מין גיפטיגע גראזען.

atroph'ic *a.* (ע-טראפ'-איק) אטראפיש, אבגעצעהרט, אבגעדארט.

at'rophy *n. and v.* (עט'-רא-פי) 1. אטראפיע, אויסצעהרונג, אבמאגערונג; 2. אבפאלען, געהן לאבוד.

2. Many of the apples were atrophied.

at'ropin *n.* (עט'-רא-פין) ז. *atropine*

at'ropine *n.* (עט'-רא-פאין) אטראפין [א גיפטיגער כעמישער שטאף].

at sea (עט סיע) אין ים; אונגעווים; פערלארען.

at ser'vice (עט סויר'-ווים) אין דיענסט.

at sight (עט סאיט) פון'ם בלאט, פון נאטען [שפיעלען]; צושטעלען [א וועקסעל צום צאהלען]; תיכף.

at stake (עט סטייק) אבהענגיג פון...

at sta'ted pe'riods (עט סטיי'-טעד פי'-רי-אדז) אין בעשטימטע צייטען.

The inspector visited the building at stated periods.

at'taball *n.* (עט'-ע-בעל) ז. *atabal*

attach' *v.* (ע-טעטש') צובינדען; צוזעצען; צוקניפען; בעפעסטיגען; ארויפלעגען אן ארעסט.

attach' a blame (ע-טעטש' ע בליים) א שולד ארויפלעגען [אויף אימעצען].

attach'able *a.* (ע-טעטש'-עבל) וואס קען צוגעבונדען אדער צוגעקניפט ווערען; אויף וואס עס קען ארויפגעלעגט ווערען אן ארעסט.

attach' cred'it (ע-טעטש' קרעד'-איט) עפעס טרויען.

attaché' *n.* (ע-טע-שיי') אטאשע, א ביי=געארדענטער, א ספעציעלער מיטגליעד פון א קאנסול אדער סוויטע.

attached' *a.* (ע-טעטשט') צוגעבונדען; צוגעזעצט; צוגעקניפט; צוגעפעסטיגט.

attach'ment *n.* (ע-טעטש'-מענט) בעפעסטיגונג; פערבינדונג; צוגעבונדענקייט; טרייהייט, נייגונג; פארליעבע [צו עטוואס]; אנהענגליכקייט, איבערגעבענהייט; פערהאפטונג; פערהאפטונגס=בעפעהל; דאס ארויפלעגען אן ארעסט [אויף געלד אדער זאכען].

attack' *n. and v.* (ע-טעק') 1. קראנקהייטס אנפאל; אנגריף, אנפאל; 2. אנגרייפען, אנפאלען.

1. The baby had an attack of indigestion.
2. The speaker attacked the Mayor in his address.

attack'able *a.* (ע-טעק'-עבל) אנגרייפבאר; אויף וואס מען קען אנפאלען.

attack'er *n.* (ע-טעק'-ער) דער אנגרייפער; דער, וועלכער עס פאלט אן.

attacks' *n.* (ע-טעקס) ; אנגריפסווערק
אנגריפסליניע [ביי בעלאגערונג].

attain' *v.* (ע-טיין). ערגרייכען, ערלאנגען.

attainabil'ity *n.* (ע-טיי-נע-ביל'-אי-טי) ערגרייכבארקייט ; די מעגליכקייט צו ערגרייכען.

attai'nable *a.* (ע-טיי'-נעבל) ערגרייכ-באר ; פראקטיש ; מעגליך.

attai'nableness *n.* (ע-טיי'-נעבל-נעס) דאס זיין ערגרייכבאר.

attain' an ob'ject (ע-טיין' ען אב'-דזשעקט) ערגרייכען דעם צוועק.

attain'der *n.* (ע-טיינ'-דער) די גערעכט-ליכע אוועקנעהמונג פון אלע רעכטע און פערמעגענס פון א פערברעכער ; דאס פער-אורזאכען שאנדע, דאס מאכען א פלעק אויף דעם גוטען נאמען.

attain'ment *n.* (ע-טיינ'-מענט) 1. ער-לאנגונג, ערגרייכונג ; געווין ; 2. טאלענט; קענטנים.

1. He worked hard for the **attainment** of his purpose. 2. Theodore Roosevelt is a man of many **attainments**.

attaint' *n. and v.* (ע-טיינט') פלעק, שאנד-פלעק ; אויספיהרען, אויסוויזען ; בעשימפפען ; בעפלעקען ; פערלירען אלע עהרען און פערמעגענס רעכטען דורך א פעראורטיילונג פאר א פערברעכען ; א וואונד אויף א פוס פון א פערד דורך בע-שמיעדען ; אנשטעקען א קראנקהייט ; פער-גיפטען.

attaint'ment *n.* (ע-טיינט'-מענט) די שאנדע ; בעשימפפונג ; די פעראורטיי-לונג צו פערליערען אלע רעכטען ; פעראור-טיילונג ; ארעסט.

attaint' the blood (ע-טיינט' טהי בלאד) פערגיפטען דאס בלוט ; שענדען דאס בלוט.

attain'ture *n.* (ע-טיינ'-טשור) דאס זאראזען, די אנשטעקונג ; שאנדע ; בע-שימפפונג ; פעראורטיילונג צו פערליע-רען אלע רעכטען.

at'tal *n.* (עט'-על) שטיינער און ציעגעל פון אן אראבגעריסענעם מויער.

at'tar *n.* (עט'-ער) עסענץ פון רויזען [א שמעקעדיגער אויל] ; רויזען עקס-טראקט.

attem'per *v.* (ע-טעמ'-פער) מעסיגען ; ווייך מאכען ; צופאסען ; שוואכער מא-כען [דורך ביימישונג] ; מילדערען, שי-טערער מאכען ; רעגולירען [די טעמפע-ראטור].

attempt' *n. and v.* (ע-טעמפט') 1. פערזוך ; אנגריף ; 2. פראבירען ; אנ-גרייפען ; וואגען ; אונטערנעהמען ; רי-זיקירען.

1. Another **attempt** was made to capture the fort. 2. Wise people do not **attempt** the impossible.

attemptabil'ity *n.* (ע-טעמפט-ע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו פראבירען, צו אונטערנעהמען, אדער צו ריזיקירען.

attempt'able *a.* (ע-טעמפט'-עבל) וואס איז אויסגעזעצט דער געפאהר ; וואס קען ריזיקירט אדער פראבירט ווערען.

attempt' a man's life (ע-טעמפט' ע מענז לאיף) מאכען א מארד-פערזוך אויף איינעם.

attempt'er *n.* (ע-טעמפט'-ער) אונטער-נעהמער ; פראבירער ; ריזיקאנט ; אנ-גרייפער.

attemp'tive *a.* (ע-טעמפ'-טיוו) וואס פראבירט ; וואס וואגט אדער ריזיקירט ; וואס גרייפט אן.

attend' *v.* (ע-טענד') אכטונג געבען, אויפמערקזאם זיין ; בעזארגען ; בעדיע-נען, פפלעגען ; בעגלייטען ; אנוועזענד זיין, ביייוואהנען ; פאלגען, ארויסקומען פון...

attend' a mee'ting (ע-טענד' ע מיע'-טינג) ביייוואהנען א פערזאמלונג.

atten'dance *n.* (ע-טענ'-דענס) 1. אכט, אויפמערקזאמקייט; בעדיענונג; פפלעגע; דיענערשאפט ; 2. אנוועזענהייט, ביייוואה-נונג ; בעגלייטונג ; 3. די פערזאנען וואס זיינען אנוועזענד, וואס בעזארגען עטוואס אדער בעגלייטען.

1. The patient received good **attendance**. 2. The **attendance** at the meeting was very large.

atten'dant *a. and n.* (ע-טענ'-דענט) בעגלייטענד ; בעדיענטער ; געזעלשאפ-טער ; בעזוכער.

atten'dant cir'cumstances (ע-טענ'-דענט סויר'-קאם-סטענ-סעז) בע-גלייטענדע אומשטענדען.

atten'ded by (ע-טענ'-דעד באי) בע-גלייטעט פון...

atten'dingly *adv.* (ע-טענ'-דינג-לי) מיט אויפמערקזאמקייט ; מיט פארזיכטיג-קייט.

attend' one's devo'tion (ע-טענד' הוואנז די-וואו'-שאן) דאווענען.

attend' on one (ע-טענד' אן הוואן) איינעם בעדיענען, אבפארטיגען.

atten'tate *n.* (ע-טענ'-טייט) אטענטאט [אן אנגריף אויף אימעצענס לעבען] ; אונגעזעצליכע האנדלונג פון א גערעכט [פעראורטיילונג נאך א פריישפרעכונג].

atten'tion *n.* (ע-טענ'-שאן) אויפמערק-זאמקייט ; דאס נעהמען אין אכט ; בע-ריקזיכטיגונג ; העפליכקייט.

He gives **attention** to his business.

atten'tive *a.* (ע-טענ'-טיוו) אויפמערק-זאם ; העפליך.

An **attentive** scholar.

atten'tively *adv.* (ע-טענ'-טיוו-לי) מיט אויפמערקזאמקייט ; מיט העפליכקייט.

atten'tiveness *n.* (ע-טענ'-טיוו-נעס) ז. *attention*

atten'uant *a. and n.* (ע-טענ'-יו-ענט) מאכענדיג דיין ; פליסיגער אדער שיטע-רער מאכענדיג ; א מעדיצין וואס מאכט שיטערער אדער פליסיגער דאס בלוט.

atten'uate *v. and a.* (ע-טענ'-יו-אייט) דיין מאכען ; דין געמאכט ; שיטע-רער מאכען ; מאגער מאכען ; פערמינ-דערען ; פערקלענערען ; שלאנק ; אב-געמאגערט.

attenua'tion *n.* (ע-טענ-יו-איי'-שאן) דאס מאכען דיין אדער שיטער ; אבמא-גערונג ; פערמינדערונג ; פערקלענערונג.

at'ter *n.* (עט'-ער) אייטער, מאטעריע, פלאגמע ; גיפט.

attest' *v. and n.* (ע-טעסט') בעשייני-גען ; בעווייזען ; בערעכטיגען, בעשטע-טיגען ; איינשווערען ; צייגנים ; בעשטע-טיגונג ; אטעסטאט.

attesta'tion *n.* (עט-עס-טיי'-שאן) דער בעווייז דורך עדות ; צייגנים, אטעסטאט ; בעגלויביגונג ; בעשייניגונג.

attes'ter *n.* (ע-טעס'-טער) א צייגע, אן עדות.

attes'tor *n.* (ע-טעס'-טאר) ז. *attester*

at that (עט טהעט) דערצו.

He is a bright boy, and a good one **at that**.

at that rate (עט טהעט רייט) אויף דעם שטייגער ; מיט דער שנעלקייט ; מיט דער מאס ; מיט דעם פראצענט-זאץ.

at that time (עט טהעט טאים) דע-מאלט.

at the bar (עט טהי באר) פאר'ן גערעכט.

Prisoner, **at the bar**!

at the bed'side (עט טהי בעד'-סאיד) נעבען בעט.

Because of the seriousness of his illness, his children were summoned **at his bedside**.

at the begin'ning (עט טהי בי-גינ'-נינג) אין אנפאנג.

at the bot'tom (עט טהי באט'-אם) צום סוף, ענדליך ; ביים גרונט ; אלס די אורזאכע.

at the command' (עט טהי קא-מענד') אויף בעפעהל.

at the door (עט טהי דאור) ביי דער טהיר.

at the Greek cal'ends (עט טהי גריעק קעל'-ענדז) ווען עס וועט זיין דריי טעג ראש חדש, קיינמאל ניט.

at the head of affairs' (עט טהי העד אוו ע-פעהרז') אן דער שפיצע פון דער רעגירונג ; אן דער שפיצע פון אן אונטערנעהמונג.

at the house (עט טהי האוס) אין הויז.

at the la'test (עט טהי ליי'-טעסט) שפעטסטענס.

at the low'est calcula'tion (עט טהי לאו'-עסט קעל-קיו-ליי'-שאן) לויט די נידריגסטע בערעכנונג ; מינדעסטענס.

at them, boys! (עט טהעם, באיז!) גרייפט אן [דעם פיינד]!

at the out'side (עט טהי אוט'-סאיד) העכסטענס.

at the rate of (עט טהי רייט אוו) אין דעם ערך פון... אין דער פראפארציע פון...

at the ta'ble (עט טהי טייבל) ביים טיש.

at this mo'ment (עט טהיס מאו'-מענט) יעצט ; אין דער רגע.

at this price (עט טהיס פראיס) פאר דיעזער פרייז.

at this time (עט טהיס טאים) יעצט.

At'tic *a. and n.* (עט'-איק) אטהעניש [פון דער שטאדט אטהען אין גריכענ-לאנד] ; ריין קלאסיש ; דער אטהענער [איינער וואס שטאמט פון אטהען].

at'tic *n.* (עט'-איק) א בוידעם, א סאלקע, א מאנסארדע, א בוידעם-שטיבעל.

At'tic base (עט'-איק בייס) דער אטהע-נישער זיילענפוס [אין דער ארכיטעק-טור].

At'ticism *n.* (עט'-אי-סיזם) די ליעבע צו אטהען ; עטוואס ריין-גריכיש ; עלע-גאנטער ארט ריידען.

At'ticize *v.* (עט'-אי-סאיז) זיך פיין אויסדריקען ; עלעגאנט ריידען.

At'tic salt (עט'-איק סאהלט) קלאסישער וויץ ; שארפזיניגער וויץ.

at'tic sto'ry (עט'-איק סטאו'-רי) א בוי-דעם-שטיבעל, א מאנסארדע, א סאלקע.

at times (עט טאימז) צייטענווייז, אמאל.

attire' *v. and n.* (ע-טאיר') אנצוג, קליידונג, פוץ ; אנקליידען, פוצען.

attired' *a.* (ע-טאירד') געקליידעט ; געפוצט.

The American woman is well **attired**.

attir'er *n.* (ע-טאיר'-ער) דער אנקליי-דער, דער אויספוצער.

attir'ing *n.* (ע-טאיר'-אינג) פוץ, קליי-דונג.

at'titude *n.* (עט'-אי-טיוד) 1. די שטע-לונג פון קערפער ; שטעלונג ; 2. האל-טונג ; בענעהמונג.

1. He stood in an **attitude** of repose. 2. The President expressed his **attitude** on the immigration question.

attitu'dinal *a.* (עט-אי-טיו'-די-נעל)
וואס איז שייך צו דער האלטונג פון קער=
פער.
attitudina'rian *n.* (עט-אי-טיו-די-
ניי'-רי-ען) איינער וואס לעגט פיעל
ווערטה אויף די האלטונג פון קערפער;
איינער וואס מאכט איבונגען אין דער
האלטונג פון זיין קערפער.
attitudina'rianism *n.* (עט-אי-טיו-
די-ניי'-רי-ען-איזם) ניט אויפריכטיגקייט
אין ריידען אדער האלטונג; דאס האלטען
זיך טעאטראליש; דאס עפעקטירען אדער
מאכען אן אנשטעל.
attitu'dinise *v.* (עט-אי-טיו'-די-נאיז)
אננעהמען א טעאטראלישע האלטונג;
עלעגאנט, טעאטראליש ריידען.
attitu'dinize *v.* (עט-אי-טיו'-די-נאיז)
אננעהמען א טעאטראלישע האלטונג; עלע=
גאנט, טעאטראליש ריידען.
attitu'dinizer *n.* (עט-אי-טיו'-די-
נאי-זער) איינער וואס רעדט טעאטרא=
ליש אדער האט א טעאטראלישע האל=
טונג; איינער וואס אפעקטירט אדער
מאכט אן אנשטעל.
at'tle *n.* (עטל) ז. ***attal***
attol'lens *n.* (ע-טאל'-ענז) דער הויב=
מוסקול.
attol'lent *n.* and *a.* (ע-טאל'-ענט)
אויפהויבענדיג; דער הויב=מוסקול.
attone' *adv.* (ע-טאון') ז. ***atone***
at tongue's end (עט טאנגז ענד)
אויף'ן שפּיץ צונג.
attorn' *v.* (ע-טורן') אנערקענען א
נייעם פריץ, איבערגעבען א נייעם פריץ;
איבערגעבען עפּעס צו אן אנדערען.
attor'ney *n.* (ע-טויר'-ני) אדוואקאט;
אגענט; נאטאריוס; בעפאלמעכטיגטער,
פערוואלטער.
attor'ney at large (ע-טויר'-ני עט
לארדזש) אן אדוואקאט, וועלכער האט
א צוטריט צו אלע געריכטען.
attor'ney-gen'eral *n.* (ע-טויר'-ני-
דזשענ'-ע-רעל) דער פּראקוראר [דער
אדוואקאט וואס איז אנגעשטעלט צו פער=
טרעטען די אינטערעסען פון דער שטאאטס=
רעגירונג].
attor'ney-gen'eralship *n.* (ע-טויר'-
ני-דזשענ'-ע-רעל-שיפּ) דער אמט פון א
פּראקוראר. ז. ***attorney-general***
attor'neyship *n.* (ע-טויר'-ני-שיפּ)
אדוואקאטור, אמט פון אן אדוואקאט;
דאס אמט פון א בעפאלמעכטיגטען אדער
אגענט; די צייט פון א בעפאלמעכטיגונג.
attorn'ment *n.* (ע-טורנ'-מענט) די
איבערגעבונג פון א גוט צו א נייעם פריץ;
די אנערקענונג פון א נייעם פריץ.
attract' *v.* (ע-טרעקט') ציען, זיין
צוציהענד אדער אנציהענד.
Being tall and handsome he attracts attention wherever he goes.
attractabil'ity *n.* (ע-טרעק-טע-ביל'-
אי-טי) די צוציהונגס=קראפט.
attrac'table *a.* (ע-טרעק'-טעבל) צוצי=
הענד, רייצענד.
attrac'tableness *n.* (ע-טרעק'-טעבל-
נעס) ז. ***attractability***
attrac'ter *n.* (ע-טרעק'-טער) דאס וואס
ציהט צו.
attrac'tical *a.* (ע-טרעק'-טי-קעל) צו=
ציהענד.
attrac'tile *a.* (ע-טרעק'-טיל) אנציהענד,
צוציהענד; רייצענד.
attrac'tingly *adv.* (ע-טרעק'-טינג-לי)
דורך אנציהונג; אז עס זאל אנציהען.

attrac'tion *n.* (ע-טרעק'-שאן) צוצי=
הונג; אנציהונגס=קראפט, דער רייץ.
attrac'tionally *adv.* (ע-טרעק'-שאנ-
על-אי) דורך אנציהונגס=מיטעל.
attrac'tive *a.* (ע-טרעק'-טיוו) אנצי=
הענד, צוציהענד; רייצענד.
attrac'tively *adv.* (ע-טרעק'-טיוו-לי)
דורך צוציהונג; אויף א רייצענדען אופן.
attrac'tiveness *n.* (ע-טרעק'-טיוו-
נעס) צוציהונגס=קראפט; רייץ.
at'trahent *a.* and *n.* (עט'-רע-הענט)
אנציהענד; אן אנציהענדער פלאסטער
[פאר א וואונד].
attrib'utable *a.* (ע-טריב'-יו-טעבל)
וואס מען קען צואייגנען, צולעגען [צו
אימעצען]; וואס מען קען צורעכענען
[צו אימעצען].
at'tribute *n.* (עט'-ריב-יוט) דאס אטרי=
בוט; די צוגעשריבענע אדער בייגעלעגטע
אייגענשאפט; כאראקטעריסטישער סמן;
קענצייכען; גרונד=אייגענשאפט.
attrib'ute *v.* (ע-טריב'-יוט) צושרייבען,
אדער צורעכנען עפעס צו אימעצען.
He attributes the authorship of this book to me.
attribu'tion *n.* (עט-רי-ביו'-שאן) די
צוגעשריבענע אייגענשאפט; די צוערקע=
נונג.
attrib'utive *n.* and *a.* (ע-טריב'-יו-
טיוו) אטריבוטיוו [אין גראמאטיק — א
ווארט, וואס בעצייכענט אן אייגענ=
שאפט]; אייגענשאפטליך; צושרייבענד,
צורעכנענדיג [עפּעס צו אימעצען].
attrib'utively *adv.* (ע-טריב'-יו-טיוו-
לי) אין צושרייבען די גרונד=אייגענשאפ=
טען אדער אומשטענדען צו עפעס; אלס
אן אטריבוט [אלס א ווארט וואס בעציי=
כענט אן אייגענשאפט — אין גראמאטיק].
attrite' *a.* (ע-טראיט') אבגעריבען;
אבגעניצט; וואס טהוט תשובה אויף זיינד
מחמת מורא [ניט קיין פאלקאמענע
תשובה]; האבענדיג הארץ שרעקעניש
פאר בעגאנגענע זינד.
attrite'ness *n.* (ע-טראיט'-נעס) אבגע=
ריבענקייט, אבגעניצטקייט; הארץ=שרע=
קעניש פאר בעגאנגענע זינד; תשובה
מחמת מורא.
attri'tion *n.* (ע-טריש'-אן)
ז. ***attriteness***
attune' *v.* and *n.* (ע-טיון') איינשטעלען
דעם טאן; איינארדנען [א מוזיקאלישען
אינסטרומענט]; בריינגען אין אנקלאנג;
מאכען עס זאל קלינגען הארמאניש; די
הארמאניע.
at war (עט וואהר) אין קריעג.
atwirl' *a.* (ע-טהווירל') זיך דרעהענדיג.
atwist' *a.* (ע-טהוויסט') פערפלאנטערט.
at wit's end (עט הוויטס ענד) ניט ווי=
סען זיך קיין עצה צו געבען.
at work (עט הווירק) ביי דער ארבייט.
at your command' (עט יור קא-
מענד') אויף אייער בעפעהל.
at your pleas'ure (עט יור פלעזש'-
אור) וויא איהר ווילט.
at your ser'vice (עט יור סויר'-וויס)
גרייט צו אייער דיענסט; גרייט צו טהאן
אייער בעפעהל.
atyp'ic *a.* (ע-טיפ'-איק) אונרעגעלמעסיג,
ניט טיפּיש, וואס האט ניט דעם כאראקטע=
ריסטישען טיפּ.
atyp'ical *a.* (ע-טיפ'-אי-קעל) ז. ***atypic***
atyp'ically *adv.* (ע-טיפ'-אי-קעל-אי)
אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן; אויף א
ניט טיפּישען אופן.

au'burn *a.* and *n.* (אה'-בוירן) דונקעל=
ברוין; קאשטאניען=ברוין; קאשטאניען=
ברוינער קאליר.
auc'tion *n.* and *v.* (אהק'-שאן) אויק=
ציאן, עפענטליכע פערשטייגערונג; ליצי=
טאציע; פערשטייגערען.
auc'tionary *a.* (אהק'-שאנ-ע-רי) וואס
געהערט צו אן אויקציאן, צו א ליציטאציע.
auctioneer' *n.* (אהק-שאנ-איער') אויק=
ציאנאטאר, פערשטייגערער.
auda'cious *a.* (אה-דיי'-שאס) דרייסט;
פרעך; אונפערשעמט; פריי, אפען.
auda'ciously *adv.* (אה-דיי'-שאס-לי)
אויף א פרעכען אדער אונפערשעמטען
אופן; מיט דרייסטקייט.
auda'ciousness *n.* (אה-דיי'-שאס-נעס)
דרייסטיגקייט; פרעכהייט, אונפערשעמט=
הייט.
audac'ity *n.* (אה-דעס'-אי-טי)
ז. ***audaciousness***
audibil'ity *n.* (אה-די-ביל'-אי-טי)
הערבארקייט; די מעגליכקייט געהערט צו
ווערען.
au'dible *a.* (אה'-דיבל) הערבאר, וואס
מען קען הערען; לויט [הויך].
au'dibleness *n.* (אה'-דיבל-נעס) הער=
בארקייט; דאס קענען געהערט ווערען.
au'dibly *adv.* (אה'-די-בלי) אויף א
הערבארען אופן.
au'dience *n.* (אה'-די-ענס) אויסהע=
רונג; א פערזאמלונג פון צוהערער; דאס
פובליקום; צולאז צו אן אויסהערער; אוי=
דיענץ [פון הויכגעשטעלטע פערזאנען].
au'dience-cham'ber *n.* (אה'-די-
ענס-טשיימ'-בער) אוידיענץ=זאל [דער
זאל וואו מען ווערט אויפגענומען צו אן
אוידיענץ].
au'dience-court *n.* (אה'-די-ענס=
קאורט) דאס גייסטליכע איבערגעריכט
[פון ערץ=בישאף].
au'dience-room *n.* (אה'-די-ענס=רוהם)
ז. ***audience-chamber***
au'dient *a.* and *n.* (אה'-די-ענט) צו=
הערענדיג, איינהערענדיג; א צוהערער;
איינער וואס איז אויף פּראבע פאר'ן שמד.
audiom'eter *n.* (אה-די-אמ'-ע-טער)
אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם כח
השמיעה פון א מענשען.
audiomet'ric *a.* (אה-די-א-מעט'-ריק)
וואס מעסט דעם חוש השמיעה.
audiom'etry *n.* (אה-די-אמ'-ע-טרי)
די מעסטונג פון חוש השמיעה.
au'diphone *n.* (אה'-די-פאון) אן אינ=
סטרומענט וואס גיט א טויבען די מעג=
ליכקייט צו הערען.
au'dit *n.* and *v.* (אה'-דיט) פערהער;
אונטערזוכונג; אונטערזוכונג פון רעכנונ=
גען; רעוודירען רעכנונגען; פערהערען,
אונטערזוכען.
au'dit-day *n.* (אה'-דיט-דיי) דער טאג
פון אברעכנונג; דער צאהל=טאג.
au'dit-house *n.* (אה'-דיט=האוס) גע=
שעפטס=צימער ביי גרויסע קירכען.
audi'tion *n.* (אה-דיש'-אן) דאס הערען.
au'ditive *a.* (אה'-די-טיוו) וואס בע=
לאנגט צום חוש השמיעה.
au'dit-of'fice *n.* (אה'-דיט=אפ'-איס)
די איבער=רעכנונגס=קאמער [פון א גע=
שעפטס=פירמא, אדער פון דער רעגירונג].
au'ditor *n.* (אה'-די-טאר) צוהערער;
א רעכנונגס=רעוויזאר [רואה חשבון].
audito'rium *n.* (אה-די-טאו'-רי-אם)

אוידיטאריום [צוהערער=זאַל]; פערזאמ=לונגס זאַל; עמפפאנגס-צימער.

au'ditorship *n.* (אה'-די-טאר-שיפ) דער אמט פון א רעכנונגס=רעוויזאר [רואה חשבון].

au'ditory *n.* and *a.* (אה'-די-טא-רי) הערענדיג; וואס בעטרעפט דעם געהער [חוש השמיעה]; אוידיטאריום, א צו=הערער=זאַל; א פערזאמלונגס=זאַל; וואס איז שייך צו אן אוידיטאריום.

au'ditory nerve (אה'-די-טא-רי נוירוו) געהער=נערוו.

au'ditress *n.* (אה'-די-טרעס) א צוהע=רעריז.

au'dit-room *n.* (אה'-דיט-רוהם) ז. *audit-house*.

Auge'an *a.* (אה-דזשי'-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען קעניג אויגיאס אין אלטען גריכענלאַנד אדער צו זיינע שטאלען אין וועלכע עס זיינען, לויט דער גריכישער לעגענדע, געשטאנען 3 טויזענד אקסען און מען האט זיי 30 יאהר ניט גע=רייניגט; זעהר פערנאכלעסיגט; שמוציג.

au'ger *n.* (אה'-גער) א גרויסער עגבער, א דריל.

au'ger-shell *n.* (אה'-גער-שעל) שרויבענשנעקע [א ווייך שלייםיג חיה'לע וואס דרעהט זיך איין אין א מושעל אזוי ווי א שרויף].

aught *n.* and *pr.* (אהט) עפעס, וואס=עס=איז.

au'gite *n.* (אה'-דזשאיט) דער אוגיט [אזא שטיין].

augit'ic *a.* (אה-דזשיט'-איק) וואס ענט=האלט אוגיט.

augment' *v.* (אהג-מענט') פערמעהרען, פערגרעסערען; פערשטארקערען; אין גרא=מאטיק — צוגעבען אן אויגמענט [א צו=זאַץ=זילבע אין אנפאנג פון א צייט=ווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].
By judicious investment he augmented his fortune.

aug'ment *n.* (אהג'-מענט) אין גרא=מאטיק — אן אויגמענט [א צוזאץ=זילבע אין אנפאנג פון א צייטווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

augmen'table *a.* (אהג-מענ'-טעבל) פערמעהרבאר; וואס קען פערגרעסערט ווערען.

augmenta'tion *n.* (אהג-מען-טיי'-שאן) פערגרעסערונג; פערמעהרונג; צו=נאהמע; צוזאץ; שטייגערונג; דאס שטייגען [פון פרייז]; אויגמענטאציאן [די שטייגערונג פון טאן אין א וואקאלי=שען אקארד].

augmen'tative *a.* and *n.* (אהג-מענ'-טע-טיוו) פערמעהרענדיג; פערגרעסערענ=דיג; פערשטארקענדיג; שטייגערענדיג; שטייגערענדיג די קראפט פון אן אויס=דרוק [אין גראמאטיק]; א ווארט וואס פערשטארקט דעם אויסדרוק פון אן אידעע.

augmen'tatively *adv.* (אהג-מענ'-טע-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון שטייגערען; פערגרעסערענדיג; פערשטארקענדיג.

augmen'ter *n.* (אהג-מענ'-טער) דער פערגרעסערער, פערמעהרער.

augmen'tive *a.* (אהג-מענ'-טיוו) ז. *augmentative*.

Augs'burg Confes'sion (אהגס'-בורג קאנ-פעש'-אן) די פראטעסטאנטישע עקרים פון קריסטליכען גלויבען, אנגענומען אין אויגסבורג פון די פראטעסטאנטען אין יאהר 1530.

au'gur *n.* and *v.* (אה'-גור) אין אלטען רוים — אן אוגור, א וואהרזאגער, טרע=פער, נביא; פארויסזאגען, טרעפען, נביאות זאגען; דיענען אלס צייכען אדער פארויסזאגונג.

au'gural *a.* (אה'-גיו-רעל) טרעפענדיג איז פארויס; נביאות זאגענדיג; וואס בעלאנגט צו וואהרזאגונג.

au'gurate *v.* and *n.* (אה'-גיו-רייט) וואהרזאגען; טרעפען; נביאות זאגען [פון פערשידענע צייכען]; דאס אמט פון אן אוגור. ז. *augur*.

au'gurial *a.* (אה'-גיו-רי-על) ז. *augural*.

au'gury *n.* (אה'-גיו-רי) וואהרזאגונג, טרעפונג; נביאות זאגעריי [לויט פער=שיעדענע צייכען]; א צייכען; דאס, לויט וואס מען זאגט פארויס.

Au'gust *n.* (אה'-גאסט) דער מאנאט אוי=גוסט.

august' *a.* (אה-גאסט') הויך, ערהאבען, הערליך.

Au'gustin *a.* (אה'-גאס-טין) אויגוסטי=נער [א מאנאך פון א געוויסען ארדען, געגרינדעט פון דעם היילינען אויגוסטין].

Au'gustine *n.* (אה'-גאס-טין) ז. *Augustin*.

Augustin'ian *a.* and *n.* (אה-גאס-טינ'-אי-ען) אן אויגוסטינער; וואס איז שייך צו די אויגוסטינער. ז. *Augustin*.

august'ly *adv.* (אה-גאסט'-לי) ערהא=בען, הערליך; מאיעסטעטיש.

august'ness *n.* (אה-גאסט'-נעס) הויכ=קייט, ערהאבענהייט, הערליכקייט.

auk *n.* (אהק) דער פאפוגאי=טויכער [אזא ים פויגעל אין די ווארימע לענ=דער].

Auk

au'la *n.* (אה'-לא) הויף; זאַל; פעסטזאַל [אין אן אוניווערזיטעט].

aula'rian *a.* and *n.* (אה-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א פעסט=זאַל אין אן אוניווערזיטעט; א מיטגליעד פון א פרא=פעסארען=קאלעגיום אין אן ענגלישען או=ניווערזיטעט.

aulet'ic *a.* (אה-לעט'-איק) וואס איז שייך צו דעם שפיעלען פון א פלייט אדער א פייפעל.

au'lic *a.* (אה'-ליק) וואס געהערט צום קעניגליכען הויף.

Au'lic Coun'cil (אה'-ליק קאונ'-סיל) דער קייזערליכער הויפראט אמאל אין דייטשלאַנד; דער עסטרייכישער שטאא=טענראט.

aum *n.* (אהם) ז. *aam*.

au'mil *n.* (אה'-מיל) אן אינדישער שטייער=בעאמטער.

aune *n.* (און) [אלטע פראנ=צויזישע לענגען=מאס]; ארשין [רוסישע לענגען=מאס].

aunt *n.* (אנט) מומע, טאנטע; עלטערע פרוי; אלטע נעגערין; שדכנ'טע; א שפיעל אין ווארפען שטעקלעך.

aun'tie *n.* (אנ'-טיע) ז. *aunt*.

aun'ty *n.* (אנ'-טיע) ז. *aunt*.

au'ra *n.* (אה'-רא) הויך, דופט [פון קערפער]; אטמאספערע, לופט; דאס מאגנעטישע מעדיום וואס רינגעלט ארום, ווי די היפנאטיסטען בעהויפטען, יעדען מענשליכען קערפער.

au'ral *a.* (אה'-רעל) וואס בעלאנגט צו די אויערען אדער צום געהער [חוש השמיעה].

au'ral nerve (אה'-רעל נוירוו) דער אויערען נערוו.

au'ral sur'geon (אה'-רעל סויר'-דזשאן) אן אויערען כירורג.

au'rate *a.* and *n.* (אה'-רייט) וואס האט אויערען; וואס איז ענהליך צו אן אויער; גאלדען, געגילט; א מין בארנע.

au'reate *a.* (אה'-רי-אייט) אבגעגילט; ווי גאלד, גאלדען.

aure'lia *n.* (אה-רי'-לי-ע) די פופע [דער רוהע=צושטאנד פון אן אינזעקט, וועלכער שפינט זיך ארום מיט געוועב און ליעגט ווי טוידט א געוויסע צייט, מייס=טענס איבער ווינטער]; אזא מין דורכ=זיכטיגער פיש, וואס זיין קערפער איז ווי פון פוטשא [סטודען].

aure'lian *a.* (אה-רי'-לי-ען) וואס גע=הערט צו א פופע. ז. *aurelia*.

au'reole *n.* and *v.* (אה'-רי-אול) דער שטראהלען=קרוין ארום דער זון; אן עיגול פון שטראהלען ארום א זאך [ווי דער שטראהלען קרוין ארום דעם קאפ פון א היילינען, לויט ווי עס ווערט געמאהלען אויף בילדער]; ארומרינגלען מיט א שטראהלען=קרוין.

au'reous *a.* (אה'-רי-אס) פון גאלדענעם קאליר; א גאלדענער.

au revoir' (או רע-וואהר') צום ווי=דערזעהן.

au'ric *a.* (אה'-ריק) וואס בעלאנגט צו גאלד אדער וואס האט אין זיך גאלד; וואס איז שייך צום דופט פון קערפער. ז. *aura*.

au'ric ac'id (אה'-ריק עס'-איד) גאלד=זויערע [א כעמישער שטאף].

au'ricle *n.* (אה'-ריקל) דער אויסערער טייל פון אויער; עטוואס וואס איז ענהליך צו אן אויער; אן אויער=רעהר [פאר טויבע]; דער אויבערשטער דינערער טייל פון הארץ וואס האט די פארם פון אן אויער [אזעלכע טיילען זיינען פאראן 2, א רעכ=טער און א לינקער].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

au'ricled *a.* (אה'-ריקלד) ז. *auriculate*.

auric'ula *n.* (אה-ריק'-יו-לע) דאס בער=רען=אויערעל [א מין פלאנצע], א גאר=טען ראזע; די אויערעל=שנעקע [אזא חיה'=לע].

auric'ular *a.* (אה-ריק'-יו-לער) וואס געהערט צום אויער; וואס איז ענהליך צו אן אויער; הערבאר; געהיים.

auric'ular append'age (אה-ריק'-יו-לער ע-פענד'-איידזש) אן ארויסשטארצונג פון דעם אויבערשטען טייל פון הארץ, וואס האט די פארם פון אן אויערעל.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

auric'ular confes'sion (אה-ריק'-יו-לער קאנ-פעש'-אן) די געהיימע ודוי פאר'ן גלח [ביי די קאטויליקען].

auric'ular tradi'tion (אה-ריק'-יו-לער טרע-דיש'-אן) תורה שבעל פה; א זאגע וואס געהט איבער בקבלה.

auric'ular tube (אה־ריק׳־יו־לער טיוב) דאס הערראהר [אין אויער].

auric'ulate *a.* (אה־ריק׳־יו־לייט) וואס הענגט אראב ווי אויערן; ענהליך צו א אויער.

auric'ulated *a.* (אה־ריק׳־יו־ליי־טעד) *auriculate* .ז

aurif'erous *a.* (אה־ריפ׳־ער־אס) וואס איז רייך אין גאלד; וואס גיט ארויס גאלד.

au'riflamme *n.* (אה׳־רי־פלעם) די אמאליגע קעניגליכע פאהן אין פראנקרייך.

au'riform *a.* (אה׳־רי־פארם) ענהליך צו אן אויער.

Auri'ga *n.* (אה־ראי׳־גע) דער פוהרמאן [א נאמען פון א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען].

auri'gal *a.* (אה־ראי׳־געל) וואס געהערט צו א וואגען.

auriga'tion *n.* (אה־רי־גיי׳־שאן) דאס טרייבען א וואגען.

aurig'erous *a.* (אה־רידזש׳־ע־ראס) וואס גיט ארויס גאלד.

aurig'raphy *n.* (אה־ריג׳־רע־פי) די קונסט צו שרייבען מיט גאלדענע אותיות.

auripigmen'tum *n.* (אה־רי־פיג־מענ׳־טאם) אפערמענט [אזא מינעראל, וואס ענטהאלט ארזעניק].

au'ris *n.* (אה׳־ריס) אן אויער.

au'riscalp *n.* (אה׳־רי־סקעלפ) אויערלעפעל [צום רייניגען די אויערען]; א כירורגישער אויער־אינסטרומענט.

au'riscope *n.* (אה׳־רי־סקאופ) אוירים־קאפ [אן אינסטרומענט געברויכט אין דער מעדיצין צום עקזאמענירען דעם אויער].

auris'copy *n.* (אה־ריס׳־קא־פי) די אונטערזוכונג פון דעם אויער מיט אן אוירים־קאפ.

au'rist *n.* (אה׳־ריסט) אן אויערען דאקטאר.

au'rited *a.* (אה׳־רי־טעד) וואס האט דאס אויסזעהען פון אן אויער.

au'rochs *n.* (אה׳־ראקס) אן אויער־אקס.

Aurochs

Auro'ra *n.* (אה־ראו׳־רע) אויראראַ [די געטין פון דער מארגען־רויט ביי די אלטע רוימער].

auro'ra *n.* (אה־ראו׳־רע) מארגענשטערן, מארגענרויט.

auro'ra austra'lis (אה־ראו׳־רע אָס־טריי׳־ליס) דאס זיד־ליכט. *aurora borealis* .ז

auro'ra borea'lis (אה־ראו׳־רע באו־רע־איי׳־ליס) דאס נארד־ליכט [א געוויסע וואונדערשעהנע נאטור ערשיינונג פון קאלירטע ליכט־שטראהלען איז די געגענדען פון נארד־פאל].

auro'ral *a.* (אה־ראו׳־רעל) וואס אנבעלאנגט אדער איז ענהליך צו דער מארגענרויט.

au'rum *n.* (אה׳־ראם) גאלד [דאס ריינע גאלד אלס כעמישער עלעמענט].

aus'cultate *v.* (אהס׳־קאל־טייט) עקזאמענירען א קראנקען דורך אויסהערען איהם מיט׳ן אויער.

ausculta'tion *n.* (אהס־קאל־טיי׳־שאן) דאס איינהערען זיך.

aus'picate *v.* (אהס׳־פי־קייט) פאר־אויסזאגען גליק; אונטערנעהמען עטוואס אונטער גינסטיגע פאראויסזאגונגען; אנ־פאנגען.

aus'pices *n.* (אהס׳־פי־סעז) 1. נביאות־זאגערייַ פון דעם פליהען פון דעם פויגעל, אדער פון אנדערע נאטור ערשיינונגען; פארבעדייטונג; שוץ, אויפזיכט; 2. אויס־זיכט.

2. The publication of this dictionary was begun under favorable **auspices**.

auspi'cial *a.* (אהס־פיש׳־על) פארבע־דייטענד, וואס זאגט פארויס גליק.

auspi'cious *a.* (אהס־פיש׳־אס) גליקליך, גינסטיג; וואס זאגט פארויס גליק.

auspi'ciously *adv.* (אהס־פיש׳־אס־לי) אויף א גליקליכען אדער גינסטיגען אופן.

auspi'ciousness *n.* (אהס־פיש׳־אס־נעס) גוטער סימן; גליק; גינסטיגע אויס־זיכטען אויף גליק.

aus'ter *n.* (אהס׳־טער) דרום־ווינד.

austere' *a.* (אהס־טיער׳) הארב, שארף [אין געשמאק]; שטרענג, הארט, גרויזאם; ערנסט; אונפריינדליך; מעסיג; איינ־פאך; ניט בעפוצט.

austere'ly *adv.* (אהס־טיער׳־לי) אויף א שטרענגען אופן; מיט שארפקייט, מיט הארטקייט.

austere'ness *n.* (אהס־טיער׳־נעס) שארפקייט; הארבקייט, שטרענגקייט, הארטקייט, גרויזאמקייט; אונפריינדליכ־קייט.

auster'ity *n.* (אהס־טער׳־איט־אי) *austereness* .ז

aus'tral *a.* (אהס׳־טרעל) זידליך [אין דרום זייט].

Australa'sia *n.* (אה־סטרע־ליי׳־שא) אויסטראלעזיע [אויסטראליע און די ארו־מיגע אינזלען].

Australa'sian *a.* and *n.* (אהס־טרע־ליי׳־שען) וואס אנבעלאנגט צו אויסטרא־לעזיע [אויסטראליע און די ארומיגע אינזלען]; אן אויסטראלעזיער.

Austra'lia *n.* (אהס־טריי׳־לי־א) אויס־טראליען.

Austra'lian *a.* and *n.* (אהס־טריי׳־ליען) אויסטראליש; אן אויסטראליער.

Aus'tria *n.* (אהס׳־טרי־א) עסטרייך.

Aus'trian *a.* and *n.* (אהס׳־טרי־ען) עסטרייכיש; אן עסטרייכער.

au'tarchy *n.* (אה׳־טאר־קי) אונבע־שרענקטע מאכט; זעלבסט־רעגיערונג.

authen'tic *a.* (אה־טהענ׳־טיק) גלויב־ווירדיג; עכט, ריכטיג, בעשטעטיגט.

We received **authentic** information about the impending war.

authen'tical *a.* (אה־טהענ׳־טי־קעל) *authentic* .ז

authen'tically *adv.* (אה־טהענ׳־טי־קעל־אי) גלויבווירדיג, צום גלויבען.

authen'ticalness *n.* (אה־טהענ׳־טי־קעל־נעס) גלויבווירדיגקייט; עכטהייט; ריכטיגקייט; דאס זיין בעשטעטיגט.

authen'ticate *v.* (אה־טהענ׳־טי־קייט) בעגלויביגען, בעשטעטיגען, ערקלערען פאר ריכטיג, פאר עכט.

authentica'tion *n.* (אה־טהענ־טי־קיי׳־שאן) בעשטעטיגונג; בעגלויביגונג.

authentic'ity *n.* (אה־טהען־טיס׳־אי־טי) *authenticalness* .ז

authen'ticly *adv.* (אה־טהענ׳־טיק־לי) *authentically* .ז

authen'ticness *n.* (אה־טהענ׳־טיק־נעס) *authenticalness* .ז

au'thor *n.* (אה׳־טהאר) פעראורזאכער; שעפפער; גרינדער; פערפאסער, מחבר; אויטאר; שריפטשטעלער.

au'thoress *n.* (אה׳־טהאר־עס) שעפפע־רין; גרינדערין; פערפאסערין; שריפט־שטעלערין.

autho'rial *a.* (אה־טהאו׳־רי־על) וואס איז שייך צו א פערפאסער.

au'thorisable *a.* (אה׳־טהאר־אי־זעבל) וואס קען בערעכטיגט אדער בעשטעטיגט ווערען; וואס קען האבען די אויטאריטעט אדער די געזעצליכע מאכט.

authorisa'tion *n.* (אה־טהאר־אי־זיי׳־שאן) בעפאלמעכטיגונג; בעשטעטיגונג; בערעכטיגונג; דאס גילטיג מאכען; דאס געבען די אויטאריטעט; דאס געבען די געזעצליכע מאכט.

authorita'rian *a.* and *n.* (אה־טהאר־אי־טיי׳־רי־ען) וואס איז פאר א הערשע־רישער מאכט און געגען פערזענליכער פרייהייט; איינער וואס האלט פאר א הערשערישער מאכט.

author'itative *a.* (אה־טהאר׳־אי־טיי־טיוו) בעפאלמעכטיגט; מאכט האבענד, וואס האט מאכט אדער א דעה, בעפעה־לענד.

An **authoritative** statement was issued by an official of the White House.

author'itatively *adv.* (אה־טהאר׳־אי־טיי־טיוו־לי) אויף א בעפעהלענדען אופן; מיט דער נויטיגער בעפאלמעבטיגונג אדער דעה.

author'itativeness *n.* (אה־טהאר׳־אי־טיי־טיוו־נעס) דאס זיין בעפאלמעכ־טיגט, בערעכטיגט; גדלות, תקיפות.

author'ity *n.* (אה־טהאר׳־אי־טי) אוי־טאריטעט; געזעמעסיגע מאכט און גע־וואלט; דאס אנזעהן; די מאראלישע מאכט; איינפלוס; וויכטיגקייט; גלויב־ווירדיגקייט; צייגנים; בעפעהל; פאל־מאכט; רעגירונג; בעהערדע; ערלויב־נים.

au'thorizable *a.* (אה׳־טהאר־אי־זעבל) וואס קען בערעכטיגט אדער בעשטעטיגט ווערען; וואס קען האבען די אויטאריטעט אדער די געזעצליכע מאכט.

authoriza'tion *n.* (אה־טהאר־אי־זיי׳־שאן) בעפאלמעכטיגונג; בעשטעטיגונג; בערעכטיגונג; דאס גילטיג מאכען; דאס געבען דיא אויטאריטעט; דאס געבען די געזעצליכע מאכט.

The lawyer received an **authorization** from his client to adjust the claim.

au'thorize *v.* (אה׳־טהאר־איז) בעפאל־מעכטיגען, בערעכטיגען; בעשטעטיגען; גע־בען די אויטאריטעט; געבען די געזעצלי־כע מאכט.

Au'thorized Ver'sion (אה׳־טהאר־איזד ווער׳־זשאן) די בעשטעטיגטע ענג־לישע איבערזעצונג פון דעם תנ״ך [די אי־בערזעצונג, וועלכע איז אין יאהר 1611 פון קעניג דזשיימס דעם ערשטען בעשטע־טיגט געווארען און בעשטימט געווארען צו בענוצען אין די קירכען].

au'thorless *a.* (אה׳־טהאר־לעס) אהן א בעקאנטען פערפאסער; אנאנים; אהן א בעשעפער; פון קיינעם ניט געשאפען.

au'thorly *a.* (אה׳־טהאר־לי) וואס בע־לאנגט צו א שריפטשטעלער.

au'thorship *n.* (אה׳־טהאר־שיפ) פער־פאסערשאפט; שריפטשטעלעריי.

autobiog'rapher (אה־טא־באי־אג׳־רע פער) אויטאביאגראף [איינער וואס בעשרייבט זיין אייגענע לעבענסגעשיכטע].

autobiograph'ic *a.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-איק) אויטאביאגראפיש [די אייגענע לעבענסגעשיכטע בעשרייבענדיג].

autobiograph'ical *a.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-איק-על) ז. *autobiographic*

autobiograph'ically *adv.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א אויטאביאגראפישען אופן.

autobiog'raphist *n.* (אה-טא-באי-אג'-רע-פיסט) ז. *autobiographer*

autobiog'raphy *n.* (אה-טא-באי-אג'-רע-פי) אויטאביאגראפיע [די זעלבסט-פערפאסטע לעבענסגעשיכטע].

au'toboat *n.* (אה'-טא-באוט) א זעלבסט-בעוועגליך שיפעל [א שיפעל וואס ווערט געטריבען דורך א מאטאר].

au'tobus *n.* (אה'-טא-באס) א זעלבסט-בעוועגליכער וואגען [א וואגען וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר].

autoch'thon *n.* (אה-טאק'-טהאן) איינער וואס איז ארויסגעוואקסען פון דער ערד גופא [א מין אדם הראשון]; אור-איינוואהנער [פון א לאנד].

autoch'thonal *a.* (אה-טאק'-טהאנ-על) ז. *autochthonic*

autochthon'ic *a.* (אה-טאק-טהאנ'-איק) וואס איז שייך צו די אור-איינוואהנער פון לאנד.

autoch'thonous *a.* (אה-טאק'-טהאנ-אס) ז. *autochthonic*

au'toclave *n.* (אה'-טא-קלייוו) א וואול-קאנזערוואטאר, א אפאראט צו קאכען אין זעהר א הויכער טעמפעראטור [דער אפאראט בעשטעהט פון א קעסעל צו וועלכען דאס דעקעל איז שטייף צוגעשרויפט. אונטער'ן קעסעל איז א הייצער, וועלכער וואַרעמט דאס קעסעל אזוי דאס די טעמפעראטור פון דעם וואסער, וואס געפינט זיך אין איהם, שטייגט זעהר הויך].

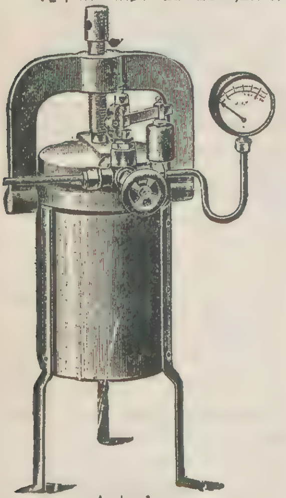

Autoclave

autoc'racy *n.* (אה-טאק'-רע-סי) די אויטאקראטיע, די זעלבסט-הערשאפט.

au'tocrat *n.* (אה'-טא-קרעט) אויטאקראט; זעלבסט-הערשער, אליין-הערשער.

autocrat'ic *a.* (אה-טא-קרעט'-איק) אויטאקראטיש; אליין-הערשענד; ניט בעגרענעצט אין מאכט.

autocrat'ical *a.* (אה-טא-קרעט'-איק-על) ז. *autocratic*

autocrat'ically *adv.* (אה-טא-קרעט'-איק-על-אי) אויף א אויטאקראטישען אופן; אליין-הערשענדיג.

autoc'ratrix *n.* (אה-טאק'-רע-טריקס) די זעלבסט-הערשערין.

autocy'cle *n.* (אה-טא-סאי'-קל) א וועלאסיפעד, וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר.

au'to da fe (או'-טאו דא פיי) אויטא-דאפע [די פערברענונג פון אפקורסים אין שפאניען און פארטוגאל]; די בעראטונג, אדער דאס אורטייל פון דער אינקוויזיציאן; א מצוה.

au'to de fe (או'-טאו דיי פיי) ז. *auto da fe*

autodynam'ic *a.* (אה-טא-די-נעמ'-איק) וואס האט די בעוועגונגס-קראפט אין זיך זעלבסט.

autog'amous *a.* (אה-טאג'-ע-מאס) וואס בעפרוכטעט זיך זעלבסט [וועגען פלאנצען וועלכע בעפרוכטען זיך מיט זייער אייגענעם בליהונגס-שטויב, אין געגענזאץ צו די פלאנצען וואס ווערען בעפרוכטעט מיט דעם בליהונגס-שטויב פון אנדערע פלאנצען, וועלכער ווערט צו זיי געבראכט דורך'ן ווינד אדער דורך אינזעקטען].

autog'amy *n.* (אה-טאג'-ע-מי) זעלבסט-בעפרוכטונג [ביי פלאנצען].

autoge'neous *a.* (אה-טא-דזשי'-ני-אס) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס ווערט פון זיך אליין געבארען.

autogen'esis *n* (אה-טא-דזשענ'-ע-סיס) זעלבסט-פראדוקציאן; דאס ווערען בעשאפען אונאבהענגיג, פון זיך אליין.

autogen'ic *a.* (אה-טא-דזשענ'-איק) וואס קומט ארויס פון זיך אליין, וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס קען פון זיך אליין צונויפגעלייט ווערען [וועגען צוויי מעטאל-שטיקער וועלכע ווערען צונויפגעלייט דורך שמעלצען די ענדען פון די שטיקער וואס דארפען צונויפגעלייט ווערען].

autog'enous *a.* (אה-טאדזש'-ע-נאס) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס קומט ארויס פון זיך אליין, וואס קען פון זיך אליין צונויפגעלייט ווערען [וועגען צוויי מעטאל-שטיקער, וואס ווערען צונויפגעלייט דורך שמעלצען די ענדען פון די שטיקער וואס דארפען צונויפגעלייט ווערען].

autog'enously *adv.* (אה-טאדזש'-ע-נאס-לי) דורך בעשאפען ווערען פון זיך אליין; דורך דעם פראצעס פון זעלבסט-צונויפלייטונג [וועגען צונויפלייטען מעטאל-שטיקער דורך שמעלצען זייערע ענדען].

autog'enous sol'dering (אה-טאדזש'-ע-נאס סאל'-דער-אינג) דאס צונויפלייטען מעטאל-שטיקער דורך שמעלצען זייערע ענדען, ניט געברויכענדיג דערביי קיין ספעציעלען לייט-מעטאל.

autog'eny *n.* (אה-טאדזש'-ע-ני) ז. *autogenesis*

autog'ony *n.* (אה-טאג'-א-ני) דאס ענטשטעהן פון איינפאכע ארגאניזמען פון א לעבענסלאזער פליסיגקייט.

au'tograph *a., n. and v.* (אה'-טא-גרעף) אויטאגראף, כתב יד; מיט דער אייגענער האנד געשריבען; אויטאגראפיש; די אייגענע אונטערשריפט; אריגינעלער מאנוסקריפט; א אויטאגראף-דרוק-מאשין [א מאשין צו דרוקען כתב יד'ען]; שרייבען מיט דער אייגענער האנד; דרוקען מיט א אויטאגראף-דרוק-מאשין.

autograph'ic *a.* (אה-טא-גרעפ'-איק) אליין-געשריבען; אייגענהענדיג געשריבען; וואס איז שייך צו א טעלעגראף-אפאראט וואס גיט איבער די האנדשריפט און בילדער; געדרוקט מיט א אויטאגראף-דרוק-מאשין. ז. *autograph*

autograph'ic tel'egraph (אה-טא-גרעפ'-איק טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראף וואס גיט איבער די האנדשריפט און בילדער.

autograph'ical *a.* (אה-טא-גרעפ'-איק-על) ז. *autographic*

autograph'ically *adv.* (אה-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א אויטאגראפישען אופן; דורך א אייגענהענדיגען שרייבען. ז. *autograph*

autog'raphy *n.* (אה-טאג'-רע-פי) אויטאגראפיע, דאס שרייבען מיט דער אייגענער האנד; דאס דרוקען מיט א אויטאגראף-דרוק-מאשין; דאס לעזען אלטע, פערשטעלטע דיפלאמאטישע שריפטען.

au'to-inoculabil'ity *n.* (אה'-טאו-אינ-אק-יו-לע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט פאר זעלבסט-אנשטעקונג. ז. *auto-inoculation*

au'to-inoc'ulable *a.* (אה'-טאו-אינ-אק'-יו-לעבל) וואס בעזיצט די מעגליכקייט פון זעלבסט-אנשטעקונג; וואס קען זיך ווייטער פערשפרייטען דורך זעלבסט-אנשטעקונג [וועגען א קראנקהייט]. ז. *auto-inoculation*

au'to-inocula'tion *n.* (אה'-טאו-אינ-אק-יו-ליי'-שאן) זעלבסט-אנשטעקונג, דאס אנשטעקען א געזונטען גליעד פון קערפער מיט דעם קראנקהייטס-גיפט פון א קראנקען גליעד פון קערפער פון דערזעלביגער פערזאן [א געוויסע מעטאדע אין דער מעדיציין].

au'tomath *n.* (אה'-טא-מעטה) אויטאדאקט, איינער וואס האט זיך געלערענט אהן דער הילפע פון א לעהרער, א זעלבסט-געלעהרטער.

automat'ic *a.* (אה-טא-מעט'-איק) אויטאמאטיש [זיך זעלבסט בעוועגענדיג]; זיך בעוועגענדיג מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין.

automat'ical *a.* (אה-טא-מעט'-איק-על) ז. *automatic*

automat'ically *adv.* (אה-טא-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א אויטאמאטישען אופן; אויטאמאטיש, מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין.

automatic'ity *n.* (אה-טא-מע-טיס'-אי-טי) דאס זיין אויטאמאטיש; א אויטאמאטישע בעוועגונג.

autom'atism *n.* (אה-טאמ'-ע-טיזם) דאס זיין אויטאמאטיש; דאס בעוועגען זיך מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין; די טעאריע, אז חיות בעוועגען זיך בלויז מעכאניש ווי אויטאמאטען, ד. ה. דורך געוויסע פיזישע געזעצען, אבער ניט דורך וועלכען עס איז בעוואוסטזיין.

autom'atist *n.* (אה-טאמ'-ע-טיסט) איינער וואס מאכט אויטאמאטען [זיך זעלבסט-בעוועגענדע מאשינען]; איינער וואס בעהויפטעט אז חיות בעוועגען זיך בלויז מעכאניש ווי אויטאמאטען, ד. ה. דורך געוויסע פיזישע געזעצען, אבער ניט דורך וועלכען עס איז בעוואוסטזיין.

autom'atize *v.* (אה-טאמ'-ע-טאיז) מאכען צו א אויטאמאט [א זיך זעלבסט-בעוועגענדע מאשין].

autom'aton *n.* (אה-טאמ'-ע-טאן) אויטאמאט; א זיך זעלבסטבעוועגענדע קונסט-ווערק; מאשין-מענש.

autom'atous *a.* (אה-טאמ'-ע-טאס) ז. *automatic*

automo'bile *a.* (אה-טא-מאו'-ביל) זיך זעלבסט=בעוועגענדיג.

automobile' *n. and v.* (אה-טא-מא-ביל') אן אויטאמאביל [א וואגען געטריבען פון א מאטאר]; פאהרען אין אן אויטאמאביל.

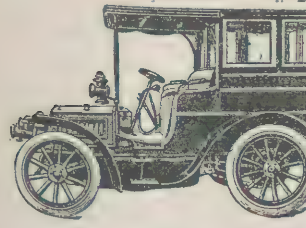

Automobile

automobil'ist *n.* (אה-טא-מא-ביל'-איסט) אויטאמאביליסט [איינער וואס בעזיצט אדער טרייבט אן אויטאמאביל].

automor'phic *a.* (אה-טא-מאהר'-פיק) אורטיילענדיג אנדערע נאך זיך.

automor'phism *n.* (אה-טא-מאהר'-פיזם) דאס אורטיילען אנדערע נאך זיך.

auton'omous *a.* (אה-טאנ'-א-מאס) אויטאנאם, זיך אליין רעגירענדיג; האבענדיג דאס רעכט זיך צו רעגירען נאך אייגענע געזעצען.

auton'omy *n.* (אה-טאנ'-א-מי) אויטאנאמיע, זעלבסט=רעגירונג.

au'tonym *n.* (אה'-טא-נים) א ווערק וואס טראגט דעם מחבר'ס נאמען; א נאמען וואס בעציהט זיך אויף מעהרערע זאכען.

au'topsy *n.* (אה'-טאפ-סי) דאס צושנייד דען דעם קערפער נאכ'ן טוידט [פאר אונטערזוכונג]; אן אייגענע, א פערזענליכע אונטערזוכונג.

The **autopsy** showed that the man died from natural causes.

autop'tic *a.* (אה-טאפ'-טיק) וואס מען זעהט אליין מיט די אויגען.

autop'tical *a.* (אה-טאפ'-טיק-על) ז. *autoptic*

autotox'ic *a.* (אה-טא-טאק'-סיק) זיך זעלבסט פערגיפטענדיג. ז. *autotoxin*

autotox'in *n.* (אה-טא-טאק'-סין) א גיפט וואס ארבייט זיך אוים אין קערפער און שעדיגט איהם אליין.

au'totruck *n.* (אה'-טא-טראק) אן אויטאמאטישער פראכט=וואגען, א פראכט=אויטאמאביל.

au'totype *n. and v.* (אה'-טא-טאיפ) א מעטאדע צו מאכען פאטאגראפיעס אין פארבען; פאקסימיל [א גענויע קאפירטע קאפיע פון א האנד=שריפט]; אזוי פאטאגראפירען אדער קאפירען.

autotyp'ic *a.* (אה-טא-טיפ'-איק) וואס איז נוגע צום פאטאגראפירען מיט פארבען; וואס איז שייך צו א פאקסימיל. ז. *autotype*

autot'ypy *n.* (אה-טאט'-אי-פי) דאס דרוקען אדער פאטאגראפירען אין פארבען.

au'tumn *n.* (אה'-טאם) הערבסט, אסיען.

autum'nal *a.* (אה-טאמ'-נעל) וואס געהערט צום הערבסט אדער אסיען.

autum'nal e'quinox (אה-טאמ'-נעל אי'-קהווי-נאקס) די צייט אין הערבסט ווען די נאכט איז גלייך מיט דעם טאג [די צייט ווען די זון קרייצט דעם עקוואטאר געהענדיג צו דרום, אונגעפעהר דעם 22טען סעפטעמבער].

auxe'sis *n.* (אהק-סי'-סים) די איבערטרייבונג אין רעדען, דאס גרעסער מאכען א זאך, ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט; דאס מגזם זיין; די פערגרעסערונג פון א ציפער איהר גלייכצומאכען צו אן אנדער ציפער.

auxet'ic *a.* (אהק-סעט'-איק) פערגרעסערענד, העכערענדיג. ז. *auxesis*

auxil'iar *n. and a.* (אהג-זיל'-יער) בעהילפליך; הילף.

auxil'iaries *n.* (אהג-זיל'-יע-ריעז) אויסלענדישע חיל, געדונגענע חיל.

auxil'iarly *adv.* (אהג-זיל'-יער-לי) דורך הילף.

auxil'iary *n. and a.* (אהג-זיל'-יע-רי) בעהילפליך; העלפער; הילף; א הילפס=צייטווארט [ווי "בין" אין "איך בין געזעסען"].

auxom'eter *n.* (אהק-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פערגרעסערונגס=קראפט [אויף וויפיעל מאל עס פערגרעסערט] פון געוויסע אפטישע אינסטרומענטען.

avail' *n. and v.* (ע-וועיל') זיך נוציג מאכען; זיין פון נוצען, ציהען נוצען, זיך בענוצען; ווערטה, נוצען.

The doctor tried to save the patient, but his efforts did not **avail**.

availabil'ity *n.* (ע-וויי-לע-ביל'-אי-טי) נוצבארקייט; ניצליכקייט; פערווענדבארקייט [פאר א געוויסען צוועק אדער ארבייט]; גילטיגקייט.

avai'lable *a.* (ע-וויי'-לעבל) ניצליך; פערווענדבאר [צו א געוויסען צוועק]; ברויכבאר.

avai'lableness *n.* (ע-וויי'-לעבל-נעס) ז. *availability*

avai'lably *adv.* (ע-וויי'-לע-בלי) אויף א ניצליכען אדער ברויכבארען אופן.

avai'ling *a.* (ע-וויי'-לינג) וואס איז נוצבאר, וואס העלפט; וואס איז פערווענדבאר.

avai'lingly *adv.* (ע-וויי'-לינג-לי) אויף א ניצליכען אדער ערפאלגרייכען אופן.

avail'ment *n.* (ע-וויל'-מענט) נוץ; פראפיט; פארטייל; ערפאלג.

avails' *n.* (ע-וויילז') הכנסה, איננאהמע.

av'alanche *n.* (עוו'-ע-לענטש) א מאסע שנעע און אייז, וואס פאלט פלעצליך אראב פון א בארג אין טהאל; צרות וועלכע קומען א מענשען פלעצליך, אונגעריכטערהייד.

av'alange *n.* (עוו'-ע-לענדזש) ז. *avalanche*

avant'-cou'rier *n.* (ע-וואנט'-קו'-רי-ער) דער פארלויפער; אנזאגער [מבשר].

avant'-garde *n.* (ע-וואנט'-גארד) אוואנגארד [די פאדערסטע סאלדאטען=אבטיילונג פון אן ארמעע]; די פאדערסטע וואך.

avan'turine *n.* (ע-וועג'-טיו-רין) אוואנטורין [אזא מינעראל, וואס גלאנצט ווי גאלד].

av'arice *n.* (עוו'-ע-רים) קארגהייט, געלד=גייץ; זשעדנעקייט.

avaric'ious *a.* (עוו-ע-ריש'-אם) קארג, גייציג; זשעדנע.

avaric'iously *adv.* (עוו-ע-ריש'-אם-לי) אויף א גייציגען אופן; מיט זשעדנעקייט.

avaric'iousness *n.* (עוו-ע-ריש'-אם-נעס) ז. *avarice*

avast' *int.* (ע-וואסט') האלט! הערט אויף!

avatar' *n.* (עוו-ע-טאר') די פערקערפערונג פון גאטהייט [דאס אראבקומען פון א גאטהייט אין א קערפערליכער געשטאלט. אין דער אינדישער מיטאלאגיע]; דאס ארונטערקומען פון א גייסט אויף דער ערד; א מערקווירדיגע ערשיינונג אדער פערקערפערונג; א וואונדערבארע פערקערפערונג אדער דארלעגונג פון אן אבסטראקטער אידעע אין א קאנקרעטער פארם.

avaunt' *int.* (ע-וואהנט') אוועק! פון דאנען! טראג זיך מיט די ביינער!

a've *int.* (איי'-ווי) זיי געזונט! לעבט געזונט! עס לעבע! גריסט! לעב וואהל!

A've Mari'a (איי'-ווי מע-ראי'-ע) אווע מאריא [א קאטוילישע תפילה].

Ave'na *n.* (ע-ווי'-נע) אזא מין גראז; האבער.

avena'ceous *a.* (עוו-אי-ניי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו האבער.

avenge' *v.* (ע-וועגדזש') זיך נוקם זיין; ראכע נעהמען, בעשטראפען; זיך אברעכענען.

He will **avenge** the blood of his servants.

avenge'ful *a.* (ע-וועגדזש'-פול) נקמה'דיג; נקמה נעהמענדיג.

aven'ger *n.* (ע-וועג'-דזשער) ראכע=נעהמער; נקמה=נעהמער.

The Lord is the **avenger** of all.

aven'ger of blood (ע-וועג'-דזשער אוו בלאד) גואל הדם [דער נעהנטסטער קרוב פון אן ערמארדעטען, וואס דארף נקמה נעהמען פאר זיין בלוט; א מנהג ביי די אמאליגע אידען און ביי אייניגע פעלקער איז אזיען נאך היינט].

aven'gingly *adv.* (ע-וועג'-דזשינג-לי) נעהמענדיג נקמה.

av'ens *n.* (עוו'-ענז) בענעדיקטען=קרויט [אזא פלאנצע].

av'entaile *n.* (עוו'-ען-טייל) דאס לופט=לאך פאר'ן נאז און מויל אין דעם פאנצער וואס בעדעקט דעם קאפ, וואס פלעגט געטראגען ווערען אין די אלטע צייטען; דער פאדערשטער טייל פון א קאפ=פאנצער וואס בעדעקט די מארדע און קען אראבגעלאזען ווערען נאך אונטען.

Aventaile

aven'turine *n.* (ע-וועג'-טיו-רין) ז. *avanturine*

av'enue *n.* (עוו'-ע-ניו) צוגאנג; א דורכגאנג; א ברייטע גאס; אלעע.

aver' *v.* (ע-וואיר') בעהויפטען, ערקלערען פאר ריכטיג; פערזיכערען; די ריכטיגקייט בעקרעפטיגען.

av'erage *n., v. and a.* (עוו'-ע-ריידזש) מיטלער ווערטה; דורכשניט; דאס מיטעלע פערהעלטניס; פערהעלטניסמעסיג טיילען; בעשטימען א דורכשניטליכען פרייז; בריינגען צו א דורכשניטס סומע; דאס האפען=געלד; דער טייל וואס יעדער פראכט=אייגענטימער דארף בייטראגען פאר דעם שאדען, וועלכען א שיף ליידט פון א שטורם=ווינד אויף'ן ים; אן עקסטרא סומע וואס א פראכט=אייגענטימער צאהלט צום אייגענטימער פון א שיף; צוואנג=דיענסט, פאנשטשיזנע; דורכשניטליך.

av'erage amount' (עוו'-ע-ריידזש ע-מאונט') דער דורכשניטליכער סך הכל.

av'eragely *adv.* (עוו'-ע-ריידזש-לי) איז דורכשניט; מיטעלמעסיג.

aver'ment *n.* (ע-וואיר'-מענט) פערזיכערונג; בעקרעפטיגונג, בעשטעטיגונג, בעווייז; בעהויפטונג; די פאדערונג [אין געריכט] פון איין צד, אז דער אנדערער צד זאל זיינע בעהויפטונגען בעווייזען.

aver'rable *a.* (ע-וואיר'-עבל) וואס מען קען בעהויפטען אדער בעווייזען.

Averrho'ism *n.* (עוו-ע-ראו'-איזם) די פילאזאפיע פון דעם אראבישען פילאזאף אווערהאעס [געבארען אין יאהר 1126 אין קארדאווא און געשטארבען אין יאהר 1198. אווערהאעס איז געווען אן ערקלערער און קאממענטיערער פון אריסטאטעלס פילאזאפיע און א פערטרעטער פון דעם פרינציפ, אז די פילאזאפיע דארף אבגעטיילט ווערען פון רעליגיאן].

Averrho'ist *n.* (עוו-ע-ראו'-איסט) אן אנהענגער פון דעם אראבישען פילאזאף אווערהאעס. ז. *Averrhoism*

Averro'ism *n.* (עוו-ע-ראו'-איזם) ז. *Averrhoism*

Averrois'tic *a.* (עוו-ע-רא-איס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם פילאזאף אווערהאעס אדער צו זיין פילאזאפיע. ז. *Averrhoism*

av'erruncator *n.* (עוו'-ע-ראנ-קיי-טאר) א בוים־שער; א גערטנער־שער.

averse' *a.* (ע-ווארס') אבגענייגט; אבגעקעהרט; אונפריינדליך; ווידערווילינ.
He is not **averse** to receiving help.

averse'ly *adv.* (ע-ווארס'-לי) זייענדיג אבגענייגט; אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג; מיט ווידערווילען; זייענדיג אבגעקעהרט.

averse'ness *n.* (ע-ווארס'-נעס) ווידערווילען; דאס זיין אבגענייגט; דאס זיין דאנגעגען; דאס אבקעהרען זיך; דאס זיין אונפריינדליך.

aver'sion *n.* (ע-וואיר'-שאן) ווידערווילען, אבנייגונג; דאס וואס רופט ארויס ווידערווילען.
Unlike the English and the Americans, the Europeans have an **aversion** to sport.

avert' *v.* (ע-ווארטה') אבווענדען, אבקעהרען, אבווענדיג מאכען; זיך אבווענדען; אויסמיידען.

aver'ted *a.* (ע-וואיר'-טעד) אבגעווענדעט: אבגעקעהרט, אבגעקעהרט אן א זייט.

aver'tedly *adv.* (ע-וואיר'-טעד-לי) אבווענדענדיג; אבקעהרענדיג; אויסמיידענדיג.

aver'ter *n.* (ע-וואיר'-טער) איינער אדער עטוואס וואס ווענדעט אב אדער מיידעט אויס.

aver'tible *a.* (ע-וואיר'-טיבל) וואס קען אויסגעמידען אדער געשטערט ווערען.

A'ves *n.* (איי'-וויז) געפליגעל, פויגלען.

a'vian *a. and n.* (איי'-ווי-ען) וואס אנבעלאנגט צו פויגלען; א פויגעל.

a'viarist *n.* (איי'-ווי-ע-ריסט) איינער וואס האלט א פויגעל־הויז.

a'viary *n.* (איי'-ווי-ע-רי) א פויגעל־הויז.

avia'tion *n.* (ע-ווי-איי'-שאן) די קונסט פון פליהען אין דער לופטען.

a'viator *n.* (איי'-ווי-איי-טאר) א לופט־שווימער; איינער וואס פליהט מיט א פליה־מאשין.

avic'ular *a.* (ע-וויק'-יו-לער) וואס איז שייך צו פויגלען.

a'viculture *n.* (איי'-ווי-קאל-טשור) פויגעלצוכט [דאס האדעווען פויגלען].

av'id *a.* (עוו'-איד) זשעדנע, גיעריג.

avid'ity *n.* (ע-וויד'-אי-טי) זשעדנעקייט; שטארקער חשק; שטארקער אפעטיט; בעגיערדע.

avocat' *n.* (עוו-א-קא') אן אדוואקאט.

avoca'tion *n.* (עוו-א-קיי'-שאן) דאס איבערטראגען א פראצעס פון א נידריגערען געריכט צו א העכערען; א נעבען־בעשעפטיגונג; עטוואס וואס ציהט אב אימעצען פון זיין געוועהנליכער בעשעפטיגונג: א זייטיגע אינטערעסע; אימעצענס רעגעלמעסיגע בעשעפטיגונג.

avoc'atory *a. and n.* (ע-וואק'-ע-טא-רי) צוריקרופענדיג; אברופענדיג; די צוריקציהונג פון א בעפעהל.

av'ocet *n.* (עוו'-א-סעט) אזא פויגעל מיט לאנגע פיס און מיט א לאנגען שנאבעל, וואס איז אויסגעקרימט ארויף־צו.

Avocet

avoid' *v.* (ע-וואיד') פערמיידען; פערהינדערען; אוועקשאפען; ווייכען, זיך דערווייטערען; מאכען אונגילטיג.

avoi'dable *a.* (ע-וואי'-דעבל) פערמיידליך; וואס קען ווערען געמאכט אונגילטיג.

avoi'dably *adv.* (ע-וואי'-דע-בלי) פערמיידענדיג; מאכענדיג אונגילטיג.

avoi'dance *n.* (ע-וואי'-דענס) פערמיידונג; דערווייטערונג, דאס ליידיג ווערען פון א בעשעפטיגונג; דאס אונגילטיג מאכען.

avoi'der *n.* (ע-וואי'-דער) איינער וואס פערמיידעט; איינער וואס מאכט אונגילטיג.

avoid'less *a.* (ע-וואיד'-לעס) אונפערמיידליך.

avoid' nȯ'tice (ע-וואיד' נאנ'-טיס) ניט בעמערקט ווערען.

avoirdupois' *n.* (עוו-אר-דיו-פאיז') די איינפאכע ענגלישע געוויכט סיסטעם, לויט וועלכער א פונט איז געטיילט אין 16 אונצעס.

avola'tion *n.* (עוו-א-ליי'-שאן) דאס אוועקפליהען; אויסדונסטונג, אויסדאמפונג.

av'oset *n.* (עוו'-א-סעט) ז. *avocet*

avouch' *v.* (ע-וואוטש') בעהויפטען, בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען; פערזיכערען; גאראנטירען; רעכטפערטיגען; גוטהייסען.

avouch'er *n.* (ע-וואוטש'-ער) א בעהויפטער, א פערזיכערער; א גוטהייסער; אן עדות.

avouch'ment *n.* (ע-וואוטש'-מענט) בעשטעטיגונג; פערזיכערונג; בעקרעפטיגונג; רעכטפערטיגונג; גוטהייסונג.

avow' *v.* (ע-וואו') ערקלערען, בעקענען, בעהויפטען, מודה זיין [מיט דעם צוועק צו רעכטפערטיגען].

avow'able *a.* (ע-וואו'-עבל) וואס מען קען אפען ערקלערען, וואס מען קען אפען מודה זיין; אנערקענבאר; וואס מען קען רעכטפערטיגען.

avow'ableness *n.* (ע-...-עבל-נעס) די מעגליכקייט אפען צו ערקלערען אדער מודה זיין [און רעכטפערטיגען].

avow'ably *adv.* (ע-וואו'-ע-בלי) דורך אן אפענע ערקלערונג; אויף דעם אופן פון אן אפענער ערקלערונג אדער אפענעם מודה זיין זיך [און זיך רעכטפערטיגען].

avow'al *n.* (ע-וואו'-על) בעקענטניס, בעהויפטונג, דאס מודה זיין; עפענטליכע ערקלערונג.

avowed' *a.* (ע-וואוד') עפענטליך ערקלערט; עפענטליך מודה געווען.
He **avowed** his love to her.

avow'edly *adv.* (ע-וואו'-עד-לי) מיט פרייער עפענטליכער בעקענונג.

avow'edness *n.* (ע-וואו'-עד-נעס) ז. *avowal*

avow'er *n.* (ע-וואו'-ער) א בעהויפטער, איינער וואס איז זיך מודה.

avow'ry *n.* (ע-וואו'-רי) דאס מודה זיין; די אנערקענונג; די געזעצליכע רעכטפערטיגונג אדער צושטימונג וועגען אבגענומענעם אייגענטום.

avul'sion *n.* (ע-וואל'-שאן) דאס אברייסען; א זאך וואס איז מיט געוואלט אבגעריסען; דאס אברייסען און פערטראגען דעם ערד־באדען דורך א פערפלייצונג.

avun'cular *a.* (ע-וואנ'-קיו-לאר) וואס אנבעלאנגט צו אן אנקעל.

await' *v.* (ע-הווייט') ווארטען, ערווארטען.

awake' *v. and adv.* (ע-הווייק') אויפוועקען; אויפוואכען; וואך; וואכענדיג; מונטער.

awa'ken *v.* (ע-הוויי'קן) אויפוועקען; ערוואכען.

awake'ner *n.* (ע-הווייק'-נער) וועקער.

awake'ning *n. and a.* (ע-הווייק'-נינג) דאס ערוואכען; דאס ערוואכען פון שלאף; דאס אויפלעבען פון דער רעליגיאן; וועקענדיג, וואס וועקט.

awake'ningly *adv.* (ע-הווייק'-נינג-לי) אויף א וועקענדען אופן; אויף אן ערוואכענדען אופן.

awa'kenment *n.* (ע-הוויי'קנ-מענט) וואכזאמקייט; ערוואכונג.

awan'ting (ע-הוואהנ'-טינג) פעהלט.

award' *v. and n.* (ע-הוואהרד') אורטייל; עטוואס וואס ווערט צוגע'פסקנ'ט; אן אורטייל ארויסגעבען; צוערקענען; צו'פסק'ען; בעשטימען.

award'able *a.* (ע-הוואהרד'-עבל) וואס מען קען צופסק'ען.

awar'der *n.* (ע-הוואהר'-דער) שיעדעס־ריכטער, פשרה־מאכער, מכריע; איינער וואס פסקנ'ט צו.

aware' *a.* (ע-הוועהר') אויפמערקזאם, וואכזאם, וויסענד; אינפארמירט; נעהמענדיג זיך אין אכט.
I was **aware** of your plans.

aware'ness *n.* (ע-הוועהר'-נעס) דאס זיין אינפארמירט [דאס האבען ידיעות]; דאס וויסען.

awash' *a. and adv.* (ע-הוואש') גלייך מיט דעם וואסערשפיגעל, אויף דער זעלבער הויך ווי די וואסער אויבערפלעכע; ארויסקומענדיג פון וואסער; געשווינקט, געשליידערט פון דעם וואסער; גענעצט, נאס.

away' *adv.* (ע-הוויי') 1. אוועק; פארט; 2. ניט אנוועזענד; ניט זייענדיג דערביי.
2. Think of me when I will be **away**.

away' with him! (ע-הוויי' הוויטה הים!) אוועק מיט איהם! זאל ער אוועק!

awe *n. and v.* (אה) עהרפורכט [יראת הכבוד]; פורכט; אין מורא האלטען; עהרפורכט איינפליסען.

awea'ry *a.* (ע-הוויע'-רי) פער־מיעד; מאטערט; איבערדריסיג; צוגענעסען.

aweath'er *a.* and *adv.* (ע-הוועטה'-ער) צו דער זייט, וואו דער ווינד בלאזט.

awe-comman'ding *a.* (אה-קא-מענ'-דינג) וואס פליסט איין עהרפורכט.

aweigh' *a.* and *adv.* (ע-הוויי') ארויפ־געצויגען אדער ארויפציהענדיג דעם אנ־קער פון שיף אין דער הויך.

awe in'to obe'dience (אה אינ'-טו א-בי'-די-ענס) דורך מורא ברענגען צו געהארכזאמקייט.

awe'less *a.* (אה'-לעס) אהן מורא; אהן עהרפורכט; וואס האט ניט די מאכט צו ערוועקען עהרפורכט.

awe'some *a.* (אה'-סאם) וואס ערוועקט עהרפורכט; מורא'דיג.

awe'-strick'en *a.* (אה'-סטריקן) דורכגעדרונגען מיט עהרפורכט.

awe'-struck *a.* (אה'-סטראק) ז. *awe-stricken*

aw'ful *a.* (אה'-פול) וואס ערוועקט גרויס עהרפורכט; מאיעסטעטיש; עהרווירדיג; פורכטזאם; שרעקליך; אונגעהייער.

aw'fully *adv.* (אה'-פול-אי) מיט גרויס עהרפורכט; אויף א מאיעסטעטישען אופן; מיט עהרווירדיגקייט; פורכטזאם, שרעק־ליך; אונגעהייער.

aw'fulness *n.* (אה'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט עהרפורכט; עהרווירדיגקייט; פורכטזאמקייט.

awhile' *adv.* (ע-הוואיל') א ווייליע, פאר א קורצער צייט.

a while ago' (ע הוואיל ע-גאו') א קורצע צייט צוריק.

awhirl' *a.* and *adv.* (ע-הווירל') אין א שטורם; שטורמדיג.

awk *a.* and *n.* (אהק) אונגע־שיקט, אונגע־לומפערט; דער פאפוגאי־טויכער. ז. *auk*

awk'ward *adv.* and *a.* (אהק'-הווארד) אונגעשיקט, אונגעלומפערט; אונרוהיג, אין פערלעגענהייט; וואס איז שווער אומ־צוגעהן דערמיט, וואס פאדערט פארזיכטיג־קייט, וואס פערשאפט צרות.
A country lad feels **awkward** in the city.

awk'ward affair' (אהק'-הווארד ע-פעהר') א נארישע, מיאוס'ע געשיכטע.

awk'wardly *adv.* (אהק'-הווארד-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אונגעלומפערטען אופן; אונאנגענעהם, אונבעקוועם.

awk'wardness *n.* (אהק'-הווארד-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט; אונ־אנגענעהמליכקייט, אונבעקוועמליכקייט, פערלעגענהייט.

awl *n.* (אהל) אן אהל, א שוסטער אהל.

aw'less *a.* (אה'-לעס) ז. *aweless*

awl'-shaped *a.* (אהל'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן אהל.

awn *n.* (אהן) [די זאנגען־בארד] דער לאנגע פעדים וואס וואקסען ביי מאנכע זאנגען ווי א בארד].

aw'ning *n.* (אה'-נינג) דאכונג, אדער איבערדעק איבער א שיף; א פארהאנג צום שיצען פון רעגען; א לייוועגט־דאך.

aw'ny *a.* (אה'-ני) [ביי זאנגען] מיט א בארד.

awoke' (ע-הוואוק) זיך אויפגעוואכט, אויפגעכאפט פון שלאף. ז. *awake*

awor'king *adv.* (ע-הוואיר'-קינג) ביי דער ארבייט.

awry' *adv.* and *a.* (ע-ראי') קרום; פערקעהרט; קאסאק; פון דער זייט.
He looks **awry**.

ax *n.* and *v.* (עקס) א האק; האקען מיט א האק; ארומהאקען.

ax'al *a.* (עקס'-על) וואס בעלאנגט צו אן אקס.

axe *n.* and *v.* (עקס) ז. *ax*

ax'-head *n.* (עקס'-העד) דער קאפ פון א האק [דער אייזערנער טייל].

ax'-helve *n.* (עקס'-העלוו) דאס הענטעל פון א האק.

ax'ial *a.* (עקס'-אי-על) וואס איז שייך צו אן אקס אדער צענטער־ליניע; וואס גע־פינט זיך אין דער אקס־ליניע; וואס זיצט אויף אן אקס; וואס בילדעט די צענטער־ליניע.

ax'ial line (עקס'-אי-על לאין) אקס־ליניע [די צענטראלע, מיטעלסטע ליניע]; די מיטעל־ליניע פון א מאגנעט.

ax'ially *adv.* (עקס'-אי-על-אי) אין דער ריכטונג פון אקס.

ax'ial rota'tion (עקס'-אי-על רא-טיי'-שאן) א דרעה־בעוועגונג ארום אן אקס.

axif'erous *a.* (עקס-איפ'-ע-ראס) וואס האט נור א שטענגעל אהן צווייגען און אהן בלעטער [ווענען געוויסע פלאנצען].

ax'iform *a.* (עקס'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אקס.

ax'il *n.* (עקס'-איל) די פאכווע; אקסעל; בלאטווינקעל, צווייגווינקעל [דער ווינקעל, וואס עס בילדעט א צווייג מיט'ן שטאם פון בוים].

ax'ile *a.* (עקס'-איל) וואס אנבעלאנגט צו דער צענטער־ליניע אדער אקס־ליניע.

axil'la *n.* (עקס-איל'-א) די פאכווע.

ax'illar *a.* (עקס'-אי-לאר) וואס בעלאנגט אדער איז עהנליך צו אן אקסעל אדער א פאכווע; בעהעפט, צוגעוואקסען [ביי לע־בעדיגע בעשעפענישען].

ax'illary *a.* (עקס'-אי-לע-רי) ז. *axillar*

ax'illary ar'tery (עק'-סי-לע-רי אר'-טע-רי) די אקסעל־ארטעריע.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ax'inite *n.* (עקס'-אי-נאיט) דער אקסי־ניט [אזא שטיין].

ax'iom *n.* (עקס'-אי-אם) א אקסיאמע [א זעלבסטפערשטענדליכער אמת, וואס דארף קיין בעווייז ניט].

axiomat'ic *a.* (עקס-אי-א-מעט'-איק) וואס איז ווי אן אקסיאמע. ז. *axiom*

axiomat'ical *a.* (עקס-אי-א-מעט'-איק-על) ז. *axiomatic*

axiomat'ically *adv.* (עקס-אי-א-מעט'-איק-על-אי) דורך בענוצען אן אקסיאמע; ווי אן אקסיאמע.

ax'is *n.* (עק'-סיס) אן אקס; די געאמעט־רישע אקס [אן אקס וועלכע מען שטעלט זיך פאר אין געדאנקען און וועלכע עקזיס־טירט אין דער ווירקליכקייט ניט, צ. ב. די אקס פון ערד־קוגעל].

axle *n.* (עקסל) [פון א וואגען]. אן אקס.

ax'le-pin *n.* (עקסל'-פין) א סווארען; אן אקס־פלעקעל.

ax'letree *n.* (עק'סל-טריע) די אקסען פון א וואגען.

ax'man *n.* (עקס'-מען) א האלץ־העקער.

ax'olotl *n.* (עקס'-א-לאטל) א מין סאלא־מאנדרע [אזא וואסער חיה].

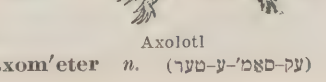
Axolotl

axom'eter *n.* (עק-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אבצופאסען ריכטיג די איינ־פאסונג פון ברילען, אז דער צענטער פון די גלעזלעך זאל אויסקומען ריכטיג מיט דעם צענטער פון די אויגען.

ax'-shaped *a.* (עקס'-שייפט) וואס האט די פארם פון א האק [ווענען בלעטער פון געוויסע פלאנצען]

ax'-stone *n.* (עקס'-סטאון) דער האק־שטיין.

ax'unge *n.* (עקס'-אנדוש) חזיר־פעט; גענזען־שמאלץ; אקסען־שמירעכץ.

ay *adv.* and *int.* (איי) אימער, איי־ביג, בעשטענדיג; אה! [א פערוואונ־דערונגס־אויסרוף].

Aye-aye

aye *adv.* and *int.* (אי) יא! ריכטיג; ווירקליך; אימער, אייביג, בעשטענ־דיג; פאר [ביים אבשטימען].

aye'-aye *n.* (אי'-אי) א מין אפע וואס איז עהנ־ליך צו א וועווער־קע [געפינט זיך אין מאדאגאסקאר, אפריקא].

ayes and noes (איז ענד נאוז) די שטי־מען פאר און געגען [ביים אבשטימען אויף א פערזאמלונג].

ayes have it (איז העוו איט) די מעהר־הייט פון די שטימען זיינען פאר.

Aza'lea *n.* (ע-זיי'-לי-א) די אזאליע [א מין בלום].

Azalea

az'imuth *n.* (עז'-אי-מאטה) א האריז־זאנטאלער קרייז־בויגען וואס איז איינגע־שלאסען צווישען דעם מערידיאן פון וועל־כען עס איז פלאץ און צווישען א ווערטי־קאלען קרייז, וועלכער געהט דורך דעם צענטער פון א שטערען [בענוצט אין אסטראנאמיע פאר דעם צוועק צו בעשטי־מען דעם ריכטיגען ארט פון א שטערען אין הימעל].

az'imuth cir'cle (עז'-אי-מאטה סויר'קל) א געוויסער טעלעסקאפ [שפעק־טיוו] פאר אסטראנאמישע צוועקען.

az'imuth com'pass (עז'-אי-מאטה קאמ'-פעס) דער אזימוט קאמפאס [אזא אסטראנאמישער אפאראט מיט א מאגנעט־

נאדעל און ציפער=בלאט וואס ווערט בענוצט אויף שיפען צו בעשטימען דעם ריכטיגען פלאץ פון די שטערען אין הימעל, כדי צו וויסען פון זיי די ריכטונג פון דער שיף].

az'imuth di'al (עז'-אי-מאטה דאי'-על) אזא זון=זייגער פאר אסטראנאמישע צוועקען.

azo'ic *a.* (ע-זאו'-איק) לעבענסלאז, אהן לעבען.

azon'ic *a.* (ע-זאנ'-איק) וואס בעלאנגט ניט צו קיין ספעציעלען געגענד.

az'ote *n.* (עז'-אוט) אזאט, שטיק=שטאף [א כעמישער עלעמענט].

az'ote ac'id (עז'-אוט עס'-איד) סאלפעטער=זויערע [אזא כעמישער שטאף].

azot'ic *a.* (ע-זאט'-איק) וואס ענטהאלט אדער איז עהנליך צו שטיק=שטאף.

az'otite *n.* (עז'-א-טאיט) סאלפעטער=זויערער זאלץ.

az'otize *v.* (עז'-א-טאיז) זעטיגען אדער פערבינדען מיט שטיקשטאף.

azo'tous *a.* (ע-זאו'-טאס) סאלפעטריג.

azo'tous ac'id (ע-זאו'-טאס עס'-איד) סאלפעטריגע זויערע.

azotu'ria *n.* (עז-א-טיו'-רי-א) א קראנקהייט, ביי וועלכער עס ווערט ארויסגעבראכט צופיעל אורין [השתנה].

az'ure *n, a. and v.* (עזש'-אור) הימעלבלוי; הימעל=בלויער קאליר; פארבען מיט א הימעל=בלויען קאליר.
ז. איך. *"Colors"*

az'ure-spar *n.* (עזש'-אור-ספאר) בלוישפאט [אזא מינעראל].

az'urite *n.* (עזש'-יו-ראיט) לאזורשטיין.

az'ure-stone *n.* (עזש'-אור-סטאון) ז. *azurite*

az'ygous *a.* (עז'-אי-גאס) וואס האט ניט קיין זיווג, וואס האט ניט קיין פאר.

az'ym *n.* (עז'-אים) מצה, אונגעזייערטעס ברויט.

az'yme *n.* (עז'-אים) ז. *azym*

azym'ic *a.* (ע-זימ'-איק) וואס איז עהנליך צו מצה; אונגעזייערט.

az'ymous *a.* (עז'-אי-מאס) ז. *azymic*

B

B, b (בי) דער צווייטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

B. A. *Bachelor of Arts* אבקירצונג פון

baa *n. and v.* (בא) מעקען [ווי א שעפס]; מעקעריי.

Ba'al *n.* (ביי'-על) דער אבגאט בעל ביי די כנענים און סיריער.

Ba'alism *n.* (ביי'-על-איזם) דאס דיענען דעם גאט בעל [דער גאט פון די אלטע פעניציער אדער כנענים].

Ba'alist *n.* (ביי'-על-איסט) איינער וואס דיענט דעם גאט בעל [דער גאט פון די אלטע פעניציער, כנענים].

bab *n.* (בעב) זויגלינג, קליין קינד.

bab'-bal'lads *n.* (בעב'-בעל'-עדז) קינדערשע ליעדער.

bab'blative *a.* (בעב'-לע-טיוו) פלאפלענדיג, פלוידערענדיג.

bab'ble *n. and v.* (בעבל) פלאפלען; פלוידערען; מורמלען; פלוידעריי, פלאפלעריי, מורמעל.

bab'blement *n.* (בעבל'-מענט) פלאפלעריי; פלוידעריי; מורמעל.

bab'bler *n.* (בעב'-לער) פלאפלער; פלוידערזאק.

bab'bling *n. and a.* (בעב'-לינג) פלוידעריי, פלאפלעריי; פלוידערענדיג, פלאפלענדיג, מורמלענדיג.

bab'blingly *adv.* (בעב'-לינג-לי) פלאפלענדיג; מורמלענדיג; דורך פלוידעריי.

bab'bly *a.* (בעב'-לי) פלוידערענד.

bab'by *n.* (בעב'-אי) א זויגלינג, קליין קינד.

babe *n.* (בייב) זויגלינג, קליין קינד.

babe'hood *n.* (בייב'-הוד) ז. *babyhood*

Ba'bel *n.* (ביי'-בעל) דער טהורם פון בבל; א צומישעניעס, א געטומעל; דיא מדינה אדער שטאדט בבל.

ba'bel *n.* (ביי'-בעל) א צומישעניעס, א געטומעל.

ba'boo *n.* (בא'-בוה) א טיטעל פון העפליכקייט געברויכט ביי די איינגעבארענע אין אסט אינדיען, עהנליך צו "הערר" אדער "מיסטער".

babirous'sa *n.* (בעב-אי-רוה'-סא) ז. *babirussa*

babirus'sa *n.* (בעב-אי-רוה'-סא) דער ווילדער הארנדיגער אסט=אינדישער חזיר.

baboon' *n.* (בע-בוהן') פאוויאן [אזא אבעזיאנע].

Baboon

babu' *n.* (בא-בוה') ז. *baboo*

ba'by *n., a. and v.* (ביי'-בי) זויגלינג, קליין קינד; קינדיש; בעהאנדלען ווי א קינד.

ba'by-farm *n.* (ביי'-בי-פארם) אן ארט וואו מען נעהמט אויף קינדער צו האדעווען.

ba'by-far'mer *n.* (ביי'-בי-פאר'-מער) איינער, וועלכער נעהמט אויף קינדער צו האדעווען.

ba'by-far'ming *n.* (ביי'-בי-פאר'-מינג) דאס אננעהמען קליינע קינדער צום האדעווען; דאס אננעהמען קליינע קינדער אין אן אנשטאלט, וואו מען פטר'ט זיי.

ba'byhood *n.* (ביי'-בי-הוד) קינדהייט; קינדער=יאהרען.

ba'by-house *n.* (ביי'בי-האוס) א שטיבעלע פאר ליאלקעס.

ba'by in arms (ביי'-בי אין ארמז) א קינד, וועלכע מען מוז נאך טראגען אויף דיא הענד.

ba'by in the eye (ביי'-בי אין טהי אי) דאס קליין מענשעלע, וואס מען זעהט אין שווארץ=אפעל פון אויג.

ba'byish *a.* (ביי'-בי-איש) קינדיש.

ba'byism *n.* (ביי'-בי-איזם) דער צושטאנד און די נאטור פון קליינע קינדער.

ba'by-jum'per *n* (ביי'-בי-דזשאמ'-פער) אזא קינדער שטולכעל אויפגעהאנגען אויף גומענע שניר צום וויעגען.

ba'by-lin'en *n.* (ביי'-בי-לינ'-ען) קינדער=וועש.

Bab'ylon *n.* (בעב'-אי-לאן) בבל, די הויפטשטאדט פון דעם קעניגרייך בבל.

Babylo'nian *a.* (בעב-אי-לאו'-ני-ען) פון בבל.

Babylo'nian hour (בעב-אי-לאו'-ני-ען אור) דער צוועלפטער טייל פון טאג; די שטונדען פון זונען=אויפגאנג [אלס אנפאנג פון טאג].

Babylon'ic *a.* (בעב-אי-לאנ'-איק) וואס איז שייך צו בבל.

Babylo'nish *a.* (בעב-אי-לאו'-ניש) ז. *Babylonian*

ba'by rib'bon (ביי'-בי ריב'-אן) א שמאל אטלאס בענדעל.

ba'by things (ביי'-בי טהינגז) קינדער=שפיעל=זאכען.

bac'ca *n.* (בעק'-ע) יאגדע.

baccalau'reate *n. and a.* (בעק-ע-לאה'-רי-אייט) דער טיטעל פון א באקאלאורעס [אן אקאדעמישע מדרגה פון בילדונג אין ענגלאנד און אמעריקא, פאר אזעלכע וואס ענדיגען א העכערע בילדונגס=אנשטאלט]; וואס איז שייך צו א באקאלאורעס.

baccalau'reate ser'mon (בעק-ע-לאה'-רי-אייט סויר'-מאן) אן אבשיעדסרעדע צו שטודענטען, וועלכע האבען געענדיגט זייער שטודיום אין דער הויכשוהל.

baccara' *n.* (בעק-ע-רא') א מין קארטען=שפיעל.

baccarat' *n.* (בעק-ע-רא') ז. *baccara*

bac'cate *a.* (בעק'-אייט) ווי א יאגדע; וואס גיט ארויס יאגדעס.

bac'cated *a.* (בעק-איי'-טעד) פול מיט יאגדעס; בעזעצט מיט פערל.

bacchana'lia *n.* (בעק-ע-ניי'-לי-ע) באקכוס=פעסט [א טרינק=יום=טוב אין אלטען גריכענלאנד לכבוד באקכוס דעם גאט פון וויין]; וואקכאנאליע, שכרות, הולטאיסטווע.

bacchana'lian *n. and a.* (בעק-ע-ניי'-לי-ען) א באקכאנט, שיכור; לעבע=יונג; הולטאי; וואס איז שייך צו א באקכאנט.

bac'chant *n. and a.* (בעק'-ענט)

מעשה שכור ; לעבע=יונג ; הולטאי, באק=
כאנט.

bac'chante *n.* (בעק'-ענט) א פרים=
טערין אדער פרוי וואס דיענט צום גרי=
כישען וויין=גאט באקכוס ; אן אונמארא=
לישע פרוי.

bacchan'tic *a.* (בעק-ענ'-טיק) באקכאנ=
טיש. ז. *bacchant*

Bac'chus *n.* (בעק'-אס) באקכוס [דער
גאט פון וויין ביי די אלטע גריכען].

baccif'erous *a.* (בעק-סיפ'-ער-אס)
אויף וואס עס וואקסען יאגדעס.

bac'ciform *a.* (בעק'-סי-פארם) וואס
האט דיא פארמע פון א יאגדע.

bacciv'orous *a.* (בעק-סיוו'-א-ראס)
וואס עסט יאגדעס.

bach'elor *n.* (בעטש'-על-אר) א בחור,
אונפערהייראטער ; דער ערשטער אקא=
דעמישער טיטעל אין די ענגלישע און
אמעריקאנישע העכערע לעהר=אנשטאלטען.

bach'elordom *n.* (בעטש'-ע-לאר-דאם)
בחורשאפט ; דאס לעבען אונפערהייראט.

bach'elorhood *n.* (בעטש'-ע-לאר-הוד)
בחורשאפט ; דאס לעבען אונפערהייראט ;
דער ערשטער אקאדעמישער טיטול [אין
ענגלאנד און אמעריקא].

bach'elorism *n.* (בעטש'-ע-לאר-איזם)
בחור'שאפט ; דאס לעבען אונפערהייראט.

Bach'elor of Arts (בעטש'-ע-לאר אוו
ארטס) אקאדעמישער טיטול אין די ענג=
לישע און אמעריקאנישע אוניווערזיטעטען.

Bach'elor of Sci'ence (בעטש'-ע-
לאר אוו סאי'-ענס) באקאלארעאוס פון
וויסענשאפט [אן אקאדעמישער טיטעל].

bach'elor's-but'ton *n.* (בעטש'-ע-
לארז באטן) אזא פלאנצע וואס האט
קנאפפערמיגע בלומען.

bach'elor's hall (בעטש'-ע-לארז האהל)
א בחור'ס היים, אדער א הויז פון וועל=
כען די פרוי איז אוועק.

bach'elorship *n.* (בעטש'-ע-לאר-שיפ)
ז. *bachelorhood*

Bacilla'ria *n.* (בע-סי-ליי'-רי-ע) די
באצילאריען [א סארט זעהר קליינע ווא=
סער=פלאנצען וואס מען קען זעהן נאר
דורך א מיקראסקאפ].

bac'illary *a.* (בעס'-אי-לע-רי) עהנליך
צו א שטעקעל ; וואס אנבעלאנגט צו בא=
צילען.

bacil'li *n.* (בע-סיל'-אי) באצילען.

Bacilli

bacil'liculture *n.* (בע-סיל'-אי-קאל-
טשור) דאס האדעווען באצילען [מיקרא=
סקאפישע בעשעפעניסען] מיט דעם ציעל
צו שטודירען זייער ארט לעבען און וויר=
קען.

bacil'liform *a.* (בע-סיל'-אי-פארם)
וואס האט די פארם פון א שטעקעל.

bacil'lus *n.* (בע-סיל'-אס) א באציל.

back *n., v., a. and adv.* (בעק) 1. דער
רוקען, דיא הינטער=זייט פון עפעס ;
2. דער קערפער [אין בעצוג צו בעקליי=
דונג] ; 3. אונטערשטיצען ; 4. זיך צוריק
בעוועגען, זיך צוריקציהען ; צוריקשטוי=
סען ; 5. וואס געפינט זיך פון הינטען ;
הינטען, הינטערווייליך, צוריק.

1. The garden is in the **back** of the house. 3. I shall **back** my friend with money for his business. 5. He came **back** from his trip to Chicago.

back a horse against' the field
(בעק ע הארס ע-גענסט' טהי פיעלד) האל=
טען א געוועט פאר איין פערד געגען אלע
אנדערע [אין וועט=לויף].

back all astern' ! (בעק אהל עס-
טוירן') רודערט צוריק [מיט דעם הינ=
טערטייל פון שיף פאראוים]!

back an an'chor (בעק ען ענ'-קאר)
אויפהויבען אן אנקער פון א שיף און צו=
בינדען איהם.

back and bel'ly (בעק ענד בעל'-אי)
קליידונג און עסען.

back and forth (בעק ענד פאורטה)
הין און צוריק.

The swing goes **back and forth.**

back a war'rant (בעק ע וואר'-ענט)
אויספיהרען א געריכטליכען בעפעהל אימע=
צען צו ארעטירען ; וועטען אויף עטוואס.

back'bite *v.* (בעק'-באיט) פערליימדען,
בערײדען, רכילות טרייבען.

back'biter *n.* (בעק'-באי-טער) פער=
ליימדער ; בערײדער, רכילות=טרייבער.

His troubles with his partner were caused by **backbiters.**

back'biting *n.* (בעק'-באי-טינג) פער=
ליימדונג, רכילות.

back'bitingly *adv.* (בעק'-באי-טינג-
לי) פערליימדעריש, רכילות'דיג.

back'-blow *n.* (בעק'-בלאו) א ריק=
ווערטס קלאפ; אן אונגעלומפערטער קלאפ.

back'board *n.* (בעק'-באורד) א הינ=
טערשטע לעהנברעט ביי דער זיצבאנק
אויף א שיפעל ; א רוקען ברעט.

back'bone *n.* (בעק'-באון) 1. רוקען
ביין ; 2. שטייפע האלטונג, קוראזש, אונ=
בויגבארע ענטשלאסענהייט.

1. He fell and broke his **backbone.** 2. No man can lead others if he has no **backbone.**

back'-door *n.* (בעק'-דאור) א הינטער=
טהיר ; א געהיימע טהיר.

back'-down *n.* (בעק'-דאון) דאס אונ=
טערשטיצען מיט עפעס : דאס אונטערלע=
גען ; דאס אונטערגעבען זיך.

backed *a.* (בעקט) וואס האט א רוקען ;
וואס זיצט רייטענדיג ; וואס לעהנט זיך
אן ; אונטערגעשטיצט.

back'en *adv. and v.* (בעק'ן) ז. *back*

back'-end *n.* (בעק'-ענד) לעצטער טייל.

back'-en'trance *n.* (בעק'-ענ'-טרענס)
א הינטערשטער אריינגאנג.

back'er *n.* (בעק'-ער) אן אונטערשטי=
צער, א העלפער [ספעציעל מיט געלד] ;
א וועטענדער.

back'fire *v.* (בעק'-פאיר) מאכען או=
מיסטנע א שרפה, אום אבצוהאלטען א
פייער [אום ניט צו לאזען א פייער וויי=
טער זיך צו פערשפרייטען, צינדט מען
אומיסטנע אן א געביידע אדער א געוויסע
שטרעקע אין וואלד און נאכדעם ווי מען
לעשט עס אוים, בלייבט א לעדיגער אדער
אבגעברענטער פלאץ, וועלכער ערלויבט
ניט דעם אנקומענדען פייער זיך צו פער=
שפרייטען ווייטער].

back'-fire *n.* (בעק'-פאיר) א פייער וואס
ווערט אומיסטנע געמאכט, אום אבצושטע=
לען א שרפה. ז. *backfire*

back'-friend *n.* (בעק'-פרענד) א
כלומר'שטדיגער פריינד, א פערבארגענער
שונא ; אן אונטערשטיצער.

back'-game *n.* (בעק'=גיים) א מין שפיעל
איןביינדלעך.

backgam'mon *n.* (בעק-געמ'-אן)
ז. *back-game*

backgam'mon-board *n.* (בעק-געמ'-
אן-באורד) אזא ברעט וואס ווערט בע=
נוצט פאר א געוויסען שפיעל מיט ביינד=
לעך [דאס ברעט איז עהנליך צו א דאמ=
קעס ברעט, נאר אנשטאט די קעסטעלעך
זיינען פאראן אנדערע פיגורען].

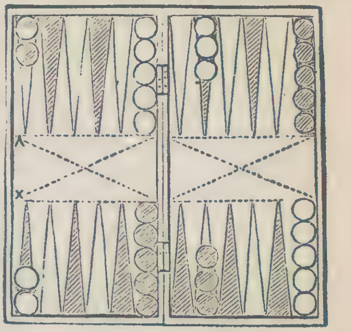

Backgammon-board

back'ground *n.* (בעק'-גראונד) הינ=
טערגרונד.

back'hand *n. and a.* (בעק'-הענד)
מיט דער לינקער זייט פון האנד; א האנד=
שריפט וואס דיא בוכשטאבען בויגען זיך
צו לינקס ; אונגינסטיג, הינטען=ארום.

back'handed *a.* (בעק'-הענד-עד) מיט
דער לינקער זייט פון דער האנד ; אונבע=
שטימט, צווײדייטיג, סארקאסטיש ; גע=
דרעהט פערקעהרט [וועגען א שטריק].

back'house *n.* (בעק'-האוס) אן אבטריט
[בית הכסא] ; א געביידע הינטער דער
הויפט=געביידע.

back'ing *n.* (בעק'-אינג) אונטערשטי=
צונג ; צוריקטרעטונג.

back'ing and fil'ling (בעק'-אינג ענד
פיל'-אינג) אונענטשלאסען.

back'log *n.* (בעק'-לאג) די שייט האלץ
אין אויווען, וועלכע ברענט אם בעסטען.

back'most *a.* (בעק'-מאוסט) גאר דער
הינטערשטער.

back oars (בעק אורז) רודערן צוריק.

back'-pain'ting *n.* (בעק'-פיינ'-טינג)
דאס אויסמאהלען מיט פארבען אויף א
גלאז נאך א געדרוקט בילד וואס איז אנ=
געקלעפט אויף דער אנדערער זייט פון
גלאז.

back'-pay'ment *n.* (בעק'-פיי'-מענט)
נאך ניט אויסגעצאהלטער חוב.

back'piece *n.* (בעק'-פיעס) דער הינ=
טערטייל ; דער הינטערטייל פון א פאנ=
צער ; אזא הייליג בילד אין א קלויסטער.

back'-room *n.* (בעק'-רוהם) א הינטער=
צימער.

back'-seat *n.* (בעק'=סיעט) א נידריגער
שטאנד; א פלאץ ביי דער טהיר, א פלאץ
הינטער'ן אויווען.

A defeated candidate often has to take a **back-seat** in politics.

back'set *n. and v.* (בעק'-סעט) צוריק=
שטויסונג ; אנגרייפען פון הינטען.

back'-set'tlements *n.* (בעק'-סעטל'-
מענטס) די ווייטעסטע [וועסטליכע] קא=
לאניעס אין דיא פעראייניגטע שטאאטען
פון אמעריקא ; דיא ווייטע קאלאניעס אין
א לאנד.

back'-set'tler *n.* (בעק'-סעט'-לער) אן
איינוואהנער פון א ווייטע קאלאניע אין
א לאנד [ספעציעל אין דיא ווייטע וועסט=
ליכע געגענדען פון דיא פעראייניגטע
שטאאטען].

back'-shop *n.* (בעק'=שאפ) הינטערצי=
מער אין א קראם אדער אין א ווערק=
שטאט.

back'side *n.* (בעק'-סאיד) די הינטער־שטע זייט; דער הינטערטייל.

backslide' *v.* (בעק-סלאיד') אבטרינג ווערען; צוריקווייכען, אבפאלען [ווי פון רעליגיאן]; פערווארפען; פערלאזען.

backsli'der *n.* (בעק-סלאי'-דער) 1. איי־נער וואס פאלט פון עפעס אב; א משומד; איינער וואס פערלאזט זיין גלויבען, אדער פרינציפען; 2. איינער וואס קעהרט זיך אום צוריק צו זיינע פריהערדיגע זינד.
2. Many reformed drunkards often become backsliders.

backsli'ding *n.* (בעק-סלאי'-דינג) דאס אבפאלען פון גלויבען; שמד; דאס ניט פאלגען די לעהרען פון רעליגיאן; געזונ־קענהייט.

backsli'dingness *n.* (בעק-סלאי'-דינג-נעס) שמד, אבטרינינקייט אדער אב־פאלונג פון רעליגיאן אדער פון געוויסע מאראלע פרינציפען; געזונקענהייט.

back'-slum *n.* (בעק'-סלאם) א שמוציגע הינטער־גאס; א שמוציגע נאכבארשאפט [אן ארט איז א שטאדט, וואו עס וואהנט דער אבפאל פון דער געזעלשאפט]; א הינטערטהיר.

back'-staff *n.* (בעק'-סטעף) אן אסטרא־נאמישער אפאראט צום אויסגעפינען די הויך פון דער זון אויף'ן ים.

back'stair *n. and a.* (בעק'-סטעהר) די שטיגען פון צווייטען זייט הויז; פריוואט־ארייננאנג; פלאטקעמאכעריי; רכילות; וואס איז שייך צו א פריוואט־ארייננאנג, הינטען־ארום, דורך רכילות אדער אינטרי־גען.

back'stairs *n. and a.* (בעק'-סטעהרז) ז. *back-stair*

back'stay *n.* (בעק'-סטיי) א שטיצע פון הינטען; דער שטריק וואס בינדט אן דעם זעגעל צו דער הינטערשטער זייט פון שיף.

back'stitch *n. and v.* (בעק'-סטיטש) דער שטעפשטאך [ביים נעהען]; שטעפען.

back'-street *n.* (בעק'-סטריעט) הינטער־גאס.

back'-string *n.* (בעק'-סטרינג) א פיהר־שנור [מיט וועלכער מען האלט צו א קינד פון הינטען, ווען עס לערענט זיך געהן].

back'-stroke *n.* (בעק'-סטראוק) ז. *back-blow*

back'-sword *n.* (בעק'-סאורד) איינ־שניידיגער שווערד [א שווערד וואס האט א שארף בלויז פון א זייט]; א ראפיער [אזא מין שווערד].

back'swordman *n.* (בעק'-סאורד-מען) א ראפיער פעכטער.

back talk (בעק טאהק) צוריק אבענט־פערען; פרעך אבענטפערען.
A teacher should not permit back talk from pupils.

back the sails (בעק טהי סיילז) צו־ריקלענען דעם זעגעל; צוריקגעהן.

back to back (בעק טו בעק) רוקען צו רוקען; מיט'ן רוקען געקעהרט איינער צום אנדערען.

back'-trick *n.* (בעק'-טריק) ריקטריט [ביים טאנצען]; אן אויסוועג.

back up (בעק אפ) אונטערהאלטען אדער שטיצען אימעצען; שטופען אדער געהן צוריק; איבערקעהרען; אין באל־שפיעל — שטעהן אהינטער [מיט'ן ציעל אבצוואורפען דעם באל צוריק בעת ער פליהט פארביי].

back'ward *adv. and a.* (בעק'-הווארד) 1. צוריק; ריקווערטס; הינטערוויילינ; איז א געגענגעזעצטע ריכטונג; קאפויער; 2. צוריקגעבליבען; הינטערשטעליג; ניט פראגרעסירט; פויל; אונוויליג; פערשפע־טיגט; צוריקגעהאלטען; וואס שטערט; וואס ווירקט געגען; וואס געהט צוריק.
1. On his backward journey he visited London. 2. Backward children need special training.

back'ward and for'ward (בעק'-הווארד ענד פאר'-הווארד) היין און הער.

back'ward-fruits *n.* (בעק'-הווארד-פרוהטס) שפעט־פרוכט [פרוכט וואס ווערט שפעט רייף].

back'wardly *adv.* (בעק'-הווארד-לי) אין א געגענגעזעצטע ריכטונג; ריק־ווערטס; צוריק; אונוויליג, פויל; וויר־קענדיג געגען; אבגענייגט; צוריקגעבלי־בען.

back'wardness *n.* (בעק'-הווארד-נעס) לאנגזאמקייט; ווידערווילען; הינטערשטע־ליגקייט; אבגענייגטקייט; פוילקייט; שלאפקייט.

back'wards *adv.* (בעק'-הווארדז) ז. *backward*

back'wards in du'ty (בעק'-הווארדז אין דיו'-טי) פערנאכלעסיגט די פפליכטען.

back'water *n.* (בעק'-הוואה-טער) דאס רודערען ריקווערטס דורך בייטען די שטע־לונג פון דיא רודערס; א שטעהענדעס וואסער; דאס וואסער, וואס ווערט אויפ־געהויבען פון די רעדער פון א דאמפף־שיף; א צוריקגעהאלטענעם וואסער; דאס ארויסמאכען זיך פון עפעס.

back'woods *n.* (בעק'-הוואודז) די ווייטע וועסטליכע וואלד־געגענדען אין אמעריקא; א געגענד וואס קומט וועניג אין בעריהרונג מיט דער ציוויליזירטער וועלט.

back'woodsman *n.* (בעק'-הוואודז-מען) איינער וואס וואהנט אין די פער־ווארפענע ווייטע וועלדער.

back'-wound *n. and v.* (בעק'-הוואונד) פערליימדען; פערוואונדען הינטען־ארום; א וואונד אויף'ן רוקען, א וואונד געמאכט הינטען־ארום.

back'-wound'ing *a.* (בעק'-הוואונד'-אינג) פון הינטען פערוואונדעט; פער־ליימדעט.

back'-yard *n.* (בעק'-יארד) א הינטער־הויף.

ba'con *n.* (ביי'-קאן) געראויכערט שוויי־נען־פלייש.

ba'con-bee'tle *n.* (ביי'-קאן-ביעטל) אזא זשוק פון העל־ברוי־נעם קאליר [דאס ווע־רימעל פון וועלכען דיע־זער זשוק ענטוויקעלט זיך איז בעדעקט מיט לאנגע האר און איז בע־קאנט דערמיט וואס עס צופרעסט די געשטאפטע חיות איז מוזעאומס].

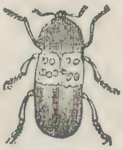
Bacon-beetle

ba'con-hog *n.* (ביי'-קאן-האג) אבגעקאר־מעטער שוויין [וואס זיין פלייש ווערט געברויכט צו טרוקענען אדער רויכערען].

Baco'nian *a. and n.* (בע-קאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם ענגלישען פילאזאף לארד בעקאן אדער זיינע טעאריען; אן אנהענגער פון לארד בעקאן אדער פון זיי־נע טעאריען; איינער וואס גלויבט, אז דער אמת'ער פערפאסער פון שעקספיער'ס ווערק איז לארד בעקאן.

bacte'ria *n.* (בעק-טי'-רי-א) באקטע־ריען [אזעלכע קליינע מיקראסקאפישע בעשעפענישען].

bacte'rial *a.* (בעק-טי'-רי-על) וואס בע־לאנגט אדער איז עהנליך צו א באקטעריע.

bacte'ricidal *a.* (בעק-טי'-רי-סאי-דעל) וואס טויטעט דיא באקטעריען.

bacte'ricide *n.* (בעק-טי'-רי-סאיד) א זאך וואס טויטעט די באקטעריען.

bacte'rioid *a.* (בעק-טי'-רי-איד) וואס איז עהנליך אדער איז שייך צו באקטע־ריען.

bacte'rium *n.* (בעק-טי'-רי-אם) א באק־טעריע; א מיקראב.

bac'teroid *a.* (בעק'-טי-ראיד) ז. *bacterioid*

bacteroid'al *a.* (בעק-טי-ראיד'-על) ז. *bacterioid*

bac'ulus *n.* (בעק'-יו-לאס) א צויבער שטעקען; א שטאק וואס דיענט אלס ציי־כען פון הערשאפט.

bad *a.* (בעד) שלעכט; בייז; קרענקליך; שעדליך; אונגעזונד.

bad bar'gain (בעד באר'-גען) א שלעכט געשעפט; א שלעכטער אבשניט.

bade (בעד) אנגעבאטען; געבעטען; בעפוילען. ז. *bid*

bad egg (בעד עג) א שלעכט איי; א ווערטהלאזע ספעקולאציאן; א ווערטה־לאזער מענש.

bad for'tune (בעד פאר'-טשון) אן אומ־גליק.

badge *n. and v.* (בעדזש) א צייכען, עטוואס וואס ווערט געטראגען אלס ציי־כען; בעצייכנען, אויסצייכנען, שטעמפלען; די אונטערשטע גאלעריע אין א שיף.

badge'less *a.* (בעדזש'-לעס) אהן אן אבצייכנונג.

badg'er *n. and v.* (בעדזש'-ער) 1. א דאקס [אזא חיה, אין חומש האט זי דעם נאמען תחש]; 2. א בארשט געמאכט פון דאקסען־האר; 3. קוועלען, פייניגען; 4. ארונטעררייסען פון פרייז.
3. It is not fair to badger a witness. 4. He wants to badger the price.

Badger

badg'ering *n.* (בעדזש'-ער-אינג) דאס קויפען תבואה אדער פראוויאנט אין איין ארט און פערקויפען אין אן אנדערען צו־ליעב ריוח.

badg'er-legged *a.* (בעדזש'-ער־לעגד) מיט איין פוס לענגער פון אנדערען.

bad grace (בעד גרייס) אונ'חן; ווי־דערווילען.

bad gram'mar (בעד גרעמ'-ער) אן אונגראמאטיקאלישער אויסדרוק, אן אונ־גראמאטיקאלישע שפראך.

bad health (בעד העלטה) שלעכטע געזונדהייט; קראנקהייט.

bad hours (בעד אורז) 1. שפעטע שטונדען; 2. דיא שלעכטע נאכטשטונדען ביי א קראנקען.
1. He keeps bad hours.

ba'dian *n.* (ביי'-די-ען) אזא כינעזישע פרוכט.

Badian

badinage' *n.* (בעד-אי-נעזש') שפאס, קאטאוועס.

bad job (בעד דזשאב) א שלעכטער עסק; א שלעכטע ארבייט.

bad lan'guage (בעד לענ'-גוועדזש) אונהעפליכע אדער גראבע רייד.

bad look (בעד לוק) א שלעכט אויסזעהן.

bad luck (בעד לאק) אן אונגליק.

bad'ly *adv.* (בעד'-לי) זעהר צרה'דיג; דרינגענד; געפעהרליך; ארעמזעליג; קראנק; שלעכט; שווערליך.

bad'ly need'ing (בעד'-לי ניעד'-אינג) דרינגענד נויטיג האבען.

bad'ly off (בעד'-לי אף) אויף צרות.

bad'ness *n.* (בעד'-נעס) שלעכטקייט, בייזקייט.

bad o'dor (בעד או'-דאר) א שלעכטע רעפוטאציע, א שלעכטער נאמען; א שלעכטער גערוך.

bad pa'pers (בעד פיי'-פערז) ווערטהלאזע אקציעס.

bad success' (בעד סאק-סעס') א שלעכטער סוף; א דורכפאל.

baf'feta *n.* (בעפ'-ע-טא) אסט-אינדישער באוועלשטאף.

baf'fle *v.* (בעפל) צום נארען מאכען; צו נישט מאכען; בעטריגען; אבנארען די האפנונגען; אראבשלאגען פון טאלק; ערשטוינען; שטרעבען אהן ערפאלג.

His unexplained absence **baffled** all of us.

baf'fle descrip'tion (בעפל דעס-קריפ'-שאן) זיך ניט לאזען בעשרייבען; ניט קענען בעשריבען ווערען.

The beauty of the forest **baffles description.**

baffled hopes (בעפלד האופס) ענטוישטע, אבגענארטע האפנונגען.

baf'fler *n.* (בעפ'-לער) צושטערער; צו-נישט-מאכער; איינער וואס שלאגט אראב פון טאלק; איינער וואס ענטוישט; א פערניכטענדער געגען-בעווייז; א זאך וואס מאכט איינעם צום שווייגען.

baf'fling *a.* (בעפ'-לינג) טוישענדיג; צונישט-מאכענד; אראבשלאגענד פון טאלק.

baf'flingly *adv.* (בעפ'-לינג-לי) מאכענדיג צו נישט; אראבשלאגענדיג פון טאלק.

baf'fling wind (בעפ'-לינג הווינד) א ווינד וועלכער בייט אפט זיין ריכטונג.

baf'fy-spoon *n.* (בעפ'-אי-ספוהן) אזא פערבויגענער שטעקען, מיט וועלכען מען שפיעלט גאלף.

bag *n. and v.* (בעג) א זאק; א בייטעל; א יאגדבייטעל; א רייזע-זאק; פאקען אין זעק; אויפבלאזען זיך; אנבלאזען [ווי די זעגעל פון א שיף]; פאנגען; אריינשטעקען אין יאגד-בייטעל; שיסען; ארוינווארפען דעם באל אין ביליארד-בייטעל.

bag and bag'gage (בעג ענד בעג'-עדזש) זאק און פאק.

bagass' *n.* (בע-געס') ז. **bagasse**

bagasse' *n.* (בע-געס') דער אבפאל פון צוקער ראהר אדער אנדערע פרוכט, נאכדעם ווי דער זאפט ווערט אויסגעדריקט.

bagatelle' *n.* (בעג-ע-טעל') 1. א באגאטעל, קלייניגקייט; 2. טיוואלי-שפיעל [אזא מין ביליארד].

1. To a millionaire the sum of $10,000 is a mere **bagatelle.**

bagatelle'-board *n.* (בעג-ע-טעל'-באורד) א ברעט בענוצט צום טיוואלי-שפיעל.

baga'zo *n.* (בע-גא'-טהאו) ז. **bagasse**

bag'-faste'ner *n.* (בעג'-פעס'-נער) דאס שלעסעל פון א טייסטער אדער בייטעל.

bag'-fox *n.* (בעג'-פאקס) א פוקס בעהאלטען אין א זאק [וועלכען ניט געראטענע יעגערס נעהמען מיט אויף דער יאגד און לאזען איהם ארויס צו יאגען זיך נאך איהם ווען עס מאכט זיך ניט קיין אנדערער].

bag'ful *n.* (בעג'-פול) א פולער זאק; א פולער יאגד-בייטעל.

bag'gage *n.* (בעג'-עדזש) באגאזש, רייזע-געפעק; א טויגעניכטס [הויפטזעכליך ווענען א פרוי]; א לוסטיגער יונג.

bag'gageman *n.* (בעג'-עדזש-מען) דער געפעק אדער באגאזש-טרעגער.

bag'gage-mas'ter *n.* (בעג'-עדזש-מעס'-טער) אן אנגעשטעלטער אויף אן אייזענבאהן אדער דאמפף-שיף, וועלכער האט די אויפזיכט איבער'ן באגאזש.

bag'gage-room *n.* (בעג'-עדזש-רוהם) א באגאזש-צימער.

bag'gage-truck *n.* (בעג'-עדזש-טראק) א האנד-וועגעל, אויף וועלכען מען פיהרט איבער באגאזש אויף אן אייזענבאהן-סטאציאן אדער אין א האפען.

bag'ging *n.* (בעג'-אינג) דאס איינפאקען אין זעק; לייווענד צום פאקען, זאק לייווענד; דאס פילטרירען אדער דורכזייהען דורך לייווענד.

bag'gy *a.* (בעג'-אי) וויא א זאק; וואס הענגט ווי א זאק; אויפגעבלאזען ווי א זאק.

He wears **baggy** trousers.

bag'man *n.* (בעג'-מען) האנדעלס-רייזענדער.

bag'-net *n.* (בעג'-נעט) נעץ-זאק [צו כאפען פיש].

bagn'io *n.* (בענ'-יאו) באד, מרחץ; בארדעל; געפענגניס [אין טערקיי].

bagn'io-keep'er *n.* (בענ'-יאו-קיעפ'-ער) א בעדער.

bagn'io-pan'der *n.* (בענ'-יאו-פענ'-דער) א שקלאפען געפענגניס היטער; א בארדעל-ווירטה.

bag one's self (בעג הוואנז סעלף) זיך אליין אריינגארען אין זאק.

bag'pipe *n. and v.* (בעג'-פאיפ) דודעל-זאק אדער זאק-פייף [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס זעהט אויס ווי א זאק]; מאכען עהנליך צו א זאק-פייף.

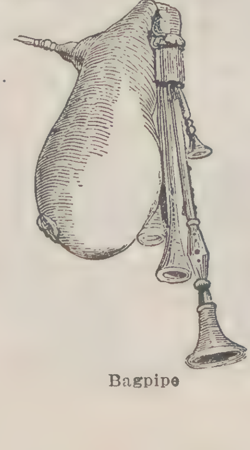

Bagpipe

bag'piper *n.* (בעג'-פאי-פער) א שפיעלער אויף א דודעל-זאק.

bag'-pud'ding *n.* (בעג'-פוד'-אינג) אזא פודינג געמאכט אין א זעקעל.

bah ! *int.* (בא) בא! [אן אויסרוף פון פעראכטונג, שטארקער אונצופרידענהייט אדער אונגלויביגקייט].

bail *n. and v.* (בייל) בירגשאפט [ערבות]; דער ערב; געבען ערבות; זיין אן ערב; ארויסנעהמען אן ארעסטירטען אויף ערבות; אן עמער אדער שויפעל אויסצושעפען וואסער פון א שיפעל; אויסשעפען; פערזארגען מיט א געבויגענעם עמער-הענטעל אדער א רייף; א רייף-הענטעל פון אן עמער אדער אן אנדער עהנליכע כלי; אן אבטיילונג אין א שטאל צווישען איין פערד און דעם אנדערען.

bail'able *a.* (בייל'-עבל) וואס מען קען ארויסנעהמען אדער ארויסלאזען אויף ערבות.

bail'able case (בייל'-עבל קיים) א פאל וואו דער אנגעקלאגטער קען ארויסגעלאזען ווערען אויף ערבות.

bail'-bond *n.* (בייל-באנד) זאלאג [משכון] וואס ווערט געלעגט פאר איינעם וואס ווערט בעפרייט פון ארעסט אונטער ערבות.

bailee' *n.* (ביי-ליע') אן אפוטרופוס.

bai'ler *n.* (ביי'-לער) אן ערב, איינער וואס גיט ערבות; דער וואס נעהמט איבער צו זיין אפעקון [אפוטרופוס] איבער אימיצענס פערמעגען.

bai'ley *n.* (ביי'-לי) די געמויערטע וואנד ארום א שלאס אדער געפענגניס; דער הויף פון א פעסטונג אדער שלאס.

bai'lie *n.* (ביי'-לי) ז. **bailey**

bai'liff *n.* (ביי'-ליף) לאנדריכטער, ריכטער פון א בעצירק [אויעזד]; געריכטס-דיענער; דער מאגיסטראט פון א פארשטעדטעל, דארף א. ז. וו.; פערוואלטער פון א גוט.

bai'liwick *n.* (ביי'-לי-הוויק) דער געריכטס בעצירק אדער אמט פון א לאנדריכטער.

bail'ment *n.* (בייל'-מענט) די איבערגעבונג פון איינעמס אייגענטום אונטער אימיצענס אויפזיכט פאר א געוויסען צוועק; די ארויסנעהמונג פון אן ארעסטירטען דורך ערבות.

bai'lor *n.* (ביי'-לאר) ז. **bailer**

bail out (בייל אוט) ארויסנעהמען אויף ערבות.

The arrested peddler was **bailed out.**

bail'-piece *n.* (בייל'-פיעס) א בעשטעטיגטער דאקומענט פון א געריכט פאר א פערזאן, וואס וויל ארויסנעהמען אן ארעסטירטען אויף ערבות.

bails'man *n.* (ביילז'-מען) אן ערב; איינער וואס נעהמט ארויס אן ארעסטירטען אויף ערבות.

bait *n. and v.* (בייט) 1. די צוציהונגס שפייז; צוציהען; 2. אנהעצען, אנרייצען; פלאגען; קוועלען; ערביטערען; רייצונג; 3. האדעווען, שפייזען, כאפען א ביים [אויף א רייזע].

1. To catch fish one must have suitable **bait.** 2. Some people think it is fun to **bait** the foreigners.

bait a hook (בייט ע הוק) ארויפשטעקען דאס ווערעמעל אויף'ן אנגעל [אנצולאקען די פיש]; איינעם פערלאקען דורך זיין ליעבלינגס שפייז

bai'ting *n.* (ביי'-טינג) העצע; אנרייצונג; צוציהונג, אנלאקונג.

baize *n. and v.* (בייז) אזא דיקער וואַ-

לענער געוואנד [בענוצט פאר טישטיכער און פארטיערעז]; בעדעקען מיט דיזעזן געוואנד.

baj'adere *n.* (ביי'-ע-דיער) א זינגערין און טענצערין אין אינדיען.

bake *n. and v.* (בייק) באקען; זיך באקען [אויף דער היץ]; טרוקען ווערען, הארט ווערען [דורך היץ]; געבעק.

bake'house *n.* (בייק-האוס) א באקהויז.

ba'ker *n.* (ביי'-קער) א בעקער; א קליין באק-אייוועלע.

ba'ker-legged *a.* (ביי'-קער-לעגד) קרום-פיסיג.

ba'ker's doz'en (ביי'-קערז דאזן) א בעקערס דוצענט [דרייצעהן אדער פיער-צעהן].

ba'kery *n.* (ביי'-קער-אי) א בעקעריי.

ba'king *n.* (ביי'-קינג) דאס באקען; דאס געבעק.

ba'king-dish *n.* (ביי'-קינג-דיש) באק-שיסעל.

ba'king-pan *n.* (ביי'-קינג-פען) באק-פאן.

ba'king-plate *n.* (ביי'-קינג-פלייט) באק-בלעך.

ba'king-pow'der *n.* (ביי'-קינג-פאו'-דער) א באק-פראשעק [וואס ווערט גע-ברויכט אנשטאט הייוועז].

ba'king-trade *n.* (ביי'-קינג-טרייד) בעקער האנדווערק.

bak'shish *n.* (בעק'-שיש) באקשיש [שוחד, כאבאר, א מתנת יד אין טערקיי און אנדערע לענדער אין אריענט].

Balæ'na *n.* (בע-ליע'-נע) א זא מין פוינגלען וואס צייכנען זיך אויס מיט זייער גרויסען קאפ און גרויסען ברייטען שנא-בעל.

balalai'ka *n.* (בעל-ע-לאי'-קא) די בא-לאלאיקא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט דריי סטרונעס. ווערט געברויכט הויפטזעכליך אין רוסלאנד].

bal'ance *n. and v.* (בעל'-ענס) 1. דער באלאנס פון א וואג; די וואג; איבער-געוויכט; איבערשוס; דער אונרוה פון א זייגער; גלייכגעוויכט, דאס אויסגלייכען וואג-שאלען; 2. דער באלאנס פון א רעכ-נונג, דער סך הנשאר אין שולדען; א פער-גלייכונג; מאכען דעם באלאנס [אבשטימען רעכנונגען]; 3. אבוועגונג; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה; באלאנסירען, זיך האל-טען אין גלייכגעוויכט; אבוועגען, זיך שלאגען מיט דער דעה.

2. Bookkeepers balance their accounts every month. 3. The decision is still in the balance.

Balance

bal'anceable *a.* (בעל'-ענס-עבל) וואס מען קען באלאנסירען. ז. *balance*.

bal'ance account' (בעל'-ענס ע-קאונט') פערגלייכען דעם סך הכל פון דע-בעט און קרעדיט אדער פון איינגאהמען און אויסגאבען; אונטערציהען דעם סך הכל.

bal'ance-beam *n.* (בעל'-ענס-ביעם) וואג-באלקען [דער שטאנג פון א וואג; דער באלאנס-באלקען אין א בעוועגליכער בריק.

bal'ance books (בעל'-ענס בוקס) בא-לאנסירען די ביכער, בעקומען א ידיעה וועגען צושטאנד פון געשעפט.

bal'ance car'ried for'ward (בעל'-ענס קער'-איד פאר'-הווארד) אריבער-געטראגען די זאלדא אויף א נייעם בלאט [אין בוך-פיהרונג].

bal'anced in account' (בעל'-ענסט אין ע-קאונט') דורך געגענזייטיגע אב-רעכנונג זאלדירט [אויסגעגליכען, קווי-טירט].

bal'anced ra'tion (בעל'-ענסד ריי'-שאן) נאהרהאפטע פוטער פאר בהמות.

bal'ance-fish *n.* (בעל'-ענס-פיש) דער האמער-פיש [אזא מין היי-פיש].

bal'ance in cash (בעל'-ענס אין קעש) דער בעשטאנד פון דער קאסע.

bal'ance-ma'ker *n.* (בעל'-ענס-מיי'-קער) וואגשאל מאכער.

bal'ance of accounts' (בעל'-ענס אוו ע-קאונטס') אויסגלייכונג פון רעכנונגען.

bal'ance of cash (בעל'-ענס אוו קעש) ז. *balance in cash*.

bal'ance of pow'er (בעל'-ענס אוו פאו'-ער) דאס גלייכגעוויכט צווישען די מעכטע אדער פארטייען; די איבערגע-וויכט, וואס א קליינע פארטיי אין א פאר-לאמענט קען געבען צו איינער פון די גרוי-סע פארטייען, אז זי זאל האבען די מא-יאריטעט.

England holds the balance of power in Europe.

bal'ance of trade (בעל'-ענס אוו טרייד) דער אונטערשייד אין ווערטה צווי-שען אריינגעפיהרטע סחורה אין א לאנד און ארויסגעפיהרטע.

We have a favorable balance of trade.

bal'ancer *n.* (בעל'-ענ-סער) דער וואס וועגט אב; איינער אדער עטוואס וואס האלט אין גלייכגעוויכט; איינער וואס בא-לאנסירט, אז אקראבאט, א שטריק-טענ-צער.

bal'ance-sheet *n.* (בעל'-ענס-שיעט) א געשעפטס-טאבעלע, וועלכע ציינט דעם ריכטיגען צושטאנד פון א געשעפט אין אלע זיינע פרטים.

bal'ancing *a.* (בעל'-ענ-סינג) האלטענ-דיג דאס גלייכגעוויכט, באלאנסירענדיג.

bal'ancing-pole *n.* (בעל'-ענס-אינג-פאול) גלייכגעוויכט שטאנג [א שטאנג געברויכט פון שטריקטענצער אום צו האל-טען דאס גלייכגעוויכט].

bal'as *n.* (בעל'-עס) ז. *balas-ruby*.

bal'as-ru'by *n.* (בעל'-עס-רו'-בי) אזא רובינארטיגער שטיין פון בלאס-רויטען קא-ליר.

balaus'tine *n.* (בע-לאס'-טין) די בליי-הונג פון דעם ווילדען גראנאט עפעל-בוים.

bal'cony *n.* (בעל'-קא-ני) באלקאן; גאלעריע.

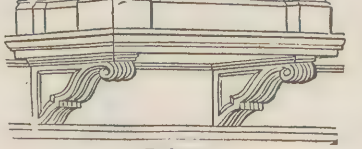
Balcony

bald *n. and a.* (באהלד) קאהל, אהן האר, פליכעוואטע; א גראז פלאץ אויף'ן שפיץ פון א הויכען בארג; וואס האט א ווייסען פלעק אויף'ן גזיכט אדער קאפ [ביי פויגעל אדער חיות]; אינהאלטלאז, קראפטלאז; בוכשטעבליך; ניט שעהן, ניט בעפוצט, פשוט; אפען, אונפערשטעלט.

bal'dachin *n.* (בעל'-דע-קין) באלדא-כין; איבערשפרייטונג; חופה.

baldachi'no *n.* (בעל-דע-קי'-נאו) ז. *bladachin*.

bald'-buz'zard *n.* (באהלד'-באז'-ארד) ביינברעכער [א גרויסער רויבפויגעל וואס בויט זיין נעסט אויף הויכע בערג].

bal'derdash *n.* (באהל'-דער-דעש) פלוי-דעריי; א מישמאש; א צונויפמישעניעס פון געטרענקען.

bald'face *n.* (באהלד'-פייס) א פערד מיט א ווייסען פלעק אויף'ן שטערען; פראסטע וווהיסקי [אזא בראנפען].

bald'-faced *a.* (באהלד'-פייסט) מיט א וויסען קאפ אדער מיט ווייסע פלעקען אויף'ן קאפ [וועגען חיות].

bald'head *n.* (באהלד'-העד) א פלי-כעוואטער; אזא הויז-טויב.

bald'-head'ed *a.* (באהלד'-העד'-עד) איי-נער וואס האט א פליך.

bald'ly *adv.* (באהלד'-לי) מיט א פליך; אזוי ווי מיט א פליך.

bald'ness *n.* (באהלד'-נעס) די קאהל-הייט, פליכעוואטקייט.

bald'pate *n.* (באהלד'-פייט) א פלי-כעוואטער; אזא ענטעל [קאטשקע] מיט א ווייסען פלעק אויפ'ן קאפ.

bald'-pa'ted *a.* (באהלד'-פיי'-טעד) וואס האט א פליך; פליכעוואטע.

bal'dric *n.* (באהל'-דריק) א גארטעל, א לענטע; אן אקסעל-לענטע [פון א שווערד].

bal'dy *n.* (באהל'-די) א פליכעוואטער.

bale *n. and v.* (בייל) געפעק, פאק; פאקען אין פעק; אונגליק, פערדערבען.

Cotton is sold in bales.

baleen' *n.* (בע-ליען') ביין [ביין פון וואלפיש].

baleen'-knife *n.* (בע-ליען'-נאיף) אזא געבויגענער מעסער מיט צוויי הענטלעך צום שניידען פיש-ביין.

bale'-fire *n.* (בייל'-פאיר) סיגנאל-פייער, פייערצייכען [א פייער וואס ווערט גע-מאכט צו דינען אלס צייכען פון ווייטען].

bale'ful *a.* (בייל'-פול) זעהר שעדליך, פערדערבליך; עלענד; אונגליקליך.

bale'fully *adv.* (בייל'-פול-אי) אויף א שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן; עלענד; אונגליקליך.

bale'fulness *n.* (בייל'-פול-נעס) פער-דערבליכקייט; שעדליכקייט.

bale up (בייל אפ) איינפאקען.

balis'ta *n.* (בע-ליס'-טא) באליסטא [בליסטאות], ווארף-מאשינע [א מאשי-נע פאר מלחמה צוועקען אין די אלטע צייי-טען צו ווארפען שטיינער].

balize' *n.* (בע-ליז') א לייכט-טורעם; א צייכען פאר שיפען אויף דעם ים.

balk *n. and v.* (באהק) באלקען; גע-גראבענע רינע צווישען בייטען אדער פעל-דער; טוישונג; פערניכטונג; שאדען; אי-בערגעהן, אויסלאזען; פערמיידען עפעס צו טהאן; טוישען; ווידערשרייטען; זיך איינ'עקשנ'ען און ניט וועלען געהן פון ארט [ביי פערד].

The burglars were balked in their plans.

bal'ker *n.* (באה'-קער) שאדען-מאכער; צונישט-מאכער; א וועגווייזער פאר הע-

רינג-פישער [ווייזט אין וועלכע ריכטונג די הערינג שווימען].

balk′-staff *n.* (באהק-סטעף) א דובינע [צו שלאגען זיך].

bal′ky *a.* (באה'-קי) איינגע'עקשנ'ט; וואס וויל ניט געהן פון ארט.
The mule is the most balky of animals.

ball *n. and v.* (באהל) א פילקע [צום שפיעלען]; א קויל; א באל; טאנץ-פעסט; מאכען רונד; מאכען א קויל; אויסקייקלען א רונד קניידעל.

bal′lad *n. and v.* (בעל'-עד) די באלאדע [ערצעהלונגס געדיכט]; א פאלקס-ליעד; א טאנץ-ליעד; זינגען גאסען ליעדער; פערפאסען א באלאדע.

bal′lader *n.* (בעל'-עד-ער) איינער וואס שרייבט אדער זינגט באלאדען.

bal′lad-farce *n.* (בעל'-עד-פארס) קאמי-שע באלאדע מיט מוזיק.

bal′ladism *n.* (בעל'-עד-איזם) די כא-ראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון בא-לאדען אדער ערצעהלונגס-געדיכטע.

bal′ladist *n.* (בעל'-עד-איסט) א באלא-דען-דיכטער; א באלאדען-זינגער.

bal′ladize *v.* (בעל'-עד-איז) שרייבען אדער דערצעהלען אין דער פארם פון א באלאדע אדער ערצעהלונגס-געדיכט.

bal′lad-ma′ker *n.* (בעל'-עד-מיי'-קער) א באלאדען-שרייבער.

bal′ladmonger *n.* (בעל'-עד-מאנ-גער) א באלאדען-פערקויפער; א באלאדען-פער-פאסער.

bal′lad-wri′ter *n.* (בעל'-עד-ראי'-טער) א באלאדען-שרייבער.

bal′larag *v.* (בעל'-ע-רעג) שימפפען, זידלען.

bal′last *n. and v.* (בעל'-עסט) באלאסט; די צוגעלעגטע זאמד און שטיינער אין א שיף, כדי עס זאל האבען דאס נויטיגע גע-וויכט; האלטען אין גלייכגעוויכט; ארויפ-לעגען באלאסט.
A ship without freight must carry ballast.

bal′last-en′gine *n.* (בעל'-עסט-ענ'-דזשין) א דאמפף-מאשין צו גראבען און צו שלעפען זאמד אדער ערד פון א טייך כדי איהם טיעפער צו מאכען.

bal′last-ham′mer *n.* (בעל'-עסט-העמ'-ער) א גרויסער צווייזייטיגער הא-מער מיט א לאנגען שטיל, וועלכער ווערט בענוצט ביים לעגען רעלסען [שינען] פון אן אייזענבאהן.

bal′last-hea′ver *n.* (בעל'-עסט-היע'-ווער) א באלאסט-טרעגער אויף א שיף; א מאשין צו גראבען און שלעפען זאמד אדער ערד פון א טייך איהם טיעפער צו מאכען.

bal′lasting *n.* (בעל'-עסט-אינג) דאס אנלאדען מיט באלאסט; דאס מאטעריאל וואס ווערט געברויכט פאר באלאסט.

bal′last-ligh′ter *n.* (בעל'-עסט-לאי'-טער) א באלאסט-טרעגער אויף א שיף; א פלאכע שיף צום פיהרען באלאסט.

bal′last-trim *n.* (בעל'-עסט-טרים) א שיף וועלכע האט נור באלאסט אבער ניט קיין פראכט.

ball′-bear′ing *n.* (באהל'-בעהר'-אינג) א קוגעל-לאגער [דער לאגער פון אן אקס אדער וואל, וואס איז אויסגעלעגט מיט שטאהלענע קייקלעך, כדי צו פערקלענערען די רייבונג פון אקס אדער וואל, וואס דרעהט זיך אין דיעזען לאגער].

balleri′na *n.* (בעל-לע-רי'-נא) א בא-לעט-טענצערין.

bal′let *n.* (בעל'-עט) א קליינע קויל, א קליינע פילקע.

bal′let *n.* (בעל'-איי) דאס באלעט, ביה-נען-טאנץ אין א טהעאטער.

bal′let-dan′cer *n.* (בעל'-איי-דענ'-סער) א באלעט-טענצער אדער טענצערין.

bal′let-girl *n.* (בעל'-איי-גוירל) א באלעט-טענצערין.

bal′let-mas′ter *n.* (בעל'-איי-מעס'-טער) א באלעט-פיהרער, א באלעט-דירעק-טאר.

bal′ling *n.* (באה'-לינג) דאס מאכען רונד ווי א קויל; דאס אויסקייקלען אין א קויל.

bal′ling-i′ron *n.* (באה'-לינג-אי'-ערן) אזא איינגעבויגענער אייזען אבצורייניגען די קאפיטעס פון פערד פון שנעע.

bal′ling-machine′ *n.* (באה'-לינג-מע-שין') א מאשין צו וויקלען באוועל-פאדים אין קנוילען.

ballis′ta *n.* (בע-ליס'-טא) ז. *balista*.

ballis′tic *a.* (בע-ליס'-טיק) וואס בע-לאנגט צו דער ווארף-מאשין אדער צו דער ארבייט, וואס ווערט מיט איהר געטהאן.

ballis′tics *n.* (בע-ליס'-טיקס) די קונסט ווי צו געברויכען די ווארף-מאשין; באליסטיק [די לעהרע ווי אויסצורעכענען דעם פליה-וועג פון געווארפענע געגענשטענ-דע, ספעציעל פון ארויסגעשאסענע קוילען].

ball of the earth (באהל אוו טהי ערטה) ערדקוגעל.

ball of the knee (באהל אוו טהי ניע) קניע-ביין.

balloon′ *n.* (בע-לוהן') א באלאן, א לופט-באלאן; אזא רונד גלאז-פלעשעל מיט א קורצען האלז, וואס ווערט בענוצט אין כעמישע לאבאראטאריעס.

ballooned′ *a.* (בע-לוהנד') אויפגעבלא-זען ווי א באלאן.

balloo′ner *n.* (בע-לוה'-נער) א לופט-באלאן-פליהער.

balloon′-fish *n.* (בע-לוהנ'-פיש) דער באלאן-פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף ווי א באלאן].

balloon′ine *n.* (בע-לוהנ'-אין) א פארב מיט וועלכער מען בעדעקט דאס זייד פון באלון, כדי דער גאז זאל ניט קענען דורכ-דרינגען.

balloo′ning *n.* (בע-לוה'-נינג) דאס פליהען אין א לופט-באלאן; דאס אויפ-הויבען א טומעל מיט לויב-געזאנגען ווע-גען געוויסע ווערטה-פאפיערע, כדי זייער פרייז זאל שטייגען, אדער וועגען א קאנ-דידאט אין פארלאמענט, כדי ער זאל ער-וועהלט ווערען.

balloo′nist *n.* (בע-לוה'-ניסט) א לופט-באלאן פליהער.

balloon′ry *n.* (בע-לוהנ'-רי) דאס פלי-הען אין א לופט-באלאן.

bal′lot *n. and v.* (בעל'-אט) וואהל-גאל-קע; דאס ווארפען פון די גאלקעס; וואהל-צעטעל; די שריפטליכע שטימ-אבגאבע; דאס בעשטימען עפעס דורך א גורל; בא-לאטירען [אבשטימען דורך גאלקעס אדער וואהל-צעטלעך]; בעשטימען דורך ציהען א גורל.

ballotade′ *n.* (בעל-א-טייד') דער לופט-שפרונג פון א פערד.

bal′lotage *n.* (בעל'-אט-עדזש) שטיך-וואהלען [צווייטע וואהלען צווישען צוויי קאנדידאטען, וועלכע האבען ביי די ער-שטע וואהלען געקראגען די מעהרסטע שטי-מען].

bal′lot-box *n.* (בעל'-אט-באקס) שטימ-קאסטען [דאס קעסטעל וואו מען ווארפט די גאלקעס אדער וואהל-צעטעל ביים אב-שטימען].

bal′lot-box-stuf′fing *n.* (בעל'-אט-באקס-סטאפ'-אינג) דאס אנשטאפען דעם שטימ-קאסטען [שטימ-קאסטענס מיט דא-פעל דעקען, וואו עס ווערען ארייינגעלעגט פאלשע וואהל-צעטלען אדער גאלקעס, כדי צו פעלשען די אבשטימונג].

bal′loter *n.* (בעל'-אט-ער) איינער וואס גיט אב זיין שטימע דורך א גאלקע אדער וואהל-צעטעל; א מאשין צום צעהלען און פערצייכענען די גאלקעס אדער וואהל-צעטלעך.

bal′loting *n.* (בעל'-אט-אינג) דאס בא-לאטירען; דאס אבשטימען.

bal′loting-machine′ *n.* (בעל'-אט-אינג-מע-שין') א מאשין אדער פארריכ-טונג ביים שטימקאסטען צו צעהלען און פערצייכענען די צאהל אבגעגעבענע שטי-מען.

ballotte′ment *n.* (בע-לאט'-מענט) א געוויסע מעטאדע צו דערגעהן צי איז א פרוי שוואנגער אדער ניט.

ball′-plan′ting *n.* (באהל'-פלענ'-טינג) דאס ארויסנעהמען בוימער ביים איבער-פלאנצען צוזאמען מיט דער ערד ארום די ווארצלען.

ball′-proof *a.* (באהל'-פרוהף) קויל-זיכער, וואס א קויל קען ניט דורכשיסען.

ball′-room *n.* (באהל'-רוהם) טאנץ-זאל.

ball′-rub′ber *n.* (באהל'-ראב'-ער) קאו-טשוק פון פערו וואס ווערט געוועהנליך טראנספארטירט אין גרויסע קנוילען.

ball′-throm′bus *n.* (באהל'-טהראמ'-באס) א פערגליווערטער בלוט-קנויל וואס בילדעט זיך אין הארצען פאר'ן טויט.

balm *n. and v.* (באהם) באלזאם; זאלב-אויל; א באלזאם-בוים; אזעלכע אראמאטישע פלאנצען; גוטריכענדע זאלב; א מיטעל וואס שטילט שמערצען; טרויסט; באלזאמירען; זאלבען; טרויסטען, בערו-היגען; היילען.

bal′mily *adv.* (באה'-מי-לי) ארויסגעבענ-דיג באלזאם; שמעקענדיג ווי באלזאם; שטילענדיג די שמערצען.

bal′miness *n.* (באה'-מי-נעס) דאס זיין ווי באלזאם.

balm′-mint *n.* (באהם'-מינט) ציטראנענ-מעליסע [אזא הייל-זאלב].

balm of Gile′ad (באהם אוו דזשיל'-עד) באלזאם פון גלעד [הייל-באלזאם]; א שנעל-טרויסטענדער מיטעל.

Balm of Gilead

balmor′al *n.* (בעל-מאר'-על) אזא דיקע געשטרייפטע וואלען-געוואנד, א קלייד גע-מאכט פון אזא שטאף; לייכטע שיך מיט שנירלעך.

bal'my *a.* (באה'-מי) האבענדיג די אייגענשאפט ווי באלזאם; וואס שמעקט ווי באלזאם; ארויסגעבענדיג באלזאם; ערפרישענד, היילענד.

bal'neary *a.* (בעל'-ני-ע-רי) וואס איז שייך צו באדען זיך אדער צו בעדער.

bal'nearies *n.* (בעל'-ני-ע-ריעז) די באד=שטוב אדער די זאכען וואס זיינען נויטיג פאר באדען זיך.

bal'neatory *a.* (בעל'-ני-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו באדען זיך אדער צום אויפזעהער איבער די בעדער.

balneog'raphy *n.* (בעל-ני-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון בעדער, מינעראלע וואסערען און זייער היילונגס=ארט.

balneolog'ical *a.* (בעל-ני-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו באלנעאלאגיע. ז. *balneology*.

balneol'ogy *n.* (בעל-ני-אל'-א-דזשי) באלנעאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען בעדער אלס א הייל=מיטעל].

balneotherapeu'tics *n.* (בעל-ני-או-טהער-ע-פיו'-טיקס) די וויסענשאפט וועגען היילען זיך מיט מינעראלע וואסערען אדער דורך באדען זיך אין ים און טייכען.

balneother'apy *n.* (בעל-ני-א-טהער'-ע-פי) ז. *balneotherapeutics*.

bal'otade *n.* (בעל'-א-טייד) ז. *ballotade*.

bal'sam *n.* and *v.* (באהל'-סעם) באלזאם, באלזאם=בוים; באלזאמירען; זאלבען.

balsam'ic *a.* (באהל-סעמ'-איק) וואס איז ווי באלזאם; וואס גיט ארוים באלזאם; וואס היילט ווי באלזאם.

balsam'ical *a.* (באהל-סעמ'-איק-על) ז. *balsamic*.

balsam'ically *adv.* (באהל-סעמ'-אי-קעל-אי) אזוי ווי באלזאם.

balsamif'erous *a.* (באהל-סע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים באלזאם.

balsami'na *n.* (באהל-סע-מאי'-נא) ז. *balsamine*.

bal'samine *n.* (באהל'-סעמ-אין) באלזאם=פלאנצע.

bal'samous *a.* (באהל'-סעמ-אס) וואס האט די אייגענשאפטען פון באלזאם; וואס ענטהאלט באלזאם.

bal'sam-tree *n.* (באהל'-סעם=טריע) דער באלזאם בוים.

bal'samy *a.* (באהל'-סעמ-אי) עהנליך צו באלזאם.

Bal'tic *a.* (באהל'-טיק) וואס איז שייך צום באלטישען ים.

Bal'timore bird (באהל'-טי-מאור בוירד) ז. *Baltimore oriole*.

Bal'timore o'riole (באהל'-טי-מאור או'-רי-אול) אן אמעריקאנער פויגעל פון שווארצען קאליר מיט אן אראנזשען=פארביגען בייכעל און שפיצען=פליגעל.

Balto. אבקירצונג פון *Baltimore*.

ba'lu *n.* (בא'-לו) אזא ווילדע קאץ וואס געפינט זיך אין סומאטרא.

bal'uster *n.* (בעל'-אס-טער) א געלענדער [מעקה]; א פארענטשע; גאניק; א שטאבעטקע פון א געלענדער אדער פארענטשע.

bal'ustered *a.* (בעל'-אס-טערד) וואס האט א געלענדער.

balustrade' *n.* (בעל-אס-טרייד') א פארענטשע זיך אנצוהאלטען [ביי טרעפ]; א געלענדער [מעקה]; א גאניק.

balustra'ded *a.* (בעל-אס-טריי'-דעד) וואס האט א באלוסטראדע אדער א פארענטשע.

balustra'ding *n.* (בעל-אס-טריי'-דינג) דאס מאכען א פארענטשע איבער א גאניק אדער איבער טרעפ; פארענטשעס, גאניקעס.

bam *n.* and *v.* (בעם) בעטריגער; בעטרוג; בעטריגען, אבנארען.

bambi'no *n.* (בעם-בי'-נאו) א קליין קינד; דאס קינדער=בילד פון קריסטוס.

bamboo' *n.* and *v.* (בעמ-בוה') באמבוס=בוים; באמבוס=ראהר; שלאגען מיט באמבוס=ראהר

Bamboo

bamboo'zle *v.* (בעמ-בוה'זל) בעטריגען; אבנארען; ארייננארען.

bamboo'zlement *n.* (בעמ-בוהזל'-מענט) דאס בעטריגען; דאס ארייננארען.

bambooz'ler *n.* (בעמ-בוהז'-לער) בעטריגער, אבנארער.

bam'bosh *n.* (בעמ'-באש) אן אבנארעריי.

bambou'la *n.* (בעמ-בוה'-לא) אזא קליינע פויק פון באמבוס=ראהר בעצויגען מיט א שעפסענע פעל; א טאנץ אונטער דעם טאקט פון אזא פויק.

ban *n.* and *v.* (בען) הרם; פערווייזונג; ארויסטרייבונג; פערפלוכען; ארייגלעגען אין חרם; אויסשליסען; אסט=אינדישער מוסלין; עפענטליכער אויסרוף; עפענטליכע בעקאנטמאכונג; די בעקאנטמאכונג אין קירכע וועגען א תנאים אדער חתונה [מיט דעם צוועק זיך צו דערוויסען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט פון פריהער].

ban'al *a.* (בענ'-על) באנאל; אלגעמיין, געמיין, געוועהנליך; איבערגעקייעט; אבגעדראשען; אונטערגעווארפען דעם פעאדאלען [פריצישען] דיענסט.

banal'ity *n.* (בע-נעל'-אי-טי) באנאליטעט. ז. *banal*.

banan'a *n.* (בע-נענ'-ע) באנאנא [א בעקאנטע פרוכט וועלכע וואקסט אין ווארימע געגענדען]; באנאנא=בוים.

Banana

banc *n.* (בענק) א ריכטער=זיץ.

band *n.* and *v.* (בענד) 1. באנד, בענדעל; בינדע; פערבינדונג; באנדע; א מחנה סאלדאטען; א קאמפאניע מוזיקאנטען; 2. בינדען, פערבינדען, פעראייניגען.

1. The hat has a silk **band**. 2. The neighbors **banded** together to improve their part of the city.

ban'dage *n.* (בענ'-דעדזש) בינדע, פערבאנד; באנדאזש.

Bandage

ban'dager *n.* (בענ'-דעדזש-ער) איינער וואס פערבאנדאזשירט אדער פערבינדט וואונדען.

ban'dagist *n.* (בענ'-דעדזש-איסט) באנדאזשיסט [איינער וואס מאכט באנדאזשען].

ban'dalore *n.* (בענ'-דע-לאור) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט. ז. *bandore*.

bandan'a *n.* (בענ-דענ'-ע) אזא גרויסע קאלירטע טאשענטוך.

bandan'na *n.* (בענ-דענ'-ע) ז. *bandana*.

band'box *n.* (בענד'-באקס) א שאכטעל [צום האלטען היט און אנדערע זאכען].

band'boxical *a.* (בענד'-באק-סי-קעל) וואס איז די גרוים ווי א שאכטעל. ז. *bandbox*.

band'-coup'ling *n.* (בענד'-קאפ'-לינג) דאס פעראייניגען די עקען פון א באנד.

band'-dog *n.* (בענד'-דאג) א קייט=הונד; אזא מין גרויסער הונד.

bandeau' *n.* (בענ-דאו') א שמאל בענדעל; א שטערען=באנד.

ban'ded *a.* (בענ'-דעד) וואס האט שטרייפען אדער בענדער; צוגעבונדען מיט א באנד; פעראייניגט אין א פערבאנד.

ban'ded struc'ture (בענ'-דעד סטראק'-טשור) אין געאלאגיע — דער געבוי פון א פעלז, וועלכער בעשטעהט פון שטיין=שיכטען וואס ליעגען איינע אויף די אנדערע און אונטערשיידען זיך לויט זייער קאליר, גרוים, דיקקייט א. ד. ג.; אין מינעראלאגיע — א מינעראל [ווי למשל, דער אניקס], וועלכער איז צוזאמענגעשטעלט ווי פון בלעטער אדער שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע.

bande'let *n.* (בענד'-לעט) א קליין בענדעל; א קליין לייסטעל אויף א זייל.

ban'der *n.* (בענ'-דער) איינער וואס בעלאנגט צו א פערבאנד אדער פעראיין.

ban'deret *n.* (בענ'-דע-רעט) א שווייצערישער ארמעע=קאמאנדיר.

banderil'la *n.* (בענ-דע-ריל'-יא) א קליינער שפיעז וואס ווערט בענוצט אין אקסען=קאמפף אין די צירקען [אין די שפאניש=שפרעכענדע לענדער].

ban'derole *n.* (בענ'-דע-ראול) א באנדעראל; א קליינע פאהן.

ban'dit *n.* (בענ'-דיט) באנדיט; גאסען=רויבער; מערדער.

band'-lea'der *n.* (בענד'-ליע'-דער) דיריגענט; קאפעלמייסטער.

band'let *n.* (בענד'-לעט) ז. *bandelet*.

band'-mas'ter *n.* (בענד'-מעס'-טער) *band-leader* .ז

band of mu'sic (בענד אוו מיו'-זיק) מוזיק ארקעסטער.

ban'dog *n.* (בענ'-דאג) *band-dog* .ז

bandoleer' *n.* (בענ-דא-ליער') אקסעל־רימען; פאטראנענטאש־רימען [פון סאלדאטען אדער יעגער]; פויק־רימען [דער רימען אויף וועלכען מען טראגט דעם פויק].

bandolier' *n.* (בענ-דא-ליער') *bandoleer* .ז

ban'doline *n. and v.* (בענ'-דא-לין) אזא האר־פאמאדע; בענוצען דיזע האר־פאמאדע.

bandore' *n.* (בענ-דאור') אזא אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, ענליך צו א גיטארע.

band'-saw *n.* (בענד'-סאה) א באנד־זעג, אן ענדלאזע זעג [א זעג וואס איז אין זיך געשלאסען ווי א רינג].

bands'man *n.* (בענדז'-מען) א מוזיקאנט וואס שפיעלט אין אן ארקעסטער; א גרובען־ארבייטער וואס ארבייט ביים שטריק, מיט וועלכען מען שלעפט ארויף די לאדונג פון א שאכט.

band'-stand *n.* (בענד'-סטענד) די פלאטפארם פאר'ן ארקעסטער [אין א פארק, א זאל א. ד. ג.].

band'-work *n.* (בענד'-הוואירק) דאס ארבייטען קאמפאניעס־ווייז; געמיינשאפטליכע ארבייט, קאאפעראציאן.

ban'dy *n., v. and a.* (בענ'-די) א שפיעל אין פילקעס; א שטאק, מיט וועלכען מען שלײדערט די פילקע אין באלשפיעל; ווארפען אהין און אהער; שטרייטען; מתוכח זיין; געשטרייפט; געקרימט [וועגען פיס].

ban'dy-leg *n.* (בענ'-די־לעג) אויסגעבויגענער קרומער פוס.

ban'dy-legged *a.* (בענ'-די־לעגד) קרומפיסיג; מיט אויסגעבויגענע פיס.

bane *n.* (ביין) טויטליכער גיפט; פערדערבונג; פערניכטונג.

Noise is the **bane** of city life.

bane'berry *n.* (ביינ'-בער-אי) אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען גיפטיגע יאגדעס.

Baneberry

bane'ful *a.* (ביינ'-פול) גיפטיג; פערניכטענד; טויטליך.

bane'fully *adv.* (ביינ'-פול-אי) אויף א פערניכטענדען אדער טויטליכען אופן; גיפטיג.

bane'fulness *n.* (ביינ'-פול-נעס) גיפטיגקייט; פערדערבליכקייט.

bane'wort *n.* (ביינ'-הוואירט) אזא פלאנצע [מיט וועלכער שאף פערגיפטען זיך].

bang *n., v. and adv.* (בענג) שאס; קנאל; קלאפ; שלאג; שטויס; אן אונערווארטעטע, שנעלע בעוועגונג; שלאגען, צושלאגען; איבערטרעפען; א מין בערוישענדער געטראנק געמישט מיט אפיום; גראד אבשניידען; גראד אבגעשניטענע האר, וועלכע הענגען איבער'ן שטערען; אונטערהאקען דעם עק פון א פערד; פלוצלונג; מיט אן אונערווארטעטען שטארקען קלאפ.

His hair is cut in **bangs**.

bang a door (בענג ע דאור) פערמאכען די טהיר מיט א קלאפ, א זעץ טהאן די טהיר; איבערצייגען מיט "שלאגענדע" בעווייזע.

bang'er *n.* (בענג'-ער) א בעריהמער; אן איבערטריבענער ליגען; א גראבער, שווערער שטעקען.

bang'hy *n.* (בענג'-אי) אזא באמבוס־שטעקען אין אסט־אינדיען אויף דעם ענד פון וועלכען עס ווערען אנגעהאנגען קערב מיט משא צו טראגען אויף דער פלייצע; א נאשטשע; א טרעגער.

bang'ing *a.* (בענג'-אינג) געוואלטיג; געוואלטיג גרויס.

ban'gle *n. and v.* (בענגל) ארבאבהענגען [ווי די אויערען ביי חיות]; אזא פערציערטער בראסלעט, וואס די פרויען אין אסט־אינדיען טראגען אויף די הענד און די פוס־קנעכלעך; א בראסלעט.

Bangles

ban'gle-ear *n.* (בענ'גל-איער) ארבאבגעהאנגענער אויער [ווי ביי חיות].

ban'gle-eared *a.* (בענ'גל-איערד) מיט ארבאבגעהאנגענע אויערען.

bang up (בענג אפ) אויפשפרינגען; זיך פלעצליך א הויב טהאן; אנפאלען.

bang'-up *a. and adv.* (בענג'-אפ) פיין, פאלקאם.

ban'gy *n.* (בענ'-גי) *banghy* .ז

ban'ian *n.* (בענ'-יען) א שלאפראק, קאפטאן; א סוחר אין אינדיען; אינדישער פייגענבוים.

ban'ian days (בענ'-יען דייז) די טעג אין וועלכע מאטראזען קריגען ניט קיין פלייש.

ban'ian hos'pital (בענ'-יען האס'-פי-טעל) א הייל־אנשטאלט פאר טהיערע.

ban'ish *v.* (בענ'-איש) פערבאנען, ארויסשיקען, פערשיקען.

Spain **banished** the Jews in 1492.

ban'isher *n.* (בענ'-איש-ער) דער פערבאנער, פערשיקער, פערטרייבער.

ban'ishment *n.* (בענ'-איש-מענט) פערבאנונג, ארויסשיקונג, פערשיקונג, גלות.

ban'ister *n.* (בענ'-יס-טער) א געלענדער, א פארענטשע [פון א טרעפ].

ban'jo *n.* (בענ'-דזשאו) א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פינף סטרונעס.

bank *n. and v.* (בענק) בערג; ברעג; בערגעל; זאמד בערגעל, קופע זאמד; באנק [פון געלד]; באנק געזעלשאפט; האלטען א באנק; אריינלעגען אין א באנק; פיהרען באנק געשעפטען; מאכען א שוץ־וואנד געגען איבערשוועמונג; זיך בעשיצען אונטער א בערגעל.

ban'kable *a.* (בענ'-קעבל) וואס קען אנגענומען ווערען אין א באנק [ווי גוטע אסיגנאציעס אדער וועקסלען].

bank'-account' *n.* (בענק'-ע-קאונט') א באנק־קאנטא.

bank a fire (בענק ע פאיר) בעהאלטען פייער אין אש.

bank'-bill *n.* (בענק'-ביל) באנקנאט, אסיגנאציע; א געזעץ אין פארלאמענט וועגען באנקגעשעפט.

bank'-book *n.* (בענק'-בוק) באנק־בוך.

bank dis'count (בענק דיס'-קאונט) דער באנק־דיסקאנט, דער פראצענט וואס די באנק רעכענט אראב פאר דיסקאנטירען א וועקסעל [ווען למשל, איינער דארף בעקומען געלד אויף א וועקסעל אין א צייט ארום און ער וויל האבען דאס געלד שוין, גיט איהם א באנק געלד אויף דיזען וועקסעל, נאר מען רעכענט איהם אראב א געוויסען פראצענט].

ban'ker *n.* (בענ'-קער) באנקיר, געלד־וועקסלער, חלפן; א באנק אויף וועלכער עס ווערען געפארמט ציעגעל; א פערד, וואס קען גוט שפרינגען; א באנק־דרעקע.

ban'keress *n.* (בענ'-קער-עס) באנקיערס פרוי; א פרוי א באנקיער.

bank for loans (בענק פאר לאונז) לייה־באנק.

bank'-hol'iday *n.* (בענק'-האל'-אי-דיי) א טאג אין וועלכען די בענק זיינען געשלאסען.

ban'king *n. and a.* (בענ'-קינג) באנק־געשעפט, וועקסעל קאנטאר; וואס איז שייך צו א באנק אדער א באנקיער; דאס אנשיטען ערד ביים ברעג פון טייך, מאכען א שוץ־וואנד געגען א פערפלייצונג.

ban'king-hours *n.* (בענ'-קינג-אורז) געשעפט־שטונדען פון א באנק.

ban'king-house *n.* (בענ'-קינג-האוס) באנק־הויז.

ban'king-transac'tions *n.* (בענ'-קינג-טרענס-עק'-שאנז) וועקסעל־געשעפטען, באנק־געשעפטען.

bank'-note *n.* (בענק'-נאוט) אסיגנאציע; באנק־נאט.

bank of clouds (בענק אוו קלאודז) א וואלקען מאסע; א וואלקען־וואנד.

bank of dis'count (בענק אוו דיס'-קאונט) א דיסקאנטא־באנק [א באנק וואו מען דיסקאנטירט וועקסלען].

bank of is'sue (בענק אוו איש'-או) א באנק וועלכע האט דאס רעכט ארויסצוגעבען אסיגנאציעס אדער באנקנאטען.

bank of oars (בענק אוו אהרז) רודער באנק [דער ברעט וואו די רודער שטעקען אין א שיפעל].

bank'rupt *n., v. and a.* (בענק'-ראפט) באנקראט; באנקראטירער, אנזעצער; אונפעהיג צו צאהלען חובות; מאכען באנקראט; ווערען באנקראט.

bank'ruptcy *n.* (בענק'-ראפט-סי) באנקראט, אנזעץ.

bank'ruptcy commis'sioner (בענק'-ראפט-סי קא-מיש'-א-נער) א געריכטס־בעאמטער, אויף וועמען עס ליגט די אויפגאבע אויסצופארשען און אורטיילען וועגען מענשען וואס האבען באנקראטירט.

bank'rupt-law *n.* (בענק'-ראפט-לאה) באנקראט־געזעץ.

bankrupt's estate (בענק'-ראפטס-עס-טייט') אן אנזעצערס פערמעגען.

bank'rupt sys'tem (בענק'-ראפט סיס'-טעם) די געזעצען וועלכע בעציהען זיך אויף באנקראטען.

bank'-share *n.* (בענק'-שעהר) באנק־אקציע.

bank sha'ving (בענק שייו'-ווינג) דאס קויפען וועקסלען בערעכענענדיג זעהר א הויכע דיסקאנטע.

bank'-stock *n.* (בענק'-סטאק) אקציעס פון א באנק.

bank'-transac'tions *n.* (בענק'-טרענס-עק'-שאנז) ז. *banking-transactions*

bank with... (בענק וויטה) איינלעגען געלד ביי...

ban'ner *n., v. and a.* (בענ'-ער) א פאהן; בעזארגען מיט א פאהן; וואס איז דער הויפט, וואס איז אן דער שפּיצע.

ban'nered *a.* (בענ'-ערד) טראגענדיג די פאהן; בעזארגט מיט א פאהן.

ban'neret *n.* (בענ'-ער-עט) א קליינע פאהן; א פעהנדעל; איינער וואס האט זיך פערדיענט געמאכט צו טראגען די פאהן; דער פאהנען־הערר.

ban'nerless *a.* (בענ'-ער-לעס) אהן א פאהן.

ban'nerman *n.* (בענ'-ער-מען) דער פאהנען־טרעגער.

ban'nerol *n.* (בענ'-ע-ראל) ז. *banderole*

ban'nister *n.* (בענ'-איס-טער) ז. *banister*

bann'ock *n.* (בענ'-אק) האבער־קוכען; גערשטען־קוכען.

banns *n.* (בענז) אן עפענטליכע בע־קאנטמאכונג וועגען א תנאים אדער חתונה [מיט דעם צוועק זיך צו דערוויסען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פער־הייראט פון פריהער].

ban'quet *n. and v.* (בענ'-קהוועט) באנקעט, א מאהלצייט פאר איינעמס עה־רע; פעסט; פעסטליך אונטערהאלטען; מאכען א מאהלצייט צו איינעמס עהרע.

ban'queting *n.* (בענ'-קהוועט-אינג) דאס מאכען א באנקעט; דאס לעבען א גוטען טאג.

ban'queting-hall *n.* (בענ'-קהוועט-אינג-האהל) באנקעט־זאל.

ban'queting-room *n.* (בענ'-קהוועט-אינג-רוהם) באנקעט־צימער, שפּייזע־צימער.

banquette' *n.* (באנ-קעט') אן אויפגע־ווארפענער בערגעל ערד פון וועלכען סאל־דאטען שיסען אויף א בעלאגערטען ארט; א בענקעל [אויף א דיליזשאנס]; א טרא־טואר.

ban'shee *n.* (בענ'-שיע) א פאבעלהאפ־טע פרוי וועגען וועלכער די פאלקס־מעשה־לעך אין אירלאנד דערצעהלען, אז וואו זי בעווייזט זיך אין א הויז, שטארבט איינער פון דער פאמיליע.

ban'stickle *n.* (בענ'-סטיקל) אזא פיש מיט א שטעכעדיגען רוקען.

ban'tam *n. and a.* (בענ'-טעם) אזא מין קליין הינדעלע; א קליין מענשעלע; קליין.

ban'ter *n. and v.* (בענ'-טער) שפּאס, שפּאט; לעכערליך מאכען; אבלאכען; אב־שפּאטען.

ban'terer *n.* (בענ'-טער-ער) שפּאטער; אבלאכער; שפּאספויגעל.

ban'tery *a.* (בענ'-טער-אי) פול מיט שפּאס אדער שפּאט.

ban'ting *n.* (בענ'-טינג) דאס האלטען זיך אן א געוויסער דיעטע כדי אבצוצעה־רען די פעטקייט [ווערען מאגערער].

bant'ling *n.* (בענט'-לינג) א קליין קינד; א ממזר.

ban'yan *n.* (בענ'-יען) ז. *banian*

ban'yan-tree *n.* (בענ'-יען-טריע) דער אינדישער פייגענבוים.

Banyan-tree

ban'zai *int.* (בענ'-זאי) עס לעבע דער קעניג! [אן אויסרוף אין יאפאן. די ווערטערליכע איבערזעצונג איז: צעהן טויזענד יאהר].

ba'obab *n.* (ביי'-א-בעב) אפענברויט־בוים [א זעהר גרויסער בוים, וואס וואקסט אין צענטראל־אפריקא].

Baobab

baptise' *v.* (בעפּ-טאיז') טויפען, שמד'ען; אב'שמד'ען וויין אדער בראנפען [צוגיסען וואסער].

bap'tism *n.* (בעפּ'-טיזם) די טויפע, די קריסטליכע טבילה.

baptis'mal *a.* (בעפּ-טיז'-מעל) וואס בעלאנגט צו דער טויפע.

baptis'mal font (בעפּ-טיז'-מעל פאנט) דער טויף־שטיין.

baptis'mal vows (בעפּ-טיז'-מעל וואוז) דער טויף־נדר.

Bap'tist *n.* (בעפּ'-טיסט) יאהאן דער טויפער [יוחנן המטביל]; אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער קריסטליכער באפּטיסטישער סעקטע.

bap'tistery *n.* (בעפּ'-טיס-טער-אי) א מקוה אין א קירכע צום טויפען; דער ארט אין דער קירכע וואו עס געפינט זיך די טויף־מקוה.

Baptis'tic *a.* (בעפּ-טיס'-טיק) וואס בע־לאנגט צו דעם גלויבען פון באפּטיסטען [א קריסטליכע סעקטע].

Baptis'tical *a.* (בעפּ-טיס'-טיק-על) ז. *Baptistic*

Baptis'tically *adv.* (בעפּ-טיס'-טיק-על-אי) אין בעצוג צו דער באפּטיסטישער לעהרע; אויף דעם אופן פון די באפּטיס־טען.

bap'tistry *n.* (בעפּ'-טיס-טרי) ז. *baptistery*

bapti'zable *a.* (בעפּ-טאי'-זעבל) טויפ־באר; וואס פּאסט זיך צום טויפען.

baptize' *v.* (בעפּ-טאיז') טויפען, שמד'ען; אב'שמד'ען וויין אדער בראנפען [צוגי־סען וואסער].

bapti'zer *n.* (בעפּ-טאי'-זער) א טויפער.

bar *n. and v.* (באר) שטאנג; ריגעל; קווערבאלקען; פערצוימונג; געריכטס־הויז; טאקט אין מוזיק; א קופע זאמד אין א טייך; דער שענקטיש [אין א שענק]; די קערפערשאפט פון אדוואקאטען; די הינדערניש; פערריגלען; פערהינדערען; פערניכטען; אויסשליעסען.

bar'acan *n.* (בער'-ע-קען) אזא הילע אין וועלכע די פרויען אין מאראקא און אראביען וויקלען זיך איין.

barb *n. and v.* (בארב) א בארד; עפּעס וואס איז עהנליך צו א בארד; א האקען; א געוויסער מין שפּאנישער פערד; א טערקישע טויב; א מאנאשקע־שלייער; אראבנעהמען די בארד; צומאכען האקענס.

barba'rian *n. and a.* (באר-ביי'-רי-ען) בארבאריש, גרויזאם, אונמענשליך; דער בארבאר, אונמענש; א פרעמדער [ביי די אמאליגע גריכען און רוימער]; ניט קיין קריסט [ביי די ערשטע קריסטען].

barba'rianism *n.* (באר-ביי'-רי-ענ-איזם) דאס זיין בארבאריש, ווילד אכזר'יש.

barbar'ic *a.* (באר-בער'-איק) רויה, אונגעבילדעט, אונמענשליך, נישט ציווי־ליזירט.

barbar'ically *adv.* (באר-בער'-אי-קעל-אי) אויף א בארבארישען שטייגער; אזוי ווי די בארבארען.

barbarisa'tion *n.* (באר-בע-רי-זיי'-שאן) פערווילדערונג; פערשלעכטערונג.

bar'barism *n.* (באר'-בער-איזם) באר־באריזם; ווילדהייט; גרויזאמקייט; גרא־בע אונוויסענהייט; גראבע פעהלער אין א שפּראך.

barbar'ity *n.* (באר-בער'-אי-טי) באר־באריי; רויהייט; גרויזאמקייט; אונמענש־ליכקייט.

barbariza'tion *n.* (באר-בע-רי-זיי'-שאן) ז. *barbarisation*

bar'barize *v.* (באר'-בע-ראיז) בריינ־גען צו ווילדקייט אדער בארבאריי; גע־ברויכען גראבע פעהלער אין א שפּראך.

bar'barous *a.* (באר'-בע-ראס) באר־באריש; גרויזאם; רויה; אונמענשליך; גראב; ניט ציוויליזירט; געגען די גע־זעצען פון דער שפּראך.

bar'barously *adv.* (באר'-בע-ראס-לי) אויף א בארבארישען אופן.

bar'barousness *n.* (באר'-בע-ראס-נעס) גרויזאמקייט; ווילדקייט; אונמענש־ליכקייט; פעהלערהאפטע שפּראך.

bar'bary ape (באר'-בע-רי איפּ) די בארבארי־אפּע [א בעקאנטע אפּע אהן אן עק, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט איהר פערשטאנד].

Barbary Ape

Bar'bary horse (באר'-בע-רי הארס) דאס בערבערער פערד [א קליין פערד פון בערבעריי, אפריקא].

bar'bate *a.* (באר'-בייט) וואס האט א קרוק אדער א האקען; וואס האט א בארד.

bar'bated *a.* (באר'-ביי-טעד) ז. *barbate*

barbe *n. and v.* (בארב) ז. *barb*

bar'becue *n. and v.* (באר'-בי-קיו)

ברעטען א גאנצען אקס אדער א שוויין; אן אבגעבראטענער גאנצער אקס אדער שוויין; א סעודה אונטער'ן פרייען הימעל וואו עס ווערט אבגעבראטען א גאנצער אקס אדער שוויין.

barbed *a.* (בארבד) וואס האט א קרוק, אדער א האקען; וואס האט א בארד.

barbed wire (בארבד הוואיר) שטאכעל־דראט [צוויי אדער עטליכע דראטען צוזאמענגעדרעהט אין איינעם מיט שטאכלען. ווערט בענוצט צו מאכען א צאם ארום א פעלד א. ד. ג.].

bar'bel *n.* (באר'־בעל) בארבום [אזא פיש]; א מין געשוואולסט ביי פערד אין מויל.

Barbel

bar'bellate *a.* (באר'־בעל־אייט) וואס האט קורצע, שטייפע הערעלעך [ביי פלאנצען].

bar'ber *n. and v.* (באר'־בער) באַרד־שערער, פריזירער; צירולניק; פריזירען, ראזירען, שערען.

bar'berize *v.* (באר'־בע־ראיז) פריזירען, ראזירען, שערען.

bar'berry *n.* (באר'־בער־אי) אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע העל־רויטע יאגדעס.

bar'ber's itch (באר'־בערז איטש) אן אויסשלאג פון פרישטשיקלעך אויף'ן געזיכט און האלז.

bar'ber-sur'geon *n.* (באר'־בער־סויר'־דזשאן) א פעלדשער.

bar'bet *n.* (באר'־בעט) א מין פויגעל פון ווארימע ערטער; א פודעל הינטעל.

barbette' *n.* (באר־בעט') אן אויפגעשאטענער ארט פון וואנען הארמאטען שיסען אויף א מויער־וואנד.

bar'bican *n.* (באר'־בי־קען) א מויער־וואנד ארום א געוויסען ארט פון א פעסטונג אדער שלאס; א בעפעסטיגטער ארט צו שיצען א פעסטונג אדער שלאס; אן עפנונג אין דער מויער־וואנד פון א פעסטונג פאר אריינגעהמען וואסער.

bar'ble *n.* (בארבל) ז. **barbel**

bar'carole *n.* (באר'־קע־ראול) בארקארעלע [א ווענעציאנישעם ליעד וואס ווערט געזונגען פון די דארטיגע שיפער]; אן איטאליענישער שיפער.

bar'carolle *n.* (באר'־קע־ראול) ז. **barcarole**

bard *n. and v.* (בארד) א דיכטער, א פאעט; א פאנצער פאר א פערד, פאנצער פלאטען [אין 16טען יאהרהונדערט]; בעוואפענען א פערד מיט א פאנצער; בעוואפענען [א מענשען] מיט פאנצער פלאטען; א דין פענעץ חזיר־פלייש אדער חזיר־פעט; בעלייגען מיט חזיר־פעט צום איינבראטען; אזא פיש.

bard'ic *a.* (בארד'־איק) פאעטיש.

bard'ism *n.* (בארד'־איזם) דיכטעריי.

bard of Av'on (בארד אוו עוו'־אן) דער דיכטער פון עוואן [מיט דעם נאמען רופט מען אן דעם ענגלישען דיכטער שעקספיער, וועלכער האט געלעבט אין עוואן, ענגלאנד].

bare *v. and a.* (בעהר) 1. ענטבלויזען, נאקעט מאכען; אבדעקען; בערויבען; נאקעט; 2. ארעם; בלויז; ווערטהלאז; לעדיג.

1. Children like to walk with **bare** legs.
2. He is making a **bare** living.

bare'back *a. and adv.* (בעהר'־בעק) רייטענדיג אויף א פערד אהן א זאטעל; אויף א ניט־געזאטעלטען פערד.

bare'bone *n.* (בעהר'־באון) א זעהר מאגערע פערזאן; הויט און ביינער.

bare'boned *a.* (בעהר'־באונד) וואס די ביינער זעהען זיך ארוים [זעהר מאגער].

bare'bones *n.* (בעהר'־באונז) ז. **barebone**

bare'faced *a.* (בעהר'־פייסט) פריי, אונפערשעמט; מיט אן אפענעם געזיכט; ניט פערמאסקירט.

bare'facedly *adv.* (בעהר'־פייסט־לי) ז. **barefaced**

bare'foot *a.* (בעהר'־פוט) בארוועס [בארפוס].

bare'footed *a.* (בעהר'־פוט־עד) ז. **barefoot**

barege' *n.* (בע־רייזש') אזא זארט דינע זיידען אדער בוימוואל צייג פאר דאמען קליידער און שלייערס; אזא פראנצויזישער מינעראל וואסער.

bare'headed *a.* (בעהר'־העד־עד) מיט א הוילען קאפ [אהן א היטעל].

bare'legged *a.* (בעהר'־לעגד) מיט נאקעטע פיס.

bare life *n.* (בעהר לאיף) א לעבען אהן פערגניגען.

bare'ly *adv.* (בעהר'־לי) נאקעט, בלויז, אבגעדעקט; ווערטהלאז; ליידיג; ארעם; קוים.

bare'-necked *a.* (בעהר'־נעקט) מיט א הוילען האלז; מיט א נאקעטען האלז.

bare'ness *n.* (בעהר'־נעס) נאקעטקייט; דחקות, ארעמקייט.

bare truth (בעהר טרוטה) די ריינע ווארהייט; דער נאקעטער אמת.

bare words (בעהר הוואירדז) בלויז הוילע ווערטער [ניט איבערצייגענד].

bar'gain *n. and v.* (באר'־גיין) א קויף, א קניה; א האנדעל; פראפיט; א מציאה; אן אבמאך; א קאנטראקט; האנדלען, קויפען.

bar'gain and sale (באר'־גיין ענד סייל) א געזעצליכער פערקויפס־קאנטראקט.

bar'gain-coun'ter *n.* (באר'־גיין־קאונ'־טער) א טיש אין א קראם, וואו מען לעגט אויס מציאות [רעשטלעך אדער סחורות וועלכע מען פערקויפט פאר רעדוצירטע פרייזען].

bar'gain-day *n.* (באר'־גיין־דיי) א בעשטימטער טאג, ווען מען פערקויפט אין די קראמען רעשטלעך אדער ווארע פאר רעדוצירטע פרייזען.

bargainee' *n.* (באר־גיי־ניע') א קויפער; דער צד וואס שליסט א קאנטראקט עטוואס צו קויפען.

bar'gainer *n.* (באר'־גיי־נער) ז. **bargainor**

bar'gain for (באר'־גיין פאר) זיך עטוואס אויסדינגען; זיך דינגען פאר...

bar'gainor *n.* (באר'־גיינ־אר) דער פערקויפער; דער צד וואס שליסט א קאנטראקט עטוואס צו פערקויפען.

barge *n. and v.* (בארדזש) בארקע, שיף, לאדקע [צום פיהרען משא]; פיהרען משא אדער טראנספארטירען אויף א בארקע.

barge'-board *n.* (בארדזש'־באורד) אין ארכיטעקטור — אזא אויסגעשניצט פערציערונגס־ברעט וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען די ברעגעס פון דאך וואס שטארצען ארוים איבער דער וואנד.

Barge-board

barge'man *n.* (בארדזש'־מען) א שיפער; איינער וואס האט אויפזיכט איבער א בארקע.

barge'-mas'ter *n.* (בארדזש'־מעס'־טער) דער בעל הבית פון א בארקע; א שיפער.

bar'ghaist *n.* (באר'־גייסט) א רוח, געשפענסט, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א הונד און וואס זיין ערשיינען איז א סמן אויף טוידט און אונגליק.

bar'ghest *n.* (באר'־געסט) ז. **barghaist**

bar'guest *n.* (באר'־געסט) ז. **barghaist**

bar'ic *a.* (בער'־איק) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט באריום [ז. **barium**]; וואס איז שייך צום ווענען פון לופט.

baril'la *n.* (בע־ריל'־ע) זאלץ־קרויט [א פלאנץ בענוצט צו מאכען סאדע]; א סאדע געמישט מיט שוועבעל.

bar'-i'ron *n.* (באר'־אי'־ערן) שטאב־אייזען; שטאנגען־אייזען.

ba'rite *n.* (ביי'־ראיט) נאטירליכער באריום־סולפאט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון באריום און שוועפעל].

bar'itone *n. and a.* (בער'־אי־טאון) באריטאן [א שטימע וואס איז צווישען באס און טענאר]; ניט בעטאנט אויף דער לעצטער זילבע; א ווארט, וואס זיין לעצטע זילבע איז ניט בעטאנט.

ba'rium *n.* (ביי'־רי־אם) באריום [א זילבער־ווייסער כעמישער עלעמענט פון דער מעטאל־גרופע].

ba'rium sul'phate (ביי'־רי־אם סאל'־פייט) באריום שוועפעלזויער־זאלץ.

bark *n. and v.* (בארק) א דריי מאסטיגע שיף; א בארקע; א קליין שיפעל; קארע [פון א בוים]; אבשיילען די קארע פון א בוים; אבשינדען די הויט; בילען, האווקען; שטארק הוסטען.

bar'kantine *n.* (באר'־קענ־טין) א דריי מאסטיגע שיף.

bark at (בארק עט) בילען, האווקען אויף...

bark at the moon (בארק עט טהי מוהן) בילען אויף דער לבנה [סתם קאכען זיך אהן א שום ציעל].

bark'bared *a.* (בארק'־בעהרד) אבגעשיילט די קארע [פון א בוים].

bark'-bed *n.* (בארק'־בעד) א טרייב־הויז [א פלאץ אויסגעבעט מיט גארבער־קארע וואו עס ווערען געהאלטען פלאנצען אין ווינטער].

bar'keeper *n.* (באר'־קיע־פער) שענקווירט; שענק בעדיענטער.

bar'ken *v. and a.* (באר'־קען) ווערען

פערהארטעוועט [ווי קארע]; בילדען א קארע; גארבען, אויסארבייטען אדער פארבען מיט קארע; פון קארע.

bar'kentine *n.* (באר'-קען-טין) ז. ***barkantine***

bar'ker *n.* (באר'-קער) א בילער, א שרייער, אן אבשפאטער; אן אבשיילער [פון בוימער די קארע].

bar'kery *n.* (באר'-קער-אי) א גארבארנע; א פלאץ, וואו מען האלט קארע.

bark'-galled *a.* (בארק'=גאהלד) וואס די קארע איז בעשעדיגט [ביי א בוים].

bar'king *n.* (באר'-קינג) דאס אבשיילען די קארע פון א בוים; דאס גארבען פעל מיט קארע; דאס בילען [פון א הונד].

bark'-pit (בארק'-פיט) א גרוב וואו די גארבער ווייקען איין די פעל.

barks *n.* (בארקס) דאס בילען, דאס האווקען.

bark'-stove *n.* (בארק'-סטאווו) ז. ***bark-bed***

bark'-tanned *a.* (בארק'-טענד) געגארבט דורך קארע פון א בוים אנשטאט דורך געוויסע כעמישע מאטעריאלען [וועגען פעל און אנדערע זאכען, וועלכע מען גארבט].

bark up the wrong tree (בארק אפ טהי ראנג טריע) טרעפען ווי א בלינד פערד אין פארקאן [פאלען אויף אן אנדער זאך אנשטאט אויף דער, צו וועלכער מען האט געשטרעבט].

bar'ky *a.* (באר'-קי) וואס פון קארע; בעשטעהט פון קארע; בעדעקט מיט קארע.

bar'ley *n.* (באר'-לי) גערשטען, א גערשט; פערל=גרייז; גאגעלעך; גערשטענע גרויפען; גערשטענע מעהל.

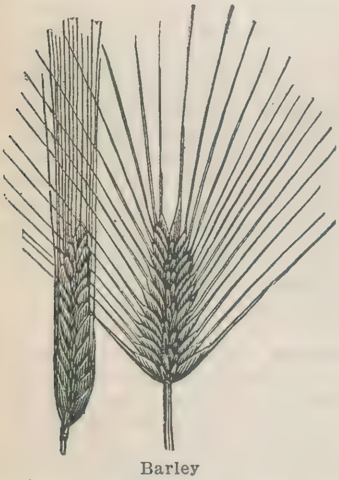

Barley

bar'ley-bread *n.* (באר'-לי-ברעד) גערשטען=ברויט.

bar'ley-broth *n.* (באר'-לי=בראטה) גערשטען=זאפט; שטארקער ביער.

bar'leycorn *n.* (באר'-לי-קארן) גערשטען=קערענדעל; אונגעפעהר א׳ זעקסטעל פון א צאל [אינטש].

bar'ley-meal *n.* (באר'-לי=מיעל) גערשטען=מעהל.

bar'ley-mow *n.* (באר'-לי=מאו) דער ארט וואו מען לעגט צונויף די גערשטען=גארבען.

bar'ley-seel *n.* (באר'-לי-סיעל) די צייט פון שניידען גערשטען.

bar'ley-sug'ar *n.* (באר'-לי-שוג'-ער) גערשטען=צוקער.

bar'ley-wa'ter *n.* (באר'-לי-הוואה'-טער) גערשטען=וואסער [דער קליי פון געקאכטע גערשטען=גרויפען].

barm *n.* (בארם) הייוון; שוים [ביים איהרען].

bar'-mag'net *n.* (באר'-מעג'-נעט) א געמאכטער [ניט נאטירליכער] שטאהלענער מאגנעט אין דער פארם פון א שטענגעל.

bar'maid *n.* (באר'-מייד) שענק=מיידעל; קעלנערין.

Bar'mecidal *a.* (באר'-מי-סאי-דעל) ז. ***Barmecide***

Bar'mecide *a.* (באר'-מי-סאיד) עהנליך צו א מעשה פון טויזענד און איין נאכט; פאנטאסטיש, אילוזאריש, ניט ווירקליך.

bar'-muz'zle *n.* (באר'-מאז'-על) א מויל=שלאס פאר א פערד, אז ער זאל ניט קענען בייסען.

Bar-muzzle

bar'my *a.* (באר'-מי) וואס ענטהאלט הייוון; הייוונדיג.

barn *n. and v.* (בארן) א שייער, שפייכלער; ברייננגען אין שייער.

bar'nacle *n. and v.* (באר'-נעקל) די רינגעלגאנז=מושעל [אזא מושעל וואס קלעפט זיך אן צו שיפען, צו שווימענדען האלץ א. ד. ג. וועגען דיזער מושעל עקזיסטירט א פאלקס לעגענדע, אז די רינגעלגאנז ווערט פון איהר געבארען]; א מענש פון וועמען מען קען זיך ניט אבטשעפען; א רינגעלגאנז [א מין ווילדע גאנז וועגען וועלכער עס עקזיסטירט א פאלקס לעגענדע, אז זיא וואקסט אויף א בוים ביים ברעג ים אדער אז זי ווערט געבארען פון א מושעל]; א געוויסער זארט צוים פון א פערד; בעפעסטיגען; אנברייניגען.

bar'nacle-goose *n.* (באר'-נעקל-גוהס) די רינגעל=גאנז [אזא מין ווילדע גאנז].

bar'nacle on some one (באר'-נעקל אן סאם הוואן) זיך אויף איינעם אנלעגען, זיך ארויפדרינגען אויף אימעצען.

bar'nacles *n.* (באר'-נעקלז) ברילען.

barn'-door *n.* (בארן'-דאור) דער טויער פון א שייער.

barn'-floor *n.* (בארן'-פלאור) דער פלאץ וואו מען דרעשט די תבואה אין שייער.

barn'-fowls *n.* (בארן'=פאולז) הויז=היינער; געפליגעל.

bar'ney *n.* (באר'-ני) א וועגעלע, מיט וועלכען מען שטופט ארויף א קויהלען=וואגען אויף א משופע'דיגען ארויפגאנג [ביי קויהלען=גריבער]; א פויסטען=וועטקאמפף; א נארעריי, א נישט=געשטויגענע זאך.

barn'-owl *n.* (בארן'-אול) דער ווייסער נאכט=פויגעל [האלט זיך מייסטענס אויף אין שייערען וואו ער פאנגט מייז].

Barn-owl

barn'-stor'mer *n.* (בארנ'-סטאר'-מער) דער שפייכלער=שטורמער [א וואנדערענדער אקטיאר, וואס שפיעלט אין פראווינץ מעהרסטענטיילס אין א שפייכלער אדער שייער].

barn'-stor'ming *n.* (בארנ'-סטאר'-מינג) דאס שטורמען דעם שפייכלער אדער שייער [דאס שפיעלען פון א וואנדערענדער טרופע אקטיארען].

barn'-swal'low *n.* (בארן'-סהוואל'-או) א שוואלב וועלכע בויעט איהר נעסט אין א שייער.

Barn-swallow

barn'-yard *n.* (בארן'=יארד) דער הויף פאר א שייער.

bar of rest (באר אוו רעסט) א פויזע [אין מוזיק].

bar'ograph *n.* (בער'-א-גרעף) א באראגראף [א בארא מעטער, וואס פערצייכענט פון זעלבסט דעם לופט=דרוק].

barograph'ic *a.* (בער-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו א באראגראף. ז. ***barograph***

barol'ogy *n.* (בער-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דער שווערקייט אדער געוויכט פון קערפער.

barom'eter *n.* (בע-ראמ'-ע-טער) באראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק פון דער לופט].

baromet'ric *a.* (בער-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז געמאסטען מיט א באראמעטער.

Barometric changes. **Barometric** experiments.

baromet'rical *a.* (בער-א-מעט'-ריק-על) ז. *barometric*

baromet'rically *adv.* (בער-א-מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א באַראָמעטער.

barom'etry *n.* (בע-ראָמ'-ע-טרי) די לעהרע ווי צו מעסטען דעם דרוק פון דער לופט מיט א באַראָמעטער.

bar'on *n.* (בער'-אָן) באַראָן, פרייהערר [אדעל-טיטעל].

bar'onage *n.* (בער'-אָנ-עדזש) דער אדעלשטאַנד; באַראָנ-ווירדע.

bar'oness *n.* (בער'-אַנ-עס) באַראָנעסע.

bar'onet *v. and n.* (בער'-אַנ-עט) באַ-ראָנעט [אין ענגלאַנד — אַן אדעל-טיטעל, וואָס איז קלענער ווי באַראָן]; בעעהרען מיט'ן טיטעל באַראָנעט.

bar'onetage *n.* (בער'-אַנ-עט-איידזש) דער טיטעל פון א באַראָנעט; דער שטאַנד פון דעם קלענערען אדעל [אין ענגלאַנד].

bar'onetcy *n.* (בער'-אַנ-עט-סי) דער טיטעל פון א באַראָנעט.

bar'onetship *n.* (בער'-אַנ-עט-שיפּ) ז. *baronetcy*

baro'nial *a.* (בע-ראָו'-ני-על) וואָס בע-לאַנגט צו א באַראָן אדער צום אדעל-שטאַנד.

bar'onism *n.* (בער'-אַנ-איזם) די הער-שאַפט פון באַראָנען; פעאָדאַליזם.

bar'onship *n.* (בער'-אַנ-שיפּ) דער טי-טעל אדער ווירדע פון א באַראָן.

bar'ony *n.* (בער'-אַנ-אי) די ווירדע אדער שטאַנד פון א באַראָן; דאָס לאַנד-בעזיץ פון א באַראָן.

baroque' *n. and a.* (בע-ראָוק') אויפ-פאַלענד, זאָנדערליך, זעלטזאַם, וואונדער-ליך; זאָנדערבאַר; פאַנטאַסטיש; א זאַך וואָס האָט א זאָנדערבאַרען אויסזעהן.

bar'oscope *n.* (בער'-א-סקאָופּ) באַראָ-סקאָפּ [אַן אינסטרומענט וועלכער ווייזט אָן די ענדערונג אין דעם דרוק פון דער לופט].

baroscop'ic *a.* (בער-א-סקאָפּ'-איק) ז. *baroscopical*

baroscop'ical *a.* (בער-א-סקאָפּ'-אי-קעל) וואָס קען ווערען געמאָסטען מיט א באַראָסקאָפּ. ז. *baroscope*

barouche' *n.* (בע-רוהש') א דראָזשקע, א בריטשקע.

barouchet' *n.* (בע-רוה-שעי') א קליי-נע דראָזשקע, א קליינע בריטשקע.

bar'-posts *n.* (באַר'-פּאָוסטס) די זייטען-סלופּעס פון א גאַרטען-טויער.

barque *n.* (באַרק) א באַרקע, א שיף.

Barque

bar'racan *n.* (בער'-ע-קען) אַזא גראָבע שטאָף פון קעמעל-האָר.

bar'rack *n.* (בער'-עק) קאַ-באַראַק; קאַ-זאַרמע; פעלד-ביידעל.

Soldiers live in barracks.

bar'rack-mas'ter *n.* (בער'-עק-מעס-טער) דער קאַזאַרמע אינספּעקטאָר.

bar'rack-mas'ter gen'eral (בער'-עק-מעס'-טער דזשענ'-ער-על) דער הויפּט אויפזעהער פון קאַזאַרמעס.

bar'racks *n.* (בער'-עקס) קאַזאַרמעס.

bar'rack-yard *n.* (בער'-עק-יאַרד) קאַזאַרמע הויף.

barracoon' *n.* (בער-ע-קוהן') א קאַזאַר-מע צו האַלטען געפאַנגענע שקלאַפען אין אַפריקא.

barracou'ta *n.* (בער-ע-קו'-טא) ז. *barracuda*

barracu'da *n.* (בער-ע-קו'-דא) שפּיזע-העכט [אַזא גרויסער פיש אין די וועסט-אינדישע וואַסערען].

bar'rage *n.* (באַר'-עדזש) אַן אָבהאַלט, א שטערונג, א דאַם.

barran'ca *n.* (בע-רענ'-קע) א טיעפער טהאָל, אַן אָבגרונד; א פערטיעפונג אויס-געגראָבען דורך א וואַסער-שטראָם.

barran'co *n.* (בע-רענ'-קאָ) ז. *barranca*

bar'ras *n.* (בער'-עס) טערפּענטין.

bar'rater *n.* (בער'-ע-טער) ז. *barrator*

bar'rator *n.* (בער'-ע-טאָר) א ריכטער וואָס נעהמט כאַבאַר; א געזעץ-פערדרע-הער; אַן אַדוואָקאַט וואָס רייצט אַן צו פּערפיהרען פּראָצעסען; א קאַפּיטאַן פון א שיף וואָס בעגעהט שווינדעל.

bar'ratorship *n.* (בער'-ע-טאָר-שיפּ) געזעץ-פערדרעהונג; כאַבאַר-נעהמעריי פון ריכטער; אוּנעהרליכע פּראָצעס-פיהרונגען פון אַדוואָקאַטען; אויפהעצונג צו לאָדען זיך; שווינדעל פון א שיף-קאַפּיטאַן.

bar'ratrous *a.* (בער'-ע-טראַס) שולדיג אין באַראַטערי; שווינדלעריש.
ז. *barratry*

bar'ratrously *adv.* (בער'-ע-טראַס-לי) דורך באַראַטערי; דורך שווינדעל.
ז. *barratry*

bar'ratry *n.* (בער'-ע-טרי) בעטרוג; אַדוואָקאַטען שווינדעל; געזעץ-פערדרע-הונג; כאַבאַר-נעהמעריי; שווינדעל פון א שיף-קאַפּיטאַן; אויפהעצונג צו לאָדען זיך.

bar'rel *n. and v.* (בער'-על) פאַס, טון, א צילינדער פון א אוהר; די רעהר פון א ביקס; די סומע וואָס א קאַנדידאַט פאַר א פּאָליטישען אַמט גיט אויס [הויפּטזעכליך פאַר אונריינע צוועקען]; אריינלעגען אין א פאַס; אַנפילען א פאַס.

bar'rel-bel'lied *a.* (בער'-על-בעל-איד) גראָב-בייכיג.

bar'rel campaign' (בער'-על קעמ-פּיין') א וואַהל-אַגיטאַציע, אין וועלכער מען קויפט שטימען.

bar'rel churn (בער'-על טשוירן) אַזא פעסעל צום אויסשלאָגען פּוטער.

Barrel Churn

bar'reled *a.* (בער'-עלד) וואָס האָט א ראָהר [ביי א ביקס]; געפּאַקט אין פע-סער; איינגעשלאָסען אין א צילינדער אדער ראָהר.

bar'rel-fe'ver *n.* (בער'-על פי'-ווער) פלאַשען-פיבער [טרונקזוכט].

bar'rel-hooks *n.* (באַר'-על-הוקס) א פּאָר אייזערנע קרוקעס, מיט וועלכע מען נעהמט אַן א פאַס.

bar'relled *a.* (בער'-עלד) ז. *barreled*

bar'rel of the ear (בער'-על אָוו טהי איער) אויער טראָמעל [דאָס הייטעל אין אויער וואָס נעהמט אויף דעם קלאַנג].

bar'rel of the wheel (בער'-על אָוו טהי הוויעל) די וועלע פון שטייער-ראַד [ביי א שיף].

bar'rel-or'gan *n.* (בער'-על-אָר'-גען) א קאַטערינקע; א דרעה-אָרגעל.

bar'rel up (בער'-על אַפּ) אַנפילען א פאַס.

bar'ren *n. and a.* (בער'-ען) 1. אונ-פרוכטבאַר וויסט לאַנד; אונפרוכטבאַר [ביי חיות אדער פלאַנצען]; 2. פרוכט-לאָז; אַהן רעזולטאַטען; אונפּראָדוקטיוו; טרוקען; אָרעם; אָבגעשמאַקט; אונאינ-טערעסאַנט; וואָס טראָגט קיין פּראָצענט [קאַפּיטאַל].

1. The West has much barren land. 2. The investigation was barren of results.

bar'rener *n.* (בער'-ענ-ער) א יאַלעווע קוה [א קוה וואָס קעלבט זיך ניט].

bar'ren ground (בער'-ען גראַונד) אונפרוכטבאַרער שטיין-לאַגער [ווערט גע-בריכט בנוגע צו א גרונט וואו עס איז ניטאָ אדער עס איז זעהר ווייניג שטיין-קויהלען]; אַן אונפרוכטבאַרער באָדען.

bar'renly *adv.* (בער'-ענ-לי) אונפרוכט-באַר; ניט ברייננענדיג קיין פּראָפיט.

bar'ren meas'ures (בער'-ען מעזש'-אורז) די גרוים פון שיכט פון אונניצליכע שטיין-קויהלען, וואָס ענטהאַלט זיך אין א שטיין-קויהלען-לאַגער אין דער ערד.

bar'renness *n.* (בער'-ענ-נעס) אונ-פרוכטבאַרקייט; קינדערלאָזיגקייט; טרו-קענקייט; גייסטיגע אָרימקייט; בעדויי-טונגסלאָזיגקייט.

bar'ren-spir'ited *a.* (בער'-ען-ספּיר'-אי-טעד) גייסטלאָז; גייסטאָרעם.

bar'renwort *n.* (בער'-ען-הווירט) זאַקען-בלום [אַזא בלום וואָס האָט די פאָרם פון א זאַק].

bar'ret *n.* (בער'-עט) א באַרעט [אַזא פלאַכע סאָלדאַטען היטעל].

bar'retor *n.* (בער'-ע-טאָר) ז. *barrator*

bar'retry *n.* (בער'-ע-טרי) דאָס אָנ-רייצען צו פּערפיהרען פּראָצעסען; דאָס פערשפּרייטען רכילות; דאָס אַנרייצען צו מחלוקת [ווען דאָס טהוט אַן אַדוואָקאַט כדי ער זאָל האָבען צו פיהרען פּראָצע-סען].

barricade' *n. and v.* (בער-אי-קייד') 1. באַריקאַדע [פערצאַמונג פון וועג אין א מלחמה]; א הינדערניש; 2. פערצאַ-מען, פערשטעלען; פערבאַראַקאַדירען.

1. The mob built a barricade in the street. 2. The gamblers barricaded themselves in the room, and defied the police.

barrica'der *n.* (בער-אי-קיי'-דער) באַריקאַדען-בויער; באַריקאַדען-קעמפּפער.

bar'rier *n. and v.* (בער'-אי-ער) באַריער; שלאַגבוים; פעסטונג; בעפעס-טיגונג; גרענעץ-פעסטונג; פּאַרמויער; גרענעץ-שטיין; גרענעץ; שוץ-מויער; הינדערניש, שטערונג; מאַכען א באַריער.

bar'rier-gate *n.* (בער'-אי-ער-גייט) א באַריער טויער. ז. *barrier*

bar′ring *prep.* (באר′-אינג) אויסער; אויסשליעסענד; אויסגענומען; אבגעזעהן פון...
Barring accidents, the plans will be carried out.

bar′ring-out *n.* (באר′-אינג-אוט) די אויסשליסונג [פון אימעצען].

bar′rister *n.* (בער′-איס-טער) יוריסט, געזעץ⸗קענער, אדוואקאט.

bar′rister at law (בער′-איס-טער עט לאה) אדוואקאט.

bar′-room *n.* (באר′-רום) א שענק.

bar′row *n. and v.* (בער′-או) טאטשקע; פיהרען א טאטשקע; א בערגעל; א קבר⸗בערגעל; א חזיר א סרים.

bar′rowman *n.* (בער′-או-מען) א טאטשקע⸗פיהרער.

bar′row-truck *n.* (בער′-או-טראק) א האנד⸗וועגעל אויף צוויי רעדער צו פיהרען פראכט.

barse *n.* (בארס) אן אקען, א בארש [אזא פיש].

bar′-shot *n.* (באר′-שאט) די שטאנגען קוגעל [צוויי קוילען פעראייניגט מיט א שטענגעל, ווערט געברויכט איז מלחמה אויף'ן ים].

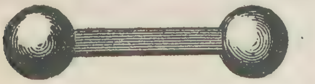

Bar-shot

bars of the grate (בארז אוו טהי גרייט) די אייזערנע שטאבעטקעס פון א פארקאן אדער פון א רעשאטקע [ראסט] אין אן אויווען.

bar′tender *n.* (באר′-טענ-דער) א קעלנער אין א שענק.

bar′ter *n. and v.* (באר′-טער) דער טויש, טוישהאנדעל; טוישען, בייטען, מאכען חלוף; פערקויפען פאר א קליינעם פרייז.
Barter is a primitive form of trading. Goods are exchanged, not bought and sold.

bar′terer *n.* (באר′-טער-ער) א טויש⸗הענדלער [איינער וואס פערקויפט ניט זיין ווארע, נאר טוישט זי אויס אויף אנדער ווארע].

bar′tering *n.* (באר′-טער-אינג) טויש⸗האנדעל.

bar′tizan *n.* (באר′-טי-זען) א שויטורעם [א קליינער טורעם מיט קוק⸗לעכער צוגעבויט צו א וואנד פון א הויז].

baru′ria *n.* (בע-רוה′-רי-א) א קראנקהאפטע פערדיכטונג פון אורין [השתנה].

bar′ways *adv.* (באר′-הווייז) האריזאנטאל.

bar′wood *n.* (באר′-הוואוד) אפריקאניש רויט⸗האלץ.

bary′ta *n.* (בע-ראי′-טע) באריום⸗זויערע [א כעמישער שווערער גיפטיגער גרוי⸗ווייסער פולווער].

bary′tes *n.* (בע-ראי′-טיז) ז. *barite*

bar′ytone *n. and a.* (בער′-אי-טאון) ז. *baritone*

ba′sal *a.* (ביי′-סעל) וואס איז שייך צו א באזע אדער גרונדשטאף [אין דער כעמיע]; פונדאמענטאל; וואס האט א באזיס, א גרונד.

basalt′ *n.* (בע-סאלט′) באזאלט, זייל⸗ענשטיין [אזא גלאנציגער זיילענפערמיגער שטיין].

basal′tiform *a.* (בע-סאל′-טי-פארם) עהנליך צו א באזאלט⸗שטיין.

bas′anite *n.* (בעס′-ע-נאיט) פראביער⸗שטיין [אזא שווארצער שטיין בענוצט צום פראבירען גאלד].

bas-bleu′ *n.* (בא-בלו′) א פרוי, וואס מאכט אן אנשטעל אויף געלעהרזאמקייט אדער שרייבעריי.

bas′cinet *n.* (בעס′-סי-נעט) אזא שטאלענע פאנצער⸗היטעל [ביי די פארצייטיגע קריעג⸗פיהרער].

bas′cule *n.* (בעס′-קיול) א באלאנסיר⸗פארריכטונג ביי בריקען, וואס איין ענד פון בריק האלט די גלייכגעוויכט פון צווייטען ענד [ביים עפענען].

bas′cule-bridge *n.* (בעס′-קיול-ברידזש) א בריק וואס עפענט זיך דורך א באלאנסיר⸗פארריכטונג, וואס איין ענד פון בריק האלט אין גלייכגעוויכט דעם צווייטען ענד.

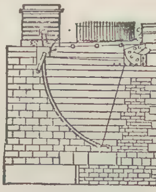

Bascule-bridge

base *n, a. and v.* (ביים) 1. באזיס, גרונד, פונדאמענט; פוס⸗געשטעל; 2. באזע [גרונדשטאף, הויפטשטאף אין כעמישע פערבינדונגען, וואס בילדעט זאלצען]; א באס [אין מוזיק]; אין ביים⸗באל שפיעל — איינער פון די פיער ווינקלען פון שפיעל⸗פעלד; טיעף; 3. נידעריג; פון נידריגער אבשטאמונג, געבארען ניט פון א געזעצליכער הייראט; פאלש; געמיין; 4. גרינדען, בעגרינדען; שטעלען, שטיצען; 5. ערנידעריגען; פערפעלשען.
1. The base of the column. 3. His action was base. 4. Base your arguments on facts.

base alloy′ (ביים ע-לאי′) גרינג⸗האלטיג [מטבעות וועלכע ענטהאלטען ווע⸗ניגער גאלד אדער זילבער ווי עס דארף צו זיין].

base′ball *n.* (ביים′-באהל) ביים⸗באל שפיעל [א געוויסער שפיעל מיט באלען, ווערט געשפיעלט פון צוויי פארטיעס צו 9 יעדע, ווערט זעהר פיעל געשפיעלט אין אמעריקא].

base′-board *n.* (ביים′⸗באורד) א שמאלע ברעט מיט וועלכע עס ווערען אבגעזוימט פון אונטען די וואנד פון א צימער.

base′-born *a.* (ביים′⸗בארן) געבארען פון גזעצליך אונפערהייראטע עלטערען [א ממזר].

base′-bred *a.* (ביים′-ברעד) מיט א נידריגער ערציהונג; געמיין; פון א קליינעם יחוס.

base′-coin *n.* (ביים′-קאין) פאלש געלד.

base′-court *n.* (ביים′⸗קאורט) הינטער⸗שטער הויף פון א הויז; א היהנער⸗הויף; א נידריגער געריכטס⸗הויף.

base′-hear′ted *a.* (ביים′-האר′-טעד) מיט געפיהלען פון א פעררעטהער; מיט א פאלש הארץ.

base′less *a.* (ביים′-לעס) גרונדלאז; אונבעגרינדעט.
His accusation is baseless.

base′lessness *n.* (ביים′-לעס-נעס) גרונדלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין באדען אונטער זיך.

base′-line *n.* (ביים′⸗לאין) די גרונד⸗ליניע; אין ביים⸗באל שפיעל — די ליניע וואס פעראייניגט די ווינקלען פון שפיעל⸗פעלד.

base′ly *adv.* (ביים′-לי) געמיין, ני⸗דעריג; אלס ממזר.

base′man *n.* (ביים′-מען) איינער פון די 3 שפיעלער אין דעם אמעריקאנישען שפיעל ביים⸗באל וואס שטעהען ביים צווייטען, דריטען און פיערטען ווינקעל⸗פונקט פון דעם שפיעל⸗פעלד. ז. *baseball*

base′ment *n.* (ביים′-מענט) א פונדאמענט פון א געביידע; א קעלער⸗וואהנונג.

base′-min′ded *a.* (ביים′-מאינ′-דעד) געמיין געזינט.

base′-min′dedness *n.* (ביים′⸗מאינ′-דעד-נעס) געמיינהייט; געמיינע געזינונג.

base′ness *n.* (ביים′-נעס) נידעריגקייט, נידערטרעכטיגקייט, געמיינהייט, אונעכט⸗קייט [פון מעטאלען].

base′-spir′ited *a.* (ביים′-ספיר′-אי-טעד) מיט א נידריגען געמיטה; פייג; מיט א האזען⸗הארץ; געמיין.

base′-string *n.* (ביים′⸗סטרינג) באס סטרונע פון א פידעל.

base′-tin *n.* (ביים′⸗טין) האלב⸗צין.

bashaw′ *n.* (בע-שאה′) דער פאשא [טערקישער גובערנאטאר]; א וויכטיגע פערזענליכקייט; א גאנצער מאכער.

bash′ful *a.* (בעש′-פול) שאמהאפט, שעמעווודיג; שרעקעדיג.

bash′fully *adv.* (בעש′-פול-אי) אויף א שעמעווודיגען אדער שרעקעדיגען אופן.

bash′fulness *n.* (בעש′-פול-נעס) שאמ⸗האפטיגקייט; שעמעוודיגקייט; שרעקעדיג⸗קייט.

bash-ibazouk′ *n.* (בעש-אי-בע-זוק′) באשיבאזוק [א פרייוויליגער סאלדאט פון דער טערקישער ארמיי, וואס האט ניט קיין אוניפארם און בעקומט ניט בע⸗צאהלט]; א צואווילדעוועטער סאלדאט.

ba′sic *a.* (ביי′-סיק) וואס ענטהאלט א באזע [אין כעמישע פערבינדונגען צו בילדען א זאלץ]; פונדאמענטאל.

basic′ity *n.* (ביי-סיס′-אי-טי) דאס זיין א באזע [אין כעמיע]. ז. *base*

ba′sify *v.* (ביי′-סי-פאי) פערוואנדלען אין א זאלץ⸗באזע דורך כעמישע מיטעל.

bas′il *n.* (בעז′-איל) באזיליען⸗קרויט [א מין שמעקעדיגע פלאנצע]; געגארבטע שעפסענע פעל; די שרעגע אבגעשארפטע זייט פון א דלאט אדער פון אן אנדער שנייד⸗געצייג.

bas′ilar *a.* (בעס′-אי-לאר) וואס געפינט זיך אויף דער גרונדפלעכע; וואס געהער צו דעם באזיס פון קאפ⸗שארבען.

bas′ilar ar′tery (בעס′-אי-לאר אר′-טער-אי) דער הירנגרונד⸗שלאג⸗אדער.

bas′ilar bone (בעס′-אי-לאר באון) דער גרונדביין.

basil′ic *n. and a.* (בע-סיל′-איק) קעניגליך; וואס איז שייך צו א באסיליקע. ז. *basilica*

basil′ica *n.* (בע-סיל′-אי-קע) א באסיליקע, אלטער קעניגליכער פאלאסט; גע⸗ריכטס⸗הויז ביי די אלטע רוימער; א קירך געבויט אין באזיליק סטיל; דאס געזעץ⸗בוך פון קאיזער באזיליום דעם ערשטען.

basil′ical *a.* (בע-סיל′-אי-קעל) קעניגליך.

basil′ican *a.* (בע-סיל′-אי-קען) וואס איז שייך צו א באסיליקע. ז. *basilica*

basil′icon *n.* (בע-סיל′-אי-קאן) קעניגס⸗זאלב, וואונד⸗זאלב.

bas′ilisk *n. and a.* (בעס′-אי-ליסק) דער באזיליסק [א פאנטאסטישע גיפטיגע שלאנג, וועגען וועלכער עס ווערט דער⸗

צעהלט, אז זי טויטעט מיט'ן קוק]; וואס איז עהנליך אדער שייך צו א באזיליסק.

Basilisk

bas'il-weed *n.* (בעז'-איל-הוויעד) אזא וואלד-גראז.
ba'sin *n. and v.* (בייסן) באסיין, וואסער בעקען; בעקען; דאס טעלערעל פון א וואגשאל; קעסעל; רעזערוואואר; גרוב; וואסער-בעהאלטער; דער שטח לאנד, דורך וועלכען עס פליסט א טייך מיט אלע טייכען און טייכלעך וואס פאלען אין אהם אריין; איינטונקען אין א וואסער-וואנע [הייסע אייזען אבצוהארטען].
bas'inet *n.* (בעס'-אי-נעט) א שטאלען פאנצער-היטעל ביי די פארצייטיגע קריעגער.

Basinets

ba'sin of a port (בייסן אוו ע פאורט) א באסיין פון א האפען [א טיעפער אייסגעגראבענער ארט אין א האפען וואו שיפען זאלען קענען אריינקומען].
ba'sin-shaped *a.* (בייס'ן-שייפט) וואס האט די פארמע פון א בעקען.
ba'sin-stand *n.* (בייס'ן-סטענד) וואש-טיש.
ba'sis *n.* (ביי'-סיס) באזיס; גרונדלאגע, פונדאמענט, שטיצע; גרונדליניע, גרונדפלעכע [אין מאטעמאטיק]; די באזע [גרונד-עלעמענט אין כעמיע וואס ביי זיין פערבינדונג מיט זויערען ווערען געבילדעט זאלצען].
ba'sist *n.* (ביי'-סיסט) באס-שפיעלער, באס-זיינגער.
bask *v.* (בעסק) זיך ווארעמען [פאר דער זון].
The people lie on the beach and **bask** in the sunshine.
bas'ket *n. and v.* (בעס'-קעט) קארב, קאשיק; אריינלייגען אין קארב; ווארפען אין פאפיער-קארב; צוריקווייזען, ניט אננעהמען.
bas'ket-ball *n.* (בעס'-קעט-באהל) אזא באל-שפיעל, ביי וועלכער מען דארף דעם באל אריינווארפען אין איינעם פון צווי קארבען אדער נעצען.
bas'ket-but'ton *n.* (בעס'-קעט-באטן) א מעטאלענער קנאפ, וואס האט די פארם פון א געפלאכטענעם קארב.
bas'ket-chaise *n.* (בעס'-קעט-שייז) א קארב-וואגען.
bas'ket-fish *n.* (בעס'-קעט-פיש) דער שטערען פיש [אזא פיש וואס האט די פארם פון 'א שטערען].

Basket-fish

bas'ketful *n.* (בעס'-קעט-פול) אזוי פיעל ווי א קארב קען אריינעהמען.
bas'ket-handle *n.* (בעס'-קעט-הענדל) קארב-בויגען [אזא אויסגעדריקטער בויגען ביי געביידען].
bas'ket-hilt *n.* (בעס'-קעט-הילט) א שווערד-קארב [א קארבפערמיגע פאר-ריכטונג צו דעם האנדגריף פון שווערד, צו שיצען די האנד].
bas'ket-ma'ker *n.* (בעס'-קעט-מיי'-קער) קארב-פלעכטער, קארב-מאכער.
bas'ket-mee'ting *n.* (בעס'-קעט-מיט'-טינג) א פערזאמלונג [מעהרסטענס א רעליגיעזע] וואוהין די פערזאמעלטע ברייננגען מיט שפייז.
bas'ket-rack *n.* (בעס'-קעט-רעק) א געפלאכטענע אדער נעץ-פערמיגע פאליצע פאר געפעק אין די אייזענבאהן-וואגאנען.
bas'ketry *n.* (בעס'-קעט-רי) קארבווערק, קארב-ארבייט; קארב-ווארען.
bas'ket-salt *n.* (בעס'-קעט-סאהלט) טיש-זאלץ.
bas'ket-sword *n.* (בעס'-קעט-סאורד) קארב-שווערד. ז. *basket-hilt*.
bas'ketwork *n.* (בעס'-קעט-הוואירק) קאשיק-ארבייט, ריטער-ארבייט; יעדע זאך וואס ווערט געפלאכטען פון ריטער.
bas'king-shark *n.* (בעס'-קינג-שארק) דער ריעזען-האיפיש [אזא גרויסער ים-פיש].

Basking-shark

ba'son *n. and v.* (בייס'ן) ז. *basin*.
Basque *n. and a.* (בעסק) איינער וואס שטאמט אב פון די באסקען [אזא פאלק אין שפאניען]; די שפראך פון די באסקען; וואס איז שייך צו די באסקען און זייער שפראך.
basque *n.* (בעסק) אזא קורצע דאמען-בלוזע.
basquine' *n.* (בעס-קין') אזא אונטער-קלייד, געטראגען פון די באסקישע און שפאנישע פרויען.
Basqu'ish *n. and a.* (בעסק'-איש) ז. *Basque*.
bas-relief' *n.* (בא-רי-ליעף') א האלב-רעליעפער בילד [וואס דער אבדרוק פון די פיגורען איז נאר א ביסעל בולט].
bass *n, v. and a.* (בייס) דער באס [אין מוזיק]; שווארצער שיעפער שטיין אין קוילען-גרובען; זינגען אדער שפיעלען באס; נידעריג, טיעף [אין דער מוזיק].
bass *n.* (בעס) אמעריקאנער לינדען-בוים; דער ים-וואלף [אזא פיש עהנליך צו א באריש, אקון]; א ראגאזשע, מאטע געפלאכטען פון לינדען-בוים קארע.
bass clef (בייס קלעף) באס-שליסעל [אין מוזיק-נאטען].
bass drum (בייס דראם) א גרויסע פויק.
bas'set *n. and v.* (בעס'-עט) א קורץ-פיסיגער יאגד-הונד; אזא קארטען-שפיעל; דורכברעכען א שיכט, ערשיינען אויף דער אבערפלעכע [ביי קויהלען-גרובען].
bas'set-horn *n.* (בעס'-עט-הארן) באססעט-הארן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א קלארנעט].
bas'set-hound *n.* (בעס'-עט-האונד) אזא יאגד-הונד מיט קורצע פיס.
bass'-horn *n.* (בייס'-הארן) באס-הארן [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].
bas'sinet *n.* (בעס'-אי-נעט) ז. *basinet*.
bass'-mat *n.* (בעס'-מעט) א ראגאזשע, א מאטע.
bas'so *n. and a.* (בעס'-א) א באס-זינגער; א באס-שטימע [אין א כאר]; נידריג, טיעף [אין מוזיק].
bass of an or'gan (בייס אוו ען אר'-גען) די באס פייפלעך פון אן ארגעל.
bassoon' *n.* (בע-סוהן') דער באסאן [א מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט, אויף וועלכען עס ווערט געשפיעלט בלויז די באס-שטימע].

Bassoon

bassoon'ist *n.* (בע-סוהנ'-איסט) דער באסאן-שפיעלער. ז. *bassoon*.
bass'-sin'ger *n.* (בייס'-סינ'-גער) קאנטראבאסיסט.
bass string (בייס סטרינג) די באס-סטרונע.
bass vi'ol (בייס וואי'-אל) א קאנטרא באס, א באנדורא; א וויאלין צעלא.
bass'wood *n.* (בעס'-הוואוד) דער אמעריקאנער לינדען-בוים.
bast *n.* (בעסט) די אונטערשטע קארע פון א לינדענבוים פון וועלכע עס ווערען געמאכט ראגאזשעס [מאטען].
bas'ta *int.* (בעס'-טא) באסטא! גענוג!
bas'tard *n.* (בעס'-טארד) א ממזר; געבארען פון א געזעצליך אונפערהייראטע פאר; ניט קיין ריינער צוקער, צוקער פון צווייטען גראד; געפעלשט; אונעכט; פון אונגעוועהנליכען אדער אונגעהייערען פארמאט.
bas'tardise *v.* (בעס'-טאר-דאיז) ערקלערען פאר א ממזר.
bas'tard stuc'co (בעס'-טארד סטאק'-או) דינע וואפנע אדער שטוקאטורא.
bas'tard sug'ar (בעס'-טארד שוג'-אר) ז. *bastard*.
bas'tard title (בעס'-טארד טאיטל) דער צווייטער שער-בלאט פון א בוך, וואו עס ווערט בקיצור איבערגעגעבען דער טיטול פון בוך, וועלכער איז אנגעגעבען אויף'ן ערשטען שער-בלאט.
bas'tardy *n.* (בעס'-טאר-די) די געבורט פון א קינד פון געזעצליך אונפערהייראטע עלטערען; דאס זיין א ממזר.
baste *v.* (בייסט) שלאגען מיט א שטעקען; סטריגעווען, אגריגעווען [אננעהען מיט גרויסע שטעך]; טריפען שמאלץ אויף געבראטענעם פלייש.

Bastile′ *n.* (בעס-טיל′) די באַסטיליע [די בעריהמטע געפענגניס-פעסטונג אין פּאַריז, וועלכע איז צושטערט געוואָרען אין דער ערשטער פראַנצויזישער רעוואָלוציאָן אין יאהר 1789].

bastile′ *n. and v.* (בעס-טיל′) אַ פעס-טונג, אַ געפענגניס; איינשפּאַרען אין אַ פעסטונג אָדער געפענגניס.

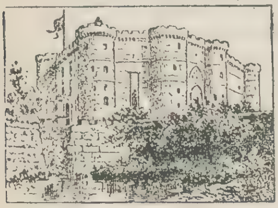

Bastile

Bastille′ *n.* (בעס-טיל′) ז. **Bastile**.

bastille′ *n.* (בעס-טיל′) ז. **bastile**.

bastinade′ *n. and v.* (בעס-טי-נייד′) דאָס שלאָגען מיט אַ שטעקען איבער די פוס-זוילען [אַ בעשטראָפונג אין טערקיי און פּערזיען]; אַ שטעקען, מיט וועלכען מען בעשטראָפט אויף אַזאַ אופן; שלאָגען איבער די פוס-זוילען.

bastina′do *n.* (בעס-טי-ניי′-דאָ) ז. **bastinade**.

bas′ting *n.* (בייס-טינג) דאָס שלאָגען [מיט אַ שטעקען]; דאָס פייכט מאַכען מיט פעטקייט פלייש ביים בראָטען; דאָס סטריגעווען [נעהען מיט גרויסע שטעך].

bas′ting-la′dle *n.* (בייס-טינג-לײדל) בראָטען-לעפעל, שוים-לעפעל [לעפעל, מיט וועלכען מען שוימט אָב דעם טאָפּ].

bas′ting-machine′ *n.* (בייס-טינג-מע-שין′) אַ מאַשין צום סטריגעווען.

bas′tion *n.* (בעס′-טיאָן) [אַן באַסטיאָן אויפגעשאָטען ערד-בערגעל וואָס איז פון פאָרענט אויסגעמויערט מיט שטיינער — פאַר קריעגס-צוועקען].

bas′tionary *a.* (בעס′-טיאָנ-ע-רי) וואָס איז שייך צו אַ באַסטיאָן, באָלווערק. ז. **bastion**.

bas′tioned *a.* (בעס′-טיאָנד) בעשיצט מיט באַסטיאָנען אָדער מיט באָלווערק

bas′to *n.* (בעס′-טאָו) [אין טרעף] אַ געוויסען קאָרטען-שפּיעל.

bat *n. and v.* (בעט) פלעדערמויז; שטאָק, דובינקע, באַל-שטאָק [צום שפּיעלען]; דעריעניגער וואָס שלאָגט אָב דעם באַל [ביי באַל-שפּיעל]; אַ קלאַפּ; אַ קלאַפּ גיבען מיט אַ שטאָק; ווינקען אָדער פינטלען מיט די אויגען; די שנעלינקייט; אַ פּאַקזאַטעל [פאַר אַן ארבייטס-פערד]; אַ ציגעל געטריקענט אויף דער זון.

Bat

ba′table *a.* (ביי′-טעבל) שטרייטיג.

bata′ta *n.* (בע-טאַ′-טע) זיסע קאַרטאָ-פעל.

batch *n. and v.* (בעטש) 1. אַ געבעק [וואָס ווערט אָבגעבאַקען אויף איין מאָל]; 2. אַ סך געגענשטענדע, וואָס ווערען געמאַכט אויף איין מאָל; אַ צונויפזאַמלונג פון אַ סך גלייכע געגענשטענדע; צונויפ-זאַמלען אַ סך גלייכע זאַכען; 3. אַ זאַמד-באַנק [אין ים אָדער טייך]; בעשיצען אַ זאַמד-באַנק בעדעקענדיג איהם מיט שטיי-נער, אַז ער זאָל ניט אָבגעשווענקט ווערען פון שטראָם.

2. He received a batch of letters.

bate *n. and v.* (בייט) שטרייט, צאַנק; פערמינדערען; אַראָבזעצען, אַוועקלאָזען; זיך פערווינציגערען, פערקלענערען; אויס-שליסען; שלאָגען; איינווייקען.

bateau′ *n.* (בע-טאָ′) אַ לאַנג, פלאַך שיפעל; אַ פּאָנטאָן, אַ שווימענדער בריק.

bat′-fish *n.* (בעט′-פיש) דער פליה-פיש.

bat′-fow′ling *n.* (בעט′-פאַו′-לינג) דאָס כאַפּען פויגלען ביי נאַכט דורך פערבלענדען זיי די אויגען מיט ליכט.

bath *n. and v.* (בעטה) אַ באָד; אַ וואַנע; באָדען אין אַ וואַנע; אַן אַלט אידישע פליסיגקייטס מאָס [בת].

Bath brick (בעטה בריק) ציגעל-שטיין [צום פוצען מעטאַלענע כלים].

Bath chair (בעטה טשעהר) אַ קראַנקען-שטוהל.

bathe *v.* (בייטה) באָדען; בענעצען; נעהמען אַ וואַנע.

bathe′able *a.* (בייטה′-עבל) גרייט צום באָדען; וואָס מען קען באָדען אָדער נעצען.

ba′ther *n.* (ביי′-טהער) דער וועלכער באָדט זיך; אַ באָדע-גאַסט; איינער וואָס באָדט [אַ צווייטען].

ba′thing accomoda′tions (ביי′-טהינג עַ-קאָמ-אָ-דיי′-שאַנז) באָדע-איינריכטונ-גען; באָדע-בעקוועמליכקייטען.

ba′thing-box *n.* (ביי′-טהינג-באָקס) אַ ביידעל צום אויסקליידען און אָנקליידען זיך ביים באָדען.

ba′thing-cap *n.* (ביי′-טהינג-קעפּ) באָדע-הויב.

ba′thing-draw′ers *n.* (ביי′-טהינג-דראָה′-ערז) באָדע-הויזען.

ba′thing-machine′ *n.* (ביי′-טהינג-מע-שין′) באָדע-וואַגען [אַזאַ געדעקטער וואַ-גען מיט וועלכען מען פאָהרט אַריין אין וואַסער זיך צו באָדען].

ba′thing-man *n.* (ביי′-טהינג-מען) דער וועכטער אין אַ באָדע-פּלאַץ.

ba′thing-place *n.* (ביי′-טהינג-פּלייס) באָדע-אָרט.

ba′thing-room *n.* (ביי′-טהינג-רוהם) באָדע-צימער.

ba′thing-sea′son *n.* (ביי′-טהינג-סיזן) באָדע-סעזאָן.

ba′thing-tub *n.* (ביי′-טהינג-טאַב) אַ באָדע-וואַנע.

bath′-kee′per *n.* (בעטה′-קיע′-פּער) בעדער.

bath′-kol *n.* (בעטה′-קאָל) אַ בת-קול.

Bath met′al (בעטה מעט′-על) מעסינג, טאָמבאַק [אַזאַ מעטאַל, וואָס איז צונויפ-געשמאָלצען פון צינק און קופּער].

bathom′eter *n.* (בע-טהאָמ′-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפ-קייט פון וואַסער.

bat′horse *n.* (בעט′-האָרס) אַ פּאַק-פערד [אַ פערד וואָס פיהרט די געפּעק ביי מי-ליטער].

ba′thos *n.* (ביי′-טהאָס) דאָס אַראָבזינקען פון ערהאָבענעם צום נידעריגען [אין ריי-דען אָדער שרייבען]; אַ לעכערליכער איבערגאַנג פון ערהאָבענעם צום נידע-ריגען.

Bath pa′per (בעטה פּיי′-פּער) פּאָסט-פּאַפּיער אין קוואַרטאַל פאָרמאַט.

Bath post (בעטה פּאָוסט) ז. **Bath paper**.

Bath stone (בעטה סטאָון) אַ געוויסער בוי-שטיין.

bath′-tub *n.* (בעטה′-טאַב) אַ וואַנע.

bathym′eter *n.* (בע-טהימ′-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפע-ניש פון ימים.

ba′ting *n. and prep.* (ביי′-טינג) דאָס פלאַטערען מיט די פליגלען; דאָס אַוועק-פליהען; דאָס איינגוויייקען פעל פאַרבערריי-טענדיג זיי צום גאַרבען; אַבּרעכענענדיג; אַראָבנעהמענדיג; אויסשליסענדיג.

batiste′ *n.* (בע-טיסט′) באַטיסט, באַ-טיסטליינוואַנט.

bat′let *n.* (בעט′-לעט) [אַ וואַש-פּראַלניק צום קלאַפּען די וועש ביים וואַשען].

bat′man *n.* (בעט′-מען) אַ דיענער ביי מיליטער.

bat′on *n. and v.* (בעט′-אָן) קאָמאַנדאָ-שטאַק; פּאָליציי-שטאָק; טאַקט-שטאָק [פון אַ כאָר-דירידזשאָר]; שלאָגען מיט אַ שטאָק.

Batra′chia *n.* (בע-טריי′-קי-ע) פּראָש-טיערע [אַ גרופּע פּראָש-עהנליכע רעפּטי-לען].

batra′chian *a. and n.* (בע-טריי′-קי-ען) וואָס איז שייך צו די פּראָש-טיערע; אַ פּראָש-טיער.

bat′rachite *n.* (בעט′-רע-קאַיט) אַזאַ שטיין וואָס האָט דעם קאָליר פון אַ פּראָש.

bat′rachoid *a.* (בעט′-רע-קאָיד) וואָס האָט די פאָרם פון אַ פּראָש.

bats′man *n.* (בעטס′-מען) דער וואָס האַלט דעם קלאַפּ-שטאָק אין ביים באַל-שפּיעל.

bat′s′-wing *n.* (בעטס′-הווינג) פלע-דערמויז-פליגעל.

bat′s′-wing bur′ner (בעטס′-הווינג בויר′-נער) פלעדערמויז-פליגעל ברענער [אַזאַ ברענער אין גאַז-בעלייכטונג וואָס גיט אַ ברייטען פלאַם, וועלכער האָט די פאָרם פון אַ פלעדערמויז-פליגעל].

bat′ta *n.* (בעט′-ע) עקסטראַ געהאַלט פון די ענגלישע סאָלדאַטען אין אינדיען; געצאָהלט פאַר עדות, אַרעסטירטע א. ז. וו. [אין אינדיען]; דיסקאָונט [אין אינ-דיען].

battal′ion *n.* (בע-טעל′-יאָן) אַ באַטאַ-ליאָן [אַן אָבטיילונג פון פוס-סאָלדאַטען, וועלכע איז צונויפגעשטעלט פון עטליכע קאָמפּאַניעס].

battal′ioned *a.* (בע-טעל′-יאָנד) איינ-געטיילט אין באַטאַליאָנען.

bat′tel *n. and v.* (בעטל) די רעכנונג פון אָקספאָרדער אוניווערזיטעט [ענג-לאַנד] פאַר די אויסהאַלטונג פון אַ סטו-דענט מיט עסען, טרינקען און אַלע אַנדע-רע אויסגאַבען; איינשרייבען זיך אין די ביכער פון אָקספאָרדער אוניווערזיטעט אַלס אַ סטודענט.

bat′ten *n. and v.* (בעטן) פעט ווערען; פעט מאַכען; פּרעסען, געניסען, לעבען אין וואָהלטאָג; מיסטיגען [אַ פעלד]; פערשלאָגען, פערמאַכען מיט אַ שמאָלען ברעטעל; אַ שמאָל האָלץ-ברעטעל, אַ לייסט.

bat'ten door (בעט'ן דאור) א טהיר געמאכט פון שמאלע לייסטלעך.

bat'ten down the hat'ches (בעט'ן דאון טהי העטש-עז) בעדעקען די לוקען [די דורכגענגע אין א שיף פון איין דעק צום אנדערען] מיט זעגעלטוך און בעפעסטיגען מיט האלץ-לייסטען.

bat'ten floor (בעט'ן פלאור) א דיל [פאדלאגע] געמאכט פון שמאלע לייסטלעך.

bat'ter *n. and v.* (בעט'-ער) שלאגען; צושלאגען; שיסען אויף עפעס; א קלאפ; קלאפען; א צייכען פון צובראכענעם דרוקזאץ; אויפגעשלאגענע אייער מיט מעהל; שיעדענע געווארצען; קליי [צום קלעפען]; די משופע'קייט פון א וואנד [אז א וואנד זאל שטעהן זיכערער ווערט זי געבויט עטוואס משופע'דיג]; דער וואס קלאפט אב דעם באל מיט'ן שטאק [ביים ביים-באל שפיעל].

bat'ter at (בעט'-ער עט) אטאקירען עפעס; סטארען זיך צו שטירצען, אומווארפען אדער פערניכטען עפעס.

bat'ter-cake *n.* (בעט'-ער-קייק) א קיכעל פון קוקורוזע-מעהל געבאקען אויף מאסליאנקע אדער סמעטענע.

bat'tered *a.* (בעט'-ערד) צושלאגען, צוקלאפט, צושטערט, אבגעניצט.

bat'terer *n.* (בעט'-ער-ער) איינער וואס צושלאגט אדער צוקלאפט.

bat'tering *a.* (בעט'-ער-אינג) זייענדיג משופע.

bat'tering-charge *n.* (בעט'-ער-אינג-טשארדזש) די גרעסטע צאהל פולווער, מיט וועלכע מען קען אנלאדען א שווערען הארמאט.

bat'tering-ram *n.* (בעט'-ער-אינג-רעם) שטורמבאק, מויערען-ברעכער [א פארצייטיגע מאשינע צו צוברעכען א פעסטונגס-וואנד].

Battering-ram

bat'tering-train *n.* (בעט'-ער-אינג-טריין) א צוג [באהן] מיט קאנאנען [פאר מיליטערישע צוועקען].

bat'tery *n.* (בעט'-ער-אי) דאס שלאגען; שלעגעריי; באטעריי [א געוויסע צאהל הארמאטען פאר בעלאגערונגס-צוועקען]; פעסטונגס-וואנד; אן עלעקטרישע באטעריי, א צונויפשטעלונג פון מעהרערע עלעקטרישע עלעמענטען צו בעקומען א גרעסערע עלעקטרישע קראפט; אין ביים-באל-שפיעל — דער ווארפער און דער כאפער צוזאמען.

bat'ting *n.* (בעט'-אינג) דאס קלאפען וועש מיט א פראלניק; דאס אויסקלאפען בוימוואל מים א ראהרשטעקען עס צו רייניגען; וואלענע אדער בוימוואלענע דעקעס; דאס אבקלאפען דעם באל מיט'ן שטאק [אין ביים-באל שפיעל].

bat'tle *n. and v.* (בעט'ל) שלאכט, מלחמה; מלחמה האלטען; שטרייטען, האבען א ויכוח.

bat'tle-ax *n.* (בעט'ל-עקס) א האק אלס כלי-זין אין מלחמה.

bat'tled *a.* (בעט'לד) אויסגעשטעלט אין שלאכט-ארדנונג; בעזארגט מיט שיסלעכער [ביי א פעסטונג]; פערשטארקט מיט א פעסטונגס-וואנד; וואס מען קעמפפט צוליעב דעם.

bat'tledore *n.* (בעט'ל-דאור) דאס שלאגנעץ [ביי טענים שפיעל]; א לאפעטע מיט וועלכער מען זעצט ברויט אין אויווען; א פראלניק אדער א רולהאלץ פאר וועש; אזא אייזערנע לאפעטקע מיט א האלץ-הענטעל בענוצט פון גלאז-ארבייטער.

bat'tledoor *n.* (בעט'ל-דאור) ז. *battledore*.

bat'tle-field *n.* (בעט'ל-פיעלד) דאס שלאכט-פעלד.

bat'tle-flag *n.* (בעט'ל-פלעג) א מיליטערישער פלאג; א פאהן וואס ווערט געטראגען אין מלחמה.

bat'tle-ground *n.* (בעט'ל-גראונד) ז. *battle-field*.

bat'tlement *n.* (בעט'ל-מענט) שיסלעכער [אין א פעסטונג]; א פעסטונגס-וואנד צום שוץ.

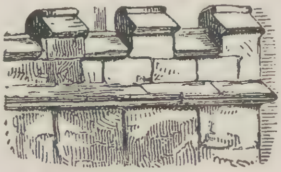

Battlement

bat'tlemented *a.* (בעט'ל-מענ-טעד) בעזארגט מיט שוץ-ווענד אדער פעסטונגס-ווענד.

bat'tle-piece *n.* (בעט'ל-פיעס) א געמאהלטעס בילד פון א מלחמה.

bat'tle roy'al (בעטל ראי'-על) די הויפטשלאכט.

bat'tle-ship *n.* (בעט'ל-שיפ) א קריעגס-שיף.

battol'ogy *n.* (בע-טאל'-א-דזשי) פלוידעריי; אוננויטיגע ווידערהאלונג פון ווערטער.

battoule'-board *n.* (בע-טוהל'-באורד) א פארריכטונג מיט פרוזשינעס צום שפרינגען [איבערהויפט אין א צירקוס].

battue' *n.* (בע-טיו') טרייב-יאגד [אזא יאגד, ווען די חיה ווערט ארויסגעטריבען פון איהר בעהעלטעניס און ווערט געיאגט צום יעגער]; איינער וואס טויטעט חיות צוליעב פערגניגען.

batture' *n.* (בע-טיור') אנגעטראגענע ערד אין א טייך [הויפטזעכליך טיילען פון דעם דעק פון טייך מיסיסיפי, וועלכע זיינען ניט בעדעקט מיט וואסער אין געוויסע צייטען פון יאהר].

battu'ta *n.* (בע-טו'-טא) מוזיקאלישער טאקט-שלאג; טאקט-בעוועגונג; א באלקאנישער בויערען-טאנץ.

bat'ty *n. and a.* (בעט'-אי) רייז וואס האלט אין וואקסען; א מאס פאר רייז אין אינדיען [120 פונט]; ענהליך צו א פלעדערמויז.

batz *n.* (בעטס) אזא שווייצערישע און דייטשע קליינע מטבע [פון אונגעפעהר 3 סענט].

bat'zen *n.* (בעט'-סען) ז. *batz*.

bau'ble *n.* (באהבל) א ווערטהלאזע זאך; א שפיעלכעל; א קינדער-שפיעל; א ווערטהלאזער שפיעל; א סצעפטער [קעניגליכער שטעקען] פון דעם קעניגליכען הויף-נאר [אין מיטעלאלטער].

baulk *n.* (באהק) א שטיק ניט בעארבייט פעלד [צווישען בעארבייטע פעלדער].

baux'ite *n.* (באו'-זיט) א מין ווייסע ליים, וואס ענטהאלט אין זיך א גרויסען פראצענט אלומיניום.

bav'in *n.* (בעוו'-אין) שפענדלעך צום מאכען פייער.

bawble *n.* (באהבל) א קינדער-שפיעלכעל.

bawd *n. and v.* (באהד) א פערזאן וואס האלט אן אונאנשטענדיג הויז; א האז; צוזאמענפיהרען מענער און פרויען פאר אונמאראלישע צוועקען.

baw'dily *adv.* (באה'-די-לי) אויסגעלאסען, צולאזען; פערהולטעוועט.

baw'diness *n.* (באה'-די-נעס) אויסגעלאסענהייט, זנות.

baw'dric *n.* (באה'-דריק) ז. *baldric*.

bawd'ry *n.* (באהד'-רי) דאס האלטען אן אונאנשטענדיג הויז; דאס צונויפפיהרען מענער און פרויען פאר אונמאראלישע צוועקען; זנות; נבול-פה.

baw'dy *a.* (באה'-די) אויסגעלאסען; טרייבענדיג זנות.

baw'dy-house *n.* (באה'-די-האוס) בארדעל [שאנד-הויז].

bawl *n. and v.* (באהל) אויסרופען, הויך אויסשרייען; א געשריי טהאן פון וועהטאג, פון געפאהר אדער פרייד; א קוויטש אויף'ן אויבער קול.

baw'ler *n.* (באה'-לער) א שרייער, א קוויטשער.

baw'ling *n. and a.* (באה'-לינג) קוויטשענדיג, שרייענדיג; קוויטשעריי.

bay *n., a. and v.* (ביי) [אן] בוכטע [אן אויסגוס פון א ים]; דער פלאץ אין א שייער, וואו מען האלט היי און אנדערע פוטער; נישען; [דער צווישענרוים פון די זיילען פון א געביידע אדער בריק]; די לאגע פון א חיה, וואס ווערט געיאגט פון הינד [ווען זי מוז זיך שטעלען אנטקעגען]; א שוץ-וואנד נעגען אן איבערשוועמונג; לארבער-בוים; לארבער-קראנץ; קאשטאניען-ברוין; ברוין [מייסט געברויכט ביי פערד]; בילען, וואיען.

bayadeer' *n.* (בע-יא-דיער') ז. *bayadere*.

bayadere' *n.* (בע-יא-דיער') אן אסט-אינדישע טענצערין.

bay'berry *n.* (ביי'-בער-אי) דער לארבער-בוים; מירטען-בוים; מירטען-אויל.

bayed *a.* (בייד) וואס איז געבויט מיט נישען. ז. *bay*.

bay'-horse *n.* (ביי'-הארס) קאשטאניען-ברוינער פערד.

bay'onet *n. and v.* (ביי'-א-נעט) באיאנעט [דער שפיז וואס ווערט צוגעזעצט צו א ביקס]; פערטרייבען אדער דורכשטעכען מיט א באיאנעט.

bay'ou *n.* (באי'-או) קאנאל, אן אבפלוס פון א טייך אדער ים; א פריהעריגער טייל פון א טייך-דעק וואס איז פערוואנדעלט אין אן אזערא אדער בלאטע.

bay'rum *n.* (ביי'-ראם) א מין פארפיום.

bays *n.* (בייז) נישען; לארבער-קראנץ [ביי געוויסע געביידען]. ז. *bay*

bay'-salt *n.* (ביי'-סאהלט) ים-זאלץ; גראב געמאהלענע זאלץ.

bay'-tree *n.* (ביי'-טריע) דער לארבער־בוים.

bay'-win'dow *n.* (ביי'-הווינ'-דאו) אן אויסגעבויגענע פענסטער וואס בילדעט א נישע אדער פערטיעפונג; א בויגען־פענסטער.

bay'-wood *n.* (ביי'-הוואוד) א פראסטער זארט מאהאגאני־האלץ.

bay'-yarn *n.* (ביי'-יארן) וואלענער פאדים.

bazaar' *n.* (בע-זאר') באזאר, מארק [בעדעקט מיט א געוועלבטען דאך]; אן אויסשטעלונג פון ארטיקלען צו פערקויפען פאר צדקה־צוועקען.

bazar' *n.* (בע-זאר') ז. *bazaar*.

bbl. אבקירצונג פון ווארט *barrel*

bbls. אבקירצונג פון ווארט *barrels*

B. C. אן אבקירצונג פון די ווערטער *before Christ* [פאר קריסטוס'עס געבורט]. זווערט געברויכט צו בעשטימען א פאסירונג, וועלכע איז פארגעקומען פאר דער היינטיגער צייט־רעכנונג, ווי למשל, דער גריכישער פילאזאף סאקראטעס איז געשטארבען 399 יאהר פאר קריסטוס'עס געבורט.

B. C. E. אבקירצונג פון די ווערטער *before common era* [פאר דער אנגענומענער אדער קריסטליכער צייט־רעכנונג, פאר קריסטוס'עס געבורט] אדער פון *Bachelor of Civil Engineering* [א געלעהרטען־טיטול פאר אן אינזשעניר].

bdel'lium *n.* (דעל'-אי-אם) אזא זארט שמעקעדיגע גומי; בורשטין [בדולח].

be *v.* (בי) זיין; ווערען; עקזיסטירען; זיך בעפינדען.

be about' (בי ע-באוט') 1. זיין אויף'ן פלאץ; 2. האבען בדעה.

1. I shall be about in the forenoon. 2. They are about to sail for Europe.

be abroad' (בי ע-בראהד') זיין בעקאנט, פערברייטעט; זיין אויס דעם הויז, אויס דעם לאנד, אין דער פרעמד.

beach *n. and v.* (ביטש) 1. זאמדיגער ברעג פון ים; פלאכער ברעג; 2. לאזען ארויפלויפען א שיף אויף'ן זאמד אדער ברעג.

1. There is good bathing on the beach.
2. The captain beached the boat to prevent a shipwreck.

beach'-co'mber *n.* (ביטש'-קאו'-מער) א לאנגע ים־כוואליע וואס לויפט לייענגס דעם ברעג; א שכור'ער, פוילער מאטראז, אדער איינער וואס טרייבט זיך ארום אין די ים־האפענס.

beached *a.* (ביטשט) וואס איז ביים זאמדיגען ים־ברעג, וואס בעשטעהט פון אזא ברעג; געבליבען שטעקען אויף'ן פלאכען ברעג [געשטראנדעט].

bea'con *n. and v.* (ביע'-קאן) לייכט־טורם פאר שיפען; לארם־פייער, צייכען־פייער; לארם־פייער מאכען; בעלייכטען פון א לייכט־טורם; אויפשטעלען א לייכט־טורם.

bea'conage *n.* (ביע'-קאנ-איידזש) דאס געלד וואס ווערט געצאהלט אויף אויפצוהאלטען לייכט־טורעמס.

be a cred'it (בי ע קרעד'-איט) זיין א ציערונג, אן עהרע.

He is a credit to his family.

bead *n. and v.* (ביד) קנעפעלע, קייקעלע, פאטשערקע; פערל; א בלעזעל [וואס בילדעט זיך ביים אויפשאקלען ספּירטוס]; אזא רונד געזעמל אבצופּראבירען די שטארקייט פון ספּירטוס; א שמאל פערציערונגס־לייסטעל [אין דער ארכיטעקטור], א געזימס; אן אנגעפרעסטער שנור־פערמיגער קאנט אין דעם איינבאנד פון א בוך; בעציערען מיט פאטשערקעס.

be a dab (בי ע דעב) זיין א מאריס.

bead'ing *n.* (ביעד'-אינג) א פערציערונגס־לייסטעל, א געזימס [אין ארכיטעקטור]; אן אבגעפרעסטער שנורפערמיגער קאנט אין דעם איינבאנד פון א בוך; א מיטעל צו בילדען פערעלדיגע בלעזעלעך אין בראנפען ווען מען שאקעלט עם פונאנדער [די שטארקייט פון בראנפען בעשטימען אנדערע דורך די צאהל פון אזעלכע בלעזעלעך].

bea'dle *n.* (ביעדל) א דיענער; אן אויס־רופער אין א געריכטס־הויז; א פעדעל [א העכערער דיענער איז אן אוניווערזיטעט]; א קליינער קירכען־בעאמטער; א שמש.

bea'dlery *n.* (ביע'דל-רי) דער אמט פון א געריכטס־דיענער אדער פון אן אוניווערזיטעטס־דיענער.

bead'man *n.* (ביעד'-מען) א פראפעסיאנעלער גאט־בעטער; א גאט־בעטער פאר אנדערע [ווי ביי אידען א געדונגענער קדיש־זאגער]; איינער וואס געפינט זיך אין א צדקה־אנשטאלט אדער ווערט געשטיצט פון אזא אנשטאלט.

bead'-proof *n. and a.* (ביעד'-פרוהף) דאס פראבירען פון ספּיריטוס דורך די צאהל בלעזעלעך וואס ווערט ביים שאקלען; וואס האלט אויס די פראבע [דורך די צאהל בלעזעלעך פון שאקלען].

bead'-roll *n.* (ביעד'-ראול) א ליסטע פון די פערזאנען, פאר וועלכע מען דארף מתפלל זיין, ביי די קאטאליקען; א צעטעל פאר הזכרת נשמות.

beads *n.* (ביעדז) פערל־שנור; ראזענ־קראנץ [פאטשערעס]; די פערל־בלעזעלעך וואס בילדען זיך אין ספּיריטוס דורך שאקלען; שמאלע געזימסען [אין ארכיטעקטור]; פערל.

beads'man *n.* (ביעדז'-מען) ז. *beadman*.

bead'-tree *n.* (ביעד'-טריע) פאטער־נאסטער־בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען קליינע הארטע ניסלעך, וועלכע ווערען בענוצט פון די קאטאליקען פאר פאטשערעס [פאטערנאסטער].

bea'dy *a.* (ביע'-די) פערל־עהנליך; בעדעקט מיט פערל; וואס האט א שוים [ווי אויפגעטרייסעלטע ספּיריט].

be a foil to (בי ע פאיל טו) דיענען אלס א ציערונג צו...

be af'ter (בי עפ'-טער) אימעצען אדער עפעס מיצען זוכען אדער פערפאלגען.

It is the duty of a policeman to be after lawbreakers.

bea'gle *n.* (ביגל) א שפיר־הונד; א קליינער יאגד־הונד; א שפיאן; א נאכשפירער.

Beagle

be agree'able (בי ע-גריע'-עבל) מיט עטוואס איינשטימען אדער צופריעדען זיין; איינשטימען מיט א פארשלאג.

be aground' (בי ע-גראונד') זיין אין פערלעגענהייט.

beak *n. and v.* (ביעק) שנאבעל; שפּיץ; שנויץ; א שנאבעלפערמיגער שפיץ; א פאליציסט; א ריכטער; נעהמען אדער פּיקען מיט'ן שנאבעל.

beaked *a.* (ביעקט) צוגעשפּיצט, ווי א שנאבעל; שנאבעלפערמיג.

bea'ker *n.* (ביע'-קער) א בעכער.

be'-all *n.* (בי'-אהל) אלעס וואס וועט זיין; אלעס.

beam *n. and v.* (ביעם) א באלקען, א קראקוועץ; די ברייט פון א שיף [אין דעם ברייטעסטען פלאץ]; די באלאנס־שטאנג פון א וואגשאל; די הויפט־צווייג פון א הירש'ס הארן; ליכט־שטראהל; שטראהלען; אויסשטראהלען.

This building has iron beams.

beam'-bird *n.* (ביעם'-בויערד) דער פליי־גען־כאפער [אזא מין פויגעל].

beamed *a.* (ביעמד) וואס האט באלקענס; וואס האט הערנער אדער פול ענטוויקעלטע הערנער.

beam'ful *a.* (ביעמ'-פול) העל, שטראהלענד.

bea'mily *a.* (ביע'-מי-לי) מיט העלקייט, שטראהלענד.

bea'ming *a.* (ביע'-מינג) וואס שטראהלט; פרעהליך, לוסטיג.

beam'less *a.* (ביעמ'-לעס) אהן שטראהלען, נים בעלייכטעט, מאט.

beam'-tree *n.* (ביעם'-טריע) דער מעהל־פרוכט־בוים [עהנליך צו א בארנבוים].

bea'my *a.* (ביע'-מי) שטראהלענד; לוסטיג, פרעהליך; עהנליך צו א באלקען; מיט הערנער.

bean *n.* (ביען) א באב, א בעבעל, א פאסאליע.

bean'-fed *a.* (ביען'-פעד) געקארמעט מיט באב.

bean'-har'vester *n.* (ביען'-האר'-וועס-טער) א מאשין וואס גרייט צו באב־פלאנצען צום דרעשען.

bean'-stalk *n.* (ביען'-סטאהק) דער שטענגעל פון באב־פלאנצען; א באב־פלאנצע.

Bear *n.* (בעהר) רוסלאנד; איינע פון צוויי געוויסע שטערען־גרופען.

bear *n. and v.* (בעהר) א בער; א מין גערשטען; מאכען פאלען דעם ווערטה פון אקציעס אויף דער בערזע; טראגען, פיהרען, בעזיצען, ארויסברייגגען [פרוכט]; דולדען; ליידען; געבעהרען; זיך פערהאלטען; אויפפיהרען; געהן טיעף אין וואסער [ביי שיפען].

bear'able *a.* (בעהר'-עבל) טראגבאר; ערטרעגליך; וואס איז צו דערליידען.

Poverty is more bearable than injustice.

bear'ably *adv.* (בעהר'-עב-לי) אויף אן ערטרעגליכען אופן; צו דערליידען.

bear age (בעהר איידזש) אויסזעהן אינגער ווי די יאהרען.

Although sixty years old, he bears his age well.

bear a hand (בעהר ע הענד) אייען, מאכען שנעל; צולעגען א האנד.

bear and forbear' (בעהר ענד פאר-בעהר') ליידען און פערגעבען.

bear an ill'-will (בעהר ען איל'-הוויל) זיין אונפריינדליך צו אימעצען, טראגען האס צו אימעצען.

bear a propor'tion to (בעהר ע פרא-פאור'-שאן טו) שטעהן אין פערהעלטנים צו...

bear arms (בעהר ארמז) דיענען אין סאלדאטען.

bear a spite (בעהר ע ספאיט) טראגען א שנאה [אויף אימעצען].

bear away' (בעהר ע-הוויי') בייקומען; גובר זיין; געווינען; אבקעהרען די שיף ניט אין דער זייט וואו דער ווינד בלאזט; אוועקטראגען.

bear away' the bell (בעהר ע-הוויי' טהי בעל) געווינען דעם פריז אין א וועטלויף.

bear away' the palm (בעהר ע-הוויי' טהי פאהם) ארויסקומען דער זיעגער.

bear back (בעהר בעק) אבטרעטען; צוריקטרייבען [ווי דער ווינד א שיף].

bear'-bai'ting *n.* (בעהר'-ביי'-טינג) א קאמפף צווישען הינט און געפאנגענע בערען [אלס ספארט].

bear com'pany (בעהר קאמ'-פעני-אי) בעגלייטען, מיטגעהן, געזעלשאפט לייסטען.

beard *n. and v.* (ביערד) א בארד; זיך ציהען, זיך צופען די בארד [פון ערגערניש]; ארויסטרעטען נעגען אימיצען אין זיין געגענווארט; זיך לאזען וואקסען אדער אנטהאן א בארד; א האקען.

bear date (בעהר דייט) האבען אויף זיך די דאטע [די בעצייכנונג פון צייט], ווען דאס איז געשריבען געווארען אדער ווען דאס איז פארגעקומען.
The letter **bears** the **date** of his arrival.

bear'ded *a.* (ביער'-דעד) בארדיג, מיט א בארד.

beard'less *a.* (ביערד'-לעס) אהן א בארד.

beard'lessness *n.* (ביערד'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בארד.

bear down (בעהר דאון) ארונטערשטופען, נידערשטירצען; בייקומען, בעזיעגען.

bear down upon' (בעהר דאון א-פאן') דערנעהנטערען זיך צו דער ווינד=זייט, געהן געגען ווינד [ביי א שיף].

bear'er *n.* (בעהר'-ער) טרעגער, איבערברייגנער [פון א בריעף]; אן אינהאבער פון א וועקסעל.

bear'er of bur'dens (בעהר'-ער אוו בויר'-דענס) לאסט=טרעגער.

bear'er of despatch'es (בעהר'-ער אוו דעס-פעטש'-עז) א קוריער, איינער וואס טראגט אב און ניט איבער אפיציעלע דעפעשען.

bear fair in hand (בעהר פעהר אין הענד) קארמענען מיט שעהנע הבטחות.

bear'-gar'den *n.* (בעהר'-גאר'דן) א בערען=הויז [א פלאץ וואו מען האלט בערען אויף צו ווייזען]; א טומעלדיגער פלאץ.

bear'herd *n.* (בעהר'-הוירד) א בערען=טרייבער.

bear in (בעהר אין) איינגראבען זיך, פערטיעפען זיך אין גרוב [ביי קויהלען גראבען].

bear'ing *n. and a.* (בעהר'-אינג) דאס טראגען, דאס אריבערטראגען; דאס געבעהרען; די ספעציעלע בעדייטונג פון א ווארט; די האלטונג, אויפפיהרונג; די פערהעלטניסע פון די טיילען אין א גאנצעם; די לענג פון דעם בעפעסטיגטען ענד פון א באלקען ביז צו זיין צווייטען ענד; די ברייטקייט פון א שיף [געמאסטען אין דעם ברייטעסטען פלאץ]; א לאגער [א מאשינען=טייל וואו עס ווערט אריינגעשטעלט א וואל אדער אקס]; שטיצענד, אונטערהאלטענד.

bear'ing-rein *n.* (בעהר'-אינג-ריין) א לייצע פון א צוים.

bear in mind (בעהר אין מאינד) האבען אין זינען; האלטען אין זכרון; געדענקען.
We must **bear in mind** to keep the promises we make.

bear'ish *a.* (בעהר'-איש) פלומפ, אונגעלומפערט ווי א בער; ארונטערדריקענד די פרייזען פון אקציעס אויף דער בערזע.

bear'ishly *adv.* (בעהר'-איש-לי) אונגעלומפערט ווי א בער.

bear'ishness *n.* (בעהר'-איש-נעס) אונגעלומפערטקייט.

bear'like *a.* (בעהר'-לאיק) ווי א בער.

bear loss (בעהר לאס) טראגען דעם פערלוסט, ליידען דעם שאדען.

bearn *n.* (בעהרן) ז. **barn**

bear off (בעהר אף) דערווייטערען זיך פון ברעג אדער פון אן אנדער זאך; אבטראגען זיך פון א זאך, כדי ניט אנצושטויסען זיך אויף איהר [ביי שיפען אויף'ן ים]; אוועקפיהרען, געווינען, צונעהמען [ווי א פריז, למשל].

bear on (בעהר אן) אונטערשטיצען; דערפיהרען ביז צו א גליקליכען ענד.

bear one a grudge (בעהר הוואן ע גראדזש) טראגען א שנאה אויף איינעם.

bear out (בעהר אוט) אויפהאלטען; אונטערשטיצען; בעגרינדען; רעכטפערטיגען.
He who was with me will **bear** me **out** that I tried to see you at your office.

bear resem'blance (בעהר רי-זעמ'-בלענס) זיין ענליך צו...
She **bears** a striking **resemblance** to her father.

bear's'-breech *n.* (בעהרז'-בריעטש) די בערען=לאפע [אזא פלאנצע].

bear's'-ear *n.* (בעהרז'-איהר) דאס בער=אויערעל [אזא גארטען=פלאנצע, וועלכע קומט פון די שווייצער אלפען וואס איהרע בלעטער זיינען ענליך צו דעם אויער פון א בער].

Bear's-ear

bear's'-foot *n.* (בעהרז'-פוט) בערען=פוס [אזא פלאנצע מיט א שלעכטען ריח].

bear's'-grease *n.* (בעהרז'-גריעס) בערען=פעט [אלס פאמאדע].

bear'skin *n.* (בעהר'-סקין) בערען=פעל; אזא דיקער מאנטעל=צייג.

bear tes'timony (בעהר טעס'-טי-מא-ני) עדות זאגען, דיענען אלס בעוויז.

bear the bag (בעהר טהי בעג) האלטען דעם טייסטער; זיין דער בעל=הבית איבער דעם געלד.

bear the bell (בעהר טהי בעל) זיין דער רעדעלפיהרער.

bear the blame (בעהר טהי בליים) נעהמען אויף זיך די שולד.

bear the mar'ket (בעהר טהי מאר'-קעט) פערשפרייטען פאלשע נאכריכטען אויף דער בערזע אום ארונטערצורייסען דעם פרייז.

bear through (בעהר טהרוה) דורכפיהרען.

bear up (בעהר אפ) אויפהאלטען; ניט לאזען פאלען אדער זינקען; זיין פעסט; קירעווען די שיף אין דער ריכטונג וואו דער ווינד בלאזט.

bear up with (בעהר אפ הוויטה) מוטהיג ביישטעהן [א נסיון]; האלטען זיך פעסט, מיט קוראזש; ליידען מיט געדולד.
It is manly to **bear up with** misfortunes.

bear'ward *n.* (בעהר'-הוואהרד) א בערען=האלטער.

bear with (בעהר הוויטה) אויסהאלטען, אריבערטראגען, זיין מילד צו איינעם, מיטפיהלען; אריבערלאזען [ניט געגענשטעלען זיך אדער ניט בעשטראפען פאר עפעס]; מיטליידען; מיטטראגען.

bear witness (בעהר הוויט'-נעס) זאגען עדות.
I can **bear witness** to the truth of this statement.

beast *n.* (ביעסט) בעסטיע, פיה; בהמה; פיער=פיסיגע חיה; א ברוטאלער מענש.

beast'hood *n.* (ביעסט'-הוד) טהיערישקייט, ברוטאליטעט.

beas'tily *adv.* (ביעס'-טי-לי) טהיעריש, ווי א בעסטיע; ברוטאל.

beas'tish *a.* (ביעס'-טיש) טהיעריש, ברוטאל, געמיין.

beast'liness *n.* (ביעסט'-לי-נעס) דאס זיין א בעסטיע, דאס אויפפיהרען זיך ווי א בעסטיע; ברוטאליטעט, געמיינהייט.

beast'ly *a.* (ביעסט'-לי) טהיעריש; ווי א בעסטיע; ברוטאל, געמיין.

beast of bur'den (ביעסט אוו בויר'-דען) א לאסט=טהיער.
He works as hard as a **beast of burden.**

beast of car'riage (ביעסט אוו קער'-עדזש) א לאסט=טהיער.

be astray' (בי ע-סטריי') זיין פערבלאנדזשעט; האבען א טעות; זיין אין פערלעגענהייט.

beat *n., v. and a.* (ביעט) שלאגען, קלאפען, אויסקלאפען, האמערען; שטויסען, דרעשען; בעזיעגען; האבען די אויבערהאנד, איבערשטייגען; בעשווינדלען; איבערזעגלען; דורכיאגען; מיעד ווערען; דער שלאג; א יונגאטש, אן אויסוואורף; דאס קלאפען; א פיעל=דורכגעטראטענער שטעג; מיעד, אויסגעמאטערט.

beat a bar'gain (ביעט ע באר'-גען) דינגען זיך.

beat about' (ביעט ע-באוט') שלאגען זיך מיט דער דעה; סטארען זיך אויסצוגעפינען; זיך ארומטרייבען.

beat about' the bush (ביעט ע-באוט טהי בוש) אן אומוועג מאכען; ניט געהן גלייך צום פונקט, זיך ארומטרייבען.

beat a charge (ביעט ע טשארדזש) קלאפען טרעוואגע [אין מיליטער].

be at a dis'count (בי עט ע דיס'-קאונט) זיין ארונטער פון פרייז.

beat air (ביעט עהר) האלטען מלחמה מיט דער לופט [פיהרען א צוועקלאזען קאמפף].

beat a par'ley (ביעט ע פאר'-לי) געבען א סיגנאל דורך פויקען מיט א פויק, אז מען וויל פרידליך פערהאנדלען וועגען עפעס מיט'ן שונא.

be at a stand (בי עט ע סטענד) שטעהן בלייבען, דערגרייכען דעם העכסטען פונקט;

זיין אין א פערלעגנהייט, זיין ניט ענט־שלאָסען, ניט וויסען וואס צו טהאָן; שוועך זיין [וועגען געשעפט].

be at dag'gers drawn (בי עט דעג'־ערז דראָהן) זיין אויף מעסערס.

beat down (ביעט דאַון) אראבשלאגען, אראבדריקען, אראבבייסען.

To **beat down** the price.

be at ease (בי עט איעז) זיין אונ־זשעניערט, זיך פיהלען בעקוועם.

bea'ten *a.* (ביעטען) געשלאגען; בעזיעגט; אויסגעטראטען; אויסגעדראשען, אַלט.

bea'ten sub'ject (ביעטן סאב'־דזשעקט) אן אבגענוצטע זאך; אבגע־דראשענע.

bea'ten track (ביעטען טרעק) אן אויס־געטראטענער וועג.

bea'ten work (ביע'טן הוואירק) איי־זערנע כלים וואס זיינען אויסגעשלאגען אדער אויסגעשמידט מיט א האמער [ניט קיין מאשין־ארבייט]; זאכען מיט אויס־געקלאפּטע בולט'ע פיגורען אדער בוכ־שטאבען.

bea'ter *n.* (ביע'־טער) שלעגער; א קלאפּ־געצייג; א טרייבער אויף יאגד [וואס טרייבט ארוים די חיות פון זייער בע־העלטענים כדי די יעגער זאלען זיי קענען שיסען].

beatif'ic *a.* (בי־ע־טיפ־איק) גליק־זעליג מאכענד; הייליג מאכענד; גע־בענשט.

beatif'ically *adv.* (בי־ע־טיפ'־אי־קעל־אי) דורך גליקזעליגקייט, דורך היי־ליגקייט.

beatifica'tion *n.* (בי־ע־טיפ־אי־קיי'־שאָן) גליקזעליגקייט; דאס זיין גע־בענשט.

beatif'ic vi'sion (בי־ע־טיפ־איק וויזש'־אָן) די גליקזעליגקייט פון זעהן גאט [נהנה מזיו השכינה].

beat'ify *v.* (בי־עט'־אי־פאי) פאר היי־ליג ערקלערען, גליקזעליג מאכען.

bea'ting *n.* (ביע'־טינג) דאס קלאפּען, דאס שלאגען.

be at is'sue (בי עט איש'־או) זיין אין שטרייט.

beat it! (ביעט איט) טראג זיך אב!

beat'itude *n.* (בי־עט'־אי־טיוד) גליקזעליגקייט; דאס העכסטע גליק; איי־נע פון די 8 גליקזעליגקייט ברכות וואס קריסטוס האט אויסגעשפּראכען אין זיין תפלה אויף'ן בארג.

be at large (בי עט לארדזש) זיין פריי.

be at law (בי עט לאה) פיהרען א פּראָ־צעס.

be at odds (בי עט אדז) זיין צוקריגט, ניט איינינג.

beat off (ביעט אָף) צוריקשלאגען, אבשלאגען.

beat off the field (ביעט אָף טהי פיעלד) גובר זיין, ארויסשלאגען פון פּלאַץ.

be at one's book (בי עט וואנז בוק) שטודירען, לערנען.

be at one's mer'cy (בי עט וואנז מויר'־סי) זיין אונטער אימעצענס רשות.

beat out of (ביעט אוט אוו) אימיצען ברייגנען דערצו, אז ער זאל זיך פון עטוואס אבזאגען; אבהאלטען פון עטוואס; ביי איינעם אבשלאגען דעם חשק פון עטוואס.

A trader can often be **beaten out** of his price.

be at pains (בי עט פיינז) זיך בע־מיהען, זיך אנשטרענגען.

be at par (בי עט פּאר) זיין גלייך מיט אימעצען; האבען דעם נעצייכענטען ווערטה [וועגען ווערטה־פּאפּיערען].

be at pawn (בי עט פּאהן) זיין פער־משכונ'ט, זיין פערזעצט.

be at play (בי עט פּליי) זיין אינמיטען, נעהמען אנטייל.

be at some one's dispo'sal (בי עט סאם הוואנז דיס־פּאו'־זעל) זיין גרייט אי־מעצען צו דיענען; שטעהן אין אימעצענס רשות.

be at stake (בי עט סטייק) שטעהן אין קאָן.

be at stand'still (בי עט סטענד'־סטיל) שטעהן בלייבען, ניט קענען זיך ווייטער ריהרען; זיין אין א פערלעגנ־הייט.

beats the Dutch (ביעטס טהי דאטש) עס קען בעסער ניט זיין.

be at the bot'tom of (בי עט טהי באט'־אם אוו) זיין דער גאנצער מאכער; גרינדליך פערשטעהן א זאך, דערגעהן דעם תוך.

beat the drum (ביעט טהי דראם) קלאפּען אין א פויק, מאכען רעקלאמע.

be at the play (בי עט טהי פּליי) זיין אויף א פארשטעלונג [אין טעאטער].

beat the rec'ord (ביעט טהי רעק'־ארד) שלאגען דעם רעקארד, איבערשטיי־גען עטוואס, דערגרייכען אזא פּונקט וואס קיינער האט עס נאך ניט דערגרייכט.

beat time (ביעט טאים) אויסקלאפּען דעם טאקט.

beat up (ביעט אפּ) 1. אויסקלאפּען, אויפטרייסלען; 2. ארויפטרייבען [דעם פּרייז]; 3. אויפוועקען דורך קלאפּען טרעוואגע.

1. To **beat up** feathers. 2. To **beat up** the price at auction.

beau *n. and a.* (באו) שעהן, גוט, ריכ־טיג, פּרעכטיג; א פראנט; א דאמען־פריינד; איינער וואס מאכט ליעבע [אי־כאזשעוועט].

beau'fet *n.* (באו'־פעט) בופעט [א כלים־שראנק]; א פּלאץ צום איבער־בייסען.

beau'-ide'al *n.* (באו'־אי־די'־על) אי־דעאלע שעהנהייט; אידעאלע פערשטע־לונג; עטוואס וואס איז אידעאל [אהן די געוועהנליכע פעהלערען, פאלקאמען דורך און דורך].

beau'ish *a.* (באו'־איש) פראנטיש, ווי א פראנט; ווי א דאמען־פריינד.

beau monde (באו מאהנד) די מאדע־וועלט.

beau'ship *n.* (באו'־שיפּ) פראנטעריי; זיין א פראנט, אדער א דאמען־פריינד.

beau'teous *a.* (ביו'־טי־אס) רייצענד, שעהן.

beau'teously *adv.* (ביו'־טי־אס־לי) אין א רייצענדען אופן.

beau'teousness *n.* (ביו'־טי־אס־נעס) שעהנהייט.

beautifica'tion *n.* (ביו־טי־פי־קיי'־שאן) דאס מאכען שעהן; דאס בעפּוצען.

beau'tified *a.* (ביו'־טי־פאיד) גע־מאכט שעהן; בעפּוצט.

beau'tifier *n.* (ביו'־טי־פאי־ער) דער וואס פערשעהנערט.

beau'tiful *a.* (ביו'־טי־פול) שעהן.

beau'tifully *adv.* (ביו'־טי־פול־אי) אין א שעהנעם אופן.

beau'tifulness *n.* (ביו'־טי־פול־נעס) די שעהנהייט.

beau'tify *v.* (ביו'־טי־פאי) פערשעה־נערן, בעשעהנען, אויסציערען.

beau'tiless *a.* (ביו'־טי־לעס) ניט שעהן, העסליך.

beau'ty *n.* (ביו'־טי) שעהנהייט.

beau'ty-sleep *n.* (ביו'־טי־סליעפּ) דער ערשטער שלאף [דער שלאף פאר האלבע נאכט].

beau'ty-spot *n.* (ביו'־טי־ספּאט) א חן־פּלאסטערל [א קליין שווארץ פּלאסטע־רעל אויף'ן געזיכט אויסצוזעהן חן'עוו־דיגער].

beaux *n.* (באוז) פראנטען; דאמען־פריינד. ז. *beau*

bea'ver *n. and a.* (ביע'־ווער) דער בי־בער; ביבער־פעל; א ביבערן היטעל; א ביבער־פעלץ; אן עפנונגס־קלאפּע פאר'ן אונטערשטען טייל פון געזיכט אין א פּאנ־צער־היטעל [ביי די פארצייטיגע קריע־גער]; קאסטאר [אזא געוואנד]; געמאכט פון ביבער־פעל; געמאכט פון קאסטאר.

Beaver

bea'vered *a.* (ביע'־ווערד) מיט א ביבער־היטעל; מיט א פּאנצער־היטעל.

bea'ver-gloves *n.* (ביע'־ווער־גלאווז) הענטשקעס פון ביבער־פעל.

bea'ver-hat *n.* (ביע'־ווער־העט) א קאסטאר־הוט.

bea'verteen *n.* (ביע'־ווער־טיען) מאסעסטער אדער מאנטשעסטער [אזא שטארקער בוימוואל־שטאף פאר ארבייטס־קליידער].

be before' the mast (בי בי־פאור' טהי מעסט) זיין א מאטראָז.

be behind' with (בי בי־האינד' הוויטה) זיין ריקשטענדיג מיט עפּעס.

It is not pleasant to **be behind with** one's rent.

be bet'ter off (בי בעט'־ער אָף) זיין אין א גוטען צושטאנד, זיך געפינען אין א גוטער לאגע.

be beyond' depth (בי בי־יאנד' דעפּטה) זיין איבער די כוחות אדער אי־בער'ן שכל.

be beyond' endu'rance (בי בי־יאנד' ען־דיו'־רענס) אונערטרעגליך זיין.

be brief (בי בריעף) זיך קורץ פאסען.

be'bung *n.* (ביי'־באנג) דאס ציטערען פון א טאן [אין זינגען אדער שפּיעלען].

be but a fool to (בי באט ע פוהל טו) זיין א גארניט אין פערגלייך מיט...

becafi'co *n.* (בעק־א־פי'־קאו) די פיי־גענדראסעל [אזא קליינער זינג־פויגעל וועלכע ערנעהרט זיך פון פייגען].

Becafico

becall' *v.* (בי־קאהל') אנרופען מיט מיאוס'ע נעמען; געבען צונעמעניש ען.

becalm' *v.* (בי־קאהם') בעזענפטיגען, שטילען; איינשטילען; בערוהיגען.

becalm'ing *n.* (בי־קאהמ'־אינג) דאס איינשטילען.

became' (בי־קיים') געווארען. ז. *become*

because' *adv. and c.* (בי־קאהז') ווייל; דערפאר; צוליעב דעם...

beccafi'co *n.* (בעק־א־פי'־קאו) ז. *becafico*

beccafi'go *n.* (בעק־א־פי'־גאו) ז. *becafico*

bech'amel *n.* (בעש'־ע־מעל) אזא מין ווייסע געדיכטע זופ.

bechance' *v. and adv.* (בי־טשענס') בעפאלען, טרעפען; צופעליג.

becharm' *v.* (בי־טשארם') בעצויבערן, בעצווינגען.

bêche'-de-mer' *n.* (בייש'־דע־מעהר') א טרעפאנג, ים־שנעקע [אזא קליינער ים־פיש].

be'chic *a. and n.* (ביע'־קיק) וואס היילט א הוסט; א מיטעל געגען הוסטען.

beck *n. and v.* (בעק) א וואונק; א צייכען מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; א קליין טייכעל; מאכען א צייכען מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; א פארב־קעסעל.

beck'et *n. and v.* (בעק'־עט) אזא שלייף אדער קנופ וואס מאטראזען אויף א שיף מאכען צוצובינדען א שטריק; בע־פעסטיגען מיט אזא שלייף אדער קנופ.

beck'on *n. and v.* (בעקען) א וואונק מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; צורי־פען מיט דער האנד, מיט'ן וואונק; ווינ־קען, צושאקלען [מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ].

beclothe' *v.* (בי־קלאוטה') בעקליידען.

becloud' *v.* (בי־קלאוד') פערוואלקע־נען; פינסטער מאכען.

become' *v.* (בי־קאם') ענטשטעהען; ווערען; פאסען, קליידען; זיך שיקען.

become' adap'ted to (בי־קאם' ע־דעפ'־טעד טו) בעקאנט ווערען מיט עטוואס, זיך געוועהנען צו עפעס.

become' insen'sible (בי־קאם' אינ־סענ'־סיבל) פערלירען דאס בעוואוסטזיין.

become' known (בי־קאם' נאון) בע־קאנט ווערען.

become' sta'tionary (בי־קאם' סטיי'־שאנ־ער־אי) בלייבען שטעהן; ניט פרא־גרעסירען.

becom'ing *n. and a.* (בי־קאמ'־אינג) 1. דאס ענטשטעהן, דאס ווערען; 2. פא־סענד; קליידזאם; אנשטענדיג; שיקליך.
1. He is **becoming** an expert swimmer. 2. She wears a **becoming** hat.

becom'ingly *adv.* (בי־קאמ'־אינג־לי) קליידזאם, פאסענד; אנשטענדיג, שיקליך.

becom'ingness *n.* (בי־קאמ'־אינג־נעס) אנשטענדיגקייט, שיקליכקייט, פאסיגקייט, קליידזאמקייט.

be concerned' (בי קאנ־סוירנד') זיין בעזארגט אום עפעס.

be confined' (בי קאנ־פאינד') געלע־גען ווערען; זיך לעגען אין קינפעט.

be coun'sel for one (בי קאונ'־סעל פאר הוואן) זיין איינעמס אדוואקאט; פיהרען איינעמס פראצעס [אין געריכט].

Becquerel' rays (בעק־רעל' רייז) בעקערעל־שטראהלען [אזעלכע אונזיכט־בארע שטראהלען פון ראדיום ארטיגע שטאפען, אויף דעם נאמען פון פראנצויזי־שען פיזיקער בעקערעל].

becrown' *v.* (בי־קראון') בעקרוינען.

be cur'rent (בי קאר'־ענט) זיך גוט פערקויפען, זיין גאנגבאר [סחורות]; זיין אין מאדע.

bed *n. and v.* (בעד) בעט; געלעגער; א פלאץ צום שלאפען; א נארע; הייראטס־פערבינדונגען; נאכקאמענשאפט; פלוס־דעק; עטוואס עהנליך צו א בעט; אונטער־לאג; א מחנה פויגלען אדער חיות צוזא־מען; שיכט [איין זאך וואס ליעגט אויף אן אנדערער, ווי א בלאט אויף א בלאט]; בריינגען צו בעט; בעלעגען [א נור־וואס פערהייראטעט פאר פאלק, ווי עס איז אמאל געוועזן דער מנהג]; לעגען שלאפען; זיך לעגען שלאפען; שלאפען; זיך האלטען צונויפגעדרענגט אין א מחנה [ווי חיות אדער פויגעל]; פלאנצען, זייען; לעגען אין שיכטען.

bedab'ble *v.* (בי־דע'בל) בענעצען, בעשפריצען.

bedag'gle *v.* (בי־דע'גל) בעשמוצען; איינריכטען.

bed and board (בעד ענד באורד) שלאפען און עסען [אין בעצוג צו די פפליכטען פון א מאן צו זיין פרוי].

bedar'kened *a.* (בי־דאר'קנד) פער־פינסטערט; אונוויסענד.

bedash' *v.* (בי־דעש') בעשפריצען, איינריכטען.

bedaub' *v.* (בי־דאהב') בעשמוצען, בעשמירען; איינריכטען.

Bed'awi *n.* (בעד'־ע־הווי) א בעדואינער.

bedaz'zle *v.* (בי־דעז'ל) בלענדען, פערבלענדען [דורך העלען ליכט].

bedaz'zlingly *adv.* (בי־דעז'־לינג־לי) אויף'ן אופן פון פערבלענדען דורך א הע־לער שיין.

bed'bug *n.* (בעד'־באג) א וואנץ.

bed'-chair *n.* (בעד'־טשעהר) קראנקען־שטוהל; א פאררריכטונג צו ערמעגליכען א קראנקען זיך אויפצוזעצען אין בעט.

bed'chamber *n.* (בעד'־טשיים־בער) א שלאפצימער.

bed'chamber wom'en (בעד'־טשיים־בער הווימ'־ען) קאמער־פרויען [פון א קעניגין].

bed'clothes *n.* (בעד'־קלאוטהז) בעט־צייג.

bed'-cur'tains *n.* (בעד'־קויר'־טענז) בעט־פארהאנגען.

bed'ded *a.* (בעד'־עד) וועלכער האט א בעט; וואס ליעגט אין א בעט; וואס איז אויסגעלעגט אין שיכטען אדער ערען [ביי בערג־מאסען].

bed'ded togeth'er (בעד'־עד טו־געטה'־ער) שלאפענדיג צוזאמען.

bed'ding *n.* (בעד'־אינג) דאס לעגען אין בעט; דאס בעלעגען [א נור־וואס פערהייראטעט פאר פאלק, ווי עס איז אמאל געוועזן דער מנהג]; בעטגעוואנד; דאס זיין אויסגעלעגט אין שיכטען [ביי בערג־מאסען]; דער פונדאמענט פון א בניין; דער אונטערבוי, אויף וועלכען עס ליעגט א דאמפף־קעסעל.

bedeaf'en *v.* (בי־דע'פן) טויב מאכען.

bedeck' *v.* (בי־דעק') בעדעקען; צי־רען, אויספוצען.

bed'egar *n.* (בעד'־אי־גאר) ראזען־בערעלעך, ראזען־שוואם.

bed'eguar *n.* (בעד'־אי־גאר) ז. *bedegar*

be des'perate (בי דעס'־פע־רייט) זיין גרייט אויף א פערצווייפעלטען שריט.

be destruc'tive of (בי דיס־טראק'־טיוו אוו) עטוואס צושטערען, פערניכטען.

bedev'il *v.* (בי־דעוול') פערטייוולען; בריינגען אין א טייוועליש בעהאנדלען; טייוועלשע לאגע; פייניגען; פערדארבען.

bedev'ilment *n.* (בי־דעוול'־מענט) דאס פערטייוולען; א טייוועלשער ליארם; א טייוועלשע אונארדנונג.

bedew' *v.* (בי־דיו') בעטהויען, בע־פייכטען.

bed'fellow *n.* (בעד'־פעל־או) א בעט־חבר, א מיטשלאפער.

bed'-gown *n.* (בעד'־גאון) נאכט־העמד, שלאף־העמד; מארגען־יאק.

bedi'amonded *a.* (בי־דאי'־ע־מאנ־דעד) בעדעקט אדער בעציערט מיט דיי־מאנטען.

bedight' *v.* (בי־דאיט') בעצירען, בע־פוצען.

bedim' *v.* (בי־דים') פערדונקלען, פער־פינסטערען.

be dis'tanced (בי דיס'־טענסט) ארי־בערגעיאגט ווערען.

bedi'zen *v.* (בי־דאי'זן) זיך פוצען; זיך שעהן קליידען; זיך קליידען וואולגאר־שרייעריש.

bedi'zenment *n.* (בי־דאי'זן־מענט) דאס פוצען זיך; דאס שעהן קליידען זיך.

Bed'lam *n.* (בעד'־לעם) בעדלאם [א נאמען פון אן אנשטאלט פאר משוגעים אין לאנדאן].

bed'lam *n. and a.* (בעד'־לעם) א משוגעים־הויז; א ווילדער טומעל, א וויל־דע אונארדנונג; פאסיג פאר א משוגעים־הויז; משוגע.

bed'lamite *n.* (בעד'־לע־מאיט) וואהנ־זיניגער, משוגענער; ווילדער מענש; איינער וואס איז בעפרייט געווארען פון א משוגעים־הויז, בלויז טיילווייז געהיילט.

bed'lamitish *a.* (בעד'־לעמ־איט־איש) ווי א משוגענער.

bed'lamize *v.* (בעד'־לעמ־איז) משוגע מאכען.

bed'-lin'en *n.* (בעד'־לינ'־ען) בעט־וועש.

bed of ro'ses (בעד אוו ראו'־זעז) רויזען־בעט, גליק און פערגעניגען.

bed of stones (בעד אוו סטאונז) א הארט בעט.

be done (בי דאן) זיין געמאכט, זיין פערטיג.

be done brown (בי דאן בראון) ווע־רען שווארץ, אבגעברענט [פון דער זון]; ווערען אן אבגעברענטער [ווערען אב־געלאכט].

be double (בי דאבל) זיין בעווייבט.

Bed'ouin *n. and a.* (בעד'־או־אין) בעדואין [אן אנגעהעריגער פון א געווי־סען אראבישען וואנדער־שטאם]; אן ארא־בישער גאסען־יונג; איינער וואס פיהרט א וואנדער־לעבען; בעדואיניש; וואס איז שייך צו בעדואינען.

Bed'ouinism *n.* (בעד'־או־אינ־איזם) דאס פיהרען א וואנדער־לעבען.

be down (בי דאון) ארייגפאלען אין אונ'חן אדער אונגנאדע.

be down upon' one (בי דאון א־פאן' הוואן) אנפאלען אויף אימיצען; זיך טשעפען מיט אימיצען; זיך אנזעצען אויף אימיצען.

bed'pan *n.* (בעד'־פען) א בעט־ווארמער [אזא ברייטע פלאש אנצוווארעמען דאס בעט איידער מען לעגט זיך]; א נאכט־טאפ.

bed'-piece *n.* (בעד'־פיעס) די פונדא־מענט־פלאטע אויף וועלכע עס ווערט בע־שטעלט א מאשין.

bed'-plate *n.* (בעד'-פּליט) ז. *bed-piece*

bed'post *n.* (בעד'-פּאָוסט) א בעט־פוס.

bed'-pres'ser *n.* (בעד'-פּרעס'-ער) א לאַנג־שלאָפער, א פּאַפּער; א פוילענצער.

bed'quilt *n.* (בעד'-קהווילט) א קאָלדרע, א דעקע.

bedrab'ble *v.* (בי-דרע'בל) מאַכען נאַס און שמוציג.

bedrag'gle *v.* (בי-דרע'גל) מאַכען שמוציג; בעשפּריצען מיט בלאָטע; מאַכען א שלומפּער.

bedrench' *v.* (בי-דרענטש') דורכנעצען דורך און דורך.

bedress' *v.* (בי-דרעס') אָנקליידען.

bed'rid *a.* (בעד'-ריד) בעט־לאַגעריג: צוגעבונדען צו בעט פון אַלטקייט אָדער קראַנקהייט.

bed'ridden *a.* (בעד'-רידן) ז. *bedrid*

bed'-right *n.* (בעד'-ראַיט) בעט־פּפליכט, בעט־רעכט [ביים פּערהייראַטען לעבען].

bed'-rock *n.* (בעד'-ראָק) דער הארטער גרונד וואס געפינט זיך אונטער דער ווייכערער ערד־מאַסע; פעלזען־גרונד; א פונדאַמענט.

bed'room *n.* (בעד'-רוהם) שלאָף־צימער.

bed'-room *n.* (בעד'-רוהם) פּלאַץ אין א בעט.

bedrop' *v.* (בי-דראָפּ') בעטריפען; בעשפּריצען.

be dropped (בי דראָפּט) אויפהערען; אויסגעשטראָכען ווערען.

bed'-rug *n.* (בעד'-ראַג) א בעט־טעפּיך [א טעפּיך וואס מען לעגט אַוועק פאַר'ן בעט].

bedrug' *v.* (בי-דראַג') געבען צופיעל רעצעפּטען [בעזאָנדערס בעטויבענדע].

be dry (בי דראַי) זיין דורשטיג, זשעדנע נאָך עפּעס; זיין ניכטער; ניט מעלקען זיך [ביי קיה].

bed'side *n.* (בעד'-סאַיד) א פּלאַץ אַרום א בעט.

bed'side car'pet (בעד'-סאַיד קאַר'-פּעט) בעט־טעפּיך, בעט־קאַווער.

bed'-sore *n.* (בעד'-סאָור) א וואונד וואס ווערט ביי א קראַנקען פון לאַנג ליעגען אין בעט אויף איין זייט.

bed'spread *n.* (בעד'-ספּרעד) א בעט־דעקע.

bed'-spring *n.* (בעד'-ספּרינג) דער פּרוזשינע־דעק פון א בעט.

bed'stead *n.* (בעד'-סטעד) בעט־גע־שטעל, א בעט־ראַהם.

bed'straw *n.* (בעד'-סטראָה) שטרוי פון וועלכער עס ווערען געמאַכט מאַטראַצען; אַזא מין גראָז, וואס פלעגט בענוצט ווערען אין בעטען.

bed'-swer'ver *n.* (בעד'-סהוואיר'-ווער) אונטרייער מאַן, אונטרייע פרוי.

bed'tick *n.* (בעד'-טיק) קישען־ציך.

bed'time *n.* (בעד'-טאַים) די צייט פון געהן שלאָפען.

Bed'uin *n.* (בעד'-או-אין) ז. *Bedouin*

beduke' *v.* (בי-דיוק') מאַכען פאַר א הערצאָג; געבען דעם טיטול הערצאָג.

bedung' *v.* (בי-דאַנג') בעמיסטיגען; בעשמוצען.

bedust' *v.* (בי-דאַסט') בעשטויבען, מאַכען שטויביג.

bed'ward *adv.* (בעד'-הווארד) צום בעט.

bedwarf' *v.* (בי-דהוואָרף') קליין מאַכען; ניט לאָזען וואַקסען.

bed'work *n.* (בעד'-הוואירק) לייכטע אַרבייט [אַרבייט וואס קען געטהאָן ווערען ליעגענדיג אין בעט].

bedye' *v.* (בי-דאַי') אָבפאַרבען.

be dy'ing (בי דאַי'-אינג) האַלטען ביי דער גסיסה.

bee *n.* (ביע) א ביען; א האָניג־ביען.

Bee

bee'-bird *n.* (ביע'-בוירד) ז. *beam-bird*

bee'-bread *n.* (ביע'-ברעד) ביענען־ברויט [דער בלומען שטויב וואס די ביענען זאַמלען צום עסען]; א פּלאַנצע, פון וועלכער ביענען זאַמלען בלומען־שטויב.

beech *n.* (ביעטש) בוכען־בוים.

Beech, Flower and Fruit

beech'-mast *n.* (ביעטש'-מעסט) בוכען־ניס [אַזעלכע דריי־עקיגע ניסלעך וואס וואַקסען אויף'ן בוכען־בוים און גיבען אַרויס פון זיך א ווערטהפאָלען אויל].

beech'nut *n.* (ביעטש'-נאַט) ז. *beech-mast*

beech'-oil *n.* (ביעטש'-אויל) בוכנוס־אויל. ז. *beech-mast*

beech'-tree *n.* (ביעטש'-טריע) ז. *beech*

bee'-cul'ture *n.* (ביע'-קאַל'-טשור) ביענען־צוכט, דאָס האָדעווען ביענען.

bee'-ea'ter *n.* (ביע'-איע'-טער) ביענען־פרעסער [אַזא פויגעל וואס עסט ביענען].

beef *n.* (ביעף) רינד־פלייש; אָקסען־פלייש; קוה־פלייש.

beef à la mode (ביעף א לאַ מאָוד) שמאָר־פלייש [פלייש געבראָטען מיט פעט און געווירצען].

beef'-cheese *n.* (ביעפ'-טשיעז) צוזאַמענגעפּרעסטעס רינדפלייש.

beef'-ea'ter *n.* (ביעפ'-איע'-טער) א פלייש־עסער; א גוט אָבגעקאָרמעטער יונג [די פראַנצויזען רופען די ענגלענדער מיט דעם נאָמען].

be effec'tive (בי ע-פעק'-טיוו) זיין ווירקזאַם, קרעפטיג, איינדרוקספאָל, דיענסט־פעהיג.

beef'-head'ed *a.* (ביעפ'-העד'-עד) דום ווי אַן אָקס; מיט א גראָבען אָדער פערשטאָפּטען קאָפּ.

bee'-flow'er *n.* (ביע'-פלאַו'-ער) די ביענען־בלום.

beef'steak *n.* (ביעף'-סטייק) א ביפשטעק.

beef'-tea *n.* (ביעפ'-טיע) א שטאַרקע בוליאָן־זופּ וואס ווערט געקאָכט פון געהאַקטען אָקסען־פלייש.

beef'-wit'ted *a.* (ביעף-הוויט'-עד) דום ווי אַן אָקס.

beef'y *a.* (ביעפ'-אי) ענליך צו אַן אָקס, דיק־פליישיג.

bee'-glue *n.* (ביע'-גלוה) פּאַרוואַקס [אַזא קלעפּיגער שטאָף וואס די ביענען זאַמלען אויסצושמיערען זייער ביענשטאָק].

bee'hive *n.* (ביע'-האַיוו) ביענשטאָק.

bee'house *n.* (ביע'-האַוס) ביענען־הויז, ביענשטאָק.

bee'-kee'per *n.* (ביע'-קיע'-פּער) איינער וואס האָדעוועט ביענען.

beele *n.* (ביעל) א ברעך־אייזען מיט שאַרפע עקען פון ביידע זייטען.

bee'-line *n.* (ביע'-לאַין) דער גלייכסטער און קירצעסטער וועג.

Beel'zebub *n.* (בי-על'-זי-באַב) דער גאָט בַּעַל־זְבוּב ביי די פּלשתים; דער נאָמען פון א מין בילענדע אַפּען [מאַלפּעס] אין זיד־אַמעריקאַ.

bee'-mas'ter *n.* (ביע'-מעס'-טער) ז. *bee-keeper*

been (ביען) געוועזען. ז. *be*

I have been here a week.

be enti'tled (בי ען-טאַי'טלד) זיין בערעכטיגט; האָבען פּרעטענזיעס.

bee'-or'chis *n.* (ביע'-אָר'-קיס) ביענען־בלום.

beer *n. and v.* (ביער) ביער; טרינקען ביער.

beer'-bar'rel *n.* (ביער'-בער'-על) ביער־פאַס.

beer'-house *n.* (ביער'-האַוס) ביער־שענק; ביער־הויז.

beer'ishly *adv.* (ביער'-איש-לי) ענליך צו ביער; ביעראַרטיג.

beer'-mon'ey *n.* (ביער'-מאַנ'-אי) ביער־געלד, טרינק־געלד.

beer'-shop *n.* (ביער'-שאָפּ) ביער־שענק.

bee's'-knee *n.* (ביעז'-ניע) א קליין ביסעלע; א טראָפּעלע, א קאַפּעטשקע.

bees'tings *n.* (ביעס'-טינגז) קרעקענע [די ערשטע מילך פון א קוה נאָך איהר קעלבען זיך].

bees'wax *n.* (ביעז'-הוועקס) ביענען־וואַקס.

beet *n. and v.* (ביעט) א בוריק, א רויטע ריב; אַנצינדען א פייער.

bee'tle *n., v. and a.* (ביעטל) א גרויסער האָלצערנער האַמער; א קעפער [אַזא באַבעלקע, זשוק]; קלאַפּען מיט א הילצערנעם האַמער; אַרויסשטאַרצען; בולט, אַרויסגעשטאַרצט.

bee'tle-brow *n.* (ביע'טל-בראַו) אַן אַרויסשטאַרצונג, אַן אַריבערהענגונג.

bee'tle-browed *a.* (ביע'טל-בראַוד) מיט גרויסע אַראָבהענגענדע ברעמען; אָנגעכמורעט; וואס דער אויבערשטער טייל שטאַרצט אַרויס אָדער הענגט אַריבער.

bee'tle-head *n.* (ביע'טל-העד) א פערד־שטאָפּטער קאָפּ, א דום־קאָפּ.

bee'tle-stock *n.* (ביע'טל-סטאָק) א שטיל, א הענטעל פון א האַמער. ז. *beetle*

beet'ling *n.* (ביעט'-לינג) דאָס קלאַפּען מיט אַזא האָלצערנעם האַמער.

beet'ling-machine' *n.* (ביעט'-לינג-מע-שין') א מאשין מיט אזעלכע בעוועגליכע האמערס גלאט צו פרעסען ליינען אדער בוימוואל-שטאף.

beet'-press *n.* (ביעט'-פרעס) א פרעס-מאשין ארויסצודריקען די זאפט פון בורעקעס [ריבען].

beet'-rad'ish *n.* (ביעט'-רעד'-איש) רויטע בורעקעס, רויטע ריבען.

beet'-rave *n.* (ביעט'-רייוו) ז. *beet-radish*

beet'-root *n.* (ביעט'-רוהט) בורעקעס-ווארצעל, ריבען-ווארצעל.

beet'-root sug'ar (ביעט'-רוהט שוג'-אר) ריבען-צוקער, בורעקעס-צוקער.

beeve *n.* (ביעוו) א רינד. ז. *beef*

be e'ven with (בי איוון הוויטה) זיין קוויט מיט...

beeves *n.* (ביעווז) רינדער, אקסען, קיה.

befall' *v.* (בי-פאהל') טרעפען, פאסירען.

befall'en (בי-פאהל'ן) געטראפען, פאסירט. ז. *befall*

befeath'er *v.* (בי-פעטה'-ער) בעדעקען מיט פעדערען.

befell' (בי-פעל') געטראפען, פאסירט. ז. *befall*

befit' *v.* (בי-פיט') זיך שיקען ; פאסען.
The President must live as **befits** his position.

befit'ting *a.* (בי-פיט'-אינג) פאסענד; צוטרעפענד.
Befitting dress. **Befitting** words.

befit'tingly *adv.* (בי-פיט'-אינג-לי) אויף א פאסענדען שטייגער ; אנשטענדיג.

beflat'ter *v.* (בי-פלעט'-ער) מאכען קאמפלימענטען ; בעשיטען מיט חניפה-רייד.

beflecked' *a.* (בי-פלעקט') בעדעקט מיט פלעקען.

beflow'er *v.* (בי-פלאו'-ער) בעדעקען מיט בלומען.

befoam' *v.* (בי-פאום') בעדעקען מיט שוים.

befog' *v.* (בי-פאג') בעדעקען מיט א נעבעל [טומאן]; פערפלאנטערען; אונקלאר מאכען; פערנעבלען [א געגענשטאנד אדער פראגע].
He **befogs** the issue in the debate.

befool' *v.* (בי-פוהל') נארען, אבנארען, צום נארען מאכען, בעטריגען.

before' *adv., prep. and c.* (בי-פאור') פאר; בעפאר, איידער; פארהער, פריהער; פאראויס.

before' com'mon e'ra (בי-פאור' קאמ'-אן אי'-רא) פאר דער געוועהנליכער צייט-רעכנונג.

before' God (בי-פאור' גאד) פאר גאטס אנגעזיכט.

before'hand *adv.* (בי-פאור'-הענד) פאראויס; צופאר, פארהער, פארלויפיג, דערווייל.

before' long (בי-פאור' לאנג) אין קורצען, באלד.

before' men'tioned (בי-פאור' מענ'-שאנד) אויבען-דערמאהנט, פריהער דערמאהנט.

before' one's face (בי-פאור' הוואנז פיים) אימעצען אין געזיכט.

before' the fire (בי-פאור' טהי פאיר) ביי דעם פייער.

before' the foot'-lights (בי-פאור' טהי פוט'-לאיטס) אויף דער ביהנע [אין טעאטער].

before'time *adv.* (בי-פאור'-טאים) א מאל, פארצייטען.

be for some'thing (בי פאר סאמ'-טהינג) זיין פאר עפעס, האלטען מיט עפעס, ניצליך זיין פאר עפעס.

befoul' *v.* (בי-פאול') בעשמוצען, בעפלעקען.

be free of (בי פריע אוו) בעקומען א פרייען צוטריט צו... ; זיין פריי ; ניט זיין פעראנטווארטליך.

befriend' *v.* (בי-פרענד') בעהאנדלען פריינדליך, בעגינסטיגען ; אונטערשטיצען.

befriend'ment *n.* (בי-פרענד'-מענט) בעגינסטיגונג, פריינדליכע בעהאנדלונג.

befriend' one's self (בי-פרענד' הוואנז סעלף) האבען די אייגענע נוצען אין זינען.

befringe' *v.* (בי-פרינדזש') בעפוצען מיט פרענז [פראנגען].

befud'dle *v.* (בי-פאד'ל) שטארק איינשכור'ען.

beg *v.* (בעג) בעטען ; בעטלען.
I **beg** to notify you of your election to membership.

beg accep'tance of (בעג עק-סעפ'-טענס אוו) בעטען אנצונעהמען עפעס.
I **beg** your kind **acceptance of** the offer.

begad' *int.* (בי-געד') בנאמנות.

beg all descrip'tion (בעג אהל דעס-קריפ'-שאן) זיין אונבעשרייבבאר, זיין אונמעגליך בעשריבען צו ווערען.

began' (בי-גען') אנגעהויבען ; אנגעפאנגען. ז. *begin*
He **began** his address by telling a story.

begass' *n.* (בי-געס') ז. *bagasse*

begem' *v.* (בי-דזשעם') בעזעצען מיט טהייערע שטיינער.

beget' *v.* (בי-געט') געבעהרען, האבען א קינד [הויפטזעכליך וועגען א פאטער]; פעראורזאכען.
They will marry and **beget** children.

beget'ter *n.* (בי-געט'-ער) דער פאטער, דער שעפפער.

beget'ting *n.* (בי-געט'-אינג) דאס שאפען, דאס ברייגגען אויף דער וועלט; דאס וואס איז געשאפען, דאס וואס איז געבראכט געווארען אויף דער וועלט.

beg'gable *a.* (בעג'-עבל) וואס קען אויסגעבעטעלט ווערען.

beg'gar *n. and v.* (בעג'-ער) בעטלער; מאכען פאר א בעטלער, פעראארימען; בערויבען; איינער וואס מאכט אין א דעבאטע א בעהויפטונג וועלכע ער בעווייזט ניט; א יונגאטש; א חברה-מאן; איבערשטייגען.

beg'gar-boy *n.* (בעג'-ער-באי) בעטלער-יונג.

beg'gardom *n.* (בעג'-ער-דאם) בעטלעריי; א בעטלער-חברה.

beg'garhood *n.* (בעג'-ער-הוד) בעטלעריי; בעטלער [קאלעקטיוו].

beg'garliness *n.* (בעג'-ער-לי-נעס) בעטלעריי, קבצנות; דלות; געמיינהייט, לומפיגקייט.

beg'garly *a.* (בעג'-ער-לי) זעהר ארעם; בעטלעריש; געמיין, לומפיג.

beg'gar-maid *n.* (בעג'-ער-מייד) בעטלער-מיידעל.

beg'gar-man *n.* (בעג'-ער-מען) בעטלער.

beg'gar-wom'an *n.* (בעג'-ער-הוואומ'-ען) בעטלערקע.

beg'gary *n.* (בעג'-ער-אי) בעטלעריי; גרויס ארימקייט, דלות; א בעטלער-חברה.

beg'ging *n.* (בעג'-אינג) דאס בעטלען; בעטלעריי.

beg'ging-fri'ar *n.* (בעג'-אינג-פראי'-ער) בעטלער-מאנאך.

beg'ging-let'ter *n.* (בעג'-אינג-לעט'-ער) א בעטעל-בריעף.

beg'gingly *adv.* (בעג'-אינג-לי) בעטלעריש, אויף א בעטלערישען אופן.

Beg'hard *n.* (בעג'-ארד) דער בעגהארד [א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע וועלכע האט עקזיסטירט אין מיטעלאלטער אין האלאנד]. ז. *Beguin*

begild' *v.* (בי-גילד') פערגאלדען, בעגילטען.

begin' *v.* (בי-גין') אנפאנגען אנהויבען.

begin'ner *n.* (בי-גינ'-ער) אנפאנגער, אנהויבער.

begin'ning *n. and a.* (בי-גינ'-אינג) אנפאנג, התחלה, אנהויב ; אנהויבענדיג.

begin' the world (בי-גין' טהי הווארלד) אנפאנגען לעבען ; זיך שאפען אן עקזיסטענץ.

begird' *v.* (בי-גוירד') ארומגארטלען ; ארומרינגלען ; איינשליסען.

begir'dle *v.* (בי-גויר'דל) ארומרינגלען, ארומגארטלען.

beg leave (בעג ליעוו) ערלויבניש בעטען.

beg'lerbeg *n.* (בעג'-לער-בעג) א טערקישער גענעראל-גובערנאטאר.

beg'lerbeglic *n.* (בעג'-לער-בעג-ליק) א טערקישע גובערניע.

begnaw' *v.* (בי-נאה') צוביסען, צוגריזשען.

begone' *int.* (בי-גאהן') פארט! אוועק! מארש!

beg one's bread (בעג הוואנז ברעד) בעטלען געהן ; לעבען פון בעטלען.

beg one's way (בעג הוואנז הוויי) זיך דורכשנארען א וועג.

Bego'nia *n.* (בי-גאו'-ני-ע) דאס שיעפבלאט [אזא מין פלאנצען מיט קאלירטע בלעטער, וועלכע וואקסען אין ווארימע געגענדען].

be good at (בי גוד עט) טויגען צו עפעס, זיין פעהיג צו עפעס, פערשטעהן גוט א זאך.
He is **good at** figures.

be goose'berry (בי גוס'-בער-אי) בעגלייטען א פערליעבט פארעל.

begot' (בי-גאט') געבארען, געגעבען געבורט. ז. *beget*

beg par'don (בעג פאר'-דאן) בעטען פערצייהונג, ענטשולדיגונג.

begrime' *v.* (בי-גראים') פערשמוצען, פעראונרייניגען.

begrudge' *v.* (בי-גראדזש') בענײדען, מקנא זיין, ניט פערגינען.

beg the ques'tion (בעג טהי קהוועס'-טשאן) בעהויפטען עטוואס אין א דעבאטע, וואס דארף ערשט בעוויזען ווערען; ברייגגען אין א דעבאטע א בעוויז, וואס דער בעוויז גופא דארף נאך ערשט בעוויזען ווערען.

Beg'uard *n.* (בעג'-ארד) ז. *Beghard*

beguile' *v.* (בי-גאיל') בעטריגען, נארען; פערברענגען די צייט אנגענעהם; פערטרייבען די לאנגווייליגקייט; איבערמאכען ווי דורך כשוף; אונטערהאלטען.

beguile'ment *n.* (בי-גאיל'-מענט) בעטרוג, אבנארעריי.

beguil'er *n.* (בי-גאיל'-ער) בעטריגער, נארער, רמאי.

Begu'in *n.* (בעג'-אין) איינער וואס געהערט צו די בעגואינישע קריסטליכע אסקעטישע סעקטע.

Begu'ine *n.* (בעג׳-איין) א פרוי וואס געהערט צו דער בעגוואינישער סעקטע.

begum' *v.* (בי-גאם׳) בעדעקען מיט גומי.

be'gum *n.* (בי׳-גאם) א מחמד'אנישע אדער אינדישע פירסטין.

begun' (בי-גאן׳) אנגעפאנגען; אנגעהויבען. ז. **begin**.

behalf' *n.* (בי-האף׳) נוצען, טובה; [ווערט מייסטענס געברויכט מיט **in**]
I write in **behalf** of my friend.

behang' *v.* (בי-הענג׳) בעהענגען.

behave' *v.* (בי-הייוו׳) זיך גוט אויפפיהרען; זיך גוט פערהאלטען; זיך גוט בענעהמען.
Children must be taught to **behave**.

behav'ior *n.* (בי-הייוו׳-יאר) אויפפיהרונג; בענעהמונג.

behead' *v.* (בי-העד׳) קעפען, אראבנעהמען דעם קאפ.

behead'ing *n.* (בי-העד׳-אינג) דאס קעפען, דאס אראבהאקען דעם קאפ.

beheld' (בי-העלד׳) געזעהן, דערזעהן. ז. **behold**.

behe'moth *n.* (בי-הי׳-מאטה) ריעזען אקס, וואסער אקס, ניל פערד [פון העברעאישען ווארט "בהמות"].

be'hen *n.* (בי׳-הען) [אזא טויבענקראפ פלאנצע].

behest' *n.* (בי-העסט׳) בעפעהל.

behind' *adv. and prep.* (בי-האינד׳) הינטער, הינטען, צוריק; פון הינטען, הינטער זיך, נאך זיך, הינטערווערטס, אין הינטערגרונד; הינטערשטעליג.

behind'hand *adv. and a.* (בי-האינד׳-הענד) צוריקשטעהענד; צוריק; פויל; הינטערשטעליג.

behind' one's back (בי-האינד׳-וואנז בעק) הינטער אימעצנס רוקען [אין געהיים].

behind' one's time (בי-האינד׳-וואנז טאים) זיך פערשפעטיגט האבען.

behind' the cur'tain (בי-האינד׳ טהי קויר׳-טען) הינטער די קוליסען, בסוד, אין געהיים.

behind' the scenes (בי-האינד׳ טהי סינז) פון הינטער די קוליסען [אזעלכעס וואס די עפענטליכקייט ווייס ניט דערפון].

behind' the times (בי-האינד׳ טהי טאימז) אבגעשטאנען פון דער צייט; ניט בעקאנט מיט די נייעסטע פאסירונגען פון דער צייט; האלטען זיך מיט אלטע אידעען אדער מנהגים וואס פאסען ניט צו דער צייט.

behold' *v.* (בי-האולד׳) זעהן, אנקוקען, בעטראכטען; דערזעהן; זעה!

behol'den (בי-האול׳דן) פערפפליכטעט, פערבונדען; דאנקשולדיג.

behol'der *n.* (בי-האול׳-דער) צושויער, צוזעהער, בעאבאכטער.

behol'ding *n. and a.* (בי-האול׳-דינג) דאס אנקוקען; דאס בעטראכטען; פערפפליכטעט; דאנקשולדיג; אנציהענד, בעצויבערענד.

behol'dingness *n.* (בי-האול׳-דינג-נעס) פערפפליכטונג, דאנקשולדיגקייט.

behoof' *n.* (בי-הוהף׳) נוצען, טובה.

behoove' *v.* (בי-הוהוו׳) פאסען, אנפאסען; זיין נויטיג פאר...
It **behooves** us to save for a rainy day.

behowl' *v.* (בי-האול׳) אנבילען.
The dog **behowls** the moon.

beild *n. and v.* (ביעלד) בעשיצען; שוץ; שוץ-פלאץ.

be in a box (בי אין ע באקס) זיין אין א פערלעגענהייט; זיין אויף צרות.

be in ac'tion (בי אין עק׳-שאן) טהעטיג זיין, אין בעוועגונג זיין, ווירקען.

be in a dry ditch (בי אין ע דראי דיטש) זיך פיהלען זיכער און בעקוועם.

be in a reg'ular fanteeg' (בי אין ע רעג׳-יו-לער פען-טיעג׳) זיין פאלשטענדיג צוטומעלט, ניט וויסען בין ארור המן לברוך מרדכי.

be in atten'dance (בי אין ע-טען׳-דענס) זיין בערייט; בעדיענען; זיין בעשעפטיגט; אומגעהן ארום עפעס אדער אימעצען; זיין אנוועזענד.

be in awe of (בי אין אה אוו) מורא האבען פאר עפעס.

be in black (בי אין בלעק) זיין אין טרויער.

be in cash (בי אין קעש) זיין ביי געלד.

be in chan'cery (בי אין טשענ׳-סער-אי) זיין באנקראט.

be in coun'tenance (בי אין קאונ׳-טע-נענס) האבען חן.

be in debt (בי אין דעט) זיין אין חובות.

be in depth (בי אין דעפטה) וויסען גרינדליך א זאך, זיין ווי ביי זיך אין דער היים.

be in dif'ficulties (בי אין דיפ׳-אי-קאל-טיעז) זיין אין א געלד-פערלעגענהייט.

be in funds (בי אין פאנדס) זיין ביי געלד.

be'ing *a. and n.* (בי׳-אינג) עקזיסטירענד, זייענד; געגענווערטיג; ווייל; דאס זיין; וועזען; בעשעפעניש; עקזיסטענץ.

be in good gra'ces (בי אין גוד גריי׳-סעז) האבען חן [ביי אימעצען].

be in lea'ding strings (בי אין ליע׳-דינג סטרינגז) זיין ניט זעלבסטשטענדיג.

be in mour'ning (בי אין מאור׳-נינג) זיין אין טרויער.

be in one's cups (בי אין וואנז קאפס) זיין מלא, שכור.

be in one's el'ement (בי אין וואנז על׳-אי-מענט) זיין גוט אויפגעלעגט.

be in suspense' (בי אין סאס-פענס׳) זיין אונענטשלאסען, זיין אין צווייפעל.

be in the bri'ers (בי אין טהי בראי׳-ערז) זיין אין דער קלעם.

be in the dark (בי אין טהי דארק) טאפען אין דער פינסטערניש.

be in the downs (בי אין טהי דאונז) זיין ארונטערגעפאלען ביי זיך.

be in the dumps (בי אין טהי דאמפס) זיין שלעכט געשטימט.

be in the fash'ion (בי אין טהי פעש׳-אן) געהן נאך דער מאדע.

be in the right (בי אין טהי ראיט) האבען רעכט, זיין גערעכט.

be in the run'ning (בי אין טהי ראנ׳-אינג) שטרעבען אדער יאגען זיך נאך עטוואס.

be in the same boat (בי אין טהי סיים באוט) האבען דעמזעלבען שיקזאל [גורל].

be in the same box (בי אין טהי סיים באקס) האבען דיעזעלבע צרה, זיין אין דערזעלבער לאגע.

be in the straw (בי אין טהי סטראו) ליעגען אין קינפעט.

be in the sulks (בי אין טהי סאלקס) זיין שלעכט געשטימט, זיין אין א שלעכטער לוינע.

be it remem'bered (בי איט רי-מעמ׳-בערד) זאל דערמיט געגעבען ווערען צו וויסען; זאל מען אין זינען האבען.

bejew'el *v.* (בי-דזשו׳-על) מיט טהייערע שטיינער פערציערען.

be jog'ging (בי דזשאג׳-אינג) אוועקגעהן, אבטראגען זיך.

beknave' *v.* (בי-נייוו׳) רופען איינעם מיט א שלעכטען נאמען; רופען לומפ. ז. **knave**.

beknight' *v.* (בי-נאיט׳) מאכען פאר א ריטער.

beknown' *a.* (בי-נאון׳) בעקאנט.

Bel *n.* (בעל) דער גאט בעל [באאל] אין לאנד בבל.

bela'bor *v.* (בי-ליי׳-באר) אנבערבען די ביינער; בעארבייטען; בעארבייטען דורך ארגומענטען.
After much **belaboring** he was convinced.

belace' *v.* (בי-לייס׳) צובינדען [מיט א שנור אדער שטריקעל]; בעזעצען מיט שפיצען [קרוזשעווע].

bela'dy *v.* (בי-ליי׳-די) רופען א פרוי "ליידי".

be laid up (בי לייד אפ) ליעגען צו בעט; ליעגען קראנק.

belate' *v.* (בי-לייט׳) פערשפעטיגען, אבהאלטען.

bela'ted *a.* (בי-ליי׳-טעד) פערשפעטיגט.

belaud' *v.* (בי-לאהד׳) בעשיטען מיט שבחים.

belay' *v.* (בי-ליי׳) פערשפארען דעם וועג; בעלאגערען; צובינדען; בעפעסטיגען; היטען, לויערען; בעלעגען, בעפוצען.

belay' a rope (בי-ליי׳ ע ראופ) בעפעסטיגען אדער צובינדען א שטריק.

belay'ing-pin *n.* (בי-ליי׳-אינג-פין) אזא האלצערנער אדער אייזערנער שטיפט צו בעפעסטיגען א לויפענדען שטריק.

belay' some one's way (בי-ליי׳ סאם וואנז וויי) אימעצען דעם וועג פערשטעלען; אימעצען אויפלויערען.

belch *v.* (בעלטש) 1. גרעפסען; גרעפצען. 2. ארויסשטויסען פון זיך מיט גוואלט.
1. If you eat radishes you will **belch**. 2. The volcano **belches** fire.

bel'cher *n.* (בעל׳-טשער) א גרעפסער; א בונטעם האלז-טוך מיט א דונקעל בלויען גרונד און גרויסע ווייסע פינטעלעך.

belch out (בעלטש אוט) ארויסגרעפסען; אויסשפייען.

bel'dam *n.* (בעל׳-דעם) אלטע פרוי; מכשפה.

bel'dame *n.* (בעל׳-דיים) ז. **beldam**.

belea'guer *v.* (בי-ליע׳-גער) בעלאגערען; ארומרינגלען.

belea'guerer *n.* (בי-ליע׳-גער-ער) דער בעלאגערער.

belem'nite *n.* (בע-לעמ׳-נאיט) דונער-שטיין אדער פינגער-שטיין [אזא ביין פון אן אמאליגער חיה וואס האט די פארם פון א פינגער]; א חיה, וואס האט אזא ביין.

bel esprit' *n.* (בעל עס-פריה׳) א וויצלינג.

bel'fry *n.* (בעל׳-פרי) גלאקען-טהורם.

Bel'gian *n. and a.* (בעל׳-דזשיען) וואס איז שייך צו בעלגיען; א בעלגיער, איינער וואס שטאמט פון בעלגיען.

Be'lial *n.* (בי׳-ליעל) דער שטן; א רוח רעה; זינדיגקייט [פון העברעאישען "בליעל"].

beli'bel *v.* (בי-לאי׳-בעל) פערלוימדען, ריידען לשון-הרע; פערלוימדען אין דער פרעסע.

belie' *v.* (בי-לאַי') לינגען זאָגען; רכילות טרייבען, מוציא שם רע זיין; אויסטראַכ־טען; בעווייזען אלס פאַלש, ווידערשפּרעכען; ניט נאָכקומען עפּעס, ענטוישען; פאַרשטעלען אין א פאַלשען ליכט.
His actions **belie** his promises.

belief' *n.* (בי-ליעף') דאס צופערטרויען; גלויבען, אמונה; איבערצייגונג; אן אָנ־גענומענע מיינונג; א זאַך אין וואס מען גלויבט.

believabil'ity *n.* (בי-ליע-ווע-ביל'-אי-טי) גלויבהאַפטיגקייט.

belie'vable *a.* (בי-ליע'-וועבל) גלויב־ליך, גלויבהאַפט.

belie'vableness *n.* (בי-ליע'-וועבל-נעס) גלויבהאַפטיגקייט.

believe' *v.* (בי-ליעוו') האָבען צופער־טרויען; גלויבען; דענקען; פערטרויען.

belie'ver *n.* (בי-ליע'-ווער) גלויבער, איינער וואס גלויבט [מאמין]; איינער וואס האט צופערטרויען.

belie'ving *n. and a.* (בי-ליע'-ווינג) גלויבענדיג; דאס גלויבען, אמונה.

belie'vingly *adv.* (בי-ליע'-ווינג-לי) מיט גלויבען; מיט צופערטרויען.

belike' *adv.* (בי-לאַיק') וואהרשיינליך; פיליייכט.

beliked' *a.* (בי-לאַיקט') בעליעבט.

belike'ly *adv.* (בי-לאַיק'-לי) וואהר־שיינליך; פיליייכט.

belit'tle *v.* (בי-ליט'ל) קליין מאַכען, פערקלענערען, ערנידריגען.

bell *n. and v.* (בעל) גלאָק; בלומען־בעכער; דאס מעקען פון א הירש; א בלעזעל [אויף א פליסיגקייט]; אויפזעהן ווי א גלאָק; קלינגען; אויפהענגען א גלאָק, מאַכען א גלאָק; מעקען ווי א הירש.

belladon'na *n.* (בעל-ע-דאָנ'-ע) בעלאַדאָנאַ. [אזא וועלפישע יאַגדע [אוא גיפטיגע יאַגדע. וואס וואַקסט אויף א גיפטיגען בוימעל. זיי זיינען אמאל בענוצט געוואָרען פון פרויען פאַר שעהנהייט צוועקען, איצט ווערען זיי בענוצט אין פיעלע מע־דיצינען, צו שטילען וועהטאָג, געגען ספּאַז־מען א. ד. ג.].

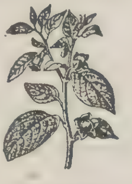

Belladonna

bell'-boy *n.* (בעל'-באָי) א איינגעל וואס עפענט די טהיר [ווען מען קלינגט]; א האָטעל־דינער [וואס רופט זיך אב אויף'ן קלינגען פון די געסט].

bell'-clap'per *n.* (בעל'-קלעפּ'-ער) דער צונג פון א גלאָק.

belle *n. and a.* (בעל) א שעהנע יונגע דאַמע, די אלער שעהנסטע; שעהן, פּראַכט־פאָל, בעצויבערענד.
She is the **belle** of the town.

belled *a.* (בעלד) בעהאָנגען מיט גלאָקען.

belles'-let'tres *n.* (בעל'-לעט'ר) די שעהנע ליטעראַטור [די אבטיילונג פון ליטעראַטור, וועלכע ענטהאַלט פּאָעזיע, ערצעהלונגען און קונסט־קריטיק].

bellet'rist *n.* (בעל-עט'-ריסט) *bellelettrist* .ז

bellelet'trist *n.* (בעל-לעט'-ריסט) בע־לעטריסט [איינער וואס שרייבט ראָמא־נען, ערצעהלונגען, נאָוועלען, סקיצען א. ז. וו.]; א קענער פון שעהנער ליטעראַטור.

bell'-fash'ioned *a.* (בעל'-פעש'-אָנד) גלאָקענפאָרמיג.

bell'-flow'er *n.* (בעל'-פלאַו'-ער) גלאָ־קען־בלום.

bell'-foun'der *n.* (בעל'-פאַונ'-דער) גלאָקען־גיסער.

bell'-foun'dry *n.* (בעל'-פאַונ'-דרי) גלאָקען־גיסעריי.

bell'-glass *n.* (בעל'-גלעס) גלאָז־גלאָק [אזא גלעזערנע גלאָקענפאָרמיגע כלי צו בעדעקען עטוואס].

bell'-hang'er *n.* (בעל'-העננ'-ער) איי־נער וואס הענגט אויף גלאָקען.

bell'-har'ness *n.* (בעל'-האַר'-נעס) א פערד־געשפּאַן מיט גלעקלעך.

bel'licose *a.* (בעל'-אי-קאָוס) קריגע־נעריש [וואס האט ליעב צו פיהרען קריעג]; וואס האט א קריעגערישען כאַראַקטער, וואס איז קריעגעריש געשטימט.
He was **bellicose** by temperament.

bel'lied *a.* (בעל'-איד) בייכיג, דיק, קייכעדיג.

bellig'erence *n.* (בע-לידזש'-ע-רענס) דאס פיהרען מלחמה.

bellig'erency *n.* (בע-לידזש'-ע-רענ-סי) דאס זיין אריינגעצויגען אין א מלחמה.

bellig'erent *n. and a.* (בע-לידזש'-ע-רענט) וואס ליעבט קריעג, קריעגעריש; וואס האט א קריעגערישען כאַראַקטער; וואס איז שייך צו א מלחמה; אריינגעצוי־גען אין א מלחמה; די קריעג־פיהרענדע מאַכט.
His attitude was **belligerent.**

Bel'lis *n.* (בעל'-איס) מאַר־ גענזען־בלום, גאַריטקע.

bell'-less *a.* (בעל'-לעס) אהן גלאָקען.

bell'man *n.* (בעל'-מען) א נאַכט־וועכ־טער; אן אויסרופער [אין גאַס] וואס קלינגט מיט א גלאָק.

bell'-met'al *n.* (בעל'-מעט'-על) גלאָק־מעטאַל [מעטאַל צוזאַמענגעמישט פון קו־פּער, צין, שפּיאַלטער און אַנטימאַניע].

bell of a flow'er (בעל אוו ע פלאַו'-ער) בלומען־בעכער [דער אונטערשטער טייל פון א בלום אין וועלכען די בלומען־בלע־טער זיינען איינגעפּאַסט].

bel'lon *n.* (בעל'-אָן) א שניידענדער בויך־שמערץ, וואס קומט פון ארבייטען מיט בליי־פאַרב.

bel'low *n. and v.* (בעל'-אָו) ברילען, מעקען, בעקען [ווי אן אָקס]; שרייען, שטורמען; א הויכער געשריי; דאס ברי־לען, דאס מעקען, דאס בעקען; דאס ברוי־זען [פון ווינד אדער ים].

bel'lowing *n.* (בעל'-אָו-אינג) דאס ברילען, דאס ברויזען [פון ווינד].

bel'lows *n.* (בעל'-אָוז) בלאָז־זאַק.

Bellows

bell'-pep'per *n.* (בעל'-פּעפּ'-ער) שפּאַ־נישער פּעפער.

bell'-pull *n.* (בעל'-פּול) דאס הענטעל אדער דער דראַט מיט וועלכען מען ציהט א גלעקעל.

bell'-ring'er *n.* (בעל'-רינג'-ער) גלאָ־קען־קלינגער אין א קירכע; אן אויטאָמאַ־טישע פאָרריכטונג ביי לאָקאָמאָטיווען צו קלינגען.

bell'-rope *n.* (בעל'-ראָופּ) גלאָקען־שטריק.

bell'-shaped *a.* (בעל'-שייפּט) גלאָ־קענפאָרמיג.

bell the cat (בעל טהי קעט) אנהענגען דער קאַץ א גלעקעל, עטוואס געפעהרלי־כעס אונטערנעהמען [לויט דעם משל, אז די מייז האבען בעשלאָסען אנצוהענגען דער קאַץ א גלעקעל].

bell'-tow'er *n.* (בעל'-טאַו'-ער) גלאָקען־טהורם.

bell'-weth'er *n.* (בעל'-הוועטה'-ער) א באַראַן מיט א גלאָק, וועלכער געהט פאַראויס דער סטאַדע; א רעדעל־פיהרער.

bel'ly *n. and v.* (בעל'-אי) בויך; דער מיטעלער טייל פון עפּעס; אָנפילען, אויפ־בלאָזען.

bel'ly-ache *n.* (בעל'-אי-אייק) בויך־וועהטאָג.

bel'ly-band *n.* (בעל'-אי-בענד) א בויך־גאַרטעל.

bel'ly-bound *a.* (בעל'-אי-באַונד) האַרטלייביג; וואס ליידט פון פערשטאָ־פונג [עצירות].

bel'ly cares. (בעל'-אי קעהרז) דאס זאָרגען פאַר דעם בויך, דאגות־חיונה.

bel'lyful *n.* (בעל'-אי-פול) געגונקייט, א גענוגע מאָס שפּייז.

bel'ly-god *n.* (בעל'-אי-גאָד) א גע־שמד'טער האַלז; איינער וואס זיין העכ־סטער אידעאַל איז דער בויך, א זולל וסובא.

bel'ly-piece *n.* (בעל'-אי-פּיעס) דער בויך פון א פיעדעל.

bel'ly-pinched *a.* (בעל'-אי-פּינטשט) אויסגעמאַטערט פון הונגער.

bel'ly-slave *n.* (בעל'-אי-סלייוו) איי־נער וואס איז א שקלאַף צו זיין בויך, א פרעסער.

bel'ly-tim'ber *n.* (בעל'-אי-טימ'-בער) אכילה, מאַטעריאַל אָנצושטאָפּען דעם בויך.

bel'ly-worm *n.* (בעל'-אי-הוואירם) בויך־וואָרם, שפּולען־וואָרם.

belong' *v.* (בי-לאָנג') בעלאַנגען; געהע־רען, אנגעהן, בעטרעפען.
Porto Rico **belongs** to the United States.

belong'ing *n. and a.* (בי-לאָנג'-אינג) צוגעהעריג; דאס וואס געהערט צו אימי־צען אדער צו א זאַך; אייגענטום.

belong'ings *n.* (בי-לאָנג'-אינגז) דאס וואס געהערט אימיצען; אייגענטום.

belord' *v.* (בי-לאָרד') געבען דעם טיטול "לאָרד".

beloved' *n.* (בי-לאָווד') א געליעבטער.

belov'ed *a.* (בי-לאָוו'-עד) געליעבט, ווערטה, טייער.

belov'ed sin (בי-לאָוו'-עד סין) א ליעב־לינגס־זינד.
Smoking is my **beloved sin.**

be low (בי לאָו) זיין א יורד, אן ארונטערגעקומענער.

below' *adv. and prep.* (בי-לאָו') אונ־טער; אונטען; נידריגער.

below' par (בי-לאָו' פּאַר) אונטערן ווערטה [ביי ווערטה־פּאַפּיערען ווען זיי ווערען פערקויפט אונטער זייער געצייכענ־טען ווערטה].

below' stairs (בי-לאָו' סטעהרז) אין'ם קעלער, אין'ם אונטערשטען טייל הויז, אונטען.

below' the gang'way (בי-לאָו' טהי גענג'-הויי) וואס געהערט צו דער אָפּאָזי־ציאָן [אין פּאַרלאַמענט].

below' the stan'dard (בי-לאָו' טהי סטענ'-דערד) אונטער דער נאָרמע.

below' ze'ro (בי-לאָו' זיע'-ראָו) אונ־טער דעם פריהרונגס־פּונקט [אויף'ן טער־מאָמעטער]; קעלט־גראַדען.

belt *n. and v.* (בעלט) גאַרטעל; אומ־גאַרטלען; ריעמען, ריטער־גאַרטעל; אזא

קראנקהייט ביי שאף ; ארומרינגלען ווי מיט א גארטעל ; שמייסען.

bel'ted *a.* (בעל'-טעד) ארומגעגארטעלט ; ארומגעגארטעלט מיט א ריטער-גארטעל ; געטראגען פאר'ן גארטעל.

bel'ting *n.* (בעל'-טינג) דאס מאטע-ריאל פאר רימענס ; רימענס.

belt'-shif'ter *n.* (בעלט'-שיפ'-טער) א פארריכטונג אריבערצורוקען א טרייב-רימען פון א מאשין פון איין ראד אויף א צווייטען.

belu'ga *n.* (בע-לו'-גא) דער ווייס-וואלפיש [א מין ווייסער גרויסער פיש אין די קאלטע ימים].

Be'lus *n.* (ביע'-לאס) ז. *Bel*

belvedere' *n.* (בעל-ווע-דיער') א טורם-עהנליכער אויפבוי אויף א הויז ; א גא-לעריע ; א זומער-הויז, א לוסט-שלאס ; א בעלוועדער.

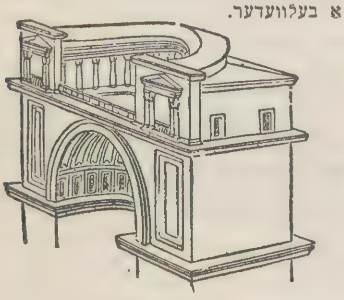

Belvedere

Bel'zebub *n.* (בעל'-זי-באב) ז. *Beelzebub*

be mare's'-nes'ting (בי מעהרז'-נעס'-טינג) זיך יאגען נאך פוסטע חלומות.

bemaze' *v.* (בי-מייז') פערווירען, צו-טומלען.

bemire' *v.* (בי-מאיר') בעדעקען מיט בלאטע, פערזינקען אין בלאטע.

bemir'ror *v.* (בי-מיר'-אר) אבשפיגלען.

be mista'ken (בי מיס-טיי'קן) האבען א טעות, לעבען אין טעות.

bemoan' *v.* (בי-מאון') בעקלאגען, בע-יאמערען, בעוויינען.

bemoa'nable *a.* (בי-מאו'-נעבל) וואס איז צו בעקלאגען אדער צו בעוויינען.

bemock' *v.* (בי-מאק') אויסלאכען ; פערשפעטען.

bemoi'sten *v.* (בי-מאי'סן) בענעצען, פייכט מאכען.

be'mol *n.* (ביי'-מאל) בימאל [א מוזי-קאלישער ציכען פאר א האלבע נאטע נידריגער פון טאן].

bemon'ster *v.* (בי-מאנ'-סטער) א שרעקענסבילד פארשטעלען, פערוואנדלען אין א שרעקענסבילד.

bemourn' *v.* (בי-מאורן') בעוויינען, בעקלאגען.

bemud'dle *v.* (בי-מאד'ל) צוטומלען.

bemuf'fle *v.* (בי-מאפ'ל) איינוויקלען.

bemuse' *v.* (בי-מיוז') פערזינקען אין חלומות ; פערציהען מיט א נעבעל ; צו-טומלען.

ben *n. and adv.* (בען) אינוועניג פון הויז ; אין זאל ; זאל-צימער ; דער בעהען-בוים ; בעהען-נוס ; א בארג-שפיץ.

bench *n. and v.* (בענטש) באנק ; הובעל-באנק ; געריכטס-באנק ; "די ריכטער ; גע-בען אן עהרען-זיץ ; בעזארגען מיט בענק ; אוועקזעצען אויף א באנק.

bench'-clamp *n.* (בענטש'-קלעמפ) אזא קלאמער פון א ווארשטאט-באנק מיט וועלכען עס ווערען איינגעקלעמט די גע-גענשטענדע וועלכע דארפען בעארבייט ווערען.

bench'-drill *n.* (בענטש'-דריל) א דריל אדער בויערער וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

ben'cher *n.* (בענ'-טשער) אן עלטערער מיטגליעד ביי די ענגלישע אדוואקאטען.

bench'-hook *n.* (בענטש'-הוק) אזא צייהנערדיגער קלאמער פון א הובעל-באנק וועלכער האלט אן דאס שטיק האלץ וואס ווערט געהובעלט.

bench'-lathe *n.* (בענטש'-לייטה) א קליינע טאק אדער דרעקסעל מאשינקע וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

bench-show' *n.* (בענטש-שאו') אן אויס-שטעלונג פון חיות [ספעציעל פון הינד].

bench'-stop *n.* (בענטש'-סטאפ) אזא קלאמער פון א ווער-שטאט-באנק מיט וועל-כען עס ווערט בע-פעסטיגט דער געגענ-שטאנד וועלכער ווערט בעארבייט.

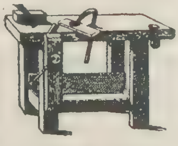

Bench-stop

bench'-vise *n.* (בענטש'-וואיס) א שרויב-שטאק וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

bench'-war'rant *n.* (בענטש'-הוואר-ענט) א פערהאפטונגס-בעפעהל [א פא-פיער וואס א ריכטער שרייבט אונטער, אז מען זאל אימעצען ארעסטירען און בריינ-גען אין געריכטס-הויז].

bend *n. and v.* (בענד) קרימען, בויגען ; איינבויגען; בעפעסטיגען, צובינדען; צווינ-גען ; אונטערווארפען ; זיין אריבערגעבוי-גען אדער אריבערגעהאנגען ; זיך בויגען, זיך נייגען ; זיך פערנייגען, בוקען ; ריכ-טען ; ווענדען ; בויגונג, קרימונג ; א דיא-גאנאלער שרעגבאלקען [א באלקען גע-לעגט פון ווינקעל צו ווינקעל] ; אן עמבלע-מע מיט א דיאגאנאלען שטריך וואס איז געצייכענט פון אויבערשטען לינקען ווינקעל צו דעם אונטערשטען רעכטען ווינקעל.

ben'dable *a.* (בענ'-דעבל) בויגזאם, וואס מען קען בויגען.

bend a bow (בענד ע באו) אנציהען א בויגען.

ben'ded *a.* (בענ'-דעד) געבויגען, קרום.

ben'der *n.* (בענ'-דער) בויגער, קרימער ; שפאס ; א פוס.

ben'ding *n. and a.* (בענ'-דינג) בוי-גענדיג ; געקרימט, קרום ; אריבערהענגענ-דיג ; דאס בויגען ; די קרימונג.

bend'let *n.* (בענד'-לעט) א קליינער שרעג-באלקען.

bends *n.* (בענדז) די בויכשטיקער, די ריפען פון א שיף.

bend'-sin'ister *n.* (בענד'-סינ'-יס-טער) אן עמבלעם מיט א דיאגאנאלען שטריך, וואס איז געצייכענט פון אויי-בערשטען רעכטען ווינקעל צום אונטער-שטען לינקען ווינקעל.

bend steps (בענד סטעפס) זיך לאזען געהן ערגעץ-וואו.

bend the brow (בענד טהי בראו) קנייטשען דעם שטערן.

bend the knee (בענד טהי ניע) איינ-בויגען די קניע ; זיך בויגען פאר אימע-צען, ווערען א נכנע.

ben'e *n.* (בענ'-ע) זעזאם [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין די ווארימע לענ-דער. פון דער פלאנצע ווערט גע-מאכט אזא מין אויל וואס ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון זייף און אויך צום פעלשען אליווען-אויל. די קערנד-לעך ווערען גע-ברויכט אלס א שפייז. די בלע-טער ענטהאלטען א מין קלעפיגען שטאף].

Bene-plant

beneath' *adv. and prep.* (בי-ניטה') אונטער ; אונטען, נידריגער.

Benedic'ite *n.* (בענ-אי-דיס'-אי-טי) אזא קריסטליכע תפילה וואס ווערט גע-זונגען אין קירך ; די נאמען צו דיעזער תפילה.

benedic'ite *n.* (בענ-אי-דיס'-אי-טי) א בענשונג, א זעגנונג, א ברכה.

ben'edict *n.* (בענ'-אי-דיקט) איינער וואס האט ערשט חתונה געהאט, א יונגער בעל הבית'על.

Benedic'tine *n. and a.* (בענ-אי-דיק'-טין) 1. וואס בעלאנגט צו דעם קריסטלי-כען הייליגען בענעדיקט ; 2. א מאנאך אדער מאנאשקע פון דעם ארדען וואס דער הייליגער בענעדיקט האט געגרינדעט; 3. אזא זארט ליקער.

3. After dinner they drank a **Benedictine**.

benedic'tion *n.* (בענ-אי-דיק'-שאן) זעגען ; ברכה ; איינזעגנונג, בענשונג ; די ברכה פון א הייליגער פערזאן.

benedic'tional *n.* (בענ-אי-דיק'-שאנ-על) א קאטוילישער רעליגיעזער בוך, וואו עס געפינען זיך פערשידענע ברכות וועל-כע ווערען געברויכט ביי פערשידענע רע-ליגיעזע צערעמאניעס.

benefac'tion *n.* (בענ-אי-פעק'-שאן) א וואהלטהאט, א נדבה ; גנאדע.

benefac'tor *n.* (בענ-אי-פעק'-טאר) וואהלטהעטער, בעל צדקה.

An inventor is a **benefactor** of humanity.

benefac'tress *n.* (בענ-אי-פעק'-טרעס) א וואהלטהעטערין, א בעלת-צדקה.

ben'efice *n.* (בענ'-ע-פיס) דאס האבען איינקונפט פון קירכען-גיטער.

ben'eficed *a.* (בענ'-ע-פיסט) האבענדיג איינקונפט פון קירכען-גיטער.

benef'icence *n.* (בי-נעפ'-אי-סענס) וואהלטהעטיגקייט ; פריינדשאפט, גוטס-הייט.

benef'icency *n.* (בי-נעפ'-אי-סענ-סי) דאס זיין וואהלטהעטיג.

benef'icent *a.* (בי-נעפ'-אי-סענט) וואהל-טהעטיג, גוט.

beneficen'tial *a.* (בי-נעפ-אי-סענ'-שעל) וואהלטהעטיג, גוטהערציג, פריינדליך.

benef'icently *adv.* (בי-נעפ'-אי-סענט-לי) אויף א וואהלטהעטיגען אופן ; גוט-הערציג.

benefi'cial *a.* (בענ-אי-פיש'-על) פאר-טיילהאפט ; העלפבאר ; וואס ברייגגט פראפיט ; וואס גיט דאס רעכט צו ציהען נוצען [ווי פון איינקונפט].

He found his trip abroad **beneficial** to his health.

benefi'cially *adv.* (בענ-אי-פיש'-על-אי) אויף א פארטיילהאפטען אדער ניצ-ליכען אופן ; בריינגענדיג פראפיט.

benefi'cialness *n.* (בענ-אי-פיש'-על-נעס) נוצליכקייט, פארטיילהאפטיגקייט.

benefi'ciary *n. and a.* (בענ-אי-פיש-אי-ע רי) אבהענגיג פון צדקה; איינער וואס קריגט א טייל פון קירכען-צדקה; א סטודענט וואס קריגט א סטיפענדיע.

ben'efit *n. and v.* (בענ'-אי-פיט) 1. וואהלטהאט; נוץ; פארדעכט; געפעליג-קייט; 2. טעאטער פארשטעלונג פיר אי-מיצענס שטיצע; 3. נוצען; פראפיטירען, געווינען, פערדינענען; ציהען נוצען.

3. Your advice will benefit me.

ben'efit of na'ture (בענ'-אי-פיט אוו ניי'-טשור) די הילף פון דער נאטור [ביי קראנקע].

ben'efit soci'ety (בענ'-אי-פיט סא-סאי'-ע-טי) ז. *benevolent society*

benev'olence *n.* (בי-נעוו'-א-לענס) גוטע טהאט, וואהלטהאט; וואהלטהעטיג-קייט.

benev'olency *n.* (בי-נעוו'-א-לענ-סי) ז. *benevolence*

benev'olent *a.* (בי-נעוו'-א-לענט) וואהלטהעטיג; גיטיג.

Baron de Hirsch left much of his wealth for benevolent purposes.

benev'olent fund (בי-נעוו'-א-לענט פאנד) אונטערשטיצונגס-פאנד.

benev'olently *adv.* (בי-נעוו'-א-לענט-לי) אויף א וואהלטהעטיגען אופן; גיטיג, פריינדליך.

benev'olent soci'ety (בי-נעוו'-א-לענט סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין פאר גע-גענזייטיגער אונטערשטיצונג.

benight' *v.* (בי-נאיט') איינוויקלען אין פינסטערניס, בעדעקען מיט די נאכט-שא-טענס; פערפינסטערען די מוחות.

benight'ed *a.* (בי-נאיט'-עד) 1. בעפא-לען פון נאכט; 2. פערפינסטערט; אונ-וויסענד.

2. Where there are no schools the community is benighted.

benign' *a.* (בי-נאין') גיטיג, מילד, גינסטיג, ליעבפול.

benig'nant *a.* (בי-ניג'-נענט) גיטיג, גינסטיג; מילד; ניט שטארק, ניט שער-ליך [ווענען מעדיצינען].

benign' disease' (בי-נאין' דיז-איז') א גינסטיג פערלויפענדע קראנקהייט.

benig'nity *n.* (בי-ניג'-ני-טי) גוט-קייט, מילדקייט; גינסטיגקייט.

benign'ly *adv.* (בי-נאינ'-לי) אויף א מילדען אדער גינסטיגען אופן; גיטיג, ליעבפול.

ben'ison *n.* (בענ'-איזן) זעגען, ברכה.

ben'jamin *n.* (בענ'-דזשע-מין) בענ-זאע-בוים [וואקסט אין אפריקא, האט זעהר א גוטען ריח און ווערט בענוצט צו מאכען פארפיום].

ben'ne *n.* (בענ'-ע) ז. *bene*

ben'-nut *n.* (בענ'-נאט) [א בעהען-נוס] זאמען פון וועלכע עס ווערט געמאכט אויל].

ben'shie *n.* (בענ'-שיע) ז. *banshee*

bent *a. and n.* (בענט) 1. געבויגען, געניינגט; געריכטעט; בויגונג; אנשטרענ-גונג, שפאנונג; די ריכטונג פון אויג; 2. נייגונג; שטימונג; 3. די ווירקליכע בע-דייטונג; 4. שטרויס-גראז [א דיק גראז]; א פלאץ בעוואקסען מיט שטרויס-גראז.

1. The old man's back is bent. 2. He has a bent for music.

bent on (בענט אן) האבען גרויס חשק צו עטוואס.

Young people are ever bent on having a good time.

benumb' *v.* (בי-נאם') 1. בעטויבען; מאכען געפיהללאז; 2. מאכען טעמפיג, דום.

1. The cold benumbs my hands and feet. 2. Ignorance will benumb the greatest brain.

benumbed' *a.* (בי-נאמד') בעטויבט, טעמפיג [גייסטיג אדער פיזיש].

benumbed'ness *n.* (בי-נאמד'-נעס) ז. *benumbment*

benumb'ment *n.* (בי-נאמ'-מענט) בע-טויבונג, טעמפקייט.

ben'zene *n.* (בענ'-זין) א לייכט ענטצינדליכע פליסיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט פון קויהלען-טער; גערייניגטער פעטראלעאום [בענזין].

ben'zin *n.* (בענ'-זין) בענזין [ווערט געמאכט פון פעטראלעאום].

ben'zine *n.* (בענ'-זין) ז. *benzin*

ben'zoate *n.* (בענ'-זא-אייט) בענזאע-זויערעס זאלץ [א כעמישער זאלץ].

benzo'ic *a.* (בענ-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דעם זאפט פון בענזאע-בוים. ז. *benzoin*

benzo'ic ac'id (בענ-זאו'-איק עס'-איד) בענזאע-זויערע [א שמעקעדיגער כעמיש צונויפגעזעצטער שטאף וואס ענט-האלט דעם זאפט פון בענזאע-בוים, ווערט בענוצט אלס ווייררויך אין קאטוילישע קיר-כען].

ben'zoin *n.* (בענ'-זא-אין) בענזאע-גומי, בענזאע-זאפט [א גומי-ארטיגער זאפט פון בענזאע-בוים, האט זעהר א גוטען אראמאט און ווערט בענוצט אין פארפיו-מען און אלס ווייררויך אין קאטוילישע קיר-כען].

ben'zol *n.* (בענ'-זאול) א לייכט-ענט-צינדליכע פליסיגקייט וואס ווערט געמאכט פון קויהלען-טער.

ben'zolin *n.* (בענ'-זא-לין) ז. *benzol*

be obliged' (בי א-בלאידזשד') זיין דאנקשולדיג.

be of a par'ty (בי אוו ע פאר'-טי) אנטייל נעהמען.

be of disser'vice (בי אוו דיס-סיר'-וויס) שאדען [אימעצען]; שטעהן [אי-מעצען] אין וועג.

be of force (בי אוו פאורס) שטארק זיין, פעסט זיין.

be on back (בי אן בעק) זיין הילפ-לאז, ניט וויסען וואס צו טהאן אדער זאגען.

be on dis'tant terms (בי אן דיס'-טענט טוירמז) זיין [מיט אימעצען] פון דער וויטען.

be on the advance' (בי אן טהי עד-וועגס') שטייגען, שטייגען אין פרייז.

be on the feed (בי אן טהי פיעד) זיכען שפייז.

be on the fence (בי אן טהי פענס) זיצען צווישען צוויי שטוהלען [וואקלען זיך צווישען צוויי פאליטישע פארטייען און ניט בעשליסען צו וועלכער צוצו-שטעהן].

be on the par'ish (בי אן טהי פער'-איש) נעהמען קצבה פון קהל.

be on thorns (בי אן טהארנז) זיצען אויף שפילקעס.

be out (בי אוט) זיין אויסען.

Don't be out late!

be pack'ing! (בי פעק'-אינג) טראג זיך אב!

bepaint' *v.* (בי-פיינט') אבפארבען.

bepatched *a.* (בי-פעטשט) בעדעקט מיט לאטעס.

beplas'ter *v.* (בי-פלעס'-טער) בעדע-קען מיט פלאסטער.

bepow'der *v.* (בי-פאו'-דער) פודערען; בעשיטען מיט פודער.

bepraise' *v.* (בי-פרייז') שטארק לויבען.

bequeath' *v.* (בי-קהוויעטה') אבזאגען א ירושה אין א צוואה; איבערגעבען בירושה.

Most people bequeath their possessions to their family.

bequea'thable *a.* (בי-קהוויע'-טהעבל) וואס קען אבגעזאגט ווערען אין א צוואה אלס ירושה; וואס קען איבערגעהן בירושה.

bequea'thal *n.* (בי-קהוויע'-טהעל) דאס אבזאגען א ירושה אין א צוואה.

bequea'ther *n.* (בי-קהוויע'-טהער) איי-נער וואס זאגט אב א ירושה אין א צוואה.

bequeath'ment *n.* (בי-קהוויעטה'-מענט) דאס אבזאגען א ירושה.

bequest' *n.* (בי-קהוועסט') דאס אבזאגען א ירושה אין א צוואה; עטוואס וואס ווערט איבערגעלאזט אדער וואס געהט אי-בער בירושה.

beras'cal *v.* (בי-רעס'-קעל) מאכען פאר א לומפ.

berate' *v.* (בי-רייט') שילטען, זיך קריגען.

ber'berry *n.* (בער'-בער-אי) א פלאנ-צע, אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע העל-רויטע יאגדעס.

Berberry

bereave' *v.* (בי-ריעוו') בערויבען, אוועקרויבען.

bereaved' *a.* (בי-ריעווד') 1. בערויבט; 2. פעראָרימט.

1. We were bereaved of our friends.

bereave'ment *n.* (בי-ריעוו'-מענט) בע-רויבונג; פערלוסט.

They wrote to express their sympathy in my bereavement.

berea'ver *n.* (בי-ריע'-ווער) א בערוי-בער.

bereft' (בי-רעפט') בערויבט. ז. *bereave*

berg *n.* (בוירג) אן אייז-בארג.

ber'gamot *n.* (בויר'-גע-מאט) בערגא-מאטענציטראן [א זארט ציטראן וואס האט א גוטען אראמאט, זיין זאפט ווערט בענוצט פאר פארפיום]; פארפיום וואס ווערט געמאכט פון בערגאמאטען; בער-גאמאטענבארנע; א זארט טעפיך [נאך דער שטאדט בערגאמא אין איטאליען]; א זארט שמעקטאבאק.

ber'gander *n.* (בויר'-גען-דער) די בראנד-ענטעל אדער בראנד-גאנז [א גרויסער פויגעל וואס האלט זיך אויף ביים ים].

berg'mehl *n.* (בוירג'-מייל) בערגמעהל [א גאנץ דינע שטויביגע ערד].

berhyme′ *v.* (בי-ראים′) בעזינגען אין גראמען.

berime′ *v.* (בי-ראים′) ז. *berhyme*

beringed′ *a.* (בי-רינגד′) ארומגערינגעלט מיט רינגען.

berm *n.* (בוירם) א שמאל שטעגעלע צווישען א פעסטונגס-וואנד און דעם גראבען וואס געפינט זיך ביי איהם.

ber′nacle *n.* (בויר′-נעקל) די רינגעל-גאנז. ז. *bernacle-goose*

ber′nacle-goose *n.* (בויר′-נעקל-גוהס) די רינגעל-גאנז [א מין ווילדע גאנז, וועגען וועלכער עס עקזיסטירט א לעגענדע, אז זי וואקסט אויף א בוים ביים ברעג פון ים, אדער אז זי ווערט געבארען פון א מושעל. די גאנז האט א שווארצען שנאבעל, א שווארצען קאפ און האלז מיט ווייסע שטרייפען; דער קאליר פון די פעדערען איז א טונקעלער מיט ווייסע פעדערען ביים עק].

Bernacle-goose

ber′nicle *n.* (בויר′-ניקל) די רינגעל-גאנז. ז. *bernacle-goose*

ber′nicle-goose *n.* (בויר′-ניקל-גוהס) ז. *bernacle-goose*

bernouse′ *n.* (בויר-נוהס′) אזא ברייטע וואלענע מאנטעל-הילע וואס ווערט געטראגען אין פערשיעדענע ערטער פון אפריקא; אזא דאמען מאנטעל-הילע.

ber′ry *n. and v.* (בער′-אי) בעערע, יאגדע; קלייבען יאגדעס; ארויסגעבען יאגדעס; שלאגען; דרעשען.

ber′rybrown *a.* (בער′-אי-בראון) העל-ברוין.

ber′serk *n.* (בויר′-סוירק) א ווילדער קריעגער אין די אלטע צייטען אין סקאנדינאוויען.

ber′serker *n.* (בויר′-סויר-קער) ז. *berserk*

berth *n. and v.* (בוירטה) אנקער-פלאץ [די סטאנציע פון א שיף וואו זי ווערט געאנקערט]; אן ארט צום שלאפען אין א שיף אדער באהן-וואגאן; א שטעלע; פעראנקערען א שיף; אנווייזען א שלאף-ארט אויף א שיף.

ber′thage *n.* (בויר′-טהעדזש) דער פלאץ אין האפען וואס א שיף קריגט זיך צו פעראנקערען; די אבצאהלונג פאר דעם אנקער-פלאץ אין האפען.

ber′yl *n.* (בער′-איל) דער בעריל [אזא קריסטאל-ארטיגער עדעלשטיין, געפינט זיך אין פערשיעדענע קאלירען].

ber′ylline *a.* (בער′-אי-לין) עהנליך צו א בעריל-שטיין; וואס האט א בלויגרינע פארב.

besaint′ *v.* (בי-סיינט′) מאכען פאר א היילינגען.

bescoun′drel *v.* (בי-סקאונ′-דרעל) רופען איינעם ליידאק, אויסוואורף.

be sea′ted (בי סיע′-טעד) זעצט אייך.

beseech′ *v.* (בי-סיעטש′) שטארק בעטען, דרינגענד בעטען.

besee′chingly *adv.* (בי-סיע′-טשינג-לי) שטארק בעטענדיג.

beseem′ *v.* (בי-סיעם′) זיך פאסען, צופאסען; זיין ווירדיג, ווערטה זיין.

besee′mingly *adv.* (בי-סיע′-מינג-לי) אויף א צוגעפאסטען אדער ווירדיגען אופן.

beset′ *v.* (בי-סעט′) 1. בעלאגערען; בעזעצען, ארומזעצען; 2. בעאונרוהיגען; זיין בעזעצט.

2. A mother is always **beset** with household cares.

beset′ting *a.* (בי-סעט′-אינג) בעלאגערענדיג; לויערענדיג.

beset′ting sin (בי-סעט′-אינג סין) א לויערענדע זינד, א זינד וואס בעהערשט איינעם.

Drink was his **besetting sin.**

beshrew′ *v.* (בי-שרו′) פערווינשען; וועה-געשריען!

beshroud′ *v.* (בי-שראוד′) איינוויקלען אין תכריכים.

beshrou′ded *a.* (בי-שראו′-דעד) איינגעוויקעלט אין תכריכים.

beside′ *adv. and prep.* (בי-סאיד′) נעבען; אויסער; אויסער דעם; א חוץ דעם; איבער.

beside′ one's self (בי-סאיד′ הוואנז סעלף) אויסער זיך; אראב פון זינען.

beside′ one's wit (בי-סאיד′ הוואנז הוויט) ניט ביים פערשטאנד.

besides′ *adv. and prep.* (בי-סאידז′) ז. *beside*

beside′ the cush′ion (בי-סאיד′ טהי קוש′-אן) ניט טרעפען; ניט דערגרייכען א ציעל.

beside′ the mark (בי-סאיד′ טהי מארק) ניט צום פונקט, ניט צו דער טעמא.

beside′ the pur′pose (בי-סאיד′ טהי פויר′-פאס) ווייט פון צוועק.

It is **beside the purpose** to talk about how it might have been done.

besiege′ *v.* (בי-סיעדזש′) בעלאגערען; ארומרינגלען.

besieged′ *a.* (בי-סיעדזשד′) בעלאגערט; ארומגערינגעלט.

besie′ger *n.* (בי-סיע′-דזשער) א בעלאגערער.

besie′ging ar′my (בי-סיע′-דזשינג אר′-מי) בעלאגערונגס-ארמעע.

besing′ *v.* (בי-סינג′) בעזינגען.

beslave′ *v.* (בי-סלייוו′) פערשקלאפען.

beslav′er *v.* (בי-סלעוו′-ער) בעגאווערען, בעדעקען מיט שפייעכץ, לאזען רינען שפייעכץ פון מויל; בעדעקען מיט חניפה.

beslime′ *v.* (בי-סלאים′) בעדעקען מיט מיט שלאם, בעשמוצען.

beslob′ber *v.* (בי-סלאב′-ער) ז. *beslaver*

beslub′ber *v.* (בי-סלאב′-ער) בעשפריצען, בעשמוצען, פערשמירען.

besmear′ *v.* (בי-סמיער′) בעשמירען, בעשמוצען.

besmirch′ *v.* (בי-סמוירטש′) בעשמוצען.

besmoke′ *v.* (בי-סמאוק′) פעררויכערען; אנפילען מיט רויך; אויסרויכערען; רויכערען [ווי פלייש א. ז. וו.].

besoil′ *v.* (בי-סאיל′) בעפלעקען, בעשמוצען.

be′som *n. and v.* (בי′-זאם) א בעזים; קעהרען מיט א בעזים.

besot′ *v.* (בי-סאט′) טעמפ מאכען; דום מאכען; שכור מאכען; פערבלענדען די אויגען.

besot′ted *a.* (בי-סאט′-עד) טעמפ; דום; פער'שכור'ט.

besot′tedness *n.* (בי-סאט′-עד-נעס) טעמפקייט; פערדומטקייט; פער'שכור'טקייט.

besot′tingly *adv.* (בים-סאט′-אינג-לי) אויף א דומען אדער טעמפען אופן; אויף א פערשכור'טען שטייגער.

besought′ (בי-סאהט′) געבעטען. ז. *beseech*

I **besought** my friend to help me in my sickness.

bespan′gle *v.* (בי-ספענ′גל) בעפוצען מיט פליטערלאך.

bespat′ter *v.* (בי-ספעט′-ער) בעשפייען; בעשפריצען מיט שמוץ; פערליימדען.

bespeak′ *v. and n.* (בי-ספיעק′) בעשטעלען; בעטען; בעצייכנען; א בעשטעלטע זאך; א טעאטער-בענעפיס.

May I **bespeak** your interest in my welfare?

bespeaks′ a mas′ter (בי-ספיעקס′ ע מעס′-טער) עס ווייזט אויף א מייסטער-האנד.

The painting **bespeaks** the hand of **a master.**

bespeck′le *v.* (בי-ספעקל′) מאכען פלעקען; בעפלעקען.

bespew′ *v.* (בי-ספיו′) אויסברעכען; בעשפייען מיט אויסגעבראכענע.

bespit′ *v.* (בי-ספיט′) בעשפייען.

besplash′ *v.* (בי-ספלעש′) בעשפריצען.

bespoke′ (בי-ספאוק′) בעשטעלט, געבעטען, בעצייכענט. ז. *bespeak*

bespo′ken (בי-ספאו′קן) בעשטעלט, געבעטען. ז. *bespeak*

bespot′ *v.* (בי-ספאט′) בעפלעקען; בעשפרענקלען; צייכענען מיט פלעקען.

bespout′ *v.* (בי-ספאוט′) אפעקטירט, באמבאסטיש ריידען אדער פארלייענען.

bespread′ *v.* (בי-ספרעד′) אריבערדעקען; צודעקען.

besprin′kle *v.* (בי-ספרינ′קל) בעשפרענקלען; בעשפריצען.

bespurt′ *v.* (בי-ספוירט′) אויסלויפען, אויסשטראמען.

besput′ter *v.* (בי-ספאט′-ער) בעשפריצען; בעשפייען.

Bes′semer *n.* (בעס′-אי-מער) מעטאלען וועלכע ווערען פאבריצירט נאך דער מעטאדע פון בעסמער [דער קויהלענשטאף ווערט פון רויה-מעטאל ארויסגענומען דורך טרייבען א שטראם לופט ווען דאס מעטאל ווערט געשמאלצען].

best *n., a., v. and adv.* (בעסט) דאס בעסטע; מעגליכעס; דער בעסטער גרעסטעל טייל; פון בעסטען זארט; איבערטרעפען; בעקומען דאס בעסטע; אין בעסטען פאל; אם בעסטען; אין העכסטען גראד.

best advan′tage (בעסט עד-וועג′-טיידזש) בעסטער נוץ, בעסטער געברויך.

The dressmaker used the material to the **best advantage.**

bestain′ *v.* (בי-סטיין′) בעפלעקען, בעשמוצען.

best condi′tioned (בעסט קאנ-דיש′-אנד) קרעפטיג, געזונד.

best cut (בעסט קאט) די בעסטע שטיקלעך פלייש פון סאמע מיטען.

bestead′ *v.* (בי-סטעד′) אימעצען ניצליך זיין; בעהילפיג זיין.

bested′ *a.* (בי-סטעד′) געשטעלט אין א לאגע; געפינענדיג זיך אין א צושטאנד [גוטע אדער שלעכטע]; געשטימט.

bes′tial *a.* (בעס′-טשעל) טהיעריש; ווי א בעסטיע; גראב, ווילד.

bestial′ity *n.* (בעס-טשעל′-אי-טי) בעסטיאליטעט; גראבקייט; אונמענשליכקייט; געשלעכטליכער פערקעהר מיט א חיה.

bes'tialize *v.* (בעס'-טשעל-איז) מאכען פאר א בעסטיע; מאכען ברוטאל, גראב, ווילד.

bes'tially *adv.* (בעס'-טשעל-אי) אויף א ברוטאלען אופן; ווילד, גראב; אזוי ווי א בעסטיע.

bestia'rian *n.* (בעס-טי-איי'-רי-ען) א צער-בעל-החיים'ניק; איינער וואס איז געגען דעם, מען זאל געברויכען לעבעדיגע חיות פאר מעדיצינישע עקספערימענטען [וואס איז געגען וויוויסעקציאן].

bestick' *v.* (בי-סטיק') בעשטעקען; בעשטעקען פון אלע זייטען; דורכשטעכען; מאכען שטעך.

bestir' *v.* (בי-סטויר') בעוועגען, ריהרען; ברייגגען אין בעוועגונג.

bestir' one's self (בי-סטויר' וואנז סעלף) זיך ריהרען; זיך אנשטרענגען, זיך איילען.

best'-maid *n.* (בעסט'-מייד) דאס מיידעל וואס איז ביי דער זייט פון דער כלה ווען זי געהט צו דער חופה [א מין אונטער-פיהרערקע].

best'-man *n.* (בעסט'-מען) דער בחור וואס איז ביי דער זייט פון חתן ווען ער געהט צו דער חופה [א מין אונטערפיהרער].

best man alive' (בעסט מען ע-לאיוו') דער בעסטער מענש אין דער וועלט.

best of all (בעסט אוו אהל) אם בעסטען; אם ליעבסטען.

bestorm' *v.* (בי-סטארם') נעהמען מיט שטורם; אנפאלען מיט שטורם.

bestow' *v.* (בי-סטאו') אבלעגען; אויפ-בעווארען; פערווענדען; אויפווענדען; שפענדען; שענקען; געבען; געבען פאר א ווייב, פערהייראטען.

bestow'able *a.* (בי-סטאו'-עבל) וואס מען קען אוועקגעבען, וואס מען קען אויפ-בעוואהרען. ז. **bestow**

bestow'al *n.* (בי-סטאו'-על) געבונג, שענקונג. ז. **bestow**

bestow'ment *n.* (בי-סטאו'-מענט) ז. **bestowal**

bestrad'dle *v.* (בי-סטרעד'ל) ז. **bestride**

bestreak' *v.* (בי-סטריעק') בעדעקען מיט שטריכען; בעשטריכלען.

bestrew' *v.* (בי-סטרו') בעשפרענקלען; בעשטרייען; צושטרייען.

bestrid' (בי-סטריד') איבערגעטרא-טען; אריבערגעשפרייזט; פונאנדערגע-שפרייט די פיס. ז. **bestride**

bestrid'den (בי-סטריד'ן) ז. **bestrid**

bestride' *v.* (בי-סטראיד') איבער-שרייטען, איבערטרעטען; איבערשפריי-זען; פונאנדערשפרייטען די פיס; ריי-טען.

bestrode' (בי-סטראוד') ז. **bestrid**

bestrow' *v.* (בי-סטראו') ז. **bestrew**

best step for'ward (בעסט סטעפ פאר'-הוואדר) לויפען מיט'ן גרעסטען אימפעט.

bet *n.* and *v.* (בעט) 1. א וועט; 2. ווע-טען.

1. Shall I place a **bet**? 2. To **bet** is to gamble.

betag' *v.* (בי-טעג') בעפוצען מיט גא-לונען.

betake' *v.* (בי-טייק') זיך ווענדען; אי-בערגעבען; זיך אויף עטוואס בערופען; זיך ערגעץ בעגעבען.

betake' to one's heels (בי-טייק' טו וואנז היעלז) מאכען פליטה; נעהמען די פיס אויף דער פלייצע.

be'tel *n.* (ביטל) בעטעל-פעפער [אזא פעפער פלאנצע].

be'tel-nut *n.* (בי'טל-נאט) בעטעל-נוס [אזא נוס וואס וואקסט אויף א געוויסען פאלמען-בוים אין אסט אינדיען].

Betel-nut

bête noire (בייט נו-אר') א זאך וואס מען האט פיינט אדער פאר וועלכער מען האט מורא.

beth'-din *n.* (בייט'-דין) בית-דין.

be the bet'ter for (בי טהי בעט'-ער פאר) זיך פערבעסערען.

beth'el *n.* (בעטה'-על) א קירך פאר מאטראזען; א סעקטאנטישע קירך.

bethink' *v.* (בי-טהינק') זיך איבער-לעגען, זיך בעדענקען, נאכדענקען.

bethought' (בי-טהאט') אי-בערלעגט, בעדענקט. ז. **bethink**

I **bethought** myself and changed my plans.

bethump' *v.* (בי-טהאמפ') קלאפען מיט א שווערען דומפפען קלאנג.

bethwack' *v.* (בי-טהוועק') שטארק קלאפען.

betide' *v.* (בי-טאיד') טרעפען, געשעהן, פאסירען.

Woe **betide** the man who will betray his country.

betime' *adv.* (בי-טאים') בעצייטען, פריה, באלד; אין דער פריה.

betimes' *adv.* (בי-טאימז') ז. **betime**

beto'ken *v.* (בי-טאו'קן) בעצייכנען; אנדייטען, ווייזען פאראויס; פערשפרע-כען.

bet on (בעט אן) וועטען פאר עפעס.

He **bet on** the wrong horse.

bet'ony *n.* (בעט'-א-ני) בעטאניען-גראז [די ווארצלען פון דיעזען גראז פלעגט מען אמאל בענוצען אלס ברעך-מיטעל].

betook' (בי-טוק') זיך געווענדעט; זיך בעגעבען. ז. **betake**

They **betook** themselves to their homes.

betray' *v.* (בי-טריי') פערפיהרען, אב-נארען, בעטריגען; ארויסגעבען; איבער-געבען [א שטאדט צום פיינד]; מסר'ן, אויסזאגען [א סוד]; פערראטען; אנציי-גען.

betray'al *n.* (בי-טריי'-על) בעטרוג; פערראט. ז. **betray**

betrayed' in'to tears (בי-טרייד' אינ'-טו טיערז) ניט ווילענדיג געריהרט ווערען ביז צו טרעהרען.

betray'er *n.* (בי-טריי'-ער) בעטריגער; מוסר; פעררעטהער.

betroth' *v.* (בי-טראוטה') פערלאבען; פער'קנס'ען; פערשפרעכען מיט אימיצען חתונה צו האבען.

betroth'al *n.* (בי-טראוטה'-על) פער-קנס'ונג, תנאים, פערלאבונג; א הייראטס-פערשפרעכונג.

betroth'ment *n.* (בי-טראוטה'-מענט) ז. **betrothal**

bet round (בעט ראונד) וועטען אויף מעהרערע פערד אויף איין מאל [אין וועטלויפען ביי פערד].

betrust' *v.* (בי-טראסט') פערטרויען, אנפערטרויען [אימיצען עטוואס].

bet'ter *a., n., adv. and v.* (בעט'-ער) בעסער; אנגענעהמער, זיכערער; געבע-סערט; דאס בעסערע; ערפאלגרייכער; גרינגדליכער; פאלקאמענער; מעהר; בע-סער מאכען; איבערטרעפען; פערבעסע-רען; זיך בעסערען; בעסער ווערען; אן עלטסטער אדער העכערער [אין ראנג, ווערדע, טיטעל א. ז. וו.]; א וועטענדער, איינער וואס וועט זיך.

bet'ter en'vied than pit'ied (בעט'-ער ענ'-וויעד טהען פיט'-איעד) בעסער זאל מען מיר מקנא זיין איידער מען זאל אויף מיר רחמנות האבען.

bet'ter half (בעט'-ער האף) די גרע-סערע העלפט; "די בעסערע העלפט" [א ווייב].

bet'terment *n.* (בעט'-ער-מענט) פער-בעסערונג; דאס בעסער ווערען; די פער-בעסערונג פון לאנד אדער הייזער.

bet'ters *n.* (בעט'-ערז) בעסערע לייט; אנגעזעהענערע; פארנעהמערע; פארגעזעצ-טע פערזאנען.

bet'ting *n.* (בעט'-אינג) דאס וועטען.

Betting is gambling.

bet'ting book (בעט'-אינג בוק) וועט-בוך [א בוך וואו די וועטען ווערען איינ-געשריבען].

bet'ty *n.* (בעט'-אי) א מאנספערזאן וואס מישט זיך אין די הויזליכע ארבייט פון דער פרוי, אדער אזעלכער וואס איז אנ-געשטעלט צו טהאן הויזליכע ווייבערישע ארבייט; א גנב'ס א געצייג אויפצוברעכען טהירען; אזא בארן-עהנליך פלעשעל, אין וועלכען מען האלט אליוון-אויל.

betu'men *n.* (בי-טיו'-מען) ערד פעך, אספאלט.

between' *prep. and adv.* (בי-טהוויען') צווישען, אונטער.

between'-decks *n. and adv.* (בי-טהוויען'-דעקס) דאס צווישען-דעק [אין א שיף]; אין דעם צווישען-דעק.

between' ourselves' (בי-טהוויען' אור-סעלווז') צווישען אונז גערעדט; צווישען אונז זאל דאס בלייבען, זאל עס בלייבען בסוד.

betwixt' *prep. and adv.* (בי-טהוויקסט') ז. **between**

be up and do'ing (בי אפ ענד דו'-אינג) צו דער ארבייט!

be upon' one's beha'vior (בי א-פאן' וואנז בי-היי'-וויאר) זיין פעראנט-ווארטליך פאר אימעצענס גוטען בענעה-מען זיך.

bev'el *n., v. and a.* (בעוו'-על) א שרע-גע אדער שיע-פע ריכטונג; א שרעג-מאס [א געצייג צו מעסטען ווינקלען]; שיעף, שרעג, קרום; זיך נייגען אין דער קרים; שרעג שניי-דען; אבשניידען.

Bevels

bev'el-an'gle *n.* (בעוו'-על-ענגל) א שיעפער אדער שרעגער ווינקל.

bev'eled *a.* (בעוו'-עלד) הא-בענדיג א שרעגע ריכטונג; גע-פארמט מיט א שרעגען ווינקעל; שיעף, שרעג, קרום.

bev'el-gear *n.* (בעוו'-על-גיער) קאנישע צאהנרעדער [צווי צונויפגעשטעלטע רע-

דער ביי וועלכע די צייהנער זיינען שרעג אוז וועלכע בילדען איינע מיט דער צוויי־טער א גלייכען ווינקעל].

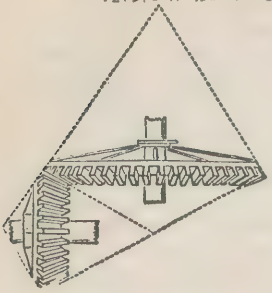

Bevel-gear

bev'eling *n. and a.* (בעוו'-על-אינג) א שרעגע ריכטונג; האבענדיג א שרעגע ריכטונג.

bev'elled *a.* (בעוו'-עלד) ז. *beveled*.

bev'elling *a.* (בעוו'-על-אינג) ז. *beveling*.

bev'el-wheels *n.* (בעוו'-על-הווילז) ז. *bevel-gear*.

bev'erage *n.* (בעוו'-ע-ריידזש) געטרענק, משקה.

bev'y *n.* (בעוו'-אי) א מחנה פויגלען; א קליינע טרופע אדער קאמפאניע; א קליינע קאמפאניע פון מיידלעך אדער פרויען.

bewail' *v.* (בי-הוויל') בעוויינען; בעקלאגען.

bewai'ling *n.* (בי-הוויי'-לינג) דאס בעקלאגען, דאס בעוויינען.

bewai'lingly *adv.* (בי-הוויי'-לינג-לי) בעקלאגענדיג, בעוויינענדיג.

bewail'ment *n.* (בי-הוויל'-מענט) דאס בעקלאגען, דאס בעוויינען.

beware' *v.* (בי-הוועהר') זיך היטען; היט זיך!

Beware of the dog!

beweep' *v.* (בי-הוויעפ') בע־בעוויינען; קלאגען.

bewet' *v.* (בי-הוועט') בעפייכ־בענעצען, טען.

bewig' *v.* (בי-הוויג') אנטהאן א פארוק.

bewigged' *a.* (בי-הוויגד') טראגענ־דיג א פארוק.

bewil'der *v.* (בי-הוויל'-דער) צומישען; פעראירען; פערטומלען.

bewil'deredness *n.* (בי-הוויל'-דערד-נעס) פערווירונג; פערטומלונג; צומישונג.

bewil'deringly *adv.* (בי-הוויל'-דער-אינג-לי) אויף א פערווירטען אדער צו־מישטען אופן.

bewil'derment *n.* (בי-הוויל'-דער-מענט) פערווירונג, פערטומלונג; צומי־שונג.

All received the sad news in bewilderment.

bewim'ple *v.* (בי-הווימ'פל) בעדעקען מיט א שלייער.

bewin'ter *v.* (בי-הווינ'-טער) מאכען ווי ווינטער.

bewitch' *v.* (בי-הוויטש') בעצויבערען; פער'כשופ'ען.

The charms of poetry bewitch our souls.

bewitched'ness *n.* (בי-הוויטשט'-נעס) דאס זיין בעצויבערט אדער פער'כשופ'ט.

bewitch'er *n.* (בי-הוויטש'-ער) א בע־צויבערער.

bewitch'ery *n.* (בי-הוויטש'-ער-אי) בעצויבערונג.

bewitch'ing *a.* (בי-הוויטש'-אינג) בע־צויבערענד, רייצענד.

bewitch'ingly *adv.* (בי-הוויטש'-אינג-לי) מיט חן; רייצענד, בעצויבערענד.

bewitch'ment *n.* (בי-הוויטש'-מענט) די קראפט צו בעצויבערען; בעצויבערונג.

be with child (בי הוויטה טשאילד) שוואנגערען, זיין טראגעדיג.

bewon'der *v.* (בי-הוואנ'-דער) אנפילען מיט וואונדער, מאכען אימעצען זיך וואונ־דערען; בעוואונדערען.

bewrap' *v.* (בי-רעפ') איינוויקלען.

bewrapped' *a.* (בי-רעפט') איינגעווי־קעלט.

bey *n.* (ביי) [א טערקישער גו־ בערנאטאר; א טיטול פון פרינצען און אפיציערען אין טערקיי].

bey'lik *n.* (ביי'-ליק) א פראווינץ וואו עס רעגירט א ביי [אין טערקיי].

beyond' *adv. and prep.* (בי-יאנד') איבער; אויף יענער זייט; אויסער, הינ־אוים; הינטער; שפעטער; מעהר אלס...; יענע זייט.

beyond' all (בי-יאנד' אהל) איבער אלץ.

beyond' belief' (בי-יאנד' בי-ליעף') אונגלויבליך.

beyond' concep'tion (בי-יאנד' קאנ-סעפ'-שאן) אונבעגרייפליך.

beyond' debate' (בי-יאנד' די-בייט') אונבעשטרייטבאר; אהן צווייפעל.

The story is true beyond debate.

beyond' dis'pute (בי-יאנד' דיס'-פיוט) ז. *beyond debate*.

beyond' expecta'tion (בי-יאנד' עקס-פעק-טיי'-שאן) איבער אלע ערווארטונגען.

beyond' expres'sion (בי-יאנד' עקס-פרעש'-אן) ניטא קיין ווערטער עס אויס־צודריקען; אונבעשרייבליך.

beyond' meas'ure (בי-יאנד' מעזש'-אור) איבער יעדער מאס.

beyond' one's means (בי-יאנד' הוואנז מיענז) איבער די מיטלען.

beyond' our el'ement (בי-יאנד' אור על'-אי-מענט) איבער אונזער מעגליכקייט.

beyond' reach (בי-יאנד' ריעטש) ניט צו דערגרייכען.

beyond' recov'ery (בי-יאנד' רי-קאוו'-ער-אי) אונהיילבאר, פערלארען.

beyond' redemp'tion (בי-יאנד' רי-דעמפ'-שאן) אהן רעטונג; רעטונגסלאז.

beyond'-sea *a.* (בי-יאנד'-סיע) וואס קומט פון יענער זייט ים; אויסלענדיש.

beyond' seas (בי-יאנד' סיעז) אויף יענער זייט ים; אין אויסלאנד.

beyond' the reach of law (בי-יאנד' טהי ריעטש אוו לאה) אונעררייכבאר פון געזעץ; אויסער די גרענעצען פון געזעץ.

bey'ship *n.* (ביי'-שיפ) דער אמט פון א ביי. ז. *bey*.

bez'an *n.* (בעז'-ען) בענגאלישער בוימ־וואל־שטאף.

bez'ant *n.* (בעז'-ענט) אזא אלטע גאל־דענע מטבע וועלכע איז ארויסגעגעבען גע־ווארען פון דער אמאליגער ביזאנטישער רעגיערונג.

bez-ant'ler *n.* (בעז-ענט'-לער) דער צווייטער אונטערשטער צווייג פון הירש־הערנער.

bez'el *n. and v.* (בעז'-על) די שרעגע־פלעכע, שרעג־קאנט; שארפער קאנט, דער שארף פון א דלאט; דער פלאץ אין א רינג וואו עס ווערט איינגעפאסט דער שטיין; אבשרעגען, אבקאנטען.

bezique' *n.* (בי-זיעק') א מין קארטען־שפיעל.

be'zoar *n.* (בי'-זאור) דער בעזאארשטיין [אזא שטיין וואס מען געפינט אין דעם מאגען פון אייניגע חיות און בהמות, בע־זאנדערס ביי די, וואס זיינען מעלה גרה, אין כינא ווערט דיזער שטיין בענוצט אלס א רפואה].

bezoar'dic *n. and a.* (בעז-א-אר'-דיק) וואס ענטהאלט בעזאאר־שטיין; א מעדי־צין וואס איז געמאכט פון בעזאאר־שטיין; א נעגענ־גיפט. ז. *bezoar*.

be'zoar-goat *n.* (בי'-זאור-גאוט) בע־זאאר־ציגע [אזא ווילדע ציגע, וואס ביי איהר אין מאגען געפינט זיך דער בע־זאאר־שטיין]. ז. *bezoar*.

bhang *n.* (בענג) די טרוקענע בלעטער פון א געוויסער פלאנצע וועלכע ווערט אין אינדיען בענוצט צום רויכערען.

bian'gular *a.* (באי-ענ'-גיו-לער) צוויי־ווינקעלדיג; צווייעקיג.

bian'gulate *a.* (באי-ענ'-גיו-לייט) ז. *biangular*.

bian'nual *a.* (באי-ענ'-יו-על) וואס פא־סירט צוויי מאל א יאהר; אלע האלבע יאהר.

bian'nually *adv.* (באי-ענ'-יו-על-אי) צוויי מאל יעהרליך.

bi'as *n., a., v. and adv.* (באי'-עס) די קרומע ריכטונג; די קרומע ריכטונג פון א קויל; די קראפט וואס ציהט אב א קויל פון דער גראדער ריכטונג; ריכטונג, נייגונג; די קראפט פון א ליידענשאפט אדער פערלאנג; צוועק; שטרעבען; אב־זיכט; שיעף, שרעג; שרעג געשניטען; א שרעגער שניט; נייגונג צו איין זייט; פאראורטייל; געבען די שווער־געוויכט צו איין זייט; ווענדען; בעאיינפלוסען.

bi'as of a bowl (באי'-עס אוו ע באול) די נייגונג פון א קויל אין א בעשטימטער זייט [ביי קונעל־שפיעל]. ז. *bowler*.

bi'as of in'terest (באי'-עס אוו אינ'-טע-רעסט) די מאכט פון עגאאיזמוס [איי־גננוץ].

biauric'ulate *a.* (באי-א-ריק'-יו-לייט) מיט צוויי פארקאמערען אין הארצען [ביי געוויסע חיות]; וואס האט צוויי אויער־עהנליכע ארויסשטארצונגען [ווי למשל, ביי א בלאט].

biax'al *a.* (באי-עקס'-על) מיט צוויי אקסען [געברויכט ביי אפטיק].

Biaxal eye-glass.

biax'ial *a.* (באי-עקס'-אי-על) ז. *biaxal*.

bib *n. and v.* (ביב) דאס גאווער־פארטע־כעל פון א קליין קינד; א פארטעכעל; פיעל טרינקען, זויפען.

biba'cious *a.* (בי-ביי'-שאס) גענייגט צום טרונק.

bib'-a'pron *n.* (ביב'-איי'-פראן) א גא־ווער־פארטעכעל פאר קינדער.

bib'ber *n.* (ביב'-ער) טרינקער, שכור.

Bi'ble *n.* (באיבל) [תנ"ך]; די ביבעל דאס אלטע און נייע טעסטאמענט [דער אידישער תנ"ך מיט דעם קריסטליכען עוואנגעליום].

Bi'ble-oath *n.* (באי'בל-אוטה) א שבועה ביי דער תורה.

bib'lical *a.* (ביב'-לי-קעל) ביבליש, וואס געהערט צו דער ביבעל.

bib'lically *adv.* (ביב'-לי-קעל-אי) ביב־ליש, לויט דער ביבעל.

Bib'licism *n.* (ביב'-לי-סיזם) די לעהרע פון דער ביבעל; דאס האלטען זיך פאר דער ביבעל.

Bib'licist *n.* (ביב'-לי-סיסט) איינער וואס קען גוט די ביבעל; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דער ביבעל.

bib'lioclast *n.* (ביב'-לי-א-קלעסט) א ביבליאקלאסט [איינער וואס שעדיגט אדער פערניכטעט ביכער].

bib'liograph *n.* (ביב'-לי-א-גרעף) א ביבליאגראף, א ביכער-קענער, א קענער אין ביבליאגראפיע. ז. ***bibliography***

bibliog'rapher *n.* (ביב-לי-אג'-רע-פער) א ביבליאגראף, א ביכער-קענער, א קענער אין ביבליאגראפיע. ז. ***bibliography***

bibliograph'ic *a.* (ביב-לי-א-גרעפ'-איק) ביבליאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון ביכער און זייערע פערפאסער.

bibliograph'ical *a.* (ביב-לי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***bibliographic***

bibliograph'ically *adv.* (ביב-לי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א ביבליאגראפישען אופן. ז. ***bibliographic***

bibliog'raphy *n.* (ביב-לי-אג'-רע-פי) ביבליאגראפיע [די בעשרייבונג פון ביכער, זייער אינהאלט, פערפאסערס א. ז. וו.]; א פערצייכניס פון ביכער אדער פערפאסערס וועגען א געוויסע טעמע; בקיאות אין ביכער.

bibliol'ater *n.* (ביב-לי-אל'-ע-טער) א ביכער-פערהייליגער, איינער וואס האלט הייליג יעדעס ווארט פון א בוך; איינער וואס האלט הייליג יעדעס ווארט פון דער ביבעל; א פערהייליגער פון דער ביבעל.

bibliol'atry *n.* (ביב-לי-אל'-ע-טרי) שטארקע פערעהרונג פון ביכער; די אבער-גלויבישע פערעהרונג פון דער ביבעל.

bibliolog'ical *a.* (ביב-לי-א-לאדזש'-אי-קעל) ביבליאלאגיש, וואס איז שייך צו דער קענטניס פון דער ביבעל. ז. ***bibliology***

bibliol'ogy *n.* (ביב-לי-אל'-א-דזשי) ביבליאלאגיע; ביכער-קענטניס; ביבלישע ליטעראטור אדער ביבלישע לעהרע וועגען גאט.

bib'liomancy *n.* (ביב'-לי-א-מען-סי) א מין ווארפען גורל דורך עפענען א ספר, בעזאנדערס די ביבעל.

biblioma'nia *n.* (ביב-לי-א-מיי'-ני-ע) ביכער משוגעת [אן איבערטריבענע יא-געניש נאך ביכער זאמלען].

biblioma'niac *n.* (ביב-לי-א-מיי'-ני-עק) א פערקאכטער ליעבהאבער פון ביכער, איבערהויפט פון זעלטענע.

bibliomani'acal *a.* (ביב-לי-א-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס איז שייך צו יאגעניש נאך ביכער. ז. ***bibliomania***

bibliom'anism *n.* (ביב-לי-אמ'-ע-ניזם) ז. ***bibliomania***

biblioph'agist *n.* (ביב-לי-אפ'-ע-דזשיסט) א ביכער-פרעסער; א ביכער-שלינגער.

bib'liophile *n.* (ביב'-לי-א-פיל) א בי-כער-ליעבהאבער.

biblioph'ilism *n.* (ביב-לי-אפ'-אי-ליזם) דאס ליעב האבען ביכער.

bibliopo'lar *a.* (ביב-לי-א-פאו'-לאר) וואס איז שייך צום בוכהאנדעל אדער בוכ-הענדלער.

bib'liopole *n.* (ביב'-לי-א-פאול) בוכ-הענדלער, מוכר ספרים [הויפטזעכליך פון אלטע און זעלטענע ביכער].

bibliopol'ic *a.* (ביב-לי-א-פאל'-איק) וואס איז שייך צום ביכער-פערקויף אדער בוכהענדלער.

bibliop'olist *n.* (ביב-לי-אפ'-א-ליסט) ז. ***bibliopole***

bibliopolis'tic *a.* (ביב-לי-אפ-א-ליס'-טיק) ז. ***bibliopolic***

bibliothe'ca *n.* (ביב-לי-א-טהי'-קע) ביבליאטהעק, א פלאץ וואו עס ווערען גע-האלטען ביכער; א זאמלונג פון ביכער.

Bib'list *n.* (ביב'-ליסט) ז. ***Biblicist***

bib'lus *n.* (ביב'-לאס) פאפירוס-פלאנצע [א פלאנצע אויף וועמענס בלעטער די אלטע עגיפטער פלעגען שרייבען].

bib'ulous *a.* (ביב'-יו-לאס) אזוי ווי א שוואם; איינזויגענד ווי א שוואם; שכור'ענד; וואס קומט פון שכרות.

bib'ulously *adv.* (ביב'-יו-לאס-לי) אויף דעם אופן ווי א שוואם, איינזוי-גענדיג ווי א שוואם; שכור'ענדיג.

bicap'itate *a.* (באי-קעפ'-אי-טייט) צוויי-קעפיג.

bicap'sular *a.* (באי-קעפ'-סיו-לער) וואס האט צוויי זוימען-קאפסלען [ביי פלאנצען].

bicar'bonate *n.* (באי-קאר'-בא-נייט) דאפעל קויהלענזויערעס זאלץ [א מין כע-מישער זאלץ].

bicar'bonate of pot'ash (באי-קאר'-בא-נייט אוו פאט'-עש) דאפעל קויהלענזויערעס קאלי [אזא כעמישע פערבינדונג].

bicar'bonate of so'da (באי-קאר'-בא-נייט אוו סאו'-דע) דאפעל קויהלענ-זויערעס נאטראן [טרינק-סאדע].

bice *n.* (באיס) בלאס-בלויער אדער בלאס-גרינגער קאליר [אין מאלעריי].

bicen'tenary *n. and a.* (באי-סענ'-טע-ניי-רי) א צוויי-הונדערט-יעהריגע פע-ריאדע; א צוויי-הונדערט-יעהריגער יובי-לעאום; וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי הונדערט יאהר; וואס איז שייך צו א צוויי-הונדערט-יעהריגער פעריאדע.

bicenten'nial *a. and n.* (באי-סען-טענ'-אי-על) וואס פאסירט איין מאל אין צוויי הונדערט יאהר; א צוויי-הונדערט-יעהריגע פעריאדע.

biceph'alous *a.* (באי-סעף'-על-אס) צוויי-קעפיג.

bi'ceps *a. and n.* (באי'-סעפס) צוויי-קעפיג; א מוסקול, וואס האט צוויי קאפ-ענדען [דער ארעם מוסקול]; מוסקול-קראפט פון דעם ארעם.

bichlo'rid *n.* (באי-קלאו'-ריד) דאפעל כלאר זאלץ.

bicip'ital *a.* (באי-סיפ'-אי-טעל) צוויי-קעפיג; וואס האט צוויי קאפ-ענדען [ביי א מוסקול].

bick'er *v. and n.* (ביק'-ער) שטרייטען, זיך שלאגען; זיך שלענגלען; זיך שנעל הין און הער בעוועגען; בורבלען; לוי-פען שנעל; א שטרייט; א צאנקעריי.

bick'erer *n.* (ביק'-ער-ער) א שטריי-טער, א בעל-מחלוקה.

bick'ering *n.* (ביק'-ער-אינג) א שטרייט, א צאנקעריי.

bick'ern *n.* (ביק'-אירן) א שפיציגער אייזען; א צוויי שפיציגע קאוואדלע [אמבאס].

bi'color *a.* (באי'-קאל-אר) ז. ***bicolored***

bi'colored *a.* (באי'-קאל-ארד) פון צוויי קאלירען.

bi'corn *a.* (באי'-קארן) צוויי-הארנדיג; וואס האט צוויי הערנער.

bicor'nute *a.* (באי-קאר'-ניוט) ז. ***bicorn***

bicor'poral *a.* (באי-קאר'-פא-רעל) דאפעל קערפערדיג; וואס האט צוויי קער-פערס [ווי עס ווערען פאנטאסטיש געמאה-לען אייניגע חיות].

bicru'ral *a.* (באי-קרו'-רעל) וואס האט צוויי פיס.

bicus'pid *a. and n.* (באי-קאס'-פיד) צוויי-שפיציג; דער ערשטער באק-צאהן נאכ'ן אויגען-צאהן [ביקוספידאט].

bicus'pidate *a.* (באי-קאס'-פיד-אייט) צוויי-שפיציג. ז. ***bicuspid***

bi'cycle *n.* (באי'-סיקל) א וועלאסיפעד.

Bicycle

bi'cyclist *n.* (באי'-סי-קליסט) דער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד.

bid *n. and v.* (ביד) 1. אן אנבאט; פארלעג; 2. אנבאטען [א פרייז]; פאר-לעגען; איינלאדען; 3. הייסען, בעפעהלען; בעטען; איינלאדען; ווינשען [ביים גע-זעגענען זיך אדער ביים בעגעגענען זיך]; לאזען וויסען, פראקלאמירען.

1. **Bids** were received for the contract to construct the railroad. 2. He **bid** highest and received the contract.

bidac'tyl *a.* (באי-דעק'-טיל) מיט צוויי פינגער.

bid adieu' (ביד ע-דיו') זאגען זיי גע-זונד, לעב וואהל.

bid'dable *a.* (ביד'-עבל) געהארכזאם.

bid defi'ance (ביד דע-פאי'-ענס) אויס-לאכען זיך פון עמוואס; מיט פעראכטונג צוריקווייזען; ניט אבשרעקען זיך.

The speaker **bid defiance** to his critics.

bid'den (בידן) ז. ***bid*** אנגעבאטען.

The clerk was **bidden** to appear before the manager.

bid'der *n.* (ביד'-ער) באטער, אנבאטער, פארלעגער; בעטער; איינלאדער; בע-פעהלער.

bid'ding *n.* (ביד'-אינג) א בעפעהל; דאס באטען [אויף אן אויקציאן]; איינלאדונג; דאס לאזען וויסען, פראקלאמירונג.

bid'dy *n.* (ביד'-אי) הויזליכעס געפלי-געל; א הוהן.

Bid'dy *n.* (ביד'-אי) א דיענסט-מיידעל.

bide *v.* (באיד) 1. ווארטען; ערווארטען; אבווארטען; אבווארטען די ריכטיגע צייט; וואוינען; בלייבען; 2. דולדען, ערטראגען.

1. **Bide** a while. 2. He patiently **bides** his time.

biden'tal *a. and n.* (באי-דענ'-טעל) צוויי-צייהניג; וואס האט צוויי צייהנער; אין אלטען רוים — א מאנומענט וואס האט בעצייכענט א פלאץ וואו א בליץ איז געפאלען.

biden'tate *a.* (באי-דענ'-טייט) צוויי-צייהניג.

bidet' *n.* (בי-דעט') א קליין פערד.

bid fair (ביד פעהר) געבען גוטע אויס-זיכטען.

bid for an ar'ticle (ביד פאר ען אר'-טיקל) זיך דינגען פאר א זאך.

bidig'itate *a.* (באי-דידזש'-אי-טייט) ז. ***bidactyl***

bi'ding *n.* (באי'-דינג) ערווארטונג; וואהנונג, אויפהאלטונגס-ארט.

bid wel'come (ביד הועל'-קאם) וויל-קאמען זאגען [אימעצען].

bien'nial *a. and n.* (באי-ענ'-אי-על) צוויי-יעהריג; עטוואס וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי יאהר; א פלאנצע,

ביי וועלכער עס נעהמט צוויי יאהר ארויס־צוברייננען די בליהונג און די פרוכט [דאס ערשטע יאהר די בליהונג און דאס צווייטע — די פרוכט].

bien'nially *adv.* (באי־ענ׳־אי־על־אי) אלע צוויי יאהר.

bier *n.* (ביער) א טרונע.

biest'ings *n.* (בים־טינגז) ז. ***beestings***

bifa'cial *a.* (באי־פיי׳־שיעל) וואס האט צוויי גענזיכטער; וואס ביידע זייטען האבען איין אויסזעהן; וואס ביידע זייטען האבען אן אונגלייכען אויסזעהן [אין באטאניק].

bifa'rious *a.* (באי־פיי׳־רי־אס) צוויי־פאך; געטיילט אין צווייען; געארדענט אין צוויי רייהען.

bifa'riously *adv.* (באי־פיי׳־רי־אס־לי) אין צווייען; צווייפאך.

bi'fer *n.* (באי׳־פער) א פלאנצע, וואס בליהט אדער וואס גיט פרוכט צוויי מאל א יאהר.

bif'fin *n.* (ביפ׳־אין) א געבאקענער פלאך־געפרעסטער עפעל.

bi'fid *a.* (באי׳־פיד) צוטיילט אדער גע־שפאלטען אין צוויי; גאפעל־פערמיג.

bif'idate *a.* (ביפ׳־אי־דייט) ז. ***bifid***

biflo'rous *a.* (באי־פלאו׳־ראס) צוויי־בלומיג, האבענדיג צוויי זארטען בלומען.

Bifo'cal lens (באי־פאו׳־קעל לענז) ברי־לען־גלעזלעך, וועלכע בעשטעהען פון צוויי טיילען: דער אויבערשטער טייל איז צו קוקען אין דער ווייטקייט און דער אונ־טערשטער צום לייענען, שרייבען א. ד. ג.

Bifo'cal spec'tacles (באי־פאו׳־קעל ספעק׳־טעקלז) ז. ***Bifocal lens***

bi'fold *a.* (באי׳־פאולד) צווייפאך, דאָ־פעלט; צווייארטיג.

bifo'liate *a.* (באי־פאו׳־לי־אייט) צוויי־בלעטערדיג [ביי פלאנצען].

bi'form *a.* (באי׳־פארם) צווייפערמיג, וואס האט צוויי געשטאלטען.

bifor'mity *n.* (באי־פאר׳־מי־טי) די דאפעל־געשטאלט.

bifron'ted *a.* (באי־פראנ׳־טעד) וואס האט צוויי גענזיכטער.

bifur'cate *a.* (באי־פויר׳־קייט) געטיילט אין צוויי אבצווייגונגען.

bifur'cated *a.* (באי־פויר׳־קיי־טעד) ז. ***bifurcate***

bifur'cately *adv.* (באי־פויר׳־קייט־לי) אין צוויי אבצווייגונגען.

bifurca'tion *n.* (באי־פויר־קיי׳־שאן) צוטיילונג אין צוויי אבצווייגונגען.

bifur'cous *a.* (באי־פויר׳־קאס) ז. ***bifurcated***

big *a.* and *n.* (ביג) גרויס, הויך; דיק; גרויס ביי זיך, ערהאבען; שוואנגער, אין די הויכע מאנאטען; אזא זארט ווינטער גערשטען.

bigam'ic *a.* (בי־געמ׳־איק) וואס איז שייך צו ביגאמיע. ז. ***bigamy***

big'amist *n.* (ביג׳־ע־מיסט) ביגאמיסט [א מאן, וואס האט צוויי ווייבער, אדער א פרוי וואס האט צוויי מענער].

big'amous *a.* (ביג׳־ע־מאס) ז. ***bigamic***

big'amy *n.* (ביג׳־ע־מי) ביגאמיע, צוויי־ווייבעריי אדער צוויי־מענעריי; דער פער־ברעכען פון האבען צוויי ווייבער אדער צוויי מענער.

bigaroon' *n.* (ביג־ע־רוהן׳) אזא זארט קארשען [וויס אויף איין זייט און רויט אויף דער צווייטער].

big-bell'ied *a.* (ביג־בעל׳־איד) דיק־בייכיג; שוואנגער.

big-bod'ied *a.* (ביג־באד׳־איד) דיק־לייביג.

big bug (ביג באג) ז. ***big gun***

big drink (ביג דרינק) א גרויסע גלאז בראנפען.

bigem'inate *a.* (באי־דזשעמ׳־אי־נייט) דאפעל־געפארט; מיט דאפעל־פאריגע בלע־טער [ביי פלאנצען].

bigg *n.* (ביג) א זארט ווינטער־גערשטען.

big'gin *n.* (ביג׳־אין) א קינדערהויבּ; א שלאפמיצקע; א קאפע־זייער; א קליין שיפעל.

big gun (ביג גאן) א גרויסער מענש; א גרויסער מאכער [א גרויסער קנא־קער].

big'horn *n.* (ביג׳־הארן) דער גרויס־הארן [אזא זארט שעפס מיט גרויסע הערנער].

bight *n.* (באיט) א בוכט, אן אויסגעבויגע־נער ברעג פון ים; אויסגעבויגענער טייל פון עפעס.

big'ness *n.* (ביג׳־נעס) די גרויס פון עפעס; גרויסקייט [אין מאס].

Bigno'nia *n.* (ביג־נאו׳־ני־ע) די טרו־מייטער־בלומען [א מין פלאנצען וואס שלענגלען זיך ארום בוימער און האבען טרומייטען־פארמיגע בלומען].

big'ot *n.* and *a.* (ביג׳־אט) שטרענג־גלוי־ביגער, שטארקער מאמין, פאנאטיקער, איינער וואס קען ניט דולדען יענעמס מיי־נונג אדער איבערצייגונג; שטרענג־גלוי־ביג, בלינד־גלויביג.

big'oted *a.* (ביג׳־אט־עד) בלינד־גלויביג, פאנאטיש; אונטאלעראנט.

big'otry *n.* (ביג׳־אט־רי) פאנאטיזם, בלינד־גלויביגקייט; דאס ניט קענען דול־דען יענעמס מיינונג אדער איבערצייגונג.

big'-soun'ding *a.* (ביג׳־סאונ׳־דינג) הויכקלינגענד; וואס האט א הויכען קלאנג.

big toe (ביג טאו) דער גראבער פוס־פינגער.

big'wig *n.* (ביג׳־הוויג) א מאכער; א פיהרער אין געזעלשאפט; א רעדעל־פיה־רער; א וויכטיגע פערזאן.

bijou' *n.* (בי־זשו׳) א ציערונג; א שעה־נע קונסטווערק.

bijou'terie *n.* (בי־זשו׳־טריע) ציערונג, תכשיטין.

bijou'try *n.* (בי־זשו׳־טרי) ז ***bijouterie***

biju'gate *a.* (באי־דזשו׳־נייט) וואס האט צוויי בלעטער־פאר [ביי פלאנצען].

biju'gous *a.* (באי־דזשו׳־גאס) ז. ***bijugate***

bike *n.* (באיק) ז. ***bicycle***

bila'biate *a.* (באי־ליי׳־בי־אייט) וואס האט צוויי ליפען.

bil'ander *n.* (ביל׳־ען־דער) א קליינע זאנדעלס־שיף וואס געהט ניט וויט פון ברעג.

bilat'eral *a.* (באי־לעט׳־אי־רעל) צוויי־זייטיג, וואס האט צוויי זייטען; אין בא־טאניק — וואס האט צוויי פערשיעדענע זייטען; אין ביאלאגיע — וואס האט סי־מעטרישע זייטען.

bilat'eral con'tract (באי־לעט׳־ע־רעל קאנ׳־טרעקט) א געזעצליכער אבמאך מיט גלייכע פערפפליכטונגען פון ביידע צדדים.

bilat'erally *adv.* (באי־לעט׳־אי־רעל־אי) צווייזייטיג; אויף ביידע זייטען.
ז. ***bilateral***

bil'berry *n.* (ביל׳־בער־אי) היידעל־בערע, ברוסניצע [אזא מין יאגדע].

bil'bo *n.* (ביל׳־באו) דער קלינג פון א שווערד; א שווערד; א ראפיר [אזא קליינער שווערד]; א שטעקען בענוצט צו בעשטראפען פערברעכער אויף שיפען; אזא אייזערנער שטאנג מיט צוויי פער־שיבבארע רינגען און א שלאס צום ענד [אין די אלטע צייטען בענוצט צו שמי־דען געפאנגענע].

bilboquet' *n.* (ביל־בא־קעט׳) דער פאנג־בעכער [א מין שפיעלצייג פון האלץ]; אן אינסטרומענט צו קרייזלען האר.

bild'stein *n.* (בילד׳־סטאין) דער בילד־שטיין. ז. ***agalmatolite***

bile *n.* (באיל) די גאל; א פערביטערט געפיהל; שלעכטער מוטה; מרה־שחורה.

bile'-duct *n.* (באיל׳־דאקט) דער גאל־קאנאל אין מענשליכען קערפער.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

bile'stone *n.* (באיל׳־סטאון) גאלשטיין.

bilge *n.* and *v.* (בילדזש) דער בויך פון א פאס; דער בויך פון א שיף; קריגען א לאך אין בויך אדער אין דעק פון שיף; אנגעשוואלען ווערען, זיך אויסברייטען.

bilge'-pump *n.* (בילדזש׳־פאמפ) א וואסער־פומפע אויסצופומפען דאס וואסער פון א שיף.

bilge'-wa'ter *n.* (בילדזש׳־וואה׳־טער) דאס וואסער וואס זאמעלט זיך אן אויף׳ן דעק פון שיף.

bil'gy *a.* (ביל׳־דזשי) וואס האט די איי־גענשאפטען אדער דעם ריח ווי דאס וואַ־סער וואס זאמעלט זיך אן אויף דעם דעק פון א שיף.

bil'iary *a.* (ביל׳־אי־ע־רי) גאליג, וואס געהערט צו דער גאל.

bil'iary cal'culus (ביל׳־אי־ע־רי קעל׳־קיו־לאס) גאלשטיין.

bil'iary or'gans (ביל׳־אי־ע־רי אר׳־גענז) די קערפער־ארגאנען וואס טיילען אויס גאל [דער לעבער, דער גאל־פענכער, דער מאגען און די קליינע קישקע].

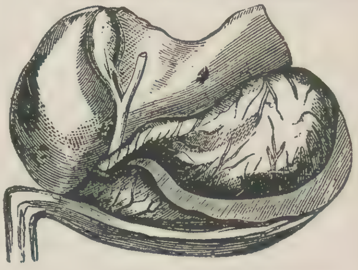

Biliary Organs

bilin'gual *a.* (באי־לינ׳־גהוועל) צוויי־שפראכיג; אויסגעדריקט אין צוויי שפרא־כען.

bilin'guous *a.* (באי־לינ׳־גהוואס) מיט צוויי צינגער; ריידענדיג צוויי שפראכען.

bil'ious *a.* (ביל׳־יאס) גאליג; שלעכט־מוטהיג; מרה שחורה־דיג; גאלקראנק; מא־גענליידענד.

bil'iousness *n.* (ביל׳־יאס־נעס) גאל־קראנקהייט; מאגענקראנקהייט [וואס קומט פון דער גאל].

bil'ious tem'perament (ביל׳־יאס טעמ׳־פער־ע־מענט) א פערביטערטע נא־טור; אן אויפגערעגטער טעמפעראמענט.

bilit'eral *a.* and *n.* (באי־ליט׳־ע־רעל) וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען; א זילבע אדער ווארט וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען.

bilk *n. and v.* (בילק) ענטווישען; בע־טריגען; זיך ארויסדרעהען פון א בעל־חוב; מאכען פליטה; מאכען איינעם קאליע דעם שפּיעל [אין קארטען]; בעטרוג; שווינדעל; א שווינדלער.

bill *n. and v.* (ביל) [אזא (ביל) א שטרייט־האק אלטע געוועהר]; א שנאבעל; א שפּיץ אויף דער ארט פון א שנאבעל; האק; גארטען־מעסער; רעכנונג, ליסטע, צעטעל; געזעץ־פּראיעקט; רעצעפּט; וועקסעל; באנק־נאטע; בעקאנט מאכען; זיך שנאב־לען [ווי פויגעל טהוען עס פון ליעבע].

bill'-account' *n.* (ביל'-ע-קאונט) דאס וועקסעל־קאנטא.

bill and coo (ביל ענד קוה) ווי לעבען א פּאר טויבען.

bill'-board *n.* (ביל'-באורד) א ברעט אויף וועלכען עס ווערען אנגעקלעפּט אנאנ־סען, בעקאנטמאכונגען א. ד. ג.; אזא ארויס־געשטארצט ברעט בעדעקט מיט אייזען אויף א שיף, אויף וועלכען עס ווערט ארויפגעלעגט דער אנקער.

bill'-book *n.* (ביל'-בוק) וועקסעל־קאפּיר בוך.

bill'-bro'kerage *n.* (ביל'-בראו'-קער-עדזש) וועקסעל קורטאזש [דאס געלד וואס א וועקסעל מאקלער בעקומט פאר זיין אר־בייט].

bill'-bus'iness *n.* (ביל'-ביז'-נעס) באנק־געשעפט.

billed *a.* (בילד) וואס האט א שנאבעל.

bil'let *n. and v.* (ביל'-עט) בילעט, קוויטעל, צעטעל; קווארטיר צעטעל [פאר סאלדאטען אין א פּריוואט הויז]; א שיי־טעל האלץ; אן אייזערנע אדער שטאלענע שטאנג; אנווייזען א קווארטיר [פאר סאלדאטען]; שטעלען סאלדאטען אין קווארטיר [אין פּריוואטע הייזער].

bil'let-doux' *n.* (ביל'-ע-דוה) א ליע־בעס בריוועלע.

bil'let-head *n.* (ביל'-עט-העד) אזא רונד קלעצעל אין דער פראנט פון א וואל־פיש־שיפעל צו ציהען אויף איהם דעם שטריק וואס איז בעפעסטיגט צו דעם גע־טויטעטען וואלפיש.

bill'-head *n.* (ביל'-העד) א רעכנונגס־בלאנק [א בלאנק פאר רעכנונגען אויף וועלכען עס איז פון אויבען געדרוקט דער נאמען און דער אדרעס פון דער פירמא].

bill'-hol'der *n.* (ביל'-האול'-דער) 1. אייגענטימער פון וועקסלען; 2. א פארט־פעל צו האלטען וועקסלען.
2. Bill-holders are a convenience in business.

bil'liard *n.* (ביל'-יארד) ביליארד־שפּיעל.

bil'liard-ball *n.* (ביל'-יארד-באהל) א ביליארד־קוגעל.

bil'liard-green *n.* (ביל'-יארד-גריען) א העל־גרינער קאליר [ווי דער קאליר פון ביליארד־טוך].

bil'liard-mar'ker *n.* (ביל'-יארד-מאר'-קער) איינער וואס פערשרייבט ביי ביליארד־שפּיעל דעם גאנג פון שפּיעל; אן אפּאראט צו פערצייכנען דעם גאנג פון ביליארד־שפּיעל.

bil'liard-pock'ets *n.* (ביל'-יארד-פּאק'-עטס) ביליארד בייטלען.

bil'liards *n.* (ביל'-יארדז) ביליארד שפּיעל.

bil'liard-stick *n.* (ביל'-יארד-סטיק) ביליארד־שטעקען.

bil'liard-ta'ble *n.* (ביל'-יארד-טייבל) דאס ביליארד; ביליארד־טיש.

bill in eq'uity (ביל אין עק'-ווי-טי) א קלאגע־שריפט אין געריכט, אין וועלכער דער קלעגער בעגרינדעט זיין קלאגע און פאדערט גערעכטיגקייט.

bil'ling *n.* (ביל'-אינג) דאס שנעבלען זיך [ביי טויבען]; דאס קושען זיך, דאס צערטלען זיך.

bil'lingsgate *n.* (ביל'-אינגז-גייט) א שפּראך פון מארק־ווייבער.

bil'lion *n.* (ביל'-יאן) א ביליאן [א מי־ליאן מיליאנען 1,000,000,000,000; אין פראנקרייך און אמעריקא טויזענד מי־ליאן 1,000,000,000].

bil'lionth *n. and a.* (ביל'-יאנטה) א ביליאנטע טייל; זייענדיג א ביליאנטע טייל. ז. *billion.*

bill'-job'ber *n.* (ביל'-דזשאב'-ער) וועק־סעל־אבקויפער.

bill'-job'bing *n.* (ביל'-דזשאב'-אינג) וועקסעל־אבקויפעריי.

bill'man *n.* (ביל'-מען) א סאלדאט בע־וואפענט מיט אזא אלטע געוועהר וואס האט די פארם פון א האק.

bill of admeas'urement (ביל אוו עד-מעזש'-אור-מענט) א מעסט־צעטעל [א צעטעל וואו עס איז, למשל, אנגעגעבען דאס געוויכט פון דער משא אין א שיף].

bill of adven'ture (ביל אוו עד-ווענ'-טשור) א שריפט וועלכע איז אונטערגע־שריבען פון א קויפמאן, שיפס־אייגענטי־מער אדער קאפּיטאן צו צייגען, אז די סחורה וואס ווערט געשיקט מיט א געווי־סער שיף איז ניט אויף זיין ריזיקא און אז ער, דער אונטערשרייבענער, איז נור פערענטווארטליך פאר דער צושטעלונג פון דער סחורה.

bill of an an'chor (ביל אוו ען ענ'-קאר) דער שפּיץ פון א שיף־אנקער.

bill of attain'der (ביל אוו ע-טיינ'-דער) א בעפעהל פון פארלאמענט, וואס פער'משפט איינעם צום טויט.

bill of car'riage (ביל אוו קער'-איידזש) א פראכט־צעטעל.

bill of cost (ביל אוו קאסט) קאסטען־רעכנונג; איינקויפס־רעכנונג.

bill of cred'it (ביל אוו קרעד'-איט) א בריעף וואס ווערט איינעם געגעבען צו א קויפמאן, אז ער זאל איהם געבען סחורה אויף קרעדיט אדער זאל איהם בארגען געלד; פּאפּיער געלד, אן אסיגנא־ציע.

bill of discov'ery (ביל אוו דיס-קאוו'-ע-רי) א צושריפט פון א געריכט צו איין צד צו ברייגנען דאקומענטען, וועלכע קע־נען דיענען דעם אנדערען צד אלס בע־ווייזע.

bill of divorce' (ביל אוו די-וואורס') א גט [ספר כריתות].

bill of divorce'ment (ביל אוו די-וואורס'-מענט) ז. *bill of divorce.*

bill of en'try (ביל אוו ענ'-טרי) אן אויספיהרליכע פערשרייבונג פון סחורות וועלכע ווערען אריינגעפיהרט און ארויס־געפיהרט דורך א טאמאזשניע [צאל־הויז].

bill of excep'tions (ביל אוו עק-סעפּ'-שאנז) א פארמעלע שריפטליכע איינווענ־דונג געגען אן אורטהייל פון געריכט.

bill of exchange' (ביל אוו עקס-טשיינדזש') א געלד־אנווייזונג, א וועקסעל.

bill of fare (ביל אוו פעהר) שפּייזע־קארטע [א פערצייכנונג פון שפּייזען אין א רעסטאראן].

bill of freight (ביל אוו פרייט) א פראכט־בריעף [א צעטעל וואו עס איז פערשריבען די פראכט וואס ווערט גע־שיקט און איהר געוויכט].

bill of health (ביל אוו העלטה) אן אפּיציעלע צייגניס פאר א שיף וועגען דעם געזונדס־צושטאנד פון איהר מאנ־שאפט ווען זי קומט אן אין א האפען.

bill of la'ding (ביל אוו ליי'-דינג) א שיף־פערלאדונגס־שיין [א בעשייניגונג וואס דער קאפּיטאן פון א שיף גיט ארויס וועגען אנגענומענע לאדונג אויף א שיף]; א פערלאדונגס־שיין פון א באהן.
The cotton planter borrowed money on his bill of lading.

bill of par'cels (ביל אוו פאר'-סעלז) א רעכנונג וואס דער פערקויפער גיט דעם קויפער, וואו עס זיינען פערצייכענט די פרייזען און די סחורות, וועלכע ער האט געקויפט.

bill of partic'ulars (ביל אוו פאר-טיק'-יו-לארז) א שריפט, אין וועלכער עס זיינען אויספיהרליך אנגעגעבען די פרטים פון אן ענין, וועלכער איז פארגעבראכט געווארען אין א פּראצעס אין אן אלגעמיי־נער פארם.

bill of revi'vor (ביל אוו רי-וואי'-ווער) אן ערלויבניש פון געריכט ווייעדער אויפצונעהמען א פּראצעס ווען איינער פון די צדדים איז געשטארבען.

Bill of Rights (ביל אוו ראיטס) דאס געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וועגען די פערזענליכע רעכטען און פרייהייטען פון די בירגער; דאס ענג־לישע געזעץ פון יאהר 1689 וועגען די פערזענליכע רעכטען און פרייהייטען פון די בירגער אין ענגלאנד און וועגען דעם רעכט פון קעניג ווילליאם און זיינע יורשים אויף דעם ענגלישען טהראן אויסער די יעניגע, וועלכע וועלען געהערען צו דער רוימיש־קאטוילישער רעליגיאן.

bill of sale (ביל אוו סייל) קויפקאנ־טראקט; א שריפטליכע בעשייניגונג וואס גיט דאס רעכט צו פערקויפען א משכון ווען ער ווערט ניט אויסגעלייזט צו דער צייט.

bill of the play (ביל אוו טהי פליי) דער רעפערטואר פון טעאטער־פארשטע־לונגען; אן אפישע.

bil'lon *n.* (ביל'-אן) א מעטאל וואס בע־שטעהט פון גאלד אדער זילבער געמישט מיט קופּער.

bil'lot *n.* (ביל'-אט) [האלץ] א שייט.

bil'low *n. and v.* (ביל'-או) א ים־כוואליע; א אינד, א וועלע; ברויזען, שטור־מען ווי די כוואליעס אויף'ן ים.

bil'lowy *a.* (ביל'-או-אי) בעדעקען זיך מיט גרויסע כוואליעס, ברויזענדיג, שטור־מענדיג ווי די כוואליעס פון ים.

bill pay'able (ביל פיי'-עבל) א וועק־סעל אדער אירגענד וועלכער שולד־צע־טעל.
The trial balance showed many bills payable.

bill'-pos'ter *n.* (ביל'-פאוס'-טער) א צעטעל־קלעפער; איינער וואס קלעפט רע־קלאמען.

bill receiv'able (ביל רע-סיעוו'-עבל) א וועקסעל אדער שולד־צעטעל אין די הענד פון דעם וועמען מען דארף צאהלען.

bill'-stamp *n.* (ביל'-סטעמפּ) א וועקסעל מארקע [רעגיערונגס־מארקען אלס אבצאהל אויף וועקסעל־פּאפּיער].

bill'-stick'er *n.* (ביל'-סטיק'-ער) ז. *bill-poster.*

bil'ly *n.* (ביל'-אי) א קורצער דיקער שטאק; א פּאליציי־שטאק.

Bil'ly *n.* (ביל'-אי) אן אבקירצונג פון דעם נאמען *William*.

Bil'ly-blind *n.* (ביל'-אי-בלאינד) א גוטער אדער שלעכטער מלאך וואס לויט דעם גלויבען פון פאלק האלט זיך אויף אין די הייזער.

bil'lycock *n.* (ביל'-אי-קאק) אזא שטייפער רונדער פילצהוט.

bil'ly-goat *n.* (ביל'-אי-גאוט) א ציעגענבאק.

bilo'bate *a.* (באי-לאו'-בייט) געטיילט אין צוויי לאפען [ווי למשל, בלעטער].
A bilobate leaf.

bilob'ular *a.* (באי-לאב'-יו-לער) ז. *bilobate*.

biloc'ular *a.* (באי-לאק'-יו-לאר) געטיילט אין צוויי צעלען; וואס האט צוויי צעלען.

Bim'ana *n.* (בימ'-ע-נע) אין זאאלאגיע—דער קלאס צוויי=הענדיגע [מענשען].

bi'manous *a.* (באי'-מע-נאס) צווייהענדיג, וואס האט צוויי הענד.

bimen'sal *a.* (באי-מענ'-סעל) צוויימאנאטליך, וואס קומט פאר יעדע צוויי מאנאטען.

bimes'trial *a.* (באי-מעס'-טרי-על) צוויי=מאנאטליך; וואס ציהט זיך צוויי מאנאט.

bimet'alism *n.* (באי-מעט'-על-איזם) בימעטאליזם [דאס נוצען פון ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער, פאר געזעצליך געלד].

bimetal'lic *a.* (באי-מע-טעל'-איק) וואס בעשטעהט פון צוויי מעטאלען; וואס איז שייך צום בענוצען ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער פאר געלד.

bimet'allism *n.* (באי-מעט'-על-איזם) ז. *bimetalism*.

bimet'allist *n.* (באי-מעט'-על-איסט) איינער וואס איז דאפיר אז פאר געלד זאלען בענוצט ווערען די ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער.

bimetallis'tic *a.* (באי-מעט-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו בימעטאליזם. ז. *bimetalism*.

bimonth'ly *a.* (באי-מאנטה'-לי) וואס פאסירט איין מאל אין צוויי חדשים, צוויי מאנאטליך.

bin *n. and v.* (בין) קאסטען; בעהעלטער, לאגער; וויין=קעלער; אוועקלעגען אין א בעהעלטער אדער וויין=קעלער.

bi'nary *n. and a.* (באי'-ניי-רי) צווייפאכיג; בעשטעהענדיג פון צוויי איינהייטען; דאפעלט; געפארט; די צווייהייט; די צאהל פון צוויי.

bi'nate *a.* (באי'-נייט) וואס וואקסט פארווייז.

binau'ral *a.* (בינ-אה'-רעל) וואס האט צוויי אויערען; וואס איז שייך צו צוויי אויערען.

bind *n. and v.* (באינד) בינדען; איינבינדען; פערבינדען; פערקניפען; צונויפבינדען; פערפפליכטען; אבהאלטען, הינדערען; געדיכט אדער שטייף ווערען; מאכען א זוים; א שלייף; א קנופ; א פערבינדונג; א בינטעל; האפען=פלאנצע.

bind an appren'tice (באינד ען ע-פרענ'-טיס) איינעם אין די לעהרע אבגעבען.

bind by oath (באינד באי אוטה) בינדען דורך א שבועה.

bind down (באינד דאון) פערפליכטען.

bin'der *n.* (באינ'-דער) בוכבינדער; א צייטווייליגער איינבאנד, אן ארומהילונג פאר פאפיערען.

bin'dery *n.* (באינ'-דער-אי) בינדעריי; בוכבינדעריי.

bind in (באינד אין) בעשרענקען; איינשרענקען; איינהאלטען.

bin'ding *n. and a.* (באינ'-דינג) דאס בינדען; דער פערבאנד; דער איינבאנד [פון א בוך]; די איינפאסונג; א זאך וואס בינדט, בעשרענקט אדער פערפפליכטעט; א זוים; בינדער; פערבינדענדיג, פערפפליכטענדיג.

bin'dingly *adv.* (באינ'-דינג-לי) פערבינדליך; אין א פערבינדענדער, פערפפליכטענדער ארט.

bin'dingness *n.* (באינ'-דינג-נעס) פערבינדליכקייט; דאס זיין פערפפליכטעט.

bin'ding-wire *n.* (באינ'-דינג-הוואיר) בינד=דראט [אזא ווייכער זארט דראט וואס ווערט בענוצט צונויפצובינדען שטיקער מעטאל, וועלכע דארפען צונויפגעלייט ווערען].

bind'weed *n.* (באינד'-הוויעד) בינד=גראז [אזא גראז].

bine *n.* (באין) א טרוקענער צווייג; א וואנע; א צעבער; דאס שטענגעל פון א קלעטערענדער פלאנצע.

bing'-bang! *int.* (בינג'-בענג) פיף=פאף! טראך=טראך!

bin'nacle *n.* (בינ'-עקל) קאמפאס=הויז [דאס קעסטעל אויף א שיף, וואו עס שטעהט דער קאמפאס].

bin'ocle *n.* (בינ'-אקל) א בינאקעל, אן אפערא=גלאז.

binoc'ular *a.* (באי-נאק'-יו-לער) צוויי אויגיג; וואס דיענט פאר ביידע אויגען צוגלייך [ווי א בינאקעל].
A binocular microscope.

binocular'ity *n.* (באי-נאק-יו-לער'-אי-טי) דאס נוצען פאר ביידע אויגען צו גלייך; דאס בענוצען ביידע אויגען צו גלייך.

binoc'ularly *adv.* (באי-נאק'-יו-לער-לי) מיט ביידע אויגען, מיט דער הילף פון ביידע אויגען.

binoc'ular tel'escope (באי-נאק'-יו-לער טעל'-ע-סקאופ) א דאפעל=שפאקטיוו [צו קוקען מיט ביידע אויגען].

binoc'ulate *a.* (באי-נאק'-יו-לייט) צוויי=אויגיג.

bino'mial *n. and a.* (באי-נאו'-מי-על) א בינאם, א צווייגליעדערדיגע צאהל [ווי 16+14 אדער 25—5, אלגעמיין $a \mp b$]; בינאמיש, צווייגליעדערדיג; וואס האט צוויי נעמען.

binom'inal *a.* (באי-נאמ'-אי-נעל) וואס האט צוויי נעמען.

binom'inous *a.* (באי-נאמ'-אי-נאס) ז. *binominal*.

binot'onous *a.* (באי-נאט'-א-נאס) צווייטאניג; וואס האט צוויי טענער.

binox'ide *n.* (באי-נאק'-סיד) דאפעלער זויער=שטאף; א לעזונג וואס ענטהאלט צוויי טיילען זויערשטאף.

bi'oblast *n.* (באי'-א-בלעסט) א בילדענדע צעלע; א גאנץ קליינע מאסע פון פראטאפלאזמע [לעבעדיגער אורשטאף] וואס בילדעט א צעלע.

biodynam'ics *n.* (באי-א-דאי-נעמ'-איקס) דער טייל פון דער ביאלאגישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער בעוועגונגס=טהעטיגקייט פון לעבענדע ארגאניזמען.

biogen'esis *n.* (באי-א-דזשענ'-ע-סיס) די לעהרע אז לעבען קען ארויסקומען נור פון לעבעדיגע זאכען.

biog'eny *n.* (באי-אדזש'-ע-ני) די ענטוויקלונג פון לעבעדיגע בעשעפענישען; די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון לעבענדע ארגאניזמען.

bi'ograph *n. and v.* (באי'-א-גרעף) א קינעמאטאגראף [ז. *cinematograph*]; א קורצע ביאגראפיע [לעבענס=בעשרייבונג]; שרייבען א קורצע ביאגראפיע.

biog'rapher *n.* (באי-אג'-רע-פער) א ביאגראף, א לעבענס=בעשרייבער [איינער וואס בעשרייבט די לעבענס=געשיכטע פון אימיצען].

biograph'ic *a.* (באי-א-גרעפ'-איק) ביאגראפיש, וואס איז שייך צו לעבענס=בעשרייבונג.

biograph'ical *a.* (באי-א-גרעפ'-איק-על) ז. *biographic*.

biog'raphize *v.* (באי-אג'-רע-פאיז) בעשרייבען די לעבענס=געשיכטע פון אימיצען.

biog'raphy *n.* (באי-אג'-רע-פי) א ביאגראפיע, לעבענס=בעשרייבונג.

biolog'ical *a.* (באי-א-לאדזש'-איק-על) ביאלאגיש; וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען לעבעדיגע ארגאניזמען.

biolog'ically *adv.* (באי-א-לאדזש'-איק-על-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון ביאלאגיע. ז. *biology*.

biol'ogy *n.* (באי-אל'-א-דזשי) ביאלאגיע, לעהרע וועגען לעבען און לעבעדיגע וועזען.

biomet'ricist *n.* (באי-א-מעט'-רי-סיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטאטיסטיק וועגען דעם דורכשניטליכען דויער פון דעם מענשליכען לעבען; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטאטיסטיק פון דער צאהל און גרויס פון די גליעדער פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

biomet'rics *n.* (באי-א-מעט'-ריקס) דער טייל פון דער סטאטיסטיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער צאהל און גרויס פון די גליעדער פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

biom'etry *n.* (באי-אמ'-ע-טרי) די סטאטיסטיק וועגען דעם דורכשניטליכען דויער פון מענשליכען לעבען; די סטאטיסטיק פון דער צאהל און גרויס פון די גליעדער ביי לעבעדיגע ארגאניזמען.

bion'ic *a.* (באי-אנ'-איק) אין ביאלאגיע — וואס האט די אייגענשאפטען פון א לעבעדיגען ארגאניזם.

bion'omy *n.* (באי-אנ'-א-מי) א וויסענשאפט וועגען די געזעצע פון לעבען.

bi'oplasm *n.* (באי'-א-פלעזם) ביאפלאזם, די לעבעדיגע אורשטאף [די ערשטע ארגאנישע לעבעדיגע שטאף, פון וועלכער אלע לעבעדיגע בעשעפענישען האבען זיך ענטוויקעלט].

bi'oplast *n.* (באי'-א-פלעסט) ז. *bioblast*.

bioplas'tic *a.* (באי-א-פלעס'-טיק) ביאפלאסטיש, וואס בעשטעהט פון א ביאפלאזם. ז. *bioplasm*.

biot'ical *a.* (באי-אט'-אי-קעל) וואס איז שייך צום לעבען.

biot'ics *n.* (באי-אט'-איקס) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער לעבענס=טהעטיגקייט און אייגענשאפטען פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

bip'arous *a.* (ביפ'-ע-ראס) געבעהרענדיג צוויי קינדער מיט אמאל; האבענדיג א צווילינג.

"Copyrighted by the Massachusetts Aubudon Society."

1. Cedar Bird (**Ampelis Cedrorum**)
2. Chickadee (**Parus Atricapillus**)
3. Song Sparrow (**Melospiza Fasciata**)
4. Cardinal (**Cardinalis Cardinalis**)
5. Wood Pewee (**Horizopus Virens**)
6. Red-eyed Vireo (Vireo Olivaceus)
7. Black-throated Green Warbler (**Dendroeca Virens**)
8. Chestnut-sided Warbler (**Dendroeca Pennsilvanica**)
9. Baltimore Oriole (**Icterus Galbula**)
10. Chimney Swift (**Chaetura Pelagica**)
11. Scarlet Tanager (**Piranga Erythromelas**)
12. Cowbird (**Molothrus Ater**)
13. Golden-crowned Kingle (**Regulus Satrapa**)
14. Tree Swallow (**Tachycineta Bicolor**)
15. Bluebird (**Sialia Sialis**)
16. Kingbird (**Tryannus Tyrannus**)
17. Wood Thrush (**Turdus Mustelinus**)
18. Rose-breasted Grosbeak (**Zamelodia Ludoviciana**)
19. Oven-bird (**Siurus Aurocapillus**)
20. Indigo Bunting (**Passerina Cyanea**)
21. Maryland Yellow-throat (**Geothlypis Trichas**)
22. Redstart (**Setophaga Ruticilla**)
23. Least Flycatcher (**Empidonax Minimus**)
24. Purple Finch (**Carpodacus Purpureus**)

bipar'ted *a.* (באי-פאר'-טעד) וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען.

bipar'tible *a.* (באי-פאר'-טיבל) וואס קען זיך טיילען אין צווייען.

bipar'tient *a.* (באי-פאר'-טי-ענט) ז. ***bipartible***

bipar'tile *a.* (באי-פאר'-טיל) טיילענדיג אין צוויי טיילען.

bipar'tite *a.* (באי-פאר'-טאיט) געטיילט אין צווייען; וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען.

biparti'tion *n.* (באי-פאר-טיש'-אן) טיילונג אין צוויי טיילען.

bi'ped *n. and a.* (באי'-פעד) צווייפיסיג; וואס האט צוויי פיס; א צווייפיסיגע חיה.

bi'pedal *a.* (באי'-פעד-על) צווייפיסיג; וואס געהט אויף צוויי פיס.

bipen'nate *a.* (באי-פענ'-אייט) צווייפליגעלדיג; וואס האט צוויי פליגלען; דאפעל=פעדער=שפאלטיג. ז. ***bipinnatifid***

bipen'nated *a.* (באי-פענ'-איי-טעד) ז. ***bipennate***

bipet'alous *a.* (באי-פעט'-ע-לאס) וואס האט צוויי בלומען=בלעטלעך.

bipinnat'ifid *a.* (באי-פי-נעט'-אי-פיד) דאפעל=פעדער=שפאלטיג [ביי פלאנצען, וואס האבען פעדערען=עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסען פארוויין].

bi'plane *n.* (באי'-פליין) ביאפלאן [א פליה=מאשין מיט צוויי פלעכען איינע איבער די אנדערע].

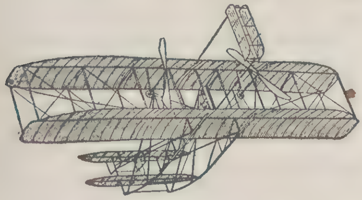

Biplane

bipo'lar *a.* (באי-פאו'-לאר) וואס האט צוויי פאלען; וואס האט צוויי מאגנעטפאלען [ווי איינינע עלעקטרישע מאשינען].

bipolar'ity *n.* (באי-פא-לער'-אי-טי) ביאפאלאריטעט [א פיזיקאלישער אויסדרוק צו בעצייכענען דעם צושטאנד פון א זאך וואס האט צוויי פאלען].

biquad'rate *n. and a.* (באי-קהוואד'-רייט) א ביאקוואדראט, א דאפעלטער קוואדראט [אין מאטעמאטיק — א צאהל וועלכע קומט פון א ציפער וואס ווערט צוויי מאל געדאפעלט מיט זיך אליין, צ. ב. 4×4=16 און 16×16=256, די צאהל 256 איז דער ביאקוואדראט פון 4]; וואס איז שייך צו א ביאקוואדראט.

biquadrat'ic *n. and a.* (באי-קהוואד-רעט'-איק) ז. ***biquadrate***

bira'diate *a.* (באי-ריי'-די-אייט) וואס האט צוויי שטראהלען.

birch *n. and v.* (בוירטש) א בירקענבוים [בעראזע]; א ריטעל פון א בירקענבוים; שמייסען מיט א רוט [פון א בירקען=בוים].

birch'-broom *n.* (בוירטש'-ברוהם) א בעראזעווער בעזעם [א בעזעם פון בעראזעווע (בירקען) ריטלעך].

bir'chen *a.* (בויר'-טשען) וואס איז שייך צו א בירקען=בוים; געמאכט פון בירקען=האלץ.

birch'-wine *n.* (בוירטש'-הוואין) בירקען=בוים=זאפט, סולע [אין פריהלינג גיבען די בירקען=בוימער ארויס אזא זיסליכען וואסער, וואס דיענט אלס אנגנעהמער טרונק].

bird *n. and v.* (בוירד) א פויגעל; פאנגען אדער שיסען פויגעל.

bird'-bai'ting *n.* (בוירד'-ביי'-טינג) פויגעל=פאנג דורך נעצען.

bird'-cage *n.* (בוירד'-קיידזש) א פויגעל=שטייגעלע.

bird'-call *n.* (בוירד'-קאהל) א צוציהונגס=פייפעלע פאר פויגעל [דאס פייפעלע מאכט נאך דאס צוויטשערען פון פויגעל].

bird'-catch'er *n.* (בוירד'-קעטש'-ער) פויגעל=כאפער.

bir'der *n.* (בויר'-דער) איינער וואס האדעוועט פויגלען, א פויגעל=ציכטער; א פויגעל=כאפער.

bird'-fan'cier *n.* (בוירד'-פענ'-סי-ער) פויגעל=ליעבהאבער; א פויגעל=הענדלער.

bir'die *n.* (בויר'-דיע) א קליין פויגעלע; אן עופה'לע [קליין קינד]; פויגעלע [א פערציהונגס=נאמען].

bir'ding *n.* (בויר'-דינג) פויגעל=פאנג.

bird'like *a. and adv.* (בוירד'-לאיק) ווי א פויגעל, עהנליך צו א פויגעל.

Birdlike rose the aeroplane.

bird'lime *n.* (בוירד'-לאים) פויגעל=קליי [א קלעפעדיגע זאך, מיט וועלכער מען כאפט פויגעל].

bird'lime *v.* (בוירד'-לאים) אנשמירען מיט פויגעל=קליי. ז. ***bird-lime***

bird'ling *n.* (בוירד'-לינג) א קליין פויגעלע.

bird'man *n.* (בוירד'-מען) פויגעל=פאנגער; פויגעל=הענדלער; א לופט=שווימער.

bird'nesting *n.* (בוירד'-נעס-טינג) דאס ארויסנעהמען די פויגעל פון זייערע נעסטען.

bird of Miner'va (בוירד אוו מי-נזיר'-ווע) נאכט=פויגעל [סאווא].

bird of night (בוירד אוו נאיט) די נאכט=פויגעל [סאווא].

bird of par'adise (בוירד אוו פער'-ע-דאיס) דאס גן=עדן פויגעלע [א גוט בעקאנט פויגעלע מיט בעזאנדערס שעהנע פעדערען].

Bird of Paradise

bird of pas'sage (בוירד אוו פעס'-עדזש) צוג=פויגעל, וואנדער=פויגעל [א פויגעל וואס וואנדערט אין פריהלינג פון א ווארימען קלימאט אין א קעלטערען און פליהט אין הערבסט צוריק].

bird of prey (בוירד אוו פריי) א רויב=פויגעל.

bird'-seed *n.* (בוירד'-סיעד) פויגעל=זאט [א מין קאנאפליעס וואס דיענט אלס נאהרונג פאר פויגלען].

bird'-sel'ler *n.* (בוירד'-סעל'-ער) א פויגעל=הענדלער.

bird's'-eye *n. and a.* (בוירדז'-אי) אן אויבערפליכטיגער קוק; געזעהן פערביילויפענדיג; אלגעמיין, אויבערפלעכליך; אזא זארט פיינער דין=געשניטענער טאבאק.

bird's'-eye view (בוירדז'-אי וויו) פויגעל=פערספעקטיווע [פון אויבען, פון דער הויך געזעהן].

bird's'-eye wood (בוירדז'-אי הוואוד) מאזער האלץ.

bird's'-mouth *n.* (בוירדז'-מאוטה) אזא אויסשניט אין אן ענד פון א באלקען איהם צונויפצופאסען מיט אן אנדער באלקען.

bird's'-nest *n.* (בוירדז'-נעסט) פויגעל=נעסט; אזא פלאנצע, וואס האט די פארם פון א פויגעל=נעסט.

bird'-wit'ted *a.* (בוירד'-הוויט'-עד) שוואכקעפיג; אויבערפלעכליך, אונאויפ=אויפמערקזאם.

bi'reme *n.* (באי'-רים) אזא אלט=רוימישע צוויי=רודער שיף.

biret'ta *n.* (בי-רעט'-א) אזא קליין היטעלע וואס קאטוילישע גלחים טראגען אין קירך; א קאלאטכען; א יארמולקע; א צימער=היטעל.

bir'gander *n.* (בויר'-גענ-דער) ז. ***bergander***

birt *n.* (בוירט) א שטיינבוט [אזא פלאכער פיש ווי א פלאנדערקע].

birt'-fish *n.* (בוירט'-פיש) ז. ***birt***

birth *n.* (בוירטה) געבורט; דאס געבארען ווערען; הערקונפט; ענטשטעהונג; אנקער=פלאץ.

birth'day *n.* (בוירטה'-דיי) געבורטס=טאג; דער אנפאנג פון יעדער זאך.

birth'day suit (בוירטה'-דיי סיוט) נאקעטקייט.

birth'-hour *n.* (בוירטה'-אור) די געבורטס=שטונדע.

birth'-mark *n.* (בוירטה'-מארק) א מיטגעבארענער צייכען אויף'ן קערפער.

birth'night *n.* (בוירטה'-נאיט) געבורטס=נאכט.

birth'place *n.* (בוירטה'-פליים) געבורטס=פלאץ.

birth'-rate *n.* (בוירטה'-רייט) די געבורט=ראטע [דער פראצענט=זאץ פון נייגעבארענע לויט דער בעפעלקערונג פון א שטאדט אדער לאנד. מייסטענס ווערט עס גערעכענט פון יעדע טויזענד].

birth'right *n.* (בוירטה'-ראיט) געבורטס=רעכט; בכורה=רעכט [אין בעצוג צו ירושה].

birth'-song *n.* (בוירטה'-סאנג) געבורטס ליעד.

bis *adv.* (בים) בים, צוויי מאל, צו ווידערהאלען נאך אמאל.

bis'cotin *n.* (בים'-קא-טין) א צוקער=פלעצעל; א צוקער=לעקעכעל.

bis'cuit *n.* (בים'-קיט) צוויעבאק, געטריקענטע געבעק; ניט קיין געגלאזירטע פארצעלאיענע אדער ליימענע כלים.

bisect' *v.* (באי-סעקט') טיילען אין צוויי; טיילען אין צוויי טיילען.

bisec'tion *n.* (באי-סעק'-שאן) טיילונג אין צוויי טיילען; איינער פון צוויי טיילען.

bi'sexed *a.* (באי'-סעקסט) ז. ***bisexual***

bisex'ual *a.* (באי-סעק'-שו-על) וואס

האט ביידע, אי ווייבליכע אי מענליכע גע=שלעכטס=ארגאנען, וואס איז אן אנדרוגינוס.

bish'op *n.* (ביש'-אפ) בישאף, אן אוי=בער=גלח; אזא געטראנק געמאכט פון וויין, אראנדזשען און צוקער; דער לויפער [אפי=ציער] אין שאך=שפיעל.

bish'opric *n.* (ביש'-אפ-ריק) דער ארט איבער וועלכען א בישאף האט צו זאגען; דאס אמט פון א בישאף; די קאנצעלאריע פון א בישאף.

bisk *n.* (ביסק) א קרעפטיגע זופ.

bis'muth *n.* (ביז'-מאטה) וויסמוט [א מין רויטליכער ברעקעלדיגער מעטאל, וועלכער ווערט געברויכט אין פארבען און אין מעדיצין].

bis'muthal *a.* (ביז'-מאטה-על) וויסמוט=ענהליך; וואס איז שייך צו וויסמוט.

bis'muthic *a.* (ביז'-מאטה-איק) ז. **bismuthal**.

bis'muthic-glance *n.* (ביז'-מאטה-איק-גלענס) וויסמוט=גלאנץ [רויהער וויס=מוט].

bi'son *n.* (באי'-סאן) ביפעל, אויער=אקס [א מין ווילדער אמעריקאנער הארבא=טער אקס].

Bison

bi'sontine *a.* (באי'-סאנ-טין) עהנ=ליך צו אן אויער=אקס; וואס איז שייך צו אן אויער=אקס.

bisque *n.* (ביסק) צוויעבאק; ניט גלא=זירטע כלים פון פארצעלאי אדער ליים; א קרעפטיגע זופ.

bissex'tile *n. and a.* (בי-סעקס'-טיל) אן עבור=יאהר [אייגענטליך בעדייטעט דיעזעס ווארט "צווייזעקסיג", אן עבור=יאהר הייסט אזוי, ווייל ער האט אין דער צאהל פון זיינע טעג צוויי זעקסען—366, אן איינפאכער יאהר האט 365 טעג]; וואס איז שייך צו אן עבור=יאהר.

bissex'tile day (בי-סעקס'-טיל דיי) דער 366=טער טאג פון [קאלענדער] עבור=יאהר.

bissex'tus *n.* (בי-סעקס'-טאס) דער 29=טער טאג פון מאנאט פעברואר, אין אן עבור=יאהר.

bis'ter *n.* (ביס'-טער) ביסטער, רוס=ברוין [א דונקעל=ברוינע פארב געמאכט פון רוס, סאזשע].

bis'tered *a.* (ביס'-טערד) געפארבט מיט רוס=ברוין; שווארצליך.

bis'tort *n.* (ביס'-טארט) דער נאטער=ווארצעל [א מין פלאנצע].

bis'toury *n.* (ביס'-טו-רי) א לאנצעט [א קליין שמאל מעסערעל, וואס דאקטוי=רים בענוצען פאר קליינע אפעראציאנען].

bis'tre *n.* (ביס'-טער) ז. **bister**.

bisul'cate *a.* (באי-סאל'-קייט) וואס האט געשפאלטענע קאפיטעס [מפריס פרסה].

bisul'cous *a.* (באי-סאל'-קאס) ז. **bisulcate**.

bisul'phid *n.* (באי-סאל'-פיד) א כעמי=שע פערבינדונג פון שוועפעל מיט אן אנ=דער. עלעמענט דורך וועלכער עס ווערט גע=בילדעט א שוועפעל=פערבינדונג, וואס ענט=האלט צוויי אטאמען שוועפעל און איין אטאם פון דעם אנדערען עלעמענט.

bisul'phite *n.* (באי-סאל'-פאיט) א מין שוועפעל=זויערע, אין וועלכער דאס וואס=סער=שטאף פערנעהמט העלפט דעם פלאץ פון מעטאל.

bit *n. and v.* (ביט) א ביס; א ביסען [ברויט]; א ביסעל, א שטיקעל; עגבער; בויערער; דער געביס אין א צוים פון א פערד [דאס אייזענשטיק פון א צוים וואס ווערט געלעגט ביים פערד אין מויל]; א קליינע מטבע; איינצוימען א פערד; גע=ביסען; איינגעצוימט. ז. **bite**.

bit'-bri'dle *n.* (ביט'-בראידל) דאס אייזענשטיק פון א צוים וואס ווערט גע=לעגט דעם פערד אין מויל.

bit by bit (ביט באי ביט) שטיקלעכווייז.

bitch *n.* (ביטש) א צויג.

bite *n. and v.* (באיט) בייסען; פער=וואונדען; שטעכען, שמארצען; כאפען, פאסען, גרייפען; בעטריגען; א ביס; א ביסען; בעטרוג; בעטריגער.

bite'less *a.* (באיט'-לעס) וואס בייסט ניט; ניט געפעהרליך.

bite off (באיט אף) אבבייסען.

bi'ter *n.* (באי'-טער) איינער וואס בייסט; בעטריגער; א פיש וואס לאזט זיך פער=נארען אויף א ווענטקע.

bite the dust (באיט טהי דאסט) קייען די ערד, ליעגען אין דער אדמה.

bite up (באיט אפ) צובייסען.

bi'ting *n. and a.* (באי'-טינג) דאס ביי=סען; דאס שטעכען; דאס שמארצען, דאס פערוואונדען; דאס בעטריגען; דאס כא=פען; בייסענדיג; שמערצליך; שניידענד [פון קעלט]; שארף; שטעכעדיג; שניי=דיג [אין ריידען], סארקאסטיש.

bi'tingly *adv.* (באי'-טינג-לי) בייסע=דיג; שטעכעדיג; שניידענד; שניידיג, שטעכיג, שארף, סארקאסטיש.

bi'tingness *n.* (באי'-טינג-נעס) שארפ=קייט; שטעכעדיגקייט; שניידיגקייט.

bit of blue (ביט אוו בלו) אביסעל האפנונג.

bit'-stock *n.* (ביט'-סטאק) דאס הענטעל פון אן עגבער.

bitt *n. and v.* (ביט) אן אייזערנער אדער הילצערנער שטעהענדער זייל אויף א שיף, צו וועלכען עס ווערען צוגעבונ=דען שטריק; בעפעסטיגען מיט שטריק אויף אזעלכע זיילען.

bit'ten (ביט'ן) געביסען. ז. ***bite***
The child was **bitten** by a mad dog.

bit'ter *n., a. and v.* (ביט'-ער) ביטער, שארף, בייסענד; שטרענג; אונפריינדליך; גרויזאם; שלעכט; שמערצליך; א ביטע=רע זאך; א ביטערע מעדיצין; מאכען בי=טער; פערביטערען; צובינדען שטריק אויף א שיף אויף אן אייזערנעם אדער הילצערנעם זייל. ז. ***bitt***.

bit'ter cold (ביט'-ער קאולד) א ביטערע קעלט; א שניידענדע קעלט.

bit'ter en'emies (ביט'-ער ענ'-ע-מיעז) ביטערע שונאים.

bit'terish *a.* (ביט'-ער-איש) ביטערליך.

bit'terly *adv.* (ביט'-ער-לי) מיט בי=טערקייט; אויף א שמערצליכען, ביי=סענדען, גרויזאמען אופן.

bit'terly afflic'ted (ביט'-ער-לי ע-פליק'-טעד) שמערצליך בעטריבט.

bit'tern *n.* (ביט'-ערן) דער רייהערשנא=בעל [אזא וואלד=פויגעל]; אין זאלץ=פאבריקאציאן — דאס זאלץ=וואסער וואס בלייבט איבער, ווען די זאלץ האט זיך אויסקריסטאליזירט; אזא ביטערע געמי=שעכץ וואס ווערט געברויכט צום פעלשען ביער.

bit'terness *n.* (ביט'-ער-נעס) ביטער=ניס; ביטערקייט; קומער.

bit'ters *n.* (ביט'-ערז) א געטראנק וואס ווערט געמאכט פון ביטערע גראזען; א ביטערע מעדיצין; אן אבפיהרונגס=מיטעל.

bit'ter-salt *n.* (ביט'-ער-סאלט) ביטער=זאלץ.

bit'ter-sear'ching *a.* (ביט'-ער-סויר'-טשינג) שארף איינשניידענדיג.

bit'ter-spar *n.* (ביט'-ער-ספאר) ביטער=שפאט [אזא קריסטאל מינעראל].

bit'tersweet *n.* (ביט'-ער-סהוויעט) דאס ביטער=זים [אזא דיקע קלעטערנדיגע פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען רויטע יאגדעס, איהרע צווייגען האבען א ביטער=זיסען טעם].

Bittersweet

bit'ter-sweet *a. and n.* (ביט'-ער-סהוויעט) ביטער=זיס; אנגענעהם און שמערצליך אין איין און דערזעלבער צייט; עטוואס וואס איז ביטער=זיס; עטוואס וואס איז שמערצליך און אנגענעהם אין איין און דערזעלבער צייט.

bit'ter-vetch *n.* (ביט'-ער-וועטש) וויקע [א מין גראז מיט בלויע און רויטע בלי=טהען און אוואל=שפיציגע בלעטלעך].

Bitter-vetch

bit'ter weath'er (ביט'-ער וועטה'-ער) שלעכטער וועטער.

bit'ting *n.* (ביט'-אינג) דאס אויס=לערנען א יונג פערד צו געהן איינגעצוימט.

bitume' *v.* (בי-טיום') בעשמירען, בע=דעקען מיט פעך אדער אספאלט; אויס=פעכען; אספאלטירען.

bitumed' *a.* (בי-טיומד') בעשמירט מיט פעך אדער אספאלט, אויסגעפעכט.

bitu'men *n.* (בי-טיו'-מען) גאפט, פעט=ראלעאום; ערד=פעך, אספאלט.

bitu'minous *a.* (בי-טיו'-מי-נאס) וואס געהערט צו אדער ענטהאלט ערד-פעך, אספאלט אדער פעטראלעאום.

bi'valence *n.* (באי'-וויי-לענס) צוויי-ווערטינקייט [דער אויסדרוק ווערטינקייט אין כעמיע גיט אן וויפיעל אטאמען וואסער-שטאף אן עלעמענט מוז האבען ביי זיין פערבינדונג מיט איהם. צווייווערטיג מיינט, אז דער עלעמענט האט נויטיג צוויי אטאמען וואסער-שטאף].

bi'valent *a.* (באי'-וויי-לענט) צווייווערטיג. ז. ***bivalence***

bi'valve *n. and a.* (באי'-וועלוו) א מוּשעל וואס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך; א חיה'לע, וואס ליעגט אין אזא מושעל; א פרוכט וואס איהר זוימען-קערנער קעסטעלע שפאלט זיך אין צווייען; צווייִשאליג; צוויידעקעלדיג.

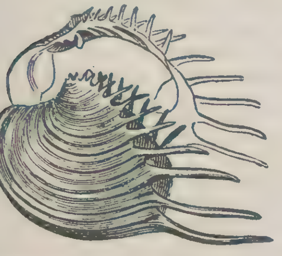

Bivalve Shell

bi'valved *a.* (באי'-וועלווד) צוויידעקעלדיג; צווייִשאליג. ז. ***bivalve***

bival'vous *a.* (באי-ווער'-וואס) ז. ***bivalved***

bival'vular *a.* (באי-וועל'-וויו-לער) וואס האט צוויי דעקלעך; צווייִשאליג. ז. ***bivalve***

bi'vaulted *a.* (באי'-וואל-טער) דאפעלט געוועלבט; וואס האט צוויי געוועלבען.

biv'ious *a.* (ביוו'-אי-אס) וואס האט צוויי וועגען, וואס פיהרט אויף צוויי וועגען.

biv'ouac *n. and v.* (ביוו'-או-עק) בּיוואוּאק [א פעלדלאגער פאר סאלדאטען אונטער'ן פרייען הימעל]; לאגערען אויף'ן פרייען פעלד.

biweek'ly *a., adv. and n.* (באי-הוויעק'-לי) צווייוועכענטליך; איין מאל אין צוויי וואכען; א צווייוועכענטליכע אויסגאבע.

He is the editor of a **biweekly** magazine.

bizarre' *a.* (בי-זאר') אונגעוועהנליך; פאנטאסטיש.

blab *n. and v.* (בלעב) פלוידערער, דער וואס פלוידערט אוים א סוד; פלוידערען, אויספלוידערען.

blab'ber *n. and a.* (בלעב'-ער) פלוידערער, אויספלוידערער; דער וואס זאגט אוים א סוד; געשוואלען, אנגעשוואלען, ארויסשטארצענד.

blab out (בלעב אוט) אויספלוידערען.

black *n., a. and v.* (בלעק) שווארץ; שווארצליך; דונקעל; פינסטער; געהיימניספול; טרויעריג; שרעקליך; שווארצער קאליר; שווארצע פארב; שווארצע קליידונג; א שווארצער, א נעגער; שווארץ ווערען; שווארץ מאכען.

black'amoor *n.* (בלעק'-ע-מוהר) איינער וואס שטאמט פון דער שווארצער ראסע; א נעגער.

black and blue (בלעק ענד בלו) ברויז און בלוי [צושלאגען].

black and white (בלעק ענד הוואיט) שווארץ אויף וויים [געשריבען].

black art (בלעק ארט) שווארצע קונסט, כשוף.

black ar'tist (בלעק אר'-טיסט) שווארץ-קינסטלער, מאגיקער; צויבערער.

black'ball *n. and v.* (בלעק'-באהל) א שווארצע גאלקע;ווארפען שווארצע גאלקעס [ביים שטימען]; אימיצען דורכווארפען ביי דער אבשטימונג.

black'-bass *n.* (בלעק'-בעס) דער שווארץ-פיש [א מין עסבארער פיש. געפינט זיך אין די אמעריקאנער וואסערען]

Black-bass

black'-bee'tle *n.* (בלעק'-ביעטל) א שווארצער פריים [אינזעקט].

black'berry *n.* (בלעק'-בער-אי) שווארצע יאגדע.

black'bird *n.* (בלעק'-בוירד) דראסעל [א מין זינג פויגעלע מיט שווארצע פעדערען].

Blackbird

black'board *n.* (בלעק'-באורד) שווארצער טאוועל [דער שווארצער, שול-ברעט צום שרייבען מיט קרייד].

black book (בלעק בוק) שווארצער רעגיסטער, שווארצעס בוך אין די ענגלישע מאנאסטירען וואו עס זיינען פערשריבען די כללים און מנהגים פון מאנאסטיר; א בוך וואו עס ווערען פערשריבען די פערזאנען וועמען עס קומט א שטראף א. ז. וו.

black'-bor'dered *a.* (בלעק'-באור'-דערד) מיט א שווארצען ראנד.

black'-browed *a.* (בלעק'-בראוד) מיט שווארצע ברעמען; פינסטער, אנגעכמורעט [בליק].

black'burnian warb'ler (בלעק'-בויר-ני-ען הווארב'-לער) אזא קליינער שעהנער פויגעל וואס געפינט זיך אין די אמעריקאנער וועלדער.

Blackburnian Warbler

black'cap *n.* (בלעק'-קעפ) דער שווארץ-קאפ [אזא פויגעל מיט א שווארצען קאפ]; אזא מין שווארצע יאגדעס; א שטארק פערברוינטער געבאקענער עפעל.

black cap (בלעק קעפ) א גלח'שע יארמולקע; די שווארצע הוט וואס אן ענגלישער ריכטער טהוט אן ביים אויסשפרוך פון א טויט-אורטייל.

black'-cat'tle *n.* (בלעק'-קעטל) פיה צום שלאכטען.

black cher'ry (בלעק טשער'-אי) דער שווארצער קארש, דער שווארצער קארשענבוים [אן אמעריקאנער בוים מיט קליינע שווארצע קארשען. דאס האלץ פון דיעזען בוים איז זעהר ווערטהפאל].

Black Cherry

black clus'ter (בלעק קלאס'-טער) בורגונדישע וויין-טרויבען.

black'cock *n.* (בלעק'-קאק) דער בירקען-האהן [אזא מין אינדיק].

black cof'fee (בלעק קאפ'-אי) שווארצער קאפע [אהן מילך].

black coun'try (בלעק קאנ'-טרי) דאס שווארצע לאנד [א פראווינץ אין מיטעל-ענגלאנד וואו דורך דעם רויך פון פיעלע פאבריקען איז אלעס פערשווארצט].

black'-cur'rant *n.* (בלעק'-קאר'-ענט) שווארצער וויינפערל-בוים; שווארצע וויינפערלעך.

black day (בלעק דיי) אן אונגליקליכער טאג.

black'-death *n.* (בלעק'-דעטה) דער שווארצער טויט [די פעסט פון 14טען יאהרהונדערט אין ענגלאנד].

black deed (בלעק דיעד) א פערברעכערישע טהאט.

black di'amonds (בלעק דאי'-ע-מאנדז) קויהלען.

black'-drop *n.* (בלעק דראפ) אפיום-עסיג-טראפען.

black'-ea'gle *n.* (בלעק'-איגל) דער שטיין-אדלער; שווארצער אדלער.

black'en *v.* (בלעק'ן) אבשווארצען; שווארץ מאכען; פערשווארצען איינעמס נאמען; שווארץ ווערען.

blacke'ner *n.* (בלעק'נ-ער) איינער וואס מאכט אדער ווערט שווארץ.

black'-ex'tract *n.* (בלעק'-עקס'-טרעקט) אן עקסטראקט פון קאקעלס-קערנער צו פעלשען ביער.

black'ey *n.* (בלעק'-אי) א שווארצער, א נעגער.

black'-eye *n.* (בלעק'-אי) א בלוי אויג [פון א קלאפ].

black'-eyed *a.* (בלעק'-איד) שווארץ-אויגיג.

black'faced *a.* (בלעק'-פייסט) ברונעט, דונקעל-פארביג [געזיכט].

black'fish *n.* (בלעק'-פיש) ליפ-פיש [אזא מין פיש].

Blackfish

black'-flag *n.* (בלעק'-פלעג) די שווארצע פאהן [פון ים-רויבער].

black'-fri'ar *n.* (בלעק'-פראי'-ער) א גלח

פון א דאמיניקאנער ארדען, געקליידעט אין שווארצען.

black'-game *n.* (בלעק'-גיים) ז. ***blackcock***

black'-grouse *n.* (בלעק'-גראוס) דער בירקען=האהן [אזא אינדיק].

Black-grouse

black'guard *n.* (בלעק'-גארד) א לומפ, אן אויסוואורף.

black'guardism *n.* (בלעק'-גארד-איזם) לומפעריי; די אויפפיהרונג פון אן אויסוואורף; א געמיינע שפראך; נבול פה.

black guil'lemot (בלעק גיל'-ע-מאט) אזא ים=פויגעל מיט א שארפען שטארקען שנאבעל.

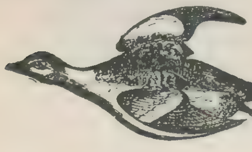

Black Guillemot

black'-gum *n.* (בלעק'-גאם) אמעריקאנער טופעלא=בוים [עס וואקסען אויף איהם שווארץ=בלויע יאגדעס, זיין האלץ איז זעהר שטארק].

black'-haired *a.* (בלעק'-העהרד) שווארץ=האריג.

Black Hand (בלעק הענד) די שווארצע האנד [א געהיימע פערברעכערישע געזעלשאפט אין סיציליען, איטאליען]; איינער וואס פרעסט אויס געלד דורך סטראשונקעס [ביי די איטאליענער].

The Black Handers are extorting money from the Italians by threats.

black'-hear'ted *a.* (בלעק'-האר'-טעד) וואס האט א שלעכט הארץ.

black'-hole *n.* (בלעק'-האול) א פינסטערער קאמערעל אין א געפענגנים; א מיליטער=געפענגנים.

black'ing *n.* (בלעק'-אינג) שוהוואקס; שווארצע פארב צום אבשווארצען לעדער.

black'ing-brush *n.* (בלעק'-אינג-בראש) א שטיפעל=בערשטעל.

black'-i'ron *n.* (בלעק'-אי'-ערן) ניט קיין פערצינטע אייזען=בלעך.

black'ish *a.* (בלעק'-איש) שווארצליך.

black'-jack *n.* (בלעק'-דזשעק) א קלייִנער אייכענבוים [דעמבע]; געברענטע צוקער צו פארבען ספיריטוס; א לאגעל, א שלויך, א קרוג; געפעלשטע פוטער; די פאהן פון ים=רויבער; א תליה; צינקבלענדע [רויהער צינק].

black'-knot *n.* (בלעק'-נאט) א פעסטער שלייף וואס איז ניט פונאנדערצובינדען.

black'-lead *n.* (בלעק'-לעד) גראפיט; א גראפיט=בליי=פעדער.

black'lead *v.* (בלעק'-לעד) בעדעקען מיט גראפיט.

black'leg *n.* (בלעק'-לעג) א קארטענשפיעלער, א שווינדלער; א בעטריגער; אזא פוס=קראנקהייט ביי בהמות.

black'-let'ter *n. and a.* (בלעק'-לעט'-ער) פעטע שריפט, שווארצע שריפט, גאטי'ע שריפט; געשריבען אדער געדרוקט אין דיעזער שריפט.

black'-list *n.* (בלעק'-ליסט) די שווארצע ליסטע [א ליסטע וואו איינער פערשרייבט די נעמען פון פערזאנען, וועלכע האבען זיך שלעכט אויפגעפיהרט. ביי פאבריקאנטען ווערען צ. ב. אין דער שווארצער ליסטע פערשריבען סטרייקענדע ארבייטער, אגיטאטארען א. ז. וו. ביי סוחרים ווערען פערשריבען פערזאנען וואס האבען באַקראטירט א. ז. וו.].

black'list *v.* (בלעק'-ליסט) פערשרייבען אין דער שווארצער ליסטע.

ז. ***black-list***

black'mail *n. and v.* (בלעק'-מייל) לא=יחרץ געלד, געלד פאר'ן שווייגען [פערלאנגטע געלד פאר ניט דערצעהלען אויף אימעצען אמת'ע אדער אויסגעטראכטע שאנד=טהאטען]; ציהען לא יחרץ געלד.

black Mari'a (בלעק מע-ראי'-ע) א פאליציי=וואגען פאר פערברעכער [פאטרול וואגען].

black'-mar'tin *n.* (בלעק'-מאר'-טין) די מויער=שוואלב.

Black Mon'day (בלעק מאנ'-דיי) דער אונגליקליכער מאנטאג [ביי קינדער דער ערשטער טאג נאך וואקאציע (פרייע טעג פון שוהל) ווען מען דארף צוריקגעהן אין שוהל].

black'-monk *n.* (בלעק'-מאנק) דער בענעדיקטינער מאנאך [די בענעדיקטינער געהען שווארץ געקליידעט].

black'moor *n.* (בלעק'-מוהר) ז. ***blackamoor***

black'ness *n.* (בלעק'-נעס) שווארצקייט, שווארצער קאליר; דונקעלקייט; אבשייליכקייט; זינדיגקייט; נאכט.

black of the eye (בלעק אוו טהי אי) שווארצאפעל פון אויג.

black'-peo'pled *a.* (בלעק'-פיעפלד) בעפעלקערט פון שווארצע מענשען.

black pop'lar (בלעק פאפ'-לער) דער שווארצער פאפעל=בוים.

black'-pud'ding *n.* (בלעק'-פוד'-אינג) בלוט=װאורשט.

black'rust *n.* (בלעק'-ראסט) אזא קראנקהייט פון ווייץ און אנדערע פלאנצען.

black sheep (בלעק שיעפ) א פלעק אין דער משפחה.

black'smith *n.* (בלעק'-סמיטה) אן אייזען=שמיעד.

black'smithing *n.* (בלעק'-סמיטה-אינג) אייזען שמיעדעריי.

black'snake *n.* (בלעק'-סנייק) אזא שווארצע שלאנג; אזא דיקער בייטש געפלאכטען פון קוה=פעל.

black'strap *n.* (בלעק'-סטרעפ) אזא געטראנק פון שנאפס געמישט מיט סיראפ; אזא ביליגער וויין וואס מאטראזען טרינקען.

black'stripe *n.* (בלעק'-סטראיפ) ז. ***blackstrap***

black'tail *n.* (בלעק'-טייל) אזא הירש מיט א שווארצען עק; אזא מין פיש.

black'thorn *n.* (בלעק'-טהארן) דער שווארץ=דארן [אזא שטעכעדיג קליין בוימעל]; א שפאציער=שטאק געמאכט פון א שווארץ=דארן בוימעל.

black-throa'ted green warb'ler (בלעק-טהראו'-טעד גריען הווארב'-לער) א קליין אמעריקאנער פויגעלע פון גרינליכען קאליר, מיט א שווארצע העלזעל.

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

black'-tressed *a.* (בלעק'-טרעסט) מיט שווארצע לאקען.

black'-veined white but'terfly (בלעק'-וויינד הוואיט באט'-ער-פלאי) אזא קליינער ווייסער שמעטערלינג [זומער=פויגעלע] מיט שווארצע אדערלעך אין די פליגלען.

black vom'it (בלעק וואמ'-איט) דאס געלע קדחת.

black'-walnut *n.* (בלעק'-הוואל-נאט) דער אמעריקאנער שווארצער וועלש=נוס בוים.

black'-work *n.* (בלעק'-הווארק) גראבע שמיעד=ארבייט.

black'y *n.* (בלעק'-אי) א נעגער; א שווארצער פויגעל; א שווארצע חיה.

blad *n. and v.* (בלעד) א פאטש; פאטשען; א שטיק; א פארטפעל; עטליכע צונויפגעלעגטע בויגען פון לעש=פאפיער.

blad'der *n. and v.* (בלעד'-ער) פענכער; בלאטער; בלאז; אריינלעגען אין א פענכער.

blad'der-help *n.* (בלעד'-ער=העלפ) דער בלאזען=שטאנג [א מין פלאנצע].

blad'der-nut *n.* (בלעד'-ער-נאט) אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען פימפערניס.

blad'der-sen'na *n.* (בלעד'-ער-סענ'-ע) דער בלאזען=שטרויך [אזא קליין בוימעל מיט געלבע בלומען, וועלכע ווערען געברויכט אלס אבפיהרונגס=מיטעל].

blad'derwort *n.* (בלעד'-ער-הווארט) דער וואסער=שלויך [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו פענכערס].

blad'dery *a.* (בלעד'-ער-אי) בלאזענארטיג; מיט בלאזען.

blade *n. and v.* (בלייד) א גרין בלעטעל פון א בוים אדער פלאנץ; א שטענגעל פון א פלאנץ; א קלינגעל [פון א מעסער אדער שווערד]; א לעבהאפטער מענש; אריינשטעלען א קלינגעל.

blade'-bone *n.* (בלייד'-באון) שולטערביין [דער דריי=עקיגער ביין פון דעם רוקען גלייך אונטער דעם אקסעל].

bla'ded *a.* (בליי'-דעד) וואס האט בלעטלעך· וואס איז צונויפגעשטעלט פון בלעטלעך; וואס האט א קלינגעל; וואס איז צונויפגעשטעלט פון לאנגע שמאלע בלעטלעך [וועגען געוויסע מינעראלען]

blade'-met'al *n.* (בלייד'-מעט'-על) דאס מעטאל פון וואס מען מאכט שווערדען.

blade of a saw (בלייד אוו ע סאה) א זעג [די אייזען=פלאטע פון זעג].

blade of youth (בלייד אוו יוטה) ערשטע יוגענד=צייט.

blain *n.* (בליין) געשוויר, געשוויר אויף'ן צונג; בלעזעל אויף'ן לייב; א וואסער=בלאז.

bla'mable *a.* (בליי'-מעבל) בעשולדיגונגס ווערטה, טאדעלהאפט; פעהלערהאפט.

bla'mableness *n.* (בליי'-מעבל-נעס) טאדעלווירדיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט.

bla'mably *adv.* (בליי'-מעב-לי) צום טאדלען; אויף א טאדעלהאפטען אופן.

blame *n. and v.* (בליים) טאדעל, שולד, בעשולדיגונג; בעשולדיגען; טאדלען; פערדאמען.

bla'meable *a.* (בליי׳-מעבל) ז. *blamable*.

bla'meably *adv.* (בליי׳-מעב-לי) ז. *blamably*.

blamed *a.* (בליימד) געטאדעלט; פער־דאמט; בעשולדיגט.
No one could be **blamed** for the accident.

blame'ful *a.* (בליימ׳-פול) טאדעל־האפט, בעשולדיגונגס־ווערטה, פעהלער־האפט.

blame'fully *adv.* (בליימ׳-פול-אי) אויף א טאדעלהאפטען אופן.

blame'fulness *n.* (בליימ׳-פול-נעס) טאדעלהאפטיגקייט.

blame'less *a.* (בליימ׳-לעס) טאדעללאז; אונשולדיג, אהן פעהלערען.

blame'lessly *adv.* (בליימ׳-לעס-לי) אויף א טאדעללאזען אופן; אונשולדיג; אהן פעהלערען.

blame'lessness *n.* (בליימ׳-לעס-נעס) אונשולדיגקייט; טאדעללאזיגקייט.

bla'mer *n.* (בליי׳-מער) טאדלער; פעה־לער־זוכער.

blame'worthiness *n.* (בליימ׳-הוואיר־טי-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט אדער בעשולדיגט צו ווערען.

blame'worthy *a.* (בליימ׳-הוואיר-טהי) בעשולדיגונגס־ווערטה; טאדלונגס־ווערטה.

blanc *n.* (בלענק) א ווייסע פארב [הויפט־זעכליך פאר׳ן געזיכט]; א מין סאאוס.

blan'card *n.* (בלענ׳-קארד) בלאנקארדס [אזא זארט לייווענט פאבריצירט אין פראנקרייך].

blanch *v.* (בלענטש) בליי־ווייס מאכען, בליי־כען; ווייס ווערען; בעשעהניגען, צופאר־בען; אבבריהען אז עסענוואורג מיט הייסען וואסער; איינווייקען אין הייסען וואסער.

blan'cher *n.* (בלענ׳-טשער) א בלייך־מאכער, א ווייס־מאכער.

blan'ching *n.* (בלענ׳-טשינג) דאס בלייכען, דאס ווייס־מאכען.

blanc-mange' *n.* (בלא-מאנזש׳) אזא מין געקאכטער זשעלאטין [סטודען] מיט מאנדלען.

blanc-manger' *n.* (בלא-מאנ-זשיי׳) ז. *blanc-mange*.

bland *a.* (בלענד) מילד, זאנפט, גיטיג, שמייכעלדיג.
His **bland** manner of speech deceives no one.

blan'dish *v.* (בלענ׳-דיש) לאשטשען; מאכען קאמפלימענטען; מאכען אנגענעהם.

blan'dished *a.* (בלענ׳-דישט) געלאש־טשעט, געמאכט קאמפלימענטען.

blan'disher *n.* (בלענ׳-דיש-ער) איי־נער וואס לאשטשעט אדער מאכט קאמ־פלימענטען.

blan'dishing *n.* and *a.* (בלענ׳-דיש-אינג) חניפה; קאמפלימענטען; מילד; שמייכעלדיג; לאשטשענדיג.

blan'dishment *n.* (בלענ׳-דיש-מענט) חניפה; גלאטע רייד; שמייכעליי; קאמ־פלימענטען.

bland'ness *n.* (בלענד׳-נעס) גוטמוטהיג־קייט; מילדקייט; זאנפטמוטה.

blank *n.* and *a.* (בלענק) ווייסקייט; בלייכקייט; ליידיגער ארט; אונבעשריבע־נעם פאפיער; א פאפיער־בלאנק; א פאר־מולאר; שיס־ציעל; א פערז אהן גראַ־מען; ווייס, בלייך; בלאס; בעשטירצט; פערוואונדערט; פערטומעלט; בעשעמט; לעער, ליידיג, אונפערשריבען.

blank aston'ishment (בלענק עס-טאנ׳-איש-מענט) שפראכלאזעס ערשטוי־נען; דאס בלייבען אהן לשון פון ערשטוי־נונג.

blank'-book *n.* (בלענק׳-בוק) א בוך מיט בלאנקען [צו מאכען פערצייכנונגען, חשבונות א. ז. וו.].

blank car'tridge (בלענק קאר׳-טרידזש) א פוסטע שיס־פיסטאנע.

blank cred'it (בלענק קרעד׳-איט) אפע־נער קרעדיט; וועקסעל קרעדיט.

blank dice (בלענק דאיס) א גלאטער שפיעל־ווירפעל [אהן אויגען].

blank door (בלענק דאור) א בלינ־דע טהיר [א פערמויערטע טהיר].

blan'ket *n.* and *v.* (בלענ׳-קעט) וואַ־לענע בעט־דעקע; דעקע, קאלדרע; פערד־דעקע; אזא אינדיאנער מאנטעל; בעדע־קען מיט א קאלדרע.

blan'keting *n.* (בלענ׳-קעט-אינג) דאס שליידערען אדער ארומווארפען אין א דע־קע; שטאף פון וועלכען מען מאכט בעט־דעקען; א צאהל קאלדרעס.

blank indorse'ment (בלענק אינ־דארס׳-מענט) דאס אונטערשרייבען א בלאנקען וועקסעל [ניט קיין אויסגעפיל־טען].

blank'ly *adv.* (בלענק׳-לי) אלס ווייס, אלס ליידיג; גלאט אוועק, אהן צערעמא־ניעס; אהן איבריגע רייד; גאר פשוט.

blank'ness *n.* (בלענק׳-נעס) ווייסקייט, בלייכקייט, ליידיגקייט.

blank paper (בלענק פיי׳-פער) אונבע־שריבען פאפיער.

blank verse (בלענק וואירס) א פערז אהן גראמען.

blank win'dow (בלענק הווינ׳-דאו) א בלינד פענסטער [פערמויערט].

blare *v.* and *n.* (בלעהר) לארמען; ארויסלאזען א שטימע פון א טרומייט; בעקען [ווי א שעפס אדער קאלב]; הויך שרייען; דאס בעקען; א לארם.

blar'ney *n.* and *v.* (בלאר׳-ני) שמייכע־ליי, חניפה; חנפ׳נען, קאמפלימענטען מא־כען.

blasé' *a.* (בלע-זיי׳) זאט מיט פער־גניגען; לעבענס־זאט.

blash *v.* (בלעש) בעשפריצען, דורכ־נעצען.

blaspheme' *v.* (בלעס-פים׳) לעסטערן [איבערהויפט גאט און הייליגע לייט], פלוכען.

blasphe'mer *n.* (בלעס-פי׳-מער) לעס־טערער; א גאט־לעסטערער [מחרף ומגדף שם יהוה].

blas'phemous *a.* (בלעס׳-פי-מאס) לעסטערליך; גאטס־לעסטערליך.

blas'phemously *adv.* (בלעס׳-פי-מאס-לי) מיט לעסטערונג, מיט גאטעס־לעסטע־רונג.

blas'phemy *n.* (בלעס׳-פי-מי) לעסטע־רונג; גאטעס־לעסטערונג.

blast *n.* and *v.* (בלעסט) שאל [תרועה]; דאס בלאזען; ווינדשטויס; דאס אויפ־רייסען פון פולווער, עקספלאזיאן; לופט־עקספלאזיאן אין א קויהלען־גרוב; אויס־טריקעניש אדער בראנד פון תבואה; אזא קראנקהייט פון שעפסען; שלאגען; טרו־מייטענען; בלאזען; פערברענען; עקס־פלאדירען; פלאצען; צושטערען; צושיי־סען [שטיינער]; פערדאמען.

blas'ted *a.* (בלעס׳-טעד) פערדאמט, פער־פלוכט.

blas'ter *n.* (בלעס׳-טער) דער שפרענגער [וואס צושיסט שטיינער דורך פולווער]; דער שלאגער, בלאזער; צושטערער.

blast'-fur'nace *n.* (בלעסט׳-פויר׳-נעס) א שמעלץ־אויווען, ביי וועלכען עס ווערט בענוצט א לופט־שטראם.

blast'-hole *n.* (בלעסט׳-האול) שפרענג־לאך [דאס לאך וואו מען לעגט אריין דאס פולווער ביים צושיסען שטיינער].

blas'ting *n.* and *a.* (בלעס׳-טינג) דאס אויפרייסען דורך אן עקספלאזיאן; פער־ווישטונג דורך א געוויטער; דאס אויפריי־סען שטיינער דורך עקספלאזיאנס־מאטע־ריאל; בעשעדיגט פון בליץ; צושטערט.

blast me! (בלעסט מיט!) דער רוח [טייפעל] זאל מיך נעהמען!

blas'toderm *n.* (בלעס׳-טא-דירם) די קיים־הויט פון א צעלע.

blast'-pipe *n.* (בלעסט׳-פאיפ) דאמפף־צוג־ראהר [ביי א דאמפף־מאשין].

bla'tant *a.* (בליי׳-טענט) שרייענדיג; הויך ריידענדיג; לארמענדיג.

bla'tantly *adv.* (בליי׳-טענט-לי) אויף א שרייענדיגען אדער ליארעמדיגען אופן.

blath'er *n.* and *v.* (בלעטה׳-ער) נאריש־קייט; פלוידעריי; א פלאפלער; ריידען נארישקייט; פלוידערען; פלאפלען.

blath'erskite *n.* (בלעטה׳-ער-סקאיט) א פוסטער בעריהמער; א פלוידערזאק; א שטיק נארנישט.

blat'ter *n.* and *v.* (בלעט׳-ער) מאכען לארם; בעקען, פלוידערען; פלוידעריי; לארם.

blat'terer *n.* (בלעט׳-ער-ער) א הויך־פלאפלער; א פוסטער בעריהמער; א פלוי־דערזאק.

blay *n.* (בליי) דער אוקעליי־פיש. ז. *bleak*.

blaze *n.* and *v.* (בלייז) פלאם; העלער שיין; שטראהלענדעס ליכט; בעקאנטמא־כונג; א ווייסער פלעק אויף דעם שטערען פון א פערד אדער קוה; א ווייסער פלעק אויף א בוים; אויפפלאמען; אויפפלאקע־רען; לייכטען; בעקאנט מאכען; זיכט־באר מאכען.
There was a trail **blazed** in the forest.

blaze away' (בלייז ע-הוויי׳) ארבאַ־שיסען; שטארק שיסען; ארבייטען מיט חשק און מיט התמדה.

blaze out (בלייז אוט) ארויסלאזען א פלאם, אויפשיינען; אויפפלאקערען; ווע־רען שטארק אויפגערעגט; רעדען מיט כעס.

bla'zer *n.* (בליי׳-זער) עטוואס וואס לייכט שטארק אדער איז שטארק הייס און גליהענד; א לייכטער, קורצער, העלער פלאנעל פאלטא; א שיסעל אונטער וועל־כער עס געפינט זיך א געשטעל צו האל־טען הייסע קויהלען, כדי די שיסעל צו האלטען הייס; א בעקאנט־מאכער.

blaze up (בלייז אפ) אויפפלאקערען; זיך אנצינדען פון צארן.

bla'zing *a.* (בליי׳-זינג) פלאמענד, ברע־נענד, לייכטענד; בעקאנט מאכענד; זיכט־באר מאכענד.

bla'zingly *adv.* (בליי׳-זינג-לי) אויף א פלאמענדען, ברענענדען אדער לייכטענדען אופן; בעקאנט מאכענדיג, זיכטבאר מא־כענדיג.

bla'zing-star *n.* (בליי׳-זינג-סטאר) א קאמעט וואס ווערט געצייכענט אלס א וואפען אדער א הערב; אזא פלאנצע.

bla'zon *n.* and *v.* (בלייזן) א וואפען־שילד; ארויסשטעלען צום שיין; בעשעה־נען; בעקאנטמאכונג; ארויסצייגונג פון גלאנץ; בעשרייבונג פון פאמיליען וואפען; בעפוצען מיט וואפען [אזעלכע אבצייכ־נונגען ביי די אדעליגע פאמיליעס].

bla'zonry *n.* (בליי'זנ-רי) די קענטנים פון בעשרייבען די פערשיעדענע וואפּענס; א וואפּענשילד; א דעקאראציאָן; אויסשטעלונג צום שיין.

bleach *n. and v.* (בליעטש) בלייכען שטאָף, פאַרבען אויף ווייס; ווייס ווערען; דאָס בלייכען.

blea'cher *n.* (בליע'-טשער) איינער וואס בלייכט [שטאָף]; אזא וואַנע צום בלייכען [שטאָף].

blea'chery *n.* (בליע'-טשער-אי) א פלאַץ צום בלייכען שטאָף.

blea'ching *n.* (בליע'-טשינג) דאָס בלייכען, דאָס ווייסען [ווייס מאַכען].

blea'ching-ground *n.* (בליע'-טשינג-גראונד) א פלאַץ צו בלייכען שטאָף.

blea'ching-pow'der *n.* (בליע'-טשינג-פּאו'-דער) בלייך-פּולווער.

bleak *n. and a.* (בליעק) דער אוקעלייפיש [אזא קליינער פיש וועמענס שופּען עס ווערען בענוצט צו מאַכען קינסטליכע פּערעל]; ליידיג; קאַלט; ווינדיג; אומעטיג.

Bleak

blea'kish *a.* (בליע'-קיש) אומעטיגליך; ווינדיג; קאַלטליך; ליידיגליך.

blea'kishly *adv.* (בליע'-קיש-לי) ז. ***bleakish***

bleak'ly *adv.* (בליעק'-לי) קאַלט; אומעדיג.

bleak'ness *n.* (בליעק'-נעס) קעלט; אומעטיגקייט.

blear *a. and v.* (בליער) טריפענד פון די אויגען; דונקעל; פערדונקלען; קראַנק מאַכען די אויגען פון וויינען.

bleared *a.* (בליערד) מיט קראַנקע אויגען פון וויינען.

blear'edness *n.* (בליער'-עד-נעס) דאָס טרעהרען פון די אויגען; די פערדונקעלונג.

blear'-eyed *a.* (בליער'-איד) וואס האָט טרעהרעדיגע אויגען; וואס זעהט ניט קלאָר; קורצזיכטיג.

blear'-eyes *n.* (בליער'-איז) טרעהרעדיגע אויגען [אזא אויגען-קראַנקהייט].

blear'iness *n.* (בליער'-אי-נעס) ז. ***bleáredness***

bleat *n. and v.* (בליעט) דאָס מעקען פון שאָף אדער קעלבער; מעקען.

blea'ting *n. and v.* (בליע'-טינג) דאָס מעקען פון שאָף אדער קעלבער; מעקענדיג ווי א שעפּס.

bleb *n.* (בלעב) בלעזעל, וואסער-בלעזעל; א בלאַטער.

bleb'by *a.* (בלעב'-אי) בלעזעלדיג; בעדעקט מיט בלאָזען.

bled (בלעד) בלוט געלאָזען; געבלוטעט. ז. ***bleed***

bleed *v.* (בליעד) 1. בלוטען; בלוט לאָזען; לאָזען אן אדער; אבצאַפּען די זאַפט פון עפּעס; פערגיסען אימעצענס בלוט [טויטען אדער פערוואונדען]; אבבלייכען [א פאַרב]; אַנווערען געלד; אויספּרעסען פון אימעצען געלד; 2. טרויעריג פיהלען; האָבען שטאַרק מיטלייד מיט אימעצען.

1. Many upon seeing others **bleed** are ready to faint themselves. 2. My heart **bleeds** for him.

blee'der *n.* (בליע'-דער) דער וואס לאָזט בלוט דורך עפּענען אן אדער; איינער וואס ליידעט פון בלוטען.

blee'ding *n. and a.* (בליע'-דינג) דאָס לאָזען אן אדער; דאָס בלוטען; דאָס אבלויפען מיט בלוט; דאָס אבצאַפּען די זאַפט פון א בוים אדער פלאַנצע; בלוטענד.

blee'ding condi'tion (בליע'-דינג קאָנ-דיש'-אָן) א געפעהרליכער צושטאַנד דורך אבלויפען מיט בלוט.

The patient was taken to the hospital in a bleeding condition.

blee'ding in'struments (בליע'-דינג אינ'-סטרו-מענטס) אינסטרומענטען מיט וועלכע מען עפענט אויף אן אדער צו לאָזען בלוט.

blem'ish *n. and v.* (בלעמ'-איש) פעהלער, בראַק, מום; שאַנדע, שאַנדפלעק; בעפלעקען אימעצענס נאָמען; קאַליקע; שעדיגען.

blem'ihsed *a.* (בלעמ'-אישט) געשעדיגט; געמאַכט פאַר א קאַליקע; בעפלעקט [די עהרע].

blem'ishless *a.* (בלעמ'-איש-לעס) אָהן א פעהלער.

blench *v., a. and adv.* (בלענטש) אבשפּרינגען צוריק; זיך צוריקציהען, צוריקגעהן; פערהינדערען; בלייך ווערען; מאַכען ווייס; אויף כלומר'שטע אדער אונבעדייטענדע אבצאָהלונגען.

blend *n. and v.* (בלענד) צונויפמישען; א געמישעכץ; סאָרט, מין [פון א געמישעכץ].

blende *n.* (בלענד) בלענדע, צינק-ערץ [צינק אין פערבינדונג מיט שוועפעל ווי ער ווערט געוועהנליך געפונען אין שטיינער].

blen'der *n.* (בלענ'-דער) דער פערמישער; א בערשטעל צום מישען; א מאַשין צום צונויפמישען פערשיעדענע מינים מעהל, טרוקענע פאַרבען א. ד. ג.

blen'ding *n.* (בלענ'-דינג) צונויפמישונג; די פעראייניגונג פון די כאַראַקטעריסטישע אייגענשאַפטען פוןביידע עלטערען ביי א פּאָרונג פון צוויי פערשיעדענע מינים.

blen'dous *a.* (בלענ'-דאָס) בלענדענאַרטיג. ז. ***blende***

blennorrhe'a *n.* (בלענ-אָ-רי'-אָ) א שטאַרקער שליים-פלוס; א טריפּער [אזא געשלעכטס-קראַנקהייט].

blen'ny *n.* (בלענ'-אי) דער שליים-פיש [אזא קליינער ים-פיש].

blent (בלענט) געמישט. ז. ***blend***

bless *v.* (בלעס) בעגליקען; בענשען, ווינשען גליק; לויבען.

bles'sed *a.* (בלעס'-עד) גליקליך; הייליג; געבענשט.

bles'sed fool (בלעס'-עד פוהל) א פערדאַמטער נאַר.

bles'sedly *adv.* (בלעס'-עד-לי) אויף א געבענשטען אופן, גליקליך; גליקזעליג.

bles'sed mem'ory (בלעס'-עד מעמ'-אָ-רי) זכרונו לברכה.

bles'sedness *n.* (בלעס'-עד-נעס) גליקזעליגקייט; דאָס זיין געבענשט אדער גליקליך.

bles'sed this'tle (בלעס'-עד טהיסל) די קאַרבען-דיסטעל [אזא שטעכעדיגע פלאַנצע].

Bles'sed Vir'gin (בלעס'-עד וואיר'-דזשין) די הייליגע יונגפרוי [מאַריא, די מוטער פון יעזוס קריסטוס].

bles'ser *n.* (בלעס'-ער) דער בענשער; דער בעגליקער.

bles'sing *n. and a.* (בלעס'-אינג) גליק; זעגען, ברכה; וואהלטהאַט; בענשענדיג.

bless me ! (בלעס מי) אוי וועה איז מיר!

bless my soul ! (בלעס מאי סאָול) א, וואס הער איך! איז דאָס מעגליך!

bless one's stars (בלעס הוואַנז סטאַרז) זיין צופריעדען מיט'ן שיקזאַל.

blest (בלעסט) געבענטשט, גליקליך. ז. ***bless***

blet *n. and v.* (בלעט) פוילען פון אינווענינג [ווי רייפע פרוכט]; דאָס אנפאַנגען פוילען ביי רייפע פרוכט.

blew (בלוה) געבלאָזען. ז. ***blow***

The wind blew.

blight *n. and v.* (בלאַיט) בראַנד [אזא קראַנקהייט פון פלאַנצען]; א לייכטע פּאַראַליזירונג [לעהמונג] דורך פערקיהלונג; פערניכטען; פערדאַרבען.

bligh'ted *a.* (בלאַי'-טעד) פערדאַרבען.

bligh'ted corn (בלאַי'-טעד קאָרן) בראַנד-קאָרן [אבגעדאַרטער קאָרן אויף'ן פעלד].

bligh'ted hopes (בלאַי'-טעד האָופּס) צושטערטע האָפנונגען.

bligh'ting *a.* (בלאַי'-טינג) פערניכטענדיג אדער פערדאַרבענדיג דורך בראַנד; פּאַראַליזירענדיג.

bligh'tingly *adv.* (בלאַי'-טינג-לי) דורך בראַנד.

blind *a., n. and v.* (בלאַינד) בלינד, דונקעל; שוואַך; אָהן איבערלעגונג; אונוויסענד; געהיים; ניט זיכטבאַר; א פאָרהאַנג איבער א פענסטער אדער לאַדען צו פערשטעלען דעם שיין; בלענדע [צינק-ערץ]; אן אבזיכט; א מיין; א תירוץ, אן אויסרייד; א בעהעלטעניש; בלינד מאַכען, בלענדען.

blin'dage *n.* (בלאַינ'-דעדזש) ביי מיליטער—א שוץ-וואַנד געמאַכט פון האָלץ און ערד צו פערבאָרגען די סאָלדאַטען וואס ליעגען בעהאַלטען ערגעץ וואו; אזעלכע פערד-ברילען פון לעדער, וואס שטערען דעם פערד צו זעהן פון דער זייט.

blind al'ley (בלאַינד על'-אי) א זאַק-גאַס [א גאַס וואס האָט ניט קיין ארויסגאַנג].

blind as a bat (בלאַינד עז ע בעט) בלינד ווי א פלעדערמויז, שטאַק בלינד.

blind as a bee'tle (בלאַינד עז ע ביעטל) שטאַק בלינד.

blind as a buz'zard (בלאַינד עז ע באַז'-ארד) שטאַק בלינד.

blind'-bee'tle *n.* (בלאַינד'-ביעטל) דער מאַי-קעפער [אזא גרויסע באַבעלע, זשוק].

blind bud (בלאַינד באַד) א קנאָספּע פון א פלאַנצע וואס ברייגנט ניט ארויס קיין בליטהען אדער פרוכט.

blin'ded *a.* (בלאַינ'-דעד) מיט שטאָרען [אויף די פענסטער]; מיט אראבגעלאָזענע שטאָרען.

blin'der *n.* (בלאַינ'-דער) איינער וואס מאַכט בלינד; א פערד-בריל.

blind'-fish *n.* (בלאַינד'-פיש) דער בלינד-פיש [אזא פיש וואס האָט בלינדע אויגען].

blind'fold *a. and v.* (בלאַינד'-פאָולד) בלינד, מיט צוגעדעקטע אויגען; אונבעדאַכטזאַם, אונאיבערלעגט; צודעקען די אויגען; פערפיהרען.

blind'folded *a.* (בלאַינד'-פאָול-דעד) מיט פערבונדענע אויגען.

blind gal'lery (בלאַינד געל'-ער-אי) א געהיימער גאַנג.

blin'ding *a. and n.* (בלאַינ'-דינג) מאַכענדיג בלינד; דאָס מאַכען בלינד; דאָס

אויסשיטען מיט זאמד א פריש ברוקירטע גאס כדי אויסצופילען די קליינע לעכער וואס זיינען געבליבען צווישען די שטיינער.

blin'dingly *adv.* (בלאינ'-דינג-לי) אויף א בלינד=מאכענדען אופן.

blind'-ink *n.* (בלאינד'-אינק) בלענדען טינט [אזא זארט טינט מיט וועלכען מען שרייבט פאר בלינדע. דער טינט האט די איינענשאפט וואס די בוכשטאבען וועלכע ווערען מיט איהם געשריבען ווערען בולט, אז מען קען זיי אנטאפען מיט די פינגער].

blind'less *a.* (בלאינד'-לעס) אהן שטארען [וועגען פענסטער].

blind'ly *adv.* (בלאינד'-לי) בלינדערהייט; אומגעזעהן; אהן איבערלעגונג: אהן אייגענעם פערשטאנד: אהן אן עפנונג.

blind'man *n.* (בלאינד'-מען) א בלינדער; א בעאמטער אין פאסט, וואס האט די אויפגאבע צו לעזען די שלעכט אדער פאלש געשריבענע אדרעסען אויף בריעף.

blind'man's-buff' *n.* (בלאינד'-מענז-באף') בלינדע קוה אדער כאפעניש [אזא שפיעל].

blind'man's hol'iday (בלאינד'-מענז האל'-אי-דיי) פינסטערניס, דונקעלהייט; בין השמשות.

blind mares (בלאינד מעהרז) אונזיניגע מעשות.

blind'ness *n.* (בלאינד'-נעס) בלינדהייט; אונוויסענהייט

blind'-rea'der *n.* (בלאינד'-ריע'-דער) א בעאמטער אין פאסט וואס האט די אויפגאבע צו לעזען די שלעכט אדער פאלש געשריבענע אדרעסען פון בריעף.

blind side (בלאינד סאיד) די שוואכע זייט: דער אונבעשיצטער טייל.

blind'stitch *v.* (בלאינד'-סטיטש) נעהען מיט בלינד=שטעך [אזא זארט אויסנעהען, וואו די שטעך זעהען זיך נאר אויף איין זייט פון דעם שטאף].

blind'worm *n.* (בלאינד'-הוואירם) דער בלינדער ווארם [אזא שלאנגען=עהנליכער ווארם].

blink *n. and v.* (בלינק) א פינטעל מיט'ן אויג; א וואונק מיט'ן אויג; א בליאסק: אן אויגענבליק; ווינקען; בליאסקען: פינטלען.

blink'ard *n.* (בלינק'-ארד) איינער וואס פינטעלט מיט די אויגען: א דומער, טעמפער מענש; איינער וואס איגנארירט אדער ווייכט אוים עפעס.

blin'ker *n.* (בלינ'-קער) איינער וואס גלאצט אדער פינטעלט מיט די אויגען; פערד=ברילען [אזעלכע לעדערנע קלאפעס צו פערשטעלען דעם פערד'ס אויגען עס זאל ניט קוקען פון די זייטען].

blin'kers *n.* (בלינ'-קערז) פערד=ברילען; ברילען

blink'-eyed *a.* (בלינק'-איד) וואס האט פינטעלדיגע אויגען.

blin'king *a.* (בלינ'-קינג) פינטעלדיג אדער ווינקענדיג מיט די אויגען.

blin'kingly *adv.* (בלינ'-קינג-לי) אויף א ווינקענדען אופן.

blin'ky *a.* (בלינ'-קי) וואס פינטעלט אדער ווינקט מיט די אויגען.

bliss *n.* (בלים) העכסטעם גליק, גליקזעליגקייט

bliss'ful *a.* (בלים'-פול) גליקזעליג: העכסט גליקליך.

bliss'fully *adv.* (בלים'-פול-אי) אויף א העכסט גליקליכען אופן; גליקזעליג.

bliss'fulness *n.* (בלים'-פול-נעס) גליקזעליגקייט.

blis'ter *n. and v.* (בלים'-טער) בלאטער, בלעזעל אויף דער הויט; בלאזען ציהען; קריגען בלאטערען; פעראורזאכען ליידען [ווי פון בלאטערען]; פעראורזאכען ליידען [ווי פון שאנדע].

blis'ter-bee'tle *n.* (בלים'-טער-ביעטל) א שפאנישע פליעג [אזא גיפטיגע פליעג, וואס ווען זי ווערט צוגעלעגט צו דער הויט, ווערט דארטען אנגעצויגען א בלאז. דיעזע פליעג ווערט דעריבער געטריקענט און בענוצט אלס א פלאסטער אנצוציהען בלאטערען].

blis'tered *a.* (בלים'-טערד) בלאטערדיג; פול מיט בלאזען.

blis'ter-fly *n.* (בלים'-טער-פלאי) ז. ***blister-beetle***.

blis'terous *a.* (בלים'-טער-אם) פול מיט בלאזען אדער בלאטערען.

blis'ter-plas'ter *n.* (בלים'-טער-פלעס'-טער) בלאזען=פלאסטער; שפאנישע פליעג. ז. ***blister-beetle***.

blis'ter-steel *n.* (בלים'-טער-סטיעל) בלאזען=שטאהל, צעמענט=שטאהל [אזא זארט שטאהל].

blis'tery *a.* (בלים'-טער-אי) בלאטערדיג, פול מיט בלאטערען אדער בלאזען.

blite *n.* (בלאיט) אזא מין שפינאט [עסבארע פלאנצע].

blithe *a.* (בלאיטה) פרעהליך; מונטער, לעבעדיג, לוסטיג.

blithe'ful *a.* (בלאיטה'-פול) ז. ***blithe***.

blithe'ly *adv.* (בלאיטה'-לי) פרעהליך, מונטער, לוסטיג, לעבעדיג.

blithe'ness *n.* (בלאיטה'-נעס) דאס זיין מונטער, לעבעדיג, לוסטיג אדער פרעהליך.

blithe'some *a.* (בלאיטה'-סאם) ז. ***blithe***.

blithe'someness *n.* (בלאיטה'-סאם-נעס) מונטערקייט, לעבעדיגקייט, פרעהליכקייט.

bliz'zard *n.* (בליז'-ארד) א שטארקער שנעע=שטורם; א זאלפ [דאס אויסשיסען פון עטליכע ביקסען מיט אמאל]; א פלעצליכער איבערפאל, אן אטאקע.

bliz'zardous *a.* (בליז'-ארד-אם) עהנליך צו א שנעע=שטורם.

bliz'zardly *a.* (בליז'-ארד-לי) ז. ***blizzardous***.

bloat *n., v. and a.* (בלאוט) מאכען אויפגעשוואלען: אויפשוועלען, אויפלויפען; אויפגעשוואלען; אויפגעלאפען; אויפבלאזען; רויכערען, טריקענען דורך רויכערען; גערויכערט; א טויגעניכטס, א שכור.

bloa'ted *a.* (בלאו'-טעד) 1. אויפגעבלאזען, אויפגעשוואלען; אויפגעלאפען; 2. אנגעבלאזען ביי זיך, גאוה'דיג.

2. Our neighbor acts as though he was a bloated aristocrat.

bloa'tedness *n.* (בלאו'-טעד-נעס) אויפגעשוואלענהייט, אויפגעבלאזענהייט.

bloa'ter *n.* (בלאו'-טער) גערויכערטע, געוויאנזעלטער הערינג.

blob *n.* (בלאב) א בלאז; א וואסערבלאז; אן אויפגעלאפענע דיקע אונטער=ליפ.

blob'ber *n.* (בלאב'-ער) א בלאטער, א בלאז.

blob'ber-lip *n.* (בלאב'-ער ליפ) דיקע ליפ.

blob'ber-lipped *a.* (בלאב'-ער-ליפט) דיק=ליפיג.

block *n. and v.* (בלאק) בלאק, קלאץ; שטיק; א הייזער=קווארטאל; א ווינקעלקלעצעל; פערשפארען, פערצאמען דעם וועג; א הינדערניש; הינדערען; אן אונגעלומפערטער מענש [א שטיק קלאץ]; א בינטעל ווערטה=פאפיערען וואס ווערען געקויפט אדער פערקויפט מיט איין מאל; אזא בעפעסטיגט רעדעל אויף וועלכען עס ציהט זיך א שטריק צו הויבען משא.

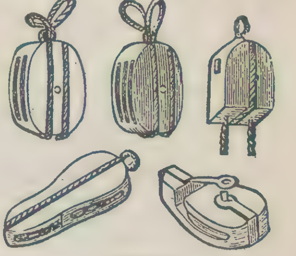

Blocks

blockade' *n. and v.* (בלא-קייד') בלאקאדע, די איינשליסונג אדער בעלאגערונג פון א פעסטונג אדער האפען דורך קריעגסשיפען; מאכען א בלאקאדע דורך קריעגסשיפען.

In the Civil War the Southern ports were blockaded by the Federal fleet.

blocka'der *n.* (בלא-קיי'-דער) איינער וואס בעלאגערט א פעסטונג אדער האפען מיט קריעגס=שיפען; א קריעגס=שיף, וואס נעהמט אנטהייל אין בעלאגערונג.

blockade'-run'ner *n.* (בלא-קייד'-ראנ'-ער) א בלאקאדען=ברעכער; א קריעגסשיף וואס ברעכט דורך א בלאקאדע [אבשפארונג].

blockade'-run'ning *n.* (בלא-קייד'-ראנ'-אינג) דאס דורכברעכען א בלאקאדע [אבשפארונג].

block'-book *n.* (בלאק'-בוק) אברייס=נאטיצבוך, אברייס=קאלענדאר.

block'head *n.* (בלאק'-העד) דומקאפ, גראבער קאפ.

block'house *n.* (בלאק'-האוס) א קליין מיליטער=הייזעל ביי א פעסטונג.

block'ing *n.* (בלאק'-אינג) דאס בלאקאדירען [אבשפארען]. דאס בלאק=ווערק [קלעצער צום אונטערשפארען].

block'ish *a.* (בלאק'-איש) נאריש, דום, אומגעלומפערט.

block'ishness *n.* (בלאק'-איש-נעס) אומגעלומפערטקייט; דומהייט.

block out (בלאק אוט) אויסשליסען.

block'-prin'ting *n.* (בלאק'-פרינ'-טינג) דער האלץ=דרוק [וואו די אותיות זיינען געמאכט פון האלץ].

block'-tin *n.* (בלאק'-טין) צין נאד'ן ריינינגען ווען עס ווערט אויסגעגאסען אין שטיקער.

block up (בלאק אפ) פערצאמען, אבשפארען.

blo'mary *n.* (בלו'-מער-אי) א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט שמיעדאייזען דירעקט פון אייזען=ערץ.

blond *n. and a.* (בלאנד) בלאנד; בלאנדע האר; א בלאנדין; א בלאנדינע; אזא זארט זיידענשפיצען.

blonde *n. and a.* (בלאנד) בלאנד [ווענען א פרוי]; א בלאנדינע.

blond'ness *n.* (בלאנד'-נעס) דאס זיין בלאנד.

blood *n. and v.* (בלאד) בלוט; פערגאסענעם בלוט; דאס לעבען; טעמפעראמענט; ליידענשאפט; אבשטאמונג; בלוטיג מאכען.

blood'-cell *n.* (בלאד'-סעל) א בלוט־קיי־קעלע, א בלוט־קארפוסקעל.

Blood-cells

blood'-col'ored *a.* (בלאד'-קאל'-ארד) בלוטפארביג.

blood'ed *a.* (בלאד'-עד) פון ריינעם בלוט, פון גוטער אבשטאמונג [ביי פערד]; האבענדיג בלוט פון א בעזונדערען טעמפעראמענט.

blood for blood (בלאד פאר בלאד) בלוט פאר בלוט, [נפש תחת נפש]

blood'-guilt *n.* (בלאד'-גילט) די שולד פון בלוט פערגיסען.

blood'-guil'tiness *n.* (בלאד'-גיל'-טי-נעס) די שולדיגקייט אין בלוט־פערגיסען [אין טויטען א מענשען].

blood'-guil'ty *a.* (בלאד'-גיל'-טי) שולדיג אין בלוט פערגיסען.

blood'-heat *n.* (בלאד'-היעט) די נאטירליכע ווארימקייט פון בלוט[אונגעפעהר 99 גראדען נאך פאהרענהייט'ס טערמאמעטער אדער 37 גראד צעלזיוס].

blood'-horse *n.* (בלאד'-הארס) א פול־בלוטיג פערד [אן אראביש פערד].

blood'-hot *a.* (בלאד'-האט) וואס האט די טעמפעראטור פון בלוט.

blood'hound *n.* (בלאד'-האונד) א בלוט־הונד [א מין שפיר־הונד וואס האט א שארפען חוש הריח און מיט וועלכען מען בעדיענט זיך נאכצושפירען א פערוואונדעטעם טהיער אדער אן אנטלאפענעם מענשען]; א בלוט־דורשטיגער פערפאלגער.

Bloodhound

blood'ied *a.* (בלאד'-איד) בלוטיג; בעדעקט מיט בלוט; גרויזאם.

blood'ily *adv.* (בלאד'-אי-לי) בלוטיג, גרויזאם; אויף א בלוטיגען אדער גרויזאמען אופן; מיט א נייגונג צו בלוט־פערגיסונג.

blood'iness *n.* (בלאד'-אי-נעס) דאס זיין בלוטיג; די גרויזאמקייט; די בלוט־פערגיסונג.

blood'less *a.* (בלאד'-לעס) אהן בלוט; בלייך; בלוטלאז; אהן לעבען, טויט; אונשולדיג; אהן בלוט־פערגיסען; אהן פייער, אהן טעמפעראמענט, קאלטהערציג.

blood'let *v.* (בלאד'-לעט) בלוטען; בלוטלאזען; אדערלאזען.

blood'letter *n.* (בלאד'-לעט-ער) ז. *bleeder*.

blood'letting *n.* (בלאד'-לעט-אינג) דאס בלוטלאזען, דאס אדערלאזען.

blood'like *a.* (בלאד'-לאיק) בלוט־עהנליך.

blood'-mon'ey *n.* (בלאד'-מאנ'-אי) געלד געצאהלט פאר בלוט פערגיסען.

blood'-or'ange *n.* (בלאד'-אר'-ענדזש) בלוט־אפעלסין [אינוועניג רויטער אפעלסין].

blood'-red *a.* (בלאד'-רעד) בלוטרויט.

blood'-rela'tion *n.* (בלאד'-רי-ליי'-שאן) א בלוטס־פערוואנדטער; א קרוב.

blood'-rela'tionship *n.* (בלאד'-רי-ליי'-שאן-שיפ) בלוטס־פערוואנדשאפט; קרוב'שאפט.

blood'root *n.* (בלאד'-רוהט) בלוט־קרויט [א מין בלוט־רויטע פלאנצע].

blood'-sac'rifice *n.* (בלאד'-סעק'-רי-פאיס) בלוט־אפפער [א קרבן פון א חיה אדער אן עוף].

blood'shed *n.* (בלאד'-שעד) בלוטפערגיסונג.

blood'shedder *n.* (בלאד'-שעד-ער) א בלוט־פערגיסער; א מערדער.

blood'shedding *n.* (בלאד'-שעד-אינג) דאס בלוט־פערגיסען.

blood'shot *a.* (בלאד'-שאט) רויט און ענטצינדעט [וועגען די אויגען].

blood'-spav'in *n.* (בלאד'-ספעוו'-אין) א געשווילעכץ פון דעם געלענק אדער אין דעם פוס פון א פערד.

blood'-stain *n.* (בלאד'-סטיין) א בלוט־פלעק.

blood'stain *v.* (בלאד'-סטיין) בעפלעקען מיט בלוט.

blood'-stained *a.* (בלאד'-סטיינד) בעפלעקט מיט בלוט; שולדיג אין בלוט־פערגיסונג.

blood'stone *n.* (בלאד'-סטאון) רויט־אייזען־שטיין, בלוט־שטיין [א מין גרינער שטיין מיט רויטע פלעקען ווי בלוט].

blood'-stroke *n.* (בלאד'-סטראוק) בלוט־שלאג; אפאפלעקסיע.

blood'sucker *n.* (בלאד'-סאק-ער) א פיאווקע; א פאראזיט; א בלוט־זויגער; א געלד־אויספרעסער; א מערדער.

blood'-suck'ing *a.* (בלאד'-סאק'-אינג) בלוט־זויגענד; געלד־אויספרעסענד.

blood'-swollen *a.* (בלאד'-סהוואולן) אויפגעלאפען מיט בלוט.

blood'thirstiness *n.* (בלאד'-טהוירס-טי-נעס) בלוטדורשטיגקייט.

blood'thirsty *a.* (בלאד'-טהוירס-טי) בלוטדורשטיג.

blood'-ves'sel *n.* (בלאד'-וועס'-על) בלוט־געפעס, אן אדער.

blood'-warm *a.* (בלאד'-הווארם) בלוט־ווארם.

blood'y *a. and v.* (בלאד'-אי) בלוטיג; בלוט־רויט; בלוטעהנליך; בלוטגיעריג; גרויזאם; אונגעהייער; פערדאמט; פערפלוכט; בעפלעקען מיט בלוט.

blood'y flag (בלאד'-אי פלעג) די בלוט־פאהן [די פאהן מיט וועלכער מען פאדערט ארויס צום קאמפף].

blood'y flux (בלאד'-אי פלאקס) די רויטע רוהר [א שטארק לויז לייב מיט בלוט־אבפיהרונג], דיזענטעריע.

blood'y Mar'y (בלאד'-אי מער'-אי) די בלוטיגע מאריא [די קאטוילישע קעניגין מאריא פון ענגלאנד 1553—58].

blood'y-min'ded *a.* (בלאד'-אי-מאינ'-דעד) אכזריות'דיג; בלוטגיעריג.

blood'y-red *a.* (בלאד'-אי-רעד) בלוט־רויט.

blood'y sweat (בלאד'-אי סהוועהט) בלוטיגער שוויים.

bloom *n. and v.* (בלוהם) בלום; בליהונג; דאס בליהען; ארויסגעבען בלומען אדער בליהונג; בליהען אין געזונד; א בליהענדע געזיכטס־פארב; א בליהענדע שעהנהייט; א זארט ראזשינקעס; א געהאמערטע אדער געפרעסטע שטיק אייזען.

bloo'mary *n.* (בלוה'-מער-אי) א פלאץ, וואו עס ווערט געמאכט שמיעד־אייזען דירעקט פון אייזען־ערץ. אהן פריהער צו מאכען דערפון גוס־אייזען.

bloo'mer *n.* (בלוה'-מער) א פרויען הויזען־קלייד; א פרוי וואס טראגט א הויזען־קלייד.

bloo'mery *n.* (בלו'-מער'-אי) ז. *bloomary*.

bloo'ming *a. and n.* (בלוה'-מינג) 1. בליהענד; בליהענד שעהן; פריש און שעהן; דאס בליהען; 2. אן אריבערגעצויגענער הויך אויף פאליטור [לאק]; 3. פאלשטענדיגער, פערדאמטער.

1. The flowers are **blooming**. 3. He talked like a **blooming** idiot.

bloo'mingly *adv.* (בלוה'-מינג-לי) בליהענדיג.

bloom of youth (בלוהם אוו יוטה) די יונגע פריהלינגס־יאהרען.

bloo'my *a.* (בלוה'-מי) פול מיט בלומען; בליהענד; וואס זעהט אויס ווי בעדעקט מיט בליהונגס־שטויב; פריש, יוגענדליך.

blos'som *n. and v.* (בלאס'-אם) בליהונג; דאס בליהען; ארויסגעבען בליהונג.

blos'somed *a.* (בלאס'-אמד) בעדעקט מיט בליהונג.

blos'somless *a.* (בלאס'-אמ-לעס) אהן בלומען; אהן בליהונג.

blot *n. and v.* (בלאט) טינט־פלעק, קלעק; שאנד־פלעק; פלעקען, קלעקען, בעשמוצען; ארויסנעהמען א פלעק; אויסמעקען; אבקלעקען מיט לעש־פאפיער.

blotch *n. and v.* (בלאטש) א בלאטער; א לישאי, א פרישטש; א רויטער הויט־פלעק; אזא קראנקהייט פון הינד; בעדעקען מיט לישאיעס אדער מיט פרישטשעס.

blotched *a.* (בלאטשד) בעדעקט מיט לישאיעס אדער מיט פרישטשעס.

blotch'y *a.* (בלאטש'-אי) ז. *blotched*.

blot out (בלאט אוט) אויסשטרייכען, אויסמעקען.

blot'ter *n.* (בלאט'-ער) קלעקס־פאפיער, לעש־פאפיער; א נאטיץ־ביכעל; די פערצייכנונג פון טעגליך פאסירענדע ארעסטען אין פאליציי אפיס.

blot'ting-book *n.* (בלאט'-אינג-בוק) א שרייב־אונטערלאגע פון לעש־פאפיער.

blot'ting-pad *n.* (בלאט'-אינג-פעד) מעהרערע צונויפגעלעגטע איינע אויף די אנדערע לעש־פאפיער־בלעטער.

blot'ting-pa'per *n.* (בלאט'-אינג־פיי'-פער) לעש־פאפיער, קלעקס־פאפיער.

blouse *n.* (בלאוז) א בלוזע.

blow *n. and v.* (בלאו) דער שלאג, דער שטויס; דאס בלאזען; בלאזען, וועהען; אויפבלאזען; מאכען שפרינגען אין די לופט; אויסזידלען, פערשפאטען; זאגען ליגען, דערצעהלען הרים וגבעות; בלומען; בליהונג; ארויסברענגען בליהונג; בליהען.

blow'-ball *n.* (בלאו'-באהל) די פוסט־בלום; דאס קעפעל פון א געוויסער פלאנצע נאכדעם ווי די בליהונג איז אראבגעפאלען וואס ווערט לייכט צובלאזען [אדוואנטשיק, אין רוסיש].

blow'er *n.* (בלאו'-ער) א בלאזער; א גלאז־בלאזער; א בלאז־מאשין; א וואל־

פיש; א ליגנער, א בעריהמער; א פלאנ=
צע וואס ברייננט ארויס בליהונג.

blow-fly *n.* (בלאו'=פלאי) א פלייש=פליג.

blow hot and cold (בלאו האט ענד קאולד) זיין אונענטשלאסען, בייטען די מיינונגען.

blow in (בלאו אין) אייניהייצען א שמעלץ=אויוועז.

blow in a win'dow (בלאו אין ע ווינ'=דאו) צוברעכען פענסטער=שויבען.

blow'ing *a. and n.* (בלאו'=אינג) ווינ=דיג; שטורמדיג; דאס בלאזען; דאס בליהען.

blow'ing-machine' *n.* (בלאו'=אינג=מע-שין') א בלאז מאשין [אין מעטאל שמעלצערייען].

blow'ing-mold *n.* (בלאו'=אינג=מאולד) אין דער גלאז=פאבריקאציאן — א מע=טאלענער פורעם אבצוגיסען פלעשער און עהנליכע זאכען.

blow'ing-up *n.* (בלאו'=אינג=אפ) דאס אויפבלאזען, דאס אויפרייסען אין דער לופט; בעריהמעריי, דאס דערצעהלען וואס ניט געשטויגען און ניט געפלויגען.

blow off (בלאו אף) ארויסשטראמען אדער ארויסרייסען זיך מיט גוואלט אדער מיט א געררויש [וועגען דאמפף, גאז א. ד. ג.].

blow one's nose (בלאו הוואנז נאוז) שנייצען די נאז.

blow one's self (בלאו הוואנז סעלף) זיך טראקטירען; בלייבען אהן אטעם [ווי פון לויפען].

blow'-out *n.* (בלאו'=אוט) א פרעסעריי, א הוליאנקע.

blow out (בלאו אוט) ניט האבען קיין אטעם; האבען אויסגעהויכט די נשמה; אויסבלאזען, אויסלעשען.

blow out one's brains (בלאו אוט הוואנז בריינז) ארייניאגען זיך א קויל אין קאפ.

blow o'ver (בלאו או'=ווער) פערשווינ=דען; פאריבערגעהן; פערגעסען ווערען; ניט ווערען; זיך אבטראגען פון דער וועלט.

blow'pipe *n. and a.* (בלאו'=פאיפ) א בלאז=ראהר [אויפצובלאזען פייער]; וואס איז שייך צו א בלאז=ראהר.

blow up (בלאו אפ) פליהען אין דער לופט; אויפרייסען, עקספלאדירען; אנ=פאנגען שטארקער בלאזען [וועגען א ווינד].

blow'-up *n.* (בלאו'=אפ) דאס אויסזיד=לען; א קריעגעריי.

blow upon' (בלאו א=פאן') אויספוי=קען; מאכען א שלעכטען נאמען; פער=שרייען; לאנגווייליג מאכען דורך מעה=רערע מאל ווידערהאלען.

blow'-valve *n.* (בלאו'=וועלוו) בלאז=ווענטיל, לופט=ווענטיל [ביי מאשינען].

blow'zabelle *n.* (בלאו'=זעבל) א פרוי מיט רויטע, דיקע באקען.

blowze *n.* (בלאוז) א פרוי מיט א רוי=טען פעטען פנים.

blowzed *a.* (בלאוזד) וואס האט א רוי=טען און פעטען פנים.

blow'zy *a.* (בלאו'=זי) ז. ***blowzed***

blub'ber *n. and v.* (בלאב'=ער) פיש=טראן; שטארק וויינען; זיך אנוויינען געשוואלענע אויגען.

blub'bered *a.* (בלאב'=ערד) אויפגע=שוואלען.

blub'ber-lip *n.* (בלאב'=ער=ליפ) א גע=שוואלענע ליפ, א דיקע ליפ.

blu'cher *n.* (בלו'=טשער) א האלב=שטי=וועל [אזעלכע הויכע שיך].

bludge'on *n.* (בלאדזש'=אן) א קורצער שטאק מיט איין ענד א דיקערען צום שלא=גען.

The robber attacked the peddler with a bludgeon.

blue *a., v. and n.* (בלו) בלוי; פעדאנ=טיש, וואהלקענעווודיג [וועגען פרויען]; פארבען בלוי; מרה שחורה'דיג; בע=טריעבט; זעהר פרום; אונאנשטענדיג; בלויע פארב, הימעל=פארב; דער הימעל, דער ים; א וואהלקענעווודיגע פרוי.

blue'-bag *n.* (בלו'=בעג) א פארטפעל פאר דאקומענטען.

blue'beard *n.* (בלו'=ביערד) א מאן אז אכזר [צו זיין ווייב].

blue'bell *n.* (בלו'=בעל) גלאקען=בלום [א מין פלאנצע מיט בלויע בלימעלעך וואס קוקען אויס ווי גלעקלעך].

blue'berry *n.* (בלו'=בער=אי) בלויע יאגדע.

blue'bird *n.* (בלו'=בוירד) דער בלוי=פויגעל [אן אמעריקאנער פויגעל פון בלוי=ליכען קאליר מיט א רויט=געלבליכען ביי=כעל]. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

blue'-black *n. and a.* (בלו'=בלעק) שווארץ=בלוי; געברענטע עלפאנט=בייז, עלפאנט=ביין שווארץ.

blue'-blind *a.* (בלו'=בלאינד) בלינד פאר דער בלויער פארב [אונפעהיג צו אונטערשיידען די בלויע פארב פון אנדע=רע פארבען].

blue'-blood *n.* (בלו'=בלאד) בלוי בלוט [יחסנים, אריסטאקראטען, יחסנ'ישע בלוט].

blue'bonnet *n.* (בלו'=באנ=עט) די בלוי=מייזע אדער סיניצע [א קליין זינג=פויגע=לע מיט א זעהר קורצען און גלייכען שנא=בעל, מיט א לאנגען עק און פיס, נאר מיט קורצע פליגלען. פליהט שלעכט, לעבט אין געזעלשאפטען און ערנעהרט זיך מיט אינ=זעקטען]; די קארן=בלום [א ווילד גראז מיט בלויע בלימלעך, וואס וואקסט צווישען קארן]; דער נאמען פון שאטלענדישע סאל=דאטען, בעת שאטלאנד איז נאך געווען א בעזונדערע מלוכה.

blue book (בלו בוק) דאס בלויע בוך [אין ענגלאנד דאס בוך וואס ענט=האלט די דיפלאמאטישע קארעספאנדענץ; אין אמעריקא, דאס בוך וואו עס ווערען פערצייכענט די רעגירונגס בעאמטע].

blue'bottle *n.* (בלו'=באטל) די קארן=בלום [א ווילד גראז מיט בלויע בלימלעך, וואס וואקסט צווישען קארן. ווערט בענוצט אין מעדיצין און אויך צו מאכען גע=וויסע פארבען]; דער פלייש=פרעסער אדער די פלייש=פליג [א מין אינזעקט פון א בלוי=מעטאלענעם קאליר און מיט צוויי פאר פליג=לען. האט די געוואהנ=הייט ארומצופליהען ארום פלייש און זויגען פון געפאלענע נבלות]; א פאליציסקער אדער אן אויפזעהער אין א שול, וועלכער טראגט א בלויען ראק.

Bluebottle

blue'breast *n.* (בלו'=ברעסט) די בלוי=האלז [א קליין פויגעלע מיט א העל=בלויען פלעק אויף'ן האלז און בריסטעל און מיט א רויטליכען עק. געפינט זיך אין די קעל=טערע צפון=געגענדען פון אייראפא און אזיען און צייטענווייז אויך אין אלאסקא].

blue'cap *n.* (בלו'=קעפ) אזא פיש מיט בלויע פלעקען אויפ'ן קאפ; די קארן=בלום; דער בלויליכער דאמפף וואס בע=ווייזט זיך ארום די לאמטערנעס פון די קויהלען גרעבער אלס א צייכען, אז אין גרוב געפינט זיך געפעהרליכער אויפריי=סענדער גאז.

blue'coat *n.* (בלו'=קאוט) איינער וואס טראגט א בלויע אוניפארם; אן אמעריי=קאנער סאלדאט; א פאליציסט.

blue'-col'ored *a.* (בלו'=קאל'=ארד) פון בלויען קאליר.

blue cop'peras (בלו קאפ'=ער=עס) קופער=וויטריאל.

blue'-dev'ils *n.* (בלו'=דעווילז) א גע=דריקטע שטימונג; מרה שחורה.

blue'-eyed *a.* (בלו'=איד) בלוי=אויגיג, וואס האט בלויע אויגען.

blue'fish *n.* (בלו'=פיש) שמוץ=קאפ, בלוי=פיש [אזא פיש פון א בלויליכען פארב].

Bluefish

blue'-grass *n.* (בלו'=גרעס) א מין גראז פון בלויליכען פארב וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות.

blue'-gum *n.* (בלו'=גאם) א בלויליכע פארב פון צאהנפלייש [יאסלעס] וואס קומט פון בליי=פערגיפטונג; אזא אוים=טראלישער גומי=בוים.

blue her'on (בלו הער'=אן) אזא גרוי=סער פויגעל מיט א לאנגען האלז און לאנ=גע פיס און פון בלויליכען קאליר.

Blue Heron

blue'-jack'et *n.* (בלו'=דזשעק'=עט) א מאטראז; א פאליציסט.

blue'-jay *n.* (בלו'=דזשיי) א מין אמערי=קאנישער פויגעל. ז. ***jay***

blue'-john *n.* (בלו'=דזשאהן) פלוס=שפאט [אזא מין שטיין].

blue'-laws *n.* (בלו'=לאהז) שטרענגע געזעצען וועגען אבהיטען זונטאג.

blue'-light *n.* (בלו'=לאיט) בלויע בענ=גאלישע פייערווערק

blue'ly *adv.* (בלו'=לי) בלויליך, מיט א בלויען קאליר.

blue'-mass *n.* (בלו'=מעס) אזעלכע בלויע פילען, וואס ענטהאלטען אין זיך קוועקזילבער און רויזען=אויל.

blue'-moon *n.* (בלו'=מוהן) א בלויע לבנה [ד. ה. קיינמאל ניט].

blue'ness *n.* (בלו'-נעס) בלויקייט ; מרה־שחורה'דיגקייט ; בעטריבטקייט ; פעדאנטיזם ; וואהלקענעוודיגקייט [פון פרויען]; שטארקע פרומקייט.

blue'-nose *n.* (בלו'-נאוז) בלוי־נאז [אזוי ווערען גערופען די איינוואהנער פון נייי־שאטלאנד צוליעב זייערע בלויע גענזער וואס זיי בעקומען דארט אין די ווינטערדיגע גרויסע קעלטען].

blue'-oint'ment *n.* (בלו'-אינט'-מענט) א זאלב וואס ענטהאלט אין זיך קוועקזילבער.

blue'-pe'têr *n.* (בלו'-פי'-טער) א בלויע פאהן מיט א ווייסען קוואדראט אויף האנדעלס־שיפען, וואס בעווייזט אז די שיף איז פארטיג צום אבגעהן.

blue'-rib'bonism *n.* (בלו'-ריב'-אנ-איזם) דאס טראגען א בלויען באנד אדער סטענגע אלס צייכען פון פאלשטענדיגער צוריקגעהאלטענקייט פון שארפע געטרענקע.

blue'-rib'bonist *n.* (בלו'-ריב'-אנ-איסט) איינער וואס טראגט א בלויען באנד אדער סטענגע אלס צייכען פון פאלשטענדיגער צוריקגעהאלטענקייט פון שארפע משקאות.

blue'-ru'in *n.* (בלו'-רו'-אין) שלעכטער בראנפען אדער ראם.

blues *n.* (בלוז) אומעדיגקייט, טרויעריגקייט, בעטריעבטקייט, מרה־שחורה'דיגקייט.

blue'-stock'ing *n. and a.* (בלו'-סטאק'-אינג) בלויע זאקען ; א פרוי וואס האט פרעטענזיעס אויף געלעהרזאמקייט און ליטעראטור ; א וואהלקענעוודיגע ; וואס טראגט בלויע זאקען ; איינפאך, ניט פאראדנע געקליידעט.

blue'-stone *n.* (בלו'-סטאון) בלוישטיין, קופער־וויטריאל [אזא מינעראל].

blu'et *n.* (בלו'-עט) אזא פלאנצע וואס האט בלויע בליהונג.

blue'throat *n.* (בלו'-טהראוט) די בלויהאלז [אזא קליין פויגעלע מיט א העלבלויען פלעק אויף'ן האלז].
bluebreast .ז

blue'-veined *a.* (בלו'-וויינד) וואס האט בלויע אדערען.

blue'-vit'riol *n.* (בלו'-וויט'-רי-אל) קופער־וויטריאל [אזא מינעראל].

blue'-winged teal (בלו'-הווינגד טיעל) א זארט אמעריקאנער ענטעל [האט א בלויליכען האלז און פליעגעל].
"Game Birds" .ז. איל

blu'ey *a.* (בלו'-אי) בלויליך.

bluff *n., a. and v.* (בלאף) א שטארק משופע'דיגער ברעג פון א טייך ; וואס איז משופע'דיג; אויפגעשוואלען; פלומפ, דיק; אויפגעבלאזען ; אנשרעקען ; אן אבנארעריי ; אבנארען דורך בעריהמעריי ; פוקער [א קארטען־שפיעל].

bluff'ness *n.* (בלאפ'-נעס) פאלשקייט, גראבקייט [אין זיטען אדער שפראך].

blu'ing *n.* (בלו'-אינג) א שטאף וואס פארבט בלוי, אינדיגא־בלוי ; פרייסיש־בלוי ; דאס מאכען בלוי.

blu'ish *a.* (בלו'-איש) בלויליך.

blun'der *n. and v.* (בלאנ'-דער) א פערזעהן, א פעהלער ; מאכען א פערזעהן ; זיך שטרויכלען ; זיך פערפלאנטערען.

blun'derbuss *n.* (בלאנ'-דער-באס) א קליינע האנד־ביקס ; א נארישער פלוט.

blun'derer *n.* (בלאנ'-דער-ער) א מבולבל ; א צוטראגענער קאפ ; א פלוט.

blun'derhead *n.* (בלאנ'-דער-הער) א דומקאפ ; א נארישער פלוט.

blun'dering *n. and a.* (בלאנ'-דער-אינג) פערפלאנטערענדיג ; מבולבל'דיג ; מעשה פלוט ; ניט איבערלעגט ; אן אונגעשיקטער פערזעהן.

blun'deringly *adv.* (בלאנ'-דער-אינג-לי) דורך אן אונגעשיקטען פערזעהן.

blun'der out (בלאנ'-דער אוט) זיך ארויסכאפען, ארויספלאצען.

blun'ders *n.* (בלאנ'-דערז) גראבע פערזעהנס ; פלאנטערס.
He makes many **blunders** in his work.

blun'der upon' (בלאנ'-דער א-פאן') אנשטויסען זיך אויף עטוואס דורך א בלינדען צופאל.

blunge *v.* (בלאנדזש) מישען ליים מיט וואסער מיט א שויפעל.

blun'ger *n.* (בלאנ'-דזשער) א שויפעל מיט וועלכען מען פערמישט ליים מיט וואסער.

blunt *a., v. and n.* (בלאנט) שטומפף ; טעמפ ; אונגעשליפען ; אפענהערציג ; גראב ; זיך גראב בענעהמען ; איינפאך, פראסט ריידען, ניט מאכען קיין צערעמאניעס ; טעמפ מאכען ; שטומפף מאכען ; אבשוואכען [דעם אפעטיט אדער חשק] ; מזומן געלד.

blun'tish *a.* (בלאנ'-טיש) שטומפף, טעמפ.

blun'tishness *n.* (בלאנ'-טיש-נעס) טעמפקייט, שטומפקייט, אונגעלומפערטקייט, איינפאכקייט, פראסטקייט, אפענהערציגקייט [אין א לייכטער פארם].

blunt'ly *adv.* (בלאנט'-לי) 1. שטומפף, טעמפ ; 2. אפען און פראסט, אהן צערעמאניעס, אפענהערציג.
2. He **bluntly** told him the truth.

blunt'ness *n.* (בלאנט'-נעס) טעמפקייט; אונגעלומפערטקייט ; שטומפינקייט; איינפאכקייט, פראסטקייט ; אפענהערציגקייט.

blunt the ap'petite (בלאנט טהי עפ'-אי-טאיט) אבשוואכען דעם אפעטיט.

blunt'-wit'ted *a.* (בלאנט'־הוויט'-עד) דום, נאריש.

blur *n. and v.* (בלויר) קלעק, פלעק ; שאנדפלעק ; בעפלעקען ; בעפלעקען א־מעצענס נאמען ; אויסווישען, אויסמעקען.

blur out (בלויר אוט) אויסמעקען, אויסשטרייכען ; פערטיליגען.

blur o'ver (בלויר או'-ווער) פערמעקען ; פערניכטען.

blur'ry *a.* (בלויר'-אי) פול מיט פלעקען; אונקלאר.

blurt *v. and n.* (בלוירט) ריידען אונבעזאנען ; זיך ארויסכאפען ; ארויספלאצען ; דאס ארויספלאצען.

blurt out (בלוירט אוט) זיך ארויסכאפען, ארויספלאצען.

blush *n. and v.* (בלאש) דאס רויט ווערען פון שאנדע ; רויט ווערען ; זיך פערשעמען ; א רויטער אדער רויטליכער קאליר ; א רויטליכע אדער ראזע געזיכטספארב ; א פליכטיגער בליק ; א האסטיגער קוק.

blush'er *n.* (בלאש'-ער) איינער וואס ווערט רויט, איינער וואס פערשעמט זיך.

blush'ful *a.* (בלאש'-פול) שעמעוודיג ; רויט ווי פון שאנדע.

blush'fully *adv.* (בלאש'-פול-אי) מיט שעמעוודיגקייט, מיט רויטקייט ווי פון שאנדע.

blush'ing *n. and a.* (בלאש'-אינג) דאס רויט ווערען פון שאנדע אדער פערלעגענהייט ; שעמעוודיג ; פריש בליהענד, בליהענד ווי א רויז.

blush'ingly *adv.* (בלאש'-אינג-לי) אויף א שעמעוודיגען אופן.

blush'less *a.* (בלאש'-לעס) אונפערשעמט.

blus'ter *n. and v.* (בלאס'-טער) לארם, טומעל ; שטורם ; גרויסע בעריהמעריי ; א לארעמדיגער אבער פוסטער געשפרעך ; שטורמען ; מאכען לארם, טומעל.

blus'terer *n.* (בלאס'-טער-ער) א לארעמדיגער בעריהמער.

blus'tering *a.* (בלאס'-טער-אינג) לארעמדיג ; שטירמיש ; בעריהמעריש.

blus'teringly *adv.* (בלאס'-טער-אינג-לי) אויף א לארעמדיגען אדער שטירמישען אופן ; אויף א בעריהמערישען אופן.

blus'terous *a.* (בלאס'-טער-אס)
blustering .ז

blus'tery *a.* (בלאס'-טער-אי)
blustering .ז

B. M. E. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Bachelor of Mechanical Engineering* [א געלעהרטען־טיטעל]
mechanical engineering .ז

B'nai B'rith (בנאי בריטה) דער אמעריקאניש־אידישער ארדען בני ברית.

bo *int.* (באו) בוה! [אווארט, וועלכעס ווערט געברויכט איבערצושרעקען א קינד].

bo'a *n.* (באו'-א) באא [אזא גרויסער ניט גיפטיגער שלאנג]; א באא וואס די פרויען טראגען אויף'ן האלז [ווערט געמאכט פון פעלץ אדער פעדערען].

bo'a-constric'tor *n.* (באו'-א־קאנ-סטריק'-טאר) ריזען־שלאנג, באא.

Boa-constrictor

boar *n.* (באור) דער עבער, א חזיר אן "ער"; אן "ער" פון איינינגע אנדערע חיות.

board *n. and v.* (באורד) 1. ברעט; טיש ; 2. קעסט ; 3. בעאמטע ; א קאלעגיום ; פערצייכנונגס־ברעט, שרייב־ברעט [ווי אין א שוהל]; קערפערשאפט פון פערוואלטער ; 4. דעק פון א שיף ; אויסלעגען מיט ברעטער ; שפייזען, עסען ביי אימעצען ; געבען קעסט ; בעקעסטיגען ; בעדעקען מיט ברעטער ; געהן אויף'ן דעק פון א שיף.
2. He pays $10 a week **board**. 3. The **board** held a meeting.

boar'dable *a.* (באור'-דעבל) וואס קען אנגעלאדען ווערען [ווי א שיף]; אויף וואס מען קען ארויפשטייגען [ווי א שיף אדער וואגאן].

board and board (באורד ענד באורד) זייט ביי זייט ; נאהענט איינס צום אנדערען.

board and men (באורד ענד מען) א שאך־ברעט מיט די פיגורען.

boar'ded floor (באור'-דעד פלאור) א פאדלאגע [דיל] גענדעקט מיט ברעטער.

boar'der *n.* (באור'-דער) פאנסיאנער, איינער וואס האט ביי אימעצען קעסט און קווארטיר ; די מענשען אויף א קריעגסשיף וואס דרינגען אריין אין דעם שונא'ס שיף.

boar'ding *n.* (באור'-דינג) ברעטער ; דאס בעדעקען מיט ברעטער ; דאס זעצען

זיך אויף א שיף; דאס אריינדרינגען אין א שיף מיט געוואלד; קעסט און קוואר־טיר.

boar'ding-car *n.* (באור'-דינג-קאר) א וואגאן, אין וועלכען אייזענבאהן־ארביי־טער עסען אדער שלאפען.

boar'ding-house *n.* (באור'-דינג־האוס) א הויז וואו מען דינגט זיך אן קווארטיר און קעסט.

boar'ding-of'ficer *n.* (באור'-דינג-אפ'-אי-סער) א בעאמטער אין צאל־הויז [טאמאזשנע] וואס בעזוכט די שיפען וועלכע קומען אריין אין האפען נאכצוזעהן זייערע פאפיערען און ניט דערלאזען, אז עס זאלען אריינגעשמוגעלט ווערען סחורות אהן אבצאהלונג.

boar'ding-pike *n.* (באור'-דינג-פאיק) אזא קורצער שפיז מיט וועלכען מאטראזען אויף א שיף זיינען בעוואפענט.

boar'ding-place *n.* (באור'-דינג־פלייס) ז. ***boarding-house***

boar'ding-school *n.* (באור'-דינג־סקוהל) א שוהל וואו די שילער עסען און שלאפען.

board of commis'sioners (באורד אוו קא-מיש'-אנ-ערז) א פערוואלטונגס קאלעגיום; א קאמיסיאן.

board of control' (באורד אוו קאנ-טראול') קאנטראל־אמט.

board of cus'toms (באורד אוו קאס'-טאמז) שטייער־אמט, צאל־אמט.

board of guar'dians (באורד אוו גאר'-די-ענז) א קאמיטע וואס זארגט פאר ארימע.

board of health (באורד אוו העלטה) דאס געזונדהייטס־אמט; מעדיצינאל קא־לעגיום.

board of trade (באורד אוו טרייד) האנדעלס־מיניסטעריום; האנדעלס־קאמער.

board'-rule *n.* (באורד'-רוהל) אזא נו־מערירטע לינייקע [ליניאל] מיט וועל־כער מען קען אויסגעפינען די צאהל קוואד־ראט־פוס פון א ברעט ניט רעכענענדיג.

board'-school *n.* (באורד'-סקוהל) אן עלעמענטאר־שוהל, אן אנפאנגס־שוהל, אין ענגלאנד [אונטער דער אויפזיכט פון א קאמיסיע וואס ווערט ערוועהלט פון די שטייערען־צאהלער].

board'-wa'ges *n.* (באורד'-הוויי'-דזשעס) א געוויסע געצאהלט צו הויזליכע דיענערשאפט פאר זייער עסען און קוואר־טיר.

board'-walk *n.* (באורד'־הוואהק) א שפאציער־וועג פון ברעטער ביים ים אדער ביי א טייך.

boar'-fish *n.* (באור'־פיש) דער זונען־פיש [האט א מויל ווי א שנוק].

Boar-fish

boar'ish *a.* (באור'-איש) חזיר'ש; גראב; גרויזאם, ווילד.

boar'-spear *n.* (באור'-ספיער) אזא מין שפיז מיט וועלכער מען געהט אויף יאגד אויף חזירים.

boar'-this'tle *n.* (באור'-טהיסל) אזא מין שטעכיגע פלאנצע [גענזע־דיסטעל].

boast *n. and v.* (באוסט) 1. בעריהמעריי; זיך בעריהמען; עטוואס מיט וואס מען בעריהמט זיך; 2. אויסהאקען א בילד פון א שטיין אין גראבע שטריכען [ניט אין גאנצען בעארבייטען]; ניט גאר גלאט ארומהאקען א שטיין.

1. He boasts of his power over me.

boas'ter *n.* (באוס'-טער) בעריהמער.

boast'ful *a.* (באוסט'-פול) בעריהמעריש.

boast'fully *adv.* (באוסט'-פול-אי) אויף א בעריהמערישען אופן.

boast'fulness *n.* (באוסט'-פול-נעס) דאס בעריהמען זיך; בעריהמעריי.

boas'ting *n. and a.* (באוס'-טינג) בע־ריהמעריי; זיך בעריהמענדיג; דאס ארומהאקען א שטיין אין גראבע שטריכען.

boas'tingly *adv.* (באוס'-טינג-לי) בע־ריהמעריש, דורך בעריהמעריי.

boast'less *a.* (באוסט'-לעס) אהן בע־ריהמעריי.

boast of (באוסט אוו) בעריהמען זיך מיט...

boat *n. and v.* (באוט) א שיף; א קליין שיפעל, לאדקע; פאהרען מיט א לאדקע.

boa'table *a.* (באו'-טעבל) וואס קען דורכגעפאהרען ווערען מיט לאדקעס אדער מיט שיפען.

boa'tage *n.* (באו'-טיידזש) דאס טראנ־ספארטירען מיט א שיף; דער פרייז פאר טראנספארטירען מיט א שיף; דער אינ־האלט פון א שיף.

boat a riv'er (באוט ע ריוו'-ער) ארי־בערפאהרען א טייך מיט א שיף.

An order was given to the army to **boat the river.**

boat'bill *n.* (באוט'-ביל) דער שיף־שנאבעל־פויגעל [אזא פויגעל, וואס זיין שנאבעל איז עהנליך צו א שיפעל].

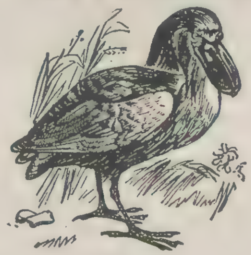

Boatbill

boat'-bridge *n.* (באוט'-ברידזש) א שווימענדער בריק [א בריק וואס איז גע־בויט געווארען אויף שיפלעך].

boat'-buil'der *n.* (באוט'־ביל'-דער) א שיף־בויער.

The ship was constructed by a famous **boat-builder.**

boa'ter *n.* (באו'-טער) א שיפער.

boat'-fly *n.* (באוט'־פלאי) וואסער־וואנץ [אזא אינזעקט וואס שווימט אויפ'ן רו־קען].

boat'ful *n.* (באוט'-פול) די לאדונג פון א שיף, אזוי פיעל ווי א שיף קען אריינ־נעהמען.

boat'-hook *n.* (באוט'-הוק) א שטאנג מיט א קרוק ביים ענד צום ציהען אדער שטויסען א שיפעל.

boat'-house *n.* (באוט'-האוס) א הויז ביים טייך אדער ים, וואו עס ווערען אוועק־געשטעלט שיפלעך.

boa'ting *n.* (באו'-טינג) דאס פאהרען מיט שיפלעך; דאס אריבערפיהרען מיט שיפלעך.

boat'-in'sect *n.* (באוט'־אינ'-סעקט) ז. ***boat-fly***

boat'-like *a.* (באוט'־לאיק) עהנליך צו א שיפעל.

boat'man *n.* (באוט'-מען) שיפס־מאן, שיפער.

boat'-ra'cing *n.* (באוט'־ריי'-סינג) די וועטפאהרט פון שיפען [דאס פערוועטען זיך ווער עס וועט שנעלער רודערען].

Boat-racing is a very common sport.

boat'-rope *n.* (באוט'-ראופ) א שטריק מיט וועלכער מען בינדט צו א שיף.

boat'-rud'der *n.* (באוט'־ראד'-ער) שיף רודער.

boat'-shaped *a.* (באוט'-שייפט) וואס האט די פארם פון א שיפעל.

The boat-shaped hat is out of style.

boats'man *n.* (באוטס'-מען) ז. ***boatman***

boat'-staff *n.* (באוט'־סטעף) מאנשאפט פון א שיף.

boat'swain *n.* (באוט'-סהוויין) א באטס־מאן [אפיציער אויף א שיף].

boat'swain's mate (באוט'-סהווינז מייט) א געהילף פון א באטסמאן.

bob *n. and v.* (באב) א זאך וואס וויעגט זיך אדער באמבעלט זיך [ווי א הענגענדער שטריק, קייט א. ז. וו.]; א הענגענד שטריקעל וואס צום ענד איז צוגעבונדען א בליי אדער שטיין; א רעדעל געמאכט פון דיקען לעדער בענוצט צום פאלירען מע־טאל; אזא דריי אדער פיער עקינער ראה־מען וואס דרעהט זיך אויף אן אקס [ביי מאשינען]; א שילינג; אן אינפאנטעריע סאלדאט [פוס סאלדאט]; א שליטען; א קלאפ; א בוכץ; א לויז, א פלייה; דאס אויסשפיעלען א מעלאדיע אויף גלא־קען; קורץ מאכען צוליעב פוץ [ווי א בארד אדער דעם עק פון א פערד]; קורצער פארוק; פאנגען אאל פיש מיט אזא ווענטקע; שלאגען; קלאפען; שפא־טען; בעליידיגען; חוזק מאכען; בעטרי־גען; זיך באמבלען, וויעגען אהער און אהין.

bob a cour'tesy (באב ע קויר'-טסי) מאכען א העפליכען קניקס.

bob'-apple *n.* (באב'-עפל) א שפיעל פון קינדער צו כאפען מיט די צייהנער אן עפעל, וועלכער הייננט אויף א פאדעם.

bob'bin *n. and v.* (באב'-אין) שפולע; אזא שפולקע צום פלעכטען נעץ־שפיצען [קלעפעל־ארבייט]; א שמאל בענדעל אדער א דין שטריקעל פון באוועל אדער פלאקס; א בינטעל פלאקס; וויק־לען אויף שפולעס.

bob'bin and fly'-frame (באב'-אין ענד פלאי'-פריים) אזא שפול־מאשין אין וועבערייען.

bob'binet *n.* (באב'-אינ-עט) נעץ־שפיצען [קלעפעל־ארבייט].

bob'bin-frame *n.* (באב'-אין־פריים) א שפול־מאשין.

bob'bin-machine' *n.* (באב'-אין-מע-שין'). א קלעפעל־מאשין [א מאשין צו שטריקען אזעלכע נעץ־שפיצען].

bob'bin-net *n.* (באב'-אינ-נעט) ז. ***bobbinet***

bob'bin-work *n.* (באב'-אין-הוואירק) געקלעפעלטע ארבייט [אזעלכע נעץ־שפי־צען].

bob'bish *a.* (באב'-איש) געזונד, פרעה־ליך, גוט געשטימט.

bob'-cher'ry *n.* (באב'־טשער'-אי) אזא

קינדערשפיעל אנצוכאפען מיט די צייהנער א קארש וואס היינגט אויף א פאדעם.

bob'-jer'om *n.* (באב'-דזשויר'-אם) אזא קורץ=געשארענער פארוק.

bob'-ma'jor *n.* (באב'-מיי'-דזשאר) דאס שפיעלען אויף גלאקען; א גרויסע קלינגעריי.

bob'olink *n.* (באב'-א-לינק) די רייז=פויגעלע [א געוויסע אמעריקאנישע זינג=פויגעלע מיט א ברייטען, פערשפיצטען און אויסגעבויגענעם שנאבעל ווי ביי א פאפוגאי. אין פריהלינג פליהען דיעזע פויגלען מאסענווייז אין צפון ביז קענעדע און אין יענער צייט זיינען די זכרים בעדעקט מיט שווארצע און ווייסע פעדערען און די נקבות מיט געלבע און ברוינע. אין הערבסט פליהען זיי צום דרום ביז פאראגוואי, און אין יענער צייט זיינען די זכרים עהנליך צו די נקבות לויט זייער קאליר. אין דרום=אמעריקא שטעלען זיי זיך אב על פי רוב אויף רייז=פעלדער].

Bobolink

bob'-sled *n.* (באב'=סלעד) אזא שליטעל.

bob'tail *n.* (באב'-טייל) אן אבגעשארענער עק; א פערד מיט אן אבגעשארענעם עק.

bob'tail car (באב'-טייל קאר) אזא קליינער טראמוואי געפיהרט פון איין פערד אויף וועלכען דער אנטרייבער איז אויך דער קאנדוקטאר.

bob'tail coat (באב'-טייל קאוט) א קורץ רעקעל.

bob'tailed *a.* (באב'-טיילד) וואס האט אן אבגעשארענעם עק.

bob'tail wig (באב'-טייל הוויג) א קורץ=געשארענער פארוק.

bob'-white *n.* (באב'=הוואיט) א וואכטעל; א פעלד=הוהן.

bo'cal *n.* (באו'-קעל) א גלעזערנער סלאי מיט א ברייטען קורצען האלז; דער מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז=אינסטרומענט [ווי פון א טרומייט, קלארנעט א. ד. ג.].

boc'asine *n.* (באק'-ע-סין) דינער שטייף=לייווענד.

bock *v.* (באק) ברעכען, מייקען, א פליוך טהאן.

bock'-beer *n.* (באק'=ביער) א סארט שטארק באיעריש ביער [ווערט געברויט אין דייטשלאנד אין דעצעמבער און יאנואר און ווערט געטרונקען אין מערץ].

bock'ing *n.* (באק'-אינג) א גראבער וואלענער שטאף; א מין געראיכערטער הערינג.

bod'dice *n.* (באד'-איס) א מידער, א שניר=לייבעל, א פעסטע טאליע [ביי דאמען=קליידער].

bod'dle *n.* (באדל) א קליינע שאטלענדישע קופערנע מטבע.

bode *n. and v.* (באוד) אן אנזאגער; פארויסזאגען [שלעכטס].

bode'ful *a.* (באוד'-פול) פארויסזאגענדיג; שרעקענדיג.

bod'ice *n.* (באד'-איס) ז. *boddice*.

bod'ied *a.* (באד'-איד) וואס האט א קערפער.

bod'iless *a.* (באד'-אי-לעס) קערפערלאז, אהן א קערפער; ניט קערפערליך [שאינו גוף].

He is neither a soulless body, nor a **bodiless** soul.

bod'iliness *n.* (באד'-אי-לי-נעס) א קערפערליכעס וועזען.

bod'ily *adv. and a.* (באד'-אי-לי) 1. קערפערליך, וואס געהערט צום קערפער; אין פערבינדונג מיט דעם קערפער; ווירקליך; מאטעריעל; 2. אין גאנצען, קאמפלעט, פאלשטענדיג.

1. The minister is interested in matters of spirit. He has no knowledge of the **bodily** part of us. 2. He wants to carry this furniture away **bodily**.

bo'ding *n. and a.* (באו'-דינג) פארויסזאגונג [הויפטזעכליך אויף שלעכטס]; א שלעכטער סימן; פארויסזאגענדיג; געבענדיג א פארצייכען [אויף שלעכטס]; שרעקענדיג.

bo'dingly *adv.* (באו'-דינג-לי) פארויסזאגענדיג [אויף שלעכטס]; שרעקענדיג.

bod'kin *n.* (באד'-קין) אן אל [פון א שוסטער]; א גאנץ דיקע שפילקע; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען נעהמט ארויס בוכשטאבען פון דרוקזאץ.

bod'kin-work *n.* (באד'-קין-הוואירק) שטיקעריי ארבייט.

bodle *n.* (באדל) א קליינע שאטלענדישע קופערנע מטבע.

Bodlei'an *a.* (באד-לי'-ען) וואס איז שייך צו דער ביבליאטהעק פון דעם אוניווערסיטעט פון אקספארד [וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1597 דורך טהאמאס באדלי].

bod'y *n.* (באד'-אי) קערפער; גוף; רומפף; לייב; פעראיין; קערפערשאפט; טרופע, קאמפאניע; דער הויפטטייל [פון א זאך]; די גרונדלאגע; דער שטאף, דאס מאטעריאל; דער הויפט אינהאלט; א פערזאן; א בעשעפעניש; א ממשות'דיגער געגענשטאנד [קערפער]; א סיסטעמע; די הויפט=זאך, דער עיקר.

bod'y-cloth *n.* (באד'-אי=קלאטה) א פערד=דעקע; א קלייד.

bod'y-clothes *n.* (באד'-אי=קלאוטהז) קליידער; א פערד=דעקע.

bod'y-coat *n.* (באד'-אי-קאוט) א טאליע=ראק; א פרינץ=אלבערט ראק.

bod'y-col'or *n.* (באד'-אי=קאל'-אר) דעק=פארב [א פארב וואס לעשט ניט דורך נאר בלייבט ליעגען פון אויבען].

bod'y cor'porate (באד'-אי קאר'-פא-רייט) די געשלאסענע קערפערשאפט; א געזעלשאפט וואס לעבט אונטער אן ארגאניזירטער פאליטישער רעגיערונג.

bod'y-guard *n.* (באד'-אי-גארד) לייב=וואך; לייב=גווארדיע.

bod'y-horse *n.* (באד'-אי-הארס) דער צווייטער פערד פון א פיער=געשפאן.

bod'y-lin'en *n.* (באד'-אי-לינ'-ען) אונטער=וועש; לייב=וועש

bod'y-louse *n.* (באד'-אי-לאוס) א לויז, א קאפ=לויז.

bod'y of a buil'ding (באד'-אי אוו ע ביל'-דינג) דער הויפט=טייל פון א געביידע.

bod'y of a coach (באד'-אי אוו ע קאוטש) דער וואגען=קאסטען [דער וואגען אהן די אקסען און רעדער].

bod'y of a discourse' (באד'-אי אוו ע דיס-קאורס') דער אינהאלט פון א שמועס.

bod'y of a for'tress (באד'-אי אוו ע פאר'-טרעס) די הויפט=פעסטונג.

bod'y of an ar'my (באד'-אי אוו ען אר'-מי) דער הויפט=קארפוס פון אן ארמעע.

bod'y of a ship (באד'-אי אוו ע שיפ) דער רומפף פון א שיף [דער קערפער פון א שיף אהן די מאשינען, מאסטען א. ז. וו.].

bod'y of civ'il law (באד'-אי אוו סיוו'-איל לאה) די זאמלונג פון ציוויל=געזעצען.

bod'y of man'kind (באד'-אי אוו מענ'-קאינד) דאס מענשען=געשלעכט.

bod'y of nobil'ity (באד'-אי אוו נא-ביל'-אי-טי) דער געזאמטער אדעל.

bod'y of reserve' (באד'-אי אוו רי-זירוו') א רעזערוו=ארמעע [די סאלדאטען, וואס האבען אבגעדיענט זייער טערמין און קענען צוריקגערופען ווערען אין א נויט=פאל, ווי מלחמה א. ד. ג.].

bod'y pol'itic (באד'-אי פאל'-אי-טיק) פאליטישע קערפערשאפט, דער שטאאט.

Our **body politic** is based on the principle of the rule of the majority.

bod'y-ser'vant *n.* (באד'-אי-סויר'-וענט) א לייב=דיענער, א לאקיי.

bod'y-snatch'er *n.* (באד'-אי-סנעטש'-ער) א לייכען=רויבער [איינער וואס גנב'עט טויטע קערפער פאר געוויסע צוועקען].

bod'y-snatch'ing *n.* (באד'-אי-סנעטש'-אינג) לייכען=רויב [דאס גנב'ענען טויטע קערפערס].

bog *n., v. and a.* (באג) א זומפ; אן אבטריט; ארומקייקלען אין בלאטע; זינקען אין זומפ; א ניט=גוטער, א שד; א טייוועל; דרייסט, פרעך, העזה'דיג; האבען שטוהלגאנג; אבגעשטעלט ווערען, געהינדערט ווערען.

bog'-bean *n.* (באג'-ביען) ביטער=גראז [אזא פלאנצע].

bog'berry *n.* (באג'-בער-אי) מאך=יאגדע.

bog'-earth *n.* (באג'-אירטה) מאך=ערד.

bo'gey *n.* (באו'-גי) א ניט=גוטער, א לץ, א שד, א טייוועל.

bo'geyism *n.* (באו'-גי-איזם) דאס גלויבען אדער מורא האבען פאר שדים אדער רוחות.

bog'gard *n.* (באג'-ארד) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל.

bog'gart *n.* (באג'-ארט) ז. *boggard*.

bog'gle *n. and v.* (באגל) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל; א קרוג, וואס האט די פארמע פון א מענשען; זיך אבשרעקען; צווייפלען; צוריקטרעטען; אויסווייכען; דאס אבשרעקען זיך; פערפושען; מאכען א ניט=געשיקטע פראבע; פערפושטע ארבייט.

bog'gle o'ver (באגל או'-ווער) צווייפלען איבער עפעס.

bog'gy *a.* (באג'-אי) זומפיג, בלאטיג.

bog'-hole *n.* (באג'-האול) א גרוב אין וועלכער מען גיסט אוים שמוץ; אן אבטריט=גרוב.

bog'house *n.* (באג'-האוס) אן אבטריט, בית הכסא.

bo'gie *n.* (באו'-גי) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל; א קויהלען=וואגאן; אזא וואגאן אויף רעלסעם אין א זעג=מיהל, וועלכער פיהרט צו די קלעצער צום זעג.

bo'gie-truck *n.* (באו'-גי-טראק) א קויהלען=וואגאן; אזא וואגאן אויף רעלסעם אין א זעג=מיהל, וועלכער פיהרט צו די קלעצער צום זעג.

bog'-i'ron ore (באָג'-אײ'-ערן אור) זומפּ-אײזענשטײן [רױהער אײזען װאָס מען געפינט אין זומפּען].
bog'-land *n.* (באָג'-לענד) זומפּיג לאַנד.
bog'-lan'der *n.* (באָג'-לען'-דער) אײ-נער װאָס װאױנט אין זומפּיגע געגענדען; אַן אירלענדער.
bo'gle *n.* (באָו'גל) אַ ניט-גוטער, אַ שד, אַ טײװעל.
bog'-moss *n.* (באָג'-מאָס) מאָך; טאָרף.
bog'-oak *n.* (באָג'-אָוק) אײכענהאָלץ [דעמבע] װאָס װערט געפונען אין זומ-פּען [דאָס האָלץ האָט אַ שװאַרצליכען קאָ-ליר].
bog'-ore *n.* (באָג'-אור) ז. *bog-iron ore*.
bog'-rush *n.* (באָג'-ראַש) שטריק-גראָז [אַזאַ פּלאַנצע].
bog'-spav'in *n.* (באָג'-ספּעװ'-אין) אַזאַ געשװיר אױף דעם אונטערשטען פוס-קנע-כעל בײ אַ פערד.
bog'-trot'ter *n.* (באָג'-טראָט'-ער) אַן אײנװאױנער פון זומפּיגע געגענדען; אַן אירלענדער.
bog'-trot'ting *a.* (באָג'-טראָט'-אינג) געהענד איבער זומפּען, לעבענדיג אין זומפּען.
bo'gus *n. and a.* (באָו'-גאַס) 1. ניט-עכט, פאַלש; 2. שטאַרקער ספּיריטוס; אַזאַ שנאַפּס געמישט מיט סיראָפּ גע-טרונקען פון מאַטראָזען.
1. He paid his debt with a **bogus** check.
bo'gusly *adv.* (באָו'-גאַס-לי) ניט עכט; דורך שװינדעל.
bo'gus mon'ey (באָו'-גאַס מאַנ'-אי) פאַלש געלד.
bo'gus pa'per (באָו'-גאַס פּײ'-פּער) אַ צײטונג װאָס איז אױסגעפילט מיט פוס-טע זאַכען און ליגענס.
bog'wort *n.* (באָג'-הואָירט) מאָך-יאַגדעס, ברוסניצע. ז. *cranberry*.
bo'gy *n.* (באָו'-גי) אַ שד, לץ, אַ ניט-גו-טער. ז. *bogey*.
bo'gyism *n.* (באָו'-גי-איזם) ז. *bogeyism*.
bohea' *n.* (באָו-היע') טהעע; אַ זאָרט פּראָסטע שװאַרצע טהעע.
Bohe'mia *n.* (באָו-היע'-מי-ע) דאָס לאַנד בעהמען; ציגײנערשאַפט; די לוסטי-גע װעלט פון אַקטיאָרען, ליטעראַטען און קינסטלער.
Bohe'mian *n. and a.* (באָו-היע'-מי-ען) װאָס איז שײך צו בעהמען; אײנער װאָס שטאַמט פון בעהמען; די בעהמישע שפּראַך; ציגײנעריש; אַ ליטעראַט, אַ קינסטלער װאָס פיהרט אַ לײכטע, פרײע און אַן אונגעשטערטען לעבען.
Bohe'mianism *n.* (באָו-היע'-מי-ענ-איזם) דאָס פיהרען אַ פרײען, ניט נאָך די אננענומענע זיטען, אונגעשטערטען לע-בען [פון ליטעראַטען און קינסטלער].
bo'hor *n.* (באָו'-האָר) אַזאַ װעסט-אַפרי-קאַנישער הירש אָדער אַנטילאָפּ.
boil *n. and v.* (באָיל) אַ געשװיר; קאָכען, זידען; זיך קאָכען; זיך אױפרעגען.
boil away' (באָיל ע-װײ') אױסדאַמפּ-פען; קאָכענדיג.
boil down (באָיל דאַון) ז. *boil away*.
boiled *a.* (באָילד) געקאָכט, געזאָטען; װאָס האָט דערגרײכט דער זידע-פּונקט.
boiled down to a point (באָילד דאַון טו ע פּאָינט) אַרױסגענומען דעם עיקר, דעם תמצית.
The lawyer **boiled down** his arguments to one point.

boiled meat (באָילד מיעט) געקאָכטע פלײש.
boi'ler *n.* (באָי'-לער) אַ קאָך-קעסעל; אַ דאַמפּף-קעסעל; אײנער װאָס קאָכט אָדער זידעט עפּעס אױף.
boi'ler-com'pound *n.* (באָי'-לער-קאָמ'-פּאַונד) אַ שטאָף אױפצולײזען קע-סעל-שטײן [דאָס װאָס זעצט זיך אָב אױף'ן דעק און אױף די זײטען פון אַ קעסעל].
boi'ler-ma'ker *n.* (באָי'-לער-מײ'-קער) אַ קעסעל-מאַכער, אַ קעסעל-שמיעד; אַ קלײנער בעאַמטער אין דער פּלאַטע פון די פּראַװינציגע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.
boi'ler-scale *n.* (באָי'-לער-סקײל) קע-סעל-שטײן [דאָס װאָס זעצט זיך אָב אױף דעם דעק און די זײטען פון אַ קעסעל].
boi'lery *n.* (באָי'-לער-אי) אַ פּלאַץ צום קאָכען; אַ קאָך-אַפּאַראַט; אַ פּלאַץ װאו עס װערט געמאַכט זאַלץ דורך אױסדאַמפּ-פען דאָס װאַסער אין װעלכען דאָס זאַלץ געפינט זיך.
boi'ling *n. and a.* (באָי'-לינג) קאָכענ-דיג; זײענדיג אױפגעקאָכט, אױפגערעגט; דאָס קאָכען, דאָס זידען.
boi'ling heat (באָי'-לינג היעט) זידע-היץ [די היץ װאָס ברײנגט צום קאָכען].
boi'ling hot (באָי'-לינג האָט) קאָכענד הײס.
boi'lingly *adv.* (באָי'-לינג-לי) קאָכענ-דיג; זײענדיג אױפגעקאָכט, אױפגערעגט.
boi'ling-point *n.* (באָי'-לינג-פּאָינט) זידע-פּונקט [די טעמפּעראַטור בײ װעל-כע אַ פליסיגקײט פאַנגט אַן קאָכען. װאַ-סער צ. ב. פאַנגט אַן קאָכען בײ 100 גראַד צעלזיוס אָדער 212 גראַד פאַהרענהײט].
boi'ling spring (באָי'-לינג ספּרינג) אַ הײסער קװאַל.
boil o'ver (באָיל אָו'-װער) אַריבערקאָ-כען, אַריבערלױפען.
boil o'ver with rage (באָיל אָו'-װער װיטה רײדזש) װערען שטאַרק אין כעס, צוקאָכט װערען פון כעס.
boil to piec'es (באָיל טו פּיעס'-עז) גוט צוקאָכען.
boil up (באָיל אַפּ) אױפקאָכען.
bois'terous *a.* (באָיס'-טער-אַס) לאַרעמ-דיג; העפטיג, שטירמיש; ברױזענד.
The **boisterous** lads were arrested for disorderly conduct.
bois'terously *adv.* (באָיס'-טער-אַס-לי) לאַרעמדיג, מיט שטורם; העפטיג; ענער-גיש; ברױזענד.
bois'terousness *n.* (באָיס'-טער-אַס-נעס) דאָס לאַרמען; דאָס ברױזען; דאָס שטורמען.
bois'terous youth (באָיס'-טער-אַס יוטה) אַ יונגער היץ-קאָפּ.
bold *a. and v.* (באָולד) דרײסט, ניט צוריקגעהאַלטען; סמיעלע; פרעך, העזה-דיג; װערען פרעך; בולט, דײטליך פאַר'ן אױג; משופּע'דיג, סטײל; טיעף גלײך בײם ברעג [בײ טײכען אָדער ימים].
bold ea'gle (באָולד איגעל) אַז אױס-טראַלישער אָדלער.
bold'-face *n.* (באָולד'-פײס) עזות-פּנים; אונפערשעמטער; בולט'ער אות, שװאַר-צער דרוקשריפט.
bold'-faced *a.* (באָולד'-פײסט) פרעך; אונפערשעמט; מיט בולט'ע, שװאַרץ-גע-דרוקטע אותיות.
bold'ly *adv.* (באָולד'-לי) פרעך, אונ-פערשעמט; אױף אַ פרעכען אָדער אונ-פערשעמטען אופן.

bold'ness *n.* (באָולד'-נעס) דרײסטקײט, שטײפקײט; פרעכהײט, עזות.
bold shore (באָולד שאָור) משופּע'די-גער ברעג פון אַ טײך אָדער ים.
bold'-spir'ited *a.* (באָולד'-ספּיר'-אי-טעד) װאָס האָט קוראַזש; װאָס האָט אַ דרײסטען מוטה.
bold word (באָולד װאָירד) אַ שטאַרק װאָרט, אַן אַפענהערציג װאָרט.
bole *n.* (באָול) אַ שטאַם פון אַ בױם; אַ בלומען-שטענגעל; אַזאַ קלײן שיפעל; אַזאַ װײכער פעטער לײם; די זאַמען-קאַפּסעל [בײ אַ פלאַנצע]; אַזאַ אַלטע תבואה מאָס.
bole'ro *n.* (באָ-לײ'-ראָו) אַזאַ שפּאַנישער טאַנץ; מוזיק צו אַזאַ טאַנץ.
Bole'tus *n.* (באָ-לי'-טאַס) דער ראָהר-שװוּעמעל.
boll *n. and v.* (באָול) די זאַמען-קאַפּסעל [בײ פלאַנצען]; קריגען זאַמען-קאַפּסלען; אַזאַ אַלטע תבואה מאָס.
bol'lard *n.* (באָל'-אַרד) אַ באַלקען אין אַ האַפען אנצובינדען אַ שיף.
bol'lard-tim'bers *n.* (באָל'-אַרד-טימ'-בערז) אַזעלכע קלעצער װאָס װערען געברױכט בײם בױען שיפען.
bol'ling *n.* (באָו'-לינג) אַ קלאָץ, דער שטאַם פון אַ בױם אָהן דעם שפּיץ און אָהן די צװײגען.
bolom'eter *n.* (באָ-לאָמ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען גאַנץ קלײנע אױסשטראַהלונגען פון װאַרעמקײט.
bolomet'ric *a.* (באָו-לאָ-מעט'-ריק) װאָס איז שײך צום אינסטרומענט מיט װעלכען מען קען מעסטען גאַנץ קלײנע אױסשטראַהלונגען פון װאַרעמקײט.
bol'ster *n. and v.* (באָול'-סטער) אַזאַ קאָפּ-קישעלע; אַ קאָפּ-שטיצע; אַ פּאָלסטער; אונטערשטיצען מיט אַ פּאָלסטער אָדער קישען; אױסשטאָפּען, אױספּאָלסטערען; צולײגען אַ קאָמפּרעס.
bol'sterer *n.* (באָול'-סטער-ער) אַן אונ-טערשטיצער; אַ פּאָלסטערער.
bol'stering *n.* (באָול'-סטער-אינג) אַ שטיצע; אַ קאָפּ-שטיצע.
bol'stering-match *n.* (באָול'-סטער-אינג-מעטש) אַ שטיפערײ פון קינדער אין שלאָף-צימער דורך װאַרפען זיך מיט די קישענס.
bol'ster out (באָול'-סטער אױט) אױס-בעטען מיט קישענס; פּאָלסטערען.
bol'ster up (באָול'-סטער אַפּ) פערטײדי-גען, אונטערשטיצען; פערװערטס ברײנגען.
bolt *n., v. and adv.* (באָולט) אַ באָלצען, אַ שטיפט; אַ דיקער שטיפט מיט אַ שרױב בײם ענד; אַ פעררוקער, אַ ריגעל; אַ פײל פון אַ בױגען; אַ בליץ; אַ צילינדער-זיפּ אין אַ מיהל צום בײטלען מעהל; פּיס-קאַנדאַלען; דאָס אױסזיצען [דורכגעהן, צו-טראָגען] פון אַ פערד; דאָס צוריקציהען זיך פון אַ פּאָליטישער קאָנװענציאָן, װאו עס װערען בעשטימט די פּאַרטײ-קאַנדי-דאַטען, אַלס פּראָטעסט פון אונצופרידענ-הײט; דאָס אַבזאָגען זיך צו שטימען פאַר דעם קאַנדידאַט פון דער אײגענער פּאַר-טײ; פערריגלען, פערפעסטיגען מיט אַ באָלצען; זיפּען, בײטלען; פלאַצען, אַרױס-פלאַצען, אױסשיסען; צוריקציהען זיך אַלס פּראָטעסט פון אַ פּאָליטישער קאָנװענציאָן, װאו עס װערען בעשטימט די פּאַרטײ-קאַנדידאַטען; ניט שטימען פאַר דער אײ-גענער פּאַרטײ; שנעל, בליץ-שנעל; פּלוצ-ליך.
bolt'-au'ger *n.* (באָולט'-אָה'-גער) אַזאַ גרױסער עגבער.

bol'ter *n.* (באול'-טער) ציילינדער-זיפ אין א מיהל צום בייטלען מעהל; א פערזאן, וואס פערלאזט זיין פאליטישע פארטיי אין דער צייט פון די וואהלען אדער וואס ציהט זיך צוריק פון א פארטיי-קאנווענציאן אלס פראטעסט; א פערד וואס געהט דורך [זעצט אויס]; אזא נעץ פון פאדים צו כאפען פיש; א זיפ צו בייטלען מעהל.

bolt'head *n.* (באולט'-העד) דיסטיליר-געפעס [אזא גלעזערנער געפעס מיט א לאנגען האלז].

bolt in (באולט אין) פלוצים אריינפאלען, אריינפאלען ווי א יון אין סוכה.

bol'ting *n.* (באול'-טינג) דאס פערריגלען; א בינטעל שטרוי; דאס זיפען; דאס איבעררייסען מיט א פאליטישער פארטיי. ז. ***bolt***

bol'ting-cloth *n.* (באול'-טינג-קלאטה) זיפ-שטאף [דער שטאף וואס ווערט געברויכט פאר זיפען אדער בייטעל-צילינדער].

bol'ting-house *n.* (באול'-טינג האוס) בייטעל-קאמער [דער פלאץ אין א מיהל, וואו דאס מעהל ווערט געבייטעלט].

bol'ting-hutch *n.* (באול'-טינג-האטש) דער בייטעל-קאסטען [וואו דאס געבייטעלטע מעהל שיט זיך אריין].

bol'ting-machine' *n.* (באול'-טינג-מע-שין') זיפ-מאשין; בייטעל-מאשין.

bol'ting-mill *n.* (באול'-טינג-מיל) ז. ***bolting-machine***

bolt'-knife *n.* (באולט'-נאיף) אזא בוכבינדער-מעסער.

bolt of canvas (באולט אוו קענ'-וועס) א שטיק זעגעל-טוך פון 30 ביז 50 יארד לאנג.

bolt out (באולט אוט) אויסזיפען; אויספארשען.

bolt'-rope *n.* (באולט'-ראופ) אזא שטריק מיט וועלכען עס ווערט ארומגעזוימט א זעגעל פון א שיף.

bolt'sprit *n.* (באולט'-ספריט) אזא באלקען וואס שטעקט ארויס פון דעם נאז [פאדערטייל פון א שיף].

bolt up (באולט אפ) בעפעסטיגען; צונויפבינדען.

bolt upright' (באולט אפ-ראיט') שטעהענדיג גראד.

There he stood **bolt upright**.

bo'lus *n.* (באו'-לאס) א גרויסער פיל [אין מעדיצין]; אן אונאנגענעהמע זאך וואס מוז געדולדעט ווערען; אן אונאנגענעהם ווארט וואס מען מוז אראבשלינגען.

bom *n.* (באם) א מין גרויסע שלאנג.

bo'ma *n.* (באו'-מא) א רונדער פלאץ ארומגעצוימט מיט בוימלעך אדער פלעקער.

bo'mahnut *n.* (באו'-מא-נאט) אזעלכע זוימען פון א בוימעל אין אפריקא, וואס ווערט בענוצט צו גארבען פעל.

bomb *n.* and *v.* (באם) קוגעל, שאל; באמבע; קנאלען, שאלען; באמבארדירען, שיסען מיט באמבעס.

bombard' *v.* and *n.* (באם-בארד') באמבארדירען; שיסען מיט באמבעס; א קאנאנע; אזא מין שיף; א לעדערנע כלי פאר משקאות.

bombardier' *n.* (באם-באר-דיער') באמבארדיער, ארטילעריסט [א סאלדאט ביי הארמאטען]; דער באמבארדיער-קעפער [אזא זשוק, באבעלקע]; אזא פראש.

bombardier'-bee'tle *n.* (באם-באר-דיער'-ביטעל) דער באמבארדיער-קעפער [אזא זשוק, באבעלע וואס מען געפינט אונטער שטיינער].

bombard'ment *n.* (באם-בארד'-מענט) באמבארדירונג; דאס שיסען מיט באמבעס.

bombar'don *n.* (באם-באר'-דאן) אזא גרויסער טרומייט.

bombardo'ne *n.* (באם-באר-דאו'-נע) ז. ***bombardon***

bombasin' *n.* (באם-בע-זין') ז. ***bombasine***

bombasine' *n.* (באם-בע-זיען') אזא דינער זיידענשטאף; אזא שטאף וואס אויבען איז זייד און אונטען איז וואל.

bom'bast *n.* and *a.* (באם'-בעסט) באמבאסטיק, הויכקלינגענדע ווערטער; געשוואלענע אויסדריקע; באמבאסטיש.

bombas'tic *a.* (באם-בעס'-טיק) באמבאסטיש, וואס בעשטעהט פון געשוואלענע הויכקלינגענדע אויסדריקע.

bombas'tical *a.* (באם-בעס'-טי-קעל) ז. ***bombastic***

bom'bastry *n.* (באמ'-בעס-טרי) באמבאסטיק; באמבאסטישע, הויכקלינגענדע, געשוואלענע אויסדריקע.

Bom'bax *n.* (באמ'-בעקס) דער זייד-בוימוואל בוים [א בוים וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

bombazeen' *n.* (באם-בע-זין') ז. ***bombasine***

bombazine' *n.* (באם-בע-זיען') ז. ***bombasine***

bomb'-chest *n.* (באמ'-טשעסט) א קעסטעל מיט באמבעס אדער שיס-פולווער.

bom'bic *a.* (באמ'-ביק) וואס איז שייך צו א זייד-ווארעם.

bom'bilate *v.* (באמ'-בי-לייט) זשוזשען [ווי א ביען].

bomb'-ketch *n.* (באמ'-קעטש) א שיף צום פיהרען באמבעס.

bomb'-proof *a.* and *n.* (באמ'-פרוהף) באמבען-זיכער [וואס האט קיין מורא פאר א באמבע]; א טייל פון א פעסטונג וואס איז באמבען-זיכער.

bomb'shell *n.* (באמ'-שעל) א באמבע; א קאפסעל פון א באמבע.

bom'bus *n.* (באמ'-באס) דאס זשוזשען אין די אויערען [אזא קראנקהייט].

Bom'bus *n.* (באמ'-באס) אזא מין ביענען.

bomb'-ves'sel *n.* (באמ'-וועס'-על) ז. ***bomb-ketch***

bom'bycid *a.* and *n.* (באמ'-בי-סיד) וואס איז שייך צו מאטען אדער רויפען; א מאט, מאיל; רויפע. ז. ***Bombycidæ***

Bombyc'idæ *n.* (באם-בים'-אי-דיע) מאיל אדער מאטען-אינזעקטען [אזעלכע פליגעלעך וואס צופרעסען קליידער]; רויפען; זיידען-רויפען [פון וועלכע עס קומען ארויס די זיידענע ווערעם].

bombycid'ean *n.* and *a.* (באם-בי-סיד'-אי-ען) ז. ***bombycid***

Bom'byx *n.* (באמ'-ביקס) דער מין אינזעקטען צו וועלכען עס געהערען די מאטען און זיידען-ווערעם.

bon *a.* (באן) גוט.

bo'na fi'de (באו'-נע פאי'-די) אין גוטען גלויבען, טריי; עהרליך; ריכטיג.

The act was done **bona fide**.

bo'na fi'de ev'idence (באו'-נע פאי'-די עוו'-אי-דענס) עדות אויף וועלכע מען קען זיך פערלאזען.

bo'na fi'des (באו'-נע פאי'-דיז) ז. ***bona fide***

bonan'za *n.* (בא-נענ'-זא) א גרויסע מאסע ערץ [רוהער מעטאל] וואס ווערט געפונען אין א מינע; א געלונגענע אונטערנעהמונג; א גליק.

Bonan'za mines (בא-נענ'-זע מאינז) די זילבער מינען אין נעוואדא [אמעריקא], וואו עס איז געפונען געווארען א גרויסע מאסע זילבער.

Bo'napartean *a.* (באו'-נע-פאר-טי-ען) וואס איז שייך צו באנאפארט [דער פאמיליען-נאמען פון נאפאלעאן דעם ערשטען איז געווען באנאפארט].

Bo'napartism *n.* (באו'-נע-פאר-טיזם) די פאליטישע סיסטעם פון נאפאלעאן באנאפארט.

Bo'napartist *n.* (באו'-נע-פאר-טיסט) אן אנהענגער פון דער באנאפארטישער דינאסטיע אדער פון דער פאליטישער סיסטעם פון נאפאלעאן באנאפארט; איינער וואס וויל צוריק איינפיהרען אין פראנקרייך א קעניגרייך פון דער באנאפארטישער דינאסטיע.

bona'sus *n.* (בא-ניי'-סאס) דער אויער-אקס.

bonbon' *n.* (באן-באן') באנבאנס, קאנפעקט; צוקערקע.

bon-chré'tien *n.* (באן-קריי'-שען) די קריסטבארנע [אזא טייערער זארט בארנעס].

bond *n.* and *v.* (באנד) א באנד; א קעט; א שטריק; עטוואס וואס בינדט צוזאמען; צובונד; פערבינדונג; פערפליכטונג; התחייבות; משכון; א לייב-אייגענער; א קנעכט; שולדענפערשרייבונג; אבליגאציאן; ערבות; אויסשטעלען א פערשרייבונג איבער עטוואס; פער'משכונ'ען; פער'משכונ'ען פאר אן ערבות; פערבינדען; געבען אונבעוועגליכע אייגענטום אלס א משכון פאר אן ערבות; פערבינדען; פערבינדען ציגעל אדער שטיינער מיטאנאנדער דורך ליים אדער צעמענט.

bon'dage *n.* (באנ'-דיידזש) קנעכטשאפט; פערפליכטונג.

In Egypt, the Jews were held in **bondage**.

bond'-cred'itor *n.* (באנד'-קרעד'-אי-טאר) אן אבליגאציאנס-קרעדיטאר [א קרעדיטאר וואס איז פערזיכערט דורך אן ערבות פון אונבעוועגליכען אייגענטום].

bond'-debt *n.* (באנד'-דעט) אבליגאציאנס-שולד [א שולד וואס איז געזיכערט דורך אן ערבות פון אונבעוועגליכען אייגענטום].

bon'ded *a.* (באנ'-דעד) געזיכערט דורך אן אבליגאציאן [דורך אן ערבות אויף אונבעוועגליכען אייגענטום]; פער'משכונ'ט; אוועקגעלעגט אונטער אבליגאציאן.

bon'ded ware'house (באנ'-דעד הוועהר'-האוס) א מאגאזין, וואו מען האלט סחורות, אויף וועלכע מען איז שולדיג צאל אדער שטייער, ביז זיי ווערען פערקויפט פון זייער אייגענטהימער וועלכער צאהלט דאן דער רעגיערונג וואס עס קומט פון איהם.

bon'der *n.* (באנ'-דער) איינער וואס לעגט אוועק סחורה, אויף וועלכע עס דארף געצאהלט ווערען שטייער אדער צאל, אין א רעגיערונגס-מאגאזין, ביז די סחורה וועט פערקויפט ווערען; א בינדשטיין [אין א געמויערטער וואנד].

bond goods (באנד גוהדז) אוועקלעגען סחורה, פאר וועלכע מען דארף צאהלען שטייער אדער צאל, אין א רעגיערונגס-

מאגאזין, ביז וואנען די סחורה ווערט פערקויפט.

bond'maid *n.* (באנד'־מייד) שקלאפין, דיענסט־מיידעל.

bond'man *n.* (באנד'־מען) קנעכט, שקלאף.

bond of indem'nity (באנד אוו אינ־דעמ'־ני־טי) אן ענטשעדיגונג ערבות, אן ערבות וואס ווערט געגעבען צו בעצאהלען פאר פערלוסט אדער שאדען.

bond of obliga'tion (באנד אוו אב־לי־גיי'־שאן) א שולד־שיין; א שולד־פערשרייבונג.

bonds *n.* (באנדז) קעטען, געפאנגענשאפט; ווערטה־פאפיערען, אקציעס.

bond'-ser'vant *n.* (באנד'־סויר'־ווענט) א לייב־אייגענער, א שקלאף.

bond'-ser'vice *n.* (באנד'־סויר'־וויס) לייב־אייגענשאפט; שקלאפעריי.

bond'-slave *n.* (באנד'־סלייוו) א שקלאף, א שקלאפין.

bonds'man *n.* (באנדז'־מען) אן ערב; איינער וואס גיט אלס ערבות זיין אונבעוועגליך אייגענטום; א שקלאף.

bond'-stone *n.* (באנד'־סטאון) א בינד־שטיין [אין א געמויערטער וואנד].

bonds'woman *n.* (באנדז'־הוואומ־ען) א לייב־אייגענע, א שקלאפין.

bond'woman *n.* (באנד'־הוואומ־ען) ז. *bondswoman*.

bone *n.* and *v.* (באון) ביין, קנאכען; ארויסנעהמען די ביינער, אריינזעצען פיש־ביין; צו'גנב'ענען; צוואוארפען ווי א הונד א ביין; זיך נעהמען פלייסיג צו דער ארבייט.

bone'-ache *n.* (באון'־אייק) א ברעכעניש אין די ביינער.

bone'-ash *n.* (באון'־עש) אש פון פערברענטע ביינער.

bone'-black *n.* (באון'־בלעק) געברענטע עלפאנט־ביין; קויהלען פון פערברענטע ביינער.

bone'-brea'ker *n.* (באון'־בריי'־קער) דער ים־אדלער, דער ביינברעכער [אזא רויב־פויגעל].

boned *a.* (באונד) וואס האט ביינער; ביינערדיג.

bone'-dust *n.* (באון'־דאסט) ביינער־שטויב [געמאהלענע ביינער צו מיסטיגען פעלדער].

bone'-earth *n.* (באון'־אוירטה) אש פון פערברענטע ביינער.

bone'-glue *n.* (באון'־גלו) ביינער־קליי [אזא זארט קליי וואס ווערט געמאכט פון ביינער].

bone'-house *n.* (באון'־האוס) א טרונע.

bone in'to (באון אינ'־טו) זיך פלייסיג נעהמען צו עטוואס.

bone'less *a.* (באונ'־לעס) אהן ביינער.

bone'-manure' *n.* (באון'־מע־ניור') ביינער־מעהל [צומאהלענע ביינער פאר מיסטיגונג פון פעלדער].

bone'-mill *n.* (באון'־מיל) א מיהל פאר מאהלען ביינער.

bone of conten'tion (באון אוו קאנ־טענ'־שאן) דער צאנק־עפעל; דער שטרייט־פונקט; דער ביין איבער וועלכע מען רייסט זיך; די אורזאכע פון א מחלוקה.
Tripoli was the bone of contention in the war between Italy and Turkey.

bones *n.* (באונז) ביינדלעך [צום שפיעלען]; סקעלעט; טויטער קערפער.

bone'set *n.* and *v.* (באונ'־סעט) א מין ביטער מעדיציניש גראז [האמבורגער טהעע]; היילען צובראכענע ביינער; צוריק אריינשטעלען אויף זיין ארט אן אויסגעלונקענעם גליעד.

bone'-set'ter *n.* (באון'־סעט'־ער) איינער וואס היילט צובראכענע ביינער אדער שטעלט אריין צוריק אויף זייער ארט אויסגעלונקענע גליעדער [ווערט געברויכט אויף אזעלכע, וואס איז ניט קיין דאקטאר].

bone'-spav'in *n.* (באון'־ספעוו'־אין) א ביינערדיגער אנוואוקס אויף דעם אונטערשטען קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

bon'fire *n.* (באנ'־פאיר) א גרויסער פייער אין א פרייען פלאץ פאר אילומינאציאן אדער פאר אמוזירונג; א פייער, אויף וועלכע מען פערברענט עפענטליך אפיקורסים אדער אפיקורס'ישע ביכער.

bonhomie' *n.* (באנ־א־מיע') א גוטמוטיגע נאטור; גוטברודערשאפט; אפענהערציגקייט.

Bon'iface *n.* (באנ'־אי־פיים) א בעל אכסניא; א הויז־אייגענטימער.

boni'to *n.* (בא־ני'־טאו) דער ברייט־פיש [אזא ים־פיש פון בלויליכע פארב].

Bonito

bon jour (באן זשור) גוטען מארגען.

bon mot (באן מאו) א גוט ווארט, א וויץ.

bonne *n.* (באן) א באנע [א מיידעל צו קינדער].

bonne bouche (באן בוש) א געשמאקער ביסען, א נאשעריי.

bon'net *n.* and *v.* (באנ'־עט) א בארעט; א היטעל; א פרויענהוט; א פאסאן־הוט; א שטרייף זעגעלטוך צו פערלענגערען די זעגעל פון א שיף; אזא ראהמען אויסגעפלאכטען מיט דראט ווי א נעץ ביי א דאמפף־מאשין צו פערהיטען אז פונקען זאלען ווייט ניט שפריצען; אזא דראט־נעץ צו בעדעקען די עפנונג פון א מינע; אזא אייזערנער דעקעל פון א ווענטיל אדער אן אייזענראהר; אן אריבערבאטער אויף אן אויקציאן וואס האט די אויפגאבע אויפצוהויבען דעם פרייז; אריבערציהען דאס היטעל איבער די אויגען.

bon'net-boards *n.* (באנ'־עט־באורדז) קארדאן פון וועלכע מען מאכט דעם פאסאן פון פרויען־היט.

bon'neted *a.* (באנ'־עט־עד) וואס טראגט א בארעט, א היטעל.

bon'net-macaque' *n.* (באנ'־עט־מע־קעק') אזא אבעזיאנע, מאלפע וועלכע געפינט זיך אין ציילאן און קען זיך צו אן אנדער קלימאט ניט צוגעוועהנען.

bon'net-mon'key *n.* (באנ'־עט־מאנ'־קי) ז. *bonnet-macaque*.

bon'net-pep'per *n.* (באנ'־עט־פעפ'־ער) אזא מין שפאנישער פעפער.

bon'net-piece *n.* (באנ'־עט־פיעס) אזא גאלדענע מטבע פון דזשיימס דעם 5טען, אן אמאליגער שאטלענדישער קעניג.

bon'nily *adv.* (באנ'־אי־לי) פיין, היבש, מונטער, לוסטיג, פרעהליך.

bon'niness *n.* (באנ'־אי־נעס) פרעהליכקייט; לוסטיגקייט; שעהנקייט.

bon'ny *a.* (באנ'־אי) לוסטיג, פרעהליך, מונטער, היבש, פיין.

bon'nyclabber *n.* (באנ'־אי־קלעב־ער) זויערמילך; א געטראנק געמאכט פון ביער געמישט מיט סמעטענע אדער מאסליאנקע [פוטער־מילך].

bon'-ton' *n.* (באן'־טאן') באן טאן, גוטער טאן; פיינע מאניערען; מאניערען און מאדע פון דער הויכער געזעלשאפט; די הויכע געזעלשאפט.

bo'nus *n.* and *v.* (באו'־נאס) א געשענק צו אן אנגעשטעלטען אויסער זיין געצאהלט; א פרעמיום; א געשענק פאר א הלואה א חוץ די צינזען; דאס געלד וואס אן אקציענהענדלער קריגט א חוץ זיין חלק אין די פערדיענסטען; געבען א פרעמיום, א געשענק.

bon'-vivant' *n.* (באן'־ווי־וואן') א לעבעמאן; א גוטער ברודער.

bon voyage' (באן וואַ־יאזש') א גליקליכע רייזע.

bo'ny *a.* (באו'־ני) קנאכיג, ביינערדיג; וואס האט גרויסע ביינער; אבגעמאגערט ביז די ביינער; הארט ווי ביין.

bo'ny tis'sue (באו'־ני טיש'־או) דאס ביין־געוועב [די צוזאמענשטעלונג פון די צעלען וואס בילדען דעם ביין].

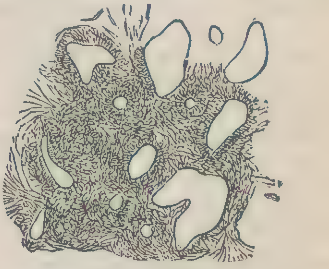

Bony Tissue

bonze *n.* (באנז) א בודיסטישער מאנאך אדער פריסטער [הויפטזעכליך אין כינא און יאפאן].

boo'by *n.* and *a.* (בוה'־בי) א נארישער יונג, א שוטה; אזא ים־פויגעל; נאריש, דום.

Booby

boo'by-hut *n.* (בוה'־בי־האט) א פערדעקטער שליטען.

boo'byish *a.* (בוה'־בי־איש) נאריש, דום.

Boo'dha *n.* (בו'־דא) בודא [דער גרינדער פון דער בודיסטישער רעליגיאן].

Boo'dhism *n.* (בו'־דיזם) די בודיסטישע רעליגיאן.

boo'dle *n.* (בוהדל) כאבאר, שווינדעל; כאבאר וואס ווערט געגעבען צו אונטערקויפען בעאמטע; דאס גאנצע פעקעל; האק און פאק.

boo'dler *n.* (בוה'־דלער) א בעאמטער וואס נעהמט כאבאר; איינער וואס פערקויפט זיין שטימע פאר כאבאר.

boo'dy *v.* (בוה'־די) ברוגז אויסזעהן; ברוגז זיין.
Come, don't boody with me.

boohoo' *int.* and *v.* (בוה־הוה') הו־הו

[דער קלאנג פון וויינען אויף'ן קול]; שרייען הויך.

book *n. and v.* (בוק) א בוך; די ביבעל; איינשרייבען אין א בוך; בעשטעלען אדער זיך פערזארגען מיט עפעס אין פארויס [ווי מיט א רייזע=בילעט]; טראנספארטירען.

book'-account' *n.* (בוק'-ע-קאונט') די קאנטא [אין א האנדעלס=בוך].

book'binder *n.* (בוק'-באינ-דער) איינבינדער, בוכבינדער.

book'bindery *n.* (בוק'-באינ-דער-אי) א בוכבינדעריי.

book'binding *n.* (בוק'-באינ-דינג) דאס איינבינדען ביכער; די מלאכה פון בוכבינדעריי.

book'case *n.* (בוק'-קיים) א ביכער=שראנק; א ביכער=אלמער.

book'-debt *n.* (בוק'-דעט) די בוך=שולד [א שולד וואס איז איינגעשריבען נור אין שולד=בוך].

book down (בוק דאון) פערשרייבען; פערצייכענען.

booked *a.* (בוקט) איינגעשריבען אין בוך; בעזארגט, טראנספארטירט.

booked for (בוקט פאר) פאר עטוואס בעשטימט זיין.

I am booked for a lecture next week.

book'ful *n. and a.* (בוק'-פול) אנגעשטאפט מיט ביכער [אויף איינעם וואס האט געלעזען פיעל ביכער נאר ער האט זיי ניט גוט פערדייט]; אזוי פיעל ווי א בוך ענטהאלט.

book in boards (בוק אין באורדז) א בוך אין טאוולען.

book'ing *n.* (בוק'-אינג) דאס פערשרייבען אין א בוך; דאס פערזארגען זיך מיט עפעס אין פארויס [ווי מיט א באהן אדער שיפס=בילעט].

book'ing-clerk *n.* (בוק'-אינג-קלוירק) אן אנגעשטעלטער אין א פירמע וואס פערשרייבט אין בוך; אן אנגעשטעלטער וואס פערקויפט באהן=בילעטען; א פערקויפער פון בילעטען אין א טעאטער, צירקוס א. ז. וו.

book in sheets (בוק אין שיעטס) ניט קיין איינגעבונדענער בוך.

book'ish *a.* (בוק'-איש) וואס האט ליעב צו לעזען ביכער; וואס איז אריינגעטהאן אין ביכער; וואס איז בעקאנט מעהר מיט ביכער ווי מיט'ן פראקטישען לעבען; וואס איז גענומען פון ביכער; געלערענט; פעדאנטיש.

book'ishly *adv.* (בוק'-איש-לי) אריינגעטהאן אין ביכער; פעדאנטיש.

book'ishness *n.* (בוק'-איש-נעס) דאס זיין אריינגעטהאן אין ביכער; דאס זיין פעדאנטיש; דאס זיין גענומען פון ביכער.

book'keeper *n.* (בוק'-קיע-פער) בוכהאלטער.

book'keeping *n.* (בוק'-קיע-פינג) בוכהאלטונג.

book'-learned *a.* (בוק'-לוירנד) בעלעזען; בעקאנט מיט ביכער מעהר ווי מיט'ן פראקטישען לעבען.

book'-lear'ning *n.* (בוק'-לויר'-נינג) ביכער געלעהרזאמקייט, ביכער קענטניסע; דאס לערנען פון ביכער און ניט פון פראקטישען לעבען.

book'less *a.* (בוק'-לעס) אהן ביכער; אונגעלערענט, אונוויסענד.

book'let *n.* (בוק'-לעט) א קליין ביכעלע.

book'-louse *n.* (בוק'-לאוס) די ביכער=לויז [אן אינזעקט וואס פרעסט אלטע ביכער].

book'-ma'ker *n.* (בוק'-מיי'-קער) איינער וואס שרייבט אדער דרוקט ביכער; א ביכער=שמיערער; א פראפעסיאנעלער וועטער אדער ספעקולאנט אויף פערד [ביי וועט=לויפען].

book'-ma'king *n.* (בוק'-מיי'-קינג) דאס בינדען אדער דרוקען ביכער; ביכער=שרייבעריי, ביכער=שמירעריי; דאס וועטען זיך אדער ספעקולירען אויף פערד [ביי וועט=לויפען].

book'man *n.* (בוק'-מען) א ביכער=מענש, א געלערענטער, א געשטודירטער; איינער וואס איז מעהר בעקאנט מיט ביכער ווי מיט'ן פראקטישען לעבען.

book'-mark *n.* (בוק'-מארק) א לעזע=צייכען [וואס ווערט אריינגעלעגט אין א בוך צו וויסען וואו מען האלט].

book'monger *n.* (בוק'-מאנ-גער) א בוך=הענדלער.

book'-mus'lin *n.* (בוק'-מאז'-לין) א גאנץ דינער מוסלין.

book'-name *n.* (בוק'-ניים) א בוך=נאמען, א וויסענשאפטליכער נאמען [א נאמען פון א חיה אדער פלאנצע וואס ווערט בענוצט נור אין וויסענשאפטליכע ביכער אבער ניט אין דער געוועהנליכער פאלקס=שפראך].

book'-no'tice *n.* (בוק'-נאו'-טיס) א קורצע איבערזיכט אדער נאטיץ וועגען א בוך אין א זשורנאל אדער א צייטונג.

book'-oath *n.* (בוק'-אוטה) א שבועה ביי הער תורה.

book of accounts' (בוק אוו ע-קאונטס') קאנטא=בוך.

Book of Books (בוק אוו בוקס) די ביבעל.

book of commis'sions (בוק אוו קא-מיש'-אנז) ווארענבעשטעלונגס=בוך.

book of en'tries (בוק אוו ענ'-טריעז) דאס בוך אין וועלכען עס ווערט פערשריבען אלעס וואס עס קומט פאר אין געשעפט.

Book of Es'ther (בוק אוו עס'-טהער) מגילת אסתר.

book'-of'fice *n.* (בוק'-אפ'-איס) א קאנטאר וואו מען פערקויפט בילעטען.

book of in'voices (בוק אוו אינ'-וואי-סעז) פאקטורא=בוך [דאס בוך וואו עס ווערען אוועקגעלעגט די רעכנונגען פון בעשטעלטע סחורה].

Book of Jud'ges (בוק אוו דזשאד'-דזשעז) שופטים [דאס צווייטע בוך פון נביאים ראשונים].

Book of Lamenta'tions (בוק אוו לע-מענ-טיי'-שאנז) מגילת איכה.

book of medita'tion (בוק אוו מע-די-טיי'-שאן) א בוך פון תפלות.

book of pur'chases (בוק אוו פויר'-טשע-סעז) ווארענאיינקויפס=בוך, נאטיץ=בוך.

book of receipts' & expen'ditures (בוק אוו רי-סיטס' ענד עקס-פענ'-די-טשורז) דאס איינגאהמע און אויסגאבע=בוך [דאס בוך וואו עס ווערט פערשריבען די הוצאה און הכנסה פון געשעפט].

Book of Revela'tion (בוק אוו רעוו-אי-ליי'-שאן) דעם הייליגען יאהאן'ס אפענבארונג אדער דער אפאקאליפסעס [די לעצטע שריפט פון'ם נייעם טעסטאמענט, וואס ווערט פון דער קריסטליכער קירך צוגעשריבען צו דעם אפאסטאל יאהאן].

book of sales (בוק אוו סיילז) ווארענפערקויף=בוך.

Book of Sam'uel (בוק אוו סעמ'-יו-על) ספר שמואל.

Book of the Dead (בוק אוו טהי דעד) אין דעם פארצייטיגען עגיפטען — א זאמלונג פון תפילות, וועלכע האבען געזאלט העלפען דער נשמה נאך'ן טויט אויסצומיידען געפאהרען און שטערונגען.

book of the four kings (בוק אוו טהי פאור קינגז) א טאליע [א טעשעל קארטען].

book pla'ces (בוק' פליי'-סעז) איינגענומען פלעצער אין א וואגאן, אויף א שיף א. ז. וו.

book'-plate *n.* (בוק'-פלייט) א צעטעל מיט דעם נאמען פון אייגענטימער וואס ווערט אנגעקלעפט צו א בוך.

book'-rack *n.* (בוק'-רעק) א סטענדער; א לעזע=פולט.

book'seller *n.* (בוק'-סעל-ער) ביכער=הענדלער, מוכר ספרים.

book'selling *n.* (בוק'-סעל-אינג) דאס פערקויפען ביכער.

book'-shelf *n.* (בוק'-שעלף) א ביכער=פאליצע.

book'-shop *n.* (בוק'-שאפ) א בוכהאנדלונג.

book'-stall *n.* (בוק'-סטאהל) אזא סטענדער אויף וועלכען מען לעגט אוים אלטע ביכער צום פערקויפען.

book'-stand *n.* (בוק'-סטענד) א סטענדער; ביכער=פאליצעס.

book'-store *n.* (בוק'-סטאור) א בוכהאנדלונג, א ביכער=קראם.

book'-trade *n.* (בוק'-טרייד) בוך=האנדעל, בוך=געשעפט.

book'-worm *n.* (בוק'-הוואירם) בוך=ווארעם [אזא אינזעקט וואס צופרעסט ביכער]; א מתמיד אין לערנען, איינער וואס גראבט זיך אין ביכער.

book'-wri'ting *n.* (בוק'-ראי'-טינג) דאס שרייבען ביכער.

boom *n. and v.* (בוהם) קווערשטאנג פון א שיף פאר דעם זעגעל; א הויכער שטאנג אלס א צייכען פאר שיפען; זאוואלע, פערשפאר=האלץ, פערשפאר=שטאנג; זיך שטארק בעוועגען, ריהרען; שנעל זעגלען; אויפזעצען אלע זעגלען; א דומפער, פערשטיקטער קלאנג; שרייען מיט א דומפפען פערשטיקטען קול; אויספויקען; אויפבלאזען; שטייגען פלוצים אין פרייז; ווערען לעבעדיג אין געשעפט; מאכען לעבעדיג; שטארק אגיטירען, פויקען וועגען עפעס אדער אימעצען; דאס פויקען, טומלען אדער אגיטירען פאר עפעס אדער אימעצען.

boo'merang *n.* (בוה'-מע-רענג) א מין געוועהר פון הארטען האלץ וואס קען געווארפען ווערען אזוי אז עס קעהרט זיך אום צוריק צום פלאץ פון וואנען עס איז געווארפען געווארען; א פלאן וואס ברייגגט פערקעהרטע רעזולטאטען ווי די וואס מען האט פון איהם ערווארטעט; א גרוב געגראבען פאר אן אנדערען און אליין אין איהר אריינגעפאלען.

boo'ming *n. and a.* (בוה'-מינג) דאס ארויסלאזען א דומפפען פערשטיקטען קול; טהעטיג, לעבעדיג, ריהרעווודיג.

boom of a har'bor (בוהם אוו ע האר'-באר) דער האפען=בוים [אזא שטאנג צום אבשפארען דעם האפען].

boom'-town *n.* (בוהמ'-טאון) א שטאדט וואס איז רייך אדער בעריהמט געווארען

דורך ספעקולאציאנען אויף לאנד־אייגענ־טום; א שטאדט וואס איז ענטשטאנען צו־ליעב לאנד־ספעקולאציאנען.

boon *n. and a.* (בוהן) א מתנה; א וואהלטהאט, א געפעליגקייט; מונטער, פרעהליך; לוסטיג; א שטענגעל פון פלאקס ווען דאס פלאקס איז פון איהם אראבגענומען.

boon compan'ion (בוהן קאמ-פעני'-יאן) א לוסטיגער קאמפאניאן; א לוסטי־גער מיטטרינקער.

boor *n.* (בוהר) פויער; גראבער מענש.

boor'ish *a.* (בוהר'-איש) פויעריש; גראב; אונגעבילדעט.

boor'ishly *adv.* (בוהר'-איש-לי) ז. *boorish*.

boor'ishness *n.* (בוהר'-איש-נעס) גראב־קייט; אונגעבילדעטקייט.

boose *n. and v.* (בוהז) פיעל טרינקען, שכור'ען; א שטארקער געטראנק; א קוה־שטאל.

boo'ser *n.* (בוה'-זער) א שכור, א טרינ־קער.

boost *n. and v.* (בוהסט) אויפהויבען, אונטערשטופען; העלפען צו קומען צו מאכט; א שטיצע, א הילף.
The monopolist restricts the supply in order to boost the price.

boos'ter *n.* (בוהס-טער) א מיטעל צו פערשטארקען די עלעקטרא־מאטארישע קראפט פון אן עלעקטרישען וועקסעל־שטראם; אן אונטערשטופער.

boo'sy *a.* (בוה'-זי) שכור; לוסטיג פון שכרות.

boot *n. and v.* (בוהט) א שטיוועל; אנ־טהאן די שטיוועל; געבען א בריק; דער שפאנישער שטיוועל [אזא אינסטרומענט צו פייניגען]; פייניגען מיט דעם שפאני־שען שטיוועל; א נוצען, געווין; צוגאב; א הכרעה, א קייף; דיענען, ניצען.

boot'-black *n.* (בוהט'-בלעק) א שטי־וועל־פוצער.

boo'ted *a.* (בוה'-טעד) וואס טראגט שטיוועל; מיט שטיוועל.

bootee' *n.* (בוה-טיע') א האלב־שטיוועל; א דאמען־שטיוועל; א קינדער־שטיוועל.

booth *n.* (בוהטה) א ביידעל, בודקע, א מארק־בוד.

boo'thage *n.* (בוה'-טהעדזש) אבצאה־לונג, שטייערען פאר מארק־ביידלעך.

booth'-kee'per *n.* (בוהטה'-קיע'-פער) א פערקויפער אין א מארק־בוד.

boot'-hook *n.* (בוהט'-הוק) א שטיוועל־ציהער; א שטיוועל־האקען [צום צוקנעפ־לען שטיוועל].

boot'-hose *n.* (בוהט'-האוז) וואליקעס; בעזונדערע כאליאוועס וואס מען טראגט אויף די שיך.

boo'tied *a.* (בוה'-טיד) אנגעלאדען מיט רויב, אנגעלאדען מיט גענרויבטע זאכען.

boo'tikin *n.* (בוה'-טי-קין) א שטי־וועלע; א ווייכער שטיוועל אדער הענטש־קע וואס עס פלעגען אמאל טראגען מענ־שען וואס האבען געליטען פון גיכט [פאַ־דאגרא].

boo'ting *n.* (בוה'-טינג) דאס פייניגען מיט דעם שפאנישען שטיוועל. ז. *boot*.

boot'jack *n.* (בוהט'-דזשעק) א שטיוועל־ציהער [אזא בייגקעלע אראבצוציהען שטיוועל].

boot'-last *n.* (בוהט'-לעסט) א שטיוועל־קאפול, א שטיוועל־לייסט [פאנאנדערצו־ציהען שטיוועל].

boot'-leg *n.* (בוהט'-לעג) א שעפט [כאליעווע] פון א שטיוועל.

boot'less *a.* (בוהט'-לעס) אהן ערפאלג, צוועקלאז, אהן נוצען, אהן פראפיט.

boot'lessly *adv.* (בוהט'-לעס-לי) נוצלאז; ערפאלגלאז.

boot'lessness *n.* (בוהט'-לעס-נעס) אונ־נוציגקייט, נוצלאזיגקייט.

boot'-lick *n.* (בוהט'-ליק) א קריכער, אן אונטערלעקער, א חונף.

boot'maker *n.* (בוהט'-מיי-קער) א שוסטער.

boot of the coach (בוהט אוו טהי קאוטש) דאס קעסטעל אונטער דער קעלנע [פון א וואגען].

boot'-pat'tern *n.* (בוהט'-פעט'-ערן) א מוסטער אויסצושניידען די שטיקער לע־דער פון וועלכע עס ווערען גענעהט שטי־וועל.

boot'-pow'der *n.* (בוהט'-פאו'-דער) טאלק־פודער [פודער פאר ענגע שיך, אום זיי לייכטער ארויפצוציהען אויף'ן פוס].

boot'-pulls *n.* (בוהט'-פולז) ז. *boot-hook*.

boots *n.* (בוהטס) דער שטיוועל־פוצער [א דיענער אין א האטעל וואס פוצט די שטיוועל פון די געסט].

boots and sad'dles (בוהטס ענד סעדלז) דאס צונויפרופען די קאוואלעריע־סאלדאטען פאר מוסטירען [אויף די פערד].

boot'-stock'ings *n.* (בוהט'-סטאק'-אינגז) וואליקעס וועלכע ווערען אריבער־געצויגען איבער די שטיוועל.

boot'-strap *n.* (בוהט'-סטרעפ) אן אויער פון א שטיוועל [מיט וואס מען ציהט ארויף דעם שטיוועל אויף'ן פוס].
A man can not lift himself by his own boot-straps.

boot'-stretch'er *n.* (בוהט'-סטרעטש'-ער) אן אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען שיך.

boot'-top *n.* (בוהט'-טאפ) דער שטיוועל־שעפט [כאליעווע].

boot'-top'ping *n.* (בוהט'-טאפ'-אינג) דאס פארבען אדער רייניגען דעם אוי־בערשטען טייל פון שיף, וואס איז איבער'ן וואסער; דאס רייניגען די זייטען פון א שיף פון גראז, בלאטע א. ד. ג.

boot'-tree *n.* (בוהט'-טריע) ז. *boot-last*.

boo'ty *n.* (בוה'-טי) רויב [אין מלחמה], גערויבטע זאכען; פלינדערונג; א פריז, א געווינס.

booze *n. and v.* (בוהז) זיך אנטרינקען, אנ'שכור'ען; א שטארקער געטראנק.

boozed *a.* (בוהזד) אנגע'שכור'ט, צומישט.

boo'zer *n.* (בוה'-זער) א שכור, א טרינ־קער.

boo'zily *adv.* (בוה'-זי-לי) אין א שכור־ען, בעטרונקענעם צושטאנד.

boo'ziness *n.* (בוה'-זי-נעס) שכרות.

boo'zy *a.* (בוה'-זי) שכור, לוסטיג פון שכרות.

bo-peep' *n.* (באו-פיעפ') בעהעלטענים־שפיעל.

borac'ic *a.* (בא-רעס'-איק) וואס בע־שטעהט פון באראקס, וואס איז שייך צו באראקס.

borac'ic ac'id (בא-רעס'-איק עס'-איד) באר־זויערע [א כעמישע פערבינ־דונג פון באר מיט זויער־שטאף און וואַ־סער־שטאף].

bo'racite *n.* (באו'-רע-סאיט) באראציט, באר־זויערע מאגנעזיע.

bor'age *n.* (באר'-איידזש) בארעטש, אוגערקע־גראז [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אלס סאלאט, ווי אויך אלס מע־דיצינישעס מיטעל].

Borage

Boras'sus *n.* (בא-רעס'-אס) א מין אפריקאנער פאלמען־בוים.

bo'rate *n.* (באו'-רייט) באר־זויערע זאלץ.

bo'rax *n.* (באו'-רעקס) באראקס [א זאלץ וואס ענטשטעהט פון דער פערבינ־דונג פון באר־זויערע מיט סאדא. ווערט בענוצט אלס אנטיסעפטישער מיטעל. ווערט אויך בענוצט צום רייניגען מע־טאל].

bordat' *n.* (באר-דעט') אזא דינער בוימוואל־שטאף.

bor'der *n. and v.* (באהר'-דער) ראנד, זוים, בארט; ברעג; גרענעץ [פון א לאנד]; לאנד, טעריטאריע; איינפאסונג; איינפאסען; בעגרענעצען; גרענעצען; אב־זוימען.

bordereau' *n.* (באר-דע-ראה') א ביכעל וואס ענטהאלט איינצעלהייטען וועגען ביי־ליעגענדע דאקומענטען.

bor'derer *n.* (באהר'-דער-ער) גרענעצ־בעוואהנער [איינער וואס וואהנט נאהענט פון גרענעץ].

bor'derers on the sea (באהר'-דער-ערז אן טהי סיע) מענשען וואס וואהנען ביים ברעג ים.

bor'dering *n.* (באהר'-דער-אינג) דאס מאכען א ראנד אדער זוים; דער שטאף פון א ראנד אדער זוים.

bor'dering-town *n.* (באהר'-דער-אינג טאון) א גרענעץ־שטאדט.

bor'der-land *n.* (באהר'-דער-לענד) לאנד אויף דער גרענעץ צווישען צוויי מדינות; גרענעץ, צווישענשייד.

Bor'ders *n.* (באהר'-דערז) דאס לאנד צווישען ענגלאנד און שאטלאנד.

bor'der war (באהר'-דער הוואהר) א מלחמה ביים גרענעץ.

bor'dure *n.* (באהר'-דיור) דער זוים, דער ראנד; די איינפאסונג.

bore *n. and v.* (באור) בויערער, עגבער; בעלעסטיגונג, נודניק, בעלעסטיגער; בוי־ערען, אויסבויערען; דורכדרינגען; בע־לעסטיגען נאכאנאנד; לאנגווייליגען; א הוי־כע כוואליע.

bore (באור) ז. *bear* געטראגען.

bo'real *a.* (באו'-רי-על) צו צפון זייט, צפון'דיג; וואס איז שייך צו צפון אדער צום צפון־ווינד.

Bo'reas *n.* (באו'-רי-עס) דער קאלטער צפון ווינד; דער גאט פון צפון ווינד [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

bore'cole *n.* (באור'-קאול) גרינקרויט [אזא מין קרויט וואס פארמירט זיך ניט אין קעפלעך].

bore'dom *n.* (באור'־דאם) נודניקעס; דאס בעלעסטיגט ווערען; דאס געלאנגווײלט ווערען; לאנגווײליג־קייט.
Such foolish talk is commonly heard in boredom.

bor'er *n.* (באור'־ער) אן ענבער, א בע־לעסטיגער; א נודניק; א ים־ווארעם; אזא האלץ־ווארעם.

bo'ric *a.* (באו'־ריק) וואס בעשטעהט פון באראקס; וואס איז שייך צו באראקס.

bo'ric ac'id (באו'־ריק עס'־איד) ז. *boracic acid*

bo'ride *n.* (באו'־ריד) א כעמישע פער־בינדונג פון באר מיט א מעטאל.

bor'ing *n.* (באור'־אינג) דאס בויערען; א דורכגעבויערטע לאך; דאס לאנגווײלען, בעלעסטיגען.

bor'ing-machine' *n.* (באור'־אינג־מע־שין') א בויערער אדער א דריל־מאשין.

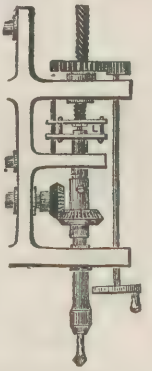
Boring-machine

bor'ings *n.* (באור'־אינגז) ענבער־שפענער [די שפענדלעך וואס פאלען אב ביים בויע־רען].

born (בארן) געבארען; איינגעבארען. ז. *bear*

born again' (בארן ע־גען') ניי געבארען ווערען אין גייסט און כאראקטער; זיך אין גאנצען אומענדערען.

borne (באורן) געטרא־גען; אונטערשטיצט. ז. *bear*

bornous' *n.* (בויר־נוהס') ז. *bornouse*

bornouse' *n.* (בויר־נוהס') אזא וואלענער מאנטעל [ביי די וואנדערנדע בעדואינען].

bo'ron *n.* (באו'־ראן) באר [א כעמישער גרונד־עלעמענט פון וועלכען עס בילדעט זיך באר־וויער, באר־זאלץ א. ד. ג.].

bor'ough *n.* (באר'־או) שטאדט, שטאדט־בעצירק; א וואהל־בעצירק; געמיינדע.

bor'ough-el'der *n.* (באר'־או־על'־דער) א פארשטעהער פון שטאדט, דער שטאדט־עלטסטער.

bor'ough-head *n.* (באר'־או־העד) ז. *borough-elder*

bor'ough-mas'ter *n.* (באר'־או־מעס־טער) דער בירגער־מייסטער.

bor'oughmonger *n.* (באר'־או־מאנ־גער) א פאליטישער מאכער, וואס פלעגט פערשאכערען שטימען ביי די וואה־לען אין קליינע פערווארפענע שטעדטלעך אין אמאליגען ענגלאנד.

bor'oughmongering *n.* (באר'־או־מאנ־גער־אינג) דער מסחר מיט וואהל־רעכט פון די קליינע פערווארפענע שטעדט־לעך, אין אמאליגען ענגלאנד.

bor'ough-rate *n.* (באר'־או־רייט) די שטאדטישע אבצאהלונג.

bor'ough-town *n.* (באר'־או־טאון) אן אינקארפארירטע שטאדט.

bor'row *n. and v.* (באר'־או) בארגען, אנטלייהען; נעהמען פון א פרעמדער קווע־לע; אן ארט וואו מען נעהמט ערד אנ־צופילען דערמיט ערגעץ אן אנדער ארט.

bor'rower *n.* (באר'־או־ער) 1. איינער וואס בארגט ביי אימעצען; 2. א פלאגיא־טאר [איינער וואס בענוצט זיך מיט פרעמדער ליטעראַרישער ארבייט און שרייבט אונטער זיין אייגענעם נאמען].
1. Neither a borrower nor a lender be.
2. Some literary men are borrowers.

bōr'rowing *n.* (באר'־או־אינג) דאס לייהען, דאס בארגען ביי אימעצען.

bors'holder *n.* (באהרס'־האול־דער) ז. *borough-elder*

bos'cage *n.* (באס'־קעדזש) בוש, קליינער וועלדעל, קוסטארניק.

bosh *n. and v.* (באש) נארישקייט, שטות; האנדלען נאריש; קאליע מאכען.

bosh'bok *n.* (באש'־באק) א וואלד־באק.

bosk *n.* (באסק) א קליינער געדיכטער וועלדעל.

bos'kage *n.* (באס'־קעדזש) ז. *boscage*

bos'ket *n.* (באס'־קעט) א קליין וועלדעל.

bos'ky *a.* (באס'־קי) וואלדיג, בעדעקט מיט א וועלדעל.

bos'ky a'cres (באס'־קי אייקרז) דורך בוימלעך אבגעטיילטע לאנד.

bo'som *n., v. and a.* (בוה'־זאם) דער בוזים, די ברוסט; האלטען אין געהיים; פערבארגען אין הארצען; צודריקען צום הארצען; געהיים, אינטים, פערטרויט.

bo'som friend (בוה'־זאם פרענד) א בוזים־פריינד [א נאהענטער, אינטימער פריינד].

bo'som in'terest (בוה'־זאם אינ'־טע־רעסט) א ליעבלינגס־אידעע, א ליעבלינגס־פלאן.

bo'som lov'er (בוה'־זאם לאוו'־ער) א הייס־געליעבטער.

bo'som of the sea (בוה'־זאם אוו טהי סיע) טיעפעניש פון ים.

bo'som-pock'et *n.* (בוה־זאם פאק'־עט) א בוזעם־קעשענע.

bo'som se'cret (בוה'־זאם סי'־קרעט) א וויכטיגער סוד.

bo'som sin (בוה'־זאם סין) א געהיי־מע זינד.

bo'som thief (בוה'־זאם טהיעף) א היי־מישער גנב.

bos'quet *n.* (באס'־קעט) ז. *bosket*

boss *n., v. and a.* (באס) גוז, געוויקס אויף'ן קערפער; הויקער; קנאפ [פון מע־טאל אדער ביין אלס פערצירונג]; אר־בייטס־לייסט [אן ארויסשטארצונג אי־בער די געפאדערטע דיקקייט וואס ווערט געמאכט ביי מאשינען־טיילען צו קענען גוט בעארבייטען די פלעכען וואס קומען זיך צו־נויף]; בעל־הבית פון א פאבריק; דער מייסטער אין א פאבריק אדער ווערק־שטאט; דער בעל־הבית פון א פאליטישער פארטיי [אין אמעריקא]; א פיהרער, א הויפט; א פארעם צום אויסדריקען אדער אויסהאקען געגאנסטענע פון מעטאל; אזעלכע בולט'ע פערצירונגען אין ארכי־טעקטור; מאכען הויקערדיג; מאכען בולט; פערוואלטען, אויפפאסען; הויפט; פון בעסטען סארט, פון ערשטער קלאסע.

bos'sage *n.* (באס'־איידזש) אזא ארויס־שטארצענדער שטיין אין א געביידע.

bossed *a.* (באסט) הויקערדיג, בולט; בעפוצט מיט קנעפ; אויפגעפאסט; בע־וועלטיגט.

bos'sism *n.* (באס'־איזם) דאס בעלי־בת'עווען אין א פאליטישער פארטיי, די קאנטראלע פון א פערזאן איבער א פא־ליטישער פארטיי.

boss it (באס איט) בעלי־בת'עווען.

boss one about' (באס וואן ע־באוט') ז. *boss one around*

boss one around' (באס וואן ע־ראונד') בעלי־בת'עווען איבער אימעצען, האבען די פולע דעה איבער אימעצענס האנדלונגען.

bos'sy *n. and a.* (באס'־אי) בעפוצט מיט קנעפ; בעלי־בת'עווענדיג; געוועל־טיגענדיג; א קאלב.

bos'ton *n.* (באס'־טאן) אזא קארטען־שפיעל [דער נאמען שטאמט פון דער שטאדט באסטאן].

bot *n.* (באט) די רויפע [ווארימעל], פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך די פערד־פליעג; די פערד־פליעג.

bot. א פערקירצונג פון *botanic*

Botal's' duct (בא־טעלז' דאקט) א בלוט־אדער וואס פונקציאנירט נור ביי קינדער אין זייער מוטער'ס בויך, נאך דער געבורט אבער הערט ער אויף צו פונקציא־נירען.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

botan'ic *a.* (בא־טענ'־איק) וואס איז שייך צו באטאניק [די לעהרע וועגען פלאנצען].

botan'ical *a.* (בא־טענ'־איק־על) ז. *botanic*

botan'ical gar'den (בא־טענ'־איק־על גאר'דן) א באטאנישער גארטען.

botan'ically *adv.* (בא־טענ'־איק־על־אי) ווי א באטאניקער; בנוגע צו בא־טאניק.

botan'ics *n.* (בא־טענ'־איקס) באטאניק [די לעהרע וועגען פלאנצען].

bot'anise *v.* (באט'־ע־נאיז) זוכען און זאמלען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען; באטאניש אונטערזוכען; שטודירען דאס לעבען פון פלאנצען.

bot'anist *n.* (באט'־ע־ניסט) באטאני־קער, פלאנצען־קענער.

bot'anize *v.* (באט'־ע־נאיז) זוכען און זאמלען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען; באטאניש אונטערזוכען; שטודירען דאס לעבען פון פלאנצען.

bot'any *n.* (באט'־ע־ני) באטאניק; פלאנצען־לעהרע.

botar'go *n.* (בא־טאר'־גאו) ווארשטעלעך פון איטאליענישען קאוויאר.

botch *n. and v.* (באטש) א פאר־טאטש, איבערפיהרער, פערדארבער; שלעכ־טע ארבייט, פארטאטשעריי; פערלאטען; פערריכטען ווי א פארטאטש; צונויפשטו־קעווען ווי עס איז.

botched job (באטשט דזשאב) א פאר־טאטשקע שטיקעל ארבייט.
A skilled workman will never make a botched job.

botch'er *n.* (באטש'־ער) א פארטאטש; א לאטוטניק.

botch'ery *n.* (באטש'־ער־אי) פארטאטש־קע ארבייט.

botch up (באטש אפ) צונויפפארטא־טשען; צונויפשטוקעווען ווי עס איז.

botch'y *a.* (באטש'־אי) פארטאטשעוועש.

bot'-fly *n.* (באט'־פלאי) פערד־פליג.

both *a., pr., adv. and c.* (באוטה) ביידע; ביידע צוזאמען; ביידע צוגלייך; פונקט אזוי; צוגלייך.

both'er *n. and v.* (באטה'־ער) שטערען, ניט צו רוה לאזען; דרעהען א קאפ, נו־דיען; קאפדרעהעניש, כלאפאט, זארג.

bothera'tion *n.* (באטה־ע־ריי'־שאן) דאס דרעהען א קאפ; דאס מאכען זארג; בעלעסטיגונג.

both'ersome *a.* (באטה'־ער־סאם) אומ־אנגענעהם; נודנע; לעסטיג.

both'-han'dedness *n.* (באוטה־הענ'־דעד־נעס) דאס קענען בענוצען מיט דער־זעלבער לייכטקייט ביידע הענד ביי דער ארבייט, דאס קענען ארבייטען מיט דער

לינקער האנד אזוי גוט ווי מיט דער רעכטער.

both'-sides rogue (באוטה־סאידז ראוג) א מענש, וואס רעדט איינס און מיינט עפעס אנדערש; איינער וואס איז גוט מיט אלע, וואס איז אי אהין, אי אהער.

bo'-tree *n.* (באו־טריע) א היילינער פייגענבוים ביי די בודיסטען.

bot'ryoid *a.* (באט־רי־איד) ז. ***botryoidal***

botryoi'dal *a.* (באט־רי־אי־דעל) ענליך צו א הענגעל ווייטנטרויבען [וועגען געוויסע מינעראלען].

bots *n.* (באטס) א מין ווערים וואס געפינען זיך אין אינגעווייד פון פערד, אונטער דער פעל פון קיה און אין די נאזלעכער פון שאף.

bott *n.* (באט) ז. ***bot***

bot'tle *n. and v.* (באטל) פלאש; א לאגעל; אנפילען פלעשער; א בינטעל; א בינטעל היי; בינדען אין בינטלעך.

bot'tle-bel'lied *a.* (באטל־בעל־איד) וואס האט א בויך ווי א פלאש, וואס האט א גרויסען בויך.

bot'tle-bird *n.* (באטל־בוירד) דער פלאש־פויגעל [אזא פויגעל וואס בויט זיין נעסט אין דער פארם פון א פלאש.

bot'tle-brush *n.* (באטל־בראש) א בערשטעל צום רייניגען פלאשען; אזא זארט פלאנצע.

bot'tle-case *n.* (באטל־קיים) אזא געפלאכטענע בעדעקונג פון א פלאש.

bot'tled *a.* (באטלד) וואס איז אין פלאשען; דיק־בייכיג.

bot'tled spi'der (באטלד ספאי־דער) א בייכיגע שפין.

bot'tle-flow'er *n.* (באטל־פלאו־ער) א קארן־בלום.

bot'tle-friend *n.* (באטל־פרענד) א גוטער ברודער צו א גלעזעל וויין.

bot'tle-glass *n.* (באטל־גלעס) פלאשען־גלאז [א פראסטער זארט גלאז].

bot'tle-green *a.* (באטל־גריען) טונקעל־גרין.

bot'tle-hol'der *n.* (באטל־האול־דער) אזא געצייג אנצוהאלטען די פלאש ביי די גלאז־בלאזער ארבייטער.

bot'tle-jack *n.* (באטל־דזשעק) א שפיזען צום בראטען.

bot'tlenose *n.* (באטל־נאוז) א בלויע רויטע נאז פון א שכור.

bot'tle-nosed *a.* (באטל־נאוזד) וואס האט אן אונגערקע נאז [א דיק אויפגעשוואלענע נאז פון שכור'ען].

bot'tle-pump *n.* (באטל־פאמפ) אן אפאראט טרוקען צו מאכען א פלאש, אין וועלכער עס איז געוועז פליסיגקייט.

bot'tler *n.* (באט־לער) איינער וואס זיין בעשעפטיגונג איז אנצוגיסען ווייז, ספיריטוס א. ד. ג. אין פלאשען.

bot'tle-rack *n.* (באטל־רעק) א פלאשען־געשטעל [א געשטעל וואו צו האלטען פלאשען].

bot'tle-screw *n.* (באטל־סקרוה) א קארקען־ציהער.

bot'tle-shaped *a.* (באטל־שייפט) פלאשען־פארמיג.

bot'tle-stand *n.* (באטל־סטענד) א פלאשען אונטערלאגע [וואו מען שטעלט אוועק פלאשען טריקענען].

bot'tle-tit *n.* (באטל־טיט) פלאשען־עק [אזא פויגעלע מיט א לאנגען עק].

bot'tle-tree *n.* (באטל־טריע) פלאשען־בוים [אזא אויסטראלישער בוים, וואס זיין שטאם האט די פארמע פון א פלאש].

Bottle-tree

bot'tle up (באטל אפ) בעגראבען; בעהאלטען אין זכרון.

bot'tle-wax *n.* (באטל־הוועקס) פלאשען־זיגעל־לאק.

bot'tling-machine' *n.* (באט־לינג־מע־שין) א מאשינקע צו פילען און פערקארקען פלאשען.

bot'tom *n., v. and a.* (באט־אם) באדען, גרונט; דעק פון עפעס; הינטער־חלק; דער זיץ פון א שטול; אבגרונד פון א וואסער; פלאכלאנד; הייוועז [וואס זעצט זיך אב פון א פליסיגקייט]; דער קנאפעל און זוויל פון א שוך; אונטערשטער טייל פון עפעס; גרונדפארב; אויפוויקלען; בעגרינדען; אריינשטעלען א דעק; אריינשטעלען א זיץ אין א שטול; ארויפלעגען זווילען און קנאפעל אויף שיך; לעגען די גרונדפארב; זיך גרינדען אויף... דערגרונטעווען; וואס געפינט זיך אויף'ן גרונט; וואס געפינט זיך סאמע הינטען, וואס איז דאס נידריגסטע אדער אונטערשטע; פונדאמענטאל.

bot'tom chairs (באט־אם טשעהרז) ארויפשלאגען אדער ארייןפלעכטען א זיץ אין א שטול.

bot'tom-dol'lar *n.* (באט־אם־דאל־אר) דער לעצטער דאלאר אין קעשענע.

bot'tomed *a.* (באט־אמד) וואס האט א דעק; שטארק געבויט, געזונד.

bot'tom-land *n.* (באט־אם־לענד) פרוכטבארע פלאכלאנד; לאנדשטרעקע ביים ברעג פון א טייך.

bot'tomless *a.* (באט־אם־לעס) אהן א גרונד, אונענדליך טיעף; אהן א דעק.

bot'tomless pit (באט־אם־לעס פיט) דער אבגרונד פון גיהנם.

bot'tom of the stairs (באט־אם אוו טהי סטעהרז) אונטערשטע טרעפ.

bot'tomry *n.* (באט־אם־רי) דאס בארגען געלד אויף א שיף [די שיף אלס משכון].

bot'tomry-bond *n.* (באט־אם־רי־באנד) דער לייה־קאנטראקט פון א פערמשכון'טע שיף.

bot'tomry-let'ter *n.* (באט־אם־רי לעט־ער) ז. ***bottomry-bond***

bot'tom up a cask (באט־אם אפ ע קעסק) ארייןשטעלען א דעק אין א פאס.

bou'doir *n.* (בוה־דו־אר) בודואר [א פריוואט־צימער פון א דאמע מייסטענס אויפצונעהמען אינטימע געסט].

bouffe *n.* (בוף) א קאמישע אפערא.

bouge *n. and v.* (בוהדזש) די בויך פון א פאס; א פאס; מאכען א לאך אין דעק.

bough *n. and v.* (באו) א צווייג פון א בוים; בעדעקען מיט צווייגען; מאכען א שאטען מיט צווייגען.

bough'-pot *n.* (באו־פאט) א גרויסער בלומען־טאפ; א בלומען־וואזע; א בוקעט.

bought (באהט) נעקויפט. ז. ***buy***

bou'gie *n.* (בו־דזשי) א וואקסענע ליכט; א בויגזאמער זאנד [א כירורגישער אינסטרומענט וואס ווערט ארייננעפיהרט אין די קאנאלען פון מענשליכען קערפער].

bouil'lon *n.* (בול־יאן) בוליאן [רייגער זופ פון פלייש].

boul'der *n. and v.* (באול־דער) א גרויסער פערוואָרפענער פעלזענשטיין; גלאט אבגעריבען, אבשלייפען.

boul'der-clay *n.* (באול־דער־קליי) אזא פעסטע ליים.

boul'der-head *n.* (באול־דער־העד) א מין דאמבע וואס ווערט געמאכט פון א רייהע אריינגעשלאגענע קלעצער ביים ים, כדי צו שיצען דעם ברעג פון די ים־כוואליעס.

bou'levard *n.* (בו־לע־ווארד) בולוואר [א ברייטע גאס צום שפאציערען, געוועהנליך געפלאנצט מיט בוימער פון ביידע זייטען].

boulim'ia *n.* (בו־לים־אי־א) אן אונגעטירליכער אפעטיט [אזא קראנקהייט].

bou'limy *n.* (בו־לי־מי) ז. ***boulimia***

bounce *n., v. and adv.* (באונס) א פלעצליכער שפרונג; א שטארקער קלאפ; א לארם; א קנאל, א טראסק; א בעריהמעריי, א גרויסער ליגען; מאכען עס זאל אבשפרינגען; אבשפרינגען; פלעצליך אבשפרינגען; פלעצליך; ארויסווארפען, אויסשליסען, ארויסטרייבען פון א שטעלע.

bounce'able *a.* (באונס־עבל) וואס קען אבשפרינגען [ווי א פילקע]; וואס האט די נייגונג צו בעריהמעריי אדער זאגען ליגען.

boun'cer *n.* (באונ־סער) שפרינגער; בעריהמער, לארם־מאכער; גרויסער ליגנער; א גרויסער ליגען; א גרויסע שטארקע פערזאן; א שטארקער יונג וואס ווערט געהאלטען אין א האטעל, אין א רעסטאראן אדער טהעאטער ארויסצוווארפען נים־געווינשטע געסט; עטוואס זעהר גרויסעס.

boun'cing *a.* (באונ־סינג) לעבעדיג; גרויס, שטארק; זאגענדיג ליגען; בעריהמענדיג זיך; איבערטרייבענד; אונגעהייער גרויס.

boun'cingly *adv.* (באונ־סינג־לי) קנאלענדיג; טומלדיג; מיט אימפעט; קרעפטיג; מיט בעריהמעריי.

bound *n., v. and a.* (באונד) גרענעץ; שפרונג; לאזען שפרינגען; אבשפרינגען; שפרינגען; גרענעצען; בעגרענצען, איינשרענקען; איינשליסען; געבונדען; פערפפליכטעט, צוגעבונדען; זיכער, געווים; געהענדיג אדער זיך קלייבענדיג צו געהן צו א בעשטימטען פלאץ.

boun'dary *n.* (באונ־דע־רי) גרענעץ.

boun'ded *a.* (באונ־דעד) וואס האט א גרענעץ; בעגרענצט; געבונדען, פערפפליכטעט.

boun'dedness *n.* (באונ־דעד־נעס) דאס זיין בעגרענעצט אדער בעשרענקט; דאס זיין געבונדען אדער פערפפליכטעט.

boun'den *a.* (באונ־דען) פערבונדען, דרינגענד, פערפפליכטעט.

It is the **bounden** duty of the physician to treat poor patients without charge.

boun'der *n.* (באונ־דער) דער וואס בע־

גרענעצט; דער וואס צייכענט אן די גרענעצען.

bound for (באונד פאר) וואס געהט קיין . . .

bound in (באונד אין) ; ארומרינגלען; איינשליסען.

bound in con'science (באונד אין קאנ'-שענס) מאראליש פערפליכטעט זיין.

bound'less *a.* (באונד'-לעס) גרענצלאז, אהן א גרענעץ; אהן א סוף; אונענדליך.

bound'lessly *adv.* (באונד'-לעס-לי) אהן א גרענעץ, אהן א סוף.

bound'lessness *n.* (באונד'-לעס-נעס) אונבעגרענצטקייט; אונבעשרענקטהייט; אונענדליכקייט.

bound out and in (באונד אוט ענד אין) וואס געהט אהיין און צוריק [וועגען א שיף].

bound to one's good beha'vior (באונד טו וואנז גוד בי-היי'-וויאר) מוזען אבגעבען רעכנונג פאר זיין אויפפיהרונג.

boun'teous *a.* (באונ'-טי-אס) גוטיג; פרייגיעביג; וואהלטהעטיג; ליבעראל.

boun'teously *adv.* (באונ'-טי-אס-לי) מיט גוטיגקייט; אויף א פרייגיעבינגען, ליבעראלען אופן.

boun'teousness *n.* (באונ'-טי-אס-נעס) פרייגיעביגקייט, וואהלטהעטיגקייט; גוטסקייט.

boun'teth *n.* (באונ'-טעטה) א פרייוויליגע בעלוינונג איבער די פערשפראכענע געצאהלט.

boun'tiful *a.* (באונ'-טי-פול) פרייגיעביג; וואהלטהעטיג; ליבעראל; גרויסמוטהיג.

The harvest this year is bountiful.

boun'tifully *adv.* (באונ'-טי-פול-אי) אויף א פרייגיעביגען אדער וואהלטהעטיגען אופן; ליבעראל; גרויסמוטיג.

boun'tifulness *n.* (באונ'-טי-פול-נעס) מילדקייט; א ברייטע האנד; וואהלטהעטיגקייט; גרויסמוטהיגקייט.

boun'tith *n.* (באונ'-טיטה) ז. *bounteth*

boun'ty *n.* (באונ'-טי) וואהלטהאט, פרייגיעביגקייט; א פרעמיום, א געשענק.

boun'ty-jum'per *n.* (באונ'-טי-דזשאמ'-פער) א סאלדאט וואס טרעט אריין אין ארמעע צוליעב א ספעציעלער בעלוינונג און אנטלויפט נאכדעם [ווי עס איז געווען דער פאל מיט פיעלע בעת דעם בירגער-קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שווינדלער.

boun'ty-mon'ey *n.* (באונ'-טי-מאנ'-אי) האנד-געלד; א רעגיערונגס-פרעמיע פאר אינדוסטריעלע אונטערנעהמונגען.

bouquet' *n.* (בו-קיי') בוקעט, בינטעל בלומען.

Bour'bon *n.* (בוהר'-באן) בורבאן [א מיטגליעד פון געוויסענעם פראנצויזישען קייזערליכען הויז; א קאנזערוואטיווער מענש; א מיטגליעד פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין אמעריקא.

bour'bon *n.* (בוהר'-באן) א זארט בראנפען.

bourgeois' *n. and a.* (בוהר-זשוא') בורזשואא, א בירגער; א קליין-בירגער; וואס בעלאנגט צום קליין-בירגערטום.

bourgeois' *n.* (בויר-דזשאיס') א זארט קליינע דרוק-שריפט.

bourgeoisie' *n.* (בוהר-זשו-א-זיע') דאס בירגערטום; די מיטעלע קלאסע פון פאלק.

bour'geon *n. and v.* (בוהר'-דזשאן) ארויסשפראצען, ארויסוואקסען; ארויסלאזען נייע קנאספען אדער שפראצונגען; א שפראצונג, א קנאספע; א שיידעל פון א בוים.

bourn *n.* (בוארן) דאס וואס בעגרענעצט; א גרענעץ; א ציעל; א קליינער טייך; א פאנטאן; א קוואל.

bourne *n.* (בוארן) ז. *bourn*

bourse *n.* (בוהרס) די בערזע.

bouse *n. and v.* (באוז) טרינקען.

bou'sy *a.* (בוה'-זי) שכור, בעטרונקען.

'bout (באוט') ז *about*

bout *n.* (באוט) א שלייף, א שלינגע, א קנופ; קלאפ, שלאג; פראבע, פערזוך; זויפעריי, טרינקעריי; א רונדגאנג אהין און צוריק; רייהע; אן אנפאל [פון א קראנקהייט].

bouts-rimés' *n.* (באו-רי-מיי') געגעבענע ענד-גראמען [די לעצטע גראמען-ווערטער אליין אהן די שורות].

bo'vate *n.* (באו'-וויט) א שטח ערד, וואס איין אקס קען בעארבייטען [אן אמאליגע ענגלישע מאס].

bo'vid *n. and a.* (באו'-וויד) א חיה וואס איז מעלה גרה און האט צוויי הערנער; וואס איז שייך צו אזא חיה.

Bo'vidæ *n.* (באו'-ווי-דיע) דער מין חיות וואס זיינען מעלה גרה און האבען צוויי הערנער.

Bovi'næ *n.* (באו-וואי'-ניע) רינדפיה; גרעסערע חיות וואס האבען הערנער.

bo'vine *n. and a.* (באו'-ווין) א רינד-פיה; וואס איז שייך צו רינדפיה; דום; טעמפ.

bo'vine vac'cine (באו'-ווין וועק'-סין) פאקען-שטאף גענומען פון א בהמה.

bow *n. and v.* (באו) דעם איינבויגען קאפ; זיך פערבויגען אלס בעגריסונג; ווערען איינגעבויגען; בויגען; זיך בויגען; זיך בוקען; אויסגעבויגענקייט; פערבייגונג: פערנייגונג; דער פאדערשטער אויסגעבויגענער טייל פון א שיף.

bow *n. and v.* (באו) דער בויגען [האלב-רונדע אויסגעבויגענע פיגור אדער שיס-בויגען]; א סמיק פון א פידעל; א שלייף; אויסבויגען; איינבויגען; זיין אויסגעבויגען.

bow'-ac'tion *n.* (באו'-עק'-שאן) דאס פיהרען דעם סמיק איבער'ן פידעל.

bow'-an'chor *n.* (באו'-ענ'-קאר) דער פאדערשטער אנקער פון שיף.

bow'-arm *n.* (באו'-ארם) די רעכטע האנד ביים פידעל-שפיעלען; די לינקע האנד ביים שיסען מיט א בויגען.

bow assent' (באו עס-ענט') זיך א בויג טהאן פאר א סמן אז מען איז איינפערשטאנדען מיט אימעצענס רייד.

bow'-backed *a.* (באו'-בעקט) וואס האט א קרומען רוקען.

bow'-bear'er *n.* (באו'-בעהר'-ער) א וואלד-בעאמטער [וואס האט אמאל אין ענגלאנד בעדארפט ארעסטירען יעדען וואס האט איבערגעטראטען די תקנות פון'ם וואלד-דעפארטאמענט].

bow'-bent *a.* (באו'-בענט) אויסגעבויגען ווי א בויגען.

bow'-boy *n.* (באו'-באי) דער קליינער בויגען-שיסער; דער גאט אמור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער גאט פון ליעבע, ער ווערט פארגעשטעלט אלס א קליין אינגעל וואס שיסט פון א בויגען].

bow'-case *n.* (באו'-קייס) א שייד, וואו מען האלט א פיילען-בויגען.

bow'-com'passes *n.* (באו'-קאמ'-פעס-עז) א בויגען-צירקעל [א צייכען אינסטרומענט].

bow down (באו דאון) איינבויגען; קניהען, זיך בויגען; שלום מאכען מיט עפעס, זיך אונטערגעבען.

bow'-drill *n.* (באו'-דריל) א בויגען-דריל [אן אינסטרומענט צום בויערען לעכער].

bow'el *n.* (באו'-על) דער אינגעוויידע; אינערליכער טייל.

bow'el-complaint' *n.* (באו'-על-קאמ-פליינט') בויך-וועהטאג.

bow'els *n.* (באו'-עלז) אינגעווייד, געדערים; דאס אינערע; צערטליכקייט, רחמנות.

The child's bowels are not in order. They do not move regularly.

bow'els of the earth (באו'-עלז אוו טהי אוירטה) דאס אינערליכע פון דער ערד.

Coal is found in the bowels of the earth.

bow'er *n.* (באו'-ער) א פריוואט-צימער; א בודואר; א שאטען-ביידעל פון צווייגען; דער פאדערשטער אנקער פון א שיף; דער פויער אין קארטען [אונטער]; א מילך-פאכטער; א שפיעלער אויף שטרייך-אינסטרומענטען; איינער וואס בויגט זיך; איינער וואס בויגט; דער בויג-מוסקעל.

bow'er-bird *n.* (באו'-ער-בוירד) אזא פויגעל וואס מאכט זיך א נעסט פון צווייגען.

bow'er-maid *n.* (באו'-ער-מייד) א קאמער יונגפער [א בעדיענטע ביי א הויף-געשטעלטער דאמע].

bow'er-thane *n.* (באו'-ער-טהיין) א קאמער-הערר.

bow'er-wom'an *n.* (באו'-ער-וואומ'-ען) ז. *bower-maid*

bow'ery *n. and a.* (באו'-ער-אי) שאטענדיג; א פערמע; א לענדליכער וואהנארט.

Bow'ery *n.* (באו'-ער-אי) א בעוואוסטע גאס אין ניו-יארק.

bow'-grace *n.* (באו'-גרייס) אזא אייזערנער ראהם וואס לעגט זיך ארום א שיף, אז דאס אייז זאל איהר ניט בעשעדיגען.

bow'-hand *n.* (באו'-הענד) די רעכטע האנד ביים פידעל שפיעלען; די לינקע האנד ביים שיסען פון א בויגען.

bow'-head *n.* (באו'-העד) אזא וואל-פיש מיט אן אויסגעבויגענעם קאפ.

bow'-head'ed *a.* (באו'-העד'-עד) וואס האט אן אויסגעבויגענעם קאפ [ווי א געוויסער וואלפיש].

bow'ie-knife *n.* (באו'-אי-נאיף) אזא אמעריקאנער לאנגער ברייטער שטעך-מעסער.

bow'-in'strument *n.* (באו'-אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער שטרייך-אינסטרומענט [אן אינסטרומענט אויף וועלכען מען שפיעלט מיט א סמיק, ווי א פידעל א. ד. ג.].

bow'-knot *n.* (באו'-נאט) א שלייף.

bowl *n. and v.* (באול) א שיסעל; בעקען; א בעכער; אויסהוילונג, פערטיעפונג; א קוגעל: רונדע זאך; פילקע, באל; קייקלען; שפיעלען אין באל [קייקלען].

bowl'der *n.* (באול'-דער) ז. *boulder*

bowl'der-wall *n.* (באול'-דער-וואהל) א וואנד, געמויערט פון ברעג-שטיינער וואס דאס וואסער האט רונד געמאכט.

bow'-leg *n.* (באו'-לעג) א קרומער אויסגעבויגענער פוס.

bow′-legged *a.* (באו'-לעגד) מיט אוים־געבויגענע פיס.

bow′ler *n.* (באו'-לער) איינער וואס שפּיעלט אין קוגעל [מען קייקעלט באַלען, מיט וועלכע מען וואַרפט אום הילצערנע פיגורען]; איינער וואס וואַרפט צו דעם באַל אין קריקעט־שפּיעל.

bow′line *n.* (באו'-ליין) א שטריק צו ציהען א שיף־זעגעל צום ווינד.

bow′line-bri′dle *n.* (באו'-ליין-בראידל) א צוג־באַנד פון א שיף־זעגעל צו וועלכען עס ווערט צוגעבונדען די שטריק מיט וועל־כע מען האַלט אז די זעגעל געגען ווינד.

bow′ling *n.* (באו'-לינג) דאס צוואַרפען דעם באַל אין קריקעט־שפּיעל; דער קוגעל־שפּיעל. ז. *bowler*.

bow′ling-al′ley *n.* (באו'-לינג-על'-אי) א פּלאַץ פאַר קוגעל־שפּיעל. ז. *bowler*.

bow′ling-crease *n.* (באו'-לינג-קריעס) געצייכענטע שטריכען אויף דער ערד ביים קריקעט־שפּיעל.

bow′ling-green *n.* (באו'-לינג-גריען) א פּלאַץ פאַר קריקעט אדער קוגעל־שפּיעל. ז. *bowler*.

bow′ling-ground *n.* (באו'-לינג-גראונד) ז. *bowling-green*.

bowl out (באול אוט) ארויס פון קאַן [אין קריקעט־שפּיעל].

bowls *n.* (באולז) באַל־שפּיעל, קריקעט־שפּיעל, קוגעל־שפּיעל. ז. *bowler*.

bow′man *n.* (באו'-מען) א בויגען־שיסער.

bow′man *n.* (באו'-מען) דער ערשטער רודערער אין א רודער־שיפעל.

bow of a key (באו אוו ע קיע) א שלי־סעל־רינג.

bow of a sad′dle (באו אוו ע סעדל) דער אויסבויג פון א זאַטעל.

bow one′s self out (באו הוואַנז סעלף אוט) פערנייגענדיג זיך אוועקגעהן.

bow out (באו אוט) העפליך משלח זיין.

bow′-pen *n.* (באו'-פען) א צירקעל מיט א רייספעדער אדער בליישטיפט.

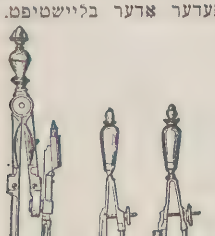

Bow-pens

bow′-pie′ces *n.* (באו'-פיע'-סעז) שיפּס־קאַנאָנען [אין פאָדערשטען טייל שיף].

bow′-pin *n.* (באו'-פין) א שליסעל פון א יאָך אין וועלכען מען שפּאַנט איין אָקסען.

bow′pot *n.* (באו'-פאָט) א וואַזע מיט בלומען; א בלומען־שטרויס.

bow′-saw *n.* (באו'-סאָה) א געבויגענע זעג.

bowse *v.* (באוז) ארויפשלעפען אין דער הויך פון א שיף; זיך אנ'שכור'ען.

bow′-shot *n.* (באו'-שאָט) א בויגענשאָס; די ווייטקייט ווי מען קען שיסען א פייל פון א בויגען [כמטחוי קשת].

bow′sprit *n.* (באו'-ספּריט) דער שטאַנג וועלכער שטאַרצט ארויס פון דעם פאָדער־טייל פון א שיף.

bow′string *n.* and *v.* (באו'-סטרינג) די שטריק אנצוציהען א בויגען; א שטריק צום בינדען אדער צום דערווערגען [אין טערקיי]; דערווערגען מיט א שטריק.

bow the back (באו טהי בעק) בויגען דעם רוקען, זיך אונטערוואַרפען.

bow the ear to one (באו טהי איער טו הוואַן) אימעצען אויסהערען.

bow′-wow! *n.* and *int.* (באו'-הוואו) האו־האו [דאס בילען פון הינד]; א הונד [אין דער קינדער־שפּראַך].

bow′yer *n.* (באו'-יער) א פייל און בויי־גען־מאַכער.

box *n.* and *v.* (באָקס) קאַסטען; פּושקע, שאַכטעל, קעסטעל; אזא פּוסטער אייזער־נער צילינדער [בענוצט אין פערשיעדע־נע מאַשינען]; לאָזשע [אין טהעאַטער]; די קעלנע [דער אָרט וואו דער פוהרמאַן זיצט]; א פּעקעל פּרעזענטען; אן אבגע־צאַמטער פּלאַץ; א צעלע [אין א געפענג־ניס, משוגעים־הויז א. ז. וו.]; א יעגער־הייזעל; בוקסבוים; א שלאַג, קלאַפּ; זיך שלאַגען מיט די קולאַקעס [באָקסען]; אריינלעגען אדער איינשליסען אין א קאַס־טען; מאַכען אן איינשניט אין א בוים צו נעהמען זיין זאַפט.

box and dice (באָקס ענד דאיס) דאס וויר־פעל־שפּיעל [אזא שפּיעל מיט פּיער־קאַנטיגע ביינדעלעך].

box and nee′dle (באָקס ענד ניעדל) דער ים־קאָמפּאַס.

box′berry *n.* (באָקס'-בער'-אי) באָקס־בערע [א מין יאַגדע].

box′-coat *n.* (באָקס'-קאָוט) אזא שווערער ברייטער אויבערמאַנטעל וואס פוהרמאַנעס טראָגען; א רייזע־מאַנטעל.

box′-coil *n.* (באָקס'-קאָיל) אזא אַפּאַראַט פאַר דאַמפּף־הייצונג, וועלכער בעשטעהט פון א רייהע רעהרען וואס געהען געבויגען היין און הער.

box′-crab *n.* (באָקס'-קרעב) אזא ראַק [א קרעבס].

Box-crab

box′-el′der *n.* (באָקס'-על'-דער) א מין בוים [אין צפון אמעריקא].

box′en *a.* (באָקס'ן) וואס איז שייך צו בוקסען־ביימער; געמאַכט פון בוקסען־האָלץ.

box′er *n.* (באָקס'-ער) א באָקסער, א פויסט־קעמפּפער, איינער וואס איז געלע־רענט זיך צו שלאַגען מיט'ן קולאַק; א מיטגליעד פון א געוויסע כינעזישע גע־היימע געזעלשאַפט; איינער וואס פערפּאַקט קאַסטענס.

box′haul *v.* (באָקס'-האָהל) פּיהרען א שיף אין דער זייט פון ווינד אנשטאַט אנטקעגען ווינד; אויסקירעווען א שיף.

box′ing *n.* (באָקס'-אינג) דאס באָקסען, דער פויסט־קאַמפּף; דאס איינפּאַקען אין א קאַסטען; דאס מאַטעריאַל פון וואס מען מאַכט קאַסטענס; די זייטען פון א פענ־סטער־ראַהם; דאס גיבען פּרעזענטען.

box′ing-day *n.* (באָקס'-אינג דיי) דער ערשטער ווייהנאַכטס־טאָג, ווען מען טיילט פּרעזענטען.

box′ing-glove *n.* (באָקס'-אינג-גלאָוו) א באָקסער־הענטשקע [אזא הענטשקע וואס ווערט געברויכט אין פויסט־קאַמפּף].

box′ing-match *n.* (באָקס'-אינג-מעטש) א פויסט־וועט־קאַמפּף.

box′-i′ron *n.* (באָקס'-אי'-ערן) א פּלעט־אייזען.

box it (באָקס איט) איבערזאָגען אן אויפגאַבע ווי א וואַסער, פון פאָרענט און פון הינטען.

box′-kee′per *n.* (באָקס'-קיע'-פּער) דער אויפּפּאַסער אויף די לאָזשעס אין טהעאַ־טער.

box′-lob′by *n.* (באָקס'-לאָב'-אי) דער פאָדער־צימער פון די טהעאַטער־לאָזשעס.

box′-lock *n.* (באָקס'-לאָק) א בלאַט־שלאָס [ווי דער פון א טהיר].

box′-ma′ker *n.* (באָקס'-מיי'-קער) קאַסטען אדער קאָפער־מאַכער.

box′-of′fice *n.* (באָקס'-אָף'-איס) דער קאַנטאָר אין א טעאַטער וואו מען פער־קויפט בילעטען.

box on the ear (באָקס אָן טהי איער) א פּאַטש.

box′-ope′ner *n.* (באָקס'-אופּ'-נער) ז. *box-keeper*.

box′-stall *n.* (באָקס'-סטאָהל) א שטאַל וואו יעדעס פערד אדער בהמה ווערט גע־האַלטען בעזונדער און ניט אנגעבונדען.

box′-steps *n.* (באָקס'-סטעפּס) טרעפּלעך צום ארויפגעהן אויף א טראַמוואַי וואס זיינען פערשטעלט ביי די זייטען.

box the compass (באָקס טהי קאָמ'-פּעס) איבערצעהלען די קאָמפּאַס־פּונקטען, אין דעם בעשטימטען סדר אויף א שיף; בייטען די ריכטונג פון א שיף, אויסקי־רעווען א שיף.

box′-thorn *n.* (באָקס'-טהאָרן) דער באָקס־דאָרן [א מין פּלאַנצע].

box′-tick′et *n.* (באָקס'-טיק'-עט) א בי־לעט פאַר א טהעאַטער־לאָזשע.

box′-tree *n.* (באָקס'-טריע) בוקסען־בוים.

box′wood *n.* (באָקס'-הוואָוד) א האַר־טער האָלץ וואס טאַקערס און שניצער בע־נוצען; בוקסען־בוים־האָלץ.

boy *n.* (באָי) אינגעל; יונגער בחור; יונ־גער מאַן; א יונגער דיענער.

boy′ar *n.* (באָי'-אַר) דער באָיאַר [א רוסישער אדעליגער].

boy′ard *n.* (באָי'-אַרד) ז. *boyar*.

boyau′ *n.* (בוא-יאו') א פערבינדונגס־גראַ־בען פון א פעסטונג.

boy′cott *n.* and *v.* (באָי'-קאָט) באָיקאָט, חרם; באָיקאָטירען, אריינלעגען אין חרם [זיך אבזונדערען פון איינעם, ניט האָבען מיט איהם קיין מגע ומשא, ניט קויפען ביי איהם, ניט פערקויפען א. ז. וו.].

boy′cotter *n.* (באָי'-קאָט-ער) איינער וואס באָיקאָטירט.

boy′cotting *n.* (באָי'-קאָט-אינג) דאס באָיקאָטירען, דאס אריינלעגען אין חרם.

boy′er *n.* (באָי'-ער) א טראַנספּאָרט־שיף.

boy′hood *n.* (באָי'-הוד) אינגעלשע יאָהרען; בחור־יאָהרען; יונגוואַרג, יוגענד.

boy in but′tons (באָי אין באָט'נז) א לויף־יונג [א אינגעל אויף שליחות].

boy′ish *a.* (באָי'-איש) אינגעלש, ווי א אינגעל.

boy′ish days (באָי'-איש דייז) די אינ־געלשע יאָהרען.

boy′ishly *adv.* (באָי'-איש-לי) מעשה אינגעל.

boy′ishness *n.* (באָי'-איש-נעס) קינ־דעריי; דאס זיין א אינגעל.

boy'ism *n.* (באי'-איזם) ז. *boyishness*.

boys in blue (באיז אין בלו) די בלוי-געקליידעטע יונגען [אין דער צייט פון אמעריקאנער בירגער-קריג האט מען אזוי גערופען די נארדליכע סאלדאטען נאך זייערע בלויע אוניפארמס].

boys will be boys (באיז הוויל בי באיז) קינדער בלייבען קינדער.

bo'za *n.* (באו'-זע) אזא געטראנק אין עגיפטען.

brab'ble *n. and v.* (ברעבל) קריגען זיך מיט כעס אדער לארם; אייפעריג דעבאטירען איבער א ניט-וויכטיגע זאך; א קריגעריי; א לארמדיגע דעבאטע.

brab'blement *n.* (ברעבל'-מענט) א שרייעדיגע, לארעמדיגע דעבאטע; א לארעמדיגע מחלקה; א רייסעריי.

brab'bler *n.* (ברעב'-לער) א שרייער; איינער וואס רייסט זיך ארום איבעראל.

brab'bling *a.* (ברעב'-לינג) לארעמדיג, שרייענדיג, רייסענדיג זיך.

brac'cate *a.* (ברעק'-אייט) וואס האט פיס בעוואקסען מיט פעדערען ביז צו די נעגעל.

brace *n. and v.* (בריים) באנד; רימען; א פערבינדונג; דאס זיין צונויפגעבונדען; א באלקען-פערבינדונג; א פאר; קלאמער אין שריפט (), []; שטייף מאכען, צוזאמענבינדען; שניידען; א דריל [צו דרעהען דעם עגבער]; דרילען מיט א דריל; א שטריק וואס איז צוגעבונדען צו די קווערשטאנגען פון א שיף'ס זעגעלבוים; א קווערשטאנג פון א זעגעלבוים.

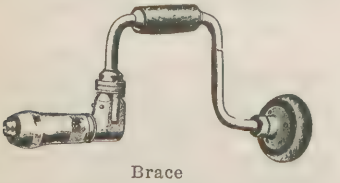

Brace

brace aback' (בריים ע-בעק') אויס-דרעהען די זעגעל-שטאנגען אויף הינטען [צו ווענדען די שיף].

brace about' (בריים ע-באוט') איבער-דרעהען די זעגעל-שטאנגען פון א שיף אין אן אומגעקעהרטער ריכטונג.

braced *a.* (בריימט) אינאיינאנדער פער-פלאכטען.

brace'-drill *n.* (בריים'-דריל) אזא האנד-בויערער אדער האנד-דריל צום בויערען לעכער אין מעטאל.

brace'let *n.* (בריים'-לעט) ארמבאנד, בראסלעט.

bra'cer *n.* (בריי'-סער) א טראג-רימען; א גורט; א בינדע; א קרעפטיגונגס-מיטעל.

bra'ces *n.* (בריי'-סעז) הויזענטרעגער, שלייקעס.

brace the nerves (בריים טהי נורווז) שטארקען די נערווען.

brace the sails in (בריים טהי סיילז אין) אנציהען די זעגעל אויף די זעגעל-שטאנגען.

brace the yards (בריים טהי יארדז) אנציהען מיט'ן שטריק די זעגעל-שטאנגען.

brace up (בריים אפ) אנשטרענגען די ענערגיע; זיך מאכען קוראזש.
Brace up! Do not lose courage.

bra'chial *a.* (בריי'-קי-על) וואס איז שייך צום ארם [פון דער האנד].

bra'chial ar'tery (בריי'-קי-על אר'-טע-רי) די ארם-ארטעריע פון דער פאכ-ווע ביז'ן עלענבויגען.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

bra'chiate *a.* (בריי'-קי-אייט) וואס האט ווייט אויסגעשפרייטע צווייגען [ווי פאנאנדערגעשפרייטע הענד].

brach'iopod *n. and a.* (ברעק'-אי-א-פאד) א מאלוסקעל, וועלכער ליעגט אין א מושעל, וואס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך; וואס איז שייך צו אזא מאלוסקעל.

Brachiop'oda *n.* (ברעק-אי-אפ'-א-דא) אזעלכע מאלוסקעלען וועלכע ליעגען אין מושלען, וואס בעשטעהען פון צוויי דעקלעך.

bra'chium *n.* (בריי'-קי-אם) דער אויבערשטער טייל פון ארם [פון שולטער ביז'ן עלענבויגען]; אן ארויסשטארצונג [ביי חיות אדער פלאנצען] וואס איז ענליך צו א האנד.

brachyceph'alous *a.* (ברעק-אי-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קורצען קאפ-שארבען [ביי מענשען].

brachyg'rapher *n.* (ברע-קיג'-רע-פער) א סטענאגראף.

brachyg'raphy *n.* (ברע-קיג'-רע-פי) סטענאגראפיע.

brachyl'ogy *n.* (ברע-קיל'-א-דזשי) די קונסט זיך קורץ אויסצודריקען אין ריידען.

Brachyp'teri *n.* (ברע-קיפ'-טע-ראי) א מין קורצפליגעלדיגע פויגעל.

brachyp'terous *a.* (ברע-קיפ'-טע-ראס) קורצפליגעלדיג.

bra'cing *n. and a.* (בריי'-סינג) צונויפ-בינדונג, צוזאמענפעסטיגונג; קרעפטיגענד; דערפרישענד, דערקוויקענד.
Mountain air is bracing.

bra'cing air (בריי'-סינג עהר) פרישע, ערקוויקענדע לופט.

brack'en *n.* (ברעק'-ען) פארן אדער פאפאראטניק [אזא פלאנצע]. ז. *fern*.

brack'et *n. and v.* (ברעק'-עט) לייסט; אונטערלאגע; אן אונטער-לאגס-שטיצע; אן אונטער-לאגס-שטיצע פאר א סטאטוע וועלכע שטארצט ארויס פון דער וואנד פון א געביי-דע; אן עקיגער קלאמער [] אין שריפט און דרוק; אן איינשלי-סונגס-צייכען; {} עפעס וואס האלט זאכען צוזאמען; א פלאטפארמע ביים אריינגאנג אין א שאכטע [מיינע]; שטעלען אין עקיגע קלאמער אדער איינשלי-סונגס-צייכענס.

Bracket

brack'eting *n.* (ברעק'-ע-טינג) לייסטען וואס ווערען אנגעקלאפט צום סופיט [סטעליע] אנצוהאלטען די קארניזען.

brack'ets *n.* (ברעק'-עטס) עקיגע קלא-מער [ ].

brack'et with (ברעק'-עט הוויטה) שטע-לען אין איין רובריק; שטעלען אויף א גלייכער שטופע מיט . . .

brack'ish *a.* (ברעק'-איש) עטוואס גע-זאלצען [וועגען וואסער].

brack'ishness *n.* (ברעק'-איש-נעס) דאס זיין א ביסעל געזאלצען [וועגען וואסער].

bract *n.* (ברעקט) א קליין בלעטעל אויף דעם שטענגעל פון א בלום; א דעקבלאט [איינע פון די בלעטלעך וועלכע בילדען דעם דעק פון א בלום]; א דין שטיקעל בלעך אין דער פארם פון א מטבע פאר פערציערונגען.

Bracts

brac'teal *a.* (ברעק'-טי-על) וואס איז ענליך צו א דעקבלאט. ז. *bract*.

brac'teate *n. and a.* (ברעק'-טי-אייט) וואס האט דעק-בלעטער; אזא אלטע זיל-בערנע מטבע. ז. *bract*.

brac'ted *a.* (ברעק'-טעד) וואס האט א דעק-בלאט. ז. *bract*.

brac'teolate *a.* (ברעק'-טי-א-לייט) ז. *bracted*.

brac'teole *n.* (ברעק'-טי-אול) א הויב-בלאט [א קליין שמאל בלעטעל וואס וואקסט אויף דעם שטענגעל פון א בלום].

brad *n. and v.* (ברעד) אזא טשוועקע [נאגעל] מיט א האלבען קעפעל, וואס איז פערבויגען אויף איין זייט אנשטאט א קע-פעל; צושלאגען מיט האלבקעפיגע טשווע-קעס.

brad'-awl *n.* (ברעד'-אהל) אן אהל צו מאכען לעכער פאר האלבקעפיגע טשווע-קעס.

bradoon' *n.* (ברע-דוהן') אזא אייזענדעל פון א פערד-צוים, וואס ווערט אריינגע-לעגט דעם פערד אין מויל.

brad'ypod *n.* (ברעד'-אי-פאד) דאס פויל-טהיער [אזא חיה וואס בעוועגט זיך זעהר לאנגזאם].

brag *n. and v.* (ברעג) 1. זיך ריהמען, זיך בעריהמען; 2. בעריהמעריי; א בע-ריהמער; עטוואס מיט וואס מען שטאל-צירט אדער מיט וואס מען קען זיך בע-ריהמען; אזא קארטען-שפיעל.
1. He brags about his achievements. 2. He is full of brag.

braggado'cio *n.* (ברעג-ע-דאו'-שיאו) א בעריהמער; א פוסטער בעריהמער; פוסטע בעריהמעריי.

brag'gart *n. and a.* (ברעג'-ערט) א בע-ריהמער; בעריהמעריש.

Brah'ma *n.* (ברא'-מע) [דער בראהמא אלערהעכסטער גאט אין דער הויפט אינ-דישער רעליגיאן].

brah'ma *n.* (ברא'-מע) אזא זארט גרוי-סע היהנער, טערקישע היהנער.

Brah'man *n.* (ברא'-מען) א בראמין, א מיטגליעדער פון דער ערשטער קאסטע אין אינדיען [דאס אינדישע פאלק טיילט זיך אין פיער קאסטעס (שטאנדען), די ערשטע קאסטע איז די אלערהייליגסטע און צו איהר געהערען די גייסטליכע].

Brahman'ic *a.* (ברא-מענ'-איק) וואס איז שייך צו די בראמינען און זייער גלויבען. ז. *Brahman*.

Brahman'ical *a.* (ברא-מענ'-אי-קעל) ז. *Brahmanic*.

Brah'manism *n.* (ברא'-מען-איזם) די לעהרע אדער די רעליגיאן פון די ברא-מינען אין אינדיען.

Brah'min *n.* (ברא'-מין) ז. *Brahman*.

Brahmin'ic *a.* (ברא-מינ'-איק) ז. *Brahmanic*

Brahmin'ical *a.* (ברא-מינ'-אי-קעל) ז. *Brahmanic*

brah'miny *a.* (ברא'-מי-ני) פערהייליגט פון בראמינען; געווידמעט פון בראמינען צום גאט סיווא.

braid *n. and v.* (ברייד) 1. פלעכטען, וועבען; 2. א צאפ; 3. א שנור, פאזמאנטער.

1. **Braid** your locks with rosy twine. 2. She wears her hair in **braids**. 3. The dress is ornamented with **braids**.

brai'ded *a.* (בריי'-דעד) צוזאמענגעוועבט, צוזאמענגעפלאכטען

brai'ding *n.* (בריי'-דינג) דאס פלעכטען, דאס וועבען; געפלאכטענע אדער געוועבטע זאכען.

brai'ding-machine' *n.* (בריי'-דינג מע-שין') א מאשין צום פלעכטען.

brail *n. and v.* (בריילֿ) אזא שטריק אנצובינדען די זעגעל פון א שיף; אזא לעדער=ריעמענדעל צו בינדען די פליגעל פון א פויגעל; בינדען די פליגעל. פון א פויגעל; אנבינדען די זעגעל פון א שיף.

brain *n. and v.* (בריין) געהירן, מארך; פערשטאנד; ארויסזעצען דעם מארך פון קאפ; שפאלטען דעם קאפ.

brained *a.* (ברײנד) מיט קאפ, מיט מח; געשפאלטען דעם מח.

brain'-fag *n.* (בריינ'-פעג) גייסטיגע מיעדקייט.

brain'-fe'ver *n.* (בריין'-פי'-ווער) מארך=ענטצינדונג.

brain'less *a.* (בריינ'-לעס) אהן מח, אהן שכל.

He is a dull and **brainless** fellow.

brain'lessness *n.* (בריינ'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין שכל; א פוסטער מח.

brain'pan *n.* (בריינ'-פען) דער קאפשארבען [דאס ביינערנע קעסטעל וואו עס ליעגט דער מארך]

brain'-sick *a.* (בריינ'-סיק) קראנק אויף'ן שכל; ניט אין גאנצען ביים זינען.

brain'-sick'ness *n.* (בריין'-סיק'-נעס) משוגעת צומישטקייט

brain'-work *n.* (בריין'-הוואירק) קאפארבייט

braise *n. and v.* (בריין) דעמפפען פלייש מיט גרינסען: געדעמפפט פלייש.

brait *n.* (בריים) דער רויהער אונגעשליפענער דימענט.

braize *n. and v.* (בריין) דעמפפען פלייש מיט גרינסען, געדעמפפט פלייש.

brake *n. and v.* (ברייק) אזא לאפעטקע צו רייניגען פלאקס; אזא וואגען צום געוועהנען יונגע אדער ווילדע פערד צום פאהרען; דאס אייזענדעל פון צוים. וואס דאס פערד האלט אין מויל: דאס הענטעל פון א פומפ: אזא גרויסע בארא̈נעווע [ביי ערד ארבייט]: א דארנקוסט [א פלאץ בעוואקסען מיט דערנער און קליינע ווילדע בוימלעך]: א ברעמזע. א טארמאז [אזא פארריכטונג אבצוהאלטען די רעדער פון א וואגען. באהן, אויטאמאביל א. ז. וו אז זיי זאלען זיך אויפהערען דרעהען]; ברעמזען [איינהאלטען די רעדער פון א וואגען].

brake'-block *n.* (ברייק'-בלאק) אזא האלץ אדער אייזען=קלעצעל. וואס ווערט בענוצט אלס ברעמזע [צום אנדריקען די רעדער פון א וואגען, אז זיי זאלען זיך אויפהערען דרעהען].

brake'man *n.* (ברייק'-מען) א ברעמזער [דער וואס האט אויפצופאסען אויף די ברעמזען (די איינריכטונג איינצוהאלטען די רעדער, אז זיי זאלען זיך אויפהערען דרעהען) אויף אן אייזענבאהן].

brake'-shoe *n.* (ברייק' - שוה) דער ברעמזען=שוך [א שטיק האלץ אדער מעטאל וואס איז רונד אויסגעהוילט, מיט וועלכען עס ווערען איינגעקלעמט די רעדער פון א וואגען אדער א וואגאן, ווען מען וויל זיי אבשטעלען אין לויפען].

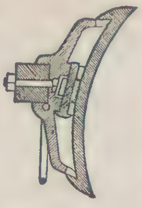

Brake-shoe

brakes'man *n.* (ברייקס'-מען) ז. *brakeman*

brake'-wheel *n.* (ברייק'-הוויעל) דאס ברעמזע=ראד [אזא האנד=ראד אויף דער פלאטפארם פון א וואגאן צו רעגולירען די ברעמזען].

bra'ky *a.* (בריי'-קי) פול מיט דערנער, אדער ווילדען שטעכעדיגען גראז

bram'ble *n. and v.* (ברעמבל) שווארצע יאגדע; אזא מין קראפיווע; קלייבען שווארצע יאגדעס.

bram'bleberry *n.* (ברעמ'בל-בער-אי) שווארצע יאגדע.

bram'ble-bush *n.* (ברעמ'בל-בוש) א קוסט פון שווארצע יאגדעס; פיעל אזעלכע קוסטעס צוזאמען.

bram'bled *a.* (ברעמבלד) בעוואקסען מיט קוסטעס פון שווארצע יאגדעס

bram'ble-finch *n.* (ברעמ'בל-פינטש) דער בערג=פינק [אזא פויגעלע].

bram'ble-net *n.* (ברעמ'בל-נעט) א נעץ צו פאנגען פויגעל.

bram'bling *n.* (ברעמ'-בלינג) ז. *bramble-finch*

bram'bly *a.* (ברעמ'-בלי) ז. *brambled*

Bra'min *n.* (ברא'-מין) ז. *Brahman*

Bramin'ic *a.* (ברא-מינ'-איק) ז. *Brahmanic*

bran *n. and v.* (ברען) קלייען [דער דיקער אבפאל פון מעהל וואס קומט פון דער שאלעכץ פון די קערנער]; איינטונקען אין א קלייען=וואנע

bran'-bread *n.* (ברען'-ברעד) קלייען=ברויט; ברויט פון ניט געבייטעלטער מעהל.

bran'card *n.* (ברענ'-קארד) אזא טראגבעטעל [נאסילקע] וואס ווערט אויפגעהאנגען צווישען צוויי פערד.

branch *n., v. and a.* (ברענטש) א צווייג: א קליינער טייך: א דיפלאם פון א לאטסמאן אדער שטייערמאן פון א שיף; א רעהר פון אן ארעמלייכטער: אן אבטיילונג פון א געשעפט אדער פעראיין: זיך פערצווייגען; זיך טיילען אין אבטיילונגען; וואס האט אדער בעשטעהט פון צווייגען; בעפוצען מיט צווייגען אדער בלומען [אין שטיקעריי און וועב=ארבייט]; וואס איז אן אבטיילונג פון עפעס

branch'-bank *n.* (ברענטש'-בענק) א באנק=פיליאלע. א באנק=אבטיילונג.

branched *a.* (ברענטשט) פערצווייגט: געבלימט [אין שטיקעריי און וועב=ארבייט].

bran'cher *n.* (ברענ'-טשער) א זאך וואס לאזט פון זיך ארויס צווייגען; א יונגער פויגעל וואס הויבט אן צו פערלאזען דעם נעסט און זיך זעצען אויף די צווייגען פון בוימער.

bran'chery *n.* (ברענ'-טשער-אי) א פערצווייגונג.

bran'ches of knowl'edge (ברענ'-טשעז אוו נאל'-עדזש) צווייגען פון דער וויסענשאפט

branch estab'lishment (ברענטש עס-טעב'-ליש-מענט) א געשעפטס=אבטיילונג, א צווייג=געשעפט.

bran'chia *n.* (ברענ'-קי-ע) א זשאברע [דער ארגאן מיט וואס א פיש אטהעמט].

bran'chial *a.* (ברענ'-קי-על) וואס געהערט אדער ליעגט נאהענט צו זשאברעס [די ארגאנען מיט וועלכע א פיש אטהעמט].

bran'chiate *a.* (ברענ'-קי-אייט) וואס האט זשאברעס.

bran'chiness *n.* (ברענ'-טשי-נעס) די פערצווייגונג.

bran'ching *a.* (ברענ'-טשינג) וואס האט צווייגען; וואס לאזט ארויס פון זיך צווייגען.

bran'ching lark'spur (ברענ'-טשינג לארק'-ספויר) א זארט פעלד=בלום.

bran'chiopod *n. and a.* (ברענ'-קי-א-פאד) א מין וואסער=טהיערע [פון דער קרעבס=פאמיליע] וועלכע האבען זייערע זשאברעס [אטהעמונגס=ארגאנען] ביי די פיס; מיט זשאברעס אויף די פיס.

branch'less *a.* (ברענטש'-לעס) אהן צווייגען; נאקעט.

branch'let *n.* (ברענטש'-לעט) א קליין צווייגעלע אדער קליינע אבטיילונג. א פערצווייגונג פון א צווייג, אן אבטיילונג פון אן אבטיילונג.

branch'-line *n.* (ברענטש'-לאין) א צווייג=באהן [א צווייג פון דער הויפט=ליניע].

branch of busi'ness (ברענטש אוו ביז'-נעס) א געשעפטס=אבטיילונג.

branch off (ברענטש אף) זיך אבצווייגען.

branch out (ברענטש אוט) זיך פערברייטען; זיך פערצווייגען.

bran'chy *a.* (ברענ'-טשי) צווייגיג, פול מיט פאנאנדערגעשפרייטע צווייגען; בעשאטענט פון צווייגען.

brand *n. and v.* (ברענד) א האלאוועשקע; אזא קראנקהייט פון פלאנצען; א פלעק: אן אויסגעברענטער צייכען; א פאבריק=צייכען: דער זארט [סחורה]; אן אויסגעברענטער צייכען ביי א פערברעכער; א גלאנציגע שווערדקלינג; אן אייזען צום אויסברענען בוכשטאבען: אויסברענען א צייכען ביי א פערברעכער מיט א הייסען אייזען; שטעמפלען מיט שאנדע אימעצענס נאמען.

bran'der *n.* (ברענ'-דער) איינער וואס ברענט אוים מיט א ברען=אייזען; א סטודענט פון צווייטען יאהר אין די דייטשע אוניווערזיטעטען.

brand'-goose *n.* (ברענד'-גוהס) די רויטגאנז אדער קאזארקע [אזא ווילדע קליינע גאנז וואס האלט זיך אין די קאלטע געגענדען איז דער נארד].

bran'died *a.* (ברענ'-דיעד) געמישט, פערשטארקט אדער אריינגעלעגט אין בראנפען.

brand'-i'ron *n.* (ברענד'-אי'-ערן) אן אייזען אויף אויסברענען צייכענס; אן אייזען=געשטעל ארויפצולעגען ברענענדעס האלץ: א דריי=פוס.

bran'dish *v. and n.* (ברענ'-דיש) וויעגען, פאכען, שווינגען, שליידערען; דאס

שווינגען, דאס שאקלען, דאס שליידערען,
דאס פאכען.
The cavalry brandished their swords and went into battle.

bran'disher *n.* (ברענ'-דיש-ער) איי־
נער וואס פאכט [ווי מיט א שווערד].

bran'dishing *n.* (ברענ'-דיש-אינג)
דאס פאכען מיט א שווערד.

brand'ling *n.* (ברענד'-לינג) אן איינ־
יעהריגער לאקס [פיש]; א קליינער רויט־
ליכער ווארעם [ווערט בענוצט צום פיש
פאנגען]

brand'-new *a.* (ברענד'-ניו) שפאגעל
ניי.

brand of dis'cord (ברענד אוו דיס'-
קארד) די אורזאכע פון מחלוקה.

bran'dy *n. and v.* (ברענ'-די) בראנפען
[געמאכט פון פרוכט]; מישען מיט בראנ־
פען.

bran'dy-bot'tle *n.* (ברענ'-די-באטל)
די געלבע וואסער־ליליע [אזא בלום]

bran'dy-faced *a.* (ברענ'-די-פייסט)
מיט א פער'שכור'טען פנים; פער'שכור'ט.

bran'dy-fruit *n.* (ברענ'-די-פרוט)
פרוכט אויפגעגאסען מיט בראנפען [ווי
וויינשעל א. ז. וו.].

bran'dy-shop *n.* (ברענ'-די-שאפ) א
בראנפען געשעפט.

bran'gle *v. and n.* (ברענגל) זיך קריע־
גען; א מחלוקה.

bran'gler *n.* (ברענ'-גלער) א בעל־
מחלוקה.

brank *n.* (ברענק) רעטשקע, גריקע,
בוכווייצען.

branks *n.* (ברענקס) א צוים [פאר א
פערד]; אזא צוים, וועלכע מען פלעגט
אמאל אנטהאן א פרוי אז ארורה אין
ענגלאנד און שאטלאנד.

bran'kursine *n.* (ברענ'-קויר-סין) די
בערען־לאפע [אזא פלאנצע וואס איהרע
בלעטער זיינען עהנליך צו די לאפעס פון
א בער].

bran'le *n.* (בראנל) אזא מין טאנץ

bran'lin *n.* (ברענ'-לין) ז. *brandling*

bran'-new *a.* (ברענ'-ניו)
ז. *brand-new*

bran'ning *n.* (ברענ'-אינג) דאס איינ־
ווייקען אין קלייען־וואסער [שטאף פאר'ן
פארבען אדער פעל פאר'ן גארבען]

bran'ny *a.* (ברענ'-אי) וואס ענטהאלט
קלייען; וואס איז עהנליך צו קלייען.

brant *n. and a.* (ברענט) ז. *brent*

brant'-fox *n.* (ברענט'-פאקס) דער
רויטפוקס [אזא פוקס איז שווערען וואס
איז קלענער ווי דער געוועהנליכער פוקס]

brant'-goose *n.* (ברענט'-גוהס)
ז. *brand-goose*

brash *v., n. and a.* (ברעש) צושמע־
טערען אין פיצלעך; נעבען א קלאפ מיט
דער טיהר [האסטיג פערמאכען]: א קלאפ;
א טראסק; א קראנקהייטס־אנפאל; א זוי־
ערקייט אין מויל [פון מאגען פערדאר־
בונג]; ברעכיג, קרוכקע; אויפגערעגט,
וואס ווערט גיך אין כעס; לויפען פאר־
אויס; א הויפען מיסט; א געוויטער. א
שטורם.

bra'sier *n.* (ברעי'-זשער) קופערשמיד;
א קויהלען־פאן.

brasil' *n.* (ברע-זיל') ז. *brazil*

brass *n., a. and v.* (ברעס) מעש [א מע־
טאל צוזאמענגעשטעלט פון קופער מיט
צינק]; א בעפוצונג פון מעש; מוזיקאלי־
שע אינסטרומענטען פון מעש; מעש־
געשיר; געמאכט פון מעש; בעדעקען מיט
מעש; אזא אלטע אייראפעאישע לענגען־
מאס.

brass'age *n.* (ברעס'-איידזש) א געווי־
סער פראצענט וואס ווערט גענומען פאר
די קאסטען פון מאכען מטבעות.

bras'sard *n.* (ברעס'-ארד) ז. *brassart*

bras'sart *n.* (ברעס'-ארט) דער פאנצער־
טייל וואס בעדעקט דעם ארעם מיט די
האנד [אין די פארצייטיגע געוועהר].

brass'-band *n.* (ברעס'-בענד) אר־
קעסטער פון בלאז־אינסטרומענטען.

brass'-bound *a.* (ברעס'-באונד) בע־
שלאגען מיט מעש.

brass'-foil *n.* (ברעס'-פאיל) גאנץ דינע
בלעך פון ניי־זילבער.

brass'-foun'der *n.* (ברעס'-פאונ'-דער)
א מעש־גיסער [איינער וואס מאכט אדער
גיסט כלים פון מעש].

bras'siness *n.* (ברעס'-אי-נעס) דאס
מעשענע אויסזעהן; זיין פון מעש.

brass in'strument (ברעס אינ'-סטרו-
מענט) א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט
[ווי א טרומייט א. ד. ג.].

brass'ish *a.* (ברעס'-איש) געמאכט פון
מעש.

brass'-leaf *n.* (ברעס'-ליעף)
ז. *brass-foil*

brass'-plate *n.* (ברעס'-פלייט) די מע־
שענע פלאטע [מיט'ן נאמען אויף דער
טהיר].

brass'-vis'aged *a.* (ברעס'-וויז'-עדזשד)
פרעך, עזות'דיג, אונפערשעמט, מיט א קופ־
פערנעם שטערען.

brass'-wire *n.* (ברעס'-הוואיר) מעש־
דראט.

bras'sy *a. and n.* (ברעס'-אי) וואס האט
די אייגענשאפטען אדער דאס אויסזעהן
פון מעש; א הילצערנער שטעקען מיט א
מעשענעם קנאפ צום שפיעלען גאלף
ז. *golf*
The coloring of the material was brassy.

brat *n.* (ברעט) א קינד; א פאסקודנע
קינד; א קינדער גאווער־פארטוכעל

brat'tle *v. and n.* (ברעטל) דונערען;
מאכען א לארם; לויפען מיט א גערויש,
אדער קלאפעריי; א קלאפעריי, א גערויש;
דאס לויפען מיט א קלאפעריי; אן אנפאל.

brava'do *n. and a.* (ברע-ווי'-דאו)
בעריהמעריש דרייסטקייט; בעריהמעריש
דרייסט.

brave *a., v. and n.* (ברייוו) בראוו,
מוטיג, אונערשראקען, העלדיש; עדעל;
פרעכטיג; טיכטיג; גרויסארטיג; וואונ־
דערליך: דרייסט ארויסגעהן נעגען עמעס;
טהאן עפעס גרויסעס; זיך שטעלען אנט־
קעגען; טהאן אויף להכעים; זיך ריהמען;
א העלד, א דרייסטער.

brave'ly *adv.* (ברייוו'-לי) מוטיג,
דרייסט, בראוו, העלדיש; פרעכטיג, וואונ־
דערליך; אונערשראקען; טיכטיג; גרויס־
ארטיג; עדעל

brave out (ברייוו אוט) דרייסט
עטוואס דורכפיהרען.

bra'very *n.* (ברייו'-ווער-אי) העלדיש־
קייט; העלדענמוטה; אונדערשראקענהייט;
פרעכטיגקייט

bra'vish *a.* (ברייו'-וויש) גאנץ העלדיש,
בראוו, מוטהיג, דרייסט.

bravis'simo *int.* (ברא-וויס'-אי-מאו)
אויסגעצייכענט! וואונדערליך גוט!

bra'vo *int.* (ברא'-וואו) בראווא, גוט
געמאכט! זעהר גוט!

bra'vo *n.* (בריי'-וואו) א באנדיט, א
מערדער.

bravu'ra *n. and a.* (ברע-וואו'-רע)
בראוואורא [א מוזיקאלישער אויסדרוק
פאר ליעדער אדער אריען וועלכע ווערען
געזונגען מיט קאלאראטור און מיט בעזונ־
דערע קינסטלערישע אנוועגדונגען פון דער
שטים]; פרעכטיג, קינסטלעריש געזונגען

brawl *n. and v.* (בראהל) שרייען אויף'ן
קול; לארמען; רוישען [פון א טייך];
זיך קריגען, מאכען קולות; לארעמדיג
שטרייטען; א לארעמדיגע מחלוקה; א
לארם; א געשריי, א געפילדער; אזא
פראנצויזישער טאנץ

braw'ler *n.* (בראה'-לער) א בעל
מחלוקה, א שרייער.

braw'ling *n. and a.* (בראה'-לינג) א
לארעמדיגע קריגעריי; לארעמדיג שטריי־
טענדיג מיט לארעם; מאכענדיג א גערויש
ווי פון רוישענדען וואסער

braw'lingly *adv.* (בראה'-לינג-לי)
לארעמענדיג; שטרייטענדיג מיט לארם;
אויף א לארעמדיגען אופן.

brawn *n.* (בראהן) דאס פלייש פון די
מוסקעלדיגע טיילען פון קערפער; פלייש
פון אן אבגעקארמעטען חזיר; אן אבגע־
קארמעטער חזיר; גוט ענטוויקעלטע מוס־
קעלען; מוסקעל־קראפט; דער ארם; אזא
מאכל פון געהאקטען פלייש, צונויפגע־
פרעסט ווי קעז.

braw'ner *n.* (בראה'-נער) א געקוילע־
טער אבגעקארמעטער חזיר.

braw'niness *n.* (בראה'-ני-נעס) די מוס־
קעל־קראפט; דאס זיין אבגעהארטעט אין
קערפער.

braw'ny *a.* (בראה'-ני) מוסקעלדיג;
שטארק; אבגעהארטעט; וואס האט שטאר־
קע מוסקעלען.

brax'y *n. and a.* (ברעק'-סי) רוהר־
קראנקהייט פון שעפסען; דאס פלייש פון
רוהר־קראנקע שעפסען; קראנק אויף רוהר;
וואס קומט פון רוהר־קראנקע שעפסען.

bray *n. and v.* (בריי) גערויש; געשריי;
געשריי פון אן עזעל; רוישען; ארויסלא־
זען א געשריי; שרייען ווי אן עזעל; צו־
קלאפען; צושטויסען; א שטיקעל בערגיג
אדער מישופע'דיג לאנד.

bray'er *n.* (בריי'-ער) איינער וואס
שרייט ווי אן עזעל; א געצייג צום דין מא־
כען אדער צום צורייבען די דרוק־פארב
ביים דרוקען.

bray'ing *n. and a.* (בריי'-אינג) דאס
געשריי פון אן עזעל; שרייענד ווי אן עזעל.

braze *v.* (בריין) בעדעקען אדער בע־
פוצען מיט מעש אדער בראנז; לייטען
מיט מעש.

bra'zen *a. and v.* (בריי'זן) 1. געמאכט
פון מעש; וואס איז שייך צו מעש; זעהר
שטארק; 2. אונפערשעמט; אונפערשעמט
זיין; האבען א קופערנעם שטערען.
2. His brazen manners offend everybody.

bra'zen age (בריי'זן איידזש) בראנ־
זענער צייטאלטער [יענע גאנץ אלטע צייט
ווען מען האט נאך ניט געוואוסט פון איי־
זען און אלע געצייג זיינען געמאכט גע־
ווארען פון בראנז]

bra'zen down (בריי'זן דאון) ברייננען
[אימעצען] צום שטיל־שווייגען אויף אן
אונפערשעמטען אופן

bra'zen-face *n.* (בריי'זן-פייס) אן עזות
פנים; אן אונפערשעמטער, א מענש מיט
א קופערנעם שטערען

bra'zen-faced *a.* (בריי'זן-פייסט) אונ־
פערשעמט, עזות'דיג; מיט א קופערנעם
שטערען

bra'zenly *adv.* (בריי'זנ-לי) מיט עזות;
מיט אונפערשעמטקייט.

bra'zenness *n.* (בריי'זן-נעס) די עהנליכקייט צו מעש; אונפערשעמטהייט.

bra'zen out (בריי'זן אוט) אונפערשעמט בעהויפטען.

bra'zier *n.* (בריי'-זשער) קופערשמיד; א קויהלען־פאן.

brazil' *n.* (ברע-זיל') בראזיליען־האלץ [אזא שווערער האלץ פון בראזיליען און אנדערע ווארעמע געגענדען אין אמעריקא].

brazilet'to *n.* (ברעז-אי-לעט'-או) בראזילעט־האלץ [אזא האלץ עהנליך צו דעם בראזיליען־האלץ].

brazilet'to wood (ברעז-אי-לעט'-או הוואוד) ז. ***brazil etto***

Brazil'ian *n.* and *a.* (ברע-זיל'-יען) וואס איז שייך צו בראזיליען [א לאנד אין זיד אמעריקא]; איינער וואס שטאמט פון בראזיליען.

Brazil'-nut *n.* (ברע-זיל'-נאט) בראזיליען־קאשטאנעס [אזא מין קאשטאניען־נים וואס וואקסען אין בראזיליען און אנדערע ווארעמע געגענדען].

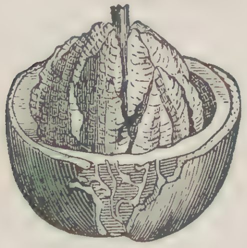

Brazil-nut

brazil'-wood *n.* (ברע-זיל'-הוואוד) ז. ***brazil***

bra'zing-tongs *n.* (בריי'-זינג-טאנגז) לייט־אייזענס [אזא געצייג וואס ווערט געברויכט ביים לייטען פון מעטאלען].

breach *n.* and *v.* (בריעטש) דאס ברעכען; דאס צוברעכען; דאס דורכרייסען; דאס אונטערברעכען [פון פריינדליכע בעציהונגען]; א צובראכענע זאך; ברוך; לאך; ריס; דאס ווארפען כוואליעס; ברעכען; דורכברעכען; דורכרייסען; אונטערברעכען [פריינדליכע בעציהונגען]; ברעכען אן אבמאך; ברעכען דאס ווארט.

breach'ful *a.* (בריעטש'-פול) פול מיט שפאלטען.

breach of arrest' (בריעטש אוו ע-רעסט') דאס אונטערברעכען א הויז־ארעסט אהן צו נעהמען ערלויבנים [וועגען אן אפיציער אין דער ארמעע, וועלכער האט בעקומען הויז־ארעסט אלס שטראף].

breach of con'tract (בריעטש אוו קאנ'-טרעקט) דאס ברעכען א קאנטראקט אדער אן אבמאך.

breach of cus'tom (בריעטש אוו קאס'-טאם) דאס ברעכען א מנהג.

breach of du'ty (בריעטש אוו דיו'-טי) דאס ניט ערפילען אן ארויפגעלעגטע פפליכט.

breach of faith (בריעטש אוו פייטה) דאס ברעכען די טרייהייט; פערראט.

breach of hon'or (בריעטש אוו אנ'-אר) דאס ניט נאכקומען א פפליכט; פערלעצונג פון עהרע אדער פפליכט.

breach of law (בריעטש אוו לאה) דאס עובר זיין אויף'ן געזעץ.

breach of peace (בריעטש אוו פיעס) אונארדנונג, פריעדענס־שטערונג.

breach of priv'ilege (בריעטש אוו פריוו'-אי-לעדזש) דאס איבערטרעטען דאס רעכט פון א פארלאמענטארישער אינסטיטוציאן.

breach of prom'ise (בריעטש אוו פראמ'-איס) דאס ברעכען דאס ווארט; דאס ברעכען א פערשפרעכען חתונה צו האבען מיט אימעצען.

breach of the sea (בריעטש אוו טהי סיע) די ברעכונג פון די כוואליעס [ווען דער ים שטורעמט].

breach of trust (בריעטש אוו טראסט) דאס ברעכען דעם צוטרוי.

brea'chy *a.* (בריע'-טשי) ווילד, וואס מען קען ניט האמעווען [וועגען הויז־פיה].

bread *n.* (ברעד) ברויט; פרנסה, לעבענס־אונטערהאלט.

bread'-and-but'ter *a.* (ברעד'-ענד-באט'-ער) וואס זוכט חיונה; וואס איז נאך אין די קינדער־יאהרען, וואס איז נאך ניט דערוואקסען [אין דעם עלטער ווען מען גיט עסען פוטער־ברויט].

bread'-bas'ket *n.* (ברעד'-בעס'-קעט) ברויט־קארב; דער מאגען.

bread'-corn *n.* (ברעד'-קארן) תבואה פון וועלכער מען מאכט ברויט [ווי קארן, ווייץ א. ז. וו.].

bread'fruit *n.* (ברעד'-פרוט) די פרוכט פון ברויט־בוים.

bread'fruit-tree *n.* (ברעד'-פרוט-טריע) ברויט־פרוכט־בוים [א בוים וועלכער וואקסט אויף די אינזלען פון דעם זידליכען ים, וואס זיינע פרוכט ווערען געגעסען אנשטאט ברויט].

Breadfruit-tree

bread'less *a.* (ברעד'-לעס) אהן ברויט, מחוסר לחם.

bread'-pud'ding *n.* (ברעד'-פוד'-אינג) ברויט־פודינג.

bread'-room *n.* (ברעד'-רוהם) דער ברויט־קאמער [וואו מען האלט ברויט אויף א שיף].

bread'-sauce *n.* (ברעד'-סאהס) א סאוס געמאכט פון מילך מיט געריבענע ברויט, פעפער און ציבעלעס.

bread'stuff *n.* (ברעד'-סטאף) תבואה פון וועלכע עס ווערט געמאכט ברויט [ווי קארן, ווייץ א. ז. וו.].

breadth *n.* (ברעדטה) די ברייט [מאס].

breadth'less *a.* (ברעדטה'-לעס) וואס האט ניט קיין ברייט [אין מאס].

breadth'ways *adv.* (ברעדטה'-הוויז) אין דער ברייט.

breadth'wise *adv.* (ברעדטה'-הוואיז) אין דער ברייט.

bread'-tree *n.* (ברעד'-טריע) ז. ***breadfruit-tree***

bread'winner *n.* (ברעד'-הווינ-ער) איינער וואס ערנעהרט זיך און אנדערע מיט זיינע פערדיענסטען; איינער וואס איז אבהענגיג פון זיינע טעגליכע פערדיענסטען.

break *v.* and *n.* (ברייק) צו־ברעכען; צורייסען; צושטערען; דורכברעכען; אראבברעכען, איינברעכען; אויפברעכען; אונטערברעכען; אבגעוועהנען; אראבזעצען פון א שטעלע; איבערטרעטען א געזעץ; האמעווען, ברעכען אימעצענס נאטור; אנזעצען, ווערען באנקראט; ערשיינען; בעגינען [ווי דער טאג]; אויסבייטען [געלד]; זיך ענדערען; צובראכען ווערען; צוריסען ווערען; ווערען געבראכען [אין געזונד]; א בראך; עפנונג; אונטערברעכונג; די ענדערונג פון דער שטימע [אין זינגען]; א פלעצליכע ענדערונג פון די פרייזען אויף דער בערזע; דאס אבברעכען די פריינדשאפט.

break a bank (ברייק ע בענק) רואינירען א באנק.

break'able *a.* (ברייק'-עבל) צוברעכליך; וואס קען צובראכען ווערען.

break'ableness *n.* (ברייק'-עבל-נעס) די מעגליכקייט צובראכען צו ווערען.

break a cus'tom (ברייק ע קאס'-טאם) ברעכען א מנהג; אבגעוועהנען זיך פון עטוואס.

break a fall (ברייק ע פאהל) אונטערברעכען אדער אבהאלטען דאס פאלען [פון עטוואס].

break'age *n.* (ברייק'-עדזש) דאס צוברעכען; דער שאדען דורך צוברעכען; די פערגיטיגונג פאר צובראכענע סחורה.

break a horse to bri'dle (ברייק ע הארס טו בראידל) געוועהנען א פערד צום רייטען [געוועהנען צו דער צוים].

break a horse to har'ness (ברייק ע הארס טו האר'-נעס) געוועהנען א פערד צו שפאנגעצייג און פאהרען.

break a jest (ברייק ע דזשעסט) מאכען קאטאוועס.

break a knot (ברייק ע נאט) אויספלאנטערען א פלאנטער.

break a lance (ברייק ע לענס) זיין געגען עטוואס, ארויסטרעטען אלס א געגנער; זיך ארייןלאזען אין א וכוח.

break a law (ברייק ע לאה) איבערטרעטען א געזעץ.

break a match (ברייק ע מעטש) אבלאזען א שידוך.

break an oath (ברייק ען אוטה) ברעכען א שבועה.

break a path (ברייק ע פעטה) זיך דורכברעכען א וועג.

break a rule (ברייק ע רול) ניט פאלגען א תקנה.

break asun'der (ברייק ע-סאנ'-דער) צוברעכען.

break away' (ברייק ע-הוויי') אנטלויפען, זיך ארויסרייסען און אנטלויפען; פלוצים פערשוואונדען ווערען.

break bread (ברייק ברעד) עסען; עסען צוזאמען [אלס צייכען פון פריינדשאפט].

Since you are my friend I shall **break bread** with you.

break bulk (ברייק באלק) אנהויבען אויסלאדען [א שיף]; אוועקנעהמען א טייל פון א לאדונג אדער סתם פון א צאהל ווארע.

break′-cir′cuit *n.* (ברייק׳-סויר׳-קיט) א שטראם-אונטערברעכער [א פארריכטונג צו אונטערברעכען און צו שליסען אן עלעקטרישען שטראם].

break cov′er (ברייק קאוו׳-ער) ארויסקומען פון בעהעלטענים.

break′down *n.* (ברייק׳-דאון) א דורכפאל; דאס צוזאמענברעכען; א ווילדער, רוישענדער טאנץ ביי די נעגערס.

break down (ברייק דאון) צוזאמענברעכען אין געזונד; באנקראטירען; דורכפאלען אין אן אונטערנעהמונג; ארונטעררייסען, צוברעכען.

break entail′ (ברייק ענ-טייל׳) מבטל זיין די בעשרענקונגען פון א ירושה. ז. *entail*.

break′er *n.* (ברייק׳-ער) ברעכער, צוברעכער; צושטערער; א כוואליע, וואס קלאפט זיך אב אן ברעג אדער אן א פעלז; א צוימער [פון חיות].

break′fast *n. and v.* (ברעק׳-פעסט) פריהשטיק; פריהשטיקען.

break′fast time (ברעק׳-פעסט טאים) פריהשטיק-צייט.

break forth (ברייק פאורטה) ארויסברעכען אין...; פלוצום אנפאנגען; ארויספלאצען.

break ground (ברייק גראונד) אקערען א פעלד; עטוואס אנפאנגען.

break in (ברייק אין) איינברעכען, איינגעוועהנען.

Break in a horse.

break in the hori′zon (ברייק אין טהי הא-ראי׳-זאן) א בליץ אין הארי-זאנט.

break in′to a run (ברייק אינ׳-טו ע ראן) אנהויבען צו לויפען.

break in′to laugh′ter (ברייק אינ׳-טו לאפ׳-טער) אויסברעכען אין געלעכטער.

break in′to tears (ברייק אינ׳-טו טיערז) אויסברעכען אין א געוויין.

break in upon′ (ברייק אין א-פאן׳) אנפאלען; זיך ארייינברעכען, מיט געוואלט ארייינדרינגען.

break loose (ברייק לוהס) זיך מיט געוואלט בעפרייען; זיך ארויסרייסען מיט געוואלט.

break′man *n.* (ברייק׳-מען) ז. *brakeman*.

break′neck *a. and n.* (ברייק׳-נעק) געפעהרליך; וואס מען קאן ברעכען דעם האלז; א געפעהרליכער ארט [וואו מען קען ברעכען האלז און נאקען]; א געפעהרליכע אונטערנעהמונג.

break of day (ברייק אוו דיי) טאגעס-אנברוך, בעגינען, דאס אנפאנגען צו טאגען.

break off (ברייק אף) אבברעכען; אבלאזען; אונטערברעכען; אויפגעבען.

break off a hab′it (ברייק אף ע העב׳-איט) אויפגעבען אדער פערלאזען א געוואהנהייט.

break of weath′er (ברייק אוו הוועטה׳-ער) דאס ענדערען זיך פון וועטער.

break one's fast (ברייק הוואנז פעסט) אנבייסען, אבפאסטען.

break one's head (ברייק הוואנז העד) שפאלטען אימעצען דעם קאפ.

break one's health (ברייק הוואנז העלטה) ברעכען אימעצענס געזונד.

break one's heart (ברייק הוואנז הארט) ברעכען אימעצענס הארץ.

break one's pride (ברייק הוואנז פראיד) ברעכען אימעצענס שטאלץ.

break one's prom′ise (ברייק הוואנז פראמ׳-איס) ניט האלטען א פערשפרעכען צו אימעצען.

break one's rest (ברייק הוואנז רעסט) אימעצענס רוהע שטערען.

break o′pen (ברייק או׳פן) אויפברעכען.

break out (ברייק אוט) אויסברעכען; האבען אן אויסשלאג [אויף דער הויט].

break pris′on (ברייק פריזן) אנטלויפען פון געפענגניס.

break ranks (ברייק רענקס) ארויספאלען פון רייה, פערלאזען די רייהען [אין דער ארמעע].

break si′lence (ברייק סאי׳-לענס) אונטערברעכען דאס שטיל-שווייגען.

break step (ברייק סטעפ) ניט מארשירען אין טריט.

break′-teeth words (ברייק׳-טיעטה הווארדז) שווערע ווערטער [די צייהן צו צוברעכען].

break the back (ברייק טהי בעק) ברעכען דעם רוקען [ווי פון א שווערער משא].

break the back of (ברייק טהי בעק אוו) ברעכען די קראפט פון עפעס; אבשוואכען; אבטהאן די שווערסטע, וויכטיגסטע טייל פון אן ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

break the bank (ברייק טהי בענק) נעהמען די באנק, געווינען [אין דעם קארטען-שפיעל באנק].

break the ice (ברייק טהי אים) ברעכען דעם אייז [מאכען אן אנפאנג, איבערקומען די ערשטע שוועריגקייט]; איבערקומען די ערשטע פערלעגענהייט ביי א נייער בעקאנטשאפט.

break the law (ברייק טהי לאה) איבערטרעטען דעם געזעץ.

break the seal (ברייק טהי סיעל) עפענען; אויספאקען; אויסזאגען א סוד.

break through (ברייק טהרוה) זיך דורכברעכען א וועג, בייקומען אלע הינדערניסע; זיך ארויסדרעהען פון א שטראף עובר זייענדיג דאס געזעץ.

break up (ברייק אפ) אויפברעכען, אויפרייסען; אבברעכען, פערמאכען, אויפלעזען [ווי א פערזאמלונג].

break′-up *n. and a.* (ברייק׳-אפ) אן אונטערברעכונג; אן אויפלעזונג [ווי פון א פערזאמלונג]; וואס איז שייך צו א שליסונג, ענדונג אדער אויפלעזונג פון עפעס.

break′water *n.* (ברייק׳-הוואה-טער) האפענדאמבע [א פארריכטונג אין א האפען איהם צו שיצען פון בעשעדיגונג פון די כוואליעס].

break with (ברייק הוויטה) זיך צוקריגען [מיט אימעצען].

bream *v. and n.* (בריעם) אבריייניגען דעם גרונט פון א שיף; א בראסען אדער לעשטש [אזא טייך-פיש].

Bream

breast *n. and v.* (ברעסט) ברוסט; הארץ; געמיט; געוויסען; דער טייל פון א מאשין, אן וועלכען מען שפארט זיך אן מיט דער ברוסט ביים ארבייטען; זיך שטעלען ברוסט צו ברוסט, דרייסט זיך ענטגעגען שטעלען.

breast′-bone *n.* (ברעסט-באון) דער ברוסט-ביין.

breast′-deep *a.* (ברעסט׳-דיעפ) ביז׳ן ברוסט.

breas′ted *a.* (ברע״-טעד) בריסטיג.

breast′-fast *n.* (ברעסט׳-פעסט) א דיקע שטריק מיט וועלכע מען בינדט צו א שיף צום האפען.

breast′-height *n.* (ברעסט׳-האיט) אזא משופע׳דיגע וואנד אין א פעסטונג אויף וועלכער די סאלדאטען לעהנען זיך אן ביים שיסען.

breast′-high *a.* (ברעסט׳-האי) ביז׳ן ברוסט.

breast′-hooks *n.* (ברעסט׳-הוקס) אזעלכע געבויגענע קווער-באלקענס צו בעפעסטיגען דעם פראנט פון א שיף.

breas′ting *n.* (ברעס׳-טינג) אזא אויסגעבויגענער ראהמען אין וועלכען עס דרעהט זיך א וואסער-ראד.

breas′ting-knife *n.* (ברעס׳-טינג-נאיף) אזא געבויגענער שוסטער-מעסער גלאט צו מאכען די קנאפעל פון שיך.

breast′-knot *n.* (ברעסט׳-נאט) א ברוסט-שלייף.

breast′pin *n.* (ברעסט׳-פין) א בראש; א ברוסט-שפילקע; א בוזעם-נאדעל.

breast′plate *n.* (ברעסט׳-פלייט) א ברוסט-פאנצער; א ברוסט-שילד; דער חשן פון כהן גדול ביי אידען [אזא פיערקאנטיגע פלאטע אין וועלכער עס זיינען געווען איינגעפאסט צוועלף טייערע שטיינער]; אזא רימען איבער דער ברוסט פון א פערד אין שפאנגעצייג.

breast′-plow *n.* (ברעסט׳-פלאו) אזא גראב-אייזען [לאפאטע] וואס דער שטיל איז אזוי געמאכט, אז מען זאל איהם קענען אנשפארען צו דער ברוסט ביים גראבען.

breast′-pock′et *n.* (ברעסט׳-פאק׳-עט) ברוסט-קעשענע.

breast′-pump *n.* (ברעסט׳-פאמפ) אזא קליינער זויג-אפאראט צום ארויסציהען מילך פון דער ברוסט.

breast the waves (ברעסט טהי הווייווז) געהן געגען שטראם.

breast′-wheel *n.* (ברעסט׳-הוויעל) אזא וואסער-ראד.

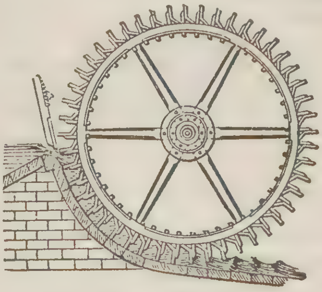

Breast-wheel

breast′work *n.* (ברעסט׳-הוואירק) אויפגעשאטענע בערגלעך ערד אין פעסטונגסווערק, וואס גרייכט די סאלדאטען ביז׳ן ברוסט און דיענט אלס שוץ געגען פיינד.

breath *n.* (ברעטה) אטהעם; דאס אטהעמען; אן אטהעמצוג; א הויך; א פויזע אבצוציהען דעם אטהעם, א רגע; ניט קיין ממשות׳דיגע זאך.

breath′able *a.* (ברעטה′-עבל) וואס מען קען אטהעמען.

breathe *v.* (בריעטה) לע־ אטהעמען; בען; אַבציהען דעם אטהעם; אויסאט־ העמען; בלאזען; הויכען; דאמפפען, אויסדאמפפען; ארויסזאגען, ארויסמור־ מלען; ארויסברייגגען פון מויל; עפענען אן אדער.

breath′ed *a.* (ברעטהט) אטהעמענדיג; פערשמאיעט, סאפענדיג; פערכאפט דער אטהעם.

breathe in′to (בריעטה אינ′-טו) איינ־ הויכען; אריינבלאזען.

breathe one′s last (בריעטה הוואנז לעסט) ארויסלאזען דעם לעצטען אטהעם, שטארבען.

breathe out (בריעטה אוט) אויסהויכען, אויסאטהעמען.

brea′ther *n.* (בריע′-טהער) איינער וואס אטהעמט; איינער וואס שעפטשעט, מור־ מעלט אדער זאגט עפעס; א לעבעדיגער; עטוואס אזעלכעס וואס מאכט צום אטהע־ מען.

breathe revenge′ (בריעטה רי־ ווענדזש′) אטהעמען נאך ראכע, ברענען מיט נקמה.

breathe upon′ (בריעטה א-פאן′) אנ־ בלאזען, אנהויכען.

brea′thing *n.* (בריע′-טהינג) דאס אט־ העמען; א הויך; א שטילער זיפץ; א שטילער גבעט; דאס אויסשפרע־ כען; א לייכטע לופט-בעוועגונג; א זאנפט ווינטעלע; א זאנפטע בעאיינפלוסונג; קער־ פער איבונגען [פאר די ענטוויקלונג פון די לונגען]; א פויזע אויף אבציהען דעם אטהעם.

brea′thing-hole *n.* (בריע′-טהינג־ האול) א לופט-לאך.

brea′thing-place *n.* (בריע′-טהינג־ פלייס) רוה-פלאץ; רוה-פונקט; אן עפ־ נונג, א לופט-עפנונג; א צעזור. ז. *cesura*

brea′thing-time *n.* (בריע′-טהינג־ טאים) רוה-צייט; פויזע.

brea′thing-while *n.* (בריע′-טהינג־ הוואיל) ז. *breathing-time*

breath′less *a.* (ברעטה′-לעס) אהן אטהעם; טויט; פערסאפעט.

breath′lessness *n.* (ברעטה′-לעס-נעס) אטהעמלאזיגקייט; דאס שווערע אטהעמען.

breath′less speed (ברעטה′-לעס ספיעד) א געשווינדקייט וואס פערכאפט דעם אטהעם; א זעהר גרויסע געשווינד־ קייט.

breath′less with joy (ברעטה′-לעס הוויטה דזשאי) אויסער זיך פון פרייד.

brec′cia *n.* (ברעטש′-יע) דאס טרימער־ געשטיין [אזא מין שטיין וועלכער ווערט ארויסגעווארפען פון וואולקאנישע בערג].

brec′iated *a.* (ברעטש′-אי-איי-טעד) וואס בעשטעהט פון טרימער-געשטיין. ז. *breccia*

bred (ברעד) ערצויגען, אויסגעהאדעוועט. ז. *breed*

bred in the bone (ברעד אין טהי באון) איינגעקארעניעט, איינגעוואקסען אין די ביינער.

What is **bred in the bone** will never come out of the flesh.

bred out (ברעד אוט) דעגענערירט, געזונקען אויף א נידריגערער שטופע.

breech *n. and v.* (בריעטש) דער הינ־ טערטהייל; דער הינטערשטער טהייל פון א הארמאט; אנטהאן הויזען; כאפען שמייז.

breech′-band *n.* (בריעטש′-בענד) דער רימען פון שפאנגעצייג וואס ווערט אנגע־ טהאן א פערד אונטער׳ן עק.

breech′es *n.* (בריטש′-עז) אונטער-הוי־ זען; הויזען.

breech′es-buoy *n.* (בריטש′-עז-באי) אזא רעטונגס-גארטעל [פון דערטרונקען ווערען] וואס האט די פארמע פון א פאר קורצע הויזען.

breech′ing *n.* (בריטש′-אינג) דער רימען פון שפאנגעצייג, וועלכער קומט אונ־ טער דעם פערד׳ס עק.

breech′-loa′der *n.* (בריעטש′-לאו′-דער) אזא ביקס, וועלכע ווערט אנגעלאדען פון אן עפנונג, וואס געפינט זיך אונטען.

Breech-loader

breech′-loa′ding *a.* (בריעטש′-לאו′-דינג) וואס איז שייך צו א ביקס, וועל־ כע ווערט געלאדען פון אונטען.

breech the guns (בריעטש טהי גאנז) אנלאדען די קאנאנען.

breed *v. and n.* (בריעד) קינדלען, פלאדעווען; ערציהען; וואקסען; אויס־ בריהען; גאטונג, שלאג, סארט; שטאם, הערקונפט; ראסע; געבורט; אויסבריהונג.

breed′-bate *n.* (בריעד′-בייט) דער בעל־ מחלוקה.

bree′der *n.* (בריע′-דער) איינער אדער איינע וואס האדעוועט, פלאדיעט אדער גיט געבורט; אן ערציהער; איינער וואס לאזט בריהען; איינער וואס האדע־ וועט חיות אדער עופות.

bree′ding *n.* (בריע′-דינג) דאס געבע־ רען, דאס ערציהען; דאס האדעווען.

bree′ding-cage *n.* (בריע′-דינג-קיידזש) א שטייגעל אין וועלכען מען האלט א פאר פויגעלעך פאר דעם צוועק פון לעגען אייער און בריהען; א שטייגעל צו האלטען אינ־ זעקטען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען.

bree′ding-pen *n.* (בריע′-דינג-פען) א שטאל, וואו עס ווערען געהאלטען צוכט־ בהמות אדער צוכט-געפליגעל; א שטייג מיט אייניגע עופות צו דער אויסשטעלונג [מייסטענס פיער ״זיען״ און איין ״ער״].

breed of hor′ses (בריעד אוו האר′-סעז) א צוכט-פערד [א פערד פון א גו־ טען מין].

breeze *n. and v.* (בריעז) א זאנפט, געשמאק ווינטעלע; א פערד-פליעג; א לארעמדיגע מחלוקה; זאנפט בלאזען; אויסגעקעהרטע מיסט פון א שטוב [ווי אש, אבפאל א. ז. וו.].

breeze′-fly *n.* (בריעז′-פלאי) א פערד־ פליעג.

breeze′less *a.* (בריעז′-לעס) שטיל, אהן א ברעקעל ווינד.

bree′zy *a.* (בריע′-זי) לופטיג, ווינטיג; בעלעבט; מיט גייסט.

brent *a. and n.* (ברענט) משופע, גראד, הויך; די רויטגאנז אדער קאזארקע. ז. *brand-goose*

brent′-goose *n.* (ברענט′-גוהס) די רויט־ גאנז, די קאזארקע. ז. *brand-goose*

breth′ren *n.* (ברעטה′-רען) ברידער [אלס פריינד, מיטגליעדער פון איין גע־ זעלשאפט א. ד. ג.].

Bret′on *n.* (ברעט′-אן) א געבארענער אין ברעטאן [א פראווינץ אין צפון פון פראנקרייך]; די שפראך פון די ברעטא־ נער.

brett *n.* (ברעט) א ברישטשקע.

bret′tice *n.* (ברעט′-איס) ברעטער-שטי־ צע פאר דעם דאך פון א קויהלען-גרוב צו פערהיטען ער זאל ניט איינפאלען אדער אלס לופט-צוג.

breve *n.* (בריוו) דער צייכען פון דעם לענגסטען קלאנג אין מוזיק, דער גאנצער טאקט; דער צייכען פון פערקירצונג אויף וואקאלען [ˇ]; א קלאנגע-שריפט.

brevet′ *n. and v.* (ברי-וועט′) א פאפיער וועלכער מעלדעט, אז אן אפיציער איז דערהויבען געווארען צו א העכערען ראנג אהן א העכערונג פון געהאלט; אזוי דער־ הויבען צו א העכערען ראנג; א דיפלאם; א פאטענט.

bre′viary *n.* (ברי′-ווי-איי-רי) א קצור פון א רוימיש-קאטוילישען געבעט-בוך; אויסצוג, קצור.

bre′viature *n.* (ברי′-ווי-איי-טשור) אב־ קירצונג.

brevier′ *n.* (ברע-וויער′) א מין קליינע סארט דרוק-שריפט.

This line is set in **brevier** type.

brevipen′nate *n. and a.* (ברעווי-אי־ פענ′-אייט) וואס האט קורצע פליגעל; א פויגעל וואס האט קורצע פליגעל.

breviros′tral *a.* (ברעווי-אי-ראס′־ טרעל) ז. *brevirostrate*

breviros′trate *a.* (ברעווי-אי-ראס′־ טרייט) וואס האט א קורצען שנאבעל.

brev′ity *n.* (ברעוו′-אי-טי) קורצקייט; דאס אבקירצען פון א שריפט, ווארט א. ז. וו.

brew *v. and n.* (ברוה) [ביער] ברייען אדער מעד]; מישען; צוברייטען; פלא־ נעווען; צונויפגעמישט ווערען; צוגע־ ברייטעט ווערען; אויפרודערען; די גע־ בריי; א געברייטעס געטראנק.

brew′age *n.* (ברוה′-איידזש) מישונג; געטראנק; א געמישטער געטראנק.

brew′er *n.* (ברוה′-ער) ברויער, ביער־ ברויער.

brew′ery *n.* (ברוה′-ער-אי) א ברויעריי, א ביער-ברויעריי.

brew′-house *n.* (ברוה′-האוס) ז. *brewery*

brew′ing *n.* (ברוה′-אינג) דאס ברייען; דאס געבריי; דאס צונויפמישען; דאס צונויפזאמלען זיך פון געוויטער-וואלקענס.

brew′is *n.* (ברוה′-איס) [הויפט־ זעכליך די סקארינקעס] אייגגעטונקט אין זופ אדער מילך.

brew′ster *n.* (ברוה′-סטער) די ברויע־ רין; דער ברויער.

bri′ar *n.* (בראי′-ער) דארן-קוסט, קוס־ טארניק.

bri′bable *a.* (בראי′-בעבל) וואס מען קען אונטערקויפען מיט כאבאר.

bribe *n. and v.* (בראיב) כאבאר, לאפעס, שוחד, בעשטעכונג; עטוואס וואס פער־ פיהרט; בעשטעכען; געבען כאבאר.

An official who takes a **bribe** is a traitor to his country.

bribe′less *a.* (בראיב′-לעס) וואס קען ניט אונטערגעקויפט ווערען דורך כאבאר.

bri′ber *n.* (בראי′-בער) איינער וואס גיט כאבאר.

bri′bery *n.* (בראי′-בער-אי) בעשטעכונג, דאס אונטערקויפען דורך כאבאר; דאס נעהמען כאבאר.

bric′-à-brac *n.* (בריק′-ע-בראק) אנטי־ קען-זאמלונג; שענע פערציערונגען, וועל־

כע האבען ניט קיין גרויסען קינסטלערי־
שען ווערטה.

brick *n., v. and a.* (בריק) ציגעל; מויערען מיט ציגעל; געמויערט פון צי־
געל; 'אן אויסגעצייכענטער מענש; א
וואוילער בהור.

brick'bat *n. and v.* (בריק־בעט) אן אבגעבראכענע שטיק ציגעל; בעווארפען
מיט שטיקער ציגעל.

The mob brickbatted the police.

brick'-built *a.* (בריק'־בילט) געבויט פון ציגעל, געמויערט.

brick'-bur'ner *n.* (בריק'־בויר'־נער) א ציגעל־ברענער.

brick'-col'or *n.* (בריק'־קאל'־אר) די ציגעל־פארב, דאס ציגעל־רויט.

brick'-dust *n.* (בריק'־דאסט) ציגעל־שטויב; ציגעל־מעהל [אנגעריבענע צי־
געל].

brick'-earth *n.* (בריק'־אוירטה) ציגעל־ליים [פון וואס מען מאכט ציגעל].

brick'-field *n.* (בריק'־פיעלד) א פלאץ, וואו מען מאכט ציגעל.

brick'ing *n.* (בריק'־אינג) ציגעל־אר־בייט; פלאסטער־ארבייט, וואס זעהט אויס
ווי געמאכט פון ציגעל.

brick'-kiln *n.* (בריק'־קיל) א ציגעל־אוי־וועז [אן אויוועז, אין וועלכען עס ווערען
געברענט ציגעל]; א הויפען ציגעל אויפ־
געלעגט צום ברענען איבער א פייער.

brick'layer *n.* (בריק'־ליי־ער) א מויע־רער.

brick'le *a.* (בריקל) פערענדערליך; וואס ברעכט זיך.

brick'-machine' *n.* (בריק'־מע־שין') א ציגעל־מאשין [מאשין צו מאכען צי־
געל].

brick'maker *n.* (בריק'־מיי־קער) א ציגעל־מאכער.

brick'-ma'son *n.* (בריק'־מייסן) א מויערער.

brick'nogging *n.* (בריק'־נאג־אינג) א ציגעלוואנד אויסגעמויערט אין א האלץ־
ראהמען.

brick'-tea *n.* (בריק'־טיע) צוזויפגע־דריקטע טהעע אין דער פארם פון ציגעל.

brick'work *n.* (בריק'־הוואירק) מויעריי.

brick'works *n.* (בריק'־הוואירקס) א צי־געלניע.

brick'-yard *n.* (בריק'־יארד) א פלאץ, וואו מען מאכט ציגעל; א ציגעלניע.

bri'dal *a. and n.* (בראי־דעל) האכ־צייטליך, וואס געהערט צו חתונה; א
חתונה.

bri'dal cham'ber (בראי'־דעל טשיימ'־בער) דאס צימער, וואו מען פיהרט די
חתן כלה.

bri'dal guest (בראי'־דעל געסט) התונה גאסט.

bri'dal par'ty (בראי'־דעל פאר'־טי) א חתונה מאהל־צייט.

bri'dal wreath (בראי'־דעל ריעטה) חתונה־קראנץ.

bri'dal-wreath *n.* (בראי'־דעל־ריעטה) אזא פלאנצע מיט ווייסע בלומען; א
חתונה קראנץ.

bride *n.* (בראיד) א כלה; אן אקארשט פערהייראטע יונגע פרוי.

bride'-cake *n.* (בראיד'־קייק) דער קוי־כען אדער טארט, וועלכער ווערט געגע־
בען אויף א חתונה לכבוד דער כלה.

bride'-cham'ber *n.* (בראיד'־טשיימ'־בער) כלה־צימער.

bride'groom *n.* (בראיד'־גרוהם) א התן; אן אקארשט פערהייראטער יונגער מאן.

bride'maid *n.* (בראיד'־מייד) א פריינ־דין פון דער כלה, וואס בעגלייט זי צו
דער חופה.

bride'man *n.* (בראיד'־מען) א פריינד פון חתן, וואס בעגלייט איהם צו דער
חופה.

bride'ship *n.* (בראיד'־שיפ) כלה'שאפט; דאס זיין א כלה.

brides'maid *n.* (בראידז'־מייד) ז. ***bridemaid***

brides'man *n.* (בראידז'־מען) ז. ***brideman***

bride'well *n.* (בראיד'־הוועל) א געפענג־ניס; א געפענגניס אין א פאליציי־ציר־
קעל.

bridge *n. and v.* (ברידזש) 1. א בריק; א שטעג [א העלצעל, אויף וועלכען עס
ציהען זיך אן די סטרונעס פון א פידעל];
דער נאז־רוקען [דער אויבערשטער טייל
פון דער נאז צווישען די אויגען]; אזא
קארטען־שפיעל, ענליך צו וויסט; 2. ארי־
בערגעהן, איבערקומען; מאכען א בריק;
מאכען א וועג דורך א בריק.

1. The bridge is across the river. 2. The brook is bridged over by plank.

bridge'-board *n.* (ברידזש־באורד) א טרעפ־ברעט [א ברעט מיט שטאפלען
אויף צו בעפעסטיגען טרעפ].

bridge'-head *n.* (ברידזש'־העד) א פערפעסטיגונג פון דעם ענד פון א בריק
פון וועלכען מען קען ערווארטען, אז דער
פיינד וועט אנקומען.

bridge'less *a.* (ברידזש'־לעס) אהן א בריק.

bridge of sighs (ברידזש אוו סאיז) דער זיפצען־בריק [א בעוואוסטער בריק
אין ווענעדיג, אויך א בריקעל אין ניו־
יארק וואס פיהרט פון דער טומס־געפענג־
ניס צום געריכט].

bridge o'ver (ברידזש או'־ווער) ארי־בערציהען א בריק; אריבערגעהן, אי־
בערקומען.

bridge'work *n.* (ברידזש'־הוואירק) דאס איינשליסען א רייה קינסטליכע ציי‍הן
אן די נאטירליכע ציי‍הן.

bri'dle *n. and v.* (בראידל) א צוים פון א פערד; אזא פארריכטונג אין א מאשין
צו רעגולירען איהר גאנג; האלטען אין
צוים; איינצוימען; האלטען פערריסען
דעם קאפ [ווי אן איינגעצוימט פערד].

bri'dle-bit *n.* (בראי'־דל־ביט) דאס איי־זענדעל פון א צוים וואס ווערט אריינגע־
לעגט אין מויל פון פערד.

bri'dle-hand *n.* (בראי'־דל־הענד) די האנד מיט וועלכער מען האלט די צוים
פון פערד [די לינקע האנד פון א ריי־
טער].

bri'dle one's tongue (בראידל הוואנז טאנג) איינהאלטען אימעצענס צונג.

bri'dle-path *n.* (בראי'־דל־פעטה) א שמאלער וועג, וואס מען קאן דורכפאה־
רען נור רייטענדיג.

brid'ler *n.* (בראיד'־לער) איינער וואס האלט אין צוים; אן איינצוימער.

bridoon' *n.* (ברי־דוהן') אזא לייכטע צוים פון א פערד.

brief *n., a. and v.* (בריעף) אבגעקירצט; קורץ; וואס דויערט ווייניג; אויסגעדריקט
אין ווייניג ווערטער; א קלאגע־שריפט;
א שריפטליכער בעפעהל צו ערשיינען
פאר'ן געריכט; אזא פאפסטליכער בריעף;
א קורצער אויסצוג פון אן אדוואקאט פאר
א פראצעס; אבקירצען, קורץ מאכען.

brief'less *a.* (בריעפ'־לעס) אהן א קלאג־געשריפט; וואס האט ניט קיין קליענטען
[אן אדוואקאט].

A briefless lawyer.

brief'ly *adv.* (בריעפ'־לי) קורץ, אין קורצען; בקצור.

brief'ness *n.* (בריעפ'־נעס) קורצקייט; דאס קורץ אבפאסען א שריפט.

bri'er *n.* (בראי'־ער) א שטעכעדיגע פלאנ־צע; א דארן־קוסט.

bri'er-bird *n.* (בראי'־ער־בוירד) דער גאלד־פינק [אזא פויגעלע].

bri'er-wood *n.* (בראי'־ער־הוואוד) אזא האלץ פון וועלכען עס ווערען געמאכט
לולקעס [פיפקעס].

bri'ery *a.* (בראי'־ער־אי) דארנדיג; שטעכיג.

brig *n.* (בריג) א צוויי־מאסטיגע שיף; א געפענגניס־צימער אויף א קריגס־שיף.

Brig

brigade' *n. and v.* (ברי־גייד') ברי־גאדע [א גרויסע אבטיילונג סאלדאטען,
וועלכע שטעהט אונטער דעם בעפעהל פון
א בעזונדערען גענעראל]; א קאמאנדע;
א גרופע; איינטיילען אין בריגאדען;
איינטיילען אין גרופען [אין זאלאגיע].

brigade'-ma'jor *n.* (ברי־גייד'־מיי־דזשאר) בריגאדע־מאיאר [א געהילף פון
א בריגאדען־גענעראל].

brigadier' *n.* (בריג־ע־דיער') א בריגא־דע־גענעראל [א גענעראל, וואס האט צו
בעפעהלען איבער א בריגאדע].

brigadier'-gen'eral *n.* (בריג־ע־דיער'־דזשענ'־ע־רעל) ז. ***brigadier***

brig'and *n.* (בריג'־ענד) א רויבער; וואלד־רויבער.

brig'andage *n.* (בריג'־ען־דיידזש) רוי־בעריי, דאס לעבען פון רויבעריי; אן אר־
גאניזירטע רויבער־באנדע.

brig'andine *n. and a.* (בריג'־ען־דין) א פאנצער־העמד; ענליך צו א פאנצער־
העמד.

brig'antine *n.* (בריג'־ען־טין) א קליינע צוויי־מאסטיגע שיף; א פאנצער־העמד.

bright *n. and a.* (בראיט) שיין, העל, גלענצענד; קלאר, דורכזיכטיג, פערשטענד־
ליך; ליכטיג; האפנונגספול; מונטער,
פרעהליך; וויציג; געשיקט; ליכטיגקייט,
העלקייט, קלארקייט.

bright'-bur'ning *a.* (בראיט'־בויר'־נינג) ברענענדיג מיט א העלען פלאם.

bright col'or (בראיט קאל'־אר) א העי־לע פארב.

bright'en *v.* (בראיטן) העל מאכען; פרעהליך מאכען; וויציג מאכען; ווערען
העל; ווערען פרעהליך; גלענצען.

bright'-eyed *a.* (בראיט'־איד) מיט שטראהלענדע אויגען.

bright eyes (בראיט איז) שטראהלענדע אויגען.

bright'ish *a.* (בראיט'-איש) גלענצענד, בלישטשענד; מונטער, פרעהליך, וויציג.

bright'ly *adv.* (בראיט'-לי) מיט גלאנץ; אויף א גלענצענדען אופן; מונטער, פרעהליך.

bright'ness *n.* (בראיט'-נעס) גלאנץ; קלארקייט; מונטערקייט; פרעהליכקייט; וויציגקייט; געשיקטקייט; העלקייט, קלארקייט.

bright pros'pects (בראיט פראס'-פעקטס) גלענצענדע אויסזיכטען; האפנונגספולע אויסזיכטען.

Bright's disease' (בראיט'ס דיז-איז') א געוויסע נירענקראנקהייט [בעשריבען פון אן ענגלישען דאקטאר בראיט].

bright'some *a.* (בראיט'-סאם) זעהר העל, זעהר גלענצענד.

bright'-work *n.* (בראיט'-הוואירק). מעטאלענע בעצירונגען.

brig'nole *n.* (ברי'-ניאל) אזא זארט געטריקענטע פלוימען.

brill *n.* (בריל) א ים-פלאנדערקע, ים-בוט [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש].

bril'liance *n.* (בריל'-יענס) גלאנץ, פראכט.

bril'liancy *n.* (בריל'-יען-סי) פרעכטיגקייט; גלאנץ.
The brilliancy of diamonds is the reason for their value.

bril'liant *a. and n.* (בריל'-יענט) גלענצענד, בלישטשענד; א בריליאנט; א זעהר העלע ליכט אין פייערווערק; אזא בוימוואל-שטאף מיט בולט'ע אויסגעוועבטע פיגורען; א גאנץ קליינע דרוקשריפט.

bril'liantine *n.* (בריל'-יען-טין) אזא טייערער קליידער-שטאף.

bril'liantly *adv.* (בריל'-יענט-לי) אויף א בריליאנטענעם אדער גלענצענדען אופן.

bril'liantness *n.* (בריל'-יענט-נעס) גלאנץ, פראכט.

brills *n.* (ברילז) ברעמען-האר ביי א פערד.

brim *n. and v.* (ברים) ראנד, ברעג, זוים; אנפילען ביז'ן ראנד; זיין פול ביז'ן ראנד.

brim'ful *a.* (ברים'-פול) פול ביז'ן ברעג; גאנץ פול.
A glass brimful of wine.

brimmed *a.* (ברימד) פול ביז'ן ראנד; מיט א ראנד.

brim'mer *n.* (ברים'-ער) א פולער בעכער.

brim'ming *a.* (ברים'-אינג) אנפילענדיג ביז'ן ראנד.

brim o'ver (ברים או'-ווער) אריבערלויפען [איבער'ן ראנד].

brim'stone *n. and a.* (ברים'-סטאון) שוועבעל; אזא געלבער גרויסער שמעטערלינג [ז. *brimstone butterfly*]; שוועבעלדיג; העלגעלב.

brim'stone but'terfly (ברים'-סטאון באט'-ער-פלאי) אזא געלבער גרויסער שמעטערלינג.

brim'stony *a.* (ברים'-סטא-ני) שוועבעלדיג; וואס ענטהאלט שוועבעל.

brin'ded *a.* (ברינ'-דעד) געשטרייפט; געקעסטעלט; געשפרענקעלט [ביי שטאף].

brin'dle *n.* (ברינדל) דאס זיין געשטרייפט, געקעסטעלט, געשפרענקעלט אדער פון געמישטע פארבען [ביי שטאף].

brin'dled *a.* (ברינדלד) געשטרייפט, געקעסטעלט, געשפרענקעלט.

brine *n. and v.* (בראין) זאלצוואסער; טרערען; דער ים; איינטונקען אין זאלצוואסער; איינזאלצען.

brine'-pan *n.* (בראינ'-פען) די זאלץ-פאן [אזא פלאכע כלי אין וועלכער זאלצוואסער ווערט פערדאמפפט כדי ארויסצוקריגען דאס זאלץ].

brine'-spring *n.* (בראינ'-ספרינג) א קוואל פון געזאלצענעם וואסער.

bring *v.* (ברינג) ברענגען; אוועקפיהרען; מיטברענגען; פעראורזאכען.

bring about' (ברינג ע-באוט') פעראורזאכען, ברענגען אין בעוועגונג; צו שטאנדע ברענגען; אויספיהרען; עררייכען.

bring along' (ברינג ע-לאנג') מיטברענגען.

bring an ac'tion (ברינג ען עק'-שאן) אויפטרעטען מיט א קלאגע.
The landlord is planning to **bring an action** against his tenant.

bring away' (ברינג ע-הוויי') אוועקטראגען, אוועקפיהרען.

bring disgrace' upon' (ברינג דיס-גרייס' א-פאן') מאכען [אימעצען] צו שאנדע.

bring disrepute' upon' (ברינג דיס-רי-פיוט' א-פאן') מאכען [אימעצען] א שלעכטען נאמען.

bring down the house (ברינג דאון טהי האוס) ארויסרופען אפלאדיסמענטען ביי די צוהערער.

bring'er *n.* (ברינג'-ער) דער ברענגער, דער איבערברענגער.

bring'er up (ברינג'-ער אפ) דער ערציהער; אנפיהרער.

bring for'ward (ברינג פאר'-הווארד) ארויסקריגען, ארויסברענגען; פארווערטס ברענגען; פארברענגען.

bring home to (ברינג האום טו) פאלשטענדיג בעווייזען, אז עס זאל קיין צווייפעל ניט בלייבען; מאכען פיהלען.

bring in (ברינג אין) אריינברענגען; איינטראגען; אוועקשטעלען אין א בעזונדערען צושטאנד.

bring'ing *n. and a.* (ברינג'-אינג) דאס ברענגען; ברענגענדיג.

bring'ing up (ברינג'-אינג אפ) די ערציהונג.

bring in'to no'tice (ברינג אינ'-טו נאו'-טיס) בעקאנט מאכען.

bring in'to ques'tion (ברינג אינ'-טו קוועס'-טשאן) ארויפברענגען אויף די רייד.

bring in'to the field (ברינג אינ'-טו טהי פיעלד) ארויסשטעלען; פיהרען די ארמעע צום שלאכט-פעלד.

bring in'to troub'le (ברינג אינ'-טו טראבל) אריינברענגען אין א צרה.

bring low (ברינג לאו) ערנידעריגען.

bring off (ברינג אף) בעפרייען, אויסלייזען; אראבפיהרען פון א געדאנק, פלאן א. ז. וו.

bring on (ברינג אן) אריינברענגען; ארויסרופען, פעראורזאכען; ברענגען צו עפעס, צווינגען צו עפעס.

bring one's self to do (ברינג הוואנז סעלף טו דו) פועל'ען ביי זיך עפעס צו טהאן.

bring out (ברינג אוט) אויפדעקען; ארויסברענגען; ארויסגעבען, פערעפענטליכען; אויסגעפינען דורך רעכענען אדער סברות.

bring o'ver (ברינג או'-ווער) אריבערטראגען, אריבערברענגען, אריבערפיהרען; בעקעהרען [צו אנדערע איבערצייגונגען, צו אן אנדער גלויבען, צו אן אנדער פארטיי].

bring round (ברינג ראונד) פיהרען צום געווינשטען ציעל; אימעצען איבעררעדען; צו זיך ברענגען [פון א בעוואוסטלאזען צושטאנד].

bring suit (ברינג סיוט) געריכטליך אנקלאגען, פערפיהרען א פראצעס.

bring the hand in (ברינג טהי הענד אין) געוועהנען די הענד צו דער ארבייט.

bring to (ברינג טו) ברענגען צו...; צווינגען, פעראורזאכען; ברענגען צו זיך, ברענגען צום בעוואוסטזיין.

bring to account' (ברינג טו ע-קאונט') ברענגען אין רעכנונג; ברענגען צו רעכנונג.

bring to a close (ברינג טו ע קלאוס) ברענגען צו א שלוס, ברענגען צו א סוף.

bring to an is'sue (ברינג טו ען איש'-או) ברענגען צו אן ענד.

bring to a stan'dard (ברינג טו ע סטענ'-דארד) ברענגען אונטער איין כלל.

bring to bear (ברינג טו בעהר) מאכען עס זאל האבען א ווירקונג; גילטיג מאכען.

bring to book (ברינג טו בוק) ברענגען אין חשבון.

bring to grass (ברינג טו גרעס) אנידערווארפען.

bring to ham'mer (ברינג טו העמ'-ער) פערקויפען אויף אן אוקציאן.

bring to jus'tice (ברינג טו דזשאס'-טיס) פערקלאגען צום געריכט.

bring to light (ברינג טו לאיט) אויפדעקען; ענטפלעקען.

bring to mind (ברינג טו מאינד) דערמאהנען.

bring to noth'ing (ברינג טו נאטה'-אינג) פערניכטען, מאכען צו גארנישט.

bring to or'der (ברינג טו אר'-דער) ברענגען אין ארדנונג.

bring to pass (ברינג טו פעס) דורכפיהרען, פערווירקליכען.

bring to rea'son (ברינג טו ריע'-זן) ברענגען צום שכל.

bring to remem'brance (ברינג טו רי-מעמ'-ברענס) דערמאהנען.

bring to ru'ins (ברינג טו רו'-אינז) צום אונטערגאנג ברענגען.

bring to terms (ברינג טו טוירמז) צווינגען איינצוגעהן אויף בעדינגונגען; אונטערטהעניג מאכען, דעמיטיגען.

bring to the earth (ברינג טו טהי אירטה) בעערדיגען, מקבר זיין.

bring to the front (ברינג טו טהי פראנט) ברענגען אין דער עפענטליכקייט.

bring to the gang'way (ברינג טו טהי גענג'-הוויי) בעשטראפען מיט שמיץ א מאטראז [אויף די שיף-פלאנקען]. ז. *gang*.

bring to wits (ברינג טו הוויטס) ברענגען צום שכל.

bring un'der a head (ברינג אנ'-דער ע העד) פערשרייבען אונטער א בעשטימטער רובריק.

bring up (ברינג אפ) אויפהויבען; פערטיילען גלייכמעסיג דעם דרוק אויף'ן פאפיער ביי א דרוק-מאשין; ערציהען, אויפהאדעווען; פארברענגען צו איבערלעגונג; אבשטעלען א שיף דורך פעראנקערען; אבשטעלען א פערד.

bring up an'chor (ברינג אפ ענ'-קאר) פעראנקערען.

bring upon' knees (ברינג א־פאן׳ ניעז) אונטעריאכען, מאכען אונטערטהע־ניג.

bring up short (ברינג אפ שארט) פעסט אנציהען [ביי א פערד די לייצעס].

bring up the rear (ברינג אפ טהי ריער) צוגויפשטעלען דעם הינטערשטען טייל פון דער ארמעע; קאמאנדירען דעם הינטערשטען טייל פון דער ארמעע.

bri'nish *a.* (בראי׳־ניש) זאלציג, גע־זאלצען.

bri'nishness *n.* (בראי׳־ניש־נעס) גע־זאלצענקייט; א זאלץ־טעם.

brink *n.* (ברינק) ברעג; ראנד.

bri'ny *a.* (בראי׳־ני) זאלציג, געזאלצען.

bri'ny deep (בראי׳־ני דיעפ) דער ים.

bri'ny depths (בראי׳־ני דעפטהס) ז. *briny deep*.

bri'ony *n.* (בראי׳־א־ני) [א די צווינריב מין גיפטיגע פלאנצע].

brisk *a. and v.* (בריסק) פריש, ריהרעווי־דיג, פלינק, מונטער, לעבעדיג; טהעטיג; העל; קרעפטיג, שטארק; גלענצענד; פיי־קעלדיג; ווערען טהעטיג; ווערען לעב־האפט.

brisk demand' (בריסק די־מענד׳) א שטארקע, א לעבהאפטע נאכפראגע [נאך סחורות].

bris'ket *n.* (בריס׳־קעט) דאס ברוסט־שטיק ביי טהיערע.

brisk'ly *adv.* (בריסק׳־לי) לעבעדיג, מונטער; פלינק; טהעטיג.

brisk'ness *n.* (בריסק׳־נעס) מונטער־קייט, לעבעדיגקייט; ריהרעווידיגקייט; פלינקקייט; דאס גלענצען, דאס פינקלען [פון געטרענקע].

brisk'ness of trade (בריסק׳־נעס אוו טרייד) די לעבעדיגקייט אין געשעפט.

brisk sale (בריסק סייל) א שנעלער אב־זאץ [פון סחורות].

brisk up (בריסק אפ) אויפמונטערען, מאכען לעבהאפט.

bris'tle *n. and v.* (בריסל) בארשט־האר, שטייפע האר; חזיר־האר; שטעהן גלייך ווי בארשט־האר; שטעלען די האר דיבאם [פון צארן]; איינמאכען א חזיר־האר אין א דראטווע [פון א שוסטער]; זיין בעדעקט ווי מיט בארשט־האר; גע־דיכט בעדעקט אדער אויסגעשפרייט ווי מיט בארשטה־האר.

Brushes are made from **bristles**.

bris'tle-bear'ing *a.* (בריס׳ל־בעהר׳־אינג) וואס האט בארשט־האר [ביי חיות].

bris'tled *a.* (בריסלד) וואס האט שטיי־פע האר; וואס האט בארשט־האר.

bris'tle up (בריסל אפ) אויפקאכען, אין כעס ווערען.

bris'tle with (בריסל הוויטה) זיין אנ־געפיקעוועט [ווי מיט שטייפע האר].

His remarks **bristle with** wit.

bris'tle with arms (בריסל הוויטה ארמז) זיין בעוואפענט פון קאפ ביז די פיס.

bris'tliness *n.* (בריס׳־לי־נעס) דאס זיין בארשטיג; דאס האבען בארשט־האר.

bris'tling *a.* (בריס׳־לינג) שטעהענדיג שטייף ווי בארשט־האר, ווי חזיר־האר.

bris'tly *adv.* (בריס׳־לי) בארשטיג; שטעכעדיג.

Bris'tol-board *n.* (בריס׳־טאל־באורד) אזא גוטער דיקער גלאטער זארט צייכען־פאפיער.

Bris'tol brick (בריס׳־טאל בריק) אזא טייערער זארט ציגעל.

Bris'tol di'amond (בריס׳־טאל דאי׳־ע־מאנד) אן אונעכטער, א פאלשער די־מענט.

Bris'tol pa'per (בריס׳־טאל פיי׳־פער) א גוטער זארט צייכען־פאפיער.

Bris'tol stone (בריס׳־טאל סטאון) ז. *Bristol diamond*.

Bris'tol wa'ter (בריס׳־טאל הוואה׳־טער) אזא מינעראל־וואסער [אין דער געגענד פון בריסטאל, ענגלאנד].

brit *n.* (בריט) א יונגער הערינג; בעשע־פענישען, מיט וועלכע א וואלפיש שפייזט זיך.

Brit'ain *n.* (בריטן) בריטאניען, ענגלאנד.

Britan'nia *n.* (ברי־טענ׳־אי־ע) בריטא־ניען, ענגלאנד.

britan'nia *n.* (ברי־טענ׳־אי־ע) ברי־טאניע־מעטאל [אזא צונויפגעשמאלצענער מעטאל פון ציז, קופער און אנטימאן].

Britan'nia met'al (ברי־טענ׳־אי־ע מעט׳־על) בריטאניע־מעטאל [אזא צונויפ־געשמאלצענער מעטאל פון ציז, קופער און אנטימאן].

Britan'nic *a.* (ברי־טענ׳־איק) בריטיש, ענגליש; וואס געהערט צו בריטאניען [ענגלאנד].

britch'ka *n.* (בריטש׳־קא) ז. *britska*.

brite *v.* (בראיט) זיין אדער ווערען אי־בערגעוואקסען [ביי תבואה].

Brit'ish *n. and a.* (בריט׳־איש) וואס געהערט צו בריטאניען [ענגלאנד]; די איינוואהנער פון בריטאניען; דיא שפראך פון די אלטע בריטאנען אדער בריטען.

Brit'on *n.* (בריט׳־אן) א בריטאניער, אן ענגלענדער.

brits'ka *n.* (בריטס׳־קא) א בריטשקע [אזא לייכטער רוסישער וואגען צום אויס־פאהרען].

brit'tle *a.* (בריטל) ברעקעלדיג, ברעכ־ליך; וואס ברעכט זיך לייכט.

brit'tleness *n.* (בריטל׳־נעס) ברעקעל־דיגקייט, ברעכליכקייט.

brit'tlewood plum (בריטל׳־הוואוד פלאם) אזא זארט אמעריקאנער קליינע, רונדע, רויטליכע פלוים.

ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

bro. אבקירצונג פון *brother*.

broach *n. and v.* (בראוטש) א בראט־שפיז, א שפיז; א שפיץ; א שפיציגער גע־צייג [ווי א דריל]; א שפילקע, א שפיג־דעל; אנשטעכען אויף א שפיז; דורכ־שטעכען; דורכבויערען א פאס צום אנצא־פען; אויסדריקען, ארויסגעבען, אנפאנגען וועגען עטוואס צו ריידען; ארויסלאזען; פערגיסען.

They discussed many matters, but the subject of marriage was never **broached**.

broa'cher *n.* (בראו׳־טשער) אנצאפער; עפענער; ערשטער ארויסגעבער אדער בע־קאנטמאכער.

broad *a. and n.* (בראהד) ברייט, ווייט; אומפאנגסרייך; פון גרויסער בעדייטונג; שטארק; גרויס; העל; אפען; פריי, אונ־בעשרענקט; אזא שארפער געצייג צום דרעקסלען [רונדע זאכען].

broad'ax *n.* (בראהד׳־עקס) א טיש־לער־האק.

broad'-backed *a.* (בראהד׳־בעקט) מיט א ברייטען רוקען; מיט ברייטע פליי־צעס.

broad'bill *n.* (בראהד׳־ביל) אזא ווילי־דע קאטשקע [ענטעל] מיט א ברייטען שנאבעל.

broad'brim *n.* (בראהד׳־ברים) א הוט מיט א ברייטען ראנד; א קוואקער [א מיטגליעד פון א געוויסער רעליגיעזער סעקטע]. ז. *Quaker*.

broad'-brimmed *a.* (בראהד׳־ברימד) מיט א ברייטען ראנד; וואס טראגט א הוט מיט א ברייטען ראנד.

broad'cast *n., a. and adv.* (בראהד׳־קעסט) 1. דאס פערזייהען קערנער מיט דער האנד; אויסגעזייהט מיט דער האנד; דורכזייהען מיט דער האנד; 2. ברייט פערשפרייט.

2. The circulars were distributed **broadcast**.

broad'-ches'ted *a.* (בראהד׳־טשעס׳־טעד) ברייט־ברוסטיג.

Broad Church (בראהד טשוירטש) ליבעראלע פארטיי אין דער ענגלישער קירכע.

broad'cloth *n.* (בראהד׳־קלאטה) א גוטער טוך [פאר מענער־קליידער].

broad day'light (בראהד דיי׳־לאיט) העלער טאג.

broa'den *v.* (בראהדן) ברייט מאכען; ברייט ווערען; ברייטער מאכען די אנזיכ־טען, ווייסען א. ז. וו.

broad'-eyed *a.* (בראהד׳־איד) גרויס־אויגיג, ווייטזעהענד; וואס האט א ווייטען בליק.

broad'-fron'ted *a.* (בראהד׳־פראנ׳־טעד) מיט א ברייטען שטערען.

broad'-gage *a.* (בראהד׳־גיידזש) וואס די רעלסען זיינען ווייטער אבגערוקט איי־נער פון דעם אנדערען ווי געוועהנליך [ביי אייזענבאהנען]; וואס האט א ברייטען שכל.

broad'horn *n.* (בראהד׳־הארן) אזא פלאכע שיף.

broad'-horned *a.* (בראהד׳־הארנד) מיט ווייט אויסגעברייטעטע הערנער.

broa'dish *adv.* (בראה׳־דיש) ברייטליך; פריי.

broad'-leaved *a.* (בראהד׳־ליעווד) וואס האט ברייטע בלעטער; ברייטבלע־טערדיג.

broad'ly *adv.* (בראהד׳־לי) ברייט; גרויס; ווייט.

broad'-min'ded *a.* (בראהד׳־מאינ׳־דעד) מיט א ברייטען קוק אויף זאכען; טאלעראנט.

broad'ness *n.* (בראהד׳־נעס) ברייט־קייט [אין מאס]; ברייטקייט, פרעכהייט, גראבהייט.

broad'-piece *n.* (בראהד׳־פיעס) אזא אלטע ענגלישע מטבע.

broad'-ribbed *a.* (בראהד׳־ריבד) מיט ברייטע ריפען; מיט ברייטע שטרייפען.

broad'-seal *n.* (בראהד׳־סיעל) דער אפיציעלער זיגעל פון א רעגיערונג.

broad'-shoul'dered *a.* (בראהד׳־שאול׳־דערד) מיט ברייטע פלייצעס.

broad'side *n. and adv.* (בראהד׳־סאיד) 1. די זייט פון א שיף; דאס אויסשיסען מיט אלע קאנאנען אויף איין זייט פון א שיף מיט איין מאל; אן איבערפאל; 2. א בלאט פאפיער געדרוקט פון איין זייט; א פלאקאט, א פלוג־שריפט; 3. מיט דער זייט געריכטעט צו א געוויסען פונקט.

1. The fleet fired a **broadside** at the enemy.

broad'-sigh'ted *a.* (בראהד׳־סאי׳־טעד) ווייטזיכטיג; וואס האט א ווייטען בליק.

broad'-spea'king *a.* (בראהד׳־ספיע׳־קינג) אפען גערעדט; גערעדט אין א גרא־בער, וואולגארער שפראך.

broad'-spread *a.* (בראהד׳־ספרעד) ווייט פערברייטעט.

broad′stone *n.* (בראָהד׳-סטאָון) א פּיער=עקיגער שטיין. ז. *ashler*
broad′sword *n.* (בראָהד׳-סאָורד) א מין שווערד מיט א ברייטער קלינג.
broad′way *adv.* (בראָהד׳-הוויי) אין דער ברייט.
Broad′way *n.* (בראָהד׳-הוויי) הויפּט= גאַס אין ניו יאָרק און אין פיעלע אנדע= רע אמעריקאַנער שטעדט.
broad′wise *adv.* (בראָהד׳-הוואַיז) אין דער ברייט.
Brobdingnag′ian *a. and n.* (בראָב- דינג-נעג׳-אי-ען) וואָס איז שייך צו "בראָבדינגנעגיע", דאָס לאַנד פון די ריע= זען [א פאַנטאַסטיש לאַנד אין אַן ער= צעהלונג פון דעם ענגלישען שריפטשטע= לער סוויפט]; ריעזיג; א ריעזיגע פער= זאָן.
brocade′ *n.* (בראַ-קייד׳) בראָקאַט, זיי= דענשטאָף דורכגעוועבט מיט גאָלד און זיל= בער=פעדים; אַזאַ בראָנז=פּולווער וואָס ווערט בענוצט פאַר בעפּוצונג.
broca′ded *a.* (בראַ-קיי׳-דעד) דורכגע= וועבט מיט גאָלד און זילבער פעדים; גע= קליידעט אין זיידענס וואָס איז דורכגע= וועבט מיט גאָלד און זילבער=פעדים [בראַ= קאַט]; בעפּוצט מיט בלומען [וועגען שטאָפען].
bro′cage *n.* (בראָו׳-קיידזש) אַן אָבמאַך געשלאָסען דורך א מעקלער; מעקלעריי; מעקלעריי=געלד.
broc′ard *n.* (בראַק׳-ערד) א קורצער יו= רידישער גרונדזאַץ; א קורצער יורידי= שער כלל.
broc′atel *n.* (בראַק׳-ע-טעל) א דיקער שטאָף געוועבט אין בלומען [געברויכט צו בעציהען מעבעל]; אַזאַ מירמעלשטיין.
broc′atelle *n.* (בראַק׳-ע-טעל) ז. *brocatel*
broc′coli *n.* (בראַק׳-אַ-לי) שפּאַרגעל= קרויט, בראָקאָל [אַזאַ מין קרויט].
brochure′ *n.* (בראָו-שור׳) א קונטרס, א בוך פון עטליכע זייטלעך, א בראָשורע.
brock *n.* (בראַק) א דאַכס [אַזאַ מין חיה]; אַן ארבייטספעֶרד; א שוויין.
brock′et *n.* (בראַק׳-עט) א צוויי=יעהרי= גער רויטער הירש; אַזאַ זיד=אמעריקאַני= שער הירש.
brock′-faced *a.* (בראַק׳-פייסט) וואָס האָט א ווייסען פלעק אויף׳ן געזיכט [ווי א דאַכס].
brod *n. and v.* (בראַד) אַן אינסטרומענט מיט א שאַרפען שפּיץ; א שטאָק מיט א שאַרף=שפּיציגען אינסטרומענט; שטעכען.
brod′dle *v.* (בראַדל) שטעכען; מאַ= כען לעכער.
brode′kin *n.* (בראָוד׳-קין) א האַלב= שטיוועל.
brog *n. and v.* (בראָוג) א שפּיציגער אינסטרומענט [ווי אַן אהל]; א שפּיצעל [וואָס מען טהוט איינעם אַב]; שטעכען מיט אַן אהל.
bro′gan *n.* (בראָו׳-גען) אַזאַ גראָבער שווערער שוך.
brogue *n.* (בראָוג) 1. אַזאַ אַלטער מין שוך; א גרויסער הילצערנער שוך; 2. א דיאַלעקטישע אויסשפּראַך [הויפּטזעכליך וועגען דער אירלענדיש=ענגלישער אויס= שפּראַך].
2. He speaks English with an Irish **brogue.**
broi′derer *n.* (בראָי׳-דער-ער) שטיקער, אויס=נעהער, אויסהאַפטער.
broil *n. and v.* (בראָיל) 1. איינדאַמפּפען [פלייש]; בראָטען; שוויצען, צובראָטעו ווערען פון היץ; 2. טומעל, לאַרם, שטרייט, אויפרוהר.
1. They had **broiled** chicken for dinner.
broiled bones (בראָילד באָונז) גע= בראָטענע שריים פון עופות.
broi′ler *n.* (בראָי׳-לער) איינער וואָס בראָט; דאָס וואָס בראָט זיך; א היהנ= דעל וואָס איז גוט צום בראָטען; א היי= סער טאָג; אַן אייזענבאַהן=וואָגאָן מיט פאַרריכטונגען צו בראָטען שפּייז; א בראָט=אויוועלע.
broi′ling *a.* (בראָי׳-לינג) זעהר הייס.
The children played in the **broiling** sun.
bro′kage *n.* (בראָו׳-קיידזש) מעקלער= געשעפט; מעקלעריי; מעקלער=געלד; אַן אָבמאַך וואָס ווערט געשלאָסען דורך א מעקלער.
broke *v.* (בראָוק) מעקלערען, זיין א מעקלער.
broke (בראָוק) ז. *break* צובראָכען.
The servant **broke** a dish.
bro′ken *a.* (בראָוקן) 1. געבראָכען, צו= בראָכען; אָנגעזעצט; ניט גאַנץ; בערגיג; 2. ניט ריכטיג; ניט גראַמאַטיקאַליש; ניט פליסיג.
2. A foreigner often speaks **broken** English.
bro′ken-backed *a.* (בראָו׳קן-בעקט) נעקרימט, אויסגעבויגען; מיט א געבראָ= כענעם רוקען.
bro′ken-bel′lied *a.* (בראָו׳קן-בעל׳- איד) וואָס ליידעט פון א ברוך.
bro′ken-down *a.* (בראָו׳קן-דאַון) רו= אינירט; געבראָכען.
We found him **broken-down** from overwork.
bro′ken health (בראָו׳קן העלטה) גע= בראָכענע געזונדהייט, שוואַכקייט, קראַנק= הייט.
bro′ken heart (בראָו׳קן האַרט) א גע= בראָכען האַרץ; א געדריקט געמיט.
He died of a **broken** heart.
bro′ken-hear′ted *a.* (בראָו׳קן-האַר׳- טעד) מיט א געבראָכען האַרץ; מיט א געדריקטען געמיט.
bro′kenly *adv.* (בראָו׳קנ-לי) אין א גע= בראָכענער שפּראַך; אונטערבראָכען; שטי= קערווייז.
bro′ken man (בראָו׳קן מען) א רואי= נירטער מענש [פיזיש, גייסטיג אָדער פי= נאַנציעל].
bro′kenness *n.* (בראָו׳קנ-נעס) אונ= גלייכקייט; צובראָכענקייט.
bro′ken of′ficer (בראָו׳קן אָפ׳-אי-סער) אַן אָבגעזאָגטער בעאַמטער.
bro′ken sleep (בראָו׳קן סליעפּ) אַן אונטערבראָכענער שלאָף.
bro′ken spir′it (בראָו׳קן ספּיר׳-איט) א געדריקט געמיט.
bro′ken voice (בראָו׳קן וואָיס) א גע= בראָכענע [שוואַכע] שטימע.
bro′ken-win′ded *a.* (בראָו׳קנ-הווינ׳- דעד) וואָס האָט א קורצען אָטהעם.
bro′ker *n.* (בראָו׳-קער) מעקלער; איינער וואָס פערלייהט געלד אויף משכנות; א בערזען=מעקלער.
bro′kerage *n.* (בראָו׳-קער-איידזש) א מעקלעריי=געשעפט; אַן אָבמאַך געשלאָ= סען דורך א מעקלער; מעקלער=געלד.
bro′ma *n.* (בראָו׳-מאַ) קאַקאַאָ=פּולווער, טרינק=קאַקאַאָ.
bro′mal *n.* (בראָו׳-מעל) א כעמישע פערבינדונג פון בראָם און אַלקאָהאָל.
bro′mate *v. and n.* (בראָו׳-מייט) פער= בינדען אָדער דורכווייקען מיט בראָם; בראָם=זויער=זאַלץ.
bromatog′raphy *n.* (בראָו-מע-טאַג׳- רע-פי) א וויסענשאַפטליכע בעשרייבונג פון שפּייזען.
bromatol′ogy *n.* (בראָו-מע-טאַל׳-אָ- דזשי) די לעהרע וועגען שפּייז.
brome *n.* (בראָום) בראָם [איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען].
brome′-grass *n.* (בראָום׳-גרעס) אַזאַ גראָז וואָס ווערט געזייהט אַלס פוטער פאַר פיה.
bro′mic *a.* (בראָו׳-מיק) וואָס איז שייך צו בראָם. ז. *brome*
bro′mic ac′id (בראָו׳-מיק עס׳-איד) בראָם=זויערע [א כעמישע פערבינדונג].
bro′mid *n.* (בראָו׳-מיד) ז. *bromide*
bro′mide *n.* (בראָו׳-מיד) דאָס בראָמיד [א כעמישע פערבינדונג פון בראָם מיט אַן אנדער עלעמענט].
bro′mide of potas′sium (בראָו׳- מיד אָוו פּאָ-טעס׳-אי-אָם) בראָם=קאַליום [א זאַלץ, וואָס בעשטעהט פון בראָם און קאַליום].
bro′min *n.* (בראָו׳-מין) ז. *brome*
bro′mine *n.* (בראָו׳-מין) בראָם. ז. *brome*
bro′mism *n.* (בראָו׳-מיזם) אַזאַ קראַנק= הייט וואָס קומט פון צופיעל געברויכען בראָמיד [אַזאַ כעמישער שטאָף].
bro′mize *v.* (בראָו׳-מאַיז) בעהאַנדלען מיט בראָמיד [ביי פאָטאָגראַפיעס].
bro′moform *n.* (בראָו׳-מאָ-פאָרם) אַזאַ פאַרבלאָזע וואויל=שמעקעדיגע פליסיגקייט, וועלכע ווערט געמאַכט פון אַלקאָהאָל, בראָם און פּאָטאַש.
bromog′raphy *n.* (בראָו-מאַג׳-רע-פי) א וויסענשאַפטליכע בעשרייבונג פון שפּיי= זען.
bro′mo-i′odized *a.* (בראָו׳-מאָו-אַי׳- אָ-דאַיזד) אָנגעזאָפּט מיט בראָם=יאָד [אַזאַ כעמישער שטאָף בענוצט אין פאָ= טאָגראַפיע].
bro′muret *n.* (בראָו׳-מיו-רעט) ז. *bromide*
bro′mureted *a.* (בראָו׳-מיו-רעט-עד) אָנגעזאָפּט אָדער פערבונדען מיט בראָם.
Bro′mus *n.* (בראָו׳-מאָס) ז. *brome-grass*
bro′myrite *n.* (בראָו׳-מי-ראַיט) נאַטיר= ליכער זילבער בראָמיד [האָט א געלב= גרינע פאַרב].
bron′chi *n.* (בראָנ׳-קי) די לופט=רעהרען אין די לונגען.

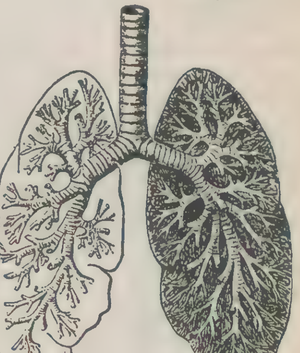

Bronchi

bron′chia *n.* (בראָנ׳-קי-אַ) די לופט=רעה= רען=צווייגען פון דעם אָטהעמונגס=אַפּאַ= ראַט.
bronch′ial *a.* (בראָנ׳-קי-על) וואָס איז

שייך צו די לופטרעהרען-צווייגען פון דעם אטהעמונגס-אפאראט.

bron'chic *a.* (בראנ'-קיק) ז. ***bronchial***.

bronchi'tis *n.* (בראנ-קאי'-טיס) בראנכיטיס [די ענטצינדונג פון די לופט-רעהרען-צווייגען פון אטהעמונגס-אפאראט].

bron'cho *n.* (בראנ'-קאו) א ווילדער אדער האלב-ווילדער פערד אין נארדוועסט פון אמעריקא, אן אינדיאנער קליין פערדעל.

bron'chocele *n.* (בראנ'-קא-סיל) א קראפ; א גיידער, אן אנגעשוואלענע האלז וואס הייננט אראב ווי א גיידער.

bronchopneumo'nia *n.* (בראנ-קאו-ניו-מאו'-ני-א) לונגען-ענטצינדונג.

bronchopneumoni'tis *n.* (בראנ-קאו-ניו-מא-נאי'-טיס) ז. ***bronchopneumonia***.

bronchot'omy *n.* (בראנ-קאט'-א-מי) דאס מאכען א שניט אין די לופטרעהרען [אלס אפעראציאן].

bron'chus *n.* (בראנ'-קאס) איינער פון די צוויי לופטרעהרען-פערצווייגונגען פון די לונגען.

bron'co *n.* (בראנ'-קאו) א ווילדער אדער האלב-ווילדער פערד אין נארדוועסט אמעריקא, א קליין אינדיאנער פערדעל.

bronte'um *n.* (בראנ-טי'-אם) אזא מאשין אין טעאטער נאכצומאכען דעם רויש פון א דונער [אין די אלטע צייטען].

bron'tolith *n.* (בראנ'-טא-ליטה) א דונער-שטיין.

brontol'ogy *n.* (בראנ-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דונער.

bronze *n., a. and v.* (בראנז) בראנז; א קונסט-ווערק פון בראנז; א בראנז-קאליר; פרעכהייט, אונפערשעמטהייט; געמאכט פון בראנז; בראנזירען, געבען דעם קאליר פון בראנז; אבהארטען; מאכען אונעמפפינדליך.

bronze'-col'or *n.* (בראנז'-קאל'-אר) בראנז-פארב.

bronzed *a.* (בראנזד) געפארבט אין א בראנז-קאליר.

bronzed skin (בראנזד סקין) די בראנז-הויט [א מין קראנקהייט].

bronze'-liq'uid *n.* (בראנז'-ליק'-הוויד) א פליסיגקייט געמישט מיט בראנז-פולווער צום פארבען.

bronze'-paint *n.* (בראנז'-פיינט) בראנז-פארב.

bronze'-pow'der *n.* (בראנז'-פאו'-דער) בראנז-פולווער [פאר פארב].

bronze'wing *n.* (בראנז'-הווינג) א נאמען פון א געוויסען מין אויסטראלישע טויבען [צוליעב זייער בראנז-קאליר].

bron'zify *v.* (בראנ'-זי-פאי) גיסען פיגורען פון בראנז; מאכען עהנליך צו בראנז.

bron'zine *a.* (בראנ'-זין) עהנליך צו בראנז; בראנז-פארביג.

bron'zing *n.* (בראנ'-זינג) דאס בראנזירען [דאס בעדעקען מיט א בראנז-קאליר].

bron'zing-machine' *n.* (בראנ'-זינג-מע-שין') א בראנזיר-מאשין [א מאשין צו בעשיטען טאפעטען אדער אנדערע פאבריקאטען מיט בראנז-פולווער].

bron'zist *n.* (בראנ'-זיסט) א בראנז-גיסער, א בראנז-ארבייטער.

bron'zy *a.* (בראנ'-זי) בראנז-עהנליך.

brooch *n. and v.* (ברוהטש) א בראש, צירונג, שמוק; אויספוצען מיט צירונג; אן איינפארביג בילד.

brood *n. and v.* (ברוהד) 1. בריהען, אויסבריהען, אויסזיצען [ווי היהנער זיצען אויף אייער]; נאכטראכטען, פיעל נאכדענקען; האדעווען; צערטלען; אויסבריהונג; 2. דאס וואס איז אויסגעבריהט; אויסגעבריהטע פויגעלעך; קינדער [פון חיות אדער פויגלען].

2. The hen is watching her **brood**.

broo'der *n.* (ברוה'-דער) אזא פאר-ריכטונג פאר קינסטליכע אויסבריהונג פון אייער.

brood'-hen *n.* (ברוהד'-העז) א בריהענדיגע הוהן; א קוואקעדיגע הוהן.

broo'ding *a.* (ברוה'-דינג) בריהענדיג; נאכדענקענדיג, פערטיעפט אין עטוואס.

brood'-mare *n.* (ברוהד'-מעהר) צוכט-פערד, מוטער-פערד.

brood o'ver (ברוהד או'-ווער) 1. איבער עטוואס בריהען; זיך פערטיעפען איבער עטוואס; 2. זיך גריזשענען איבער עטוואס, טרויערען.

2. The miser **brooded over** the loss of his money.

broo'dy *a.* (ברוה'-די) בריהענדיג.

brook *n. and v.* (ברוק) 1. א באך, א קליינער טייך; 2. דולדען, פערטראגען.

2. The policeman will **brook** no interference in the discharge of his duty.

brook'let *n.* (ברוק'-לעט) א טייכעל.

brook'lime *n.* (ברוק'-לאים) אזא פלאנצע מיט בלויע בלומען וואס וואקסט ביי טייכען.

brook'-mint *n.* (ברוק'-מינט) די וואסער-מינצע [אזא פלאנצע מיט א פעפער-מינץ ריח].

brook trout (ברוק טראוט) א געוויסער עסבארער פיש אין די אמעריקאנער וואסערען. ז. איל. ***"Fishes"***.

brook'weed *n.* (ברוק'-הוויעד) אזא וואסער-פלאנצע.

broom *n. and v.* (ברוהם) א בעזים; א בעזים-שטרויך [אזא פלאנצע מיט לאנגע דינע צווייגען און געלבע בלומען]; קעהרען [ווי מיט א בעזים]; אבריינגען דעם דעק פון א שיף.

broom'-corn *n.* (ברוהם'-קארן) דאס נעגערקארן [אזא רויטליך גראז אין אמעריקא, וואס וואקסט אויס ביז 10 פוס הויך].

broom'-grass *n.* (ברוהם'-גרעס) ז. ***brome-grass***.

broom'-land *n.* (ברוהם'-לענד) ווילד פערוואקסען, ניט געאקערט לאנד.

broom'-root *n.* (ברוהם'-רוהט) בעזים-ווארצעל [אזעלכע ווארצלען פון וועלכע מען מאכט בעזימער].

broom'staff *n.* (ברוהם'-סטעף) א בעזים-שטעקען.

broom'stick *n.* (ברוהם'-סטיק) א בעזים-שטעקען.

broom'-tree *n.* (ברוהם'-טריע) דער בעזים-בוים [אזא בוים וואס וואקסט אויף די בערג פון יאמאיקא און האט בעזים-פערמיגע צווייגען].

broom'weed *n.* (ברוהמ'-הוויעד) בעזים-גראז [אזא גראז וואס וואקסט אין ווארימע געגענדען פון אמעריקא און ווערט בענוצט צו מאכען בעזימער].

broo'my *a.* (ברוה'-מי) פערוואקסען מיט ווילדען גראז; וואס איז שייך צו א בעזים.

bros. אבקירצונג פון ***brothers***

brose *n.* (בראוז) א געקעכטס פון האבער-מעהל אדער גערשטען-מעהל.

broth *n.* (בראהטה) א געדיכטע געווירצטע פלייש-זופ.

broth'el *n.* (בראטה'-על) בארדעל, הורענהויז.

broth'er *n. and v.* (בראטה'-ער) ברודער; מיטמענש; בעהאנדלען ווי א ברודער.

broth'er chip (בראטה'-ער טשיפ) א האנדווערקס-ברודער; א טעסלער.

broth'er-ger'man *n.* (בראטה'-ער-דזשויר'-מען) לייבליכער ברודער [פון איין פאטער און מוטער].

broth'erhood *n.* (בראטה'-ער-הוד) ברידערשאפט; א ברידערליכע געזעלשאפט.

broth'er-in-law' *n.* (בראטה'-ער-אין-לאה') א שוואגער.

broth'erless *a.* (בראטה'-ער-לעס) אהן א ברודער.

broth'erlike *a.* (בראטה'-ער-לאיק) אזוי ווי א ברודער.

broth'erliness *n.* (בראטה'-ער-לי-נעס) ברידערליכקייט.

broth'er-love *n.* (בראטה'-ער-לאוו) ברודער-ליעבע.

broth'erly *a.* (בראטה'-ער-לי) ברידערליך; ווי א ברודער.

broth'ers in afflic'tion (בראטה'-ערז אין ע-פליק'-שאן) ליידענס-ברידער, אחים לצרה.

broth'ers in arms (בראטה'-ערז אין ארמז) וואפען-ברידער [וואס קעמפפען צוזאמען].

brough'am *n.* (ברוה'-עם) א קארעטע מיט פיער אדער צוויי רעדער.

brought (בראהט) געבראכט. ז. ***bring***.

brow *n.* (בראו) ברעהם; שטערן; געזיכטס-אויסדרוק; ברעג, ראנד [פון א בארג, למשל].

brow'-ant'ler *n.* (בראו'-ענט'-לער) דער ערשטער ארויסגעוואקסענער הארן פון א הירש.

brow'beat *v.* (בראו'-ביעט) זיך פערהאלטען מיט העזה, זיך גראב בענעהמען געגען אימעצען.

The lawyer had a habit of **browbeating** witnesses.

brow'beater *n.* (בראו'-ביע-טער) אן עזות פנים; אן אונפערשעמטער; א טיראן, אן אכזר.

brow'-bound *a.* (בראו'-באונד) בעקרוינט [מיט א לארבערקראנץ].

brow'less *a.* (בראו'-לעס) אונפערשעמט.

brown *n., a. and v.* (בראון) ברוין; ברוין מאכען; א ברוינע פארב.

brown'-bess *n.* (בראון'-בעס) אזא אלטער ביקס וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין דער ענגלישער ארמעע.

brown'bill *n.* (בראונ'-ביל) אזא אלטע געוועהר בענוצט אמאל פון די ענגלישע פוס-סאלדאטען.

brown'-bread *n.* (בראון'-ברעד) שווארץ ברויט.

brown'-coal *n.* (בראון'-קאול) ברוין-קויהלען [אזא זארט שטיין-קויהלען].

brown'-george *n.* (בראון'-דזשארדזש) אזא גרויסער ליימענער קרוג.

Brow'nian the'ory (בראו'-ני-ען טהי'-א-רי) די טעאריע פון דר. בראון [וועלכער טיילט קראנקהייטען אין אזעלכע וואס קומען פון צופיעל ערגעגונג און אין אזעלכע וואס קומען פון צו ווענינ ערגעגונג].

brow'nie *n.* (בראו'-ני) א גוטער גייסט,

א גוטער רוח [ביי די שאטלענדער]; א קארליק.

brow'ning *n.* (בראו'-נינג) דאס מאכען ברוין; אזא רעוואלווער.

brow'nish *a.* (בראו'-ניש) ברוינליך.

Brow'nism *n.* (בראו'-ניזם) די לעהרע פון ראבערט בראון [דער פוריטאנער, וועלכער האט זיך אבגעריסען פון דער ענגלישער קירך אין יאהר 1580 און האט געגרינדעט א אונאבהענגיגע קריסטליכע סעקטע]; אונאבהענגיגקייט פון דער קירך.

Brow'nist *n.* (בראו'-ניסט) א אנהענגער פון ראבערט בראון [דער פוריטאנער, וועלכער האט זיך אבגעריסען פון דער ענגלישער קירך און האט געגרינדעט א אונאבהענגיגע קריסטליכע סעקטע]; א אנהענגער פון דר. בראון'ס מעדיצינישע טעאריע. ז. ***Brownian theory***.

Brownis'tic *a.* (בראו-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון ראבערט בראון. ז. ***Brownism***.

Brownis'tical *a.* (בראו-ניס'-טי-קעל) ז. ***Brownistic***.

brown'ness *n.* (בראונ'-נעס) די ברוינקייט.

brown pa'per (בראון פיי'-פער) פאקפאפיער.

brown rat (בראון רעט) דער געוועהנליכער הויז-ראץ.

brown'-rust *n.* (בראון'-ראסט) דער ווייץ-בראנד [אזא קראנקהייט פון ווייץ וואס בעקומט א דונקעלע פארב].

brown'stone *n.* (בראונ'-סטאון) דער דונקעלער זאמדשטיין.

brown'-stout *n.* (בראון'-סטאוט) דאס פעל-שטארקער פארטער-ביער.

brown stud'y (בראון סטאד'-אי) דאס פאנטאזירען; א טרוימעריי; פערטיעפטקייט אין געדאנקען; צערשטרייטקייט [פון פערטראכטקייט אדער טרוימעריי].

brown'wort *n.* (בראונ'-וואירט) ברוין-ווארצעל [א מין פלאנצע].

brow'ny *n.* (בראו'-ני) ז. ***brownie***.

brow of hea'ven (בראו אוו העווען) די הויכקייט פון הימעל.

brow'-post *n.* (בראו'-פאוסט) א קווער-באלקען.

browse *n. and v.* (בראוז) יונגע גרינע צווייגלעך אדער בלעטער מיט וועלכע מען קען פיטערען בהמות אדער חיות; דאס פיטערען בהמות אדער חיות מיט גרינע צווייגלעך אדער בלעטער; פיטערען בהמות אדער חיות מיט גרינע צווייגען אדער בלעטער; זיך פיטערען.

browse'-wood *n.* (בראוז'-הוואוד) גרינע צווייגען אדער בוימלעך וואס בהמות אדער חיות קענען עסען.

brow'sing *n.* (בראו'-זינג) א פלאץ וואו בהמות אדער חיות פיטערען זיך מיט גרינע צווייגען און קליינע בוימלעך.

browze *n. and v.* (בראוז) ז. ***browse***.

bru'ang *n.* (ברו'-ענג) דער מאלאיאישער זון-בער [ער האט א שווארצע גלאנציגע פעל מיט א וויסען פלעק אויף דער ברוסט. ער ווערט לייכט צוגעוועהנט צו מענשען].

bru'in *n.* (ברו'-אין) א בער.

bruise *v. and n.* (ברוהז) צוקוועטשען, פערוואונדען דורך קוועטשען; צושטויסען; צורייבען; צוקלאפען; שלאגען מיט די פויסטען; מאכען ברויז און בלוי; קוועטשונג; א בייל [וואס קומט פון א קוועטש אדער קלאפ].

The child fell and bruised its face.

bruised arms (ברוהזד ארמז) צובראכענע געוועהר.

brui'ser *n.* (ברוה'-זער) א צוקוועטשער, א שלאגער; א באקסער, א פויסט-קעמפפער; אזא געצייג צום שלייפען די גלעזער פון א טעלעסקאפ; א שטויס-מאשין; א סיטעשקארניע.

brui'sing *n.* (ברוה'-זינג) דאס אברייניגען פלאקס פון די שפאלעס; דאס דריקען וויינטרויבען זיי ווייכער צו מאכען, בעפאר מען מאכט פון זיי וויין.

bruit *n. and v.* (ברוהט) א קלאנג; א גערוייש; א הויכער קלאנג; ארויסלאזען א קלאנג; אויסרופען מיט א הויכער שטימע; פערשפרייטען א קלאנג; בעקאנט מאכען.

bruit'er *n.* (ברוהט'-ער) איינער וואס רופט אויס מיט א הויכער שטימע; איינער וואס פערשפרייט א קלאנג אדער מאכט בעקאנט.

Brumaire' *n.* (ברוה-מעהר') דער צווייטער מאנאט אין דעם קאלענדאר, וואס איז איינגעפיהרט געווארען אין דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן.

bru'mal *a.* (ברו'-מעל) ווינטערדיג; וואס איז שייך צו ווינטער.

bru'mal sol'stice (ברו'-מעל סאל'-סטיס) דער העכסטער פונקט אויף'ן הימעל פון דער ווינטער-זון.

brum'magem *n. and a.* (בראמ'-ע-דזשעם) א ביליגע נאכמאכונג; נאכגעמאכט, געפעלשט, טרייעריש-ביליג.

bru'mous *a.* (ברו'-מאס) ווינטערדיג; פערכמארעט; אומעדיג.

brunette' *n. and a.* (ברו-נעט') א ברונעטקע [א פרויענצימער וואס האט טונקעלע האר, טונקעלע אויגען און א טונקעלע געזיכטס-פארב]; וואס האט א טונקעלע געזיכטס-פארב.

brun'ion *n.* (בראנ'-יאן) בלוט-פערסיקע, נעקטארינען-פערסיקעס [אזא פרוכט עהנליך צו א פלוים מיט א ווייכער פויגער הויט].

Bruno'nian *n.* (ברו-נאו'-ני-ען) א שטודענט פון דער בראון אוניווערזיטעט אין פראווידענס; א אנהענגער פון דער מעדיצינישער טעאריע פון דאקטאר בראון. ז. ***Brownian theory***.

Bruno'nian the'ory (ברו-נאו'-ני-ען טהי'-א-רי) ז. ***Brownian theory***.

brunt *n.* (בראנט) דער העפטיגער שטויס; אנפאל; אנגריף; העפטיגקייט; היץ פון קאמפף.

Leaders must be ready to bear the brunt of the conflict.

brush *n. and v.* (בראש) א בארשט; א בערשטעל; א פארבער; א פינזעל; א עק פון א פוקס; א קוסט; א בינטעל, א שטרויס; א צוזאמענשטויס; א שטרויך; א שנעלע דורכרייזע; בערשטען; אבפוצען מיט א בארשט; שמירען אדער בעמאלען מיט'ן פינזעל; לייכט בעריהרען אדער בעוועגען; אויפרעגען.

brush across' the coun'try (בראש ע-קראס' טהי קאנ'-טרי) א שנעלע רייזע דורך דאס לאנד.

brush along'! (בראש ע-לאנג') אוועק; טראג זיך! רוק זיך!

brush'er *n.* (בראש'-ער) איינער וואס בערשט.

brush'iness *n.* (בראש'-אי-נעס) דאס זיין בארשטיג אדער שארסטיג.

brush'ing *n. and a.* (בראש'-אינג) דאס בערשטען; פלינק, שנעל.

brush'ing-machine' *n.* (בראש'-אינג-מע-שין') א בארשט-מאשין [פאר רייניגען און אבלעגען די האר פון הויט אדער פאר רייניגען ווייץ].

brush'-like *a.* (בראש'-לאיק) אזוי ווי א בארשט, עהנליך צו א בארשט.

brush'-ma'ker *n.* (בראש'-מיי'-קער) א בערשטער [בערשטעל מאכער].

brush'man *n.* (בראש'-מען) א פארבער.

brush'ment *n.* (בראש'-מענט) א וועלדעל פון קליינע בוימלעך.

brush'-mon'key *n.* (בראש'-מאנ'-קי) די אמעריקאנער זיידענאפע [אזא אבעזיאנא, מאלפע].

brush'-ore *n.* (בראש'-אור) אזא זארט אייזען-ערץ.

brush'-plow *n.* (בראש'-פלאו) אזא שטארקער אקער-אייזען צו אויפאקערען ערד וואס איז בעוואקסען מיט קוסטארניקעס.

brush'-pull'er *n.* (בראש'-פול'-ער) א מאשין אויסצורייסען קוסטארניקעס.

brush'-tailed *a.* (בראש'-טיילד) וואס האט א האריגען עק עהנליך צו א בעזים.

brush'-tongued *a.* (בראש'-טאנגד) וואס האט א שארסטיגען צונג [הויפטזעכליך ווענען א געוויסען מין פאפוגאיען].

brush'-tur'key *n.* (בראש'-טויר'-קי) אזא זארט אינדיק אין אויסטראליען וועלכער לעבט אין קוסטארניקעס.

brush up (בראש אפ) 1. אבפוצען מיט א בארשט; 2. אבפרישען עטוואס פערגעסענעס.

2. He brushed up his Latin before taking the examination.

brush'-wheel *n.* (בראש'-הוויעל) א בארשט-ראד, א ראד אהן ציינער [פריקציאנס-ראד].

brush'wood *n.* (בראש'-הוואוד) א וועלדעל פון קוסטארניקעס; אבגעשניטענע קוסטארניקעס אדער ביימער-צווייגען.

brush'y *a.* (בראש'-אי) ווי א בארשט; לאנג-האריג; שארסטיג, בארשטיג.

brusk *a.* (בראסק) טעמפ; גראב; אהן דרך ארץ; פון בראנז קאליר.

brusk'ly *adv.* (בראסק'-לי) גראב, אהן דרך ארץ.

brusk'ness *n.* (בראסק'-נעס) גראבהייט.

He met his visitors in a spirit of bruskness.

brusque *a.* (בראסק) ז. ***brusk***.

brusque'ly *adv.* (בראסק'-לי) ז. ***bruskly***.

brusque'ness *n.* (בראסק'-נעס) ז. ***bruskness***.

Brus'sels sprouts (בראס'-עלז ספראוטס) בריסעלער רויזען-קרויט.

Brussels Sprouts

bru'tal *a.* (ברו'-טעל) ברוטאל; טהיעריש; ווילד; אונמענשליך.

bru'talism *n.* (ברו'-טעל-איזם) ברוטאליטעט, אונמענשליכקייט.

brutal'ity *n.* (ברו-טעל'-אי-טי) ברוטאליטעט, אונמענשליכקייט, ווילדקייט, גרויזאמקייט.

brutaliza'tion *n.* (ברו-טעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען ווילד, אונמענשליך, גרויזאם.

bru'talize *v.* (ברו'-טעל-איז) האנדלען אונמענשליך; ווילד מאכען; ווערען ברוטאל.

bru'tally *adv.* (ברו'-טעל-אי) ברוטאל, אונמענשליך; ווילד, גרויזאם, טהיעריש.

brute *n.* and *a.* (ברוט) א חיה; אונמענש; א ברוטאלער מענש; ברוטאל; גרויזאם; אונוויסענד; גראב; נאריש.

brute'hood *n.* (ברוט'-הוד) דאס זיין ברוטאל, אונוויסענד; דאס זיין אן אונמענש.

brute weight (ברוט הווייט) ברוטא-געוויכט [געוויכט פון סחורה מיט דער פערפאקונג]; דאס גאנצע געוויכט, די גאנצע שווערקייט.

brutifica'tion *n.* (ברו-טי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען ברוטאל, אונוויסענד, דום; דאס ווערען אן אונמענש, אונוויסענד, דום.

bru'tify *v.* (ברו'-טי-פאי) מאכען ווילד, אונוויסענד, דום.

bru'tish *a.* (ברו'-טיש) טהיעריש; גראב; גרויזאם; נאריש; ווילד; ברוטאל.

bru'tishly *adv.* (ברו'-טיש-לי) אויף א גרויזאמען, ווילדען, טהיערישען, גראבען אדער דומען אופן.

bru'tishness *n.* (ברו'-טיש-נעס) ווילדקייט, אונמענשליכקייט.

bru'tism *n.* (ברו'-טיזם) ברוטאליטעט; אונמענשליכקייט; גראבקייט; ווילדקייט פון א חיה.

bru'tum ful'men (ברו'-טאם פאל'-מען) א פוסטער דונער; א פוסטער סטראשונאק.

Bry'anite *n.* (בראי'-ען-איט) איינער וואס גלויבט אין די פאליטישע פרינציפען פון וויליאם דזש. ברייען [א בעוואוסטער פיהרער פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען]; אן אנהענגער פון דער סעקטע ביבעל-קריסטען [געגרינדעט אין ענגלאנד פון איינעם וויליאם ברייען אין יאהר 1815].

bryol'ogy *n.* (בראי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער באטאניק, וואס בעשעפטיגט זיך מיט מאך.

bryo'nia *n.* (בראי-או'-ני-ע) די צוינריב [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

bry'ony *n.* (בראי'-א-ני) ז. *bryonia*

Bryozo'a *n.* (בראי-א-זאו'-א) בריאזאען [אזעלכע קליינע חיה'לעך וועלכע שטעהען נאהנט צו פלאנצען, ווי קאראלען א. ד. ג.].

bryozo'an *n.* and *a.* (בראי-א-זאו'-ען) איינער פון די בריאזאען; וואס איז שייך צו די בריאזאען. ז. *Bryozoa*

bryozo'id *n.* and *a.* (בראי-א-זאו'-איד) ז. *bryozoan*

B. S. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Bachelor of Science*, באקאלארוס פון וויסענשאפט [אן אקאדעמישער טיטול].

B. Sc. ז. *B. S.*

Bt. אבקירצונג פון *baronet*

bu. אבקירצונג פון *bushel*, א שעפעל [א מאס פון אכט טעפ].

buansu' *n.* (בו-אנ-סו') אזא ווילדער הונד אין צפון אינדיען.

buansu'ah *n.* (בו-אנ-סו'-א) ז. *buansu*

bub *n.* (באב) א זויערטייג [א ראשטשינע געברויכט אנשטאט הייוועו]; א שטארקער געטראנק; א ברוסט פון א פרוי; א אינגעל.

bu'baline *a.* (ביו'-בע-לין) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א בופעל-אקס.

bu'balis *n.* (ביו'-בע-ליס) א גרויסער אפריקאנער אנטילאפ [אזא חיה].

bub'ber *n.* (באב'-ער) א טרינקער.

bub'ble *n.* and *v.* (באבל) א בלעזעל, וואסער-בלעזעל; א שווינדלעריי; א שווינדלערישע ספעקולאציאן; פאלשער שיין, פוסטע זאך; טוישונג; טוישען; זיך בלעזלען; מאכען בלעזלען; פליסען מיט א שטילען געררויש [ווי א קליין טייכעל]; פערגיסען טרעהרען.

bub'ble com'pany (באבל קאמ'-פע-ני) א שווינדלערישע געזעלשאפט.

bub'bler *n.* (באב'-לער) א מין פיש וועלכער געפינט זיך אין אמעריקא אין דעם טייך אהייא; א שווינדלער.

bub'bling *a.* (באב'-לינג) זיך בלעזלענדיג; שטיל רוישענדיג.

bub'bling-fish *n.* (באב'-לינג-פיש) אזא פיש. ז. *bubbler*

bub'bly *a.* (באב'-לי) בלעזעלדיג; פול מיט בלעזלעך.

bub'by *n.* (באב'-אי) ווייבליכע ברוסט, ציצקע; א קליין אינגעל.

bu'bo *n.* (ביו'-באו) א געשוויר; א געשוויר אויף די געשלעכטס-ארגאנען.

bubon'ic *a.* (ביו-באנ'-איק) וואס איז שייך צו א דריזען-געשווילעכץ אדער צו א געשוויר אויף די געשלעכטס-ארגאנען.

bubon'ic plague (ביו-באנ'-איק פלייג) די בובאנישע פעסט [שווארצע פעסט].

bubo'nocele *n.* (ביו-באו'-נא-סיעל) א ברוך [קילע].

buc'an *n.* and *v.* (באק'-ען) ז. *buccan*

bucaneer' *n.* (באק-ע-ניער') א ים-רויבער; איינער פון די אמאליגע פראנצויזישע קאלאניסטען וואס האבען זיך בעזעצט אין האאיטי און טארטוגאס, וועלכע פלעגען זיך פערנעהמען מיט נעיעג אויף ווילדע בהמות און רויכערען זייער פלייש.

bucaneer'ish *a.* (באק-ע-ניער'-איש) ווי א ים-רויבער.

buc'ca *n.* (באק'-ע) די באקען מיט דעם מויל.

buc'cal *a.* (באק'-על) וואס איז נוגע צום מויל אדער באק.

buc'cal glands (באק'-על גלענדז) באקען-דריזען.

buc'can *n.* and *v.* (באק'-ען) א ביידעל וואו מען רויכערט פלייש; א פלאץ אין וועסט אינדיען, וואו מען טרינקט קאפע אדער קאקאא; שניידען פלייש אין לאנגע שטיקער און רויכערען.

buccaneer' *n.* (באק-ע-ניער') ז. *bucaneer*

buccaneer'ish *a.* (באק-ע-ניער'-איש) ז. *bucaneerish*

buccella'tion *n.* (באק-סע-ליי'-שאן) די צוטיילונג אין קליינע שטיקלעך.

buc'cin *n.* (באק'-סין) ז. *buccina*

buc'cina *n.* (באק'-סי-נע) אזא אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א טרומייט; א הארן-טרומייט.

Buccinæ

buc'cinal *a.* (באק'-סי-נעל) טרומייטענפערמיג; וואס קלינגט ווי א טרומייט. ז. *buccina*

buccola'bial *a.* (באק-או-ליי'-בי-על) וואס איז שייך צו דער באק און ליפ.

buc'cula *n.* (באק'-יו-לא) דאס פלייש אונטער דער מארדע.

Bucel'las *n.* (ביו-סעל'-עס) ווייסער פארטוגעזישער וויין.

bucen'taur *n.* (ביו-סענ'-טאהר) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אזא בריאה האלב מענש האלב אקס.

Bucen'taur *n.* (ביו-סענ'-טאהר) אזא פאראדנע שיף פארצייטען אין ווענעדיג.

bu'chu *n.* (ביו'-קיו) אזא פלאנצע וואס וואקסט אין זיד אפריקא [זי האט א זעהר אראמאטישען גערוך און ווערט פיעל בענוצט אין מעדיצין].

buck *n.* and *v.* (באק) א באק; דער זכר פון הירשען אדער אנטילאפען; א נעגער אדער אינדיאנער [מאנסביל]; א לעבעמאן, א פראנט; לויג [צום וואשען וועש]; דאס אויסטראגען פון א פערד; די ברוסט; דער קערפער פון א וואגען; א ראהמען; אזא לייטענער טאפ; דער גערויש וואס א שטיין מאכט פאלענדיג אין וואסער; דאס שטויסען מיט די הערנער, ווי א באק; בויגען; אויסטראגען [ווי א פערד]; ברעקען; צובינדען די הענד צו די קניע אלס א שטראף; אראבווארפען דעם רייטער פון זיך [ביי א פערד]; איינווייקען וועש אין לויג; צוברעכען ערץ [רויהער אויסגעגראבענער מעטאל] אויף שטיקער; זיך פארען [ביי האזען, קראליקעס א. ז. וו.].

buckay'ro *n.* (בא-קיי'-ראו) א רייטענדער פאסטוך אין די וועסט-טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

buck'-bas'ket *n.* (באק'-בעס'-קעט) א קארב פאר שמוציגע וועש.

buck'-bean *n.* (באק'-ביען) ז. *bog-bean*

buck'board *n.* (באק'-באורד) אזא וואגען אויף פיער רעדער מיט א לאנגע ברעט, וואס האט א זיץ איבער'ן מיטען.

buck'-co'ney *n.* (באק'-קאו'-ני) דער זכר פון קראליקעס.

buck'er *n.* (באק'-ער) איינער וואס צוברעכט ערץ [רויהע אויסגעגראבענע מעטאלען]; אזא פלאכער האמער צו ברעכען ערץ; א רייטענדער פאסטוך אין די וועסט-טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

buck'et *n.* and *v.* (באק'-עט) וואסער-עמער, עמער; דער קאלבען פון א וואסער-פומפ; שעפען וואסער מיט אן עמער; גיסען פון אן עמער; זיך שנעל בעוועגען.

buck'etful *n.* (באק'-עט-פול) אזוי פיעל ווי אן עמער קען האלטען.

buck'et-shop *n.* (באק'-עט-שאפ) אזא

פלאץ וואו מען שפעקולירט אויף קליינע
סומען אין בערזען־אקציעס, ניט מיינענדיג
זיי צו קויפען.
buck'et-valve *n.* (באק'-עט-וועלוו) אזא
לופט־ווענטיל ביי דאמפף־מאשינען.
buck'eye *n.* (באק'-אי) פערד־קאשטא־
נעס [אזעלכע נים]; אזא פלאכע זעגעל־
שיף.
Buck'eye *n.* (באק'-אי) א צונאמען פאר
די געבארענע פון דעם שטאאט אהאיא אין
אמעריקא [צוליעב די פיעל פערד־קאשטא־
נעס, וואס וואקסען אין דעם שטאאט].
buck'-eyed *a.* (באק'-איד) וואס האט
א פלעק אדער בעלעם אויף'ן אויג [ווע־
גען פערד].
Buck'eye State (באק'-אי סטייט) דער
שטאאט אהאיא. ז. *Buckeye*.
buck'eye tree (באק'-אי טריע) א
פערד־קאשטאניען־בוים.
buck'-fe'ver *n.* (באק'-פי'-ווער) יעגער־
פיבער [די אויפרעגונג פון א יעגער ווען
ער דערזעהט א הירש].
buck'-goat *n.* (באק'-גאוט) א ציגענבאק.
buck'horn *n.* (באק'-הארן) דער שטאף
פון וואס הירשען אדער באק־הערנער בע־
שטעהען.
buck'-hound *n.* (באק'-האונד) א הירש־
הונד.
buck'ing *n.* (באק'-אינג) דאס פארען
זיך פון האזען, קראליקעס א. ז. וו.; דאס
איינווייקען וועש אין לויג; דאס צושטוי־
סען ערץ [רוהע אויסגעגראבענע מע־
טאלען]; דאס צוטראגען, דאס ארונטער־
ווארפען [ווענען פערד].
buck'ing-i'ron *n.* (באק'-אינג-אי'-
ערן) א געצייג צום צושטויסען ערץ.
buck'ing-stool *n.* (באק'-אינג-סטוהל)
א וואש־באנק [א געשטעל אויף וואס מען
שטעלט ארויף די וואש־וואנע, די באליע].
buck'ing-time *n.* (באק'-אינג-טאים) די
צייט פון פארען זיך [ביי חיות].
buck'ish *a.* (באק'-איש) וואס איז שייך
צו אן אויסגעלאסענעם יונג [א נאכלויפער
נאך פרויען]; ווי א פוסטער פראנט.
buck'ishness *n.* (באק'-איש-נעס) דאס
פוסטע פראנטעווען; דאס יאגען זיך נאך
פרויען.
buck'ism *n.* (באק'-איזם)
ז. *buckishness*.
buck'-jum'per *n.* (באק'-דזשאמ'-פער)
א פערד וואס טראגט אויס [וואס ווארפט
אראב דעם רייטער פון זיך].
buck'le *n. and v.* (באקל) א שנאל,
ספראנטשקע; א געקרייזעלטער האר־לאק; בע־
פעסטיגען מיט א שנאל; קרייזען [די
האר]; צושטימען; זיך נעהמען אדער
זיך אריינטהאן מיט חשק אין עטוואס;
בויגען; זיך לאזען בויגען; זיך שלאגען.
buck'le-beg'gar *n.* (באקל-בעג'-ער)
איינער וואס איז מסדר קדושין, ניט הא־
בענדיג קיין רעכט דארויף.
buck'le down to work (באקל דאון
טו וואירק) נעהמען זיך מיט התמדה צו
דער ארבייט.
buck'le in (באקל אין) בעפעסטיגען מיט
א שנאל; איינשניירען, פעסט ארומנעהמען.
buck'le one's self (באקל וואנז סעלף)
זיך מיט התמדה נעהמען צו דער ארבייט.
buck'le on one's ar'mor (באקל אן
וואנז אר'-מאר) זיך בעוואפענען; אנ־
טהאן דעם פאנצער.
buck'ler *n. and v.* (באק'-לער) שילד,
פאנציר; א רוקען־שטיק [א שטיק פלייש
פון דעם רוקען פון אקסען]; בעשיצען,
אונטערשטיצען, פערטיידיגען.
buck'le to one (באקל טו וואן) זיך
אנשליסען צו אימיצען.
buck'le to some'thing (באקל טו
סאמ'-טהינג) זיך נעהמען צו עטוואס.
buck'-rab'bit *n.* (באק'-ראב'-איט)
דער זכר פון קראליקעס.
buck'ram *n., a. and v.* (באק'-רעם)
שטייף־לייוונד; שטייף; שטייף מאכען.
buck'-saw *n.* (באק'-סאה) א האנד־זעג
צום זעגען האלץ.
buck's'-horn *n.* (באקס'-הארן) אזא
פלאנצע מיט שפיציגע בלעטער.
buck'-shot *n.* (באק'-שאט) גראבע שראט
[בליי־קייקעלעך] צום שיסען הירשען.
buck'skin *n.* (באק'-סקין) באק־לעדער;
די פעל פון א באק; א פערד וואס האט
דעם קאליר פון באק־לעדער.
buck'-stall *n.* (באק'-סטאהל) א נעץ
צו פאנגען הירשען.
buck'thorn *n.* (באק'-טהארן) דער
קרייץ־דארן [אזא פלאנצע וואס ווערט
געברויכט אין דער מעדיצין].
bu'cku *n.* (ביו'-קיו) ז. *buchu*.
buck'-wag'on *n.* (באק'-וועג'-אן)
ז. *buckboard*.
buck'wash *v.* (באק'-וואש) וואשען
וועש אין לויג.
buck'washing *n.* (באק'-וואש-אינג)
דאס וואשען וועש אין לויג.
buck'wheat *n.* (באק'-הוויעט) בוכוייץ,
רעטשקע, גריקע.
buck'wheat-tree *n.* (באק'-הוויעט-
טריע) אזא קליין אימער גרין בוימעל מיט
ווייסער בליהונג.
bucol'ic *n. and a.* (ביו-קאל'-איק)
1. אידיליש, אויף'ן לענדליכען שטייגער;
2. ווי א פאסטוך; א פאסטוכער־ליעד;
3. א פערפאסער פון פאסטוכער־ליעדער;
א ישובניק, א פערמער.

1. A home with **bucolic** surroundings is the proper place to bring up children.

bucol'ical *a.* (ביו-קאל'-אי-קעל)
אידיליש, אויף'ן לענדליכען שטייגער; ווי
א פאסטוך.
bu'crane *n.* (ביו'-קריין) א געשניצ־
טער אקסען־קאפ אלס בעפוצונג פון א
געביידע.
bucra'nium *n.* (ביו-קריי'-ני-אם)
ז. *bucrane*.
bud *n. and v.* (באד)
שפראץ־אויגעלע, קנאספע
[א נאך ניט פאנאנדערגע־
בליהטע בליהונג אדער
נאך ניט פאנאנדערגעלא־
זענע בלעטעלעך]; דאס
ארויסשפראצען קנאספען;
א יונג מיידעל; ארויס־
שפראצען קנאספען; איבער־
זעצען א קנאספע פון א
בוים אין די אויפגעשני־
טענע קארע פון אן אנדער
בוים; אבפרעסען קנאס־
פען [דורך פויגעל];
שפראצען; אנהויבען ענט־
וויקלען.

Bud

bud'ded *a.* (באד'-עד)
בעדעקט מיט קנאספען.
Bud'dha *n.* (בו'-דא) בודא, דער גרינ־
דער פון דער בודיסטישער רעליגיאן [גע־
לעבט מיט 6 הונדערט יאהר פאר קריסטוס
געבורט אין אינדיען]; א רעליגיעזער רע־
פארמער; א רעליגיאנס־לעהרער.
Bud'dhism *n.* (בו'-דיזם) בודיזם
[די רעליגיאן פון בודא, וועלכע איז
פערשפרייט אין צענטראל און זיד
אזיען].
Bud'dhist *n. and a.* (בו'-דיסט) איי־
נער וואס גלויבט אין בודיזם, א בודיסט;
וואס איז שייך צו בודיזם, בודיסטיש.
Buddhis'tic *a.* (בו-דיס'-טיק) בודיס־
טיש, וואס איז נוגע צו בודא אדער צו דער
בודיסטישער רעליגיאן.
bud'ding *a. and n.* (באד'-אינג) יונג,
אויפבליהענדיג; דאס ארויסשפראצען פון
קנאספען; דאס איבערפלאנצען א קנאס־
פע פון איין פלאנצע אין א צווייטער.
bud'ding-knife *n.* (באד'-אינג-נאיף)
אזא גערטנער־מעסער אויסצושניידען די
קארע פון בוים ארום די קנאספען [ביים
איבערפלאנצען די קנאספען פון איין בוים
אויף א צווייטען].
bud'dle *n. and v.* (באדל) דאס אב־
וואשען די ערד פון ערץ [רוהע אויס־
געגראבענע מעטאל]; אבוואשען ערץ.
Bude light (באד לאיט) זויערשטאף־
פלאם.
budge *n., v. and a.* (באדזש) שעפ־
סענע פעל; א פולווער קעסטעל; זיך בע־
וועגען; זיך ריהרען פון ארט; נאכגעבען;
שטייף, פארמעל; פעדאנטיש; סכאלאסטיש;
בעפוצט מיט שעפסענע פעל; איינער וואס
גנב'עט זיך אריין אין א הויז אדער קראם
צו גנב'ענען.
budg'er *n.* (באדזש'-ער) איינער וואס
ריהרט זיך כסדר פון זיין ארט; א ריה־
רעוודיגער.
budg'et *n.* (באדזש'-עט) דער בודזשעט
[דער פינאנץ־פלאן פאר איינאהמען און
אויסגאבען, בעזאנדערס פון דער רעגיע־
רונג]; א בייטעל, א זאקעל; א פעקעל, א
זאמלונג; פאראט, זאפאס.
budg'etary *a.* (באדזש'-ע-טע-רי) וואס
איז שייך צו א בודזשעט.
bud'let *n.* (באד'-לעט) א קליינע
קנאספע.
bud'mash *n.* (באד'-מעש) א לומפ,
אן אויסוואורף.
buff *n., a. and v.* (באף) לעדער פון
פון א בופלאקס; א לעדערנער רייט־יאק;
לעדער־קאליר; געלבער קאליר; א פאליר־
ראד פאר מעטאלען; געמאכט פון בופלאקס־
לעדער; פוסטע דבורים, דברים בטלים; א
שוטה; נאקעטע הויט; פאלירען מעטא־
לען; אבשטויסען, אבשוואכען די קראפט
פון א צוזאמענשטויס [ווי א בופער].
ז. *buffer*.
buf'falo *n.* (באפ'-ע-לאו) בופעל־אקס,
בופלאקס.

Buffalo

buf'falo-bug *n.* (באפ'-ע-לאו-באג)
אזא מאטען־פייגעלע [מאל] וואס צו־
פרעסט טעפיכער [קאווראען].
buf'falo-chips *n.* (באפ'-ע-לאו-טשיפס)
מיסט פון בופעל־אקסען.
buf'falo-grass *n.* (באפ'-ע-לאו-גראס).

עלפענגראז [אזא קליינער גראז אויף די ראקי בערג (פעלזען־בערג) אין אמעריקא].

buf′falo-moth *n.* (באפ׳-ע-לאו-מאטה) ז. ***buffalo-bug***

buf′falo-robe *n.* (באפ׳-ע-לאו-ראוב) די פעל פון א בופעל־אקס.

buff′-coat *n.* (באפ׳-קאוט) אזא לעדער־נער ראק וואס סאלדאטען טראגען; א סאלדאט.

buf′fer *n.* (באפ׳-ער) [אזא א פופער עלאסטישע פארריכטונג ביי אייזענבאהן־וואגאנען, אבצושוואכען דעם קלאפ, ווען זיי שטויסען זיך צוזאמען בעת דער בע־וועגונג]; איינער אדער עטוואס וואס שוואכט אב א צוזאמענשטויס; א שוטה, א דומקאפ.

buf′fer-bar *n.* (באפ׳-ער-באר) א פופער פון א וואגאן [אזא אייזענשטאנג מיט א רונדער אייזערנער פלאטע אין דעם ענד פון א וואגאן וועלכע איז בעפעסטיגט מיט א פרוזשינע אויפצונעהמען דעם קלאפ ביי דער אנשטויסונג מיט א צווייטען וואגאן. אזעלכע פופער ווערען געמאכט צו צוויי אין יעדען ענד פון וואגאן].

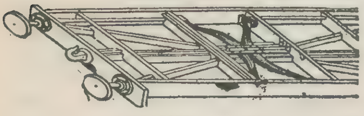

Buffer-bar

buf′fer-block *n.* (באפ׳-ער-בלאק) פופער־קישען [די אייזען־פלאטע וואס איז ביים ענד פון דעם בופערשטאנג אין א וואגאן]. ז. ***buffer-bar***

buf′fer-head *n.* (באפ׳-ער-העד) ז. ***buffer-block***

buf′fer-spring *n.* (באפ׳-ער-ספרינג) בופער־פרוזשינע [די פרוזשינע וועלכע מאכט דעם בופער עלאסטיש אבצושוואכען דעם קלאפ]. ז. ***buffer***

buffet′ *n.* (בו-פיי׳) א בופעט־שראנק; בופעט [א טיש מיט אנגעשטעלטע עסנ־ווארג און געטרענק].

buf′fet *n. and v.* (באפ׳-עט) א קלאפ מיט׳ן פויסט; שלאגען, שטויסען, געבען קולאקעס.

buf′feter *n.* (באפ׳-עט-ער) א פויסטען־שלעגער.

buf′feting *n.* (באפ׳-עט-אינג) א גע־שלעג; א קלאפ מיט׳ן פויסט.

buf′fetings *n.* (באפ׳-עט-אינגז) קלעפ.

buf′fing *n.* (באפ׳-אינג) דאס אב־שאבען די פעל מיט מעסערס זי דינער צו מאכען.

buf′fing-appara′tus *n.* (באפ׳-אינג-עפ-ע-ריי׳-טאס) פופער־פארריכטונג ביי אייזענבאהנען. ז. ***buffer***

buf′fing-block *n.* (באפ׳-אינג-בלאק) ז. ***buffer-block***

buf′fing-lathe *n.* (באפ׳-אינג-לייטה) א דרעהבאנק אויף וועלכער עס ווערט פא־לירט מעטאל.

buf′fing-machine′ *n.* (באפ׳-אינג-מע-שין׳) א פאליר־מאשין פאר מעטאל.

buf′fing-spring *n.* (באפ׳-אינג-ספרינג) ז. ***buffer-spring***

buff′-jer′kin *n.* (באפ׳-דזשויר׳-קין) אזא לעדערנער אונטעריאק.

buf′fle *n. and v.* (באפ׳ל) בופלאקס אזא ענטעל [קאטשקע] אין נארד אמע־ריקא [זי האט א בלויען שנאבעל און א גרויסען פערדרעדיגען קאפ]; ריידען מיט א גראבער שטימע; טהון עפעס אונ־געשיקט.

buf′fle-head *n.* (באפ׳ל-העד) א דומ־קאפ.

buf′fle-head′ed *a.* (באפ׳ל-העד׳-עד) דום, נאריש.

buf′fle-horn *n.* (באפ׳ל-הארן) אזא הארטער זארט האלץ וואס וואקסט אין זיד אפריקא.

buf′fle-wood *n.* (באפ׳ל-הוואוד) ז. ***buffle-horn***

buf′fo *n.* (בופ׳-או) א קאמיקער אקטיאר אין אן אפערא.

buffoon′ *n. and a.* (בא-פוהן׳) א קא־מיקער, א שפאס־מאכער, א בדחן, א קלאון; בדחנ׳יש, קלאוניש.

buffoon′ery *n.* (בא-פוהן׳-ער-אי) פא־יאצעריי, שפאס [איבערהויפט גראבער, געמיינער שפאס].

buffoon′ish *a.* (בא-פוהן׳-איש) קא־טאוועסריג; שפאסהאפטיג; ווי א קלאון.

buffoon′ism *n.* (בא-פוהן׳-איזם) בדחנות; פאיאצעריי; שפאס־מאכעריי.

buffoon′-like *a.* (בא-פוהן׳-לאיק) עהנליך צו א קלאון; בדחנות׳דיג.

buffoon′ly *a.* (בא-פוהן׳-לי) מעשה קלאון.

buf′fo-sing′er *n.* (בופ׳-או-סינג׳-ער) א קאמיק־זינגער אין א קאמישער אפערא.

buff′-wheel *n.* (באפ׳-הוויעל) א פאליר־ראד [א ראד פון האלץ אדער לעדער צו פאלירען מעטאל].

buf′fy *a.* (באפ׳-אי) פון ברוין־געלבען קאליר.

bu′fonite *n.* (ביו׳-פאנ-איט) א פער־שטיינערטער צאהן פון א פיש.

bug *n. and v.* (באג) א וואנץ; פערניכטען וואנ־צען, פערפאלגען וואנצען.

Bug

bug′aboo *n.* (באג׳-ע-בוה) א שרעקענס־בילד, א סטראשידלע.

bug′bear *n., v. and a.* (באג׳-בעהר) א שרע־קענס־בילד, א סטראשידלע; איינשרעקען מיט א פוסטען שרעק; וואס פעראורזאכט אומזיסטען שרעק.

bug′ger *n.* (באג׳-ער) א פעדעראסט, סדומ׳ניק [אוננאטירליכער געשלעכטלי־כער פערקעהר פון א זכר מיט א זכר]; געשלעכטליכער פערקעהר מיט חיות; אן אינזעקטען־זאמלער; איינער וואס פארשט דעם לעבען פון אינזעקטען.

bug′gery *n.* (באג׳-ער-אי) פעדעראס־טיע, סדומ׳עריי; געשלעכטליכער פער־קעהר מיט חיות. ז. ***bugger***

bug′giness *n.* (באג׳-אי-נעס) דאס זיין פול מיט וואנצען.

bug′gy *n. and a.* (באג׳-אי) בעלעסטיגט פון וואנצען אדער אינזעקטען; א ליכ־טער וואגען צום אויספאהרען; א קליין וועגעל צו פיהרען קויהלען פון די קויה־לען־גרובען.

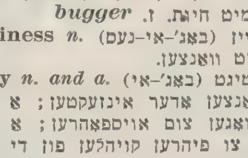

Buggy

bug′gy-boat *n.* (באג׳-אי-באוט) אזא שיפעל אויף וועלכען מען קען אנטהאן רע־דער און עס בענוצען פאר א וואגען.

bug′gy-plow *n.* (באג׳-אי-פלאו) אזא אקעראייזען מיט א פאררינכטונג צום זי־צען פאר׳ן אקערער.

bu′gle *n. and v.* (ביוגל) א יעגער־הארן; א פעלד־הארן [א מעשענער מוזי־קאלישער אינסטרומענט ביי מיליטער צו געבען סיגנאלען]; בלאזען מיט א פעלד־הארן; א בלישטשענדער שווארצער גלאז־פערעל; וואס האט דעם קאליר פון אזא גלאז־פערעל.

bu′gle-call *n.* (ביו׳גל-קאהל) א סיג־נאל פון א פעלד־הארן.

bu′gle-horn *n.* (ביו׳גל-הארן) יאגד־הארן, יעגער־הארן; פעלד־הארן [ביי מיליטער].

bu′gler *n.* (ביו׳-גלער) איינער וואס גיט סיגנאלען מיט א פעלד־הארן; א סיגנאליסט [א סאלדאט וואס גיט סיגנא־לען מיט א פעלד־הארן].

bu′gloss *n.* (ביו׳-גלאס) אקסען־צונג [א מין פלאנצע וועלכע האט בלעטער וואס זיינען עהנליך צו א צונג פון אן אקס].

bug′wort *n.* (באג׳-הוואירט) וואנצען־קרויט [אזא פלאנצע].

buhl *n.* (בוהל) אזעלכע מעטאלענע פער־צירונגען פון גאלד־קאליר אין מעבעל־אר־בייט; מעבעלשטיקער פערצירט מיט מע־טאלענע פיגורען און אוזארען.

buhl′-fur′niture *n.* (בוהל׳-פויר׳-ני-טשור) מעבעל מיט אוזארען פון מעטאל.

buhl′-saw *n.* (בוהל׳-סאה) א לויב־זעג [אזא קליין האנד־זעגעל צום אויסזע־גען אוזארען אין מעבעל פאר מעטאל־פערצירונגען].

buhl′-work *n.* (בוהל׳-הוואירק) ז. ***buhl***

buhr *n.* (בויר) ז. ***buhrstone***

buhr′-dres′ser *n.* (בויר׳-דרעס׳-ער) אזא געצייג שארף צו מאכען א מילשטיין.

buhr′stone *n.* (בויר׳-סטאון) א מין שטיין פון וועלכען מען מאכט מיל־שטיינער.

build *n. and v.* (בילד) בויען; גרינדען; זיך עטאבלירען; די פארם, די בוי־ארט; געבוי.

build cas′tles in the air (בילד קעסלז אין טהי עהר) בויען שלעסער אין דער לופט.

buil′der *n.* (ביל׳-דער) בוימייסטער.

buil′ding *n.* (ביל׳-דינג) דאס בויען; געביידע, בנין.

buil′ding-lease *n.* (ביל׳-דינג-ליעס) א קאנטראקט אויף לאנד אויף א בעשטימ־טע צאהל יאהרען צו בויען דארט הייזער, ווען עס געהט אריבער די צייט פון קאנ־טראקט קעהרט זיך אום דאס לאנד מיט די הייזער צום לאנד־אייגענטהימער.

buil′ding-plan *n.* (ביל׳-דינג-פלען) בויפלאן.

buil′ding-plot *n.* (ביל׳-דינג-פלאט) בוי־פלאץ.

build up (בילד אפ) צו־ אויפמויערען, צו־ בויען, אנבויען; בעבויען מיט הייזער.

build upon′ a rock (בילד א-פאן׳ ע ראק) בויען אויף א פעלזען־שטארקען פונדאמענט; זיך אויף עטוואס פעסט און זיכער פערלאזען.

built (בילט) געבויט. ז. ***build***
The house was well built.

buk′shee *n.* (באק׳-שיע) א צאהל־מייסטער אין אינדיען [וואס צאהלט אויס די סאלדאטען זייער געהאלט].

buk'shish *n.* (באַק־שיש) ז. ***bakhshish***

bulb *n. and v.* (באַלב) ציבעלעס־עהנלי־כע פלאַנצען; אַ פלאַנצע מיט אַ רונדען וואָר־צעל ווי אַ ציבעלע; אַ באַל, אַ קוגעל; אַן אַרויסשטאַרצונג אין דער פאָרם פון אַ קוי־געל; אַרויסשטאַרצען [ווי אַ קוגעל].

bulba'ceous *a.* (באַל־ביי׳־שיאַס) קייל־עכדיג, רונד, וואָס האָט די פאָרמע פון אַ ציבעלע אָדער בולבע.

bul'bar *a.* (באַל׳־באַר) רונדליך, קיי־לעכדיג; וואָס האָט די פאָרמע פון אַ בולבע אָדער ציבעלע.

bulbed *a.* (באַלבד) וואָס האָט די פאָרמע פון אַ ציבעלע; קיילעכדיג, רונדליך; רונד־קעפּיג.

bulbif'erous *a.* (באַל־ביפ׳־ע־ראַס) וואָס גיט אַרויס ציבעלעס־עהנליכע פלאַנצען.

bul'biform *a.* (באַל׳־בי־פאָרם) ציבע־לע־פאָרמיג; קנויל־פאָרמיג.

bulb'let *n.* (באַלב׳־לעט) אַ קליינע זאָרט ציבעלע; אַ זייטיגע קיילעכדיגע שפּראָצונג; אַ זייטיגע קנאָספּע.

bulb of a tooth (באַלב אָוו ע טוהטה) דער נערוו פון צאָהן.

bulb of hair (באַלב אָוו העהר) דער וואָרצעל פון אַ האָר.

bulb of the eye (באַלב אָוו טהי אַי) אויגען־עפּעל [דאָס אויג].

bul'bose *a.* (באַל׳־באָוס) וואָס גיט אַרויס ציבעלעס־עהנליכע פלאַנצען; וואָס איז שייך צו אַזעלכע פלאַנצען.

bul'bous *a.* (באַל׳־באַס) ז. ***bulbose***

bul'bul *n.* (באַל׳־באַל) אַ פּערזישער נאַכ־טיגאַל.

bul'bule *n.* (באַל׳־ביול) ז. ***bulblet***

bul'by *a.* (באַל׳־בי) ז. ***bulbar***

Bul'gar *n.* (באַל׳־גאַר) אַ בולגאַריער [איינער וואָס שטאַמט פון בולגאַריען]. אַ בולגאַר [איינער פון אַן אַמאָליגער ראַ־סע וואָס האָט געלעבט אין די געגענדען פון דעם איצטיגען רוסלאַנד ביי די טייכען דאָן, דונאַי און וואָלגאַ].

Bulga'rian *n. and a.* (באַל־גיי׳־רי־ען) וואָס איז שייך צו די בולגאַרען אָדער בולגאַריען; איינער וואָס שטאַמט פון בולגאַריען; די בולגאַרישע שפּראַך. ז. ***Bulgar***

Bulgar'ic *n. and a.* (באַל־גער׳־איק) וואָס איז שייך צו די אַלטע בולגאַרען אָדער צו די טשערעמיסען און מאָרדווינען וואָס שטאַמען פון זיי; די שפּראַך פון די אַלטע בולגאַרען אָדער פון די פעלקער וואָס שטאַמען פון זיי. ז. ***Bulgar***

bulge *n. and v.* (באַלדזש) 1. דער ברייטסטער טייל פון אַ פּעסעל; 2. אויפ־שוועלען אין דער מיטען; 3. רינען; קריי־גען אַ לאָך און אָנגעהמען וואַסער.
2. The boys' pockets **bulged** with apples.

bulim'ia *n.* (ביו־לים׳־אי־ע) הייס־הונגער [אַ קראַנקהייט פון בעשטענדיג זיין הונגעריג].

bulim'ic *a.* (ביו־לים׳־איק) וואָס איז שייך צו דער קראַנקהייט פון זיין בע־שטענדיג הונגעריג.

bu'limy *n.* (ביו׳־לי־מי) ז. ***bulimia***

bulk *n. and v.* (באַלק) שטיק; מאַסע; די גאַנצע לאַדונג פון אַ שיף; דער קער־פּער פון אַ לעבעדיגען בעשעפעניש; די גרויס; די צאָהל; אויפשוועלען; גרויס וואַקסען.

bulk'head *n.* (באַלק׳־העד) אַ שייד־וואַנד אָדער צווישענוואַנד אין אַ שיף אָדער אין אַ טונעל.

bul'kiness *n.* (באַל׳־קי־נעס) דאָס זיין גרויס אין מאָס; די מאַסע; דיק־לייביג־קייט.

bul'ky *a.* (באַל׳־קי) דיק, גרויס, שווער; גרויסלייביג; פּלומפּיג.

bull *n. and v.* (בול) אַ בול, בוהאַי, אָקס; דער זכר פון וואַלפיש; איינער וואָס ספּעקולירט אויף דער בערזע מיט די הויבונג פון די פּרייזען; אַבגעשוואַכ־טער גראַג [אַזאַ אַלקאָהאָל־געטראַנק] דורך וואַסער; די בולע [אַ פּאַפּסטליכער אוקאַז]; אַ צופּלאָנטערטע שפּראַך; שטרע־בען צו הויבען דעם פּרייז פון אַקציעס אויף דער בערזע.

Bull *n.* (בול) [איינער פון די 12 הימעלשע מזלות]. דער מזל שור

bul'la *n.* (באַל׳־ע) אַן אויפגעריסענער וואַסער־בלאָז; אַזאַ צירונגס־שטיק, וואָס האָט די פאָרמע פון אַ רונדען קאַפּסעל; אַ זיגעל אויף אַ דאָקומענט.

bul'lace *n.* (בול׳־איים) אַזאַ זאָרט פלוים; אַזאַ בוים אין וועסט אינדיען, אויף וועלכען עס וואַקסען אַזעלכע אייער־פאָרמיגע גרינע פרוכט וואָס האָבען זעהר אַ גוטען ריח; אַזאַ זאָרט ווייִנטרויבען.

bul'lace-tree *n.* (בול׳־איים־טריע) אַזאַ בוים אין וועסט אינדיען, אויף וועל־כען עס וואַקסען אייערפאָרמיגע גרינע פרוכט, וואָס האָבען זעהר אַ גוטען ריח.

bullan'tic *a.* (באַ־לען׳־טיק) וואָס אַנ־בעלאַנגט צו אַ פּאַפּסטליכע בולע [אוקאַז].

bul'lary *n.* (באַל׳־ע־רי) אַ זאַמלונג פון פּאַפּסטליכע אוקאַזען; אַ פאַבריק וואו עס ווערט פּערפּאַרטיגט זאַלץ [דורך פּערדאַמפּפען דאָס וואַסער וואָס ענטהאַלט אין זיך זאַלץ].

bul'late *a.* (באַל׳־אייט) וואָס איז בע־דעקט מיט בלאָזען אָדער מיט בלאַטערען.

bulla'tion *n.* (באַ־ליי׳־שאַן) דאָס אויפרייסען בלאָזען.

bull'-bai'ting *n.* (בול׳־ביי׳־טינג) דאָס אַנרייצען פון הינד אויף אָקסען [אַזאַ שפּיעל אַמאָל אין ענגלאַנד].

bull'-beef *n.* (בול׳־ביעף) אָקסען־פלייש [בול־פלייש]; האַרט פלייש.

bull'beggar *n.* (בול׳־בעג־אַר) אַ סטראַ־שידלע; אַ שרעקענס־בילד.

bull'-boat *n.* (בול׳־באָוט) אַזאַ אינ־דיאַנער שיפעל בעדעקט מיט אָקסען־פעל.

bull'-calf *n.* (בול׳־קאַהף) אַ (בול׳־קאַהף); אַן עקסעל; דומער יונג.

bull'dog *n.* (בול׳־דאָג) אַזאַ [אַ בולדאָג] קליינער דרייסטער שטאַרקער הונד.

bull'doze *v.* (בול׳־דאָוז) 1. איינשרעקען; פּערפּלאָגען פאַר מיינונגען; 2. שמייסען.
1. A coward is often too ready to **bulldoze** others.

bull'dozer *n.* (בול׳־דאָו־זער) איינער וואָס שרעקט אימעצען איין; אַ רעוואָל־ווער; אַ מאַשין צו בויגען אייזערנע שטאַנ־גען.

bul'len-nail *n.* (בול׳־ען־נייל) אַ טאַ־פּעציער־נאַגעל [אַזאַ קורצער נאַגעל מיט אַ רונדען גרויסען קעפּעל בענוצט ביי פּאָל־סטער אַרבייט].

bul'let *n.* (בול׳־עט) שיס־קוגעל, קויל.

bul'let-bag *n.* (בול׳־עט־בעג) אַזאַ לע־דערנער קעסטעלע צו האַלטען קוילען.

bul'let-head'ed *a.* (בול׳־עט־העד׳־עד) רונדקעפּיג; דום.

bul'letin *n. and v.* (בול׳־ע־טין) אַ בו־לעטין, אַפּיציעלער בעריכט; אַ בעקאַנט־מאַכונג פון אַ נייעס; אַן אַפיציעלע פּע־ריאָדישע אויסגאַבע פון אַ פּאַרטיי אָדער פּעראיין וואו עס ווערען געדרוקט בעריכ־טען און בעקאַנטמאַכונגען; בעקאַנט מאַ־כען דורך אַ בולעטין וועלכער ווערט אויס־געקלעפּט אין עפענטליכע פּלעצער.

bul'letin-board *n.* (בול׳־ע־טין־באָורד) אַ שוואַרצע ברעט, וואו עס ווע־רען אָנגעקלעפּט פּערשידענע בעקאַנטמאַ־כונגען.

bul'letinist *n.* (בול׳־ע־טין־איסט) דער וואָס שרייבט אָדער קלעפּט אויס בולע־טינס.

bul'let-mold *n.* (בול׳־עט־מאָולד) אַ פאָרעם פאַר גיסען קוילען.

bul'let-probe *n.* (בול׳־עט־פּראָוב) אַ זאָנד אויף אויסצוגעפינען אַן אַריינ־געשאָסענע קויל אין קערפּער [אַזאַ כי־רורגישער אינסטרומענט].

bul'let-proof *a.* (בול׳־עט־פּרוהף) קוילען־זיכער [וואָס לאָזט ניט דורכגעהן קיין קויל].

bul'let-shot *n.* (בול׳־עט־שאָט) דער שאָס פון אַ ביקס.

bul'let-wood *n.* (בול׳־עט־וואוד) אַזאַ זאָרט זעהר שטאַרק דונקעל־ברוין האָלץ אין אינדיען.

bull'-faced *a.* (בול׳־פייסט) וואָס האָט אַ גרויסע גראָבע געזיכט [אַן אָקסענער פּנים].

bull'-feast *n.* (בול׳־פיעסט) ז. ***bull-fight***

bull'-fight *n.* (בול׳־פאַיט) אַן אָקסען־קאַמפּף [אַזאַ קאַמפּף וואָס ווערט פּאָרגע־שטעלט אַלס שפּיעל אין שפּאַניען צווי־שען מענשען און אָקסען].

bull'-fight'ing *n.* (בול־פאַיט׳־אינג) ז. ***bull-fight***

bull'finch *n.* (בול׳־פינטש) אַ מין זינג־פויגעלע מיט אַ שוואַרץ קעפּעל און בלוי־ליכען קערפּער.

Bullfinch

bull'fist *n.* (בול׳־פיסט) דער באָוויסט אָדער אַדוואָנטשיק [אַזאַ מין פלאַנצע].

bull'fly *n.* (בול׳־פלאַי) [אַזאַ פּיה־פליג] פליג וואָס קלעפּט מייסטענס צו פיה].

bull'frog *n.* (בול׳־פראָג) דער אָקסען־פראָש [אַ מין גרויסער פראָש, זשאַבע פון שמוציג־ברוינליכע פאַרב].

Bullfrog

bull'-fron'ted *a.* (בול׳־פראָנ׳־טעד) וואָס האָט אַן אָקסענע געזיכט.

bull'head *n. and a.* (בול'-העד) א דומקאפ, אן אקסענקאפ; דום; א נאמען פון פערשיעדענע זארטען פיש; דער אויסטראלישער האיפיש; א בעקאנטער אמעריקאנער פיש מיט א שפיציגען דינעם הערנדעל אויף דער נאז און צוויי אזעלכע הערענדלעך אונטער'ן מויל; אזא קליינער שווארצער וואסער-אינזעקט.
ז. איל. *"Fishes"*

bull'-head'ed *a.* (בול'-העד'-עד) וואס האט אן אקסענעם קאפ; דום.

bull'-head'edness *n.* (בול'-העד'-עד-נעס) דאס האבען אן אקסען-קאפ; דומהייט.

bul'liform *a.* (באל'-אי-פארם) עהנליך צו א בלאז.

bul'ling *n.* (בול'-אינג) דאס אויפרייסען א פעלז דורך שיס-פולווער.

bul'lion *n.* (בול'-יאן) שטאבעם גאלד און זילבער; א גאלד אדער זילבער מטבע וועלכע איז ארויס פון קורס און ווערט נור אנגענומען אלס איהר מעטאל ווערטה; א צונויפגעדרעהטע שנור פאר בעפוצונג [קוטאס].

bul'lioner *n.* (בול'-יאנ-ער) א הענדלער מיט גאלד און זילבער [אין שטאבעס, אין שטיקער].

bul'lion-fringe *n.* (בול'-יאן-פרינדזש) א פראנגען-שנור, א פרענז-שנור [קוטאס].

bul'lionism *n.* (בול'-יאנ-איזם) בוליאניזם [די טעאריע וועלכע פאדערט דאס געלד זאל בעשטעהן נאר פון מעטאל (גאלד אדער זילבער) אדער אויף פון פאפיער-געלד וואס קען אויסגעווקסעלט ווערען אויף גאלד און זילבער].

bul'lionist *n.* (בול'-יאנ-איסט) איינער וועלכער האלט פון דער טעאריע פון בוליאניזם. ז. *bullionism*

bul'lish *a.* (בול'-איש) וואס האלט אין שטייגען אין פרייז [אויף דער בערזע].

bul'list *n.* (בול'-איסט) דער שרייבער פון די פאפסטליכע אוקאזען.

bull moose (בול מוהס) דער "ער" פון די מוז-טהיערע [אזא גרויסע שטארקע הירש-עהנליכע חיה אין נארד-אמעריקא מיט זעהר ברייטע פלאטשיגע הערנער].
ז. *moose*

Bull Moose Par'ty (בול מוהס פאר'-טי) די בול-מוז פארטיי [א פראגרעסיווע פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1912 פון דעם געוועזענעם פרעזידענט טהעאדאר רוזוועלט אלס אפאזיציאן צו דער אלטער רעפובליקאנער פארטיי, פון וועלכער רוזוועלט איז פריהער געווען דער פיהרער].

Bull Moos'er (בול מוהס'-ער) אן אנהענגער פון דער בול-מוז פארטיי.
ז. *Bull Moose Party*

Bull Moos'es (בול מוהס'-עס) אן אנהענגערין פון דער בול-מוז פארטיי.
ז. *Bull Moose Party*

bull'-neck *n.* (בול'-נעק) א ברייטער קארק [ווי פון אן אקס].

bull'-necked *a.* (בול'-נעקט) וואס האט א קארק ווי אן אקס.

bul'lock *n.* (בול'-אק) א יונגער עקסעל; אן אקס; א פאפסטליכער אוקאז.

bul'lock's-eye *n.* (בול'-אקס-אי) א קליין רונד פענסטערל פון דיקען גלאז; אזא מין פלאנצע.

bull'-ring *n.* (בול'-רינג) אן ארענא, אן אמפיטעאטער, וואו עס קומען פאר אקסען-קעמפפע. ז. *bull-fight*

bull'-roar'er *n.* (בול'-ראור'-ער) אזא שטעקעל וואס ווערט געדרעהט אויף א שטריקעל און מאכט דערביי א שטארקען גערויש [א קינדער-שפיעלכעל].

bull's'-eye *n.* (בולז'-אי) דער מיטעלפונקט פון א ציעל צום שיסען; א קליינער דונקעלער וואלקען, וואס זאגט אן אויף א שטורם; א קליינע רונדע עפענונג פאר לופט אדער ליכט; א רונד שטיקעל דיקע גלאז, קאנוועקס [בולט] פון איין זייט, וואס ווערט אריינגעשטעלט אלס א פענסטערעל; א קליינע לאנטערנע מיט א רונדע קאנוועקסע גלאז; א רונדע קאנוועקסע גלאז אין א מיקראסקאפ; א שאס וואס טרעפט פונקט אין ציעל; אזא קאלירטע צוקערקע; א נאמען פון א געוויסען שטערן.

bull'-snake *n.* (בול'-סנייק) אזא אונגיפטיגער גרויסער שלאנג, וואס מאכט א שטארקען גערויש ווען ער ווערט געשטערט פון זיין רוה.

bull's piz'zle (בולז פיזל) דער גיד, דאס געשלעכטס גליעד פון אן אקס.

bull'-stag *n.* (בול'-סטעג) א בעשניטענער אקס.

bull'-ter'rier *n.* (בול'-טער'-אי-ער) אזא מין יאגד-הונד.

bull'-trout *n.* (בול'-טראוט) די לאקס-פארעלע [אזא פיש].

bull'-voiced *a.* (בול'-וואיסט) וואס האט א הויכע גראבע שטימע [ווי אן אקס].

bull'-whip *n.* (בול'-הוויפ) א לעדערנער בייטש.

bul'ly *n., a. and v.* (בול'-אי) 1. צאנקער, קריגער, בעל מחלקה; 2. לארמען, צאנקען; דאקוטשען; סטראשען, שרעקען; 3. אויסגעצייכנעט; פיין, גוט.

2. The loafer **bullied** the peddler. 3. I am well; I feel **bully**.

bul'ly-beg'gar *n.* (בול'-אי-בעג'-ער) א סטראשידלע.

bul'ly-boy *n.* (בול'-אי-באי) א פרעהליכער יונג.

bul'lying *a.* (בול'-אי-אינג) שרעקענדיג; זידלענדיג.

bul'ly out (בול'-אי אוט) ארויסקריגען דורך א סטראשונאק.

bul'lyrag *v.* (בול'-אי-רעג) זיך ארומרייסען, שימפפען, זידלען.

bul'ly-rook *n.* (בול'-אי-רוק) א בויאן, א סקאנדאליסט.

bul'rush *n.* (בול'-ראש) די בינזע [אזא פלאנצע פון וועלכער עס ווערען געמאכט די געפלאכטענע זיצען פון שטוהלען].

bul'rushy *a.* (בול'-ראש-אי) פול מיט בינזען [אזא מין פלאנצע]; עהנליך צו בינזען. ז. *bulrush*

bul'wark *n. and v.* (בול'-הווארק) א שוץ-וואנד; א פעסטונגס-וואנד; בעפעסטיגען מיט א פעסטונגס-וואנד; שיצען.

bum *n. and v.* (באם) א שיכור; א טויגעניכטס; א ליידיגגעהער; א פוסט און פאסניק; פיהרען א לעבען פון א פוסט און פאסניק אדער פון א שכור; דער הינטער חלק; זשוזשען, רוישען; א לוסטיגע געזעלשאפטליכע פערזאמלונג.

bumbai'liff *n.* (באמ-ביי'-ליף) א פאליציי בעאמטער, וואס האט אויסצופיהרען שטראפען אויף פער'משפט'ע אין געריכט.

bum'blebee *n.* (באמ'בל-ביע) אזא גרויסע האריגע ביען [וועלכע ברומט ווען זי פליהט].

Bumblebee

bum'bledom *n.* (באמ'בל-דאם) די גדלות, די אנגעבלאזענקייט, די פוסטע גאוה פון א בעאמטען.

bum'boat *n.* (באמ'-באוט) א שיף וואס פיהרט פראוויאנט.

bum'-brush'er *n.* (באמ'-בראש'-ער) א לעהרער וואס האט ליעב צו שמייסען.

bum'kin *n.* (באמ'-קין) אזא קורצער שטאנג פון האלץ אדער אייזען אלס א שפארע אויף א שיף.

bum'mer *n.* (באמ'-ער) א פוסט און פאסניק, אן ארומטרייבער.

bump *n. and v.* (באמפ) 1. גוז, בייל, געשוויר; שלאג, קלאפ; 2. שלאגען; מאכען א געשלעג; געבען א קלאפ; 3. זיך אנשטויסען מיט א קלאפ.

3. The automobile **bumped** into a telegraph pole.

bum'per *n., v. and a.* (באמ'-פער) א שלעגער; א בעכער פול ביז'ן ראנד; א שוץ-קלאץ אויף א שיף געגען בעשעדיגונג פון אייז; א פולגעפאקטער טעאטער צו א בענעפיס; א מאשין צוזאמענצוקלאפען פילץ [פאר היט]; אנפילען ביז'ן ראנד; האלטען א טאסט; איבערפליסיג, רייך, פיעל; גוט.

bum'ping-post *n.* (באמ'-פינג-פאוסט) א דיקער האלץ-קלאץ, וואס ווערט בעפעסטיגט ביי דעם ענד פון אן אייזענבאהן-ליניע ניט צו דערלאזען, אז די וואגאנען זאלען אריבערלויפען דעם ענד פון די רעלסען [שינעס].

bump'kin *n.* (באמפ'-קין) אן אומגעלומפערטער מענש [א באלוואן]; א קלאון; א דארפישער נאר; אזא קורצער שטאנג פון האלץ אדער אייזען אלס א שפארע אויף א שיף.

bump'kinly *a.* (באמפ'-קינ-לי) נאריש, אומגעלומפערט; ווי א פאיאץ אדער קלאון.

bump'tious *a.* (באמפ'-שאס) גאוה'דיג, גדלות'דיג, אנגעבלאזען, העזה'דיג; גענייגט צו מחלוקות.

bump'tiously *adv.* (באמפ'-שאס-לי) מיט גאוה; מיט העזה; ווי א בעל מחלוקה.

bump'tiousness *n.* (באמפ'-שאס-נעס) נארישע גאוה; פוסטע גדלות, אנגעבלאזענקייט.

bun *n.* (באן) א קליינער רונדער ברויט-קוכען; א זארט ביסקוויט; אן עק פון א האז; א טרוקען פלאנצען-שטענגעל; אזא שיפעל מיט א פלאכען דעק.

bunch *n. and v.* (באנטש) 1. א בייל; א בייל; א הויקער, הארב; א בינטעל; וואקסען אין בינטלעך; 2. צונויפבינדען אין בינטלעך; 3. א חבריא, א כנופיה.

3. They are intimate friends; they belong to the same **bunch**.

bunch of five (באנטש אוו פאיוו) דאס בינטעל פינגער [די פינף פינגער פון האנד].

bun'chy *a.* (באנ'-טשי) וואקסענדיג

אין בינטלעך; פול מיט בינטלעך; ווי א בינטעל; הויקערדיג.

bun'co *v. and n.* (באנ'-קאו) בעשווינד=לען, בערויבען; א שווינדלער=שפּיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בעשווינדלען און בערויבען.

bun'co-game *n.* (באנ'-קאו-גיים) שווינדלער=שפּיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בעשווינדלען און בערויבען.

bun'co-joint *n.* (באנ'-קאו-דזשאינט) א פּלאץ, וואוהין מען פערנארט איינעם, אום איהם צו בעשווינדלען אדער בערוי=בען.

bun'co-man *n.* (באנ'-קאו-מען) ז. *bunco-steerer*

bun'combe *n.* (באנ'-קאם) פּוסטע פּראזען.

bun'co-steer'er *n.* (באנ'-קאו-סטיער'-ער) א שווינדלער וועלכער פערנארט אן אנגעקומענעם פרעמדען אין א קארטען=שפּיעל אדער אין אן אנדער שפּיעל און בערויבט איהם.

bund *n.* (באנד) א שפּאציער=וועג לענגס א טייך.

bund *n.* (בונד) א בונד, א פעראיין.

Bun'desrat *n.* (בונ'-דעס-ראט) דער פעדעראטיווער ראט פון דער דייטשער אימפּעריע, וואו די רעגירונגען פון די 26 דייטשע שטאאטען האבען זייערע פער=טרעטער; דער פעדעראטיווער ראט פון דער שווייצער רעפּובליק [דער רעגיע=רונגס=ראט].

Bun'desrath *n.* (בונ'-דעס-ראט) ז. *Bundesrat*

bun'dle *n. and v.* (באנדל) בינטעל, פּעקעל; צוזאמענבינדען אין א פּעקעל, מאכען א פּעקעל; אב'פּטר'ען שנעל און אהן צערעמאניעס; אוועקגעהן שנעל און אהן צערעמאניעס.

bun'dle off (באנדל אף) פּטור ווערען פון אימיצען שנעל און אהן צערעמאניעס.

bun'dle out (באנדל אוט) ארויסטרייבען, ארויסיאגען.

bun'dle-pil'lar *n.* (באנ'דל-פּיל'-אר) בינטעל=זייל [אזא זייל פון א געביידע וואס האט די פארם פון א בינטעל זיי=לען].

bung *n. and v.* (באנג) [פער=שפּונד] שטאפּער פון א פּעסעל; א שפּונד=לאך; פערשפּונדעווען.

bun'galow *n.* (באנ'-גע-לאו) אן איינ=שטאקיגעס הויז מיט א ווערענדע ארום; א גארטען=הויז.

Bungalow

bunged up (באנגד אפּ) צושלאגען, צוקלאפּט; אויסגעמאטערט.

bung'-hole *n.* (באנג'-האול) שפּונד=לאך [פון א פּאס].

bun'gle *v. and n.* (באנגל) פערדארבען; מאכען פּארטאטשנע ארבייט; טהון עפּעס אונגעשיקט אדער אונגעלומפּערט; פּאר=טאטשעריי.

The carpenter **bungled** the job.

bun'gler *n.* (באנ'-גלער) א פּארטאטש.

bun'gling *a.* (באנ'-גלינג) פּארטאטש=נע; אומגעלומפּערט.

The **bungling** workman deserves no sympathy.

bun'glingly *adv.* (באנ'-גלינג-לי) אויף אן אומגעלומפּערטען אופן; מעשה פּאר=טאטש.

bun'ion *n.* (באנ'-יאן) אזא געשוואולסט אונטער דעם גראבען פוס=פינגער; א היה=נער=אויג.

bunk *n. and v.* (באנק) א שלאפבאנק; א געלעגער אויף א שיף פון א מאטראז; געהן שלאפען.

bun'ker *n.* (באנ'-קער) א באנק; א קאסטען.

bun'ko *v. and n.* (באנ'-קאו) בעשווינד=לען, בערויבען; א שווינדלער=שפּיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בע=שווינדלען און בערויבען.

bun'ko-steer'er *n.* (באנ'-קאו-סטיער'-ער) א שווינדלער וואס נארט אריין אן אנגעקומענעם פרעמדען אין א קארטען=שפּיעל אדער אין וועלכען עס איז אנדער שפּיעל אום איהם צו בערויבען.

bun'kum *n.* (באנ'-קאם) ז. *buncombe*

bunn *n.* (באן) ז. *bun*

bun'ny *n.* (באנ'-אי) א קראליק.

Bun'sen bur'ner (באנ'-זען בויר'-נער) א בונזען=ברענער [אזא גאז=ברענער, וועל=כער איז אזוי איינגעריכטעט, דאס צום ברען=גאז זאל אויך צוגעמישט ווערען לופט. דער פלאם פון אזא ברענער איז ניט קיין לייכטענדער, אבער זעהר א היי=סער און ווערט בענוצט פאר כעמישע און טעכנישע צוועקען. דיעזען ברענער האט ערפונדען א געוויסער דייטשער כע=מיקער בונזען].

bunt *n. and v.* (באנט) שטויסען מיט די הערנער [ווי א ציעג]; א שטויס מיט די הערנער; דער מיטען פון א זעגעל; דער מיטען פון א נעץ; א קראנקהאפּטער אנוואוקס אויף ווייץ=קערנער; ווערען אויפגעבלאזען ווי א זעגעל.

bun'ted *a.* (באנ'-טעד) געשעדיגט דורך א קראנקהאפּטען אנוואוקס [וועגען ווייץ=קערנער].

bun'ter *n.* (באנ'-טער) א פרוי וועלכע קלייבט לומפּען [שמאטעס] אין די גא=סען; א פּראסטע פרוי.

bun'tine *n.* (באנ'-טין) צייג פון וואס מען מאכט א פלאג.

bun'ting *n.* (באנ'-טינג) דאס שטויסען מיט די הערנער; א קלאץ פאר א שפּארע; דאס אויפגעבלאזען ווערען [ווי א זע=געל]; דאס זיפּען; פלאג=שטאף [פון וואס א פלאג ווערט געמאכט]; פלאג=טוך פון א שיף; א מין ווארבייטשיק=פויי=געלע.

bun'ting-crow *n.* (באנ'-טינג-קראו) די נעבעלע=קראהע [אזא פויגעל].

bunt'line *n.* (באנט'-לין) א שטריק צום אנשטעלען די זעגלען געגען ווינד.

bunt'line-cloth *n.* (באנט'-לין-קלאטה) די פוטער פון א זעגעל [אין די ערטער וואו די שטריק זיינען בעפעסטיגט].

bun'yon *n.* (באנ'-יאן) ז. *bunion*

buoy *n. and v.* (באי) באיע, אנ=קער=צייכען [א פּאס אדער שטיק האלץ צוגעבונדען צום אנקער, וועלכער שווימט אויף'ן וואסער און צייגט אן די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען]; א לע=בענס=רעטער [פאר איינעם וואס איז אריינגעפאלען אין וואסער זיך צו ראטע=ווען]; שווימען, מאכען שווימען; ניט לא=זען אראבפאלען פון מוטה.

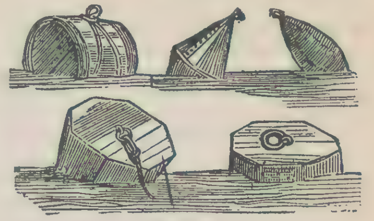

Buoys

buoy'age *n.* (באי'-איידזש) די באיעס אנצוואוייזען די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען אויף'ן ים. ז. *buoy*

buoy'ancy *n.* (באי'-ען-סי) שווים=איי=גענשאפט; שווים=קראפט; פריידיגקייט; בטחון; לעבעדיגקייט.

buoy'ant *a.* (באי'-ענט) 1. שווימענדיג; וואס האט די איינענשאפט צו שווימען; וואס איז לייכט און קען ניט זינקען; 2. פרעהליך, לעבעדיג; האפנונגספול.

2. He has a **buoyant** spirit.

buoy'antly *adv.* (באי'-ענט-לי) מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט בטחון.

buoy'ing *n.* (באי'-אינג) דאס האלטען אויף דער אויבערפלעכע פון וואסער; שטיצע.

buoy'-rope *n.* (באי'-ראופּ) די שטריק מיט וואס די באיע איז צוגעבונדען צום אנקער. ז. *buoy*

bur *n. and v.* (בויר) דער שארסטינגער שאלעכץ פון א נוס אדער פון אנדערע פרוכט; אזא שטעכעדיגע פלאנצע; דער ליכטקרייז ארום דער לבנה; א נאמען פון פערשיעדענע געצייג; דאס שטיקעל מע=טאל, וואס ווערט ארויסגעדריקט ביים דורכשטעמפּען מעטאל=פּלאטען; שארסטי=גע זייד; דאס אויסשפּרעכען דעם בוכ=שטאב "ר" פון האלז [דאס ריידען מיט'ן "ר"]; מאכען א גרילצענדען גערויש; ריידען מיט'ן "ר".

bur'bot *n.* (בויר'-באט) שטעך=פיש [אזא פיש מיט שטעכער ביים ענד קאפּ].

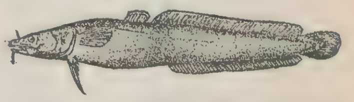

Burbot

bur'den *n. and v.* (בוירדן) לאסט, משא; דרוק; דער טייל פון א געדיכט, וואס ווערט ווידערהאלט צו ענדע פון יע=דען פערז; די באס=שטימע [אין מוזיק]; עטוואס וואס ווערט אפט ווידערהאלט; בעלאדען מיט משא; בעלאסטען, בעדרי=קען.

bur'dener *n.* (בויר'דן-ער) דער, ווער עס לאדט אן משא; א בעדריקער.

bur'den of proof (בוירדן אוו פּרוף) די פּפליכט וואס ליעגט אויף איינעם פון די צדדים, וועלכע געהען צום געריכט, פעסטצושטעלען אן אנגעגעבענעם פאקט דורך בעוויזע, ווען ניט וועט דער אור=טייל פון ריכטער אויספאלען געגען איהם.

bur'densome *a.* (בויר'דן-סאם) שווער; דריקענד; בעלעסטיגענד.

The peasants find the tax **burdensome**.

bur'densomely *adv.* (בויר'דן-סאם-לי) אויף א בעלעסטיגענדען אדער דרי=קענדען שטייגער.

bur'densomeness *n.* (בויר'דן-סאם-נעס) לעסטיגקייט, בעלעסטיגונג, בעדרי=קונג.

bur'dock *n.* (בויר׳–דאק) די קלעטע אדער רעפייניק [אזא שטעכעדיגע פלאַנ־צע].

bur'-drill *n.* (בויר׳–דריל) אזא צאהן־בויערער [א דענטיסטישער אינסטרו־מענט].

bu'reau *n.* (ביו׳–ראו) ביורא, שרייב־טיש; טישקעסטעל; קאמאד; א קאנטאר; אן אמטס־צימער; א רעגיערונגס־דעפאר־טאמענט.

bureau'cracy *n.* (ביו–ראו׳–קרע–סי) ביו־ראקראטישע פערוואלטונג [א רעגיערונג, וואו די הויפטמאכט ליעגט אין די הענד פון די אדמיניסטראטיווע בעאמטע]; ביו־ראקראטיע [דאס בעאמטענטום].

bu'reaucrat *n.* (ביו׳–רא–קרעט) א ביו־ראקראט; אן אנהענגער פון ביוראקראטי־שע פערוואלטונג. ז. ***bureaucracy***

bureaucrat'ic *a.* (ביו–רא–קרעט׳–איק) וואס איז נוגע צו בעאמטע אדער בעאמ־טען־הערשאפט, ביוראקראטיש. ז. ***bureaucracy***

bureaucrat'ical *a.* (ביו–רא–קרעט׳–אי–קעל) ז. ***bureaucratic***

bureaucrat'ically *adv.* (ביו–רא–קרעט׳–אי–קעל–אי) אויף א ביוראקראטי־שען אופן. ז. ***bureaucracy***

bureau'cratist *n.* (ביו–ראו׳–קרע–טיסט) ז. ***bureaucrat***

Bu'reau of Corpora'tions (ביו׳–ראו אוו קאר–פא–ריי׳–שאנז) די קארפא־ראציאנס־ביורא [א רעגיערונגס־דעפאר־טאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט אי־בער קארפאראציאנען]. ז. ***corporation***

Bu'reau of Educa'tion (ביו׳–ראו אוו עד–יו–קיי׳–שאן) בילדונגס־ביורא [פון דער אמעריקאנער רעגיערונג].

Bu'reau of Engra'ving and Prin'ting (ביו׳–ראו אוו ענ–גריי׳–ווינג ענד פרינ׳–טינג) די ביורא פון דער ווערטהפאפיערען־דרוקעריי פון דער אמע־ריקאנער רעגירונג.

Bu'reau of Immigra'tion (ביו׳–ראו אוו אימ–אי–גריי׳–שאן) אימיגראציאנס־ביורא [א רעגיערונגס־דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט איבער אימיגרא־ציאן].

Bu'reau of In'sular Affairs' (ביו׳–ראו אוו אינ׳–סיו–לאר ע–פעהרז׳) א רעגיערונגס־דעפארטאמענט אין די פער־אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט די אויפזיכט איבער דער פערוואל־טונג פון די פיליפינען אינזלען.

Bu'reau of La'bor (ביו׳–ראו אוו ליי׳–באר) די ארבייטס־ביורא [א דע־פארטאמענט אין מיניסטעריום פון אר־בייט און קאמערץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Bu'reau of Statis'tics (ביו׳–ראו אוו סטע–טיס׳–טיקס) די סטאטיסטישע ביורא פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא [דיעזע ביורא האט די אויפגאבע צו זאמלען און צו פערעפענטליכען סטא־טיסטיקס איבער האנדעל און ארבייט, שיף־פערקעהר, איינפוהר און אויספוהר, אימי־גראציאן א. ד. ג.].

burette' *n.* (ביו–רעט׳) אזא גלעזערנע רעהר פאר כעמישע צוועקען; אזא גע־ציערטער וויין־קרוג.

burg *n.* (בורג) א בעפעסטיגטע שטאדט. ז. ***borough***

bur'-gage *n.* (בויר׳–גיידזש) אזא מע־טאלענע אונטערלאגס־פלאטע פאר דימענט־פאסער.

bur'gage *n.* (בויר׳–גיידזש) דאס דינגען ערד ביי דער רעגיערונג פאר צינז אב־צאהלונג.

bur'gall *n.* (בויר׳–גאהל) א: עסבארער פיש וואס געפינט זיך אין די וואסערען פון די ניי־ענגלאנד שטאאטען פון נארד־אמעריקא. ז. איל. ***"Fishes"***

bur'gamot *n.* (בויר׳–גע–מאט) ז. ***bergamot***

bur'ganet *n.* (בויר׳–גע–נעט) אזא העלם (מעטאלענע היטעל) וואס פלעגט געטרא־גען ווערען פון קריעגער אין 16טען יאהר־הונדערט.

burgeois' *n.* (בור–זשו–א׳) ז. ***bourgeois***

bur'geon *v. and n.* (בויר׳–דזשאן) ז. ***bourgeon***

bur'gess *n.* (בויר׳–דזשעס) א בירגער, א געמיינדע בירגער; א דעפוטאט פון א וואהל בעצירק אין פארלאמענט; א מא־גיסטראט.

bur'gess-ship *n.* (בויר׳–דזשעס–שיפ) בירגערשאפט.

burg'grave *n.* (בויר׳–גרייוו) בורג־גראף [אן אמאליגער טיטול אין איינינע איי־ראפעאישע לענדער פאר דעם אויבערהאר פון א שטאדט אדער א פעסטונג].

burg'gravess *n.* (בויר׳–גרייוו–עס) א בורג־גרעפין. ז. ***burggrave***

burgh *n.* (בוירג) ז. ***burg***

bur'ghal *a.* (בויר׳–געל) וואס איז שייך צו א שטאדט אדער געמיינדע.

bur'gher *n.* (בויר׳–גער) א בירגער פון א שטאדט.

bur'ghermaster *n.* (בויר׳–גער–מעס־טער) ז. ***burgomaster***

bur'ghership *n.* (בויר׳–גער–שיפ) דאס שטאדט־בירגעררעכט.

burgh'master *n.* (בוירג׳–מעס–טער) ז. ***burgomaster***

burg'lar *n.* (בוירג׳–לער) אן איינברעכער [א גנב וואס ברעכט איין אין א הויז].

burg'lar-alarm' *n.* (בוירג׳–לער–ע–לארם׳) א גלעקעל ביי א טהיר, פענסטער א. ד. ג. אלס פערזיכערונגס־מיטעל געגען גנבים.

burg'lar-alarm' lock (בוירג׳–לער–ע–לארם׳ לאק) א שלאס מיט א פארריכ־טונג צו קלינגען [אלס פערזיכערונגס־מי־טעל געגען גנבים].

burgla'rious *a.* (בוירג–ליי׳–רי–אס) וואס איז שייך צו איינברעכעריי [פון א גנב]; איינברעכעריש.

burgla'riously *adv.* (בוירג–ליי׳–רי–אס–לי) דורך איינברעכען; מיט דער אב־זיכט איינצוברעכען; ווי אן איינברעכער.

burg'larize *v.* (בוירג׳–לער–איז) איינ־ברעכען אין א הויז צו גנב׳ענען.

burg'lar-proof *a.* (בוירג׳–לער–פרוהף) זיכער געגען איינברעכונג [ווי א געביי־דע, אן אייזערנער קאסע־שראנק א. ז. וו.].

burg'lary *n.* (בוירג׳–לער–אי) דאס איינ־ברעכען פון א גנב; גנבה דורך איינברע־כען.

bur'gle *v.* (בוירגל) זיך איינברעכען, מיט דעם צוועק צו גנב׳ענען.

burg'master *n.* (בוירג׳–מעס–טער) ז. ***burgomaster***

bur'gomaster *n.* (בויר׳–גא–מעס–טער) בירגערמייסטער [דער הויפט פון א שטאדט, א גאלאווא]; דער אייז־פויגעל.

bur'gonet *n.* (בויר׳–גא–נעט) ז. ***burganet***

bur'goo *n.* (בויר׳–גוה) געדיכטע קאשע געקאכט פון האבער־מעהל; אזא זופ גע־קאכט מיט פערשיעדענע פליישען און גרינ־סען.

bur'grave *n.* (בויר׳–גרייוו) ז. ***burggrave***

burgra'viate *n.* (בויר–גריי׳–ווי–אייט) דאס אמט אדער טיטול פון א בורג־גראף. ז. ***burggrave***

Bur'gundy *n.* (בויר׳–גאנ–די) וויין, וועלכער ווערט געמאכט אין בורגונדיע, פראנקרייך.

bur'iable *a.* (בער׳–אי–עבל) צו בע־גראבען.

bur'ial *n.* (בער׳–אי–על) בעגרעבניס, קבורה, בעערדיגונג; בעערדיגונגס ארט.

bur'ial-case *n.* (בער׳–אי–על–קיים) א טרונע וועלכע לאזט ניט צו קיין לופט.

bur'ial-club *n.* (בער׳–אי–על–קלאב) א שטערבע־קאסע.

bur'ial-feast *n.* (בער׳–אי–על–פיעסט) קבורה־מאלצייט [ביי די קריסטען ווערט געמאכט א מאלצייט נאכדעם ווי מען איז מקבר דעם טויטען].

bur'ial-ground *n.* (בער׳–אי–על–גראונד) א בית עולם.

bur'ial-place (בער׳–אי–על–פליים) א בית עולם.

bur'ial-ser'vice *n.* (בער׳–אי–על–סויר׳–ווים) די רעליגיעזע צערעמאניע ביים מקבר זיין א טויטען; א הספד אויפ׳ן קבר; קדיש אויפ׳ן קבר.

bur'ier *n.* (בער׳–אי–ער) א קברן, טוי־טענגרעבער.

bu'rin *n.* (ביו׳–רין) גראווירער־שטיפט [אזא געצייג צום גראווירען אין שטאל].

Burin

burke *v.* (בוירק) מארדען אימעצען מיט דער אבזיכט צו פערקויפען דעם קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען צו שטודענטען וואס לערנען זיך מעדיצין; אבשאפען פון דער וועלט; פריי ווערען פון עטוואס דורך אן אונדירעקטען מיטעל.

bur'ker *n.* (בויר׳–קער) א מערדער, וואס פערקויפט דעם טויטען קערפער פון דעם ערמארדעטען צו מעדיצין שטודענטען פאר אנאטאמישע צוועקען.

bur'king *n.* (בויר׳–קינג) דאס מארדען מענשען צו פערקויפען זייערע טויטע קער־פער צו מעדיצין שטודענטען פאר אנאטא־מישע צוועקען.

burl *n. and v.* (בוירל) ארויסציהען קניפלעך פון געוועבטען שטאף; צופען וואל מיט דער האנד; א קניפעל אין א פא־דים; א סוק פון א בוים.

bur'lace *n.* (בויר׳–לייס) אזא זארט וויינטרויבען.

bur'lap *n.* (בויר׳–לעפ) אזא זארט פאק־טוך צום פערפאקען סחורה.

burlesque' *a., n. and v.* (בויר–לעסק׳) לוסטיג, לאכענדיג; א בורלעסק [א לוסטי־גע אבלאכענדע אדער חוזק מאכענדע פאר־שטעלונג אין א טעאטער], א קאריקא־טור; לוסטיג פארשטעלען; לעכערליך מא־כען.

burles'quer *n.* (בויר–לעס׳–קער) איינער וואס מאכט לוסטיג אדער לעכערליך.

burlet'ta *n.* (בויר–לעט׳–ע) בורלעסק־אפערא [א לייכטע קאמישע אפערא].

bur'ling-machine' *n.* (בויר'-לינג-מע-שין) א מאשין ארויסצוציהען קניפלעך פון וואלענשטאף.

bur'ly *a.* (בויר'-לי) 1. קערפערליך גרויס, דיק; 2. וואס האט סוקען [ווי א בוים].
1. He was a **burly** fellow. He weighed 300 pounds.

burn *v. and n.* (בוירן) ברענען; פער-ברענען; אויסברענען; שטראהלען; זיין צוהיצט; זיין נאהענט צו א בעהאלטענער זאך וואס ווערט געזוכט, כמעט טרעפען [אין געוויסע שפיעלען]; דאס ברענען; א פייער-שאדען; א בראנד-וואונד; דאס אויסברענען וואלד; תבואה-בראנד, גע-טריידע-בראנד [אזא קראנקהייט ביי תבואות].

burn away' (בוירן ע-הוויי') אבברענען; פערברענען.

burn day'light (בוירן דיי'-לאיט) פער-שווענדען צייט אומניציג [ברענען ליכט אין העלען טאג].

bur'ner *n.* (בויר'-נער) דער ברענער פון א לאמפ; איינער וואס פערברענט אדער צינדט אן.

bur'net *n.* (בויר'-נעט) די בעכער-בלום [א גראז-ארטיגע פלאנצע. איהר ווארצעל ווערט געברויכט אין פאלקס-מעדיצין גע-גען ציי‌הען-וועה-טאג און גענגען-מאגען-שוואכקייטען]

Burnet

bur'net-rose *n.* (בויר'-נעט-ראוז) די שאטלענדישע רויז [זעהר א שטעכיגע אייראפעאישע און אזיא-טישע רויז מיט 9 קליי-נע בלעטלעך און מיט געלב-רויטע אדער ווייסע בליטהען].

bur'ning *n. and a.* (בויר'-נינג) דאס ברע-נען אדער פערברענען; ברענענדיג; הייס, היציג; וואס פערורזאכט אויפ-רעגונג אדער בעגייסטערונג; שטארק, מעכטיג.

bur'ning-bush *n.* (בויר'-נינג-בוש) א ברענענדער בוש [קוסטארניק]; דאס עמבלעם פון די פרעסביטעריאנער [א גע-וויסע פראטעסטאנטישע קריסטליכע סעק-טע] וואס ווערט געצייכענט אלס א ברע-נענדער בוש [קוסטארניק] מיט דער הינ-דייטונג אויף דעם ברענענדען און ניט פער-ברענענדען סנה, וואס משה רבנו האט גע-זעהן, ווענען וועלכען עס ווערט דערצעהלט אין חומש; א נאמען פון פערשידענע קוסטארניקעס און פלאנצען.

bur'ning-glass *n.* (בויר'-נינג-גלעס) א ברען-גלאז.

bur'ning-mir'ror *n.* (בויר'-נינג-מיר'-אר) א ברען-שפיגעל.

bur'ning-point *n.* (בויר'-נינג-פוינט) דער ברען-פונקט, דער גראד היץ, ווען אוי-לען הויבען אן צו ברענען.

bur'nish *n. and v.* (בויר'-ניש) פאלי-רען, מאכען גלאנציג; א גלאנץ.

bur'nisher *n.* (בויר'-ניש-ער) פאלי-רער; פאליר-אייזען, פאליר-געצייג.

bur'nishing *n.* (בויר'-ניש-אינג) דאס פאלירען.

burn one's fin'gers (בוירן הוואנז פינ'-גערז) זיך די פינגער פערברענען [מאכען א שלעכטע געשעפט].

burnoose' *n.* (בויר-נוס') א בורנוס [אזא ברייטער וואלענער מאנטעל מיט א קאפישאן].

burnous' *n.* (בויר-נוס') ז. *burnoose*

burn out (בוירן אוט) אויסברענען.

burnt *a.* (בוירנט) געברענט, פערברענט.

burnt'-ear *n.* (בוירנט'-איער) געטריידע-בראנד [אזא קראנקהייט ביי תבואות].

burn the can'dle at both ends (בוירן טהי קענ'דל עט באוטה ענדז) ברענען דאס ליכט פון ביידע עקען [פערשווענדען קרעפטען אדער געלד].

burn the mid'night oil (בוירן טהי מיד'-נאיט איל) לערנען אדער ארבייטען ביי נאכט.

burnt'-of'fering *n* (בוירנט'-אפ'-ער-אינג) פייער-אפפער [קרבן עולה].

burnt'-sac'rifice *n.* (בוירנט'-סעק'-רי-פאיס) ז. *burnt-offering*

burn up (בוירן אפ) פער-פערברענען, פער-צעהרען; פערברענט ווערען, פערניכטעט ווערען.

burr *n. and v.* (בויר) ז. *bur*

bur'rage *n.* (בויר'-עדזש) ז. *borage*

bur'rel *n.* (באר'-על) א זא דיקע רויט-ליכע געוואנד וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען פאר קליידער.

bur'rel-fly *n.* (באר'-על-פלאי) אזא רויטליכע פערד-פליגע.

bur'rell *n.* (באר'-על) ז. *burrel*

bur'rel-shot *n.* (באר'-על-שאט) א קאר-טעטש [אזא באמבע אנגעפילט מיט שטיקלעך אייזען, נעגעל, שטיינדלעך א. ז. וו. צום שיסען פון הארמאטען].

burrh'stone *n.* (בויר'-סטאון) אזא שטיין פון וועלכען עס ווערען געמאכט מיהל-שטיינער.

bur'ro *n.* (באר'-או) אזא קליינער אייזעל.

bur'row *n. and v.* (באר'-או) 1. א נארע פון קראליקעס; א הויפען אבפאל ביים ארייננאנג אין א שאכט; א קריין; ליי-גען אין א נארע אין דער ערד; 2. אויס-גראבען; זיך איינגראבען.
2. Beavers **burrow** under rivers and build dams.

bur'ry *a.* (בויר'-אי) שארסטיג, שטעכיג.

bur'sa *n.* (בויר'-סא) אין אנאטא-מיע און זאאלאגיע — א בייטעל.

bur'sar *n.* (בויר'-סער) שאץ-מייסטער, קאסירער פון אן אוניווערזיטעט אדער געמיינדע; א סטיפענדיאנט [א סטודענט וואס בעקומט שטיצע פון אן אונטערשטי-צונגס-פאנד].

bursa'rial *a.* (בויר-סיי'-רי-על) וואס איז שייך צו א שאץ-מייסטער אדער קא-סיר; בנוגע צו א סטודענט, וואס בעקומט שטיצע פון אן אונטערשטיצונגס-פאנד.

bur'sarship *n.* (בויר'-סער-שיפ) דער אמט פון א שאץ-מייסטער אדער קאסיר; די קאסע פון אן אוניווערזיטעט אדער קלויסטער; א סטיפענדיע פאר א סטודענט פון אן אוניווערזיטעט.

bur'sary *n.* (בויר'-סע-רי) די קאסע פון אן אוניווערזיטעט אדער א קלויסטער; א סטיפענדיע-פאנד אין אן אוניווערזיטעט פאר ארימע סטודענטען.

burse *n.* (בוירס) א זאק, א בייטעל, א טייסטער; אן אונטערשטיצונגס-פאנד אין אוניווערזיטעט פאר ארימע סטודענטען.

burst *v. and n.* (בוירסט) פלאצען, אויפרייסען; ריס, שפאלט; אויפרייסונג; ברוך.

burs'ter *n.* (בוירס'-טער) איינער וואס צוברעכט אדער צושמעטערט.

burst forth (בוירסט פאורטה) אויס-ברעכען [א פייער, א וואולקאן א. ז. וו.]; אקויספלאצען.

burst in'to laugh'ter (בוירסט אינ'-טו לאפ'-טער) ארויספלאצען מיט א גע-לעכטער.

burst in'to leaf (בוירסט אינ'-טו ליעף) ארויסלאזען בלעטער [ביי בוי-מער].

burst in'to tears (בוירסט אינ'-טו טיערז) אויסברעכען אין א געוויין.

burst in upon' one (בוירסט אין א-פאן' הוואן) אויף אימעצען אנפאלען.

bur'stone *n.* (בויר'-סטאון) אזא שטיין פון וועלכען עס ווערען געמאכט מיהל-שטיינער.

burst up (בוירסט אפ) עקספלאדירען; צוזאמענברעכען; באנקראטירען.

burst upon' one's ear (בוירסט א-פאן' הוואנז איער) רייסען איינעמס אויערען דורך הויך שרייען.

burst upon' one's sight (בוירסט א-פאן' הוואנז סאיט) זיך איינעם פלוצ-לונג בעווייזען.

burst with laugh'ing (בוירסט הוויטה לאפ'-אינג) פלאצען פון געלעכטער.

burt *n.* (בוירט) פלאנדערקע, שטיינבוט [אזא פלאטשיגער פיש].

bur'then *n. and v.* (בויר'-טהען) ז. *burden*

bur'ton *n.* (בויר'-טאן) דאס צוג-ווערק אויף א שיף [די פארריכטונג ארויפצו-הויבען משא אויף א שיף].

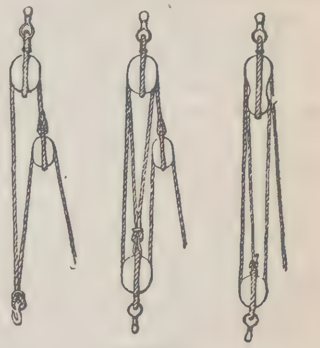
Burtons

bur'y *v.* (בער'-אי) בעערדיגען, מקבר זיין; פערבארגען; בעהאלטען; פער-דעקען פון אויג.

bur'ying *n.* (בער'-אי-אינג) דאס בע-גראבען; דאס בעגראבען.

bur'ying-bee'tle *n.* (בער'-אי-אינג-ביטל) דער גרעבער-קעפער, דער גרעבער-זשוק [ווערט אזוי גערופען, ווייל דיע-זער אינזעקט בעגראבט די טויטע קער-פער פון קליינע חיה'לעך, אין וועלכע ער לעגט זיינע אייעלעך].

bur'ying-ground *n.* (בער'-אי-אינג-גראונד) א בעגרעבנים-ארט; א בית-עולם.

bur'ying-place *n.* (בער'-אי-אינג-פליים) בעגרעבנים-ארט; מקום קבורה; בית עולם.

bur'y in obliv'ion (בער'-אי אין אב-ליוו'-אי-אן) איבערגעבען צו דער פערגע-סענהייט.

bur'y the hatch'et (בער'-אי טהי העטש'-עט) שליסען פריעדען.

bus *n.* (באס) אן אמניבוס.
bus'by *n.* (באז'-בי) א הויך פעלצען היטעל וואס געוויסע ענגלישע סאלדא־טען טראגען.

Busby

bush *n. and v.* (בוש) בוש, קוסט, א פלאץ בע־וואקסען מיט קליינע בוימלעך, קוסטארניק; א שניידערישער פינגערהוט; דער עק פון א פוקס; בעשלאג אדער אויספוטע־רונג פון א פערטיעפונג מיט א הארטערען מע־טאל; וואקסען ווי א קוס־טארניק; אויספוטערען מיט הארטערען מעטאל; בראנעווען ערד בעוואקסען מיט קוסטעס.
bush. אבקירצונג פון *bushel*, א שעפעל [א מאס פון אכט טעפ].
bush'el *n. and v.* (בוש'-על) א שעפעל [אן ענגלישע און אמעריקאנישע מאס פון אכט טעפ]; א גרויסע מאסע; א שניי־דערישער פינגערהוט; אויספוטערונג אדער בעשלאג פון פערטיעפונגען מיט הארטע־רען מעטאל; פעררעכטען אדער ארויס־פארטיגען קליידער.
bush'elage *n.* (בוש'-על-איידזש) א טאקסע אבצאהלונג פון יעדען בושעל.
bush'eler *n.* (בוש'-על-ער) א קליידער־פעררעכטער; א שניידער־געהילף צו פער־ריכטען אדער ארויספארטיגען קליידער.
bush'eller *n.* (בוש'-על-ער) ז. *busheler*.
bush'elman *n.* (בוש'-על-מען) ז. *busheler*.
bush'elwoman *n.* (בוש'-על-הוואומ-ען) א פרוי וואס פעררעכט קליידער, א געהילפין ביי א שניידער צו פעררעכטען אדער ארויספארטיגען קליידער.
bush'-har'row *n.* (בוש'-הער'-או) א בראנע צו בראנעווען ערד וואס איז בע־וואקסען מיט בוימלעך.
bush'-hook *n.* (בוש'-הוק) אזא קרומע דיקע קאסע אדער שנייד־מעסער אבצושניי־דען קליינע בוימלעך.
bush'iness *n.* (בוש'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט קוסטעס; געדיכטקייט.
bush'ing *n.* (בוש'-אינג) א מעטאל רינג אדער צילינדער וואס ווערט בענוצט אויס־צופוטערען א לאך פון א ראד אדער פון א צילינדער.
Bush'man *n.* (בוש'-מען) בושמאן [אן אנגעהעריגער פון א געוויסען נעגערשטאם אין אויסטראליען].
bush'man *n.* (בוש'-מען) א קאלאניסט אין אן אונבעוואהנטען לאנד [ווי אויס־טראליען]; א וואלד־איינוואהנער.
bush'-met'al *n.* (בוש'-מעט'-על) אזא הארטער מעש וואס ווערט געמאכט פון א קאמפאזיציע פון קופער און צין.
bush'ranger *n.* (בוש'-ריינ-דזשער) א וואלד־בעוואהנער; אן ענטלאפענער ארעס־טאנט אין אויסטראליען, וועלכער האלט זיך אויף אין די וועלדער.
bush'-shrike *n.* (בוש'־שראיק) דער בוש־פויגעל [א זיד־אמעריקאנער וואנ־דער־פויגעל].
bush'whacker *n.* (בוש'-הוועק-ער) איינער וואס טרייבט זיך ארום אין די וועלדער; אין אמעריקאנער בירגער־קריעג — א סאלדאט וואס האט געפיהרט גועריללא קריעג; אזא שניידמעסער צום אבשניידען קוסטעס.
bush'whacking *n.* (בוש'-הוועק-אינג) דאס דורכברעכען זיך א וועג דורך קוס־טעס; דאס פאהרען אויף א שיפעל, זיך אנ־האלטענדיג אן די קוסטעס ביים ברעג; דאס אבשניידען די קוסטעס מיט אזא ספעציע־לען שנייד־מעסער; גועריללא־קריעג [אין איינצעלנע, קליינע גרופען, דורך אונער־ווארטעטע איבערפאלען].
bush'y *a.* (בוש'-אי) ווי א קוסט; בע־וואקסען מיט קוסטעס; אויסגעשפרייט ווי א קוסט; וואס איז פערפלאנטערט ווי א קוסט.
bus'ied *a.* (ביז'-איד) בעשעפטיגט.
bus'ily *adv.* (ביז'-אי-לי) בעשעפטיגט, פערנומען; מיט אן אנשטעל צו זיין שטארק בעשעפטיגט.
bus'iness *n. and a.* (ביז'-נעס) שעפט, עסק; בעשעפטיגונג; וואס איז שייך צו בעשעפטיגונג.
bus'iness card (ביז'-נעס קארד) א גע־שעפטס־וויזיטען־קארטע [א קארטע אויף וועלכער עס איז געדרוקט דער נאמען, די בעשעפטיגונג און דער אדרעס פון דער פערזאן].
bus'iness drags (ביז'-נעס דרעגז) די געשעפטען געהען שוואך.
bus'inesslike *a.* (ביז'-נעס-לאיק) גע־שעפטסמעסיג.
busk *n. and v.* (באסק) א שטיקעל פיש־ביין אדער שטאהל, וואס קומט אין קארסע־טען; א קארסעט אדער עטוואס עהנליכעס צום איינציהען דעם קערפער; זיך פאר־טיג מאכען; אויסריכטען; אנקליידען.
busked *a.* (באסקט) איינגעשנירט [אין א קארסעט].
bus'kin *n.* (באס'-קין) א האלבשטיפעל; א פרויען־שנור־שוך; אזא מין שנירשטי־פעל, וואס די אלטע פעלקער פלעגען טרא־גען; א טראגעדישע דראמא.
bus'kined *a.* (באס'-קינד) טראגענדיג האלבשטיפעל; טראגיש.
bus'kin-style *n.* (באס'-קין־סטאיל) טראגישע שרייב־פארם.
buss *n. and v.* (באס) א קוש; א שמאקטשע מיט די ליפען; קושען; שמאקטשען מיט די ליפען; אן אמניבוס; אנקליידען; זיך פארטיג מאכען.
bust *n. and v.* (באסט) 1 א ברוסטבילד; א ביוסט, א רומפף; 2. א ניט געראטע־נע אונטערנעהמונג; ניט האבען קיין ערפאלג; פלאצען; 3. שטעמפלען שפעסען; א צייכען, א שטעמפעל אויף שפעסען.
1. He has a **bust** of Shakespeare in his library. 2. At this rate his business will soon **bust**.
bus'tard *n.* (באס'-טערד) א טראפע, א דראכווא [א מין גרויסער ווילדער פוי־געל].

Bustard

bus'ted *a.* (באס'-טעד) געפלאצט, באנ־קראטירט, רואינירט.
bus'ter *n.* (באס'-טער) עפעס וואס איז זעהר גרויס; א גרויסער שטורם־ווינד; א גרויסער שרייער, א לארעם־מאכער; א גרויסער טרינקער.
bustle *n. and v.* (באסל) טומעל, לארם, צונויפלויף; איילעניש; לארמען, מאכען טומעל; א טורנור [פון א דאמען קלייד].
bust'ler *n.* (באס'-לער) א ריהרעווודיגער מענש, אן אונרוהיגער קאפ.
bus'to *n.* (באס'-טאו) א ברוסט־בילד, ביוסט; סטאטוע.
bus'y *a. and v.* (ביז'-אי) 1. בעשעפ־טיגט; פערנומען; 2. זיך בעשעפטיגען פלייסיג.
1. We are all **busy** at work. 2. I shall **busy** myself about the book which I am writing.
bus'ybody *n.* (ביז'-אי-באד-אי) א קאכלעפעל, א פערזאן וואס מישט זיך אין אלעם און וואו מען בעט איהם ניט.
bus'y-brain *n.* (ביז'-אי-בריין) אן אונ־רוהיגער קאפ, א פראיעקטען־מאכער.
bus'y-day *n.* (ביז'-אי־דיי) א טאג ווען מען איז זעהר פערנומען.
bus'y-min'ded *a.* (ביז'-אי־מאינ'-דער) וואס איז א ריהרעווודיגער גייסט.
but *adv., prep. and c.* (באט) 1. אבער; נאר; 2. זאנדערן, אויסער, סיידען; 3. איי־דער; אלס; דאך; בלויז.
1. I shall go, **but** you must come along. 2. We would have failed, **but** for his help.
but a while since (באט ע הוואיל סינס) ערשט ניט לאנג.
butch'er *n. and v.* (בוטש'-ער) פליי־שער, קצב; שלאכטער; א גרויזאמער מער־דער; א פארטאטש; שלאכטען, קוילען; מארדען אויף א גרויזאמען אופן; פער־פארטאטשעווען.
butch'er-bird *n.* (בוטש'-ער-בוירד) טויט־פויגעל [אזא רויב־פויגעל וואס האט די נאטור צו טויטען פיעל מעהר ווי ער האט נויטיג צום עסען און די געטויטעטע בעשעפענישען הענגט ער אויס אויף דער־נער].

Butcher-bird

butch'erer *n.* (בוטש'-ער-ער) ז. *butcher*.
butch'erly *a.* (בוטש'-ער-לי) מערדער־ליך, בלוטגיעריג; ווי א קצב.
butch'er-meat *n.* (בוטש'-ער-מיעט) ז. *butcher's meat*.
butch'er-row *n.* (בוטש'-ער-ראו) פלייש־מארק; יאטקעס.
butch'er's-broom *n.* (בוטש'-ערז-ברוהם) אזא שטעכעדיגע הארטע פלאנצע [וועלכע ווערט געברויכט צו מאכען קעהר־בעזימער פאר קצבים].
butch'er's cleav'er (בוטש'-ערז קליעוו'-ער) די האק פון א קצב.

butch'er's meat (בוטש'-ערז מיעט) פריש פלייש, פלייש פון געקוילעטע בהמות, אין געגענזאץ צום פלייש פון געשאסענע יאגד-חיות.

butch'ery *n.* (בוטש'-ער-אי) קצבות; ברוטאלער מארד; מאסען-מארד; שלאכט-הויז.

bute *n.* (ביוט) [אן אפקירצונג פון] שענהייט [פון דעם ווארט *beauty*].

He is a bute.

but'-end *n.* (באט'-ענד) דער דיקערער ענד פון עפעס [ווי דער דיקערער ענד פון א ביקס].

but for (באט פאר) אחוץ; ווען נישט.

but just (באט דזשאסט) אקערשט, אט ערשט.

but'ler *n.* (באט'-לער) א קעלנער, דער קעלנער-מייסטער אין א קעניגליכען הויף [וואס האט אויפצופאסען אויף די וויין-קעלערען].

but'lerage *n.* (באט'-לער-איידזש) דער וויין-קאמער וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט פון הויזקעלנער; די אבצאהלונג אויף אריינגעפיהרטען וויין.

but'lership *n.* (באט'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קעלנער [אין א קעניגליכען הויף].

but'lery *n.* (באט'-לער-אי) א שפייז און וויין-קאמער.

but'ment *n.* (באט'-מענט) ז. *abutment*

but'-shaft *n.* (באט'-שעפט) א קליינע פייל [צום שיסען].

but spar'ingly (באט ספעהר'-אינג-לי) זעהר ווייניג.

but'-strap *v.* (באט'-סטרעפ) צונויפ-שווייסען צוויי שטיקלעך מעטאל ענד צו ענד.

butt *n. and v.* (באט) דער ענד פון א געגענשטאנד; א פאס צו האלטען וויין; אזא וויין-מאס; א שטוים; דער אבוך [דיקע זייט] פון א האק; א שיס-ציעל; איינער אדער עטוואס איבער וועמען אדער איבער וואס מען מאכט חוזק; א ציעל; א גרענעץ; שטויסען מיט'ן קאפ אדער מיט די הערנער; ארומשניידען די קאנטען פון א ברעט צו מאכען עס פיערעקיג; גרענצען, אנשטויסען; ארויסשטארצען.

butte *n.* (ביוט) אן אבגעזונדערטער בארג; א שפיץ-בארג.

butt'-end *n.* (באט'-ענד) דער קאלבען פון א ביקס; דער דיקער ענד פון עפעס.

but'ter *n. and v.* (באט'-ער) פוטער; בעשמירען מיט פוטער; חנפ'נען; אין קארטען-שפיעל אדער עהנליכע שפיעלען — שטעלען אין קאן דעם פריהריגען געווינס מיט נאך א צוגאב; א חיה וואס שטויסט מיט די הערנער; א מאשין אבצוזעגען און פערגלייכען די ענדען פון ברעטער.

but'ter-and-eggs *n.* (באט'-ער-ענד-עגז) דאס גליטשען זיך אויף איין פוס און פון צייט צו צייט צוקלאפען מיט דעם קנאפעל און שפיץ פון דעם צווייטען פוס; אזא זארט בלום וואס בעזיצט א שאטירונג פון צוויי געלבע פארבען.

but'ter-boat *n.* (באט'-ער-באוט) א כלי פאר צושמאלצענער פוטער.

but'ter-box *n.* (באט'-ער-באקס) א כלי צו האלטען פוטער.

but'tercup *n.* (באט'-ער-קאפ) די פוטער-בלום. ז. *butter-flower*

but'ter-fin'gered *a.* (באט'-ער-פינ'-גערד) אונגעשיקט; מיט ליימענע פינגער.

but'ter-fin'gers *n.* (באט'-ער-פינ'-גערז) לעכערדיגע הענד, ליימענע פינגער [איינער וואס האט ניט קיין געשיקטע הענד].

but'ter-fish *n.* (באט'-ער-פיש) דער פוטער-פיש [אזא פלאטשיגער פיש, וועלכער האט א גלאטע און ווייכע הויט וואס ביהלט זיך אין האנד ווי פוטער].

Butter-fish

but'ter-flow'er *n.* (באט'-ער-פלאו'-ער) די פוטער-בלום [א העל-געלבע בלום מיט קיילעכדיגע בליטהען און פאנאנדער-געטיילטע בלעטער].

but'terfly *n.* (באט'-ער-פלאי) זומער-פויגעלע, שמעטערלינג.

but'terfly-shaped *a.* (באט'-ער-פלאי-שייפט) וואס האט די פארם פון א שמעטערלינג.

but'terfly - valve *n.* (באט'-ער-פלאי-וועלוו) שמעטערלינגס-ווענטיל [א געוויסער זארט ווענטיל געברויכט ביי דאמפף-מאשינען].

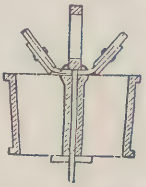

Butterfly-valve

but'terin *n.* (באט'-ער-אין) ז. *butterine*

but'terine *n.* (באט'-ער-אין) מארגארין, קינסטליכע פוטער.

but'teris *n.* (באט'-ער-איס) אזא שמיעד-געצייג געברויכט ארומצושניידען די קאפיטעס פון פערד ביים בעשמידען.

but'terman *n.* (באט'-ער-מען) א פוטערניק, איינער וואס האנדעלט מיט פוטער.

but'termilk *n.* (באט'-ער-מילק) פוטער-מילך, מאסליאנקע.

but'ternut *n.* (באט'-ער-נאט) פוטער-נוס [א מין זאפטיגער, זיסער נוס וואס וואקסט אין אמעריקא]; אין צייט פון בירגער-קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א סאלדאט פון די זיד-שטאאטען.

but'ter-print *n.* (באט'-ער-פרינט) א הילצערנער שטעמפעל צום שטעמפלען פוטער.

but'ter-tooth *n.* (באט'-ער-טוטה) א ברייטער פאדערשטער צאהן.

but'ter-tree *n.* (באט'-ער-טריע) פוטער-בוים [א מין בוים, וועלכער וואקסט אין אסט-אינדיען און אפריקא און גיט ארויס פון זיך אזא מין פוטער-עהנליכען שטאף].

but'terwoman *n.* (באט'-ער-הוואומען) א פוטער-פערקויפערין.

but'terwort *n.* (באט'-ער-הווארט) פוטער-קרויט [א מין פלאנצע].

but'tery *n. and a.* (באט'-ער-אי) וואס איז עהנליך צו פוטער; פוטערדיג; וואס האט ליימענע הענד; א שפייז-קאמער.

but'tery-bar *n.* (באט'-ער-אי-באר) א פאליצע אויף'ן טהירעל פון א שפייז-קאמער.

but'tery-hatch *n.* (באט'-ער-אי-העטש) א טהירעל צו א שפייז-קאמער.

butt in (באט אין) זיך אריינשטויסען, אריינשטעקען דעם קאפ [אין אימעצענס געשעפטען].

It is not the part of wisdom, to butt into other people's affairs.

but'ting-joint *n.* (באט'-אינג-דזשאינט) א צונויפשליסונג פון די ענדען פון צוויי שטיקער האלץ אדער מעטאל.

but'tock *n.* (באט'-אק) הינטער-חלק, געזעס, אחור: הינטערטייל פון א שיף.

but'ton *n. and v.* (באטן) קנאפ, קנעפעל; א קנאספע [פון א פלאנצע]; צוקנעפלען, פערשפילען; צונעהען קנעפלעך; זיך קנעפען פערשפילען.

but'ton-bush *n.* (באטן'-בוש) די קאפ בלום [א בלום וועלכע וואקסט אין נארד אמעריקא און האט די פארם פון א קנאפ].

Button-bush

but'ton-ear *n.* (באטן'-איער) אן אראב-הענגענדער אויער וואס דעקט צו די עפנונג [ווי ביי איניגע הינד].

but'toner *n.* (באטנ'-ער) איינער וואס שפילעט צו קנעפ; א האקען צום פערקנעפלען שיך אדער הענטשקעס.

but'ton-fast'ner *n.* (באט'נ-פעס'-נער) אזא קלאמער צו בעפעסטיגען קנעפלעך.

but'ton-flow'er *n.* (באט'נ-פלאו'-ער) די קנאפ-בלום [אזא בלומען-פלאנצע וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

but'tonhole *n. and v.* (באטנ'-האול) א קנאפ-לאך; מאכען קנאפ-לעכער; צוהאלטען פאר'ן לאץ; האבען א געשפרעך אדער אן אינטערוויו.

but'tonhole ma'ker (באטנ'-האול מיי'-קער) איינער וואס מאכט קנאפ-לעכער.

but'ton-hook *n.* (באטן'-הוק) א האקען צום פערקנעפלען שיך אדער הענטשקעס.

but'ton-ma'ker *n.* (באטן'-מיי'-קער) א קנעפעל-מאכער.

but'tonwood *n.* (באטנ'-הוואוד) די אמעריקאנער פלאטאנע אדער טשינאר [אזא נידריגער בוים וואס וואקסט אויף די וועסט-אינדישע אינזלען, זיין האלץ איז זעהר הארט און שווער].

but'tony *a.* (באטנ'-אי) בעפוצט מיט קנעפ.

but'tony boy (באטנ'-אי באי) א לויף-אינגעל [א אינגעל אויף שליחות].

but'tress *n. and v.* (באט'-רעס) א שטיץ-זייל [פאר א בריק אדער געביידע]; שטיצע; שטיצען מיט א שטיץ-זייל.

but'ty *n.* (באט'-אי) א שותף, א חבר; איינער וואס נעהמט אן א קאנטראקט, אדער איז א שותף פון א קאנטראקטאר ארויסצוגראבען קויהלען פון א קויהלען-גרוב.

but'ty-gang *n.* (באט'-אי-גענג) א קאמפאניע ארבייטער וואס נעהמען איבער קאלעקטיוו א געוויסען טייל פון אן ארבייט.
but'-weld *n.* (באט'-הוועלד) א צונויפ-שווייסונג פון צוויי שטיקלעך אייזען.
butyra'ceous *a.* (ביו-טי-ריי'-שיאס) פוטערארטיג, פוטערדיג; ענליך צו פוטער.
bu'tyrate *n.* (ביו'-טי-רייט) פוטער-זויערע זאלץ [אזא כעמישער שטאף].
butyr'ic *a.* (ביו-טיר'-איק) וואס קומט ארויס פון פוטער.
butyr'ic ac'id (ביו-טיר'-איק עס'-איד) אזא וואסערדיגע פארבלאזע פליסיגקייט וואס קומט פון איבערגעזייערטע מילך.
bu'tyrin *n.* (ביו'-טי-רין) א כעמישע פערבינדונג פון גליצערין מיט דער פליסיגקייט וואס קומט פון איבערגעזייערטע מילך.
bu'tyrine *n.* (ביו'-טי-רין) ז. *butyrin*.
bu'tyrous *a.* (ביו'-טי-ראס) ז. *butyraceous*.
bux'om *a.* (באק'-סאם) מונטער, לעבעדיג, פרעהליך, פלינק, געזונד און פריש.
She was a bright, **buxom** girl, full of life.
box'omly *adv.* (באק'-סאם-לי) מיט מונטערקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט קראפט.
bux'omness *n.* (באק'-סאם-נעס) מונטערקייט; לעבהאפטיגקייט; פלינקייט; געזונדהייט, פרישקייט.
buy *v.* (באי) קויפען; אונטערקויפען; פערהאנדלען וועגען קויפען עפעס.
buy'able *a.* (באי'-עבל) קויפבאר, וואס קען געקויפט ווערען.
buy a dead bar'gain (באי ע דעד באר'-גען) קויפען פאר חצי חנם.
buy a pig in a poke (באי ע פיג אין ע פאוק) קויפען א קאץ אין א זאק.
buy at first hand (באי עט פוירסט הענד) קויפען פון דער ערשטער קוועלע.
buy'er *n.* (באי'-ער) קויפער, קונה.
buy gol'den opin'ions (באי גאול'דן א-פינ'-יאנז) סטארען זיך צו נושא חן זיין.
buy in (באי אין) [ביי אבקויפען צוריק אן אויקציאן].
buy'ing *n.* (באי'-אינג) דאס קויפען.
buy'ing up (באי-אינג אפ) דער קויף, אויפקויף.
buy one off (באי הוואן אף) אימעצען אונטערקויפען, בעשטעכען; אבקויפען אייגעם.
buy one out (באי הוואן אוט) אבקויפען, איבערנעהמען א געשעפט ביי אימעצען.
buy one's time (באי הוואנז טאים) פערקירצען די צייט פון דער לעהרע דורך בעצאהלונג.
buy up (באי אפ) אויפקויפען [פאר ספעקולאציאן].
buz *v.* (באז) גנב'ענען פון די קעשענעס.
buz'-nap'per *n.* (באז'-נעפ'-ער) א קעשענע-גנב.
buzz *n.* and *v.* (באז) [ווי א ביען] זשומען; שעפטשען, מורמלען; פלוידערען; אויספלוידערען, פערשפרייטען שטילערהייד א קלאנג; זשומעריי; שעפטשעריי, מורמלעריי; פלוידעריי; א קלאנג וואס ווערט שטילערהייד פערשפרייט.
buzz about' (באז ע-באוט') אויספלוידערען.
buz'zard *n.* (באז'-ערד) א בוסארד [אזא רויב-פויגעל].

Buzzard

buzz'fly *n.* (באז'-פלאי) די שוועב-פליעג.
buz'zer *n.* (באז'-ער) איינער וואס זשומעט, שעפטשעט אדער פלוידערט אויס; א שטילער זשומענדער סיגנאל אדער אלארם; א פאליר-ראד פאר מעסערס און אנדערע ענליכע זאכען; א קעשענע-גנב.
buz'zing *a.* (באז'-אינג) זשומענדיג; מורמלענדיג, שעפטשענדיג, פלוידערענדיג.
buz'zingly *adv.* (באז'-אינג-לי) אויף א זשומענדיגען אופן; מיט זשומעריי.
buzz'-saw *n.* (באז'-סאה) א רונדע זעג.
by *prep., adv. and n.* (באי) דורך, פון; צו, נאך; מיט; נעבען, נעבענזעכליך, ביי, נאהענט, פארביי; א זאך, צו וועלכער מען ציעלט ניט דירעקט; א צופאל; דאס זיין אום [ניט גראד].
by ac'cident (באי עק'-סי-דענט) דורך א צופאל, צופעליג.
by adven'ture (באי עד-ווענ'-טשור) צופעליג, דורך א צופאל.
by advice' of (באי עד-וואיס' אוו) לויט דער עצה פון.
by aid of (באי אייד אוו) מיט דער הילף פון...
by all means (באי אהל מיענז) געוויס, דורכאויס, אויף יעדען פאל.
by and again' (באי ענד ע-גען') פון צייט צו צייט, ווען ניט ווען, אפט.
by and by (באי ענד באי) א ביסעל שפעטער, באלד, אין א קליינע ווייל, אט אין דער מינוט.
by and large (באי ענד לארדזש) אין אלגעמיין; אין אלע הינזיכטען.
Taken **by and large,** the plan was not a bad one.
by anticipa'tion (באי ענ-טיס-אי-פיי'-שאן) אין פאראויס; אין פאראויס בעצאהלט.
by appoint'ment (באי ע-פאינט'-מענט) לויט פעראבריידונג.
by asser'tion (באי ע-סויר'-שאן) לויט בעהויפטונג.
by attor'ney (באי ע-טויר'-ני) דורך א בעפאלמעכטיגטען, דורך א שטעלפערטרעטער.
by'-bid'der *n.* (באי'-ביד'-ער) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו שטייגען די פרייזען אויף אן אויקציאן [ליציטאציע].
by birth (באי בוירטה) פון געבורט.
by blood (באי בלאד) דורך פערוואנדשאפט.
by'-blow *n.* (באי'-בלאו) א צופעליגער קלאפ.
by chance (באי טשענס) דורך א צופאל.
by coach (באי קאוטש) מיט א פוהר, פער אקס.
by command' (באי קא-מענד') אויף בעפעהל.
by'-concern'ment *n.* (באי'-קאן-סוירנ'-מענט) א זייטיגער עסק; א נעבען-זאך.
by con'sequence (באי קאנ'-סי-קהוועַנס) פאלגליך.
by con'tract (באי קאנ'-טרעקט) לויט קאנטראקט, לויט אבמאך.
by'-cor'ner *n.* (באי'-קאר'-נער) אן אבגעלעגענער ווינקעל; א פריוואטער ווינקעל.
by course (באי קאורס) נאך דער רייה נאך.
by course of na'ture (באי קאורס אוו ניי'-טשור) מיט דער נאטור.
by day (באי דיי) ביי טאג.
by'-day *n.* (באי'-דיי) א פרייער טאג [פון ארבייט, פון בעשעפטיגונג].
by degrees' (באי די-גריעז') ביסלעכ-וויז, שטופענוויז.
by descrip'tion (באי דעס-קריפ'-שאן) לויט א בעשרייבונג.
by'-design' *n.* (באי'-די-זאין') א זייטיגע כונה; א בעזונדערער מיין.
by design' (באי די-זאין') בכיון.
It was **by design** that the result of the dispute was settled in this way.
by dint of (באי דינט אוו) דורך.
He became rich **by dint of** hard work.
bye *n.* (באי) א צופאל; דאס זיין ניט די הויפטזאך אדער הויפט-ציעל; דאס זיין אום. ז. *by*.
by ears (באי איערז) נאכ'ן געהער.
bye-bye *int.* (באי-באי) זיי געזונד! לעב וואהל!
by'-effect' *n.* (באי'-ע-פעקט') א זייטיגע, ניט-בעאבזיכטיגטע ווירקונג אדער רעזולטאט.
by'-end *n.* (באי'-ענד) א בעהאלטענע כונה; א פריוואט אינטערעס.
by fits and starts (באי פיטס ענד סטארטס) שפרינגענדיג, היפענדיג, ניט סיסטעמאטיש; רוקענדיג און שטופענדיג.
by force (באי פאורס) מיט געוואלט.
by for'tune (באי פאר'-טשון) צופעליג, דורך א צופאל.
by'gone *a. and n.* (באי'-גאהן) 1. פערגאנגען; 2. דאס פערגאנגענע.
1. All this happened in a **bygone** age. 2. Now for peace, and let **bygones** be **bygones.**
by good luck (באי גוד לאק) גליקליכערוויזע, צום גוטען גליק.
by halves (באי האווז) אונפאלשטענדיג, אונפאלקאם.
by heart (באי הארט) אויף אויסווענייג.
by hon'or (באי אנ'-אר) אויף עהרען ווארט.
by hook or by crook (באי הוק אר באי קרוק) מיט רעכט אדער אונרעכט, קרום אדער גלייך, אויף יעדען פאל.
by'-in'terest *n.* (באי'-אינ'-טער-עסט) א פריוואט-אינטערעס.
by Jin'go! (באי דזשינ'-גאו) ווארהאפטיג! אויף נאמנות! ווי איך לעב! צו אלע רוחות!
by'-key *n.* (באי'-קיע) א ביישליסעל, א צווייטער שליסעל.
by land (באי לענד) מיט דער יבשה.
by'-lane *n.* (באי'-ליין) א זייטען-געסעל, א נעבענגעסעל; א פריוואט-וועג.

by last advic'es (באי לעסט עד-וואים'-ען). לויט די לעצטע בעריכטען.

by'-law *n.* (באי'-לאה) א נעבען=געזעץ ; אן ארטס=געזעץ ; א ספעציאל=געזעץ, א נעבען=סטאטוט.

by leaps (באי ליעפס) שפרינגענדיג, אונסיסטעמאטיש.

by let'ter (באי לעט'-ער) דורך א בריעף.

by means of (באי מיענז אוו) דורך.
The burglar was caught **by means of** a clever ruse.

by meas'ure of (באי מעזש'-אור אוו) דורך.

by mere chance (באי מיער טשענס) דורך א בלויזען צופאל.

by mistake' (באי מיס-טייק') דורך א פערזעהן.

by'-mo'tive *n.* (באי'-מאו'-טיוו) א נעבען=מאטיוו ; א זייטיגע כונה ; אן אייגעננוציגע בעהאלטענע כונה

by much (באי מאטש) אום פיעל, מיט א סך.

by my soul (באי מאי סאול) אזוי לעבען זאל איך.

by'-name *n. and v.* (באי'-ניים) א צונאמען ; געבען א צונאמען.

by no means (באי נאו מיענז) דורכאויס ניט, אויף קיין פאל ניט.

by now (באי נאו) איצט, אצינד.
He must be there **by now.**

by occa'sion (באי א-קיי'-זשאן) ביי געלעגענהייט, צופעליגערווייזע.

by occupa'tion (באי אק-יו-פיי'-שאן) לויט פראפעסיאן נאך.

by'-pas'sage *n.* (באי'-פעס'-עדזש) א זייטיגער דורכגאנג.

by'-path *n.* (באי'-פעטה) א זייטען=וועג, הינטערוועג ; א הינטערפיסעל, בעטרוג.

by'-pee'ping *a.* (באי'-פיע'-פינג) ווארפענדיג בליקען אן א זייט.

by'-place *n.* (באי'-פליים) א פערווארפענער ארט.

by'-play *n.* (באי'-פליי) א צווישענשפיעל, א בעזונדערער שפיעל [אין טעאטער]; א זייטיגע זאך.

by'-prod'uct *n.* (באי'-פראד'-אקט) א נעבען=פראדוקט [ביים פאבריצירען].

by'-pur'pose *n.* (באי'-פויר'-פאס) א בעהאלטענע כונה, א זייטיגער מיין.

by rail (באי רייל) מיט'ן באהן.

by rea'son (באי ריעזן) צוליעב דעם, דערפאר, דעריבער.

by rea'son that (באי ריעזן טהעט) ווייל ; צוליעב דעם.

by'-road *n.* (באי'-ראוד) א זייט=וועג.

Byro'nian *a.* (באי-ראו'-ני-ען) וואס איז שייך צו לארד באיראן [דער בעריהמטער ענגלישער דיכטער] אדער צו זיין ארט שרייבען.

Byron'ic *a.* (באי-ראנ'-איק) ז. ***Byronian***

Byron'ical *a.* (באי-ראנ'-אי-קעל) ז. ***Byronian***

Byron'ically *adv.* (באי-ראנ'-אי-קעל-אי) לויט דעם ארט שרייבען פון לארד באיראן.

By'ronism *n.* (באי'-ראנ-איזם) די כאראקטעריסטיק פון לארד באיראנס פאעזיע, סטיל א. ד. ג.

by'-room *n.* (באי'-רוהם) א נעבען=צימער, א זייטיג צימער.

by rota'tion (באי רא-טיי'-שאן) נאך דער רייה נאך.

by rote (באי ראוט) אויף אויסווענדיג.

by rule (באי רול) לויט געזעץ.

by'-speech *n.* (באי'-ספיעטש) דאס אבווייכען פון דער טעמא אין א רעדע ; א זייטיגע רעדע, א צופעליגע רעדע.

bys'solite *n.* (ביס'-א-לאיט) דער שטראהל=שטיין.

bys'sus *n.* (ביס'-אס) א גאנץ דינער ליינען=שטאף ביי די אלטע עגיפטער; גרובשימעל [אזא פלאנצע].

by'stander *n.* (באי'-סטענ-דער) צוקוקער, צושויער ; א זייטיגער צוקוקער.

by'-sta'tion *n.* (באי'-סטיי'-שאן) א נעבען=סטאציאן.

by stealth (באי סטעלטה) פער'גנב'עטערהייט ; בגנבה.

by steps (באי סטעפס) ביסלעכווייז, טריט ביי טריט.

by'-street *n.* (באי'-סטריעט) א זייטען=גאס.

by'-term *n.* (באי'-טוירם) א ניט רעגולערער טערמין אדער ניט רעגולערע צייט; א טערמין אין א שוהל, אין וועלכען עס ווערט עטוואס געטהאן ניט נאך דער רעגולערער ארדנונג [ווי א טערמין פאר אן עקזאמען וואס קומט פאר-ניט אין דער רעגולערער ארדנונג א. ד. ג.].

by the board (באי טהי באורד) זיין אין גאנצען פערניכטעט אדער צושטערט.

by the book (באי טהי בוק) פינקטליך ווי פון בוך, אות פאר אות.

by the bulk (באי טהי באלק) אגולנע, הורטאם ; אין גאנצען ; מיט האק און פאק; אין גאנצען גענומען ; אין דורכשניט.

by the by (באי טהי באי) אגב אורחא.

by the bye (באי טהי באי) ז. ***by the by***

by the day (באי טהי דיי) פון טאג.
He is working **by the day.**

by the grace of God (באי טהי גריים אוו גאד) דורך גאטס גענאד.

by the piece (באי טהי פיעס) אויף'ן שטיק, שטיקווייז.

by this means (באי טהיס מיענז) דורך דעם.

by this time of day (באי טהיס טאים אוו דיי) איצט.

by trade (באי טרייד) פון פאך.
By trade he is a mechanic.

by turns (באי טוירנז) נאך דער רייהע נאך ; אבוועקסלענדיג.

by'-view *n.* (באי'-וויו) א פריוואטע אנזיכט, אן אייגעננוציגער שטאנדפונקט.

by vir'tue of (באי וואיר'-טשו אוו) דורך, א דאנק דעם...

by'-walk *n.* (באי'-הוואהק) א פריוואטער איינזאמער שפאציער.

by'-wal'ker *n.* (באי'-הוואה'-קער) איינער וואס געהט מיט הינטער=פיסלעך, א בעטריגער, א רמאי.

by wa'ter and land (באי הוואה'-טער ענד לענד) אויפ'ן וואסער און אויף דער יבשה.

by'way *n.* (באי'-הוויי) א זייטען=וועג ; א הינטער=וועג ; א הינטערפיסעל.

by way of (באי הוויי אוו) דורך, נאך דער ארט פון...
They returned **by way of** Boston.

by way of jest (באי הוויי אוו דזשעסט) אין שפאס.

by'word *n.* (באי'-הוואירד) שפריכווארט [הויפטזעכליך אזעלכער וואס דריקט אויס שפאט און פעראכטונג]; איינער וואס רופט ארויס אלגעמיינע שפאט און פעראכטונג.

by word of mouth (באי הוואירד אוו מאוטה) מינדליך.

by'-work *n.* (באי'-הוואירק) א נעבען=געביידע, א נעבען=ארבייט.

byz'ant *n.* (ביז'-ענט) ז. ***bezant***

Byzan'tian *a. and n.* (בי-זענ'-שיען) ביזאנטיש, נאכ'ן ביזאנטישען סטיל אדער מוסטער [די איצטיגע שטאדט קאנסטאנטינאפאל האט זיך אמאל גערופען ביזאנץ]; אן איינוואהנער פון ביזאנץ [קאנסטאנטינאפאל].

Byzan'tine *a.* (בי-זענ'-טין) ביזאנטיש. ז. ***Byzantian***

Byz'antinism *n.* (ביז'-ען-טינ-איזם) די ביזאנטישע קולטור, דער ביזאנטישער גייסט, די ביזאנטישע קונסט.

C

C, c (סי) דער דריטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

C *n.* (סי) צע, א מוזיקאלישער צייכען פאר'ן ערשטען טאן פון טאן=לייטער.

Caa'ba *n.* (קא'-בא) קאבא [דער הייליגער מאכמעדאנישער טעמפעל אין מעקא].

cab *n. and v.* (קעב) אזא פערמאכטע קארעטע ; פאהרען אין א פערמאכטע קארעטע ; אן אלטע אידישע מאס פון אנדערהאלבען קווארט [קב].

cabal' *n. and v.* (קע-בעל') א באנדע געהיימע בונטאווושטשיקעס ; מאכען א געהיימען בונד ; אינטריגירען.

cab'ala *n.* (קעב'-ע-לע) קבלה ; א געהיימע, מיסטישע לעהרע.

cabalas'sou *n.* (קעב-ע-לעס'-או) די ריעזען=ארמאדילא. ז. ***armadillo***

cab'alism *n.* (קעב'-ע-ליזם) די לעהרע פון קבלה.

cab'alist *n.* (קעב'-ע-ליסט) א בעל=קבלה, א מקובל.

cabalis'tic *a.* (קעב-ע-ליס'-טיק) וואס האט א געהיימע, מיסטישע בעדייטונג ; וואס געהערט צו די מקובלים.

cabalis'tical *a.* (קעב-ע-ליס'-טיק-על) ז. ***cabalistic***

cab'alize *v.* (קעב'-ע-לאיז) געברויכען די שפראך פון קבלה.

cabal'ler *n.* (קע-בעל'-ער) אינטריגאנט, פליאטקע=מאכער.

cab'alline *a.* (קעב'-ע-לין) וואס געהערט אדער וואס פאסט צו פערד.

cab'aret *n.* (קעב'-ע-רעט) א קאבארעט

[א שענק אדער רעסטאראן מיט לייכטע טעאטער=פארשטעלונגען]; א שענק, א וויין=הויז; א טהעע אדער קאפע סערוויז.

cab'as *n.* (קעב'-ע) א פרויען האנד=בייטעל; א קערבעל פאר פייגען.

cabas'sou *n.* (קע-בעס'-או) א מין פאנצער=טהיער אדער גארטעל=טהיער. ז. *armadillo*

cab'bage *n. and v.* (קעב'-עדזש) 1. קרויט; וואקסען ווי א קעפעל קרויט; 2. נעהמען יתור [וואס א שניידער גנב'עט אראב פון דעם שטאף, וואס מען גיט איהם צו נעהען]; דאס נעהמען יתור.
2. Your tailor **cabbages** yards of material.

cab'bage-but'terfly *n.* (קעב'-עדזש-באט'-ער-פלאי) א זומער=פויגעלע וואס קומט ארויס פון דעם קרויט=ווארם.

Cabbage-butterfly

cab'bage-cat'erpillar *n.* (קעב'-עדזש=קעט'-ער-פיל-ער) דער קרויט=ווארם.

cab'bage-flea *n.* (קעב'-עדזש-פליע) דער קרויט=קעפער [אזא קליינער זשוק, וועלכער איז שעדליך פאר קרויט].

cab'bage-fly *n.* (קעב'-עדזש-פלאי) די קרויט=פליעג [אזא פליעג, וואס פערדארבט די קרויט פלאנצען].

cab'bage-gar'den *n.* (קעב'-עדזש-גארדן) קרויט=גארטען.

cab'bage-head *n.* (קעב'-עדזש=העד) א קעפעל קרויט; א קרויט=קאפ [א שוטה, א דומקאפ].

cab'bage-let'tuce *n.* (קעב'-עדזש-לעט'-אים) קרויט=סאלאטע.

cab'bage-palm *n.* (קעב'-עדזש=פאהם) אזא מין פאלמען=בוים וועמענס בלעטער עם נוערען געברויכט אלס גרינס צום עסען.

cab'bage-rose *n.* (קעב'-עדזש=ראוז) די קרויט=ראזע.

cab'bage-stalk *n.* (קעב'-עדזש=סטאהק) דער קרויט=שטענגעל.

cab'bage-tree *n.* (קעב'-עדזש=טריע) דער קרויט=בוים [אזא בוים וואס האט דיקע ווייכע בלעטער].

cab'bage-worm *n.* (קעב'-עדזש=הוואירם) דער קרויט=ווארם.

cab'in *n. and v.* (קעב'-אין) קאיוטע אין א שיף; הייזעל, שטיבעל; וואוינען אין א שטיבעל; איינשליסען אין א שטיבעל.

cab'in-boy *n.* (קעב'-אין=באי) אן אינגעל וואס בעדיענט די אפיצירען פון א שיף; דער געהילף פון א סטוארט [פראוויאנט פערוואלטער] אויף א שיף.

cab'inet *n. and a.* (קעב'-אי-נעט) 1. קאבינעט, צימער; א פריוואטער בעראטונגס=צימער; 2. שופלאדען=קעסטעל, עלמערל; 3. קערפערשאפט פון מיניסטארען [מיניסטארען=ראט]; פריוואט, געהיים, פערטרויליך; וואס איז שייך צו א קאבינעט; בעלאנגענדיג צום מיניסטארען=ראט.
2. I bought a large mahogany **cabinet**. 3. The **cabinet** of the United States is responsible for its actions to the President only.

cab'inet coun'cil (קעב'-אי-נעט קאונ'-סיל) מיניסטארען=ראט; א בעראטונג פון מיניסטארען; א געהיימע עצה; א פריוואטע בעראטונג.

cab'inet-ma'ker *n.* (קעב'-אי-נעט=מיי'-קער) א מעבעל=טישלער [מעבעל=סטאליער].

cab'inet of coins (קעב'-אי-נעט אוו קאינז) א געלד=קעסטעל [צו האלטען מטבעות].

cab'inet pian'o (קעב'-אי-נעט פי-ענ'-או) א פיאנינא [קלענער אין פארמאט פון א פיאנא].

cab'inet pic'ture (קעב'-אי-נעט פיק'-טשור) א קאבינעט בילד [א קליינעם בילד].

cab'inet-work *n.* (קעב'-אי-נעט=הוואירק) טישלער=ארבייט [מעבעל].

cab'in-mate *n.* (קעב'-אין=מייט) א מיטבעוואהנער אין א קאיוטע [פון א שיף].

cab'in pas'senger (קעב'-אין פעס'-ענדזש-ער) קאיוטע=פאסאזשיר [א פאסאזשיר פון ערשטע אדער צווייטע קלאס אויף א שיף].

ca'ble *n. and v.* (קיי'בל) 1. קאבעל, א שטארקע אנקער=שטריק אדער קייט; 2. בעפעסטיגען מיט א קאבעל; 3. א דראטענע שטריק; די טעלעגראפישע דראט=שטריק איבער'ן ים; 4. טעלעגראפירען איבער'ן ים [מיט דעם קאבעל]; 5. אויספילען דעם חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטעריאל [אין ארכיטעקטור].
1. The anchor is fastened to a **cable**. 3. The Pacific **cable** was laid in 1903. 4. The correspondent **cabled** the news to America.

ca'ble-car *n.* (קיי'בל-קאר) א וואגאן פון א זייל=באהן. ז. *cable-railroad*

ca'bled *a.* (קיי'בלד) מיט די אנקער=שטריק בעפעסטיגט; אויסגעפילט דעם חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטעריאל.

ca'blegram *n.* (קיי'בל-גרעם) א קאבעל=דעפעשע [א טעלעגראמע פון איבער'ן ים].

ca'ble-rail'road *n.* (קיי'בל=רייל'-ראוד) א זייל=באהן [א באהן וואס ווערט בעטריבען דורך א דראט=שטריק, וועלכע געהט דורך די רעדער און ווערט געצויגען פון א קראפט=מאשין].

ca'ble-road *n.* (קיי'בל=ראוד) ז. *cable-railroad*

ca'ble's-length *n.* (קיי'בלז-לענגטה) א צעהנטעל פון א ים מייל [אונגעפעהר 600 פוס].

ca'blet *n.* (קיי'-בלעט) קליינע אנקער=שטריק אדער קייט.

ca'bleway *n.* (קיי'בל-הוויי) ז. *cable-railroad*

ca'bling *n.* (קיי'-בלינג) דאס שיקען א טעלעגראמע איבער'ן ים; דאס אויספילען א חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטעריאל.

cab'man *n.* (קעב'-מען) אן איזוואשטשיק, א פוהרמאן [פון א קארעטע].

caboo'dle *n.** (קע-בוה'דל) די גאנצע חברה; דאס גאנץ פעקעל.

caboose' *n.* (קע-בוהס') דאס קיך=צימער אין א שיף; א וואגאן, וואס ווערט צוגעטשעפעט צו א פראכט=צוג, פאר'ן קאנדוקטאר.

cab'otage *n.* (קעב'-א-טעדזש) א שיף=פאהרט לענגס דעם ברעג.

cabriolet' *n.* (קעב-רי-א-ליי') אן איינפערדיגע צוויי=זיצעדיגע קארעטע.

caca'o *n.* (קע-קיי'-או) דער שאקאלאדע=בוים.

cach'alot *n.* (קעש'-ע-לאט) א מין וואל=פיש.

cache *n. and v.* (קעש) ערד=קעלער; א גרוב אין דער ערד אוועקצולעגען שפייז=פראדוקטען; בעהאלטען שפייז=פראדוקטען אין א גרוב.

cachec'tic *a.* (קע-קעק'-טיק) וואס האט פערדארבענע געבליטען.

cachec'tical *a.* (קע-קעק'-טיק-על) ז. *cachectic*

cachet' *n.* (קעש-איי') א זיגעל, א שטעמפעל.

cachex'y *n.* (קע-קעק'-סי) קראנקהייט פון קערפער, פערדארבענע געבליטען.

cachinna'tion *n.* (קעק-אי-ניי'-שאן) א הויכער געלעכטער.

cach'olong *n.* (קעש'-א-לאנג) אן אפאל=שטיין פון מילך=קאליר.

cachou' *n.* (קע-שו') אזא מין צוקערקע.

cacique' *n.* (קע-סיק') דער טיטעל פון אן איינגעבארענעם פרינץ אין מעקסיקא, פערו, האאיטי און אנדערע געגענדען פון אמעריקא.

cack *n. and v.* (קעק) קאקען, געהן אויף נקיות; דרעק; א קינדערשע שיכעל [אויף שוסטער לשון].

cack'le *n. and v.** (קעקל) קארקען, קוואקטשען; לאכען מיט א כארכעל; קוואקטשעריי; פוסטע רייד, פלוידעריי.

cack'ler *n.* (קעק'-לער) א פויגעל וואס קוואקטשעט; א פלאפלער.

cacochym'ia *n.* (קעק-א-קימ'-אי-א) פערדארבענע בלוטען [וואס קומען פון שלעכטער נאהרונג אדער אונפערדייאונג].

cacochym'ic *a. and n.* (קעק-א-קימ'-איק) וואס ליידט פון פערדארבענע בלוטען; איינער וואס ליידט אויפ'ן מאגען דורך שלעכטע פערדייאונג; איינער וואס ליידט פון פערדארבענע בלוטען.

cacochym'ical *a.* (קעק-א-קימ'-איק-על) מיט פערדארבענע בלוטען.

cacodæ'mon *n.* (קעק-א-די'-מאן) א בייזער גייסט, א טייפעל, א דבוק.

cacode'mon *n.* (קעק-א-די'-מאן) ז. *cacodæmon*

cacoe'thes *n.* (קעק-א-אי'-טהיז) א שלעכטע געוואהנהייט, שלעכטע ניקען.

cacoe'thes loquen'di (קעק-א-אי'-טהיז לאק-הוועני'-די) א תאוה צו ריידען, א ריידע קראנקהייט.

cacoe'thes scriben'di (קעק-א-אי'-טהיז סקרי-בענ'-די) א תאוה צו שרייבען.

cacog'rapher *n.* (קע-קאג'-רעפ-ער) א שלעכטער שרייבער, א פאטשקון.

cacograph'ic *a.* (קעק-א-גרעפ'-איק) שלעכט געשריבען, געפאטשקעט.

cacog'raphy *n.* (קע-קאג'-רע-פי) דאס שלעכט שרייבען, פאטשקעריי, דאס שרייבען מיט גרייזען.

cacol'ogy *n.* (קע-קאל'-א-דזשי) א שלעכטער סטיל אין ריידען און שרייבען; א שלעכטע אויסשפראכע.

cacophon'ic *a.* (קעק-א-פאנ'-איק) וואס קלינגט אונאנגענעהם, וואס גרילצט אין די אויערען.

cacophon'ical *a.* (קעק-א-פאנ'-איק-על) ז. *cacophonic*

cacoph'onous *a.* (קע-קאפ'-א-נאס) ז. *cacophonic*

cacoph'ony *n.* (קע-קאפ'-א-ני) א שלעכטער קלאנג, א גרילצענדער קלאנג [א קלאנג אהן הארמאניע].

Cacta'ceæ *n.* (קעק-טיי'-סי-אי) קאקטום [אזא מין ראהרארטיגע פלאנצען, וואס וואקסען אין וויסטע זוארימע געגענדען].

cacta'ceous *a.* (קעק-טיי'-שאס) וואס איז שייך צו דער קאקטוס-פלאנצע. ז. *Cactaceæ*

cac'tus *n.* (קעק'-טאס) דער קאקטוס. ז. *Cactaceæ*

cacu'men *n.* (קע-קיו'-מען) א שפיץ.

cacu'minate *v.* (קע-קיו'-מי-נייט) צו-שפיצען; מאכען שפיציג.

cad *n.* (קעד) א יונג; א גראבער יונג, אן אונערצויגענער מענש; א קאנדוקטאר אויף אן אמניבוס; א געהילף ביי א בעל-מלאכה.

cadas'ter *n.* (קע-דעס'-טער) א דעטא-לירטע פערצייכניס פון לאנד און פערמע-גען פון א שטאדט אדער געגענד פאר דעם צוועק פון שטייער.

cadav'er *n.* (קע-דעוו'-ער) א טויטער קערפער.

cadav'eric *a.* (קע-דעוו'-ער-איק) וואס איז שייך צו א טויטען קערפער.

cadav'erous *a.* (קע-דעוו'-ער-אס) בלייך ווי א טויטער; וואס איז שייך צו א טויטען קערפער.

cadav'erously *adv.* (קע-דעוו'-ער-אס-לי) ווי א טויטער.

cadav'erousness *n.* (קע-דעוו'-ער-אס-נעס) דאס זיין א בר-מנן; דאס אויס-זעהן ווי א טויטער.

cad'-bait *n.* (קעד'-בייט) דאס ווערימעל פון וואס עס קומט ארויס דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

cad'dice *n.* (קעד'-איס) געקרעפטע וואַ-לען-באנד; דאס ווערימעל פון וואס עס קומט ארויס דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

cad'die *n.* (קעד'-אי) א לויף-איינגעל [א איינגעל אויף שליחות]; א איינגעל וואס טראגט נאך די שטעקלעך ביי גאלף-שפיע-לער.

cad'dis *n.* (קעד'-איס) ז. *caddice*

cad'dis-fly *n.* (קעד'-איס-פלאי) דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

Caddice-fly

cad'dish *a.* (קעד'-איש) פראסט, געמיין, גראב.

cad'dis-worm *n.* (קעד'-איס-הוואירם) ז. *caddice*

cad'dy *n.* (קעד'-אי) א קליין מעטאלען קעסטעל צום האלטען טהעע; א קליין פע-קעל טהעע; א לויף-איינגעל; א איינגעל וואס טראגט נאך די שטעקלעך ביי גאלף-שפיעלער; א ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארויס דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

cad'dy-spoon *n.* (קעד'-אי-ספוהן) א טהעע-לעפעלע.

cade *n.* and *v.* (קייד) א פעסעל; איי-דעל און זאנפט בעהאנדלען.

ca'dence *n.* and *v.* (קיי'-דענס) דער פאל; דאס זינקען; דער פאל פון דעם טאן אין ריידען און לייענען; דאס אראבזינ-קען פון טאן ביים ענדע פון א זאץ [אין ריידען, לייענען און זינגען]; די הארמא-נישע ענדונג פון א שטיק מוזיק מיט דעם זעלבען טאן-ארט, ווי זי איז אנגעפאנגען געווארען; א טריל צום ענד פון א מוזיק שטיק; אומקעהרען זיך צום ערשטען טאן-ארט; דער טאקט [אין מוזיק און טאנ-צען]; מעסטען דעם טאקט [אין מוזיק].

ca'dency *n.* (קיי'-דען-סי) א ריטמישער אקארד [אין מוזיק]; א גלייכמעסיגקייט פון בעוועגונג.

cadene' *n.* (קע-דין') א פראסטער זארט טערקישער קאוויאר [טעפיך].

caden'za *n.* (קע-דענ'-זע) א קונציגע ענדונג פון א שטיק מוזיק [וואס דער שפיעלער אדער זינגער מאכט אום ארויס-צורופען אפלאדיסמענטען].

cade'-oil *n.* (קייד'-איל) וואכאלדער-אויל [אזא שטארקער אויל פון א געוויסען זארט האלץ, וועלכער ווערט בענוצט אין מעדיצין].

cadet' *n.* (קע-דעט') א קאדעט, א פריי-וויליגער סאלדאט; א לעהרלינג אין א מיליטער-שולע צו ווערען אן אפיציער; דער מיזיניק [דער איינגסטער זוהן]; א יונגער מיטגליעד אין אן ארגאניזאציאן.

cad'ew *n.* (קעד'-יו) ז. *caddice*

cade'-worm *n.* (קייד'-הוואירם) ז. *caddice*

cadge *v.* (קעדזש) טראגען א משא; טראגען צו פערקויפען; געהן בעטלען.

cadg'er *n.* (קעדזש'-ער) איינער וואס טראגט פוטער, אייער, היהנער א. ז. וו. פון לאנד אויפ'ן מארק; איינער וואס מאכט א לעבען פון בעטלען.

ca'di *n.* (קיי'-די) דער קאדי [א טער-קישער ריכטער].

cadillac' *n.* (קעד-אי-לעק') א זארט בארנע.

Cadme'an *a.* (קעד-מי'-ען) וואס איז שייך צו קאדמוס [וועגען וועלכען די לע-גענדע דערצעהלט, אז ער האט פון פעני-ציען [כנען] געבראכט אין גריכענלאנד דעם אלף בית פאר די גריכישע שריפט].

cad'mia *n.* (קעד'-מי-ע) דער צינק-שפאט [אזא מינעראל].

cad'mium *n.* (קעד'-מי-אם) קאדמיום [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

cadu'cean *a.* (קע-דיו'-סי-ען) וואס גע-הערט צום שטאק פון דעם האנדעלס גאט מערקור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

cadu'ceus *n.* (קע-דיו'-סי-אס) דער שטאק פון דעם האנדעלס-גאט מערקור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

cadu'city *n.* (קע-דיו'-סי-טי) דער פעי-ריאד אין לעבען, ווען מען פאנגט אן ווע-רען שוואכער; שוואכקייט.

cadu'cous *a.* (קע-דיו'-קאס) וואס האט די ניינונג אראבצופאלען; וואס האלט ביים אראבפאלען.

cæ'cal *a.* (סיע'-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו דער בלינדער קישקע; וואס האט א פערמאכטען ענד ווי די בלינדע קישקע.

Cæ'cias *n.* (סיע'-סי-עס) דער צפון-מזרח-ווינד.

cæ'city *n.* (סיע'-סי-טי) די בלינדקייט.

cæ'cum *n.* (סיע'-קאם) די בלינדע קיש-קע.

Cænozo'ic *a.* (סיע-נא-זאו'-איק) וואס ענטהאלט די איצטיגע פארמען פון לעבען [שייך צו דער צייט צווישען דער דריי-טער און פיערטער פעריאדע אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד].

cæ'rule *a.* (סיע'-רול) הימעל-בלוי.

Cæ'sar *n.* (סיע'-זער) צעזאר, א רוי-מישער קייזער; א זעלבסט-הערשענדער קייזער.

Cæsa'rean *a.* (סי-זיי'-רי-ען) וואס איז עהנליך צו א צעזאר.

Cæsa'rian *a.* (סי-זיי'-רי-ען) ז. *Cæsarean*

Cæ'sarism *n.* (סיע'-זער-איזם) צעזא-ריזם, מיליטערישער דעספאטיזם, מיליטע-רישע הערשאפט; דער פערלאנג אלעם צו בעהערשען.

cæs'pitose *a.* (סעס'-פי-טאוס) וואס איז עהנליך צו גראז-ערד; בינטעלדיג; וואס וואקסט אין בינטלעך.

cæsu'ra *n.* (סי-זיו'-רע) צעזור [א פויזע אדער אבשטעל אין א שורה פון א געדיכט]; א פויזע, אן אונטערברעכונג.

cæsu'ral *a.* (סי-זיו'-רעל) וואס איז שייך צו א צעזור. ז. *cæsura*

café' *n.* (קא-פיי') קאפע; קאפע-הויז; רעסטאראן.

café' chantant' (קא-פיי' שאנ-טאנ') א קאפע שאנטאן, א קאפע הויז, וואו עס ווערען געגעבען לייכטע ביהנען-פארשטעלונ-גען, מוזיק א. ד. ג. צו אמוזירען די בע-זוכער.

caf'eine *n.* (קעפ'-אי-אין) קאפע געמישט מיט ציקאריע.

café' noir' (קא-פיי' נואר') שווארצע קאפע [אהן מילך].

caffe'ic *a.* (קעפ-אי'-איק) וואס איז נוגע צו אדער קומט פון קאפע.

caffe'ic ac'id (קעפ-אי'-איק עס'-איד) קאפע-זויערע [אזא כעמישער שטאף].

caffe'in *n.* (קע-פי'-אין) דער קאפעאין [דער עסענץ פון קאפע].

caffe'ine *n.* (קע-פי'-אין) ז. *caffein*

caffe'inism *n.* (קע-פי'-אינ-איזם) א קראנקהייט וואס קומט פון טרינקען פיעל קאפע.

caf'tan *n.* (קעפ'-טען) א קאפטאן.

cag *n.* (קעג) א קליינע שטארקע פעסעל.

cage *n.* and *v.* (קיידזש) א שטייג, שטייג פון עופות; געפענגניס; פערשפא-רען אין א שטייג; מאכען עהנליך צו א שטייג.

cage'-bird *n.* (קיידזש'-בוירד) א פויגעל וואס ווערט געהאלטען אין א שטייג.

cage'ling *n.* (קיידזש'-לינג) א פויגעל וואס איז אין א שטייג.

cage of a stair'case (קיידזש אוו ע סטעהר'-קיים) דאס טרעפען-הויז [דער ארט וואו דער טרעפ שטעהט].

cag'mag *n.* (קעג'-מעג) אן אלטע הארטע גאנז; הארטע פלייש.

cahoot' *n.* (קע-הוהט') שותפות, חברותא.

caic' *n.* (קא-איק') א לאנגע שמאלע שיפעל.

Cai'man *n.* (קיי'-מען) א מין קראקאדי-לען וואס געפינען זיך אין די הייסע גע-געגענדען פון אמעריקא.

Cainozo'ic *a.* (קאי-נא-זאו'-איק) ז. *Cænozoic*

caique' *n.* (קא-איק') א לאנגע, שמאלע שיפעל; אזא פאפונאי [אין דרום אמע-ריקא].

cairn *n.* (קעהרן) א הויפען שטיינער.

cairn'gorm *n.* (קעהרנ'-גאהרם) אזא קווארץ-שטיין פון א פערווירבערטען געלב-ברוינעם קאליר.

cais'son *n.* (קיי'-סאן) אמוניציאנס-וואַ-גען, א וואגען פאר קריעגס-ארטיקלען; באמבען-קאסטען; אזא קאסטען, וואס ווערט בענוצט ביים בויען דעם פונדאמענט פון א געביידע אין וואסער.

cai'tiff *n.* and *a.* (קיי'-טיף) א געמיינער

קערל; א ניעדערטרעכטיגער יונג; גראב, געמיין, נידערטרעכטיג.

caj'eput *n.* (קעדזש׳-אי-פוט) אזא קליי־נער מירטען־בוים.

caj'eput-oil *n.* (קעדזש׳-אי-פוט-איל) מירטען־אויל.

caj'eput-tree *n.* (קעדזש׳-אי-פוט-טריע) ז. ***cajeput***

cajole' *v.* (קע-דזשאול׳) לאש־חנפ׳נען, טשען.

cajole'ment *n.* (קע-דזשאול׳-מענט) חניפה, לאשטשעריי.

cajo'ler *n.* (קע-דזשאו׳-לער) חונף, אונ־טערלעקער, שמייכלער, איינער וואס לאש־טשעט.

cajo'lery *n.* (קע-דזשאו׳-לער-אי) חניפה, לאשטשעריי.

cajo'lingly *adv.* (קע-דזשאו׳-לינג-לי) לאשטשענדיג, חנפ׳נדיג.

cake *n.* and *v.* (קייק) א קוכען, א קי־כעל; א שטיקעל; א שטיק; מאכען א קוכען; צונויפפרעסען אין איין שטיק.

cake'-bread *n.* (קייק׳-ברעד) זעמעל, קוכען.

cake of coals (קייק אוו קאולז) גע־פרעסטע שטיינקויהלען [וואס האבען די פארמע פון קוכענס].

cake of ice (קייק אוו אײס) אן אייז־קריהע.

cake of soap (קייק אוו סאופ) א שטיק זייף.

ca'ky *a.* (קיי׳-קי) ווי א קוכען, וואס האט די פארם פון א קוכען.

Cal. [איי־אבקירצונג פון ***California***, נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

cal'abash *n.* (קעל׳-ע-בעש) קאלאבאשע [אזא קירבעסארטיגע פרוכט, וואס איהר שאלעכץ ווערט בענוצט אלס געפעס]; א געפעס פון קאלאבאשע שאלעכץ.

Calabashes

cal'abash-tree *n.* (קעל׳-ע-בעש-טריע) דער קאלאבאשען־בוים. ז. ***calabash***

Calabash-tree

calaboose' *n.* (קעל׳-ע-בוהס׳) א געפענג־ניס.

calade' *n.* (קע-לייד׳) א משופע׳דיג ארט אין א רייט־פלאץ [צום דרעסירען פערד].

Cala'dium *n.* (קע-ליי׳-די-אם) א קליינע פאמיליע פון די טראפישע אמעריקאנישע פלאנצען מיט גרויסע בונטע בלעטער.

cal'aite *n.* (קעל׳-ע-איט) דער טירקיז [א מין טייערער שטיין].

calaman'co *n.* (קעל׳-ע-מענ׳-קאו) וואל־אטלאס; א קלייד געמאכט פון וואל־אטלאס.

calaman'der-wood *n.* (קעל׳-ע-מענ׳-דער-וואוד) קאלאמאנדער־האלץ [אזא הארט האלץ, וואס ווערט געברויכט פאר מעבעל. וואקסט אין ציילאן].

cal'amar *n.* (קעל׳-ע-מער) דער טינט־פיש [אזא פיש וואס ווען מען יאגט זיך נאך איהם, לאזט ער ארויס פון זיך אזא שווארצע פליסיגקייט, וועלכע מאכט דאס וואסער דונקעל און מען קען איהם מעהר ניט זעהן].

cal'amary *n.* (קעל׳-ע-מע-רי) ז. ***calamar***

cal'ambac *n.* (קעל׳-עמ-בעק) קאלאמ־באק־האלץ [אזא שמעקעדיגע האלץ].

calamif'erous *a.* (קעל-ע-מיפ׳-ע-ראס) וואס גיט ארויס רעהרפערמיגע פלאנצען.

cal'amin *n.* (קעל׳-ע-מין) צינק־ערץ [רויהער צינק ווי ער ווערט אויסגעגראָ־בען]; אזא זארט גאלוואניזירט אייזען.

cal'amine *n.* (קעל׳-ע-מין) ז. ***calamin***

cal'amint *n.* (קעל׳-ע-מינט) בארג־מע־ליסע, בארג־מיאטע, א מין שטארק דופ־טענדעס גראז [ווערט געברויכט אין מע־דיצין].

cal'amite *n.* (קעל׳-ע-מאיט) קאלאמיט [אזא ווייסליכער קריסטאל־פערמיגער מי־נעראל].

calam'itous *a.* (קע-לעמ׳-אי-טאס) עלענד, טרויעריג, יאמערפול, אונגליקליך.

calam'itously *adv.* (קע-לעמ׳-אי-טאס-לי) אויף אן עלענדען אדער אונגליקליכען אופן; יאמערליך, טרויעריג, אונגליקליך.

calam'itousness *n.* (קע-לעמ׳-אי-טאס-נעס) א טרויעריגע לאגע, א קלענלי־כער צושטאנד.

calam'ity *n.* (קע-לעמ׳-אי-טי) עלענד, אונגליק.

cal'amus *n.* (קעל׳-ע-מאס) שילף־ראהר [אזא פלאנצע].

calan'do *adv.* (קע-לענ׳-דאו) אין מוזיק — לאנגזאם נאכלאזען די טעמפא און שטארקייט פון טאן.

calan'dra *n.* (קע-לענ׳-דרע) די בארג־לערכע [א מין זינג־פויגעל]; דער שוואר־צער קארן־ווארם.

cal'apash *n.* (קעל׳-ע-פעש) ז. ***calipash***

calash' *n.* (קע-לעש׳) א לייכטע קארעטקע [קאליאסקע]; די צונויפגעלעגטע בויד פון א קארעטע.

cal'athiform *a.* (קעל׳-ע-טהי-פארם) האלב־רונד האלב־קיילעכדיג.

cal'car *n.* (קעל׳-קאר) אן ארויסשטאר־צונג, א שפארען, א שפארען־עהנליכע ארויסשטארצונג; א שמעלץ־אויווען אין א גלאז־פאבריק.

cal'carate *a.* (קעל׳-קע-רייט) מיט שפא־רען [ווי די פיס פון א האהן].

calca'reo-argilla'ceous *a.* (קעל-קיי׳-רי-או-אר-דזשי-ליי׳-שיאס) וואס בע־שטעהט פון קאלך און ליים.

calcareosilic'eous *a.* (קעל-קיי-רי-או-סי-ליש׳-אס) וואס בעשטעהט פון קאלך און קיזעל־ערד.

calcareosul'phurous *a.* (קעל-קיי-רי-או-סאל׳-פער-אס) וואס ענטהאלט קאלך און שוועבעל.

calca'reous *a.* (קעל-קיי׳-רי-אס) וואס בעשטעהט פון קאלך, וואס ענטהאלט קאלך.

calca'reous earth (קעל-קיי׳-רי-אס אוירטה) קאלך־ערד.

calca'reousness *n.* (קעל-קיי׳-רי-אס-נעס) קאלכהאלטיגקייט, דאס ענטהאלטען אין זיך קאלך.

calca'reous spar (קעל-קיי׳-רי-אס ספאר) דער קאלך־שטיין.

calcarif'erous *a.* (קעל-קע-ריפ׳-ע-ראס) וואס גיט ארויס קאלך.

calcar'iform *a.* (קעל-קער׳-אי-פארם) וואס האט די פארם פון שפארען.

cal'ceated *a.* (קעל׳-סי-איי-טעד) בע־שוכט, טראגענדיג שיך.

cal'cedon *n.* (קעל׳-סע-דאן) כאלצעדאן, א מין טייערער ווייסער שטיין.

cal'cedony *n.* (קעל׳-סעד-א-ני) ז. ***calcedon***

cal'ceiform *a.* (קעל׳-סי-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פאנטאפעל.

Calceola'ria *n.* (קעל-סי-א-ליי׳-רי-א) די פאנטאפעל־בלומען [אזא מין בלומען וואס האבען די פארם פון פאנטאפעל].

cal'ces *n.* (קעל׳-סיז) פיאטקעס, קולנעס. ז. ***calx***

cal'cic *a.* (קעל׳-סיק) וואס ענטהאלט קאלך; וואס איז נוגע צו דעם מעטאל קאלציום.

calcif'erous *a.* (קעל-סיפ׳-ע-ראס) וואס ענטהאלט קאלך.

calcif'ic *a.* (קעל-סיפ׳-איק) פערבונדען מיט קאלך.

calcifica'tion *n.* (קעל-סי-פי-קיי׳-שאן) דאס פערבינדען מיט קאלך [פון וואס עס בילדעט זיך קאלך־שטיין].

cal'ciform *a.* (קעל׳-סי-פארם) וואס זעהט אויס ווי קאלך אדער קרייד; וואס שטארצט ארויס ווי א קנאפעל.

cal'cify *v.* (קעל׳-סי-פאי) פערוואנדלען קאלך אין שטיין [דורך פעראייניגונג פון קאלך מיט קויהלען־זויערע].

cal'cimine *n.* and *v.* (קעל׳-סי-מין) א פיינער זארט קאלך צום קאלכען הייזער; קאלכען.

cal'cinable *a.* (קעל׳-סי-נעבל) וואס קען פערקאלכט ווערען [דורך פייער].

cal'cinate *v.* (קעל׳-סי-נייט) פערוואנד־לען אין קאלך.

calcina'tion *n.* (קעל-סי-ניי׳-שאן) דאס פערוואנדלען אין קאלך.

cal'cinatory *n.* (קעל׳-סינ-ע-טא-רי) א כלי צו ברענען קאלך.

cal'cine *v.* (קעל׳-סין) פערוואנדלען אין פולווער אדער אין קאלך דורך פייער; זיך פערקאלכען; בראטען.

cal'cined gyp'sum (קעל׳-סינד דזשיפ׳-סאם) פאריזער פלאסטער.

cal'cinize *v.* (קעל׳-סי-נאיז) ז. ***calcine***

cal'cite *n.* (קעל׳-סאיט) קאלציט אדער קאלציום־קארבאנאט [א קאלך־מינעראל].

calcit'ic *a.* (קעל-סיט׳-איק) וואס בע־שטעהט פון קאלציט אדער קאלציום־קאר־באנאט.

cal'citrant *a.* (קעל׳-סי-טרענט) ווידער־שפענסטיג, בריקעדיג.

cal'cium *n.* (קעל׳-סי-אם) קאלציום [אזא מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

cal'cium light (קעל׳-סי-אם לאיט)

דאס קאלציום ליכט, דאס דרומאנדישע ליכט [אזא שטארקעס העל ווייסעס ליכט וואס ווערט ערהאלטען דורך לאזען א שטראם זויער־שטאף און א שטראם וואסער־שטאף אויף א שטיק קאלך־שטיין].

calcog'rapher *n.* (קעל׳-קאג׳-רע-פער) קרייד־צייכנער, פאסטעל־צייכנער [איינער וואס מאהלט בילדער מיט קרייד־פארבען].

calcograph'ical *a.* (קעל׳-קא-גרעפ׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו קרייד־צייכנונג.

calcog'raphy *n.* (קעל׳-קאג׳-רע-פי) קרייד־צייכנונג, פאסטעל־צייכנונג.

calc'-sin'ter *n.* (קעלק׳-סינ׳-טער) דער טראפּף־שטיין [דער שטיין וואס בילדעט זיך פון קאלכהאלטיגען וואסער].

calc'-spar *n.* (קעלק׳-ספּאר) קאלק־שפּאט [אזא קאלכהאלטיגער מינעראל].

calc'-tuff *n.* (קעלק׳-טאף) אזא קאלכ־האלטיגער מינעראל.

cal'culable *a.* (קעל׳-קיו-לעבל) וואס קען געצעהלט אדער בערעכענט ווערען.

cal'culary *a.* and *n.* (קעל׳-קיו-לע-רי) וואס האט א שייכות צו דער שטיין־קראנקהייט; א פערהארטעוועטע קייקעלע אין א בארנע.

cal'culate *v.* (קעל׳-קיו-לייט) 1. צעהלען, רעכענען, אויסרעכנען, בערעכנען, צוזאמענרעכנען; 2. דענקען, מיינען.
1. Astronomers can calculate the date of an eclipse of the moon. 2. I calculate on meeting you there.

cal'culate a nativ'ity (קעל׳-קיו-לייט ע נע-טיוו׳-אי-טי) אויסרעכענען די שטעלונג פון די מזלות אדער שטערן צו דער צייט פון איינעמ׳ס געבורט.

cal'culating *a.* (קעל׳-קיו-ליי-טינג) בערעכענענדיג, וואס לאזט זיך בערעכענען; וואס מען קען אויסרעכענען אדער פאראויסזעהען צום אייגענעם נוצען.

cal'culating-machine' *n.* (קעל׳-קיו-ליי-טינג־מע-שין׳) א רעכענ־מאשין.

calcula'tion *n.* (קעל׳-קיו-ליי׳-שאן) בערעכנונג; שאצונג; צוזאמענרעכענונג; אויסרעכנונג פון קאסטען.

cal'culative *a.* (קעל׳-קיו-ליי-טיוו) וואס איז אויסגערעכענט; וואס איז אויסצורעכענען.

cal'culator *n.* (קעל׳-קיו-ליי-טאר) רעכענער, בערעכנער; אן אבשאצער.

cal'culatory *a.* (קעל׳-קיו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו בערעכענונגען אדער אויסרעכנונגען.

cal'culi *n.* (קעל׳-קיו-לאי) קליינע שטיינדלעך; אורין שטיינער [אזא קראנקהייט]; די העכערע מאטעמאטיק [דיפערענציאל רעכנונג].

cal'culous *a.* (קעל׳-קיו-לאס) שטייניג; הארט ווי שטיין; קראנק אויף שטיין־קראנקהייט.

cal'culus *n.* (קעל׳-קיו-לאס) א קליין שטיינדעל; אורין־שטיין, בלאזען־שטיין; די העכערע מאטעמאטיק [דיפערענציאל־רעכנונג].

cal'dron *n.* (קאהל׳-דראן) א גרויסער קעסעל.

caleche' *n.* (קע-לעש׳) ז. *calash*

Caledo'nian *a.* and *n.* (קעל-ע-דאו׳-ני-ען) וואס איז נוגע צו שאטלאנד; שאטלענדיש; א שאטלענדער.

calefa'cient *a.* and *n.* (קעל-ע-פיי׳-שיענט) וואס ווארעמט, וואס היצט; עפּעס וואס פּראוואזאכט היץ.

calefac'tion *n.* (קעל-ע-פעק׳-שאן) דאס הייס מאכען; דאס זיין דערהיצט.

calefac'tive *a.* (קעל-ע-פעק׳-טיוו) וואס קען הייס מאכען; וואס רופט ארויס היץ.

calefac'tor *n.* (קעל-ע-פעק׳-טאר) אזא קליינער אויוועז.

calefac'tory *a.* (קעל-ע-פעק׳-טא-רי) ז. *calefactive*

cal'efy *v.* (קעל׳-ע-פאי) מאכען ווארים; דערהיצען; זיך דערווארעמען, זיך דערהיצען.

cal'endar *n.* and *v.* (קעל׳-ען-דער) קאלענדאר, לוח; פערשרייבען אין א קאלענדאר.

cal'endar-clock *n.* (קעל׳-ען-דער-קלאק) א גרויסער וואנד־זייגער, וואו די וויזערס צייגען אויף די טעג פון וואך און מאנאט.

cal'endar month (קעל׳-ען-דער מאנטה) א קאלענדאר מאנאט [א מאנאט פון יאהר, ווי ער איז אין לוח].

cal'endary *a.* (קעל׳-ען-דע-רי) וואס איז שייך צו א קאלענדאר אדער לוח.

cal'ender *n.* and *v.* (קעל׳-ען-דער) א פרעס־מאשין אין דער פאבריקאציאן פון געוואנד און פאפּיער; פרעסען, פלעטען.

cal'enderer *n.* (קעל׳-ען-דער-ער) איינער וואס ארבייט ביי א פרעס־מאשין פון געוואנד אדער פאפּיער.

cal'endrer *n.* (קעל׳-ען-דרער) ז. *calenderer*

Calen'dula *n.* (קע-לענ׳-דיו-לע) די רינגעל־בלום אדער טויטען־בלום [אזא פלאנצע וואס בליהט כמעט דאס גאנצע יאהר. די בליהונג ווערט בענוצט אין מעדיצין].

cal'enture *n.* (קעל׳-ען-טשור) אזא פייבער־קראנקהייט.

cales'cence *n.* (קע-לעס׳-ענס) דאס ווארים ווערען; דאס דערהיצט ווערען.

calesh' *n.* (קע-לעש׳) ז. *calash*

calf *n.* (קאהף) א קאלב; קאלב־לעדער; א נאר; די איקרע פון פוס.

calf'-bind'ing *n.* (קאהף׳-באינ׳-דינג) קאלב־לעדער איינבאנד [פראנץ־באנד].

calf'-leath'er *n.* (קאהף׳-לעטה׳-ער) קאלב־לעדער.

calf'-like *a.* and *adv.* (קאהף׳-לאיק) עהנליך צו א קאלב; ווי א קאלב; נאריש.

calf's'-head *n.* (קאהפס׳-העד) קאלבס־קאפּ [אזא פלאנצע אין קאליפארניען].

calf'skin *n.* (קאהף׳-סקין) קאלב־פעל.

calf's'-pluck *n.* (קאהפס׳-פלאק) א קעלבערנער איינגעווייד.

cal'iber *n.* (קעל׳-אי-בער) 1. קאליבער, דאס דיאמעטער פון א צילינדער־לאך; די גרויס פון דער שיס־לאך פון א ביקס; די גרויס פון א קויל; 2. גייסטעס־פעהיגקייט.
2. The editor is a man of high caliber.

cal'iber-com'passes *n.* (קעל׳-אי-בער-קאמ׳-פעס-עז) אן אינסטרומענט צום מעסטען דאס דיאמעטער פון רונדע זאכען.

cal'iber-gage *n.* (קעל׳-אי-בער-גיידזש) אזא געצייג צו מעסטען דעם קאליבער אדער דיאמעטער פון רונדע זאכען.

cal'iber-rule *n.* (קעל׳-אי-בער-רוהל) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו בעשטימען דאס געוויכט פון מעטאלענע באלען, דורכדעם וואס עס ווערט געמאסטען זייער דיאמעטער.

cal'iber-square *n.* (קעל׳-אי-בער-סקוועהר) אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינערליכען אדער אויסערליכען דיאמעטער פון רונדע זאכען.

calibo'gus *n.* (קעל-אי-באו׳-גאס) אן אמעריקאנער משקה פון ראם און ביער.

cal'ibrate *v.* (קעל׳-אי-ברייט) קאליברירען, בעשטימען דעם קאליבער [ווי דעם דיאמעטער און די גראדען פון א טערמאמעטער־גלעזעל]; בעשטימען דעם פערהעלטניס־ווערטה [ווי פון א וואג, א מעסט־אינסטרומענט א. ד. ג.].

calibra'tion *n.* (קעל-אי-בריי׳-שאן) דאס בעשטימען דעם קאליבער פון א טערמאמעטער [ווי דעם דיאמעטער פון גלעזעל און דיא גראדען]; דאס בעשטימען די טיילונג פון א סקאלע [ווי פון א וואג, א מעסט־אינסטרומענט א. ד. ג.].

cal'ibre *n.* (קעל׳-אי-בער) ז. *caliber*

Cal'iburn *n.* (קעל׳-אי-בורן) דער שווערד פון פערצייטיגען קעניג ארטהור פון ענגלאנד.

Cal'iburno *n.* (קעל׳-אי-בויר-נא) ז. *Caliburn*

cal'ice *n.* (קעל׳-איס) א בעכער.

cal'ices *n.* (קעל׳-אי-סיז) די בעכערלעך פון בלומען; בעכערס.

cal'ico *n.* and *a.* (קעל׳-אי-קאו) קאליקא, קארטון, ציץ; געמאכט פון קאליקא.

cal'ico-prin'ter *n.* (קעל׳-אי-קאו־פרינ׳-טער) א דרוקער פון ציץ [קארטון].

cal'ico-prin'ting *n.* (קעל׳-אי-קאו־פרינ׳-טינג) דאס דרוקען די אוזארען אויף ציץ [קארטון].

calic'ula *n.* (קע-ליק׳-יו-לע) דאס בלעטער־בעכערעל פון א בלום.

calic'ular *a.* (קע-ליק׳-יו-לער) וואס האט די פארם פון א בלום־בעכערעל.

calid'ity *n.* (קע-ליד׳-אי-טי) היץ.

ca'lif *n.* (קיי׳-ליף) קאליף [דער נאכפאלגער פון מאחמעד, דער הויפט־פיהרער אדער קעניג ביי מאחמעדאנער].

ca'lifate *n.* (קיי׳-לי-פייט) די הערשאפט פון א קאליף.

Califor'nian *a.* and *n.* (קעל-אי-פאר׳-ני-ען) וואס איך שייך צו קאליפארניע [איינער פון די שטאאטען פון נארד־אמעריקא ביים פאסיפיק]; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון קאליפארניע.

cali'go *n.* (קע-לאי׳-גאו) א שוואכע ראיה, א דונקלען אין די אויגען.

cal'igraph *n.* (קעל׳-אי-גרעף) א פּאר־שריפט צום שעהן שרייבען.

calig'rapher *n.* (קע-ליג׳-רע-פער) א קאליגראף [איינער וואס שרייבט מיט א שעהנער האנדשריפט].

calig'raphist *n.* (קע-ליג׳-רע-פיסט) ז. *caligrapher*

calig'raphy *n.* (קע-ליג׳-רע-פי) קאליגראפיע, די קונסט פון שעהן שרייבען.

cal'ipash *n.* (קעל׳-אי-פעש) דער טייל פון א שילד־קרעטע, וואס געהערט צו איהר אויבערשטער שאלאכץ.

cal'ipee *n.* (קעל׳-אי-פיע) דער טייל פון א שילד־קרעטע, וואס געהערט צו איהר אונטערשטער שאלאכץ.

cal'iper *n.* and *v.* (קעל׳-אי-פער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס דיאמעטער פון רונדע זאכען; מעסטען דאס דיאמעטער.

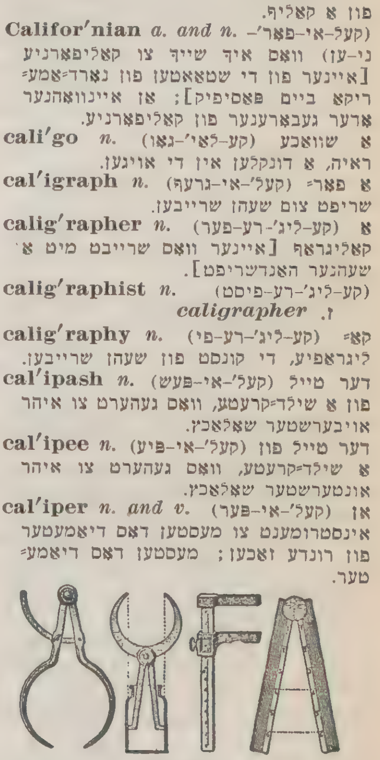

Calipers

ca'liph (קיי׳-ליף) ז. *calif*

ca'liphate *n.* (קיי׳-לי-פייט) ז. *califate*

ca'liphship *n.* (קיי׳-ליף-שיפ) דאס אמט אדער די הערשאפט פון א קאליף.

calisa'ya *n.* (קעל-אי-סיי׳-יע) כינאקארע [אזא קארע פון א בוים וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין געגען פיבער].

calisthen'ics *n.* (קעל-איס-טהענ׳-איקס) געזונדס-גימנאסטיק [לייכטע איבונגען פאר דער ענטוויקלונג פון דער שטארקייט פון קערפער].

calk *v. and n.* (קאהק) די פערשטאפען שפאלטען אדער לעכער אין א שיף; בעשמיעדען א פערד מיט שארפע פאדקאוועס; שארף מאכען די פאדקאוועס פון א פערד; די שפיצען פון א פאדקאווע; א שטיקעל אייזען מיט שפיצען וואס ווערט צוגעקלאפט צום קנאפעל פון א שוך, צו פערהיטען פון אויסגליטשען; אראבנעהמען א קאפיע פון א צייכנונג; בעדעקען א צייכנונג מיט קרייד [כדי צו קאפירען].

calk'er *n.* (קאהק׳-ער) איינער וואס פערשטאפט די שפאלטען אדער לעכער פון א שיף.

calk'in *n.* (קאהק׳-אין) די שפיצען פון א פערדישער פאדקאווע; א שטיקעל אייזען מיט שפיצען צוגעשלאגען צו דעם קנאפעל פון א שטיוועל צו פערהיטען פון אויסגליטשען.

calk'ing *n.* (קאהק׳-אינג) דאס פערשטאפען די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף; דאס קאפירען א צייכנונג.

calk'ing-i'ron *n.* (קאהק׳-אינג-אי׳-ערן) אזא דלאט געברויכט ביים פערשטאפען די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף.

calk'ing-tool *n.* (קאהק׳-אינג-טוהל) א געצייג צו פערשטאפען לעכער אדער שפאלטען פון א שיף.

call *v. and n.* (קאהל) רופען; איינלאדען; שרייען; אויסרופען; בעזוכען; מאכען א קורצען בעזוך; פאדערען; א רוף; א געשריי; פאדערונג; א פייף.

cal'la *n.* (קעל׳-ע) קאלא, א פלאנצע מיט גרויסע ווייסע בליהונג.

call again' (קאהל ע-גען׳) צוריקרופען; איבערחזר׳ען; קומט נאך א מאל! [אן איינלאדונג ווען איינער געהט אוועק פון א בעזוך, אז ער זאל נאך א מאל בעזוכען].
We have enjoyed your visit. **Call again!**

call aside' (קאהל ע-סאיד׳) אוועקרופען אן א זייט.

call a spade a spade (קאהל ע ספייד ע ספייד) רופען זאכען מיט דעם ריכטיגען נאמען.

call at an inn (קאהל עט ען אין) אבשטעלען זיך אין אן אכסניה.

call at a place (קאהל עט ע פליים) צוגעהן אין אן ארט, אריינגעהן ערגעץ וואו.

call atten'tion (קאהל ע-טענ׳-שאן) אויפמערקזאם מאכען.

call away' (קאהל ע-הוויי׳) אוועקרופען.

call back (קאהל בעק) צוריקרופען, צוריקנעהמען [דאס ווארט].
He was compelled to **call back** his words.

call'-bird *n.* (קאהל׳-בוירד) דער רוף-פויגעל [אזא פויגעל, וועלכער ווערט אויסגעלערענט אריינצופיהרען אנדערע פויגעל אין נעץ].

call down (קאהל דאון) 1. ארונטעררופען; 2. אויסריידען, פארווירפע מאכען.
2. The manager **called** him **down** for his mistake.

call down cur'ses upon' (קאהל דאון קויר׳-סעז א-פאן׳) בעטען קללות אויף אימעצען.

call'er *n.* (קאהל׳-ער) א רופער; א בעזוכער.

call for (קאהל פאר) פערפאדערען, פערלאנגען; אבשטאטען א קורצען וויזיט, אריינגעהן אויף א ווייל [צו אימעצען וועגען וואס].

call for a wit'ness (קאהל פאר ע וויט׳-נעס) נעהמען פאר אן עדות.

call for din'ner! (קאהל פאר דינ׳-ער) קומט צו מיטאג-עסען!

call for some'thing (קאהל פאר סאמ׳-טהינג) פרעגען אויף עפעס; עפעס פערלאנגען; בעשטעלען.

call forth (קאהל פאורטה) ארויסרופען; זעצען אין בעוועגונג.
Italy's attack upon Tripoli **called forth** universal protest.

cal'lid *a.* (קעל׳-איד) געאיבט, ספעציאליזירט; כיטרע.

callid'ity *n.* (קעל-איד׳-אי-טי) איינגעאיבטקייט, ספעציאליזירטקייט; כיטרעקייט.

cal'lidness *n.* (קעל׳-איד-נעס) ז. *callidity*

cal'ligraph *n.* (קעל׳-אי-גרעף) ז. *caligraph*

callig'rapher *n.* (קע-ליג׳-רע-פער) ז. *caligrapher*

calligraph'ic *a.* (קעל-אי-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון שעהן שרייבען, קאליגראפיש.

calligraph'ical *a.* (קעל-אי-גרעפ׳-איק-על) ז. *calligraphic*

calligraph'ically *adv.* (קעל-אי-גרעפ׳-איק-על-אי) אויף א שעהן געשריבענעם אופן; קאליגראפיש.

callig'raphist *n.* (קע-ליג׳-רע-פיסט) ז. *caligrapher*

callig'raphy *n.* (קע-ליג׳-רע-פי) ז. *caligraphy*

call in (קאהל אין) איינקאלעקטירען; ארויסנעהמען פון געברויך; אריינרופען, איינלאדען.

call'ing *n.* (קאהל׳-אינג) דאס רופען; דאס אויסרופען די נעמען; די צוזאמענרופונג; א פראפעסיאן, בערוף; די מיסיאן.

call in ques'tion (קאהל אין קוועס׳-טשאן) ארויסרופען א צווייפעל, צווייפלען.

call in'to (קאהל אינ׳-טו) 1. אריינרופען, איינלאדען; 2. צונויפרופען.
1. The visitor was **called into** the house.
2. The professor was **called into** consultation about the patient.

Calli'ope *n.* (קע-לאי׳-א-פי) די מוזע פון מליצה און עפישע געדיכטע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

calli'ope *n.* (קע-לאי׳-א-פי) אן ארגעל וואס שפיעלט דורך דאמפף-פייפלען.

callipash' *n.* (קעל-אי-פעש׳) ז. *calipash*

cal'liper *n.* (קעל׳-אי-פער) ז. *caliper*

callisthen'ic *a.* (קעל-איס-טהענ׳-איק) וואס איז נוגע צו געזונדס-גימנאסטיק.

callisthen'ics *n.* (קעל-איס-טהענ׳-איקס) געזונדס-גימנאסטיק.

call'-loan *n.* (קאהל׳-לאון) אן הלואה וואס דארף בעצאהלט ווערען צו יעדער צייט ווען דער מלוה וועט עס פאדערן.

call names (קאהל ניימז) געבען א צונאמען; זידלען.

call off (קאהל אף) אברופען; אבהאלטען.
The appointment with the dentist was **called off**.

call of the house (קאהל אוו טהי האוס) די צונויפרופונג פון די מיטגליעדער פון דעם פארלאמענט; דאס אויסרופען אלע מיטגליעדער פון פארלאמענט ביים נאמען; דער נאמען-אויסרוף [צום אבשטימען].

call on (קאהל אן) אויפפאדערען; בעטען, מתפלל זיין; מאכען א קורצען וויזיט.

callos'ity *n.* (קע-לאס׳-אי-טי) פערהארטונג פון דער הויט [פון מענשליכען קערפער].

cal'lot *n.* (קעל׳-אט) ז. *calote*

cal'lous *a. and v.* (קעל׳-אס) הארט, פערהארטעט: הארטהערציג; אבגעהארטעט; געשוואלען און גלאט; אבהארטען; מאכען הארט.

cal'lous-beaked *a.* (קעל׳-אס-ביעקט) וואס האט א הארטען שנאבעל.

cal'lously *adv.* (קעל׳-אס-לי) אויף אן אבגעהארטעטען אופן.

cal'lousness *n.* (קעל׳-אס-נעס) דאס זיין הארט; דאס זיין אבגעהארטעט [וועגען קערפער]; הארט-הערציגקייט.

call out (קאהל אוט) 1. אויסרופען; 2. ארויסרופען; ארויספאדערען [צום קאמפף].
2. The men were **called out** on strike.

call o'ver (קאהל או׳-ווער) ארויסרופען, איבערלעזען [א ליסטע פון נעמען].

call o'ver the coals (קאהל או׳-ווער טהי קאולז) פאדערען דין וחשבון; שטארק קריטיזירען אן אנגעשטעלטען.
For his conduct he was **called over the coals** by his manager.

cal'low *a.* (קעל׳-או) נאקעט; אהן פעדערען; נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען.

call the roll (קאהל טהי ראול) פארלייענען א ליסט די נעמען פון די אנוועזענדע מיטגליעדער פון א פארלאמענט אדער פון אן אנדער קערפערשאפט.

call to account' (קאהל טו ע-קאונט׳) פאדערען רעכענונג אדער אן ערקלערונג.

call togeth'er (קאהל טו-געטה׳-ער) צוזאמענרופען.

call to grace (קאהל טו גרייס) בעטען רחמים.

call to mem'ory (קאהל טו מעמ׳-א-רי) דערמאנען.

call to mind (קאהל טו מאינד) דערמאנען [וועגען עפעס].

call to naught (קאהל טו נאהט) אימעצען ארונטערמאכען, מאכען צו גארנישט.

call to one (קאהל טו הוואן) אימעצען צורופען; אימעצען רופען צו הילף.

call to or'der (קאהל טו אר׳-דער) רופען צו ארדנונג, עפענען א פערזאמלונג.

call to the atten'tion (קאהל טו טהי ע-טענ׳-שאן) מאכען אויפמערקזאם; ציהען די אויפמערקזאמקייט.
Permit me to **call** this matter to your attention.

call to the bar (קאהל טו טהי באר) ערלויבען איינעם אויפצוטרעטען אלס אדוואקאט.

call to the chair (קאהל טו טהי טשעהר) אויסקלייבען פאר א פארזיצענדען.

call up (קאהל אפ) אויפוועקען; פארבריינגען; מאהנען; צורופען; אברופען מיט׳ן טעלעפאן.

call upon' one (קאהל א-פאן׳ הוואן) בעטען, מאהנען, אנרופען; אנרופען מיט׳ן

נאמען; זיך ווענדען צו אימעצען, איהם אנרופענדיג ביים נאמען.

The chairman **called upon him** to address the meeting.

cal'lus *n.* (קעל'-אס) א פערהארטונג; א פערהארטעוועטע הויט; דער פערהארטעוועטער שטאף וואס בילדעט זיך ביים פערוואקסען פון א געבראכענעם ביין.

calm *n., a. and v.* (קאהם) 1. שטיל, רוהיג; געלאסען; זאנפט; אונגעשטערט; 2. שטילקייט; רוהיגקייט; ווינד=שטילקייט; רוה; 3. בערוהיגען, בעזענפטיגען.

1. The sea is **calm** to-day. 2. There is an atmosphere of **calm** in this home. 3. Please **calm** yourself.

cal'mative *n. and a.* (קעל'-מע-טיוו) א בערוהיגונגס=מיטעל; וואס ווירקט בערוהיגענד.

cal'mer *n.* (קאה'-מער) דער בערוהיגער, איינשטילער.

calm'ness *n.* (קאהמ'-נעס) רוהיגקייט; רוהע; בערוהיגונג; איינשטילונג.

Cal'muck *n.* (קעל'-מאק) א קאלמיק. ז. ***Kalmuck***

calm'y *a.* (קאה'-מי) רוהיג; שטיל; זאנפט, געלאסען.

calog'raphy *n.* (קע-לאג'-רע-פי) ז. ***caligraphy***

cal'omel *n.* (קעל'-א-מעל) קאלאמעל [א כעמישע פערבינדונג פון כלאר מיט קוועקזילבער, ווערט בענוצט אלס מעדיצין].

calores'cence *n.* (קעל-א-רעס'-ענס) די אויפזאמלונג פון אונזיכטבארע ווערמעשטראהלען אין איין פונקט מיט דער הילף פון א ברען=גלאז אדער שפיגעל, אז זיי זאלען לייכטען און קענען צינדען.

calor'ic *n. and a.* (קע-לאר'-איק) היץ; וואס געהערט צו היץ.

calor'ic en'gine (קע-לאר'-איק ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך הייסע לופט.

calor'ifier *n.* (קע-לאר'-אי-פאי-ער) דער הייץ=אפאראט.

calorif'ic *a.* (קעל-א-ריפ'-איק) וואס קען ארויסגעבען היץ; וואס קען דערהייצען.

calorifica'tion *n.* (קע-לאר-אי-פי-קיי'-שאן) דאס ארויסגעבען היץ.

calorim'eter *n.* (קעל-א-רימ'-ע-טער) קאלארימעטער [אן אפאראט צו מעסטען היץ].

Calorimeter

calorimet'ric *a.* (קעל-א-רי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א קאלארימעטער [א היץ=מעסטער].

calorimet'rical *a.* (קעל-א-רי-מעט'-ריק-על) ז. ***calorimetric***

calorim'etry *n.* (קעל-א-רימ'-ע-טרי) די היץ=מעסטונג.

cal'ory *n.* (קעל'-א-רי) א קאלאריום, אן איינהייטס=מאס פאר היץ אדער ווארעמקייט [די מאס ווארעמקייט, וועלכע פאדערט זיך אנצוווארעמען איין קילאגראם וואסער ביז 1 גראד צעלזיוס].

calote' *n.* (קע-לאוט') א הויב, א יארמולקע; א פלאכער רונדער געוועלב.

calotte' *n.* (קע-לאט') ז. ***calote***

cal'otype *n.* (קעל'-א-טאיפ) דאס פאטאגראפירען דירעקט אויף פאפיער [אן אלטע פארם פון פאטאגראפירען].

caloy'er *n.* (קע-לאי'-ער) א גריכישער מאנאך.

calp *n.* (קעלפ) קאלך אדער זאמד שטיין, וואס ענטהאלט אין זיך שטיקלעך קויהלען.

cal'trap *n.* (קעל'-טרעפ) דער פוס=שטעכער [אזא אלט געוועהר מיט שפיצען וואס פלעגט אנגעשטעקט ווערען אין דער ערד אויף דעם וועג, וואו דער שונא פלעגט דארפען דורכגעהן, כדי די סאלדאטען אדער די פערד זאלען זיך צושטעכען די פיס].

Caltrap

cal'trop *n.* (קעל'-טראפ) ז. ***caltrap***

calum'ba *n.* (קע-לאמ'-בע) די קאלאמבא=פלאנצע.

cal'umet *n.* (קעל'-יו-מעט) אזא טאבאק=לולקע, וועלכע ווערט ביי די אמעריקאנער אינדיאנער געברויכט אלס א צייכען פון פריעדען אדער קריעג.

calum'niate *v.* (קע-לאמ'-ני-אייט) פערלײמדען.

calumnia'tion *n.* (קע-לאמ-ני-איי'-שאן) פערליימדונג.

calum'niator *n.* (קע-לאמ'-ני-איי-טאר) א פערליימדער.

calum'niatory *a.* (קע-לאמ'-ני-ע-טא-רי) פערליימדעריש.

calum'nious *a.* (קע-לאמ'-ני-אס) פערליימדעריש.

calum'niously *adv.* (קע-לאמ'-ני-אס-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן.

cal'umny *n.* (קעל'-אמ-ני) פערליימדעריי.

Cal'vary *n.* (קעל'-ווע-רי) דאס בערגעל לעבען ירושלים, אויף וועלכען מען האט, לויט דער לעגענדע, געקרייציגט יעזוס'ען.

cal'vary *n.* (קעל'-ווע-רי) א צלם מיט דער פיגור פון געקרייציגטען יעזוס.

calve *v.* (קאהוו) זיך קעלבען, זיך אבקעלבען.

calves *n.* (קאהווז) קעלבער.

calves''-snout *n.* (קאהווז'-סנאוט) אזא פלאנצע וואס איהר זוימען=קאפסעל איז עהנליך צו א קעלבערנעם קאפ.

Cal'vinism *n.* (קעל'-ווינ-איזם) די לעהרע פון קריסטליכען רעפארמאטאר דזשאהן קאלווין [געבארען 1509, געשטארבען 1564].

Cal'vinist *n.* (קעל'-ווינ-איסט) א קאלוויניסט [איינער וואס געהט נאך דער לעהרע פון דעם קריסטליכען רעפארמאטאר קאלווין].

Calvinis'tic *a.* (קעל-ווינ-איס'-טיק) וואס איז שייך צו קאלווין אדער זיין לעהרע.

Cal'vinize *v.* (קעל'-ווינ-איז) איבערגעהן צום קאלוויניזם. ז. ***Calvinism***

calv'ish *a.* (קאה'-וויש) ווי א קאלב.

calx *n.* (קעלקס) קאלך, קרייד; דער ביין פון דער פיאטקע [קולנע].

calx vi'va (קעלקס וואי'-ווע) אונגעלאשענער קאלך.

calyc'iform *a.* (קע-ליס'-אי-פארם) בעכערפערמיג [ביי פלאנצען].

calyc'inal *a.* (קע-ליס'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א בלום=בעכערל; בעכערפערמיג [ביי פלאנצען].

cal'ycine *a.* (קעל'-אי-סין) ז. ***calycinal***

cal'ycle *n.* (קעל'-איקל) אויסען=בעכערל [דאס אונטערשטע בלעטער=בעכערל אין וועלכען עס זיצט די בלום].

cal'ycled *a.* (קעל'-איקלד) וואס האט אן אויסען=בעכערל [ביי בלומען]. ז. ***calycle***

calyc'ulate *a.* (קע-ליק'-יו-לייט) ז. ***calycled***

calyc'ulated *a.* (קע-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. ***calycled***

calyp'ter *n.* (קע-ליפ'-טער) א הויב, א דעקעל; מאך=הויב [ביי מאך].

calyp'tra *n.* (קע-ליפ'-טרע) ז. ***calypter***

cam *n. and a.* (קעם) א הויב=צאפען אויף א ראד אדער אקס [אן ארויסשטארצונג פון א ראד אדער אקס אין מאשינען פאר דעם צוועק פון אן אונרעגולערע בעוועגונג]; געבויגען, איינגעבויגען.

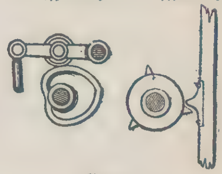

Cams

cam'aieu *n.* (קעמ'-אי-יו) א רעליעפע [בולט'ע] געקריצטע פיגור אויף אן עדעלשטיין אדער אין א מושעל; א בילד געמאהלען אין איין פארב דורך שאטירונגען.

camaril'la *n.* (קעמ-ע-ריל'-ע) א קאמארילא, א הויף=קליקע [א פאלקספיינדליכע קליקע ביים הויף וואס זוכט צו ווירקען אויפ'ן מאנארך אין רעגירונגס=אנגעלעגנהייטען].

cam'ber *n. and v.* (קעמ'-בער) א קריומונג, א וועלבונג; אויסבויגען, אויסוועלבען.

cam'bered *a.* (קעמ'-בערד) געקרימט, אויסגעבויגען, געוועלבט.

cam'bering *a.* (קעמ'-בער-אינג) בויגענד; געבויגען, געוועלבט.

cam'bial *a.* (קעמ'-בי-על) וואס איז שייך צו געלד=וועקסלען.

cam'bist *n.* (קעמ'-ביסט) געלד=וועקסלער, חלפן [פון אויסלענדישע געלד].

cam'bistry *n.* (קעמ'-ביס-טרי) די קענטגיס פון געלד=וועקסעל, מאס און געוויכט.

cam'bium *n.* (קעמ'-בי-אם) דער דיקער זאפט וואס געפינט זיך אין א בוים צווישען דער קארע און האלץ.

camb'let *n.* (קעמ'-לעט) קאמלעט [א קליידער=שטאף].

cam'boge *n.* (קעמ'-באודזש) אזא רויטליכע גומי אדער פעך=זאפט.

camboose' *n.* (קעמ-בוס') די קיך פון א שיף; א וואגאן וואס ווערט צוגעטשעפעט צו א פראכט=צוג, פארן קאנדוקטאר און די אנדערע אנגעשטעלטע.

cam'brel *n.* (קעמ'-ברעל) א פערדס הינטערשטער פוס.

Cam'brian *a.* (קעמ'-ברי-ען) וואס איז נוגע צו קעמבריע אדער הוויילס [אין ענגלאנד]; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער קעמברישער פעריאדע פון דער ערד=געשיכטע.

cam'bric *n.* (קיימ'-בריק) אזא דינער ליינען=שטאף.

came (קיים) ז. *come* געקומען.

cam'el *n.* (קעמ'-על) א קעמעל.

Camel

cam'el-backed *a.* (קעמ'-על-בעקט) א הויקערדיגער; וואס האט א הויקער ווי א קעמעל.

cam'el-bird *n.* (קעמ'-על-בוירד) דער אפריקאנער שטרויס-פויגעל.

cam'el-dri'ver *n.* (קעמ'-על-דראי'-ווער) א קעמעל-טרייבער.

cam'eleer *n.* (קעמ'-ע-ליער) א קעמעל-טרייבער; א רייטער אויף א קעמעל.

came'leon *n.* (קע-מי'-לי-אן) כאמע-לעאן [אזא בעשעפעניש וואס בייט איהרע קאלירען].

camel'lia *n.* (קע-מעל'-יא) די קאמעליע [אזא טעע פלאנצע]; די יאפאנישע ראזע.

cam'elopard *n.* (קעמ'-ע-לא-פארד) דער זשיראף [אזא חיה מיט א געפלעקטע פעל און א גאנץ לאנגען האלז].

cam'el's hair (קעמ'-עלז העהר) קעמעל-וואל.

cam'eo *n.* (קעמ'-אי-או) אן עדעל-שטיין אדער מושעל אין וועלכע עס זיינען אויס-געקריצט רעליעפע [בולט'ע] פיגורען.

cam'era *n.* (קעמ'-ע-רע) א פאטאגראפי-שע קאמערא [אן אפאראט צו פאטאגרא-פירען].

cam'eral *a.* (קעמ'-ע-רעל) וואס איז שייך צו די פינאנסען פון שטאאט אדער צום שאץ-קאמער.

cameralis'tic *a.* (קעמ-ע-רע-ליס'-טיק) וואס איז נוגע צו די פינאנסען פון שטאאט.

cameralis'tics *n.* (קעמ-ע-רע-ליס'-טיקס) שטאאטס-פינאנס וויסענשאפט.

cam'era lu'cida (קאמ'-ע-רא ליו'-סי-דא) אזא אפאראט, דורך וועלכען מען קען פראיעקטירען דעם שאטען פון א געגענ-שטאנד אויף א בלאט פאפיער און איהם קאפירען.

cam'era obscu'ra (קאמ'-ע-רא אב-סקיו'-רא) קאמערא אבסקורא [א פינסטע-רער קאמער, א פאטאגראפישער אפא-ראט].

cam'era-stand *n.* (קעמ'-ע-רע-סטענד) דער געשטעל פון א פאטאגראפישען אפא-ראט.

cam'erate *v.* (קעמ'-ע-רייט) בויגען, וועלבען.

cam'erated *a.* (קעמ'-ע-ריי-טעד) איינ-געטיילט אין צימערען; געוועלבט.

camera'tion *n.* (קעמ-ע-ריי'-שאן) דאס איינטיילען אין צימערען; די וועלבונג.

camerlin'go *n.* (קע-מער-לינ'-גאו) דער שאץ-מייסטער (קאזנאטשיי) פון פאפסט.

camise' *n.* (קע-מיס') אזא ברייטע העמד געטראגען אין די מזרח לענדער; א מאר-גען-קלייד.

cam'let *n.* (קאמ'-לעט) קאמלעט [אזא קליידער-שטאף].

cam'mock *n.* (קעמ'-אק) א מין סטרוטש-קע-גראז מיט שטעכיגע בלעטלעך. וואקסט אפט אויף קופעס מיסט און ביי די ברע-גען פון פעלדער; אן אויסגעבויגענער שטעקען [בעזאנדערס אזא, וועלכער ווערט בענוצט אין געוויסע שפיעלען מיט א באל]; דאס שפיעל מיט א באל, וואו עס ווערט געברויכט אן אויסגעבויגענער שטע-קען אדער קלעצעל.

cam'omile *n.* (קעמ'-א-מאיל) קאמעלען טהעע.

Camor'ra *n.* (קע-מאר'-א) די קאמארא [א געהיימער פערברעכערישער פעראיין אין נעאפאל, איטאליען].

cam'ous *a.* (קעמ'-אס) פלאטשיג [וועגען א נאז]; וואס האט א פלאטשיגע נאז.

camp *n. and v.* (קעמפ) 1. א לאגער פון מיליטער; א געצעלטען-לאגער; ארויס-געהן אין לאגער; 2. זיך בעזעצען צייטוויי-ליג אין א געצעלט; 3. שטרייטען, קעמפ-פען, מלחמה האלטען.

1. The army **camped** on the plains. 2. The boys spent their vacation **camping.**

campaign' *n. and v.* (קעמ-פיין') 1 מלחמה, פעלדצוג; קאמפף; 2. פאליטי-שער וואהל-קאמפף; 3. זיך בעטייליגען אין א קאמפף.

1. The **campaign** against Tripoli has begun. 2. Every year there is an electoral **campaign.**

campaign'er *n.* (קעמ-פיינ'-ער) איינער וואס האט זיך בעטייליגט אין א קאמפף אדער מלחמה.

campaign' wig (קעמ-פיין' וויג) אזא גרויסער פארוק וואס די אדעליגע פלעגען אמאל טראגען.

campa'na *n.* (קעמ-פיי'-נע) א גלאקענ-פערמיגע שיסעל אדער דעקעל.

campan'iform *a.* (קעמ-פענ'-אי-פארם) גלאקען-פערמיג.

campani'le *n.* (קעמ-פע-ני'-לע) א גלאק-קען-טורעם.

campanil'iform *a.* (קעמ-פע-ניל'-אי-פארם) ז. *campaniform*

campanol'ogy *n.* (קעמ-פע-נאל'-א-דזשי) די קונסט פון גיסען גלאקען; דאס קלינגען מיט גלאקען.

campan'ula *n.* (קעמ-פענ'-יו-לע) די גלאקען-בלום.

campan'ulate *a.* (קעמ-פענ'-יו-לייט) גלאקענפערמיג, ווי א גלאק.

camp'-bed *n.* (קעמפ'-בעד) דאס פעלד-בעט [אין לאגער].

camp'-cei'ling *n.* (קעמפ'-סי'-לינג) אזא אויבערלאגע [סטעליע] וואס האט די פארמע פון א געצעלט-דאך.

campes'tral *a.* (קעמ-פעס'-טרעל) וואס איז שייך צו א פרייען פעלד; וואס וואקסט אויפ'ן פעלד.

camp'-fight *n.* (קעמפ'-פאיט) א דועל.

camp'-fol'lower *n.* (קעמפ'-פאל'-א-ער) איינער וואס געהט נאך מיליטער אין לאגער פאר געשעפטס-צוועקען אדער דארט צו טהאן ארבייט.

cam'phene *n.* (קעמ'-פין) קעמפין [גע-ריינינגטער טערפענטין-אויל].

cam'phine *n.* (קעמ'-פין) ז. *camphene*

cam'phor *n.* (קעמ'-פאר) קאנפער.

cam'phorate *v., a. and n.* (קעמ'-פאר-אייט) איינרייבען מיט קאנפער; וואס איז שייך צו קאנפער, איינגעריבען מיט קאנ-פער; קאנפער-זאלץ.

cam'phorated *a.* (קעמ'-פא-רייט-עד) איינגעריבען מיט קאנפער.

camphor'ic *a.* (קעמ-פאר'-איק) וואס געהערט צו קאנפער.

cam'phor-oil *n.* (קעמ'-פאר-איל) קאנ-פער-אויל.

cam'phor-tree *n.* (קעמ'-פאר-טריע) דער קאנפער-בוים [דער בוים פון וועמעס האלץ מען בעקומט דעם קאנפער].

Camphor-tree

cam'ping *n.* (קעמ'-פינג) דאס זיין אין לאגער.

cam'ping-bed *n.* (קעמ'-פינג-בעד) ז. *camp-bed*

cam'pion *n.* (קעמ'-פי-אן) אזעלכע נעל-קענארטיגע בלומען.

camp'-ket'tle *n.* (קעמפ'-קעטל) דער פעלד-קעסעל [וואו מען קאכט פאר די סאלדאטען, ווען זיי זיינען אין לאגער].

camp'-mee'ting *n.* (קעמפ'-מיע'-טינג) א פערזאמלונג אין וואלד אדער אויפ'ן פעלד פאר רעליגיעזע צוועקען.

camp out (קעמפ אוט) אויפשלאגען א לאגער אויף דעם פרייען פעלד.

camp'-stool *n.* (קעמפ'-סטוהל) א צו-נויפלעג-שטוהל [מיטצונעהמען מיט זיך].

cam'pus *n.* (קעמ'-פאס) דער פלאץ אויף וועלכען עס געפינט זיך אן אוניווערזי-טעט; דער הויף פון אן אוניווערזיטעט.

camp'-vin'egar *n.* (קעמפ'-ווינ'-אי-גער) אזא געמיש פון עסיג מיט פעפער און אנדערע געווירצען.

cam'-wheel *n.* (קעמ'-הוויעל) דוימענ-ראד [אזא מאשינ-רעדעל מיט אן ארויס-שטארצונג פאר אונרעגולערע אדער אונ-טערבראכענע בעוועגונגען אין געוויסע טיי-לען פון דער מאשין].

cam'wood *n.* (קעמ'-הוואוד) פארב-האלץ [אזא מין האלץ].

can *v. and n.* (קען) קענען, וויסען, האבען די מעגליכקייט; זיין אימשטאנד: קענטנים, דאס וויסען; א קאן, א קענ-דעל; אריינלייגען אין א קאן.

Can'ada bal'sam (קענ'-ע-דע באל'-סעם) קאנאדע-באלזאם, קאנאדישער טער-פענטין.

Can'ada goose (קענ'-ע-דע גוהס) די אמעריקאנער ווילדע גאנז.

Canada Goose

Can'ada rice (קענ'-ע-דע ראיס) האבער-רייז.

Cana'dian *a. and n.* (קע-ניי'-די-ען) וואס איז נוגע צו קאנאדע; איינער וואס שטאמט פון קאנאדע.

Cana'dian red trout (קע-ניי'-די-ען רעד טראוט) דער קאנאדישער רויט-פיש [אזא קליינער רויטער פיש אין די וואס-סערען פון קאנאדע]. ז. איל. ***"Fishes"***

canaille' *n.* (קע-נייל') די נידעריגע שיכ-טען פון פאלק, דער גראבער המון.

canal' *n. and v.* (קע-נעל') קאנאל; רעהר; וואסער-קאנאל; רינע; דורכשניי-דען מיט קאנאלען.

canal'age *n.* (קע-נעל'-איידזש) דאס גראבען קאנאלען; דאס קאנאל-סיסטעם;

קאנאל-אבצאהל [פארן דורכפאהרען א קא-נאל].

canalic'ulate *a.* (קענ-ע-ליק'-יו-לייט) קאנאלפערמיג; אויסנעהעהלט.

canalic'ulated *a.* (קענ-ע-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. *canaliculate*

canaliza'tion *n.* (קע-נעל-אי-זיי'-שאן) דאס גראבען קאנאלען; דאס שאפען פער-בינדונגען דורך קאנאלען.

canal'ize *v.* (קע-נעל'-איז) דורכגראבען קאנאלען; פערוואנדלען אין א קאנאל.

canal'-lock *n.* (קע-נעל'-לאק) דער וואס-סער אבשלוס אין א קאנאל אין דעם ארט וואו שיפען דארפען דורכגעלאזען ווערן.

Canal-lock

canard' *n.* (קע-נארד') אן אויסגעטראכ-טע מעשה; א משונה'דיגער ליגען.

The newspaper story of the accident proved to be a canard.

cana'ry *n. and a.* (קע-ניי'-רי) א קא-נאריק, א קאנאריען-פויגעל; דער קאליר פון א קאנאריק [העל-געלב]; וויין פון די קאנאריען-אינזלען; העל-געלב.

cana'ry-bird *n.* (קע-ניי'-רי-בוירד) א קאנאריק, קאנאריען-פויגעל.

cana'ry-col'ored *a.* (קע-ניי'-רי-קאל-ארד) קאנאריען-פויגעל-קאליר [העל-געלב].

cana'ry-finch *n.* (קע-ניי'-רי-פינטש) ז. *canary-bird*

cana'ry-grass *n.* (קע-ניי'-רי-גרעס) אזא גראז וואס וואקסט אויף די קאנאריען אינזלען [זיינע זאמען ווערען בענוצט אלס פוטער פאר קאנאריקעס].

cana'ry-seed *n.* (קע-ניי'-רי-סיעד) די זאמען פון קאנאריען גראז.

canas'ter *n.* (קע-נעס'-טער) אזא ראהר-קארב צום פערפאקען טאבאק; אזא זארט רויכער-טאבאק.

canas'ter tobac'co (קע-נעס'-טער טא-בעק'-או) קאנאסטער [אזא מין רויכער-טאבאק].

can'-buoy *n.* (קענ'-באי) באיע, אנקער צייכען [א פעראנקערטע פאס אדער שטיק האלץ אין ים, וועלכער צייגט אן די גע-פעהרליכע ערטער פאר שיפען].

can'cel *v. and n.* (קענ'-סעל) 1. אויס-שטרייכען, אויסמעקען; 2. צוריקציהען, אנולירען; 3. דאס פערניכטען א טייל פון א דרוק-זאך אין דרוקעריי איידער עס קומט אין דער עפענטליכקייט.

2. Owing to my ill health, I shall be obliged to cancel my lecture engagements.

cancela'tion *n.* (קענ-סע-ליי'-שאן) דאס אויסשטרייכען, דאס פערמעקען; דאס צו-ריקציהען.

A manufacturer dislikes the cancelation of an order.

cancella'rean *a.* (קענ-סע-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם קאנצלער [דער ערשטער מיניסטער].

cancella'reate *a.* (קענ-סע-ליי'-רי-אייט) ז. *cancellarean*

can'cellate *a.* (קענ'-סע-לייט) נעצפער-מיג; געטיילט אין קעסטעלעך, דורכגע-קרייצט.

can'cellated *a.* (קענ'-סע-ליי-טעד) צו-טיילט אין אבטיילונגען; נעץ-פערמיג גע-טיילט.

cancella'tion *n.* (קענ-סע-ליי'-שאן) ז. *cancelation*

can'cer *v. and n.* (קענ'-סער) קרעבס, ראק; קרעבס-געשוויר, קרעבס-קראנקהייט; זיך איינוואורצלען אדער זיך איינפרעסען ווי א ראק.

Can'cer *n.* (קענ'-סער) מזל סרטן.

can'cerate *v.* (קענ'-סע-רייט) קרעבס-ארטיג ווערען.

cancera'tion *n.* (קענ-סע-ריי'-שאן) דאס וואקסען פון א ראק [קרעבס-קראנק-הייט].

can'cerous *a.* (קענ'-סע-ראס) קרעבס-ארטיג, ווי א קרעבס; קראנק אויף א ראק [קרעבס].

can'cerously *adv.* (קענ'-סע-ראס-לי) אויף דעם אופן פון א ראק [קרעבס].

can'cerousness *n.* (קענ'-סע-ראס-נעס) דאס זיין ווי א קרעבס [ראק]; דאס קראנק זיין אויף א ראק.

can'criform *a.* (קענ'-קרי-פארם) וואס האט די פארם פון א קרעבס [ראק].

can'crine *a.* (קענ'-קרין) וואס האט די איינגעשאפטען פון א קרעבס [ראק].

candela'brum *n.* (קענ-דע-ליי'-בראם) א קאנדעלאבער [א רעהרענליכטער], א מנורה.

can'dent *a.* (קענ'-דענט) ווייס-גליהענד.

can'did *a.* (קענ'-דיד) אונפארטייאיש, אפענהערציג, אויפריכטיג.

One candid opinion is worth more than a dozen flatteries.

can'didacy *n.* (קענ'-די-דיי-סי) די קאנ-דידאטור, דאס זיין א קאנדידאט.

The governor's **candidacy** for the Presidency has already been announced.

can'didate *n.* (קענ'-די-דייט) א קאנ-דידאט [איינער וואס זוכט אדער ווערט פארגעשלאגען פאר אן אמט].

can'didateship *n.* (קענ'-די-דייט-שיפ) ז. *candidacy*

can'didature *n.* (קענ'-די-דיי-טשור) ז. *candidacy*

can'didly *adv.* (קענ'-דיד-לי) ז. *candid*

can'didness *n.* (קענ'-דיד-נעס) אפענ-הערצינקייט; אויפריכטיגקייט.

can'died *a.* (קענ'-דיד) בעצוקערט.

can'dite *n.* (קענ'-דאיט) דער קאנדיט [אזא קאנאדישער שטיין].

can'dle *n.* (קענדל) א ליכט.

can'dleberry *n.* (קענ'דל-בער-אי) די פרוכט פון דער וואקס-מירטע.

Candleberry

can'dleberry-tree *n.* (קענ'דל-בער-אי-טריע) דער וואקס-מירטען-בוים.

can'dle-bomb *n.* (קענ'דל-באם) א ליכט-באמבע [א גלאז-קוגעל אנגעפילט מיט וואסער, וואס ווערט דערהיצט דורך א ליכט און עקספלאדירט פון דעם דרוק פון דעם וואסער-דאמפף וואס פאנגט זיך אן בילדען אין איהם].

can'dle-case *n.* (קענ'דל-קייס) א ליכט-קעסטעל [א רונדע קעסטעל וואו מען האלט ליכט].

can'dle-coal *n.* (קענ'דל-קאול) קאנעל-קויהלען [א זעהר גוטער הארטער זארט קויהלען].

can'dle-end *n.* (קענ'דל-ענד) דער אב-געברענטער קנויט פון א ליכט [א שנויץ].

can'dle-fish *n.* (קענ'דל-פיש) דער ליכט-פיש [א קליינער ים-פיש, וועלכער איז זעהר פעט און ווערט בענוצט צום פאברי-צירען פיש-אויל וואס ווערט אפט געברויכט אנשטאט לעבער-טראן. ער ווערט אויך צו-ליעב זיין פעטקייט בענוצט פון די פישערס אלס א ליכט, צום ברענען, מען שטעקט אין איהם אריין א קנויטעל און מען צינדט עס אן].

can'dle-hol'der *n.* (קענ'דל-האול'-דער) 1. א לייכטער; 2. א צולייכטער; א צו-העלפער אין א געשעפט אדער אונטער-נעהמונג.

2. He is not an important man in the business. He is only a **candle-holder**.

can'dle-light *n.* (קענ'דל-לאיט) די בעלייכטונג פון א ליכט.

can'dle-ma'ker *n.* (קענ'דל-מיי'-קער) א ליכט-ציהער.

Can'dlemas *n.* (קענ'דל-מעס) א קרי-סטליכער יום טוב דעם צווייטען פעברואר, וועלכער ווערט געפייערט דורך אנצינדען פיעל ליכט.

can'dle-mine *n.* (קענ'דל-מאין) שמאלץ-גרוב.

can'dle-mold *n.* (קענ'דל-מאולד) א ליכט-פורם [צום גיסען ליכט].

can'dle-pow'er *n.* (קענ'דל-פאו'-ער) ליכט-קראפט [די בעלייכטונגס-קראפט פון א געוויסע ליכט, וועלכע ווערט אנגענומען אלס אן איינהייט צו מעסטען די שטאר-קייט פון אנדערע בעלייכטונגען].

can'dle-safe *n.* (קענ'דל-סייף) דער ליכט-שפארער [א פאררינכטונג, אז דאס ליכט זאל ניט גיך אויסשמעלצען].

can'dle-screen *n.* (קענ'דל-סקריען) דער ליכט-שירעם [א פאררינכטונג, אז דאס ליכט זאל ניט בלענדען די אויגען].

can'dle-snuf'fer *n.* (קענ'דל-סנאפ'-ער) ליכט-פוצער [אזא צוואנגעל צום אב-שנייצען דעם קנויט פון ליכט].

can'dlestick *n.* (קענ'דל-סטיק) א לייכ-טער.

can'dle-wick *n.* (קענ'דל-הוויק) א קנויט פון א ליכט.

can'dor *n.* (קענ'-דאר) אפענהערצינקייט, אויפריכטינקייט.

In all **candor** I must say your contention is not supported by facts.

can'dy *n. and v.* (קענ'-די) קאנפעקטען, צוקערקעס; בעצוקערען, איבערצוקערען.

can'dytuft *n.* (קענ'-די-טאפט) דער בוים-זענף [א פלאנצע].

cane *n. and v.* (קיין) 1. ראהר, טראסט-ניק; 2. צוקער-ראהר; שפאציר-שטאק; 3. שלאגען מיט א שטאק.

3. The teacher **caned** the boy with a **cane**.

cane'-brake *n.* (קיין'-בריייק) א פלאץ בעוואקסען מיט ראהר; א קוסטארניק פון ראהר.

cane'-hole *n.* (קיין'-האול) א גריבעל צום איינפלאנצען דעם צוקער-ראהר.

cane'-mill *n.* (קיין־מיל) א צוקער־מיהל.
can'ephore *n.* (קען־ע־פאור) א סטאַ־טוע, וועלכע שטעלט פאר א יונגע פרוי מיט א קארב אויפ'ן קאפ.
cane'-plat'ting *n.* (קיין־פלעט־אינג) געפלאכטענעס פון ראהר.
canes'cence *n.* (קע־נעס'־ענס) א ווייס־ליכער קאליר.
canes'cent *a.* (קע־נעס'־ענט) ווייסליך, ווייס־גרוי.
cane'-trash *n.* (קיין'־טרעש) דאס איי־בערגעבליבענע פון אויסגעפרעסטע צוקער־ראהר.
can'-hook *n.* (קען'־הוק) אזא קרוק גענוצט ביים ארויפציהען פעסער.
Canic'ula *n.* (קע־ניק'־יו־לע) דער שטערן זיריוס [הונד־שטערן].
canic'ular *a.* (קע־ניק'־יו־לער) וואס איז שייך צו דעם שטערען זיריוס.
Can'icule *n.* (קען'־אי־קיול) ז. *Canicula*.
canine' *a. and n.* (קע־נאַין') הינטיש; דאס האבען די נאטור פון א הונד; א הונד; אן אויגען־צאהן [איינער פון די שפיציגע צייהנער נאך וועלכע עס הויבען זיך אן די באק־צייהנער].
canine' ap'petite (קע־נאַין' עפ'־אי־טאיט) א הינטישער אפעטיט.
canine' let'ter (קע־נאַין' לעט'־ער) דער בוכשטאב R [ווענען זיין קלאנג גערופען „דער הינטישער בוכשטאב”].
canine' mad'ness (קע־נאַין' מעד'־נעס) די משוגעת פון א הונד; וואסער־פורכט [א קראנקהייט וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגענעם הונד].
canine' teeth (קע־נאַין' טיטה) אויגען־צייהנער [די שפיציגע צייהנער פון ביידע זייטען נאך וועלכע עס הויבען זיך אן די באק־צייהנער].
canine' tooth (קע־נאַין' טוהטה) אן אויגען־צאהן. ז. *canine teeth*.
can'ister *n.* (קען'־איס־טער) א קליין טהעע־קעסטעל; א מעטאלען קעסטעלע וואו מען האלט דאס הייליגע ברויט אין די קאטוילישע קירכען.
can'ister-shot *n.* (קען'־איס־טער־שאט) א קארטעטש, שראפנעל [אזא באמבע אנגעפילט מיט שטיקלעך אייזען, שטיינ־לעך א. ד. ג.].
can'ker *n. and v.* (קען'־קער) דער קרעבס [אזא קראנקהייט ביי פלאנצען און חיות]; קרעבס־ווארים [אזא ווארים וואס פרעסט אב פלאנצען און צושטערט זיי]; א צושטערער, א פערדארבער; צופרעסען; פערדארבען ווערען; פערשמוצען, זארא־זען, אנשטעקען; קריגען א קרעבס [ראַק].
can'ker-bit *a.* (קען'־קער־ביט) צופרע־סען, פערדארבען [פון קרעבס־ווערים].
can'ker-blos'som *n.* (קען'־קער־בלאס־אם) צופרעסענע בלום [פון א קרעבס־ווא־רים].
can'kered *a.* (קען'־קערד) צופרעסען [פון קרעבס־ווערים]; פערדריסליך, בייז, שלעכט געשטימט.
can'kerous *a.* (קען'־קער־אס) צופרע־סען, פערדארבען, צושטערט [פון א קרעבס־ווארים]; אייטערדיג.
can'ker sor'row (קען'־קער סאר'־או) די נאגענדע זארג.
can'ker-worm *n.* (קען'־קער־הוואירם) אזא ווארים וועלכער צושטערט פלאנצען און פרוכט.
can'kery *a.* (קען'־קער־אי) צופרעסען; פערראסט; פערדריסליך, בייז, שלעכט גע־שטימט.
can'na *n.* (קען'־א) אזא טראפישע ראהר־עהנליכע פלאנצע; א שטיל, פוס אדער הענטעל פון א פערציערטען געגנשטאנד; אזא לענגען־מאס אין איטאליען; בוים־וואל גראז.

Canna

can'nabine *n.* (קען'־ע־באין) זאפט פון האנף [קאנאפליע].
canned goods (קענד גודז) פרוכטען אדער גרינסען וועלכע ווערען קאנזערווירט אין גוט פערמאכטע בלעכענע פושקעס.
can'nel *n.* (קען'־על) דער שארף פון א מעסער אדער פון א געצייג.
can'nel-coal *n.* (קען'־על־קאול) אזא זארט הארטע קויהלען וועלכע ברענען מיט א העלען פלאם.
can'ner *n.* (קען'־ער) א פערפאקער [איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים פער־פאקען פרוכט, גרינסען, פלייש א. ז. וו. אין פעסט פערמאכטע בלעכענע פושקעס].
can'nery *n.* (קען'־ע־רי) א פאבריק וואו מען פערפאקט פרוכטען אדער גרינסען, פלייש א. ז. וו. אין פעסט פערמאכטע בלע־כענע פושקעס.
This fruit was preserved in a cannery in central New York.
can'nibal *n. and a.* (קען'־אי־בעל) א קאניבאל, איינער וואס עסט מענשליכע פלייש; א חיה וואס עסט דאס פלייש פון חיות פון איהר אייגענעם מין; מענשען־פרעסעריש.
cannibal'ic *a.* (קען־אי־בעל'־איק) מענ־שענפרעסעריש.
can'nibalism *n.* (קען'־אי־בעל־איזם) קאניבאליזם, מענשענפרעסעריי; גרוילזאמ־קייט, ווילדקייט.
cannibalis'tic *a.* (קען־אי־בעל־איס'־טיק) קאניבאליש, מענשענפרעסעריש.
can'nibally *adv.* (קען'־אי־בעל־אי) ווי א קאניבאל [מענשענפרעסער].
can'nie *a. and adv.* (קען'־אי) זיכער, אהן געפאהר; פארזיכטיג; געשיקט; קינסט־לעריש; געאיבט; מעסיג, ניט פערשווענ־דעריש; מילד, זאנפט, רוהיג, שטיל; גוט; גליקליך.
can'nikin *n.* (קען'־אי־קין) א קליינע־פענדעל.
can'niness *n.* (קען'־אי־נעס) שלויהייט, פארזיכטיגקייט.
can'non *n. and v.* (קען'־אן) קאנאנע, הארמאט; א צילינדער־שטיק מיט א לאך אין וועלכען עס דרעהט זיך אן אקס אדער שפינדעל; דאס אייזענדעל פון א צוים, וואס ליגענט ביים פערד אין מויל; אויס־שיסען פון א הארמאט.
cannonade' *n. and v.* (קען־אן־אייד') א קאנאנאדע, א שיסעריי פון קאנאנען [אויפ'ן פיינד]; בעשיסען מיט קאנאנען.
cannona'ding *n.* (קען־אן־איי'־דינג) די שיסעריי פון קאנאנען.
can'non-ball *n.* (קען'־אן־באל) דער קאנאנען־קוגעל, א גראנאט.
can'non-bit *n.* (קען'־אן־ביט) דאס איי־זענדעל פון א צוים וואס ליגענט ביים פערד אין מויל.
can'non-bone *n.* (קען'־אן־באון) דער פוס־ביין פון קניע ביז'ן קנעכעל [ביי פיער־פיסיגע חיות].
cannoneer' *n.* (קען־אן־איער') א קא־נאניער, אן ארטילעריסט [א סאלדאט וואס דיענט ביי הארמאטען].
cannoneer'ing *n.* (קען־אן־איער־אינג) די קונסט צו שיסען פון הארמאטען.
can'non-foun'der *n.* (קען'־אן־פאונ'־דער) דער קאנאנען־גיסער.
can'non-met'al *n.* (קען'־אן־מעט'־על) קאנאנען־מעטאל [דאס מעטאל פון וואס עס ווערען געמאכט קאנאנען].
can'non-proof *a.* (קען'־אן־פרוהף) קא־נאנען־זיכער [וואס קען ניט דורכגעשאסען ווערען פון א הארמאט].
can'nonship *n.* (קען'־אן־שיפ) ארטי־לעריע.
can'non-shot *n.* (קען'־אן־שאט) קא־נאנען־קוגעל; קאנאנען־שאס [די ווייט־קייט וואס א קאנאנען־שאס קען דערגריי־כען].
can'not (קען'־אט) קען ניט.
can'nular *a.* (קען'־יו־לער) וואס האט די פארם פון א ראהר.
can'ny *a. and adv.* (קען'־אי) זיכער, אהן געפאהר; פארזיכטיג; געשיקט; קינ־סטלעריש; געאיבט; מעסיג, ניט פער־שווענדעריש; מילד, זאנפט, רוהיג, שטיל; גוט; גליקליך.
The Scotch like the Jews are a canny folk.
canoe' *n. and v.* (קע־נוה') א קליין שיפעל וועלכעס ווערט געמאכט פון שטאם פון א בוים אדער פון קארע; א קליין שי־פעל; זיך שיפען אין א קליינעם שיפעל.
cañ'on *n. and v.* (קען'־יאן) א טיעפער, שמאלער טהאל צווישען צוויי משופע'דיגע בערג; אריינגעהן אין א טיעפען, שמאלען טהאל [וועגען א טייך].
can'on *n.* (קען'־אן) א געזעץ, א פער־ארדנונג; געזעצען און פעראדרנונגען פון דער קירך; די פול אנערקענטע הייליגע שריפטען פון דער קריסטליכער קירך; א פערצייכניש פון די קריסטליכע הייליגע; א קירכען־בעאמטער, א גייסטליכער; א סיסטעמע צו מעסטען סימעטרישע פיגו־רען דורך דאס מעסטען פון איין גליעד אדער איין טייל; א מעלאדיע וועלכע ווערט געשפיעלט אדער געזונגען פון צוויי אדער מעהרערע אין אזא ארדנונג, דאס נאכדעם ווי איינער פון די זינגער אדער שפיעלער האט אנגעפאנגען די מעלאדיע, פאנגט זי דער צווייטער אן פון אנהויב א. ז. וו.; א זאמלונג פון מאטעמאטישע פארמולעס; א כלל צו לעזען געוויסע מא־טעמאטישע אויפגאבען פון איין כאראק־טער; א פונדאמענטאלער גרונד־געזעץ אין דער לאגיק; א פערשריפט פאר אפאטהע־קערס ווי צו מאכען רפואות; א גרויסער שריפט צום דרוקען ביכער.
can'on-bone *n.* (קען'־אן־באון) ז. *cannon-bone*.

can'oness *n.* (קענ׳-אנ-עס) א כאנאָשקע.

canon'ic *a.* (קע-נאנ׳-איק) קאנאניש, וואס איז שייך צו די הייליגע אנערקענטע שריפטען פון דער קירך; געזעצליך; אנערקענט.

canon'ical *a.* (קע-נאנ׳-איק-על) ז. *canonic*.

canon'ical age (קע-נאנ׳-איק-על איידזש) דאס קאנאנישע אלטער [דאס אלטער וואס איז נויטיג צו קריעגען א קירכליכען אמט].

canon'ical books (קע-נאנ׳-איק-על בוקס) ז. *canon of Scripture*.

canon'ical hours (קע-נאנ׳-איק-על אורז) געוויסע שטונדען אין טאג וועלכע דארפען, לויט די פארשריפטען פון דער קירך, פערנומען ווערען מיט תפילות.

canon'ical law (קע-נאנ׳-איק-על לאה) ז. *canon law*.

canon'icalness *n.* (קע-נאנ׳-איק-על-נעס) דאס זיין קאנאניש, דאס זיין קירכליך הייליג.

canon'ical sins (קע-נאנ׳-איק-על סינז) טוידט־זינד [די זינד וועלכע פלעגען בעשטראפט ווערען נאך די אמאליגע קירכען־געזעצען מיט׳ן טוידט].

canon'icate *n.* (קע-נאנ׳-אי-קייט) דער אפיס אדער אמט פון א קירכען־בעאמטען אדער גייסטליכען [קאנאניק].

canonic'ity *n.* (קענ-א-ניס׳-אי-טי) ז. *canonicalness*.

can'onism *n.* (קענ׳-אנ-איזם) דאס האלטען זיך פאר די קאנאנישע געזעצע און מנהגים.

can'onist *n.* (קענ׳-אנ-איסט) א קענער פון די קאנאנישע געזעצען און מנהגים.

canonis'tic *a.* (קענ-א-ניס׳-טיק) קאנאניסטיש, וואס איז שייך צו די קירכען־געזעצען און פעראָרדנונגען.

canonis'tical *a.* (קענ-א-ניס׳-טיק-על) ז. *canonistic*.

canoniza'tion *n.* (קענ-אנ-אי-זיי׳-שאַן) דאס הייליג מאכען [דאס ערקלערען איינעם צווישען די הייליגע פון דער קירך].

can'onize *v.* (קענ׳-אנ-איז) ערקלערען פאר א הייליגען, אריינשרייבען צווישען די הייליגע פון דער קירך.

can'on law (קענ׳-אנ-לאה) קאנאנישע געזעצען [קירכליכע געזעצען און פארשריפטען].

can'on of Scrip'ture (קענ׳-אן או סקריפ׳-טשור) די טיילען פון דער ביבעל, וועלכע זיינען אנערקענט פון דער קירך אלס פול הייליג; די קאנאנישע ביכער [וואו עס זיינען פערשריבען די דינים און מנהגים פון דער קירך].

can'onry *n.* (קענ׳-אנ-רי) דער אפיס אדער דער אמט פון א קאנאניק [גייסטליכען].

can'opy *n. and v.* (קענ׳-א-פי) א באלדאכין, אן איבערדעק, א חופה; דער הימעל; אזא פערציערונגס־דעכעל איבער פענסטער אדער טהירען פון א געביידע; איבערשפרייטען מיט אן איבערדעק.

can'opy-bed *n.* (קענ׳-א-פי-בעד) א הימעל־בעט [אזא הויכע בעט ארומגעהאנגען מיט גארדינען].

can'opy of heav'en (קענ-א-פי או העוון) דאס הימעלס־געוועלב.

cano'rous *a.* (קע-נאו׳-ראס) מוזיקאליש, גוט קלינגענד, מעלאדיש.

cano'rously *adv.* (קע-נאו׳-ראס-לי) מעלאדיש, גוט קלינגענד.

cano'rousness *n.* (קע-נאו׳-ראס-נעס) דאס זיין מוזיקאליש, מעלאדיש.

can't (קענט) אבקירצונג פון *can not* [קען ניט].

cant *a., n. and v.* (קענט) צביעות׳דיג, היפאקריטיש; גנבים־שפראך, כליזמר־שפראך, קידער־ווידער לשון; א קאנט, אן עק; אזא שיפס־באלקען; א באלקען וואס איז פון צוויי זייטען אבגעזעגט [פאר לענג]; דאס זיין געבויגען אויף א זייט; א שטופ; בויגען אויף א זייט, מאכען משופע׳דיג; אויסבויגען א שיף אויף א זייט; א שטויס געבען; א וויינענדיגע אדער רחמנות׳דיגע מאניער פון ריידען [ווי פון בעטלער, בעטענדיג א נדבה]; א צביעות׳דיגע מאניער פון ריידען [דורך געברויכען פרומע ווערטער]; עטוואס געגעבען אויף צדקה; ריידען אויף קידער־ווידער לשון, גנבים־שפראך, כלי־זמר שפראך א. ז. וו.; פערקויפען דורך אויקציאן [טארג]; ווערען שטארק, צוריק קומען צו די כחות; קרעפטיג, שטארק; קרום, שרעג, משופע.

canta'bile *a.* (קענ-טא׳-בי-לי) ליריש; פליסענד [אין דער מוזיק].

can'table *a.* (קענ׳-טעבל) וואס קען געזונגען ווערען.

can'taliver *n.* (קענ׳-טע-ליוו-ער) א שפארע פון שטיין אדער אייזען, וועלכער שטארצט ארויס פון וואנד צו האלטען אויף זיך א באלקאן אדער דעם דאך.

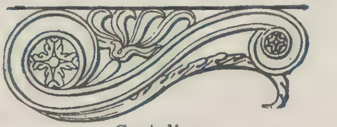

Cantaliver

can'taloup *n.* (קענ׳-טע-לופ) קאנטאלופ [אזא זארט קליינער קירבים וועלכער ווערט געגעסען רויהערהייד].

cantan'kerous *a.* (קענ-טענ׳-קע-ראס) וואס צייכענט זיך אויס מיט א להכעיס׳דיגער נאטור, וואס האט א נאטור פון א בעל מחלקה; בייז, גיפטיג [אין כאראקטער].

cant a price (קענט ע פראיס) באטען א פרייז.

canta'ta *n.* (קענ-טא׳-טא) א געשיכטע אין פערזען צו זינגען פון איין פערזאן אונטער דער בעגלייטונג פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן צו א דראמא וואס ווערט נור געזונגען און ניט געשפיעלט.

cantatri'ce *n.* (קענ-טע-טריע׳-טשע) א פראפעסיאנעלע זינגערין.

canteen' *n.* (קענ-טיען׳) א כלי צו האלטען וואסער אדער בראנפען, וועלכע סאלדאטען טראגען מיט זיך; א סאלדאטען־שענק אין א לאגער וואו עס ווערען פערקויפט שפייזען און געטרענקען.

can'ter *n,* (קענ׳-טער) 1. א לייכטער גאלאפ; רייטען אין א לייכטען גאלאפ; 2. א פראפעסיאנעלער בעטלער; 3. א באטער אויף אן אויקציאן [טארג].

1. He rode the horse in a canter.

canthar'ides *n.* (קענ-טהער׳-אי-דיז) שפאנישע פליגען [פאר מעדיצינישע צוועקען].

cant'-hook *n.* (קענט׳-הוק) א שטאנג מיט אן אייזערנעם קרוק צו שלעפען באלקענס.

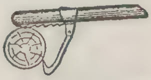

Cant-hook

can'thus *n.* (קענ׳-טהאס) דער אויגען־ווינקעל.

can'ticle *n.* (קענ׳-טיקל) א ליעד אדער דאנק געזאנג צו גאט [פון דער ביבעל].

Can'ticles *n.* (קענ׳-טיקלז) שיר השירים, א ספר פון תנ״ך.

can'ticoy *n.* (קענ׳-טי-קאי) א טאנץ [הויפטזעכליך א רעליגיעזער] ביי די אמעריקאנער אינדיאנער; אן אונטערהאלט מיט טענץ.

can'tilever *n.* (קענ׳-טי-לעוו-ער) ז. *cantaliver*.

can'tiliver *n.* (קענ׳-טי-ליוו-ער) ז. *cantaliver*.

can'tillate *v.* (קענ׳-טי-לייט) פארלעזען האלב־זינגענדיג [ווי אידישע תפלות].

cantilla'tion *n.* (קענ-טי-ליי׳-שאַן) דאס פארלעזען האלב־זינגענדיג [ווי אידישע תפלות].

cantine' *n.* (קענ-טין׳) ז. *canteen*.

can'ting *a.* (קענ׳-טינג) וואס רעדט מיט א וויינענדיגען, רחמנות׳דיגען קול.

can'ting-coin *n.* (קענ׳-טינג-קאין) א דריי־עקיגער קלעצעל אונטערצושטעלען אונטער א פעסעל, אז זי זאל זיך ניט וועקקייקלען.

can'tle *n.* (קענטל) א ווינקעל, א טייל, אן אבגעבראכען שטיק; דאס אויסגעבויגענע שטיק אין דעם הינטערשטען טייל פון א זאטעל.

can'to *n.* (קענ׳-טאו) א טייל פון א פאעמע; סאפראנא שטים; די העכסטע שטימע אין א קאנצערט.

can'to fer'mo (קענ׳-טאו פויר׳-מאו) א סקארבאוועער נגון; די טראדיציאנעלע מוזיק פון דער קריסטליכער קירך.

can'ton *n. and v.* (קענ׳-טאן) א קאנטאן, א בעצירק, א גובערניע; א טייל אדער א שטיקעל לאנד; א טייל, א שטיק; א ווינקעל; אן עק; איינטיילען אין קאנטאנען, גובערניעס אדער בעצירקען.

canton' *v.* (קענ-טאן׳) איינקווארטירען סאלדאטען אין בעזונדערע אבטיילונגען.

can'tonal *a.* (קענ׳-טאנ-על) וואס געהערט צו א קאנטאן אדער בעצירק; וואס ענטהאלט קאנטאנען אדער בעצירקען.

can'toned *a.* (קענ׳-טאנד) וואס אויף די ווינקלען אדער אויף די זייטען זיינען פאראן ארויסגעשטארצטע טיילען [וועגען געוויסע געביידען].

can'tonize *v.* (קענ׳-טאנ-איז) איינטיילען א לאנד אין קאנטאנען אדער בעצירקען.

Ireland was cantonized among ten Englishmen.

can'tonment *n.* (קענ׳-טאן-מענט) א טייל פון א שטאדט וואו סאלדאטען זיינען איינקווארטירט; א לאגער פון סאלדאטען; א מיליטער קווארטיר [פאר אן ארמעע].

cantoon' *n.* (קענ-טוהן׳) א בארכענט אדער סאמעט עהנליכער בוימוואל־שטאף.

can'tor *n.* (קענ׳-טאר) א קאנטאר, א חזן; דער געזאנג־מייסטער אין א קירך.

can'toral *a.* (קענ׳-טא-רעל) וואס איז שייך צו א חזן, א קאנטאר אדער געזאנג־מייסטער אין א קירך.

can'tred *n.* (קענ׳-טרעד) א בעצירק [פון 100 דערפער] אין הוויילס [ענגלאנד].

can'ty *a.* (קענ׳-טי) פרעהליך, לעבעדיג.

My friend is a canty fellow.

Canuck' *n. and a.* (קע-נאק׳) א קאנאדער, אן איינגעבארענער פון קאנאדע [אלס א זידעל־נאמען]; קאנאדיש.

can'vas *n., a. and v.* (קענ׳-וועס) גראבע לייווענד, שיף־זעגעל; זעגעל־לייווענד;

קאנווע [אזא שטאף מיט לעכלעך צום אויסנעהען פיגורען]; געמאכט פון זעגעל-לייווענד; בעדעקען מיט זעגעל-לייווענד.

can'vasback *n.* (קענ'-וועס-בעק) א מין ענטעל וואס געפינט זיך אין נארד-אמעריקא ביים ברעג פון אטלאנטישען ים. ז. איל. ***"Game birds"***

can'vasback duck (קענ'-וועס-בעק דאק) ז. ***canvasback***

can'vass *v. and n.* (קענ'-וועס) 1. פרופען, נאכזוכען, אויספארשען; אויספארשען דורך א דעבאטע; 2. דיסקוטירען, דעבאטירען; 3. נאכפארשען אימעצענס מיינונג; נאכפארשען מיינונגען דורך געהן אויספרעגען; ריידען צו אימעצען אום צו ווירקען אויף איהם ער זאל שטימען פאר א געוויסע פערזאן אדער געזעץ; ארומגעהן צווישען די איינוואהנער נאכפארשען זייערע מיינונגען און זוכען ווירקען אויף זיי, אז זיי זאלען שטימען פאר א געוויסע פערזאן אדער געזעץ; 4. ארומגעהן זוכען אדער בעטען בעשטעלונגען, אבאנעמענטען א. ז. וו.; 5. דאס נאכפארשען אימעצענס מיינונג צו וויסען פאר וועלכען קאנדידאט ער וועט שטימען ביי די וואהלען; אן אבשאצונג פון שטימען וועלכע זיינען אבגעגעבען געווארען פאר א קאנדידאט אדער געזעץ; דאס געהן זוכען אדער בעטען שטימען ביי די וואהלען; 6. א דיסקוסיאן, א דעבאטע.
2. We are likely to **canvass** the sentiment. 3. My friend asks me to **canvass** the district for votes. 4. He earns his living **canvassing** subscriptions for a magazine. 5. No previous **canvass** was made for me.

can'vasser *n.* (קענ'-וועס-ער) איינער וואס געהט זוכען שטימען פאר א קאנדידאט ביי די וואהלען; איינער וואס געהט זוכען בעשטעלונגען; איינער וואס צעהלט נאך די שטימען, וועלכע זיינען אבגעגעבען געווארען ביי וואהלען.

can'vas-work *n.* (קענ'-וועס-הוואירק) אויסנעהעכץ. פיגורען אויף קאנווע.

ca'ny *a.* (קיי'-ני) געמאכט פון ראהר; מיט ראהר בעוואקסען.

can'yon *n.* (קענ'-יאן) א טיפער טהאל צווישען צוויי משופע'דיגע בערג.
The Rocky Mountains have many **canyons.**

canzo'ne *n.* (קענ-זאו'-ניי) א לירישעס ליעד אין איטאליענער סטיל.

canzonet' *n.* (קענ-זא-נעט') א קורצעס ליעד, א לייכטע אריע.

caou'tchouc *n.* (קוה'-טשוק) קויטשוק, גומעלאסטיק.

caou'tchouc tree (קוה'-טשוק טריע) א קויטשוק-בוים.

Caoutchouc Tree

cap *n. and v.* (קעפ) א היטעל; א מיצעל, א קעפקע, א יארמאלקע; א צודעק; א קאפ, א שפיץ; בעדעקען; אנטהאן א היטעל אדער יארמאלקע.

cap. אבקירצונג פון ווארט ***capital***

capabil'ity *n.* (קיי-פע-ביל'-אי-טי) פעהיגקייט, טויגליכקייט; דאס זיין אימשטאנד.

ca'pable *a.* (קיי'-פעבל) פעהיג, געשיקט; אימשטאנד.

ca'pableness *n.* (קיי'-פעבל-נעס) געשיקליכקייט; פעהיגקייט; דאס זיין אימשטאנד.

ca'pably *adv.* (קיי'-פע-בלי) מיט פעהיגקייט, מיט געשיקטקייט.

capa'cious *a.* (קע-פיי'-שאס) גרויס, געראם.
The hippopotamus has a **capacious** mouth.

capa'ciously *adv.* (קע-פיי'-שאס-לי) אויף א געראמען אופן; אין א גרויסען גראד.

capa'ciousness *n.* (קע-פיי'-שאס-נעס) געראמקייט, גרויסקייט.

capac'itate *v.* (קע-פעס'-אי-טייט) פעהיג, טיכטיג, געשיקט מאכען.

capacita'tion *n.* (קע-פעס-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען פעהיג.

capac'ity *n.* (קע-פעס'-אי-טי) 1. דער רוים, די געראמקייט, גרויס; דער קוביק-אינהאלט; 2. די פעהיגקייט עפעס צו בעגרייפען, גייסטעס פעהיגקייט; 3. בעשעפטיגונג.
1. The **capacity** of the tank is 100 gallons. 2. His **capacity** for work is wonderful. 3. He acts in the **capacity** of bookkeeper.

capac'ity for heat (קע-פעס'-אי-טי פאר היעט) די היץ וואס איז נויטיג צו הויבען די טעמפעראטור פון א געגענשטאנד אויף איין גראד.

cap and bells (קעפ ענד בעלז) א מיצעל מיט גלעקלעך [א קלאון-מיצעל].

cap and crouch (קעפ ענד קראוטש) זיך נייגען און בויגען.

cap a pair of boots (קעפ ע פעהר אוו בוהטס) צומאכען קעפלעך [פארשוה] צו שטיוועל.

cap-a-pie *adv.* (קעפ-ע-פי') פון קאפ ביז די פיס.
Armed at all points, exactly, **cap-a-pie.**

capar'ison *n.* (קע-פער'-אי-סאן) א שעהנע געפוצטע דעקע פון א פערד; שעהנע קליידער; אן אויסשטייער.

capar'isoned *a.* (קע-פער'-אי-סאנד) בעדעקט מיט א שעהנע געפוצטע דעקע [וועגען א פערד]; בעדעקט, בעפוצט.

cap'-cloud *n.* (קעפ'-קלאוד) א ווייסער וואלקען וואס בעדעקט דעם שפיץ פון א בארג ווי א היטעל.

cape *n.* (קייפ) א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים; א שפיץ; א פעלערינע; א מאנטעל-קאלנער.

cape'-chis'el *n.* (קייפ'-טשיז'-על) אזא שמאלער דלאט אויסצוהאקען ריצען אדער שפאלטען אין מעטאל.

caped *a.* (קייפט) מיט א קאלנער, מיט א פעלערינע.

cap'elan *n.* (קעפ'-ע-לען) דער צווערג-לאקס [א קליינער לאקס פיש אין די וואסערען פון גרענלאנד].

cap'ellet *n.* (קעפ'-ע-לעט) אזא געשוואולסט אויף א פערדס פוס.

capell'meister *n.* (קע-פעל'-מאיס-טער) א קאפעלמייסטער, א דיריגענט פון אן ארקעסטער.

ca'per *n. and v.* (קיי'-פער) א שפרונג, א טאנץ; שפרינגען; די קנאספע פון דעם קאפער-שטרויך [אזא פלאנצע].

ca'per about' (קיי'-פער ע-באוט') ארומשפרינגען.
He **capers about** like a lamb.

ca'per-bush *n.* (קיי'-פער-בוש) דער קאפער-שטרויך [אזא פלאנצע וואס וואקסט אויף אלטע ווענד און פעלזען].

Caper-bush

ca'per-cut'ting *a.* (קיי'-פער-קאט'-אינג) ארומשפרינגענדיג, ארומטאנצענדיג.

ca'perer *n.* (קיי'-פער-ער) א לופטשפרינגער; א טענצער.

ca'per-tree *n.* (קיי'-פער-טריע) דער קאפער-בוים [א קליין בוימעל אין אויסטראליען אויף וועלכען עס וואקסען גרויסע פרוכט ווי אפעלסינען].

cap'ful *n.* (קעפ'-פול) א פולע היטעל, א ביסעל.

cap'ful of wind (קעפ'-פול אוו הווינד) א שוואכער ווינד.

ca'pias *n.* (קיי'-פי-עס) א שריפטליכער פערהאפטונגס-בעפעהל.

capiba'ra *n.* (קעפ-אי-ביי'-רא) דער ים-חזיר.

Capibara

capilla'ceous *a.* (קעפ-אי-ליי'-שיאס) ענליך צו האר.

capil'lament *n.* (קע-פיל'-ע-מענט) א דינער פעדימעל, ווי א האר; א פאדים-דינער בלומען שטענגעל.

cap'illariness *n.* (קעפ'-אי-ליי-רי-נעס) קאפילאריטעט. ז. ***capillarity***

capillar'ity *n.* (קעפ-אי-לער'-אי-טי) קאפילאריטעט [די פיזיקאלישע אייגענשאפט פון פליסיגקייטען זיך ארויפצוציהען אין דער הויך אין דינע רעהרלעך, אדער די אייגענשאפט פון פליסיגקייטען זיך צו פארמירען אין טראפענס, זיך אויסצושפרייטען אויף א פלעכע ווי אויל אויף וואסער אדער אין געוואנד א. ז. וו.]; דאס זיין ווי א האר, דאס האבען די עהנליכקייט צו א האר.

cap'illary *a.* (קעפ'-אי-לע-רי) ווי א האר, דין ווי א האר: וואס איז שייך צו קאפילאריטעט. ז. ***capillarity***

cap'illary attrac'tion (קעפּ'-אי-לע-רי ע-טרעק'-שאַן) די איינענשאַפט פון פליסיגקייטען זיך ארויפצוציהען אין דער הויך אין א דין רעהרעלע.

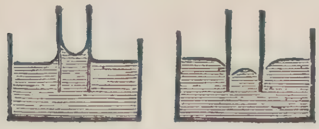

Capillary Attraction

cap'illary tube (קעפּ'-אי-לע-רי טיוב) א קאפּילאר רעהרעל [אזא גאַנץ דין רעהרעלע. ווען אזא רעהרעלע ווערט אריינגעשטעלט אין וואסער, ציהט זיך דאס וואסער אין איהם ארויף אין דער הויך; וואס דינער דאס רעהרעלע איז, אלץ העכער ציהט זיך אין איהם ארויף דאס וואסער].

cap'illary veins (קעפּ'-אי-לע-רי וויינז) האר-דינע אדערלעך.

cap'illary ves'sels (קעפּ'-אי-לע-רי וועס'-עלז) ז. *capillary veins.*

capil'lature *n.* (קע-פּיל'-ע-טשור) א קודלע האר.

capil'liform *a.* (קע-פּיל'-אי-פאָרם) הארפערמיג, האר-עהנליך.

cap'illose *a.* (קעפּ'-אי-לאָוס) האריג.

cap'ital *n. and a.* (קעפּ'-אי-טעל) דער קאפּ פון א זייל; קאפּיטאל, געלד; דער קרן; הויפּטשטאדט; אנפאנגס-בוכשטאב, גרויסער בוכשטאב; הויפּט; אויסגעצייכענט.

cap'ital cit'y (קעפּ'-אי-טעל סיט'-אי) די הויפּט-שטאדט.

Washington is the capital city of the United States.

cap'ital crime (קעפּ'-אי-טעל קראַים) א טוידט-פערברעכען.

capitalisa'tion *n.* (קעפּ-אי-טעל-אי-זיי'-שאַן) ז. *capitalization.*

cap'italism *n.* (קעפּ'-אי-טעל-איזם) קאפּיטאליזם, דאס קאנצענטרירטע קאפּיטאל פון דער וועלט אלס מאכט; די געזעלשאפטליכע סיסטעמע, וועלכע בעגינסטיגט די אויפזאמלונג פון קאפּיטאל אין איינצעלנע הענד.

cap'italist *n.* (קעפּ'-אי-טעל-איסט) א קאפּיטאליסט, א רייכער.

capitalis'tic *a.* (קעפּ-אי-טעל-איס'-טיק) קאפּיטאליסטיש.

capitaliza'tion *n.* (קעפּ-אי-טעל-אי-זיי'-שאַן) קאפּיטאליזירונג, פערוואנדלונג אין קאפּיטאל; דאס מאכען צו געלד; דאס פערוואנדלען אין אקציעס דעם ווערטה פון א געשעפט; דאס ניצען פון גרויסע בוכשטאבען אין אנפאנג פון ווערטער, אין שריפט אדער דרוק.

cap'italize *v.* (קעפּ'-אי-טעל-איז) 1. קאפּיטאליזירען, פערוואנדלען אין קאפּיטאל; מאכען צו מזומן געלד [אבנעהמען א גרעסערע סומע געלד מיט איין מאל פאר אן איינקונפט וואס קומט אריין ביסלעכווייז]; 2. פערוואנדלען אין ווערטה-פּאפּיערען אדער אקציעס דעם ווערטה פון א געשעפט; 3. אנפאנגען מיט א גרויסען בוכשטאב.

1. I want to capitalize my pension and rents. 2. The company is capitalized for $1,000,000.

cap'ital let'ters (קעפּ'-אי-טעל לעט'-ערז) גרויסע בוכשטאבען, אנפאנגס-בוכשטאבען [מיט וועלכע מען פאנגט אן א זאץ, א נאמען א. ז. וו.].

cap'itally *adv.* (קעפּ'-אי-טעל-אי) פערלירענדיג דעם קאפּ, דורך טויט-שטראף; אויף אן אויסגעצייכענטען אופן.

cap'itally convic'ted (קעפּ'-אי-טעל-אי קאַן-וויק'-טעד) בעשולדיגט אין א קרימינעלען פערברעכען, פאר וועלכען עס קומט טוידט-שטראף.

cap'italness *n.* (קעפּ'-אי-טעל-נעס) דאס זיין גרויס; דאס זיין אויסגעצייכענט.

cap'ital offense' (קעפּ'-אי-טעל א-פענס') ז. *capital crime.*

cap'ital pun'ishment (קעפּ'-אי-טעל פּאַנ'-איש-מענט) טוידט-שטראף.

cap'ital stock (קעפּ'-אי-טעל סטאק) דער קרן, גרונד-קאפּיטאל.

cap'itate *a.* (קעפּ'-אי-טייט) קאפּפערמיג, עהנליך צו א קאפּ [ביי פלאנצען].

capita'tion *n.* (קעפּ-אי-טיי'-שאַן) קאפּ-שטייער; קאפּ-צאהל [די צאהל פון מענשען אין א שטאדט אדער לאנד].

capita'tion tax (קעפּ-אי-טיי'-שאַן טעקס) קאפּ-שטייער.

cap'ite *n.* (קעפּ'-אי-טי) דאס פּריצישע רעכט אין מיטעל-אלטער-צייט אויף לאנד-אייגענטום, וועלכע זיי פלעגט געגעבען ווערען דירעקט פון קעניג.

Cap'itol *n.* (קעפּ'-אי-טאָל) קאפּיטאל, דער טעמפּעל פון דעם רוימישען גאט יופּיטער אין רוים; די קאנגרעס-געביידע [פּארלאמענט] אין וואשינגטאָן; די לעגיסלאטור-געביידע [לאנדס-פּארלאמענט] אין די איינצעלנע שטאאטען פון אמעריקא.

Cap'itoline *a.* (קעפּ'-אי-טא-לאַין) וואס איז שייך צום קאפּיטאל אין רוים [דער טעמפּעל פון גאט יופּיטער].

capit'ulant *n.* (קע-פּיט'-יו-לענט) איינער וואס קאפּיטולירט, גיט זיך אונטער דעם פיינד.

capitulan'te *n.* (קא-פּי-טו-לאנ'-טע) א פּאדריאדטשיק.

capit'ular *n. and a.* (קע-פּיט'-יו-לאר) געזעץ-בוך פון א קירכען-מיניסטעריום; א מיטגליעד פון א קירכען-ראטה; וואס בעלאנגט צו א קאפּיטעל [פון א בוך]; וואס בעלאנגט צו א קירכען-ראטה; וואס וואקסט אין קעפּלעך.

capit'ulary *a. and n.* (קע-פּיט'-יו-לע-רי) ז. *capitular.*

capit'ulate *v.* (קע-פּיט'-יו-לייט) 1. פערפאסען א שריפט אין קאפּיטלען; שליסען אן אבמאך; 2. קאפּיטולירען, זיך אונטערגעבען דעם פיינד.

2. The army was willing to capitulate.

capitula'tion *n.* (קע-פּיט-יו-ליי'-שאַן) די קאפּיטולאציאָן, דאס אונטערגעבען זיך דעם פיינד; דער אבמאך וואס א קייזער אין דער אמאליגער רוים פלעגט שליסען פאר דער קרוינונג מיט די בירגער, וועגען געוויסע קאנצעסיאנען; דער אבמאך וואס די טערקישע סולטאנען פלעגען שליסען מיט אויסלענדישע מעכטע וועגען קאנצעסיאנען.

capit'ulator *n.* (קע-פּיט'-יו-ליי-טאר) איינער וואס קאפּיטולירט, וואס גיט זיך אונטער דעם פיינד.

capit'ulatory *a.* (קע-פּיט'-יו-ליי-טא-רי) קורץ געפאסט, אנגעשריבען אין קאפּיטלען; וואס איז שייך צו קאפּיטולאציאָן [אונטערגעבען זיך דעם פיינד].

capit'ulum *n.* (קע-פּיט'-יו-לאַם) דער קאפּ פון א ביין; בלומען-קאפּ.

capi'vi *n.* (קע-פּי'-ווי) קאפּאיוו-באלזאם.

cap'lin *n.* (קעפּ'-לין) א מין קליינער שטאק-פיש: א לעדערנער רימענדעל פון א דרעש-שלעגעל.

cap'nomancy *n.* (קעפּ'-נא-מענ-סי) נביאות-זאגעריי פון דעם אויפשטייגען אדער בעוועגונג פון רויך.

cap of all the fools (קעפּ אוו אָהל טהי פוהלז) דער גרעסטער נאר אויף דער וועלט.

ca'pon *n. and v.* (קיי'-פאַן) א קאפּ-האהן [א האהן וועלכען מען האט מסרס געווען]; מאכען פאר א קאפּ-האהן.

caponiere' *n.* (קעפּ-א-ניער') א לויף-גראבען [א בעשיצטער גראבען אין א פעסטונג וועלכער פיהרט פון איין ארט צו א צווייטען].

ca'ponize *v.* (קיי'-פאַנ-איז) מסרס זיין א האהן, מאכען פאר א קאפּ-האהן.

caponniere' *n.* (קעפּ-א-ניער') ז. *caponiere.*

capot' *n. and v.* (קע-פּאָט') דאס געווינען אלע פונקטען [40] אין פּיקעט-שפּיעל; געווינען אלע פונקטען אין פּיקעט-שפּיעל.

capote' *n.* (קע-פּאוט') א קאפּאטע, א לאנגער מאנטעל מיט א קאפּישאָן.

cap'padine *n.* (קעפּ'-ע-דין) א שלעכטער זארט זייד [ווערט געמאכט פון די לעצטע זייד-פעדים, וועלכע ווערען אראבגענומען פון די זייד-ווערים].

cap'per *n.* (קעפּ'-ער) א געצייג אנצוברייגען די צינד-היטעלעך צו באמבעם; א שפּין; א היטעל-מאכער; אן אנגעשטעלטער באטער ביי אויקציאנען [ליציטאציעס, טארגעס].

cap'-piece *n.* (קעפּ'-פּיעס) טראג-באלקען, אויבער-שוועל, אויבערשטע בייטשידעל [משקוף] ביי טהירען און פענסטער.

cap'reolate *a.* (קעפּ'-רי-א-לייט) וואס האט אדער איז עהנליך צו פעדים.

capre'olus *n.* (קע-פּרי'-א-לאַס) דער פעדים-עהנליכער טייל פון א פלאנצע, וואס דרעהט זיך ארום עפּעס אום זיך אנצוהאלטען; אזא ווילדע ציג.

capric'cio *n.* (קע-פּריטש'-יא) א מוזיקאלישע אדער מאהלערישע שטיק אין א פרייע, אונרעגולערע און אפט ווילדע און קאפּריזנע פארם; קאפּריז.

capriccio'so *adv.* (קע-פּרי-טשיאו'-סא) פאנטאסטיש [וועגען מוזיק].

caprice' *n.* (קע-פּריס') קאפּריז.

capri'cious *a.* (קע-פּריש'-אָס) קאפּריזנע.

capri'ciously *adv.* (קע-פּריש'-אָס-לי) אויף א קאפּריזנעם אופן.

capri'ciousness *n.* (קע-פּריש'-אָס-נעס) קאפּריזנעקייט.

Cap'ricorn *n.* (קעפּ'-רי-קאָרן) מזל גדי [אין דער אסטראנאמיע].

cap'ricorn *n.* (קעפּ'-רי-קאָרן) א שטיינ-באק.

cap'ricorn beetle (קעפּ'-רי-קאָרן ביטעל) דער באק-קעפער [אזא זשוק].

cap'rid *a.* (קעפּ'-ריד) וואס געהערט צו דעם ציגען-מין; וואס איז שייך צו א ציג.

caprifo'lium *n.* (קעפּ-רי-פאו'-לי-אָם) דאס ציגען-בלאט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די עהנליכקייט צו א ציגען-קאפּ].

cap'riform *a.* (קעפּ'-רי-פאָרם) וואס זעהט אויס ווי א ציג, וואס איז עהנליך צו געוויסע קערפּער-טיילען פון א ציג.

cap'rin *n.* (קעפּ'-רין) דער שטאף וואס געפינט זיך אין פּוטער, וועלכער גיט דעם געשמאק און דעם ריח, וואס פּוטער האט.

cap'rine *a. and n.* (קעפּ'-רין) עהנליך צו א ציג; דער שטאף וואס געפינט זיך אין פּוטער, וועלכער גיט דעם געשמאק און דעם ריח וואס פּוטער האט.

cap'riole *n. and v.* (קעפּ'-רי-אול) א שפּרונג; אזא אויסגעלערנטער שפּרונג פון א פערד מיט די הינטערשטע פיס; שפּרינגען, מאכען א שפּרונג.

cap'riped *a.* (קעפּ'-רי-פּעד) וואס האט פיס ווי פון א ציג

cap'-sheaf *n.* (קעפּ'-שיעף) דאס אויבערשטע, דאס העכסטע; העכסטע מדרגה.

Cap'sicum *n.* (קעפּ'-סי-קאם) אזא מין אמעריקאנער פעפער=פלאנצען.

capsize' *v. and n.* (קעפּ-סאיז') זיך איבערקעהרען, אומקעהרען; אומפאלען; אן איבערקעהרען זיך.

cap'stan *n.* (קעפּ'-סטען) א הויב=מאשין אויף א שיף [אזא פעסעל=עהנליכער ראד אויף אן אקס צו הויבען משא אויפ'ן שיף].

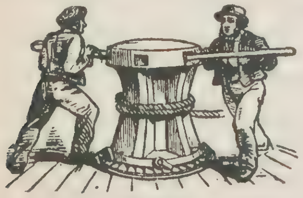

Capstan

cap'stone *n.* (קעפּ'-סטאון) דער אויבערשטער שטיין פון א געביידע.

cap'sular *a.* (קעפּ'-סיו-לאר) פּוסט ווי א קאפּסול, עהנליך צו א קאפּסול.

cap'sulate *a.* (קעפּ'-סיו-לייט) איינגעשלאסען אדער איינגעפּאסט אין א קאפּסול.

cap'sulated *a.* (קעפּ'-סיו-ליי-טעד) ז. *capsulate*

capsula'tion *n.* (קעפּ-סיו-ליי'-שאן) דאס איינשליסען אדער איינפּאסען אין א קאפּסול.

cap'sule *n.* (קעפּ'-סיול) א קאפּסול; דער זאמען=קאפּסול ביי פלאנצען.

cap'suled *a.* (קעפּ'-סיולד) ז. *capsulate*

cap'tain *n. and v.* (קעפּ'-טיין) קאפּיטאן, הויפּטמאן; דער בעסטער שילער אין א שול; דער הויפּט פון א פּארטיי אין קריקעט=שפּיעל; קאמאנדעווען, זיין א הויפּט=מאן.

cap'taincy *n.* (קעפּ'-טיין-סי) דאס אמט פון א קאפּיטאן.

cap'tain-gen'eral *n.* (קעפּ'-טיין-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל=פעלדמארשאל, דער עלטסטער איבער אן ארמעע.

cap'tain-lieuten'ant *n.* (קעפּ'-טיין-ליו-טענ'-ענט) אן אפיציער וואס האט דעם טיטול קאפּיטאן נאר בעקומט געהאלט אלס לייטענאנט.

cap'tain of foot (קעפּ'-טיין אוו פוט) א קאפּיטאן פון פוס=סאלדאטען.

cap'tain of horse (קעפּ'-טיין אוו הארס) א קאפּיטאן פון קאוואלעריע.

cap'tain-pash'a *n.* (קעפּ'-טיין-פּעש'-א) אן אמאליגער טיטעל אין טערקיי פאר דעם פלאט=מיניסטער און פון דעם ערשטען אדמיראל.

cap'tainship *n.* (קעפּ'-טיינ-שיפּ) דער אפּיס אדער דער אמט פון א קאפּיטאן.

cap the cli'max (קעפּ טהי קלאי'-מעקס) געהן ביז צום אויסערען, אריבערטרעטען אלע גרענעצען.

cap'tion *n.* (קעפּ'-שאן) פערהאפטונג; האפטס=בעפעהל; איבערשריפט אדער טיטעל פון א דאקומענט אדער אן ארטיקעל.

cap'tious *a.* (קעפּ'-שאס) שווער צופריעדען צו שטעלען, קריגעריש, וואס זוכט רק חסרונות.

His captious criticism is destructive of harmony.

cap'tiously *adv.* (קעפּ'-שאס-לי) זוכענדיג רק חסרונות; אויף א קריטיקירענדען אופן.

cap'tiousness *n.* (קעפּ'-שאס-נעס) די נאטור זיך צו קריגען, אדער צו זוכען חסרונות.

cap'tivate *v.* (קעפּ'-טי-ווייט) 1. בעצויבערען; 2. פערשקלאפען.

1. He was **captivated** by her beauty.

cap'tivating *a.* (קעפּ'-טי-ווייט-טינג) בעצויבערענד.

Her manners are **captivating.**

captiva'tion *n.* (קעפּ-טי-וויי'-שאן) דאס בעצויבערען, דאס בעצויבערט ווערען.

cap'tive *n. and a.* (קעפּ'-טיוו) א קריעגס געפאנגענער; א שקלאף; וואס איז גענומען געפאנגען; וואס ווערט געהאלטען אין געפאנגענשאפט.

cap'tive state (קעפּ'-טיוו סטייט) די געפאנגענשאפט.

captiv'ity *n.* (קעפּ-טיוו'-אי-טי) געפאנגענשאפט; דאס זיין אין קריעגס=געפאנגענשאפט.

cap'tor *n.* (קעפּ'-טאר) א כאפּער, איינער וואס נעהמט געפאנגען [א פּערזאן אדער א שיף].

cap'turable *a.* (קעפּ'-טשור-עבל) וואס קען געפאנגען ווערען.

cap'ture *n. and v.* (קעפּ'-טשור) דאס נעהמען אין געפאנגענשאפט; דאס אוועקנעהמען מיט געוואלט; דאס כאפּען אדער פאנגען; א זאך וואס איז אוועקגענומען געווארען מיט געוואלט; אוועקנעהמען מיט געוואלט; נעהמען אין געפאנגענשאפט; כאפּען, פאנגען.

Capuchin' *n.* (קעפּ-יו-שין') א קאפּוצינער [א מיטגליעדער פון א געוויסען מאנאכען ארדען, געגרינדעט אין יאהר 1528 אין איטאליען].

capuchin' *n.* (קעפּ-יו-שין') א קאפּושאן; אזא אבעזיאנע [מאלפּע] אין זיד=אמעריקא; אזא מין טויבען.

cap'ucine *n.* (קעפּ'-יו-סין) אזא אבעזיאנע [מאלפּע] אין זיד=אמעריקא; אזא שעהנער רויטליכער אראנזש=קאליר.

cap'ut *n.* (קעפּ'-אט) דער קאפּ; דאס געזעצליכע רעכט פון א בירגער.

cap'ut mor'tuum (קעפּ'-אט מאר'-טשו-אם) א טויטער קאפּ; א זאך פון וועלכע עס איז אבגענומען געווארען איהר ווערטה.

cap vers'es (קעפּ ווירס'-עז) שנעל פארלעזען פערזען, וועלכע פאנגען זיך אן מיט א בעשטימטען בוכשטאב.

cap wea'ner (קעפּ הוויע'-נער) א שלאס וואס טהוט זיך אן אויף דער נאז ביי קיה, זיי זאלען ניט קענען זיך אליין אבזויגען די מילך [דער שלאס שטערט זיי אבער ניט צום עסען].

Cap Weaner

capyba'ra *n.* (קעפּ-אי-ביי'-רא) ז. *capibara*

car *n.* (קאר) קריעגס וואגען; וואגאן; רייט=וואגען; דאס בילד פון זיבען שטערן אין אסטראנאמיע.

carabineer' *n.* (קאר-ע-בי-ניער') א קאראבינער [א סאלדאט וואס איז בעוואפנעט מיט א קאראבינער=ביקס].

car'acal *n.* (קער'-ע-קעל) א מין ווילדע קאץ אין נארד=אפריקא און זיד=וועסט אזיען.

caracar'a *n.* (קער-ע-קער'-א) א געוויסער זיד=אמעריקאנער פויגעל, ער האט א לאנגען עק, א שווארצען קרומען שנאבעל, געלבע פיס און ווייס=געלבע געשפריצטע פעדערען.

Caracara

car'ack *n.* (קער'-עק) אזא זארט אלטע פּארטוגעזישע אדער שפּאנישע שיף וואס פלעגט בענוצט ווערען פאר קריעגס=צוועקען און פאר פראכט.

car'acole *n. and v.* (קער'-ע-קאול) א האלבע אומדרעהונג רעכטס אדער לינקס פון א פערד ביים רייטען; געדרעהטע טרעפּ; ארומדרעהען א פערד אין האלבע רונדונגען ביים רייטען.

car'acoli *n.* (קער'-ע-קאל-אי) א לעגירונג [צונויפשמעלצונג] פון גאלד, זילבער און קופּער.

car'acoly *n.* (קער'-ע-קאל-אי) ז. *caracoli*

carafe' *n.* (קע-רעף') א קאראף, קאראפין, וואסער=פלאש.

carageen' *n.* (קער-ע-גיען') אזא עסבארער רויטליכער מאך וואס וואקסט אויף פעלזען אין ים [זעהר פערשפּרייט אין ענגלאנד און אירלאנד].

caragheen' *n.* (קער-ע-גהיען') ז. *carageen*

car'amel *n.* (קער'-ע-מעל) קאראמעל [אזא צוקערקע].

Car'anx *n.* (קער'-ענקס) אזא מין פיש וועלכע זיינען פלאך און ברייט.

car'apace *n.* (קער'-ע-פּיים) דער הארטער שאלאכץ וואס בעדעקט מאנכע בעשעפענישען ווי א ראק, א טשערעפּאכע א. ד. ג.

car'at *n.* (קער'-עט) א קאראט [א געוויכטס=איינהייט פאר עדעלשטיינער, וואס איז גלייך צו 205 מיליגראם, אדער אונגעפעהר א 152=טעל פון אן אונץ אדער א 240=טער טייל פון א לויט]; א 24=טער טייל, בעזאנדערס ביי דער בעשטימונג פון דעם ווערטה פון גאלד [ריינער גאלד איז פון 24 קאראט, ווען זעקס 24=טעל, למשל, איז צוגעמישט פון אן אנדער מעטאל, דאן איז דאס גאלד פון 18 קאראט, געוועהנליכע גאלד=ציערונג אין אמעריקא איז פון 14 קאראט גאלד].

car'avan *n.* (קער'-ע-ווען) א קאראוואן, א קאמפּאניע פון רייזענדע הענדלער אין

אפריקא אדער אזיע [געוועהנליך מיט קעמלען]; א גרויסע קאמפאניע רייזענדער מיט געפעק; א גרויסער געדעקטער וואגען, וואס פיהרט א קאמפאניע רייזענדער; א גרויסער טראנספארט וואגען.

caravan'sary *n.* (קער-ע-וואנ'-סע-רי) א גאסטהויז פאר קאראוואנען אין אזיען.

car'avel *n.* (קער'-ע-וועל) א לייכטע שיף אין פארטוגאל און שפאניען אין 15טען יאהר-הונדערט; אזא טערקישע פראכט-שיף.

car'away *n.* (קער'-ע-הוויי) פעלד-קימעל [פלאנצע].

car'away com'fits (קער'-ע-הוויי קאמ'-פיטס) צוקער-געבעק מיט קימעל.

car'bid *n.* (קאר'-ביד) א כעמישע צוזאמענזעצונג פון קויהלען-זויערע מיט א מעטאל.

car'bide *n.* (קאר'-באיד) ז. *carbid*

car'bine *n.* (קאר'-באין) א רייטער-פלינט [א מין קורצער ביקס].

carbineer' *n.* (קאר-בי-ניער') א קאראבינער, א סאלדאט וועלכער איז בעוואפענט מיט א רייטער-פלינט. ז. *carbine*

car'bo *n.* (קאר'-באו) א נאמען פון געוויסע שווארצע וואסער-פויגלען.

carbohy'drate *n.* (קאר-בא-האי'-דרייט) קארבא-הידראט, א כעמישע פערבינדונג פון קויהלען-שטאף [6 אטאמען] מיט וואסער [וואסער-שטאף און זויער-שטאף], ווי צוקער, קראכמאל א. ד. ג.

carbohy'drous *a.* (קאר-בא-האי'-דראס) וואס בעלאנגט צו קארבא-הידראט. ז. *carbohydrate*

carbol'ic *a.* (קאר-באל'-איק) פון קארבאל, וואס בעלאנגט צו קארבאל.

carbol'ic ac'id (קאר-באל'-איק עס'-איד) קארבאל-זויערע [א שטאף, וועלכען מען בעקומט פון טער-אויל; ווערט בענוצט צו אנטיסעפטישע צוועקען און אלס גיפט].

car'bolize *v.* (קאר'-באל-איז) דורכווייקען אדער אנזעטיגען מיט קארבאל-זויערע.

car'bon *n.* (קאר'-באן) קויהלען-שטאף [א כעמישער עלעמענט].

carbona'ceous *a.* (קאר-בא-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו אדער וואס ענטהאלט קויהלען-שטאף.

Carbona'rism *n.* (קאר-בא-נא'-ריזם) די פרינציפען און די האנדלונגען פון די קארבאנארער. ז. *Carbonaro*

Carbona'ro *n.* (קאר-בא-נא'-ראו) א מיטגליעד פון אן אמאליגער געהיימער געזעלשאפט אין נעאפאל איטאליען [געגרינדעט אין יאהר 1808 מיט דעם צוועק איינצופיהרען א רעפובליק אין נעאפאל].

car'bonate *n. and v.* (קאר'-בא-נייט) קארבאנאט, קויהלען-זויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון קויהלען-זויערע מיט קאלציום, קופער אדער אנדער מעטאל]; אנזעטיגען, דורכווייקען מיט קויהלען-זויערע.

carbona'ted *a.* (קאר-בא-ניי'-טעד) וואס ענטהאלט קויהלען-זויערע.

car'bonate of so'da (קאר'-בא-נייט אוו סאו'-דא) סאדע.

carbona'tion *n.* (קאר-בא-ניי'-שאן) דאס מאכען א כעמישע פערבינדונג מיט קויהלען-זויערע.

car'bon di'oxid (קאר'-באן דאי'-אקס-איד) קויהלען-זויערע. ז. *carbonic acid*

carbon'ic *a.* (קאר-באנ'-איק) וואס בעלאנגט צו קויהלען-שטאף, וואס קומט פון קויהלען-שטאף.

carbon'ic ac'id (קאר-באנ'-איק עס'-איד) קויהלען-זויערע [א גאז וואס בעשטעהט פון 12 טיילען קויהלען-שטאף און 32 טיילען זויער-שטאף, געפינט זיך אין די אויסגעאטעמטע לופט פון מענשען און חיות].

carbon'ic ox'id (קאר-באנ'-איק אקס'-איד) קויהלען-זויער-שטאף.

carbonif'erous *a.* (קאר-בא-ניפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס קויהלען אדער קויהלען-שטאף.

carbonif'erous age (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס איידזש) די צייט-אלטער פון דער ערד ווען עס האט זיך אין איהר אנגעפאנגען בילדען שטיין-קויהלען [אין געאלאגיע].

carbonif'erous forma'tion (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס פאר-מיי'-שאן) די קויהלען-בילדונג; די פעריאדע פון דער ערד ווען עס האבען זיך אין איהר אנגעפאנגען בילדען שטיין-קויהלען.

carbonif'erous pe'riod (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס פי'-רי-אד) ז. *carboniferous age*

car'bonise *v.* (קאר'-בא-נאיז) פערקויהלען; פערוואנדלען אין קויהלען אדער קויהלען-שטאף, בעדעקען, בעשטרייכען מיט קויהל.

carboniza'tion *n.* (קאר-בא-ני-זיי'-שאן) פערקויהלונג; דאס פערוואנדלען אין קויהל.

car'bonize *v.* (קאר'-בא-נאיז) פערקויהלען; פערוואנדלען אין קויהלען אדער קויהלען-שטאף; בעדעקען, בעשטרייכען מיט קויהל.

car'bon-points *n.* (קאר'-באנ-פאינטס) די צוויי קויהלען-שטעקלעך פון אן עלעקטרישער בויגען-לאמפע.

car'boy *n.* (קאר'-באי) א גרויסע רונדע גלעזערנע פלאש, וועלכע איז איינגעפאסט אין א קערבעל אדער קעסטעל.

Carboy

car' - brake *n.* (קאר' - ברייק) א ברעמזע [טארמאז] אבצוהאלטען די בעוועגונג פון די רעדער פון א באהן-וואגאן.

car'-bum'per *n.* (קאר'-באמ'-פער) א בופער פון א וואגאן. ז. *buffer*

car'buncle *n.* (קאר'-באנקל) א קארבונקעל, א בלאטער; א בייזער געשוויר; קארפונקעל [א טייערער שטיין].

car'buncled *a.* (קאר'-באנקלד) בעפוצט מיט קארפונקעל-שטיינער; פול מיט בלאטערען, מיט בייזע געשווירען.

carbun'cular *a.* (קאר-באנ'-קיו-לער) וואס איז ענליך צו א קארבונקעל, א בייזע געשוויר; רויט, ענטצינדעט.

carbuncula'tion *n.* (קאר-באנ-קיו-ליי'-שאן) דאס פערדארבען ווערען פון יונגע צווייגלעך און יונגע פלאנצען פון היץ אדער קעלט.

car'buret *v. and n.* (קאר'-ביו-רעט) פערבינדען מיט קויהלען-שטאף; א קויהלען-שטאף פערבינדונג.

car'bureted *a.* (קאר'-ביו-רעט-עד) מיט קויהלען-שטאף פערבונדען.

car'bureter *n.* (קאר'-ביו-רעט-ער) אן אפאראט צוצומישען קויהלען-וואסער-שטאף צו ניט לייכטענדע גאזען, זיי צו מאכען לייכטענד.

car'buretor *n.* (קאר'-ביו-רעט-אר) ז. *carbureter*

car'buretted *a.* (קאר'-בי-רעט-עד) ז. *carbureted*

car'buretted hy'drogen (קאר'-ביו-רעט-עד האי'-דרא-דזשען) קויהלען-וואסער-שטאף [א פערבינדונג פון קויהלען-שטאף מיט וואסער-שטאף].

car'buretter *n.* (קאר'-ביו-רעט-ער) ז. *carbureter*

car'burettor *n.* (קאר'-ביו-רעט-אר) ז. *carbureter*

carburisa'tion *n.* (קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) ז. *carburization*

car'burise *v.* (קאר'-ביו-ראיז) ז. *carburize*

carburiza'tion *n.* (קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס פערבינדען מיט קויהלען-שטאף, בעזונדערס דאס פערגרעסערען דעם קויהלען-שטאף-אינהאלט פון אייזען.

car'burize *v.* (קאר'-ביו-ראיז) פערבינדען מיט קויהלען-שטאף; צומישען קויהלען-וואסער-שטאף צו א ניט לייכטענדען גאז איהם לייכטענד צו מאכען.

car'cajou *n.* (קאר'-קע-דזשו) דער פיעל-פרעסער [אזא חיה].

car'canet *n.* (קאר'-קע-נעט) א האלז-באנד בעזעצט מיט גאלד אדער דימאנטען.

car'case *n.* (קאר'-קעס) ז. *carcass*

car'cass *n.* (קאר'-קעס) א נבלה; דער קערפער פון א גרויסער חיה אדער בהמה; א סקעלעט אדער ראהם פון א הויז אדער שיף; א חורבה, די רעשטען פון א חרוב'ען הויז אדער חרוב'ער שיף; א באמבע.

car'cass of a ship (קאר'-קעס אוו ע שיפ) דער סקעלעט אדער ראהם פון א שיף.

car'cer *n.* (קאר'-סער) א געפענגעניס, א קארצער, א טורמע.

carcino'ma *n.* (קאר-סי-נאו'-מא) א ראק, א קרעבס [אלס קראנקהייט].

carcinom'atous *a.* (קאר-סי-נאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א ראק, א קרעבס [אלס קראנקהייט]; ענליך צו א ראק; גענייגט צו ווערען קראנק אויף א ראק.

car'cinous *a.* (קאר'-סי-נאס) ז. *carcinomatous*

car'cinus *n.* (קאר'-סי-נאס) א ראק, א קרעבס.

card *n. and v.* (קארד) א קארטע; א קארט [צום שפיעלען]; א בארשט [פון דראט] צו בערשטען וואל אדער פלאקס; בערשטען וואל אדער פלאקס מיט א בארשט.

car'damom *n.* (קאר'-דע-מאם) קארדאמאם [אן אסט-אינדישע פלאנצע וואס איהרע קערנער ווערען געברויכט אלס געווירץ].

card'-bas'ket *n.* (קארד'-בעס'-קעט) א פערציערט קערבעלע צו האלטען וויזיט-קארטען.

card'board *n.* (קארד'-באורד) קארדאן-פאפיער, פאפ.

card'-case *n.* (קארד'-קייס) א קעסטעלע אדער שיידעל פאר וויזיט-קארטען צו האלטען אין קעשענע.

car'der *n.* (קאר'-דער) א וואל אדער פלאקס בערשטער; אן אויפזעהער איבער די בערשטער אבטיילונג אין א וועבעריי-פאבריק; אזא מין ביען.

car'dia *n.* (קאר'-די-ע) דאס הארץ; דער אויבערשטער טייל פון מאגען וואו עס קומט אריין דער שפייז-ראהר [וושט, שלונד].

car'diac *a. and n.* (קאר'־די־עק) 1. וואס געהערט צום הארצן; וואס שטארקט דאס הארץ; 2. וואס שטארקט דעם מוט; 3. וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען טייל פון מאגען; 4. א מע־דיצין וואס שטארקט דעם מאגען.
1. The patient is suffering from a **cardiac** affection.

cardi'acal *a.* (קאר־דאי'־עק־על) וואס געהערט צום הארצן; וואס שטארקט דאס הארץ; וואס שטארקט דעם מוט; וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען טייל פון מאגען.

car'diac or'ifice (קאר'־די־עק אר'־אי־פיס) די אויבערשטע עפענונג פון מא־גען וואו דער שפייז־ראהר קומט אריין.

cardial'gia *n.* (קאר־די־על'־דזשי־ע) הארץ־ברענען; מאגען־ברענען.

cardial'gic *a.* (קאר־די־על'־דזשיק) וואס איז שייך צו הארץ־ברענען אדער מאגען־ברענען.

cardial'gy *n.* (קאר־די־על'־דזשי) ז. ***cardialgia***.

car'dinal *n. and a.* (קאר'־די־נעל) 1. קארדינאל [איינער פון די הויכע קאטוילישע גייסטליכע, פון וועלכע עס ווערט געוועהלט א פאפסט]; א מין קור־צער מאנטעל; 2. אזא זעהר רויטע פארב; 3. פונדאמענטאל; הויפטזעכ־ליך; פון בעזאנדערער וויכטיגקייט.
3. A student should first master the **cardinal** principles of the subject he is studying.

car'dinalate *n.* (קאר'־די־נעל־אייט) דאס אמט, ראנג, ווירדע פון א קארדי־נאל.

car'dinal-bird *n.* (קאר'־די־נעל־בוירד) אזא אמעריקאנער פויגעל פון רוי־טען קאליר מיט א טשוביק אויף'ן קאפ.

Cardinal-bird

car'dinal-flow'er (קאר'־די־נעל־פלאו'־ער) אזא נארד אמעריקאנישע פלאנצע וואס האט גרויסע רויטע בלומען.

car'dinal gros'beak (קאר'־די־נעל גראוס'־ביעק) אזא רויטער פויגעל מיט א טשוביק אויף'ן קאפ. ז. ***cardinal-bird***.

Cardina'lis *n.* (קאר־די־ניי'־ליס) אזא מין רויטע פויגלען מיט קורצע פליגלען און לאנגע עקען [אין די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].
ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

car'dinal num'ber (קאר'־די־נעל נאמ'־בער) א קארדינאל־צאהל [ווי די צאהלען: איינס, צוויי, דריי א. ז. וו. צום אונטערשייד פון די ארדנונגס־צאהלען: ערשטער, צווייטער, דריטער א. ז. וו.].

car'dinal points (קאר'־די־נעל פאינטס) די פיער הימעלס־געגענדען [מזרח, מערב, צפון און דרום].

car'dinalship *n.* (קאר'־די־נעל־שיפ) ז. ***cardinalate***.

car'dinal signs (קאר'־די־נעל סאינז) פיער געוויסע וואנדער־שטערען [אין אסטראנאמיע].

car'dinal straw'berry (קאר'־די־נעל סטראה'־בער־אי) א מין גרויסע אמערי־קאנער ערד־בערען [פאזעמקעס].
ז. איל. ***"Cultivated fruits"***.

car'dinal vir'tues (קאר'־די־נעל וואיר'־טשוז) די פונדאמענטאלע מדות פון א גוטען כאראקטער, בעזאנדערס אין דער אלטער פילאזאפיע די פיער מדות: גערעכטיגקייט, שכל, מוטה און געדולד.

car'dinal winds (קאר'־די־נעל וויינדז) די פיער הויפט־ווינדען [ווי מזרח־ווינד, מערב־ווינד, דרום־ווינד און צפון־ווינד].

car'ding *n.* (קאר'־דינג) דאס בערשטען וואל, פלאקס אדער בוימוואל; א ראלע וואל אדער בוימוואל, ווען עס געהט ארויס פון דער בארשט־מאשין; דאס שפיעלען אין קארטען.

car'ding-machine' *n.* (קאר'־דינג־מע־שין') א מאשין צו בערשטען וואל אדער פלאקס.

car'diograph *n.* (קאר'־די־א־גרעף) קארדיאגראף, אן אפאראט צו פערצייכע־נען די צאהל בעוועגונגען פון הארץ.

cardiog'raphy *n.* (קאר־די־אג'־רע־פי) אן אנאטאמישע בעשרייבונג פון דעם הארץ; די אונטערזוכונג פון דעם הארץ דורך א קארדיאגראף. ז. ***cardiograph***.

cardiol'ogy *n.* (קאר־די־אל'־א־דזשי) די וויסענשאפט פון דער אנאטאמיע פון דאס הארץ.

cardi'tis *n.* (קאר־דאי'־טיס) הארץ־ענטצינדונג.

card'-ma'ker *n.* (קארד'־מיי'־קער) איינער וואס מאכט קארטען; איינער וואס מאכט בערשט צו בערשטען וואל אדער פלאקס.

card'-match *n.* (קארד'־מעטש) א שפיעל־פארטיי [אין קארטען]; אזא זארט שוועבעלע.

cardoon' *n.* (קאר־דון') אזא גרינס וועלכע ווערט געגעסען אין פראנקרייך און שפאניען.

card'-par'ty *n.* (קארד'־פאר'־טי) א קארטען־שפיעל־געזעלשאפט

card'-rack *n.* (קארד'־רעק) א קארטען־האלטער [א רעהמעל אדער קעסטעל צו האלטען וויזיט־קארטען].
He filled the **card-rack** with cards taken from a box on the table.

card'-recor'der *n.* (קארד'־רי־קאר'־דער) א זייגער וואס איז פערבונדען מיט א מעכאניזם, וועלכער פערצייכענט אויף א קארטע די צייט וואס ווערט פערברויכט אויף וועלכער עס איז ארבייט.

cards *n.* (קארדז) קארטען; קארטען־שפיעל.

card'-shar'per *n.* (קארד'־שאר'־פער) א פראפעסיאנעלער קארטען־שפיעלער, א קארטען־שווינדלער, א שולער.

card'-shar'ping *n.* (קארד'־שאר'־פינג) קארטען־שווינדלעריי, שולעריי.

card'-sys'tem *n.* (קארד'־סיס'־טעם) די קארטען־סיסטעם, די סיסטעם פון מאכען נאטיצען, פראטאקאלירען אדער רעגיסטרי־רען יעדען פונקט אדער פאסטען אויף א בעזונדערער קארטע.

Car'duus *n.* (קאר'־דיו־אס) אזא מין שטעכעדיגע פלאנצען.

care *n. and v.* (קעהר) 1. זארג; 2. פארזיכטיגקייט, אכטונג; 3. אכטונג געבונג, אויפזעהונג, פערוואלטונג; אכ־טונג געבען; זארגען; זיך בעמיהען; זיך קימערען; זיך אכט נעהמען.
1. His first **care** is his dress. 2. She took great **care** not to let him know of her sorrow. 3. I will take **care** of the sleeping child.

care about' (קעהר ע־באוט') אכטונג געבען אויף... זארגען פאר...

care a fig (קעהר ע פיג) זיך קימערען ווי איבער א שמעק טאבאק
I do not **care a fig** for your claims.

care a snap (קעהר ע סנעפ) קימערען ווי די וואנד, ארען ווי דער פאריאהרי־גער שנעע.

care a straw (קעהר ע סטראה) ז. ***care a fig***.

care'-crazed *a.* (קעהר'־קרייזד) משוגע פון דאגות.

care'-defy'ing (קעהר'־די־פאי'־אינג) א מענש אהן דאגות.

careen' *v. and n.* (קע־ריען') 1. זיך איינבויגען אויף איין זייט [ווי א שיף]; איינבויגען א שיף אויף איין זייט צו מא־כען אין איהר רעפעראטור; 2. דאס ליע־גען פון א שיף אויף איין זייט; דער פלאץ וואו מען לעגט אוועק א שיף אויף איין זייט איהר צו פערריכטען.
1. The ship **careens** around one point. 2. It was a ship laid on the **careen**.

caree'nage *n.* (קע־ריע'־נעדזש) די קאסטען פאר דאס פערריכטען פון א שיף; דער פלאץ וואו מען פערריכט א שיף.

caree'ning *n.* (קע־ריע'־נינג) דאס איינבויגען זיך אויף איין זייט; דאס איינבויגען א שיף אויף איין זייט צו מא־כען אין איהר רעפעראטור.

career' *n. and v.* (קע־ריער') 1. דער פלאץ, וואו עס ווערט געהאלטען דאס וועט־לויפען פון פערד; דער וועג; דאס לויפען גאלאפ; 2. די קאריערע, לעבענס־וועג, לעבענס־בעשעפטיגונג; 3. שנעל לויפען.
2 He decided to make teaching his **career**.

care for (קעהר פאר) אכטונג געבען אויף, זארגען פאר.
The child was well **cared for**.

care'ful *a.* (קעהר'־פול) פארזיכטיג.

care'fully *adv.* (קעהר'־פול־אי) מיט פארזיכט, מיט אויפמערקזאמקייט.

care'fulness *n.* (קעהר'־פול־נעס) פאר־זיכטיגקייט.

care'ful of (קעהר'־פול אוו) בעזארגט וועגען; אויפמערקזאם צו העלפען אדער שיצען.

care'less *a.* (קעהר'־לעס) נאכלעסיג, אבגעלאזען; אהן דאגות, מונטער.

care'less about' (קעהר'־לעס ע־באוט') אונפארזיכטיג, ניט איבערלעגט.
Do not be **careless about** your spelling.

care'lessly *adv.* (קעהר'־לעס־לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, מיט נאכלעסיגקייט.

care'lessness *n.* (קעהר'־לעס־נעס) אונפארזיכטיגקייט, נאכלעסיגקייט, אונ־אויפמערקזאמקייט.

care'less of (קעהר'־לעס אוו) ז. ***careless about***.

care'-lined *a.* (קעהר'־לאינד) גע־קנייטשט פון דאגות [וועגען געזיכט].

caress' *n. and v.* (קע־רעס') אויסדרוק פון ליעבע דורך לאשטשען; אומארמען; לאשטשען.

caress'ing *a.* (קע־רעס'־אינג) אומאר־מענד, לאשטשענד.

caress'ingly *adv.* (קע-רעס'-אינג-לי) אומארעמענדיג, לאשטשענדיג.

ca'ret *n.* (קיי'-רעט) איינשאלטונגס-צייכען [דער צייכען ^, וועלכער ווערט בענוצט אין שרייבען אדער אין אויסבעסערען דרוק-זאכען, אום אנצוצייגען, אז אויף דעם פלאץ דארף אריינגעשטעלט ווערען א ווארט, א שורה, א זאץ א. ז. וו.].

care'taker *n.* (קעהר'-טיי-קער) אן אויפפאסער; אן אויפפאסער אויף א הויז.

care'-tuned *a.* (קעהר'-טיונד) פעראומערט, אראב פון מוט צוליעב זארג.

care'-worn *a.* (קעהר'-הוואורן) אלט פון דאגות; פעראומערט און פערזארגט.
He was weary and care-worn.

Ca'rex *n.* (קיי'-רעקס) אזא מין פלאנצען עהנליך צו גראז קוסטעס וואס וואקסען אין פייכטע ערטער.

car'go *n.* (קאר'-גאו) די לאדונג פון א שיף.

car'iboo *n.* (קער'-אי-בוה) דער אמעריקאנער הירש [געפינט זיך אין די נארדליכע טיילען פון לאנד].

car'ibou *n.* (קער'-אי-בוה) ז. *cariboo*.

Car'ica *n.* (קער'-אי-קע) א מין פלאנצען אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא.

car'icature *n. and v.* (קער'-אי-קע-טשור) א קאריקאטור, א לעכערליכע פארשטעלונג, א לעכערליך בילד; פארשטעלען אין א לעכערליכער ארט; מאכען א קאריקאטורע.

car'icaturist *n.* (קער'-אי-קע-טשור-איסט) א קאריקאטוריסט, איינער וואס שטעלט עפעס פאר אין לעכערליכע בילדער; א קאריקאטורען-צייכנער.

car'icous *a.* (קער'-אי-קאס) וואס איז שייך צו א פייג; עהנליך צו א פייג.

car'icous tu'mor (קער'-אי-קאס טיו'-מאר) אזא צוואוקס [גוז], געשוואולסט אויף'ן קערפער, וואס איז עהנליך צו א פייג.

ca'ries *n.* (קיי'-רי-איז) א קאריוס [אזא קראנקהייט פון די ציינער, וואס קומט פון פוילען פון דעם דענטין (דער שטאף פון וואס די ציינער בעשטעהען)].

car'illon *n.* (קער'-אי-לאן) דאס גלאקען-שפיעל [א רייהע פון פערשידענע גלעקלעך אויף וועלכע מען שפיעלט אויס מעלאדיען]; דאס קלינגען שנעל מיט עטליכע גרויסע גלאקען אויף אמאל.

cari'na *n.* (קע-ראי'-נע) דאס בלומען-שיפעלע [א טייל פון א געוויסע בלום וואס האט די עהנליכקייט צו א שיפעל].

car'inate *a.* (קער'-אי-נייט) וואס האט די פארם ווי דער גרונד באלקען [קיעל] פון א שיף [בעזאנדערס ביי פלאנצען].

car'iole *n.* (קער'-אי-אול) א מין קליינע אפענע קארעטע.

carios'ity *n.* (קיי-רי-אס'-אי-טי) דאס ליידען פון א קאריוס [ביי ציינער]; דאס פוילען פון א ביין. ז. *caries*.

ca'rious *a.* (קיי'-רי-אס) וואס איז אנגעגריפען פון א קאריוס [ביי א צאהן]; זייענדיג צופרעסען [ווי אויסגעראסטע אייזען].

ca'riousness *n.* (קיי'-רי-אס-נעס) ז. *cariosity*.

cark *n. and v.* (קארק) א משא, א לאסט, א פעקעל דאגות אדער צרות; בעלאדען, בעלאסטען; בעלאסטען מיט דאגות.

car'king *a.* (קאר'-קינג) וואס מאכט דאגות; בעאונרוהיגענדיג, ערגערענדיג.

carl *n.* (קארל) א פויער, א גראבער יונג.

carl'-hemp *n.* (קארל'-העמפ) די ווייבליכע האנף-פלאנצע וואס טראגט די זוימען.

car'lin *n.* (קאר'-לין) אן אלטע פרוי; אן אלטע מכשפה [אלס זידעל-ווארט פאר א פרוי].

Carli'na *n.* (קאר-לאי'-נע) א מין דארן-פלאנצען.

car'line *n.* (קאר'-לין) אן אלטע פרוי; אן אלטע מכשפה [אלס זידעל-ווארט פאר א פרוי]; אזא דארן-פלאנצע.

car'line this'tle (קאר'-לין טהיסל) ז. *Carlina*.

carli'no *n.* (קאר-לי'-נאו) אזא אלטע איטאליענישע זילבערנע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אן ערך 16 אמעריקאנער סענט; א סארדיניער אלטע גאלד-מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אן ערך 28 אמעריקאנער דאלאר.

Car'lism *n.* (קאר'-ליזם) די בעוועגונג וואס האט געוואלט מאכען דאן קארלאס פאר א קעניג אין שפאניען [אין דער ערשטער העלפט פון 19-טען יאהרהונדערט].

Car'list *n.* (קאר'-ליסט) אן אנהענגער פון דאן קארלאס, וואס האט געוואלט ווערען דער קעניג פון שפאניען [אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט].

car'-load *n.* (קאר'-לאוד) די משא וואס א פראכט-וואגאן קען פיהרען [אן ערך 30 טויזענד פונט].

car'lock *n.* (קאר'-לאק) [א פיש-קליי קליי וואס ווערט געמאכט פון די פענכערס פון פיש].

Carlovin'gian *n. and a.* (קאר-לא-ווינ'-דזשי-ען) וואס איז נוגע צו דעם אמאליגען פראנצויזישען קעניג שארלמאן [אין 8טען יאהרהונדערט]; א פרינץ אדער קעניג וואס שטאמט פון דער פאמיליע שארלמאן.

Carly'lean *a.* (קאר-לאי'-לי-ען) ז. *Carlylian*.

Carly'lian *a.* (קאר-לאי'-לי-ען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו די געדאנקען, מיינונגען אדער סטיל פון דעם בעריהמטען שאטלענדישען שריפטשטעלער טהאמאס קארלאיל [געבארען 1795, געשטארבען 1881].

Carmagnole' *n.* (קאר-מא-ניאל') אזא טאנץ און ליעד פון דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789.

car'man *n.* (קאר'-מען) א פוהרמאן; א קאנדוקטאר.

car'man peach (קער'-מען פיעטש) אזא זארט פערסיקעס.
ז. איל. *"Cultivated fruits"*.

Car'melite *n. and a.* (קאר'-מע-לאיט) א מאנאך פון דעם קריסטליכען הייליגען פעראיין כרמל אין סיריען; וואס געהערט צו דעם פעראיין פון די מאנאכען פון כרמל.

car'melite *n.* (קאר'-מעל-איט) אזא זארט בארנעס [בארן]; אזא וואלען-שטאף.

car'mine *n.* (קאר'-מין) [אזא קארמין טייערע רויטע פארב].
ז. איל. *"Colors"*.

carmin'ic *a.* (קאר-מינ'-איק) וואס איז רויט ווי קארמין; וואס ווערט געמאכט פון קארמין.

carn *n.* (קארן) א הויפען שטיינער אלס א צייכען [גל עד].

car'nage *n.* (קאר'-נעדזש) בלוט-באד; ברוטאלע שלאכט; פאגראם.

car'nal *a.* (קאר'-נעל) 1. בלוטיג; 2. פלייש-גיעריג; פליישליך; תאוה'דיג; מגושם'דיג.
2. He is sunk in carnal pleasure.

car'nalism *n.* (קאר'-נעל-איזם) פלייש-לוסט; תאוה.

car'nalist *n.* (קאר'-נעל-איסט) א בעל תאוה.

car'nalite *n.* (קאר'-נעל-איט) אזא מילך-ווייסער אדער רויטליכער מינעראל.

carnal'ity *n.* (קאר-נעל'-אי-טי) פלייש-לוסט, תאוה. ז. *carnalism*.

car'nalize *v.* (קאר'-נעל-איז) מאכען תאוה'דיג, זיך אראבלאזען צו תאוות.

car'nally *adv.* (קאר'-נעל-אי) ז. *carnal*.

car'nal-min'ded *a.* (קאר'-נעל-מאינ'-דעד) וואס איז א בעל תאוה, וואס איז אבגעגעבען צו מגושם'דיגע תאוות.

car'nal-min'dedness *n.* (קאר'-נעל-מאינ'-דעד-נעם) פלייש-לוסט, תאוה.

car'nalness *n.* (קאר'-נעל-נעס) ז. *carnalism*.

carna'tion *n.* (קאר-ניי'-שאן) פלייש-קאליר; דאס מאהלען אויף א בילד נאקעטע טיילען פון א מענשליכען קערפער; די גארטען-נעלקע [אזא בלום וואס האט א פלייש-קאליר].

Carnation

carna'tioned *a.* (קאר-ניי'-שאנד) וואס האט א פלייש-קאליר.

carne'lian *n.* (קאר-ני'-ליען) אזא טייערער שטיין, וואס האט א פלייש-קאליר.

car'neous *a.* (קאר'-ני-אס) פליישיג, וואס האט די אייגענשאפטען פון פלייש; וואס האט א פלייש-קאליר.

car'neous fi'bres (קאר'-ני-אס פאיברז) פלייש-פאזערען, מוסקול-פאזערען [די פלייש-פעדימלעך פון וועלכע די מוסקולען בעשטעהען].

car'ney *n. and v.* (קאר'-ני) אזא מויל-קראנקהייט ביי פערד; חניפה; זיך אונטער'חנפ'ענען.

carnifica'tion *n.* (קאר-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערפליישען, דאס פערוואקסען מיט פלייש.

car'nify *v.* (קאר'-ני-פאי) פערפליישען, פערוואקסען מיט פלייש; דיק ווערען.

car'nival *n.* (קאר'-ני-וועל) קארנעוואל [א קאטוילישער יום טוב וועלכער ווערט געפייערט אין די קאטוילישע לענדער דורך מאסקען און פראצעסיאנען פאר זייער פאסט-צייט]; א פאלקס-יום טוב אין וועלכען עס בעטייליגען זיך גרויסע מאסען מענשען [מייסטענס אין מאסקען].

Carniv'ora *n.* (קאר-ניוו'-א-רא) דער מין חיות וועלכע געהערען צו דער גרופע פון פלייש-עסער [ווי בערען, וועלף, הינט א. ז. וו.].

carniv'ora *n.* (קאר-ניוו'-א-רא) חיות וואס נעהרען זיך מיט פלייש.

carnivorac'ity *n.* (קאר-ני-וואָ-רעס'-אי-טי) דער אפעטיט אדער די לוסט צו פלייש.

carniv'oral *a.* (קאר-ניוו'-א-רעל) וואס איז שייך צו די חיות וועלכע נעהרען זיך מיט פלייש.

car'nivore *n.* (קאר'-ני-וואור) א פלייש-עסענדע חיה.

carniv'orous *a.* (קאר-ניוו'-א-רעס) וואס עסען אדער שפייזען זיך מיט פלייש [וועגען חיות].

carniv'orously *adv.* (קאר-ניוו'-א-רעס-לי) שפייזענדיג זיך מיט פלייש.

carniv'orousness *n.* (קאר-ניוו'-א-רעס-נעס) דאס שפייזען זיך מיט פלייש.

car'nose *a.* (קאר'-נאוס) פליישיג, וואס איז שייך צו פלייש.

carnos'ity *n.* (קאר-נאס'-אי-טי) א פלייש-געוויקס [א גוז].

car'nous *a.* (קאר'-נאס) פליישיג; וואס איז שייך צו פלייש.

car'ny *n. and v.* (קאר'-ני) חניפה; חנפ'ענען.

car'ob *n.* (קער'-אב) יאהאנים-ברויט-בוים [אזא בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט א זארט בעבלעך]; די פרוכט פון יאהאנים-ברויט-בוים.

car'ob-bean *n.* (קער'-אב-ביען) יאהאנים-ברויט [די בעבלעך פון דעם יאהאנים-ברויט-בוימעל].

car'ob-tree *n.* (קער'-אב-טריע) ז. *carob*.

car'ol *n. and v.* (קער'-אל) א פרעהליכעס ליעד; א לויבגעזאנג; זינגען; פרעהליך זינגען; לויבען מיט געזאנג.

car'olin *n.* (קאר'-א-לין) אן אלטע דייטשע גאלדענע מטבע; א שוועדישע גאלדענע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 2 אמעריקאנער דאלאר.

caroli'na all'spice (קער-או-לאי'-נע אהל'-ספאיס) די זיס-פלאנצע [א געוויסע וועסט-אינדישע פלאנצע].

Carolina Allspice

car'oling *n.* (קער'-אל-אינג) א לויב-געזאנג; א געזאנג פון פרייד.

Carolin'gian *n. and a.* (קער-א-לינ'-דזשי-ען) ז. *Carlovingian*.

Carolin'ian *n. and a.* (קער-א-לינ'-אי-ען) וואס איז נוגע צו נארד, אדער זיד קאראלאינע; אן איינוואהנער פון נארד אדער זיד קאראלאינע [איינע פון די שטאאטען אין נארד-אמעריקא].

carolit'ic *a.* (קער-א-ליט'-איק) בעפוצט מיט צווייגען און בלעטער [ביי זיילען פון א געביידע].

car'olling *n.* (קער'-אל-אינג) ז. *caroling*.

car'olus *n.* (קער'-א-לאס) אן אלטע ענגלישע גאלדענע מטבע איז ווערטה פון אן ערך פינף אמעריקאנער דאלאר.

car'om *n. and v.* (קער'-אם) דאס אנקלאפען צוויי אדער דריי ביליארד קוילען מיט איין שטויס פון קיע [ביליארד-שטעקען]; געבען א קונציגען שטויס, ווי מיט א קיע אין ביליארד-שפיעל.

car'omel *n.* (קער'-א-מעל) ז. *caramel*.

carot'id *n. and a.* (קע-ראט'-איד) די הויפט ארטעריע פון האלז וואס פיהרט דאס בלוט צום מארך; וואס איז שייך צו דער הויפט ארטעריע פון האלז.

carot'idal *a.* (קע-ראט'-איד-על) וואס איז שייך צו דער הויפט ארטעריע פון האלז.

carot'id ar'teries (קע-ראט'-איד אר'-טע-ריז) די הויפט ארטעריען פון האלז [איינע רעכטס און די צווייטע לינקס]. ז. איל. "*Bloodvessels of the Human Body*"

carou'sal *n.* (קע-ראו'-זעל) א טרינק-פעסט; א גרויסע טרינקעריי.

carouse' *v. and n.* (קע-ראוז') זויפען, שוועלגען, פיעל טרינקען; א טרינק-פעסט.

car'ousel *n.* (קער'-או-זעל) א קארוסעל [הילצערנע פערדלעך אדער אזעלכע וויעגען וואס דרעהען זיך אין דער רונד].

carou'ser *n.* (קע-ראו'-זער) א טרינקער, א שוועלגער, א שכור.

carou'singly *adv.* (קע-ראו'-זינג-לי) דורך שכור'ען, שוועלגען.

carp *n. and v.* (קארפ) קארפ [א פיש]; אויסזעצען פעהלערען, טאדלען, זידלען.

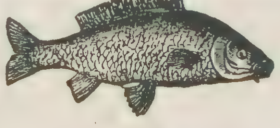

Carp

car'pal *a. and n.* (קאר'-פעל) וואס איז שייך צום האנד-געלענק; וואס איז שייך צו דעם ווארצעל פון אן אינזעקט'ס פליגעל; האנד-געלענק; האנד-ווארצעל-ביין [דער ביין וואו די האנד-פלעכע פאנגט זיך אן].

car'pal bone (קאר'-פעל באון) דער האנד-ווארצעל-ביין [דער ביין וואו די האנד-פלעכע פאנגט זיך אן].

car'pal joint (קאר'-פעל דזשאינט) דאס האנד-געלענק.

carp at (קארפ עט) טאדלען, אויסזעצען פעהלערען אהן א גרונד.

Do not carp at my action.

Carpa'thian *a.* (קאר-פיי'-טהי-ען) וואס איז שייך צו די קארפאטען-בערג [אין עסטרייך].

Carpa'thians *n.* (קאר-פיי'-טהי-ענז) די קארפאטען-בערג [אין עסטרייך].

car'pel *n.* (קאר'-פעל) אן איינפאכער פעסטיל [ווייבליכער ארגאן ביי פלאנצען].

car'pellary *a.* (קאר'-פע-ליי-רי) וואס איז שייך צו אן איינפאכען פעסטיל [ווייבליכער ארגאן ביי פלאנצען].

carpel'lum *n.* (קאר-פעל'-אם) ז. *carpel*.

car'penter *n. and v.* (קאר'-פענ-טער) א טישלער, א בוי-טישלער, א סטאליאר; טהאן טישלער-ארבייט.

car'penter-bee *n.* (קאר'-פענ-טער-ביע) אזא ביען וואס מאכט זיך איהר נעסט אין שטיקער האלב-פערפוילטען האלץ, וואו זי האקט אויס מיט איהר שארפען הארטען שטאכעל מעהרערע קעמערלעך און לעגט אין זיי איהרע אייער.

Carpenter-bee

car'penter's adze (קאר'-פענ-טערז עדז) א טישלער-הובעל.

car'penter's ax (קאר'-פענ-טערז עקס) א בוי-טישלער-האק.

car'penter's bench (קאר'-פענ-טערז בענטש) א הובעל באנק; א ווארשטאט פון א סטאליאר.

car'penter's work (קאר'-פענ-טערז הוואירק) טישלער-ארבייט, בוי-ארבייט.

car'pentry *n.* (קאר'-פענ-טרי) טישלעריי, סטאליעריי, בוי-ארבייט.

car'per *n.* (קאר'-פער) איינער וואס טאדעלט אהן א גרונד.

car'pet *n. and v.* (קאר'-פעט) קאוויאר, טעפיך; דיוואן; בעדעקען מיט א טעפיך; אויסשפרייטען א טעפיך.

car'pet-bag *n., v. and a.* (קאר'-פעט-בעג) 1. א רייזע-זאק [געמאכט פון טעפיך-שטאף]; 2. לעבען אדער האנדלען ווי א וואנדערענדער ספעקולאנט [איינער וואס זיין גאנצער פערמעגען בעשטעהט ניט מעהר ווי אין דעם וואס ער פיהרט אין זיין רייזע-זאק און קוקט נאר אויס אויף ספעקולאציעס אין דעם ארט וואו ער קומט]; 3. וואס פיהרט פאליטיק אויף דעם שניט פון א וואנדערענדען ספעקולאנט. ז. *carpet-bagger*.

3. I mean real politics but no carpet-bag politics.

car'pet-bag'ger *n.* (קאר'-פעט-בעג'-ער) איינער וואס זיין גאנצער פערמעגען בעשטעהט ניט מעהר ווי אין דעם וואס אין זיין רייזע-זאק געפינט זיך און קוקט נאר אויס אויף ספעקולאציעס אין דעם ארט וואו ער קומט; א פרעמדער וואס פלעגט קומען און זיך בעגנוגען מיט די אונארדענונגען אין דעם פאליטישען צושטאנד פון די זיד-שטאאטען פון אמעריקא נאך דעם בירגער-קריעג צו בעקומען דעם איינפלוס אויף די בעפרייטע נעגערס און אויסנוצען זייערע שטימען פאר זיינע צוועקען [הויפטזעכליך פלעגט מען אזוי רופען די וואס פלעגען קומען פון די אמעריקאנער נארד-שטאאטען].

car'pet-bag'gism *n.* (קאר'-פעט-בעג'-איזם) דאס פיהרען פאליטיק אויף דעם שניט פון וואנדערענדע ספעקולאנטען. ז. *carpet-bagger*.

car'pet-bea'ter *n.* (קאר'-פעט-ביע'-טער) א טעפיך-רייניגער [איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט רייניגען טעפיכער דורך אויסקלאפען פון זיי דעם שטויב]; א מאשין צום אויסקלאפען דעם שטויב פון טעפיכער.

car'pet-bee'tle *n.* (קאר'-פעט-ביעטל) אזא גרויסער זשוק [וועלכער צופרעסט טעפיכער און אנדערע וואלען-שטאף].

car'pet-brush *n.* (קאר'-פעט-בראש) אזא בארשט צום רייניגען טעפיכער.

car'pet-bug *n.* (קאר'-פעט-באג) ז. *carpet-beetle*

car'pet-dance *n.* (קאר'-פעט-דענס) א לייכטע, היימישע טאנץ-אונטערהאלטונג [וואו די טעפיכער ווערען ניט אוועקגענומען, ווי דאס ווערט געטהאן ביי א באל].

car'pet-friend *n.* (קאר'-פעט-פרענד) ניט קיין איבערגעגעבענער פריינד, א פריינד נאר אויף שמחות.
He is only a **carpet-friend.** He shares our joys, but not our sorrows.

car'pet-knight *n.* (קאר'-פעט-נאיט) א ריטער וואס האט קיין פולווער ניט געשמעקט; א זאלאן-העלד.

car'pet-mon'ger *n.* (קאר'-פעט-מאנ'-גער) א טעפיך-הענדלער; איינער וואס לעבט אין לוקסוס און פערגניגען.

car'pet-rod *n.* (קאר'-פעט-ראד) א טעפיך-שטאנג [צום פעסטהאלטען דעם טעפיך אויף די טרעפ].

car'pet-snake *n.* (קאר'-פעט-סנייק) אזא גרויסע אויסטראלישע שלאנג [איהר הויט האט פערשיעדענע קאלירען].

car'pet-strai'ner *n.* (קאר'-פעט-סטריי'-נער) אזא געצייג אויסצושפרייטען א טעפיך.

car'pet-stretch'er *n.* (קאר'-פעט-סטרעטש'-ער) ז. *carpet-strainer*

car'pet-swee'per *n.* (קאר'-פעט-סוויע'-פער) אזא בעזים צום רייניגען טעפיכער און ארויסצונעהמען פון זיי דעם שטויב.

car'pet-thread *n.* (קאר'-פעט-טהרעד) אזא זארט שטארקער פאדים צום צונויפנעהען טעפיכער.

car'pet-wire *n.* (קאר'-פעט-הוואיר) אזא דראט מיט וועלכען עס ווערט פעסט געהאלטען דער טעפיך אויף'ן טרעפ.

carphol'ogy *n.* (קאר-פאל'-א-דזשי) דאס צופען פון היץ די בעט-געוואנד פון א קראנקען, וואס ליעגט אין פיבער.

car'ping *n. and a.* (קאר'-פינג) טאדלענדיג אדער קריטיקירענדיג אהן א גרונד; טאדעל, גרונדלאזע קריטיק, פעהלער-זוכעניש.

car'ping crit'ic (קאר'-פינג קריט'-איק) גרונדלאזע קריטיק; א קריטיקער, וואס זוכט נור חסרונות.

car'polite *n.* (קאר'-פא-לאיט) פערשטיינערטע פרוכט [פרוכט, וועלכע איז פערוואנדעלט געווארען אין שטיין].

carpol'ogy *n.* (קאר-פאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פרוכט.

car'pus *n.* (קאר'-פאס) האנד-געלענק; האנד-ווארצעל, האנד-ווארצעל-ביין [דער ביין וואו די האנד-פלעכע פאנגט זיך אן].

car'rack *n.* (קער'-עק) ז. *carack*

carrageen' *n.* (קער-ע-גיען') ז. *carageen*

carragheen' *n.* (קער-ע-גיען') ז. *carageen*

car'rat *n.* (קער'-עט) ז. *carat*

car'raway *n.* (קער'-ע-הוויי) ז. *caraway*

car'riable *a.* (קער'-אי-עבל) וואס קען געטראגען ווערען.

car'riage *n.* (קער'-אידזש) א קארעטע; דאס טראגען; דאס פיהרען, דאס פיהרען סחורה אדער פערזאנען; טראנספארט-געשעפט; די אויסגאבען אויף פוהר אדער טראנספארט; אויפפיהרונג,

car'riageable *a.* (קער'-אידזש-עבל) וואס קען טראנספארטירט אדער געפיהרט ווערען מיט א קארעטע.

car'riage-beam *n.* (קער'-אידזש-ביעם) דער דייקסעל [דאס קוואר-שטענגעל פון א וואגען, צו וועלכען די פערד ווערען געשפאנט].

car'riage-com'pany *n.* (קער'-אידזש קאמ'-פע-ני) רייכע לייט וואס פאהרען אין אייגענע קארעטען.

car'riage-drive *n.* (קער'-אידזש-דראיוו) דער צופאהר צו א הויז פאר קארעטען.

car'riage-free *a.* (קער'-אידזש-פריע) פריי פון צאהלען טראנספארט-געלד.

car'riage-lif'ter *n.* (קער'-אידזש-ליפ'-טער) א מאשין צום הויבען שווערע משא.

car'riage-paid *a.* (קער'-אידזש-פייד) פאסט-פריי, פראנקא, פאר טראנספארט בעצאהלט.

car'riageway *n.* (קער'-אידזש-הוויי) א וועג פאר פוהרען אדער קארעטען [ווי אויף א בריק, אין א גאס א. ד. ג.]; א פאהר-וועג.

car'rick *n.* (קער'-איק) ז. *carack*

car'rick-bend *n.* (קער'-איק-בענד) אזא שלייף אדער קנופ וואס מאטראזען מאכען צו בעהעפטען צוויי שטריק.

Carrick-bend

car'ried *a.* (קער'-איד) ניט אין גאנצען ביים פערשטאנד; ניט בכח צו בעגרייפען פשוט'ע זאכען.

car'rier *n.* (קער'-אי-ער) א טרעגער.

car'rier-pige'on *n.* (קער'-אי-ער-פידזש'-אן) א פאסט-טויב [א געלערענטע טויב מיט וועלכע מען שיקט בריעף].

Carrier-pigeon

car'rion *n.* (קער'-אי-אן) א נבלה, א פגר; א ווערטהלאזער מענש אדער זאך.

car'rion-bee'tle *n.* (קער'-אי-אן-ביעטל) אזא זשוק [קעפער] וואס שפייזט זיך מיט נבלה-פלייש.

car'rion-crow *n.* (קער'-אי-אן-קראו) א קראהע, א וואראנע.

car'rion-fee'der *n.* (קער'-אי-אן פיע'-דער) א חיה וואס עסט נבלות.

car'rion-flow'er *n.* (קער'-אי-אן-פלאו'-ער) אזא פלאנצע וואס האט דעם ריח פון א נבלה.

car'rion-hawk *n.* (קער'-אי-אן-האהק) א רויב-פויגעל וואס עסט נבלות.

car'rion-vul'ture *n.* (קער'-אי-אן-וואל'-טשור) דער גייער אדער שווארצער אדלער [רויב-פויגלען וואס עסען נבלות].

car'rom *n.* (קער'-אם) ז. *carom*

carronade' *n.* (קער-א-נייד') אזא קליינער, לייכטער הארמאט.

car'rot *n.* (קער'-אט) א מער, א מער-ריב; צונויפגעראלטע טאבאק; רויטע האר, א רויטער קאפ.

car'rotiness *n.* (קער'-אט-אי-נעס) רויטקייט פון די האר; רויט-געלבע פארב.

car'roty *a.* (קער'-אט-אי) וואס האט רויטע האר; עהנליך אין פארב צו מערען.

car'rousel *n.* (קער'-או-זעל) ז. *carousel*

car'ry *v. and n.* (קער'-אי) טראגען; ברייננגען; פיהרען; אנפיהרען; אריבערפיהרען; אריינפיהרען; אוועקפיהרען; מיטפיהרען; מיטנעהמען; אוועקטראגען, אוועקרייסען; זיך האלטען, האלטען דעם קאפ; האבען אדער האלטען אין א געוויסער ריכטונג; לאנד וואס איז אבגעטיילט פון א וואסער וואס ווערט אריבערגעפעהרען מיט א שיפעל.

car'ry a brave form (קער'-אי ע ברייוו פארם) אויסזעהען שעהן.

car'ry a jest (קער'-אי ע דזשעסט) טרייבען שפאס.

car'ryall *n.* (קער'-אי-אהל) אזא געדעקטער פיער-רעדערדיגער לייכטער, קליינער וואגען געשפאנט צו איין פערד, א פאמיליע-וואגען.

car'ry a mo'tion (קער'-אי ע מאו'-שאן) דורכפיהרען א פערשלאג [אויף א פערזאמלונג].

car'ry a price (קער'-אי ע פראיס) קאסטען.

car'ry a ques'tion (קער'-אי ע קהוועס'-טשאן) ז. *carry a motion*

car'ry arms (קער'-אי ארמז) טראגען וואפען; זיין א סאלדאט אין דער ארמעע; האלטען דעם ביקס גלייך אנטקעגען דער פלייצע.

car'ry a town (קער'-אי ע טאון) 1. איינגעהמען א שטאדט. 2. געווינען די וואהלען אין א שטאדט.
1. The rebels in china **carried** many **towns.** 2. The governor **carried** our **town** by a large majority.

car'ry away' (קער'-אי ע-הוויי') הינרייסען [פון די געפיהלען]; אוועקנעהמען; אוועקרייסען.

car'ry coals to New'castle (קער'-אי קאולז טו ניו'-קעסל) גיסען וואסער אין ים; ארויסווארפען ארבייט אויף גארניט [פיהרען קויהלען אין ניו-קעסטעל, וואס איז דער ארט פון קויהלען].

car'ry eve'rything (קער'-אי עוו'-רי-טהינג) אלעס אוועקרייסען, יעדען ווידערשטאנד בעזיעגען.

car'ry false (קער'-אי פאהלס) אבווייכען פון דער גראדער ריכטונג; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

car'ry forth (קער'-אי פאורטה) ארויסטראגען פארויס; ארויסשטעלען פאר די אויגען; בעהויפטען עטוואס.

car'ry for'ward (קער'-אי פאר'-הווארד) אריבערטראגען [א חשבון אויף א צווייטען בלאט פון בוך].

car'rying *n. and a.* (קער'-אי-אינג) דאס טראגען, דאס פיהרען; א טראנספארט געשעפט; טראגענדיג, פיהרענדיג; וואס פאדערט זיך ניט צו בעצאהלען האפען-געלד.

car'rying-on *n.* (קער'-אי-אינג-אן) ווילדע שטיפעריי, סקאנדאלעזע אויפפיהרונג.

car'rying-trade *n.* (קער'-אי-אינג-טרייד) טראנספארט-האנדעל.

car'rying-traf'fic *n.* (קער'-אי-אינג-טרעפ'-איק) ז. *carrying-trade*

car'ry in'to effect' (קער'-אי אינ'-טו ע-פעקט') פערווירקליכען, אויספיהרען.

car'ry in'to execu'tion (קער'-אי אינ'-טו עק-סי-קיו'-שאַן) ז. *carry into effect*.

car'ry in'to the book (קער'-אי אינ'-טו טהי בוק) אריינטראָגען אין בוך [פערשרייבען].

car'ry it (קער'-אי איט) איינגעהמען, די אויבערהאַנד בעקומען.

car'ry low (קער'-אי לאָו) האַלטען דעם קאָפּ אראָבגעלאָזען [וועגען א פערד].

car'ry off (קער'-אי אָף) 1. אַוועקטראָגען; אַוועקפיהרען; 2. טויטען.
2. My friend was **carried off** by pneumonia.

car'ry off a prize (קער'-אי אָף ע פּראַיז) געווינען א פּריז, ערהאַלטען א פּרעמיע.

car'ry on (קער'-אי אָן) 1. אַנפיהרען, פאָרטזעצען; 2. שטיפען, קעהרען מעשים.
1. Turkey is **carrying on** a war with Italy. 2. In the absence of the teacher the boys **carried on** in the room.

car'ry on a busi'ness (קער'-אי אָן ע ביז'-נעס) פיהרען א געשעפט.

car'ry on a cause (קער'-אי אָן ע קאָהז) פיהרען א פּראָצעס, א משפּט.

car'ry on a design' (קער'-אי אָן ע די-זאַין') זיך פיהרען נאָך א געוויסען פּלאַן.

car'ry on a law'suit (קער'-אי אָן ע לאָה'-סיוט) פיהרען א פּראָצעס, א משפּט.

car'ry on a siege (קער'-אי אָן ע סיעדזש) בעלאַגערען.

car'ry one's self (קער'-אי הוואַנז סעלף) זיך אויפפיהרען, זיך בענעהמען.

car'ry one's self high (קער'-אי הוואַנז סעלף האַי) פיהרען זיך שטאָלץ, איבערמוטיג.
He is too proud. He is **carrying himself high.**

car'ry out (קער'-אי אַוט) 1. אַרויסטראָגען, אַרויספיהרען; 2. דערפיהרען ביז צום ענד, אויספיהרען, דערענדיגען.
2. I want to **carry out** my purpose.

car'ry o'ver (קער'-אי אָו'-ווער) אַריבערטראָגען, אַריבערפיהרען; אַריבערטראָגען [א חשבון אויף א צווייטען בלאַט].

car'ry the bell (קער'-אי טהי בעל) זיעגען, געווינען.

car'ry the day (קער'-אי טהי דיי) זיעגען, געווינען.
The Italians **carried the day** against the Turks.

car'ry the house (קער'-אי טהי האַוס) קריגען גרויסע אַפּלאָדיסמענטען [אין טעאַטער].

car'ry the point (קער'-אי טהי פּאָינט) דערגרייכען דעם ציעל.

car'ry the world before' one (קער'-אי טהי וואָירלד בי-פאָור' הוואַן) האָבען גרויס ערפאָלג, זיין איבעראַל זיעגרייך.
It happens, that even ambitious men fail to **carry the world before them.**

car'ry through (קער'-אי טהרוה) דורכפיהרען, אויספיהרען.

car'ry to account' (קער'-אי טו ע-קאַונט') אַריינטראָגען אין חשבון.

car'ry too far (קער'-אי טו פאַר) איבערטרייבען; אַריבערכאַפּען די מאָס.

car'ry up (קער'-אי אַפּ) אַרויפפיהרען; אַרויפטראָגען; אַרויפברייגנען.

car'ry well (קער'-אי הוועל) האַלטען הויך דעם קאָפּ [וועגען פערד]; זיך גוט האַלטען, זיך גוט בענעהמען.

car'ry with a high hand (קער'-אי הוויטה ע האַי הענד) זיך פיהרען מיט איבערמוט [ביד רמה].

car'-seal *n.* (קאַר'-סיעל) א וואַגאָן-פּלאָמבע [ביי אַן אַנגעלאָדענעם פראַכט-וואַגאָן ווערט דורכגעצויגען א דראָט דורכ'ן שלאָס און אויף די ענדען פון דראָט ווערט דורך אַזאַ געצייג אַרויפגעפּרעסט א געוויסע פּלאָמבע פון בליי אָדער אַנדער ווייכען מאַטעריאַל; אום צו עפענען דעם וואַגאָן מוז מען דורכשניידען דעם דראָט אָדער אָראָברייסען די פּלאָמבע].

car'-spring *n.* (קאַר'-ספּרינג) א וואַ-גאָן-פּרוזשינע [א פּרוזשינע וועלכע האָט דעם צוועק צו פערקלענערען דאָס טרייסלען פון וואַגאָנעם ביים פאָהרען].

car'-star'ter *n.* (קאַר'-סטאַר'-טער) אַזאַ פּרוזשינע ביי א טראַמוואַי-וואַגאָן וואָס האָט דעם צוועק צו פערלייכטערען איהם זיך צו ריהרען פון אָרט, ווען ער האָט זיך אָבגעשטעלט; דער וואָס גיט דעם סיגנאַל אויף אַן אייזענבאַהן אָבצו-פאָהרען פון דער סטאַציאָן.

cart *n. and v.* (קאַרט) א צוויי-רעדער-דיגער לייכטער וועגעל צו פיהרען משא; פיהרען סחורה אין א צוויי-רעדערדיגען לייכטען וועגעל.

car'tage *n.* (קאַר'-טיידזש) פוהר-לוין; דאָס פיהרען אין א צוויי-רעדערדיגען וועגעל.

car'taret *n.* (קאַר'-טע-רעט) א נאַרע צום שלאָפען.

cart'-bote *n.* (קאַרט'-באָוט) דאָס האָלץ צו וועלכען אַן אַרענדאַר איז געווען בע-רעכטיגט צו נעהמען צו מאַכען געצייג צו בעאַרבייטען לאַנד [אין די אַלטע ענגלי-שע געזעצען].

carte *n.* (קאַרט) א קליינע פאָטאָגראַפישע קאַרטע [וויזיט פאָטאָגראַפיע]; א שפּייז-קאַרטע [אין א רעסטאָראַן]; א גע-וויסע בעוועגונג מיט דער האַנד אין פעכ-טען מיט א שווערד.

carte blanche (קאַרט בלאַנש) אַן אונ-בעשרענקטע בעפאָלמעכטיגונג; אַן ער-לויבניש אַהן וועלכע עס איז בעשרענקונ-גען און בעדינגונגען.

carte'-de-visite' *n.* (קאַרט'-דע-ווי-זיט') א קליינע פאָטאָגראַפישע קאַרטע [אונ-געפעהר די גרויס פון א וויזיט-קאַרטע].

car'tel *n.* (קאַר'-טעל) אַן אויסליפערונגס אָבמאַך [אַן אָבמאַך צווישען קריעג-פיה-רענדע לענדער זיך צו בייטען מיט די קריעגס-געפאַנגענע]; א שריפטליכע אַרויספאָדערונג צום קאַמפּף אָדער דועל; א שיף וואָס פיהרט קריעגס-געפאַנגענע צום אָבבייטען; א קאַרטע.

car'tel-ship *n.* (קאַר'-טעל-שיפּ) א שיף וואָס פיהרט קריעגס-געפאַנגענע צום אָב-בייטען [לויט דעם אָבמאַך וואָס ווערט אָפט געמאַכט צווישען צוויי קריעג-פיה-רענדע לענדער].

car'ter *n.* (קאַר'-טער) א פוהרמאַן; איינער וואָס פיהרט א צוויי-רעדערדיגען וועגעל מיט משא אָדער סחורה.

Carte'sian *a. and n.* (קאַר-טי'-זשיען) וואָס איז שייך צום פראַנצויזישען פילאָ-זאָף און מאַטעמאַטיקער דעקאַרט און זיין פילאָזאָפישע סיסטעם [געלעבט אין 17טען יאָהר-הונדערט]; איינער וואָס איז אַן אַנהענגער פון דעקאַרט.

Carte'sian coor'dinates (קאַר-טי'-זשיען קאָ-אָר'-די-נייטס) די קאָאָרדינאַ-טען סיסטעם אין דער מאַטעמאַטיק וועל-כע דער פראַנצויזישער פילאָזאָף און מאַ-טעמאַטיקער דעקאַרט האָט ערפונדען אין יאָהר 1637 [די קאָאָרדינאַטען סיסטעם גיט די מעגליכקייט צו בעשטימען די לאַ-גע פון וועלכען עס איז פּונקט אין א פלע-כע אָדער רוים]; די ליניע y—o ווערט גערופען אָרדינאַטע, די ליניע x—o — אַבסציסע.

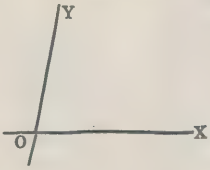

Cartesian Coordinates

Carte'sian dev'il (קאַר-טי'-זשיען דעוויל) דער קאַרטעזיאַנישער טייוועלע [אַזאַ שפּיעל-צייג וועלכער בערוהט אויף די געזעצען פון דער פיזיק וועגען דער שווערקייט פון שטאָפען. עס בעשטעהט פון א פיגור וואָס ווערט מייסטענס געמאַכט אין דער פאָרם פון א טייוועל. אינווענינג איז די פיגור פוסט. דער אויבערשטער טייל איה-רער איז אָנגעפילט מיט לופט, דער אונטערשטער טייל—מיט וואַסער. דאָס טיי-וועלע ווערט אַריינגעשטעלט אין א פלאַש וואָס איז כמעט פול מיט וואַסער און פעסט פערמאַכט מיט א גומינע פּראָבקע. ווען מען גיט די פּראָבקע א דריק מיט'ן פינ-גער ווערט די לופט אין פלאַש צונויפגעפּרעסט. די צונויפגע-פּרעסטע לופט דריקט דאָס וואַסער אין פלאַש און עס דרינגט אַריין מעהר וואַסער אין דער פיגור פון טייוועלע און עס

Cartesian Devil

לאָזט זיך אַראָב נידריגער צום דעק פון פלאַש. הערט מען אויף די פּראָבקע צו דריקען, דאַן הויבט זיך דאָס טייוועלע ווידער אויף העכער. דריקענדיג אַזוי די פּראָבקע און אויפהערענדיג, מאַכט מען, אַז דאָס טייוועלע זאָל טאַנצען אין פלאַש אַרויף און אַראָב].

Carte'sian di'ver (קאַר-טי'-זשיען דאַי'-ווער) ז. *Cartesian devil*.

Carte'sian geom'etry (קאַר-טי'-זשיען דזשי-אָמ'-עט-רי) אַנאַליטישע גע-אָמעטריע [בעגרינדעט פון דעקאַרט, דיענט צו בעשטימען די לאַגע פון פּונק-טען אין א פלעכע אָדער רוים דורך קאָ-אָרדינאַטען].
ז. *Cartesian coordinates*.

Carte'sianism *n.* (קאַר-טי'-זשיענ-איזם) די פילאָזאָפיע פון דעם פראַנצוי-זישען פילאָזאָף דעקאַרט.

Carte'sian meas'ure of force (קאַר-טי'-זשיען מעזש'-אור אָוו פאָורס) דאָס מעסטען קראַפט אין פערהעלטניס מיט דער געשווינדיגקייט אויף דעם גרונד פון דער בעאָבאַכטונג, אַז עס איז נויטיג דיזעלבע קראַפט צו הויבען איין פונט משא צוויי פוס הויך ווי די וואָס איז נויטיג צו הויבען צוויי פונט משא איין פוס הויך.

cart′ful *n.* (קארט′-פול) אזוי פיעל ווי א וואגען קען אריינגעהמען.

Carthagin′ian *a. and n.* (קאר-טהע-דזשינ′-אי-ען) וואס איז שייך צו קארטהאגא [אן אמאליגע בעריהמטע שטאדט אין נארד=אפריקא, וואו עס געפינט זיך איצט טונים, געגרינדעט פון די פעניציאנער אין דעם 9טען יאהרהונדערט בעפאר קריסטום געבורט]; אן איינוואהנער פון קארטהאגא.

cartham′ic *a.* (קאר טהעמ′-איק) וואס איז שייך צו דעם רויטען פארבשטאף, וועלכער ווערט געמאכט פון דער זאפלארפלאנצע [אזא זאפראן=ארטיגע פלאנצע].

car′thamin *n.* (קאר′-טהע-מין) א רויטער פארבשטאף וואס ווערט געמאכט פון דער זאפלאר=פלאנצע [אזא זאפראן=ארטיגע פלאנצע].

car′thamine *n.* (קאר′-טהע מין) ז. *carthamin*.

car′thamus *n.* (קאר′-טהע-מאס) די זאפלאר=פלאנצע [אזא זאפראן=ארטיגע פלאנצע פון וועלכע עס ווערט געמאכט רויטע פארב].

cart′-horse *n.* (קארט′-הארס) א פערד וואס שלעפט א צוויי=רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

Carthu′sian *n. and a.* (קאר-טהיו′-זשיען) א מאנאך אדער א מאנאשקע פון דעם קארטהויזער ארדען [א קריסטליכער ארדען געגרינדעט אין יאהר 1086 אין פראנקרייך]; א שילער פון א געוויסער שוהל אין לאנדאן וועלכע האט עקזיסטירט ביז דעם יאהר 1872; וואס איז שייך צו א קארטהויזער מאנאך.

car′tilage *n.* (קאר′-טי-לעדזש) כראמשקע, כראשטש, קנארפעל [אזא ווייסער הארטליכער שטאף אין פלייש].

car′tilage-bone *n.* (קאר′-טי-לעדזש-באון) כראמשקע=ביין.

cartilag′inous *a.* (קאר-טי-לעדזש′-אי-נאס) כראמשקעדיג, קנארפעלדיג; עהנליך צו כראמשקע. ז. *cartilage*.

Car′tist *n.* (קאר′-טיסט) אן אונטערשטיצער אדער אנהענגער פון דער שפאנישער און פארטוגעזישער קאנסטיטוציאן.

cart′-jade *n.* (קארט′-דזשייד) א פערד א פגירה; א לאסט=פערד.

cart′-load *n.* (קארט′-לאוד) די לאדונג פון א וואגען; א סך, א גרויסע מאסע.

cart′man *n.* (קארט′-מען) איינער וואס שטופט א צוויי=רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

cartog′rapher *n.* (קאר-טאג′-רע-פער) א קארטאגראף, לאנד=קארטען=צייכנער, א צייכנער פון געאגראפישע קארטען.

cartograph′ic *a.* (קאר-טא-גרעפ′-איק) וואס איז שייך צו קארטאגראפיע. ז. *cartographer*.

cartograph′ical *a.* (קאר-טא-גרעפ′-איק-על) ז. *cartographic*.

cartograph′ically *adv.* (קאר-טא-גרעפ′-איק-על-אי) דורך קארטאגראפיע.

cartog′raphy *n.* (קאר-טאג′-רע-פי) קארטאגראפיע, די קונסט פון צוזאמענשטעלען לאנדקארטען; די צוזאמענשטעלונג פון געאגראפישע קארטען; די צייכנונג פון לאנד=קארטען.

car′tomancy *n.* (קאר′-טא-מענ-סי) נביאות דורך קארטען; דאסווארפען קארטען.

car′ton *n.* (קאר′-טאן) קארטאן, טאקטור, פאפ [אזא דיקער פאפיער פון וועלכען מען מאכט קעסטלעך]; א קארטאן=קעסטעל, א פאפקע.

car′tonnage *n.* (קאר′-טאנ-אידזש) קארטאן, טאקטור, פאפ, טאוועל=פאפיער.

carton′-pierre′ *n.* (קאר-טאן′-פיער′) אזא זארט קארטאן וועלכער ווערט געברויכט אין דער ארכיטעקטור צו מאכען ארנאמענטען פאר געביידען.

cartoon′ *n. and v.* (קאר-טוהן′) א צייכנונג וואס ווערט געמאכט אויף א שטארקען פאפיער צו בענוצען אלס מוסטער פאר דעקאראציאנס=צוועקען; א צייכנונג; א קאריקאטור=צייכנונג [פון א פערזאן אדער וואס שטעלט פאר א פאסירונג]; צייכענען א קאריקאטור.

cartoon′ist *n.* (קאר-טוהנ′-איסט) א צייכנער פון קאריקאטורען. ז. *cartoon*.

cartouche′ *n.* (קאר-טוש′) א פאטראנען=קעסטעל [א קעסטעל צום האלטען שיס=פאטראנעס]; אזא פאנטאסטיש אויסגעמאלטער אדער אויסגעשניצטער קליינער שילד פאר אן אויפשריפט.

car′tridge *n.* (קאר′-טרידזש) דער הילז פון א פאטראנע [פון א ביקס].

car′tridge-bag *n.* (קאר′-טרידזש=בעג) אזא זעקעל אין וועלכען מען האלט א קארטעטש [צום שיסען].

car′tridge-belt *n.* (קאר′-טרידזש-בעלט) א פאטראנען=גארטעל [אזא גארטעל וואס איז געמאכט, אז מען זאל קענען טראגען אין איהם שיס=פאטראנען].

car′tridge-box *n.* (קאר′-טרידזש-באקס) א פאטראנען=קעסטעל.

car′tridge-case *n.* (קאר′-טרידזש-קייס) א פאטראנען=קעסטעל; א פאטראנען הילז.

car′tridge-gage *n.* (קאר′-טרידזש-גיידזש) אזא זארט שטאל=בלעך וואס ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון שיס=געוועהר.

car′tridge-loa′der *n.* (קאר′-טרידזש-לאו′-דער) אזא אפאראט צום אנלאדען קארטעטשען.

car′tridge-pa′per *n.* (קאר′-טרידזש-פיי′-פער) אזא זארט שטארקער שארטיגער פאפיער, וועלכער ווערט בענוצט צום צייכנען.

car′tridge-pouch *n.* (קאר′-טרידזש-פאוטש) אזא פאטראנען=קעסטעל אויסגעפוטערט מיט שעפסענע פעל.

car′tridge-wire *n.* (קאר′-טרידזש-הוואיר) צינד=דראט [אויפצורייסען א מינע].

car′-truck *n.* (קאר′-טראק) דער רעדער=געשטעל פון א וואגאן.

car′tulary *n.* (קאר′-טיו-לע-רי) א זאמלונג פון דאקומענטען, פראטאקאלען א. ד. ג. [ווי פון א מאנאסטיר]; א צימער וואו אזעלכע דאקומענטען ווערען געהאלטען; א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט אויף אזעלכע פאפיערען.

cart′way *n.* (קארט′-הוויי) א וועג צום פאהרען.

cart′wright *n.* (קארט′-ראיט) א וואגען=מאכער.

car′ucage *n.* (קער′-או-קיידזש) דאס אקערען לאנד: אן אמאליגער שטייער אויף לאנד וואס איז געווען פעסט געשטעלט אויף יעדע הונדערט אקער.

car′ucate *n.* (קער′-או-קײט) א שטיק לאנד וואס קען אויפגעאקערט ווערען פון איין אקער=אייזען [א פארצייטיגע מאס פון לאנד, אן ערך 100 אקער].

car′uncle *n.* (קער′-אנקל) א פלייש=געוויקס אויפ׳ן קערפער; דער קאם פון א האהן.

carun′cula *n.* (קע-ראנ′-קיו-לא) ז. *caruncle*.

carun′cular *a.* (קע-ראנ′-קיו-לער) וואס האט א פלייש=געוויקס; וואס האט א קאם [ביי עופות].

carun′culous *a.* (קע-ראנ′-קיו-לאס) ז. *caruncular*.

ca′rus *n.* (קיי′-ראס) פאלשטענדיגע בעוואוסטלאזיגקייט, די לעצטע גסיסה.

caru′to *n.* (קע-רו′-טאו) אזא פרעכטיגע בלוי=שווארצליכע פארב, וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסע פרוכט.

car′vacrol *n.* (קאר′-ווע-קראל) אזא קלעפיגער אויליגער שטאף מיט א זעהר אונאנגענעהמען ריח און א שארפען געשמאק וואס ווערט געמאכט פון קימעל-אויל. פלעגט בענוצט ווערען אלס מיטעל צו צאהן=וועהטאג.

car′val *n.* (קאר′-וועל) אזא ליעד, א באלאדא.

carve *v.* (קארוו) 1. צושניידען; צושניידען אין שטיקלעך; 2. שניצען; אויסשניצען; זיך בעשעפטיגען מיט שניצעריי; 3. זויער ווערען.

1. Carve meat and bread for the guests.

carve for one's self (קארוו פאר הוואנז סעלף) אליין פאר זיך זארגען; האנדלען ווי איינעם געפעלט; זיך פיהרען אונאבהענגיג.

car′vel *n.* (קאר′-וועל) אזא אלטע שפאנישע אדער פארטוגעזישע שיף; א קארב; א ליעד, א באלאדא.

car′vel-built *a.* (קאר′-וועל-בילט) געבויט אזוי, אז די ברעטער קומען ניט ארויף איינס איבער דאס צווייטע, נאר ווערען הארט צוגעפאסט איינס צום אנדערען [ביי דעם בוי פון שיפען].

car′vel-work *n.* (קאר′-וועל-הוואירק) דאס צונויפשטעלען און צונויפפאסען די ברעטער אדער די פלאטען פון א שיף הארט איינס צו דעם אנדערען.

car′ven *a.* (קאר′וון) אויסגעקריצט, אויסגראווירט, אויסגעשניצט.

carve one's way (קארוו הוואנז הוויי) דורכשלאגען זיך א וועג.

carve out (קארוו אוט) 1. אויסשניידען, אויסשניצען; 2. זיך דערשלאגען [צו עפעס].

2. He carved out a career for himself.

car′ver *n.* (קאר′-ווער) איינער וואס שניידט פלייש אדער ברויט; א שניצער, סקולפטאר; א גרויסער טיש=מעסער.

car′ving *n.* (קאר′-ווינג) דאס שניידען, דאס שניצען, שניצעריי, סקולפטור.

car′ving-fork *n.* (קאר′-ווינג-פארק) א גרויסער גאפעל צו האלטען דאס פלייש ווען מען צושניידט עס.

car′ving-knife *n.* (קאר′-ווינג-נאיף) א גרוים מעסער צום שניידען פלייש.

car′ving-tools *n.* (קאר′-ווינג-טוהלז) שניצער=געצייג.

car′-wheel *n.* (קאר′-הוויעל) א ראד פון א וואגאן.

caryat′ic *a.* (קע-רי-עט′-איק) וואס איז שייך צו זיילען וועלכע זיינען געמאכט אין דער פארם פון פרויען=פיגורען [אין געביידען].

caryat′id *n. and a.* (קע-רי-עט′-איד) א זייל פון א געביידע געמאכט אין דעם געשטאלט פון א פרויען=פיגור; וואס איז שייך צו אזא זייל.

caryatide′an *a.* (קע-רי-עט-אי-די′-ען) אונטערשטיצט פון זיילען וואס האבען דעם געשטאלט פון פרויען=פיגורען [ביי געביידען].

caryat'ides *n.* (קע-רי-עט'-איד-איז) זיילען פון א געביידע געמאכט אין דעם גע־שטאַלט פון פרויען־פיגורען.

Caryatides

Cary'ocar *n.* (קע-ראי'-א-קער) אזא מין בוימער אין די ווארעמע געגענדען פון אמעריקא [עס וואקסט אויף זיי א מין זעהר גרויסע נים פון וועלכע עס ווערט געמאכט אויל. אנדערע בוימער דערוואק־סען ביז 100 פוס הויך].

caryophyl'lous *a.* (קער-אי-א-פיל'-אס) עהנליך צו נעלקען־בלומען.

casa've *n.* (קע-סא'-ווע) אזא פלאַנצע אין אפריקא און אין די ווארעמע געגענ־דען פון אמעריקא, וועלכע ווערט בענוצט אלס שפייז; מעהל געמאכט פון די ווארצ־לען פון דיזער פלאַנצע.

cas'cabel *n.* (קעס'-קע-בעל) אזא קנאַפּ אין דעם הינטערען טייל פון א הארמאט.

cascade' *n. and v.* (קעס-קייד') א קליי־נער וואסערפאל; קאסקאדען־שאַלטונג, סע־ריען־שאַלטונג פון עלעקטרישע באטערייען [א פערבינדונג פון א רייה עלעקטרישע באטערייען אויף דעם אופן, אז דער נע־גאטיווער פאל פון איין באטעריי ווערט פערבונדען מיט דעם פאזיטיווען פאל פון דער אנדערער א. ז וו.]; מאכען א ווא־סער־פאל; מאכען א קאסקאדען־שאַלטונג ביי עלעקטרישע באטערייען.

cascaril'la *n.* (קעס-קע-ריל'-ע) די שמעקעדיגע קארע פון קאסקארילא־בוים [אזא קליין בוימעל וואס וואקסט אין וועסט־אינדיען].

case *n. and v.* (קייס) 1. א שיידעל; א שייד פון א בוך; א שאכטעל; א פּאַו־דעל; א קאפּסעל; א קעסטעל; אן אל־מער; א שריפט־קאסטען [אין א דרוקע־ריי]; דער האלץ־ראהם פון א טיהר; דער קערפּער פון א געביידע; אן איבער־צוג, א דעקע, א הילע; א פעל; 2. די קא־זוס [א בעצייכנונג אין גראמאטיק פאר די ענדערונגען פון דער פארם פון הויפּט־ווערטער ווען זיי קומען אין פערבינדונג מיט די ווערטער: פון, דעם, צום א. ז. וו. צ. ב. דער מענש, דעם מענשענס, צום מענ־שען]; 3. דער פאל, אומשטאנד, אופן, זאך; 4. קראנקהייטס־געשיכטע, קראנק־הייטס־פאל; 5. געריכטס פאל, געריכטס־פראצעס, משפט; 6. ז'ער כאראקטער, א פערזאן וואס צייכענט זיך אויס מיט זיין כאראקטער [צום גוטען אדער שלעכטען]; 7. אריינלעגען אין א שייד; איינפּאַקען אין א קאַפּסעל; איבערציהען, בעדעקען.

3. The case in point is no criterion to judge by. 4. The patient explained the case to the doctor. 5. The case was tried by lawyers at the last term. 6. I can tell you what a terribly hard case he has been.

ca'seate *v.* (קיי'-סי-אייט) ווערען עהנ־ליך צו קעז.

casea'tion *n.* (קיי-סי-איי'-שאן) די פערדיכטונג פון מילך צו קעז; דאס פער־וואנדלען זיך אין א קעז־פערמיגע מאסע.

case'-bear'er *n.* (קייס'-בעהר'-ער) א ווערעמעל וואס שפינט זיך ארום אין א הילע [די ווערים פון וועלכע עס ענטוויק־לען זיך שמעטערלינגע און אנדערע זו־מער־פויגעלעך].

case'-bear'ing *a.* (קייס'-בעהר'-אינג) וואס איז בעדעקט מיט א הילע [ביי גע־וויסע ווערים].

case'-bot'tle *n.* (קייס'-באטל) א פלאש [מייסטענס א פיערקאנטיגע] וועלכע ווערט געהאלטען אין א קעסטעל.

case'-har'den *v.* (קייס'-הארדן) האר־טעווען, הארט מאכען די איבערפלעכע [ווי פערוואנדלען די איבערפלעכע פון אן איי־זערנעם געגענשטאנד אין שטאל]; פער־הארטעווען.

case'-har'dened *a.* (קייס'-האר'דנד) וואס איז פערהארטעוועט פון אויסען [ווי אייזערנע געצייג ווערען פערהארטעוועט]; אונפערשעמט, וואס האט קיין עהרע־געפיהל.

case'-harde'ning *n.* (קייס'-הארד'-נינג) דאס פערהארטעווען די איבערפלע־כע פון אייזען פערוואנדלענדיג עס אין שטאל.

ca'seic *a.* (קיי'-סי-איק) וואס איז שייך צו קעז, וואס קומט פון קעז.

ca'sein *n.* (קיי'-סי-אין) [דער קעז־שטאף אין מילך און אין פערשיעדע־נע אנדערע שפייז־פראדוקטען]; אזא מין קליי [צום קלעפען].

ca'seine *n.* (קיי'-סי-אין) ז. *casein*.

case'-knife *n.* (קייס'-נאיף) א מעסער וואס ווערט געהאלטען אין א שייד.

case'-lock *n.* (קייס'-לאק) א קאסטען־שלאס וואס ווערט בעפעסטיגט צו א טהיר.

case'-ma'ker *n.* (קייס'-מיי'-קער) א שאכטעל־מאכער, א פּאוּדעל־מאכער; א שיידעל־מאכער [פאר ביכער].

case'mate *n.* (קייס'-מייט) א קאזעמאט, א שטיינערנער געוועלב־קאמער אין דער וואנד פון א פעסטונג; א קעלער־געוועלב אין א פעסטונג פאר ארעסטאנטען; א טורמע־קאמער.

case'mate-car'riage *n.* (קייס'-מייט-קער'-עדזש) אזא וואגען צום אויפשטע־לען קאזעמאט־הארמאטען.

case'mated *a.* (קייס'-מיי-טעד) וואס האט קאזעמאטען.

case'mate-gun *n.* (קייס'-מייט-גאן) קאזעמאטען־הארמאט.

case'mate-truck *n.* (קייס'-מייט-טראק) אזא וואגען אויף דריי רעדער צום פיהרען הארמאטען.

case'ment *n.* (קייס'-מענט) א פענסטער־ראהם וואס איז געמאכט געווארען צו עפענען אויף זאוויעסעס ווי א טהיר.

case'mented *a.* (קייס'-מענ-טעד) וואס האט פליגעל־פענסטער.

case'ment-win'dow *n.* (קייס'-מענט-הווינ'-דאו) א פליגעל־פענסטער [אזוינע פענסטער וואס עפענען זיך אויף זאוויע־סעס ווי א טהיר].

case of con'science (קייס אוו קאנ'-שענס) א זאך וואס בעלאנגט צום געווי־סען.

case of emer'gency (קייס אוו אי-מער'-דזשענ-סי) א דרינגענדער נויט־פאל.

ca'seous *a.* (קיי'-סי-אס) אזו ווי קעז; וואס איז שייך צו קעז.

casern' *n.* (קע-זערן') א קאזארמע.

case'-shot *n.* (קייס'-שאט) א שראפּנעל, א קארטעטש [צום שיסען].

ca'seum *n.* (קיי'-סי-אם) ז. *casein*.

case'-work *n.* (קייס'-הווארק) שריפט־זעצעריי; דאס מאכען טאוולען צום איינ־בינדען ביכער, דאס מאכען שיידלעך צו ביכער.

case'-worm *n.* (קייס'-הווארם) דאס ווערעמעל פון וועלכען עס קומט ארויס די וואסער־מאטען פליעג.

cash *n. and v.* (קעש) מזומן, באאר געלד; אויסבייטען א געלד־אנווייזונג אויף מזומן.

cash'-account' *n.* (קעש'-ע-קאונט') דער חשבון פון געלד וואס קומט אריין אדער ווערט אויסגעצאהלט פון דער קא־סע; דער קרעדיט פון א געוויסע סומע וואס עס ווערט געגעבען פון א באנק צו א פערזאן אדער א פירמע [דער יעניגער וואס האט אזא קרעדיט אין א באנק קען צו יעדער צייט נעהמען געלד ביז דער סומע וואס איז פעסטגעשטעלט פאר איהם].

cash'-book *n.* (קעש'-בוק) דאס קאסע־בוך [א בוך אין וועלכען מען שרייבט אריין טעגליך די איינגאמע און אויסגאבע פון מזומן געלד].

cash'-box *n.* (קעש'-באקס) א געלד־קעסטעל.

cash'-boy *n.* (קעש'-באי) א אינגעל אין א געשעפט וואס טראגט דאס געלד פון די קונים צום קאסיר.

cash'-car'rier *n.* (קעש'-קער'-אי-ער) אזא מעכאנישע איינריכטונג אין א געשעפט אבצושיקען צום קאסיר דאס געלד וואס דער פערקויפער נעהמט ביי די קונים.

cash'-cred'it *n.* (קעש'-קרעד'-איט) באנק־קרעדיט. ז. *cash-account*.

cash'-day *n.* (קעש'-דיי) צאהל־טאג.

cash'er-box *n.* (קעש'-ער-באקס) אזא טיש וואס ווערט בענוצט אין גלאז־פאברי־קען ביים בלאזען גלאז.

cashew' *n.* (קע-שוה') דער אקאיאו־בוים [אזא מין נוס־בוים וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען פון אמע־ריקא]; די נים פון אקאיאו־בוים.

cashew'-nut *n.* (קע - שוה' - נאט) אזא זארט גרויסע נים וועלכע וואק־סען אויף דעם אקאיאו־בוים פון וועלכע עס ווערט געמאכט א געווי־סער זארט אויל וואס האט א זים־ליכען געשמאק.

Cashew-nuts

cashew'-tree *n.* (קע-שוה'-טריע) דער אקאיאו־בוים. ז. *cashew*.

cash'-girl *n.* (קעש'-גירל) א מיידעל אין א געשעפט וואס נעהמט דאס געלד פון די קונים און טראגט אב צום קאסיר.

cashier' *n. and v.* (קעש-איר') 1. א קאסיר; 2. ענטזאגען פון א שטעלע, ארויס־ווארפען, ארויסטרייבען פון א שטעלע אדער אמט.

2. The deserter was cashiered from the army.

cashier'er *n.* (קעש-איר'-ער) אן ענט־זאגער, אן אבשאפער.

cash'-kee'per *n.* (קעש'-קיע'-פער) א קאסיר.

cash'mere *n. and a.* (קעש'-מיער) קאַשמיר [דינער וואָלען=שטאָף]; געמאַכט פון קאַשמיר.

cash'mere goat (קעש'-מיער גאוט) די קאַשמיר=ציעג.

Cashmere Goat

cash'mere shawl (קעש'-מיער שאהל) א קאַשמיר=שאַל [שאַלען וועלכע מען פלעגט א מאָל מאַכען אין דער שטאַדט קאַשמיר, אינדיען].

cashmerette' *n.* (קעש-מי-רעט') אַזאַ דינער וואָלען=שטאָף עהנליך צו קאַשמיר.

Cashme'rian *a.* (קעש-מי'-רי-ען) וואָס איז שייך צום לאַנד אָדער שטאַדט קאַשמיר אין אינדיען.

cash'-note *n.* (קעש'-נאוט) א געלד=אַנ=ווייזונג.

cashoo' *n.* (קע-שוה') אַן אַראָמאַטישע פעך=זאַפט פון אַקאַציען=בוימער.

cash'-pur'chase *n.* (קעש'-פויר'-טשעז) דאָס קויפען פאַר מזומן.

cash up (קעש אַפּ) איינקאַסירען.

ca'sing *n.* (קיי'-סינג) א שייד; אַן איבערצוג; א ראַהם; אַן איינפאַסונג.

ca'sing-pa'per *n.* (קיי'-סינג-פיי'-פער) פאַק=פּאַפּיער.

casi'no *n.* (קע-סי'-נאו) א קלוב, א גע=זעלשאַפטס=הויז, א הויז פאַר פערזאַמלונ=גען; א דאַרפישע הייזעל; אַזאַ שפּיעל אין קאַרטען.

cask *n. and v.* (קעסק) א פעסעל; אַנני=סען אין א פעסעל.

cas'ket *n. and v.* (קעס'-קעט) א קעסטעל צו האַלטען ציערונג; אַריינלייגען אין א קעסטעל.

casque *n.* (קעסק) א פאַנצער=היטעל, א העלם.

cas'sate *v.* (קעס'-אייט) אויסקאַסירען, פערניכטען, אַרויס=נעהמען פון געברויך.

cassa'tion *n.* (קע-סיי'-שאַן) דאָס אויס=קאַסירען, דאָס פערניכטען, דאָס אויסמע=קען.

cassa'va *n.* (קע-סאַ'-ווע) אַזאַ שפּייז=פלאַנצע אין די וואַרימע געגענדען פון אַמעריקאַ; מעהל וואָס ווערט געמאַכט פון די וואָרצלען פון דיעזער פלאַנצע

Cassava Branch

casse'-pa'per *n.* (קעס'-פיי'-פער) אָב=פאַל פון פּאַפּיער ביי פּאַפּיער=פאַבריקאַ=ציאָן.

cas'serole *n.* (קעס'-ע-ראול) א קאַסטע=רול, א בראָט=פּאַן; א קאַסטראָליעל, גע=בראָטענס, א געריכט געמאַכט אין א קאַסטראָל.

Casserole

Cas'sia *n.* (קעש'-יע) די קאַסיע=פלאַנצען פון וועמענס קאָרע עס ווערט גענומען קאַסיע=צימערינג.

cas'sia *n.* (קעש'-יע) קאַסיע=צימערינג [אַזאַ זאָרט צימערינג אָדער קאַנייל].

cas'sia-bark *n.* (קעש'-יע-באַרק) קאַ=סיע=צימערינג.

cas'sia-buds *n.* (קעש'-יע-באַדז) די פרוכט פון דער קאַסיע=פלאַנצע.

cas'sia-oil *n.* (קעש'-יע-איל) צימערינג=אויל, וואָס ווערט געמאַכט פון דער קאַ=סיע=פלאַנצע.

cas'sia-pulp *n.* (קעש'-יע-פּאַלפּ) דאָס פלייש פון דער קאַסיע=פלאַנצע [ווערט געברויכט אַלס אָבפיהרונגס=מיטעל].

cassid'eous *a.* (קע-סיד'-אי-אַס) וואָס איז עהנליך צו א פאַנצער=היטעל [אַזעל=כע פלאַנצען=בלעטער].

cas'simere *n.* (קעס'-אי-מיר) קאַזימיר [אַזאַ וואָלען=שטאָף פאַר מענער=קליי=דער].

cassine' *n.* (קע-סין') א קליינע דאָרפי=שע הייזעל; א הייזעל וועלכע שטעהט אַליין אויפ'ן פעלד.

Cassin'ian *a. and n.* (קע-סינ'-אי-ען) וואָס איז שייך צו איינעם וואָס שטאַמט פון דער איטאַליענער=פראַנצויזישער פאַ=מיליע קאַסיני [האָט אַרויסגעגעבען פיער דורות בעקאַנטע אַסטראָנאָמען]; א קאַסיני.

cassi'no *n.* (קע-סי'-נאָ) אַזאַ קאַרטען=שפּיעל.

Cassiope'ia *n.* (קעס-אי-אָ-פּי'-יאַ) מזל בתולה [אין דער אַלטער אַסטראָנאָמיע].

cas'sock *n.* (קעס'-אָק) א מאַנטעל פון א גייסטליכען; א ברייטער מיליטער=מאַנטעל.

cas'socked *a.* (קעס'-אָקט) אָנגעטהאָן אין א מאַנטעל פון א גייסטליכען אָדער אין א מיליטער=מאַנטעל.

cas'solette *n.* (קעס'-אָ-לעט) א קעסטעל צו האַלטען פּאַרפיומען.

cas'sowary *n.* (קעס'-אָ-הווע-רי) אַזאַ מין גרויסער שטרויס פויגעל אין אויסטראַ=ליען [ער צייכענט זיך אויס מיט זיין בעזאָנדערס שנעלען לויפען].

Cassowary

cast *v., a. and n.* (קעסט) 1. וואַרפען; אוועקוואַרפען; פערוואַרפען; 2. ווענדען, ריכטען [א בליק]; 3. גיסען [אין א פאָרם]; שמעלצען; 4. צוטיילען די ראָלען פון א פּיעסע צווישען די אַקטיאָרען; 5. מפּיל זיין; 6. אויסרעכענען; פּראָיעק=טירען; 7. נאָכדענקען; נייגען, איינבוי=גען [א שיף]; 8. זוכען די שפּור פון חיות ביי יאַגד; 9. אוועקגעוואָרפען [אַלס אַן אונניצליכע זאַך]; פערדאַמט; 10. דאָס וואַרפען; א וואָרף; 11. א בליק, א וואָרף מיט'ן אויג; 12. א לייכטער אָנוואָורף פון פאַרב, א לייכטע שאַטירונג פון פאַרב; 13. אַן אויסגעגאָסענער פאָרם, אַן אָבדרוק פון א פאָרם; א שטעמפּעל; א פאָרם צום אָבגיסען מעטאַל=זאַכען; 14. א כאַראַקטער אָדער כאַראַקטעריסטיק; 15. א פּאַרציאָן [פוטער פאַר בהמות]; א פּאָר, עטליכע; א געוויסע פּאַרציאָן וואַ=סער ביי ביער=ברויען; 16. א מינע, מאַ=ניער, מאָדע.

1. The boys **cast** stones at the birds. 2. **Cast** your eyes to heaven and pray. 3. The workmen **cast** iron into the mould. 4. The manager **cast** the parts of the "Merchant of Venice." 6. Let us **cast** how to accomplish it. 11. She has a **cast** in her eye which disfigures her appearance. 12. The painting has a **cast** of blue. 15. Carry a **cast** of hay to the horses.

cast a bal'lot (קעסט ע בעל'-אָט) וואַר=פען א גאָלקע אין שטימ=קאַסטען; אָבגע=בען א שטימע.

cast about' (קעסט ע-באַוט') נאָכ=טראַכטען, איבערלעגען זיך, זוכען אַן עצה.
He will have to **cast about** for a way out of his troubles.

cast a brand upon' (קעסט ע ברענד אַ-פּאָן') בראַנדמאַרקען; שטעלען צום שאַנד=קלאָץ.

cast a damp (קעסט ע דעמפּ) אָבשלאַ=גען די פליגלען.

cast an'chor (קעסט ענ'-קאָר) וואַרפען דעם אַנקער [פון א שיף].

cas'tanet *n.* (קעס'-טע-נעט) א קאַס=טאַניעט [אַזאַ מין שפּאַנישער מוזיק=אינסטרומענט וואָס בעשטעהט פון צוויי קליינע פּלאַטען פון האָלץ אָדער ביין].

cast a shad'ow (קעסט ע שעד'-או) וואַרפען א שאָטען.

cast aside' (קעסט ע-סאַיד') אוועק=וואַרפען אַלס אַן אונניציגע זאַך.

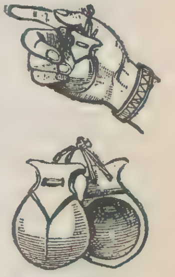

Castanet

cast away' (קעסט ע-הוויי') אָבוואַרפען, פערוואַרפען; אוועקוואַרפען; מאַכען צו גאָרנישט, אונניצליך מאַכען; שטראַנדען, אונטערגעהן [ווענען א שיף].

castaway' *n. and a.* (קעסט-ע-הוויי') א ווערטהלאָזער אָדער פערוואָרפענער מענש; אַן אויסוואָורף; אַן אוועקגעוואָרפענער; אַן אוועקגעוואָרפענע זאַך; אוועקגעוואָר=פען, רואינירט, צובראָכען.

cast back (קעסט בעק) זיך דערמאָנען דאָס פערגאַנגענע, זיך ווענדען צו אַלטע זכרונות; אַרויסווייזען אַן עהנליכקייט צו אור=עלטערען.

cast behind' (קעסט בי-האַינד') אונבע=אַכטעט לאָזען, אוועקוואַרפען.
The garbage was **cast behind** the fence.

cast beyond' the moon (קעסט בי-יאָנד טהי מוהן) זיך אַריינלאָזען אין ווילדע השערות.

cast by (קעסט באַי) פערוואַרפען, אָב=וואַרפען.

cast down (קעסט דאון) נידערוואַרפען; ערנידעריגען, דעמיטיגען.

caste *n.* (קעסט) א קאַסטע, א שטאַנד אדער קלאַס מענשען וועלכע האַלטען זיך אבגעזונדערט פון די אַנדערע; א שטאַנד אדער קלאַס מענשען, וועלכע זיינען אויס־געטיילט פון די אַנדערע מיט זייער רייכ־קייט, טיטול, פּראָפעסיאָן אדער פּריווי־לעגיעם.

cas'tellan *n.* (קעס'-טע-לען) א קאַמאַנ־דיר אדער אויפזעהער פון א שלאָס.

cas'tellany *n.* (קעס'-טע-לע-ני) דאָס לאַנד פון א שלאָס; דאָס אַמט פון א שלאָס־אויפזעהער אדער א קאַמאַנדיר.

cas'tellar *a.* (קעס'-טע-לער) וואָס איז שייך אדער בעלאַנגט צו א שלאָס.

cas'tellate *n.* (קעס'-טע-לייט) דאָס לאַנד און די רעכטען פון א שלאָס.

cas'tellated *a.* (קעס'-טע-ליי-טעד) ארומגעבויט מיט שוץ־ווענד ווי א שלאָס; וואָס איז געבויט ווי א שלאָס.

castella'tion *n.* (קעס-טע-ליי'-שאָן) דאָס בעפעסטיגען א הויז ווי א שלאָס אדער מאַכען עס זאָל אויסזעהן ווי א שלאָס.

cas'telry *n.* (קעס'-טעל-רי) די רעכטען פון א שלאָס־בעזיצער; דאָס לאַנד וואָס געהערט צו א שלאָס.

cas'ter *n.* (קעס'-טער) א וואַרפער; א רעכנער; איינער וואָס טיילט איין די ראָ־לען פון א פּיעסע צווישען אַקטיאָרען; א רעדעל פון מעבעל־פיסלעך; א פלעשעל וואָס האָט א דעקעל מיט לעכלעך [בענוצט פאַר זאַלץ, פעפער אדער אַנדערע געוויר־צען וועלכע ווערען געגעבען צום טיש].

cast forth (קעסט פאָרטה) ארויסוואַר־פען; .ארויסלאָזען [ווי א פלאַנצע לאָזט ארויס וואָרצלען].

cast'-gate *n.* (קעסט'-גייט) דער קאַנאַל דורך וועלכען דאָס געשמאָלצענע מעטאַל ווערט אריינגעגאָסען אין פורם.

cast'-horse *n.* (קעסט'-האָרס) אן אב־גענוצטער און אויסגעאַרבייטער פערד.

cas'tigate *v.* (קעס'-טי-גייט) בעשטראָ־פען; אבשמייסען; אויס'מוסר'ען.

castiga'tion *n.* (קעס-טי-גיי'-שאָן) דאָס בעשטראָפען; דאָס אבשמייסען; דאָס אויס'מוסר'ען.

cas'tigator *n.* (קעס'-טי-גיי-טאָר) א בעשטראָפער, אן אויסבעסערער, אן אויס'־מוסר'ער.

cas'tigatory *a.* (קעס'-טי-גיי-טאָ-רי) וואָס איז שייך צום בעשטראָפען אדער אויסצו'מוסר'ען.

Cas'tile soap (קעס'-טיל סאָופּ) קאַס־טיליאַנישע זייף.

Castil'ian *a. and n.* (קעס-טיל'-יען) וואָס איז שייך צו קאַסטיליען [דאָס אַמאָ־ליגע קעניגרייך אין שפּאַניען, וועלכע איז איצט געטיילט אין אַלט און ניי קאַסטי־ליען]; א קאַסטיליאַנער.

cas'ting *n.* (קעס'-טינג) דאָס גיסען [פון מעטאַלען]; דאָס גוס־שטיק; א פּלאַן, א פּראָיעקט; דאָס וואַרפען.

cas'ting-box *n.* (קעס'-טינג-באָקס) אין גיסערייען — די כלי וואו מען האַלט דאָס געשמאָלצענע מעטאַל.

cas'ting-la'dle *n.* (קעס'-טינג-ליידל) אזא גרויסע אייזערנע לעפעל וואָס ווערט געברויכט ביים גיסען מעטאַל.

cas'ting-net *n.* (קעס'-טינג-נעט) א וואַרף־נעץ [אזא נעץ צום פאַנגען פיש, וועלכער ווערט לאַנג ניט געהאַלטען אין וואַסער, נאָר ער ווערט ארויסגעצויגען גלייך ווי ער איז געוואָרפען געוואָרען].

cas'ting-pit *n.* (קעס'-טינג-פּיט) דער פּלאַץ אין אן אייזען־גיסעריי וואו די פאָ־רעמס צום גיסען געפינען זיך.

cas'ting-pot *n.* (קעס'-טינג-פּאָט) א טי־געל, א שמעלץ־טאָפּ [פאַר מעטאַלען].

cas'ting-press *n.* (קעס'-טינג-פּרעס) אזא פּרעס אין א גיסעריי פאַר מעטאַלען וועלכע ווערען געשמאָלצען אונטער א גע־וויסען דרוק.

cas'tings *n.* (קעס'-טינגז) גוס־שטיקער [זאַכען וואָס זיינען געמאַכט פון גוס־אייזען].

cas'ting-slab *n.* (קעס'-טינג-סלעב) די פּלאַטע פון א טיש וואָס ווערט געברויכט אין גלאָז־פאַבריקען צום גיסען גלאָז־פּלאַ־טען.

cas'ting-ta'ble *n.* (קעס'-טינג-טייבל) אזא טיש אין גלאָז־פאַבריקען אויף וועל־כען עס ווערען געגאָסען גלאָז־פּלאַטען.

cas'ting-vote *n.* (קעס'-טינג-וואָוט) די ענטשיידענדע שטימע [די שטימע פון דעם פאָרזיצענדען וועלכער ענטשיידעט אויף א פערזאַמלונג אדער אין א געזעצגעבענדע קערפּערשאַפט, ווען די שטימען פאַר און געגען זיינען צוטיילט גלייך אויף גלייך].

cas'ting-weight *n.* (קעס'-טינג-הווייט) דאָס געוויכט וואָס ציהט אראָב די וואָג־שאָל, א הכרעה.

cast in one's lot with (קעסט אין הוואַנז לאָט הוויטה) טיילען דעם גורל [שיקזאַל].

cast in the teeth of (קעסט אין טהי טיעטה אוו) דערלאַנגען א גאַב [טאַדלען, אויסזידלען].

cast'-i'ron *n. and a.* (קעסט'-אי'-ערן) טשוגון, גוס־אייזען; געמאַכט פון גוס־איי־זען.

cast'-i'ron facts (קעסט'-אי'-ערן פעקטס) אייזערנע פאַקטען [פאַקטען וועל־כע מען קען ניט אבלייקענען].

cast'-knit'ting *n.* (קעסט'-ניט'-אינג) אזא מין שטריקעריי אדער העקעל־אַרבייט וואו די אויגלעך ווערען אנגעהויבען פון דער לינקער זייט.

cas'tle *n. and v.* (קעסל) א שלאָס, א פעסטונגס־פּלאַץ; דער טורעם אדער ראָך אין שאָך־שפּיעל; ראָכירען [אומשטעלען דעם קעניג מיט'ן טורעם אין שאָך־שפּיעל].

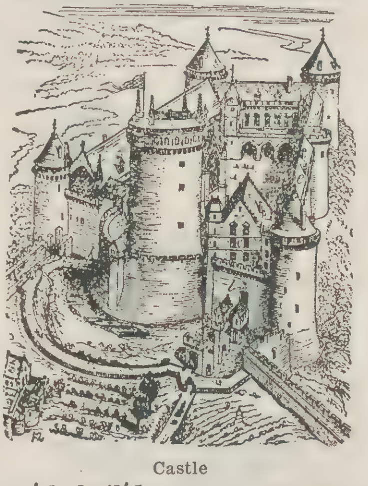

Castle

cas'tle-buil'der *n.* (קעסל'-ביל'-דער) איינער וואָס בויט לופט־שלעסער, א פאַנ־טאַזיאָר, א טרוימער.

cas'tle-buil'ding *n.* (קעסל'-ביל'-דינג) דאָס בויען לופט־שלעסער, דאָס פאַנטאַזי־רען, טרוימען.

cas'tled *a.* (קעסלד) וואָס האָט א שלאָס [וועגען א פּלאַץ].

cas'tle-ditch *n.* (קעסל'-דיטש) א גראַ־בען ארום א שלאָס.

cas'tle-guard *n.* (קעסל'-גאַרד) די שלאָס־וואַך [די היטער]; שטייער צו ער־האַלטען די שלאָס־וואַך.

cas'tle in the air (קעסל אין טהי עהר) א לופט־שלאָס.

cas'tlery *n.* (קעסל'-רי) ז. *castelry*.

cas'tle-stead *n.* (קעסל'-סטעד) א שלאָס און די ארומיגע געביידען וועלכע געהע־רען צו איהם.

cas'tlet *n.* (קעס'-לעט) א קליינער שלאָס.

cas'tle-ward *n.* (קעסל'-הוואַהרד) ז. *castle-guard*.

cas'tlewick *n.* (קעסל'-הוויק) דאָס לאַנד וואָס געהערט צו א שלאָס.

cast light (קעסט לאַיט) בעלייכטען, וואַרפען א ליכט, קלאָר מאַכען.
I want to cast light on the subject.

cast lots (קעסט לאָטס) וואַרפען גורל.

cast of char'acters (קעסט אוו קער'-עק-טערז) די פערטיילונג פון די ראָלען אין א פּיעסע.

cast of dra'pery (קעסט אוו דריי'-פּע-רי) די פאָרם פון פאַלטען אין געוואַנד.

cast'-off *a.* (קעסט'-אָף) אבגעוואָרפען, אבגעלעגט אן א זייט; בעשטימונג פון דעם פּלאַץ פון דרוק־זאַץ; אן אבגענוצ־טע זאַך.

cast off (קעסט אָף) אבּ־וועקוואַרפען; אבּ־בינדען א שיף פון איהר פּלאַץ און זי לאָזען געהן; פערענדיגען און פערפעסטי־גען די לעצטע אויגלעך אין שטריקען; אין דרוקעריי — בעשטימען דעם פּלאַץ וואָס א שטיק זאַץ דאַרף פערנעהמען, כדי עס זאָל זיך קענען אריינשטעלען וואו עס איז נויטיג.

cast off cop'y (קעסט אָף קאָפּ'-אי) אויסרעכענען די צאָהל ווערטער אין א מאַנוסקריפּט, כדי צו וויסען וואָס פאַר א פּלאַץ עס וועט פאַרנעהמען אין דרוק.

cast of green (קעסט אוו גריען) א שאַטירונג פון גרין [א פאַרב וואָס פאַלט אריין אין גרין].

cast of pe'riods (קעסט אוו פּי'-רי-אָדז) דער בוי פון די פּעריאָדען אין אן אויפזאַץ [לויט די גראַמאַטיקאַלישע כּללים].

cast of the eye (קעסט אוו טהי אי) א וואַרף מיט'ן אויג; א לייכטער קרומער קוק.

cast of verse (קעסט אוו וואירס) דער פערזען־בוי [אין דיכטונג].

cast on (קעסט אָן) צוריקווייזען, ענטזאָ־גען; אנפאַנגען מאַכען אויגלעך אין שטרי־קעריי.

cas'tor *n.* (קעס'-טאָר) א ביבער; א ביבער־היטעל; א זייד־הוט; קאַסטאָר־טוך [א דיקער וואָלען־שטאָף פאַר מאַנטלען] געמאַכט פון ביבער־פעל; אזא רויט־ברוינ־ליכער שמעקענדיגער שטאָף וועלכען מען בעקומט פון א געוויסען טייל פון דער ביבער־הויט [ווערט בענוצט אין פאַר־פיום]; אזא מינעראַל.

Cas'tor and Pol'lux (קעס'-טאָר ענד פּאָל'-אָקס) דער צווילינג קאַסטאָר און פּאָלוקס, די צוויי זיהן פון דעם גאָט יופּי־טער וועלכע לעדא האָט איהם געבאָרען [אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע]; מזל תאומים [אין אַסטראָנאָמיע]; בוזעם־פריינד.

cas'tor-beans *n.* (קעס'-טאר-ביענז) די ציִנוס־בעבליך [פון וועלכע עס ווערט גע־מאכט ריצִנוס־אויל].

casto'reum *n.* (קעס-טאָ'-רי-אם) אזא רויט־ברוינליכער, שמעקעדיגער שטאף, וועלכען מען בעקומט פון א געוויסען טייל פון דער ביבער־הויט וואס ווערט געטרי־קענט און בענוצט אין פארפיום.

cas'tor-hat *n.* (קעס'-טאר-העט) א בי־בער־הוט.

castor'ic *a.* (קעס-טאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם רויט־ברוינליכען שטאף וואס ווערט גענומען פון א געוויסען טייל פון דער ביבער־הויט פאר פארפיום.

Castori'na *n.* (קעס-טא-ראי'-נע) די חיות וועלכע געהערען צו דעם ביבער־מין.

cas'torine *n.* (קעס'-טא-רין) אזא זארט סאמעט.

cas'torite *n.* (קעס'-טא-ראיט) אזא מינע־ראל וואס ענטהאלט אין זיך אלומיניום און ליטיום.

cas'tor-oil *n.* (קעס'-טאר-איל) ריצִנוס־אויל.

cas'tor-oil plant (קעס'-טאר-איל פלענט) די ריצִנוס־אויל־פלאנצע.

Castor-oil Plant

cast out (קעסט אוט) צוריקווייזען, פער־ווארפען; ארויסטרעטען מיט'ן לשון; דערלאנגען א גאב.

castrameta'tion *n.* (קעס-טרע-מי-טיי'-שאן) דאס אויפשטעלען א לאגער פאר מיליטער; דער פלאן פון א לאגער.

cas'trate *v., a. and n.* (קעס'-טרייט) קאסטרירען, מסרס זיין, מאכען פאר א סריס; פערקריפלען, צוקאליעטשען, אבטוי־טען; קאסטרירט [געמאכט פאר א סריס]; א סריס, יעוונוך.

cas'trater *n.* (קעס'-טריי-טער) איינער וואס איז מסרס.

castra'tion *n.* (קעס-טריי'-שאן) דאס מסרס זיין.

castra'to *n.* (קעס-טרא'-טאו) א קאס־טראט [א מאנספערזאן וועלכען מען האט מסרס געווען אין דער פריהער יוגענד כדי זיין שטימע (סאפראנא) זאל זיך ניט ענדערען].

cast'-shad'ow *n.* (קעסט'-שעד'-או) די שאטען־שאטירונגען פון א בילד כדי דעם געמאהלענעם געגענשטאנד בולט'ער צו מא־כען.

cast'-steel *n.* (קעסט'-סטיעל) גוס־שטאהל.

cast the bal'ance (קעסט טהי בעל'-ענס) אראבציהען די וואגשאל.

cast the coat (קעסט טהי קאוט) זיך ענדערען.

cast the dra'peries (קעסט טהי דריי'-פער-איז) צייכענען די פאלטען פון די קליידער פון א פיגור; אנוואַרפען די הויפט־ליניען פון א בילד.

cast up (קעסט אפ) אויס־בערעכענען, אויסרעכענען; טאדלען, פאר־ווירפע מאכען; דערהויבען, אויפשטייגען.

cast upon' (קעסט א-פאן') זיך בעצוי־הען, נעהמען אין בעצוג.

cas'ual *a. and n.* (קעזש'-יו-על) 1. צו־פעליג, געלעגענטליך; 2. א פערזאן וואס בעקומט שוץ פאר א נאכט אין אן ארבייטס־הויז אדער פאליציי־הויז; איי־נער וואס בעקומט הילף אין א האספיטאל אין אן אונגליקס־פאל; אן ארבייטער וואס ווערט ניט רעגעלמעסיג בעשעפטיגט.

1. He made a casual remark.

casual'ity *n.* (קעזש-יו-על'-אי-טי) דאס זיין צופעליג.

cas'ually *adv.* (קעזש'-יו-על-אי) דורך א צופאל, צופעליגערווייזע.

I became acquainted with him casually.

cas'ualness *n.* (קעזש'-יו-על-נעס) די צופעליגקייט; דער צופאל. ז. *casuality*

cas'ualty *n.* (קעזש'-יו-על-טי) אן אונ־גליקס־פאל [וואס איז פערבונדען מיט פערוואונדונג אדער טויט].

There were many casualties in that battle.

cas'ualty insur'ance (קעזש'-יו-על-טי אינ-שור'-ענס) אונפאל־פערזיכערונג [די פערזיכערונג פון אונגליקספעלע ווי פערוואונדונג אדער טויט].

cas'ual wards (קעזש'-יו-על וואהרדז) א נאכט־אזיל, אן אויפהאלטונגס־ארט פאר מענשען אהן א היים.

cas'uist *n.* (קעזש'-יו-איסט) א קאזו־איסט, א בעל מפלפל, א סאפיסט; איינער וואס ענטשיידעט פראגען וועגען מאראל אדער גוטער אויפפיהרונג.

casuis'tic *a.* (קעזש-יו-איס'-טיק) קא־זואיסטיש, פלפול'דיג, סאפיסטיש; וואס איז שייך צו געוויסענס־פראגען.

casuis'tical *a.* (קעזש-יו-איס'-טיק-על) ז. *casuistic*

casuis'tics *n.* (קעזש-יו-איס'-טיקס) קאזואיסטיק, פלפול, סאפיזם; די ענט־שיידונג פון געוויסענס־פראגען אדער פרא־גען פון מאראל בנוגע צו די פרינציפען פון גוט און שלעכט.

cas'uistry *n.* (קעזש'-יו-איסט-רי) ז. *casuistics*

cas'ula *n.* (קעס'-או-לא) אזא גלח'שער מאנטעל.

ca'sus bel'li (קיי'-סאס בעל'-אי) די אורזאכע פון א מלחמה.

cat *n. and v.* (קעט) א קאץ; א פרוי א רכילות'ניצע; דער קאץ־פיש; דער אוי־בערשטער האקען פון א שיף־אנקער; קא־צען־הונד שפיעל; אזא שמאלע און טיע־פע שיף; ווארפען דעם אנקער פון א שיף ביז צו זיין אויבערשטען האקען; פאנגען קאץ־פיש.

catabap'tist *n.* (קעט-ע-בעפ'-טיסט) א געגנער פון באפטיזם [א געוויסע רעפארם־ריכטונג אין קריסטענטום].

catab'asis *n.* (קעט-עב'-ע-סיס) דאס געהן אראב, דאס זינקען.

catabat'ic *a.* (קעט-ע-בעט'-איק) בים־לעכווייז ארונטערגעהענדיג.

catabol'ic *a.* (קעט-ע-באל'-איק) וואס איז עהנליך אדער נוגע צו קאטאבאליזם. ז. *catabolism*

catab'olism *n.* (קע-טעב'-א-ליזם) קא־טאבאליזם, די רייה ענדערונגען, וועלכע קומען פאר אין א צעלע אדער ארגאניזם, ביי וועלכע דער לעבענס־שטאף אדער די פראטאפלאזמע זינקט אראב אויף דער שטופע פון אבפאל־שטאפען. ז. *metabolism*

catacaus'tic *n. and a.* (קעט-ע-קאהס'-טיק) אזא קרומע ליניע וואס בילדעט זיך ביי דער רעפלעקציאן [צוריקווארפונג] פון ליכט־שטראהלען; וואס איז שייך צו דער ליניע וועלכע ווערט געבילדעט דורך דער רעפלעקציאן פון ליכט־שטראהלען.

catachre'sis *n.* (קעט-ע-קרי'-סיס) א פאלשער מליצה'דיגער אויסדרוק, אדער א פאלשע פערבינדונג פון ווערטער [צ. ב. טרינקען פון אן עלעפאנט־ביין הארן, וועל־גערען מיט א גלעזערנעם וואלגער־האלץ א. ז. וו.]; דאס בענוצען א ווארט פאלש מאכענדיג א טעות אין דער ריכטיגער אב־שטאמונג פון דיזען ווארט.

catachres'tic *a.* (קעט-ע-קרעס'-טיק) וואס ענטהאלט פאלשע אדער ווייטלויפיגע אויסדריקע. ז. *catachresis*

catachres'tical *a.* (קעט-ע-קרעס'-טי-קעל) ז. *catachrestic*

catachres'tically *adv.* (קעט-ע-קרעס-טי-קעל-אי) ז. *catachrestic*

catachthon'ic *a.* (קעט-עק-טהאנ'-איק) וואס געפינט זיך אונטער דער אויבערפלע־כע פון דער ערד; אונטער־אירדיש.

cat'aclysm *n.* (קעט'-ע-קליזם) אן ערד־קאטאסטראפע דורך וועלכע מען ערקלערט די געוויסע געאלאגישע ענדערונגען אויף דעם ערד־קוגעל; א פלעצליכע קאטאסטרא־פע, וואס מאכט א חורבן.

cataclys'mal *a.* (קעט-ע-קליז'-מעל) וואס איז נוגע צו דער טעאריע פון קא־טאסטראפען אין געאלאגיע.

cataclysmat'ic *a.* (קעט-ע-קליז-מעט'-איק) ז. *cataclysmal*

cataclys'mic *a.* (קעט-ע-קליז'-מיק) ז. *cataclysmal*

cataclys'mist *n.* (קעט-ע-קליז'-מיסט) איינער וואס האלט פון דער טהעאריע אז די ענדערונגען אויף דעם ערד־קוגעל זיינען געקומען פון קאטאסטראפען.

cat'acomb *n.* (קעט'-ע-קאום) א קאטא־קאמבע, א הייל פון קברים.

catacous'tics *n.* (קעט-ע-קוס'-טיקס) דער טייל פון אקוסטיק אין פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקציאן [אבקלאנג, ווידערהאל, עכא] פון קלאנ־גען.

catadiop'tric *a.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טריק) וואס איז שייך צו דער רעפלעקטי־רונג [צוריקווארפונג] און ברעכונג פון ליכט־שטראהלען.

catadiop'trical *a.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טרי-קעל) ז. *catadioptric*

catadiop'trics *n.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טריקס) דער טייל פון אפטיק, וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקטירונג [צוריקווארפונג] און ברעכונג פון ליכט־שטראהלען.

cat'adrome *n.* (קעט'-ע-דראום) א הייב־מאשין וועלכע ווערט גענוצט ביים בויען הייזער; א פיש וואס שווימט אראב אין ים ארויסצולאזען פון זיך די רייגען [איק־רא].

catad'romous *a.* (קע-טעד'-רא-מאס) וואס שווימט אראב [וועגען געוויסע פיש וועלכע שווימען ארויס פון די טייכען אין ים ארויסצולאזען פון זיך די רייגען [איק־רא].

cat'afalque *n.* (קעט'-ע-פעלק) א קאטא־פאלק, די מטה אויף וועלכער א טויטער ווערט געלעגט, א טויטען־וואגען.

catagmat'ic *a. and n.* (קעט-עג-מעט'-איק) וואס האט די אייגענשאפט צו פערהיילען צובראכענע ביינער פון קערפער; א מיטעל וואס קען פערהיילען צובראכענע ביינער [אין דער מעדיצין].

catagmat'ical *a.* (קעט-עג-מעט'-אי-קעל) וואס קען פערהיילען צובראכענע ביינער.

Cat'alan *n. and a.* (קעט'-ע-לען) א געבארענער פון קאטאלאניען [א געוויסע פראווינץ אין שפאניען]; די קאטאלאנישע שפראך; וואס איז שייך צו קאטאלאניען.

catalec'tic *a.* (קעט-ע-לעק'-טיק) פעהלענדיג [א זילבע צווי אויסצופילען די מאס פון א פערז]; אזא פערז.

catalep'sis *n.* (קעט-ע-לעפ'-סיס) אזא היסטערישע קראנקהייט, וואס איז פערבונדען מיט קרעמפפען [קאנוואולסיעס].

cat'alepsy *n.* (קעט'-ע-לעפ-סי) קאטאלעפסיע [אזא היסטערישע קראנקהייט וואס איז פערבונדען מיט קרעמפפען אדער קאנוואולסיעס].

catalep'tic *a.* (קעט-ע-לעפ'-טיק) וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו דער קראנקהייט קאטאלעפסיע. ז. **catalepsy**

catalex'is *n.* (קעט-ע-לעק'-סיס) די אונפאלשטענדיגקייט פון דער מאס אין דער ענד פון א פערז; די אונפאלשטענדיגקייט פון דער מאס אין א פערז [אין דיכטונג].

cat'alogue *n. and v.* (קעט'-ע-לאג) א קאטאלאג; פערצייכנים; מאכען א קאטאלאג, אריינטראגען אין א קאטאלאג.

cat'aloguer *n.* (קעט'-ע-לאג-ער) איינער וואס שטעלט צונויף קאטאלאגען.

Catal'pa *n.* (קע-טעל'-פא) א מין קליינע אמעריקאנער בוימער וועלכע האבען גרויסע בלעטער און גרויסע בליהונג.

catal'ysis *n.* (קע-טעל'-אי-סיס) א כעמישע ענדערונג, וואס ווערט פעראורזאכט דורך אן עלעמענט, וועלכער בלייבט אליין אונפערענדערט; די כעמישע ווירקונג דורך בעריהרונג.

catalyt'ic *a.* (קעט-ע-ליט'-איק) וואס פעראורזאכט א כעמישע ענדערונג. בלייבענדיג אליין אונפערענדערט [ווענען געוויסע כעמישע עלעמענטען]. ז. **catalysis**

catalyt'ical *a.* (קעט-ע-ליט'-אי-קעל) ז. **catalytic**

catamaran' *n.* (קעט-ע-מע-רען') א טראפט; א שפאציער-שיפעל; א פליט [פון באלקענס].

catame'nia *n.* (קעט-ע-מי'-ני-ע) די מאנאטליכע רעגעל פון פרויען [נידה].

catame'nial *a.* (קעט-ע-מי'-ני-על) וואס איז שייך צו דער מאנאטליכער רעגעל פון פרויען.

cat'amite *n.* (קעט'-ע-מאיט) א אינגעל וואס ווערט געהאלטען פאר משכב זכור, פערדראסטיע [אוננאטירליכער געשלעכטס-פערקעהר].

cat'amount *n.* (קעט'-ע-מאונט) א בערג-קאץ, א ווילדע קאץ; א לעמפערט.

catamoun'tain *n.* (קעט-ע-מאונ'-טען) ז. **catamount**

catanad'romous *a.* (קעט-ע-נעד'-רא-מאס) וואס געהען רעגעלמעסיג איבער פון ים-וואסער צו טייך-וואסער און אומגעקעהרט [ווענען געוויסע זארטען פיש].

cat'-and-dog' *a. and n.* (קעט'-ענד-דאג') 1. וואס רייסען זיך ווי א קאץ מיט א הונד; 2. קאצען-הונד [אזא שפיעל].
1. Some couples lead a **cat-and-dog** life.

catan'dromous *a.* (קע-טענ'-דרא-מאס) ז. **catanadromous**

cat'apasm *n.* (קעט'-ע-פעזם) שטרוי-פולווער [אזא טרוקענער פולווער וואס מען פלעגט א מאל בענוצען פאר מעדיצינישע צוועקען].

catapha'sia *n.* (קעט-ע-פיי'-זשיא) אזא קראנקהייט וועלכע דריקט זיך אויס אין שטערונגען אין דער שפראך דורך דעם וואס דער קראנקער ווידערהאלט איין ווארט עטליכע מאל.

cataphon'ic *a.* (קעט-ע-פאנ'-איק) וואס קומט פון אן אבקלאנג, ווידערהאל, עכא; וואס איז שייך צו אן אבקלאנג.

cataphon'ics *n.* (קעט-ע-פאנ'-איקס) ז. **catacoustics**

cataph'ora *n.* (קע-טעפ'-א-רא) אזא מין לעטארגישער שלאף [הינהער-פלעגט].

cataphor'ic *a.* (קעט-ע-פאר'-איק) וואס האט די קראפט צו בעוועגען [ווענען אן עלעקטרישען שטראם].

cat'aphract *n. and a.* (קעט'-ע-פרעקט) אזא פארצייטיגער שופען-פאנצער; דער פאנצער פון געוויסע פיש אדער חיות, ווי פון א טשערעפאכע א. ד. ג.; ארומגעצאמט, בעשיצט.

Cataphrac'ta *n.* (קעט-ע-פרעק'-טא) דער מין פאנצער-טהיערע [די יעניגע חיות און פיש וואס האבען אויף זיך אזא פאנצער-ארטיגען צודעק].

cat'aphracted *a.* (קעט'-ע-פרעק-טעד) וואס איז בעדעקט מיט א פאנצער [ביי חיות].

cataphrac'ti *n.* (קעט-ע-פרעק'-טאי) פאנצער-טרעגער [די יעניגע סאלדאטען אין אלטען רוים, וואס פלעגען טראגען פאנצערס].

Cataphrac'ti *n.* (קעט-ע-פרעק'-טאי) די מינים פיש וואס האבען א פאנצער-ארטיגע בעדעקונג.

cataphrac'tic *a.* (קעט-ע-פרעק'-טיק) ווי מיט א פאנצער; ענהליך צו א פאנצער.

cataphys'ic *a.* (קעט-ע-פיז'-איק) וואס איז געגען דער נאטור.

cataphys'ical *a.* (קעט-ע-פיז'-אי-קעל) ז. **cataphysic**

cat'aplasm *n.* (קעט'-ע-פלעזם) א ווייכער פלאסטער, א ווייכער אומשלאג.

cat'aplexy *n.* (קעט'-ע-פלעק-סי) א פלעצליכער נערוועו-שלאג וואס פאראליזירט.

cat'apult *n.* (קעט'-ע-פאלט) א פארצייטיגע ווארף-מאשינע פאר שטיינער, שפיזען א. ד. ג., בענוצט פאר די צוועקען פון מלחמה.

Catapult

catapul'tic *a.* (קעט-ע-פאל'-טיק) וואס איז שייך צו א ווארף-מאשין.

catapultier' *n.* (קעט-ע-פאל-טיער') איינער וואס ווארפט שטיינער אדער שפיזען מיט א ווארף-מאשין.

cat'aract *n.* (קעט'-ע-רעקט) וואסערפאל; די גרויע שטאר [אזא אויגען-קראנקהייט].

catarac'tous *a.* (קעט-ע-רעק'-טאס) וואס איז שייך צו דער גרויער שטאר [אזא אויגען-קראנקהייט].

catarrh' *n.* (קע-טאר') קאטער; האלז- אדער נאז-קאטער.

catarrh'al *a.* (קע-טאר'-על) וואס איז שייך צו קאטער.

catarrh'eous *a.* (קע-טאר'-אי-אס) ז. **catarrhal**

Catarrhi'na *n.* (קעט-ע-ראי'-נא) דער מין חיות צו וועלכע עס געהערען א געוויסע זארט אפען [מאלפעס] ווי די גארילא, שימפאנזע, אוראנג א. ד. ג.

Catarrhi'ni *n.* (קעט-ע-ראי'-נאי) ז. **Catarrhina**

catarrh'ish *a.* (קע-טאר'-איש) ז. **catarrhal**

catarrh'ous *a.* (קע-טאר'-אס) ז. **catarrhal**

catastal'tic *a.* (קעט-ע-סטעל'-טיק) וואס האלט אב, וואס ציהט צונויף, וואס שטילט דאס לויפען פון בלוט [אין דער מעדיצין].

catas'tasis *n.* (קע-טעס'-טע-סיס) דער טייל פון א רעדע וואו דער רעדנער גיט איבער פאקטען אין אזא בעלייכטונג וואס זאל געווינען די מיינונג פון די הערער פאר דער זאך וואס ער פערטיידיגט; די פערוויקלונג פון דער געשיכטע [אין די אלטע גריכישע דראמען]; די בעשאפענהייט אדער צושטאנד פון קערפער.

catas'terism *n.* (קע-טעס'-טע-ריזם) א קאטאלאג [א פערצייכנים] פון די הימעלשטערען.

catas'trophe *n.* (קע-טעס'-טרא-פי) 1. א קאטאסטראפע, א חורבן, אן איבערקעהרעניש; אן אונגליק; 2. די פונאנדערוויקלונג און צוזאמענשטויס פון די פאסירונגען אין דעם שלוס פון א דראמא.
1. Here was a mighty revolution; the most horrible **catastrophe** that nature ever yet saw. 2. The **catastrophe** of the last act in the play is very stirring.

catastroph'ic *a.* (קעט-עס-טראפ'-איק) וואס איז שייך אדער ענהליך צו א קאטאסטראפע.

catas'trophism *n.* (קע-טעס'-טרא-פיזם) די טעאריע, וועלכע בעהויפטעט, אז די געאלאגישע ענדערונגען פון דעם ערדקוגעל זיינען געקומען דורך קאטאסטראפען.

catas'trophist *n.* (קע-טעס'-טרא-פיסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע פון געאלאגישע קאטאסטראפען. ז. **catastrophism**

Cataw'ba *n.* (קע-טאה'-בע) אזא מין אמעריקאנער רויטליכע וויינטרויבען; דער וויין וואס איז געמאכט פון דיזע וויינטרויבען.

cat'-bird *n.* (קעט'-בוירד) דער קאץ-פויגעל [אזא קאלירטער אמעריקאנער פויגעל, דאס קעפעל און דער עק שווארץ און דער הינטערשטער טייל פון בייכעל רויטליך. זיין שרייען איז ענהליך צו דעם מיאוקען פון א קאץ].

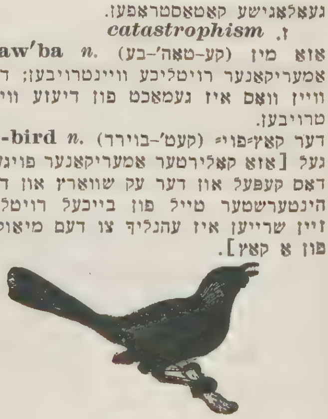
Cat-bird

cat'-boat *n.* (קעט'-באוט) אזא שיפעל.

cat'call *v. and n.* (קעט'־קאהל) מיאוקען ווי א קאץ; א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס מאכט נאך דאס מיאוקען פון א קאץ; א קאצען־געשריי.

catch *v. and n.* (קעטש) 1. פאנגען, כאפען; 2. אנגרייפען, אננעהמען; 3. זיך אנשטעקען מיט א קראנקהייט; 4. דאס כאפען, דאס אנגרייפען, דאס פאנגען; 5. א פאנג; דער פיש פאנג.

3. In the spring one is apt to **catch** cold easily. 5. The fishermen had a lucky **catch**.

catch'able *a.* (קעטש'־עבל) וואס קען געכאפט ווערען.

catch a cold (קעטש ע קאולד) זיך פערקיהלען.

catch a glimpse of (קעטש ע גלימפס אוו) כאפען א קוק.

Let us **catch a glimpse of** the city's show places.

catch'-all *n.* (קעטש'־אהל) א זאך וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען; א קארב אדער זאך וואו מען האלט פערשיעדענע זאכען.

catch a per'son's eye (קעטש ע פויר'־סאנז אי) ציהען אויף זיך די אויפמערקזאמקייט פון אימעצען.

catch at (קעטש עט) כאפען זיך פאר [עפעס], צוטרעפען פונקט די צייט; זיך פארטשעפען אין [עפעס]; זיך צוטשעפען.

catch a Ta'tar (קעטש ע טא'־טאר) כאפען א קאזאק [כאפען אזעלכען וואס לאזט זיך ניט נעהמען].

catch'-drain *n.* (קעטש'־דריין) א רינע אבצופיהרען דאס וואסער פון א פלאץ.

catch'er *n.* (קעטש'־ער) א כאפער.

catch'-fart *n.* (קעטש'־פארט) א לאקיי.

catch'-fee'der *n.* (קעטש'־פיע'־דער) א גרובען פאר בעוואסערונג פון לאנד.

catch flies (קעטש פלאיז) פליעגען; פוילענצען, פטר'ען צייט אויף נארנישט; שטעהן ווי א ליימענער גולם.

catch'-fly *n.* (קעטש'־פלאי) די פעדנעלקע [א מין פלאנצע וועלכע זוינט אייז אין זיך קליינע פליעגען און אינזעקטען און ערנעהרט זיך פון זיי].

catch'-hook *n.* (קעטש'־הוק) אזא אייזען־שטאנג מיט א קרוק וועלכער ווערט בענוצט ביים פאבריצירען גרויסע אייזערנע רעהרען.

catch'ing *a.* (קעטש'־אינג) 1. פאקענד, אנציהענד, בעצויבערענד; 2. אנשטעקענד [וועגען א קראנקהייט].

1. He sang a **catching** melody. 2. Measles is a **catching** disease.

catch it (קעטש איט) כאפען א גנב.

catch it hot (קעטש איט האט) קריגען גוט אנגעזידעלט, כאפען א גנב.

catch'-land *n.* (קעטש'־לענד) לאנד וואס איז ניט גענוי בעשטימט וועמען עס געהערט.

catch'-line *n.* (קעטש'־לאין) א קורצע שורה פון קלענערען שריפט צווישען צוויי לאנגע שורות פון גרעסערען שריפט; א שלום שורה.

catch'-match *n.* (קעטש'־מעטש) אן אבמאך וואס ווערט געשלאסען אין האסט, ביי וועלכען איין צד נארט זיך.

catch'-mead'ow *n.* (קעטש'־מעד'־או) א לאנקע וואס ווערט בעוואסערט פון א בארג־קוואל אדער טייכעל.

catch'ment *n.* (קעטש'־מענט) די אבציהונג פון וואסער [פון א פלאץ].

catch'ment-ba'sin *n.* (קעטש'־מענט בייסין) דער פלאץ פון וואנען דאס וואסער ווערט אבגעצויגען אין א טייך.

catch of a door (קעטש אוו ע דאור) א קליאמקע, א גריף פון א טהיר.

catch of a lock (קעטש אוו ע לאק) דאס צינגעל פון א שלאס.

catch on (קעטש אן) זיך אנכאפען, זיך אנהאלטען; בעגרייפען.

Be careful how you **catch on** to a moving car.

catch one a blow (קעטש הוואן ע בלאו) אריינוואַרפען איינעם א פאטש.

catch one on the hip (קעטש הוואן אן טהי היפ) בעקומען די איבערמאכט איבער אימעצען; כאפען א שוואכערען פון זיך.

catch one's breath (קעטש הוואנז ברעטה) כאפען דעם אטעם.

catch one's death (קעטש הוואנז דעטה) געהן אויף א זיכערען טויט.

catch on to (קעטש אן טו) בעגרייפען.

After a few more illustrations the students were able to **catch on to** the thought of the lecturer.

catch'penny *n. and a.* (קעטש'־פעני) א בילינער ארטיקעל וואס ווערט אויסגעפוצט און אויסגעשטעלט צו כאפען קונים, א זאך וואס ווערט אויסגעשטעלט צוצוציהען קויפער; געמאכט צו פערדיענען געלד.

catch'pole *n.* (קעטש'־פאול) א כאפשטאנג [אזא וואפען געברויכט אין מיטעל־אלטער צו כאפען די אנטלאפענע פון פיינד]; א שטייער־זאמלער; א פאליציי־בעאמטער וואס ארעסטירט פאר ניט צאהלען שולדען.

catch'up *n.* (קעטש'־אפ) אזא געדיכטע זופ געמאכט פון טאמאטען [פאמידארען], צוקער, סאדע און אנדערע געווירצען.

catch up (קעטש אפ) א וועקכאפען; א הויב געבען; זיך א הויב טהאן; שנעל בעגרייפען; דעריאגען.

In spite of his sickness he was able to **catch up** with his work.

catch'water *n.* (קעטש'־הוואה־טער) קינסטליכע בעוואסערונג פון לאנד. *catchwork* ז.

catch'weed *n.* (קעטש'־הוויעד) קלעפקרויט [א מין קלעפיגער גראז].

catch'word *n.* (קעטש'־הווארד) 1. א פאקענד ווארט [א ווארט אדער שפרוך וואס דער גרויסער עולם כאפט עס אויף]; 2. א שטיך־ווארט [אין א טעאטער־שטיק דאס ווארט, מיט וועלכען איין אקטיאר ענדיגט ריידען און דער אנדערער דארף אנפאנגען]; 3. א לאזונגס־ווארט פון א פארטיי.

3. "Good government" is the **catchword** of municipal reformers.

catch'work *n.* (קעטש'־הווירק) די קינסטליכע בעוואסערונג פון לאנד דורך געגראבענע קאנאלען פון דערבייאיגע בערג.

catch'y *a.* (קעטש'־אי) פאקענד, אנציהענד, רייצענד.

catechet'ic *a.* (קעט־אי־קעט'־איק) וואס בעשטעהט פון פראגע און אנטווארט [אזא אונטערריכטס־מעטאדע].

catechet'ical *a.* (קעט־אי־קעט'־אי־קעל) *catechetic* ז.

catechet'ically *adv.* (קעט־אי־קעט'־אי־קעל־אי) אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט, דורך פראגע און אנטווארט.

catechet'ics *n.* (קעט־אי־קעט'־איקס) די מעטאדע פון אונטערריכט דורך פראגע און אנטווארט.

catechisa'tion *n.* (קעט־אי־קי־זיי'־שאן) דאס עקזאמענירען דורך פראגען; דאס אונטעררריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

cat'echise *v.* (קעט'־אי־קאיז) *catechize* ז.

cat'echism *n.* (קעט'־אי־קיזם) א קאטעכיזם, אן עלעמענטאר־בוך צום לערנען רעליגיאן אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט; אן עלעמענטאר־בוך וואו עס זיינען פערצייכענט די פרינציפען פון וועלכע עס איז וויסענשאפט אדער לעהרע; די מעטאדע פון אונטעררריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

catechis'mal *a.* (קעט־אי־קיז'־מעל) וואס איז שייך צו א קאטעכיזם; וואס איז אין דעם סטיל פון א קאטעכיזם. *catechism* ז.

cat'echist *n.* (קעט'־אי־קיסט) איינער וועלכער אונטערריכטעט מיט דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט; א רעליגיאנס־לעהרע לויט'ן קאטעכיזם.

catechis'tic *a.* (קעט־אי־קיס'־טיק) וואס איז נוגע צו א קאטעכיזם; וואס האט דעם כאראקטער פון א קאטעכיזם.

catechis'tical *a.* (קעט־אי־קיס'־טי־קעל) *catechistic* ז.

catechis'tically *adv.* (קעט־אי־קיס־טי־קעל־אי) דורך פראגע און אנטווארט; אויף דעם אופן פון א קאטעכיזם.

catechiza'tion *n.* (קעט־אי־קי־זיי'־שאן) דאס עקזאמענירען דורך פראגען; דאס אונטערריכטען דורך פראגע און אנטווארט.

cat'echize *v.* (קעט'־אי־קאיז) אונטערריכטען דורך דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט, הויפטזעכליך די אונטערריכט פון דער קריסטליכער רעליגיאן אין דיעזער פארם; עקזאמענירען דורך פראגען.

cat'echizer *n.* (קעט'־אי־קאי־זער) איינער וואס אונטערריכטעט דורך פראגע און אנטווארט, בעזאנדערס די ערשטע עלעמענטען פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

cat'echu *n.* (קעט'־אי־טשו) א נאמען פון פערשיעדענע עקסטראקטען וועלכע ווערען געמאכט פון דער קארע און פרוכטען פון פערשיעדענע פלאנצען.

catechu'men *n.* (קעט־אי־קיו'־מען) איינער וואס פאנגט אן זיך בעקענען מיט די ערשטע כללים פון וועלכע עס איז וויסענשאפט, רעליגיאן אדער לעהרע; אן אנפאנגער.

catechu'menal *a.* (קעט־אי־קיו'־מע־נעל) וואס איז שייך צו אן אנפאנגער. *catechumen* ז.

catechu'menate *n.* (קעט־אי־קיו'־מע־נייט) דאס אנפאנגען לערנען די ערשטע כללים פון רעליגיאן; דאס אנפאנגען בעקענען זיך מיט די ערשטע פרינציפען פון א וויסענשאפט אדער לעהרע.

catechumen'ical *a.* (קעט־אי־קיו־מענ'־אי־קעל) *catechumenal* ז.

categor'ical *a.* (קעט־אי־גאר'־אי־קעל) 1 קאטעגאריש, קורץ און שארף, בעשטימט, אונבעדינגט, אויסדריקליך, דורכאויס; 2. וואס בעלאנגט צו א געוויסע קאטעגאריע, אבטיילונג, מין.

1. The judge demanded a **categorical** answer to his question.

categor'ically *adv.* (קעט־אי־גאר'־אי־קעל־אי) אויף א קאטעגארישען אופן; אויסדריקליך, אונבעדינגט, דורכאויס, בעשטימט.

categor'icalness *n.* (קעט-אי-גאר'-אי-קעל-נעס) ענטשלאסענע בעשטימטהייט; דאס זיין קאטעגאריש.

cat'egories of Ar'istotle (קעט'-אי-גא-ריז אוו ער'-איס-טאטל) די צעהן קאטעגאריעס אין דער פילאזאפיע פון אריסטאטל [וועלכע זיינען: שטאף (חומר), קוואנטיטעט (כמות), קוואליטעט (איכות), שייכות, ארט, צייט, צושטאנד, בעזיץ, ווירקונג, ערגעגונג אדער ליידענשאפט].

cat'egorist *n.* (קעט'-אי-גא-ריסט) איינער וואס טיילט איין אין קאטעגאריען.

cat'egory *n.* (קעט'-אי-גא-רי) א קאטעגאריע, א גאטונג, א מין, אן אבטיילונג; אן אלגעמיינער לאגישער בעגריף.

catelec'trode *n.* (קעט-אי-לעק'-טראוד) דער נעגאטיווער פאל פון א וואלטאשע עלעקטרישע באטעריי.

cate'na *n.* (קע-טי'-נע) א קייט.

catena'rian *a.* (קעט-אי-ניי'-רי-ען) ווי א קייט.

cat'enary *n. and a.* (קעט'-אי-ניי-רי) די געבויגענע ליניע וואס עס בילדעט זיך ווען מען האלט א קייט פאר ביידע ענדען ניט אנציהענדיג זיי; עהנליך צו א קייט.

cat'enate *v.* (קעט'-אי-נייט) צונויפקייטלען, צונויפבינדען ווי די רינגעלעך פון א קייט.

catena'tion *n.* (קעט-אי-ניי'-שאן) דאס צונויפקייטלען, דאס צונויפבינדען די רינגעלעך פון א קייט; די פערבינדונג פון איינצעלנע טיילען; א צונויפבינדונג.

caten'ulate *a.* (קע-טען'-יו-לייט) וואס בעשטעהט פון רינגעלעך ווי א קייט.

ca'ter *v. and n.* (קיי'-טער) 1. צושטעלען, בעזארגען, שאפען לעבענס מיטעל, צושטעלען שפייז; 2. שניידען שרעג, באלכסון, ווי א דיאגאנאל; 3. א פירטעל [א קארט אדער א שפיל-ווירפעל מיט פיער פונקטען].

1. He caters for the best hotels.

ca'ter-cor'nered *a.* (קיי'-טער-קאר'-נערד) געשטעלט שרעג, באלכסון, דיאגאנאל-פערמיג.

ca'ter-cous'in *n.* (קיי'-טער-קאזן) אן אינטימער פריינד.

ca'ter-cous'inship *n.* (קיי'-טער-קאזנ'-שיפ) אינטימע פריינדשאפט.

ca'terer *n.* (קיי'-טער-ער) א שפייז-פערזארגער, איינער וואס שטעלט צו שפייז; א צושטעלער פון פערשיעדענע בעדירפניסע.

ca'teress *n.* (קיי'-טער-עס) א פרוי וואס שטעלט צו שפייז; א שפייז-פערזארגערין.

cat'erpillar *n.* (קעט'-ער-פיל-ער) די לארווע, דער ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט, ווי א זומער-פויגעלע אדער שמעטערלינג א. ד. ג.

cat'erpillar-catch'er *n.* (קעט'-ער-פיל-ער-קעטש'-ער) שמעטערלינג כאפער [א זא פויגעל].

cat'erpillar-hun'ter *n.* (קעט'-ער-פיל-ער-האנ'-טער) ז. *caterpillar-catcher*.

cat'erwaul *v.* (קעט'-ער-וואהל) מיאוקען ווי א קאץ; מאכען א קאצען-מוזיק.

cat'erwauling *n.* (קעט'-ער-וואהל-אינג) קאצען-געשריי, קאצען-מוזיק.

cat'-eyed *a.* (קעט'-איד) וואס האט קעצישע אויגען.

cat'fish *n.* (קעט'-פיש) דער קאץ-פיש [א זא פיש וואס ווען מען נעהמט איהם ארויס פון וואסער לאזט ער ארויס א געשריי וואס איז עהנליך צו דעם מיאוקען פון א קאץ].

Catfish

cat'-foot *n.* (קעט'-פוט) א קאצען-פוס, א פוס וואס איז עהנליך צו א קאצען-פוס.

cat'-foot'ed *a.* (קעט'-פוט-עד) וואס האט פיס עהנליך צו די ווי פון א קאץ; שטיל, אהן א גערויש.

cat'gut *n.* (קעט'-גאט) סטרונעס אדער שטריק געמאכט פון די קישקעס פון שעפסען אדער אנדערע חיות.

cat'gut-scra'per *n.* (קעט'-גאט-סקריי'-פער) א פידעל-קראצער, א מכלומר'שטדיגער פידלער.

cath'arism *n.* (קעטה'-ע-ריזם) דאס ריין מאכען א פלעכע דורך כעמישע מיטעל.

Cath'arist *n.* (קעטה'-ע-ריסט) איינער וואס בעשטרעבט צו מעהר ריינקייט אלס אנדערע בעזיצען עס; א פוריטאנער.

cathariza'tion *n.* (קעטה-ע-רי-זיי'-שאן) דאס ריייניגען, דאס מאכען כעמיש ריין.

cath'arize *v.* (קעטה'-ע-ראיז) מאכען פאלשטענדיג ריין.

cathar'ma *n.* (קע-טהאר'-מא) דרעק, צאה.

cathar'sis *n.* (קע-טהאר'-סיס) די אבריייניגונג, די אבפיהרונג [בעזאנדערס דורך אן אבפיהר-מיטעל].

cathar'tic *a. and n.* (קע-טהאר'-טיק) ריייניגענד; אן אבריייניגונגס מיטעל, אבפיהרונגס מיטעל.

cathar'tical *a.* (קע-טהאר'-טי-קעל) ריייניגענד; וואס פיהרט אב.

cathar'tically *adv.* (קע-טהאר'-טי-קעל-אי) דורך אבריייניגונג, דורך אבפיהרונג.

cathar'ticalness *n.* (קע-טהאר'-טי-קעל-נעס) אבריייניגונג, אבפיהרונג.

cat'-head *n.* (קעט'-העד) אן אייזערנער באלקען אין פאדערשטען טייל פון שיף אויף וועלכען מען הויבט אויף דעם אנקער.

cat'head *v.* (קעט'-העד) אנבינדען דעם אנקער צום אנקער-באלקען.

cath'edra *n.* (קעטה'-אי-דרא) קאטהעדער, דער שטול פון א בישאף אין א קאטהעדראל-קירך; דער שטול פון א פראפעסאר אין אן אוניווערזיטעט.

cathe'dral *n.* (קע-טהי'-דרעל) קאטהעדראלע, די קירך פון א בישאף.

cathedral'ic *a.* (קעטה-אי-דרעל'-איק) וואס איז שייך צו א קאטהעדראל-קירך.

cath'eter *n.* (קעטה'-ע-טער) א קאטהעטער [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אבציהען אורין (השתנה) ווען עס געהט ניט אב אויפ'ן נאטירליכען וועג].

cath'eterism *n.* (קעטה'-ע-טער-איזם) דאס בענוצען א קאטהעטער. ז. *catheter*.

catheteriza'tion *n.* (קעטה-ע-טער-אי-זיי'-שאן) דאס ארייינשטעלען א קאטהעטער. ז. *catheter*.

cath'eterize *v.* (קעטה'-ע-טער-איז) זיך בענוצען מיט א קאטהעטער. ז. *catheter*.

cath'odal *a.* (קעטה'-א-דעל) וואס איז שייך צו א קאטהאדע. ז. *cathode*.

cath'ode *n.* (קעטה'-אוד) א קאטהאדע [דער נעגאטיווער פאל פון אן עלעקטרישער באטאריי אדער פון אן עלעקטרישען שטראם].

cath'ode pho'tograph (קעטה'-אוד פאו'-טא-גרעף) ז. *cathodograph*.

cath'ode rays (קעטה'-אוד רייז) קאטהאדען שטראהלען [אזעלכע עלעקטרישע שטראהלען וואס לייכטען ווי פאספאר. זיי ווערען געשאפען אין א לופט אויסגעפומפטען רעהרעל דורך א געוויסען עלעקטרישען שטראם].

cathod'ic *a.* (קע-טהאד'-איק) וואס איז שייך צו א קאטהאדע. ז. *cathode*.

cathod'ograph *n.* (קע-טהאד'-א-גרעף) א פאטאגראפיע וואס ווערט גענומען דורך רענטגען [X] שטראהלען.

cath'olic *a.* (קעטה'-א-ליק) 1. אלוועלטליך; אלעם אומפאסענד, אלעם ארומנעהמענדיג; 2. פריי פון פאראורטיילע; ברייט-הערציג; אלעם בעגרייפענד.

2. He is catholic in his sympathies.

Cath'olic *a. and n.* (קעטה'-א-ליק) קאטויליש; א קאטויליק.

Cathol'icise *v.* (קע-טהאל'-אי-סאיז) בעקעהרען אדער איבערגעהען צום קאטוילישען גלויבען.

Cathol'icism *n.* (קע-טהאל'-אי-סיזם) קאטוילעציזם, קאטוילישע אמונה.

catholic'ity *n.* (קעטה-א-ליס'-אי-טי) אלגעמיינהייט · אלוועלטליכקייט

Catholicity of taste is the highest mark of culture.

Cathol'icize *v.* (קע-טהאל'-אי-סאיז) בעקעהרען אדער איבערגעהען צום קאטוילישען גלויבען.

cath'olicness *n.* (קעטה'-א-ליק-נעס) די אלגעמיינהייט, די אלוועלטליכקייט.

cat'-hook *n.* (קעט'-הוק) דער קרוק אדער האקען פון דעם אנקער-באלקען אויף א שיף צו וועלכען דער אנקער ווערט בעפעסטיגט.

cath'oscope *n.* (קעטה'-א-סקאופ) א מאשין צו צייגען רענטגען [X] שטראהלען.

cat-ice *n.* (קעט-איס) א גאנץ דינער אייז אויף א וואסער.

cat'ion *n.* (קעט'-אי-אן) קאטיאן [די עלעקטרישע טיילכעלעך וואס זאמלען זיך ביי עלעקטרא-כעמישע פראצעסען ארום דעם נעגאטיווען פאל].

cat'kin *n.* (קעט'-קין) די קאצען-בלום; די צווייטע אונפרוכטבארע בליהונג פון געוויסע ביימער.

cat'-lap *n.* (קעט'-לעפ) אן ארעם געטראנק [וואס פאסט פאר קעץ]; טהעע-געטראנק.

cat'-like *a.* (קעט'-לאיק) ווי א קאץ; זיך אונטער'גנב'ענענדיג; אין דער שטיל.

The woman was of a cat-like disposition.

cat'ling *n.* (קעט'-לינג) א קעצעלע.

cat'linite *n.* (קעט'-לי-נאיט) א זא רוייטער שטיין וועלכער ווערט בענוצט פון די אינדיאנער אין אמעריקא צו מאכען לולקעס [פייפקעס].

cat'mint *n.* (קעט'-מינט) א זא שמעקעדיגער גראז.

cat'-nap *n.* (קעט'-נעפ) א דרעמעל, א קורצער לייכטער שלאף.

cat'nip *n.* (קעט'-ניפ) ז. *catmint*.

cat-o'-moun'tain *n.* (קעט-א-מאונ'-טיין) די בערג-קאץ, א מין טיגער.

cat-o'-nine'-tails *n.* (קעט-א-נאינ'-טײלז) אזא קאנטשוק מיט 9 לעדערנע לאקשען.
catop'ter *n.* (קע-טאפ'-טער) א גלאז וואס רעפלעקטירט [ווארפט צוריק] די ליכט-שטראהלען; א שפיגעל; א שפיגעל פון א דאקטאר צו אונטערזוכען קראנקע.
catop'tric *a.* (קע-טאפ'-טריק) וואס איז שייך צו רעפלעקטירטעס ליכט [דאס ליכט וואס ווערט צוריקגעווארפען פון א שפיגעל].
catop'trical *a.* (קע-טאפ'-טרי-קעל) ז. ***catoptric***.
catop'trically *adv.* (קע-טאפ'-טרי-קעל-אי) דורך רעפלעקציאן [פון ליכט שטראהלען].
catop'trics *n.* (קע-טאפ'-טריקס) שפיגעל-לעהרע [דער טייל פון אפטיק אין פיזיק וועלכע ערקלערט די איינגעשאפטען פון רעפלעקטירטען (צוריקגעווארפענעם) ליכט, בעזאנדערס פון שפיגלען און פאלירטע גענענשטענדע].
catop'tromancy *n.* (קע-טאפ'-טרא-מען-סי) א מין כשוף אין פארצייטיגע יאהרען וואס פלעגט געמאכט ווערען פאר א קראנקען דורך אריינשטעלען א שפיגעל אין וואסער צו זעהן דעם קראנקענס געזונט אין איהם.
catop'tron *n.* (קע-טאפ'-טראן) ז. ***catopter***.
cat'-owl *n.* (קעט'-אול) א געוויסע נאכט-פויגעל [נאכט-אוילע] וועלכע האט א געזיכט עהנליך צו א קאץ.
cat'-pipe *n.* (קעט'-פאיפ) ז. ***catcall***.
cat'-salt *n.* (קעט'-סאהלט) אזא זארט זאלץ וואס מען געברויכט ביים מאכען זייף.
cat's'-cra'dle *n.* (קעטס'-קריידל) אב-נעהמעניש, עטעל-בעטעל [אזא קינדער-שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס איינער מאכט אוים פון א פאדים א געוויסע סימעטרישע פיגור וועלכע ער האלט אויף ביידע הענד און דער צווייטער נעהמט זי אראב מיט זיינע ביידע הענד ענדערענדיג זי אויף אן אנדערע סימעטרישע פיגור].
cat's'-ear *n.* (קעטס'-איער) דאס קאצען-אויער [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו קאצען-אויערען].
cat's'-eye *n.* (קעטס'-אי) אזא זארט זעהר הארטער קווארץ וואס האט א געלבליכען שימער.
cat'-shark *n.* (קעט'-שארק) אזא האי-פיש אין די וואסערען פון קאליפארניען [אמעריקא].
cat's'-head *n.* (קעטס'-העד) אזא זארט גרויסער עפעל.
cat'-sil'ver *n.* (קעט'-סיל'-ווער) קאצען-זילבער, זילבער-גלימער [אזא מינעראל].
Cats'kill Moun'tains (קעטס'-קיל מאונ'-טיינז) די קעטסקיל בערג אין אמעריקא.
cat'skin *n.* (קעט'-סקין) קאצען-פעל.
cat's'-meat *n.* (קעטס'-מיעט) פלייש-אבפאל [פאר קעץ און הינד].
cat's'-milk *n.* (קעטס'-מילק) אזא פלאנצע.
cat's'-paw *n.* (קעטס'-פאה) א נאר אלס ווערקצייג אין די הענד פון אנדערע.
He foolishly became a cat's-paw of the conspirators.
cat's'-purr *n.* (קעטס'-פויר) דאס מיאוקען פון א קאץ; א מין בריפען אין ברוסט ווי דאס מיאוקען פון א קאץ [אלס א ברוסט-קראנקהייט].

cat'-squir'rel *n.* (קעט'-סקהוואר'-על) אזא זארט וועווערקע.
cat's'-tail *n.* (קעטס'-טייל) אזא מין גראז.
cat'-stop'per *n.* (קעט'-סטאפ'-ער) א שטריק אדער קייט צוצובינדען דעם אנקער צום אנקער-באלקען. ז. ***cat-head***.
cat'sup *n.* (קעט'-סאפ) ז. ***catchup***.
cat'-tail *n.* (קעט'-טייל) דער אינערליכער טייל פון אנקער-באלקען אויף א שיף.
cat'tail *n.* (קעט'-טייל) ז. ***cat's-tail***.
cat'tish *a.* (קעט'-איש) ווי א קאץ.
cat'tle *n.* (קעטל) פיה, רינד-פיה.
cat'tle-fair *n.* (קעטל'-פעהר) פיה-מארק.
cat'tle-fee'der *n.* (קעטל'-פיע'-דער) אזא פארריכטונג צו פערטיילען פוטער פאר בהמות אין זייערע קאריטעס אין א רעגולערער גלייכער מאס.
cat'tle-guard *n.* (קעטל'-גארד) אזא פארריכטונג צו שיצען בהמות, אז זיי זאלען ניט ארויף אויף אן אייזענבאהן-וועג.
cat'tle-pen *n.* (קעטל'-פען) אן ארט וואו מען שפארט איין בהמות.
cat'tle-plague *n.* (קעטל'-פלייג) רינדער-פעסט [א געוויסע פיה-קראנקהייט].
cat'tle-range *n.* (קעטל'-ריינדזש) אן אפענער, ניט ארומגעצאמטער פלאץ וואו בהמות קענען ארומגעהן און זיך פיטערען.
cat'tle-run *n.* (קעטל'-ראן) א גרויסער פיטערונגס-פלאץ פאר בהמות.
cat'tle-show *n.* (קעטל'-שאו) אן אויסשטעלונג פון בהמות.
cat'tle-stall *n.* (קעטל'-סטאהל) אזא פארריכטונג אנצובינדען בהמות צו דער קאריטע.
cat'ty *n.* (קעט'-אי) אזא כינעזישע געוויכט פון אן ערך איין פונט מיט א דריטעל.
Cauca'sian *n. and a.* (קאה-קיי'-זשיען) וואס איז שייך צו קאווקאז; וואס איז שייך צו דער ווייסער מענשען-ראסע [די קאווקאזישע ראסע]; די ווייסע מענשען-ראסע.
Cau'casus *n.* (קאה'-קע-סאס) קאווקאז.
cau'cus *n. and v.* (קאה'-קאס) א לאקאלע געשלאסענע פארפערזאמלונג פון א פאליטישע פארטיי צו נאמינירען קאנדידאטען פאר וואהלען אדער עמטער [צו אזא פערזאמלונג ווערען נור צוגעלאזען בעקאנטע מיטגליעדער]; א געשלאסענע פערזאמלונג פון די פיהרער פון א פארטיי אין קאנגרעס [אמעריקאנער פארלאמענט] אדער אין די אנדערע געזעצגעבענדע אנשטאלטען; א פארפערזאמלונג פון די פערוואלטער און אנדערע פעראינטערעסירטע פערזאנען אין א געשעפט; אבהאלטען א פארפערזאמלונג.
cau'da *n.* (קאה'-דא) אן עק אדער עטוואס עהנליכעס צו אן עק.
cau'dad *adv.* (קאה'-דעד) אין דער ריכטונג פון עק, צום עק צו.
cau'dal *a.* (קאה'-דעל) וואס געהערט צום עק; וואס איז עהנליך צו אן עק; וואס איז אין דער ריכטונג פון עק.
cau'dal fin (קאה'-דעל פין) די עק-פלוס-פעדערען פון א פיש.
cau'dally *adv.* (קאה'-דעל-אי) צום עק צו.
cau'date *a.* (קאה'-דייט) וואס האט אן עק.
cau'dated *a.* (קאה'-דיי-טעד) ז. ***caudate***.
cauda'tion *n.* (קאה-דיי'-שאן) דאס האבען אן עק.

cau'dex *n.* (קאה'-דעקס) דער שטאם פון א בוים; דער שטאם פון א פאלמען-בוים; א צווייג פון א בוים אויף וועלכען עס וואקסען קליינע צווייגעלעך.
cau'diduct *v.* (קאה'-די-דאקט) ציהען צוריק, ציהען צום עק צו.
cau'dle *n. and v.* (קאהדל) קראפט-זופ [אזא קרעפטיגענדע זופ וועלכע ווערט געקאכט פאר קראנקע]; קראפט-זופ קאכען.
cau'dle-cup *n.* (קאה'דל-קאפ) אזא כלי אין וועלכער מען האלט קראפט-זופ.
caudotib'ial *a.* (קאה-דא-טיב'-אי-על) וואס בעפעסטיגט דעם עק צום קערפער.
cauf *n.* (קאהף) א פיש-קאסטען [א קאסטען מיט וואסער צו האלטען לעבעדיגע פיש].
caught (קאהט) געכאפט, געפאנגען, זיך אנגעשטעקט. ז. ***catch***.
cauk *n.* (קאהק) קרייד; דער פאדערשטער שארף פון א פערדישע פאדקאווע.
cau'ker *n.* (קאה'-קער) א ביסעל ספּיריטוס צום אויסטרינקען; א גרויסער ליגען; דער פאדערשטער שארף פון א פערדישע פאדקאווע.
cau'king *n.* (קאה'-קינג) אזא שלוס-פוגע וואס פערבינדעט צוויי האלץ-שטיקער.

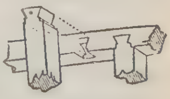
Cauking

caul *n.* (קאהל) א נעץ, א האר-נעץ [וואס פרויען טראגען צו האלטען אין ארדנונג די האר]; א קאפ-מיצקע; די הויט אין בויך וועלכע נעהמט ארום די געדערים; א געבורט הייבעלע [אזא הויט וואס בעדעקט דעם קאפ ביי אנדערע קינדער ווען זיי ווערען געבארען].
cauld'rife *a.* (קאהלד'-ראיף) קיהל, קאלט.
caul'dron *n.* (קאהל'-דראן) ז. ***caldron***.
caules'cent *a.* (קאה-לעס'-ענט) וואס האט א שטאם איבער דער ערד [ביי פלאנצען].
cau'licle *n.* (קאה'-ליקל) א קליינער שטאם פון א פלאנצע [אים אנפאנג שפּראצונג פון דער זריעה].
caulic'olus *a.* (קאה-ליק'-א-לאס) וואס וואקסט אויף א שטאם.
caulif'erous *a.* (קאה-ליפ'-ע-ראס) ז. ***caulescent***.
cau'liflower *n.* (קאה'-לי-פלאו-ער) בלומען-קרויט.
cau'liform *a.* (קאה'-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל.
cau'linar *a.* (קאה'-לי-נער) ז. ***cauline***.
cau'linary *a.* (קאה'-לי-נע-רי) וואס בעלאנגט צום פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל.
cau'line *a.* (קאה'-לין) וואס וואקסט אויף א פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל; וואס איז שייך צו א פלאנצען-שטאם.
caulk *v.* (קאהק) ז. ***calk***.
caul'ker *n.* (קאה'-קער) ז. ***calker***.
caul'king *n.* (קאה'-קינג) ז. ***calking***.
cau'lome *n.* (קאה'-לאם) דער שטאם פון א פלאנצע.
caun'ter *n.* (קאהנ'-טער) א לאדונג אין קויהלען אדער ערץ-גריבער [מינען] וואס ווערט געפיהרט ניט מיט דעם זעלביגען וועג, אויף וועלכען די געוועהנליכע הויפּט-לאדונגען ווערען געפיהרט.

caun'ter-lode *n.* (קאהנ'-טער-לאוד) ז. *caunter*

Cau'rus *n.* (קאה'-ראס) דער נארד־וועסט ווינד וועלכער איז אין איטאליען זעהר שטורמדיג.

cau'sable *a.* (קאה'-זעבל) וואס קען פעראורזאכט ווערען; אויספיהרבאר; וואס קען פערווירקליכט ווערען.

cau'sal *a.* and *n.* (קאה'-זעל) 1. וואס פעראורזאכט; וואס איז אן אורזאכע; וואס בריינגט רעזולטאטען; וואס האט א ווירקונג; וואס איז שייך צו אן אורזאכע; 2. א פראזע [אין גראמאטיק] וואס דריקט אויס אן אורזאכע.

1. There is a **causal** relation between virtue and happiness. 2. The sentence has a **causal** clause.

cau'sal defini'tion (קאה'-זעל-דעפ-אי-ניש'-אן) אן ערקלערונג וואס דריקט אויס די אורזאכע, וועלכע פאדערט זיך פאר דער עקזיסטענץ פון א געוויסען געגענשטאנד.

causal'gia *n.* (קאה-זעל'-דזשי-א) א ברענענדער ווערטאג.

causal'ity *n.* (קאה-זעל'-אי-טי) דאס וואס בילדעט אן אורזאכע; די ווירקונג פון אן אורזאכע; די בעציהונגען צווישען אורזאכע און ווירקונג, דער צוזאמענהאנג פון אורזאכע און ווירקונג.

cau'sally *adv.* (קאה'-זעל-אי) אין בע־צוג צו אן אורזאכע; דורך דעם צוזאמענ־האנג פון אורזאכע און ווירקונג.

cau'salty *n.* (קאה'-זעל-טי) די ערד־שיכטע אויף ערץ [רויהע מעטאלען] וואס ווערט אראבגענומען דורך וואשען.

causa'tion *n.* (קאה-זיי'-שאן) דאס פער־אורזאכען; דער צוזאמענהאנג צווישען אורזאכע און ווירקונג.

causa'tionism *n.* (קאה-זיי'-שאנ-איזם) די טעאריע וועגען דעם צוזאמענהאנג צווי־שען אורזאכע און ווירקונג [דער פרינ־ציפ, אז יעדע פאסירונג מוז זיין א רע־זולטאט פון א פריהערדיגער פאסירונג וועלכע האט זי פעראורזאכט און וועל־כע האט געצוואונגען אז זי זאל קומען].

causa'tionist *n.* (קאה-זיי'-שאנ-איסט) איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעם פרינציפ אין פילאזאפיע וועגען אורזאכע און ווירקונג. ז. *causation*

cau'sative *a.* and *n.* (קאה'-זע-טיוו) וואס ווירקט אלס אורזאכע; וואס איז אן אורזאכע; וואס פעראורזאכט; א צייט־ווארט אדער הויפט־ווארט [אין גראמא־טיק] וואס ערקלערט אן אורזאכע.

cau'satively *adv.* (קאה'-זע-טיוו-לי) דורך אן אורזאכע.

causativ'ity *n.* (קאה-זע-טיוו'-אי-טי) דאס האבען די אייגענשאפט צו ווירקען אלס אורזאכע.

cause *n.* and *v.* (קאהז) 1. אן אורזא־כע; א גרונד; 2. א געריכטס־פראצעס; א שטרייט אדער דיסקוסיאנס־זאך; 3. א גע־שעפט, אונטערנעהמונג; 4. אינטערעסע, גונסטען; 5. פעראורזאכען; צווינגען.

1. He has **cause** for complaint. 2. The court tries **causes**. 5. Blood-poison **caused** his untimely death.

cause'less *a.* (קאהז'-לעס) אהן אן אור־זאכע; גרונדלאז, אונבעגרינדעט.

cause'lessly *adv.* (קאהז'-לעס-לי) ז. *causeless*

cause'lessness *n.* (קאהז'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין אורזאכע; דאס זיין גרונדלאז.

cause of ac'tion (קאהז אוו עק'-שאן) דער צושטאנד פון פאקטען וועלכע בע־רעכטיגען צו פערפיהרען א פראצעס.

cau'ser *n.* (קאה'-זער) דער פעראורזא־כער.

caus'erie *n.* (קאוז'-רי) אן אונטערהאל־טונגס־געשפרעך, א געמיטליכער שמועס, א פלוידערריי; א פרייע דיסקוסיאן.

causeuse' *n.* (קאו-זעז') א קליינע זא־פע, אויף וועלכער נור צוויי פערזאנען קענען זיצען.

cause'way *n.* and *v.* (קאהז'-הוויי) א שאסיי [א ברוקירטער וועג]; א טראטו־אר, א זייט־גאנג פון א גאס אדער וועג; מאכען א שאסיי; ברוקירען א גאס אדער וועג.

causid'ical *a.* (קאה-סיד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אן אדוואקאט.

caus'tic *a.* and *n.* (קאהס'-טיק) 1. ברע־נענד, וואס ברענט אויס [ווי געוויסע כע־מישע שטאפען]; 2. בייסענד, שארף, סאר־קאסטיש [ווי א קריטיק אדער וויץ]; 3. א ברענענדער אדער אויסברענענדער מיטעל; 4. א בייסענדע קריטיק; סאר־קאזם.

2. Never before was his humor so **caustic**.

caus'tical *a.* (קאהס'-טי-קעל) ברענענד; וואס ברענט אויס; בייסענד, סארקאס־טיש.

caus'tic al'cohol (קאהס'-טיק על'-קא-האל) א כעמישער פראדוקט וואס בע־שטעהט פון סאדא און אלקאהאל [ווערט בענוצט אין דער מעדיצין אלס אויסברע־נונגס מיטעל].

caus'tically *adv.* (קאהס'-טי-קעל-אי) אויף א בייסענדען אדער סארקאסטישען אופן.

caus'tic curve (קאהס'-טיק קוירוו) די ברען־ליניע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א בינטעל ליכט־שטראהלען, וועלכע טרעטען ארויס פון א פונקט און ווערען רעפלעקטירט (צוריקגעווארפען) פון א פלע־כע אדער פון א קרומער ליניע].

caustic'ity *n.* (קאהס-טיס'-אי-טי) די ברענענדע קראפט [פון געוויסע שטא־פען]; די אייגענשאפט צו זיין ברענענד; סארקאזם; שארפקייט, בייסיגקייט [פון א שפראך, קריטיק אדער וויץ].

caus'ticness *n.* (קאהס'-טיק-נעס) ז. *causticity*

caus'tic pot'ash (קאהס'-טיק פאט'-עש) פאטאש־הידראט [א כעמישער ווייסער הארטער און ברעכיגער שטאף וואס לעזט זיך לייכט אויף אין וואסער. ווערט בע־נוצט אין מעדיצין אלס אויסברענונגס מי־טעל. אין דער אינדוסטריע ווערט ער בע־נוצט ביים פאבריצירען זייף].

caus'tic so'da (קאהס'-טיק סאו'-דע) נאטריום־הידראט [א כעמישער ווייסער און ברענענדער שטאף, וועלכער האט די־זעלבע אייגענשאפטען ווי פאטאש־הידראט און ווערט אויך בענוצט אין דער פאב־ריקאציאן פון זייף].

caus'tify *v.* (קאהס'-טי-פאי) פערוואנד־לען אין א ברענענדען שטאף אדער מי־טעל.

cau'sus *n.* (קאה'-סאס) שטארקער פיבער.

cau'terant *n.* (קאה'-טער-ענט) א ברע־נענדער, אויסברענענדער שארפער שטאף [אין מעדיצין].

cauterisa'tion *n.* (קאה-טער-אי-זיי'-שאן) ז. *cauterization*

cau'terise *v.* (קאה'-טער-איז) ז. *cauterize*

cau'terism *n.* (קאה'-טער-איזם) דאס בענוצען אן אויסברענונגס־מיטעל.

cauteriza'tion *n.* (קאה-טער-אי-זיי'-שאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט א הייסען אייזען אדער מעדיצין.

cau'terize *v.* (קאה'-טער-איז) אויס־ברענען א וואונד מיט א הייסען אייזען אדער מעדיצין.

cau'terizing-i'ron *n.* (קאה'-טער-איז-אינג-אי'-ערן) א ברען־אייזען [אויסצו־ברענען וואונדען].

cau'tery *n.* (קאה'-טער-אי) דאס אויס־ברענען א וואונד מיט א ברען־אייזען אדער מעדיצין; א ברען אייזען [צום אויסברע־נען וואונדען].

cau'tery-elec'trode *n.* (קאה'-טער-אי-אי-לעק'-טראוד) די דראטען פון אן עלעק־טרישע באטאריי וועלכע ווערט בענוצט צום אויסברענען וואונדען דורך עלעקטרי־ציטעט.

cau'ting-i'ron *n.* (קאה'-טינג-אי'-ערן) ז. *cauterizing-iron*

cau'tion *n.* and *v.* (קאה'-שאן) 1. פאר־זיכטיגקייט; 2. ווארנונג, אזהרה; 3. ווער־נען, מזהיר זיין, אנזאגען.

2. A word of **caution** given in time is worth more than a lecture of reproof.

cau'tionary *a.* (קאה'-שאנ-ע-רי) וואס ווארענט פון געפאהר; וואס ענטהאלט א ווארנונג; וואס דיענט אלס ערבות אדער משכון.

cau'tionary town (קאה'-שאנ-ע-רי טאון) א שטאדט וועלכע ווערט געגע־בען פון איין רעגיערונג צו דער צווייטער אלס א משכון פאר א חוב.

cau'tioner *n.* (קאה'-שאנ-ער) א ראטה־געבער; איינער וואס ווארענט פון א גע־פאהר; אן ערוב.

cau'tion-mon'ey *n.* (קאה'-שאן-מאנ-אי) ערבות געלד.

cau'tionry *n.* (קאה'-שאנ-רי) דאס גע־בען ערבות פאר אימעצען.

cau'tious *a.* (קאה'-שאס) פארזיכטיג, בעהיטזאם.

We made a **cautious** ascent of the mountain.

cau'tiously *adv.* (קאה'-שאס-לי) מיט פארזיכטיגקייט, מיט בעהיטזאמקייט.

cau'tiousness *n.* (קאה'-שאס-נעס) פאר־זיכטיגקייט; בעהיטזאמקייט.

cavalcade' *n.* (קעוו-על-קייד') א פאראד מארש אויף פערד אדער אין קארעטען.

cavalier' *n.*, *a.* and *v.* (קעוו-ע-ליער') א קאוואלעריסט, א [בעוואפענטער] ריי־טער; א ריטער; א קאוואליער; אן אויפ־געשעטצנער בערגעל פון ערד איז א פעס־טונגס־ווערק; העלדיש; ריטערליך; מונ־טער; האפערדיג, שטאלץ, איבערמוטיג; זיך האלטען ווי א קאוואליער [צו א דא־מע]; זיך האלטען שטאלץ.

Cavalier' *n.* and *a.* (קעוו-ע-ליער') אן אנהענגער פון קעניג קארל דעם ערשטען אין ענגלאנד אין זיין קאמפף מיט דעם פארלאמענט; וואס איז שייך צו דער פארטיי פון קעניג קארל דעם ערשטען.

cavalier'ish *a.* (קעוו-ע-ליער'-איש) וואס איז שייך צו א קאוואליער; וואס אנבעלאנגט צו דער פארטיי פון קעניג קארל דעם ערשטען אין ענגלאנד.

cavalier'ism *n.* (קעוו-ע-ליער'-איזם) האפערדיגקייט, שטאלצקייט; דאס אויפ־פיהרען זיך און לעבען פון קאוואליעריען.

cavalier'ness *n.* (קעוו-ע-ליער'-נעס) דאס זיין א קאוואליער.

cavallard' *n.* (קעוו-ע-ליארד') א צוג פון פערד אדער מויל־עזלען.

cav'alry *n.* (קעוו'-על-רי) קאוואלעריע [רייט־סאלדאטען].

cav'alryman *n.* (קעוו'-על-רי-מען) א קאוואלעריסט [א רייט־סאלדאט].

cavass' *n.* (קע-וועס') א קאוואס, א טער־קישער פאליציי־בעאמטער, א מיליטערי־שער קוריער וואס בענגלייט א טערקישען הויכען בעאמטען.

cavati'na *n.* (קעוו-ע-טי'-נא) א קורצע מעלאדיע אהן בענגלייטונג; א קורצע איינ־פאכע אריע.

cava'tion *n.* (קע-וויי'-שאן) דאס אויס־גראבען פון דעם פונדאמענט פון א גע־ביידע.

cava'zion *n.* (קע-וויי'-זשאן) ז. *cavation*

cave *n.* (קייוו) א הויל; אויסהוילען, אויסגראבען.

ca'veat *n.* (קיי'-ווי-עט) א געריכטליכע ווארנונג [צו פערהיטען עס זאל ניט קו־מען צו א פראצעס]; א ווארנונג; א וואונק.

ca'veat emp'tor (קיי'-ווי-אט עמפ'-טאר) זאל זיך דער קויפער היטען [אן אויסדרוק בענוצט אין געשעפטס שפראך אלס ווארנונג פאר א קונה, אז ער זאל וויסען וואס ער קויפט].

Caveat emptor, let the buyer beware before he purchases.

ca'veator *n.* (קיי'-ווי-איי-טאר) איינער וואס ברייננט אריין א געריכטליכע וואר־נונג.

cave'-dwell'er *n.* (קייוו'-דהוועל'-ער) א הויל־בעוואהנער, א מענש פון דער פאר־היסטארישער ראסע וועלכער האט נאך ניט געוואוסט פון בויען געצעלטען אדער היי־זער און האט געלעבט אין א הויל.

cave in (קייוו אין) 1. איינפאלען, זינ־קען, איינשטירצען; 2. זיך אונטערגעבען.

1. The roof of the house caved in. 2. If you enter into a contest, don't cave in in the middle of the fight.

cav'el *n.* (קעוו'-על) א טייל, א חלק; א לאז.

cave'man *n.* (קייוו'-מען) ז. *cave-dweller*

cav'endish *n.* (קעוו'-ען-דיש) אזא אמע־ריקאנער טאבאק.

cav'ern *n. and v.* (קעוו'-ערן) א גרויסע הויל; אויסהוילען.

cav'erned *a.* (קעוו'-ערנד) אויסגעהוילט, פוסט; וואהנענדיג אין א הויל; געפונען אין א הויל.

cavernic'olous *a.* (קעוו-ער-ניק'-א-לאס) וואהנענדיג אין הוילען.

cav'ernous *a.* (קעוו'-ער-נאס) פול מיט הוילען; וואס ענטהאלט הוילען; טיעף אויסגעהוילט.

cav'ern out (קעוו'-ערן אוט) אויסגרא־בען ווי א הויל.

caver'nulous *a.* (קע-וואר'-ניו-לאס) פול מיט הוילען.

cav'esson *n.* (קעוו'-ע-סאן) אזא צוים פאר פערד וועלכע מען איבט איין פאר א צירקוס.

cave'-swal'ow *n.* (קייוו'-סוואל'-או) אזא שוואלב וואס מאכט איהר נעסט אין הוילען.

cavet'to *n.* (קע-וועט'-א) אזא אויס־געהוילטער אדער רונדער געזימס פאר א קארניז.

cav'ezon *n.* (קעוו'-ע-זאן) ז. *cavesson*

caviar' *n.* (קעווי-אר') קאוויאר [איק־רע, רייגען פון געוויסע פיש וועלכע ווערען פערבערייטעט אלס א דעליקאטעס־שפייז].

caviare' *n.* (קעווי-אר') ז. *caviar*

cav'icorn *a. and n.* (קעוו'-אי-קארן) וואס האט אויסגעהוילטע הערנער [ווי א קוה, א ציעג א. ד. ג.]; א חיה מיט אויסגעהוילטע הערנער [בעזאנדערס פון די וואס זיינען מעלה גרה].

Cavicor'nia *n.* (קעוו-אי-קאר'-ני-א) דער מין חיות וואס געהערט צו דער גרופע וואס האבען אויסגעהוילטע הערנער [ווי אקסען, שעפסען, ציגען, אנטילאפען א. ד. ג.].

cav'il *v. and n.* (קעוו'-איל) 1. קרי־טיקירען, טאדלען אהן א גרונד; זוכען חסרונות; 2. א גרונדלאזע קריטיק; א פריטשעפקע.

1. The true critic never cavils.

cav'iler *n.* (קעוו'-איל-ער) איינער וואס טאדעלט אהן א גרונד; א בעל מחלוקה; איינער וואס זוכט פריטשעפקעס.

cav'iling *n. and a.* (קעוו'-איל-אינג) דאס קריטיקירען אהן א גרונד; דאס זו־כען חסרונות אדער פריטשעפקעס; קרי־טיקירענדיג אהן א גרונד; זוכענדיג חסרונות.

cav'ilingly *adv.* (קעוו'-איל-אינג-לי) דורך גרונדלאזער קריטיק; דורך זוכען חסרונות.

cav'iller *n.* (קעוו'-איל-ער) ז. *caviler*

cav'illing *n. and a.* (קעוו'-איל-אינג) ז. *caviling*

cav'illingly *adv.* (קעוו'-איל-אינג-לי) ז. *cavilingly*

cav'in *n.* (קעוו'-אין) א הויל־וועג, אן אונטעראירדישער וועג.

cav'itary *a.* (קעוו'-אי-טיי-רי) אויסגע־הוילט; וואס האט אן אויסהוילונג; וואס האט א חלל.

cav'itied *a.* (קעוו'-אי-טיד) ז. *cavitary*

cav'ity *n.* (קעוו'-אי-טי) אן אויסהוילונג; א חלל; א הויל.

The dentist filled a cavity in my tooth.

ca'vo-rilie'vo *n.* (קא'-ווא-רי-ליעי'-ווא) אזא סקולפטור־ארבייט ביי וועל־כער דאס בולט'ע בילד, וואס ווערט גע־שניצט אדער אויסגעהאקט, געפינט זיך אין א פערטיעפונג.

cavort' *v.* (קע-ווארט') שפרינגען, ארום־שפרינגען [ווי א פערד].

ca'vum *n.* (קיי'-וואם) א חלל, אן אויס־הוילונג פון קערפער [ווי דער חלל פון ברוסטקאסטען אדער פון הארצען].

ca'vy *n.* (קיי'-ווי) א ים חזיר'ל.

caw *v. and n.* (קאה) קראקען ווי א קראהע אדער וואראנע; קרעכצען; דאס קראקען פון א קראהע אדער וואראנע.

cawk *n.* (קאהק) א מין קאלך־שטיין.

cay *n.* (קיי) א קליינער אינזעל אדער פעלז אין דעם גאלף פון מעקסיקא.

Cayenne' pep'per (קאי-ען' פעפ'-ער) דער שפאנישער פעפער.

cay'man *n.* (קיי'-מען) אן אמעריקאנער קראקאדיל.

cayo'te *n.* (קע-יאו'-טע) אזא הונד־ענהלי־כע אדער וואלף־ענהליכע חיה אין אמעריקא.

cayuse' *n.* (קא-יוס') א קליין פערדעל, א פאני.

cazique' *n.* (קע-זיק') אן אינדיאנער הויפטלינג.

C. E. די ראשי תבות פון די ווערטער *civil engineer*

cease *v.* (סיעס) 1. אויפהערען; אבלא־זען, נאכלאזען; ענדיגען; 2. אברוהען [פון דער ארבייט].

1. The chairman requested that we cease talking. 2. On a holiday we cease from our labors.

cease'less *a.* (סיעס'-לעס) אהן אן אויפ־הער; אהן אונטערברעכען; אהן אן ענד.

cease'lessly *adv.* (סיעס'-לעס-לי) אונ־אויפהערליך.

cease'lessness *n.* (סיעס'-לעס-נעס) אונאויפהערליכקייט; אונענדליכקייט.

ceb'id *n.* (סעב'-איד) אזא מאלפע [אפע], וועלכע געהערט צו דעם מין וואס האבען 36 צייהנער אין מויל.

Ceb'idæ *n.* (סעב'-אי-דיע) א מין מאל־פעס [אפען], וואס צייכענען זיך אויס דערמיט, וואס זיי האבען 36 צייהנער אין מויל אנשטאט 32 ווי די אנדערע מינים האבען עס.

Cebi'næ *n.* (סי-באי'-ניע) א געוויסער מין אמעריקאנער מאלפעס [אפען].

Ce'bus *n.* (סי'-באס) דער מין זיד־אמערי־קאנער לאנג־עקיגע מאלפעס [אפען].

ce'cils *n.* (סי'-סילז) אזעלכע פלייש־קניידלעך וואס ווערען געבראטען אויפ'ן פאן.

ce'cograph *n.* (סי'-קא-גרעף) א שרייב־מאשין פאר בלינדע.

ce'cum *n.* (סי'-קאם) די בלינדע קישקע [א קורצע קישקע אין דיא געדערעם וועל־כע איז אפען נור פון איין ענד].

ce'dar *n. and a.* (סי'-דער) א צעדער־בוים; צעדער־האלץ; וואס איז שייך צו א צעדער־בוים אדער צעדער־האלץ.

Cedar of Lebanon

ce'dar-bird *n.* (סי'-דער-בוירד) אזא אמעריקאנער פויגעל פון ברוינער פארב און מיט א גרויסען טשוביק אויפ'ן קאפ פון רויטליכע אדער געלבע פעדערען.

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

ce'dared *a.* (סי'-דערד) בעדעקט מיט צעדער־בוימער; געמאכט פון צעדער־האלץ.

ce'dar-gum *n.* (סי'-דער-גאם) אזא זאפט פון א מין צעדער־בוימער פון די זיד־אפריקאנישע בערג, ווערט בענוצט אין דער מעדיצין פאר פערשיעדענע פלאסטער.

ce'dar-lark *n.* (סי'-דער-לארק) ז. *cedar-bird*

ce'darn *a.* (סי'-דערן) וואס איז שייך צו צעדער־האלץ; וואס איז געמאכט פון צעדער־האלץ.

ce'dar-tree *n.* (סי'-דער-טריע) א צע־דער־בוים.

ce'dar-wood *n.* (סי'-דער-הוואוד) צע־דער־האלץ.

cede *v.* (סיד) אבטרעטען; נאכגעבען; אונטערגעבען.

Mexico ceded California to the United States.

cedil'la *n.* (סי-דיל'-א) א צייכען אין

דער פראנצויזישער און אין איינינע אנדערע שפּראַכען אונטער דעם בוכשטאַב c [ç] צו צייגען דאַס מען מוז עס לעזען אַלס "s" און ניט אַלס "*k*".

ce'drene *n.* (סי'-דרין) אַזאַ כעמישער שטאָף וואָס געפינט זיך אין צעדער־אויל.

ce'drine *a.* (סי'-דרין) וואָס געהערט צו צו צעדער־בוימער; פון צעדער־האָלץ

ce'drium *n.* (סי'-דרי-אַם) דער פּעךזאַפט פון צעדער־בוימער [ווערט בענוצט איינצורייבען וואָלען־שטאָף צו פערהיטען פון מאָטען (מאָיל)].

ce'drola *n.* (סי'-דראָ-לע) אַזאַ קריסטאַליזירטער כעמישער שטאָף וועלכער ווערט ערהאַלטען פון צעדער־אויל.

ceil *v.* (סיעל) בעדעקען מיט ברעטער אָדער אויספּלאַסטערען די סטעליע [אויבערלאַגע, באַלקען פון אַ הויז].

ceiled *a.* (סיעלד) וואָס האָט אַ סטעליע [אַן אויבערלאַגע, באַלקען, סופיט].

cei'ling *n.* (סיע'-לינג) סטעליע, סופיט [אויבערלאַגע, באַלקען].

cei'linged *a.* (סיע'-לינגד) וואָס האָט אַ סטעליע [אויבערלאַגע, באַלקען, סופיט].

cel'adon *n.* (סעל'-ע-דאַן) אַ בלאַס־גרינער אָדער גרוי־גרינער קאָליר.

cel'andine *n.* (סעל'-ען-דאַין) אַזאַ פּלאַנצע מיט קליינע העל־געלבע בליהונג [די זאַפט פון דיעזער בליהונג, וועלכע האָט אַ ביטערען טעם, ווערט מאַנכעסמאָל בענוצט פאַר אַן אַבפיהרונגס־מיטעל].

cel'ebrant *n.* (סעל'-אי-ברענט) איינער וועלכער פייערט אַ יום־טוב לכבוד עפּעס אָדער אימעצען; דער פּריסטער, אין רוימיש־קאַטוילישע און אַנגליקאַנישע קירכען, וואָס האַלט אָב די מעסע.

cel'ebrate *v.* (סעל'-אי-ברייט) 1. לויבען, ערהויבען; אויסצייכנען; 2. פייערען, מאַכען אַ יום־טוב לכבוד עפּעס אָדער אימעצען.

1. We **celebrate** the deeds of our heroes. 2. A patriot **celebrates** every holiday.

cel'ebrated *a.* (סעל'-אי-בריי-טעד) 1. בעריהמט; 2. געפייערט.

1. Maimonides was a **celebrated** Jewish philosopher in the middle ages.

cel'ebrater *n.* (סעל'-אי-בריי-טער) איינער וואָס פייערט אַ יום־טוב.

celebra'tion *n.* (סעל-אי-בריי'-שאַן) אַנדענקונגס פייער; פייערונג; דאָס פייערען אַ יום־טוב.

cel'ebrator *n.* (סעל'-אי-בריי-טאָר) ז. *celebrater*.

celeb'rities *n.* (סי-לעב'-רי-טיז) בעריהמטע פּערזאָנען.

celeb'rity *n.* (סי-לעב'-רי-טי) בעריהמטהייט; אַ בעריהמטע פּערזאָן.

His good deeds have gained for him a wide **celebrity**.

Celery

celer'ity *n.* (סי-לער'-אי-טי) שנעלקייט; גיכקייט.

cel'ery *n.* (סעל'-ע-רי) סעלערי [אַזאַ גאָרטען־פּלאַנצע וואָס ווערט געגעסען רויה און געקאָכט].

celeste' *a.* (סי-לעסט') הימעל־בלוי.

celes'tial *a. and n.* (סי-לעס'-טשיאַל) הימליש; אַ הימעל־איינוואָהנער.

Celes'tial Empire' (סי-לעס'-טשיאַל עמ פּאַיר') דאָס הימעלשע רייך [אַזוי ווערט גערופען דאָס לאַנד כינאַ].

celes'tially *adv.* (סי-לעס'-טשיאַל-אי) הימליש, אויף אַ הימלישען שטייגער.

Celes'tial Throne (סי-לעס'-טשיאַל טהראָון) דער כסא הכבוד.

ce'liac *a.* (סי'-לי-עק) וואָס איז שייך צו דעם חלל פון בויך; וואָס איז שייך צום בויך.

cel'ibacy *n.* (סעל'-אי-בע-סי) דאָס זיין אונפערהייראַט; דאָס אונפערהייראַטע לעבען.

Celibacy of the clergy is a rule of the Catholic religion.

cel'ibate *n., a. and v.* (סעל'-אי-בייט) אַן אונפערהייראַטע פּערזאָן; אונפערהייראַט; פיהרען אַן אונפערהייראַט לעבען.

cel'ibatist *n.* (סעל'-אי-ביי-טיסט) אַן אונפערהייראַטע פּערזאָן; איינער וואָס האַלט פון דעם פּרינציפּ אַז מען דאַרף ניט הייראַטען.

cell *n.* (סעל) אַ צעלע, אַ קליינעם צימערעל; אַן איינגעשלאָסענער רוים; אַ צימער אין אַ געפענגניס; אַ צימערעל פון אַ מאָנאַך אָדער מאָנאַשקע אין אַ קלויסטער; אַן איינצעלנע עלעקטרישע באַטאַריי; אַ גאַנץ קליין קעסטעלע.

cel'la *n.* (סעל'-ע) דאָס מיטעל־צימער פון אַן אַלט־גריכישען אָדער רוימישען טעמפּעל.

cel'læform *a.* (סעל'-אי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ צעלע; עהנליך צו אַ צעלע [אין אויסזעהן אָבער ניט אין דער נאַטור].

cell'-an'imal *n.* (סעל'-ען'-אי-מעל) אַ בעשעפעניש וואָס בעשטעהט נור פון איין צעלע.

cel'lar *n.* (סעל'-ער) אַ קעלער.

cel'larage *n.* (סעל'-ער-איידזש) דער רוים וואָס אַ קעלער פערנעהמט; אַ קעלער־סיסטעם [אַ רייהע פון קעלערען]; קעלער־געלד [וואָס מען צאָהלט פאַר אָוועקשטעלען עטוואָס אין אַ קעלער].

cel'lar-book *n.* (סעל'-ער-בוק) אַ בוך אין וועלכען עס זיינען פערשריבען די ווינען און אַנדערע געטרענקע וועלכע געפינען זיך אין אַ וויין־קעלער.

cel'larer *n.* (סעל'-ער-ער) אַ ממונה אויף די קעלערען אין אַ קלויסטער, וואו עס ווערען געהאַלטען שפּייזען און געטרענקע; איינער וואָס האַלט אַ וויין־קעלער, אַ וויין־הענדלער.

cel'laret *n.* (סעל'-ער-עט) אַ וויין־אַלמערעל.

cel'lar-flap *n.* (סעל'-ער-פלעפּ) אַ האָלץ־טהיר צו אַ קעלער.

cel'laring *n.* (סעל'-ער-אינג) אַ קעלער־סיסטעם [אַ רייהע פון קעלערען].

cel'larist *n.* (סעל'-ער-איסט) ז. *cellarer*.

cel'lar-rat *n.* (סעל'-ער-רעט) אַ בעאַמטער אין אַ צאָל־הויז [טאַמאָזשנע] וואָס האָט אויפצופּאַסען אויף אָבגעשטעלטע אימפּאָרטירטע סחורה [אַלס אַ שפּאַט נאָמען].

celled *a.* (סעלד) וואָס בעשטעהט פון צעלען.

cellif'erous *a.* (סע-ליפ'-ע-ראַס) וואָס ענטוויקעלט פון זיך אַ צעלע.

cel'liform *a.* (סעל'-אי-פאָרם) וואָס איז עהנליך צו אַ צעלע [אין דעם אויסזעהן אָבער ניט אין דער נאַטור].

cel'lo *n.* (טשעל'-אָו) אַ וויאָלין־טשעלאָ [אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט עהנליך צו אַ פידעל, אָבער פיעל גרעסער].

cell'-sub'stance *n.* (סעל'-סאַב'-סטענס) דער שטאָף פון וואָס אַ צעלע בעשטעהט, די פּראָטאָפּלאַזמע.

cell the'ory (סעל טהי'-אָ-רי) די צעלען־טעאָריע [די טעאָריע וועלכע בעהויפּטעט אַז אַלע אָרגאַניזמען בעשטעהען פון צעלען און אַז יעדע צעלע איז אַ פּראָדוקט פון אַן אַנדער צעלע].

cel'lula *n.* (סעל'-יו-לאַ) אַ צימערעל.

cel'lular *a.* (סעל'-יו-לאַר) וואָס בעשטעהט פון צעלען; וואָס איז שייך צו אַ צעלע.

Cellula'res *n.* (סעל-יו-ליי'-ריז) דער מין פּלאַנצען וואָס בעשטעהען פון אַ צעלען־געוועב [ווי מאָך].

cel'lular the'ory (סעל'-יו-לאַר טהי'-אָ-רי) ז. *cell theory*.

cel'lulated *a.* (סעל'-יו-ליי-טעד) וואָס איז געפאָרמט פון צעלען.

cel'lule *n.* (סעל'-יול) אַ קליינע צעלע; אַ קליין צימערעל.

cellulif'erous *a.* (סעל-יו-ליפ'-ע-ראַס) וואָס ענטוויקעלט פון זיך צעלען.

celluli'tis *n.* (סעל-יו-לאַי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון דעם צעלען־געוועב [אין מעדיצין].

cel'luloid *n.* (סעל'-יו-לאָיד) צעלולאָיד [אַזאַ פאַבריצירטער מאַטעריאַל וואָס האָט די עהנליכקייט צו ביין. ווערט צונויפגעשטעלט פון שים־בוימוואָל, קאַמפער און נאָך איינינע שטאָפען].

cel'lulose *n. and a.* (סעל'-יו-לאָוס) צעלולאָזע [דער הויפּט־שטאָף פון פּלאַנצען]; וואָס בעשטעהט פון צעלולאָזע; וואָס בעשטעהט פון צעלען.

cellulo'sic *a.* (סעל-יו-לאָו'-סיק) וואָס בעשטעהט פון צעלולאָזע. ז. *cellulose*.

celos'tomy *n.* (סי-לאָס'-טאָ-מי) דאָס ריידען מיט אַ פּוסטע שטימע.

Cel'sius thermom'eter (סעל'-סי-אַס טהער-מאָמ'-ע-טער) דער צעלזיוס טערמאָמעטער. ז. *centigrade thermometer*.

celt *n.* (סעלט) אַזאַ מין דלאָט פון שטיין אָדער בראָנז געברויכט אַלס געוועהר אין גאַנץ אַלטע צייטען.

Celts

Celt *n.* (סעלט) אַ קעלט [איינער וואָס שטאַמט פון די וועסט־אייראָפּייאישע אורפעלקער פון וועלכע עס שטאַמען די פראַנצויזען, אירלענדער א. ז. וו.].

Cel'tic *a. and n.* (סעל'-טיק) וואָס איז שייך צו די קעלטישע פעלקער אָדער זייער שפּראַך; די קעלטישע שפּראַך.

Cel'ticism *n.* (סעל'-טי-סיזם) די מנהגים און געוואָהנהייטען פון די קעלטישע פעלקער; אַ קעלטישער אויסדרוק.

Celt'-In'dic *a.* (סעלט'-אינ'-דיק) וואָס איז שייך צו אַן אַריער; וואָס שטאַמט פון דער אינדאָ־אייראָפּעאישער ראַסע.

cement' *n. and v.* (סי-מענט') 1. צעמענט; וואַפּנע געמישט מיט זאַמד און וואַסער; צעמענט־פּולווער [אין וועלכע

מען האלט שטיקער אייזען בעת מען ברענט עס איבער אין שטאהל]; א שטיין־ארט, וועלכע בעשטעהט פון צוזאמענגעקלעפטע זאמד [ווי פארפיר]; דער צאהן־קיט [די אונטערשטע צעמענט־פארמיגע בעדעקונג פון צאהן, וועלכע מאכט איהם שטייף אין קינבאק]. 2. פערבינדען אין א בונד פון פריינדשאפט; פערפעסטיגען מיט צעמענט, צונויפקלעפען; פעסט ווערען.

2. Mutual interests have **cemented** our friendship.

cemen'tal *a.* (סי-מענ׳-טעל) וואס איז שייך צו צעמענט; וואס איז פון צעמענט

cementa'tion *n.* (סעמ-ענ-טיי׳-שאן) דאס צעמענטירען, די פערפעסטיגונג מיט צעמענט; צעמענטאציאן [דאס האלטען אייזען אין צעמענט־פולווער בעת מען ברענט עס איבער אין שטאהל].

cementa'tion-box *n.* (סעמ-ענ-טיי׳-שאן-באקס) אזא קאסטען געמאכט פון שמיעד־אייזען, אין וועלכען עס ווערט געברענט אייזען אין צעמענט, צו פערוואנדלען עס אין שטאהל.

cemen'tatory *a.* (סי-מענ׳-טע-טא-רי) וואס צעמענטירט, וואס קלעפט צונויף אייז זאך מיט דער אנדערער.

cemen'ter *n.* (סי-מענ׳-טער) דער וואס צעמענטירט; דאס וואס פערבינדט.

cemen'ting-fur'nace *n.* (סי-מענ׳-טינג-פויר׳-נעס) דער אויוועןן אין וועלכען מען ברענט אייזען אין צעמענט, עס צו פערוואנדלען אין שטאהל.

cemen'ting-ov'en *n.* (סי-מענ׳-טינג-אוון) ז. *cementing-furnace*

cementi'tious *a.* (סעמ-ען-טיש׳-אס) וואס איז שייך צו צעמענט; וואס קען דיענען אלס צעמענט; וואס האט די אייגענשאפטען פון צעמענט.

cement'-mill *n.* (סי-מענט׳-מיל) א מיהל וואו עס ווערט געמאהלען צעמענט.

cement'-stone *n.* (סי-מענט׳-סטאון) צעמענט־שטיין [א שטיין פון וועלכען מען מאכט צעמענט].

cemete'rial *a.* (סעמ-אי-טי׳-רי-על) וואס בעלאנגט צו א בית־עולם.

cem'etery *n.* (סעמ׳-אי-טער-אי) א בית עולם, בעגרעבנים ארט.

cen'obite *n.* (סענ׳-א-באיט) א סענאביט, א מאנאך. וואס וואהנט צוזאמען מיט אנדערע מאנאכען אין א מאנאסטיר.

cenobit'ic *a.* (סענ-א-ביט׳-איק) וואס לעבט אין א געזעלשאפט פון מאנאכען; וואס איז שייך צו א סענאביט.

ז. *cenobite*

cenobit'ical *a.* (סענ-א-ביט׳ אי-קעל) ז. *cenobitic*

cenog'amy *n.* (סי-נאג׳-ע-מי) דאס האבען געמיינשאפטליכע ווייבער און מענער ווי ביי געוויסע פרימיטיווע שבטים.

cen'otaph *n.* (סענ׳-א-טעף) א קענאטאף, א פוסטער קבר אדער א מצבה וואס איז געמאכט געווארען צום אנדענקען פון א מענשען וועלכער איז געשטארבען און בעערדיגט געווארען אין אן אנדער ארט.

cenotaph'ic *a.* (סענ-א-טעפ׳-איק) ווי א קענאטאף. ז. *cenotaph*

Cenozo'ic *a.* (סיע-נא זאו׳-איק) וואס איז שייך צו דער פעריאדע אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד, ווען אויף איהר האבען זיך אנגעהויבען ענטוויקלען די שפעטערע מינים פון חיות און פלאנצען [ווי די טערטיער און קווארטיער פעריאדען].

cense *v.* (סענס) רויכערען וויירויך; בערעגען בשמים.

cen'ser *n.* (סענ׳-סער) א פייער־פאן [די פאן אין וועלכער מען רויכערט וויירויך פאר'ן אלטאר].

cen'sor *n. and v.* (סענ׳-סאר) א צענזאר; א טאדלער; א קריטיקער; איינער פון די הויפט שטאדט־בעאמטע אין אלטען רוים; א משגיח אין די אלטע אוניווערזיטעטען; איינער פון די הויפט־בעאמטע פון כינא [די „אויגען און אויערען” פון כינעזישען קייזער]; קריטיקירען, טאדלען.

censo'rial *a.* (סענ-סאו׳-רי-על) וואס איז נוגע צום צענזאר; צענזאריש

Editors too often assume a **censorial** attitude.

censo'rious *a.* (סענ-סאו׳-רי-אס) קריטיש, שטעכעדיג; בייסענד; מיט א שטרענגער קריטיק.

censo'riously *adv.* (סענ-סאו׳-רי-אס-לי) אויף א שטרענגען, קריטישען אופן.

censo'riousness *n.* (סענ-סאו׳-רי-אס-נעס) דאס קריטיקירען; דאס טאדלען; דאס געפינען חסרונות.

cen'sorship *n.* (סענ׳-סאר-שיפ) דאס אמט פון א צענזאר; די צייט וויפיעל עס דויערט דיעזעס אמט; די טהעטיגקייט פון א צענזאר.

cen'surable *a.* (סענ׳-שור-עבל) טאדעלהאפט, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

cen'surableness *n.* (סענ׳-שור-עבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט.

cen'sure *n. and v.* (סענ׳-שור) צענזור; קריטיק; טאדעל; דאס אורטיילען וועגען א זאך, דאס געפינען חסרונות; דאס ארויפלעגען א שטראף; קריטיקירען, געפינען חסרונות; טאדלען; בעשטראפען.

cen'surer *n.* (סענ׳-שור-ער) א צענזאר, א קריטיקער, א טאדלער.

cen'sus *n.* (סענ׳-סאס) צענזוס, פאלקס־צעהלונג [די צעהלונג פון די איינוואהנער פון א לאנד, לויט זייער עלטער, געשלעכט, בעשעפטיגונג א. ז. וו.].

cent *n.* (סענט) א סענט [א קופערנע מטבע וואס איז א הונדערטעל טייל פון אן אמעריקאנער און קאנאדער דאלאר].

cen'tal *a. and n.* (סענ׳-טעל) וואס איז נוגע צו אדער בעשטעהט פון הונדערט; אן ענגלישע וואג פון הונדערט פונט [צו מעסטען תבואה].

cen'tare *n.* (סענ׳-טעהר) א קוואדראט־מעטער [א פלעכע וואס איז אין דער לייננג א מעטער און איז דער ברייט א מעטער].

cen'taur *n.* (סענ׳-טאהר) דער צענטאוור [א משונה'דיגע בעשעפענים, האלב מענש און האלב פערד אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

Centaur

Centau'rus *n.* (סענ-טאה׳-ראס) א צוי־

זאמענזעצונג פון שטערען אין דער פארם פון א צענטאוור [א בעשעפענים האלב מענש און האלב פערד].

cen'taury *n.* (סענ׳-טאה-רי) אזא פלאנצע.

centa'vo *n.* (טהענ-טא׳-וואו) א סענט, א הונדערטעל טייל פון א דאלאר אדער פעזא [אין די זיד אמעריקאנישע שטאאטען].

centena'rian *n. and a.* (סענ-טע-ניי׳-רי-ען) א הונדערט יעהריגער מענש; וואס געהערט צו א יאהרהונדערט.

cen'tenary *a. and n.* (סענ׳-טע-נע-רי) וואס איז נוגע צום צאהל הונדערט אדער צו א יאהרהונדערט; א פעריאדע פון הונדערט יאהר; דאס הונדערט־יאהריגע יובילעאום.

centen'nial *a. and n.* (סענ-טענ׳-אי-על) הונדערט יעהריג; וואס דויערט הונדערט יאהר; וואס פערענדיגט א יאהרהונדערט; וואס עס טרעפט זיך איינמאל אין א יאהרהונדערט; א הונדערטיאהריגעס יובילעאום.

In 1876 we celebrated the **centennial** of our independence.

cen'ter *n. and v.* (סענ׳-טער) דער צענטער, מיטעלפונקט, דער הויפט פונקט, די הויפט זאך; דער צענטער, די מיטעלפארטיי אין פארלאמענט; די קלעריקאלע פארטיי אין דייטשלאנד; שטעלען אויף דעם מיטעלפונקט; זיך צוזאמענטרעפען אין מיטעלפונקט, צוזאמענלויפען אין מיטעלפונקט; קאנצענטרירען זיך.

cen'ter-bar *n.* (סענ׳-טער-באר) אזא שטיפט צו וועלכען עס ווערט בעפעסטיגט דער בויערער אין א דריל.

cen'ter-bit *n.* (סענ׳-טער-ביט) א מין עגבער צום בויערען לעכער.

cen'ter-chis'el *n.* (סענ׳-טער-טשיז׳-על) אזא שפיציגער שארפער געצייג צום אנצייכענען דעם צענטער אין מעטאל וואס דארף ווערען געבויערט אדער געדרילט.

cen'ter-drill *n.* (סענ׳-טער-דריל) אזא קליינער דריל [בויערער] וואס ווערט בענוצט צום בויערען ניט קיין טיעפע לעכער אין די ענדען פון אן אקס, וועלכע זיינען נויטיג איהם ארייצושטעלען אין דרעהבאנק אויף אבצוטאקען.

cen'tering *n.* (סענ׳-טער-אינג) דאס קאנצענטרירען אין איין פונקט די הילצערנע געוועלבס־ארבייט צום אויסמויערען געוועלבטע געביידען.

cen'terpiece *n.* (סענ׳-טער-פיעס) מיטעל־שטיק [אן ארנאמענט וואס ווערט אויסגעמאכט אין צענטער פון א געגענשטאנד ווי פון א סופיט, טיש א. ד. ג.].

cen'ter-pin *n.* (סענ׳-טער-פין) די נאדעל אויף וועלכער עס האלט זיך דער ווייזער פון א קאמפאס.

cen'ter-punch *n.* (סענ׳-טער-פאנטש) אזא שפיציגער שטאלענער געצייג אנצוצייכענען דעם צענטער פון א לאך וואס דארף געבויערט ווערען אין מעטאל.

cen'ter-rail *n.* (סענ׳-טער-רייל) א רעלסע וועלכע ווערט געלעגט צוליעב א געוויסען צוועק צווישען די צוויי געוועהנליכע רעלסעם פון אן אייזענבאהן־וועג.

cen'ter-saw *n.* (סענ׳-טער-סאה) אזא מאשין צום שפאלטען האלץ־קלעצלעך אויף שייטען צו מאכען הענטלעך פאר העק, האמערס א. ד. ג.

cen'ter-sec'ond *a.* (סענ׳-טער-סעק׳-אנד) וואס האט דעם זעקונדען־ווייזער אין צענטער צוזאמען מיט דעם שטונדען און מינוטען־ווייזער [ביי זייגערס].

cen'ter-tools *n.* (סענ׳-טער-טוהלז) די געצייג פון אן אייבנבינדער [בוך־בינדער] וועלכע ווערט בענוצט פאר די גאלד־פער־ציערונגען פון ביכער.

centes'imal *n. and a.* (סענ-טעס׳-אי-מעל) א הונדערט־חלק; א הונדערט; וואס איז געטיילט אין הונדערט.

centes'imally *adv.* (סענ-טעס׳-אי-מעל-אי) אין הונדערטלעך.

centes'imate *v.* (סענ-טעס׳-אי-מייט) אויסקלייבען איינעם פון הונדערט.

centesima'tion *n.* (סענ-טעס-אי-מיי׳-שאן) דאס בעשטראפען איינעם פון יעדע הונדערט [אן אלטער מנהג ביי א מרידה פון סאלדאטען].

cen'tiare *n.* (סענ׳-טי-עהר) ז. *centare*.

centicip'itous *a.* (סענ-טי-סיפ׳-אי-טאס) הונדערטקעפיג, וואס האט הונדערט קעפ.

cen'tigrade *a.* (סענ׳-טי-גרייד) וואס איז צוטיילט אין הונדערט גראדען.

cen'tigrade thermom'eter (סענ׳-טי-גרייד טהער-מאמ׳-ע-טער) א טערמאמעטער, וועלכער איז פון דעם פריהר־פונקט ביז דעם זיד־פונקט צוטיילט אין הונדערט גראדען [צעלסיוס טערמאמעטער].

cen'tigram *n.* (סענ׳-טי-גרעם) א סענטיגראם [אזא געוויכט וואס איז א הונדערטעל פון א גראם].

cen'tiliter *n.* (סענ׳-טי-לי-טער) א סענטיליטער [א פליסיגקייטס־מאס וואס ענטהאלט א הונדערטעל פון א ליטער].

centil'lion *n.* (סענ-טיל׳-יאן) הונדערט טויזענד אדער א מיליאן.

centime' *n.* (סאן-טים׳) א סאנטים [א פראנצויזישע מטבע וואס איז א הונדערטעל טייל פון א פראנק].

cen'timeter *n.* (סענ׳-טי-מי-טער) א סאנטימעטער [אזא לענג־מאס, וואס איז א הונדערטעל פון א מעטער].

cen'tiped *n.* (סענ׳-טי-פעד) אזא פיעל־פיסיגער ווארים

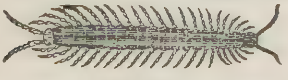

Centiped

cen'tipedal *a.* (סענ׳-טי-פעד-על) וואס איז שייך צו דעם פיעל־פיסיגען ווארים.

cent'ner *n.* (סענט׳-נער) א צענטנער [א וואג וואס ענטהאלט הונדערט איינהייטען, זי איז פערשיעדען אין פערשיעדענע לענדער, מייסטענס איבער 100 פונט].

cen'to *n.* (סענ׳-טאו) א מוזיקאלישע אדער ליטערארישע זאמלונג.

centoc'ulated *a.* (סענ-טאק׳-יו-ליי-טער) וואס האט הונדערט אויגען.

cen'trad *adv.* (סענ׳-טרעד) געריכטעט צום מיטעלפונקט, צום צענטער.

cen'tral *a.* (סענ׳-טרעל) וואס איז שייך צו א מיטעלפונקט אדער צענטער; וואס ענטהאלט א צענטער; צענטראל; וואס געהט דורך דעם צענטער אדער מיטעלפונקט.

cen'tral eclipse' (סענ׳-טרעל אי-קליפס׳) א פאלשטענדיגע לקוי חמה אדער לקוי לבנה.

cen'tralism *n.* (סענ׳-טרעל-איזם) צענטראליזאציאן; פאליטישע קאנצענטרירונג [ד. ה. אז אלעס זאל רעגיערט ווערען פון איין צענטער].

cen'tralist *n.* (סענ׳-טרעל-איסט) א צענטראליסט, איינער וואס איז אן אנהענגער פון א צענטראלער רעגיערונג.

central'ity *n.* (סענ-טרעל׳-אי-טי) צענטראליטעט; דאס זיין צענטראל, דאס זיין אין מיטעלפונקט.

centraliza'tion *n.* (סענ-טרעל-אי-זיי׳-שאן) דאס קאנצענטרירען, דאס ברייגנען צו א מיטעלפונקט; צענטראליזאציאן [פון פאליטישער מאכט].

cen'tralize *v.* (סענ׳-טרעל-איז) ברייגנען צו א מיטעלפונקט; צענטראליזירען [די רעגירונג פון א לאנד אדער שטאדט].

cen'tralized *a.* (סענ׳-טרעל-איזד) צענטראליזירט.

cen'tralizer *n.* (סענ׳-טרעל-אי-זער) איינער וואס איז אן אנהענגער פון א צענטראלער רעגיערונג.

cen'trally *adv.* (סענ׳-טרעל-אי) אין מיטעלפונקט; אין דער ריכטונג צום צענטער.

cen'tralness *n.* (סענ׳-טרעל-נעס) דאס זיין צענטראל.

cen'tral point (סענ׳-טרעל פאינט) דער מיטעלפונקט.

cen'tre *n. and v.* (סענטער) 1. צענטרום, מיטעלפונקט; 2. ברייגנען אין מיטעלפונקט; פעראייניגען אין איין פונקט, קאנצענטרירען.

1. They live in the centre of the city.
2. His interests are centred in his family.

cen'tre of grav'ity (סענטער אוו גרעוו׳-אי-טי) דער שווערפונקט [דער פונקט, אין וועלכען א געגענשטאנד קען זיך האלטען אין גלייכגעוויכט, אז איין זייט זאל ניט אריבערוועגען די אנדערע].

cen'tre of mo'tion (סענטער אוו מאו׳-שאן) דער דרעה־פונקט [דער פונקט אין א זיך דרעהענדען געגענשטאנד, וועלכער בלייבט אונבעוועגט אין דער צייט, ווען זיינע אלע אנדערע טיילען בעוועגען זיך ארום איהם, ווי למשל, דער פאל פון דער ערד, וועלכער איז אונבעוועגט אין דער צייט ווען די גאנצע ערד בעוועגט זיך ארום איהם].

cen'tric *a.* (סענ׳-טריק) צענטריש; פערבונדען מיט א צענטראלען פונקט; געזעצט אין מיטעלפונקט.

cen'trical *a.* (סענ׳-טרי-קעל) ז. *centric*

centrical'ity *n.* (סענ-טרי-קעל׳-אי-טי) ז. *centrality*.

cen'tricalness *n.* (סענ׳-טרי-קעל-נעס) דאס זיין אין צענטער אדער אין מיטעלפונקט.

centric'ity *n.* (סענ-טריס׳-אי-טי) דאס זיין פערבונדען מיט א צענטער; דאס זיין אין מיטעלפונקט.

centrif'ugal *a.* (סענ-טריפ׳-יו-געל) צענטריפוגאל, וואס לויפט אדער וואס שטרעבט צו דערווייטערען זיך פון צענטער.

centrif'ugal drill (סענ-טריפ׳-יו-געל דריל) א צענטריפוגאל דריל [אזא דריל אדער בויערער וואס האט א שוואונגראד אויף אנצוהאלטען א גלייכמעסיגע דרעה־בעוועגונג].

centrif'ugal force (סענ-טריפ׳-יו-געל פאורס) די צענטריפוגאלע קראפט [די קראפט וועלכע שטויסט אב, דערווייטערט פון מיטעלפונקט].

centrif'ugally *adv.* (סענ-טריפ׳-יו-געל-אי) אויף א צענטריפוגאלען שטייגער; שטרעבענדיג אין א ריכטונג צו דערווייטערען זיך פון צענטער.

centrif'ugal machine' (סענ-טריפ׳-יו-געל מע-שין׳) א צענטריפוגאלע מאשין [ווערט בענוצט צום פומפען וואסער, צו ווענטילירען קוהלען־גריבער א. ד. ג.].

centrif'ugal pump (סענ-טריפ׳-יו-געל פאמפ) א צענטריפוגאל־פומפ [אזא זיך דרעהענדע וואסער פומפ וועלכע ארבייט דורך צענטריפוגאלע קראפט].

centrif'ugence *n.* (סענ-טריפ׳-יו-דזשענס) די צענטריפוגאלע קראפט; די בעשטרעבונג זיך צו דערווייטערען פון צענטער.

centrim'anent *a.* (סענ-טרים׳-ע-נענט) בלייבענדיג אין צענטער; בלייבענדיג אין מארך־צענטער.

centrip'etal *a.* (סענ-טריפ׳-ע-טעל) צענטריפעטאל, וואס לויפט אדער שטרעבט אין דער ריכטונג צום צענטער [דער געגענזאץ פון צענטריפוגאל].

centrip'etal force (סענ-טריפ׳-ע-טעל פאורס) די צענטריפעטאלע קראפט, די קראפט וואס טרייבט צום צענטער, צום מיטעלפונקט.

centrip'etalism *n.* (סענ-טריפ׳-ע-טעל-איזם) די שטרעבונג צום צענטער. די צענטריפעטאלע בעוועגונג [וועלכע שטרעבט צום צענטער].

centrip'etally *adv.* (סענ-טריפ׳-ע-טעל-אי) אויף א צענטריפעטאלען שטייגער; שטרעבענדיג צום מיטעלפונקט.

centrip'etal press (סענ-טריפ׳-ע-טעל פרעס) א צענטריפעטאלער פרעס [אזא פרעס וואס איז געבויט אויף דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלע קראפט וועלכע טרייבט צום צענטער].

centrip'etal pump (סענ-טריפ׳-ע-טעל פאמפ) א צענטריפעטאלע פומפ [אזא זיך דרעהענדע וואסער־פומפ, וואס ארבייט דורך דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלער קראפט].

centrip'etal rail'way (סענ-טריפ׳-ע-טעל רייל׳-הוויי) א באהן אויף איין רעלס [געבויט אויף דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלער קראפט].

centrip'etence *n.* (סענ-טריפ׳-ע-טענס) די שטרעבונג צום צענטער; די צענטריפעטאלע קראפט.

centrip'etency *n.* (סענ-טריפ׳-ע-טענ-סי) ז. *centripetence*.

centrobar'ic *a.* (סענ-טרא-בער׳-איק) וואס איז שייך צום שווערפונקט; וואס איז שייך צו דער מעטאדע אויסצוגעפינען דעם שווערפונקט.
ז. *centre of gravity*.

centrobar'ic meth'od (סענ-טרא-בער׳-איק מעטה׳-אד) די מעטאדע אויסצוגעפינען דעם שווערפונקט פון א געגענשטאנד [ד. ה. דעם פונקט אין וועלכען דער געגענשטאנד קען געהאלטען ווערען אין גלייכגעוויכט].

cen'troid *n.* (סענ׳-טראיד) דער צענטער פון א מאסע [אין מאטעמאטיק].

centrolec'ithal *a.* (סענ-טרא-לעס׳-אי-טהעל) וואס האט אין מיטען א געלכעל.

centrolin'ead *n.* (סענ-טרא-לינ׳-אי-עד) אן אינסטרומענט צום צייכנען ליניען וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער.

centrolin'eal *a. and n.* (סענ-טרא-לינ׳-אי-על) וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער [ביי ליניען]; אן אינסטרומענט צום צייכנען ליניען וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער.

cen'trum *n.* (סענ׳-טרעם) א צענטער, א מיטעלפונקט.

cen'tum *n.* (סענ׳-טאם) א הונדערט.

centum'vir *n.* (סענ-טאמ'-וויר) דער צענטומוויר [א פריעדענס=ריכטער אין אלטען רוים].

centum'viral *a.* (סענ-טאמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו א צענטומוויר. ז. *centumvir*.

centum'virate *n.* (סענ-טאמ'-ווי-רייט) דאס אמט פון א צענטומוויר, פון דעם פריעדענס=ריכטער אין אלטען רוים; א קערפערשאפט פון הונדערט פערזאן.

cen'tuple *a. and v.* (סענ'-טיופל) הונדערט=פאכיג; נע'כפל'ט אין הונדערט מאל; כפל'ען אין הונדערט מאל.

centu'plicate *v.* (סענ-טיו'-פלי-קייט) פערהונדערט=פאכען, כפל'ען אין הונדערט מאל; מאכען הונדערט מאל אזוי פיעל.

centu'rial *a.* (סענ-טיו'-רי-על) הונדערט=יעהריג; וואס איז שייך צו א יאהר=הונדערט.

cen'turied *a.* (סענ'-טשו-ריד) וואס דויערט הונדערטע יאהרען.

centu'rion *n.* (סענ-טיו'-רי-אן) א רוימישער אפיציר איבער הונדערט סאלדאטען; שר מאה.

cen'tury *n.* (סענ'-טשו-רי) א יאהר=הונדערט; א פעריאדע פון הונדערט יאהר; איינער פון די 193 טיילען, אויף וועלכע עס איז געווען צוטיילט דאס אלט רוימישע פאלק; א ראטע סאלדאטען אין אלטען רוים.

cen'tury-plant *n.* (סענ'-טשו-רי-פלענט) דער אמעריקאנער אלאע [א מט בוים, וועגען וועלכען מען האט אמאל געדענקט, אז ער בליהט איין מאל אין הונדערט יאהר].

ceph'alad *adv.* (סעפ'-ע-לעד) צום קאפ צו, אין דער ריכטונג פון קאפ

cephalag'ra *n.* (סעפ-ע-לעג'-רא) גיכט [פאדאגרע] אין קאפ.

cephalal'gia *n.* (סעפ-ע-לעל'-דזשי-א) קאפשמערצען.

cephalal'gic *a. and n.* (סעפ-ע-לעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו קאפ=שמערץ; א רפואה צו קאפ=שמערץ.

ceph'alalgy *n.* (סעפ'-ע-לעל-דזשי) ז. *cephalalgia*.

cephal'ic *a. and n.* (סע-פעל'-איק) וואס בעטרעפט דעם קאפ: וואס איז געשטעלט אדער געריכטעט צום קאפ; א מיטעל צו קאפשמערצען.

cephali'tis *n.* (סעפ-ע-לאי'-טיס) מארך=ענטצינדונג.

cephaliza'tion *n.* (סעפ-ע-לי-זיי'-שאן) די קאנצענטרירונג פון די וויכטיגסטע קערפער=טיילען נאהנט צום קאפ [וועגען א געוויסער טעאריע אין ביאלאגיע, דאס ביי דער ענטוויקלונג פון חיות בעמערקט זיך די טענדענץ דאס די וויכטיגסטע טיילען פון קערפער פערנעהמען זייער פלאץ נאהנט צום קאפ, אדער אז די טיילען פון קערפער, וועלכע זיינען נאהנט צום קאפ ווי אויך דער קאפ גופא זיינען בעסער אויסגעבילדעט].

ceph'alize *v.* (סעפ'-ע-לאיז) פעראורזאכען, אז די טיילען פון קערפער, וועלכע זיינען נעהנטער צום קאפ, זאלען זיין בעסער ענטוויקעלט אדער אויסגעבילדעט.

ceph'alized *a.* (סעפ'-ע-לאיזד) וואס דער קאפ און די נאהנטע גליעדער צו איהם זיינען בעסער ענטוויקעלט אדער אויסגעבילדעט.

cephalodyn'ia *n.* (סעפ-ע-לא-דינ'-אי-ע) א שמערץ אין די קאפ=מוסקולען.

cephalogen'esis *n.* (סעפ-ע-לא-דזשענ'-ע-סיס) די ענטוויקלונג פון קאפ אדער פון מארך.

cephalog'raphy *n.* (סעפ-ע-לאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון קאפ.

ceph'aloid *a.* (סעפ'-ע-לאיד) וואס האט די פארם פון א קאפ; וואס איז שייך צום קאפ.

cephalol'ogy *n.* (סעפ-ע-לאל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען קאפ.

cephalom'eter *n.* (סעפ-ע-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צום מעסטען די פערשיעדענע ווינקלען פון די קאפ=ביינער.

cephalom'etry *n.* (סעפ-ע-לאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דעם קאפ אדער די קאפ=ביינער.

ceph'alo-or'bital *a.* (סעפ'-ע-לאו-אר'-בי-טעל) וואס איז שייך צום קאפ און די אויגען=לעכער.

ceph'alopod *a. and n.* (סעפ'-ע-לא-פאד) וואס איז שייך צו די סעפאלאפאדען; איינער פון דעם מין סעפאלאפאדען. ז. *Cephalopoda*.

Cephalop'oda *n.* (סעפ-ע-לאפ'-א-דע) די סעפאלאפאדען, קאפ=פיסיגע [א מין וייכע ים=חיה'לעך פון דעם קלאס מאלוסקען, ביי וועלכע די פיס אדער די בעוועגונגס=ארגאנען און די ארגאנען צו בעקומען נאהרונג געהען ארום פון קאפ].

ceph'alopode *n.* (סעפ'-ע-לא-פאוד) ז. *cephalopod*.

cephalopod'ic *a.* (סעפ-ע-לאו-פאד'-איק) וואס איז נוגע צו די סעפאלאפאדען. ז. *Cephalopoda*.

cephalop'odous *a.* (סעפ-ע-לאפ'-א-דאס) ז. *cephalopodic*.

ceph'alotome *n.* (סעפ'-ע-לא-טאום) אזא צוואנג=אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביי שווערע געבורטען איינצוקלעמען דעם קינדס קאפ.

cephalot'omy *n.* (סעפ-ע-לאט'-א-מי) דאס עפענען דעם קאפ; דאס אבנעהמען א קינד ביי א שווערען געבורט מיט אזא צוואנג=אינסטרומענט.

ceph'alotribe *n.* (סעפ'-ע-לא-טראיב) אזא אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט צונויפצודריקען דעם קינד'ס קאפ ביי שווערע געבורטען.

ceph'alotripsy *n.* (סעפ'-ע-לא-טריפ-סי) דאס געברויכען אן אינסטרומענט צונויפצודריקען דעם קינדס קאפ ביי שווערע געבורטען.

ceph'alous *a.* (סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קאפ [אין געגענזאץ צו די חיות, וועלכע האבען ניט קיין קעפ].

Ce'pheus *n.* (סי'-פיוס) סעפעאוס [א בילד פון א געוויסע שטערען=צוזאמענזעצונג אין די אלטע אסטראנאמיעם].

cera'ceous *a.* (סי-ריי'-שיאס) עהנליך צו וואקס.

cera'go *n.* (סי-ריי'-גאו) ביענען=שפייז [א געוויסער שטאף וועלכער געפינט זיך אין בלומען פון וועלכע ביענען נעהמען זייער שפייז].

ceram'ic *a.* (סע-רעמ'-איק) וואס נעהערט צו קעראמיק אדער טעפעריי [די קונסט צו מאכען כלים פון ליים, פארצעלייי א. ד. ג.].

ceram'ics *n.* (סע-רעמ'-איקס) קעראמיק [די קונסט פון טעפעריי ארבייט].

cer'amist *n.* (סער'-ע-מיסט) א קעראמיסט [דער וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פלאסטישע קונסט; דער וואס מאכט וואזען א. ד. ג.

ceramograph'ic *a.* (סער-ע-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו קעראמאגראפיע. ז. *ceramography*.

ceramog'raphy *n.* (סער-ע-מאג'-רע-פי) קעראמאגראפיע, דער שטודיום פון דער טעפעריי=קונסט, ווי קינסטלער=וואזען א. ד. ג.

cerar'gyrite *n.* (סע-ראר'-דזשי-ראיט) הארן=זילבער, זילבער=כלאריד [אזא ווייכער מינעראל וואס זעהט אויס ווי וואקס און פון וועלכען עס ווערט געוואונען זילבער].

cer'asin *n.* (סער'-ע-סין) קארשען=גומי [א מין גומי, וואס נעהמט זיך פון קארשען= אדער פלוימען=בוימער. שיידעט זיך אונטער פון גומיראביקע דערמיט, וואס זי קען פאנאדערגעלאזען ווערען אין קאלטען וואסער].

cer'asine *a.* (סער'-ע-סין) הארן=ארטיג [וועגען מינעראלען].

ceras'inous *a.* (סע-רעס'-אי-נאס) וואס ענטהאלט קארשען=גומי. ז. *cerasin*.

ceras'tes *n.* (סע-רעס'-טיז) די אפריקאנישע הארנוויפער [א מין גיפטיגע שלאנג].

ce'rate *n. and a.* (סי'-רייט) א זאלב פון וואקס און בוים=אויל; וואס האט א הייטעל איבער'ן שנאבעל [ביי געוויסע רויב=פויגלען].

ce'rated *a.* (סי'-רע-טעד) געוועקסט, בעדעקט מיט וואקס.

cer'atin *n.* (סער'-ע-טין) דער גרונד=שטאף פון הארן.

cer'atine *n.* (סער'-ע-טין) ז. *ceratin*.

cerati'tis *n.* (סער-ע-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער הארן=הויט [פון אויג].

cer'atoid *a.* (סער'-ע-טאיד) הארנדיג; עהנליך צו הארן.

cer'atose *a.* (סער'-ע-טאוס) הארנדיג.

cerau'nic *a.* (סע-ראה'-ניק) וואס איז בעגלייט פון דונערען און בליצען.

Cerbe'rean *a.* (סויר-בי'-רי-ען) וואס איז שייך צו צערבערוס, א הונד מיט דריי קעפ, וואס היט די טויערען פון גיהנום [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

Cer'berus *n.* (סויר'-בע-ראס) צערבערוס, דער דרייקעפיגער הונד, וועלכער איז געשטעלט צו היטען דעם גיהנום [אין די לעגענדען פון די אלטע גריכען].

cerch'nus *n.* (סוירק'-נאס) דאס אטהעמען מיט א גערויש אדער כריפ; הייזעריגקייט.

cere *n. and v.* (סיר) וואקס; א מין הייטעל אויף'ן שנאבעל פון געוויסע רויב=פויגלען; בעדעקען מיט וואקס.

ce'real *n. and a.* (סי'-רי-על) געטרייידע; גרעזער, וועלכע האבען זאנגען מיט קערנער, ווי למשל: קארן, ווייץ, האבער א. ד. ג.; וואס איז שייך צו געטריידע.

ce'realin *n.* (סי'-רי-ע-לין) א כעמישער פראדוקט, וואס ענטהאלט א סך שטיקשטאף (אזאט), וועלכער געפינט זיך אין קלייען.

ce'realine *n.* (סי'-רי-ע-לין) ז. *cerealin*.

cerebel'lar *a.* (סער-אי-בעל'-ער) וואס איז נוגע צום אונטערשטען אדער הינטערשטען טייל פון מארך.

cerebel'lic *a.* (סער-אי-בעל'-איק) ז. *cerebellar*.

cerebelli'tis *n.* (סער-אי-בע-לאי'-טיס)

אן ענטצינדונג פון דעם אונטערשטען טייל פון מארך.

cerebellospi'nal *a.* (סער-אי-בעל-א-ספאי'-נעל) וואס געהערט צו דעם הינטערשטען טייל פון קאפּ-מארך און צום רוקען-מארך.

cerebel'lous *a.* (סער-אי-בעל'-אס) ז. *cerebellar*.

cerebel'lum *n.* (סער-אי-בעל'-אם) דער אונטערשטער אדער הינטערשטער טייל פון דעם מארך.

cer'ebral *a.* (סער'-אי-ברעל) וואס געהערט צום מארך.

cer'ebralism *n.* (סער'-אי-ברעל-איזם) די טעאריע, אז יעדע גייסטעס טהעטיגקייט שטאמט פון דער טהעטיגקייט פון מארך.

cer'ebralist *n.* (סער'-אי-ברעל-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז יעדע גייסטעס טהעטיגקייט שטאמט פון דער טהעטיגקייט פון מארך.

cerebraliza'tion *n.* (סער-אי-ברעל-אי-זיי'-שאן) דאס אויסשפרעכען דורך אנדריקען די צונג צום גומען.

cer'ebralize *v.* (סער'-אי-ברעל-איז) אויסשפרעכען דורך צודריקען דעם שפּיץ צונג צום גומען.

cer'ebrate *v.* (סער'-אי-ברייט) ארויסווייזען קאפּ-ארבייט.

cerebra'tion *n.* (סער-אי-ברי'-שאן) די טהעטיגקייט פון מארך.

cer'ebric *a.* (סער'-אי-בריק) פון דעם מארך; וואס בעלאנגט צו דעם מארך; וואס קומט פון דעם מארך.

cereb'riform *a.* (סע-רעב'-רי-פארם) ווי מארך; וואס האט די פארם פון מארך.

cer'ebrin *n.* (סער'-אי-ברין) דער ניט פאספאריזירטער שטיק-שטאף [אזאט] וואס מען בעקומט אויף א כעמישען וועג פון מארך אדער נערוועז.

cer'ebrine *n.* and *a.* (סער'-אי-ברין) דער ניט פאספאריזירטער שטיק-שטאף [אזאט], וואס מען בעקומט אויף א כעמישען וועג פון מארך אדער נערוועז; וואס איז שייך צום מארך.

cerebri'tis *n.* (סער-אי-בראי'-טיס) מארך-ענטצינדונג; ענטצינדונג פון דעם אויבערשטען פאדערטייל פון מארך.

cer'ebrize *v.* (סער'-אי-בראיז) ז. *cerebrate*.

cer'ebroid *a.* (סער'-אי-בראיד) וואס איז שייך צום מארך.

cerebromedul'lary *a.* (סער-אי-בראו-מי-דאל'-ע-רי) וואס איז שייך צו דעם רוקען-מארך און צו דעם קאפּ-מארך.

cerebrop'athy *n.* (סער-אי-בראפּ'-ע-טהי) מרה שחורה, מעלאנכאליע וועלכע פיהרט צו משוגעת.

cerebrophysiol'ogy *n.* (סער-אי-בראו-פיז-אי-אל'-א-דזשי) די פיזיאלאגיע פון דעם מארך.

cerebrosenso'rial *a.* (סער-אי-בראו-סען-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דעם מארך און צו דער עמפפינדונג פון די חושים.

cerebrospi'nal *a.* (סער-אי-בראו-ספאי'-נעל) וואס איז שייך צו דעם רוקען-מארך און צו דעם קאפּ-מארך.

cer'ebrum *n.* (סער'-אי-בראם) מארך; דער אויבערשטער פאדערטייל פון מארך.

cere'cloth *n.* (סיר'-קלאטה) געוואנד וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער [געוואנד דורכגעווייקט אדער בעדעקט מיט וואקס אדער גומי].

cere'ment *n.* (סיר'-מענט) א וואקס-טוך, אין וועלכע מען וויקעלט איין טויטע נאכדעם ווי מען האט זיי באלזאמירט; תכריכים.

ceremo'nial *a.* and *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו א צערעמאניע; לויט'ן מנהג, פארמאל; צערעמאניש; דער צערעמאניאל; דער מנהג.

ceremo'nialism *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על-איזם) דאס אבהיטען צערעמאניעס.

ceremonial'ity *n.* (סער-אי-מאו-ני-על'-אי-טי) צערעמאניעלער שטייגער.

ceremo'nially *adv.* (סער-אי-מאו'-ני-על-אי) צערעמאניש, מיט צערעמאניע.

ceremo'nialness *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על-נעס) דאס זיין צערעמאניעל.

ceremo'nious *a.* (סער-אי-מאו'-ני-אס) מיט צערעמאניע, צערעמאניש, פארמאל.

ceremo'niously *adv.* (סער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף א צערעמאנישען שטייגער; מיט פארמאליטעט.

ceremo'niousness *n.* (סער-אי-מאו'-ני-אס-נעס) פינקטליכקייט; פארמאליטעט; דאס מאכען צערעמאניעס.

cer'emony *n.* (סער'-אי-מא-ני) צערעמאניע, פארמאליטעט.

ce'reous *a.* (סי'-רי-אס) ענהליך צו וואקס; פון וואקס.

Ce'res *n.* (סי'-ריז) צערערע, די געטין פון קארן און פון פעלד-ארבייט [אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

ce'resin *n.* (סי'-רי-סין) אזא וואקס-ענהליכער שטאף, וועלכער ווערט אפט געברויכט אנשטאט ביענען-וואקס.

ce'resine *n.* (סי'-רי-סין) ז. *ceresin*.

Ce'reus *n.* (סי'-רי-אס) אזא מין פלאנצען מיט גרויסע בלומען, וועלכע בליהען אם מייסטען ביינאכט.

cer'evis *n.* (סער'-אי-וויס) אזא קליין היטעלע וואס ווערט געטראגען פון דייטשע סטודענטען, וועלכע געהערען צו געוויסע סטודענטען-פעראיינען.

cerge *n.* (סוירדזש) א גרויסע וואקסענע ליכט וועלכע ברענט פאר'ן אלטאר אין די קאטוילישע קירכען.

cerif'erous *a.* (סי-ריף'-ע-ראס) וואס גיט פון זיך ארויס וואקס [ביי פלאנצען].

ce'rin *n.* (סי'-רין) דער טייל פון ביענען-וואקס וואס צוגעהט אין אלקאהאל [אונגעפעהר 70 ביז 80 פראצענט פון ביענען-וואקס בעשטעהט פון א שטאף וואס צוגעהט אין אלקאהאל]; אזא וואקס-ענהליכער שטאף.

ce'rine *n.* (סי'-ריז) ז. *cerin*.

cerise' *n.* and *a.* (סע-ריז') קארשען-קאליר; וואס האט א קארשען-קאליר.

ce'rite *n.* (סי'-ראיט) דאס צעריט [א זעהר זעלטענער מינעראל, וועלכער ווערט געפונען אין קופער מינען. ער האט א בלאס-ראזען אדער א בלאס-רויטען קאליר]; א מין מאלוסקעל [פון די וויכע ים-חיה'לעך].

ce'rium *n.* (סי'-רי-אם) סיריום [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען].

cer'nuous *a.* (סויר'-ניו-אס) וואס הענגט אראב.

ce'rograph *n.* (סי'-רא-גרעף) א שריפט אדער אויסגראווירונג אויף וואקס; א בילד אין וואקס-קאלירען.

cerograph'ic *a.* (סי-רא-גרעפ'-איק) וואס איז נוגע צום שרייבען אויף וואקס.

cerograph'ical *a.* (סי-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *cerographic*.

cerog'raphist *n.* (סי-ראג'-רע-פיסט) איינער וואס שרייבט אויף וואקס.

cerog'raphy *n.* (סי-ראג'-רע-פי) די קונסט צו שרייבען אדער גראווירען אויף וואקס.

cero'lein *n.* (סי-ראו'-לי-אין) אזא שטאף וואס מען בעקומט פון ביענען-וואקס דורך קאכען אין אלקאהאל.

ce'romancy *n.* (סי'-רא-מען-סי) דאס כישוף-מאכען אדער נביאות-זאגען דורך טריפען צושמאלצענע וואקס אין וואסער.

ce'romel *n.* (סי'-רא-מעל) אזא פלאסטער צו וואונדען געמאכט פון וואקס און האניג.

ceroplas'tic *a.* and *n.* (סי-רא-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון מאכען בילדער פון וואקס; דאס מאכען בילדער פון וואקס.

ce'rosin *n.* (סי'-רא-סין) אזא וואקס-ענהליכער שטאף.

ce'rosine *n.* (סי-רא-סין) ז. *cerosin*.

cerot'ic *a.* (סי-ראט'-איק) וואס איז שייך צו ביענען-וואקס; וואס ווערט געמאכט פון ביענען-וואקס

cerot'ic ac'id (סי-ראט'-איק עס'-איד) אזא פעטליכע זויערע וואס געפינט זיך אין ביענען-וואקס.

cer'rial *a.* (סער'-אי-על) וואס איז שייך צו דעם ביטערען אייכען-בוים [דעמבע].

cer'ris *n.* (סער'-איס) דער ביטערער אייכען-בוים [דעמבע].

cer'tain *a.* (סויר'-טען) 1. זיכער, געוויס, בעשטימט; 2. א געוויסער [מענש אדער געגענשטאנד].

1. I am **certain** about the truth of my statement. 2. A **certain** man called on me with a proposition.

cer'tainly *adv.* (סויר'-טען-לי) געוויס, בעשטימט, אהן שום ספק.

I shall **certainly** keep my promise.

cer'tainness *n.* (סויר'-טען-נעס) געוויסהייט, זיכערהייט; בעשטימטהייט.

His **certainness** made us feel confident.

cer'tainty *n.* (סויר'-טען-טי) ז. *certainness*.

cer'tes *adv.* (סויר'-טיז) געוויס, זיכער, בעשטימט.

cer'tifiable *a.* (סויר'-טי-פאי-עבל) וואס קען בעשטעטיגט ווערען.

certif'icate *n.* and *v.* (סויר-טיפ'-אי-קייט) א צייגניס, א שיין; א דאקומענט, וואס בעשטעטיגט עפעס אפיציעל; געבען א שריפטליכע צייגניס.

certifica'tion *n.* (סויר-טי-פי-קיי'-שאן) דאס געבען א שריפטליכע צייגניס; דאס בעשטעטיגען.

cer'tified cop'y (סויר'-טי-פאיד קאפּ'-אי) אן אפיציעל בעשטעטיגטע קאפּיע פון א געריכטס-פראטאקאל וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א בעאמטען וואס איז אנגעשטעלט אין געריכט פאר דיזען צוועק.

cer'tifier *n.* (סויר'-טי-פאי-ער) איינער וואס בעשטעטיגט; איינער וואס בעשטעטיגט דורך א שריפטליכען צייגניס.

cer'tify *v.* (סויר'-טי-פאי) בעשטעטיגען, בעצייגען; מיטטיילען; בעקאנט מאכען.

The notary **certifies** to the genuineness of the signature.

certiora'ri *n.* (סויר-שי-א-ריי'-ראי) א שריפט פון א העכערען געריכט צו א קלענערען וועגען צושיקען איהם די פערהאנדלונגען פון א געוויסען פראצעס [משפט] אום עם דורכצוזעהן.

cer'titude *n.* (סויר'-טי-טיוד) זיכערהייט, פּערזיכערונג.

cert'-mon'ey *n.* (סוירט'-מאַנ'-אי) אזא קאפּ=געלד, וואס די איינוואהנער פלעגען אמאל צאהלען צו די פּריצים.

ceru'lean *a.* (סי-רו'-לי-ען) הימעלבלוי, העל=בלוי.

ceru'lean blue (סי-רו'-לי-ען בלו) ז. *cerulean*

cerules'cent *a.* (סער-או-לעס'-ענט) וואס האט א בלויליכען קאליר.

ceru'leum *n.* (סי-רו'-לי-אַם) א בלויער פארב=שטאף.

ceru'men *n.* (סי-רו'-מען) אויער=וואקס [די געלבע מאַטעריע, וואס מען רייניגט ארויס פון אויער].

ceruminif'erous *a.* (סי-רו-מי-ניפ'-ע-ראַס) וואס גיט ארויס אויער=וואקס. ז. *cerumen*

ceru'minous *a.* (סי-רו'-מי-נאַס) וואס איז שייך צו אויער=וואקס, וואס ענטהאלט אויער=וואקס.

ce'ruse *n. and v.* (סי'-רוהס) בליי=ווייס, א מין ווייסער פודער [ווערט בענוצט אלס קאסמעטיק]; וואשען מיט בליי=ווייס; פודרען זיך מיט ווייסען פודער.

cer'vical *a. and n.* (סויר'-ווי-קעל) וואס געהערט צום האלז; א טייל פון האלז.

cervici'tis *n.* (סויר-ווי-סאַי'-טיס) אן ענטצינדונג אויף'ן האלז.

cervicodyn'ia *n.* (סויר-ווי-קאָ-דינ'-אי-א) האלז=קראמפּף.

cer'vicorn *a.* (סויר'-ווי-קארן) וואס איז פערצווייגט ווי די הערנער פון א הירש.

cer'vine *a.* (סויר'-ווין) וואס געהערט צו הירשען; פון א דונקעל=ברוינעם קאליר.

cer'vix *n.* (סויר'-וויקס) דער קארק, דער הינטערשטער טייל פון האלז.

cesar'owitch *n.* (סי-זער'-א-וויטש) ז. *czarevitch*

ces'pitose *a.* (סעס'-פּי-טאוס) וואס וואקסט אין נידריגע קוסטעס.

ces'pitous *a.* (סעס'-פּי-טאַס) ז. *cespitose*

cess *n. and v.* (סעס) א שטייער; א טאקסע; בעלעגען מיט א שטייער; פערנאכלעסיגען א פפליכט.

ces'sant *a.* (סעס'-ענט) רוהענדיג; אויפהערענדיג; אבשטעלענדיג [א בעוועגונג אדער טהעטיגקייט].

cessa'tion *n.* (סע-סיי'-שאַן) אן אויפהער, אן אויפהערונג; אן אבשטעלונג; אן אברוה.

There was a cessation of work yesterday owing to lack of material.

cessa'tion of arms (סע-סיי'-שאַן אוו ארמז) וואפען=שטילשטאנד [אן אונטערברעכונג פון א מלחמה אויף א געוויסע צייט].

ces'sion *n.* (סעש'-אַן) דאס אונטערגעבען זיך; דאס רעזיגנירען: דאס אבזאגען זיך פון עטוואס; דאס אויפגעבען.

ces'sionary *a.* (סעש'-אַנ-ע-רי) אויפגעבענדיג; נאכגעבענדיג: אבטרעטענדיג.

ces'sionary bank'rupt (סעש'-אַנ-ע-רי בענק'-ראַפּט) א באנקראט, ביי וועלכען דער אנזעצער האט אבגעטרעטען זיין פערמעגען צו זיינע קרעדיטארען.

cess'-pipe *n.* (סעס'-פּאַיפּ) א ראהר דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער און שמוץ פון אן אבטריטס=גרוב.

cess'pool *n.* (סעס'-פּוהל) אבטריטס=גרוב [א גרוב פאר שמוציג וואסער און אונרייניגקייטען].

ces'tus *n.* (סעס'-טאַס) א גארטעל; א מין הענדשקע צום קעמפּפען ביי די פּארצייטיגע גריכען און רוימער.

cesu'ra *n.* (סי-זשו'-רע) די צעזור, די קורצע אבטיילונגס=פּויזען אין א שורה פון א ליעד [אין לעהר=ביכער ווערט די צעזור אנגעוויזען דורך א ליניע, ווי למשל: „הו'-ליעט || הו'-ליעט || ביי'-זע || ווינ'-טען היינט'-איז || איי'-ער || צייט"].

cesu'ral *a.* (סי-זשו'-רעל) וואס איז שייך צו א צעזור. ז. *cesura*

Ce'ta *n.* (סי'-טא) דער מין זויג=טהיערע וואס לעבען אין וואסער, ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

Ceta'cea *n.* (סי-טיי'-סי-ע) ז. *Ceta*

ceta'cean *a.* (סי-טיי'-שיען) וואס איז נוגע צו דעם מין זויג=טהיערע וואס לעבען אין וואסער, ווי די וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.; וואס איז שייך צום וואלפיש.

ceta'ceous *a.* (סי-טיי'-שיאַס) וואס בעלאנגט צום וואלפיש.

Ce'te *n.* (סי'-טי) ז. *Ceta*

ce'tic *a.* (סי'-טיק) וואס איז שייך צום וואלפיש.

ce'tin *n.* (סי'-טין) צעטין [אזא פעטליכער קריסטאליזירטער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דעם קאפ פון א וואלפיש].

ce'tine *n.* (סי'-טין) ז. *cetin*

cetolog'ical *a.* (סי-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער נאטור=געשיכטע פון זויג=טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער, ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

cetol'ogist *n.* (סי-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין נאטור=געשיכטע פון זויג=טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער.

cetol'ogy *n.* (סי-טאל'-א-דזשי) די נאטור=געשיכטע פון די זויג=טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

ce'tus *n.* (סי'-טאַס) א וואלפיש.

Ceylonese' *n.* (סיע-לאנ-איס') וואס איז שייך צום אינזעל ציילאן; אן איינוואהנער פון ציילאן.

ceylon'ite *n.* (סיע-לאנ'-איט) דער צעלאניט [אזא דונקעלער מינעראל וועלכער געפינט זיך אין ציילאן].

chack *v.* (טשעק) 1. אבשלאגען; אבקוועטשען; א שניט טהאן; א כאפּ טהאן; 2. ווארפען מיט'ן קאפּ ארויף און אראב [ביי אן איינגעצוימטען פערד].

1. He chacked his finger by shutting the door.

chad *n.* (טשעד) ברעקליך, אבפאל, פסולת; א טרוקענע צווייג.

chæ'todon *n.* (קיע'-טא-דאן) דער קליפּפיש [א פיש ביי וועלכען די צייהנער זיינען עהנליך צו האר. לעבט אין די ימים פון די ווארעמע לענדער].

Chætodon

chafe *v. and n.* (טשייף) 1. ווארעמען, אנווארעמען; צוהיצען; אריינברייגנען אין כעס; צורייבען מיט'ן האנד; אראברייסען, אבשינדען [די פעל]; זיין אויפגעבראכט, צוהיצט; 2. היץ; בייזקייט; צארן; ערגערניש, אויפגערעגטקייט פון אונגעדולד.

1. He chafes under restraint.

cha'fer *n.* (טשיי'-פער) א כעסן; א פייער=טאפּ; דער קאראפוזיק [א מין זשוק].

chafe'-wax *n.* (טשייפ'-הוועקס) אן אנגעשטעלטער אין קאנצעלאריע [אין די אמאליגע ענגלישע געריכטען], וועמעס ארבייט איז געווען ווארעמען דעם טריף=וואקס צו שטעמפּלען די פּאפּיערען.

chaff *n. and v.* (טשעף) 1. מעקענע; סעטשקע; פסולת; די אונטערשטע שיסעלבלעטעלעך אין געוויסע בלומען; א מין דינע ים=גראז; 2. דברים בטלים, שפּאסעריי; אבלאכען, חוזק מאכען.

1. We must separate the wheat from the chaff. 2. You are not serious, your talk is all chaff.

chaff'-cut'ter *n.* (טשעף'-קאַט'-ער) א מאשין צו האקען סעטשקע.

chaf'fer *v. and n.* (טשעפ'-ער) האנדלען, שאכערען; קויפען; דינגען זיך; פלוידערען; האנדעל; וואארע, סחורה.

chaf'ferer *n.* (טשעפ'-ער-ער) דער וואס דינגט זיך; א קונה; א מציאה=הענדלער.

chaf'finch *n.* (טשעפ'-אינטש) דער בוכפינק, זיאבליק [א מין אייראפּעאישער זינג=פויגעל].

chaff'y *a. and n.* (טשעפ'-אי) פול מיט מעקענע; ווי. מעקענע; לייכט, ניט בעשטענדיג; דער בוכפינק. ז. *chaffinch*

cha'fing *n.* (טשיי'-פינג) דאס ווארעמען, דאס רייבען; דאס דערהיצען.

cha'fing-dish *n.* (טשיי'-פינג-דיש) א כלי אין וועלכע מען האלט הייסע וואסער אדער קויהלען אום עפּעס אנצווארעמען.

cha'fing-gear *n.* (טשיי'-פינג-גיער) ווייכע שטאפען, מיט וועלכע מען וויקעלט ארום די שטריק און געהילץ אויף א שיף כדי זיי זאלען זיך ניט רייבען איינע אן די אנדערע און אנצינדען זיך.

chagrin' *n. and v.* (שע-גרין') קומער, פערדרוס, ערגערנים; ערגערען; מאכען פערדרוס.

chagrined' *a.* (שע-גרינד') געערגערט.

chain *n. and v.* (טשיין) א קייט; קאנדראלען; די צונויפבינדונג; צונויפקייטען; פערפעסטיגען; פערשקלאפען; אנטהאן א קייט.

The prisoner was chained by the guard.

chain'-bear'er *n.* (טשיינ'-בעהר'-ער) דער וואס טראגט די מעס=קייט ביים פערמעסטען לאנד.

chain'-bolt *n.* (טשיין'-באולט) א קייטעל=ריגעל פון א טהיר.

chain'-bridge *n.* (טשיין'-ברידזש) א בריק אויף קייטען; דער הייננ=בריק.

chain'-ca'ble *n.* (טשיין'-קייבל) די אנקער=קייט [אויף א שיף].

chain'-gang *n.* (טשיין'-גענג) א גרופּע קאטארזשניקעס, וואס ארבייטען צוזאמען געשמיעדט אין קייטען.

chain'less *a.* (טשיינ'-לעס) אהן קייטען; וואס קען ניט געבונדען ווערען.

chain'let *n.* (טשיינ'-לעט) א קליינע קייטעל.

chain of moun'tains (טשיין אוו מאונ'-טענז) די בערג=קייט [א רייהע פון בערג].

chain of rea'soning (טשיין אוו

ריע'זנ-אינג) א קייט פון ארגומענטען, וואס איין ארגומענט איז ארויסגעדרונגען פון דעם אנדערען.

chain'-pump *n.* (טשיין'-פאמפ) א קייטענ-פומפ [א מין פומפ וואס בעשטעהט פון א געשלאָסענע קייט, וועלכע איז אנגעטהאן אויף צוויי צייהן-רעדלעך. צו דער קייט זיינען צוגעטשעפעט אזעלכע עמערלעך, וועלכע דרעהען זיך צוזאמען מיט איהר אזוי, אז קומענדיג אונטען, שעפען זיי אן וואסער און ארויפדרעהענדיג זיך ארויף, גיסען זיי דאס אויס].

chain'-rule *n.* (טשיין'-רוהל) די קעטענ-רעגעל [אין מאטעמאטיק].

chain'-shot *n.* (טשיין'-שאט) צוויי צוזאמענגעקייטעטע קוילען [צום שיסען].

chain'-stitch *n.* (טשיין'-סטיטש) דער קייטען-שטיך [אזא נאט וואס פלעכט זיך ווי א קייטעל].

chain'-wheel *n.* (טשיין'-הוויעל) א צאהנ-ראד אויף וועלכען עס איז אנגעטהאן א קייט.

chain'-work *n.* (טשיין'-הווירק) קייטענ-ארבייט; דאס פלעכטען ווי א קייטעל.

chair *n. and v.* (טשעהר) א שטוהל; אן אמט; א קאפעדרע; די אייזערנע קלעצלעך צו וועלכע עס זיינען צוגעשרויפט די רעלסען פון אן אייזענבאהן; אריינזעצען אדער טראגען אין א שטוהל; טראגען אין טריאומף; אריינפיהרען אין אמט; אוועקזעצען אויף'ן טהראן.

chair'-bot'tom *n.* (טשעהר'-באט'-אם) דער שטוהל-זיץ.

chair'-days *n.* (טשעהר'-דייז) דער אבענד פון לעבען, די רוהע-טעג פון אלטער.

chair'man *n.* (טשעהר'-מען) פארזיצענדער [פון א פערזאמלונג].

chair'manship *n.* (טשעהר'-מען-שיפ) דאס אמט פון א פארזיצענדען.

chair of ease (טשעהר אוו איז) רוהע-שטוהל; דער רוהע-שטוהל פון אלטער.

chair of jus'tice (טשעהר אוו דזשאס'-טיס) דאס געריכטליכע אמט.

chair of state (טשעהר אוו סטייט) דער קייזערליכער שטוהל מיט'ן באלדאכין איבער איהם.

chaise *n.* (שייז) א קאליאסקע [א לייכטער וועגעל].

chalced'ony *n.* (קעל-סעד'-א-ני) דער כאלצעדאן [א מין טייערער ווייסער שטיין].

chalced'onyx *n.* (קעל-סעד'-א-ניקס) א מין טייערער שטיין וואו ווייס און גרוי בייטען זיך שיכטענווייז איינע נאך די אנדערע.

chal'cocite *n.* (קעל'-קא-סאיט) קופער-סולפיד [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קופער און שוועפעל].

chal'cograph *n.* (קעל'-קא-גרעף) קופער-שטיך [גראווירונג אין קופער אדער בראנז].

chalcog'rapher *n.* (קעל-קאג'-רע-פער) א קופער-שטעכער [איינער וואס גראווירט אין קופער אדער בראנז].

chalcog'raphy *n.* (קעל-קאג'-רע-פי) דאס גראווירען אין קופער אדער בראנז.

chalcop'yrite *n.* (קעל-קאפ'-אי-ראיט) קופעראייזען-סולפיט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קופער, אייזען און שוועפעל].

Chalda'ic *a. and n.* (קעל-דיי'-איק) כאלדייאיש; די כאלדייאישע שפראך. ז. *Chaldean*.

Chalde'an *n. and a.* (קעל-די'-ען) וואס איז נוגע צו בבל אדער כשדים; א כאלדייער, א באביליאניער.

Chal'dee *a. and n.* (קעל'-דיע) כאלדייאיש; וואס איז שייך צו בבל; די כאלדייאישע שפראך.

chal'dron *n.* (טשאהל'-דראן) א קוילען-מאס פון 36 שעפעל.

chalet' *n.* (שע-ליי') א שווייצארישע בויערען-הייזעל; א הויז וואס איז געבויט לויט דעם שווייצארישען סטיל.

chal'ice *n.* (טשעל'-יס) א בעכער אדער שיסעלע; דער בעכער וועלכען מען בענוצט אין קירך ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס.

chal'iced *a.* (טשעל'-איסט) מיט א בעכער, מיט א שיסעלע [ווי דאס שיסעלע פון א בלום].

chalk *n. and v.* (טשאהק) קרייד, קאלך; צייכנען מיט קרייד.

chalk'-box *n.* (טשאהק'-באקס) א קעסטעל, אין וועלכען עס ווערט געהאלטען צוריבענע קרייד מיט וואס אקראבאטען בעשמירען די הענד און פיס, אז זיי זאלען זיך ניט אויסגליטשען.

chalk'-cut'ter *n.* (טשאהק'-קאט'-ער) דער קרייד-גרעבער.

chalk'-draw'ing *n.* (טשאהק'-דראה'-אינג) א קרייד-צייכנונג.

chalk'-hol'der *n.* (טשאהק'-האול'-דער) דער קרייד-האלטער, שטיפט-האלטער.

chal'kiness *n.* (טשאה'-קי-נעס) דאס בעשטעהן פון קרייד.

chal'king *n.* (טשאה'-קינג) דאס צייכנען מיט קרייד; דער ערשטער ענטוואורף פון א בילד; דאס בעשיטען [פעלדער] מיט קרייד.

chalk out (טשאהק אוט) פערצייכנען מיט קרייד; פערשרייבען אויף'ן חוב; ענטוואַרפען פון שטעלע.

chalk'-pit *n.* (טשאהק'-פיט) א קרייד-גרוב.

chalk'stone *n.* (טשאהק'-סטאון) אזא שטייניגער שטאָף אין די געלענקען ביי קראנקע אויף גיכט [פאדאגרא]; א שטיק קרייד.

chal'ky *a.* (טשאה'-קי) קאלכיג, קריידיג.

chal'lenge *v. and n.* (טשעל'-ענדזש) 1. פאדערען, אויספאדערען; 2. ארויספאדערען צו א קאמפף; אויפפאדערונג צו א קאמפף.

1. The story **challenges** continued interest. 2. Italy's **challenge** of war was accepted by Turkey.

chal'lengeable *a.* (טשעל'-ענ-דזשעבל) אויפפאדערליך; וועמען מען קען אויספאדערען; וועמען מען קען בעשולדיגען; וואס מען קען פאדערען.

chal'lenger *n.* (טשעל'-ענ-דזשער) אויפפאדערער; איינער וועלכער פאדערט אימעצען אויף [ווי צו א דועל אדער וועט].

chal'lis *n.* (שעל'-אי) אזא לייכטער וואלען-שטאף.

chal'ly *n.* (שעל'-אי) ז. *challis*.

chalyb'eate *a. and n.* (קע-ליב'-אי-אייט) וואס ענטהאלט אייזען [ווי געוויסע מינעראל-וואסערען אדער מעדיצינען]; וואס האט א בלויליכע שטאהל-פארב; מינעראל וואסער אדער מעדיצין וואס ענטהאלט אייזען.

chalyb'eous *a.* (קע-ליב'-אי-אס) וואס האט א בלויליכע שטאהל-פארב.

cham'ber *n. and v.* (טשיים'-בער) ציר; קאמער [געזונדערטער פערזאמלונג]; א רוים; דער קוילען-רוים פון א האראמאט אדער ביקס; פערנעהמען א צימער, לאזשירען.

cham'ber-coun'cil *n.* (טשיים'-בער-קאונ'-סיל) א געהיימער ראטה; א פריוואטע בעראטונג.

cham'ber-coun'sel *n.* (טשיים'-בער-קאונ'-סעל) ז. *chamber-counselor*.

cham'ber-coun'selor *n.* (טשיים'-בער-קאונ'-סעל-אר) אן אדוואקאט וועלכער ערשיינט ניט אין געריכט, נאר גיט עצות צו זיינע קליענטען פריוואט.

cham'bered *a.* (טשיים'-בערד) איינגעטיילט אין צימערען.

cham'ber-fel'low *n.* (טשיים'-בער-פעל'-או) א צימער-חבר [איינער וואס וואהנט מיט אימעצען אין איין צימער].

cham'ber-hang'ings *n.* (טשיים'-בער-הענג'-אינגז) טאפעטען; פארהאנגען.

cham'bering *n.* (טשיים'-בער-אינג) הוליאניע; צולאזענקייט.

cham'berlain *n.* (טשיים'-בער-ליין) דער שאץ-מייסטער [דער בעאמטער וואס האט די אויפזיכט אויף די געלדער פון שטאדט]; דער שאץ-מייסטער פון א געזעלשאפט; א קאמער-דיענער, א צימער-אויפזעהער.

cham'berlet *n.* (טשיים'-בער-לעט) א קליין קעמערעל.

cham'berleted *a.* (טשיים'-בער-לעט-עד) צוטיילט אין קליינע קעמערלעך.

cham'berletted *a.* (טשיים'-בער-לעט-עד) ז. *chamberleted*.

cham'ber-lye *n.* (טשיים'-בער-לאי) אורין, השתנה.

cham'bermaid *n.* (טשיים'-בער-מייד) א קאמער-מיידעל, א צימער-מיידעל.

cham'ber-mas'ter *n.* (טשיים'-בער-מעס'-טער) א שוסטער וואס ארבייט ביי זיך אין דער היים מיט אייגענע מאטעריאל און פערקויפט זיין ארבייט אין געשעפטען.

cham'ber-mu'sic *n.* (טשיים'-בער-מיו'-זיק) קאמער-מוזיק [מוזיק וואס איז פערפאסט צו שפיעלען אין א קליינעם זאל].

cham'ber of com'merce (טשיים'-בער אוו קאמ'-אוירס) האנדעלס-קאמער [א פרייוויליגער פערבאנד פון די סוחרים פון א שטאדט צו בעשיצען זייערע האנדעלס-אינטערעסען].

cham'ber of dep'uties (טשיים'-בער אוו דעפ'-יו-טיז) די פראנצויזישע דעפוטירטען-קאמער [פארלאמענט].

cham'ber-pot *n.* (טשיים'-בער-פאט) נאכט-טאפ.

cham'ber-prac'tice *n.* (טשיים'-בער-פרעק'-טיס) די פראקטיק פון אן אדוואקאט, וואס טרעט ניט אויף אין געריכט, נאר גיט זיינע קליענטען עצות אין פריוואט.

cham'ber-robe *n.* (טשיים'-בער-ראוב) א שלאף-ראק.

cham'ber-wom'an *n.* (טשיים'-בער-הוואומ'-ען) א קאמער-פרוי [א דיענסט, וועלכע ברענגט אין ארדנונג די צימערען אין הויז].

chame'leon *n.* (קע-מיע'-לי-אן) כאמעלעאן [א מין יאשטשעריצע וואס בייט איהרע קאלירען].

cham'fer *v. and n.* (טשעמ'-פער) אויסשניידען רינעס; א קליינע רינע; קנייטשען.

cham'frain *n.* (טשעמ'-פריין) א מע-

טאלענער פאנציר פאר דעם קאפ פון א פערד בשעת מלחמה, געברויכט אין מי־טעלאלטער.

cham'fret *n. and v.* (טשעמ'-פרעט) ז. *chamfer*.

cham'fron *n.* (טשעמ'-פראן) ז. *chamfrain*.

cham'ois *n.* (שעמ'-אי) [א מין געמזע ווילדע ציג פון וועלכער מען קריגט דעם זעמיש־לעדער]; זעמיש־לעדער.

Chamois

cham'omile *n.* (קעמ'-א-מאיל) קאמי־לען־טהעע [ראמאשקע].

champ *v. and n.* (טשעמפ) קייען שנעל; גריזשען; דאס קייען און שלינגען אין איין צייט [ווי ביי א פערד]; דאס פעלד, דער גרונט פון א געשניצטען שילד, פון א גרא־ווירונג א. ד. ג.

champagne' *n.* (שעמ-פיין') שאמפא־ניער [וויין].

champaign' *a. and n.* (שעמ-פיין') וואס איז נוגע צו א פלאך־לאנד; פלאך; א פלאכעס לאנד, א פלעכע; א פעלד.

cham'pertor *n.* (טשעמ'-פער-טאר) דער וואס קויפט אב פראצעסען אדער דאס רעכט צו מאהנען פון אן אנדערען; א יא־בעדניק.

champign'on *n.* (שעמ-פינ'-יאן) דער שאמפיאן [א מין שוועמעל]; שוועמלעך.

cham'pion *n., v. and a.* (טשעמ'-פי-אן) 1. א קעמפפער; א העלד; דער גרעס־טער בריה אין שפיעל אדער וועט־קאמפף; 2. ארויסטרעטען אין קאמפף ווי א העלד פאר עמוואס; 3. הויפט, העכסט.

1. The New York baseball team is **champion**. 2. Emile Zola **championed** the cause of Dreyfus.

cham'pionship *n.* (טשעמ'-פי-אן-שיפ) דאס העלדענטום; דאס זיין אדער האבען די עהרע צו זיין דער ערשטער אין א שפיעל אדער אין א וועט־קאמפף.

champlevé' *n. and a.* (שעמפ-לע-ווע') וואס איז געמאכט מיט פערטיעפונגען אויף אויסצופילען מיט עמאל [ביי עמאלירען מעטאל]; די קונסט פון אזעלכע עמאליר־ארבייט.

ז. איל. *"Ornamental enamelry"*.

chan *n.* (קאן) כאן [טאטארישער קעניג].

chance *n., a. and v.* (טשענס) 1. א גע־לעגענהייט, א צופאל, א שאנס; א גליק; צופעליג; 2. פאסירען, טרעפען, פארקו־מען; 3. ריזיקירען, פראבירען טהאן.

2. Tell us what has **chanced** to-day. 3. It may be a dangerous undertaking, but I will **chance** it.

chan'cel *n.* (טשענ'-סעל) דער אבגע־צאמטער כאר אין א קירכע; דער אלטאר.

chan'cellor *n.* (טשענ'-סעל-אר) קאנצ־לער, ערשטער מיניסטער; פרעזידענט; א ריכטער פון דעם העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

chan'cellor of a di'ocese (טשענ'-סעל-אר אוו ע דאי'-א-סים) דער אפיציע־לער ראטהגעבער פון א בישאף.

chan'cellor of a univer'sity (טשענ'-סעל-אר אוו ע יו-ני-וואיר'-סי-טי) דער רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט [דער העכסטער בעאמטער פון אוניווערזיטעט].

Chan'cellor of the Exchequ'er (טשענ'-סעל-אר אוו טהי עקס-טשעק'-ער) דער פינאנס־מיניסטער אין ענגלאנד.

chan'cellorship *n.* (טשענ'-סעל-אר-שיפ) קאנצלערשאפט, דאס אמט פון ערש־טען מיניסטער.

chan'cel-screen *n.* (טשענ'-סעל-סקריען) אן אבטיילונג אין א קירך וואו דער כאר זינגט.

chan'cel-ta'ble *n.* (טשענ'-סעל-טייבל) דער אלטאר־טיש [אין א קירך].

chance'-med'ley *n.* (טשענס'-מעד'-לי) דאס פערוואונדען אדער טויטען בשוגג [אומגערן] אין זעלבסט־פערטיי־דיגונג.

chan'cery *n.* (טשענ'-סער-אי) די קאנ־צעלאריע; דאס גערעכטיגקייטס־געריכט [א געריכט, וואו די צדדים ווערען גע'משפט ניט לויט די געוועהנליכע געזעצען, נאר לויט דעם פערשטאנד און גערעכטיגקייטס־געפיהל פון ריכטער]; דאס העכסטע גע־ריכט [אין ענגלאנד].

chan'cre *n.* (שענ'-קער) דער שאנקער [א מין ווענערישע קראנקהייט].

chan'crous *a.* (שענ'-קראס) שאנקערדיג, געשווירארטיג.

chan'cy *a.* (טשענ'-סי) צופעליג, ריזי־קאליש.

chandelier' *n.* (שענ-דע-ליער') א היינגלייכטער מיט רעהרען.

chand'ler *n.* (טשענד'-לער) ליכט־הענד־לער; ליכט־מאכער; א קרעמער.

chand'lery *n.* (טשענד'-לער-אי) א ליכט־קראם; ליכט־וואארע.

change *n. and v.* (טשיינדזש) 1. ענדע־רען, בייטען, וועקסלען, אומענדערען; 2. אומענדערונג; 3. קליין־געלד.

1. The passengers **changed** cars. 2. There is no **change** in the weather. 3. I have no **change** with me.

changeabil'ity *n.* (טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיג־קייט.

chan'geable *a.* (טשיינ'-דזשעבל) וואס ענדערט זיך; אונבעשטענדיג.

chan'geableness *n.* (טשיינ'-דזשעבל-נעס) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיג־קייט; פערענדערונג.

chan'geably *adv.* (טשיינ'-דזשע-בלי) דורך ענדערונג; אונבעשטענדיג.

change col'or (טשיינדזש קאל'-אר) 1. בייטען דעם קאליר; 2. בייטען די מיינונגען אדער די אויפפיהרונג.

2. He **changed** his colors. He is a conservative now.

change for the bet'ter (טשיינדזש פאר טהי בעט'-ער) בעסער ווערען.

change'ful *a.* (טשיינדזש'-פול) פערענ־דערליך; אונבעשטענדיג.

change hands (טשיינדזש הענדז) ביי־טען; פערקויפט ווערען.

The house **changed** hands.

change'less *a.* (טשיינדזש'-לעס) וואס ענדערט זיך ניט; בעשטענדיג.

change'lessness *n.* (טשיינדזש'-לעס-נעס) דאס בלייבען אונפערענדערט; דאס ניט ענדערען זיך.

change'ling *n. and a.* (טשיינדזש'-לינג) א פערביטענעס קינד [בעזאנדערס אין די פאלקס־לעגענדען, וואו די פעען גנב'ענען אוועק שעהנע קינדער און לאזען איבער אויף זייער ארט מאוס'ע]; אומגע־ביטען, פערביטען.

change of life (טשיינדזש אוו לאיף) די פעריאדע אין דעם לעבען פון א פרוי, ווען זי הערט אויף צו האבען מענסטרוא־ציע [מאנאטליכע רעגעל].

change one's mind (טשיינדזש וואנז מאינד) בייטען די מיינונגען.

He **changed** his mind just once too often.

chan'ger *n.* (טשיינ'-דזשער) א חלפן, א געלד־וועקסלער; א שענקער [פון ביער].

change sides (טשיינדזש סאידז) אי־בערגעהן צו אן אנדער פארטיי.

chan'nel *n. and v.* (טשענ'-על) א קא־נאל [פאר וואסער]; א רינע; א קוועלע; דורכשניידען קאנאלען; מאכען רינעס.

chan'nel of in'tercourse (טשענ'-על אוו אינ'-טער-קאורס) א פערבינדונגס־קא־נאל.

chan'son *n.* (שענ'-סאן) א באלאדע [א מין געדיכט].

chant *n. and v.* (טשענט) זינגען; א ליעד, געזאנג; א ניגון.

chan'ter *n.* (טשענ'-טער) א זינגער, א חזן, א קירכען־זינגער.

chan'tey *n.* (טשענ'-טי) אן ארבייטס־געזאנג פון מאטראזען.

chan'ticleer *n.* (טשענ'-טי-קליר) שאנטיקלער [דער נאמען פון האהן אין די מעשה־לעך וועגען חיות].

chan'tress *n.* (טשענ'-טרעס) א זינגערין.

chan'try *n.* (טשענ'-טרי) א קאפעלע, א קליינע קירך, וואו מען איז מתפלל אלע טאג פאר דער נשמה פון דעם, וועלכער האט זי געבויט אדער געלאזען ספעציע־לע געלד, כדי מתפלל צו זיין פאר איהם; אן ארומגעצאמטער קבר.

cha'os *n.* (קיי'-אס) כאאס; אונארדנונג; א פארמלאזע מאסע; תהו ובהו.

chaot'ic *a.* (קיי-אט'-איק) כאאטיש; אהן ארדנונג; ווי א פארמלאזע מאסע.

chaot'ically *adv.* (קיי-אט'-אי-קעל-אי) אויף א כאאטישען אופן.

chap *n. and v.* (טשעפ) א ריס, א שפאלט [אין פלייש]; א יונג; דער אויבערשטער אדער אונטערשטער טייל פון מויל; קינ־באק, מארדע; שפאלטען; טרעסטשען; האנדלען; וועהלען; אננעהמען; ענדגיל־טיג איינשטימען.

chaparral' *n.* (טשעפ-ע-רעל') א גע־דיכטער קוסטען־וועלדעל.

chap'-book *n.* (טשעפ'-בוק) א מעשה־ביכעל, א בראשורקע [וואס מען פלעגט אמאל קויפען ביי רייזענדע מוכר ספרים־ניקעס].

chape *n.* (טשייפ) א העקעל; א ספראנזשקע; דאס מעטאלענע בלעכעל פון דעם אונטערשטען טייל פון א שווערדען־שייד; דאס בלעכעל אויף א רימען; דער אייזערנער רינגעל פון דעם אונטערשטען טייל פון א שטעקעל.

chapeau' *n.* (שע-פאו') א הוט; א מי־ליטער־הוט בעפוצט מיט פעדערן.

chap'el *n.* (טשעפ'-על) קאפעלע, א צו־געבויטער פליגעל צו א קירך; א קאפעליע, א כאר פון זינגער אדער מוזיקאנטען.

chape'less *a.* (טשייפ'-לעס) אהן א ספראנזשקע; אהן דעם אונטערשטען איי־זענדעל פון א שטעקעל אדער רימען.

chap'ellany *n.* (טשעפ'-על-ע-ני) א קאפעליע, וואס איז אן אבטיילונג פון א גרעסערער קירך; א קירכליכע איינריכ־טונג וואס איז אונטערווארפען אונטער אן אנדערער איינריכטונג.

chap'elry *n.* (טשעפּ'-על-רי) דער בעצירק פון א קאפּעלע [קירך].

chap'eron *n. and v.* (שעפּ'-ע-ראָן) א בעגלייטער און בעשיצער פון א פרוי אין געזעלשאַפטליכע פלעצער [ווי טעאַטער, בעלער, פערזאַמלונגען א. ז. וו.]; א פערהייראַטע פרוי וואס בעגלייט א יונג מיידעל אין געזעלשאַפטליכע פלעצער; אזא קליינער שילד מיט אויפשריפטען וואס מען פלעגט אמאָל ביי גרויסאַרטיגע לויות בעפעסטיגען צו די קעפּ פון די פערד וועלכע פלעגען פיהרען די טרונע; דער קאפּשילד פון אן אינזעקט; בעגלייטען א יונג מיידעל אדער א יונגע פרוי אין א געזעלשאַפטליכען פלאַץ [וואו די בעגלייטעריז איז א עלטערע פערהייראַטע פרוי].

chap'eronage *n.* (שעפּ'-ע-ראָנ-איידזש) דאס בעגלייטען א יונגע פרוי אדער מיידעל [וואו די בעגלייטערין איז אן עלטערע, פערהייראַטע פרוי].

chap'fallen *a.* (טשאַפּ'-פאָהלן) ענטמוטהיגט, אראָבגעפאַלען ביי זיך.

chap'iter *n.* (טשעפּ'-אי-טער) דער אויבערשטער טייל פון א זייל.

chap'lain *n.* (טשעפּ'-לען) א קאַפּלאַן, א גייסטליכער פון א קעניג אדער אנדער הויכער פערזאָן; א גייסטליכער אין דער ארמעע אדער אין אנדערע געזעלשאַפטליכע אינסטיטוציאָנען; א פּריוואַטער סעקרעטער פון דער עלטעסטער אויפזעהערין אין א פרויען-מאָנאַסטיר.

chap'laincy *n.* (טשעפּ'-לענ-סי) דאס אַמט פון א קאַפּלאַן אדער גלח.

chap'lainship *n.* (טשעפּ'-לענ-שיפּ) דאס אַמט פון א גייסטליכען; די איינקונפט אדער בעזיץ פון א קירך.

chap'let *n.* (טשעפּ'-לעט) א גירליאַנדע, א קראַנץ; דער רויזען-קראַנץ אדער פּאַטשערעס [דאס הייליגע שנירעל מיט שווארצע קייקעלעך ביי די קאַטאָליקען]; א קליינע קאַפּעלע [קירך]; אזא קראַנץ-פערציערונג פון א זייל.

chap'man *n.* (טשעפּ'-מען) א קליינער הענדלער, א סוחר'ל.

chap'pie *n.* (טשעפּ'-אי) א פּראַנט, א יונגער בחור.

chap'ter *n.* (טשעפּ'-טער) א קאַפּיטעל; א געגענשטאַנד; א פערזאַמלונג פון גייסטליכע.

chap'ter-house *n.* (טשעפּ'-טער-האוס) דאס קאַפּיטעל-הויז [די געביידע ביי א קאַטעדראַל אדער קירך, וואו דער ראַטה פון גייסטליכע פערוואַלטעט איבער די ענינים פון דער קירך].

chap'ter of ac'cidents (טשעפּ'-טער אָוו עק'-סי-דענטס) א סדרה פון צרות; דער צופאַל.

chap'trel *n.* (טשעפּ'-טרעל) דער קאָפּ פון א זייל וואס האַלט אונטער א געוועלב-בויגען.

char *v., n. and a.* (טשאַר) פערברענען צו קויהל, פער'שרפ'ן; גליהענדע קויהלען; א מין פיש [געהערט צום מין לאַקס]; אן אמאָליגע מאָס ווייץ [אן ערך 145 גאַלאָנס]; א קופּע זאַמד, אן אנגעטראָגענער אינזעל אין א שטראָם; האַלבאַפּען.

char-à-bancs' *n.* (שאַר-א-באַנ') א שאַראַבאַן [א לייכטע קאַרעטע מיט ביינקלעך אין דער ברייט].

char'acter *n.* (קער'-עק-טער) 1. כאַראַקטער; 2. נאַטור; 3. בוכשטאַב.

1. A good **character** is better than a good reputation. 2. The **character** of the Oriental nations is different from the European. 3. This dictionary is printed in English and Hebrew **characters**.

char'acterism *n.* (קער'-עק-טער-איזם) א כאַראַקטעריסטישער צייכען.

characteris'tic *n. and a.* (קער-עק-טע-ריס'-טיק) כאַראַקטעריסטיש.

characteris'tically *adv.* (קער-עק-טע-ריס'-טי-קעל-אי) אויף א כאַראַקטעריסטישען אופן.

characteriza'tion *n.* (קער-עק-טער-אי-זיי'-שאַן) די כאַראַקטעריזירונג, די בעשרייבונג פון די כאַראַקטעריסטישע סמנים.

char'acterize *v.* (קער'-עק-טער-איז) כאַראַקטעריזירען, אנגעבען די נאַטור אדער דעם כאַראַקטער; בעצייכנען.

char'acterless *a.* (קער'-עק-טער-לעס) כאַראַקטערלאָז, אָהן א כאַראַקטער.

char'acter-mon'ger *n.* (קער'-עק-טער-מאָנ'-גער) א בערריידער, א טאַדלער.

char'actery *n.* (קער'-עק-טער-אי) דאס וואס כאַראַקטעריזירט; א כאַראַקטעריסטישער צייכען; דאס כאַראַקטעריזירען.

charade' *n.* (שע-רייד') א שאַראַדע [א מין רעטענעס מיט ווערטער-זילבען].

char'bon *n.* (שאַר'-באָן) א קליינער שוואַרצער צייכען אין דער גריבעלע פון א פערד'ס ווינקעל-צאָהן; א מילץ-פיבער; די קאַרבונקעל [א מין פעסט-געשוויר].

char'coal *n.* (טשאַר'-קאָול) האָלץ-קויהלען.

char'coal cray'on (טשאַר'-קאָול קריי'-אָן) צייכען-קויהל.

char'coal-i'ron *n.* (טשאַר'-קאָול-אי'-ערן) א געוויסער גוטער זאַרט אייזען וואס ווערט פּראָדוצירט מיט דער הילף פון האָלץ-קויהלען; א פּלעט-אייזען [ביגעל-אייזען] וואס ווערט הייס געמאַכט מיט האָלץ-קויהלען.

Charcoal-iron

chard *n.* (טשאַרד) די אויבערשטע בלעטער פון אן אַרטישאָקע [אזא פּלאַנצע].

chardoon' *n.* (טשאַר-דוהן') די אַרטישאָקע [א מין גאָרטען-פּלאַנצע אין די וואַרימע לענדער].

chare *v.* (טשעהר) טהאָן טאָג-אַרבייט; טהאָן פערשיעדענע קליינע אַרבייט.

charge *n. and v.* (טשאַרדזש) 1. אנקלאַגען, בעשולדיגען; 2. בערעכענען [א פּרייז]; 3. אויפזיכט, השגחה; אַמט; 4. בעשולדיגונג, קלאַגע; 5. אנגריף; 6. אנלאָדען [א ביקס, אן עלעקטרישע באַטעריי א. ד. ג.]; 7. אנפילען, פערנעהמען, אנפּאַקען; 8. אנווייזען, אנצייגען א ריכטונג, זאָגען ווי זיך צו פיהרען.

1. He is **charged** with a crime. 2. I was **charged** $2 for the hat. 3. He is in **charge** of the office. 4. He pleaded not guilty to the **charge**. 5. The cavalry **charged** the enemy. 6. The hunter **charged** his gun. 7. He **charged** his mind with principles. 8. The judge **charged** the jury.

char'geable *a.* (טשאַר'-דזשעבל) בעשווערליך, לעסטיג; וואס קאָסט צו טייער; פון וואס מען דאַרף צאָהלען שטייערען אדער גרענעץ-צאָל; בעשולדיגט.

char'geableness *n.* (טשאַר'-דזשעבל-נעס) לעסטיגקייט, קאָסטשפּיעליגקייט; צאָל-פּליכטיגקייט [דאס דאַרפען צאָהלען גרענעץ-צאָל].

char'geable to one (טשאַר'-דזשעבל טו וואָן) צושרייבען צו איינעם די שולד אדער די פעראַנטוואָרטליכקייט.

The wreck of the train was **chargeable** to the engineer.

chargé' d'affaires' (שאַר-זשיי' דע-פעהר') איינער וואס פערנעהמט די שטעלע פון א געזאַנדטען [אַמבאַסאַדאָר] אין דער צייט פון זיין אַבוועזענהייט; א צייטוויילינער שטעלפערטרעטער, א בעאַמטער וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פּלאַץ פון זיין פּאָרזיצענדען.

charge'ful *a.* (טשאַרדזש'-פול) קאָסטבאַר, טהייער.

charge'less *a.* (טשאַרדזש'-לעס) קאָסטענלאָז, אָהן קאָסטען; וואָהלפייל.

charge'man *n.* (טשאַרדזש'-מען) אן אויפפּאַסער אויף אַרבייטער, א פאָרמאַן.

charge one with some'thing (טשאַרדזש וואָן וויטה סאַמ'-טהינג) ארויפלעגען עפּעס אויף אימיצען, געבען אימיצען אן אויפטראַג אדער בעשטעלונג.

char'ger *n.* (טשאַר'-דזשער) דער בעשול-דינער; א גרויסע שיסעל; א קריגס-פערד.

char'ges *n.* (טשאַר'-דזשעז) קאָסטען.

I received the goods with the **charges** prepaid.

char'ges of car'riage (טשאַר'-דזשעז אָוו קער'-איידזש) פראַכט-געלד, די קאָסטען פאַר אריבערפיהרען עפּעס.

char'ges of convey'ance (טשאַר'-דזשעז אָוו קאָנ-וויי'-ענס) טראַנספּאָרט-קאָסטען.

charge to one's account' (טשאַרדזש טו וואָנז ע-קאַונט') צושרייבען צו איינעמס רעכנונג.

charge upon' one (טשאַרדזש א-פּאָן' וואָן) איינעם אנקלאַגען, פאָרוואַרפען.

charge with (טשאַרדזש וויטה) איינעם איבערגעבען א געשעפט; שיקען איינעם אין א שליחות; הייסען איינעם עפּעס טהאָן; בעאויפטראַגען.

The mother is **charged** with the care of her children.

char'ily *adv.* (טשעהר'-אי-לי) פאָרזיכטיג, בעהיטזאַם; מעסיג, שפּאָרזאַם.

char'iness *n.* (טשעהר'-אי-נעס) פאָרזיכטיגקייט; בעהיטזאַמקייט.

char'iot *n. and v.* (טשער'-אי-אָט) א וואָגען, א קאַרעטע; א רייט-וואָגען; א קריעגס-רייט-וואָגען; פאָהרען אין א רייט-וואָגען.

Chariot

charioteer' *n. and v.* (טשער-אי-א-טיער') דער אנטרייבער אין א רייט-וואָ=

גען ; א מין ים=פיש [געפינט זיך ארום בראזיליען און די קאריבישע אינזלען]; טרייבען א רייט=וואגען [זיין דער קוטשער, דער שמייסער].

char'iot-race *n.* (טשער'-אי-אט-ריים) א וועט=לויף אין רייט=וואגענס [אין די אלטע צייטען].

char'itable *a.* (טשער'-אי-טעבל) וואס וואס איז שייך צו צדקה ; וואהלטהעטיג, גוטוויליג, מילד צו ארימע.

char'itableness *n.* (טשער'-אי-טעבל-נעס) גוטסקייט ; דאס ליעב האבען צו געבען צדקה.

char'itably *adv.* (טשער'-אי-טע-בלי) דורך וואהלטהעטיגקייט, מיט גוטסקייט.

char'ity *n.* (טשער'-אי-טי) גוטסקייט; וואהלטהעטיגקייט ; מיטלייד ; מענשענליעבע ; צדקה.

char'ity begins' at home (טשער'-אי-טי בי-גינז' עט האום) די ערשטע צדקה איז געבען א נדבה זיך אליין ; דאס אייגענע העמד איז נעהנטער צום לייב.

char'ity-school *n.* (טשער'-אי-טי-סקוהל) א שוהל פאר ארימע קינדער.

charivar'i *n.* (שער-אי-ווער'-אי) קאצען=מוזיק [לצנות'דיגע מוזיק מיט א פייפעריי און קלאפעריי].

chark *v.* (טשארק) ברענען ביז קויהל, פערוואנדלען אין קויהל.

char'latan *n.* (שאר'-לע-טען) א שארלאטאן, א בעטריגער.

charlatan'ic *a.* (שאר-לע-טענ'-איק) שאלאטאניש.

charlatan'ical *a.* (שאר-לע-טענ'-אי-קעל) שארלאטאניש, בעטריגעריש.

charlatan'ically *adv.* (שאר-לע-טענ'-אי-קעל-אי) אויף א שארלאטאנישען אופן.

char'latanism *n.* (שאר'-לע-טענ-איזם) שארלאטאנסטווע.

char'latanry *n.* (שאר'-לע-טענ-רי) שארלאטאנעריי ; בעטרוג.

Charles's law (טשארלז לאה) דאס פיזיקאלישע געזעץ, וואס בעהויפטעט, אז ווען די טעמפעראטור פון א גאז ווערט געענדערט ווערענד דער דרוק אויף איהם בלייבט דערזעלביגער, דאן וועט דער וואלומען [אומפאנג, אויסשפרייטונג] פון גאז זיך פערגרעסערען אויף $\frac{1}{273}$=סטעל פאר יעדען גראד צעלזיוס וואס די טעמפעראטור ווערט געשטיגען, אדער אויב דער וואלומען פון גאז בלייבט דערזעלביגער, דאן וועט זיך פערגרעסערען זיין דרוק פראפארציאנעל מיט דער שטייגערונג פון דער טעמפעראטור, וועלכע ווערט געמאסטען פון מינוס 273, ד. ה. פון דעם אבסאלוטען נול=פונקט [דיעזעס געזעץ איז ענטדעקט געווארען צו ערשט פון דעם פראנצויזישען פיזיקער אלעקסאנדער שארל, געבארען אין יאהר 1746, געשטארבען 1823].

Charles's Wain (טשארלז' הויין) א צוזאמענשטעלונג פון זיבען שטערען וועלכע איז בעקאנט אין אסטראנאמיע אונטער דעם נאמען "דער גרויסער בער".

char'lock *n.* (טשאר'-לאק) ווילדע פעלד=זענעפט.

char'lotte *n.* (שאר'-לאט) א שטרודעל אנגעפילט מיט פרוכט, סמעטענע, ווארעניע א. ז. וו.

char'lotte russe (שאר'-לאט רוס) א טארט געפילט מיט אויפגעשלאגענע שמאנט אדער פרוכט ; א פלאדען.

charm *n. and v.* (טשארם) 1. כישוף, צויבער ; א קמיע ; רייץ ; מילדקייט, ליעבליכקייט, ליעבענסווירדיגקייט ; 2. בעצויבערען.

1. She is a woman of much **charm**.

char'mer *n.* (טשאר'-מער) א צויבערער, א צויבערין.

char'ming *a.* (טשאר'-מינג) מילד, ליעבליך, ליעבענסווירדיג ; בעצויבערענד.

char'mingly *adv.* (טשאר'-מינג-לי) מעשה כישוף, כישופ'דיג, בעצויבערענד.

char'mingness *n.* (טשאר'-מינג-נעס) מילדקייט, ליעבליכקייט, ליעבענסווירדיגקייט, חן, דאס וואס בעצויבערט.

char'nel *n. and a.* (טשאר'-נעל) אן ארט וואו עס ווערען געהאלטען די ביינער פון טויטע ; וואס ענטהאלט די ביינער פון טויטע.

char'nel-house *n.* (טשאר'-נעל-האוס) אן ארט פאר די ביינער פון טויטע.

char'pie *n.* (שאר'-פי) פלאקס געמאכט פון אלטע לייווענד [מען נעהמט פאנאנדער דאס לייווענד פאדימווייז און פון די פאדים מאכט מען ווידער פלאקס].

char'red *a.* (טשארד) פערברענט אויף קויהל.

char'ry *a.* (טשאר'-אי) וואס איז שייך צו האלין=קויהלען ; ווי האלין=קויהלען.

chart *n. and v.* (טשארט) קארטע, לאנדקארטע ; צייכנען א לאנדקארטע.

charta'ceous *a.* (קאר-טיי'-שיאס) פאפיער=ארטיג ; וואס איז עהנליך צו פאפיער [ביי פלאנצען].

char'ter *n. and v.* (טשאר'-טער) 1. א פאטענט; פריווילעגיע; א פאפיער פון דער רעגיערונג וועלכע בעשטעטיגט די ארגאניזאציאן פון א קערפערשאפט ; 2. דינגען [א שיף]; 3. ארויסגעבען א פאטענט אדער ערלויבנים ; ארויסגעבען א רעגיערונגס=בעשטעטיגונג פאר אן ארגאניזאציאן.

1. The society secured a **charter** from the State. 2. The party **chartered** a boat for the trip.

Char'ter Oak (טשאר'-טער אוק) א היסטארישער דעמב אין הארטפארד [שטאאט קאנעקטיקוט, פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא], וואו די אמאליגע אמעריקאנער קאלאניסטען האבען בעהאלטען די געשריבענע פריווילעגיעס פון די ניי=ענגלישע קאלאניעס, ווען דער פערטרעטער פון דעם ענגלישען קעניג האט אין יאהר 1687 געוואלט דעם דאזיגען דאקומענט צוריקקריגען [דער בוים איז פערניכטעט געווארען אין יאהר 1856].

Charter Oak

char'ter-par'ty *n.* (טשאר'-טער-פאר'-טי) א קאנטראקט פון פערדינגען שיפען.

Char'tism *n.* (טשאר'-טיזם) דער טשארטיזם [די גרויסע בעוועגונג פון ענגלישען ארבייטער=קלאס אין ערשטען העלפט פון 19טען יאהרהונדערט מיט דער פאדערונג פון ראדיקאלע פאליטישע רעפארמען].

Char'tist *n. and a.* (טשאר'-טיסט) א טשארטיסט [אן אנטייל=נעהמער אין דער טשארטיסטישער בעוועגונג]; וואס איז פערבונדען מיט טשארטיזם.

ז. *Chartism*

chartog'rapher *n.* (קאר-טאג'-רע-פער) ז. *cartographer*

chartograph'ic *a.* (קאר-טא-גרעפ'-איק) ז. *cartographic*

chartog'raphist *n.* (קאר-טאג'-רע-פיסט) ז. *cartographer*

chartog'raphy *n.* (קאר-טאג'-רע-פי) ז. *cartography*

Chartreuse' *n.* (שאר-טרעהז') דער מאנאסטיר פון די קארטוזיאנער מאנאכען [אין פראנקרייך].

chartreuse' *n.* (שאר-טרעהז') שארטרעז [א בעוואוסטער ליקער].

char'tulary *n.* (קאר'-טיו-ליי-רי) אן אנגעשטעלטער אין די אלטע קירכען, וועלכער פלעגט דארפען אכטונג געבען אויף די דאקומענטען און פערשיעדענע געשריבענע פאפיערען, וואס האבען זיך געפונען אין קלויסטער ; דאקומענטען פון א קלויסטער; דאס צימער וואו די דאקומענטען געפינען זיך.

char'woman *n.* (טשאר'-הוואומ-ען) א טאג=ארבייטערין.

char'y *a.* (טשעהר'-אי) פארזיכטיג, בעהיטזאם ; קארג, שפארזאם.

cha'sable *a.* (טשיי'-סעבל) וואס מען קען יאגען אדער נאך וואס מען קען זיך נאכיאגען.

chase' *n. and v.* (טשיים') יאגען, אוועקטרייבען ; איינפאסען ; זיך נאכיאגען נאך עפעס; די יאגד ; איינפאסונג ; א ראהם פון א דרוקער, אין וועלכען עס ווערט איינגעשלאסען די אויפגעזעצטע שריפט.

cha'ser *n.* (טשיי'-סער) א יעגער ; א נאכיאגער; א שיף וואס יאגט נאך אן אנדער שיף ; א יאגד=הארמאט [אויף געוויסע שיפען]; א קורצער רימען מיט וועלכען מען שפילעט צו די אויפגעדרעהטע פארהאנגען אין א קארעט ; א גראווירער ; א ראד וואס צוקוועטשט אדער צוברעקעלט אויף שטיקלעך.

chasm *n.* (קעזם) א שפאלט, עפנונג ; א תהום.

chasmed *a.* (קעזמד) מיט שפאלטען, מיט עפנונגען.

chas'my *a.* (קעז'-מי) שפאלטיג, פול מיט שפאלטען.

chasse *n.* (שעס) דער יאגד ; דער ארון. דער קאסטען, אין וועלכען עס ליגען די ביינער פון א הייליגען ; א קליין גלעזעל שנאפס אדער ליקער נאך'ן עסען אדער נאך קאפע.

chassé' *n. and v.* (שא-סיי') די שאסיי [אן ארט בעוועגונג אין טאנצען] ; טאנצען א שאסיי.

chasse'pot *n.* (שעס'-פאו) א געוויסער סארט ביקסען אין דער פראנצויזישער ארמעע.

chasseur' *n.* (שע-סויר') א יעגער ; א סאלדאט פון דער לייכטער פעכאטע אדער קאוואלעריע.

chaste *a.* (טשייסט) 1. צנועה'דיג, פרום, ריין פון זינד ; 2. בעשיידען, איינפאך.

1. Girls should be trained to be **chaste**. 2. The style of this building is **chaste**.

chaste'ly *adv.* (טשייסט'-לי) איינפאך, בעשיידען ; מיט צניעות.

cha'sten *v.* (טשייסן) 1. אויסבעסערען ; 2. שטראפען, מוסר'ען ; בעשטראפען.

1. Defeat **chastens** the proud.

chaste'ness *n.* (טשייסט'-נעס) אונשולדיגקייט ; ריינקייט ; צניעות.

chaste'ning *n. and a.* (טשיים'-נינג) דאס שטראפען, דאס מוסר'ען; בעשטרא־פונג; וואס בעסערט אויס דורך בעשטרא־פען אדער דיסציפלין.

chastise' *v.* (טשעס-טאיז') שטראפען מיט ריטער; דיסציפלינירען.

chas'tisement *n.* (טשעס'-טיז-מענט) שטראף, מוסר; בעשטראפונג.

chasti'ser *n.* (טשעס-טאי'-זער) דער שטראפער, בעשטראפער.

chas'tity *n.* (טשעס'-טי-טי) צניעות, אונ־שולדיגקייט.

chas'uble *n.* (טשעס'-יובל) א מין גלח'ישער בגד אהן ארבעל [א מאנטעל וואס ווערט געטראגען פון גלח אין קירך ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס].

chat *n. and v.* (טשעט) 1. שמועסען, א שמועס; 2. די קאמענקע, א קליין זינג־פויגעלע; 3. א קאץ; 4. דאס קעצכען [א מין בלום]; 5. א צווייג; אן אבשפראצונג; 6. א קינד.

1. We had a chat on our veranda.

château' *n.* (שע-טאו') א שלאס, א פא־לאץ; א לאנדהויז.

chat'elain *n.* (שעט'-ע-ליין) א פערוואל־טער פון א שלאס; א פריץ וואס האט גע־האט רעכט צו האבען אן אייגענעם שלאס [אין די אמאליגע צייטען אין פראנק־רייך].

chat'elaine *n.* (שעט'-ע-ליין) די פער־וואלטערין אדער בעזיצערין פון א שלאס; א קייטעל אדער קייטלעך אויף וועלכע עס ווערען געהאלטען די שליסלען פון א שלאס.

chat'ellany *n.* (שעט'-ע-ליי-ני) ז. *castellany*

chatoy'ant *n. and a.* (שע-טאי'-ענט) מיט שפיעלענדע קאלירען; דאס קאצען־אויג [א מין מינעראל, ביי וועלכען עס גיסען זיך איבער די קאלירען, ווען ער איז געפאלירט].

chatoy'ment *n.* (שע-טאי'-מענט) דער שפיעל פון קאלירען.

chat'tel *n.* (טשעט'-על) בעוועגליכעס אייגענטום, מטלטלין.

chat'telism *n.* (טשעט'-על-איזם) דאס זיין א בעוועגליך אייגענטום; דאס בעזי־צען אזא אייגענטום.

chat'telize *v.* (טשעט'-על-איז) ארייג־רעכענען אין בעוועגליכע גיטער; בריינגען צו דער מדרגה פון מטלטלין.

chat'tel mort'gage (טשעט'-על מאהר'-גיידזש) מטלטלין אלס משכון.

chat'ter *n. and v.* (טשעט'-ער) קוויי־טשען, צוויטשערען [ווי א פויגעל], קריי־צען [מיט די צייהן]; פלוידערען; פלאפ־לען; קוויטשעריי; א פלוידעריי, פלאפלע־ריי.

chat'terbox *n.* (טשעט'-ער-באקס) א פלוידערזאק.

chat'terer *n.* (טשעט'-ער-ער) א פלוי־דערער; א מין פויגעל.

chat'ty *n. and a.* (טשעט'-אי) אזא לייט־מענער וואסער־קרוג [אין אסט־אינדיען]; וואס פלאפלעט; וואס רעדט דברים בטלים.

chat'-wood *n.* (טשעט'-הוואוד) אב־געבראכענע צווייגלעך; שפענער אויף אונ־טערהייצען.

chaud'-med'ley *n.* (שאוד'-מעד'-לי) דער מארד וואס איז בעגאנגען געווארען ביי אן אויפרעגונג, אין א געשלעג א. ד. ג. [אין יוריספרודענץ].

chauf'fer *n.* (שאה'-פער) א קליין אוי־ווען אויף קאכען.

chauffeur' *n.* (שאו-פער') דער שאפער [אז אויטאמאביל טרייבער]; א קליין אייזערנער אויוועלע פון אייזען־בלעך פאר בעמישע צוועקען.

Chautau'qua Lit'erary and Scientif'ic Cir'cle (טשאה-טאה'-קווא ליט'-ע-רע-רי ענד סאי-ען-טיפ'-איק סוירקל) א פעראיין אין אמעריקא וואס האט די אויפגאבע צו ערמוטיגען זעלבסט־בילדונג און היים־שטודיום אין פערבינ־דונג מיט דער זומער־שוהל וואס איז אויס־געבויט אין טשאטאקווא אין שטאאט ניו יארק.

chau'vinism *n.* (שאו'-ווי-ניזם) שאווי־ניזם [איבערטריבענער אדער פאנאטישער פאטריאטיזם].

chau'vinist *n.* (שאו'-ווי-ניסט) א שאווי־ניסט [א היציגער פאטריאט].

chauvinis'tic *a.* (שאו-ווי-ניס'-טיק) שאוויניסטיש.

chaw *v.* (טשאה) קייען.

chay *n.* (שיי) א וועגעלע אויף צוויי רע־דער; א בריטשקע.

cheap *a.* (טשיעפ) ביליג, וואלוועל; געמיין.

chea'pen *v.* (טשיפן) ארונטערלאזען פון פרייז; ביליג מאכען, ערנידריגען.

cheape'ner *n.* (טשיעפ'-נער) וואס לאזט ארונטער דעם פרייז; וואס מאכט וואלוועל.

cheap Jack (טשיעפ דזשעק) א מציאות־זוכער, א קליינער הענדלער אויף א יריד.

cheap'ly *adv.* (טשיעפ'-לי) וואלוועל; אויף א ביליגען אופן.

cheap'ness *n.* (טשיעפ'-נעס) ביליג־קייט, וואלוועלקייט.

cheat *n. and v.* (טשיעט) 1. א שווינדעל; א שטוקע; א בעטרוג; א בעטריגער; בע־טריגען, בעשווינדלען; 2. אויסדרעהען זיך פון עפעס.

1. He cheats at cards. 2. The grave was cheated out of its victim.

chea'table *a.* (טשיע'-טעבל) וואס קען לייכט אבגענארט אדער פערפיהרט ווערען.

chea'ter *n.* (טשיע'-טער) א בעטריגער, א שווינדלער.

chea'tery *n.* (טשיע'-טער-אי) שווינדעל, בעטרוג.

chea'ting *a.* (טשיע'-טינג) בעטריג־ריש; שווינדלעריש; אונעהרליך; פאלש, ניט עכט.

chea'tingly *adv.* (טשיע'-טינג-לי) אויף א שווינדלערישען אדער בעטריגערישען אופן.

cheat the gal'lows (טשיעט טהי געל'-אז) ארויסדרעהען זיך פון דער תליה.

cheat the worms (טשיעט טהי הווארמז) ארוים מיט'ן לעבען [פון א קראנקהייט].

check *n. and v.* (טשעק) א טשעק, א געלד־אנווייזונג [איבערהויפט אויף א באנק]; א בילעט; א צייכען וואס ווערט בעפעסטיגט צו באגאזש, פון וועלכען מען גיט א קאפיע צום רייזענדען; א טרוקענער מאהלצייט; אבהאלטונג, שטערונג; דאס אנזאגען שאך [אין שאך־שפיעל, ווען דער קעניג איז אין געפאהר]; שטערען [אין עטוואס], אבהאלטען, פערהאלטען; ציי־כענען, מאכען סמנים; אנזאגען שאך.

check'-account' *n.* (טשעק'-ע-קאונט') טשעק־קאנטא [די קאנטא אין א באנק אויף וועלכער מען קען געבען טשעקס].

check an account' (טשעק ען ע-קאונט') אבשטימען א רעכנונג [צו זעהן אויב ער איז ריכטיג].

check'-book *n.* (טשעק'-בוק) דאס טשעק־בוך.

checked' *a.* (טשעקט) אין קעסטעלעך [קארירט].

check'er *n.* (טשעק'-ער) א קאנטראלער; איינער וואס שפיעלט אין דאמקעס; א דאמקע־קעסטעלע; א פעשקע.

check'erberry *n.* (טשעק'-ער-בער-אי) דאס ווינטער־גרין [אזא פלאנצע וואס בלייבט אויך גרין אין ווינטער]; די יאג־דעס פון דיזער פלאנצע.

check'er-board *n.* (טשעק'-ער-באורד) א שאך־ברעט.

check'ered *a.* (טשעק'-ערד) פערשיע־דענפארביג; געקעסטעלט, געשטרייפט, קא־רירט.

check'ers *n.* (טשעק'-ערז) דאס שפיעל אין דאמקעס.

check'erwork *n.* (טשעק'-ער-הווירק) א קארירטער מוסטער, א מוסטער אין קעסטעלעך.

check'-exper'iment *n.* (טשעק'-עקס-פער'-אי-מענט) אן עקספערימענט וואס ווערט געמאכט צו קאנטראלירען אן אנ־דער עקספערימענט אויב ער איז ריכטיג.

check'-hook *n.* (טשעק'-הוק) א פאר־ריכטונג אבצוהאלטען וועלכע עס איז צו שנעלע בעוועגונג; א האקען אויף א זא־טעל צו האלטען דעם ענד פון די לייצעס.

check'less *a.* (טשעק'-לעס) וואס קען ניט אבגעהאלטען ווערען; אונגעשטערט.

check'-list *n.* (טשעק'-ליסט) א ליסטע אין וועלכער פערזאנען אדער זאכען זיי־נען פערשריבען נאך דעם אלף בית; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ליסטע פון אלע שטים־בערעכטיגטע פון שטאדט אדער בעצירק, כדי אויסצומיי־דען שווינדעל ביי די וואהלען.

check'mate *n. and v.* (טשעק'-מייט) 1. שאך און מאט [דער לעצטער גאנג אין שאך־שפיעל מיט וועלכען מען מאכט מאט]; 2. איבערווארפען; צושטערען; געווינען, זיגען.

2. Our plans were checkmated by our opponents.

check'-rein *n.* (טשעק'-ריין) די לייצע וואס ציהט זיך פון צוים צום זאטעל און צווינגט דאס פערד צו האלטען דעם קאפ אויפגעהויבען.

checks of con'science (טשעקס אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

check someone's talk (טשעק סאם-הוואנז טאהק) איינעם פערמאכען דאס מויל, מאכען איהם שוויגען.

check'-sys'tem *n.* (טשעק'-סיס'-טעם) א סיסטעם אין פאבריקען צו קאנטראלי־רען די צייט ווען די ארבייטער קומען און געהען אוועק פון דער ארבייט.

check'-ta'ker *n.* (טשעק'-טיי'-קער) דער וואס נעהמט צו די בילעטען אין טהע־אטער.

check'y *a.* (טשעק'-אי) אין געקעסטעלט; דער פארמע פון א שאך־ברעטעל [ביי שיל־דען און הערבען].

cheek *n. and v.* (טשיעק) 1. א באק; 2. א קופערנער שטערען, אונפערשעמט־הייט; ארויסטרעטען מיט חוצפה געגען איינעם.

2. It was cheek to ask me to do this for him.

cheek'-band *n.* (טשיעק'-בענד) דאס בענדעל פון א טשיפיק, דער אונטערשטער רימען פון צוים ביי א פערד.

cheek'-bone *n.* (טשיעק'-באון) דער באקען־ביין.

cheek by jowl (טשיעק באי דזשאול)

אונטער פיער אויגען; אין גוט⸗ברודערשאפט.

cheeked *a.* (טשיעקט) מיט [גראבע] באקען.

cheek'iness *n.* (טשיעק'-אי-נעס) דרייסטיגקייט, אונפערשעמטהייט.

chee'ky *a.* (טשיע'-קי) מיט דרייסטקייט, פרעך, אהן בושה.

cheep *v. and n.* (טשיעפ) קוויטשען, פישטשען [ווי א יונג פויגעלע]; א שוואכער קוויטש.

cheer *n. and v.* (טשיער) לעבעדיגקייט, פרעהליכקייט; כיבוד; א סעודה; בעגריסען; אויפנעהמען; אויפמונטערען; מאכען אוואציעס, אפלאדירען; אנרייצען.

cheer'er *n.* (טשיער'-ער) דער אויפמונטערער; דער הורא⸗שרייער.

cheer'ful *a.* (טשיער'-פול) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

The patient showed much improvement. He was cheerful all morning.

cheer'fully *adv.* (טשיער'-פול-אי) פרעהליך, מונטער; לעבעדיג; גוטמוטהיג.

cheer'fulness *n.* (טשיער'-פול-נעס) פרעהליכקייט, לעבעדיגקייט, מונטערקייט.

cheer'iness *n.* (טשיער'-אי-נעס) פרעהליכקייט; לעבעדיגקייט; גוטמוטיגקייט.

cheer'ing *a.* (טשיער'-אינג) בעלעבענד, ערמוטיגענד.

cheer'less *a.* (טשיער'-לעס) אהן פריידען, אבהענטיג, מוטלאז.

cheer'lessly *adv.* (טשיער'-לעס-לי) אויף אן אבהענטיגען אדער מוטלאזען אופן; אהן פריידען.

cheer'lessness *n.* (טשיער'-לעס-נעס) אבהענטיגקייט, מוטלאזיגקייט.

cheer'ly *adv.* (טשיער'-לי) לעבעדיג, פרעהליך.

cheer on (טשיער אן) צוגעבען מוטה אדער קוראזש דורך שרייען הורא; מאכען אוואציעס.

cheers *n.* (טשיערז) הורא⸗געשרייען.

cheer up (טשיער אפ) לוסטיג! לעבעדיג! אויפמונטערען, פרעהליך מאכען.

cheer'y *a.* (טשיער'-אי) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

cheese *n.* (טשיעז) קעז.

cheese-cake *n.* (טשיעז'-קייק) א קעז⸗קוכען [א פלאדען מיט קעז].

cheese'-cement' *n.* (טשיעז'-סי-מענט') א מין קיט [צו צונויפקלעפען פארצעלאן].

cheese'-cloth *n.* (טשיעז'-קלאטה) שיטערע לייווענד [לייווענד פון וועלכע מען מאכט קעז⸗זעקלעך].

cheese'-fly *n.* (טשיעז'-פלאי) די קעז⸗פליג [א מין שווארצע פליגעלע וואס האלט זיך אויף אין קעז].

cheese'-hop'per *n.* (טשיעז'-האפ'-ער) דער קעז⸗ווערימעל [פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך די קעז⸗פליג].

cheese'-ma'ker *n.* (טשיעז'-מיי'-קער) א מין פלאנצע אין אפגאניסטאן און צפון אינדיען [די פרוכטען פון דיזער פלאנצע האבען דעם טעם פון אבגעזויערטע זויערמילך].

cheese'-mite *n.* (טשיעז'-מאיט) דער קעז⸗מילב.

cheese'monger *n.* (טשיעז'-מאנ-גער) א קעז⸗הענדלער.

cheese'-par'ing *n. and a.* (טשיעז'-פעהר'-אינג) 1. די פערטריקענטע קארקע [אויבערשטע הייטעל] פון קעז; 2. קארגשאפט; קמצנות; קארג; קמצנות'דיג.

2. Congress did some cheese-paring with the appropriation bills.

cheese'-press *n.* (טשיעז'-פרעס) א קעז⸗פרעס.

cheese'-ren'net *n.* (טשיעז'-רענ'-עט) די לאב⸗קרויט [א מין גראז מיט א מילך⸗זאפט].

cheese'-toas'ter *n.* (טשיעז'-טאוס'-טער) אזא גאפעל צו באקען קעז אויף'ן פייער; א שווערד.

chees'y *a.* (טשיעז'-אי) קעזיג, אזוי ווי קעז.

cheet *v.* (טשיעט) פיפטשען [ווי א פויגעלע].

chee'tah *n.* (טשיע'-טא) ז. *chetah*.

chef *n.* (שעף) דער שעף, דער עלטסטער; דער אויבער⸗קוכער.

chef-d'œu'vre *n.* (שע-דע'וור) א מייסטערווערק; אן אויסגעצייכענטע, פראכטפאלע זאך.

cheg'oe *n.* (טשעג'-או) אזא פליי. ז. *chigoe*.

che'la *n.* (קיע'-לא) שערען, קלעשנעס [ווי ביי א ראק].

che'late *a.* (קיע'-לייט) וואס האט שערען אדער קלעשנעס [ווי א ראק].

chelif'erous *a.* (קיע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט שערען אדער קלעשנעס [ווי א ראק].

chelo'nian *n. and a.* (קע-לאו'-ני-ען) וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו א טשערעפאכע; א טשערעפאכע⸗ענהליכע בעשעפעניש.

chem'ic *n. and a.* (קעמ'-איק) וואס איז שייך צו כעמיע; כעמיש; כלאריד פון וואפנע [אזא פליסיגקייט וואס ווערט בענוצט ביי פארבען קליידער].

chem'ical *a.* (קעמ'-אי-קעל) כעמיש, וואס געהערט צו כעמיע.

chem'ical ac'tion (קעמ'-אי-קעל עק'-שאן) כעמישע ווירקונג [די ווירקונג אין א מאלעקול אדער צווישען די מאלעקולען פון שטאף, דורך וועלכער די אטאמען ענדערען זייער לאגע, טיילען זיך אדער בעהעפטען זיך א. ז. וו.].

chem'ical affin'ity (קעמ'-אי-קעל ע-פינ'-אי-טי) די כעמישע פערוואנדשאפט [אין דער כעמיע זיינען פאראנען שטאפען וועלכע פעראייניגען זיך זעהר לייכט מיט איינאנדער, ווען זיי קומען נאר אין בעריהרונג. אזעלכע שטאפען זיינען כעמיש פערוואנדט, קרובים].

chem'ical anal'ysis (קעמ'-אי-קעל ע-נעל'-אי-סיס) א כעמישע אנאליזע, די פאנאנדערשיידונג פון צונויפגעזעצטע קערפער אין זייערע כעמישע גרונד⸗עלעמענטען, ווי למשל, די פונאנדערשיידונג פון וואסער אין זויער⸗שטאף און וואסערשטאף א. ד. ג.

chem'ical change (קעמ'-אי-קעל טשיינדזש) א כעמישע ענדערונג, אן ענדערונג דורך וועלכער דער בעטרעפענדער שטאף בעקומט אנדערע אייגענשאפטען, אין געגענזאץ צו א פיזיקאלישע ענדערונג וואו דער שטאף ענדערט נור זיין געשטאלט אבער ניט זיינע אייגענשאפטען. צ ב. ווען א שטיק קופער ווערט געשמאלצען, געצויגען אין דינע דראטען אדער צופיילט אין דינעם שטויב איז די ענדערונג נור א פיזיקאלישע, ווייל דא האט זיך געענדערט נור די געשטאלט פון דעם שטיק קופער אבער ניט די אייגענשאפטען. ווען מען לעגט אבער אריין קופער אין זאלפעטערזויערע וועט די ענדערונג וואס קומט דאן פאר אין דעם קופער שוין זיין א כעמישע, ווייל קופער אין זאלפעטערזויערע פערוואנדעלט זיך אין קופער⸗ניטראט, א כעמישער שטאף וואס האט גאנץ אנדערע אייגענשאפטען ווי קופער.

chem'ical combina'tion (קעמ'-אי-קעל קאמ-בי-ניי'-שאן) א כעמישע פערבינדונג, א פערבינדונג פון צוויי אדער מעהרערע עלעמענטען, וועלכע בילדען א נייעם שטאף מיט נייע אייגענשאפטען, וועלכע געפינען זיך ניט אין די איינצעלנע עלעמענטען, ווען זיי זיינען בעזונדער.

chem'ical decomposi'tion (קעמ'-אי-קעל די-קאמ-פא-זיש'-אן) די טיילונג אדער פאנאנדערשיידונג פון שטאפען אויף זייערע גרונד⸗עלעמענטען דורך כעמישע מיטעל.

chem'ical equa'tion (קעמ'-אי-קעל אי-קהוויי'-שאן) א כעמישע גלייכונג, א סימבאלישער אויסדרוק אין בוכשטאבען אין דער פארם פון אן אלגעבראאישער גלייכונג, וועלכער ווערט בענוצט פארצושטעלען א כעמישע רעאקציאן [ריקווירקונג] פון צוויי שטאפען, ווען זיי ווערען פעראייניגט.

chem'ical equiv'alent (קעמ'-אי-קעל ע-קהוויוו'-ע-לענט) דער כעמישער עקוויוואלענט. ז. *equivalent*.

chem'ical fire'-en'gine (קעמ'-אי-קעל פאיר'-ענ'-דזשין) ז. *fire-extinguisher*.

chem'ical force (קעמ'-אי-קעל פאורס) די כעמישע קראפט, די קראפט וועלכע פערבינדט די אטאמען אין א מאלעקול און וועלכע פעראורזאכט די כעמישע ענדערונגען ווען פערשיעדענע אדער אונגלייכע מאלעקולען ווערען געבראכט אונטער געוויסע בעדינגונגען אין בעריהרונג.

chem'ical for'mula (קעמ'-אי-קעל פאר'-מיו-לא) א כעמישע פארמול, א סימבאלישער אויסדרוק, וואס ווערט בענוצט פארצושטעלען די כעמישע צונויפשטעלונג פון שטאפען. צ. ב. די כעמישע פארמול פון וואסער איז H_2O, דאס מיינט, אז וואסער בעשטעהט פון 2 אטאמען וואסערשטאף [H_2] און 1 אטאם זויער⸗שטאף [O].

chem'ically *adv.* (קעמ'-אי-קעל-אי) כעמיש, אויף א כעמישען אופן.

chem'ical nota'tion (קעמ'-אי-קעל נא-טיי'-שאן) די סיסטעם פון כעמישע בעצייכנונגען אדער בענענונגען [די אבגעקירצטע נעמען אדער סימבאלען מיט וועלכע די כעמישע עלעמענטען ווערען בעצייכענט און ווי זיי ווערען געשריבען אין די כעמישע פארמולעס].

chemise' *n.* (שע-מיעז') א פרויען⸗העמד; די שטיינער מיט וועלכע מען לעגט ארום אן אנגעשאטענעם וואל [ביים בויען פעסטונגען].

chemisette' *n.* (שעמ-אי-זעט') א שעמיזעטקע [אזא מין פרויען אונטער⸗יאקעל].

chem'ism *n.* (קעמ'-איזם) כעמישע פערוואנדשאפט; כעמישע קראפט אדער ווירקונג. ז. *chemical affinity*.

chem'ist *n.* (קעמ'-איסט) א כעמיקער, א קענער פון כעמיע.

chem'istry *n.* (קעמ'-איס-טרי) כעמיע [די וויסענשאפט וועגען די עלעמענטען פון שטאף, זייערע אייגענשאפטען און פערבינדונגען].

Chen *n.* (קען) דער מין שנעע⸗גענז.

chenille' *n.* (שע-ניעל') אזא וויכער זיידענער אדער וואלענער שנירעל, וואס דיענט צו אויסנעהען און האפטען.

cheque *n.* (טשעק) א טשעק, באנק־אנ־ווייזונג.
cheq'uer *n.* (טשעק׳־ער) ז. *checker*.
chequ'ey *a.* (טשעק׳־א) ז. *checky*.
cher'if *n.* (שער׳־איף) ז. *sherif*.
cher'ish *v.* (טשער׳־איש) ליעבען, לאש־טשען; שיצען.
Every man cherishes the memory of his childhood.
cher'isher *n.* (טשער׳־איש־ער) דער וואס ליעבט, אדער שעצט עפעס; בעשי־צער; פפלעגער; אויפזעהער; אויפהאל־טער.
cher'ishment *n.* (טשער׳־איש־מענט) דאס פיהלען א ליידענשאפט צו עפעס; די שעצונג.
cheroot' *n.* (שע־רוהט׳) א סארט ביליגע סיגארען, וועלכע זיינען לאנג און דין.
cher'ry *n., a. and v.* (טשער׳־אי) קארש; רויטליך; מיט רויטע באקען; מאכען רויט.
cher'ry-bird *n.* (טשער׳־אי־בוירד) דער צעדער־פויגעל; די איוואלגא [אזא אייראפעאיש זינג־פויגעל].
cher'ry-bounce' *n.* (טשער׳־אי־באונס׳) קארשען־שנאפס, ווישניאק, וויינשעל.
cher'ry-bran'dy *n.* (טשער׳־אי־ברענ׳־די) קארשען־בראנפען, ווישניאק, וויינשעל.
cher'ry-cheeked *a.* (טשער׳־אי־טשיקט) מיט רויטע באקען.
cher'ry-col'ored *a.* (טשער׳־אי־קאל׳־ארד) וואס האט א קארשען־קאליר.
cher'ry-pit *n.* (טשער׳־אי־פיט) דאס קארשען־ביינדעל; דאס קינדער־שפיעל אין קארשען־ביינדלעך.
cher'sonese *n.* (קויר׳־סא־ניס) א האלב־אינזעל.
chert *n.* (טשוירט) דער הארן־שטיין [א מין מינעראל].
cher'ub *n.* (טשער׳־אב) דער כרוב; א מלאך; א שעהנעס קינד.
cheru'bic *a.* (טשע־רו׳־ביק) ווי א מלאך; וואס איז עהנליך צו א כרוב; שעהן ווי א כרוב.
cheru'bical *a.* (טשע־רו׳־בי־קעל) ז. *cherubic*.
cheru'bim *n.* (טשע־רו׳־בים) כרובים.
cherubim'ic *a.* (טשער־או־בימ׳־איק) ווי די כרובים.
cher'up *n. and v.* (טשער׳־אפ) פיפטשען, צוויטשערען ווי א פויגעל; א צוויטשעריי.
cher'vil *n.* (טשויר׳־וויל) אזא גראז.
chess *n.* (טשעס) שאך; שאך־שפיעל.
chess'-board *n.* (טשעס׳־באורד) דאס שאך־ברעטעל.

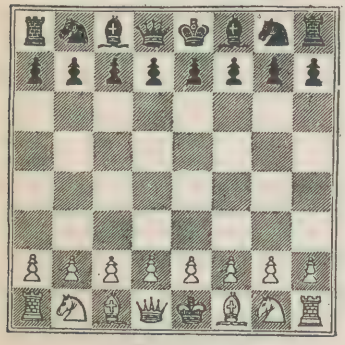
Chess-board

ches'sel *n.* (טשעס׳־על) א פורם אויס־צופרעסען קעז, א קעז־זעקעל.
chess'man *n.* (טשעס׳־מען) איינע פון די פיגורען אין שאך־שפיעל.
chess'-pla'yer *n.* (טשעס׳־פליי׳־ער) א שאך־שפיעלער.
chest *n.* (טשעסט) א קאסטען; ברוסט־קאסטען; די ברוסט.
ches'ted *a.* (טשעס׳־טעד) ברוסטיג.
Ches'terfieldian *a.* (טשעס׳־טער־פיעל׳־די־ען) ווי פון גראף טשעסטער־פיעלד [א בעקאנטער ענגלישער פאליטי־קער, געבארען 1694, געשטארבען 1773, וועלכער האט זיך אויסגעצייכענט מיט זיי־נע עלעגאנטע מאניערען און זיין נאמען איז געבליבען אלס כאראקטעריסטיק פאר עלעגאנטקייט].
chest'-foun'der *n.* (טשעסט׳־פאונ׳־דער) ענגברוסטיגקייט, דער קורצער אטהעם [פון א פערד].
chest'-foun'dering *n.* (טשעסט׳־פאונ׳־דער־אינג) דאס סאפען פון א פערד.
chest'-meas'ure *n.* (טשעסט׳־מעזש׳־אור) די מאס אדער דער אומפאנג פון דער ברוסט.
chest'nut *n. and a.* (טשעס׳־נאט) קאש־טאניע, העל־ברויז, קאשטאניען־קאליר.

Chestnut

chest'nut-coal *n.* (טשעס׳־נאט־קאול) א געוויסער זארט קליינע אנטראציט קויה־לען.
chest'nut horse (טשעס׳־נאט הארס) א ברוינער פערד.
chest'nut-si'ded warb'ler (טשעס׳־נאט־סאי׳־דעד הווארב׳־לער) אן אמעריקא־נער מאלינאווקע [קליין זינג פויגעלע]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*
chest'nut-tree *n.* (טשעס׳־נאט־טריע) דער קאשטאניען־בוים.
chest of draw'ers (טשעסט אוו דראה׳־ערז) א קאמאד.
che'tah *n.* (טשיע׳־טא) דער יאגד־לעמ־פערט [א מין לעמפערט, וועלכען מען ברויכט אין אינדיען אין יאגד נאך אנטי־לאפען און ווילדע ציגען].

Chetah

chevale'ment *n.* (שע־וועל׳־מאן) אן אונטערשפארע [א קלאץ וואס האלט אונ־טער די געביידע אין דער צייט ווען מען בויט איבער דעם אונטערשטען טייל].
chev'alet *n.* (שעוו׳־ע־ליי) דער בריקעל, די ברעטעלע וואס האלט אונטער די סטרו־נעס אין א פידעל און אנדערע מוזיקאלישע אינסטרומענטען מיט סטרונעס.
cheval'-glass *n.* (שע־וועל׳־גלעס) א טרימא, א גרויסער טואלעט־שפיגעל.
chevalier' *n.* (שעוו־ע־ליער׳) א רייטער; א ריטער; א קאוואליער.
cheval'-screen *n.* (שע־וועל׳־סקריען) א שירמע אין א ראהם וואס האלט זיך אויף א פוס.
chevaux'-de-frise *n.* (שע־וואו׳־דע־פריעז) א קלאץ אנגעשלאגען מיט אייזער־נע שפיציגע שטעקלעך [דיענט אלס א וועהר־מיטעל אין מלחמה צו פערצאמען דעם וועג פאר דעם שונא׳ס קאוואלעריע].
Chev'iot *n.* (טשעוו׳־אי־אט) א שעפס פון דעם מין "שעוויאט" [נאך דעם נאמען פון אזא ארט אין ענגלאנד, וואו דיזער מין געפינט זיך].
chev'iot *n.* (טשעוו׳־אי־אט) שעוויאט [א מין צייג].
chev'ron *n.* (שעוו׳־ראן) דער שעווראן [צוויי פאסען ארויפגענעהט אויף׳ן ארבעל, וואו זייערע שפיצען זיינען פעראייניגט און בילדען אויס א ווינקעל, א צייכען אויף די מונדירען פון נידעריגע גראד אפיציע־רען]; אין ארכיטעקטור — א געוויסע ציק־צאק [זיג־זאג] פערציערונג.

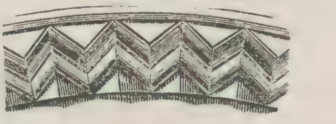
Chevron

chev'y *n.* (טשעוו׳־אי) א געיעג; אזא קינ־דער שפיעל; אן אויסגעשריי [פון יעגער].
chew *n. and v.* (טשוה) קייען; איבער־לעגען; ווידערקייען, מעלה גרה זיין; זיך גוט איבערלעגען; א קיי.
chew'ing-gum *n.* (טשוה׳־אינג־גאם) קיי־גומי [אזא זארט קאנפעקטען וואס ווערען געמאכט פון א גומי־זאפט].
chewink' *n.* (טשיע־הווינק׳) א מין פוי־געל.
chew the cud (טשוה טהי קאד) מעלה גרה זיין; זיך איבערלעגען, מישב זיין.
Chi'an *n. and a.* (קאי׳־ען) וואס איז שייך צו כיאס [אן אינזעל נעבען גריכענ־לאנד]; א כיאנער, אן איינוואוהנער פון כיאס.
chiaroscu'ro *n.* (קיא־ראס־קוה׳־ראו) ליכט און שאטען; די מעטאדע פון מאכען בילדער אויף׳ן גרונד פון געגענזאץ צווישען ליכט און שאטען.
Chias'modon *n.* (קאי־עס׳־מא־דאן) א מין פיש וועלכע האבען אן אונגעהייער־גרויסען מאגען און קענען איינשלינגען פיש, וועלכע זיינען פיעל גרעסער פון זיי.

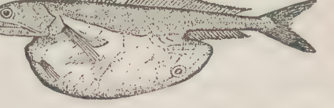
Chiasmodon

chias'tolite *n.* (קאי־עס׳־טא־לאיט) דער כיאסטאליט [א מין מינעראל וואס צייכענט זיך אויס מיט זיינע סימעטרישע פיגורען ווען ער ווערט געשניטען קווער].

Chiastolite

chibouk' *n.* (טשי־בוהק׳) א טערקישע לולקע [פיפקע] וואס האט א גראדען לאנ־גען ציבוק.
chibouque' *n.* (טשי־בוהק׳) ז. *chibouk*.
chic *n. and a.* (שיעק) מאדיש; לויט׳ן

לעצטען פאסאן; געשיקטקייט; קענטשאפט; שיק, עלעגאנץ.

chicane' *n. and v.* (שי-קיין) נארעריי, פערדרעהעריי, שטוקעס, אינטריגעס; א מין שפיעל אין פילקעס, מיאטשיקעס; פערדרעהען, אבנארען, בעשווינדלען.

chica'ner *n.* (שי-קיי'-נער) א פערדרעהער, פערנארער [דער וואס פערדרעהט א זאך מיט פשט'לעך און תרוצים]; א שווינדלער.

chica'nery *n.* (שי-קיי'-נער-אי) פערדרעהעריי, שווינדלעריי.

chic'cory *n.* (טשיק'-א-רי) ציקאריע.

chi'cha *n.* (טשיע'-טשא) טשיטשא [אזא מין בוים אין די ווארימע לענדער. ער גיט ארוים א מין קלעפיגען שטאף, פון זיינע זאמען מאכט מען אויל און די קארע ווערט געברויכט פאר שטריק, פאפיער און פערשיעדענע פלעכט-ארבייט]; א מין אראנזש-רויטע פארב. ז. *chico*

Chicha

chick *n. and v.* (טשיק) א הינדעלע; א שפאלט; א דינער פארהאנג איבער'ן פענסטער אדער טהיר [אין אסט-אינדיען]; ארויסשפראצען.

chick'abiddy *n.* (טשיק'-ע-ביד-אי) א הינדעלע [אין קינדער-שפראך].

chick'adee *n.* (טשיק'-ע-דיע) א קליינער אמעריקאנישער שווארץ-קעפיגער פויגעל. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

chick'aree *n.* (טשיק'-ע-ריע) די אמעריקאנער רויטע וועווערקע.

chick'en *n.* (טשיק'-ען) א הוהן; א קליין הינדעלע.

chick'en-breas'ted *a.* (טשיק'-ען-ברעס'-טעד) מיט אן ענגער הויכער ברוסט.

chick'en-gum'bo *n.* (טשיק'-ען-גאמ'-באו) א היהנער-זופ געקאכט מיט אקרע [א מין גראז וואס גיט צו א געשמאקען ריח].

chick'en-hear'ted *a.* (טשיק'-ען-האר'-טעד) שרעקעדיג.

chick'en-pox *n.* (טשיק'-ען-פאקס) ווינד-פאקען [א מין קראנקהייט].

chick'ling *n.* (טשיק'-לינג) א קליין יונג היהנדעלע; א מין ארבעס.

chick'ling-vetch *n.* (טשיק'-לינג-וועטש) א מין ארבעס.

chick'-pea *n.* (טשיק'-פיע) אזא ארבעס.

chick'weed *n.* (טשיק'-הוויעד) די שטערן-מיערע [א מין פלאנצע].

chi'co *n.* (טשיע'-קאו) א מין אראנזש-רויטע פארב, וועלכע מען מאכט אין אמעריקא פון די בלעטער פון א געוויסען בוים.

chid'den (טשידן) נעקריגט; נעלאזרעמט. ז. *chide*

chide *v.* (טשאיד) זיך בייזערען, אנשרייען.

To chide a child is not always good.

chi'der *n.* (טשאי'-דער) א קריגער; א לארם-מאכער.

chi'ding *n.* (טשאי'-דינג) דאס אויסמוסר'ען; דאס אנבייזערען זיך; א לארם אדער געפילדער.

chi'dingly *adv.* (טשאי'-דינג-לי) אויף א קריעגערישען אדער צאנקערישען אופן.

chief *n. and a.* (טשיעף) דער הויפט, העכסטער; א נאטשאלניק, הויפטמאן, עלטסטער; דער אויבערשטער טייל פון א שילד; הויפט, העכסט.

chief jus'tice (טשיעף דזשאס'-טיס) פארזיצענדער אין א געריכט; אב בית דין.

chief'less *a.* (טשיעף'-לעס) אהן א הויפטמאן, אהן אן אנפיהרער.

chief'ly *adv. and a.* (טשיעפ'-לי) הויפטזעכליך; בעזאנדערס; וואס איז שייך צו א הויפט.

chief'ship *n.* (טשיעף'-שיפ) די שטעלע פון אן אנפיהרער.

chief'tain *n.* (טשיעפ'-טיין) א הויפטמאן, א פיהרער.

chief'taincy *n.* (טשיעפ'-טיינ-סי) די קאפיטאנשאפט, אדער די געגענד וואס שטעהט אונטער זיין הערשאפט.

chief'tainship *n.* (טשיעפ'-טיינ-שיפ) דאס אמט פון א הויפטמאן אדער פיהרער.

chiff'-chaff *n.* (טשיף'-טשעף) אן אייראפייאיש זינג-פויגעלע.

Chiff-chaff

chif'fon *n.* (שיפ'-אן) זעהר דינע טול אדער גאז [דורכזיכטיגער צייג].

chiffonnier' *n.* (שיפ-א-ניער') א הויכער קאמאד, א שיפאניער.

chig'gre *n.* (טשיג'-ער) ז. *chigoe*

chig'non *n.* (שיע'-ניאן) א שיניאן [א געוויסע פארם פון מאכען די האר אין א הויכע פריזור פון הינטען].

chig'oe *n.* (טשיג'-או) א מין וועסט-אינדישע פליי.

chil'blain *n. and v.* (טשיל'-בליין) א פערקיהלונגס-געשוויר; אן ערייטעמא [א מין ענטציגדונג פון הויט]; ווירקען עס זאלען זיך ענטוויקלען פערקיהלונגס-געשווירען.

child *n.* (טשאילד) א קינד; א קליין קינד.

child'-bear'ing *n. and a.* (טשאילד'-בעהר'-אינג) דאס געבערען קינדער; דאס קינדלען; געבערענדיג קינדער.

child'bed *n.* (טשאילד'-בעד) קינדבעט, קינפעט.

child'birth *n.* (טשאילד'-בוירטה) קינד-געבורט, דאס געבערען א קינד.

Chil'dermas *n.* (טשיל'-דער-מעס) דער יום טוב פון די אונשולדיגע קינדער [ווערט געפייערט דעם 28טען דעצעמבער אין דער קאטוילישער און אנגליקאנישער קירך].

Chil'dermas day (טשיל'-דער-מעס דיי) ז. *Childermas*

child'hood *n.* (טשאילד'-הוד) די קינדהייט.

chil'ding *n. and a.* (טשאיל'-דינג) ז. *child-bearing*

chil'dish *a.* (טשאיל'-דיש) קינדיש, נאריש; קליין.

chil'dishly *adv.* (טשאיל'-דיש-לי) מעשה קינד; קינדיש.

chil'dish-min'ded *a.* (טשאיל'-דיש-מאינ'-דער) איינפאך, אהן קונסט, קינדיש.

chil'dish-min'dedness *n.* (טשאיל'-דיש-מאינ'-דעד-נעס) איינפאכקייט; דאס זיין קינדיש, איינפאך.

chil'dishness *n.* (טשאיל'-דיש-נעס) קינדישקייט, נארישקייט, קליינינקייט.

child'-kill'er *n.* (טשאילד'-קיל'-ער) א קינדער-מערדער.

child'-kill'ing *n.* (טשאילד'-קיל'-אינג) קינדער-מערדעריי.

child'less *a.* (טשאילד'-לעס) אהן קינדער; קינדערלאז.

child'lessness *n.* (טשאילד'-לעס-נעס) קינדערלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין קינדער.

child'like *a.* (טשאילד'-לאיק) ווי א קינד; קינדיש; געהארכזאם.

child'likeness *n.* (טשאילד'-לאיק-נעס) דאס זיין עהנליך צו א קינד; דאס זיין איינפאך ווי א קינד.

child'ren *n.* (טשילד'-רען) קינדער.

child'-wife *n.* (טשאילד'-הוואיף) א זעהר יונגע פרוי.

chil'iad *n.* (קיל'-אי-ער) א פעריאדע פון טויזענד יאהר; א טויזענד.

chil'iarch *n.* (קיל'-אי-ארק) א קאמאנדיר פון טויזענד סאלדאטען; א פאלקאווניק.

chil'iasm *n.* (קיל'-אי-עזם) דער כיליאזם [די לעהרע פון דער אלטער קריסטליכער קירכע, אז קריסטוס וועט ווידער ערשיינען, וועט בעזיעגען נעראז'ען און וועט הערשען טויזענד יאהר און ערשט נאך דיזער צייט וועט זיין א צווייטע און ווירקליכע תחית המתים].

chil'iast *n.* (קיל'-אי-עסט) דער כיליאסט, דער אנהעננער פון דער כיליאסטישער לעהרע. ז. *chiliasm*

chilias'tic *a.* (קיל'-אי-עס-טיק) כיליאסטיש, וואס איז שייך צו דער כיליאסטישער לעהרע. ז. *chiliasm*

chill *a., n. and v.* (טשיל) קיהל, קאלט, פראסטיג; קעלט; א פראסט; קאלט מאכען; ציטערען, שוידערען.

chilled *a.* (טשילד) פערפרארען, פערגליווערט פון קעלט.

He was chilled to the bone from exposure.

chill'iness *n.* (טשיל'-אי-נעס) קיהלקייט, קאלטקייט; א שוידער, א טרייסעל.

chill'y *a. and adv.* (טשיל'-אי) קאלטליך; שוידערענד.

Chilog'natha *n.* (קאי-לאג'-נע-טהא) א מין ווערים וואס האבען פיעל פיס.

Chilop'oda *n.* (קאי-לאפ'-א-דא) די הונדערט-פיסיגע [א מין ווערים].

chil'ver *n.* (טשיל'-ווער) א יונג שעפעלע.

chim'bley *n.* (טשימ'-בלי) א קוימען.

chime *n. and v.* (טשאים) 1. דער הארמאנישער איינקלאנג פון פערשיעדענע אינסטרומענטען; דער גלאקען-קלאנג;

הארמאניש קלינגען; האלטען זיך אין איינקלאנג; זיין צוגעפאסט; 2. דער ראנד פון א פאס, וואס שטארצט ארויס איבער'ן דעק; 3. די רינגע אויף'ן דעק פון א שיף.
1. The chimes of this church are famous for their music.

chime'-clock *n.* (טשאים'-קלאק) דער שפיעל-זייגער [א זייגער אין וועלכען עס שפיעלט זיך ביים שלאגען די שטונדען].

chime in with (טשאים אין הוויטה) זיין איינשטימיג מיט...; זיין פון גלייכע מיינונגען.
A weak character is ready to chime in with the opinions of others.

chime'ra *n.* (קי-מי'-רא) א לעגענדא-רישע משונה'דיגע חיה מיט דריי קעפ, פון א לייב, פון א באק און פון א דראקאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; א פוסטע פאנטאזיע; א פאלשע איינבילדונג.

chimere' *n.* (שי-מיער') דער אויבער-מאנטעל אהן ארבעל, וועלכען עס טראגט א בישאף.

chimer'ical *a.* (קי-מער'-אי-קעל) כי-מעריש; וואס קען ניט פערווירקליכט ווע-רען.

chimer'ically *adv.* (קי-מער'-אי-קעל-אי) אויף א כימערישען, פאנטאסטישען אופן.

chim'ney *n.* (טשימ'-ני) א קוימען; א קאמין.

chim'ney-board *n.* (טשימ'-ני-באורד) א קוימען-ברעטעל, א זאסלאנקע.

chim'ney-cap *n.* (טשימ'-ני-קעפ) א קארניז פון א קוימען; אזא דעכעל וואס דרעהט זיך איבער א קוימען [צו פער-היטען, אז דער ווינד זאל ניט טרייבען דעם רויך צוריק אין קוימען אריין].

chim'ney-cor'ner *n.* (טשימ'-ני-קאהר'-נער) א ווינקעל ביים אויווען.

chim'ney-flue *n.* (טשימ'-ני-פלוה) א קוימען-רעהר.

chim'ney-hook *n.* (טשימ'-ני-הוק) דער קרוק אין אויווען אויף וועלכען מען הענגט אויף א קעסעל.

chim'ney-jack *n.* (טשימ'-ני-דזשעק) אזא דעכעל וואס דרעהט זיך איבער א קוימען. ז. *chimney-cap*

chim'ney-mon'ey *n.* (טשימ'-ני-מאנ'-אי) דער קוימען-שטייער [א שטייער וואס מען פלעגט צאהלען אין מיטעל-אלטער פאר יעדען קוימען פון הויז].

chim'neypiece *n.* (טשימ'-ני-פיעס) דער קאמין-געזימס.

chim'ney-pot *n.* (טשימ'-ני-פאט) אזא קאלפאק איבער א קוימען צו פערשטאר-קען דעם לופט-צוג פאר'ן רויך.

chim'ney-shaft *n.* (טשימ'-ני-שעפט) דער אויבערשטער טייל פון קוימען וואס שטארצט ארויס איבער'ן דאך.

chim'ney-stack *n.* (טשימ'-ני-סטעק) א גרופע פון קוימענס אויף'ן דאך.

chim'ney-stalk *n.* (טשימ' - ני - סטאהק) א גרויסער קוימען [ווי פון א פאבריק].

Chimney-swallow

chim'ney-swal'-low *n.* (טשימ'-ני-סהוואל'-או) די שוואלב, וועלכע בויט געוועהנליך איהר נעסט אויף אדער ארום א קוי-מען.

chim'ney-sweep *n.* (טשימ'-ני-סהוויפ) א קוימען-קעהרער.

chim'ney-swee'per *n.* (טשימ'-ני-סהוויע'-פער) ז. *chimney-sweep*

chim'ney-swift *n.* (טשימ'-ני-סהוויפט) אזא שוואלב וועלכע בויט געוועהנליך איהר נעסט אויף א דאך ארום א קוימען.
ז. איל. *"Birds of the U. S."*

chim'ney-top *n.* (טשימ'-ני-טאפ) דער אויבערשטער טייל פון א קוימען.

chim'ney-valve *n.* (טשימ'-ני-וועלוו) א קוימען-דעקעל [צום עפענען און פער-מאכען דעם קוימען].

chimpan'zee *n.* (טשימ-פענ'-זיע) די שימפאנזע [א מין אפריקאנישע אפע, וועלכע האט גרויס עהנליכקייט צו א מענ-שען].

Chimpanzee

chin *n. and v.* (טשין) א מארדע, א קין; ריידען מיט זיכערהייט אדער חוצפה; שמועסען.

Chi'na *n.* (טשאי'-נע) כינא, קיטאי.

chi'na *n.* (טשאי'-נע) פארצעלאן, פארצע-ליי; פארפאר.

Chi'na as'ter (טשאי'-נע עס'-טער) די כינעזישע גארטען-אסטער [אזא בלום].

chi'na-clay *n.* (טשאי'-נע-קליי). פאר-צעלאן-לעהם.

chi'na-grass *n.* (טשאי'-נע-גרעס) א מין קראפיווע.

Chi'naman *n.* (טשאי'-נע-מען) א כינע-זער, א קיטאיעץ.

Chi'na-or'ange *n.* (טשאי'-נע-אר'-ענדזש) א מאנדארינקע [א רויטער אפעל-סין].

chi'na-shop *n.* (טשאי'-נע-שאפ) א פארצעלאן-געשעפט, א קראם פון פארצע-לייענע כלים.

Chi'natown *n.* (טשאי'-נע-טאון) א כינעזישער קווארטאל אין א שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

chi'naware *n.* (טשאי'-נע-הוועהר) פארצעלייענע כלים.

chin'-band *n.* (טשין'-בענד) א בענ-דעל פון א הוט, וואס ווערט פערבונדען אונטער דער מארדע.

chin'capin *n.* (טשינ'-קע-פין) אזא קליין קאשטאניען-בוימעל.

chinch *n.* (טשינטש) א וואנץ; א גע-טריידע-וואנץ. ז. *chinch-bug*

chinch'-bug *n.* (טשינטש'-באג) דער געטריידע-וואנץ [אזא וואנץ-עהנליכער אינזעקט וועלכער איז זעהר שעדליך פאר ווייץ, מאאיס און אנדערע זארטען תבואות].

chinchil'la *n.* (טשינ-טשיל'-א) די שינ-שילע [א מין אמע-ריקאנישע וועווער-קע]; די רויכווארג פון א שינשילע; א מין דיקער שווע-רער געוואנד פאר ווינטערדיגע פרוי-ען-קליידער.

Chinchilla

chin'-cough *n.* (טשינ'-קאהף) קאקליוש, קייך-הוסט.

chine *n. and v.* (טשאין) א שטיק רוקען-ביין מיט'ן פלייש ארום איהם [צום קאכען]; דער רוקען; רוקען-ביין; א בארג-רוקען; שטיקער ערד וואס שטארצען ארויס פון וואסער; ברעכען דעם רוקען.

chined *a.* (טשאינד) וואס האט א פעס-טען רוקען.
They are steel-chined rascals.

Chinee' *n.* (טשאי-ניע') א כינעזער, א קיטאיעץ.

chine'-hoop *n.* (טשאינ'-הופ) דער לעצטער רייף פון א פאס.

Chinese' *a. and n.* (טשאי-נים') וואס אנבעלאנגט צו כינא; א כינעזער; די כינעזישע שפראך.

Chinese' ink (טשאי-נים' אינק) שוואר-צער טוש [אזא טינט].

Chinese' junk (טשאי-נים' דזשאנק) א כינעזישע זעגעל-שיף.

Chinese Junk

chin'gle *n.* (טשינגל) זאמד וואס איז ריין פון שמוץ.

chin'-jerk *n.* (טשין'-דזשוירק) די קראמפפהאפטע צונויפציהונג פון די קינ-באקען מוסקולען ביי א פלעצליכען קלאפ אין מארדע.

chink *n. and v.* (טשינק) א ריץ, א שפאלט; קליינגעלד; זיך שפאלטען; ארויס-געבען א קלאנג; מאכען קלינגען.

chin'kapin *n.* (טשינ'-קע-פין) אזא קליין קאשטאניען בוימעל.

chink'-bug *n.* (טשינק'-באג) ז. *chinch-bug*

chin'ky *a.* (טשינ'-קי) מיט ריצען אדער מיט שפאלטען.

chinned *a.* (טשינד) מיט א מארדע.

chin'-piece *n.* (טשין'-פיעס) ז. *chin-band*

chin'-scab *n.* (טשין'-סקעב) אזא קראנקהייט ביי שעפסען.

chinse *v.* (טשינס) פערשטאפען א שפאלט פון א שיף מיט פאקעלע [אב-פאל פון פלאקס].

chin'sing-i'ron *n.* (טשינ'-סינג אי'-ערן) אזא שפיציגער אייזען מיט וועל-

כען מען פערשטאפּט שפּאַלטען פון א שיף מיט פּאַקעלע [אבפאַל פון פלאַקס].

chin′-strap *n.* (טשין′-סטרעפּ) דער רימען וואס פערבינדט דעם האַלז-רימען און דעם נאַז-באַנד אין די שפּאַן-געצייג פון א פערד.

chints *n.* (טשינטס) ציץ, פּערקאַל, קאַרטון.

chintz *n.* (טשינטס) ז. *chints*

chip *n. and v.* (טשיפּ) א שפּאַן; א ברעקעל; זעגעל-שפּענער; צושניידען אויף שטיקלעך; שפּאַלטען; שניצען; הובלען; פאַנאַנדערברעכען זיך; פאַנאַנדערשפּאַלטען זיך.

chip′-ax *n.* (טשיפּ′-עקס) א שאַב-אייזען, א סקראַב-אייזען; א הובעל.

chip′-bird *n.* (טשיפּ′-בוירד) אזא אמעריקאַנער פויגעל [האַט א רויטען טשוביקעל אויף′ן קעפּעל און א גרוי בייכעל, בויט א האַר-נעץ-פערמיגען נעסט און לעגט גרינע אייעלעך מיט דונקעלע פלעקען].

chip′-brea′ker *n.* (טשיפּ′-בריי′-קער) אזא מעטאַלענע פּלאַטע וואס ווערט בעפעסטיגט פון פאַרענט צו א הובעל-באַנק.

chip in (טשיפּ אין) ביישטייערען.
Boys, let us **chip in** and buy grapes!

chip′-knife *n.* (טשיפּ′-נאַיף) א האַק-מעסער.

chip′muck *n.* (טשיפּ′-מאַק) ז. *chipmunk*

chip′munk *n.* (טשיפּ′-מאַנק) א חיה′לע ענליך צו א וועווערקע.

chip off (טשיפּ אָף) אבשפּאַלטען, אבהאַקען.

chip of the old block (טשיפּ אוו טהי אולד בלאַק) אין טאַטען געראַטען.

chip′per *n., v. and a.* (טשיפּ′-ער) דער שניצער; שניצען, סקראַבען; פּייטשען, טשיריקען [ביי פויגלען]; מונטער, לעבעדיג.

chip′ping *n.* (טשיפּ′-אינג) דאס צוהאַקען, צוברעכען אויף פּיצלעך; א שטיקעלע; א שפּאַן.

chip′ping-bird *n.* (טשיפּ′-אינג-בוירד) ז. *chip-bird*

chip′ping-chis′el *n.* (טשיפּ′-אינג-טשיז′-על) אזא דלאַט מיט וועלכען מען האַקט ארום די פּסולת פון גוס-אייזען-שטיקער ווען מען נעהמט זיי ארוים פון פורם.

chip′ping-machine′ *n.* (טשיפּ′-אינג-מע-שין′) אזא מאַשין צום האַקען פאַרב-האָלץ.

chip′ping-piece *n.* (טשיפּ′-אינג-פּיעס) דאס איבריגע מאַטעריאַל וואס ווערט צוגעגעבען צו גוס-אייזען-שטיק פאַר דער בעאַרבייטונג.

chip′ping-spar′row *n.* (טשיפּ′-אינג-ספּער′-או) ז. *chipping-bird*

chip′ping-squir′rel *n.* (טשיפּ′-אינג-סקהוואָר′-על) ז. *chipmunk*

chip′ping-up *n.* (טשיפּ′-אינג-אַפּ) די אויבערפלעכליכע אבשטימונג פון א פּיאַנאַ.

chip′py *a. and n.* (טשיפּ′-אי) מיט א סך שפּענער; אזא פויגעל. ז. *chip-bird*

chi′ragon *n.* (קאַי′-רע-גאַן) א שרייב-מאַשין פאַר בלינדע.

chirag′ra *n.* (קאַי-רעג′-רא) גיכט [פּאַדאַגרע] אין א האַנד.

chirag′ric *a.* (קאַי-רעג′-ריק) וואס האט גיכט [פּאַדאַגרע] אין א האַנד.

chirag′rical *a.* (קאַי-רעג′-רי-קעל) ז. *chiragric*

chirk *v. and a.* (טשוירק) טשירקען, צוויטשערען ווי א פויגעל; זיין מונטער און לעבעדיג; גוט געשטימט, מונטער, פרעהליך.

chirm *n. and v.* (טשוירם) טשירקען, צוויטשערען ווי א פויגעל; דאס טרויעריגע צוויטשערען פון פויגעל פאַר א שטורם.

chirognom′ic *a.* (קאַי-ראַג-נאַמ′-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דערקענען דעם כאַראַקטער פון א מענשען דורך די ליניען פון זיי-נע הענד.

chirog′nomy *n.* (קאַי-ראַג′-נאַ-מי) די לעהרע ווי צו דערקענען דעם כאַראַקטער פון א מענשען דורך די ליניען פון זיינע הענד.

chi′rograph *n.* (קאַי′-רא-גרעף) א דאָקומענט [ווי א קאַנטראַקט, א צוואה א. ד. ג.] געשריבען מיט דער האַנד; א האַנד-געשריבענער דופּליקאַט [א דאָקומענט אין צוויי קאָפּיעס פאַר ביידע צדדים, געשריבען אויף פּאַפּיער. אין דער ליידיגער צייל צווישען ביידע קאָפּיעס ווערט על פּי רוב אנגעשריבען מיט גרויסע בוכשטאַבען דאס וואָרט *chirograph* און דאס פּאַפּיער ווערט איבערגעשניטען דורך דיזע בוכשטאַבען אין צווייען].

chirog′raphary *a.* (קאַי-ראַג′-רע-פּע-רי) וואס איז געשריבען מיט דער אייגענער האַנדשריפט.

chirog′rapher *n.* (קאַי-ראַג′-רע-פער) א שרייבער; אן איבערשרייבער; א האַנד-וואַהרזאָגער.

chirograph′ic *a.* (קאַי-רא-גרעפ′-איק) האַנדשריפטליך; וואס איז שייך צו האַנד-וואַהרזאָגעריי.

chirograph′ical *a.* (קאַי-רא-גרעפ′-איק-על) ז. *chirographic*

chirog′raphist *n.* (קאַי-ראַג′-רע-פיסט) א האַנד-וואַהרזאָגער.

chirog′raphy *n.* (קאַי-ראַג′-רע-פי) האַנדשריפט; האַנד-וואַהרזאָגעריי.

chirolog′ical *a.* (קאַי-רא-לאַדזש′-אי-קעל) וואס איז שייך צו פינגער-שפּראַך.

chirol′ogist *n.* (קאַי-ראַל′-א-דזשיסט) איינער וואס רעדט אויף פינגער-שפּראַך.

chirol′ogy *n.* (קאַי-ראַל′-א-דזשי) כיראַלאָגיע, פינגער-שפּראַך, האַנד-שפּראַך [אזוי ווי די שפּראַך פון שטומע].

chi′romancer *n.* (קאַי′-רא-מען-סער) א האַנד-וואַהרזאָגער [איינער וואס זאָגט נביאות וועגען דער צוקונפט פון פערזאָנען נאָך די שטריכען פון זייערע הענד].

chi′romancy *n.* (קאַי′-רא-מען-סי) האַנד-וואַהרזאָגעריי, די נביאות-זאָגונג פון די שטריכען פון האַנד [חכמת היד].

chi′romant *n.* (קאַי′-רא-מענט) ז. *chiromancer*

chiroman′tic *a.* (קאַי-רא-מען′-טיק) וואס איז שייך צו האַנד-וואַהרזאָגעריי.

chiroman′tical *a.* (קאַי-רא-מען′-טי-קעל) ז. *chiromantic*

chi′romantist *n.* (קאַי′-רא-מען-טיסט) ז. *chiromancer*

chiron′omer *n.* (קאַי-ראַנ′-א-מער) א לעהרער פון זשעסטיקולאַציאָן [איינער וואס לערענט ווי צו בעוועגען די הענד ביים רעדען אדער דיריזשירען א כאָר].

chironom′ic *a.* (קאַי-רא-נאַמ′-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער קונסט פון זשעסטיקולאַציאָן [בעוועגונגען פון די הענד ביים רעדען אדער ביים דיריזשירען א כאָר].

chiron′omy *n.* (קאַי-ראַנ′-א-מי) די לעהרע ווי אזוי צו זשעסטיקולירען, בעוועגען מיט די הענד ביים האַלטען א רעדע אדער דיריזשירען א כאָר.

chi′roplast *n.* (קאַי′-רא-פּלעסט) דער האַנד-פיהרער [אן אינסטרומענט צום רעגולירען די האַנד ביי אנפענגער אין פּיאַנאַ-שפּיעלען].

chi′ropod *n.* (קאַי′-רא-פּאַד) די פיער-הענדיגע חיה [די אַפּע].

chirop′odist *n.* (קאַי-ראַפּ′-א-דיסט) א רופא, וואס שניידט אוים היהנער-אויגען אדער מאַזאָליעס.

chirop′odous *a.* (קאַי-ראַפּ′-א-דאַס) וואס איז שייך צו פיער-הענדיגע חיות [אַפּען].

chirop′ody *n.* (קאַי-ראַפּ′-א-די) די קונסט פון אויסשניידען היהנער-אויגען אדער מאַזאָליעס.

chiropom′pholyx *n.* (קאַי-רא-פּאַמ′-פאַ-ליקס) אזא הויט-קראַנקהייט פון די הענד.

chirop′ter *n.* (קאַי-ראַפּ′-טער) א פלעדערמויז.

chirop′teran *n.* (קאַי-ראַפּ′-טע-רען) ז. *chiropter*

chirop′terous *a.* (קאַי-ראַפּ′-טע-ראַס) וואס האט א פליה-הויט צווישען די פוס-פינגער ווי א פלעדערמויז.

chirosoph′ical *a.* (קאַי-רא-סאַפ′-אי-קעל) וואס איז שייך צו האַנד-וואַהרזאָגעריי.

chiros′ophist *n.* (קאַי-ראַס′-א-פיסט) ז. *chiromancer*

chiros′ophy *n.* (קאַי-ראַס′-א-פי) ז. *chiromancy*

chirp *n. and v.* (טשוירפּ) צוויטשערען, טשירפּען [פּיפּצען ווי א פויגעלע], גרילצען; פרעהליך מאַכען; א פּיפּץ, א צווישער.

chir′per *n.* (טשויר′-פער) א פויגעל אדער אינזעקט וואס טשירפּעט, פּיפּצעט אדער גרילצט.

chir′ping *a.* (טשויר′-פינג) לוסטיג, פרעהליך; פּיפּצענדיג, צוויטשערענדיג, גרילצענדיג.

chir′pingly *adv.* (טשויר′-פינג-לי) ז. *chirping*

chir′py *a.* (טשויר′-פי) וואס פּיפּצעט, וואס צוויטשערט; מונטער, פרעהליך, לעבעדיג.

chirr *v.* (טשויר) וואַרקען ווי א טויב; צירפּען, צוויטשערען.

chirr′up *v. and n.* (טשיר′-אַפּ) לעבעדיג מאַכען, פרעהליך מאַכען; צירפּען, צוויטשערען, פּיפּצען, גרילצען; א פּיפּצעריי, א צוויטשעריי.

chirr′upy *a.* (טשיר′-אַפּ-אי) לעבעדיג, מונטער.

chirur′geon *n.* (קאַי-רויר′-דזשאַן) א כירורג [א דאָקטאָר וואס מאַכט אָפּעראַציאָנען].

chirur′gery *n.* (קאַי-רויר′-דזשע-רי) כירורגיע, דאס אָפּערירען א קראַנקען טייל פון קערפּער.

chirur′gic *a.* (קאַי-רויר′-דזשיק) כירורגיש, וואס געהערט צו די היילונג פון וואונדען אדער צו אָפּעראַציאָנען.

chirur′gical *a.* (קאַי-רויר′-דזשי-קעל) ז. *chirurgic*

chi′sel *n. and v.* (טשיז′-על) א דלאַט, א מייסעל; שניצען אדער אויסהאַקען אין שטיין אדער מעטאַל; אויסהאַקען, ארומהאַקען.

chis′eled *a.* (טשיז′-עלד) ארומגעהאַקט

מיט א דלאט אדער מייסעל; ריין ארומ-געהאקט.

chis'elled *a.* (טשיז'-עלד) ז. ***chiseled***

chis'el-point *n.* (טשיז'-על-פאינט) א שפּיץ וואס האט די פארם פון א דלאט.

chis'el-shaped *a.* (טשיז'-על-שייפּט) וואס האט די פארם פון א דלאט אדער מייסעל.

chis'ley *a.* (טשיז'-לי) שטייניג, ליימיג [ווענען ערד].

chit *n. and v.* (טשיט) דער ערשטער שפּראָצלינג, דאס שפּראָץ-קערנדעל; דער עמבריאן; א קליין קינד; ארויסשפּראָצען.

chit'al *n.* (טשיט'-על) אזא וואסער-שלאנג אין דעם אסט-אינדישען ים.

chit'arah *n.* (טשיט'-ע-רא) אזא זייד-דען און בוימוואָל צייג וואס ווערט גע-וועבט אין טערקיי.

chit'-chat *n.* (טשיט'-טשעט) געפּלוי-דער, פּלוידעריי.

chi'ton *n.* (קאי'-טאן) דער כיטאן [א מין העמד וועלכעס עס פלעגען טראגען די אלטע גריכען].

Chi'ton *n.* (קאי'-טאן) אזא מין מאלוס-קען [קליינע, ווייכע, שליימיגע ים-חיה-לעך].

chit'ter *v.* (טשיט'-ער) צירפּען, צווי-טשערען, פּיפּצען.

chit'ty *a.* (טשיט'-אי) קליין, אונבע-דייטענד, קינדיש; בעדעקט מיט זומער-שפּרענקלעך אדער בראדאווקעס.

chit'ty-face *n.* (טשיט'-אי-פייס) א קינדיש געזיכט; א געזיכט בעדעקט מיט זומער-שפּרענקלעך.

chivalresque' *a.* (שיוו-על-רעסק') רי-טערליך, קאוואליער-ארטיג; וואס איז שייך צו ריטערשאפט.

chiv'alric *a.* (שיוו'-על-ריק) ריטערליך; וואס אנבעלאנגט צו ריטערשאפט.

chiv'alrous *a.* (שיוו'-על-ראס) ריטער-ליך, קריגעריש, העלדיש; מוטהיג, דרייסט.

chiv'alrously *adv.* (שיוו'-על-ראס-לי) מעשה העלד; ווי א ריטער.

chiv'alrousness *n.* (שיוו'-על-ראס-נעס) ריטערליכקייט, העלדישקייט.

chiv'alry *n.* (שיוו'-על-רי) העלדישקייט; ריטערשאפט.

chives *n.* (טשאיווז) בלומען-פעדימלעך.

chiv'y *n.* (טשיוו'-אי) ז. ***chevy***

chla'mys *n.* (קליי'-מיס) א כלאמידע [אלט-גריכישער אויבערמאנטעל]; א פּור-פּורנע היטעלע וועלכע עס טראגען די אויבערגייסטליכע [ווי א בישאף, א קאר-דינאל א. ד. ג.].

chloracet'ic *a.* (קלא-רע-סעט'-איק) וואס איז געמאכט פון כלאר און עסיג-עסענץ.

chlo'ral *n.* (קלאו'-רעל) כלאראל [א צו-זאמענגעזעצטער גיפטיגער שטאף פון כלאר מיט ספּירט].

chlo'ralism *n.* (קלאו'-רעל-איזם) א קראנקהייט וואס קומט פון געברויכען כלאראל.

chlo'ralist *n.* (קלאו'-רעל-איסט) איי-נער וואס איז צוגעוועהנט צו דעם גע-ברויך פון כלאראל.

chlo'ralize *v.* (קלאו'-רעל-איז) ברייני-גען אונטער דער ווירקונג פון כלאראל.

chlo'rate *n.* (קלאו'-רייט) כלאר-זויער-זאלץ.

chlore *v.* (קלאור) שטעלען אונטער דער ווירקונג פון כלאר [ביי דער פארבונג פון שטאפען].

chlo'ric *a.* (קלאו'-ריק) וואס איז שייך צו כלאר; וואס ענטהאלט כלאר.

chlo'ric ac'id (קלאו'-ריק עס'-איד) כלאר-זויערע [אזא פליסיגקייט].

chlo'rid *n.* (קלאו'-ריד) כלאריד [א כעמישע פעראייניגונג פון כלאר מיט אן אנדער עלעמענט].

chlo'ridate *v.* (קלאו'-רי-דייט) בעדע-קען מיט כלאר-זילבער [ווי עס ווערט גע-טהאן מיט פאטאגראפישע פּלאטען].

chlorid'ic *a.* (קלא-ריד'-איק) כלארי-דיש; וואס ענטהאלט אין זיך כלאר.

chlo'ridize *v.* (קלאו'-רי-דאיז) פערבינ-דען מיט כלאר [ווי דאס ווערט געטהאן מיט זילבער-ערץ אום צו בעקומען ריינע זילבער]; בעדעקען מיט כלאר-זילבער [ווי דאס ווערט געטהאן ביי פאטאגרא-פישע פּלאטען].

chlo'rin *n.* (קלאו'-רין) כלאר [א כע-מישער גרונד עלעמענט, וואס האט א גרין-געלבען קאליר און איז גיפטיג].

chlo'rinated *a.* (קלאו'-רי-ניי-טעד) וואס ענטהאלט כלאר.

chlorina'tion *n.* (קלאו-רי-ניי'-שאן) דאס אונטערווארפען אונטער דער וויר-קונג פון כלאר.

chlo'rine *n.* (קלאו'-רין) ז. ***chlorin***

chlo'rinize *v.* (קלאו'-רי-נאיז) פערבינ-דען מיט כלאר.

chloriod'ic *a.* (קלאור-אי-אד'-איק) וואס איז א פערבינדונג פון כלאר און יאד.

chlori'odine *n.* (קלאור-אי'-א-דין) א פערבינדונג פון כלאר און יאד.

chlo'rite *n.* (קלאו'-ראיט) דער כלאריט; גרינער טאלק [אזא מינעראל וואס האט א גראז-גרינליכען קאליר].

chlorit'ic *a.* (קלא-ריט'-איק) וואס ענט-האלט כלאריט. ז. ***chlorite***

chlo'ritoid *n.* (קלאו'-רי-טאיד) א מי-נעראל וואס געהערט צו דער כלאריט-גרופּע.

chlo'rize *v.* (קלאו'-ראיז) ז. ***chlorinize***

chlorocal'cite *n.* (קלא-רא-קעל'-סאיט) קאלציום-כלאריד [אזא מינעראל וואס ווערט מייסטענס געפונען אין דער לאווא וואס ווערט ארויסגעווארפען פון דעם פייער-שפּייענדיגען בארג וועזוּף].

chlorocarbo'nic *a.* (קלא-רא-קאר-באנ'-איק) וואס בעשטעהט פון דער כע-מישער פערבינדונג פון כלאר מיט קויה-לען-זויערע.

chlorocar'bonous *a.* (קלא-רא-קאר'-בא-נאס) ז. ***chlorocarbonic***

chlo'rochrous *a.* (קלאו'-רא-קראס) וואס האט א גרינליכען קאליר.

chlo'rodyne *n.* (קלאו'-רא-דאין) א בע-טויבענד און שמערץ-איינשטילענד מיטעל.

chlo'roform *n. and v.* (קלאו'-רא-פארם) כלאראפארם [א צוזאמענגעזעצ-טער שטאף פון כלאר-גאז און ספּירט]; א שלאפטרונק; כלאראפארמירען, איינ-שלעפערען, בעטויבען.

chlorofor'mic *a.* (קלא-רא-פאר'-מיק) וואס איז שייך צו כלאראפארם.

chloroformiza'tion *n.* (קלא-רא-פאר-מי-זיי'-שאן) דאס כלאראפארמירען.

chlo'roid *a.* (קלאו'-ראיד) וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון כלאר.

chlorom'eter *n.* (קלא-ראמ'-ע-טער) א כלאראמעטער, אן אינסטרומענט אויס-צומעסטען די בלייכונגס-קראפט פון כלאר-האלטיגע שטאפען [כלאר-האלטיגע שטא-פען האבען די אייגענשאפט אבצובלייכען פארבען].

chloromet'ric *a.* (קלא-רא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו כלאראמעטריע. ז. ***chlorometry***

chlorom'etry *n.* (קלא-ראמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די פארבען-בלייכונגס-קראפט פון כלאר-האלטיגע שטאפען.

chlo'rophyl *n.* (קלאו'-רא-פיל) כלארא-פיל [דער גרינער שטאף אין די בלעטער פון א פלאנצע, וועלכער אסימילירט די נאהרונגס-מאטעריאלען].

chlo'rophyll *n.* (קלאו'-רא-פיל) ז. ***chlorophyl***

chlorophylla'ceous *a.* (קלאו-רא-פי-ליי'-שיאס) וואס ענטהאלט כלאראפיל. ז. ***chlorophyl***

chlorophyl'lian *n.* (קלאו-רא-פיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו כלאראפיל. ז. ***chlorophyl***

chloroplatin'ic *a.* (קלאו-רא-פּלע-טינ'-איק) וואס בעשטעהט פון א כעמי-שער פערבינדונג פון כלאר און פּלאטין.

chloro'sis *n.* (קלא-ראו'-סיס) בלייכ-זוכט וואס קומט פון בלוט-ארימקייט.

chlorot'ic *a.* (קלא-ראט'-איק) בלייכ-זיכטיג, בלוט-ארים.

chlo'rous *a.* (קלאו'-ראס) וואס איז שייך צו כלאר אדער צו פערבינדונגען מיט כלאר.

chlo'rous ac'id (קלאו'-ראס עס'-איד) כלאר-זויערע.

choa'ty *a.* (טשאו'-טי) דיק, פעט.

chock *n. and v.* (טשאק) א פערשטא-פּונגס-פלעקעל, א פערשפּארונגס-פלעקעל; א קלין; א שטויס, אן אנגריף; פערשטא-פּען, פערשפּארען; אנגרייפען.

chock'-a-block *a. and adv.* (טשאק'-ע-בלאק) פול מיט א ווערד, מיט א קייפ; אנגעפּאקט.

chock'-and-block *a. and adv.* (טשאק'-ענד-בלאק) ז. ***chock-a-block***

chock'-block *n.* (טשאק'-בלאק) אזא ברעמזען-פאררוכטונג אבצושטעלען אדער איינצוהאלטען די רעדער פון א וואגען.

chock'-full *a.* (טשאק'-פול) פול ווי אן אויג.

choc'olate *n. and a.* (טשאק'-א-לייט) שאקאלאד; געמאכט פון אדער פערמישט מיט שאקאלאד; מיט א שאקאלאד-קאליר.

choc'olate-drops *n.* (טשאק'-א-לייט-דראפּס) שאקאלאד-באנבאנס [צוקער-קעס].

choc'olate-house *n.* (טשאק'-א-לייט-האוס) א קאנפעקטען-געשעפט, א שאקא-לאד-געשעפט; א קאפע-הויז.

choc'olate-mill *n.* (טשאק'-א-לייט-מיל) א שאקאלאד-פאבריק.

choc'olate-nut *n.* (טשאק'-א-לייט-נאט) די בעבלעך פון דעם קאקאא-בוים [פון וועלכע עס ווערט געמאכט שאקא-לאד].

choc'olate-tree *n.* (טשאק'-א-לייט-טריע) דער קאקאא-בוים.

choice *n. and a.* (טשאיס) 1. וואהל; ברירה; דאס אויסקלייבען; דער אויס-געקליבענער; 2. גוט, פארטרעפליך.
1. The election did not result in a choice.
2. The dress was made of choice material.

choice'less *a.* (טשאיס'-לעס) אהן ברירה, געצוואונגען.

choice'ly *adv.* (טשאיס'-לי) אויסגעצייכ-נעט, אויסערוועהלט, פארטרעפליך.

choice'ness *n.* (טשאיס'-נעס) דאס זיין

אויסגעצייכנט, פארטרעפליך; דאס זיין אבגעקליבען.

choir *n. and v.* (קהוואיר) א כאר [פון זינגער]; דער קאר אין א קירך [דער פלאטץ וואו די זינגער שטעהען אדער די גלחים זיצען]; זינגען אין כאר.

choir'-boy *n.* (קהוואיר'-באי) א אינגעל וואס זינגט אין א כאר.

choir'-lea'der *n.* (קהוואיר'-ליע'-דער) ז. *choirmaster*.

choir'man *n.* (קהוואיר'-מען) א זינגער פון א כאר.

choir'master *n.* (קהוואיר'-מעס-טער) א כאר-דיריגענט.

choir'-or'gan *n.* (קהוואיר'-אר'-גען) אן ארגעל.

choir'-screen *n.* (קהוואיר'-סקריען) אזא אבצאמונג וואס ווערט געמאכט אין א קירך פאר'ן כאר.

choir'-ser'vice *n.* (קהוואיר'-סויר'-וויס) די תפילות אין קירך וואס ווערען געזונגען פון כאר.

choke *v. and n.* (טשאוק) 1. דערשטיקען, דערווערגען, פערשטיקען; שטיקען זיך; 2. א פעראיינגטע [ביים ענדע] לאך פון א הארמאט; 3. דער עק פון א ראקעט; 4. דער אפענער פלאץ אין מיטען שטאדט וואו עס געפינט זיך דער מארק [אין אינדיען].

1. He **choked** with laughter.

choke'berry *n.* (טשאוק'-בער-אי) אזא אמעריקאנער קוסטען-בוימעל; די יאגדעס פון דיזען קוסטען-בוימעל.

choke'-bore *n. and v.* (טשאוק'-באור) א פערקלענערטע [ביים ענדע] לאך פון א ביקס; א ביקס מיט אזא לאך; מאכען אזא לאך.

choke'-cher'ry *n.* (טשאוק'-טשער'-אי) א מין ביטערער ווילדער קארש.

choke'-damp *n.* (טשאוק'-דעמפ) שטיקענדער, קויהלען-זויערער גאז [אין א קויהלען-שאכטע].

chokedar' *n.* (טשאו-קע-דאר') א וועכטער, א פאליצייסקער [אין אינדיען].

choke'-full *a.* (טשאוק'-פול) אנגעפאקט; פול ווי אן אייג.

The room was **choke-full** of people.

choke'-pear *n.* (טשאוק'-פעהר) אזא בארנע וואס האט א שטארקען זויערען טעם.

cho'ker *n.* (טשאו'-קער) דער אדער דאס וואס שטיקט, דערווערגט; דאס וואס מאכט שווייגען, אן ארגומענט, אויף וועלכען מען קען ניט ענטפערען; א הויכער קראגען.

cho'king *a.* (טשאו'-קינג) שטיקענד, ווערגענד.

cho'ky *a.* (טשאו'-קי) שטיקענד; ווערגענד.

To stay in a **choky** room is unhealthy.

chol'agogue *n.* (קאל'-ע-גאג) א מעדיצינישער מיטעל צו פערמעהרען די בילדונג פון גאל אין קערפער.

cholangioi'tis *n.* (קא-לען-דזשי-א-אי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די גאל-קאנאלען.

cholecysti'tis *n.* (קאל-אי-סיס-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער גאל.

choledog'raphy *n.* (קאל-אי-דאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער גאל.

chol'eic *a.* (קאל'-אי-איק) וואס איז שייך צו דער גאל.

chol'er *n.* (קאל'-ער) גאל; ביטערניש, צארן.

chol'era *n.* (קאל'-ע-רא) כאלעריע.

cholera'ic *a.* (קאל-ע-ריי'-איק) וואס איז שייך צו כאלעריע.

chol'era infan'tum (קאל'-ע-רא אינ-פענ'-טאם) כאלערינקע, בויך-קרעמפפען [ביי קליינע קינדער].

chol'era mor'bus (קאל'-ע-רא מאר'-באס) בויך-קרעמפפען, א שטארקער בויך-וועהטאג [ביי דערוואקסענע].

chol'eric *a.* (קאל'-ע-ריק) גאליק; וואס ווערט שנעל אין כעס; וואס ערגערט זיך, וואס רעגט זיך אויף.

chol'eriform *a.* (קאל'-ע-רי-פארם) וואס איז עהנליך צו כאלעריע.

chol'erine *n.* (קאל'-ע-רין) דיא ערשטע שטופע פון כאלעריע; כאלערינקע [א לייכטע פארם פון כאלעריע].

chol'eroid *a.* (קאל'-ע-ראיד) וואס איז שייך צו כאלעריע.

cholester'ic *a.* (קאל-עס-טער'-איק) וואס איז שייך צו קאלעסטערין. ז. *cholesterin*.

choles'terin *n.* (קא-לעס'-טע-רין) קאלעסטערין [א ווייסער, פעטליכער שטאף, וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע טיילען פון קערפער, בעזונדערס אין גאל און אין די נערוועז].

choles'terine *n.* (קא-לעס'-טע-רין) ז. *cholesterin*.

cho'liamb *n.* (קאו'-לי-עמב) דער קאליאמבוס, דער הינקענדער יאמבוס [א געוויסע פארם פון שרייבען ליעדער, וואו דער פערז בעשטעהט פון א יאמבישען טרימעטער מיט א טראכעאוס אויף'ן לעצטען פוס].

choliam'bic *a. and n.* (קאו-לי-עמ'-ביק) וואס איז שייך צו דעם קאליאמבוס; דער קאליאמבוס. ז. *choliamb*.

chol'ic *a.* (קאל'-איק) וואס איז שייך צו דער גאל.

chomp *v.* (טשאמפ) קייען, בייסען, צוגריזשען.

chon'dral *a.* (קאנ'-דרעל) וואס איז שייך צו כראמשקע [קנארפעל, כראשין].

chon'drin *n.* (קאנ'-דרין) דער תמצית פון כראמשקע [וואס בעקומט זיך ווען מען קאכט עס אויס אין וואסער. ווען דאס קיהלט זיך אב, ווערט דאס פערגליווערט ווי סטודען].

chon'drine *n.* (קאנ'-דרין) ז. *chondrin*.

chondri'tis *n.* (קאנ-דראי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער כראמשקע (קנארפעל, כראשטש].

chon'drodite *n.* (קאנ'-דרא-דאיט) אזא העל-געלבער ברעקעלדיגער מינעראל.

chondrog'raphy *n.** (קאנ-דראג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג וועגען קנארפעל-פלייש [כראמשקע].

chon'droid *a.* (קאנ'-דראיד) וואס איז עהנליך צו כראמשקע, וואס איז שייך צו דער כראמשקע.

chondrol'ogy *n.* (קאנ-דראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קנארפעל-פלייש [כראמשקע].

chondrom'eter *n.* (קאנ-דראמ'-ע-טער) א וואג-שאל צו וועגען תבואה.

chondropteryg'ian *n.* (קאנ-דראפ-טע-רידזש'-אי-ען) דער קנארפעל-פיש [א פיש, וועלכער האט א כראמשקע-סקעלעט].

Chondros'tei *n.* (קאנ-דראס'-טי-אי) די קנארפעל-פיש [דער מין פיש וואס זייער סקעלעט בעשטעהט הויפטזעכליך פון כראמשקע].

chon'drotome *n.* (קאנ'-דרא-טאום) אזא מעסער צום שניידען כראמשקע [קנארפעל].

chondrot'omy *n.* (קאנ-דראט'-א-מי) דאס שניידען כראמשקע [קנארפעל]; די צוגלידערונג פון כראמשקע.

choo'sable *a.* (טשו'-זעבל) וואס קען אויסגעוועהלט ווערען; ווינשענסווערטה.

choose' *v.* (טשוהז) וועהלען, אויסקלייבען; פערלאנגען; אבשטעלען זיך אויף איינס פון די ביידע.

Choose the right and shun evil.

choo'ser *n.* (טשוה'-זער) א וועהלער, אן אויסקלייבער.

choo'sing *a.* (טשוה'-זינג) אויסקלייבענדיג, אויסוועהלענדיג.

choo'singly *adv.* (טשוה'-זינג-לי) דורך אויסוואהל.

chop *v. and n.* (טשאפ) 1. האקען, צושניידען; שפאלטען; זיך כאפען, זיך צוכאפען; טוישען, בייטען; 2. א שטיק; א פלייש-ריפעלע צום בראטען; שפאלט, שניט, ריץ.

1. The boy came to **chop** the firewood. 2. He ordered a **chop** for his breakfast.

chop about' *v.* (טשאפ ע-באוט') זיך פלוצלונג ענדערען.

chop'-cher'ry *n.* (טשאפ'-טשער'-אי) אזא שפיעל, וואו מען הענגט אויף א קארש אויף א פאדים און מען דארף איהם אנכאפען מיט די צייהנער.

chop'fallen *a.* (טשאפ'-פאהלן) ארונטערגעפאלען ביי זיך, זעהר שטארק אויסגעמאטערט.

chop'-house *n.* (טשאפ'-האוס) א גאר-קיך [ספעציעל פון ביפשטעקס און בראטענס].

chop in (טשאפ אין) אונטערברעכען; אונגעריכט קומען, פלוצלונג ארייגפאהרען.

chopine' *n.* (טשא-פין') זעהר א הויכער קאריק פון א פרויען-שוך; א שאפען [א פראנצויזישע מאס פאר פליסיגקייטען].

chop'-logic *n.* (טשאפ'-לאדזש-איק) א דיספוטאנט; א בעל פלפול; א האר-שפאלטער; פערדרעהטע לאגיק.

chop'ness *n.* (טשאפ'-נעס) אזא מין לאפעטע.

chop off (טשאפ אף) אבהאקען.

chop out with (טשאפ אוט הוויטה) ארויספלאצען, ארויסטרעטען פלוצים מיט לשון.

chopped *a.* (טשאפט) צוהאקט.

chop'per *n.* (טשאפ'-ער) א פלייש-האקער ביי א קצב; א גארטען-לאפעטע.

chop'ping *a.* (טשאפ'-אינג) וואס שטראמט אין קליינע, געבראכענע וועלען [כוואליעס].

chop'ping-block *n.* (טשאפ'-אינג-בלאק) א האק-קלאץ [ווי ביי א קצב].

chop'ping-board *n.* (טשאפ'-אינג-באורד) א האק-ברעט [ווי אין קיך].

chop'ping-knife *n.* (טשאפ'-אינג-נאיף) א האק-מעסער.

chop'ping-mill *n.* (טשאפ'-אינג-מיל) א מיהל וואו עס ווערט גראב געמאהלען תבואה אלס פוטער פאר בהמות.

chop'ping sea (טשאפ'-אינג סיע) א שטורעמדיגער ים [וואו די כוואליעס ברעכען זיך און ווערען צוהאקט].

chop'ping-tray *n.* (טשאפ'-אינג-טריי) אזא הילצערנע מולטער צו האקען פלייש.

chop'py *a.* (טשאפ'-אי) פול מיט שפאלטען; צוטרעשטשעט; בעדעקט מיט קליינע, קורצע, געבראכענע וועלען [כוואליעס].

chops *n.* (טשאפס) דאס מויל; די באק; די קינבאק.

chops and chan'ges (טשאפּס ענד טשיינ'-דזשעז) וועקסעל-פעלע, ענדערונגען, א מאל ארויף א מאל אראב.

chop'-sticks *n.* (טשאפּ'-סטיקס) קליינע שטעקעלעך, וועלכע די כינעזער און יאפּאנעזער בענוצען צום עסען אנשטאט מעסער און גאפּעל.

Chop-sticks

chop-su'ey *n.* (טשאפּ-סו'-אי) אזא מין כינעזישער געריכט פון געקאכטע הוהן אדער חזיר מיט גרינסען געקאכט אין זייער אייגענעם סאוס.

chop up (טשאפּ אפּ) צוהאקען אין שטיקלעך; אוועקכאפּען.

chorag'ic *a.* (קא-רעדזש'-איק) וואס איז שייך צום כאראגוס [כאר-דיריגענט אין אלט-גריכישען טעאטער].

chora'gus *n.* (קא-ריי'-גאס) דער כאראגוס [כאר-דיריגענט אין טעאטער ביי די אלטע גריכען].

cho'ral *a. and n.* (קאו'-רעל) 1. וואס געהערט צו א כאר; 2. דער כאראל [א מוזיקאלישע קאמפּאזיציאן וואס דארף געזונגען ווערען פון כאר].

1. He organized a choral society.

cho'ral-book *n.* (קאו'-רעל-בוק) א זאמלונג פון מוזיקאלישע קאמפּאזיציאנען פאר א כאר; א זאמלונג פון כאר-ליעדער.

cho'rale *n.* (קאו'-רעל) א מוזיקאלישע קאמפּאזיציאן פאר א כאר.

chora'leon *n.* (קא-ריי'-לי-אן) אזא קירכען-ארגעל.

cho'ralist *n.* (קאו'-רעל-איסט) א כאר-זינגער; א פּערפאָרמער פון כאר מוזיק.

cho'rally *adv.* (קאו'-רעל-אי) אויף דעם אופן פון א כאר; אין כאר.

cho'ral ser'vice (קאו'-רעל סויר'-ווים) א גאטעס-דיענסט מיט מוזיק.

chorau'la *n.* (קא-ראה'-לא) דאס צימער אין א קירך וואו דער כאר מאכט פּראבע.

chord *n. and v.* (קאהרד) א סטרונע; א שטריקעל; אן אקארד [א הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון מוזיקאלישע טענער]; א כארדע [א בעצייכענונג אין געאמעטריע פאר א גראדע ליניע וואס שניידט דורך א קרייז ניט אין צענטער]; קלינגען הארמאניש.

chor'dal *a.* (קאהר'-דעל) וואס איז שייך צו א סטרונע אדער אן אקארד.

chordom'eter *n.* (קאהר-דאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די דיק פון סטרונעס אדער שטריק.

chore *n.* (טשאור) הויז-ארבייט; די געוועהנליכע, שטענדיגע ארבייט אין א הויז, אויף א פארמע א. ד. ג.

chore'a *n.* (קא-רי'-ע) וויטעס-טאנץ [א מין קאנוואולסיווע נערווען-קראנקהייט].

chore'al *a.* (קא-רי'-על) וואס איז שייך צו וויטעס-טאנץ; וואס ליידעט פון וויטעס-טאנץ. ז. *chorea*.

chore'-boy *n.* (טשאור'-באי) א יונג וואס טהוט די שטענדיגע ארבייט אין א הויז, אויף א פארמע א. ד. ג.

choreg'raphy *n.* (קא-רעג'-רעפ-אי) כארעאגראפיע [דאס פארפאסען באלעטען].

chore'ic *a.* (קא-רי'-איק) ז. *choreal*.

chore'iform *a.* (קא-רי'-אי-פארם) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו דער קראנקהייט וויטעס-טאנץ.

chore'oid *a.* (קא-רי'-איד) ז. *choreiform*.

chorepis'copus *n.* (קאו-ריע-פיס'-קא-פאס) דער כארעפּיסקאפּ [א הויכער גייסטליכער אין ראנג צווישען א בישאף און פּרעסביטער].

chore'us *n.* (קא-רי'-אס) דער כארעאוס [א פארם פון שרייבען געדיכטע, וואו די טאקטען, אויף וועלכע יעדע שורה איז איינגעטיילט, בעשטעהען פון צוויי זילבען און דער אקצענט איז אויף דער ערשטער:

א'-וואס ‖ קלינגט'-איהר ‖ קיר'-כען ‖ גלא'-קען ‖
הערט'-שוין ‖ אויף'-גע ‖ נוג'-גע ‖ שרא'-קען].

cho'riamb *n.* (קאו'-רי-עמב) דער כאריאמבוס [א פארם פון שרייבען געדיכטע, וואו די טאקטען, אויף וועלכע יעדע שורה איז איינגעטיילט, בעשטעהען פון פיער זילבען: די ערשטע און די פיערטע לאנגע און די צוויי מיטעלע — קורצע, ווי | — ◡ ◡ — | — ◡ ◡ — |].

choriam'bus *n.* (קאו-רי-עמ'-באס) ז. *choriamb*.

cho'ric *a.* (קאו'-ריק) וואס איז שייך צו א כאר.

cho'rion *n.* (קאו'-רי-אן) די אויסערע הייטעל, אין וועלכער עס האלט זיך דער עמבריא [די זאמען-פרוכט אין דער געבעהר-מוטער, פון וועלכע דאס קינד ענטוויקעלט זיך].

cho'rist *n.* (קאו'-ריסט) א כאריסט, כאר-זינגער, משורר.

chor'ister *n.* (קאר'-איס-טער) א זינגער; א זינגער אין א קירכען-כאר; דער פיהרער פון א כאר.

cho'rograph *n.* (קאו'-רא-גרעף) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט ביים אויפנעהמען א פּלאן פון א לאנדשאפט.

chorog'rapher *n.* (קא-ראג'-רע-פער) א כאראגראף, א לאנד-בעשרייבער [בעזאנדערס איינער וואס אונטערזוכט די ערטער וועלכע ווערען דערמאנט אין היסטאריע און בעשטימט זייער ריכטיגען פּלאץ].

chorograph'ic *a.* (קאו-רא-גרעפ'-איק) כאראגראפיש, לאנד-בעשרייבענד.

chorograph'ical *a.* (קאו-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *chorographic*.

chorograph'ically *adv.* (קאו-רא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א כאראגראפישען שטייגער. ז. *chorography*.

chorog'raphy *n.* (קא-ראג'-רע-פי) כאראגראפיע [די בעשרייבונג פון א לאנד; איבערהויפּט די בעצייכנונגען פון פעלצער וועלכע זיינען דערמאהנט אין אלטע שריפטען].

cho'roid *a.* (קאו'-ראיד) ווי די אויסערע הייטעל פון א זאמען-אייעלע. ז. *chorion*.

cho'roid coat (קאו'-ראיד קאוט) דאס מיטעלע הייטעל פון אויג-אפּעל.

chorolog'ical *a.* (קאו-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו לאנד-בעשרייבונג; וואס איז שייך צו דער געאגראפישער פערטיילונג פון חיות און פלאנצען.

chorol'ogist *n.* (קא-ראל'-א-דזשיסט) א קענער פון לאנד-בעשרייבונג, איינער וואס שטודירט די געאגראפישע פערטיילונג פון חיות און פלאנצען.

chorol'ogy *n.* (קא-ראל'-א-דזשי) די וויסענשאפט פון לאנד-בעשרייבונג; די וויסענשאפט פון דער געאגראפישער פערטיילונג פון חיות און פלאנצען [ד. ה. וועלכע חיות און פלאנצען אין יעדען לאנד געפינען זיך].

choroma'nia *n.* (קאו-רא-מיי'-ני-א) כאראמאניע [אן אונגארמאלער חשק צום טאנצען].

chorom'etry *n.* (קא-ראמ'-ע-טרי) די קונסט פון לאנד-מעסטונג.

cho'rus *n. and v.* (קאו'-ראס) א כאר, א קאמפּאניע זינגער; א מוזיק-שטיק וואס ווערט געזונגען אין כאר; זינגען אין כאר, מיט'ן גאנצען עולם.

chose *n.* (שאוז) א רעכטס-אביעקט [א זאך, א געגענשטאנד, וועלכע קען זיין איגענטום].

chose (טשאוז) אויסגעקליבען, אויסגעוועהלט. ז. *choose*.

cho'sen *a.* (טשאוזן) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען.

chough *n.* (טשאף) א מין קראהע [א שווארצער פויגעל].

chouse *v. and n.* (טשאוס) בעטריגען; אבטהאן א שטוקע, בעשווינדלען; א שווינדלער, בעטריגער; א טערקישער איבערזעצער.

chow'-chow *a. and n.* (טשאו'-טשאו) געמישט; פערשידענעס; א געמישעכץ; א געריכט פון געמישטע איינגעזייערטע ארטיקלען.

chow'der *n. and v.* (טשאו'-דער) פיש אדער אוסטריצעס געקאכט מיט געמיזע; קאכען פיש אדער אוסטריצעס מיט געמיזע.

chow'ry *n.* (טשאו'-רי) א סארט בעזימעל אדער פעכער צו פערטרייבען פליעגען [דיענט אין איינינע ערטער פון אזיען אלס א סימבאל פון קעניגליכער מאכט].

chrematis'tics *n.* (קריע-מע-טיס'-טיקס) די לעהרע וועגען בעזיץ אדער רייכטום; פּאליטישע עקאנאמיע.

chrestomath'ic *a.* (קרעס-טא-מעטה'-איק) וואס איז שייך צו א כרעסטאמאטיע. ז. *chrestomathy*.

chrestomath'ical *a.* (קרעס-טא-מעטה'-אי-קעל) ז. *chrestomathic*.

chrestom'athy *n.* (קרעס-טאמ'-ע-טהי) כרעסטאמאטיע, א מוסטער-זאמלונג [א לעזע-בוך פאר שילער, וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון שטיקלעך ליטעראטור פון פערשיעדענע שרייבער].

chrism *n. and v.* (קריזם) זאלבונגס-אויל [א זאלב, וואס ווערט געברויכט אין די קירכען ביי פערשיעדענע רעליגיעזע צערעמאניעס]; זאלבען מיט'ן הייליגען זאלב.

chris'mal *a. and n.* (קריז'-מעל) וואס געהערט צו דער זאלבונג אדער צום זאלבונגס אויל; דער אויל-קריגעל [אין קירכע]. ז. *chrism*.

chrisma'tion *n.* (קריז-מיי'-שאן) די בעשמירונג מיט זאלבונגס-אויל [א רעליגיעזע צערעמאניע אין די קאטוילישע און אנדערע קירכען].

chris'matory *n.* (קריז'-מע-טא-רי) דער אויל-קריגעל [א קריגעל אין וועלכען מען האלט זאלבונגס-אויל פאר געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס אין די קאטוילישע און אנדערע קירכען].

chris'om *n.* (קריז'-אם) דאס קינד, וועלכעס שטארבט אין ערשטען מאנאט נאך'ן געבורט.

chris'om-child *n.* (קריז'-אם-טשאילד) אן אונשולדיגעס קינד.

chris'om-cloth *n.* (קריז'-אם-קלאטה) דאס טויף-קלייד [א שטיק געאוילטע ליי-

וענד, אין וועלכע מען פלעגט אמאל איינ־וויקלען דאס קינד באלד נאך'ן טויפען].

Christ *n.* (קראיסט) יעזוס קריסטוס.

Christ'-child *n.* (קראיסט־טשאילד) דאס בילד פון קריסטוס אלס קינד.

christ'-cross *n.* (קריס־קראס) א קרייץ־צייכען אלס אן אונטערשריפט; דער אנ־הויב און דער סוף.

christ'cross-row *n.* (קריס־קראס־ראו) אן א־בע־צע [*a-b-c*].

chris'ten *v.* (קריסן) א טויפען; געבען א נאמען [ביי קריסטען].

Chris'tendom *n.* (קריס'נ־דאם) קריס־טענטום, די קריסטליכע וועלט: אלע די, וואס האלטען זיך אן קריסטליכען גלויבען.

chris'tening *n.* (קריס'נ־אינג) דאס טויפען; דאס געבען א נאמען [ביי קריס־טען].

Christ'hood *n.* (קראיסט'־הוד) קריס־טענטום.

chris'tian *n.* (קריס'־טשען) א דענישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 4 אמעריקאנער דאלאר.

Chris'tian *n. and a.* (קריס'־טשען) א קריסט; דער וואס פיהרט זיך אויף לויט די פרינציפען פון די קריסטליכע לעהרען; קריסטליך; וואס האלט זיך אן דעם קריסט־ליכען גלויבען; וואס פיהרט זיך אויף לויט די פרינציפען פון קריסטענטום.

Christian'ity *n.* (קריס־טשי־ענ'־אי־טי) קריסטענטום; די קריסטליכע רעליגיאָן.

Christianiza'tion *n.* (קריס־טשען־אי־זיי'־שאן) דאס בעקעהרען צום קריסטענ־טום.

Chris'tianize *v.* (קריס'־טשען־איז) קריסטליך מאכען; בעקעהרען צום קריסט־ליכען גלויבען.

Chris'tianizer *n.* (קריס'־טשען־אי־זער) דער וואס בעקעהרט צום קריסטענטום.

Chris'tian name (קריס'־טשען ניים) דער טויף־נאמען, דער ערשטער נאמען.

Chris'tian Sci'ence (קריס'־טשען סאי'־ענס) אזא סיסטעם צו היילען קער־פערליכע און גייסטיגע קראנקהייטען גע־בויט אויף'ן גלויבען, אז אלץ אין דער וועלט איז געטליך און גייסטיג, און דע־ריבער אויב דעם מענשען טהוט עפעס וועה, איז דיזער וועהטאג ניט מעהר ווי זיין איינבילדונג, וועלכע איז צו איהם געקומען דורך זיין ניט רעליגיעזער, ניט קריסטליכער אויפפיהרונג. און דעריבער אויב דער מענש איז מיט אן אמת פרום און קריסטליך, קען צו איהם אזא איינביל־דונג ניט קומען און דערפון איז ער ממילא געזונד [דיעזע סיסטעם איז געגרינדעט אין אמעריקא פון פרוי עדדי אין יאהר 1866].

Chris'tian so'cialism (קריס'־טשען סאו'־שעל־איזם) דער קריסטליכער סאציא־ליזם [די סאציאליסטישע ריכטונג אין אמעריקא, וועלכע בעהויפטעט, אז דער מאדערנער סאציאליזם קען פערווירקליכט ווערען דורך א פאלשטענדיגע דורכפיה־רונג פון די פרינציפען און לעהרען פון קריסטענטום]; א געוויסע בעוועגונג אין ענגלאנד אין יאהר 1850 וואס איז בעשטא־נען פון א געמיש פון סאציאליסטישע און קריסטליכע פרינציפען.

Christ'less *a.* (קראיסט'־לעס) ניט קריסטליך; וואס פיהרט זיך אויף ניט לויט די קריסטליכע לעהרען; וואס גלויבט ניט אין קריסטוס.

Christ'like *a.* (קראיסט'־לאיק) קריסט־ליך.

Christ'liness *n.* (קראיסט'־לי־נעס) דאס זיין קריסטליך.

Christ'ly *a.* (קראיסט'־לי) קריסטליך.

Christ'mas *n.* (קריס־מעס) ווייהנאכטען [דער יום־טוב לכבוד קריסטוס'ס גע־בורטסטאג].

Christ'mas box (קריס'־מעס באקס) א ווייהנאכטס־מתנה.

Christ'mas cake (קריס'־מעס קייק) דער ווייהנאכטען־קוכען.

Christ'mas car'ol (קריס'־מעס קער'־על) דאס ווייהנאכטס־ליעד [א ליעד וואס ווערט געזונגען אין ווייהנאכטען לכבוד קריסטוס'ס געבורט].

Christ'mas eve (קריס'־מעס איעוו) ווייהנאכטס־אבענד.

Christ'mas pie (קריס'־מעס פאי) וויה־נאכטס־פאשטעט־קוכען.

Christ'mas pud'ding (קריס'־מעס פוד'־אינג) ווייהנאכטס־פודינג.

Christ'mas rose (קריס'־מעס ראוז) קריסט־ווארצעל [א מין פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען רויזען־עהנליכע בלו־מען און וועלכע בליהט אין ווינטער].

Christ'mas tale (קריס'־מעס טייל) די מעשה פון ווייהנאכטען.

Christ'mas-tide *n.* (קריס'־מעס־טאיד) די ווייהנאכטס־צייט, דער סעזאן פון וויה־נאכטען [פון 25טען דעצעמבער ביז דעם 6טען יאנואר].

Christ'mas tree (קריס'־מעס טריע) דער ווייהנאכטס־בוים [א יאלקע].

Christocen'tric *a.* (קריס־טא־סענ'־טריק) וואס איז שייך צו דער טענדענץ פון שטעלען קריסטוס'ען אין דעם צענטער פון דער וועלט־געשיכטע.

Christolog'ical *a.* (קריס־טא־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען קריסטוס.

Christol'ogy *n.* (קריס־טאל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען קריסטוס.

Christoph'any *n.* (קריס־טאפ'־ע־ני) די פארשטעלונג פון קריסטוס ערשיינונג נאך זיין טויט.

Christ's'-thorn *n.* (קראיסטס'־טהארן) אזא דארן־בוימעל, וועגען וועלכען די קריסטליכע לעגענדע דערצעהלט, אז מען האט פון איהם געמאכט דעם דארן־קראנץ אויף קריסטוס'עס קאפ.

chro'ma *n.* (קראו'־מא) גאמא אן ארט פון מוזיקאלישע טענער; אן עדעלע פארם פון ריידען ניט צו בעליידיגען די צוהע־רער; די שאטירונגען פון קאלירען אין זייער פערשטארקונג שטופענווייז [ווי למשל פון גרוי ביז ווייס].

Chro'ma *n.* (קראו'־מא) א מין אינזעק־טען מיט שופען־פליגעל־פליגעלעך [די פליגעלעך האבען דעם אויסזעהן ווי שופען פון א פיש].

chromam'eter *n.* (קרא־מעמ'־ע־טער) א כראמאמעטער [אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט צום אנשטעלען דעם טאן פון פיאנאס.

chro'mascope *n.* (קראו'־מע־סקאופ) אן אפטישער אפאראט צו ווייזען געוויסע עפעקטען פון קאלירען.

chro'mate *n.* (קראו'־מייט) א זאלץ פון כראם־זויערע [א כעמישער פראדוקט].

chromat'ic *a.* (קרא־מעט'־איק) פאר־ביג; וואס איז שייך צו פארבען; וואס ווערט געשפיעלט אין פרעמדע טענער, ניט לויט דעם געוועהנליכען טאן־לייטער.

chromat'ic attach'ment (קרא־מעט' איק ע טעטש'־מענט) אן אפאראט וואס ווערט צוגעשטעלט צו א דרוק־מאשין צום דרוקען אין מעהרערע פארבען.

chromat'ic inten'sity (קרא־מעט'־איק אינ־טענ'־סי־טי) די שטארקייט פון א פארבען־שאטירונג וועלכע געהט שטו־פענווייז פון בלאסערע קאלירען צו הע־לערע.

chromat'ic prin'ting (קרא־מעט'־איק פרינ'־טינג) פארבען־דרוקעריי [א דרוק־זאך אין פערשיעדענע פארבען און שאטי־רונגען עהנליך צום רעגען־בויגען].

chromat'ic prin'ting-press (קרא־מעט'־איק פרינ'־טינג־פרעס) א דרוק־מאשין צום דרוקען מיט מעהרערע פארבען אויף א מאל.

chromat'ics *n.* (קרא־מעט'־איקס) די פארבען־לעהרע; די לעהרע אדער וויסענ־שאפט וועגען קאלירען.

chromat'ic type (קרא־מעט'־איק טאיפ) אזעלכע בוכשטאבען וועלכע ווערען בענוצט צום דרוקען אין פארבען [ד. ה. אז יעדער בוכשטאב זאל זיין געדרוקט אין מעהרערע פארבען].

chro'matize *v.* (קראו'־מע־טאיז) דורכ־ווייקען מיט כראם.

chromatog'enous *a.* (קראו־מע־טאדזש'־ע־נאס) וואס בילדעט פארבען.

chro'matograph *n.* (קראו'־מע־טא־גרעף) אן אפאראט צו בילדען פערשיעדע־נע שאטירונגען פון קאלירען.

chromatog'raphy *n.* (קראו־מע־טאג'־רע־פי) די בעשרייבונג פון קאלירען.

chromatol'ogy *n.* (קראו־מע־טאל'־א־דזשי) די קאלירען־לעהרע; די וויסענ־שאפט וועגען קאלירען.

chromatom'eter *n.* (קראו־מע־טאמ'־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען אדער אונטערשיידען קאלירען.

chromatop'sia *n.* (קראו־מע־טאפ'־סי־א) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען פאר די אויגען שוועבען קאלירען, וועלכע זיינען אין דער ווירקליכקייט ניטא אדער ווען מען זעהט זאכען ניט אין זייער ווירק־ליכען קאליר.

chro'matopsy *n.* (קראו'־מע־טאפ־סי) ז. *chromatopsia*.

chro'matoscope *n.* (קראו'־מע־טא־סקאופ) דער כראמאטאסקאפ [אן אינ־סטרומענט צו פעראייניגען פערשיעדענע קאלירען וואס שיינען אב פון בעזונדערע אויבערפלעכען].

chro'matrope *n.* (קראו'־מע־טראופ) דער כראמאטראפ [אזא מין שפיעל־צייג וואס בעשטעהט פון א רעדעל וועלכער איז געצייכענט מיט פערשיעדענע קאלירען אין אזא ארדנונג, דאס ווען מען דרעהט איהם דוכט זיך, אז שטראמען קאלירען פליהען פון צענטער אדער צו איהם].

chrome *n. and v.* (קראום) [א כראם מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען]; כראמירען [אן ארט וואַ־שען ביי קליידער־פארבער].

chrome'-black *n.* (קראומ'־בלעק) כראם־שווארץ [אזא פארב אין קליידער־פארבעריי].

chrome'-col'or *n.* (קראומ'־קאל'־אר) כראם־פארב [א פארב וואס איז געמאכט פון א געוויסע כראם־זאלץ].

chrome'-green *n.* (קראומ'־גריען) כראם־גרין [א פארב געמישט פון כראם־געלב מיט פרייסישע בלוי].

chrome'-or'ange *n.* (קראומ'־אר'־ענדזש) אזא העל־געלבע פארב.

chrome'-red *n.* (קראומ'-רעד) כראם=רויט [א העל=רויטע פארב].

chrome'-yel'low *n.* (קראומ'-יעל'-או) כראם=געלב [א העל=געלבע פארב].

chro'mic *a.* (קראו'-מיק) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון כראם.

chro'mic ac'id (קראו'-מיק עס'-איד) כראם=זויער [א כעמישער פראדוקט].

chromiom'eter *n.* (קראו-מי-אמ'-ע-טער) אן אפאראט צו פרובירען וואסער אויף וויפיעל עס איז ריין פון פארב=שטאפען.

chro'mite *n.* (קראו'-מאיט) דער כראמיט, א מין מינעראל, וואס ענטהאלט כראם; די ערץ פון כראם=אייזען.

chro'mium *n.* (קראו'-מי-אם) כראם [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען. אין ריינעם צושטאנד האט ער דעם אויסזעהן פון א העל=גרינעם פולווער פון קליינע קריסטאלכעלעך].

chro'mo *n.* (קראו'-מאו) פערקירצונג פון *chromolithograph*

chro'mogen *n.* (קראו'-מא-דזשען) די פארב=שטאף פון פלאנצען.

chro'mograph *n.* (קראו'-מא-גרעף) א העקטאגראף. ז. *hectograph*

chromolith'ograph *n. and v.* (קראו-מא-ליטה'-א-גרעף) א בילד געדרוקט אין פארבען; דרוקען בילדער אין פארבען.

chromolithog'rapher *n.* (קראו-מא-לי-טהאג'-רע-פער) דער וואס דרוקט בילדער אין פארבען.

chromolithograph'ic *a.* (קראו-מא-ליטה-א-גרעפ'-איק) וואס איז געדרוקט אין פארבען; וואס איז שייך צו כראמאליטאגראפיע.

chromolithog'raphy *n.* (קראו-מא-לי-טהאג'-רע-פי) כראמאליטאגראפיע [דאס דרוקען בילדער אין פערשיעדענע פארבען].

chromoph'orous *a.* (קרא-מאפ'-א-ראס) וואס גיט ארוים קאלירען.

chromophotog'raphy *n.* (קראו-מאו-פא-טאג'-רע-פי) דאס פאטאגראפירען אין פערשיעדענע קאלירען.

chro'mosphere *n.* (קראו'-מא-ספיער) דער שיכט פון גליהענדען רויטען גאז, וואס רינגעלט ארום די זון.

chromospher'ic *a.* (קראו-מא-ספער'-איק) וואס איז שייך צו דעם גליהענדען רויטען שיכט, וואס רינגעלט ארום די זון.

chro'motype *n.* (קראו'-מא-טאיפ) א פאטאגראפישער פראצעס, וואו עס ווערט בענוצט א געוויסער כראם=זאלץ אלס דער הויפט ליכט=עמפפינדליכער פאקטאר [אזא ארט פאטאגראפיע ווערט געברויכט ספעציעל צו פאטאגראפירען פלאנצען מיט זייערע קאלירען]; א פאטאגראפישעס בילד אין קאלירען; א כראמאליטאגראף.

chromotyp'ic *a.* (קראו-מא-טיפ'-איק) וואס איז שייך צו פארבען=דרוקעריי. ז. *chromotype*

chromotypog'raphy *n.* (קראו-מאו-טאי-פאג'-רע-פי) פארבען=דרוקעריי.

chro'mous *a.* (קראו'-מאס) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון כראם=מעטאל.

chron'ic *a.* (קראנ'-איק) כראניש; לאנג=שטעהענד, דויערענד.

He is suffering with **chronic** indigestion.

chron'ically *adv.* (קראנ'-אי-קעל-אי) אויף א כראנישען אדער דויערענדען אופן.

chronic'ity *n.* (קרא-ניס'-אי-טי) דאס זיין כראניש; דאס לאנג דויערען.

chron'icle *n. and v.* (קראנ'-איקל) א פנקס; א כראניק; א צייט=געשיכטע [א פערצייכנונג פון פאקטען און פאסירונגען לויט די דאטען, אין וועלכע זיי זיינען געשעהן, און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינדונג]; פערשרייבען אין כראניקעס.

The history of the Jews of Russia can be written on the basis of numerous **chronicles.**

chron'icler *n.* (קראנ'-אי-קלער) א כראניקעס שרייבער; א פערצייכנער פון פאסירונגען.

chron'ogram *n.* (קראנ'-א-גרעם) דאס כראנאגראם [דאס יאהר פון א געוויסער געשעהענים, וועלכע ווערט אנגעצייגט דורך בוכשטאבען אין א זאץ. למשל, דער ווילנער גאון איז געשטארבען אין יאהר תקנ"ח. ווען מען בעצייכענט דאס יאהר תקנ"ח מיט די בוכשטאבען פון זאץ: "ויעל אליהו בסערה השמים" — איז דאס א כראנאגראם].

chronogrammat'ic *a.* (קראנ-א-גרע-מעט'-איק) כראנאגראמאטיש; וואס איז שייך צו א כראנאגראם. ז. *chronogram*

chronogrammat'ical *a.* (קראנ-א-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *chronogrammatic*

chronogrammat'ically *adv.* (קראנ-א-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א כראנאגראמאטישען אופן. ז. *chronogram*

chronogram'matist *n.* (קראנ-א-גרעמ'-ע-טיסט) א שרייבער פון כראנאגראמען. ז. *chronogram*

chron'ograph *n.* (קראנ'-א-גרעף) א כראנאגראם ז. *chronogram*; אן אינסטרומענט, וועלכער בעצייכענט גענוי די צייט פון א פאסירונג [ווי אן ערד=ציטערניש, די ערשיינונג פון א קאמעט א. ד. ג.]; אן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע אינטערוואלען פון צייט [ווי האלבע סעקונדען, פיערטעל סעקונדען א. ז. וו.].

chronog'rapher *n.* (קרא-נאג'-רע-פער) א כראניקעס שרייבער.

chronol'oger *n.* (קרא-נאל'-א-דזשער) א כראנאלאגיסט [איינער וואס פערשרייבט פאקטען און געשעהניסען לויט די דאטען, אין וועלכע זיי האבען פאסירט איינע נאך די אנדערע, און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינדונג].

chronolog'ical *a.* (קראנ-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו כראנאלאגיע. ז. *chronology*

It is interesting to know the different events in the history of America in their **chronological** order.

chronolog'ically *adv.* (קראנ-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א כראנאלאגישען אופן; לויט דעם סדר פון דיא פאסירונגען.

chronol'ogist *n.* (קרא-נאל'-א-דזשיסט) ז. *chronologer*

chronol'ogize *v.* (קרא-נאל'-א-דזשאיז) ארדענען לויט א כראנאלאגישען סדר; צונויפשטעלען פאסירונגען נאך דעם סדר פון זייערע דאטען.

chronol'ogy *n.* (קרא-נאל'-א-דזשי) די כראנאלאגיע [א פערצייכנים פון היסטארישע פאקטען לויט די דאטען אין וועלכע זיי האבען פאסירט איינע נאך די אנדערע און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינדונג].

A knowledge of **chronology** is essential to historians.

chronom'eter *n.* (קרא-נאמ'-ע-טער) דער כראנאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די צייט, ווי א זייגער אדער אנדערע אזעלכע אינסטרומענטען]; א מעטראנאם, א טאקט=מעסטער [אין מוזיק].

chronomet'ric *a.* (קראנ-א-מעט'-ריק) וואס געהערט צו צייט=מעסטונג; וואס איז שייך צו א כראנאמעטער; געמאסטען מיט א כראנאמעטער.

chronomet'rical *a.* (קראנ-א-מעט'-רי-קעל) ז. *chronometric*

chronom'etry *n.* (קרא-נאמ'-ע-טרי) די קונסט צו רעכענען די צייט; דאס רעכענען די צייט, צוטיילענדיג איהר אויף בעזונדערע חלקים.

chron'oscope *n.* (קראנ'-א-סקאופ) דער כראנאסקאפ [אן אינסטרומענט וואס בעווייזט זעהר קליינע אינטערוואלען פון צייט, ווי א צעהנטעל אדער א הונדערטעל פון א סעקונדע].

chronos'copy *n.* (קרא-נאס'-קא-פי) די קונסט צו מעסטען גאנץ קליינע צייט=אינטערוואלען.

chrys'alid *n. and a.* (קרים'-ע-ליד) די אינזעקטען=פופע; וואס איז שייך צו אן אינזעקטען=פופע. ז. *chrysalis*

chrys'alis *n.* (קרים'-ע-לים) די אינזעקטען=פופע, די קוקאלקע [א געוויסע פארם אין דער ענטוויקלונג פון אן אינזעקט: פון ווערימעל, וואס געהט ארוים פון אייעלע, ענטוויקעלט זיך די אינזעקטען=פופע און פון דיעזער פופע — דער אינזעקט אליין].

chrysan'themum *n.* (קרי-סענ'-טהי-מאם) די גאלד=בלום.

chryselephan'tine *a.* (קרים-על-ע-פענ'-טין) געמאכט פון גאלד און עלעפאנט=ביין.

chrys'oberyl *n.* (קרים'-א-בער-איל) אזא גרין=געלבליכער עדעלשטיין.

chrys'ograph *n.* (קרים'-א-גרעף) א מאנוסקריפט וואס איז געשריבען מיט גאלדענע אותיות.

chrysog'raphy *n.* (קרי-סאג'-רע-פי) קריזאגראפיע [די קונסט צו שרייבען מיט גאלדענע בוכשטאבען]; דאס האפטען מיט גאלד.

chrys'oid *n.* (קרים'-איד) אזא לעגירונג פון מעטאל וואס איז עהנליך צו גאלד [בעשטעהט פון קופער, אלומיניום און זילבער].

chrys'olite *n.* (קרים'-א-לאיט) דער קריזאליט [א טייערער גרינער שטיין, געפינט זיך אין עגיפטען און בראזיליען].

chrys'oprase *n.* (קרים'-א-פרייז) דער קריזאפראז, דער גרינער כאלצעדאן [א מין עדעלשטיין]. ז. איל. *"Gems"*

chub *n.* (טשאב) דער דיק=קאפ [אזא פיש]; איינער וואס איז קורץ און דיק.

chub'biness *n.* (טשאב'-אי-נעס) דאס זיין דיק און פעט.

chub'by *a.* (טשאב'-אי) קורץ און דיק; רונד; פריש און שעהן.

The child has a **chubby** face.

chub'-cheeked *a.* (טשאב'-טשיעקט) וואס האט פולע, דיקע באקען.

chub'-faced *a.* (טשאב'-פייסט) האבענדיג א דיק, רונד געזיכט.

chuck *v. and n.* (טשאק) קוואקטשען, שרייען ווי א הוהן; געבען א לייכטען שטויס; א קניפ טהאן אין בעקעל; א ווארף טהאן; דאס קוואקטשען [פון א הוהן]; טייבעלע! [א צערטליכער צורוף]; א קניפ; א לייכטער שטויס; א ים=מושעל; א זייט רינד=פלייש [דער פאדער=פיערטעל]; א קליין שטיינדעל; אזא קלעצעל צו א טאק=מאשין; א סורקע [א מין חיה'לע].

chuck'-far'thing *n.* (טשאק'-פאר'-טהינג) א מין קינדערשע שפיעל, ביי וועל=

כער מען שנעלט אריין א קופערנע מטבע איז א גריבעלע.

chuck'-full *a.* (טשאק'-פול) *choke-full* ז.

chuck'ie *n.* (טשאק'-אי) א הינדעלע.

chuck'-lathe *n.* (טשאק'-לייטה) אזא טאק-מאשין.

chuck'le *v. and n.* (טשאקל) 1. כיכעז, לאכען איינגעהאלטענערהייד אין זיך; קוואקטשען ווי א הוהן; גלעטען אונטער דער מארדע; 2. דאס כיכיקען; אן איינגעהאלטענער געלעכטער.

1. We chuckled at his remarks.

chuck'le-head *n.* (טשאקל'-העד) א גראבער קאפ, א פויערשער קאפ.

chuck'le-head'ed *a.* (טשאקל'-העד'-עד) וואס האט א גראבען קאפ; דום, נאריש.

chuff *n. and a.* (טשאף) א פראסטער יונג; דארפיש, גראב, אהן ערציהונג.

chuf'fily *adv.* (טשאפ'-אי-לי) אויף א גראבען אופן; דום, נאריש.

chuf'finess *n.* (טשאפ'-אי-נעס) גראבקייט; דיקקייט.

chuf'fy *a.* (טשאפ'-אי) גראב אין כאראקטער; מיט גראבע באקען.

chug *v.* (טשאג) פאנגען פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chug'ger *n.* (טשאג'-ער) איינער וואס כאפט פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chug'ging *n.* (טשאג'-אינג) דאס פאנגען פיש דורך אויסגעהאקטע לעכער אין אייז.

chum *n. and v.* (טשאם) 1. א לייב-חבר; איינער פון צוויי פריינד, וועלכע וואהנען אין איין צימער [ווי סטודענטען]; 2. שטיקלעך געאוילטע פיש, וואס מען טשעפעט אן אויף א ווענטקע צו כאפען פיש; 3. דער בלאק אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין א כלי אום זי צו דרעהען [אין טעפעריי]; 4. א ביידעל; א הייזקע; 5. פערנעהמען א צימער נאך מיט איינעם, מיט א לייב-חבר; אננעהמען אלס חבר פון צימער; 6. כאפען פיש מיט בעאוילטע שטיקלעך פיש, וואס מען טשעפעט אן אויף דער ווענטקע.

1. We have been chums from childhood. 5. They chummed through their student days at the university.

chum'mage *n.* (טשאמ'-עדזש) שכנות אין איין צימער, קאמעראדשאפט; דער טייל פון הוצאות וואס פאלט אויף יעדען איינעם פאר געמיינשאפטליכעס וואהנען אין איין צימער.

chum'my *a.* (טשאמ'-אי) וואס ווערט לייכט א לייב-חבר; אינטים בעפריינדעט.

chump *n.* (טשאמפ) א קלאץ; א גראבעס און קורצעס קלעצעל; א דומער יונג, א "פלאקעץ".

chump'-end *n.* (טשאמפ'-ענד) דער דיקער ענד פון א פאלקע; א דיקער ענד.

chunk *n.* (טשאנק) 1. א גראבע און קורצע זאך; 2. א גראבער און קורצער מענש; 3. א מין אינדישע שפיעל.

1. The child is holding a chunk of ice in his hand.

chunk'head *n.* (טשאנק'-העד) דער קופער-קאפ שלאנג.

chun'ky *a.* (טשאנ'-קי) גראב און קורץ.

church *n. and a.* (טשורטש) א קירך, א קלויסטער; וואס איז שייך צו א קירך.

church'-bell *n.* (טשורטש'-בעל) דער קירכען-גלאק.

church'-bred *a.* (טשורטש'-ברעד) ערצויגען צו דיענען דער קירך; רעליגיעז ערצויגען.

church'-due *n.* (טשורטש'-דיו) די אבצאהלונג וואס מיטגליעדער פון א קירך צאהלען אויף איהר אויסהאלטונג.

church'-go'er *n.* (טשורטש'-גאו'-ער) א קירכען-בעזוכער, איינער וואס געהט אין קירך.

church'-go'ing *a.* (טשורטש'-גאו'-אינג) וואס געהט אין קירך.

A church-going man.

church his'tory (טשורטש היס'-טא-רי) קירכען-געשיכטע.

church'ism *n.* (טשורטש'-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן די דינים און מנהגים פון קירך.

church'-land *n.* (טשורטש'-לענד) קירכען-לאנד [לאנד וואס בעלאנגט צו א קירך].

church'-law *n.* (טשורטש'-לאה) קירכען-רעכט.

church'less *a.* (טשורטש'-לעס) אהן א קירך, ניט בעלאנגענדיג צו קיין קירך.

church'-like *a.* (טשורטש'-לאיק) ווי א קירך; פרום, רעליגיעז.

church'liness *n.* (טשורטש'-לי-נעס) קירכליכקייט.

church'ly *a.* (טשורטש'-לי) קירכליך; וואס בעלאנגט צו דער קירך.

church'man *n.* (טשורטש'-מען) א גייסטליכער; אן אנהענגער פון דער קירך.

church'manlike *a.* (טשורטש'-מענ-לאיק) ווי א גייסטליכער; וואס איז שייך צו א גייסטליכען.

church'manship *n.* (טשורטש'-מענ-שיפ) דאס זיין א גייסטליכער אדער א מיטגליעד פון א קירך.

church'-mem'ber *n.* (טשורטש'-מעמ'-בער) א מיטגליעד פון א קירך.

church'-mem'bership *n.* (טשורטש'-מעמ'-בער-שיפ) די מיטגליעדערשאפט פון א קירך.

church'-mouse *n.* (טשורטש'-מאוס) א קירכען-מויז [אלס א ביישפיעל פאר גרויס ארימקייט, ווייל אין א קירך קען א מויז גאר נישט בעקומען צום עסען].

Poor as a church-mouse.

church'-mu'sic *n.* (טשורטש'-מיו'-זיק) קירכען-מוזיק.

Church of Rome (טשורטש אוו ראום) די קאטוילישע קירך.

church'-pow'er *n.* (טשורטש'-פאו'-ער) די קירכען-געוואלט, די מאכט פון דער קירך.

church'-rate *n.* (טשורטש'-רייט) קירכען-שטייער.

church ser'vice (טשורטש סויר'-וויס) די גאטעס-דיענסט אין קירך; דער סידור-תפילות אין קירך.

church'ship *n.* (טשורטש'-שיפ) קירכענשאפט; דאס זיין ארגאניזירט אין א קירך; דאס האבען איינענע געבעטס-הייזער.

church text (טשורטש טעקסט) אין דרוקעריי — אזא לענגליכע שמאלע שריפט [ווערט אזוי גערופען, ווייל אין דיעזער שריפט דרוקט מען אפט רעליגיעזע ביכער].

This is Church Text.

church'-town *n.* (טשורטש'-טאון) א שטעדטעל אדער דארף וואס איז ניט ווייט פון א קירך.

church'warden *n.* (טשורטש'-וואררדן) דער פאריטשטעהער און אויפזעהער פון דער קירך [אין ענגלאנד]; דער באקלאן [א מין פויגעל].

church'wardenship *n.* (טשורטש'-וואררדנ-שיפ) דאס אמט פון א קירכען-פארשטעהער.

church'way *n.* (טשורטש'-וויי) דער וועג וואס פיהרט צו א קירך; א שטעגעלע אין א קירכען-בית-עלמין.

church'woman *n.* (טשורטש'-וואומ-ען) א פרוי וואס בעלאנגט אלס מיטגליעד אין א קירך, בעזאנדערס אין דער אנגליקאנישער קירך.

church'-work *n.* (טשורטש'-וואירק) קירכען-ארבייט.

church'-writ *n.* (טשורטש'-ריט) א שריפט פון א קירכליכען געריכט.

chur'chy *a.* (טשויר'-טשי) קירכליך.

church'yard *n.* (טשורטש'-יארד) א קריסטליכער בית-עולם.

church'yard cough (טשורטש'-יארד קאהף) א שווינדזיכטיגער הוסט.

churl *n. and a.* (טשורל) א גראבער יונג, א פראסטאק; א קמצן; נאריש, גראב.

chur'lish *a.* (טשויר'-ליש) פויעריש, אונגעבילדעט, גראב, איינגענוציג, איינגעעקשנ'ט.

chur'lishly *adv.* (טשויר'-ליש-לי) אויף א גראבען אופן.

chur'lishness *n.* (טשויר'-ליש-נעס) גראבקייט; קארגשאפט.

churn *n. and v.* (טשוירן) א קאלאטויקע [א כלי אין וועלכער מען שלאגט אויס פוטער]; שלאגען פוטער.

chur'ning *n.* (טשויר'-נינג) 1. דאס אויסשלאגען פוטער; 2. דאס קוואנטום [מאס] פוטער, וואס ווערט אויסגעשלאגען פאר איין מאל.

1. Churning butter is tiresome work. 2. We make 10 pounds of butter at one churning.

churn'-jum'per *n.* (טשוירן'-דזשאמ'-פער) א בראך-אייזען [אזא לאנגער אייזען מיט א שטאלענעם שפיץ, וואס ווערט געברויכט ביים ברעכען שטיינער].

churn'-milk *n.* (טשוירן'-מילק) מאסליאנקע [מילך וואס בלייבט נאך פון אויסגעשלאגענע פוטער].

churn'-owl *n.* (טשוירן'-אול) דער ציגען-מעלקער [א מין נאכט-פויגעל].

churn'-staff *n.* (טשוירן'-סטאף) א שטעקעל מיט א ברעטעל ביים ענד מיט וועלכען מען שלאגט פוטער.

churr'-worm *n.* (טשויר'-וואירם) א מין גריל.

chute *n.* (שוט) 1. אזא איינגעבויגענע רינע, דורך וועלכער זאכען ווערען אראבגעגליטשט פון אויבען אראב; 2. א שטרודעל, א שטארקער שטראם דורך וועלכען מען טרייבט געהילץ; 3. אן אפענער פלאץ אין א דאמבע דורך וועלכער מען לאזט דורך פליטען.

1. The bag was thrown into the cellar through a chute.

chyla'ceous *a.* (קאי-ליי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון מילך-זאפט.

chyle *n.* (קאיל) קילוס [דער נאהרונגס-זאפט פון שפייזען וואס ווערט איבערגעקאכט אין די געדערים נאכדעם ווי ער קומט פון מאגען].

chylifac'tion *n.* (קאי-לי-פעק'-שאן) די פערוואנדלונג פון שפייזען אין נאהרונגס-זאפט.

chylifac'tive *a.* (קאי-לי-פעק'-טיוו) וואס בילדעט אויס דעם נאהרונגס-זאפט פון שפייזען. *chyle* ז.

chylif'erous *a.* (קאי-ליפ'-ע-ראס) וואס

ענטהאלט דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chylif'ic *a.* (קאי-ליפ'-איק) וואס פערוואנדעלט די שפייזען אין נאהרונגס־זאפט.

chylifica'tion *n.* (קאי-לי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג פון שפייזען אין נאהרונגס־זאפט. ז. *chyle*

chylif'icatory *a.* (קאי-ליפ'-אי-קיי-טא רי) וואס שאפט דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chy'lify *v.* (קאי'-לי-פאי) פערוואנדלען אין נאהרונגס־זאפט. ז. *chyle*

chy'lous *a.* (קאי'-לאס) וואס בעשטעהט פון דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chyme *n.* (קאים) קימוס [שפייז וואס איז איבערגעקאכט אין מאגען און איז אריין אין די קישקעס].

chymif'erous *a.* (קאי-מיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט איבערגעקאכטע שפייז פון מאגען.

chymifica'tion *n.* (קאי-מי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען שפייז אין קימוס. ז. *chyme*

chy'mify *v.* (קאי'-מי-פאי) פערוואנדלען די שפייז אין קימוס. ז. *chyme*

chy'mous *a.* (קאי'-מאס) וואס איז שייך צו די איבערגעקאכטע שפייז וואס געהט ארויס פון מאגען אין די קישקעס.

ciba'rian *a.* (סי-ביי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער סטרוקטור אדער געבוי פון די מויל־ארגאנען.

ciba'rious *a.* (סי-ביי'-רי-אס) וואס איז שייך צו עסענווארג; עסבאר, וואס מען קען עסען.

cib'ol *n.* (סיב'-אל) שארלאט [א מין קליינע ציבעלע].

cibo'rium *n.* (סי-באו'-רי-אם) דער באלדאכין, די חופה איבער'ן אלטאר [אין א קירך]; די כלי, אין וועלכער מען האלט דאס הייליגע ברויט אין קירך.

cica'da *n.* (סי-קיי'-דע) דער בוים־גריל [א מין אינזעקט].

cic'atrice *n.* (סיק'-ע-טרים) א שראם, א נארב [דאס צייכען וואס בלייבט פון א פערהיילטער וואונד].

cicatri'cial *a.* (סיק-ע-טריש'-על) וואס איז שייך צו א שראם אדער נארב.

cic'atricle *n.* (סיק'-ע-טריקל) די נארבע [אין באטאניק — דער פלאץ, וואו דער ווייבליכער ארגאן פון דער פלאנצע עמפפאנגט די מענליכע פלאנצליכע זריעה]; דער בלוטס־טראפען אויף א יעלכעל פון אן איי.

cic'atrisive *a* (סיק'-ע-טראי-סיוו) וואס ווירקט עס זאל זיך אויסבילדען א שראם אדער נארב [עס זאל זיך פערהיילען די וואונד].

cica'trix *n.* (סי-קיי'-טריקס) ז. *cicatrice*

cic'atrizant *n. and a.* (סיק'-ע-טראי-זענט) א מיטעל וואס ציהט צונויף א וואונד און עס בלייבט נור א שראם אדער נארב; וואס בילדעט אויס א שראם [נאך דער אויסהיילונג פון וואונד].

cicatriza'tion *n.* (סיק-ע-טרי-זיי'-שאן) די היילונג פון א וואונד.

cic'atrize *v.* (סיק'-ע-טראיז) היילען א וואונד; איבערגעצויגען ווערען מיט א הויט.

cic'ely *n.* (סיס'-ע-לי) די שירם־פלאנצע [פון דעם מין פלאנצען וואס וואקסען אין דער פארם פון א זונען־שירם].

Ci'cer *n.* (סאי'-סער) אזא מין שויטען־פלאנצען, וועלכע וואקסען אין אזיען און ביי די ברעגען פון מיטעל־לענדישען ים.

cicero'ne *n.* (סיס-ע-ראו'-ני) א פרעמדען־פיהרער [איינער וואס פיהרט ארום א פרעמדען און ווייזט איהם אלע מערקווירדיגקייטען פון א פלאץ].

Cicero'nian *a.* (סיס-ע-ראו'-ני-ען) וואס איז שייך צו ציצעראן [א בעריהמטער רוימישער קאנסול און רעדנער].

cichoria'ceous *a.* (סי-קאו-רי-איי'-שיאס) וואס בעלאנגט צו אדער איז עהנליך צו ציקאריע.

Cicho'rium *n.* (סי-קאו'-רי-אם) די פלאנצען פון דעם ציקאריע מין.

cicis'beism *n.* (סי-סיס'-בי-איזם) קאמפלימענטען־מאכעריי צו א פרוי; דאס זיין א גאלאנטער קאוואליער.

cicis'beo *n.* (סי-סיס'-בי-או) א הויז־פריינד און פערעהרער פון א פערהייראטער פרוי; א נאכלויפער נאך פרויען.

ci'der *n.* (סאי'-דער) עפעל־קוואס, עפעל־וויין.

ci'der-mill *n.* (סאי'-דער-מיל) די פאבריק וואו עס ווערט געמאכט עפעל־קוואס.

ci'der-press *n.* (סאי'-דער-פרעס) דער פרעס מיט וועלכען מען מאכט עפעל־קוואס.

ci-devant' *a.* (סי-דע-וואן') וואס איז געוועזען; פון א מאל, פון פריהער.

cierge *n.* (סירדזש) א וועקסענע ליכט, וואס ברענט נעבען אלטאר [אין קירך].

C. I. F. ראשי תבות פון *carriage, insurance, freight* [די אלגעמיינע פראכט־קאסטען].

cigar' *n.* (סי-גאר') א ציגאר.

cigar'-bun'dler *n.* (סי-גאר'-באנ'-דלער) אזא מאשין וואס פאקט ציגארען אין פעקלעך.

cigarette' *n.* (סיג-ע-רעט') א ציגארעט, א פאפיראס.

cigarette'-pa'per *n.* (סיג-ע-רעט'-פיי'-פער) פאפיראס־פאפיער.

cigar'-fish *n.* (סי-גאר'-פיש) דער ציגאר־פיש [אזא פיש וואס האט די פארם פון א ציגאר].

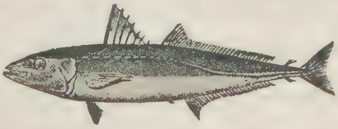

Cigar-fish

cigar'-hol'der *n.* (סי-גאר'-האול'-דער) א ציגארען־שפיץ.

cigar'-press *n.* (סי-גאר'-פרעס) א פרעס וואס ווערט בענוצט צונויפצופרעסען ציגארען וועלכע דארפען פערפאקט ווערען אין קעסטעלעך.

cil'ia *n.* (סיל'-אי-ע) די האר פון די אויגען־ברעמען [ווימפערען]. ז. *cilium*

cil'iary *a.* (סיל'-אי-איי-רי) וואס געהערט צו די אויגען־ברעמען [ווימפערען]; וואס איז אין אדער ארום דעם אויג.

cil'iate *a.* (סיל'-אי-אייט) וואס האט קליינע הערעלעך. ז. *cilium*

cil'iated *a.* (סיל'-אי-איי-טעד) ז. *ciliate*

cil'ium *n.* (סיל'-אי-אם) די האר פון די אויגען־ברעמען [ווימפערען]; א געוויקס, אן ארויסשטארצונג אין דער פארם פון א קליין הערעלע ביי א צעלע אדער מיקראסקאפישע חיה'לע, וועלכע דיענט איהר אלס דער ארגאן פון פערנעהמען נאהרונג; איינע פון די קליינינקע הערעלעך ביי די ראנדען פון א בלום אדער פון א בלאט.

ci'meter *n.* (סי'-מי-טער) א פאלאש, א טערקישער שווערד.

Ci'mex *n.* (סאי'-מעקס) דער מין וואנצען־אינזעקטען.

ci'mex *n.* (סאי'-מעקס) א וואנץ.

cimi'ceous *a.* (סי-מיש'-אס) פול מיט וואנצען.

cim'icine *n.* (סימ'-אי-סין) דער שטינקעדיגער שטאף וואס א וואנץ לאזט ארויס פון זיך.

cim'olite *n.* (סימ'-א-לאיט) דער צימאליט [א מין ווייסע ליים. אין אלטערטום פלעגט מען דאס ברויכען אלס א רפואה צו א רויז־ענטצינדונג].

cinch *n. and v.* (סינטש) 1. א ברייטער זאטעל־גארטעל פון פערדען־האר, לייווענד אדער לעדער; 2. א לייכטע שטעלע; 3. אן ארבייט, וועלכע איז לייכטער וויא מען מיינט; 4. ארומבינדען א זאטעל־גארטעל; בריינגען לייכט צו א שלום; 5. צווינגען.

2. His job is a **cinch**. 3. It is a **cinch** to solve this problem. 4. His influence **cinched** the matter.

Cincho'na *n.* (סינ-קאו'-נא) דער מין ביימער צו וועלכען עס געהער דער כינין־קארע בוים [וואקסט אין פערו, זיד־אמעריקא].

Cinchona

cincho'na *n.* (סינ-קאו'-נא) כינין־קארע [וואס ווערט געברויכט אלס מעדיצין].

cincho'na-tree *n.* (סינ-קאו'-נא-טריע) דער כינין־בוים.

cinchon'ic *a.* (סינ-קאנ'-איק) וואס איז שייך צו כינין־קארע.

cin'chonine *n.* (סינ'-קא-נין) צינקאנין [א כעמישער פראדוקט פון די קארע פון כינין־ביימער].

cinc'ture *n.* (סינק'-טשור) א גארטעל, בעזאנדערס דער זיידענער גארטעל פון א גלח; דאס וואס איז עהנליך צו א גארטעל; יעדע זאך וואס רינגעלט ארום און שליסט איין אין זיך, וויא א צאם, א צירקוס א. ד. ג.; דער געזימס, קארניז ארום א זייל.

cinc'tured *a.* (סינק'-טשורד) ארומגערינגעלט; ארומגעזוימט.

cin'der *n.* (סינ'-דער) 1. אויסגעברענטע קויהלען, אש; 2. שלאק, דיא אבגעפאלענע שטיקלעך פון איבערגעברענטע אייזען בעת'ן שמיעדען.

1. The house burned down to **cinders**.

cin'der-cone *n.* (סינ'-דער-קאון) אן ערד־שיכט וואס האט זיך געבילדעט פון די איבערגעברענטע מאטעריאלען וועלכע א פייערשפייענדער בארג האט פון זיך ארויסגעווארפען.

cin'der-frame *n.* (סינ'-דער-פריים) פונקען־זיפ [א מין זיפ אויף א קוימען פון א לאקאמאטיוו צו פערהאלטען די פונקען].

cin'der-path *n.* (סינ'-דער-פעטה) א

וועג וואס איז אויסגעשאטען מיט אויסגעברענטע קויהלען אדער אבפאל פון געברענטען אייזען.

cin'der-sif'ter *n.* (סינ'-דער-סיפ'-טער) אזא שויפעל אדער זיפ ארויסצונעהמען די אויסגעברענטע קויהלען פון אש.

cin'der-tub *n.* (סינ'-דער-טאב) אזא אייזערנער קאסטען וואס ווערט געשטעלט צו א שמעלץ=אויווען אריינצונעהמען די אבפאל [שלאק] פון די געשמאלצענע מעטאלען.

cin'der-wench *n.* (סינ'-דער-הווענטש) ז. *cinder-woman*.

cin'der-wom'an *n.* (סינ'-דער-הוואומ'-ען) אן ארעמע פרוי וואס גראבט זיך אין אש צו זוכען דארטען קויהלען.

cin'der-wool *n.* (סינ'-דער-הוואול) מינעראל=וואל [אזא פעדימדיגע וואליגע מאסע וואס ווערט ערהאלטען ווען מען לאזט א שטראם לופט אדער דאמפף אויף געשמאלצענע מעטאל=שלאקען וואס גיסט זיך פון א שמעלץ=אויווען].

cin'dery *a.* (סינ'-דער-אי) ווי אויסגעברענטע קויהלען; וואס איז ענהליך צו אויסגעברענטע קויהלען אדער שלאק [פון אייזען].

cinera'ceous *a.* (סינ-ע-ריי'-שיאס) אזוי ווי אש, פון אש=קאליר.

Cinera'ria *n.* (סינ-ע-ריי'-רי-א) אזא מין קליינע בוימלעך מיט קליינע געלבע בליהונג [וואקסט מייסטענס אין זיד=אפריקא].

cin'erary *a.* (סינ'-ע-ריי-רי) וואס אנבעלאנגט צו אש אדער ענטהאלט אין זיך אש.

cin'erary urn (סינ'-ע-ריי-רי אורן) א טאפ אדער א וואזע, וואו מען האלט דאס אש פון א פערברענטען קערפער.

cinera'tion *n.* (סינ-ע-ריי'-שאן) דאס פערברענען עפעס צו אש.

cine'reous *a.* (סי-ני'-רי-אס) ז. *cineraceous*.

cineres'cent *a.* (סינ-ע-רעס'-ענט) וואס האט אן אש=קאליר; וואס איז געווארען גרוי.

cineri'tious *a.* (סינ-ע-ריש'-אס) אש=גרוי; וואס האט אן אש=קאליר.

cin'nabar *n.* (סינ'-ע-באר) דער צינאבער [א צוזאמענגעזעצטער מינעראל פון קוועקזילבער און שוועבעל]; א מין רויטע פארב [פון אן אסט=אינדישען=בוים].

cin'nabar-green *n.* (סינ'-ע-באר-גריען) כראם=גריון [אזא פארב].

cinnabar'ic *a.* (סינ-ע-בער'-איק) וואס איז שייך צו צינאבער, וואס ענטהאלט צינאבער. ז. *cinnabar*

cin'nabarine *a.* (סינ'-ע-באר-אין) ז. *cinnabaric*.

cin'namic *a.* (סינ'-ע-מיק) וואס אנבעלאנגט צו אדער שטאמט פון צימרינג.

cin'namon *n.* (סינ'-ע-מאן) צימרינג, קאנייל; דער צימרינג בוים.

cin'namon bear (סינ'-ע-מאן בעהר) דער אמעריקאנער שווארצער בער.

cin'namon-brown *n.* (סינ'-ע-מאן-בראון) א שווארץ=ברוינער קאליר.

cin'namon-oil *n.* (סינ'-ע-מאן-איל) צימרינג=אויל.

cin'namon-stone *n.* (סינ'-ע-מאן-סטאון) צימשטיין [אזא עדעלשטיין פון א געלב=ברוינעם קאליר].

cin'namon-su'et *n.* (סינ'-ע-מאן-סיו'-עט) אזא פעטליכער שטאף וואס מען בעקומט פון די רייפע פרוכט פון צימרינגבוים.

cin'namon-tree *n.* (סינ'-ע-מאן-טריע) דער צימרינג=בוים.

Cinnamon-tree

cin'namon-wa'ter *n.* (סינ'-ע-מאן-הוואה'-טער) אזא מעדיצין געמאכט פון צימרינג=אויל און וואסער.

Cinoster'num *n.* (סינ-א-סטער'-נאם) א מין קליינע שילדקרעטען [טשערעפאכעס], וואס האלטען זיך אויף אין טייכען.

cinque *n.* (סינק) א פינפטעל [אין קארטען אדער ווירפלעך].

cinque-cen'tist *n.* (טשינ-קהווע-טשענ'-טיסט) א שרייבער אדער קינסטלער פון דעם 16טען יאהרהונדערט.

cinque-cen'to *n. and a.* (טשינ-קהווע-טשענ'-טא) דער 16טער יאהרהונדערט [אין בעצוג צו איטאליען און בעזאנדערס צו דער קונסט פון יענער פעריאדע]; וואס האט געלעבט אין 16טען יאהרהונדערט; וואס איז געשאפען געווארען אין 16טען יאהרהונדערט [אין בעצוג צו די קונסטווערק פון יענער צייט].

cinque'foil *n.* (סינק'-פאיל) די פינגערקרויט [א מין פלאנצע מיט פינף=עקיגע בלעטער], א מין פינף=עקיגער פענסטער אדער ארנאמענט פון א געביידע [גאטישער סטיל].

cinque'-pace *n.* (סינק'-פייס) דער פינף=שריט=טאנץ [אן אלטער פראנצויזישער טאנץ, וואס פלעגט אויסגעפיהרט ווערען מיט בעוועגונגען פון פינף שריט].

ci'pher *n. and v.* (סאי'-פער) א נול; א גארנישט, א מענש אדער זאך וואס האט ניט קיין ווערטה; א שיפער, א מעטאדע צו שרייבען, אז א זייטיגער מענש זאל עס ניט קענען איבערלייענען; דער שליסעל פון א שיפער; א מאנאגראם [בוכשטאבען אדער איניציאלען פון א נאמען וואס זיינען איינגעפלאכטען איינע אין די אנדערע]; שרייבען ציפערען; רעכענען מיט ציפערען, שרייבען מיט א שיפער=כתב.

ci'pherer *n.* (סאי'-פער-ער) א רעכענער; איינער וואס איז געאיבט אין שרייבען מיט שיפער אדער מיט געהיימע צייכענס.

ci'phering *n.* (סאי'-פער-אינג) דאס רעכענען; דאס לערנען אריפמעטיק.

ci'phering-book *n.* (סאי'-פער-אינג-בוק) אן אריפמעטיק=העפט, א העפט צו פערשרייבען אריפמעטישע אויפגאבען.

ci'phering-slate *n.* (סאי'-פער-אינג-סלייט) א רעכען=טאוועל.

ci'pher-key *n.* (סאי'-פער-קיע) א שליסעל אויפצולעזען א שיפרירטען [פערשטעלטען] שריפט.

cip'olin *n.* (סיפ'-א-לין) א גרינליכער מארמאר=שטיין.

Circe'an *a.* (סויר-סיע'-ען) וואס געהערט צו סירסע [א שעהנע יונגע מכשפה אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

circen'sial *a.* (סויר-סענ'-שיעל) וואס איז שייך צום רוימישען צירקוס.

circen'sian *a.* (סויר-סענ'-שיען) וואס אנבעלאנגט צום אדער וואס האט פאסירט אין רוימישען צירקוס.

cirsen'sian games (סויר-סענ'-שיען גיימז) צירקוס=שפיעל.

cir'cinal *a.* (סויר'-סי-נעל) צונויפגעראלט ווי א ספיראלע פון אויבען אראב [ביי בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; איינגעראלט ווי א ספיראל [ווי דער שטעכערעל, דאס נעזעל פון א באבעלקע].

cir'cinate *a.* (סויר'-סי-נייט) וואס דרעהט זיך ווי א רינג, וואס וואקסט אין דער פארם פון רינגלעך [ביי די צווייגען און בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cir'cinately *adv.* (סויר'-סי-נייט-לי) אין דער פארם פון א רינג אדער ספיראלע.

circina'tion *n.* (סויר-סי-ניי'-שאן) דאס זיין רינג=פערמיג, דאס וואקסען אין דער פארם פון א רינג.

cir'cle *n. and v.* (סוירקל) א קרייז; א רינג; א קיילעכדיגע זאך; א גרופע מענשען [א קלאס, געזעלשאפט]; א קרייז פון אידעען אדער וויסענשאפטען; א לאגישער קרייז [א מין פלפול, וואו די ערשטע זאך איז געדרונגען פון דער צווייטער און די צווייטע איז צוריק געדרונגען פון דער ערשטער]; א בעצירק; אן אינסטרומענט וואו דער הויפט=טייל בעשטעהט פון א קרייז וואס איז צוטיילט אויף גלייכע גראדען; ארומקרייזען; ארומרינגלען; ארומדרעהען.

cir'cle-cut'ter *n.* (סויר'קל-קאט'-ער) אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט פון אפטיקער אויסצוהאקען א קרייז אין דינעם גלאז.

cir'cled *a.* (סוירקלד) רונד, אין דער פארם פון א קרייז.

cir'cle in (סוירקל אין) איינשליסען אין עפעס, ארומרינגלען מיט עפעס; איינקרייזען.

cir'cle-i'ron *n.* (סויר'קל-אי'-ערן) א רונדער אייזען=ראהר צום אויסהאקען רונדע פלאטען.

cir'cler *n.* (סויר'-קלער) איינער וואס קרייזט אדער דרעהט זיך ארום עטוואס.

cir'cle-squar'er *n.* (סויר'קל-סקהוועהר'-ער) איינער וואס נעהמט זיך צו מאכען א קוואדראט פון א קרייז; איינער וואס נעהמט זיך אן צו טהאן אן אונמעגליכע זאך.

cir'clet *n.* (סויר'-קלעט) א קליינער קרייז; א ציערונג אויף'ן קאפ אדער אויף די קליידער אין דער פארם פון א רינג; א קיילעכדיגע זאך.

cir'cuit *n.* (סויר'-קיט) א קרייז=בעוועגונג; די ארומרינגלונג; דער פלאץ וואס איז איינגעשלאסען אין א קרייז; דאס ארומפאהרען פון א ריכטער אדער פון אן אנדער בעאמטען איבער די ערטער וואו ער דארף זיין לויט זיין אמט; דער בעצירק אין וועלכען דער ריכטער דארף ארומפאהרען; דער וועג, איבער וועלכען עס לויפט דורך אן עלעקטרישער שטראם פון איין פאלוס ביז'ן צווייטען.

cir'cuit-brea'ker *n.* (סויר'-קיט-בריי'-קער) א מעכאניזם, וועלכער פערבינדט אדער ברעכט אונטער אויטאמאטיש אן

עלעקטרישען שטראם אין געוויסע אינטערוואלען פון צייט.

cir'cuit-clo'ser *n.* (סויר'-קיט-קלאו'-זער) א שטראם=שליסער [א פארריכטונג צו שליסען אן עלעקטרישען שטראם].

circu'itous *a.* (סויר-קיו'-אי-טאס) ארומיג; וואס געהט מיט ארומיגע וועגען [ניט דירעקט].

They ascended the mountain by a circuitous road.

circu'itously *adv.* (סויר-קיו'-אי-טאס-לי) מיט אן ארומיגען וועג [ניט דירעקט].

circu'itousness *n.* (סויר-קיו'-אי-טאס-נעס) די ארומיגקייט; דאס זיין ניט דירעקט.

circu'ity *n.* (סויר-קיו'-אי-טי) דאס בעוועגען זיך אין א קרייז; דאס געהן ארום ניט מיט'ן גלייכען וועג; דאס זיין קרייז=פערמיג.

cir'culable *a.* (סויר'-קיו-לעבל) וואס קען זיך בעוועגען אדער דרעהען אין א קרייז.

cir'cular *n. and a.* (סויר'-קיו-לער) רונד, קיילעכדיג; קרייז=פערמיג; א צירקולאר, א געדרוקטע שריפט וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט צו פערשיעדענע פערזאנען און אנשטאלטען.

cir'cular arc (סויר'-קיו-לער ארק) א צירקעל=בויגען [אין מאטעמאטיק].

cir'cular con'stant (סויר'-קיו-לער קאנ'-סטענט) דאס פערהעלטניס פון דעם קרייז=אומפאנג צו זיין דיאמעטער [אין מאטעמאטיק].

circular'ity *n.* (סויר-קיו-לער'-אי-טי) דאס זיין קרייז=פערמיג; רונדקייט, קיילעכדיגקייט; א רונדע, קיילעכדיגע זאך.

cir'cularize *v.* (סויר'-קיו-לער-איז) מאכען א קרייז; פערטיילען אדער פאנאנדערשיקען צירקולארען.

cir'cular let'ter (סויר'-קיו-לער לעט'-ער) א צירקולאר=בריעף [א געדרוקטער בריעף, וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט צו פערשיעדענע מענשען און אנשטאלטען].

cir'cular let'ter of cred'it (סויר'-קיו-לער לעט'-ער אוו קרעד'-איט) קרעדיט=בריעף [א בריעף וואס איינער קריעגט פון א באנק צו ווייזען אז מען קען איהם געטרויען].

cir'cular lines (סויר'-קיו-לער לאינז) טריגאנאמעטרישע ליניען [אזעלכע ליניען אין דער מאטעמאטיק וועלכע שטעהען אין א געוויסען צוזאמענהאנג].

cir'cularly *adv.* (סויר'-קיו-לער-לי) אין א קרייז; אין דער פארם פון א קרייז.

cir'cular mo'tion (סויר'-קיו-לער מאו'-שאן) א קרייז=בעוועגונג.

cir'cular saw (סויר'-קיו-לער סאה) א רונדע זעג.

cir'cular stair'case (סויר'-קיו-לער סטעהר'-קיים) א שווינדעל=טרעפ [א טרעפ וואס דרעהט זיך ווי א ספיראלע].

cir'cular style (סויר'-קיו-לער סטאיל) דער בויגען=סטיל אין ארכיטעקטור [די פארמע פון בנינים, וואו די פענסטער, די טהירען און אנדערע טיילען ווערען געבויט רונדליך, ווי א האלבער בויגען].

cir'culate *v.* (סויר'-קיו-לייט) קייקלען; פערברייטען; צירקולירען; פערשפרייטען.

A rumor of the President's death was circulated.

cir'culating dec'imal (סויר'-קיו-ליי-טינג דעס'-אי-מעל) א פעריאדישע דעצימאל=ברוכצאהל [אזא דעצימאל ברוכצאהל, וואס בעשטעהט פון געוויסע צאהלען, וועלכע חזר'ן זיך אונענדליך איבער. צ. ב.: 0.354354354...].

cir'culat'ing li'brary (סויר'-קיו-ליי-טינג לאי'-ברע-רי) א ביבליאטעק, פון וועלכער מען גיט ארוים ביכער אהיים.

cir'culating me'dium (סויר'-קיו-ליי-טינג מי'-די-אם) א גאנגבארע מטבע, צירקולירענדעס געלד.

Paper money, as well as gold and silver, is our circulating medium.

circula'tion *n.* (סויר-קיו-ליי'-שאן) צירקולאציאן, די פערברייטונג, פערשפרייטונג.

The paper has a large circulation.

circula'tion of bills (סיור-קיו-ליי'-שאן אוו בילז) די צירקולאציאן פון פאפיער=געלד.

circula'tion of the blood (סויר-קיו-ליי'-שאן אוו טהי בלאד) די בלוט=צירקולאציאן.

cir'culatory *a.* (סויר'-קיו-לע-טא-רי) וואס צירקולירט; וואס בעוועגט זיך אין א קרייז.

cir'culatory let'ter (סויר'-קיו-לע-טא-רי לעט'-ער) א צירקולאר=בריעף; א צירקולאר.

cir'culus *n.* (סויר'-קיו-לאס) א קרייז.

circumam'biency *n.* (סויר-קאם-עמ'-בי-ען-סי) דאס ארומרינגלען; דאס זיין ארומגערינגעלט.

circumam'bient *a.* (סויר-קאם-עמ'-בי-ענט) ארומרינגלענדיג; וואס רינגעלט ארום.

circumam'bulate *v.* (סויר-קאם-עמ'-ביו-לייט) ארומגעהן, געהן ארום און ארום.

circumambula'tion *n.* (סויר-קאם-עמ-ביו-ליי'-שאן) דאס געהן ארום און ארום.

circumam'bulator *n.* (סויר-קאם-עמ'-ביו-ליי-טאר) איינער וואס געהט ארום און ארום.

circumam'bulatory *a.* (סויר-קאם-עמ'-ביו-ליי-טא-רי) וואס געהט ארום און ארום.

cir'cumcenter *n.* (סויר'-קאם-סענ-טער) דער צענטער פון א קרייז וועלכער ווערט געמאכט ארום א דריי=עק אדער אנדערע געאמעטרישע פיגורען.

cir'cumcircle *n.* (סויר'-קאם-סוירקל) א קרייז וואס ווערט געמאכט ארום וועלכע עס איז געאמעטרישע פיגור [ווי א דריי=עק, פינף=עק א. ד. ג.]

cir'cumcise *v.* (סויר'-קאם-סאיז) בעשניידען, מל זיין.

cir'cumcised *a.* (סויר'-קאם-סאיזד) בעשניטען, גע'מל'ט.

cir'cumciser *n.* (סויר'-קאם-סאי-זער) א בעשניידער, א מוהל.

circumci'sion *n.* (סויר-קאם-סיזש'-אן) די בעשניידונג, מלה.

circumduct' *v.* (סויר-קאם-דאקט') פיהרען ארום און ארום; פיהרען אדער בעוועגען אין א קרייז.

circum'ference *n.* (סויר-קאמ'-פע-רענס) די קרייז=ליניע; דער אומקרייז.

The circumference of a circle is three and one-seventh times the diameter.

circum'ferent *a.* (סויר-קאמ'-פע-רענט) וואס רינגעלט ארום; וואס מאכט א קרייז=ליניע.

circumferen'tial *a.* (סויר-קאם-פע-רענ'-שעל) וואס איז שייך צו א קרייז=ליניע; וואס רינגעלט ארום; מיט אן ארום=וועג, ניט דירעקט.

circumferen'tially *adv.* (סויר-קאם-פע-רענ'-שעל-אי) אויף דעם אופן פון א קרייז=ליניע; אין בעצוג צו א קרייז=ליניע.

circumferen'tor *n.* (סויר-קאם-פע-רענ'-טאר) אזא אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען; א קליין רעדעל מיט גראדען, מיט וועלכע מען מעסט די לענג פון א שינע ארום א ראד.

circumflect' *v.* (סויר-קאם-פלעקט') אויסבויגען רונד; שטעלען א סירקומפלעקס אויף א בוכשטאב. ז. *circumflex*

circumflec'tion *n.* (סויר-קאם-פלעק'-שאן) די אויסבויגונג; דאס אויסבויגען רונד; דאס ארויפשטעלען א סירקומפלעקס אויף א בוכשטאב. ז. *circumflex*

cir'cumflex *n., a. and v.* (סויר'-קאם-פלעקס) א סירקומפלעקס [א צייכען אין דער פארם פון א דעכעלע (∧) איבער געוויסע בוכשטאבען (בעזאנדערס אין דער פראנצויזישער שפראך)]; בעצייכענט מיט א סירקומפלעקס; אויסגעבויגען ווי א סירקומפלעקס [אין אנאטאמיע פון געוויסע גליעדער פון קערפער]; בעצייכנען אדער אויסשפרעכען א בוכשטאב מיט א סירקומפלעקס.

circumflex'ion *n.* (סויר-קאם-פלעק'-שאן) ז. *circumflection*

circum'fluence *n.* (סויר-קאמ'-פלו-ענס) די ארומפליסונג ארום און ארום מיט וואסער; די ארומרינגלונג מיט וואסער.

circum'fluent *a.* (סויר-קאמ'-פלו-ענט) ארומרינגלענדיג מיט וואסער [ווי וואסער וואס רינגעלט ארום אן אינזעל].

circum'fluous *a.* (סויר-קאמ'-פלו-אס) ז. *circumfluent*

circumfora'neous *a.* (סויר-קאם-פא-ריי'-ני-אס) וואס וואנדערט ארום; וואס געהט איבער די הייזער; וואס איז נע ונד.

circumful'gent *a.* (סויר-קאם-פאל'-דזשענט) וואס שיינט ארום און ארום; וואס שיינט אויף א ברייטער שטרעקע.

circumfuse' *v.* (סויר-קאם-פיוז') גיסען ארום עפעס, ארומגיסען; בעגיסען.

circumfu'sion *n.* (סויר-קאם-פיו'-זשאן) די ארומגיסונג; בעגיסונג; פערברייטונג.

circumgy'rate *v.* (סויר-קאם-דזשאי'-רייט) זיך אומדרעהען; אומדרעהען עפעס ארום און ארום.

circumgyra'tion *n.* (סויר-קאם-דזשאי-ריי'-שאן) די אומדרעהונג; די בעוועגונג ארום און ארום זיך, דאס דרעהען זיך.

circumgy'ratory *a.* (סויר-קאם-דזשאי'-רע-טא-רי) וואס דרעהט זיך ארום און ארום.

circuminces'sion *n.* (סויר-קאם-אינ-סעש'-אן) די דריי=איינינגקייט [די טעאלאגישע לעהרע, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דריי געשטאלטען, וואס אלע דריי זיינען איינע און דיזעלבע זאך].

circumin'sular *a.* (סויר-קאם-אינ'-סיו-לער) וואס רינגעלט ארום אן אינזעל.

circumja'cence *n.* (סויר-קאם-דזשיי'-סענס) דאס זיין ארומגעלעגט אדער ארומגעשטעלט ארום און ארום.

circumja'cent *a.* (סויר-קאם-דזשיי'-סענט) וואס איז אנגעלעגט אדער אנגעשטעלט ארום און ארום; וואס ליעגט ארום און ארום.

circumjo'vial *n. and a.* (סויר-קאם-דזשאו'-ווי-על) וואס דרעהט זיך ארום דעם שטערען יופיטער; איינע פון די

לבנות, וועלכע דרעהען זיך ארום דעם שטערען יופיטער.

circumli'tion *n.* (סויר־קאם־ליש׳־אן) די פראקטיק און מעטאדען צו פארבען מארמארנע סטאטועס [ביי די אלטע גריכען און רוימער].

circumlocu'tion *n.* (סויר־קאם־לא־קיו׳־שאן) דאס שיטען מיט ווערטער דארטען, וואו מען קען זאגען קורץ און שארף; דאס ריידען ניט גלייך צום עניין.
A direct style without **circumlocution** is a characteristic of this author.

circumlocu'tional *a.* (סויר־קאם־לא־קיו׳־שאנ־על) וואס איז געזאגט ניט גלייך צום עניין, נאר מיט פיעל אנגרייטענישען און אנצוהערענישען; מיט צופיעל רייד.

circumlocu'tionary *a.* (סויר־קאם־לא־קיו׳־שאנ־ע־רי). ז. *circumlocutional*

Circumlocu'tion Of'fice (סויר־קאם־לא־קיו׳־שאן אפ׳־איס) א סאטירישער נאמען פאר אזא רעגירונגס־אנשטאלט, וועלכער איז צופיעל ביוראקראטיש, מיט צופיעל קאנצעלארשטשינע און פערציהט א זאך זעהר לאנג.

circumloc'utory *a.* (סויר־קאם־לאק׳־יו־טא־רי) אויסדריקענד אין פיעלע ווערטער דאס, וואס מען קען זאגען מיט איין ווארט.

circummerid'ian *a.* (סויר־קאם־מי־ריד׳־אי־ען) וואס איז ארום מערידיאן. ז. *meridian*

circumnav'igable *a.* (סויר־קאם־נעוו׳־אי־געבל) וואס קען ארומגערייזט ווערען מיט א שיף.

circumnav'igate *v.* (סויר־קאם־נעוו׳־אי־גייט) רייזען מיט א שיף ארום דער וועלט.
Magellan was the first to **circumnavigate** the globe.

circumnaviga'tion *n.* (סויר־קאם־נעוו־אי־גיי׳־שאן) דאס רייזען מיט א שיף ארום דער וועלט.

circumnav'igator *n.* (סויר־קאם־נעוו׳־אי־גיי־טאר) דער, וואס רייזט מיט א שיף ארום דער וועלט.

circumnu'clear *a.* (סויר־קאם־ניו׳־קלי־ער) וואס רינגעלט ארום א ביינדעל אדער א יאדרע.

circumnu'tate *v.* (סויר־קאם־ניו׳־טייט) איינבויגען זיך אין א רונדער ריכטונג [ווי ביי געוויסע פלאנצען און גרעזער, ביי וועלכע די אויבערשטע קעפעל פערבייגט זיך רונד].

circumnuta'tion *n.* (סויר־קאם־ניו־טיי׳־שאן) דאס פערבויגען רונד [ווי ביי געוויסע פלאנצען ביי וועלכע די אויבערשטע קעפעלך פערבייגען זיך רונד].

circumoc'ular *a.* (סויר־קאם־אק׳־יו־לער) וואס רינגעלט ארום דאס אויג.

circumo'ral *a.* (סויר־קאם־או׳־רעל) וואס רינגעלט ארום דאס מויל.

circumpo'lar *a.* (סויר־קאם־פאו׳־לער) וואס איז נאהענט צו, אדער וואס דרעהט זיך ארום דעם נארדליכען אדער זידליכען פאל פון דער ערד אדער פון הימעל [בנוגע צו געוויסע שטערען].

circumpo'lar star (סויר־קאם־פאו׳־לער סטאר) דער שטערען וואס איז נאהענט צום ערד־פאל.

circumposi'tion *n.* (סויר־קאם־פא־זיש׳־אן) דאס ארומרינגלען; דאס זיין ארומגעשטעלט; דאס ארומשטעלען.

circumre'nal *a.* (סויר־קאם־רי׳־נעל) וואס געפינט זיך ארום די ניערען.

circumro'tary *a.* (סויר־קאם־ראו׳־טע־רי) וואס דרעהט זיך ווי א ראד.

circumro'tate *v.* (סויר־קאם־ראו׳־טייט) דרעהען ווי א ראד.

circumrota'tion *n.* (סויר־קאם־רא־טיי׳־שאן) דאס ארומדרעהען ווי א ראד; דאס דרעהען זיך ארום און ארום.

circumro'tatory *a.* (סויר־קאם־ראו׳־טא־טא־רי) וואס דרעהט זיך ווי א ראד.

circumscis'sile *a.* (סויר־קאם־סיס׳־איל) וואס עפענט זיך ווי א רונדער קאפסול [ביי פלאנצען].

circumscri'bable *a.* (סויר־קאם־סקראי׳־בעבל) וואס קען ארומגעשריבען אדער ארומגעצייכענט ווערען.

circumscribe' *v.* (סויר־קאם־סקראיב׳) צייכענען א ליניע ארום און ארום; ארומשרייבען.

circumscribed' *a.* (סויר־קאם־סקראיבד׳) 1. איינגעשלאסען אין א קרייז; 2. בעשרענקט.
2. The duties of the Mayor are **circumscribed** by the city charter.

circumscri'ber *n.* (סויר־קאם־סקראי׳־בער) דער אדער דאס וואס שליסט איין אין א קרייז; וואס בעשרענקט.

circumscrip'tion *n.* (סויר־קאם־סקריפ׳־שאן) דאס זיין בעשרענקט, ארומגעגרענעצט; דאס בעגרענעצען; די בעשרענקונג; די איינשליסונג; דאס איינהאלטען; די פעריפעריע [די ליניע וואס רינגעלט ארום און בעצייכענט די פארם פון א קערפער אדער פיגור].

circumscrip'tive *a.* (סויר־קאם־סקריפ׳־טיוו) איינשרענקענד; וואס ברייננגט אונטער געוויסע גרענעצען.

circumso'lar *a.* (סויר־קאם־סאו׳־לער) וואס רינגעלט ארום די זון; וואס געפינט זיך ארום דער זון.

cir'cumspect *a.* (סויר׳־קאם־ספעקט) ארומקוקענדיג זיך ארום און ארום; פארזיכטיג.

circumspec'tion *n.* (סויר־קאם־ספעק׳־שאן) גרויסע פארזיכטיגקייט.

cir'cumspectly *adv.* (סויר׳־קאם־ספעקט־לי) פארזיכטיג.

cir'cumspectness *n.* (סויר׳־קאם־ספעקט־נעס) פארזיכטיגקייט.

cir'cumstance *n. and v.* (סויר׳־קאם־סטענס) צושטאנד, אומשטאנד; צופאל; איינצעלהייט; קלייניגקייט; גענויקייט, אויספיהרליכקייט; שטעלען אין א געוויסע לאגע; זיין אונטער געוויסע אומשטענדען.

cir'cumstanced *a.* (סויר׳־קאם־סטענסט) געשטעלט אין א לאגע.
He was so **circumstanced** that he could not accept the proposition.

cir'cumstances *n.* (סויר׳־קאם־סטענ־סעז) די אומשטענדען; די לאגע, דער מעמד.
The new **circumstances** in this case entirely alter the situation.

circumstan'tial *n. and a.* (סויר־קאם־סטענ׳־שעל) אויספיהרליך, פאדראבנע, גענוי; צופעליג, ביילויפיג; וואס ווענדט זיך אן געוויסע אומשטענדען; א זייטיגער צופאל, אן אינדירעקטער פאל.

circumstan'tial ev'idence (סויר־קאם־סטענ׳־שעל עוו׳־אי־דענס) דער אומשטענדליכער בעווייז [א בעווייז וועגען איינעמס שולד אין א פערברעכען, ווען מען האט איהם בעת דעם פערברעכען ניט געכאפט, נאר דער לאגישער שלוס פון אלע אומשטענדען בעווייזט, אז קיין אנדערער אויסער איהם האט דעם פערברעכען ניט בעגאנגען].

circumstantial'ity *n.* (סויר־קאם־סטענ־שי־על׳־אי־טי) אויספיהרליכקייט; צופעליגקייט.

circumstan'tiate *v.* (סויר־קאם־סטענ׳־שי־אייט) בעשרייבען פאדראבנע, אנגעבען אלע איינצעלהייטען, געבען א גענויע בעשרייבונג.

circumstantia'tion *n.* (סויר־קאם־סטענ־שי־איי׳־שאן) דאס אנגעבען אלע אומשטענדען פון דער זאך; דאס שטעלען אין א בעשטימטער לאגע.

circumtor'sion *n.* (סויר־קאם־טאר׳־שאן) די טארזיאנס־קראפט [די עלאסטישע קראפט, דורך וועלכע א זאך דרעהט זיך אב צוריק, ווען זי איז פערדרעהט].

cir'cumtriangle *n.* (סויר׳־קאם־טראי־ענגל) א דריי־עק ארום וועלכען עס איז ארומגעשריבען א קרייז.

circumval'late *v. and a.* (סויר־קאם־וועל׳־אייט) ארומצוימען מיט א פעסטונגס־וואנד; ארומשטעלען מיט א רייה פון מיליטערישע בעפעסטיגונגען; ארומגערינגעלט מיט א פעסטונגס־וואנד.

circumvalla'tion *n.* (סויר־קאם־וועל־ליי׳־שאן) דאס ארומרינגלען א פלאץ מיט בעפעסטיגונגען [פארטען].

circumvent' *v.* (סויר־קאם־ווענט׳) אריבערטרעטען דעם געזעץ דורך א המצאה; איבערכיטרעווען.

circumven'tion *n.* (סויר־קאם־ווענ׳־שאן) דאס אריבערטרעטען דעם געזעץ דורך א המצאה; דאס איבערכיטרעווען.

circumven'tive *a.* (סויר־קאם־ווענ׳־טיוו) וואס טרעט אריבער דעם געזעץ דורך אן איינפאל; איבערגעשפיצט, כיטרע.

circumven'tor *n.* (סויר־קאם־ווענ׳־טאר) דער וואס טרעט אריבער דעם געזעץ דורך א המצאה; דער וואס כיטרעוועט איבער.

circumvolu'tion *n.* (סויר־קאם־וואל־ליו׳־שאן) דאס דרעהען זיך אין דער רונד; דאס זיין צונויפגעראלט.

cir'cus *n.* (סויר׳־קאס) א צירק [אן ארט וואו מען שטעלט אויס חיות אדער מען מאכט קונצען מיט זיי]; אן ארומרינגלונג.

cir'rate *a.* (סיר׳־אייט) וואס האט גע־גרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך. ז. *cirrus*

cir'rated *a.* (סיר׳־איי־טעד) וואס איז געגרייזעלט ווי א ראנקע. ז. *cirrus*

cirrho'sis *n.* (סי־ראו׳־סיס) א כראנישע ענטצינדונג פון לעבער.

cirrhot'ic *a.* (סי־ראט׳־איק) וואס איז קראנק מיט א כראנישער ענטצינדונג פון לעבער.

cirrif'erous *a.* (סי־ריפ׳־ע־ראס) גרייזעלדיג; בעוואקסען מיט ראנקען. ז. *cirrus*

cir'riform *a.* (סיר׳־אי־פארם) ראנקענפערמיג [ענליך צו די ראנקען פון א פלאנצע]. ז. *cirrus*

cirrig'erous *a.* (סי־רידזש׳־ע־ראס) מיט געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך.

cir'rigrade *a. and n.* (סיר׳־אי־גרייד) וואס בעוועגט זיך דורך די געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך [ביי געוויסע חיה׳לעך און פלאנצען]; דאס וואס בעוועגט זיך אויף אזא אופן.

cir'riped *a.* (סיר׳־אי־פעד) וואס האט פיס ווי געגרייזעלטע פעדימלעך.

cir'ripede *a.* (סיר׳־אי־פיעד) ז. *cirriped*

cir'ro-cu'mulus *n.* (סיר׳־א־קיו׳־מיו־

לאס) א פעדערען-וואלקען [א וואלקען, וואס האט די פארם פון א מאסע פעדערען].

cir'rose *a.* (סיר'-אוס) וואס האט ראנקען, געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך [ביי געוויסע פלאנצען און קליינע חיה'לעך]; וואס האט א טשוב אויף'ן קאפ פון דינע האריגע פעדערען [ביי געוויסע פויגלען]; וואס איז שייך צו א וואלקען, וואס זעהט אויס ווי א מאסע פעדערען.

cirros'tomous *a.* (סי-ראס'-טא-מאס) וואס האט דינע געגרייזעלטע הערעלעך ארום מויל.

cir'ro-stra'tus *n.* (סיר'-א-סטריי'-טאס) א וואלקען וואס האט די פארם פון א מאסע פעדערען, וועלכע ליגען ווי שיכטען איינע אויף די אנדערע.

cir'rous *a.* (סיר'-אס) ז. *cirrose*

cir'rus *n.* (סיר'-אס) די ראנקע [געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך ביי געוויסע פלאנצען און חיה'לעך]; דער פעדער-וואלקען [א לייכטער וואלקען וואס האט די פארם פון א מאסע פעדערען].

cir'socele *n.* (סויר'-סא-סיעל) א קראנקהייט, ווען די אדערען ווערען אונגארמאל ברייט.

cir'soid *a.* (סויר'-סאיד) וואס נעהמט זיך פון, אדער כאראקטעריזירט זיך מיט, דער אויסברייטונג פון א בלוט-אדער.

cisal'pine *a.* (סיס-על'-פין) וואס איז אויף דער זייט פון די אלפישע בערג [אין בעצוג צו רוים — אויף דער זיד-זייט פון די אלפישע בערג].

cisatlan'tic *a.* (סיס-עט-לענ'-טיק) וואס געפינט זיך אויף דיעזער זייט [בנוגע צו דעם וואס רעדט] פון אטלאנטישען אקעאן.

cise'leur *n.* (סיעז'-לויר) אן אויסגיסער, דער וואס גיסט אויס פערשיעדענע פיגורען פון מעטאל, בעזונדערס פון בראנז.

cise'lure *n.* (סיעז'-ליור) דאס אויסגיסען פיגורען פון מעטאל.

cispa'dane *a.* (סיס-פיי'-דיין) וואס איז אויף דער דרום-זייט פון דעם טייך פא [אין איטאליען].

Cispa'dane Repub'lic (סיס-פיי'-דיין רי-פאב'-ליק) די רעפובליק, וועלכע נאפאלעאן דער ערשטער האט געגרינדעט אין צפון איטאליען ארום דעם טייך פא.

cis'soid *n.* (סיס'-איד) די ציסאידע [א געוויסע קרומע ליניע אין מאטעמאטיק].

cis'soidal *a.* (סיס'-אי-דעל) וואס איז עהנליך צו א ציסאידע. ז. *cissoid*

cist *n.* (סיסט) א קעסטעל; א קארב; א שטיינערנער קבר ביי די פארציייטיגע קעלטישע פעלקער.

Cister'cian *n.* (סיס-טויר'-שיען) א מאנאך פון סיסטערשען מאנאכען-ארדען.

cis'tern *n.* (סיס'-טוירן) א ציסטערנע, א רעזערוואואר צו האלטען פליסיגקייטען, ווי וואסער א. ד. ג.

cistophor'ic *a.* (סיס-טא-פאר'-איק) וואס איז שייך צו א סיסטאפארום. ז. *cistophorus*

cistoph'orus *n.* (סיס-טאפ'-א-ראס) די סיסטאפארום [אן אלט-גריכישע זילבערנע מטבע פון קליין-אזיען].

Cis'tus *n.* (סיס'-טאס) א מין קוסטעס פון סיסטוס-רויזען, וואס זיינען גרין דעם גאנצען יאהר.

cit *n.* (סיט) א שטאדט-איינוואהנער; א קליין-בירגער, בעזאנדערס איינער פון די ארעמסטע און גראבסטע איינוואהנער פון לאנדאן.

ci'table *a.* (סאי'-טעבל) וואס מען קען ציטירען [בריינגען א שטעלע פון איינעמס שריפטען אדער רעדען].

cit'adel *n.* (סיט'-ע-דעל) ציטאדעלע, דער שטארקסטער און בעפעסטיגסטער טייל אין א פעסטונג.

The enemy carried the citadel of the fort by storm.

cita'tion *n.* (סאי-טיי'-שאן) א פארלאדונגס-צעטעל [פאוועסטקע]; א ציטאטע, אן אויסצוג פון א בוך אדער א שריפט.

ci'tatory *a.* (סאי'-טע-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער אדער פארם פון א ציטאטע [אויסצוג פון א בוך אדער שריפט].

cite *v.* (סאיט) ציטירען, בריינגען אן אויסצוג פון א בוך אדער א שריפט.

The lawyer cited many decisions in support of his argument.

ci'ter *n.* (סאי'-טער) דער פארלאדער, דער וואס רופט ארויס; איינער וואס ציטירט א שרייבער.

Cither

cith'ara *n.* (סיטה'-ע-רא) אן אלט-גריכישע לירע.

cith'arist *n.* (סיטה'-ע-ריסט) דער וואס שפיעלט אויף א לירע, וועלכע די אלטע גריכען פלעגען בענוצען.

citharis'tic *a.* (סיטה-ע-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו אן אלט-גריכישער לירע.

cith'er *n.* (סיטה'-ער) א ציטרע [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

cith'ern *n.* (סיטה'-ערן) ז. *cither*

cit'ified *a.* (סיט'-אי-פאיד) שטאדטיש; אויסגעפיינט, אויסגעציערט.

Country folk easily become citified.

cit'izen *n.* (סיט'-איזן) א בירגער.

cit'izeness *n.* (סיט'-איזנ-עס) א בירגערין.

cit'izen of the world (סיט'-איזן אוו טהי ווארלד) דער וועלט-בירגער.

cit'izenry *n.* (סיט'-איזנ-רי) דאס בירגערטום.

cit'izenship *n.* (סיט'-איזנ-שיפ) בירגערשאפט; די רעכטען און פריווילעגיעס פון זיין א בירגער.

cit'rate *n.* (סיט'-רייט) ציטראן-זויערזאלץ.

cit'ric *a.* (סיט'-ריק) וואס איז בעקומען געווארען פון א ציטראן אדער פון א פרוכט אזוי ווי א ציטראן.

cit'ric ac'id (סיט'-ריק עס'-איד) די ציטראן-זויערע [א ווייסער זעהר שארפער עסענץ וואס געפינט זיך אין ציטראנען און אנדערע אזעלכע פרוכטען].

cit'rine *a. and n.* (סיט'-רין) וואס איז שייך צו א ציטראן [לעמאן]; וואס האט א ציטראן-געלבען קאליר; דער ציטראן-קאליר; דער ציטרין [א מין מינעראל].

cit'rinous *a.* (סיט'-רי-נאס) וואס איז שייך צו א ציטראן [לעמאן]; וואס האט א ציטראן קאליר.

citrom'eter *n.* (סי-טראמ'-ע-טער) דער ציטראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען וויפיעל ציטראן-זויערע עס געפינט זיך אין דעם זאפט פון ציטראנען און אנדערע אזעלכע פרוכטען].

cit'ron *n.* (סיט'-ראן) א מין ציטראן-פרוכט, וואס איז וועניגער זויער ווי די געוועהנליכע ציטראנען; פאמעראנצען, די געפרעגעלטע שאלעכץ פון דיזע ציטראנען; דער בוים אויף וועלכען דיעזער זארט ציטראנען וואקסען; א מין קאוואן [וואסער-מעלאן].

cit'ron-tree *n.* (סיט'-ראן-טריע) דער ציטראנען-בוים.

cit'ron-wa'ter *n.* (סיט'-ראן-הוואה'-טער) ציטראן-וואסער [א מין לימאנאד פון די שאלאכץ פון ציטראנען].

cit'ron-wood *n.* (סיט'-ראן-הוואוד) האלץ פון ציטראנען-בוים.

cit'ron-yel'low *n.* (סיט'-ראן-יעל'-או) א ציטראן-געלבע פארב.

cit'rul *n.* (סיט'-ראל) א קאוואן, א וואסער-מעלאן.

cit'rus *n.* (סיט'-ראס) דער ציטראנען-בוים.

cit'tern *n.* (סיט'-ערן) ז. *cither*

cit'y *n.* (סיט'-אי) א שטאדט.

cit'y author'ities (סיט'-אי אה-טהאר'-אי-טיז) שטאדט-בעאמטע, דער שטאדט-ראט.

cit'y court (סיט'-אי קאורט) דער שטאדט-געריכט.

cit'y ed'itor (סיט'-אי עד'-אי-טאר) דער רעדאקטאר פון די לאקאלע נייעס [אין אמעריקאנער צייטונגען].

cit'y fa'thers (סיט'-אי פא'-טהערז) דער שטאדט-ראט, די שטאדט בעאמטע.

cit'y gate (סיט'-אי גייט) דער שטאדט-טויער; דער אריינגאנג צו דער שטאדט.

cit'y hall (סיט'-אי האהל) די שטאדט פערוואלטונגס געביידע.

cit'y i'tem (סיט'-אי אי'-טעם) א שטאדטיש שטיקעל נייעס [אין די אמעריקאנער צייטונגען].

cit'y man (סיט'-אי מען) א געשעפטס-מענש; א שטאדט-מענש.

Cit'y of Ref'uge (סיט'-אי אוו רעפ'-יודזש) אן עיר המקלט [איינע פון די 6 שטעדט וואס זיינען בעשטימט געווארען פון משה רבינו אין ארץ ישראל אלס א רעטונגס-ארט פאר פערזאנען, וואס האבען אונגערן גע'הרג'עט א מענשען].

cit'y walls (סיט'-אי הוואהלז) די שטאדט-מויערען, די שטאדט-פעסטונג.

cit'yward *adv.* (סיט'-אי-הווארד) אין דער ריכטונג צו דער שטאדט.

cive *n.* (סאיוו) א מין קליינע ציבעלע.

civ'et *n.* (סיוו'-עט) דער ציבעט [א פעטליכע זאפט וואס ווערט אויסגעטיילט פון דער ציבעט-קאץ און ווערט בענוצט אין פארפיום].

civ'et-cat *n.* (סיוו'-עט-קעט) די ציבעט-קאץ [א מין חיה, וועלכע האט אונטערן עק א בייטעל מיט א שארף-ריכענדען שטאף].

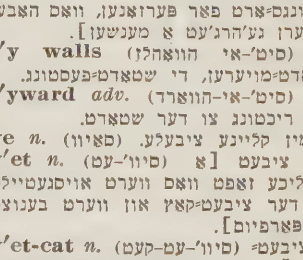

Civet-cat

civ'ic *a.* (סיוו'-איק) בירגערליך; וואס איז שייך צו דער פערוואלטונג איבער פאלקס-ענינים.

I am interested in civic affairs.

civ'ics *n.* (סיוו'-איקס) עלעמענטארע שטאאטס-וויסענשאפט.

The study of civics teaches us about the conduct of government.

civ'il *a.* (סיוו'-איל) 1. בירגערליך; 2. ציי=וויליזירט; 3. העפליך, אנשטענדיג.
3. Any question deserves a **civil** answer.

civila'tion *n.* (סיוו-אי-ליי'-שאן) דאס זיין בעטרונקען, שכור.

civ'il broils (סיוו'-איל בראילז) בירגער=ליכע אונרוהען, בונטען.

civ'il code *n.* (סיוו'-איל קאוד) א זאמ=לונג פון געזעצען בנוגע צו ציוויל=רעכט [דיני ממונות].

civ'il crown (סיוו'-איל קראון) א ביר=גער=קרוין [א קראנץ פון לארבער=בלעטער, וועלכען מען פלעגט אין אלטען רוים אנ=טהאן אויף'ן קאפ פון א סאלדאט, וואס האט געראטעוועט דעם לעבען פון א ביר=גער אין מלחמה].

civ'il day (סיוו'-איל דיי) א מעת=לעת [פון האלבע נאכט ביז האלבע נאכט].

civ'il death (סיוו'-איל דעטה) דער בירגערליכער טויט [ווען דער פעראור=טיילטער פערלירט אלע זיינע בירגערליכע רעכט].

civ'il disabil'ity (סיוו'-איל דיס-ע-ביל'-אי-טי) דאס ניט האבען געוויסע ביר=גערליכע רעכטע.

civ'il doc'tor (סיוו'-איל דאק'-טאר) א דאקטאר פון יוריספרודענץ, א יוריסט.

civ'il engineer' (סיוו'-איל ענ-דזשי-ניער') א ציוויל=אינזשענער [א אינזשע=נער פון בויען וועגען, בריקען, אייזענבא=נען א. ד. ג.].

civ'il engineer'ing (סיוו'-איל ענ-דזשי-ניער'-אינג) די אינזשענער=קונסט צו בויען באהנען, בריקען א. ד. ג.

civil'ian *n. and a.* (סי-וויל'-יען) א ציוויל=מענש [וואס דיענט ניט אין מילי=טער און ניט אין דער קירך]; וואס איז שייך צו א ציוויליסט; א קענער פון ביר=גער=רעכט.

civ'ilist *n.* (סיוו'-אי-ליסט) א ציוויליסט, ז. *civilian* א ציוויל=מענש.

civil'ity *n.* (סי-וויל'-אי-טי) העפליכקייט, אנשטענדיגקייט.
The official received us with proper **civility.**

civ'ilizable *a.* (סיוו'-אי-לאי-זעבל) ציי=וויליזירבאר; פעהיג צו ווערען ציווילי=זירט.

civiliza'tion *n.* (סיוו-אי-לי-זיי'-שאן) ציוויליזאציאן; בילדונג.

civ'ilize *v.* (סיוו'-אי-לאיז) בילדען, אויסבילדען; ציוויליזירען.

civ'ilized *a.* (סיוו'-אי-לאיזד) געביל=דעט, אויסגעבילדעט; ציוויליזירט.

civilizee' *n.* (סיוו-אי-לאי-זיע') איינער וואס איז אדער וואס ווערט ציוויליזירט.

civ'ilizer *n.* (סיוו'-אי-לאי-זער) דער ציוויליזאטאר, דער וואס ציוויליזירט.

civ'il law (סיוו'-איל לאָה) דאס ציוויל=געזעץ [דער קאדעקס פון געזעצען וואס זיינען שייך צו דיני=ממונות]; די סיס=טעם פון רוימישען ציוויל=רעכט, וואס איז ארייז. אין די געזעצגעבונג פון די מא=דערנע נאציאנען.

civ'il lib'erty (סיוו'-איל ליב'-ער-טי) די פערזענליכע נאטירליכע פרייהייט, וועל=כע איז אויף אזוי פיעל נור בעשרענקט דורך געזעצען אויף וויפיעל עס איז נוי=טיג פאר דעם געזעלשאפטליכען וואהל.

civ'il life (סיוו'-איל לאיף) דאס ציוויל לעבען [דער לעבענס=ארט פון די שטאַד=טישע בירגער וואס בעלאנגען ניט צום מיליטער אדער צו די גייסטליכע].

civ'il list (סיוו'-איל ליסט) די ציוויל=ליסט [די הוצאות אדער דער בודזשעט פון דער קעניגליכער פאמיליע אין א קאנ=סטיטוציאנעלער מלוכה].

civ'illy *adv.* (סיוו'-אי-לי) אויף א ביר=גערליכען אדער ציוויליזירטען שטייגער; אנשטענדיג; העפליך.

civ'il mar'riage (סיוו'-איל מער'-אידזש) א ציווילע הייראט [אהן די רע=ליגיעזע צערעמאָניעס].

civ'il of'ficer (סיוו'-איל אפ'-איס-ער) א ציוויל=בעאמטער [ניט קיין מיליטע=רישער אדער גייסטליכער].

civ'il rights (סיוו'-איל ראיטס) ביר=גער=רעכטע [די פיער פרייהייטען פון יעדער קאנסטיטוציאנעלער מלוכה: די פרייהייט פון פערזאן, פון רעליגיאָן, פון דער פרעסע און פון בעשעפטיגונג].

Civ'il Rights Act (סיוו'-איל ראיטס עקט) דאס געזעץ פון יאהר 1875, אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פער=באט די אויסשליסונג פון אירגענד וועלכען מענשען פון אן עפענטליכען פלאץ, ווי א האטעל, טעאטער א. ד. ג. צוליעב ראסען מאטיווען.

Civ'il Rights Bill (סיוו'-איל ראיטס ביל) דאס געזעץ פון יאהר 1866, אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער אנערקענט גלייכע בירגער=רעכטע פאר אלע מענשען וואס זיינען געבארען גע=ווארען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען אהן שום אונטערשיעד פון ראסע און קא=ליר [אנגענומען ספעציעל צו בעשטימען די פאלשטענדיגע בירגער=רעכטע פון די, וועלכע זיינען פריהער געווען שקלאפען].

civ'il ser'vice (סיוו'-איל סויר'-וויס) ציוויל=דיענסט [עפענטליכע רעגיערונגס=דיענסט אויסער מיליטער=דיענסט, פלאטען=דיענסט און ריכטער=אמט].

Civ'il-ser'vice Act (סיוו'-איל-סויר'-וויס עקט) דאס געזעץ פון יאהר 1871 אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע=ריקא וואס גיט דעם פרעזידענט דאס רעכט פעסטצושטעלען די כללים וואס עס פאדערט זיך פון פערזאנען ווען זיי ווילען בעקומען א רעגיערונגס=אמט. דער פרעזידענט דארף אין דעם פרט נור זעהן, אויב די בעטרע=פענדע פערזאן פאסט פאר'ן אמט, ניט נעהמען אבער אין אנבעטראכט די פאר=טיי=אנגעהעריגקייט.

Civ'il-ser'vice Commis'sioners (סיוו'-איל-סויר'-וויס קא-מיש'-אנ-ערז) א קאמיסיע, וועלכע עקזאמענירט די, וואס ווילען אריינטרעטען אין ציוויל=דיענסט.

civ'il soci'ety (סיוו'-איל סא-סאי'-ע-טי) די בירגערליכע געזעלשאפט [די בירגער פון א שטאדט אדער לאנד וואס בעלאנגען ניט צו מיליטער אדער צו די גייסטליכע].

civ'il state (סיוו'-איל סטייט) דער בירגער שטאנד.

civ'il strife (סיוו'-איל סטראיף) ביר=גער=אונרוהען, בירגער=קריעג.

civ'il suit (סיוו'-איל סוט) א בירגער=פראצעס [א פראצעס וועגען דיני ממונות].

civ'il tu'mult (סיוו'-איל טיו'-מאלט) ז. *civil strife*

civ'il war (סיוו'-איל וואהר) בירגער=קריעג.

civ'il year (סיוו'-איל ייר) דער קאלענ=דאר יאהר [פון ערשטען יאנואר ביז'ן ערשטען יאנואר].

civ'ism *n.* (סיוו'-איזם) בירגערשאפט; פאטער=לאנדס=ליעבע.

clab'ber *v.* (קלעב'-ער) פערגליווערט ווערען [ווי זויערמילך].

clach'an *n.* (קלעכ'-ען) א קליין דער=פעל [אין שאטלאנד]; א גרויסע שטיי=נערנע טרונע [סארקאפאג], וועלכע איז אין דערזעלבער צייט א מין מצבה.

clack *n. and v.* (קלעק) א גראגער, קלאקאקטקע; א קלאפער [אין א מיהל]; קלאפעריי; פלוידעריי; דער פלאפלער [דער צונג]; קלאפען; פלוידערען.

clack'-box *n.* (קלעק'-באקס) א קעס=טעל מיט ווענטילען [דעקלעך וואס עפע=נען זיך און פערמאכען זיך אויטאמא=טיש] אין לאקאמאטיווען און אנדערע מא=שינען.

clack'-dish *n.* (קלעק'-דיש) א היל=צערנע פושקע מיט א קלאפענדען דעקעל, אין וועלכע בעטלער פלעגען אמאל קליי=בען נדבות.

clack'-door *n.* (קלעק'-דאור) אן איי=זערנע אדער קופערנע ברעטעלע, וועלכע פערדעקט דאס לאך אין א ווענטיל=קעסטעל.

clack'er *n.* (קלעק'-ער) א קלאפער; א גראגער [צו שרעקען פויגלען]; א פלאפ=לער.

clack'-valve *n.* (קלעק'-וועלוו) א ווענ=טיל [דעקעל] מיט איין אויערעל און א פאמפע.

clad *a.* (קלעד) געקליידעט.
In winter we must be warmly **clad.**

claim *v. and n.* (קליים) 1. פאדערען עפעס; פרעטענדירען; בעהויפטען א זאך; טענה'ן; 2. די פאדערונג, די פרעטענזיע אויף עפעס; דאס בעהויפטען א זאך; 3. ערד=איינגענטום, אויף וועלכע מען קען אנווייזען א רעכט.
1. She **claims** to be 20 years of age. 2. Italy is laying **claim** to Tripoli.

clai'mable *a.* (קליי'-מעבל) וואס קען געפאדערט ווערען.

clai'mant *n.* (קליי'-מענט) דער פרע=טענדירער; איינער וואס פאדערט עפעס [לויט'ן רעכט].

claim'-no'tice *n.* (קליים'-נאו'-טיס) א נאטיץ, וועלכע א קאלאניסט אין די מערב=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען הענגט אויף צו מעלדען, אז דאס שטיקעל לאנד, וואס ער האט פערנו=מען, געהערט צו איהם.

clair'-obscure' *n.* (קלעהר'-אב-סקיור') ז. *chiaroscuro*

clairvoy'ance *n.* (קלעהר-וואי'-ענס) העל=זעהונג; די זעהונג פון זאכען, וועל=כע א געוועהנליך אויג קען ניט זעהן [ווי מען גלויבט וועגען מענשען וואס גע=פינען זיך אין אן אונגארמאלען גייסטי=גען צושטאנד]; די דורכדרינגליכקייט, דאס בענעהמען א זאך טיעף און שנעל.

clairvoy'ant *n. and a.* (קלעהר-וואי'-ענט) העל=זעהענד; זעהענד פערבארגענע זאכען; א מענש, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער האט די קראפט צו זעהן זאכען, וועלכע א געוועהנליך אויג קען ניט זעהן.

clam *n., v. and a.* (קלעם) די ווענוס=מושעל [א מין אמעריקאנער עסבארע מאלוסקעל, ביי וועלכער די מושעל בע=שטעהט פון צוויי מולטערלעך]; אן אויס=געלעגנטע קופע [ווי פון ציגעל]; דער צו=זאמענקלאנג פון פיעל גלאקען מיט איין מאל; זוכען אדער אויסגראבען ווענוס=מושלען; קלינגען אויף אלע גלאקען מיט איין מאל; מאכען קלינגען א גלאק מיט א פערדומפטען קלאנג; צוזאמענקוועטשען;

צונויפקלעפען; קלעפיג; ווייך, פייכט און קלעפיג.

clam'ant *a.* (קלעמ'-ענט) רופענד נאך הילף; דגינגענד; שרייענד.

clam'-bake *n.* (קלעמ'-בייק) א פיק־ניקביים ברעג פון ים, וואו מען עסט גע־באקענע ווענוס־מושלען.
The society celebrated its anniversary with a **clam-bake** at the seashore.

clam'ber *v. and n.* (קלעמ'-בער) קלע־טערן; דאס קלעטערן.

clam'mer *n.* (קלעמ'-ער) א מין קלא־מער אויף א שטריק, מיט וועלכען מען כאפט חיות און פלאנצען פון גרונט ים; איינער וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט פאנגען און פערקויפען ווענוס־מושלען.

clam'mily *adv.* (קלעמ'-אי-לי) קלעפע־דיג; קאלט און פייכט־קלעפעדיג.

clam'miness *n.* (קלעמ'-אי-נעס) קלע־פעדיגקייט.

clam'ming *n.* (קלעמ'-אינג) דאס זו־כען און פאנגען ווענוס־מושלען. ז. *clam*.

clam'my *a.* (קלעמ'-אי) קלעפעדיג.

clam'or *n. and v.* (קלעמ'-אר) 1. א הויכער געשריי, א שטארקער געשריי; א שטארקע פאדערונג; 2. הויך שרייען; שטארק פאדערען אדער שטרייטען.
2. The audience **clamored** to hear the speaker of the day.

clam'orer *n.* (קלעמ'-אר-ער) א שרייער, א לארם־מאכער.

clam'orous *a.* (קלעמ'-אר-אס) שרייענ־דיג, לארמענדיג; שטארק פאדערענדיג.

clam'orously *adv.* (קלעמ'-אר-אס-לי) דורך געשריי אדער לארם; מיט א הויכען געשריי.

clam'orousness *n.* (קלעמ'-אר-אס-נעס) דאס זיין לארעמדיג אדער שרייע־ריש.

clamp *n. and v.* (קלעמפ) א קלא־מער, א קלאמער־אייזען [אזא געצייג עט־וואס איינצוקלעמען אום צו האלטען פעסט]; בעפעסטיגען אדער פעסטהאל־טען מיט א קלאמער; אן אויפגעשטעלטע קופע ציגעל צום אויסברענען; ברענען ציגעל וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אין א קופע; א קופע שטיין־קויהלען צום אויס־ברענען אויף קאקס־קויהלען.

clamp'-dog *n.* (קלעמפ'-דאג) אזא קלאמער־שרויב־שטאק.

Clamp-dog

clam'per *n.* (קלעמ'-פער) אזא אייזען מיט שפיצען וואס ווערט צו־געשלאגען צו שיך, כדי זיך נים אויסצוגליטשען געהענדיג אויף'ן אייז.

clam'ping *n.* (קלעמ'-פינג) דאס ברענען צי־געל וועלכע זיינען צו־נויפגעשטעלט אין א קופע; צוזאמענקלאמערען מיט א קלאמער־אייזען.

clamp'-screw *n.* (קלעמפ'-סקרוה) א קלאמער־שרויב־שטאק [אזא טישלער־גע־צייג].

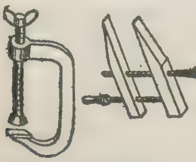
Clamp-screws

clam'-shell *n.* (קלעמ'-שעל) די מושעל פון אזעלכע קליינע קרעבס־עהנליכע חיה־לעך; דאס מויל.

clam'-tongs *n.* (קלעמ'-טאנגז) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו כאפען ווענוס־מושלען. ז. *clam*.

clan *n.* (קלען) א שטאם [שבט]; א קליקע; א סעקטע; א באנדע.

clandes'tine *a.* (קלען-דעס'-טין) בסוד, געהיים; פער'גנב'עט, בגנבה.
The lovers held a **clandestine** meeting.

clandes'tinely *adv.* (קלען-דעס'-טינ-לי) אין געהיים; פריוואט.

clandes'tineness *n.* (קלען-דעס'-טינ-נעס) דאס זיין געהיים; דאס האלטען בסוד.

clang *n. and v.* (קלענג) קלינ־גען; שאלען, קלינגען; א קלאנג, א שאל [תרועה].

clan'gor *n. and v.* (קלענ'-גאר) א שאל [תרועה]; א מעטאלענער קלאנג; שאלען; קלינגען.

clan'gorous *a.* (קלענ'-גא-ראס) קלינ־גענד, שאלענד.

clank *n. and v.* (קלענק) א מעטאלע־נער קלונג, א קלינגערריי; קלינגען.
The **clank** of chains was heard.

clan'nish *a.* (קלענ'-איש) וואס איז שייך צו א שטאם [שבט]; פעראייניגט, צונויפגעבונדען ווי א שטאם.

clan'nishly *adv.* (קלענ'-איש-לי) אויף דעם אופן פון א שטאם [שבט].

clan'nishness *n.* (קלענ'-איש-נעס) דאס זיין פעראייניגט און צוזאמענהאל־טען ווי א שטאם [שבט].

clan'ship *n.* (קלענ'-שיפ) דאס זיין פעראייניגט אין א פאמיליע אדער שבט.

clans'man *n.* (קלענז'-מען) א מיטגליעד פון א שבט.

clap *v. and n.* (קלעפ) 1. קלאפען, שלא־גען; פאטשען מיט די הענד; 2. אפלא־דירען; זיך געבען די הענד; 3. א קלאפ, א טראסק, א זעץ; 4. דאס אפלאדירען דורך פאטשען מיט די הענד; 5. א טריפער [א וועגערישע קראנקהייט].
1. Children like to **clap** hands. 3. A **clap** of thunder disturbed his thoughts.

clap a pis'tol (קלעפ ע פיס'טאל) אנשטעלען א רעוואלווער.

clap a trick (קלעפ ע טריק) אבטהאן איינעם א שפיצעל.

clap a writ (קלעפ ע ריט) לאדען שריפטליך צום געריכט.

clap'board *n. and v.* (קלעפ'-בארד) א דאך־שינדעל; אזא לאנג דין ברע־טעל וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען די אויסען־זייט פון א הילצערנעם הויז; בעשלאגען א הויז מיט ברעטער.

clap'-bread *n.* (קלעפ'-ברעד) שאטי־שע קוכען [פון האבער־מעהל].

clap'-cake *n.* (קלעפ'-קייק) ז. *clap-bread*.

clap'-doc'tor *n.* (קלעפ'-דאק'-טאר) א דאקטאר פאר וועגערישע קראנקהייטען [אלס שפאט־נאמען]; א דאקטאר א פו־שער.

clap eyes on (קלעפ איז אן) ריכטען די אויגען, קוקען; זעהן.

clap hands (קלעפ הענדז) זיך געבען די הענד ביי דעם שליסען אן אבמאך; זיך געבען די הענד; פאטשען מיט די הענד [ווי קינדער].

clap hold of (קלעפ האולד אוו) פלעצ־ליך גראב אנכאפען.

clap hold on (קלעפ האולד אן) ז. *clap hold of*.

clap in (קלעפ אין) אריינשלאגען.

clap'-net *n.* (קלעפ'-נעט) א שלאג־נעץ [אזא פויגעל־נעץ וואס פערקלאפט זיך פון זיך אליין].

clap of thun'der (קלעפ אוו טהאנ'-דער) א דונער־שלאג.

clap on sails (קלעפ אן סיילז) אנציהען די זעגעל.

clap'per *n.* (קלעפ'-ער) א קלאפער, א הענד־פאטשער, אן אפלאדירער; דאס צינגעל [קלעפעל] פון א גלאק; א קלאפ־האמערעל.

clap'per-bill *n.* (קלעפ'-ער-ביל) אזא שטארך.

clap'perclaw *v.* (קלעפ'-ער-קלאה) זידלען, שימפפען; שלאגען; דראפען.

clap'pering *n.* (קלעפ'-ער-אינג) דאס ציהען דאס צינגעל [קלעפעל] פון א גלאק.

clap'per-valve *n.* (קלעפ'-ער-וועלוו) א קלאפ־ווענטיל [אזא ווענטיל אויף א זאווישעקע אין א דאמפף־מאשין].

clap'-stick *n.* (קלעפ'-סטיק) א קלעפעל, א גראגער פון א נאכט־וועכטער.

clap'trap *n. and a.* (קלעפ'-טרעפ) 1. קונצען אין רעדען אדער שפיעלען ארויסצורופען אפלאדיסמענטען; 2. גע־מאכט נאר צו קריגען אפלאדיסמענטען.
1. His speech was nothing but **claptrap**.

clap up (קלעפ אפ) שנעל אבטהאן; איינשפארען אין געפענגניס.

clap up togeth'er (קלעפ אפ טו-געטה'-ער) שנעל צונויפפאקען.

claque *n.* (קלעק) געדונגענע בראוואָ־פאטשער אין א טהעאטער.
The **claque** in the theatre was very large that evening.

claqueur' *n.* (קלע-קויר') א קליאקער [א געדונגענער בראווא־פאטשער אין א טהעאטער].

clarabel'la *n.* (קלער-ע-בעל'-א) אזא ארגעל וואס האט אין זיין טאן־רעגיסטער האלצערנע פייפלען [וועלכע גיבען א ווייכען אנגענעהמען טאן].

Clare *n.* (קלעהר) א מאנאשקע פון דעם ארדען סענט־קלער.

clare'-obscure' *n.* (קלעהר-אב-סקיור') דאס העל־דונקעל [אין מאלען].

clar'et *n. and a.* (קלער'-עט) קלארעט־וויין [א מין פראנצויזישער רויטער וויין]; רויט־וויין; וואס האט דעם קא־ליר פון קלארעט־וויין.

clar'et-cup *n.* (קלער'-עט-קאפ) אזא קאלטער זומער־געטראנק.

clarifica'tion *n.* (קלער-אי-פי-קיי'-שאן) דאס לייטערען, דאס ריינינגען, דאס קלאר מאכען; דאס קלערען אדער ליי־טערען פליסיגקייטען.

clar'ifier *n.* (קלער'-אי-פאי-ער) עטוואס וואס לייטערט אדער ריינינגט; א כלי אין וואס מען לייטערט אדער קלערט פליסיגקייטען.

clar'ify *v.* (קלער'-אי-פאי) 1 קלאר מאכען; 2. ריין מאכען; לייטערען.
1. Not all writers are able to **clarify** their thoughts.

clar'inet *n.* (קלער'-אי-נעט) א קלארנעט [אזא מוזיקאלישער בלאז־אינסטרו־מענט].

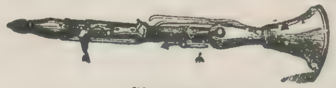
Clarinet

clarinet'tist *n.* (קלער-אי-נעט'-איסט) א קלארנעט־שפיעלער.

clar'ion *n.* (קלער'-אי-אן) א קלאריאן [אזא טרומייט]; א קלאנג וואס איז עהנליך צו דעם וואס קומט פון א קלאריאן.

We heard the **clarion** call to duty.

clarionet' *n.* (קלער-אי-א-נעט') ז. *clarinet*

claris'onous *a.* (קלע-רים'-א-נאס) וואס האט א קלארען, ריינעם קלאנג.

cla'ro-obscu'ro *n.* (קלא'-ראו-אב-סקוה'-ראו) ז. *chiaroscuro*

cla'ry *n.* (קליי'-רי) א מין גראז, וואס מען בענוצט אין א זאלב פאר די אויגען.

cla'ry-wa'ter *n.* (קליי'-רי=הוואַ'-טער) א מין געטראנק, וואס ווירקט גוט אויף די פערדייאונג.

clash *n.* and *v.* (קלעש) צוזאמענשטויסען, אבשלאגען אן עפעס; קומען אין א צוזאמענשטוים; ווידערשפרעכען; דער קלאפ ביי א צוזאמענשטוים.

There was a **clash** between the landlord and his tenant.

clash'ing *n.* (קלעש'-אינג) דאס אנשטויסען זיך איינע אויף די אנדערע; דאס אבקלאפען זיך איינע אויף די אנדערע; דער שטרייט, ויכוח.

clash'ingly *adv.* (קלעש'-אינג-לי) אין א צוזאמענשטוים; אין א ווידערשפרוך.

clash of opin'ion (קלעש אוו א-פינ'-יאן) א צוזאמענשטוים פון גגענזעצליכע מיינונגען.

clasp *n.* and *v.* (קלעספ) א קלאמער, א העקעל; א ספראנדזשקע: אומארמונג; פעסט אננעהמען מיט דער האנד; שטארק אומארמען, שטארק ארומנעהמען.

clas'per *n.* (קלעס'-פער) דער אדער דאס וואס אומארעמט, וואס כאפט ארום; די ראנקע [דאס דינע צווייגעלע פון געוויסע פלאנצען, ווי א ווייַנשטאָק א. ד. ג.], וואס דרעהט זיך ארום עפעס, כדי אויפצוהאלטען די פלאנצע; א ספעציעלער ארגאן, מיט וועלכען א בעשעפענים פון איין געשלעכט כאפט ארום און האלט נעבען זיך איינע פון צווייטען געשלעכט, ווי ביי פיעלע אינזעקטען, פיש א. ד. ג.

clas'pered *a.* (קלעס'-פערד) וואס האט ראנקען אדער אומארמונגס-ארגאנען.

clasp'-hook *n.* (קלעספ'-הוק) א פאר העקלעך, וואס פעראייניגען זיך דורך א רינגעל.

clasp'-knife *n.* (קלעספ'-נאיף) א מעסער וואס לעגט זיך אריין אין שטיל, א טאַשען-מעסער.

clasp'-lock *n.* (קלעספ'-לאק) א שלאס מיט א פרוזשינע.

clasp'-nail *n.* (קלעספ'-נייל) א טשוואק, ביי וועלכען דאס קעפעל איז מיט שפיצען וואס דרינגען אריין אין האלץ.

class *n.* and *v.* (קלעס) א קלאס [אין א שוהל]; א גרופע פון מענשען אדער זאכען, וואס זיינען מעהר אדער ווייניגער עהנליך איינע צו די אנדערע לויט די אייגענשאפטען אדער לויט די אומשטענדען; א שטאנד; קלאסיפיצירען; איינטיילען לויט'ן סדר.

class'able *a.* (קלעס'-עבל) וואס קען קלאסיפיצירט ווערען; וואס קען זיין צוגערעכענט צו א געוויסען קלאס.

class'-day *n.* (קלעס'-דיי) אין די אמעריקאנער העכערע שוהלען — דער טאג אין ענדע פון סעזאן, ווען קיין געוועהנליכע למודים קומען ניט פאר, און די שילער פון די העכערע קלאסען, וואס ענדיגען דיעזען יאהר, דעקלאמירען, זינגען א. ד. ג.

class'-fel'low *n.* (קלעס'-פעל'-או) א חבר פון דעם זעלבען קלאס; א חבר פון איין חדר.

class'ible *a.* (קלעס'-איבל) ז. *classable*

clas'sic *a.* and *n.* (קלעס'-איק) קלאסיש; מוסטערהאפט; וואס איז שייך צו דער אלט-גריכישער און רוימישער קולטור; א קלאסיקער, א פערפאסער פון הויכען ראנג, א מוסטערהאפטער שרייבער; א קלאסישעס ווערק.

clas'sical *a.* (קלעס'-אי-קעל) קלאסיש; מוסטערהאפט; וואס איז שייך צו א קלאס אדער ראנג; וואס איז שייך צו קלאסיפיצירונג.

He is an authority on the **classical** languages.

clas'sicalism *n.* (קלעס'-אי-קעל-איזם) קלאסישער סטיל; קלאסיציזם; דאס קענען די אלט-גריכישע און רוימישע ליטעראטור.

clas'sicalist *n.* (קלעס'-אי-קעל-איסט) א קענער פון דער אלט-גריכישער און רוימישער ליטעראטור; א שטארקער אנהענגער פון דער קלאסישער [גריכיש-רוימישער] קונסט.

classical'ity *n.* (קלעס-אי-קעל'-אי-טי) דאס זיין הויך, מוסטערהאפט, אדער פון ערשטער ראנגע [ווי אין דער ליטעראטור].

clas'sical Lat'in (קלעס'-אי-קעל לעט'-אין) קלאסישע אדער אלטע לאטיין.

clas'sically *adv.* (קלעס'-אי-קעל-אי) אויף א קלאסישען אופן, מוסטערהאפט, אויף דער ארט פון מוסטערהאפטע פערפאסערס.

clas'sicalness *n.* (קלעס'-אי-קעל-נעס) ז. *classicality*

clas'sicism *n.* (קלעס'-אי-סיזם) קלאסיציזם; דער קלאסישער סטיל אדער אויסדריקע; דאס אננעהמען אדער נאכאהמען די אלטע גריכיש-רוימישע ליטעראטור און קונסט.

clas'sicist *n.* (קלעס'-אי-סיסט) א קענער פון דער קלאסישער [גריכיש-רוימישער] שפראך און ליטעראטור; א קלאסיציסט [איינער וואס פאדערט, אז די הויפט למודים אין די מיטעלע שוהלען זאלען זיין גריכיש און לאטיין].

clas'sicize *v.* (קלעס'-אי-סאיז) מאכען קלאסיש; ווירקען מען זאל אננעהמען דעם אלטען גריכיש-רוימישען סטיל.

clas'sic lear'ning (קלעס'-איק לויר'-נינג) די אלט-קלאסישע געלעהרזאמקייט [דאס קענען די שפראך און ליטעראטור פון די אלטע גריכען און-רוימער].

clas'sic style (קלעס'-איק סטאיל) דער קלאסישער סטיל [דער סטיל פון די אלטע גריכען און רוימער אין פערשיעדענע פארמען פון ליטעראטור און קונסט].

clas'sifiable *a.* (קלעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען קלאסיפיצירט ווערען, וואס קען איינגעטיילט ווערען אין קלאסען.

classif'ic *a.* (קלע-סיפ'-איק) וואס איז שייך צו קלאסיפיקאציאן; קלאסען-בילדענד; אונטערשיידענד.

classifica'tion *n.* (קלעס-אי-פי-קיי'-שאן) קלאסיפיקאציאן, איינטיילונג אין קלאסען.

clas'sificator *n.* (קלעס'-אי-פי-קיי-טאר) דער וואס קלאסיפיצירט, וואס טיילט איין אין קלאסען.

clas'sificatory *a.* (קלעס'-אי-פי-קע-טא-רי) וואס געהערט צו דער איינטיילונג אין קלאסען; וואס לאזט זיך איינטיילען אין קלאסען.

clas'sifier *n.* (קלעס'-אי-פאי-ער) דער קלאסיפיצירער, איינטיילער אין קלאסען; דער סמן, מיט וועלכען מען בעצייכענט יעדען קלאס ביים קלאסיפיצירען.

clas'sify *v.* (קלעס'-אי-פאי) קלאסיפיצירען, זארטירען.

clas'sis *n.* (קלעס'-אים) א קירכען-געריכט ביי געוויסע קריסטליכע סעקטען.

class'man *n.* (קלעס'-מען) אין דיא ענגלישע אוניווערזיטעטען — איינער וואס איז דורכגעגאנגען דעם שלום-עקזאמען און איז אנגענומען אין עהרען-קלאס.

class'mate *n.* (קלעס'-מייט) א קלאס-קאמעראד, א חבר פון דעם זעלבען קלאס.

clas'tic *a.* (קלעס'-טיק) וואס צוברעכט אדער פעראורזאכט צו צוברעכען אין טיילען; צוזאמענגעשטעלט פון שטיקעלעך; ברעקעלדיג.

clat *n.* and *v.* (קלעט) א קופע; בהמה'שע מיסט; פאנאנדערשיטען מיסט איבער'ן פעלד; אבשניידען די שמוציגע קאלטענעוואטע וואל פון א שעפס.

clath'rate *a.* (קלעטה'-רייט) געבויט ווי א גראטע [ביי געוויסע פלאנצונגען און חיות].

clat'ter *n.* and *v.* (קלעט'-ער) רוישען; קלאטשען; פילדערען; פלאפלען; פלוידערען; א ליארם, געפילדער; פלוידעריי.

clat'teringly *adv.* (קלעט'-ער-אינג-לי) מיט א ליארם, מיט א געפילדער.

clau'dent *a.* (קלאה'-דענט) וואס עפענט זיך און פערמאכט זיך [ווי די ברעמען פון אן אויג]; וואס דריקט זיך צונויף און לאזט זיך פאנאנדער [ווי די מוסקולען].

clause *n.* (קלאהז) א זאץ אדער נעבענזאץ [אין גראמאטיק]; א פאראגראף [אין א דאקומענט]; א ספעציעלע בעדינגונג [ווי אין א קאנטראקט א. ד. ג.].

claus'tral *a.* (קלאהס'-טרעל) קלויסטערליך, וואס איז שייך צו א קלויסטער; עהנליך צו א קלויסטער.

claustropho'bia *n.* (קלאהס-טרא-פאו'-בי-א) די מורא צו זיין אין א פלאץ, וועלכער איז ארומגעצאמט און פערשלאסען [א מין גייסטיגע קראנקהייט].

clau'sular *a.* (קלאה'-זשו-לאר) וואס בעשטעהט פון זעצע אדער ארטיקלען.

clau'sure *n.* (קלאה'-זשור) דער שלאס פון א בוך [דער העקעל, וועלכער פערשליסט ביידע טאוולען איינע צו דער אנדערער].

cla'vate *a.* (קליי'-וויט) ווי א קלין [וואס איז פון אונטען דינער און פון אויבען דיקער]; גוזעוואטע, סוקעוואטע, מיט שפיצען, מיט ברעגלעך; ווי א טשוואק.

cla'vated *a.* (קליי'-וויי-טעד) ז. *clavate*

cla'vately *adv.* (קליי'-וויט-לי) אין דער פארם פון א קלין [אונטען דינער און אויבען דיקער].

clav'ecin *n.* (קלעוו'-ע-סין) א קלאוועסין [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

clav'ellated *a.* (קלעוו'-ע-ליי-טעד) וואס קומט פון איבערגעברענטע האלץ [אין כעמיע].

cla'ver *n.* (קליי'-ווער) פוסטע רייד; דברים בטלים.

claviatur' .*n* (קלעוו-אי-ע-טוהר') א קלאוויאטורע [אין א פיאנא אדער ארגעל].

clav'ichord *n.* (קלעוו'-אי-קארד) א
קלאוויקארד, א פארטעפיאנא.
clav'icle *n.* (קלעוו'-איקל) דער שלי־
סעל־ביין [דער ביין וואס געהט פון האלז
ביי דער פלייצע צו דעם ברוסט־ביין].

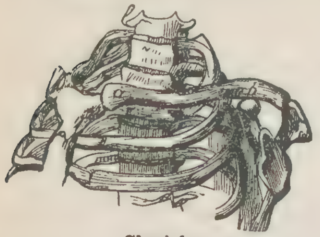

Clavicle

clavic'ular *a.* (קלע-וויק'-יו-לאר) וואס
אנבעלאנגט צו דעם שליסעל־ביין.
clavic'ular ar'tery (קלע-וויק'-יו-לאר
אר'-טע-רי) די שליסעל־ביין ארטעריע.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
clavic'ulate *a.* (קלע-וויק'-יו-לייט)
וואס האט א שליסעל־ביין.
clavier' *n.* (קלע-וויער') א קלאוויער,
א פארטעפיאנא; דאס ברעט פון א קלא־
ווירער וואו די קלאווישען [די ביינדלעך]
זיינען.
clav'iform *a.* (קלעוו'-אי-פארם) וואס
האט די פארם פון א קלין אדער האק.
clav'iger *n.* (קלעוו'-אי-דזשער) איי־
נער וואס האלט די שליסלען פון א הויז.
cla'vis *n.* (קליי'-וויס) א שליסעל; א
שליסעל צו א שיפרירטען שריפט.
claw *n. and v.* (קלאה) א שארפער נא־
געל [ביי חיות]; א געצייג מיט א
שפאלט; קראצען אדער צורייסען מיט די
שארפע נעגעל; קראצען.
claw'back *n.* (קלאה'-בעק) א רוקען־
קראצער.
clawed *a.* (קלאהד) וואס האט שארפע
נעגעל.
claw'-foot *n. and a.* (קלאה'-פוט)
א פוס פון א טיש אדער אנדער מעבעל־
שטיק וואס איז ענהליך צו א פוס פון א
פויגעל; וואס האט פיס מיט נעגעל.
claw'-foot'ed *a.* (קלאה'-פוט'-עד)
וואס האט פיס מיט שארפע נעגעל.
claw'-ham'mer *n.* (קלאה'-העמ'-ער)
א האמער אויבען מיט א שפאלט [צום
ארויסציהען נעגעל]; א פראק.
claw'-sick *a.* (קלאה'-סיק) וואס איז
קראנק אויף קלויען־זייכע [אזא קראנק־
הייט פון די פיס ביי בהמות].
claw'-sick'ness *n.* (קלאה'-סיק'-נעס)
קלויען־זייכע [אזא קראנקהייט פון די פיס
ביי בהמות].
clay *n. and v.* (קליי) ליים; בעדעקען
מיט ליים צו בעמיסטיגען דאס פעלד;
רייניגען מיט ליים.
clay'-brained *a.* (קליי'-ברייגד) דום,
נאריש.
clay'-cold *a.* (קליי'-קאולד) קאלט ווי
ערד; אהן לעבען.
clay'-col'ored *a.* (קליי'-קאל'-ארד)
וואס האט דעם קאליר פון ליים.
clay'-daubed *a.* (קליי'-דאהבד) בע־
שמירט מיט ליים.
clayed *a.* (קלייד) בעדעקט מיט ליים,
בעמיסטיגט, געקאלכט.
clay'ey *a.* (קליי'-אי) לייםיג; בע־
שמירט מיט ליים.
clay'-ground *n.* (קליי'-גראונד) א ליי־
מיגער באדען.
clay'ing *n.* (קליי'-אינג) דאס בעזיי־
טיגען פון פארבען אין דער צוקער־פאברי־
קאציאן דורך דעם געברויך פון ליים.
clay'ish *a.* (קליי'-איש) ליימיג; ענה־
ליך צו ליים.
clay'-kiln *n.* (קליי'-קיל) אזא אויווען
צום אויסברענען ליים.
clay'-mill *n.* (קליי'-מיל) א מיהל צום
מאלען ליים.
clay'more *n.* (קליי'-מאור) א פערציי־
טיגער שאטלענדישער גרויסער שווערד.
clay'-pit *n.* (קליי'-פיט) א גרוב וואו
מען גראבט ליים.
clay'-yel'low *a.* (קליי'-יעל'-או) ליים־
געלב.
cleam *v.* (קליעם) בעשמיערען מיט ליים;
בעשמיערען; פלאסטערען.
clean *a. and v.* (קליען) ריין, נעט;
אין גאנצען, פאלשטענדיג; רייניגען, ריין
מאכען.
clean bill of health (קליען ביל אוו
העלטה) א צייגניס, אז די שטאדט אדער
שיף געפינט זיך אין א גוטען געזונדס־
צושטאנד [אין צייט פון קאראנטין].
clean'-cut *a.* (קליען'-קאט) 1. פון גו־
טען כאראקטער; פון א שעהנער פארם;
2. שארף, צום פונקט.
1. He is a **clean-cut** gentleman. 2. The lawyer made a **clean-cut** argument.
clea'ner *n.* (קליע'-נער) א פערזאן אדער
זאך וואס רייניגט.
clean field (קליען פיעלד) א פעלד וואס
איז אויסגערייניגט פון ווילדע גראז.
clean forgot'ten (קליען פאר-גאט'ן)
אין גאנצען פון זכרון ארויס.
clean gone (קליען גאהן) גאר משוגע.
clean'-han'ded *a.* (קליען'-הענ'-דעד)
אונשולדיג, ריין פון שולד; זייענדיג
א נקי־כפים.
clean hands (קליען הענדז) א נקי־
כפים, אן עהרליכער, אן אונשולדיגער.
clea'ning *n.* (קליע'-נינג) דאס ריינמא־
כען; די נאכגעבורט [פון געבורט־ארט]
ביי חיות.
clea'ning-machine' *n.* (קליע'-נינג-מע-שין') א רייניגונגס־מאשין אין זייד־
וועבערייען צו רייניגען די זייד־פעדים.
clea'nish *a.* (קליע'-ניש) ריינליך.
clean'lily *adv.* (קלענ'-לי-לי) ריינליך;
געשיקט, נעט.
clean'-limbed *a.* (קליען'-לימד) מיט
א רעגעלמעסיגער פראפארציאנעלער פי־
גור.
clean'liness *n.* (קלענ'-לי-נעס) ריינ־
קייט, זויבערקייט.
Cleanliness is next to godliness.
clean'ly *adv.* (קליענ'-לי) ריינליך;
אויף א ריינעם אופן; אנשטענדיג; אין
גאנצען, פאלשטענדיג.
clean'ly *a.* (קלענ'-לי) ריין, זויבער.
clean'ness *n.* (קליען'-נעס) ז. *cleanliness*
clean'ness of hands (קליען'-נעס אוו
הענדז) אונשולדיגקייט.
clean out (קליען אוט) אבנעהמען דאס
לעצטע; אבריינגען; אויסרייניגען; אויס־
פערקויפען; ארויסווארפען.
cleanse *v.* (קלענז) רייניגען, פוצען
גייסטליך אדער קערפערליך; אבוואשען,
אבריינגען.
clean'ser *n.* (קלענ'-זער) רייניגער, פו־
צער; א זאך וואס רייניגט, א רייניגונגס
מיטעל.
clean'-shaped *a.* (קליען'-שייפט) שעהן
געבויט, פראפארציאנעל געוואקסען.
clean'sing *a. and n.* (קלענ'-זינג) ריי־
ניגענדיג, פוצענדיג; צום רייניגען; דאס
רייניגען; דער שמוץ וואס ווערט אבגע־
רייניגט.
clean thing (קליען טהינג) דאס ריכ־
טיגסטע, דאס גלייכסטע, דאס אויפריכטיג־
סטע.
It would have been the **clean thing** to say at once that no debate would be allowed on the subject.
clean'-up *n.* (קליען'-אפ) א גענעראלע
רייניגונג.
clear *a. and v.* (קליער) קלאר; דייטליך;
העל; ריין; ריין פון שולד; בעשיינפערליך;
פריי; גאנץ; נעטא [פערדיענסט]; גענצ־
ליך; ערקלערען; קלאר מאכען; רייניגען;
בעפרייען, אב'פטר'ען.
clear accounts' (קליער ע-קאונטס')
אויסגלייכען א רעכנונג; קוויטירען א רעכ־
נונג.
clear a debt (קליער ע דעט) בעצאהלען
א חוב.
clear a dif'ficulty (קליער ע דיפ'-אי-קאל-טי) גובר זיין א שוועריגקייט.
clear'ance *n.* (קליער'-ענס) 1. קלאר־
מאכונג; אוועקראמונג; אבריינגונג; 2. די
ערלויבניס וואס א צאל־אמט גיט א שיף
אבצוזעגלען; 3. א צווישען־רוים, שפיעל־
רוים [צווישען טיילען פון א מאשין];
4. די אבצאהלונג פון א חוב; דער רעכ־
נונגס־אויסגלייך פון טשעקס אדער באנק־
אנווייזונגען.
1. They made a **clearance** to the interior of the mine. 2. The captain secured his **clearance** papers. 3. There is too much **clearance** between the cylinder cover and the piston.
clear a port (קליער ע פאורט) ארויס־
געהן פון האפען.
clear arch (קליער ארטש) דער אוי־
בערשטער טייל פון פענסטער אין א קירך.
clear as mud (קליער עז מאד) קלאר
ווי באב־יויך [אונפערשטענדליך].
clear a store (קליער ע סטאור) מאכען
אן אויספערקויף אין א קראם, זי אבצו־
ליידיגען.
clear away' (קליער ע-הוויי') אבראמען,
אוועקנעמען.
clear case (קליער קיים) אן אונצוויי־
פעלהאפטע זאך.
clear coast (קליער קאוסט) זיכערער
ברעג [פון א ים].
clear con'science (קליער קאנ'-שענס)
א ריינער געוויסען.
clear'er *n.* (קליער'-ער) א רייניגער;
זאך וואר רייניגט.
clear'-eyed *a.* (קליער'-איד) וואס האט
א קלארע אויג; שארפזיכטיג; שארפזיניג.
clear for ac'tion (קליער פאר עק'-שאן)
מאכען פארטיג צום קאמפף.
clear gain (קליער גיין) ריינער אדער
נעטער פראפיט.
clear'-grit *a.* (קליער'-גריט) אפענהער־
ציג, ריין, ענטשלאסען; אונצווייפעלהאפט.
clear'-head'ed *a.* (קליער'-העד'-עד)
מיט א קלארען קאפ.
clear'ing *n.* (קליער'-אינג) דאס מאכען
ריין; דאס ריינוואשען פון שולד; א שטיק
לאנד פריי פון בוימער; דאס אויסגלייכען
די חשבונות אין דעם געמיינשאפטליכען
געשעפטס־לאקאל וואס באנקירען האבען
פאר געגענזייטיגע אברעכנונגען פון געלד־
אנווייזונגען.
clear'ing-house *n.* (קליער'-אינג-האוס) א געשעפטס־הויז פאר געמיינשאפט־

ליכע באנק=אברעכנונגען, וואו עס ווערען אויסגעגליכען די רעכנונגען פון געלד-אנווייזונגען, טשעקס א. ד. ג. פון פערשידענע באנקען.

clear'ing-plow *n.* (קליער'-אינג-פלאו) אזא גרויסער אקער=אייזען מיט וועלכען מען אקערט אויף נייע, נאך קיין מאל ניט געאקערטעס לאנד.

clear'ing-sale *n.* (קליער'-אינג-סייל) אן אויספערקויף.

clear'ly *adv.* (קליער'-לי) קלאר, איינפאך, בעשיינפערליך.

clear'ness *n.* (קליער'-נעס) דורכזיכטיגקייט, קלארקייט, העלקייט; דייטליכקייט.

clear off a crime (קליער אף ע קראים) אראבווארפען דעם חשד פון א פערברעכען.

clear out (קליער אוט) נעהמען דעם וועג, מאכען פליטה; אויסרייניגען, אויסראמען; אבנעהמען פון אימעצען אלעס וואס ער האט; ארויסווארפען, ארויסטרייבען.

clear rec'ord (קליער רעק'-ארד) א ריינע רעפוטאציע, א ריינער נאמען.

clear'-sigh'ted *a.* (קליער'-סאי'-טעד) שארפזיכטיג; וואס האט א וויטען בליק אין דער צוקונפט.

clear'-sigh'tedness *n.* (קליער'-סאי'-טעד-נעס) שארפזיכטיגקייט; דאס האבען א קלארען פערשטאנד; דאס האבען א וויטען בליק אין דער צוקונפט.

clear'starch *v.* (קליער'-סטארטש) שטייף מאכען מיט קראכמאל.

clear'starcher *n.* (קליער'-סטאר-טשער) איינער וואס קראכמאלט וועש.

clear'-swing *n.* (קליער'-סהווינג) א גינסטיגע געלעגענהייט; א פרייער שוואונג.

clear the bow'els (קליער טהי באו'-עלז) אברייניגען די געדערים, נעהמען אן אבפיהרונג.

clear the hold (קליער טהי האולד) אויסלאדען [א שיף].

clear the house (קליער טהי האוס) פערלאזען דאס הויז.

clear the ta'ble (קליער טהי טייבל) אבראמען פון טיש.

clear the way! (קליער טהי הוויי!) טרעט אב! מאך א ווארע!

clear the weeds (קליער טהי הוויעדז) יעטען, אויסרייניגען פון א גארטען די ווילדע גראז.

clear ti'tle (קליער טאיטל) אונבעשטרייטבארעס רעכט און בעווייזע אויף ערד=אייגענטום.

clear'-toned *a.* (קליער טאונד) הויך קלינגענד.

clear up (קליער אפ) 1. העל ווערען, ליכטיג ווערען; 2. קלאר ווערען אין געדאנק.

1. The weather will **clear up** soon. 2. Further study will **clear up** the matter.

clear up the brow (קליער אפ טהי בראו) זיך אויפמונטערען, זיך אויסטשוכען.

clear weath'er (קליער הוועטה'-ער) שעהנער וועטער.

Cleat

cleat *v. and n.* (קליעט) בעפעסטיגען מיט ברעטלעך אדער אייזענדלעך; א ברעטעל אדער א שטיקעל אייזען=בלעך וואס ווערט בענוצט עפעס צו בעפעסטיגען.

clea'vability *n.* (קליע'-ווע-ביל-אי-טי) דאס קענען געשפאלטען ווערען.

clea'vable *a.* (קליע'-וועבל) וואס לאזט זיך שפאלטען.

clea'vage *n.* (קליע'-ווייזדש) דאס שפאלטען; דאס זיין צושפאלטען; א שפאלט; א טיילונג; א נייגונג אין געוויסע מינעראלען זיך צו שפאלטען.

cleave *v.* (קליעוו) שפאלטען, צושפאלטען, דורכשפאלטען; קלעפען; זיך אנקלעפען; בעהעפטען; בלייבען טריי.

clea'ver *n.* (קליע'-ווער) א שפאלטער, א צושפאלטער; די האק פון א קצב מיט וועלכער ער האקט פלייש; א האק מיט וועלכער מען שפאלט האלץ.

clea'ving-knife *n.* (קליע'-ווינג-נאיף) א שפאלט=מעסער [אזא מעסער צו שפאלטען האלץ].

clef *n.* (קלעף) נאטען=שליסעל [אזא צייכען אין נאטען].

cleft *n. and a.* (קלעפט) א שפאלט; געשפאלטען.

cleft'-graft *v.* (קלעפט'-גרעפט) ארייןפלאנצען א צווייגעל פון איין בוים אין דעם אנדערען דורך איינשפאלטען [מרכיב זיין].

cleft hoof (קלעפט הוף) א געשפאלטענע קאפיטע.

cleft leaf (קלעפט ליעף) א געשפאלטען בלאט [א בלאט, ביי וועלכען דער ראנד ארום און ארום איז אויפגעשפאלטען אדער אויסגעשניטען].

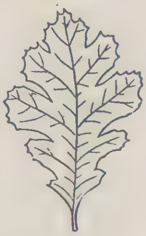
Cleft Leaf

cleg *n.* (קלעג) א פערד=פליעג.

clem *v.* (קלעם) איינקלעמען, איינקוועטשען; אבהאלטען דורך איינקלעמען; הינדערען; פערהונגערען; לאזען פערהונגערען.

Clem'atis *n.* (קלעמ'-ע-טיס) א מין ווילדע ווייןטרויבען=פלאנצען, וועלכע זיינען פערשפרייט אין פערשידענע לענדער אין פערשידענע פארמען.

Clematis

clem'ency *n.* (קלעמ'-ען-סי) 1. בארמהערציגקייט; גנאדע; רחמנות; מילדקייט; צערטליכקייט; 2. מילדקייט פון וועטער.

1. The judge showed **clemency** in sentencing the prisoner. 2. My coming depends upon the **clemency** of the weather.

clem'ent *a.* (קלעמ'-ענט) בארמהערציג; צערטליך; מילד.

clem'ently *adv.* (קלעמ'-ענט-לי) מיט בארמהערציגקייט; מיט רחמנות; מיט מילדקייט.

clench *v. and n.* (קלענטש) איינקלעמען; בעפעסטיגען, צונויפדריקען; פערפעסטיגען א טשוואק פון דער אנדערער זייט, פערניטעווען; צונויפדריקען די האנד אין א פויסט; צונויפבייסען די צייהנער; פעסטשטעלען דורך אן אונבעשטרייטבארען ארגומענט; זיך ארומכאפען איינער דעם אנדערען; א קלאמער, א פעסט=האלטער; א כאפ, אן אנגריף.

clenched fist (קלענטשט פיסט) א צונויפגעדריקטער פויסט.

clench'er *n.* (קלענטש'-ער) א בעפעסטיגער, אן איינקלעמער, א פערניטער; א געצייג צו פערניטען אדער צו פערבויגען א טשוואק פון דעם אנדערען ענד; אן אונבעשטרייטבארער בעוויין אדער ארגומענט.

clench'-nail *n.* (קלענטש'-נייל) א טשוואק וואס ווערט פערניטעט פון דעם אנדערען ענד.

clench'-ring *n.* (קלענטש'-רינג) א רינג וואס די ענדען קומען אריבער איינער אויף דעם אנדערען [ווי א רינג פאר שליסלען].

clepe *v.* (קליפ) אנרופען ביים נאמען; געבען א נאמען; איינלאדען; רופען; אויסשרייען.

clep'sydra *n.* (קלעפ'-סי-דרא) אזא פארצייטיגער וואסער זייגער.

cleptoma'nia *n.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-א) קלעפטאמאניע [א גייסטיגע קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין ווילען גנב'נען].

cleptoma'niac *n. and a.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-עק) א פערזאן וואס ליידעט פון קלעפטאמאניע [ווילען גנב'נען]; וואס איז שייך צו קלעפטאמאניע.

cler'gy *n.* (קלויר'-דזשי) קירכלייט, גייסטליכע, גלחים; די גייסטליכקייט.

cler'gyable *a.* (קלויר'-דזשי-עבל) וואס האט דאס רעכט צו בעקומען די פריווילעגיעס אדער די איינקינפטע פון גייסטליכע.

cler'gyman *n.* (קלויר'-דזשי-מען) א גייסטליכער, א גלח.

cler'gyman's sore throat (קלויר'-דזשי-מענז סאור טהראוט) אזא כראנישער האלז=קאטאר וואס קומט אפט פאר ביי עפענטליכע רעדנער.

cler'ic *a. and n.* (קלער'-איק) וואס אנבעלאנגט צו גייסטליכע; א גייסטליכער, א גלח; א שרייבער אין א הייליגען ארדען.

cler'ical *a. and n.* (קלער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גייסטליכע אדער צו א גייסטליכען; א גייסטליכער, א גלח; א קלעריקאל, איינער וואס שטיצט דעם איינפלוס און די פאליטישע מאכט פון די גייסטליכע; וואס איז שייך צו א שרייבער.

cler'ical er'ror (קלער'-אי-קעל ער'-אר) א שרייב=פעהלער אין א דאקומענט.

cler'icalism *n.* (קלער'-אי-קעל-איזם) קלעריקאליזם, די מאכט און דער איינפלוס פון די גייסטליכע; די אונטערשטיצונג פון דער מאכט און איינפלוס פון די גייסטליכע.

clerical'ity *n.* (קלער-אי-קעל'-אי-טי) קלעריקאליזם; דאס זיין קלעריקאל.

cler'ical la'bor (קלער'-אי-קעל ליי'-באר) שרייבעריי, די ארבייט פון שרייבען; די ארבייט פון א ביורא=אנגעשטעלטען אדער א געשעפטס=בעדיענטען.

cler'isy *n.* (קלער'-אי-סי) דער געלעהרטען=שטאנד [געלעהרטע]; די גייסטליכקייט.

clerk *n.* (קלוירק) א שרייבער; א געהילף, א האנדעלס=געהילף; א געשעפטס=בעדיענטער; א קירכען=בעאמטער; א שריי-

בער אין אַ געריכט, אין א שטאדט פערוואלטונג אדער אין א געזעצגעבענדען אנשטאלט.

cler'king *n.* (קלויר'-קינג) די ארבייט פון א שרייבער, די ארבייט פון א ביורא=אנגעשטעלטען אדער געשעפטס=בעדיענטען.

clerk'like *a.* (קלוירק'-לאיק) עהנליך צו א שרייבער; געלערענט, שטודירט.

clerk'liness *n.* (קלוירק'-לי-נעס) געלעהרזאמקייט.

clerk'ly *a.* (קלוירק'-לי) וואס אנבעלאנגט, אדער איז עהנליך, צו א שרייבער; געלערענט.

clerk'ship *n.* (קלוירק'-שיפ) דאס אמט פון א שרייבער, פון א ביורא=אנגעשטעלטען אדער פון א געשעפטס=בעדיענטען.

cle'romancy *n.* (קלי'-רא-מענ-סי) דאס טרעפען די צוקונפט דורך ווארפען גורל.

cleron'omy *n.* (קלי-ראנ'-א-מי) ירושה.

clev'er *a.* (קלעוו'-ער) געשיקט, פעהיג; קלוג; ארטיג; גוטמוטיג.

clev'erish *a.* (קלעוו'-ער-איש) געשיקט, פעהיג, קלוג.

clev'erly *adv.* (קלעוו'-ער-לי) געשיקט, פעהיג; קלוג, עהרליך, אנשטענדיג.

clev'erness *n.* (קלעוו'-ער-נעס) געשיקטקייט, פעהיגקייט; קלוגקייט; ארטיגקייט; א גוטער כאראקטער.

clev'is *n.* (קלעוו'-איס) א מין אויסגעבויגענער אייזען וואס האט די פארם פון א U.

clew *n.* (קלוה) 1. א קנויל; 2. א שפור, א סליאד; 3. דער ווינקעל פון א זעגעלשיף.

2. The detectives found a clew about the mysterious murder.

click *n. and v.* (קליק) דאס קלאפען, דער טיק=טאק פון א זייגער; דער קרוק אדער דער אייזערנער ציינגעל וואס געהט אריין אין א צאהן=ראד, כדי אבצוהאלטען דעם גאנג פון א מאשין; א ספעציעלער קלאנג אין דער אויסשפראכע ביי פערשיעדענע פעלקער, ווי די האטענטאטען א. ד. ג.; לייכט אנקלאפען; א קלאפ טהאן מיט איין מאל אהן א ווידערהאלונג [ווי דער שאם פון א רעוואלווער].

click'er *n.* (קליק'-ער) דער איינשלעפער, דער וואס שטעהט ביי'ם טהיר פון מאגאזין און שלעפט אריין קונים; דער צושניידער פון לעדער אין א שוך=פאבריק; דער מעטראנפאזש אין א דרוקעריי [דער וואס שטעלט צונויף דעם זאץ אין זייטען און פערפערטיגט עס צום דרוקען]; דאס אייזערנע ציינגעל, וואס פאלט אריין צווישען די שפיצען פון א צייהן=רעדעל און פערהאלט דעם גאנג פון א מאשין.

click'et *n.* (קליק'-עט) דער רינג אדער די קליאמקע, מיט וועלכער מען קלאפט אן אין טהיר.

click'-pul'ley *n.* (קליק'-פול'-אי) א צייהן=רעדעל מיט אן אייזערנעם ציינגעל, וועלכער האלט איהם אב אין זיין דרעהען זיך.

Clidas'tes *n.* (קלאי-דעס'-טיעז) א מין רעפטיל=בעשעפעניסען פון די פארהיסטארישע צייטען.

cli'ency *n.* (קלאי'-ענ-סי) דאס זיין א קליענט.

cli'ent *n.* (קלאי'-ענט) 1. א קליענט [איינער וואס שטעלט אן אן אדוואקאט צו פערטיידיגען זיינע אינטערעסען]; 2. א פלעבייער, וועלכער שטעהט אונטער'ן שוץ פון א פאטריציער און האט בנוגע צו איהם געוויסע פפליכטען [אין אלטען רוים]; איינער וואס געפינט זיך אונטער'ן שוץ און אבהענגיגקייט פון אן אנדערען.

1. The lawyer has many clients.

cli'entage *n.* (קלאי'-ענ-טעדזש) דער צושטאנד פון זיין א קליענט; קליענטען.

cli'ental *a.* (קלאי'-ענ-טעל) וואס איז שייך צו א קליענט אדער א קערפערשאפט פון קליענטען.

clien'telage *n.* (קלאי-ענ'-טע-לעדזש) קליענטשאפט; א גרופע מענשען וואס זיינען אימעצענס קליענטען; מענשען וואס געפינען זיך אונטער איינעמס שוץ.

clien'telary *a.* (קלאי-ענ'-טע-לע-רי) וואס איז שייך צו קליענטשאפט.

clientele' *n.* (קלאי-ענ-טיעל') א קערפערשאפט פון קליענטען, פון אנהענגער אדער אבהענגיגע.

cli'entship *n.* (קלאי'-ענט-שיפ) די לאגע פון זיין א קליענט.

cliff *n.* (קליף) א הויכער, משופע'דיגער פעלזען=שטיין; א טיעפער שפאלט צווישען בערג.

cliff'-swal'low *n.* (קליפ'-סהוואל'-או) די פעלזען=שוואלב [א שוואלב, וועלכע בויט איהר נעסט צווישען די שפאלטען פון א פעלזן].

cliff'y *a.* (קליפ'-אי) צושפאלטען; מיט שפאלטען [ביי פעלזען].

cli'ma *n.* (קלאי'-מא) א געוויסע מאס פון לאנד ביי די אלטע רוימער [א קוואדראט פון 60 פוס אין דער לענג און אין דער ברייט].

climacter'ic *n. and a.* (קלאי-מעק-טער'-איק) די קריזים אדער ענדערונגס=פעריאדע אין מענשליכען לעבען, די יאהרען=שטופען, אין וועלכע דער מענש ענדערט זיך; וואס איז שייך צו א קריטישער פעריאדע אדער צו אן ענדערונגס=צייט.

climacter'ical *a. and n.* (קלאי-מעק-טער'-אי-קעל) ז. *climacteric*

climacter'ic teeth'ing (קלאי-מעק-טער'-איק טיעטה'-אינג) דאס וואקסען פון צייהנער אין זעהר א שפעטיגע פעריאדע פון לעבען [אין דעם עלטער צווישען 63 און 81 יאהר].

cli'mate *n.* (קלאי'-מעט) דער קלימאט [די בעדינגונגען פון א לאנד לויט איהר ווארעמקייט, קאלטקייט, טרוקענקייט אדער פייכטקייט].

climat'ic *a.* (קלאי-מעט'-איק) וואס איז שייך צום קלימאט.

climat'ically *adv.* (קלאי-מעט'-אי-קעל-אי) לויט'ן קלימאט; בנוגע צום קלימאט.

climatic'ity *n.* (קלאי-מע-טיס'-אי-טי) די פעהיגקייט צו אקלימאטיזירען זיך, צוצופאסען זיך צו די ארומיגע אומשטענדען.

cli'matize *v.* (קלאי'-מע-טאיז) אקלימאטיזירען זיך, צוגעוואהנען זיך צו נייע בעדינגונגען פון א לאנד.

climatograph'ical *a.* (קלאי-מע-טא-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קלימאטאגראפיע. ז. *climatography*

climatog'raphy *n.* (קלאי-מע-טאג'-רע-פי) קלימאטאגראפיע [די בעשרייבונג פון קלימאטען].

climatolog'ical *a.* (קלאי'-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קלימאטאלאגיע. ז. *climatology*

climatolog'ically *adv.* (קלאי-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל-אי) קלימאטאלאגיש, אויף דעם ארט פון דער לעהרע וועגען קלימאטען.

climatol'ogist *n.* (קלאי-מע-טאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די קלימאטען פון פערשיעדענע לענדער.

climatol'ogy *n.* (קלאי-מע-טאל'-א-דזשי) קלימאטאלאגיע [די לעהרע וועגען קלימאטען].

climatom'eter *n.* (קלאי-מע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט די ענדערונגען פון די בעדינגונגען, צוליעב וועלכע עס הויבט זיך אדער עס ווערט נידריגער די טעמפעראטור פון א געוויסען געגענד.

cli'max *n.* (קלאי'-מעקס) דער קלימאקס, די שטייגערונג אין רעדען אדער שרייבען [אן אויסדרוק פון עטליכע פראזען, וואו דאס לעצטע וויכטיגעווארט פון איין פראזע דיענט אלס דאס ערשטע וויכטיגע ווארט אין דער צווייטער, ווי למשל: "קומער בעשאפט גערולד; פון גערולד קומט ארויס ערפאהרונג; ערפאהרונג פיהרט מיט זיך האפנונג, און האפנונג האלט אונטער אונזער לעבען"]; דער העכסטער פונקט.

climb *n. and v.* (קלאים) קלעטערען; ארויפקריכען; אויפהויבען זיך; דאס קלעטערען ארויף; דאס אויפהויבען זיך.

climb'able *a.* (קלאימ'-עבל) וואס מען קען דארויף ארויפקלעטערען.

climb'er *n.* (קלאימ'-ער) איינער וואס קלעטערט; א פלאנצע וואס דרעהט זיך ארום אן אנדערע און וואקסען; א מין פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער; א לאקאמאטיוו, וואס געהט איבער א צייהנינער רעלסע צו קלעטערען ארויף א בארג.

climb'ing-boy *n.* (קלאימ'-אינג-באי) א יונגער איינגעל א קוימען=קעהרער, וועלכער קלעטערט אינעווייניג אין קוימען.

climb'ing-fern *n.* (קלאימ'-אינג-פוירן) דאס קלעטערענדע פארן=קרויט [א מין פלאנצע אין די טראפישע לענדער].

climb'ing-fish *n.* (קלאימ'-אינג-פיש) אזא פיש וואס קלעטערט אויף בוימער.

climb'ing-i'rons *n.* (קלאימ'-אינג-אי'-ערנז) שפיציגע אייזענס בעפעסטיגט צו די פיס כדי צו קלעטערען אויף בוימער, סלופעס א. ז. וו.

climb'ing-perch *n.* (קלאימ'-אינג-פוירטש) ז. *climbing-fish*

clime *n.* (קלאים) א געגענד.

clinan'thium *n.* (קלי-נענ'-טהי-אם) דער ווייבליכער ארגאן ביי די קאמפאזיט=פלאנצען.

clinch *v. and n.* (קלינטש) איינקלעמען, בעפעסטיגען, צונויפדריקען; פערפעסטיגען א טשוואק פון דער אנדערער זייט, פערניטעווען; צונויפדריקען דעם פויסט; צונויפבייסען די צייהנער; פעסטשטעלען דורך אן אונבעשטרייטבארען ארגומענט; זיך ארומכאפען; א קלאמער.

clin'cher *n.* (קלינ'-טשער) ז. *clencher*

clin'cher-built *a.* (קלינ'-טשער-בילט) געשיליוועט, בעשלאגען מיט ברעטלעך אזוי, אז דער ברעג פון איין ברעטעל געהט ארויף אויף דעם צווייטען.

clin'cher-work *n.* (קלינ'-טשער-הוואירק) קלינקער=ארבייט; דאס שילעווען, דאס בעשלאגען מיט ברעטלעך ברעג אויף ברעג.

cling *v.* (קלינג) אנהאלטען פעסט; זיך צוקלעפען זיך, ווי א נאס קלייד צום קערפער.

The immigrant does not cling to his foreign habits.

cling'stone *n. and a.* (קלינג'-סטאון) וואס האט דאס פלייש צוגעקלעפט צום ביינדעל [וועגען פרוכטען]; א פרוכט פון דעם מין.

clin'ic *n. and a.* (קלינ'-איק) א קלי-נישע לעקציע [א מעדיצינישע לעקציע פון א פראפעסאר, וועלכער ערקלערט פאר די סטודענטען א געוויסע קראנקהייט ביי דעם בעט פון חולה]; וואס איז שייך צו א קליניק.

clin'ical *a.* (קלינ'-אי-קעל) קליניש, וואס איז שייך צו א קליניק.

clin'ical lec'ture (קלינ'-אי-קעל לעק'-טשור) א מעדיצינישע לעקציע, וועלכע א פראפעסאר האלט ביים בעט פון א קראנקען.

clin'ically *adv.* (קלינ'-אי-קעל-אי) אויף א קלינישען אופן; ביים בעט פון חולה.

clini'cian *n.* (קלי-ניש'-ען) א קליני-קער, א דאקטאר וואס פראקטיצירט מעדי-צין; דער וואס האלט קלינישע לעקציעס.

clin'icist *n.* (קלינ'-אי-סיסט) ז. *clinician*

clinique' *n.* (קלי-ניק') ז. *clinic*

clink *v. and n.* (קלינק) ארויס-קלינגען; לאזען א קלונג; א קלינגעריי; א קלונג.
The clink of coin is pleasant to the miser.

clink'er *n.* (קלינק'-ער) דאס וואס לאזט ארויס א קלונג; די פסולת וואס שטעלט זיך אב פון מינעראלען נאך דעם שמעלצען; איבערגעברענטע ציגעל; שטיקער לאווא פון א פייערשפייענדיגען בארג.

clink'er-built *a.* (קלינק'-ער-בילט) געבויט מיט ברעטלעך בעשלאגען א ברעג אויף א ברעג. ז. *clincher-built*

clink'er-pla'ting *n.* (קלינק'-ער-פליי'-טינג) ז. *clincher-built*

clink'stone *n.* (קלינק'-סטאון) דער קלינג-שטיין, פאנאליט [א מינעראל].

clin'kum-clan'kum *n. and a.* (קלינ'-קאם-קלענ'-קאם) א וויעדערהאלענ-דע קלינגעריי; וואס קלינגט אהן אויפהער.

cli'noid *a.* (קלאי'-נאיד) וואס האט די פארם פון א בעט [ווערט געברויכט אין דער מינעראלאגיע צו בעצייכנען געוויסע מינעראלען].

clinom'eter *n.* (קלאי-נאמ'-ע-טער) א בערג-וואג [אן אינסטרומענט צו מעס-טען די שטייגונג (משופע'דיגקייט) פון א בארג]; א וואסער-וואג [וואס טיש-לער און בוימייסטערס געברויכען].

clinomet'ric *a.* (קלאי-נא-מעט'-ריק) וואס אנבעלאנגט צו א וואסער-וואג אדער בערג-וואג. ז. *clinometer*

clinom'etry *n.* (קלאי-נאמ'-ע-טרי) די מעטאדע צו מעסטען די שטייגונג [משופע'דיגקייט] פון בערג.

clin'quant *n.* (קלינ'-קענט) פליטער געלד [געלבע קופער].

clip *v. and n.* (קליפ) אבשניידען, אב-שערען; ארומשניידען [צו מאכען קלע-נער]; אבקירצען [א ווארט]; קירצער מאכען; צונויפקלעמען, צונויפפרעסען, צו-נויפשליסען; לויפען; א קלאמער [עט-וואס איינצוקלעמען]; די אבגעשוירענע וואל פון שעפסען; א פאטש, א קלאפ מיט דער האנד.

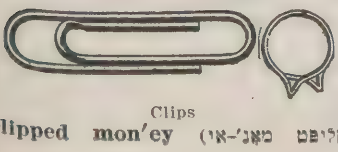

Clips

clipped mon'ey (קליפט מאנ'-אי) ארומגעשניטענע מטבעות [וואס האבען זיך ווייניגער וואג ווי עס דארף זיין].

clip'per *n.* (קליפ'-ער) א שערער; א מין שנעלע שיפעל; א שנעלער לויפער; א זעהר קלוגע פערזאן; עטוואס וואס איז פון דער ערשטער פראבע.

clip'per of reputa'tion (קליפ'-ער אוו רעפ-יו-טיי'-שאן) א פערלוימדער, א רכילות'ניק.

clip'pers *n.* (קליפ'-ערז) א שער-מאשינ-קע.

clipp'fish *n.* (קליפ'-פיש) געטריקענטע געזאלצענע פיש.

clip'ping *n. and a.* (קליפ'-אינג) דאס אבשניידען, דאס אבשערען; עפעס וואס איז אבגעשניטען אדער אבגעשארען גע-ווארען; אן אויסשניט פון א צייטונג; פלינק; קלוג; פון ערשטע פראבע.

clip'ping-machine' *n.* (קליפ'-אינג-מע-שין') א שער-מאשין [פאר שעפסען און פערד].

clip'ping-time *n.* (קליפ'-אינג-טאים) די צייט ווען מען שערט שעפסען; פינקט-ליכע צייט, רעכטע צייט, פאסענדסטע צייט.

clip the king's Eng'lish (קליפ טהי קינגז אינ'-גליש) קאליעטשען, צוקריפ-לען די שפראך.

clip'-winged *a.* (קליפ'-הווינגד) מיט ארומגעשניטענע פליגלען.
Since his defeat he acts as if he were clip-winged.

clique *n.* (קליעק) א קליקע, א קאמ-פאניע, א באנדע.

cli'quish *a.* (קליע'-קיש) וואס בעלאנגט צו א קליקע אדער באנדע; וואס אר-בייט אין גייסט פון א קליקע.

cli'quishness *n.* (קליע'-קיש-נעס) דאס בעלאנגען צו א קליקע; די ארבייט אין גייסט פון א קליקע.

cli'quism *n.* (קליע'-קיזם) דער גייסט אדער די טענדענץ פון א קליקע.

clish'-clash *adv.* (קליש'-קלעש) דורך א צוזאמענשטויס; מיט אן אבקלאפ.

cli'toris *n.* (קלאי'-טא-ריס) די קליטאריס [דער ערגענער אין דעם געשלעכטליכען פרויען-ארגאן].

clitori'tis *n.* (קלאי-טא-ראי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער קליטאריס. ז. *clitoris*

clit'ter-clat'ter *n.* (קליט'-ער-קלעט'-ער) פלוידעריי, פלאפלעריי.

clives *n.* (קלאיווז) א העקעל מיט א ספרוזשינקע, וועלכע דערלאזט ניט איהם אויפמאכען זיך.

cloa'ca *n.* (קלא-איי'-קא) אן אבצוגס-קאנאל [פאר אונריינינקייטען]; אן אב-גוס; אן אבגוס-גרוב [די גרוב אין א הויף וואו עס ווערט אויסגעגאסען אונ-ריינינקייטען]; דער אבפיהרונגס-קאנאל ביי פיש, רעפטיליען, אינזעקטען א. ד. ג.

cloak *n. and v.* (קלאוק) א מאנטעל; א צודעק; בעדעקען מיט א מאנטעל; פערשטעלען; אינטריגירען; פלאנעווען אין געהיים.

cloak'-bag *n.* (קלאוק'-בעג) א טשע-מאדאן, א מאנטעל-זאק.

cloa'king *n.* (קלאו'-קינג) דאס בעדעקען מיט א מאנטעל; צייג אויף א מאנטעל.

cloak'-pin *n.* (קלאוק'-פין) א קליי-דער-העקעל, קליידער-שפיליקע.

cloak'-room *n.* (קלאוק'-רוהם) א קליי-דער-צימער, א גארדעראבען-צימער [א זייטען-צימער אין א טעאטער אדער זאל וואו מען לעגט אוועק מאנטלען, היט א. ד. ג.].

cloak'-strap *n.* (קלאוק'-סטרעפ) א טראג-רימען [אין וועלכען מען בינדט איין א מאנטעל].

clock *n.* (קלאק) א זייגער; אן אויס-גענעהטע פיגור אויף א זאק; א מין זשוק.

clock'-case *n.* (קלאק'-קייס) דער קאפ-סעל פון א זייגער [די דעקלעך].

clocked *a.* (קלאקט) בעפוצט מיט אויס-גענעהטע פיגורען.

clock'-face *n.* (קלאק'-פייס) דאס ציי-פערבלאט פון א זייגער.

clock'-ma'ker *n.* (קלאק'-מיי'-קער) א זייגער-מייסטער, אן אוהר-מאכער.

clock'-set'ter *n.* (קלאק'-סעט'-ער) איינער וואס רעגולירט זייגערס.

clock'-star *n.* (קלאק'-סטאר) א צייט-שטערען; דאס רעגולירען א זייגער לויט דער לאגע פון א געוויסען שטערען [ביי אסטראנאמען].

clock'-stock'ing *n.* (קלאק'-סטאק'-אינג) א זאק מיט אויסגענעהטע פיגורען.

clock'-tow'er *n.* (קלאק'-טאו'-ער) א שטאדט-זייגער, א טהורעם-זייגער.

clock'-tur'ret *n.* (קלאק'-טאר'-עט) א קלענער טהורעם-זייגער.

clockwise *adv.* (קלאק'-הוואיז) אין דער ריכטונג ווי עס געהען די ציינער פון א זייגער; פינקטליך ווי אן אוהר.

clock'work *n. and a.* (קלאק'-הוואירק) דער מעכאניזם פון א זייגער; א רע-געלמעסיגע ארבייט [ווי די ארבייט פון א מאשין]; רעגולאר.
He is as punctual as clockwork.

clod *n. and v.* (קלאד) א קאם, א קלומפ ערד אדער ליים; דער גוף פון מענשען [דער חומר]; א ליימענער גולם, א בול-וואן; אויסלעגען מיט קלומפעס ערד אדער שטיינער.

clod'-crush'er *n.* (קלאד'-קראש'-ער) אזא לאנגע דאלע אנגעזעצט ארום און ארום מיט שפיצען וואס ווערט בענוצט ביי לאנד-ארבייט צו צוברעכען די קלומ-פעס ערד פון א פריש אויסגעאקערט פעלד.

clod'dish *a.* (קלאד'-איש) קלומפיג, ווי א קאם ערד; גראב, אומגעלומפערט.

clod'dishness *n.* (קלאד'-איש-נעס) אומגעלומפערטקייט; גראבקייט.

clod'dy *a.* (קלאד'-אי) קלומפיג, קאמע-וואטע; גראב, אומגעלומפערט.

clod'hopper *n.* (קלאד'-האפ-ער) א ליימענער גולם, א בולוואן; אן אומגע-לומפערטער מענש.

clod'hopping *a.* (קלאד'-האפ-אינג) אומגעלומפערט; ווי א ליימענער גולם.

clod'pate *n.* (קלאד'-פייט) א ליימע-נער גולם, א דומער יונג.

clod'pated *a.* (קלאד'-פיי-טעד) נאריש, אומגעלומפערט.

clod'pole *n.* (קלאד'-פאול) א נאר, א שוטה; א דומער יונג, א פויערשער קאפ; יי פרא אדם.

clod'poll *n.* (קלאד'-פאל) ז. *clodpole*

clo'es *n.* (קלאוז) פארקירצונג פון *clothes*

cloff *n.* (קלאף) א צולאגע [הכרעה] צו געוויכט אויף איינפאל [ביי פער-שיעדענע סחורות וועלכע ווערען פער-קויפט אויף געוויכט].

clog *v. and n.* (קלאג) 1. בעלאדען, איבערלאדען; הינדערען, איינהאלטען [די בעוועגונג פון א ראד]; פערשפא-רען דעם וועג; 2. א לאסט; א הינדער-

נים; 3. א קלאָץ; 4. א שוך מיט א דיקער הילצערנער פּאָדעשווע [זויל] און הויכען קנאַפּעל, א טאַנץ-שוך צום אויסקלאַפּען דעם טאַקט.

1. Reaction often **clogs** the wheels of progress.

clog'-dance *n.* (קלאָג'-דענס) א טאַנץ אין שיך וואָס האָבען הילצערנע פּאָדעשוועס [זוילען] און קנאַפּעל צום אויסקלאַפּען דעם טאַקט.

clog'-dan'cer *n.* (קלאָג'-דענ'-סער) א האָלץ-שיך-טענצער.

clog'-dan'cing *n.* (קלאָג'-דענ'-סינג) דאָס טאַנצען אין האָלץ-שיך.

clogged with busi'ness (קלאָגד הוויטה ביז'-נעס) איבערלאָדען מיט אַרבייט.

The office is **clogged** with an accumulation of business.

clog'giness *n.* (קלאָג'-אי-נעס) הינדערניס, שטערעניש; פערהאַלטונג, אָבשפּאַרונג.

clog'ging *n.* (קלאָג'-אינג) א הינדערניס; א זאַך וואָס הינדערט אָדער פערשפּאַרט.

clog'gy *a.* (קלאָג'-אי) וואָס הינדערט, וואָס שטערט, וואָס פערהאַלט.

clog one's stom'ach (קלאָג הוואַנז סטאָמ'-עק) איבערעסען זיך, צופיעל אָנפּאַקען דעם מאַגען.

clog upon' an estate' (קלאָג א-פּאָן' ען עס-טייט') שולדען אויף א גוט-בעזיץ.

cloisonné' *n. and a.* (קלאָי-סאָ-ניי') וואָס איז געמאַכט אין אָבטיילונגען [ביי געוויסע עמאַל-אַרבייט]; אזא עמאַל-אַרבייט וואָס דאָס מעטאַל איז אויסגעמאַכט אין צעלען און אָנגעפילט מיט עמאַל.

clois'ter *n. and v.* (קלאָיס'-טער) א קלויסטער, א מאָנאַסטיר; איינשליסען אין א קלויסטער; אָבזונדערען פון דער וועלט.

clois'tered *a.* (קלאָיס'-טערד) אַרומגערינגעלט מיט זיילען ווי אין א קלויסטער; אָבגעשלאָסען אין א קלויסטער; אָבגעזונדערט פון דער וועלט.

clois'terer *n.* (קלאָיס'-טער-ער) אן איינוואוינער פון א מאָנאַסטיר אָדער קלויסטער, א מאָנאַך.

clois'tral *a.* (קלאָיס'-טרעל) וואָס איז שייך צו א מאָנאַסטיר אָדער קלויסטער; אָבגעזונדערט פון דער וועלט.

clois'tress *n.* (קלאָיס'-טרעס) א מאָנאַשקע.

clon'ic *a.* (קלאָנ'-איק) קראַמפּפהאַפט, טרייסלענד, וואָרפענד, צוקענד [פון ספּאַזמעס].

clonic'ity *n.* (קלאָ-ניס'-אי-טי) דאָס קרעמפּפען, דאָס צוקען אָדער טרייסלען [פון ספּאַזמעס].

clon'ic spasm (קלאָנ'-איק ספּעזם) קאָנוואולסיווער קראַמפּף [אזא ספּאַזמעס-קראַנקהייט].

cloof *n.* (קלוהף) א קאַפּיטע, א קלויע.

cloot *n.* (קלוהט) א געשפּאַלטענע קאַפּיטע [קלויע].

Cloo'tie *n.* (קלוה'-טי) דער שטן, דער טייוועל; דער טייוועל מיט די צושפּאַלטענע קאַפּיטעס.

close *a. and adv.* (קלאָס) פערמאַכט; פערשטאָפּט; צוגעשלאָסען, צוגעמאַכט; אָבגעשלאָסען אין א געפענגניס; ענג; שטיקענד; געדיכט, שטייף; שטאַרק; איינזאַם; קאַרג, קנאַפּ, בצמצום, שפּאָרזאַם; בעהאַלטען; אין געהיים, בסוד; נאָהענט [אין צייט אָדער רוים]; נאָהענט איינער צום אַנדערען; שטרענג לאָגיש.

close *v. and n.* (קלאָוז) צושליסען; צומאַכען; פערשליסען; פערמאַכען; איינשליסען; צונויפשליסען; פעסט צונויפפּאַסען; פעראייניגען; שליסען, ענדיגען; פאַרטיג מאַכען; זיך שליסען, זיך ענדיגען; א שלוס, אן ענד; אן איינגעשלאָסענער רוים אָדער פּלאַץ; אן אַרומגעצאַמטע שטיק לאַנד; אן אַרומצאַמונג.

close a cir'cuit (קלאָוז ע סויר'-קיט) שליסען אן עלעקטרישען קרייז [אז דער עלעקטרישער שטראָם זאָל פליסען].

close atten'tion (קלאָס ע-טענ'-שאַן) שטאַרקע אויפמערקזאַמקייט.

close'-ban'ded *a.* (קלאָס'-בענ'-דעד) פעסט פערבונדען; אין געדיכטע מאַסען.

close'-barred *a.* (קלאָס'-באַרד) פעסט פערשלאָסען.

close'-bod'ied *a.* (קלאָס'-באָד'-איד) וואָס פּאַסט ריכטיג צום קערפּער.

close by (קלאָס באי) גאַנץ נאָהענט; האַרט דערביי.

Their house stood **close by** the brook.

close by the wind (קלאָס באי טהי הווינד) גאַנץ נאָהענט צום ווינד [ביי א שיף].

close corpora'tion (קלאָס קאָר-פּאָ-ריי'-שאַן) א געשלאָסענער פעראיין [א פעראיין וואָס נעהמט אויף א בעשרענקטע צאָהל מיטגליעדער און די פעראַנטוואָרטליכע בעאַמטע וועהלען מייסטענס אליין זייערע נאָכפאָלגער].

close correspon'dence (קלאָס קאָר-ע-ספּאָנ'-דענס) א פערטרויטער אָדער געהיימער בריעף-וועקסעל.

close'-couched *a.* (קלאָס'-קאַוטשט) פערבאָרגען, בעהאַלטען.

close'-cur'tained *a.* (קלאָס'-קויר'-טיינד) אַרומגעדעקט מיט פאָרהאַנגען.

closed curve (קלאָוזד קוירוו) א געשלאָסענע ליניע [ווי א קרייז, למשל].

close elec'tion (קלאָס אי-לעק'-שאַן) א וואַהל וואו די קעמפּפענדע פּאַרטייען האָבען בעקומען כמעט א גלייכע שטימענצאָהל.

close fight (קלאָס פאיט) א געשלעג אין וועלכען עס איז שווער צו ענטשיידען ווער עס האָט געוואונען.

close'-fis'ted *a.* (קלאָס'-פיס'-טעד) קאַרג.

close'-fis'tedness *n.* (קלאָס'-פיס'-טעד-נעס) קאַרגקייט.

close'-grained *a.* (קלאָס'-גריינד) שטייף, צוזאַמענגעפּרעסט, פעסט.

close'-han'ded *a.* (קלאָס'-הענ'-דעד) ז. *close-fisted*.

close'-han'dedness *n.* (קלאָס'-הענ'-דעד-נעס) ז. *close-fistedness*.

close'-hauled *a.* (קלאָס'-האָהלד) וואָס זעגעלט גאַנץ נאָהענט צום ווינד [ביי א שיף].

close inqui'ry (קלאָס אינ-קוואַי'-רי) גענויע נאָכפאָרשונג.

close'ly *adv.* (קלאָס'-לי) איינגעשלאָסען; געהיים; געדיכט; אויפמערקזאַם.

close'ly connec'ted (קלאָס'-לי קאָ-נעק'-טעד) ענג פערבונדען.

They are **closely** connected in business.

close'ly rela'ted (קלאָס'-לי רי-ליי'-טעד) אין נאָהענטע קרובה'שאַפט, דורך נאָהענטע פערוואַנדשאַפט.

close'ly writ'ten (קלאָס'-לי ריטן) געדיכט געשריבען.

close mat'ter (קלאָס מעט'-ער) עטוואָס געדרוקטעס אָדער געשריבענעס מיט ווייניג אָבשטעלען [פּאַראַגראַפען].

close'ness *n.* (קלאָס'-נעס) געדיכטקייט, שטייפקייט; ענגקייט; נאָהענטקייט; אָבגעשלאָסענהייט.

close of naviga'tion (קלאָוז אָוו נעוו-אי-גיי'-שאַן) ענדע פון נאַוויגאַציאָן [ווען דאָס וואַסער ווערט פערפרוירען און די שיפען קענען ניט געהען].

close of night (קלאָוז אָוו נאַיט) פאַרטאָג.

close out (קלאָוז אַוט) אויספערקויפען.

close'-pent *a.* (קלאָס'-פּענט) ענג פערשלאָסען.

close'-quar'ters *n.* (קלאָס'-קוואָר'-טערז) א בעפעסטיגטער אָרט אויף א שיף, וואו די מאַטראָזען קענען זיך פערטיידיגען אין צייט פון אָנפאַל; א נאָהענטער צוזאַמענשטויס מיט'ן פיינד.

clo'ser *n.* (קלאָו'-זער) איינער וואָס בעשליסט אָדער בעענדיגט.

clo'ser of debates' (קלאָו'-זער אָוו די-בייטס') דער לעצטער רעדנער אין א דעבאַטע; דער וואָס ענטשיידעט ווער עס האָט מנצח געווען אין א דעבאַטע.

close'-sea'son *n.* (קלאָס'-סיזן) דער טייל פון יאָהר ווען עס איז פערבאָטען צו פאַנגען געוויסע פיש און שיסען חיות.

close shave (קלאָס שייוו) א גלאַטע, ריינע אָבראַזירונג; א קוים-קוימעדיגע רעטונג פון א געפאַהר.

close'-shaved *a.* (קלאָס'-שייווד) ריין געגאָלט [ראַזירט].

close'-sha'ver *n.* (קלאָס'-שיי'-ווער) א קמצן, א קאַרגער.

close'-shut *a.* (קלאָס'-שאַט) פערקאַרקעוועט, פערשטאָפּט.

close'-stool *n.* (קלאָס'-סטוהל) א צוגעדעקטע קעסטעלע וואָס ענטהאַלט א נאַכטכלי [א נאַכט-שטול].

clos'et *n., v. and a.* (קלאָז'-עט) א צימער; אן אַלמער איינגעבויט אין וואַנד; אן אָבטריט, איינשליסען, אָבשליסען זיך פאַר א בעראַטונג אין א פּריוואַטען צימער; געהיים.

clos'eted *a.* (קלאָז'-עט-עד) פערמאַכט; פערבאָרגען; אָבגעשלאָסען אין א פּריוואַט-צימער.

They were **closeted** in the manager's office for one hour.

close the door (קלאָוז טהי דאָר) פערשליסען די טהיר.

close'-time *n.* (קלאָס'-טאַים) ז. *close-season*.

clos'eting *n.* (קלאָז'-עט-אינג) דאָס אָבהאַלטען א געהיימע בעראַטונג.

close to (קלאָס טו) נאָהענט צו, האַרט דערביי.

close'-tongued *a.* (קלאָס'-טאַנגד) געהיים, שווייגענדיג.

close to the ground (קלאָס טו טהי גראַונד) האַרט צו דער ערד.

close transla'tion (קלאָס טרענס-ליי'-שאַן) א גענויע איבערזעצונג.

clos'et sin (קלאָז'-עט סין) א פערבאָרגענע זינד.

close type (קלאָס טאַיפּ) א געדיכטע שריפט.

close up (קלאָוז אַפּ) פערשליסען, צושליסען.

close upon' (קלאָוז אַ-פּאָן') איינינג ווערען.
close with (קלאָוז הוויטה) איינינג ווע־רען, מושוה ווערען.
close with an of'fer (קלאָוז הוויטה ען אָפּ'-ער) אָננעהמען אַ פּאָרשלאַג.
close with the en'emy (קלאָוז הוויטה טהי ענ'-ע-מי) פעכטען מיט דעם פייגד.
close with the land (קלאָוז הוויטה טהי לענד) קומען נאָהענט צו לאַנד [ביי אַ שיף].
close writs (קלאָוז ריטס) פּערזיגעל־טע געהיימע דאָקומענטען.
closh *n.* (קלאָש) אַזאַ פּיס־קראַנקהייט ביי בהמות.
clo'sing *a. and n.* (קלאָו'-זינג) פּער־מאַכענד, פּערשליסענד; ענדיגענד; אַ ענדע; דאָס ענדיגען.
clo'sing-machine' *n.* (קלאָו'-זינג-מע-שין') אַ נעה־מאַשין פּאַר לעדער אָדער דיקע געוואַנד; אַ מאַשין צו דרעהן שטריק.
clo'sing-price *n.* (קלאָו'-זינג-פּראַיס) דער לעצטער מקח.
clo'sure *n. and v.* (קלאָו'-זשור) איינ־שליסונג; שלוס, ענד; שלוס פון דעבאַטען כדי איבערצוגעהן צום שטימען; ענדיגען דורך שלוס פון דעבאַטען און איבערגעהן צום שטימען.
clot *n. and v.* (קלאָט) אַ שטיק פּער־גליווערטע מאַסע; ווערען פּערגליווערט; פּערגליווערען; בעדעקען מיט קלומפּעס אָדער פּערהאַרטעוועטע שטיקער.
cloth *n. and a.* (קלאָטה) 1. צייג, טוך, געוואַנט; אַ טישטוך; לייוונט; קליי־דונג; 2. געמאַכט פון צייג.
2. The overcoat has a **cloth** lining.
cloth'-bag *n.* (קלאָטה'-בעג) אַ רייזע־זאַק.
cloth'-beam *n.* (קלאָטה'-ביעם) דער וועבער־שטאַק.
cloth'-boot *n.* (קלאָטה'-בוהט) שיך פון צייג [פון טוך].
clothe *v.* (קלאָוטה) אָנקליידען; בעדע־קען, איינוויקלען, איינהילען; בעזאָרגען מיט קליידונג.
clothed *a.* (קלאָוטהד) אָנגעקליידעט; בעדעקט [מיט עהרע].
clothed with ab'solute pow'er (קלאָוטהד הוויטה עב'-סאָ-ליוט פּאַו'-ער) פּערטרויט מיט אונבעשרענקטער מאַכט.
clothes *n.* (קלאָוטהז) קליידער; וועש; בעט־וועש.
clothes'-bas'ket *n.* (קלאָוטהז'-בעס'-קעט) אַ קאָרב וואו מען האַלט וועש.
clothes'-brush *n.* (קלאָוטהז'-בראַש) אַ קליידער־בערשטעל.
clothes'-dry'er *n.* (קלאָוטהז'-דראַי'-ער) אַ פּאָרריכטונג צום טריקענען וועש.
clothes'-horse *n.* (קלאָוטהז'-האָרס) אַזאַ ראַהם צום טריקענען וועש.
clothes'-line *n.* (קלאָוטהז'-לאַין) אַ שטריק צום הענגען וועש צו טריקענען.
clothes'-moth *n.* (קלאָוטהז'-מאָהטה) מאָטען [מאָיל].
clothes'-pin *n.* (קלאָוטהז'-פּין) דער וועש־קלאַמער [אַזאַ האָלץ־נאָפּעלע וואָס ווערט בענוצט צום איינקלעמען די וועש צום שטריק אויף וועלכען עס ווערט אויפ־געהאָנגען צום טריקענען].
clothes'-press *n.* (קלאָוטהז'-פּרעס) אַ קליידער־שראַנק; אַ פּרעס צום פּרעסען וועש.
clothes'-sprin'kler *n.* (קלאָוטהז'-ספּרינ'-קלער) אַזאַ כלי צו בעשפּריצען קליידער אָדער וועש וועלכע מען דאַרף אויספּרעסען.
clothes'-wring'er *n.* (קלאָוטהז'-רינג'-ער) אַ פּאָרריכטונג צום אויסדריקען דאָס וואַסער פון נאַסע וועש.
cloth'-hall *n.* (קלאָטה'-האָהל) אַ מאַרק צום פּערקויפען וואָלען־שטאָף.
cloth'ier *n.* (קלאָוטה'-יער) אַ הענדלער מיט פאַרטיגע קליידער; אַ קליידער־מאַ־כער; אַ טוך־הענדלער; אַ טוך־מאַכער.
clo'thing *n.* (קלאָו'-טהינג) קליידונג, קליידער־וואַארען.
cloth'-lap'per *n.* (קלאָטה'-לעפּ'-ער) איינער וואָס לעגט צונויף אָדער ראָלט צו־זאַמען טוך.
cloth'-manufac'tory *n.* (קלאָטה'-מענ-יו-פעק'-טאָ-רי) טוך־פאַבריק.
cloth'-manufac'ture *n.* (קלאָטה'-מענ-יו-פעק'-טשור) טוך־פּאַבריקאַציאָן.
cloth'-mar'ket *n.* (קלאָטה'-מאַר'-קעט) אַ טוך־קראַם.
cloth'-mer'chant *n.* (קלאָטה'-מויר'-טשענט) אַ טוך־הענדלער.
cloth'-pa'per *n.* (קלאָטה'-פּיי'-פּער) אַזאַ זאָרט דיקעס גלאַטעס פּאַפּיער וואָס ווערט בענוצט ביים פּרעסען וואָלען־שטאָף.
cloth'-plate *n.* (קלאָטה'-פּלייט) די קליינע מעטאַלענע פּלאַטע אין אַ נעה־מאַ־שין אויף וועלכע עס ווערט געלעגט דאָס צייג צום נעהען און דורך וועלכער די נאָ־דעל געהט דורך.
cloth'-press *n.* (קלאָטה'-פּרעס) אַזאַ פּרעס פּאַר וואָלען־שטאָף.
cloth'-shear'er *n.* (קלאָטה'-שיער'-ער) אַ טוך־שערער [דער וואָס שערט אָב די־איבעריגע הערעלעך וואָס קומען אַרויס אויפ'ן טוך ביים וועבען].
cloth'-stretch'er *n.* (קלאָטה'-סטרעטש'-ער) אַ פּערזאָן אָדער אַ מאַשין וואָס ציהט אויס טוך.
cloth'-tes'ter *n.* (קלאָטה'-טעס'-טער) אַ מאַשין וואָס פּראָבירט די שטאַרקייט פון צייג.
cloth'-trade *n.* (קלאָטה'-טרייד) ליי־ווענד־האַנדעל; טוך־האַנדעל.
cloth'-wea'ver *n.* (קלאָטה'-וויע'-ווער) לייווענד־וועבער, טוך־וועבער.
cloth'-wheel *n.* (קלאָטה'-הוויעל) אַ רע־דעל בעדעקט מיט טוך פּאַר דעם צוועק צו פּאָלירען געוויסע מאַטעריאַלען; דאָס רעדעל איז אַ נעה־מאַשין וואָס בעטרייבט די פּלאַטע וועלכע טרייבט דאָס צייג וואָס ווערט גענעהט.
cloth'-wor'ker *n.* (קלאָטה'-הוואָיר'-קער) אַ טוך־אַרבייטער.
cloth'-yard *n.* (קלאָטה'-יאַרד) אַן אַלטע מאָס פון 27 צאָל צו מעסטען געוואַנד.
cloth'-yard shaft (קלאָטה'-יאַרד שעפט) אַ מין פּאַרצייטיגע ענגלישע פייל [פון אַ פייל־בויגען], וואָס האָט געהאַט די לענג פון אַ יאַרד.
clot'ted *a.* (קלאָט'-עד) פול מיט קלומפּען, מיט הארטע שטיקלעך אָדער מיט צונויפ־געגליווערטע מאַסען.
clot'ty *a.* (קלאָט'-אי) פול מיט קלומפּען, מיט הארטע שטיקלעך אָדער צונויפגעגלי־ווערטע מאַסען.
clô'ture *n.* (קלאָו'-טוהר) שלוס פון דעבאַטען כדי איבערצוגעהן צום שטימען.
cloud *n. and v.* (קלאַוד) 1. אַ וואָלקען; דונקעלהייט; בעדעקען מיט אַ וואָלקען; פּערוואָלקענען; 2. פּערדאַכט, צווייפעלהאַפ־טיגקייט; 3. אַזאַ מין לייכטער דורכזיכ־טיגער וואָלען־צייג, וואָס פרויען בענוצען אַלס קאָפּ־בעדעקונג.
2. His reputation is under a **cloud.**
cloud'berry *n.* (קלאַוד'-בער-אי) אַ מין מאַלענע [יאַגדע].
cloud'-built *a.* (קלאַוד'-בילט) געבויט פון וואָלקענס; פאַנטאַסטיש, כימעריש.
And so vanished in smoke my **cloud-built** palace.
cloud'-burst *n.* (קלאַוד'-בוירסט) אַ וואָלקען־בראָך, אַ גרויסער גוס־רעגען.
cloud'-capped *a.* (קלאַוד'-קעפּט) מיט וואָלקענס בעקרוינט, וואָס גרייכט ביז די וואָלקענס.
The Alps have many **cloud-capped** mountains.
cloud'-compel'ler *n.* (קלאַוד'-קאָמ-פּעל'-ער) דער וואָס זאַמעלט און טרייבט צונויף די וואָלקענס [אַ בעצייכנונג פּאַר דעם גאָט צעאוס אָדער יופּיטער אין דער רוימיש־גריכישער מיטאָלאָגיע].
cloud'-compel'ling *a.* (קלאַוד'-קאָמ-פּעל'-אינג) צונויפטרייבענדיג די וואָלקענס [וועגען דעם גאָט יופּיטער אָדער צעאוס אין דער רוימיש־גריכישער מיטאָלאָגיע].
cloud'-drift *n.* (קלאַוד'-דריפט) אַבגע־טיילטע וואָלקען־שטיקער.
cloud'-eclipsed' *a.* (קלאַוד'-אי-קליפּסט') פּערדונקעלט פון וואָלקענ.
clou'dily *adv.* (קלאַו'-די-לי) מיט וואָל־קענס; דונקעל; פּערוואָלקענט.
clou'diness *n.* (קלאַו'-די-נעס) דאָס זיין פּערוואָלקענט; דונקעלהייט.
clou'ding *n.* (קלאַו'-דינג) דאָס אויס־זעהן ווי פּערוואָלקענט; די אונרעגעלמע־סיגע פּערטיילונג פון ליכט און שאָטען; די אונרעגעלמעסיגע פּערטיילונג פון אַ קאָ־ליר.
cloud'-kiss'ing *a.* (קלאַוד'-קיס'-אינג) קושענדיג די וואָלקענס, שטרעבענדיג אין דער הויך.
cloud'-land *n.* (קלאַוד'-לענד) די וועלט פון פאַנטאַזיעס אָדער כימערעס.
Your plans belong to **cloud-land**; they are not based on anything.
cloud'less *a.* (קלאַוד'-לעס) ניט וואָל־קענדיג, ריין, קלאָר.
cloud'lessly *adv.* (קלאַוד'-לעס-לי) אָהן וואָלקענ, ניט פּערוואָלקענט.
cloud'let *n.* (קלאַוד'-לעט) אַ וואָלקענ־דעל.
cloud'-rack *n.* (קלאַוד'-רעק) ז. *cloud-drift*.
cloud'-ring *n.* (קלאַוד'-רינג) אַ רינג פון וואָלקענס.
cloud'-top'ped *a.* (קלאַוד'-טאָפּט) וואָס דער שפּיץ איז בעדעקט מיט וואָל־קענס.
clou'dy *a.* (קלאַו'-די) דונ־קעל; וואָלקענדיג.
clou'dy pil'lar (קלאַו'-די פּיל'-ער) דער וואָלקען־זייל [עמוד הענן].
clough *n.* (קלאַף) אַ שמאָלער טהאָל.
clour *n. and v.* (קלור) אַ פּעלד; אַ קלאַפּ, אַ פּאַטש; געבען אַ קלאַפּ אָדער אַ פּאַטש.
clout *n. and v.* (קלאַוט) אַן אַניטשע, אַ לאַפּעטע, אַ שמאַטע, אַ לאַפּען, אַ וויש־טוך; אַ ווינדעל; אַ לאַטע; אַ קלאַפּ; אַ שוך־נאָגעל; דער מיטעל־פּונקט פון אַ שיס־ברעט; אַן אייזען־פּלאַטע אויף אַ וואָגען־אַקס; פּערלאַטען; בעדעקען; אָב־ווישען, אַבריבען מיט אַ לאַפּען; צוקלאַ־פּען, בעפעסטיגען מיט נעגעל, קלאַפּען, שלאָגען.
clou'ted *a.* (קלאַו'-טעד) פּערלאַטעט,

צונויפגעשטוקעוועט פון שטיקלעך; צוגע-שלאגען, בעפעסטיגט מיט נעגעל.

clou'ting *n.* (קלאו'-טינג) דאס שלאגען, דאס קלאפען.

clout'-nail *n.* (קלאוט'-נייל) א שוך-נאגעל.

clove *n.* (קלאוו) נעלקען-געווירץ [נע-געלע].

clove (קלאוו) געשפאלטען, געטיילט. ז. *cleave*

clove'-bark *n.* (קלאוו'-בארק) נעלקען-צימרינג.

clove'-cin'namon *n.* (קלאוו'-סינ'-ע-מאן) ז. *clove-bark*

clove'-gil'lyflower *n.* (קלאוו'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) נעלקען-געווירץ-בלום [נעגעלעך-בלום].

clo'ven (קלאו'וון) געשפאלטען, געטיילט. ז. *cleave*

clo'ven-foot'ed *a.* (קלאו'וון-פוט'-עד) מיט געשפאלטענע קלויען [מפריס פרסה].

clo'ven hoof (קלאו'וון הוף) צושפאל-טענע קאפיטע; א טייוועלשער כאראקטער.
He shows his **cloven hoofs**. He only means to make trouble.

clo'ven-hoofed *a.* (קלאו'וון-הופט) וואס האט צושפאלטענע קאפיטעס [מפריס פרסה].

clove'-pink *n.* (קלאוו'-פינק) די גאר-טען-נעלקע.

clo'ver *n.* (קלאו'-ווער) קלעע [אזא זארט ניצליכער גראז אין לאנד-ווירט-שאפט].

clo'vered *a.* (קלאו'-ווערד) בעוואקסען מיט קלעע [אזא גראז].

clo'ver-grass *n.* (קלאו'-ווער-גראס) ז. *clover*

clo'ver-hull'er *n.* (קלאו'-ווער-האל'-ער) א מאשין אויסצודרעשען די זוימען פון דעם קלעע-גראז.

clo'ver-sick *a.* (קלאו'-ווער-סיק) אויס-געמאגערט פון א צו לאנגען בענוצען פאר וואקסען קלעע-גראז [וועגען לאנד].

clo'very *a.* (קלאו'-ווער-אי) פול מיט קלעע-גראז.

clown *n. and v.* (קלאון) א גראביאן; אן אונגעלומפערטער מענש; א נאר; א פויער; א קלאון, א פאיאץ; זיך אויפפיהרען ווי א קלאון אדער פאיאץ; שפיעלען דעם פא-יאץ.

clow'nery *n.* (קלאו'-נער-אי) גראב-קייט, אונערצויגענהייט, אונגעלומפערט-קייט; דאס זיין א פאיאץ.

clow'nish *a.* (קלאו'-ניש) אונערצויגען, גראב, דום, אונגעלומפערט.

clow'nishly *adv.* (קלאו'-ניש-לי) ז *clownish*

clow'nishness *a.* (קלאו'-ניש-נעס) גראבקייט; אונגעלומפערטקייט; אונער-צויגענקייט.

clow'nist *n.* (קלאו'-ניסט) א קלאון, א פאיאץ.

cloy *v.* (קלאי) פערנאגלען, אריינשלאגען א נאגעל; איבערפילען; אנשטאפען; זעט-טיגען.

cloy'less *a.* (קלאי'-לעס) וואס קען ניט געזעטיגט ווערען.

C. L. S. C. ראשי תבות פון די ווערטער *Chautauqua Literary and Scientific Circle*

club *n. and v.* (קלאב) א געזעלשאפט, א פעראיין, א קלוב, א חברה; א קנויל; א קניפעל [אזא קורצער שטאק מיט א די-קען ענד וואס ווערט בענוצט אלס א וואפ-פען]; זיך פעראייניגען אום צוואס צו גרינדען; אויפזאמלען א פאנד פאר וועל-כען עס איז צוועק; פערדרעהען די האר אין א קנויל.

clubabil'ity *n.* (קלאב-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין קלוב-פעהיג [דאס זיין פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט].

club'able *a.* (קלאב'-עבל) קלוב-פעהיג [פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט].

club a mus'ket (קלאב ע מאס'-קעט) נעהמען א ביקס פערקעהרט אום צו שלא-גען מיט'ן הילצערנעם קאלבען.

clubbed *a.* (קלאבד) וואס האט די פארם פון א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; געשלאגען מיט א קניפעל.

club'ber *n.* (קלאב'-ער) איינער וואס שלאגט מיט א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; איינער וואס בע-לאנגט צו א קלוב.

club'bing *n.* (קלאב'-אינג) דאס שלא-גען מיט א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; דאס בעקומען די פארם פון א קניפעל.

club'bish *a.* (קלאב'-איש) גראב, פויע-ריש; וואס קען פעראייניגט ווערען אין א געזעלשאפט; וואס איז קלוב-פעהיג.

club'by *a.* (קלאב'-אי) קלוב-פעהיג.

club'-fist *n.* (קלאב'-פיסט) א גראבער פויסט, א ברוטאלער קערל.

club'-fis'ted *a.* (קלאב'-פיס'-טעד) וואס האט א גראבען פויסט.

club'foot *n.* (קלאב'-פוט) א קלומפ-פוס [א קרומער אדער אויסגעדרעהטער פוס פון געבורט].

club'-foot'ed *a.* (קלאב'-פוט'-עד) קלומפ-פיסיג, וואס האט א קרומען אדער אויסגעדרעהטען פוס פון געבורט.

club'-foot'edness *n.* (קלאב'-פוט'-עד-נעס) דאס האבען א קרומען אדער אויס-געדרעהטען פוס פון געבורט.

club'-head'ed *a.* (קלאב'-העד'-עד) גראב-קעפיג.

club'-house *n.* (קלאב'-האוס) א קלוב.

club'-law *n.* (קלאב'-לאה) דאס פויסט-רעכט; דאס רעכט פון ברוטאלער גוואלט.

club'man *n.* (קלאב'-מען) איינער וואס טראגט אדער שלאגט מיט א קניפעל [שטאק, דובינקע].

club'-man *n.* (קלאב'-מען) א קלוב-מענש, א מיטגליעד פון א קלוב.

club'-mas'ter *n.* (קלאב'-מעס'-טער) א פערוואלטער פון א קלוב.

club'-moss *n.* (קלאב'-מאהס) א מין ניד-ריגע מאך-פלאנצע [וואקסט אין די פייכ-טע טארף-געגענדען].

club'-room *n.* (קלאב'-רוהם) א קלוב-לאקאל; א צימער, וואו א פעראיין האלט אב זיינע פערזאמלונגען און וואו די מיט-גליעדער קומען זיך אונטערהאלטען.

club'root *n.* (קלאב'-רוהט) אזא קראנק-הייט ביי קרויט וואס האט די פארם פון גרויסע אויפגעשוואלענע בלאטערען.

club'-rush *n.* (קלאב'-ראש) אזא פלאנ-צע וואס וואקסט ביי טייכען.

club'-shaped *a.* (קלאב'-שייפט) וואס האט די פארם פון א קניפעל [אזא קור-צער שטאק מיט א דיקען ענד].

club'ster *n.* (קלאב'-סטער) א פרעה-ליכער קאמפאניאן; א קלוב-בעזוכער.

cluck *v. and n.* (קלאק) קוואקטשען; א קוואקטש'עריי [ווי פון א הוהן].

cluck'ing *n.* (קלאק'-אינג) דאס קוואק-טשען [פון א הוהן].

cluck'ing-hen *n.* (קלאק'-אינג-הען) א קוואקטשעדיגע הוהן; א הוהן וואס זיצט אויף אייער.

clue *n. and v.* (קלו) 1. א קנויל; 2. א שפור; 3. פיהרען אויף א שטריקעל.
2. The detectives found a **clue** about the mysterious murder.

clum *v.* (קלאם) גראב אנכאפען.

clum'ber *n.* (קלאמ'-בער) אזא קליינער קורץ-פיסיגער הונד.

clump *n. and v.* (קלאמפ) א קאם, א קלומפ; א קלאץ; א צוזאמענגעקלעפטע שטיק; א בינטעל, א גרופע; א דיקע פאדעשווע [זויל] וואס איז בעפעסטיגט צו א פארטיגען שוך; א קליינער געקרויז-טער האר-לאק; געהן שווער און אונגעלומ-פערט.

clump'-boot *n.* (קלאמפ'-בוהט) א שווע-רער גראבער שוך.

clum'per *n.* (קלאמ'-פער) א גרויסע שטיק; א גרויסע שטיק אבגעפאלענע פעל-זען.

clum'pers *n.* (קלאמ'-פערז) שווערע גראבע שיך.

clum'ping *n.* (קלאמ'-פינג) דאס קרוי-זען די האר מיט פריזיר צווענגלעך.

clumps *n.* (קלאמפס) אזא שפיעל אין פראגע און אנטווארט.

clum'py *a.* (קלאמ'-פי) קלומפיג, קאמא-וואטע, מאסיוו.

clumse *v. and n.* (קלאמס) ווערען שטייף, פערגליווערט ווערען פון קעלט אדער פון שרעק; א שוטה, א ליימענער גולם, אן אונגעלומפערטער יונג.

clum'sily *adv.* (קלאמ'-זי-לי) אויף אן אונגעלומפערטען אופן.

clum'siness *n.* (קלאמ'-זי-נעס) אונגע-שיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

clum'sy *a.* (קלאמ'-זי) אונגעשיקט, אונ-געלומפערט.
She is **clumsy** in appearance because she is so fat.

clum'sy-boots *n.* (קלאמ'-זי-בוהטס) גרויסע, שווערע שיך.

clunch *n. and a.* (קלאנטש) פערהארטע-טע ליים; פעסט, מאסיוו.

clun'chy *a.* (קלאנ'-טשי) וואס ענטהאלט פערהארטעטע ליים.

clung (קלאנג) אנגעקלאמערט. ז. *cling*
The child **clung** to the breast of the mother and would not let go.

clung *a.* (קלאנג) פער-איינגעשרומפען; דארט.

clu'peoid *a.* (קלו'-פי-איד) וואס אנ-בעלאנגט צו אדער האט די פארם פון הערינג.

clus'ter *n. and v.* (קלאס'-טער) 1. א גרופע [פון פערזאנען אדער זאכען]; א בינטעל, א פעקעל, א טשוב, א קופע, א זאמלונג; 2. מאכען אין בינטעלעך, אין טשובעס אדער אין קופעס; וואקסען אין בינטעלעך.
1. He is holding in his hands a **cluster** of grapes.

clus'teringly *adv.* (קלאס'-טער-אינג-לי) אין בינטעלעך.

clus'tery *a.* (קלאס'-טער-אי) בינטעל-ארטיג.

clutch *v. and n.* (קלאטש) גרייפען, פאקען; איינקלעמען; א גריף; א קלויע, א קאפיטע; א פויסט; א מאשינען טייל וואס האט דעם צוועק צו אונטערברעכען די פערבינדונג פון די בעוועגליכע טיילען פון א מעכאניזם; די צאהל אייער וואס א הוהן בריהט אויס פאר איין מאל.

clutch′-drill *n.* (קלאטש′-דריל) אזא בויערער [דריל] וואס ווערט געדרעהט דורך א הענטעל און בויערט נור ווען ער ווערט געדרעהט אין איין ריכטונג.

clutch′-fist *n.* (קלאטש′-פיסט) א פער־מאכטע האנד [א קמצן].

clut′ter *n. and v.* (קלאט′-ער) זאכען צונויפגעווארפען אהן אן ארדנונג; א מי־שענינג; אן אונארדנונג; מאכען אן אונ־ארדנונג, א מישענינג; א לארם, א טו־מעל; לארמען, טומלען.

clut′terment *n.* (קלאט′-ער-מענט) א טומעל, א לארם.

cly *n.* (קלאי) א קעשענע [אויף גנבים שפראך].

cly′faking *n.* (קלאי′-פיי-קינג) דאס גנב'ענען פון די קעשענעס [אויף גנבים־שפראך].

clyp′eate *a.* (קליפ′-אי-אייט) שילד־אר־טיג.

clyp′eiform *a.* (קליפ′-אי-פארם) *clypeate* .ז

clyp′eus *n.* (קליפ′-אי-אס) א פארצייטי־גער גרויסער רונדער שילד [פאר קריעגס־צוועקען].

clys′ter *n.* (קליס′-טער) קליסטיר, קאנע.

clys′terize *v.* (קליס′-טער-איז) מאכען א קליסטיר.

clys′ter-pipe *n.* (קליס′-טער-פּאיפּ) די גומענע קישקע פון א קליסטיר.

cne′mis *n.* (ני′-מיס) דער שין־ביין [דער פוס־ביין צווישען קניע און קנע־כעל].

Co. אן אבקירצונג פון די ווערטער: .1 *"County"* .2 ;*"Company"*
1. Jewish Press Publishing Co. 2. Cold Spring. Putnam Co., N. Y.

c. o. ראשי תבות פון די ווערטער: *"care of"*; ווערט געשריבען אויף אן אדרעס פון א בריעף, ווען איינער קריעגט זיינע בריעף אויף דער אדרעסע פון אן אנדערען; מאנכעס מאל ווערט עס געשריבען: %
Mr. M. Smith, c/o Mr. J. Jones.

coacer′vate *v. and a.* (קאו-ע-סויר′-ווייט) צונויפזאמלען, אנהויפען; צונויפ־געהויפט, צונויפגעזאמעלט.

coacerva′tion *n.* (קאו-עס-איר-וויי′-שאן) די אנהויפונג, די אנזאמלונג.

coach *n. and v.* (קאוטש) .1 א קארעטע; א פאסאזשיר וואגאן פון א באהן; .2 א פערזאן, וואס איז בעשעפטיגט צו איינ־לערנען אטלעטען צום וועט־קאמפף; א פּריוואטער לעהרער; .3 איינאיבען, איינ־לערנען; פארבערייטען צום עקזאמען.
2. The baseball team has an able coach; he trains the fellows well. 3. He is employed to coach the students for the college examinations.

coach and four (קאוטש ענד פאור) א געשפאן מיט פיער פערד.

coach′-bit *n.* (קאוטש′-ביט) דאס איי־זענדעל פון א פערד'ס צוים צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די לייצעס.

coach′-box *n.* (קאוטש′-באקס) די קאז־לעס [דער זיץ פאר דעם קוטשער].

coach′-dog *n.* (קאוטש′-דאג) אזא קליי־נער הינטעל וויים און שווארץ געפלעקט.

coached *a.* (קאוטשט) אין קארעטע; איינשטודירט, איינגעאיבט.

coached up (קאוטשט אפ) צונויפגע־קוועטשט, צונויפגעדריקט, צונויפגעפאקט.

coa′chee *n.* (קאו′-טשיע) א קוטשער.

coach′-fare *n.* (קאוטש′-פעהר) פוהר־געלט.

coach′-fel′low *n.* (קאוטש′-פעל′-או) א פערד, וואס איז איינגעשפאנט אין א קארעטע צוזאמען מיט אן אנדער פערד; א נאהענטער קאמעראד.

coach′ful *n.* (קאוטש′-פול) אזוי פיעל וויפיעל א קארעטע קען ארייננעהמען.

coach′-hire *n.* (קאוטש′-האיר) ניץ־געלד פאר א קארעטע.

coach′-horse *n.* (קאוטש′-הארס) א שפאן־פערד, א פאהר־פערד.

coa′ching *n.* (קאו′-טשינג) דאס פאהרען שפאצירען אין קארעטען; דאס איינשטו־דירען, דאס איינאיבען.

coach′maker *n.* (קאוטש′-מיי-קער) א קארעטען־מאכער.

coach′man *n.* (קאוטש′-מען) א קו־טשער.

coach′manship *n.* (קאוטש′-מען-שיפּ) די קענטשאפט פון א קוטשער [צו פאהרען מיט א קארעטע].

coach′-mas′ter *n.* (קאוטש′-מעס′-טער) איינער וואס פערדינגט קארעטען.

coach′-of′fice *n.* (קאוטש′-אפ′-איס) א קאנטאר צו פערדינגען קארעטען.

coach′-stand *n.* (קאוטש′-סטענד) דער ארט וואו עס שטעהען קארעטען אדער דראזשקעס צום פערדינגען.

coach′-step *n.* (קאוטש′-סטעפּ) דאס טרעפּעל אויף וועלכען מען שטייגט איין אין א קארעטע.

coach′-trim′mer *n.* (קאוטש′-טרימ′-ער) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים ארויסצירען און מאכען די בע־פוצונג פון קארעטען.

coach′-whip *n.* (קאוטש′-הוויפּ) אזא שמאלע פלאג אויף א קריעגס־שיף.

coact′ *v.* (קא-עקט′) צווינגען, נויטען.

co-act′ *v.* (קאו-עקט′) ווירקען צוזא־מען.

coac′tion *n.* (קא-עק′-שאן) דאס צווינ־גען, דאס נויטען, צוואנג.

coac′tive *a.* (קא-עק′-טיוו) צווינגענדיג, נויטענדיג.

co-ac′tive *a.* (קאו-עק′-טיוו) ווירקענ־דיג צוזאמען.

coac′tively *adv.* (קא-עק′-טיוו-לי) דורך צוואנג; אויף א צווינגענדען אופן.

co-activ′ity *n.* (קאו-עק-טיוו′-אי-טי) די צוזאמענווירקונג; דאס ווירקען צוזא־מען.

co-ac′tor *n.* (קאו-עק′-טאר) איינער וואס ווירקט צוזאמען מיט אנדערע.

coadapta′tion *n.* (קאו-עד-עפּ-טיי′-שאן) די געגענזייטיגע צופּאסונג.

coadap′ted *a.* (קאו-ע-דעפּ′-טעד) גע־געגענזייטיג צוגעפּאסט.

coadja′cence *n.* (קאו-ע-דזשיי′-סענס) די געגענזייטיגע נאהענטקייט; די נאהענט־קייט פון איין זאך צו דער אנדערער; דאס נאהענט זיין איינער צום אנדערען.

coadja′cent *a.* (קאו-ע-דזשיי′-סענט) נאהענט איינער צום אנדערען.

coad′jument *n.* (קא-עדזש′-או-מענט) געגענזייטיגע הילף.

coadjust′ *v.* (קאו-ע-דזשאסט′) צופּאסען איינס צו דאס אנדערע.

coadjust′ment *n.* (קאו-ע-דזשאסט′-מענט) די געגענזייטיגע צופּאסונג.

coad′jutant *a. and n.* (קא-עדזש′-או-טענט) העלפענדיג איינער דעם אנדערען, שטיצענדיג זיך געגענזייטיג; מיטווירקענ־דיג; א מיטווירקער, א קאלעגע.

coadjute′ *v.* (קאו-ע-דזשוט′) געמיינ־שאפטליך ווירקען; געגענזייטיג זיך העל־פען.

coadju′tive *a.* (קאו-ע-דזשו′-טיוו) שטיצענדיג אדער העלפענדיג זיך געגענ־זייטיג; ווירקענדיג געמיינשאפטליך.

coadju′tor *n.* (קאו-ע-דזשו′-טאר) א מיטווירקער, העלפער, געהילף; א קאלעגע; א געהילף פון א בישאף.

coadju′torship *n.* (קאו-ע-דזשו′-טאר-שיפּ) מיטהילף, מיטווירקונג.

coadju′tress *n.* (קאו-ע-דזשו′-טרעס) א מיטווירקעריז, א העלפעריז, אן אסיס־טענטין.

coadju′trix *n.* (קאו-ע-דזשו′-טריקס) *coadjutress* .ז

coad′juvant *a. and n.* (קא-עדזש′-או-ווענט) העלפענדיג, מיטווירקענדיג; אן אסיסטענט, א העלפער.

coad′unate *a.* (קא-עד′-יו-נייט) פער־איינינט.

coad′unated *a.* (קא-עד′-יו-ניי-טעד) *coadunate* .ז

coaduni′tion *n.* (קא-עד-יו-ניש′-אן) פעראייניגונג.

coadven′ture *v. and n.* (קאו-עד-ווענ′-טשור) נעהמען אנטייל מיט אנדערע אין א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולא־ציאן; א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן אין וועלכע מעהרערע זיינען בעטייליגט.

coadven′turer *n.* (קאו-עד-ווענ′-טשור-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל מיט אנ־דערע אין א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן.

coæ′val *n.* (קאו-אי′-וועל) איינער וואס איז אין איין עלטער מיט אן אנדערען; איינער וואס לעבט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

coa′gency *n.* (קאו-איי′-דזשענ-סי) גע־מיינשאפטליכע מיטארבייטערשאפט; גע־מיינשאפטליכע קרעפטען.

coa′gent *n.* (קאו-איי′-דזשענט) מיטאר־בייטער; מיטהעלפער; מיטשולדיגער.

coagulabil′ity *n.* (קא-עג-יו-לע-ביל′-אי-טי) די טבע פון געוויסע פליסיגקייטען [ווי מילך אדער בלוט] פערגליווערט צו ווערען.

coag′ulable *a.* (קא-עג′-יו-לעבל) וואס קען פערגליווערט ווערען.

coag′ulant *n.* (קא-עג′-יו-לענט) א שטאף וואס מאכט פערגליווערען פליסיגקייטען.

coag′ulate *v.* (קא-עג′-יו-לייט) פער־גליווערען; פערגליווערט ווערען.

coagula′tion *n.* (קא-עג-יו-ליי′-שאן) דאס פערגליווערען, דאס ווערען פערגלי־ווערט; א פערגליווערטע מאסע.

coag′ulative *a.* (קא-עג′-יו-ליי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו פערגליווערען; וואס מאכט פערגליווערען.

coag′ulator *n.* (קא-עג′-יו-ליי-טאר) א געגענשטאנד וואס פערגליווערט אנדערע זאכען.

coag′ulatory *a.* (קא-עג′-יו-ליי-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו פערגליווערען.

coag′ulum *n.* (קא-עג′-יו-לאם) א פער־גליווערטע מאסע; א פערגליווערטעס שטיק בלוט.

co′-aid *n.* (קאו′-אייד) א מיטהעלפער, א געהילף.

coak *n. and v.* (קאוק) קאקאס־קויהלען; א האלץ־צאפּפען [דער ענד פון א שטיק האלץ וואס איז געמאכט ער זאל זיך אריינפאסען אין א לאך פון אן אנדער שטיק האלץ]; פעראייניגען צוויי שטיקער האלץ דורך א צאפּפען.

coal *n. and v.* (קאהל) א קויהל; מאכען צו קויהל; בעזארגען מיט קויהלען; ברענגען

קויהלען; צייכענען מיט קויהל; ווערען צו קויהל.

coal'-barge *n.* (קאול'-בארדזש) א פלאַבע שיף צום טראנספארטירען קויהלען.

coal'-ba'sin *n.* (קאול'-בייסן) קויהלען=באסיין [דער שטח ערד, וואו עס געפינען זיך שטיין=קויהלען].

coal'-bas'ket *n.* (קאול'-בעס'-קעט) א קויהלען=קארב.

coal'-bed *n.* (קאול'-בעד) אן אדער פון שטיין=קויהלען אונטער דער ערד.

coal'-bin *n.* (קאול'-בין) אן אבטיילונג אין א קעלער צו האלטען קויהלען.

coal'-black *a.* and *n.* (קאול'-בלעק) שווארץ ווי קויהל; א טיעף=שווארצע פארב.

coal'-box *n.* (קאול'-באקס) א קויהלען=קאסטען.

coal'-brea'ker *n.* (קאול'-בריי'-קער) א פערזאן אדער מאשין וואס צוהאקט שטיין=קויהלען פון גרויסע שטיקער אין קלענערע.

coal'-bun'ker *n.* (קאול'-באנ'-קער) א קויהלען=קאמער [בעזאנדערס אויף א דאמפף=שיף].

coal'-car *n.* (קאול'-קאר) א קויהלען=וואגאן.

coal'-cart *n.* (קאול'-קארט) א קויהלען=וואגען.

coal'-dust *n.* (קאול'-דאסט) קויהלען=שטויב.

coalesce' *v.* (קאו-ע-לעס') זיך פעראייניגען; צונויפוואקסען; זיך פעראייניגען אין איין פארטיי.

Two political parties sometimes coalesce and the new organization is unlike either of the original ones.

coales'cence *n.* (קאו-ע-לעס'-ענס) פעראייניגונג; צונויפוואקסונג, צונויפשמעלצונג.

coales'cency *n.* (קאו-ע-לעס'-ענ-סי) די נייגונג זיך צו פעראייניגען, צונויפוואקסען אדער זיך צונויפצושמעלצען.

coales'cent *a.* (קאו-ע-לעס'-ענט) צונויפוואקסענדיג; פעראייניגענדיג זיך; צונויפשמעלצענדיג זיך.

coal'-exchange' *n.* (קאול'-עקס-טשיינדזש') א קויהלען=בערזע [א פלאַץ וואו עס ווערט פערקויפט קויהלען אין גרויסע מאסען].

coal'-field *n.* (קאול'-פיעלד) א שטיין=קויהלען=פעלד [א באדען, אונטער וועלכען עס געפינען זיך שטיין=קויהלען].

coal'-fire *n.* (קאול'-פאיר) א פייער פון שטיין=קויהלען.

coal'fish *n.* (קאול'-פיש) דער שווארצער מערלאַן [אזא שווארצער פיש].

coal'-forma'tion *n.* (קאול'-פאר-מיי'-שאן) שטיין=קויהלען פארמאציאן [דער משך ווען עס האבען זיך אבגעלעגט שיכטען פון שטיין=קויהלען אין דער אינערע פון דער ערד].

coal'-gas *n.* (קאול'-געס) קויהלען=גאז [דער גאז וואס ענטשטעהט פון ברענען קויהלען]; לייכט=גאז.

coal'-hea'ver *n.* (קאול'-היע'-ווער) א קויהלען=טרעגער.

coal'-hod *n.* (קאול'-האד) א שויפעל צו שיטען קויהלען אין אויוועז.

coal'-hole *n.* (קאול'-האול) דאס לאך אין טראטואר ביי א הויז דורך וועלכען עס ווערט אריינגעשאטען קויהלען אין קעלער.

coal'-hulk *n.* (קאול'-האלק) א שיף וואס שטעלט צו קויהלען פאר דאמפף=שיפען, וועלכע געפינען זיך אין אויסלענדישע האפענס.

co'alite *v.* and *a.* (קאו-ע-לאיט) פעראייניגען; צוזאמענגעוואקסען, פעראייניגט.

coali'tion *n.* (קאו-ע-ליש'-אן) א קאאליציאַ, א פערבאנד, פעראייניגונג.

For the time being all opposed to the President were in a coalition.

coali'tionist *n.* (קאו-ע-ליש'-אנ-איסט) דער אנהענגער פון א קאאליציאן; א מיטגליעד פון א פעראייניגונג.

co-ally' *n.* (קאו-ע-לאי') דער מיט=חבר אין א קאאליציאן אדער פערבינדונג.

coal'-man *n.* (קאול'-מען) א קוילען=הענדלער; איינער וואס טראגט פאנאנדער קויהלען אין די הייזער.

coal'-meas'ures *n.* (קאול'-מעזש'-אורז) די ערד=שיכטען, אין וועלכע עס געפינען זיך אדערען פון שטיין=קויהלען.

coal'-mer'chant *n.* (קאול'-מויר'-טשענט) א קויהלען=הענדלער.

coal'-me'ter *n.* (קאול'-מי'-טער) א קויהלען=מעסטער.

coal'-mine *n.* (קאול'-מאין) קויהלען=גרוב, קויהלען=מינע.

coal'-mi'ner *n.* (קאול'-מאי'-נער) דער שטיין=קויהלען=גרעבער.

coal'-mi'ning *a.* (קאול'-מאי'-נינג) וואס איז שייך צום גראבען שטיין=קויהלען.

coal'-mouse *n.* (קאול'-מאוס) די קויהל=מויז [אזא מויז מיט א שווארץ קעפעל און העלזעל].

coal'-oil *n.* (קאול'-איל) פעטראלעאום, ערד=אויל.

coal'-pit *n.* (קאול'-פיט) א קויהלען=גרוב.

coal'-pock'et *n.* (קאול'-פאק'-עט) א געביידע צו האלטען קויהלען.

coal'-scut'tle *n.* (קאול'-סקאטל) אן אייזערנער עמער צו האלטען קויהלען.

coal'-ship *n.* (קאול'-שיפ) א שיף צו טראנספארטירען קויהלען.

coal'-slack *n.* (קאול'-סלעק) דער שטויב פון שטיין=קויהלען.

coal'-slate *n.* (קאול'-סלייט) שווארצע גריפעל=שטיין.

coal'-stove *n.* (קאול'-סטאוו) אן אויוועז וועלכער ווערט געהייצט מיט שטיין=קויהלען; אן אויוועז אין וועלכען עס ווערען געברענט אנטראציט=קויהלען.

coal'-tar *n.* (קאול'-טאר) קויהלען=סמאָלע; קויהלען=פעך, קויהלען=טער.

coal'-tit *n.* (קאול'-טיט) ז. *coal-mouse*.

coal tongs (קאול טאנגז) א פייער=צוואנג [אזא צוואנג אנצונעהמען הייסע קויהלען].

Coal Tongs

coal'-wharf *n.* (קאול'-הווארף) דער פלאַץ וואו מען לאדעט אוים קויהלען פון די שיפען.

coal'-works *n.* (קאול'-הווירקס) דער פלאַץ וואו מען גראבט שטיין=קויהלען.

coa'ly *a.* (קאו'-לי) וואס ענטהאלט קויהלען; פול מיט קויהלען.

coal'-yard *n.* (קאול'-יארד) דער קויהלען=לאגער [דער הויף וואו עס ליעגען שטיין=קויהלען].

coa'ming *n.* (קאו'-מינג) א שורה פון אויפגעשטעלטע שטיינער ארום א ברונען אדער גרוב.

coap'tate *v.* (קא-עפ'-טייט) צוזאמענפאסען, ווי צ. ב. די טיילען פון א צובראכענעם ביין א. ד. ג.

coapta'tion *n.* (קאו-עפ-טיי'-שאן) דאס צופאסען, בעהעפטען צוויי פונאנדערגעטיילטע זאכען.

co'aptator *n.* (קאו'-עפ-טיי-טאר) א כירורגישער אפאראט צום צוזאמענפאסען די טיילען פון א צובראכענעם ביין און זיי צוזאמענהאלטען ביז זייער צוזאמענוואקסען.

coarcta'tion *n.* (קאו-ארק-טיי'-שאן) דאס צוזאמענציהען, צונויפפרעסען.

coarse *a.* (קאורס) 1. גראב; ניט עדעל, ניט ארטיג; וואולגאר; 2. אונאנגענעהם.

2. Peasants eat coarse food, while those of higher station eat fine things.

coarse'-grained *a.* (קאורס'-גריינד) ניט גלאט געהובעלט; ניט עדעל, וואולגאר.

coarse'ly *adv.* (קאורס'-לי) גראב, געמיין, נידריג.

coarse'ness *n.* (קאורס'-נעס) גראבקייט.

coarticula'tion *n.* (קאו-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) די פערבינדונג פון די געלענקען.

coasses'sor *n.* (קאו-ע-סעס'-אר) דער מיט=בעזיצער, דער שותף אין אייגענטום; א מיט=אבשאצער.

coast *n.* and *v.* (קאוסט) דער ברעג פון ערד ביים ים; דער גרענעץ פון א לאנד; די געגענדען הינטער'ן גרענעץ; דאס אראבגליטשען זיך אויף א שליטעלע אראב א בארג; פאהרען אויף א שיף אדער רייזען ארום ברעגען; האלטען זיך מיט דער שיף נאהענט פון ברעג; גליטשען זיך [ווי אויף א שליטעלע בארג=אראב]; דאס לאזען לויפען א באהן אדער טראמוואי בארג=אראב אהן דאמפף אדער עלעקטרישער קראפט.

coas'ter *n.* (קאוס'-טער) דער וואס פאהרט אויף א שיף נאהענט פון ברעג; די שיף וואס האלט זיך נאהענט פון ברעג.

coast'-guard *n.* (קאוסט'-גארד) פאליציי פון ים=ברעג; די מענשען פון לעבענס=רעטונג סטאנציאן; א מיטגליעד פון וואסער=ברעג פאליציי אדער פון לעבענס=רעטונג סטאנציאן.

coas'ting *n.* (קאוס'-טינג) 1. דאס פאהרען אויף א שיף ארום דעם ברעג, פון פארט צו פארט; 2. דאס גליטשען זיך אויף א שליטעלע בארג=אראב.

2. In winter boys enjoy coasting down the hills on their sleds.

coas'ting-naviga'tion *n.* (קאוס'-טינג-נעוו-אי-גיי'-שאן) ברעג=נאוויגאציאן [דאס פאהרען פון שיפען ארום די ברעגען פון לאנד].

coas'ting-trade *n.* (קאוס'-טינג-טרייד) דער האנדעל וואס ווערט אנגעפיהרט צווישען פערשיעדענע פארטען אין לאנד, דורך שיפען, וועלכע געהען נאהענט ארום ברעג.

coas'ting-ves'sel *n.* (קאוס'-טינג-וועס'-על) א ברעג=שיף [א קלענערע שיף וואס געהט ניט ארויס אין אפענעם ים, נאר האלט זיך ניט ווייט פון ברעג].

coast'ward *adv.* (קאוסט'-הווארד) צום ברעג צו.

coast'wards *adv.* (קאוסט'-הווארדז) ז. *coastward*.

coast'wise *adv.* and *a.* (קאוסט'-הוואיז) איבער דער לענג פון ברעג; וואס געהט ביים ברעג.

coat *n.* and *v.* (קאוט) א אויבער=מאַנטעל, א ראק; אמטס=קליידונג; א פרויען=ראק; די נאטירליכע קליידונג פון א חיה, ווי די הויט, האר, וואל א. ד. ג.; בעקלייידען, בעדעקען.

coat'-ar'mor *n.* (קאוט'-אר'-מאר) א וואפען=ראק [א געפלאכטענער אייזערנער

פאנצער, וועלכען עס פלעגט טראגען א ריטער].

coatee' *n* (קאו-טי׳) א רעקעל, א זשא־קעט, א קורצער סאלדאטסקער מונדיר.

co'ati *n.* (קאו׳-ע-טי) די נאז־טהיער [אזא חיה מיט זעהר א לאנגען נאז, לעבט אין דיווארעמע געגענדען פון אמע־ריקא].

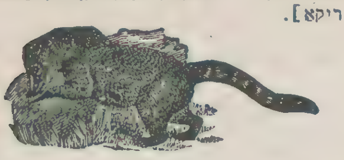

Coati

coa'ting *n.* (קאו׳-טינג) ; בעקליידונג; בערעקונג; ציוג פאר רעק אדער מאנטלען.
Pills with sugar coating are easier to swallow than those without.

coat of arms (קאוט אוו ארמז) אן אויבער־מאנטעל, וועלכען מען פלעגט אין מיטעלאלטער טראגען איבער׳ן פאנצער און אויף וועלכען עס פלעגט זיין אויסגע־נעהט דער הערב פון בארא [יעדער בא־ראן האט געהאט זיין הערב]; א וואפען־שילד.

coat of fence (קאוט אוו פענס) א פאנ־צער.

coat of mail (קאוט אוו מייל) א פאנ־צער־העמד [א געפלאכטענער אייזערנער פאנצער פון די פארצייטיגע ריטער].

coats of an on'ion (קאוטס אוו ען אנ׳־יאן) ציבעלע־שאלעכץ.

coats of the eye (קאוטס אוו טהי אי) די אויגען־הייטלעך, אויגען־לעדלעך.

coat'-tail *n.* (קאוט׳-טייל) די פאלע פון א ראק.

coax *v.* (קאוקס) ווירקען אויף איינעם מיט זיסע רייד אדער מיט חניפה; אנ־פיהרען איינעם מיט טאקט און איידעל־קייט; לאשטשען, חנפ׳ענען.
We had to coax the child to take the medicine.

coax'er *n.* (קאוק׳-סער) א חונף, א שמייכלער, אן אונטערלעקער.

coax'ing *n.* (קאוק׳-סינג) חניפה, שמייכ־לעריי, דאס חנפ׳ענען.

coax'ingly *adv.* (קאוק׳-סינג-לי) מיט חניפה; דורך שמייכלעריי.

cob *n.* (קאב) א קייקלעכדיגער שטיק, ווי א נוס; דאס ביינדעל פון א פרוכט; א לאבען ברויט א. ד. ג.; דאס דיקע קעפעל פון א מאאיס־פלאנצע; א שטארקער פערד מיט קורצע פיס; א שוואן [א זכר]; א שפין; א נעמיש פון ליים מיט שטרוי, פון וואס מען מויערט ליים־הייזער; א שפאנישער דאלאר.

co'balt *n.* (קאו׳-באלט) דער קאבאלט [א מעטאל מיט א שטאהל־גרויען קאליר עהנליך צו ניקעל].

co'balt blue (קאו׳-באלט בלו) דאס קאבאלט־בלוי [א בלויע פארב וואס ווערט געמאכט פון קאבאלט].

co'balt-glance *n.* (קאו׳-באלט-גלענס) דער קאבאלט־גלאנץ [א זילבער־ווייסער מעטאל מיט א רויטליכען אבגלאנץ].

cobal'tic *a.* (קאו-באל׳-טיק) וואס ענט־האלט אין זיך קאבאלט; וואס איז עהנ־ליך צו קאבאלט.

co'baltin *n.* (קאו׳-באל-טין)
ז. *cobalt-glance*.

cob'ble *n. and v.* (קאבל) א גלאטער, קייל־עכדיגער שטיין, וועלכען מען בענוצט צו ברוקירען גאסען; א רונד בערגעל; א ביינדעל פון א פרוכט; פערלאטען [צוריסענע שיך]; מאכען פארטאטשנע ארבייט.

cob'bler *n.* (קאב׳-לער) ; א שוסטער; א פארטאטש, א לאטוטניק; א זיסער און קאלטער זומער־געטראנק, וועלכען מען טרינקט דורך א שטרויעלע; א טארט גע־באקען מיט פרוכט.

cob'bler-fish *n.* (קאב׳-לער-פיש) א מין פיש וואס געפינט זיך אין די ווארעמע וואסערן פון נארד אמעריקא.

cob'blery *n.* (קאב׳-לער-אי) שוסטעריי.

cob'blestone *n.* (קאבל׳-סטאון) א גלא־טער ברוק־שטיין.

cob'bling *a.* (קאב׳-לינג) ; שוסטעריש; פארטאטשנע.

cob'cab *n.* (קאב׳-קעב) פרויען שטעק־שיך [אין אסט־אינדיען].

cob'coals *n.* (קאב׳-קאולז) גרויסע שטי־קער שטיין־קויהלען.

cob'-horse *n* (קאב׳-האהרס) א שטארקער פערד מיט קורצע פיס.

co'bia *n.* (קאו׳-בי-א) א מין פיש מיט א שפינדעל־פערמיגען אויסזעהן און מיט א ברייטליכען פלאטשיגען קאפ.

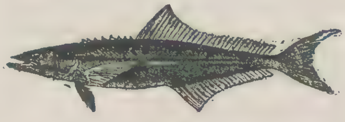

Cobia

cob'-i'ron *n.* (קאב׳-אי׳-ערן) דער פייער־באק [אן אייזערנער געשטעל, אויף וועל־כען מען ברענט האלץ אין א קאמין].

co-bish'op *n.* (קאו-ביש׳-אפ) א מיט־בי־שאף [וועלכער צוויי בישאפען זיינען איבער איין געמיינדע].

cob'le *n.* (קאבל) א פלאכע פישער־שי־פעלע.

cob'-loaf *n.* (קאב׳-לאוף) א גרויסער לאבען ברויט.

cob'nut *n.* (קאב׳-נאט) א מין נוס; א קינדער־שפיעל מיט אזעלכע ניס.

cob'-pink *n.* (קאב׳-פינק) א מין גרויסע נעלקען־בלום.

co'bra *n.* (קאו׳-ברא)
ז. *cobra-de-capello*.

co'bra-de-capel'lo *n.* (קאו׳-ברא-דע-קע-פעל׳-או) די קאברא־שלאנג [א מין זעהר גיפטיגע שלאנג מיט א צודעק אויף׳ן קעפעל. לעבט אין הייסע לענדער].

Cobra-de-capello

co'bric *a.* (קאו׳-בריק) וואס איז שייך צו דער קאברא־שלאנג.

co'briform *a.* (קאו׳-ברי-פארם) וואס האט די פארם פון א קאברא־שלאנג; וואס איז עהנליך אדער פערוואנדט צו דער קאברא־שלאנג.

cob'stone *n.* (קאב׳-סטאון)
ז. *cobblestone*.

co'burg *n.* (קאו׳-בורג) א זארט גע־קרעפטער האלב־וואל שטאף [ווערט גע־מאכט פון וואל און באוועל אדער פון וואל און זייד].

cob'-wall *n.* (קאב׳-וואהל) א לייםענע וואנד. ז. *cob*.

cob'web *n., a. and v.* (קאב׳-וועב) שפין־וועב, פאוטינע; א פאסטקע, א נעץ; געמאכט פון שפין־וועב; עהנליך צו א שפין־וועב; בעדעקען מיט שפין־וועב; אבריינינגען פון שפין־וועב.

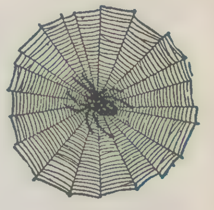

Cobweb

cob'webbed *a.* (קאב׳-וועבד) בעדעקט מיט שפין־וועב [פאוטינע].

cob'webby *a.* (קאב׳-וועב-אי) אזוי ווי שפין־וועב; בעדעקט מיט שפין־וועב.

cob'web lawn (קאב׳-וועב לאהן) א שלייער־טוך.

cob'webs of antiq'uity (קאב׳-וועבז אוו ען-טיק׳-ווי-טי) פערשטויבטע אל־טערטום, אלטע שמות.

cob'webs on the brain (קאב׳-וועבז אן טהי בריין) איינגענע משוגעת׳ען.

co'ca *n.* (קאו׳-קא) געטריקענטע בלעט־לעך פון א געוויסע דרום־אמעריקאנישע פלאנצע [אין געוויסע פרטים איז עס עהנ־ליך צו טהעע און ווערט געטרונקען אלס א הייל־מיטעל]; דיזע פלאנצע; אין יא־פאן — א געוויסע מעסטעל צו מעסטען רייז [אן ערך פינף בושעלס].

co'cain *n.* (קאו-קע-אין) קאקאאין [אזא כעמישע פליסיגקייט וואס ווערט בענוצט אלס בעטויבונגס־מיטעל].

co'caine *n.* (קאו׳-קע-אין) ז. *cocain*.

coccif'erous *a.* (קאק-סיפ׳-ע-ראס) וואס טראגט יאגדעס.

coccyg'eal *a.* (קאק-סידזש׳-אי-על) וואס איז נוגע צום אונטערשטען טייל פון רו־קען־ביין [חוט השדרה].

coc'cyx *n.* (קאק׳-סיקס) דער אונטער־שטער טייל פון רוקען־ביין [חוט השדרה], דער צוואוואוקס, וואס הויבט אן אויסביל־דען דעם עק.

co'chin *n.* (קאו׳-טשין) אזא זארט גרוי־סע הוהן אדער האהן מיט טשובעס פעדע־רען אויף די פיס און א קורצען עק.

co'chin-chi'na *n.* (קאו׳-טשין-טשאי׳-נא) אזא זארט גרויסע הוהן, וועלכע איז אמאל געבראכט געווארען פון קאכין־כינא.

Cochin-china

coch′ineal *n.* (קאטש′-אי-ניעל) די קאכעניל [א מין פארב וואס ווערט גענומען פון אויסגעטריקענטע קאכעניל=פליגען]; די קאכעניל=פליג.

Cochineal Insect

coch′lea *n.* (קאק′-לי-ע) איינער פון די אינעווייניגסטע טיילען פון אויער [אין דער פארמע פון א ספיראל=מושעל].

coch′lean *a.* (קאק′-לי-ען) וואס האט די פארמע פון א שנעק=מושעל; עהנליך צו א ספיראלע [ביי געוויסע אינזעקטען]; וואס האט די פארמע פון א לעפעל [ביי געוויסע בלומען=בלעטער].

coch′lear *a. and n.* (קאק′-לי-ער) וואס איז שייך צום אינערליכען ספיראלען טייל פון אויער; אין דער פארם פון א לעפעל [ביי בלעטער פון פלאנצען]; אזא לעפעל אין די עוואנגעלישע קירכען.

cochlea′re *n.* (קאק-לי-איי′-ריע) א לעפעל מעדיצין.

cochlear′iform *a.* (קאק-לי-ער′-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א שנעק=מושעל [ביי נעוויסע אינזעקטען]; וואס האט דיא פארמע פון א לעפעל [ביי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

coch′leary *a.* (קאק′-לי-ע-רי) געדרעהט ווי א ספיראלע אדער ווי א שרויף; עהנליך צו א ספיראלע אדער צו א שרויף.

coch′leate *a.* (קאק′-לי-אייט) געשלענגעלט, געדרעהט, ווי א שנעק=מושעל.

coch′leated *a.* (קאק′-לי-איי-טעד) ז. ***cochleate***.

cock *n. and v.* (קאק) א האהן; א זכר פון יעדען מין פויגעל; א פיהרער, א קעמפפער [אין ענגלאנד]; א הילצערנער קראן, א שפונט צו קאנטראלירען דעם שטראם פון א פליסיגקייט; דער האהן פון א ביקס [דאס העמערעל וואס מען דריקט צו ביים אויסשיסען]; דער ווייזער פון א זון=זייגער; דער וועטער=האהן [א האהן אויסגעמאכט פון א ברעטעל אדער בלעך וועלכער ווערט געשטעלט אויף דעכער, אז ער זאל זיך קענען דרעהען נאך דער ריכטונג פון ווינד]; א קליינע שפיציגע קופע פון היי, שטרוי א. ד. ג.; א קליין שיפעל, א לאדקע; די נאדעל פון א וואג=שאל; אויפהויבען דעם האהן פון א ביקס אדער רעוואלווער ווען מען איז גרייט צו שיסען; געהן מיט אן אויפגעהויבענעם קאפ, אויסזעהן כוואטסקע; דאס ארויפבויגען די פאלעס [ברעגעס] פון א הוט.

cock′-a-hoop′ *a. and adv.* (קאק′-ע-הוהפ′) שטאלץ, טריאומפירענד; אויף′ן הויכען פערד.

cock′-and-bull′ *a.* (קאק′-ענד-בול′) געגען שכל, אונגלויבליך.

cockatoo′ *n.* (קאק-ע-טוה′) די קאקאדו [א מין פאפוגיי].

Cockatoo

cock′atrice *n.* (קאק′-ע-טרים) א פאנטאסטישע שלאנג אין געשטאלט פון א האהן, וועלכע קען כלומר′שט טויטען מיט′ן בליק פון אויג [א הערב=צייכען].

cock′-bead *n.* (קאק′-ביעד) א פוסטער פערעל, וועלכע איז גרעסער און זעהט זיך ארויס מעהר ווי די אנדערע פערעל אויף′ן שנירעל.

cock′boat *n.* (קאק′-באוט) א קליין שיפעל.

cock′chafer *n.* (קאק′-טשיי-פער) א מין זשוק [קעפער].

cock′crow *n.* (קאק′-קראו) די בעגינען [די צייט ווען דער האהן קרעהט].

cock′crowing *n.* (קאק′-קראו-אינג) ז. ***cockcrow***.

cock′ed-hat′ *n.* (קאקט′-העט′) א היטעל מיט אן ארויפגעדרעהטען דאשיק; א צעטעלע צונויפגעלעגט דריי=עקיג.

cock′er *n. and v.* (קאק′-ער) א מין הינטעל, וועלכען מען בענוצט אין יאגד אויף וואלד=שנעפען; איינער וואס גיט זיך אב מיט העהנער=קאמפף; פערצערטלען; באלעווען; צופיעל נאכגעבען.

cock′erel *n.* (קאק′-ער-על) א יונגער הענדעל.

cock′eye *n.* (קאק′-אי) א קאסאקע אויג.

cock′eyed *a.* (קאק′-איד) מיט קאסאקע אויגען.

cock′-fight *n.* (קאק′-פאיט) א העהנער=געפעכט, א העהנער=געשלעג [א מין ספארט, וואו העהנער, ספעציעל געלערנטע דערצו, שלאגען זיך].

cock′-figh′ter *n.* (קאק′-פאי′-טער) איינער וואס גיט זיך אב מיט דעם ספארט פון העהנער=געשלעג

cock′-figh′ting *n.* (קאק′-פאי′-טינג) דער ספארט אדער שפיעל פון העהנער=געשלעג.

Cock-fighting is a common sport in Cuba.

cock′horse *n. and adv.* (קאק′-הארס) א פערדעל וואס וויעגט זיך [אלס שפיעל=צייג]; רייטענדיג; ווי רייטענדיג.

cock′ish *a.* (קאק′-איש) מעשה האהן; העזה′דיג, פרעך, שטאלץ.

cock′ishness *n.* (קאק′-איש-נעס) פרעכהייט, אונפערשעמטהייט, עזות, שטאלץ, איינבילדונג.

cock′le *n. and v.* (קאקל) א מין גראז; קנייטשען, צוזאמענקנייטשען; די הארץ=מושעל [אזא מאלוסקעל וואס ליעגט אין אזא מושעל וואס האט די פארם פון א הארץ. די מושעל ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע פערציערונגען].

cock′le-boat *n.* (קאקל′-באוט) א לייכט שיפעל.

cock′le-shell *n.* (קאקל′-שעל) די הארץ=מושעל. ז. ***cockle***.

cock′loft *n.* (קאק′-לאפט) א מאנסארדע, א מעזאנין [א צימער אונטער′ן דאך].

cock′-mas′ter *n.* (קאק′-מעס′-טער) דער וואס האדעוועט און לערנט קאמפף=העהנער.

cock′-match *n.* (קאק′-מעטש) העהנער וועט=קאמפף.

cock′-met′al *n.* (קאק′-מעט′-על) א ווייכער מעטאל וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען קופער און איין טייל בליי. ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע כלים.

cock′ney *n.* (קאק′-ני) א געבארענער פון לאנדאן [ווערט געברויכט ווענען א לאנדאנער וואס האט בעקומען א קנאפע ערציהונג].

cock′ney di′alect (קאק′-ני דאי′-ע-לעקט) די שפראך פון לאנדאנער המון.

cock′neydom *n.* (קאק′-ני-דאם) לאנדאן און אומגעגענד [אלס שימפפווארט].

cock′neyism *n.* (קאק′-ני-איזם) די שפראך און אויפפיהרונגען פון לאנדאנער המון.

cock of the roost (קאק אוו טהי רוסט) א מענש וואס גדול′ט זיך, קוראזשעט זיך, וואס מאכט פון זיך א גאנצען העלד.

cock of the school (קאק אוו טהי סקוהל) דער רעדעל=פיהרער.

cock of the walk (קאק אוו טהי וואהק) איינער וואס האט בייגעקומען אלע הינדערניסע; א פיהרער, א הויפט=מאן.

cock of the wood (קאק אוו טהי וואוד) אן אויער=האהן [א מין ווילדער האהן].

cock′pit *n.* (קאק′-פיט) דער פלאץ, וואו עס קומט פאר דאס שפיעל פון העהנער=קאמפף [א מין שפיעל וואו ספעציעל געלערנטע דערצו העהנער שלאגען זיך]; א האספיטאל=צימער אין די אמאליגע קריעגס=שיפען.

cock′roach *n.* (קאק′-ראוטש) א פריים.

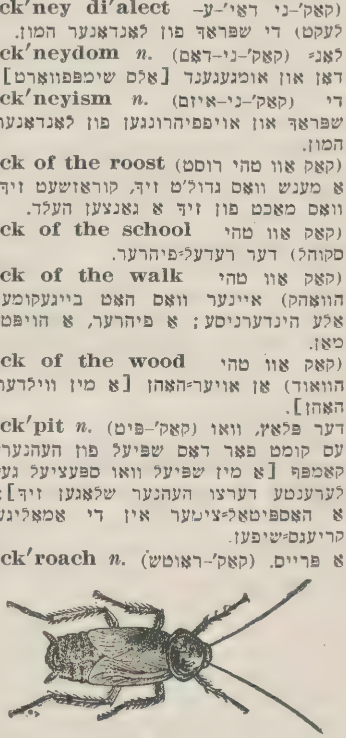

Cockroach

cocks′comb *n.* (קאקס′-קאום) דער קאם פון א האהן; א מין פלאנצע וואס זעהט אוים ווי דער קאם פון א האהן; דאס רויטע היטעלע פון א הויף=נאר [א מענש וואס פלעגט זיך מאכען נאריש און משוגע ביי די אמאליגע פריצים].

cocks′head *n.* (קאקס′-העד) א שייטען=פלאנצע מיט קליינע בעבלעך.

cock′spur *n.* (קאק′-ספויר) העהנער=שפארען; א מין דארן=פלאנצע.

cock′spur-grass *n.* (קאק′-ספויר-גרעס) א מין שטרוי=ארטיגער גראז.

cock′-sure *a. and adv.* (קאק′-שור) גאנץ זיכער.

cock′-sure′ness *n.* (קאק′-שור-נעס) פאלשטענדיגע זיכערקייט; פאלקאמענע איבערצייגונג.

cock′swain *n.* (קאק′-פהוויין) דער רודערער, דער פיהרער פון א קליין שיפעל.

cock'tail *n.* (קאק'-טייל) א מין שנאפס צוגעפערטיגט מיט געוויסע בשמים; א פויגעל, ביי וועלכען דער עק איז ווי ביי א האהן; א מין אייראפּעאישער אינזעקט; א מענש וואס האט ניט בעקומען קיין גוטע ערציהונג.

cock'-wa'ter *n.* (קאק'-הוואה'-טער) א שטראם וואסער אבצושווייקען די זאמד פון ערץ [רויהער מעטאל].

cock'weed *n.* (קאק'-הוויעד) דאס פעפער-קרויט [א מין פלאנצע].

cock'y *a.* (קאק'-אי) פרעך, שטאלץ; מונטער, לעבעדיג.

co'co *n.* (קאו'-קאו) ז. *cocoa*

co'coa *n.* (קאו'-קאו) די פאלמע, אויף וועלכער עס וואקסען קאקאס=ניס; קאקאא, שאקאלאד; די קערענדלעך פון וועלכע מען מאכט קאקאא אדער שאקאלאד.

co'coanut *n.* (קאו'-קא-נאט) קאקאס=נוס.

co'coanut mat'ting (קאו'-קא-נאט מעט'-אינג) ראגאזשעס געמאכט פון די קארע פון קאקאס=פאלמען.

co'coanut-oil *n.* (קאו'-קא-נאט-איל) קאקאס=אויל [אויל וואס מען בעקומט פון די קאקאס=ניס].

co'coanut-tree *n.* (קאו'-קא-נאט-טריע) דער קאקאס=נוס בוים.

Cocoanut-tree

co'coa-oil *n.* (קאו'-קאו-איל) ז. *cocoanut-oil*

co'coa-plum *n.* (קאו'-קאו-פלאם) די קאקאס=פלוים.

co'coa-pow'der *n.* (קאו'-קאו-פאו'-דער) א זארט שיס=פולווער פון א ברוינעם קאליר.

co'coa-roas'ter *n.* (קאו'-קאו-ראוס'-טער) א קאקאא=ברענער [אזא פאן אדער אויוועלע צום ברענען קאקאא אדער קאפע].

co'coa-tree *n.* (קאו'-קאו-טריע) ז. *cocoanut-tree*

cocoon' *n.* (קא-קוהן') דער קאקאן [דאס פּאוטינע=געוועב, אין וועלכען זייד=ווערים וויקלען זיך איין].

cocoo'nery *n.* (קא-קוה'-נער-אי) א פלאץ וואו מען האדעוועט זייד=ווערים.

coc'tile *a.* (קאק'-טיל) דורכגעברענט [ווי ציגעל, וועלכע מען ברענט דורך אין אן אויווען].

cod *n. and v.* (קאד) א שטאק=פיש [א געוויסער ווערטהפאלער ים=פיש, פון וועלכען עס ווערט געמאכט לעבער=טראן]; א שאלעכץ, א סטרוטשקע, א שייט; א ביי=טעל; דער בויך; איינהילען; בעדעקען זיך מיט א שאלעכץ.

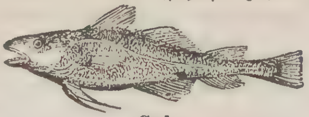

Cod

C. O. D. (סי. או. די.) די ראשי תבות פון *cash on delivery*, בעצאהלען ביים בעקומען די סחורה.

The package was forwarded **C. O. D.** and was paid for when it arrived at the house.

co'da *n.* (קאו'-דא) די קאדא [די ענדע וואס ווערט צוגעשריבען צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן און אין וועלכער עס ווערען איבערגע'חזר'ט איינינע פריהריגע טיילען].

cod'ded *a.* (קאד'-עד) איינגעשלאסען אין א שייט אדער סטרוטשקע [ווי באב, ארבעס א. ד. ג.]

cod'der *n.* (קאד'-ער) דער וואס פאנגט שטאק=פיש; די שיף, וועלכע מען בענוצט צו כאפען שטאק=פיש.

cod'dle *v. and n.* (קאדל) 1. לייכט זיידען אדער קאכען [ווי מען קאכט פרוכט]; 2. לאשטשען, פערצערטלען; 3. דער ווייכלינג, א פערצערטעלטער, איידעל=ערצויגענער מענש.

2. Indulgent parents foolishly **coddle** their children.

code *n.* (קאוד) א קאדעקס, א געזעץ=בוך [א בוך, וואו עס זיינען צוזאמענגעקליבען און סיסטעמאטיזירט די געזעצען פון לאנד].

codeb'tor *n.* (קאו-דע'-טאר) דער מיט=שולדיגער, דער וואס איז נאך מיט איינעם שולדיג א חוב.

codefen'dant *n.* (קאו-די-פענ'-דענט) דער מיט=אנגעקלאגטער, דער וואס איז נאך מיט איינעם אנגעקלאגט אין א פערברעכען.

co'dex *n.* (קאו'-דעקס) א קאדעקס, א סיסטעמאטישע צוזאמענקלייבונג פון רעגעלען, תקנות; אן אלטער כתב=יד [בעזונדערס פון די הייליגע שריפטען]; א בוך, וואו עס זיינען סיסטעמאטיש צוזאמענגעקליבען די געזעצען פון א לאנד.

cod'fish *n.* (קאד'-פיש) דער שטאק=פיש.

cod'fish aristoc'racy (קאד'-פיש ע-ריס-טאק'-רע-סי) פוסטע אריסטאקראטיע; אויפגעקומענע נגידים.

cod'-fish'er *n.* (קאד'-פיש'-ער) דער וואס פאנגט שטאק=פיש.

cod'-fish'ery *n.* (קאד'-פיש'-ער-אי) דאס פאנגען שטאק=פיש; דער האנדעל מיט שטאק=פיש; דאס ארט וואו מען פאנגט שטאק=פיש.

codg'er *n.* (קאדזש'-ער) א קארגער מענש, א קמצן; אן אלטער חברה=מאן; א מאדנער מענש; א גוט=ברודער.

cod'ical *a.* (קאד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א קאדעקס אדער צו א סיסטעמאטישער זאמלונג פון געזעצען.

cod'ices *n.* (קאד'-אי-סיז) קאדעקסען.

cod'icil *n.* (קאד'-אי-סיל) א צוזאץ אדער א צוגעשריבענער שטיק צו א צואה.

codicil'lary *a.* (קאד-אי-סיל'-ע-רי) וואס דיענט אלס צוזאץ צו א צואה.

codifica'tion *n.* (קאד-אי-פי-קיי'-שאן) די סיסטעמאטישע איינארדנונג און אריינטראגונג פון א געזעץ אין געזעץ=בוך.

cod'ifier *n.* (קאד'-אי-פאי-ער) איינער וואס סיסטעמאטיזירט און טראגט אריין געזעצע אין געזעץ=בוך.

cod'ify *v.* (קאד'-אי-פאי) סיסטעמאטיש ארדנען און אריינטראגען געזעצע אין געזעץ=בוך.

To **codify** laws requires exceptional ability. Conflicting statutes must be harmonized.

codivi'sion *n.* (קאו-די-וויזש'-אן) די איינטיילונג אדער קלאסיפיצירונג לויט צוויי בעזונדערע מאדוסען אדער פרינציפען [ווי למשל, א דריי=עק אין געאמעטריע ווערט איינגעטיילט ערשטענס לויט זיינע ווינקלען און צווייטענס לויט זיינע זייטען].

cod'le *v. and n.* (קאדל) ז. *coddle*

cod'ling *n.* (קאד'-לינג) א יונגער שטאק=פיש; אן אונצייטיגער עפעל, וועלכען מען קען עסען נור געבאקטערהייד; פריה=צייטיגע עפעל צום קאכען.

cod'ling-moth *n.* (קאד'-לינג-מאהטה) אן עפעל=ווארים, עפעל=פליג.

cod'-liv'er *n.* (קאד'-ליוו'-ער) דער לעבער פון א שטאק=פיש.

cod'-liv'er oil (קאד'-ליוו'-ער איל) פיש=טראן, לעבער=טראן [ווערט געברויכט אלס מעדיצין].

coe *n.* (קאו) א קליינע ביידעל פון ברעטער אין א קויהלען=גרוב.

cœ'cum *n.* (סיע'-קאם) די בלינדע קישקע. ז. *cœcum*

coed'itor *n.* (קאו-עד'-אי-טאר) א מיט=רעדאקטאר.

coeduca'tion *n.* (קאו-עד-יו-קיי'-שאן) דאס שטודירען פון מענער און פרויען אין דעמזעלביגען קלאס אדער שוהל.

Co-education as a system is declining.

coeduca'tional *a.* (קאו-עד-יו-קיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דעם שטודירען פון מענער און פרויען אין דעמזעלביגען קלאס אדער שוהל; וואס ערלויבט פרויען און מענער צו שטודירען אין איין שוהל.

coeffect' *n.* (קאו-ע-פעקט') א ביי=ווירקונג, א נעבען=ווירקונג.

coef'ficacy *n.* (קאו-עפ'-אי-קע-סי) די מיטווירקונג פון צוויי אדער עטליכע עלעמענטען ארויסצוברייגנען איין זאך.

coeffi'ciency *n.* (קאו-ע-פיש'-ענ-סי) מיטווירקונג, צוזאמענווירקונג.

coeffi'cient *a. and n.* (קאו-ע-פיש'-ענט) מיטווירקענד, צוזאמענווירקענד; איינער אדער עפעס וואס ווירקט מיט אנדערע צוליעב איין ציעל; א קאעפיציענט [א ציפער אדער בוכשטאב וואס ווערט געשטעלט פאר אן אלגעבראאישען אויסדרוק, מיט וועלכען ער דארף גע'כפל'ט ווערען; אין פיזיק — א ציפער אדער בוכשטאב וואס צייגט אן דעם גראד פון אן אייגענשאפט פון א שטאף].

coeffi'ciently *adv.* (קאו-ע-פיש'-ענט-לי) דורך מיטווירקונג, דורך צוזאמענווירקונג.

coe'horn *n.* (קאו'-האהרן) א קליינער הארמאט.

coel'der *n.* (קאו-על'-דער) א מיט=עלטסטער, איינער וואס שטעהט מיט נאך איינעם בראש.

cœ'lebs *n.* (סיע'-לעבס) א בחור, אן אונפערהייראטער מאן.

coelec'tion *n.* (קאו-אי-לעק'-שאן) דאס אויסקלייבען פאר אן אמט איינעם צוזאמען מיט אנדערע.

Cœlen'tera *n.* (סי-לענ'-טע-רא) די פלאנצען=טהיערע [דער מין בעשעפעניסען וואס האבען א חלל, וועלכער פערנעהמט

זייער גאנצען קערפּער און וועלכער פונקציאָנירט אי אלס פערדייאונגס־סיסטעם אי אלס בלוט־צירקולאציאנס־סיסטעם (צו דעם מין געהערען די זשעלאטין־פיש, קראַלען א. ד. ג.)].

Cœlentera'ta *n.* (סי-לענ-טע-ריי'-טא) ז. *Cœlentera*.

cœlen'terate *a. and n.* (סי-לענ'-טע-רייט) וואס איז שייך צו די בעשעפענישען, וועלכע האבען א חלל, וואס פערנעהמט זייער גאנצען קערפער; א בעשעפעניש פון דיעזען מין. ז. *Cœlentera*.

cœles'tin *n.* (סי-לעס'-טין) דער קעלעסטין [א מין מינעראל]; די קעלעסטינא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

cœ'liac *a.* (סי'-לי-עק) ז. *celiac*.

cœ'liac flux (סי'-לי-עק פלאקס) א שלשול, א שוואכער מאגען מיט ווייטאגען.

cœ'liac pas'sion (סי'-לי-עק פעש'-אן) ז. *cœliac flux*.

cœ'lo-naviga'tion *n.* (סי-לאו-נעוו-אי-גיי'-שאן) דער ארט נאוויגאציאן [שיפפאהרען], וואו די לאגע פון שיף אין מיט'ן ים ווערט בעשטימט ניט דורך'ן קאמפאס, נאר לויט דער לאגע פון א געוויסען שטערען אדער פלאנעט.

coemp'tion *n.* (קא-עמפ'-שאן) דאס אויסקויפען א גאנצען ארטיקעל, כדי דערנאך צו קענען קאנטראלירען זיין פרייז אויף'ן מארק.

coemp'tor *n.* (קא-עמפ'-טאר) דער וואס קויפט אוים מיט א מאל די גאנצע סחורה, כדי נאכדעם צו קענען קאנטראלירען דעם פרייז פון דיעזען ארטיקעל אויף'ן מארק.

cœ'nobite *n.* (סי'-נאו-באיט) ז. *cenobite*.

cœno'bium *n.* (סי-נאו'-בי-אם) א מאנאסטיר, א גרופע מאנאכען וואס לעבען אלע צוזאמען; א צוזאמענגעקלעפטע מאסע פון נידריגע פלאנצען־חיות.

coe'qual *a. and n.* (קאו-אי'-קוועל) גלייך מיט אן אנדערען [פון דעם זעלבען ראנג אדער שטאנד]; דאס וואס איז גלייך צו אן אנדער זאך.

coequal'ity *n.* (קאו-אי-קוואל'-אי-טי) גלייכהייט, דאס זיין גלייך מיט אן אנדערען.

coe'qually *adv.* (קאו-אי'-קוועל-אי) אויף א גלייכען שטייגער מיט אן אנדערען.

coe'qualness *n.* (קאו-אי'-קוועל-נעס) ז. *coequality*.

coerce' *v.* (קא-אורס') צווינגען.
A monopolist can coerce the public to pay him high prices for his goods.

coer'cer *n.* (קא-אור'-סער) דער וואס צווינגט; דער וואס בעשרענקט אדער האלט איין.

coer'cible *a.* (קא-אור'-סיבל) וואס קען איינגעשרענקט ווערען, וואס איז צום איינשרענקען; וואס לאזט זיך צווינגען.

coer'cibleness *n.* (קא-אור'-סיבל-נעס) די איינגעשרענקטקייט, געצוואונגענקייט.

coer'cion *n.* (קא-אור'-שאן) איינשרענקונג; צוואנג.

coer'citive *a. and n.* (קא-אור'-סי-טיוו) וואס קען צווינגען אדער איינשרענקען; דאס וואס צווינגט.

coer'cively *adv.* (קא-אור'-סיוו-לי) מיט צוואנג, אנוועדענדיג צוואנגס־רעכט.

coer'civeness *n.* (קא-אור'-סיוו-נעס) דאס זיין צוואנגהאפטיג אדער איינשרענקענד.

coessen'tial *a.* (קאו-ע-סענ'-שעל) פון גלייכען וועזען, גלייך אין עצם.

coessential'ity *n.* (קאו-ע-סענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פון דעם זעלבען וועזען; דאס זיין בעצם גלייך.

coessen'tially *adv.* (קאו-ע-סענ'-שעל-אי) אין וועזען גלייך; בעצם גלייך.

coestab'lishment *n.* (קאו-עס-טעב'-ליש-מענט) א געשעפט וואס ווערט אנגעפיהרט פון שותפים.

coestate' *n.* (קאו-עס-טייט') א גוט אדער שטאאט וואס בעשטעהט פון בעזונדערע פעראייניגטע טיילען.

coeta'nean *n.* (קאו-אי-טיי'-ני-ען) איינער וואס איז פון דעם זעלבען אלטער מיט נאך איינעם.

coeta'neous *a.* (קאו-אי-טיי'-ני-אס) פון דעם זעלבען אלטער מיט נאך איינעם.

coeta'neously *adv.* (קאו-אי-טיי'-ני-אס-לי) ז. *coetaneous*.

coeter'nal *a.* (קאו-אי-טויר'-נעל) וואס עקזיסטירט מיט נאך עטוואס פון אייביג אן.

coeter'nally *adv.* (קאו-אי-טויר'-נעל-אי) דורך גלייכער אייביגקייט.

coeter'nity *n.* (קאו-אי-טויר'-ני-טי) גלייכע אייביגקייט; דאס עקזיסטירען מיט נאך איינעם פון אייביג אן.

coe'val *a. and n.* (קאו-אי'-וועל) גלייכצייטיג; פון דעם זעלביגען אלטער; איינער וואס איז מיט אן אנדערען פון דעם זעלביגען אלטער.

coexec'utor *n.* (קאו-עג-זעק'-יו-טאר) דער וואס איז בעשטימט מיט נאך איינעם אויספיהרען די צוואה פון א געשטארבענעם; דער וואס פיהרט אוים מיט נאך איינעם דעם פסק־דין.

coexec'utrix *n.* (קאו-עג-זעק'-יו-טריקס) א מיט־עקזעקוטארין [די וואס פיהרט אויס מיט נאך אימעצען די צוואה פון א געשטארבענעם].

coexist' *v.* (קאו-עג-זיסט') עקזיסטירען אדער בעשטעהען גלייכצייטיג מיט אן אנדערען.

coexis'tence *n.* (קאו-עג-זיס'-טענס) דאס עקזיסטירען אדער בעשטעהן אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

coexis'tent *a. and n.* (קאו-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען; א זאך וואס עקזיסטירט אין דער זעלבער צייט אדער וואס איז אונמיטעלבאר פערבונדען מיט אן אנדערער.

coexpand' *v.* (קאו-עקס-פענד') פאנאנדערשפרייטען אדער אויסשטרעקען צוזאמען אויף א גלייכען אופן; אויסציהען אויף דער זעלבער שטרעקע.

coextend' *v.* (קאו-עקס-טענד') זיך גלייך אויסשטרעקען מיט אן אנדערען.

coexten'sion *n.* (קאו-עקס-טענ'-שאן) גלייכע אויסשטרעקונג אדער אויסברייטונג פון איין זאך מיט אן אנדערער.

coexten'sive *a.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו) וואס שטרעקט זיך אויס גלייך ווייט; וואס פערנעהמט דעם גלייכען שטח אדער די גלייכע צייט.

coexten'sively *adv.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו-לי) ז. *coextensive*.

coexten'siveness *n.* (קאו-עקס-טענ'-סיוו-נעס) דער צושטאנד אדער די אייגענשאפט פון האבען דיזעלבע אויסשטרעקונג ווי אן אנדער זאך.

cof'fee *n.* (קאפ'-אי) קאווע, קאפע; די בעבלעך פון א קאפע־בוים; דער קאפע־בוים.

cof'fee-bean *n.* (קאפ'-אי-ביען) א קאפע־בעבעל.

cof'fee-ber'ry *n.* (קאפ'-אי-בער'-אי) ז. *coffee-bean*.

cof'fee-blight *n.* (קאפ'-אי-בלאיט) א מיקראסקאפישער שוועמעל, וועלכער ברייננגט גרויסען שאדען די קאפע־בוימער.

cof'fee-bug *n.* (קאפ'-אי-באג) אן אינזעקט וואס האלט זיך אויף אויף קאפע־בוימער און ברייננגט זיי שאדען.

cof'fee-clea'ner *n.* (קאפ'-אי-קליע'-נער) אן אפאראט, מיט וועלכען מען שיילט אוים די קאפע־בעבלעך פון די שייטען; א מאשין וואס רייניגט רויהע קאפע.

cof'fee-cup *n.* (קאפ'-אי-קאפ) א קאפע־טאס.

cof'fee-house *n.* (קאפ'-אי-האוס) א קאפע־הויז.

cof'fee-mill *n.* (קאפ'-אי-מיל) א מיהלכעל, אין וועלכער מען מאהלט קאפע.

cof'fee-plant *n.* (קאפ'-אי-פלענט) א קאפע־בוימעל.

Coffee-plant

cof'fee-planta'tion *n.* (קאפ'-אי-פלען-טיי'-שאן) א קאפע־פלאנטאציע [א לאנד־בעזיץ וואו עס ווערט געפלאנצט קאפע].

cof'fee-pot *n.* (קאפ'-אי-פאט) א קאפע־קאן.

cof'fee-roas'ter *n.* (קאפ'-אי-ראוס'-טער) איינער וועלכער ברענט קאפע־בעבלעך צו מאהלען זיי; א מאשין צו ברענען קאפע־בעבלעך.

cof'fee-room *n.* (קאפ'-אי-רוהם) א קאפע־הויז; א גארקיך.

cof'fee-set *n.* (קאפ'-אי-סעט) א קאפע־סערוויז [אלע כלים וואס זיינען נויטיג פאר צוגרייטען און טרינקען קאפע].

cof'fee-shop *n.* (קאפ'-אי-שאפ) א קאפע־הויז; א קראם וואו מען פערקויפט קאפע.

cof'fee-tree *n.* (קאפ'-אי-טריע) דער קאפע־בוים.

cof'feine *n.* (קאפ'-אי-אין) ז. *caffein*.

cof'fer *n. and v.* (קאפ'-ער) א קאסטען, א קופערט; א געלד־קאסטען; אזא צארט פערציערונגס־ארבייט אויף א סופיט [סטעליע]; ארייןלעגען אין א קאסטען.

cof'fer-dam *n.* (קאפ'-ער-דעם) א קאפער־דאם [א פעסטער קאסטען וואס ווערט ארייננעשטעלט אין א טייך אדער אין אן אנדער וואסער־פלאץ פאר דעם צוועק אויסצופומפען דאס וואסער אויף דעם ארט, אום מען זאל קענען לעגען א פונדאמענט פאר א געביידע וואס דארף דארטען געבויט

ווערען, ווי א בריק א. ד. ג.]; אזא גומי מיט קלאמערען וואס דענטיסטען בענוצען ארומצולעגען ארום א צאהן, וועלכען מען דארף פלאמבירען, אז קיין שפייעכץ זאל צו איהם ניט צוקומען; איינע פון די פעסט אבגעשלאסענע קאמערען אין א קריעגס=שיף, וואס האבען די אויפגאבע ניט אריינצולאזען קיין וואסער אין שיף, ווען איהרע זייטען ווערען דורכגעשאסען [אזעלכע קאמערען ווערען געמאכט אין די זייטען פון שיף, זיי ווערען אויסגעשטאפט מיט א געוויסען מאטעריאל און בילדען א דאפעל=וואנד].

cof'ferer *n.* (קאפ'-ער-ער) אן אויבערבעאמטער אין אמאליגען קעניגליכען הויף פון ענגלאנד, וואס האט געהאט די אויפזיכט אויף אלע אנדערע הויף=בעאמטע.

cof'fer-work *n.* (קאפ'-ער-הוואירק) אזא זארט פערציערונגס=ארבייט אויף א סופיט [סטעליע].

cof'fin *n. and v.* (קאפ'-אין) א טרונע, א זארג, א טויטען=קאסטען; אריינלעגען אין א טרונע; פערשליסען און בעהאלטען פון דער שיין.

cof'fin-bone *n.* (קאפ'-אין-באון) דער ביין פון א פערד'ס פוס, וואס איז אין דער קאפיטע.

cof'fin-ma'ker *n.* (קאפ'-אין-מיי'-קער) א טרונע=מאכער.

cof'fle *n.* (קאפל) א קאמפאניע שקלאפען געפיהרט אויף'ן מארק צום פערקויף.

cofound' *v.* (קאו-פאונד') גרינדען צוזאמען.

cofoun'der *n.* (קאו-פאונ'-דער) א מיטגרינדער.

cog *n. and v.* (קאג) דער צאהן פון א ראד; א קליין שיפעל; א שטוקע, א שפיצעל, בעטרוג; א געפעלשטער שפיעל=ביינדעל [וועלכער ווערט אנגעגאסען מיט בליי]; מאכען צייהנער אין א ראד; חנפענען, בעטריגען; זיך אנטשעפען, זיך צוטשעפען; בערעדען, אנרעדען; שפיעלען מיט פאלשע שפיעל=ביינדלעך.

co'gency *n.* (קאו'-דזשענ-סי) מאכט צו איבערצייגען, גלויבליכקייט.

co'gent *a.* (קאו'-דזשענט) שטארק איבערצייגענד.
A logician can always give **cogent** arguments.

co'gently *adv.* (קאו'-דזשענט-לי) אויף א שטארק איבערצייגענדען אופן.

cogged dice (קאגד דאיס) פאלשע שפיעל=ביינדלעך [וועלכע זיינען אנגעגאסען מיט בליי].

cog'ger *n.* (קאג'-ער) א חונף, א בעטריגער.

cog'ging *n.* (קאג'-אינג) דאס בעטריגען דורך פאלשע שפיעל=ביינדלעך.

cog'gle *n.* (קאגל) א קליין שיפעל.

cog'gly *a.* (קאג'-לי) ניט איינגעשטעלט, ניט פעסט, ניט שטענדיג.

cogitabil'ity *n.* (קאדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) דענקבארקייט.

cog'itable *a.* (קאדזש'-אי-טעבל) דענקבאר; וואס לעגט זיך אויף'ן שכל.

cog'itate *v.* (קאדזש'-אי-טייט) ערנסט דענקען; בעדענקען; זיך טיעף אריינדענקען.

cogita'tion *n.* (קאדזש-אי-טיי'-שאן) דאס דענקען: דאס נאכדענקען.

cog'itative *a.* (קאדזש'-אי-טיי-טיוו) נאכדענקענדיג; וואס קען זיך אריינדענקען.

cog'itatively *adv.* (קאדזש'-אי-טיי-טיוו-לי) דורך נאכדענקען.

cog'ito er'go sum (קאדזש'-אי-טאו ער'-גאו סאם) איך דענק, פאלגליך עקזיסטיר איך [א פילאזאפישער אויסדרוק פון'ם פראנצויזישען פילאזאף דעקארט].

co'gnac *n.* (קאו'-ניאק) קאניאק; פראנצויזישער בראנפען.

cog'nate *n. and a.* (קאג'-נייט) 1. פון דעם זעלבען מין; וואס האט א שייכות; 2. פערוואנדטע, קרובים.
1. The lecturer spoke about the tariff and **cognate** subjects.

cog'nateness *n.* (קאג'-נייט-נעס) קרובה'שאפט, פערוואנדשאפט.

cognat'ic *a.* (קאג-נעט'-איק) פערוואנדט.

cogna'tion *n.* (קאג-ניי'-שאן) פערוואנדטשאפט; קרובה'שאפט; עהנליכקייט אין נאטור אדער כאראקטער.

cogni'tion *n.* (קאג-ניש'-אן) וויסענשאפט, קענטניס; דאס וויסען.

cog'nitive *a.* (קאג'-ני-טיוו) וואס האט די מעגליכקייט צו וויסען אדער צו לערנען; וואס איז שייך צו וויסענשאפט אדער קענטניס.

cognizabil'ity *n.* (קאג-ני-זע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו וויסען, פערשטעהן אדער בעגרייפען; די מעגליכקייט אונטערזוכט און געפראבירט צו ווערען.

cog'nizable *a.* (קאג'-ני-זעבל) וואס קען בעגריפען אדער פערשטאנען ווערען; וואס קען אונטערזוכט אדער פראבירט ווערען.

cog'nizably *adv.* (קאג'-ני-זעב-לי) ז. ***cognizable***.

cog'nizance *n.* (קאג'-ני-זענס) ערקענטניס, קענטניס; דאס בעגרייפען, דאס פערשטעהן; געריכטליכע ערקענונג; ערקונדיגונג פון געריכט וועגען א פערברעכען.
The judge took **cognizance** of the absence of the prisoner.

cog'nizant of (קאג'-ני-זענט אוו) וואס האט די קענטניס פון... וואס איז בעקאנט מיט... וואס קען זיך ערקונדיגען.
I was made **cognizant** of the exact facts in the case.

cog'nize *v.* (קאג'-נאיז) בעגרייפען, פערשטעהן, וויסען.

cognizee' *n.* (קאג-ני-זיע') אימעצער וועמען עס איז געריכטליך צוגעשטימט געווארען דאס אייגענטומס=רעכט אויף א שטיק לאנד.

cog'nizor *n.* (קאג'-ני-זאר) איינער וואס טרעט אב דורך געריכט צו אימעצען זיין רעכט אויף א שטיק לאנד.

cogno'men *n.* (קאג-נאו'-מען) א פאמיליען=נאמען; א צונאמען, א ביינאמען.

cognom'inal *n. and a.* (קאג-נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א פאמיליען=נאמען; וואס האט דעמזעלבען נאמען; איינער וואס האט דעם זעלבען נאמען.

cognom'inate *v. and a.* (קאג-נאמ'-אי-נייט) געבען א צונאמען; וואס האט א צונאמען.

cognomina'tion *n.* (קאג-נאמ-אי-ניי'-שאן) א פאמיליען=נאמען; א צונאמען.

cognom'ine *adv.* (קאג-נאמ'-אי-ני) דורך א צונאמען.

cognos'cence *n.* (קאג-נאס'-ענס) קענטניס, ערקענטניס; דאס וויסען.

cognoscen'te *n.* (קאו-ניאו-שענ'-טע) א מבין, א פערשטעהער.

cognoscibil'ity *n.* (קאג-נאס-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין ערקענבאר; בעגרייפליכקייט, פערנעהמבארקייט.

cognos'cible *a.* (קאג-נאס'-איבל) ערקענבאר, בעגרייפליך; וואס מען קען וויסען; וואס איז אונטערווארפען א געריכטליכע אונטערזוכונג.

cognos'citive *a.* (קאג-נאס'-אי-טיוו) האבענדיג די פעהיגקייט צו ערקענען אדער וויסען.

cognos'citive fac'ulty (קאג-נאס'-אי-טיוו פעק'-אל-טי) ערקענונגס פעהיגקייט.

cogno'vit *n.* (קאג-נאו'-וויט) א געשריבענע אנערקענונג פון דעם אנגעקלאגטען דאס דער קלעגער האט רעכט.

co-guar'dian *n.* (קאו-גאר'-די-ען) א מיט=אפעקון, מיט=אפטרופוס.

cog'ware *n.* (קאג'-הווערה) אזא גראבע געוואנד וואס פלעגט געברויכט ווערען פון דער ארעמער בעפעלקערונג אין ענגלאנד ביז'ן ענדע פון 16טען יאהרהונדערט.

cog'-wheel *n.* (קאג'-הוויעל) א צאהן=ראד.

cohab'it *v.* (קא-העב'-איט) לעבען צוזאמען ווי א מאן מיט א פרוי [אפט ביי פערזאנען וועלכע זיינען ניט געזעצליך פערהייראט]; געשלעכטליך פערקעהרען.

cohab'itant *n.* (קא-העב'-אי-טענט) א מיט=בעוואהנער, איינער וואס וואהנט מיט א צווייטען אין דעם זעלבען הויז.

cohabita'tion *n.* (קא-העב-אי-טיי'-שאן) דאס בייזאמען לעבען ווי א מאן און פרוי [אפט וועגען פערזאנען וואס זיינען ניט געזעצליך פערהייראט]; דער אקט פון געשלעכטליכען פערקעהר.

cohab'iter *n.* (קא-העב'-אי-טער) ז. ***cohabitant***.

coheir' *n.* (קאו-עהר') א מיט=יורש, איינער וואס איז בערעכטיגט מיט נאך איינעם צו א ירושה.

coheir'ess *n.* (קאו-עהר'-עס) א מיט=יורש'טע, איינע וואס איז בערעכטיגט צו א טייל ירושה.

coheir'ship *n.* (קאו-עהר'-שיפ) די מיט=ערבשאפט.

cohere' *v.* (קא-היער') צוזאמענהעפטען, צוזאמענקלעפען, צונויפפאסען; זיין לאגיש צונויפגעפאסט אדער צונויפגעבונדען; איבעראיינשטימען, מושוה ווערען.

coher'ence *n.* (קא-היער'-ענס) צוזאמענהאנג; פערבינדונג; צונויפפאסונג.
This author's style is always characterized by **coherence**.

coher'ency *n.* (קא-היער'-ענ-סי) ז. ***coherence***.

coher'ent *a.* (קא-היער'-ענט) צוזאמענהענגענד; צונויפגעפאסט; לאגיש צונויפגעבונדען; מיט א טאלק.
He was so frightened, that he could give no **coherent** answer as to what happened.

coher'ently *adv.* (קא-היער'-ענט-לי) אין צוזאמענהאנג; אין א לאגישער פערבינדונג; מיט א טאלק.

coher'er *n.* (קאו-היער'-ער) א קאהערער [אזא קליינעם גלעזערנעם רעהרעל אנגעפילט מיט קליינע שטיקלעך זילבער און ניקעל וועלכעס ווערט בענוצט אין דראטלאזע טעלעגראפיע פאר דעם עלעקטרישען קאנטאקט].

coher'itor *n.* (קאו-הער'-אי-טאר) א מיט=יורש.

cohesibil'ity *n.* (קא-הי-זי-ביל'-אי-טי) די קאהעזיאנס=קראפט [די פיזיקאלישע אייגענשאפט דורך וועלכע די מאלעקולען פון א שטאף האלטען זיך צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע מאסע]; די צונויפקלעפונג; דאס צוזאמענהאלטען זיך.

cohe'sible *a.* (קא-הי'-זיבל) קאהעזיאנס=פעהיג. ז. ***cohesion***.

cohe'sion *n.* (קא-הי'-זשאן) קאהעזיאן

[די פיזיקאלישע איינגנשאפט פון די מאלעקולען (טיילכלעך) פון שטאף זיך צו האלטען צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע, איינפערמיגע מאסע]; דאס זיין צונויפגעקלעפט אדער פעראייניגט.

cohe'sive *a.* (קא-הי'-סיוו) צוזאמענהענגענד, וואס האלט זיך צוזאמען; וואס האט די איינגנשאפט פון קאהעזיאן; צונויפקלעפענד.
The bandage is held on by **cohesive** plaster.

cohe'sively *adv.* (קא-הי'-סיוו-לי) אין צוזאמענהאלטונג; דורך קאהעזיאן. ז. *cohesion*

cohe'siveness *n.* (קא-הי'-סיוו-נעס) ז. *cohesibility*

cohib'it *v.* (קא-היב'-איט) אבהאלטען, הינדערן.

cohibi'tion *n.* (קאו-הי-ביש'-אן) הינדערניש, אבהאלטונג.

co'hobate *v.* (קאו'-הא-בייט) נאך אמאל דיסטילירען.

cohoba'tion *n.* (קאו-הא-ביי'-שאן) דאס נאך אמאל דיסטילירען.

co'hort *n.* (קאו'-הארט) אן אבטיילונג סאלדאטען; אן אבטיילונג פוס-סאלדאטען אין אלטען רוים; א גרופע פלאנצען אדער חיות וואס געהערען צו איין מין.

coif *n.* and *v.* (קאיף) א יארמולקע; אן אדוואקאטען יארמולקע [אזא יארמולקע וואס אדוואקאטען טראגען אין איינגלענדער ווען זיי טרעטען אויף אין געריכט]; א הויב; בעדעקען מיט א הויב.

coif'fure *n.* (קאיפ'-יור) א קאפ-פוץ; א האר-פריזור.

coign *n.* (קאין) א ווינקעל; א שפיץ.

coign of van'tage (קאין אוו וענ'-טיידזש) אן אויסגעצייכענטע פאזיציע.

coil *v.* and *n.* (קאיל) אויפוויקלען ווי א קנויל אדער ספיראלע; זיך צונויפוויקלען ווי א קנויל אדער ספיראלע; געוויקעלטע שטריק; אן עלעקטרישער קופער-דראט וואס איז געוויקעלט ווי א ספיראלע; א גרופע אייזערנע רעהרען וואס זיינען צונויפגעשטעלט אין דער פארם פון א ספיראלע, ווי ביי דאמפף-הייצונג; לארם; טומעל.

coin *n.* and *v.* (קאין) א מינץ, א מטבע; א ווינקעל, א קלין; פרעגען אדער גיסען מטבעות; פאבריצירען, ערפינדען, אויסטראכטען.

coi'nable *a.* (קאי'-נעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין מטבעות.

coi'nage *n.* (קאי'-נעדזש) די פרעגונג פון מטבעות; מינץ-געלד; געצאהלט פאר די פרעגונג פון מטבעות; פאבריצירונג.

coin'-assor'ter *n.* (קאינ'-ע-סאר'-טער) א מאשין צו זארטירען מטבעות לויט זייער גרויס און געוויכט.

coin a tale (קאין ע טייל) אויסטראכטען א מעשה.

coin'-bal'ance *n.* (קאינ'-בעל'-ענס) א ספעציעלע פינקטליכע וואג פאר וועגען מטבעות.

coincide' *v.* (קאו-אינ-סאיד') צוזאמענטרעפען אין איין פונקט; איבעראיינשטימען.
My judgment **coincides** with your opinion on the question.

coin'cidence *n.* (קא-אינ'-סי-דענס) צוזאמענטרעפונג אין איין צייט אדער איין פונקט; איבעראיינשטימונג; א צופעליגע איבעראיינשטימונג.
It was a **coincidence** that Thomas Jefferson and John Adams died on the anniversary of the signing of the Declaration of Independence.

coin'cident *a.* (קא-אינ'-סי-דענט) צוזאמענטרעפענד; איבעראיינשטימענד.

coinciden'tal *a.* (קא-אינ-סי-דענ'-טעל) וואס טרעפט זיך צונויף אין איין צייט אדער אין איין פונקט.

coinciden'tally *adv.* (קא-אינ-סי-דענ'-טעל-אי) דורך צונויפטרעפען אין איין צייט אדער אין איין פונקט; דורך איבעראיינשטימונג.

coin'cidently *adv.* (קאו-אינ'-סי-דענט-לי) ז. *coincidentally*

coinci'der *n.* (קאו-אינ-סאי'-דער) דער וואס שטימט איין מיט אן אנדערען.

coin'-coun'ter *n.* (קאינ'-קאונ'-טער) א מאשינקע צו צעהלען געלד [מטבעות].

coin'dicant *a.* and *n.* (קאו-אינ'-די-קענט) וואס דערלאנגט נאך א סמן אדער סימפטאם; וואס שטימט איין מיט אן אנדער סמן אדער סימפטאם; א גלייכער סמן אדער סימפטאם וואס צייגט אן דיזעלבע זאך וואס אן אנדערער.

coindica'tion *n.* (קאו-אינ-די-קיי'-שאן) א צייכען אדער סימפטאם וואס ווייזט דיזעלבע זאך וואס אן אנדערער.

coi'ner *n.* (קאי'-נער) א מינצען-פרעגער [איינער וואס שטעמפעלט מטבעות]; אן אויסטראכטער.

coinhab'itant *n.* (קאו-אינ-העב'-אי-טענט) א מיט-בעוואהנער [איינער וואס וואהנט צוזאמען מיט אנדערע].

coinhab'iting *n.* (קאו-אינ-העב'-אי-טינג) דאס וואהנען צוזאמען.

coinher'itance *n.* (קאו-אינ-הער'-אי-טענס) די מיט-ערבשאפט [א ירושה אין וועלכער צוויי אדער מעהרערע זיינען בעטייליגט].

coinher'itor *n.* (קאו-אינ-הער'-אי-טאר) דער מיט-יורש.

coi'ning-press *n.* (קאי'-נינג-פרעס) א מאשין צום פרעגען [אבשטעמפלען] מטבעות.

coin'less *a.* (קאינ'-לעס) ניט האבענדיג א פרוטה.

coin mon'ey (קאין מאנ'-אי) 1. מינצען געלד; 2. פיעל געלד פערדיענען [שמיעדען געלד].
1. Congress has the power to **coin money**.
2. He is **coining money** out of his business.

coinstanta'neous *a.* (קאו-אינ-סטענ-טיי'-ני-אס) וואס פאסירט אין דערזעלבער צייט.

coinsure' *v.* (קאו-אינ-שור') פערזיכערען אימעצענס לעבען צוזאמען מיט אנדערע.

cointense' *a.* (קאו-אינ-טענס') פון דערזעלביגער אנשטרענגונג אדער ווירקזאמער קראפט, ווי אן אנדערער; פון גלייכער אנשטרענגונג אדער קראפט.

cointen'sion *n.* (קאו-אינ-טענ'-שאן) דאס זיין פון דערזעלביגער קראפט אדער אנשטרענגונג.

cointen'sity *n.* (קאו-אינ-טענ'-סי-טי) ז. *cointension*

coin'terest *n.* (קאו-אינ'-טער-עסט) געמיינשאפטליכע אינטערעסע.

coin words (קאין ווארדז) ערפינדען אדער אויסטראכטען נייע ווערטער.
Authors often **coin** new **words**.

coir *n.* (קאיר) פעדים אדער שטריק געמאכט פון דער קארע פון קאקוס-נים-פאלמען.

coire *n.* (קאיר) ז. *coir*

coit *n.* and *v.* (קאיט) עפעס וואס ווערט געווארפען צו א געוויסען ציעל; א שים-ציעל; ווארפען. ז. *quoit*

coi'tion *n.* (קא-איש'-אן) פעראייניגונג, צוזאמענקונפט; דער אקט פון געשלעכטליכען פערקעהר.

co'itus *n.* (קאו'-אי-טאס) ז. *coition*

coju'ror *n.* (קאו-דזשו'-ראר) דער וואס שווערט פאר'ן אנדערען אז מען קען איהם גלויבען.

coke *n.* and *v.* (קאוק) קאקאס-קויהלען [ווערען ערהאלטען דורך עטוואס דורכברענען איינפאכע שטיין-קויהלען]; פערוואנדלען איינפאכע שטיין-קויהלען אין קאקאס-קויהלען.

coke'-kiln *n.* (קאוק'-קיל) אן אויווען וואו מען ברענט איינפאכע שטיין-קויהלען אויף קאקאס-קויהלען.

coke'-ov'en *n.* (קאוק'-אווו) ז. *coke-kiln*

co'kernut *n.* (קאו'-קער-נאט) קאקאס-נים.

co'king *n.* (קאו'-קינג) דאס פערוואנדלען איינפאכע שטיין-קויהלען אין קאקאס-קויהלען.

co'king-kiln *n.* (קאו'-קינג-קיל) ז. *coke-kiln*

co'king-ov'en *n.* (קאו'-קינג-אווו) ז. *coke-kiln*

col *n.* (קאל) א שמאלער טאל צווישען צוויי בערג.

Col. *colonel* אן אבקירצונג פון ווארט

cola'borer *n.* (קא-ליי'-באר-ער) א מיט-ארבייטער.

col'ander *n.* (קאל'-ענ-דער) א זייער; א פילטער.

col'arin *n.* (קאל'-ע-רין) די האלז פון א זייל.

cola'tion *n.* (קא-ליי'-שאן) דאס אויסזייען, דאס פילטרירען.

col'ature *n.* (קאל'-ע-טשור) דאס דורכזייען; דאס וואס ווערט דורכגעזייט; א זייער, א פילטער.

Col'chicum *n.* (קאל'-קי-קאם) א מין זאפראן-פלאנצען וועלכע ווערען בענוצט אין דער מעדיצין.

col'cothar *n.* (קאל'-קא-טהער) ענגליש-רויט [אזא רויט-ברוינליכער פולווער וואס ווערט ערהאלטען פון איבערגעראסטעטען אייזען].

cold *a.* and *n.* (קאולד) 1. קאלט, פראסטיג; 2. גלייכגילטיג; אהן געפיהל; 3. קעלט, פערקיהלונג; קאטער; 4. פון א בלויליכען עפעקט [אין בילדער מאהלעריי].
2. His manner of speech is **cold**. 3. He suffers from a **cold**. 4. He paints in **cold** colors.

cold applica'tions (קאולד עפ-לי-קיי'-שאנז) קאלטע אומשלעגע, קאלטע קאמפרעסען.

cold as char'ity (קאולד עז טשער'-אי-טי) אהן מיט-געפיהל [קאלט ווי צדקה].

cold as Christ'mas (קאולד עז קריס'-מעס) ביטער קאלט [ווי אין וויינאכטס-צייט].

cold blood (קאולד בלאד) געלאסענהייט; קאלט-בלוטיגקייט.

cold'-blood'ed *a.* (קאולד'-בלאד'-עד) 1. קאלטבלוטיג, אהן געפיהל; 2. וואס האט קאלטעס בלוט [ווי פיש א. ד. ג.].
1. He is a **cold-blooded** villain. 2. Reptiles, amphibians and fishes, are **cold-blooded** animals.

cold'-chis'el *n.* (קאולד'-טשיז'-על) א דלאט אדער שטעמאייזען פון פערהארטעוועטע שטאל].

cold com′fort (קאולד קאמ׳-פארט) א שוואכע טרייסט.
It is **cold comfort** for the living that the dead rest in peace.

cold′-cream *n.* (קאולד׳-קריעם) אזא קיהלענדע זאלב פאר די הויט.

cold discourse′ (קאולד דיס-קאורס׳) א קאלטע, ניט אינטערעסאנטע רעדע.

cold′-drawn *a.* (קאולד׳-דראהן) ארויסגעצויגען אהן דער הילף פון היץ [וועגען איילען].

cold′-ham′mer *v.* (קאולד׳-העמ׳-ער) קאלט שמיעדען [ביי מעטאלען ווען זיי ווערען געשמיעדט קאלטערהייט].

cold′-ham′mering *n.* (קאולד׳- העמ׳-ער-אינג) דאס שמיעדען מעטאל קאלטערהייט.

cold′-hear′ted *a.* (קאולד׳-האר׳-טעד) קאלטהערציג; גלייכגילטיג; ניט האבענדיג קיין מיטגעפיהל.

cold′-hear′tedly *adv.* (קאולד׳-האר׳-טעד-לי) אויף א קאלטהארציגען אופן; דורך גלייכגילטיגקייט.

cold′-hear′tedness *n.* (קאולד׳- האר׳-טעד-נעס) קאלט=הארציגקייט; גלייכגילטיגקייט.

cold′ish *a.* (קאולד׳-איש) קיהל.

cold jest (קאולד דזשעסט) א פוילער וויץ.

cold′-kind *a.* (קאולד-קאינד) קאלט, אבער ליעבליך.

cold′ly *adv.* (קאולד׳-לי) אויף א קאלטען שטייגער; אהן געפיהל; גלייכגילטיג.

cold′-mo′ving *a.* (קאולד׳-מו׳-ווינג) גלייכגילטיג, אהן אינטערעסע.

cold′ness *n.* (קאולד׳-נעס) קאלטקייט; גלייכגילטיגקייט.

cold purse (קאולד פוירס) א לעדיגע ביטעלע, א לעדיגער טייסטער.

cold′-short *a.* (קאולד׳-שארט) וואס ברעכט זיך ווען עס איז אבגעקיהלט [ווי א מעטאל].
Cold-short iron.

cold′-shoul′der *v.* (קאולד׳-שאול׳-דער) זיך קאלט בענעהמען, אויפנעהמען קאלט אדער גלייכגילטיג.

cold′-slaw *n.* (קאולד׳-סלאה) א געריכט פון פערשיעדענע דין צושניטענע גרינסען; א קרויט=סאלאד.

cold′-sore *n.* (קאולד׳-סאור) אן אויסשלאג אויף די הויט פון קעלט [הויפטזעכליך ארום מויל].

cold stor′age (קאולד סטאור׳-איידזש) אן אייז=קאמער [וואו מען לעגט אוועק פראדוקטען, הויפטזעכליך עסענווארג, וואס דארפען ליעגען אויף קעלט, אז זיי זאלען ניט פערדארבען ווערען].

cold′-sweat′ing *n.* (קאולד׳-סהוועט׳-אינג) די מעטאדע אין גארבערייען אראבצונעהמען די האר פון פעל דורך ווייקען זיי אייניגע טעג אין קעסלען אונטער א שטראם קאלטעם וואסער.

cold′-tin′ning *n.* (קאולד׳-טינ׳-אינג) די מעטאדע אויסצוצינען כלים מיט צינאמאלגאם [צין געמישט מיט קוועק=זילבער].

cold wave (קאולד הווייוו) א קאלטע לופט=כוואליע [דורך וועלכע עס ווערט פלוצים קאלט].

cold without′ (קאולד הוויטה-אוט׳) א ריינער שנאפס אהן וועלכען עס איז ביי=געמיש.

cole *n.* (קאול) קרויט; א קופע היי; נידערטרעכטיגקייט; פאלשקייט.

co-legatee′ *n.* (קאו-לעג-ע-טיע׳) א מיט=יורש לויט צוואה.

cole′-mouse *n.* (קאול׳-מאוס) ז. *coal-mouse*.

Coleop′tera *n.* (קאו-לי-אפ׳-טע-רא) דער מין פליגען וואס האבען הארטע פליעגעל=דעקלעך איבער זייערע געוועהנליכע פליעגלען [זשוקעס, קעפער].

coleop′teral *a.* (קאו-לי-אפ׳-טע-רעל) וואס האט הארטע פליגלען=דעקלעך; וואס איז ווי א קעפער [זשוק].

coleop′terist *n.* (קאו-לי-אפ׳-טע-ריסט) א קענער אדער פארשער פון פליגען אדער קעפער.

coleop′terous *a.* (קאו-לי-אפ׳-טער-אס) ז. *coleopteral*.

cole′rape *n.* (קאול׳-רייפ) א ריב [אזא זיסער גארטען=גרינס וואס איז עהנליך צו רעטיך].

cole′-seed *n.* (קאול׳-סיעד) ריבען=זאט; א ריב.

cole′-slaw *n.* (קאול׳-סלאה) א געריכט פון פערשיעדענע דין צושניטענע גרינסען; קרויט=סאלאט.

colessee′ *n.* (קאו-לע-סי׳) א מיט=שכן; א מיט=ארענדאר.

coles′sor *n.* (קאו-לעס׳-אר) א שותף אין ארויסגעבען א קאנטראקט ביים פערדינגען א הויז אדער לאנד.

cole′wort *n.* (קאול׳-הווארט) קרויט; קרויט=פלאנצע; יונגע קרויט וואס איז נאך אין בלעטער און ניט אין קעפ.

col′ic *n.* (קאל׳-איק) 1. א שטארקער קרעמפף אין די געדערים אדער אין בויך [הויפטזעכליך וואס קומט פון א צו לויזען מאגען]; 2. קרעמפף אין בויך ביי קליינע קינדער, וואס קומט פון זויגען א לעדיגע פלאש.
2. The baby suffers from colic.

col′icky *a.* (קאל׳-אי-קי) וואס איז שייך צו קרעמפף אין די געדערים; וואס ליידט פון קרעמפף אין די געדערים.

col′ic-root *n.* (קאל׳-איק-רוהט) אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין דער מעדיציין געגען קרעמפף אין די געדערים.

col′in *n.* (קאל׳-אין) א מין קוראפאטקע [אזא פויגעל].

Colise′um *n.* (קאל-אי-סי׳-אם) דער קאליסעאום [דער אמפיטעאטער אין אלטען רוים].

colise′um *n.* (קאל-אי-סי׳-אם) א קאלאסעאום [א גרויסע געביידע פאר אויסשטעלונגען, פאר טעאטער=אויפפיהרונג, פאר גרויסע פערזאמלונגען א. ד. ג.].

coli′tis *n.* (קא-לאי׳-טים) ענטצינדונג פון גרימדארם

coll *v.* (קאל) אבשניידען, אבשערען; פערשטריקען אין א נעץ, ארומכאפען ווי מיט א נעץ.

collab′orate *v.* (קא-לעב׳-א-רייט) מיטארבייטען [בעזאנדערס אין א ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collabora′tion *n.* (קא-לעב-א-ריי׳-שאן) די מיטארבייטשאפט [בעזאנדערס אין ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collab′orator *n.* (קא-לעב׳-א-ריי-טאר) א מיטארבייטער [בעזאנדערס אין ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].

collapse′ *v. and n.* (קא-לעפס׳) 1. צוזאמענפאלען, איינפאלען; חרוב ווערען; צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט אדער קראנקהייט]; 2. דאס איינפאלען; דאס חרוב ווערען; דאס צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט]; 3. א פאלשטענדיגער דורכפאל [פון אן אידעע אדער אונטערנעהמונג].
1. The building **collapsed** before it was completed. 2. He suffered a **collapse** from overwork. 3. The movement for a third party in the election **collapsed**.

collapsed′ *a.* (קא-לעפסט׳) איינגעפאלען, חרוב; צוזאמענגעבראכען.

collap′sible *a. and n.* (קא-לעפ׳-סיבל) 1. וואס קען צונויפברעכען; 2. וואס מען קען צונויפקלאפען, צונויפלעגען אדער צונויפדריקען; א שיפעל וואס קען צונויפגעלעגט ווערען.
2. **Collapsible** drinking-cups are necessary for travelers.

collap′sion *n.* (קא-לעפ׳-שאן) דאס צוזאמענפאלען, דאס צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט].

col′lar *n. and v.* (קאל׳-ער) א קאלנער, א קראגען; א כאמוט פון א פערד; אנטהאן א קאלנער; כאפען ביים קראגען; צונויפראלען א שטיקעל פלייש און פערבינדען.

col′lar-awl *n.* (קאל׳-ער-אהל) אן אהל פון א זאטלער [רימער] מיט וועלכען עס ווערען גענעהט כאמוטען פון פערד.

col′larbags *n.* (קאל׳-ער-בעגז) ווייץ=בראנד [אן אויסדארונג פון ווייץ אין וואקסען].

col′lar-beam *n.* (קאל׳-ער-ביעם) א קווער=באלקען.

col′lar-block *n.* (קאל׳-ער-בלאק) אזא קלעצעל וואס זאטלער [רימער] בענוצען ביים נעהען א כאמוט.

col′lar-bone *n.* (קאל׳-ער-באון) דער שליסעל=ביין. ז. *clavicle*.

col′lard *n.* (קאל׳-ארד) אזא זארט אמעריקאנער קרויט מיט דיקע פליישיגע בלעטער [וואקסט ניט אין קעפ].

col′lared *a.* (קאל׳-ערד) וואס האט א האלז=באנד; וואס איז שייך צו א האלזבאנד אדער צו א קאלנער.

col′lared beef (קאל׳-ערד ביעף) אקסען=פלייש, פון וועלכען עס זיינען ארויסגענומען די ביינער און וואס איז צונויפגעראלט און איבערגעבונדען מיט שטריקלעך.

col′laret *n.* (קאל׳-ער-עט) א קרעגעלע, א דאמען=קראגען, א שפיצען=קראגען; א האלז=פאנצער.

col′larette *n.* (קאל׳-ער-עט) ז. *collaret*.

col′larless *a.* (קאל׳-ער-לעס) אהן א קראגען.

colla′table *a.* (קא-ליי׳-טעבל) פערגלייכבאר.

collate′ *v.* (קא-לייט׳) פערגלייכען און נאכזעהן; פערגלייכען כדי צו פראבירען [בעזאנדערס מאנוסקריפטען אדער סטאטיסטיק].
The critic **collated** all the manuscripts of Milton.

collat′eral *a. and n.* (קא-לעט׳-ע-רעל) 1. וואס איז זייט ביי זייט מיט אן אנדער זאך; איבעראיינשטימיג; גלייך מיט...; עפעס וואס האט די זעלבע זייטען וואס אן אנדער געגענשטאנד; 2. א ניט דירעקטע שייכות; 3. א ווערטה=זאך וואס ווערט געגעבען אלס ערבות אדער גאראנטיע.
2. A **collateral** argument clarified the debate. 3. I borrowed money in the bank giving my note and **collateral** security.

collat′eral cir′cumstances (קא-לעט׳-ע-רעל סויר׳-קאם-סטענ-סעז) זייטיגע אומשטענדען.

collat′eral ev′idence (קא-לעט׳—ע

רעל עוו'-אי-דענס) אן אונדירעקטער בעווייז; א נעבען־בעווייז.

Collateral evidence often brings out the truth better than direct proof.

collat'erally *adv.* (קא-לעט'-ע-רעל-אי) זייט ביי זייט; אונדירעקט.

collat'eralness *n.* (קא-לעט'-ע-רעל-נעס) דאס זיין זייט ביי זייט; די אונדירעקטע פערוואנדשאפט.

collat'eral secu'rity (קא-לעט'-ער-על סי-קיו'-רי-טי) געלד אדער אייגענטום איינגעלעגט אלס פערזיכערונג אדער גאראנטיע.

collat'eral trust'-bonds (קא-לעט'-ע-רעל טראסט'-באנדז) ווערטה־פאפיערען אדער אקציעס וואס ווערען ארויסגעגעבען פון א געזעלשאפט, וועלכע ווערען גאראנטירט אדער געזיכערט דורך די ווערטה־פאפיערען, וועלכע זי האט אין בעזיץ, פון אן אנדער געזעלשאפט. דער פראצענט וואס עס ווערט געצאהלט פון אזעלכע אקציעס איז קלענער ווי דער פראצענט וואס עס ווערט געצאהלט פון די ווערטה־פאפיערען דורך וועלכע זיי זיינען פערזיכערט. דער אונטערשיעד אין דעם פראצענט ווערט געזאמעלט אלס א לעשונגס־פאנד [אבצוצאהלען די סומע אויף וועלכע די אקציעס זיינען ארויסגעגעבען געווארען].

collate' to (קא-לייט' טו) דערהויבען צו דעמזעלבען גראד, שענקען די גלייכע פריווילעגיע.

colla'tion *n.* (קא-ליי'-שאן) א פערגלייך פון איין זאך מיט דער אנדערער; דאס פערגלייכען [בעזאנדערס מאנוסקריפטען, ציפער אדער סטאטיסטיק]; דאס לעזען וועגען דעם לעבען פון די קריסטליכע הייליגע [בעזאנדערס אין די קלויסטערס פון די מאנאכען]; א לייכטער מאהלצייט.

colla'tive *a.* (קא-ליי'-טיוו) פערגלייכענדיג מיט אנאנדער.

colla'tor *n.* (קא-ליי'-טאר) א פערגלייכער; איינער וואס פערגלייכט מאנוסקריפטען אדער אויסגאבען פון ביכער; איינער וואס פערגלייכט אימעצען אין א פריווילעגיע.

col'league *n.* (קאל'-איג) א קאלעגע, אן אמטס ברודער; א חבר.

colleague' *v.* (קא-ליגג') ארבייטען צוזאמען אין איין אמט אדער קאנטאר.

colleagued' with (קא-ליגד' הוויטה) פערבונדען, אריין אין חברה.

col'leagueship *n.* (קאל'-איג-שיפ) קאלעגיאליטעט; די אמטסגענאסענשאפט; דאס זיין א קאלעגע.

col'lect *n.* (קאל'-עקט) א קורצע תפלה אין א קירך; א קורצע תפלה.

collect' *v.* (קא-לעקט') זאמלען, צונויפקלייבען, צונויפמאכען; איינמאהנען.

collec'table *a.* (קא-לעק'-טעבל) וואס קען געזאמעלט ווערען; וואס קען איינגעמאהנט ווערען.

collecta'nea *n.* (קאל-עק-טיי'-ני-א) א זאמלונג פון געוועהלטע זעצע פון פערשיעדענע שריפטשטעלער.

collecta'neous *a.* (קאל-עק-טיי'-ני-אס) צוזאמענגעקליבען, צונויפגעזאמעלט.

collect'ed *a.* (קא-לעקט'-עד) 1. פערזאמעלט; צונויפגעזאמעלט; 2. געפאסט, זעלבסט בעהערשט, געלאסען.

1. He collected coins for amusement. 2. He met the danger in a collected manner.

collec'tedly *adv.* (קא-לעק'-טעד-לי) מיט זעלבסט־בעהערשונג; מיט געפאסטען מוטה, געלאסען.

He spoke quite calmly and collectedly.

collec'tedness *n.* (קא-לעק'-טעד-נעס) דאס פאסען מוט.

collec'tible *a.* (קא-לעק'-טיבל) ז. *collectable*.

collec'ting-box *n.* (קא-לעק'-טינג-באקס) א בלעכערנע קעסטעל פאר קאלעקציאנען פון פלאנצונגען אדער אינזעקטען.

collec'tion *n.* (קא-לעק'-שאן) 1. דאס זאמלען; א זאמלונג; 2. א זאמלונג פון נדבות; 3. דאס איינמאהנען שולדען.

1. He has a collection of good books. 2. They took up a collection for the poor widow. 3. My collections this week are good.

Collec'tion Act (קא-לעק'-שאן עקט) דאס געזעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא פון יאהר 1799 וועגען איינטיילען דאס לאנד אין בעצירקען פאר דעם צוועק פון איינמאהנען אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

collec'tive *a. and n.* (קא-לעק'-טיוו) קאלעקטיוו, געמיינשאפטליך, צוזאמען; דאס זאמעלווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א זאמלונג פון פיעלע גלייכע זאכען (ווי „וואלד"—פון פיעלע בוימער, „פאלק"—פון פיעלע מענשען, א. ז. וו.)].

collec'tive ac'tion (קא-לעק'-טיוו עק'-שאן) א געמיינשאפטליכע טהעטיגקייט.

collec'tive bar'gaining (קא-לעק'-טיוו באר'-גיי-נינג) אן אבמאך וועגען ארבייטס־לויהן און ארבייטס־בעדינגונגען צווישען אונטערנעהמער אדער א פעראיין פון אונטערנעהמער פון איין זייט און די ארבייטער אלס ארגאניזירטע גרופע אדער קערפערשאפט פון דער אנדערער זייט; אן אבמאך צווישען אן אונטערנעהמער מיט אן ארבייטער־יוניאן.

collec'tively *adv.* (קא-לעק'-טיוו-לי) צוזאמען; געמיינשאפטליך.

The citizens of the state collectively considered, must protect their country.

collec'tiveness *n.* (קא-לעק'-טיוו-נעס) די געזאמטהייט; די פעראייניגונג; א מאסע; א סך.

collec'tive noun (קא-לעק'-טיוו נאון) א זאמעלווארט. ז. *collective*.

collec'tivism *n.* (קא-לעק'-טיוו-איזם) קאלעקטיוויזם, סאציאליזם, דער פרינציפ, אז די געמיינשאפט אדער דער שטאאט דארף קאנטראלירען די פראדוקציאן און די פראדוקציאנס־מיטעל און אז פריוואט־אייגענטום דארף אבגעשאפט ווערען.

collec'tivist *n. and a.* (קא-לעק'-טיוו-איסט) איינער וואס איז אן אנהענגער פון קאלעקטיוויזם; וואס איז שייך צו דעם קאלעקטיוויזם. ז. *collectivism*.

collectivis'tic *a.* (קא-לעק-טי-וויס'-טיק) וואס איז שייך צו קאלעקטיוויזם. ז. *collectivism*.

collectiv'ity *n.* (קאל-עק-טיוו'-אי-טי) די געמיינשאפט; דאס בירגערטום אלס גאנצעס.

collect' one's self (קא-לעקט' הוואנז סעלף) זיך צונויפנעהמען מיט די קרעפטען, זיך פאסען, קומען צו זיך.

collec'tor *n.* (קא-לעק'-טאר) א זאמלער; אן אנטיקען־זאמלער; א געלד־מאהנער; אן איינקאסירער; א קאלעקטאר פון אן עלעקטרישע מאשין [דער טייל פון אן עלעקטרישע מאשין וואו עס זאמעלט זיך אויף די עלעקטריציטעט].

collec'torate *n.* (קא-לעק'-טא-רייט) דאס אמט פון א געלד מאהנער אדער איינקאסירער; דער בעצירק פון אן איינקאסירער.

collec'torship *n.* (קא-לעק'-טאר-שיפ) ז. *collectorate*.

collec'tress *n.* (קא-לעק'-טרעס) אן איינקאסירערין.

colleg'atary *n.* (קא-לעג'-ע-טע-רי) א מיט־יורש.

col'lege *n.* (קאל'-עדזש) א גימנאזיום; א הויך־שוהל; אן אבטיילונג פון אן אוניווערזיטעט; א פעראיין, א קארפאראציאן.

col'lege of wit'-crack'ers (קאל'-עדזש אוו הוויט'-קרעק'-ערז) א חברה לצים, א חברה קיבעצער, א קיבעצארניע.

colle'gial *a.* (קא-לי'-דזשי-על) וואס געהערט צו א גימנאזיום אדער צו א הויך־שוהל.

colle'gian *n.* (קא-לי'-דזשי-ען) א סטודענט פון א הויך־שוהל.

colle'giate *a. and n.* (קא-לי'-דזשי-אייט) וואס געהערט צו א גימנאזיום אדער צו א הויך־שוהל; א סטודענט.

colle'giate church (קא-לי'-דזשי-אייט טשוירטש) א פעראייניגונג פון קירכען וואס האבען געמיינשאפטליכע גייסטליכע; א קריסטליכע סעקטע אין ענגלאנד וואס האט ניט אין איהר קירך קיין בישאף.

collen'chyma *n.* (קא-לענ'-קי-מא) אזא פארם פון א דיקען צעלען־געוועב ביי קרויט־ארטיגע פלאנצען.

col'let *n. and v.* (קאל'-עט) דער ארט פון א רינג, וואו דער שטיין איז איינגעפאסט; א קראגען; א האלזבאנד; אזא קראגען וואס די קאטוילישע גייסטליכע טראגען; איינפאסען א שטיין אין א רינג.

collet'ic *a. and n.* (קא-לעט'-איק) קלייעדיג, קלעפיג; א קלעפ־מיטעל.

collide' *v.* (קא-לאיד') זיך צוזאמענשטויסען.

The ships collided in mid-ocean.

col'lie *n.* (קאל'-אי) א שעפסען־הונד [א הונד וואס ווערט מייסטענס בענוצט פון פאסטוכער צו היטען שעפסען].

col'lier *n.* (קאל'-יער) א קויהלען־גרעבער; א קויהלען־שיף.

col'liery *n.* (קאל'-יער-אי) א קויהלען־גרוב; דער קויהלען־האנדעל.

col'ligate *v.* (קאל'-אי-גייט) צוזאמענבינדען, פערבינדען.

colliga'tion *n.* (קאל-אי-גיי'-שאן) א צוזאמענבינדונג; א לאגישע פערבינדונג פון פאקטען.

col'limate *v.* (קאל'-אי-מייט) בריינגען אין דער זעלביגער ליניע [ווי די אקסען־ליניען פון די צוויי גלעזער אין א טעלעסקאפ]; מאכען פאראלעל; אנשטעלען ריכטיג א טעלעסקאפ.

col'limating *a.* (קאל'-אי-מיי-טינג) מאכענדיג פאראלעל; אנשטעלענדיג ריכטיג די גלעזער פון א טעלעסקאפ.

col'limating eye'piece (קאל'-אי-מיי-טינג אי'-פיעס) אזא אפטישע גלאז אויסצוגעפינען דעם פעהלער פון א טעלעסקאפ וואס איז ניט ריכטיג אנגעשטעלט.

collima'tion *n.* (קאל-אי-מיי'-שאן) דאס אנשטעלען ריכטיג א טעלעסקאפ.

col'limator *n.* (קאל'-אי-מיי-טאר) א ריכטיג אנגעשטעלטער טעלעסקאפ וואס ווערט בענוצט אנצושטעלען ריכטיג אנדערע טעלעסקאפען.

collin'ear *a.* (קא-לינ'-אי-אר) ליעגענדיג אויף דער זעלביגער גראדער ליניע.

collin'eate *v.* (קא-לינ'-אי-אייט) בריינגען אין דער זעלביגער גראדער ליניע; ריכטען אין א גראדע ליניע; ליעגען אין דערזעלביגער ליניע מיט עטוואס אנדערעס.

collinea'tion *n.* (קא-לין-אי-איי'-שאן) דאס ברייננגען עטוואס אין דערזעלבינער ליניע מיט אן אנדער זאך.

collin'gual *a.* (קא-לינ'-גהוועל) וואס רעדט דיזעלבע שפראך.

colliq'uable *a.* (קא-ליק'-הוועבל) שמעלצבאר; וואס קען צושמאלצען ווערען.

col'liquant *a.* (קאל'-אי-קהוועגט) וואס קען געשמאלצען ווערען.

col'liquate *v.* (קאל'-אי-קהווייט) שמעלצען.

colliqua'tion *n.* (קאל-אי-קהוויי'-שאן) שמעלצונג; צונויפשמעלצונג.

colliq'uative *a.* (קא-ליק'-הווע-טיוו) שמעלצענדיג.

colliq'uativeness *n.* (קא-ליק'-הווע-טיוו-נעס) דאס שמעלצען.

colliquefac'tion *n.* (קא-ליק-הווי-פעק'-שאן) צוזאמענשמעלצונג.

colli'sion *n.* (קא-ליזש'-אן) א צוזאמענשטויסונג; דער געגענזאץ, אנטאגאניזם.

col'locate *v.* (קאל'-א-קיים) צוזאמענשטעלען, צוזאמענזעצען; פאנאנדערטיילען דאס געלד, וואס מען האט אויסגעלייזט פון פערקויף פון פערמעגען [נאך א געריכטליכען פערקויף] צווישען די בעלי-חובות.

colloca'tion *n.* (קאל-א-קיי'-שאן) צוזאמענשטעלונג, צוזאמענבינדונג; דאס ברייננגען א זאך אין א געוויסען צוזאמענהאנג מיט אן אנדערער; דאס פאנאנדערטיילען צווישען די בעלי-חובות דאס געלד וואס איז אויסגעלייזט געווארען פון א געריכטליכען פערקויף פון פערמעגען.

collo'dion *n.* (קא-לאו'-די-אן) ז. *collodium*.

collo'dium *n.* (קא-לאו'-די-אם) קאלאדיום [א פליסיגקייט וואס בעשטעהט פון פיראקסילין, עפיר און ספירים. דיענט פאר פערשיעדענע ניצליכע צוועקען, ווי אין מעדיצין, אין פאטאגראפיע א. ז. וו.].

col'loid *a. and n.* (קאל'-איד) וואס איז עהנליך צו זשעלאטין אדער קליי; האלב-געדיכט; נים קריסטאליזירט; א האלב-געדיכטע זאך, ווי איי-ווייס א. ד. ג.

colloi'dal *a.* (קא-לאי'-דעל) וואס איז שייך צו זשעלאטין [א מין פערגליווערטע פליסיגקייט, ווי שטודען, פעטשא א. ז. וו.].

col'lop *n.* (קאל'-אפ) אן אבגעשניטענער שטיקעל פלייש.

collo'quial *a.* (קא-לאו'-קהווי-על) וואס ווערט געברויכט אין געוועהנליכער שפראך, אבער ניט אין ליטעראטור.

"I am game" is a **colloquial** expression for "I stand by my word."

collo'quialism *n.* (קא-לאו'-קהווי-על-איזם) א ווארט אדער פראזע וואס ווערט בענוצט אין דער געוועהנליכער שפראך אבער ניט אין ליטעראטור.

collo'quialize *v.* (קא-לאו'-קהווי-על-איז) ברויכען אין דער שפראך ניט ליטערארישע אויסדריקע.

collo'quially *adv.* (קא-לאו'-קהווי-על-אי) דורך געוועהנליכע, ניט ליטערארישע אויסדריקע.

col'loquist *n.* (קאל'-א-קהוויסט) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשפרעך, בעזונדערס א געשפרעך וואס האט דעם כאראקטער פון א דעבאטע, ויכוח.

col'loquy *n.* (קאל'-א-קהווי) א געשפרעך [בעזונדערס אזא, וואס האט דעם כאראקטער פון א דעבאטע].

collude' *v.* (קא-ליוד') שליסען מיט איינעם א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך מיט איהם כלומרשט אלס געגנער מיט דעם ציעל צו בעשווינדלען איינעם.

collu'der *n.* (קא-ליו'-דער) דער וואס שליסט מיט איינעם א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך מיט איהם כלומרשט אלס געגנער מיט דעם ציעל צו בעשווינדלען איינעם.

collu'sion *n.* (קא-ליו'-זשאן) א געהיימער אבמאך צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען, דורך וועלכען זיי ווייזען זיך ארויס כלומרשט אלס געגנער און אין דער ווירקליכקייט האלטען זיי יד-אחת מיט דעם ציעל צו בעטריגען איינעם.

The opposing lawyers were in **collusion** to betray the interests of the plaintiff.

collu'sive *a.* (קא-ליו'-סיוו) וואס איז אבגעמאכט געווארען אין געהיים ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער פאר א בעטריגערישען צוועק.

He tried to secure a divorce by **collusive** methods.

collu'sively *adv.* (קא-ליו'-סיוו-לי) אויף דעם ארט פון א געהיימען אבמאך ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער, כדי איינעם צו בעשווינדלען.

collu'siveness *n.* (קא-ליו'-סיוו-נעס) דער שווינדעל, וואו מענשען שטעלען זיך ארוים כלומרשט אלס געגנער און אין דער ווירקליכקייט זיינען זיי יד-אחת מיט'ן ציעל צו בעטריגען איינעם.

collu'sory *a.* (קא-ליו'-סא-רי) בעטריגעריש; געהיים אבגעמאכט ארויסצושטעלען זיך כלומרשט אלס געגנער מיט צוועקען פון בעטרוג.

col'ly *n.* (קאל'-אי) ז. *collie*.

collyr'ium *n.* (קא-ליר'-אי-אם) אויגענוואסער [אזא וואסער צו שוויינקען די אויגען].

col'ly-wobbles *n.* (קאל'-אי-הוואבלז) א ווולגארער אויסדרוק פאר בויך-שטעכענים, בויך-וועהטאג.

Colo. [איינער *Colorado* אבקירצונג פון פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

col'ocynth *n.* (קאל'-א-סינטה) דער ביטערער קירבעס, די שדים-עפעל [א מין ביטערע פרוכט וואס וואקסט אין די ווארעמע לענדער פון אזיען].

cologne' *n.* (קא-לאון') א-דע-קאלאן [א מין פארפיום].

Cologne' wa'ter (קא-לאון' הוואה'-טער) א-דע-קאלאן.

co'lon *n.* (קאו'-לאן) דער דאפעל-פונקט אין שרייבען [:]; די גרים-קישקע אין בויך.

colo'nel *n.* (קויר'-נעל) א פאלקאווניק.

colo'nelcy *n.* (קויר'-נעל-סי) דאס אמט פון א פאלקאווניק.

colo'nel-gen'eral *n.* (קויר'-נעל-דזשענ'-ער-על) דער קאמאנדירענדער גענעראל.

colo'nelship *n.* (קויר'-נעל-שיפ) ז. *colonelcy*.

colo'nial *a. and n.* (קא-לאו'-ני-על) וואס געהערט צו א קאלאניע; וואס בילדען אוים א קאלאניע [וועגען בעשעפעניסען וואס לעבען אין קאלאניעס אדער אין גרופען]; א מיטגליעד אדער בירגער פון א קאלאניע.

colo'nialism *n.* (קא-לאו'-ני-על-איזם) דער דיאלעקט, די אויסשפראך וואס ווערט געבויכט אין די קאלאניען; די לעבענס-ארט אין די קאלאניען.

colo'nialize *v.* (קא-לאו'-ני-על-איז) קאלאניזירען; גרינדען קאלאניעס.

colo'nially *adv.* (קא-לאו'-ני-על-אי) קאלאניסטיש; אויף א קאלאניאלען אופן.

colo'nial prod'uce (קא-לאו'-ני-על פראד'-יום) קאלאניאלע סחורות.

col'onist *n.* (קאל'-א-ניסט) 1. א קאלאניסט; 2. א פלאנץ אדער חיה וואס איז אריבערגעבראכט געווארען פון אן אנדער לאנד.

2. Tea as a cultivated plant is a **colonist** in America.

coloni'tis *n.* (קאל-א-נאי'-טים) אן ענטצינדונג פון דער גראבער קישקע.

coloniza'tion *n.* (קאל-א-ני-זיי'-שאן) די גרינדונג פון א קאלאניע; קאלאניזאציאן, די בעזעצונג פון מענשען אין א פרעמדען לאנד.

coloniza'tionist *n.* (קאל-א-ני-זיי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער קאלאניזאציאנס-סיסטעם; דער וואס שטרעבט צו בעזעצען מענשען אין קאלאניעס [בעזונדערס אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען, דער וואס האט געפאדערט מען זאל קאלאניזירען די בעפרייטע נעגערס אין אפריקא].

col'onize *v.* (קאל'-א-נאיז) גרינדען א קאלאניע, בעזעצען מענשען אין א פרעמדען לאנד.

col'onizer *n.* (קאל'-א-נאי-זער) דער קאלאניזירער, דער וואס גרינדעט קאלאניעס.

col'onizing *a.* (קאל'-א-נאי-זינג) וואס האט די שטרעבונג צו גרינדען קאלאניעס.

The British are a **colonizing** people.

colonnade' *n.* (קאל-א-נייד') א קאלאנאדע [א ראנד אדער א שורה פון זיילען אין א געביידע].

Colonnade

colonna'ded *a.* (קאל-א-ניי'-דער) וואס האט א קאלאנאדע אדער א צייל פון זיילען.

colo'nus *n.* (קא-לאו'-נאס) א קאלאן [אן ערד-ארבייטער וואס האט געדיענט אלס לייב-אייגענער ביי די אלטע רוימער]; א קאלאניסט.

col'ony *n.* (קאל'-א-ני) 1. א קאלאניע; א בעזעצונגס ארט אין א פרעמדען לאנד; 2. א שטיק לאנד וואס א מדינה נעהמט צו אין אן אנדער לאנד דארט צו בעזעצען איהרע בירגער; 3. א קווארטאל אין א שטאדט וואו עס לעבען אויסלענדער.

3. The Russian **colony** in New York is on the East Side of Manhattan Island.

col'ophon *n.* (קאל'-א-פאן) אן אויסדרוק אדער א פסוק אויף דער לעצטער זייט פון א בוך.

colophon'ic *a.* (קאל-א-פאנ'-איק) וואס בעקומט זיך פון קאלאפאניום.

ז. *colophony*

col'ophonite *n.* (קאל'-א-פא-נאיט) קאלאפאנים, פעך-גראנאט [א מין מינעראל].

col'ophony *n.* (קאל'-א-פא-ני) קאלאפאניום [א האלב-דורכזיכטיגע פעך, מיט וועלכער מען רייבט אן דעם סמיק פון א פידעל].

coloquin'tida *n.* (קאל-א-קהווינ'-טי-

דא) די שרים=עפעל [א מין ביטערע פרוכט].

col'or *n. and v.* (קאל'-אר) 1. קאליר, פארב; שיין; 2. א גאטונג, א סארט; 3. א מאסקע אונטער וועלכער מען פערשטעלט דעם ריכטיגען געשטאלט; א סימבאל, א צייכען; אן אונטערשיידונגס=צייכען אדער פארב; 4. פארבען; צופארבען, פערגרעסערען; 5. מגזם זיין; 6. רויט ווערען.

5. Do not color your statements. Tell the exact truth. 6. She colored from shame.

col'orable *a.* (קאל'-אר-עבל) שיינבאר; דאס וואס קען געפארבט ווערען; פערשטעלט אין בענעהמונג אדער רייד.

col'orableness *n.* (קאל'-אר-עבל-נעס) שיינבארע ריכטיגקייט, ריכטיגקייט לויט'ן אויסזעהן [אבער ניט אין דער ווירקליכקייט].

col'orably *adv.* (קאל'-אר-ע-בלי) אויף א שיינבארען אופן.

Colora'do bee'tle (קאל-א-רא'-דא ביעטל) דער קארטאפעל=וואנץ [אזא אינזעקט וואס בעשעדיגט קארטאפעל].

col'orant *n.* (קאל'-אר-ענט) א פארבענדע שטאף.

colora'tion *n.* (קאל-א-ריי'-שאן) דאס בענוצען פארבען; פארבונג.

colora'tional *a.* (קאל-א-ריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו קאליר; וואס פארבט.

col'orature *n.* (קאל'-אר-ע-טשור) די קאלאראטור, די בעציערונג פון א מעלאדיע דורך טרילענדע און געגרייזעלטע טענער.

col'or-bear'er *n.* (קאל'-אר-בעהר'-ער) דער פאהן=טרעגער אין ארמעע אדער אויף א פאראד.

col'or-blind *a. and n.* (קאל'-אר-בלאינד) פארבען=בלינד, וואס קען ניט אונטערשיידען צווישען געוויסע פארבען; איינער וואס קען ניט אונטערשיידען צווישען געוויסע פארבען.

col'or-blind'ness *n.* (קאל'-אר-בלאינד'-נעס) פארבען=בלינדקייט, דאס ניט קענען אונטערשיידען צווישען פארבען [א געוויסע אוננארמאליטעט פון אויג, ווען דעם מענשען ווייזט זיך אויס רויט אלס בלוי, גרין אלס גרוי א. ז. וו.].

col'or-box *n.* (קאל'-אר-באקס) דאס פארבען=קעסטעל [ביי מאלער].

col'or-chart *n.* (קאל'-אר-טשארט) א פארבען=טאבעלע [א ברעטעל אדער א בלאט, וואס איז בעדעקט מיט פערשיעדענע קאלירען מיט ליניען צווישען זיי, כדי צו זעהן דעם אונטערשייד פון פערשיעדענע פארבען].

col'or-cir'cle *n.* (קאל'-אר-סוירקל) א רונדע ברעטעל, וועלכע איז בעדעקט מיט די פארבען: רויט, אראנזש, געלב, גרין, בלוי, וויאלעט און פורפור.

col'or-combina'tion *n.* (קאל'-אר-קאמ-בי-ניי'-שאן) דאס צופאסען קאלירען איינע צו די אנדערע.

col'or-con'trast *n.* (קאל'-אר-קאנ'-טרעסט) דער קאנטראסט פון קאלירען [ווי ווייס און שווארץ].

col'ored *a.* (קאל'-ארד) קאלירט; צוגעפוצט, ניט ריכטיג; פון נעגערשער אבשטאמונג.

col'orer *n.* (קאל'-אר-ער) דער וואס מאלט מיט פארבען; א שמירער [ניט קיין קינסטלער]; א בעל=מגזם.

col'or-guard *n.* (קאל'-אר-גארד) די פאהן=וואך [א וואך ארום דעם פלאג פון אן פאלק, ראטע אדער פון א פעסטונג].

colorif'ic *a.* (קאל-א-ריפ'-איק) וואס גיט ארויס א קאליר; וואס איז שייך צו פארבען.

colorim'eter *n.* (קאל-א-רימ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון קאליר ביי פארב=שטאפען.

colorimet'ric *a.* (קאל-א-רי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום קאליר=מעסטער [אן אינסטרומענט, וואס מעסט די שטארקייט פון קאליר].

colorim'etry *n.* (קאל-א-רימ'-ע-טרי) דאס בעשטימען די שטארקייט פון קאליר ביי פערשיעדענע פארב=שטאפען דורך א קאליר=מעסטער.

col'orine *n.* (קאל'-אר-אין) א טרוקענער עקסטראקט פון מארענא [א מין גראז ביי וועלכער די ווארצלען ענטהאלטען געוויסע פארב=שטאפען].

col'oring *n.* (קאל'-אר-אינג) די פארבונג; דאס צוגעבען א קאליר; צוזאמענמישונג פון פארבען אין מאלען; די שיינבארקייט פון א זאך [בעזאנדערס ווען זי זעהט זיך ארויס ניט אין איהר ריכטיגען געשטאלט].

col'oring mat'ter (קאל'-אר-אינג מעט'-ער) פארב=שטאף, פיגמענט.

col'orist *n.* (קאל'-אר-איסט) א מאלער; א קינסטלער אין מאלעריי וואס קאמבינירט גוט די פארבען.

col'orless *a.* (קאל'-אר-לעס) אהן קאליר; אהן פארב; אהן בולט'ע כאראקטער=שטריכען.

col'orlessness *n.* (קאל'-אר-לעס-נעס) די פארבלאזיגקייט.

col'orman *n.* (קאל'-אר-מען) דער וואס האנדעלט מיט פארבען.

col'or-prin'ting *n.* (קאל'-אר-פרינ'-טינג) דאס דרוקען אין פערשיעדענע פארבען.

col'ors *n.* (קאל'-ארז) די פארבען פון א פאהן; א פאהן.

The Stars and Stripes are the American colors.

col'or-sensa'tion *n.* (קאל'-אר-סענ-סיי'-שאן) די פארבען=עמפפינדונג [דאס זעהן פערשיעדענע קאלירען].

col'or-sense *n.* (קאל'-אר-סענס) דער חוש צו עמפפינדען פארבען.

col'or-ser'geant *n.* (קאל'-אר-סאר'-דזשענט) א וואך=מייסטער צו היטען די פאהן פון פאלק אדער ראטע.

col'or-varia'tion *n.* (קאל'-אר-וויי-רי-איי'-שאן) פערשיעדענארטיגקייט פון קאליר ביי איינעם און דעמזעלבען מין חיות [אין זאאלאגיע].

colos'sal *a.* (קא-לאס'-על) קאלאסאל, ריעזענהאפט, זעהר גרויס.

colos'sally *adv.* (קא-לאס'-על-אי) ריעזענהאפט, זעהר גרויס.

Colosse'um *n.* (קאל-א-סיע'-אם) דער קאליסעאום [רוימישער אמפיטעאטער].

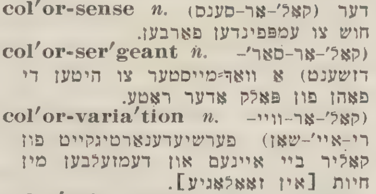

Colosseum

colos'sus *n.* (קא-לאס'-אס) א קאלאס, א ריעזיגער זייל אדער סטאטוע.

colostra'tion *n.* (קאל-אס-טריי'-שאן) א קינדער=קראנקהייט וואס קומט פון זויגען ביי דער מוטער די ערשטע מילך נאך'ן געבערען.

colost'rum *n.* (קא-לאס'-טראם) די ערשטע מילך וואס בילדעט זיך אויס אין די בריסט נאך'ן געבערען.

col'portage *n.* (קאל'-פאור-טעדזש) די פערטיילונג פון דער ביבעל אדער אנדערע רעליגיעזע ביכער פאר ביליגע פרייזען אדער אומזיסט, דורך אן אנגעשטעלטע פערזאן פון א פעראיין אדער פון א מיסיאן.

col'porter *n.* (קאל'-פאור-טער) א רייזענדער אגענט וואס איז אנגעשטעלט פון א פעראיין אדער מיסיאן צו פערטיילען די ביבעל אדער אנדערע רעליגיעזע ביכער פאר ביליגע פרייזען אדער אומזיסט.

col'porteur *n.* (קאל'-פאור-טער) ז. *colporter*.

colt *n. and v.* (קאולט) א יונג פערד, א זשערעבטשיק, א לאשיק; א לעבעדיגע, פרעהליכע פערזאן; א פריץ, אן אנפאנגער; א שטריק מיט א קנופ ביים ענד [צום שלאגען]; שלאגען מיט א שטריק וואס האט א קנופ ביים ענד.

colt'-ale *n.* (קאולט'-אייל) ביער=געלד וואס א שמיעד בעקומט, ווען ער בעשמיעדט דאס ערשטע מאל א זשערעבטשיק [א יונג פערד].

col'ter *n.* (קאול'-טער) אזא שטאלענער מעסער אדער שארפער רעדעל וואס ווערט בעפעסטיגט צו אן אקער=אייזען פון פארענט פאר דעם צוועק דורכצושניידען דעם גרונד אום עס זאל זיין לייכטער פאר'ן אקער=אייזען צו אקערען.

colt'-e'vil *n.* (קאולט'-איוול) אזא ענטצינדונג אדער געשווילעכץ אין די געשלעכטליכע ארגאנען ביי יונגע פערד.

col'tish *a.* (קאול'-טיש) ווי א יונגער פערדעל; לעבעדיג, מונטער.

col'tishly *adv.* (קאול'-טיש-לי) ווי א יונג פערדעל; אויף א לעבעדיגען, פרעהליכען שטייגער.

colt'-like *a.* (קאולט'-לאיק) ווי א יונגער פערדעל.

colts'foot *n.* (קאולטס'-פוט) אזא פלאנצע. וואס איהרע בלעטער פלעגען אמאל זעהר פיעל בענוצט ווערען אין מעדיצין.

colt's'-tooth *n.* (קאולטס'-טוהטה) דער מילך=צאהן ביי א פערד.

col'ubrine *a.* (קאל'-יו-ברין) וואס איז שייך צו שלאנגען.

Colum'ba *n.* (קא-לאמ'-בא) א מין טויבען.

colum'ba *n.* (קא-לאמ'-בא) אזא כלי, וואס האט געהאט דאס אויסזעהן פון א טויב, אין וועלכער מען פלעגט אין די מיטעלאלטערליכע קירכען האלטען דאס הייליגע ברויט.

columba'rium *n.* (קאל-אמ-ביי'-רי-אם) א טויבען=הייזעל; א קעמערל אין א טויבען=הייזעל.

col'umbary *n.* (קאל'-אמ-בע-רי) ז. *columbarium*.

Colum'bia *n.* (קא-לאמ'-בי-א) די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס א מליצה אויסדרוק].

Colum'biad *n.* (קא-לאמ'-בי-עד) אן עפישעס געדיכט [העלדען=געדיכט] איבער אמעריקא.

colum'biad *n.* (קא-לאמ'-בי-עד) אזא שווערער הארמאט.

Colum'bian *a.* (קא-לאמ'-בי-ען) וואס איז שייך צו די פעראייניטע שטאאטען

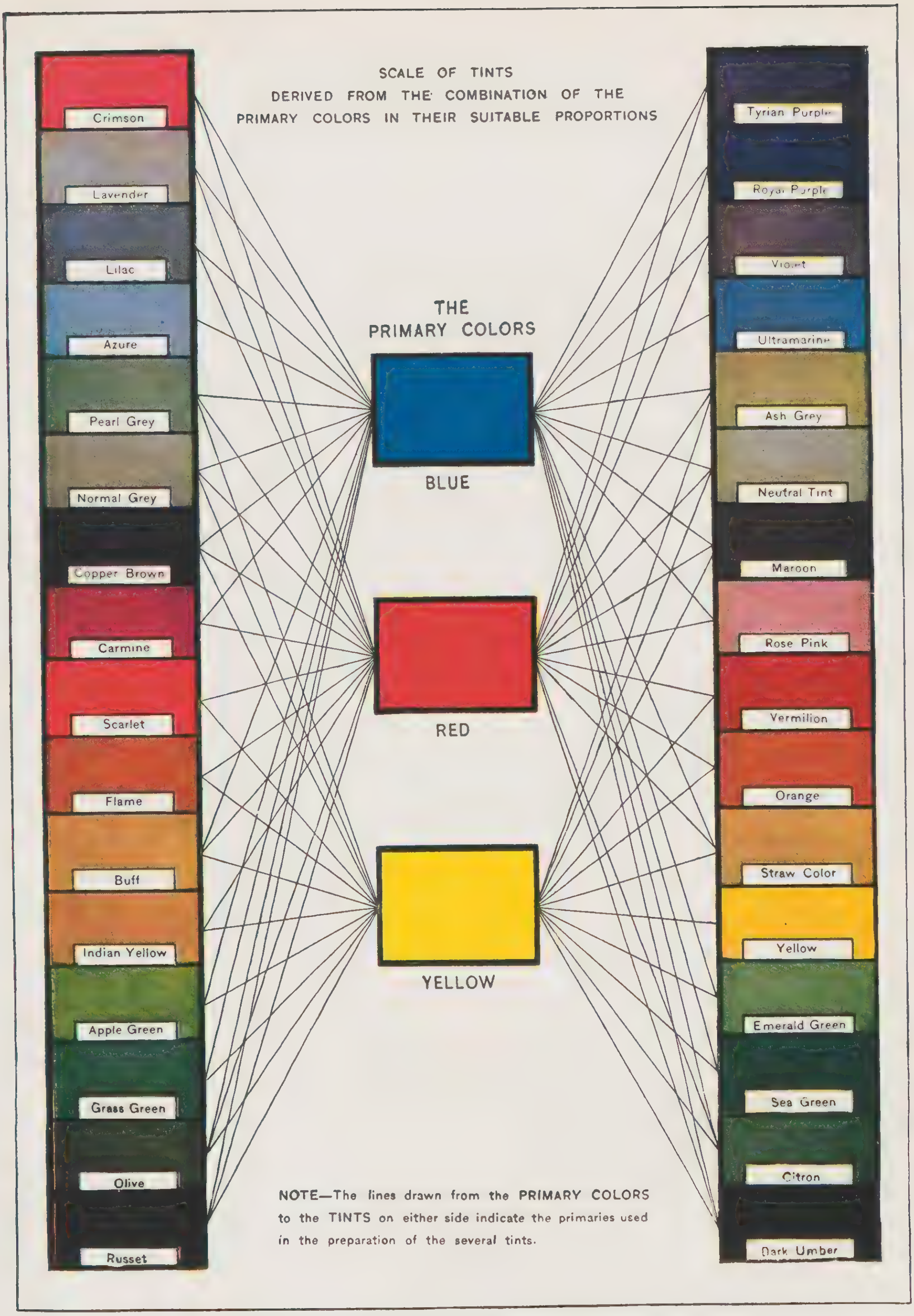

DIAGRAM ILLUSTRATING THE PRIMARY COLORS AND THEIR COMBINATIONS OR TINTS

פון אמעריקא [אלס א מליצה אויסדרוק]; וואס איז שייך צו קריסטאפער קאלומבוס, דעם ענטדעקער פון אמעריקא.

colum'bic *a.* (קא-לאמ'-ביק) וואס איז שייך צו דעם כעמישען עלעמענט קאלומביום. ז. *columbium*

colum'bic ac'id (קא-לאמ'-ביק עס'-איד) קאלומביום זויערע [אזא ווייסער פולווער וואס קומט פון א כעמישע פערבינדונג פון קאלומביום מיט כלאר=זויערע].

colum'biform *a.* (קא-לאמ'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א טויב.

col'umbine *a. and n.* (קאל'-אמ-בין) וואס איז שייך צו א טויב; וואס איז ענליך צו א טויב; וואס האט דעם קאליר פון א טויב; די אקליי [אזא גארטען=פלאנצע, וואס איהרע בלעטלעך זעהן אוים ווי טויבען=קעפלעך].

colum'bium *n.* (קא-לאמ'-בי-אם) קאלומביום [א מעטאל וואס האט א גרויען קאליר ווי שטאל; איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

col'umel *n.* (קאל'-יו-מעל) א קליינער זייל.

columel'la *n.* (קאל-יו-מעל'-א) א קליין שטעקעלע אדער שטענגעלע; א קליינער זייל; דאס מיטעלסטע שטענגעלע אין א בלום; דאס ביינדעל אינוועניג אין מיטען פון אויער; אזא קליין שטענגעלע אין צענטער פון געוויסע מושלען.

col'umn *n.* (קאל'-אם) א זייל; א רובריק; אן עמוד פון א בוך; א שפאלט פון א צייטונג; א קאלאנע אדער רייה סאלדאטען ווי זיי געהען אין א מארש.

colum'nar *a.* (קא-לאמ'-נאר) וואס האט די פארם פון א זייל; וואס איז געפארמט אין זיילען.

col'umned *a.* (קאל'-אמד) פערזארגט מיט אדער אונטערשטיצט פון זיילען; אויסגעשטעלט אין רייהען אדער ציילען.

columnia'tion *n.* (קא-לאמ-ני-איי'-שאן) דאס אויסשטעלען זיילען; דאס אויסשטעלען אין רייהען.

col'umn-rule *n.* (קאל'-אם-רוהל) אזא מעשענע שמאלע לינייקע וואס ווערט בענוצט אין דרוקערייען צום אבטיילען די צייטונגס שפאלטען איינעם פון דעם אנדערען.

colure' *n.* (קא-ליור') דער דעקלינאציאנס=קרייז [איינער פון די צוויי קרייזען אין געאגראפיע אדער אסטראנאמיע וועלכע קרייצען זיך און שניידען דעם וועלט=רוים אין פיער טיילען].

col'y *n.* (קאל'-אי) די מויז=פויגעל.

col'za *n.* (קאל'-זא) די פעלד=ריב.

col'za-oil *n.* (קאל'-זא-איל) פעלד=ריבען=אויל.

co'ma *n.* (קאו'-מע) דער בלעטערדיגער שפיץ פון א בוים; הערעלעך פון פלאנצען=קערנער; די וואלקענדיגע בעדעקונג פון א קאמעט; הינהער=פלעט, לעטארגיע.

co'mal *a.* (קאו'-מעל) וואס איז שייך צו הינהער=פלעט אדער לעטארגיע; וואס איז שייך צו דעם בלעטערדיגען שפיץ פון א בוים.

co'mate *a. and n.* (קאו'-מייט) א חבר, א קאמפאניאן; האריג. ז. *coma*

co'matose *a.* (קאו'-מע-טאוס) לעטארגיש; ענליך צו הינהער=פלעט אדער לעטארגיע.

co'matous *a.* (קאו'-מע-טאס) ז. *comatose*

comb *n. and v.* (קאום) א קאם [צום קאמען די האר]; א קאם פון א האהן; די האניג=צעלע ווי זי ליעגט אין ביענשטאק; א טהאל וואס האט די פארם פון א בעקען; קאמען די האר; בערשטען פלאקס אדער די וואל.

com'bat *n. and v.* (קאמ'-בעט) א קאמפף, א שטרייט; קעמפפען, שטרייטען; בעקעמפפען.

combat'able *a.* (קאמ-בעט'-עבל) וואס קען בעשטריטען ווערען; וואס קען בעקעמפפט ווערען.

com'batant *n.* (קאמ'-בע-טענט) א קעמפפער, א קאמפפס=גיעריגער; א שטרייטער.

com'bative *a.* (קאמ'-בע-טיוו) קריעגעריש, שטרייטלוסטיג.

com'batively *adv.* (קאמ'-בע-טיוו-לי) שטרייטלוסטיג; אויף א קריעגערישען אופן.

com'bativeness *n.* (קאמ'-בע-טיוו-נעס) שטרייטלוסטיגקייט; דאס זיין קריעגעריש.

comb'-brush *n.* (קאומ'-בראש) א בערשטעל צום רייניגען א קאם.

combed *a.* (קאומד) וואס האט א קאם.

co'mber *n.* (קאו'-מער) א קעמער, איינער וואס קעמט [האר, פלאקס אדער וואל].

comb'-hon'ey *n.* (קאומ'-האנ'-אי) האניג מיט די וואקס=צעלען ווי עס ליעגט אין ביענשטאק.

combi'nable *a.* (קאם-באי'-נעבל) פעראיינבאר; וואס לאזט זיך פעראייניגען; וואס מען קען קאמבינירען.

combina'tion *n.* (קאם-בי-ניי'-שאן) א קאמבינאציאן, א פעראייניגונג פון פערשיעדענע טיילען צו בילדען עטוואס גאנצעס; א פערבינדונג.

The poultry dealers formed a **combination** to control prices.

combina'tional *a.* (קאם-בי-ניי'-שאנעל) וואס קען קאמבינירט ווערען; וואס לאזט זיך פעראייניגען; וואס איז שייך צו א קאמבינאציאן.

combi'native *a.* (קאם-באי'-נע-טיוו) וואס לאזט זיך קאמבינירען אדער פעראייניגען.

combi'natory *a.* (קאם-באי'-נע-טא-רי) ז. *combinative*

combine' *v. and n.* (קאם-באין') קאמבינירען, פעראייניגען, פערבינדען; זיך פערבינדען; א קאמבינאציאן; א געהיימע פערשווערונג; א קאנספיראציע.

combined' *a.* (קאם-באינד') פערבונדען, פעראייניגט.

combi'ner *n.* (קאם-באי'-נער) איינער אדער עפעס וואס פערבינדט אדער פעראייניגט.

comb'ing *n.* (קאומ'-אינג) דאס קעמען אדער בערשטען; דאס וואס מען בערשט אדער קעמט ארויס; דאס פערשטעקען די שפאלטען פון א שיף מיט אבפאל פון פלאקס.

comb'ing-machine' *n.* (קאומ'-אינג-מע-שין') א בערשט=מאשין פאר וואל.

comb'-saw *n.* (קאומ'-סאה) א האנד=זעג צו מאכען קאמען.

combust' *v.* (קאם-באסט') פערברענען; דערהיצען, אנצינדען.

combustibil'ity *n.* (קאם-באס-טי-ביל'-אי-טי) פערברענליכקייט; דאס קענען פערברענט ווערען.

combus'tible *a. and n.* (קאם-באס'-טיבל) וואס קען זיך לייכט אנצינדען; פערברענליך; וואס קען זיך לייכט אויפרעגען אדער זיך אנצינדען פון צארן; מאטעריאל וואס קען זיך לייכט אנצינדען.

combus'tibleness *n.* (קאם-באס'-טיבל-נעס) ז. *combustibility*

combus'tion *n.* (קאם-באס'-טשאן) פערברענונג; ברענבארקייט.

Oxygen is essential for any process of **combustion**.

combus'tive *a.* (קאם-באס'-טיוו) וואס פערברענט, וואס ענטצינדעט זיך.

comb'y *a.* (קאומ'-אי) ווי האניג=צעלען [דער האניג און דער וואקס ווי עס ליעגט אין ביענשטאק].

come *v.* (קאם) קומען; ערשיינען; פאסירען; עררייכען; ארויסשפראצען.

come about' (קאם ע-באוט') געשעהן, פאסירען; זיך אומקעהרען; זיך בייטען.

come across' (קאם ע-קראס') צופעליג אימעצען טרעפען; אנשטויסען זיך אן עטוואס.

Walking on the street I **came across** my friend.

come a day af'ter the fair (קאם ע דיי עפ'-טער טהי פעהר) קומען נאך אלעמען, קומען צום אויסשפייעניש.

come af'ter (קאם עפ'-טער) נאכפאלגען, נאכקומען.

come along' (קאם ע-לאהנג') געהן, מיטגעהן; קום מיט! לאמיר געהן!

Come along, we can not wait.

come amiss' (קאם ע-מיס') זיין ניט קיין געבעטענער גאסט; קומען אין א ניט געווינשטער צייט אדער ארט.

come and go (קאם ענד גאו) שפרייזען הין און צוריק; ערשיינען און פערשווינדען; בייטען די פארבען אין פנים.

come around' (קאם ע-ראונד') 1. אנקומען; 2. צוריק גוט ווערען, זיך איבערבעטען; 3. קומען צו זיך, זיך ערהאלען, געזונד ווערען; 4. ארייננארען מיט חניפה'דיגע רייד.

2. He will forget his anger and **come around**. 3. He is sick but is **coming around**.

come-at'-able *a.* (קאם-עט'-עבל) דערגרייכבאר; צו וועמען מען קען צוקומען.

Although President of the company he is very **come-at-able**.

come away' (קאם ע-הוויי') ארויסשפראצען; אנפאנגען ארויסקומען; אבטיילען; אבברעכען

come by (קאם באי) 1. נאהענט פערבייגעהן; 2. דערגרייכען, זיך ארויפארבייטען.

2. He has **come by** his fortune honestly.

come by the lee (קאם באי טהי ליע) פערלירען דעם ווינד [ביי א זעגעל=שיף].

come by the worst (קאם באי טהי הוואירסט) כאפען א מפלה.

come cur'rent (קאם קאר'-ענט) פערעפענטליכט ווערען.

come'dian *n.* (קא-מיע'-די-ען) אן אקטיאר וואס שפיעלט קאמישע ראלען; אן אקטיאר, א שוישפילער.

comédienne' *n.* (קא-מיי-די-ען') אן אקטריסע וואס שפיעלט קאמישע ראלען; אן אקטריסע.

come down (קאם דאון) 1. אראבנידערען, זיך אראבלאזען; אראבגעהן; 2. פאלען אין פרייז; 3. צוטרעטען נעהענטער צו די פוס=ליכט אויף דער טעאטער=ביהנע.

2. Potatoes have **come down** in price.

come'-down *n.* (קאמ'-דאון) אן ארונטערפאל; א פלעצליכע ענדערונג צום שלעכטען אין אימעצענס אומשטענדען; א צוריקפאל; א מפלה.

come down a peg (קאם דאון ע פעג) אביסעל נאכלאזען די אנגעצויגענע סטרונעס.

come down from the walls (קאם דאון פראם טהי הוואהלז) זיך צוריקציהען; פערלאזען די פאזיציע.

come down on אנפא= (קאם דאון אן) לען פלעצליך אויף... מאכען אן אנגריף אויף...

come down upon' (קאם דאון א-פאן') ז. *come down on*

com'edy *n.* (קאמ'-ע-די) ; א לוסטשפיעל; א קאמעדיע.

come forth (קאם פאורטה) ארויסקומען.

come full upon' (קאם פול א-פאן') גראד אנטקעגען קומען.

come high (קאם האי) זיין טייער.
Good living **comes high.**

come in ! (קאם אין) הערייז ! [ווען איינער קלאפט אן אין טהיר און מען הייסט אריינקומען].

come in (קאם אין) אריינקומען, ער= שיינען; דערגרייכען [א ציעל]; קעלבען זיך [ביי בהמות]; אנהויבען; אנהויבען בענוצען; אריינטרעטען [אין אן אמט]; קומען אלס פראפיט, פראדוקט א. ז. וו.

come in clip'ping-time (קאם אין קליפ'-אינג-טאים) קומען אין דער רעכ= טער צייט.

come in for כאפען (קאם אין פאר) א חלק; בעקומען.
He **came in for** a lot of money through the death of his uncle.

come in for one (קאם אין פאר הוואן) זיך פעראייניגען מיט אימעצען; איינטרע= טען אלס מיטגליעד, מאכען שותפות.

come in sight (קאם אין סאיט) זיך בע= ווייזען, זיכטבאר ווערען.

come in'to (קאם אינ'-טו) מסכים זיין; זיך פעראייניגען מיט אימעצען; אויס= העלפען אימעצען;. בעקומען אין בעזיץ.

come in'to one's head (קאם אינ'-טו הוואנז העד) 1. צוטרעפען צופעליג אימעצענס א געדאנק; 2. אריינגעהמען זיך עטוואס אין קאפ.
2. It **came into his head** to run for Congress.

come in way (קאם אין הוויי) שטעלען זיך אין וועג; שטערען.

come in with (קאם אין הוויטה) 1. אריינפאלען מיט עטוואס א נייעם; אריינפאלען פלעצליך אין די רייד; 2. אונ= טערברעכען מיט עטוואס.
1. He **came in with** a new proposition. 2. He **came in with** a laugh.

come it strong (קאם איט סטראנג) זיך שטארק נעהמען [צו עפעס].

come life, come death (קאם לאיף, קאם דעטה) אויף לעבען און טויט.

come'liness *n.* (קאמ'-לי-נעס) ליעבליכ= קייט; חן; פאסיגקייט; אנשטענדיגקייט.

come'ly *a.* (קאמ'-לי) ליעבליך, מיט חן; פאסיג; אנשטענדיג.

come low (קאם לאו) זיין ביליג.

come near (קאם ניער) 1. דערנעהענ= טערען זיך; עהנליך ווערען; 2. כמעט.
2. You **come near** guessing my age.

come nigh (קאם נאי) ז. *come near*

come of (קאם אוו) ארויסשטאמען.
They **come of** noble lineage.

come of age (קאם אוו איידזש) מינדיג, פול=יעהריג ווערען.

come-off' *n.* (קאמ-אף') ; א רעזולטאט; אן אויסרייד, א תירוץ אום אויסצודרעהען זיך.

come off (קאם אף) ; זיך דערווייטערען; אוועקגעהן; זיך בעפרייען, זיך רעטען; פאסירען, געשעהן; פערלאזען די יבשה און זיך זעצען אויף א שיף.

come off blue (קאם אף בלו) שלעכט אבשניידען.

come off brisk'ly (קאם אף בריסק'-לי) זיך ארויסדרעהען ווי א בריה.

come off clear (קאם אף קליער) ארויסגעהן ריין אדער פריי; גוט אבשניי= דען.

come on (קאם אן) ; פארשריטע מאכען; פראגרעסירען.

come on! (קאם אן!) קום! קום אקארשט אהער! פראביר נור!

come on the par'ish (קאם אן טהי פער'-איש) פאלען דער קהלה צו לאסט.

come on with the dust (קאם אן הוויטה טהי דאסט) צאהל, ברודער; צאהל די מטבע, ארויס מיט'ן גראשען.

come out (קאם אוט) דורכמאכען, ארויס= קומען; ארויסגעהן; ערשיינען; פערעפענט= ליכט ווערען; מאכען אן איינדרוק; פארגע= שטעלט ווערען אין דער געזעלשאפט, ארויסקומען צווישען לייטען.

come'-ou'ter *n.* (קאמ'-או'-טער) דער ארויסטרעטער פון א גלויבען, א כופר בעיקר.

come out of (קאם אוט אוו) ארויסקו= מען, אבשטאמען; ענדיגען, פארטיג ווע= רען.

come out with (קאם אוט הוויטה) פער= עפענטליכען.
The candidate **came out with** a declaration of principles.

come o'ver (קאם או'-ווער) אריבער= קומען פון יענער זייט; אריבערגעהן; אריבערטרעטען [צו א פארטיי].

com'er *n.* (קאמ'-ער) ; דער אנקומער; איינער וואס קומט פון ערגעץ.

come short (קאם שארט) צו קורץ קו= מען; האבען מאנגעל.

come short of (קאם שארט אוו) 1. כמעט דערגרייכען; 2. צו קורץ קומען; פיהלען מאנגעל; 3. דורכלאזען א געלע= גענהייט.
1. He **came short of** achieving his ambition.

come stea'lingly (קאם סטיע'-לינג-לי) איבערראשען אונטערגע'גנב'עטערהייד.

comes'tible *a. and n.* (קא-מעס'-טיבל) עסבאר, וואס קען געגעסען ווערען; א זאך צום עסען.

com'et *n.* (קאמ'-עט) א קאמעט [א וואנ= דער=שטערן מיט אן עק].

Comet

cometa'rium *n.* (קאמ-ע-טיי'-רי-אם) אן אסטראנאמישער אינסטרומענט פאר= צושטעלען דעם גאנג פון קאמעטען.

com'etary *a.* (קאמ'-ע-טע-רי) וואס געהערט צו א קאמעט.

com'et-fin'der *n.* (קאמ'-עט-פאינ'-דער) קאמעטען=זוכער [א קליינער טע= לעסקאפ צו דערקענען קאמעטען].

comet'ic *a.* (קא-מעט'-איק) ז. *cometary*

com'et-like *a.* (קאמ'-עט-לאיק) עהנליך צו א קאמעט, ווי א קאמעט.

come to (קאם טו) 1. צו זיך קומען, זיך ערהאלען; 2. ערריכען; 3. קומען צו...; 4. מסכים זיין.
1. He **came to** himself. 2. The episode **came to** an end. 3. Let us **come to** an understanding.

come to a head (קאם טו ע העד) צייטיג ווערען; אויפרייסען [ביי א גע= שוויר].

come to an agree'ment (קאם טו ען ע-גריע'-מענט) מושוה ווערען.

come to an arrange'ment (קאם טו ען ע-ריינדזש'-מענט) מושוה ווערען.

come to an'chor (קאם טו ענ'-קאר) פעראנקערען [א שיף]; אבשטעלען זיך.

come to an understan'ding (קאם טו ען אנ-דער-סטענ'-דינג) קומען צו אן איבעראיינשטימונג; מושוה ווערען.

come to a stand (קאם טו ע סטענד) דערגרייכען דעם העכסטען פונקט; בלייבען שטעהן, ניט קענען ווייטער געהן.

come to blows (קאם טו בלאוז) קומען צו א געשלעג, קומען צו א געפעכט.

come to dust (קאם טו דאסט) זיך פערוואנדלען אין שטויב [שטארבען].

cometog'raphy *n.* (קאמ-עט-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון קאמעטען.

come to grief (קאם טו גריעף) שלעכט ענדיגען; זיך טרעפען מיט אן אונגליק.

come to ham'mer (קאם טו העמ'-ער) פערקויפט ווערען אויף אן אויקציאן.

come to hand (קאם טו הענד) ער= האלטען.
Your letter of recent date has **come to our hands.**

come to know (קאם טו נאו) ערפאה= רען, זיך דערוויסען.

come to light (קאם טו לאיט) ארויס= קומען פאר דער שיין; פערעפענטליכט ווע= רען.

come to man's estate (קאם טו מענז עס-טייט') מינדיג ווערען, פול=יעהריג ווע= רען.

come to noth'ing (קאם טו נאטה'-אינג) ניט קומען צו קיין רעזולטאט; גאר= נישט אויספיהרען.

come to nought (קאם טו נאהט) ווע= רען צו גארנישט.

come to one's self (קאם טו הוואנז סעלף) קומען צו זיך, זיך ערהאלען.

come to pass (קאם טו פעס) פאסירען, געשעהן.

come to quar'ters (קאם טו קהוואר'-טערז) קומען צו א געשלעג.

come to rest (קאם טו רעסט) קומען צו דער אייביגער רוה, נפטר ווערען.

come to terms (קאם טו טוירמז) זיך איינינגען, דורכקומען, מושוה ווערען.

come to the chalk קאם טו טהי טשאהק) האלטען א פערשפרעכען, ערפילען א פליכט.

come to the close (קאם טו טהי קלאוז) קומען צו א געשלעג.

come to the parish (קאם טו טהי פער'-איש) פאלען קהל צו לאסט.

come to the pres'ence (קאם טו טהי פרעז'-ענס) בעקומען אן אוידיענץ, ווערען פארגעשטעלט.

come to the scratch (קאם טו טהי סקרעטש) קומען צו דער ענטשיידונג אדער צום ענטשיידונגס=קאמפף.

come to time (קאם טו טאים) זיין

גרייט; ערפילען די ערווארטונגען; זיך ניט ארויסמאכען.

come true (קאם טרוה) ערפילט ווערען, בעשטעטיגט ווערען.

come up (קאם אפ) ארויפקומען; ארויס־שפראצען; ווערען אין מאדע.

come upon′ (קאם א־פאן′) 1. איבער־פאלען; זיך טרעפען; 2. ערשיינען.

2. My friend came upon the scene of the accident.

come upon′ the town (קאם א־פאן′ טהי טאון) לעבען אויף קהל׳ס רעכנונג.

come up smi′ling (קאם אפ סמאי־לינג) זיך ארויסלאכען פון אן אונגליק אדער דורכפאל.

come up to expecta′tions (קאם אפ טו עקס־פעק־טיי′־שאנז) דערגרייכען אן ערווארטעטען ציעל.

come up to the scratch (קאם אפ טו טהי סקראטש) זיך שטעלען מוטיג צום קאמפף; אנפאנגען עטוואס מיט מוט.

come up with (קאם אפ הוויטה) דער־גרייכען, דעריאגען; זיך אברעכענען, בע־שטראפען.

come what may! (קאם הוואט מיי) זאל קומען וואס עס וויל! מיך ארט ניט וואס עס וועט זיין.

come your ways (קאם יור הוויז) געה זיך געזונטערהייד!

com′fit *n.* (קאמ′־פיט) צוקערווערק; קאנפעקט; געטריקענטע פרוכט וואס ווערט בעצוקערט.

com′fit-ma′ker *n.* (קאמ′־פיט־מיי′־קער) א קאנדיטאר, א צוקערבעקער.

com′fort *v. and n.* (קאמ′־פארט) 1. מא־כען בעקוועם, אנגענעהם; 2. טרייסטען; דערקוויקען; 3. א טרייסט; דערקוויקונג; 4. בעקוועמליכקייט.

2. "Comfort, comfort ye my people."

com′fortable *a. and n.* (קאמ′־פאר־טעבל) בעקוועם; אזא דיקע בעט־דעק.

com′fortableness *n.* (קאמ′־פאר־טעבל־נעס) בעקוועמליכקייט.

com′fortably *adv.* (קאמ′־פאר־טע־בלי) מיט קאמפארט; אויף אן אנגענעה־מען אדער בעקוועמען אופן.

com′forter *n.* (קאמ′־פאר־טער) אן אונטערשטיצער; א וואלענער האלז־שארף; אזא בעט־דעק.

Com′forter *n.* (קאמ′־פאר־טער) דער אלטרייסטענדער [גאט].

com′fortless *a.* (קאמ′־פארט־לעס) אהן שום בעפרידיגונג; טרייסטלאז.

com′fortlessly *adv.* (קאמ′־פארט־לעס־לי) דורך טרייסטלאזיגקייט; דורך אונבעפריעדיגונג.

com′fortlessness *n.* (קאמ′־פארט־לעס־נעס) טרייסטלאזיגקייט; אונבעפריע־דיגונג.

com′frey *n.* (קאמ′־פרי) א מין פלאנצע, וואס איהר שטענגעל איז בעדעקט מיט לאנגע דיקע האר.

com′ic *a. and n.* (קאמ′־איק) וואס איז שייך צו א קאמעדיע; א קאמיקער, א קאמישער אקטיאר.

com′ic ac′tor (קאמ′־איק עק′־טאר) דער קאמיקער; א קאמישער אקטיאר.

com′ical *a.* (קאמ′־אי־קעל) קאמיש, שפאסהאפט, לעכערליך.

comical′ity *n.* (קאמ־אי־קעל′־אי־טי) דאס זיין קאמיש; לעכערליכקייט; א שפאסיגע זאך.

com′ically *adv.* (קאמ′־אי־קעל־אי) אויף א קאמישען אופן.

com′icalness *n.* (קאמ′־אי־קעל־נעס) לעכערליכקייט, שפאסהאפטיגקייט.

com′ic art (קאמ′־איק ארט) די קונסט פארצושטעלען קאמישע זאכען; די קאמע־דיען־קונסט.

com′ic op′era (קאמ′־איק אפ′־ע־רא) די קאמישע אפערע; א טהעאטער וואו מען שפיעלט לייכטע אפערעס.

com′ic song (קאמ′־איק סאנג) א קא־מישע ליעד.

com′ing *n.* (קאמ′־אינג) אנקומען; דאס שפראצען.

com′ing forth (קאמ′־אינג פאורטה) ענטשטעהענד, וואס ענטשטעהט.

com′ing-in *n.* (קאמ′־אינג־אין) דער אריינגאנג, דאס אנקומען.

com′ing out (קאמ′־אינג אוט) דאס ארויסטרעטען אין דער געזעלשאפט [ווען א יונג פרייליין אין דער אריסטאקראטי־שער געזעלשאפט הויבט אן שטעהן אין שידוכים און טרעט דאס ערשטע מאל ארויס אויף בעלער].

comique′ *n.* (קא־מיק′) א קאמיקער [אקטיאר].

comi′tia *n.* (קא־מיש′־יא) די קאמיציען [די אלט־רוימישע פאלקס־פערזאמלונגען, אויף וועלכע עס פלעגען בעשלאסען ווערען געוויסע מלוכה־פראגען, ווי אננעהמען אדער פערווארפען געוויסע געזעצען א. ד. ג.].

comi′tial *a.* (קא־מיש′־יעל) וואס איז שייך צו די געזעצגעבערישע פאלקס־פער־זאמלונגען ביי די אלטע רוימער.

com′ity *n.* (קאמ′־אי־טי) העפליכקייט, ארטיגקייט, דרך־ארץ.

We are on terms of comity with all nations.

com′ma *n.* (קאמ′־א) די קאמא [,], דאס ביי־שטריכעלע אין שריפט; קליינע אינטערוואלען צווישען טענער [אין מו־זיק].

command′ *v. and n.* (קא־מענד′) בע־פעהלען; קאמאנדעווען; הערשען; הא־בען א מאראלע ווירקונג; געוועלטיגען; דאס קאמאנדעווען; א בעפעהל; א קא־מאנדע; הערשאפט.

comman′dancy *n.* (קא־מען′־דען־סי) דאס אמט פון וויצע־קעניג אין די שפא־נישע קאלאניען.

commandant′ *n.* (קאמ־ען־דאנט′) א קאמאנדאנט [דער קאמאנדיר איבער א פעסטונג אדער מיליטער].

commandeer′ *v. and n.* (קאמ־ען־דיער′) שטעלען אין אקטיווען מיליטער־דיענסט [וועגען מיליץ]; אוועקנעהמען פריוואט־אייגענטום פאר מיליטער־צוועקען אדער פאר קהל׳שע נוצען; אוועקנעהמען פון איינעם וואס קען זיך ניט העלפען; דאס שטעלען אין אקטיווען מיליטער־דיענסט; דאס אוועקנעהמען אייגענטום פאר מיליטערישע צוועקען.

comman′der *n.* (קא־מען′־דער) א קא־מאנדיר, א נאטשאלניק; דער אפיציער אונטער׳ן קאפיטאן אויף א קריעגס־שיף; דער קאמאנדאר [דער העכסטער בעאמ־טער פון א גייסטליכען ריטער־ארדען אין מיטעלאלטער]; דער קלאץ, מיט וועלכען מען קלאפט צו די שטיינער אויף א נייעם ברוק; דאס קעסטעל אדער די ברעטלעך, אין וועלכע מען פערגיפסעוועט אן אויסגע־בראכענעם אדער אויסגעלונקענעם אבר, ווי א האנד, א פוס א. ד. ג.; די פרוזשינע, מיט וועלכער מען ציהט אן א הוט און מען גיט איהר צו א רונדע פארם.

comman′der-in-chief′ *n.* (קא־מען′־דער־אין־טשיעף′) דער הויפט קאמאנדיר פון אן ארמעע, דער פעלד־מארשאל.

Comman′der of the Faith′ful (קא־מען′־דער אוו טהי פייטה־פול) דער הער־שער פון די גלויביגע [דער טיטול פון די מוסולמאנישע קאליפען און סולטאנען].

comman′dership *n.* (קא־מען′־דער־שיפ) דאס אמט פון א קאמאנדיר.

comman′dery *n.* (קא־מען′־דער־אי) דאס אמט פון א קאמאנדאר [הויפט־פיה־רער פון א גייסטליכען ריטער־ארדען אין מיטעלאלטער]; דער מאיאנטעק וואס בע־לאנגט צום ריטער־ארדען אונטער דער אויפזיכט פון קאמאנדאר; דאס הויז, וואו די וועטעראנען פון ארדען פלעגען זיך אויפהאלטען.

comman′ding *a.* (קא־מען′־דינג) בע־פעהלעריש; מעכטיג; וואס איז שייך צום אמט אדער צום בעצירק פון א קאמאנדיר.

comman′dingly *adv.* (קא־מען′־דינג־לי) מעשה קאמאנדיר; ווי א נאטשאלניק; מיט פולער מאכט.

command′ment *n.* (קא־מענד′־מענט) א געבאט, א בעפעהל; איינע פון די עשרת הדברות; מאכט, געוועלטיגקייט.

command′ my ser′vices (קא־מענד′ מאי סויר′־ווי־סעז) איך שטעה אייך צו דיענסט.

comman′dry *n.* (קא־מען′־דרי) ז. *commandery*.

commeas′urable *a.* (קא־מעזש′־אור־עבל) גלייכמעסיג, וואס האט א גלייכע מאס.

commeas′ure *v.* (קא־מעזש′־אור) צו־מעסטען און צוגלייכען איין זאך צו אן אנדערער; זיין צוגעמאסטען אדער גלייך צו אן אנדער זאך.

comme il faut (קאם איל פאו) ווי עס בעדארף זיין; גוט; צוגעפאסט, אויסגע־צייכענט.

commem′orate *v.* (קא־מעמ′־א־רייט) ערמאנערען; פייערן איינעם׳ס אנדענקען.

We should commemorate the birthday of Washington.

commemora′tion *n.* (קא־מעמ־א־ריי′־שאן) ערמאנערונג; א פעסט אין אנ־דענקונג פון אימעצען.

commem′orative *a.* (קא־מעמ′־א־רע־טיוו) ערמאנערענד; וואס איז שייך צום יום־טוב פון ערמאנערונג.

commem′orator *n.* (קא־מעמ′־א־ריי־טאר) איינער וואס פייערט אדער ערמא־נערט אימעצענס אנדענקונג.

commem′oratory *a.* (קא־מעמ′־א־רע־טא־רי) וואס דיענט צום אנדענקען.

commence′ *v.* (קא־מענס′) אנפאנגען, אנהויבען; ווערען.

commence′ment *n.* (קא־מענס′־מענט) דער אנפאנג; דער אנהויב; דער טאג אין די ענגלישע און אמעריקאנישע העכערע שוהלען ווען די געענדיגטע שילער בעקו־מען זייערע דיפלאמען.

commen′cer *n.* (קא־מען′־סער) דער אנפאנגער.

commend′ *v.* (קא־מענד′) לויבען; רע־קאמענדירען, פארשטעלען אלס גוט.

commen′dable *a.* (קא־מען′־דעבל) וואס איז ווערטה רעקאמענדירט צו ווע־רען; וואס איז ווערטה צו לויבען, לוי־בענסווערטה.

His action in saving the life of the child was commendable in the highest degree.

commen′dableness *n.* (קא־מען′־דעבל־נעס) די ווירדיגקייט רעקאמענדירט צו ווערען; דאס זיין לויבענסווערטה.

commen′dably *adv.* (קא־מען′־דע־בלי) לויבענסווירדיג; אויף א לויבענס־ווירדיגען אופן.

commen'dam *n.* (קא-מענ'-דעם) א קירכען־גוט וואס איז אבגעגעבען אונטער דער אויפזיכט פון א צייטיגער פערזאן ביז די קירך וועט האבען איהר אייגענעם פאסטאר [אזוי פלעגט אפט פאסירען אין מיטעלאלטער ווען א בישאף, נאכדעם ווי ער האט פערלאזען זיין שטעלע אלס בי־שאף, פלעגט פונדעסטוועגען בלייבען דער בעל־הבית און פערוואלטער איבער די קירכען־גיטער].

commen'datary *n.* (קא-מענ'-דע-טע-רי) דער צייטווייליגער פערוואלטער פון קירכען־גיטער. ז. ***commendam***

commenda'tion *n.* (קאמ-ען-דיי'-שאן) לויב; עמפפעהלונג; גוט־זאגונג; הסכמה; בעגריסונג; אין פעאדאלע רעכט — דאס איבערגעבען זיך פון א מענשען מיט זיין פערמעגען אונטער'ן שוץ און געוועלטיג־קייט פון א פריץ [פעאדאל].

com'mendator *n.* (קאמ'-ען-דיי-טאר) איינער וואס פערוואלטעט צייטווייליג אי־בער קירכען־גיטער, ניט זייענדיג קיין בי־שאף. ז. ***commendam***

commen'datory *a.** (קא-מענ'-דע-טא-רי) לויבענד; עמפפעהלענד; רעקאמענ־דירענד; וואס פערוואלטעט צייטווייליג קירכען־גיטער אנשטאט דעם בישאף.

commen'datory ab'bot (קא-מענ'-דע-טא-רי עב'-אט) ז. ***abbot in commendam***

commen'datory let'ters (קא-מענ'-דע-טא-רי לעט'-ערז) רעקאמענדאציאנס־בריעף [וואס איין בישאף פלעגט שריי־בען דעם צווייטען, רעקאמענדירענדיג איי־נעם פון זיינע גייסטליכע מען זאל איהם בעהילפיג זיין].

commen'der *n.* (קא-מענ'-דער) אז עמפפעהלער, א רעקאמענדירער; א לויבער.

commend' me to (קא-מענד' מי טו) גריסט פון מיר; זאגט א גוט ווארט פאר מיר; רעקאמענדירט מיך.

Commend me to your employer.

commen'sal *n.* and *a.* (קא-מענ'-סעל) א טיש־חבר, איינער מיט וועלכען מען עסט ביי איין טיש; חיות און פלאנצען, וואס זיינען פעראייניגט און ערנעהרען זיך צוזאמען, אבער איינער איז ניט דעם צווייטענס פאראזיט; עסענדיג ביי איין טיש; פעראייניגט מיט'ן אנדערען, אבער ניט אלס פאראזיט [ביי חיות און פלאנ־צען].

commensal'ity *n.* (קאמ-ען-סעל'-אי-טי) טיש־געזעלשאפט; דאס עסען מיט פיעלע פערזאנען ביי איין טיש; דאס ערנעהרען זיך צוזאמען, אבער ניט איי־נע פון די אנדערע [ביי געוויסע חיות און פלאנצען].

commensurabil'ity *n.* (קא-מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) דאס האבען א געמיינ־שאפטליכע מאס; דאס קענען זיין געמאס־טען מיט איין מאסשטאב [ווי א מייל און א יארד קענען זיין געמאסטען דורך פוס]; גלייכמעסיגקייט, גלייכקייט אין מאס.

commen'surable *a.** (קא-מענ'-שו-רעבל) וואס קען געמאסטען ווערען מיט איין מאסשטאב; וואס קען צוגעפיהרט ווע־רען צו איין מאס [ווי טעג און שטונדען קענען אויסגערעכענט ווערען אין מינו־טען]; גלייכמעסיג, גלייך אין מאס.

commen'surableness *n.* (קא-מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. ***commensurability***

commen'surably *adv.* (קא-מענ'-שו-רע-בלי) דורך מעסטען מיט איין מאס־שטאב; אויף א גלייכמעסיגען אופן.

commen'surate *v.* and *a.* (קא-מענ'-שו-רייט) ברייננען צו איין מאס [ווי למשל: געוויסע צאהלען פון שטונדען, מי־נוטען און סעקונדען אויסדריקען אין איין צאהל סעקונדען]; מאכען גלייכמעסיג; וואס קען געבראכט ווערען צו איין מאס; ענטשפרעכענד, פראפארציאנעל, לפי ערך.

commen'surately *adv.* (קא-מענ'-שו-רעט-לי) אויף א פראפארציאנעלען אדער גלייכמעסיגען שטייגער; דורך ברייננען צו איין מאס.

commensura'tion *n.* (קא-מענ-שו-ריי'-שאן) גלייכמעסיגקייט, פערהעלטנים, פראפארציע; דאס האבען א געמיינשאפט־ליכע מאס.

com'ment *v.* and *n.* (קאמ'-ענט) קא־מענטירען, מאכען ערקלערונגען, מאכען פירושים; ערקלערונג, פירוש.

com'mentaries *n.* (קאמ'-ען-טע-ריז) 1. קאמענטאריען, פירושים, ערקלערונגען; 2. מעמוארען; טאגע־ביכער.

1\. There are many commentaries on the Bible.

com'mentary *n.* (קאמ'-ען-טע-רי) אז ערקלערונג אויף עפעס, א פירוש.

com'mentate *v.* (קאמ'-ען-טייט) מא־כען ערקלערונגען, מאכען פירושים.

commenta'tion *n.* (קאמ-ען-טיי'-שאן) דאס קאמענטירען, דאס מאכען א פירוש.

commen'tative *a.* (קא-מענ'-טע-טיוו) וואס מאכט אדער וואס ענטהאלט פירושים.

com'mentator *n.* (קאמ'-ען-טיי-טאר) דער קאמענטאטאר, דער וואס מאכט פירושים.

commentato'rial *a.* (קא-מען-טע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א קאמענ־טאטאר אדער פירושים מאכער.

com'menter *n.* (קאמ'-ען-טער) ז. ***commentator***

com'mentor *n.* (קאמ'-ען-טאר) ז. ***commentator***

com'merce *n.* and *v.* (קאמ'-אורס) קאמערציע, האנדעל, פערקעהר; א מין קארטען־שפיעל; האבען געזעלשאפטליכע פערבינדונגען; געזעלען זיך.

com'merce at large (קאמ'-אורס עט לארדזש) דער וועלט־האנדעל.

commer'cer *n.* (קא-מור'-סער) איינער וואס איז מיט אן אנדערען אין געזעל־שאפטליכען אדער האנדעלס־פערקעהר.

commer'cial *a.* (קא-מור'-שעל) וואס געהערט צום האנדעל, בעשעפטיגט מיט האנדעל; ניט גאנץ כעמיש־ריין.

commer'cial adven'turer (קא-מור'-שעל עד-וענ'-טשו-רער) א ספעקו־ליאנט.

commer'cial affairs' (קא-מור'-שעל ע-פעהרז') האנדעלס־אנגעלעגענהייטען; געשעפטען, מסחר.

commer'cial correspon'dence (קא-מור'-שעל קאר-ע-ספאנ'-דענס) האנ־דעלס־קארעספאנדענץ.

commer'cial court (קא-מור'-שעל קאורט) דאס האנדעלס־געריכט.

commer'cial direc'tory (קא-מור'-שעל די-רעק'-טא-רי) האנדעלס אדרעס־בוך.

commer'cial estab'lishment (קא-מור'-שעל עס-טעב'-ליש-מענט) א פיר־מע, א האנדעלס־הויז.

commer'cial geog'raphy (קא-מור'-שעל דזשי-אג'-רע-פי) קאמערציעלע געא־גראפיע [דאס שטודיום פון דער געאגרא־פישער פערטיילונג פון פראדוקטען, וואו זיי ווערען פאבריצירט א. ד. ג.].

commer'cial in'tercourse (קא-מור'-שעל אינ'-טער-קאורס) דער האנ־דעלס־פערקעהר; מסחר.

commer'cialism *n.* (קא-מור'-שעל-איזם) געשעפטס־פרינציפען; דער איינ־פלוס פון געשעפטס־פרינציפען אויפ'ן לע־בען; קאמערציעלע מנהגים, קאמערציעלע אויסדריקע.

commer'cialist *n.* (קא-מור'-שעל-איסט) א געשעפטסמאן, א קאמערסאנט.

commer'cialize *v.* (קא-מור'-שעל-איז) פערוואנדלען אין א מסחר־זאך אדער אין א סחורה.

commer'cial law (קא-מור'-שעל לאה) האנדעלס־רעכט; געזעצען וואס זיינען שייך צו האנדעל.

commer'cial let'ter (קא-מור'-שעל לעט'-ער) האנדעלס־בריעף; א געוויסער פארמאט פון שרייב־פאפיער.

commer'cially *adv.* (קא-מור'-שעל-אי) געשעפטסמעסיג; פון געשעפטס שטאנד־פונקט.

commer'cial na'vy (קא-מור'-שעל ניי'-ווי) די האנדעלס־פלאטע.

commer'cial note (קא-מור'-שעל נאוט) א געוויסער פארמאט פון שרייב־פאפיער.

commer'cial pa'per (קא-מור'-שעל פיי'-פער) פאפיערען וואס ווערען גע־ברויכט אין מסחר, ווי וועקסלען א. ד. ג.

commer'cial rela'tions (קא-מור'-שעל רי-ליי'-שאנז) האנדעלס פערבינדונ־גען, האנדעלס־בעציהונגען.

commer'cial style (קא-מור'-שעל סטאיל) סוחר'ישער סטיל [דער ארט פון שרייבען האנדעלס־בריעף].

commer'cial trav'eler (קא-מור'-שעל טרעוו'-לער) א קאמי־וואיאזשאר [א רייזענדער פון א האנדעלס־פירמע].

commerge' *v.* (קא-מורדזש') צוזאמענ־מישען.

commer'gence *n.* (קא-מור'-דזשענס) דאס צוזאמענמישען, פערמישונג [ווי בלוט־פערמישונג].

commina'tion *n.* (קאמ-אי-ניי'-שאן) א דראהונג, א סטראשונאק.

commin'atory *a.* (קא-מינ'-ע-טא-רי) סטראשענדיג, דראהענדיג.

commin'gle *v.* (קא-מינ'גל) אויסמישען, צוזאמענמישען; זיך צוזאמענמישען [מיט מענשען].

The different nationalities in America commingle easily.

commin'gling *a.* (קא-מינ'-גלינג) צו־נויפמישענדיג אין איין מאסע.

com'minute *v.* and *a.* (קאמ'-אי-ניוט) צורייבען אויף פיצעלעך; צופולווערען; צוריבען, צוטיילט אויף קליינינקע טיילען.

comminu'tion *n.* (קאמ-אי-ניו'-שאן) צורייבונג, צופולווערונג.

commis'erable *a.* (קא-מיז'-ע-רעבל) וואס פערדיענט מיטלייד אדער מיטגעפיהל.

commis'erate *v.* (קא-מיז'-ע-רייט) מיטפיהלען, רחמנות האבען.

commisera'tion *n.* (קא-מיז-ע-ריי'-שאן) דאס מיטפיהלען, דאס האבען מיט־לייד.

commis'erator *n.* (קא-מיז'-ע-ריי-טאר) איינער וואס האט מיטלייד.

commissa'rial *a.* (קאמ-אי-סיי'-רי-על) וואס איז שייך צו א קאמיסאר. ז. ***commissary***

commissa'rial stores (קאמ-אי-סיי'-רי-על סטאורז) זאפאסען [פארראט] פון פראוויאנט פאר מיליטער.

commissa'riat *n.* and *a.* (קאמ-אי-סיי'-רי-עט) די אינטענדאנטסטווע [א פערוואלטונגס=אבטיילונג אין דער ארמעע וועלכע בעזארגט זי מיט פראוויאנט]; וואס איז שייך צו דער אינטענדאנטסטווע.

com'missary *n.* (קאמ'-אי-סע-רי) א קאמיסאר; א פראוויאנט=מייסטער; א בעאמטער אדער בעפאלמעכטיגטער, וואס ווערט געשיקט אויף א ספעציעלע שליחות.

com'missary-gen'eral *n.* (קאמ'-אי-סע-רי-דזשענ'-ע-רעל) דער הויפט=נאטשאלניק פון אינטענדאנטסטווע, דער הויפט=פראוויאנט=מייסטער.

com'missaryship *n.* (קאמ'-אי-סע-רי-שיפ) דאס אמט פון א פראוויאנט=מייסטער.

commis'sion *n.* and *v.* (קא-מיש'-אן) 1. א קאמיסיאן, אן אויפטראג; א פאלמאכט, אן אמט; 2. געבען אן אויפטראג; בעפאלמעכטיגען.

1. The immigration commission reports to Congress. 2. He was commissioned to sign the treaty.

commis'sion-a'gent *n.* (קא-מיש'-אן-איי'-דזשענט) א קאמיסיאנער, איינער וואס דיענט אלס דעם צווייטענס אגענט צו קויפען אדער פערקויפען פאר איהם סחורות און פאר זיין ארבייט בעקומט ער קאמיסיע [א געוויסען פראצענט פון מקח פון די געקויפטע אדער פערקויפטע סחורות].

commissionaire' *n.* (קא-מיש-אנ-עהר') א שליח, שיק=אינגעל; א פאקטער אין א האטעל; א קאמיסיאנער.

commis'sion-busi'ness *n.* (קא-מיש'-אן-ביז'-נעס) א קאמיסיאנס=געשעפט.

commis'sioned of'ficer (קא-מיש'-אנד אפ'-אי-סער) אן אפיציער פון העכערען ראנג [אנהויבענדיג פון לייטענאנט].

commis'sioner *n.* (קא-מיש'-אנ-ער) א קאמיסיאנער; איינער וואס פיהרט אויס א שליחות; א בעפאלמעכטיגטער פערטרעטער פון דער רעגיערונג; א פערוואלטער פון א געוויסען דעפארטאמענט.

Commis'sioner of Ag'riculture (קא-מיש'-אנ-ער אוו עג'-רי-קאל-טשור) דער הויפט פון אגריקולטור=דעפארטאמענט.

commis'sioner of deeds (קא-מיש'-אנ-ער אוו דיעדז) א מין נאטאריוס, וועלכער נעהמט אויף א שבועה.

Commis'sioner of Educa'tion (קא-מיש'-אנ-ער אוו עד-יו-קיי'-שאן) דער הויפט פון פאלקס=בילדונג=דעפארטאמענט.

Commis'sioner of Immigra'tion (קא-מיש'-אנ-ער אוו אימ-אי-גריי'-שאן) דער הויפט פון אימיגראציאנס=דעפארטאמענט [דער הויפט=בעאמטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט אויפצופאסען אויף דער איינוואנדערונג פון פרעמדע אין לאנד].

Commis'sioner of La'bor (קא-מיש'-אנ-ער אוו ליי'-באר) א בעאמטער פון דער רעגיערונג וועמעס אויפגאבע איז צו אונטערזוכען און בריינגען א ראפארט וועגען אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו די ארבייטער און זייערע אינטערעסען.

Commis'sioner of Rail'roads (קא-מיש'-אנ-ער אוו רייל'-ראודז) א בעאמטער וועמעס אויפגאבע איז אכטונג צו געבען אז עס זאלען דורכגעפיהרט ווערען די געזעצען און פעראָרדנונגען בנוגע צו די אייזענבאהנען, אבגעבען א ראפארט וועגען זייער צושטאנד און רעקאמענדירען פערשיעדענע נויטיגע אומענדערונגען.

commis'sionership *n.* (קא-מיש'-אנ-ער—שיפ) דאס אמט פון א פערוואלטער איבער א רעגיערונגס=דעפארטאמענט.

commis'sioners of excise' (קא-מיש'-אנ-ערז אוו עק-סאיז') די בעאמטע פון אקציז=קאמיטעט, וועלכע גיבען ארויס פאטענטען צו שיינקער און גיבען אכטונג עם זאלען אבגעהיט ווערען די אקציז=געזעצען.

commis'sioners of high'ways (קא-מיש'-אנ-ערז אוו האי'-הוויז) די בעאמטע, וועלכע האבען אויפזיכט אויף די וועגען, בריקען און אנדערע קאמוניקאציאנס=מיטלען פון א געוויסען געגענד.

commis'sion-mer'chant *n.* (קא-מיש'-אן-מויר'-טשענט) דער קאמיסיאנער, דער וואס קויפט אדער פערקויפט סחורות פאר'ן צווייטען און בעקומט דערפאר קאמיסיאן [א געוויסען פראצענט פון מקח פון די געקויפטע אדער פערקויפטע סחורות].

commis'sion of lu'nacy (קא-מיש'-אן אוו לו'-נע-סי) א קאמיסיאן וואס ווערט געזעצט פון געריכט צו בעשטימען אויב א פערזאן איז משוגע אדער ניט.

commis'sural *a.* (קא-מיש'-או-רעל) פעראייניגענד, פערבינדענד, פון א פערבינדונגס=פונקט.

com'missure *n.* (קאמ'-אי-שור) דער פערבינדונגס=פונקט פון צוויי טיילען, ווי די ווינקלען פון די ליפען; א פערבינדונג; א נאהט.

commit' *v.* (קא-מיט') איבערגעבען, אנפערטרויען; בעגעהן [א פערברעכען]; מאכען [א פעהלער]; אריינזעצען [אין געפענגניס]; ריזיקירען; פערפפליכטען.

commit'ment *n.* (קא-מיט'-מענט) א פערהאפטונגס=בעפעהל; דאס אבשיקען אין געפענגניס; די איבערגאבע פון א פארגעשלאגענעם געזעץ אין א קאמיסיע צו בעטראכטען; א פערפפליכטונג.

The judge signed the commitment papers.

commit' one's self (קא-מיט' הוואנז סעלף) 1. זיך פערפפליכטען; 2. זיך איבערגעבען.

1. I commit myself to support your candidacy. 2. I commit myself to your care.

commit'table *a.* (קא-מיט'-עבל) וואס קען פערהאפטעט ווערען.

commit'tal *n.* (קא-מיט'-על) ז. *commitment*.

commit'tee *n.* (קא-מיט'-אי) א קאמיטעט [פערזאנען וועלכע מען גיט איבער עפעס צו פערוואלטען].

I was appointed to serve on a committee.

commit'teeman *n.* (קא-מיט'-אי-מען) א מיטגליעד פון א קאמיטעט.

commit'tee-room *n.* (קא-מיט'-אי-רוהם) דאס צימער וואו דער קאמיטעט האלט זיינע זיצונגען.

commit'ter *n.* (קא-מיט'-ער) דער וואס בעגעהט א פערברעכען; דער וואס גיט איבער א זאך אדער א מענשען אונטער דער אויפזיכט פון אן אנדערען.

commit'ting mag'istrate (קא-מיט'-אינג מעדזש'-איס-טרייט) א ריכטער, וואס האט די מאכט אריינצוזעצען אין טורמע.

commit' to mem'ory (קא-מיט' טו מעמ'-א-רי) איינ'חזר'ען א זאך, אויסלערנען אויף אויסוויינינג.

Children are taught to commit prayers to memory.

commit' to obliv'ion (קא-מיט' טו אב-ליוו'-אי-אן) אויסמעקען פון זכרון, עוקר=מן=השרש זיין.

commix' *v.* (קא-מיקס') צוזאמענמישען, פעראייניגען; זיך אויסמישען.

commix'ture *n.* (קא-מיקס'-טשור) דאס צוזאמענשמישען; דאס זיין אויסגעמישט; אן אויסמישונג; א פערבינדונג.

commode' *n.* (קא-מאוד') א קאמאד; נאכט=טאפ.

commo'dious *a.* (קא-מאו'-די-אס) בעקוועם; טויגליך; גוט צוגעפאסט.

commo'diously *adv.* (קא-מאו'-די-אס-לי) אויף א בעקוועמען אדער טויגליכען אופן.

commo'diousness *n.* (קא-מאו'-די-אס-נעס) בעקוועמליכקייט; טויגליכקייט.

commod'ity *n.* (קא-מאד'-אי-טי) א פראדוקט, אן ארטיקעל.

com'modore *n.* (קאמ'-א-דאור) א קאמאנדיר פון עטליכע קריעגס=שיפען [העכער אין ראנג פון א קאפיטאן און נידריגער פון אן אדמיראל].

com'mon *n.*, *a.* and *v.* (קאמ'-אן) אלגעמיין; געמיינזאם; געוועהנליך: איינפאך, פראסט, פשוט; אלטעגליך; אפט; בירגערליך [ניט אריסטאקראטיש]: א קהל'שער פלאץ; געמיינשאפטליכקייט; געמיינשאפטליך לעבען; האבען א געמיינשאפטליכעם רעכט אויף א קהל'שען פלאץ.

com'monable *a.* (קאמ'-אנ-עבל) געמיינשאפטליך; וואס קען זיך פיטערען אויף קהל'שע לאנקעס.

com'monage *n.* (קאמ'-אנ-עדזש) דאס געמיינשאפטליכע רעכט אויף עפעס; קהל'שע פיטערנים, דאס רעכט זיך צו בענוצען מיט קהל'שע פיטערנים.

com'monalty *n.* (קאמ'-אנ-על-טי) דער פראסטער עולם.

com'mon bail (קאמ'-אן בייל) אן ערבות פון צוויי מענשען אז דער בעשולדיגטער וועט קומען צום געריכט צו דער בעשטימטער צייט.

com'mon cher'ry (קאמ'-אן טשער'-אי) זויערע קארשען.

com'mon coun'cil (קאמ'-אן קאונ'-סיל) שטאדט=ראטה [מוניציפאליטעט].

com'mon-coun'cilman *n.* (קאמ'-אנ-קאונ'-סיל-מען) א מיטגליעד פון שטאדט=ראטה [מוניציפאליטעט].

com'mon cri'er (קאמ'-אן קראי'-ער) א העראלד [אן אויסרופער אין עפענטליכע פלעצער בעקאנט צו מאכען עטוואס דעם פאלק].

com'mon divi'sor (קאמ'-אן די-וואי'-זאר) דער געמיינשאפטליכער טיילער [אין אריפמעטיק די יעניגע צאהל אויף וועלכע עס טיילען זיך אהן א רעסט צוויי אדער מעהרערע צאהלען. צ. ב. די צאהל 3 איז דער געמיינשאפטליכער טיילער פון 6, 9, 12, 15 א. ז. וו.].

com'moner *n.* (קאמ'-אנ-ער) אן איינפאכער בירגער [איינער פון פראסטען פאלק, ניט פון אדעל]; א מיטגליעד פון דעם ענגלישען פארלאמענט; איינער וואס האט אן אנטייל אין קהל'שע ערד.

com'money *n.* (קאמ'-אנ-אי) א געוועהנליכער שפיעל=צייכען.

com'mon-hall *n.* (קאמ'-אן-האהל) די קהל=שטוב.

com'mon law (קאמ'-אן לאה) דאס סיסטעם פון געזעצען אין די ענגליש=שפרעכענדע לענדער, וואס שטעהט ניט אין איינקלאנג מיט דער סיסטעם פון די אלט=רוימישע געזעצען; דאס ניט געשרי=

בענע געזעצע [א געזעץ וואס קומט אריין אין געברויך דורך דער פראקטיק פון גע־ריכטס־ענטשיידונגען אדער פון אלגעמיי־נע פאלקס־מנהגים].

com'mon-law'yer *n.* (קאמ'-אנ-לאה-'יער) איינער וואס איז א קענער אין די געזעצען וואס ווערען פראקטיצירט אין די ענגליש־שפרעכענדע לענדער; א קענער אין די אונגעשריבענע געזעצען. ז. *common law*.

com'mon-loom *n.* (קאמ'-אנ-לוהם) א האנד־וועב־שטוהל.

com'monly *adv.* (קאמ'-אנ-לי) גע־וועהנליך, איינפאך.

com'mon meas'ure (קאמ'-אנ מעזש'-אור) ז. *common divisor*.

com'mon mil'let (קאמ'-אנ מיל'-עט) אזא געטריידע־גראז.

ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

com'mon mul'tiple (קאמ'-אנ מאל'-טיפל) א צאהל וועלכע טיילט זיך אהן א רעסט אויף אלע אנגעגעבענע צאהלען. צ. ב. די צאהל 24 טיילט זיך אויף 6 און 4.

com'monness *n.* (קאמ'-אנ-נעס) איינ־פאכקייט; געוועהנליכקייט; פראסטקייט; געמיינשאפטליכקייט.

com'mon noun (קאמ'-אנ נאון) א גא־טונגס־נאמען [א ווארט וואס בעצייכענט א גאנצען מין].

com'mon nui'sance (קאמ'-אנ ניו'-סענס) איינער וואס בעלעסטיגט אדער שע־דיגט די געמיינשאפט.

com'mon of pas'ture (קאמ'-אנ אוו פעס'-טשור) דאס רעכט צו פיטערן בהמות אויף א צוויטענס לאנקעס.

com'monplace *a., n. and v.* (קאמ'-אנ-פליים) 1. ניט ניי, ניט אריגינעל; א ניט אריגינעלע, אבגעדראשענע בעמער־קונג אדער בעהויפטונג; מאכען אן אב־געדראשענע, ניט אריגינעלע בעמערקונג אדער בעהויפטונג; 2. פערצייכענען אין א נאטיץ־בוך.

1. His remarks are **commonplace**.

com'monplace-book *n.* (קאמ'-אנ-פליים-בוק) א טאגע־בוך, א ספר הזכרונות, א נאטיץ־בוך.

com'monplace-man *n.* (קאמ'-אנ-פליים-מען) א פשוט'ער מענש; א ניט אינטערעסאנטער מענש.

com'monplaceness *n.* (קאמ'-אנ-פליים-נעס) אונאינטערעסאנטקייט; דאס זיין ניט אריגינעל.

Com'mon Pleas (קאמ'-אנ פליעז) ציוויל־פראצעסען [פראצעסען וועגען געלד זאכען אדער וועגען אנדערע אנגעלעגענ־הייטען וואס האבען ניט קיין קרימינעלען כאראקטער].

com'mon pray'er (קאמ'-אנ פרעהר) דאס געוועהנליכע קירכען־געבעט־בוך.

com'mon recov'ery (קאמ'-אנ רי-קאוו'-ער-אי) א פיקטיווער פראצעס [אמאל אין ענגלאנד] אום צו מאכען דעם איינגענטימער פון לאנד פאר א געזעצליכען איינגענטימער.

com'mons *n.* (קאמ'-אנז) מענשען פון פראסטען פאלק, דאס פראסטע פאלק; דער פעבעל; מיטגליעדער פון דעם אונטער־הויז פון דעם ענגלישען פארלאמענט.

com'mon school (קאמ'-אנ סקוהל) די פאלקס־שוהל.

com'mon scold (קאמ'-אנ סקאולד) א פרוי א שרייערקע, א שילטערקע, וואס קריגט זיך כסדר מיט די שכנים.

com'mon-sense' *a.* (קאמ'-אנ-סענס) מיט'ן גראדען שכל.

com'mon sense (קאמ'-אנ סענס) דער גלייכער פשוט'ער שכל, דער פראקטישער פערשטאנד.

An ounce of **common sense** is worth a pound of theory.

commonsen'sible *a.* (קאמ'-אנ-סענ'-סיבל) וואס האט א גראדען שכל; וואס צייגט ארויס פערשטאנד.

com'mon-sized *a.* (קאמ'-אנ-סאיזד) פון געוועהנליכער גרויס.

com'mon ti'ger moth (קאמ'-אן טאי'-גער מאטה) אזא זומער־פויגעלע. ז. איל. *"Butterflies"*

com'mon time (קאמ'-אן טאים) אין מוזיק — דער גראדער טאקט [די איינ־טיילונג פון טאקט אין צוויי אדער פיער גלייכע טיילען, הויפטזעכליך אין דעם פיער־פיערטעלדיגען טאקט]; דער גע־וועהנליכער טאן־לייטער.

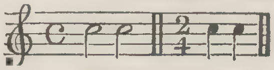

Common Time

com'monweal *n.* (קאמ'-אנ-הוויעל) דאס וואהל פון פאלק, טובת הכלל.

com'monwealth *n.* (קאמ'-אנ-הוועלטה) דאס פאלק; א רעפובליק; א שטאאט, וואו די רעגירונג ווערט געוועהלט פון פאלק; א שותפות־חברה פון אקטיארען.

Com'monwealth *n.* (קאמ'-אנ-הוועלטה) די ענגלישע רעפובליק וועלכע האט עקזיסטירט פון יאהר 1649 ביז 1653.

Com'monwealth of Eng'land (קאמ'-אנ-הוועלטה אוו אינ'-גלענד) ז. *Commonwealth*.

com'morance *n.* (קאמ'-א-רענס) א וואהן־ארט.

com'morancy *n.* (קאמ'-א-רענ-סי) ז. *commorance*.

com'morant *a.* (קאמ'-א-רענט) וואהנ־האפט [א יורידישער אויסדרוק].

commo'tion *n.* (קא-מאו'-שאן) אן אויפרוהר, א טומעל; אן אויפשטאנד; אן אויפרעגונג.

commove' *v.* (קא-מוהוו') בריינגען אין אויפרעגונג.

com'munal *a.* (קאמ'-יו-נעל) וואס איז שייך צו דער פאריזער קאמונע פון 1871; וואס בעלאנגט צו דער געמיינדע אדער צום פאלק; קאמוניסטיש; געמיינשאפט־ליך.

com'munal affairs' (קאמ'-יו-נעל ע-פעהרז) קהל'שע אנגעלעגענהייטען.

com'munalism *n.* (קאמ'-יו-נעל-איזם) קאמונאליזם, דער פרינציפ פון אויטא־נאמיע [זעלבסט־רעגירונג] פאר יעדע געמיינדע אדער בעצירק און אז דער גאנ־צער שטאאט זאל זיין א פעדעראציאן פון דיעזע זעלבסטשטענדיגע געמיינדען [א טעאריע וואס האט געהאט בעזאנדערס פיעל אנהענגער אין פראנקרייך].

com'munalist *n.* (קאמ'-יו-נעל-איסט) א קאמונאליסט, אן אנהענגער פון דעם פרינציפ פון קאמונאליזם. ז. *communalism*.

communalis'tic *a.* (קאמ-יו-נע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו קאמונאליזם. ז. *communalism*.

com'munard *n.* (קאמ'-יו-נארד) א קאמונאליסט; א מיטגליעד פון דער פראנ־צויזישער קאמונע פון יאהר 1871.

com'mune *n. and v.* (קאמ'-יון) א גע־מיינדע מיט אן איינענער פערוואלטונג; די פערוואלטונג פון א געמיינדע; מוני־ציפאליטעט [שטאדט־פערוואלטונג] אין פראנקרייך; די דארף־קאמונע אין רוס־לאנד [מיר]; די געשפרעכס־אונטערהאל־טונג אדער אויסטויש פון מיינונגען.

commune' *v.* (קא-מיון') א פיהרען פריינדליכען געשפרעך, אויסטוישען מיי־נונגען אדער געפיהלען.

commu'ne bo'num (קא-מיו'-ני באו'-נאם) טובת הכלל.

com'mune of Par'is (קאמ'-יון אוו פער'-איס) א רעוואלוציאנערער קאמיטעט וועלכער האט פערטראטען דעם פלאץ פון דער שטאדט־רעגיערונג פון פאריז אין דער צייט פון דער פראנצויזישער רעווא־לוציאן אין 1789 און וועלכער האט באלד איבערגענומען די רעגיערונג פון דעם גאנ־צען לאנד; די פאריזער קאמונע פון יאהר 1871.

com'muner *n.* (קאמ'-יו-נער) א מיט־גליעד פון א געמיינדע; אן אנהענגער פון קאמונאליזם. ז. *communalism*.

communicabil'ity *n.* (קא-מיו-ני-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען מיטגעטיילט ווערען; דאס האבען די מעגליכקייט צו זיין געמיינשאפטליך פאר עטליכע זאכען.

commu'nicable *a.* (קא-מיו'-ני-קעבל) וואס קען מיטגעטיילט ווערען; אנשטעק־קענד.

Good manners are very **communicable**.

commu'nicableness *n.* (קא-מיו'-ני-קעבל-נעס) דאס קענען מיטגעטיילט ווע־רען.

commu'nicably *adv.* (קא-מיו'-ני-קעב-לי) דורך מיטטיילונג.

commu'nicant *n.* (קא-מיו'-ני-קענט) 1. א מיטגליעד פון א קריסטליכער סעק־טע; 2. איינער וואס נעהמט אנטייל אין הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטלי־כער קירך].

1. He is a **communicant** of the Episcopal Church.

commu'nicate *v.* (קא-מיו'-ני-קייט) מיטטיילען; קארעספאנדירען; שטעהן אין פערבינדונג אדער פערקעהר.

I **communicated** the news to him.

communica'tion *n.* (קא-מיו-ני-קיי'-שאן) 1. מיטטיילונג; בריעף־פערקעהר, קארעספאנדענץ; 2. פערבינדונג, צוזאמענ־רעדונג; 3. די אנטיילנאהמע אין היילי־גען אבענדמאהל.

1. I received your **communication**. 2. Evil **communications** corrupt good manners.

communica'tion-valve *n.* (קא-מיו-ני-קיי'-שאן-וועלוו) דער פערבינדונגס־ווענטיל [דער ווענטיל אין דעם דאמפף־ראהר פון א דאמפף־מאשין וואס פערבינ־דעט דעם דאמפף־קעסעל מיט'ן צילינדער].

commu'nicative *a.* (קא-מיו'-ני-קיי-טיוו) מיטטיילענד; גרייט מיטצוטיילען.

Being in a **communicative** mood he told us his life story.

commu'nicatively *adv.* (קא-מיו'-ני-קיי-טיוו-לי) דורך מיטטיילונג; דורך בערייטקייט מיטצוטיילען.

commu'nicativeness *n.* (קא-מיו'-ני-קיי-טיוו-נעס) די גרייטקייט מיטצוטיי־לען; רעדעוודיגקייט.

commu'nicator *n.* (קא-מיו'-ני-קיי-טאר) איינער אדער עפעס וואס טיילט מיט.

c mmu'nicatory *a.* (קא-מיו'-ני-קיי-טא-רי) וואס טיילט מיט; וואס בעלעהרט.

commu'nion *n.* (קא-מיו'-ניאן) צוזא־

מענערדונג; פריינדליכער פערקעהר; געמיינשאפט, חברותא; א קריסטליכע קערפערשאפט פון איין גלויבען; גלויבענסגענאסענשאפט; דאס הייליגע אבענדמאהל [די קריסטליכע קירכליכע צערעמאָניע פון פערזוכען ברויט און וויין אלס אנדענקען פון לעצטען אבענדמאהל פון קריסטוס מיט זיינע תלמידים].

commu'nionable *a.* (קא-מיו'-ניאַנ-עבל) וואס קען אריינטרעטען אין געמיינשאפט אדער חברותא.

commu'nional *a.* (קא-מיו'-ניאַנ-על) וואס איז שייך צו א געמיינשאפט אדער חברותא.

commu'nion-cloth *n.* (קא-מיו'-ניאַנ-קלאָטה) דער טישטוך מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר צום הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

commu'nion-cup *n.* (קא-מיו'-ניאַנ-קאַפּ) דער וויין־בעכער ביי דעם הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

commu'nion-ser'vice *n.* (קא-מיו'-ניאַנ-סױר'-וויס) דאס גאטעס־דיענסט אין דער קריסטליכער קירך ביים הייליגען אבענדמאהל.

commu'nion-ta'ble *n.* (קא-מיו'-ניאַנ-טײבל) דער אלטאר אין דער קריסטליכער קירך.

com'munism *n.* (קאַמ'-יו-ניזם) קאָמוניזם, די סאציאליסטישע לעהרע, וועלכע פאדערט די איינארדנונג פון דער געזעלשאפט אזוי, אז דאס גאנצע רייכטום [ערד, פאבריקען א. ד. ג.] זאל געהערען צום שטאאט אדער צו דער געמיינדע; געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

com'munist *n.* (קאַמ'-יו-ניסט) א קאָמוניסט, אן אנהענגער פון קאָמוניזם.
ז. *communism*.

communis'tic *a.* (קאַמ-יו-ניס'-טיק) קאָמוניסטיש, וואס אנבעלאַנגט צו קאָמוניזם.

communis'tical *a.* (קאַמ-יו-ניס'-טי-קעל) ז. *communistic*.

communis'tically *adv.* (קאַמ-יו-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א קאָמוניסטישען אופן.

commu'nity *n.* (קא-מיו'-ני-טי) א געמיינדע, קהילה; א געזעלשאפט; געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

commu'nity of goods (קא-מיו'-ני-טי אוו גודז) געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

commutabil'ity *n.* (קא-מיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיך פערטוישען, אומבייטען אויף אן אנדער זאך; די פערטוישבארקייט.

commu'table *a.* (קא-מיו'-טעבל) וואס קען פערטוישט ווערען אדער אומגעביטען ווערען אויף אן אנדער זאך; וואס קען אויסגעוועקסעלט ווערען.

commu'tableness *n.* (קא-מיו'-טעבל-נעס) ז. *commutability*.

commuta'tion *n.* (קאַמ-יו-טײ'-שאַן) אומענדערונג, אויסוועקסלונג; די אומבייטונג פון א געריכטליכע שטראף פון א גרעסערע אויף א קלענערע; די אומענדערונג פון איין זארט צאהלונג אויף אן אנדער זארט.

commuta'tion-tick'et *n.* (קאַמ-יו-טײ'-שאַן-טיק'-עט) א בילינגער אייזענבאהן בילעט צו פאהרען עטליכע מאהל הין און צוריק.

commu'tative *a.* (קא-מיו'-טע-טיוו) טוישענד, אויסוועקסלענד; געגענזייטיג.

commu'tative jus'tice (קא-מיו'-טע-טיוו דזשאַס'-טיס) געגענזייטיגע גערעכטיגקייט, א טובה פאר א טובה.

commu'tatively *adv.* (קא-מיו'-טע-טיוו-לי) דורך טוישונג, דורך וועקסלונג.

com'mutator *n.* (קאַמ'-יו-טײ-טאָר) אן אינסטרומענט צו ענדערען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם; א קאָמוטאַטאר, א קאָלעקטאר [דער טייל פון אן עלעקטרישער מאַשין, צו וועלכען עס קומען זיך צונויף אלע וויקלונגס־דראַטען פון אנקער און פון וועלכען עס ווערט דורך מעטאל אדער קויהלען בערשטלעך גענומען דער עלעקטרישער שטראם].

commute' *v.* (קא-מיוט') 1. אומענדערען, אויסטוישען, אויסוועקסלען; 2. אומבייטען א שטראף אויף א קלענערע; 3. רעגולירען אדער ענדערען אן עלעקטרישען שטראם; 4. צאהלען מיט איינמאל אנשטאט אין א רייה פון צאהלונגען [ווי למשל, ווען איינער צאהלט אב פאר אזא אייזענבאהן בילעט, מיט וועלכען ער קען ארומפאהרען הין און צוריק, און דארף ניט צאהלען יעדעס מאל בעזונדער].
2. The Governor commuted his prison sentence from 5 to 2 years.

commu'ter *n.* (קא-מיו'-טער) איינער וואס פערבייט; איינער וואס בענוצט זיך מיט א בילינגערען אייזענבאהן בילעט צו פאהרען עטליכע מאהל הין און צוריק.

co'mose *a.* (קאָו'-מאוס) האריג, בעוואקסען מיט האר.

com'pact *n.* (קאַמ'-פעקט) אן אבמאך, א קאָנטראַקט.
They drew up a compact.

compact' *a. and v.* (קאַמ-פעקט') קאָמפאַקט, צונויפגעפרעסט, שטייף פעראייניגט, געדיכט, צוזאמענגעבונדען; צונויפפרעסען, שטייף פעראייניגען, געדיכט מאכען; שליסען א קאָנטראַקט.

compac'tedness *n.* (קאַמ-פעק'-טעד-נעס) געדיכטקייט, צונויפגעפרעסטקייט, געדרענגטקייט; דאס זיין קאָמפּאַקט.

compac'tible *a.* (קאַמ-פעק'-טיבל) וואס מען קען פעראייניגען, צונויפפרעסען אדער מאכען קאָמפּאַקט.

compact'ly *adv.* (קאַמ-פעקט'-לי) געדיכט, שטייף; קורץ און גענוי, קאָמפּאַקט.

compact'ness *n.* (קאַמ-פעקט'-נעס) געדיכטקייט; פעסטקייט; קאָמפּאַקטקייט.

compac'ture *n.* (קאַמ-פעק'-טשור) דאס פערבינדען אדער פעראייניגען; אן ענגע פערבינדונג.

compa'ges *n.* (קאַמ-פײ'-דזשיז) די פערבינדונג, די סיסטעם פון גלידערונג [פון א קערפּער].

compan'ion *n.* (קאַמ-פענ'-יאַן) א קאָמפּאַניאָן, א חבר, א בעגלייטער, א שותף; א קאָמפּאַניאָנקע [א פרויענצימער וואס דיענט ביי דער צווייטער אלס איהר מיטבעגלייטערין]; א מיטגליעד פון אן עהרען־ארדען; א יונג, א מענש פון נידריגען גראד; א פענסטערעל אויף א דעק פון א שיף, דורך וועלכען עס געהט דורך ליכט אין אן אונטערשטער קאיוטע; דאס דעקעל פון אזא פענסטערעל.

compan'ionable *a.* (קאַמ-פענ'-יאַנ-עבל) געזעליג, מיט וועלכען מען קען זיין חבר.

compan'ionableness *n.* (קאַמ-פענ'-יאַנ-עבל-נעס) גוט־ברודערשאפט; דאס קענען ווערען א גוט־ברודער.

compan'ionably *adv.* (קאַמ-פענ'-יאַנ-עב-לי) אויף'ן שטייגער פון גוט־ברודערשאפט.

compan'ion-hatch *n.* (קאַמ-פענ'-יאַנ-העטש) א הילצערנער דעקעל איבער די טרעפ פון דעק צו די קאיוטע [אין א שיף].

compan'ion in arms (קאַמ-פענ'-יאַן אין ארמז) קאַמפּפס־גענאסע, א חבר אין מלחמה.

compan'ion-lad'der *n.* (קאַמ-פענ'-יאַנ-לעד'-ער) די טרעפ וואס פיהרט פון אויבערשטען דעק צו דער קאיוטע אין א שיף.

compan'ionless *a.* (קאַמ-פענ'-יאַנ-לעס) אהן געזעלשאפט, אהן חברים.

compan'ionship *n.* (קאַמ-פענ'-יאַנ-שיפּ) חבר'שאפט, געזעלשאפטליכע פערבינדונג; גוט־ברודערשאפט.

compan'ionway *n.* (קאַמ-פענ'-יאַנ-וויי) א טרעפ פון דעק צו די קאיוטען אין א שיף.

com'pany *n.* (קאַמ'-פע-ני) א קאָמפּאַניע, א געזעלשאפט; געסט; א ראָטע סאָלדאַטען.

com'pany-kee'per *n.* (קאַמ'-פע-ני-קיפ'-ער) א פרעהליכער יונג אין געזעלשאפט; א ליבאַוניק.

com'pany of a ship (קאַמ'-פע-ני אוו ע שיפ) די קאָמאַנדע פון א שיף [די מאַטראָזען צוזאמען מיט די אפיצירען].

com'parable *a.* (קאַמ'-פע-רעבל) וואס קען פערגליכען ווערען.

com'parableness *n.* (קאַמ'-פע-רעבל-נעס) די פערגלייכבארקייט.

com'parably *adv.* (קאַמ'-פע-רע-בלי) פערגלייכונגסווייז.

com'parate *n.* (קאַמ'-פע-רייט) א זאך אדער עטליכע זאכען וואס קענען פערגליכען ווערען צו אנדערע.

comparati'val *a.* (קאַמ-פער-ע-טאי'-וועל) פון א פערגלייכונגס־שטופע [אין גראַמאַטיק] ז. *comparative degree*.

compar'ative *n. and a.* (קאַמ-פער'-ע-טיוו) וואס איז שייך צו א פערגלייכונג; וואס פאלגט פון א פערגלייכונג; פערהעלטניסמעסיג; אין גראַמאַטיק — וואס דריקט אויס א העכערע אדער נידעריגערע שטופע [ווי צ. ב. "בעסער" איז א העכערע שטופע פון "גוט"]; די פערגלייכענדע שטופע פון ביייווערטער.
ז. *comparative degree*.

compar'ative anat'omy (קאַמ-פער'-ע-טיוו ע-נעט'-א-מי) די פערגלייכענדע אנאַטאָמיע [דער טייל פון אנאַטאָמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אונטערזוכען און פערגלייכען דעם אנאַטאָמישען געבוי פון פערשיעדענע חיות אין פערגלייך מיט דעם מענשען].

compar'ative degree' (קאַמ-פער'-ע-טיוו די-גריע') די פערגלייכענדע שטופע פון ביי־ווערטער [אין גראַמאַטיק], ווי למשל דאס ווארט "בעסער" שטעלט מיט זיך פאר די פערגלייכענדע שטופע פון "גוט".

compar'ative gram'mar (קאַמ-פער'-ע-טיוו גרעמ'-ער) די פערגלייכענדע שפּראַך־וויסענשאפט [די גראַמאַטיקאַלישע אונטערזוכונג פון פערשיעדענע שפּראַכען און זייערע בעציהונגען צו איינאַנדער].

compar'atively *adv.* (קאַמ-פער'-ע-טיוו-לי) אין פערגלייך; פערהעלטניסמעסיג.
The value of a pound of silk is comparatively greater than a pound of wool.

compar'ative sci'ences (קאַמ-פער'-ע-טיוו סאי'-ענס-עז) פערגלייכענדע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען, וועלכע ברייננען ארויס זייערע כללים אויף'ן

גרונד פון פערגלייכען זאכען איינע צו די אנדערע].

compare′ *v.* (קאמ-פעהר′) פערגלייכען; גלייך זיין צו עפּעס; אויסדריקען די פערגלייכונגס=שטופען [אין גראמאטיק].

compar′er *n.* (קאמ-פעהר′-ער) א פערגלייכער.

compar′ison *n.* (קאמ-פער′-אי-סאן) פערגלייכונג; פערגלייך.

comparti′tion *n.* (קאמ-פאר-טיש′-אן) דאס צוטיילען; א טיילונג.

compart′ment *n.* (קאמ-פארט′-מענט) אן אבטיילונג.

com′pass *n. and v.* (קאמ′-פעס) א קאמפאס [אזא קאפסעל אין וועלכען עס איז איינגעפאסט א בעוועגליכע מאגנעטישע נאדעל, וועלכע שטעלט זיך אימער איין ווי יעדער פרייער מאגנעט, אין דער ריכטונג פון צפון און דרום. ווערט בענוצט פאר שיפען און פאר רייזענדע אום ניט אראבצובלאנדזשען פון וועג]; א צירקעל [א געצייג צום צייכענען]; א קרייז; א בעגרענעצטער רוים; א גרענעץ; ארומרינגלען; איינשליסען אין א קרייז; ארומקרייזען; עררייכען, דערהאלטען, בעקומען; פערענדיגען.

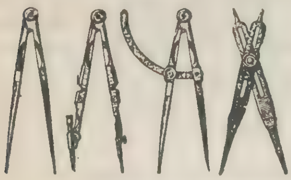

Compasses

com′passable *a.* (קאמ′-פעס-עבל) וואס קען איינגעשלאסען ווערען אין א קרייז; וואס קען ארומגערינגעלט ווערען; וואס קען עררייכט ווערען.

com′pass-bowl *n.* (קאמ′-פעס-באול) ז. *compass-box*.

com′pass-box *n.* (קאמ′-פעס-באקס) דער קאמפאס=קאפסעל [דער קאפסעל פון קאמפאס אין וועלכען עס איז איינגעפאסט די מאגנעט=נאדעל].

com′pass-brick *n.* (קאמ′-פעס-בריק) אן אויסגעבויגענער ציעגעל.

com′pass-card *n.* (קאמ′-פעס-קארד) די רונדע קארטעל פון דעם קאמפאס אויף וועלכער עס זיינען אנגעגעבען די ריכטונגען פון די וועלט=זייטען ווי מזרח, מערב א. ז. וו.

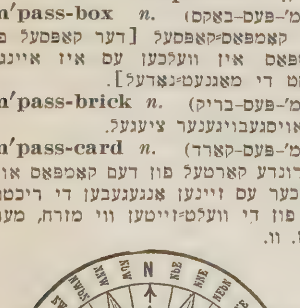

Compass-card

com′pass-di′al *n.* (קאמ′-פעס-דאי′-על) א האנד=קאמפאס, א קאמפאס=אוהר.

com′passed *a.* (קאמ′-פעסט) עררייכט, דערהאלטען, פערענדיגט.

com′pass-flow′er *n.* (קאמ′-פעס-פלאו′-ער) די קאמפאס=בלום [אזא בלום אויף וועלכער עס ווערט געזאגט, אז איהרע אונטערשטע בלעטער וואקסען אימער אין דער ריכטונג פון צפון און דרום].

com′pass-head′ed *a.* (קאמ′-פעס-העד′-עד) קרייז=פערמיג [אן אויסדרוק געברויכט אין ארכיטעקטור].

com′passing *a. and n.* (קאמ′-פעס-אינג) אויסגעבויגען [וועגען דעם האלץ פון וועלכען מען בויט שיפען]; דאס אויסבויגען דאס האלץ פון וועלכען מען בויט א שיף.

compas′sion *n.* (קאמ-פעש′-אן) מיטלייד, מיטגעפיהל, רחמנות.

compas′sionate *v. and a.* (קאמ-פעש′-אנ-אייט) מיטלייד האבען, רחמנות האבען; וואס האט מיטלייד, וואס פיהלט מיט.

No heart is truly great and generous that is not also tender and **compassionate.**

compas′sionately *adv.* (קאמ-פעש′-אנ-אייט-לי) מיט רחמנות; דורך מיטלייד אדער מיטגעפיהל.

compas′sionateness *n.* (קאמ-פעש′-אנ-אייט-נעס) רחמנות, מיטגעפיהל; דאס האבען מיטלייד.

com′pass-nee′dle *n.* (קאמ′-פעס-ניעדל) די מאגנעט=נאדעל פון א קאמפאס.

com′pass one's desire′ (קאמ′-פעס הוואנז די-זאיר′) פערווירקליכען אדער עררייכען א וואונש.

com′pass-plane *n.* (קאמ′-פעס-פליין) א רונדער הובעל צום אויסהובלען א בולט׳ע רונדע פלעכע.

com′pass-plant *n.* (קאמ′-פעס-פלענט) די קאמפאס=פלאנצע.
ז. *compass-flower*.

com′pass-saw *n.* (קאמ′-פעס-סאה) א לאך=זעג, א לויב=זעג [אזא קליינע שמאלע זעג וואס ווערט בענוצט אויסצוזעגען פערשיעדענע מוסטערען אין האלץ=ברעטלעך].

com′pass the end (קאמ′-פעס טהי ענד) דערגרייכען דעם ציעל.

com′pass-tim′ber *n.* (קאמ′-פעס-טימ′-בער) אויסגעבויגענע האלץ.

com′pass-win′dow *n.* (קאמ′-פעס-הווינ′-דאו) א פענסטער וואס איז פון אויבען רונד.

compatibil′ity *n.* (קאמ-פעט-אי-ביל′-אי-טי) פערטרעגליכקייט, דאס לעבען בשלום; פעראיינבארקייט [פון צוויי זאכען מיטאנאנדער]; איבעראיינשטימיגקייט.

compatibil′ity of tem′pers (קאמ-פעט-אי-ביל′-אי-טי אוו טעמ′-פערז) די איבעראיינשטימיגקייט אדער גלייכארטיגקייט פון כאראקטערע.

compat′ible *a.* (קאמ-פעט′-איבל) פערטרעגליך, פעראיינבאר; איבעראיינשטימיג.

compat′ibleness *n.* (קאמ-פעט′-איבל-נעס) ז. *compatibility*.

compat′ibly *adv.* (קאמ-פעט′-אי-בלי) אויף א פערטרעגליכען אופן; דורך פעראיינבארקייט.

compa′triot *n.* (קאמ-פיי′-טרי-אט) א לאנדסמאן.

compa′triotism *n.* (קאמ-פיי′-טרי-אט-איזם) דאס זיין א לאנדסמאן.

compear′ *v.* (קאמ-פיער′) ערשיינען אין גערינכט.

compear′ance *n.* (קאמ-פיער′-ענס) דאס ערשיינען פאר׳ן געריכט.

compear′er *n.* (קאמ-פיער′-ער) איינער וואס ערשיינט אין געריכט.

compeer′ *n.* (קאמ-פיער′) א קאמעראד, א קאמפאניאן, א חבר, א מיט=ברודער.

compel′ *v.* (קאמ-פעל′) צווינגען, נויטען.
I was **compelled** to appeal for help.

compel′lable *a.* (קאמ-פעל′-עבל) וואס קען געצוואונגען ווערען.

compel′lably *adv.* (קאמ-פעל′-ע-בלי) מיט גוואלד, דורך צוואנג.

compella′tion *n.* (קאמ-פע-ליי′-שאן) בעגריסונגס=ווארט; טיטול, נאמען, בענענונג [ווען מען ווענדעט זיך צו איינעם מיט א שריפט אדער אנשפראכע].

compel′lative *n. and a.* (קאמ-פעל′-ע-טיוו) דער טיטול אדער נאמען מיט וועלכען א פערזאן ווערט בעגריסט אדער אנגערופען; וואס איז שייך צו א טיטול אדער נאמען.

compel′latory *a.* (קאמ-פעל′-ע-טא-רי) צווינגענדיג.

compel′ler *n.* (קאמ-פעל′-ער) איינער וואס צווינגט.

compel′lingly *adv.* (קאמ-פעל′-אינג-לי) אויף א צווינגענדען אופן.

com′pend *n.* (קאמ′-פענד) א קצור פון עפּעס. ז. *compendium*.

compen′dious *a.* (קאמ-פענ′-די-אס) קורץ, בקצור; קורץ געפאסט.
His work is a **compendious** text book on chemistry.

compen′diously *adv.* (קאמ-פענ′-די-אס-לי) אויף אן אבגעקירצטען אופן; בקצור.

compen′dium *n.* (קאמ-פענ′-די-אם) א קיצור פון עפּעס; אן אויסצוג; א קורצע אבפאסונג.

compen′sate *v.* (קאמ-פענ′-סייט) ענטשעדיגען, בעלוינען, פערגיטיגען; אויסגלייכען, געגענזייטיג אויסגלייכען.

compensa′tion *n.* (קאמ-פענ-סיי′-שאן) 1. ענטשעדיגונג, בעלוינונג, פערגיטיגונג; אויסגלייכונג; 2. געגענזייטיגע אברעכענונג; 3. דאס שאפען גלייכגעוויכט [אין דער מעכאניק].
1. We receive **compensation** for our work.

compensa′tion-bal′ance *n.* (קאמ-פענ-סיי′-שאן-בעל′-ענס) דער קאמפענזאציאנס=ראד פון א כראנאמעטער אוהר [דאס רעדעל אין א כראנאמעטער וואס האט די אויפגאבע צו ווירקען געגען דעם איינפלוס פון דער טעמפעראטור אויף דער בעוועגונג פון מעכאניזם. ווי בעקאנט געהט אן אוהר אין קעלט שנעלער, און אין ווארעמקייט — לאנגזאמער].

compensa′tion-pen′dulum *n.* (קאמ-פענ-סיי′-שאן פענ′-דיו-לאם) דאס קאמפענזאציאנס=פענדעל [א פערפענדיקעל (אונרוהה) פון א זייגער וואס איז אזוי געמאכט, דאס זיין לענג זאל זיך ניט ענדערען מיט דער ענדערונג פון דער טעמפעראטור, ד. ה. ער זאל אין דער קעלט ניט קירצער ווערען און אין ווארעמקייט — ניט לענגער ווערען. אזא פערפענדיקעל ווערט צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע מעטאלען].

compen′sative *a.* (קאמ-פענ′-סיי-טיוו) אויסגלייכענדיג; פערגיטיגענדיג.

compen′sativeness *n.* (קאמ-פענ′-סיי-טיוו-נעס) אויסגלייכונג, פערגיטיגונג.

com′pensator *n.* (קאמ′-פענ-סיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס גלייכט אויס; א מאגנעט אדער א שטיק אייזען ביי א קאמפאס צו ווירקען געגען לאקאלע איינפליסע אויף די מאגנעט=נאדעל.

compen'satory *a.* (קאמ-פענ'-סיי-טא-רי) וואס פערגיטיגט אדער ענטשעדיגט; וואס גלייכט אויס.

compen'satory dam'ages (קאמ-פענ'-סיי-טא-רי דעמ'-עדזש-עז) די בעצאהלונג פון היזק; די ענטשעדיגונג פאר פערוואונדונג.

compete' *v.* (קאמ-פיט') קאנקורירען, בעשטרעבען צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפּעס אדער אריבעריאגען.
We will **compete** for the prize.

com'petence *n.* (קאמ'-פי-טענס) געניטקייט; פעהיגקייט;, טויגליכקייט, געשיקטקייט; צולעסיגקייט; גוטע אויסקומענים, גענינענדע חיונה; פאסיגקייט; קאמפעטענץ, אויטאריטעט; מאכט.
I doubt his **competence** to decide this question.

com'petency *n.* (קאמ'-פי-טענ-סי) ז. *competence*

com'petent *a.* (קאמ'-פי-טענט) געניט; געאייגנעט; קאמפעטענט, פעהיג, טויגליך, געשיקט; פאסענד; וואס האט א מאכט אדער אויטאריטעט.
He feels **competent** to do the work.

com'petently *adv.* (קאמ'-פי-טענט-לי) אויף א קאמפעטענטען אופן; מיט פעהיגקייט; מיט געניטקייט; פאסענד.

competi'tion *n.* (קאמ-פי-טיש'-אן) קאנקורענץ, די בעשטרעבונג צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבערצויאגען.

compet'itive *a.* (קאמ-פעט'-אי-טיוו) וואס קאנקורירט; וואס איז שייך צו קאנקורענץ.

compet'itive examina'tion (קאמ-פעט'-אי-טיוו עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א קאנקורענץ עקזאמען [אן עקזאמען אין וועלכען עס האלט אויס דער, וועלכער ענטפערט אם בעסטען].

compet'itor *n.* (קאמ-פעט'-אי-טאר) א קאנקורענט.

compet'itress *n.* (קאמ-פעט'-אי-טרעס) א קאנקורענטין.

compila'tion *n.* (קאמ-פי-ליי'-שאן) א קאמפילאציאן, א זאמלונג פון אויסציגע פון פערשיעדענע פערפאסערס; דאס זאמלען מאטעריאל פון געוויסע קוועלען פאר א בוך אדער ארטיקעל; א בוך אדער ארטיקעל וועלכער איז צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע אויסציגע.
The **compilation** of the book took three years.

com'pilator *n.* (קאמ'-פי-ליי-טאר) א קאמפילאטאר [איינער וואס שטעלט צונויף ביכער אדער ארטיקלען פון אויסציגע פון פערשיעדענע פערפאסערס].

compil'atory *a.* (קאמ-פאיל'-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו א קאמפילאציאן. ז. *compilation*

compile' *v.* (קאמ-פאיל') קאמפילירען, צונויפשטעלען א בוך אדער אן ארטיקעל פון פערשיעדענע אויסציגע פון פערפאסערס; צונויפזאמלען און צונויפשטעלען מאטעריאלען פון פערשיעדענע ליטערארישע קוועלען.
He is about to **compile** a dictionary.

compi'ler *n.* (קאמ-פאי'-לער) א קאמפילאטאר, א זאמלער פון ארטיקלען פון פערשיעדענע פערפאסערס, איינער וואס שטעלט צונויף א בוך אדער אן ארטיקעל פון פערשיעדענע אויסציגע.

compla'cence *n.* (קאמ-פליי'-סענס) פערגניגען; צופריעדענהייט.

compla'cency *n.* (קאמ-פליי'-סענ-סי) ז. *complacence*

compla'cent *a.* (קאמ-פליי'-סענט) פערגניגט, צופריעדען; אנגענעהם.

compla'cently *adv.* (קאמ-פליי'-סענט-לי) מיט פערגניגען; מיט בעפריעדיגונג, מיט צופריעדענהייט.

complain' *v.* (קאמ-פליין') זיך בעקלאגען; קלאגען, אנקלאגען; יאמערען.

complai'nant *n.* (קאמ-פליי'-נענט) איינער וואס בעקלאגט זיך; א קלעגער, אן אנקלאגער.

complai'ner *n.* (קאמ-פליי'-נער) איינער וואס בעקלאגט זיך כסדר; איינער וואס זוכט פעהלערען.

complai'ning *n. and a.* (קאמ-פליי'-נינג) דאס בעקלאגען זיך; בעקלאגענדיג זיך.

complai'ningly *adv.* (קאמ-פליי'-נינג-לי) דורך בעקלאגען זיך; מיט אן אויסדרוק פון אונצופריעדענהייט.

complaint' *n.* (קאמ-פליינט') בעקלאגונג; א קלאגע [פאר א געריכט]; א קראנקהייט.

com'plaisance *n.* (קאמ'-פליי-זענס) דאס פריינדליכע בענעהמען זיך; געפעלינקייט.

com'plaisant *a.* (קאמ'-פליי-זענט) פריינדליך, געפעליג.

com'plaisantly *adv.* (קאמ'-פליי-זענט-לי) מיט פריינדליכקייט; אויף א פריינדליכען אופן.

com'plaisantness *n.* (קאמ'-פליי-זענט-נעס) פריינדליכקייט.

com'planate *v. and a.* (קאמ'-פליי-נייט) מאכען גלייך, מאכען גלאט; גלייך, גלאט; וואס ליעגט אין איין פלעכע [אין בעצוג צו בלעטער פון פלאנצען].

complec'ted *a.* (קאמ-פלעק'-טער) צוזאמענגעוועבט, פערוויקעלט; פון א געוויסער געזיכטס=פארב.

com'plement *n. and v.* (קאמ'-פלי-מענט) א פולע מאס אדער צאהל; א פאלקאמענער צושטאנד: פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט; ערגענצונג; א נעבענליעגענדער ווינקעל [אין געאמעטריע]; פול מאכען, אויספילען די מאס אדער די צאהל.

complemen'tal *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טעל) ערגענצענד, פול מאכענד.

complemen'tary *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) ז. *complemental*

complemen'tary an'gles (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי ענגלז) ווינקלען וואס בעטרעפען צוזאמען די סומע פון 90 גראד.

complete' *a. and v.* (קאמ-פליט') פאלקאמען, פאלשטענדיג; גענצליך; פאלשטענדיג מאכען, ערגענצען; פערפאלקאמענען.

complete' bo'som (קאמ-פליט' בו'-זאם) א הארציגער מענש; א טרייער, איבערגעבענער פריינד.

comple'tedness *n.* (קאמ-פלי'-טעד-נעס) דאס זיין פערענדיגט; דאס זיין פאלשטענדיג; גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

complete'ly *adv.* (קאמ-פליט'-לי) פאלשטענדיג; גענצליך; פאלקאמען.

complete'ness *n.* (קאמ-פליט'-נעס) פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט.

comple'tion *n.* (קאמ-פלי'-שאן) ערגענצונג; פערענדיגונג; פערפאלקאמונג.
The **completion** of this dictionary was eagerly awaited by many.

comple'tive *a.* (קאמ-פלי'-טיוו) ערגענצענד; פערענדיגענד.

com'plex *a. and n.* (קאמ'-פלעקס) צוזאמענגעזעצט; צונויפגעשטעלט; קאמפליצירט; שווירינג; פיעלטייליג; עטוואס וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון צוזאמענהענגענדע טיילען; א זאמלונג פון טיילען וועלכע שטעהען אין א צוזאמענהאנג ווי די טיילען פון א סיסטעם.

com'plexed *a.* (קאמ'-פלעקסט) פערוויקעלט; קאמפליצירט.

complex'ion *n.* (קאמ-פלעק'-שאן) געזיכטס=פארב; דאס אויסזעהן.
Even healthy people have often a pale **complexion**.

complex'ional *a.* (קאמ-פלעק'-שאנ-על) וואס געהערט צו דער געזיכטס=פארב; וואס אנבעלאנגט צום אויסזעהן.

complex'ionary *a.* (קאמ-פלעק'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דער געזיכטס=פארב.

complex'ioned *a.* (קאמ-פלעק'-שאנד) וואס האט א געוויסע געזיכטס=פארב.

complex'ion wa'ter (קאמ-פלעק'-שאן וואה'-טער) שעהנהייטס=וואסער [אזא וואסער צו וואשען דאס געזיכט].

complex'ity *n.* (קאמ-פלעקס'-אי-טי) פערוויקלונג; צוזאמענגעזעצטהייט.
The labor question is one of great **complexity**.

com'plexly *adv.* (קאמ'-פלעקס-לי) אויף א פערוויקעלטען אדער צוזאמענגעזעצטען אופן.

complex'us *n.* (קאמ-פלעקס'-אס) א צוזאמענזעצונג אדער צונויפבינדונג.

compli'able *a.* (קאמ-פלאי'-עבל) נאכגיעביג; צושטימיג.

compli'ance *n.* (קאמ-פלאי'-ענס) נאכגיעביגקייט; צושטימונג.
I expect an immediate **compliance** with my demands.

compli'ancy *n.* (קאמ-פלאי'-ענ-סי) ז. *compliance*

compli'ant *a.* (קאמ-פלאי'-ענט) נאכגיעביג; צושטימיג.

compli'antly *adv.* (קאמ-פלאי'-ענט-לי) דורך נאכגיעביגקייט, דורך צושטימונג.

com'plicacy *n.* (קאמ'-פלי-קע-סי) דאס זיין קאמפליצירט, פערוויקעלט; א פערוויקעלטער ענין.

com'plicate *v. and a.* (קאמ'-פלי-קייט) קאמפליצירען, פערוויקלען, פערפלאנטערען, פערפלעכטען; קאמפליצירט, פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

com'plicated *a.* (קאמ'-פלי-קיי-טעד) קאמפליצירט, פערוויקעלט, פערפלאנטערט, פערפלאכטען.

com'plicatedness *n.* (קאמ'-פלי-קיי-טעד-נעס) דאס זיין צונויפגעלעגט אדער צונויפגעפלאכטען צוזאמען.

com'plicately *adv.* (קאמ'-פלי-קייט-לי) אויף א קאמפליצירטען, פערוויקעלטען אופן.

com'plicateness *n.* (קאמ'-פלי-קייט-נעס) דאס זיין קאמפליצירט, פערוויקעלט.

complica'tion *n.* (קאמ-פלי-קיי'-שאן) קאמפליצירונג, פערוויקלונג, צונויפפלעכטונג, פערפלאנטערונג.

com'plicative *a.* (קאמ'-פלי-קיי-טיוו) וואס מאכט קאמפליצירט, וואס פערוויקעלט.

complic'ity *n.* (קאמ-פליס'-אי-טי) די מיטשולדיגקייט אין א פערברעכען.
The **complicity** of the prisoners in the crime was established in court.

compli'er *n.* (קאמ-פלאי'-ער) איינער וואס גיט נאך אדער שטימט גלייך איין.

com'pliment *n. and v.* (קאמ'-פלי-מענט) א קאמפלימענט; א לויב; א חניפה; מאכען קאמפלימענטען; לויבען; גראטולירען, בעגליקווינשען.

complimen'tarily *adv.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי-לי) אויף א העפליכען אדער שמייכעלהאפטען אופן.

complimen'tary *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) שמייכעלהאפט, חניפה'דיג; העפליך.

You are very complimentary.

complimen'tary col'or (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי קאל'-אר) איינער פון די צוויי קאלירען, וואס ווען זיי ווערען פערבונדען גיבען זיי ארוים א ווייסען קאליר.

complimen'tary tick'ets (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי טיק'-עטס) פרייע בילעטען וואס ווערען געגעבען אוים העפליכקייט.

com'plimenter *n.* (קאמ'-פלי-מענ-טער) א קאמפלימענטען-מאכער, א שמייכלער.

com'pliments of the sea'son (קאמ'-פלי-מענטס אוו טהי סיזען) יום-טוב-גרוס [ווי א כשר'ער פסח, א פרעהליכער יום-טוב, לשנה טובה תכתבו, א גמר חתימה טובה א. ד. ג.].

Accept the compliments of the season from me.

com'plin *n.* (קאמ'-פלין) די לעצטע בייאכטיגע תפילה אין קירך.

com'pline *n.* (קאמ'-פלין) ז. *complin*

com'plot *n.* (קאמ'-פלאט) א קאמפלאט, א געהיימער בונד, א פערווערונג, א קאנספיראציע.

complot' *v.* (קאמ-פלאט') מאכען א קאמפלאט, מאכען א בונט; זיך פעראייניגען געגען אימיצען אין געהיים; מאכען א פערשווערונג אדער א קאנספיראציע.

complot'ment *n.* (קאמ-פלאט'-מענט) דאס מאכען א קאמפלאט, פערשווערונג אדער קאנספיראציע.

complot'ter *n.* (קאמ-פלאט'-ער) א פערשווערער, א קאנספיראטאר, א קאמפלאט-מאכער.

complot'tingly *adv.* (קאמ-פלאט'-טינג-לי) דורך א פערשווערונג, דורך א קאמפלאט אדער קאנספיראציע.

comply' *v.* (קאמ-פלאי') נאכגעבען; טהאן איינעמס וואונש; פאלגען.

I shall comply with your request and will send you a copy of my last article.

com'po *n.* (קאמ'-פאו) די צוזאמענזעצונג [פון פערשידענע שטאפען]; טינק [אזא צונויפמישונג פון פערשידענע שטאפען מיט וואס מען טינקעוועט ווענד אדער סטעליעס].

compo'né *a.* (קאמ-פאו'-נע) ז. *componed*

componed' *a.* (קאמ-פאונד') צונויפגעשטעלט פון קליינע קוואדראטען אין צוויי פארבען [וועגען הערבען אדער שילדען].

compo'nency *n.* (קאמ-פאו'-נען-סי) די צונויפזעצונג, דער בעשטאנד.

com'ponend *n.* (קאמ'-פא-נענד) עטוואס וואס איז צונויפגעשטעלט אדער צונויפגעזעצט.

compo'nent *n. and a.* (קאמ-פאו'-נענט) א בעשטאנדטייל, איינער פון די גרונד-טיילען פון וועלכע עפעס איז צוזאמענגעזעצט; וואס איז א בעשטאנדטייל.

Oxygen is a component part of water.

componen'tal *a.* (קאמ-פא-נענ'-טעל) וואס איז שייך צו א בעשטאנדטייל.

compo'nent of a force (קאמ-פאו'-נענט אוו ע פאורס) א קראפט-קאמפאנענט [אן אויסדרוק אין דער מעכאניק פאר דעם בעשטאנדטייל פון א רעזולטירענדער קראפט].

comport' *v.* (קאמ-פאורט') איינשטימען; פאסען; זיין צוגעפאסט; זיך בענעהמען, זיך אויפפיהרען.

compor'table *a.* (קאמ-פאור'-טעבל) וואס שטימט איין; וואס איז צוגעפאסט.

comport'ment *n.* (קאמ-פאורט'-מענט) אויפפיהרונג, בענעהמונג.

compose' *v.* (קאמ-פאוז') צוזאמענזעצען; פערפאסען; ברייגנען אין ארדנונג; בערוהיגען; שליכטען; זעצען [דרוקשריפט]; צונויפשטעלען דעם זאץ [אין דרוקעריי]; קאמפאנירען.

composed' *a.* (קאמ-פאוזד') רוהיג; געלאסען; געזעצט, ערנסט.

compo'sedly *adv.* (קאמ-פאו'-זעד-לי) אויף א רוהיגען, געלאסענעם אופן; מיט ערנסט, מיט געזעצטקייט.

compo'sedness *n.* (קאמ-פאו'-זעד-נעס) געלאסענהייט, רוהיגקייט, געזעצטקייט.

composed' of (קאמ-פאוזד' אוו) צוזאמענגעזעצט פון..., בעשטעהט פון...

Water is composed of oxygen and hydrogen.

compose' one's mind (קאמ-פאוז' וואנז מאינד) זיך בערוהיגען.

compose' one's self (קאמ-פאוז' וואנז סעלף) זיך פאסען; זיך בערוהיגען.

compo'ser *n.* (קאמ-פאו'-זער) א קאמפאזיטאר, א פערפאסער פון מוזיק; א צוזאמענשטעלער; א בערוהיגער, א שליכטער פון שטרייטיגקייטען.

compo'sing *n. and a.* (קאמ-פאו'-זינג) דאס זעצען [פון שריפט אין א דרוקעריי], דאס צונויפשטעלען דעם זאץ [אין דרוקעריי]; דאס פערפאסען; דאס צונויפשטעלען; בערוהיגענד.

compo'sing draught (קאמ-פאו'-זינג דרעפט) א בערוהיגענדער געטראנק.

compo'sing-frame *n.* (קאמ-פאו'-זינג-פריים) דער ראהם אין וועלכען עס איז אריינגעשטעלט דער שריפט-קאסטען [אין א דרוקעריי].

compo'sing-machine' *n.* (קאמ-פאו'-זינג-מע-שין') א שריפט-זעץ-מאשין.

compo'sing-room *n.* (קאמ-פאו'-זינג-רוהם) דאס צימער אין א דרוקעריי, וואו דער זאץ ווערט צונויפגעשטעלט און פארטיג געמאכט צום דרוקען.

compo'sing-rule *n.* (קאמ-פאו'-זינג-רוהל) די זעץ-ליניע [א מעשענע אדער שטאלענע דינע ליניייקע וואס ווערט בענוצט פון האנד-שריפט-זעצער ביים צונויפשטעלען די שורות].

compo'sing-stand *n.* (קאמ-פאו'-זינג-סטענד) ז. *composing-frame*

compo'sing-stick *n.* (קאמ-פאו'-זינג-סטיק) דער ווינקעל-האקען [אזא קליינער אייזערנער ראהם וואס ווערט בענוצט פון האנד-שריפט-זעצער ביים זעצען שורות].

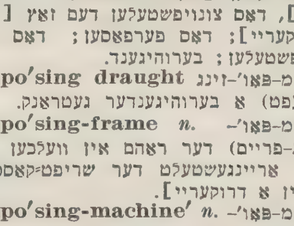

Composing Stick

Compos'itæ *n.* (קאמ-פאז'-אי-טי) דער מין פלאנצען וואס זייערע בליהונגען זעהען אוים ווי זיי וואלטען בעשטעהן פון פיעלע קליינע בלומען [דאס איז דער פערשפרייטעסטער פלאנצען מין אין דער וועלט, ער צעהלט זיך ביז 10 טויזענד ארטען].

compos'ite *a. and n.* (קאמ-פאז'-איט) צוזאמענגעזעצט [פון טיילען]; עטוואס וואס איז צוזאמענגעזעצט פון טיילען.

compos'ite arch (קאמ-פאז'-איט ארטש) א רונדונג פון א געביידע וואס איז צונויפגעשטעלט פון מעהרערע קרייזען.

compos'ite flow'ers (קאמ-פאז'-איט פלאו'-ערז) אזא מין בלומען וואס זייערע בליהונגען זעהען אוים ווי זיי וואלטען בעשטעהן פון פיעלע קליינע בלומען.

compos'ite joint (קאמ-פאז'-איט דזשאינט) א געלענק וואס ערלויבט צו מאכען אי האריזאנטאלע אי ווערטיקאלע בעוועגונג.

compos'ite num'bers (קאמ-פאז'-איט נאמ'-בערז) צאהלען וועלכע קענען צוטיילט ווערען אהן א רעסט פון אנדערע צאהלען, וועלכע זיינען העכער אלס 1. צ. ב. די צאהלען 4, 6, 8, 9, א. ז. וו. די צאהל 3 אדער 7 א. ד. ג. געהערען אלזא ניט צו אזעלכע צאהלען.

compos'ite pho'tograph (קאמ-פאז'-איט פאו'-טא-גרעף) א בילד צוזאמענגעשטעלט פון עטליכע פאטאגראפישע בילדער.

composi'tion *n.* (קאמ-פא-זיש'-אן) א קאמפאזיציאן [א מוזיקאלישע פערפאסונג]; א צוזאמענזעצונג; א צוזאמענגעזעצטע זאך; א פערפאסונג; אן אויפזאץ; א דרוק-זאץ.

composi'tion cloth (קאמ-פא-זיש'-אן קלאטה) לייוואנד וואס איז דורכגענומען מיט אזא שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער.

composi'tion deed (קאמ-פא-זיש'-אן דיעד) אן אויסגלייך אבמאך צווישען א קרעדיטאר און זיין דעביטאר [מלוה און לוה].

composi'tion met'al (קאמ-פא-זיש'-אן מעט'-על) א מעטאל וואס איז צוזאמענגעזעצט פון קופער, צינק א. ד. ג.; מעש.

compos'itive *a.* (קאמ-פאז'-אי-טיוו) צוזאמענזעצענד; צוזאמענגעזעצט.

compos'itor *n.* (קאמ-פאז'-אי-טאר) א זעצער אין א דרוק, א שריפטזעצער; א זעצער וואס שטעלט צונויף דעם זאץ אין עמודים; א זעץ-מאשין [אין א דרוקעריי].

com'pos men'tis (קאמ'-פאס מענ'-טיס) מיט א קלארען קאפ.

com'post *n. and v.* (קאמ'-פאוסט) קאמפאסט [א צוזאמענמישונג פון פערשיעדענע זאכען, וואס דיענט צו בעמיסטינגען א פעלד]; בעמיסטינגען א פעלד מיט קאמפאסט.

compo'sure *n.* (קאמ-פאו'-זשור) דאס צוזאמענזעצען, א צוזאמענזעצונג; געזעצטקייט, ערנסטקייט; רוהיגקייט.

compota'tion *n.* (קאמ-פא-טיי'-שאן) דאס טרינקען אדער שכור'ען צוזאמען.

com'pote *n.* (קאמ'-פאוט) קאמפאט [געקאכטע פרוכט].

compotier' *n.* (קאמ-פא-טי-איי') א גלעזערנע כלי אין וועלכער מען האלט קאמפאט.

com'pound *a. and n.* (קאמ'-פאונד) צוזאמענגעזעצט, צוזאמענגעמישט; א פראדוקט פון צוזאמענגעמישטע מאטעריאלען; אן ארומגעצאמטער הויף מיט אלע זיינע געביידען [אין אסט-אינדיען].

compound' *v.* (קאמ-פאונד') צוזאמענ-

זעצען, פערבינדען, צוזאמענמישען; קומען צו א פשרה אין א מחלוקה; קומען צו א פערשטענדיגונג דורך אן אבמאך וועגען קויפען סחורות אויף א נידעריגערען פרייז אדער ארונטערלאזען א געוויסע סומע פון א חוב; אויסבילדען, גרינדען, פארמירען.

compoun'dable *a.* (קאמ-פאונ'-דעבל) וואס מען קען צוזאמענמישען.

com'pound addi'tion (קאמ'-פאונד ע-דיש'-אן) געמישטער חבור, א חבור פון צוויי אדער. מעהרערע פערשיעדענע זאכען פון איין ארט צ. ב. פון ארשין, פוס און צאלל.

compoun'der *n.* (קאמ-פאונ'-דער) א צוזאמענזעצער, צוזאמענמישער.

com'pound frac'tion (קאמ'-פאונד פרעק'-שאן) א ברוך-צאהל פון א ברוך-צאהל, ווי צ. ב. א העלפט פון צוויי דריטעל.

com'pound in'terest (קאמ'-פאונד אינ'-טער-עסט) פראצענט אויף פראצענט.

com'pound met'al (קאמ'-פאונד מעט'-על) די לעגירונג [א צוזאמענשמעלצונג פון צוויי אדער עטליכע מעטאלען].

com'pound num'ber (קאמ'-פאונד נאמ'-בער) א צאהל וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון צוויי אדער עטליכע זאכען פון דעם זעלבען ארט, ווי למשל, 3 שטונדען מיט 30 מינוט מיט 40 סעקונדען.

com'pound ra'tio (קאמ'-פאונד ריי'-שיאו) א צוזאמענגעזעצטע פערהעלטנים פון צאהלען, ד. ה. א פראפארציאן, וועלכע בעקומט זיך פון כפל'ען צוויי אדער עטליכע אנדערע פראפארציאנען, ווי למשל, די פערהעלטנים פון 6 צו 15 בעקומט זיך פון כפל'ען די פראפארציאנען 2 צו 3 און 3 צו 5. [(3:5)×(2:3)=6:15].

com'pound screw (קאמ'-פאונד סקרוה) א קאמבינירטע שרויף [א שרויף וואס איהר שרויבענגאנג איז פערשיעדענארטיג: אדער דער שרויבענגאנג איז אין איין ארט דינער און אין דעם צווייטען דיקער, אדער ער געהט אין איין ארט רעכטס און אין דעם אנדערען ארט לינקס].

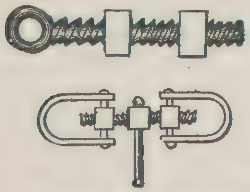

Compound Screws

com'pound sen'tence (קאמ'-פאונד סענ'-טענס) א צוזאמענגעזעצטער זאץ [א זאץ, וועלכער איז צוזאמענגעשטעלט פון צוויי אדער עטליכע גראמאטיקאליש זעלבסטשטענדיגע זעצע, ווי למשל, די זון איז אויפגעגאנגען, עס איז געווארען ליכטיג און עס האט זיך אנגעהויבען דער טאג].

com'pound word (קאמ'-פאונד הוואירד) א צוזאמענגעזעצט ווארט [א ווארט וואס איז צוזאמענגעזעצט פון צוויי אדער עטליכע ווערטער, ווי למשל, אונטער-געהן, דאמפף-מאשין א. ד. ג.].

comprehend' *v.* (קאמ-פרי-הענד') צוזאמענפאסען, ענטהאלטען; בעגרייפען.
Mathematics is a subject which many find difficult to **comprehend.**

comprehen'der *n.* (קאמ-פרי-הענ'-דער) דער וואס פאסט ארום; דער וואס בעגרייפט.

comprehen'dible *a.* (קאמ-פרי-הענ'-דיבל) ז. *comprehensible*

comprehensibil'ity *n.* (קאמ-פרי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס זיין פערשטענדליך אדער בעגרייפליך.

comprehen'sible *a.* (קאמ-פרי-הענ'-סיבל) בעגרייפליך; פערשטענדליך.

comprehen'sibleness *n.* (קאמ-פרי-הענ'-סיבל-נעס) בעגרייפליכקייט; דאס קענען זיין בעגרייפליך.

comprehen'sibly *adv.* (קאמ-פרי-הענ'-סי-בלי) פערשטענדליך; אויף א בעגרייפליכען שטייגער.

comprehen'sion *n.* (קאמ-פרי-הענ'-שאן) דאס בעגרייפען; דאס אומפאסען: די פעהיגקייט צו בעגרייפען; די השגה; אין לאגיק — די סומע פון אלע אייגענשאפטען, וועלכע ענטהאלטען זיך אין בעגריף וועגען א געוויסער זאך, ווי למשל, אין בעגריף "מענש" ענטהאלטען זיך די אייגענשאפטען: שכל, געפיהל, זיטליכקייט א. ז. וו.

comprehen'sive *a.* (קאמ-פרי-הענ'-סיוו) אומפאסענד; וואס קען פיעל אומפאסען אדער ענטהאלטען; וואס קען פערשטעהן אדער בעגרייפען.

comprehen'sively *adv.* (קאמ-פרי-הענ'-סיוו-לי) דורך בעגרייפען, פערשטעהן אדער אומפאסען.

comprehen'siveness *n.* (קאמ-פרי-הענ'-סיוו-נעס) די פעהיגקייט פיעל צו בעגרייפען אדער צו ענטהאלטען.

compress' *v.* (קאמ-פרעס') צוזאמענדריקען; צונויפפרעסען.

com'press *n.* (קאמ'-פרעס) א קאמפרעס; אן אינסטרומענט צוזאמענצופרעסען זאכען.

compressed' *a.* (קאמ-פרעסט') צוזאמענגעדריקט, צונויפגעפרעסט.

compressed' air (קאמ-פרעסט' עהר) צונויפגעפרעסטע לופט [דיענט אלס טרייבקראפט אין א מאשין אנשטאט דאמפף א. ד. ג.]

compressed'-air en'gine (קאמ-פרעסט'-עהר ענ'-דזשין) א מאשין וואס ווערט געטריבען דורך צונויפגעפרעסטע לופט [אנשטאט דאמפף א .ד. ג.].

compressed' type (קאמ-פרעסט' טאיפ) א געוויסער סארט שמאלער דרוק-שריפט.

compressibil'ity *n.* (קאמ-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) צוזאמענדריקבארקייט, דאס קענען זיין צוזאמענגעדריקט.

compress'ible *a.* (קאמ-פרעס'-איבל) צוזאמענדריקבאר, וואס מען קען צוזאמענדריקען.

compress'ibleness *n.* (קאמ-פרעס'-איבל-נעס) ז. *compressibility*

compressicau'date *a.* (קאמ-פרעס-אי-קאה'-דייט) מיט א צוזאמענגעדריקטען עק [ביי געוויסע חיות].

compres'sion *n.* (קאמ-פרעש'-אן) צוזאמענדריקונג; דאס צוזאמענדריקען; דאס זיין צוזאמענגעדריקט.

compress'ive *a.* (קאמ-פרעס'-איוו) צוזאמענדריקענד, וואס קען צוזאמענדריקען.

compress'or *n.* (קאמ-פרעס'-אר) איינער אדער עפעס וואס דריקט צוזאמען; א צונויפפרעסער.

comprise' *v.* (קאמ-פראיז') ענטהאלטען; ארומנעהמען.
The German Empire **comprises** a number of separate states.

comprize' *v.* (קאמ-פראיז') ז. *comprise*

com'promise *n. and v.* (קאמ'-פרא-מאיז) א קאמפראמיס, א פשרה צווישען צוויי שטרייטענדע צדדים, וואו ביידע לאזען עפעס ארונטער פון זייערע פאדערונגען; אן איינפערשטענדנים פון צוויי שטרייטענדע צדדים, אז זייער זאך זאל איבערגעגעבען ווערען צו בוררים; קאמפראמעטירען, מאכען צו שאנד; מאכען א קאמפראמיס, קומען צו א פשרה דורך ארונטערלאזען געוויסע פאדערונגען.

com'promiser *n.* (קאמ'-פרא-מאי-זער) א פשרה-מאכער; דער וואס קאמפראמעטירט.

comp'tant *n.* (קאונ'-טענט) מזומן, בארעס געלד.

comptrol'ler *n.* (קאנ-טראו'-לער) א קאנטראלער, אן אויפזעהער, א רעגולירער, הויפטזעכליך איינער וואס רעגולירט די ביכער און פינאנסען פון דער רעגיערונג.

comptrol'lership *n.* (קאנ-טראו'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קאנטראלער.

compul'satory *a.* (קאמ-פאל'-סע-טא-רי) געצוואונגען; געטריבען דורך א קראפט.

compul'sion *n.* (קאמ-פאל'-שאן) צוואנג, נויטיגונג; דאס טרייבען דורך א קראפט.

compul'sive *a.* (קאמ-פאל'-סיוו) צווינגענד; טרייבענד דורך א קראפט.

compul'sively *adv.* (קאמ-פאל'-סיוו-לי) אויף א צווינגענדען אופן; געצוואונגענערהייט.

compul'siveness *n.* (קאמ-פאל'-סיוו-נעס) ז. *compulsion*

compul'sorily *adv.* (קאמ-פאל'-סא-רי-לי) מיט צוואנג, דורך צוואנג

compul'soriness *n.* (קאמ-פאל'-סא-רי-נעס) דער צוואנג, דאס זיין צווינגענד.

compul'sory *a.* (קאמ-פאל'-סא-רי) צווינגענד; געטריבען דורך א קראפט; אבליגאטאריש.

compunc'tion *n.* (קאמ-פאנק'-שאן) געוויסענסביסע, חרטה.

compunc'tionless *a.* (קאמ-פאנק'-שאנ-לעס) אהן געוויסענסביסע; אהן חרטה.

compunc'tious *a.* (קאמ-פאנק'-שאס) וואס האט חרטה; פול מיט געוויסענסביסע.

compunc'tiously *adv.* (קאמ-פאנק'-שאס-לי) מיט געוויסענסביסע אדער מיט חרטה.

compurga'tion *n.* (קאמ-פויר-גיי'-שאן) די בעשטעטיגונג מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען'ס שבועה גלויבען [א געוויסע פארם פון דער אלט-ענגלישער געריכטס-פיהרונג, וואו דער בעשולדיגטער פלעגט האבען רעכט צו ברייגנען צוועלף בעקאנטע פערזאן וועלכע פלעגען שווערען, אז מען קען גלויבען דעם אנגעקלאגטען'ס שבועה וועגען זיין אונשולד און דערמיט פלעגט מען איהם בעפרייען].

com'purgator *n.* (קאמ'-פויר-גיי-טאר) איינער וואס בעשטעטיגט אונטער א שבועה אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען.

compurgato'rial *a.* (קאמ-פויר-גע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דער בעשטעטיגונג מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען אין זיין אונשולד.

compur'gatory *a.* (קאמ-פויר'-גע-טא-רי) וואס איז שייך צום עדות, וועלכער בעשטעטיגט מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען אין זיין אונשולד.

computabil'ity *n.* (קאמ-פיו-טע-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט פון קענען צוזאמענגערעכענט אדער געצעהלט ווערען.

compu'table *a.* (קאמ-פיו'-טעבל) וואס מען קען צוזאמענרעכענען אדער צעהלען.

computa'tion *n.* (קאמ-פיו-טיי'-שאן) צוזאמענרעכנונג; צעהלונג; די סומע, וואס האט זיך בעקומען פון צוזאמענרעכנונג אדער צונויפצעהלונג.

compute' *v.* (קאמ-פיוט') צוזאמענרעכענען, צעהלען.

compu'ter *n.* (קאמ-פיו'-טער) דער צוזאמענרעכנער.

com'rade *n.* (קאמ'-רעד) א קאמעראד, א חבר, א גענאסע.

com'radeship *n.* (קאמ'-רעד-שיפ) חבר'שאפט; דאס זיין א קאמעראד.

con *n., v. and adv.* (קאן) וויסען; לערנען אויף אויסווענינג; נאכדענקען; פיהרען א שיף; די פאזיציאן אין וועלכע דער וואס פיהרט א שיף געפינט זיך; געגען [פון ווארט *contra*].

con amo're (קאן א-מאו'-ריי) מיט ליעבע, מיט געפיהל, הארציג.

cona'tion *n.* (קא-ניי'-שאן) דאס שטרעבען צו...; דער פערלאנג.

co'native *a.* (קאו'-נע-טיוו) וואס איז שייך צום שטרעבען אדער צום פערלאנג.

cona'tus *n.* (קא-ניי'-טאס) די שטרעבונג; דאס שטרעבען פון א קערפער אין א געוויסער ריכטונג.

concat'enate *v. and a.* (קאן-קעט'-ע-נייט) פערקייטלען, צוזאמענקייטלען; צוזאמענגעקייטעלט, פערבונדען איינע מיט די אנדערע.

concatena'tion *n.* (קאן-קעט-ע-ניי'-שאן) פערקייטלונג, צוזאמענקייטונג; א רייה פון זאכען איינע צוזאמענגעקייטעלט מיט די אנדערע.

concava'tion *n.* (קאן-קע-וויי'-שאן) דאס מאכען קאנקאוו [אויסגעבויגען פון אינווענינג].

con'cave *a. and n.* (קאן'-קייוו) קאנקאוו, אויסגעבויגען פון אינווענינג; געוועלביג; א זאך וואס איז אויסגעבויגען פון אינווענינג.

con'cavely *adv.* (קאן'-קייוו-לי) אויף א קאנקאווען אופן.

con'cave mir'ror (קאן'-קייוו מיר'-אר) א קאנקאווער שפיגעל [א שפיגעל וואס איז האלב רונד אויסגעבויגען פון אינווענינג].

con'caveness *n.* (קאן'-קייוו-נעס) דאס זיין קאנקאוו, די אויסגעבויגענקייט פון אינווענינג.

concav'ity *n.* (קאן-קעוו'-אי-טי) די אויסהוילונג, דאס זיין קאנקאוו [אויסגעבויגען פון אינווענינג]; א קאנקאווע אויבערפלעכע.

conca'vo-con'cave *a.* (קאן-קיי'-וואו-קאן'-קייוו) קאנקאוו [אויסגעהוילט] פון ביידע זייטען.

conca'vo-con'vex *a.* (קאן-קיי'-וואו-קאן'-וועקס) פון איין זייט קאנקאוו און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס [האלברונד אריינגעבויגען פון איין זייט און האלב-רונד ארויסגעבויגען פון דער אנדערער זייט].

conceal' *v.* (קאן-סיעל') פערבארגען, בעהאלטען.

concea'lable *a.* (קאן-סיע'-לעבל) וואס מען קען פערבארגען אדער בעהאלטען.
There is nothing **concealable** from God.

concealed' *a.* (קאן-סיעלד') פערבארגען, בעהאלטען, פערדעקט.

concea'ledly *adv.* (קאן-סיע'-לעד-לי) פערבארגענערהייט, בעהאלטענערהייט.

concea'ledness *n.* (קאן-סיע'-לעד-נעס) בעהאלטענקייט, פערבארגענקייט.

concea'ler *n.* (קאן-סיע'-לער) דער פערבארגער; דער וואס בעהאלט.

conceal'ment *n.* (קאן-סיעל'-מענט) די פערבארגונג, בעהאלטונג; דאס פערדעקען אדער דאס זיין פערדעקט; דער ארט וואו מען קען זיך בעהאלטען.

concede' *v.* (קאן-סיד') נאכגעבען; אונטערגעבען זיך; אנערקענען אלס א רעכט אדער אלס ריכטיג; דערלאזען א זאך.
Turkey would not **concede** Italy's claim to Tripoli.

conce'ded *a.* (קאן-סי'-דעד) ערלויבט; נאכגעגעבען; אנערקענט אלס א רעכט אדער ריכטיג.
He **conceded** many privileges to the people.

conce'dedly *adv.* (קאן-סי'-דעד-לי) לויט דער נאכגעבונג; לויט דער אנערקענונג אלס גערעכט אדער ריכטיג.

conce'der *n.* (קאן-סי'-דער) דער וואס גיט נאך; דער וואס אנערקענט אלס גערעכט אדער ריכטיג.

conceit' *n.* (קאן-סיט') איינבילדונג; א צו הויכע מיינונג איבער זיך; א פאנטאסטישע איינבילדונג, א פאנטאסטישער פערלאנג; א וויץ, א שארפזיניגער געדאנק; א מאדנער ארטיקעל אדער צייכנונג; די בעגרייפונגס-קראפט; יעדע זאך וואס מען קען בעגרייפען אדער פערשטעהן.

concei'ted *a.* (קאן-סי'-טעד) איינגעבילדעט; מיט א צו הויכע מיינונג איבער זיך; פול מיט פאנטאסטישע אידעען אדער פערלאנגען.

concei'tedly *adv.* (קאן-סי'-טעד-לי) דורך איינבילדונג; עגאאיסטיש, האלטענדיג זעהר שטארק פון זיך אליין.
He speaks **conceitedly** of his actions.

concei'tedness *n.* (קאן-סי'-טעד-נעס) דאס האלטען זעהר פיעל פון זיך אליין; דאס איינבילדען זיך.

conceivabil'ity *n.* (קאן-סיע-ווע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו בעגרייפען אדער פערשטעהן אן עניין.

concei'vable *a.* (קאן-סיע'-וועבל) בעגרייפליך, דענקבאר.
It is **conceivable** that war should be abolished.

concei'vableness *n.* (קאן-סיע'-וועבל-נעס) בעגרייפליכקייט; דענקבארקייט.

concei'vably *adv.* (קאן-סיע'-ווע-בלי) דורך בעגרייפען; אויף א דענקבארען אופן.

conceive' *v.* (קאן-סיעוו') בעגרייפען, פאסען א זאך; מאכען זיך א פארשטעלונג אדער בעשאפען אן אידעע וועגען עפעס; דורכגעדרונגען ווערען מיט אן אידעע אדער געפיהל; פארמולירען אדער אויסדריקען אין ווערטער א געוויסע זאך; ווערען בעפרוכטעט, שוואנגער ווערען; האלטען עפעס פאר ריכטיג; מיינען, דענקען; אויסבילדען אלס א פרוכט, אנהויבען צו ענטוויקלען אין מוטער'ס בויך.

concei'ver *n.* (קאן-סיע'-ווער) דער וואס בעגרייפט; דער וואס מאכט זיך א פארשטעלונג.

concei'ving *n.* (קאן-סיע'-ווינג) דאס בעגרייפען; דאס בעפרוכטען זיך, דאס שוואנגער ווערען.

concen'ter *v.* (קאן-סען'-טער) קאנצענטרירען, קומען אדער ברייגנען צו אן אלגעמיינעם פונקט; צוזאמענקומען אין איין פונקט.

con'centrate *v., a. and n.* (קאן'-סען-טרייט) קאנצענטרירען, צוזאמענברייגנען אין איין פונקט; מאכען שטארקער, געדיכטער; אין כעמיע — מאכען שטארקער אדער רייגער, דערווייטערענדיג די זייטיגע ניט וויכטיגע עלעמענטען; אין בערגארבייט — אבטיילען דאס מעטאל אדער ערץ פון די ערד און שטיינער, מיט וועלכע דאס ווערט צוזאמען אויסגעגראבען; געבראכט געווארען צו א שטארקערען אדער רייגערען צושטאנד; דאס וואס איז געבראכט געווארען צו א שטארקערען אדער רייגערען צושטאנד.

con'centrated *a.* (קאן'-סען-טריי-טעד) קאנצענטרירט, געבראכט געווארען צו איין אלגעמיינעם פונקט; שטארקער אדער רייגער געווארען דורך א כעמישע קאנצענטרירונג.

concentra'tion *n.* (קאן-סען-טריי'-שאן) דאס קאנצענטרירען, דאס ברייגנען צו איין פונקט; צוזאמענדרענגונג; די כעמישע קאנצענטרירונג [דאס פערשטארקען די אייגענשאפטען פון א געוויסען כעמישען פראדוקט דורך דערווייטערען די זייטיגע, ניט וויכטיגע עלעמענטען]; דאס אבטיילען פון אויסגעגראבענע מעטאלען די שטיקער ערד אדער שטיין, מיט וועלכע זיי זיינען בעהעפט.

concen'trative *a.* (קאן-סען'-טרע-טיוו) וואס האט א נייגונג צו קאנצענטרירען אדער צוזאמענברייגנען אין איין פונקט; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך קאנצענטרירונג.

concen'trativeness *n.* (קאן-סען'-טרע-טיוו-נעס) קאנצענטרירונג; די פעהיגקייט אדער קראפט צו ברייגנען צו איין פונקט אדער זיך קאנצענטרירען.

con'centrator *n.* (קאן'-סען-טריי-טאר) א קאנצענטרירער, איינער אדער עפעס וואס ברייגנט צוזאמען אין איין פונקט; א דראט אדער אן אנדער זאך, וואס האלט צוזאמען די קויל און די פאטראנע, כדי דער שאס פון ביקס זאל זיין א ווייטערער און שטארקערער; די מאשין וועלכע טיילט אב ערץ [אויסגעגראבענע רויהע מעטאלען] פון דער ערד און שטיינער, מיט וועלכע זי איז צוזאמענגעוואקסען.

concen'tre *v.* (קאן-סען'טר) ז. *concenter*.

concen'tred gra'vy (קאן-סען'-טערד גריי'-ווי) שטארק איינגעקאכטע פלייש-זופ.

concen'tric *a.* (קאן-סען'-טריק) קאנצענטריש, האבענדיג א געמיינשאפטליכען מיטעלפונקט, ווי למשל, א רייה קרייזען, וועלכע רינגלען ארום איין מיטעלפונקט.

concen'trical *a.* (קאן-סען'-טרי-קעל) ז. *concentric*.

concen'trically *adv.* (קאן-סען'-טרי-קעל-אי) אויף א קאנצענטרישען אופן. ז. *concentric*.

concentric'ity *n.* (קאן-סען-טרים'-אי-טי) דאס זיין קאנצענטריש, דאס האבען איינעם און דעמזעלבען מיטעלפונקט.

con'cept *n.* (קאן'-סעפט) אן אלגעמיינער בעגריף [ווי למשל, "א פיער-פיסיגע חיה" איז אן אלגעמיינער בעגריף, וועלכער שליסט איין אלע חיות וואס האבען פיער פיס].

concep'tacle *n.* (קאן-סעפ'-טעקל) דאס וואס ענטהאלט עפעס, א כלי; די שיסעלע ביי געוויסע פלאנצען.

concep'tion *n.* (קאן-סעפ'-שאן) דאס

בעגרייפען; די פעהיגקייט אויסצובילדען אלגעמיינע בעגריפע; א בעגריף, אן אידעע, א מיינונג; א פּלאן; אן ערפינדונג; דאס בעפרוכטען זיך אדער שוואנגער ווערען; דער אנהויב פון לעבענס=ענטוויקלונג ביי א קינד אין מוטער'ס בויך; דער אנהויב, די ערשטע שטופע פון ענטוויקלונג.

concep'tionalist *n.* (קאנ-סעפּ'-שאנ-על-איסט) אן אנהענגער פון דער קאנצעפּציאנאליסטישער לעהרע. ז. *conceptualism*.

concep'tionist *n.* (קאנ-סעפּ'-שאנ-איסט) ז. *conceptionalist*.

concep'tive *a.* (קאנ-סעפּ'-טיוו) וואס קען בעגרייפען; וואס קען בעפרוכטעט ווערען.

concep'tual *a.* (קאנ-סעפּ'-טשו-על) וואס איז שייך צו א בעגריף.

concep'tualism *n.* (קאנ-סעפּ'-טשו-על-איזם) די פּסיכאלאגישע לעהרע אז די קלאססען=נעמען [ווי מיז, חיה א. ד. ג.] זיינען ניט בלויז נעמען, נאר זיי זיינען אידעען, וועלכע עקזיסטירען ווירקליך אין געדאנק, כאטש אויסערן געדאנק, אלס געגענשטענדע עקזיסטירען זיי ניט. [דיזע לעהרע טרעט ארויס אלס געגענזאץ צום נאמינאליזם, וועלכער בעהויפּטעט אז די קלאססען=נעמען זיינען בלויז נעמען, און צום רעאליזם, וועלכער בעהויפּטעט אז די קלאססען=נעמען זיינען ווירקליכע געגענשטענדע].

concep'tualist *n.* (קאנ-סעפּ'-טשו-על-איסט) דער אנהייענגער פון דער קאנצעפּציאנאליסטישער לעהרע. ז. *conceptualism*.

conceptualis'tic *a.* (קאנ-סעפּ-טשו-על-יס'-טיק) וואס איז שייך צו דער קאנצעפּציאנאליסטישער לעהרע. ז. *conceptualism*.

concern' *v. and n.* (קאנ-סוירן') האבען א שייכות צו עפּעס; נוגע זיין אדער בעלאנגען צו אימעצען; זיין וויכטיג פאר עפּעס אדער פאר אימעצען; פעראינטערעסירען זיך אדער אבגעבען זיך מיט א זאך; בעאונרוהיגען זיך וועגען עפּעס; א וויכטיגע זאך, אן עניו, אן עסק; אונרוהיגקייט אדער זארג וועגען עפּעס; א געשעפט; א גרויסע, שווערע זאך.

He is much concerned over his failure to hear from his brother.

concerned' *a.* (קאנ-סוירנד') בעקימערט, פעראינטערעסירט; בעטראפען.

concer'nedly *adv.* (קאנ-סויר'-נעד-לי) בנוגע צו עפּעס; מיט אונרוהיגקייט.

concerned' par'ties (קאנ-סוירנד' פּאר'-טיעז) די פעראינטערעסירטע צדדים.

concer'ning *prep.* (קאנ-סויר'-נינג) אין בעצוג צו; וואס איז שייך צו; וואס בעטרעפט; וועגען.

Concerning your inquiry, I beg to state as follows.

concern'ment *n.* (קאנ-סוירנ'-מענט) אינטערעס, עסק, אנגעלעגענהייט; בעציהונג; זארג, בעקימערונג; טיילנאהמע; וויכטיגקייט.

con'cert *n.* (קאנ'-סערט) א קאנצערט, א מוזיקאלישע אונטערהאלטונג; א הארמאניע; אן איבעראיינשטימונג; אן אברייד.

concert' *v.* (קאנ-סוירט') אברעדען, בעשפּרעכען; מאכען א פּלאן; געבען אן עצה; איינריכטען.

concertan'te *a. and n.* (קאנ-טשייר-טאנ'-טע) הארמאניש; א מוזיק=שטיק וואס איז פּאסענד פאר א קאנצערט; א מוזיקשטיק פאר צוויי אדער מעהר סאלא שטימען אדער אינסטרומענטען מיט דער בעגלייטונג פון ארקעסטער אדער אהן זיין בעגלייטונג.

concertan'te parts (קאנ-טשייר-טאנ'-טע פּארטס) די סאלא טיילען אין א קאנצערט.

concer'tative *a.* (קאנ-סויר'-טיי-טיוו) וואס זוכט זיך רק צו קריעגען.

concer'ted *a.* (קאנ-סויר'-טעד) געגענזייטיג איבעראיינגעשטימט; געמאכט א פּלאן; געבראכט אין בעציהונג; פערבונדען דורך א פּלאן, וואו יעדער איינציגער האט א געוויסען טייל ארבייט וואס פיהרט צום צוועק; איינגעארדנעט אין טיילען פאר אייניגע שטימען אדער אינסטרומענטען [ביי א קאנצערט].

con'cert-grand *n.* (קאנ'-סערט-גרענד) א גרויסע פארטעפּיאנא פאר דער בענוצונג אין א גרויסען קאנצערט=זאאל.

concerti'na *n.* (קאנ-סער-טי'-נע) א קאנצערטינא [אזא מוזיקאלישער זעקס=קאנטיגער אינסטרומענט עהנליך צו א הארמאניקא].

concerti'no *n.* (קאנ-טשייר-טי'-נאו) א קליינער קאנצערט.

concer'tion *n.* (קאנ-סויר'-שאן) אן איינארדנונג, א צופּאסונג.

con'cert-mas'ter *n.* (קאנ'-סערט-מעס'-טער) א קאנצערט=מייסטער, א קאפּעל=מייסטער; דער ערשטער פידעל=שפּיעלער אין א קאנצערט.

concert'ment *n.* (קאנ-סוירט'-מענט) ז. *concertion*.

con'cert-mu'sic *n.* (קאנ'-סערט-מיו'-זיק) קאנצערט=מוזיק.

concer'to *n.* (קאנ-טשייר'-טאו) ז. *concertante*.

con'cert-piece *n.* (קאנ'-סערט-פּיעס) א מוזיק=שטיק פאר א קאנצערט.

con'cert-pitch *n.* (קאנ'-סערט-פּיטש) קאמערטאן, שטימגאפּעל.

conces'sion *n.* (קאנ-סעש'-אן) א קאנצעסיאן, א בעוויליגונג פון א פּריווילעגיע; אן ערלויבניס; נאכגעבונג.

The Americans have secured some valuable concessions in China.

conces'sionary *a. and n.* (קאנ-סעש'-אנ-איי-רי) 1. געבענדיג אן ערלויבניס; געבענדיג א קאנצעסיאן; נאכגעבענדיג; בעוויליגענדיג; 2. איינער וואס האט בעקומען א קאנצעסיאן אדער אן ערלויבניס.

2. He is concessionary of the privilege to keep a hotel in the park.

conces'sioner *n.* (קאנ-סעש'-אנ-ער) איינער וואס האט בעקומען אדער פערלאנגט א קאנצעסיאן.

conces'sionist *n.* (קאנ-סעש'-אנ-איסט) איינער וואס מאכט אדער איז גונסטען פון מאכען קאנצעסיאנען.

conces'sive *a.* (קאנ-סעס'-איוו) נאכגעבענד, ערלויבענד, בעוויליגענד; קאנצעסיוו [אין בעצוג צו א גראמאטיקאלישען זאץ וואס ענטהאלט א בעדינגונג, וועלכע ענדערט ניט דעם רעזולטאט], צ. ב.

He may slay me, yet will I trust him.

conces'sively *adv.* (קאנ-סעס'-איוו-לי) מיט בעוויליגונג; דורך ערלויבניס.

concet'to *n.* (קאנ-טשעט'-א) א וויץ; א וויציגער איינפאל אדער אויסדרוק.

conch *n.* (קאנק) א מושעל; א גרויסער ים=מושעל; אזא טרומייט וואס האט די פארם פון א ים=מושעל; דער אויער=מושעל [דער אויסערער טייל פון אויער].

con'cha *n.* (קאנ'-קע) דער אויער=מושעל [דער אויסערער טייל פון אויער]; דאס ביינדעל אין נאז, וואס איז עהנליך צו א מושעל.

con'chifer *n.* (קאנ'-קי-פער) אזא מושעל=טהיער [א חיה'לע וואס איז בעדעקט מיט א שאלעכץ].

conchif'erous *a.* (קאנ-קיפ'-ע-ראס) וואס האט א מושעל [וועגען מאלוסקען].

con'chiform *a.* (קאנ'-קי-פארם) וואס האט די פארם פון א מושעל.

con'chite *n.* (קאנ'-קאיט) א פערשטיינערטער מושעל.

conchit'ic *a.* (קאנ-קיט'-איק) וואס בעשטעהט פון מושלען, וואס ענטהאלט מושלען [וועגען מארמאר=שטיין אדער אנדערע שטיינער וואס ענטהאלטען אין זיך מושלען].

con'choid *a. and n.* (קאנ'-קאיד) וואס איז אויסגעבויגען אזוי ווי א מושעל; א געוויסע געבויגענע מאטעמאטישע ליניע.

conchoi'dal *a.* (קאנ-קאי'-דעל) וואס איז אויסגעבויגען ווי א מושעל.

concholog'ical *a.* (קאנ-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

conchol'ogist *n.* (קאנ-קאל'-א-דזשיסט) א קענער אין דער לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

conchol'ogy *n.* (קאנ-קאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

con'chus *n.* (קאנ'-קאס) דער קאפּ=שארבען; דאס לאך וואו דאס אויג זיצט [ארביט].

conchyla'ceous *a.* (קאנ-קי-ליי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו א מושעל; וואס איז שייך צו א מושעל.

conchylia'ceous *a.* (קאנ-קיל-אי-איי'-שיאס) ז. *conchylaceous*.

conchyl'iated *a.* (קאנ-קיל'-אי-איי-טעד) וואס ווערט געמאכט פון מושלען אדער מושעל=טהיערע [וועגען געוויסע פארבען].

conchyliol'ogist *n.* (קאנ-קיל-אי-אל'-א-דזשיסט) ז. *conchologist*.

conchyliol'ogy *n.* (קאנ-קיל-אי-אל'-א-דזשי) ז. *conchology*.

conchyl'ious *a.* (קאנ-קיל'-אי-אס) וואס איז שייך צו מושלען.

conchyl'ium *n.* (קאנ-קיל'-אי-אם) דער מושעל פון א מאלוסקעל.

con'ciator *n.* (קאנ'-סי-איי-טאר) איינער אויף א גלאז=פאבריק וואס וועגט און טיילט איין די מאטעריאלען, פון וועלכע עס ווערט געמאכט גלאז.

concierge' *n.* (קאנ-סיערזש') א שווייצאר [אין א האטעל אדער פּריוואט=הויז]; א טהיר=וועכטער [פון א געפענגניס]; א הויז=אויפזעהער.

concierge'rie *n.* (קאנ-סיערזש'-רי) דאס קאנטאר=צימער פון א הויז=אויפזעהער אדער פון א שווייצאר אין א האטעל.

Concierge'rie *n.* (קאנ-סיערזש'-רי) א געוויסע געפענגניס אין פּאריז.

concil'iar *a.* (קאנ-סיל'-אי-אר) וואס איז שייך צו א בעראטונג אדער א בעראטונגס=פערזאמלונג.

concil'iary *a.* (קאנ-סיל'-אי-ע-רי) ז. *conciliar*.

concil'iate *v.* (קאנ-סיל'-אי-אייט) געווינען, ערווערבען; אויסגלייכען, שלום מאכען.

concil'iating *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טינג) איבערבעטענדיג; שלום מאכענדיג; ערווערבענדיג, געווינענדיג.
His words were **conciliating**.

concilia'tion *n.* (קאנ-סיל-אי-איי'-שאן) איבערבעטונג; אויסגלייכונג; דאס מאכען שלום.

concil'iative *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טיוו) וואס גלייכט אויס; וואס בעט איבער; וואס מאכט שלום; וואס איז שייך צו אן אויסגלייך-געריכט.

concil'iator *n.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טאר) אן איבערבעטער; א שלום-מאכער.

concil'iatory *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טא-רי) אויסגלייכענדיג, איבערבעטענדיג, שלום-מאכענדיג.

concil'ium *n.* (קאנ-סיל'-אי-אם) א בעראטונג, א בעראטונגס-פערזאמלונג.

concin'nity *n.* (קאנ-סינ'-אי-טי) פאסיגקייט; צוזאמענהאנג; הארמאניע.

concin'nous *a.* (קאנ-סינ'-אם) פאסיג, געשמאקפאל, אנגענעהם, הארמאניש.

concise' *a.* (קאנ-סאים') קורץ, קורץ געפאסט, אויסגעדריקט אין קורצע ווערטער.
His arguments were **concise**.

concise'ly *adv.* (קאנ-סאים'-לי) אויף א קורץ געפאסטען אופן; אין קורצע ווערטער.

concise'ness *n.* (קאנ-סאים'-נעס) דאס זיין קורץ געפאסט, דאס אויסדריקען אין קורצע ווערטער.
The **conciseness** of his arguments won the debate.

conci'sion *n.* (קאנ-סיזש'-אן) ז. *conciseness*.

conclama'tion *n.* (קאנ-קליי-מיי'-שאן) אן אויסרוף; אן אויסגעשריי.

con'clave *n.* (קאנ'-קלייוו) א געשלאסענע פערזאמלונג [א פערזאמלונג וואו זייטיגע ווערען ניט צוגעלאזען]; א פערזאמלונג פון קארדינאלען אויסצואוועהלען א פאפסט; דאס צימער וואו דיא קארדינאלען פערזאמלען זיך צו וועהלען א פאפסט; דאס קארדינאלען-קאלעגיום.

con'clavist *n.* (קאנ'-קלע-וויסט) א גייסטליכער וואס בעדיענט א קארדינאל, וועהרענד ער איז פערנומען ביי דער קארדינאלען-פערזאמלונג וועלכע וועהלט א פאפסט.

conclude' *v.* (קאנ-קלוד') ענדיגען, מסיים זיין; בעשטימען, שליסען, דרינגען; בעשליסען; ענטשיידען; אויפהערען, אבשטעלען; אבשליסען; איינשליסען.

conclu'der *n.* (קאנ-קלו'-דער) איינער וואס בעשליסט אדער ענטשיידעט.

conclu'dible *a.* (קאנ-קלו'-דיבל) וואס קען ענטשיעדען אדער בעשלאסען ווערען.

conclu'ding *a.* (קאנ-קלו'-דינג) ענדיגענדיג, שליסענדיג, ציהענדיג א שלום.

conclu'ding line (קאנ-קלו'-דינג לאין) א קליינע שטריק וועלכע איז בעפעסטיגט צום מיטען פון די שטופען פון א שטריקלייטער אויף א שיף.

conclu'sion *n.* (קאנ-קלו'-זשאן) ענדע, שלום; בעשלום; ענטשיידונג; ענד-רעזולטאט.

conclu'sive *a.* (קאנ-קלו'-סיוו) ענטשיידענד; שליסענד, ענדיגענד; וואס פיהרט צו א לאגישען שלום.

conclu'sive ev'idence (קאנ-קלו'-סיוו עוו'-אי-דענס) אן איבערצייגענדער בעווייז וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען.

conclu'sively *adv.* (קאנ-קלו'-סיוו-לי) אויף אן ענטשיידענדען אופן; דורך אן ענדליכען בעשלום.

conclu'siveness *n.* (קאנ-קלו'-סיוו-נעס) ענטשיידונגס-קראפט; בעשליסונגס-קראפט; ענטשיידענהייט.
The **conclusiveness** of the proof against the prisoner was undoubted.

conclu'sory *a.* (קאנ-קלו'-סא-רי) ז. *conclusive*.

concoct' *v.* (קאנ-קאקט') צוזאמישען און פארבערייטען א געריכט אדער געטראנק; מאכען א פלאן.

concoc'ter *n.* (קאנ-קאק'-טער) א פערדייאונגס-מיטעל; איינער וואס מאכט פלענער.

concoc'tion *n.* (קאנ-קאק'-שאן) דאס צוזאמישען אדער פארבערייטען א געריכט אדער געטראנק; א צוזאמענגעמישטער געריכט אדער געטראנק; די פערדייאונג.

concoc'tor *n.* (קאנ-קאק'-טאר) ז. *concocter*.

concol'or *a.* (קאנ-קאל'-אר) פון איין קאליר; גלייכפערמיג אין קאליר.

concol'orate *a.* (קאנ-קאל'-אר-אייט) וואס האט דעם זעלביגען קאליר.

concol'orous *a.* (קאנ-קאל'-אר-אס) ז. *concolor*.

concom'itance *n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענס) דאס זיין צוזאמען אדער אין פערבינדונג מיט אן אנדערען; דאס צוזאמענבעשטעהן; די בעגלייטונג.

concom'itancy *n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענ-סי) ז. *concomitance*.

concom'itant *a. and n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענט) בעגלייטענד; זייענדיג צוזאמען אדער פערבונדען [מיט אימעצען]; א זאך וואס איז צוזאמען אדער פערבונדען מיט אן אנדערער.

concom'itantly *adv.* (קאנ-קאמ'-אי-טענט-לי) אין בעגלייטונג; אין פערבינדונג.

con'cord *n.* (קאנ'-קארד) הארמאניע, איבעראיינשטימונג [אין מיינונגען, אנזיכטען א. ד. ג.]; די הארמאניע אדער געגענזייטיגע צופאסונג פון זאכען; די הארמאניע פון טענער.

concord' *v.* (קאנ-קארד') הארמאנירען, איבעראיינשטימען; מאכען הארמאניש.

concor'dance *n.* (קאנ-קאר'-דענס) איבעראיינשטימונג; הארמאניע; א קאנקארדאנציע [א בוך, אין וועלכען די ווערטער אדער פסוקים פון געוויסע ווערק זיינען אויסגעשטעלט נאך'ן אלף-בית מיט דער פערצייכנונג פון די ערטער, וואו זיי געפינען זיך, ווי די קאנקארדאנציע פון דער ביבעל].

concor'dant *a.* (קאנ-קאר'-דענט) איבעראיינשטימענד; הארמאנירענד.

concor'dantly *adv.* (קאנ-קאר'-דענט-לי) אויף א הארמאנישען אופן.

concor'dat *n.* (קאנ-קאר'-דעט) א קאנקארדאט, אן אבמאך צווישען א רעגיערונג און דעם פאפסט, אדער צווישען דעם שטאאט און דער קירך.

concor'dial *a.* (קאנ-קאר'-דזשיעל) הארמאניש.

concor'porate *v.* (קאנ-קאר'-פא-רייט) פערדייען; פעראייניגט אין איין קערפערשאפט.

con'course *n.* (קאנ'-קאורס) א צוזאמענלויף, א געדרענג; א מענגע [זאכען אדער מענשען]; אן אפענער פלאץ וואו מענשען פערזאמלען זיך.

con'crement *n.* (קאנ'-קרי-מענט) א פעסטע מאסע; א צונויפוואקסונג.

concresce' *v.* (קאנ-קרעס') צונויפוואקסען.

concres'cence *n.* (קאנ-קרעס'-ענס) א צוזאמענוואקסונג; דאס וואקסען.

concres'cible *a.* (קאנ-קרעס'-איבל) וואס קען צוזאמענוואקסען.

con'crete *a. and n.* (קאנ'-קריט) פערבונדען אין א פעסטע מאסע; וואס בעשטעהט פון א פעסטער מאסע; א פעסטע מאסע, א קערפערליכע זאך; א געמיש פון זאמד, צעמענט, קליינע שטיינדלעך און אספאלט וועלכע ווערט צונויפגעדריקט אין א פעסטע מאסע; קאנקרעט, ממשות'דיג.

concrete' *v.* (קאנ-קריט') ווערען איין מאסע אדער איין שטיק; פערבינדען אין א פעסטע איינהייטליכע מאסע.

con'cretely *adv.* (קאנ'-קריט-לי) אויף א קאנקרעטען, ממשות'דיגען אופן.

con'creteness *n.* (קאנ'-קריט-נעס) דאס זיין קאנקרעט, ממשות'דיג; דאס זיין א פעסטע, איינהייטליכע מאסע.

con'crete noun (קאנ'-קריט נאון) א נאמען פון א קאנקרעטען, ממשות'דיגען געגענשטאנד.

con'crete num'ber (קאנ'-קריט נאמ'-בער) א בענאנטע צאהל [א צאהל וועלכע בעצייכענט א קאנקרעטע זאך, צ. ב. 3 יארד, 5 מענשען א. ד. ג.].

con'crete-press *n.* (קאנ'-קריט-פרעס) א מאשין וואס פרעסט צונויף א געמיש פון זאמד, צעמענט, שטיינדלעך און אספאלט אין שטיקער פעסטע מאסע.

concre'tion *n.* (קאנ-קרי'-שאן) דאס ווערען איין מאסע; א פעסטע מאסע; דאס זיין קאנקרעט, ממשות'דיג.

concre'tional *a.* (קאנ-קרי'-שאנ-על) וואס האט זיך געבילדעט פון א פערבינדונג אין א פעסטער מאסע; וואס איז שייך צו א קאנקרעטע, ממשות'דיגע זאך.

concre'tionary *a.* (קאנ-קרי'-שאנ-ע-רי) ז. *concretional*.

con'cretism *n.* (קאנ'-קרי-טיזם) דאס בעטראכטען אן אבסטראקטע זאך אלס קאנקרעט.

concre'tive *a.* (קאנ-קרי'-טיוו) וואס האט די קראפט צו בילדען פון איינצעלנע טיילען א פעסטע מאסע; וואס פעראורזאכט א פערדיכטונג פון דער מאסע.

concre'tively *adv.* (קאנ-קרי'-טיוו-לי) אויף א פערדיכטענדען אופן; דורך פערדיכטונג פון איינצעלנע טיילען אין א פעסטער מאסע.

concre'tize *v.* (קאנ-קרי'-טאיז) קאנקרעטיזירען, געבען ממשות'דיגעס, בעשטימטעס.

concre'tor *n.* (קאנ-קרי'-טאר) א מאשין וואס פערוואנדעלט סיראפ אין א פעסטע מאסע.

concrimina'tion *n.* (קאנ-קרימ-אי-ניי'-שאן) די מיטבעשולדיגונג.

concu'binage *n.* (קאנ-קיו'-בי-נעדזש) דאס צוזאמענלעבען מיט א פרוי אהן געזעצליכער הייראט; די פרייע הייראט [אהן רעליגיעזע און געזעצליכע פארשריפטען]; דאס זיין א קעבס-ווייב; דאס האלטען א קעבס-ווייב.

concu'binal *a.* (קאנ-קיו'-בי-נעל) וואס איז שייך צו פרייע הייראט; וואס אנבעלאנגט צו האלטען א קעבס-ווייב.

concubina'rian *a.* (קאנ-קיו-בי-ניי'-רי-ען) וואס לעבט מיט א פרוי דורך פרייע הייראט; וואס האט א קעבס-ווייב.

concu'binary *a.* (קאנ-קיו'-בי-ניי-רי) ז. *concubinal*.

con'cubine *n.* (קאנ'-קיו-באין) א קעבס-ווייב.

concu'piscence *n.* (קאָנ-קיו'-פּי-סענס) תאווה [פון זנות]; שטאַרקער חשק; גרויסער אַפּעטיט.

concu'piscent *a.* (קאָנ-קיו'-פּי-סענט) תאווה'דיג צו זנות; וואָס האָט אַ גרויסען חשק.

concu'piscible *a.* (קאָנ-קיו'-פּי-סיבל) וואָס האָט אַ תאווה צו זנות; וואָס האָט גרויס חשק.

concur' *v.* (קאָנ-קיור') זיך צוזאַמענטרעפען [אין כאַראַקטער, מיינונגען א. ד. ג.]; איינשטימען; פעראייניגען; מיטווירקען; צוזאַמענפאַלען אין איין טאָג [ווי צוויי ימים-טובים].
I concur in your judgment of the matter.

concur'rence *n.* (קאָנ-קיור'-ענס) צוזאַמענפאַלונג, צוזאַמענטרעפונג [אין צייט, מיינונגען א. ד. ג.]; איבעראיינשטימונג; מיטווירקונג.

concur'rence of jurisdic'tion (קאָנ-קיור'-ענס אָוו דזשו-ריס-דיק'-שאָן) אַ געריכטליכע ענטשיידונג וואָס קען אַרויסגעגעבען ווערען פון צוויי פערשיעדענע געריכטס-אינסטיטוציאָנען.

concur'rency *n.* (קאָנ-קיור'-ען-סי) ז. *concurrence*.

concur'rent *n.* and *a.* (קאָנ-קיור'-ענט) איינשטימענדיג; מיטווירקענדיג; געמיינשאַפטליך; פעראייניגט; איינער וואָס שטימט איין.

concur'rently *adv.* (קאָנ-קיור'-ענט-לי) אויף אַן איינשטימענדען אופן; אין געמיינשאַפט; אין פעראייניגונג.

concur'rentness *n.* (קאָנ-קיור'-ענט-נעס) ז. *concurrence*.

concur'rent resolu'tion (קאָנ-קיור'-ענט רעזאָ-ליו'-שאָן) אַ רעזאָלוציאָן וועלכע איז אָנגענומען געוואָרען פון אַמעריקאַנער קאָנגרעס [פון רעפּרעזענטאַנטען-הויז און פון סענאַט], וואָס דאַרף ניט די אונטערשריפט פון פּרעזידענט; אַ רעזאָלוציאָן וועלכע איז אָנגענומען געוואָרען פון ביידע הייזער פון אַן אָרטיגען פאַרלאַמענט [לעגיסלאַטור] אין אַמעריקאַ.

concuss' *v.* (קאָנ-קאָס') שוידערען, טרייסלען; צווינגען, נויטען.

concus'sion *n.* (קאָנ-קאָש'-אָן) שוידערונג, ערציטערונג, טרייסלונג; דאָס ערציטערען [ווי פון אַ צוזאַמענשטויס]; אַ מאַרך צוטרייסלונג [וואָס קומט פון אַ פאַל אָדער קלאַפּ]; דאָס אַרויספּרעסען געלד אָדער ווערטה-זאַכען דורך צוואַנג.

concus'sive *a.* (קאָנ-קאָס'-איוו) וואָס ערציטערט, וואָס טרייסעלט אויף; וואָס מאַכט שוידערען.

concu'tient *a.* (קאָנ-קיו'-שי-ענט) וואָס קומט פּלעצליך אין אַ צוזאַמענשטויס; וואָס שטויסט זיך צוזאַמען מיט געוואַלט.

condemn' *v.* (קאָנ-דעם') פערדאַמען, פעראורטיילען; ערקלערען אַלס ווערטהלאָז אָדער שעדליך.
We must condemn his action as unworthy of him.

condem'nable *a.* (קאָנ-דעמ'-נעבל) וואָס איז צו פערדאַמען אָדער צו פעראורטיילען; וואָס איז שענדליך; וואָס איז צו פעראַכטען.

condemn' a ship (קאָנ-דעם' ע שיפּ) ערקלערען אַן אַלטע שיף פאַר אונטויגליך; קאָנפיסקירען אַ שיף.

condemna'tion *n.* (קאָנ-דעמ-ניי'-שאָן) 1. פערדאַמונג; פעראורטיילונג; בעשטראַפונג; 2. קאָנפיסקירונג, די צונעהמונג פון פּריוואַט-אייגענטום פאַר קהל'שע צוועקען.
1. Refusal to arbitrate disputes merits condemnation. 2. The city condemned his land for school purposes.

condem'natory *a.* (קאָנ-דעמ'-ניי-טאָ-רי) פערדאַמענד; פעראורטיילענד.

condemned' *a.* (קאָנ-דעמד') 1. פערדאַמט, פעראורטיילט; 2. ערקלערט געוואָרען אַלס ווערטהלאָז אָדער שעדליך.
2. A load of condemned provisions was destroyed by the Health Inspector.

condemned' cell (קאָנ-דעמד' סעל) דער קאַמער אין אַ געפענגניס וואו עס ווערט געהאַלטען אַ פער'משפט'ער צום טויט ביז דער אורטייל ווערט איבער איהם אויסגעפיהרט.

condemned' ward (קאָנ-דעמד' וואָהרד) ז. *condemned cell*.

condem'ner *n.* (קאָנ-דעמ'-נער) אַ פערדאַמער; אַ פעראורטיילער.

condensabil'ity *n.* (קאָנ-דענ-סע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען געדיכט אָדער קאָמפּאַקט ווערען; דאָס קענען צונויפגעפּרעסט ווערען.

conden'sable *a.* (קאָנ-דענ'-סעבל) וואָס קען געדיכט געמאַכט ווערען; וואָס קען ווערען קאָמפּאַקט; וואָס קען צונויפגעפּרעסט ווערען.
Vapor is condensable.

conden'sate *n.* (קאָנ-דענ'-סייט) דער שטאָף וואָס ווערט פערדיכטעט אָדער צונויפגעפּרעסט.

condensa'tion *n.* (קאָנ-דענ-סיי'-שאָן) דאָס געדיכט מאַכען; דאָס צונויפפּרעסען; דאָס צונויפפּרעסען פּיעל געדאַנקען אין קורצע ווערטער; דאָס מאַכען קאָמפּאַקט; דאָס פערדיכטען גאַז אָדער דאַמפּף צו אַ פליסיגקייט.

conden'sative *a.* (קאָנ-דענ'-סע-טיוו) וואָס האָט די נייגונג געדיכט אָדער קאָמפּאַקט צו ווערען; וואָס האָט די קראַפט צונויפצופּרעסען.

condense' *v.* (קאָנ-דענס') געדיכט מאַכען, קאָמפּאַקט מאַכען; צוזאַמענפּרעסען; צונויפפּרעסען פּיעל געדאַנקען אין קורצע ווערטער; פערדיכטען גאַז אָדער דאַמפּף צו אַ פליסיגקייט.
He was told to condense the essay.

condensed' *a.* (קאָנ-דענסט) געדיכט, קאָמפּאַקט; צונויפגעפּרעסט; קורץ אויסגעדריקט.

condensed' milk (קאָנ-דענסט' מילק) קאָנדענזירטע מילך [מילך וואָס ווערט צוגעגרייט מיט צוקער און ווערט פערדיכטעט דורך קאָכען און לאָזען אויסדאַמפּפען. אָפט ווערט עס אַזוי לאַנג געקאָכט און אויסגעדאַמפּפט ביז עס בלייבט נור אַ פּולווער].

conden'sedness *n.* (קאָנ-דענ'-סעד-נעס) דאָס זיין געדיכט, קאָמפּאַקט אָדער צונויפגעפּרעסט.

condensed' style (קאָנ-דענסט' סטאַיל) אַ געדרענגטער סטיל [אַן אַרט שרייבען וואָס איז קורץ און האָט פּיעל אינהאַלט].

condensed' type (קאָנ-דענסט' טאַיפּ) אַ שמאָלער דרוק-שריפט.

conden'ser *n.* (קאָנ-דענ'-סער) איינער וואָס מאַכט געדיכט אָדער קאָמפּאַקט; אַ צוזאַמענפּרעסער; אַן אַפּאַראַט וואָס פערוואַנדעלט גאַז אָדער דאַמפּף אין אַ פליסיגקייט; אַן אַפּאַראַט ביי אַ דאַמפּף-מאַשין וואָס האָט די אויפגאַבע צו פערוואַנדלען דעם אַבגענוצטען דאַמפּף אין וואַסער; אַן עלעקטרישער אַפּאַראַט וואָס זאַמעלט אויף עלעקטריציטעט.

conden'sery *n.* (קאָנ-דענ'-סער-אי) אַ פאַבריק וואו עס ווערט געמאַכט קאָנדענזירטע מילך. ז. *condensed milk*.

conden'sing-en'gine *n.* (קאָנ-דענ'-סינג-ענ'-דזשין) אַ דאַמפּף-מאַשין וואָס האָט אַן אַפּאַראַט צו פערדיכטען דעם אַבגענוצטען דאַמפּף אין וואַסער.

condescend' *v.* (קאָנ-די-סענד') זיך אַראַבלאָזען [צו אַ קלענערען פון זיך].
The professor condescended to talk to the coachman.

condescen'dence *n.* (קאָנ-די-סענ'-דענס) דאָס אַראַבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condescen'ding *a.* (קאָנ-די-סענ'-דינג) אַראַבלאָזענדיג זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].
His condescending air makes me tired. He acts as if he were better than the rest of us.

condescen'dingly *adv.* (קאָנ-די-סענ'-דינג-לי) דורך אַראַבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condescen'sion *n.* (קאָנ-די-סענ'-שאָן) דאָס אַראַבלאָזען זיך [צו אַ קלענערען פון זיך].

condign' *a.* (קאָנ-דאַין') ווי פערדיענט, ווי ווערטה [אין בעצוג צו אַ שטראָף].
The robbers received condign punishment for their crime.

condig'nity *n.* (קאָנ-דיג'-ני-טי) פערדיענסט אָדער ווערטה פון מענשליכע האַנדלונג; דער שכר, וואָס אַ מענש קען פאָדערען פון גאָט פאַר זיינע אויפפיהרונגען און האַנדלונגען.

condign'ly *adv.* (קאָנ-דאַינ'-לי) נאָך פערדיענסט, לויט ווערטה [אין בעצוג צו אַ שטראָף].
He was condignly punished.

con'diment *n.* (קאָנ'-די-מענט) אַ פּריפּראַווע אָדער געווירץ וואָס גיט צו געשמאַק צום עסען.
An Italian dinner is always rich with condiments.

condimen'tal *a.* (קאָנ-די-מענ'-טעל) וואָס איז שייך צו אַ פּריפּראַווע אָדער געווירץ.

condisci'ple *n.* (קאָנ-די-סאַי'-פּל) אַ שוהל-קאַמעראַד.

condite'ment *n.* (קאָנ-דאַיט'-מענט) אַ פּריפּראַווע; געווירץ, איינגעמאַכטס.

condi'tion *n.* and *v.* (קאָנ-דיש'-אָן) 1. דער צושטאַנד, די לאַגע, די איינענשאַפט; דער מצב, דער מעמד; 2. די פאַרבעדינגונג, אַ פאַקט, וועלכער איז נויטיג אַז דער צווייטער פאַקט זאָל פּאַסירען; אַן אַבמאַך; איינעהמען אַ תנאי, מאַכען בעדינגונגען.
1. The condition of the patient has improved. 2. The plan will succeed only if the conditions laid down are carried out.

condi'tional *a.* (קאָנ-דיש'-אָ-נעל) וואָס העגנט אַב פון אַ תנאי; בעדינגונגס-מעסיג.
My promise to visit you is conditional. I shall not come if I am too busy.

condi'tional clause (קאָנ-דיש'-אָ-נעל קלאָהז) אַ תנאי-זאַץ [אַ זאַץ וואָס ענטהאַלט אַ בעדינגונג].
I shall come if I am in good health.

condi'tional conjunc'tion (קאָנ-דיש'-אָ-נעל קאָנ-דזשאָנק'-שאָן) אַ פערבינדונגס-וואָרט וואָס דריקט אויס אַ תנאי, ווי למשל: „איך וועל מיט איהם ריידען, אויב איך וועל איהם זעהן".

condi'tional fee (קאָנ-דיש'-אָ-נעל פיע) לאַנד-אייגענטום וואָס ווערט אוועקגעגעבען אויף געוויסע בעדינגונגען;

לאנד=איינענטום וואס ווערט אוועקגעגעבען מיט דער בעדינגונג, אז עס זאל אי-בערגעהן בירושה נור צו געוויסע מינים יורשים.

conditional'ity *n.* (קאנ-דיש-אנ-על'-אי-טי) די אייגענשאפט צו דיענען אלס בעדינגונג.

condi'tionally *adv.* (קאנ-דיש'-אנ-על-אי) לויט די בעדינגונגען.

condi'tional par'don (קאנ-דיש'-אנ-על פאר'דן) דאס מוחל זיין מיט א געוויסען תנאי.

condi'tional phrase (קאנ-דיש'-אנ-על פרייז) א בעדינגונגס=זאץ [ווי למשל: "איך וועל צו דיר קומען, אויב איך וועל האבען צייט"].

condi'tional sale (קאנ-דיש'-אנ-על סייל) א פערקויף פון סחורה מיט דער בעדינגונג, אז דער פערקויפער קען עס צוריק אבקויפען אויף געוויסע תנאים; א פערקויף פון סחורה, וואו דער קויפער, כאטש ער האט שוין בעקומען די סחורה, רעכענט זיך דאך ניט אלס איהר אייגענטהימער, ביז ער וועט ניט אויספיהרען געוויסע בעדינגונגען.

condi'tional sen'tence (קאנ-דיש'-אנ-על סענ'-טענס) א תנאי=זאץ [אין גראמאטיק].

condi'tionate *a. and v.* (קאנ-דיש'-אנ-אייט) אונטער בעדינגונגען; מאכען בעדינגונגען; שטעלען אין א בעשטימטען צושטאנד; רעגולירען.

condi'tioned *a. and n.* (קאנ-דיש'-אנד) בעשרענקט אדער אונטערגעווארפען אונטער געוויסע בעדינגונגען; אבהענגיג; וואס געפינט זיך אין א [גוטען אדער שלעכטען] צושטאנד אדער לאגע; וואס האט א [גוטען אדער שלעכטען] כאראקטער אדער טעמפעראמענט; וואס געפינט זיך אונטער בעשטימטע אומשטענדען אדער פערהעלטניסע; אין פיזיאלאגיע — די וועלט אויף וויפיעל זי איז בעדינגט און רעלאטיוו [אין געגענזאץ צו דאס, וואס איז אבסאלוט אדער אונבעדינגט]

condi'tio si'ne qua non (קאנ-דיש'-אי-או סאי'-ני קהווא נאן) א בעדינגונג, אהן וועלכער די זאך קען ניט עקזיסטירען.

condo'latory *a.* (קאנ-דאו'-לע-טא-רי) וואס דריקט אוים מיטגעפיהל מיט אייגעמס אונגליק.

condo'latory epis'tle (קאנ-דאו'-לע-טא-רי אי-פיס'ל) א בריעף וואו מען דריקט אוים מיטגעפיהל מיט אימעצענס אונגליק.

condole' *v.* (קאנ-דאול') אויסדריקען מיטגעפיהל מיט איינעמס אונגליק.

condo'lence *n.* (קאנ-דאו'-לענס) דאס אויסדריקען מיטגעפיהל אין יענעמס טרויער.

Many people sent expressions of **condolence** to him in his bereavement.

condo'ler *n.* (קאנ-דאו'-לער) דער וואס צייגט ארוים מיטגעפיהל צו איינעמס טרויער.

condomin'ium *n.* (קאנ-דא-מינ'-אי-אם) א שותפות'דיגער בעזיץ פון אייגענטום; דאס קעניגען אדער הערשען בשותפות.

condona'tion *n.* (קאנ-דא-ניי'-שאן) מחילה, פערגעבונג, פערצייהונג.

condone' *v.* (קאנ-דאון') מוחל זיין, פערגעבען, פערצייהען.

condone'ment *n.* (קאנ-דאונ'-מענט) ז. *condonation*

con'dor *n.* (קאנ'-דאר) דער קאנדאר, א מין אמעריקאנישער גייער אדער קארשון [א גרויסער רויב=פויגעל].

Condor

condottie're *n.* (קאנ-דאט-טיעי'-רע) דער הויפטלינג פון א באנדע געדונגענע סאלדאטען [אין 14טען און 15טען יאהרהונדערטע].

conduce' *v.* (קאנ-דיוס') ניצליך זיין, בעהילפליך זיין; העלפען צוצופיהרען צו א ציעל.

Health certainly **conduces** to happiness.

condu'cible *n. and a.* (קאנ-דיו'-סיבל) בעהילפיג; וואס דיענט מיט צו פיהרען צו א ציעל; דאס, וואס העלפט צוצופיהרען צו א ציעל.

condu'cibleness *n.* (קאנ-דיו'-סיבל-נעס) דיענליכקייט, ניצליכקייט, בעהילפליכקייט.

condu'cibly *adv.* (קאנ-דיו'-סי-בלי) בעהילפליך; מיט ניצליכקייט; ניצליך.

condu'cive *a.* (קאנ-דיו'-סיוו) דיענליך, ניצליך, בעהילפליך.

condu'civeness *n.* (קאנ-דיו'-סיוו-נעס) דאס זיין א מיטהעלפער אין אויספיהרען א ציעל.

conduct' *v.* (קאנ-דאקט') 1. פיהרען; לייטען, פערוואלטען; 2. זיך אויפפיהרען; 3. בעגלייטען; 4. איבערגעבען [היץ, ענערגיע א. ז. וו.].

1. He **conducts** his business well. 2. He **conducts** himself as a gentleman should. 3. He **conducted** us home.

con'duct *n.* (קאנ'-דאקט) פיהרונג; אויפפיהרונג; לייטונג; בעגלייטונג; פערוואלטונג.

His **conduct** is that of a gentleman.

con'duct-book *n.* (קאנ'-דאקט-בוק) א בוך וואו עס ווערט פערשריבען די אויפפיהרונג און די פעהיגקייטען פון יעדען סאלדאט אין דער אמעריקאנער ארמעע; דאס שוהל=בוך וואו עס ווערט פערשריבען די אויפפיהרונג פון די שילער.

conductibil'ity *n.* (קאנ-דאק-טי-ביל'-אי-טי) די לייטונגס=פעהיגקייט [די. פעהיגקייט פון מעטאלען אדער אנדערע שטאפען דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conduc'tible *a.* (קאנ-דאק'-טיבל) וואס קען איבערגעגעבען ווערען אדער איבערגעבען [היץ, עלעקטריציטעט א. ז. וו.].

conduc'tion *n.* (קאנ-דאק'-שאן) איבערפיהרונג, לייטונג; די פיהרונג אדער לייטונג פון עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט.

conduc'tive *a.* (קאנ-דאק'-טיוו) לייטענד, לייטונגס=פעהיג [וועגען שטאפען וואס לאזען דורך עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conductiv'ity *n.* (קאנ-דאק-טיוו'-אי-טי) לייטונגס=פעהיגקייט [די אייגענשאפט פון שטאפען דורכצולאזען. עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

con'duct-mon'ey *n.* (קאנ'-דאקט-מאנ'-אי) די אבצאהלונג וואס קארל דער ערשטער אין ענגלאנד האט ארויפגעלעגט אויף'ן פאלק צו בעצאהלען די רייזעקאסטען פון זיינע סאלדאטען.

conductom'eter *n.* (קאנ-דאק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פעהיגקייט פון פערשיעדענע מאטעריאלען דורכצולאזען ווארימקייט.

conduc'tor *n.* (קאנ-דאק'-טאר) 1. א פיהרער, אן אנפיהרער; א פערוואלטער; 2. א קאנדוקטאר [פון א באהן]; 3. א כאר=פיהרער [דיריזשאר]; 4. א לייטענדער געגענשטאנד [א זאך וואס לאזט דורך עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט, אדער וואס קען אריבערפיהרען ענערגיע פון איין ארט צו א צווייטען].

1. He is the **conductor** of an orchestra. 2. His brother got a job as a railroad **conductor**. 4. Copper is a good **conductor** of electricity.

conduc'tor's part (קאנ-דאק'-טארז פארט) די נאטען וואס זיינען געשריבען פאר'ן כאר=פיהרער [דיריזשאר]

conduc'tory *a.* (קאנ-דאק'-טא-רי) לייטונגס=פעהיג [וועגען מאטעריאלען וואס האבען די אייגענשאפט דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conduc'tress *n.* (קאנ-דאק'-טרעס) א פיהרערין; א פערוואלטערין; א בעגלייטערין.

con'duit *n. and v.* (קאנ'-דיט) א ראהר; א קאנאל; א וואסערלייטונג; אן אונטעראירדישער וועג; פיהרען; לייטען.

Electric wires are carried in **conduits** under ground.

con'duit-pipe *n.* (קאנ'-דיט-פאיפ) א וואסער=ראהר; א לייטונגס=ראהר.

condu'plicant *a.* (קאנ-דיו'-פלי-קענט) צונויפגעלעגט אין צווייען, פערדאפעלט.

condu'plicate *v. and a.* (קאנ-דיו'-פלי-קייט) פערדאפלען; צונויפלעגען אין צווייען; פערדאפעלט; צונויפגעלעגט אין צווייען.

condu'plicated *a.* (קאנ-דיו'-פלי-קיי-טעד) פערדאפעלט; צונויפגעלעגט אין צווייען.

conduplica'tion *n.* (קאנ-דיו-פלי-קיי'-שאן) א פערדאפלונג.

con'dyle *n.* (קאנ'-דיל) געלענק=קאפ [דער רונדער ענד פון א ביין אין דעם ארט פון א געלענק].

con'dyloid *a.* (קאנ'-די-לאיד) וואס איז עהנליך צו א געלענק=קאפ פון א ביין.

con'dylus *n.* (קאנ'-די-לאס) ז. *condyle*

cone *n. and v.* (קאון) 1. א קאנוס [א רונדע פיגור, וואס פערשמעלט זיך גראדענווייז ארויף=צו ווי א היטעל צוקער]; 2. א שישקע פון א סאסנע אדער יעגלעבוים; מאכען קאנוס=פערמיג.

cone'-billed *a.* (קאונ'-בילד) וואס האט א קאנוס=פערמיגען שנאבעל.

cone'-gear *n.* (קאונ'-גיער) דער בעטריב פון א מעכאניזם דורך קאנישע רעדער [רעדער וואס האבען די פארם פון א היטעל צוקער].

cone of rays (קאון אוו רייז) א בינטעל ליכט=שטראהלען וואס האט די פארם פון א קאנוס.

cone of sug'ar (קאון אוו שוג'-אר) א היטעל צוקער.

cone'-shaped *a.* (קאונ'-שייפט) וואס זעהט אויס ווי א קאנוס.

cone'-shell *n.* (קאונ'-שעל) א מושעל פון א מאלוסקעל וואס האט די פארם פון א קאנוס.

cone'-wheel *n.* (קאונ'-הוויעל) א קא-נוס-ראד [א רעדעל אין דער פארם פון א קאנוס וואס ווערט בענוצט אין מאשי-נען פאר רעגולירען די געשווינדקייט].

con'fab *n.* (קאנ'-פעב) א פלוידעריי; א שמועס.

I took part in a **confab** with some friends.

confab' *v.* (קאנ-פעב') פלוידערען, שמועסען.

confab'ulate *v.* (קאנ-פעב'-יו-לייט) פלוידערען, שמועסען.

confabula'tion *n.* (קאנ-פעב-יו-ליי'-שאן) שמועסעריי, פלוידעריי.

confab'ulator *n.* (קאנ-פעב'-יו-ליי-טאר) איינער וואס שמועסט אדער פלוי-דערט.

confarrea'tion *n.* (קאנ-פער-אי-איי'-שאן) א רעליגיעזע צערעמאניע פון חתונה האבען ביי די העכערע קלאסען פון אלטען רוים [די צערעמאניע פלעגט בעשטעהן פון עסען א מין קוכען פון בעזאלצענע מעהל].

con'fect *n.* (קאנ'-פעקט) א צוקערקע, א קאנפעקט.

confec'tion *n.* (קאנ-פעק'-שאן) א צוזא-מענמישונג; א קאנפעקט; א מעדיצינישע געמישעכץ אלס א רפואה.

confec'tionary *n. and a.* (קאנ-פעק'-שאנ-ע-רי) א קאנדיטאר, א צוקער-בע-קער; וואס איז שייך צו א צוקער-בעקעריי.

confec'tioner *n.* (קאנ-פעק'-שאנ-ער) א צוקערניק, צוקער-בעקער, קאנדיטאר.

confec'tionery *n.* (קאנ-פעק'-שאנ-ער-אי) א קאנדיטאריי, א צוקער-בעקעריי; צוקערגעבעק, צוקערקעס; קאנפעקטען.

confed'eracy *n.* (קאנ-פעד'-ער-איי-סי) א קאנפעדעראציאן; א קאנטראקט צווי-שען עטליכע פערזאנען אדער מלוכות אונ-טערצושטיצען איינע די אנדערע אין דער-גרייכען א געמיינשאפטליכען ציעל; א פער-איינינונג, א ליגע; א פערשווערונג; א קאנספיראציע.

confed'eral *a.* (קאנ-פעד'-ער-על) וואס איז שייך צו א קאנפעדעראציאן: צוזא-מענגעשטעלט פון קאנפעדערירטע מלוכות [פון מלוכות וואס האבען זיך פערבונדען מיט א קאנטראקט].

confed'erate *a., n. and v.* (קאנ-פעד'-ער-אייט) פעראייניגט אין א ליגע; קאנפעדערירט, פערבונדען דורך א קאנ-טראקט; איינער וואס איז פערבונדען מיט אנדערע אין א ליגע אדער אין א קאנספי-ראציע [פערשווערונג]; קאנפעדערירען, פעראייניגען מיט א געוויסען קאנטראקט אדער התחיבות'ען.

Confed'erate *a. and n.* (קאנ-פעד'-ער-אייט) וואס איז שייך צו דער יאנפע-דעראציאן פון די דרום-אמעריקאנישע שטאאטען; אן אנהענגער אדער סאלדאט פון דיעזע שטאאטען. ז. ***Confederate States of America***

Confed'erate States of Amer'ica (קאנ-פעד'-ער-אייט סטייטס אוו ע-מער'-אי-קא) די קאנפעדערירטע שטאאטען פון אמעריקא [די עלף דרום-אמעריקאנישע שטאאטען, וועלכע האבען זיך אין יאהר 1861 פעראייניגט מיט דעם ציעל אבצו-טיילען זיך פון די צפון-אמעריקאנישע שטאאטען].

confedera'tion *n.* (קאנ-פעד-ע-ריי'-שאן) א קאנפעדעראציאן, א בונד, א פער-איינינונג.

confed'erative *a.* (קאנ-פעד'-ער-ע-טיוו) וואס איז שייך צו א קאנפעדערא-ציאן.

confer' *v.* (קאנ-פויר') 1. געבען במתנה; טהאן א געפעלינקייט; 2. פערגלייכען; בע-שפרעכען, מישב זיין זיך מיט אימיצען.

1. A man in public life is in a position to **confer** favors upon his friends. 2. I shall **confer** with my advisers before giving my decision.

conferee' *n.* (קאנ-פויר-אי') איינער מיט וועמען מען איז זיך מישב אדער וועמען מען שענקט עפעס.

con'ference *n.* (קאנ'-פע-רענס) א קאנ-פערענץ, אונטערהאנדלונג, בעשפרעכונג; א פערזאמלונג צו דיסקוטירען און בעשטי-מען וועגען געוויסע פראגען; א פעראייני-גונג פון פערדיגער.

A **conference** of Jewish farmers.

confer'rable *a.* (קאנ-פויר'-עבל) וואס קען בעשפראכען ווערען; וואס קען געגע-בען ווערען.

confer'rer *n.* (קאנ-פויר'-ער) דער וועלכער איז זיך מישב אדער גיט עפעס.

Confer'va *n.* (קאנ-פויר'-ווא) קאנ-פערווא [אזא מין גרינע פעדימדיגע ווא-סער-גראזען].

conferva'ceous *a.* (קאנ-פויר-וויי'-שיאס) וואס איז שייך צו א קאנפערווא [אזא גרין פעדימדיג גראז].

confer'val *a.* (קאנ-פויר'-וועל) ז. ***confervaceous***

confer'vite *n.* (קאנ-פויר'-וואיט) אזא פערשטיינערטע פלאנצע [געפינט זיך הויפטזעכליך אין דער קאלך-פארמאציאן].

confer'void *a.* (קאנ-פויר'-וואיד) עהנ-ליך צו א קאנפערווא [א גרינע, פעדימדי-גע וואסער-פלאנצע].

confess' *v.* (קאנ-פעס') מודה זיין זיך; צושטימען; בעקעהרען זיך צו א געוויסער אידעע אדער גלויבען; אנערקענען; ער-קלערען זיך אלס אנהענגער פון א געווי-סער אידעע אדער אמונה; דערוויזען אדער אנווייזען אויף א זאך; מתודה זיין זיך פאר'ן גלח.

confessed' *a.* (קאנ-פעסט') אנערקענט; אויף וואס מען האט מודה געווען; וואס מען האט דערוויזען; צו וואס מען האט זיך בעקעהרט.

confess'edly *adv.* (קאנ-פעס-עד-לי) דורך אנערקענען, דורך מודה זיין זיך.

confes'sion *n.* (קאנ-פעש'-אן) צוגעבונג, אנערקענונג; ודוי.

confes'sional *n. and a.* (קאנ-פעש'-אנ-על) א מין חדר'ל אין א קירכע, וואו דער גלח זיצט בשעת מען איז זיך פאר איהם מתודה די זינד; וואס איז שייך צום מתודה זיין זיך פאר'ן גלח; וואס איז שייך צו דער בעקעהרונג צו א געוויסען גלויבען.

confes'sionalist *n.* (קאנ-פעש'-אנ-על-איסט) דער גלח פאר וועמען מען איז זיך מתודה אויף די זינד.

confes'sionary *a. and n.* (קאנ-פעש'-אנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דאס מתודה זיין זיך פאר א גלח; א מין אלקערעל אין אלטאר פון א קירכע, וואו מען האלט פערשיעדענע פערהייליגטע זאכען.

confes'sionist *n.* (קאנ-פעש'-אנ-איסט) א לוטהעראנער וועלכער האלט זיך אן דעם אונסבורגער אני מאמין [די אני מאמין'ס פון דער לוטהעראנישער קירך, וועלכע זיינען אויסגעארבייט געווארען אין אוגס-בורג אין יאהר 1530]; איינער וועלכער געהט אויף קדוש-השם פאר זיין אמונה.

confes'sion of faith (קאנ-פעש'-אן אוו פייטה) רעליגיעזער אני מאמין.

confes'sor *n.* (קאנ-פעס'-אר) איינער וואס איז זיך מודה אויף זיינע זינד; א גייסטליכער פאר וועלכען איינער איז זיך מתודה אויף זיינע זינד; איינער, וועל-כער געהט אויף קדוש-השם פאר זיין אמונה.

confidant' *n.* (קאנ-פי-דענט') א פער-טרויטער פריינד; איינעמס א בעל-סוד.

He has but one **confidant**—his brother.

confidante' *n.* (קאנ-פי-דענט') א פער-טרויטע פריינדין.

She is my **confidante**.

confide' *v.* (קאנ-פאיד') פערטרויען, זיך פערלאזען.

It is an error to **confide** in all or in none.

con'fidence *n.* (קאנ'-פי-דענס) 1. אמונה, בטחון, צוטרויאונג; דאס, וואס מען פער-טרויט דעם אנדערען; 2. וואס מען גיט איבער בסוד.

1. **Confidence** is the foundation of all business success. 2. This information was given me in **confidence**. I can not divulge it.

con'fident *a.* (קאנ'-פי-דענט) איבער-צייגט, זיכער, אהן ספק; זיכער אין זיך; וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין.

To be **confident** of success is half the achievement.

confiden'tial *a.* (קאנ-פי-דענ'-שעל) פערטרויליך; געהיים, בסוד.

He is my **confidential** adviser.

confiden'tially *adv.* (קאנ-פי-דענ'-שעל-אי) אין געהיים, בסוד; מיט פער-טרויען.

con'fidently *adv.* (קאנ'-פי-דענט-לי) מיט צוטרויען; אהן צווייפעל.

con'fidentness *n.* (קאנ'-פי-דענט-נעס) זעלבסטפערטרויען; זיכערקייט; אי-בערצייגונג; בטחון.

confi'der *n.* (קאנ-פאי'-דער) איינער וואס האט צוטרויען אדער וואס גלויבט אין דעם אנדערען.

confi'ding *a.* (קאנ-פאי'-דינג) פול מיט צוטרויען, פול מיט בטחון.

confi'dingly *adv.* (קאנ-פאי'-דינג-לי) מיט פולען צוטרויען.

confi'dingness *n.* (קאנ-פאי'-דינג-נעס) דאס צוטרויען; דאס פערלאזען זיך אויף איינעם.

configura'tion *n.* (קאנ-פיג-יו-ריי'-שאן) די אויסערע געשטאלט, דאס אויסער-ליכע אויסזעהען פון א זאך; אין אסטרא-נאמיע — דער אספעקט, דער אויסזעהען ווי אזוי די שטערען און פלאנעטען זיי-נען גרופירט.

confin'able *a.* (קאנ-פאינ'-עבל) וואס מען קען בעגרענצען; וואס קען בעגרענצט ווערען.

con'fine *n.* (קאנ'-פאין) א גרענעץ; לאנד ביים גרענעץ.

confine' *v.* (קאנ-פאין') 1. בעגרענצען; 2. איינשפארען.

1. I had to **confine** my wants. 2. I was **confined** in prison.

confined' *a.* (קאנ-פאינד') בעשרענקט; בעגרענעצט; איינגעשפארט [ווי אין גע-פענגניס]; פערשטאפט [די געדערעם].

confined' for room (קאנ-פאינד' פאר רוהם) בעשרענקט אין פלאץ.

confined' of a child (קאנ-פאינד' אוו ע טשאילד) אין קינפעט ליעגען.

confine'less *a.* (קאנ-פאינ'-לעס) גרענעצ-לאז, אהן א גרעג, אהן אן ענד.

confine'ment *n.* (קאנ-פאינ'-מענט) בעגרענצונג; בעשרענקונג; פערהאפטונג; קינדבעט.

confi'ner *n.* (קאנ-פאי'-נער) איינער וואס לעבט ביים גרענעץ; א שכן; איינער אדער עטוואס וואס בעגרענעצט אדער בעשרענקט.

confin'ity *n.* (קאנ-פינ'-אי-טי) נאכבארשאפט.

confirm' *v.* (קאנ-פוירם') בעשטימען, בעפעסטיגען, בעשטעטיגען [אשר וקים]; קאנפירמירען [אריינגעהמען אין דעם בונד פון א רעליגיאן ווי בר-מצוה].

confir'mable *a.* (קאנ-פויר'-מעבל) וואס קען בעוויזען אדער בעשטעטיגט ווערען.

confirma'tion *n.* (קאנ-פויר-מיי'-שאן) בעשטעטיגונג; נייע בעווייזע וואס בעשטעטיגען און בעפעסטיגען; קאנפירמאציאן [די אריינברענגונג אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי בר-מצוה].

confir'mative *a.* (קאנ-פויר'-מע-טיוו) וואס קען בעשטעטיגען, וואס קען בעווייזען.

confir'matively *adv.* (קאנ-פויר'-מע-טיוו-לי) אויף א בעשטעטיגענדען אופן.

con'firmator *n.* (קאנ'-פויר-מיי-טאר) איינער וואס בעשטעטיגט.

confir'matory *a.* (קאנ-פויר'-מע-טא-רי) וואס בעשטעטיגט, וואס בעקרעפטיגט [א בעוויז].

confirmed' *a.* (קאנ-פוירמד') בעשטעטיגט, בעקרעפטיגט, בעפעסטיגט; פעסט איינגעווארצעלט; קאנפירמירט [אריינגעבראכט אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי בר-מצוה].

confirmed' drun'kard (קאנ-פוירמד' דראנ'-קארד) אן איינגעווארצעלטער שכור.

confir'medly *adv.* (קאנ-פויר'-מעד-לי) אויף א בעשטעטיגטען אופן; דורך פעסטזעצונג, דורך בעקרעפטיגונג.

confir'medness *n.* (קאנ-פויר'-מעד-נעס) דאס בעשטעטיגען, דאס בעקרעפטיגען, דאס זיין פעסט איינגעווארצעלט.

confirmee' *n.* (קאנ-פויר-מיע') איינער צו וועמען עס איז עטוואס צוגעזיכערט אדער בעשטעטיגט.

confir'mer *n.* (קאנ-פויר'-מער) איינער וואס בעשטעטיגט; אן עדות וואס בעשטעטיגט.

confir'mingly *adv.* (קאנ-פויר'-מינג-לי) אויף אן אופן וואס בעשטעטיגט אדער בעקרעפטיגט.

confis'cable *a.* (קאנ-פיס'-קעבל) וואס קען קאנפיסקירט ווערען, וואס קען אוועקגענומען ווערען דורך דער רעגיערונג פאר קהל'שע צוועקען.

confisca'table *a.* (קאנ-פיס-קיי'-טעבל) ז. *confiscable*.

con'fiscate *v.* (קאנ'-פיס-קייט) קאנפיסקירען, אוועקנעהמען; אוועקנעהמען פריוואט-אייגענטום דורך דער רעגיערונג.

They were ordered to **confiscate** his property.

confisca'tion *n.* (קאנ-פיס-קיי'-שאן) קאנפיסקירונג, אוועקנעהמונג [פון אייגענטום].

Confisca'tion Act (קאנ-פיס-קיי'-שאן עקט) דאס געזעץ וואס איז ארויסגעגעבען געווארען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין אנהויב פון בירגערקריעג אין יאהר 1861 וועגען קאנפיסקירען די גיטער, וועלכע זיינען בענוצט געווארען פאר די צוועקען פון אויפשטאנד.

con'fiscator *n.* (קאנ'-פיס-קיי-טאר) איינער וואס קאנפיסקירט; איינער וואס נעהמט אוועק אייגענטום אין נאמען פון דער רעגיערונג.

confis'catory *a.* (קאנ-פיס'-קיי-טא-רי) וואס קאנפיסקירט, וואס נעהמט אוועק.

con'fiture *n.* (קאנ'-פי-טיור) זיס-געקאכטעס פלייש; קאנפעקטען.

confla'grant *a.* (קאנ-פליי'-גרענט) ברענענד.

confla'grate *v.* (קאנ-פליי'-גרייט) ברענען, פערברענען.

conflagra'tion *n.* (קאנ-פליי-גריי'-שאן) א גרויסע שרפה.

Chicago suffered from a **conflagration**.

con'flagrative *a.* (קאנ'-פליי-גריי-טיוו) וואס מאכט ברענען.

confla'tion *n.* (קאנ-פליי'-שאן) א געוויסע קאמבינאציאן וואס ווערט געמאכט ביים אויסבעסערען א פעהלערהאפטען זאץ, אין א וויכטיגען דאקומענט, דורך פערגלייכען די לענג פון די שורות פון דעם פעהלערהאפטען זאץ און פון דעם אויסגעבעסערטען, און פון זיי ביידען נאכדעם צונויפשטעלען א נייעם זאץ, וואס אונטערשיידעט זיך אי פון דעם פעהלערהאפטען אי פון דעם אויסגעבעסערטען, וואס איז געמאכט געווארען פון איהם.

con'flect *a.* (קאנ'-פלעקט) געדיכט; אין בינטלעך.

con'flict *n.* (קאנ'-פליקט) א קאנפליקט; א שטרייט; א צוזאמענשטויס; א קאמפף.

At every election the opposing parties are in **conflict**.

conflict' *v.* (קאנ-פליקט') קומען אין א קאנפליקט; קומען אין א צוזאמענשטויס; קומען צו א ווידערשפרוך, זיך סותר זיין; קעמפפען, שטרייטען.

The interests of labor and capital do not always **conflict**.

conflic'ting *a.* (קאנ-פליק'-טינג) וואס קומט צו א ווידערשפרוך; וואס איז זיך סותר.

The evidence was very **conflicting**.

conflic'tive *a.* (קאנ-פליק'-טיוו) שטרייטיג; ווידערשפרעכענד.

con'fluence *n.* (קאנ'-פלו-ענס) 1. א צוזאמענפלוס פון טייכען אדער אנדערע וואסערען אין איין ארט; דער ארט וואו צוויי אדער מעהרערע טייכען טרעפען זיך צונויף; צוזאמענלויף פון מענשען; 2. א געדרענג; 3. דאס גלייך ווערען אין פארם [וועגען ווערטער].

1. New York is at the **confluence** of two rivers. 2. There is a **confluence** of people in the streets of New York.

con'fluent *n.* and *a.* (קאנ'-פלו-ענט) 1. צוזאמענפליסענד; צונויפגיסענדיג זיך ווי צוויי טייכען וועלכע קומען זיך צוזאמען; 2. צונויפוואקסענדיג ווי צוויי ביינער אדער בלעטער; 3. א טייך וואס פאלט אריין אין אן אנדערען.

3. The Mohawk is a **confluent** of the Hudson.

con'fluent col'ors (קאנ'-פלו-ענט קאל'-ארז) קאלירען וואס גיסען זיך צונויף, אזוי אז עס איז ניט קענטיג דער איבערגאנג פון איין קאליר צום צווייטען.

con'fluently *adv.* (קאנ'-פלו-ענט-לי) אויף א צוזאמענפליסענדען אופן.

con'flux *n.* (קאנ'-פלאקס) א צוזאמענפלוס; א צוזאמענלויף; א געדרענג.

confluxibil'ity *n.* (קאנ-פלאק-סי-ביל'-אי-טי) די נייגונג פון פליסיגקייטען זיך צונויפצוגיסען.

conflux'ible *a.* (קאנ-פלאק'-סיבל) וואס האט די נייגונג צונויפצופליסען.

conflux'ibleness *n.* (קאנ-פלאק'-סיבל-נעס) ז. *confluxibility*.

conform' *v.* (קאנ-פארם') צופאסען; זיך צופאסען; ברייגנען אין הארמאניע; מאכען אז עס זאל שטימען.

A gentleman will always **conform** to the usages of good breeding.

conformabil'ity *n.* (קאנ-פאר-מע-ביל'-אי-טי) דאס זיין צוגעפאסט; דאס קענען זיך צופאסען.

confor'mable *a.* (קאנ-פאר'-מעבל) 1. צוגעפאסט; אנגעמאסטען; 2. געהארכזאם; גרייט צו פאלגען.

1. This machine is **conformable** to the model. 2. He is **conformable** to the rules of the institution.

confor'mableness *n.* (קאנ-פאר'-מעבל-נעס) ז. *conformability*.

confor'mably *adv.* (קאנ-פאר'-מע-בלי) אויף א צוגעפאסטען אופן; אין איינקלאנג; אין הארמאניע.

confor'mance *n.* (קאנ-פאר'-מענס) דאס זיין צוגעפאסט; דאס זיין ענליך.

conforma'tion *n.* (קאנ-פאר-מיי'-שאן) גלייכפערמיגקייט; צופאסונג; דער געבוי פון קערפער.

confor'mer *n.* (קאנ-פאר'-מער) איינער וואס געהארכט אדער פאלגט; איינער וואס פאלגט ווי עס שטעהט געשריבען.

confor'mist *n.* (קאנ-פאר'-מיסט) א קאנפארמיסט, אן אנהענגער פון דער אנגליקאנישער קירך.

confor'mity *n.* (קאנ-פאר'-מי-טי) גלייכפערמיגקייט, ענליכקייט; צופאסונג; איבעראיינשטימונג.

confound' *v.* (קאנ-פאונד') צומישען; צונויפמישען; פערטומלען; מאכען א צומישעניש; ערשטוינען.

confoun'ded *a.* (קאנ-פאונ'-דעד) צומישט; ערשטוינט; פערדאמט; זעהר און זעהר.

Not wishing to be **confounded** by their accusers the persons confessed.

confoun'ded lie (קאנ-פאונ'-דעד לאי) א פערדאמטער ליגען.

confoun'dedly *adv.* (קאנ-פאונ'-דעד-לי) צום ערשטוינען; פערדאמט.

confoun'dedness *n.* (קאנ-פאונ'-דעד-נעס) צומישטקייט; ערשטוינונג.

confoun'der *n.* (קאנ-פאונ'-דער) א צומישער; א פערטומלער; איינער וואס מישט צונויף איין זאך מיט דער צווייטער.

confound' it! (קאנ-פאונד' איט) פערדאמט!

confrater'nity *n.* (קאנ-פרע-טויר'-ני-טי) ארדען-ברודערשאפט · א געזעלשאפט, א פעראיין, אן ארדען.

confrère' *n.* (קאנ-פרעהר') א קאלעגע, א קאמעראד, א חבר.

confrica'tion *n.* (קאנ-פרי-קיי'-שאן) רייבונג.

confront' *v.* (קאנ-פראנט') שטעהן פנים אל פנים; שטעלען זיך אין אפענער געגנערשאפט.

Not wishing to be **confronted** by their accusers the prisoners confessed.

confronta'tion *n.* (קאנ-פראנ-טיי'-שאן) דאס שטעהן פנים אל פנים; דאס שטעלען אויג אויף אויג ארויסצוברייגנען דעם אמת.

confront'ment *n.* (קאנ-פראנט'-מענט) דאס שטעלען פנים אל פנים.

confusabil'ity *n.* (קאנ-פיו-זע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צומישט אדער פערפלאנטערט ווערען.

confu'sable *a.* (קאנ-פיו'-זעבל) וואס קען צומישט אדער צופלאנטערט ווערען; וואס קען שטעלען אין א פערלעגענהייט אדער מביש זיין.

confuse′ *v.* (קאנ-פיוז′) צומישען; אין אונארדנונג ווארפען; צופלאנטערען די רעיונות; שטעלען אין א פערלעגענהייט; מביש זיין.

confused′ *a.* (קאנ-פיוזד′) צומישט, פערפלאנטערט; אונקלאר; פערשעמט; פערלארען זיך.

confu′sedly *adv.* (קאנ-פיו′-זעד-לי) אין אנארדנונג; צומישט; צופלאנטערט.

confu′sedness *n.* (קאנ-פיו′-זעד-נעס) דאס זיין צומישט, פערפלאנטערט אדער אין פערלעגענהייט.

confu′sion *n.* (קאנ-פיו′-זשאן) צומישעניש, אונארדנונג; פערניכטונג, פערוויסטונג; דאס זיין צומישט, פערפלאנטערט; פערלעגענהייט; דאס פערשעמט ווערען.

confu′sion of tongues (קאנ-פיו′-זשאן אוו טאנגז) די צומישונג פון שפראכען ביים בויען דעם טהורעם אין בבל [דור ההפלגה].

confu′sive *a.* (קאנ-פיו′-סיוו) וואס האט די נייגונג צוצומישען זיך; צופלאנטערט; וואס איז געבראכט אין אונארדנונג.

confu′table *a.* (קאנ-פיו′-טעבל) וואס קען אבגעלייקענט ווערען דורך בעווייזע.

confuta′tion *n.* (קאנ-פיו-טיי′-שאן) די אבלייקענונג, דאס בעווייזען, אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

confute′ *v.* (קאנ-פיוט′) אבלייקענען דורך בעווייזע, בעווייזען אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.
His argument was so cogent that it was hard to **confute** it.

confu′ter *n.* (קאנ-פיו′-טער) איינער וואס לייקענט אב דורך בעווייזע; איינער וואס בעווייזט, אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

congé′ *n.* (קאהנ-זשיי′) דאס נעהמען אבשייד; די ענטלאסונג פון אן אמט; א פערנייגונג.

con′geable *a.* (קאנ′-דזשיע-עבל) מיט די פולע ערלויבנים פון געזעץ.

congeal′ *v.* (קאנ-דזשיעל′) פערוואנדלען פון א פליסיגקייט אין א הארטע זאך; פערפרירען, פערגליווערען; ווערען הארט.

congeal′able *a.* (קאנ-דזשיעל′-עבל) וואס קען פערפרארען אדער פערגליווערט ווערען; וואס קען פערהארטעוועט ווערען.

congeal′ableness *n.* (קאנ-דזשיעל′-עבל-נעס) דאס קענען פערגליווערט אדער פערהארטעוועט ווערען.

congeal′edness *n.* (קאנ-דזשיעל′-עד-נעס) דאס זיין פערגליווערט אדער פערהארטעוועט.

congeal′ment *n.* (קאנ-דזשיעל′-מענט) פערפרירונג, פערגליווערונג.

con′gee *n. and v.* (קאנ′-דזשיע) פערנייגען זיך; אבשייד נעהמען; ענטלאסען פון אן אמט; אבשייד; ענטלאסונג; דאס וואסער אין וועלכען רייז ווערט געקאכט [אין אסט-אינדיען ווערט דאס געברויכט אלס שפייז פאר אינוואלידען].

congela′tion *n.* (קאנ-דזשי-ליי′-שאן) פערפרירונג, פערגליווערונג; א פערהארטעוועטע, פערגליווערטע אדער פערפרארענע זאך.

con′gener *n.* (קאנ′-דזשי-נער) א זאך אדער בעשעפענים וואס איז פון דעם זעלבען מין.

congener′ic *a.* (קאנ-דזשי-נער′-איק) עהנליך; וואס איז פון דעם זעלבען מין.

congener′ical *a.* (קאנ-דזשי-נער′-איק-על) ז. ***congeneric***

congen′erous *a.* (קאנ-דזשענ′-ע-ראס) פון דעם זעלבען מין אדער נאטור; פון דער זעלבער אבשטאמונג.

congenet′ic *a.* (קאנ-דזשי-נעט′-איק) וואס האבען דיעזעלבע אבשטאמונג; בעשאפען געווארען אין איין צייט אדער דורך איין אורזאך.

conge′nial *a.* (קאנ-דזשיע′-ניעל) פערוואנדט, איינשטימיג אדער עהנליך איינער צום אנדערען לויט'ן געשמאק און כאראקטער; פון דער זעלבער אייגענשאפט.

congenial′ity *n.* (קאנ-דזשיע-ני-על′-אי-טי) דאס זיין עהנליך צום אנדערען לויט'ן כאראקטער אדער לויט די אייגענשאפטען.

conge′nially *adv.* (קאנ-דזשיע′-ניעל-אי) אויף דעם אופן פון עהנליכקייט אדער נאהענטקייט איינע צו די אנדערע.

congen′ital *a.* (קאנ-דזשענ′-אי-טעל) וואס עקזיסטירט פון געבורט אן; איינגעבארען; ווי א געבארענער מום.
His blindness is **congenital**.

congen′itally *adv.* (קאנ-דזשענ′-אי-טעל-אי) פון געבורט אן.

con′ger *n.* (קאנ′-גער) ז. ***conger-eel***

con′ger-eel *n.* (קאנ′-גער-איעל) א ים-אאל-פיש [אזא שלאנגען-ארטיגער פיש].

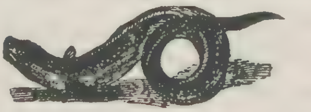

Conger-eel

conge′ries *n.* (קאנ-דזשיע′-רי-איעז) א קופע, א מאסע, א הויפען.

congest′ *v.* (קאנ-דזשעסט′) ווערען צוזאמענגעפאקט אדער צוזאמענגעדריקט; פעראורזאכען א צונויפזאמלונג פון בלוט אין איין ארט פון קערפער.

conges′ted *a.* (קאנ-דזשעס′-טעד) 1. צוזאמענגעדריקט, שטארק צוזאמענגעפאקט; צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; 2. אנגעלאפען מיט בלוט אדער מאטעריע.
1. Poverty and wealth, ignorance and culture, live side by side in the **congested** East Side of New York. 2. The lungs may be **congested** by cold.

conges′tion *n.* (קאנ-דזשעס′-טשאן) א צוזאמענדריקונג, א צונויפזאמלונג אין איין ארט; אנקלייבונג פון בלוט און מאטעריע אין אן ארט פון קערפער.

conges′tion of popula′tion (קאנ-דזשעס′-טשאן אוו פאפ-יו-ליי′-שאן) צונויפשפארונג, געדיכטקייט פון דער בעפעלקערונג.

conges′tive *a.* (קאנ-דזשעס′-טיוו) צונויפגעדריקט, צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; וואס אנבעלאנגט די אנקלייבונג פון בלוט און מאטעריע אין קערפער.

con′giary *n.* (קאנ′-דזשי-ע-רי) די פאנאנדערטיילונג פון קארן, אויל, וויין און געלד וואס דער רוימישער קיסר פלעגט געבען במתנה דעם פאלק אדער די סאלדאטען.

con′gius *n.* (קאנ′-דזשי-אס) אזא מאס צו מעסטען פליסיגקייטען אין אלטען רוים [אן אכט-חלק פון אן אמפארא].

conglo′bate *v. and a.* (קאנ-גלאו′-בייט) צונויפוויקלען אין א קנויל, צוזאמענראלען; צוזאמענגעוויקעלט אין א קנויל.

congloba′tion *n.* (קאנ-גלא-ביי′-שאן) צוזאמענוויקלונג אין א קנויל; א רונדע זאך.

conglom′erate *v., a. and n.* (קאנ-גלאמ′-ע-רייט) צוזאמענקייקלען, צונויפהויפען אין איין קופע אהן אן ארדנונג; צוזאמענגעקליבען אהן אן ארדנונג אין איין קופע; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע שטיקלאך שוואך צוזאמענגעקלעפט איינע מיט די אנדערע; א קאנגלאמעראט, א צוזאמענקלייבונג פון פערשיעדענארטיגע שטיקלעך שוואך צונויפגעקלעפטע איינע מיט די אנדערע; א פעלזענשטיין וואס בעשטעהט פון א מאסע פון צוזאמענגעקלעפטע שטיינדלעך, זאמד, מושלען א. ד. ג.

conglomerat′ic *a.* (קאנ-גלאמ-ע-רעט′-איק) ז. ***conglomeritic***

conglomera′tion *n.* (קאנ-גלאמ-ע-ריי′-שאן) א קופע פון זאכען, וואס זיינען צוזאמענגעווארפען אהן אן ארדנונג; דאס צוזאמענהויפען אין איין מאסע; די צוזאמענקלעפונג פון פערשיעדענארטיגע שטיקלעך אין איין מאסע.

conglomerit′ic *a.* (קאנ-גלאמ-ע-ריט′-איק) וואס איז צונויפגעקייקעלט, צונויפגעקנוילט, צונויפגעוויקעלט.

conglu′tinant *a. and n.* (קאנ-גלוה′-טי-נענט) צוזאמענקלעפענד, פעראייניגענד; א רפואה וואס מאכט פערוואקסען א וואונד.

conglu′tinate *v. and a.* (קאנ-גלוה′-טי-נייט) צוזאמענקלעפען; צונויפקלייען; צוזאמענגעקלעפט, פעראייניגט.
The broken parts of the bones **conglutinated** within three days.

conglutina′tion *n.* (קאנ-גלוה-טי-ניי′-שאן) צוזאמענקלעפונג, פעראייניגונג.

conglu′tinative *a.* (קאנ-גלוה′-טי-נע-טיוו) וואס קען צוזאמענקלעפען אדער פעראייניגען.

conglu′tinator *n.* (קאנ-גלוה′-טי-ניי-טאר) דאס וואס קלעפט צוזאמען; א רפואה וואס פערהיילט א וואונד.

conglu′tinous *a.* (קאנ-גלוה′-טי-נאס) קלעפיג, וואס קען פערקלייען.

conglu′tinously *adv.* (קאנ-גלוה′-טי-נאס-לי) קלעפיגערהייט; דורך קלעפיגקייט.

con′go *n.* (קאנ′-גאו) אזא מין אמעריקאנער וויונע [אזא שלאנגען-פערמיגער פיש וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה]; א מין אפריקאנער טאנץ.

con′go-eel *n.* (קאנ′-גאו-איעל) ז. ***congo***

con′gou *n.* (קאנ′-גו) א סארט שווארצער כינעזישער טהעע.

congrat′ulant *a.* (קאנ-גרעט′-יו-לענט) גראטולירענדיג, אבגעבענדיג מזל-טוב, ווינשענדיג גליק.

congrat′ulate *v.* (קאנ-גרעט′-יו-לייט) גראטולירען, גליקווינשען, אבגעבען מזל-טוב.
I **congratulate** you upon the birth of a son.

congratula′tion *n.* (קאנ-גרעט-יו-ליי′-שאן) גראטולאציאן, גליקווינשונג.

congrat′ulator *n.* (קאנ-גרעט′-יו-ליי-טאר) א גראטולירער, א גליקווינשער.

congrat′ulatory *a.* (קאנ-גרעט′-יו-ליי-טא-רי) גראטולירענדיג, גליקווינשענדיג, אבגעבענדיג מזל-טוב.

con′gregate *v. and a.* (קאנ′-גרי-גייט) פערזאמלען, צוזאמענקומען; זיך פערזאמלען; פערזאמעלט; וואס איז שייך צו א פערזאמלונג; ענג; פעסט.

congrega′tion *n.* (קאנ-גרי-גיי′-שאן) א רעליגיעזע געמיינדע, קהלה; א פערזאמלונג; א געמיינדע.

congrega′tional *a.* (קאנ-גרי-גיי′-שאנ-על) וואס איז שייך צו א רעליגיעזע

געמיינדע, קהלה; וואס איז שייך צו א פערזאמלונג.

congrega'tionalism *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איזם) די זעלבסט-פערוואלטונג פון יעדער קירך בעזונדער.

Congrega'tionalism *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איזם) די פרינציפען פון דער אונאבהענגיגער אויטאנאמער קירך [א געוויסע קריסטליכע סעקטע וועלכע האט זיך צוערשט געגרינדעט אין ענגלאנד און האט זיך שפעטער שטארק פערשפרייט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. דער גרונד-פרינציפ פון דיעזער סעקטע איז, אז יעדע קירך דארף עקזיסטירען זעלבסטשטענדיג און אז עס דארף ניט זיין קיין הויפט, וואס זאל שטעהן בראש פון אלע קירכען].

congrega'tionalist *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איסט) א פערזאן וואס איז אן אנהענגער פון דער זעלבסט-פערוואלטונג פון קירכען.

Congrega'tionalist *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איסט) א מיטגליעד פון דער אונאבהענגיגער אויטאנאמער קירך.
ז. *Congregationalism*

con'gress *n.* (קאנ'-גרעס) א קאנגרעס, א צוזאמענקונפט.

Con'gress *n.* (קאנ'-גרעס) דער קאנגרעס, די געזעצגעבענדע קערפערשאפט [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעשטעהט פון די דירעקט געוועהלטע פאלקס-פערטרעטער און פון סענאטארען [אונטער-הויז און אויבער-הויז].

congres'sional *a.* (קאנ-גרעש'-אנ-על) וואס געהערט צו א קאנגרעס.

Congres'sional *a.* (קאנ-גרעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו דעם קאנגרעס [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Con'grə**ssman** *n.* (קאנ'-גרעס-מען) א מיטגליעד פון דעם קאנגרעס [איבער-הויפט פון אונטער-הויז] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

con'greve *n.* (קאנ'-גריוו) א מין שוועבעלע.

Con'greve rock'et (קאנ'-גריוו ראק'-עט) אזא גרויסער ראקעט מיט אן אייזערנעם קאפסעל, וועלכער ווערט געברויכט צום שיסען.

congrue' *v.* (קאנ-גרוה') איבעראיינקומען, מושוה ווערען.

con'gruence *n.* (קאנ'-גרו-ענס) צופאסונג; איבעראיינשטימונג; גלייכפערמיגקייט; גלייכע טיילבארקייט דורך דער זעלביגער צאהל [ווענען א געוויסע מאטעמאטישע פארמול וואס שטעלט פאר די בעציהונג פון דריי צאהלען, וואו די דיפערענץ פון צוויי ווערט געטיילט דורך די דריטע]; דאס פערנעהמען דעם גלייכען פלאץ אדער רוים [ווענען געאמעטרישע פיגורען].

con'gruency *n.* (קאנ'-גרו-ענ-סי)
ז. *congruence*

con'gruent *a.* (קאנ'-גרו-ענט) איבעראיינשטימענד; פאסענד; גלייכפערמיג; גלייך טיילבאר דורך דערזעלביגער צאהל; וואס פערנעהמט דעם גלייכען פלאץ אדער רוים [ווענען געאמעטרישע פיגורען].
ז. *congruence*
This should be a **congruent** example.

con'gruently *adv.* (קאנ'-גרו-ענט-לי) אויף א צונויפפאסענדען אופן; אין הארמאניע און איבעראיינשטימונג.

congru'ity *n.* (קאנ-גרו'-אי-טי) איבעראיינשטימונג; צונויפפאסונג; דאס פאסען איינער צום אנדערען; די גלייכקייט פון צוויי פיגורען [אין געאמעטריע].
The **congruity** of the evidence was surprising.

con'gruous *a.* (קאנ'-גרו-אס) איבעראיינשטימענד; גוט צוגעפאסט; ווי אנגעמאסטען; פונקט גלייך [ווענען געאמעטרישע פיגורען]; גלייך טיילבאר [ווענען צוויי צאהלען וואס זייער דיפערענץ קען געטיילט ווערען אהן א רעסט דורך א דריטע].

con'gruously *adv.* (קאנ'-גרו-אס-לי) דורך א הארמאנישע צונויפפאסונג; דורך איבעראיינשטימונג; אויף א פינקטליך איבעראיינשטימענדען אופן [ווענען געאמעטרישע פיגורען].

con'gruousness *n.* (קאנ'-גרו-אס-נעס)
ז. *congruity*

con'ic *n. and a.* (קאנ'-איק) וואס האט די פארם פון א קאנוס [א פיגור וואס האט די פארם פון א היטעל צוקער]; א קאנוס-שניט [א שניט וואס ווערט געמאכט דורך א קאנוס, דורך וועלכען עס בעקומט זיך א געוויסע עליפסען-פערמיגע ליניע].

con'ic-acute' *a.* (קאנ'-איק-ע-קיוט') וואס האט די פארם פון א קאנוס מיט א שארפען שפיץ.

con'ical *a.* (קאנ'-אי-קעל) וואס האט די פארם פון א קאנוס.

con'ically *adv.* (קאנ'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א קאנוס.

con'icalness *n.* (קאנ'-אי-קעל-נעס) די קאנוס-פארם; דאס האבען די פארם פון א קאנוס.

con'ic frus'tum (קאנ'-איק פראס'-טאם) א שטומפפער קאנוס [א קאנוס פון וועלכען דער שפיץ איז אבגעשניטען].

conic'ity *n.* (קא-ניס'-אי-טי) דאס זיין קאנוס-פערמיג.

conicocylin'drical *a.* (קאנ-אי-קאו-סי-לינ'-דרי-קעל) קאניש; וואס האט די פארם פון א צילינדער וואס פערשמעלערט זיך פון איין ענד צום צווייטען אין דער פארם פון א קאנוס.

con'icoid *n.* (קאנ'-אי-קאיד) א מאטעמאטישע פיגור וואס בעקומט זיך דורך דעם שניט פון א קאנוס.

con'ic-o'vate *a.* (קאנ'-איק-או'-ווייט) אוואל [איי-פערמיג] און קאניש.

con'ics *n.* (קאנ'-איקס) דער מאטעמאטישער זאץ ווענען קאנוס-שניט [דורך וועלכען עס ווערען פארגעשטעלט געוויסע מאטעמאטישע פיגורען].

con'ic sec'tion (קאנ'-איק סעק'-שאן) א קאנוס-שניט [אין דער מאטעמאטיק — די פיגור וואס עס קומט ארויס ווען מען שניידט דורך א קאנוס].

co'nifer *n.* (קאו'-ני-פער) אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען שישקעס (עהנליך ווי אויף די סאסנע-בוימער].

Conif'eræ *n.* (קא-ניפ'-ע-ריע) די קאניפערען, די נאדעל-בוימער [דער מין בוימער צו וועלכע עס געהערען די סאסנעס, די טאנען א. ד. ג.].

conif'erous *a.* (קא-ניפ'-ע-ראס) וואס האט שישקעס [ווי די סאסנע-בוימער]; וואס בעלאנגט צו פלאנצען אויף וועלכע עס וואקסען שישקעס.

co'niform *a.* (קאו'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א קאנוס.
In the distance we see the **coniform** mountain.

coniros'ter *n.* (קאו-ני-ראס'-טער) א פויגעל וואס האט א קאנוס-פערמיגען שנאבעל.

coniros'tral *a.* (קאו-ני-ראס'-טרעל) וואס האט א קאנוס-פערמיגען שנאבעל.

Coniros'tres *n.* (קאו-ני-ראס'-טריז) דער מין פויגלען וועלכע האבען קאנוס-פערמיגע שנאבלען.

conjec'turable *a.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעבל) וואס מען קען זיך משער זיין.

conjec'tural *a.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל) וואס איז געבויט אויף א השערה.

conjec'turalist *n.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל-איסט) איינער וואס בויט אויף השערות.

conjectural'ity *n.* (קאנ-דזשעק-טשו-רעל'-אי-טי) דאס מאכען השערות; דאס זיין געבויט אויף א השערה.

conjec'turally *adv.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל-אי) דורך א השערה.

conjec'ture *n. and v.* (קאנ-דזשעק'-טשור) א השערה; משער זיין.
We can only **conjecture** on the age of the earth.

conjec'turer *n.* (קאנ-דזשעק'-טשור-ער) איינער וואס איז משער; א טרעפער.

conjoin' *v.* (קאנ-דזשאין') צוזאמענבינדען, פעראייניגען; זיך פערבינדען אין א פעראיין; זיך פעראייניגען.

conjoined' *a.* (קאנ-דזשאינד') פעראייניגט; פערבונדען.

conjoi'nedly *adv.* (קאנ-דזשאי'-נעד-לי) דורך פערבינדונג, דורך פעראייניגונג; צוזאמען; פעראייניגט.

conjoint' *a.* (קאנ-דזשאינט') פעראייניגט, פערבונדען.

conjoint'ly *adv.* (קאנ-דזשאינט'-לי) צוזאמען, פעראייניגט; דורך פעראייניגונג, דורך פערבינדונג.
Let us act **conjointly**.

con'jugacy *n.* (קאנ'-דזשו-גיי-סי) די בעציהונג פון זאכען וועלכע זיינען צונויפגעפארט.

con'jugal *a.* (קאנ'-דזשו-געל) וואס אנבעלאנגט צו הייראט; וואס אנבעלאנגט צו די בעציהונגען צווישען מאן און פרוי.

conjugal'ity *n.* (קאנ-דזשו-געל'-אי-טי) דאס פערהייראטע לעבען.

con'jugally *adv.* (קאנ'-דזשו-געל-אי) דורך הייראט; אויף א פערהייראטען אופן.

con'jugate *n., a. and v.* (קאנ'-דזשו-גייט) קאניוגירען, בויגען [אנגעבען אלע גראמאטישע פארמען פון א צייט-ווארט (פעל)]; פעראייניגען צוויי פערשיעדענע צעלען פון פלאנצען כדי ארויסצוברענגען א נייעם מין; פעראייניגט פארווייז; וואס שטעהען אין א וועקסעלזייטיגער אדער געגענזייטיגער בעציהונג [ווענען געוויסע צאהלען אין דער מאטעמאטיק, ווי צ. ב. $\frac{7}{3}$ און $\frac{3}{7}$ א. ד. ג.]; א ווארט וואס שטעהט אין ענגער בעציהונג מיט אן אנדערען.

con'jugated *a.* (קאנ'-דזשו-גיי-טעד) פעראייניגט פארווייז; וואס שטעהען אין א וועקסעלזייטיגער אדער געגענזייטיגער בעציהונג [ווענען געוויסע צאהלען אין מאטעמאטיק]; קאניוגירט, געבויגען [ווענען די גראמאטיקאלישע פארמען פון א צייטווארט].

conjuga'tion *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן) קאניוגאציאן, נטית הפעלים, בייגונג [דאס אנגעבען אלע פארמען פון א צייט-ווארט (פעל), ווי צ. ב. פקד, פקדתי, פקדת א. ז. וו.]; א פעראייניגונג פון צוויי פערשיעדענע צעלען פון פלאנצען ארויסצו-

ברײנגען א נײעם מין; א צונויפוואַק=
סונג פון פלאנצען=צעלען.

conjuga'tional *a.* (קאנ-דזשו-גײ'-
שאנ-על) וואס איז שייך צו דער בייגונג
פון צייט=ווערטער; וואס איז שייך צו
דער פעראייניגונג פון פלאנצען=צעלען.
ז. *conjugation*

conjuga'tionally *adv.* (קאנ-דזשו-
גײ'-שאנ-על-אי) דורך קאניוגאציאן.
ז. *conjugation*

conjuga'tion-bod'y *n.* (קאנ-דזשו-
גײ'-שאן-באד'-אי) אין ביאלאגיע — א
שטיקעל פראטאפלאזמע וואס איז פער=
אייניגט מיט אן אנדערער צום בילדען די
פרוכט.

conjuga'tion-cell *n.* (קאנ-דזשו-גײ'-
שאן-סעל) א צעלע וואס איז פעראייניגט
מיט אן אנדערער צו בילדען די פרוכט.

con'jugative *a.* (קאנ'-דזשו-גײ-טיוו)
וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון
צוויי פערשיעדענע פלאנצען=צעלען.

conju'gial *a.* (קאנ-דזשו'-דזשי-על)
ז. *conjugal*

conjunct' *a.* (קאנ-דזשאנקט') פערבונ=
דען, פעראייניגט.

conjunc'tion *n.* (קאנ-דזשאנק'-שאן)
1. פערבינדונג; פעראייניגונג; צוזאמענ=
טרעפונג; די צוזאמענטרעפונג פון פלא=
נעטען אדער שטערען אין דעם זעלבען
מערידיאן; 2. א בינד=ווארט [אין גרא=
מאטיק].

2. The word "and" is a **conjunction**.

conjunc'tional *a.* (קאנ-דזשאנק'-
שאנ-על) וואס איז שייך צו א בינד=
ווארט [אין גראמאטיק]; וואס איז שייך
צו א פערבינדונג.

conjunc'tionally *adv.* (קאנ-דזשאנק'-
שאנ-על-אי) אויף דעם אופן פון א פער=
בינדונג.

conjuncti'va *n.* (קאנ-דזשאנק-טאי'-
וואַ) דאס אינערע הייטעל פון אויגען=
לעדעל וואס בעדעקט דעם אויגען=אפעל.

conjuncti'val *a.* (קאנ-דזשאנק-טאי'-
וועל) וואס איז שייך צו דעם אינערען היי=
טעל פון אויגען=לעדעל.

conjunc'tive *a.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו)
פערבונדען, פערבינדענד; די בעדינגטע
פארם פון צייט=ווערטער [די גראמאטי=
קאלישע פארם וואס דריקט אוים א תנאי
אדער בעדינגונג];

conjunc'tively *adv.* (קאנ-דזשאנק'-
טיוו-לי) צוזאמען; אין פערבינדונג.

conjunc'tiveness *n.* (קאנ-דזשאנק'-
טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט
צו פערבינדען; דאס קענען פערבונדען
ווערען.

conjunctivi'tis *n.* (קאנ-דזשאנק-טי-
וואי'-טיס) די ענטצינדונג פון דעם אי=
נערען הייטעל פון אויגען=לעדעל.

conjunct'ly *adv.* (קאנ-דזשאנקט'-לי)
אין פערבינדונג; צוזאמען; צוזאמען
מיט...

conjunct' rights (קאנ-דזשאנקט'
ראיטס) געמיינשאפטליכע רעכטען [רעכ=
טען וועלכע געהערען צו עטליכע פערזא=
נען צוזאמען].

conjunc'ture *n.* (קאנ-דזשאנק'-טשור)
א קריטישער צושטאנד; דאס צונויפ=
טרעפען זיך פון אומשטענדען.

conjura'tion *n.* (קאנ-דזשו-ריי'-שאן)
די בעשווערונג מיט א הייליגען נאמען;
דאס מאכען כשוף.

con'jure *v.* (קאנ'-דזשויר) מאכען כשוף;
בעשווערען די גייסטער.

conjure' *v.* (קאנ-דזשור') בעשווערען
מיט א הייליגען נאמען; בעשווערען;
דרינגענד בעטען; בעשווערען אין דעם
נאמען פון גאט; זיך בינדען דורך א
שבועה צוזאמען מיט אנדערע.

con'jure down (קאנ'-דזשויר דאון) בע=
שווערען די גייסטער, אז זיי זאלען פער=
שווינדען.

conjure'ment *n.* (קאנ-דזשור'-מענט)
בעשווערונג; שטארקע ביטע.

con'jurer *n.* (קאנ'-דזשויר-ער) א
גייסטער=בעשווערער, א מכשף, א צויבע=
רער; א קונצען=מאכער.

con'jure up (קאנ'-דזשויר אפ) בעשווע=
רען די גייסטער, אז זיי זאלען ארויפקו=
מען.

con'juror *n.* (קאנ'-דזשויר-אר)
ז. *conjurer*

con'juring trick (קאנ'-דזשויר-אינג
טריק) א קונץ, א פאקוס.

conk *n.* (קאנק) די נאז; א פערטרויליּ=
כער אדער געהיימער שמועס.

conn *n.* and *v.* (קאן) ז. *con*

connas'cence *n.* (קא-נעס'-ענס) גע=
בורט פון צוויי אדער מעהר אין דער זעל=
בער צייט.

connas'cency *n.* (קא- נעס'-ענ-סי)
ז. *connascence*

connas'cent *a.* (קא-נעס'-ענט) אין
דערזעלבער צייט געבארען.

con'nate *a.* (קאנ'-אייט) מיטגעבארען;
פון דער זעלבער אבשטאמונג; פון דעם
זעלבען כאראקטער; צונויפגעוואקסען
[וועגען פלאנצען].

con'nate leaves (קאנ'-אייט ליעווז)
צונויפגעוואקסענע בלעטער.

conna'tion *n.* (קא-ניי'-שאן) דאס זיין
צוזאמענגעוואקסען פון געבורט; דאס זיין
מיטגעבארען; דאס זיין פון דער זעלבער
אבשטאמונג.

conna'tional *a.* (קא-ניי'-שאנ-על) פון
דער זעלבער אבשטאמונג; צונויפגעוואק=
סען פון געבורט.

connat'ural *a.* (קא-נעטש'-או-רעל) פון
דער זעלבער נאטור; עהנליך אין כאראק=
טער; נאהענט פערוואנדט; מיטגעבארען.

connatural'ity *n.* (קא-נעטש-או-
רעל'-אי-טי) די מיטגעבארענשאפט; דאס
זיין פון דער זעלבער נאטור.

connat'urally *adv.* (קא-נעטש'-או-
רעל-אי) פון דער זעלבער נאטור, פון דער
זעלבער אבשטאמונג; דורך מיטגעבארענ=
שאפט.

connat'uralness *n.* (קא-נעטש'-או-
רעל-נעס) ז. *connaturality*

conna'ture *n.* (קא-ניי'-טשור) די עהנ=
ליכקייט אין דער נאטור; די גלייכקייט
אין כאראקטער.

connect' *v.* (קא-נעקט') פערבינדען, צו=
זאמענבינדען, פעראייניגען.

The Panama Canal **connects** the Atlantic with the Pacific Ocean.

connec'tedly *adv.* (קא-נעק'-טעד-לי)
דורך פערבינדונג; דורך צוזאמענהאנג.

connec'ting-link *n.* (קא-נעק'-טינג-
לינק) א פערבינדונגס=גליעד [עטוואס
וואס פערבינדט טיילען אין א סעריע].

The ape is considered the **connecting-link** between man and the lower animals.

connec'ting-rod *n.* (קא-נעק'-טינג-
ראד) א פערבינדונגס=שטאנג [אן איי=
זערנער שטאנג, וועלכער פערבינדט צוויי
בעוועגליכע טיילען פון א מאשין].

connec'tion *n.* (קא-נעק'-שאן) פערבינ=
דונג; פערוואנדשאפט; בעקאנטשאפט;
צוזאמענהאנג; שייכות.

I do not see the **connection** between your arguments and the question at issue.

connec'tional *a.* (קא-נעק'-שאנ-על)
פערבינדענד; וואס איז שייך צו א פער=
בינדונג; וואס איז שייך צו א סעקטע.

connec'tive *a.* and *n.* (קא-נעק'-טיוו)
פערבינדענד; וואס האט די אייגענשאפט
צו פערבינדען; א בינד=ווארט.

connec'tively *adv.* (קא-נעק'-טיוו-לי)
אין פערבינדונג; געמיינשאפטליך, צוזא=
מען.

connec'tor *n.* (קא-נעק'-טאר) איינער
אדער עפעס וואס פערבינדט.

con'ner *n.* (קאנ'-ער) אן אויפזעהער,
אן אינספעקטאר; א פרובירער; א פאכ=
מאן, א ספעציאליסט; איינער וועלכער
גיט בעפעהלע צום שטייערמאן ווי צו
פיהרען די שיף; אזא פיש.

con'nex *n.* (קאנ'-עקס) א קאמבינאציאן
פון פונקטען און ליניען, וועלכע שטעלען
פאר א געאמעטרישע פיגור.

connex'ion *n.* (קא-נעק'-שאן)
ז. *connection*

connex'ional *a.* (קא-נעק'-שאנ-על)
ז. *connectional*

connex'ity *n.* (קא-נעק'-סי-טי) דאס
זיין פערבונדען.

con'ning *n.* (קאנ'-אינג) דאס איינ=
חזר'ען א לעקציאן; דאס געבען בעפעה=
לען צום שטייערמאן ווי צו פיהרען די
שיף

connip'tion *n.* (קא-ניפ'-שאן) ספאז=
מעם; א היסטערישער אנפאל.

conni'vance *n.* (קא-נאי'-וועגס) דאס
מאכען זיך ניט זעהענדיג אדער ניט ווי=
סענדיג; דאס לאזען געהן ווי עס געהט;
דאס קוקען דורך די פינגער.

connive' *v.* (קא-נאיוו') זיך מאכען ניט
זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג; לאזען
געהן ווי עס געהט; קוקען דורך די פינ=
גער.

In some countries the officers of the law often **connive** at the violation of the law.

conni'vent *a.* (קא-נאי'-וועגט) וואס
לויפט זיך צוזאמען אין איין פונקט;
וואס קומט אין בעריהרונג.

conni'ver *n.* (קא-נאי'-וער) איינער
וואס מאכט זיך ניט זעהענדיג אדער ניט
וויסענדיג [איינער וואס קוקט דורך די
פינגער].

conni'ving *a.* (קא-נאי'-ווינג) וואס
מאכט זיך ניט זעהענדיג און ניט וויסענ=
דיג [קוקענדיג דורך די פינגער].

connoisseur' *n.* (קאנ-אי-סויר') א קע=
נער, א מבין [הויפטזעכליך אין קונסט].

connoisseur'ship *n.* (קאנ-אי-סויר'-
שיפ) קענערשאפט, מבינות [הויפטזעכליך
אין קונסט].

con'notate *v.* (קאנ'-א-טייט) צוגעבען
א צווייטע בעדייטונג; צוגעבען א זאך נאך
א בעדייטונג אויסער איהר אייגענע.

connota'tion *n.* (קאנ-א-טיי'-שאן) דאס
צוגעבען נאך א בעדייטונג; א נעבען=בע=
דייטונג; דאס וואס א ווארט דריקט אוים;
דאס וואס א ווארט ענטהאלט אין זיך.

conno'tative *a.* (קא-נאו'-טע-טיוו) הא=
בענדיג נאך א בעדייטונג אויסער דער איי=
גענער בעדייטונג; וואס דריקט אוים א
נעבען=בעדייטונג.

connote' *v.* (קא-נאוט') ז. *connotate*

conno'tive *a.* (קא-נאו'-טיוו)
ז. *connotative*

connu'bial *a.* (קא-ניו'-בי-על) וואס אנבעלאנגט צו הייראט.

connubial'ity *n.* (קא-ניו-בי-על'-אי-טי) דאס זיין פערהייראט.

connu'bially *adv.* (קא-ניו'-בי-על-אי) אויף א פערהייראטעטען אופן; ווי מאן און ווייב.

connu'merate *v.* (קא-ניו'-מע-רייט) צוזאמענצעהלען.

connumera'tion *n.* (קא-ניו-מע-ריי'-שאן) די צוזאמענצעהלונג.

connutri'tious *a.* (קאנ-יו-טריש'-אס) אריינגעזויגען מיט דער נאהרונג; וואס קומט פון דער נאהרונג [וועגען קראנקהייטען וואס שטעהען אין פערבינדונג מיט'ן זויגען].

co'noid *a. and n.* (קאו'-נאיד) וואס איז עהנליך צו א קאנוס אדער צו א הי-טעל צוקער; א קאנאיד [א געוויסע גע-אמעטרישע פיגור].

conoi'dal *a.* (קא-נאי'-דעל) וואס געהערט אדער וואס איז עהנליך צו א קאנוס. ז. *cone*

conoi'dally *adv.* (קא-נאי'-דעל-אי) אין א קאנוס-פארם.

conoi'dic *a.* (קא-נאי'-דיק) ז. *conoidal*

conoi'dical *a.* (קא-נאי'-די-קעל) ז. *conoidal*

conominee' *n.* (קאו-נאמ-אי-ני') איינער, וואס ווערט פארגעשלאגען אויף א שטעלע צוזאמען מיט אן אנדערען אדער מיט אנדערע.

conoscen'te *n.* (קאו-נאו-שענ'-טע) ז. *cognoscente*

con o'ver (קאן או'-ווער) איינ'חזר'ען, אויסלערנען אויף אויסווענינ.

con'quer *v.* (קאנ'-קער) בעזיעגען, ביי-קומען, איינגעהמען, מנצח זיין; געווינען עפיס דורך א זיעג.

The general **conquered** the city.

con'querable *a.* (קאנ'-קער-עבל) וואס קען בעזיעגט אדער איינגענומען ווערען.

con'querableness *n.* (קאנ'-קער-עבל-נעס) בעזיעגבארקייט.

con'queress *n.* (קאנ'-קער-עס) א זיעגערין.

con'queror *n.* (קאנ'-קער-אר) א בעזיעגער, אן איינגעהמער.

con'quest *n.* (קאנ'-קהוועסט) א זיעג, א נצחון; די בעזיעגטע אדער איינגענומענע זאך; דאס געווינען [אימיצענס צוניינונג].

consan'guine *a. and n.* (קאנ-סענ'-גהווין) פון דעמזעלבען בלוט, בלוט-פערוואנדט; א בלוט-פערוואנדטער.

consanguin'eal *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-אי-על) בלוט-פערוואנדט, פון דעם זעלבען בלוט.

consanguin'ean *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-אי-ען) ז. *consanguineous*

consanguin'eous *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-אי-אס) פון דעם זעלבען בלוט, בלוט-פערוואנדט; פון דערזעלבער אבשטאמונג [הויפטזעכליך פון איין פאטער און ניט פון איין מוטער].

consanguin'ity *n.* (קאנ-סענ-גהווינ'-אי-טי) בלוט-פערוואנדשאפט, אבשטאמונג פון דיזעלבע עלטערען.

con'science *n.* (קאנ'-שענס) געוויסען; דאס בעוואוסטזיין; געוויסענהאפטיגקייט, עהרליכקייט; יושר.

con'scienceless *a.* (קאנ'-שענס-לעס) געוויסענלאז; אהן יושר.

con'science mon'ey (קאנ'-שענס מאנ'-אי) געוויסענס-געלד [געלד וואס איינער בעצאהלט צו בערוהיגען זיין געוויסען, ווי פאר א פערגעסענעם חוב, פאר גע-גנב'עטע שטייער א. ד. ג.].

con'scienceless *a.* (קאנ'-שענס-לעס) געוויסענסלאז, אהן געוויסען, אהן יושר.

con'science-smit'ten *a.* (קאנ'-שענס-סמיטן) געפייניגט פון געוויסענסביסע.

con'science-strick'en *a.* (קאנ'-שענס-סטריקן) ז. *conscience-smitten*

conscien'tious *a.* (קאנ-שי-ענ'-שאס) געוויסענהאפט.

He is a conscientious worker.

conscien'tiously *adv.* (קאנ-שי-ענ'-שאס-לי) אויף א געוויסענהאפטען אופן.

conscien'tiousness *n.* (קאנ-שי-ענ'-שאס-נעס) געוויסענהאפטיגקייט.

con'scionable *a.* (קאנ'-שאנ-עבל) גע-וויסענהאפט; יושר'דיג.

con'scionableness *n.* (קאנ'-שאנ-עבל-נעס) געוויסענהאפטיגקייט.

con'scious *a.* (קאנ'-שאס) זעלבסט-בעוואוסט, בעוואוסטזיניג, פיהלענד.

con'scious lov'ers (קאנ'-שאס לאוו'-ערז) געליעבטע וואס האבען זיך ערקלערט אין ליעבע.

con'sciously *adv.* (קאנ'-שאס-לי) מיט בעוואוסטזיין.

con'sciousness *n.* (קאנ'-שאס-נעס) דאס בעוואוסטזיין.

conscript' *v.* (קאנ-סקריפט') נעהמען רעקרוטען.

con'script *n. and a.* (קאנ'-סקריפט) א רעקרוט; איינגעשריבען, רעגיסטרירט.

con'script fa'thers (קאנ'-סקריפט פא'-טהערז) די אלט-רוימישע סענאטארען.

conscrip'tion *n.* (קאנ-סקריפ'-שאן) דאס נעהמען רעקרוטען.

conscrip'tional *a.* (קאנ-סקריפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צום נעהמען רעקרוטען.

con'secrate *v.* (קאנ'-סי-קרייט) היילי-גען צו עפעס, מקדיש זיין; איינווייהען, מחנך זיין.

The first Jewish temple was **consecrated** by King Solomon.

con'secrated *a.* (קאנ'-סי-קריי-טעד) געהייליגט, מחנך געווען, איינגעווייהט.

con'secratedness *n.* (קאנ'-סי-קריי-טעד-נעס) דאס זיין הייליג, דאס זיין איינ-געווייהט.

consecra'tion *n.* (קאנ-סי-קריי'-שאן) הייליגונג צו עפעס; איינווייהונג.

I was present at the **consecration** ceremony of the synagogue.

con'secrator *n.* (קאנ'-סי-קריי-טאר) איינער וואס הייליגט עפעס, איינער וואס איז מחנך אדער ווייהט איין.

con'secratory *a.* (קאנ'-סי-קריי-טא-רי) הייליגענד, הייליג מאכענד, איינווייהענד.

con'secratory pray'er (קאנ'-סי-קריי-טא-רי פרעהר) אן איינווייהונגס-געבעט [א געבעט ווען עס ווערט עטוואס איינגעהייליגט אדער ערעפענט].

consecta'neous *a.* (קאנ-סעק-טיי'-ני-אס) וואס פאלגט אלס א נאטירליכע קאנ-זעקווענץ.

consecu'tion *n.* (קאנ-סי-קיו'-שאן) די בעציהונג צווישען אורזאכע און פאל-גע; קאנזעקווענץ, שלוספאלגערונג.

consec'utive *a.* (קאנ-סעק'-יו-טיוו) פאלגענדיג איינס נאך דעם אנדערען כסדר.

Hamlet's ghost appeared on two **consecutive** nights.

consec'utive chords (קאנ-סעק'-יו-טיוו קארדס) אקארדען [אין מוזיק] וואס קומען כסדר איינע נאך די אנדערע.

consec'utively *adv.* (קאנ-סעק'-יו-טיוו-לי) אין דער רייה איינס נאכ'ן אנ-דערען; כסדר.

consen'sion *n.* (קאנ-סענ'-שאן) איינ-שטימונג אין געדאנקען אדער געפיהלען.

consen'sual *a.* (קאנ-סענ'-שו-על) וואס עקזיסטירט דורך די פרייוויליגע איינשטימונג פון די צדדים; וואס ווערט ארויסגערופען פון דער מיט-עמפפינדליכ-קייט צווישען פערשיעדענע טיילען פון קערפער.

consen'sus *n.* (קאנ-סענ'-סאס) אלגע-מיינע איינשטימיגקייט; איינשטימיגקייט, איינינקייט; אלגעמיינע מיינונג.

consen'sus of opin'ion (קאנ-סענ'-סאס אוו א-פינ'-יאן) די אלגעמיינע מיי-נונג.

The **consensus of opinion** of the meeting was in favor of the candidate.

consent' *v. and n.* (קאנ-סענט') 1. איינ-וויליגען, צושטימען, מסכים זיין; 2. איינ-וויליגונג, צושטימונג; הסכמה.

1. Will he **consent**? 2. He gave his **consent** to their marriage.

consentane'ity *n.* (קאנ-סענ-טע-ני'-אי-טי) איבעראיינשטימונג.

consenta'neous *a.* (קאנ-סענ-טיי'-ני-אס) איבעראיינשטימענד, צושטימענד, פאסענד, צוגעפאסט.

consenta'neously *adv.* (קאנ-סענ-טיי'-ני-אס-לי) דורך צופאסונג; דורך איינשטימונג; דורך נאכגעבען.

consenta'neousness *n.* (קאנ-סענ-טיי'-ני-אס-נעס) דאס צושטימען, דאס אי-בעראיינשטימען; דאס זיין פאסיג; דאס נאכגעבען.

consen'ter *n.* (קאנ-סענ'-טער) דער וואס וויליגט איין, וואס שטימט צו.

consen'tient *a.* (קאנ-סענ'-שיענט) איינשטימיג, גלייכפערמיג.

con'sequence *n.* (קאנ'-סי-קהווענס) 1. פאלגע, קאנזעקווענץ, שלוס, שלוס-פאל-גערונג; דאס וואס קומט ארויס פון א טהאט; דאס וואס עס ווערט ארויסגע-דרונגען פון עטוואס; 2. בעדייטונג, וויכ-טיגקייט.

1. The **consequence** of all this was, that we were all satisfied. 2. He is a man of no **consequence**.

con'sequences *n.* (קאנ'-סי-קהווענס-עז) רעזולטאטען, פאלגען; א שפיעל, אין וועלכער איינער פון די שפיעלער שרייבט אן א נאמען. דער צווייטער א בייווארט, דער דריטער א צייט-ווארט [א פעל], יעדער שרייבט פאר זיך אזוי אז די אנ-דערע זאלען ניט וויסען, וואס ער שרייבט, און צו ענדע לייענט מען איבער דיא פראַ-זע, וואס ווערט צונויפגעשטעלט פון אלע-מענס ווערטער.

con'sequent *a. and n.* (קאנ'-סי-קהווענט) קאנזעקווענט, אויסגעהאלטען; פאלגענד; וואס איז געדרונגען פון עטוואס; ציהענדיג שליסע אדער דרינגענדיג פון איין זאך אויף א צווייטער, אן ארויסגעדרונ-גענער שלוס.

consequen'tial *a.* (קאנ-סי-קהווענ'-שעל) וואס פאלגט פון א טהאט; וואס מוז געדרונגען ווערען פון א בעהויפטונג; בעדייטענד, וויכטיג; וואס מאכט אן אנ-שטעל; איינגעבילדעט ביי זיך.

consequential'ity *n.* (קאנ-סי-קהווענ-שעל'-אי-טי) גדלות, גאוה; וויכטיגקייט; שלוס-פאלגערונג.

consequen'tial los'ses (קאנ-סי-קהווענ'-שעל לאס'-עז) א שאדען, וואס קומט ניט דירעקט פון דער זאך, פאר

וועלכער מען קלאגט איינעם אין געריכט, נאר אלס רעזולטאט פון דעם קלאגען.

consequen'tially *adv.* (קאנ-סי-קהווענ'-שעל-אי) אלס פאלגע; פאלגענדיג אין געהעריגער ארדנונג; שפעטער; נאכדעם; אויף אן אונאונטערבראכענעם אופן; מיט איינבילדונג; מיט אן אנשטעל; מיט וויכטיגקייט.

consequen'tialness *n.* (קאנ-סי-קהווענ-שעל-נעס) גאוה; דאס מאכען אן אנשטעל; גדלות.

con'sequently *adv.* (קאנ'-סי-קהווענט-לי) פאלגליך, ממילא, דעריבער.

con'sequentness *n.* (קאנ'-סי-קהווענט-נעס) א לאגישער צוזאמענהאנג.

conser'tion *n.* (קאנ-סויר'-שאן) דאס צופאסען, דאס צוזאמענפאסען.

conser'vable *a.* (קאנ-סויר'-וועבל). וואס קען אבגעהיט ווערען פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען.

conser'vancy *n.* (קאנ-סויר'-וועג-סי) די אויפהאלטונג, די אבהיטונג, די בעשיצונג.

conser'vant *a.* (קאנ-סויר'-וועגט) אויפהאלטענדיג; אבהיטענדיג; בעשיצענדיג.

conserva'tion *n.* (קאנ-סויר-וויי'-שאן) דאס אויפהאלטען; דאס אבהיטען; דאס בעשיצען.

Forest planting is only one of the methods of conservation of our natural resources.

Conserva'tion Move'ment (קאנ-סויר-וויי'-שאן מוהוו'-מענט) די בעוועגונג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אבצוהיטען פון פערניכטונג די נאטירליכע רייכטימער פון לאנד ווי וועלדער, וואסערקראפט א. ד. ג.

conserva'tion of en'ergy (קאנ-סויר-וויי'-שאן אוו ענ'-ער-דזשי) די אויפהאלטונג פון ענערגיע [דאס געזעץ פון דער נאטור, אז קיין ענערגיע געהט ניט פערלארען, אז די סומע ענערגיע וואס אויף דער וועלט איז פאראן איז אימער דיזעלבע, נאר זי בייט איהרע פארמען].

conser'vatism *n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיזם) קאנזערוואטיזם, די נייגונג אנצוהאלטען אלטע איינריכטונגען; די געגנערשאפט צו נייע איינפיהרונגען און ענדערונגען; די פרינציפען פון א קאנזערוואטיווער פארטיי.

conser'vative *a. and n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו) אבהיטענדיג, בעשיצענדיג פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען; וואס איז געגען נייע איינריכטונגען [געזעלשאפטליכע, פאליטישע און רעליגיעזע]; שטאנדהאפט; א קאנזערוואטיווער מענש.

Conser'vative *n. and a.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו) א מיטגליעד פון דער קאנזערוואטיווער פארטיי [בעזאנדערס אין ענגלאנד]; וואס איז שייך צו דער קאנזערוואטיווער פארטיי אדער איהרע מיטגליעדער.

conser'vatively *adv.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו-לי) אויף א קאנזערוואטיווען אופן.

conser'vativeness *n.* (קאנ-סויר'-ווע-טיוו-נעס) קאנזערוואטיזם; די בעשטרעבונג אויפצוהאלטען און אבצוהיטען.

con'servator *n.* (קאנ'-סויר-וויי-טאר) א פערהיטער, א בעשיצער; אן אויפזעהער.

He is a conservator of the peace.

conser'vatory *a. and n.* (קאנ-סויר'-ווע-טא-רי) וואס קען פערהיטען עפּיס פון קאליע ווערען אדער פון בעשעדיגט ווערען; א פלאץ, וואו מען קען האלטען זאכען אזוי, אז זיי זאלען ניט קאליע ווערען און ניט בעשעדיגט ווערען [מעהרסטענטייל א פלאץ פאר פלאנצען, אן אראנזשעריי]; א קאנזערוואטאריע [א מוזיקשוהל]; א שוהל.

conserve' *v.* (קאנ-סירוו') קאנזערווירען, איינמאכען פרוכטען, מאכען איינגעמאכץ; בעשיצען; אויפהאלטען, אבהיטען.

con'serve *n.* (קאנ'-סירוו) איינגעמאכטע פרוכט [איינגעצוקערטע פרוכט אז עס זאל קענען לאנג שטעהן].

conser'ver *n.* (קאנ-סויר'-ווער) ערהאלטער, היטער, שיצער; דער וואס מאכט איין פרוכטען.

consid'er *v.* (קאנ-סיד'-ער) בעטראכטען; נאכדענקען; אונטערזוכען; אכטען; נעהמען אין אנבעטראכט; בעלוינען פאר געוויסע דיענסטע; בעטראכטען אלס...

We must consider the possible obstacles, as well as the expected advaniages of the plan.

consid'erable *a.* (קאנ-סיד'-ער-עבל) בעדייטענד, וויכטיג; בעמערקענסווערטה; בעדייטענד אין צאהל אדער מאס.

A considerable crowd was assembled in front of the hall.

consid'erableness *n.* (קאנ-סיד'-ער-עבל-נעס) וויכטיגקייט.

consid'erably *adv.* (קאנ-סיד'-ער-ע-בלי) אויף א בעמערקענסווערטהען אופן; אין א בעדייטענדען גראד.

consid'er apart' (קאנ-סיד'-ער ע-פארט') בעטראכטען בעזונדער, אויסערהאלב עטוואס.

consid'erate *a.* (קאנ-סיד'-ער-אייט) אכטענדיג א צווייטענ'ס געפיהלען; אויפמערקזאם, ערנסט, ניט שטרענג, פריינדליך, גוטמוטיג.

He is considerate in his dealings with his clerks.

consid'erately *adv.* (קאנ-סיד'-ער-אייט-לי) 1. מיט איבערלעגונג; נעהמענדיג אין בעטראכט; 2. מיט העפליכקייט אדער פריינדליכקייט.

2. He very considerately offered me his umbrella.

consid'erateness *n.* (קאנ-סיד'-ער-אייט-נעס) איבערלעגונג; פארזיכטיגקייט; דאס אכטען יענעמ'ס געפיהלען; דאס נעהמען אין בעטראכט יענעמ'ס אומשטענדען.

considera'tion *n.* (קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן) בעטראכטונג, איבערלעגונג; אכטונג, אנבעטראכט; בעלוינונג; בעדייטונג, וויכטיגקייט; אנזעהן; איינפלוס; ריקזיכט; די סומע אדער זאך וואס ווערט אין א קאנטראקט פעסטגעשטעלט אלס א בעלוינונג פאר עטוואס.

consid'erative *a.* (קאנ-סיד'-ער-איי-טיוו) איבערלעגט, פארזיכטיג, בעטראכט.

consid'ering *a.* (קאנ-סיד'-ער-אינג) בעטראכטענד; נעהמענדיג אין אנבעטראכט.

consid'ering cir'cumstances (קאנ-סיד'-ער-אינג סויר'-קאמ-סטענס-עז) לויט די אומשטענדען.

He did well, considering the circumstances.

consid'eringly *adv.* (קאנ-סיד'-ער-אינג-לי) מיט איבערלעגונג.

consid'er yourself' at home (קאנ-סיד'-ער יור-סעלף' עט האום) מאך זיך ווי ביי זיך אין דער היים; פיהל זיך היימיש.

consign' *v.* (קאנ-סאין') איבערטראגען צו אימעצען; צושיקען; אנפערטרויען; איינוויליגען, ווידמען, בעשטימען.

consig'natary *n.* (קאנ-סיג'-נע-טיי-רי) א פערזאן, צו וועלכער עפּיס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען; אן אגענט.

consigna'tion *n.* (קאנ-סיג-ניי'-שאן) איבערטראגונג, איבערגעבונג; אונטערצייכנונג; דאס איינלעגען ביי א דריטער פערזאן געלד, איבער וועלכען צוויי מענשען קריגען זיך.

consig'natory *n.* (קאנ-סיג'-נע-טא-רי) איינער, וואס שרייבט זיך אונטער אויף א דאקומענט צוזאמען מיט אנדערע.

consig'nature *n.* (קאנ-סיג'-נע-טשור) די פולע אונטערשריפט; איינעמ'ס אונטערשריפט, וואס קומט צוזאמען מיט אנדערע אונטערשריפטען.

con'signe *n.* (קאנ'-סאין) בעפעהלע; ספעציעלע בעפעהלע וואס ווערען געגעבען צום סאלדאט אויף דער וואך, א צייכען וואס ווערט געגעבען דער מיליטערישער וואך.

consigné' *n.* (קאנ-סי-ניעי') אן אפיציער פון דער ארמעע אדער פלאטע, וואס ווערט בעשטראפט דערמיט, וואס ער טאר ניט פערלאזען זיין וואהנונג [הויז ארעסט].

consigned' goods (קאנ-סאינד' גודז) סחורה געגעבען צו פערקויפען אויף קאמיסיאן.

consigned' mon'ey (קאנ-סאינד' מאנ'-אי) איינגעלעגטעס געלט.

consignee' *n.* (קאנ-סאי-ני') די פערזאן צו וועלכער עפעס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען; א געשעפטס-אגענט.

consig'ner *n.* (קאנ-סאי'-נער) איינער וואס שיקט אדער טרויט אן סחורה צו א צווייטען.

consignif'icant *a.* (קאנ-סיג-ניפ'-אי-קענט) גלייכבעדייטענד.

consignifica'tion *n.* (קאנ-סיג-ני-פי-קיי'-שאן) גלייכע בעדייטונג.

consignif'icative *a. and n.* (קאנ-סיג-ניפ'-אי-קיי-טיוו) גלייכבעדייטענד; עטוואס וואס האט א גלייכע בעדייטונג.

consign'ment *n.* (קאנ-סאינ'-מענט) סחורה וואס ווערט אנפערטרויט אן אגענט צום פערקויפען; א פראכט בריעף אדער דאקומענט, דורך וועלכען מען גיט איבער אדער מען פערטרויט א געשעפטס-אגענט סחורה.

consign'ment account' (קאנ-סאינ'-מענט ע-קאונט') פאקטורען-רעכנונג; א רעכנונג וועגען טראנספארט סחורה וועלכע ווערט געשיקט צו א געשעפטס-אגענט.

consign'ment in spe'cie (קאנ-סאינ'-מענט אין ספי'-שיע) דאס איבערשיקען מזומן געלט.

consign'ment of goods (קאנ-סאינ'-מענט אוו גודז) דאס אריבערשיקען סחורה; א טראנספארט סחורה.

consig'nor *n.* (קאנ-סאי'-נאר) איינער וואס שיקט אדער טרויט אן סחורה צו אן אנדערען.

consign' to si'lence (קאנ-סאין' טו סאי'-לענס) בעגראבען אויף אייביג.

consign' to wri'ting (קאנ-סאין' טו ראי'-טינג) אויפשרייבען, פערצייכנען.

consil'iary *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-רי) בעראטהענד; וואס איז שייך צו א בעראטהונג.

consil'ience *n.* (קאנ-סיל'-אי-ענס) צוזאמענקונפט; צוזאמענטרעפונג.

consil'ient *a.* (קאנ-סיל'-אי-ענט) וואס שטימט איין; פאסענד; וואס טרעפט זיך צונויף.

consim'ilar *a.* (קאנ-סימ'-אי-לער) עהנליך.

consimil'itude *n.* (קאנ-סי-מיל'-אי-טיוד) געמיינזאמע עהנליכקייט.

consist' *v.* (קאנ-סיסט') בעשטעהן; צו-

זאמענהאלטען; זיין; הארמאנירען; זיין אין איינשטימונג; זיין צוזאמענגעשטעלט פון טיילען.

consis'tence *n.* (קאנ-סים'-טענס) איינשטימונג; פעסטקייט; געדיכטקייט; צוזאמענהאלטונג; צוזאמענזעצונג; דויער; שטאנדהאפטיגקייט; בעשטאנד; הארמאניע; די הארמאנירענדע פערבינדונג פון די טיילען אין דעם גאנצען; די נאטור, דער כאראקטער, דער צושטאנד פון עטוואס; איינהייטליכקייט, גלייכמעסיגקייט; קאנזעקווענץ.

consis'tency *n.* (קאנ-סים'-טענ-סי) ז. *consistence*.

consis'tent *a.* (קאנ-סים'-טענט) קאנזעקווענט; פעסט; וואס איז אין איינקלאנג; טריי צו זיך זעלבסט; אויסגעהאלטען; שטאנדהאפט.
His opposition to the plan was **consistent** throughout.

consis'tently *adv.* (קאנ-סים'-טענט-לי) אויף א קאנזעקווענטען שטייגער; מיט שטאנדהאפטיגקייט; אין איינקלאנג.
To command confidence, a man must act **consistently**.

consisto'rial *a.* (קאנ-סים-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דער אספה פון גייסטליכע וואס פערוואלטען די קירך.

consisto'rian *a.* (קאנ-סים-טאו'-רי-ען) ז. *consistorial*.

consis'tory *n. and a.* (קאנ-סים'-טא-רי) א קירכען=פערוואלטונג; אן אספה פון גייסטליכע; א קירכליכער געריכט; וואס אנבעלאנגט צו א קירכען=פערוואלטונג אדער א קירכען=געריכט.

conso'ciate *v.* (קאנ-סאו'-שי-אייט) צוזאמענבריינגען א בעראטונג פון קירכען=פערטרעטער; פעראייניגען; פערזאמלען.

consocia'tion *n.* (קאנ-סאו-שי-איי'-שאן) א קערפערשאפט פון קירכען=פערטרעטער; א סינאד.

consocia'tional *a.* (קאנ-סאו-שי-איי'-שאנ-על) וואס אנבעלאנגט א קערפערשאפט פון קירכען=פערטרעטער.

conso'lable *a.* (קאנ-סאו'-לעבל) טרייסטבאר.

consola'tion *n.* (קאנ-סא-ליי'-שאן) טרייסט, נחמה.
The memory of a heroic death is sometimes the best **consolation** for the living.

consola'tion match (קאנ-סא-ליי'-שאן מעטש) א וועט=קאמפף, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פערזאנען, וואס האבען פערלארען אין א פריהערינען וועטקאמפף און וואס ווערט פעראנשטאלט צו ערמוטיגען די אנטייל=נעהמער.

consola'tion race (קאנ-סא-ליי'-שאן רייס) ז. *consolation match*.

consol'atories *n.* (קאנ-סאל'-ע-טא-ריז) א טרייסט=בריעף, א טרייסט=רעדע.

consol'atory *a.* (קאנ-סאל'-ע-טא-רי) טרייסטענד.

con'sole *n.* (קאנ'-סאול) א קאנזאל, אזא פערציערטע אונטערשפארע, וואס האלט אונטער א באלקען אדער געזימס; א לייסט וואס האלט אונטער א מאשין.

Console

console' *v.* (קאנ-סאול') טרייסטען.

conso'ler *n.* (קאנ-סאו'-לער) א טרייסטער.

con'sole-ta'ble *n.* (קאנ'-סאול-טייבל) א טיש, וואס די פיס זיינען אויסגעשניצט ווי קאנזאלען [שפיגעל=טיש].

consol'idant *a. and n.* (קאנ-סאל'-אי-דענט) בעפעסטיגענד; וואס פערהיילט וואונדען; א מיטעל צו פערהיילען וואונדען.

consol'idate *v.* (קאנ-סאל'-אי-דייט) בעפעסטיגען, מאכען פעסט; פעראייניגען, צונויפפרעסען; מאכען געדיכט; פעראייניגט ווערען; זיין צוזאמענגעדריקט.

consol'idated *a.* (קאנ-סאל'-אי-דיי-טעד) פעראייניגט; פעסט צונויפגעצויגען, צוזאמענגעפרעסט.

consol'idated bonds (קאנ-סאל'-אי-דיי-טעד באנדז) קאנזאלדירטע אקציעס [אקציעס אדער ווערטה=פאפיערען, בעזאנדערס פון אייזענבאהנען, וועלכע זיינען געזיכערט דורך אן ערבות פון דער גאנצער באהן=ליניע מיט אלע איהרע צווייגען].

consolida'tion *n.* (קאנ-סאל-אי-דיי'-שאן) פעסט=מאכונג; פעראייניגונג; דאס צונויפציהען זיך אין א קאמפאקטע מאסע; דאס ווערען פעראייניגט.
All the gas companies in the city entered into the **consolidation**.

consolida'tion locomo'tive (קאנ-סאל-אי-דיי'-שאן לאו-קא-מאו'-טיוו) א לאקאמאטיוו צו פיהרען שווערע פראכטצוגען.

consolida'tion of ac'tions (קאנ-סאל-אי-דיי'-שאן אוו עק'-שאנז) דאס פעראייניגען צוויי אדער עטליכע געריכטס פראצעסען אין איינעם [אין פאל ווען איינער און דערזעלבער אנקלאגער איז איינער און דערזעלבער צייט האט אריינגעטראגען עטליכע אנקלאגען אויף איינעם און דעמזעלבען מענשען].

consol'idative *a.* (קאנ-סאל'-אי-דיי-טיוו) וואס קען פעסט מאכען אדער פעראייניגען; וואס קען פערהיילען א וואונד.

con'sols *n.* (קאנ'-סאלז) די ענגלישע דריי=פראצענטיגע שטאאטס=ווערטה פאפיערען, וועלכע זיינען צום ערשטען מאל ארויסגעגעבען געווארען דורך'ן אקט פון פארלאמענט אין יאהר 1751 צו דעקען די חובות פון דער מלוכה.

consommé' *n.* (קאנ-סא-מיי') א בוליאן, א ריינע שטארקע יויך פון פלייש=זאפט.

con'sonance *n.* (קאנ'-סא-נענס) א צוזאמענקלאנג, אן איינקלאנג פון טענער; אן אקארד; איינשטימיגקייט, הארמאניע, אחדות.

con'sonancy *n.* (קאנ'-סא-נענ-סי) ז. *consonance*.

con'sonant *n. and a.* (קאנ'-סא-נענט) הארמאנירענד; איינשטימענד; וואס איז שייך צו א קאנסאנאנט; א קאנסאנאנט [אן אות וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען אהן א וואקאל, ווי: ב, ג, ד].
B, C, D are consonants.

con'sonantal *a.* (קאנ'-סא-נענ-טעל) וואס געהערט צו א קאנסאנאנט. ז. *consonant*.

con'sonantly *adv.* (קאנ'-סא-נענט-לי) הארמאניש; איינשטימענד; אין איינקלאנג.

con'sonantness *n.* (קאנ'-סא-נענט-נעס) די איבעראיינשטימונג; דאס זיין אין איינקלאנג.

con'sort *n.* (קאנ'-סארט) א חבר; א שותף; א מיט=ברודער; דער מאן אדער דאס ווייב; א פעראייניגונג; א שיף וואס בעגלייט א צווייטע שיף.

consort' *v.* (קאנ-סארט') פעראייניגען זיך; בעהעפטען זיך; זיין בחברותא.
A young man should not **consort** with idlers.

con'sortship *n.* (קאנ'-סארט-שיפ) גענאסענשאפט, חברותא.

con'sound *n.* (קאנ'-סאונד) די ביינוואורץ [א מין פלאנצע].

conspec'tus *n.* (קאנ-ספעק'-טאס) אלגעמיינער איבערבליק [איבער דעם גאנצען געגענשטאנד]; א קאנספעקט, א קיצור [פון א ווערק אדער ווערקע].

conspic'uous *a.* (קאנ-ספיק'-יו-אס) אנזיכטיג; אנגעזעהען; דייטליך; וואס ווארפט זיך אין די אויגען.
He occupies a **conspicuous** position in the business world.

conspic'uously *adv.* (קאנ-ספיק'-יו-אס-לי) קלאר, דייטליך; אויף א וויכטיגען אדער אנגעזעהענעם אופן.

conspic'uousness *n.* (קאנ-ספיק'-יו-אס-נעס) אנזיכטיגקייט; קלארקייט, דייטליכקייט; אנגעזעהענקייט.

conspir'acy *n.* (קאנ-ספיר'-ע-סי) א קאנספיראציע, א געהיימער בונד פון צוויי אדער עטליכע פערזאנען צו בעגעהן א אונגעזעצליכע זאך; א פערשווערונג; א צוזאמענטרעפונג פו' פאקטען אדער צושטענדע; א פעראייניגונג צוליעב א געוויסען ציעל.

conspir'ant *a.* (קאנ-ספאיר'-ענט) איינטריגירענד; וואס זוכט צו מאכען א פערשווערונג געגען אימעצען.

conspir'ator *n.* (קאנ-ספיר'-ע-טאר) א קאנספיראטאר, א פערשווערער, איינער וואס געהערט צו א געהיימען בונד מיט'ן ציעל צו בעגעהן א פערברעכען; א מיאטיעזשניק, א בונטאוושטשיק.

conspir'atress *n.* (קאנ-ספיר'-ע-טרעס) א קאנספיראטארין, א פרויענצימער וואס בעלאנגט צו א געהיימען בונד צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע אדער אונערלויבטע זאך.

conspire' *v.* (קאנ-ספאיר') מאכען א פערשווערונג; זיך פעראייניגען געגען אימעצען אין געהיים; איבעראיינשטימען, מיטהעלפען איינער דעם אנדערען אין שטרעבען צו איין ציעל [אין א פערשווערונג].

conspir'er *n.* (קאנ-ספאיר'-ער) א קאנספיראטאר, איינער וואס איז פעראייניגט מיט אנדערע אין א פערשווערונג געגען אימעצען; א בונטאוושטשיק.

conspir'ingly *adv.* (קאנ-ספאיר'-אינג-לי) דורך פערשווערונג; אויף א קאנספיראטיווען אופן.

conspir'ing pow'ers (קאנ-ספאיר'-אינג פאו'-ערז) צוזאמענווירקענדע קרעפטע.

con'stable *n.* (קאנ'-סטעבל) א פאליצייסקער, א פאליציי=בעאמטער.

con'stableship *n.* (קאנ'-סטעבל-שיפ) דער אמט פון א פאליציסט.

constab'ulary *n. and a.* (קאנ-סטעב'-יו-לע-רי) וואס געהערט צו אדער וואס בעשטעהט פון פאליציסטען; די פאליציי.

con'stancy *n.* (קאנ'-סטענ-סי) די דויערהאפטיגקייט; די שטאנדהאפטיגקייט; די בעשטענדיגקייט; טריישאפט, טרייהייט.

con'stant *a. and n.* (קאנ'-סטענט) שטאנדהאפטיג; קאנסטאנט; אונפעראנדערליך; טריי; דויערהאפט; בעשטענדיג; עטוואס וואס איז אונפעראנדערליך [א קאנסטאנטע].
He was her **constant** attendant at the ball.

Constantinopol'itan *n. and n.* (קאנ-סטענ-טי-נא-פאל'-אי-טען) וואס איז שייך צו דער שטאדט קאנסטאנטינאפאל

[די הויפט-שטאדט פון טירקיי]; וואס איז שייך צו די איינוואוהנער פון קאנסטאנטינאפאל; אן איינוואוהנער פון קאנסטאנטינאפאל.

con'stantly *adv.* (קאנ'-סטענט-לי) אונפערענדערליך; בעשטענדיג; מיט שטאנדהאפטינקייט; מיט אונפערענדערליכקייט; דויערהאפט.

con'stantness *n.* (קאנ'-סטענט-נעס) ז. *constancy*

con'stat *n.* (קאנ'-סטעט) א געריכטליכע צייגניס [אין ענגלאנד]; אן אפיציעלע אבשריפט פון א פאטענט אדער פון אן אנדער דאקומענט.

constate' *v.* (קאנ-סטייט') קאנסטאטירען, בעשטעטיגען; איבערצייגען; פעסטשטעלען.

con'stellate *v.* (קאנ'-סטע-לייט) אויספוצען מיט שטערען-בילדער; אויסשטערנען, אויסזעצען מיט שטערען.

constella'tion *n.* (קאנ-סטע-ליי'-שאן) א צוזאמענשטעלונג פון שטערען; א זאמלונג פון שעהנהייטען אדער בעריהמטהייטען [זאכען אדער מענשען].

constel'latory *a.* (קאנ-סטעל'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו א צוזאמענשטעלונג פון שטערען; וואס איז שייך צו א זאמלונג פון שעהנהייטען אדער בעריהמטהייטען.

consterna'tion *n.* (קאנ-סטויר-ניי'-שאן) נידערגעשלאגענהייט; א גרויסע שרעק-איבעראשונג.

The announcement of the declaration of war was received with **consternation.**

con'stipate *v.* (קאנ'-סטי-פייט) פערשטאפען; פערשטאפען דעם מאגען.

con'stipated *a.* (קאנ'-סטי-פיי-טעד) פערשטאפט; הארטלייביג.

constipa'tion *n.* (קאנ-סטי-פיי'-שאן) פערשטאפונג; מאגען-פערשטאפונג, עצירות.

constit'uency *n.* (קאנ-סטיטש'-יו-ען-סי) די וועהלערשאפט, די וואהל-מענער [די פערזאנען, וועלכע וועהלען א פערטרעטער]; א קערפערשאפט וועלכע האט אן אלגעמיינעם פערטרעטער און צו וועמען ער איז פעראנטווארטליך.

A Congressman is responsible to his **constituency.**

constit'uent *a. and n.* (קאנ-סטיטש'-יו-ענט) 1. וואס איז א בעשטאנדטייל; 2. וואס האט די מאכט צו וועהלען א פערטרעטער; 3. איינער וואס וועהלט אדער העלפט וועהלען א פאלקס-פערטרעטער; איינער וואס שטעלט אן א פערטרעטער.

1. Oxygen and hydrogen are the **constituent** parts of water. 2. He looked up to his **constituents** for re-election.

Constit'uent Assem'bly (קאנ-סטיטש'-יו-ענט ע-סעמ'-בלי) די קאנסטיטואירענדע פערזאמלונג [א פערזאמלונג אויסצואורבייטען א קאנסטיטוציע פאר א לאנד, הויפטזעכליך וועגען דער פראנצויזישער קאנסטיטואירענדער פערזאמלונג פון יאהר 1789 וועהרענד דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן].

constit'uent bod'y (קאנ-סטיטש'-יו-ענט באד'-אי) א וואהל-קערפערשאפט [וועהלער].

con'stitute *v.* (קאנ'-סטי-טיוט) פעסטזעצען; גרינדען, איינארדנען; בילדען, אויסמאכען; ווערען א בעשטאנדטייל.

con'stituted *a.* (קאנ'-סטי-טיו-טעד) געגרינדעט; פעסטגעזעצט; איינגעארדענט; אויסגעמאכט; בעשטימט; געוועהלט.

con'stituted author'ities (קאנ'-סטי-טיו-טעד אה-טהאר'-אי-טיז) די בעהערדען [די בעאמטע, נאטשאלסטווא].

The Mayor is the head of the **constituted authorities** in the city.

con'stituter *n.* (קאנ'-סטי-טיו-טער) איינער וואס בעשטימט; א גרינדער.

constitu'tion *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן) 1. א קאנסטיטוציאן [געשריבענע גרונד-געזעצען פון א לאנד אדער פון א פעראיין]; אן איינריכטונג; אן איינארדנונג; 2. דער געבוי פון קערפער; 3. דער בעשטאנד; די צוזאמענזעצונג.

1. The **constitution** of the United States of America was established in 1789. 2. The physical **constitution** of his body is all that can be desired.

constitu'tional *a. and n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על) קאנסטיטוציאנעל, וואס שטימט מיט די געשריבענע גרונד-געזעצען; וואס איז שייך צום קערפער-געבוי; וואס הענגט אב פון קערפער-געבוי אדער טעמפעראמענט; א שפאציערגאנג פאר'ן געזונד; א שנאפס פאר'ן געזונד.

He takes his **constitutional** daily.

constitu'tionalism *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-איזם) קאנסטיטוציאנעלע פרינציפען; די פרינציפען פון א קאנסטיטוציאן אדער פון א קאנסטיטוציאנעלער רעגיערונג.

constitu'tionalist *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-איסט) אן אנהענגער פון א קאנסטיטוציאנעלער פארם פון רעגיערונג; אן אנהענגער פון דער עקזיסטירענדער קאנסטיטוציאן פון א לאנד.

constitutional'ity *n.* (קאנ-סטי-טיו-שאנ-על'-אי-טי) דאס זיין קאנסטיטוציאנעל.

constitu'tionalize *v.* (קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-איז) געהן שפאציערען צוליעב דעם געזונד.

constitu'tionally *adv.* (קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-אי) 1. בטבע; נאך דער נייגונג; נאטירליך; לויט דעם קערפער-בוי אדער לויט טעמפעראמענט; 2. קאנסטיטוציאנעל; אין בעצוג צו דער קאנסטיטוציאן.

1. **Constitutionally,** he is a good boy. 2. Religious freedom is **constitutionally** guaranteed to the inhabitants of the United States.

constitu'tional mon'archy (קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על מאנ'-אר-קי) א קאנסטיטוציאנעלע מאנארכיע [א לאנד וואס ווערט רעגיערט דורך א קאנסטיטוציאן אבער האט אויך א קעניג אדער א קייזער].

constitu'tionist *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאנ-איסט) א קאנסטיטוציאנאליסט, איינער וואס האלט זיך פאר דער קאנסטיטוציאן פון לאנד.

con'stitutive *a.* (קאנ'-סטי-טיו-טיוו) וואס שטעלט פעסט; וואס בילדעט; גרונדזעכליך, וועזענטליך; וואס איז א בעשטאנדטייל; געזעצגעבענד.

con'stitutively *adv.* (קאנ'-סטי-טיו-טיוו-לי) אויף א וועזענטליכען אדער גרונדזעכליכען אופן.

con'stitutive parts (קאנ'-סטי-טיו-טיוו פארטס) בעשטאנדטיילען [די טיילען וואס שטעלען צוזאמען א גאנצע זאך].

con'stitutive pow'er (קאנ'-סטי-טיו-טיוו פאו'-ער) געזעצגעבענדע מאכט.

con'stitutor *n.* (קאנ'-סטי-טיו-טאר) איינער וואס בילדעט אויס, איינער וואס מאכט; איינער וואס פערשפרעכט צו צאהלען די חובות פון אן אנדערען.

constrain' *v.* (קאנ-סטריין') צווינגען, נויטען; אבהאלטען מיט גוואלט; הינדערען; דריקען, בינדען.

constrai'nable *a.* (קאנ-סטריי'-נעבל) וואס קען געצוואונגען ווערען; וואס קען פערהינדערט ווערען אדער צוריקגעהאלטען ווערען.

constrained' *a.* (קאנ-סטריינד') געצוואונגען; צוריקגעהאלטען.

constrainedly *adv.* (קאנ-סטריי'-נעד-לי) מיט צוריקהאלטונג; געצוואונגענערהייט.

constrai'ner *n.* (קאנ-סטריי'-נער) איינער וואס צווינגט; איינער וואס האלט צוריק.

constraint' *n.* (קאנ-סטריינט') צוריקהאלטונג; צוואנג; הינדערונג; שוועריגקייט.

constrict' *v. and a.* (קאנ-סטריקט') צוזאמענדריקען, צוזאמענציהען; בינדען; צוזאמענפרעסען; צוזאמענגעצויגען, צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט.

constric'ted *a.* (קאנ-סטריק'-טעד) צוזאמענגעצויגען, צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט.

constric'tion *n.* (קאנ-סטריק'-שאן) דאס צוזאמענציהען, דאס צוזאמענדריקען אדער צוזאמענפרעסען; דאס זיין צוזאמענגעדריקט אדער צוזאמענגעפרעסט.

constric'tive *a.* (קאנ-סטריק'-טיוו) וואס האט א נייגונג צוזאמענצוציהען אדער צוזאמענצודריקען.

constric'tor *n.* (קאנ-סטריק'-טאר) א צוזאמענציהער; א צוזאמענדריקער; א מין גרויסע שווארצע שלאנג פון דרום אמעריקא; דער ריזען-שלאנג [וועלכער וויקעלט זיך ארום זיין רויב און צודריקט עס].

constric'tor mus'cle (קאנ-סטריק'-טאר מאסל) דער צוזאמענציהונגס-מוסקעל.

constringe' *v.* (קאנ-סטרינדזש') צוזאמענציהען; צוזאמענדריקען.

constrin'gent *a.* (קאנ-סטרינ'-דזשענט) צוזאמענציהענד; צוזאמענדריקענד

construct' *v.* (קאנ-סטראקט') צוזאמענשטעלען פערשיעדענע טיילען אויף זייער פלאץ; בויען; צייכענען געאמעטרישע פיגורען אדער פלענער, קאנסטרואירען; צונויפשטעלען א זאץ אדער א געשיכטע.

construc'ter *n.* (קאנ-סטראק'-טער) איינער וואס בויט, א בוי-מייסטער; איינער וואס שטעלט צונויף.

construc'tion *n.* (קאנ-סטראק'-שאן) קאנסטרוקציאן, געבוי; דאס בויען; געביידע; א געאמעטרישע פיגור וועלכע איז געצייכענט לויט געגעבענע בעדינגונגען; דאס צייכענען געאמעטרישע פיגורען מיט א צירקעל און אנדערע צייכען-אינסטרומענטען; דאס צונויפשטעלען זעצע לויט די גראמאטיקאלישע כללים; א צוזאמענזעצונג; די אויסטייטשונג, די ערקלערונג.

construc'tional *a.* (קאנ-סטראק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאנסטרוקציאן. ז. *construction*

construc'tionally *adv.* (קאנ-סטראק'-שאנ-על-אי) אויף א קאנסטרוקטיווען אופן, דורך קאנסטרוקציאן.

construc'tionist *n.* (קאנ-סטראק'-שאנ-איסט) איינער וואס טייטשט אויס א געזעץ אדער אבמאך.

construc'tion of equa'tions (קאנ-סטראק'-שאן אוו אי-קהוויי'-שאנז) די אויפשטעלונג פון מאטעמאטישע גלייכונגען [דאס אויסשטעלען מאטעמאטישע

אויפגאבען איז דער פארם אז זיי זאלען קענען געלעזט ווערען].

construc'tion-way *n.* (קאן-סטראק'-שאן-הוויי) א צייטווייליגער וועג וואס ווערט געמאכט צו פיהרען מאטעריאלען ביים בויען אן אייזענבאהן.

construc'tive *a.* (קאן-סטראק'-טיוו) וואס קען בענוצט ווערען צום בויען אדער צום צוזאמענשטעלען; וואס איז שייך צו א קאנסטרוקציאן; וואס איז אויסגעטייטשט געווארען.

construc'tively *adv.* (קאן-סטראק'-טיוו-לי) אויף א קאנסטרוקטיווען אופן; דורך אויסטייטשען; דורך א לאגישען ארויסדרינגען; פאר דעם צוועק פון בויען.

construc'tiveness *n.* (קאן-סטראק'-טיוו-נעס) די נייגונג צו קאנסטרואירען, די נייגונג עפעס אויסצובויען אדער צוזאמענצושטעלען.

construc'tive works (קאן-סטראק'-טיוו הוואירקס) קונסט=געביידען; אייזענבאהנען אדער בריקען=בוי.

construc'tor *n.* (קאן-סטראק'-טאר) ז. ***constructer***

construc'ture *n.* (קאן-סטראק'-טשור) דאס רעכט, לויט'ן ענגלישען געזעץ, פון אן אייגענטימער פון א הויז, וועלכער האט פערבויט אין איהר מאטעריאלען, וואס בעלאנגען צו אן אנדערען, צו האלטען דיזע מאטעריאלען פאר זיינע אייגענע נאכדעם ווי ער האט בעצאהלט פאר זיי זייער פריהערען אייגענטימער.

con'strue *v.* (קאנ'-סטרוה) איבערזעצען, אויסטייטשען, ערקלערען; צונויפשטעלען א זאץ לויט די כללים פון גראמאטיק.

Judges of the Supreme Court of the United States are called upon to **construe** the constitution.

consubstan'tial *a.* (קאן-סאב-סטענ'-שעל) וואס האט דיזעלביגע נאטור; וואס בעשטעהט פון איין עצם [וועזען].

consubstan'tialism *n.* (קאן-סאב-סטענ'-שעל-איזם) דאס קריסטליכע גלויבען, אז יעזוס קריסטוס און גאט איז איין און דערזעלביגער עצם [וועזען]; דאס קריסטליכע גלויבען וועגען דער פעראייניגונג פון דעם הייליגען ברויט און ווייז פון הייליגען אבענדמאהל מיט דעם בלוט און פלייש פון קריסטוס. ז. ***consubstantiation***

consubstan'tialist *n.* (קאן-סאב-סטענ'-שעל-איסט) איינער וואס גלויבט אין די קריסטליכע דריי אייניגקייט [פון פאטער, זוהן און הייליגער גייסט].

consubstantial'ity *n.* (קאן-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פון איין עצם [וועזען]; דאס זיין פון איין נאטור.

consubstan'tially *adv.* (קאן-סאב-סטענ'-שעל-אי) זייענדיג פון איין עצם [וועזען] אדער פון איין נאטור.

consubstan'tiate *a.* (קאן-סאב-סטענ'-שי-אייט) ז. ***consubstantial***

consubstantia'tion *n.* (קאן-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס גלויבען פון געוויסע קריסטליכע סעקטען, אז דאס הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל און דאס פלייש און בלוט פון קריסטוס האבען נור אינערליכע פערבינדונגען מיטאיינאנדער, אבער דאס ברויט און וויין ווערט ניט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש פון קריסטוס, אין געגענזאץ צו דעם גלויבען פון די קאטויליקען, וואס בעהויפטען, אז דאס הייליגע ברויט און וויין ווערט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש פון קריסטוס.

con'suetude *n.* (קאנ'-סהווי-טיוד) זיטע, מנהג; דאס צו וואס איינער איז צוגעוועהנט; א שטענדיגע חבר'שאפט.

consuetu'dinal *a.* (קאן-סהווי-טיו'-די-נעל) געוועהנליך, לויט'ן מנהג

consuetu'dinary *a.* (קאן-סהווי-טיו'-די-נע-רי) געוועהנליך, לויט'ן מנהג.

con'sul *n.* (קאנ'-סאל) א קאנסול, אן אגענט פון א מלוכה אין אן אויסלענדישער שטאדט צו בעשיצען די בירגער פון זיין מלוכה און פערטיידיגען זייערע אינטערעסען; איינער פון די צוויי הויפט=בעאמטע אין דער אלטער רוימישער רעפובליק; איינער פון די דריי הויפט=בעאמטע אין דער פראנצויזישער רעפובליק פון יאהר 1799 ביז 1805.

con'sular *n. and a.* (קאנ'-סיו-לער) וואס געהערט צו א קאנסול; א געוועזענער קאנסול, אדער דער טיטול קאנסול אהן אן אמט אין אלטען רוים; א גובערנאטאר פון א פראווינץ פון דער אלט=רוימישער מלוכה.

con'sulate *n.* (קאנ'-סיו-לייט) א קאנסולאט, דאס אמט פון א קאנסול; די גיטער וואס בעלאנגען צום קאנסול; א מלוכה וואס ווערט רעגירט דורך קאנסולען.

con'sul-gen'eral *n.* (קאנ'-סאל-דזשענ'-ע-רעל) גענעראל=קאנסול [א בעאמטער פון מיניסטעריום פון אויסערען, וועלכער האט די אויפזיכט איבער אלע קאנסולאטען אין א פרעמדער מדינה].

con'sulship *n.* (קאנ'-סאל-שיפ) דאס אמט און ווירדע פון א קאנסול.

consult' *v.* (קאן-סאלט') זיך בעראטען, זיך מישב זיין; בעטראכטען; פרעגען אן עצה.

I shall **consult** my advisers before giving my decision.

consul'table *a.* (קאן-סאל'-טעבל) מיט וועלכען מען קען זיך אן עצה האלטען.

consul'tant *n.* (קאן-סאל'-טענט) א קאנסולטאנט, א דאקטאר וואס ווערט איינגעלאדען צו א צווייטען דאקטאר מיישב צו זיין זיך מיט איהם וועגען א קראנקען.

consul'tary *a.* (קאן-סאל'-טע-רי) וואס איז שייך צו א בעראטונג.

consulta'tion *n.* (קאן-סאל-טיי'-שאן) א ישוב הדעת; נאכדענקונג; א בעראטונג.

consul'tative *a.* (קאן-סאל'-טע-טיוו) וואס איז שייך צו א בעראטונג; וואס קען געבען אן עצה.

consul'tatory *a.* (קאן-סאל'-טע-טא-רי) בעראטענד.

consul'ter *n.* (קאן-סאל'-טער) איינער וואס פרעגט אן עצה אדער אויסקינפטע וועגען א זאך.

consul'ting room (קאן-סאל'-טינג רוהם) אונטערזוכונגס=צימער [פון א דאקטאר].

consul'tive *a.* (קאן-סאל'-טיוו) וואס איז שייך צו א בעראטונג; וואס איז בעשלאסען געווארען נאך א ישוב הדעת; וואס איז גוט בעטראכט געווארען.

consult' one's pil'low (קאנסאלט' הוואנז פיל'-או) זיך בעראטען מיט דער קישען [דורכשלאפען זיך און אויפשטעהן מיט א קלארען קאפ צו בעטראכטען א זאך].

consul'tor *n.* (קאן-סאל'-טאר) ז. ***consulter***

consu'mable *a.* (קאן-סיו'-מעבל) וואס קען פערצעהרט ווערען.

consu'mable by fire (קאן-סיו'-מעבל באי פאיר) וואס קען פערברענט ווערען.

consume' *v.* (קאן-סיום') פערצעהרען; פערברויכען; אויסברייגען; אויסנוצען; פערניכטען; פערצעהרט ווערען, פערניכטעט ווערען.

We **consume** more wheat than any other country in the world.

consu'medly *adv.* (קאן-סיו'-מעד-לי) געוואלטיג, מעכטיג.

consu'mer *n.* (קאן-סיו'-מער) א פערצעהרער, א פערברויכער.

consu'mingly *adv.* (קאן-סיו'-מינג-לי) דורך פערצעהרונג.

consum'mate *a.* (קאן-סאמ'-עט) פאלקאמען; געבראכט צום העכסטען פונקט; צוגעפיהרט צום ענד=ציעל.

The negotiations were conducted with **consummate** skill.

con'summate *v.* (קאנ'-סאמ-אייט) פאלקאמען מאכען; ברייגגען צום העכסטען פונקט; צופיהרען צום ענד=ציעל.

The negotiations for the treaty were at last **consummated.**

consum'mate fool (קאן-סאמ'-עט פוהל) א שוטה מופלג, א גרויסער טיפוש.

consum'mately *adv.* (קאן-סאמ'-עט-לי) אויף א פאלשטענדיגען אופן.

consumma'tion *n.* (קאן-סא-מיי'-שאן) פערפאלקאמענונג; ענדע; שלום פון א זאך.

consum'mative *a.* (קאן-סאמ'-ע-טיוו) וואס איז פערפאלקאמט; וואס איז פערענדיגט.

con'summator *n.* (קאנ'-סאמ-איי-טאר) איינער וואס פערפאלקאמט; איינער וואס פערענדיגט.

consump'tion *n.* (קאן-סאמפ'-שאן) שווינדזוכט, אויסצעהרונג; דאס פערברויכען; פערצעהרונג; פערניכטונג.

consump'tive *n. and a.* (קאן-סאמפ'-טיוו) שווינדזיכטיג; פערצעהרענדיג, פערניכטענדיג; איינער וואס איז קראנק אויף שווינדזוכט [סוכאטא].

consump'tively *adv.* (קאן-סאמפ'-טיוו-לי) אויף א פערצעהרענדען אדער פערניכטענדען אופן; דורך שווינדזוכט.

consump'tiveness *n.* (קאן-סאמפ'-טיוו-נעס) די נייגונג צו ווערען שווינדזיכטיג; שווינדזיכטיגקייט.

con'tact *n.* (קאנ'-טעקט) בעריהרונג, צוזאמענטרעפונג.

I came in **contact** with them on my journey to Europe.

con'tact ac'tion (קאנ'-טעקט עק'-שאן) די כעמישע ווירקונג וואס א שטאף מאכט אויף דעם צווייטען דורך בעריהרונג.

con'tact-brea'ker *n.* (קאנ'-טעקט-בריי'-קער) א שטראם=אונטערברעכער [אזא אפאראט צום אונטערברעכען און צו שליסען אן עלעקטרישען שטראם].

con'tact-lev'el *n.* (קאנ'-טעקט-לעוו'-על) אן אינסטרומענט, וואס ווערט געברויכט צו בעשטימען קליינע אונטערשיעדע ביים אויסמעסטען די לענג פון א זאך.

contac'tual *a.* (קאן-טעק'-טשו-על) בנוגע צום צוזאמענטרעפען אדער צום קומען אין בעריהרונג; וואס ווערט ארויסגערופען דורך בעריהרונג.

conta'gion *n.* (קאן-טיי'-דזשאן) אנשטעקונג; אנשטעקענדע קראנקהייט; פערפעסטעטע לופט.

conta'gioned *a.* (קאן-טיי'-דזשאנד) אנגעשטעקט.

conta'gionist *n.* (קאַנ-טיי'-דזשאַנ-איסט) איינער וואָס גלויבט אין דעם אַנשטעקענדען כאַראַקטער פון געוויסע קראַנקהייטען.

conta'gious *a.* (קאַנ-טיי'-דזשאַס) אַנשטעקענד; וואָס שטעקט אָן מיט קראַנקהייטען, שעדליך, אונגעזונד.

Panic is more **contagious** than enthusiasm.

conta'giously *adv.* (קאַנ-טיי'-דזשאַס-לי) דורך אַנשטעקונג.

conta'giousness *n.* (קאַנ-טיי'-דזשאַס-נעס) דאָס זיין אַנשטעקענד.

conta'gium *n.* (קאַנ-טיי'-דזשי-אַם) אַנשטעקונג; דער שטאָף, דורך וועלכען מען שטעקט זיך אָן פון אַ קראַנקען.

contain' *v.* (קאַנ-טיין') ענטהאַלטען; צוריקהאַלטען, זיך צוריקהאַלטען.

This barrel **contains** old wine.

contain'able *a.* (קאַנ-טיינ'-עבל) וואָס קען ענטהאַלטען אָדער צוריקגעהאַלטען ווערען.

contain'er *n.* (קאַנ-טיינ'-ער) דער אָדער דאָס וואָס ענטהאַלט.

contam'inable *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-נעבל) וואָס קען בעפלעקט, בעשמוצט אָדער פערדאַרבען ווערען; וואָס קען פעראונרייניגט ווערען אָדער פעראונרייניגען.

The water supply of this city passes through a **contaminable** district.

contam'inate *v.* (קאַנ-טעמ'-אי-נייט) בעפלעקען, פערשמוצען; מאַכען אונריין, פעראונרייניגען; פערדאַרבען.

contam'inated *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-ניי-טער) בעשמוצט, בעפלעקט; פעראונרייניגט; פערדאַרבען.

contamina'tion *n.* (קאַנ-טעמ-אי-ניי'-שאַן) בעפלעקונג, בעשמוצונג; פעראונרייניגונג; פערדאַרבונג.

Unclean streets easily lead to a **contamination** of the whole city with disease.

contam'inative *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-ניי-טיוו) בעפלעקענד, בעשמוצענד; פעראונרייניגענד; פערדאַרבענד.

contan'go *n.* (קאַנ-טענ'-גאָו) די סומע געלד וואָס אַ קויפער פון ווערטה-פּאַפּיערען אויף דער לאָנדאָנער בערזע דאַרף בעצאָהלען, ווען ער בעצאָהלט ניט אין אַ בעשטימטען טאָג פאַר די געקויפטע ווערטה-פּאַפּיערען.

contan'go day (קאַנ-טענ'-גאָו דיי) אַ בעשטימטער טאָג אויף דער לאָנדאָנער בערזע, ווען די קויפער פון ווערטה-פּאַפּיערען, וואָס צאָהלען ניט אָב פאַר די געקויפטע ווערטה-פּאַפּיערען, דאַרפען בעצאָהלען דערפאַר וואָס זיי מאַכען ניט די איינצאָהלונג.

contemn' *v.* (קאַנ-טעמ') פעראַכטען, גרינגשעצען.

contem'nedly *adv.* (קאַנ-טעמ'-נעד-לי) מיט פעראַכטונג; מיט גרינגשעצונג.

contem'ner *n.* (קאַנ-טעמ'-נער) דער-וואָס פערהאַלט זיך מיט פעראַכטונג אָדער גרינגשעצונג.

contem'ningly *adv.* (קאַנ-טעמ'-נינג-לי) ז. *contemnedly*

contem'plable *a.* (קאַנ-טעמ'-פּלעבל) וואָס ווערט בעטראַכט, אָדער בעאָבאַכטעט; וואָס ווערט בעאַבזיכטיגט; ווענען וואָס מען דענקט נאָך.

contem'plate *v.* (קאַנ-טעמ'-פּלייט) 1. נאָכדענקען, בעטראַכטען; בעאָבאַכטען; 2. בעאַבזיכטיגען.

1. I shall **contemplate** over it and let you know. 2. I **contemplate** going to Palestine.

contempla'tion *n.* (קאַנ-טעמ-פּליי'-שאַן) 1. נאָכדענקונג; 2. בעאַבזיכטיגונג; 3. בעטראַכטונג, בעאָבאַכטונג.

1. I was absorbed in **contemplation** when she came in.

contem'plative *n. and a.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו) נאָכדענקענדיג, פאַרשענדיג; פערזונקען אין געדאַנקען; איינער וואָס פערנעהמט זיך מיט נאָכדענקען ווענען עפּעס, איבערהויפּט ווענען רעליגיעזע זאַכען; אַ מאָנאָך, אַ נזיר; אַ מאָנאָך פון דעם מאַריאַ מאַגדאַלענאַ אָרדען.

contem'plative fac'ulty (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו פעק'-אַל-טי) די דענקונגס-קראַפט.

contem'platively *adv.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו-לי) מיט אַ גענויעם בעטראַכטען; דורכדרינגענד מיט'ן געדאַנק.

contem'plativeness *n.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו-נעס) דאָס נאָכדענקען, דאָס טראַכטען.

con'templator *n.* (קאַנ'-טעמ-פּליי-טאַר) איינער וואָס דענקט נאָך.

contemporane'ity *n.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-רע-ני'-אי-טי) גלייכצייטיגקייט, דאָס זיין אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדערען.

contempora'neous *a.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-ריי'-ני-אַס) גלייכצייטיג, וואָס לעבט אָדער פּאַסירט אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פערזאָן אָדער זאַך.

contempora'neously *adv.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-ריי'-ני-אַס-לי) גלייכצייטיג, אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פערזאָן אָדער זאַך.

contempora'neousness *n.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-ריי'-ני-אַס-נעס) גלייכצייטיגקייט, דאָס זיין אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פערזאָן אָדער זאַך.

contem'porary *a. and n.* (קאַנ-טעמ'-פּאָ-רע-רי) גלייכצייטיג; גלייכצייטיג עקזיסטירענד אין דעמזעלבען אָרט [ווי אַ צייטונג, אַ זשורנאַל א. ד. ג.]; איינער וואָס לעבט אין איין צייט מיט אַן אַנדערען.

Washington and Lafayette were **contemporaries**.

contempt' *n.* (קאַנ-טעמפּט') פעראַכטונג; דאָס פעראַכטען; דאָס מבזה זיין; דאָס זיין פעראַכטעט אָדער פערשעמט; דאָס בעליידיגען די עפענטליכע מאַכט [די געזעצגעבענדע איינריכטונג, דאָס געריכטס-הויז, דעם ריכטער א. ד. ג.].

contemptibil'ity *n.* (קאַנ-טעמפּ-טי-ביל'-אי-טי) דאָס זיין פעראַכטליך אָדער פעראַכטונגס-ווערטה; אונווירדיגקייט.

contemp'tible *a.* (קאַנ-טעמפּ'-טיבל) פעראַכטונגס-ווערטה; פעראַכטליך; אונווירדיג; נידעריג, געמיין; פעראַכטעט; ערנידעריגט, בעליידיגט.

contemp'tibleness *n.* (קאַנ-טעמפּ'-טיבל-נעס) פעראַכטליכקייט, אונווירדיגקייט.

contemp'tibly *adv.* (קאַנ-טעמפּ'-טי-בלי) אויף אַ פעראַכטליכען אָדער אונווירדיגען אופן.

contempt' of court (קאַנ-טעמפּט' אָוו קאָורט) דאָס ניט פאָלגען דעם געריכט, דאָס בעליידיגען אַ ריכטער אין געריכט.

contemp'tuous *a.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס) פול מיט פעראַכטונג; פרעך; מיט גאווה; מיט בייזקייט, מיט גאַל.

contemp'tuously *adv.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס-לי) אויף אַ פרעכען אָדער פעראַכטונגספאָלען אופן; מיט גאווה, מיט בייזקייט, מיט גאַל.

contemp'tuousness *n.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס-נעס) פעראַכטונג צו אַנדערע; פרעכהייט.

contend' *v.* (קאַנ-טענד') בעהויפּטען עפּעס אין אַ דעבאַטע אָדער וכוח; שטרייטען; קעמפּפען פאַר עפּעס; סטאַרען זיך עפּעס צו דערגרייכען אָדער פערטיידיגען; פיהרען אַ וכוח, דעבאַטירען.

conten'dent *n.* (קאַנ-טענ'-דענט) דער וואָס שטרייט געגען אַן אַנדערען; דער אַנטאַגאָניסט, דער צד-שכנגד.

conten'der *n.* (קאַנ-טענ'-דער) אַ שטרייטער; אַ דעבאַטאַנט.

conten'ding *a.* (קאַנ-טענ'-דינג) זיך שטרייטענדיג, דעבאַטירענדיג.

conten'ement *n.* (קאַנ-טענ'-אי-מענט) אין געזעצגעבונג — דאָס, וואָס בעלאַנגט צו אַ הויז, ווי אַ שטיקעל לאַנד, וועלכעס דאָס הויז מוז האָבען אַרום זיך א. ד. ג.

content' *a., n. and v.* (קאַנ-טענט') צופרידען; צופרידענהייט; בעפרידיגען, צופרידען שטעלען; צופרידען זיין; בענוגענען זיך.

conten'ted *a.* (קאַנ-טענ'-טעד) 1. צופרידען; 2. אָהן זאָרג; רוהיג; 3. נאָכגיעביג, וויליג.

1. Men are **contented** to be laughed at for their wit, but not for their folly.

conten'tedly *adv.* (קאַנ-טענ'-טעד-לי) מיט צופרידענהייט; רוהיג; אָהן זאָרג; מיט נאָכגיעביגקייט; וויליג.

conten'tedness *n.* (קאַנ-טענ'-טעד-נעס) צופריעדענהייט.

conten'tion *n.* (קאַנ-טענ'-שאַן) מחלוקת, אַ קריעג, אַ שטרייט, אַ קאָנפליקט, אַ דיספּוט; די זאַך, איבער וועלכער דער שטרייט געהט אָן; אַן אַרגומענט, אַ ראיה אין אַ וכוח.

conten'tious *a.* (קאַנ-טענ'-שאַס) שטרייטיג, קריגעריש; איינרייסענדיג.

conten'tious ar'gument (קאַנ-טענ'-שאַס אַר'-גיו-מענט) אַן אַרגומענט אין אַ דעבאַטע, וועלכער ווערט אַרויסגעשטעלט נור מיט דעם ציעל צו האַמפּערען זיך און צו פערטומלען דעם געגנער.

conten'tiously *adv.* (קאַנ-טענ'-שאַס-לי) מיט צאַנקעריי, דורך האַמפּערען זיך; אויף אַ קריעגערישען אָדער שטרייטיגען אופן.

conten'tiousness *v.* (קאַנ-טענ'-שאַס-נעס) די נייגונג צו שטרייטען אָדער צו קריגען זיך.

content'less *a.* (קאַנ-טענט'-לעס) אָהן בעפרידיגונג, אונצופרידען.

content'ment *n.* (קאַנ-טענט'-מענט) דאָס זיין בעפרידיגט; צופרידענהייט.

contents' *n.* (קאַנ-טענטס') אַלץ וואָס ענטהאַלט זיך אין אַ געוויסער זאַך אָדער אין געוויסע גרענעצען; אינהאַלט; אינהאַלטס-פערצייכניס.

conter'minal *a.* (קאַנ-טויר'-מי-נעל) וואָס גרענעצט זיך מיט עפּעס.

conter'minous *a.* (קאַנ-טויר'-מי-נאַס) זיך גרענעצענד, נאָהנט; וואָס גרענעצט זיך מיט אַן אַנדער זאַך; וואָס האָט דעם זעלבינען שטח; פון דעם זעלבינען קלאַס [אין זאָאָלאָגיע].

con'test *n.* (קאַנ'-טעסט) אַ קאַמפּף, אַ שטרייט, אַ געשלעג; אַ דיספּוט, אַ וכוח.

The race was a contest of endurance, not of skill.

contest' *v.* (קאַנ-טעסט') שטרייטען איבער אַ זאַך; דיספּוטירען; קעמפּפען פאַר עפּעס; שלאָגען זיך, מלחמה האַלטען.

The soldiers **contested** every inch of ground in the battle.

contes'tant *n.* (קאנ-טעס'-טענט) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געפעכט, אין א קריעג אדער אין א דיספוט.

con'text *n.* (קאנ'-טעקסט) צוזאמענהאנג פון איין טייל פון א רעדע, בוך א. ד. ג. מיט דעם אנדערען.

contex'tual *a.* (קאנ-טעקס'-טשו-על) וואס איז שייך צו א שטעלע אדער אויסצוג [פון א בוך]; שטימענד מיט'ן טעקסט.

contex'tually *adv.* (קאנ-טעקס'-טשו-על-אי) איינשטימענדיג מיט'ן טעקסט; דורך'ן איבערגעבען ווארט ביי ווארט.

contex'tural *a.* (קאנ-טעקס'-טשו-רעל) וואס געהערט צו דער צוזאמענזעצונג, צום געבוי אדער צו דער סיסטעם פון צוזאמענשטעלונג פון א קערפער.

contex'ture *n.* (קאנ-טעקס'-טשור) די צוזאמענזעצונג, צוזאמענשטעלונג; דער געבוי פון עפעס; דער ארט אדער די סיסטעם ווי אזוי א קערפער אדער א זאך איז צוזאמענגעשטעלט.

con thanks (קאן טהענקס) דאנקען.

contigu'ity *n.* (קאנ-טי-גיו'-אי-טי) א נאהענטע בעריהרונג, נאהענטקייט; א רייהע זאכען, וואס פאלגען אונאויפהערליך איינע נאך דער צווייטער; אידעען-פערבינדונגען [א פסיכאלאגישער געזעץ, דאס ווען צוויי אדער מעהרערע פארשטעלונגען זיינען ענג פערבונדען צווישען זיך און איין פארשטעלונג ווערט ארויסגערופען, פאלגען אויך די איבריגע].

contig'uous *a.* (קאנ-טיג'-יו-אס) וואס איז נאהענט, וואס קומט אין בעריהרונג, וואס גרענעצט זיך.

contig'uous an'gles (קאנ-טיג'-יו-אס ענגלז) נעבען-ליעגענדע ווינקלען [אין געאמעטריע].

contig'uously *adv.* (קאנ-טיג'-יו-אס-לי) דורך בעריהרונג.

con'tinence *n.* (קאנ'-טי-נענס) מעסיגקייט; ענטהאלטזאמקייט; נזירות; זעלבסט-בעהערשונג [אין בעצוג צו ליידענשאפטען]; אן אונאונטערבראכענע רייהע.

con'tinency *n.* (קאנ'-טי-נען-סי) ז. ***continence***

con'tinent *a. and n.* (קאנ'-טי-נענט) איינגעהאלטען [אין די תאוות]; א זעהר גרויסע שטיק יבשה, א וועלט-טהייל, א קאנטינענט.

Con'tinent *n.* (קאנ'-טי-נענט) אייראפא אויסער די בריטאנישע אינזלען [אין דעם זין געברויכען דאס ווארט די ענגלענדער, אום אונטערצושיידען די איבריגע טיילען פון אייראפא פון די ענגלישע בעזיצונגען אין אייראפא. אזוי פלעגט מען אויך רופען ענגלאנד אין אמעריקא, בעת די פעראייניגטע שטאאטען האבען בעלאנגט צו ענגלאנד און בעת דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

continen'tal *a. and n.* (קאנ-טי-נענ'-טעל) וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א קאנטינענט, צו א גרויסער שטיק יבשה [אין געגענזאץ צו אלעם וואס בעלאנגט אדער האט א שייכות צו אינזלען]; אן איינוואהנער פון א קאנטינענט [הויפטזעכליך פון דעם אייראפעאישען קאנטינענט, ווי עס ווערט אנגענומען אין ענגלאנד]; אן ענגלישער סאלדאט אין אמעריקא בעת דער רעוואלוציאן אין די פעראייניגטע שטאאטען.

Continen'tal Con'gress (קאנ-טי-נענ'-טעל קאנ'-גרעס) דער קאנטינענטאלער קאנגרעס [אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן — א קערפערשאפט פון פערטרעטער פון די דרייצעהן ענגליש-אמעריקאנישע קאלאניעס, וועלכע האבען שפעטער זיך פעראייניגט אין די איצטיגע פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

continen'talist *n.* (קאנ-טי-נענ'-טעל-איסט) אן איינוואהנער פון א קאנטינענט [אין געגענזאץ צו אן איינוואהנער פון אן אינזעל].

continen'tal sys'tem (קאנ-טי-נענ'-טעל סיס'-טעם) דער פלאן פון נאפאלעאן דעם ערשטען אבצושאפען דעם ענגלישען האנדעל מיט גאנץ אייראפא [לויט א בעפעהל פון נאפאלעאן'ען איז ענגלאנד אין יאהר 1806 ערקלעהרט געווארען אונטער א בלאקאדע און אלע ענגלענדער, וואס מען האט געכאפט אין פראנקרייך און אין די לענדער, וואס זיינען געווען פערבונדען מיט פראנקרייך, זיינען ערקלערט געווארען פאר קריעגס-געפאנגענע].

con'tinently *adv.* (קאנ'-טי-נענט-לי) אין א צוריקגעהאלטענער פארם; דורך זעלבסט-בעהערשונג [פון תאוות].

contin'gence *n.* (קאנ-טינ'-דזשענס) צופעליגקייט; צופאל.

contin'gency *n.* (קאנ-טינ'-דזשען-סי) ז. ***contingence***

contin'gent *a. and n.* (קאנ-טינ'-דזשענט) צופעליג; מעגליך בלויז אונטער געוויסע אומשטענדען אדער בעדינגונגען; וואס איז אבהענגיג פון..., וואס ווענדט זיך אן...; ניט זיכער; ניט פעסט בעשטימט; צופעליגקייט; צופאל; קאנטינגענט [א געוויסע צאהל, בעזאנדערס א געוויסע צאהל סאלדאטען]; א צאהל סאלדאטען, וואס יעדע פון די פעראייניגטע מלוכות שטעלען צו אדער דארפען צושטעלען בעת א מלחמה.

contin'gently *adv.* (קאנ-טינ'-דזשענט-לי) אונטער געוויסע אומשטענדען; בתנאי; צופעליגערווייזע; אונגעפעהר.

contin'ual (קאנ-טינ'-יו-על) וואס ווערט ניט אונטערבראכען; אונאויפהערענד; וואס ווידערהאלט זיך זעהר אפט.

contin'ually *adv.* (קאנ-טינ'-יו-על-אי) אהן אויפהער; ניט אונטערבראכען; שטענדיג.

contin'ualness *n.* (קאנ-טינ'-יו-על-נעס) דאס דויערען אהן אן אויפהער; דאס זיין אונאויפהערענד; שטענדיגקייט.

contin'uance *n.* (קאנ-טינ'-יו-ענס) שטענדיגקייט; אויפהאלטונג; אונאויפהערונג; דאס דויערען; דאס אבלעגען א געריכטס-פראצעס פון איין בעשטימטער צייט אויף א צווייטער.

continua'tion *n.* (קאנ-טינ-יו-איי'-שאן) פארטזעצונג.

contin'uative *a. and n.* (קאנ-טינ'-יו-ע-טיוו) וואס דריקט אויס בעשטענדיגקייט; אן אויסדרוק פון בעשטענדיגקייט; א פערבינדונגס-ווארט.

contin'uatively *adv.* (קאנ-טינ'-יו-ע-טיוו-לי) אין פארטזעצונג; אויף א דויערענדען שטייגער.

contin'uator *n.* (קאנ-טינ'-יו-איי-טאר) דער פארטזעצער.

contin'ue *v.* (קאנ-טינ'-יו) פארטזעצען; פארטציהען; אנהאלטען; געדויערען.
I shall **continue** my friendly relations with you.

contin'ued *a.* (קאנ-טינ'-יוד) פארטגעזעצט; פארטגעצויגען; דויערענד.

contin'ued frac'tion (קאנ-טינ'-יוד פרעק'-שאן) א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער [די צאהל איבער'ן שטריך] איז אן איינס און דער נענער [די צאהל אונטער'ן שטריך] בעשטעהט פון א גאנצער צאהל צוזאמען מיט א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער איז ווידער אן איינס און דער נענער איז ווידער א גאנצע צאהל צוזאמען מיט א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער איז ווידער אן איינס א. ז. וו., ווי למשל:

$$2+\cfrac{1}{2+\cfrac{1}{3+\cfrac{1}{4+\cfrac{1}{5+\cfrac{1}{6+}}}}}$$
א. ז. וו.

contin'uer *n.* (קאנ-טינ'-יו-ער) ז. ***continuator***

contin'uing *a.* (קאנ-טינ'-יו-אינג) דויערענד, אויפהאלטענד, פארטציהענד, פארטזעצענד.

contin'uingly *adv.* (קאנ-טינ'-יו-אינג-לי) אהן א הפסקה; דויערענד כסדר.
The attorney questioned him **continuingly.**

continu'ity *n.* (קאנ-טי-ניו'-אי-טי) דאס זיין אונאויפהערענד; אונאונטערבראכענקייט; צוזאמענהאנג.

contin'uous *a.* (קאנ-טינ'-יו-אס) צוזאמענהענגענד; כסדר דויערענד; אונאונטערבראכען.

contin'uously *adv.* (קאנ-טינ'-יו-אס-לי) אויף א כסדר דויערענדען, אונאויפהערענדען אופן.

contin'uousness *n.* (קאנ-טינ'-יו-אס-נעס) אונאונטערבראכענקייט; דויער.

contor'niate *n. and a.* (קאנטאהר-ני-אייט) וואס האט א געקארבטען ראנד; א מטבע אדער מעדאל מיט א געקארבטען ראנד.

contort' *v.* (קאנ-טאהרט') אויסדרעהען, אויסבויגען, פלעכטען.

contor'ted *a.* (קאנ-טאהר'-טעד) אויסגעדרעהט, פערקרימט, צובויגען.

contor'tion *n.* (קאנ-טאהר'-שאן) דאס דרעהען זיך אדער פלעכטען; דאס זיין פערדרעהט; דאס פערקרימען א גליעד פון קערפער; דאס אנווארען דעם נאטירליכען צושטאנד.

contor'tionist *n.* (קאנ-טאהר'-שאנ-איסט) א קונצענמאכער וואס ברעכט זיך.

contor'tive *a.* (קאנ-טאהר'-טיוו) וואס איז שייך אדער האט א נייגונג צו דרעהען אדער ברעכען זיך; וואס איז פערקרימט, צובויגען.

con'tour *n.* (קאנ'-טוהר) די קאנטור, די אויסערע שטריכען פון א פיגור.

contour' *v.* (קאנ-טוהר') לעגען די קאנטור, מאכען אויסערע שטריכען פון א פיגור.

contour'ing *n.* (קאנ-טוהר'-אינג) דאס בעצייכענען די שטריכען פון א פיגור.

contour'-line *n.* (קאנ-טוהר'-לאין) די ליניע וועלכע בעצייכענט אויף וויפיעל א שטיק לאנד איז העכער איבער די אויבערפלעכע פון וואסער.

con'tra *adv. and prep.* (קאנ'-טרא) אנטקעגען; געגען.

con'traband *n. and a.* (קאנ'-טרע-בענד) קאנטראבאנד, פערבאטענע סחורה; פערבאטען [אריינצופיהרען אין א לאנד אדער ארויסצופיהרען].

con'trabandism *n.* (קאנ'-טרע-בענ-דיזם) דאס דורכ'גנב'ענען דורך'ן גרענעץ.

con'trabandist *n.* (קאנ'-טרע-בענ-דיסט) א קאנטראבאנדיסט, דער וואס גנב'עט דורך סחורה דורך'ן גרענעץ.

con'trabass *n.* (קאנ'-טרא-בײם) א קאנטראבאס [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

con'trabassist *n.* (קאנ'-טרא-בעם-איסט) דער וואס שפּיעלט אויף'ן קאנטראבאס.

contrabas'so *n.* (קאנ-טרא-בעס'-סא) ז. *contrabass*

con'tra bo'nos mo'res (קאנ'-טרא באו'-נאום מאו'-ריעז) אונזיטליך, אונמאראליש; ניט לויט די אנגענומענע מאראל אדער זיטען.

con'tract *n.* (קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט, אבמאך; פערלאבונג [תנאים].

contract' *v.* (קאנ-טרעקט') צוזאמענציהען; פערקלענערען; פערקירצען; צונויפגעצויגען ווערען; קלענער ווערען, קירצער ווערען; פערלאבען; מאכען א קאנטראקט; ערווערבען.

contract' a hab'it (קאנ-טרעקט' ע העב'-איט) זיך איינגעוועהנען אין עפּעס.

contrac'tant *n.* (קאנ-טרעק'-טענט) איינער פון די צדדים ביים שליסען א קאנטראקט.

contract' debts (קאנ-טרעקט' דעטס) מאכען חובות.

contrac'ted *a.* (קאנ-טרעק'-טעד) צוזאמענגעצויגען; אייגעננוציג; שמאל=קעפּיג; בעשרענקט, בעגרענצט [אין מיטעל צום לעבען אדער אין געלעגענהייטען]; וואס איז בעשטימט געווארען דורך אן אבמאך; פערלאבט.

contrac'tedly *adv.* (קאנ-טרעק'-טעד-לי) אויף א צונויפגעצויגענעם אדער פערקירצטען אופן; אויף א בעשרענקטען אופן; דורך אייגעננוציגקייט.

contrac'tedness *n.* (קאנ-טרעק'-טעד-נעס) צונויפגעצויגענקייט, קורצקייט; געמיינהייט, אייגעננוציגקייט; דאס זיין קורץ געפּאסט.

contract' friend'ship (קאנ-טרעקט' פרענד'-שיפּ) שליסען פריינדשאפט.

contractibil'ity *n.* (קאנ-טרעק-טי-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט צו קענען צוזאמענגעצויגען אדער איינגעשרומפּען ווערען.

contrac'tible *a.* (קאנ-טרעק'-טיבל) וואס קען צוזאמענגעצויגען אדער איינגעשרומפּען ווערען.

contrac'tibleness *n.* (קאנ-טרעק'-טיבל-נעס) ז. *contractibility*

contrac'tile *a.* (קאנ-טרעק'-טיל) וואס קען זיך צוזאמענציהען; וואס קען איינשרומפּען; וואס קען זיך צונויפלעגען [ווי געוויסע גליעדער פון אינזעקטען, צ. ב. די פיסלעך וואס קענען זיך צונויפלעגען הארט לעבען קערפּער, אזוי אז עס איז זיי קוים צו בעמערקען].

contractil'ity *n.* (קאנ-טרעק-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך צוזאמענצוציהען, איינלויפען אדער איינשרומפּען.

contrac'ting *a.* (קאנ-טרעק'-טינג) מאכענדיג א קאנטראקט.

contrac'tion *n.* (קאנ-טרעק'-שאן) 1. דאס איינלויפען, איינשרומפּען אדער צוזאמענציהען זיך; 2. אבקירצונג [פון אווארט אדער ארטיקעל]; 3. די צוזאמענציהונג אדער קרימונג פון די געלענקען, קראמפּף פון גליעדער, לעהמונג פון גליעדער; 4. אן אבגעקירצטע מעטאדע צו מאכען געוויסע רעכנונגען; 5. דאס ערווערבען.

1. Cold causes a contraction of the blood.
2. "Can't" is a contraction of "can not."
5. The contraction of debts is a bad habit.

contrac'tional *a.* (קאנ-טרעק'-שאנ-על) וואס איז איינגעשרומפּען, צונויפגעצויגען אדער איינגעלאפען; פערארורזאכט דורך איינשרימפּען אדער איינלויפען.

contrac'tionist *n.* (קאנ-טרעק'-שאנ-איסט) איינער וואס איז דערפאר, אז עס זאל איינגעשרענקט ווערען די צירקולאציאן פון פאפיער=געלד אין לאנד.

contrac'tion-rule *n.* (קאנ-טרעק'-שאן-רוהל) דער כלל פון א מאדעל=מאכער פאר מעטאל=גיסערייען צו מאכען דעם מאדעל עטוואס גרעסער אויף דעם סמך וואס דאס מעטאל וואס קיהלט זיך אב נאך'ן אבגיסען לויפט איין [פאר גוס=אייזען צ. ב. ווערט אויף צוויי פוס לענג גערעכענט ¼ צאל אויף איינלויפען].

contrac'tive *a.* (קאנ-טרעק'-טיוו) וואס האט א נייגונג זיך צונויפצוציהען, איינשרומפּען אדער איינלויפען; וואס לויפט איין אדער ציהט זיך צוזאמען.

contrac'tor *n.* (קאנ-טרעק'-טאר) איינער וואס שליסט א קאנטראקט; איינער פון די צדדים וואס שליסען א קאנטראקט; א פּאדריאטשיק, א ליפעראנט; א בוי=אונטערנעהמער; א צונויפציהונגס=מוסקעל.

contrac'tual *a.* (קאנ-טרעק'-טשו-על) וואס קומט פון א קאנטראקט אדער אבמאך; וואס האט דעם כאראקטער פון א קאנטראקט.

contrac'ture *n.* (קאנ-טרעק'-טשור) די צונויפציהונג פון א מוסקעל; דאס איינציהען זיך אדער קורצער ווערען פון א מוסקעל.

contrac'tured *a.* (קאנ-טרעק'-טשורד) וואס ליידט פון א צונויפגעצויגענעם מוסקעל; צונויפגעצויגען [ווענען א מוסקעל].

con'tra-dance *n.* (קאנ'-טרא-דענס) א געגענטאנץ [א טאנץ פון פּיער פּארלעך איינע געגען די אנדערע].

contradict' *v.* (קאנ-טרע-דיקט') ווידערשפּרעכען; אבלייקענען.

I must **contradict** your statement.

contradic'table *a.* (קאנ-טרע-דיק'-טעבל) וואס קען ווידערשפּראכען ווערען; וואס קען אבגעלייקענט ווערען; וואס קען בעשטריטען ווערען.

contradic'ter *n.* (קאנ-טרע-דיק'-טער) איינער וואס ווידערשפּרעכט; איינער וואס לייקענט אב.

contradic'tio in adjec'to (קאנ-טרע-דיק'-שי-או אין ע-דזשעק'-טאו) א ווידערשפּרוך אין דעם עצם פון דער זאך [ווי צ. ב. טרוקענע וואסער, הייסע אייז א. ד. ג.].

contradic'tion *n.* (קאנ-טרע-דיק'-שאן) ווידערשפּרעכונג; אבלייקענונג; געגענזעצליכקייט.

The Abolitionists pointed out the **contradiction** between slavery and the Constitution.

contradic'tion in terms (קאנ-טרע-דיק'-שאן אין טוירמז) א פראזע וואס ענטהאלט א ווידערשפּרוך אין זיך [ווי צ. ב. א רונדער קוואדראט].

contradic'tious *a.* (קאנ-טרע-דיק'-שאס) וואס איז גענייגט שטענדיג צו ווידערשפּרעכען, אבצולייקענען, קריטיקירען אדער קריגען זיך.

contradic'tiously *adv.* (קאנ-טרע-דיק'-שאס-לי) אויף א ווידערשפּרעכענדען אופן.

contradic'tive *a.* (קאנ-טרע-דיק'-טיוו) וואס ענטהאלט א ווידערשפּרוך; וואס איז געגענזעצליך.

contradic'tively *adv.* (קאנ-טרע-דיק'-טיוו-לי) דורך א ווידערשפּרוך.

contradic'tor *n.* (קאנ-טרע-דיק'-טאר) ז. *contradicter*

conradic'torily *adv.* (קאנ-טרע-דיק'-טא-רי-לי) אויף א ווידערשפּרעכענדען אופן.

contradic'toriness *n.* (קאנ-טרע-דיק'-טא-רי-נעס) א ווידערשפּרוך; געגענזעצליכקייט.

contradic'tory *n. and a.* (קאנ-טרע-דיק'-טא-רי) וואס איז פּונקט דער געגענזאץ; ווידערשפּרעכענד; א געדאנק וואס איז פּונקט דער געגענזאץ פון אן אנדערען.

contradistinct' *a.* (קאנ-טרע-דיס-טינקט') וואס אונטערשיידעט זיך דייטליך פון אן אנדער זאך.

contradistinc'tion *n.* (קאנ-טרע-דיס-טינק'-שאן) דאס אונטערשיידען דורך א געגענזאץ.

contradistinc'tive *a.* (קאנ-טרע-דיס-טינק'-טיוו) וואס אונטערשיידעט זיך דורך א געגענזאץ.

contradistin'guish *v.* (קאנ-טרע-דיס-טינ'-גהוויש) אונטערשיידען צווישען צוויי אדער עטליכע זאכען אויף וויפיעל זיי זיינען געגענזעצליך איינע צו די אנדערע.

contrageomet'ric *a.* (קאנ-טרע-דזשי-א-מעט'-ריק) וואס בעצייכענט א בעציהונג צווישען דריי צאהלען אין דער מאטעמאטישער פארמעל: a(a—b)=b(b—c)

contraharmon'ical *a.* (קאנ-טרע-האר-מאנ'-אי-קעל) וואס איז אין געגענזאץ צו הארמאניע.

contrain'dicant *n.* (קאנ-טרע-אינ'-די-קענט) דאס וואס ווייזט אן דעם היפוך.

contrain'dicate *v.* (קאנ-טרע-אינ'-די-קייט) אנווייזען א הייל=מעטאדע וועלכע איז געגען די געוועהנליכע אנגענומענע.

contraindica'tion *n.* (קאנ-טרע-אינ-די-קיי'-שאן) א סימפּטאם אדער קראנקהייטס=צייכען, וועלכער בעווייזט דאס מען טאר ניט אנווענדען די געוועהנליכע מעטאדען פון קורירען, וואס די קראנקהייט וואלט זאנסט געפאדערט.

contral'to *n. and a.* (קאנ-טרעל'-טאו) קאנטר=אלטא [אין מוזיק, די שטימע צווישען סאפּראנא און טענאר]; א זינגער מיט א קאנטר=אלטא שטימע; וואס אנבעלאנגט צו קאנטר=אלטא.

con'tra-oc'tave *n.* (קאנ'-טרע-אק'-טייוו) די קאנטר=אקטאווע [די צווייטע אקטאווע אין דער מוזיק, וועלכע ווערט בעצייכענט מיט דאפּעלטע בוכשטאבען, ווי *CC, DD* א. ד. ג.].

con'traplex *a.* (קאנ'-טרע-פּלעקס) וואס איז שייך צום טעלעגראפירען אויף איין דראט איןביידע געגענגעזעצטע ריכטונגען.

contrapose' *v.* (קאנ-טרע-פּאוס') איבערשטעלען די טיילען פון א זאץ אויף דעם אופן, אז ער זאל געבען א גאנץ אומגעקעהרטע בעדייטונג. ז. *contraposition*

contraposi'tion *n.* (קאנ-טרע-פּא-זיש'-אן) דאס איבערשטעלען די טיילען פון א זאץ אויף אזא אופן, אז עס קומט ארויס א גאנץ אומגעקעהרטער געדאנק [צ. ב. דעם זאץ: "אויב די טינט וועט מאכען א שווארצען פלעק, וועסטו זי ניט

פערגיסען" איבערשטעלען אין אזא פארם: "אויב דו וועסט זי פערגיסען, וועט די טינט ניט מאכען קיין שווארצען פלעק"]; ענטגעגענשטעלונג.

contrap'tion *n.* (קאנ-טרעפ'-שאן) א פלאן; אן איינפאל.

contrapun'tal *a.* (קאנ-טרע-פאנ'-טעל) אין מוזיק — וואס געהערט צום קאנטראפונקט אדער צו דער קונסט פון פערבינדען מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע גאנצע. ז. *counterpoint*

contrapun'tally *adv.* (קאנ-טרע-פאנ'-טעל-אי) אויף דעם אופן פון פעראייניגען מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע גאנצע.

contrapun'tist *n.* (קאנ-טרע-פאנ'-טיסט) דער וואס איז פראקטיצירט אין קאנטראפונקטען, אין דער קונסט פון פעראייניגען מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע גאנצע.

contr'ar'co *n.* (קאנ-טראר'-קא) ניט קיין ריכטיגע בעוועגונג פון סמיק איבער'ן פידעל.

contrari'ety *n.* (קאנ-טרע-ראי'-ע-טי) דער ווידערשפרוך; דער היפוך; דער געגענזאץ; די געגענזעצליכקייט.

contrari'ety of posi'tion (קאנ-טרע-ראי'-ע-טי אוו פא-זיש'-אן) די געגענזעצליכקייט פון דער לאגע, ווען איין זאך געפינט זיך פונקט אויף א געגענזעצליכער פאזיציאן ווי די אנדערע, ווי למשל, די צוויי פאלען פון דער ערד.

contrari'ety of qual'ity (קאנ-טרע-ראי'-ע-טי אוו קהוואל'-אי-טי) די בעציהונגען פון אייגענשאפטען, וועלכע זיינען געגענזעצליך איינע צו די אנדערע, ווי למשל, קאלט און ווארעם, ליכט און פינסטער א. ז. וו.

con'trarily *adv.* (קאנ'-טרע-רי-לי) להיפוך, פונקט פערקעהרט.

con'trariness *n.* (קאנ'-טרע-רי-נעס) געגנערשאפט, אפאזיציאן; אומגעקעהרטקייט; איינגעשפארטקייט, הארטנעקיגקייט.

con'trariwise *adv.* (קאנ'-טרע-רי-הוואיז) פונקט פערקעהרט; אומגעקעהרט; להיפוך.
His habit is to act **contrariwise**.

con'trary *a., adv. and n.* (קאנ'-טרע-רי) פערקעהרט, געגען; וואס געפינט זיך אין געגענזאץ; וואס האט די נייגונג שטענדיג צו זיין צואווידער; להיפוך, אומגעקעהרט; א זאך וואס געפינט זיך אין געגענזאץ צו דער צווייטער.

con'trary-min'ded *a.* (קאנ'-טרע-רי-מאינ'-דעד) וואס דענקט פערקעהרט; מיט א געגענזעצליכער מיינונג.

contrast' *v.* (קאנ-טרעסט') שטעלען אין געגענזאץ; פערגלייכען פערשיעדענע זאכען, כדי צו בעווייזען זייער קאנטראסט; שטעהן אין געגענזאץ צו עפעס.

con'trast *n.* (קאנ'-טרעסט) א קאנטראסט, א היפוך; א דירעקטער געגענזאץ; דאס פערגלייכען צוויי אדער מעהר פערשיעדענע זאכען, כדי צו זעהן דעם געגענזאץ צווישען זיי.

con'tra-stim'ulant *n. and a.* (קאנ'-טרע-סטימ'-יו-לענט) וואס ווירקט געגען אן אויפרעגונג; א רפואה אדער א מיטעל אבצושוואכען די ווירקונג פון אן אויפרעגונג.

contras'tive *a.* (קאנ-טרעס'-טיוו) וואס פאלגט פון א קאנטראסט; וואס איז צוליעב דעם געגענזאץ.

con'trate *a.* (קאנ'-טרייט) וואס האט נעגעל אדער צייהנער, וועלכע זיינען איינגעארדענט פונקט פערקעהרט ווי געוועהנליכע [ווערט געברויכט געוועהנליך ביי צייהן-רעדלעך פון א זייגער].

con'tra-ten'or *n.* (קאנ'-טרע-טענ'-אר) קאנטרא-טענאר [א מיטעלע שטימע צווישען דיסקאנט און טענאר].

contravalla'tion *n.* (קאנ-טרע-ווע-ליי'-שאן) א רייה אנגעשאטענע בערגלעך ערד וואס דיענט אן ארמעע, ווען זיי בעלאגערן א שטאדט, אלס שוץ געגען די פלוצליכע אטאקעס פון פיינד.

contravene' *v.* (קאנ-טרע-וויען') קומען אין קאנפליקט מיט עפעס; האנדלען געגען אימעצען; איבערטרעטען.
We can not **contravene** the laws of nature and remain in good health.

contrave'ner *n.* (קאנ-טרע-וויע'-נער) דער וואס האנדעלט געגען אימעצען; דער וואס טרעט איבער [דעם געזעץ]; דער וואס שטעלט זיך געגען.

contraven'tion *n.* (קאנ-טרע-וועג'-שאן) דאס שטעלען זיך געגען; דאס איבערטרעטען אדער עובר זיין עפים.

contrayer'va *n.* (קאנ-טרע-יויר'-ווע) א מין שמעקענדער ווארצעל פון צענטראל-אמעריקא, ווערט בענוצט אין מעדיצין אלס א מיטעל פון אויפרעגונג און שטארקונג.

Contrayerva

contre'-dance *n.* (קאנטר'-דענס) א מין פראנצויזישער טאנץ; די מוזיק צו דיזען טאנץ.

contre'temps *n.* (קאנטר'-טאן) אן אונערווארטעטע און אונאנגענעהמע פאסירונג; א בייטונג אין טאקט [אין מוזיק].

contrib'ual *a.* (קאנ-טריב'-יו-על) וואס בעלאנגט צום זעלבען שבט.

contrib'ute *v.* (קאנ-טריב'-יוט) ביישטייערען; מנדב זיין; מיטווירקען.
I shall **contribute** to the funds of my party.

contribu'tion *n.* (קאנ-טרי-ביו'-שאן) 1. ביישטייערונג; נדבה; 2. מיטווירקונג; בייטראג; 3. שטייער; קאנטריבוציע, מס.
1. He sent his **contribution** to the hospital. 2. His book is a **contribution** to science. 3. The conqueror levied a **contribution**.

contribu'tional *a.* (קאנ-טרי-ביו'-שאנ-על) וואס איז שייך צו ביישטייערונג.

contrib'utive *a.* (קאנ-טריב'-יו-טיוו) ביישטייערענד; וואס נעהמט אנטייל; וואס ווירקט מיט.

contrib'utor *n.* (קאנ-טריב'-יו-טאר) א ביישטייערער; א מיטארבייטער אין א צייטונג אדער זשורנאל; דער וואס ווירקט מיט.

contrib'utory *a. and n.* (קאנ-טריב'-יו-טא-רי) וואס נעהמט אנטייל אין עפעס; וואס ווירקט מיט; א מיטווירקער, אן אנטייל-נעהמער; א מיטגליעד פון אן אקציען-געזעלשאפט, וועלכער — לויט דעם ענגלישען געזעץ — איז פערפליכטעט בייצושטייערען אין צאהלונג, אויב די געזעלשאפט באנקראטירט.

con'trite *n. and a.* (קאנ'-טראיט) נידערגעשלאגען דורך געוויסענסביסע; א נידערגעשלאגענער דורך געוויסענסביסע; א בעל-תשובה.

con'tritely *adv.* (קאנ'-טראיט-לי) מיט נידערגעשלאגענקייט; מיט יסורים פון געוויסענסביסע.

con'triteness *n.* (קאנ'-טראיט-נעס) ז. *contrition*

contri'tion *n.* (קאנ-טריש'-אן) נידערגעשלאגענקייט דורך געוויסענסביסע; חרטה אויף זינד.

contrit'urate *v.* (קאנ-טריטש'-יו-רייט) צוזאמענרייבען; איינרייבען אין איינעם.

contri'vable *a.* (קאנ-טראי'-וועבל) וואס קען געפלאנט ווערען; וואס קען ערפונדען ווערען דורך אן איינפאל.

contri'vance *n.* (קאנ-טראי'-ווענס) דאס מאכען א פראיעקט אדער א פלאן; דאס פאלען אויף אן המצאה ווי צו דערגרייכען א געוויסען ציעל; א פלאן, א סכעמע, אן ערפינדונג; אן איינפאל.
This clothes drier is a wonderful **contrivance**.

contrive' *v.* (קאנ-טראיוו') פראיעקטירען, פלאנעווען; ערפינדען; עררייכען דורך קונץ-שטיק.
He **contrived** a way to cross the border.

contri'ver *n.* (קאנ-טראי'-ווער) אן ערפינדער; איינער וואס קלערט אויס פראיעקטען אדער פלאנען; איינער וואס האט איינפעלע אין ערפינדונגען.

control' *n. and v.* (קאנ-טראול') קאנטראלע; אויפזיכט; דאס אכטונג געבען, דאס רעגולירען; קאנטראלירען; אויפזעהען; אויפהאלטען.

control'-exper'iment *n.* (קאנ-טראול'-עקס-פער'-אי-מענט) א קאנטראלירענדער עקספערימענט, אן עקספערימענט וואס מען מאכט פעסטצושטעלען די בעדינגונגען, לויט וועלכע עס דארף געמאכט ווערען אן אנדער עקספערימענט.

controllabil'ity *n.* (קאנ-טראו-לע-ביל'-אי-טי) דאס קענען קאנטראלירט ווערען.

control'lable *a.* (קאנ-טראו'-לעבל) וואס קען זיין אונטער א קאנטראלע אדער אויפזיכט.

control'ler *n.* (קאנ-טראו'-לער) קאנטראלער [א בעאמטער וואס קאנטראלירט די פינאנסען פון א רעגיערונג אדער קארפאראציאן]; הערשער; איינער וואס האט די מאכט צו קאנטראלירען אדער רעגולירען.

control'ler-gen'eral *n.* (קאנ-טראו'-לער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל קאנטראלער [א העכערער בעאמטער, וועלכער האט אויפזיכט איבער געוויסע דעפארטאמענטען פון דער רעגיערונג.

control'lership *n.* (קאנ-טראו'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קאנטראלער. ז. *controller*

control'ment *n.* (קאנ-טראול'-מענט) דאס קאנטראלירען; די מאכט צו קאנטראלירען; דאס איינהאלטען.

controver'sial *a.* (קאנ-טרא-וואיר'-שעל) וואס געהערט צו שטרייטיגקייטען אדער ויכוחים; פאלעמיש.
If we wish to live in peace we must eliminate all **controversial** questions from our conversations.

controver'sialist *n.* (קאנ-טרא-וואיר'-שעל-איסט) איינער וואס פיהרט ויכוחים; א פאלעמיקער.

controver'sially *adv.* (קאנ-טרא-

וואיר'-שעל-אי) אויף א פאלעמישען שטייגער.

con'troversy *n.* (קאנ'-טרא-וואיר-סי) א דיספוט, א שטרייט, א ויכוח; דער קאמפף צווישען ביידע געגנערישע צדדים אין געריכט; די זאך, איבער וועלכער דער שטרייט קומט פאר; די פראגע, איבער וועלכער עס דארף ענטשיעדען ווערען.

controvert' *v.* (קאנ-טרא-וואירט') דיספוטירען, ארויסטרעטען געגען מיט ארגומענטען; בעשטרייטען עפעס דורך דיסקוסיאן.

controver'ter *n.* (קאנ-טרא-וואיר'-טער) איינער וואס שטרייט געגען אימעצען אדער פיהרט אן א ויכוח; א פאלעמיקער.

controver'tible *a.* (קאנ-טרא-וואיר'-טיבל) וואס קען בעשטריטען ווערען דורך דיסקוסיאן.

controver'tibly *adv.* (קאנ-טרא-וואיר'-טי-בלי) דורך א שטרייט אדער דורך א ויכוח.

controver'tist *n.* (קאנ-טרא-וואיר'-טיסט) א שטרייטער, א דיספוטאנט, א פאלעמיקער.

contuma'cious *a.* (קאנ-טיו-מיי'-שאס) איינגעשפארט, עקשנ'דיג; וואס וויל זיך ניט אונטערווארפען דעם געזעץ אדער קאנטראלע; אונגעהארכזאם.

contuma'ciously *adv.* (קאנ-טיו-מיי'-שאס-לי) איינגעשפארט; איינגע'עקשנ'ט; אונגעהארכזאם.

contuma'ciousness *n.* (קאנ-טיו-מיי'-שאס-נעס) ז. ***contumacy***

contumac'ity *n.* (קאנ-טיו-מעס'-אי-טי) ז. ***contumacy***

con'tumacy *n.* (קאנ'-טיו-מע-סי) איינגעשפארטקייט, עקשנות; אונגעהארכזאמקייט צו דעם געזעץ אדער בעפעהל פון ריכטער צו ערשיינען אין געריכט.

contume'lious *a.* (קאנ-טיו-מי'-לי-אס) שימפפליך; גראב; אונפערשעהמט; פערעכטליך.

contume'liously *adv.* (קאנ-טיו-מי'-לי-אס-לי) מיט פעראכטונג; מיט חוצפה; אונפערשעמט, גראב.

contume'liousness *n.* (קאנ-טיו-מי'-לי-אס-נעס) גראבקייט; חוצפה; זידלעריי.

con'tumely *n.* (קאנ'-טיו-מי-לי) גראבע רייד; זידלעריי; שימפף=ווערטער.

contuse' *v.* (קאנ-טיוז') צוקוועטשען, מאכען א בייל.

contu'sion *n.* (קאנ-טיו'-זשאן) א צוקוועטשונג; א בייל וואס קומט פון א קלאפ אדער קוועטשונג, וואו די הויט בלייבט גאנץ; דאס צושטויסען אויף פולווער.

contu'sive *a.* (קאנ-טיו'-סיוו) מאכענדיג א בייל; צוקוועטשענדיג.

conun'drum *n.* (קא-נאנ'-דראם) א רעטענעם; א קלאץ=קשיה; א ווארטשפיעל.

co'nus *n.* (קאו'-נאס) ז. ***cone***

convalesce' *v.* (קאנ-ווע-לעס') גענעזען ווערען [נאך א קראנקהייט]; קומען צו זיך.

convales'cence *n.* (קאנ-ווע-לעס'-ענס) דאס לאנגזאמע צוריקגעווינען די קרעפטען נאך א שוואכקייט אדער קראנקהייט.

convales'cency *n.* (קאנ-ווע-לעס'-ענ-סי) ז. ***convalescence***

convales'cent *a. and n.* (קאנ-ווע-לעס'-ענט) וואס אנבעלאנגט צו דעם לאנגזאמען צוריקגעווינען די קרעפטען נאך א קראנקהייט; א פאציענט וואס האלט זיך אין ערהאלען נאך א קראנקהייט.

convales'cently *adv.* (קאנ-ווע-לעס'-ענט-לי) צוריקגעווינענדיג די קרעפטען נאך א קראנקהייט.

convec'tion *n.* (קאנ-וועק'-שאן) די שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען צוליעב דער בעוועגונג פון די טיילען, וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט [ווען וואסער צ. ב. ווערט געווארעמט, ווערט בעשאפען דורך דעם א בעוועגונג אדער שטרעמונג פון די לופט אדער וואסער=טיילען. די טיילען, וועלכע זיינען אנגעווארעמט, שפרייטען זיך אויס, זיי ווערען שיטערער און דעריבער לייכטער, זיי שטרעמען אלזא ארויף=צו. די קעלטערע טיילען, וועלכע זיינען שווערער, שטרעמען אראב=צו, אום צו פערנעהמען דעם ארט פון די אנגעווארעמטע טיילען, וועלכע האבען זיך אויפגעהויבען אין דער הויך. עס קומט אלזא פאר א שטראם=בעוועגונג פון די אנגעווארעמטע און פון די קעלטערע טיילען]; די איבערטראגונג, די שטרעמונג פון איין ארט צום צווייטען.

convec'tive *a.* (קאנ-וועק'-טיוו) פערורזאכט דורך דער שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען וואס קומט פון דער בעוועגונג פון די טיילען, וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט. ז. ***convection***

convec'tively *adv.* (קאנ-וועק'-טיוו-לי) דורך די שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען וואס קומט פון דער בעוועגונג פון די טיילען וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט.

conve'nable *a.* (קאנ-ווי'-נעבל) וואס קען צונויפגערופען אדער פערזאמעלט ווערען.

The meeting adjourned **convenable** at the call of the chairman.

convene' *v.* (קאנ-וויען') צוזאמענרופען; ארויסרופען; זיך פערזאמלען.

conve'ner *n.* (קאנ-ווי'-נער) איינער וואס רופט צוזאמען א פערזאמלונג.

conve'nience *n.* (קאנ-ווי'-ניענס) 1 בעקוועמליכקייט; 2. פאסיגקייט; שיקליכקייט.

1. The house has many **conveniences.** 2. I am ready to call at your **convenience.**

conve'niency *n.* (קאנ-ווי'-ניען-סי) ז. ***convenience***

conve'nient *a.* (קאנ-ווי'-ניענט) בעקוועם; פאסיג; וואס איז צו דער האנד.

conve'niently *adv.* (קאנ-ווי'-ניענט-לי) פאסיג; בעקוועם; אהן שוועריגקייט, מיט לייכטקייט.

conve'nient speed (קאנ-ווי'-ניענט ספיעד) די מעגליכסטע שנעלקייט.

con'vent *n.* (קאנ'-ווענט) א מאנאסטיר; א קערפערשאפט פון מאנאכען און מאנאשקעס.

conven'tical *a.* (קאנ-ווענ'-טי-קעל) וואס איז שייך צו א מאנאסטיר אדער צו א קערפערשאפט פון מאנאכען און מאנאשקעס.

conven'ticle *n.* (קאנ-ווענ'-טיקל) א פערזאמלונג [הויפטזעכליך א געהיימע פערבאטענע צוזאמענקונפט פאר רעליגיעזע צוועקען]; אין דער ענגלישער געשיכטע — א רעליגיעזע פערזאמלונג פון די וואס האבען ניט איינגעשטימט מיט דער ענגלישער אפיציעלער קירך; א געביידע פאר רעליגיעזע פערזאמלונגען.

conven'ticler *n.* (קאנ-ווענ'-טי-קלער) איינער וואס נעהמט אנטייל אדער שטיצט א געהיימע רעליגיעזע פערזאמלונג; א מיטגליעד פון א געוויסער שאטלענדישער רעליגיעזער סעקטע.

conven'tion *n.* (קאנ-ווענ'-שאן) קאנווענציאן; דאס צוזאמענקומען; א צוזאמענקונפט; אויסגלייך; אבמאך; פעראייניגונג; איבעראיינשטימונג [אלס א גרונד פאר א מנהג, אינסטיטוציאן א. ד. ג.]; א קאנווענציאן.

conven'tional *a.* (קאנ-ווענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאנווענציאן אדער אבמאך; וואס איז קאנווענציאנעל, אלגעמיין אנגענומען; וואס איז גענייגט זיך צו האלטען אן אלגעמיין אנגענומענע מנהגים.

What is **conventional** is not necessarily good.

conven'tionalise *v.* (קאנ-ווענ'-שאנ-על-איז). ז. ***conventionalize***

conven'tionalism *n.* (קאנ-ווענ'-שאנ-על-איזם) קאנווענציאנאליזם, די אנהענגליכקייט צו אלעם וואס איז אלגעמיין אנגענומען; פארמאליזם; אלגעמיין אנגענומענע מנהגים.

conven'tionalist *n.* (קאנ-ווענ'-שאנ-על-איסט) א קאנווענציאנאליסט, איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעם אלגעמיין אנגענומענעם; א פארמאליסט; איינער וואס שליסט אן אבמאך.

conventional'ity *n.* (קאנ-ווענ-שאנ-על'-אי-טי) קאנווענציאנאליטעט; אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאפט; קינסטליכקייט [וואס איז ניט נאטירליך].

conventionaliza'tion *n.* (קאנ-ווענ-שאנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס וואס שטאמט פון דער נייגונג צו זיין קאנווענציאנעל, זיך צו האלטען אן דעם אלגעמיין=אנגענומענעם.

conven'tionalize *v.* (קאנ-ווענ'-שאנ-על-איז) מאכען עטוואס קאנווענציאנעל; בריינגען אונטער דעם איינפלוס פון דאס קאנווענציאנעלע; טהון עטוואס אויף'ן אלגעמיין=אנגענומענעם שטייגער.

conven'tionally *adv.* (קאנ-ווענ'-שאנ-על-אי) לויט קאנווענציאנאליטעט; לויט מנהג, ווי אלגעמיין=אנגענומען.

conven'tionary *a.* (קאנ-ווענ'-שאנ-ע-רי) האנדלענד אונטער אן אבמאך; וואס איז אבגעשלאסען געווארען דורך אן אבמאך.

conven'tioner *n.* (קאנ-ווענ'-שאנ-ער) א מיטגליעד פון א קאנווענציאן.

conven'tions of soci'ety (קאנ-ווענ'-שאנז אוו סא-סאי'-ע-טי) אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאפט.

A cultured man must not act contrary to the **conventions of society.**

conven'tion trea'ty (קאנ-ווענ'-שאן טרי'-טי) אן אבמאך צווישען שטאאטען.

conven'tual *n. and a.* (קאנ-ווענ'-טשו-על) וואס געהערט צו א מאנאסטיר; א מאנאך; א מאנאשקע.

converge' *v.* (קאנ-וואירדזש') האבען א נייגונג זיך צוזאמענצולויפען אין איין פונקט; בריינגען נאהענט, צונויפברייגגען שטופענווייז אין איין פונקט; פיהרען צו אן אלגעמיינעם רעזולטאט, צו אן אלגעמיינעם שלום.

All the avenues **converge** toward the City Hall.

conver'gence *n.* (קאנ-וואיר'-דזשענס) די שטופענווייזע דערנעהנטערונג צו איין

פונקט; דאס בעגעגענען זיך אין איין פונקט.

conver′gency *n.* (קאנ-וואיר′-דזשענ-סי) ז. *convergence*

conver′gent *n. and a.* (קאנ-וואיר′-דזשענט) וואס האט א נייגונג זיך צוזאמענצוקומען אדער וואס קומט זיך צוזאמען אין איין פונקט; פיהרענדיג צו אן אלגעמיינעם רעזולטאט אדער שלום; אן אונענדליכע דעצימאל ברוך=צאהל [ווי 1:3=.3333...]

conver′ging *a.* (קאנ-וואיר′-דזשינג) וואס דערנעהנטערט זיך שטופענווייז; וואס האט די נייגונג זיך צוזאמענצוקומען אויף איין פונקט.

conver′sable *a.* (קאנ-וואיר′-סעבל) וואס איז געניינט, וואס קען פיהרען א געשפרעך; בערעדזאם, בערעדעוודיג, געזעליג.

conver′sableness *n.* (קאנ-וואיר′-סעבל-נעס) בערעדזאמקייט, בערעדעוודיגקייט, געזעליגקייט.

conver′sably *adv.* (קאנ-וואיר′-סע-בלי) אויף א בערעדעוודיגען אדער פאמיליארען שטייגער; מיט געזעליגקייט.

con′versant *a.* (קאנ′-וואיר-סענט) וואס איז בעקאנט מיט...; וואס פערקעהרט מיט...; וואס איז נאהענט מיט...; ערפאהרען; וואס האט א שייכות צו...; וואס בעשעפטיגט זיך אדער אינטערעסירט זיך מיט...; פערטרויט.

con′versantly *adv.* (קאנ′-וואיר-סענט-לי) אויף א פערטרויטען, פאמיליארען שטייגער.

conversa′tion *n.* (קאנ-וואיר-סיי′-שאן) א געשפרעך; א פערטרויליכע אונטערהאלטונג; פערקעהר; געשלעכטליכער פערקעהר; א געזעלשאפטליכע צוזאמענקונפט [הויפטזעכליך מיט דעם צוועק צו בעשפרעכען ליטעראטור און קונסט=פראגען].

conversa′tional *a.* (קאנ-וואיר-סיי′-שאנ-על) וואס געהערט צו א געשפרעך; אונטערהאלטענד, געזעליג.

conversa′tional gram′mar (קאנ-וואיר-סיי′-שאנ-על גרעמ′-ער) א גראמאטיק צום לערנען ריידען.

conversa′tionalist *n.* (קאנ-וואיר-סיי′-שאנ-על-איסט) איינער וואס האט טאלענט צו פיהרען אן אונטערהאלטונגס=געשפרעך.

conversa′tionally *adv.* (קאנ-וואיר-סיי′-שאנ-על-אי) דורך שמועסען; אויף אן אונטערהאלטענדען אופן; מיט געזעליגקייט.

conversa′tional tal′ents (קאנ-וואיר-סיי′-שאנ-על טעל′-ענטס) אונטערהאלטונגס=טאלאנט [די פעהיגקייט צו אונטערהאלטען מיט אינטערעסאנטע געשפרעכען].

conversa′tionism *n.* (קאנ-וואיר-סיי′-שאנ-איזם) א ווארט אדער א פראזע, וואס ווערט געוועהנליך געברויכט אין א פערטרויליכען געשפרעך.

conversa′tionist *n.* (קאנ-וואיר-סיי′-שאנ-איסט) ז. *conversationalist*

conversa′tion-tube *n.* (קאנ-וואיר-סיי′-שאן-טיוב) א שפרעך=רעהר, וואס ווערט געברויכט ווען מען רעדט מיט טויבע.

conversazio′ne *n.* (קאנ-ווער-סעט-סי-או′-נע) א געזעלשאפטליכע צוזאמענקונפט [הויפטזעכליך צו בעשפרעכען ליטעראטור און קונסט=פראגען].

con′verse *n. and a.* (קאנ′-וואירס) א געשפרעך; אונטעררעדונג; אומגאנג; פערקעהר; געשלעכטליכער פערקעהר; דאס געגענטייל; אן אומגעקעהרטער זאץ [למשל יעדע פון די זעצע: „נעגערס זיינען שווארץ" און „שווארצע מענשען זיינען נעגערס" זיינען אומגעקעהרט אין בעצוג פון איינעם צום צווייטען]; אומגעקעהרט; אומגעענדערט; געגענזייטיג.

converse′ *v.* (קאנ-וואירס′) פיהרען א געשפרעך; האבען אן אונטעררעדונג; האבען אומגאנג, פערקעהרען.

con′versely *adv.* (קאנ′-וואירס-לי) אויף א פערקעהרטען אופן.

conver′ser *n.* (קאנ-וואיר′-סער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשפרעך.

conver′sible *a.* (קאנ-וואיר′-סיבל) וואס קען אומגעענדערט ווערען, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין דעם געגענזאץ.

conver′sing *n.* (קאנ-וואיר′-סינג) א געשפרעך; פערקעהר.

conver′sion *n.* (קאנ-וואיר′-שאן) אומענדערונג; אומוואנדלונג; דער איבערגאנג פון איין רעליגיאן אדער פארטיי צו א צווייטער; דאס תשובה=טהאן; אין לאגיק — די אומקעהרונג פון א זאץ [ווי למשל: פערוואנדלען דעם זאץ "נעגערס זיינען שווארץ" אין — "שווארצע מענשען זיינען נעגערס"]; אין מיליטער — אומקעהרען דעם פראנט; דאס פערכאפען פרעמד אייגענטום.

convert′ *v.* (קאנ-וואירט′) אומקעהרען, אומענדערען, אומוואנדלען; בעקעהרען צו אן אנדער גלויבען; פערווענדען [פאר א נייעם געברויך]; אונגעזעצליך פערכאפען פרעמד אייגענטום; אומקעהרען א זאץ [אין לאגיק]; ברייננגען דערצו, אז איינער זאל אנהויבען תשובה צו טהאן.

con′vert *n.* (קאנ′-וואירט) איינער וואס בייט זיין רעליגיאן אדער זיינע פרינציפען; א בעל=תשובה.

conver′ter *n.* (קאנ-וואיר′-טער) איינער וואס בעקעהרט אימעצען צו זיין גלויבען; א מאשין, דורך וועלכער מען ענדערט די פארמע פון מעטאלען.

convertibil′ity *n.* (קאנ-וואיר-טי-ביל′-אי-טי) די פעהיגקייט צו ווערען אומגעענדערט, אומגעוואנדעלט, אומגעביטען.

conver′tible *a.* (קאנ-וואיר′-טיבל) וואס קען אומגעוואנדעלט, אומגעביטען, איבערגעענדערט ווערען; וואס קען אנגעווענדעט ווערען פאר א נייעם געברויך; וואס קען בעקעהרט ווערען.

conver′tible bonds (קאנ-וואיר′-טיבל באנדז) א שולד=צעטעל וואס אן אקציען=קאמפאניע גיט ארויס אויף א חוב, מיט דער בעדינגונג, אז ווען דער אייגענטימער פון דיעזען צעטעל וויל, קען ער בעקומען אקציעס פון דער קאמפאניע פאר דער סומע געלד וואס איהם קומט.

conver′tibleness *n.* (קאנ-וואיר′-טיבל-נעס) ז. *convertibility*

conver′tible sys′tem (קאנ-וואיר′-טיבל סיס′-טעם) די וועקסעל=סיסטעם [אין לאנד=ווירטהשאפט].

conver′tible terms (קאנ-וואיר′-טיבל טוירמז) פאלשטענדיג עהנליכע אין בעדייטונג אויסדריקע; סינאנימען.

conver′tibly *adv.* (קאנ-וואיר′-טי-בלי) אויף א געגענזייטיגען אופן; דורך אומענדערונג, אומוואנדלונג, אומבייטונג.

conver′tor *n.* (קאנ-וואיר′-טאר) אן עלעקטרישער אפאראט וואס פערוואנדעלט עלעקטריציטעט פון הויכע שפאנונג [וואלט] צו נידריגע.

con′vex *n. and a.* (קאנ′-וועקס) קאנוועקס, רונד אויסגעבויגען נאך אויסען; א פלעכע וואס איז רונד אויסגעבויגען נאך אויסען.

con′vexed *a.* (קאנ′-וועקסט) וואס איז געמאכט קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען נאך אויסען].

convex′edly *adv.* (קאנ-וועקס′-עד-לי) אויף א קאנוועקסען אופן.

convex′edness *n.* (קאנ-וועקס′-עד-נעס) דאס זיין קאנוועקס.

convex′ity *n.* (קאנ-וועקס′-אי-טי) דאס זיין קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען פון אויסענוועניג].

con′vexly *adv.* (קאנ′-וועקס-לי) אין א קאנוועקסער פארם [רונד אויסגעבויגען פון אויסענוועניג].

con′vexness *n.* (קאנ′-וועקס-נעס) ז. *convexity*

convex′o-con′cave *a.* (קאנ-וועקס′-או-קאנ′-קייוו) פון איין זייט קאנוועקס און פון דער אנדערער זייט קאנקאוו [פון איין זייט רונד אויסגעבויגען פון אויסוועניג און פון דער אנדערער זייט רונד אויסגעבויגען פון אינוועניג].

convex′o-con′vex *a.* (קאנ-וועקס′-או-קאנ′-וועקס) פון ביידע זייטען קאנוועקס.

convex′o-plane *a.* (קאנ-וועקס′-או-פליין) פון איין זייט קאנוועקס [רונד אויסגעבויגען נאך אויסוועניג] און פון דער אנדערער זייט פלאך.

convey′ *v.* (קאנ-וויי′) 1. טראגען; אי⸗בערטראגען, איבערגעבען; 2. ארויסזאגען, אויסדריקען.

1. The steamer **conveyed** the dead body of the admiral. 2. Please **convey** my best wishes to your wife.

convey′able *a.* (קאנ-וויי′-עבל) וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען.

convey′ a mea′ning (קאנ-וויי′ ע מיע′-נינג) אויסדריקען, בעדייטען.

The sentence as written **conveys** a different **meaning** than the author intended.

convey′ance *n.* (קאנ-וויי′-ענס) דאס איבערטראגען, דאס טראנספארטירען אדער איבערפיהרען פון איין ארט אויף דעם אנדערען; דאס איבערטראגען דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צום אנדערען; טראנספארטאציאנס=מיטעל [וועגען אדער באהנען וואס טראנספארטירען מענשען אדער סחורה].

convey′ancer *n.* (קאנ-וויי′-ענ-סער) איינער וואס טראגט איבער דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צו אן אנדערען.

convey′ancing *n.* (קאנ-וויי′-ענ-סינג) דאס אויסשטעלען געזעצליכע פאפיערען וועגען איבערטראגען דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צום אנדערען; געזעצען בנוגע דאס רעכט אויף אייגענטום.

convey′er *n.* (קאנ-וויי′-ער) א טראנספארטירער [איינער וואס שיקט איבער סחורות אדער זאכען פון ארט צו ארט]; א געצייג אדער אנדערער מיטעל צו איבעטראגען זאכען פון ארט צו ארט.

convey′ one's self (קאנ-וויי′ הוואנז סעלף) זיך בעגעבען [געהן ערגעץ וואו].

convey′or *n.* (קאנ-וויי′-אר) ז. *conveyer*

convict′ *v.* (קאנ-וויקט′) געזעצליך ערקלערען אלס שולדיג אין א פערברעכען; איבערציינגען די שולד אדער די זינד פון אימעצען.

con′vict *n.* (קאנ′-וויקט) איינער וואס איז פון געזעץ געפונען געווארען שולדיג אין א פערברעכען; א פעראורטיילטער.

con'vict col'onies (קאנ'-וויקט קאל'-א-ניעז) קאלאניעז וואוהין מען שיקט פער־אורטיילטע פערברעכער.

convic'tion *n.* (קאנ-וויק'-שאן) .1 אי־בערצייגונג: דאס זיין איבערצייגט; דאס גלויבען אין א זאך אויף'ן גרונד פון אי־בערצייגענדע ראיות; .2 פעראורטיילונג; דאס ערקלערען געזעצליך שולדיג אין א פערברעכען; דאס זיין ערקלערט שולדיג.

1. A man of convictions will never recede from his opinion. 2. After his conviction he was sent to prison.

convince' *v.* (קאנ-ווינס') איבערצייגען.

convince'ment *n.* (קאנ-ווינס'-מענט) איבערצייגונג.

convin'cer *n.* (קאנ-ווינ'-סער) דאס וואס איז איבערצייגענד; איינער וואס קען איבערצייגען.

convin'cible *a.* (קאנ-ווינ'-סיבל) וואס קען איבערצייגט ווערען.

convin'cingly *adv.* (קאנ-ווינ'-סינג-לי) איבערצייגענד.

convin'cingness *n.* (קאנ-ווינ'-סינג-נעס) די איבערצייגונגס־קראפט.

con'vive *n.* (קאנ'-וואיוו) א גוט־ברודער; א גאסט צו א סעודה, אן אורח ביים טיש.

conviv'ial *a.* (קאנ-וויוו'-אי-על) וואס געהערט צו א שמחה; יום־טוב'דיג, פרעה־ליך, מונטער.

conviv'ialist *n.* (קאנ-וויוו'-אי-על-איסט) איינער וואס איז פרעהליך און אונטערהאלטענד אויף א שמחה.

convivial'ity *n.* (קאנ-וויוו-אי-על'-אי-טי) פרעהליכקייט אין אונטערהאל־טונג; גוט־ברודערשאפט.

conviv'ially *adv.* (קאנ-וויוו'-אי-על-אי) פרעהליך, מונטער, יום־טוב'דיג.

convoca'tion *n.* (קאנ-וואָ-קיי'-שאן) פערזאמלונג; דאס צוזאמענקומען אויף אדער צונויפרופען א פערזאמלונג; די פערזאמלונג פון גייסטליכע פון דער אנ־גליקאנישער קירך וועגען קירכליכע ענינים.

convoke' *v.* (קאנ-וואוק') צוזאמענרופען אויף א פערזאמלונג; איינקריגען אין די אייגענע הענד; איינבעקומען אונטער דער אייגענער מאכט.

con'volute *n. and a.* (קאנ'-וואָ-ליוט) צוזאמענגעראָלט אדער צונויפגעוויקעלט; עפיס וואס איז צונויפגעוויקעלט.

con'voluted *a.* (קאנ'-וואָ-ליו-טעד) צוזאמענגעראָלט, צונויפגעוויקעלט.

convolu'tion *n.* (קאנ-וואָ-ליו'-שאן) דאס זיין צונויפגעוויקעלט אדער צונויפ־געראָלט; דאס צונויפראָלען אדער צו־נויפוויקלען; דאס דרעהען זיך ארום און ארום, ווי א ספּיראל.

con'volutive *a.* (קאנ'-וואָ-ליו-טיוו) ז. *convoluted*

convolve' *v.* (קאנ-וואָלוו') צוזאמענ־ראָלען; צונויפוויקלען.

convol'vulus *n.* (קאנ-וואָל'-וויו-לאס) די ווינדע אדער די ווינע [א מין פלאנ־צע].

convoy' *v.* (קאנ-וואָי') קאנוואָאירען, בעגלייטען אויף'ן וועג כדי צו בעשיצען [ווי קריעגס־שיפען קאנוואָאירען א טראנספּארט־שיף, אדער סאלדאטען קאנ־וואָאירען פראכט־צוגען]; בעגלייטען אלס א וועג־ווייזער אדער שיצער.

con'voy *n.* (קאנ'-וואָי) א קאנוואָי, א שוץ־בעגלייטער; עפעס וואס ווערט געפיהרט אונטער שוץ־בעגלייטונג; דאס קאנוואָאי־רען; דאס זיין בעגלייטעט פון א שיצענ־דע קראפט.

convulse' *v.* (קאנ-וואלס') טרייסלען; ערשיטערען; קרעמפּען; אריינברענגען אין קאנוואולסיעז.

convul'sion *n.* (קאנ-וואל'-שאן) ערשי־טערונג; קראמפּף; קאנוואולסיע; אין גע־אלאגיע — א קאטאקליזם אדער קא־טאסטראפע, א פלוצליכע ענדערונג אין דער פארמע פון דער ערד.

convul'sionary *a.* (קאנ-וואל'-שאנ-א-רי) קראמפּפהאפט; וואס פעראורזאכט קראמפּף; איינער וואס ליידט פון קאנ־וואולסיאנס־קראנקהייטען.

convul'sion fit (קאנ-וואל'-שאן פיט) דאס קרעמפּפען, אנפאל פון קראמפּף.

convul'sions of laugh'ter (קאנ-וואל'-שאנז אוו לאפ'-טער) דאס קייקלען זיך פון געלעכטער, דאס פלאצען פון גע־לעכטער.

convul'sive *a.* (קאנ-וואל'-סיוו) קרעמפּ־פיג, קראמפּפהאפט.

convul'sively *adv.* (קאנ-וואל'-סיוו-לי) מיט קאנוואולסיעז, קראמפּפהאפטיג.

convul'siveness *n.* (קאנ-וואל'-סיוו-נעס) קראמפּפהאפטיגקייט.

co'ny *n.* (קאו'-ני) א קראליק; די פעל פון א קראליק.

co'ny-bur'row *n.* (קאו'-ני-באר'-או) די נארע אדער דאס לאך פון א קראליק.

coo *v. and n.* (קוה) א קול ארויסגעבען ווי א טויב; רעדען צערטליך, ווייך און ליעבליך; דאס ווארקען פון א טויב.

cooc'cupant *a.* (קאו-אק'-יו-פענט) וואס פערנעהמען אדער בעזיצען צוזאמען.

coo'er *n.* (קוה'-ער) א טויב; איינער וואס רעדט צערטליך און ליעבליך; איי־נער וואס צערטעלט מיט ליעבעס־ווערטער.

coo'ing *n.* (קוה'-אינג) דאס ווארקען פון א טויב.

coo'ingly *adv.* (קוה'-אינג-לי) ווארקענ־דיג ווי א טויב.

cook *n. and v.* (קוק) א קוכער, א קעכין; קאכען; נארען, פעלשען, שווינדלען.

cook'-book *n.* (קוק'-בוק) א קאך־בוך.

cook'er *n.* (קוק'-ער) אן אויוועלע צוזא־מען מיט א קעסעל צום קאכען.

cook'ery *n.* (קוק'-ע-רי) די קאך־קונסט; א קיך.

cook'ie *n.* (קוק'-אי) קליינע קוכענס.

cook'ing-stove *n.* (קוק'-אינג-סטאוו) א קאך־אויווען.

cook'ing-range *n.* (קוק'-אינג-ריינדזש) ז. *cooking-stove*

cook'ish *a.* (קוק'-איש) ווי א קוכער.

cook'-maid *n.* (קוק'-מייד) א קעכין.

cook'-room *n.* (קוק'-רוהם) א קיך.

cook'-shop *n.* (קוק'-שאפּ) א קיך; א שיפס־קיך.

cook's mate (קוקס מייט) א געהילף ביי א קוכער.

cook some one's goose (קוק סאם הוואנז גוהס) אנמאכען איינעם געברענטע צרות.

cook'y *n.* (קוק'-אי) ז. *cookie*

cool *a., n. and v.* (קוהל) קיהל; קאלט־בלוטיג; אונפריינדליך, קאלט; קיהלקייט; קיהלען; ערפרישען; זיך אבקיהלען.

cool as a cu'cumber (קוהל עז ע קיו'-קאמ-בער) קיהל, קאלטבלוטיג; וואס קען זיך בעהערשען.

cool'-cup *n.* (קוהל'-קאפּ) א קאלטער גע־טראנק.

coo'ler *n.* (קוה'-לער) א קיהלונגס־מי־טעל; א קיהלונגס־אפּאראט; א תפיסה [אין דער גנבים־שפּראך].

cool fish (קוהל פיש) א קאלטער לונג און לעבער.

cool'-head'ed *a.* (קוהל'-העד'-עד) קאלטבלוטיג, איבערלעגט.

coo'lie *n. and a.* (קוה'-לי) א קולי [אן אזיאטישער פּראסטער ארבייטער; אין אמעריקא — א כינעזישער ארבייטער, איבערהויפּט א קאנטראקט־ארבייטער]; וואס אנבעלאנגט צו א קולי.

coo'ling card (קוה'-לינג קארד) א שלעכטע קארט.

coo'ling-ov'en *n.* (קוה'-לינג-אוון) א קיהל־אויווען.

coo'ling-vat *n.* (קוה'-לינג-וועט) א קיהל־פאס.

cool'ish *a.* (קוהל'-איש) עטוואס קיהל.

cool'ly *adv.* (קוהל'-אי) קיהלענ־דיג; אויף א קיהלען אופן; מיט איבערלעגונג; אויף א קאלטבלוטיגען שטייגער; מיט גלייכגילטיגקייט; אויף אן אונפריינדליכען, קאל־טען שטייגער.

cool'ness *n.* (קוהל'-נעס) קיהלקייט; קאלטבלוטיגקייט; אבגעפרעמדקייט.

People noticed that a coolness had existed between us for some time.

cool one's heels (קוהל הוואנז היעלז) לאזען ווארטען.

coo'ly *n.* (קוה'-לי) ז. *coolie*

coom *n.* (קוהם) די אויסגענוצ־טע וואגען־שמירעכץ, וואס דרעהט זיך ארויס פון דער לאך פון א ראד; אפּיל־קעס, זעגעל שפּענער; זעג־שטויב; אן אל־טע ענגלישע מאס פון פיער בושעל.

coon *n. and v.* (קוהן) דער וואש־בער, שופּ, יענאט [אזא חיה'לע]; א כיטרער מענש; קריכען ווי א וואש־בער אויף א בוים; א נעגער.

coon'-bear *n.* (קוהן'-בעהר) אזא בער־עהנליכע חיה אין די בערג פון טיבעט.

coon's age (קוהנז איידזש) א לאנגע צייט; אן אייביגקייט.

coop *n. and v.* (קוהפּ) א שטייג פאר געפליגעל; אן ענגער פּלאץ; א געוויסע האלענדישע מעסטעל; א פעסעל; איינ־שפּארען אין א שטייג אדער בכלל אין אן ענגען פּלאץ.

coopee' *n.* (קוה-פּי') א מין בעוועגונג אין טאנצען.

coo'per *n. and v.* (קוה'-פּער) א באנ־דער [איינער וואס מאכט פעסער]; אזא ענגלישער ביער; מאכען אדער פּעררי־כטען פעסלעך; פּערדארבען, פעלשען.

coo'perage *n.* (קוה'-פּער-עדזש) די ווערקשטאט פון א באנדער; דער פּרייז פאר באנדער־ארבייט; באנדער־ארבייט.

coop'erant *n. and a.* (קא-אפּ'-ע-רענט) מיטווירקענד; איינער אדער עפּעס וואס ווירקט צוזאמען מיט אנדערע.

coop'erate *v.* (קא-אפּ'-ע-רייט) מיט־ווירקען.

coopera'tion *n.* (קא-אפּ-ע-ריי'-שאן) מיטווירקונג; א קאאפּעראציאן, א גע־נאסענשאפט.

coopera'tionist *n.* (קא-אפּ-ע-ריי'-שאנ-איסט) א מיטגליעד פון א קאאפּע־ראטיווער געזעלשאפט אדער גענאסענ־שאפט.

coop'erative *a.* (קא-אפּ'-ע-ריי-טיוו) מיטווירקענד, ארבייטענדיג צוזאמען פאר א געמיינשאפטליכען צוועק.

coop'erative soci'ety (קא-אפּ'-ע-ריי-טיוו סא-סאי'-ע-טי) א קאאפּעראטי־ווע געזעלשאפט [א געזעלשאפט פאר

בשותפות'ע פראדוקציאן אדער פאר בשותפות'ען פערקויף].

coop'erator *n.* (קא-אפ'-ע-ריי-טאר) א מיטווירקער; א מיטארבייטער; א מיטגליעד פון א קאאפעראטיווער געזעלשאפט.

coo'pering *n.* (קוה'-פער-אינג) באנדע-ריי.

coo'pery *n.* (קוה'-פער-אי) באנדעריי; כלים וואס ווערען געמאכט פון א באנדער.

coopt' *v.* (קא-אפט') קאאפטירען; אויפנעהמען אלס מיטגליעד דורך וואהל, וועהלען, אויסוועהלען, הויפטזעכליך צוואוועהלען נייע מיטגליעדער צו א קאמיטעט, געזעלשאפט א. ד. ג. דורך די מיטגליעדער גופא.

coop'tate *v.* (קא-אפ'-טייט) ז. *coopt*

coopta'tion *n.* (קאו-אפ-טיי'-שאן) אן אויסוועהל; וואהל, געמיינזאמער אויסוואהל, הויפטזעכליך א צוואוואהל פון נייע מיטגליעדער פון א געזעלשאפט, קאמיטעט א. ד. ג. דורך די מיטגליעדער גופא.

coo'rash *n.* (קוה'-ראש) א מין שמאר-צונג וואס קומט פון אונריינקייט [די קראנקהייט איז פערשפרייט צווישען די נידריגע קלאסען אין אפריקא].

coordain' *v.* (קאו-אר-דיין') קאארדי-נירען, בעשטימען פאר עפעס צוזאמען מיט אנדערע.

coor'dinal *a.* (קא-אר'-די-נעל) וואס זיינען פון דערזעלבער קלאסען-אבטיילונג [וועגען חיות אדער פלאנצען].

coor'dinate *n., a. and v.* (קא-אר'-די-נייט) גלייכשטעלען מיט אנדערע אין אמט, ראנג א. ד. ג.; בריינגען אין ריכ-טיגער ארדנונג; הארמאניש פעראייניגען; וואס איז גלייך אין ווערטה, בעדייטונג, ראנג א. ד. ג.; עטוואס וואס איז פון דעמזעלבען קלאס, פון דערזעלבער וויכ-טיגקייט, פון דעמזעלבען ראנג מיט אנ-דערע.

coor'dinately *adv.* (קא-אר'-די-נייט-לי) אין דעמזעלבען ראנג; אין א גליי-כער מאס; פון דערזעלבער בעדייטונג און וויכטיגקייט.

coor'dinateness *n.* (קא-אר'-די-נייט-נעס) דאס זיין גלייכגעשטעלט אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coordina'tion *n.* (קא-אר-די-ניי'-שאן) די גלייכשטעלונג אין אמט, ראנג, בעדיי-טונג א. ד. ג.

coor'dinative *a.* (קא-אר'-די-ניי-טיוו) וואס דריקט אויס גלייכקייט אין ראנג, אמט א. ד. ג.

coordina'tory *a.* (קא-אר'-די-ניי-טא-רי) וואס איז שייך אדער וואס העלפט צו דער גלייכשטעלונג אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coot *n.* (קוהט) [א מין די וואסער-הוהן וואסער-פויגעל]; א גולם, א נאר.

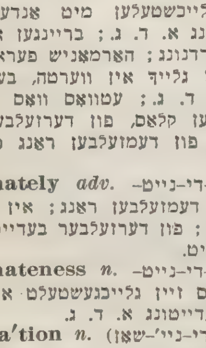

Coot

coo'ter *n.* (קוה'-טער) א מין טורטעל-טויב.

cop *n. and v.* (קאפ) דער שפיץ אדער קאפ פון עפעס; א טשוב אויף א פויגעלס קאפ; אזא שפולע אויף וועלכע מען וויקעלט אן זייד; א קנויל פאדים אין דער פארם פון א קאנוס, וועלכער ווערט אנגע-וויקעלט פון א שפינערייי-מאשין; א פאלי-ציסט; ארעסטירען.

copai'ba *n.* (קא-פיי'-בא) (קאפייווא-באלזאם [אזא באלזאם-זאפט וואס ווערט גענומען פון געוויסע פלאנצען (ער האט א שטארקען אייגענארטיגען אראמאט און א שארף ביטערליכען געשמאק. ווערט בע-נוצט אין דער מעדיצין)].

copai'va *n.* (קא-פיי'-ווא) ז. *copaiba*

copai'vic *a.* (קא-פיי'-וויק) וואס איז שייך צו קאפייווא-באלזאם. ז. *copaiba*

co'pal *n.* (קאו'-פעל) [א קאפאל דער הארטער פעך וואס ווערט ארויסגע-געבען פון פערשידענע טראפישע בוי-מער. ווערט בענוצט אין דער פאבריקא-ציאן פון לאק].

co'pal-tree *n.* (קאו'-פעל-טריע) דער קאפאל-בוים [דער בוים פון וועלכען עס ווערט גענומען דער קאפאל-פעך].

copar'cenary *n.* (קא-פאר'-סע-נע-רי) די מיט-ערבשאפט [דאס זיין א מיט-יורש].

copar'cener *n.* (קא-פאר'-סע-נער) א מיט-יורש.

copar'ceny *n.* (קא-פאר'-סע-ני) א גלייכער חלק אין א ירושה.

copart'ner *n.* (קא-פארט'-נער) א טייל-האבער; א שותף.

copart'nership *n.* (קא-פארט'-נער-שיפ) שותפות.

copart'nery *n.* (קא-פארט'-נער-אי) א קאנטראקט וועגען שותפות.

copay'va *n.* (קא-פיי'-ווא) ז. *copaiba*

cope *n. and v.* (קאופ) 1. א פריסטער-מאנטעל; 2. א קאפ-בעדעקונג; עפעס וואס איז אויסגעשפרייט איבער'ן קאפ [ווי א דאך, א געוועלב, דער הימעל א. ז. וו.]; 3. אנטהאן א פריסטער-מאנטעל; 4. אויסשפרייטען א געוועלב, בעדעקען מיט א געוועלב; 5. בייקומען.

5. I can not **cope** with this difficulty.

Cope

co'peck *n.* (קאו'-פעק) [א קאפיקע א קליינע רוסישע קופערנע מטבע, וואס איז א הונדערט חלק פון א רובעל און האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר א האלבען אמעריקאנער סענט].

Coper'nican *n. and a.* (קא-פער'-ני-קען) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון דעם בעריהמטען אסטראנאם קאפערניקוס אדער צו זיין לעהרע, לויט וועלכער די ערד דרעהט זיך ארום דער זון [האט גע-לעבט פון יאהר 1473 ביז 1543]; אן אנ-הענגער פון קאפערניקוס לעהרע.

cope'stone *n.* (קאופ'-סטאון) א געזימס-שטיין.

copho'sis *n.* (קא-פאו'-סיס) טויבקייט.

cop'ier *n.* (קאפ'-אי-ער) אן איבערשריי-בער; א קאפירער; א נאכטהוער.

co'ping *n.* (קאו'-פינג) א געזימס פון א וואנד, אן אבדאך פון א וואנד.

co'pious *a.* (קאו'-פי-אס) פול; צאהל-רייך, א סך; איבערגענוג; מיט א גרויסער שפע.

The students took **copious** notes of the lecture.

co'piously *adv.* (קאו'-פי-אס-לי) בשפע; איבערגענוג; מיט א פולער אדער צאהלרייכער מאס.

co'piousness *n.* (קאו'-פי-אס-נעס) פולקייט; שפע; א צאהלרייכע מאס, אן איבערפילטע מאס.

copla'nar *a.* (קאו-פליי'-נאר) וואס ליענט אין דערזעלביגער פלעכע.

cop'land *n.* (קאפ'-לענד) דאס שפיץ-לאנד [א שטיק לאנד וואס האט די פארם פון א שפיציגען ווינקעל].

copo'lar *a.* (קאו-פאו'-לאר) וואס האט דעמזעלבינען פאל [א מאטעמאטישער אויסדרוק].

copop'sia *n.* (קא-פאפ'-סי-א) אן אב-שוואכונג פון דער זעהונגס-קראפט, א שוואכע ראיה.

coppé' *a.* (קא-פיי') מיט א פערריסענעם קאפ [וועגען הערבען-צייכנונגען].

copped *a.* (קאופט) אנגעטהאן אין א פריסטער-מאנטעל; בעדעקט מיט א דאך אדער געוועלב. ז. *cope*

copped *a.* (קאפט) שפיציג, וואס האט די פארמע פון א קאנוס.

cop'pel *n.* (קאפ'-על) א שמעלץ-טאפ; א טיגעל.

cop'per *n., a. and v.* (קאפ'-ער) קו-פער; א גרויסער קופערנער קעסעל; דער פערדייאונגס-אפאראט [דער מאגען]; א קופערנע פלאטע; א קליינע קופערנע מטבע; אזא ראלע צום אויפוויקלען דראט; א שמעטערלינג פון קופער-פארב; וואס איז עהנליך צו קופער; וואס איז פון קו-פער; בעדעקען מיט קופער.

cop'peras *n.* (קאפ'-ע-רעס) אייזען-זולפאט, גרינער וויטריאל [אזא כעמי-שער שטאף. ווערט בענוצט אין דער מעדי-צין, אין פאטאגראפיע, אין פארבען א. ז. וו.].

cop'perbelly *n.* (קאפ'-ער-בעל-אי) געוויסע ניט-גיפטיגע אמעריקאנער שלאנג וואס האט א קופער-פארביגען בויך.

cop'per-bit *n.* (קאפ'-ער-ביט) א לייט-אייזען מיט א קופערנעם ענד.

cop'per-bot'tomed *a.* (קאפ'-ער-באט'-אמד) מיט א קופערנעם דעק; מיט א קופער-בעדעקטען דעק.

cop'per brown (קאפ'-ער בראון) קו-פער-ברוין. ז. איל. *"Colors"*

cop'per-cap'tain *n.* (קאפ'-ער-קעפ'-טען) איינער וואס רופט זיך מיט'ן נא-מען קאפיטאן, ניט האבענדיג קיין רעכט דערצו.

cop'per-coin *n.* (קאפ'-ער-קאין) קו-פער-געלט.

cop'per-col'or *n.* (קאפ'-ער-קאל'-אר) קופערפארב.

cop'per-col'ored *a.* (קאפ'-ער-קאל'-ארד) פון קופערפארב, ספעציעל וועגען די אמעריקאנער אינדיאנער.

cop'pered *a.* (קאפ'-ערד) קופער-פאר-ביג.

cop'per-faced *a.* (קאפ'-ער-פייסט) בעדעקט פון אויבען מיט קופער.

cop′per-fas′tened *a.* (קאפ׳-ער-פעסנד) בעשלאגען מיט קופער.

cop′per-glance *n.* (קאפ׳-ער-גלענס) קופער=זולפאט [א כעמישע פערבינדונג פון קופער און שוועבעל].

cop′perhead *n.* (קאפ׳-ער-העד) די אמעריקאנער קופער=שלאנג [א גיפטיגע שלאנג פון גאלד=ברוינער פארב פון צוויי ביז דריי פוס די לענג]; א צונאמען מיט וועלכען מען פלעגט רופען איינעם פון די נארד=שטאאטען אין אמעריקא, וואס האט סימפאטיזירט מיט די אויפשטענדיגע פון די זיד=שטאאטען אין דער צייט פון דעם בירגער=קריעג אין אמעריקא.

cop′pering *n.* (קאפ׳-ער-אינג) דאס בעשלאגען מיט קופער.

cop′perish *a.* (קאפ׳-ער-איש) וואס ענטהאלט קופער; וואס איז עהנליך צו קופער.

cop′perize *v.* (קאפ׳-ער-איז) אנזעטיגען מיט א קופער=לעזונג אדער מיט קופער=זאלץ.

cop′per-laced *a.* (קאפ׳-ער-לייסט) בעפוצט מיט קופער=גאלוינען.

cop′per-nick′el *n.* (קאפ׳-ער-ניק׳-על) קופער=ניקעל [אזא מעטאל].

cop′perplate *n.* and *a.* (קאפ׳-ער-פלייט) א קופער=פלאטע אויף וועלכער עס איז אויסגראווירט א צייכנונג; אן אבדרוק פון אזא פלאטע; אויסגעקריצט אויף א קופער=פלאטע.

cop′per-sheet *n.* (קאפ׳-ער-שיעט) קופער=בלעך.

cop′persmith *n.* (קאפ׳-ער-סמיטה) א קופער=שמיעד.

cop′perwing *n.* (קאפ׳-ער-הווינג) א שמעטערלינג פון קופער=פארב.

cop′per-wire *n.* (קאפ׳-ער-הוואיר) קופער=דראט.

cop′perwork *n.* (קאפ׳-ער-הוואירק) קופער=ארבייט.

cop′per-works *n.* (קאפ׳-ער-הוואירקס) א קופער=ווערקשטאט.

cop′per-worm *n.* (קאפ׳-ער-הוואירם) דער שיף=ווארעם, דער בויערער=ווארעם.

cop′pery *a.* (קאפ׳-ער-אי) קופערדיג; וואס ענטהאלט קופער; וואס האט די איי=גענשאפטען פון קופער.

cop′pice *n.* (קאפ׳-אים) א געדיכט וועלדעל פון קליינע בוימעלעך [הויפטזעכליך אזא וואס מען האקט אוים פון צייט צו צייט].

cop′ple *n.* (קאפל) א שפיץ; א שפיץ ווי פון א קאנוס.

cop′ple-crown *n.* (קאפל׳-קראון) א טשוב אויף׳ן קאפ פון א פויגעל.

cop′pled *a.* (קאפלד) צוגעשפיצט; עהנליך צו א קאנוס.

cop′ra *n.* (קאפ׳-רא) קאפרא [די געטריקענטע קערנער פון קאקאס=נים, וועלכע ווערען געשיקט פון די פאסיפישע אינזלען אין אייראפא].

copres′ence *n.* (קאו-פרעז׳-ענס) דאס ביי=זיין; דאס זיין צוזאמען מיט אנדערע.

cop′rolite *n.* (קאפ׳-רא-לאיט) אזא הארטע רונדע שטיינמאסע וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אבפאל [עקסקרימענטען] פון חיות, בעזאנדערס פון רעפטיליען און פיש.

cop′rolith *n.* (קאפ׳-רא-ליטה) א פערהארטעוועטע קנויל אין די געדערים [ווי צאה אדער עטוואס אנדערש]; אזא הארטע רונדע שטיינמאסע, וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אבפאל [עקסקרימענטען] פון חיות, בעזאנדערס פון רעפטיליען און פיש.

coproph′agan *n.* (קא-פראפ׳-ע-גען) א מיסט=זשוק.

coproph′agist *n.* (קא-פראפ׳-ע-דזשיסט) א חיה וואס עסט צאה [עקסקרימענטען].

coproph′agous *a.* (קא-פראפ׳-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט צאה [עקסקרימענטען].

coproph′ilous *a.* (קא-פראפ׳-אי-לאס) וואס וואקסט אויף מיסט; וואס ליעבט מיסט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

copse *n.* (קאפס) ז. *coppice*

copse′wood *n.* (קאפס׳-הוואוד) ז. *coppice*

cop′sy *a.* (קאפ׳-סי) בעוואקסען מיט קליינע געדיכטע בוימלעך.

Copt *n.* (קאפט) א קאפט, א געבארענער עגיפטיאנער, א מצרי [צום אונטערשייד פון די אראבער אין עגיפטען]; אן עגיפטישער קריסט.

Cop′tic *a.* and *n.* (קאפ׳-טיק) קאפטיש, וואס איז שייך צו די קאפטען [געבארענע עגיפטיאנער]; א קאפט; די קאפטישע שפראך.

cop′ula *n.* (קאפ׳-יו-לא) א בינד=ווארט, דאס ווארט אין א זאץ, וואס פערבינדט דעם סוביעקט מיט דעם פרעדיקאט [ווי דאס ווארט „איז” אין די זעצע: ניו יארק **איז** גרויס; ראטשילד **איז** רייך]; פערבינדונגס=גליעד, א פערבינדונגס=ביין; געשלעכטליכער פערקעהר.

cop′ular *a.* (קאפ׳-יו-לאר) וואס איז שייך צו אדער האט די אייגענשאפטען פון א בינדע=ווארט. ז. *copula*

cop′ulate *v.* (קאפ׳-יו-לייט) זיך פארען [ווי זכר און נקבה].

copula′tion *n.* (קאפ-יו-ליי׳-שאן) דאס צוזאמענפארען, בעהעפטען; געשלעכטליכער פערקעהר.

cop′ulative *n.* and *a.* (קאפ׳-יו-ליי-טיוו) וואס פעראייניגט אדער פארט צוזאמען; א בינד=ווארט. ז. *copula*

cop′ulatively *adv.* (קאפ׳-יו-ליי-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון א בינד=ווארט; דורך פערבינדונג, דורך פארונג.

cop′ulatory *a.* (קאפ׳-יו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו א צוזאמענפארונג אדער צום געשלעכטליכען פערקעהר; וואס פעראייניגט, וואס פערבינדט.

cop′y *n.* and *v.* (קאפ׳-אי) א מאנוסקריפט (כתב=יד), א קאפיע; א נאכגעמאכטע זאך; אן עקזעמפלאר; א געוויסער פארמאט פון שרייב=פאפיער פון 16×20 צאל; איבערשרייבען; נאכמאכען; קאפירען.

cop′y-book *n.* (קאפ׳-אי-בוק) א פאר=שריפטס=העפט [א העפט נאכצושרייבען פאר אזעלכע וואס פאנגען זיך אן לערנען שרייבען]; א שרייב=העפט.

cop′yer *n.* (קאפ׳-אי-ער) ז. *copier*

cop′y from life (קאפ׳-אי פראם לאיף) קאפירען פון דער נאטור, קאפירען פון לעבען.

cop′ygraph *n.* (קאפ׳-אי-גרעף) א העקטאגראף [אזא פערגליווערטע כעמישע מאסע וואס ווערט בענוצט צו מאכען קאפיעס פון שריפטען].

cop′yhold *n.* (קאפ׳-אי-האולד) אין ענגלאנד — בעזיץ אויף צינז=לאנד, וואו דער בעזיצער קען בעווייזען זיין רעכט דורך א קאפיע פון די ביכער פון דעם לאנד=הערר [לארד]. דאס לאנד געהערט צום בעזיצער און ווערט גערעכענט ווי זיין אייגענטום ווי לאנג ער צאהלט די צינזען.

cop′y-hol′der *n.* (קאפ׳-אי-האול׳-דער) אזא ראהם אדער קלאמער אין וועלכען א שריפטזעצער האלט דעם מאנוסקריפט [כתב=יד] ביים זעצען; א העלפער ביים לעזען קארעקטור [דער וואס האלט דעם מאנוסקריפט און לעזט פאר ביים מאכען די קארעקטור פון א דרוקשריפט].

cop′yholder *n.* (קאפ׳-אי-האול-דער) א בעזיצער פון צינז=לאנד, וועגען וועלכען דער בעזיצער האט א קאפיע פון די ביכער פון דעם לאנד=הערר [לארד]. דאס לאנד ווערט גערעכענט פאר דאס אייגענטום פון בעזיצער ווי לאנג ער צאהלט די צינזען.

cop′ying-clerk *n.* (קאפ׳-אי-אינג-קלוירק) אן אנגעשטעלטער צו מאכען קאפיעס פון שריפטען.

cop′ying-ink *n.* (קאפ׳-אי-אינג-אינק) קאפיער=טינט [אזא טינט וואס ווערט בענוצט פאר שריפטען וועלכע דארפען קאפירט ווערען].

cop′ying-machine′ *n.* (קאפ׳-אי-אינג-מע-שין׳) א קאפיער=מאשין.

cop′ying-pa′per *n.* (קאפ׳-אי-אינג-פיי׳-פער) קאפיער=פאפיער.

cop′ying-press *n.* (קאפ׳-אי-אינג-פרעס) א קאפיער=פרעס.

cop′ying-rib′bon *n.* (קאפ׳-אי-אינג-ריב׳-אן) דאס טינט=באנד פון א שרייב=מאשין.

cop′yist *n.* (קאפ׳-אי-איסט) א קאפיערער; אן איבערשרייבער; א נאכמאכער.

cop′y-mon′ey *n.* (קאפ׳-אי-מאנ׳-אי) געצאהלט פאר איבערשרייבען; שרייבער=געצאהלט.

cop′yright *n.* and *v.* (קאפ׳-אי-ראיט) ליטערארישע אייגענטומס=רעכט [דאס געזעצליכע אייגענטומס=רעכט אויף א פערפאסונג אדער אירגענד וועלכע אנדערע קינסטליכע אדער גייסטיגע ארבייט]; פערזיכערען אדער שיצען דאס ליטערארישע אייגענטומס=רעכט.

coquet′ *v.* (קא-קעט׳) קאקעטירען, מאכען חן׳דעלאך; זוכען צו געפעלען.

co′quetry *n.* (קאו׳-קעט-רי) קאקעטעריי.

coquette′ *n.* (קא-קעט׳) א קאקעטקע, א פרוי וואס מאכט חן׳דלעך; א פרוי וואס זוכט צו געפעלען.

coquet′tish *a.* (קא-קעט׳-איש) קאקעטיש, עהנליך צו א קאקעטקע.

coquet′tishly *adv.* (קא-קעט׳-איש-לי) אויף א קאקעטישען אופן.

coqui′na *n.* (קא-קי׳-נא) אזא ווייכליכער שטיין וועלכער בעשטעהט פון ים=מושלען און ווערט בענוצט אלס בוי=מאטעריאל.

cor′acle *n.* (קאר׳-עקל) א קליינע פישער=שיפעל פון פעל איבערגעצויגען איבער צוזאמענגעשטעלטע שטעקלעך.

cor′acoid *n.* and *a.* (קאר׳-ע-קאיד) וואס האט די פארמע פון א שנאבעל פון א ראב [וואראנע]; דער ביין וואס בעהעפט זיך מיט׳ן אקסעל=ביין.

cor′al *n.* and *a.* (קאר׳-על) קאראלען, קארעלען [אזא הארטער שטיינארטיגער שטאף פון ראזען קאליר וואס בילדעט זיך אין דער פארם פון בוימלעך אויף׳ן גרונט פון ים פון אזעלכע קליינע ים=

חיה'לעך (פאליפען)]; א בעשעפעניש וואס פראדוצירט קאראלען; אזא פלאנצע וואס וואקסט אין זיד־אפריקא; געמאכט פון קאראלען; וואס איז עהנליך צו קא־ראלען.

Coral

cor'al-di'ver *n.* (קאר'-על-דאי'-ווער) דער קאראלען־פישער, דער וואס זוכט קא־ראלען אויף'ן דעק פון ים.

cor'al-fish'er *n.* (קאר'-על-פיש'-ער) ז. *coral-diver*

cor'al-fish'ery *n.* (קאר'-על-פיש'-ער-אי) קאראלען־פאנגעריי, דאס זוכען קארא־לען אויף'ן דעק פון ים.

cor'al-fish'ing *n.* (קאר'-על-פיש'-אינג) ז. *coral-fishery*

cor'al is'land (קאר'-על אי'-לענד) א קאראלען־אינזעל [אן אינזעל, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין מיטען ים דורך דעם וואס די שטרעמונג פון וואסער האט אנגעטראגען זאמד אויף די קאראלען און דערמיט האט זיך אויסגעבילדעט א שטיק יבשה].

coralla'ceous *a.* (קאר-ע-ליי'-שיאס) וואס אנבעלאנגט צו אדער האט די איי־גענשאפטען פון קאראלען.

cor'alled *a.* (קאר'-עלד) מיט קאראלען בעזעצט; וואס האט קאראלען.

corallif'erous *a.* (קאר-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס קארא־לען.

coral'liform *a.* (קא-ראל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

Coralli'na *n.* (קאר-ע-לאי'-נא) די קאראלינען [אזא מין ים־גראזען וואס האבען א ראזען קאראלען קאליר. וואק־סען מייסטענס אין די ימים פון די הייסע געגענדען].

cor'alline *n.* and *a.* (קאר'-ע-לין) וואס בעשטעהט פון קאראלען; וואס ענט־האלט אדער זעהט אויס ווי קאראלען; רויטליך ווי קאראלען; אזא ראזע־פארב; דאס קאראלין־גראז [אזא ים־גראז וואס האט דעם קאליר פון קאראלען]; א קא־ראלען־עהנליכע בעשעפעניש.

cor'allite *n.* (קאר'-ע-לאיט) דאס ים־חיה'לע [פאליפ] וואס בילדעט קארא־לען.

corallit'ic *a.* (קאר-ע-ליט'-איק) וואס ענטהאלט קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

cor'alloid *n.* and *a.* (קאר'-ע-לאיד) קאראלענארטיג; עהנליך צו קאראלען; א מין קאראל־פאליפ [פון די קליינינקע ים־חיה'לעך].

coralloi'dal *a.* (קאר-ע-לאי'-דעל) קא־ראלענארטיג, עהנליך צו קאראלען.

cor'al-mud *n.* (קאר'-על-מאד) ניט־צוזאמענגעוואקסענער קאראל; שטיקלעך קאראל, וואס זיינען ניט פעראייניגט.

cor'al-plant *n.* (קאר'-על-פלענט) די קאראל־פלאנצע [א פלאנצע מיט ראזע בלומען און געדיכטע בלעטער, ווערט קול־טיווירט אין די גערטנער פון אינדיען].

cor'al-rag *n.* (קאר'-על-רעג) אין גע־אלאגיע — די קאלך־שיכט פון דער ערד, וואו עס געפינען זיך פיעל פערשטיינערטע קאראל־חיה'לעך.

cor'al reef (קאר'-על ריעף) א מין פעלז וואס איז אויסגעבילדעט פון קארא־לען און שטעקט ארויס פון ים.

cor'alroot *n.* (קאר'-על-רוהט) קארא־לען־ווארצעל [אזא פלאנצע].

cor'al-snake *n.* (קאר'-על-סנייק) אזא שלאנג מיט רויט־ראזע שטרייפען.

cor'al-tree *n.* (קאר'-על-טריע) דער קאראלען־בוים [א מין בוים אדער קוסט מיט געדיכטע בלעטער און רויט־ראזע בלו־מען. וואקסט געוועהנליך אין אמעריקא, אפריקא און אינדיען].

cor'al-wood *n.* (קאר'-על-הוואוד) קא־ראלען־האלץ [רויטע מעבעל־האלץ פון זיד־אמעריקא].

cor'alwort *n.* (קאר'-על-הוואירט) ז. *coralroot*

cor'al-zone *n.* (קאר'-על-זאון) די טיעפקייט פון ים, וואו מען געפינט פיעל קאראלען; דער ים־שטח, וואו מען קען געפינען קאראלען.

co'ram pop'ulo (קאו'-רעם פאפ'-יו-לאו) פאר'ן קהל; פאר די אויגען פון די צושויער.

cor'anach *n.* (קאר'-ע-נעק) א קלאג־ליעד, א טרויער־ליעד, וואס פלעגט אמאל געזונגען ווערען ביי א לויה אין אירלאנד און שאטלאנד.

corb *n.* (קאהרב) אן אייזערנער קארב, (קאהרב) מיט וועלכען מען הויבט אויף שטיינ־קויהלען פון די שאכטען; אין ארכיטעק־טור — א נישע, א פערטיעפונג אין וואנד, וואו מען שטעלט א וואזע, א סטאטוע א. ד. ג.

cor'ban *n.* (קאהר'-בען) א קרבן נדר.

cor'beil *n.* (קאהר'-בעל) א קליינער קארב, וועלכען מען פילט אן מיט ערד און מען שטעלט אויף דער וואנד פון פעס־טונג, כדי צו בעשיצען זיך געגען דעם שונא'ס קוילען; אין ארכיטעקטור — א סקולפטור־ארבייט צו בעפוצען א געביידע אין דער פארם פון א קערבעל מיט בלו־מען, מיט פרוכטען א. ד. ג.

cor'bel *n.* and *v.* (קאהר'-בעל) אין ארכיטעקטור — דער קראגשטיין [א שטיק שטיין, האלץ אדער אייזען, וואס שטארצט ארויס פון וואנד, כדי אויפצוהאלטען די קראקוועס פון דאך א. ד. ג.]; אויפהאל־טען עפעס אויף קראגשטיינער.

cor'bel-ta'ble *n.* (קאהר'-בעל-טייבל) א פאראפעט, א ווענטעל אדער א צייל פון זיילען, וואס האלט זיך אויף קראג־שטיינער.

cor'bil *n.* (קאהר'-ביל) ז. *corbel*

cord *n.* and *v.* (קאהרד) א שנירעל, א שטריקעל; קייטען [אין זינען פון יאך, פייניגונג, פערשקלאפונג]; א קלאפטער, אן ענגלישע מאס פאר האלץ וואס ענט־האלט 128 קוביק פוס אדער 8 פוס לאנג, 4 פוס הויך און 4 פוס ברייט; א געוויסע לענג־מאס [$23\frac{5}{8}$ ענגלישע פוס]; א געווי־סע מאס פון לאנד [$73\frac{5}{8}$ קוואדראטע יארד]; פערבינדען מיט א שטריק; אויס־לעגען [האלץ אדער שטיינער] אין קלאפ־טערס.

cor'dage *n.* (קאהר'-דעדזש) שטריק־ווערק [ווי די קאנאטען און אנדערע זא־כען פון שטריק אויף א שיף].

cor'date *a.* (קאהר'-דייט) הארצפער־מיג; וואס האט די פארם פון דעם הארץ־צייכען [אויף קארטען].

cor'dately *adv.* (קאהר'-דייט-לי) אין דער פארם פון א הארץ.

cor'ded *a.* (קאהר'-דעד) געבונדען מיט שטריק; געשטרייפט; אויסגעלעגט אין קלאפטער [ווענען האלץ וואס איז אויס־געלעגט אין קלאפטער].

Cordelier' *n.* (קאהר-דע-ליעהר') א פראנ־ציסקאנער מאנאך; א נאמען פון א פא־ליטישען קלוב אין פאריז אין דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואָ־לוציאָן.

cor'delle *n.* and *v.* (קאהר'-דעל) א געדרעהטער שטריק, א קאנאט; ציהען א שיף מיט א קאנאט.

cor'dial *a.* and *n.* (קאהר'-דזשעל) הארציג, הערצליך, פריינדליך; וואס מאכט פרעהליך, מונטער; וואס שטארקט; א מי־טעל צו שטארקען דאס הארץ, א מיטעל צו ערמונטערען [אין מעדיצין]; א זי־סער, שמעקעדיגער ליקער.

cordial'ity *n.* (קאהר-דזשעל'-אי-טי) הארציגקייט, ווארעמע פריינדליכקייט.

He received me with great cordiality.

cor'dially *adv.* (קאהר'-דזשעל-אי) הארציג; מיט ווארעמע פריינדליכע גע־פיהלען.

Hoping to hear from you, I am cordially yours.

cor'dialness *n.* (קאהר'-דזשעל-נעס) ז. *cordiality*

cor'diform *a.* (קאהר'-די-פארם) וואס האט די פארם פון א הארץ.

cordille'ra *n.* (קאהר-דיל-יעי'-רא) א קייט פון בערג.

cor'don *n.* (קאהר'-דאן) א קארדאן, שיפען אדער סאלדאטען וואס האלטען וואך; א גרופע מענשען וואס בעוואכען א פלאץ, אז קיינער זאל אהן ערלויבניס אהין ניט אריינקומען און פון דארט ניט ארויסגעהן; א שנור [אלס בעציערונג אויף קליידער, אויך אלס צייכען פון א ראנג אדער פון אנגעהעריגקייט צו אן אר־דען].

cor'dovan *n.* (קאהר'-דא-ווען) שפאני־שער לעדער; לעדער פון פערדען־פעל.

cord'-sling *n.* (קאהרד'-סלינג) א שטיין־שליידערער מיט לאנגע שטריק אדער רימענס.

cord'-stitch *n.* (קאהרד'-סטיטש) א קייטען־שטיך [אזא נאט אין שטיקעריי, וואס זעהט אויס געפלאכטען ווי א קיי־טעל].

cor'duroy *n.* and *v.* (קאהר'-דיו-ראי) א דיקער געשטרייפטער באוועל־שטאף; וואס איז געמאכט פון דיזען שטאף אדער איז געשטרייפט ווי דיזער שטאף; א וועג אויסגעלעגט מיט קלעצלעך; אויסלעגען א בלאטיגען וועג מיט קלעצלעך.

cor'duroy road (קאהר'-דיו-ראי ראוד) א וועג וואס איז אויסגעפלאסטערט מיט קלעצלעך.

cord'wain *n.* (קאהרד'-הוויין) שפאני־שער לעדער.

cord'wainer *n.* (קאהרד'-הוויי-נער) א לעדער־ארבייטער; א שוסטער.

cord'wainery *n.* (קאהרד'-הוויי-נער-אי) דאס ארבייטען ביי לעדער; שוסטע-ריי.

cord'-wood *n.* (קאהרד'-הוואוד) קלאפטער-האלץ [האלץ געשניטען אין דער לענג פון א קלאפטער].

cord'-work *n.* (קאהרד'-הווארק) שטי-קעריי.

core *n. and v.* (קאור) דאס אינגוועניג-סטע פון עפעס; דער קערן, דאס הארץ; דאס צענטראלע, דאס וויכטיגסטע; דער עצם; דאס הארץ פון א פרוכט, וואו עס געפינען זיך די זוימען אדער די יאד-רעס; א קערן פון ליים אדער זאמד וואס ווערט ארייננעשטעלט אין א פורעם צו גיסען מעטאל-שטיקער, וועלכע האבען א חלל; די צאהל ארבייטס-שטונדען ביי מי-נען-ארבייטער; א לעבער-קראנקהייט ביי שאף; אן אייטער-קראנקהייט ביי קיה; ארויסנעהמען דאס אינגוועניגסטע פון א פרוכט, ארויסנעהמען די יאדרעס; מא-כען א קערן פאר א פורעם צום גיסען מע-טאלען; גיסען מעטאלען אין א פורעם מיט א קערן; איינזאלצען און פערפער-טיגען צום טריקענען [הערינג].

co-re'gent *n.* (קאו-רי'-דזשענט) א מיט-הערשער.

core'less *a.* (קאור'-לעס) אהן ביינער; מארך; שוואך, קראפטלאז.

corelig'ionist *n.* (קאו-רי-לידזש'-אנ-איסט) איינער וואס בעלאנגט צו דער-זעלבער רעליגיאן.

core'-wheel *n.* (קאור'-הוויעל) א מא-שין-ראד וואס זיינע צייהנער זיינען גע-שניטען פון אינגוועניג און וועלכער ווערט בעטריבען פון אן אנדער צאהן-ראד וואס לויפט אין איהם.

Core-wheel

corf *n.* (קארף) א קארב, אין וועלכען מען טראגט איבער קויהלען אין די קויה-לען-מינען; אן ענגלישע מאס פאר קויה-לען.

coria'ceous *a.* (קאו-רי-איי'-שיאס) וואס איז געמאכט פון לעדער אדער וואס איז עהנליך צו לעדער.

corian'der *n.* (קאו-רי-ענ'-דער) דער קאריאנדער [א מין געווירץ-פלאנצע]; די פרוכט פון די קאריאנדער-פלאנצען.

Corin'thian *a.* (קא-רינ'-טהי-ען) וואס אנבעלאנגט צו קארינטה [א פארצייטיגע גריכישע שטאדט] אדער איהר בוי-קונסט; רייך; אויסגעלאסען, תאוה'דיג.

co'rium *n.* (קאו'-רי-אם) די אונ-טערשטע הויט-שיכט.

cork *n., v. and a.* (קאהרק) דער קאר-קען-בוים; די קארע פון א קארקען-בוים; א קארק, א פראפקע; פערשטאפען מיט א קארק; פערשטאפען דאס מויל, צווינ-גען צו שווייגען; אויסשמירען מיט א צו-ברענטען קארק; געמאכט פון קארק.

cor'ker *n.* (קאהר'-קער) איינער וואס פערשטאפט, פערקארקעוועט; אן איינ-סטרומענט פונאנדערצוציהען שיף; דאס וואס האקט אב א געשפרעך אדער דעבא-טע; אן ארגומענט, אויף וועלכען מען קען ניט ענטפערען; עטוואס וואס מאכט דאס וייטערע דיסקוטירען פון א פראגע אוננויטיג אדער אונמעגליך; איינער וואס ברענגט א שטרייט צו אן ענדע; א געלונ-גענער עקזאמען.

cor'kiness *n.* (קאהר'-קי-נעס) דאס זיין עהנליך צו א קארק.

cork'ing *a.* (קאהרק'-אינג) פיין, גרויס-ארטיג, אויסגעצייכנעט.

We had a perfectly corking time.

cork'-jack'et *n.* (קאהרק'-דזשעק'-עט) א שווים-יאק [א יאק פון קארקען-האלץ אויפצוהאלטען א שווימער אויף'ן וואס-סער].

cork'-machine' *n.* (קאהרק'-מע-שין') א מאשין צו מאכען קארקעס.

cork'screw *n., a. and v.* (קאהרק'-סקרוה) א קארקענציהער, א פראפענצי-הער; וואס האט די פארמע פון א קאר-קענציהער; דרעהען זיך ווי א קארקען-ציהער.

cork'-tree *n.* (קאהרק'-טריע) דער קאר-קען-בוים [דער בוים וואס פון זיין קא-רע ווערען געמאכט קארקעס].

Cork-tree

cor'ky *a.* (קאהר'-קי) קארקען-ארטיג; איינגעצויגען, פערוועלקט; וואס שמעקט מיט קארק [ווי וויין]

corm *n.* (קאהרם) א פלאנצע מיט א דיקען שטענגעל עהנליך צו א ציבעלע.

cor'morant *n. and a.* (קאהר'-מא-רענט) א באקלאן [א גרויסער ים-פויגעל מיט א שטארקען קרומען שנאבעל און א לאנגען האלז. ער צייכענט זיך אויך אויס דערמיט וואס ער איז זעהר פרעסעריש]; א זולל וסובא, א פרעסער; וואס האט די איינענשאפטען פון א באקלאן [זולל וסובא].

Cormorant

corn *n. and v.* (קאהרן) קוקורוזע, מאיס, טערקישע ווייץ; קארן; געטריידע; א היהנעראויג; איינזאלצען; צומאלען אויף קערנדלעך.

corn'-ball *n.* (קאהרנ'-באהל) א קניי-דעל פון קוקורוזע, אייער און צוקער.

corn'bind *n.* (קאהרנ'-באינד) די אקער-ווינדע [א מין ווילד גראז, וואס וואקסט אויף די וועגען פון די פעלדער, איבער-הויפט וואו עס איז פערזייהט געטריידע].

corn'-blade *n.* (קאהרנ'-בלעד) דער בלאט פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-bread *n.* (קאהרנ'-ברעד) ברויט געבאקען פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cake *n.* (קאהרנ'-קייק) א טארט אדער קוכען געבאקען פון קוקורוזע [טער-קישע ווייץ].

corn'-chand'ler *n.* (קאהרנ'-טשענד'-לער) א תבואה-הענדלער.

corn'-clea'ner *n.* (קאהרנ'-קליע'-נער) א מאשין, וועלכע טיילט אויס די קער-נער פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ] און רייניגט זיי.

corn'-cob *n.* (קאהרנ'-קאב) דער זאנג פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cock'le *n.* (קאהרנ'-קאקל) די קארנראד [א מין מאנקרויט, וואקסט אין פריהלינג ביים אקערען די פעלדער, האט גיפטיגע קערנער].

corn coun'try (קאהרן קאנ'-טרי) א לאנד וואס פראדוצירט קוקורוזע [טער-קישע ווייץ].

corn'-crake *n.* (קאהרנ'-קרייק) דער וואכטעל-קעניג [א מין פויגעל וואס גע-פינט זיך צווישען די תבואות אין פעל-דער].

corn'-crib *n.* (קאהרנ'-קריב) א שייער צו טריקענען קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cut'ter *n.* (קאהרנ'-קאט'-ער) א שנייד-מאשין [צו שניידען תבואות]; איינער וואס שניידט אויס היהנער-אוי-גען [מאזאלעס].

corn'-dodg'er *n.* (קאהרן'-דאדזש'-ער) א קיכעל פון קוקורוזע-מעהל.

corn'-drill *n.* (קאהרנ'-דריל) א מאשין צום זייהען קוקורוזע.

cor'nea *n.* (קאהר'-ני-ע) די הארן-הויט פון אויג.

cor'neal *a.* (קאהר'-ני-על) וואס איז שייך צו דער הארן-הויט פון אויג.

corned *a.* (קאהרנד) איינגעזאלצען און געפעקעלט, ווי געפעקעלטע פלייש.

corned beef (קאהרנד ביעף) געפעקעל-טע רינד-פלייש.

cor'nel *n.* (קאהר'-נעל) דער קארנעל קארשענבוים [א קליין בוימעלע וועלכעס בליהט אין פריהלינג מיט קליינע געלבע בלימעלעך און דערנאך וואקסען אויס אויף איהם א מין רויטליכע קארשען].

corne'lian *a.* (קאהר-ניע'-ליען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צום קארנעל-קארשענבוים.

cor'neous *a.* (קאהר'-ני-אס) פון הארן; הארן-ארטיג.

cor'ner *n. and v.* (קאהר'-נער) א ווינ-קעל, א ראג; אזא דריי-עקיגע געצייג [בענוצט אין בוך-בינדעריי צו בעפוצען די ווינקלען פון א בוך]; דאס מאנאפא-ליזירען אדער דאס ארייננכאפען דעם גאנ-צען זאפאס פון סחורה אויף'ן מארק, כדי צו קאנטראלירען דעם מקח; דאס פער-שפארען אין א ווינקעל, דאס צודריקען צו דער וואנד [דאס ארויסנעהמען אין א ויכוח מיט אזא ארגומענט, אויף וועלכען דער געגנער קען ניט ענטפערען]; פער-טרייבען אין א ווינקעל, צושפארען צו דער

וואנד; שטעלען אין פערלעגענהייט; אויס־ קויפען די גאנצע סחורה אויף׳ן מארק, כדי דערנאך צו קאנטראלירען די מקחים.

cor′nered *a.* (קאהר׳–נערד) 1. וואס האט ווינקלען; 2. צוגעשפארט צו דער וואנד, געבראכט אין א פערלעגענהייט.

2. He was **cornered** by my arguments.

cor′ner-house *n.* (קאהר׳–נער–האוס) א ווינקעל־הויז.

cor′ner-piece *n.* (קאהר׳–נער–פיעס) א ווינקעל־שטיק [א שטיקעל אייזען אדער אנדער מעטאל אין דער פארמ׳ע פון א „ד" צו פערשטארקען צוויי שטי־ קער וואס געהען זיך צונויף אין א ווינ־ קעל].

cor′ner-post *n.* (קאהר׳–נער–פאוסט) א ווינקעל־באלקען, ווינקעל־סלופ.

cor′ner-stone *n.* (קאהר׳–נער–סטאון) דער ווינקעלשטיין פון א געביידע; דער גרונדשטיין, יסוד.

The committee* arranged for the laying of the corner-stone of the synagogue.

cor′ner-tooth *n.* (קאהר׳–נער–טוהטה) א ווינקעל־צאהן אדער באק־צאהן ביי א פערד [וואקסט אויס ווען דאס פערד איז אלט פיער א האלב יאהר].

cor′nerwise *adv.* (קאהר׳–נער–וואיז) מיט׳ן ווינקעל פאראוים; שרעג, באלכסון, דיאגאנאל.

cor′net *n.* (קאהר׳–נעט) [א קארנעט א מין מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט]; א פלאג, א פאהן; א פאהנענטרעגער; א קאוואלעריע־אפיציר פון נידריגען ראנג; א מין אלטפרענקיש היטעל.

cor′net-à-pis′tons *n.* (קאהר׳–נעט–א– פיס׳–טאנז) קארנעט־א־פיסטאן [א מוזי־ קאלישער בלאז־אינסטרומענט].

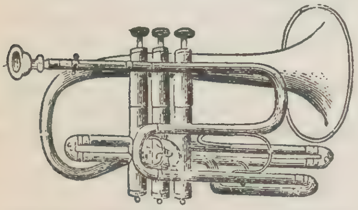

Cornet-a-Pistons

cor′netcy *n.* (קאהר׳–נעט–סי) דאס אמט פון א פלאג־טרעגער אדער פון אן אפיציר פון נידריגען ראנג [אין דער קאוואלע־ ריע].

cor′neter *n.* (קאהר׳–נעט–ער) א טרו־ באטש, דער וואס בלאזט אין א טרובע.

cor′nettist *n.* (קאהר׳–נעט–איסט) איי־ נער וואס שפיעלט אויף׳ן קארנעט.

ז. *cornet*

corn′-exchange′ *n.* (קאהרן׳–עקס– טשיינדזש׳) געטריידע־בערזע [דער ארט וואו תבואות ווערען געקויפט און פער־ קויפט].

corn′-fac′tor *n.* (קאהרן׳–פעק׳–טאר) א מעקלער פון תבואות.

corn′-fan *n.* (קאהרן׳–פען) אזא זיפ אבצוטיילען די תבואות פון די מעקענע.

corn′-field *n.* (קאהרן׳–פיעלד) א פעלד בעוואקסען מיט קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn′-flag *n.* (קאהרן׳–פלעג) דער שווערטעל [אזא מין פלאנצע מיט רוי־ טע אדער ווייסע בלומען].

corn′-floor *n.* (קאהרן׳–פלאור) דער פערהארטעוועטער, גלאטער באדען פון א שייער, אויף וועלכען מען דרעשט תבואה.

corn′-flow′er *n.* (קאהרן׳–פלאו׳–ער) די קארן־בלום [א בלויע בלום וועלכע וואקסט צווישען תבואה].

corn′-frit′ter *n.* (קאהרן׳–פריט׳–ער) א קוכען פון צוריבענע קוקורוזע [טערקישע ווייץ] מיט מילך און אייער.

corn′-hus′ker *n.* (קאהרן׳–האס׳–קער) א מאשין אויסצושיילען קוקורוזע פון די שאלעכץ.

corn′-hus′king *n.* (קאהרן׳–האס׳–קינג) א פערזאמלונג פון פריינד און שכנים ביי א פערמער צו העלפען איהם אויסדרעשען די קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

cor′nice *n.* (קאהר׳–ניס) קארניז, א גע־ זימס פון א געביידע; א לייסטעל ארום די וואנד אין א צימער אויף וועלכען מען הענגט אויף בילדער.

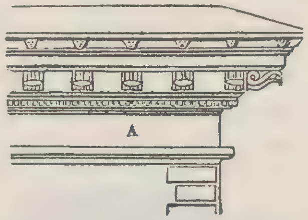

Cornice

cor′nicle *n.* (קאהר׳–ניקל) א קליינער הארן; א פלאץ אין דעם קערפער פון א פלאנץ־לויז, דורך וועלכען זי גיט ארויס אזא זיסע פליסיגקייט.

cornic′ulate *a.* (קאהר–ניק׳–יו–לייט) וואס האט הערנער; וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

cornif′ic *a.* (קאהר–ניפ׳–איק) וואס ברייננט ארויס הערנער אדער הארן־ שטאף; וואס פערהארטעוועט ווי הארן.

cor′niform *a.* (קאהר׳–ני–פארם) וואס האט די פארם פון א הארן.

cornig′erous *a.* (קאהר–נידזש׳–ע–ראס) וואס האט הערנער.

cor′ning-house *n.* (קאהר׳–נינג–האוס) א פולווער־מיהל.

Cor′nish *n. and a.* (קאהר׳–ניש) וואס איז שייך צו קארנוואל [א גראפשאפט אין ענגלאנד]; די אלטע שפראך פון קארנוואל.

cor′nist *n.* (קאהר׳–ניסט) איינער וואס שפיעלט אויף א קארנעט.

corn′-land *n.* (קאהרן׳–לענד) א תבואה־ פעלד.

corn′-laws *n.* (קאהרן׳–לאהז) די ענג־ לישע געזעצע פון די יאהרען 1436—1842 וועגען דעם אבצאהל אויף אריינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע תבואה.

corn′less *a.* (קאהרן׳–לעס) וואס האט ניט קיין תבואה.

corn′-loft *n.* (קאהרן׳–לאפט) א שפייכ־ לער.

corn′-mar′ket *n.* (קאהרן׳–מאר׳–קעט) א תבואה־מארק.

corn′-mer′chant *n.* (קאהרן׳–מויר׳– טשענט) א תבואה־הענדלער.

corn′-me′ter *n.* (קאהרן׳–מי׳–טער) איי־ נער וואס מעסט תבואה; אן אפיציעלער תבואה־מעסטער.

corn′-mill *n.* (קאהרן׳–מיל) א מיהל צו מאהלען קוקורוזע.

corn′-mint *n.* (קאהרן׳–מינט) די אקערמינצע [אזא פלאנצע].

corn′-pipe *n.* (קאהרן׳–פאיפ) א שטרוי־ רעהרעל.

corn′-plan′ter *n.* (קאהרן׳–פלענ׳–טער) אזא מאשין צום זייהען קוקורוזע [טער־ קישע ווייץ].

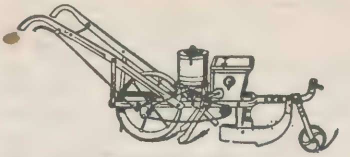

Corn-planter

corn′-plas′ter *n.* (קאהרן׳–פלעס׳–טער) א היהנער־אויגען־פלאסטער.

corn′-pop′py *n.* (קאהרן׳–פאפ׳–אי) די אקערמאהן אדער די קלאטשרויז [אזא בלום].

corn′-rent *n.* (קאהרן׳–רענט) פאכט־ צינזען אין ענגלאנד, וואס ווערען גע־ צאהלט ניט מיט געלד, נאר מיט תבואה.

corn′-rose *n.* (קאהרן׳–ראוז) ז. *corn-poppy*

corn′-sal′ad *n.* (קאהרן׳–סעל׳–עד) פעלד־סאלאט [אזא פלאנצע].

corn′-shuck *n.* (קאהרן׳–שאק) די שאלעכץ פון קוקורוזע־קערנער.

corn′-spir′it *n.* (קאהרן׳–ספיר׳–איט) קוקורוזע־בראנפען.

corn′-stalk *n.* (קאהרן׳–סטאהק) א שטענגעל פון א קוקורוזע־פלאנצע.

corn′-starch *n.* (קאהרן׳–סטארטש) קראכמאל געמאכט פון קוקורוזע; קוקורו־ זע־מעהל.

corn′stone *n.* (קאהרן׳–סטאון) דער רוי־ טער קאלך־שטיין.

corn′-trade *n.* (קאהרן׳–טרייד) תבואה־ האנדעל.

cornuco′pia *n.* (קאהר–ניו–קאו׳–פי–א) דער פילהארן [א צייכען פון איבער־ פלוס, פון רייכקייט]; א הארנפערמיגע כלי אנגעפילט מיט נים און צוקערגעבעקס.

Cornuco′pia *n.* (קאהר–ניו–קאו׳–פי–א) א מין הארנפערמיגע גראזען.

cornute′ *a.* (קאהר–ניוט׳) וואס האט הערנער; הארנפערמיג.

cornu′ted *a.* (קאהר–ניו׳–טעד) ז. *cornute*

corn′-van *n.* (קאהרן׳–וען) א מאשין וואס רייניגט אב די תבואה־קערנער פון דער מעקענע.

corn′-wee′vil *n.* (קאהרן׳–וויע׳–וויל) דער שווארצער קארן־ווארם [אזא אינ־ זעקט וואס שעדיגט תבואה].

cor′ny *a.* (קאהר׳–ני) וואס איז עהנליך צו קארן; וואס ענטהאלט אדער וואס איז פול מיט קארן; וואס פראדוצירט קארן; וואס איז געמאכט פון קארן; וואס שמעקט ווי קארן; שכור.

cor′ol *n.* (קאר׳–אל) ז. *corolla*

corol′la *n.* (קא–ראל׳–א) א בלומען־ קרוינדעל [די אינוועניגסטע בלעטלעך ביי א בלום].

corolla′ceous *a.* (קאר–א–לייׂ–שיאס) אומקרענצענד; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א בלומען־קרוינדעל; וואס שליסט איין ווי א קראנץ.

cor′ollary *n.* (קאר׳–א–לע–רי) א שלוס וואס פאלגט ממילא פון א פריהער בע־ וויזענעם אמת; א זאך, וואס ווערט בע־ וויזען אויף דעמזעלבען שטייגער ווי דאס פריהעריגע.

The necessity for good citizenship is an essential **corollary** of the principle of good government.

coro′na *n.* (קא–ראו׳–נא) א קרוין; א

בלומען=קראנץ מיט וועלכען מען פלעגט אין רוים בעציערען די קעפּ פון זיעגרייכע ארמעע=פיהרער; דער שטראהלען=קרייז ארום א הימלישען קערפּער; דער שטראהלען=קרייז פון דער נארד=ליכט; דער שפּיץ פון קאפּ; דער פלאכער טייל פון א געזימס; דער טייל פון צאהן וואס איז איבער די יאסלעס.

cor'onach *n.* (קאר'-א-נעק) ז. *coranach*.

cor'onal *n. and a.* (קאר'-א-נעל) א קרוין; א קראנץ; דער שטערנביין; וואס געהערט צום שפּיץ פון קאפּ; וואס איז שייך צום שטראהלען=קרייז ארום א הימלישען קערפּער; קרוינארטיג; רונד.

cor'onally *adv.* (קאר'-א-נעל-אי) אין דער פארם פון א קרוין; אויף א רונדען שטייגער.

cor'onal su'ture (קאר'-א-נעל סיו'-טשור) די נאהט וואס בילדעט זיך אויף דעם פלאץ, וואו די שטערנביינער פון קאפּ זיינען פעראייניגט.

cor'onary *n. and a.* (קאר'-א-נע-רי) וואס איז שייך צו א קרוין אדער א קראנץ; ארומרינגלענדיג; דער קליינער ביין אין אונטערשטען טייל פון א פערדס פוס.

cor'onary ar'tery (קאר'-א-נע-רי אר'-טע-רי) איינע פון די צוויי ארטעריען וואס שפּייזען די הארץ=מוסקולען מיט בלוט. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

cor'onary vein (קאר'-א-נע-רי וויין) איינער פון די בלוט=אדערען וואס געפינען זיך אין די הארץ=מוסקולען. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

corona'tion *n.* (קאר-א-ניי'-שאן) די קאראנאציע; די קרוינונג; די הייראטס=צערעמאניע אין גריכענלאנד און אין רוסלאנד, וואס בעשטעהט אין דעם וואס דער גלח לעגט ארויף אויף די קעפּ פון די פערהייראטע מעשענע קרוינען אדער בלומען=קראנצען.

corona'tion-oath *n.* (קאר-א-ניי'-שאן-אותה) די שבועה וואס דער געקרוינטער הערשער גיט בעת זיין קרוינונג.

cor'oner *n.* (קאר'-א-נער) א בעאמטער, וועמעס אויפגאבע בעשטעהט הויפּטזעכליך צו מאכען אונטערזוכונגען וועגען פערדעכטיגע טויטען=פעלע.

cor'oner's court (קאר'-א-נערז קאורט) א קאראנער'ס געריכטס=הויז.

cor'oner's in'quest (קאר'-א-נערז אינ'-קהוועסט) דעם קאראנער'ס געריכטס=אונטערזוכונג וועגען א פערדעכטיגען טויטען=פאל.

cor'oner's ju'ry (קאר'-א-נערז דזשו'-רי) א געריכט פון געשווארענע אונטער דעם קאראנער'ס פארזיץ, וואס דארף אורטיילען וועגען א פערדעכטיגען טויטען=פאל.

cor'onet *n.* (קאר'-א-נעט) א קרוין [פון די אדעליגע און פון די מיטגליעדער פון דער קעניגליכער פאמיליע]; א קראנץ; א פרויען=קאפּ=בעציערונג אין דער פארמע פון א האלבען קרייז; די אויבערשטע טייל פון א פערד'ס קאפּיטע; א קרייז פון ביינדלעך, האר א. ד. ג. ביי דעם עק פון א קערפּער=גליעד ביי אינזעקטען.

coro'niform *a.* (קא-ראו'-ני-פארם) קרוינפערמיג.

cor'onoid *a.* (קאר'-א-נאיד) קראנצפערמיג; וואס האט די פארם פון א שנאבעל פון א וואראנע [ראב].

cor'onule *n.* (קאר'-א-ניול) דאס פוך בינטעלע אויף זאמען=קערנער.

cor'poral *n. and a.* (קאהר'-פא-רעל) קערפּערליך, פיזיש, גשמיות'דיג, וואס אנבעלאנגט צום חומר; א קאפּראלנער [אן אונטער=אפיציר אין דער ארמעע]; א לייוועטענע דעקע, מיט וועלכער מען דעקט צו די הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענד=מאהל אין דער קריסטליכער קירך.

corpora'le *n.* (קאהר-פא-ריי'-לי) א לייוועטענע דעקע, מיט וועלכער מען דעקט צו די הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענד=מאהל אין די קריסטליכע קירכען.

corporal'ity *n.* (קאהר-פא-רעל'-אי-טי) קערפּערליכקייט; דאס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

cor'porally *adv.* (קאהר'-פא-רעל-אי) קערפּערליך.

cor'poral oath (קאהר'-פא-רעל אותה) א שבועה, וועלכע מען גיט אנריהרענדיג דערביי א הייליגע זאך.

cor'poral pun'ishment (קאהר'-פא-רעל פאנ'-איש-מענט) קערפּערליכע שטראף, לייב=שטראף.

cor'poralship *n.* (קאהר'-פא-רעל-שיפּ) דאס אמט פון א קאפּראלנער [אן אונטער=אפיציר אין דער ארמעע].

cor'porate *v. and a.* (קאהר'-פא-רייט) פעראייניגט; וואס אנבעלאנגט צו קארפּאראציאן; געמיינשאפטליך, קאלעקטיוו; פעראייניגען; זיך פעראייניגען.

cor'porate bod'y (קאהר'-פא-רייט באד'-אי) א קארפּאראציאן; א פעראייניגונג פון איינינע פערזאנען פאר א געמיינשאפטליכען צוועק אדער אונטערנעהמונג.

cor'porate fran'chise (קאהר'-פא-רייט פרענ'-טשיז) א פריווילעגיע וואס א קארפּאראציאן קריגט פון א רעגיערונג.

cor'porately *adv.* (קאהר'-פא-רייט-לי) אלס א גאנצע קערפּערשאפט; אויף א גשמיות'דיגען שטייגער.

cor'porateness *n.* (קאהר'-פא-רייט-נעס) דאס זיין פעראייניגט אין א קארפּאראציאן.

corpora'tion *n.* (קאהר-פא-ריי'-שאן) א קארפּאראציאן [א קערפּערשאפט, וואס האט דאס געזעצליכע רעכט אויף בעשטימטע אונטערנעהמונגען און ווערט פון געזעץ אנערקענט אלס יורידישע פערזאן; די רעכטע און די טהעטיגקייט פון א קארפּאראציאן זיינען ניט אבהענגיג פון די מיטגליעדער וואס שטעלען זי צוזאמען]; א בעל=הבת'יש בייכעל.

corpora'tion-bill *n.* (קאהר-פא-ריי'-שאן-ביל) א געזעץ וועגען קארפּאראציאנען.

corpora'tion coun'sel (קאהר-פא-ריי'-שאן קאונ'-סעל) אן אדוואקאט, וואס איז אנגעשטעלט ביי א שטאדט=פערוואלטונג; אן אדוואקאט פון א קארפּאראציאן.

cor'porative *a.* (קאהר'-פא-רע-טיוו) וואס איז פעראייניגט אין א קארפּאראציאן; וואס האט א שייכות צו א קארפּאראציאן.

cor'porator *n.* (קאהר'-פא-ריי-טאר) א מיטגליעד פון א קארפּאראציאן, הויפּטזעכליך אזעלכער, וואס איז געוועז פון די גרינדער פון דער קארפּאראציאן.

corpo'real *a.* (קאהר-פאו'-רי-על) קערפּערליך, פיזיש, גשמיות'דיג.

corpo'realist *n.* (קאהר-פאו'-רי-על-איסט) איינער וואס גלויבט ניט דאס עס עקזיסטירט א גייסט בעזונדער פון קערפּער].

corporeal'ity *n.* (קאהר-פאו-רי-על'-אי-טי) דאס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

corpore'ity *n.* (קאהר-פא-רי'-אי-טי) דאס זיין קערפּערליך, גשמיות'דיג.

cor'posant *n.* (קאהר'-פא-זענט) א קנויל עלעקטרישע ליכט וואס זעהט זיך אפּט ארום א שיף אין א שטורמדיגען וועטער.

corps *n.* (קאור) א קערפּערשאפט; א קארפּוס [אן ארמעע סאלדאטען]; א סטודענטישע געזעלשאפט [אין די דייטשע אוניווערזיטעטען].

corps d'armée' *n.* (קאור-דאר-מיי') א קארפּוס [אן ארמעע סאלדאטען].

corps de garde (קאור דע גארד) א וואך; א פלאץ וואו א וואך געפינט זיך.

corps de réserve' (קאור דע רע-זערוו') דער רעזערוו קארפּוס [סאלדאטען וואס ווערען געהאלטען אויסער דער שלאכט גרייט צו קומען צו הילף זייערע חברים אין שלאכט, ווען עס וועט נויטיג זיין].

corps diplomatique' (קאור דיפּ-לא-מע-טיק') דער דיפּלאמאטישער קארפּוס [די פערטרעטער פון אויסלענדישע רעגיערונגען אין א לאנד].

corpse *n.* (קאהרפּס) א מת, א טויטער קערפּער [הויפּטזעכליך פון א מענשען].

corpse'-can'dle *n.* (קאהרפּס'-קענדל) א ליכט, וואס מען שטעלט אוועק לעבען א מת; די ליכט=שיין וואס מען זעהט אפּט אויף די קברים אויף בית=עלמין'ס.

corpse'-gate *n.* (קאהרפּס'-גייט) אן אבדאך ביים אריינגאנג אין א קירכען=הויף, וואו מען האלט די טרונע מיט'ן טויטען=קערפּער, ווען עס קומט אויס צוווארטען אויף דעם גלח.

corps vo'lant (קאור ווא'-לענט) א לייכטע ארמעע=אבטיילונג וואס איז בעשטימט פאר שנעלע בעוועגונגען אין צייט פון מלחמה.

cor'pulence *n.* (קאהר'-פּיו-לענס) פולקייט, פעטקייט, דיקקייט.

cor'pulency *n.* (קאהר'-פּיו-לענ-סי) ז. *corpulence*.

cor'pulent *a.* (קאהר'-פּיו-לענט) געזעצט, פעט, דיק; וואס האט א גרויסען דיקען קערפּער.

cor'pulently *adv.* (קאהר'-פּיו-לענט-לי) דורך דיקקייט; צוליעב דעם גרויסען אויסזעהן פון קערפּער.

cor'pus *n.* (קאהר'-פּאס) א קערפּער; א מאטעריעלער געגענשטאנד; די זאמלונג פון עלעמענטען אדער פאקטען גענומען צוזאמען.

cor'puscle *n.* (קאהר'-פּאסל) א קליין קערפּערל; א קליין טיילכעלע שטאף; א צעלע.

corpus'cular *a.* (קאהר-פּאס'-קיו-לער) וואס געהערט צו קליינע טיילכעלעך שטאף; וואס בעשטעהט פון אדער צוטיילט זיך אין קליינע טיילכעלעך שטאף.

corpuscula'rian *n. and a.* (קאהר-פּאס-קיו-ליי'-רי-ען) וואס בעשטעהט פון קליינע טיילכעלעך שטאף; וואס אנבעלאנגט צו די אטאמישע פילאזאפיע [די פילאזאפיע וואס וויל ערקלערען אלע נאטור ערשיינונגען דורך די שטענדיגע בע=

וועגונגען און פערשיעדענע פערבינדונגען פון די אטאמען]; אן אנהענגער פון די אטאמישע פילאזאפיע.

corpus′cule *n.* (קאהר-פאס′-קיול) ז. *corpuscle*

cor′pus delic′ti (קאהר′-פאס דע-ליק′-טי) די הויפט-פאקטען, וועלכע בעווייזען, אז דער בעשולדיגטער האט בעגאנגען א געוויסען פערברעכען.

Cor′pus Ju′ris Canon′ici (קאהר′-פאס דזשו′-רים קע-נאנ′-אי-סי) די זאמלונג פון אלע דינים און תקנות פון דער קאטוילישער קירך.

Cor′pus Ju′ris Civ′ilis (קאהר′-פאס דזשו′-רים סיוו′-אי-לים) די זאמלונג אדער קאדעקס פון דער גאנצער רוימישער געזעצגעבונג [דער קאדעקס פון דעם ביזאנטישען קייזער יוסטיניאן].

cor′racle *n.* (קאר′-עקל) ז. *coracle*

corra′diate *v.* (קא-ריי′-די-אייט) קאנצענטרירען אין איין פונקט.

corradia′tion *n.* (קא-ריי-די-איי′-שאן) דאס קאנצענטרירען אין איין פונקט [ווי דאס קאנצענטרירען פון ליכטשטראהלען אין א ברען-גלאז].

corral′ *v. and n.* (קא-רעל′) אריינטרייבען אין אן ארומגעצאמטען פלאץ; פאנגען; צונעהמען פאר זיך; צודריקען צום וואנד [אין א ויכוח]; אן ארומגעצאמטער פלאץ; א שטעלכעל.

correct′ *v. and a.* (קא-רעקט′) פערבעסערן; קארעגירען; טאדלען, שטראפען; קארעקט, ריכטיג, אקוראט.

It is easier to make mistakes than to **correct** them.

correc′table *a.* (קא-רעק′-טעבל) וואס קען אויסגעבעסערט ווערען.

correc′tion *n.* (קא-רעק′-שאן) דאס פעררריכטען אדער אויסבעסערען; אויסבעסערונג; דאס אויסבעסערען איינעם דורך מוסר אדער בעשטראפונג.

correc′tional *a.* (קא-רעק′-שאנ-על) 1. וואס פיהרט צום אויסבעסערען; 2. וואס בעסערט אוים [ווי א געוויסע שוהלע וואס בעסערט אוים שלעכטע קינדער].

2. The delinquent boy was sent to a **correctional** institution.

correc′tive *a. and n.* (קא-רעק′-טיוו) וואס קען אויסבעסערען; וואס בעסערט אוים; עפעס וואס קען פערבעסערען דאס, וואס איז שעדליך אדער ניט ריכטיג.

correc′tively *adv.* (קא-רעק′-טיוו-לי) פערבעסערענד; אויף'ן אופן פון פערבעסערונג.

correct′ly *adv.* (קא-רעקט′-לי) ריכטיג; אהן פעהלערען.

correct′ness *n.* (קא-רעקט′-נעס) פינקטליכקייט; ריכטיגקייט; דאס זיין קארעקט.

correc′tor *n.* (קא-רעק′-טאר) דער פערבעסערער; איינער וואס בעסערט אוים פעהלערען; איינער וואס בעסערט אוים דורך מוסר.

correg′idor *n.* (קא-רעדזש′-אי-דאהר) דער הויפט מאגיסטראט פון א שפאנישער שטאדט.

cor′rei *n.* (קאר′-אי) א הייל אין א בארג.

correlate′ *v.* (קאר-אי-לייט′) צופאסען צוויי אדער עטליכע זאכען, אז זיי זאלען זיך געפינען אין אן אינערליכע פערבינדונג; שטעלען אין א געגענזייטיגער בעציהונג; זיין אין אן אינערליכע שייכות מיט נאך איינעם אדער מיט נאך עפעס.

Our teacher **correlates** the subjects of history and geography.

cor′relate *a. and n.* (קאר′-אי-לייט) וואס געפינט זיך אין אן אינערליכען צוזאמענהאנג; אין א געגענזייטיגער בעציהונג; דאס וואס געפינט זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער זאך.

correla′tion *n.* (קאר-אי-ליי′-שאן) געגענזייטיגע בעציהונג; די שייכות פון צוויי אדער עטליכע זאכען וואס זיינען צוזאמענגעבונדען איינע מיט די אנדערע.

correl′ative *a. and n.* (קא-רעל′-ע-טיוו) וואס בעציהט זיך אויף עפעס; וואס געפינט זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער פערזאן אדער זאך; געגענזייטיג ווירקענד איינע אויף די אנדערע; אין גראמאטיק—וואס געפינען זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג [ווי די ווערטער: ענטוועדער—אדער; אויף וויפיעל — אויף אזוי פיעל א. ד. ג.]; אזעלכע ווערטער.

correl′atively *adv.* (קא-רעל′-ע-טיוו-לי) דורך געגענזייטיגע בעציהונג.

correl′ativeness *n.* (קא-רעל′-ע-טיוו-נעם) דאס בעציהען זיך איינער אויף'ן אנדערען; די געגענזייטיגע שייכות פון זאכען, וואס געפינען זיך אין א געוויסער פערבינדונג.

correspond′ *v.* (קאר-ע-ספאנד′) ענטשפרעכען, זיין צוגעפאסט צו עפעס; זיין אין דעם זעלביגען ערך ווי אן אנדער זאך; איבעראיינשטימען; קארעספאנדירען, בריעף שרייבען איינע צו די אנדערע.

correspon′dence *n.* (קאר-ע-ספאנ′-דענם) ענטשפרעכונג, צוגעפאסטקייט איינע צו די אנדערע; גלייכקייט, איבעראיינשטימונג; בריעף-וועקסעל; קארעספאנדענץ: פריינדליכע בעציהונגען.

correspon′dency *n.* (קאר-ע-ספאנ′-דענ-סי) ז. *correspondence*

correspon′dent *a. and n.* (קאר-ע-ספאנ′-דענט) פאסענד; געהעריג; א קארעספאנדענט; איינער מיט וועמען מען פיהרט אן געוויסע בעציהונגען דורך בריעף-וועקסעל.

correspon′dently *adv.* (קאר-ע-ספאנ′-דענט-לי) דורך צופאסען איינע צו די אנדערע; דורך בריעף-וועקסעל.

correspon′ding *a.* (קאר-ע-ספאנ′-דינג) 1. ענטשפרעכענד; 2. שטעהענדיג אין דערזעלבער בעציהונג; 3. זייענדיג צוגעפאסט איינער צום אנדערען; 4. אנפיהרענדיג א בריעף-וועקסעל.

2. We have **corresponding** positions in different offices. 4. We have been **corresponding** for some years.

correspon′ding an′gles (קאר-ע-ספאנ′-דינג ענגלז) אין געאמעטריע — קארעספאנדירענדע אדער געגענאיבערליעגענדע ווינקלען [ווי די ווינקלען 1 און 5 אדער 3 און 7 אין דער צייכנונג].

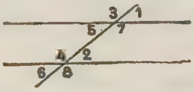

Corresponding Angles

correspon′ding clerk (קאר-ע-ספאנ′-דינג קלוירק) אן אנגעשטעלטער אין א קאנטאר, וואס פיהרט די קארעספאנדענץ.

correspon′dingly *adv.* (קאר-ע-ספאנ′-דינג-לי) אויף א צוגעפאסטען שטייגער; ענטשפרעכענד.

correspon′ding sec′retary (קאר-ע-ספאנ′-דינג סעק′-רי-טע-רי) א סעקרעטער פון א פעראיין וואס פיהרט די קארעספאנדענץ פון פעראיין.

cor′ridor *n.* (קאר′-אי-דאהר) א קארידאר, א דורכגאנג אין א געביידע.

corrigibil′ity *n.* (קאר′-אי-דזשי-ביל′-אי-טי) דאס קענען זיין אויסגעבעסערט [ווי געוויסע שלעכטע מדות וואס קענען אויסגעבעסערט ווערען].

cor′rigible *a.* (קאר′-אי-דזשיבל) וואס קען אויסגעבעסערט אדער פעררריכט ווערען.

cor′rigibleness *n.* (קאר′-אי-דזשיבל-נעם) ז. *corrigibility*

corri′val *n., a. and v.* (קא-ראי′-וועל) א קאנקורענט, איינער וואס שטרייט מיט'ן אנדערען אין דערגרייכען די זעלביגע זאך; קאנקורירענד; קאנקורירען.

corrob′orant *n. and a.* (קא-ראב′-א-רענט) וואס קרעפטיגט; א מעדיצין צום קרעפטיגען.

corrob′orate *v.* (קא-ראב′-א-רייט) בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען [גאנץ אונאבהענגיג זאגען דאס זעלבע וואס איינער האט געזאגט און דערמיט בעשטעטיגען זיינע רייד].

The plaintiff testified. The evidence of five other witnesses **corroborated** his testimony.

corrob′orater *n.* (קא-ראב′-א-ריי-טער) איינער וואס בעשטעטיגט אדער בעקרעפטיגט [אימעצענס רייד].

corrobora′tion *n.* (קא-ראב-א-ריי′-שאן) דאס בעקרעפטיגען, דאס בעשטעטיגען; עפעס וואס איז בעשטעטיגט.

corrob′orative *n. and a.* (קא-ראב′-א-ריי-טיוו) וואס בעשטעטיגט; וואס קרעפטיגט; א קרעפטיגונגס-מיטעל.

corrob′oratory *a.* (קא-ראב′-א-ריי-טא-רי) וואס קרעפטיגט.

corrode′ *v.* (קא-ראוד′) צופרעסען, אויספרעסען [הויפטזעכליך וועגען כעמישער ווירקונג].

The action of the air tends to **corrode** iron.

corro′dent *a. and n.* (קא-ראו′-דענט) צופרעסענד; א כעמישער שטאף וואס צופרעסט.

corrodibil′ity *n.* (קא-ראו-די-ביל′-אי-טי) דאס וואס קען צופרעסען ווערען [דורך א כעמישער ווירקונג].

corro′dible *a.* (קא-ראו′-דיבל) וואס קען צופרעסען ווערען [דורך א כעמישער ווירקונג].

corrosibil′ity *n.* (קא-ראו-סי-ביל′-אי-טי) ז. *corrodibility*

corro′sible *a.* (קא-ראו′-סיבל) ז. *corrodent*

corro′sion *n.* (קא-ראו′-זשאן) דאס צופרעסען [הויפטזעכליך דורך כעמישע ווירקונג].

corro′sive *a. and n.* (קא-ראו′-סיוו) צופרעסענד; עפעס וואס צופרעסט [ווי א כעמישער שטאף].

corro′sively *adv.* (קא-ראו′-סיוו-לי) דורך צופרעסונג; אויף א צופרעסענדען אדער צושטערענדען אופן; ווי א צופרעסענדער כעמישער שטאף.

corro′siveness *n.* (קא-ראו′-סיוו-נעם). די אייגענשאפט פון קענען צופרעסען; אן אייגענשאפט פון א כעמישען שטאף וואס צופרעסט.

corro′sive sub′limate (קא-ראו′-סיוו סאב′-לי-מייט) קוועקזילבער-כלאריד [אזא כעמישער שטאף וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון גלייכע טיילען פון געוועהנליכע זאלץ און קוועקזילבער].

corrosiv′ity *n.* (קאר-א-סיוו′-אי-טי) ז. *corrosiveness*

cor′rugant *a.* (קאר′-או-גענט) וואס קען

זיך קנייטשען, אדער זיך אויסלעגען אין פאלדען; וואס קען צוזאמענגעשרומפען ווערען.

cor'rugate *v. and a.* (קאר'-או-גייט) צוקנייטשען; אויסלעגען אין פאלדען; צוקנייטשט, אויסגעלעגט אין פאלדען, צוזאמענגעשרומפען.

cor'rugated *a.* (קאר'-או-גיי-טעד) געקנייטשט, צוזאמענגעשרומפען.

cor'rugated pa'per (קאר'-או-גיי-טעד פיי'-פער) דיקעס, שארטטקעס פאקפאפיער, געקנייטשט אין פאלדען, אום עס צו מאכען עלאסטיש.

corruga'tion *n.* (קאר-או-גיי'-שאן) קנייטשונג; א קנייטש; דאס זיין געקנייטשט אדער אין פאלדען.

cor'rugator *n.* (קאר'-או-גיי-טאר) אין מעדיצין — א מוסקעל וואס ציהט צונויף אין קנייטשען [ווי למשל דער אויגענברעמען־מוסקעל].

corrupt' *v. and a.* (קא-ראפט') קארופטירען, פערדארבען, ברייגגען צו א צושטאנד פון פוילען; פערפעלשען; אראבפיהרען פון גוטען וועג; אונטערקויפען; געבען שוחד; אנשטעקען, פערגיפטען [מיט קראנקהייטען]; ווערען קארופט; ווערען אונריין, פערדארבען, פערפוילט; פערדארבען; אונעהרליך; אראבגעפיהרט פון גוטען וועג; אונטערגעקויפט; פערפעלשט; פאלש.

corrup'ted *a.* (קא-ראפ'-טעד) פערדארבען; אונריין, פערפעלשט; אונטערגעקויפט; אראבגעפיהרט פון גוטען וועג.

corrup'ted prac'tice (קא-ראפ'-טעד פרעק'-טיס) שוחד, בעשטעכונג, דאס אונטערקויפען אימיצען, דאס זיין אונטערגעקויפט.

corrup'ter *n.* (קא-ראפ'-טער) פערדערבער, פערפיהרער; פערפעלשער.

corruptibil'ity *n.* (קא-ראפ-טי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט, מעגליכקייט אדער נייגונג צו ווערען פערדארבען, פערפיהרט, פערפעלשט אדער אונטערגעקויפט.

corrup'tible *a.* (קא-ראפ'-טיבל) וואס קען ווערען פערפעלשט, פערדארבען אדער פערפוילט; וואס קען ווערען קארופט, וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון גלייכען וועג; וואס קען אונטערגעקויפט ווערען.

corrup'tibleness *n.* (קא-ראפ'-טיבל-נעס) דאס קענען פערדארבען ווערען אדער פערפעלשט ווערען; די נייגונג אנצונעהמען שוחד, מאראליש פערדארבען ווערען.

corrup'tibly *adv.* (קא-ראפ'-טי-בלי) אויף א פערדארבענדען אופן; דורך פערפעלשונג; דורך שוחד.

corrup'tion *n.* (קא-ראפ'-שאן) קארופציאן; פערדארבונג; פערדארבענהייט; דאס פוילען; דאס פערפעלשען; פעלשונג; אונעהרליכקייט; אונריינקייט; דאס זיין אדער דאס ווערען אונטערגעקויפט; שוחד; אייטער פון א וואונד; דער שאנדפלעק, וואס א פערברעכער ברייגנט דורך זיין פערברעכען די פאמיליע.

corrup'tionist *n.* (קא-ראפ'-שאנ-איסט) א פערטיידיגער פון קארופציאן אדער פון מאראלישער פערדארבענהייט; איינער וואס גיט שוחד [כבאר].

corrup'tive *a.* (קא-ראפ'-טיוו) קארופטירענד, וואס האט די פעהיגקייט צו פערדארבען אדער אנצושטעקען [מיט א קראנקהייט].

corrupt'less *a.* (קא-ראפט'-לעס) וואס קען ניט קארופטירט ווערען; וואס קען ניט פערדארבען ווערען; עהרליך.

corrupt'ly *adv.* (קא-ראפט'-לי) אויף א פערדארבענעם אדער פערדארבענדען אופן; דורך אונעהרליכקייט; דורך קריגען כאבאר אדער זייטיגע אונגעזעצליכע און אונעהרליכע הכנסות פון אן אמט.

corrupt'ness *n.* (קא-ראפט'-נעס) דאס זיין קארופטירט, פערדארבען, אונעהרליך; דאס זיין פויל אדער פערפעלשט.

corrupt'ress *n.* (קא-ראפט'-רעס) איינע וואס פערדארבט, פיהרט אראב פון דרך הישר.

cor'sac *n.* (קאהר'-סעק) דער קארסאק [א סטעפען־פוקס].

cor'sage *n.* (קאהר'-סאזש) א קארסאזש [דער אויבערשטער טייל פון א פרויענקלייד פון דער טאליע ביז'ן האלז, אויסער די ארבעל].

cor'sair *n.* (קאהר'-סעהר) א ים־רויבער; א רויבער־שיף; אזא פיש.

cor'sak *n.* (קאהר'-סעק) ז. *corsac*

corse *n.* (קאהרס) א מת; א טויטער קערפער [הויפטזעכליך פון א מענשען].

cor. sec. אן אבקירצונג פון *corresponding secretary*

corse'let *n. and v.* (קאהרס'-לעט) א פאנצער־קלייד; א ברוסט־פאנצער; דער טייל פון קערפער ביי אינזעקטען, וואו עס געפינען זיך די פליגעלעך און די פיסלעך; ארומנעהמען מיט א פאנצער אדער ווי מיט א פאנצער.

cor'set *n. and v.* (קאהר'-סעט) א קארסעט; איינשנורעווען אין א קארסעט.

cors'let *n. and v.* (קאהרס'-לעט) ז. *corselet*

cors'ned *n.* (קאהרס'-נעד) א געהייליגט שטיקעל ברויט אדער קעז, וואס מען פלעגט אין ענגלאנד אין מיטעלאלטער געבען אויפעסען א בעשולדיגטען, אום אויסצוגעפינען, אויב ער איז שולדיג [מען האט דאן געגלויבט, אז אויב דער בעשולדיגטער איז ווירקליך שולדיג, וועט ער פון דעם שטיקעל ברויט אדער קעז קראנק ווערען].

cors'sy *a.* (קאהר'-סי) קארופט.

cortège' *n.* (קאהר-טייזש') א סוויטע; בעגלייטונגס־בעדיענטע; א פראצעסיאן; א פראצעסיאן ביי א לויה.

Cor'tes *n.* (קאהר'-טעס) דער שפאנישער אדער פארטוגעזישער פארלאמענט.

cor'tex *n.* (קאהר'-טעקס) א קארע, א שאלעכץ; די קארע פון א ביין־בוים; עטוואס וואס איז קארע־ארטיג [וועגען קערפער־טיילען ביי מענשען און חיות]; די אויבערשטע שיכט [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי די אויבערשטע שיכט פון מארך א. ד. ג.].

cor'tical *a.* (קאהר'-טי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו קארע; אויסערליך, וואס דעקט צו פון אויבען, וואס בעלאנגט צו דער אויבערשטער שיכט [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי דער אויבערשטער טייל פון מארך].

cor'ticate *a.* (קאהר'-טי-קייט) וואס האט א קארע אדער א דיקע שאלעכץ.

cor'ticated *a.* (קאהר'-טי-קיי-טעד) ז. *corticate*

cor'ticating *a.* (קאהר'-טי-קיי-טינג) וואס דיענט אלס קארע, שאלעכץ אדער אויסערליכער צודעק; וואס בילדעט די קארע.

cortica'tion *n.* (קאהר-טי-קיי'-שאן) דאס אויסבילדען זיך אין א קארע אדער א שאלעכץ.

cortic'ic *a.* (קאהר-טיס'-איק) וואס איז גענומען פון אדער האט א שייכות צו קארק.

corticif'erous *a.* (קאהר-טי-סיפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט ארויס קארע אדער עפעס וואס איז עהנליך צו קארע.

cortic'iform *a.* (קאהר-טיס'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו קארע.

cortici'nic *a.* (קאהר-טי-סינ'-איק) ז. *corticic*

cor'ticose *a.* (קאהר'-טי-קאוס) וואס איז גענומען פון קארע; וואס איז ווי קארע; וואס האט אויף זיך א דיקע שאלעכץ; וואס האט אן אויסערליכען צודעק [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי די אויבערשטע שיכט פון מארך];

cor'ticous *a.* (קאהר'-טי-קאס) ז. *corticose*

corun'dum *n.* (קא-ראנ'-דאם) קארונד, דימאנטשפאט, אלומיניום־אקסיד [ווערט געברויכט צום פאלירען. די קאלירטע טיילען פון'ם קארונד זיינען עדעל־שטיינער].

corus'cate *v.* (קא-ראס'-קייט) פינקלען; גלענצען; פלוצלונג אויפפלאמען, אויפבליצען.

corusca'tion *n.* (קאר-אס-קיי'-שאן) דאס פינקלען, בלישטשען, פלאמען, בליצען; דאס פלוצלונגע אויפפלאמען אדער אויפבליצען; ליכט־גלאנץ.

corve *n.* (קאהרוו) ז. *corf*

corvée' *n.* (קאהר-וויי') געצוואונגענע ארבייט [ווי פעררעכטען וועגען א. ד. ג.] פאר דעם הערשער אדער אייגענטימער פון לאנד [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

corvette' *n.* (קאהר-וועט') א קארוועטע [א קליינע הילצערנע קריעג־שיף].

corvet'to *n.* (קאהר-וועט'-או) ז. *curvet*

cor'vine *a.* (קאהר'-ווין) וואס געהערט צו דעם מין וואראנעס אדער קראהען; וואס איז עהנליך צו א ווארענע.

Corvul'tur *n.* (קאהר-וואל'-טער) א מין אפריקאנישע קראהען, וואס האבען שנאבלען ווי א קארשון.

Cor'vus *n.* (קאהר'-וואס) דער מין ראבען; א נאמען פון א געוויסער גרופע פון פייגעל שטערען [אין דער אלטער אסטראנאמיע].

cor'vus *n.* (קאהר'-וואס) אן אינסטרומענט, וואס איז פון די אלטע רוימער געברויכט געווארען צו צוברעכען פעסטונגס־ווענט אדער שיפען.

cor'ybant *n.* (קאר'-אי-בענט) אזא געטהייט אין אלטען פריגיען [אין קליין אזיען]; א גלח אין דעם טעמפעל פון דער פריגישער געטין סיבעלע; א פאנאטיש־גלויביגער; א קאריבאנט [איינער וואס קומט אריין אין ווילדען עקסטאז, וואס ווערט ווילד, וואס ווערט ווילד און משוגע פון עקסטאז אזוי אז ער הויבט אן צו זעהן פאנטאסטישע בילדער].

coryban'tiasm *n.* (קאר-אי-בענ'-טי-עזם) ז. *corybantism*

coryban'tic *a.* (קאר-אי-בענ'-טיק) ווילד אויפגערעגט; וואס איז אין א ווילדען עקסטאז; וואס ליידט פון קאריבאנטיזם [אזא משוגעת, ווען מען זעהט וואסכענד פאנטאסטישע בילדער].

cor'ybantism *n.* (קאר'-אי-בענ-טיזם) קאריבאנטיזם [א פאטאלאגישער צושטאנד, ווען דער קראנקער זעהט וואסכענד פאנטאסטישע בילדער].

cor'ymb *n.* (קאר'-אימב) פלאנצען, ביי וועלכע די בלומען אדער די פרוכטען וואקסען אין א פלאכען אדער האלב-רונדען בינטעל.

Corymb

corym'biate *a.* (קא-רימ'-בי-אייט) ארויסברייננגענדיג בלומען אדער פרוכטען אין פלאכע אדער האלב-רונדע בינטלעך [וועגען פלאנצען].

corym'biated *a.* (קא-רימ'-בי-איי-טעד) ז. *corymbiate*

corymbif'erous *a.* (קאר-אים-ביפ'-ע-ראס) ז. *corymbiate*

corym'bose *a.* (קא-רימ'-באוס) וואס איז שייך אדער וואס איז ענהליך צו פלאנצען, וואס זייערע פרוכטען אדער בלומען וואקסען אין פלאכע אדער האלב-רונדע בינטלעך.

corym'bous *a.* (קא-רימ'-באס) ז. *corymbose*

coryphæ'us *n.* (קאר-אי-פי'-אס) ז. *corypheus*

coryphée' *n.* (קא-רי-פיי') די הויפט-טענצערין אדער הויפט-טענצער אין א באלעט.

coryphe'us *n.* (קאר-אי-פי'-אס) דער פיהרער פון די כאר-מענער אין דער אלטער גריכישער דראמא; דער פיהרער פון א כאר; א פיהרער.

cory'za *n.* (קא-ראי'-זא) קאטער [אן עגטצינדונג אין נאז און אין האלז וואס קומט פון פערקיהלונג].

cose'cant *n.* (קאו-סי'-קענט) די קא-זעקאנטע [אין אויסדרוק אין דער טריגאנאמעטריע צו בעצייכנען א געוויסע בעציהונג פון צוויי זייטען פון א דריי-עק צו זיינע ווינקלען. דיזע בעציהונג ווערט אימער אויסגעדריקט אין א צאהל, וואס איז העכער ווי 1, אדער וואס קען זיין גלייך צו 1].

cosec'tional *a.* (קאו-סעק'-שאנ-על) אין באטאניק — וואס בעלאנגט צו דער זעלביגער סעקציאן [נאטירליכע גרופע].

cos'en *v.* (קאזן) אבנארען, ארייננארען.

cosen'tient *a.* (קאו-סענ'-שיענט) בעמערקענד אדער פיהלענד צוזאמען מיט אנדערע.

co'sey *a.* (קאו'-זי) בעקוועם, ווארם, געמיטליך.

He retired to his **cosey** study and began to read.

cosh'er *v.* (קאש'-ער) שפייזען מיט זיסע זאכען, צערטלען; זיין פריינדליך מיט איינעם; פיהרען א שמועס; צווינגען צו געבען כיבוד אדער אונטערהאלטונג, ווי שפייז, וואהנונג א. ד. ג.

cosh'ering *n.* (קאש'-ער-אינג) דאס רעכט פון פעאדאל [פריץ] אין מיטעל-אלטער צו וואהנען ביי זיינע אונטערטהאנען און לעבען אויף זייער רעכנונג.

cosh'ery *n.* (קאש'-ער-אי) ז. *coshering*

cosig'natory *a.* and *n.* (קאו-סיג'-נע-טא-רי) וואס איז פערבונדען מיט אנדערע אין אונטערשרייבען א קאנטראקט; איינער, וועלכער שרייבט אונטער מיט נאך אנדערע א קאנטראקט.

Nearly all the nations of the world were **cosignatories** to the Hague arbitration treaty.

cosignif'icative *a.* (קאו-סיג-ניפ'-אי-קיי-טיוו) וואס האט דיזעלביגע בעדייטונג.

co'sily *adv.* (קאו'-זי-לי) מיט בעקוועמליכקייט; אויף א בעקוועמליכען אופן.

cos'inage *n.* (קאז'נ-עדזש) בלוט-פערוואנדשאפט.

co'sine *n.* (קאו'-סאין) קאזינוס [אן אויסדרוק אין דער טריגאנאמעטריע וועלכער בעצייכענט א געוויסע בעציהונג פון צוויי זייטען פון א דריי-עק אין בעצוג צו דעם ווינקעל, וועלכען זיי שליסען איין. דיזע בעציהונג ווערט אימער אויסגעדריקט אין א געוויסער צאהל, וואס קען ניט זיין העכער ווי 1].

cos'mete *n.* (קאס'-מיעט) א הויכער בעאמטער אין אלט-גריכענלאנד, וועלכער האט געהאט די אויפזיכט איבער דער ערציהונג פון יונגע לייט צו מאכען פון זיי גוטע בירגער.

cosmet'ic *a.* and *n.* (קאז-מעט'-איק) פערשעהנערענד; וואס גיט צו שעהנקייט; קאסמעטיקע, מיטלען צו מאכען שעהנער דעם קערפער, ווי פודרע, פארפיומען, א. ד. ג.].

cosmet'ical *a.* (קאז-מעט'-אי-קעל) ז. *cosmetic*

cosmetol'ogy *n.* (קאז-מי-טאל'-א-דזשי) די לעהרע ווי אזוי אויפצוהאלטען דעם קערפער שעהן און ריין.

cos'mic *a.* (קאז'-מיק) וואס געהערט צום קאסמאס [ז. *cosmos*] וואס איז שייך צו דער פילאזאפישער לעהרע וועגען קאסמאס; אונגעהויער ברייט; אין אסטראנאמיע — וואס עס קומט פאר אין הימעל פאר'ן זונען-אויפגאנג.

cos'mical *a.* (קאז'-מי-קעל) ז. *cosmic*

cos'mically *adv.* (קאז'-מי-קעל-אי) בנוגע צום קאסמאס [ז. *cosmos*]; מיט'ן זונען-אויפגאנג.

cos'mism *n.* (קאז'-מיזם) די פילאזאפישע שטה וועגען וועלט-אל געגרינדעט אויף דער ענטוויקלונגס-לעהרע.

cosmocrat'ic *a.* (קאז-מא-קרעט'-איק) וואס איז שייך צו אן אלוועלטליכער מאנארכיע.

cosmog'onal *a.* (קאז-מאג'-א-נעל) קאסמאגאניש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען די בעשאפונג פון דער וועלט.

cosmogon'ic *a.* (קאז-מא-גאנ'-איק) קאסמאגאניש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער וועלט.

cosmogon'ical *a.* (קאז-מא-גאנ'-איק-על) ז. *cosmogonic*

cosmog'onist *n.* (קאז-מאג'-א-ניסט) דער וואס בעשרייבט די ענטשטעהונג פון וועלט-אל; דער וואס איז בעקאנט מיט די לעהרען וועגען די ענטשטעהונג פון דער וועלט.

cosmog'ony *n.* (קאז-מאג'-א-ני) די לעהרע וועגען די ענטשטעהונג פון דער וועלט.

cosmog'rapher *n.* (קאז-מאג'-רע-פער) דער וואס שטודירט קאסמאגראפיע [די בעשרייבונג פון דער ערד און הימלען].

cosmograph'ic *a.* (קאז-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו קאסמאגראפיע.

cosmograph'ical *a.* (קאז-מא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *cosmographic*

cosmograph'ically *adv.* (קאז-מא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א קאסמאגראפישען ארט, אויף'ן ארט פון בעשרייבען די ערד מיט די שטערען און פלאנעטען.

cosmog'raphist *n.* (קאז-מאג'-רע-פיסט) ז. *cosmographer*

cosmog'raphy *n.* (קאז-מאג'-רע-פי) קאסמאגראפיע [בעשרייבונג און צייכנונגען פון דער ערד און די הימלען].

cos'molabe *n.* (קאז'-מא-לייב) ז. *astrolabe*

cosmol'atry *n.* (קאז-מאל'-ע-טרי) דאס דיענען די וועלט און איהרע ערשיינונגען אלס א גאט.

cosmolog'ic *a.* (קאז-מא-לאדזש'-איק) ז. *cosmological*

cosmolog'ical *a.* (קאז-מא-לאדזש'-איק-על) קאסמאלאגיש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען די געזעצען וואס הערשען אין וועלט-אל.

cosmolog'ically *adv.* (קאז-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א קאסמאלאגישען ארט, לויט דער לעהרע וועגען די געזעצען, וועלכע הערשען אין וועלט-אל.

cosmol'ogist *n.* (קאז-מאל'-א-דזשיסט) דער וואס פארשט די פראבלעמען פון קאסמאלאגיע. ז. *cosmology*

cosmol'ogy *n.* (קאז-מאל'-א-דזשי) קאסמאלאגיע [די לעהרע וועגען וועלט-אל, וועגען זיינע עלעמענטען און געזעצען].

cosmom'etry *n.* (קאז-מאמ'-ע-טרי) וועלט-אויסמעסטונג; דאס אויסמעסטען פון דער וועלט [דורך גראדען, מינוטען, געאגראפישע לענג, געאגראפישע ברייט א. ד. ג.].

cosmoplas'tic *a.* (קאז-מא-פלעס'-טיק) וואס געהערט צו דער אויסבילדונג פון דער וועלט.

cosmopol'itan *a.* and *n.* (קאז-מא-פאל'-אי-טען) קאסמאפאליטיש; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער וועלט; ניט פערבונדען מיט קיין בעשטימטען ארט; פריי פון לאקאלע און נאציאנאלע פאראורטהיילען; וואס פיהלט זיך אין אלע טיילען פון דער וועלט ווי ביי זיך אין דער היים; ברייט פערשפרייט איבער דער וועלט [ווי למשל, געוויסע מינים פלאנצונגען אדער חיות]; א קאסמאפאליט, א וועלט-בירגער.

cosmopol'itanism *n.* (קאז-מא-פאל'-אי-טען-איזם) ז. *cosmopolitism*

cosmop'olite *a.* and *n.* (קאז-מאפ'-א-לאיט) אלגעמיין; קאסמאפאליטיש; א וועלט-בירגער; איינער וואס איז היימיש אין דער גאנצער וועלט; א פלאנץ אדער חיה וואס געפינט זיך אומעטום.

cosmopolit'ical *a.* (קאז-מא-פא-ליט'-אי-קעל) קאסמאפאליטיש; וואס בעלאנגט ניט צו קיין נאציאן.

cosmop'olitism *n.* (קאז-מאפ'-א-לאי-טיזם) וועלט-בירגערשאפט.

cosmora'ma *n.* (קאז-מא-רא'-מא) א מין פאנאראמע, אין וועלכער דער צושויער זעהט א סעריע בילדער פון לאנדשאפטען, שטעדט און געביידען אין זייער נאטירליכער גרויס.

cos'mos *n.* (קאז'-מאס) דער קאסמאס [די גאנצע וועלט מיט די הימלען און שטערען אלס א הארמאנישע גאנצע].

cos'moscope *n.* (קאז'-מא-סקאופ) אַן אינסטרומענט צו צייגען די פּאזיציאַן, די בעציהונג און די בעוועגונג פון דער זון, ערד און לבנה.

cos'mosphere *n.* (קאז'-מא-ספיער) אַן אַפּאַראַט וואָס צייגט די פּאזיציאַן פון דער ערד בנוגע צו בעשטימטע שטערען.

cos'motheism *n.* (קאז'-מא-טהיע-איזם) די לעהרע, אַז גאָט און די וועלט איז איינע און דיזעלבע זאַך; פּאַנטהעאיזם.

cosmothet'ic *a.* (קאז-מא-טהעט'-איק) וואָס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון אַן אויסערליכער וועלט [עולם האצילות].

Cosne *n.* (קאָן) אַ מין רויטער וויין [ווערט פּראָדוצירט אין פראַנקרייך].

Cos'sack *n.* (קאָס'-עק) אַ קאַזאַק.

cos'sas *n.* (קאָס'-עז) אינדישער מוסלין [אַזאַ מין דינער לייוונד].

cos'set *n. and v.* (קאָס'-עט) אַ לעמעלע, וואָס איז אויפגעהאָדעוועט געוואָרען אָהן דער מוטער; אַ ליעבלינג; צערטלען; איידעל ערציהען.

cost *v. and n.* (קאָהסט) אויסרופען דעם פּרייז [ווי אויף אַ בערזע]; פאָדערען אָדער פרעגען דעם מקח; קאָסטען; זיין די אורזאַכע פון אַ פערלוסט; דער מקח, פּרייז; די אויסגאַבען, הוצאות; דער ווערטה; די רעכנונג.

cos'ta *n.* (קאָס'-טא) אַ ריפּ; אַ ראַנד, אַ זייט.

cos'tal *a.* (קאָס'-טעל) וואָס געהערט צו די ריפּען אָדער צום זייט פון קערפּער.

cos'tate *a.* (קאָס'-טייט) מיט ריפּען.

cos'tated *a.* (קאָס'-טיי-טעד) ז. *costate*.

costean' *v.* (קאָס-טיען') אונטערזוכען אַ שאַכטע [מינע] דורך גראַבען טיעפע גריבער אין דעם באָדען פון דער שאַכטע.

costea'ning *n.* (קאָס-טיע'-נינג) דאָס אונטערזוכען אַ שאַכטע [מינע] דורך גראַבען טיעפע גריבער אין באָדען פון דער שאַכטע.

costean'-pit *n.* (קאָס-טיען'-פּיט) אַן אויסגעגראַבענע גרוב צו אונטערזוכען דעם באָדען פון אַ שאַכטע [מינע].

cos'ter *n.* (קאָס'-טער) ז. *costermonger*.

cos'ter-boy *n.* (קאָס'-טער-באָי) אַ אינגעל וואָס פערקויפט אין גאַס פּרוכט, גרינסען א. ד. ג.

cos'termonger *n. and a.* (קאָס'-טער-מאַנ-גער) אַ גאַסען-פערקויפער פון פּרוכט, גרינסען א. ד. ג. וואָס שרייט אויס זיין סחורה; געלדזיכטיג; געמיין.

cost'-free *adv.* (קאָהסט'-פריע) קאָסטענפרייא.

costicar'tilage *n.* (קאָס-טי-קאר'-טי-לײדזש) ריפּ-כראָמשקע.

costif'erous *a.* (קאָס-טיפ'-ע-ראָס) וואָס האָט ריפּען.

cos'tiform *a.* (קאָס'-טי-פארם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ ריפּ.

costiser'vical *a.* (קאָס-טי-סויר'-ווי-קעל) וואָס איז שייך צו די ריפּען און האַלז.

costispi'nal *a.* (קאָס-טי-ספּאי'-נעל) וואָס האָט ריפּען און אַ רוקען-ביין [ווע-גען חיות].

cos'tive *a.* (קאָס'-טיוו) וואָס ליידט פון פערשטאָפּונג [עצירות]; האַרטלייביג.

cos'tively *adv.* (קאָס'-טיוו-לי) מיט פערשטאָפּונג [עצירות].

cos'tiveness *n.* (קאָס'-טיוו-נעס) פער-שטאָפּונג [עצירות].

cost'less *a.* (קאָהסט'-לעס) אָהן קאָסטען, וואָס קאָסט גאָרנישט.

cost'liness *n.* (קאָהסט'-לי-נעס) טהייערקייט, קאָסטשפּיעליגקייט.

cost'ly *a. and adv.* (קאָהסט'-לי) טהייער, קאָסטשפּיעליג; אויף אַ טהייערען, קאָסטשפּיעליגען אופן.

I received a costly birthday gift.

cost'mary *n.* (קאָסט'-מע-רי) פּרויענ-מינצע [אַ גאָרטען-פּלאַנצע וואָס וואַקסט אין זיד-איירא פּאַ און האָט זעהר גוט שמע-קענדע בלעטער].

cost'-price *n.* (קאָהסט'-פּראַיס) קאָסטען-פּרייז [קרן].

The goods were sold at cost-price.

cos'trel *n.* (קאָס'-טרעל) אַזאַ אַלטע ליי-מענע אָדער הילצערנע פלאַש מיט צוויי אויערען.

cost'-sheet *n.* (קאָהסט'-שיעט) אַ קאָס-טען-רעכנונג פון אַן אונטערנעהמונג.

cos'tume *n.* (קאָס'-טיום) אַ קאָסטיום.

costume' *v.* (קאָס-טיום') אַ קאָס-אַנטהאָן אַ קאָס-טיום; זיך אויספּוצען אין אַ קאָסטיום [ווי פאַר אַ באַל א. ד. ג.].

cos'tumed *a.* (קאָס'-טיומד) אויסגעפּוצט אין אַ קאָסטיום.

The mourners were costumed in black.

costu'mer *n.* (קאָס-טיו'-מער) איינער וואָס פערפאַרטיגט אָדער פערבאָרגט קאָס-טיומען [פאַר בעלער, טעאַטער א. ד. ג.].

cost what it may (קאָהסט הוואַט איט מיי) עס מעג קאָסטען וואָס עס וויל; עס מעג דונערען און בליצען.

cosupreme' *n. and a.* (קאָ-סו-פריעם') אַ מיט-רעגיערער, מיט-הערשער; מיט-הערשענד.

cosure'ty *n.* (קאָ-שור'-טי) אַ מיט-ערוב [דער וואָס איז מיט נאָך איינעם ערוב פאַר אימעצען].

co'sy *n. and a.* (קאָ'-זי) בעקוועם, וואַרעם; אַזאַ קאָלפּאַק מיט וועלכען מען בעדעקט אַ טהעע-קענדעל, אַז דיא טהעע זאָל ניט קאַלט ווערען.

cot *n.* (קאַט) אַ דאָרפישעס הייזעל; אַ בעטעל; אַ וויגעלע; אַ שיידעלע [אויף אַ פינגער צו פערהיטען איהם פון אַ וואונד].

cotan'gent *n.* (קאָ-טען'-דזשענט) אַ קאָטאַנגענטע [אַ געוויסע בעציהונג צווי-שען די זייטען-ליניעס פון דריי-עק אין טריגאָנאָמעטריע].

cot'-bed *n.* (קאָט'-בעד) אַ וויגעלע.

cot'betty *n.* (קאָט'-בעט-אי) אַ מאַן אין אַ ספּאָדניצע [אַ מאַן וואָס טהוט די הויז-אַרבייט פון דער פרוי].

cote *n.* (קאָוט) אַ שעפּסען-שטאַל.

côtelette' *n.* (קאָו-טע-לעט') אַ קאָטלעט.

cotempora'neous *a.* (קאָ-טעמ-פּאַ-ריי'-ני-אָס) ז. *contemporaneous*.

cotem'porary *n. and a.* (קאָ-טעמ'-פּאָ-רע-רי) ז. *contemporary*.

coten'ancy *n.* (קאָ-טענ'-ען-סי) דאָס זיין אַ מיט-בעוואָהנער אָדער אַ מיט-פּאַכ-טער [פון אַ הויז].

coten'ant *n.* (קאָ-טענ'-ענט) אַ מיט-בע-וואָהנער [אין אַ הויז].

co'terie *n.* (קאָ'-טע-רי) אַ געזעלשאַפט, אַ קרייז פון פריינדען וואָס פערזאַמלען זיך פאַר וויסענשאַפטליכע אָדער ליטע-ראַרישע אונטערהאַלטונגען אָדער דיסקו-סיאָנען.

coter'minous *a.* (קאָ-טויר'-מי-נאָס) ז. *conterminous*.

cot'gare *n.* (קאָט'-גייר) אָבפאַל פון וואָל אָדער פלאַקס.

cothur'nal *a.* (קאָ-טהויר'-נעל) וואָס איז שייך צו די קורצע שטיוועל [האַלב-שטיוועל] וואָס די גריכישע אָדער רוי-מישע אַקטיאָרען פלעגען טראָגען ביים שפּיעלען; טראַגיש; וואָס איז שייך צו דראַמאַ.

cothur'nate *a.* (קאָ-טהויר'-נייט) אָנ-געטהאָן אין קורצע שטיוועל [האַלב-שטי-וועל]; טראַגיש.

cothur'nated *a.* (קאָ-טהויר'-ניי-טעד) ז. *cothurnate*.

cothur'nus *n.* (קאָ-טהויר'-נאָס) אַזעל-כע קורצע שטיוועל [האַלב-שטיוועל] וואָס די גריכישע אָדער רוימישע אַקטיאָרען פלעגען טראָגען ביים שפּיעלען; אַ טראַ-געדיע.

cotic'ular *a.* (קאָ-טיק'-יו-לער) וואָס איז שייך צו אַ שאַרפשטיין; וואָס איז עהנליך צו אַ שאַרפשטיין.

coti'dal *a.* (קאָו-טאַי'-דעל) פון גלייכער פלוט [אין בעצוג צו דער הויבונג פון וואַ-סער אין ים וואָס פערגיסט דעם ברעג יעדען טאָג אין דערזעלבער צייט].

cotil'lion *n.* (קאָ-טיל'-יאָן) קאָטיליאָן [אַ מין טאַנץ]; אַ מין וואָלענע געוואַנד פון ווייס און שוואַרץ פאַר פרויען-קליי-דער.

cot'land *n.* (קאָט'-לענד) דאָס לאַנד וואָס געהערט צו אַ הייזעל.

cot'quean *n.* (קאָט'-קהוויען) אַ מאַן וואָס טהוט פרויען-אַרבייט; אַ מאַן-עהנ-ליכע פרוי.

cotrustee' *n.* (קאָו-טראָס-טיע') אַ מיט-נאָמן [דער וועד עס איז אַ נאָמן נאָך מיט איינעם].

cots'wold *n.* (קאָטס'-וואָולד) אַן אָפּען גרין-בעוואַקסען פעלד וואָס ווערט בענוצט פאַר פיטערען שעפּסען.

cot'tage *n.* (קאָט'-עדזש) אַ דאָרפיש אָדער איינפאַך הייזעל; אַ ניט זעהר גרויס הויז אין אַ זומער-פּלאַץ אָדער אין אַ פאָרשטאָדט; אַ הויז אין אַ פערגני-גונגס-פּלאַץ.

cot'tage cheese (קאָט'-עדזש טשיעז) צוואָרעך.

cot'taged *a.* (קאָט'-עדזשד) פערבויט מיט קליינע הייזעלעך.

cot'tager *n.* (קאָט'-ע-דזשער) איינער וואָס וואָהנט אין אַ דאָרפישען הייזעל אָדער אין אַ הויז אין אַ פערגניגונגס-פּלאַץ.

cot'ter *n.* (קאָט'-ער) איינער וואָס וואָהנט אין אַ קליין דאָרפיש הייזעל; אַ קליין [אַ קייל] צו פערפעסטיגען אַ מאַ-שינען-טייל, אַז ער זאָל זיצען פעסט און זאָל זיך ניט דרעהען.

cot'ter-drill *n.* (קאָט'-ער-דריל) אַזאַ דריל צום בויערען לעכער וואו עס דאַרף אַריינגעשלאָגען ווערען אַ קליין [אַ קייל].

cot'tered *a.* (קאָט'-ערד) צונויפגעשלאָסען מיט אַ קליין [אַ קייל].

cot'terel *n.* (קאָט'-ער-על) אַ קליין [קייל] צו בעפעסטיגען אַ מאַשינען-טייל, ער זאָל זיצען פעסט און ניט דרעהען זיך.

cot'tier *n.* (קאָט'-אי-ער) איינער וואָס וואָהנט אין אַ דאָרפיש הייזעל.

cot'ton *n., a. and v.* (קאָטן) וואַטע; באַוועל; באַוועל-פאָדים; באַוועל-שטאָף; באַוועל-פּלאַנצע; געמאַכט פון באַוועל; ווערען פוכיג ווי וואַטע; צופּאַסען; ווע-רען נאָהנט; קומען אין אַ נאָהנטע שייכות; בעקומען אַ נייגונג צו עטוואָס.

cot'tonade *n.* (קאָטנ'-אייד) דיקע באַ-וועלנע שטאָף.

cot'ton-cake *n.* (קאטנ'-קייק) דער קוּכען וואס בלייבט פון די באוועל־זוימען נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דאס אויל.

cot'ton flan'nel (קאטן פלענ'-על) באוועל־פלאנעל [אזא פוכיגער באוועל־שטאף].

cot'ton-gin *n.* (קאטנ'-דזשין) א מאשין צו רייניגען באוועל פון די באוועל־קערנער.

cot'ton goods (קאטן גודז) באוועלנע סחורה.

cot'ton-grass *n.* (קאטנ'-גרעס) וואל־גראז [אזא פלאנצע וואס האט אויף זיך א וואטען־עהנליכע פוך]. ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

cot'ton is king (קאטן איז קינג) דאס באוועל הערשט [ווענען דער הערשאפט פון די רייכע באוועל־פלאנטאטארס אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פאר דעם בירגער־קריעג צו בעפרייען די נעגער פון שקלאפעריי].

cot'tonize *v.* (קאטנ'-איז) מאכען עהנליך צו באוועל.

cot'tonizing *n.* (קאטנ'-אי-זינג) דאס צובערייטען פלאקס אדער האנף אזוי, אז מען זאל עס קענען שפינען אויף באוועל־מאשינען.

cot'ton-lord *n.* (קאטנ'-לאהרד) א רייכער באוועל־פאבריקאנט.

cot'ton-machine' *n.* (קאטנ'-מע-שין') א מאשין צו שפינען באוועל.

cot'ton-manufac'tory *n.* (קאטנ'-מען-יו-פעק'-טא-רי) א באוועל־פאבריק.

cot'ton-mill *n.* (קאטנ'-מיל) ז. *cotton-manufactory*

cottonoc'racy *n.* (קאטנ-אק'-רע-סי) די הערשאפט אדער פאליטישער איינפלוס פון די רייכע באוועל־פלאנטאטארס אין די זיד־שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, בעזאנדערס פאר דעם בירגער־קריעג צו בעפרייען די נעגער פון שקלאפעריי.

cot'ton-pick'er *n.* (קאטנ'-פיק'-ער) א מאשין אראבצונעהמען באוועל פון פעלד; א מאשין צום רייניגען באוועל פון שמוץ נאכדעם ווי עס איז אראבגענומען פון פעלד.

cot'ton-plant *n.* (קאטנ'-פלענט) די באוועל־פלאנצע.

Cotton-plant

cot'ton-plan'ter *n.* (קאטנ'-פלענ'-טער) איינער וואס פראדוצירט באוועל, א באוועל־פלאנטאטאר; א מאשין צום פלאנצען באוועל.

cot'ton-pow'der *n.* (קאטנ'-פאו'-דער) אן אויפרייסענדער פולווער וואס ווערט געמאכט פון שיס־וואטע.

cot'ton-press *n.* (קאטנ'-פרעס) א פרעס־מאשין צוזאמענצופרעסען באוועל אין פעק.

cot'ton-rush *n.* (קאטנ'-ראש) ז. *cotton-grass*

cot'ton sat'in (קאטן סעט'-אין) סאטין, באוועל־אטלאס.

cot'ton-seed *n.* (קאטנ'-סיעד) די זוימען [זאמ] פון דער באוועל־פלאנצע.

cot'ton-seed clea'ner (קאטנ'-סיעד קליע'-נער) א מאשין צום רייניגען די זוימען [זאמ] פון דער באוועל־פלאנצע.

cot'ton-seed meal (קאטנ'-סיעד מיעל) די קערנער פון דער באוועל־פלאנצע נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דאס אויל.

cot'ton-seed oil (קאטנ'-סיעד איל) דאס אויל וואס ווערט געמאכט פון די זוימען [זאמ] פון דער באוועל־פלאנצע.

cot'ton-shrub *n.* (קאטנ'-שראב) ז. *cotton-plant*

cot'ton-stai'ner *n.* (קאטנ'-סטיי'-נער) אזא אינזעקט וואס בעפארבט די באוועל־פלאנצען אין א רויטליכען אדער געלבליכען קאליר.

Cot'ton States (קאטן סטייטס) די שטאאטען אין אמעריקא וואו עס ווערט אם מייסטען געפלאנצט באוועל [ווי אלאבאמא, מיסיסיפי א. ד. ג.].

cot'ton-sweep *n.* (קאטנ'-סהוויעפ) אזא קליינער אקער־אייזען וואס ווערט בענוצט ביי דער בעארבייטונג פון באוועל־פעלדער.

cot'tontail *n.* (קאטנ'-טייל) דער וואלד־קראליק [וואלד־קאנינכען].

cot'ton-this'tle *n.* (קאטנ'-טהיסל) אזא דארן־פלאנצע, וואס האט א ווייסען קאליר.

cot'ton-thread *n.* (קאטנ'-טהרעד) באוועלנע פאדים.

cot'ton-tree *n.* (קאטנ'-טריע) אזא קליין בוימעל וואס זיינע זוימען [זאמ] זיינען בעדעקט מיט אזא דינעם פוך.

cot'ton vel'vet (קאטן וועל'-וועט) באוועל־סאמעט [א נאכגעמאכטער סאמעט פאבריצירט פון באוועל].

cot'ton-waste *n.* (קאטנ'-הווייסט) דער אבפאל פון באוועל ביי דער פאבריצירונג פון וואטע אדער באוועל־פאדים.

cot'tonweed *n.* (קאטנ'-הוויעד) אזא ווילד גראז וואס איז בעדעקט מיט פוכיגע הערעלעך.

cot'tonwood *n.* (קאטנ'-הוואוד) אזא זארט פאפעל־בוים אין אמעריקא.

cot'ton-wool *n.* (קאטנ'-הוואול) דער רויער באוועל־פוך ווי ער ווערט אראבגענומען פון פעלד.

cot'ton-worm *n.* (קאטנ'-הוואירם) דער באוועל־וואורים [אזא ווארים וואס ברייננט פיעל שאדען די באוועל־פלאנטאציעס].

cot'tony *a.* (קאטנ'-אי) ווי וואטע; פוכיג.

cot'ton-yarn *n.* (קאטנ'-יארן) ז. *cotton-thread*

cot'trel *n.* (קאט'-רעל) אזא אונטער־שטעל פאר א טאפ וואס ווערט געשטעלט אויף א פייער.

cot'yla *n.* (קאט'-אי-לא) א געלענק־אויסהוילונג [די אויסהוילונג פון א געלענק־ביין וואס זעהט אויס ווי א שיסעלע].

cot'yle *n.* (קאט'-אי-לי) אזא אלטע גריכישע פליסיגקייטס־מאס; אזא קליינע טרינק־כלי; א געלענק־אויסהוילונג.

cotyle'don *n.* (קאט-אי-לי'-דאן) דאס זוימען־בלעטעל, דאס ערשטע בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זוימען [זאמ].

cotyle'donal *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-על) וואס איז שייך צו א זוימען־בלעטעל אדער צו דעם ערשטען בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זוימען [זאמ].

cotyle'donar *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-אר) ז. *cotyledonal*

cotyle'donary *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-איי-רי) ז. *cotyledonous*

cotyle'donous *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-אס) וואס האט זוימען־בלעטער [ווענען פלאנצען].

cotyl'iform *a.* (קא-טיל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א געלענק־אויסהוילונג, וואס האט די פארם פון א שיסעלע.

cot'yloid *a.* (קאט'-אי-לאיד) עהנליך צו א שיסעלע; עהנליך צו א געלענק־אויסהוילונג.

couch *v. and n.* (קאוטש) אוועקלעגען, זיך אוועקלעגען [צום רוהען]; לעגען אויף א בעט; זיך צונויפקארטשען [ווי א ליעגענדע חיה]; זיך אנבויגען ווי אונטער א שווערער משא; זיך בעהאלטען; צווינגען זיך צו בעהאלטען; זיך צודריקען צום פלאץ, וואו מען ליעגט; לעגען אין שיכטען; אויסשטיקען פיגורען אויף שטאף מיט זייד אדער מיט גאלד־בענדלעך; אנשטעלען א שפיעז ווי צום שטעכען; אויסדריקען אין ווערטער; אויסשטעכען די שטאר [א געוויסע אפעראציאן פאר אזא אויגען־קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט]; אויסרייסען דאס ווילדע גראז פון פעלד; א געלעגער; א קושעטקע; א רוהע־פלאץ פאר חיות; ווילד גראז.

cou'chant *a.* (קאו'-טשענט) ליעגענדיג; ליעגענדיג צונויפגעקארטשעט; איינגעבויגען; ליעגענדיג מיט אן אויפגעהויבענעם קאפ [ווענען פיגורען פון חיות אויף א הערב]; שלאפענדיג אין א פלאץ; געפינענדיג זיך.

cou'cher *n.* (קאו'-טשער) איינער וואס מאכט אן אפעראציאן אויף אן אויג וואס איז בלינד געווארען פון שטאר; א רעגיסטער־בוך פון א קארפאראציאן אדער פון א קלויסטער.

couch'-fel'low *n.* (קאוטש'-פעל'-או) א שלאפקאמעראד, א מיטוואהנער אין א צימער.

couch'-grass *n.* (קאוטש'-גרעס) ווילד גראז אויף תבואה־פעלדער.

cou'ching *n.* (קאו'-טשינג) דאס אויסשטעכען די שטאר [א געוויסע אפעראציאן פאר אזא אויגען־קראנקהייט]; דאס איינבויגען זיך; דאס אויסשטיקען אויף שטאף פיגורען מיט זיידענע אדער גאלדענע בענדלעך: דאס אויסרייסען דאס ווילד־גראז פון פעלדער; דער רוהע־פלאץ פון ווילדע חיות.

cou'ching-nee'dle *n.* (קאו'-טשינג-ניעדל) א נאדעל־פערמיגער מעדיצינישער אינסטרומענט, וואס ווערט געברויכט צו מאכען אן אפעראציאן אויף שטאר [אזא אויגען־קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט].

couch in terms (קאוטש אין טוירמז) אויסדריקען אין ווערטער, אויסדריקען אין געוויסע פארמען.

couch'less *a.* (קאוטש'-לעס) וואס האט ניט וואו דעם קאפ צוצושפארען, וואס האט ניט קיין בעט.

cou'gar *n.* (קוה'-גאר) דער קוגואר, אמעריקאנער פאנטהער [אזא ווילדע חיה].

Cougar

cough *n. and v.* (קאהף) א הוסט; הוסטען.

cough down (קאהף דאון) אראבהוסטען [דורך הוסטען צווינגען א רעדנער אויפצוהערען ריידען].

cough'-drop *n.* (קאהפ'-דראפ) הוסט-צוקערקעס; צוקערקעס געגען הוסטען.

cou'gher *n.* (קאה'-פער) איינער וואס הוסט.

cou'ghing *n.* (קאה'-פינג) דאס הוסטען.

cou'gouar *n.* (קוה'-גו-אר) ז. *cougar*.

cou'guar *n.* (קוה'-גו-אר) ז. *cougar*.

could *v.* (קוד) ז. *can* געקענט.

I could not help it; I had to speak out.

coulomb' *n.* (קוה-לאם') א קאלאמב [אן איינהייט צו מעסטען עלעקטריציטעט. א קאלאמב איז די מאס עלעקטריציטעט וואס א שטראם פון 1 אמפער ליפערט אין 1 זעקונדע].

coul'ter *n.* (קאול'-טער) ז. *colter*.

coun'cil *n.* (קאונ'-סיל) א בעראטונגס-פערזאמלונג; א בעראטונג; א קערפערשאפט וואס איז ערוועהלט אדער בעשטימט געווארען צו שאפען געזעצע אדער צו העלפען דער רעגירונג אין דער פערוואלטונג; א געזעצגעבענדע קערפערשאפט.

coun'cil-board *n.* (קאונ'-סיל-באורד) דער טיש, ארום וועלכען די בעראטונגס-פערזאמלונג זיצט; די בעראטונגס-קערפערשאפט.

coun'cil-cham'ber *n.* (קאונ'-סיל-טשיימ'-בער) דאס בעראטונגס-צימער.

coun'cil-house *n.* (קאונ'-סיל-האוס) דאס ראטה-הויז.

coun'cillor *n.* (קאונ'-סיל-אר) ז. *councilor*.

coun'cilman *n.* (קאונ'-סיל-מען) א מיטגליעד פון א שטאדט-ראטה.

coun'cil of war (קאונ'-סיל אוו הוואר) א קריעגס-ראטה.

coun'cilor *n.* (קאונ'-סיל-אר) א ראטהס-מיטגליעד; דער פארזיצענדער פון א בעראטהונגס-פערזאמלונג.

coun'cil-proof *a.* (קאונ'-סיל-פרוהף) טויב צו יעדען ראטה.

coun'sel *n. and v.* (קאונ'-סעל) א בעראטהונג; א ראטה; דאס נאכדענקען; איבערלעגונג; א פלאן; אן אבזיכט; א ראטה-געבער; אן אדוואקאט; ראטהען; געבען אן עצה; לערנען; ווארענען.

coun'sel-keep'er *n.* (קאונ'-סעל-קיעפ'-ער) א בעל סוד.

coun'sel-keep'ing *n.* (קאונ'-סעל-קיעפ'-אינג) דאס האלטען א סוד.

coun'sellor *n.* (קאונ'-סעל-אר) ז. *counselor*.

coun'selor *n.* (קאונ'-סעל-אר) א ראטה-געבער, אן אדוואקאט.

coun'selorship *n.* (קאונ'-סעל-אר-שיפ) דאס אמט פון א ראטה-געבער.

count *v. and n.* (קאונט) צעהלען, צוזאמענצעהלען; רעכענען, בערעכענען; פערעכענען; בעטראכטען; אננעהמען אלס...; נעהמען אין אנבעטראכט; זיך פערלאזען אויף...; האבען א ווערטה, א בעדייטונג; בעשפרעכען א געזעצליכען פאל אין געריכט; דאס צעהלען, דאס רעכענען; די צאהל [וואס מען קריעגט רעכענענדיג אדער צעהלענדיג]; ווערטה, בעדייטונג; דער געזעצליכער קלאגע-פונקט; אין מוזיק — דער ריטם, דאס צעהלען דעם טאקט; א גראף.

coun'table *a.* (קאונ'-טעבל) וואס מען קען צעהלען אדער אויסרעכענען.

coun'tenance *n. and v.* (קאונ'-טע-נענס) דאס געזיכט; דאס אויסזעהן; די מינע; די האלטונג; פריינדליכעס אויסזעהן; בעגינסטיגונג; אונטערשטיצונג; ערמונטערונג; פיינעס אויסזעהן; פיינע האלטונג; בעגינסטיגען, אונטערשטיצען, ערמוטיגען; שטיצען, העלפען; זיין גוט און פריינדליך.

coun'tenancer *n.* (קאונ'-טע-נען-סער) אן אונטערשטיצער, א בעשיצער.

coun'ter *n., v., a., adv. and prep.* (קאונ'-טער) איינער וואס צעהלט אדער רעכענט; איינער וואס שאצט אב; איינער וואס קאנטראלירט געשעפטס-ביכער, אן אויבער-בוכהאלטער; א מעכאניזם וואס צעהלט די אומדרעהונגען פון א מאשין; א זאך וואס ווערט געברויכט צו האלטען די צאהל [ווי למשל שטיקלעך מעטאל, ביין אדער האלץ וואס ווערען געברויכט אין א שפיעל אנשטאט געלד; שפיעל-גאלקעס]; א צאהל-טיש [א טיש אין א קראם, ביי וועלכען מען בעצאהלט פאר דער געקויפטער סחורה]; א געפענגניס פאר בעלי-חובות [אין ענגלאנד]; עטוואס וואס איז דאס געגענטייל אדער וואס ווערט ענטגעגענגעזעצט; א קאנטער-טענאר [אין מוזיק]; דער טייל פון א פערד'ס ברוסט וואס איז צווישען די פלייצעס און דעם האלז; א קאפ [דער הינטערשטער טייל פון שוך]; א בעגעגעניש, א צוזאמענשטויס; ענטפערען מיט א קלאפ [ביי א געפעכט]; ארויפלייגען קאפען [אויף שיך]; אנטקעגענשטעלען זיך; קומען אין צוזאמענשטויס; ענטגעגענגעזעצט, וואס איז דער היפוך; ניט ריכטיג; אין א פערקעהרטער ריכטונג; אין געגענזאץ; געגען; געגענאיבער, פערקעהרט.

counteract' *v.* (קאונ-טער-עקט') 1. שטערען, האנדלען געגען; 2. געגענווירקען.

2. It is hard to **counteract** the evil effects of a neglected childhood.

counterac'tant *n.* (קאונ-טער-עק'-טענט) עטוואס וואס ווירקט דאגעגען אדער וואס האט א געגען-ווירקונג.

counterac'tion *n.* (קאונ-טער-עק'-שאן) געגען-ווירקונג; שטערונג; ווידערשטאנד.

counterac'tive *a.* (קאונ-טער-עק'-טיוו) ענטגעגענווירקענדיג; וואס האט א געגענווירקונג, וואס צייגט ארויס א ווידערשטאנד.

counterac'tively *adv.* (קאונ-טער-עק'-טיוו-לי) דורך געגען-ווירקונג.

coun'ter-a'gent *n.* (קאונ'-טער-איי'-דזשענט) עטוואס וואס האט א געגענווירקונג אדער וואס ווירקט אין א פערקעהרטער ריכטונג; עטוואס וואס איז א שטערונג.

coun'ter-approach' *n.* (קאונ'-טער-ע-פראוטש') גריבער וואס די בעלאגערטע אין א פעסטונג מאכען אין דער ריכטונג פון די בעלאגערער, כדי אויף זיי אנצופאלען אדער זיי צו שטערען צוקומען צו דער פעסטונג.

coun'ter-attrac'tion *n.* (קאונ'-טער-ע-טרעק'-שאן) אן ענטגעגענגעזעצטע צוציהונג; א צוציהונג וואס ווירקט מיט דערזעלבער קראפט, אבער אין א פערקעהרטער ריכטונג; א צוציהונג וואס איז א געגענזאץ אין דער נאטור אדער אין דער ריכטונג; א מיטעל אבצוציהען פון עפעס.

Playgrounds and parks are necessary in the city as **counter-attractions** to the unwholesome but attractive allurements of the streets.

coun'ter-attrac'tive *a.* (קאונ'-טער-ע-טרעק'-טיוו) וואס ציהט צו אין א פערקעהרטער ריכטונג אדער אויף אן ענטגעגענגעזעצטען שטייגער; וואס ציהט אב פון עפעס.

counterbal'ance *v. and n.* (קאונ-טער-בעל'-ענס) דיענען אלס א געגענגעוויכט; אויסגלייכען די וואגשאלען מיט געוויכט; אויסגלייכען; ווירקען מיט דערזעלבער קראפט; האבען דיזעלבע ווירקונג; פערנעהמען דעם פלאץ פון...; גלייכגעוויכט; דיזעלבע מאכט, ווירקונג אדער איינפלוס.

coun'ter-bass *n.* (קאונ'-טער-בייס) דער קאנטרא-באס [אין מוזיק].

coun'ter-bat'tery *n.* (קאונ'-טער-בעט'-ער-אי) א הארמאטען-באטעריי וואס ווערט אנגעשטעלט געגען דעם שונא'ס א באטעריי.

coun'ter-bill *n.* (קאונ'-טער-ביל) א געגענוועקסעל; א געגענרעכענונג.

coun'terblast *n.* (קאונ'-טער-בלעסט) א געגען-עקספלאזיא, א געגען-מינע.

coun'ter-bond *n.* (קאונ'-טער-באנד) א געגען-פערזיכערונג [ווען איינער גיט ארויס א צייגניס, אז ער האט ביים צווייטען געקראגען א פערזיכערונג].

coun'terbrace *n.* (קאונ'-טער-בריים) דער אויבערשטער קווער-שטאנג פון דעם שיף-מאסט וואס איז ניט געגען ווינד.

counterbrace' *v.* (קאונ-טער-בריים') בינדען די מאסט-שטאנגען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען.

counterbuff' *v.* (קאונ-טער-באף') צוריקשטויסען.

coun'terbuff *n.* (קאונ'-טער-באף) דאס צוריקשטויסען; א געגענשטויס, א געגענקלאפ; א שטויס וואס שטעלט אב אדער טרייבט צוריק.

coun'terchange *n.* (קאונ'-טער-טשיינדזש) די אומבייטונג פון איין זאך אויף אן אנדערער; געגענטויש.

counterchange' *v.* (קאונ-טער-טשיינדזש') געגענטוישען [געבען און נעהמען אין טויש]; אומבייטען איין זאך אויף אן אנדערער; פערשיעדען מאכען.

coun'tercharge *n.* (קאונ'-טער-טשארדזש) א געגענקלאגע, דאס מאכען אן אנקלאגע געגען דעם אנקלאגער.

countercharge' *v.* (קאונ-טער-טשארדזש') אנקלאגען דעם אנקלאגער.

coun'tercharm *n.* (קאונ'-טער-טשארם) א געגענצויבער; דאס וואס קען געגענווירקען געגען צויבער אדער כשוף.

countercharm' *v.* (קאונ-טער-טשארם')

געגענגעווירקען געגען איינעמס צווייבער מיט דעם אייגענעם צווייבער; בעצווייבערען דעם בעצווייבערער.

coun'tercheck *n.* (קאונ'-טער-טשעק) א געגענשטערונג, א מניעה געגען א מניעה.

countercheck' *v.* (קאונ-טער-טשעק') געגענווירקען; אבהאלטען.

coun'ter-claim *n.* (קאונ'-טער-קליים) א געגען־טענה, דאס מאהנען פון דעם, וועלכער מאהנט.

coun'ter-cou'rant *a.* (קאונ'-טער-קוה'-ראנט) וואס לויפען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [ווענען צווייא חיות וואס זיינען אויסגעמאלט אויף א הערב].

coun'ter-cur'rent *n.* (קאונ'-טער-קאר'-ענט) א געגענשטראם; דאס לויפען אין געגענזעצליכער ריכטונג.

coun'ter-deed *n.* (קאונ'-טער-דיעד) א געגען־אקט [א געהיימע שריפט, וועלכע איז מבטל די פריהער אנגענומענע בע־שטימונג פון געריכט].

coun'ter-drain *n.* (קאונ'-טער-דריין) א קאנאווע אדער א גראבען, וואס ציהט זיך נעבען א קאנאל, כדי אבצוציהען דאס איבריגע וואסער פון קאנאל.

counterdraw' *v.* (קאונ-טער-דראה') מאהלען אדער צייכענען אויף דורכזיכטי־גען מאטעריאל, ווי דינע לייווענד, געאויל־טע פאפיער א. ד. ג.

coun'ter-ev'idence *n.* (קאונ'-טער-עוו'-אי-דענס) א געגען־בעווייז; א בע־ווייז, וועלכער איז סותר דעם פאריגען בעווייז.

coun'terfeit *v., a. and n.* (קאונ'-טער-פיט) נאכמאכען, קאפירען, זיין עהנ־ליך; אונגעזעצליך נאכמאכען אדער נאכ־דרוקען א זאך [ווי מאכען פאלש געלד, דרוקען פאלשע ווערטה־פאפיערען]; זיך פערשטעלען, מאכען אז מען זאל מיינען וועגען איינעם אנדערש ווי ער איז אין דער ווירקליכקייט; נאכגעמאכט, קאפירט; גע־פעלשט; פערשטעלט, היפאקריטיש; א נאכמאכונג: נאכאהמונג; א קאפיע פון אן אריגינאל; א פארטרעט; אן אונגע־זעצליכע נאכמאכונג פון א זאך מיט דעם ציעל ארויסצוגעבען זי אלס אן ארי־גינאל [ווי פאלש געלד, פאלשע פאסט־מארקען א. ד. ג.].

coun'terfeit book (קאונ'-טער-פיט בוק) א בוך וואס איז אונגעזעצליך אי־בערגעדרוקט געווארען.

coun'terfeit coin (קאונ'-טער-פיט קאין) פאלש געלד.

coun'terfeiter *n.* (קאונ'-טער-פיט-ער) א פעלשער [פון געלד אדער ווערטה־פאפיערען]; א פערשטעלטער מענש, א צבועק.

coun'terfeiting *n.* (קאונ'-טער-פיט-אינג) דאס מאכען פאלש געלד אדער פאל־שע ווערטה־פאפיערען.

coun'terfeitly *adv.* (קאונ'-טער-פיט-לי) מעשה נאכמאכער; פערשטעלטערהייט.

coun'ter-fer'ment *n.* (קאונ'-טער-פויר'-מענט) א געגענמיטעל געגען אירען אדער געהרען [ווי א געגענמיטעל צו הייוועז].

coun'terfoil *n.* (קאונ'-טער-פאיל) דאס געגען־בלאט אדער קאנטראל־בלאט [דער טייל פון א טשעק אדער פון אן אנדער דאקומענט, וועלכער פערבלייבט אין בוך נאכדעם ווי דעם טשעק אדער דעם דאקו־מענט האט מען אויסגעריסען, און אויף וועלכען עס איז פערצייכענט דאס וואס עס איז געווען געשריבען אין דעם אויסגע־ריסענעם טייל].

coun'ter-force *n.* (קאונ'-טער-פארס) געגענקראפט.

coun'terfort *n.* (קאונ'-טער-פאורט) אן אונטערשטיצונגס־באלקען, א פארפארע; א פעלז וואס הייננט אראב פון א בארג.

coun'ter-fugue *n.* (קאונ'-טער-פיוג) די קאנטראפוגע [א געוויסע פארמע אין מוזיק, ביי וועלכער איינע און דיזעלבע מעלאדיע ווערט איבערגעזונגען פון פער־שיעדענע טענער אויף פערשיעדענע אופנים].

coun'tergage *n.* (קאונ'-טער-גיידזש) דאס בעצייכענען די גרויס פון די פוגעס און פוגען־לעכער ביים צונויפשטעלען ברע־טער אז זיי זאלען זיך אריינפאסען איינע אין דער אנדערער.

coun'ter-guard *n.* (קאונ'-טער-גארד) דער קאנטר־גארד [א קליינער וואל פון ערד, וואס ציהט זיך נעבען די פאדערשטע וועגד פון א פעסטונג און דיענט איהר אלס בעשיצונג].

coun'ter-in'fluence *v.* (קאונ'-טער-אינ'-פלו-ענס) געגענווירקען; אבשטעלען אדער קאנטראלירען [א בעוועגונג פון א זאך] דורך א געגען־ווירקונג.

coun'ter-ir'ritant *a. and n.* (קאונ'-טער-איר'-אי-טענט) וואס רופט ארויס אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א גע־וויסען טייל פון קערפער, כדי צו ווירקען געגען אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א צווייטען טייל; א מעדיצינישער מיטעל, וואס רופט ארויס אן אויפרייצונג, כדי צו ווירקען געגען א קרענקליכען צו־שטאנד אין א צווייטען טייל.

coun'ter-ir'ritate *v.* (קאונ'-טער-איר'-אי-טייט) ארויסרופען אן ענטצינ־דונג אדער אויפרייצונג אין איין טייל פון קערפער כדי צו ווירקען געגען די ענט־צינדונג אדער אויפרייצונג אין א צוויי־טען טייל.

coun'ter-irrita'tion *n.* (קאונ'-טער-איר-אי-טיי'-שאן) די געגענרייצונג. ז. *counter-irritate*.

coun'ter-jum'per *n.* (קאונ'-טער-דזשאמ'-פער) א טיש־שפרינגער [א הו־מאריסטישער אויסדרוק וועגען א פריקאז־טשיק אדער א משרת אין א קראם].

coun'ter-lath *n.* (קאונ'-טער-לעטה) א געהילץ־לאטע געלעגט קווער אין א וואנד.

coun'ter-light *n.* (קאונ'-טער-לאיט) דאס געגען־ליכט [ליכט־שטראהלען, וואס פאלען אויף א בילד און ווירקען אזוי, אז געוויסע פיגורען קומען צוליעב דעם ארויס ניט גוט].

coun'termand *n.* (קאונ'-טער-מענד) א בעפעהל אדער א בעשטעלונג וואס איז מבטל דעם פאריגען בעפעהל אדער בע־שטעלונג; דאס צוריקרופען א בעפעהל אדער בעשטעלונג.

countermand' *v.* (קאונ-טער-מענד') 1. צוריקרופען; נעהמען צוריק א בע־שטעלונג; 2. זיך שטעלען געגען א בע־פעהל דורך געבען אן אנדערען וואס איז מבטל דעם פריהערדיגען.

1. The customer countermanded the order.
2. The general countermanded his order to march.

counterman'dable *a.* (קאונ-טער-מענ'-דעבל) וואס מען קען צוריקרופען.

coun'termarch *n.* (קאונ'-טער-מארטש) ריקמארש: א פאליטענדיגע ענ־דערונג אין איינעמס אויפפיהרונגען; א געוויסע ארט מושטירונגען פון סאלדאטען, ביי וועלכע די וואס שטעהען אין פראנט טרעטען אב צוריק און די וואס זיינען גע־שטאנען הינטען טרעטען ארויס אין פראנט.

countermarch' *v.* (קאונ-טער-מארטש) צוריק מארשירען, אבטרעטען צו־ריק.

coun'termark *n.* (קאונ'-טער-מארק) א צייכען וואס ווערט צוגעגעבען צו נאך א צייכען [ווי דער צווייטער אדער דריי־טער צייכען אויף א קאסטען סחורה, וואס בעלאנגט צו עטליכע סוחרים, אז דער קאסטען קען געעפענט ווערען נור אין דער אנוועזענהייט פון אלע אייגענטהימער]; א קאנטערמארקע; א צייכען אדער נו־מער אויף א מטבע, וואס בעווייזט ווען זי איז אויסגעגאסען געווארען; א גע־מאכטע גריבעל אין צאהן פון א פערד צו בעווייזען, אז דאס פערד איז כלומרשט אינגער ווי אין דער ווירקליכקייט.

countermark' *v.* (קאונ-טער-מארק') מאכען א צווייטען צייכען אלס א סימן פון עכטקייט; מאכען א גריבעלע אין א פערד'ס צאהן [אז מען זאל מיינען, אז עס איז אינגער].

coun'termine *n.* (קאונ'-טער-מאין) א געגען־מינע [א מינע וועלכע ווערט גע־גראבען פון די בעלאגערטע כדי צוזשטע־רען דעם פיינד'ס מינע]; א געגען־פלאן; א געהיימער פלאן [צו ווירקען געגען דעם שונא'ס פלאן].

countermine' *v.* (קאונ-טער-מאין') גראבען א מינע כדי אויפצורייסען דעם שונא'ס מינען; פלאנעווען אין געהיים צו צושטערען דעם געגנער'ס פלענער.

coun'ter-mo'tion *n.* (קאונ'-טער-מאו'-שאן) א געגען־בעוועגונג.

coun'ter-mo'tive *n.* (קאונ'-טער-מאו'-טיוו) א געגען־מאטיוו, א געגען־טענה.

coun'termove *v.* (קאונ'-טער-מוהוו) א געגען־צוג, געגען־בעוועגונג.

countermove' *v.* (קאונ-טער-מוהוו') בעוועגען אדער ציהען אין א געגענזעצלי־כער ריכטונג.

coun'ter-move'ment *n.* (קאונ'-טער-מוהוו'-מענט) א בעוועגונג וואס געפינט זיך אין געגענזאץ צו א צווייטער בעווע־גונג.

coun'termure *n.* (קאונ'-טער-מיור) א געמויערטע וואנד וואס שטיצט אונ־טער א צווייטע וואנד.

countermure' *v.* (קאונ-טער-מיור') אונטערשטיצען א מויער מיט א צווייטען מויער.

coun'ter-negotia'tion *n.* (קאונ'-טער-ני-גאו-שי-איי'-שאן) אן אונטער־האנדלונג אין געגענזאץ צו אן אנדער אונ־טערהאנדלונג.

coun'ter-noise *n.* (קאונ'-טער-נאיז) א געגען־לארעם [א לארעם צו פערהיל־כען אן אנדער לארעם].

coun'ter-o'pening *n.* (קאונ'-טער-אופ'-נינג) א געגען־עפענונג, אן עפענונג אין דער צווייטער זייט [בעזאנדערס אן עפענונג אין א געשוויר נעגען דער פריה־ריגער עפענונג].

coun'ter-or'der *n.* (קאונ'-טער-אר'-דער) א געגען־בעפעהל [א בעפעהל מבטל צו מאכען דעם ערשטען בעפעהל].

coun'ter-pace *n.* (קאונ'-טער-פייס) א געגען־שריט אדער געגען־תקנה [א תקנה אין געגענזאץ צו אן אנדערער תקנה].

coun'terpane *n.* (קאונ'-טער-פיין) א געשטעפטע בעט־דעקע אדער קאלדרע.

coun'terpart *n.* (קאונ'-טער-פארט) דער ענטשפרעכענדער טייל [א שטיק וואס איז צוגעפאסט אדער עהנליך צו אן אנדער שטיק], א דופליקאט, א קאפיע; א געגענזייטיגעס צייגניס [ווי דער צעטעל אדער שטר, וועלכען דער קויפער גיט דעם פערקויפער, אז ער האט ביי איהם געקויפט, און דער געגען=שטר וועלכען דער פערקויפער גיט דעם קויפער, אז ער האט איהם פערקויפט]; א פערזאן אדער א זאך וואס איז פונקט עהנליך צו אן אנדערען לויט דעם אויסזעהן, כאראקטער, ווירקונג א. ד. ג.; איינער פון צוויי טיילען, וועלכע זיינען פונקט צוגעפאסט איינער צום צווייטען [ווי דער אבדרוק פון א שטעמפעל איז פונקט צוגעפאסט צום שטעמפעל אליין]; די געגען=שטימע [ווי דאס זינגען פון באס אלס געגען=שטימע צום זינגען פון דיסקאנט].

coun'ter-pas'sant *a.* (קאונ'-טער-פעס'-ענט) וואס געהען אין ענטגעגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען חיות וואס זיינען אויסגעקריצט אדער אויסגעמאהלט אויף א הערב].

coun'ter-peti'tion *n.* (קאונ'-טער-פע-טיש'-אן) א געגען=פעטיציאן [ווען א גרופע מענשען דערלאנגען א בקשה געגען א בקשה פון א פריהערדיגער גרופע].

coun'ter-plea *n.* (קאונ'-טער-פליע) א געגען=טענה; אן ערווידערונג געגען א טענה.

counterplead' *v.* (קאונ-טער-פליעד') טענה'ן פערקעהרט; אבלייקענען.

coun'ter-plot *n.* (קאונ'-טער-פלאט) א פראיעקט אדער פערשווערונג צו צושטערען די ווירקונג פון אן אנדער פראיעקט אדער פערשווערונג.

counterplot' *v.* (קאונ-טער-פלאט') מאכען א פערשווערונג געגען אן אנדער פערשווערונג.

coun'terpoint *n.* (קאונ'-טער-פאינט) דער קאנטראפונקט [די קונסט צוזאמענצושטעלען שטיקער פון מעלאדיען אזוי, אז עס זאל אויסקומען איין הארמאנישעס און מעלאדישעס גאנצע]; די קונסט פון מוזיקאלישער קאמפאזיציאן אין אלגעמיין.

coun'terpoise *n.* (קאונ'-טער-פאיז) געגען=געוויכט; דאס זיין אין גלייכגעוויכט מיט אן אנדער זאך אדער קראפט; יעדע קראפט, וואס איז גלייך צו אן אנדערער און ווירקט אין געגענזאץ צו איהר.

counterpoise' *v.* (קאונ-טער-פאיז') ווירקען אין געגענזאץ אלס גלייכע קראפט; זיין אין גלייכגעוויכט; באלאנסירען.

coun'ter-poi'son *n.* (קאונ'-טער-פאיזן) א געגען=גיפט.

counterpon'derate *v.* (קאונ-טער-פאנ'-דע-רייט) אויסגלייכען אין געוויכט.

coun'ter-prac'tice *n.* (קאונ'-טער-פרעק'-טיס) די פראקטיק אין געגענזאץ צו אן אנדער פראקטיק.

coun'ter-pres'sure *n.* (קאונ'-טער-פרעש'-אור) געגענדרוק, א קראפט וואס דריקט אין געגענזאץ צו אן אנדער גלייכען דרוק.

coun'ter-proj'ect *n.* (קאונ'-טער-פראדזש'-עקט) א געגען=פראיעקט.

coun'ter-proof *n.* (קאונ'-טער-פרוהף) א קאפיע פון א גראווירונג.

counterprove' *v.* (קאונ-טער-פרוהוו') קאפירען פון א גראווירונג.

coun'ter-revolu'tion *n.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאן) א קאנטר=רעוואלוציאן [א רעוואלוציאן געגען דער פריהער געמאכטער רעוואלוציאן].

coun'ter-revolu'tionary *a.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א קאנטר=רעוואלוציאן. ז. ***counter-revolution***.

coun'ter-revolu'tionist *n.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאנ-איסט) דער וואס מאכט א קאנטר=רעוואלוציאן.

coun'terroll *n.* (קאונ'-טער-ראול) אין דער אלט=ענגלישער געזעצגעבונג — א קאפיע פון קלאגען, געריכטליכע נאכפארשונגען א. ד. ג. אונטער דער אויפזיכט פון א בעשטימטען בעאמטען.

coun'ter-round *n.* (קאונ'-טער-ראונד) א גרופע אפיצירען וואס געהען ארום צו קאנטראלירען די וואך.

coun'ter-sa'lient *a.* (קאונ'-טער-סיי'-לי-ענט) וואס שפרינגען אב איינער פון צווייטען [וועגען פיגורען אויף א הערב].

coun'terscarp *n.* (קאונ'-טער-סקארפ) די אויסערליכע משופע'דיגע זייט פון א וואל פון א פעסטונג.

coun'ter-scuf'fle *n.* (קאונ'-טער-סקאפל) רייסעריי, קריגעריי.

counterseal' *v.* (קאונ-טער-סיעל') אונטער'חתמ'ן'ען זיך צוזאמען מיט נאך איינעם.

countersecure' *v.* (קאונ-טער-סי-קיור') געבען א צווייטע זיכערהייט [ערבות].

coun'ter-secu'rity *n.* (קאונ'-טער-סי-קיו'-רי-טי) ערבות פאר אן ערב.

coun'ter-shaft *n.* (קאונ'-טער-שעפט) א וואל אדער אקס, וואס איז פערבונדען מיט דעם הויפט=וואל צו בעטרייבען מאשינען אדער מעכאניזם.

coun'tersign *n.* (קאונ'-טער-סאין) אן אונטערשריפט פון א נידריגען בעאמטען אויף א דאקומענט צו בעשטעטיגען די ריכטיגקייט פון א העכערען בעאמטען'ס אונטערשריפט; א מיליטערישער פאראל [פאסיר=ווארט].

countersign' *v.* (קאונ-טער-סאין') בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט די אונטערשריפט פון א העכערען בעאמטען.

coun'ter-sig'nal *n.* (קאונ'-טער-סיג'-נעל) א געגען=סיגנאל, א סיגנאל אלס ענטפער צו אן אנדער סיגנאל.

coun'ter-sig'nature *n.* (קאונ'-טער-סיג'-נע-טשור) די אונטערשריפט פון סעקרעטער אדער פון אן אנדערען נידריגערען בעאמטען צו בעשטעטיגען די חתימה פון העכערען בעאמטען.

coun'tersink *v. and n.* (קאונ'-טער-סינק) אויסבויערען א גריבעל אין האלץ אדער אנדערע מאטעריאל [ביים אריינדרעהען א שרויף א. ד. ג.], כדי דאס קעפעל פון שרויף זאל אויסקומען פלאך מיט'ן האלץ; דאס אויסבויערען אזא גריבעל.

coun'ter-state'ment *n.* (קאונ'-טער-סטייט'-מענט) א געגען=בעהויפטונג, א הכחשה, אן אבלייקענונג.

coun'ter-stat'ute *n.* (קאונ'-טער-סטעטש'-אוט) א געגען=סטאטוט; א געזעץ וואס ווידערשפרעכט אן אנדער געזעץ.

coun'ter-step *n.* (קאונ'-טער-סטעפ) א געגען=שריט.

coun'ter-stroke *n.* (קאונ'-טער-סטראוק) א קלאפ צוריק, א קלאפ פאר א קלאפ.

coun'ter-sure'ty *n.* (קאונ'-טער-שוהר'-טי) ערבות פאר אן ערב.

coun'ter-sway *n.* (קאונ'-טער-סהוויי) געגען=געוואלט, געגען=ווירקונג.

coun'ter-tal'ly *n.* (קאונ'-טער-טעל'-אי) א קוויטאנציע פאר אן אנדער קוויטאנציע.

coun'ter-ten'or *n.* (קאונ'-טער-טענ'-אר) א הויכער טענאר אדער אן אלטא.

coun'ter-time *n.* (קאונ'-טער-טאים) דער ווידערשטאנד פון א פערד ביי זייגע ניט=ריכטיגע בעוועגונגען, ווייל מען האט איהם שלעכט געלערענט אדער ווייל ער איז א קאפריזנער; ווידערשטאנד, אפאזיציאן.

coun'ter-trench *n.* (קאונ'-טער-טרענטש) א געגען=טראנשיי [א גראבען נעבען א פעסטונג, וועלכע די בעלאגערטע האבען אויסגעגראבען געגען דער טראנשיי (גראבען) פון די בעלאגערער].

coun'terturn *n.* (קאונ'-טער-טוירן) דער העכסטער פונקט אין דער פאנאנדערוויקלונג פון דראמאטישע האנדלונגען אין א שוישפיעל.

coun'tervail *n.* (קאונ'-טער-ווייל) א געוויכט אדער קראפט וואס איז גלייך צו אן אנדער געוויכט אדער קראפט און קען איהר געגענווירקען; פערגיטיגונג.

countervail' *v.* (קאונ-טער-ווייל') ווידערשטעהן מיט דערזעלבער קראפט אדער געוויכט; דיענען אלס א גלייכע ווערטה אדער קראפט; פערגיטיגען.

countervalla'tion *n.* (קאונ-טער-ווע-ליי'-שאן) דאס מאכען פעסטונגען ארום דעם שונא'ס פעסטונג.

coun'terview *n.* (קאונ'-טער-וויו) א מיינונג, וואס איז דער היפוך פון אן אנדער מיינונג.

coun'terweight *n.* (קאונ'-טער-הווייט) געגען=געוויכט.

counterwheel' *v.* (קאונ-טער-הוויעל') מאכען א קאנטר=מארש, קעהרען זיך צוריק [געברויכט אין מיליטער].

counterwork' *v.* (קאונ-טער-הוואירק') ארבייטען דאגעגען; געגענווירקען; שטערען דורך א געגען=ווירקונג.

coun'terwork *n.* (קאונ'-טער-הוואירק) די ארבייט דאגעגען, געגען=ווירקונג; א זאך וואס איז געטהאן אין היפוך צו אן אנדער זאך.

coun'tess *n.* (קאונ'-טעס) א גרעפין.

coun'ting-house *n.* (קאונ'-טינג-האוס) א געשעפטס=קאנטאר.

coun'ting-room *n.* (קאונ'-טינג-רוהם) ז. ***counting-house***.

count'less *a.* (קאונט'-לעס) אונצעהלבאר, זעהר פיעל.

count'-out *a.* (קאונט'-אוט) וואס פערלירט ביי די וואהלען דורך א שווינדעל ביים צעהלען די אבגעגעבענע שטימען.

count out (קאונט אוט) בעזיעגען א קאנדידאט פאר אן אמט דורך שווינדלען ביים צעהלען די אנגעגעבענע שטימען ביי די וואהלען.

count o'ver (קאונט או'-ווער) נאכצעהלען; נאכרעכענען, קאנטראלירען א רעכענונג.

coun'trified *a.* (קאנ'-טרי-פאיד) דארפיש, בויעריש, פערגרעבט.

coun'trify *v.* (קאנ'-טרי-פאי) מאכען דארפיש אדער בויעריש [אין אויסזעהן אדער אויפפיהרונג].

coun'try *n. and a.* (קאנ'-טרי) א געגענד, א לאנד, א טעריטאריע, א פאטער=

לאנד; דער דארפישער טייל פון א געגענד; די בעפעלקערונג פון א לאנד; די ערד אדער פעלז אין א מינע, דורך וועלכער עס ציהט זיך דער מינעראל־אדער; וואס אנבעלאנגט דעם דארף; דארפיש, בויעריש, גראב.

coun′try-bred *a.* (קאנ′-טרי-ברעד) ערצויגען אין דארף.

coun′try-dance *n.* (קאנ′-טרי-דענס) אנגלייז [אזא טאנץ].

coun′try-gen′tleman *n.* (קאנ′-טרי-דזשענטל′-מען) א גוטסבעזיצער, א פריץ.

coun′try-house *n.* (קאנ′-טרי-האוס) א לאנד־הויז.

coun′try John (קאנ′-טרי דזשאהן) א קליין־שטעדטעלדיגער נאר.

coun′trylike *a.* (קאנ′-טרי-לאיק) דארפיש.

coun′tryman *n.* (קאנ′-טרי-מען) א לאנדסמאן; א דארפסמאן, אן ערד־ארבייטער.

coun′try-rock *n.* (קאנ′-טרי-ראק) א פעלז אין א מינע, דורך וועלכער עס געהט דורך א מינעראל־אדער.

coun′try-seat *n.* (קאנ′-טרי-סיעט) די דארפס־וואהנונג פון א גוטסבעזיצער, פון א פריץ.

coun′try-side *n.* (קאנ′-טרי-סאיד) א טייל פון א לאנד; א שטיק לאנד; א נאכבארשאפט; די בעפעלקערונג פון א טייל פון א לאנד.

coun′trywoman *n.* (קאנ′-טרי-הוואומען) א לאנדס־פרוי; א דארפס־פרוי.

count′ship *n.* (קאונט′-שיפ) דער טיטעל גראף אדער לארד.

count the cost (קאונט טהי קאהסט) פארויס אויסרעכענען די מעגליכע אדער וואהרשיינליכע אויסגאבען און ריזיקע פון אן אונטערנעהמונג.

count′-wheel *n.* (קאונט′-הוויעל) דאס רעדעל אין א זייגער, וואס ברייגט דעם זייגער אויסצוקלינגען די שטונדען.

coun′ty *n. and a.* (קאונ′-טי) א בעצירק, אן אדמיניסטראטיווער טייל פון א לאנד אדער שטאאט [אין די אלטע צייטען — די בעזיצונגען פון א גראף אדער לארד, א גראפשאפט]; די בעפעלקערונג פון א בעשטימטען בעצירק אדער גראפשאפט; וואס איז שייך צו א בעצירק אדער גראפשאפט.

coun′ty clerk (קאונ′-טי קלוירק) דער סעקרעטער פון דער בעצירק־פערוואלטונג [ער איז אפט אויך אין דערזעלבער צייט דער סעקרעטער פון דעם בעצירק־געריכט].

coun′ty cor′porate (קאונ′-טי קאהר′-פא-רייט) א שטאדט [אין ענגלאנד און אירלאנד] וואס ווערט זעלבסטשטענדיג אדמיניסטראטיוו פערוואלטעט אונאבהענגיג פון דעם בעצירק, צו וועלכען זי בעלאנגט.

coun′ty court (קאונ′-טי קאורט) א בעצירקס־געריכט.

coun′ty pal′atine (קאונ′-טי פעל′-ע-טין) א גראפשאפט אין ענגלאנד [אין די אלטע צייטען], וואס האט געהאט בעזונדערע פריווילעגיען [דער אייגענטימער פון דיזע גראפשאפטען האט געהאט דיזעלבע מאכט וואס דער קעניג האט געהאט אין זיין פאלאץ. אזעלכע גראפשאפטען זיינען געוועזן דריי: לאנקאסטער, טשעסטער און דורהאם].

coun′ty rates (קאונ′-טי רייטס) שטייערען וואס די איינוואהנער פון א בעצירק צאהלען פאר בעצירק־אויסגאבען [ווי פערריכטען בריקען, תפיסות א. ד. ג.].

coun′ty-seat *n.* (קאונ′-טי סיעט) ז. *county town*.

coun′ty-town *n.* (קאונ′-טי-טאון) די הויפט־שטאדט פון א קאונטי [בעצירק, גראפשאפט].

coup *v. and n.* (קאופ) איבערקעהרען; איבערגעקעהרט ווערען; אויסקעהרען [אויסלעדיגען]; פאלען; דאס איבערקעהרען; דאס איבערקעהרען זיך; א פאל; אן אויסטויש, א האנדעל [מיט פערד און בהמות]; א וואגען־לאדונג.

coup *n.* (קוה) א קלאפ [הויפטזעכליך א שטארקער אונערווארטעטער קלאפ]; אן איבערפאל; א זיעג.

coup de grâce (קוה דע גראס) א רחמנות־קלאפ [א שטארקער קלאפ, מיט וועלכען מען טויטעט א פעראורטיילטען צום טויט אדער א פערוואונדעטע חיה, כדי ניט צו לאזען זיי מאטערען זיך]; עטוואס דורך וואס מען בעקומט אן ענטשיידענעם זיעג איבער׳ן געגנער.

coup de main (קוה דע מען) אן אונערווארטעטער איבערפאל [אין מלחמה]; אן אונערווארטעטע ענטשידענע טהאט.

coup de soleil′ (קוה דע סאו-ליי′) זונענשטיך.

coup d'état′ (קוה דיי-טא′) אן אונערווארטעטע ענטשידענע ענדערונג [אין פאליטיק]; אן אונערווארטעטע איבערקעהרעניש אין די רעגיערונגס־פארמען צו גונסטען פון א פערזאן אדער פארטיי, וואס ווערט דערגרייכט דורך אונגעזעצליכע מיטלען, דורך גוואלט אדער אינטריגען.

coup de théâ′tre (קוה דע טיי-א′טר) א טעאטראלע איבערראשונג; א סענזאציאנעלע ערשיינונג אויף דער ביהנע וואס האט דעם צוועק ארויסצורופען איבערראשונג און בעוואונדערונג.

coup d'œil (קוה דוי) א בליק; אן אלגעמיינער איבערבליק; די פעהיגקייט צו מאכען אין מלחמה א שנעלען איבערבליק איבער דעם שונא׳ס פאזיציעס און שנעל אויסנוצען פאר זיך דעם שונא׳ס פעהלערען.

coupé′ *n.* (קו-פיי′) א קופע [א בעזונדערע אבטיילונג אין א וואגאן]; א וועגעל מיט צוויי זיץ־פלעצער; די פארדערשטע אבטיילונג אין א פראנצויזישער גאסען־באהן אדער דיליזשאנס; אזא בעוועגונג אין טאנצען.

coupee′ *n.* (קוה-פיע′) אזא בעוועגונג אין טאנצען.

coup′le *n. and v.* (קאפל) א פאר; א פארעל [א מאן און פרוי]; צוויי גלייכע, פאראלעלע קרעפטע וואס ווירקען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [אזעלכע קרעפטע רופען געוועהנליך ארויס קרייז־בעוועגונגען]; צונויפפארען; בעהעפטען, פעראייניגען [איבערהויפט פארווייז]; פערהייראטען; פארען [חיות].

coup′led *a.* (קאפלד) צונויפגעפארט; פעראייניגט, צוזאמענגעשלאסען [פארווייז].

coup′ler *n.* (קאפ′-לער) איינער אדער עטוואס וואס פארט צונויף, פעראייניגט אדער שליסט צוזאמען צוויי זאכען.

coup′let *n.* (קאפ′-לעט) א קופלעט [אין פאעזיע — צוויי שורות איינע נאך די אנדערע וואס גראמען זיך].

coup′ling *n.* (קאפ′-לינג) דאס פארען; דאס פעראייניגען צוויי זאכען; דאס הייראטען; געשלעכטליכער פערקעהר; עפעס וואס ווערט בענוצט צו בעהעפטען צוויי זאכען.

Coupling-box

coup′ling-box *n.* (קאפ′-לינג - באקס) א קופעלונג־מופע [א מופע וואס פערבינדט 2 וואלען].

coup′ling-chain *n.* (קאפ′-לינג-טשיין) א פערבינדונגס־קייט, א קייט וואס בינדט צוזאמען צוויי וואגאנען.

coup′ling-link *n.* (קאפ′-לינג-לינק) א רינג וואס פעראייניגט צוויי זאכען אדער וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון א קייט אזוי, אז מען קען זיי אבטשעפען איינעם פון דעם צווייטען.

coup′ling-strap *n.* (קאפ′-לינג-סטרעפ) אזא רימען וואס פעראייניגט צוויי פערד אין א געשפאן.

cou′pon *n.* (קו′-פאן) א קופאן, א קוויטאנציע אויף ווערטה־פאפיערען, אויף וועלכער עס זיינען בעצייכענט די פראצענטען וואס די ווערטה־פאפיערען ברייננגען איין [אין בעשטימטע צייטען ווערען די קופאנען אבגעשניטען און מען קריעגט אויף זיי אויסגעצאהלט די פראצענטען]; א טייל פון א טעאטער־בילעט, וועלכער ווערט אבגעריסען; א טייל פון א לאטעריי־צעטעל; א צייגניס וואס בערעכטיגט צו עפעס.

cou′pon tick′et (קו′-פאן טיק′-עט) א בילעט, וואס בערעכטיגט אריינצוקומען אין אן אונטערהאלטונגס־פלאץ און בעשטעהט פון צוויי טיילען, איינער פון וועלכע ווערט אבגעריסען ביים אריינקומען אין דעם אונטערהאלטונגס־פלאץ.

coup the crans (קוה טהי קראן) ווערען אויסגעקעהרט, איבערגעקעהרט.

cour′age *n.* (קאר′-עדזש) מוט, טאפפערקייט, אונערשראקענהייט, ענטשלאסענהייט, דרייסטקייט.

coura′geous *a.* (קא-ריי′-דזשאס) מוטיג, טאפפער, אונערשראקען, דרייסט.

coura′geously *adv.* (קא-ריי′-דזשאס-לי) מיט מוט, מיט טאפפערקייט, מיט אונערשראקענהייט, מיט דרייסטקייט.

coura′geousness *n.* (קא-ריי′-דזשאס-נעס) דאס זיין מוטיג, טאפפער, דרייסט, אונערשראקען; מוט, טאפפערקייט.

courant′ *n. and a.* (קו-רענט′) א מין טאנץ; מוזיק פאר אזא טאנץ; לויפענד.

cou′rier *n.* (קו′-ריער) א קוריער, א שליח; א דיענער וואס מען שיקט פאראויס צו בעזארגען אלע בעקוועמליכקייטען פאר דעם אנקומענדען בעל־הבית.

course *n. and v.* (קאורס) לויף; גאנג; פערלויף; לויף־וועג; וועט־לויף; קאריערע; ריכטונג; ארדנונג, רייה; געוואהנהייט; געוועהנליכע, בעשטימטע ריכטונג אדער ארדנונג; קורס [בערזע־קורס, א קורס אין שטודיום א. ד. ג.]; אויפפיהרונג; מעטאדע; מיטעל; א סיסטעמאטישע רייה אדער סעריע; מאנאטליכע בלוט־רייניגונג ביי פרויען; א יאגד מיט הינט; פיהרען א יאגד; לויפען, יאגען, פערפאלגען; פליסען.

course of exchange′ (קאורס אוו עקס-טשיינדזש′) דער וועקסעל־קורס.

course of trade (קאורס אוו טרייד) דער גאנג פון דעם האנדעל.

cour′ser *n.* (קאור′-סער) א שנעל פערד; א קריעגס־פערד; א יעגער [מיט הינד].

cour′sing *n.* (קאור′-סינג) א יאגד מיט

הינד; די רעגולירונג פון דער לופט־רייניגונג אין שאכטען [מינען].

court *n., v. and a.* (קאורט) א הויף; א פאלאץ פון א הערשער; א קורץ געסעל פערבויט פון דריי זייטען; די איינוואהנערשאפט פון א פאלאץ [דער הערשער, זיין פאמיליע און דיענערשאפט]; א געריכטס־הויז; א געריכטס־אינסטאנץ; א פערזאמלונג פון א קערפערשאפט אדער פון איהרע הויפט־מיטגליעדער; דאס אבגעבען כבוד א הערשער; העפליכקייט; די קונסט צו געפעלען; חניפה; וואס איז שייך צום הויף פון א קעניג אדער פירסט; זוכען צו געפעלען, צו געווינען חן אין יענעמס אויגען; חנפ'נען; זיך שדכנ'ען, זיך ליעבען אין...; איינלאדען; שטרעבען צו ערווערבען; אויסדריקען ליעבע.

court'-bred *a.* (קאורט'-ברעד) ערצויגען אין קעניגליכען הויף; וואס האט עלעגאנטע מאניערען.

court'-card *n.* (קאורט'-קארד) א שפיעל־קארט מיט א פיגור [מלך, מלכה, אונטער].

court'-chap'lain *n.* (קאורט'-טשעפ'-לען) א הויף־פרעדיגער, א גלח אין א קעניגליכען אדער פירסטליכען הויף.

court'-cupb'oard *n.* (קאורט'-קאב'-ארד) א בופעט, א קרעדענץ־טיש.

court'-day *n.* (קאורט'-דיי) א געריכטס־טאג, א טאג, ווען דאס געריכט איז אפען.

court'-dress *n.* (קאורט'-דרעס) הויף־קליידער [וואס מען טראגט ביי געוויסע צערעמאניעס אין קעניגליכען הויף].

cour'teous *a.* (קויר'-טי-אַס) העפליך; עלעגאנט; פריינדליך; גוטמוטיג.

cour'teously *adv.* (קויר'-טי-אַס-לי) מיט העפליכקייט; מיט פריינדליכקייט; אויף א גוטמוטיגען שטייגער.

cour'teousness *n.* (קויר'-טי-אַס-נעס) העפליכקייט, פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט.

cour'ter *n.* (קאור'-טער) איינער וואס שטרעבט צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען דורך שמייכלעריי און חניפות; איינער וואס שדכנ'ט זיך.

cour'tesan *n.* (קויר'-טי-זען) א קורטיזאנקע [א פראסטיטוטקע].

cour'tesanship *n.* (קויר'-טי-זענ-שיפּ) פראסטיטוציאָן.

cour'tesy *n.* (קויר'-טי-סי) העפליכקייט; שעהנע, עלעגאנטע מאניערען; פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט, אויפמערקזאמקייט, געפעליגקייט, בעגינסטיגונג; אלגעמיינע צושטימונג; עטוואס וואס איז אנגענומען אלס מנהג [אין געגענזאץ צו זאכען וואס ווערען בעשטימט פון געזעץ].

courte'sy *n. and v.* (קוירט'-סי) א קניקס; מאכען א קניקס [זיך פערנייגען איינבויגענדיג דערביי די קניע].

cour'tezan *n.* (קויר'-טי-זען) ז. ***courtesan***.

cour'tezanship *n.* (קויר'-טי-זענ-שיפּ) ז. ***courtesanship***.

court'-fash'ion *n.* (קאורט'-פעש'-אַן) זיטען פון קעניגליכען הויף.

court'-fa'vor *n.* (קאורט'-פיי'-וואר) א פאווארים, א ליעבלינג פון קייזערליכען הויף.

court'-fool *n.* (קאורט'-פוהל) דער הויף־נאר [א מענש וואס מאכט זיך נאריש און וועלכען א קעניג אדער פריץ פלעגט האלטען אין זיין הויף צוליעב פרעהליכקייט].

court'-hand *n.* (קאורט'-הענד) די אלטע גאטהישע שריפט, וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד ביי שרייבען אפיציעלע דאקומענטען.

court'-house *n.* (קאורט'-האוס) געריכטס־הויז; אין דרום פון די פעראייניגטע שטאאטען — א שטעדטעל אדער דארף, וואו עס געפינט זיך א געריכטס־הויז.

cour'tier *n.* (קאור'-טשיער) א בעזוכער אין קעניגליכען הויף; איינער וואס שטרעבט צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען דורך שמייכלעריי און חניפות.

cour'tierly *a.* (קאור'-טשיער-לי) ווי א הויף־בעזוכער; מיט גוטע מאניערען, העפליך.

court'-la'dy *n.* (קאורט'-ליי'-די) א הויף־דאמע.

court'-leet *n.* (קאורט'-ליעט) א געריכטס־הויז וואו קליינע פערברעכענס ווערען גע'משפט [אין ענגלאנד].

court'-life *n.* (קאורט'-לאיף) דאס הויף־לעבען [דאס לעבען אין קייזערליכען אדער פריצישען הויף].

court'-like *a.* (קאורט'-לאיק) העפליך, איידעל, עלעגאנט.

court'liness *n.* (קאורט'-לי-נעס) העפליכקייט.

court'ly *a. and adv.* (קאורט'-לי) וואס איז שייך צו א הויף אדער צום הויף־לעבען; העפליך, עלעגאנט, שמייכלעריש, מעשה חונף; אויף אן עלעגאנטען אופן; אויף א העפליכען שטייגער.

court'-mar'tial *n. and v.* (קאורט'-מאר'-שעל) קריעגס־געריכט; א מיליטער־געריכט; משפט'ן אין א מיליטער־געריכט.

court'-mour'ning *n.* (קאורט'-מאור'-נינג) הויף־טרויער [טרויער וואס ווערט געהאלטען אין קייזערליכען הויף נאכ'ן טוידט פון איינעם פון דער קייזערליכער פאמיליע].

Court of Appeals' (קאורט אוו ע-פּיעלז') דער אפעלאציאנס־געריכט.

court of chan'cery (קאורט אוו טשענ'-סער-אי) א געריכט, וואו עס ווערט גע'משפט ניט לויט דעם געשריבענעם געזעץ, נאר לויט'ן יושר; דאס העכסטע געריכט אין ענגלאנד.

Court of Claims (קאורט אוו קליימז) א געריכט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין וואשינגטאן] וואס האט די אויפגאבע צו אונטערזוכען געלד־קלאגען געגען דער רעגיערונג; אין איינינגע שטאאטען א בעצירקס־געריכט, וואס האט צו טהאן מיט די פינאנציעלע אנגעלעגענהייטען פון דעם בעצירק.

Court of Com'mon Pleas (קאורט אוו קאמ'-אַן פּליעז) א געריכט אין איינינגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פאר ציווילע און קרימינעלע קלאגען פון דעם גאנצען שטאאט אדער בלויז פון א בעצירק [קאונטי]; די אפעלאציאנס־אבטיילונג פון דעם העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

court of con'science (קאורט אוו קאנ'-שענס) אן אמאליגער געריכט אין ענגלאנד, וואס זיין אויפגאבע איז געווען אויפצומאהנען אדער שענקען קליינע חובות.

court of eq'uity (קאורט אוו עק'-ווי-טי) ז. ***court of chancery***.

court of fac'ulties (קאורט אוו פעק'-אַל-טיז) דאס קירכליכע געריכט אין ענגלאנד אונטער דער אויפזיכט פון ערצבישאף פון קאנטעבורי.

court of guard (קאורט אוו גארד) א וואך־קאמער אין א פעסטונג; א פעסטונגס־וואך.

court of inquir'y (קאורט אוו אינ-קוואיר'-אי) א געריכט וואס אונטערזוכט די קלאגען געגען סאלדאטען און אפיציערען און בעשליסט אויב די אנגעקלאגטע דארפען געשטעלט ווערען פאר א קריעגס־געריכט.

Court of King's Bench (קאורט אוו קינגז בענטש) דאס העכסטע געריכט אין ענגלאנד, וואס בעשטעהט פון 5 ריכטער און וואו דער קעניג אליין פלעגט פארצייטענס זיין אנוועזענד.

court of rec'ord (קאורט אוו רעק'-ארד) א העכערער געריכט [וואו דער גאנצער פראצעס מיט די טענות פון די צדדים ווערען פערשריבען אין פראטאקאלען].

court of request' (קאורט אוו רי-קוועסט') אן אמאליגער געריכט אין ענגלאנד, וואס זיין אויפגאבע איז געווען אויפצומאהנען קליינע חובות; אן אמאליגער ענגלישער געריכט פאר מענשען וואס האבען זיך געווענדעט צום קעניג מיט גנאד־ביטען.

court of trade (קאורט אוו טרייד) האנדעלס־געריכט.

court'-plas'ter *n.* (קאורט'-פלעס'-טער) א פלאסטער צו בעדעקען קליינע וואונדען.

court'-rolls *n.* (קאורט'-ראולז) געריכטס־פראטאקאלען.

court'ship *n.* (קאורט'-שיפּ) דאס שדכנ'ען זיך צו א פרויענצימער.

court'yard *n.* (קאורט'-יארד) אן ארום־געצאמטער הויף ארום א הויז.

cous'in *n.* (קאזן) א קוזין, א שוועסטערקינד; א פערוואנדטער.

cous'in ger'man (קאזן דזשויר'-מען) א שוועסטערקינד [א שני בשני].

cous'inhood *n.* (קאזנ'-הוד) די פערוואנדשאפט פון שוועסטערקינדער.

cous'inly *a.* (קאזנ'-לי) ווי עס פאסט פאר א שוועסטערקינד.

cous'inry *n.* (קאזנ'-רי) בלוט־פערוואנדשאפט, קרובה'שאפט.

cous'inship *n.* (קאזנ'-שיפּ) ז. ***cousinhood***.

couteau' *n.* (קוה-טאו') א מעסער; א לאנגער מעסער מיט צוויי שארפען.

couteau' de chasse (קוה-טאו' דע שאס) א יעגער־מעסער.

couvade' *n.* (קוה-וואד') די קואוואדע [א מנהג ביי געוויסע ווילדע פעלקער, אז בעת דאס ווייב געהט צו קינד, לעגט זיך דער מאן אין בעט, שרייט, קרעכצט און ער בעקומט די אויפפאסונג און גוטע שפייזען ווי א קינפעטאָרין].

cove *n. and v.* (קאוו) א קליינע בוכטע, א קליינער וואסער־אויסגוס אין יבשה; א שמאלער טהאל צווישען בערג; א קאנקאווער [רונד אויסגעבויגען נאך אינוועניג] דאך, א געוועלב־סטעליע; א מאן, א יונג; מאכען א געוועלב איבער עפּעס.

coved ceil'ing (קאווד סיע'-לינג) א קאנקאווע, האלב־רונדיגע סטעליע.

cov'enant *n. and v.* (קאוו'-ע-נענט) אן אבמאך, א בונד; א קאנטראקט; דער צוזאג, די הבטחה [פון גאט]; אבמאכען; שליסען א בונד.

cov'enant-brea'ker *n.* (קאוו'-ע-נענט-בריי'-קער) דער קאנטראקט ברעכער; דער וואס האלט ניט זיין הבטחה.

cov'enanted *a.* (קאוו'-ע-נענ-טעד)

וואס פערנעהמט א שטעלע אדער אן אמט אונטער א קאנטראקט.

covenantee' *n.* (קאוו-ע-נענ-טיע') איינער וועלכער נעהמט א בעשטעלונג אונטער א קאנטראקט.

cov'enanter *n.* (קאוו'-ע-נענ-טער) איינער פון די צדדים וואס שליסען א קאנטראקט.

Cov'enanter *n.* (קאוו'-ע-נענ-טער) איינער פון די מענשען אין שאטלאנד, וועלכע האבען אין 17טען יאהרהונדערט געשלאסען א בונד צו פערטיידיגען די פרעסביטעריאנישע קירך געגען דער אנגליקאנישער.

cov'enantor *n.* (קאוו'-ע-נענ-טאר) איינער פון די צדדים וואס האבען זיך פערפליכטעט דורך א קאנטראקט.

Cov'ent Gar'den (קאוו'-ענט-גארדן) א גרויסער פרוכט-מארק [אין לאנדאן]; דאס גרויסע אפערא-טעאטער [אין לאנדאן].

cov'entry-blue *n.* (קאוו'-ענ-טרי-בלוה) א פיינער בלויער פאדים צום שטיקען און האפטען [געמאכט אין קאווענטרי, ענגלאנד].

cov'er *v. and n.* (קאוו'-ער) בעדעקען; בעהאלטען; בעשיצען; אנטהאן די הוט; גרייטען צום טיש; דורכגעהן א געוויסע שטרעקע; זיצען אויף עפעס; א צודעק; א דאך; זאכען וואס זיינען נויטיג צום טיש ביים עסען; א קאנווערט; א בוך-איינבאנד.

cov'ered *a.* (קאוו'-ערד) צוגעדעקט, בעהאלטען, בעשיצט, מיט דעם הוט אויף'ן קאפ; געבונדען [וועגען א בוך]; געגרייט [וועגען א טיש].

cov'ered way (קאוו'-ערד הוויי) א פערשטעלטער דורכגאנג [קארידאר] אין א פעסטונג אלס בעשיצונג פון דעם פיינד'ס קאנאנען.

cov'ering *n.* (קאוו'-ער-אינג) איבערצוג, בעדעקונג; דעק, צודעק; בעקליידונג; פערהילונג; דאס ארויפלעגען א דאך.

cov'erlet *n.* (קאוו'-ער-לעט) א דעק; א בעט-דעק.

cov'erlid *n.* (קאוו'-ער-ליד) ז. *coverlet*.

cov'er-side *n.* (קאוו'-ער-סאיד) א יאנד-געגענד.

cov'ert *a. and n.* (קאוו'-אוירט) צוגעדעקט, פערבארגען, בעהאלטען, אבגעזונדערט, געהיים; פערשטעלט, בעשיצט; פערהייראט [וועגען א פרוי — א יורידישער אויסדרוק]; א בעשיצונג, בעהעלטעניש; עטוואס וואס דעקט צו, בעהאלט אדער בעשיצט; שירמען; דאס פערשטעלען זיך; אן אויסרייד; אן ענטשולדיגונג; א געדיכט בעוואקסענער ארט אין וואלד; א שאטענדיגער פלאץ; א בעהעלטעניש פון ווילדע חיות; א הורטע [א מחנה] עופות.

cov'ert-bar'on *n.* (קאוו'-אוירט-בער'-אן) ז. *coverture*.

cov'ertly *adv.* (קאוו'-אוירט-לי) אין געהיים; בסוד; פריוואט; אויף א פערבארגענעם אדער בעהאלטענעם שטייגער.

cov'ertness *n.* (קאוו'-אוירט-נעס) פערבארגענהייט; דאס טהאן עפעס בסוד, אין געהיים, פריוואט.

cov'erture *n.* (קאוו'-אויר-טשור) דער פערהייראטער שטאנד פון א פרוי [ווען די פרוי געפינט זיך אונטער דעם מאן'ס שוץ און האט קיין רעכט ניט, לויט דעם געזעץ, צו שליסען געזעצליכע אבמאכען אהן דעם מאן'ס ערלויבניס].

cov'ert-way *n.* (קאוו'-אוירט-הוויי) ז. *covered way*.

cov'et *v.* (קאוו'-עט) שטארק בעגעהרען; געלוסטען; חשק האבען צו עפעס וואס בעלאנגט צו א צווייטען; האבען זינדיגע אדער אונגעזעצליכע פערלאנגען; וועלען עפעס קריגען אויף אן אונגערעכטען אדער אונגעזעצליכען אופן.

"Thou shalt not **covet**" is the tenth commandment.

cov'etable *a.* (קאוו'-ע-טעבל) וואס מען קען געלוסטען, בעגעהרען.

cov'eter *n.* (קאוו'-ע-טער) איינער וואס געלוסט אדער בעגעהרט.

cov'eting *a.* (קאוו'-ע-טינג) בעגיעריג, געלוסטענדיג, גייציג.

cov'etingly *adv.* (קאוו'-ע-טינג-לי) מיט א שטארקען בעגעהר; מיט גרויס חשק.

cov'etiveness *n.* (קאוו'-ע-טיוו-נעס) דאס געלוסטען; דאס בעגעהרען; דאס זיין גיעריג.

cov'etous *a.* (קאוו'-ע-טאס) וואס האט שטארק חשק, וואס געלוסט, בעגעהרט; גיעריג, האבזיכטיג, גייציג, קארג; וואס שטרעבט עטוואס צו קריגען אויף אן אונגערעכטען אדער אונגעזעצליכען אופן.

cov'etously *adv.* (קאוו'-ע-טאס-לי) מיט שטארקען חשק; מיט בעגעהר; מיט גיערינקייט, דורך גייצינקייט.

cov'etousness *n.* (קאוו'-ע-טאס-נעס) שטארקער חשק: געלוסט; גיערינקייט.

cov'ey *n.* (קאוו'-אי) א הורטע [מחנה] פויגלען; א קאמפאניע; א מאן; א יונג.

cov'in *n.* (קאוו'-אין) א געהיימע פערבינדונג אימיצען צו שעדיגען אדער צו בעשווינדלען.

co'ving *n.* (קאו'-ווינג) א האלב-רונדע ארויסשטארצונג ביי א געביידע.

cow *n. and v.* (קאו) א קוה; א פייגלינג; א קוימען-דרעכעלע, וואס דרעהט זיך מיט'ן ווינד; אזא אויטאמאטישע ברעמזע [טארמאז] צו פערהאלטען די רעדער פון א וואגען ווען ער פאהרט בארג-ארב; איינשרעקען.

coward *n. and a.* (קאו'-ערד) א פחדן, א טרוס, א פייגלינג; שרעקעדיג, פייג.

cow'ardice *n.* (קאו'-ער-דיס) פייגהייט, שרעקעדיגקייט.

cow'ardlike *a.* (קאו'-ערד-לאיק) ווי א פייגלינג; פייג.

cow'ardliness *n.* (קאו'-ערד-לי-נעס) ז. *cowardice*.

cow'ardly *a. and adv.* (קאו'-ערד-לי) שרעקעדיג; פייג; אזוי ווי א פייגלינג.

cow'ardship *n.* (קאו'-ערד-שיפ) ז. *cowardice*.

cow'bane *n.* (קאו'-ביין) א מין פלאנצע וואס איז שעדליך פאר בהמות.

cow'berry *n.* (קאו'-בער-אי) א מין יאגדע.

cow'-bird *n.* (קאו'-בוירד) א מין אמעריקאנישער שווארצער פויגעל [געפינט זיך אפט לעבען די סטאדעס פיה].

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

cow'-black'bird *n.* (קאו'-בלעק'-בוירד) ז. *cow-bird*.

cow'-boy *n.* (קאו'-באי) א פאסטוך פון קיה; א רייטענדער פאסטוך אין די סטעפעס פון די מערב-טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא.

cow'-bun'ting *n.* (קאו'-באנ'-טינג) ז. *cow-bird*.

cow'-catch'er *n.* (קאו'-קעטש'-ער) א שינען-רייניגער [אזא פארריכטונג אין פראנט פון אן אייזענבאהן-לאקאמאטיוו אבצוראמען פון די שינען [רעלסען] פערשיעדענע שטערונגען.

cow'-doc'tor *n.* (קאו'-דאק'-טאר) א וועטערינאר [א דאקטאר וואס היילט בהמות].

cow'er *v.* (קאו'-ער) זיך צונויפקארטשען, זיך איינבויגען [אוים שרעק אדער שאנדע]; נידערגעשלאגען ווערען.

cow'-fee'der *n.* (קאו'-פיע'-דער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט רינד-פיה-צוכט; א קיה-פאסטוך.

cow'hage *n.* (קאו'-עדזש) אזא פלאנצע בעדעקט מיט שטעכיגע הערעלעך; די שטעכיגע הערעלעך פון דער פלאנצע [די הערעלעך, געמישט מיט האניג ווערען געברויכט אנשטאט ווערימקרויט].

cow'herd *n.* (קאו'-הוירד) א פאסטוך פון קיה.

cow'hide *n., a. and v.* (קאו'-האיד) א פעל פון א קוה; א לעדערנער בייטש; וואס איז געמאכט פון קוה-לעדער; שמייסען מיט א לעדערנעם בייטש.

cow'-house *n.* (קאו'-האוס) א שטאל פאר קיה.

cow in milk (קאו אין מילק) א פריש-מעלקעדיגע קוה.

cow'ish *n. and a.* (קאו'-איש) ווי א קוה; ווי א בהמה; שרעקעדיג, פייג; א פלאנצע אין שטאאט ארעגאן אין אמעריקא, וואס איז עהנליך צו קארטאפעל.

cow'itch *n.* (קאו'-איטש) ז. *cowhage*.

cow'-kee'per *n.* (קאו'-קיע'-פער) א קיה-פאסטוך; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט רינד-פיהצוכט.

cow'-kee'ping *n.* (קאו'-קיע'-פינג) די רינד-פיהצוכט.

cowl *n.* (קאול) א קאפושאן [א מין קאפ-צודעק צוגענעהט צום מאנטעל, וואס ווערט געטראגען פון מאנאכען]; א מאנטעל מיט א קאפושאן; א מאנאך; א דעקעל אין דער פארמע פון א קאפושאן איבער'ן קוימען; דיא דראטענע זיפ וואס טהוט זיך אן אויף א קוימען פון א לאקאמאטיוו; א צעבער.

cowled *a.* (קאולד) מיט א קאפושאן; וואס טראגט א קאפושאן; וואס האט די פארם פון א קאפושאן [ביי געוויסע בלעטער פון פלאנצען].

cow'-leech *n.* (קאו'-ליעטש) א וועטערינאר [א דאקטאר פאר בהמות].

cow'-lee'ching *n.* (קאו'-ליע'-טשינג) דאס היילען קראנקע בהמות.

cow'-lick *n.* (קאו'-ליק) א צושויבערטער טשוב האר [וואס זעהט אויס ווי די האר פון א קעלבעל'ס פעל ווען די קוה האט עס געלעקט].

cow'-man *n.* (קאו'-מען) איינער וואס גיט זיך אב מיט רינד-פיהצוכט.

co-wor'ker *n.* (קאו-הוואיר'-קער) א מיטארבייטער.

cow'-pars'nip *n.* (קאו'-פארס'-ניפ) די בערען-לאפע [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער און בליטהען האבען די פארם פון א בערען-לאפע].

cow'-pea *n.* (קאו'-פיע) א מין ארבעס אדער בעבלעך, וואס ווערט געזייהט אין די דרום-אמעריקאנישע שטאאטען.

cow'-po'ny *n.* (קאו'-פאו'-ני) א פאני [א קליין פערדעל] וואס ווערט בענוצט ביי פאשען בהמות.

cow'pox *n.* (קאו'-פאקס) קוה-פאקען [א מין אנשטעקענדע קראנקהייט פון בהמות].

cow'-punch'er *n.* (קאו'-פאנטש'-ער) א מאן וואס גיט אכטונג אויף גרויסע סטאדעס פיה [אין דער וועסט פון די פעראייניגטע שטאאטען].

cow'-quakes *n.* (קאו'-קהווייקס) אזא מין גראז. ז. *quaking-grass*

cow'rie *n.* (קאו'-רי) ז. *cowry*

cow'ry *n.* (קאו'-רי) א מין קליינע מויער-קאפ [בענוצט אלס קליינגעלד ביי געוויסע ווילדע פעלקער אין אפריקא].

Cowry

cow'-shed *n.* (קאו'-שעד) א שטאל פאר קיה.

cow'slip *n.* (קאו'-סליפ) א מין ענגלישע ווילדע בלום, וואס וואקסט אין די פעראייניגטע שטאאטען [דיענט אלס מיטעל איינצושטילען א וועהטאג].

cow'-tree *n.** (קאו'-טריע) דער קוה-בוים אדער מילך-בוים [אזא בוים אין זיד-אמעריקא וואס ענטהאלט א ווייסליכע מילך-עהנליכע פליסיגקייט].

cow'-weed *n.* (קאו'-הוויעד) דער קערבעל [אזא פלאנצע].

cow'-wheat *n.* (קאו'-הוויעט) וואכטעל-ווייץ [אזא מין ווילד גראז].

cox'a *n.* (קאקס'-א) דער ערשטער געלענק פון פוס נעבען קערפער ביי געוויסע חיה'לעך [ווי אינזעקטען].

cox'al *a.* (קאקס'-על) וואס איז שייך צום ערשטען געלענק פון פוס ביי אינזעקטען.

cox'comb *n.* (קאקס'-קאום) א רויטער קאם, ווי דער קאם פון א האהן, וואס די קונצען-מאכער און הויף-נארען פלעגען טראגען אויף זייערע היטעל; דאס היטעל פון א הויף-נאר; דער שפיץ פון קאפ אדער דער קאפ אליין; א פוסטער פראנט.

coxcomb'ical *a.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל) ווי א פוסטער יונג אדער פראנט; גאוה'דיג.

coxcomb'ically *adv.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל-אי) מעשה פראנט.

cox'combry *n.* (קאקס'-קאום-רי) פראנטישע פיהרונגען.

coxcom'ical *a.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל) ז. *coxcombical*

coxcom'ically *adv.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל-אי) ז. *coxcombically*

cox'swain *n.* (קאקס'-סהוויין) דער רודערער [פון א שיפעל].

coy *a. and v.* (קאי) בעשיידען, צניעות'דיג; וואס האלט זיך פון דער ווייטענס; ניט פאמיליאר; גלעטען; לאשטשען; צוציהען: זיין בעשיידען; האלטען זיך אז א זייט.

coy'ish *a.* (קאי'-איש) צניעות'דיג; שעמעוודיג; בעשיידען.

coy'ly *adv.* (קאי'-לי) אויף א בעשיידענעם אופן; ניט עזות'דיג; צוריקגעהאלטען.

coy'ness *n.* (קאי'-נעס) צוריקגעהאלטענקייט; צניעות, בעשיידענקייט.

coyo'te *n.* (קא-יאו'-טע) דער ביל-וואלף [א מין אמעריקאנישער וואלף וואס בילט ווי א הונד].

Coyote

coy'pou *n.* (קאי'-פוה) דער זומפ-ביבער [א זיד-אמעריקאנער ביבער וואס לעבט אין זומפען].

coz *n.* (קאז) א שוועסטערקינד [אבגעקירצט פון *cousin*].

coz'en *v.* (קאזן) בעטריגען; בעשווינדלען; פערנארען.

coz'enage *n.* (קאז'נ-עדזש) בעטרוג; שווינדעל; דאס בעטריגען איינעם.

coz'ener *n.* (קאז'נ-ער) א בעטריגער; איינער וואס בעשווינדעלט.

coz'ening *n.* (קאז'נ-אינג) דאס בעטריגען; דאס בעשווינדלען.

co'zy *a. and n.* (קאו'-זי) בעקוועם, אנגענעהם, געמיטליך; א קאלפאק איבער א טהעע-קענדעל.

C. P. A. אבקירצונג פון די ווערטער *Certified Public Accountant*

cr. אן אבקירצונג פון *credit* און *creditor*

craal *n.* (קראהל) א דערפעל [ביי די ווילדע אין אפריקא].

crab *n. and v.* (קרעב) א קראב [א מין ראק]; די קראב-לויז. [ז. *crab-louse*]; א הויב-מאשין [אזא מאשין ארויפצוציהען אדער אויפצוהויבען משא]; א מין קליינע ביטער-זויערליכע ווילדע עפעל; דער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע עפעל; כאפען קראבען אדער ראקעס; מאכען הינטערטריט ווי א ראק; אויפרייצען, אויפרעגען.

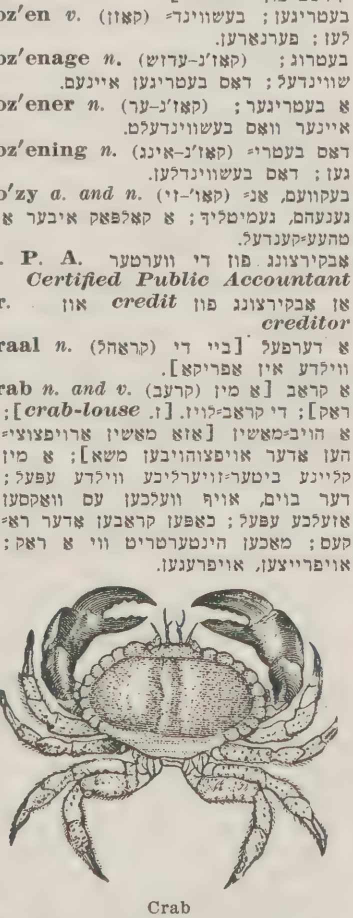

Crab

Crab *n.* (קרעב) מזל סרטן [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען אין הימעל].

crab'-ap'ple *n.* (קרעב'-עפל) א ווילדער ביטער-זויערליכער עפעל.

crab'bed *a.* (קרעב'-עד) מיט א זויערען טעם; ברוגז'דיג, אנגעבלאזען; ניט איינפאך, אונדייטליך, שווער צו לעזען אדער צו פערשטעהן; אונאינטערעסאנט [וועגען א שרייבער אדער א בוך].

crab'bedly *adv.* (קרעב'-עד-לי) מיט א זויערען טעם; אויף א שווערען, פערדרעהטען, אונפערשטענדליכען אדער אונאינטערעסאנטען אופן.

crab'bedness *n.* (קרעב'-עד-נעס) ברוגז'קייט, אנגעבלאזענקייט; שווערקייט, ניט פערשטענדיגקייט.

crab'-ea'ter *n.* (קרעב'-איע'-טער) דער קרעבס-עסער [אזא חיה עהנליך צו א פוקס וואס איהר ליעבלינגס-שפייז זיינען קרעבסען]; אזא פויגעל אדער פיש, וואס עסט קרעבסען.

Crab-eater

crab'-grass *n.* (קרעב'-גרעס) קאמ-גראז [אזא מין גראז].

crab'-louse *n.* (קרעב'-לאוס) די פילץ-לויז [אזא לויז וואס פרעסט זיך איין אין די האר פון קערפער].

crab's'-claw *n.* (קרעבז'-קלאה) די ראק-שערען [דער אונטערשטער טייל פון די פיס פון א ראק וואס זעהט אויס ווי שערען].

crab'stock *n.* (קרעב'-סטאק) א יונגער ווילדער עפעל-בוים.

crab'-tree *n.* (קרעב'-טריע) דער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען ווילדע ביטער-זויערע עפעל.

crack *n., v. and a.* (קרעק) א שפאלט; א ריס; א פעהלער; א חסרון; א קנאק, א קראך; שגעון; א טירוף; א מטורף; שפאלטען; קנאקען; ברעכען; בעריהמען זיך; עפענען [א פלאש] מיט א קנאק; אויסגעצייכענט.

crack a bot'tle (קרעק ע באטל) אויפקארקעווען א פלאש; מאכען "לחיים" מיט איינעם.

crack'ajack *n. and a.* (קרעק'-ע-דזשעק) א קינסטלער אין זיין פאך [איבערהויפט אין ספארט]; אויסערגעוועהנליך.

crack a joke (קרעק ע דזשאוק) דערצעהלען א וויץ; מאכען א שפאס.

crack'-brained *a.* (קרעק'-בריינד) משוגע; מטורף'דיג.

cracked *a.* (קרעקט) צופלאצט; צושפאלטען; צוריסען; צובראכען; געבראכען אדער ענדערענדיג זיך [וועגען א שטימע]; געשעדיגט; ניט פאלקאם; מטורפ'דיג.

cracked in the nod'dle (קרעקט אין טהי נאדל) מטורף'דיג, משוגע'נעוואטע.

crack'er *n.* (קרעק'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושפאלט, צוברעכט אדער צושטויסט [שטיינער]; א מאשין צו צושטויסען שטיינער; א צוויבאק, א סוכארקע; א פייערווערק; א בעריהמעריי; א ליגען; אזא ענטעל-עהנליכער פויגעל; א פאפוגאי.

crack'erjack *n. and a.* (קרעק'-ער-דזשעק) ז. *crackajack*

crack hand (קרעק הענד) דער ערשטער אין זיין פאך; א גוטער בעל-מלאכה.

crack horse (קרעק הארס) דאס הויפט פערד ביים וועט-לויפען.

crack'ing *n.* (קרעק'-אינג) דאס צוברעכען; דאס פלאצען.

crack'ing tools (קרעק'-אינג טוהלז) ברעכאייזענס: גנבים=ווערקצייג צום אויפברעכען שלעסער א. ד. ג.

crack jokes (קרעק דזשאוקס) זיך חכמ'נען.

crack'le *n. and v.* (קרעקל) קראכען, פלאצען; קנאקען, טרעשטשען [ווי ביים ברענען]; בעדעקען עפעס מיט א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [ווי פארצעליי אדער גלאז]; א קנאק, א טרעשטש [ווי ביים ברענען]; א קליין שפעלטעל; א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [אויף פארצעליי אדער גלאז].

crack'led *a.* (קרעקלד) בעדעקט מיט א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [וועגען פארצעליי אדער גלאז].

crack'ling *n.* (קרעק'-לינג) דאס קנאקען, טרעשטשען; די פערברוינטע הויט פון געפרעגעלטען חזיר=פלייש; חזיר=גריבענעס.

crack'nel *n.* (קרעק'-נעל) אזא סוכארקע, אזא צוויבאק.

crack'nels *n.* (קרעק'-נעלז) חזיר=גריבענעס.

crack of doom (קרעק אוו דוהם) דער סיגנאל פאר דעם גרויסען יום הדין [דער טאג, ווען, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, יעזוס וועט נאך אמאל לעבעדיג ווערען און די וועלט וועט אונטערגעהן].

crack of the fin'ger (קרעק אוו טהי פינ'-גער) גלייך אויף'ן ארט; איינס און צוויי.

He will do so in a crack of the finger.

crack'-skull *n.* (קרעק'-סקאל) א מטורף.

cracks'man *n.* (קרעקס'-מען) אן איינברעכער.

cra'dle *n. and v.* (קריידל) א וויעגעל; א געבורטס=פלאץ; אבשטאמונג; א קאסע צוזאמען מיט א גראבלע צום שניידען און אין דערזעלבער צייט צונויפצושארען די אבגעשניטענע תבואה; א פארריכטונג אין די גאלד=שאכטען אבצוטיילען דאס גאלד פון דער זאמד; א טראג=בעט; וויעגען; איינוויעגען; געהן ארום א קינד; אבריינגען גאלד פון זאמד; שניידען תבואה.

cra'dle-clothes *n.* (קריי'דל-קלאוטהז) די קליידער פון א וויעג=קינד; דאס בעטגעוואנד פאר א וויעג=קינד.

cra'dle-scythe *n.* (קריי'דל-סאיטה) א קאסע צוזאמען מיט א גראבלע צום שניידען און אין דערזעלבער צייט צונויפשארען די תבואה.

cra'dling *n. and a.* (קריי'-דלינג) וויעגענדיג; קינדהייט; דאס געהן ארום א וויעג=קינד; א האלץ=געשטעל צו וועלכען מען קלאפט אן די לייסטען צו מאכען א געוועלב.

craft *n. and v.* (קרעפט) א מלאכה, א האנדווערק; פאכמאנשאפט; קונסט, געשיקטקייט, כיטרעקייט [איבערהויפט אין מאכען און אויספיהרען פלענער צום שלעכטען]; א צעך, א גילדע; א שיף אדער שיפען [בכלל]; מאכען גוטע ארבייט; בויען; מאכען קונצען.

craf'tily *adv.* (קרעפ'-טי-לי) דורך כיטרעקייט; מיט געשיקטקייט; אויף א קונסטפאלען אופן.

craf'tiness *n.* (קרעפ'-טי-נעס) געשיקטקייט, כיטרעקייט, קינסטליכקייט.

crafts'man *n.* (קרעפטס'-מען) א בעל מלאכה, א האנדווערקער, א פאכמאן, א קינסטלער; א מיטגליעד פון א צעך אדער פון א גילדע.

craf'ty *a.* (קרעפ'-טי) וואס איז געשיקט אין א מלאכה אדער קונסט; וואס איז געשיקט אין מאכען און אין אויספיהרען פלענער, הויפטזעכליך פאר שלעכטע צוועקען; כיטרע; וואס איז שייך צו א מלאכה; שווינדלעריש.

crag *n.* (קרעג) א שפיציגער, שארסטיגער [ניט גלאטער] פעלזענשטיין; א שארסטיגער אבגעבראכענער פעלז אדער טייל פון א פעלז; די מושעל=זאמד ערד=שיכט [אין געאלאגיע]; א קראפ [א װאליע, א פאדערמאגען ביי עופות].

crag'ged *a.* (קרעג'-עד) פול מיט אבגעבראכענע פעלזענשטיינער; שארסטיג, ניט גלאט, בעדעקט מיט שארפע שפיצען און בערגלעך.

crag'gedness *n.* (קרעג'-עד-נעס) דאס זיין פול מיט צובראכענע, שארסטיגע, שפיציגע פעלזען.

The craggedness of many mountains makes it hard to climb them.

crag'giness *n.* (קרעג'-אי-נעס) ז. *craggedness*.

crag'gy *a.* (קרעג'-אי) ז. *cragged*.

crags'man *n.* (קרעגז'-מען) איינער וואס קען געשיקט קלעטערען אויף שפיציגע בערג=פעלזען [איבערהויפט אויף די פעלזען ביים ברעג ים צו זאמלען אייער און פאנגען וואסער=פויגלען].

crake *n. and v.* (קרייק) וואכטעל=קעניג [א מין פויגעל]; א קראהע, א ראב, א וואראנע; קראקען [ווי א קראהע].

cra'ker *n.* (קריי'-קער) א בעריהמער.

cram *v. and n.* (קרעם) אנשטאפען, איבערפילען; זיך שטאפען מיט שפייז; אבקארמענען עופות; אנשטאפען זיך דעם קאפ [לערנענדיג פיעל פאר אן עקזאמען]; זאגען ליגענס; דאס אנשטאפען דעם קאפ [לערנענדיג פיעל פאר אן עקזאמען]; עטוואס וואס מען לערענט אויס אויף שנעל; א ליגען.

Cram'be *n.* (קרעמ'-בי) ים=קרויט [א מין פלאנצען מיט ווייסע בלומען, וועלכע וואקסען ביים ברעג ים].

cram'bo *n. and v.* (קרעמ'-באו) א שפיעל אין גראמען [איינער גיט א ווארט אדער א גאנצע שורה און דער צווייטער דארף צו דעם ווארט אדער צו דער שורה געפינען א גראם]; א ווארט וואס גראמט זיך מיט א צווייטען; שפיעלען אין גראמען.

crame *n.* (קריים) א קרעמעל; א שטעל; א פלאץ וואו מען האלט סחורה; א פעקעל סחורה, דעם הויזירערס [פעדלער'ס] פעקעל סחורה.

cram'mer *n.* (קרעמ'-ער) איינער וואס שטאפט זיך אליין אדער יענעם אן דעם קאפ פאר אן עקזאמען; א ליגען.

cramp *n., a. and v.* (קרעמפ) קראמפף, ספאזמעס; אן אייזערנער קרוק אדער קלאמער, מיט וועלכער מען פערקרעמפעוועט אדער קלאמערט איין צוויי שטיקער האלץ; קלאמערעס [א מין פרעס אין דער פארמע פון א ח מיט א שרויף פון איין זייט, מיט וועלכען עס ווערען צוזאמענגעפרעסט צוויי אדער עטליכע זאכען]; א קאפול [ביי א שוסטער]; צוזאמענגעפרעסט, צונויפגעקרעמפעוועט; פערדרעהט, פערצוקט [ווי א געוויסער כתב וואס איז שווער צו לייענען]; קראמפפען; פעראורזאכען א קראמפף אדער ספאזמעס; צונויפפרעסען; פערקרעמפעווען; אויסציהען לעדער אויף א קאפול; איינשרענקען; הינדערען, מאכען א מניעה.

cramp'-fish *n.* (קרעמפ'-פיש) דער עלעקטריציטעט=פיש [אזא מין פיש וואס לאזט ארויס פון זיך עלעקטריציטעט ווען מען ריהרט איהם אן].

cramp'-i'ron *n.* (קרעמפ'-אי'-ערן) אן אייזערנער קלאמער צו פערקרעמפעווען צוויי שטיקער האלץ.

cram'pit *n.* (קרעמ'-פיט) דאס בלעכעל, מיט וועלכען עס איז בעשלאגען דער אונטערשטער טייל פון א שייד פון א שווערד; אן אייזערנער קלאמער צו פערקרעמפעווען צוויי שטיקער האלץ; די פארם פון א שווערדען=שייד אויף א הערב.

cram'pon *n.* (קרעמ'-פאן) אן אייזען צוגעפעסטיגט צו די שיך [צו העלפען קלעטערען]; אן אינסטרומענט, וועלכער בעשטעהט פון צוויי אייזערנע קרוקעס וואס הענגען אויף איין קייט צו הויבען שווערע משאות; א מין צוגעגעבענער ווארצעל ביי געוויסע פלאנצען, מיט וועלכע זיי האלטען זיך אן אן עפעס און קלעטערען אין דער הויך [ווי ווילדע וויין].

cram'poon *n.* (קרעמ'-פוהן) ז. *crampon*.

cram'py *a.* (קרעמ'-פי) וואס ליידט פון קראמפף אדער ספאזמען.

cra'nage *n.* (קריי'-נעדזש) דאס געצאהלט פאר אויפהויבען משא מיט א הויבמאשין; דאס רעכט צו בענוצען א הויבמאשין ארויסצוהויבען משא פון א שיף אויף א לאנדונג=ארט.

cran'berry *n.* (קרענ'-בער-אי) א מאךיאגדע אדער א ברוסניצע [א מין רויטליכע יאגדע]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען מאך=יאגדעס אדער ברוסניצעס.

cran'berry-tree *n.* (קרענ'-בער-אי-טריע) אזא בוימעל אדער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען מאך=יאגדעס אדער ברוסניצעס.

cranch *v.* (קרענטש) כראמשקען; צודריקען, צומאלען.

cran'dall *n.* (קרענ'-דעל) א מין האמער וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון שפיציגע שטאהלענע שטעקלעך, מיט וועלכע מען קלאפט ארום א שטיין.

crane *n. and v.* (קריין) דער זשוראוול אדער קראניך [א גרויסער פויגעל מיט לאנגע פיס און א לאנגען האלז]; א הויבמאשין [אזא מאשין איבערצוטראגען שווערע משאות]; אן אייזערנער שטאנג איבער אן אויווען אדער קאמין, אויף וועלכען מען הענגט אויף א טאפ אדער א קעסעל; א ליווער, מיט וועלכען מען צאפט וויין פון א פאס; אויסציהען דעם האלז [ווי א קראניך].

Crane

crane'-fly *n.* (קריינ'-פלאי) אזא אינזעקט מיט לאנגע פיס.

crane's'-bill *n.* (קריינז'-ביל) א מין געראניום=פלאנצען, ביי וועלכע די פרוכט

איז מיט א לאנגען שפּיץ; א צוואַנג וואָס
זעהט אויס ווי דער שנאָבעל פון א קראַ=
ניך [ווערט בענוצט פון דאָקטוירים ביי
אָפּעראַציעס].

cra'nial *a.* (קריי'-ני-על) וואָס אנבע=
לאַנגט צום שאַרבען פון קאָפּ; וואָס איז
שייך צו דעם טייל פון שאַרבען וועלכער
ענטהאַלט דעם מאַרך.
Uncivilized people have comparatively smaller **cranial** capacity.

craniog'nomy *n.* (קריי-ני-אַג'-נאַ-מי)
די לעהרע אָדער די מעטאָדע צו מעסטען
די פאָרמען פון שאַרבען אלס א מיטעל
צו אורטיילען וועגען כאַראַקטער און פע=
היגקייטען פון מענשען.

Cra'niograph *n.* (קריי'-ני-אַ-גרעף)
אַן אינסטרומענט צו מאַכען אַן אבביל=
דונג פון מענשליכען שאַרבען מיט א בע=
צייכנונג פון אלע זיינע וויכטיגסטע פונק=
טען.

craniog'raphy *n.* (קריי-ני-אַג'-רע-פי)
א בעשרייבונג פון שאַרבען אָדער שיידעל
פון קאָפּ.

craniolog'ical *a.* (קריי-ני-אַ-לאַדזש'-
אי-קעל) וואָס איז שייך צו דער לעהרע
וועגען דעם שאַרבען פון מענשליכען קאָפּ.

craniol'ogist *n.* (קריי-ני-אַל'-אַ-
דזשיסט) איינער וואָס קען די לעהרע ווע=
גען דעם שאַרבען פון קאָפּ.

craniol'ogy *n.* (קריי-ני-אַל'-אַ-דזשי)
קראַניאָלאָגיע [די לעהרע וועגען דעם
שאַרבען פון מענשליכען קאָפּ].

craniom'eter *n.* (קריי-ני-אַמ'-ע-טער)
א קראַניאָמעטער [אַן אינסטרומענט צו
מעסטען דעם קאָפּ=שאַרבען].

craniomet'ric *a.* (קריי-ני-אַ-מעט'-
ריק) וואָס איז שייך צום מעסטען דעם
קאָפּ=שאַרבען.

craniomet'rical *a.* (קריי-ני-אַ-מעט'-
רי-קעל) ז. ***craniometric***

craniom'etry *n.* (קריי-ני-אַמ'-עט-רי)
קראַניאָמעטריע [די קונסט צו מעסטען
דעם שאַרבען פון קאָפּ].

cra'nium *n.* (קריי'-ני-אַם) דער שאַר=
בען פון קאָפּ.

crank *n., v. and a.* (קרענק) א קורבעל,
אַן אויסגעבויגענעם הענטעל פון א מאַשין;
א געקרעפּטער [געבויגען היין און צוריק]
וואַל פון א מאַשין; אַן אייזערנער קלאַ=
מער; א געוויסער אינסטרומענט צו בע=
שטראָפען אַרעסטאַנטען אין טורמע [בע=
שטעהט פון א ראַד, ווי דער וואַסער=ראַד
פון א דאַמפף=שיף, וועלכען דער אַרעס=
טאַנט דאַרף דרעהען אין א פאַס פול מיט
זאַמד]; א מטורף, א קאַפּריזניק, א מאַ=
ניאַק; דרעהען זיך; אויסבויגען אין דער
פאָרם פון א קורבעל; צומאַכען אַן אויס=
געבויגענעם הענטעל צו א ראַד; וואָס קען
זיך לייכט איבערקעהרען [וועגען א שיף
וואָס האָט א שמאָלען דעק אָדער וואָס האָט
ווייניג באַלאַסט]; שוואַנקענד; איז א
שוואַנקענדער לאַגע; מונטער; פעסט ביי
זיך.

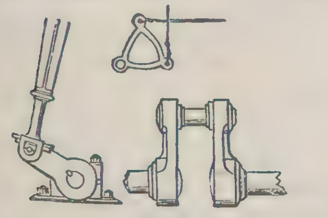

Cranks

crank'-axle *n.* (קרענק'-עקסל) אַן אַקס,
וועלכער איז צווישען די רעדער אויסגע=
בויגען אראָב=צו, כדי דער וואַגען=קאַסטען
זאָל זיצען נידריגער; דער טרייב=אַקס אין
א לאָקאָמאָטיוו.

crank'-bird *n.* (קרענק'-בוירד) דער
קליינער האָלץ=פּיקער אָדער דיאַטעל [א
מין פויגעל].

crank'-brace *n.* (קרענק'-בריים) א גע=
בויגענער קלאַמער אָדער קרעמפּע [אַזאַ
טישלער=געצייג צום איינקלעמען שטיקער
האָלץ וואָס דאַרפען בעאַרבייט ווערען].

cranked *a.* (קרענקט) וואָס האָט א קור=
בעל [אַן אויסגעבויגענעם הענטעל] צו
דרעהען.

crank'-hook *n.* (קרענק'-הוק) דער
שטאַנג אין א טאַקער=מאַשין, וועלכער פער=
איינינגט דאָס טרעט=ברעטעל מיט'ן ראָד.

cran'kiness *n.* (קרענ'-קי-נעס) דאָס
האָבען קאַפּריזען אָדער משוגעת'ען; דאָס
שוואַנקען, די נייגונג איבערצוקעהרען זיך.

crank'-shaft *n.* (קרענק'-שעפט) א קור=
בעל=וואַל [א וואַל וואָס דרעהט זיך דורך
אַן אויסגעבויגענעם הענטעל].

crank'-si'ded *a.* (קרענק'-סאי'-דעד)
וואָס וואַקעלט זיך אויף ביידע זייטען,
וואָס קען זיך איבערקעהרען [ווי א לייכ=
טע שיף מיט א שמאָלען דעק].

cran'ky *a.* (קרענ'-קי) קאַפּריזנע, משוגע;
וואָס קען זיך איבערקעהרען; מונטער;
זיכער אין זיך.

cran'nied *a.* (קרענ'-איד) פול מיט
שפּאַלטען אָדער ריצען.

cran'ny *n., a. and v.* (קרענ'-אי) א
שפּאַלט, א ריץ, אַן אינסטרומענט צו מאַ=
כען די העלזלעך פון פלעשער; לוסטיג,
מונטער; ווערען פול מיט שפּאַלטען אָדער
ריצען; אַריינדרינגען דורך א שפּאַלט.

cran'tara *n.* (קרענ'-טע-ראַ) דער פייע=
רינער קרייץ [א הילצערנער צלם מיט
אַרומגעברענטע ברעגעס, וועלכער פלעגט
אַמאָל דיענען אין שאָטלאַנד אלס סיגנאַל
צוזאַמענצוקלייבען זיך אויף מלחמה].

crape *n. and v.* (קרייפּ) קרעפּ [א מין
דינער טוך וועלכען מען טראָגט בשעת
טרויער]; גרייזלען; בעדעקען מיט קרעפּ
אלס א צייכען פון טרויער.

crape'-cloth *n.* (קרייפּ'-קלאָהטה) קרעפּ;
שוואַרצע וואָלענע צייג, וועלכע מען בע=
נוצט אלס טרויער=קליידער.

crape'-fish *n.* (קרייפּ'-פּיש) אַן איינגע=
זאַלצענער און איינגעפּרעסטער שטאַק=
פיש. ז. ***cod***

crap'ulence *n.* (קרעפּ'-יו-לענס)
שכרות; דער קאַצעניאַמער, דער קרענק=
ליכער צושטאַנד נאָך'ן איבער'שיכור'ען
זיך.

crap'ulent *a.* (קרעפּ'-יו-לענט) אָנ=
גע'שיכור'ט; בעזויפען.

crash *v. and n.* (קרעש) קראַכען; קנאַ=
קען; צוברעכען זיך מיט א קראַך; צו=
ברעכען, צושמעטערען מיט א קראַך; א
קנאַק, א קראַך; דאָס ברעכען, דאָס צו=
שמעטערען; דער באַנקראָט; א קאַרב פול
מיט שערבלעך און שטיקער גלאָז, וואָס
ווערט בענוצט אין א טעאַטער פאַרצושטע=
לען א ברעכעריי פון שויבען א. ד. ג.; א
מין גראָבער לייווענד צו פּאַקען סחורות
אָדער איינדעקען זאַכען.

cra'sis *n.* (קריי'-סיס) דער טעמפּעראַ=
מענט, דער בוי פון'ם קערפּער; די צוזאַ=
מענגיסונג פון צוויי פערשיעדענע וואָקאַ=
לען אין איין לאַנגען וואָקאַל אָדער דיפ=
טאָנג.

crass *a.* (קרעס) גראָב, רויה, טעמפּ.
Such statements show **crass** ignorance on the part of a speaker.

crassamen'tum *n.* (קרעס-ע-מענ'-
טאַם) א קנויל [פון עפּעס וואָס ווערט
צונויפגעדריקט]; די געדיכטע טיילען פון
בלוט; א פערגליווערטע שטיק.

crass'itude *n.* (קרעס'-אי-טיוד) דיק=
קייט, רויהייט, גראָבקייט, געדיכטקייט.

crass'ly *adv.* (קרעס'-לי) מיט גראָבקייט;
אויף א דומען, אונוויסענדען אופן.

crass'ness *n.* (קרעס'-נעס) דיקקייט,
גראָבקייט, רויהייט, געדיכטקייט, דומהייט.

crate *n.* (קרייט) א פּאַק=קאַרב [הויפּט=
זעכליך פאַר גלעזערנע און פאַרצעלייענע
כלים].

cra'ter *n.* (קריי'-טער) די עפענונג אין
א פייער=שפּייענדען באַרג; א וויין=כלי
[ביי די אַלטע גריכען]; אַן אויסהוילונג
וואָס בילדעט זיך פון דער עקספּלאָזיאָן
פון א מינע.

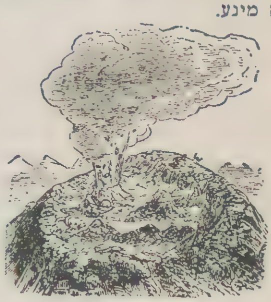

Crater

crater'iform *a.* (קרע-טער'-אי-פאָרם)
וואָס זעהט אויס ווי די עפענונג פון א
פייער=שפּייענדען באַרג, וואָס איז אויס=
געהוילט אין דער פאָרם פון אַן איבערגע=
קעהרטען קאָנוס [די איבערגעקעהרטע
פאָרם פון א היטעל צוקער].

craunch *v.* (קראַנטש) צוגריזען, צוביי=
סען.

cravat' *n. and v.* (קרע-וועט') א קראַ=
וואַט, א האַלזטוך; אַנטהאָן א האַלזטוך.

crave *v.* (קרייוו) שטאַרק בעטען, פער=
לאַנגען; שמאַכטען, לעכצען נאָך עפּעס;
מאַהנען שטאַרק א חוב.
My appetite **craves** simple food.

cra'ven *n., a. and v.* (קרייווען) פייג,
שרעקעדיג; א פייגלינג; מאַכען שוואַך,
פייג, מוטלאָז.

cra'ver *n.* (קריי'-ווער) איינער וואָס בעט
שטאַרק אָדער פערלאַנגט עפּעס.

cra'ving *n.* (קריי'-ווינג) א שטאַרקער
פערלאַנג, בעגעהר; דאָס בענקען; א
שטאַרקער אַפּעטיט.

cra'vingly *adv.* (קריי'-ווינג-לי) מיט
שטאַרקען בעגעהר.

cra'vingness *n.* (קריי'-ווינג-נעס) דאָס
בעגעהרען שטאַרק; זשעדנעקייט.

craw *n.* (קראָה) דער קראָפּ [די וואָליע]
פון א פויגעל; דער מאָגען ביי חיות.

craw'fish *n. and v.* (קראָה'-פּיש) א
טייך=קרעבס [ראַק]; איינער וואָס טרעט
צוריק, ענטזאָגט זיך פון זיינע איבערציי=
גונגען; א פּאָליטישער אבטריניגער; קרי=
כען ווי א ראַק [צוריקוועגס אָדער אַן א
זייט].

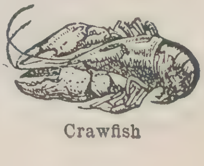

Crawfish

crawl *n. and v.* (קראָהל) קריכען, פויזען [ווי א ווארים]; ארײנמאכען זיך, ארײנ-גנב'ענען זיך; שוידערען [ווי ווען ווערים וואלטען געקראכען איבער'ן לייב]; שווימלען און גריבלען [וועגען ווערים א. ד. ג.]; דאס קריכען, דאס פויזען; א פיש-בעהאלטער [אן אבגעצאמטער פלאץ ביים ים, וואו מען האלט פיש].

craw'ler *n.* (קראָה'-לער) איינער אדער עטוואס וואס קריכט; א קריכעדיגע בע-שעפעניש [א ווארים, א שלאנג].

craw'lingly *adv.* (קראָה'-לינג-לי) אויף א קריכענדען שטייגער.

crawl in'to one's hole (קראָהל אינ'-טו הואָנז האָול) אוועקגעהן אן אבגעשמי-סענער.

craw'ly *a.* (קראָה'-לי) וואס רופט ארויס אן עמפפינדונג ווי ווען א ווארים קריכט איבער'ן לייב.

cray *n.* (קריי) אנגעשאָטענע ערד אדער א געבויידע ביים ברעג פון א טייך אלס בעשיצונג געגען א פערפלייצונג.

cray'fish *n.* (קריי'-פיש) א טייך-קרעבס. ז. *crawfish*.

cray'on *n., a. and v.* (קריי'-אָן) פאס-טעל, קרייאָן [געברויכט צום צייכנען. ווערט געמאכט פון פערשיעדענע מינעראַ-לען, ווי רויטע אדער שווארצע קרייד, אדער פאבריצירט פון א קרייד-מאסע, געפארבט און פערשטארקט מיט וואקס, זייף א. ד. ג.]; צייכנען מיט א פאסטעל-שטיפט; א פאסטעל-צייכנונג; געמאכט פון פאסטעל; סקיצירען, אנווארפען אויף פאפיער; פלאנעווען.

cray'onist *n.* (קריי'-אָנ-איסט) איינער וואס צייכענט אדער מאהלט מיט פאסטעל-שטיפטען. ז. *crayon*.

craze *n. and v.* (קרייז) שפאלטען, זיך שפאלטען [הויפטזעכליך וועגען דער גלאָ-זור פון כלים]; משוגע מאכען; משוגע ווערען; א שפאלט [איבערהויפט אין דער גלאזור פון כלים]; משוגעת; א משוגע'-נער פערלאנג; א משוגע'נע ליידענשאפט [מעהרסטענטייל אזא, וואס כאפט ארום גאנצע גרופען מענשען, ווי די מאניע צו קויפען אלטע מעבעל, זאמלען אלטע מטבעות א. ד. ג.].

crazed *a.* (קרייזד) משוגע, פערריקט; צושפאלטען [וועגען דער גלאזור אויף כלים].

cra'zedness *n.* (קריי'-זעד-נעס) צו-בראכענקייט, שוואכקייט; משוגעת, פער-ריקטקייט.

cra'zily *adv.* (קריי'-זי-לי) אין א צו-בראכענעם צושטאנד; אויף א משוגע'נעם אופן.

cra'ziness *n.* (קריי'-זי-נעס) משוגעת, פערריקטקייט.

cra'zing *n.* (קריי'-זינג) צושפאלטונג [וועגען דער גלאזור אויף כלים].

cra'zy *a.* (קריי'-זי) 1. משוגע, פערריקט; וואס האט א משוגע'נעם פערלאנג, א מאַ-ניע; שוואך; 2. צובראכען [וועגען א געביידע, א שיפעל א. ד. ג.].

2. They got a crazy boat to carry them to the island.

cra'zy-bone *n.* (קריי'-זי-באון) דער עלענבויגען-ביין.

cra'zy-quilt *n.* (קריי'-זי-קהווילט) א קאלדרע אדער א דעקע וואס איז אויסגע-נעהט אוֹן בעציערט מיט פערשיעדענע שטיקלעך קאלירטע זייד און אנדערע מאַ-טעריאלען אין א פאנטאסטישער, ניט רע-געלמעסיגער ארדנונג.

cra'zy-work *n.* (קריי'-זי-הוואירק) אזא מין אויסנעהען [קאלדרעס, דעקען א. ד. ג.]. ז. *crazy-quilt*.

creak *v. and n.* (קריעק) סקריפען, קנאַ-קען; א סקריפ.

crea'king *n. and a.* (קריע'-קינג) דאס סקריפען, דאס קנאקען; סקריפענדיג, קנאַ-קענדיג.

The wagon was heard creaking on the highway.

crea'ky *a.* (קריע'-קי) וואס סקריפעט, וואס קנאקט.

cream *n. and v.* (קריעם) שמאנט, סמע-טענע; דאס וואס איז ענהליך צו שמאנט [ווי געוויסע פליסיגקייטען אדער זאל-בען]; דער תמצית, דער עיקר פון א זאך; א זיסע זאך וואס ווערט געמאכט פון שמאנט מיט צוקער; א נאמען פון געווי-סע רפואות; אראבנעהמען די שמאנט; אויסקלייבען דאס בעסטע; בעדעקען זיך מיט שמאנט; שוימען.

cream'-cheese *n.* (קריעם'-טשיעז) שמאנט-קעז [אזא ווייכער קעז, וואס ווערט געמאכט פון ניט אבגעשמאנטע מילך].

cream'-col'ored *a.* (קריעם'-קאָל'-ארד) פון ווייס-געלבען קאליר, פון קרעם קאליר.

crea'mer *n.* (קריע'-מער) אן אפאראט, מיט וועלכען מען טיילט אב מילך פון שמאנט; א כלי צו האלטען סמעטענע.

crea'mery *n.* (קריע'-מע-רי) א פלאץ וואו מען האלט מילך אום צו מאכען סמע-טענע; א געשעפט וואו מען מאכט פוטער; א פלאץ וואו מען פערקויפט סמעטענע.

cream'-faced *a.* (קריעם'-פייסט) בלאס, בלאס; מיט א צושראקענעם פנים.

crea'miness *n.* (קריע'-מי-נעס) דאס זיין מיט שמאנט; דאס האבען די איי-גענשאפטען פון שמאנט.

crea'ming-pan *n.* (קריע'-מינג-פען) א לאדעשקע, א קריגעל, אין וועלכען מילך שטעהט זיך איין און די שמאנט געהט ארויף צום אויבען.

cream'-nut *n.* (קריעם'-נאט) דער בראַ-זיליען-נוס [די פרוכט פון א געוויסער פאלמע פון די וואַרעמע לענדער].

cream of lime (קריעם אוו לאים) קאלך-מילך [דאס וואס עס זעצט זיך אב פון קאלך-וואסער ווען עס שטעהט אבגעַ-דעקט].

cream of tar'tar (קריעם אוו טאר'-טאר) קרעמאָרטארטאר אדער וויין-שטיין [אזא ווייסער כעמישער שטאף, וואס גע-פינט זיך אין ווײנטרויבען און איז אין היי-ווען פון וויין און דיענט אין דער מעדי-צין אלס א געוויסער הייל-מיטעל].

cream of the cream (קריעם אוו טהי קריעם) דאס אויבערשטע פון שטויסעל; די סאמע פני פון דער געזעלשאפט.

cream of the val'ley (קריעם אוו טהי וועל'-אי) אזא מין ענגלישער שנאפס.

creamom'eter *n.* (קריע-מאָמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט ווי-פיעל שמאנט עס געפינט זיך אין דער מילך.

cream'-pitch'er *n.* (קריעם'-פיטש'-ער) א שמאנט-קרוג.

cream'-pot *n.* (קריעם'-פאָט) א שמאנט-טאפ.

cream'-sep'arator *n.* (קריעם'-סעפּ'-ע-ריי-טאר) אן אפאראט, מיט וועלכען מען נעהמט אראב די שמאנט פון מילך.

crea'my *a.* (קריע'-מי) פול מיט שמאנט אדער סמעטענע; פעט; שמאנט-פארביג; קלעפיג.

crease *n. and v.* (קריעס) א קנייטש, א ליניע אויף'ן פלאץ, וואו מען שפיעלט קריקעט; איינקנייטשען; פערבויגען [ווי א בלעטעל אין א בוך].

cre'asote *n. and v.* (קריע'-ע-סאוט) ז. *creosote*.

crea'sy *a.* (קריע'-סי) פול מיט קניי-טשען.

The coat is not well pressed; it is creasy.

crea'table *a.* (קרי-איי'-טעבל) וואס קען בעשאפען ווערען.

create' *v.* (קרי-אייט') בעשאפען, ארויס-רופען; געבערען; בעשטימען, שאפען אן אריגינעלע זאך.

crea'tion *n.* (קרי-איי'-שאן) די שעפ-פונג; אלץ וואס איז בעשאפען געווארען [די וועלט אין אלגעמיין]; דאס געשא-פענע; דאס בעשאפען; דאס בעשטימען איינעם צו א העכערען אמט אדער טיטול.

crea'tional *a.* (קרי-איי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו די שעפפונג.

crea'tionism *n.* (קרי-איי'-שאנ-איזם) די לעהרע, אז די גאנצע וועלט און אלע מינים חיות און פלאנצען זיינען בעשאפען געווארען פון גאט מיט אמאל און אין דערזעלביגער פארם ווי זיי עקזיסטירען איצט, און זיינען ניט ענטשטאנען דורך א לאנגזאמער און שטופענווייזער ענט-וויקלונג; די לעהרע, אז פאר יעדען מענ-שען בעזונדער בעשאפט גאט א בעזונדע-רע נשמה, אין דער צייט ווען די גופים אדער די קערפערס פון אלע מענשען בע-שטעהען פון איין מאטעריע.

crea'tionist *n.* (קרי-איי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט זיך אן דער לעהרע, אז די גאנצע וועלט מיט אלע בעשעפעני-שען האט גאט בעשאפען מיט איין מאל און אין דערזעלבער פארם ווי זיי עקזיס-טירען היינט. ז. *creationism*.

crea'tive *a.* (קרי-איי'-טיוו) וואס קען בעשאפען; שאפענד; וואס איז שייך צו דער שעפפונג.

crea'tive imagina'tion (קרי-איי'-טיוו אי-מעדזש-אי-ניי'-שאן) די שאפענ-דע פארשטעלונגס-קראפט, די פעהיגקייט ארויסצוברייגען אדער פארשטעלען אן אריגינעלע זאך, וואס איז ביז איצט ניט געווען.

crea'tiveness *n.* (קרי-איי'-טיוו-נעס) די פעהיגקייט צו שאפען, ערפינדען אדער ארויסברייגען אן אריגינעלע זאך.

Crea'tor *n.* (קרי-איי'-טאר) דער בעשע-פער, גאט.

crea'tor *n.* (קרי-איי'-טאר) א בעשע-פער; איינער וואס שאפט אן אריגינעלע זאך.

crea'torship *n.* (קרי-איי'-טאר-שיפ) דאס זיין א בעשעפער; דאס שאפען אן אריגינעלע זאך.

crea'tress *n.* (קרי-איי'-טרעס) א בע-שעפערין; די וואס ברייננגט ארויס עפעס.

crea'tural *a.* (קריע'-טשור-על) וואס איז שייך צו די בעשעפענישען.

crea'ture *n. and a.* (קריע'-טשור) א בעשעפעניש; א מענש; א פערזאן; א קרעאטור [אימעצענס ווערקצייג]; דאס ווערק, די בעשאפונג; א שנאפס; וואס איז שייך צום קערפער.

crèche *n.* (קרייש) אן אנשטאלט וואו קינדער, וועמעס מוטערס ארבייטען, ווע-רען געהאלטען דורך'ן טאג; אן אנשטאלט פאר פערלאזענע קליינע קינדער.

creden'da *n.* (קרי-דענ'-דא) עיקרים פון א רעליגיאן; זאכען, אין וועלכע מען דארף גלויבען [אין געגענזאץ צו זאכען, וועלכע מען ווייסט פון ערפאהרונג].

creden'dum *n.* (קרי-דענ'-דאם) איינער פון די עיקרים פון א רעליגיאן. ז. *credenda*

creden'tial *n. and a.* (קרי-דענ'-שעל) וואס בעגלויביגט אדער בעשטעטיגט אימעצענס פערזענליכקייט אדער רעכט; א בעגלויביגונגס=ציינגים.

creden'tials *n.* (קרי-דענ'-שעלז) בעפאלמעכטיגונגס=ציינגיסע; בעגלויביגונגס=ציינגיסע.

The delegates to the convention presented their credentials.

credibil'ity *n.* (קרעד-אי-ביל'-אי-טי) גלויבווירדיגקייט.

The judge tested the credibility of the witnesses.

cred'ible *a.* (קרעד'-איבל) וואס מען מעג זיך פערלאזען דארויף, וואס מען קען גלויבען.

cred'ibleness *n.* (קרעד'-איבל-נעס) ז. *credibility*

cred'ibly *adv.* (קרעד'-אי-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען זיך דארויף פערלאזען.

I am credibly informed that this statement is true.

cred'it *n. and v.* (קרעד'-איט) דאס טרויען, דאס גלויבען; איינפלוס, עהרע; בארג; גלויבווירדיגקייט; גלויבען; טרויען; פערשאפען עהרע; קרעדיטירען, פערקויפען אויף בארג; פערשרייבען אין געשעפטס=ביכער אויף דער קרעדיט=זייט [די זייט פון בוך וואו עס ווערען איינגעשריבען די איינצאהלונגען].

creditabil'ity *n.* (קרעד-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין גלויבענסווירדיג.

cred'itable *a.* (קרעד'-אי-טעבל) וואס פערשאפט אכטונג אדער א גוטען נאמען; עהרענהאפט.

cred'itableness *n.* (קרעד'-אי-טעבל-נעס) אכטונג, דער גוטער נאמען; דאס ארויסרופען בעוואונדערונג; דאס ווערען נאכגעאהמט.

cred'itably *adv.* (קרעד'-אי-טע-בלי) אויף א ווירדיגען, עהרענהאפטען אופן.

He passed the examination creditably.

cred'itor *n.* (קרעד'-אי-טאר) א קרעדיטאר, א מלוה [דער וואס בארגט יענעם געלד אדער סחורות].

cred'itors' side (קרעד'-אי-טארז סאיד) די קרעדיט=זייט אין די געשעפטס=ביכער [די זייט, וואו עס ווערען אריינגעשריבען די איינצאהלונגען].

cred'itrix *n.* (קרעד'-אי-טריקס) א פרוי וואס לייהט אדער בארגט.

cred'it-u'nion *n.* (קרעד'-איט-יו'-ניאן) א קאאפעראטיווע געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו געבען אויף א משכון הלוואות צו איהרע מיטגליעדער.

The Jewish farmers of America have created credit-unions to loan money.

cre'do *n.* (קריע'-דאו) קרעדא, דאס קריסטליכע "אני מאמין"; א מוזיקאלישע פערפאסונג פון דעם "אני מאמין"; גלויבענס=בעקענטניס; איבערצייגונגען.

credu'lity *n.* (קרע-דיו'-לי-טי) לייכט=גלויביגקייט.

The middle ages were the centuries of credulity.

cred'ulous *a.* (קרעד'-יו-לאס) לייכט=גלויביג.

cred'ulously *adv.* (קרעד'-יו-לאס-לי) מיט לייכטגלויביגקייט.

cred'ulousness *n.* (קרעד'-יו-לאס-נעס) ז. *credulity*

creed *n.* (קריעד) א גלויבען; דאס "אני מאמין", די עיקרים פון א לעהרע, בעזאנדערס פון א רעליגיאן.

creed'less *a.* (קריעד'-לעס) וואס האט ניט קיין פעסטבעשטימטען גלויבען אדער איבערצייגונגען.

creek *n.* (קריעק) א קליינע בוכטע; א קליין טייכעל.

cree'ky *a.* (קריע'-קי) פול מיט בוכטען; געדרעהט.

creel *n. and v.* (קריעל) א קארב, א פיש=קאשיק; א שפול=רעהמעל [אין א שפין=מאשין]; כאפען פיש מיט א ווענטקע.

creep *n. and v.* (קריעפ) קריכען; וואקסען אויסגעשפרייט ביים סאמע באדען [וועגען פלאנצען]; זיך ציהען אין דער לענג [וועגען אייזענבאהן=שינען]; אויפשוידערען [ווי ווען ווערים וואלטען געקראכען איבער'ן לייב]; דאס קריכען.

cree'per *n.* (קריע'-פער) א קריכער; א פלאנצע וואס וואקסט ציהענדיג זיך איבער דער ערד; א פויגעל פון די מינים וואס קלעטערען אדער קריכען אויף בוימער אדער צווישען קוסטעס; א שארף אייזענדעל צוגעפעסטיגט צום שיך כדי זיך ניט אויסגליטשען אויף'ן אייז.

Creeper

cree'pers *n.* (קריע'-פערז) די קלענערע שטיקלעך אייזען אין א קאמין, אויף וועלכע מען לעגט ארויף דאס האלץ.

creep'-hole *n.* (קריעפ'-האול) א נארע, א לאך וואס דיענט אלס בעהעלטעניש פאר א חיה; א בעהעלטעניש; א מיטעל זיך ארויסצודרעהען פון עפעס; אן ענטשולדיגונג.

cree'ping *a.* (קריע'-פינג) קריכענדיג.

cree'pingly *adv.* (קריע'-פינג-לי) אויף א קריכענדען אופן.

creep in'to one's fa'vor (קריעפ אינ'-טו הוואנז פיי'-ווער) זיך צו אימעצען צו'חנפ'ענען.

creeps *n.* (קריעפס) א שוידער [ווי ווען ווערים אדער אינזעקטען וואלטען געקראכען איבער'ן לייב].

creep to the cross (קריעפ טו טהי קראהס) בעטען מחילה, זיך בויגען, נאכגעבען.

creese *n.* (קריעס) א מין קורצער שווערד, ביי וועלכען דער קלינג האט די פארם פון א זעג [ווערט געברויכט אויף דיא מאלאאישע אינזלען].

cre'mate *v.* (קריע'-מייט) פערברענען; פערברענען א טוידטען אנשטאט מקבר זיין.

crema'tion *n.* (קרי-מיי'-שאן) פערברענונג; די פערברענונג פון טוידטע קערפערם.

crema'tionist *n.* (קרי-מיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט, אז טוידטע קערפערס דארף מען ניט מקבר זיין נאר פערברענען.

crema'tor *n.* (קרי-מיי'-טאר) אן אויווען וואו מען פערברענט טוידטע קערפערס אדער מיסט.

cremato'rium *n.* (קרי-מיי-טאו'-רי-אם) א קרעמאטאריום [אן ארט צו פערברענען טוידטע קערפערס].

cre'matory *n. and a.* (קריע'-מיי-טא-רי) א קרעמאטאריום [אן ארט צו פערברענען טוידטע קערפערס]; מיט וואס אדער וואו מען פערברענט טוידטע קערפערס.

Cremo'na *n.* (קרי-מאו'-נא) א פיעדעל וואס איז געמאכט געווארען אין דער שטאדט קרעמאנא [איטאליען] פון 16טען ביז 18טען יאהרהונדערט [ווערט גערעכענט פון די בעסטע און טייערסטע פיעדלען].

cre'nate *a.* (קריע'-נייט) מיט צאקען, מיט קארבען; וואס די ברעגען זיינען געצאקט [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

cren'ature *n.* (קרענ'-ע-טשור) א האלב=רונדער שפיץ; א צאק, א קארב [ווי פון א בלאט].

cren'elate *v. and a.* (קרענ'-ע-לייט) אויסמויערען אויף א וואנד שפיצען אדער צאקען [ווי די וואנד פון א פעסטונג]; מאכען שיס=לעכער אין א וואנד; געצאקט מיט האלב=רונדע שפיצען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cren'elated *a.* (קרענ'-ע-ליי-טעד) מיט שיס=לעכער; מיט צאקען, מיט קארבען, געקארבט, געצאקט.

cren'ellate *a. and v.* (קרענ'-ע-לייט) ז. *crenelate*

cren'ellated *a.* (קרענ'-ע-ליי-טעד) ז. *crenelated*

crenelle' *n.* (קרע-נעל') דאס שיס=לאך אין א וואנד פון א פעסטונג.

cren'ulate *a.* (קרענ'-יו-לייט) פיין געקארבט, געצאקט מיט קליינע האלב=רונדע שפיצען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cren'ulated *a.* (קרענ'-יו-ליי-טעד) ז. *crenulate*

cre'ole *n. and a.* (קריע'-אול) א קרעאל, א קרעאלקע [איינער וואס איז געבארען און ערצויגען געווארען אין וועסט=אינדיען אדער שפאניש=אמעריקא און שטאמט ארויס פון אייראפעער (שפאניער), וועלכע האבען זיך דארטען אמאל בעזעצט]; אין לואיזיאנא — א דארט=געבארענער, וועלכער שטאמט ארויס פון די ערשטע פראנצויזישע אדער שפאנישע איינוואנדערער, אדער א דארט=געבארענער פון דער ווייסער ראסע, וועלכער רעדט פראנצויזיש; א נעגער וואס איז געבארען געווארען אין דיזען לאנד אלס אונטערשייד פון א נעגער, וועלכען מען האט געבראכט פון אפריקא; וואס איז שייך צו א קרעאל אדער צו די קרעאלען.

cre'osote *n. and v.* (קריע'-א-סאוט) קרעאזאט [א דיסטילירטע גיפטיגע פליסיגקייט, געברויכט אין מעדיצין אלס דעזינפעקציאנס=מיטעל]; בעגיסען מיט קרעאזאט, קורירען מיט קרעאזאט.

cre'pance *n.* (קריע'-פענס) א שניט אדער קראץ אין א פערד'ס פוס.

cre'pane *n.* (קריע'-פיין) ז. *crepance*

crep'itant *a.* (קרעפ'-אי-טענט) וואס קראקעט, וואס האט א קנאקעדיגען גערויש, וואס האט די אייגענשאפט ארויסצולאזען א קנאקענדען גערויש [ביי געוויסע אינזעקטען].

crep'itate *v.* (קרעפ'-אי-טייט) קנאקען [ווי זאלץ אין פייער]; ארויסלאזען א קנאקענדען גערויש [ווי די קלאפער=שלאנג]; ביי געוויסע אינזעקטען — ארויסלאזען פון זיך פלוצלונג מיט א גערויש א מין פליסיגקייט, וואס האט א שטארקען ריח.

crepita'tion *n.* (קרעפ-אי-טיי'-שאן) דאס קנאקען [ווי זאלץ אין פייער]; דער כאראקטעריסטישער גערויש פון די לונגען ביי א לונגען=ענטציגדונג; דער גערויש פון א קלאפער=שלאנג; דאס ארויסוואר=

פען פון זיך מיט א גערויש א געוויסע פליסיגקייט [ביי געוויסע אינזעקטען].

crep'itus *n.* (קרעפ'-אי-טאס) א קנאַקענדער גערויש; דער גערויש וואס הערט זיך ווען שטיקלעך פון א צובראָכענעם ביין רייבען זיך איינע אן די אנדערע.

crep'on *n.* (קרעפ'-אָן) א מין קרעפ [וואָלענער אדער זיידענער שטאָף], וועלכער איז דיקער און גלדיכטער ווי א געוועהנליכער קרעפ.

crept (קרעפּט) 1. געקראָכען; 2. גע־פּויזעט; לאנגזאם זיך געשלעפּט. ז. *creep*
1. The cat **crept** stealthily into the house.
2. Hour after hour **crept** slowly by.

crepus'cular *a.* (קרי-פאַס'-קיו-לאַר) בין-השמשות'דיג, מיט א מאַטע אדער שוואַכע ליכט; וועלכע פליהען אדער בעוועגען זיך אין דעמערונגס-צייט אדער בין-השמשות [וועגען געוויסע חיות].

crepus'cule *n.* (קרי-פאַס'-קיול) דעמערונג, בין השמשות.

crepus'culous *a.* (קרי-פאַס'-קיו-לאַס) ז. *crepuscular*

crescen'do *n. and a.* (קרעשענ'-דאָ) קרעשענדאָ, וואס שטייגערט שטופּענווייז מיט אלץ העכערע און העכערע טענער [אין מוזיק]; א מוזיקאלישע שטיק, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט דער שטייגערונג פון טענער אלץ העכער און העכער.

cres'cent *n. and a.* (קרעס'-ענט) וואס וואַקסט, וואס ווערט גרעסער [ווערט געברויכט בנוגע צו דער לבנה אין דער ערשטער וואָך פון חודש]; וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; די לבנה אין דער ערשטער וואָך פון חודש, ווען זי ווערט אלץ גרעסער און גרעסער; דאס וואס איז ענליך צו א האלבער לבנה (( ); דער סימבאָלישער צייכען פון דער טערקישער מלוכה; א מוזיקאלישער אינסטרומענט פון טערקישען מיליטער אין דער פארם פון א האלבער לבנה מיט גלעקלעך; א מום אין א פערד'ס פוס ווען דער קאפּיטע-ביין פאלט ארונטער; א געוויסע פארם אין מאכען קרוזשעוועס אדער שפּיצען; א ברויטעל אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

Cres'cent Cit'y (קרעס'-ענט סיט'-אי) די אמעריקאנישע שטאָדט ניו-אָרלעאַן [רופט זיך אזוי צוליעב דעם טייך מיסיסיפּי, וועלכער איז דאָרט אויסגעבויגען אין דער פארם פון א האלבער לבנה].

cres'cented *a.* (קרעס'-ענ-טער) בעצייערט מיט א האלבע לבנה [וועגען א געוויסען עהרען-צייכען]; אויסגעבויגען אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

cres'cent-like *a.* (קרעס'-ענט-לאַיק) ווי א האלבע לבנה.

cres'cent-shaped *a.* (קרעס'-ענט-שייפּט) וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

cress *n.* (קרעס) די קרעסע [א מין קרייטעך, וואס האט א שארפען געשמאַק, ווערט געברויכט אלס סאלאַט].

cres'set *n.* (קרעס'-עט) א כלי אויף א שטעקען, אין וועלכער עס ברענט אויל אדער פעך און דיענט צו בעלייכטען א זאַך אדער א געגנד; א פאַקעל.

Cresset

crest *n. and v.* (קרעסט) דער קאם פון א האהן; א טשוביק, א בינטעל פעדערען אויף'ן קאפ פון א פויגעל; א מיליטערישער אייזערנער היטעל [העלם]; א בעציערונג אויף'ן שפּיץ פון א הערב; דער ייים איבער'ן דאך פון א הויז; די גריווע פון א פערד; דער קאם אדער די שפּיצען פון א רייהע בערג; שטאָלץ, קוראזש; מוטה; בעקרוינען; בעפוצען מיט עפּעס דעם שפּיץ פון קאפּ; בעצייכנען מיט וועלען-פערמיגע ליניען; דערגרייכען דעם העכסטען פונקט.

cres'ted *a.* (קרעס'-טעד) מיט א קאם; מיט א פעדער-בינטעל; מיט א טשוביק; מיט א גריווע.

crest'fallen *a.* (קרעסט'-פאָהלן) אהן מוטה, דערשלאָגען; האלטענדיג דעם קאפּ איינגעבויגען אויף א זייט [וועגען פערד].
He is **crestfallen** on account of his bad luck.

cres'ting *n.* (קרעס'-טינג) אן ארנאמענט אדער פערציערונג אויף א וואנד.

crest'less *a.* (קרעסט'-לעס) אהן א קאם; אהן א העלם; פון נידריגען געבורט.

creta'ceous *a.* (קרי-טיי'-שיאס) פון קרייד; קריידיג.

Creta'ceous *n.* (קרי-טיי'-שיאס) די קרייד-פארמאציאן.
ז. *cretaceous group*

creta'ceous group (קרי-טיי'-שיאס גרופּ) די קרייד-פארמאציאן [דער שיכט פון קרייד וועלכער האט זיך אויסגעבילדעט אין דער ערד אין א בעשטימטער פעריאָדע פון דער געשיכטע פון דער ערד].

creta'ceous rocks (קרי-טיי'-שיאס ראקס) קרייד-פעלזען.

cre'tated *a.* (קריע'-טיי-טעד) בעדעקט מיט קרייד.

Cre'ticism *n.* (קריע'-טי-סיזם) ז. *Cretism*

cre'tin *n.* (קריע'-טין) א קרעטין [אן אידיאָט, וואס איז ניט נור גייסטיג, נאר אויך קערפּערליך ניט גענוג ענטוויקעלט אדער האט א מום. קרעטינען בעגעגנט מען הויפּטזעכליך אין די געגענדען ארום די אלפּישע בערג אין אייראָפּא].

cre'tinism *n.* (קריע'-טין-איזם) קרעטיניזם [אידיאָטיזם וואס איז פערבונדען מיט קערפּערליכער אונענטוויקעלטקייט אדער מיט א מום].

Cre'tism *n.* (קריע'-טיזם) א ליגען, א פאלשקייט [דאס ווארט שטאמט דערפון וואס אין די אלטע צייטען זיינען די איינוואוינער פון דעם אינזעל קרעטא פערריעכענט געווען פאר ליגנער].

cretonne' *n.* (קרי-טאָן') קארטון, ציץ [א מין דינער שטאָף].

cre'tose *a.* (קריע'-טאָס) קריידיג.

creut'zer *n.* (קראַיט'-סער) א קרייצער [א קליינע מטבע אין עסטרייך. האט די ווערטה אן ערך א האלבען אמעריקאנער סענט].

creux *n.* (קרוי) אן אויסהוילונג, א פערטיעפונג [אין סקולפּטור, אין געגענזאץ צו רעליעף].

crevasse' *n.* (קרע-וועס') א שפּאלט, א לאָך [אין גלעטשערס אדער אין א דאמבע].

crevassed' *a.* (קרע-וועסט') צושפּאלטען, געלעכערט [וועגען גלעטשערס אדער דאמבען].

crev'et *n.* (קרעוו'-עט) א שמעלצטיגעל.

crev'ice *n. and v.* (קרעוו'-איס) א שפּאלט, א ריס; שפּאלטען, אויפרייסען.

crev'iced *a.* (קרעוו'-איסט) צושפּאלטען.

crew *n.* (קרוה) א חברה, א געזעמעל, א באנדע; די קאָמאנדע פון א שיף; א פּארטיע ארבייטער ביי א בעשטימטער ארבייט.

crew'el *n.* (קרוה'-על) קרעוועל-וואָל; פיינע גארן [פאר שטיקעריי].

crew'el-work *n.* (קרוה'-על-הוואירק) פלאָט-שטיך-שטיקעריי.

crib *n. and v.* (קריב) א שטאל; א קאַרעטע אין א שטאל; א קינדער-בעטעל; א שטעלע, א בעשעפטיגונג; א הויז, א קראם, א מאגאזין [אין דער גנבים-שפּראך]; א קאסטען אדער א געביידע פאר בעהאלטען תבואות; א האלץ-פּליט [פאר בעפעסטיגען האפענס]; אן אויספּוטערונג פון ברעטער [ביי ווענט]; א צאהל קארטען אין דעם קריבעדזש קארטען-שפּיעל (ז. *cribbage*); א גנבה [הויפּטזעכליך א ליטעראַרישע — א פּלאגיאט]; גע'גנב'עט אויפגאבען [אויפגאבען וועלכע שילער פון א שוהל שרייבען אב פון פארטיגען]; פערשפּארען; זיין איינגעשפּארט [ווי אין א קאסטען, א שטייג א. ד. ג.]; גנב'נען; אויספּוטערען [ארומשלאגען] מיט האלץ; זיך בענוצען מיט פרעמדער ארבייט ביים מאכען די אויפגאבען אין די לעהר-אנשטאלטען.

crib'bage *n.* (קריב'-עדזש) א מין ענגלישער קארטען-שפּיעל.

crib'bage-board *n.* (קריב'-עדזש-באָרד) א פערצייכנונגס-ברעט וואס ווערט געברויכט אין קריבעדזש-שפּיעל. ז. *cribbage*

crib'bing *n.* (קריב'-אינג) אן אויספּוטערונג מיט ברעטער [ווי די ווענט פון א שאכט]; די געוואוינהייט ביי פערד צו בייסען די קארעטע.

crib'-bi'ter *n.* (קריב'-באַי'-טער) א פערד וואס האט א געוואוינהייט צו בייסען די קארעטע.

crib'-bi'ting *n.* (קריב'-באַי'-טינג) א געוואוינהייט ביי פערד צו בייסען די קארעטע.

crib'ble *n. and v.* (קריבל) זיפּען מיט א שיטערער זיפּ; א שיטערע זיפּ; גראָבע מעהל.

crib'ble-bread *n.* (קריבל'-ברעד) גראָב ברויט.

crib'rate *a.* (קריב'-רייט) דורכגעלעכערט ווי א זיפּ; זיפּ-פערמיג.

crib'riform *a.* (קריב'-רי-פארם) זיפּ-פערמיג.

crib'rose *a.* (קריב'-ראָוס) ז. *cribrate*

crib'-strap *n.* (קריב'-סטרעפּ) א רימען מיט וועלכען מען בינדעט ארום דעם האלז פון א פערד וואס האט די געוואוהנהייט צו בייסען די קארעטע.

crib'work *n.* (קריב'-הוואירק) א האלץ-פּליט צו בעפעסטיגען א האפען; א דאמבע פון האלץ-פּליטען.

crick *n.* (קריק) א קליינע בוכטע; א קליין טייכעל; א שפּאלט; א פערשטעלטער ווינקעל; א קליינע שרויב; רוקען-קראמפּף אדער האלז-קראמפּף.

crick'et *n. and a.* (קריק'-עט) א גריל; א פוס-בייינקעל; קריקעט-שפּיעל; שפּיעלען קריקעט.

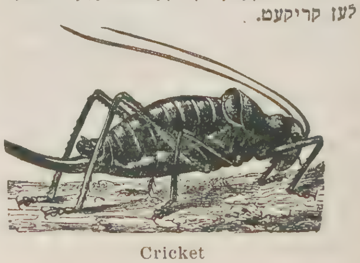
Cricket

crick'et-ball *n.* (קריק'-עט-באהל) א באל [א פילקע] צום שפיעלען קריקעט.
crick'et-bat *n.* (קריק'-עט-בעט) א שטעקען מיט וועלכען מען קלאפט אב דעם באל אין קריקעט־שפיעל.
crick'et-bird *n.* (קריק'-עט-בוירד) אזא שוואלב מיט געלבע פליגעל; אזא גריל.
crick'eter *n.* (קריק'-עט-ער) א קריקעט־שפיעלער.
crick'et-field *n.* (קריק'-עט-פיעלד) דער פלאץ וואו מען שפיעלט קריקעט.
crick'et-ground *n.* (קריק'-עט-גראונד) ז. *cricket-field*
cri'coid *n. and a.* (קראי'-קאיד) ווי א רינג; איינער פון די כראמשקע־רינגען פון גארגעל.
cried (קראיד) געשריען, געוויינט, גערופען. ז. *cry*
cri'er *n.* (קראי'-ער) 1. א שרייער 2. אן אויסרופער.
1. The baby is a crier. 2. The crier announced the opening of court.
crime *n.* (קראים) א פערברעכען.
crime against' na'ture (קראים ע-גענסט' ניי'-טשור) אן אוננאטירליכער געשלעכטס־פערקעהר צווישען צוויי מאנס־פערזאנען, משכב־זכר.
crime of a deep dye (קראים אוו ע דיעפ דאי) א שרעקליכעס פערברעכען.
crim'inal *n. and a.* (קרים'-אי-נעל) פערברעכעריש, שטראפבאר; קרימינעל; א פערברעכער.
crim'inal abor'tion (קרים'-אי-נעל ע-באר'-שאן) א פריה־געבורט [מפיל] דורך מעדיצינישע מיטעל וואס ווערט געמאכט פון א דאקטאר אין אזעלכע פעלע, וואו דאס איז פערבאטען פון געזעץ.
crim'inal ac'tion (קרים'-אי-נעל עק'-שאן) די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען אויף איינעם פאר א קרימינעלען פערברעכען.
crim'inal ca'ses (קרים'-אי-נעל קיי'-סעז) קרימינעלע פראצעסען, די געריכטס־פראצעסען וועגען אזעלכע פערברעכענס, אין וועלכע די רעגיערונג אליין [דער פראקוראר] טרעט ארויס אלס אנקלאגער [אין געגענזאץ צו ציוויל־פראצעסען].
crim'inal code (קרים'-אי-נעל קאוד) דאס געזעץ־בוך וועגען קרימינעלע פערברעכען.
crim'inal contempt' (קרים'-אי-נעל קאנ-טעמפט') דאס בעליידיגען דעם געריכט דורך אן אבזיכטליכען ניט פאלגען זיין אורטייל.
crim'inal conversa'tion (קרים'-אי-נעל קאנ-וואיר-סיי'-שאן) ניאוף, זנות, דאס לעבען מיט אן אשת־איש; די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען פון א מאן אויף איינעם, וועלכער לעבט מיט זיין [דעם מאן'ס] פרוי.
criminal'ity *n.* (קרים-אי-נעל'-אי-טי) די נאטור אדער די נייגונג צו טהאן א פערברעכען; דאס זיין א פערברעכער; א פערברעכערישע טהאט; דאס זיין שולדיג אין א פערברעכען; קרימינאליטעט.
crim'inal law (קרים'-אי-נעל לאה) די קרימינעלע געזעצגעבונג [די געזעצגעבונג בנוגע צו אזעלכע פערברעכענס, אין וועלכע דער אנקלאגער איז די רעגיערונג אליין, דער פראקוראר].
crim'inally *adv.* (קרים'-אי-נעל-אי) אויף א פערברעכערישען שטייגער; קרימינעל.
crim'inalness *n.* (קרים'-אי-נעל-נעס) ז. *criminality*
crim'inal prosecu'tion (קרים'-אי-נעל פראס-אי-קיו'-שאן) דאס ברייננגען א מענשען צום געריכט ביים בעשולדיגען איהם אין א קרימינעלען פערברעכען.
crim'inate *v.* (קרים'-אי-נייט) בעשולדיגען אין א פערברעכען.
crimina'tion *n.* (קרים-אי-ניי'-שאן) בעשולדיגונג [אין א פערברעכען].
crim'inative *a.* (קרים'-אי-ניי-טיוו) וואס בעשולדיגט; וואס איז שייך צו א בעשולדיגונג.
crim'inator *n.* (קרים'-אי-ניי-טאר) א בעשולדיגער; איינער וואס בעשולדיגט דעם צווייטען אין א פערברעכען.
crim'inatory *a.* (קרים'-אי-ניי-טא-רי) בעשולדיגענד.
criminol'ogy *n.* (קרים-אי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערברעכענס און פערברעכער.
crimp *n. and v.* (קרימפ) צונויפבויגען, צוזאמענקנייטשען, צונויפקארטשען; אנקארבען; גרייזלען; איינשניידען דאס פלייש [ווי ביי א פיש איידער מען קאכט עס]; אריינגנארען איינעם [ווי צוציהען מיט הבטחות צו מאטראזען־דיענסט אדער צו מיליטער־דיענסט]; דאס וואס איז איינגעקנייטשט אדער צונויפגעקארטשעט; א לאק געגרייזעלטע האר; דער קנייטשער; איינער וואס נארט אריין מענשען אין א פלאץ, וואו מען בעראבעוועט זיי; א געלד־צאפער [ביי מאטראזען].
crim'page *n.* (קרים'-פעדזש) דאס קרייזלען, דאס איינקנייטשען.
crim'ping *n.* (קרים'-פינג) ז. *crimpage*
crim'ping-i'ron *n.* (קרים'-פינג-אי'-ערן) א ברענאייזען צו קרייזלען אדער קנייטשען.
crim'ping-machine' *n.* (קרים'-פינג-מע-שין') א מאשין צו קנייטשען.
crim'py *a.* (קרים'-פי) געקרייזעלט, פריזירט.
crim'son *n., a. and v.* (קרים'זן) קארמעזין [א שטארק רויטע פארב]; שטארק רויט; פון קארמעזין־פארב; פארבען מיט א שטארק רויטע פארב; רויט ווערען; זיך פערשעמען. ז. איל. *"Colors"*
cri'nal *a.* (קראי'-נעל) וואס איז שייך צו האר.
cri'nated *a.* (קראי'-ניי-טעד) האריג; וואס האט האר.
crin'atory *a.* (קרינ'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו האר; וואס בעשטעהט פון האר.
cri'net *n.* (קראי'-נעט) דער טייל פון א פערדען־פאנצער, וועלכער בעדעקט דעם אויבערשטען טייל פון האלז; א האר־עהנליך פעדערעל.
cringe *n. and v.* (קרינדזש) א טיעפע פערבויגונג; קריכעריי; זיך בויגען, שמייכלען איינעם, אונטערלעקען זיך.
crin'ger *n.* (קרינ'-דזשער) א קריכער; א שמייכלער, א חונף.
crin'ging *a.* (קרינ'-דזשינג) חניפה'דיג.
crin'gingly *adv.* (קרינ'-דזשינג-לי) מעשה קריכער; דורך אונטערלעקען זיך.
crin'gle *n.* (קרינגל) א שלייף, א שנור־לאך, א פעטליע פון א שטריק.
cri'nite *a.* (קראי'-נאיט) האריג, וואס האט לאנגע האר [וועגען געוויסע פלאנצען און אינזעקטען].
crin'kle *v. and n.* (קרינקל) זיך דרעהען, זיך שלענגלען, קרייזלען, קנייטשען זיך; א קנייטש; א זאך וואס איז אויסגעבויגען היז און צוריק, א זיג־זאג.
crin'kly *a.* (קרינ'-קלי) צוזאמענגעקנייטשט, געקרייזעלט.
crin'kum-cran'kum *n.* (קרינ'-קאם-קרענ'-קאם) זיג־זאג, קרום און לאם, קאטשערעס מיט לאפעטעס [וועגען שרייבען מיט א שלעכטע האנדשריפט].
cri'no *n.* (קראי'-נאו) א מין הויט־קראנקהייט ביי קינדער.
cri'noid *a.* (קראי'-נאיד) וואס אנבעלאנגט צו די קרינאאידען; ווי א קרינאאיד. ז. *Crinoidea*
crinoi'dal *a.* (קרי-נאי'-דעל) ז. *crinoid*
Crinoi'dea *n.* (קרי-נאי'-די-א) די קרינאאידען [א געוויסער מין שטאכעלהיה'לעך, ביי וועלכע דער קערפער שטעלט פאר א שטאם פון צוזאמענגעשטעלטע געלענקען מיט צווייגלעך פון אלע זייטען].
crinoi'dean *n.* (קרי-נאי'-די-ען) א קרינאאיד. ז. *Crinoidea*
crin'oline *n.* (קרינ'-א-לין) שטאף פון פערד־האר; א קרינאלינע [א פרויען־ראק פון פערד־האר שטאף אדער פון אנדערע שטייפע צייג]; א פרויען־קלייד וואס איז אנגעצויגען אויף דראט.
crip'ple *n. and v.* (קריפל) א קאליקע; א קריפעל; מאכען פאר א קאליקע, אבשוואכען, פאראליזירען.
crip'pling *n.* (קריפ'-לינג) איינע פון די קלעצער, וואס האלטען אונטער א וואנד פון א געביידע.
cris *n.* (קריס) ז. *creese*
cri'sis *n.* (קראי'-סיס) 1. א קריזיס, א ווענדונגס־פונקט; 2. א קריזיס אין א קראנקהייט, נאך וועלכען דער חולה ווערט בעסער אדער ער שטארבט.
2. The crisis in his illness has passed and he is recovering.
crisp *v. and a.* (קריספ) קרייזלען; ברעקעלדיג מאכען; צונויפקנייטשען, צונויפקארטשען; געקרייזעלט; ניט גלאט [וועגען אן אויבערפלאך פון א זאך]; אויסגעדרעהט, אויסגעבויגען; וואס ברעקעלט זיך; וואס כראמשקעט אונטער די צייהנער; פריש, לעבעדיג, מונטער; וואס האט א שארפען און געשמאקען טעם.
cris'pate *a.* (קרים'-פייט) געקרייזעלט.
cris'pated *a.* (קרים'-פיי-טעד) ז. *crispate*
crispa'tion *n.* (קרים-פיי'-שאן) די צונויפציהונג פון א וואונד; דאס רונצלען פון וואסער אין א כלי, ווען מען ברייננגט עס אין א שוואכע בעוועגונג.
cris'pature *n.* (קרים'-פע-טשור) דאס קרייזלען, דאס זיין געקרייזעלט.
cris'per *n.* (קרים'-פער) דער אדער דאס וואס קרייזעלט אדער פריזירט; אן אינסטרומענט צום קרייזלען.
Cris'pin *n.* (קרים'-פין) א שוסטער; א מיטגליעד פון שוסטער־יוניאן אין אמעריקא [נאך דעם נאמען פון הייליגען קרים־פין].
cris'ping-i'ron *n.* (קרים'-פינג-אי'-ערן) אן אייזען, וועלכעס מען ברענט אן צו קרייזלען האר א. ד. ג.
cris'ping-pin *n.* (קרים'-פינג-פין) א דראט צו קרייזלען.
cris'ping-pin'cers *n.* (קרים'-פינג-פינ'-סערז) א צוואנג צום קרייזלען האר.
crisp'ness *n.* (קריספ'-נעס) דאס זיין געקרייזעלט; ברעקעלדיגקייט.
This brand of biscuits is noted for its crispness.
cris'py *a.* (קרים'-פי) ברעקעלדיג; געקרייזעלט; מונטער.
criss'cross *n., a. and adv.* (קרים'-

קראהס) וואס האקען איבער איינע די אנ־ דערע אין א קרייץ־פארם [ווי ליניעס]; א בינטעל ליניעס, וואס שניידען דורך איינע די אנדערע; א קרייץ פון איינעם וואס קען ניט אונטערשרייבען זיין נא־ מען; א זארט קינדערשפיעל מיט קעסטע־ לעך; אין פערשיעדענע דורכשניידענדע ריכטונגען, געקרייצט.

criss'cross-row *n.* (קריס'-קראהס-ראו) אן אלף־בית, אן אלף־בית־ביכעל.

cris'ta *n.* (קריס'-טע) א קאם ביי א האהן, א טשוב; א גריווע ביי א פערד; עטוואס וואס איז עהנליך צו א טשוב אדער גריווע.

cris'tate *a.* (קריס'-טייט) וואס האט אויף זיך א צוואוואקס אין דער פארם פון א קאם [פון א האהן].

cris'tiform *a.* (קריס'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון א קאם [פון א האהן].

crite'rion *n.* (קראי-טיע'-רי-אן) קרי־ טעריום, פרואוו־שטיין; די מאס, דורך וועלכער מען שאצט אב א זאך.

The exceptional popularity of the President is no criterion of his statesmanship.

crite'rion of truth (קראי-טיע'-רי-אן אוו טרוהטה) דער קריטעריום אדער די מאס, דורך וועלכער מען קען אונטערשיי־ דען דאס וואס איז אמת פון דעם וואס איז פאלש.

crith'omancy *n.* (קריטה'-א-מענ-סי) א געוויסע פארם פון נביאות אדער וואהר־ זאגען ביי די אלטע גריכען און רוימער דורך אפפער־טייג אדער דורך מעהל, וואס מען פלעגט אויסשיטען אויף'ן קרבן.

crit'ic *n.* and *a.* (קריט'-איק) א קרי־ טיק; א קריטיקער; א רעצענזענט; איי־ נער וואס געפינט אין אלעם פעהלערען; וואס איז שייך צו קריטיק.

crit'ical *a.* (קריט'-אי-קעל) קריטיש; וואס איז שייך צו קריטיק; וואס איז שייך צו א קריזיס [א ווענדע־פונקט אין א קראנקהייט]; וואס געפינט אין אלעם פעהלערען; ענטשיידענד; געפעהרליך; ריזיקאליש.

crit'ically *adv.* (קריט'-אי-קעל-אי) דורך קריטיק; אויף א גענויען, פינקטלי־ כען שטייגער; פונקט אין צייט; אין א קריטישער, געפעהרליכער לאגע.

crit'icalness *n.* (קריט'-אי-קעל-נעס) גענויאינקייט, פינקטליכקייט; דאס זיין אין א קריטישער, געפעהרליכער לאגע.

crit'ical philos'ophy (קריט'-אי-קעל פי-לאס'-א-פי) קריטיציזם, די קריטיק פון ריינער פערנונפט, די פילאזאפישע סיס־ טעם פון עמאנועל קאנט [געבארען אין יאהר 1724, געשטארבען אין יאהר 1804], וואס שטרעבט צו בעשטימען דעם אינ־ האלט און דעם ווערטה פון מענשליכען וויסען און קענטניס אויף'ן גרונד פון א קריטישער נאכפארשונג וועגען דער מענש־ ליכער פערנונפט און ערקענטניס־פעהיג־ קייט. קאנט'ס הויפט־לעהרע בעשטעהט אין דעם, אז די פארמען, אין וועלכע מיר בע־ גרייפען אלע זאכען [ווי צייט, ארט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ד. ג.] בעלאנ־ גען ניט אדער זיינען ניט איינענטימליך צו די זאכען גופא, נאר זיי זיינען איינ־ פאכע פארמען פון אונזער איינענער פער־ נונפט אדער ערקענטניס־פעהיגקייט. און דעריבער קענען מיר ניט וויסען וועגען קיין זאך, ווען זי איז אן־ און פיר־זיך, ד. ה. ווען זי קומט ניט אין בעריהרונג מיט אונזערע חושים און מיט אונזער ער־ קענטניס־פעהיגקייט בכלל.

crit'ical review' (קריט'-אי-קעל רי- וויו') א קריטישער ארטיקעל, א רעצענ־ זיע, א קריטישע איבערזיכט.

crit'icaster *n.* (קריט'-אי-קעס-טער) א שלעכטער קריטיקער; אן אונבעדייטענדער רעצענזענט.

crit'icisable *a.* (קריט'-אי-סאי-זעבל) וואס קען קריטיקירט ווערען.

crit'icise *v.* (קריט'-אי-סאיז) קריטיקי־ רען; טאדלען, זוכען פעהלערען.

crit'icism *n.* (קריט'-אי-סיזם) קריטיק; דאס קריטיקירען; א נאכפארשונג וועגען אלטע ליטעראַרישע דאקומענטען; קריטי־ ציזם [קאנט'ס פילאזאפישע סיסטעם]. ז. *critical philosophy*.

crit'icizable *a.* (קריט'-אי-סאי-זעבל) וואס קען קריטיקירט ווערען.

crit'icize *v.* (קריט'-אי-סאיז) קריטיקי־ רען; טאדלען, זוכען פעהלערען.

critique' *n.* (קרי-טיעק') א קריטיק; דאס קריטיקירען.

criz'zle *n.* and *v.* (קריזל) שארסטיג־ קייט, ניט־גלאטקייט [ווי די שארסטינקייט אויף דער הויט פון א האנד וואס קומט פון קעלט, אדער ווי די שארסטינקייט וואס ווערט געמאכט אויף גלאז, אום עס צו מא־ כען ווענינער דורכזיכטיג]; מאכען שארס־ טיג, ניט גלאט.

criz'zling *n.* (קריז'-לינג) שארסטינקייט, ניט־גלאטקייט [ווי די שארסטינקייט פון דער הויט אויף דער האנד וואס קומט פון קעלט, אדער ווי די שארסטינקייט וואס ווערט געמאכט אויף גלאז, אום עס צו מא־ כען ווענינער דורכזיכטיג].

croak *v.* and *n.* (קראוק) קראקען [ווי א ראב]; קוואקען [ווי א פראש]; פאר־ אויסזאגען שלעכטס; רעדען הייזעריג; בורטשען; שטארבען; דאס קראקען; דאס קוואקען.

croa'ker *n.* (קראו'-קער) א פויגעל וואס קראקעט, א בעשעפעניש וואס קוואקעט; איינער וואס רעדט הייזעריג; א בורטשון, א קלאג־מוטער; א טויטער קערפער.

croa'king *a.* (קראו'-קינג) קראקענדיג; קוואקענדיג; פאראויסזאגענדיג שלעכטס; בורטשענדיג.

croa'ky *a.* (קראו'-קי) וואס גיט ארויס קלאנגען עהנליך צו דעם קוואקען פון א פראש אדער צו דעם קראקען פון א ראב; הייזעריג.

Cro'at *n.* (קראו'-עט) א קראאט [אן איינוואהנער פון קראאטיען, עסטרייך].

Croa'tian *n.* and *a.* (קראו-איי'-שיען) וואס איז שייך צו קראאטיען [א טייל פון עסטרייך] אדער איהרע איינוואהנער; א קראאט; די קראאטישע שפראך.

cro'ceous *a.* (קראו'-שיאס) זאפראן; ווי זאפראן; רויטליך־געלב.

crochet' *n.* and *v.* (קראו-שיי') העקעל־ ארבייט [אזא מין שטיקעריי]; העקלען.

crochet'-hook *n.* (קראו-שיי'-הוק) ז. *crochet-needle*.

crochet'-nee'dle *n.* (קראו-שיי'-ניעדל) א טאמבור־נאדעל, א העקעל־נאדעל [א לאנגע נאדעל מיט א האקען. ווערט גע־ ברויכט ביים העקלען].

crochet'-work *n.* (קראו-שיי'-הוואירק) העקעל־ארבייט, העקעל־שטיקעריי.

crock *n.* and *v.* (קראק) א ליימענע כלי; א טאפ, א קרוגעל [מייסטענס פון ליים]; א שערבעל; סאזשע; א הארלאק; אן אלטע שעפס; אויסשמירען [הויפטזעכליך מיט סאזשע]; אבבלאקירען, פערלירען די פארב.

crock'ery *n.* (קראק'-ע-רי) ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

crock'ery ware (קראק'-ע-רי הוועהר) פאיאנס, ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

crock'et *n.* (קראק'-עט) איינע פון די שפיצען פון די הערנער פון א הירש; אין מיטעלאלטערליכער ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אדער פערציערונג אין דער פארם פון א האלב־אויסגעבויגענעם בלאט אדער פון א חיה, וואס שטארצט ארויס פון וואנד, פון די ווינקלען פון דאך, פון די זיילען א. ד. ג.

crock'-saw *n.* (קראק'-סאה) א לאנגער אייזען מיט צייהנער [אין דער פארם פון א זעג], וואס ווערט בענוצט אין אן אויי־ ווען אדער קאמין צו שטעלען אויף איהם טעפ.

crock'y *a.* (קראק'-אי) בעדעקט מיט סא־ זשע אדער רוס.

croc'odile *n.* (קראק'-א-דאיל) א קראקא־ דיל.

Crocodile

croc'odile-jaw *n.* (קראק'-א-דאיל- דזשאה) א קראקאדילען־מויל [א גרויס מויל ווי ביי א קראקאדיל].

croc'odile tears (קראק'-א-דאיל טירז) קראקאדילען־טרעהרען [פאלשע טרעהרען].

crocodil'ian *a.* (קראק-א-דיל'-אי-ען) קראקאדיליש, היפאקריטיש, פאלש.

Cro'cus *n.* (קראו'-קאס) דער מין זאפ־ רען־פלאנצען.

cro'cus *n.* (קראו'-קאס) זאפרען; א גע־ וויסע פאליר־פולווער.

croft *n.* and *v.* (קראהפט) א קליינער שטח אבגעצאמטע ערד, צום אקערן אדער פיטערען; א קליינע פערמע; בלייבען ליי־ וועגד [פאנאנדערשפרייטענדיג פאר דער זון].

crof'ter *n.* (קראהפ'-טער) איינער וואס בעארבייט א קליינע פערמע.

crom'lech *n.* (קראמ'-לעק) דער קראמ־ לעך [א גרויסער פלאכער שטיין, וואס ליגט האריזאנטאל אויף דריי אדער מעהר שטעהענדיגע שטיינער; זעהר פערשפרייט אין געוויסע געגענדען פון ענגלאנד און אנדערע געגענדען פון אייראפא. מען רע־ כענט, אז דאס זיינען אמאליגע מצבות].

crone *n.* (קראון) אן אלטע פרוי; אן אלטע שעפס [אלס שפאט־נאמען פון אן אלטער פערזאן].

cro'nel *n.* (קראו'-נעל) א קרוין פון אדעליגע.

cro'net *n.* (קראו'-נעט) דאס בינטעל האר וואס וואקסט אויף די פיס פון א פערד; א קרוין פון אדעליגע.

cro'ny *n.* (קראו'-ני) אן אלטער גוטער ברודער, אן אלטער גוטער בעקאנטער.

crook *n.* and *v.* (קרוק) אן אויסבויגונג; אן אויסגעבויגענע זאך; די אויסבויגונג פון דער קניע; אן אייזערנער אדער היל־ צערנער קרוק; א שפיצעל; א שווינדלער, א פערדרעהער, א שמד־שטיק; איינבויגען, פערדרעהען, זיין געבויגען.

crook'back *n.* (קרוק'-בעק) א הויקער;

א הארבאטער; איינער מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען.
crook′-backed *a.* (קרוק׳-בעקט) הויקערדיג, מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען.
crook′ed *a.* (קרוק׳-עד) איינגעבויגען, קרום; פערדארבען, אונעהרליך; געמאכט אדער פערקויפט גע׳גנב׳עטערהייט [ווי דאס פערקויפען בראנפען אהן פאטענט].
crook′ed for′tune (קרוק׳-עד פאהר׳-טשון) א בייזער מזל, שלים-מזל.
crook′edly *adv.* (קרוק׳-עד-לי) אויף אן אויסגעבויגענעם שטייגער; מעשה שווינדלער.
crook′edness *n.* (קרוק׳-עד-נעס) איינגעבויגענקייט, קרומקייט; פערדארבענקייט, הויקערדיגקייט, אונעהרליכקייט, א מום.
crook′ed pate (קרוק׳-עד פייט) א קרומער קאפ.
crook′ed rip (קרוק׳-עד ריפ) א מרשעת, אן ארורה, א ווייב א שלאק.
crook′ed ways (קרוק׳-עד הוויז) היינטערוועגען; גנב׳ישע שטיק.
crook′neck *n. and a.* (קרוק׳-נעק) אזא קירבעס; וואס האט א געבויגענעם האלז [ווענען א געוויסען זארט קירבעס].
crook the el′bow (קרוק טהי על׳-באו) אריינגיסען, שיכור ווערען.
croon *v.* (קרוהן) זינגען שטיל; אונטערברומען א ליעדעל.
crop *n. and v.* (קראפ) ניט-געשניטענע תבואה; געשניטענע תבואה; ערנטע; יעהרליכע הכנסה; דער קראפ [וואליע] פון א פויגעל; קורץ-געשארענע האר; דאס אבשניידען אדער אבשערען; א קליימא [א צייכען] אויף׳ן אויער ביי בהמות; א געוויסע וואג פון צוקער, טאבאק א. ד. ג.; א מין בייטש ביי יעגער; אבשניידען; ארויסשפראצען, ארויסווייזען זיך.
crop′-ear *n.* (קראפ׳-איער) א פערד אדער א מענש מיט אונטערגעשניטענע אויערען.
crop′-eared *a.* (קראפ׳-איערד) וואס האט אונטערגעשניטענע אויערען.
crop′ful *a.* (קראפ׳-פול) מיט אן אנגעפילטען קראפ [וואליע]; זאט.
crop′per *n.* (קראפ׳-ער) א מין טויב מיט א גרויסען קראפ [וואליע]; א מאשין וואס שערט אב די הערעלעך פון צייג און מאכט זי גלאט; אן אינסטרומענט אבצוהאקען די קעפלעך פון באלצען אדער שרויפען; איינער וועלכער בעארבייט א פרעמדעס שטיק לאנד און נעהמט דערפאר א טייל פון דער תבואה; דאס אראבפאלען פון א פערד; א דורכפאל, א מפלה.
crop′ping *n.* (קראפ׳-אינג) דאס אבשניידען, דאס ערנטען; דאס אריינגעהמען תבואה אדער פרוכט פון פעלד.
crop′py *n.* (קראפ׳-אי) א מענש מיט אבגעשניטענע אויערען [מיט וואס מען פלעגט אמאל בעשטראפען אין ענגלאנד פאר פערראטה]; א קורץ-געשארענער [ווי עס פלעגען געהען די אירלענדישע רעוואלוציאנערען צום ענדע פון 18טען יאהרהונדערט].
croquet′ *n.* (קרא-קיי׳) קראקעט [א מין שפיעל מיט באלען, וועלכע ווערען אויף א געוויסען אופן דורכגעטריבען מיט הילצערנע האמערס דורך דראטענע טויערלעך וועלכע זיינען אריינגעשטעקט אין דער ערד].
croquette′ *n.* (קרא-קעט׳) א קניידעל פון געהאקטען פלייש, רייז א. ד. ג., וועלכע איז ברוין צוגעבראטען.

cro′sier *n.* (קראו׳-זשער) *crozier* ז.
cros′let *n.* (קראהס׳-לעט) א צלם׳על [א קליינער קרייץ].
cross *n., v. and a.* (קראהס) א צלם; פיין; יסורים; א מניעה, א צרה, א נסיון; די רעכטע זייט פון אמאליגע מטבעות; די קרייצונג, מישונג [פון פערשיעדענע מינים חיות אדער פלאנצען]; א קרייצונג פון צוויי עלעקטרישע שטראמען; איבערקרייצען, לעגען קווער בנוגע איינס צום אנדערען; מאכען א קרייץ איבער א זאך, אויסמעקען; בעצייכנען עפעס מיט א קרייץ; דורכקרייצען, דורכשניידען עפעס, ווי דורכגעהן א גאס פון איין זייט צו דער אנדערער; אימעצען שטערען; מאכען א מניעה; איבערקרייצען [אויסמישען בעזונדערע מינים פון חיות און פלאנצען אין געשלעכטליכע פערהעלטניסע]; ליעגען קווער; אנטגעגען אדער בעגעגענען אימעצען; קווער; אונגינסטיג, בייז, אנגעכמורעט, איינגעשפארט, ווידערשפעניג, שלים-מזל׳דיג.
cross′-ac′tion *n.* (קראהס׳-עק׳-שאן) א געגען-קלאגע געגען דעם קלעגער.
cross′-aisle *n.* (קראהס׳-איל) דער זייט-טענפליגעל פון א געביידע.
cross′-armed *a.* (קראהס׳-ארמד) מיט פערלעגטע הענד; מיט הענד פערלעגט ווי א קרייץ.
cross as two sticks (קראהס עז טוה סטיקס) שטארק אין כעס.
cross′-bar *n.* (קראהס׳-באר) א קווער-שטאנג; א קווער-באלקען.
cross′-barred *a.* (קראהס׳-בארד) בעפעסטיגט מיט קווערשטאנגען אדער מיט קווערבאלקענס; וואס זעהט אוים ווי אויסגעלעגט מיט קווערשטאנגען.
cross′bar-shot *n.* (קראהס׳-באר-שאט) א קאנאנען-קויל וואס בעקומט די פארם פון א קרייץ, ווען זי פליהט ארויס פון דער קאנאנע [איז אמאל געברויכט געווארען אויף קריעגס-שיפען].
cross bay′onets (קראהס ביי׳-א-נעטס) זיך שלאגען מיט באיאנעטען; זיך שלאגען; קעמפפען.
cross′beak *n.* (קראהס׳-ביעק) *crossbill* ז.
cross′-beam *n.* (קראהס׳-ביעם) א קווער-באלקען.
cross′-bear′er *n.* (קראהס׳-בעהר׳-ער) איינער וואס טראגט א צלם בעת א קריסטליכער רעליגיעזער צערעמאניע.
cross′-belt *n.* (קראהס׳-בעלט) די רייםענס פון דער שווערד און פון פאטראנען-טאש, וואס קרייצען זיך איבער אויף דער ברוסט.
cross′bill *n.* (קראהס׳-ביל) א מין פויגעל, ביי וועלכע די שפיצען פון דעם שנאבעל פאלען ניט צוזאמען, נאר קרייצען זיך איבער.

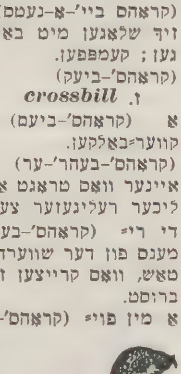
Cross-bill

cross′-billed *a.* (קראהס׳-בילד) וואס האט א שנאבעל וואס זיינע שפיצען קרייצען זיך [ווענען געוויסע פויגעל].
cross′-birth *n.* (קראהס׳-בוירטה) א געבורט, ווען דאס קינד ליעגט קווער אין דער מוטער׳ס בויך.
cross′-bones *n.* (קראהס׳-באונז) צוויי ביינער וואס לרייצען זיך איבער [אלס סימבאל פון טוידט].
cross′bow *n.* (קראהס׳-באו) אן ארמברוסט [אזא שיס-געוועהר אין מיטעלאלטער]; א שיסער פון אן ארמברוסט.

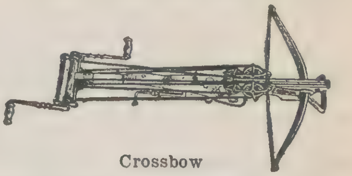
Crossbow

cross′bower *n.* (קראהס׳-באו-ער) א שיסער פון אן ארמברוסט. *crossbow* ז.
cross′bowman *n.* (קראהס׳-באו-מען) *crossbower* ז.
cross′-bred *a.* (קראהס׳-ברעד) וואס שטאמט פון א צוזאמענפארונג פון צוויי פערשיעדענע מינים [ווענען חיות אדער פלאנצען].
cross′-breed *n.* (קראהס׳-בריעד) א חיה אדער פלאנצע וואס שטאמט פון א צוזאמענפארונג פון פערשיעדענע מינים.
cross′-breed′ing *n.* (קראהס׳-בריעד׳-אינג) דאס פארען חיות אדער פלאנצען פון פערשיעדענע מינים.
cross′-bun *n.* (קראהס׳-באן) א געבעקס מיט א צלם וואס ווערט געבאקען פאר קארפרייטאג [דער פרייטאג פאר דעם קריסטליכען פסח].
cross′-but′tock *n.* (קראהס׳-באט׳-אק) א געוויסער אופן אומצואווארפען א געגנער אין ראנגלען זיך; א פלוצליכער צוריקשטויס.
cross′-chap *n.* (קראהס׳-טשעפ) א גנב.
cross′-coun′try *a.* (קראהס׳-קאנ׳-טרי) וואס געהט דורך פעלדער און גערטנער [ניט מיט דעם געוועהנליכען וועג].
cross cud′gels (קראהס קאד׳-דזשעלז) זיך אונטערגעבען.
cross′-cur′rent *n.* (קראהס׳-קאר׳-ענט) א געגען-שטראם.
cross′cut *v.* (קראהס׳-קאט) קווער דורכשניידען; דורכקרייצען.
cross′-cut *n. and a.* (קראהס׳-קאט) א דורכשניט; דער קירצעסטער וועג צווישען צוויי פונקטען; וואס האט די איינגעשאפט צו שניידען אין דער ברייט; געשניטען קווער; וואס איז געשניטען געגען דעם שטריך [פון האלץ].
cross′-days *n.* (קראהס׳-דייז) די דריי טעג, וועלכע זיינען פאריבער, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, פון יעזוס׳עס הינריכטונג ביז זיין ארויפשטייגען פון קבר.
cross′-demand′ *n.* (קראהס׳-די-מענד׳) א געגען-פאדערונג.
crossed *a.* (קראהסט) וואס איז געמאכט ווי א קרייץ; וואס טראגט א צלם; אויסגעשטריכען מיט א קרייץ; אויסגעמעקט; וואס איז דאגעגען; ענטגעגענגעזעצט.
cros′set *n.* (קראס׳-עט) אן ארויסשטארצונג אין א וואנד איבער א טהיר, פענסטער א. ד. ג.; א קליין צלם׳על.
cros′sette *n.* (קראס׳-עט) *crosset* ז.
cross′-examina′tion *n.* (קראהס׳-עג-זעמ-אי-ניי׳-שאן) א קרייץ-פערהער [א פערהער פון אן עדות אין געריכט דורך דעם געגנערישען צד].
cross′-exam′ine *v.* (קראהס׳-עג-זעמ׳-אין) נעהמען אויף׳ן קרייץ-פערהער, אויספרעגען אין געריכט אן עדות דורך דעם געגנערישען צד [ווען למשל דער אנגע-

קלאגטער פרעגט אויס אן עדות פון אנ־קלאגער].
He was not given the chance of cross-examining the witnesses.

cross'-exam'iner *n.* (קראהס'-עג-זעמ'-אינ-ער) דער וואס פיהרט אן דעם קרייץ־פערהער [דער פארשטעהער פון איין צד אין געריכט, וועלכער פרעגט אויס אן עדות פון געגנערישען צד].

cross'-eye *n.* (קראהס'-אי) קאסאקע אוי־גען; קרום־אויגיגקייט.

cross'-eyed *a.* (קראהס'-איד) קאסאקע, קרום־אויגיג.

cross'-fertiliza'tion *n.* (קראהס'-פויר-טי-לי-זיי'-שאן) די בעפרוכטונג פון א פלאנצע דורך דער געשלעכטליכער פעראיי־ניגונג פון די געשלעכטליכע ארגאנען פון איין בלום מיט דעם בליטהען־שטויב פון אן אנדערער אויף דערזעלבער פלאנצע אדער אויף אן אנדער פלאנצע פון דעמ־זעלבען מין.

cross'-fer'tilize *v.* (קראהס'-פויר'-טי-לאיז) בעפרוכטען א פלאנצע דורך דער גע־שלעכטליכער פעראייניגונג פון די גע־שלעכטס־ארגאנען פון איין בלום מיט דעם בליטהען־שטויב פון אן אנדערער אויף דערזעלבער פלאנצע אדער אויף אן אנ־דער פלאנצע פון דעמזעלבען מין.

cross'-fire *n.* (קראהס'-פאיר) קרייץ־פייער [אין קריעג — ווען עס ווערט גע־שאסען אויף אן ארמעע פון צוויי אדער מעהרערע זייטען].

cross'-fox *n.* (קראהס'-פאקס) דער קרייץ־פוקס [אזא פוקס וואס דער קאליר פון זיין פעל איז א ביסעל אנדערש ווי פון דעם געוועהנליכען פוקס].

cross'-fur'row *n.* (קראהס'-פאר'-או) א קאנאווע אין א פעלד וואס קרייצט אי־בער אנדערע קאנאוועס, כדי אראבצוציהען דאס וואסער פון פעלד.

cross'-gar'net *n.* (קראהס'-גאר'-נעט) א טהיר־זאוויעסע, וואס זעהט אויס ווי א T.

cross'-grained *a.* (קראהס'-גריינד) וואס האט פיברען אדער אדערען, וועלכע ציהען זיך אין דער ברייט [ביי בוימער]; איינגעשפארט, פער'עקשנ'ט.

cross'-head *n.* (קראהס'-העד) דער קרייץ־קאפ [דער טייל פון א דאמפף־מא־שין אדער גאז־מאשין, וואס פערבינדט דעם קאלבען־שטאנג מיט דעם קורבעל־שטאנג].

cross'ing *n.* (קראהס'-אינג) דאס קרייצען [פון וועגען], דער שייד־וועג; דער דורכ־גאנג; א מניעה, א שטערוניש; דאס שטעלען זיך ענטגעגען, דאס ערווידערען; דאס איבערקרייצען אדער אויסמישען בע־זונדערע מינים פון חיות און פלאנצען אין זייערע געשלעכטליכע פערהעלטניסע.

cross'-interrog'atory *n.* (קראהס'-אינ-טע-ראג'-ע-טא-רי) א קרייץ־פערהער [אין געריכט].

cross'-jack *n.* (קראהס'-דזשעק) א קוואדראט־זעגעל אויף דעם אונטער־שטאנג פון דער הינטערשטער מאסט פון א שיף.

cross'-jack yard (קראהס'-דזשעק יאהרד) דער אונטער־שטאנג פון דער הינ־טערשטער מאסט אויף א שיף.

cross'-leg'ged *a.* (קראהס'-לעגד) מיט פערלעגטע פיס.

cross lots (קראהס לאטס) דורך פעלדער און גערטנער [ניט מיט'ן געוועהנליכען וועג].

cross'ly *adv.* (קראהס'-לי) אין דער קרום; געגנעריש, פערדריסליך.

cross'-man *n.* (קראהס'-מען) א גנב.

cross'-mar'riages *n.* (קראהס'-מער'-אידזש-עז) אזעלכע הייראטען, ביי וועל־כע א ברודער מיט א שוועסטער האבען געהייראט א ברודער מיט א שוועסטער.

cross'ness *n.* (קראהס'-נעס) שלעכט־קייט, אנגעכמורעטקייט; איינגעשפארט־קייט, הארטנעקיגקייט.

cross one's hand (קראהס הוואנז הענד) ארייגרוקען א מטבע אין האנד.

cross one's mind (קראהס הוואנז מאינד) איינפאלען עטוואס אין געדאנק.
The matter never crossed his mind.

cross one's path (קראהס הוואנז פעטה) 1. זיך בעגעגענען, זיך צוזאמענטרעפען; 2. זיין אין וועג, שטערען, זיין געגען.
1. I never met the man. Our paths never crossed.

cross or pile (קראהס אר פאיל) קאפ צי רעשט [א קינדער־שפיעל מיט מטבעות].

cross out (קראהס אוט) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

cross o'ver (קראהס או'-ווער) אריבער־געהן פון יענער זייט.

cross'over *n.* (קראהס'-או-ווער) די גע־קעסטעלטע שטרייפען, וועלכע ווערען אב־געדרוקט אויף ציץ [קארטון].

cross'patch *n.* (קראהס'-פעטש) א טירוף; א פערדרעהטער קאפ; א פער־קלאגטע נשמה.

cross'piece *n.* (קראהס'-פיעס) א קווער־ברעט; א קלאץ וואס ליעגט איבער דער ברייט פון א שיף; דער ווייסער קווער־ליגענדער נאט פון מארך; א קרייץ־פער־מיג הענטעל פון א שווערד.

cross'-piled *a.* (קראהס'-פאילד) מיט באלקענס אדער שטאנגען וואס ליעגען קווער איינע צו די אנדערע.

cross'-pollina'tion *n.* (קראהס'-פאל-אי-ניי'-שאן) ז. *cross-fertilization*

cross'-pur'pose *n.* (קראהס'-פויר'-פאס) א פלאן צו דערגרייכען א געוויסען ציעל, וועלכער שטעהט אין געגענזאץ צו אן אנדער פלאן וועגען דערגרייכען דעמ־זעלבען ציעל.
Though professing the same objects the two societies worked at cross-purposes.

cross'-quar'ters *n.* (קראהס'-קהוואר'-טערז) אין ארכיטעקטור — א בעפוצונג פון א געביידע אין דער פארם פון פיער איבערגעקרייצטע בלעטער.

cross'-ques'tion *v.* (קראהס'-קהוועס'-טשאן) ז. *cross-examine*

cross'-ref'erence *n.* (קראהס'-רעפ'-ער-ענס) דאס אנצייגען אין א בוך אויף אן אנדער שטעל אדער פראזע אין דעמ־זעלביגען בוך.

cross'-road *n.* (קראהס'-ראוד) א שייד־וועג; א וועג וואס שניידט זיך דורך פון איין וועג צו א צווייטען; א זייט־וועג.

cross'-roads *n.* (קראהס'-ראודז) דער ארט וואו צוויי וועגען קרייצען זיך.

cross'-row *n.* (קראהס'-ראו) דער אלף־בית.

cross'-sea *n.* (קראהס'-סיע) אן אונרוהי־גער, שטורמישער ים.

cross'-sec'tion *n.* (קראהס'-סעק'-שאן) א קווער־שניט [דאס פארשטעלען אויף א פלאן א געוויסע זאך, ווי למשל א מאשין, אלס דורכגעשניטען אין מיטען, כדי צו זעהן וואס דארט איז אינעווייניג].

cross'-set *a.* (קראהס'-סעט) וואס לויפט פאר קווער; וואס איז געריכטעט פאר קווער.

cross'-spi'der *n.* (קראהס'-ספאי'-דער) דער קרייץ־שפין [אזא גארטען־שפין מיט א קרייץ אויף'ן רוקען].

cross'-spring'er *n.* (קראהס'-ספרינג'-ער) א קווער־ריפ [אין ארכיטעקטור].

cross'-stitch *n.* (קראהס'-סטיטש) א קרייץ־שטאך [א שטאך אין נעהען וואו די פעדים לעגען זיך איינע איבער די אנדע־רע אזוי ווי א קרייץ].

cross'-stone *n.* (קראהס'-סטאון) דער כיאסטאליט [א מין מינעראל, ביי וועל־כען די קריסטאלען זיינען בעהעפט אין קרייץ־פארמען].

cross'-sum'mer *n.* (קראהס'-סאמ'-ער) א קווער־באלקען.

cross swords (קראהס סאורדז) זיך פעכטען מיט שווערדען; זיך שלאגען, קעמפפען.

cross the breed (קראהס טהי בריעד) צונויפפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

cross'-tie *n.* (קראהס'-טאי) די קווער־שפאלע וואס ווערט געלעגט אונטער רעל־סען [שינעס].

cross'-ti'ning *n.* (קראהס'-טאי'-נינג) דאס באראנעווען א פעלד אין דער לענג און אין דער ברייט.

cross'tree *n.* (קראהס'-טריע) א שטאנג צוגעפעסטיגט אין דער ברייט צום אוי־בערשטען טייל פון א מאסט־בוים.

cross'-vaul'ting *n.* (קראהס'-וואהל'-טינג) אין ארכיטעקטור — געוועלב־אר־בייט אין דער פארם פון א קרייץ.

cross'-way *n.* (קראהס'-הוויי) ז. *cross-road*

cross'-wind *n.* (קראהס'-הווינד) א זייט־ווינד; אן אונגינסטיגער ווינד, וואס בלאזט אין אן ענטגעגענגעזעצטער ריכ־טונג.

cross'-wire *n.* (קראהס'-הוואיר) א דראט וואס ליעגט קווער צו אן אנדער דראט.

cross'wise *adv.* (קראהס'-הוואיז) קווער, קרייצווייז, אין דער ברייט.

cross'wort *n.* (קראהס'-הוואירט) קרייץ־קרויט [א געוויסע פלאנצע].

crotch *n.* (קראטש) א גאפעל מיט צוויי שפיצען אדער דאס וואס איז אין דער פארם פון אזא גאפעל; דער פונקט, וואו א שטאם פון א בוים צוטיילט זיך אין צוויי צווייגען; די ווינקעלזייט פון א בי־ליארד־טיש.

crotched *a.* (קראטשט) וואס האט די פארם פון א גאפעל; וואס עס געהט זיך פאנאנדער אין צוויי שפיצען.

crotch'et *n.* (קראטש'-עט) א מאדנער איינפאל, א קאפריז, א משוגעת; א הע־קעל, א האקען, א האטשיק; איינע פון די עקיגע קלאמערען [ ], וואס ווערען גע־ברויכט אין שרייבען און דרוקען; א כי־רורגישער אינסטרומענט מיט א שארפען האקען, וואס ווערט בענוצט פון דאקטוירים ארויסצונעהמען א קינד פון מוטער'ס בויך; א פערטעל טאן [אין מוזיק]; א קלאץ אין דער פארם פון א גאפעל אונטערצו־האלטען א געביידע; א שערענגע סאלדא־טען וואס איז אויסגעשטעלט פערפענדי־קולאר צו דער ליניע פון שלאכט.

crotch'eted *a.* (קראטש'-עט-עד) וואס ווערט בעצייכענט אדער געמאסטען מיט פיערטעל־טענער [אין מוזיק].

crotch'etiness *n.* (קראטש'-עט-אי-נעס) קאפריזנעקייט; דאס האבען משוגעת'ען אין קאפ.

crotch'ety *a.* (קראטש'-עט-אי) קאפריז־נע; עקסצענטריש, משוגע'וואטע.

Cro'ton *n.* (קראו'־טאן) דער מין קראטאנע=פלאנצען [א מין פלאנצע, פון וועלכע מען בעקומט קראטאנע=אויל, וואקסט אין די הייסע לענדער].

Croton

cro'ton-bug *n.* (קראו'־טאן־באג) אזא פּריים.

cro'ton-oil *n.* (קראו'־טאן־אויל) קראטאן=אויל [א ברוינליך=געלב, קלעפּעדיג, ביטער אויל וואס בעקומט זיך פון די קראטאנע=פלאנצען. זעהר א שטארקער אבפיהר=מיטעל].

crouch *v.* (קראוטש) זיך איינבויגען; צוזאמענקארטשען זיך, קריכען, קנעכטיש בויגען זיך.

crouch'back *n.* (קראוטש'־בעק) איינער וואס האט א רונדען אויסגעבויגענעם רוקען; א הויקער.

crouch'-ware *n.* (קראוטש'־הוועהר) א זארט פיינע טעפּער=געשיר.

croup *n.* (קרוהפּ) קרופּ [א האלז=קראנקהייט הויפּטזעכליך ביי קינדער, וואס בעשטעהט מייסטענס אין דער ענטצינדונג פון גארגעל און פון די לופט=רעהרען]; דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון רוקען וואס איז הינטער'ן זאטעל].

croupade' *n.* (קרוה־פּייד') דער הויף=שפּרונג פון א פערד [אן ארט שפּרינגען פון א פערד, ווען ער הויבט אויף אין דער הויך די הינטערשטע פיס].

crou'pal *a.* (קרוה'־פּעל) וואס איז שייך צו קרופּ, וואס האט דעם כאראקטער פון קרופּ.

crou'pier *n.* (קרוה'־פּי־ער) איינער וואס קאסירט איין די פערלוסטען און צאהלט אויס די געווינסען ביי א שפּיעל אין קארטען א. ד. ג. אין די שפּיעל=הייזער; איינער וואס זיצט ביי א באנקעט אויף'ן צווייטען עק פון טיש אלס געהילף פון פארזיצענדען.

crou'piness *n.* (קרוה'־פּי־נעס) דאס האבען א נייגונג צו בעקומען די קרופּ.

crou'pous *a.* (קרוה'־פּאס) וואס איז שייך צו דער קרופּ=קראנקהייט. ז. *croup*.

crou'py *a.* (קרוה'־פּי) וואס איז שייך צו דער קרופּ=קראנקהייט; וואס איז עהנליך צו קרופּ; וואס איז קראנק געווארען מיט קרופּ.

The child had a **croupy** cough.

crow *n. and v.* (קראו) א קראהע, א ווארנע; א ברעכשטאנג, א הויבשטאנג; דאס קרעהען פון א האהן; איינער פון צוויי גנבים, וועלכער שטעהט אויף דער וואך בעת דער צווייטער גנב'עט; אן אינסטרומענט צו האלטען שטייף א טרויב בעת מען מאכט איין איהר א לאך און מען לייטעט צו אן אנדער טרויב; קרעהען [ווי א האהן]; שרייען אויף א קול [מייסטענס פון פרייד]; בעריהמען זיך, טריאומפירען.

Crow

crow'bar *n.* (קראו'־באר) א ברעכשטאנג, א הויבשטאנג.

crow'berry *n.* (קראו'־בער־אי) אזא מין שווארצע יאגדע, וועלכע וואקסט אויף אזעלכע אימער=גרינע בוימלעך [געפינט זיך אין די נארד=טיילען און אין די קאלטע געגענדען פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Crowberry

crow'-black'bird *n.* (קראו'־בלעק'־בוירד) א מין אמעריקאנער פויגעל וואס איז עהנליך צו א קראהע.

crowd *n. and v.* (קראוד) 1. א מענגע; א געדרענג; אן עולם; 2. דרענגען, ענג מאכען; אנפּאקען; שטופּען, שטויסען פארווערטס; דרעסען, בעלעסטיגען.

1. The **crowd** at the ball game was very large. 2. The people **crowded** the streets on New Year's Eve.

crow'dedly *adv.* (קראו'־דעד־לי) גע־דרענגט, צונויפגעשפּארטערהייט.

crow'ded to suffoca'tion (קראו'־דעד טו סאפ־א־קיי'־שאן) אנגעפּאקט אזש דערשטיקט צו ווערען.

The hall was **crowded to suffocation.**

crowd on one's brain (קראוד אן הוואנז בריין) אנפילען דעם קאפּ [מיט מחשבות].

Strange thoughts **crowded on his brain.**

crowd out (קראוד אוט) ארויספּרעסען, ארויסדריקען.

In New York City one nationality often **crowds out** another from the same neighborhood.

crow'-flow'er *n.* (קראו'־פלאו'־ער) א א געוויסער מין נעגעלעך [אזא פלאנצע].

crow'foot *n.* (קראו'־פוט) א מין גראזארטיגע פלאנצע מיט העל=געלבע בליטהען; איינינע שטריק וואס זיינען דורכגעצויגען דורך א הילצערנעם בלאק און האלטען אויף דעם לייוועגדענעם דאך איבער דער שיף, אז ער זאל זיך ניט ארומבוזעצען.

crown *n., a. and v.* (קראון) א קרוין; די קרוין, דער טהראן [די מאנארכיע, דער מאנארך]; א בעלוינונג; א כבוד, א יחוס; די העכסטע שטופּע, די פאלקאמענסטע שטופּע; א שפּיץ [בארג]; א קאפּ [פון א הוט]; דאס שיידעל פון קאפּ; א קראנע [א מטבע]; דער אויסגעגאלטער קרייז אויף'ן שפּיץ פון קאפּ ביי א קאטוילישען גלח; דאס קרוינדעל פון צאהן [דער טייל פון צאהן וואס שטארצט ארויס פון יאסלע]; א געוויסע פארם פון שרייב אדער דרוק=פּאפּיער; א מין קנופּ פון קאנאטען [אויף א שיף]; וואס איז שייך צו א קרוין אדער צום מאנארך; בעקרוינען; בעעהרען איינעם מיט א כיבוד אדער טיטול; אויסבילדען דעם שפּיץ פון עפּעס; אין שאך=שפּיעל — מאכען א קעניגין אדער אן אנדער פיגור דורך אריינפיהרען א סאלדאטעל אין דער לעצטער רייה פון די קעסטעלעך אויף'ן שאך=ברעט; מאכען א מין קנופּ פון קאנאטען [אויף א שיף].

crown a man (קראון ע מען) מאכען א קעניגין אדער אן אנדער פיגור פון א סאלדאטעל [אין שאך=שפּיעל].

crowned cup (קראונד קאפּ) א בעכער אדער גלאז, וואס איז פול איבער די ברעגען.

crowned mal'ice (קראונד מעל'־איס) א געמיינהייט וואס האט קיין גלייכען ניט צו זיך.

crow'ner *n.* (קראו'־נער) איינער אדער עפּעס וואס קרוינט אדער פאלענדעט.

crown'-glass *n.* (קראון'־גלעס) קרוין=גלאז [פיינע פענסטער=גלאז].

crown'-impe'rial *n.* (קראון'־אים־פּיע'־רי־על) די קייזער=קרוין [אזא ליליען=עהנליכע גארטען=בלום וואס צייכענט זיך אויס מיט איהרע בעזאנדערס שעהנע בלומען].

Crown-imperial

crow'ning *n. and a.* (קראו'־נינג) קאראנאציע, קרוינונג; דאס וואס ליעגט ווי א קרוין אויף עפּעס; פערענדיגט, פאלענדעט.

crown'land *n.* (קראונ'־לענד) איינע פון די 19 פּראווינצען אין וועלכע עסטרייך=אונגארן איז איינגעטיילט.

crown lands (קראון לענדז) גרונט איינענטום וואס געהערט צו דער קעניגליכער פאמיליע.

crown law (קראון לאַה) די קרימינאַל־געזעצגעבונג אין ענגלאַנד.
crown law'yer (קראון לאַה'־יער) אַ רע־גירונגס־אַדוואָקאַט אין ענגלאַנד וואָס טרעט אַרויס אין נאָמען פון דער רעגיע־רונג ביי קרימינעלע פּראָצעסען.
crown'less *a.* (קראַונ'־לעס) קרוינלאָז, וואָס האָט ניט קיין קרוין; וואָס האָט ניט קיין קעניג.
crown'let *n.* (קראַונ'־לעט) אַ קליינע קרוין.
crown of aberra'tion (קראַון אָוו עב־ע־ריי'־שאַן) די שטראַהלען־קרוין אַרום דער זון.
crown of'fice (קראַון אָפ'־איס) קרוין־געריכט אין ענגלאַנד [אַן אַבטיילונג פון'ם העכערען געריכט פאַר קרימינעלע פּראָ־צעסען].
crown of lau'rels (קראַון אָוו לאַה'־רעלז) אַ לאָרבער־קראַנץ, אַ לאָרבער־קרוין.
crown'-pa'per *n.* (קראַונ'־פּיי'־פּער) קרוין־פּאַפּיער [אַן אַמעריקאַנער זאָרט פּאַ־פּיער 19 צאָל די לענג און 15 צאָל די ברייט].
crown'-post *n.* (קראַון־פּאָוסט) אַ שטיץ־באַלקען פון אַ דאַך.
crown'-prince *n.* (קראַונ'־פּרינס) אַ קרוין־פּרינץ, אַ יורש־עצר.
crown'-saw *n.* (קראַונ'־סאָה) אַ צילינ־דער־זעג, אַ רונדע זעג.
crown'-scab *n.* (קראַונ'־סקעב) אַ גע־שווילעכטס אויף אַ פוס פון אַ פערד אַרום דער קאָפּיטע.
crown'-shaped *a.* (קראַונ'־שייפּט) וואָס האָט די פאָרם פון אַ קרוין.
crown'-solic'itor *n.* (קראַונ'־סאָ־ליס'־אי־טאַר) אַ קרוין־אַדוואָקאַט אין ענגלאַנד, וואָס גרייט צו אַלעס פאַר דער פּראָקוראַ־טור אין'ם פאַל פון אַ קרימינאַל־פערברע־כען.
crown'-this'tle *n.* (קראַונ'־טהיסל) *crown-imperial* ז.
crown'-wheel *n.* (קראַונ'־הווילע) אַ קרוין־ראַד [אַ ראַד ביי וועלכען די ציינער זיינען פון איין זייט געשניטען אונ־טער אַ רעכטען ווינ־קעל, ווי דאָס צאָהן־ראַד מיט וועלכען מען ציהט אַ זייגער].

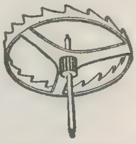

Crown-wheel

crown'-work *n.* (קראַונ'־הוואירק) בע־פעסטיגונגען וואָס ווערען געמאַכט אין דער פאָרם פון פאָדערשטע ווענד פון באַסטי־אָנען.
crow'-quill *n.* (קראָו'־קהוויל) אַ פעדער פון אַ וואָראָנע [קראָהע] פון וועלכער עס ווערט געמאַכט אַ פען צום שרייבען; אַ זעהר דינע שרייב־פעדער.
crow's'-bill *n.* (קראָוז'־ביל) אַ מין צווייינגעל וואָס ווערט בענוצט פון כירור־גען אַרויסצוציהען אַ קויל אָדער אַנדערע זייטיגע זאַכען פון אַ וואונד.
crow's'-feet *n.* (קראָוז'־פיעט) קנייטשען וואָס ווערען אַרום די אויגען ביי אַן על־טערען מענשען.
crow's'-foot *n.* (קראָוז'־פוט) אַ קנייטש אַרום אויסערליכען ווינקעל פון אויג; אַ שטיק אייזען מיט עטליכע שפּיצען [בע־נוצט צום אַנוואַרפען אויף אַ וועג אום צו שטערען דעם גאַנג פון אַן אַרמעע]; אַ דריי־עקיגער שטאַך [אין נעהען אָדער שטיקען].
crow'-silk *n.* (קראָו'־סילק) אַ פּאָדים־אַרטיגע וואַסער־פּלאַנצע.
crow's'-nest *n.* (קראָוז'־נעסט) אַ קעס־טעל אָדערביידעל פאַר'ן וואַך־מאַן אויבען אויף'ן מאַסט פון אַ שיף צו פּאַנגען וואַל־פיש.
crow'stone *n.* (קראָו'־סטאָון) דער העכסטער שטיין פון'ם שפּיץ דאַך אין אַ געביידע.
crow'-toe *n.* (קראָו'־טאָו) אַזאַ פּלאַנ־צע מיט שמעקעדיגע בלומען פון פערשיע־דענע פאַרבען.
croyl'stone *n.* (קראָיל'־סטאָון) דער שפּאַט־קריסטאַל [אַ מין שטיין].
croze *n. and v.* (קראָוז) דער איינשניט וואָס ווערט געמאַכט אין די ברעטלעך פון אַ פאַס אַריינצושטעלען דעם דעק; אַ באַנ־דערס הובעל צו מאַכען דיזען איינשניט; אויסשניידען אַ גראָבענדעל אין די ברעט־לעך פון אַ פאַס וואו מען דאַרף אַריינשטע־לען דעם דעק.
Cro'zier *n.* (קראָו'־זשער) אין אַסטראָ־נאָמיע — אַ געוויסע צוזאַמענזעצונג פון שטערען.
cro'zier *n.* (קראָו'־זשער) אַ שטאָק מיט אַ צלם אויף'ן שפּיץ [ווערט געטראָגען פון אַן ערץ־בישאָף ביי געוויסע צערעמאָ־ניעס]; איינער וועלכער טראָגט דיזען שטאָק; אַ צלם־טרעגער.
cru'cial *a.* (קרו'־שיעל) קרייצפערמיג; ענטשיידענד, וואָס שטעלט זיך ענדליך אָב אויף איינע פון צוויי ענטגעגענגעזעצטע מיינונגען; וואָס איז שייך צו אַ שמעלץ־טיגעל.
cru'cian *n.* (קרו'־שיען) [אַ מין קאַרפּ] אַ קורצער, דיקער און ברייטער פיש, וואָס האַלט זיך אויף אין די וואַסערען פון צפון אייראָפּאַ און אַזיען].
cru'ciate *a.* (קרו'־שי־אייט) וואָס האָט די פאָרם פון אַ צלם.
crucia'tion *n.* (קרו־שי־איי'־שאַן) דאָס זיין קרייצפערמיג.
cru'cible *n.* (קרו'־סיבל) 1. אַ שמעלץ־טיגעל [אַ כלי אָדער אַ טעפּעל פון ליים אָדער מעטאַל, אין וועלכען מען שמעלצט מעטאַלען]; די פייער־פּראָבע; 2. דער שטאַרקער נסיון.

2. His probity was tried in the **crucible** of temptation.

cru'cifer *n.* (קרו'־סי־פער) דער צלם־טרעגער; אַ פּלאַנצע, ביי וועלכער די בלי־טהען זעהען אויס ווי אַ צלם.
crucif'erous *a.* (קרו־סיפ'־ע־ראַס) קרייצפערמיג [וועגען פּלאַנצען, ביי וועל־כע די בלומען־בלעטלעך וואַקסען אין דער פאָרם פון אַ צלם].
cru'cifier *n.* (קרו'־סי־פאַי־ער) איינער וואָס קרייציגט.
cru'cifix *n.* (קרו'־סי־פיקס) אַ קרוציפיקס [אַ צלם מיט'ן בילד פון'ם געקרייציגטען יעזוס אויף איהם].
crucifix'ion *n.* (קרו־סי־פיק'־שאַן) קריי־ציגונג [אַ שענדליכע טויט־שטראָף אין די אַלטע צייטען, מעהרסטענטייל אין אַזיען]; יעזוס'עס קרייציגונג; שרעקלי־כער פיין; גייסטיגע ליידען.
cru'ciform *a.* (קרו'־סי־פאָרם) קרייצ־פערמיג.
cru'cify *v.* (קרו'־סי־פאַי) קרייציגען; טויטען [דעם זינדיגען גוף]; פּייניגען.
crucig'erous *a.* (קרו־סידזש'־ע־ראַס) וואָס האָט אויף זיך אַ צלם.
crude *a.* (קרוד) רוי; גראָב; ניט אויס־געאַרבייט; ניט פערענדיגט, ניט פער־פאָלקאָמט, ניט פערטיג צום געברויך; ניט ריין; וואָס ציינט ניט גענוג ווימען, פע־היגקייט אָדער ערפאַהרונג; וואָס איז ניט פעהיג אַרויסצוברייגנען אַ פאָלשטענדיג פערענדיגטע, פאָלקאָמענע זאַך.
crude hu'mors (קרוד היו'־מאָרז) ניט פערדייטע זאַפטען [אין מעדיצין].
crude'ly *adv.* (קרוד'־לי) אויף אַ רויען, גראָבען אָדער אונהעפליכען אופן; אויף אַ פאָרמלאָזען, אונפערענדיגטען, ניט פאָל־קאָמענעם שטייגער; אהן אָרדנונג; אהן דער נויטיגער פעהיגקייט אָדער קענטניסע.
crude'ness *n.* (קרוד'־נעס) דאָס זיין רוי; אונצייטיגקייט; אויבערפלעכליכ־קייט; דאָס זיין ניט פאָלקאָם, ניט פאָל־שטענדיג; דאָס זיין געמאַכט אהן די נוי־טיגע קענטניסע אָדער פעהיגקייטען; דאָס זיין אונפערדייבאַר.
crude oil (קרוד אָיל) ניט ראַפינירטער, ניט געריינינגטער אויל.
cru'dity *n.* (קרו'־די־טי) רויהייט; ניט־צייטיגקייט; דאָס זיין ניט פערענדיגט, ניט פערפאָלקאָמט; אונפערדייבאַרקייט.
cru'el *a.* (קרו'־על) אונמענשליך, גרוי־זאַם.

War is always a **cruel** method of settling disputes.

cru'elly *adv.* (קרו'־על־אי) אויף אַן אונמענשליכען, גרויזאַמען אופן; פּעראור־זאַכענדיג פיין און מאַטערנישען.
cru'elness *n.* (קרו'־על־נעס) אונמענש־ליכקייט, גרויזאַמקייט; אכזריות.
cru'elty *n.* (קרו'־על־טי) אונמענשליכ־קייט, גרויזאַמקייט; אַ גרויזאַמע טהאַט, אכזריות.
cru'et *n.* (קרו'־עט) אַ פלעשעל [וואו מען האַלט וויין, עסיג א. ד. ג.]; אַ פלע־שעל, וואו מען האַלט דעם הייליגען וויין אָדער וואַסער אין אַ קירך.
cruise *v. and n.* (קרוז) קרייסירען [וועג־גען אַ שיף — אַרומפאָהרען הין און צו־ריק אויף אַ שפּאַציער, הויפּטזעכליך אָבער מיט דעם צוועק צו בעשיצען דעם האַנדעל, צו לויערען אויף אַ שונא אָדער צוליעב ים־רויב]; דאָס קרייסירען [פון אַ שיף].
crui'ser *n.* (קרו'־זער) אַ קרייסירענדע שיף; אַ שיף וואָס האָט די אויפגאַבע צו בעשיצען דעם האַנדעל פון דעם אייגענעם לאַנד און שטערען דעם האַנדעל פון אַ פיינדליכען לאַנד; אַ קרייצער; אַ קריעגס־שיף וואָס האָט די אויפגאַבע צו פערפאָל־גען פיינדליכע קריעגס־שיפען.
crul'ler *n.* (קראַל'־ער) אַזאַ בייגעל געפּרעגעלט אין שמאַלץ.
crumb *n. and v.* (קראַם) אַ שטיקעל, אַ ברעקעל [פון ברויט, קוכען א. ד. ג.]; דער אינוועניגסטער ווייכער טייל פון ברויט און קוכען; צוברעקלען; בעדעקען מיט ברעקלעך ברויט [געפּרעגעלט פלייש א. ד. ג.].
crumb-and-crust man (קראַם־ענד־קראַסט מען) אַ בעקער.
crumb'-brush *n.* (קראַמ'־בראַש) אַ בארשט, מיט וועלכער מען שאַרט אַראָב ברויט־ברעקלעך פון טיש.
crumb'-cloth *n.* (קראַמ'־קלאָטה) אַ שטיק שטאָף וואָס ווערט געלעגט אונטער'ן טיש צו פערהיטען דעם דיל אָדער דעם טעפּיך פון ברויט־ברעקלעך.
crumb'-knife *n.* (קראַמ'־נאַיף) אַ מע־סער וואָס מען ניצט אַראָבצושאַרען ברויט־ברעקלעך פון טיש.
crum'ble *n. and v.* (קראַמבל) אַ ברע־קעל; צוברעקלען; זיך ברעקלען; צופאַלען אויף שטיקלעך; פערשווינדען שטיקלעכ־ווייז; פערשווינדען אונבעמערקט.

crum'bly *a.* (קראמ'-בלי) ברעקעלדיג.

crum'mable *a.* (קראמ'-עבל) ברעקעל-דיג; וואס האט א טבע זיך צו ברעקלען.

crum'my *a.* (קראמ'-אי) קרוכקע; ברע-קעלדיג; ווייך.

crump *n., v. and a.* (קראמפ) טרעש-טשען [ווי ווען מען עסט פערדארטע אדער קרוכקע ברויט אדער ווי דאס טרעשטשען פון פערפראָרענעם שניי]; קראמפף; זיין צודרעהט, קאפריזנע; פערדארט, קרוכ-קע, ברעקעלדיג.

crum'pet *n.* (קראמ'-פעט) אזא טהעע-קיכעל.

crum'ple *n. and v.* (קראמפל) איינ-שרומפען; צוקנייטשען; איינלייפען; צו-קנייטשט ווערען; עטוואס וואס איז צו-קנייטשט אדער איינגעשרומפען; א קנייטש, א פאלד.

crum'pler *n.* (קראמ'-פלער) א האלזטוך.

crum'pling *n.* (קראמ'-פלינג) אן איינ-געשרומפענער עפעל.

crum'py *a.* (קראמ'-פי) קרוכקע; ברע-קעלדיג.

crunch *n. and v.* (קראנטש) צובערע-כען מיט די צייהנער; קייען מיט א געגרויש, כראמשקען; צורייבען, צומא-לען, צושטויסען מיט א געגרויש; טהאן עפעס מיט א געגרויש ווי מען כראמשקעט; מאכען א געגרויש ווי פון כראמשקען; דאס כראמשקען; דאס דורכברעכען זיך אדער דאס אנשטויסען זיך אן עפעס מיט א גע-רויש ווי פון כראמשקען.

cru'or *n.* (קרו'-אר) פערגליווערט אדער פערהארטעוועט בלוט.

crup *n.* (קראפ) דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון א פערד'ס רוקען וואס איז הינטער דעם זאטעל]; א הארב.

crup'per *n. and v.* (קראפ'-ער) דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון א פערד'ס רוקען וואס איז הינטער דעם זא-טעל]; א רימען צו בעפעסטיגען א זא-טעל [דער רימען וואס געהט דורך אונ-טער דעם פערד'ס עק]; בעפעסטיגען א זאטעל מיט אזא רימען.

cru'ral *a.* (קרו'-רעל) וואס איז שייך צום שימביין [דער טייל פון פוס צווישען קניע און קנעכעל].

crusade' *n.* (קרו-סייד') 1. א קרייצצוג [איינע פון די מיטעלאלטערליכע עקספע-דיציעס פון די קריסטליכע פעלקער צו רא-טעווען ארץ ישראל פון טערקיי'ס הענד]; 2 א שטארקע בעוועגונג פאר אן אידעע.

2. The Mayor inaugurated a crusade against gambling in the city.

crusa'der *n.* (קרו-סיי'-דער) א קרייצ-פאהרער [דער וואס האט גענומען אנטייל אין א קרייצצוג]. ז. *crusade*

crusa'ding *a.* (קרו-סיי'-דינג) וואס איז שייך צו א קרייצצוג; וואס נעהמט אנ-טייל אין א קרייצצוג.

cruse *n.* (קרוס) א ליימענער טאפ, א קרוג, א פלעשעל.

cru'set *n.* (קרו'-סעט) א גאלדשמיד'ס שמעלץ-טיגעל.

crush *v. and n.* (קראש) צו-צוקוועטשען, ברעקלען, צומאלען; דריקען, אונטערדרי-קען, גובר זיין, פערטיליגען, א תל מאכען; צוקנייטשען, צוזאמענגעפרעסט ווערען; א שטויסעניש [פון מענשען], א דריקע-ניש, א קוועטשעניש.

crush a cup (קראש ע קאפ) אריינגיסען א גלעזעל אין א גוטער, פריינדליכער קאמ-פאניע.

crushed *a.* (קראשט) צו-צוקוועטשט, קנייטשט, צובראכען, צושטויסען, צומא-לען; געדריקט, צודריקט, אונטערדריקט; בעזיגט.

crush'er *n.* (קראש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושטויסט, צודריקט, אדער מאכט א תל; איינער וואס איז גובר; א פאליציסט.

crush'-hat *n.* (קראש'-העט) א הוט, וואס קען צוזאמענגעלעגט ווערען; אן אפערא-הוט.

crush'ing *a.* (קראש'-אינג) וואס האט א נייגונג אדער וואס קען צודריקען, צו-שטויסען, צומאלען, גובר זיין, א תל מא-כען.

crush'ing-machine' *n.* (קראש'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס צושטויסט, צו-מאלט שטיינער אדער אנדערע עהנליכע זאכען.

crush one's hopes (קראש הוואנז האופס) מאכען צו גארנישט אימעצענס האפנונגען; אימעצען אבהענדיג מאכען.

crush'-room *n.* (קראש'-רוהם) דער בופעט, דער פלאץ אין א טעאטער, וואו דער עולם שפאצירט ארום בעת די אנ-טראקטען.

crust *n. and v.* (קראסט) קארע, האר-טער שאלעכץ; שאלעכץ; א סקארינקע פון ברויט; די אויבערפלעכע פון דער ערד; די אויבערשטע הארטע טיילען [פון א קרעבס, מושעל א. ד. ג.]; בעדעקען מיט א הארטען שאלעכץ; בעדעקט ווערען ווי מיט קארע; פיהרען א יאגד אויף גרויסע חיות [ווי הירשען] איבער פערפראָרע-נעם שנעע.

Crusta'cea *n.* (קראס-טיי'-שיא) דער מין וואסער-טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ [ווי ראקעס].

crusta'cean *n. and a.* (קראס-טיי'-שיען) וואס איז שייך צו די וואסער-טהיע-רע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ; א בעשעפעניש פון דעם מין.

crustaceol'ogy *n.* (קראס-טיי-שי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די וואסער-טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א האר-טען שאלעכץ.

crusta'ceous *a.* (קראס-טיי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו הארטען שאלעכץ אדער צו קארע; וואס איז ווי א מושעל; וואס האט א הארטען שאלעכץ [ווי א ראק].

crus'tate *a.* (קראס'-טייט) בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ; פערהארטעוועט פון אויבען.

crus'tated *a.* (קראס'-טיי-טעד) ז. *crustate*

crusta'tion *n.* (קראס-טיי'-שאן) דאס בעדעקט ווערען ווי מיט א קארע; דאס פערהארטעוועט ווערען פון אויבען.

crust'-hunt *v.* (קראסט'-האנט) פיהרען א יאגד [מעהרסטענטייל אויף גרויסע חיות, ווי למשל, הירשען] איבער פער-פראָרענעם שנעע.

crus'tily *adv.* (קראס'-טי-לי) ערגערליך, שלעכט געשטימט, אנגעבלאזען.

crus'tiness *n.* (קראס'-טי-נעס) דאס זיין פערהארטעוועט פון אויבען; דאס זיין הארט; דאס זיין ערגערליך; דאס זיין שלעכט געשטימט; דאס זיין אנגעבלאזען.

crus'ting *n.* (קראס'-טינג) יאגד [מעהרסטענטייל אויף גרויסע חיות, ווי למשל, הירשען] איבער פערפראָרענעם שנעע.

crus'ty *a.* (קראס'-טי) ווי קארע; הארט; אנגעבלאזען, אנגעכמורעט, שלעכט גע-שטימט.

crutch *n. and v.* (קראטש) א קוליע; אלטקייט; געהן אויף קוליעס; אונטער-האלטען מיט קוליעס; אונטערהאלטען, אונטערשטיצען.

crutched *a.* (קראטשט) אנגעלעהנט אויף קוליעס; בעוואָרנט מיט קוליעס; בע-צייכענט מיט א צלם; וואס טראגט א צלם.

crux *n.* (קראקס) א קרייץ; דער קרייץ [אלס פייניגונגס-מיטעל]; עטוואס וואס פייניגט אדער ברייניגט אין פערלעגענ-הייט; א רעטעניש; עטוואס וואס איז רעטזעלהאפט.

Crux *n.* (קראקס) [א דאס זיד-קרייץ] געוויסע צונויפשטעלונג פון שטערען אין הימעל].

cry *v. and n.* (קראי) שרייען; אויס-שרייען; אויסרופען; וויינען; קלאגען אויף'ן קול; עפענטליך ערקלערען, עפענט-ליך בעשולדיגען; א געוויין; א קלאג; א געשריי, אן אויסגעשריי; א רוף, אן אויסרוף; אן עפענטליכע ערקלערונג; אן עפענטליכע בעשולדיגונג; א מחנה הינט; א קאמפאניע [אין פערערטליכען זין]; א קריגס-רוף; א שלאג-ווארט; דער גע-רויש וואס קומט פון בוינען קופער-בלעך.

cry af'ter (קראי עפ'-טער) וויינען פאר בענקעניש נאך עפעס.

cry against' (קראי ע-גענסט') טאדלען אדער דראהען אויף'ן קול.

Arise, go to Nineveh, . . . and cry against it.

cry'-ba'by *n.* (קראי'-ביי'-בי) א צו-פיעשטשעטער, א צובאלעוועטער, איינער וואס וויינט ביי דער קלענסטער געלעגענ-הייט.

cry back (קראי בעק) געהן נאך די שפורען צוריק אדער זיך צוהערען צו דעם געגרויש פון הינטען [אויף יאגד]; ווע-רען עהנליך צו די אור-עלטערען [וועגען בהמות].

cry before' hurt (קראי בי-פאור' הורט) שרייען גלאט אין דער וועלט אריין; מיר נישט דיר נישט שרייען.

cry down (קראי דאון) מאכען א שלעכ-טען נאמען אימעצען; ארויסלאזען א שם-רע; פערווערען א זאך.

cry for the moon (קראי פאר מהי מוהן) וועלען דאס טעלערעל פון הימעל.

cry'ing *a.* (קראי'-אינג) 1. וויינענדיג, טרויעריג; 2. אונערטרעגליך; הימעל-שרייענד.

1. She sang a crying song. 2. The conviction of the prisoner was a crying injustice.

cry'ing-drunk *a.* (קראי'-אינג-דראנק) שכור ווי לוט.

cry'ing e'vil (קראי'-אינג איוול) א הי-מעל-שרייענדער פעהלער אדער איבעל.

The crying evils in our government must be promptly remedied.

cry'olite *n.* (קראי'-א-לאיט) קריאליט [א מינעראל וואס געפינט זיך אין גרענ-לאנד און אין אוראל, ווערט בענוצט צו פאבריצירען סאדע און אלומיניום].

cryoph'orus *n.* (קראי-אפ'-א-ראס) א וואסער-פריערער [אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט ווי אזוי וואסער קיהלט זיך אב און פריערט].

cry out (קראי אוט) א געשריי טהאן; שרייען אויף א קול; קלאגען זיך.

crypt *n.* (קריפט) א קעלער אין א הויז; א סקלעפ; דער סקלעפ אין א קירך, וואס ווערט בענוצט פאר קברים און מאנומענ-טען; אין אנאטאמיע — דריזען אין דער פארם פון זעקעלעך אדער בייטעלעך.

cryp'tic *a.* (קריפ'-טיק) בעהאלטען, פער-

בארגען; מיט א האלבען מויל, ניט דער־
רעדט.
The statement given by the editor seemed a cryptic utterance.
cryp'tical *a.* (קריפ׳-טי-קעל)
.ז *cryptic*
cryp'tically *adv.* (קריפ׳-טי-קעל-אי)
בסוד; בעהאלטענערהייט.
cryp'togam *n.* (קריפ׳-טא-געם) א פלאנ־
צע פון דעם מין קריפטאגאמען.
.ז *Cryptogamia*
Cryptoga'mia *n.* (קריפ-טא-גיי׳-מי-א)
די קריפטאגאמען [די אלע מינים פון ני־
דעריגע פלאנצען, וועלכע בליהען ניט, נאר
ווערען בעפרוכטעט דורך ספארען אדער
מיקראסקאפישע צעלען].
cryptogam'ic *a.* (קריפ-טא-געמ׳-איק)
וואס איז שייך צו די קריפטאגאמען.
.ז *Cryptogamia*
cryp'togram *n.* (קריפ׳-טא-גרעם) א
שריפט וואס איז געשריבען מיט געהיימע
צייכענס [שיפער], וועלכע זייטיגע מענ־
שען קענען ניט פערשטעהן.
cryp'tograph *n.* (קריפ׳-טא-גרעף) א
געהיימע שריפט; א שיפער־כתב; די מע־
טאדע צו שרייבען מיט א שיפער.
cryptograph'ic *a.* (קריפ-טא-גרעפ׳-
איק) געשריבען אין א געהיימע שריפט;
וואס ווערט בענוצט צו שרייבען אין א
געהיימע שריפט.
cryptograph'ical *a.* (קריפ-טא-גרעפ׳-
איק-על) .ז *cryptographic*
cryptog'raphy *n.* (קריפ-טאג׳-רע-פי)
דאס שרייבען שיפרירט; א געהיימער שי־
פער.
cryptol'ogy *n.* (קריפ-טאל׳-א-דזשי)
שיפער־כתב, ציפער־שריפט, געהיימע
שפראך.
cryp'tonym *n.* (קריפ׳-טא-נים) א גע־
היימער נאמען [א נאמען וואס איינער
האט אין א געהיימע געזעלשאפט א. ד. ג.].
crys'tal *n. and a.* (קריס׳-טעל) קריס־
טאל, קריסטאל־גלאז; אין כעמיע און מי־
נעראלאגיע — א קריסטאל [א הארטער
פיעלקאנטיגער און סימעטריש געבויטער
קערפער, וועלכער בילדעט זיך אויס דורך
די מאלעקולארע בעוועגונג פון שטאף. די
איינפאכסטע טיילעלכער פון זאלץ, צוקער,
גראניט א. ד. ג. זיינען קריסטאלען]; פון
קריסטאל; קלאר, דורכזיכטיג.
crys'tal-form *a.* (קריס׳-טעל-פארם)
קריסטאל־פערמיג, אין דער פארם פון א
קריסטאל.
crys'tal-glass *n.* (קריס׳-טעל-גלעס)
קריסטאל־גלאז.
crystal'lic *a.* (קריס-טעל׳-איק) וואס
איז שייך צו קריסטאל אדער צו קריסטא־
ליזירונג.
crystallif'erous *a.* (קריס-טע-ליפ׳-ע-
ראס) וואס ענטהאלט אין זיך קריסטאלען.
crys'tallin *n.* (קריס׳-טע-לין) איי־ווייס־
סער שטאף וואס געפינט זיך אין דער
קריסטאל־לינז פון אויג; אין כעמיע —
אנילין [א פעטליכע זעהר גיפטיגע פלי־
סיגקייט וואס געפינט זיך אין טער (דזע־
געכץ) פון שטיין־קויהלען].
crys'talline *n. and a.* (קריס׳-טע-לין)
וואס בעשטעהט פון קריסטאל; וואס איז
שייך צו קריסטאלען אדער צו קריסטאלי־
זירונג; וואס האט זיך אויסגעבילדעט דורך
קריסטאליזאציאן; וואס איז עהנליך צו
קריסטאל; קלאר, דורכזיכטיג; א פעלז וואס
האט זיך אויסגעבילדעט טיילווייז אדער
אינגאנצען דורך קריסטאליזאציאן.
.ז *crystallization*

crys'tallisable *a.* (קריס׳-טע-לאי-
זעבל) .ז *crystallizable*
crystallizabil'ity *n.* (קריס-טע-לאי-
זע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען קריסטאליזירט
ווערען.
crys'tallizable *a.* (קריס׳-טע-לאי-
זעבל) וואס קען קריסטאליזירט ווערען.
.ז *crystallization*
crystalliza'tion *n.* (קריס-טע-לי-זיי׳-
שאן) קריסטאליזאציאן [א פראצעס וואס
בעשטעהט דעריין, וואס די מאלעקולען פון
א פליסיגען שטאף אדער גאזען נעהמען
אן בעשטימטע, רעגעלמעסיגע קריסטאל־
פארמען, ווען זיי פעררדיכטען זיך דורך אב־
קיהלונג אין א פעסטען קערפער]; די
קריסטאליזירטע מאסע.
crys'tallize *v.* (קריס׳-טע-לאיז) קריס־
טאליזירען; זיך קריסטאליזירען; אננעה־
מען רעגעלמעסיגע, בעשטימטע פארמען.
.ז *crystallization*
crys'tallizer *n.* (קריס׳-טע-לאי-זער)
דאס וואס ווירקט אויף דער קריסטאליזי־
רונג פון א זאך.
crystallog'raphy *n.* (קריס-טע-לאג׳-
רע-פי) קריסטאלאגראפיע [די לעהרע
וועגען קריסטאלען, וועגען זייער אויסביל־
דונג און פארמען].
crys'talloid *n. and a.* (קריס׳-טע-
לאיד) וואס איז עהנליך צו א קריסטאל;
איינע פון די שטאפען [ווי זאלץ, צוקער
א. ד. ג.], וועלכע קענען דורכגעהען דורך
א דיקע צייג, ווי פארמעט־פאפיער, ווען
זיי זיינען פאנאנדערגעלאזען אין א פלי־
סיגקייט; שטאף פון איי־ווייס אין דער
פארם פון א קריסטאל, וואס געפינט זיך
אין צעלע פון א פלאנצע.
crystallol'ogy *n.* (קריס-טע-לאל׳-א-
דזשי) קריסטאלאגיע [די וויסענשאפט ווע־
גען די קערפערס אין דער אונארגאנישער
נאטור אויף וויפיעל זיי בילדען זיך אויס
אין דער פארם פון קריסטאלען].
crys'tallotype *n.* (קריס׳-טע-לא-טאיפ)
א מין פאטאגראפיע אויף גלאז.
cry the bans (קראי טהי בענז) אויס־
רופען אין קירך די נעמען פון פערלאבטע
[חתן־כלה], מיט דעם ציעל טאמער וועט
זיך ארויסרופען איינער וואס האט א טענה
געגען דעם שידוך; אויסשרייען וויפיעל
מען באט אן אויף אן אויקציאן.
cry to (קראי טו) רופען צו... זיך בעטען
ביי אימעצען.
cry up (קראי אפ) אויף א קול אויס־
לויבען, ריהמען אימיצען; מעהר אנבא־
טען, טרייבען פרייזען אין דער הויך אויף
אן אויקציאן [ליצעטאציע].
cry wolf (קראי הוואולף) א פאלשע טרע־
וואגע מאכען.
C. S. A. ראשי תבות פון די ווערטער
Confederate States of America
cten'oid *n. and a.* (טענ׳-איד) קאם־
ארטיג, ווי א קאם [בנוגע צו געוויסע פיש,
ביי וועלכע דער רוקען איז אויסגע־
זעצט מיט שטאכלען ווי א קאם אדער דאס
מויל איז אויסגעזעצט מיט צייהנער ווי א
קאם]; א פיש פון דיעזען מין.
ctenoi'dean *a.* (טע-נאי׳-די-ען) וואס
איז שייך צו דעם מין פיש, ביי וועלכע
דער רוקען איז בעזעצט מיט שטאכלען אין
דער פארם פון א קאם.
Ctenoi'dei *n.* (טע-נאי׳-די-אי) דער מין
פיש, ביי וועלכע דער רוקען איז בע־
זעצט מיט שטאכלען אין דער פארם פון
א קאם.

ctenoi'dian *a.* (טע-נאי׳-די-ען)
.ז *ctenoidean*
cub *n. and v.* (קאב) א יונגע פיער־
פיסיגע חיה [מייסטענס א יונגער בער,
וואלף, פוקס]; א שטאל פאר בהמות; א
קאסטען, א זאסיק; א געשיר־אלמער; א
גראבער יונג, א מוזשיק; א יונגער רע־
פארטער; קינדלען [ביי חיות].
cu'bage *n.* (קיו׳-בעדזש) .ז *cubature*
Cu'ban *n. and a.* (קיו׳-בען) וואס איז
שייך צו קובא [איינער פון די גרויסע
וועסט־אינדישע אינזלען]; א געבארענער
אדער א בירגער פון קובא.
cuba'tion *n.* (קיו-ביי׳-שאן)
.ז *cubature*
cu'bature *n.* (קיו׳-בע-טשור) דאס אויס־
געפינען די קוביק־מאס פון א קערפער.
cub'by *n. and a.* (קאב׳-אי) קליין, אבער
זעהר בעקוועם; אן אלקערעל, א צימערעל;
א שטרויענער קארב וואס מען טראגט צו־
געבונדען צום רוקען.
cub'byhole *n.* (קאב׳-אי-האול) אן אל־
קערעל, א צימערעל; זעהר א קליין שטי־
בעלע.
cub'by-house *n.* (קאב׳-אי-האוס) א
קליין שטיבעלע וואס קינדער בויען אויף
צום שפיעלען זיך.
cube *n. and v.* (קיוב)

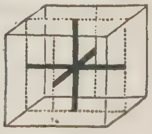
Cube

א קוב [א רעגעלמעסי־
גער קערפער, וואס האט
זעקס גלייכע קוואדראט־
זייטען]; די קוביק־
צאהל [א צאהל וואס
מען בעקומט ווען מען
כפל׳ט א צאהל דריי
מאל אויף זיך אליין; 125 איז דער קוב
פון 5, 27 — פון 3]; כפל׳ען א צאהל דריי
מאל אויף זיך אליין, ווי 5×5×5=125.
cu'beb *n.* (קיו׳-בעב) קובעבע [א מין
פעפער, וואס וואקסט אין אסט־אינדיען און
דיענט אלס רפואה צו געוויסע קראנקהיי־
טען].
cube'-ore *n.* (קיוב׳-אור) ארסעניק־
זויערעס אייזען [א מין מינעראל, וואס
קריסטאליזירט זיך אין קובישע קריסטא־
לען מיט א גרינליכען קאליר].
cube root (קיוב רוהט) דער קוביק־
ווארצעל [די צאהל, וואס ווען זי ווערט
גע׳כפל׳ט דריי מאל אויף זיך אליין, ביל־
דעט זי א קוב, ווי 3 איז דער קוביק־
ווארצעל פון 27, 5 איז דער קוביק־ווואר־
צעל פון 125].
cube'-spar *n.* (קיוב׳-ספאר) ניפס וואס
האט אין זיך ניט קיין וואסער.
cu'bic *n. and a.* (קיו׳-ביק) וואס האט
די פארם פון א קוב; וואס קען געמאסטען
ווערען אין דער לענג, אין דער הויך און
אין דער ברייט; אין מאטעמאטיק — א
קובישע גלייכונג.
cu'bica *n.* (קיו׳-בי-קא) א לייכטער,
פיינער וואל־שטאף.
cu'bical *a.* (קיו׳-בי-קעל) וואס איז שייך
צו א קוב; קוב־פערמיג. .ז *cube*
cu'bical foot (קיו׳-בי-קעל פוט) א
קוביק־פוס [א מאס וואס איז איין פוס
אין דער לענג, אין דער ברייט און אין
דער הויך].
cu'bically *adv.* (קיו׳-בי-קעל-אי) אין
דער פארם פון א קוב; בנוגע צו א קוב.
cu'bicalness *n.* (קיו׳-בי-קעל-נעס) דאס
זיין אין דער פארם פון א קוב. .ז *cube*
cu'bical num'ber (קיו׳-בי-קעל נאמ׳-
בער) א קוביק־צאהל [א צאהל וואס ווערט
גע׳כפל׳ט אויף זיך דריי מאל].

cubic'ular *n. and a.* (קיו-ביק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שלאפצימער; פרי־וואט; א קאמער־הערר.

cubic'ulum *n.* (קיו-ביק'-יו-לאם) א קליין אונטעראירדיש צימערל צו בע־האלטען טויטע, א קאטאקאמב; א בעזונ־דערע אבטיילונג פון א קירך, וואו מען בעהאלט טויטע.

cu'biform *a.* (קיו'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א קוב.

cu'bit *n.* (קיו'-ביט) אן עלענבויגען; עלענבויגען־ביין; אן אייל [א מאס, 18—22 צאל, געברויכט אין עגיפטען, רוים א. ד. ג.].

cu'bital *a.* (קיו'-בי-טעל) וואס איז שייך צום עלענבויגען; וואס האלט אן אייל אין דער לענג.

cu'bit-fash'ion *adv.* (קיו'-ביט-פעש'-אן) מעסטענדיג מיט'ן אייל [די לענג פון האנד פון עלענבויגען ביז דער האנד־פלע־כע].

cub'less *a.* (קאב'-לעס) קינדערלאז.

cu'bo-cube *n.* (קיו'-באו-קיוב) אין מאטעמאטיק — דער קוב פון א קוב [א צאהל וואס איז זעקס מאל גע'כפל'ט גע־ווארען אויף זיך אליין, ווי למשל, 64 איז דער קוב פון א קוב פון 2].

cu'boid *a. and n.* (קיו'-באיד) וואס איז עהנליך צו א קוב; אין אנאטאמיע — איינער פון די ביינער פון פוס־טרים.

cuboi'dal *a.* (קיו-באי'-דעל) וואס איז עהנליך צו א קוב.

cu'bomancy *n.* (קיו'-בא-מענ-סי) א מין נביאות־זאגען אדער כשוף דורך ווארפען ביינדלעך.

cuck'ing-stool *n.* (קאק'-אינג-סטוהל) א שטראף־שטוהל פאר שלעכטע ווייבער אדער אונארענטליכע סוחרים, אין מיטעל־אלטער [דעם בעשולדיגטען פלעגט מען צובינדען צו א שטוהל און ארויסשטעלען צו שאנד פאר'ן עולם. אפט פלעגט מען דעם שטוהל מיט דעם צוגעבונדענעם מענ־שען ארבלאזען אין וואסער].

cuck'old *n. and v.* (קאק'-אלד) אן אב־געגנארטער מאן [וואס די פרוי איז איהם אונטרייו]; א מאן פון אן אויסגעלאסענער פרוי; ברייגנען שאנדע אויף'ן מאן דורך דער אונטרייהייט פון דער פרוי.

cuck'oldom *n.* (קאק'-אל-דאם) דאס זיין אן אבגענארטער מאן, דאס זיין א מאן פון אן אויסגעלאסענער פרוי.

cuck'oldry *n.* (קאק'-אלד-רי) טריילא־זיגקייט פון א פרוי צו א מאן.

cuck'oo *n.* (קוק'-אוה) [אזא פויגעל] דער קוקוק; פויגעל וואס לאזט ארויס ביים שרייען דעם קלאנג "קוקו"; א נאר.

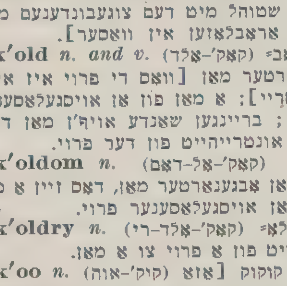

Cuckoo

cuck'oo-flow'er *n.* (קוק'-אוה-פלאו'-ער) די קוקוק־בלום.

cuck'oo-pint *n.* (קוק'-אוה-פינט) אזא פלאנצע.

cuck'oo-song *n.* (קוק'-אוה-סאנג) אן אלטע, אויסגעדראשענע געשיכטע.

cuck'oo-spit *n.* (קוק'-אוה-ספיט) דער קוקוק־שפיי, אזא פליסיגקייט, וואס איי־ניגע אינזעקטען לאזען ארויס פון זייערע קערפער אויף פלאנצען; אן אינזעקט וואס טיילט אויס דיעזע פליסיגקייט פון קערפער.

cuck'oo-spit'tle *n.* (קוק'-אוה-ספיטל) ז. *cuckoo-spit*.

cucul'late *a.* (קיו-קאל'-אייט) בעדעקט מיט א קאפושאן, מיט א קאלפאק אדער מיט א מיצעל.

cucul'lated *a.* (קיו-קאל'-איי-טעד) ז. *cucullate*.

cucul'lus *n.* (קיו-קאל'-אס) א קאפו־שאן, א קאלפאק, א מיצעל; די טיילען פון קאפ ביי חיות אדער די אויבערשטע טיילען פון בלומען וואס זעהען אויס ווי א קאלפאק.

cu'cumber *n.* (קיו'-קאמ-בער) אן אוי־גערקע.

Cucumber

cu'cumiform *a.* (קיו'-קיו-מי-פארם) וואס זעהט אויס ווי אן אוגערקע.

cucur'bit *n.* (קיו-קויר'-ביט) א קאלבע [אזא גלעזערנע כלי פון א כעמיקער] וואס זעהט אויס ווי א קירבים; א קיר־בים־פערמיגע כלי; א פלאנצע פון דעם קירבים [ארבוז]־מין.

cucurbita'ceous *a.* (קיו-קויר-בי-טיי'-שיאס) קירבים־ארטיג [וועגען פלאנצען].

cucur'bite *n.* (קיו-קויר'-ביט) ז. *cucurbit*.

cucur'bitive *a.* (קיו-קויר'-בי-טיוו) וואס זעהט אויס ווי א קירבים־קערענדעל [הויפטזעכליך וועגען ווערים].

cud *n.* (קאד) די שפייז, וואס קומט צוי־ריק ארויף פון פאדערשטען מאגען אין מויל און ווערט נאך אמאל איבערגעקייעט [ביי חיות וואס זיינען מעלה גרה].

The cow is one of the animals that chew the cud.

cud'bear *n.* (קאד'-בעהר) א מין פלאנצע פון וועלכער מען מאכט א מין פורפור־פארב; דער רויטער אינדיגא, א פולווער צום פארבען [וואס ווערט גענומען פון דער דערמאהנטער פלאנצע].

cud'den *n.* (קאדן) דער קויהל־פיש.

cud'dle *v. and n.* (קאדל) ארומנעהמען, צערטלען; זיך צוטוליען; אומארמונג.

cud'dy *n.* (קאד'-אי) אן עזעל; א נאר; א קלאון; אזא העבעל אדער בראך־שטאנג אויפצוהויבען שטיינער; אן עס־צימער אויף א שיף פאר די העכערע שיפס־בע־אמטע און די פאסאזשירען פון ערשטער און צווייטער קלאסע; א קיך אויף באר־זשעס; א שפייז־קאמער; א שפייז־שראנק; א קויהל־פיש.

cudg'el *n. and v.* (קאדזש'-על) א קור־צער, גראבער שטעקען, א דראנג [גענוצט אלס וואפען]; שלאגען [הויפטזעכליך, שלאגען מיט א דראנג].

cudg'eler *n.* (קאדזש'-על-ער) איינער וואס שלאגט מיט א שטעקען.

cudg'eling *n.* (קאדזש'-על-אינג) דאס שלאגען מיט א שטעקען.

cudg'eller *n.* (קאדזש'-על-ער) ז. *cudgeler*.

cudg'elling *n.* (קאדזש'-על-אינג) ז. *cudgeling*.

cudg'el one's brains (קאדזש'-על וואנז ברייגז) זיך צוברעכען דעם קאפ [טראכטענדיג וועגען עפעס].

cudg'el-play *n.* (קאדזש'-על-פליי) א געוועסער מיז געפעכט מיט שטעקלעך.

cudg'el-proof *a.* (קאדזש'-על-פרוהף) וואס עס נעהמט איהם קיין קלאפ נים.

cud'weed *n.* (קאד'-הוויעד) א מין פלאנ־צע, פון וועלכער מען מאכט א מין פור־פור־פארב; דער רויטער אינדיגא. ז. *cudbear*.

cue *n.* (קיו) [ביי חיות] אן עק; עטוואס וואס העגנט אראב [ווי א לאק האר]; א ביליארד־שטעקען; מענשען וואס ווארטען אויף זייער רייה [אטשערעד]; די ווער־טער צו ענדע פון איין אקטיאר'ס רעדע, וואס דיענען אלס צייכען פאר א צווייטען אקטיאר, אז ער דארף אנהויבען צו ריי־דען; נאטען, וואס האבען דעמזעלבען צוועק ביי זינגער אדער שפיעלער; די ראלע, די בעשטימטע האנדלונג; שטימונג; א וואונק, אן אנצוהערעניש; דער נאמען פון דעם בוכשטאב q; עטוואס וואס איז ווייניג ווערטה; א קליינע צאהל אדער מאס.

cue'-ball *n.* (קיו'-באהל) א ביליארד־באל וואס מען האט א שטויס געטהאן מיט'ן ביליארד־שטעקען [אין געגענזאץ צו די איברינגע].

cue'ist *n.* (קיו'-איסט) א ביליארד־שפיעלער.

cue'-rack *n.* (קיו'-רעק) א געשטעל פאר ביליארד־שטעקענס.

cuer'po *n.* (קהווער'-פאו) דאס לייב, דער קערפער; קליידער וואס מען טראגט ביים לייב.

cuff *n. and v.* (קאף) א קלאפ מיט דער אפענער האנד אדער מיט'ן פויסט; א מאנ־זשעט; דער געניק, דער נאקען; שלאגען; פאטשען.

cuf'fy *n.* (קאפ'-אי) א שפאטישער נא־מען פאר נעגערס אין אמעריקא.

cuin'age *n.* (קהווינ'-עדזש) דאס אויס־גיסען צין אין שטיקער.

cuirass' *n.* (קהווי-רעס') א קיראסע [א פאנציר, וואס בעדעקט די ברוסט און דעם רוקען]; א ברוסט־שילד [ביי געווי־סע חיות].

cuirassier' *n.* (קהווי-רע-סיער') א קי־ראסיר [א רייטענדער סאלדאט בעפאנ־צערט מיט א ברוסט־שילד].

cuish'es *n.* (קהוויש'-עז) א פאנצער, אי־בערהויפט אויף די היפטען [קלובעס].

cuisine' *n.* (קהווי-זין') א קיך; די קיך־אבטיילונג פון א הויז אדער האטעל; די מעטאדע פון קאכען.

That hotel is noted for its cuisine.

cuiss'es *n.* (קהווים'-עז) ז. *cuishes*.

cul'-de-sac' *n.* (קוהל'-דע-סעק') א זאק־געסעל [א געסעל וואס איז אפען נאר פון איין זייט]; א פאסטקע; א חלל [אן אויסהוילונג] אין קערפער ווען ער איז אפען פון איין זייט; די לאגע פון אן אר־מעע ווען זי איז ארומגערינגעלט פון פיינד.

culic'iform *a.* (קיו-ליס'-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א מיק [קאמארע].

cu'linary *a.* (קיו'-לי-נע-רי) קולינאריש, וואס איז שייך צו דער קיך אדער צו דער

קונסט פון קאכען; וואס ווערט געברויכט אין קיך אדער ביים קאכען.

She was mistress of all **culinary** secrets.

cu'linary salt (קיו'-לי-נע-רי סאהלט) קאכזאלץ.

cull *v. and n.* (קאל) זאמלען, קלייבען; אויסקלייבען; אבגעקליבענעס; א נאר, א תם.

The volume is a collection of poems **culled** from the ancient poets.

cul'lender *n.* (קאל'-ען-דער) א זייער, א פילטער, א זיפ.

cul'ler *n.* (קאל'-ער) איינער וואס קלייבט אוים.

cul'let *n.* (קאל'-עט) שטיקלעך צובראכענע גלאז.

cull'ing *n.* (קאל'-אינג) דאס אויסקלייבען; דאס אויסגעקליבענע.

cul'lis *n.* (קאל'-אים) א רעגען=רינע אויף א דאך.

cul'ly *n.* (קאל'-אי) א יאלד, איינער וועמען מען קען לייכט איינריידען אדער אבנארען.

cul'lyism *n.* (קאל'-אי-איזם) תמ'עוואטקייט.

culm *n.* (קאלם) פסולת פון שטיין=קויהלען; אן ערגערער זארט אנטראציט=קויהלען; דינע קויהלען; א גראז=שטענגעל.

culmif'erous *a.* (קאל-מיפ'-ער-אם) אויף וועלכען עס וואקסען פוסטע גראז=שטענגלעך; וואס ענטהאלט קויהלען=שטויב.

cul'minal *a.* (קאל'-מי-נעל) וואס אנבעלאנגט צום העכסטען פונקט; העכסט.

cul'minant *a.* (קאל'-מי-נענט) וואס דערגרייכט דעם העכסטען פונט.

cul'minate *v. and a.* (קאל'-מי-נייט) שטעהן אין'ם מערידיאן, דערגרייכען די גרעסטע הויך [וועגען שטערען]; דערגרייכען די העכסטע שטופע, דעם העכסטען שפיץ; וואס וואקסען אין דער הויך [וועגען קאראלען].

cul'minating *a.* (קאל'-מי-ניי-טינג) דורכשניידענד דעם מערידיאן, זייענד אויף'ן העכסטען פונקט [וועגען שטערען]; דערגרייכענד די העכסטע שטופע.

culmina'tion *n.* (קאל-מי-ניי'-שאן) 1. קולמינאציאן [ווען א שטערען דערגרייכט דעם מערידיאן]; 2. דער העכסטער פונקט, דער שפיץ; די ערגרייכונג פון דעם העכסטען פונקט.

2. Having reached the **culmination** of his career, one blunder destroyed his popularity.

culot'tism *n.* (קיו-לאט'-איזם) די פרינציפען אדער דער איינפלוס פון די העכערע קלאסען פון דער געזעלשאפט.

cul'pa *n.* (קאל'-פע) א פערזעהן, א טעות.

culpabil'ity *n.* (קאל-פע-ביל'-אי-טי) שולדיגקייט; טאדעלהאפטיגקייט.

cul'pable *a.* (קאל'-פעבל) שולדיג; וואס פערדיענט טאדעל.

Apparently no one was **culpable** for the accident.

cul'pableness *n.* (קאל'-פעבל-נעס) ז. ***culpability***.

cul'pably *adv.* (קאל'-פע-בלי) אויף א טאדעלס=ווערטהען אופן.

cul'patory *a.* (קאל'-פע-טא-רי) וואס בעשולדיגט, וואס טאדעלט.

cul'prit *n.* (קאל'-פריט) איינער וואס ווערט בעשולדיגט אין א פערברעכען; א פערברעכער.

cult *n.* (קאלט) דער קולט, די רעליגיעזע פארמען, מנהגים; גאטעסדיענסט; פערגעטערונג פון א מענשען אדער זאך; די פערעהרונג; די פערזאן אדער זאך וואס ווערט פערגעטערט אדער פערעהרט.

cultch *n.* (קאלטש) די איקרע, די אייערלעך פון אויסטערען; דער גרונט פון ים, וואו אויסטערען געפינען זיך.

cul'tivable *a.* (קאל'-טי-וועבל) וואס קען קולטיווירט אדער בעארבייט ווערען.

cul'tivatable *a.* (קאל'-טי-וויי-טעבל) וואס קען בעארבייט ווערען; פעהיג צו ענטוויקלונג.

cul'tivate *v.* (קאל'-טי-וויים) 1. בעאקערען, בעארבייטען; 2. אויסבילדען, פערעדלען [דעם גייסט], ציוויליזירען; 3. שטארק איבערגעבען זיך צו עטוואס [ווי צו א קונסט=זאך א. ד. ג.].

1. He is **cultivating** land. 2. You should **cultivate** your taste for poetry. 3. History is to be loved and **cultivated** for its own sake.

cul'tivated *a.* (קאל'-טי-וויי-טעד) בעארבייט [וועגען ערד]; קולטיווירט; ערצויגען, אויסגעבילדעט, ענטוויקעלט פערפיינערט, אויסגעבעסערט.

cultiva'tion *n.* (קאל-טי-וויי'-שאן) ערד=בעארבייטונג; קולטיווירונג, ענטוויקלונג, אויסבילדונג; דאס פראדוצירען פון פלאנצען און תבואות; דאס זיין ענטוויקעלט, געבילדעט, גוט ערצויגען אדער פערפיינערט.

cul'tivator *n.* (קאל'-טי-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ציוויליזירט, ערציהט, ענטוויקעלט, פערפיינערט אדער בילדעט אוים; איינער וואס בעארבייט די ערד; איינער וואס גיט זיך ספעציעל אב מיט עפעס מיט דעם צוועק עס אויסצובעסערען אדער ענטוויקלען; אזא אקער=מאשין.

Cultivator

cul'trate *a.* (קאל'-טרייט) שארף=קאנטיג און שפיציג; וואס איז פון איין זייט דיק און פון דער אנדער זייט שארף [ווי א מעסער].

cul'trated *a.* (קאל'-טריי-טעד) ז. ***cultrate***.

cul'triform *a.* (קאל'-טרי-פארם) שארף=קאנטיג און שפיציג; וואס האט די פארם פון א שארף=ווינקלדיגען דריי=עק, אין וועלכען איין זייט איז קירצער ווי די איבריגע [וועגען קערפער=טיילען ביי חיות].

cultriv'orous *a.* (קאל-טריוו'-א-ראם) שלינגענדיג מעסערם [מאכענדיג קונצען].

cul'turable *a.* (קאל'-טשור-עבל) וואס מען קען קולטיווירען אדער בעארבייטען [וועגען ערד]; וואס קען אויסגעבילדעט, ענטוויקעלט, פערפיינערט אדער ערצויגען ווערען.

cul'tural *a.* (קאל'-טשור-על) וואס אנבעלאנגט צו קולטור אדער קולטיווירונג; ציוויליזירט.

cul'ture *n. and v.* (קאל'-טשור) דאס בעארבייטען די ערד; דאס קולטיווירען [חיות און איבערהויפט פלאנצען, מעהרסטענטייל מיט דעם צוועק ארויסצוברייננגען נייע, בעסערע מינים]; קולטור; דאס קולטיווירען; דאס ציוויליזירען; ענטוויקלונג, אויסבילדונג, אויפקלערונג, פערפיינערונג; קולטיווירען, בעארבייטען די ערד; ערציהען, אויסבעסערען, אויסבילדען, ענטוויקלען, פערפיינערען.

cul'tured *a.* (קאל'-טשורד) קולטיווירט, געבילדעט, ענטוויקעלט.

cul'tureless *a.* (קאל'-טשור-לעס) ניט קולטיווירט, ניט ציוויליזירט, ניט געבילדעט, ניט ענטוויקעלט, ניט ערצויגען.

cul'turist *n.* (קאל'-טשור-איסט) איינער וואס בעארבייט די ערד; איינער וואס גיט זיך אב מיט עפעס [הויפטזעכליך מיט דעם צוועק עס אויסצובעסערען אדער צו ענטוויקלען, ווי מינים חיות אדער פלאנצען]; איינער וואס גלויבט אין דער נויטווענדיגקייט צו פערשפרייטען בילדונג און אויפקלערונג; איינער וואס גלויבט, אז ניט די רעליגיאן, נאר די בילדונג איז די הויפט זאך אין דער מענשליכער ציוויליזאציאן.

cultur'kampf *n.* (קול-טור'-קאמפף) קולטור=קאמפף, דער קאמפף וואס איז אנגעפיהרט געווארען פון דער דייטשער רעגיערונג [הויפטזעכליך אונטער ביסמארק] געגען דער אריינמישונג פון דער קאטוילישער קירך אין די ענינים פון ערציהונג און רעגיערונג.

cul'tus *n.* (קאל'-טאס) א קולט, א סיסטעם פון א רעליגיעזען גלויבען און פערגעטערונג.

cul'ver *n.* (קאל'-ווער) א טויב; א קאנאנע וואס איז געברויכט געווארען אין דעם 16טען יאהרהונדערט [אבקירצונג פון ***culverin***].

cul'verin *n.* (קאל'-ווער-אין) אזא קאנאנע וואס איז געברויכט געווארען אין 16טען יאהרהונדערט.

cul'vert *n.* (קאל'-וואירט) אן אונטעראירדישער רינשטאק; אן אונטעראירדישער וועג אדער קאנאל; א רינע.

cul'vertail *n.* (קאל'-וואיר-טייל) א שוואלבען=עק [אזא מין צונויפשליסען ברעטער אדער קלעצער, ווען א קליינער ארויסגעשטארצטער טייל פון איינער וואס איז עהנליך צו א דריי=עק, קומט אריין אין אן אויסשניט פון דער צווייטער].

cul'vertailed *a.* (קאל'-וואיר-טיילד) געשלאסען דורך שוואלבען=עקען [וועגען ברעטער אדער קלעצער]. ז. ***culvertail***.

cum'bent *a.* (קאמ'-בענט) ליעגענדיג.

cum'ber *v. and n.* (קאמ'-בער) בעלעסטיגען, פערוואלגערען, פערצאמען; שטערען, אבהאלטען; צוטומלען, אנטהאן צרות; א שטערונג, פערלעגענהייט, צרות.

cum'bersome *a.* (קאמ'-בער-סאם) בעלעסטיגענד, שטערענדיג; שווער; צרה'דיג; אונבעקוועם; אומגעלומפערט.

The society has a **cumbersome** system of administration.

cum'bersome goods (קאמ'-בער-סאם גודז) סחורות, וואס פערנעהמען צופיעל פלאץ.

cum'bersomely *adv.* (קאמ'-בער-סאם-לי) אויף אן אומגעלומפערטען, אונבעקוועמען אופן; מיט שווערקייט; מיט צרות.

cum'bersomeness *n.* (קאמ'-בער-סאם-נעס) דאס זיין בעלעסטיגענד, שווער, צרה'דיג, אומגעלומפערט אדער אונבעקוועם.

cum'brous *a.* (קאמ'-בראם) בעלעסטיגענד, שטערענדיג, שווער, אונבעקוועם, אומגעלומפערט; וואס פעראורזאכט אונאנגענעהמליכקייטען אדער צרות.

cum'brously *adv.* (קאמ'-בראם-לי) אויף א בעלעסטיגענדען, שטערענדען, אונבעקוועמען אדער אומגעלומפערטען שטייגער; מיט אונאנגענעהמליכקייטען, מיט צרות.

cum'brousness *n.* (קאמ'-בראס-נעס) ז. *cumbersomeness*

cum'frey *n.* (קאמ'-פריי) ז. *comfrey*

cum'in *n.* (קאמ'-) אין) קימעל; קי־מעל־פלאנצע.

Cumin

cum'inol *n.* (קאמ'-אי-נאל) קי־מעל־אויל.

cum'min *n.* (קאמ'-אין) ז. *cumin*

cu'mulate *v.* (קיו'-מיו-לייט) אנ־קלייבנ, אנזאמ־לען, צונויפנעהמען, אנוואַרפען.

cumula'tion *n.* (קיו-מיו-ליי'-שאן) אנזאמלונג; א הויּ־פען; עטוואס וואס איז אנגעזאמעלט אדער אנגעוואָרפען איז א הויפען; דאס פערהאנדלען אין גע־ריכט וועגען עטליכע קלאגען מיט איין מאל.

cu'mulative *a.* (קיו'-מיו-לע-טיוו) אנ־געזאמעלט ביסלעכווייז; וואס קומט צו, וואס בילדעט א מאסע.

cu'mulative ac'tion (קיו'-מיו-לע-טיוו עק'-שאן) אין מעדיצין — די פלוצ־ליכע ווירקונג פון א רפואה, נאכדעם ווי מען האט איהר גענומען אלץ אין קליינע דאזעו, וואס יעדערע בעזונדער האט קיין בעדייטענדע ווירקונג ניט געמאכט.

cu'mulative ar'gument (קיו'-מיו-לע-טיוו אר'-גיו-מענט) אן ארגומענט [א ראיה אין א ויכוח], וועלכער בעשטעהט פון עטליכע בעזונדערע ראיות און אלע צוזאמען פערשטארקען די בעהויפטונג.

cu'mulative ev'idence (קיו'-מיו-לע-טיוו עוו'-אי-דענס) דער בעוויז פון אן ערות, וועלכער בעשטעהט פון עטליכע טיילען און אלע צוזאמען פערשטארקען דעם בעוויז פיעל מעהר איידער יעדער טייל בעזונדער.

cu'mulatively *adv.* (קיו'-מיו-לע-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון אנזאמלען בים־לעכווייז; אנקלייבענדיג אלץ מעהר און מעהר.

cu'mulative offense' (קיו'-מיו-לע-טיוו א-פענס') א פערברעכען וואס בע־שטעהט פון א רייה קרימינעלע טהא־טען פון דעמזעלביגען ארט, וואס זיינען געשעהען אין דעמזעלביגען טאג אדער אין בעזונדערע טעג.

cu'mulative sen'tence (קיו'-מיו-לע-טיוו סענ'-טענס) אזא אורטייל פון גע־ריכט, וואו דער בעשולדיגטער איז פער־משפט צו צאהלען עטליכע געלד־שטראפען מיט אמאל אדער אויסזיצען מיט איין מאל עטליכע סראקען אין טורמע פאר עטליכע קרימינעלע טהאטען פון דעמזעלבען ארט.

cu'mulative vo'ting (קיו'-מיו-לע-טיוו וואו'-טינג) די סיסטעם פון וואהלען, ביי וועלכער יעדער וועהלער האט אזוי פיעל שטימען, וויפיעל מענשען עס דאר־פען זיין אויסגעקליבען אויף דיזען אמט, און דער וועהלער האט דאס רעכט אוועק־צוגעבען אלע זיינע שטימען פאר איין מענשען.

cu'mulose *a.* (קיו'-מיו-לאוס) פול מיט הויפענס, פול אנגעזאמעלט.

cu'mulo-stra'tus *n.* (קיו'-מיו-לאו-סטריי'-טאס) אזא פארם פון א וואלקען, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר אנגעזעצטע וויסע בערגלעך אדער קופעס, וואס ליע־גען אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

cu'mulous *a.* (קיו'-מיו-לאס) וואס האט די פארם פון א וויסען זומער־וואלקען.

cu'mulus *n.* (קיו'-מיו-לאס) א וויסער זומער־וואלקען [א וואלקען, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר אנגעזעצטע קופעס אדער בערגלעך].

cunab'ular *a.* (קיו-נעב'-יו-לאר) וואס איז שייך צום וויגעלע אדער צו דער קינד־הייט.

cu'neal *a.* (קיו'-ני-על) וואס האט די פארם פון א קליו.

cu'neate *a.* (קיו'-ני-אייט) ז. *cuneal*

cu'neated *a.* (קיו'-ני-איי-טעד) ז. *cuneal*

cu'neately *adv.* (קיו'-ני-אייט-לי) אין דער פארם פון א קליו.

cu'neiform *n. and a.* (קיו'-ני-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קליו; וואס שטודירט דעם קליו־פערמיגען שריפט [כתב היתדות] פון די אלטע כאלדעער; א קליו־פערמיגער בייו.

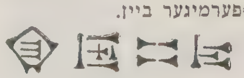

Cuneiform

cunette' *n.* (קיו-נעט') א קאנאוו, וואס ציהט אב וואסער; א טיפער גראבען ארום א פעסטונג.

cun'ner *n.* (קאנ'-ער) א מין ברוין־בלויליכער פיש [געפינט זיך נעבען אט־לאנטישען ברעג פון די פעראייניגטע שטאאטען].

Cunner

cun'ning *n. and a.* (קאנ'-אינג) פע־היגקייט; קענטשאפט; געניטקייט; כיט־רעקייט; די נאטירליכע פעהיגקייט אדער דער אינסטינקט פון א חיה צו עפעס; פע־היג; געניט; כיטרע; פיקאנט, צוציהענד.

cun'ningly *adv.* (קאנ'-אינג-לי) מעשה קענער; דורך כיטרעקייט; אויף א פיקאנ־טען, צוציהענדען שטייגער.

cun'ning-man *n.* (קאנ'-אינג-מען) א טרעפער, א זנאכער.

cun'ningness *n.* (קאנ'-אינג-נעס) דאס זיין פעהיג אדער כיטרע.

cun'ning snap (קאנ'-אינג סנעפ) א כיטרער יונג, א דורכגעטריבענער קערל.

cun'ning-wom'an *n.* (קאנ'-אינג-הוואומ'-ען) א טרעפעריו, א זנאכערקע.

cup *n. and v.* (קאפ) א בעכער, א טאס, א קובאק; א באנקע; א טרונק; אין קע־סעל פון א דאמפף־מאשין — איינע פון די קאלפאקעס וואס ווערען בענוצט צו פערגרעסערען די הייצונג; שטעלען באנ־קעס; בעלעגט ווערען מיט באנקעס.

cup'-bear'er *n.* (קאפ'-בעהר'-ער) א בעדיענטער ביי א שמחה וואס דערלאנגט די געסט וויין און אנדערע משקאות; אין אמאליגע צייטען — אן אנגעשטעלטער אין די קעניגליכע הויפען אדער ביי אדעליגע, וואס האט בעדארפט פערזוכען דעם וויין, איידער ער האט איהם דערלאנגט צום טיש [שר המשקים].

cup'board *n. and v.* (קאב'-אורד) אן אלמער פאר געשיר אדער שפייז; א בופעט; די קאלעקציאן זילבערנע, גאלדענע אדער גלעזערנע כלים וואס געפינט זיך אויף א בופעט; האלטען אין אן אלמער; אנזאמלען.

cup'board love (קאב'-אורד לאוו) עגאאיסטישע ליעבע, אהבה שתלויה בדבר.

cu'pel *n. and v.* (קיו'-פעל) א קליין שי־סעלע פון אש פון איבערגעברענטע ביינער, אין וועלכער מען שמעלצט גאלד אדער זילבער אום אבצוטיילען עס פון בליי; לייטערען מעטאלען אין אזא שיסעלע.

cupella'tion *n.* (קיו-פע-ליי'-שאן) דאס אבריייניגען גאלד און זילבער פון'ם בליי דורך שמעלצען אין א שיסעלע וואס ווערט געמאכט פון ביינער־אש.

cup'ful *n.* (קאפ'-פול) א פולער בעכער; די מאס פליסיגקייט וואס א בעכער אדער קובאק ענטהאלט אין זיך.

cup'-horse *n.* (קאפ'-הארס) א לויף־פערד, וואס האט געקראגען דעם פרייז אין וועט־לויפען.

Cu'pid *n.* (קיו'-פיד) דער גאט פון ליעבע [אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

cupid'ity *n.* (קיו-פיד'-אי-טי) א שטאר־קער חשק [צו געלד אדער מאכט]; א שטארקער גלוסט; גייציגקייט.

cup'-love *n.* (קאפ'-לאוו) עגאאיסטישע ליעבע.

cup of sor'rows (קאפ אוו סאר'-אוז) דער בעכער פון יסורים, צרות.

cu'pola *n.* (קיו'-פא-לא) א קופאל, דער האלב־רונדער דאך פון א געביידע.

cupped *a.* (קאפט) וואס זעהט אויס ווי א בעכער.

cup'per *n.* (קאפ'-ער) דער וואס שטעלט באנקעס.

cup'ping *n.* (קאפ'-אינג) דאס שטעלען באנקעס.

cup'ping-glass *n.* (קאפ'-אינג-גלעס) א באנקעס־גלעזעל וואס א רופא שטעלט.

cu'preous *a.* (קיו'-פרי-אס) וואס איז שייך צו קופער; עהנליך צו קופער; וואס ענטהאלט קופער; פון א קופער־קאליר.

cu'pric *a.* (קיו'-פריק) וואס האט די איינגעשאפטען פון קופער; וואס נעהמט זיך פון קופער.

cuprif'erous *a.* (קיו-פריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אדער ענטהאלט קופער.

cu'prite *n.* (קיו'-פראיט) רויטער קופער; קופער־ערץ.

cu'prous *a.* (קיו'-פראס) ז. *cupric*

cu'prum *n.* (קיו'-פראם) קופער [כעמי־שער אויסדרוק].

cups *n.* (קאפס) דאס טרינקען פער־שכור'ענדע משקאות; שכרות.

cup'-shaped *a.* (קאפ'-שייפט) וואס האט די פארם ווי א בעכער.

cup'-shot *a.* (קאפ'-שאט) מלא, שכור'לעך.

cu'pulate *a.* (קיו'-פיו-לייט) וואס זעהט אויס ווי א בעכער.

cu'pule *n.* (קיו'-פיול) א רונדער חלל אדער אויסהוילונג; א בעכער־פערמיגער טייל [אין פלאנצען].

cup'-valve *n.* (קאפ'-וועלוו) א גלא־קען־ווענטיל [אין א דאמפף־מאשין].

cur *n.* (קויר) א הונד; א געמיינער, אל־טער הונד; אן אונערצויגענער יונג, א לומפּענער מענש.

curabil'ity *n.* (קיור-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען געהיילט אדער פערבעסערט ווערען.

cur'able *a.* (קיור'-עבל) וואס קען אויס־געהיילט אדער פערבעסערט ווערען.

cur'ableness *n.* (קיור'-עבל-נעס) ז. *curability*

cur'ably *adv.* (קיור'-ע-בלי) היילבאר; דורך א היילבארען מיטעל.

curaçao' *n.* (קוה-רע-סאו') אזא געטראנק [שנאפס געווירצט מיט אפעלסין-שאלעכץ].

curaçoa' *n.* (קוה-רע-סאו') אזא געטראנק [שנאפס געווירצט מיט אפעלסין-שאלעכץ].

cu'racy *n.* (קיו'-רע-סי) דער אמט פון א קוראט. ז. *curate*

cura'ra *n.* (קו-רא'-רא) ז. *curari*

cura're *n.* (קו-רא'-רי) ז. *curari*

cura'ri *n.* (קו-רא'-רי) א שווארצליכע גיפטיגע זאפט פון געוויסע דרום-אמעריקאנישע בוימער [דיענט צו פערגיפטען פיילען ביי די דארטיגע פעלקער].

curas'sow *n.* (קו-רעס'-או) דער האקא-הוהן [אזא שעהנער גרויסער פויגעל וואס געפינט זיך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא. ער איז פון א דונקעל-וויאלעטען קאליר מיט א גרינליכען גלאנץ אויף'ן קאפ און מיט א ווייסען בויך].

Curassow

cu'rate *n.* (קיו'-רעט) דער קוראט [א גלח פון נידריגען ראנג].

cu'rateship *n.* (קיו'-רעט-שיפ) ז. *curacy*

cu'rative *n. and a.* (קיו'-רע-טיוו) היילענד; א רפואה.

cu'ratively *adv.* (קיו'-רע-טיוו-לי) דורך היילונג.

cura'tor *n.* (קיו-ריי'-טאר) א קוראטאר [אן אויפזעהער פון א מוזעאום, ביבליאטעק א. ד. ג.]; אן אפעקון, אן אפטרופוס.

cura'torship *n.* (קיו-ריי'-טאר-שיפ) דער אמט פון א קוראטאר [אן אויפזעהער פון א מוזעאום, ביבליאטעק א. ד. ג.]; אפטרופסות.

curb *n. and v.* (קירב) [פון א פערד]; עטוואס וואס האלט צוריק אדער קאנטראלירט; א רייהע שטיינער ביי א וועג אדער ביי א טראטואר; א געלענדער ארום א ברונעם; א צודעק פון א קעסעל; א געשווילעכטס אויף א פערד'ס פוס; האלטען אין צוים; איינהאלטען, קאנטראלירען; בעפעסטיגען אדער בעשיצען מיט א געלענדער, מיט א וואנד אדער מיט אנגעשאטענער ערד אדער שטיינער.

cur'bable *a.* (קירב'-בעבל) וואס קען איינגעהאלטען ווערען, וואס קען איינגעצוימט ווערען.

curb'-bit *n.* (קירב'-ביט) דאס אייזען-דעל פון צוים ביים פערד אין מויל.

curb'-chain *n.* (קירב'-טשיין) א קייט, וואס דארף איינהאלטען די בעוועגונג פון א מעכאניזם.

curb'ing *n.* (קירב'-אינג) שטיינער ביי דער זייט פון א טראטואר.

curb'less *a.* (קירב'-לעס) אהן א צוים.
The teacher unfortunately had a curbless temper.

curb'-roof *n.* (קירב'-רוהף) א געבראכענער דאך אדער א מאנסארדען-דאך [א משופע'דיגער דאך, וועלכער האט צוויי-עריי קראקוועס מיט א באלקען אין מיטען].

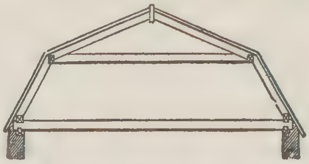
Curb-roof

curb'stone *n.* (קירב'-סטאון) א שטיין אדער א רייהע שטיינער וואס שפארען עפעס אונטער; א רייהע שטיינער ביי א טראטואר.

curb'stone bro'ker (קירב'-סטאון בראו'-קער) א בערזען-מעקלער, וואס פערקויפט [מייסטענטיילס אין גאס ביי דער בערזע] ווערטה-פאפירען, וואס זיינען ניט אנערקענט אפיציעל פון דער בערזע.

curch *n.* (קארטש) א טיכעל, א פא-טשיילע; א פרויען-הויב אדער קאפושאן.

curcu'lio *n.* (קיר-קיו'-לי-או) אזא זשוק.

cur'cuma *n.* (קיר'-קיו-מע) א פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט דער אינדישער זאפראן.

cur'cuma-pa'per *n.* (קיר'-קיו-מע-פיי'-פער) פאפיער אנגעזאפט מיט אן עקסטראקט פון אינדישען זאפראן [ווערט בענוצט צו פרובירען אלקאלי. דורך דעם אלקאלי בעקומט דאס פאפיער ברוינע פלעקען].

curd *n. and v.* (קירד) [פון] צווארעך וואס מען מאכט קעז]; די פערדיכטעטע טיילען פון וועלכער ניט איז פליסיגקייט; פערדיכטען; פערוואנדלען אין צווארעך; פערדיכטעט ווערען; פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך.

cur'diness *n.* (קיר'-די-נעס) דאס ווע-רען צווארעך; דאס ווערען פערדיכטעט.

cur'dle *v.* (קירדל) פערדיכטעט ווערען; פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך [ווע-גען מילך]; פערדיכטען; פערגליווערען; מאכען צווארעך.
The milk curdled because it was not fresh.

cur'dy *a.* (קיר'-די) ווי צווארעך; פול מיט פערדיכטעטע טיילען [וועגען פליסיגקייטען].

cure *n. and v.* (קיור) קורירען, היילען, אויסהיילען; בעזייטיגען; איינזאלצען, טריקענען אדער זייערען; קורירונג, היילונג, דאס אויסהיילען; א היילונגס-מיטעל; דאס אמט פון א קוראט [א גלח פון נידריגען ראנג אין די ענגלישע און אירלאנדישע קירכען].

cure'-all *n.* (קיור'-אהל) א מיטעל פאר אלע קראנקהייטען.

cure'less *a.* (קיור'-לעס) אונהיילבאר.

cur'er *n.* (קיור'-ער) איינער וואס קורירט; א דאקטאר; איינער וואס זאלצט איין, טריקענט אדער זייערט איין [זאכען, זיי זאלען ניט קאליע ווערען].

cur'few *n.* (קיר'-פיו) דאס קלינגען אין אבענד אין די שטעדט און דערפער אין מיטעלאלטער, אלס צייכען, מען זאל אויסלעשען די ליכט; די צייט פון דיזען קלינגען [געוועהנליך אום 8 אוהר אבענד]; דער גלאק, מיט וועלכען מען פלעגט אויסקלינגען דיזע ווארנונג; א קאלפאק איבער א ליכט.

cur'few-bell *n.* (קיר'-פיו-בעל) דער אבענד-גלאק. ז. *curfew*

Cu'ria *n.* (קיו'-רי-א) די פאפסטליכע קוריע [דעם פאפסט'ס מאכט, דעם פאפסט'ס רעגיערונג, דעם פאפסט'ס הויף].

cu'ria *n.* (קיו'-רי-א) א קוריע, א טייל פון דער רוימישער בעפעלקערונג אין די אלטע צייטען [די גאנצע רוימישע בעפעלקערונג איז אפיציעל געווען איינגעטיילט אין דרייסיג קוריען]; א וואהל-קוריע [אן אבטיילונג אין וועלכער א געוויסער טייל פון דער בעפעלקערונג פון גלייכע פערמעגען-צענז אדער נאציאנאליטעט וועהלט]; די געביידע, וואו א רוימישע קוריע פלעגט זיך פערזאמלען; א שטאדט-סענאט אין די אמאליגע שטעדט אין איטאליען [אין געגענזאץ צום רוימישען סענאט]; אין מיטעלאלטער — א געזעצגעבענדע אדער אדמיניסטראטיווע קערפערשאפט, א גע-ריכט.

cu'rialism *n.* (קיו'-רי-על-איזם) די פא-ליטישע סיסטעם פון דער פאפסטליכער קוריע. ז. *Curia*

curialis'tic *a.* (קיו-רי-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו דער פאליטישער סיסטעם פון דער פאפסטליכער קוריע. ז. *Curia*

cu'rio *n.* (קיו'-רי-או) א זעל-טענהייט; אן אנטיק; אן אנטיקען-זאמלונג; קליינע פערציערונגען.

curios'ity *n.* (קיו-רי-אס'-אי-טי) 1. ניי-גערינקייט; 2. א קוריאזיטעט; אויסגע-ציערטקייט; אבענטייערליכקייט; א זעל-טענהייט; א מערקווירדיגקייט.
1. He asked questions as a matter of curiosity.

curios'ity-shop *n.* (קיו-רי-אס'-אי-טי-שאפ) אן אנטיקען-קראם.

curio'so *n.* (קיו-רי-או'-סאו) א זאמלער פון אנטיקען; איינער וואס איז גוט בע-קאנט מיט אלטערטימליכקייטען; א קע-נער אין קונסט-זאכען; א ווירטואז.

cu'rious *a.* (קיו'-רי-אס) 1. ניינעריג; פארשענד; 2. זאנדערבאר, מאדנע; זעל-טען; פיין, קינסטלעריש אויסגעארבייט.
1. I am curious to know the truth about the affair. 2. The admiral wore a curious uniform.

cu'riously *adv.* (קיו'-רי-אס-לי) מיט נייגעריגקייט; מיט עלעגאנץ, מיט קונסט; אויף א זאנדערבארען, זעלטענעם אופן.

cu'riousness *n.* (קיו'-רי-אס-נעס) קו-ריאזיטעט, זאנדערבארקייט; נייגעריגקייט.

curl *n. and v.* (קירל) א לאק; דאס וואס קרייזעלט זיך, א ספיראל; א מין קראנקהייט פון געוויסע פרוכט-בוימער, דורך וועלכער די בלעטער ווערען צונויפ-געקארטשעט און פערוועלקט; קרייזלען [האר], דרעהען, פלעכטען; זיך דרעהען אין דער פארם פון א ספיראל.

curl down (קירל דאון) צוטוליען זיך [צו א ווינקעל], איינבויגען זיך, סטא-רען זיך צו זיין אונבעמערקבאר.

cur'ler *n.* (קיר'-לער) דער אדער דאס וואס קרייזעלט.

cur'lew *n.* (קיר'-ליו) דער בראך-פויגעל [אן איי-ראפעאישער און אן אמעריקאנישער זומפ-פויגעל מיט הויכע פיס און זעהר א לאנגען שנא-בעל].

Curlew

cur'liness *n.* (קיר'-לי-נעס) דאס קרייזלען זיך.

cur'ling *n.* (קויר׳-לינג) א געוויסער שפּיעל אין שאָטלאַנד, וואו די שפּיעלער גליטשען איבער׳ן אייז גרויסע און גלאַטע שטיינער צו געוויסע פּונקטען און גע־וויסע ריכטונגען.

cur'ling-i'ron *n.* (קויר׳-לינג-אַי׳-ערן) אַן אייזערנער צווענגעל, וועלכען מען ברענט אָן צו קרייזלען די האָר.

cur'ling-tongs *n.* (קויר׳-לינג-טאָנגז) ז. *curling-iron*.

curl of the lip (קוירל אָוו טהי ליפּ) א לייכטער פּעראַכטונגס־שמייכעל.

cur'ly *a.* (קויר׳-לי). לאָקיג, געקרייזעלט.

cur'ly-head'ed *a.* (קויר׳-לי-העד׳-עד) וואָס האָט געקרייזעלטע האָר.

cur'ly-pate *n.* (קויר׳-לי-פּייט) איינער וועלכער האָט געקרייזעלטע האָר.

cur'ly-pa'ted *a.* (קויר׳-לי-פּיי׳-טעד) ז. *curly-headed*.

curmudge'on *n.* (קויר-מאַדזש׳-אָן) א קמצן, א קאַרגער מענש.

curmudge'only *a.* (קויר-מאַדזש׳-אָנ-לי) קאַרג, ווי א קאַרגער יונג.

cur'rant *n.* (קאַר׳-ענט) ; א ווייַנפּערל. אזא ראָזשינקע אהן א ביינדעל.

cur'rency *n.* (קאַר׳-ען-סי) גאַנגבאַר־קייט, צירקולאַציאָן [פון געלד אָדער סחורות]; דאָס גאַנגבאַרע געלד אין א לאַנד; דער קורס; פּערשפּרייטונג.

cur'rent *n.* and *a.* (קאַר׳-ענט) א שטראָם; א שטרעמונג [א גרויסע מאַסע וואַסער אָדער לופט וואָס בעוועגט זיך אין א געוויסער ריכטונג]; דער קורס, דער גאַנג [פון צייט אָדער פון געשעהענישען]; די אַלגעמיינע שטימונג, די אַנגענומענע טענדענץ; שטרעמענד; גאַנגבאַר; פּער־שפּרייט; אַלגעמיין אַנגענומען; צירקולי־רענד.

cur'rent ar'ticles (קאַר׳-ענט אַר׳-טיקלז) גאַנגבאַרע סחורות, קוראַנטע אַר־טיקלען.

cur'rent-brea'ker *n.* (קאַר׳-ענט-בריי׳-קער) דער שטראָם־אונטערברעכער [אַן אַפּאַראַט, מיט וועלכען מען אונטער־ברעכט דעם גאַנג פון אַן עלעקטרישען שטראָם].

cur'rently *adv.* (קאַר׳-ענט-לי) אין אַלגעמיין, בכלל; אהן אַן אַבשטעל; אהן אַן אויפהער.

cur'rent-me'ter *n.* (קאַר׳-ענט-מיע׳-טער) אַן אַפּאַראַט צו מעסטען די שנעל־קייט פון א שטראָם; אַן אינסטרומענט צו מעסטען די קראַפט פון אַן עלעקטרישען שטראָם.

cur'rentness *n.* (קאַר׳-ענט-נעס) דאָס פליסען; שטרעמיגקייט; גאַנגבאַרקייט.

cur'rent price (קאַר׳-ענט פּראַיס) דער היינטיגער מקח.

cur'rent-reg'ulator *n.* (קאַר׳-ענט-רעג׳-יו-ליי-טאָר) אַן אַפּאַראַט צו רעגולי־רען דעם גאַנג פון אַן עלעקטרישען שטראָם.

cur'rent report' (קאַר׳-ענט רי-פּאָרט׳) א קלאַנג, א סלוך, דאָס וואָס מען רעדט.
There is a report current that war will soon be declared.

cur'ricle *n.* and *v.* (קאַר׳-איקל) א צוויי־רעדעריגער וואַגען, געשפּאַנט מיט צוויי פערד; פאָהרען אין א צוויי־רעדעריגען וואַגען.

curric'ulum *n.* (קאַ-ריק׳-יו-לאָם) לעהר־קורס; א בעשטימטער קורס פון למודים, וועלכע מען געהט דורך אין אַן אוניווערזיטעט און אין אַנדערע העכערע שולען.

cur'rier *n.* (קאַר׳-אי-ער) א גאַרבער.

cur'riery *n.* (קאַר׳-אי-ער-אי) גאַרבע־ריי; א גאַרבאַרניע [די פאַבריק וואו מען בעאַרבייט פעל].

cur'rish *a.* (קויר׳-איש) הינטיש, בייסיג, אונגעכמורעט, בורטשענדיג.

cur'rishly *adv.* (קויר׳-איש-לי) הינטיש, מעשה הונד; בורטשענדיג.

cur'rishness *n.* (קויר׳-איש-נעס) פּער־ביסענקייט, הינטישע דרכים; בורטשעניש.

cur'ry *v.* and *n.* (קאַר׳-אי) קראַצען און קעמען א פערד; אונטערלעקען זיך, חנפ'ענען; בעאַרבייטען פעל; אנשלאָגען, אימעצען, אבשמייסען; קאַרי־זופּ [אַן אינ־דישע זויסע נעדיכטע זופּ געקאָכט פון פלייש, פיש, פּרוכטען, אייער, איינגבער, פעפער און אַנדערע פּראָדוקטען, וועלכע מען עסט מיט געקאָכטע רייז]; דאָס קאָ־כען קאַרי־זופּ.

cur'rycomb *n.* (קאַר׳-אי-קאָום) א פערד־קאַם.

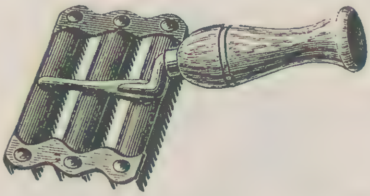

Currycomb

cur'ry fa'vor (קאַר׳-אי פיי׳-וואָר) נושא חן זיין ביי איינעם דורך חניפות און אונ־טערלעקען זיך.

cur'ry-pow'der *n.* (קאַר׳-אי-פּאַו׳-דער) די געווירצען, וועלכע מען בענוצט ביים קאָכען די קאַרי־זופּ. ז. *curry*.

curse *n.* and *v.* (קוירס) שילטען, פלו־כען; לעסטערען [גאָט]; אריינלעגען אין חרם; דאָס שילטען, א פלוך, א קללה; דאָס וואָס איז גאַרניט ווערטה.

curse by bell (קוירס באַי בעל) אריינ־לעגען אין חרם.

cur'sed *a.* (קויר׳-סעד) פערפלוכט, פער־שאָלטען; שענדליך, מיאוס.

cur'sedly *adv.* (קויר׳-סעד-לי) אויף א שענדליכען אופן; פערפלוכט.

cur'sedness *n.* (קויר׳-סעד-נעס) דאָס זיין פערשאָלטען.

cur'ser *n.* (קויר׳-סער) דער שילטער, דער וואָס פלוכט.

cur'ship *n.* (קויר׳-שיפּ) א געמיינהייט, א חזיר'יי, א שווינעריי.

cur'sive *a.* and *n.* (קויר׳-סיוו) קורסיוו, פליסענד [וועגען בוכשטאַבען וואָס בינ־דען זיך איינער מיט דעם אַנדערען]; בוכ־שטאַבען וועלכע בינדען זיך איינער מיט דעם אַנדערען; א מאַנוסקריפּט וואָס איז געשריבען קורסיוו.

cur'sively *adv.* (קויר׳-סיוו-לי) אויף א פליסענדען שטייגער; דורך שרייבען קור־סיוו.

cur'sor *n.* (קויר׳-סאָר) דער לויפער [דער טייל אין א מאַטעמאַטישען אינ־סטרומענט, וועלכער בעוועגט זיך היין און צוריק און ווייזט אָן אויף פערשיעדענע ציפערען און פיגורען]; אין די מיטעל־אַלטערליכע אוניווערזיטעטען — אַן ערשט געענדיגטער סטודענט, וואָס דיענט אַלס געהילף פון פּראָפעסאָר, פּאַרלעזענדיג פאַר די סטודענטען פערשיעדענע זעצע מיט ערקלערונגען אויף זיי.

curso'rial *a.* (קויר-סאָו׳-רי-על) וואָס קען לויפען אָדער געהן [אין נעגענזאַץ צו די בעשעפּענישען וואָס קריכען אויף׳ן בויך]; וואָס האָט גליעדער צום געהן אָדער לויפען.

cur'sorily *adv.* (קויר׳-סאָ-רי-לי) אין איילעניש; אויבערפלעכליך.
I read the book cursorily.

cur'soriness *n.* (קויר׳-סאָ-רי-נעס) פליכטיגקייט, אויבערפלעכליכקייט.

cur'sory *a.* (קויר׳-סאָ-רי) האַסטיג, אויפ־בערפלעכליך, ניט אויפמערקזאַם.
A cursory reading of the book will not convey the idea of the author.

curt *a.* (קוירט) לאַקאָניש, קורץ און שאַרף [וועגען רעדען].
He gave a curt reply to our requests.

curtail' *v.* (קויר-טייל׳) פערקלענערען, קירצער מאַכען, אבהאַקען דעם עק, אב־שניידען א טייל פון א זאַך.
The family found it necessary to curtail its expenses.

curtai'ledly *adv.* (קויר-טיי׳-לעד-לי) פערקלענערענדיג; אבהאַקענדיג דעם שפּיץ; אויף א פערקירצטען שטייגער.

curtai'ler *n.* (קויר-טיי׳-לער) דער וואָס פערקלענערט, פערקירצט, שניידט אב אָדער צוקאַליעטשעט.

cur'tail-horse *n.* (קויר׳-טייל-האָהרס) א פערד מיט אַן אבגעשניטענעם עק.

curtail'ment *n.* (קויר-טייל׳-מענט) די פערקירצונג, פערקלענערונג; דאָס אבהאַ־קען דעם עק.

cur'tail-step *n.* (קויר׳-טייל-סטעפּ) די אונטערשטע שטופע פון א טרעפּ.

cur'tain *n.* and *v.* (קויר׳-טען) א פּאָר־האַנג; א גאַרדין; דער מיטעל־וואַל אין א פעסטונג; פערהענגען מיט פּאָרהאַנגען; פערדעקען, פערשטעלען.

cur'tain-lec'ture *n.* (קויר׳-טען-לעק׳-טשור) אַן אונטער־אויווען דרשה; פּאָר־ווירפע, וואָס למשל, מאַן און ווייב מאַכען זיך אונטער פיער אויגען.

cur'tainless *a.* (קויר׳-טען-לעס) וואָס האָט ניט קיין פּאָרהאַנגען, וואָס איז ניט פערהאַנגען מיט גאַרדינען.

cur'tate *a.* (קויר׳-טייט) פערקירצט, פערקלענערט.

cur'tesy *n.* (קויר׳-טע-סי) ז. *courtesy*.

cur'tilage *n.* (קויר׳-טי-לעדזש) א הויף, א קליינער גאָרטען אָדער א לעדיגער פּלאַץ [נעבען א הויז].

curt'ly *adv.* (קוירט׳-לי) קורץ; שאַרף; אבגעהאַקט.

curt'ness *n.* (קוירט׳-נעס) קורצקייט; אבגעהאַקטקייט, שאַרפקייט פון אויסדרוק; דאָס רעדען קורץ און שאַרף.

curt'sy *n.* (קוירט׳-סי) א קניקס [א פּער־נייגונג מיט אַן איינבייגונג פון די קניע].

cu'rule *a.* (קיו׳-רוהל) וואָס איז שייך צו אַן אַלט־רוימישען רייט־וואַגען; וואָס איז שייך צו די פיער העכסטע בעאַמטע פון דעם אַלטען רוים בעת דער רעפּוב־ליק [קאָנסולען, פּרעטאָרען, עדילען און צענזאָרען]; וואָס איז שייך צו שטאַאַטס־פערוואַלטונג; אפיציעל.

cu'rule chair (קיו׳-רוהל טשעהר) איי־נער פון די אַפיציעלע שטוהלען, אויף וועל־כער עס פלעגען זיצען די פיער העכסטע בעאַמטע פון דער פּאַרצייטיגער רוימישער רעפּובליק [די קאָנסולען, פּרעטאָרען, עדי־לען און צענזאָרען].

cu'rule dig'nity (קיו׳-רוהל דיג׳-ני-טי) דאָס אַמט אָדער דער טיטול פון די פיער העכסטע בעאַמטע אין דער פּאַרציי־

טיגער רוימישער רעפובליק [קאנסולען, פרעטארען, עדילען און צענזארען].

cur'val *a.* (קויר׳-וועל) ז. *curvant*

cur'vant *a.* (קויר׳-ווענט) אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

cur'vate *a.* (קויר׳-ווייט) אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

cur'vated *a.* (קויר׳-ווײ-טעד) ז. *curvate*

curva'tion *n.* (קויר-וויי׳-שאן) דאס אויסבויגען, דאס אויסקרימען.

cur'vature *n.* (קויר׳-ווע-טשור) די אויסגעבויגענקייט, די קרימונג [הויפטזעכליך פון ליניען און פלעכען]; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט.

curve *v., n. and a.* (קירוו) אויסבויגען; אויסקרימען; זיין אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט; א קרומע ליניע אדער פלעכע; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

curved *a.* (קירווד) קרום, געבויגען.

cur'vedness *n.* (קויר׳-וועד-נעס) דאס זיין געבויגען, דאס זיין אויסגעקרימט.

cur'vet *n. and v.* (קויר׳-וועט) א קורבעט [א פערד־שפרונג, ביי וועלכען אלע פיער פיס הויבען זיך אויף איין און דערזעלבער צייט]; א שטיפעריי; צווינגען א פערד צו מאכען א קורבעט; מאכען א קורבעט; שפרינגען [פאר פרייד]; זיין זעהר לוסטיג.

curvicau'date *a.* (קויר-ווי-קאה׳-דייט) וואס האט א קרומען אדער איינגעבויגענעם עק.

curviden'tate *a.* (קויר-ווי-דענ׳-טייט) וואס האט אויסגעקרימטע צייהנער.

curvifo'liate *a.* (קויר-ווי-פאו׳-לי-אייט) וואס האט אויסגעבויגענע אדער אויסגעקרימטע בלעטער.

cur'viform *a.* (קויר׳-ווי-פארם) וואס איז אויסגעקרימט אדער אויסגעבויגען.

curvilin'ead *n.* (קויר-ווי-לינ׳-אי-עד) אן אינסטרומענט צו צייכנען קרומע ליניען.

curvilin'ear *a.* (קויר-ווי-לינ׳-אי-ער) וואס בעשטעהט אדער וואס איז בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curvilinear'ity *n.* (קויר-ווי-לין-אי-ער׳-אי-טי) דאס בעשטעהן אדער דאס זיין בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curvilin'early *adv.* (קויר-ווי-לינ׳-אי-ער-לי) אין דער פארם פון א פיגור וואס בעשטעהט אדער איז בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curviros'tral *a.* (קויר-ווי-ראס׳-טרעל) וואס האט א קרומען שנאבעל [וועגען פייגלען].

cur'vity *n.* (קויר׳-ווי-טי) אויסגעבויגענקייט, קרומקייט.

cush'at *n.* (קוש׳-עט) די רינגעלטויב.

cush'ion *n. and v.* (קוש׳-אן) א קישען; עטוואס וואס איז עהנליך צו א קישען אין אויסזעהן, ווייכקייט, געברויך א. ד. ג. [ווי למשל, די פאלסטערונג ביי א ביליארד־טיש, די גומי ביי אן עלעקטרישער מאשין א. ז. וו.]; זיצען אויף קישען; בעדעקען אדער ארומלעגען מיט קישען; אין ביליארד־שפיעל — צוטרייבען דעם באל צו דער פאלסטערונג פאר דעם צוזאמענשטויס מיט אן אנדער באל אדער נאך׳ן צוזאמענשטויס.

cush'ion-cap'ital *n.* (קוש׳-אן-קעפ׳-אי-טעל) א קאפ פון א זייל וואס זעהט אויס ווי א קישען.

cush'ioned *a.* (קוש׳-אנד) איינגעהילט אין קישענס, ליגענדיג אויף קישענס.

cush'ionet *n.* (קוש׳-אנ-עט) א קליין קישעלע.

cush'ion-thum'per *n.* (קוש׳-אן-טהאמ׳-פער) א בעל־דרשן, א קלאפער, א קנאקער.

cusk *n.* (קאסק) דער קאסק [א מין פיש וואס געפינט זיך אין די צפון ימים].

cusp *n.* (קאספ) דער לבנה־הארן [דאס אויסזעהן פון דער לבנה אין אנפאנג אדער אין ענדע חודש]; דער פונקט, וואו עס בעגעגענען זיך די ענדען פון צוויי קרומע ליניען [אין געאמעטריע]; דער שפיץ, וואס בילדעט זיך, ווען די ענדען פון צוויי בויגענארטיגע פערציערונגען בעגעגענען זיך [אין ארכיטעקטור]; א שארפער שפיץ ביי פלאנצען־בלעטער; א בערגעל, א שפיץ אויף׳ן קרוינדעל פון א צאהן.

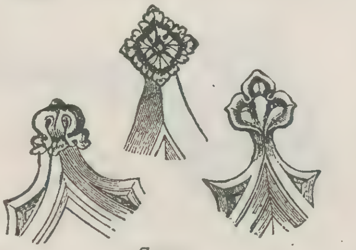

Cusps

cus'pated *a.* (קאס׳-פיי-טעד) וואס ענדיגט זיך מיט א שארפען שפיץ.

cus'pidal *a.* (קאס׳-פי-דעל) וואס ענדיגט זיך מיט א שפיץ; אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו דעם פונקט, וואו די ענדען פון צוויי קרומע ליניען בעגעגענען זיך; וואס איז שייך צו אזא פונקט.

cus'pidate *v. and a.* (קאס׳-פי-דייט) מאכען שפיציג; מאכען שארף; שפיציג.

cus'pidated *a.* (קאס׳-פי-דיי-טעד) שפיציג.

cus'pidor *n.* (קאס׳-פי-דאר) א שפייקעסטעל, א שפוק־שאל.

cus'pidore *n.* (קאס׳-פי-דאור) ז. *cuspidor*

cus'pis *n.* (קאס׳-פיס) א שפיץ.

cuss *n. and v.* (קאס) א פלוך; א זידעל־ווארט; א יונג, א חברה־מאן; א געמיינער יונג; שילטען; זידלען.

cuss'-word *n.* (קאס׳-הוואירד) א קללה, א זידעל־ווארט; א שבועה.

cus'tard *n.* (קאס׳-טארד) אזא געריכט פון פערזיסטע אייער און מילך, געקאכט אדער געבאקען.

cus'tard-ap'ple *n.* (קאס׳-טארד-עפל) א גרויסע, קיילעכדיגע, טונקעל־ברוינע פרוכט פון דעם פלאשענבוים [וואקסט אין טראפישע לענדער].

cus'tard-cups *n.* (קאס׳-טארד-קאפס) די ווײדען־רויזען [אזא פלאנצע].

custo'dial *a.* (קאס-טאו׳-די-על) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער, אויפפאסער, היטער אדער בעשיצער.

custo'dian *n.* (קאס-טאו׳-די-ען) א היטער, א בעשיצער, אן אויפזעהער, אן אויפפאסער.

custo'dianship *n.* (קאס-טאו׳-די-ענ-שיפ) דאס אמט פון אן אויפזעהער אדער אויפפאסער, היטער אדער בעשיצער.

custo'dier *n.* (קאס-טאו׳-די-ער) ז. *custodian*

cus'tody *n.* (קאס׳-טא-די) אויפזיכט, דאס אויפפאסען; דאס בעזארגען; דאס היטען; דאס בעהאלטען; דאס איינשפארען; דאס איינשפארען אין תפיסה.

cus'tom *n.* (קאס׳-טאם) געוואהנהייט; מנהג; קונדשאפט; שטייער, טאקסע, אבצאהל.

cus'tomable *a.* (קאס׳-טאמ-עבל) שטייער־פפליכטיג, וואס עס מוזען פאר דעם בעצאהלט ווערען שטייערען.

cus'tomably *adv.* (קאס׳-טאמ-ע-בלי) צום בעצאהלען שטייערען.

cus'tomaries *n.* (קאס׳-טאמ-ע-ריז) א בוך אדער א דאקומענט, וואו עס זיינען פערשריבען די מנהגים און די געזעצליכע רעכטע און פריווילעגיען פון א פראווינץ, שטאדט א. ד. ג.; א פנקס.

cus'tomarily *adv.* (קאס׳-טאמ-ע-רי-לי) לויט מנהג; אויף אן אנגענומענעם, געוועהנליכען שטייגער.

cus'tomariness *n.* (קאס׳-טאמ-ע-רי-נעס) דאס זיין געוועהנליך, דאס זיין לויט׳ן מנהג.

cus'tomary *a.* (קאס׳-טאמ-ע-רי) געברויכליך, געוועהנליך, לויט׳ן מנהג.

It is **customary** in our town to call on our friends on New Year's Day.

cus'tomer *n. and a.* (קאס׳-טאמ-ער) א קונה, א קונד; איינער, מיט וועמען מען האט וועלכע ניט איז בעציהונגען; א חברה־מאן; זייענדיג א קונה אדער א קונד; וואס איז ספעציעל בעשטעלט [אין געגענזאץ צו פארטיגע, טאנדעטנע זאכען], וואס איז פאר א קונד.

cus'tom-free *a.* (קאס׳-טאם-פריע) צאל־פריי [א סחורה פון אויסלאנד, וואס ווערט אימפארטירט פריי אהן גרענעץ־אבצאהל].

cus'tom-house *n.* (קאס׳-טאם-האוס) א צאל־הויז [טאמאזשנע]; א רעגיערונגס־אנשטאלט, וואס האט די אויפזיכט איבער גרענעץ־אבצאהלונג.

cus'tom-made *a.* (קאס׳-טאם-מייד) געמאכט אויף בעשטעלונג [וועגען קליידער].

cus'toms *n.* (קאס׳-טאמז) צאל, טאריף־אבצאהלונגען [אבצאהלונג אויף איינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע סחורות].

cus'toms-du'ty *n.* (קאס׳-טאמז-דיו׳-טי) דער צאל אויף איינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע סחורות.

cus'tom-shrunk *a.* (קאס׳-טאם-שראנק) מיט ווייניג לייזונג, מיט ווייניג קונים.

cus'tos *n.* (קאס׳-טאס) אן אויפזעהער, א היטער.

cus'tos bre'vium (קאס׳-טאס בריע׳-ווי-אם) אין די פריהריגע צייטען — דער הויפט־סעקרעטער אין דעם ענגלישען אפעלאציאנס־געריכט.

cut *v., n. and a.* (קאט) שניידען, אבשניידען, איינשניידען, אויסשניידען, דורכשניידען, צושניידען; פערוואונדען, וועה טהאן; אבהאקען, איבערהאקען, איבעררייסען [פערבינדונגען, בעקאנטשאפט]; פערמינדערען; שפאלטען, אבשפאלטען; קאסטרירען [מסרס זיין]; אויסהאקען, אויסשניצען, אויסגראווירען; פאלירען, שלייפען [גלאז, דימאנטען]; צולאזען [אין א פליסיגקייט]; אבהויבען קארטען; זיך אבטראגען; א שניט, א וואונד, א שפאלט; עטוואס וואס פערווארזאכט וועהטאג אדער ליידען; אן איינשניט; א קאנאל, א גראבען, א רינע; א מחיצה; א שטיק, א טייל; א גראוויורע; א רעדוקציאן, א פערקלענערונג [אין פרייזען]; א פאסאן [פון א קלייד]; דער שניט,

דער גאנג; א קורצער וועג; דאס שלייפען [פון גלאז אדער דימאנטען]; אבוועזענהייט; איבערגעריסענע פערבינדונגען אדער בעקאנטשאפט; צושניטען, אבגעשניטען; פערוואונדעט; בעטריעבט; אבגעהאקט; אבגעקאסעט; צושפאלטען; גראווירט; פאלירט; געשליפען; געמאכט דורך מאשינעריי, ניט מיט דער האנד; קאסטרירט [מסרס געווען]; שכור.

cut about′ (קאט ע-באוט′) ארומלויפען.

cut across′ (קאט ע-קראהס′) געהן גלייך, אויף'ן דירעקטען וועג; אהן צערעמאניעס.

cut a dash (קאט ע דעש)
ז. *cut a figure*.

cut a fig′ure (קאט ע פיג′-יור) שפיעלען א ראליע, מאכען א וועזען פון זיך, בלאזען פון זיך.

cut af′ter one (קאט עפ′-טער הוואן) זיך יאגען נאך אימעצען.

cut against′ the grain (קאט ע-גענסט′ טהי גריין) שניידען האר ארויף, שניידען געגען שטריך, זיין שטארק צווידער.

cut a joke (קאט ע דזשאוק) זאגען א וויץ, מאכען א שפאס.

cut and carve (קאט ענד קארוו) שלאגען רעכטס און לינקס; ענדערען.

cut and dried (קאט ענד דראיד) צוגעגרייט פאראוים; געענדיגט נאך איידער עס האט זיך אנגעפאנגען.
The convention was a cut and dried affair.

cut′-and-thrust′ *a.* (קאט′-ענד-טהראסט′) וואס איז צוגעפאסט צום שטעכען און שטויסען [ווי א שווערד].

cuta′neous *a.* (קיו-טיי′-ני-אס) וואס איז שייך צו דער הויט; וואס איז עהנליך צו הויט; וואס ווירקט אויף דער הויט; וואס געפינט זיך ביי דער הויט.

cuta′neous diseas′es (קיו-טיי′-ני-אס די-זיעז′-עז) הויט=קראנקהייטען.

cuta′neous erup′tion (קיו-טיי′-ני-אס אי-ראפ′-שאן) אן אויסשלאג אויף דער הויט.

cuta′neously *adv.* (קיו-טיי′-ני-אס-לי) דורך דער הויט; ביי דער הויט.

cut a sor′ry fig′ure (קאט ע סאר′-אי פיג′-יור) שפיעלען א טרויעריגע ראלע.

cut′away *a.* *and* *n.* (קאט′-ע-הוויי) וואס האט רונד=פערשניטענע פאלעס; א רייט=מאנטעל, אן איינבארטיגער ראק מיט רונד=פערשניטענע פאלעס.

cut both ways (קאט באוטה הווייז) שניידען פוןביידע זייטען, זיין א שווערד מיט צוויי שארפען.

cut ca′pers (קאט קיי′-פערז) שפרינגען; שטיפען.

cutch *n.* (קאטש) פאפיער=ווילד=גראז; בלעטער אדער שטיקער פארמעט, צווישען וועלכע מען פרעסט אוים גאלד=בלעטער; קאטשו=גומי [א שמעקעדיגע זאפט פון געוויסע טראפישע פלאנצען].

cutch′ery *n.* (קאטש′-ע-רי) אין אסט=אינדיען — א געריכט=הויז אדער א קאנצעלאריע פון וועלכען ניט איז רעגיערונגס=בעאמטען.

cut dead (קאט דעד) איגנארירען, זיך להלוטין ניט קימערען [וועגען אימעצען אדער עפעס].

cut dirt (קאט דוירט) מאכען א ויברח, מאכען פליטה.

cut down (קאט דאון) ארומזוימען; ארונטערהאקען; אראבשניידען; פערניכטען; פעראורזאכען א נידערלאגע.

cute *a.* (קיוט) 1. כיטרע, דורכגעטריבען; 2. לעבעדיג, אנציהענד, רייצענד.
2. He is a cute child.

cute′ly *adv.* (קיוט′-לי) מיט קלוגהייט; מיט כיטרעקייט; אויף א לעבעדיגען, אנציהענדען אדער רייצענדען שטייגער.

cute′ness *n.* (קיוט′-נעס) כיטרעקייט, דורכגעטריבענקייט; דאס זיין אנציהענד אדער רייצענד.

cut eye′-teeth (קאט אי′-טיעטה) זיין א דורכגעטריבענער יונג, א ממזר=יונג.
He is no fool. He has already cut his eye-teeth.

cut for deal (קאט פאר דיעל) אבהויבען די קארטען, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל די קארטען אויסטיילען.

cut for the stone (קאט פאר טהי סטאון) מאכען אן אפעראציע אויף שטיינער אין בויך.

cut glass (קאט גלעס) געשליפען גלאז.

cut grass un′der feet (קאט גרעס אנ′-דער פיעט) עפעס אוועקשלעפען פון אונטער דער נאז; ממש פון די הענט אויסרייסען.

cu′ticle *n.* (קיו′-טיקל) די אויבערשטע הויט; די אויבערשטע שיכט [ווי ביי פלאנצען]; עטוואס וואס דעקט צו טיילען פון א קערפער [אויך אזעלכע טיילען פון קערפער ווי נעגעל, פעדערען, הערנער, קאפיטעס א. ד. ג.]; א הייטעל [אויף פליסיגקייטען].

cutic′ular *a.* (קיו-טיק′-יו-לאר) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער הויט אדער צו אנדערע עהנליכע קערפער=טיילען.
ז. *cuticle*.

cuticulariza′tion *n.* (קיו-טיק-יו-לאר-אי-זיי′-שאן) דאס זיין אדער ווערען וואסער=דיכט [ניט דורכלאזען קיין וואסער — וועגען בלעטער, בלומען און פרוכט].

cutic′ularize *v.* (קיו-טיק′-יו-לער-איז) מאכען עהנליך צו דער אויבער=הויט אדער צו אנדערע עהנליכע קערפער=טיילען.
ז. *cuticle*.

cut in (קאט אין) אריינפאלען אין די רייד; אבהויבען קארטען; אויסווארפען קארטען, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנטייל נעהמען אין דעם קארטען=שפיעל.

cu′tis *n.* (קיו′-טיס) הויט; די אונטערשטע הויט.

cut′las *n.* (קאט′-לעס) א קורצער, אויסגעבויגענער שווערד [וואס מאטראזען האבען אמאל געטראגען אויף קריעגס=שיפען].

cut′lass *n.* (קאט′-לעס) ז. *cutlas*.

cut′ler *n.* (קאט′-לער) א מעסער=שמיעד [איינער וואס מאכט מעסערס, שערען א. ד. ג.].

cut′lery *n.* (קאט′-לער-אי) מעסער=שמיעדעריי [פון מעסערס, שערען א. ד. ג.].

cut′let *n.* (קאט′-לעט) א קאטלעט.

cut loose (קאט לוהס) אנטלויפען; אנטלויפען פון געפענגנים; אברייסען זיך פון עפעס [פון געזעלשאפט, פון פריינד]; אויסשיסען.
He cut loose from his former friends.

cut′-off *n.* (קאט′-אף) עטוואס וואס שניידט אב אדער האקט אב; עטוואס וואס פערקירצט; א פערקירצטער וועג.

cut off (קאט אף) אבהאקען, אבשניידען; אויסראטען; מאכען א סוף [צו א שמועס, קריגעריי א. ד. ג.]; צונעהמען עפעס.
Why should you cut off his hopes?

cut off delays′ (קאט אף די-לייז′) איילען זיך.

cut off from an estate′ (קאט אף פראם ען עס-טייט′) אבזאגען פון ירושה.

cut off with a shil′ling (קאט אף הוויטה ע שיל′-אינג) ענטערבען, אויסשליסען אלס יורש.

cut one′s own grass (קאט הוואנז און גרעס) שטעהן אויף די אייגענע פים.

cut one′s stick (קאט הוואנז סטיק) נעהמען אין האנד דעם וואנדער=שטעקען; זיך איינפאקען; מאכען א ויברח, מאכען פליטה.

cut′-out *n.* (קאט′-אוט) אן עלעקטרישער אויסשאלטער [א פארריכטונג צו אונטערברעכען דעם עלעקטרישען שטראם].

cut out (קאט אוט) אויסשניידען; אויסשניידען א פאסאן; צופאסען; צוגעפאסט; בעשטימען, אויסטיילען [ארבייט, למשל]; אויסגעשלאסען; אויסשליסען; אבטיילען [א בהמה פון דער סטאדע]; פאנגען א שונא'ס שיף פון האפען אדער פון אונטער דעם שונא'ס קאנאנען.

cut out for (קאט אוט פאר) האבען טאלאנט, האבען א בערוף צו עפעס.
He was cut out for a musician.

cut′purse *n.* (קאט′-פוירס) א קעשענע גנב; א ביטעל=שניידער.

cut short (קאט שאהרט) איבערשלאגען; אבהאקען אין מיטען; אריינפאלען אין די רייד; אב'פטר'ען, משלח זיין; אבפאהרען אימעצען; מאכען בקצור; ניט דערגעבען.
The discussion was cut short by the chairman.

cut′ter *n.* *and* *v.* (קאט′-ער) א צושניידער; א שנייד=געצייג אדער שנייד=מאשין; א קאטער [א קליין שיפעל מיט איין מאסט]; א קליינער לייכטער שליטען; א שפאלט אין א מינעראל אדער אין א בערגשיכט; א ווייכער בוי=שטיין, וואס שניידט זיך לייכט; אין א וועב=שטוהל — דאס קעסטעלע וואו עס ליגען די שפולקעס; ווארקען ווי א טויב; שעפטשען, רעדען שטיל.

cut′ter-grin′der *n.* (קאט′-ער-גראינ′-דער) א געצייג אדער א מאשין צו שארפען שנייד=מעסערס.

cut the Gor′dian knot (קאט טהי גאהר′-די-ען נאט) מאכען אן ענד צו עטוואס מיט גוואלט; בייקומען א שוועריגקייט אויף אן ענטשיעדענעם אופן.
ז. *Gordian knot*.

cut the knot (קאט טהי נאט) מאכען אן ענד צו א שוועריגקייט אויף א דירעקטען, ענטשיעדענעם אופן.

cut′throat *n.* *and* *a.* (קאט′-טהראוט) א גארגעל=שניידער, א בלוטדורשטיגער באנדיט; א מין ביטערע טרויב [וואקסט אין טעקסעס]; בלוטדורשטיג; גרויזאם; מערדעריש.

cut through (קאט טהרוה) דורכשניידען, דורכשטעכען; זיך דורכשלאגען.

cut′tie *n.* (קאט′-אי) דער פינגווין [א מין פויגעל וואס קען ניט פליהען און האלט זיך שטענדיג אויף'ן וואסער. געפינט זיך אויף דעם דרום=ברעג פון אמעריקא און אויף די אינזלען פון פאסיפישען אקעאן].

cut′ting *a.* *and* *n.* (קאט′-אינג) וואס שניידט; שארף, סאטיריש; דאס שניידען; א שניט; אן אבגעשניטענע זאך.

cut′ting-board *n.* (קאט′-אינג-באורד) א שנייד=ברעט [א ברעט, אויף וועלכער מען שניידט צייג, לעדער א. ד. ג.].

cut′ting-box *n.* (קאט′-אינג-באקס) א מאשין צו שניידען אדער האקען היי, שטרוי א. ד. ג. פאר בהמות; א קעסטעלע, אין וועלכען עס פאלען אב די ברעקלעך פון דימאנטען ביים שלייפען זיי.

cut'tingly *adv.* (קאט'-אינג-לי) אויף א בייסענדען, שניידענדען אופן.

cut'ting-press *n.* (קאט'-אינג-פרעס) דעם איינבינדער'ס שניידמאשין; א מא־שין צו בעשניידען בלעך.

cut'ting-tool *n.* (קאט'-אינג-טוהל) א שנייד־געצייג.

cut'tle *n.* (קאטל) דער טינט־פיש. ז. *cuttlefish*.

cut'tlebone *n.* (קאטל'-באון) די קאל־כיגע פלאטע אין קערפער פון א טינט־פיש, וואס דיענט צו פאלירען. ז. *cuttlefish*.

cut'tlefish *n.* (קאטל'-פיש) דער טינט־פיש [א ים־חיה מיט 8 אדער 10 פיס וואס גע־העז ארום פון קאפ. דער פיש האט א פענכער מיט א שווארצע פליסיגקייט, וואס דיענט אלס פארב, און א קאלכיגע פלאטע, וועלכע דיענט צום פאלי־רען].

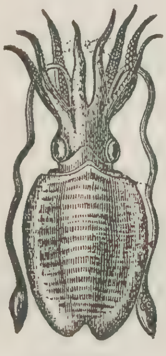

Cuttlefish

cut to pie'ces (קאט טו פיע'-סעז) צושניידען אדער צושלאגען אויף שטיקער; שטארק צושלאגען א שונא אין קריעג.

cut'ty *n.* and *a.* (קאט'-אי) קורץ געשני־טען; קורץ, שנעל, איילענדיג; א קורץ־געשניטענע זאך; א קורצער ציבוך פון א פייפקע; א קלאפער־ביקסעל [א קינדערשע שפיעלצייג]; א האז; א דיקע מויד; אן אויסגעלאסען מיידעל.

cut un'der (קאט אנ'-דער) רעדוצירען די פרייזען; פערקאנקורירען דורך רעדו־צירטע פרייזען.

cut up (קאט אפ) צוהאקען אין שטיקלעך [ווי פלייש]; איבערהאקען, איבערשניי־דען; פערטיליגען, אויסראטען, אונטערגרא־בען; אראבריסען [דורך א שטרענגער קריטיק]; שטארק אנריהרען אימעצענס געפיהלען; שטארק ווירקען; זיך ארויס־ציינען גוט אדער שלעכט ווען צושניטען [וועגען א געקוילעטער בהמה]; איבער־לאזען א גרעסערע אדער א קלענערע ירושה; זיין טומעלדיג; זיך אויפפיהרען טומעלדיג אדער שלעכט; בעטריעבט.

cut up rough (קאט אפ ראף) ווערען גראב, אונהעפליך; גראב אנטרעטען יע־נעם; ווערען געפעהרליך.

cut up shines (קאט אפ שאינז) שפרינ־גען; שטיפען.

cut'-vel'vet *n.* (קאט'-וועל'-וועט) גלא־טער, געשארענער סאמעט.

cut'water *n.* (קאט'-הוואה-טער) דער פאדערשטער טייל שיף וואס שניידט דאס וואסער; דער אונטערשטער טייל פון זייל פון א בריק, וואס שניידט דאס וואסער; דער וואסער־שניידער [א מין פויגעל].

cut'-work *n.* and *a.* (קאט'-הוואירק) א מין האפטען אדער אויסנעהען, וואו דער מאדעל אדער די פארם איז אויסגעשניטען און ארויפגענעהט אויף'ן צייג; א מין אויסנעהען, וואו געוויסע טיילען פון צייג זיינען אויסגעשניטען און דאס אויסנעהען איז געלעכערט; געמאכט פון אזא זארט ארבייט.

cut'worm *n.* (קאט'-הווארם) א מין ווארעם וואס קומט ארויס ביינאכט און פרעסט אב יונגע פלאנצען.

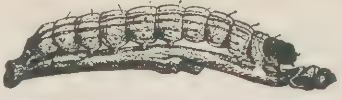

Cutworm

cyan'ic *a.* (סאי-ענ'-איק) בלוי; וואס גע־הערט צום בלויען קאליר [ביי בלומען].

cyan'ic ac'id (סאי-ענ'-איק עס'-איד) ציאן־זויערע [א געוויסע שטארקע פליסיג־קייט].

cy'anide *n.* (סאי'-ע-ניד) ציאניד־זאלץ [אזא כעמישער שטאף].

cy'anite *n.* (סאי'-ע-נאיט) קיאניט [א בלויער ערדעלשטיין].

cyan'ogen *n.* (סאי-ענ'-א-דזשען) ציאן [א גיפטיגער גאז וואס האט א גערוך ווי מאנדלען].

cyanom'eter *n.* (סאי-ע-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די פער־שיעדענע גראדען פון בלויקייט.

cyanom'etry *n.* (סאי-ע-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די פערשיעדענע גראדען פון בלויקייט [הויפטזעכליך פון הימעל].

cyano'sis *n.* (סאי-ע-נאו'-סיס) בלוי־זוכט [א קראנקהייט].

cyan'otype *n.* (סאי-ענ'-א-טאיפ) א פאטאגראפיע, וואס מען בעקומט מיט דער הילף פון דעם כעמישען שטאף ציאניט.

cy'athiform *a.* (סאי'-ע-טהי-פארם) בעכער־פערמיג [בעזאנדערס ביי פלאנצען, וואו די בלום ווייזט זיך ארויס אין דער פארם פון א בעכער].

Cyc'lamen *n.* (סיק'-לע-מען) די אלפען־פיילכען [א מין נידריג גראז מיט זעהר שעהנע בלומען, וואקסט אין דרום־אייראפא און מערב־אזיען].

Cyclamen

cy'cle *n.* and *v.* (סאיקל) א ציקעל, א קרייז־בעוועגונג פון א רייה ערשיינונגען; אין אסטראנאמיע — א תקופה, א פעריא־דע פון צייט, נאך וועלכער געוויסע הימ־לישע קערפער, ווי די זון, לבנה א. ד. ג. פאנגען אן זייער בעוועגונג אין דערזעלבער ארדנונג ווי פריהער; א פעריאדע פון יאהרען אדער דורות; אין באטאניק — א פאלשטענדיגע אומדרעהונג פון צווייגעל אדער בלעטעל [ביי געוויסע פלאנצען וואקסען ספיראל]; אין ליטעראטור — א סעריע פון לעגענדען און פאעטישע דיכ־טונגען וועגען א געוויסער פערזאן אדער געשעהעניש; א וועלאסיפעד; דורכגעהן דורך א ציקעל אדער פעריאדע פון צייט און געשעהענישען; פאהרען אויף א וועלאסיפעד.

cy'cle of indic'tion (סאיקל אוו אינ־דיק'-שאן) א פעריאדע פון 15 יאהר [ביי די אלטע רוימער].

cy'cler *n.* (סאי'-קלער) איינער וואס גלויבט, אז געוויסע פאסירונגען ווידערהא־לען זיך און זיינען פערבונדען מיט דער בעוועגונג פון די הימלישע קערפער; איי־נער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד.

cyc'lic *a.* (סיק'-ליק) וואס איז שייך צו א ציקעל. ז. *cycle*.

cyc'lical *a.* (סיק'-לי-קעל) ז. *cyclic*.

cyc'lical po'ets (סיק'-ליק-על פאו'-עטס) די ציקליקער [גריכישע דיכטער, וואס האבען געשעפט זייערע מאטיווען פון'ם ציקל אלט־גריכישע לעגענדען].

cy'cling *n.* (סאי'-קלינג) די קונסט צו פאהרען אויף א וועלאסיפעד; דער וועלא־סיפעדיסטען־ספארט.

cy'clist *n.* (סאי'-קליסט) ז. *cycler*.

cy'clograph *n.* (סאי'-קלא-גרעף) א ציקלאגראף [אן אינסטרומענט, וואס בע־שטעהט פון א פאר רעדלעך און א בליי־שטיפט, צו צייכענען קרייז־בויגענס].

cy'cloid *n.* and *a.* (סאי'-קלאיד) אין גע־אמעטריע — די ציקלאידע, די אויסגע־בויגענע ליניע, וועלכע עס בעשרייבט א פעסטער פונקט אויף א קרייז, וואס דרעהט זיך איבער א גלייכער ליניע; דער ציקלאי־דע־פיש [א פיש מיט א רונדליכען שא־לעכץ]; וואס איז עהנליך צו א קרייז; רונדליך.

cycloi'dal *a.* (סאי-קלאי'-דעל) ציקלאי־דיש. ז. *cycloid*.

cyclom'eter *n.* (סאי-קלאמ'-ע-טער) ציקלאמעטער [אן אינסטרומענט וואס מעסט די צאהל אומדרעהונגען פון א ראד]; איינער וואס זוכט צו מאכען א קוואדראט פון דעמזעלבען שטח וואס עס פערנעהמט א קרייז.

cyclom'etry *n.* (סאי-קלאמ'-ע-טרי) די קונסט אויסצומעסטען קרייזען; דאס אבגעבען זיך מיט דער פראבלעם צו מא־כען א קוואדראט פון דעמזעלבען שטח וואס עס פערנעהמט א קרייז.

cy'clonal *a.* (סאי'-קלא-נעל) ציקלא־ניש, וואס איז שייך צו א ציקלאן. ז. *cyclone*.

cy'clone *n.* (סאי'-קלאון) א ציקלאן, א שטורם־ווינד [בעזאנדערס אזא, וואו די שטורמען פון לופט דרעהען זיך ווי א ספיראל].

cy'clone-pit *n.* (סאי'-קלאון-פיט) א גרוב אדער הויהל צו בעהאלטען זיך פון שטורם־ווינד [אין די דרום־מערב'דיגע גע־גענדען פון די פערייניגטע שטאאטען].

cyclon'ic *a.* (סאי-קלאנ'-איק) ווי א ציקלאן; וואו עס טרעפען זיך ציקלאנען. ז. *cyclone*.

cyclon'ically *adv.* (סאי-קלאנ'-איק-על־אי) אויף א ציקלאנישען אופן, מעשה ציקלאן. ז. *cyclone*.

cyclo'noscope *n.* (סאי-קלאו'-נא־סקאופ) אן אינסטרומענט, וועלכער בע־ווייזט די ריכטונג פון א שטורם־ווינד.

cyclopæ'dia *n.* (סאי-קלא-פיע'-די-א) אן ענציקלאפעדיע [א ווערק, וואס גיט

ערקלערונגען אין אלע צווייגען פון וויסענ־
שאפט, קונסט און ליטעראטור].

cyclopæ'dic *a.* (סאי־קלא־פיע׳־דיק) וואס איז שייך צו אן ענציקלאפעדיע; אזוי ווי אן ענציקלאפעדיע. ז. *cyclopædia*

cyclopæ'dical *a.* (סאי־קלא־פיע׳־די־קעל) ז. *cyclopædic*

cyclope'an *a.* (סאי־קלא־פיע׳־ען) וואס האט איין אויג אין מיטען קאפ, ווי געוויסע פיש; ריעזיג, גיגאנטיש, אונגע־הויער גרויס, ווי די ציקלאפישע געביידען. ז. *Cyclops*

cyclope'dia *n.* (סאי־קלא־פיע׳־די־א) ז. *cyclopædia*

cycloped'ic *a.* (סאי־קלא־פעד׳־איק) ז. *cyclopædic*

cycloped'ical *a.* (סאי־קלא־פעד׳־אי־קעל) ז. *cyclopædic*

cyclop'ic *a.* (סאי־קלאפ׳־איק) ציקלא־פיש, ריעזיג, ווי א ריעז; וואס איז שייך צו די ציקלאפען. ז. *Cyclops*

Cy'clops *n.* (סאי׳־קלאפס) איינער פון די לעגענדארע ריעזען, וועלכע — לויט די אלט־גריכישע לעגענדען — האבען געהאט איין גרויס קיילעכדיג אויג אין מיטען שטע־רען; איינער פון די לעגענדארע ריעזען, וועלכע האבען געבויט די ציקלאפישע גע־ביידען [ווענד און פעסטונגען פון אונגע־הויער גרויסע שטיינער, וועלכע זיינען אהן צעמענט ארויפגעלעגט איינע אויף די אנ־דערע. חורבות פון אזעלכע געביידען גע־פינען זיך נאך היינט אין גריכענלאנד און קליין־אזיען].

cyclora'ma *n.* (סאי־קלא־רא׳־מא) א פאנאראמע אויף די ווענט פון א רונדען צימער.

cy'clostome *n.* (סאי׳־קלא־סטאום) א מין פיש מיט א רונדען דיקען מויל.

cyclos'tomous *a.* (סאי־קלאס׳־טא־מאס) מיט א קיילעכדיגען מויל [ווענען געווי־סע פיש].

cyg'net *n.* (סיג׳־נעט) א יונגער שוואן [לעבעד].

cyl'inder *n.* (סיל׳־אינ־דער) א צילינ־דער; א וואל; דער דאמפף־צילינדער; דער גאז־צילינדער.

cyl'inder-pow'der *n.* (סיל׳־אינ־דער־פאו׳־דער) צילינדער־שיספולווער [א פול־ווער, וואס ענטהאלט האלצקויהל, וועלכער איז איבערגעברענט געווארען אין צילינ־דרישע אייזען־רעטארטעס].

cyl'inder-press *n.* (סיל׳־אינ־דער־פרעס) א דרוק־מאשין, וואו דאס דרוקען קומט פאר דורך א צילינדער, וואס דרעהט זיך איבער דעם שריפט־זאץ.

cylin'drical *a.* (סי־לינ׳־דרי־קעל) צי־לינדריש, ווי א צילינדער.

cylin'drically *adv.* (סי־לינ׳־דרי־קעל־אי) אין דער פארם פון א צילינדער.

cylin'drical vault (סי־לינ׳־דרי־קעל וואהלט) צילינדער־וועלבונג [אין געביי־דען].

cylindric'ity *n.* (סיל־אינ־דריס׳־אי־טי) דאס זיין צילינדריש; דאס אויסזעהן ווי א צילינדער.

cylin'driform *a.* (סי־לינ׳־דרי־פארם) צילינדער־פערמיג, ווי א צילינדער.

cyl'indroid *n.* (סיל׳־אינ־דראיד) א צילינדראאיד, א צילינדרישער קערפער, ביי וועלכען ביידע ענדען זיינען אבגעשניטען שרעג [קאסע] און פאראלעל איינער צום אנדערען.

cy'ma *n.* (סאי׳־מא) — אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז; אין באטאניק — די שירם־פערמיגע בליהונג פון א פלאנצע. ז. *cyme*

cyma'tium *n.* (סאי־מיי׳־שי־אם) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז.

cym'bal *n.* (סימ׳־בעל) א צימבעל; קימבאלען, די מעשענע טעלער [א מוזיקאלישער אינסטרו־מענט].

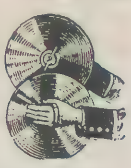
Cymbals

cym'balist *n.* (סימ׳־בעל־איסט) דער צימבא־ליסט [דער וואס שפיעלט אויף א צימבעל אדער מיט די מעשענע טעלערס אין ארקעס־טער].

cym'biform *a.* (סימ׳־בי־פארם) געבויט ווי א שיף.

cym'bling *n.* (סימ׳־בלינג) א מין קיר־בעס.

cyme *n.* (סאים) די שירם־פערמיגע בלי־הונג פון א פלאנצע [ווען די זייטיגע בלו־מען־שטענגעלעך וואקסען שנעלער און קרעפ־טיגער איידער דאס צענטראלע שטענגעלע און אויף אזא אופן בילדען אויס די בלו־מען פון דער פלאנצע די פארם פון א שירם].

cym'lin *n.* (סימ׳־לין) א מין קירבעס.

cy'moid *a.* (סאי׳־מאיד) שירם־פערמיג. ז. *cyme*

cy'mophane *n.* (סאי׳־מא־פיין) דער כריזאבעריל [אזא טונקעל־געלבער מינע־ראל מיט א בלויליכען אבגלאנץ. געפינט זיך אין בראזיליע, אין ציילאן און אין די אוראלער בערג].

cymoph'anous *a.* (סאי־מאפ׳־ע־נאס) וואס שפיעלט מיט פארבען, ווי דער שטיין כריזאבעריל.

cy'mose *a.* (סאי׳־מאוס) וואס איז שייך צו שירם־פערמיגע בלומען; וואס האט שירם־פערמיגע בלומען. ז. *cyme*

cy'mosely *adv.* (סאי׳־מאוס־לי) אויף דעם שטייגער פון א שירם־פערמיגע בלום. ז. *cyme*

cy'mous *a.* (סאי׳־מאס) ז. *cymose*

Cym'ri *n.* (קימ׳־רי) ז. *Cymry*

Cym'ric *n. and a.* (קימ׳־ריק) וואס איז שייך צו קימרי אדער וואלים [וועלש], אן אבטיילונג פון דער קעלטישער ראסע אין בריטאניען; די וואלים־שפראך.

Cym'ry *n.* (קימ׳־רי) די קימריער אדער וואליסער [די אבטיילונג פון דער קעלטי־שער ראסע וואס האט זיך בעזעצט אין ברי־טאניען].

cynan'che *n.* (סי־נענ׳־קי) א האלז־קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער ענט־צינדונג און געשווילעכטס פון די לופט־רעהרען.

cynan'thropy *n.* (סי־נענ׳־טהרא־פי) א משוגעת, ביי וועלכער דעם מענשען דוכט זיך אב, אז ער איז א הונד און ער בילט ווי א הונד.

cynarctom'achy *n.* (סינ־ארק־טאמ׳־ע־קי) דאס אויפרייצען א הונד אויף א בער; דער קאמפף פון א הונד מיט א בער.

Cyn'ic *n. and a.* (סינ׳־איק) א ציניקער, איינער פון דער פילאזאפישער סעקטע אין אלט־גריכענלאנד, וועלכע האט געלערענט, אז דער העכסטער ציעל אין לעבען איז די טוגענד [מעשים־טובים], און די העכסטע טוגענד דריקט זיך אויס אין פער־אכטונג צו אלע מעגליכע תאוות און תענוגים און אין פאלשטענדיגער פריי־הייט פון אלע אנגענומענע רעגעלען און זיטען וואס הערשען אין דער געזעלשאפט; וואס בעלאנגט צו די ציניקער; ווי די צי־ניקער.

cyn'ic *n. and a.* (סינ׳־איק) א ציניקער, איינער וואס לאכט אב פון אלץ וואס איז אלעמען טייער און הייליג; א מענש וואס פעראכטעט יעדע מאראל און זיטליכקייט; א נבול־פה׳ניק; ציניש, אונפערשעמט, גראב; פון א הונד; ווי א הונד; וואס איז שייך צום הונד־שטערען [סיריאוס], וועלכער בעווייזט זיך אין די הייסעסטע טעג פון יאהר.

cyn'ical *a.* (סינ׳־אי־קעל) ציניש, וואס לאכט אב פון יעדער זאך וואס איז אלעמען הייליג און טייער; פעראכטליך, סארקאס־טיש.

cyn'ically *adv.* (סינ׳־אי־קעל־אי) אויף א צינישען, אונפערשעמטען אדער סאר־קאסטישען שטייגער.

cyn'icalness *n.* (סינ׳־אי־קעל־נעס) דאס זיין ציניש; דאס אבלאכען פון אלץ וואס איז מאראליש און זיטליך.

cyn'icism *n.* (סינ׳־אי־סיזם) די לעהרען פון די ציניקער אין אלט־גריכענלאנד [ז. *Cynic*]; דאס אבלאכען פון אלץ וואס אלעמען איז טייער און הייליג.

cy'nosure *n.* (סאי׳־נא־שור) עפעס וואס ציהט צו די אויפמערקזאמקייט.

Cyn'thia *n.* (סינ׳־טהי־א) די געטין דיאנא [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; די לבנה [פאעטישער אויסדרוק]; א מין שעהן קאלירט זומער־פויגעלע אדער שמע־טערלינג.

Cy'on *n.* (סאי׳־אן) א מין ווילדע הינד פון דרום־מזרח אזיען.

cy'pher *n. and v.* (סאי׳־פער) ז. *cipher*

Cypræ'a *n.* (סאי־פרי׳־א) די פארצעלאן־מושלען, מויער־קעפ.

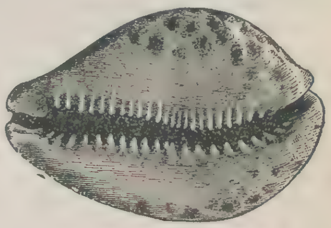
Cypræa

cy'press *n.* (סאי׳־פרעס) דער ציפרעסען־בוים [אזא בוים וועלכער בלייבט א גאנץ יאהר גרין]; א סימבאל פון טרויער.

Cypress

cy'press-tree *n.* (סאי׳־פרעס־טריע)

דער ציפרעסען=בוים [אזא בוים וועלכער בלייבט א גאנץ יאהר גריון].

cy'press-wood *n.* (סאי'-פרעס-הוואוד) ציפרעסען=האלץ.

Cyp'rian *a. and n.* (סיפ'-רי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל ציפערן; וואס איז שייך צו ווענוס [די געטין פון ליעבע, וואס איז געווען בעזאנדערס פערהייליגט אויף דעם אינזעל ציפערן]; אויסגעלאסען, פול מיט ניאוף; אן איינוואהנער פון אינזעל ציפערן; אן אויסגעלאסענע פרוי, א קורטיזאנקע.

cyp'rinoid *a. and n.* (סיפ'-רי-נאיד) אזוי ווי א קארפ; א קארפ [א מין פיש].

Cy'pris *n.* (סאי'-פריס) ציפרים אדער אפראדיטע [דער מין וואסער=חיה'לעך צו וועלכע עס געהערען די וואסער=פליי].

cy'prus wine (סאי'-פראס הוואין) וויין פון אינזעל ציפערן [יין קפריסין].

cyst *n.* (סיסט) א בלעזעל, אן אנגעשוואלענער פענכער פול מיט אייטער [מאטעריע, פלאגמא]; א גליסטע [א מין ווארים אין קערפער פון א מענשען אדער חיה]; אין באטאניק — א צעלע וואס ענטהאלט אין זיך אנדערע צעלען.

cys'ted *a.* (סיס'-טעד) איינגעשלאסען אין א הייטעל, אין א זעקעל.

cys'tic *a.* (סיס'-טיק) איינגעשלאסען אין א קליין זעקעלע; וואס האט א בלעזעל פול מיט אייטער [מאטעריע].

cys'tic cal'culi (סיס'-טיק קעל'-קיו-לאי) גאל=שטיינער.

cys'tis *n.* (סיס'-טיס) ז. *cyst*

cysti'tis *n.* (סיס-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון פענכער.

cys'tocele *n.* (סיס'-טא-סיעל) א ברוך, א קילע, וואס האט זיך אויסגעבילדעט דורך דעם, וואס דער פענכער לאזט זיך ארונטער.

cys'totome *n.* (סיס'-טא-טאום) א כירורגישער אינסטרומענט אויפצושניידען א בלעזעל אדער אן אנגעשוואלענעם פענכער.

cystot'omy *n.* (סיס-טאט'-א-מי) דאס עפענען געשווירען כדי אויסצורייניגען די מאטעריע; אן אפעראציע אויף דעם אורין=פענכער.

cys'tous *a.* (סיס'-טאס) ז. *cystic*

Cythere'an *a.* (סיטה-ע-רי'-ען) וואס געהערט צו ווענוס [געטין פון שעהנהייט]; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צום שטערען ווענוס.

Cyt'isus *n.* (סיט'-אי-סאס) א מין ראקיטען [אזעלכע ביימעלעך, וואס וואקסען ביי די ברעגעס פון מיטעללענדישען ים].

czar *n.* (זאר) דער צאר, דער רוסישער קייזער.

czar'evitch *n.* (זאר'-ע-וויטש) דער צארעוויטש [דער עלטסטער זוהן פון רוסישען צאר, דער יורש עצר].

czarev'na *n.* (זא-רעוו'-נא) די פרוי פון רוסישען צארעוויטש. ז. *czarevitch*

czar'ewitch *n.* (זאר'-ע-הוויטש) ז. *czarevitch*

czari'na *n.* (זא-רי'-נא) די צארינא, די רוסישע קייזערין.

czarin'ian *a.* (זא-רינ'-אי-ען) וואס איז שייך צום רוסישען צאר אדער צארינע.

czar'owitch *n.* (זאר'-א-הוויטש) ז. *czarevitch*

Czech *n.* (טשעק) א טשעך, א בעהמער; די טשעכישע שפראך.

D

D, d (די) דער פיערטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

daal'der *n.* (דאל'-דער) א דאאלדער [אן אלטע האלענדישע זילבערנע מטבע].

dab *n., v. and a.* (דעב) א קלאפען; לייכטען קלאפ טהאן אדער לייכט א פאטש טהאן; לייכט בעריהרען; צושמירען; צורייבען; א שטאך טהאן מיט א שפיציגער אדער שארפער וואפע; פיקען; אויסבויערען לעכער [אין שטיין אדער ערד]; פערפלאנצען זוימען אין גריבעלעך אין דער ערד; צופרעסען; א שנעלער אדער אונערווארטעטער קלאפ; א לייכטער קלאפ אדער פאטש מיט דער האנד אדער מיט א ווייכער זאך; א לייכטע בעריהרונג; א פיק; א שטוים; א שמיער [מיט פארב]; א קליין ביסעל פון א ווייכען און פייכטען שטאף; א קינדערשער פארטוך אהן ארבעל; באלע [אזא פיש און איבערהויפט אלע מינים פלאכע פיש]; א פלאנדערקע, א בוט [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש]; א קענער; ערפאהרען, געניט; פעהיג.

dab'ber *n.* (דעב'-ער) איינער אדער עפעס וואס צושמירט [צ. ב. א בערשטעל וואס צושמירט גלייך דעם טינט אויף די פלאטען פון א דרוק=מאשין]; איינער וואס שמירט [ווי ליים אויף א וואנד].

dab'bing *n.* (דעב'-אינג) דאס אויסקלאפען מיט א שארפע שפיציגע געצייג קליינע ניט טיעפע לעכעלעך אין א שטיין, נאכדעם ווי ער איז גלייכמעסיג ארומגעהאקט געווארען; א געוויסע מעטאדע פון פיש פאנגען.

dab'bing-machine' *n.* (דעב'-אינג-מע-שין') אזא מאשין צום גיסען גרויסע שריפט.

dab'ble *v.* (דעבל) 1. פאטשען אין וואסער; בעשפריצען; בעשמיערען; מאכען פייכט, נאס; פליושקען זיך; שפיעלען זיך אין וואסער [שפריצענדיג]; 2. טהון עפעס אויף א לייכטען, אויבערפלעכליכען שטייגער; 3. אנריהרען אדער פרובען טהון פערשיעדענע זאכען; זיך אריינמישען אין עפעס; זיך מיט עפעס פערנעהמען.

2. Although not an author, he nevertheless dabbles in literature.

dab'bler *n.* (דעב'-לער) איינער וואס פליושקעט זיך, שפיעלט זיך אין וואסער; איינער וואס טהוט עפעס אויף א לייכטען, אויבערפלעכליכען שטייגער; א דילעטאנט; א פארטאטש, א פושער.

dab'blingly *adv.* (דעב'-לינג-לי) אזוי וויא א דילעטאנט; אויף א פארטאטשנעם אופן.

dab'by *a.* (דעב'-אי) פייכט, ווייך, קלעפיג.

dab'chick *n.* (דעב'-טשיק) אזא וואסער=פויגעל; א טוקער [אזא חיה'לע]; א יונגע ערשט אויסגעבריהטע הינדעלע; אן אונערפאהרענער מענש; א יאלד.

dab'erlack *n.* (דעב'-ער-לעק) א פייכטער, שמוציגער פאס צייג אדער לעדער; די האר פון קאפ, ווען זיי הענגען אראב אין בעזונדערע לאקען.

daboy'a *n.* (דע-באי'-א) אזא גרויסע אינדישע גיפטיגע שלאנג.

dab'ster *n.* (דעב'-סטער) א קענער, א מייסטער [איינער וואס קען גוט זיין ארבייט]; א געשיקטער מענש.

dab'-wash *n.* (דעב'-הוואש) קליינע שטיקלעך וועש.

da capel'la (דא קע-פעל'-לא) א צייכען פאר א מוזיק=שטיק, אז עס זאל געשפיעלט ווערען אין דעם קירכליכען סטיל.

da ca'po (דא קא'-פאו) א צייכען ווידער אנצופאנגען פון אנפאנג [מוזיקאלישער אויסדרוק].

dace *n.* (דיים) א פלאטקע [אזא קליינער פיש].

dachs'hund *n.* (דאקס'-הונט) דאכסהונד [אזא הונד מיט א לאנגען קערפער און קורצע פיס].

dack'er *n. and v.* (דעק'-ער) געהן נאכלעסיג אדער אבגעלאזען; ארבייטען שפעטער ווי די געוועהנליכע צייט; זוכען, פארשען נאך גע'גנב'עטע אדער געשמוגעלטע זאכען; מאכען אן אונטערזוכונג אין א הויז; א דיספוט, א שטרייט, א קאמפף.

dacoit' *n.* (דע-קאיט') א מיטגליעד פון א רויבער=באנדע אין אינדיען.

dac'tyl *n.* (דעק'-טיל) אזא אלטע לענגען=מאס; די ברייט פון גראבען פינגער [אלם מאס]; אין דיכטונג — א דאקטיל, א פערזען=פוס פון דריי זילבען וואס די ערשטע איז לאנג און די צווייטע און דריטע זיינען קורץ; א פינגער.

dac'tyle *n.* (דעק'-טיל) ז. *dactyl*

dactyl'ic *n. and a.* (דעק-טיל'-איק) דאקטיליש, וואס איז שייך צו א פערזען=פוס וואס בעשטעהט פון דריי זילבען, די ערשטע א לאנגע און די אנדערע צוויי קורצע; א פערז וואס ענטהאלט הויפטזעכליך א דריי=זילבען=פוס פון וועלכע די ערשטע זילבע איז א לאנגע און די אנדערע צוויי קורצע.

dactyl'ioglyph *n.* (דעק-טיל'-אי-א-גליף) א גראווירער פון פינגערלעך אדער פון עדעלשטיינער; דער נאמען פון דעם גראווירער אין א פינגערעל אדער אין אן עדעלשטיין.

dactylioglyph'ic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון גראווירען פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactyliog'lyphist *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-לי-פיסט) א גראווירער פון פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactyliog'lyphy *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-לי-פי) די קונסט פון גראווירען פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactylioglyp'tic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גליפ'-טיק) ז. *dactylioglyphic*

dactyliog'rapher *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט די קונסט פון גראווירען פינגערלעך און ערדעלשטיינער.

dactyliograph'ic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג וועגען דער קונסט פון גראווירען פינגערלעך און עדעלשטיינער.

dactyliog'raphy *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-רע-פי) די קונסט צו גראווירען פינגערלעך און עדעלשטיינער.

dactyliol'ogy *n.* (דעק-טיל-אי-אל'-א-דזשי) ז. *dactyliography*

dactyl'iomancy *n.* (דעק-טיל'-אי-א-מענ-סי) דאס כשוף מאכען מיט א פינגערל.

dactyl'ion *n.* (דעק-טיל'-אי-אן) א צוזאמענוואקסונג אדער צונויפוואקסונג פון צוויי פינגער.

dactyli'tis *n.* (דעק-טי-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון א פינגער.

dactylol'ogy *n.* (דעק-טי-לאל'-א-דזשי) די קונסט צו ריידען מיט די פינגער ווי די טויב-שטומע; פינגערשפראך.

dactylon'omy *n.* (דעק-טי-לאנ'-א-מי) דאס רעכענען אויף די פינגער.

dad *n.* (דעד) [קינדער-שפראך] טאטע, פאפא.

dad'die *n.* (דעד'-אי) ז. *dad*

dad'dle *v.* (דעדל) גיהן וואקלענדיג זיך [ווי א קינד אדער אן אלטער מאן].

dad'dock *n.* (דעד'-אק) דאס אינוועניג פון א פערפוילטען בוים.

dad'dy *n.* (דעד'-אי) ז. *dad*

dad'dy-long'-legs *n.* (דעד'-אי-לאהנג'-לעגז) אזא שפין מיט גאנץ לאנגע און דינע פיסלעך; א הויכער, דארער מענש.

dade *v.* (דייד) גיהן לאנגזאם און וואקלענדיג זיך ווי א קינד.

da'do *n. and v.* (דיי'-דאו) דער טייל פון א פעדעסטאל צווישען דעם פונדאמענט און קארניז; דער ראנד פון א צימער-וואנד וואס איז אונטען בעשלאגען מיט א ברעט; אויסהוילען ווי א רינע.

dæ'dal *a.* (די'-דעל) קינסטליך; געשיקט; ניט אויפריכטיג; כיטרע.

dæda'lian *a.* (די-דיי'-לי-ען) ז. *dædal*

daf'fadilly *n.* (דעפ'-ע-דיל-אי) די געלבע נארציס-בלום.

daf'fadowndilly *n.* (דעפ'-ע-דאונ-דיל-אי) ז. *daffadilly*

daf'fodil *n.* (דעפ'-א-דיל) די געלבע נארציס בלום.

daf'fodilly *n.* (דעפ'-א-דיל-אי) ז. *daffodil*

daf'fy *n. and a.* (דעפ'-אי) די געלבע נארציס בלום; תמ'עוואטע, צוקראכענע, לעמעשקעוואטע.

Daf'ila *n.* (דעפ'-אי-לא) אזא מין ענט-לעך [קאטשקעס].

daft *a.* (דעפט) דום, נאריש, אידיאטיש; משוגע; צולאזען, ווילד.

daft'ly *adv.* (דעפט'-לי) אויף א דומען, נארישען אופן; משוגע'נערווייז.

dag *n. and v.* (דעג) א שפריי רעגען; א געדיכטער נעבעל [טומאן]; א גרויסער פארצייטיגער פיסטאלעט; בעשפריצען מיט וואסער; לאנגזאם רינען.

dag'ger *n. and v.* (דעג'-ער) אזא קורצער שווערד; א קינזשאל; דער צייכען [†] אין דרוק; א געווויסע מאטען-פליגעלע; דער שווערד-גראז [אזא פלאנצע]; שטעכען מיט א קינזשאל.

dag'ger of lath (דעג'-ער אוו לעטה) א הילצערנע שווערד; א שוואכע אטאקע.

dag'gett *n.* (דעג'-עט) דעגעט, דזשעגעכץ, דיאגאט.

dag'gle *v.* (דעגל) בעשפריצען מיט בלאטע, נאס מאכען; בעשמוצען; ארומלויפען אדער ארומשפרינגען ווי א קינד.

dag'gletail *n. and a.* (דעגל'-טייל) א שלומפער; פערשלומפערט.

dag'gly *a.* (דעג'-לי) נאס.

dag'-lock *n.* (דעג'-לאק) קאלטענעוואטע וואל פון א שעפס, וואס קומט פון פערנעצעען.

da'go *n.* (דיי'-גאו) א טונקעל-הויטיגער פרעמדער, ספעציעל אן איטאליענער, א שפאניער אדער א פארטוגעזער.

dag'oba *n.* (דעג'-א-בא) א רונדע הויכע בודיסטישע געביידע וואס ענטהאלט רעליגיעזע אנטיקען.

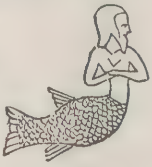

Dagon

Da'gon *n.* (דיי'-גאן) דער גאט דגון פון די פלשתים.

dague *n.* (דייג) א הירשען-הארן אהן צווייגען.

daguer'rean *a.* (דא - גער' - אי - ען) וואס איז שייך צו די ערשטע מעטאדע פון פאטאגראפישער קונסט, וועלכע איז ערפונדען געווארען פון דאגער.

daguerre'otype *n., v. and a.* (דע-גער'-א-טאיפ) די פאטאגראפישע מעטאדע לויט דעם ערשטען ערפינדער דאגער [אין יאהר 1839]; א בילד געמאכט לויט דער פאטאגראפישער מעטאדע פון דאגער; פאטאגראפירען לויט דער מעטאדע פון דאגער; וואס איז שייך צו דאגער'ס פאטאגראפיע.

Dah'lia *n.* (דא'-ליא) א מין פלאנצען וועלכע וואקסען אין מעקסיקא און צענטראל אמעריקא.

Dahlia

dah'lia *n.* (דא'-ליא) אזא וויאלעטער פארב-שטאף; אזא פלאנצע וואס וואקסט אין מעקסיקא און צענטראל-אמעריקא.

dahoon' *n.* (דע-הוהן') א קליין בוימעל אין זיד אמעריקא, וואס איז בעשטענדיג גרין און האט א ווייכען, ווייסען האלץ.

dai'dle *v.* (דיידל) זיך לאנגזאם בעוועגען; בעשפריצען מיט בלאטע, בעשמוצען.

dai'ker *v.* (דיי'-קער) אייגארדנען מיט א סדר; גיהן נאכלעסיג אדער אבגעלאזען; ארבייטען שפעטער ווי די געוועהנליכע צייט; זוכען, פארשען נאך גע'גנב'עטע אדער געשמוגעלטע זאכען; מאכען אן אונטערזוכונג אין א הויז.

dai'lies *n.* (דיי'-ליז) טעגליכע צייטונגען.

dai'ly *n., a. and adv.* (דיי'-לי) טעגליך; יעדען טאג; א טעגליכע צייטונג.

dai'ly life (דיי'-לי לאיף) דאס טאג-טעגליכע לעבען, דאס וואכעדיגע לעבען.

dai'ly occur'rence (דיי'-לי א-קור'-ענס) אלטעגליך; אלטעגליכע פאסירונג.

dai'ly pay (דיי'-לי פיי) טאג-שכירות.

dai'ly sales (דיי'-לי סיילז) די לייזונג פאר'ן טאג [ביי סוחרים].

dai'ly task (דיי'-לי טעסק) די טאג-אויפגאבע; די טעגליכע ארבייט.

dai'mio *n.* (דאי'-מיאו) א יאפאנעזישער בארא[ן] פון די אלטע פעאדאלע פאמיליען.

dain'ties *n.* (דיינ'-טיז) דעליקאטעסען, געשמאקע, דעליקאטע זאכען.

dain'tily *adv.* (דיינ'-טי-לי) שעהן, עלעגאנט; מיט א געשמאקען טעם; מיט געשמאק; דעליקאט; מיט צערעמאניעס.
He is dressed daintily.

dain'tiness *n.* (דיינ'-טי-נעס) דאס זיין עלעגאנט; דאס זיין געשמאק; דאס זיין נעט אדער דעליקאט; דאס זיין געשמאקפול.

dain'ty *a.* (דיינ'-טי) געשמאק, געשמאקפול; פיין, דעליקאט; נאשעריש; ווייך, נעט, שעהן.

dain'ty bits (דיינ'-טי ביטס) נאשערייען.

dain'ty-mouthed *a.* (דיינ'-טי-מאוטהד) וואס איז א נאשער.

dairt *n.* (דיירט) א יעהריגעס קאלב.

dai'ry *n.* (דיי'-רי) א מילך-קראם; א מילך-קאמער; א מילך-ווירטשאפט [אין א פערמע]; א פערמע וואס בעשעפטיגט זיך מיט מילך-פראדוקציאן.

dai'ry-coun'tries *n.* (דיי'-רי-קאנ'-טריז) לענדער מיט מילך-ווירטשאפט אלס דעם הויפט צווייג פון פראדוקציאן.

dai'ry-farm *n.* (דיי'-רי-פארם) א פערמע וואס בעשעפטיגט זיך הויפטזעכליך מיט מילך-פראדוקציאן.

dai'rying *n.* (דיי'-רי-אינג) די בעשעפטיגונג פון א מילך-מאן אדער מילך-פערמער.

dai'ryist *n.* (דיי'-רי-איסט) דער בעל-הבית פון א מילך-פערמע אדער פון א מילך-קראם.

dai'rymaid *n.* (דיי'-רי-מייד) א מיידעל וואס איז בעשעפטיגט אין א מילך-פערמע.

dai'ryman *n.* (דיי'-רי-מען) א מילך-מאן, א מילך-ווירטה.

da'is *n.* (דיי'-איס) א פלאטפארמע אין דעם ענד פון א זאאל אלס א פלאץ פאר וויכטיגע געסט [אפט א פלאטפארמע מיט א באלדאכין]; אן עסטראדע; א באלדאכין [חופה].

dai'sied *a.* (דיי'-זיד) פול מיט גענזענבלימעלעך [מארגאריטקעס].

dai'sy *n. and a.* (דיי'-זי) א גענזענבלימעל [א מארגאריטקע]; עפּוואס שעהנעס אדער בעצויבערנדעס; שעהן, פרעכטיג, בעצויבערענד.

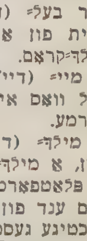

Daisy

dai'sy-cut'ter *n.* (דיי'-זי-קאט'-ער) א פערד, וואס הויבט ניט הויך די פיס ביים לויפען.

da'ker-hen *n.* (דיי'-קער-העז) דער וואכטעל-קעניג [אזא פויגעל].

dakoit' *n.* (דע-קויט') ז. *dacoit*

dalai'-la'ma *n.* (דע־לאי־לא־מא) דער דאלאי־לאמא [דער גרעסטער בו־דיסטישער גייסטליכער אין טיבעט, וועל־כער בעזיצט אויך א קעניגליכע מאכט].

dale *n.* (דייל) א טהאל; אן עמער.

dale'-land *n.* (דייל־לענד) א נידריגע געגענד; א טהאל־געגענד.

dales'man *n.* (דיילז־מען) אן איינ־וואהנער פון א טהאל [הויפטזעכליך ווע־רען מיט דעם נאמען אנגערופען די איינ־וואהנער פון די טהאלען אין די גרענעץ־געגענדען פון ענגלאנד און שאטלאנד].

dalle *n.* (דעל) א שטיין, א שטיק מאר־מאר, א שטיק פערטריקענטע ליים א. ד. ג., א ציגעל [הויפטזעכליך אזא שטיין אדער ציגעל, אויף וועלכע עס זיינען אויסגעקריצט פערשיעדענע פיגורען].

dal'liance *n.* (דעל־אי־ענס) שטיפע־ריי; דאס פוסט־און־פאסטווען; דאס אב־לעגען; דאס זאמען זיך; צערטליכקייטען צווישען א מאן און פרוי; דאס שפיעלען זיך; לוסטיגקייט; ספארט.

dal'lier *n.* (דעל־אי־ער) א שטיפער; א לוסטיגער פוסט־און־פאסניק.

dal'lop *n.* (דעל־אפ) א בינטעל גראז, תבואה א. ד. ג.; א שטיקעל פלאץ בע־וואקסען מיט גראז, תבואה א. ד. ג.; א שטיקעל ניט צואקערט פלאץ אויף א פער־וואקסענעם מיט תבואה פעלד.

dal'ly *v.* (דעל־אי) פטר'ן צייט; שפיעלען זיך, שטיפען; צערטלען זיך; פראנטע־ווען; אבלעגען; זיך זאמען.

dal'lyingly *adv.* (דעל־אי־אינג־לי) אויף א שטיפערישען, לוסטיגען אופן; פוסט־און־פאס.

dalmat'ic *n.* (דעל־מעט־איק) די דאל־מאטיקע [אזא מאנטעל מיט ברייטע אר־בעל, וואס קאטוילישע גלחים טראגען ביי רעליגיעזע צערעמאניעס].

dal se'gno (דעל סיי־ניא) אן אנצייגונג אין מוזיק, זיך אומצוקעהרען צוריק צו א געוויסען צייכען און פון דארט נאך אמאל צו שפיעלען ביז צו ענדע אדער ביז צו א שטעלע בעצייכענט מיט'ן ווארט ''fine''

dal'tonism *n.* (דאהל־טאנ־איזם) דאל־טאניזם, פארבען־בלינדקייט [דאס ניט קע־נען אונטערשיידען פארבען].

dam *n. and v.* (דעם) פערהאלטען אדער העכער מאכען דאס וואסער אין א טייך מיט דער הילף פון א דאמבע; איינצא־מען, איינהאלטען, שטערען; א דאמבע, א גרעבליע; א וואנד אדער אן עהנליכער מיטעל [הויפטזעכליך אין מינען] אבצו־האלטען דאס אריינדרינגען פון וואסער, לופט אדער גאזען; דאס אנזאמלען וואסער; א גומי, וואס מען לעגט דערמיט ארום א צאהן, ווען מען דארף איהם פלאמבירען, כדי עס זאל אין איהם ניט אריינקומען קיין שפייעכץ; א מוטער־חיה [אויך א מוטער ביי מענשען — אין פערעכטליכען זין].

dam'age *n. and v.* (דעמ־עדזש) א שאדען; א היזק; א בעשעדיגונג; אנ־טהאן שאדען; שעדיגען; בעשעדיגען; אנמאכען היזק; געשעדיגט אדער בעשע־דיגט ווערען.

dam'ageable *a.* (דעמ־עדזש־עבל) וואס ווערט לייכט פערדארבען, וואס קען לייכט בעשעדיגט ווערען.

dam'age by sea (דעמ־עדזש באי סיע) א בעשעדיגונג פון א שיף אדער סחורה אויף'ן ים.

dam'age feas'ant (דעמ־עדזש פעזי־ענט) דער שאדען, וואס ווערט געמאכט, בעזונדערס פון בהמות, אויף פרעמדער ערד אין פרעמדען רשות.

dam'ages *n.* (דעמ־עדזש־עז) דער ווערטה אין געלד פון א שאדען אדער בע־שעדיגונג; די בעלוינונג פאר א שאדען אדער בעשעדיגונג.

dam'an *n.* (דעמ־ען) אזא קראליק־עהנ־ליכע חיה [שפן].

Daman

dam'ar *n.* (דעמ־ער) ז. *dammar*

dam'ar-res'in *n.* (דעמ־ער־רעז־אין) ז. *dammar*

Dam'ascene *n. and a.* (דעמ־ע־סין) וואס איז שייך צו דמשק און איהרע פרא־דוקטען; אן איינוואהנער פון דמשק.

dam'ascene *v. and a.* (דעמ־ע־סין) בעפוצען מעטאל מיט פיגורען; אויסווע־בען פיגורען אדער בלומען אין שטאף; וואס איז שייך צו אזא בעפוצונג מיט פי־גורען אדער בלומען.

dam'ascening *n.* (דעמ־ע־סי־נינג) ז. *damaskeening*

Damas'cus *n.* (דע־מעס־קאס) די שטאדט דמשק [די הויפט שטאדט פון סי־ריען].

damas'cus *n.* (דע־מעס־קאס) שטאהל אדער אייזען פון העכערען סארט. ז. *damask steel*

damas'cus blade (דע־מעס־קאס בלייד) א קלינג פון א שווערד געמאכט אין דמשק אדער וואס איז עהנליך צו אזא קלינג, דאס הייסט, וואס איז געמאכט פון גוטען שטאהל און איז בעציערט מיט פיגורען פון אנדערע מעטאלען.

dam'ask *n., v. and a.* (דעמ־עסק) דאמאסק [אזא טייערער זיידענ־שטאף גע־וועבט אין פיגורען פון פערשיעדענע קא־לירען]; א רויזע קאליר [דער קאליר פון א דמשק־רויז, פון א מאנאטס־רויז]; וואס האט דעם קאליר פון א מאנאטס־רויז, פון רויזעווען קאליר; וואס קומט פון דמשק אדער איז עהנליך צו די פראדוקטען פון דמשק; בעציערען [מעהרסטענטייל מע־טאלען] מיט פיגורען; בעציערען.

dam'ask cheek (דעמ־עסק טשיעק) דאס רויזען־בעקעל.

dam'asked *a.* (דעמ־עסקט) בעציערט מיט פיגורען.

damaskeen' *v.* (דעמ־עס־קיען) בע־פוצען מעטאל מיט פיגורען; אויסוועבען פיגורען אדער בלומען אין שטאף.

damaskee'ning *n.* (דעמ־עס־קיע־נינג) דאס בעציערען מעטאל מיט פיגו־רען.

dam'asking *n.* (דעמ־עס־קינג) ז. *damaskeening*

dam'ask lin'en (דעמ־עסק לינ־ען) לייווענט געמאכט אין דמשק.

dam'ask plum (דעמ־עסק פלאם) די דאמאסק־פלוים [א קליינע, אוואלע פרוכט מיט א פורפור הייטעל].

dam'ask rose (דעמ־עסק ראוז) די מאנאטס־רויז.

dam'ask steel (דעמ־עסק סטיעל) א הויכער זארט שטאהל מיט וועלכען דמשק איז געווען בעריהמט. ז. *damascus blade*

dam'ask-wea'ver *n.* (דעמ־עסק־וויע־ווער) דער וועבער פון דאמאסק־זייד.

dam'assin *n.* (דעמ־ע־סין) דער דא־מאסק־שטאף מיט איינגעוועבטע גאלד אדער זילבער־בלומען.

dam'board *n.* (דעמ־באורד) א ברעט, אויף וועלכער מען שפיעלט דאמקעס.

dam'brod *n.* (דעמ־בראד) ז. *damboard*

dame *n.* (דיים) דאמע [א פרוי פון העכערען שטאנד אדער בילדונג]; א פער־הייראטע פרוי, אן עלטערע פרוי; די פערוואלטערין פון אן עלעמענטאר־שול אין ענגלאנד; די בעל'הבית'טע פון א פאנ־סיאן.

dame'-school *n.* (דיים־סקוהל) אן אנ־פאנגס־שול מיט א פרוי אלס לעהרעריו.

dame's'-vi'olet *n.* (דיימז־וואי־א־לעט) די נאכט־בלום.

dame'-wort *n.* (דיים־הווארט) דאס נאכט־פיילכען [אזא בלום].

dam in (דעמ אין) פערהאלטען דאס וואסער מיט א דאמבע.

dam'mar *n.* (דעמ־ער) דאס פעך פון דעם דאמארא־פיכטענבוים.

dam'mar-gum *n.* (דעמ־ער־גאם) ז. *dammar*

dam'maric *a.* (דעמ־ע־ריק) וואס איז שייך צו דעם פעך פון דעם דאמארא־פיכ־טענבוים.

dam'marin *n.* (דעמ־ע־רין) ז. *dammar*

dam'mar-res'in *n.* (דעמ־ער־רעז־אין) ז. *dammar*

dam'me *int.* (דעמ־ע) זאל איך זיין פערדאמט! זאל מיך נעהמען דער רוח!

damn *v.* (דעם) פערדאמען, מחרים זיין, פערפלוכען; פעראורטיילען אויף אייביגע יסורים אין גיהנום; פעראורטיילען.

damnabil'ity *n.* (דעמ־נע־ביל־אי־טי) דאס פערדאמט ווערען; דאס פערדאמט ווערען צו אייביגע יסורים אין גיהנום.

dam'nable *a.* (דעמ־נעבל) וואס פער־דיענט פערדאמט צו ווערען; שענדליך, מיאוס, פערהאסט; אבשייליך.

dam'nableness *n.* (דעמ־נעבל־נעס) דאס זיין ווערטה פערדאמט צו ווערען; דאס זיין ווערטה פערדאמט צו ווערען אויף אייביגע יסורים אין גיהנום.

dam'nably *adv.* (דעמ־נעב־לי) צום פערדאמען; שענדליך, מיאוס.

damna'tion *n.* (דעמ־ניי־שאן) פערדא־מונג; פערדאמונג צו אייביגע יסורים אין גיהנום; פעראורטיילונג.

dam'natory *a.* (דעמ־נע־טא־רי) פער־דאמענד.

damned *a.* (דעמד) פער־אורטיילט; פער־דאמט; פערהאסט, אבשייליך; שענדליך, מיאוס.

damnif'ic *a.* (דעמ־ניפ־איק) שעדליך.

damnif'icable *a.* (דעמ־ניפ־אי־קעבל) ז. *damnific*

damnifica'tion *n.* (דעמ־ני־פי־קיי־שאן) דאס פעראורזאכען שאדען; דאס שעדיגען.

dam'nify *v.* (דעמ'-ני-פאי) שעדיגען, טהאן שאדען.
dam'ning *a.* (דעמ'-נינג) פערדאמענדיג; פעראורטיילענדיג; בעשולדיגענדיג.
dam'ningness *n.* (דעמ'-נינג-נעס) די נייגונג צו פערדאמען אדער צו פעראורטיילען.
damn it! (דעם איט) צום שווארץ יאהר דערמיט! צום טייוועל!
dam'num *n.* (דעמ'-נאם) שאדען.
dam off (דעם אף) עפענען די דאמבע ארויסצולאזען דאס וואסער.
dam out (דעם אוט) פערמאכען די דאמבע.
damp *n., a. and v.* (דעמפ) פייכטקייט; א גיפטיגע אויסדאמפפונג אדער גיפטיגער גאז אין א שאכט [מינע]; נעדריקטע שטימונג; געפאלענער מוטה; אבהענטיגקייט; פייכט, קלעפיג; מאכען פייכט; בענעצען; אבשוואכען, איינהאלטען, האמעווען; אונטערדריקען; ענטמוטיגען; אבהענטיג מאכען, אראבשלאגען פון מוטה.
dam'pen *v.* (דעמ'פען) 1. פייכט מאכען; בענעצען; פייכט ווערען; 2. אראבשלאגען פון מוטה; זיין אראבגעפאלען ביי זיך.
2. Defeats in many battles **dampened** the spirit of the soldiers.
dampe'ner *n.* (דעמפ'-נער) עפעס וואס בענעצט; עפעס וואס האלט איין.
dam'per *n.* (דעמ'-פער) עטוואס וואס לעשט אויס אדער פערשטיקט; עטוואס וואס שוואכט אב; עטוואס וואס האלט איין; א יושקע אדער א שיבער פון א קוימען אין אן אויווען; איינער אדער עפעס וואס מאכט אבהענטיג אדער שלאגט אראב פון מוטה.
dam'per-ped'al *n.* (דעמ'-פער-פעד'-על) דער פעדאל פון א פיאנא [קלאוויר] מיט וועלכען מען מאכט פריי די סטרונעס, אז זיי זאלען קענען וויברירען אהן א הינדערניס און דער טאן זאל לענגער אנהאלטען.
dam'ping *n.* (דעמ'-פינג) דאס איינהאלטען, דאס אבשוואכען, דאס איינהאמעווען, דאס אבשטעלען [ווי די שווינגונגען פון א מאגנעט-נאדעל].
dam'pish *a.* (דעמ'-פיש) פייכטליך.
dam'pishness *n.* (דעמ'-פיש-נעס) פייכטליכקייט.
damp'ly *adv.* (דעמפ'-לי) מיט פייכטקייט; אויף א פייכטען אופן.
damp'ness *n.* (דעמפ'-נעס) פייכטקייט.
damp'-proof *a.* (דעמפ'-פרוהף) וואס לאזט נים דורך קיין פייכטקייט.
dam'py *a.* (דעמ'-פי) פייכט; דושנע, שטיקעדיג; דערשלאגען; טרויריג, פעראומערט.
dam'sel *n.* (דעמ'-זעל) א פריילין.
dam'son *n.* (דעמ'זן) די דאמאסקער פלוים [א קליינע שווארצע פלוים].
dam up (דעם אפ) ז. *dam in*.
dan *n.* (דען) א קליין קעסטעל אין וועלכען עס ווערען געטראגען קויהלען אין א קויהלען-גרוב.
dance *n. and v.* (דענס) טאנצען, שפרינגען; א טאנץ; א טאנץ-אבענד; א באל.
dan'ceable *a.* (דענ'-סעבל) 1. צום טאנצען; 2. טאנצענדיג מיט חשק.
1. The orchestra played a piece of **danceable** music.
dance atten'dance (דענס ע-טענ'-דענס) טאנצען [ארום אימעצען], אונטערלעקען זיך.
All the young men were **dancing attendance** on her.
dance'-hall *n.* (דענס'-האהל) א טאנץ-זאאל.
dance'-mu'sic *n.* (דענס'-מיו'-זיק) טאנץ-מוזיק [מוזיק וועלכע איז פערפאסט פאר טענץ].
dan'cer *n.* (דענ'-סער) א טענצער.
dan'ceress *n.* (דענ'-סער-עס) א טענצערקע.
dan'cer on the rope (דענ'-סער אן טהי ראופ) א שטריק-טענצערקע.
dance to one's pipe (דענס טו הוואנז פאיפ) טאנצען נאך יענעמס דודקע [פייפעל], לאזען זיך פון אימעצען פיהרען פאר דער נאז.
dan'cing *n. and a.* (דענ'-סינג) דאס טאנצען; טאנצענדיג.
dan'cing-ma'nia *n.* (דענ'-סינג-מיי'-ני-א) טאנץ-מאניע [אן איבערטריבענע לוסט צום טאנצען].
dan'cing-mas'ter *n.* (דענ'-סינג-מעס'-טער) א טאנץ-לעהרער.
dan'cing-room *n.* (דענ'-סינג-רוהם) א טאנץ-זאאל.
dan'cing-school *n.* (דענ'-סינג-סקוהל) א טאנץ-שול.
dan'delion *n.* (דענ'-די-לאי-אן) די פוטער-בלום [אזא געלבע בלום וואס וואקסט אויף א לאנגען פוסטען שטענגעלע].
dan'der *n. and v.* (דענ'-דער) קאפ-שופען; כעס, צארן; ארומוואנדערען אהן ציעל; רעדען אהן א צוזאמענהאנג.
dan'dering *a.* (דענ'-דער-אינג) ארומוואנדערענדיג אהן א ציעל; רעדענדיג אהן א צוזאמענהאנג.
dan'diacal *a.* (דענ'-די-ע-קעל) וואס איז שייך צו א פוסטען פראנט; פראנטיש.
dan'dified *a.* (דענ'-די-פאיד) פראנטיש אנגעטהאן, פראנטעוואטע.
dan'difiedly *adv.* (דענ'-די-פאי-עד-לי) מעשה פראנט.
dan'dify *v.* (דענ'-די-פאי) אנטהאן אימעצען פראנטיש, מאכען פאר א פראנט.
dan'dily *adv.* (דענ'-די-לי) אויף א פראנטישען אופן; מעשה פראנט.
dan'diprat *n.* (דענ'-די-פרעט) א קארליק, א קליין מענשעל.
dan'dle *v.* (דענ'דל) וויעגען אין די ארעמס אדער אויף די קניע; האצקען.
dan'dler *n.* (דענ'-דלער) דער וואס שפיעלט זיך מיט קינדער; א ליעבהאבער פון קינדער.
dan'druff *n.* (דענ'-דראף) קאפ-שופען [אזעלכע קליינע ווייסליכע שופען, וואס שיילען זיך אב פון דער הויט פון קאפ].
dan'druff-comb *n.* (דענ'-דראף-קאום) א געדיכט קעמעל [אויסצוקעמען קאפ-שופען].
dan'dy *n. and a.* (דענ'-די) א פראנט; וואס איז שייך צו א פראנט; ענליך צו א פראנט; נעט, פיין; לוסטיג.
dan'dy-brush *n.* (דענ'-די-בראש) א הארטע פיש-ביינערנע בערשטעל.
dan'dyish *a.* (דענ'-די-איש) פראנטיש.
dan'dyism *n.* (דענ'-די-איזם) פראנטישקייט, פראנטישע גענג, פראנטישע מאניערען.
dan'dyize *v.* (דענ'-די-איז) מאכען פאר א פראנט; זיך פיהרען ווי א פראנט.
dan'dyling *n.* (דענ'-די-לינג) א פראנטעל.
dan'dy-note *n.* (דענ'-די-נאוט) א דאקומענט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון די צאל-בעאמטע אין ענגלאנד וועגען ארויסגעבען אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורה פון א צאל-הויז [טאמאזשנע].
dan'dyprat *n.* (דענ'-די-פרעט) ז. *dandiprat*.
dan'dy-roll'er *n.* (דענ'-די-ראול'-ער) אזא צילינדער-ראלע אין א פאפיער-מאשין, דורך וועלכע עס געהט דורך די נאסע פאפיער-מאסע כדי ארויסצופרעסען פון איהר דאס וואסער.
Dane *n.* (דיין) א דענעמארקער [איינער וואס שטאמט פון'ם לאנד דענעמארק].
danes'blood *n.* (דיינז'-בלאד) אזא פלאנצע וועגען וועלכע די לעגענדע דערצעהלט, אז זי האט ארויסגעשפראצט פון דעם בלוט פון די געפאלענע דענען [דענעמארקער] אין מלחמה.
dane'weed *n.* (דיינ'-הוויעד) ז. *danewort*.
dane'wort *n.* (דיינ'-הוואירט) דער צווערגהאלונדער [אזא פלאנצע].
dan'ger *n.* (דיינ'-דזשער) א געפאהר.
dan'ger ahead' (דיינ'-דזשער ע-העד') א געפאהר שטעהט פאר.
dan'gerful *a.* (דיינ'-דזשער-פול) געפעהרליך.
dan'gerfully *adv.* (דיינ'-דזשער-פול-אי) אויף א געפעהרליכען אופן.
dan'gerless *a.* (דיינ'-דזשער-לעס) אהן געפאהר.
dan'ger-light *n.* (דיינ'-דזשער-לאיט) א פייער-סיגנאל [א רויטע ליכט] צו ווארנען פאר א געפאהר.
dan'gerous *a.* (דיינ'-דזשער-אס) געפעהרליך.
dan'gerous cus'tomer (דיינ'-דזשער-אס קאס'-טאמ-ער) א געפעהרליכער יונג.
dan'gerously *adv.* (דיינ'-דזשער-אס-לי) מיט געפאהר; געפעהרליך.
dan'gerousness *n.* (דיינ'-דזשער-אס-עס) געפאהר; געפעהרליך.
dan'ger-sig'nal *n.* (דיינ'-דזשער-סיג'-נעל) א סיגנאל צו ווארנען פאר א געפאהר.
dan'gle *v.* (דענגל) 1. היינגען; באמבלען זיך; 2. טאנצען ארום א מענשען; נאכלויפען אימעצען.
1. A purse **dangled** from her arm. 2. Many admirers were **dangling** after her.
dan'glement *n.* (דענ'גל-מענט) דאס היינגען, דאס באמבלען זיך; דאס ארומטאנצען ארום אימעצען.
dan'gler *n.* (דענ'-גלער) דאס וואס היינגט אראב; א נאכטענצער, א נאכלויפער.
Da'nish *n. and a.* (דיי'-ניש) פון דענעמארק; וואס איז שייך צו דענעמארק; די דענישע שפראך.
dank *n. and a.* (דענק) פייכט, נאס; פייכטקייט; א קאלטע נאסקייט.
dan'kish *a.* (דענ'-קיש) פייכטליך, נאסליך.
dan'kishness *n.* (דענ'-קיש-נעס) פייכטקייט, נאסקייט.
dank'ness *n.* (דענק'-נעס) ז. *dankishness*.
danseuse' *n.* (דאנ-סעז') א פראפעסיאנעלע טענצערין; א באלעט-טענצערין.
dap *v.* (דעפ) לייכט אריינלאזען די ווענטקע אין וואסער [ביים פיש-פאנגען].
Daph'ne *n.* (דעפ'-ני) די נימפע דאפנע וועלכע האט זיך פערוואנדעלט אין א לארבער-בוים, ווען זי איז אנטלאפען פון דעם גאט אפאלא [אין דער גריכישער

מיטאלאגיע]; די לארבער-פלאנצען [צו דיזען מין געהערט אויך דער לארבער-בוים].

Daphne Mezereon

dap'per *a.* (דעפ'-ער) שעהן, נעט, עלע-גאנט; לעבעדיג, ריהרעווריג, ספריטנע.

dap'perling *n.* (דעפ'-ער-לינג) א קאר-ליק.

dap'ple *n., a. and v.* (דעפל) א פלעק, פלעקען; א געפלעקטער פערד; געפלעקט, בונט, פערשיעדענפארביג; מאכען גע-פלעקט, שפרענקלען.

dap'ple-bay *a.* (דעפל'-ביי) ברוין מיט דונקעלע פלעקען [וועגען פערד].

dap'pled *a.* (דעפלד) געפלעקט, פערשיע-דענפארביג; בונט.

dap'ple-gray *a.* (דעפל'-גריי) גרוי מיט פלעקען [וועגען פערד].

dare *n. and v.* (דעהר) האבען די העזה, וואגען; ארויספאדערען; אן ארויספאדע-רונג.

dare'devil *n. and a.* (דעהר'-דעוול) געוואגט, דרייסט; אן אדוואזשניק, א גע-וואגטער יונג, איינער וואס האט פאר קיין זאך קיין מורא ניט.

dare'deviltry *n.* (דעהר'-דעוול-טרי) געוואגטהייט, דרייסטקייט.

dar'er *n.* (דעהר'-ער) איינער וואס וואגט, א דרייסטער; אן ארויספאדערער.

dare say (דעהר סיי) גלויבען, רעכע-נען; זיך אונטערשטעלען צו בעהויפטען.
I dare say you may succeed in persuading him to do as you wish.

dar'ic *n.* (דער'-איק) אן אלטע פערסישע גאלד-מטבע.

dar'ing *n. and a.* (דעהר'-אינג) מוטהיג, דרייסט; מוטהיגקייט; דרייסטקייט.
The policeman performed a daring deed. He saved a child from drowning.

dar'ingly *adv.* (דעהר'-אינג-לי) מיט מוטה, מיט דרייסטקייט; מוטהיג, דרייסט.

dar'ingness *n.* (דעהר'-אינג-נעס) מוטה, דרייסטקייט.

da'riole *n.* (דע'-רי-אול) א שמאנט-קו-כען.

dark *n., a. and adv.* (דארק) טונקעל, פינסטער; אונקלאר, אונפערשטענדליך; שווער צו איבערזעצען אדער צו ערקלע-רען; אונוויסענד; פאנאטיש; ניט קול-טורעל; פערבארגען, געהיימניספול; טרוי-ריג, מרה-שחורה'דיג; אין פינסטערען; טונקעלהייט, פינסטערניס; א פינסטערער ארט; א טונקעלער פלעק; א געהיימניס, א סוד; אונפערשטענדליכקייט.

dark a'ges (דארק איי'-דזשעז) די פינ-סטערע צייט [דאס מיטעל-אלטער].

dar'ken *v.* (דארקן) פערטונקלען, פער-פינסטערען; אונקלאר מאכען, ווערען טונ-קעל אדער פינסטער; פערטונקלען אדער אונפערשטענדליך מאכען [א געדאנק]; זינקען אין אונוויסענהייט און פינסטער-ניס; פערבארגען, מאכען א סוד.

dar'kener *n.* (דאר'קנ-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט אונקלאר אדער פער-טונקעלט.

dar'ken one's door (דארקן הוואנז דאור) איבערטרעטען יעמענס שוועל, אב-שטאטען אימעצען א בעזוך [מייסטענס אלס אונגעבעטענער גאסט].
I shall never darken his door again.

dark'-eyed *a.* (דארק'-איד) מיט טונ-קעלע אויגען.

dark horse (דארק האהרס) אין וועט-לויף — א פערד, וועמעס פעהיגקייטען אין וועט-לויף זיינען אונבעוואוסט; אין פאליטיק — איינער, וועגען וועלכען עס איז אונבעוואוסט צי וועט מען איהם ארויסשטעלען אלס קאנדידאט אויף א גע-וויסען אמט אדער ניט; איינער, וועל-כער איז אונערווארטעט ארויסגעשטעלט געווארען אלס קאנדידאט.

dark'ish *a.* (דארק'-איש) עטוואס טונ-קעל.

dark lan'tern (דארק לענ'-טערן) א לאנטערנע מיט איין פענסטערעל וואס קען פערדעקט ווערען מיט א לעדעל.

dar'kle *v.* (דארקל) זיך אויסווייזען טונ-קעל; אויסזעהן אונפערשטענדליך; זיין אין פינסטערנים; ווערען פינסטער אדער טונקעל; ווערען מרה-שחורה'דיג אדער אנ-געכמורעט.

dark'ling *a. and adv.* (דארק'-לינג) פינסטער, טונקעל, ניט דייטליך; אונזי-כער; אונפערשטענדליך; מרה-שחורה'דיג; אין דער פינסטער.

dark'lings *adv.* (דארק'-לינגז) אין דער פינסטערניס.

dark'ly *adv.* (דארק'-לי) אויף א טונ-קעלען אופן; טונקעל, פינסטער; אונפער-שטענדליך, ניט דייטליך; אויף א געהיי-מען אופן.

dark moon (דארק מוהן) אלט-חודש, סוף חודש [די טעג אין חודש, ווען מען זעהט ניט די לבנה].

dark'ness *n.* (דארק'-נעס) טונקעלהייט, פינסטערניס; אונקלארקייט; אונדייטליכ-קייט, אונפערשטענדליכקייט; טרויער, מרה-שחורה.

dark side (דארק סאיד) שאטען-זייט, די חסרונות.
The dark side of slavery was depicted in Uncle Tom's Cabin.

dark'some *a.* (דארק'-סאם) טונקעל, פינ-סטער.

dark'-souled *a.* (דארק'-סאולד) מיט א פינסטערען געמיט.

dark tem'per (דארק טעמ'-פער) א שווער געמיט; מעלאנכאליע.

dark um'ber (דארק אמ'-בער) שווארץ-ברוינער קאליר. ז. איל. *"Colors"*

dar'ky *n.* (דאר'-קי) 1. א נעגער; 2. א פאליצייסקע לאנטערנע [א לאנטער-נע מיט איין פענסטערעל].
1. White people enjoy the songs of the darkies.

dar'ling *n. and a.* (דאר'-לינג) ליעבער, טייערער, ליעבלינג; זעהר ליעב.

darn *n. and v.* (דארן) פעררייכטען; פערצירעווען, פערמערעזשען [ווי זאקען א. ד. ג.]; פערדאמען, פערפלוכען; א פערצירעוועטע לאך.

dar'nel *n.* (דאר'-נעל) אזא גראז וואס וואקסט אפט צווישען ווייץ. אמאל האט מען וועגען דיזען גראז געגלויבט, אז זיינע קערנער האבען א בעטויבענדע אדער איינשלעפערענדע ווירקונג. ז. איל. *"Grasses"*

darn'er *n.* (דאר'-נער) איינער אדער איינע וואס פערצירעוועט, פערמערעזשעט אדער פערשטאפט; א נאדעל צום פער-צירעווען.

darn'ing *n.* (דאר'-נינג) דאס פערצי-רעווען אדער פערשטאפען; זאכען וואס דארפען פערצירעוועט ווערען.

darn'ing-ball *n.* (דאר'-נינג-באהל) אזא רונד שטיק האלץ, ביין אדער גלאז וואס ווערט בענוצט ביים פערצירעווען אדער שטאפען זאקען.

darn'ing-cot'ton *n.* (דאר'-נינג-קאטן) באוועל צום פערצירעווען אדער שטאפען.

darn'ing-nee'dle *n.* (דאר'-נינג-ניעדל) א נאדעל צום פערצירעווען אדער צום שטאפען; די פערד-פליעג.

darn'ing-yarn *n.* (דאר'-נינג-יארן) ז. *darning-cotton*

dart *n. and v.* (דארט) א שיס-פייל; א זאך וואס איז שפיציג ווי א פייל; א לייכטע, קורצע שפיזע [צום ווארפען]; ווארפען [פיילען, בליקען]; א לאז טהאן זיך, פליהען ווי א פייל, זיך ווארפען.

dart at (דארט עט) זיך ווארפען אויף אימעצען אדער עפעס; א לאז טהאן זיך צו אימעצען.
The policeman darted at the thief.

dar'ter *n.* (דאר'-טער) א פייל-שיסער; א שפיזען-ווארפער; א מין בראזיליאנער פויגעל; אזא אמעריקאנער טייך-פיש.

dart from (דארט פראם) ארויסשפרינ-גען; א לאז טהאן זיך.
A wolf darted from amongst the trees.

dar'tingly *adv.* (דאר'-טינג-לי) שנעל ווי א פייל פון א בויגען.

dart off (דארט אף) אוועקפליהען, א לאז טהאן זיך.

dar'tre *n.* (דארטר) לישאיעס.

dar'trous *a.* (דאר'-טראס) וואס איז שייך צו לישאיעס.

dart'-snake *n.* (דארט'-סנייק) דער פייל-שלאנג [ער ווערט אזוי גערופען צו-ליעב זיין שטייגער ווי ער פאלט אן אויף זיין רויב].

Darwin'ian *n. and a.* (דאר-הווינ'-אי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען נאטור-פארשער טשארלס דארווין אדער צו זיין לעהרע; אן אנהענגער פון דארווין'ס לעה-רען.

Darwin'ianism *n.* (דאר-הווינ'-אי-ענ-איזם) דארווין'ס לעהרע וועגען דער אב-שטאמונג און ענטוויקלונג פון די פערשיע-דענע מינים חיות און פלאנצען. ז. *Darwinism*

Darwin'ian the'ory (דאר-הווינ'-אי-ען טהי'-א-רי) דארווין'ס טעאריע וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון די פערשיעדענע מינים חיות און פלאנצען.

Dar'winism *n.* (דאר'-הווינ-איזם) דאר-ווינִיזם, די לעהרע פון דארווין, דאס די פערשיעדענע מינים פלאנצען און חיות זיינען ניט בעזונדער בעשאפען געווארען, נאר האבען זיך ענטוויקעלט איינס פון דאס אנדערע, א דאנק דער צופאסונג צו די ארומיגע בעדינגונגען אין קאמפף פאר עקזיסטענץ, און אז געבליבען עקזיסטירען זיינען נור די יעניגע מינים, וואס האבען געקענט אדער געהאט די געלעגענהייט זיך בעסער צוצופאסען צו דיזע בעדינגונגען.

Dar'winist *n.* (דאר׳-הווינ-איסט) א דארוויניסט, אן אנהענגער פון דארווין׳ס טעאריע. ז. *Darwinism*

Darwinis'tic *a.* (דאר-הווי-ניס׳-טיק) ז. *Darwinian*

Dar'winize *v.* (דאר׳-הווינ-איז) אננעמען די טעאריע פון דארווין. ז. *Darwinism*

dash *n. and v.* (דעש) שטויסעלאגען; שטויסען; שליידערען; צושמעטערען; פערניכטען; בעשפרענקלען; א שטרייך טהאן אויף גיך מיט׳ן פעדער; מאכען א שנעלע בעמערקונג [אויף׳ן פאפיער]; עטוואס שנעל טהאן; צונויפמישען; אראבווארפען; א שליידער טהאן; ברייננען אין פערלעגענהייט; א צוזאמענשטויס; א שטויס, א קלאפ; אן אנפאל, אן אנגריף; א צומישונג, א ביימישונג; א שפריץ, א טראפען; א גערדאנקען־שטריך אין שריפט [—]; א שטריך; די פאדערשטע ברעט אדער בלעך פון אן אויטאמאביל.

dash against' (דעש ע-גענסט׳) זיך א לאז טהאן אדער א ווארף טהאן אויף...
The soldiers **dashed against** the fort.

dash at (דעש עט) זיך ווארפען אויף עפעס, זיך נעהמען צו עפעס.

dash'board *n.* (דעש׳-באורד) א ברעטעל אדער לעדערנער פארטוך אין פארענט פון א וואגען צו פערהיטען, אז דאס פערד זאל ניט אנשפריצען מיט זיינע פיס קויט בלאטע אין וואגען.

dash brains out (דעש בריינז אוט) שפאלטען אימעצען דעם מוח.

dash down (דעש דאון) אראבשליידערען; אראבלאזען זיך מיט אימפעט.

dashed *a.* (דעשט) מיט שטריכעלעך; פערשעמט; געבראכט אין פערלעגענהייט.

dashed line (דעשט לאין) א געשטריכעלטע ליניע [א ליניע וואס בעשטעהט פון שטריכעלעך (———————)].

dash'er *n.* (דעש׳-ער) א שליידערער; א בעשפריצער; א צושמעטערער; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א פוראר, דערוועקט אויפזעהן; א ברעטעל אדער לעדערנער פארטוך אין פארענט פון א וואגען צו פערהיטען, אז דאס פערד זאל ניט אנשפריצען מיט די פיס קויט בלאטע אין וואגען.

dash hope (דעש האופ) צו נישט מאכען אימעצענס האפנונגען.

dash'ing *a.* (דעש׳-אינג) שטירמיש, היציג; וואס מאכט פוראר, וואס דערוועקט אויפזעהן; גלענצענד, עלעגאנט; פראנטיש, אויפפאלענד.
She married a **dashing** young naval officer.

dash'ing fel'low (דעש׳-אינג פעל׳-או) אן עלעגאנטער יונג.

dash'ingly *adv.* (דעש׳-אינג-לי) אויף א שטירמישען אדער היציגען אופן; מיט פוראר, מיט גלאנץ; מיט עלעגאנץ.

dash in'to (דעש אינ׳-טו) אריינשליידערען אין...; זיך אריינרייסען; א לאז טהאן זיך אין...
The hero **dashed** into the enemy's ranks.

dash'-lamp *n.* (דעש׳-לעמפ) די לאמטערנע פון א קארעטע אדער אויטאמאביל, וועלכע איז בעפעסטיגט צו דער פאדערשטער ברעט פון פארענט.

dash off (דעש אף) סקיצירען, אנציייכענען אין אלגעמיינע שטריכען; אוועקטרייבען; שנעל בעוועגען זיך; מאכען פליטה.

dash out (דעש אוט) ארויסשלאגען, ארויסמעקען; ארויסשטופען; צושמעטערען; א לאז טהאן זיך, ארויסלויפען.

dash out of coun'tenance (דעש אוט אוו קאונ׳-טע-נענס) אימעצען פון די כלים ארויסברייננען; ברייננען אימעצען אין פערלעגענהייט; אימעצען פערשעמען.

dash o'ver (דעש או׳-ווער) אויסמעקען; אריבערגיסען זיך איבער׳ן ראנד.

dash pride (דעש פראיד) אבשלאגען אימעצען די פליגלען.

dash'-rule *n.* (דעש׳-רוהל) אזא מעטאל בלעכעל וואס ווערט בענוצט אין דרוקעריי[e]ן אבצוטיילען אין דרוק־שריפט איין קאפיטעל פון דעם צווייטען מיט א שטריך.

dash through (דעש טהרוה) מאכען פליטה; דורכשלאגען זיך א וועג; דורכרייסען זיך.

dash to pie'ces (דעש טו פיע׳-סעז) צושמעטערען אויף פיצלעך.
The bottle fell out of his hands and was **dashed to pieces**.

dash'-wheel *n.* (דעש׳-הוויעל) א וואשראד [אין באוועל־פאבריקאציאן].

dash'y *a.* (דעש׳-אי) וואס איז בערעכנט צו ציהען אויפערקזאמקייט אדער צו מאכען א פוראר; עלעגאנט, מאדיש.

das'sy *n.* (דעס׳-אי) דער זידליכער פעלזען־קראליק [קאנינכען] אין קייפלאנד [זיד־אפריקא].

das'tard *n., a. and v.* (דעס׳-טארד) א פייגלינג, א טרוס, א פחדן, א שרעקעדיגער מענש; פייג, שרעקעדיג; איינשרעקען; מאכען פאר א פייגלינג.

das'tardize *v.* (דעס׳-טאר-דאיז) פייג מאכען; אנשרעקען.

das'tardliness *n.* (דעס׳-טארד-לי-נעס) פחדנות, שרעקעדיגקייט, פייגהייט.

das'tardly *a.* (דעס׳-טארד-לי) פייג, שרעקעדיג.

dat. *dative* אן אבקירצונג פון ווארט

da'ta *n.* (דיי׳-טע) אנגאבען, טהאטזאכען, פאקטען; גרונדלאגען [אויף וועלכע עס ווערט געבויט א טעאריע אדער א בעהויפטונג].

da'table *a.* (דיי׳-טעבל) וואס קען בעצייכענט ווערען מיט א דאטע, וואס קען אנגעגעבען ווערען די צייט.
The earliest **datable** coins come from Sicily.

da'tary *n.* (דיי׳-טע-רי) דעם פאפסט׳ס קאנצעלאריע; דער פארשטעהער פון דעם פאפסט׳ס קאנצעלאריע.

date *n. and v.* (דייט) א דאטע; א צייט; א טערמין, א סראק; א טייטעל [פרוכט]; שרייבען א דאטע [ווי אין א בריעף א. ד. ג.]; אנגעבען די צייט [פון א פאסירונג].

date'able *a.* (דייט׳-עבל) ז. *datable*

date'less *a.* (דייט׳-לעס) אהן א דאטע; אזוי אלט, אז מען קען ניט וויסען די דאטע.

date'-mark *n.* (דייט׳-מארק) די דאטע וואס ווערט אבגעשטעמפעלט אויף גאלד אדער זילבער־זאכען וועז זיי זיינען פאבריצירט געווארען.

date'-palm *n.* (דייט׳-פאהם) דער טייטעלבוים; די טייטעלען־פאלמע.
ז. *date-tree*

date'-plum *n.* (דייט׳-פלאם) אזא פלויםענ־ענליכע פרוכט; דער בוים, אויף וועלכען דיעזע פרוכט וואקסט.

da'ter *n.* (דיי׳-טער) א דאטום־שטעמפעל [א שטעמפעל מיט וועלכען מען שטעמפעלט אב דאס דאטום אויף בריעף, פאפיערען א. ד. ג.].

date'-shell *n.* (דייט׳-שעל) אזא מושעל וואס האט די פארם פון א טייטעל.

date'-sug'ar *n.* (דייט׳-שוג׳-ער) צוקער וואס ווערט געמאכט פון טייטלען.

date'-tree *n.* (דייט׳-טריע) דער טייטעלבוים; די טייטלען־פאלמע.

Date-tree

da'tive *n. and a.* (דיי׳-טיוו) דער דאטיף; וואס איז שייך צום דאטיף [אין גראמאטיק — א ווארט־פארם וואס ענטפערט אויף די פראגע: "צו וועמען". צ. ב. איך האב געשריבען צום לעהרער. די ווערטער "צום לעהרער" זיינען אין דאטיף].

da'tive case (דיי׳-טיוו קייס) דער דאטיף. ז. *dative*

da'tive exec'utor (דיי׳-טיוו עג-זעק׳-יו-טאר) דער פערוואלטער פון א פערמעגען, וועלכער ווערט בעשטימט פון׳ם געריכט.

da'tively *adv.* (דיי׳-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון א דאטיף. ז. *dative*

da'tum *n.* (דיי׳-טאם) א דאטע, אן אנגעגעבענער פאקט. ז. *data*

da'tum-line *n.* (דיי׳-טאם-לאין) די באזיס־ליניע אויף א פלאן צום בויען באהנען, בריקען א. ד. ג. פון וועלכער עס ווערט געמאסטען די הויכקייט און טיעפקייט.

daub *n. and v.* (דאהב) בעשמירען; בעשמירען מיט קלייי; בעשמירען מיט ליים אדער מיט שמוץ; פלאסטערען מיט וואפנע אדער ליים; מאהלען אהן געשמאק [שמירען]; פערדעקען, פערשמירען [אימעצענס חטאים]; קליידען זיך אומגעלומפערט; אונטער׳חנפ׳ענען זיך; א ביליגע ניט קינסטלערישע געמעלדע [א שמירעכץ]; א ביליגער פראסטער זארט פלאסטער־וואפנע.

dau'ber *n.* (דאה׳-בער) א שמירער, איינער וואס שמירט אוים אדער בעשמוצט; א פראסטער מאהלער [א שמירער]; א נידריגער חונף; א בערשטעל פאנאנדערצושמירען דיא שוהוואקס אויף א שוך.

dau'bery *n.* (דאה׳-בער-אי) א שמירעריי.

dau'bing *n.* (דאה׳-בינג) עפעס מיט וואס מען שמירט אוים [ווי וואפנע אדער ליים]; דאס בויען וועגד פון פערהאַרטעוועטע בלאטע; א ביליגע נים קינסטלעריכע געמעלדע; אן אומגעלומפערטע חניפה.

dau'by *a.* (דאה׳-בי) קלעפעריג; נעבעך; שלעכט געמאהלט [געשמירט].

daugh'ter *n.* (דאה׳-טער) א טאכטער.

daugh'ter-in-law *n.* (דאה׳-טער-אין-לאה) א שנור, א שוויגער־טאכטער.

daugh'terless *a.* (דאה׳-טער-לעס) אהן טעכטער.

daugh'terliness *n.* (דאה'-טער-לי-נעס) טאכטערשאפט.

daugh'terly *a.* (דאה'-טער-לי) טעכ־טערליך; ווי א טאכטער.

daunt *v.* (דאהנט) אראבשלא־אנשרעקען; אראבשלאגען פון מוטה.

daun'ter *n.* (דאהנ'-טער) איינער וואס שרעקט אן; איינער וואס מאכט אבהענ־גיג אדער שלאגט אראב פון מוטה.

daunt'less *a.* (דאהנט'-לעס) אהן מורא, אונערשראקען; פורכטלאז.

With dauntless courage he continued the work.

daunt'lessly *adv.* (דאהנט'-לעס-לי) אויף אן אונערשראקענעם אופן; אונער־שראקען, פורכטלאז.

daunt'lessness *n.* (דאהנט'-לעס-נעס) אונערשראקענהייט, פורכטלאזיגקייט.

dau'phin *n.* (דאה'-פין) אן אמאליגער טיטעל פון דעם עלטסטען זוהן פון דעם פראנצויזישען קעניג.

dau'phine *n.* (דאה'-פין) די פרוי פון דעם עלטסטען זוהן פון פראנצויזישען קע־ניג.

dau'phiness *n.* (דאה'-פינ-עס) *dauphine* ז.

dauw *n.* (דאה) אזא חיה וועלכע איז געשטרייפט ווי א זעברא.

dav'enport *n.* (דעוונ'-פאורט) א קליי־נער בעציערטער שרייב־טיש.

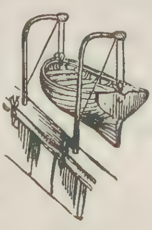
Davits

dav'it *n.* (דעווי'-איט) איינער פון די צוויי אייזערנע אדער הילצערנע שטאנגען וואס ווערען בעפעסטיגט צו דיביידע ענדען פון א שיפעל מיט וועלכע מען הויבט עס אויף אין דער הויך ווען עס איז נויטיג.

da'vy *n.* (דיי'-ווי) אזא זיכערהייטס־לאנ־טערנע, וועלכע ווערט געברויכט אין קויה־לען גרובען [דיזע לאנטערנע איז געמאכט אזוי, אז די גאזען אין קויהלען־גרוב זא־לען ניט קענען קומען אין בעריהרונג מיט דעם פייער פון לעמפעל וואס ברענט אין לאנטערנע און עס זאל ניט קומען צו אן עקספלאזיאן. זי איז ערפונדען געווארען פון אן ענגלענדער מיט דעם נאמען דייווי].

Da'vy Jones (דיי'-ווי דזשאונז) דער ים־טייוועל, דער ים־גײַשפענסט [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

Da'vy Jones' lock'er (דיי'-ווי דזשאונז לאק'-ער) דער אקעאן; דער ים־אבגרונד [אויף דער שפראך פון מאטרא־זען].

Da'vy Jones' nat'ural chil'dren (דיי'-ווי דזשאונז נעטש'-יו-רעל טשיל'-דרען) ים־רויבער; קאנטראבאנדיסטען [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

Da'vy lamp (דיי'-ווי לעמפ) *davy* ז.

da'vyum *n.* (דיי'-ווי-אם) אזא מעטאל וואס געהערט צו דער פלאטיניום־גרופע, ער ווערט אבער ניט גערעכענט אלס איי־נער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען.

daw *n.* (דאה) אזא קליין שווארץ פוי־געלע וואס איז עהנליך צו א קראהע; א דומער יונג.

daw'dle *v.* (דאהדל) צורייבען צייט; שפּיעלען זיך [ביי דער ארבייט]; ארומ־דרעהן זיך [אהן ארבייט].

daw'dler *n.* (דאה'-דלער) א צייט־פער־שווענדער, א בטלן, א לעדיג־געהער.

daw'dling *a.* (דאה'-דלינג) פערשווענ־דענדיג צייט; ארומגעהענדיג לעדיג.

daw'ish *a.* (דאה'-איש) דום, נאריש.

dawk *n.* and *v.* (דאהק) א קארב, אן איינשניט; איינקארבען, איינשניידען.

dawn *n.* and *v.* (דאהן) די מארגענ־רויט, די מארגען־דעמערונג, בעגינען; דער אנהויב, דער אנזאג, די ערשטע טריט [פון א נייער צייט־בעוועגונג א. ד. ג.]; אנפאנגען; טאגען, דעמערען אויף טאג; אנהויבען צו שיינען.

daw'ning *n.* (דאה'-נינג) דאס אנפאנגען טאגען; די ענטשטעהונג, דער אנהויב.

daw'ning of life (דאה'-נינג אוו לאיף) דער פריהמארגען פון לעבען, די יונגע יאהרען.

dawn upon' (דאהן א-פאן') אנפאנגען קלאר צו ווערען.

day *n.* (דיי) א טאג, א מעת־לעת [24 שטונדען].

day about' (דיי ע-באוט') א טאג אום א טאג, א טאג איבער א טאג.

day af'ter (דיי עפ'-טער) קאצען־יא־מער; נאכוועהעניש; דאס שלעכט פיה־לען אויף מארגען נאך'ן שכור'ען.

day af'ter day (דיי עפ'-טער דיי) טאג טעגליך.

day af'ter to-mor'row (דיי עפ'-טער טו-מאר'-או) איבערמארגען.

day'-beam *n.* (דיי'-ביעם) דער טאגעס־שטראהל.

day before' yes'terday (דיי בי-פאור' יעס'-טער-דיי) אייערנעכטען.

day'-book *n.* (דיי'-בוק) דער זשורנאל, דער טאג־בוך [אין בוכהאלטעריע].

day'break *n.* (דיי'-בריק) בעגינען.

day by day (דיי באי דיי) טאג טעגליך.

Day by day he called at my office.

day'-coal *n.* (דיי'-קאול) די אויבערשטע קויהלען־שיכט אין א קויהלען־גרוב.

day'-dream *n.* (דיי'-דריעם) טרוימע־ריי, שווערמעריי; א לופט־שלאס.

day'-drea'mer *n.* (דיי'-דריע'-מער) א טרוימער, א פאנטאזיאר.

day'-drea'ming *n.* (דיי'-דריע'-מינג) טרוימעריי.

day'-fee'der *n.* (דיי'-פיע'-דער) א חיה וועלכע עסט נור ביי טאג.

day'-fli'er *n.* (דיי'-פלאי'-ער) א פויגעל אדער פליה־אינזעקט וואס פליהט נור ביי טאג.

day'-flow'er *n.* (דיי'-פלאו'-ער) די געל־בע ליליע.

day'-fly *n.* (דיי'-פלאי) די איינטאג־פליעג, די מאי־פליעג [אזא שעהנע פליעג וואס לעבט א גאנץ קורצע צייט].

Day-fly

day in, day out (דיי איז, דיי אוט) טאג איין, טאג אויס.

day'-la'bor *n.* (דיי'-ליי'-באר) טאג־ארבייט [ארבייט וואס צאהלט זיך פון טאג].

day'-la'borer *n.* (דיי'-ליי'-באר-ער) א טאג־ארבייטער [איינער וואס ארבייט פון טאג].

day'light *n.* (דיי'-לאיט) טאג־ליכט זו־נען־ליכט; טאג; פריהמארגען.

day'lights *n.* (דיי'-לאיטס) די אויגען.

day'-lil'y *n.* (דיי'-ליל'-אי) די טאג־ליליע [אזא שעהנע גארטען־בלום וואס האלט אן איהר שעהנקייט ניט מעהר ווי א טאג].

day'-long *a.* (דיי'-לאהנג) וואס דויערט דעם גאנצען טאג.

day'man *n.* (דיי'-מען) א טאג־ארביי־טער [איינער וואס ארבייט פון טאג].

day'mare *n.* (דיי'-מעהר) א קאשמאר [אזא דריקענדער צושטאנד ווען מען חלום'ט זייענדיג וואך].

day'-nurse *n.* (דיי'-נוירס) א קינדער־מיידעל וואס גיט אכטונג אויף קינדער ביי טאג.

day'-nur'sery *n.* (דיי'-נויר'-סע-רי) אן אנשטאלט צו האלטען קליינע קינדער דורך'ן טאג אין דער צייט ווען זייערע מוטערס ארבייטען.

day of ab'stinence (דיי אוו עב'-סטי-נענס) א פאסט־טאג [תענית].

day of appear'ance (דיי אוו ע-פיער'-ענס) דער טאג אין וועלכען מען דארף ערשיינען צום געריכט.

Day of Atone'ment (דיי אוו ע-טאונ'-מענט) יום כפור.

day of doom (דיי אוו דוהם) דער גרויסער יום הדין.

crack of doom ז.

day of pay'ment (דיי אוו פיי'-מענט) דער צאהל־טאג [ווען א וועקסעל, ראטע אדער רעכנונג מוז בעצאהלט ווערען].

day of reck'oning (דיי אוו רעק'-א-נינג) דער יום הדין.

day of resurrec'tion (דיי אוו רעז-א-רעק'-שאן) דער טאג פון תחית המתים.

day'-peep *n.* (דיי'-פיעפ) בעגינען; דאס אנהויבען טאגען.

day'-room *n.* (דיי'-רוהם) א פלאץ אין א געפענגניס וואו מען האלט די ארעס־טאנטען ביי טאג.

day'-schol'ar *n.* (דיי'-סקאל'-ער) א שילער פון א טאג־שוהל [א שוהל וואו מען לערענט ביי טאג]; א שילער, וואס וואהנט פריוואט און האט ניט קיין קעסט אין דער שוהל.

day'-school *n.* (דיי'-סקוהל) א טאג־שוהל [א שוהל וואו מען לערענט ביי טאג]; א שוהל וואו די שילער וואהנען ניט און האבען דארטען ניט קיין קעסט.

day'sight *n.* (דיי'-סאיט) נאכט־בלינד־קייט [אזא אויגען־קראנקהייט דורך וועל־כער דער קראנקער זעהט כמעט גאר ניט ביי נאכט אדער אין דער פינסטער].

day's jour'ney (דייז דזשויר'-ני) א מהלך פון א טאג־רייזע.

days'man *n.* (דייז'-מען) א שיעדס־ריכ־טער, א פשרה־מאכער.

days of grace (דייז אוו גרייס) די טעג פון גנאד [ביי די קריסטען]; די ווארט־טעג ביים צאהלען א חוב [ווען עס ענדיגט זיך דער טערמין פון א וועקסעל ווערט געווארט אייניגע טעג, מייסטענס דריי, און אויב דער בעל חוב צאהלט ניט איין אין משך פון דער צייט, ווערט דאס וועקסעל פראטעסטירט].

days of res'pite (דייז אוו רעס'-פיט) ז. *days of grace*.

days of yore (דייז אוו יאור) אמאל, אמאליגע צייטען.

day'spring *n.* (דיי'-ספרינג) דאס בעגינען; דאס אנפאנגען טאגען.

day'-star *n.* (דיי'-סטאר) דער מארגענשטערן; די זון.

day's work (דייז הוואירק) די ארבייט פון א טאג; די בערעכענונג און בעאבאכטונגען פון דעם וועג פון א שיף אין א משך פון 24 שטונדען, גערעכענט פון מיטאג-צייט ביז מיטאג-צייט.

day'-tale *n. and a.* (דיי'-טייל) די ארבייט וואס א טאגלויהנער האט אבגעטהאן אין א טאג; די ארבייט פון א טאגלויהנער; געדונגען אויף'ן טאג.

day'taleman *n.* (דיי'-טייל-מען) א טאג-ארבייטער, א טאג-לויהנער.

day'taler *n.* (דיי'-טיי-לער) א טאג-ארבייטער, א טאג-לויהנער.

day'time *n.* (דיי'-טאים) די טאג-צייט [די צייט פון מעת לעת ווען עס איז טאג].

day'woman *n.* (דיי'-הוואומ-ען) א טאג-ארבייטערין [איינע וואס ארבייט פון טאג].

day'-work *n.* (דיי'-הוואירק) טאג-ארבייט [ארבייט פאר וועלכע עס ווערט געצאהלט פון טאג].

daze *n. and v.* (דייז) פערבלענדען [ווי מיט א שטארקען העלען שיין]; פערטומלען; פערבלענדעט ווערען; פערטומעלט ווערען; דאס ווערען פערבלענדעט אדער צוטומעלט; א בלישטשענדיגער שטיין.

dazed *a.* (דייזד) פערבלענדעט; צוטומעלט.

da'zedly *adv.* (דיי'-זעד-לי) אויף א צוטומעלטען אופן.

da'zedness *n.* (דיי'-זעד-נעס) צוטומעלטקייט.

daz'zle *n. and v.* (דעזל) פערבלענדען [ווי מיט א שטארקען העלען שיין]; פערבלענדעט ווערען; העלקייט, שטארקער ליכט-שיין.

daz'zlement *n.* (דעזל'-מענט) דאס פערבלענדען די אויגען פון א שטארקען שיין; פערבלענדונג; צוטומלונג.

daz'zler *n.* (דעז'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פערבלענדעט.

D. C. אבקירצונג פון די ווערטער [די שטאדט] ***District of Columbia*** וואשינגטאן, די הויפט-שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, און אומגעגענד].

D. C. L. ראשי תבות פון ***doc'tor civ'ilis leg'is*** (דאק'-טאר סיוו'-אי-ליס לעג'-איס) דאקטאר יודי [א טיטול פאר א געלעהרטען יוריסט].

D. D. ראשי תבות פון ***divinita'tis doc'tor*** (די-ווי-ני-טא'-טיס דאק'-טאר) דאקטאר פון טעאלאגיע [א טיטול פאר א געלעהרטען טעאלאג (איינער וואס שטודירט רעליגיאן)].

d|d ראשי תבות פון ***day's date*** (דייז דייט) די טעג נאך דער דאטע [א קאמערציעלער אויסדרוק וועגען א וועקסעל, וואס דארף געצאהלט ווערען אין א געוויסען טערמין נאך דער אנגעגעבענער דאטע אין וועקסעל].
The bill is payable 30 d|d.

D. D. S. ראשי תבות פון ***Doc'tor of Den'tal Sur'gery*** (דאק'-טאר אוו דענ'-טעל סויר'-דזשער-אי) דאקטאר פאר דענטישע כירורגיע [א טיטול פאר א געענדיגטען דענטיסט].

dea'con *n. and v.* (דיקען) א דיאקאן, א קירכען-דיענער; אויסלייענען א פסוק פון תהלים אדער פון א תפילה בעפאר עס ווערט געזונגען [ווי דאס ווערט געטהאן פון דיאקאן אין קירך]; איינארדנען אזוי, אז מען זאל זעהן נור די בעסטע טיילען [ווי סחורה, למשל]; שווינדלען, פעלשען.

dea'coned veal (דיקענד וויעל) פלייש פון א צו יונגען קעלבעל וואס טויג ניט צום עסען.

dea'coness *n.* (דיע'קן-עס) א פרוי וועלכע איז בעשטימט געווארען פון א קירך צו העלפען אין צדקה און אנדערע גייסטליכע ארבייט.

dea'conhood *n.* (דיע'קן-הוד) דאס אמט פון א דיאקאן אין א קירך.

dea'conry *n.* (דיע'קנ-רי) דאס אמט פון א דיאקאן אין א קירך.

dea'con-seat *n.* (דיע'קן-סיעט) אזא לאנגע באנק מיט א לעהן, וואס ווערט בענוצט אין א געצעלט.

dea'conship *n.* (דיע'קן-שיפ) ז. ***deaconhood***.

dead *n., a. and adv.* (דעד) טויט-שטילקייט; די מתים, די טויטע; טויט; אונטהעטיג; טויט-שטיל; אוננוציג; שטומפף; מאט, אהן גלאנץ; דומפף [וועגען א קלאנג]; אהן בעוועגונג; אהן געשמאק; אהן כח; אהן געפיהל; טויטליך; אין גאנצען; פאלשטענדיג.

dead'-alive' *a.* (דעד'-ע-לאיוו') אונטהעטיג, לאנגווייליג.

dead'-alive'ness *n.* (דעד'-ע-לאיוו'-נעס) טויטקייט; לאנגווייליגקייט.

dead'-and-alive' *a.* (דעד'-ענד-ע-לאיוו') ז. ***dead-alive***.

dead and done for (דעד ענד דאן פאר) קאפוט, עובר בטל.

dead an'gle (דעד ענגל) דער טויטער ווינקעל [וועגען פעסטונגען, וואס אהין דערגרייכט ניט דער פייער פון די קאנאנען].

dead as a door'-nail (דעד עז ע דאור'-נייל) טויט ווי א שטיין, פאלשטענדיג טויט.

dead asleep' (דעד ע-סליעפ') אין טיעפען שלאף.

dead bar'gain (דעד באר'-גיין) א שפאט-ביליגער פרייז; א זיכערער ריוח.

dead beat (דעד ביעט) א לופט-מענש, א מענש וואס מאכט א לעבען פון קונצען-מאכעריי; א מענש וואס מאכט א לעבען פון ניט צאהלען קיין חובות.

dead'-beat *a. and n.* (דעד'-ביעט) וואס שטעלט זיך אב מיט א מאל אהן שווינגונגען; וואס בעוועגט זיך אין איין ריכטונג אהן אבצושפרינגען ריקווערטס [ווי דאס העמונגס-רעדעל אין דעם אנציה-מעכאניזם פון א זייגער]; א בעוועגונג אין איין ריכטונג וואס שפרינגט ניט אב ריקווערטס [ווי דאס העמונגס-רעדעל פון א זייגער אדער אין אנדערע מעכאניזמען]; א פאררייכטונג אבצושטעלען די בעוועגונג פון א מעכאניזם מיט איין מאל, אז ער זאל קיין שווינגונגען ניט מאכען.

dead'-beat escape'ment (דעד'-ביעט עס-קייפ'-מענט) א רעדעל אדער אנדער פאררייכטונג וואס האלט אב א מעכאניזם פון בעוועגען זיך ריקווערטס, אדער וואס האלט אב די בעוועגונג פון א מעכאניזם מיט איין מאל אהן שווינגונגען.

dead'-beat galvanom'eter (דעד'-ביעט גאל-ווע-נאמ'-ע-טער) א גאלוואנאמעטער [אן אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען עלעקטריציטעט] ביי וועלכען דער ווייזער ווערט אבגעשטעלט מיט איין מאל אהן שווינגונגען.

dead black (דעד בלעק) פעך-שווארץ.

dead'-born *a.* (דעד'-בארן) טויט-געבארען, ניט לעבענספעהיג.

dead'-broke *a.* (דעד'-בראוק) אהן א פרוטה אין קעשענע.

dead calm (דעד קאהם) די אבזאלוטע ווינד-שטילקייט [אויף'ן וואסער]; טויט-שטילקייט.

dead'-cen'ter *n.* (דעד'-סענ'-טער) דער טויטען-פונקט [אן אויסדרוק אין דער מעכאניק פאר דעם צושטאנד פון א בעוועגליכען מאשינען טייל, וועלכער בעשטעהט פון צוויי ארעמס מיט א געלענק, ווען די ביידע ארעמס קומען אין איין צענטער-ליניע, ד. ה. אין איין גלייכע ליניע].

dead cer'tainty (דעד סויר'-טיינ'-טי) זיכער ווי דער טויט.

dead'-clothes *n.* (דעד'-קלאוטהז) תכריכים; די קליידער אין וועלכע מען בעגראבט א טויטען.

dead'-cold *a.* (דעד'-קאולד) טויט-קאלט, מורא'דיג קאלט.

dead'-col'oring *n.* (דעד'-קאל'-אר-אינג) די ערשטע קאנטור-שטריכען פון א בילד וואס א מאלער ווארפט אן אויף'ן לייווענד.

dead cot'ton (דעד קאטן) אונרייפע באוועל וואס נעהמט שלעכט אן פארב.

dead'-door *n.* (דעד'-דאור) א שוץ-טהיר אויף א שיף [ניט צו דערלאזען קיין וואסער אין דער זייט-גאלעריע, אין צייט פון שטורעם].

dead'-drunk *a.* (דעד'-דראנק) טויט-שכור.

dead'en *v.* (דעדן) פערקלענערען די געשווינדיגקייט; אבשוואכען; פערשטיקען, מאכען טעמפ אדער דומפף; אויסשניידען די קארע פון א בוים ארום און ארום אין דער פארם פון א רינג [כדי אבצוטויטען דעם בוים].

dead'ener *n.* (דעד'נ-ער) איינער אדער עטוואס וואס שוואכט אב אדער אונטערדריקט.

dead'ening *n.* (דעד'נ-אינג) א מיטעל צום אבשוואכען, פערשטיקען, טעמפ אדער דומפף צו מאכען; א שטיק לאנד וואו די בוימער זיינען אבגעטויט געווארען דורך אויסשניידען קארע-רינגען פון זיי.

dead'eye *n.* (דעד'-אי) אזא רונדליכער פלאכער קלעצעל מיט דריי לעכער דורך וועלכע מען ציהט דורך שטריק [בענוצט פאר די זעגלען אויף א שיף].

dead fail'ure (דעד פייל'-יור) א פאלשטענדיגער דורכפאל.

dead'fall *n.* (דעד'-פאהל) אזא פאסטקע צו פאנגען חיות [די חיות וואס פאלען אריין אין אזא פאסטקע ווערען צודריקט אויף טויט]; א צוזאמענגעפלאנטערטע מאסע פון איינגעפאלענע בוימער, גראזען א. ד. ג.; א פראסטער שענק.

dead'-file *n.* (דעד'-פאיל) א פייל מיט גאנץ פיינע דינע צייהנער.

dead'-flat *n.* (דעד'-פלעט) דער מיטעלסטער טייל פון א שיף.

dead floor (דעד פלאור) א דיל [פאדלאגע] וואס איז אזוי געמאכט, אז עס זאל זיך ניט הערען קיין גערויש פון טריט.

dead freight (דעד פרייט) טויטע פראכט [פראכט־געלד, וואס מען צאהלט לויט אבמאך פאר'ן פלאץ אין שיף, וואס איז ניט פערנומען].

dead'-hand *n.* (דעד'־הענד) די טויטע האנד [אינסטיטוטען וואס זייער אייגענ־טום קען ניט פערקויפט אדער איבערגע־טראגען ווערען צו אן אנדערען, ווי די גיטער פון דער קאטוילישער קירך אין גע־וויסע לענדער].

dead'-head *n.* (דעד'־העד) דאס איב־ריגע אויבערשטע שטיקעל מעטאל, וואס בלייבט ביי א גוס־שטיק, ווען מען נעהמט עס ארויס פון פורעם.

dead'head *n. and v.* (דעד'־העד) איי־נער וואס בעקומט די ערלויבניס צו בע־זוכען אומזיסט טעאטער אדער אנדערע פלעצער, פאר וועלכע מען דארף געוועהנ־ליך צאהלען; ערלויבען פרייען, אומזיסטען איינגאנג אדער פרייע רייזע; רייזען מיט באהן אדער שיף אומזיסט, געהן אין טעא־טער אומזיסט.

dead'headism *n.* (דעד'־העד־איזם) דאס רייזען אדער בעזוכען פערגניגונגס־פלעצער אומזיסט.

dead'-hear'ted *a.* (דעד'־האר'־טעד) שרעקעדיג, פחדנות'דיג.

dead'-hear'tedness *n.* (דעד'־האר'־טעד־נעס) פחדנות, פייגהייט.

dead heat (דעד היעט) א וועט־לויף, ביי וועלכען עטליכע פון די וועטער קו־מען צום ציעל אין דעמזעלבען מאמענט.

dead horse (דעד הארס) אן ארבייט פאר וועלכע מען האט בעצאהלט אין פאר־אויס.

dead'-house *n.* (דעד'־האוס) א מתים־שטיבעל, א טויטען־הויז [א קאמער אין א האספיטאל, בית־עולם אדער אנדער פלאץ, וואו עס ווערען געהאלטען די טוי־טע קערפער ביז דער קבורה].

dead'ing *n.* (דעד'־אינג) אזא צודעק פאר א דאמפף־מאשין צו בעדעקען דעם צילינדער און די רעהרען פון דאמפף־קעסעל אז די היץ זאל ניט אויסשטראה־לען.

dead'ish *a.* (דעד'־איש) ווי א טויטער, טויט־בלייך.

His lips had a deadish paleness.

dead lan'guage (דעד לענ'־גהוועדזש) א טויטע שפראך [א שפראך וועלכע ווערט מעהר ניט גערעדט, ווי לאטייניש, אלט־גריכיש א. ד. ג.].

dead let'ter (דעד לעט'־ער) א טויטער בוכשטאב [עטוואס אזעלכעס, ווי א געזעץ צ. ב. וואס האט מעהר ניט קיין ווירקונג און קיין בעדייטונג אין לעבען]; א בריעף וואס ליעגט א לאנגע צייט אין דער פאסט און קיינער נעהמט איהם ניט אב.

Some Sunday laws in our state have become dead letters.

dead'-let'ter of'fice (דעד'־לעט'־ער אפ'־איס) די אבטיילונג אין דער פאסט, וואוהין עס ווערען אבגעשיקט די בריעף פון וועלכע מען האט ניט געקענט אויסגע־פינען דעם אדרעסאט.

dead lift (דעד ליפט) א שווערע משא געהויבען אהן דער הילף פון א מעכאניזם אדער אנדער הילף; א פערצווייפעלטע לאגע.

dead'-light *n.* (דעד'־לאיט) אזא לאדען מיט וועלכען עס ווערט פערמאכט א פענ־סטערעל פון א שיף אין דער צייט פון א שטורם אויפ'ן ים.

dead'-line *n.* (דעד'־לאין) א געוויסע ליניע אין א מיליטער־געפענגניס וואס די געפאנגענע טארען ניט איבערטרעטען ניט שטעלענדיג זיך אין געפאהר געשאסען צו ווערען.

dead'liness *n.* (דעד'־לי־נעס) דאס זיין געפעהרליך אדער טויטליך.

dead load (דעד לאוד) א טויטע משא [אן אונבעוועגליכע משא, ווי א הויז א. ד. ג.].

dead'-lock *n.* (דעד'־לאק) 1. א שלאס וואס ווערט פון אינוועניג געעפענט מיט א קליאמקע אדער הענטעל און אויסענוועניג מיט א שליסעל; 2. א טויט־פונקט, א שטיל־שטאנד [ווען צוויי קרעפטען פון קעמפ־פענדע צדדים זיינען גלייך און קיינער קען ניט זיגען].

2. The legislative dead-lock was finally broken.

dead'ly *a. and adv.* (דעד'־לי) טויטליך; געפעהרליך; אויף א טויטליכען אדער שטערבליכען אופן; אויף א געפעהרליכען אופן; אויסערארדענטליך, עקסטרעם.

dead'ly car'rot (דעד'־לי קער'־אט) די בייזקרויט [אזא גיפטיגע פלאנצע].

dead'ly en'emy (דעד'־לי ענ'־ע־מי) א דם־שונא, א טויט־פיינד.

dead'ly night'shade (דעד'־לי נאיט'־שייד) די בעלאדאנא [אזא גיפטיגע פלאנצע וועלכע ווערט געברויכט אין מע־דיצין].

dead'ly sin (דעד'־לי סין) א טויט־זינד [א זינד פאר וועלכע עס קומט דער טויט. אין דער צייט ווען מען האט פאר געוויסע רעליגיעזע זינד בעשטראפט מיט'ן טויט].

dead'-man *n.* (דעד'־מען) א לעדיגע פלאש [אויף דעם לשון פון טרינקער].

dead'-march *n.* (דעד'־מארטש) א טרויער־מארש [א מארש וואס מען שפיעלט צו א לויה].

dead'-mate *n.* (דעד'־מייט) [א פאט] לאנג אין שאך־שפיעל, ווען דער, וואס דארף געהן, האט ניט וואוהין צו געהן, און דעם קעניג האט מען ניט געזאגט: שאך].

dead mat'ter (דעד מעט'־ער) שריפט־זאץ, וואס דארף שוין מעהר ניט גענוצט ווערען.

dead men (דעד מען) אויסגעליידיגטע פלעשער [אויף דעם לשון פון טרינ־קער].

dead'-men's-fin'gers *n.* (דעד'־מענז־פינ'־גערז) די ארכיע [אזא פלאנצע וואס האט דיקע בלעטער פינגער־עהנליכע בלע־טער].

dead'-men's-lines' *n.* (דעד'־ מענז־לאינז') אזא ים־גראז וואס האט גאנץ לאנגע פאדים־ארטיגע בלעטער [אפט ביז 12 פוס לאנג].

dead'-neap *n.* (דעד'־ניעפ) דער נידע־ריגסטער וואסער־שטאנד פון דעם ים־אב־פלוס [קומט פאר אנדערטהאלבען טעג נאכ'ן ערשטען און לעצטען לבנה־פערטעל].

dead'ness *n.* (דעד'־נעס) טויטקייט; שטילקייט; שוואכקייט; גלייכגילטיגקייט; טעמפקייט.

dead'ness of trade (דעד'־נעס אוו טרייד) טויטקייט אין געשעפט.

dead'-net'tle *n.* (דעד'־נעטל) בלינדע קראפיווע [אזא קראפיווע וואס שטעכט ניט].

dead of the night (דעד אוו טהי נאיט) די טויט־שטילקייט פון דער נאכט.

In the dead of the night a voice was heard.

dead on end (דעד אן ענד) דאס בלא־זען פון א ווינד אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג פון דעם קורס פון א שיף.

dead'-pledge *n.* (דעד'־פלעדזש) א משכון, א היפאטעקע. ז. *mortgage*.

dead'-point *n.* (דעד'־פאינט) ז. *dead-center*.

dead'-reck'oning *n.* (דעד'־רעק'נ־אינג) דאס אויסרעכענען אונגעפעהר דעם ארט פון א שיף, וואו זי געפינט זיך אין ים, נאך דעם מהלך וואס זי איז אבגעפאהרען און נאכ'ן קאמפאס, ניט נעהמענדיג צו הילף דעם צושטאנד פון די שטערען אין הימעל, ווי דאס ווערט געטהאן ביי גענויע אויסרעכענונגען.

Dead Sea (דעד סיע) דער ים המלח [אין ארץ ישראל].

dead sea'son (דעד סיזן) א טויטער סעזאן [א סעזאן אהן געשעפטען].

dead'-set *n. and a.* (דעד'־סעט) 1. א שטארקע אנשטרענגונג; אן ענטשיידענער אנגריף; 2. געגנערשאפט, פיינדשאפט; 3. שטארק שטרעבענדיג צו עפעס; פעסט ענטשלאסען.

2. The father was dead-set against the marriage.

dead'-shot *n.* (דעד'־שאט) א גוטער שיסער, וואס טרעפט אלע מאל אין ציעל.

dead slee'py (דעד סליע'־פי) טויט־שלע־פעריג, טויט־מיעד.

dead steam (דעד סטיעם) דער ראמפף, וואס געהט ארויס פון דעם צילינדער פון א דאמפף־מאשין און ווערט פערלאזען אהן נוצען.

dead stop (דעד סטאפ) א פלעצליך שטעהן בלייבען.

dead'-stroke *a.* (דעד'־סטראוק) וואס קלאפט אהן אבצושפרינגען צוריק [וועגען אזא האמער].

dead sure (דעד שור) פעסט איבערציינגט.

dead'-wall *n.* (דעד'־הוואהל) א בלינדע וואנד [אהן פענסטער]; א שייד־וואנד.

dead'-wa'ter *n.* (דעד'־הוואה'־טער) דער וואסער־ווירבעל הינטער א שיף, וואס האלט אין געהן.

dead'-weight *n.* (דעד'־הווייט) א שווע־רער יאך; א שווערע משא וואס קיינער העלפט ניט טראגען; פראכט פון א שיף פאר וועלכע עס ווערט געצאהלט לויט דעם געוויכט און ניט לויט דעם פלאץ וואס עס פערנעהמט [ווי פראכט פאר אייזען, מא־שינען, קויהלען א. ד. ג.].

dead'-white *a.* (דעד'־הוואיט) טויט־בלייך.

dead wire (דעד הוואיר) א טויטער דראט [א טעלעגראפישער דראט וועלכער איז ניט פערבונדען מיט א טעלעגראפישען אפאראט און ווערט ניט בענוצט].

dead'-wood *n.* (דעד'־הוואוד) אונניצ־ליכעס מאטעריאל.

dead'-wool *n.* (דעד'־הוואול) וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א טויטע שעפס.

dead'-work *n.* (דעד'־הוואירק) אן אר־בייט, וועלכע בריינגט אליין ניט קיין פרא־פיט, נאר זי איז נויטיג אלס א פארברייי־טונג צו אן אנדער ארבייט, וואס בריינגט פראפיט; די אנפאנגס־ארבייט וואס ווערט געטהאן אויפצוגראבען א קויהלען גרוב אדער אנדערע מינים שאכטען.

dead'-works *n.* (דעד'־הוואירקס) דער טייל פון א פערלאדענער שיף, וואס שטארצט ארויס פון וואסער.

deaf *a.* (דעף) טויב; אונאויפמערקזאם; פרוכטלאז, לעער.

deaf'-ad'der *n.* (דעפ'־עד'־ער) די קופער־שלאנג [אזא גיפטיגע שלאנג].

deaf and dumb (דעף ענד דאם) טויב־שטום.

deaf and dumb asy'lum (דעף ענד דאם ע־סאי׳־לאם) אן אנשטאלט פאר טויב־שטומע.

deaf as a door'-post (דעף עז ע דאור׳־פאוסט) טויב ווי די וואנד.

deaf'-dumb'ness *n.* (דעף׳־דאמ׳־נעס) טויב־שטומקייט.

deaf'en *v.* (דעפן) בעטויי־ טויב מאכען; בעטויבען; דומפף מאכען א קלאנג אדער גע־רויש.

deaf'ening *n.* and *a.* (דעפ׳נ־אינג) דאס אויספילען די סופיטען פון הייזער, אז עס זאל זיך ניט הערען קיין קלאפען אדער גערויש פון איין עטאזש אין צוויי־טען; בעטויבענדיג, מאכענדיג טויב.

deaf'ly *adv.* (דעפ׳־לי) טויב.

deaf'-mute *n.* (דעפ׳־מיוט) א טויב־שטומער.

deaf'-mute'ness *n.* (דעפ׳־מיוט׳־נעס) טויב־שטומקייט.

deaf'-mu'tism *n.* (דעפ׳־מיו׳־טיזם) דאס זיין טויב־שטום.

deaf'ness *n.* (דעפ׳־נעס) טויבקייט; אונאויפמערקזאמקייט.

deal *v.* and *n.* (דיעל) טיילען, אויסטיי־לען; האנדלען; בעהאנדלען [אן ענין]; אויסטיילען קארטען [אין שפיעלען]; א קוואנטום, א צאהל; דאס אויסטיילען קאר־טען; א ברעט; א פלאנקע; טאנען־האלץ, פיכטען־האלץ.

deal a blow (דיעל ע בלאו) דערלאנ־גען א קלאפ.

deal'bate *a.* (די־על׳־בייט) געווייסט, געבלייכט.

deal'-board *n.* (דיעל׳־באורד) א דיקע ברעט פון טאנען אדער פיכטען האלץ.

deal'-box *n.* (דיעל׳־באקס) א האלץ־קעסטעל.

deal by one (דיעל באי וואן) בעהאנד־לען איינעם [גוט אדער שלעכט].

deal doub'le (דיעל דאבל) פאלש אדער אונעהרליך האנדלען.

dea'ler *n.* (דיע׳־לער) א סוחר, א הענד־לער; א קארטען אויסטיילער.

dea'ler in gross (דיע׳־לער אין גראוס) אן אגולניק, א הורטאוויניק, אן אנגרא־איסט.

dea'ler in lear'ning (דיע׳־לער אין לויר׳־נינג) א פראפעסיאנעלער געלעהר־טער.

dea'ler in pol'itics (דיע׳־לער אין פאל׳־אי־טיקס) א פאליטיקאן, איינער וואס פערנעהמט זיך מיט פאליטיק אלס גע־שעפט.

dea'ler in sun'dries (דיע׳־לער אין סאנ׳־דריז) א קורצווארען־הענדלער; א גאלאנטעריי־הענדלער; א דיטאיל פער־קויפער.

deal for (דיעל פאר) דינגען זיך פאר עפעס.

deal'-frame *n.* (דיעל׳־פריים) אזא זעג צו זעגען טאנען אדער פיכטען ברעטער.

deal in (דיעל אין) 1. זיך אבגעבען מיט עפעס; 2. האנדלען מיט אן ארטיקעל.
2. He deals in sugar.

dea'ling *n.* (דיע׳־לינג) דאס האנד־לען.

deal out (דיעל אוט) פונאנדערטיילען.

deal'-suit *n.* (דיעל׳־סיוט) אן ארעמאן׳ס טרונע [וואס קאסט גארנישט].

deal'-tree *n.* (דיעל׳־טריע) דער טא־נען אדער פיכטען בוים.

deal with (דיעל הוויטה) האנדלען מיט אימיצען; בעהאנדלען איינעם [גוט צו שלעכט]; קעמפפען.
He will deal fairly with you.

dean *n.* (דיען) א הויפט־גלח פון א סאבאר אדער קירך, א שטעלפער־טרעטער פון׳ם בישאף; א דעקאן [על־טער] פון א פאקולטעט [אין אוניווער־סיטעט]; אן עלטסטער פון א קארפארא־ציאן.

dea'nery *n.* (דיע׳־נע־רי) דאס אמט, רעכט, הכנסה אדער וואהנונג פון א דע־קאן. *dean* ז.

dea'ness *n.* (דיע׳־נעס) די פרווי פון א דעקאן. *dean* ז.

dean of guild (דיען אוו גילד) דער הויפט־בעאמטער אין די פארצייטיגע האנ־דעלס־גילדען אדער האנד־ווערקער צעכען.

dean'ship *n.* (דיענ׳־שיפ) דאס אמט, ראנג אדער טיטול פון א דעקאן. *dean* ז.

deanthropomor'phism *n.* (די־ענ־טהרא־פא־מאר׳־פיזם) דאס אוועקנעהמען די מענשליכע אייגענשאפטען פון גאט ווי ער ווערט אין די מייסטע רעליגיאנען פארגעשטעלט; דאס בעפרייען די רעליגיאן פון דעם פארשטעלען גאט מיט מענשליכע אייגענשאפטען און א מענשליך געשטאלט.

deanthropomorphiza'tion *n.* (די־ענ־טהרא־פא־מאר־פי־זיי׳־שאן) *deanthropomorphism* ז.

deanthropomor'phize *v.* (די־ענ־טהרא־פא־מאר׳־פאיז) בעפרייען פון דער פארשטעלונג, אז גאט האט מענשליכע אייגענשאפטען אדער א מענשליך גע־שטאלט.

dear *a.* and *n.* (דיער) טייער; ליעב; א ליעבער, א טייערער, א ליעבלינג.

dear'born *n.* (דיער׳־בארן) אזא לייכ־טער אמעריקאנער וואגען אויף פיער רע־דער.

dear'-bought *a.* (דיער׳־באהט) גע־קויפט פאר א טייערען פרייז; בעצאהלט טייערעס רבי־געלד.

dear'ly *adv.* (דיער׳־לי) פאר א טייערען פרייז; מיט גרויס צערטליכקייט.

dear me! (דיער מיע) אך גאט! [אן אויסדרוק פון שטארקער פערוואונדערונג, מיטלייד, שרעק].

dear'ness *n.* (דיער׳־נעס) טייערקייט; ליעבליכקייט; צערטליכקייט.

dearsen'icize *v.* (די־אר־סענ׳־אי־סאיז) בעפרייען פון ארזעניק.

dearth *n.* (דוירטה) מאנגעל, יקרות, אונגעראטענקייט [ווי תבואה אויף די פעלדער].
There is a dearth of musicians in our town.

deartic'ulate *v.* (די־אר־טיק׳־יו־לייט) פונאנדערנעהמען, פונאנדערגליעדערען.

dear'y *n.* (דיער׳־אי) טייערינקער, ליעבינקער, קרוינדעלע, הערצעלע.

dear year (דיער ייר) א יקרות־יאהר.

dea'sil *n.* (דיע׳־שיל) א בעוועגונג אין דער ריכטונג פון מזרח צו מערב, ווי די בעוועגונג פון דער זון.

death *n.* (דעטה) דער טויט; דאס שטאר־בען; א סקעלעט [אלס דער סימבאל פון טויט]; א טויטליכער פערברעכען.

death'-ad'der *n.* (דעטה׳־עד׳־ער) אזא זעהר גיפטיגער שלאנג אין אויסטראליען.

death'-ag'ony *n.* (דעטה׳־עג׳־א־ני) די גסיסה פאר׳ן טויט.

death'-bed *n.* and *a.* (דעטה׳־בעד) דאס טויטען־בעט; א קראנקהייט וואס ענ־דיגט זיך מיט׳ן טויט; וואס איז שייך צו א טויטען־בעט.

death'-bell *n.* (דעטה׳־בעל) די טויטען־גלאק [די גלאק אין קירך מיט וועלכער מען קלינגט ווען איינער שטארבט].

death'-blow *n.* (דעטה׳־בלאו) א טויט־ליכער קלאפ.

death'-cord *n.* (דעטה׳־קארד) א תליה־שטריק.

death'-dance *n.* (דעטה׳־דענס) דער טויטען־טאנץ [א בילד פון א סקעלעט אדער עטוואס אנדערש וואס שטעלט פאר די מאכט פון טויט].

death'-day *n.* (דעטה׳־דיי) דער טאג פון אימיצענס טויט.

death'ful *a.* (דעטה׳־פול) טויטליך, מער־דעריש; שטערבליך.

death'fulness *n.* (דעטה׳־פול־נעס) אן ערשיינונג וואס דערמאהנט אן דעם טויט.

death'-hun'ter *n.* (דעטה׳־האנ׳־טער) איינער וואס געהט נאך אן ארמעע אין קריעג צו בערויבען די געפאלענע אין שלאכט; א קברות־מאן.

death'-knell *n.* (דעטה׳־נעל) 1. די טויי־טען־גלאק, דאס קלינגען פון קירכען־גלאקען ביי א לויה; 2. דער סיגנאל פון טויט.
2. The defeat of President Adams for re-election meant the death-knell of the Federalist Party.

death'less *a.* (דעטה׳־לעס) אונשטערב־ליך; וואס דויערט אייביג.
His work has earned for him a deathless fame.

death'lessness *n.* (דעטה׳־לעס־נעס) דאס זיין אונשטערבליך, די אונשטערב־ליכקייט.

death'-like *a.* (דעטה׳־לאיק) ווי דער טויט.

death'liness *n.* (דעטה׳־לי־נעס) דאס זיין שטערבליך; די שטערבליכקייט.

death'ly *a.* and *adv.* (דעטה׳־לי) וואס זעהט אויס ווי טויט; אזוי ווי א טויי־טער.

death'-point *n.* (דעטה׳־פאינט) דער גרענעץ־פונקט פון א טעמפעראטור אין וועלכער א לעבעדיגער ארגאניזם קען לע־בען.

death'-rate *n.* (דעטה׳־רייט) די טויטען־ראטע [די צאהל פון טויטען־פעלע אין א משך פון א געוויסער צייט לויט פרא־צענט פון דער בעפעלקערונג, מייסטענס ווערט עס גערעכענט פון טויזענד פער יאהר].
The death-rate in the City of New York is sixteen per thousand.

death'-rat'tle *n.* (דעטה׳־רעטל) דאס גסיסה־כארכלען.

death's door (דעטהס דאור) די שוועל פון טויט [נאהנט צום טויט].
He lay at death's door.

death's'-head *n.* (דעטהס׳־העד) דער מענשליכער שארבען [אלס א סימבאל פון טויט].

death's'-head moth (דעטהס׳־העד מאטה) אזא זומער־פויגעלע [שמעטער־לינג] וואס האט אויפ׳ן רוקען א צייכען וואס איז עהנליך צו א טויטען־קאפ.

deaths'man *n.* (דעטהס׳־מען) א תליון, א הענקער.

death'-song *n.* (דעטה׳־סאנג) דאס שוואנען־ליעד, דאס לעצטע ליעד.

death'-stroke *n.* (דעטה׳־סטראוק) א טויט־קלאפ.

death'-struck *a.* (דעטה׳־סטראק) טויטליך־פערוואונדעט; קראנק מיט א גע־פעהרליכער קראנקהייט.

death'-strug'gle *n.* (דעטה׳־סטראגל)

אגאניע, גסיסה, דאס מאמערען זיך מיט'ן טויט.

death'-test *n.* (דעטה'-טעסט) א פראבע אויסצוגעפינען אויב אימעצער איז טויט אדער ניט.

death'-to'ken *n.* (דעטה'-טאוקן) א צייכען פון טויט.

death'-trance *n.* (דעטה'-טרענס) א צושטאנד וואס זעהט אויס ווי טויט.

death'-trap *n.* (דעטה'-טרעפ) א פלאץ אדער געביידע וואס איז געפעהרליך פאר'ן לעבען [ווי אין דער צייט פון שרפה א. ד. ג.].

death'ward *adv.* (דעטה'-הווארד) צום טויט.

death'-war'rant *n.* (דעטה'-הוואר'-ענט) א טויט-דעקרעט, א טויט-אורטייל.

death'-watch *n.* (דעטה'-הוואטש) טויטען-וואך [די לעצטע וואך ביי א טויטען-בעט]; א וואך געשטעלט איבער א פערורטיילטען פאר זיין הינריכטונג; דער טויטען-זייגער [אזא פליעג וואס מאכט אזא גערויש, ווי דאס קלאפען פון א זייגער און עס עקזיסטירט אן אבערגלויבען, אז ער זאגט אן טויט].

death'-wound *n.* (דעטה'-הוואונד) א טויטליכע וואונד.

deave *v.* (דיעוו) טויב ווערען.

debac'le *n.* (די-בעק'ל) א פלעצליכע פערפלייצונג; א געלאף אין גרויס אומארדנונג.

debar' *v.* (די-באר') אויסשליסען; ניט דערלאזען, הינדערען.

The student was **debarred** from the examinations.

debark' *v.* (די-בארק') לאנדען פון א שיף, פערלאזען א שיף, ארויסגעהן אויף דער יבשה, אויסלאדען א שיף.

debarka'tion *n.* (די-באר-קיי'-שאן) דאס לאנדען פון א שיף; דאס אויסלאדען א שיף.

debar'ment *n.* (דע-באר'-מענט) דאס אויסשליסען; דאס אויסגעשלאסען ווערען; דאס הינדערען, דאס ניט דערלאזען עטוואס צו ערגרייכען.

debase' *v.* (די-בייס') 1. דעגראדירען, ערנידריגען אין ווערטה; שלעכטער מאכען, פעלשען [מעטאלען א. ד. ג.]; 2. פערדארבען.

1. The law **debased** the value of the silver dollar. 2. Their morals were **debased**.

debased' *a.* (די-בייסט') פערמינדערט אדער געזונקען אין ווערטה; געפעלשט.

debased' cur'rency (די-בייסט' קויר'-ענ-סי) א גאלדענע אדער זילבערנע גאנגבארע מטבע וואס האט ניט אין זיך דעם פולען ווערטה אין מעטאל.

The silver dollar is **debased currency**.

debase'ment *n.* (די-בייס'-מענט) ערנידריגונג אין ווערטה; פעלשונג; דאס זיין ערנידערט אדער פערמינדערט אין ווערטה.

deba'ser *n.* (די-ביי'-סער) איינער אדער עפעס וואס ערנידעריגט אין ווערטה אדער פעלשט.

deba'sing *a.* (די-ביי'-סינג) ערנידריגענדיג אין ווערטה, פעלשענדיג.

deba'singly *adv.* (די-ביי'-סינג-לי) ז. ***debasing***

deba'table *a.* (די-ביי'-טעבל) שטרייטיג; דעבאטירבאר.

debate' *v. and n.* (די-בייט') דעבאטירען, האבען א ויכוח; זיך עצה'נען; אונטערזוכען, אויספארשען; ארומטראכטען, בעטראכטען; א דעבאטע, א ויכוח, א שטרייט.

deba'ter *n.* (די-ביי'-טער) א דיספוטאנט, איינער וואס האט ליעב פאלעמיק אדער ויכוחים; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א דעבאטע.

debate' upon' (די-בייט' א-פאן') פאלעמיזירען, דעבאטירען איבער עטוואס; זיך עטוואס איבערלעגען.

debate' with one's self (די-בייט' הוויטה הוואנז סעלף) זיך מישב זיין, איבערלעגען זיך.

deba'ting-club *n.* (די-ביי'-טינג-קלאב) א קלוב צו דעבאטירען פערשיעדענע פראגען.

deba'tingly *adv.* (די-ביי'-טינג-לי) אויף דעם אופן פון א דעבאטע.

deba'ting-soci'ety *n.* (די-ביי'-טינג-סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין צו דעבאטירען פערשיעדענע פראגען.

debauch' *v. and n.* (די-באהטש') פערפיהרען; פערדארבען [די מאראל]; פיהרען אן אויסגעלאסען לעבען; א הוליאנקע; פרעסעריי און זויפעריי; שארלאטאנעריי.

debauched' *a.* (די-באהטשט') פערדארבען [אין מאראל]; אויסגעלאסען, שארלאטאניש.

debau'chedly *adv.* (די-באה'-טשעד-לי) אויף אן אויסגעלאסענעם אופן.

debau'chedness *n.* (די-באה'-טשעד-נעס) אויסגעלאסענהייט, פערדארבענהייט, שארלאטאנעריי.

debauchee' *n.* (דעב-א-שיע') א שארלאטאן, אן אויסגעלאסענער מענש; א שכור.

debau'cher *n.* (די-באה'-טשער) א פערפיהרער, א פערדארבער פון מאראל.

debau'chery *n.* (די-באה'-טשער-אי) שכרות, אן אויסגעלאסען לעבען; פרעסעריי; דאס אראבפיהרען פון'ם גלייכען וועג; פערדארבונג [פון מאראל].

debauch'ment *n.* (די-באהטש'-מענט) דאס פערפיהרען; אויסגעלאסענקייט.

deben'ture *n.* (די-בענ'-טשור) א שטר-חוב, א שולד-צעטעל; אן אבליגאציע פון אן אקציען-געזעלשאפט; א בעשייניגונג וואס דאס צאל-אמט [טאמאזשנע] גיט ארויס צו איינעם וואס האט אריינגעפיהרט אויסלענדישע סחורה, אז ער דארף בעקומען צוריק אויסגעצאהלט דאס געלד, וואס ער האט אבגעצאהלט אלס גרענעץ-אבצאהל, ווען ער וועט די סחורה צוריק ארויספיהרען פון לאנד.

deben'tured *a.* (די-בענ'-טשורד) געזיכערט דורך א שטר-חוב אדער שולד-צעטעל; וואס איז בערעכטיגט צו בעקומען אויסגעצאהלט צוריק די גרענעץ-אבצאהל פאר צוריק ארויסגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

deben'tured goods (די-בענ'-טשורד גודז) סחורות, פאר וועלכע מען בעצאהלט צוריק די גרענעץ-אבצאהל, ווען זיי ווערען ארויסגעפיהרט צוריק פון'ם לאנד.

deb'ile *a.* (דעב'-איל) שוואך.

debil'itant *a. and n.* (די-ביל'-אי-טענט) וואס שוואכט אב; א מעדיצין צו פערמינדערען אויפרעגונג.

debil'itate *v.* (די-ביל'-אי-טייט) שוואך מאכען.

debilita'tion *n.* (די-ביל-אי-טיי'-שאן) אן אבשוואכונג, דאס שוואך ווערען.

debil'ity *n.* (די-ביל'-אי-טי) שוואכקייט, מאטקייט.

Old people generally suffer from **debility**.

deb'it *v. and n.* (דעב'-איט) דעבעטירען, פערשרייבען אויף דער דעבעט-זייט פון א רעכנונג; שטעלען אויף איינעם'ס רעכנונג: א חוב, דעבעט: די דעבעט-זייט פון א קאנטא [אין האנדעלס-ביכער].

deb'itor *n.* (דעב'-אי-טאר) א בעל חוב, איינער וואס איז שולדיג אימעצען.

debonair' *a.* (דעב-א-נעהר') העפליך, ליעבליך, גוטמוטיג, לוסטיג, פרעהליך.

His manner is very **debonair**.

debonair'ly *adv.* (דעב-א-נעהר'-לי) מיט העפליכקייט, ליעבליך, גוטמוטיג, לוסטיג.

debonair'ness *n.* (דעב-א-נעהר'-נעס) העפליכקייט. לוסטיגקייט, ליעבליכקייט, גוטהערציגקייט.

debouch' *v.* (דע-בוש') ארויסקומען, ארויסטרעטען, ארויסמארשירען [פון אן ענגען ארט].

débouché' *n.* (דע-בו-שיי') אן ערעפנונג [ווי די ערעפנונג פון א געשעפט]; אן אנהויב.

debouch'ment *n.* (דע-בוש'-מענט) דאס ארויסטרעטען אדער ארויסברעכען [פון אן ענגען ארט]; אן ארויסטריט; אן ארויסלאז.

debris' *n.* (דע-ברי') רואינען, חורבות; ברוכשטיקער.

debt *n.* (דעט) א שולד, א חוב; א זינד.

debtee' *n.* (דע-טיע') דער קרעדיטאר, דער מלוה.

debt'less *a.* (דעט'-לעס) פריי פון חובות.

debt of hon'or (דעט אוו אנ'-אר) אן עהרען-שולד [א שולד וואס קען געזעצליך ניט געמאהנט ווערען, נאר איז אבהענגיג פון דעם עהרען-ווארט פון דעם שולדנער, בעזאנדערס זיינען עס שולדען פון קארטען שפיעלען, וועטען א. ד. ג.].

debt'or *n.* (דעט'-אר) א בעל חוב, איינער וואס איז שולדיג געלד.

debts ac'tive and pas'sive (דעטס עק'-טיוו ענד פעס'-איוו) דער אקטיוו און דער פאסיוו פון א פירמע [דאס פערמעגען וואס די פירמע האט און ס'קומט איהר און איהרע חובות, וואס זי איז שולדיג אנדערע].

debts and ow'ing (דעטס ענד או'-אינג) פערמעגען און שולדען; אקטיוו און פאסיוו.

de'buscope *n.* (די'-באס-קאופ) אזא דאפעלטער שפיגעל פאר געאמעטרישע צוועקען, אין וועלכען די ביידע שפיגעל-פלעכען שטעהען אונטער א ווינקעל פון 70 גראד.

début' *n.* (דיי-ביו') דעביוט, אנהויב, דער ערשטער ארויסטריט אין געזעלשאפט אדער אויף דער סצענע.

débutant' *n.* (דיי-ביו-טאן') א דעביוטאנט, איינער וואס מאכט דעם ערשטען אויפטריט. ז. ***debut***

débutante' *n.* (דיי-ביו-טאנט') א דעביוטאנטין, א יונג מיידעל וואס טרעט ארויס צום ערשטען מאל אין דער געזעלשאפט; אן אקטריסע וואס טרעט ארויס דאס ערשטע מאל אויף דער סצענע.

decac'erous *a.* (דע-קעס'-ע-ראס) וואס האט צעהן הערנער אדער ארעמס.

dec'achord *n.* (דעק'-ע-קארד) דוד'ס הארף [אזא צעהן-סטרוניגער מוזיק-אינסטרומענט].

dec'ad *n.* (דעק'-עד) ז. ***decade***

dec'adal *a.* (דעק'-ע-דעל) וואס בעשטעהט פון צעהן טיילען; וואס האט שייכות צו צעהן-טייליגע זאכען.

dec'ade *n.* (דעק'-אייד) די צאהל צעהן א צעהנדלינג; א פעריאדע פון צעהן יאהר.

The American Republic was established in the eighth **decade** of the eighteenth century.

deca'dence *n.* (די-קיי'-דענס) דאס צו־פאלען, דאס זינקען, דאס אונטערגעהן, דאס אבשטארבען; דעקאדענץ [א געוויסע ריכטונג אין קונסט און ליטעראטור, וועלכע בעהויפטעט, אז לאגישער זין און רעאליטעט איז נים דער עיקר פון פאעזיע און קונסט און אז די פארם פון דיכטונג און קונסט קען ניט זיין בעגרענעצט פון בעשטימטע פעסטגעשטעלטע כללים].

deca'dency *n.* (די-קיי'-דענ-סי) ז. *decadence*.

deca'dent *a.* and *n.* (די-קיי'-דענט) וואס פאלט פונאנדער, וואס זינקט, וואס שטארבט אב; א געפאלענער, א געזונקע־נער [איינער וואס פאלט אראב פון זיין הויכער שטעלונג אין דער געזעלשאפט]; א דעקאדענט [אן אנהענגער פון דער דע־קאדענטישער ריכטונג אין דער ליטעראטור און קונסט. ז. *decadence*].

dec'agon *n.* (דעק'-ע-גאן) א צעהן־עקי־גע געאמעטרישע פיגור.

decag'onal *a.* (דע-קעג'-א-נעל) וואס האט די פארם פון א געאמעטרישער צעהן־עקיגער פיגור.

dec'agram *n.* (דעק'-ע-גרעם) א צעהן־גראם געוויכט.

dec'agramme *n.* (דעק'-ע-גרעם) ז. *decagram*.

dec'agyn *n.* (דעק'-ע-דזשין) א פלאנ־צע וואס האט צעהן פיסטילען [„פיסטיל" איז דער וויבליכער אדער זוימען־טרא־גענדער ארגאן פון א בליהענדער פלאנ־צע].

Decagyn'ia *n.* (דעק-ע-דזשינ'-אי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צעהן פיס־טילען. ז. *decagyn*.

decagyn'ian *n.* (דעק-ע-דזשינ'-אי-ען) ז. *decagynous*.

decag'ynous *a.* (דע-קעדזש'-אי-נאס) וואס האט צעהן פיסטילען. ז. *decagyn*.

decahe'dral *a.* (דעק-ע-הי'-דרעל) צעהן־זייטיג [װעגען א געאמעטרישען קערפער].

decahe'dron *n.* (דעק-ע-הי'-דראן) א דעקאעדער [א געאמעטרישער קערפער מיט צעהן זייטען־פלעכען].

decalcifica'tion *n.* (די-קעל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס אראבנעהמען דעם גרינשטיין וואס וואקסט אן אויף די צייהנער.

dec'aliter *n.* (דעק'-ע-לי-טער) א דעקא־ליטער [א פליסיגקייטס־מאס פון צעהן ליטער וואס איז גלייך 2.64 אמעריקאנער גאלאנס].

dec'alitre *n.* (דעק'-ע-לי-טער) ז. *decaliter*.

decal'ogist *n.* (דע-קעל'-א-דזשיסט) איינער וואס ערקלערט די עשרת הדברות אדער מאכט צו זיי א פירוש.

dec'alogue *n.* (דעק'-ע-לאג) די צעהן געבאט, די עשרת הדברות.

Decameron'ic *a.* (דע-קעם-ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך אדער איז ענליך צום דע־קאמעראן [א בעריהמטע זאמלונג פון ער־צעהלונגען פון דעם איטאליענישען שריפט־שטעלער באקאטשיא].

dec'ameter *n.* (דעק'-ע-מי-טער) א דע־קאמעטער [א לענגען־מאס פון צעהן מע־טער, וואס איז גלייך 32.8 פוס].

dec'ametre *n.* (דעק'-ע-מי-טער) ז. *decameter*.

decamp' *v.* (די-קעמפ') 1. פערלאזען דעם לאגער, אוועקמארשירען; 2. זיך אבטרא־גען, אנטלויפען, מאכען פליטה.

1. The army **decamped** at six o'clock. 2. They had privately **decamped** from my father's house.

decamp'ment *n.* (די-קעמפ'-מענט) דאס פערלאזען דעם לאגער, דאס אוועק־מאשירען.

dec'anal *a.* (דעק'-ע-נעל) וואס אנבע־לאנגט צו א דעקאן אדער זיין וואהנונגס־פלאץ. ז. *dean*.

decan'der *n.* (דע-קענ'-דער) א פלאנצע וואס האט צעהן שטויבפעדים [דער שטויב־פאדים איז דער מענליכער ארגאן פון די בליהונגס־פלאנצען].

Decan'dria *n.* (דע-קענ'-דרי-א) די פלאנצען וואס האבען צעהן שטויבפעדים. ז. *decander*.

decan'drian *a.* (דע-קענ'-דרי-ען) וואס האט צעהן שטויבפעדים [װעגען פלאנ־צען].

decan'drous *a.* (דע-קענ'-דראס) וואס האט צעהן שטויבפעדים [װעגען פלאנ־צען].

decan'gular *a.* (דע-קענ'-גיו-לער) צעהן־ווינקעלדיג.

decant' *v.* (די-קענט') פילטרירען, לייי־טערען; איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער.

decanta'tion *n.* (די-קענ-טיי'-שאן) פילטרירונג; דאס איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער.

decan'ter *n.* (די-קענ'-טער) א פערציער־טע קאראפינקע צום האלטען ליקער אדער וויין צום טיש; א כלי צום פילטרירען; איינער וואס פילטרירט ליקער.

decapet'alous *a.* (דעק-ע-פעט'-ע-לאס) וואס האט צעהן בלומען־בלעטער [װעגען געוויסע בלומען].

decaphyl'lous *a.* (דעק-ע-פיל'-אס) צעהן־בלעטערדיג [װעגען פלאנצען].

decap'itate *v.* (די-קעפ'-אי-טייט) אראבהאקען דעם קאפ, קעפען; אראבווא־פען פון אמט, מאכען אויס פריץ.

decapita'tion *n.* (די-קעפ-אי-טיי'-שאן) דאס אראבהאקען דעם קאפ, דאס קעפען; דאס אראבווארפען פון אמט, דאס מאכען אויס פריץ.

dec'apod *n.* and *a.* (דעק'-ע-פאד) א צעהן־פיסיגער [ווי א קרעבס, א ראק]; צעהן־פיסיג.

Decap'oda *n.* (דע-קעפ'-א-דא) דער מין צעהן־פיסיגע קרעבס־טהיערע.

decap'odal *a.* (דע-קעפ'-א-דעל) צעהן־פיסיג.

dec'apode *a.* and *n.* (דעק'-ע-פאוד) ז. *decapod*.

decapod'iform *a.* (דעק-ע-פאד'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ראק [קרעבס].

decap'odous *a.* (דע-קעפ'-א-דאס) צעהן־פיסיג.

decar'bonate *v.* (די-קאר'-בא-נייט) בעפרייען פון קויהלען־שטאף.

decarboniza'tion *n.* (די-קאר-בא-ני-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון קויהלען־שטאף [ווי דאס ווערט געטהאן ביים פער־וואנדלען גוס־אייזען אין שטאל]; די טייל־ווייזע בעפרייאונג פון קויהלען־שטאף.

decar'bonize *v.* (די-קאר'-בא-נאיז) בעפרייען פון קויהלען־שטאף.

decar'burise *v.* (די-קאר'-ביו-ראיז) ז. *decarburize*.

decarburiza'tion *n.* (די-קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון קויהלען־שטאף. ז. *decarbonization*.

decar'burize *v.* (די-קאר'-ביו-ראיז) בעפרייען אין גאנצען, אדער צום טייל, פון קויהלען־שטאף.

decare' *n.* (דע-קעהר') א פלעכען־מאס פון טויזענד קוואדראט־מעטער.

dec'astere *n.* (דעק'-ע-סטיר) צעהן קו־ביק מעטער.

dec'astich *n.* (דעק'-ע-סטיק) א פאעמע, וואס בעשטעהט פון צעהן שורות.

dec'astyle *a.* (דעק'-ע-סטאיל) וואס האט צעהן זיילען אין פראנט [װעגען געוויסע אלטע טעמפלען].

A **decastyle** temple.

decasyllab'ic *a.* (דעק-ע-סי-לעב'-איק) וואס ענטהאלט צעהן זילבען.

decasyl'lable *n.* (דעק-ע-סיל'-עבל) א שורה וואס ענטהאלט צעהן זילבען.

decau'date *v.* (די-קאה'-דייט) אראבהא־קען דעם עק.

decay' *n.* and *v.* (די-קיי') דאס פער־דארבען ווערען; דאס צופוילט ווערען; דאס פונאנדערפאלען; דאס אבשטארבען; צופאלען; זינקען; פוילען, פערדארבען ווערען; שוואך ווערען; אבשטארבען.

decayed'ness *n.* (די-קייד'-נעס) דאס זיין צופוילט, דאס זיין פערדארבען, דאס זיין פונאנדערגעפאלען.

decayed' stores (די-קייד' סטאורז) פערדארבענער פראוויאנט.

decayed' wine (די-קייד' הוואין) אויס־געוועפטער וויין.

decayed' with age (די-קייד' הוויטה איידזש) צופאלען פון עלטער.

decay'er *n.* (די-קיי'-ער) עטוואס וואס פעראורזאכט אז א זאך זאל פוילען אדער פערדארבען ווערען.

decease' *n.* and *v.* (די-סיעס') די פטירה, דער טויט; נפטר ווערען, שטאר־בען.

deceased' *a.* (די-סיעסט') געשטארבען; נפטר געווארען.

dece'dent *n.* (די-סי'-דענט) א פער־שטארבענער, א נפטר.

deceit' *n.* (די-סיעט') פאלשקייט; בע־טרוג; א נארעריי; שווינדעל; גנב'ישע שטיק.

deceit'ful *a.* (די-סיעט'-פול) בעטרי־געריש, שווינדלעריש, אבנארעריש.

deceit'fully *adv.* (די-סיעט'-פול-אי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערי־שען אופן; מיט בעטרוג; מיט דער אב־זיכט צו בעטריגען אדער בעשווינדלען.

deceit'fulness *n.* (די-סיעט'-פול-נעס) די נייגונג צו זיין בעטריגעריש אדער שווינדלעריש; בעטריגערישקייט.

deceit'less *a.* (די-סיעט'-לעס) אהן פאלשקייט, אהן שווינדעל.

deceiv'able *a.* (די-סיעוו'-עבל) וואס קען בעשווינדעלט אדער אבגענארט ווע־רען.

deceiv'ableness *n.* (די-סיעוו'-עבל-נעס) דאס קענען בעשווינדעלט אדער אב־גענארט ווערען.

deceiv'ably *adv.* (די-סיעוו'-ע-בלי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערי־שען אופן.

deceive' *v.* (די-סיעוו') בעשווינדלען, אבנארען.

deceiv'er *n.* (די-סיעוו'-ער) א שווינד־לער, א בעטריגער, אן אבנארער.

Decem'ber *n.* (די-סעמ'-בער) דער מא־נאט דעצעמבער.

Decem'berly *a.* (די-סעמ'-בער-לי) ווי אין דעצעמבער; ווינטערדיג; קאלט.

Decem'brist *n.* (די-סעמ'-בריסט) א דעקאבריסט [איינער פון דעם רעוואלו־ציאנערען פערבאנד אין רוסלאנד, וואס

האט געשטרעבט איינצופיהרען א קאנסטיטוציע אין רוסלאנד. דעם עפענטליכען ארויסטרעט האט דיזער פערבאנד געמאכט דעם 28טען דעצעמבער אין יאהר 1825, ווען די סאלדאטען האבען געדארפט שווערען טרייהייט צו ניקאלאי דעם ערשטען, וועלכער איז דאן ארויף אויף דעם רוסישען טהראן].

decem'fid *a.* (די־סעמ׳־פיד) געטיילט אין צעהן טיילען, צעהן־שפאלטיג [ווענען געוויסע פלאנצען].

decemped'al *a.* (די־סעמ־פעד׳־על) וואס האט צעהן פיס; צעהן־פיסיג.

decem'vir *n.* (די־סעמ׳־וויר) א דעצעמוויר [איינער פון די צעהן פערזאן וואס האבען צוזאמענגעשטעלט מיט זיך א קאנסטיטוציאנעלע קערפערשאפט אין דעם אלטען רוים. אזעלכע קערפערשאפטען זיינען געווען פיער: פאר פערוואלטונג, פאר געריכט, פאר רעליגיאן און פאר לאנדווירטשאפט]; איינער פון א צעהן־גליעדערדיגער אפיציעלער קערפערשאפט.

decem'viral *a.* (די־סעמ׳־ווי־רעל) וואס איז שייך צו די דעצעמווירען. ז. *decemvir*.

decem'virate *n.* (די־סעמ׳־ווי־רייט) אן אפיציעלע קערפערשאפט וואס בעשטעהט פון צעהן מיטגליעדער.

de'cency *n.* (די׳־סענ־סי) אנשטענדיגקייט; שטאט; זיטליכקייט.

decen'nary *n. and a.* (די־סענ׳־ע־רי) א פעריאדע פון צעהן יאהר; א בעצירק פון צעהן פאמיליעס; וואס איז שייך צו א בעצירק פון צעהן פאמיליעס.

decen'nial *a. and n.* (די־סענ׳־אי־על) צעהן־יעהריג; א צעהן־יעהריגער יובילעאום.

decen'noval *a.* (די־סענ׳־א־וועל) וואס געהערט צו דער צאהל ניינצעהן; וואס איז שייך צו א פעריאדע פון ניינצעהן יאהר.

decen'novary *a.* (די־סענ׳־א־ווע־רי) ז. *decennoval*.

de'cent *a.* (די׳־סענט) אנשטענדיג; זיטליך, סטאטעטשנע.

de'cently *adv.* (די׳־סענט־לי) אויף אן אנשטענדיגען אופן; מיט שטאט; מיט גוטער בענעהמונג; מיט יושר; מיט טאלעראנץ.

de'centness *n.* (די׳־סענט־נעס) ז. *decency*.

decentraliza'tion *n.* (די־סענ־טרעל־אי־זיי׳־שאן) דעצענטראליזירונג; דאס זיין דעצענטראליזירט [הויפטזעכליך ווענען דער רעגירונגס פארם וואס בעצוועקט, אז ניט די גאנצע רעגירונגס־מאכט זאל זיין קאנצענטרירט אין די הענד פון דער צענטראלער רעגירונג].

decen'tralize *v.* (די־סענ׳־טרעל־איז) דעצענטראליזירען, אוועקנעהמען פון צענטער. ז. *decentralization*.

decep'tion *n.* (די־סעפ׳־שאן) בעטרוג, אבנארעריי; שווינדעל; אן אילוזיע; דאס זיין בעשווינדעלט אדער בעטראגען.

decep'tive *a.* (די־סעפ׳־טיוו) בעטריגעריש, פאלש.

decep'tively *adv.* (די־סעפ׳־טיוו־לי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן.

decep'tiveness *n.* (די־סעפ׳־טיוו־נעס) די נייגונג צו שווינדעל, בעטרוג אדער פאלשקייט.

deceptiv'ity *n.* (די־סעפ־טיוו׳־אי־טי) דאס זיין בעטריגעריש אדער שווינדלעריש.

decep'tory *a.* (די־סעפ׳־טא־רי) וואס נארט, וואס בעטריגט.

decern' *v.* (די־סורן׳) משפט'ען, ארויסגעבען א פסק־דין אדער אורטייל.

decer'niture *n.* (די־סויר׳־ני־טשור) א פסק־דין, אן אורטייל פון א געריכט.

decharm' *v.* (די־טשארם׳) בעפרייען פון צויבער, אראבנעהמען דעם כשוף.

dechristianiza'tion *n.* (די־קרים־טשיענ־אי־זיי׳־שאן) אבווענדונג פון קריסטענטום; אויסווארצלונג פון דעם קריסטליכען גייסט.

dechris'tianize *v.* (די־קרים׳־טשיענ־איז) זיך אבווענדען פון'ם קריסטענטום; אבציהען פון'ם קריסטענטום; אויסווארצלען דעם קריסטליכען גייסט.

deciare' *n.* (דעס־יעהר׳) א פלעכען־מאס פון צעהן קוואדראט־מעטער.

deci'dable *a.* (די־סאי׳־דעבל) וואס קען ווערען ענטשיעדען; בעשטימבאר.

decide' *v.* (די־סאיד׳) בעשטימען, ענטשיידען, ענטשליסען זיך.

deci'ded *a.* (די־סאי׳־דעד) בעשטימט; ענטשיעדען; ענטשלאסען.

deci'dedly *adv.* (די־סאי׳־דעד־לי) לחלוטין, אהן שום צווייפעל; אויף אן ענטשיידענדען אופן; קלאר און בינדיג.

deci'dedness *n.* (די־סאי׳־דעד־נעס) ענטשלאסענהייט, ענטשיעדענהייט, בעשטימטהייט.

deci'der *n.* (די־סאי׳־דער) דער וואס ענטשיידעט; דער שיעדס־ריכטער.

deci'dingly *adv.* (די־סאי׳־דינג־לי) אויף אן ענטשיידענדען אופן.

decid'uous *a.* (די־סיד׳־יו־אס) אראבפאלענדיג; וואס פאלט אראב נאך א בעשטימטער צייט [ווי פרוכט אדער בלעטער]; ניט פעסט, ניט בעשטענדיג.

decid'uous in'sects (די־סיד׳־יו־אס אינ׳־סעקטס) די אינזעקטען, ביי וועלכע עס פאלען אראב די פליגעלען נאך דער געשלעכטליכער פארונג [ווי ביי דער "זוי" פון מוראשקעס].

decid'uousness *n.* (די־סיד׳־יו־אס־נעס) דאס האבען די אייגענשאפט אראבצופאלען נאך א בעשטימטער צייט [ווי פרוכט אדער בלעטער].

dec'igram *n.* (דעס׳־אי־גרעם) א דעציגראם [א געוויכט פון א צעהנטעל גראם]. ז. *gram*.

dec'igramme *n.* (דעס׳־אי־גרעם) ז. *decigram*.

dec'iliter *n.* (דעס׳־אי־לי־טער) א צעהנטעל פון א ליטער. ז. *liter*.

dec'ilitre *n.* (דעס׳־אי־לי־טער) ז. *deciliter*.

decil'lion *n.* (די־סיל׳־יאן) א דעציליאן [אין דער ענגלישער ציפער־סיסטעם — 1 מיליאן געדאפעלט 10 מאל מיט זיך אליין, וואס איז גלייך צו אן 1 מיט 60 נולען; אין דער פראנצויזישער און אמעריקאנער ציפער־סיסטעם — 1 טויזענד געדאפעלט 11 מאל מיט זיך אליין, וואס איז גלייך צו אן 1 מיט 33 נולען].

decil'lionth *a. and n.* (דע־סיל׳־יאנטה) וואס איז שייך צו א דעציליאן; איין דעציליאנטעל, א דעציליאנטע טייל. ז. *decillion*.

dec'imal *a. and n.* (דעס׳־אי־מעל) דעצימאל, געטיילט אין צעהן; געצעהלט אין צעהנדליג; א דעצימאל־ברוך; א צעהנט־חלק.

dec'imal bal'ance (דעס׳־אי־מעל בעל׳־ענס) א דעצימאל־וואג [אזא וואג, וואס דאס געוויכט אויף איין וואג־שאל באלאנסירט מיט א צעהן מאל שווערערע מאסע אויף דער אנדערער שאל].

dec'imal frac'tion (דעס׳־אי־מעל פרעק׳־שאן) א דעצימאל־ברוך [א טייל פון א גאנצע, וואס ווערט אויסגעדריקט נור דורך צעהנטעל, הונדערטעל, טויזענדטעל א. ז. וו., ווי .001 ,.01 ,.1 א. ז. וו. אדער .234 ,.023 א. ז. וו.].

dec'imalism *n.* (דעס׳־אי־מעל־איזם) דאס דעצימאל־סיסטעם. ז. *decimal system*.

dec'imalist *n.* (דעס׳־אי־מעל־איסט) אן אנהענגער פון דעם דעצימאל־סיסטעם אין וואג, אין מאס א. ד. ג.

decimaliza'tion *n.* (דעס־אי־מעל־אי־זיי׳־שאן) אומרעכענען אויף דאס דעצימאל־סיסטעם; איינפיהרען דאס דעצימאל־סיסטעם.

dec'imalize *v.* (דעס׳־אי־מעל־איז) אומרעכענען אויף דעם יסוד פון דעצימאל־סיסטעם; איבערפיהרען אויף א דעצימאל־סיסטעם.

dec'imally *adv.* (דעס׳־אי־מעל־אי) אין צעהנער אדער צעהנטלעך; דורך דעצימאל.

dec'imal meas'ure (דעס׳־אי־מעל מעזש׳־אור) א מאס וועלכע געהערט צו דעם דעצימאל־סיסטעם, ווי מעטער, ליטער, גראם א. ד. ג.

dec'imal nota'tion (דעס׳־אי־מעל נא־טיי׳־שאן) די דעצימאלע ציפער־סיסטעם [די געוועהנליכע ציפער־סיסטעם וואס ווערט געברויכט, וואו יעדע ציפער אין דער רייה פון רעכטס צו לינקס ווערט פערגרעסערט 10 מאל].

dec'imal point (דעס׳־אי־מעל פאינט) א דעצימאל פונקט [דער פונקט וואס שטעלט זיך פאר א דעצימאל־ברוך ווי .1, .02].

dec'imal sys'tem (דעס׳־אי־מעל סיס־טעם) דאס דעצימאל־סיסטעם [א סיסטעם, וואו מאסען און וואגען זיינען גרעסער אדער קלענער איינע פון דער אנדערער אין צעהן מאל, ווי מעטער, ליטער, גראם א. ד. ג.].

dec'imate *v.* (דעס׳־אי־מייט) 1. אויסקלייבען דורך גורל יעדען צעהנטען צום טויטען [א בארבארישער מנהג פון אלטע צייטען ביים בעשטראפען קריגס־געפאנגענע אדער רעבעלען]; 2. א תל מאכען, טויטען מאסענווייז.

2. The troops were decimated by the enemy's fire.

decima'tion *n.* (דעס־אי־מיי׳־שאן) דאס אויסקלייבען יעדען צעהנטען דורך גורל צום טויטען; דאס טויטען מאסענווייז; דאס מאכען א תל.

dec'imator *n.* (דעס׳־אי־מיי־טאר) איינער וואס טויטעט יעדען צעהנטען [פון געפאנגענע]; א פערוויסטער.

decime' *n.* (דע־סים׳) א פראנצויזישע מטבע, וואס איז א צעהנטעל פון א פראנק [אן ערך צוויי אמעריקאנער סענט].

dec'imeter *n.* (דעס׳־אי־מי־טער) א דעצימעטער [א לענגען מאס, וואס איז א צעהנטעל פון א מעטער].

dec'imetre *n.* (דעס׳־אי־מי־טער) ז. *decimeter*.

dec'imo-octa'vo *n.* (דעס׳־אי־מאו־אק־טיי׳־וואו) דאס אכטצעהנטעל־פארמאט [ווענען דרוקשריפטען וועו אכטצעהן זייטלעך געהען אין א דרוק־בויגען].

dec'imo-sex'to *n.* (דעס׳־אי־מאו־סעקס־

טאו) דאס זעכצעהנטעל-פארמאט [וועגען דרוק-שריפטען, ווען זעכצעהן זייטלעך געהען אין א דרוק-בויגען].

deci'pher *v.* (די-סאי'-פער) 1. דעשיפרירען, דורכלעזען א שיפרירטען בריעף אדער אנדער שריפט, וואס איז געשריבען פערשטעלט; 2. לעזען וואס איז אונקלאר געשריבען; 3. ערקלערען, ענטדעקען דעם זין פון א פערפלאנטערטען, אונקלארען עניין אדער זאך; 4. בעשרייבען.

1. The manager took the code and proceeded to **decipher** the massage. 2. We find it hard to **decipher** this manuscript.

deci'pherable *a.* (די-סאי'-פער-עבל) וואס קען דעשיפרירט ווערען [וועגען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט]; וואס קען דורכגעלעזען ווערען, וואס קען ערקלערט ווערען.

deci'pherer *n.* (די-סאי'-פער-ער) איינער וואס דעשיפרירט [לעזט א פערשטעלטע אדער אונקלארע שריפט]; אן ערקלערער; איינער וואס פלאנטערט פונאנדער א שווערען עניין.

deci'pheress *n.* (די-סאי'-פער-עס) איינע וואס דעשיפרירט א שריפט; איינע, וואס פלאנטערט פונאנדער א שווערען עניין; אן ערקלערערין.

deci'pherment *n.* (די-סאי'-פער-מענט) דאס דורכלעזען שיפרירטע שריפטען; דאס פונאנדערפלאנטערען א שווערען עניין; דאס ערקלערען.

decip'ium *n.* (די-סיפ'-אי-אם) אזא מעטאל, וועלכען מען האט געפונען אין נארד-קאראלאינא אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין דער כעמיע איז דיעזער מעטאל ניט אנערקענט אלס כעמישער גרונד-עלעמענט].

deci'sion *n.* (די-סיזש'-אן) פסק-דין; ענטשיידונג, ענטשלוס.

The court rendered its **decision.**

deci'sive *a.* (די-סאי'-סיוו) ענטשיידענד; בעשטימט.

The opinion of the court is **decisive** on the question.

deci'sively *adv.* (די-סאי'-סיוו-לי) אויף אן ענטשלאססענעם, בעשטימטען אדער ענטשיידענדען אופן.

deci'siveness *n.* (די-סאי'-סיוו-נעס) געוויססהייט; בעשטימטהייט, ענטשיעדענהייט.

deci'sive step (די-סאי'-סיוו סטעפ) א וויכטיגער, ענטשיידענדער שריט.

decistère' *n.* (דעס-אי-סטעהר') א צעהנטעל פון א קוביק-מעטער אדער פון א קילאליטער [א טויזענדטעל פון א ליטער].

decit'izenize *v.* (די-סיט'-איזן-איז) אוועקנעהמען דאס בירגער-רעכט; מאכען פאר אוים בירגער.

deciv'ilize *v.* (די-סיוו'-אי-לאיז) אראבבריינגען פון א ציוויליזירטען צושטאנד צו א ווילדען.

deck *v. and n.* (דעק) בעדעקען; בעפוצען: א פערדעק פון א שיף; א טאליע [טעשעל] קארטען.

deck'-beam *n.* (דעק'-ביעם) איינער פון די באלקענס וואס האלטען אונטער דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-car'go *n.* (דעק'-קאר'-גאו) די פראכט וואס ווערט געלעגט אויף דעם פערדעק פון א שיף.

decked *a.* (דעקט) בעפוצט; וואס האט א פערדעק [וועגען א שיף].

deck'er *n.* (דעק'-ער) איינער אדער עטוואס, וואס בעפוצט אדער בעדעקט: א דעק-טוך; א שיף וואס האט א פערדעק.

deck'-hand *n.* (דעק'-הענד) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-house *n.* (דעק'-האוס) אזא ביידעל וואס ווערט געמאכט פאר געוויסע צוועקען אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'ing *n.* (דעק'-אינג) דאס בעפוצען; די בעפוצונג; אן ארנאמענט.

deck'le *n.* (דעקל) אזא ראהם וואס ווערט געברויכט ביים פאבריצירען פאפיער אבצופאסען די גרויס פון פאפיער-בויגען; אזא לייוווענדער באנד אין א פאפיער-מאשין וואס ווערט אנגעשטעלט פון ביידע זייטען פון פאפיער-בויגען איהם ניט צו דערלאזען צו ווערען ברייטער ווי די נויטיגע גרויס; דער רויהער ברעג פון א פאפיער-בויגען.

deck'le-edged *a.* (דעקל'-עדזשד) מיט רויהע ברעגען [וועגען ביכער וועלכע ווערען געבונדען מיט רויהע, ניט קיין ארומגעשניטענע בלעטער].

deck'le-strap *n.* (דעקל'-סטרעפ) אזא רימען אין א פאפיער מאשין וואס לויפט ביים ראנד פון פאפיער-בויגען, ניט צו דערלאזען, אז ער זאל ארויסקומען ברייטער ווי די נויטיגע מאס.

deck'-load *n.* (דעק'-לאוד) ז. ***deck-cargo***.

deck out (דעק אוט) אויספוצען.

The ladies were **decked out** in the height of fashion.

deck'-pas'sage *n.* (דעק'-פעס'-עדזש) די רייזע אויפ'ן פערדעק פון א שיף.

deck'-pas'senger *n.* (דעק'-פעס'-ענ-דזשער) א רייזענדער אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-plate *n.* (דעק'-פלייט) אזא מעטאל-פלאטע מיט וועלכער עס ווערט בעדעקט דער הייץ-פלאץ פון דער דאמפף-מאשין אין א שיף, כדי צו שיצען דעם פערדעק פון שיף פון היץ.

deck'-pump *n.* (דעק'-פאמפ) אזא האנד-פומפ וואס ווערט בענוצט צום וואשען דעם פערדעק פון א שיף.

declaim' *v.* (די-קליים') דעקלאמירען, פארלעזען; דרש'ענען; טומלען; רעדען פוסטע, הויכע ווערטער.

declai'mant *n.* (די-קליי'-מענט) א דעקלאמאטאר; א מליצה'דיגער רעדנער; איינער וואס טרעט ארויס היציג געגען א זאך.

declai'mer *n.* (די-קליי'-מער) א דעקלאמאטאר, א פארלעזער; א מליצה'דיגער רעדנער.

declama'tion *n.* (דעק-לע-מיי'-שאן) א דעקלאמאציאן; א מליצה'דיגע אדער היציגע רעדע.

declam'atory *a.* (די-קלעמ'-ע-טא-רי) דעקלאמאטאריש; בלויז פאר דעקלאמאציאן.

declar'able *a.* (די-קלעהר'-עבל) וואס קען בעוויזען ווערען; וואס קען דערקלערט ווערען.

declar'ant *n.* (די-קלעהר'-ענט) איינער וואס מאכט אן ערקלערונג אין געריכט.

declara'tion *n.* (דעק-לע-ריי'-שאן) אן ערקלערונג, א בעקאנטמאכונג; א דאקומענט וואס ענטהאלט אן ערקלערונג אדער בעקאנטמאכונג.

declara'tion of faith (דעק-לע-ריי'-שאן אוו פייטה) דער רעליגיעזער אני מאמין; פרינציפען-ערקלערונג.

Declara'tion of Indepen'dence (דעק-לע-ריי'-שאן אוו אינ-דע-פענ'-דענס) די אונאבהענגיגקייטס ערקלערונג פון די ענגלישע קאלאניעס אין אמעריקא, וועלכע איז געמאכט געווארען דעם 4טען יולי, 1776 [די בעפרייאונג פון די נארד-אמעריקאנישע שטאאטען, די איצטיגע פעראייניגטע שטאאטען פון דער הערשאפט פון גרויס בריטאניען].

Declara'tion of Indul'gence (דעק-לע-ריי'-שאן אוו אינ-דאל'-דזשענס) א מאניפעסט פון די ענגלישע קעניגע פון דער סטיוארט דינאסטיע אין 17טען יאהרהונדערט, אין וועלכען עס זיינען געגען געזעצע געשענקט געווארען מעהר רעכטע צו אנהענגער פון פרעמדע רעליגיאנען [ניט פון דער אנגליקאנישער קירך].

declara'tion of inten'tion (דעק-לע-ריי'-שאן אוו אינ-טענ'-שאן) אן ערקלערונג וואס דארף געמאכט ווערען אין געריכט פון אן אויסלענדער ווען ער וויל ווערען אן אמעריקאנער בירגער.

declara'tion of war (דעק-לע-ריי'-שאן אוו וואהר) קריעגס-ערקלערונג.

declar'ative *a.* (די-קלער'-ע-טיוו) ערקלערענדיג, בעקאנטמאכענדיג.

declar'atively *adv.* (די-קלער'-ע-טיוו-לי) אויף אן ערקלערענדען אופן; דורך בעקאנטמאכונג, דורך ערקלערונג.

declar'atorily *adv.* (די-קלער'-ע-טא-רי-לי) דורך ערקלערונג אדער פארשטעלונג.

declar'atory *a.* (די-קלער'-ע-טא-רי) ערקלערענדיג; פארשטעלענדיג, אנצייגענדיג.

declare' *v.* (די-קלעהר') ערקלערען, אנצייגען; בעקאנטמאכען; בעקאנטמאכען אן ענטשיידונג; פערזיכערען, פראקלאמירען; דערצעהלען; איבערגעבען אין צאל-אמט אן אויספיהרליכע פערצייכניס פון סחורות, פאר וועלכע עס דארף געצאהלט ווערען גרענעץ-אבצאל.

declare' a div'idend (די-קלעהר' ע דיוו'-אי-דענד) ערקלערען זיך גרייט צו צאהלען דיווידענד [ריוח].

declared' *a.* (די-קלעהרד') פראקלאמירט, פערעפענטליכט, בעקאנט געמאכט; אפען ארויסגעזאגט; אפען.

I am a **declared** candidate for the office.

declar'edly *adv.* (די-קלעהר'-עד-לי) אפען, בעשטימט.

declar'edness *n.* (די-קלעהר'-עד-נעס) דאס זיין ערקלערט, אנגעצייגט אדער בעקאנט געמאכט; דאס זיין פראקלאמירט.

declare' in debt (די-קלעהר' אין דעט) אנקלאגען אין געריכט פאר חובות.

declare' off (די-קלעהר' אף) זיך אבזאגען פון געוויסע פערפליכטונגען אדער אונטערנעהמונגען; זיך אבזאגען פון א געוואהנהייט.

She **declared** the engagement **off.**

declare' one's self (די-קלעהר' וואנז סעלף) ארויסזאגען א מיינונג, ארויסטרעטען פאר אדער געגען עטוואס.

He **declared himself** for woman-suffrage.

declar'er *n.* (די-קלעהר'-ער) א בעקאנטמאכער, א פראקלאמירער; אן ערקלערער.

declare' war (די-קלעהר' וואהר) ערקלערען קריעג.

declassed' *a.* (די-קלעסט') וואס איז א יורד, וואס איז א געפאלענער; וואס איז ארויסגעשטויסען פון דער געזעלשאפט.

declen'sion *n.* (די-קלענ'-שאן) א בארג-אראב; משופע'דיגקייט; נייגונג; אן אבוויכונג; אן אבזאג; א פאלען אדער זינקען אויף א נידריגע מדרגה; די בויגונג פון הויפטווערטער [די גראמאטיקאלישע ענדערונג פון די ווערטער וואס בעצייכענען

א נאָמען פון א זאך, ווי צ. ב. דער פּאַטער, דעם פּאַטער'ס א. ז. וו.].

declen'sional *a.* (די־קלענ'־שאַנ־על) וואָס איז שייך צו דער בויגונג פון הויפּטווערטער [די גראַמאַטיקאַלישע ענדערונג פון הויפּטווערטער].

decli'nable *a.* (די־קלאַי'־נעבל) וואָס קען געבויגען ווערען [בעזאָנדערס וועגען די גראַמאַטיקאַלישע ענדערונגען פון הויפּטווערטער].

decli'nal *a.* (די־קלאַי'־נעל) געבויגען נאָך אונטען; משופּע'דיג.

dec'linate *a.* (דעק'־לי־נייט) געבויגען נאָך אונטען [וועגען פּלאַנצען וואָס זיינען געבויגען].

declina'tion *n.* (דעק־לי־ניי'־שאַן) דעקלינאַציאָן, דאָס בויגען, דאָס בויגען נאָך אונטען אָדער אראָב־צו; דאָס זינקען אָדער פאַלען אויף א נידריגע מדרגה; דאָס אָבנייגען אָן א זייט; דאָס אָבווייכען פון דער גראַדער ליניע; דאָס אראָבגעהן פון דרך הישר; דאָס אָבזאָגען זיך; צוריקווייזונג; די אָבווייכונג פון דער מאַגנעט־נאָדעל פון איהר ריכטונג; דער ווינקעל וואָס בילדעט זיך צווישען דעם מאַגנעטישען מערידיאַן און דעם געאָגראַפישען; די ווייטקייט פון א שטערען פון דעם עקוואַטאָר פון דער ערד.

declina'tional *a.* (דעק־לי־ניי'־שאַנ־על) וואָס איז שייך צו דעקלינאַציאָן. ז. *declination*.

declina'tional tide (דעק־לי־ניי'־שאַנ־על טאַיד) דאָס הויבען זיך און אָבפאַלען פון דעם וואַסער פון ים [עבּ און פלוט], וואָס ווערט פעראורזאַכט דורך דער ענדערונג פון דער ווייטקייט פון דער לבנה פון דער ערד.

declina'tion com'pass (דעק־לי־ניי'־שאַן קאַמ'־פּעס) א ספּעציעלער איינגעשטעלטער קאָמפּאַס צום מעסטען די אָבווייכונגען פון א מאַגנעטישער נאָדעל.

declina'tion of the com'pass (דעק־לי־ניי'־שאַן אוו טהי קאַמ'־פּעס) די אָבווייכונג פון דער קאָמפּאַס־מאַגנעט־נאָדעל פון דעם ווירקליכען מערידיאַן אין וועלכען עס איז פּלאַץ [אין ניו־יאָרק צ. ב. ווייכט אָב די מאַגנעט־נאָדעל פון א קאָמפּאַס אויף אַן ערך 8 גראַד פון מערידיאַן אין דער ריכטונג צו מערב זייט].

declina'tion of the nee'dle (דעק־לי־ניי'־שאַן אוו טהי ניערל) ז. *declination of the compass*.

dec'linator *n.* (דעק'־לי־ניי־טאָר) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די ווייטקייט פון א שטערען פון עקוואַטאָר פון דער ערד; איינער וואָס ענטזאָגט זיך.

decli'natory *a.* (די־קלאַי'־נע־טאָ־רי) וואָס איז שייך צו דעקלינאַציאָן (ז. *declination*); אָבזאָגענדיג זיך.

decli'nature *n.* (די־קלאַי'־נע־טשור) דאָס אָבזאָגען זיך.

decline' *n. and v.* (די־קלאַין') בויגען; בויגען אראָב; ענטזאָגען; זיך נייגען, זיך בויגען אראָב־צו; אָבווייכען פון דער גראַדער ריכטונג; אראָבגעהן פון גלייכען וועג; זיך ענטזאָגען; זינקען אויף א נידריגע מדרגה; קליין ווערען; שוואַך ווערען; דעקלינירען [בויגען א הויפּטוואָרט לויט די גראַמאַטיקאַלישע כללים, ווי צ. ב. אין העברעאיש אב, אבי אביך א. ז. וו.]; דאָס זינקען אויף א נידריגע מדרגה; דאָס שוואַך ווערען [ווי פון א קראַנקהייט]; דאָס ווערען שוואַך און עובר בטל.

declined' *a.* (די־קלאַינד') ז. *declinate*.

decli'ner *n.* (די־קלאַי'־נער) איינער וואָס ענטזאָגט זיך; א זון־זייגער.

decli'nograph *n.* (די־קלאַי'־נאָ־גרעף) אַן אַפּאַראַט וואָס פערצייכענט אויטאָמאַטיש די ווייטקייט פון שטערען פון דעם עקוואַטאָר פון דער ערד.

declinom'eter *n.* (דעק־לי־נאָמ'־ע־טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די אָבווייכונגען פון א מאַגנעט־נאָדעל פון ווירקליכען מערידיאַן.

decli'nous *a.* (די־קלאַי'־נאָס) וואָס איז געבויגען נאָך אונטען אָדער אראָב־צו [וועגען פּלאַנצען].

dec'livate *a.* (דעק'־לי־ווייט) ווענינ געבויגען, עטוואָס משופּע'דיג; וואָס בילדעט מיט א פלעכע א ווינקעל פון ווענינער ווי 45 גראַד.

declive' *a.* (די־קלאַיוו') וואָס איז געבויגען נאָך אונטען אָדער אראָב־צו.

dec'livent *a.* (דעק'־לי־ווענט) געבויגען נאָך אונטען אָדער אראָב־צו; עטוואָס אָבגעבויגען.

decliv'itous *a.* (די־קליוו'־אי־טאָס) געבויגען נאָך אונטען אָדער אראָב־צו.

decliv'ity *n.* (די־קליוו'־אי־טי) די ריכטונג בארג־אראָב; א פלעכע וואָס איז געבויגען אראָב־צו.

decli'vous *a.* (די־קלאַי'־וואָס) ז. *declivitous*.

decoct' *v.* (די־קאָקט') 1. קאָכען; 2. פערדייען; 3. מאַכען בייזע פּלענער.

1. The cook contrived to **decoct** something tasteful for dinner. 3. The conspirators **decocted** some very clever schemes.

decoc'tible *a.* (די־קאָק'־טיבל) וואָס קען געקאָכט ווערען; וואָס קען פערדייט ווערען.

decoc'tion *n.* (די־קאָק'־שאַן) דאָס קאָכען, אויסקאָכען אָדער אָבקאָכען; דאָס וואַסער מיט וועלכען מען האָט אָבגעקאָכט פלייש אָדער גרינס.

decoc'ture *n.* (די־קאָק'־טשור) דאָס וואַסער אין וועלכען פלייש אָדער גרינס איז אָבגעקאָכט געוואָרען.

decohere' *v.* (די־קאָ־היער') מאַכען עפּעס זאָל מעהר ניט זיין צוזעקלעפּט אָדער בעהעפט; אָבטיילען, פונאַנדערנעהמען.

decol'late *v.* (די־קאָל'־אייט) אראָבהאַקען דעם קאָפּ, קעפּען.

decol'lated *a.* (די־קאָל'־איי־טעד) אראָבגעהאַקט דעם קאָפּ, געקעפּט.

decolla'tion *n.* (די־קאָ־ליי'־שאַן) דאָס אבהאַקען דעם קאָפּ, דאָס קעפּען.

décolleté' *a.* (דיי־קאָל־ע־טיי') דעקאָלטירט, טיעף אויסגעשניטען דער האַלז און שולטערען [וועגען פרויען־קליידער].

decol'or *v.* (די־קאַל'־אָר) אָוועקנעהמען דעם קאָליר; מאַכען עס זאָל אָבבלאַקירען אָדער בלייכען.

decol'orant *n. and a.* (די־קאַל'־אָר־ענט) וואָס האָט די אייגענשאַפט אראָבצונעהמען דעם קאָליר; וואָס מאַכט עס זאָל אָבבלאַקירען אָדער בלייכען; א מיטעל צום אָוועקנעהמען דעם קאָליר פון א שטאָף; א בלייכונגס־מיטעל.

decol'orate *v. and a.* (די־קאַל'־אָר־אייט) אָוועקנעהמען דעם קאָליר; מאַכען אַז עס זאָל אָבבלאַקירען; אָבגעבלאַקירט, אָבגעבלייכט.

decolora'tion *n.* (די־קאַל־אָ־ריי'־שאַן) דאָס אָוועקנעהמען דעם קאָליר פון עטוואָס; דאָס אָבבלאַקירען; דאָס ניט האָבען קיין קאָליר.

decolorim'eter *n.* (די־קאַל־אָ־רימ'־ע־טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די ווירקונג פון בלייכונגס־מיטעל.

decoloriza'tion *n.* (די־קאַל־אָר־אַי־זיי'־שאַן) דאָס אָבבלאַקירען אָדער אָבבלייכען.

decol'orize *v.* (די־קאַל'־אָר־אַיז) ז. *decolor*.

decol'orizer *n.* (די־קאַל'־אָר־אַי־זער) עטוואָס וואָס נעהמט אָב דעם קאָליר אָדער וואָס מאַכט, אַז עס זאָל אָבבלאַקירען.

de'complex *a.* (די'־קאָם־פּלעקס) מיט צוזאַמענגעזעצטע אָדער קאָמפּליצירטע בעשטאַנדטיילען.

decomposabil'ity *n.* (די־קאָם־פּאָ־זע־ביל'־אי־טי) די מעגליכקייט פונאַנדערצופאַלען אָדער צו ווערען פונאַנדערגענומען אויף די גרונד־עלעמענטען אָדער בעשטאַנדטיילען [וועגען צונויפגעזעצטע שטאָפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

decompo'sable *a.* (די־קאָם־פּאָו'־זעבל) וואָס קען פונאַנדערגענומען ווערען אָדער צופאַלען אויף די גרונד־עלעמענטען אָדער בעשטאַנדטיילען [וועגען צונויפגעזעצטע שטאָפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען]; וואָס קען פערפוילט ווערען.

decompose' *v.* (די־קאָם־פּאָוס') אויפלעזען, פונאַנדערנעהמען אויף די גרונד־עלעמענטען אָדער בעשטאַנדטיילען [וועגען שטאָפען וואָס בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען]; צופאַלען, אויפגעלעזט ווערען; פערפוילען, צופוילט ווערען.

decomposed' *a.* (די־קאָם־פּאָוזד') וואָס איז פונאַנדערגעפאַלען אָדער פונאַנדערגעטיילט; אָבגעטיילט איינער פון דעם אַנדערען.

decompo'ser *n.* (די־קאָם־פּאָו'־זער) עטוואָס וואָס לעזט אויף אָדער נעהמט פונאַנדער די בעשטאַנדטיילען.

decompos'ite *n. and a.* (די־קאָם־פּאַז'־איט) וואָס בעשטעהט פון צוזאַמענגעזעצטע עלעמענטען; דאָפּעלט צוזאַמענגעזעצט; עטוואָס וואָס בעשטעהט פון א דאָפּעלטער צוזאַמענזעצונג.

decomposi'tion *n.* (די־קאָם־פּאָ־זיש'־אַן) דאָס צופוילט ווערען; דאָס פונאַנדערנעהמען אויף די גרונד־עלעמענטען אָדער בעשטאַנדטיילען; דאָס פונאַנדערפאַלען אויף די בעשטאַנדטיילען; א דאָפּעלטע צוזאַמענזעצונג פון עלעמענטען.

decomposi'tion of for'ces (די־קאָם־פּאָ־זיש'־אַן אוו פאָור'־סעז) דאָס פונאַנדערלעגען א צוזאַמענגעזעצטע קראַפט אויף איהרע בעשטאַנדטיילען.

decomposi'tion of light (די־קאָם־פּאָ־זיש'־אַן אוו לאַיט) דאָס פונאַנדערלעגען א ליכט־שטראַהל אין זיינע פּריזמאַטישע קאָלירען [ווען מען לאָזט דורך א ליכט־שטראַהל דורך א דרייקאַנטיגען געשליפענעם גלעזעל (פּריזמאַ), בעקומט מען א בילד פון פאַרבען, וועלכע מען זעהט אין א רעגען־בויגען].

decompound' *n., a. and v.* (די־קאָם־פּאַונד') וואָס בעשטעהט פון א דאָפּעלטער צוזאַמענזעצונג; דאָפּעלט צוזאַמענגעזעצט, דאָפּעלט פערבונדען; מעהרערע מאָל געטיילט [וועגען געוויסע פּלאַנצען־בלעטער וואָס זיינען מעהרערע מאָל געטיילט]; עטוואָס וואָס איז דאָפּעלט צוזאַמענגעזעצט; דאָפּעלט צוזאַמענזעצען אָדער פערבינדען; צוזאַמענזעצען צוזאַמענגעזעצטע עלעמענטען נאָך אַמאָל.

decompoun'dable *a.* (די-קאמ-פאונ'-דעבל) וואס מען קען צוזאמענזעצען נאך אמאל.

decompound' leaf (די-קאמ-פאונד' ליעף) א בלאט וואס איז מעהרערע מאל געטיילט.

decompound'ly *adv.* (די-קאמ-פאונד'-לי) אויף א דאפעלט צוזאמענגעזעצטען אופן.

dec'orate *v.* (דעק'-א-רייט) דעקארירען, אויספוצען, שעהנער מאכען, בעציערען.

dec'orated *a.* (דעק'-א-ריי-טעד) דעקארירט, אויסגעפוצט, בעציערט.

decora'tion *n.* (דעק-א-ריי'-שאן) דאס דעקארירען, א בעפוצונג; א דעקאראציע, א בעציערונג.

Decora'tion day (דעק-א-ריי'-שאן דיי) דער דעקאראציאנס-טאג [דער 30טער מאי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער איז אנגענומען פאר אן אנדענקונגס-טאג פאר די געפאלענע סאלדאטען אין דעם בירגער-קריעג פון די יאהרען 1861—65. אין דעם טאג ווערען די קברים פון דיעזע געפאלענע קעמפפער דעקארירט מיט בלומען].

dec'orative *a.* (דעק'-א-ריי-טיוו) וואס דעקארירט, בעפוצט, בעציערט, פערשעהנערט.

dec'orative art (דעק'-א-ריי-טיוו ארט) די דעקאראציאנס-קונסט, די קונסט פון דעקארירען אדער אויספוצען צימערען, נעביידען א. ד. ג.

dec'orativeness *n.* (דעק'-א-ריי-טיוו-נעס) דאס זיין דעקארירט, געציערט אדער אויסגעפוצט.

dec'orative notes (דעק'-א-ריי-טיוו נאוטס) קורצע נאטען וואס ווערען צוגעגעבען צו א מעלאדיע זי צו פערציערען.

dec'orator *n.* (דעק'-א-ריי-טאר) א דעקאראטאר, איינער וואס דעקארירט צימערען, געביידעס א. ד. ג.

deco'rous *a.* (די-קאו'-ראס) העפליך; אנשטענדיג, סטאטעטשנע.

He was uniformly decorous and had a high sense of duty.

deco'rously *adv.* (די-קאו'-ראס-לי) אויף אן אנשטענדיגען אופן; מיט העפליכקייט; מיט שטאט; ווי עס דארף צו זיין.

deco'rousness *n.* (די-קאו'-ראס-נעס) אנשטענדיגקייט; שטאט, העפליכקייט.

decor'ticate *v. and a.* (די-קאהר'-טי-קייט) אבשיילען, אברייסען די קארע אדער די שאלעכץ; אראבגעריסען אדער אבגעשיילט דאס אויבערשטע הייטעל אדער שאלעכץ; אהן קארע אדער שאלעכץ.

decortica'tion *n.* (די-קאהר-טי-קיי'-שאן) דאס אבשיילען, דאס אברייסען די קארע, די שאלעכץ אדער דאס הייטעל.

decor'ticator *n.* (די-קאהר'-טי-קיי-טאר) א געצייג אראבצורייסען אדער אבצושיילען קארע אדער שאלעכץ.

deco'rum *n.* (די-קאו'-ראם) העפליכקייט, אנשטענדיגקייט; שטאט; פאסיגקייט.

Decorum must be observed in houses of worship.

decoy' *n. and v.* (די-קאי') אנלאקען, צוציהען; אריינגענארט ווערען, אריינפאלען; א נעץ, א פאסטקע פאר פויגלען אדער חיות; עפעס וואס נארט אריין, ציהט צו אדער לאקט אן.

decoy'-bird *n.* (די-קאי'-בוירד) א לאקפויגעל [א פויגעל וואס ווערט אוועקגעשטעלט אנצולאקען אדער צוצוציהען פויגעל, אז זיי זאלען אריינפאלען אין נעץ].

decoy'-duck *n.* (די-קאי'-דאק) א לאקענטעל [אן ענטעל (קאטשקע) וואס ווערט אוועקגעשטעלט אנצולאקען אנדערע ענטלעך, אז זיי זאלען אריינפאלען אין נעץ]; א פערזאן וואס נארט אריין אנדערע.

decoy'er *n.* (די-קאי'-ער) א נעץ אדער פאסטקע פאר פויגלען אדער חיות.

decrease' *n. and v.* (די-קריעס') פערקלענערען, פערמינדערען; ווייניגער ווערען; פערקלענערט ווערען; א פערקלענערונג, א פערמינדערונג.

decrea'sing *a.* (די-קריע'-סינג) פערקלענערנדיג, פערמינדערענדיג; זיך פערמינדערענדיג.

decrea'singly *adv.* (די-קריע'-סינג-לי) אויף א פערקלענערענדען אדער פערמינדערענדען אופן; דורך פערמינדערונג אדער פערקלענערונג.

decree' *n. and v.* (די-קריע') א דעקרעט, אן אוקאז, א בעפעהל; א בעשטימונג; א געריכטליכער אורטייל; דעקרעטירען, בעשליסען, בעשטימען; ארויסגעבען א געריכטליכען אורטייל.

decree'able *a.* (די-קריע'-עבל) וואס קען בעשלאסען אדער בעשטימט ווערען.

decre'er *n.* (די-קריע'-ער) איינער וואס גיט ארויס א דעקרעט אדער אוקאז.

decreet' *n.* (די-קריעט') א דעקרעט, אן אוקאז, א בעפעהל; א געריכטליכער אורטייל.

dec'rement *n.* (דעק'-רי-מענט) א שטופענווייזע פערקלענערונג אדער פערמינדערונג; די צאהל, מיט וועלכער עטוואס פערקלענערט זיך שטופענוויין.

decrep'id *a.* (די-קרעפ'-איד) ז. *decrepit*.

decrep'it *a.* (די-קרעפ'-איט) אלט, אבגעלעבט, שוואך פון יאהרען.

decrep'itate *v.* (די-קרעפ'-אי-טייט) קנאקען, טרעסקטשען [ווי זאלץ אויף'ן פייער]; בראטען אין א גרויסער היץ, אז דאס געבראטענע זאל קנאקען אדער טרעסטשען.

decrepita'tion *n.* (די-קרעפ-אי-טיי'-שאן) דאס קנאקען אדער טרעסטשען [ווי זאלץ אויף'ן פייער].

decrep'itly *adv.* (די-קרעפ'-איט-לי) דורך שוואכקייט אדער געבראכענקייט פון עלטער.

decrep'itness *n.* (די-קרעפ'-איט-נעס) ז. *decrepitude*.

decrep'itude *n.* (די-קרעפ'-אי-טיוד) צובראכענקייט, אבגעלעבטקייט, שוואכקייט פון יאהרען.

decrescen'do *n.* (דיי-קרע-שענ'-דא) אין מוזיק — אן אריבערגאנג פון א הויכען טאן צו א זאנפטען.

decres'cent *a.* (די-קרעס'-ענט) קלענער ווערענדיג; זיך פערמינדערענדיג.

decre'tal *n. and a.* (די-קרי'-טעל) וואס ענטהאלט דעקרעטען; וואס איז שייך צו א דעקרעט אדער אוקאז; א בריעף פון דעם פאפסט וואס ענטהאלט א דעקרעט וועגען קירכליכע ענינים; א זאמעל-בוך פון דעקרעטען אדער אוקאזען.

Decre'tals *n.* (די-קרי'-טעלז) דער צווייטער טייל פון די קאנאנישע געזעצען, וועלכער ענטהאלט פערשיעדענע ערקלערונגען און בעשטימונגען פון פאפסטען וועגען קירכען-רעכט. ז. *canon law*.

decre'tist *n.* (די-קרי'-טיסט) א סטודענט פון יוריספרודענץ אין די אמאליגע אלטע אוניווערזיטעטען, איבערהויפט אזעלכער וואס האט שטודירט קירכען-געזעץ.

decre'tive *a.* (די-קרי'-טיוו) וואס האט די מאכט פון א דעקרעט אדער בעפעהל.

dec'retorily *adv.* (דעק'-רי-טא-רי-לי) אויף א בעשטימטען, ענטשיעדענעם אופן.

dec'retory *a.* (דעק'-רי-טא-רי) ענטשיידענד; בעשטימט דורך א דעקרעט אדער אוקאז.

decri'al *n.* (די-קראי'-על) דאס אראברייסען אדער אראבקריטיקירען; דאס מאכען צו גארנישט דורך קריטיק; א פערניכטענדע קריטיק; א שטארקע טאדלונג.

decri'er *n.* (די-קראי'-ער) אן אראברייסער, א קריטיקער וואס מאכט צו גארנישט; א פערניכטענדער קריטיקער; א שטרענגער טאדלער.

decry' *v.* (די-קראי') אראברייסען, אראבקריטיקירען, טאדלען; פערדאמען; מאכען צו גארנישט.

decuba'tion *n.* (די-קיו-ביי'-שאן) דאס ליעגען, דאס ליעגען אויסגעצויגען אדער אויסגעשטרעקט; דאס זיין אנגעלעהנט.

decu'bital *a.* (די-קיו'-בי-טעל) וואס איז שייך צו דער דעקיוביטוס-קראנקהייט [געשווירען אויף די זייטען, וועלכע קומען פון לאנג ליעגען אויף'ן קראנקען-בעט].

decu'bitus *n.* (די-קיו'-בי-טאס) די פאזע פון א קראנקען ווען ער ליעגט אין בעט; דעקיוביטוס-קראנקהייט [געשווירען אויף די זייטען, וועלכע קומען פון לאנג ליעגען אויף'ן קראנקען-בעט].

decum'bence *n.* (די-קאמ'-בענס) דאס ליעגען; דאס ליעגען אויסגעשטרעקט אדער אויסגעצויגען; דאס זיין אנגעלעהנט.

decum'bency *n.* (די-קאמ'-בענ-סי) ז. *decumbence*.

decum'bent *a.* (די-קאמ'-בענט) אויסגעשטרעקט; ליעגענדיג; אנגעלעהנט.

decum'bently *adv.* (די-קאמ'-בענט-לי) ליעגענדיג; אויף אן אנגעלעהנטען אופן.

dec'uple *n., a. and v.* (דעק'-יופל) צעהנפאכיג; א צאהל וואס איז צעהן מאל פערגרעסערט; צעהנפאך פערגרעסערען.

decu'rion *n.* (די-קיו'-רי-אן) א פארצייטיגער רוימישער אפיציער איבער צעהן סאלדאטען; א קאמאנדיר פון צעהן [שר עשרה].

decur'rency *n.* (די-קאר'-ענ-סי) די פערלענגערונג פון א בלאט נאך אונטען, וואו ער וואקסט זיך צוזאמען מיט'ן שטאם פון דער פלאנצע.

decur'rent *a.* (די-קאר'-ענט) וואס לויפט נאך אונטען [וועגען בלעטער וועלכע זיינען פערלענגערט נאך אונטען וואו זיי וואקסען זיך צוזאמען מיט דעם שטאם פון דער פלאנצע].

decur'sion *n.* (די-קויר'-שאן) דאס אראבפליסען פון א שטראם אדער טייך.

decur'sive *a.* (די-קויר'-סיוו) וואס פליסט ארונטער.

decur'sively *adv.* (די-קויר'-סיוו-לי) אויף אן אראבפליסענדען אופן.

decurt' *v.* (די-קוירט') אבשניידען קורץ; פערקירצען, אבקירצען.

decur'tate *a. and v.* (די-קויר'-טייט) קורץ אבגעשניטען; אבגעקירצט, פערקירצט; קורץ אבשניידען; אבקירצען, פערקירצען.

decurta'tion *n.* (די-קויר-טיי'-שאן) דאס פערקירצען אדער אבקירצען; פערקירצונג, אבקירצונג.

decurva'tion *n.* (די-קויר-וויי'-שאן)

דאס זיין געבויגען אדער געקרימט נאך אונטען אדער אראב=צו.

decur'vature *n.* (די-קויר'-ווע-טשור) ז. *decurvation*

decurve' *v.* (די-קוירוו') אויסקרימען נאך אונטען, איינבויגען אראב=צו.

decurved' *a.* (די-קוירווד') געבויגען אדער געקרימט נאך אונטען.

dec'ury *n.* (דעק'-יו-רי) א מיליטערישע אבטיילונג פון צעהן סאלדאטען אין אלטען רוים.

decus'sate *v. and a.* (די-קאס'-אייט) דורכקרייצען; קרייצפערמיג דורכשניידען; דורכשניידען; דורכגעקרייצט; קרייצפערמיג; וואס האט די בלעטער אין א קרייצפערמיגער לאגע [יעדע צוויי פאר בלעטער קרייצען זיך איבער].

decus'sated *a.* (די-קאס'-איי-טעד) דורכגעקרייצט; קרייצפערמיג; האבענדיג די בלעטער אין א קרייצפערמיגער לאגע. ז. *decussate*

decus'sately *adv.* (די-קאס'-אייט-לי) אויף א דורכגעקרייצטען אדער דורכגעשניטענעם אופן.

decussa'tion *n.* (די-קא-סיי'-שאן) דאס דורכשניידען, דאס דורכקרייצען.

decus'sative *a.* (די-קאס'-איי-טיוו) דורכשניידענדיג, דורכקרייצענדיג.

decus'satively *adv.* (די-קאס'-איי-טיוו-לי) אויף א קרייצפערמיגען אופן; אויף דעם אופן פון א X.

de'dal *a.* (די'-דעל) קינסטליך, קונסטפאל; ניט אויפריכטיג; כיטרע.

deda'lian *a.* (די-דיי'-לי-ען) ז. *dedal*

ded'alous *a.* (דעד'-ע-לאס) ווי א לאבארינט; פערוווירט, פערפלאנטערט, פערוויקעלט; קינסטליך, קונסטפאל; ניט אויפריכטיג.

ded'icant *n.* (דעד'-אי-קענט) איינער וואס ווייהעט איין [א מענשען, א טעמפעל א. ד. ג.]; איינער וואס ווידמעט [עטוואס צו אימעצען].

ded'icate *v.* (דעד'-אי-קייט) 1. איינווייהען [ווי מאכען א חנוכת הבית]; 2. ווידמען [א שריפט, א ווערק א. ד. ג. צו אימעצען]; 3. פרייוויליג אבטרעטען פריוואט=אייגענטום צו קהל.

2. The author **dedicated** his work to his wife. 3. He **dedicated** his fortune to the public.

dedica'tion *n.* (דעד-אי-קיי'-שאן) איינווייהונג [ווי חנוכת הבית]; ווידמונג; א פרייוויליגע אבטרעטונג פון פריוואט אייגענטום פאר די נוצען פון קהל.

ded'icator *n.* (דעד'-אי-קיי-טאר) איינער וואס ווידמעט עפעס צו אימעצען.

dedicato'rial *a.* (דעד-אי-קיי-טאו'-רי-על) ז. *dedicatory*

ded'icatory *a.* (דעד'-אי-קיי-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון א ווידמונג.

ded'imus *n.* (דעד'-אי-מאס) אן ערלויבניש, וואס מען גיט א פריוואט=פערזאן צו ערפילען פונקציעס, וואס א ריכטער האט, ווי אויספרעגען עדות א. ד. ג.

dédit' *n.* (דיי-די') שטראף=געלד וואס ווערט ארויפגעלעגט אין פראנקרייך אדער אין קאנאדא אויף איינעם וואס האט געבראכען א קאנטראקט.

dedola'tion *n.* (דעד-א-ליי'-שאן) דאס אראבשניידען פלייש פון קערפער; א וואונד, בעזאנדערס א קאפ=וואונד, וואס קומט פון אראבשניידען א שטיק פלייש.

de do'mo reparan'do (די. דאו'-מאו רעפ-ע-רענ'-דאו) א שריפט וואס ווערט אימעצען ארויסגעגעבען פון געריכט געגען זיין שכן, וועמענס הויז איז אין געפאהר איינצופאלען, אז ער זאל מאכען די נויטיגע רעפאראטורען און אבשאפען די געפאהר.

deduca'tion *n.* (דעד-יו-קיי'-שאן) א פערפיהרעניש; א ווענדונג אין א פאלשער ריכטונג.

deduce' *v.* (די-דיוס') דעדוצירען, ארויסדרינגען עפעס פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער פאקט; ציהען א שלוס.

deduce'ment *n.* (די-דיוס'-מענט) א דעדוקציאן, א לאגישער ארויסגעדרונגענער שלוס; אן ארויסגעדרונגענע בעהויפטונג.

deducibil'ity *n.* (די-דיו-סי-ביל'-אי-טי) דאס קענען דעדוצירט אדער לאגיש ארויסגעדרונגען ווערען פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער בעקאנטער טהאטזאך.

dedu'cible *a.* (די-דיו'-סיבל) וואס קען דעדוצירט אדער ארויסגעדרונגען ווערען פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער פאקט.

dedu'cibleness *n.* (די-דיו'-סיבל-נעס) ז. *deducibility*

dedu'cive *a.* (די-דיו'-סיוו) דעדוצירענד, ארויסדרינגענד.

deduct' *v.* (די-דאקט') אבציהען, אראברעכענען.

Deduct the freight charges from the amount of profits.

deduc'tible *a.* (די-דאק'-טיבל) וואס קען אבגערעכענט אדער אבגעצויגען ווערען.

deduc'tio ad impos'sibile (די-דאק'-שי-או עד אים-פאס'-אי-בי-לע) דאס ארויסשטעלען די פאלשקייט פון א היפאטעזע אדער בעהויפטונג דורך דאס בעווייזען, אז די געמאכטע היפאטעזע אדער בעהויפטונג פיהרט צו אזא שלוס, וועלכער איז בעקאנט פאר ניט ריכטיג.

deduc'tion *n.* (די-דאק'-שאן) א דעדוקציאן, דאס ארויסדריגען א שלוס פון א בעקאנטען פרינציפ; א לאגישער ארויסגעדרונגענער שלוס פון א בעקאנטען פרינציפ; דאס אבציהען, דאס אראברעכענען.

deduc'tion of a claim (די-דאק'-שאן אוו ע קליים) דאס בעווייזען די ריכטיגקייט אדער דאס רעכט פון א פאדערונג אין געריכט דורך א לאגישער ארויסדרינגונג פון די פרינציפען פון געזעץ אדער יושר.

deduc'tive *a.* (די-דאק'-טיוו) דעדוקטיוו, ארויסגעדרונגען פון א געוויסען פרינציפ אדער געדאנק; געבויט אויף א שלוס, וועלכער איז ארויסגעדרונגען פון א געוויסען פרינציפ אדער געדאנק.

deduc'tively *adv.* (די-דאק'-טיוו-לי) דורך דעדוקציאן, דורך ארויסדרינגען פון אן אלגעמיינעם פרינציפ.

deed *n. and v.* (דיעד) א טהאט, א האנדלונג; א דאקומענט; א געשריבענער קאנטראקט; א פערקויפס=קאנטראקט פון הייזער אדער לאנד; איבערטראגען הייזער אדער לאנד צו אימעצען דורך א קאנטראקט.

deed'-box *n.* (דיעד'-באקס) א קעסטעל אין וועלכען מען האלט דאקומענטען.

deed'ful *a.* (דיעד'-פול) טהעטיג, פול. מיט טהעטיגקייט, פול מיט גרויסע טהאטען.

deed'less *a.* (דיעד'-לעס) אונטהעטיג; וואס האט זיך ניט אויסגעצייכענט מיט גרויסע טהאטען.

deed of bar'gain and sale (דיעד אוו באר'-גיין ענד סייל) א שטר=מכירה אדער קויף=קאנטראקט אויף הייזער אדער לאנד.

deed of part'nership (דיעד אוו פארט'-נער-שיפ) אן אבמאך פון שותפות.

deed of trust (דיעד אוו טראסט) א פאלמאכט; א בעפאלמעכטיגונג פון אן אפעקון.

deeds of arms (דיעדז אוו ארמז) העלדישע טהאטען אויף'ן שלאכטפעלד.

deed to (דיעד טו) איבערשרייבען אויף אימעצענס נאמען, איבערלאזען בירושה.

He **deeded** his entire cstate to his eldest son.

dee'dy *n.* (דיע'-די) א היהנדעל.

deem *v.* (דיעם) דענקען, רעכענען, טראכטען, מיינען; אורטיילען.

I **deemed** it prudent to be silent.

deem'ster *n.* (דיעמ'-סטער) א ריכטער, א שופט; אן אויסגעקליבענער ריכטער אויף די אינזלען דזשוירסי און מען.

deep *n., a. and adv.* (דיעפ) 1. טיעף, טונקעל [וועגען פארבען], שטארק; אונפערשטענדליך, שווער צו בעגרייפען; 2. הארציג, ערנסט; 3. גרינדליך; כיטרע, פאלש, פעררעטעריש, פערבארגען, געהיים; 4. עטוואס זעהר טיעפעס; טיעפקייט; דער מיטעלפונקט, דער שטארקסטער פונקט; 5. דער ים, דער אקעאן; דער אבגרונד; 6. א טיעף געהיימניס, א סוד.

1. O Lord, thy thoughts are very **deep**. 2. Her **deep** prayers rose to heaven. 3. He is a **deep** schemer.

deep'-brained *a.* (דיעפ'-בריינד) טיעפזיניג. גייסטרייך.

deep'-browed *a.* (דיעפ'-בראוד) וואס האט א טיעפען שכל.

deep'-draw'ing *a.* (דיעפ'-דראה'-אינג) וואס שטעהט טיעף אין וואסער [וועגען א שיף].

dee'pen *v.* (דיעפן) פערטיעפען, פערשטארקען, פערגרעסערען; מאכען געדיכטער; מאכען טונקעלער [א פארב]; מאכען נידריגער דעם טאן; ווערען טיעפער; ווערען טונקעלער.

deep'-felt *a.* (דיעפ'-פעלט) טיעף דורכגעפיהלט.

His **deep-felt** words reached every one's heart.

deep fem'oral ar'tery (דיעפ פעמ'-א-רעל אר'-טע-רי) די הויפט ארטעריע אין דעם הינטערשטען טייל פון פאלקע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

deep ga'ming (דיעפ גיי'-מינג) אן אזארטנער [ליידענשאפטליכער] שפיעל.

deep'-green *a.* (דיעפ'-גריען) טונקעל=גרין.

deep in (דיעפ אין) זיך פערטיעפען, זיך אריינטהאן.

The society is **deep in** the mysteries of occult science.

deep in the mire (דיעפ אין טהי מאיר) טיעף אין דער בלאטע; אין א גרויסער פערלעגענהייט.

deep'ly *adv.* (דיעפ'-לי) טיעף, שטארק, ליידענשאפטליך, גרינדליך; מיט א נידריגען טאן.

deep'ly indebt'ed (דיעפ'-לי אינ-דעט'-עד) שטארק פערפליכטעט; דאנקשולדיג.

I feel **deeply indebted** to you for your many kindnesses.

deep'ly in debts (דיעפ'-לי אין דעטס) איבער'ן קאפ אין חובות.

deep'ly roo'ted (דיעפ'-לי רוה'-טעד) טיעף איינגעווארצעלט.

Hero worship is **deeply rooted** in human nature.

deep'ly versed in (דיעפ'-לי ווירסט איז) שטארק בעלעזען, גוט בעקאנט מיט אן ענין.
He is **deeply versed in** literature.

deep'-mouthed *a.* (דיעפ'-מאוטהט) מיט א טיעפער, שטארקער שטימע; טיעף און שטארק ווי דאס בילען פון א הונד.

deep'ness *n.* (דיעפ'-נעס) טיעפקייט, טיעפענים.

deep'-piled *a.* (דיעפ'-פאילד) טיעף־האריג ווי פלוש אדער סאמעט.

deep'-roo'ted *a.* (דיעפ'-רוה'-טעד) טיעף איינגעווארצעלט.

deep'-sea *a.* (דיעפ'-סיע) וואס איז שייך צו די טיעפערע ערטער פון ים.

deep'-sea lead'-line (דיעפ'-סיע לעד'-לאין) א לאנגער שטריק צו וועלכען עס איז צוגעבונדען א שווערע שטיק בליי, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די טיעפענים פון ים.

deep'-sea soun'ding-machine' (דיעפ'-סיע סאונ'-דינג-מע-שין') א מאשין צו מעסטען די טיעפענים פון ים.

deep'-sea'ted *a.* (דיעפ'-סיע'-טעד) 1. טיעף־זיצענדיג, איינגעפאלען; 2. טיעף־איינגעווארצעלט.
1. A strange fire burned in her **deep-seated** eyes. 2. **Deep-seated** prejudices are not easily rooted out.

deep sense (דיעפ סענס) א טיעפע בעדייטונג.

deep'-set *a.* (דיעפ'-סעט) טיעף אריינגעזעצט, טיעף זיצענד.
He has **deep-set** eyes.

deep'-set'ting *n.* (דיעפ'-סעט'-אינג) א מעטאדע אין מילך־ווירטשאפטען ארבצונעהמען סמעטענע אדער שמאנט פון מילך דורך דעם וואס די מילך ווערט געגאסען אין טיעפע קאנען וועלכע ווערען אבגעקיהלט אויף אייז אדער אין קאלטען וואסער.

deep'-toned *a.* (דיעפ'-טאונד) פון א נידריגען, טיעפען טאן.

deer *n.* (דיער) א הירש.

Deer

deer'-field *n.* (דיער'-פיעלד) ז. ***deer-fold***

deer'-fold *n.* (דיער'-פאולד) א פארק וואו מען האלט הירשען; א טהיער־גארטען.

deer'-hair *n.* (דיער'-העהר) אזא זומפ־פלאנצע וואס וואקסט אין בינטלעך.

deer'-herd *n.* (דיער'-הוירד) איינער וואס האלט אדער האדעוועט הירשען.

deer'-hound *n.* (דיער'-האונד) א יאגד־הונד וועלכער ווערט בענוצט אין יאגד אויף הירשען.

deer'let *n.* (דיער'-לעט) א קליינער הירש.

deer'-mouse *n.* (דיער'-מאוס) די צמעריקאנער שפרינג־מויז.

deer'-neck *n.* (דיער'-נעק) א דינער מאגערער האלז [ווי פון א הירש].

deer'-park *n.* (דיער'-פארק) ז. ***deer-fold***

deer's'-hair *n.* (דיערז'-העהר) ז. ***deer-hair***

deer'-shot *n.* (דיער'-שאט) גרויסע שראט [מיט וועלכע מען שיסט הירשען].

deer'skin *n.* (דיער'-סקין) א הירשען־פעל; הירשען־לעדער.

deer'-stal'ker *n.* (דיער'-סטאה'-קער) א הירשען־יעגער וואס גנב'עט זיך שטילערהייט אונטער און נעהמט דעם הירש געפאנגען.

deer'-stal'king *n.* (דיער'-סטאה'-קינג) שטילע הירש־יאגד. ז. ***deer-stalker***

deer'-stea'ling *n.* (דיער'-סטיע'-לינג) פערבאטענע הירשען־יאגד אויף פרעמדען לאנד.

deer's'-tongue *n.* (דיערז'-טאנג) אזא אמעריקאנער פלאנצע מיט דיקע פליישיגע בלעטער וועלכע האבען זעהר אן אנגענעהמען ריח ווען זיי ווערען געטריקענט.

deer'-ti'ger *n.* (דיער'-טאי'-גער) ז. ***cougar***

dee'sis *n.* (דע-אי'-סיס) דאס אנרופען גאט.

deev *n.* (דיעוו) א בייזער גייסט; א שליח פון אכרימאז, דעם גאט פון פינסטערניס און שלעכטס [אין דער פערזישער מיטאלאגיע].

deface' *v.* (די-פייס') 1. צוקאליעטשען, פערדארבען; 2. אבמעקען; אויסשטרייכען, אויסקראצען.
1. Children are in the habit of **defacing** their school desks.

deface'ment *n.* (די-פייס'-מענט) דאס צוקאליעטשען, דאס פערדארבען; דאס אבמעקען, דאס אויסקראצען.

defa'cer *n.* (די-פיי'-סער) א פערדארבער, א פערטיליגער; איינער וואס צוקאליעטשעט.

defa'cingly *adv.* (די-פיי'-סינג-לי) פערדארבענדיג, צוקאליעטשענדיג.

de fac'to (דע פעק'-טאו) פאקטיש, אין דער ווירקליכקייט, אין אמת'ן.
The election being still contested, Mr. X is the **de facto** governor.

def'æcate *v.* (דעפ'-אי-קייט) ז. ***defecate***

defæca'tion *n.* (דעפ-אי-קיי'-שאן) ז. ***defecation***

defal'cate *v.* (די-פעל'-קייט) זיין שולדיג אין פערכאפען אנפערטרויטעס געלד; פערלייקענען אדער פערכאפען פרעמדעס אנפערטרויטעס געלד; אראברעכענען, אראבנעהמען.

defalca'tion *n.* (די-פעל-קיי'-שאן) דאס פערלייקענען אדער פערכאפען אנפערטרויטעס געלד.
A **defalcation** was found in the treasurer's accounts.

def'alcator *n.* (דעפ'-על-קיי-טאר) איינער וואס פערשווינדעלט אנפערטרויטעס געלד.

defalk' *v.* (די-פאהלק') אראבשניידען, אראבנעהמען.

defama'tion *n.* (דעפ-ע-מיי'-שאן) א דעפעמאציע, א פערלוימדונג; רכילות.

defam'atory *a.* (די-פעמ'-ע-טא-רי) פערלוימדעריש.

defam'atory li'bel (די-פעמ'-ע-טא-רי לאי'-בעל) א פאסקוויל, א פערלוימדעריש, בעליידיגענדע שריפט.

defame' *v.* (די-פיים') פערלוימדען; אנריידען אויף אימעצען רכילות.

defamed' *a.* (די-פיימד') פערלוימדעט.

defa'mer *n.* (די-פיי'-מער) א פערלוימדער; א רכילות'ניק; א פאסקווילען־שרייבער.

defa'ming *n.* (די-פיי'-מינג) דאס בעריידען; פערלוימדונג.

defa'mingly *adv.* (די-פיי'-מינג-לי) אויף א פערלוימדעריש אופן.

default' *n. and v.* (די-פאהלט') א פערזעהען; א פערנאכלעסיגונג; א מאנגעל; א פעהלער; פערזעהען אדער פערנאכלעסיגען; פערפעהלען; פערנאכלעסיגען צו ערפילען פערפפליכטונגען [ווי בעצאהלען א חוב, קומען אין געריכט ווען מען ווערט גערופען א. ד. ג.].
Because he failed to answer the summons the case was decided against the defendant by **default**.

defaul'ter *n.* (די-פאהל'-טער) איינער וואס ערפילט ניט זיינע פערפפליכטונגען [בעצאהלט ניט זיין חוב, קומט ניט אין געריכט, ווען ער ווערט גערופען א. ד. ג.].

defea'sance *n.* (די-פיע'-זענס) דאס אונגילטיג מאכען, דאס מבטל זיין; דאס צונישט מאכען [ווי א קאנטראקט, א דאקומענט א. ד. ג.].

defea'sible *a.* (די-פיע'-זיבל) וואס קען צונישט געמאכט ווערען, וואס קען אונגילטיג געמאכט ווערען.

defea'sibleness *n.* (די-פיע'-זיבל-נעס) דאס קענען אבגעשאפט ווערען, דאס קענען געמאכט ווערען אונגילטיג.

defea'sible ti'tle (די-פיע'-זיבל טאיטל) א רעכט וואס קען געמאכט ווערען אונגילטיג.

defeat' *n. and v.* (די-פיעט') מנצח זיין; א תל מאכען [פון אן ארמעע]; צונישט מאכען, מבטל זיין; צושטערען [האפנונגען, פלענער א. ד. ג.]; א מפלה, א נידערלאגע; די צושטערונג [פון האפנונגען, פלענער א. ד. ג.].

defea'ture *n.* (די-פיע'-טשור) דאס מאכען אונגילטיג, דאס פערניכטען, דאס מבטל זיין, דאס צושטערען.

def'ecate *v. and a.* (דעפ'-אי-קייט) לייטערען, קלאר מאכען; זיך לייטערען, ריין ווערען; געלייטערט; ריין.

defeca'tion *n.* (דעפ-אי-קיי'-שאן) ריינינגונג, לייטערונג; דאס אבריינינגען דעם מאגען; דאס געהן אויף נקיות.

def'ecator *n.* (דעפ'-אי-קיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ריינינגט.

defect' *n.* (די-פעקט') א דעפעקט, א פעהלער, א מום; מאנגעל.
Upon examination the plan was found full of **defects**.

defectibil'ity *n.* (די-פעק-טי-ביל'-אי-טי) אונפאלקאמענהייט; פעהלערהאפטיגקייט; מאנגעלהאפטיגקייט.

defec'tible *a.* (די-פעק'-טיבל) אונפאלקאמען, אונפאלשטענדיג; פעהלערהאפט; מאנגעלהאפט.

defec'tibleness *n.* (די-פעק'-טיבל-נעס) אונפאלקאמענהייט; פעהלערהאפטיגקייט; מאנגעלהאפטיגקייט.

defec'tion *n.* (די-פעק'-שאן) א פעהלער, א פערזעהען, א פערנאכלעסיגונג; אבטריניגקייט [פון גלויבען, פפליכטען א. ד. ג.]; דאס אונטריי ווערען.

defec'tive *n. and a.* (די-פעק'-טיוו) מאנגעלהאפט, פעהלערהאפט, ניט פאלקאם; א קאליקע, א פערקריפעלטער [פיזיש אדער גייסטיג].
He is **defective** in speech.

defec'tively *adv.* (די-פעק'-טיוו-לי) אויף אן אונפאלקאמענעם אופן; אויף א פעהלערהאפטען אדער מאנגעלהאפטען אופן.

defec'tiveness *n.* (די-פעק'-טיוו-נעס) מאנגעלהאפטיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט; אונפאלקאמענהייט.

defect'less *a.* (די-פעקט'-לעס) אהן א דעפעקט, אהן א פעהלער, אהן א מום.

defence' *n.* (די-פענס') דאס פערטיידיגען, א פערטיידיגונג; א ווידערשטאנד; א פערטיידיגונגס-רעדע; א פערטיידיגונגס-שריפט; א פערטיידיגונגס-מיטעל, א שוץ-וואפע; די פערטיידיגונגס-קונסט.

defence'less *a.* (די-פענס'-לעס) שוצלאז; וועהרלאז, אונבעוואפענט; שוואך.

defence'lessly *adv.* (די-פענס'-לעס-לי) אויף א שוצלאזען אדער וועהרלאזען אופן.

defence'lessness *n.* (די-פענס'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט, וועהרלאזיגקייט.

defend' *v.* (די-פענד') פערטיידיגען, בעשיצען; זיך שטעלען ענטגעגען.

defen'dable *a.* (די-פענ'-דעבל) וואס קען פערטיידיגט אדער געשיצט ווערען.

defend' against' (די-פענד' ע-גענסט') בעשיצען פון...

defen'dant *n. and a.* (די-פענ'-דענט) דער אנגעקלאגטער צד; אן אנגעקלאגטער; וואס דארף זיך פערטיידיגען.

defendee' *n.* (די-פענ-דיע') איינער וואס ווערט פערטיידיגט.

defen'der *n.* (די-פענ'-דער) א שיצער, א פערטיידיגער; אן אדוואקאט.

defend' from (די-פענד' פראם) בעשיצען פון...

defen'dress *n.* (די-פענ'-דרעס) א פערטיידיגערין, א בעשיצערין.

defen'sative *n.* (די-פענ'-סע-טיוו) עטוואס וואס שיצט; א שוץ, א פערטיידיגונג.

defense' *n.* (די-פענס') דאס פערטיידיגען; א פערטיידיגונג; א ווידערשטאנד; א פערטיידיגונגס-רעדע; א פערטיידיגונגס-שריפט; א פערטיידיגונגס-מיטעל; א שוץ-וואפע; די פערטיידיגונגס-קונסט.

defense'less *a.* (די-פענס'-לעס) שוצלאז, וועהרלאז, אונבעוואפענט; שוואך.

defense'lessly *adv.* (די-פענס'-לעס-לי) אויף א שוצלאזען אדער וועהרלאזען אופן.

defense'lessness *n.* (די-פענס'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט, וועהרלאזיגקייט.

defensibil'ity *n.* (די-פענ-סי-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו קענען פערטיידיגט ווערען.

defen'sible *a.* (די-פענ'-סיבל) ז. *defendable*.

defen'sibleness *n.* (די-פענ'-סיבל-נעס) ז. *defensibility*.

defen'sive *n. and a.* (די-פענ'-סיוו) וואס נוצט אלס פערטיידיגונג אדער שוץ; פערטיידיגענד; א פערטיידיגונג, א שוץ.

defen'sively *adv.* (די-פענ'-סיוו-לי) אויף א פערטיידיגענדען אדער שיצענדען אופן.

defen'sor *n.* (די-פענ'-סאר) א פערטיידיגער, א שיצער; אן אדוואקאט; אן אנגעקלאגטער.

defen'sory *a.* (די-פענ'-סא-רי) וואס פערטיידיגט, וואס שיצט.

defer' *v.* (די-פויר') 1. אבלעגען; פערציהען; 2. זיך אונטערווארפען אימעצענס מיינונג; נאכגעבען; איבערלאזען אן אנדערען צו אורטיילען; פערלאזען זיך אויף יענעמס מיינונג.
1. He defers his departure. 2. I defer to your wishes.

def'erence *n.* (דעפ'-ער-ענס) דאס נאכגעבען; דאס אונטערווארפען זיך אונטער אימעצענס מיינונג; די אונטערווארפונג, אונטערווארפענהייט; אכטונג.

def'erence to (דעפ'-ע-רענס טו) אכטונג צו אימעצען.
It was in **deference to** your grandfather that I raised no objections to your plan.

def'erent *n. and a.* (דעפ'-ע-רענט) פיהרענדיג, איבערטראגענדיג; עפעס וואס פיהרט אדער לייטעט; א פליסיגקייטס-קאנאל אין מענשליכען קערפער [ווי בלוט-געפעס א. ד. ג.].

deferen'tial *a.* (דעפ-ע-רענ'-שעל) 1. וואס דריקט אוים רעספעקט אדער אונטערווארפענהייט צו אימעצען; 2. וואס פיהרט, וואס לייטעט [וועגען די פליסיגקייטס-קאנאלען אין מענשליכען קערפער].
1. His manner is ever **deferential**.

deferen'tially *adv.* (דעפ-ע-רענ'-שעל-אי) אויסדריקענדיג רעספעקט אדער אונטערווארפענהייט; מיט רעספעקט, מיט אונטערווארפענהייט.

defer'ment *n.* (די-פויר'-מענט) דאס אבלעגען [אויף שפעטער].

deferred' annu'ity (די-פוירד' ע-ניו'-אי-טי) רענטע, וואס מען הויבט אן אויסצוצאהלען יעהרליך ערשט פון א בעשטימטער צייט אן.

deferred' bonds (די-פוירד' באנדז) ווערטה-פאפיערען אדער אקציעס וואס די פראצענטען אויף זיי פאנגען זיך אן צו הויבען ערשט פון א געוויסען טערמין.

deferred' en'try (די-פוירד' ענ'-טרי) אן אפענער פאסטען, וואס איז נאך ניט פערשריבען אין קאנטא-בוך [אין בוך-פיהרונג].

deferred' pay (די-פוירד' פיי) א געהאלט פון צוויי פענים א טאג וואס ווערט געצאהלט אין ענגלאנד צו סאלדאטען פון דער ארמעע ווען זיי טרעטען ארויס פון דיענסט.

deferred' shares (די-פוירד' שעהרז) אקציעס פון א קאמפאניע וואס בערעכטיגען זייערע קויפער צו דיווידענד נאר נאך א געוויסען טערמין.

deferred' stock (די-פוירד' סטאק) ז. *deferred shares*.

defer'rer *n.* (די-פויר'-ער) איינער וואס לעגט אב [אויף שפעטער], א פערציהער; איינער וואס גיט זיך אונטער.

defeu'dalize *v.* (די-פיו'-דעל-איז) אוועקנעהמען די פעאדאלע פארם. ז. *feudalism*.

defi'ance *n.* (די-פאי'-ענס) אן ארויספאדערונג צום קאמפף; ענטגעגנונג; דאס שטעלען זיך ענטקעגען; א ווידערשטאנד; פעראכטונג צו געפאהר אדער צו ווידערשטאנד.

defi'ant *a.* (די-פאי'-ענט) ארויספאדערענדיג צום קאמפף; שטעלענדיג זיך ענטגעגען; ארויסצייגענדיג א ווידערשטאנד.

defi'antly *adv.* (די-פאי'-ענט-לי) מיט אן ארויספאדערונג; דורך שטעלען זיך ענטגעגען; ארויסצייגענדיג א ווידערשטאנד.

defi'antness *n.* (די-פאי'-ענט-נעס) דאס ארויספאדערען צום קאמפף; דאס שטעלען זיך ענטגעגען; דאס ארויסצייגען א ווידערשטאנד.

defi'ciency *n.* (די-פיש'-ען-סי) מאנגעל; מאנגעלהאפטיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט; אונפאלשטענדיגקייט, אונפאלקאמענהייט.

defi'ciency in weight (די-פיש'-ען-סי אין הווייט) דאס ניט האבען די פולע וואג.

defi'cient *a.* (די-פיש'-ענט) פעהלערהאפט; מאנגעלהאפט; אונפאלקאמען, אונפאלשטענדיג.

defi'ciently *adv.* (די-פיש'-ענט-לי) אויף א פעהלערהאפטען אדער מאנגעלהאפטען אופן; אויף אן אונפאלשטענדיגען אדער אונפאלקאמענעם אופן.

def'icit *n.* (דעפ'-אי-סיט) א דעפיציט [די סומע מיט וועלכע די הוצאה איז גרעסער ווי די הכנסה].

de fi'de (די פאי'-די) וואס בעלאנגט צו דער אמונה; אונבעדינגט.

defi'er *n.* (די-פאי'-ער) איינער וואס פאדערט ארויס צום קאמפף; איינער וואס שטעלט זיך ענטגעגען.

defile' *n. and v.* (די-פאיל') בעשמוצען, פעראונרייניגען, בעפלעקען; מטמא זיין; שענדען; פערפיהרען; מארשירען אין שמאלע לאנגע רייהען; א שמאלער דורכגאנג צווישען בערג, א דורכגאנג, וואס מען קען דורכגעהן נור אין שמאלע רייהען; א מארש אין שמאלע רייהען.

defile'ment *n.* (די-פאיל'-מענט) בעשמוצונג, פעראונרייניגונג, בעפלעקונג; ענטעהרונג, שענדונג, פערפיהרונג; דאס מטמא זיין.

defi'ler *n.* (די-פאי'-לער) איינער אדער עפעס וואס בעשמוצט אדער בעפלעקט; א פערפיהרער, א שענדער; איינער וואס איז מטמא.

defi'nable *a.* (די-פאי'-נעבל) דעפינירבאר, וואס קען ערקלערט ווערען, וואס קען בעשטימט ווערען.

defi'nably *adv.* (די-פאי'-נע-בלי) אויף א דעפינירבארען אדער ערקלערבארען אופן.

define' *v.* (די-פאין') דעפינירען, ערקלערען; בעשטימען, פעסטשטעלען.

defined' *a.* (די-פאינד') דעפינירט, בעשטימט.

defi'ner *n.* (די-פאי'-נער) איינער אדער עפעס וואס דעפינירט, ערקלערט אדער בעשטימט; א לעהר-ביכעל וואס ענטהאלט דעפיניציאנען.

def'inite *a.* (דעפ'-אי-ניט) דעפיניטיוו, בעשטימט, פעסטגעזעצט; בעגרענעצט.
I shall await your **definite** answer.

def'inite ar'ticle (דעפ'-אי-ניט אר'-טיקל) דער בעשטימטער ארטיקעל אין גראמאטיק [ווי די ווערטער: דער, די, דאס].

def'initely *adv.* (דעפ'-אי-ניט-לי) אויף א דעפיניטיווען אדער בעשטימטען אופן.

def'initeness *n.* (דעפ'-אי-ניט-נעס) דאס זיין דעפינירט אדער בעשטימט; דאס זיין גענוי ערקלערט.

def'inite num'ber (דעפ'-אי-ניט נאמ'-בער) א בעקאנטע צאהל [א צאהל נעבען וועלכער עס שטעהט דער נאמען פון די זאכען וועלכע ווערען געצעהלט, ווי 3 עפעל, 5 טישען א. ד. ג.].
"Three apples" is a **definite number**.

defini'tion *n.* (דעפ-אי-ניש'-אן) א דעפיניציאן, א גענוי בעשטימטע ערקלערונג [פון א ווארט אדער אויסדרוק].

defini'tional *a.* (דעפ-אי-ניש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א דעפיניציאן.

defin'itive *a.* (די-פינ'-אי-טיוו) דעפיניטיוו, בעשטימט, אויסדריקליך, ענטשיעדען, פאזיטיוו; א ווארט וואס בעשטימט אדער בעגרענעצט [ווי די ווערטער: דער, די דאס].

defin'itively *adv.* (די-פינ'-אי-טיוו-לי) מיט בעשטימטהייט; אויסדריקליך; פאזיטיוו; גענוי.

defin'itiveness *n.* (די-פינ'-אי-טיוו-

נעס) בעשטימטהייט; אויסדריקליכקייט; ענטשיעדענהייט.

defin'itude *n.* (די-פינ׳-אי-טיוד) בע־שטימטהייט, אויסדריקליכקייט.

defini'tum *n.* (דעפ-אי-נאי׳-טאם) א בעשטימטע זאך.

deflagrabil'ity *n.* (דעפ-לע-גרע-ביל׳-אי-טי) אין כעמיע — פערברענליכקייט; די אייגענשאפט צוצוציהען פייער און פער־ברענט ווערען.

defla'grable *a.* (די-פליי׳-גרעבל) פער־ברענליך; וואס ציהט צו פייער.

def'lagrate *v.* (דעפ׳-לע-גרייט) פער־ברענען; פערצעהרען; אויפפלאמען.

deflagra'tion *n.* (דעפ-לע-גריי׳-שאן) אבברענונג, פערברענונג; אויפפלאמונג.

def'lagrator *n.* (דעפ׳-לע-גריי-טאר) אן אפאראט צו פערברענען מעטאלען.

deflect' *v.* (די-פלעקט׳) אבבויגען, אב־קעהרען אן א זייט; אבווענדען; זיך אב־בויגען.

The shade **deflects** the light.

deflec'ted *a.* (די-פלעק׳-טעד) אבגעבוי־גען, אבגעקעהרט אן א זייט.

Circumstances **deflected** him from his original purpose.

deflec'tion *n.* (די-פלעק׳-שאן) דאס אבבויגען, דאס אבקעהרען אן א זייט; די אבקעהרונג פון דרך־הישר.

deflec'tive *a.* (די-פלעק׳-טיוו) וואס פעראורזאכט אן אבווייכונג אדער אבקעה־רונג פון וועג.

deflex' *v.* (די-פלעקס׳) אבקעהרען אן א זייט; אבווייכען; אויסבויגען ארונטער־צו.

deflexed' *a.* (די-פלעקסט׳) געבויגען, ארונטערגעבויגען.

deflex'ion *n.* (די-פלעק׳-שאן) ז. *deflection*.

deflex'ure *n.* (די-פלעק׳-שור) אבווייכונג, אבקעהרונג, אבבויגונג.

deflo'rate *a.* (די-פלאו׳-רייט) אבגע־בליהט, בערויבט פון די בליטהען; אהן בליטהען [וועגען פלאנצען].

deflora'tion *n.* (דעפ-לא-ריי׳-שאן) דאס בלייבען אהן בליטהען; דאס פערלירען די בלומען; די אבקלייבונג פון עפעס, דאס סאמע בעסטע, דער ערשטער זארט; דאס שענדען [א יונגע פרויענצימער].

deflour' *v.* (די-פלאור׳) ז. *deflower*.

deflow'er *v.* (די-פלאו׳-ער) בערויבען די בלומען אדער די שעהנקייט פון עפעס; שענדען.

def'luent *a.* (דעפ׳-לוה-ענט) וואס רינט ארונטער־צו, וואס געהט אראב־צו; וואס איז צונויפגעוואקסען מיט׳ן שטאם נידריגער פון דעם ארויסשפראצונגס־פונקט [וועגען פלאנצען־טיילען]. ז. *decurrent*.

deflu'vium *n.* (די-פלוה׳-ווי-אם) דאס אראבפאלען [ווי די האר פון קאפ אדער די קארע פון א בוים, וואס פאלען אראב דורך א קראנקהייט].

deflux'ion *n.* (די-פלאק׳-שאן) דער אב־פלוס פון ליחה אדער בלוט, א קאטאר, אן ענטצינדונג.

defo'liate *v.* and *a.* (די-פאו׳-לי-אייט) בערויבען פון בלעטער; אראבברייסען די בלעטער; וואס האט אנגעווארען די בלע־טער.

defo'liated *a.* (די-פאו׳-לי-איי-טעד) ז. *defoliate*.

defolia'tion *n.* (די-פאו-לי-איי׳-שאן) די אבפאלונג פון די בלעטער.

defo'liator *n.* (די-פאו׳-לי-איי-טאר) דאס וואס פערניכטעט די בלעטער פון בוי־מער [ווי געוויסע אינזעקטען].

deforce' *v.* (די-פאורס׳) פערהאלטען א גוט מיט געוואלד; עפעס בעזיצען געגען גע־זעץ, ניט צולאזען דעם אמת׳ען אייגענטי־מער.

deforce'ment *n.* (די-פאורס׳-מענט) דאס פערהאלטען לאנד אדער הייזער, אויף וועלכע אן אנדערער האט א רעכט.

defor'ciant *n.* (די-פאור׳-שיענט) איי־נער וואס האט פערכאפט פרעמדע ערד און וויל זי ניט אבגעבען דעם אייגענטימער.

deforcia'tion *n.* (די-פאור-שי-איי׳-שאן) דאס פערכאפען מיט געוואלד אייגעמס אייגענטום פאר א חוב.

defor'est *v.* (די-פאר׳-עסט) אויסהאקען די וועלדער; אבברייניגען א געגענד פון די וועלדער.

deforesta'tion *n.* (די-פאר-עס-טיי׳-שאן) דאס אויסהאקען די וועלדער.

deform' *v.* (די-פארם׳) פערדארבען די געשטאלט פון עפעס; מאכען א מום, פער־קריפלען; מאכען העסליך; אומוואנדלען, ענדערען די פארם.

deforma'tion *n.* (דעפ-אר-מיי׳-שאן) דאס פערדארבען די געשטאלט פון עפעס; דאס מאכען א מום, פערקריפלונג; מיאוס־קייט, העסליכקייט; אומוואנדלונג.

deformed' *a.* (די-פארמד׳) העסליך, מיאוס; מיט א מום, פערקריפעלט.

On account of the accident he has a deformed hand.

defor'medly *adv.* (די-פאר׳-מעד-לי) אויף א העסליכען שטייגער; דורך פער־קריפלונג.

defor'medness *n.* (די-פאר׳-מעד-נעס) מיאוס׳קייט, העסליכקייט, פערקריפלונג.

defor'mer *n.* (די-פאר׳-מער) איינער וואס מאכט א תל פון א זאך, פערדארבט איהר פארם.

defor'mity *n.* (די-פאר׳-מי-טי) העס־ליכקייט, מיאוסקייט, פערזעהעניש; פער־קריפלונג.

defraud' *v.* (די-פראהד׳) בעטריגען, אב־נארען.

defrau'der *n.* (די-פראה׳-דער) א בע־טריגער, א שווינדלער.

defraud' the cus'toms (די-פראהד׳ טהי קאס׳-טאמז) ניט צאהלען קיין פאשלי־נע [גרענעץ־אבצאהל] דורך א שווינדעל.

defray' *v.* (די-פריי׳) בעצאהלען פאר עפעס; דעקען אייגעמס הוצאות.

The committee agreed to **defray** the expenses of the speaker.

defray'al *n.* (די-פריי׳-על) דאס בע־צאהלען, דאס סילוק׳ן; דאס דעקען איי־נעמס הוצאות.

defray'er *n.* (די-פריי׳-ער) איינער וואס בעצאהלט אדער קוויטירט די אויסגאבען.

defray'ment *n.* (די-פריי׳-מענט) בע־צאהלונג; קוויטירונג; דאס דעקען די הוצאות.

deft. אבקירצונג פון *defendant*.

deft *a.* (דעפט) פלינק, געשיקט, געשייט, בריה׳ש.

Her **deft** hands made this beautiful design.

def'terdar *n.* (דעפ׳-טער-דאר) דער גרויס־שאצמייסטער [קאזנאטשיי] אין טירקיי.

deft'ly *adv.* (דעפט׳-לי) געשיקט, פלינק, מעשה בריה.

deft'ness *n.* (דעפט׳-נעס) פלינקקייט, געשיקטקייט, בריה׳שקייט.

defunct' *n.* and *a.* (די-פאנקט׳) 1. טויט, אויסגעלאשען [וועגען לעבען]; 2. אונ־טערגעגאנגען, אויסגעשפיעלט; 3. א טוי־טער, א מת.

2. The club is now **defunct**.

defy' *v.* (די-פאי׳) ארויסרופען א געגנער צום קאמפף; וואגען ארויסצוטרעטען גע־גען איינעם; ניט מורא האבען, פעראכטען.

degen'eracy *n.* (די-דזשענ׳-ע-ריי-סי) דאס דעגענערירען, דאס אנווערען די פריהעריגע מעלות, דאס ווערען אלץ ערגער און ערגער; דער אונטערגאנג, דאס פאלען אלץ נידריגער און נידריגער.

degen'erate *v.* and *a.* (די-דזשענ׳-ע-רייט) דעגענערירען, אונטערגעהן; ווערען געמיין; פאלען אלץ נידריגער און נידרי־גער; דעגענערירענד, אונטערגעהענד, פער־ליערענד אלץ מעהר פון די אייגענע מעלות; געמיין, נידריג.

degen'erately *adv.* (די-דזשענ׳-ע-רייט-לי) אויף א דעגענערירענדער אדער געמיינער ארט.

degen'erateness *n.* (די-דזשענ׳-ע-רייט-נעס) די דעגענערירונג, דער צו־שטאנד, ווען די נאטירליכע אדער אריגי־נעלע אייגענשאפטען פון א זאך געהען אונטער און ווערען פערלארען.

degenera'tion *n.* (די-דזשענ-ע-ריי׳-שאן) דעגענעראציאן, ענטארטונג, דער אונ־טערגאנג פון די נאטירליכע אדער אריגי־נעלע אייגענשאפטען, וועלכע זיינען כא־ראקטעריסטיש פאר א געוויסען מין אדער זאך.

degen'erative *a.* (די-דזשענ׳-ע-רע-טיוו) וואס געהט אונטער; וואס פערלירט זיינע כאראקטעריסטישע מעלות.

deglu'tinate *v.* (די-גלוה׳-טי-נייט) אב־קלייען, אבקלעפען; ארויסציהען די קליי פון עפעס.

deglutina'tion *n.* (די-גלוה-טי-ניי׳-שאן) דאס אבקלייען; דאס ארויסציהען די קליי פון עפעס.

degluti'tion *n.* (דעג-לוה-טיש׳-אן) דאס שלינגען, דאס איינשלינגען.

deglu'titive *a.* (די-גלוה׳-טי-טיוו) וואס איז שייך צום שלינגען; שלינגענד.

deglu'titory *a.* (די-גלוה׳-טי-טא-רי) וואס דיענט צום שלינגען.

degrada'tion *n.* (דעג-רע-דיי׳-שאן) דעגראדאציאן, דאס פאלען אין מעמד, דאס אראבגעזעצט ווערען פון א העכערער שטו־פע אויף א נידריגערער; די ערנידערונג אין ראנג, אמט א. ד. ג.; די פערמינדע־רונג פון קראפט, פון ווערטה, פון דער שטעלונג; אין מאלעריי — דאס מאכען קלענער אדער טונקעלער געוויסע פיגורען אויף א בילד, כדי זיי זאלען אויסזעהן אז זיי שטעהען ווייטער; אין געאלאגיע — די אראבזעצונג אדער דאס לאנגזאמע זינ־קען פון בערג און קאנטינענטען דורך די ווירקונג פון וואסער און אנדערע אורזא־כען; אין ביאלאגיע — די דעגענעראציאן פון א מין, זיין אראבפאלען פון א העכע־רער פארם פון ענטוויקלונג צו א נידריגע־רער; אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען — דאס אראבגעזעצט ווערען פון א העכערען קלאס אין א נידריגערען.

degrada'tional *a.* (דעג-רע-דיי׳-שאנ-על) וואס דעגראדירט, וואס פאלט ארונ־טער פון א העכערער שטופע פון ענטוויק־לונג אויף א נידריגערער.

degrade' *v.* (די-גרייד׳) דעגראדירען, ארונטערזעצען פון א העכערען צושטאנד אויף א נידריגערען; ערנידריגען, פערמינ־דערען אין ווערטה, אין עהרע א. ד. ג.; ווירקען אויף דער דעגראדאציא פון א מין; ווירקען אויף דער אבזעצונג פון בערג און יבשה. ז. *degradation*.

degra'ded *a.* (די־גריי׳־דעד) דעגרא־
דירט, ערנידריגט, געפאלען.
ז. ***degradation***
degra'ding *a.* (די־גריי׳־דינג) ערנידרי־
גענד; בריינגענדיג צו א נידריגערען צו־
שטאנד; נידריג, געמיין.
degra'dingly *adv.* (די־גריי׳־דינג־לי)
אראבזעצענד; ערנידריגענד; אויף א ניד־
ריגען, געמיינעם אופן.
degree' *n.* (די־גריע׳) א שטופע, א
מדרגה, א ראנג; די שטופע פון נאהענטש־
קייט אדער ווייטערע קרובה׳שאפט [ווי א
שני־בשני, שלישי־בשלישי א. ז. וו.]; א
גראד [א 360־טער טייל פון א קרייז];
אין גראמאטיק — איינע פון די דריי פער־
גלייכונגס־שטופען פון די ביי־ווערטער [ווי
גרויס, גרעסער, דער גרעסטער]; אין אל־
געברא — די פאטענץ [די צאהל, וועלכע
בעוויזט וויפיעל מאל א געוויסע צאהל
האט זיך גע׳כופל׳ט אויף זיך אליין]; אין
אריפמעטיק — דער קלאס, איינע פון די
גרופען פון דריי ציפערען, אויף וועלכע
מען צוטיילט א גרויסע צאהל [ווי למשל
360,584,126]; אין מוזיק — די שטופע,
דאס אינטערוואל [פעריאדען אין טאקט].
degree' of lat'itude (די־גריע׳ אוו
לעט׳־אי־טיוד) א גראד פון א מערידיאן.
ז. ***meridian***
degree' of lon'gitude (די־גריע׳ אוו
לאנ׳־דזשי־טיוד) א גראד פון א פארא־
לעל. ז. ***parallel***
degust' *v.* (די־גאסט׳) פערזוכען; האבען
א טעם.
degus'tate *v.* (די־גאס׳־טייט)
ז. ***degust***
degusta'tion *n.* (די־גאס־טיי׳־שאן)
דאס פערזוכען.
dehisce' *v.* (די־היס׳) פלאצען, זיך פא־
נאנדערשפאלטען, זיך עפענען [ווי ביי
געוויסע פרוכטען פון פלאנצען].
dehis'cence *n.* (די־
היס׳־ענס) פלאצען, דאס
עפענען זיך [פון פלאנ־
צען].
dehis'cent *a.* (די־היס׳־
ענט) פלאצענדיג, עפע־
נענדיג זיך [ווי געוויי־
סע פרוכטען פון פלאנ־
צען].
dehis'cent fruit (די־
היס׳־ענט פרוהט) א
פרוכט, ביי וועלכער עס
פלאצט אדער עפענט זיך
די איינהילונג.
dehorn' *v.* (די־הארן׳)
אוועקנעהמען די הערנער.

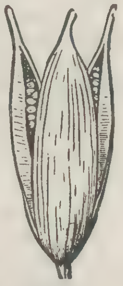
Dehiscent Fruit

dehorta'tion *n.* (די־האר־טיי׳־שאן)
די אבראטהונג, דאס אבריידען פון צו טהאן
עפעס.
dehor'tative *a.* (די־האר׳־טע־טיוו)
ז. ***dehortatory***
dehor'tatory *a.* (די־האר׳־טע־טא־רי)
אבראטהענדיג.
dehor'ter *n.* (די־האר׳־טער) דער אב־
ראטהער.
dehumaniza'tion *n.* (די־היו־מענ־אי־
זיי׳־שאן) דאס אוועקנעהמען די מענשליכע
אייגענשאפטען; דאס פערגרעבען, דאס
פערווילדען.
dehu'manize *v.* (די־היו׳־מענ־איז)
אוועקנעהמען די מענשליכע אייגענשאפטען;
פערגרעבען, פערווילדען.
dehy'drate *v.* (די־האי׳־דרייט) אין כע־
מיע — אוועקנעהמען אדער ארויסציהען
דאס וואסער; פערליערען וואסער אדער
פייכטקייט.
dehy'drater *n.* (די־האי׳־דריי־טער)
דאס וואס נעהמט אוועק אדער ציהט ארויס
דאס וואסער.
dehydra'tion *n.* (די־האי־דריי׳־שאן)
אין כעמיע — דאס אוועקנעהמען דאס וואַ־
סער אלס א געוויסען עלעמענט פון שטאף.
deic'tic *a.* (דאיק׳־טיק) אין לאגיק — די־
רעקט; וואס דרינגט ארויס א שלוס דורך
דירעקטע בעווייזע.
deic'tically *adv.* (דאיק׳־טי־קעל־אי)
דירעקט ארויסדרינגענד; ווי איינער וואס
דרינגט ארויס צום פונקט.
deif'ic *a.* (די־איפ׳־איק) וואס מאכט
געטליך; געטליך.
deif'ical *a.* (די־איפ׳־איק־על) ז. ***deific***
deifica'tion *n.* (די־אי־פי־קיי׳־שאן) די
פערגעטערונג; דאס זיין פערגעטערט.
de'ifier *n.* (די׳־אי־פאי־ער) איינער וואס
פערגעטערט.
de'iform *a.* (די׳־אי־פארם) עהנליך צו
גאט [בצלם אלהים].
de'ify *v.* (די׳־אי־פאי) פערגעטערען;
האלטען פאר א גאט, דיענען ווי צו גאט.
deign *v.* (דיין) ווירדיגען.
He did nothing for me. He did not even deign to answer my question.
Deinothe'rium *n.* (דאי־נא־טהי׳־רי־
אם) דער דינאטעריום. ז. ***Dinotherium***
Deipnos'ophist *n.* (דאיפ־נאס׳־א־
פיסט) דער טיש־פילאזאף, איינער וואס
פיהרט א לומד׳ישען געשפרעך ביי א מאל־
צייט.
deip'otent *a.* (דע־איפ׳־א־טענט) וואס
האט א געטליכע קראפט.
de'ism *n.* (די׳־איזם) דעאיזם [די לעהרע
אז גאט עקזיסטירט, אבער ער האט זיך
קיינמאל ניט ענטפלעקט פאר מענשען].
de'ist *n.* (די׳־איסט) א דעאיסט, איינער
וועלכער גלויבט אין גאט, אבער לייקענט
אב, אז גאט האט זיך ווען עס איז ענט־
פלעקט פאר מענשען; איינער וואס ליי־
קענט אין השגחה פרטית.
deis'tic *a.* (די־איס׳־טיק) וואס איז שייך
צום דעאיזם. ז. ***deist***
deis'tical *a.* (די־איס׳־טי־קעל) דעאיס־
טיש. ז. ***deist***
deis'tically *adv.* (די־איס׳־טי־קעל־אי)
אויף א דעאיסטישען שטייגער. ז. ***deist***
de'ity *n.* (די׳־אי־טי) געט־
ליכקייט; א זאך וועלכע מען האלט פאר
געטליך; א פערזאן אדער זאך, וועלכע מען
דיענט ווי גאט.
De'ity *n.* (די׳־אי־טי) גאט, דער רבונו של
עולם.
dejec'ta *n.* (די־דזשעק׳־טא) אויסלעערונג
[טינוף, צאה].
dejec'ted *a.* (די־דזשעק׳־טעד) נידער־
געשלאגען, בעטריבט.
The failure of his plans dejected him.
dejec'tedly *adv.* (די־דזשעק׳־טעד־לי)
מיט נידערגעשלאגענהייט, מיט בעטריבט־
הייט.
dejec'tedness *n.* (די־דזשעק׳־טעד־נעס)
נידערגעשלאגענהייט; דאס זיין בעטריבט.
dejec'tion *n.* (די־דזשעק׳־שאן) נידערגע־
שלאגענהייט, בעטריבטהייט; שטוהלגאנג;
די אויסלעערונג [טינוף, צאה].
dejec'tory *a.* (די־דזשעק׳־טא־רי) ני־
דערשלאגענד; וואס פעראורזאכט שטוהל־
גאנג.
dejec'ture *n.* (די־דזשעק׳־טשור) טינוף,
צאה.
déjeuner' *n.* (דיי־זשע־ניי׳) פריהשטיק.
de ju're (די דזשוה׳־רי) מיט רעכט; לויט
געזעץ; על פי דין.
dek'agram *n.* (דעק׳־ע־גרעם)
ז. ***decagram***
dek'astere *n.* (דעק׳־ע־סטיר)
ז. ***decastere***
Del. [איי־ ***Delaware*** אבקירצונג פון
נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון
אמעריקא].
delaine' *n.* (די־ליין׳) א זארט מוסלין
[דינער שטאף פאר פרויען־קליידער].
delap'sion *n.* (די־לעפ׳־שאן) דאס ארונ־
טערפאלען אדער ארונטערלאזען זיך, דאס
זיין אראבגעפאלען אדער אראבגעלאזען.
delate' *v.* (די־לייט׳) פער׳מסר׳ען, בריינ־
גען א קלאגע געגען אימיצען; אנגעבען;
ארויסגעבען, פעראפענטליכען, פערשפריי־
טען, פערברייטען.
dela'tion *n.* (די־ליי׳־שאן) אן אנקלאגע;
א מסירה אויף אימיצען.
dela'tor *n.* (די־ליי׳־טאר) א מסור, א
דאנאסטשיק, א דענונציאנט, א שפיאן.
delay' *n. and v.* (די־ליי׳) אבלעגען,
אבהאלטען אויף א צייט; הינדערען;
שטעהן בלייבען פאר א ווילע; זיך פער־
האלטען; דאס אבלעגען אויף שפעטער;
אן אבהאלט פאר א צייט, א הינדערניס.
delay'able *a.* (די־ליי׳־עבל) וואס קען
אבגעלעגט ווערען אויף שפעטער.
delay'er *n.* (די־ליי׳־ער) איינער וואס
לעגט אב אויף שפעטער; איינער וואס
האלט אב אדער פערצעגערט.
delay'ingly *adv.* (די־ליי׳־אינג־לי)
אבלעגענדיג אויף שפעטער; דורך פערצע־
גערונג אדער אבלעגונג.
del cred'ere (דעל קרעד׳־ע־רע) גאראנ־
טיע אדער ערבות פון א מעקלער אדער
געשעפטס־אגענט.
de'le *v.* (די׳־לי) מעק אויס, שטרייך אויס,
נעהם ארויס [געברויכט אלס אן אויס־
דרוק פאר שריפטזעצער, אז זיי זאלען
אויסמעקען אדער ארויסווארפען אן איבי־
ריג ווארט].
del'eble *a.* (דעל׳־איבל) וואס קען אויס־
געמעקט אדער אויסגעשטראכען ווערען.
delectabil'ity *n.* (די־לעק־טע־ביל׳־אי־
טי) דאס זיין אנגענעהם אדער ליעבליך;
פערגניגען.
delec'table *a.* (די־לעק׳־טעבל) אנגע־
נעהם, ליעבליך; וואס מאכט פערגניגען.
delec'tableness *n.* (די־לעק׳־טעבל־נעס)
דאס זיין אנגענעהם אדער ליעבליך; פער־
גניגען.
delec'tably *adv.* (די־לעק׳־טע־בלי)
אויף אן אנגענעהמען אדער פערגניגטען
אופן.
delec'tate *v.* (די־לעק׳־טייט) מאכען
אנגענעהם, מאכען פערגניגען.
delecta'tion *n.* (די־לעק־טיי׳־שאן)
גרויס פערגניגען.
delec'tus *n.* (דע־לעק׳־טאס) אן אויס־
וואהל; א זאמלונג, א כרעסטאמאטיע
[מייסטענס אן אויסוואהל פון לעזע־שטי־
קער אין גריכיש און לאטיין].
del'egant *n.* (דעל׳־אי־גענט) איינער וואס
בעפאלמעכטיגט אדער גיט איבער זיין
מאכט צו אן אנדערען; איינער וואס גיט
איבער א חוב וואס קומט איהם צו זיינעם
א בעל־חוב.
del'egate *n., v. and a.* (דעל׳־אי־גייט)
א דעלעגאט; א געשיקטער מיט א פאל־
מאכט; אן אבגעארדענטער [דעפוטאט]
פון אן אמעריקאנער טעריטאריע [ניט פון
א שטאאט] צום אמעריקאנער קאנגרעס

[פארלאמענט]; בעפאלמעכטיגען; שיקען מיט פאלמאכט; אנפערטרויען; איבערטראגען א חוב צו אימעצען; דעלעגירט, בעפאלמעכטיגט, געשיקט מיט א פאלמאכט.

del'egated *a.* (דעל׳-אי-גיי-טעד) דעלעגירט, בעפאלמעכטיגט, געשיקט מיט א פאלמאכט.

delega'tion *n.* (דעל-אי-גיי׳-שאן) א דעלעגאציאן; דאס שיקען א דעלעגאט אדער דעלעגאטען; דאס איבערטראגען א חוב [דאס אבצאהלען א חוב מיט א חוב פון אן אנדער פערזאן].

delen'da *n.* (די-לענ׳-דא) עפעס וואס דארף אויסגעמעקט אדער אויסגעשטראכען ווערען.

delete' *v.* (די-ליט׳) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

delete'rious *a.* (דעל-אי-טי׳-רי-אס) שעדליך; גיפטיג.

Eating unripe fruit is **deleterious** to health.

delete'riously *adv.* (דעל-אי-טי׳-רי-אס-לי) אויף א שעדליכען אופן.

delete'riousness *n.* (דעל-אי-טי׳-רי-אס-נעס) דאס זיין שעדליך.

dele'tion *n.* (די-לי׳-שאן) דאס אויסמעקען; עפעס וואס איז אויסגעמעקט אדער אויסגעשטראכען; אן אויסגעמעקט ווארט אדער פראזע; אויסראטונג; פערטיליגונג.

deleti'tious *a.* (דעל-אי-טיש׳-אס) פון וואס עס ווערט אדער דארף ווערען אויסגעמעקט.

dele'tive *a.* (די-לי׳-טיוו) אויסמעקענדיג; אויסשטרייכענדיג.

del'etory *n.* (דעל׳-אי-טא-רי) עטוואס וואס מען מעקט אויס.

delf *n.* (דעלף) קאלירטע, גלאזירטע ערדגעשיר.

delft *n.* (דעלפט) ז. *delf*.

delft'ware *n.* (דעלפט׳-הוועהר) ז. *delf*.

De'lian *a.* (דיע׳-לי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל דעלאס [א קליינער אינזעל אין עגעאישען ים, בעקאנט אין דער גריכישער מיטאלאגיע אלס דאס געבורטספלאץ פון דעם גריכישען גאט אפאלא און פון דער געטין ארטעמוס אדער דיאנא. אויף דעם אינזעל האט זיך אויך געפונען דער בעריהמטעסטער אין גריכענלאנד אפאלא־טעמפעל].

delib'erate *v. and a.* (די-ליב׳-ע-רייט) 1. נאכדענקען, איבערלעגען; בעטראכטען, דיסקוטירען; 2. בעדאכטזאם, מיושב׳דיג, איבערלעגענט; פארזיכטיג; לאנגזאם; קאלטבלוטיג.

1. The convention **deliberated** on the question for four hours. 2. The speaker gave his **deliberate** judgment.

delib'erately *adv.* (די-ליב׳-ע-רייט-לי) מיט איבערלעגונג, מיט פארזיכטיגקייט, מיושב׳דיג; דורך בעראטהונג, אויף א בעראטהענדען אופן.

delib'erateness *n.* (די-ליב׳-ע-רייט-נעס) בעדאכטזאמקייט, פארזיכטיגקייט, מיושב׳דיגקייט, איבערלעגונג, לאנגזאמקייט [אין אננעהמען בעשליסע].

delib'erater *n.* (די-ליב׳-ע-ריי-טער) איינער וואס איבערלעגט זיך; איינער וואס איז זיך מישב; איינער וואס איז פארזיכטיג אין אננעהמען בעשליסע.

delibera'tion *n.* (די-ליב-ע-ריי׳-שאן) דאס בעטראכטען, דאס איבערלעגען, דאס נאכדענקען; דאס מישב זיין זיך; דאס בעטראכטען אדער דיסקוטירען עפעס ביי א פערזאמלונג; דאס בעראטהען זיך; לאנגזאמקייט אין אננעהמען בעשליסע; פארזיכטיגקייט, קאלטבלוטיגקייט, מיושב׳דיגקייט; א בעשטימטע גוט־דורכגעטראכטע אבזיכט.

delib'erative *n. and a.* (די-ליב׳-ע-ריי-טיוו) איבערלעגענדיג, נאכדענקענדיג; בעראטהענד; די קונסט צו בעווייזען און איבערצייגען [אין רעדנער־קונסט].

delib'erator *n.* (די-ליב׳-ע-ריי-טאר) ז. *deliberater*.

del'ible *a.* (דעל׳-איבל) ז. *deleble*.

del'icacy *n.* (דעל׳-אי-קע-סי) דאס זיין דעליקאט אדער פיין־שמעקענד; פיינקייט, אויסגעצייכנעטקייט, צארטקייט, געשמאקהאפטיגקייט, שוועכליכקייט, עמפפינדליכקייט; א צושטאנד, וואס פאדערט ספעציעלע פארזיכטיגקייט; העפליכקייט.

del'icate *n. and a.* (דעל׳-אי-קייט) דעליקאט, פיין־שמעקענד, געשמאקהאפט; פיין, צארט, אויסגעצייכנעט, שוועכליך, עמפפינדליך, העפליך; א פערצארטעלטער מענש.

del'icately *adv.* (דעל׳-אי-קייט-לי) אויף א דעליקאטען שטייגער.

del'icateness *n.* (דעל׳-אי-קייט-נעס) דאס זיין דעליקאט; צארטקייט, ווייכקייט, שוועכליכקייט.

del'icates *n.* (דעל׳-אי-קייטס) נאשערייען.

delicates'sen *n.* (דעל-אי-קא-טעס׳-ען) דעליקאטעסען [צושפייזען, געוועהלטע שפייזען, צוגעריכטע שפייזען].

deli'cious *a.* (די-ליש׳-אס) שטארק אנגענעהם, וואס פערשאפט פיעל פערגניגען, זעהר געשמאק.

I ate a **delicious** pear.

deli'ciously *adv.* (די-ליש׳-אס-לי) אויף אן אופן וואס איז זעהר אנגענעהם, אדער וואס פערשאפט פיעל פערגניגען; זעהר געשמאק.

deli'ciousness *n.* (די-ליש׳-אס-נעס) דאס זיין זעהר געשמאק אדער זעהר אנגענעהם.

delict' *n.* (די-ליקט׳) פערברעכען געגען געזעץ.

delight' *n. and v.* (די-לאיט׳) צופריעדענשטעלען אויף׳ן העכסטען אופן; פערשאפען פיעל פערגניגען; ענטציקען; זיך שטארק צופריעדענשטעלען; האבען פיעל פערגניגען; פרייד, צופריעדענהייט, ענטציקונג, פערגניגען; עטוואס וואס שטעלט שטארק צופריעדען, וואס פעראורזאכט פיעל פערגניגען אדער וואס ענטציקט.

deligh'ted *a.* (די-לאי׳-טעד) העכסט ערפרעהט, שטארק צופריעדען, ענטציקט.

deligh'tedly *adv.* (די-לאי׳-טעד-לי) מיט דער העכסטער פרייד, מיט דער העכסטער צופריעדענהייט, מיט פיעל פערגניגען, מיט ענטציקונג.

delight'ful *a.* (די-לאיט׳-פול) שטארק אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד; ענטציקענד.

delight'fully *adv.* (די-לאיט׳-פול-אי) אויף אן ענטציקענדען אדער שטארק אנגענעהמען אופן.

delight'fulness *n.* (די-לאיט׳-פול-נעס) דאס זיין שטארק אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד; דאס זיין ענטציקענד.

deligh'tingly *adv.* (די-לאי׳-טינג-לי) ז. *delightfully*.

delight' in mis'chief (די-לאיט׳ אין מיס׳-טשיף) הנאה האבען פון טהאן שלעכטס.

delight'less *a.* (די-לאיט׳-לעס) אהן פרייד, אהן פערגניגען.

delight'some *a.* (די-לאיט׳-סאם) ז. *delightful*.

delight'somely *adv.* (די-לאיט׳-סאם-לי) ז. *delightfully*.

delight'someness *n.* (די-לאיט׳-סאם-נעס) ז. *delightfulness*.

delim'it *v.* (די-לים׳-איט) בעשטימען די גרענעצען; בעגרענעצען.

delimita'tion *n.* (די-לים-אי-טיי׳-שאן) דאס בעשטימען די גרענעצען; די בעגרענעצונג.

delin'eable *a.* (די-לינ׳-אי-עבל) וואס קען געצייכענט ווערען, וואס קען געמאלט ווערען, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין ווארט אדער אין בילד.

delin'eament *n.* (די-לינ׳-אי-ע-מענט) א צייכנונג; אן ענטוואורף, א סקיצירונג, א שילדערונג, א בעשרייבונג.

delin'eate *v.* (די-לינ׳-אי-אייט) צייכענען, סקיצירען, מאכען אן ענטוואורף, שילדערען, בעשרייבען.

delinea'tion *n.* (די-לינ-אי-איי׳-שאן) 1. דאס סקיצירען; דאס אנוווארפען [א בילד פון עפעס]; דאס צייכנען; 2. דאס שילדערען, דאס בעשרייבען.

2. The novel is full of many **delineations** of interesting characters.

delin'eator *n.* (די-לינ׳-אי-איי-טאר) איינער וואס סקיצירט, צייכענט, שילדערט אדער בעשרייבט עפעס; א שניידער־פאסאן, וואס מען קען מאכען גרעסער און קלענער לויט דער מאס פון דעם קלייד; אן אינסטרומענט וואס סקיצירט די אויבערפלעכע פון דעם באדען [ווערט בענוצט צום אויפנעהמען א פולען פלאן פון א געגענד].

delin'eatory *a.* (די-לינ׳-אי-איי-טא-רי) וואס צייכענט, סקיצירט, שילדערט אדער בעשרייבט.

delin'quency *n.* (די-לינ׳-קהווענ-סי) א פערברעכען; דאס ניט ערפילען אדער דאס פערנאכלעסיגען א פפליכט.

delin'quent *n. and a.* (די-לינ׳-קהווענט) פערברעכעריש; ניט ערפילענדיג אדער פערנאכלעסיגענדיג א פפליכט; א פערברעכער; איינער וואס פערנאכלעסיגט זיין פפליכט.

delin'quently *adv.* (די-לינ׳-קהווענט-לי) ניט ערפילענדיג אדער פערנאכלעסיגענדיג א פפליכט.

del'iquate *v.* (דעל׳-אי-קהווייט) שמעלצען, צוגעהן; צושמאלצען ווערען.

deliqua'tion *n.* (דעל-אי-קהוויי׳-שאן) שמעלצונג.

deliquesce' *v.* (דעל-אי-קהועס׳) צוגעהן; צושמאלצען ווערען.

deliques'cence *n.* (דעל-אי-קהועס׳-ענס) דאס צושמעלצען, דאס צוגעהן, דאס צופליסען.

deliques'cent *a.* (דעל-אי-קהועס׳-ענט) צושמעלצענדיג, צוגעהענדיג, צופליסענדיג.

deliq'uiate *v.* (די-ליק׳-הווי-אייט) ז. *deliquesce*.

deliquia'tion *n.* (די-ליק-הווי-איי׳-שאן) ז. *deliquescence*.

deliq'uium *n.* (די-ליק׳-הווי-אם) דאס צופליסען; דאס צוגעהן; א שוואכער, צוקראכענער שכל.

delir'iant *n.* (די-ליר׳-אי-ענט) א גיפט וואס פעראורזאכט משוגעת; וואס רופט ארויס דאס ריידען פון היץ אדער קראנקהאפטע פארשטעלונגען.

delirifa'cient *n. and a.* (די-ליר-אי-פיי׳-שיענט) וואס רופט ארויס קראנק־

האפטע היץ־פארשטעלונגען אדער ריידען פון היץ; א שטאף וואס פעראורזאכט עס.

delir'ious *a.* (די-ליר'-אי-אס) משוגע, וואהנזיניג; פאנטאזירענדיג [פון היץ]; איבעררייצט פון געפיהלען; ריידענדיג פון היץ.

delir'iously *adv.* (די-ליר'-אי-אס-לי) אויף א וואהנזיניגען, משוגע'נעם אופן; מיט קראנקהאפטע פארשטעלונגען, ריידענדיג פון היץ.

delir'iousness *n.* (די-ליר'-אי-אס-נעס) משוגעת, וואהנזיניגקייט; קראנקהאפטע פאנטאזיעס אדער דאס ריידען פון היץ.

delir'ium *n.* (די-ליר'-אי-אם) משוגעת, וואהנזין; א שטארקע אויפרעגונג אדער איבעררייצונג פון די געפיהלען; איבערטריבענער ענטוזיאזם; קראנקע פאנטאזיעס; דאס ריידען פון היץ.

délit' *n.* (דיי-לי') א געריכטס־פאל וועגען א פערזאן וואס האט דורך בעטרוג פעראורזאכט שאדען צו אימעצען.

delites'cence *n.* (דעל-אי-טעס'-ענס) דאס פלעצליכע פערשווינדען פון אן ענטצינדונג אדער געשווילעכטס; צוריקגעצויגענהייט, דאס צוריקטרעטען פון געזעלשאפטליכען לעבען.

delites'cency *n.* (דעל-אי-טעס'-ענ-סי) ז. *delitescence*

delites'cent *a.* (דעל-אי-טעס'-ענט) צוריקגעצויגען, בעהאלטען.

deliv'er *v.* (די-ליוו'-ער) בעפרייען; איבערגעבען, אבליפערען; צושטעלען; זיך אונטערגעבען; געלעגען ווערען [האבען א קינד]: אויסשיסען, אבפייערען, אויסלאדען; ארויסשרייען, ארויסריידען, זיך אויסערען [אין א רעדע].

deliv'erable *a.* (די-ליוו'-ער-עבל) וואס מען קען איבערגעבען, וואס קען איבערגעגעבען ווערען; וואס דארף געליפערט אדער צוגעשטעלט ווערען; וואס איז צו בעפרייען.

deliv'er a blow (די-ליוו'-ער ע בלאו) דערלאנגען א זעץ.

deliv'er an attack' (די-ליוו'-ער ען ע-טעק') אנגרייפען, אטאקירען דעם פיינד.

deliv'erance *n.* (די-ליוו'-ער-ענס) בעפרייאונג; פריישפרעכונג; דאס געראטעוועט ווערען; איבערליפערונג; איבערגעבונג; אן אויסערונג, אן ערקלערונג; דאס געלעגען ווערען [דאס האבען א קינד].

deliv'erance bless'ing (די-ליוו'-ער-ענס בלעס'-אינג) דאס גומל בענשען.

deliv'er a speech (די-ליוו'-ער ע ספיטש) האלטען א רעדע.

deliv'er bat'tle (די-ליוו'-ער בעטל) גיבען א שלאכט.
The commander returned to deliver battle.

deliv'ered of a child (די-ליוו'-ערד אוו ע טשאילד) געלעגען געווארען.

deliv'erer *n.* (די-ליוו'-ער-ער) א בעפרייער; אן איבערליפערער, אן איבערגעבער.

deliv'er from (די-ליוו'-ער פראם) בעפרייען פון...

deliv'er judg'ment (די-ליוו'-ער דזשאדזש'-מענט) משפט'ען.

deliv'er to poster'ity (די-ליוו'-ער טו פאס-טער'-אי-טי) אונשטערבליך מאכען.

deliv'er to the wind (די-ליוו'-ער טו טהי ווינד) ארויסווארפען צו אלע די רוחות.

deliv'ery *n.* (די-ליוו'-ער-אי) די בעפרייאונג; די אויסליפערונג; די איבערגאבע; דאס אונטערגעבען זיך; דאס געלעגען ווערען [דאס האבען א קינד]; דאס אויסערען זיך; דער שטייגער פון פארטראגען אדער זינגען; דאס צושטעלען, דאס צושיקען; דאס אויסשיסען, דאס אבפייערען א שאס.

deliv'ery in fact (די-ליוו'-ער-אי אין פעקט) די איבערטראגונג פון גיטער אדער מטלטלין פון איין פערזאן צו אן אנדערער.

deliv'ery-valve *n.* (די-ליוו'-ער-אי-וועלוו) דאס אויסלאס־ווענטיל [דאס ווענטיל ביי דאמפף־מאשינען אדער פומפען דורך וועלכען עס ווערט ארויסגעלאזען דאמפף אדער וואסער].

dell *n.* (דעל) א קליינער שמאלער טהאל צווישען צוויי בערג.

delo'calize *v.* (די-לאו'-קעל-איז) ארויסטרעטען אדער בעפרייען פון די לאקאלע ראהמען; מאכען ברייטער דעם שטאנדפונקט; מאכען פון א לאקאלען אינטערעס אן אלגעמיינעם.

delph *n.* (דעלף) ז. *delf*

Del'phian *n. and a.* (דעל'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער אלטער גריכישער שטאדט דעלפי אדער צו דעם גאט אפאלא וועמעס טעמפעל איז דארטען געווען; וואס איז שייך צו דעם אראקעל פון דעלפי אדער צו די פריסטער פון אפאלא; רעטזעלהאפט; וואס געפינט זיך אונטער געטליכער השפעה; נביא'יש; אן איינוואהנער פון דעלפי.

Del'phic *a.* (דעל'-פיק) וואס איז שייך צו דעלפי, די פארצייטיגע גריכישע שטאדט אדער צום אראקעל וואס איז דארטען געווען; רעטזעלהאפט; וואס געפינט זיך אונטער געטליכער השפעה; נביא'יש; וואס איז שייך צו דעם גאט אפאלא פון דעלפי אדער זיינע פריסטער.

del'phin *n. and a.* (דעל'-פין) וואס איז שייך צו דעם פראנצויזישען קרוינפרינץ; וואס איז שייך צום דעלפין־פיש; אזא פעטס וואס געפינט זיך אין דעם אויל פון דעם דעלפין־פיש.

Delphin'ian *n. and a.* (דעל-פינ'-אי-ען) ז. *Delphian*

delphin'ian *n. and a.* (דעל-פינ'-אי-ען) ז. *delphin*

delphin'ic *a.* (דעל-פינ'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דעם דעלפין־פיש.

del'ta *n.* (דעל'-טא) דער בוכשטאב דעלטא [דער פיערטער בוכשטאב אין גריכישען אלפאבעט]; די שטיקער ערד [אין דער פארם פון א דריי־עק] צווישען די פאנאנדערגעטיילטע שטראמען פון געוויסע טייכען ביי זייער אריינפאלען אין ים; יעדע זאך וואס האט א דריי־עקיגע פארם.

del'toid *n. and a.* (דעל'-טאיד) דרייעקיג, וואס האט די פארם פון גריכישען בוכשטאב דעלטא; דער דרייעקיגער מוסקעל פון דער פלייצע.

deltoi'dal *a.* (דעל-טאי'-דעל) ז. *deltoid*

delu'dable *a.* (די-ליו'-דעבל) לייכט צו בעטריגען; וואס קען אבגענארט ווערען.

delude' *v.* (די-ליוד') בעטריגען, פערפיהרען אין א בלאטע, פערבלענדען.

delu'der *n.* (די-ליו'-דער) אן אבנארער, א בעטריגער, א פערפיהרער.

del'uge *n. and v.* (דעל'-יודזש) א מבול, א פערפלייצונג; גיסען ווי א מבול; איבערשוועמען, פערפלייצען.

del'uged in tears (דעל'-יודזשד אין טיערז) בעגאסען מיט טרעהרען.

delun'dung *n.* (די-לאנ'-דאנג) די וויזעל־קאץ [א מין קאץ פון דעם אינזעל יאווא].

Delundung

delu'sion *n.* (די-ליו'-זשאן) דאס ארייננארען מיט עפעס, דאס בעטריגען; דאס זיין אבגענארט; דאס האבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס; פערבלענדונג, אילוזיאן, איינבילדונג; בעטרוג.

delu'sionist *n.* (די-ליו'-זשאנ-איסט) אן אבנארער אדער אבגענארטער; איינער וואס בילדעט זיך איין; איינער וואס האט א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס.

delu'sive *a.* (די-ליו'-סיוו) פערבלענדענד, איינבילדענד, בעטריגענד, אבנארענד.

delu'sively *adv.* (די-ליו'-סיוו-לי) נארענדיג, בלענדענדיג; איינבילדענדיג; אויף א בעטריגערישען אופן.

delu'siveness *n.* (די-ליו'-סיוו-נעס) פערבלענדעניש; דאס זיין איינגעבילדעט; די ניינונג אבצונארען.

delu'sory *a.* (די-ליו'-סא-רי) ז. *delusive*

delve *v.* (דעלוו) גראבען; פארשען.

delve in'to (דעלוו אינ'-טו) זיך גראבען אין א זאך, אריינדרינגען אין א זאך.
He delves into the depths of the Talmud.

del'ver *n.* (דעל'-ווער) דער גרעבער; איינער וואס גראבט זיך אין א זאך, פארשט אוים עפעס גרינדליך.

del'ving *n.* (דעל'-ווינג) דאס גראבען, דאס אונטערזוכען, דאס פארשען.

Dem. אבקירצונג פון *Democrat* אדער *Democratic*

demagnetiza'tion *n.* (די-מעג-נעט-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען די מאגנעטישע צוציהונגס־קראפט.

demag'netize *v.* (די-מעג'-נעט-איז) אוועקנעהמען די מאגנעטישע קראפט.

demagog'ic *a.* (דעמ-ע-גאדזש'-איק) דעמאגאגיש, ווי א דעמאגאג. ז. *demagogue*

dem'agogism *n.* (דעמ'-ע-גאג-איזם) דעמאגאגיע, די האנדלונגען און פרינציפען פון א דעמאגאג. ז. *demagogue*

dem'agogue *n.* (דעמ'-ע-גאג) א דעמאגאג, א רעדנער אדער פאלקס־פיהרער, וואס שטרעבט צו ווערען א ליעבלינג פון דער מאסע, חנפ'ענענדיג זי און שטיצענדיג זיך אויף איהר אונוויסענהייט. א פרינציפענלאזער פאליטישער אגיטאטאר; איינער וואס זוכט צו ערווערבען

פאליטישע מאכט, שפיעלענדיג אויף די שוואכקייטען פון המון.

dem'agoguery *n.* (דעמ'-ע-גאג-ע-רי) ז. *demagogism*

dem'agogy *n.* (דעמ'-ע-גאדזש-אי) ז. *demagogism*

demain' *n.* (די-מיין') א לאנדגוט; א מאיאנטעק.

demand' *n.* *and v.* (די-מענד') פאדערען; ארויסשטעלען א פאדערונג; רופען צום געריכט; א פאדערונג; דאס וואס עס ווערט געפאדערט; די נאכפראגע; א פראגע, אן אנפראגע.

deman'dable *a.* (די-מענ'-דעבל) וואס קען געפאדערט ווערען; אויף וועלכען מען קען נאכפרעגען.

demand' a mee'ting (די-מענד' ע מיע'-טינג) ארויסרופען אויף א דועל.

demand' and supply' (די-מענד' ענד סא-פלאי') אין פאליטישע עקאנאמיע — די נאכפראגע און אנבאט [די פערהעלטנים, וועלכע עקזיסטירט צווישען די צאהל סחורות, וועלכע מען וויל קויפען און די צאהל סחורות, וואס עס איז דא צו פערקויפען].

deman'dant *n.* (די-מענ'-דענט) דער וואס פאדערט; דער אנקלאגער אין געריכט.

deman'der *n.* (די-מענ'-דער) א פאדערער; איינער וואס פאדערט.

deman'dress *n.* (די-מענ'-דרעס) די מאהנערקע, די וואס קלאגט אן.

demarca'tion *n.* (די-מאר-קיי'-שאן) דאס בעצייכנען א גרענעץ-ליניע; די גרענעץ-ליניע.

de'march *n.* (די'-מארק) דער דעמארך, דער מאגיסטראט פון א געמיינדע אין אלט-גריכענלאנד; אין היינטיגע צייטען — א מאגיסטראט פון א שטאדט אין גריכענלאנד.

demark' *v.* (די-מארק') בעשטימען גרענעצען.

demarka'tion *n.* (די-מאר-קיי'-שאן) ז. *demarcation*

deme *n.* (דיעם) א שטאדט-בעצירק אין דער אלטער אטיקע און אין היינטיגען גריכענלאנד.

demean' *v.* (די-מיען') אויפפיהרען זיך; קאנטראלירען זיך אליין; אנפיהרען אדער קאנטראלירען עפעס; ערנידריגען.

demea'nor *n.* (די-מיע'-נאר) די אויפפיהרונג; דאס אויפפיהרען זיך.

demembra'tion *n.* (די-מעמ-ברײ'-שאן) דאס אבשניידען א גליעד; די פערקריפלונג פון קערפער.

dement' *a.*, *n.* *and v.* (די-מענט') פערריקט, משוגע; א פערריקטער; מאכען פערריקט.

demen'tate *a.* (די-מענ'-טייט) משוגע, פערריקט.

demen'ted *a.* (די-מענ'-טעד) משוגע; ארונטער פון זינען.

demen'tia *n.* (די-מענ'-שיא) משוגעת, וואהנזין.

demephitiza'tion *n.* (די-מעפ-אי-טי-זיי'-שאן) דאס רייניגען די לופט פון מיאזמען [אונגעזונטע אויסדאמפפונגען].

demeph'itize *v.* (די-מעפ'-אי-טאיז) רייניגען די לופט פון מיאזמען [אונגעזונטע אויסדאמפפונגען]; פערטרייבען די שלעכטע, אונגעזונטע לופט.

demer'it *n.* *and v.* (די-מער'-איט) די פערשולדונג; דאס פערזעהן; שלעכטע אויפפיהרונג, מעשים רעים; ערנידריגען, מאכען ווערטהלאז.

demer'it mark (די-מער'-איט מארק) א שלעכטער באל, נאטע אדער אטמעטקע [אין לעהר-אנשטאלטען].

demersed' *a.* (די-מורסט') וואס געפינט זיך אדער וואקסט אונטער'ן וואסער.

demesne' *n.* (דע-מיען') ז. *demain*

Deme'ter *n.* (די-מי'-טער) דעמעטער, די געטין פון פרוכטבארקייט און די בעשיצערין פון הייראטען [אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע].

demi' *n.* (די-מאי') א סטודענט וואס בעקומט סטיפענדיע [א געוויסע יעהרליכע אונטערשטיצונג] אין אקספארדער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד.

dem'i *a.* (דעמ'-אי) האלב, העלפט [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

dem'i-bain *n.* (דעמ'-אי-ביין) ז. *demi-bath*

dem'i-bas'tion *n.* (דעמ'-אי-בעס'-טיאן) א האלבער באסטיאן [א געוויסע פארם פון בעפעסטיגונג].

dem'i-bath *n.* (דעמ'-אי-בעטה) א פוס-וואנע, א וואנע, וואו עס געהט אריין נור א טייל פון קערפער.

dem'i-brigade' *n.* (דעמ'-אי-ברי-גייד') א האלבע בריגאדע [אין דער ארמעע].

dem'i-ca'dence *n.* (דעמ'-אי-קיי'-דענס) אין מוזיק — א האלבע קאדענץ [די פערשטארקונג פון טאן ביז דער 5טער נאטע פון דער גאמא].

dem'i-can'non *n.* (דעמ'-אי-קענ'-אן) א פארצייטיגער גרויסער הארמאט.

dem'icircle *n.* (דעמ'-אי-סוירקל) אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען.

dem'i-cul'verin *n.* (דעמ'-אי-קאל'-ווער-אין) א מין הארמאט פון 16טען און 17טען יאהרהונדערט.

dem'i-di'tone *n.* (דעמ'-אי-דאי'-טאון) אין מוזיק — די קליינע טערצע [דער דריטער טאן פון גרונד-טאן אין א גאמא].

dem'i-fo'lio *n.* (דעמ'-אי-פאו'-ליאו) האלב-פאליא [א געוויסער פארמאט פון געדרוקטע ביכער].

dem'i-gaunt'let *n.* (דעמ'-אי-גענט'-לעט) אין כירורגיע — א באנד אויף א האנד עהנליך צו א הענטשקע אריינצושטעלען אויסגעלונקענע פינגער.

dem'igod *n.* (דעמ'-אי-גאד) דער האלב-גאט, א מענש מיט געוויסע געטליכע אייגענשאפטען [וועגען די לעגענדארע העלדען אין די פאבלען פון די אלטע פעלקער].

dem'igoddess *n.* (דעמ'-אי-גאד-עס) די האלב-געטין [אין די פאבלען פון די אלטע פעלקער].

dem'ijohn *n.* (דעמ'-אי-דזשאן) א גרויסע פלאש אין א געפלאכטענעם קערבעלע.

dem'i-lance *n.* (דעמ'-אי-לענס) א קליינע פיקע; א רייטער בעוואפענט מיט א קליינער פיקע.

dem'ilune *n.* *and a.* (דעמ'-אי-לון) די האלבע לבנה; אין פעסטונגס-ווערק — אן אויסערליכער אויסגעבויגענער וואל צו בעשיצען די זייטען פון א באסטיאן; אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

dem'i-monde *n.* (דעמ'-אי-מאנד) א קלאס פרויען פון צווייפעלהאפטען כאראקטער, וועלכע שטעהען עטוואס העכער אין ראנג פון פראסטע גאסען-פרויען [פראסטיטוטקעס].

dem'i-octa'vo *n.* (דעמ'-אי-אק-טיי'-וואו) א האלבע אקטאווע [אין מוזיק].

dem'iquaver *n.* (דעמ'-אי-קוויי-ווער) א זעכצעהנטעל [נאטע] אין מוזיק.

dem'i-relief' *n.* (דעמ'-אי-רי-ליעף') א האלב רעליעפע [בולט'ע] סקולפטור-ארבייט.

dem'irep *n.* (דעמ'-אי-רעפ) [פערקירצט פון *demi-reputation*], א פרויענצימער פון צווייפעלהאפטער ארענטליכקייט.

demisabil'ity *n.* (די-מאי-זע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אבגעגעבען ווערען אין ארענדע, דאס קענען פערדונגען ווערען.

demi'sable *a.* (די-מאי'-זעבל) וואס קען פערפאכטעט אדער פערדונגען ווערען.

dem'isang *a.* (דעמ'-אי-סענג) פון געמישטען בלוט [וואס שטאמט פון צוויי ראסען, איינע פון זיי — נים קיין אייראפעאישע].

demise' *n.* *and v.* (די-מאיז') איבערטראגען; פערפאכטען, פערדינגען; אבזאגען בצוואה; די פטירה, דער טויט פון א הערשער; דאס איבערגעבען די קרוין צו א צווייטער פערזאן; דאס איבערגעבען דעם בעזיץ צו די יורשים; דאס אבגעבען אין ארענדע.

dem'i-sem'i *a.* (דעמ'-אי-סעמ'-אי) האלב פון האלב [א פיערטעל].

dem'isemiqua'ver *n.* (דעמ'-אי-סעמ-אי-קוויי'-ווער) א צוויי-און-דרייסיגסטעל נאטע אין מוזיק.

demis'sion *n.* (די-מיש'-אן) ערנידריגונג; אונטערגאנג, אבשוואכונג; דאס אבזאגען זיך פון עפעס; רעזיגנאציאן, דעמיסיאן.

demis'sionary *a.* (די-מיש'-אנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דעמיסיע, צו אבזאגען זיך פון עפעס; ערנידריגענד, אונטערגעהענד.

demit' *v.* (די-מיט') אויפגעבען א זאך, זיך ענטזאגען פון אן אמט, רעזיגנירען.
Mary Stuart was forced to demit the government of Scotland in favor of her infant son.

dem'i-tint *n.* (דעמ'-אי-טינט) אין מאלעריי — א צווישען-פארב, א האלבער קאליר.

dem'iurge *n.* (דעמ'-אי-אוירדזש) דעמיאורג, א בעשעפער; דער בעשעפער פון דער מאטעריעלער וועלט [לויט געוויסע פילאזאפישע שיטות, האט גאט אליין די וועלט נים בעשאפען, נאר ער האט בעשאפען דעמיאורג'ען און דיזער דעמיאורג האט בעשאפען די וועלט].

demiur'gic *a.* (דעמ-אי-אויר'-דזשיק) וואס איז שייך צו א וועלט-בעשעפער. ז. *demiurge*

demiur'gical *a.* (דעמ-אי-אויר'-דזשי-קעל) ז. *demiurgic*

demiur'gus *n.* (דעמ-אי-אויר'-גאס) ז. *demiurge*

dem'i-volt *n.* (דעמ'-אי-וואלט) אזא קינסטליכע בעוועגונג פון א פערד ווען ער דרעהט זיך האלב ארום מיט די פאדערשטע פיס אין דער לופטען.

dem'i-wolf *n.* (דעמ'-אי-הוואולף) א האלב-וואלף [א חיה וואס איז געבארען געווארען פון א הונד מיט א וואלף].

demobiliza'tion *n.* (די-מאו-בי-לי-זיי'-שאן) דאס פאנאנדערלאזען סאלדאטען פון דיענסט; דאס פאנאנדערלאזען א קריעגס-ארמעע.

demo'bilize *v.* (די-מאו'-בי-לאיז) פא-

נאנדערלאזען סאלדאטען פון דיענסט, פאנאדערלאזען א קריעגס־ארמעע.

democ'racy *n.* (די-מאק'-רע-סי) דעמאקראטיע, פאלקס־הערשאפט, דער פרינציפּ פון פאליטישער און געזעלשאפטליכער גלייכהייט [וועגען די בעציהונגען פון איין מענשען צום צווייטען].

Democ'racy *n.* (די-מאק'-רע-סי) די פרינציפּען פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; די מיטגליעדערשאפט פון דער דעמאקראטישער פארטיי.

dem'ocrat *n.* (דעמ'-א-קרעט) א דעמאקראט, איינער וואס איז פאר פאלקס־הערשאפט אדער פאר פאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט [וועגען די בעציהונגען און פערהאלטונג פון איין מענשען צום צווייטען].

Dem'ocrat *n.* (דעמ'-א-קרעט) א מיטגליעד פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

democrat'ic *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק) דעמאקראטיש, וואס געהערט צו פאלקס־הערשאפט אדער צו פאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט.

Democrat'ic *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק) וואס איז שייך צו דער דעמאקראטישער פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

democrat'ical *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק-על) ז. ***democratic***

democrat'ically *adv.* (דעמ-א-קרעט'-איק-על-אי) אויף א דעמאקראטישען אופן; איינפאך; אהן גרויסע צערעמאניעס.

Democrat'ic par'ty (דעמ-א-קרעט'-איק פאר'-טי) די דעמאקראטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דער גרונד פרינציפּ פון דיזער פארטיי, ווען זי האט זיך געגרינדעט, איז געוועזען: זעלבסטשטענדיגקייט פון די איינצעלנע שטאאטען און דאס ניט ארײנמישען זיך פון דער צענטראלער רעגיערונג אין די אינערע אנגעלעגענהייטען פון די איינצעלנע שטאאטען].

democratisa'tion *n.* (דעמ-א-קרעט-אי-זיי'-שאן) ז. ***democratization***

democ'ratise *v.* (די-מאק'-רע-טאיז) ז. ***democratize***

democ'ratism *n.* (די-מאק'-רע-טיזם) דעמאקראטיזם, די פרינציפּען אדער דער גייסט פון דעמאקראטיע.

democratiza'tion *n.* (דעמ-א-קרעט-אי-זיי'-שאן) די דעמאקראטיזירונג, דאס ווערען דעמאקראטיש.

democ'ratize *v.* (די-מאק'-רע-טאיז) דעמאקראטיזירען, מאכען איינפאך, איינפיהרען פאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט [וועגען די בעציהונגען פון איין מענשען צום צווייטען].

Democrite'an *a.* (די-מאק-רי-טי'-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען פילאזאף דעמאקריטוס [געבארען ארום 460 יאהר פאר קריסטוס].

Democrit'ic *a.* (דעמ-א-קריט'-איק) ז. ***Democritean***

Democrit'ical *a.* (דעמ-א-קריט'-אי-קעל) ווי דער סטיל פון דעמאקריטוס [וועגען דעם סטיל פון די פאבעלען וואס דעמאקריטוס האט געשריבען וועגען פויגלען א. ד. ג.]; אונגלויבליך.

demogen'ic *a.* (די-מא-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטוויקלונג פון דעמאקראטישע שטאאטען.

demog'rapher *n.* (די-מאג'-רע-פער) א דעמאגראף, א קענער אין דעמאגראפיע. ז. ***demography***

demograph'ic *a.* (דעמ-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דעמאגראפיע. ז. ***demography***

demograph'ically *adv.* (דעמ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך דעמאגראפיע, לויט דעמאגראפיע. ז. ***demography***

demog'raphy *n.* (די-מאג'-רע-פי) דעמאגראפיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען דאס ארט לעבען פון די פעלקער].

demol'ish *v.* (די-מאל'-איש) צושטערען, פערניכטען; רואינירען, חרוב מאכען; אראבברייסען געביידען.

The building was demolished and a large skyscraper was built in its place.

demol'isher *n.* (די-מאל'-איש-ער) א צושטערער, א פערניכטער; איינער וואס רייסט אראב געביידען.

demol'ishment *n.* (די-מאל'-איש-מענט) צושטערונג, פערניכטונג; אראבברייסונג פון געביידען.

demoli'tion *n.* (דעמ-א-ליש'-אן) צושטערונג, פערניכטונג; דאס רואינירען, דאס חרוב מאכען; דאס אראבברייסען געביידען.

demoli'tionist *n.* (דעמ-א-ליש'-אנ-איסט) אן איבערקעהרער, א צושטערער, אן עקסטרעמער רעוואלוציאנער.

de'mon *n.* (די'-מאן) דעמאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א האלב־גאט, איינער וואס איז אין א נידריגערע מדרגה פון א גאט און אין א העכערע מדרגה פון א מענשען]; א שד, א מחבל, א בייזער גייסט, א טייוועל; א שלעכטער, בייזער מענש.

demon'achize *v.* (די-מאנ'-ע-קאיז) אוועקנעהמען די מאנאכען.

de'moness *n.* (די'-מאנ-עס) א פרוי א רעמאן, אן ארורה, א לילית.

demonetiza'tion *n.* (די-מאנ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס פערלירען דעם ווערטה אלס געלד, דאס מאכען פאר אויס געלד.

demon'etize *v.* (די-מאנ'-ע-טאיז) אוועקנעהמען דעם ווערטה פון געלד, מאכען פאר אויס געלד.

In 1873 silver was demonetized in the United States.

demo'niac *n. and a.* (די-מאו'-ני-עק) דעמאניש, טייוועלש; וואס האט אין זיך דעם טייוועל אדער א טייוועלשע מאכט; איינער וואס האט אין זיך א דבוק אדער א שד.

demoni'acal *a.* (די-מא-נאי'-ע-קעל) דעמאניש, טייוועלש; וואס האט אין זיך א טייוועלשע מאכט.

demoni'acally *adv.* (די-מא-נאי'-ע-קעל-אי) אויף א דעמאנישען אדער טייוועלשען אופן.

demo'nial *a.* (די-מאו'-ני-על) ז. ***demoniacal***

demon'ic *a.* (די-מאנ'-איק) דעמאניש, טייוועלש, וואס האט אין זיך א טייוועלשע מאכט.

demon'ifuge *n.* (די-מאנ'-אי-פיודזש) א כשוף געגען שדים; א שוץ פון שדים.

de'monism *n.* (די'-מאנ-איזם) דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון שדים אדער בייזע רוחות; טייוועלשע האנדלונג; טייוועלשער כאראקטער.

de'monist *n.* (די'-מאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון שדים און בייזע רוחות.

de'monize *v.* (די'-מאנ-איז) ארייניאגען אין אימעצען א דבוק; מאכען עהנליך צו א שד.

demonoc'racy *n.* (די-מאנ-אק'-רע-סי) די הערשאפט פון בייזע גייסטער; אשמדאי'ס מאכט.

demonog'rapher *n.* (די-מאנ-אג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט וועגען שדים און בייזע רוחות, א קענער אין דער בעשרייבונג פון שדים.

demonol'ater *n.* (די-מאנ-אל'-איי-טער) א פערגעטערער פון שדים.

demonol'atry *n.* (די-מאנ-אל'-איי-טרי) די פערגעטערונג פון שדים.

demonolog'ic *a.* (די-מאנ-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען שדים אדער בייזע רוחות.

demonolog'ical *a.* (די-מאנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***demonologic***

demonol'ogy *n.* (די-מאנ-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען שדים און בייזע רוחות.

demonoma'nia *n.* (די-מאנ-א-מיי'-ני-א) אזא קראנקהייט וואס דער פאציענט גלויבט, אז ער האט א דבוק אדער א בייזען רוח אין זיך.

demonop'athy *n.* (די-מאנ-אפ'-ע-טהי) ז. ***demonomania***

demonop'olize *v.* (די-מא-נאפ'-א-לאיז) מבטל זיין א מאנאפאל, ארויסנעהמען פון דער מאכט פון א מאנאפאל.

de'monry *n.* (די'-מאנ-רי) די שליטה פון בייזע גייסטער.

de'monship *n.* (די'-מאנ-שיפּ) דאס זיין א דעמאן.

demonstrabil'ity *n.* (די-מאנ-סטרע-ביל'-אי-טי) דאס קענען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strable *a.* (די-מאנ'-סטרעבל) וואס קען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strableness *n.* (די-מאנ'-סטרעבל-נעס) די אייגענשאפט צו קענען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strably *adv.* (די-מאנ'-סטרע-בלי) אויסער צווייפעל; אויף א בעוויזענדען אופן.

demon'strate *v.* (די-מאנ'-סטרייט) דעמאנסטרירען, אויסשטעלען, בעווייזען, אנצייגען.

dem'onstrater *n.* (דעמ'-אנ-סטריי-טער) ז. ***demonstrator***

demonstra'tion *n.* (דעמ-אנ-סטריי'-שאן) א בעוויי, דאס בעווייזען; אן עפענטליכער אויסדרוק פון א מיינונג אדער סימפאטיע; א דעמאנסטראציאן; א מאנעווערע וואס ווערט געמאכט נור צום שיין; אן אויסשטעלונג.

demon'strative *a.* (די-מאנ'-סטריי-טיוו) 1. וואס איז קלאר און דייטליך ארויסגעשטעלט; איבערציינגענד, ערקלערענד; 2. אויסדריקענדיג עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; 3. דעמאנסטראטיוו; אויסשטעלענדיג.

2. She is demonstrative in her affections.

demon'strative judg'ment (די-מאנ'-סטריי-טיוו דזשאדזש'-מענט) אן אורטייל אדער מיינונג וואס עפעס איז איהם דארף נאך בעוויזען ווערען.

demon'stratively *adv.* (די-מאנ'-סטריי-טיוו-לי) אויף אן איבערציינגענדען אופן; מיט געווויסהייט; מיט געפיהל־פאלע אויסדריקע; אויף א דעמאנסטראטיווען אופן.

demon'strativeness *n.* (די-מאנ'-

סטריי-טיוו-נעס) דאס איבערצייגענדע; דאס זיין דעמאנסטראטיוו.

demon'strative pro'noun (די-מאנ'-סטריי-טיוו פראו'-נאון) א הינווייזענדער פירווארט [אין גראמאטיק — די ווערטער: דיעזער, יענער א. ד. ג.].

dem'onstrator *n.* (דעמ'-אנ-סטריי-טאר) איינער וואס בעווייזט אדער ערקלערט מיט ביישפיעלע אדער בילדער; א לעהרער פון פראקטישע אנאטאמיע וואס שטעלט אויס און ווייזט די טיילען פון א. אנאטאמירטען קערפער; איינער וואס בעווייזט אדער איבערצייגט; דער צייגע-פינגער.

dem'onstratorship *n.* (דעמ'-אנ-סטריי-טאר-שיפ) דער אמט פון א לעהרער פון פראקטישע אנאטאמיע.

demoralisa'tion *n.* (די-מאר-על-אי-זיי'-שאן) ז. *demoralization*

demor'alise *v.* (די-מאר'-על-איז) ז. *demoralize*

demoraliza'tion *n.* (די-מאר-על-אי-זיי'-שאן) דעמאראליזאציאן, דאס זיין דעמאראליזירט, די פערדארבונג פון דער מאראל אדער זיטען; דאס צושטערען דעם קוראזש, דעם גלויבען, די האפנונגען א. ד. ג.; דאס ברייגגען אין אן אונארדנונג; דאס צומישען אדער צוטומלען.

demor'alize *v.* (די-מאר'-על-איז) דעמאראליזירען, פערדארבען די מאראל אדער זיטען; אוועקנעהמען דעם מוטה, צושטערען דעם קוראזש, דעם גלויבען, די האפנונגען א. ד. ג.; ברייגגען אין אן אונארדנונג; צומישען, צוטומלען.

Demosthe'nian *a.* (די-מאס-טהי'-ני-ען) וואס איז שייך צום בעריהמטען גריכישען רעדנער דעמאסטהענעס [געבארען אין יאהר 384 פאר קריסטוס].

Demosthen'ic *a.* (די-מאס-טהענ'-איק) ז. *Demosthenian*

demot'ic *a.* (די-מאט'-איק) פאפולער, פאלקסטימליך.

demp'ster *n.* (דעמפ'-סטער) ז. *deemster*

demul'cent *n. and a.* (די-מאל'-סענט) ווייך מאכענד, לינדערענד; א מיטעל ווייך צו מאכען אדער לינדערען, ווי א זאלב, א פלאסטער א. ד. ג.

demur' *n. and v.* (די-מויר') ארויסשטעלען ערווידערונגען, מאכען שוועריגקייטען דורכצופיהרען עפעס; ארויסטרעטען דאגעגען; אין געריכטס-פיהרונג — ארויסשטעלען נייע טענות, כדי אבצולעגען דעם פראצעס; אן אבשטעל, א פויזע; דאס צווייפלען צו טהאן א געוויסע זאך אדער ניט; אן ערווידערונג, א טענה געגען עפעס.

demure' *a.* (די-מיור') כלומר'שט בעשיידען אדער אנשטענדיג; וואס ווייזט זיך ארויס ערנסט, מיושב'דיג.

demure'ly *adv.* (די-מיור'-לי) מיט א כלומר'שטער ערנסטקייט אדער וואזשנעקייט.

demure'ness *n.* (די-מיור'-נעס) ערנסטקייט, געזעצטקייט, בעשיידענהייט, וואזשנעקייט [כלומר'שטע אדער אמת'ע].

demu'rity *n.* (די-מיו'-רי-טי) כלומר'שטע ערנסטקייט; איינער וואס ציהט אויף זיך ארויף א כלומר'שטע ערנסטקייט.

demur'rable *a.* (די-מויר'-עבל) בעשטרייטבאר, געגען וואס מען קען ארויסשטעלען טענות.

demur'rage *n.* (די-מויר'-עדזש) געצאהלט פאר אויפהאלטען א שיף אין האפען ווען זי שטעהט דארטען איבעריגע צייט; פערהאלטונג פון שיפען, אייזענבאהן-וואגאנען א. ז. וו.

demur'ral *n.* (די-מויר'-על) דאס שלאגען זיך מיט דער דעה, דאס צווייפלען, דאס פערציהען די צייט.

demur'rer *n.* (די-מויר'-ער) דער וואס צווייפעלט און קען זיך ניט ענטשליסען; דער וואס פערציהט די צייט; אין געריכטס-פיהרונג — א טענה פון דעם אנגעקלאגטען, אז ווען אפילו מען זאל אננעהמען אז אלץ וואס דער אנקלאגער זאגט איז ריכטיג, קומט איהם דאך ניט דאס וואס ער פאדערט.

demur'rer to ev'idence (די-מויר'-ער טו עוו'-אי-דענס) אין געריכטס-פיהרונג — א טענה פון דעם אנגעקלאגטען, אז כאטש די בעווייזע פון דעם צווייטען צד זיינען ריכטיג, ענטהאלטען זיי דאך ניט גענוג גרונד פאר דער קלאגע.

demy' *n.* (די-מאי') פאפיער פון קליינעם פארמאט [16×21 צאל]; א סטודענט וואס קריגט אונטערשטיצונגס-געלד [סטיפענדיע].

den *n.* (דען) 1. א הייל, א גרוב; א נעסט; 2. א בדידה-שטיבעל; 3. וואהנען אין א הייל.

1. The robber's **den** was raided by the police.

dena'rius *n.* (די-ניי'-רי-אס) א דינור [אן אלטע רוימישע מטבע].

den'ary *n. and a.* (דענ'-ע-רי) וואס ענטהאלט צעהן; צעהנפאך; א צעהנדליג; א דינור [אלט-רוימישע מטבע].

denationalisa'tion *n.* (די-נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) ז. *denationalization*

denationaliza'tion *n.* (די-נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס בערויבען אדער זיין בערויבט פון די נאציאנאלע אייגענטימליכקייטען אדער רעכטען; דאס דענאציאנאליזירען. ז. *denationalize*

dena'tionalize *v.* (די-נעש'-אנ-על-איז) דענאציאנאליזירען, בערויבען אדער זיין בערויבט פון די נאציאנאלע אייגענטימליכקייטען אדער רעכטען; מאכען, אז א געוויסע ערשיינונג זאל ניט זיין א נאציאנאלע, נאר א לאקאלע אדער א קאסמאפאליטישע.

denat'uralise *v.* (די-נעטש'-יו-רעל-איז) ז. *denaturalize*

denat'uralize *v.* (די-נעטש'-יו-רעל-איז) מאכען ניט נאטירליך; דערווייטערען פון דער נאטור; אוועקנעהמען די בירגער-רעכטע.

dena'ture *v.* (די-ניי'-טשור) ז. *denaturize*

denaturiza'tion *n.* (די-ניי-טשור-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען די נאטירליכע אייגענשאפטען; די ענדערונג פון אלקאהאל אזוי אז עס זאל ניט קענען געברויכט ווערען צום טרינקען.

dena'turize *v.* (די-ניי'-טשור-איז) אוועקנעהמען די נאטירליכע אייגענשאפטען; ענדערען אלקאהאל אזוי אז עס זאל ניט קענען געברויכט ווערען צום טרינקען.

den'driform *a.* (דענ'-דרי-פארם) בוים-פערמיג, ווי א בוים, עהנליך צו א בוים.

den'drite *n.* (דענ'-דראיט) דענדריט, דער בוים-שטיין [א שטיין אדער א מינעראל מיט צייכנונגען אין דער פארם פון בוימלעך און צווייגלעך, דיעזע צייכנונגען נעהמען זיך פון א געוויסער נאטירליכער קריסטאליזירונג פון מעטאל-שטאפען].

Dendrite

dendrit'ic *a.* (דענ-דריט'-איק) בוים-פערמיג, וואס איז שייך צום בוים-שטיין. ז. *dendrite*

dendrit'ical *a.* (דענ-דריט'-אי-קעל) ז. *dendritic*

dendrit'ically *adv.* (דענ-דריט'-אי-קעל-אי) ארויסווייזענדיג זיך אין דער פארם פון א בוים.

den'droid *a.* (דענ'-דראיד) אזוי ווי א בוים; בוים-פערמיג.

dendroi'dal *a.* (דענ-דראי'-דעל) ז. *dendroid*

den'drolite *n.* (דענ'-דרא-לאיט) א פערשטיינערטער בוים אדער פלאנצע.

dendrolog'ical *a.* (דענ-דרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דענדראלאגיע [די וויסענשאפט וועגען בוימער].

dendrol'ogist *n.* (דענ-דראל'-א-דזשיסט) א דענדראלאגיסט, א געלעהרטער אין דער וויסענשאפט וועגען בוימער.

dendrol'ogy *n.* (דענ-דראל'-א-דזשי) דענדראלאגיע, די לעהרע וועגען בוימער.

dendrom'eter *n.* (דענ-דראמ'-ע-טער) א דענדראמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די הויך און גרעב פון בוימער].

den'gue *n.* (דענ'-גיי) א מין אנשטעקענדע פיבער-קראנקהייט אין וועסט-אינדיען און אין דרום פון די פעראייניגטע שטאאטען.

deni'able *a.* (די-נאי'-עבל) וואס קען אבגעלייקענט אדער אבגעשלאגען ווערען.

deni'al *n.* (די-נאי'-על) 1. הכחשה, אבלייקענונג, פערניינונג; אן אבשלאגענדער ענטפער, א געגען-טענה; 2. דאס צוריקווייזען א בקשה.

1. The lawyer speaking for his client entered a general **denial** of the complaint. 2. The request was met by a **denial**.

deni'er *n.* (די-נאי'-ער) אן אבלייקענער; איינער וואס גיט אן אבשלאגענדען ענטפער; איינער וואס ווייזט צוריק א בקשה.

denier' *n.* (דע-ניער') א דעניע [אן אלט-פראנצויזישע זילבערנע מטבע].

Denier

den'im *n.* (דענ'-אים) א גראבער געפארבטער צייג פון באוועל.

deniza'tion *n.* (דענ-אי-זיי'-שאן) דאס נאטוראליזירען, דאס מאכען אן אויסלענדער פאר א בירגער.

den'izen *n. and v.* (דענ'-איזן) א בירגער, אן איינוואהנער, א תושב; אין ענגלאנד — אן אויסלענדער וואס האט בעקומען בירגער-רעכטע, אבער קען ניט פער-

נעהמען קיין מלוכה־שטעלע; געבען בירגער־רעכטע.

denizena'tion *n.* (דענ-אי-זענ-איי'-שאַן) ז. *denization*

den'izen of the world (דענ'-איזן אָוו טהי וואירלד) דער וועלט־בירגער, קאָסמאָפּאָליט.

den'izenship *n.* (דענ'-איזנ-שיפּ) דאָס זיין אַ בירגער; דאָס האָבען בירגער־רעכט.

den'net *n.* (דענ'-עט) אַ קאַבריאָלעט [אַ לייכטע קאַרעטע אויף צוויי רעדער].

denom'inable *a.* (די-נאָמ'-אי-נעבל) וואָס קען בעשטימט אָדער ערנענט ווערען.

denom'inate *v.* (די-נאָמ'-אי-נייט) געבען אַ נאָמען, ערנענען, בעשטימען.

denomina'tion *n.* (די-נאָמ-אי-ניי'-שאַן) ערנענונג, בעשטימונג; די בענענונג, אַ נאָמען; אַ סעקטע, אַ כתּה, אַ קלאַס, אַן אַבטיילונג.

denomina'tional *a.* (די-נאָמ-אי-ניי'-שאַנ-על) וואָס געהערט צו אַ סעקטע אָדער אַ כתּה; וואָס איז שייך צו אַ נאָמען אָדער נאָמען־געבונג.

denomina'tionally *adv.* (די-נאָמ-אי-ניי'-שאַנ-על-אי) קאָנפעסיאָנעל, בנוגע צו אַ סעקטע.

denom'inative *n. and a.* (די-נאָמ'-אי-נע-טיוו) בענענענד; וואָס קען האָבען אַ נאָמען; אין גראַמאַטיק — וואָס האָט זיך אויסגעבילדעט פון אַ הויפּט־וואָרט אָדער ביי־וואָרט [ווענען צייט־ווערטער]; אַ צייט־וואָרט וואָס האָט זיך אויסגעבילדעט פון אַ הויפּט־וואָרט אָדער ביי־וואָרט [ווי למשל, דאָס צייט־וואָרט "זיין געשיקט" האָט זיך אויסגעבילדעט פון "געשיקט" און "געשיקטקייט"].

denom'inatively *adv.* (די-נאָמ'-אי-ניי-טיוו-לי) דורך בענענונג, דורך בעצייכנען מיט אַ נאָמען.

denom'inator *n.* (די-נאָמ'-אי-ניי-טאָר) דער בענענער, דער וואָס גיט אַ נאָמען; דער נענער אין אַ ברוך־צאָהל [די אונטערשטע צאָהל פון אַ ברוך־צאָהל וועלכע בעווייזט אויף וויפיעל גלייכע חלקים די זאַך איז צוטיילט געוואָרען, ווי די צאָהל 7 אין ברוך־צאָהל $\frac{4}{7}$].

deno'table *a.* (די-נאָו'-טעבל) וואָס קען בעצייכענט ווערען.

denota'tion *n.* (די-נאָ-טיי'-שאַן) די בעצייכנונג.

deno'tative *a.* (די-נאָו'-טע-טיוו) וואָס קען בעצייכנען.

deno'tatively *adv.* (די-נאָו'-טיי-טיוו-לי) דורך בעצייכנונג.

denote' *v.* (די-נאָוט') בעצייכנען, אָנציינען.

dénoue'ment *n.* (דיי-נו'-מאַן) די לעזונג פון אַ רעטעניש אָדער געהיימנים; די ענטוויקלונג פון אַ דראַמע; די אויפקלערונג פון אַ פערשוועערונג.

denounce' *v.* (די-נאַונס') 1. מזהיר זיין, אַנקינדיגען, ערקלערען [ווי קריעג]; 2. פּערדאַמען; 3. פּער'מסר'ען, פערקלאַגען.
2. The orator **denounced** his enemies.

denounce'ment *n.* (די-נאַונס'-מענט) דאָס פּער'מסר'ען, דאָס פערקלאַגען.

denoun'cer *n.* (די-נאַונ'-סער) אַנקינדיגער; אַנקלעגער, מוסר.

de no'vo (די נאָו'-וואָו) איבער־אַ־ניים, פון אָנפאַנג.

dens *n.* (דענז) אַ צאָהן; אַ צאָהן־אַרטיגער קערפּער־טייל.

dense *a.* (דענס) געדיכט; אונדורכזיכטיג; קאָמפּאַקט; מגושם'דיג, גראָב; דום.

dense'ly *adv.* (דענס'-לי) אויף אַ קאָמפּאַקטען אָדער געדיכטען אופן; מגושם'דיג, גראָב; דום.

dense'ness *n.* (דענס'-נעס) געדיכטקייט; אונדורכזיכטיגקייט; קאָמפּאַקטקייט; מגושם'דיגקייט; גראָבקייט; דומהייט.

den'sher *v.* (דענ'-שיר) פּערבעסערען לאַנד דורך פּערברענען טאָרף, שטרוי־וואָרצלען א. ד. ג., וועלכע ווערען אויסגעלעגט אין קופּקעס אויף'ן פעלד און נאָכדעם ווערט פערשפּרייט דאָס אש.

den'shering *n.* (דענ'-שיר-אינג) דאָס פּערבעסערען לאַנד דורך פּערברענען טאָרף אָדער שטרוי־וואָרצלען און פערשפּרייטען דאָס אש אויף'ן פעלד.

den'shire *v.* (דענ'-שיר) ז. *densher*

den'shiring *n.* (דענ'-שיר-אינג) ז. *denshering*

densim'eter *n.* (דענ-סימ'-ע-טער) אַן אַפּאַראַט צו מעסטען די געדיכטקייט אָדער די ספּעציפישע שווערקייט פון שטאָפען.

den'sity *n.* (דענ'-סי-טי) געדיכטקייט, קאָמפּאַקטקייט [אין בעצוג צו דער געדיכטקייט פון די מאָלעקולען אין שטאָף פון וועלכער עס הענגט אָב זיין געוויכט].

dent *n., a. and v.* (דענט) אַן איינשניט, אַ קארב; אַ צאָהן פון אַ קאַם אָדער פון אַ צאָהן־ראָד; געקאַרבט, געצאַקט; מאַכען אַ קאַרב; מאַכען צאַקען.

dentag'ra *n.* (דענ-טעג'-רע) צאָהן־שמערצען; אַן אינסטרומענט אַרויסצורייסען אַ צאָהן.

den'tal *n. and a.* (דענ'-טעל) וואָס איז שייך צו די צייהנער; וואָס ווערט אויסגעשפּראָכען דורך די צייהנער [ווענען געוויסע בוכשטאַבען, ווי ד, ט]; אַ בוכשטאַב, וואָס ווערט אויסגעשפּראָכען דורך די צייהנער.

den'tal canal' (דענ'-טעל קע-נעל') דער קאַנאַל פון צאָהן, דורך וועלכען עס געהט דורך דער נערוו.

den'tal cav'ity (דענ'-טעל קעוו'-אי-טי) די אויסהויילונג אין צאָהן וואו עס געפינט זיך דער צאָהן־נערוו [די פּולפּע].

dental'ity *n.* (דענ-טעל'-אי-טי) דאָס ווערען אויסגעשפּראָכען דורך די צייהנער [ווי געוויסע אותיות].

dentaliza'tion *n.* (דענ-טעל-אי-זיי'-שאַן) דאָס פּערוואַנדלען אין אַ בוכשטאַב וואָס ווערט אויסגעשפּראָכען דורך די צייהנער.

den'tal par'lor (דענ'-טעל פּאַר'-לאָר) אַ צאָהן־הייל־אַנשטאַלט [וואו עס זיינען בעשעפטיגט מעהרערע דענטיסטען].

den'tal pulp (דענ'-טעל פּאַלפּ) דער צאָהן־נערוו [די פּולפּע].

den'tal sur'geon (דענ'-טעל סויר'-דזשאַן) אַ צאָהן־דאָקטאָר, אַ דענטיסט.

den'tal sur'gery (דענ'-טעל סויר'-דזשער-אי) דענטיסטיק; צאָהן־הייל־קונסט.

den'tary *a.* (דענ'-טע-רי) וואָס איז שייך צו צייהנער.

den'tate *a.* (דענ'-טייט) צייהניג, מיט צאַקען, שפּיצען; וואָס האָט אַ געצאַקטען ראַנד [ווי אַ פלאַנצען־בלאַט].

den'tated *a.* (דענ'-טיי-טעד) ז. *dentate*

den'tately *adv.* (דענ'-טייט-לי) אויף אַ געצאַקטען אָדער צייהנערדיגען אופן.

den'ted *a.* (דענ'-טעד) צאַקיג, צייהניג.

den'tel *n.* (דענ'-טעל) ז. *dentil*

den'telated *a.* (דענ'-טעל-איי-טעד) וואָס האָט צייהנער אָדער צאַקען.

dentelle' *n.* (דענ-טעל') שפּיצען, צאַקען [קרוזשעוואַ].

dentel'li *n.* (דענ-טעל'-אי) די פערפּוצונגען אין אַ קאַרניז, וואָס האָבען די פאָרם פון פּיערקאַנטיגע צייהנער.

den'ticle *n.* (דענ'-טיקל) אַ קליינער צאָהן; אַן אַרויסשטאַרצונג, וואָס האָט די פאָרם פון אַ צאָהן; דער לייסט פון'ם קאַרניז, וואָס איז פערפּוצט מיט פּיערקאַנטיגע צייהנער.

dentic'ulate *a.* (דענ-טיק'-יו-לייט) געצאַקט.

dentic'ulated *a.* (דענ-טיק'-יו-ליי-טעד) ז. *denticulate*

dentic'ulately *adv.* (דענ-טיק'-יו-לייט-לי) אויף אַ געצאַקטען אופן.

denticula'tion *n.* (דענ-טיק-יו-ליי'-שאַן) דאָס אויסצאַקען; אַ קליינער צאָהן; אַ רייהע קליינע צייהנער אָדער צאַקען.

den'ticule *n.* (דענ'-טי-קיול) דער לייסט פון אַ קאַרניז, וואָס איז בעציערט מיט פּיערקאַנטיגע צייהנער אָדער צאַקען.

dentic'ulus *n.* (דענ-טיק'-יו-לאַס) ז. *denticle*

den'tifactor *n.* (דענ'-טי-פעק-טאָר) אַ מאַשין צו מאַכען קינסטליכע צייהנער.

den'tiform *a.* (דענ'-טי-פאָרם) צאָהן־פאָרמיג.

den'tifrice *n.* (דענ'-טי-פריס) צאָהן־פּולווער אָדער וועלכער עס איז אַנדער פּרעפּעראַט צום רייניגען די צייהנער.

den'til *n.* (דענ'-טיל) איינער פון די פּיערקאַנטיגע צייהנער, וועלכע ווערען געמאַכט אַלס פערציערונג צו אַ קאַרניז.

dentila'bial *n. and a.* (דענ-טי-ליי'-בי-על) וואָס ווערט אַרויסגעבראַכט מיט דער הילף פון די צייהנער און ליפּען [ווענען געוויסע קלאַנגען אָדער בוכשטאַבען]; אַ קלאַנג אָדער בוכשטאַב וואָס ווערט אַרויסגעבראַכט מיט דער הילף פון די צייהנער און די ליפּען.

den'tilated *a.* (דענ'-טיל-איי-טעד) ז. *dentelated*

dentila'tion *n.* (דענ-טי-ליי'-שאַן) ז. *dentition*

den'tile *n.* (דענ'-טיל) אַ קליינער צאָהן [ענהליך צו אַ זעג־צאָהן].

dentilin'gual *n. and a.* (דענ-טי-לינ'-גוועל) וואָס ווערט אַרויסגעבראַכט מיט דער הילף פון די צייהנער און צונג [ווי אַ קלאַנג אָדער בוכשטאַב]; אַ קלאַנג אָדער בוכשטאַב וואָס ווערט אַרויסגעבראַכט מיט דער הילף פון די צייהנער און צונג.

dentil'oquist *n.* (דענ-טיל'-אָ-קהוויסט) איינער וואָס רעדט דורך די צייהנער.

dentil'oquy *n.* (דענ-טיל'-אָ-קהווי) דאָס רעדען דורך די צייהנער.

den'tin *n.* (דענ'-טין) דענטין [דער שטאָף פון וועלכען עס בעשטעהט דער צאָהן־ אויסער דער עמאַליע און דעם נערוו].

den'tine *n.* (דענ'-טין) ז. *dentin*

den'tiphone *n.* (דענ'-טי-פאָון) אַזאַ אינסטרומענט וואָס לאָזט אַרויס אַזעלכע ציטערענדע טענער וואָס ער ווערט איינגעביסען מיט די צייהנער.

dentiros'ter *n.* (דענ-טי-ראָס'-טער) דער צאָהנשנאָבלער [אַזאַ פויגעל וואָס פון זיין שנאָבעל שטאַרצט אַרויס אַזאַ צאָהן].

dentiros'tral *a.* (דענ-טי-ראָס'-טרעל) וואָס האָט אַ צאָהנשנאָבעל. ז. *dentiroster*

dentiros'trate *a.* (דענ-טי-ראס'-טרייט) ז. *dentirostral*

den'tiscalp *n.* (דענ'-טי-סקעלפ) א געצייג צו רייניגען די צייהנער.

den'tist *n.* (דענ'-טיסט) א דענטיסט, א צאהן-ארצט.

dentis'tic *a.* (דענ-טיס'-טיק) וואס איז שייך צו א דענטיסט אדער צו דער צאהן-הייל-קונסט [דענטיסטיק].

dentis'tical *a.* (דענ-טיס'-טי-קעל) ז. *dentistic*

den'tistry *n.* (דענ'-טיס-טרי) דענטיסטיק, צאהן-דאקטאריע, צאהן-הייל-קונסט.

denti'tion *n.* (דענ-טיש'-אן) דאס ארויסשניידען זיך פון צייהנער [ביי קינדער]; די צייט אין וועלכער עס שניידען זיך צייהנער; די צאהל און די ארדנונג פון די צייהנער.

den'tize *v.* (דענ'-טאיז) ארויסשניידען, ארויסוואקסען צייהנער.

den'toid *a.* (דענ'-טאיד) אזוי ווי א צאהן; צאהן-פערמיג.

dentolin'gual *n. and a.* (דענ-טאו-לינ'-גהוועל) ז. *dentilingual*

den'ture *n.* (דענ'-טשור) א געבים צייהנער; א קינסטליכער געבים צייהנער געמאכט פון א דענטיסט.

denu'date *a.* (די-ניו'-דייט) אראבגעריסען די בעדעקונג; נאקעט; אראבגעריסען די קארע אדער די בלעטער; אויסגעריסען די האר, די פעדערען א. ד. ג.; אוועקגעטראגען אדער אבגעשווענקט די אויבערשטע שיכט פון ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denu'dated *a.* (די-ניו'-דיי-טעד) ז. *denudate*

denuda'tion *n.* (דענ-יו-דיי'-שאן) דאס מאכען נאקעט, דאס אראבברייסען דעם צודעק; דאס אוועקטראגען אדער אבשווענקען די אויבערשטע שיכט פון ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denude' *v.* (די-ניוד') מאכען נאקעט; אראבברייסען דעם צודעק; אוועקטראגען אדער אבשווענקען די אויבערשטע שיכט פון דער ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denu'ded *a.* (די-ניו'-דעד) געמאכט נאקעט; אראבגעריסען דעם צודעק.

denu'ded rocks (די-ניו'-דעד ראקס) נאקעטע פעלזען, אבגעשווענקטע פעלזען.

denun'ciable *a.* (די-נאנ'-שי-עבל) וואס קען דענונצירט אדער פער'מסר'ט ווערען.

denun'ciant *a.* (די-נאנ'-שי-ענט) וואס דענונצירט אדער מסר'ט.

denun'ciate *v.* (די-נאנ'-שי-אייט) ז. *denounce*

denuncia'tion *n.* (די-נאנ-שי-איי'-שאן) דאס אנקינדיגען, דאס ווארנען אדער מזהיר זיין; אן ערקלערונג [ווי פון קריעג]; דאס פער'מסר'ען אדער פערקלאגען.

denun'ciative *a.* (די-נאנ'-שי-איי-טיוו) וואס ווארנט, וואס קינדיגט אן; פערקלאגענדיג, פער'מסר'ענדיג.

denun'ciator *n.* (די-נאנ'-שי-איי-טאר) איינער וואס ווארנט אדער איז מזהיר; א דענונציאנט, א מוסר.

denun'ciatory *a.* (די-נאנ'-שי-איי-טא-רי) מזהיר זייענדיג, אנקינדיגענד, מסר'ענדיג.

denutri'tion *n.* (די-ניו-טריש'-אן) א מאנגעלהאפטע ערנעהרונג.

deny' *v.* (די-נאי') אבלייקענען, אבלייקענען; ענטזאגען, צוריקווייזען; פערניינען.

deny'ingly *adv.* (די-נאי'-אינג-לי) פערניינענדיג, אבלייקענענדיג; ענטזאגענדיג, צוריקווייזענדיג.

deny' one's self (די-נאי' הוואנז סעלף) זיך ענטזאגען [פון עפעס]; זיך צוריקהאלטען, זיך אבהאלטען [פון עפעס].

deobstruct' *v.* (די-אב-סטראקט') אוועקנעהמען שטערונגען פון א דורכגאנג; עפענען א פערשטאפונג [אין קערפער].

deob'struent *n. and a.* (די-אב'-סטרו-ענט) עפענענדיג א פערשטאפונג [אין קערפער]; א מעדיצין צו עפענען א פערשטאפונג.

deoc'ulate *v.* (די-אק'-יו-לייט) בלינד מאכען.

de'odand *n.* (די'-א-דענד) אין די אלטע ענגלישע געזעצען — בעוועגליכעס אייגענטום וואס איז צוגענומען געווארען פון דער ענגלישער קרוין פאר רעליגיעזע צוועקען [ווען דאס אייגענטום איז געווען די אורזאכע פון איינעמס טויט].

deodar' *n.* (די-א-דאר') דער הימאלאיא-צעדער-בוים, דער דעאדארא-צעדער-בוים.

deo'dorant *n.* (די-או'-דאר-ענט) א מיטעל וואס פערטרייבט א שלעכטען גערוך.

deodorisa'tion *n.* (די-או-דאר-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען אדער פערבעסערען דעם גערוך; דאס פערטרייבען א שלעכטען גערוך.

deo'dorise *v.* (די-או'-דאר-איז) אוועקנעהמען דעם גערוך; בעפרייען פון א שלעכטען גערוך.

deodoriza'tion *n.* (די-או-דאר-אי-זיי'-שאן) ז. *deodorisation*

deo'dorize *v.* (די-או'-דאר-איז) ז. *deodorise*

deo'dorizer *n.* (די-או'-דאר-אי-זער) א מיטעל צום פערניכטען א שלעכטען גערוך; א דעזינפיצירענדער מיטעל.

De'o faven'te (די'-או פע-וועני'-טי) מיט גאט'ס הילף, בעזרת השם.

deontolog'ical *a.* (די-אנ-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער מאראל-פילאזאפיע [די לעהרע וועגען זיטען און מדות].

deontol'ogist *n.* (די-אנ-טאל'-א-דזשיסט) דער מאראל-פילאזאף, איינער וואס שטודירט די פילאזאפיע פון זיטען און מדות.

deontol'ogy *n.* (די-אנ-טאל'-א-דזשי) די מאראל-פילאזאפיע, עטהיק [די לעהרע וועגען זיטען און מדות].

deoscula'tion *n.* (די-אס-קיו-ליי'-שאן) דאס קושען א הייליגע זאך.

deossifica'tion *n.* (די-אס-אי-פי-קיי'-שאן) פערקלענערונג פון פערהארטונג אדער פון ביינערדיגקייט; דאס ווייכער ווערען [פון פערהארטעוועטע קערפערטיילען]; די פערשווינדונג פון ביינער.

deos'sify *v.* (די-אס'-אי-פאי) אוועקנעהמען די ביינער [פון א קערפער]; אבשוואכען.

De'o volen'te (די'-או וואו-לענ'-טיע) מיט גאט'ס ווילען, אם ירצה השם.

deox'idise *v.* (די-אק'-סי-דאיז) ז. *deoxydate*

deoxidiza'tion *n.* (די-אק-סי-די-זיי'-שאן) ז. *deoxydation*

deox'idizement *n.* (די-אק'-סי-דאיז-מענט) די בעפרייאונג פון זויער-שטאף.

deox'ydate *v.* (די-אק'-סי-דייט) בעפרייען פון דעם זויער-שטאף.

deoxyda'tion *n.* (די-אק-סי-דיי'-שאן) די בעפרייאונג פון דעם זויער-שטאף, דאס אוועקנעהמען פון עפעס דעם זויער-שטאף.

deox'ydize *v.* (די-אק'-סי-דאיז) ז. *deoxydate*

deox'ygenate *v.* (די-אק'-סי-דזשענ-אייט) ז. *deoxydate*

deoxygena'tion *n.* (די-אק-סי-דזשע-ניי'-שאן) ז. *deoxydation*

deo'zonize *v.* (די-או'-זאנ-איז) בעפרייען פון אזאן [א געוויסער ארט זויער-שטאף].

dep. אבקירצונג פון *deputy*

depaint' *v.* (די-פיינט') מאהלען; שילדערען; פארשטעלען.

depart' *v.* (די-פארט') 1. אברייזען, אבגעהן; אבווייכען; שטארבען; פערלאזען; 2. שיידען.

1. I must **depart** to-morrow. 2. He **departed** from the path of virtue.

depar'ted *a.* (די-פאר'-טעד) אוועקגעגאנגען, פערשוואונדען, געשטארבען.

depar'ted (the) (די-פאר'-טעד) די געשטארבענע.

depar'ter *n.* (די-פאר'-טער) איינער וואס רייניגט מעטאלען, אבטיילענדיג זיי פון די פסולת.

depar'ting *n.* (די-פאר'-טינג) דאס אבפאהרען, דאס אוועקפאהרען.

depart'ment *n.* (די-פארט'-מענט) אן אבטיילונג, א דעפארטאמענט, א מיניסטעריום.

departmen'tal *a.* (די-פארט-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א דעפארטאמענט אדער אבטיילונג פון דער רעגיערונג אדער פון א געשעפט.

Depart'ment of Ag'riculture (די-פארט'-מענט אוו עג'-רי-קאל-טשור) דאס מיניסטעריום פון ערד-ארבייט [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, אויף וועלכען עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות, וואס זיינען שייך צו די פערשיעדענע פארמען פון ערד-ארבייט און מיטהעלפען צו קולטיווירען פערשיעדענע נויטיגע פלאנצען].

Depart'ment of Com'merce and La'bor (די-פארט'-מענט אוו קאמ'-אוירס ענד ליי'-באר) דאס האנדעלס און ארבייט-מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט צו קלייבען סטאטיסטיקס און נעבען ידיעות וועגען דעם צושטאנד פון האנדעל און די בעדינגונגען פון ארבייט אין לאנד].

Depart'ment of Inte'rior (די-פארט'-מענט אוו אינ-טי'-רי-אר) דאס מיניסטעריום פון אינערן [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון דער מלוכה].

Depart'ment of Jus'tice (די-פארט'-מענט אוו דזשאס'-טיס) דאס יוסטיץ-מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע געריכטס-אנשטאלטען פון לאנד און טרעט ארויס אלס דער פארשטעהער פון דער רעגיערונג אין פערשיעדענע געריכטס-פראצעסען].

Depart'ment of La'bor (די-פארט'-

מענט און ליי'-באר) א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט צו קלייבען סטאטיסטיקס און געבען ידיעות וועגען די בעדינגונגען פון ארבייט און וועגען די בעציהונגען פון ארבייט און קאפיטאל.

Depart'ment of State (די-פארט'-מענט און סטייט) דאס מיניסטעריום פון אויסערן [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו די בעציהונגען מיט די אויסלענדישע מלוכות].

Depart'ment of the Na'vy (די-פארט'-מענט און טהי ניי'-ווי) דאס פלאטען=מיניסטעריום [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט'ן פלאט און נאוויגאציאן].

Depart'ment of the Treas'ury (די-פארט'-מענט און טהי טרעזש'-או-רי) דאס פינאנץ=מיניסטעריום [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט די הוצאות און הכנסות פון דער מלוכה].

Depart'ment of War (די-פארט'-מענט און וואהר) דאס קריעגס=מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו מיליטער].

depar'ture *n.* (די-פאר'-טשור) די אברייזע; דער טויט; דער אבקעהר פון עפעס [ווי פון אנגענומענע רעגעלען א. ד. ג.]; דער מהלך וואס א שיף איז אבגעגאנגען צו מזרח=זייט אדער מערב=זייט פון א געוויסען מערידיאן.

depas'ture *v.* (די-פעס'-טשור) פיטערען, פאשען.

depau'perate *v. and a.* (די-פאה'-פער-אייט) פאופעריזירען, מאכען ארעם, פערוויסטען; פעראַרעמט.

depaupera'tion *n.* (די-פאה-פע-ריי'-שאן) ז. *depauperization*

depauperiza'tion *n.* (די-פאה-פער-אי-זיי'-שאן) פאופעריזירונג, פעראַרימונג; בעפרייאונג פון ארימקייט אדער פון ארימע לייט.

depau'perize *v.* (די-פאה'-פער-איז) ארויסרייסען פון ארעמקייט.

depend' *v.* (די-פענד') זיין אבהענגיג; זיך פערלאזען; בויען אויף עפעס.
You can **depend** upon him that he will do as he promised.

depen'dable *a.* (די-פענ'-דעבל) פערטרויענסווערטה; אויף וואס מען קען זיך פערלאזען.

depen'dableness *n.* (די-פענ'-דעבל-נעס) דאס קענען זיך פערלאזען [אויף אימעצען אדער עפעס].

depen'dance *n.* (די-פענ'-דענס) ז. *dependence*

depen'dancy *n.* (די-פענ'-דענ-סי) ז. *dependency*

depen'dant *n. and a.* (די-פענ'-דענט) ז. *dependent*

depen'dence *n.* (די-פענ'-דענס) די אבהענגיגקייט; דער צוטרויען; די שייכות פון אן אורזאכע צו א פאלגע; די צייט וואס עס דויערט א געריכטס=פראצעס.

depen'dency *n.* (די-פענ'-דענ-סי) אן אבהענגיגע פראווינץ אדער לאנד; עפעס וואס איז אבהענגיג פון אן אנדער זאך; א נעבען=געביידע.

depen'dent *n. and a.* (די-פענ'-דענט) אבהענגיג; וואס הענגט אב; וואס שליסט פון איין זאך צו א צווייטער [ווי פון אן אורזאכע צו א פאלגע]; רעלאטיוו, פערהעלטניסמעסיג; אן אבהענגיגער.

depen'dently *adv.* (די-פענ'-דענט-לי) אבהענגיג; אויף אן אבהענגיגען אופן.

depen'der *n.* (די-פענ'-דער) דער, וואס הענגט אב פון אימעצען; דער, וואס האפט אויף אימעצען, פערלאזט זיך אויף אימעצען אדער עפעס.

depen'dingly *adv.* (די-פענ'-דינג-לי) דורך אבהענגיגקייט, מעשה נכנע.

deper'sonalize *v.* (די-פויר'-סאנ-על-איז) אוועקנעהמען פון א זאך די פערזענליכקייט, בעטראכטען זי אלס ניט דאס ווערק פון א בעשטימטער פערזאן [ווי למשל, בעטראכטען די "איליאדען" אדער די פאעמען וועגען דער פערניכטונג פון טראיא אלס ניט דאס ווערק פון גריכישען דיכטער האמער, נאר אלס דאס ווערק פון פיעלע אונבעוואוסטע דיכטער].

dephlegm' *v.* (די-פלעם') ז. *dephlegmate*

dephleg'mate *v.* (די-פלעג'-מייט) בעפרייען פון וואסער [ווי למשל שפירט] דורך אויסזידען אדער דורך אן אנדער מיטעל.

dephlegma'tion *n.* (די-פלעג-מיי'-שאן) דאס בעפרייען פון וואסער דורך אויסזידען עס אדער דורך אן אנדער מיטעל [ווי מען בעפרייט שפירט פון וואסער].

dephlogis'ticate *v.* (די-פלא-דזשיס'-טי-קייט) בעפרייען פון ברען=שטאף אדער פלאגיסטאן [די כעמיקער פון די אלטע צייטען, איידער עס איז אויפגעדעקט געווארען די ריכטיגע אורזאכע פון ברענען, האבען געגלויבט, אז אין יעדען ברענענדען קערפער געפינט זיך ברען=שטאף, וועלכען זיי האבען אנגערופען פלאגיסטאן].

dephosphoriza'tion *n.* (די-פאס-פאר-אי-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון פאספאר.

dephos'phorize *v.* (די-פאס'-פאר-איז) בעפרייען פון פאספאר.

depict' *v.* (די-פיקט') שילדערען, בעשרייבען, אבמאלען.

depic'ter *n.* (די-פיק'-טער) איינער וואס מאלט אב אדער בעשרייבט.

depic'tion *n.* (די-פיק'-שאן) דאס אבמאלען; די שילדערונג, בעשרייבונג.

depic'ture *v.* (די-פיק'-טשור) שילדערען; בעשרייבען; אבמאלען.

dep'ilate *v.* (דעפ'-אי-לייט) ארויסרייסען אדער ארויסציהען די האר.

depila'tion *n.* (דעפ-אי-ליי'-שאן) דאס ארויסרייסען אדער ארויסציהען די האר.

dep'ilator *n.* (דעפ'-אי-ליי-טאר) אן אינסטרומענט ארויסצורייסען אדער ארויסצוציהען די האר.

depil'atory *n. and a.* (די-פיל'-ע-טא-רי) וואס האט די איינענשאפט אוועקצונעהמען די האר פון הויט; א מיטעל [ווי געוויסע זאלבען] אוועקצונעהמען די האר פון הויט.

de pla'no (די פליי'-נאו) אזוי קלאר און פערשטענדליך, אז עס זיינען ניט נויטיג קיינע ראיות.

deplete' *v.* (די-פליט') אויסלעערען, אויסצעהרען, אוועקנעהמען פון א זאך איהרע קרעפטען, איהר קוואל פון חיונה א. ד. ג. [ווי אוועקנעהמען פון א לאנד איהר בעפעלקערונג].
Death **depleted** the ranks of this organization.

deple'tion *n.* (די-פלי'-שאן) אויסלעערונג; אין מעדיצין — בלוט=לאזונג, פערורזאכונג פון ברעכען, שוויצען א. ז. וו.

deple'tive *a. and n.* (די-פלי'-טיוו) וואס האט א נייגונג אויסצולעערען, אויסצולעדיגען; א מעדיצינישער מיטעל צום ברעכען, שוויצען, מאגען=רייניגונג א. ז. וו.

deple'tory *a.* (די-פלי'-טא-רי) וואס האט א נייגונג אויסצולעדיגען. ז. *depletive*

deplor'able *a.* (די-פלאור'-עבל) יאמערליך, קלעגליך; נידריג, קליין, פעראכטליך.
The condition of the poor in this city is **deplorable**.

deplor'ableness *n.* (די-פלאור'-עבל-נעס) יאמערליכקייט, קלעגליכקייט, נידריגקייט, עלענדקייט.

deplor'ably *adv.* (די-פלאור'-ע-בלי) אויף א קלעגליכען אדער נידריגען אופן.

deplore' *v.* (די-פלאור') בעקלאגען, בעוויינען.

deplore'ment *n.* (די-פלאור'-מענט) דאס בעוויינען, דאס בעקלאגען; א קלאגליעד.

deplor'er *n.* (די-פלאור'-ער) א בעקלאגער, א בעוויינער.

deploy' *n. and v.* (די-פלאי') אין מיליטער — פאנאנדערוויקלען אדער אויסציהען די רייהען סאלדאטען אין א מארש; די פאנאנדערוויקלונג אדער אויסציהונג פון א רייה סאלדאטען.

deploy'ment *n.* (די-פלאי'-מענט) דאס אויסשטעלען אדער אויסציהען די רייהען פון סאלדאטען אין א מארש.

deplu'mate *a.* (די-פלוה'-מייט) אהן פעדערען, מיט ארויסגעפאלענע אדער אויסגעפליקטע פעדערען.

depluma'tion *n.* (די-פלוה-מיי'-שאן) די בערויבונג פון די פעדערען; דאס אויספאלען פון פעדערען.

deplume' *v.* (די-פלוהם') בערויבען פון די פעדערען; אויספליקען די פעדערען.

depolariza'tion *n.* (די-פא-לע-רי-זיי'-שאן) דאס אבשאפען די ווירקונג פון פאלאריזאציאן [ביי ליכט=שטראהלען, עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם]. ז. *polarization*

depo'larize *v.* (די-פאו'-לע-ראיז) אבשאפען די ווירקונג פון פאלאריזאציאן [ביי ליכט=שטראהלען, עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם] ז. *polarization*

depo'larizer *n.* (די-פאו'-לע-ראי-זער) עטוואס וואס שאפט אב אדער דערלאזט ניט די ווירקונג פון פאלאריזאציאן אין אן עלעקטרישער באטעריי. ז. *polarization*

depone' *v.* (די-פאון') צייגען, עדות זאגען, בעהויפטען.

depo'nent *n.* (די-פאו'-נענט) אן עדות; איינער וואס גיט א שריפטליכע געשווארענע עדות.

depop'ulate *v.* (די-פאפ'-יו-לייט) בערויבען פון דער בעפעלקערונג; פערקלענערען די בעפעלקערונג [דורך מלחמה אדער א פעסט].

depopula'tion *n.* (די-פאפ-יו-ליי'-שאן) די פערניכטונג אדער פערקלענערונג פון דער בעפעלקערונג.

depop'ulator *n.* (די-פאפ'-יו-ליי-טאר)

דער פערמינדערער אדער פערניכטער פון
דער בעפעלקערונג.

deport' *v.* (די-פאורט') ארויסשיקען פון
לאנד; אוועקטראגען; פערשיקען [ווי א
פערברעכער].

deporta'tion *n.* (די-פאור-טיי'-שאן)
דאס ארויסשיקען פון לאנד; דאס פערשי-
קען [ווי א פערברעכער]; דאס אריבער-
שיקען אדער אריבערפיהרען פון איין לאנד
אין דעם צווייטען.

deport'ment *n.* (די-פאורט'-מענט)
אויפפיהרונג, בענעהמונג.

The child's record for **deportment** in school is good.

deport' oneself' (די-פאורט' וואנ-
סעלף') זיך אויפפיהרען, זיך בענעהמען.

depo'sable *a.* (די-פאו'-זעבל) וואס
קען אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

depose' *v.* (די-פאוז') אראבזעצען פון
טהראן אדער פון אמט; זאגען עדות, בע-
שטעטיגען; שטעלען צו א שבועה, לאזען
שווערען; זאגען עדות שריפטליך אונטער
א שבועה.

depose' against' (די-פאוז' ע-גענסט')
זאגען עדות געגען אימעצען [הויפטזעכ-
ליך שריפטליך און אונטער א שבועה].

depo'ser *n.* (די-פאו'-זער) איינער וואס
ווארפט אראב פון אמט; א געשווארענער
עדות [הויפטזעכליך אזעלכער, וואס גיט
אב זיינע עדות שריפטליך].

depos'it *n. and v.* (די-פאז'-איט) ניע-
דערלעגען; איינלעגען, אוועקלעגען [ווי
געלד אדער סחורה אין א זיכערען ארט];
איינצאהלען געלד אין א באנק; אוועקלע-
גען א משכון; אבשטעהן, זיך אבזעצען
[ווי הייוועז אין וויין]; אבגעלאגערט ווע-
רען, אנגעטראגען ווערען [ווענען זאמד,
שטיינער א. ד. ג.]; דאס אוועקגעלעגטע;
דאס אוועקגעלעגטע געלד אין א באנק;
האנד-געלד; א משכון; דאס אבגעשטא-
נענע אויף'ן דעק [ווי הייוועז אין וויין,
זאמד אין וואסער א. ד. ג.].

depos'itary *n. and a.* (די-פאז'-אי-
טיי-רי) א פערטרויטער; איינער וועמען
מען טרויט אן עטוואס צו היטען; איינער
ביי וועמען מען לעגט איין געלד אדער
אנדערע ווערטה-זאכען; וואס בעקומט
איינגעלעגטע געלד [ווענען א באנק].

depos'it in the earth (די-פאז'-איט
אין טהי אורטה) בעגראבען.

deposi'tion *n.* (דעפ-א-זיש'-אן) דאס
אוועקלעגען אדער ניעדערלעגען; דאס אב-
לעגען אדער אבשטעהן זיך אויף'ן דעק;
די אבגעלאגערטע אדער אנגעטראגענע
זאמד, ערד, שטיינער א. ד. ג. וואס בלייבט
ליגען; די אראבזעצונג פון אן אמט; אן
ערקלערונג, א פערזיכערונג, א בעהויפ-
טונג; דאס אויסזאגען פון אן עדות אונ-
טער א שבועה [הויפטזעכליך שריפטליך];
דאס מקבר זיין דעם קערפער פון א היי-
ליגען.

depos'itive *a.* (די-פאז'-אי-טיוו) אוועק-
לעגענדיג; וואס זעצט זיך אב, וואס
שטעהט זיך אב אויף'ן דעק.

depos'itor *n.* (די-פאז'-אי-טאר) איינער
וואס לעגט אוועק געלד אין א באנק.

depos'itory *n.* (די-פאז'-אי-טא-רי) א
לאגער; א פלאץ וואו זאכען ווערען גע-
האלטען אין זיכערהייט; א לאגער פון
סחורה; א שפייכלער.

A warehouse is a **depository** for goods.

de'pot *n.* (די'-פאו, דעפא) א לאגער,
א מאגאזין, א שפייכלער; א פראכט-הויז,
אן אייזענבאהן-סטאציאן; א וואקזאל; א
פערזאמלונגס-פלאץ פאר רעקרוטען; די
הויפט קווארטיר פון א רעגימענט; א
טייל פון א באטאליאן, וואס בלייבט אין
דער היים, ווען דער באטאליאן ווערט גע-
שיקט אויף'ן קריעגס-פלאץ [אין ענג-
לאנד].

deprava'tion *n.* (דעפ-רע-ווי'-שאן)
דאס פערדארבען, דאס דעמאראליזירען;
דאס זיין פערדארבען.

deprave' *v.* (די-פרייוו') פערדארבען,
דעמאראליזירען.

depraved' *a.* (די-פרייווד') פערדאר-
בען, דעמאראליזירט.

depra'vedly *adv.* (די-פריי'-וועד-לי)
מיט פערדארבענע, שלעכטע אבזיכטען;
אויף א פערדארבענעם, שלעכטען שטיי-
גער.

depra'vedness *n.* (די-פריי'-וועד-נעס)
פערדארבענהייט, דעמאראליזירונג.

deprave'ment *n.* (די-פרייוו'-מענט)
פערדארבענהייט, דעמאראליזירונג.

depra'ver *n.* (די-פריי'-ווער) איינער
וואס פערדארבט אדער דעמאראליזירט.

deprav'ity *n.* (די-פרעוו'-אי-טי) פער-
דארבענהייט, דעמאראליזאציאן; די ניי-
גונג צו זינדיגען, וואס די מענשהייט האט
גע'ירש'נ'ט פון אדם הראשון [אין טעא-
לאגיע].

dep'recable *a.* (דעפ'-רי-קעבל) וואס
מען דארף בעדויערען; געגען וואס מען
קען מאכען איינווענדונגען; וואס דארף
אדער קען אבגעווענדעט ווערען דורך א
געבעט.

dep'recate *v.* (דעפ'-רי-קייט) בעדויע-
רען; בעטען, עטוואס זאל אבגעווענדעט
אדער פערמידען ווערען; ארגומענטירען
געגען עטוואס; אויסדריקען אונצופרידענ-
הייט מיט עטוואס; בעטען רחמים.

dep'recatingly *adv.* (דעפ'-רי-קיי-
טינג-לי) מאכענדיג איינווענדונגען; מיט
פראטעסט, מיט אונצופרידענהייט; בע-
טענדיג רחמים.

depreca'tion *n.* (דעפ-רי-קיי'-שאן)
א געבעט, א תפלה אז עפעס זאל אבגע-
ווענדעט אדער פערמידען ווערען; א פער-
לאנג, א בקשה בעפרייט צו ווערען פון
שלעכטס; א געגען-געבעט, א געגען-בקשה.

dep'recative *a.* (דעפ'-רי-קיי-טיוו)
וואס דריקט אויס א בקשה עפעס זאל אב-
געווענדעט ווערען; בעטענדיג רחמים;
וואס פראטעסטירט, מאכט איינווענדונגען
אדער דריקט אויס אונצופרידענהייט מיט
עפעס.

dep'recator *n.* (דעפ'-רי-קיי-טאר) איי-
נער וואס מאכט איינווענדונגען געגען
עפעס, דריקט אויס א פראטעסט אדער אונ-
צופרידענהייט מיט עפעס; איינער וואס
בעט, אז עפעס זאל אבגעווענדעט ווערען.

dep'recatory *a.* (דעפ'-רי-קיי-טא-רי)
ז. *deprecative*

depre'ciate *v.* (די-פרי'-שי-אייט)
אראבזעצען פון ווערטה; פערקלענערען
דעם פרייז; אונטערשעצען; פאלען אין
מקח.

The value of these securities is very much depreciated.

deprecia'tion *n.* (די-פרי-שי-איי'-
שאן) די אראבזעצונג פון ווערטה; דאס
מאכען קליינווערדיג; דאס פאלען אין
פרייז; דאס אונטערשעצען.

depre'ciative *a.* (די-פרי'-שי-איי-טיוו)
אראבזעצענדיג פון ווערטה; פערקלענע-
רענדיג דעם פרייז; אונטערשעצענדיג.

depre'ciatively *adv.* (די-פרי'-שי-איי-
טיוו-לי) אראבזעצענדיג פון ווערטה;
אונטערשעצענדיג; אראבלאזענדיג דעם
פרייז.

depre'ciator *n.* (די-פרי'-שי-איי-טאר)
איינער וואס זעצט ארונטער אדער פער-
קלענערט דעם ווערטה פון עפעס; דער
וואס לאזט ארונטער דעם פרייז; איינער
וואס אונטערשעצט.

depre'ciatory *a.* (די-פרי'-שי-איי-
טא-רי) וואס האט די נייגונג אראבצוזע-
צען פון ווערטה, מאכען קליינווערדיג
אדער אונטערשעצען.

dep'redable *a.* (דעפ'-רי-דעבל) וואס
קען גערויבט אדער געפלינדערט ווערען.

dep'redate *v.* (דעפ'-רי-דייט) רויבען,
פלינדערען, פערוויסטען.

depreda'tion *n.* (דעפ-רי-דיי'-שאן)
דאס רויבען; פלינדערונג, פערוויסטונג.

dep'redator *n.* (דעפ'-רי-דיי-טאר) א
רויבער, א פלינדערער.

dep'redatory *a.* (דעפ'-רי-דיי-טא-רי)
וואס פלינדערט, וואס רויבט.

depress' *v.* (די-פרעס') אראב-
דריקען, בעשרענקען, פערמינדערען, זינ-
קען; נידערשלאגען; אונטערדריקען.

depressed' *a.* (די-פרעסט') געדריקט,
אראבגעדריקט, נידערגעשלאגען.

He is ill and feels very **depressed**.

depress'ible *a.* (די-פרעס'-איבל) וואס
קען אראבגעדריקט ווערען.

depress'ingly *adv.* (די-פרעס'-אינג-
לי) אויף א דריקענדען, אראבדריקענדען
אדער נידערשלאגענדען שטייגער.

depres'sion *n.* (די-פרעש'-אן) די
אראבדריקונג; געדריקטקייט, געדריקטער
צושטאנד אדער שטימונג; נידערגעשלא-
גענהייט; געפאלענקייט; ערנידערונג;
דאס זינקען פון פרייזען; אן אויסהוילונג,
א פערטיעפונג; קערפערליכע שוואכקייט;
אזא אפעראציאן אויף שטאר [אזא אוי-
גען-קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינד-
קייט. די אפעראציאן בעשטעהט אין דער
אראבדריקונג פון דער לינזע].

depres'sion of trade (די-פרעש'-אן
אוו טרייד) א שטילשטאנד אין האנדעל.

depress'ive *a.* (די-פרעס'-איוו) אראב-
דריקענד; דריקענד, נידערשלאגענד.

depress'or *n.* (די-פרעס'-אר) איינער
אדער עפעס וואס דריקט אראב; אן אונ-
טערדריקער.

depri'vable *a.* (די-פראי'-וועבל) וואס
קען בערויבט אדער אוועקגענומען ווערען;
וואס קען אבגעזאגט אדער ארונטערגעזעצט
ווערען [פון אמט].

depriva'tion *n.* (דעפ-רי-ווי'-שאן)
די בערויבונג, די אוועקנעהמונג; דאס
זיין בערויבט; עלענד; דאס אראבגעזעצט
ווערען פון אמט.

deprive' *v.* (די-פראיוו') בערויבען,
אוועקנעהמען; ארונטערזעצען פון אמט;
שטערען, ניט דערלאזען.

In this country a man can not be **deprived** of his liberty without a warrant issued by a court.

depri'ver *n.* (די-פראי'-ווער) דער אדער
דאס וואס בערויבט אדער נעהמט אוועק.

de profun'dis (די פרא-פאנ'-דיס) פון
דער טיעפעניש; דער 130טער קאפיטעל
פון תהלים [״ממעמקים קראתיך ד׳״],
וועלכער ווערט געזונגען פון קריסטען ביי
תשובה, ביי ודוי און ביי א לויה.

deprovin'cialize *v.* (די-פרא-ווינ'-
שעל-איז) מאכען אויס פראווינציאל;
אויסברייטען דעם קוק אויף'ן לעבען אדער
אינטערעסען.

depth *n.* (דעפטה) טיעפקייט, טיעפעניש;

די טיעפקייט [פון געדאנק]; די ברייטקייט [פון קענטניסע]; דער סאמע מיטען, די העכסטע שטופע פון עפעס; די טונקעלקייט אדער געדיכטקייט פון קאליר [אין מאלעריי]; די ברייטקייט, דיקקייט, הויכקייט פון עפעס; א טיעפעניש, א תהום; די פערטיעפונג [פון א שיף].

dep′then *v.* (דעפטהן) מאכען טיעפער, פערטיעפען.

depth′less *a.* (דעפטה′-לעס) ניט טיעף, פלאך; אהן א גרונד.

dep′urant *a. and n.* (דעפ′-יו-רענט) רייניגענד; וואס נעהמט ארויס דאס אונריינע; א רייניגונגס-מיטעל.

dep′urate *v.* (דעפ′-יו-רייט) רייניגען; בעפרייען פון אונריינקייטען.

depura′tion *n.* (דעפ-יו-ריי′-שאן) די רייניגונג; דאס בעפרייען פון אונריינקייטען.

dep′urative *n. and a.* (דעפ′-יו-ריי-טיוו) וואס רייניגט; וואס איז פערבונדען אדער וואס איז שייך צו דער בעפרייאונג פון אונריינקייטען; דאס וואס רייניגט; א מעדיצינישער מיטעל צו רייניגען דאס בלוט.

dep′urator *n.* (דעפ′-יו-ריי-טאר) דאס וואס רייניגט; אן אבפיהר-מיטעל.

deputa′tion *n.* (דעפ-יו-טיי′-שאן) א דעפוטאציאן; געזאנדטע; א בעפאלמעכטיגונג צו רעדען און צו האנדלען פאר א פערזאן אדער פערזאנען.

depute′ *v.* (די-פיוט′) שיקען איינעם אלס דעפוטאט, געבען איהם די פאלמאכט צו רעדען און האנדלען אין נאמען פון די וואס האבען איהם געשיקט.

depu′ted *a.* (די-פיו′-טעד) געשיקט; וואס איז געשיקט אימעצען צו פערטרעטען.

dep′utize *v.* (דעפ′-יו-טאיז) בעשטימען אלס דעפוטאט אדער שטעלפערטרעטער.

dep′uty *n.* (דעפ′-יו-טי) א דעפוטאט; א געזאנדטער; א שטעלפערטרעטער, א געהילף.

dep′uty mustache′ (דעפ′-יו-טי מאס-טעש′) פאלשע וואנצעס.

dep′uty-post′master *n.* (דעפ′-יו-טי-פאוסט′-מעס-טער) דער וויצע-דירעקטאר פון פאסט-דעפארטאמענט; דער געהילף פון פאסט-דירעקטאר.

dep′uty-sher′iff *n.* (דעפ′-יו-טי-שער′-איף) דעם שעריף′ס שטעלפערטרעטער, דעם שעריף′ס געהילף.

derac′inate *v.* (די-רעס′-אי-נייט) אויסווארצלען; אויסראטען.

deracina′tion *n.* (די-רעס-אי-ניי′-שאן) דאס אויסווארצלען, דאס אויסראטען.

derail′ *v.* (די-רייל′) אראבפיהרען פון די רעלסען; ארונטערלויפען פון די רעלסען.

derail′ment *n.* (די-רייל′-מענט) דאס אראבפיהרען פון די רעלסען.

derange′ *v.* (די-ריינדזש′) אין אונארדנונג ברייננען; צומישען, צושטערען; משוגע מאכען.

deran′geable *a.* (די-ריינ′-דזשעבל) וואס קען געבראכט ווערען אין אונארדנונג; וואס קען צושטערט ווערען.

deranged′ *a.* (די-ריינדזשד′) צומישט, משוגע.

derange′ment *n.* (די-ריינדזש′-מענט) דאס צומישען, דאס צופלאנטערען, דאס ברייננען אין אונארדנונג; צומישטקייט, משוגעת.

deray′ *n.* (די-ריי′) א מיש-מאש, אן אונארדנונג, א טומעל.

der′by *n.* (דויר′-בי) א שטייפער פילץ-הוט; א הילצערנע לאפעטקע מיט צוויי הענטלעך, ביי די מויערער [מולארעס].

Der′by *n.* (דויר′-בי) דערבי, דער וויכטיגסטער יעהרליכער וועט-לויף פון פערד אין ענגלאנד [איינגעפיהרט פון לארד דוירבי אין יאהר 1780].

der′elict *n. and a.* (דער′-ע-ליקט) 1. ניט טריי, ניט איבערגעגעבען צו זיין פפליכט; 2. פערלאזען; א פערלאזענע זאך; א צובראכענע שיף וואס איז פערלאזען אויף′ן ים; 3. די ערד וואס איז פערבליבען טרוקען נאכדעם ווי די וואסער-ליניע פון ים אדער פון טייך האט זיך אומגעביטען.

1. He is a derelict in his duty and will lose his position. 2. The steamer passed a derelict at sea.

derelic′tion *n.* (דער-ע-ליק′-שאן) די פערלאזונג; דאס זיין פערלאזען; דאס בעקומען נייע יבשה פון דעם, וואס די וואסער-ליניע פון ים אדער טייך האט זיך אומגעביטען; די יבשה וואס איז בעקומען געווארען אויף אזא אופן; אונטרייהייט, די ניט איבערגעבענקייט צו דער פפליכט.

der′ic *a.* (דער′-איק) אין עמבריאלאגיע — וואס איז שייך צו דער עקטאדערמא. ז. *ectoderm*

deride′ *v.* (די-ראיד′) אויסלאכען, פערשפאטען, מאכען לעכערליך.

deri′der *n.* (די-ראי′-דער) א אבלאכער, א פערשפאטער.

deri′dingly *adv.* (די-ראי′-דינג-לי) מיט שפאט; מאכענדיג צו געלעכטער.

deris′ible *a.* (די-ריז′-איבל) פון וואס מען קען אבלאכען, וואס איז פערשפאטונגס-ווערטה.

deri′sion *n.* (די-ריזש′-אן) דער שפאט, דאס אבלאכען; דאס וואס מען קען אבלאכען אדער פערשפאטען.

deri′sive *a.* (די-ראי′-סיוו) פערשפאטענד; שפאטיש.

deri′sively *adv.* (די-ראי′-סיוו-לי) אבלאכענדיג; מיט שפאט.

deri′siveness *n.* (די-ראי′-סיוו-נעס) דאס האבען די טבע אבצושפאטען אדער אבצולאכען.

deri′sory *a.* (די-ראי′-סא-רי) שפאטענד, אבלאכענד.

derivabil′ity *n.* (די-ראי-ווע-ביל′-אי-טי) דאס קענען גענומען אדער ערהאלטען ווערען פון א געוויסער קוועלע; דאס קענען ארויסגעדרונגען ווערען.

deri′vable *a.* (די-ראי′-וועבל) וואס קען גענומען אדער ערהאלטען ווערען פון א געוויסער קוועלע; וואס קען ארויסגעדרונגען ווערען.

deri′vably *adv.* (די-ראי′-ווע-בלי) דורך אבשטאמונג פון א געוויסער קוועלע.

deriva′tion *n.* (דער-אי-וויי′-שאן) די אבשטאמונג פון א געוויסער קוועלע; די אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג פון א ווארט; די אבשטאמונג פון א ראסע; אין מאטעמאטיק — דאס געפינען דעם דיפערענציאל קאעפיציענט. ז. *differential coefficient*

deriva′tional *a.* (דער-אי-וויי′-שאנעל) וואס איז שייך צו אבשטאמונג.

deriv′ative *n. and a.* (די-ריוו′-ע-טיוו) וואס שטאמט אדער וואס קומט פון וועלכער עס איז קוועלע; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען אבשטאמונג און ענטוויקלונג; וואס פערקלענערט אן ענטצינדונג אדער א געשווילעכטס; א ווארט וואס שטאמט אב פון א געוויסען ווארצעל.

deriv′atively *adv.* (די-ריוו′-ע-טיוו-לי) אבשטאמענדיג פון וועלכער עס איז קוועלע; דורך אבשטאמונג.

deriv′ativeness *n.* (די-ריוו′-ע-טיוו-נעס) דאס אבשטאמען פון א געוויסער קוועלע אדער שטאם.

derive′ *v.* (די-ראיוו′) נעהמען אדער ערהאלטען פון א געוויסען ווארצעל, קוועלע אדער שטאם; אבשטאמען, ארויסקומען; ארויסדרינגען; אויסבילדען א ווארט פון א געוויסען ווארצעל.

derive′ from na′ture (די-ראיוו′ פראם ניי′-טשור) דער נאטור פערדאנקען.

derive′ prof′it from (די-ראיוו′ פראפ′-איט פראם) אויסנוצען, ציהען ריוח.

He derives profit from his knowledge of many languages.

derm *n.* (דוירם) די הויט.

der′ma *n.* (דויר′-מא) ז. *derm*

der′mad *adv.* (דויר′-מעד) צו דער הויט-צו, פון אינוועניג ארויס-צו.

der′mal *a.* (דויר′-מעל) וואס איז שייך צו דער הויט.

dermat′ic *a.* (דויר-מעט′-איק) ז. *dermal*

der′matine *a.* (דויר′-מע-טין) ז. *dermatic*

dermati′tis *n.* (דויר-מע-טאי′-טיס) הויט-ענטצינדונג.

dermatog′raphy *n.* (דויר-מע-טאג′-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון דער הויט.

der′matoid *a.* (דויר′-מע-טאיד) עהנליך צו הויט.

der′matol *n.* (דויר′-מע-טאול) דערמעטאל [אזא כעמישער שטאף, ווערט בענוצט אין דער מעדיצין].

dermatol′ogist *n.* (דויר-מע-טאל′-א-דזשיסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט דעם טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער הויט און מיט הויט-קראנקהייטען.

dermatol′ogy *n.* (דויר-מע-טאל′-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער הויט און מיט הויט-קראנקהייטען.

der′mic *a.* (דויר′-מיק) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער הויט; וואס איז שייך צו דער הויט.

der′mic rem′edies (דויר′-מיק רעמ′-ע-דיז) מעדיצינישע מיטלען, וואס ווירקען דורך דער הויט.

der′mis *n.* (דויר′-מיס) ז. *derm*

dermog′raphy *n.* (דויר-מאג′-רע-פי) ז. *dermatography*

der′moid *a.* (דויר′-מאיד) ז. *dermatoid*

dermol′ogy *n.* (דויר-מאל′-א-דזשי) ז. *dermatology*

dermoskel′eton *n.* (דויר-מאו-סקעל′-ע-טאן) דער הויט-סקעלעט ביי אינזעקטען, פיש, קרעבסען א. ד. ג.

dermot′omy *n.* (דויר-מאט′-א-מי) די אנאטאמיע, דער בוי פון דער הויט.

derm′-skel′eton *n.* (דוירם′-סקעל′-ע-טאן) ז. *dermoskeleton*

dern *n.* (דוירן) א ביישטידעל, א שוועל.

dernier′ *a.* (דער-ניעי′) לעצט.

der′ogate *v.* (דער′-א-גייט) פערמינדערען, אראבנעהמען.

der′ogate from (דער′-א-גייט פראם)

אראבנעהמען א טייל; אראבציהען, פערמינדערען.

der'ogately *adv.* (דער'-א-גייט-לי) אויף א פערמינדערענדען אופן; אראבנעהמענדיג, אראבציהענדיג.

deroga'tion *n.* (דער-א-גיי'-שאן) די שעדיגונג; ערנידריגונג; די איבערטרעטונג; די פערמינדערונג.

derog'ative *a.* (די-ראג'-ע-טיוו) וואס פערמינדערט, וואס ערנידריגט.

derog'atively *adv.* (די-ראג'-ע-טיוו-לי) אויף א פערמינדערענדען אדער ערנידריגענדען אופן; דורך שעדיגונג אדער ערנידריגונג.

derog'atorily *adv.* (די-ראג'-ע-טא-רי-לי) ז. ***derogatively***

derog'atoriness *n.* (די-ראג'-ע-טא-רי-נעס) דאס זיין שעדיגענד, פערמינדערענד אדער ערנידריגענד.

derog'atory *a.* (די-ראג'-ע-טא-רי) ערנידריגענד; שעדיגענד; פערמינדערענדיג.

der'rick *n.* (דער'-איק) א הויב-מאשין, א קראן [א מאשין צום אויפהויבען שווערע משאות].

der'rick-crane *n.* (דער'-איק-קריין) א דרעה-קראן [אזא הויב-מאשין].

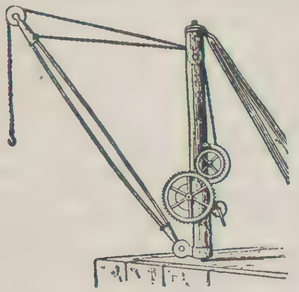

Derrick-crane

der'ringer *n.* (דער'-ינ-דזשער) אזא פיסטאלעט מיט א ברייטען און קורצען שים-לאף.

der'vish *n.* (דער'-וויש) א דערוויש, א מאכמעדאנישער מאנאך.

des'cant *n.* (דעס'-קענט) א געזאנג מיט פערשיעדענע וואריאציאנען; א שמועס, א רייה בעמערקונגען אדער פירושים וועגען עפעס; א בעמערקונג.

descant' *v.* (דעס-קענט') לאנג ריידען אדער שמועסען וועגען עפעס; מאכען בעמערקונגען אדער פירושים.
The orator **descanted** on the natural beauties of our town.

descend' *v.* (די-סענד') ארונטערשרייטען; ארונטערגעהן; ארונטערפאלען, זינקען, קומען צו א נידריגערער שטופע; פערגעהן [וועגען דער זון, דער לבנה און די שטערען]; איבערפאלען; אבשטאמען; איבערגעהן פון דעם אלגעמיינעם צו די איינצעלהייטען.

descen'dable *a.* (די-סענ'-דעבל) ז. ***descendible***

descen'dant *n. and a.* (די-סענ'-דענט) איינער אדער עטוואס וואס שטאמט אב; אבשטאמענדיג; ארונטערגעהענדיג, אראבשטייגענדיג; ארונטערפאלענדיג, זינקענדיג.

descen'dent *a.* (די-סענ'-דענט) ארונטערגעהענדיג, ארונטערשטייגענדיג; ארונטערפאלענדיג, זינקענדיג.

descen'der *n.* (די-סענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס געהט ארונטער, שטייגט ארונטער, פאלט ארונטער אדער זינקט; איינער וואס שטאמט אב.

descendibil'ity *n.* (די-סענ-די-ביל'-אי-טי) די צוגעפאססטקייט פון עפעס צום אראבשטייגען; די פעהיגקייט איבערצוגעהן בירושה.

descen'dible *a.* (די-סענ'-דיבל) וואס מען קען אראבשטייגען; וואס קען איבערגעהן בירושה.

descen'ding *a.* (די-סענ'-דינג) אראבשטייגענדיג, געריכטעט נאך אונטען; וואס ווערט פערקלענערט אדער פערמינדערט.

descen'ding se'ries (די-סענ'-דינג סיע'-ריעז) די פאלענדע רייהע [אין מאטעמאטיק — א רייהע קוואנטיטעטען אדער גרעסען, פון וועלכע יעדע קומענדע איז קלענער פון דער פריהעריגער].

descen'sion *n.* (די-סען'-שאן) דאס אראבשטייגען, דאס אראבגעהן נידריגער, דאס פאלען, דאס זינקען, דאס פערקלענערט אדער פערמינדערט ווערען.

descen'sional *a.* (די-סען'-שאנ-על) וואס איז שייך צום אראבשטייגען, צום אראבזינקען, צום פאלען אדער צום פערמינדערט ווערען; וואס איז שייך צו אבשטאמונג; וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט איבערצוגעהן בירושה.

descen'sive *a.* (די-סען'-סיוו) אראבשטייגענדיג, פאלענדיג.

descent' *n.* (די-סענט') דאס אראבשטייגען; דער ארונטערגאנג; דער בויג, די נייגונג ארונטער-צו; דאס זינקען; דאס ארונטערקומען צו א נידריגערער שטופע; א פיינדליכער איבערפאל; דער איבערגאנג פון אונבעוועגליכען איינענטום צו יורשים; דער שטאם, די אבשטאמונג.

descri'bable *a.* (דעס-קראי'-בעבל) וואס קען בעשריבען ווערען; וואס קען געצייכנט אדער געשילדערט ווערען.

describe' *v.* (דעס-קראיב') 1. בעשרייבען, שילדערען, צייכנען, בעצייכנען; 2. בעצייכנען א געוויסע פיגור דורך בעוועגונג.
2. With the compass he **described** a circle.

descri'bent *n.* (דעס-קראי'-בענט) אין געאמעטריע — עטוואס וואס בעשרייבט אדער בעצייכענט [ווי למשל, דער פונקט, פון דער בעוועגונג פון וועלכען עס בילדעט זיך א ליניע; די ליניע, פון דער בעוועגונג פון וועלכער עס בילדעט זיך א פלעכע, און די פלעכע, פון דער בעוועגונג פון וועלכער עס בילדעט זיך א מאטעמאטישער קערפער].

descri'ber *n.* (דעס-קראי'-בער) איינער, וואס בעשרייבט, שילדערט, צייכענט אדער מאלט אב.

descri'er *n.* (דעס-קראי'-ער) אן ענטדעקער; איינער וואס געפינט עפעס אויס, דעקט עפעס אויף אדער זוכט עפעס אויס.

descrip'tion *n.* (דעס-קריפ'-שאן) 1. די בעשרייבונג, די צייכנונג, די שילדערונג; 2. כאראקטעריסטיק, כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען; א זארט, א מין.
1. This passage gives a **description** of a battle. 2. He sells goods of every **description**.

descrip'tive *a.* (דעס-קריפ'-טיוו) בעשרייבענד, שילדערענד, אבמאלענד.

descrip'tive book (דעס-קריפ'-טיוו בוק) דאס בוך פון א מיליטער אבטיילונג, אין וועלכען עס געפינען זיך די פערצייכנונגס-ליסטען פון יעדען סאלדאט און אפיציער פון דיזער אבטיילונג און אלע נויטיגע ידיעות וועגען זיי.

descrip'tive geom'etry (דעס-קריפ'-טיוו דזשי-אמ'-עט-רי) דארשטעלענדע געאמעטריע [די טעאריע צו צייכענען פראיעקציאנען פון געאמעטרישע פיגורען און אויסגעפינען וואס פאר א פלאץ און לאגע זיי פערנעהמען אין רוים].

descrip'tive list (דעס-קריפ'-טיוו ליסט) א פערצייכנונגס-ליסט פון מענשען אדער זאכען; א רעפארט, וואס ווערט אויסגעמאכט וועגען א מאטראז פון א קריעגס-שיף אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, ווען ער פערלאזט דאס דיענסט אדער ווערט איבערגעפיהרט פון איין שיף אויף דער צווייטער; א גענויער בעריכט וועגען איינעם, וואס טרעט אריין אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

descrip'tively *adv.* (דעס-קריפ'-טיוו-לי) דורך א בעשרייבונג; דורך אבמאלען אדער צייכנען.

descrip'tiveness *n.* (דעס-קריפ'-טיוו-נעס) דאס האבען דעם כאראקטער פון א בעשרייבונג אדער שילדערונג.

descrip'tive pow'ers (דעס-קריפ'-טיוו פאו'-ערז) די פעהיגקייט, דער טאלענט צו בעשרייבען אדער צו שילדערען.

descry' *v.* (דעס-קראי') ענטדעקען, אויסגעפינען, אויסקוקען, אויסשפיאנירען.

des'ecrate *v.* (דעס'-אי-קרייט) פערשוועכען, מחלל זיין, לעסטערען; צונעהמען ביי אימעצען א היילינגען אמט אדער טיטעל; צונעהמען ביי אימעצען אדער ביי עפעס די היילינגקייט.

des'ecrater *n.* (דעס'-אי-קריי-טער) איינער וואס פערשוועכט אדער לעסטערט.

desecra'tion *n.* (דעס-אי-קריי'-שאן) פערשוועכונג, לעסטערונג; דאס צונעהמען ביי אימעצען א היילינגען אמט אדער טיטעל; דאס אראבנעהמען די היילינגקייט פון עפעס.

des'ecrator *n.* (דעס'-אי-קריי-טאר) ז. ***desecrater***

desert' *n. and v.* (די-זורט') פערלאזען, דעזערטירען, אנטלויפען, אנטלויפען פון מיליטער-דיענסט; ווערען אבטריניג; פערדיענסט, ווערטה; דעסערט [נאכשפייז].

des'ert *n. and a.* (דעז'-אורט) א מדבר, א ווילדערניש, א וויסט אדער פערלאזען פלאץ; וויסט, פערלאזען, אונבעוואהנט; וואס איז שייך צו א מדבר.

deser'ter *n.* (די-זור'-טער) א דעזערטיר, איינער וואס אנטלויפט פון מיליטער-דיענסט; איינער וואס פערלאזט זיין פאסטען, זיין אויפגאבע, זיין אידעאל, זיין פארטיי, זיין ווייב, זיינע פריינד א. ד. ג.

desert'ful *a.* (די-זורט'-פול) פערדיענסטפול.

deser'tion *n.* (די-זור'-שאן) דאס דעזערטירען [אנטלויפען פון מיליטער-דיענסט]; דאס פערלאזען אדער אוועקווארפען א מאן אדער א ווייב, א פריינד, א פארטיי, א פאסטען א. ד. ג.

desert'less *a.* (די-זורט'-לעס) וואס האט ניט קיין פערדיענסטע, וואס פערדיענט ניט קיין בעלוינונג אדער קיין טובה.

deser'trice *n.* (די-זור'-טריס) ז. ***desertrix***

deser'trix *n.* (די-זור'-טריקס) די אבטריניגע, איינע וואס איז עובר אויף איהרע פפליכטען אלס פרוי.

deserve' *v.* (די-זורוו') פערדיענען, ווערטה זיין.

deser'vedly *adv.* (די-זור'-וועד-לי) מיט רעכט, לויט ווערטה.
The child was **deservedly** punished.

deserve' no'tice (די-זוירוו' נאו'-טיס) פערדיענען בעמערקט צו ווערען.

deser'ver *n.* (די-זויר'-ווער) איינער וואס האט פערדיענסטע, וואס איז ווערטה אדער וואס איז ווירדיג.

deser'ving *n. and a.* (די-זויר'-ווינג) ווירדיג, פערדיענסטפול; דאס פערדיענסט, דער ווערטה.

Your conduct is **deserving** of praise.

deser'vingly *adv.* (די-זויר'-ווינג-לי) מיט רעכט, לויט ווערטה; ווירדיג.

desex'ualize *v.* (די-סעק'-שו-על-איז) אוועקנעהמען דאס געשלעכטליכע, אוועקנעהמען די כאראקטעריסטישע געשלעכטס-סימנים.

deshabille' *n.* (דעס-ע-ביל') ז. *dishabille*.

des'iccant *n. and a.* (דעס'-אי-קענט) וואס טריקענט; א מעדיצין צום טריקענען א וואונד.

des'iccate *v.* (דעס'-אי-קייט) אויסטריקענען; ווערען טרוקען [הויפטזעכליך וועגען קאנזערווירטע שפייזען].

desicca'tion *n.* (דעס-אי-קיי'-שאן) דאס טריקענען, דאס טרוקען ווערען [איבערהויפט דורך קינסטליכע מיטעל].

des'iccative *n. and a.* (דעס'-אי-קיי-טיוו) וואס טריקענט; עטוואס וואס טריקענט אויס.

des'iccator *n.* (דעס'-אי-קיי-טאר) איינער וואס טריקענט [קאנזערווירטע שפייזען]; אן אפאראט צום טריקענען.

desid'erate *v.* (די-סיד'-ע-רייט) פערלאנגען, וועלען, בעדארפען; בייקנען נאך עפעס.

desidera'tion *n.* (די-סיד-ע-ריי'-שאן) דאס פערלאנגען עפעס; דאס בייקנען נאך עפעס.

desid'erative *n. and a.* (די-סיד'-ע-ריי-טיוו) וואס דריקט אויס פערלאנג, וואס האט אדער רופט ארויס א פערלאנג; דאס וואס עס ווערט פערלאנגט; אין גראמאטיק — א צייט=ווארט, וואס דריקט אויס א פערלאנג.

desidera'tum *n.* (די-סיד-ע-ריי'-טאם) דאס בעדירפניס, דאס וואס ווערט פערלאנגט אדער וואס איז ווינשענסווערטה; דאס וואס פעהלט אדער פאדערט זיך.

design' *n. and v.* (די-זאין') צייכנען, סקיצירען, אנווארפען א פלאן, מאכען א מוסטער; פלאנעווען, פראיעקטירען, אין זינען האבען, בעאבזיכטיגען, בעשטימען פאר א געוויסען צוועק; מאכען בילדער אדער סקולפטור=ארבייט; ערפינדען; א צייכנונג, א סקיצירונג; אן אנגעווארפענער פלאן; א מוסטער=צייכנונג; א מוסטער; א מאהלעריי אדער סקולפטור=ארבייט; א פלאן, א פראיעקט, א מחשבה, אן אבזיכט, אן ערפינדונג.

desig'nable *a.* (די-זאי'-נעבל) קענטליך, דייטליך, וואס איז גרינג צו אונטערשיידען; וואס קען געצייכענט אדער אבגעמאלט ווערען.

des'ignate *v. and a.* (דעס'-איג-נייט) בעצייכנען, בעשטימען; אויסצייכנען, אנצייגען, אונטערשיידען, אנרופען; בעשטימט; אנגעצייגט.

designa'tion *n.* (דעס-איג-ניי'-שאן) דאס אנצייגען, דאס אויסצייכנען; בעשטימונג, ערנענונג; די בעצייכנונג; דער געברויך, די בעדייטונג פון א ווארט; בעצייכנונג, שילדערונג; דער כאראקטער פון עטוואס; עטוואס וואס בעשטימט אדער אונטערשיידעט [ווי א נאמען, א טיטעל א. ד. ג.].

des'ignative *a.* (דעס'-איג-ניי-טיוו) בעצייכנענד, אנדייטענד.

des'ignator *n.* (דעס'-איג-ניי-טאר) איינער וואס בעשטימט, בעצייכענט אדער דייטעט אן; אין אלטען רוים — א בעאמטער וואס פלעגט בעשטימען די פלעצער פון די וואס האבען אנטייל גענומען אין אן עפענטליכער צערעמאניע; א צערעמאניע=מייסטער.

des'ignatory *a.* (דעס'-איג-ניי-טא-רי) ז. *designative*.

desig'nedly *adv.* (די-זאי'-נעד-לי) אבזיכטליך.

He **designedly** neglected to visit me.

desig'ner *n.* (די-זאי'-נער) איינער וואס פלאנעוועט אדער פראיעקטירט; איינער וואס צייכענט אדער טראכט אויס פאסאנען אדער ארטיסטישע מוסטערען.

desig'ning *a.* (די-זאי'-נינג) קינסטליך, פלאנעווענדיג, אינטריגירענדיג, כיטרע, בעטריגעריש.

design'less *a.* (די-זאינ'-לעס) אהן אבזיכט, אהן א פלאן, צוועקלאז.

design'lessly *adv.* (די-זאינ'-לעס-לי) אהן אבזיכט, אהן א פלאן, אהן א צוועק.

des'inence *n.* (דעס'-אי-נענס) ענדונג.

des'inent *a.* (דעס'-אי-נענט) ענדליך, שליסליך, וואס שליסט, וואס איז די ענדע.

desip'ient *a.* (די-סיפ'-אי-ענט) שטיפעריש; נאריש.

desirabil'ity *n.* (די-זאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ווינשענסווערטה; דאס זיין אנגענעהם.

desir'able *a.* (די-זאיר'-עבל) ווינשענסווערטה; אנגענעהם.

desir'ableness *n.* (די-זאיר'-עבל-נעס) ז. *desirability*.

desir'ably *adv.* (די-זאיר'-ע-בלי) אויף א ווינשענסווערטהען אדער אנגענעהמען אופן.

desire' *n. and v.* (די-זאיר') פערלאנגען, ווינשען, בעגעהרען; גלוסטען, פאדערען; בעטען; א וואונש, א בעגעהר, א פערלאנג; א פאדערונג, א בקשה; דאס גלוסטען; דאס בייקנען; א צונייגונג; לוסט, תאוה; דאס וואס ווערט פערלאנגט אדער צו וואס מען האט א נייגונג.

desire'ful *a.* (די-זאיר'-פול) פול מיט פערלאנגען, געלוסט אדער בייקעניש.

desire' in mar'riage (די-זאיר' אין מער'-אידזש) זיך ערקלערען אין ליעבע; בעטען די האנד.

desire'less *a.* (די-זאיר'-לעס) וואס האט ניט קיין פערלאנגען; גלייכגילטיג.

desir'er *n.* (די-זאיר'-ער) איינער וואס פערלאנגט, בעגעהרט, געלוסט, בעט אדער ווינשט.

desir'ous *a.* (די-זאיר'-אס) בעגיערינ.

desir'ously *adv.* (די-זאיר'-אס-לי) מיט בעגעהר, בעגיעריג.

desir'ousness *n.* (די-זאיר'-אס-נעס) דאס זיין געווינשט; דאס בעגעהרען, דאס געלוסטען.

desist' *v.* (די-סיסט') אבשטעהן; אויפהערען.

desis'tance *n.* (די-סיס'-טענס) דאס אבשטעהן, דאס אויפהערען.

desis'tence *n.* (די-סיס'-טענס) ז. *desistance*.

desk *n.* (דעסק) א שרייב=טיש.

desk'-work *n.* (דעסק'-הוואירק) קאנטארסקע ארבייט [אין געגענזאץ צו דרויסען=ארבייט, אויסער דער קאנטאר]; ליטעראריש ארבייט.

des'man *n.* (דעס'-מען) די שנויץ=מויז [אזא מויז אדער ראץ מיט א לאנגער נאז. האלט זיך ביי די ברעגעס פון די טייכען וואלגא און דאן אין רוסלאנד און אין די זיד=וועסט טיילען פון אייראפא].

Desman

des'mine *n.* (דעס'-מין) דער דעסמין [אזא מינעראל].

desmi'tis *n.* (דעס-מאי'-טיס) אין מעדיצין — ענטצינדונג פון א ליגאמענט [איינער פון די טיילען פון מענשליכען קערפער וואס בעפעסטיגט אנדערע טיילען אדער פערבינדט צוויי ביינער].

desmog'raphy *n.* (דעס-מאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג וועגען די בענדער אין מענשליכען ארגאניזם [די טיילען וואס בינדען צוזאמען צוויי ביינער אדער בעפעסטיגען אנדערע טיילען פון קערפער].

desmolog'ic *a.* (דעס-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו די בענדער אין דעם מענשליכען ארגאניזם ז. *desmology*.

desmol'ogy *n.* (דעס-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די בענדער אין מענשליכען ארגאניזם [די טיילען פון קערפער, וואס האלטען צוזאמען צוויי ביינער אדער בעפעסטיגען געוויסע אנדערע טיילען פון קערפער].

desocialisa'tion *n.* (די-סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) ז. *desocialization*.

desocializa'tion *n.* (די-סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטוואס ניט=געזעלשאפטליך; די פערלוכט פון געזעלשאפטליכע אינסטינקטען און געוואהנהייטען.

des'olate *v. and a.* (דעס'-א-לייט) מאכען איינזאם אדער פערלאזען; פערוויסטען; בעטריבען; וויסט, איינזאם, עלענד, פערלאזען; בעטריבט, אונגליקליך.

Many portions of Palestine are still **desolate**.

des'olately *adv.* (דעס'-א-לייט-לי) דורך פערוויסטונג; אויף אן עלענדען, איינזאמען אופן; בעטריבט, אונגליקליך.

des'olateness *n.* (דעס'-א-לייט-נעס) עלענד, איינזאמקייט; פערלאזענקייט; טרייסטלאזיגקייט; דאס זיין פערוויסט.

des'olater *n.* (דעס'-א-ליי-טער) ז. *desolator*.

desola'tion *n.* (דעס-א-ליי'-שאן) די פערוויסטונג; א פערוויסטע געגענד; אן איינזאם פלאץ; בעטריבטקייט, עלענד, איינזאמקייט.

des'olator *n.* (דעס'-א-ליי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס רואינירט אדער פערוויסט.

des'olatory *a.* (דעס'-א-ליי-טא-רי) פערוויסטענד, בעטריבענד.

despair' *n. and v.* (דעס-פעהר') זיך מיאש זיין, פערצווייפלען, ברייגנען צו פערצווייפלונג; פערצווייפלונג, יאוש; עטוואס וואס ברייגנט צו פערצווייפלונג.

despair'er *n.* (דעס-פעהר'-ער) איינער וואס איז זיך מיאש, וואס איז פערצווייפעלט.

despair'ing *a.* (דעס-פּעהר'-אינג) פערצווייפעלט, האפנונגסלאז.

despair'ingly *adv.* (דעס-פּעהר'-אינג-לי) אין פערצווייפלונג.

despair'ingness *n.* (דעס-פּעהר'-אינג-נעס) פערצווייפלונג, יאוש.

despatch' *n. and v.* (דעס-פּעטש') שיקען, אוועקשיקען, אבשיקען; שנעל איבערגעבען; מאכען א סוף; אריבערפּעקלען אויף יענער וועלט, טויטען; זיך צואיילען, שנעל פערענדיגען; דאס וואס ווערט אבגעשיקט; דאס וואס ווערט געטהאן שנעל, אין איילעניש; שנעלקייט; דאס מאכען א סוף צו עפּעס; א בריעף, א דעפּעשע.

despatch'-boat *n.* (דעס-פּעטש'-באוט) א רעגיערונגס-שיף איבערצושיקען אפּיציעלע פּאפּיערען.

despatch'-box *n.* (דעס-פּעטש'-באקס) א פּארטפּעל אדער קעסטעל פאר אפּיציעלע פּאפּיערען.

despatch'er *n.* (דעס-פּעטש'-ער) אן עקספּעדיטאר, אן אבשיקער; איינער וואס דעפּעשירט.

despect' *n.* (די-ספּעקט') דאס קוקען פון אויבען אראב; דאס פעראכטען.

despec'tion *n.* (די-ספּעק'-שאן) ז. *despect*

despera'do *n.* (דעס-פּע-ריי'-דאו) איינער וואס וואגט, איינער וואס האט קיין מורא פאר קיין געפאהר; א געפעהרליכער מענש.

des'perate *a.* (דעס'-פּע-רייט) וואס וואגט, וואס ריזיקירט, וואס קוקט ניט אויף קיין געפאהר; ריקזיכטסלאז; האפנונגסלאז; פערצווייפעלט.

des'perately *adv.* (דעס'-פּע-רייט-לי) אויף א געוואגטען אדער ריזיקאלישען אופן; ריקזיכטסלאז; ניט מורא האבענדיג פאר קיין געפאהר; געוואלטיג; געפעהרליך; פערצווייפעלט.

des'perateness *n.* (דעס'-פּע-רייט-נעס) דאס זיין פערצווייפעלט; א פערצווייפעלטער צושטאנד; געוואלט; העפטיגקייט, וואוט; איבעראיילטקייט.

des'perate terms (דעס'-פּע-רייט טוירמז) א פערצווייפעלטע לאגע.

despera'tion *n.* (דעס-פּע-ריי'-שאן) פערצווייפלונג; האפנונגסלאזיגקייט; וואוט, העפטיגקייט; איבעראיילטקייט.

des'picable *a.* (דעס'-פּי-קעבל) פעראכטליך; געמיין; ווערטהלאז.

des'picableness *n.* (דעס'-פּי-קעבל-נעס) דאס זיין פעראכטליך; דאס זיין ווערטהלאז.

des'picably *adv.* (דעס'-פּי-קע-בלי) פעראכטליך, נידריג, געמיין.

despir'itualize *v.* (די-ספּיר'-אי-טשו-על-איז) אוועקנעהמען פון מענשען דאס גייסטיגע, דאס עדעלערע.

despi'sable *a.* (דעס-פּאי'-זעבל) פעראכטליך; וואס פערדיענט פעראכטונג; געמיין; ווערטהלאז.

despise' *v.* (דעס-פּאיז') פעראכטען, קוקען מיט פעראכטונג.

We despise the liar.

despised' *a.* (דעס-פּאיזד') פעראכטליך, פעראכטעט, נידריג, געמיין.

despi'sedness *n.* (דעס-פּאי'-זעד-נעס) דאס זיין פעראכטעט אדער פערשפּאטעט.

despi'ser *n.* (דעס-פּאי'-זער) איינער וואס פעראכטעט אדער פערשפּאטעט.

despi'sing *a.* (דעס-פּאי'-זינג) פעראכטענדיג.

despi'singly *adv.* (דעס-פּאי'-זינג-לי) מיט פעראכטונג.

despite' *n. and prep.* (דעס-פּאיט') א צו-להכעיס-בענעהמונג; בייזוויליגקייט; טראץ; האס; צו להכעיס, צום טראץ, ניט אכטענדיג, ניט קוקענדיג.

despite'fully *adv.* (דעס-פּאיט'-פול-אי) אויף להכעיס; מיט בייזוויליגקייט; מיט טראץ.

despite'fulness *n.* (דעס-פּאיט'-פול-נעס) בייזוויליגקייט; האס; דאס געפיהל פון טהאן להכעיס.

despite' of (דעס-פּאיט' אוו) ניט קוקענדיג אויף...; ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט; צום טראץ, אויף להכעיס.

despoil' *v.* (דעס-פּאיל') פערדארבען, פערניכטען; פּלינדערען; בערויבען.

despoi'ler *n.* (דעס-פּאי'-לער) א רויבער, א פּלינדערער.

despoil'ment *n.* (דעס-פּאיל'-מענט) דאס בערויבען, דאס אויספּלינדערען.

despolia'tion *n.* (דעס-פּאו-לי-איי'-שאן) בערויבונג; פּלינדערונג.

despond' *v.* (דעס-פּאנד') אראבפאלען פון מוטה; פערלירען די האפנונג.

despon'dency *n.* (דעס-פּאנ'-דען-סי) האפנונגסלאזיגקייט; פערצווייפלונג.

despon'dent *a.* (דעס-פּאנ'-דענט) מוטלאז; פערצווייפעלט.

despon'dently *adv.* (דעס-פּאנ'-דענט-לי) אויף א פערצווייפעלטען אדער האפנונגסלאזען אופן.

despon'der *n.* (דעס-פּאנ'-דער) איינער וואס ווערט מוטלאז אדער פערצווייפעלט.

despon'ding *a.* (דעס-פּאנ'-דינג) פערלירענדיג די האפנונג; ווערענדיג מוטלאז.

despon'dingly *adv.* (דעס-פּאנ'-דינג-לי) מיט א געפאלענעם מוטה; אין פערצווייפלונג.

des'pot *n.* (דעס'-פּאט) א דעספּאט, א זעלבסט-הערשער; אן אונבעשרענקטער הערשער, א געוואלד-הערשער; א טיראן; אן אונטערדריקער.

despot'ic *a.* (דעס-פּאט'-איק) דעספּאטיש, אונבעשרענקט אין הערשאפט, זעלבסט-הערשעריש, וואס איז שייך צו געוואלד-הערשאפט; טיראניש.

despot'ical *a.* (דעס-פּאט'-אי-קעל) ז. *despotic*

despot'ically *adv.* (דעס-פּאט'-אי-קעל-אי) אויף א דעספּאטישען, זעלבסט-הערשערישען אדער טיראנישען שטייגער.

despot'icalness *n.* (דעס-פּאט'-אי-קעל-נעס) דעספּאטיזם, טיראניי, אונבעשרענקטע הערשאפט, געוואלד-הערשאפט.

despot'ic mon'archy (דעס-פּאט'-איק מאנ'-אר-קי) א דעספּאטישע מאנארכיע, א רעגיערונג, וואו דער הערשער איז אונבעשרענקט אין זיין מאכט און זיין ווילען איז דאס העכסטע געזעץ.

des'potism *n.* (דעס'-פּאט-איזם) דעספּאטיזם, זעלבסטהערשאפט, געוואלד-הערשאפט, אונבעשרענקטע רעגיערונגס-מאכט, אבסאלוטיזם, טיראניי.

des'potize *v.* (דעס'-פּאט-איז) טיראניזירען, אונטערדריקען, בעהערשען מיט געוואלד.

despu'mate *v.* (די-ספּיו'-מייט) שוימען, אבשוימען, ארויסברייננגען שוים.

despuma'tion *n.* (דעס-פּיו-מיי'-שאן) שוימונג; אבשוימונג.

desqua'mate *v.* (דעס-קוויי'-מייט) שיילען, זיך שיילען; זיך בילדען אין דער פארם פון שופּען.

desquama'tion *n.* (דעס-קוואו-מיי'-שאן) דאס שיילען, דאס שיילען זיך.

dessert' *n.* (דע-זוירט') [א דעסערט נאכשפּייז פון פרוכט, פרוכט-געריכטען און זיסע זאכען].

dessert'-ser'vice *n.* (דע-זוירט'-סויר'-ווים) דעסערט-געשיר.

dessert'-spoon *n.* (דע-זוירט'-ספּוהן) א דעסערט-לעפעל [א לעפעל וואס איז קלענער פון א געוועהנליכען עס-לעפעל און גרעסער פון א טהעע-לעפעלע, ווערט געברויכט פאר דעסערט].

des'siatine *n.* (דעס'-יא-טין) א דיעסיאטינע, א רוסישע לאנד-מאס, וואס איז גלייך צו 2.702 אקער.

des'syatine *n.* (דעס'-יא-טין) ז. *dessiatine*

destem'per *n. and v.* (דע-סטעמ'-פּער) מאלען מיט וואסער-פארבען; וואסער-פארבען. ז. *distemper*

destina'tion *n.* (דעס-טי-ניי'-שאן) בעשטימונג, בעשטימונגס-ארט, ציעל, צוועק.

Though we landed in New York, our destination was Boston.

des'tine *v.* (דעס'-טין) בעשטימען [פאר א געוויסען צוועק, געברויך, ארט, אמט א. ד. ג.]; ווידמענען פאר א געוויסען צוועק; פעראורטהיילען; מאכען אן אונפערמיידליכע בעשטימונג.

Des'tinies *n.* (דעס'-טי-ניז) אין דער מיטאלאגיע — די פּארצען, די שיקזאל-געטינען.

des'tinist *n.* (דעס'-טי-ניסט) א פאטאליסט, איינער וואס גלויבט אין א פאראויסבעשטימטען שיקזאל אדער מזל.

des'tiny *n.* (דעס'-טי-ני) דאס פאראויסבעשטימטע און אונפערמיידליכע, דאס שיקזאל, דאס מזל.

des'titute *n. and a.* (דעס'-טי-טיוט) וואס ליידעט פון מאנגעל אין עפּעס; ארים, עלענד, פערלאזען; אן עלענדער, ארימער מענש.

des'tituteness *n.* (דעס'-טי-טיוט-נעס) נויט; עלענד.

des'titute of com'fort (דעס'-טי-טיוט אוו קאמ'-פארט) אהן בעקוועמליכקייטען.

des'titute of hon'or (דעס'-טי-טיוט אוו אנ'-אר) אהן עהרע.

destitu'tion *n.* (דעס-טי-טיו'-שאן) מאנגעל, ארעמקייט, עלענד, נויט.

destroy' *v.* (דעס-טראי') צושטערען, פערניכטען, אויסראטען, פערטיליגען, פערוויסטען, טויטען.

destroy'er *n.* (דעס-טראי'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושטערט, פערניכטעט, פערטיליגט, פערוויסט אדער רואינירט.

destructibil'ity *n.* (די-סטראק-טי-ביל'-אי-טי) צושטערבארקייט.

destruc'tible *a.* (די-סטראק'-טיבל) צושטערבאר.

destruc'tibleness *n.* (די-סטראק'-טיבל-נעס) דאס זיין צושטערבאר.

destruc'tion *n.* (די-סטראק'-שאן) צושטערונג; פערדערבונג; פערניכטונג; פערוויסטונג; אבשאפונג; אונטערגאנג; מארד; די אורזאכע פון צושטערונג אדער פערדארבונג; עטוואס וואס צושטערט, פערניכטעט, רואינירט אדער פערדארבט; א מגפה.

destruc'tionist *n.* (די-סטראק'-שאנ-איסט) א צושטערער; א צושטערער פון געזעלשאפטליכע אינסטיטוציאנען אדער

פון דער גאנצער געזעלשאפטליכער ארדנונג; אין טעאלאגיע — איינער וואס גלויבט אין דער ענדליכער פערניכטונג פון די שלעכטע און זינדיגע.

destruc'tive *n. and a.* (די-סטראק'-טיוו) צושטערענד, פערדערבליך, פערניכטבאר, שעדליך; פערניכטענד; וואס קען צושטערט ווערען; א צושטערער, א פערניכטער.

destruc'tively *adv.* (די-סטראק'-טיוו-לי) דורך צושטערונג, דורך פערניכטונג.

destruc'tiveness *n.* (די-סטראק'-טיוו-נעס) די צושטערליכקייט, די פערדערבליכקייט; די נייגונג צו פערניכטען.

destruc'tor *n.* (די-סטראק'-טאר) א קרעמאטאריום אדער אויווען צו פערברענען מיסט.

desuda'tion *n.* (דעס-יו-דיי'-שאן) א שטארקע שוויצונג [א געוויסער קרענקליכער צושטאנד].

des'uetude *n.* (דעס'-הווי-טיוד) דאס אויפהערען צו ברויכען, דאס אויפהערען צו האלטען זיך אן א געוויסען מנהג אדער מאדע.

desul'phurate *v.* (די-סאל'-פיו-רייט) בעפרייען פון שוועבעל.

desulphura'tion *n.* (די-סאל-פיו-ריי'-שאן) די בעפרייאונג פון שוועבעל.

desul'phurize *v.* (די-סאל'-פיו-ראיז) ז. *desulphurate*.

desul'tor *n.* (די-סאל'-טאר) א שפרינגער, אן איבערהיפער, א רייטער אין צירק, וועלכער שפרינגט איבער פון איין פערד אויף'ן צווייטען בעת זיי לויפען [אין די אלט=רוימישע צירקען].

des'ultorily *adv.* (דעס'-אל-טא-רי-לי) שפרינגענדיג, איבערהיפענדיג, אהן א סדר.

des'ultoriness *n.* (דעס'-אל-טא-רי-נעס) דאס זיין אהן א סדר; דאס ניט האבען קיין צוזאמענהאנג; צופעליגקייט.

des'ultory *a.* (דעס'-אל-טא-רי) אריבערשפרינגענד פון פונקט צו פונקט; איבערהיפענד, ניט פערבונדען, אהן א צוזאמענהאנג, אהן א סדר; צופעליג; ארויסשפרינגענד; וואס איז פלוצלונג אנגעקומען.

There was **desultory** fighting all along the line of battle.

des'ultory remark' (דעס'-אל-טא-רי רי-מארק') א בעמערקונג וואס איז ניט שייך צום ענין.

His address consisted mostly of **desultory remarks**.

desynon'ymise *v.* (די-סי-נאנ'-אי-מאיז) ז. *desynonymize*.

desynonymiza'tion *n.* (די-סי-נאנ-אי-מי-זיי'-שאן) דעסינאנימיזירונג. ז. *desynonymize*.

desynon'ymize *v.* (די-סי-נאנ'-אי-מאיז) דעסינאנימיזירען, מאכען, אז צוויי אדער עטליכע ווערטער זאלען ניט האבען איינע און דיזעלבע בעדייטונג [ווי למשל, די ווערטער "עגאאיזם" און "עגאטיזם" זיינען געווען סינאנימען, ווייל ביידע האבען געהאט איינע און דיזעלבע בעדייטונג — די ליעבע צו זיך אליין. שפעטער האט דאס ווארט "עגאטיזם" בעקומען א בעזונדערע בעדייטונג — די פערגעטערונג פון דעם אייגענעם "איך", און אויף אזא אופן זיינען ביידע ווערטער דעסינאנימיזירט געווארען].

detach' *v.* (די-טעטש') אבזונדערען, אבבינדען; אבטיילען; אוועקשיקען מיט א ספעציעלער שליחות [אין מיליטער].

detachabil'ity *n.* (די-טעטש-ע-ביל'-אי-טי) די איינגנשאפט אדער די מעגליכקייט אבצוטיילען זיך.

detach'able *a.* (די-טעטש'-עבל) וואס קען אבגעבונדען אדער אבגעטיילט ווערען.

detached' *a.* (די-טעטשט') אבגעטיילט, אבגעזונדערט, ניט פערבונדען; וואס איז שייך צו א ספעציעלער שליחות [אין מיליטער].

detach'edly *adv.* (די-טעטש'-עד-לי) אויף אן אבגעטיילטען אדער אבגעזונדערטען אופן.

detach'ment *n.* (די-טעטש'-מענט) די אבזונדערונג, אבטיילונג [פאר א ספעציעלען צוועק]; דאס זיין אבגעטיילט; אן אבטיילונג פון סאלדאטען אדער קריעגסשיפען [אן אטריאד]; דאס בעפרייען פון א פאסטען [אין מיליטער].

detail' *n. and v.* (די-טייל') דעטאלירען, פאנאנדערטיילען אין איינצעלהייטען; אבטיילען פאר א געוויסען צוועק [בעזאנדערס אין מיליטער]; דערצעהלען אין איינצעלהייטען; געבען אלע איינצעלהייטען; א דעטאל, אן איינצעלהייט, א טייל; אן ערצעהלונג מיט אלע איינצעלהייטען; אין מיליטער — אן אבטיילונג; א סאלדאט אדער אפיציער וואס איז אבגעטיילט פאר א בעשטימטען צוועק; אן אטריאד.

detailed' state'ment (די-טיילד' סטייט'-מענט) א פאלשטענדיג אויספיהרליכער בעריכט.

detai'ler *n.* (די-טיי'-לער) איינער וואס גיט ארויס אין איינצעלהייטען; איינער וואס דערצעהלט עפעס מיט אלע פרטים.

detain' *v.* (די-טיין') אויפהאלטען; צוריקהאלטען; פערהאלטען אין תפיסה, ארעסטירען.

detai'ner *n.* (די-טיי'-נער) אן אבהאלטער, צוריקהאלטער; דאס פערנעהמען א זאך וואס בעלאנגט צו אן אנדערען; א שריפט, וועלכע ערלויבט צו פערהאלטען דעם ארעסטירטען ווייטער אין תפיסה.

detect' *v.* (די-טעקט') אנטדעקען, אויסגעפינען.

detec'table *a.* (די-טעק'-טעבל) וואס קען אויסגעפונען ווערען, וואס קען אנטדעקט ווערען.

detec'ter *n.* (די-טעק'-טער) ז. *detector*.

detec'tible *a.* (די-טעק'-טיבל) ז. *detectable*.

detec'tion *n.* (די-טעק'-שאן) די אנטדעקונג, דאס אויסגעפינען; דאס וואס איז אויסגעפונען געווארען.

detec'tive *n. and a.* (די-טעק'-טיוו) וואס קען אויסגעפינען; וואס איז שייך צו אויסגעפינער אדער געהיים=פאליציסטען; א געהיים=פאליציסט, א שפיאן.

detec'tor *n.* (די-טעק'-טאר) אן אנטדעקער, אן אויסגעפינער; דער אדער דאס וואס געפינט אויס; אן אינסטרומענט וואס ווייזט ארויס א געוויסען צושטאנד פון א זאך, ווי למשל, די פארריכטונג, וועלכע בעווייזט וויפיעל וואסער עס איז דא אין א דאמפף=קעסעל א. ד. ג.

detec'tor-lock *n.* (די-טעק'-טאר-לאק) א שלאס, וועלכער ווייזט אליין אן אויב מען האט פרובירט איהם עפענען.

detent' *n.* (די-טענט') אן אבהאלטער; דער שלאג=אבהאלטער אין א זייגער.

deten'tion *n.* (די-טענ'-שאן) די אבהאלטונג; דאס פערהאלטען עפעס; שטערונג; איינשפארונג.

deten'tive *a.* (די-טענ'-טיוו) וואס האט די מאכט צו פערהאלטען; וואס ווערט בענוצט אין פערכאפען אדער פערהאלטען.

deter' *v.* (די-טויר') אבשרעקען; הינדערען.

We punish criminals to **deter** others from doing wrong.

deterge' *v.* (די-טוירדזש') אבפיהרען, רייניגען [ווי אויסרייניגען א וואונד פון די אנגעקליבענע אייטער].

deter'gent *n. and a.* (די-טויר'-דזשענט) רייניגענד, אבפיהרענד; דאס וואס רייניגט אדער ווירקט אויף דער אבפיהרונג.

dete'riorate *v.* (די-טי'-רי-א-רייט) פערדארבען, פערערגערען; ווערען ערגער; דעגענערירען, אונטערגעהן.

Fresh meat easily **deteriorates**.

deteriora'tion *n.* (די-טי-רי-א-ריי'-שאן) די פערדארבונג, דאס ווערען ערגער.

This novel is a study of the **deterioration** of a noble character.

deteriora'tionist *n.* (די-טי-רי-א-ריי'-שאנ-איסט) דער פעסימיסט, דער וואס האלט אז דאס לעבען ווערט אלץ ערגער און ערגער.

deter'ment *n.* (די-טויר'-מענט) די אבשרעקונג; די הינדערונג.

determinabil'ity *n.* (די-טויר-מי-נע-ביל'-אי-טי) די בעשטימבארקייט.

deter'minable *a.* (די-טויר'-מי-נעבל) בעשטימבאר; וואס קען ענטשיעדען ווערען.

deter'minant *n. and a.* (די-טויר'-מי-נענט) בעשטימענד; וואס ברייננט צו א בעשלוס; דאס בעשטימענדע; די דעטערמינאנטע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א פונקציאן פון א קוואדראט צאהל, ווי למשל, די צאהלען 4, 9, 16 א. ז. וו. וועלכע זיינען אויסגעשטעלט לויט געוויסע מאטעמאטישע געזעצען].

deter'minantal *a.* (די-טויר'-מי-נענ-טעל) וואס איז שייך צו א דעטערמינאנטע. ז. *determinant*.

deter'minate *a.* (די-טויר'-מי-נייט) בעשטימט; פאזיטיוו; בעשלאסען; ענטשיידענד; בעגרענעצט.

deter'minately *adv.* (די-טויר'-מי-נייט-לי) מיט בעשטימטהייט; מיט בעשלאסענהייט; אויף א בעשטימטען אופן.

deter'minateness *n.* (די-טויר'-מי-נייט-נעס) בעשטימטהייט, געוויסהייט.

deter'minate prob'lem (די-טויר'-מי-נייט פראב'-לעם) א געאמעטרישע אדער אנאליטישע אויפגאבע וואס האט נור איין בעשטימטע לעזונג אדער א בעשטימטע בעשרענקטע צאהל לעזונגען.

determina'tion *n.* (די-טויר-מי-ניי'-שאן) א בעשטימונג; א בעשטימטער בעשלוס; אן ענטשיידונג; דאס ענטשיידען; דאס בעשטימען די גרענעצען; דאס זיין בעשטימט.

deter'minative *n. and a.* (די-טויר'-מי-ניי-טיוו) בעשטימענד, בעשליסענד, ענטשיידענד; אבגרענעצענד, בעגרענעצענד, בעשרענקענד; דאס בעשטימענדע, דאס וואס בעשטימט דעם כאראקטער אדער אייגענשאפט פון עטוואס.

determina'to *adv.* (דיי-טער-מיע-נא'-טא) אין מוזיק — פעסט, זיכער, ענטשלאסען.

deter'minator *n.* (די-טויר'-מי-ניי-טאר) א בעשטימער, אן אורטיילער, אן ענטשיידער; א פערמיטלער, א בורר.

deter'mine *v.* (די-טויר'-מין) בעשטימען, בעשליסען, ענטשיידען; בעגרענעצען, בעשרענקען.

Let us **determine** our course of action.

deter'mined *a.* (די-טויר'-מינד) ענט-שלאָסן, ענטשיידען; בעשטימט; בענרע-נעצט.

I am determined to master the English language.

deter'minedly *adv.* (די-טויר'-מינד-לי) אויף אַן ענטשלאָסענעם אָדער ענט-שיידענעם אופן; מיט בעשטימטהייט.

deter'miner *n.* (די-טויר'-מי-נער) איי-נער וואָס בעשטימט אָדער ענטשיידעט.

deter'mining *a.* (די-טויר'-מי-נינג) בעשטימענדיג; פעסטשטעלענדיג; רעגולי-רענדיג; קאָנטראָלירענדיג; געבענדיג אַ ריכטונג.

deter'minism *n.* (די-טויר'-מי-ניזם) דעטערמיניזם [די טעאָריע וועלכע בע-הויפּטעט, אַז יעדע ערשיינונג איז אַ פּראָ-דוקט פון אַ פריהערדיגער ערשיינונג און זי אַליין איז אַן אורזאַכע פון אַן אַנדער ערשיינונג, דאָס מיינט, אַז קיין ערשיינונג קען ניט פּאַרקומען אָהן אַן אורזאַכע. לויט דיזער טעאָריע אַלזאָ עקזיסטירט ניט קיין פרייער ווילען, קיינע נסים א. ד. ג.].

deter'minist *n.* **and** *a.* (די-טויר'-מי-ניסט) אַן אַנהענגער פון דעטערמיניזם; וואָס איז שייך צו דער טעאָריע פון דע-טערמיניזם. ז. ***determinism***

determinis'tic *a.* (די-טויר'-מי-ניס'-טיק) וואָס איז שייך צו דער טעאָריע פון דעטערמיניזם. ז. ***determinism***

deterra'tion *n.* (די-טע-ריי'-שאַן) אַן אויסגראָבונג פון דער ערד.

deter'rence *n.* (די-טויר'-ענס) אָבשרע-קונג; אַ הינדערניס.

deter'rent *n.* **and** *a.* (די-טויר'-ענט) אָבשרעקענד, הינדערענד; עפּעס וואָס שרעקט אָב אָדער הינדערט.

deter'rent prin'ciple (די-טויר'-ענט פּרינ'-סיפּל) די אָבשרעקונגס-טעאָריע [די טעאָריע, וואָס בעהויפּטעט, אַז מען דאַרף אַ פערברעכער בעשטראָפען אום אָבצושרע-קען אַנדערע].

deter'sion *n.* (די-טויר'-שאַן) רייניגונג.

deter'sive *a.* **and** *n.* (די-טויר'-סיוו) וואָס קען רייניגען, רייניגענד; אַ מעדי-ציניש'ער רייניגונגס-מיטעל.

deter'sively *adv.* (די-טויר'-סיוו-לי) אויף אַ רייניגענדען אופן.

deter'siveness *n.* (די-טויר'-סיוו-נעס) רייניגונגס-קראַפט.

detest' *v.* (די-טעסט') פעראַבשייען, הא-סען.

I detest liars.

detestabil'ity *n.* (די-טעס-טע-ביל'-אי-טי) אַבשייליכקייט; דאָס זיין פער-האַסט.

detes'table *a.* (די-טעס'-טעבל) אַבשיי-ליך, העסליך; וואָס איז צום פעראַבשייען אָדער צום פערהאַסען.

detes'tableness *n.* (די-טעס'-טעבל-נעס) אַבשייליכקייט.

detes'tably *adv.* (די-טעס'-טע-בלי) אויף אַן אַבשייליכען אופן.

detesta'tion *n.* (די-טעס-טיי'-שאַן) די פעראַבשייאונג, דער האַס.

detes'ter *n.* (די-טעס'-טער) אַ פעראַב-שייער, אַ פערהאַסער.

dethrone' *v.* (די-טהראָון') אַראָבזעצען פון טהראָן.

dethrone'ment *n.* (די-טהראָונ'-מענט) די אַראָבזעצונג פון טהראָן.

dethro'ner *n.* (די-טהראָו'-נער) איינער וואָס זעצט אַראָב פון טהראָן.

det'inue *n.* (דעט'-אי-ניו) אַ קלאָגע וועגען צוריקקריעגען זאַכען וועלכע זיינען אונגעזעצליך פון אימעצען גענומען געוואָ-רען.

det'onable *a.* (דעט'-אָ-נעבל) וואָס פּלאַצט, וואָס עקספּלאָדירט.

det'onate *v.* (דעט'-אָ-נייט) אויפרייסען, פּלאַצען אָדער עקספּלאָדירען; מאַכען עס זאָל פּלאַצען אָדער עקספּלאָדירען.

det'onating *a.* (דעט'-אָ-ניי-טינג) פּלאַצענדיג, אויפרייסענדיג, עקספּלאָדירענ-דיג.

det'onating pow'ders (דעט'-אָ-ניי-טינג פּאַו'-דערז) אויפרייס-פּולווער, קנאַל-פּולווער.

detona'tion *n.* (דעט-אָ-ניי'-שאַן) דאָס פּלאַצען, דאָס עקספּלאָדירען, דאָס אויפריי-סען; אַן עקספּלאָזיאָן.

det'onative *a.* (דעט'-אָ-ניי-טיוו) וואָס פּלאַצט, וואָס רייסט אויף, וואָס עקספּלאָ-דירט.

det'onator *n.* (דעט'-אָ-ניי-טאָר) אַן אויפרייסער, אַן עקספּלאָדירער; אַ זאַך וואָס רייסט אויף אָדער עקספּלאָדירט.

detoniza'tion *n.* (דעט-אָ-ני-זיי'-שאַן) דאָס אויפרייסען, פּלאַצען אָדער עקספּלאָ-דירען.

det'onize *v.* (דעט'-אָ-נאַיז) לאָזען עקס-פּלאָדירען, אויפרייסען; עקספּלאָדירען, קנאַלען.

detour' *n.* (דע-טוהר') אַן אומוועג.

On account of an accident on the road, he was compelled to reach home by a long **detour**.

detract' *v.* (די-טרעקט') אָוועקנעהמען, אַראָבנעהמען, פערקלענערען; אַבציהען; פערמינדערען; אָוועקנעהמען אָדער פער-מינדערען אימעצענס רעפּוטאַציע; פער-לוימדען.

Enemies wish to **detract** from his achievements.

detrac'ter *n.* (די-טרעק'-טער) ז. ***detractor***

detrac'tingly *adv.* (די-טרעק'-טינג-לי) אויף אַ פערלוימדערישען אופן; פערלוימ-דענדיג; שעדיגענדיג.

detrac'tion *n.* (די-טרעק'-שאַן) די אַראָבנידערונג פון אימעצענס רעפּוטאַציע; דאָס פערלוימדען.

detrac'tive *a.* (די-טרעק'-טיוו) פער-לוימדענד, פערלוימדעריש; שטרעבענדיג אַראָבצוזעצען אימעצענס ווערטה.

detrac'tor *n.* (די-טרעק'-טאָר) אַ פער-לוימדער; איינער וואָס שטרעבט צו פער-דאַרבען אימעצענס רעפּוטאַציע.

detrac'tory *a.* (די-טרעק'-טאָ-רי) ז. ***detractive***

detrain' *v.* (די-טריין') אַרויסגעהן פון אַ באַהן-וואַגאָן; מאַכען, אַז איינער זאָל פערלאָזען אַ באַהן-וואַגאָן; אַרויסוואַרפען פון אַ באַהן-וואַגאָן.

det'riment *n.* (דעט'-רי-מענט) אַ שאַ-דען, אַ פערלוסט; עטוואָס וואָס פעראור-זאַכט שאָדען.

Excessive smoking is a **detriment** to good health.

detrimen'tal *a.* (דעט-רי-מענ'-טעל) שעדליך; וואָס פעראורזאַכט שאָדען.

detrimen'tally *adv.* (דעט-רי-מענ'-טעל-אי) אויף אַ שעדליכען אופן; מאַכענ-דיג שאַדען.

detri'tal *a.* (די-טראַי'-טעל) וואָס בע-שטעהט פון צוּבראָכענע פּיצלעך אָדער אָב-געניצטע זאַכען.

detrite' *a.* (די-טראַיט') אָבגעריבען, אָבגעטראָגען.

detri'tic *a.* (די-טראַי'-טיק) ז. ***detrital***

detri'tion *n.* (די-טריש'-אַן) די אָב-ניצונג, די אָבטראָגונג.

detri'tus *n.* (די-טראַי'-טאַס) איינ געא-לאָגיע — אָבגעבראָכענע שטיקלעך פון פעלזען; אָבגעטראָגענע, אָבגעניצטע זאַ-כען.

de trop (דע טראָו) צופיעל; אונגעווינשט.

detrude' *v.* (די-טרוהד') אַראָבשטויסען, אַרונטערשטויסען.

detrun'cate *v.* (די-טראַנ'-קייט) בע-שניידען; פערקירצען.

detrunca'tion *n.* (די-טראַנ-קיי'-שאַן) די בעשניידונג; די פערקירצונג [דורך שניידען].

detru'sion *n.* (די-טרוה'-זשאַן) דאָס אַראָבשטויסען אָדער אַרונטערשטויסען.

detru'sor *n.* (די-טרוה'-סאָר) אַ מוסקעל וואָס שטויסט עפּעס אַרויס.

deuce *n.* (דיוס) אַ צווייטעל [אין קאָר-טען אָדער אין וועלפלעך]; אַ טייוועל.

deuce ace (דיוס איים) צוויי און איינס [אין וועלפלעך].

deu'ced *a.* (דיו'-סעד) טייוועליש, פער-דאַמט; אונגעהייער.

deuce take it! (דיוס טייק איט) כאַפּט דאָס דער טייפעל!

deuterog'amist *n.* (דיו-טע-ראָג'-ע-מיסט) דער וואָס האָט געהייראַט אַ צווייטען מאָל.

deuterog'amy *n.* (דיו-טע-ראָג'-ע-מי) די צווייטע הייראַט.

deu'tero-Isa'iah *n.* (דיו'-טע-ראָ-אַי-זיי'-יאַ) דער צווייטער ישעיה [לויט איינינע ביבעל-פאָרשער, דער מחבר פון אַ טייל פון ישעיה פון קאַפּיטעל מ' ביז קאַפּיטעל ס"ו]; דער טייל פון ישעיה וואָס האָט אַ שייכות צו די פּאַסירונגען נאָך גלות בבל.

Deuteronom'ic *a.* (דיו-טע-ראָ-נאָמ'-איק) וואָס איז שייך צו משנה תורה [ספר דברים].

Deuteronom'ical *a.* (דיו-טע-ראָ-נאָמ'-אי-קעל) ז. ***Deuteronomic***

Deuteron'omy *n.* (דיו-טע-ראָנ'-אָ-מי) משנה תורה, דאָס פינפטע בוך פון חומש, ספר דברים.

deuteropath'ia *n.* (דיו-טע-ראָ-פּעטה'-אי-אַ) ז. ***deuteropathy***

deuterop'athy *n.* (דיו-טע-ראָפּ'-ע-טהי) אַ קראַנקהייט, וואָס איז ענטשטאַנען אַלס רעזולטאַט פון אַן אַנדער קראַנקהייט.

deu'teroplasm *n.* (דיו'-טער-אָ-פּלעזם) ז. ***deutoplasm***

deu'toplasm *n.* (דיו'-טאָ-פּלעזם) דער אויסוועניגסטער שיכט פון דעם געלכעל פון אַן איי [דער טייל פון דעם געלכעל, וועלכער דיענט אַלס נאַהרונג פון דעם עמבריאָ, אָבער דיענט ניט אַלס עלעמענט פון וועלכען דער עמבריאָ בילדעט זיך אויס].

deutoplas'mic *a.* (דיו-טאָ-פּלעז'-מיק) וואָס איז שייך צו דער אויסוועניגסטער שיכט פון דעם געלכעל פון אַן איי. ז. ***deutoplasm***

deutoplas'tic *a.* (דיו-טאָ-פּלעס'-טיק) ז. ***deutoplasmic***

deutox'id *n.* (דיו-טאָק'-סיד) אַ כע-מישע פערבינדונג פון צוויי אַטאָמען זויער-שטאָף און איין אָדער מעהרערע אַטאָמען מעטאַל.

Deut'zia *n.* (דאָיט'-סי-אַ) אַ מין בערג-פּלאַנצען מיט ווייסע בלומען אין כינאַ און יאַפּאַן, וועלכע צייכענען זיך אויס מיט זייער בעזונדערע שעהנהייט.

deux'-temps' *n.* (דע'-טאַן') אַזאַ שנע-לער וואַלס; מוזיק צו אַזאַ וואַלס.

dev *n.* (דעוו) א טייוועל, א שד, א בייזער רוח [אין דער פערזישער מיטאלאגיע].

de'va *n.* (דיי'-ווא) א גאט, א געטליכער גייסט [אין דער אינדישער מיטאלאגיע].

deval'gate *a.* (די-וועל'-גייט) וואס האט אויסגעבויגענע פיס.

De'va-na'gari *n.* (דיי'-ווא-נא'-גע-רי) דער אלף־בית פון דער סאנסקריטישער שפראך.

devapora'tion *n.* (די-וועפ-א-ריי'-שאן) דאס פערוואנדלען זיך פון דאמפף אין וואסער.

dev'astate *v.* (דעוו'-עס-טייט) פערוויסטען.

devasta'tion *n.* (דעוו-עס-טיי'-שאן) א פערוויסטונג.

dev'astator *n.* (דעוו'-עס-טיי-טאר) א פערוויסטער.

devel'op *v.* (די-וועל'-אפ) ענטוויקלען, זיך ענטוויקלען; אבוויקלען, פאנאנדערוויקלען אין א פלעכע; אין פאטאגראפיע — ארויסברייגנען דאס בילד.

devel'opable *a.* (די-וועל'-אפ-עבל) וואס קען זיך ענטוויקלען, וואס קען ענטוויקעלט ווערען; וואס קען אבגעוויקעלט אדער פאנאנדערגעוויקעלט ווערען אין א פלעכע.

devel'ope *v.* (די-וועל'-אפ) ז. *develop*.

devel'oped *a.* (די-וועל'-אפט) ענטוויקעלט; אבגעוויקעלט, פאנאנדערגעוויקעלט.

devel'oper *n.* (די-וועל'-אפ-ער) אן ענטוויקלער; אן אבוויקלער אדער פאנאנדערוויקלער.

devel'opment *n.* (די-וועל'-אפ-מענט) ענטוויקלונג; אבוויקלונג, פאנאנדערוויקלונג; אין פאטאגראפיע — דאס ארויסברייגנען דאס בילד.

devel'opmental *a.* (די-וועל'-אפ-מענ-טעל) וואס איז שייך צו ענטוויקלונג; וואס ענטוויקעלט זיך.

devel'opmentally *adv.* (די-וועל'-אפ-מענ-טעל-אי) דורך ענטוויקלונג; אין בעצוג צו ענטוויקלונג; אין בעצוג צו דער טעאריע וועגען ענטוויקלונג [עוואלוציאן].

devel'opmentist *n.* (די-וועל'-אפ-מענ-טיסט) אן אנהענגער פון דער ענטוויקלונגסטעאריע, אן עוואלוציאניסט.

devest' *v.* (די-וועסט') אוועקנעהמען די רעכטען; פערלארען געהן, אבגעשאפט ווערען [וועגען אייגענטומס־רעכטען].

de'viate *v.* (די'-ווי-אייט) אבווייכען, ענדערען די ריכטונג; אבווייכען פון גראדען וועג; זיך פעראירען, פערבלאנדזשען.

devia'tion *n.* (די-ווי-איי'-שאן) אבוויייכונג; דאס פעראירען זיך, דאס בלאנדזשען; דאס ענדערען די ריכטונג.

de'viator *n.* (די'-ווי-איי-טאר) איינער וואס ווייכט אב; איינער וואס בלאנדזשעט; איינער וואס ענדערט זיין ריכטונג.

de'viatory *a.* (די'-ווי-איי-טא-רי) אבווייכענדיג.

device' *n.* (די-וואיס') אן ענטוואורף, א פלאן, א המצאה, אן איינפאל; א פארריכטונג; אן ערפינדונג; קונסטפאלע ארבייט [אין שטיקעריי, בילדער, פערציערונגען א. ד. ג.]; א פיגור אויף וואפען [א הערב]; א דעוויז, א מאטא.

device'fully *adv.* (די-וואים'-פול-אי) אויף א קינסטלערישען שטייגער; מיט המצאות; איינפעליג.

dev'il *n.* and *v.* (דעוול) א טייוועל, דער שטן; א יונג, א חברה־מאן; א שיקאינגעל אין א דרוקעריי; שטארק אנפעפערען און צוגעבען פיעל זענעפט [וועגען פלייש־שפייזען]; מאטערען, זיך אנזעצען אויף אימעצען.

dev'il a bit (דעוול ע ביט) א האר ניט.

dev'il and his dam (דעוול ענד היז דעם) דער טייוועל און זיין שוויגער.

dev'il a word (דעוול ע הוואירד) ניט א זילבע.

dev'il-car'riage *n.* (דעוול'-קער'-עדזש) א שלעפ־וואגען; א וואגען צו פיהרען שווערע משאות.

dev'il-catch'er *n.* (דעוול'-קעטש'-ער) א באמבאסטישער פרעדיגער [איינער וואס רעדט מיט הויכע, פוסטע פראזען].

dev'il-dodg'er *n.* (דעוול'-דאדזש'-ער) ז. *devil-catcher*.

dev'ildom *n.* (דעוול'-דאם) דאס קעניגרייך אדער די הערשאפט פון שטן; די טייוועלשע מאכט.

dev'il-driv'en *a.* (דעוול'-דריוון) וואס איז אין דעם טייוועל'ס שליטה; וואס א דבוק איז אריין אין איהם

dev'il-dri'ver *n.* (דעוול'-דראי'-ווער) ז. *devil-catcher*.

dev'iless *n.* (דעוול'-עס) א טייוועלטע.

dev'ilet *n.* (דעוול'-עט) א שד'על, א קליינער טייוועל.

dev'il-fish *n.* (דעוול'-פיש) דער ים־טייוועל, דער טראשפיש [א גרויסער פיש, מיט פלאס־פעדערען, וואס קענען זיך ברייט פאנאנדערציהען].

Devil-fish

dev'iling *n.* (דעוול'-אינג) א מויער־שוואלב; אן ארורה.

dev'ilish *a.* (דעוול'-איש) טייוועלש; שלעכט; אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך.

dev'ilishly *adv.* (דעוול'-איש-לי) אויף א טייוועלשען אדער שלעכטען אופן; טייוועלש, אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך.

dev'ilishness *n.* (דעוול'-איש-נעס) דאס זיין טייוועלש אדער שלעכט.

dev'ilize *v.* (דעוול'-איז) האנדלען טייוועלש; זיין טייוועלש.

dev'ilkin *n.* (דעוול'-קין) א קליינער טייוועל; א שד'על.

dev'il-may-care *a.* (דעוול'-מיי-קעהר) זארגלאז; וואס הערט קיינעם ניט און קימערט זיך ניט וועגען קיין זאך.

dev'ilment *n.* (דעוול'-מענט) שטיפעריי, א טייוועלשער שפיצעל, טייוועלשע שטוקעס

dev'il of a fel'low (דעוול אוו ע פעל'-או) א יונג א טייוועל.

dev'il of a go (דעוול אוו ע גאו) א פערטייוועלטע געשיכטע, א פערדרעהעניש.

dev'il of a row (דעוול אוו ע ראו) א מורא'דיגער געשלעג.

dev'il on two sticks (דעוול אן טו סטיקס) ז. *diabolo*.

dev'ilry *n.* (דעוול' רי) טייוואלישקייט; א טייוועלישער כאראקטער, זעהר שלעכטע מדות.

dev'il's ad'vocate (דעוולז עד'-וואקיט) איינער וואס ברייגנט נעגען אימעצען בעשולדיגונגען פון א פערזענליכען כאראקטער; ביי די קאטאליקען — א גייסטליכער, וואס טרעט ארויס אלס געגנער, ווען עס האנדעלט זיך וועגען קאנאניזירען אימעצען [פערערכענען פאר א הייליגען].

dev'il's-a'pron *n.* (דעוולז'-איי'-פראן) א מין אמעריקאנישע טונקעל־ברוינע וואסער־פלאנצע מיט זעהר ברייטע בלעטער.

dev'il's-books *n.* (דעוולז'-בוקס) דעם טייוועל'ס ביכעל [א פעשעל קארטען].

dev'il's-claw *n.* (דעוו'לז-קלאה) א שטארקער האקען אויף א קייט [אויף שיפען פעסטצוהאלטען קייטען]; א סקארפיאן־מושעל [געפינט זיך אין אינדישען אקעאן].

dev'il's coach'-horse (דעוולז קאוטש'-הארס) אזא גרויסער זשוק [ווערט אזוי גערופען צוליעב זיין בייזקייט, אויפגערעגטקייט און ווילדען אויסזעהן, ווען אויפגערעגט].

dev'il's dam (דעוולז דעם) דעם טייוועל'ס שוויגער, א מכשפה, א מרשעת.

dev'ilship *n.* (דעוול'-שיפ) טייוואלישקייט; דאס זיין א טייוועל.

dev'il take you! (דעוול טייק יו) דער טייוועל זאל דיך נעהמען! צו אלדי שווארצע יאהר!

dev'il to pay (דעוול טו פיי) צרות, שטערונגען, טומעל.

There will be the **devil to pay** for this mistake.

dev'iltry *n.* (דעוול'-טרי) ז. *devilry*.

dev'il-wor'ship *n.* (דעוול'-הוואיר'-שיפ) טייוואלים־פערגעטערונג [הויפטזעכליך ביי די יעזידען, א פאלק פון מעסאפאטאמיען און קורדיסטאן, וואס האלטען הייליג די אידישע תורה, די קריסטליכע עוואנגעליום און דעם מאכמעדאנישען קאראן און דערצו דיענען זיי נאך אויך דעם טייוועל].

dev'il-wor'shiper *n.* (דעוול'-הוואיר'-שי-פער) איינער וואס דיענט צו שדים אדער בייזע גייסטער; איינער פון די יעזידען [א פאלק פון מעסאפאטאמיען און קורדיסטאן, וועלכעס האלט הייליג די אידישע תורה, די קריסטליכע עוואנגעליום און דעם מאכמעדאנישען קאראן און דערצו דיענען זיי אויך דעם טייוועל].

de'vious *a.* (די'-ווי-אס) אבקעהרענד, אבווייכענד; וואס געהט ניט דירעקט; וואס בייגט זיך אב; וואס געהט אראב פון דרך הישר.

de'viously *adv.* (די'-ווי-אס-לי) אבווייכענדיג; אויף א ניט גלייכען וועג; אראבגעהענדיג פון דרך הישר.

de'viousness *n.* (די'-ווי-אס-נעס) אבווייכונג, אבקעהרונג פון גלייכען וועג.

devir'ilize *v.* (די-וויר'-איל-איז) אוועקנעהמען די קראפט; אבשוואכען.

devi'sable *a.* (די-וואי'-זעבל) וואס קען פארגעלעגט אדער פראיעקטירט ווערען; וואס איז ראטהבאר; וואס קען אבגעזאגט ווערען אין א צוואה.

devi'sal *n.* (די-וואי'-זעל) די פראיעקטירונג, דאס פארלעגען א פלאן; דאס אבזאגען אין א צוואה.

devise' *n.* and *v.* (די-וואיז') פראיעקטירען, אבזאגען בצוואה; דאס אבזאגען בצוואה; א צוואה; א גוט וואס איז אבגעגעבען געווארען בצוואה.

devisee' *n.* (דעוו-אי-זיע') א יורש; א פערזאן וועלכען מען זאגט אב א פערמעגען בצוואה.

devi'ser *n.* (די-וואי'-זער) איינער וועל־

כער פלאנעוועט אדער ערפינדעט ; אן ערפינדער.

devi'sor *n.* (די-וואי'-זאר) איינער וואס זאגט אב בצואה.

devitrifica'tion *n.* (די-וויט-רי-פי-קיי'-שאן) דאס פערליערען גענצליך אדער טיילוויין די איינגענשאפטען פון גלאז [ווי למשל, דאס מאכען א געוויסען זארט פארצעליי פון גלאז. דאס גלאז ווערט געברענט אין זעהר א שטארקער היץ און הערט אויף צו ווערען דורכזיכטיג].

devit'rify *v.* (די-וויט'-רי-פאי) פערניכטען אדער אומבייטען גענצליך אדער טיילוויין די איינגענשאפטען פון גלאז.
ז. *devitrification*

devoid' *a.* (די-וואיד') בערויבט, וואס האט ניט, וואס מאנגעלט אין עפעס.

devoir' *n.* (דעוו-אואר') א פפליכט, א דיענסט ; העפליכקייט.

devolu'tion *n.* (דעוו-א-ליו'-שאן) דאס איבערגעבען פון איין פערזאן צו אן אנדערער [ווי אן אמט אדער מאכט].

devolve' *v.* (די-וואלוו') איבערגעבען פון איין פערזאן צו אן אנדערער ; איבערגעהן פון האנד צו האנד.

devolve'ment *n.* (די-וואלוו'-מענט) איבערטראגונג; איבערגעבונג; איבערגאנג.

Devo'nian *a.* (דע-וואו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעוואנשיר [א פראווינץ אין ענגלאנד]; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער דעוואנישער פעריאדע אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד.
ז. *Devonian age*

Devo'nian age (דע-וואו'-ני-ען איידזש) די דעוואנישע פעריאדע [די פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען זיך אויסגעבילדעט די בערג=שיכטען, אין וועלכע מען געפינט די ערשטע פערשטיינערטע פיש].

devote' *v.* (די-וואוט') זיך אבגעבען צו עפעס ; איבערגעבען זיך מיט התמדה ; אונטערגעבען זיך ; פערפלוכען, פערשעלטען ; ווידמען.

He is devoting his leisure hours to literature.

devo'ted *a.* (די-וואו'-טעד) געווידמעט ; אונטערגעגעבען זיך, אונטערגעווארפען זיך [צום שיקזאל]; איבערגעגעבען מיט התמדה.

devo'tedness *n.* (די-וואו'-טעד-נעס) איבערגעגעבענהייט, טרייע צוגעבונדענקייט צו עפעס.

devotee' *n.* (דעוו-א-טיע') איינער וואס איז טריי איבערגעגעבען צו עפעס ; א פאנאטיקער.

devotee'ism *n.* (דעוו-א-טיע'-איזם) דאס זיין פאנאטיש איבערגעגעבען צו עפעס.

devo'ter *n.* (די-וואו'-טער) דער וואס ווידמעט זיך [צו עפעס].

devo'tion *n.* (די-וואו'-שאן) איבערגעגעבענהייט ; פרומקייט ; גרויסע כונה אין גאט בעטען ; ווידמונג.

devo'tional *a.* (די-וואו'-שאנ-על) ערגעבען ; פרום, מיט כונה.

devo'tional ex'ercises (די-וואו'-שאנ-על עק'-סער-סאיז-ען) דאס דאווענען מיט כונה ; דאס פערנעהמען זיך מיט פרומקייט.

devo'tionally *adv.* (די-וואו'-שאנ-על-אי) אויף א פרומען שטייגער, דורך פרומקייט.

devour' *v.* (די-וואור') פערצעהרען ; פערשלינגען.

devour'able *a.* (די-וואור'-עבל) וואס קען פערצעהרט אדער פערשלונגען ווערען.

devour' dis'tance (די-וואור' דיס'-טענס) פערשלינגען א שטרעקע [שנעל אריבערלויפען א שטרעקע].

devour'er *n.* (די-וואור'-ער) א פערשלינגער, א פרעסער, א זולל וסובא.

devour'ingly *adv.* (די-וואור'-אינג-לי) אויף א פערצעהרענדען אדער פערשלינגענדען אופן.

devour'ment *n.* (די-וואור'-מענט) דאס פערצעהרען, דאס פערשלינגען.

devout' *a.* (די-וואוט') פרום, רעליגיעז ; ערנסט, אויפריכטיג.

He is a devout Jew.

devout'ly *adv.* (די-וואוט'-לי) אויף א פרומען אדער רעליגיעזען אופן ; מיט פרומע געפיהלען, מיט ערנסט, מיט אויפריכטיגקייט.

devout'ness *n.* (די-וואוט'-נעס) פרומקייט ; אויפריכטיגקייט.

dew *n. and v.* (דיו) טוי ; בעטויען, בענעצען מיט טוי.

dewan' *n.* (די-הוואהן') א פינאנס=בעאמטער פון א פראווינץ אדער א פינאנס=מיניסטער אמאל אין אינדיען.

dew'-bea'ter *n.* (דיו'-ביע'-טער) איינער וואס געהט ארויס זעהר פריה פון זיין הויז [איינער וואס צוטרעט דעם טוי].

dew'-bea'ters *n.* (דיו'-ביע'-טערז) די פיס; א פאר שיך אויסגעשמירט מיט אויל.

dew'berry *n.* (דיו'-בער-אי) די טוי=יאגדע ; די בלויע בראם=יאגדע ; די שווארצע יאגדע.

Dewberry

dew'-besprent' *a.* (דיו'-בי-ספרענט') בעשפריצט מיט טוי.

dew'-claw *n.* (דיו'-קלאה) דער אויבערשטער קליינער פינגער פון דעם הינטערשטען פוס פון א הונד.

dew'-clawed *a.* (דיו'-קלאהד) וואס האט אן אויבערשטען פוס=פינגער אויף דעם הינטערשטען פוס [וועגען הינד].

dew'-cup *n.* (דיו'-קאפ) ביער=געלד [וואס מען גיט אן ארבייטער].

dew'-drink *n.* (דיו'-דרינק)
ז. *dew-cup*

dew'drop *n.* (דיו'-דראפ) א טוי=טראפען.

dew'fall *n.* (דיו'-פאהל) דער טוי=פאל, די צייט ווען עס פאנגט אן צו פאלען טוי [אנפאנג אווענד].

dew'iness *n.* (דיו'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט טוי.

dew'lap *n.* (דיו'-לעפ) א גוידער [די אראבהענגענדע הויט אונטער דעם האלז פון א בהמה אדער אן עוף].

dew'lapped *a.* (דיו'-לעפט) מיט אן אראבהענגענדען גוידער [ביי בהמות אדער עופות].

dew'lapt *a.* (דיו'-לעפט)
ז. *dewlapped*

dew'-point *n.* (דיו'-פאינט) די טעמפעראטור פון דער לופט ווען טוי פאנגט זיך אן בילדען [ווען די לופט אין זומער קיהלט זיך אין אווענד אב פאנגט זיך אן בילדען טוי].

dew'-ret'ted *a.* (דיו'-רעט'-עד) ווייך געמאכט דורך דערווירקונג פון טוי.

dew'-ret'ting *n.* (דיו'-רעט'-אינג) דאס אויסשפרייטען פלאקס=שטענגלעך אויף'ן גראז, כדי זיי זאלען אונטער דער ווירקונג פון טוי ווייכער ווערען און עס זאל זיין לייכטער ארויסצוקלאפען די שפאלעס [קאסטרא] פון זיי.

dew'-shoe *n.* (דיו'-שוה) דאס אייזענדעל אויף דעם ענד פון א שייד פון א שווערד.

dew'stone *n.* (דיו'-סטאון) א מין קאלכשטיין, וועלכער זאמעלט אויף זיך אן פיעל טוי.

dew'-worm *n.* (דיו'-הוואירם) דער רעגען=ווארם.

dew'y *a.* (דיו'-אי) בעדעקט מיט טוי, פייכט פון טוי, וואס איז שייך צו טוי ; עהנליך צו טוי.

dex'ter *a.* (דעקס'-טער) וואס איז שייך צו דער רעכטער זייט, וואס געפינט זיך אין דער רעכטער זייט ; רעכט [אין געגענזאץ צו לינק].

dexter'ity *n.* (דעקס-טויר'-אי-טי) דאס בענוצען די רעכטע האנד לייבטער אלס די לינקע ; געשיקטקייט, געניטקייט, פלינקקייט ; די פלינקקייט פון דער השגה.

dex'terous *a.* (דעקס'-טע-ראס) געשיקט, פלינק.

dex'terously *adv.* (דעקס'-טע-ראס-לי) מיט געשיקטקייט, געניטקייט אדער פלינקקייט.

dex'terousness *n.* (דעקס'-טע-ראס-נעס) ז. *dexterity*

dex'trad *adv.* (דעקס'-טרעד) אויף דער רעכטער האנד אדער זייט ; רעכטס.

dex'tral *a.* (דעקס'-טרעל) רעכט ; וואס איז פון דער רעכטער האנד.

dextral'ity *n.* (דעקס-טרעל'-אי-טי) דאס זיין פון דער רעכטער זייט ; רעכט=הענדיגקייט ; די איבערגעוויכט אין שטארקייט פון דער רעכטער זייט פון קערפער איבער דער לינקער זייט.

dex'trally *adv.* (דעקס'-טרעל-אי) רעכטס, צו דער רעכטער זייט.

dex'trin *n.* (דעקס'-טרין) אזא כעמישער פראדוקט וואס ווערט בענוצט אנשטאט גומי=אראביק.

dextrocar'dia *n.* (דעקס-טרא-קאר'-די-א) אן אונגארמאלער צושטאנד פון הארץ דערמיט וואס עס געפינט זיך מעהר צו דער רעכטער זייט אנשטאט צו דער לינקער.

dextrogy'rous *a.* (דעקס-טרא-דזשאי'-ראס) דרעהענדיג זיך צו רעכטס.

dextrorse' *a.* (דעקס-טראהרס') זיך שלענגלענדיג אדער זיך דרעהענדיג ארויף פון רעכטס צו לינקס [ווי א ספיראלע].

dex'trose *n.* (דעקס'-טראוס) דער צוקער=שטאף וואס געפינט זיך אין פלאנ=

צען, אין האניג, ווי אויך אין לעבעדיגע
ארגאניזמען.

dextrot'ropous *a.* (דעקס־טראט'־רא־
פאס) וואס איז געווענדעט צו רעכטס.

dex'trous *a.* (דעקס'־טראס)
ז. *dexterous*

dex'trously *adv.* (דעקס'־טראס־לי)
ז. *dexterously*

dex'trousness *n.* (דעקס'־טראס־נעס)
ז. *dexterity*

dey *n.* (דיי) אן אמאליגער טיטעל פון
א גובערנאטאר אין אלזשיר, ווען דאס
לאנד האט זיך געפונען אונטער דער טער־
קישער הערשאפט.

dezincifica'tion *n.* (די־זינק־אי־פי־
קיי'־שאן) דאס אבטיילען צינק פון א לע־
גירונג [א צונויפשמעלצונג פון פערשיע־
דענע מעטאלען].

dezy'motize *v.* (די־זאי'־מא־טאיז)
בעפרייען פון קראנקהייטס־באצילען.

dft. אן אבקירצונג פון *draft*
[אלס קאמערציעלער אויסדרוק] אדער
פון *defendant*

D. G. *Dei gratia* ראשי תבות פון
בעזרת השם [מיט גאטס הילף].

dhole *n.* (דאול) א ווילדער הונד פון
אסט אינדיען.

dholl *n.* (דאול) אזא זארט ארבעס וואס
וואקסט אין אסט אינדיען.

dhoor'ra *n.* (דוה'־רא) דער אינדישער
קארן־גראז; אזא מין קוקורוזע.

dho'tee *n.* (דאו'־טיע) אזא בגד וואס די
מאנסבילען אין אינדיען טראגען.

dho'ty *n.* (דאו'־טי) ז. *dhotee*

dhour'ra *n.* (דוה'־רא) ז. *dhoorra*

dhow *n.* (דאו) אזא ארא‍בישע איין־מאס־
טיגע זעגעל־שיף [ווערט בענוצט ביי די
ברעגעס פון אינדישען אקעאן].

dhu *a.* (דו) [ווערט בענוצט אלס
א ביי־ווארט אין קעלטישע נעמען].

dhur'ra *n.* (דוה'־רא) ז. *dhoorra*

di'abase *n.* (דאי'־ע־בייס) דער דיא־
באז, דער גרינשטיין [א מין מינעראל].

diabe'tes *n.* (דאי־ע־בי'־טיז) צוקער־
קראנקהייט.

diabet'ic *n. and a.* (דאי־ע־בעט'־איק)
וואס איז שייך צו צוקער־קראנקהייט;
איינער וואס ליידט פון צוקער־קראנקהייט.

diabet'ical *a.* (דאי־ע־בעט'־אי־קעל)
וואס איז שייך צו צוקער־קראנקהייט.

diabet'ic u'rine (דאי־ע־בעט'־איק יו'־
ריין) אורין [השתנה] וואס ענטהאלט צו־
קער [אורין פון א צוקער־קראנקען].

dia'blerie *n.* (די־א'־בלע־רי)
ז. *diablery*

dia'blery *n.* (די־א'־בלע־רי) טייוועלש־
קייט, שלעכטקייט, כשוף, צויבער.

diabol'ic *a.* (דאי־ע־באל'־איק) וואס
איז שייך צום טייוועל; טייוועלש, שרעק־
ליך, שלעכט.

diabol'ical *a.* (דאי־ע־באל'־אי־קעל)
ז. *diabolic*

diabol'ically *adv.* (דאי־ע־באל'־אי־
קעל־אי) אויף א טייוועלשען, שלעכטען
אדער גרוזאמען שטייגער.

diabol'icalness *n.* (דאי־ע־באל'־אי־
קעל־נעס) דאס זיין טייוועלש, שלעכט,
שרעקליך אדער גרוזאם; דאס זיין אויס־
סערגעוועהנליך.

diabol'ify *v.* (דאי־ע־באל'־אי־פאי)
פארשטעלען איינעם אלס א טייוועל; בע־
האנדלען איינעם ווי א טייוועל.

diab'olish *adv.* (דאי־עב'־א־ליש) אויף
אן אונגעהייערען אדער אויסערגעוועהנלי־
כען שטייגער; אויף א טייוועלשען אופן.

diab'olism *n.* (דאי־עב'־א־ליזם) דאס
זיין אין דעם טייוועל'ס שליטה; צויבער;
כשוף; טייוועלשע טהאטען; טייוועלשער
איינפלוס; טייוועלשע אויפפיהרונג.

diab'olize *v.* (דאי־עב'־א־לאיז) מא־
כען טייוועלש; פארשטעלען אלס טייוועל.

diab'olo *n.* (דאי־עב'־א־לאו) א שפיעל־
צייג, וואס בעשטעהט פון א שפולע און
צוויי שטעקלעך צונויפגעבונדען מיט א
שטריקעל [ביים אנציהען דאס שטריקעל
פליהט די שפולע ארויף און מען כאפט זי
דאן ווידער אויף אויף'ן שטריקעל].

Diabolo

diacathol'icon *n.* (דאי־ע־קע־טהאל'־
אי־קאן) א מין אבפיהרונגס־מיטעל.

diacaus'tic *n. and a.* (דאי־ע־קאהס'־
טיק) אין מאטעמאטיק — א געבויגענע
ליניע אדער א ברען־ליניע, וואס ביל־
דעט זיך דורך געבראכענע שטראהלען;
וואס איז שייך צו אזא ליניע; אזא מע־
דיצינישעס ברען־גלאז, וואס איז אמאל
געווען אין געברויך.

diach'ylon *n.* (דאי־עק'־אי־לאן) א
פלאסטער פון בליי־זויערע, אליוון־אויל
און וואסער; א קלעפיגער פלאסטער פון
פלאנצען־זאפט.

diach'ylum *n.* (דאי־עק'־אי־לאם)
ז. *diachylon*

diach'yma *n.* (דאי־עק'־אי־מא) דאס
גרינע צעלען־געוועב פון בלעטער.

diaco'dium *n.* (דאי־ע־קאו'־די־אם)
מאהן־סיראפ.

diac'onal *a.* (דאי־עק'־א־נעל) וואס
געהערט צו א דיאקאן [אונטער־גלח].

diac'onate *n.* (דאי־עק'־א־נייט) דאס
אמט פון א דיאקאן [אן אונטער־גלח].

diacous'tic *a.* (דאי־ע־קוהס'־טיק)
וואס איז שייך צו דער ברעכונג פון קלאנ־
גען.

diacous'tics *n.* (דאי־ע־קוהס'־טיקס)
דיאקוסטיק [די לעהרע וועגען דער ברע־
כונג פון קלאנגען].

diacrit'ic *n. and a.* (דאי־ע־קריט'־
איק) וואס זונדערט אב, וואס אונטער־
שיידעט, וואס צייכענט אויס; א צייכען,
וואס דיענט צום ־אונטערשיידען, אויס־
צייכענען אדער צום אבזונדערען.
ז. *diacritical mark*

diacrit'ical *a.* (דאי־ע־קריט'־אי־קעל)
וואס אונטערשיידעט, וואס צייכענט אויס.

diacrit'ical mark (דאי־ע־קריט'־אי־
קעל מארק) א צייכען אויף א בוכשטאב,
וואס אונטערשיידעט דעם בוכשטאב פון
אן אנדערען, אן עהנליכען צו איהם, כדי
צו ענדערען זיין אויסשפראכע אדער איהם
צו אונטערשיידען [ווי למשל, די צייכענס
— ؛ ◡ ؛ · · ·].

diacrit'ical point (דאי־ע־קריט'־אי־
קעל פאינט) ז. *diacritical mark*

diacrit'ical sign (דאי־ע־קריט'־אי־
קעל סאין) ז. *diacritical mark*

Diadel'phia *n.* (דאי־ע־דעל'־פי־א)
דער מין פלאנצען, וואו די מענליכע אר־
גאנען [די שטויב־פעדים] זיינען פער־
וואקסען אין צוויי בינטלעך.

diadel'phian *a.* (דאי־ע־דעל'־פי־ען)
ווי די דיאדעלפיע פלאנצען, וואס גע־
הערט צו די דיאדעלפיע פלאנצען.
ז. *Diadelphia*

diadel'phous *a.* (דאי־ע־דעל'־פאס)
ז. *diadelphian*

di'adem *n. and v.* (דאי'־ע־דעם) א
דיאדעם [א שטערן־באנד אדער א קאפ־
באנד, וואס די קעניגע פלעגען אין די
אלטע צייטען טראגען אנשטאט א קרוין];
עטוואס וואס ווערט געטראגען אויף'ן
קאפ אלס צייכען פון קעניגליכער מאכט;
הערשאפט; אזא מין מאלפע; בעצייערען
מיט א דיאדעם אדער מיט א קרוין;
בעצייערען מיט עטוואס ווי מיט א דיא־
דעם.

Diadem

di'ademed *a.* (דאי'־ע־דעמד) בע־
צייערט מיט א דיאדעם. ז. *diadem*

diaer'esis *n.* (דאי־ער'־ע־סיס)
ז. *diæresis*

diær'esis *n.* (דאי־ער'־ע־סיס) די
דיערעסיס, די צוויי פינטעלעך אויף איי־
נעם פון צוויי וואקאלען, וואס שטעהען
איינער נעבען אנדערען, צו ווייזען דאס
זיי דארפען זיך לעזען יעדערער בעזונ־
דער [ז. *dialysis*]; אן אפענע וואונד.

diæret'ic *a.* (דאי־אי־רעט'־איק) וואס
רייסט אויף א מכה אדער א וואונד [ווע־
גען א מעדיצינישען מיטעל].

di'aglyph *n.* (דאי'־ע־גליף) א סקולפטור
אדער גראוויר־ארבייט, וואו די פיגורען
זיינען ניט בולט, נאר זיינען איינגע־
קריצט.

diaglyph'ic *a.* (דאי־ע־גליפ'־איק)
וואס איז שייך צו סקולפטור אדער גרא־
ווירונג, וואו די פיגורען זיינען ניט בולט,
נאר זיינען איינגעקריצט.

diagnose' *v.* (דאי־עג־נאוס') אין מע־
דיצין — שטעלען א דיאגנאז, בעשטימען
א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

diagno'sis *n.* (דאי־עג־נאו'־סיס)
דיאגנאז, א וויסענשאפטליכע בעשטימונג
פון עפעס; אין מעדיצין — די בעשטי־
מונג פון א געוויסער קראנקהייט לויט גע־
וויסע סמנים; אין זאאלאגיע און באטא־
ניק — די בעשטימונג אדער דעפיניציאן
פון א חיה אדער פלאנצע לויט איהרע
כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען.

diagnos'tic *n. and a.* (דאי־עג־נאס'־
טיק) אין מעדיצין — די דיאגנאסטיק,
די קונסט צו דערקענען א קראנקהייט לויט
די אנגעגעבענע סמנים; אין זאאלאגיע
און באטאניק — די דעפיניציאן אדער
כאראקטעריסטיק פון א חיה אדער פלאנ־
צע; וואס איז שייך צו א דיאגנאז.
ז. *diagnosis*

diagnos'ticate *v.* (דאי־עג־נאס'־טי־
קייט) שטעלען א דיאגנאז, דערקענען א
קראנקהייט דורך געוויסע סמנים.

diagnosti'cian *n.* (דאי־עג־נאס־טיש'־
ען) א דיאגנאסטיקער, איינער וואס קען
דערקענען א קראנקהייט לויט געוויסע
סמנים.

diagnos'tics *n.* (דאי־עג־נאס'־טיקס)
דיאגנאסטיק, דער טייל פון דער מעדיצי־
נישער וויסענשאפט, וועלכער פערנעהמט

זיך מיט דערקענען פערשיעדענע קראנק-הייטען לויט געוויסע סמנים.

diag'onal *n. and a.* (דאי-עג'-א-נעל) א דיאגאנאל, א ליניע אין א קוואדראט, אין א פיער-עק אדער פיעל-עק, וועלכע ציהט זיך שרעג צווישען די נעגענאיבער-ליגענדע ווינקלען; דיאגאנאל, שרעג, קאַ-סע.

diag'onally *adv.* (דאי-עג'-א-נעל-אי) אין א דיאגאנאלער אדער שרעגער ריכ-טונג.

diag'onal scale (דאי-עג'-א-נעל סקייל) א דיאגאנאל-מאסשטאב [א מאסשטאב, וועלכער בעשטעהט פון א רייהע פאראלעלע ליניעס, וועלכע זיינען געשניטען דורך א רייהע שרעגע ליניעס. דיעזער מאסשטאב ווערט בענוצט ביים צייכנען גענענשטענדע ניט אין זייער נאטירליכער גרויס].

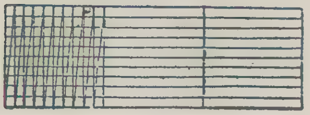

Diagonal Scale

di'agram *n. and v.* (דאי'-ע-גרעם) אין געאמעטריע — א דיאגראמע, א צייכ-נונג אדער פיגור צו בעווייזען אדער ער-קלערען וועלכען ניט איז מאטעמאטישען כלל; א צייכנונג פון א זאך, וואו עס זיי-נען פארגעשטעלט נור די אלגעמיינע שטרי-כען, אבער ניט אלע פרטים; די נאטען-סיס-טעם פון דער אלטפראנקישער מוזיק; מא-כען אדער צייכענען א דיאגראמע.

diagrammat'ic *a.* (דאי-ע-גרע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א דיאגראמע; פארגעשטעלט אין דער פארם פון א דיא-גראמע [ז. *diagram*]; סכעמאטיש; אבסטראקט.

diagrammat'ically *adv.* (דאי-ע-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א דיאגראמע; סכעמאטיש.

diagram'matize *v.* (דאי-ע-גרעמ'-ע-טאיז) פארשטעלען דורך א דיאגראמע; מאכען אין דער פארם פון א דיאגראמע.

di'agraph *n.* (דאי'-ע-גרעף) דיאגראף, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מענשען וואס האבען זיך ניט געלערענט צייכענען און מאלען, קענען קאפירען א פיגור אדער צייכנונג.

diagraph'ic *a.* (דאי-ע-גרעפ'-איק) בעשרייבענד, צייכנענד.

diagraph'ical *a.* (דאי-ע-גרעפ'-איק-על) ז. *diagraphic*

diagraph'ics *n.* (דאי-ע-גרעפ'-איקס) די קונסט פון צייכענען אדער מאלען.

diagryd'iate *n.* (דאי-ע-גריד'-אי-אייט) א שטארקער אבפיהר-מיטעל, אין וועלכען עס געהט אריין סקאמאניום [די זאפט אדער פעך פון א געוויסער פלאנצע וואס דינט אלס אן אבפיהר-מיטעל].

di'al *n. and v.* (דאי'-על) א זון-זייגער; א ציפער-בלאט [פון א זייגער אדער פון וועלכען עס איז אנדער אפאראט]; אנ-צייגען ווי ווייזער אויף א ציפער-בלאט; אזא קאמפאס מיט א ציפער-בלאט וואס ווערט בענוצט אין שאכטען אדער קויה-לען-גרובען; צייגען די צייט אויף א זון-זייגער אדער ווי אויף א ציפערבלאט; זיך בענוצען מיט א שאכטען-קאמפאס.

di'alect *n.* (דאי'-ע-לעקט) א דיאלעקט, א שפראך; א בעזונדערע רעדענס-ארט פון א שפראך; דער כאראקטער און די אייגענטימליכקייטען פון א שפראך.

dialec'tal *a.* (דאי-ע-לעק'-טעל) וואס איז שייך צו א דיאלעקט [א בעזונדערע רעדענס-ארט פון א שפראך].

dialec'tally *adv.* (דאי-ע-לעק'-טעל-אי) אין א דיאלעקט; אזוי ווי א דיא-לעקט.

dialec'tic *n. and a.* (דאי-ע-לעק'-טיק) וואס איז שייך צו א דיאלעקט פון א שפראך; לאגיש; דיאלעקטיש, וואס איז שייך צו דיאלעקטיק אדער צו דער קונסט פון דיסקוטירען ווענען ווארשיינליכקיי-טען; די דיאלעקטיק [א געוויסע פארם פון לאגישען דענקען, בעווייזען און דיס-קוטירען]; לאגיק; געשיקטקייט אין דיס-קוטירען.

dialec'tical *a.* (דאי-ע-לעק'-טי-קעל) וואס איז שייך צו א דיאלעקט פון א שפראך; לאגיש; דיאלעקטיש, וואס איז שייך צו דיאלעקטיק אדער צו דער קונסט פון דיסקוטירען ווענען ווארשיינליכקיי-טען.

dialec'tically *adv.* (דאי-ע-לעק'-טי-קעל-אי) אויף א דיאלעקטישען אדער לא-גישען אופן; אין בעצוג צו דיאלעקטיק.

dialecti'cian *n.* (דאי-ע-לעק-טיש'-ען) א דיאלעקטיקער, א לאגיקער [א קענער אין לאגיק]; א געשיקטער דיסקוטאנט.

dialec'ticism *n.* (דאי-ע-לעק'-טי-סיזם) די כאראקטעריסטיק פון א דיא-לעקט; א דיאלעקטישער אויסדרוק; דער איינפלוס פון א דיאלעקט.

dialec'tics *n.* (דאי-ע-לעק'-טיקס) לא-גיק, דיאלעקטיק, דאס דיאלעקטישע ארט דענקען אדער דיסקוטירען; די געשיקט-קייט אין דיסקוטירען.

dialec'tism *n.* (דאי-ע-לעק'-טיזם) די כאראקטעריסטיק אדער די אייגענשאפט פון א דיאלעקט אין א שפראך; א ווארט אדער אויסדרוק וואס קומט פון א דיא-לעקט.

dialectol'oger *n.* (דאי-ע-לעק-טאל'-א-דזשער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די דיאלעקטען פון שפראכען.

dialectolog'ical *a.* (דאי-ע-לעק-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער פארשונג פון די דיאלעקטען אין שפרא-כען.

dialectol'ogist *n.* (דאי-ע-לעק-טאל'-א-דזשיסט) ז. *dialectologer*

dialectol'ogy *n.* (דאי-ע-לעק-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער פילאלאגישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די דיאלעקטען פון שפרא-כען.

di'aler *n.* (דאי'-על-ער) איינער וואס געברויכט א קאמפאס פאר אונטערזוכונ-גען און מעסטונגען אין קויהלען-גרובען [שאכטען].

di'al-hand *n.* (דאי'-על-הענד) דער ווייזער פון א זייגער.

di'aling *n.* (דאי'-על-אינג) דאס מאכען ציפער-בלעטער פאר זייגערס; דאס מא-כען זון-זייגערס; דער פרינציפ פון מעס-טען צייט דורך א זון-זייגער.

di'alist *n.* (דאי'-על-איסט) איינער וואס מאכט זון-זייגערס; א ציפער-בלאט מא-כער.

dial'lage *n.* (דאי-על'-ע-דזשי) א גע-וויסע פארם אין רעדען, וואו די ארגו-מענטען ווערען צוערשט בעטראכט פון פערשיעדענע שטאנדפונקטען און נאכהער ווערען זיי אלע געבראכט צו איין פונקט.

dialle'lon *n.* (דאי-ע-לי'-לאן) אן ער-קלערונג פון א ווארט, וואו דאס ווארט וואס דארף ערקלערט ווערען, ווערט אליין בענוצט אין דער ערקלערונג; אן ערקלע-רונג פון איין בעגריף דורך א צווייטען, וואו דער צווייטער בעגריף ווערט ער-קלערט דורך דעם ערשטען, צ. ב. "שווערע קערפערס פאלען אראב צוליעב דער גראַ-וויטאציאנס-קראפט, ווייל די גראוויטא-ציאנס-קראפט איז די אייגענשאפט פון שווערע קערפער אראבצופאלען".

dialle'lous *a.* (דאי-ע-לי'-לאס) וואס איז שייך צו אן ערקלערונג פון איין בע-גריף דורך א צווייטען, וואו דער צוויי-טער בעגריף ווערט ערקלערט דורך דעם ערשטען. ז. *diallelon*

dialle'lus *n.* (דאי-ע-לי'-לאס) א פער-זוך צו בעווייזען איין בעהויפטונג דורך א צווייטע, וואו די צווייטע בעהויפטונג דארף ערשט אליין בעוויזען ווערען דורך די ערשטע.

di'aller *n.* (דאי'-על-ער) ז. *dialer*

di'alling *n.* (דאי'-על-אינג) ז. *dialing*

di'al-lock *n.* (דאי'-על-לאק) א שלאס וואס האט א ציפער-בלאט מיט א ווייזער און ווערט נור דאן אויפגעשלאסען, ווען דער ווייזער ווערט אנגעשטעלט אויף א געוויסע ציפער [ווי די שלעסער אויף אן אייזערנעם געלד-שראנק].

dialog'ic *a.* (דאי-ע-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו א דיאלאג; וואס איז עהנ-ליך צו א דיאלאג [א געשפרעך פון צוויי].

dialog'ical *a.* (דאי-ע-לאדזש'-אי-קעל) ז. *dialogic*

dialog'ically *adv.* (דאי-ע-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי אין א דיאלאג; דורך א געשפרעך פון צוויי פערזאנען.

dial'ogism *n.* (דאי-על'-א-דזשיזם) א ויכוח מיט א צווייטען אדער מיט זיך זעלבסט; אין לאגיק — א בעהויפטונג, פון וועלכער עס פאלגט נויטווענדיגער-ווייזע ענטוועדער איין זאך אדער א צוויי-טע זאך, ווי למשל: "אליהו הנביא איז ניט געשטארבען — פאלגליך: ענטוועדער אליהו הנביא איז ניט געווען קיין מענש [ווייל אלע מענשען זיינען שטערבליך] אדער געוויסע מענשען שטארבען ניט".

dial'ogist *n.* (דאי-על'-א-דזשיסט) איי-נער וואס פיהרט א געשפרעך אדער א ויכוח מיט א צווייטען; איינער וואס שרייבט דיאלאגען. ז. *dialogue*

dialogis'tic *a.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טיק) וואס האט די פארם פון א דיאלאג; וואס בעשטעהט פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

dialogis'tical *a.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טי-קעל) ז. *dialogistic*

dialogis'tically *adv.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טי-קעל-אי) אין דער פארם פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

dial'ogize *v.* (דאי-על'-א-דזשאיז) פיהרען א געשפרעך, פארשטעלען עפעס אין דער פארם פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

di'alogue *n. and v.* (דאי'-ע-לאג) א דיאלאג, א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען; א ליטע-ראריש ווערק אין דער פארם פון א גע-שפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען; פיהרען א ויכוח; אויסדריקען געוויסע געדאנקען אין דער פארם פון א געשפרעך אדער ויכוח צווי-שען צוויי אדער עטליכע פערזאנען.

di'al-plate *n.* (דאי'-על-פּלייט) א ציִ־פער־בלאט [איבערהויפּט פון א זייגער].

di'al-tel'egraph *n.* (דאי'-על-טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראף ביי וועלכען די בוכ־שטאבען פון א־בּ־צ׳ע אין די טעלעגרא־פיר־אפּאראטען זיינען אויסגעשטעלט אין א רונדען קרייז.

di'al-wheel *n.* (דאי'-על-הוויעל) איי־נער פון די רעדלעך וועלכע געפינען זיך אין א זייגער הארט נעבען ציפער־בלאט.

di'al-work *n.* (דאי'-על-הוואירק) דער טייל פון מעכאניזם פון א זייגער, וועל־כער געפינט זיך הארט נעבען ציפער־בלאט.

dial'ysis *n.* (דאי-על'-אי-סיס) די פאנאנ־דערטיילונג פון זאכען, וועלכע זיינען אין נארמאלען צושטאנד פעראייניגט, ווי דאס פאנאנדערטיילען די גליעדער פון א פלאנ־צע אדער חיה; אין כעמיע — דאס פא־נאנדערטיילען צוויי צוזאמענגעמישטע שטאפען, וואו איינער [ווי צוקער א. ד. ג.] צוגעהט שנעל און דער צווייטער [ווי זשעלאטין] צוגעהט נים; אין גראמא־טיק — די דירעסיס, די צוויי פינטעלעך אויף איינעם פון צוויי וואקאלע בוכשטא־בען, וואס שטעהען איינער נעבען אנ־דערען, וואס מאכען זיי פאר צוויי בעזונדערע זילבען [ווי למשל אין דער פראנצויזישער שפראך *ai* לייענט זיך "ע"; *aï* לייענט זיך "א־אי"]; אין רעטאריק אדער רעדע־קונסט — די פארענטעזע, א פראזע אדער זאץ, וואס ווערט אריינגע־שטעלט אין מיטען פון אן אנדער פראזע און האט ניט מיט איהר קיין שום גראמא־טיקאלישע פערבינדונג [ווי למשל, "מיין אלטער פריינד — מענשען האבען מיר דערצעהלט — האט זיך שלעכט בעגאנגען מיט זיין ברודער"]; אין מעדיצין — שוואכקייט, אבשוואכונג פון די אברים; אן אפּענע וואונד.

dialyt'ic *a.* (דאי-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו דער פאנאדערטיילונג, ווי אין כעמיע, אנאטאמיע, גראמאטיק א. ד. ג. ז. *dialysis*

di'alyze *v.* (דאי'-ע-לאיז) פאנאנדערטייִ־לען, ווי אין כעמיע, אנאטאמיע, גראמא־טיק א. ד. ג. ז. *dialysis*

di'amagnet *n.* (דאי'-ע-מעג-נעט) א דיאמאגנעט [א מעטאל אדער אנדער שטאף וואס ווערט אבגעשטויסען פון א מאגנעט].

diamagnet'ic *n.* and *a.* (דאי-ע-מעג־נעט'-איק) דיאמאגנעטיש, וואס האט די אייגענשאפט פון דיאמאגנעטיזם; א דיא־מאגנעטישער שטאף. ז. *diamagnetism*

diamagnet'ically *adv.* (דאי-ע-מעג־נעט'-אי-קעל-אי) אויף א דיאמאגנעטישען שטייגער; ווי א דיאמאגנעטישער קערפער. ז. *diamagnetism*

diamag'netism *n.* (דאי-ע-מעג'-נעט־איזם) דיאמאגנעטיזם, די אייגענשאפט פון געוויסע שטאפען, ווי גאלד, זילבער, ביס־מוט א. ד. ג. ניט מאגנעטיזירט צו ווע־רען [ווען זיי טרעפען זיך מיט א מאג־נעט, ווערען זיי מעהר אדער ווייניגער אב־געשטויסען פון די פאלען].

diamagnetiza'tion *n.* (דאי-ע-מעג־נעט-אי-זיי'-שאן) דאס זיין דיאמאגנעטיש. ז. *diamagnetism*

diamagnetom'eter *n.* (דאי-ע-מעג־נע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיאמאגנעטישע קראפט פון געוויסע שטאפען.

diamantif'erous *a.* (דאי-ע-מען-טיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס דימענטען.

diam'eter *n.* (דאי-עמ'-ע-טער) א דיא־מעטער, די ליניע וואס ווערט געצויגען דורך דעם צענטער פון איין ברעג קרייז צום צווייטען; די דיק פון א רונדען גע־גענשטאנד.

diam'etral *n.* and *a.* (דאי-עמ'-ע־טרעל) וואס איז שייך צו א דיאמעטער פון א קרייז אדער אירגענד וועלכער רונ־דער זאך; א דיאמעטער.

diam'etrally *adv.* (דאי-עמ'-ע-טרעל־אי) אויף דעם אופן פון א דיאמעטער.

diamet'rical *a.* (דאי-ע-מעט'-רי-קעל) 1. דיאמעטראל, פאלשטענדיג ענטגעגענגע־זעצט, פונקט להיפוך; 2. וואס איז שייך צו א דיאמעטער.

1. Their characters are diametrical opposites.

diamet'rically *adv.* (דאי-ע-מעט'-רי־קעל-אי) אין א דיאמעטראלער ריכטונג, אין א פונקט געגענגעזעצטער ריכטונג; פונקט להיפוך; אויף דעם אופן פון א דיאמעטער.

di'amond *n.*, *a.* and *v.* (דאי'-ע-מאנד) א דימענט; א געאמעטרישע פיגור פון פיער גלייכע זייטען מיט צוויי שפיציגע ווינקלען און צוויי שטומפּפע [א פיגור וואס האט די פארם פון א קיכעל]; דער פיערעקיגער צייכען קארע אדער שערל אויף שפּיעל־קארטען; א קארט קארע אדער שערל; דער פיערקאנטיגער פלאץ וואס איז איינגעשלאסען פון די פיער באזיסען אין בייס־באל־שפּיעל; די קלענסטע דרוק־שריפט וואס ווערט געברויכט; וואס איז שייך צו דימענט; בעזעצט מיט דימענ־טען; בעזעצען אדער בעפוצען מיט די־מענטען.

di'amond-bee'tle *n.* (דאי'-ע-מאנד־ביעטל) דער דימענט־זשוק [אזא גלאנצי־גער גרויסער זשוק אין זיד־אמעריקא].

Diamond-beetle

di'amond-brea'ker *n.* (דאי'-ע-מאנד־בריי'-קער) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום צושטויסען דימענטען, אז זיי זאלען דערביי ניט צושפּריצען.

di'amond cuts di'amond (דאי'-ע־מאנד קאטס דאי'-ע-מאנד) וואס פאר א הונד אזא שטעקען; א גנב כאפּט א גנב.

di'amond-cut'ter *n.* (דאי'-ע-מאנד־קאט'-ער) א דימענט־שלייפער.

di'amond-cut'ting *n.* (דאי'-ע-מאנד־קאט'-אינג) דימענט־שלייפעריי.

di'amond drill (דאי'-ע-מאנד דריל) א דריל אדער בויערער וואס זיין שפּיץ האט די פארם פון א געשליפענעם דימענט.

di'amond-dust *n.* (דאי'-ע-מאנד־דאסט) דימענט־פּולווער.

di'amonded *a.* (דאי'-א-מאנ-דעד) בע־פוצט אדער אויסגעזעצט מיט דימענטען.

di'amond-let'ters *n.* (דאי'-ע-מאנד־לעט'-ערז) דימענט־שריפט [זעהר קליינע דרוק־שריפט].

This is an example of diamond-letters.

di'amond-mor'tar *n.* (דאי'-ע-מאנד־מאר'-טאר) א הארטער שטאהל צום צו־שטויסען דימענט אין פּולווער.

di'amond-plate *n.* (דאי'-ע-מאנד־פּלייט) א שטאהל־פּלאטע ביי גראווירער, אויף וועלכער עס ווערט פערמישט די־מענט־שטויב מיט אויל אבצורייבען די פלעכע פון אן עדעלשטיין וואס דארף גרא־ווירט ווערען.

di'amond-point *n.* (דאי'-ע-מאנד־פּאינט) א האלץ אדער מעטאל־הענטעל, אין וועלכען עס איז אין איין עק אריינגעזעצט א שטיקעל דימענט און וועלכער ווערט בענוצט צום שניידען גלאז.

di'amond-set'ter *n.* (דאי'-ע-מאנד־סעט'-ער) א דימענט־איינפאסער [איינער וואס פאסט איין דימענטען אדער אנדערע עדעלשטיינער אין רינגען און אנדערע ציערונג].

di'amond-shaped *a.* (דאי'-ע-מאנד־שייפּט) וואס האט די פארם פון א דימענט.

di'amond-snake *n.* (דאי'-ע-מאנד־סנייק) אזא גרויסע שלאנג אין אויסטרא־ליען; אזא גיפטיגע שלאנג אין טאסמא־ניע.

di'amond wed'ding (דאי'-ע-מאנד הוועד'-אינג) די דימענט־האכצייט [75 יאהר נאך דער חתונה].

Dian'a *n.* (דאי-ענ'-א) דיאנא, די אלט־רוימישע געטין פון דער לבנה, די בעשי־צערין פון געיעג און וועלדער; די איי־ביגע בתולה און אין דערזועלבער צייט די בעשיצערין פון קינפעטארינס [ווערט פאר־געשטעלט מיט א פייל־און־בויגען אין האנד און מיט א האלבער לבנה אויף'ן קאפּ].

dian'a mon'key (דאי-ענ'-א מאנ'-קי) א גרויסע אפריקאנישע אפּע מיט ווייסע באקענבארדען אין דער פארם פון האלבע לבנות [רופט זיך נאך דעם נאמען פון דער געטין דיאנא, וועלכער מען שטעלט פאר מיט א האלבער לבנה אויף'ן קאפּ].

Diana Monkey

Dian'dria *n.* (דאי-ענ'-דרי-א) דער מין פלאנצען וואס זייערע בליהונגען האבען צוויי שטויב־פעדעם.

dianoet'ic *a.* and *n.* (דאי-ע-נא-עט'־איק) לאגיש, שכל'דיג, דענקענדיג; דער טייל פון לאגיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געזעצע פון דענקען.

Dian'thus *n.* (דאי-ענ'-טהאס) די נעלקען-פלאנצע [נעגעלעך-בלומען].

Diantbus

diapa'son *n.* (דאי-ע-פיי'-זאן) דער אומפאנג [ד. ה. די גאנצע גרויס און הויכקייט] פון א שטימע אדער פון דעם טאן פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; די אקטאווע [אין מוזיק]; א קאמער-טאן [א שטים-גאפעל].

diapen'te *n.* (דאי-ע-פענ'-טי) א קווינטע [די פינפטע נאטע אין דער מוזיק].

di'aper *n. and v.* (דאי'-ע-פער) א קינדער-וויקעלע; א ווינדעל; געבלימטע אדער געמוסטערטע לייווענד; אויסמאלען אדער אויסוועבען מיט בלומען אדער מיט מוסטערען.

di'apering *n.* (דאי'-ע-פער-אינג) 1. א געבלימטער מוסטער; 2. דאס איינוויקלען אין ווינדעלעך.

2. The nurse attended to the **diapering** of the baby.

di'aper-work *n.* (דאי'-ע-פער-הוואירק) בלומען-ארבייט, געבלימטע אדער געמוסטערטע ארבייט אויף לייווענד, שטיינער א. ז. וו.

Diaper-work

diaphane'ity *n.* (דאי-ע-פע-ני'-אי-טי) דורכזיכטיגקייט.

diaphanom'eter *n.* (דאי-ע-פע-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דורכזיכטיגקייט פון דער לופט; אן אינסטרומענט צו פראבירען די ריינקייט פון ספיריטוס דורך מעסטען די דורכזיכטיגקייט.

diaph'anous *a.* (דאי-עפ'-ע-נאס) דורכזיכטיג.

diaph'anously *adv.* (דאי-עפ'-ע-נאס-לי) מיט דורכזיכטיגקייט; אויף א דורכזיכטיגען אופן; דורכזיכטיג.

diaph'anousness *n.* (דאי-עפ'-ע-נאס-נעס) דורכזיכטיגקייט.

diaphon'ic *a.* (דאי-ע-פאנ'-איק) ז. ***diacoustic***

diaphon'ical *a.* (דאי-ע-פאנ'-אי-קעל) ז. ***diacoustic***

diaphon'ics *n.* (דאי-ע-פאנ'-איקס) ז. ***diacoustics***

diaphore'sis *n.* (דאי-ע-פא-רי'-סיס) דאס שוויצען [הויפטזעכליך קינסטליך ארויסגערופען].

diaphoret'ic *n. and a.* (דאי-ע-פא-רעט'-איק) וואס ברייננגט צום שוויצען; א מעדיצין וואס מאכט שוויצען.

diaphoret'ical *a.* (דאי-ע-פא-רעט'-אי-קעל) וואס ברייננגט צום שוויצען, וואס ברייננגט ארויס שוויים.

di'aphragm *n.* (דאי'-ע-פרעם) די צווערכפעל [די דיקע שיידע-הויט צווישען ברוסט-קאסטען און בויך]; א שיידוואנד, א צווישענוואנד; די מעמבראן פון א טעלעפאן [דאס בלעכעל אין דעם טייל פון טעלעפאן, וועלכען מען האלט ביים אויער].

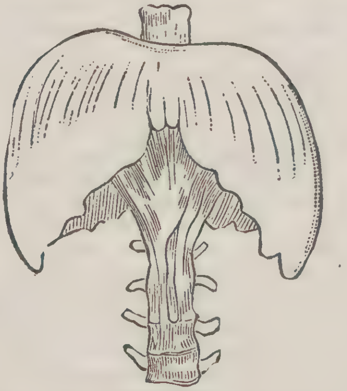

Diaphragm

diaphrag'mal *a.* (דאי-ע-פרעג'-מעל) וואס טיילט אב, וואס שיידעט אב איין חלל פון צווייטען [ווי די צווערכפעל טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmal'gia *n.* (דאי-ע-פרעג-מעל'-דזשי-א) א שמערץ אין צווערכפעל [די דיקע הויט וואס טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmal'gy *n.* (דאי-ע-פרעג-מעל'-דזשי) ז. ***diaphragmalgia***

diaphragmat'ic *a.* (דאי-ע-פרעג-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א שיידוואנד אדער צו דער צווערכפעל. ז. ***diaphragm***

diaphragmati'tis *n.* (דאי-ע-פרעג-מע-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון צווערכפעל [די דיקע הויט וואס טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmodyn'ia *n.* (דאי-ע-פרעג-מא-דינ'-אי-א) ז. ***diaphragmalgia***

diapno'ic *n. and a.* (דאי-עפ-נאו'-איק) וואס רופט ארויס א לייכטען שוויים; א מעדיצין, וואס רופט ארויס א לייכטען שוויים.

diapnot'ic *a.* (דאי-עפ-נאט'-איק) וואס רופט ארויס א לייכטען שוויים [וועגען א מעדיצין].

diapore'sis *n.* (דאי-ע-פא-רי'-סיס) א פארמע אין רעדען, ווען דער רעדנער שטעלט פאר ווי ער וואלט זיין אין צווייפעל, וואס פאר א בעהויפטונג ער זאל מאכען, צ. ב.: זאל איך עס רופען א נארישקייט אדער א פערברעכען? איז דאס אונוויסענהייט אדער דעמאגאגיע? א. ד. ג.

di'archy *n.* (דאי'-אר-קי) א רעגיערונג פון צוויי הערשער.

dia'rial *a.* (דאי-איי'-רי-על) ז. ***diarian***

dia'rian *a.* (דאי-איי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א טאגעבוך.

di'arist *n.* (דאי'-ע-ריסט) א טאגעבוך-שרייבער.

di'arize *v.* (דאי'-ע-ראיז) פערשרייבען אין א טאגעבוך; פיהרען א טאגעבוך.

diarrhe'a *n.* (דאי-ע-רי'-א) דורכפאל [א לויזער מאגען], רוהר, שלשול.

diarrhe'al *a.* (דאי-ע-רי'-על) וואס איז שייך צו רוהר [שלשול] אדער צו א לויזען מאגען.

diarrhe'ic *a.* (דאי-ע-רי'-איק) ז. ***diarrheal***

diarrhet'ic *a.* (דאי-ע-רעט'-איק) ז. ***diarrheal***

diarrhœ'a *n.* (דאי-ע-רי'-א) ז. ***diarrhea***

diarrhœ'al *a.* (דאי-ע-רי'-על) ז. ***diarrheal***

diarrhœt'ic *a.* (דאי-ע-רעט'-איק) ז. ***diarrheal***

diarthro'sis *n.* (דאי-אר-טהראו'-סיס) א געלענק.

di'ary *n.* (דאי'-ע-רי) א טאגעבוך.

diascor'dium *n.* (דאי-ע-סקאהר'-די-אם) אזא סירופ, וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל צו מאגען-קראנקהייטען.

dias'pora *n.* (דאי-עס'-פא-רא) דער אידישער גלות, די צושפרייטונג. פון דעם אידישען פאלק צווישען די איבריגע פעלקער.

di'astase *n.* (דאי'-ע-סטיים) א שטאף, וואס בילדעט זיך אין ווייץ, האבער און קארטאפעל בעת זיי לאזען ווארצלען און וואס פערוואנדעלט קראכמאל אין צוקער.

dias'tasis *n.* (דאי-עס'-טע-סיס) דאס פאנאנדערגייסען צוויי ביינער-גלידער ניט צוברעכענדיג זיי; דאס אויסלינקען.

di'astem *n.* (דאי'-ע-סטעם) דער אינטערוואל [דער צייט-איבערגאנג] אין מוזיק.

diaste'ma *n.* (דאי-ע-סטי'-מא) דער צווישענרוים צווישען צוויי צייהנער [איבערהויפט צווישען צוויי צייהנער פון פערשיעדענע מינים]; דער אינטערוואל [צייט-איבערגאנג] אין מוזיק.

dias'tole *n.* (דאי-עס'-טא-לי) די פאנאנדערציהונג פון דעם הארצען אדער פון די פולס-אדערען; די צווישענצייט צווישען דער פאנאנדערציהונג און דער צוזאמענציהונג פון דעם הארצען אדער פון די פולס-אדערען.

di'astyle *a.* (דאי'-ע-סטאיל) אין דער בוי-קונסט — וואס איז שייך צו דער קלאסישער אויסשטעלונג פון זיילען אזוי, אז דער שטח צווישען איין זייל און צווייטען איז גלייך צום דרייפאכען דיאמעטער [גרעב] פון א זייל.

di'asyrm *n.* (דאי'-ע-סוירם) א רעדע-פארם, וואס דריקט אויס שפאט.

diather'mal *a.* (דאי-ע-טהויר'-מעל) וואס לאזט דורך זיך דורך היץ-שטראהלען.

diather'mance *n.* (דאי-ע-טהויר'-מענס) די פעהיגקייט דורכצולאזען דורך זיך היץ-שטראהלען.

diather'mancy *n.* (דאי-ע-טהויר'-מענ-סי) ז. ***diathermance***

diathermane'ity *n.* (דאי-ע-טהויר-מע-ני'-אי-טי) ז. ***diathermance***

diather'manous *a.* (דאי-ע-טהויר'-מע-נאס) ז. ***diathermal***

diathermom'eter *n.* (דאי-ע-טהויר-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פעהיגקייט פון א שטאף דורכצולאזען דורך זיך היץ-שטראהלען.

diather'mous *a.* (דאי-ע-טהויר'-מאס) ז. *diathermal*.

diath'esis *n.* (דאי-עטה'-ע-סיס) אן אנלאגע; אן אנלאגע צו א קראנקהייט; דאס זיין געלול צו ווערען קראנק; דער צושטאנד פון קערפער.

diathet'ic *a.* (דאי-ע-טהעט'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון אן אנלאגע אדער צושטאנד פון קערפער [וועגען קראנקהייטען]; וואס הענגט אב פון דעם צושטאנד פון קערפער.

diathet'ically *adv.* (דאי-ע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אופן וואס איז אבהענגיג פון דעם צושטאנד פון קערפער אדער פון זיין אנלאגע [צו קראנקהייטען].

di'atom *n.* (דאי'-ע-טאם) א דיאטאמעע [אזא איין-צעליגע מיקראסקאפישע וואסער-פלאנצע]. ז. *Diatomaceæ*.

Diat'oma *n.* (דאי-עט'-א-מא) א מין דיאטאמעען [איין-צעליגע מיקראסקאפישע וואסער-פלאנצען], וואס זיינען פערבונדען אזוי, אז זיי בילדען זיגזאגען. ז. *Diatomaceæ*.

Diatoma'ceæ *n.* (דאי-ע-טא-מיי'-סי-אי) א מין איין-צעליגע מיקראסקאפישע וואסער-פלאנצען [זיי געפינען זיך אין אלע וועלט-טיילען אויף'ן גרונד פון די ימים און טייכען. זיי בינדען זיך צוזאמען אין שנירלעך, וועלכע בילדען פערשיעדענע פאנטאסטישע פיגורען].

diatom'ic *a.* (דאי-ע-טאמ'-איק) אין כעמיע — וואס בעשטעהט פון צוויי אטאמען.

diaton'ic *a.* (דאי-ע-טאנ'-איק) דיאטאניש, האלטענדיג זיך אן דעם געוועהנליכען טאנלייטער, בענוצענדיג בלויז גאנצע טענער [אין מוזיק].

diaton'ically *adv.* (דאי-ע-טאנ'-אי-קעל-אי) דורך דעם געברויך פון גאנצע טענער [פון דעם געוועהנליכען טאנלייטער].

diaton'ic mel'ody (דאי-ע-טאנ'-איק מעל'-א-די) א מאטיוו, וואס בעשטעהט פון די טענער פון דעם געוועהנליכען טאנלייטער, אין וועלכען עס קומען ניט אריין קיין האלבע טענער.

diaton'ic scale (דאי-ע-טאנ'-איק סקייל) א געוועהנליכער טאנלייטער [פון גאנצע טענער].

diat'onous *a.* (דאי-עט'-א-נאס) וואס ציהט זיך פון פארענט נאך הינטען; וואס זעהט זיך ארויס פון ביידע זייטען.

di'atribe *n.* (דאי'-ע-טראיב) אן אויספיהרליכע אבהאנדלונג; א ביטערע קריטיק; שימפפעריי.

di'atribist *n.* (דאי'-ע-טראי-ביסט) איינער וואס שרייבט אויספיהרליכע אבהאנדלונגען; איינער וואס פאלט אן, קריטיקירט בייז אדער שימפפט.

dib *v. and n.* (דיב) לייכט אריינלאזען א ווענטקע אין וואסער; אן אויסהוילונג, א פערטיעפונג אין דער ערד; דאס אריינלאזען לייכט די ווענטקע אין וואסער.

dib'ber *n.* (דיב'-ער) א פלאנץ-שטאק [אזא געצייג וואס ווערט געברויכט צו מאכען לעכער אין דער ערד, וואו מען פערזייהט אדער פערפלאנצט עפעס]; א געצייג וואס ווערט געברויכט אין די שאכטען צו מאכען לעכער.

dib'ble *n. and v.* (דיבל) א פלאנץ-שטאק [א געצייג וואס ווערט געברויכט צו מאכען לעכער אין דער ערד, וואו מען פערזייהט אדער פערפלאנצט עפעס]; פערפלאנצען אדער פערזייהען מיט דער הילף פון א פלאנץ-שטאק; לייכט אריינלאזען די ווענטקע אין וואסער [ביי פיש-פאנג].

dib'bler *n.* (דיב'-לער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט אין דער ערד לעכער צו פערזייהען אדער פערפלאנצען עפעס.

dibs *n.* (דיבז) א שפיעל אין ציינענס, א קינדער-שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען ווארפט קליינע ביינדלעך פון שעפסענע פיסלעך אדער שטיינדלעך און מען כאפט זיי אויף פריהער אויף איין זייט פון דער האנד [אויף דער דלאניע] און נאכדעם אויף דער צווייטער; א סירופ פון וויינטרויבען-זאפט אדער פון טייטלען-זאפט.

dib'stone *n.* (דיב'-סטאון) א ביינדעל אדער שטיינדעל אין דעם קינדערשען צייכען-שפיעל; דער צייכען-שפיעל. ז. *dibs*.

dica'cious *a.* (די-קיי'-שאס) סאטיריש, בייסענד, פעפערדיג.

di'cast *n.* (דאי'-קעסט) אין אלט-גריכענלאנד — איינער פון די 6000 בירגער, וועלכע מען פלעגט לויט'ן גורל אויסקליבען יעדען יאהר אלס פאלקס-ריכטער [אין דער שטאדט אטהען].

dice *n. and v.* (דאיס) ווירפלעך אדער די ביינדלעך פון ווירפעל-שפיעל; דאס ווירפעל-שפיעל; שפיעלען אין ווירפלעך; פאנאנדערשניידען אין קוביקעס אדער קוואדראטען; צונעהען געשטריקטע אדער אויסגענעהטע צייג צו די פאלעס פון א קלייד אדער מאנטעל; בעצייערען מיט געשטריקטע אדער אויסגענעהטע צייג.

dice'-box *n.* (דאיס-באקס) דער ווירפעל-בעכער [אזא צילינדריש קעסטעלע, פון וועלכען מען ווארפט ארויס די שפיעל-ווירפעל ביים שפיעלען]; דער איזאלאטאר [איינע פון די גלעזערנע אדער פארצעלייענע קעפלעך, צו וועלכע מען פעסטיגט צו די טעלעגראפען-דראטען, וואס ציהען זיך איבער די סלופעס].

Dicen'tra *n.* (דאי-סענ'-טרא) א מין נידריגע צארטע און לאנג-לעבענדע גראזען, ביי וועלכע די בליהונג הענגט אראב אין דער פארם פון רויטליכע אדער געלבע הערצלעך.

Dicentra

diceph'alous *a.* (דאי-סעפ'-ע-לאס) צוויי-קעפיג, וואס האט צוויי קעפ אויף איין קערפער.

dice'-play'er *n.* (דאיס-פליי'-ער) איינער וואס שפיעלט אין ווירפלעך אדער ביינדלעך.

dichlamyd'eous *a.* (דאי-קלע-מיד'-אי-אס) אין באטאניק—וואס האט א צווייענדיג בלומען-שיידעל [א פלאנצע, ביי וועלכער דער געשלעכטס-ארגאן בעשטעהט פון א בלומען-שיידעל, וואס ענטהאלט אין זיך אי דאס גרינע בעכערעל אי דאס רויטע קריינדעל פון דער בלום].

dichlo'rid *n.* (דאי-קלאו'-ריד) דאפעל-כלאר-זאלץ.

dichot'omize *v.* (דאי-קאט'-א-מאיז) צושניידען אדער פאנאנדערטיילען אין צווייען; צוטיילען פארוויז; איינגעטיילט ווערען פארוויז.

dichot'omous *a.* (דאי-קאט'-א-מאס) וואס איז שייך צו א פאר, וואס בעשטעהט פון א פאר; צוטיילט אין צווייען.

dichot'omously *adv.* (דאי-קאט'-א-מאס-לי) דורך צוטיילען פארוויז.

dichot'omy *n.* (דאי-קאט'-א-מי) דאס צושניידען אין צוויי; דאס פאנאנדערטיילען פארוויז; אין לאגיק — די צוטיילונג פון א קלאס אין צוויי אונטער-קלאסען, וואס איינער איז דער היפוך פון צווייטען [ווי למשל, אלע מענשען קענען ווערען צוטיילט אויף צוויי טיילען: שעהנע און ניט שעהנע]; דער צושטאנד פון דער לבנה ווען זי וויזט זיך ארויס נור א האלבע; די צווייגונג פון פלאנצען, וועלכע בילדען זיך אויס אין דער פארם פון גאפלען [ז. איל.].

Dichotomy

di'chroism *n.* (דאי'-קרא-איזם) דיכראיזם [די אייגענשאפט פון געוויסע מינעראלען ארויסצואווייזען פערשיעדענע קאלירען, ווען מען האלט זיי פאר'ן אויג אין פערשיעדענע ריכטונגען].

dichromat'ic *a.* (דאי-קרא-מעט'-איק) וואס האט צוויי קאלירען.

dichro'matism *n.* (דאי-קראו'-מע-טיזם) דאס האבען אדער ארויסווייזען זיך אין צוויי בעזונדערע קאלירען.

dichro'mic *a.* (דאי-קראו'-מיק) וואס זעהט נור צוויי קאלירען; וואס איז שייך צו צוויי קאלירען.

di'chroscope *n.* (דאי'-קרא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו מעסטען אדער פרובירען דאס דיכראאיזם פון קריסטאלען. ז. *dichroism*.

di'cing *n.* (דאי'-סינג) דאס שפיעלען אין ביינדלעך.

di'cing-house *n.* (דאי'-סינג-האוס) דאס שפיעל-הויז [א פלאץ וואו מען שפיעלט אויף געלד אין קארטען, אין ביינדלעך א. ד. ג.].

dick'ens *n.* (דיק'-ענס) טייוועל!

dick'er *n.* (דיק'-ער) קליין-האנדעל דורך אויפקויפען מציאות און בייטען סחורות אויף סחורות.

dick'ey *n.* (דיק'-אי) א לעדערנער פארטוך; א קינדערש גאווער-פארטוכעל; א מאנישקע; דער פלאץ אין א קארעטע, וואו עס זיצט דער לאקיי אדער אן אנדער דיענער.

dick'y *n.* (דיק'-אי) אן עזעל; א לעדער־נער פארטוך; קינדעריש גאוועד־פארטוכעל; א מאנישקע; דער פלאץ אין א קארעטע, וואו עס זיצט דער לאקיי אדער אן אנדער דיענער.

dick'y-bird *n.* (דיק'-אי-בוירד) א קליין פויגעלע.

di'clinate *a.* (דאי' קלי-נייט) ז. *diclinic*.

diclin'ic *a.* (דאי-קלינ'-איק) וואס צוויי פון די זיך שניידענדע אקסען זיינען שרעג [וועגען געוויסע קריסטאלען].

di'clinous *a.* (דאי'-קלי-נאס) מיט אב־געטיילטע געשלעכטס־ארגאנען [וועגען פלאנצען וואס דער מענליכער ארגאן און דער ווייבליכער געפינען זיך ניט אין איין בלום]; וואס צוויי פון די זיך שניידענדע אקסען זיינען שרעג [וועגען געוויסע קריס־טאלען].

dicoc'cous *a.* (דאי-קאק'-אס) צוויי־קער־ניג [וועגען פרוכט וואס האבען דאפעלטע זאמען־קערענדלעך].

dicotyle'don *n.* (דאי-קאט-אי-לי'-דאן) א פלאנצע וואס האט צוויי זאמען־הילזען.

dicotyle'donous *a.* (דאי-קאט-אי-לי'-דאנ-אס) וואס האט צוויי זאמען־הילזען [וועגען גע־וויסע פלאנצען].

Dicotyledonous Plant

dicrot'ic *a.* (דאי-קראט'-איק) וואס שלאגט דאפעלט [וועגען דעם פולס, ווען ער שלאגט צוויי מאל אין דער צייט ווען דאס הארץ שלאגט איין מאל].

dic'rotism *n.* (דיק'-רא-טיזם) דאס שלאגען דא־פעלט [וועגען פולס]. ז. *dicrotic*.

dic'rotous *a.* (דיק'-רא-טאס) ז. *dicrotic*.

dic'tate *n. and v.* (דיק'-טייט) 1. דיקטי־רען, זאגען וואס צו שרייבען; זאגען וואס צו טהאן; 2. בעפעהלען; פארשלאגען; א פארשלאג; א בעפעהל.

1. He dictated a letter. 2. Don't dictate to me how to do it.

dicta'tion *n.* (דיק-טיי'-שאן) דאס דיקטי־רען. ז. *dictate*.

dicta'tor *n.* (דיק-טיי'-טאר) א דיקטא־טאר; אן אונבעשרענקטער הערשער אדער בעפעהל־האבער.

dictato'rial *a.* (דיק-טיי-טאו'-רי-על) דיקטאטאריש, אונבעשרענקט אין מאכט, בעפעהלעריש; וואס איז שייך צו א דיק־טאטאר; דאגמאטיש, ווי פארגעשריבען, ווי געהייסען.

dictato'rially *adv.* (דיק-טיי-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א דיקטאטאר; לויט דער דאגמא, לויט ווי פארגעשריבען, לויט בעפעהל.

dictato'rialness *n.* (דיק-טיי-טאו'-רי-על-נעס) דאס זיין דיקטאטאריש.

dicta'torship *n.* (דיק-טיי'-טאר-שיפ) דער אמט פון א דיקטאטאר אדער אונבע־שרענקטען בעפעהלס־האבער.

dicta'tress *n.* (דיק-טיי'-טרעס) א דיק־טאטארין, אן אונבעשרענקטע בעפעהלס־האבערין.

dicta'trix *n.* (דיק-טיי'-טריקס) ז. *dictatress*.

dic'tion *n.* (דיק'-שאן) די דיקציע, דער אויסדרוק, דער סטיל פון ריידען.

dictiona'rian *n.* (דיק-שא-ניי'-רי-ען) א פערפאסער פון א ווערטערבוך.

dic'tionary *n. and a.* (דיק'-שאנ-איי-רי) א ווערטערבוך; וואס איז שייך צו א ווערטערבוך.

dic'tum *n.* (דיק'-טאם) אן אויסשפרוך, א מיינונג, א בעהויפטונג; א שפריכווארט; א מיינונג פון א ריכטער וועגען א פונקט וועלכער איז ניט דער עיקר פון דער פרא־גע וואס ווערט פערהאנדעלט און האט ניט צו טהאן מיט דער ענדגילטיגער ענטשיי־דונג; א מיינונג פון א ריכטער, וואס איז אבער דאך ניט קיין אורטייל.

did (דיד) געטהאן. ז. *do*.

didac'tic *n. and a.* (די-דעק'-טיק) בע־לעהרענד; אן אבהאנדלונג וועגען בילדונג אדער ערציהונג.

didac'tical *a.* (די-דעק'-טי-קעל) בע־לעהרענד.

didac'tically *adv.* (די-דעק'-טי-קעל-אי) אויף א בעלעהרענדען אופן.

didacti'cian *n.* (דיד-עק-טיש'-ען) איי־נער וואס אונטערריכטעט, איינער וואס בע־לעהרט; איינער וועלכער שרייבט בעלעה־רענד.

didac'ticism *n.* (די-דעק'-טי-סיזם) דאס זיין בעלעהרענד; דאס בעלעהרען.

didac'tics *n.* (די-דעק'-טיקס) די קונסט פון אונטערריכט און ערציהונג.

didac'tyl *n. and a.* (דאי-דעק'-טיל) וואס האט צוויי פינגער; וואס האט צוויי פוס־פינגער; א חיה וועלכע האט נור צוויי פינגער אין א פוס.

didac'tyle *n. and a.* (דאי-דעק'-טיל) ז. *didactyl*.

didac'tylous *a.* (דאי-דעק'-טי-לאס) וואס האט צוויי פינגער; וואס האט צוויי פוס־פינגער.

did'apper *n.* (דיד'-עפ-ער) דער טויכער [אזא פויגעל וואס האט די געוואהנהייט זיך צו טוקען אין וואסער].

didas'calar *a.* (די-דעס'-קע-לאר) בע־לעהרענד.

didascal'ic *a.* (די-דעס-קעל'-איק) ז. *didascalar*.

did'der *v.* (דיד'-ער) שוידערען, ציטערען [פון קעלט].

did'dle *v.* (דידל) זיך וואקלען [ווי א קינד געהט]; אבנארען, בעשווינדלען.

did'dler *n.* (דיד'-לער) א שווינדלער.

Didel'phia *n.* (דאי-דעל'-פי-א) א מין קליינע חיות וואס די נקבות פון זיי האבען צוויי מוטער־לייבער.

didel'phian *a.* (דאי-דעל'-פי-ען) וואס איז שייך צו די חיות וואס די נקבות פון זיי האבען צוויי מוטער־לייבער.

didel'phic *a.* (דאי-דעל'-פיק) ז. *didelphian*.

didel'phoid *a.* (דאי-דעל'-פאיד) דא־פעלט [וועגען די מוטער־לייבער פון געוויסע חיות]. ז. *Didelphia*.

didel'phys *n.* (דאי-דעל'-פיס) א ראץ מיט צוויי מוטער־לייבער.

didn't (דידנט) אן אבקירצונג פון *did not* [ניט געטהאן].

di'do *n.* (דאי'-דאו) א שטוקע, א שפיצעל.

didst (דידסט) דו האסט געטהאן. ז. *do*.

did'ymous *a.* (דיד'-אי-מאס) וואס וואקסט פארוויז אדער אין צווילינגס.

Didyna'mia *n.* (דיד-אי-ניי'-מי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צוויי לענגערע און צוויי קירצערע שטויב־פעדעם.

didyna'mian *a.* (דיד-אי-ניי'-מי-ען) ז. *didynamous*.

didynam'ic *a.* (דיד-אי-נעמ'-איק) ז. *didynamous*.

didyn'amous *a.* (דאי-דינ'-ע-מאס) אין צוויי אונגלייכע פארען [וועגען פלאנצען וועלכע האבען צוויי אונגלייכע פאר שטויב־פעדעם].

die *n. and v.* (דאי) שטארבען; פער־דארען; פערוועלקען; אומקומען; אויס־געהן; א ווערפעל [צום שפיעלען]; דאס גליק, דער מזל; א מינץ־שטעמפעל; א שטעמפעל צום אויסדריקען געגענשטענדע, מאשינען־טיילען, געצייג א. ד. ג. פון מע־טאל; א געצייג צום שניידען גווינטען פאר א שרויב; שטעמפלען, אויסדריקען מיט א שטעמפעל.

die away' (דאי ע-הוויי') אבשטארבען; אויסגעהן; זיך שמעלצען פון נחת.

die'-away' *a.* (דאי'-ע-הוויי') אויסגע־הענדיג; זיך שמעלצענדיג [פאר נחת].

dieb *n.* (דיעב) אזא ווילדער הונד [גע־פינט זיך אין נארד אפריקא].

die'-back *n.* (דאי'-בעק) אזא קראנק־הייט פון ביימער, פון וועלכער זייערע שפי־צען דארען אב.

die by the sword (דאי באי טהי סאורד) פאלען אין מלחמה.

die'dral *a.* (דאי-אי'-דרעל) ז. *dihedral*.

die game (דאי גיים) שטארבען ווי א העלד; זיך ניט אונטערגעבען ביז צו לעצט.

diege'sis *n.* (דאי-אי-דזשיע'-סיס) דער טייל פון א רעדע, וואו עס ווערען איבער־געגעבען די פאקטען.

die hard (דאי הארד) שטארבען ווי א העלד; זיך ניט אונטערגעבען ביז צו לעצט; זיך לאנג מאטערען מיט'ן טויט, האבען א לאנגע גסיסה, האבען א שווערען טויט.

die in har'ness (דאי אין האר'-נעס) פאלען אין די האלאבלעס [שטארבען ביי דער ארבייט].

die in one's shoes (דאי אין הוואנז שוהז) שטארבען אויף דער תליה.

die in the last ditch (דאי אין טהי לעסט דיטש) קעמפפען ביז צום לעצטען אטהעם־צוג.

die is cast (דאי איז קעסט) דער גורל איז געווארפען, דער שיקזאל איז בעשלא־סען.

dielec'tric *n. and a.* (דאי-אי-לעק'-טריק) דיעלעקטריש, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט [וועגען שטאפען וואס לאזען ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אוי־סער דורך אינדוקציאן]; א שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אוי־סער דורך אינדוקציאן [ווי גלאז, טרוקענע ריינע לופט א. ד. ג.].

Di'el's but'ter pear (דאי'-עלז באט'-ער פעהר) אזא מין ווייכע בארנע וועלכע ווערט קולטיווירט אין אמעריקא.

ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

Dieme'nia *n.* (די-מי'-ני-א) א מין גיפ־טיגע שלאנגען.

die off (דאי אף) גיך אויסשטארבען.

die out (דאי אוט) אויסגעהן [פון די כוחות]; אבשטארבען.

di'er *n.* (דאי'-ער) איינער וואס האלט ביים שטארבען.

dier'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) ז. *diæresis*.

die'-sink'er *n.* (דאי'-סינק'-ער) איינער וואס גראווירט מעטאלענע שטעמפלען.

di'esis *n.* (דאי'-ע-סיס) א צייכען אין מוזיק, וואס ווייזט, אז א טאן דארף גע־העכערט ווערען אויף א דריטעל אדער א פיערטעל טאן; אין דרוקעריי דער צייכען ‡.

die'-stock *n.* (דאי'-סטאק) א גווינט־

שנײדער, א שנײדזעג [א אינסטרומענט צו מאכען שרויבען (גווינטען)].

Die-stock

di'et *n. and v.* (דאי'-עט) נאהרונג; קעסט; דיעטע [בעשטימטע נאהרונג, א בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם]; א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט; בעשטימען א נאהרונגס-סיסטעם; זיך שפײזען לויט א בעשטימטער דיעטע; עסען; זיך שפײזען.

dieta'rian *n. and a.* (דאי-אי-טײ'-רי-ען) אײנער וואס האלט זיך אן א געוויסער דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם]; דער דיעטעטיקער [אײנער וואס דענקט, אז דאס רעגולירען פון דער נאהרונג איז זעהר וויכטיג פאר'ן געזונד]; וואס איז שײך צו א דיעטע; וואס איז שײך צו א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

di'etaries *n.* (דאי'-ע-טע-ריז) כללים פון א דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם]; א נאהרונגס-סיסטעם.

di'etary *a.* (דאי'-ע-טע-רי) 1. וואס איז שײך צו א דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם]; 2. וואס איז שײך צו א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

1. The doctor gave detailed **dietary** directions for the patients.

Di'etary Laws (דאי'-ע-טע-רי לאָהז) דינים וועגען כשרות.

In our house the **Dietary Laws** are observed strictly.

di'et-bread *n.* (דאי'-עט-ברעד) פײן ברויט וואס מען געברויכט געוועהנליך פאר קראנקע.

di'et-drink *n.* (דאי'-עט-דרינק) געטרענק, וועלכע ענטהאלטען מעדיצינען.

di'eter *n.* (דאי'-ע-טער) אײנער, וואס שפײזט זיך נאך א בעשטימטער דיעטע [נאהרונגס-סיסטעם]; אײנער, וואס בעשטימט א דיעטע אדער גרײט צו שפײז לויט א בעשטימטער דיעטע.

dietet'ic *a.* (דאי-אי-טעט'-איק) וואס איז שײך צו א דיעטע [נאהרונגס-סיסטעם], הויפטזעכליך צו א דיעטע בעשטימט פון א דאקטאר.

dietet'ical *a.* (דאי-אי-טעט'-אי-קעל) ז. *dietetic*.

dietet'ically *adv.* (דאי-אי-טעט'-אי-קעל-אי) דורך א דיעטע [א בעשטימטע נאהרונגס-סיסטעם].

dietet'ics *n.* (דאי-אי-טעט'-איקס) דער טײל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעגולירונג פון נאהרונג.

dietet'ist *n.* (דאי-אי-טעט'-איסט) אײנער וואס לעגט פיעל געוויכט אויף דער נאהרונגס-סיסטעם [הויפטזעכליך וועגען א מעדיצינער].

die the death (דאי טהי דעטה) שטארבען אויף זיכער.

diet'ic *a.* (דאי-עט'-איק) וואס האט א שײכות מיט דער נאהרונגס-סיסטעם [וועגען קראנקהײטען].

diet'ical *a.* (דאי-עט'-אי-קעל) ז. *dietic*.

di'etine *n.* (דאי'-ע-טין) א ראיאן-צוזאמענפאהר. ז. *diet*.

di'eting *n.* (דאי'-ע-טינג) דאס שפײזען נאהרען זיך; דאס שפײזען אדער נאהרען לויט א בעשטימטער דיעטע [נאהרונגס-סיסטעם].

di'etist *n.* (דאי'-ע-טיסט) אײנער וואס גיט זיך אב מיט'ן שטודיום וועגען דער ווירקונג פון נאהרונג.

di'et-kitch'en *n.* (דאי'-עט-קיטש'-ען) אן אנשטאלט [געוועהנליך אונטער דער אויפזיכט פון א האספיטאל] פאר צוגרײטען און פאנאנדערטײלען פאסינע שפײזען פאר ארימע קראנקע.

die with shame (דאי הווידה שיים) אויסגעהן פון בושה, שטארבען פאר שאנדע.

dif'fer *v.* (דיפ'-ער) זיך אונטערשײדען; זײן פערשיעדען; ניט איבערײנשטימען; בעשטרײטען, קומען אין צוזאמענשטויס.

dif'ference *n. and v.* (דיפ'-ע-רענס) פערשיעדענהײט; אונטערשיעד; דאס זײן ניט איבערײנשטימיג; שטרײט, שטרײטיגקײט, מחלוקה; דער שטרײט-פונקט; די שטרײט-אורזאכע; די צאהל, וואס מען קריעגט, ווען מען נעהמט אראב אײן צאהל פון א צווייטער [ביי חסור]; דיפערענץ [אין דיפערענציאל-רעכנונג — דער צואוואוקס פון א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער, פערענדערליכער גרעסע, ווען דיזע צווייטע ווערט פערגרעסערט מיט אן אײנהײט. ז. *differential*]; אין לאגיק — דאס כאראקטעריסטישע, דאס אײגענטימליכע, וואס אונטערשײדעט די גאטונג פון דעם מין [ז. *differentia*]; אויף דער בערזע — דער אונטערשיעד צווישען דעם פרײז פון ווערטה-פאפירען, ווען זײ ווערען פערקויפט, און זײער פרײז, ווען זײ ווערען אבגעליפערט; מאכען פערשיעדען; אונטערשײדען.

dif'ferent *a.* (דיפ'-ע-רענט) פערשיעדען, בעזונדער, אנדערש; אײניגע, פיעלע.

differen'tia *n.* (דיפ-ע-רען'-שי-א) אין לאגיק — דאס כאראקטעריסטישע אדער דאס אײגענטימליכע וואס אונטערשײדעט די גאטונג פון דעם מין [ווי למשל, די שווארצע הויט וואס אונטערשײדעט די גאטונג "נעגערס" פון דעם מין "מענשען"].

differen'tiable *a.* (דיפ-ע-רען'-שי-עבל) וואס קען אונטערשײדעט ווערען.

differen'tial *n. and a.* (דיפ-ע-רען'-שעל) וואס צײגט אדער מאכט אן אונטערשיעד; וואס צײכענט אויס; בעזונדער, ספעציעל; וואס איז שײך צו דעם אונטערשיעד פון צוויי צאהלען, ווען אײנע ווערט ארונטערגענומען פון דער צווייטער [אין חסר]; אין דיפערענציאל-רעכנונג — וואס איז שײך צו א דיפערענציאל; א דיפערענציאל, אן אונענדליך קלײנער אונטערשיעד צווישען צוויי ווערטהען פון א פערענדערליכער [וואריאבלער] גרעסע אדער קוואנטיטעט [ווען צוויי אדער מעהרערע קוואנטיטעטען אדער גרעסען זײנען אבהענגיג אײנע פון דער אנדערער און שטעהען אין אזא שײכות, אז ווען עס ענדערט זיך דער ווערטה פון אײנער, ענדערט זיך אין א געוויסער פראפארציע אויך דער ווערטה פון דער צווייטער אויף אזא אופן, אז דער אונטערשיעד צווישען זײ ווערט אלץ קלענער און קלענער און דערנעהנטערט זיך צו נול — דאן איז דיזער אונענדליך קלײנער אונטערשיעד, וואס איז נאהנט צו נול אבער דאך ניט גלײך נול, א דיפערענציאל].

differen'tial cal'culus (דיפ-ע-רען'-שעל קעל'-קיו-לאס) דיפערענציאל-רעכנונג [דער טײל אין מאטעמאטיק, וואס פערנעהמט זיך מיט דיפערענציאל-פונקציעס, ד. ה. מיט די בעציהונגען פון פערענדערליכע גרעסען אדער קוואנטיטעטען אײנע צו דער אנדערער און זײער אבהענגיגקײט אײנע פון דער אנדערער].

differen'tial coeffi'cient (דיפ-ע-רען'-שעל קאו-ע-פיש'-ענט) דער דיפערענציאל קאעפיציענט [אין דיפערענציאל-רעכנונג — דאס פערהעלטניס פון דעם צוואוקס פון א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער פערענדערליכער גרעסע, ווען דיזע צווייטע ענדערט זיך אום עפעס].

differen'tial du'ty (דיפ-ע-רען'-שעל דיו'-טי) ז. *discriminating duty*.

differen'tial equa'tion (דיפ-ע-רען'-שעל אי-קוויי'-שאן) א דיפערענציאל-גלײכונג [א מאטעמאטישע גלײכונג, וועלכע דריקט אויס א בעציהונג צווישען די אונענדליך קלײנע דיפערענצען פון פערענדערליכע גרעסען אדער קוואנטיטעטען, וועלכע זײנען אבהענגיג אײנע פון דער אנדערער].

differen'tial gear (דיפ-ע-רען'-שעל גיער) א קאמבינאציאן פון צאהן-רעדער פון פערשיעדענער גרויס אדער פון פערשיעדענער צאהל צײהנער, דורך וועלכע עס ווערען ערהאלטען בעוועגונגען פון פערשיעדענע געשווינדיגקײטען.

differen'tially *adv.* (דיפ-ע-רען'-שעל-אי) דורך אונטערשײדונגען; אבטײלענדיג בעזונדער; דורך דיפערענציאציאן, דורך דיפערענציאל-רעכנונג. ז. *differentiation*.

differen'tial mo'tion (דיפ-ע-רען'-שעל מאו'-שאן) דיפערענציאלע בעוועגונג [א בעוועגונג, וואו אײן טײל פון א מעכאניזם לויפט מיט א געשווינדקײט, וואס איז גלײך צו דער דיפערענץ צווישען די געשווינדיגקײטען פון אנדערע צוויי בעוועגליכע טײלען פון'ם מעכאניזם, מיט וועלכע ער (דער טײל) איז פערבונדען].

differen'tial pump (דיפ-ע-רען'-שעל פאמפ) א דיפערענציאל פומפע [אזא דאמפף-פומפע וואס דער פערברויך פון דאמפף ווערט פון זיך קאנטראלירט לויט דער שווערקײט פון דער ארבײט וואס די פומפע דארף טהאן].

differen'tial quo'tient (דיפ-ע-רען'-שעל קוואו'-שענט) ז. *differential coefficient*.

differen'tial scale (דיפ-ע-רען'-שעל סקײל) א דיפערענציאל וואג [אזא פינקטליכע וואג].

differen'tial thermom'eter (דיפ-ע-רען'-שעל טהער-מאמ'-ע-טער) א דיפערענציאל טערמאמעטער [א זעהר פינקטליכער טערמאמעטער].

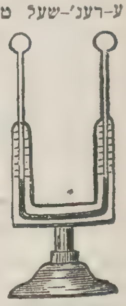

Differential thermometer

differen'tiate *n. and v.* (דיפ-ע-רען'-שי-אײט) מאכען פערשיעדען; מאכען אן אונטערשיעד; ווערען פערשיעדען; געפינען דעם אונטערשיעד; אין ביאלאגיע — ענטוויקלען פערשיעדענהײטען אין געבוי פון קערפער; מאכען פערשיעדען דורך ענדערונגען; אין מאטהעמאטיק — געפינען דעם דיפערענציאל אדער דעם דיפערענציאל קאעפיציענט; א דיפערענציאל קאעפיציענט. ז. *differential coefficient*.

differentia'tion *n.* (דיפ-ע-רענ-שי-איי'-שאן) דאס בילדען זיך פון אונטערשיידע אדער די אונטערשיידע גופא, וואס דיענען אלס גרונד פאר דער צוטיילונג אין גאטונגען; די איינטיילונג אין גאטונגען; אין ביאלאגיע — א שטופענווייזע ענדערונג אין דעם געבוי פון קערפער; אין לאגיק — דאס אונטערשיידען, דאס אבטיילען לויט כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען; אין דיפערענציאל-רעכנונג — דאס אויסגעפינען דאס פערהעלטנים, לויט וועלכען עס ענדערט זיך א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער פערענדערליכער גרעסע, ווען דיעזע צווייטע ענדערט זיך אום עפעס.

dif'ferently *adv.* (דיפ'-ע-רענט-לי) פערשיעדענארטיג; אויף א פערשיעדענעם אופן.

dif'ferentness *n.* (דיפ'-ע-רענט-נעס) דאס זיין פערשיעדען.

dif'fering *a.* (דיפ'-ע-רינג) ניט עהנליך, אנדערש, פערשיעדען; ניט איבעראיינשטימענד, שטרייטענד.

dif'feringly *adv.* (דיפ'-ע-רינג-לי) אויף א פערשיעדענעם אופן.

dif'ficult *a. and v.* (דיפ'-אי-קאלט) שווער [צו פערשטעהן, צו ערקלערען, צו טהאן, צו בעפרידיגען, צו איבערציינגען, איבערצוריידען א. ד. ג.]; פול מיט שוועריגקייטען; בריינגען אין פערלעגענהייט; מאכען שוועריגקייטען.

dif'ficultly *adv.* (דיפ'-אי-קאלט-לי) מיט שוועריגקייטען; שווערליך.

dif'ficulty *n.* (דיפ'-אי-קאל-טי) שוועריגקייט; פערלעגענהייט; שטערונג; ווידערשטאנד, צוזאמענשטויס.

dif'fidence *n.* (דיפ'-אי-דענס) דאס אונצוטרויען צו זיך, דאס ניט גלויבען אין זיך, די ניט זיכערהייט אין זיך; בעשיידענהייט, שעמעוודיגקייט, צושראקענקייט, פערלארענקייט; דאס מיסטרויען.

dif'fident *a.* (דיפ'-אי-דענט) אונצוטרויליך צו זיך זעלבסט; ניט זיכער אין זיך; בעשיידען, שעמעודיג, צושראקען, פערלארען [אין האלטונג]; מיסטרויאיש.

dif'fidently *adv.* (דיפ'-אי-דענט-לי) אויף א בעשיידענעם אדער צושראקענעם אופן; מיט ניט זיכערהייט אין זיך.

dif'fidentness *n.* (דיפ'-אי-דענט-נעס) אונצוטרויליכקייט; דאס פערהאלטען זיך מיט פערדאכט.

dif'fluence *n.* (דיפ'-לוה-ענס) פאנאנדערגיסונג [ווי פון א פליסיגקייט].

dif'fluent *a.* (דיפ'-לוה-ענט) וואס גיסט זיך פאנאנדער [ווי א פליסיגקייט].

dif'form *a.* (דיפ'-ארם) אונרעגעלמעסיג, ניט איינהייטליך; אויסערארדענטליך, פערקריפעלט; ניט גלייך, ניט עהנליך, פערשיעדען.

difformed' *a.* (די-פארמד') ז. *difform*.

diffor'mity *n.* (די-פאר'-מי-טי) פערשיעדענהייט אין פארם; דאס זיין ניט איינהייטליך.

diffract' *v.* (די-פרעקט') אבזונדערען אין טיילען; זיך ברעכען, זיך בויגען [ווי שטראהלען].

diffrac'ted *a.* (די-פרעק'-טעד) געבויגען אין ענטגעגענגעזעצטע ריכטונגען.

diffrac'tion *n.* (די-פרעק'-שאן) די אבלענקונג, די ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער פון קלאנגען.

diffrac'tive *a.* (די-פרעק'-טיוו) וואס איז שייך צו דער אבלענקונג אדער צו דער ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען; וואס פעראורזאכט די אבלענקונג אדער די ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען.

diffrac'tively *adv.* (די-פרעק'-טיוו-לי) דורך ברעכונג [וועגען ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען].

diffrangibil'ity *n.* (די-פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) דאס ברעכען זיך אדער דאס אבלענקען זיך פון שטראהלען אדער קלאנגען.

diffran'gible *a.* (די-פרענ'-דזשיבל) וואס קען זיך ברעכען אדער אבגעלענקט ווערען [ווי שטראהלען].

diffuse' *v.* (די-פיוז') פאנאדערגיסען, פאנאנדערשפרייטען, פערברייטען, פאנאנדערווארפען; זיך פאנאנדערגיסען, זיך פאנאנדערשפרייטען, זיך פערברייטען.

diffuse' *a.* (די-פיוס') זיך אויסברייטענד; פאנאנדערגעשפרייט; פאנאנדערגעווארפען; צערשטרייט; ווייטלויפיג.

diffused' *a.* (די-פיוזד') פאנאנדערגעשפרייט, פאנאנדערגעווארפען; פאנאנדערגעגאסען; ניט קלאר בעשטימט, אהן קלארע, בעשטימטע ברעגעס [וועגען פארבען-צייכענס ביי חיות, פויגעל און אינזעקטען].

diffu'sedly *adv.* (די-פיו'-זעד-לי) אויף א צושפרייטען שטייגער; ברייט פאנאנדערגעשפרייט; ווייט פערברייטעט; פאנאנדערגעגאסען; אויף א ניט קלארען שטייגער, מיט ניט קלאר בעשטימטע ברעגעס [וועגען פארבען-צייכענס ביי חיות, פויגעל און אינזעקטען].

diffu'sedness *n.* (די-פיו'-זעד-נעס) דאס זיין ווייט פאנאנדערגעשפרייט.

diffuse'ly *adv.* (די-פיוס'-לי) ווייטלויפיג, ברייט פאנאנדערגעשפרייט; אין פולען, געגנוי, מיט איינצעלהייטען; אונרעגעלמעסיג און שיטער [וועגען פלעקען ביי אינזעקטען].

diffuse'ness *n.* (די-פיוס'-נעס) דאס זיין פאנאנדערגעשפרייט; דאס זיין פיעל אדער ווייטלויפיג; דאס אויסברייטען זיך אין רעדען אדער שרייבען.

diffu'ser *n.* (די-פיו'-זער) איינער אדער עטוואס וואס פערברייטעט אדער שפרייט פאנאנדער; אין פיזיק — אן אפאראט, וועלכער בעשטעהט פון א רייה דינע מעטאל-פלאטען אבצוציהען די היץ פון א טערמא-עלעקטרישער באטאריי.

diffusibil'ity *n.* (די-פיו-זי-ביל'-אי-טי) די נייגונג פון א גאז אדער פליסיגקייט אריינצודרינגען אין אן אנדער גאז אדער פליסיגקייט, די נייגונג זיך אויסצומישען.

diffu'sible *a.* (די-פיו'-זיבל) וואס קען זיך פאנאנדערשפרייטען אדער אויסברייטען; וועגען פליסיגקייטען און גאזען — וואס קען אריינדרינגען אין אנדערע גאזען אדער פליסיגקייטען, אדער זיך אויסמישען.

diffu'sibleness *n.* (די-פיו'-זיבל-נעס) ז. *diffusibility*.

diffusim'eter *n.* (דיפ-יו-סימ'-ע-טער) ז. *diffusiometer*.

diffusiom'eter *n.* (די-פיו-סי-אמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די פעהיגקייט פון פערשיעדענע גאזען אריינצודרינגען איינער אין דעם אנדערען אדער זיך צונויפצומישען.

diffu'sion *n.* (די-פיו'-זשאן) דאס פאנאנדערשפרייטען; דאס פאנאנדערשפרייטען זיך; דאס אויסברייטען; דאס אויסברייטען זיך; פערשפרייטונג; דאס אריינדרינגען פון איין פליסיגקייט אין דער צווייטער אדער פון איין גאז אין צווייטען, דאס אויסמישען זיך פון גאזען אדער פליסיגקייטען.

diffu'sion of gas'es (די-פיו'-זשאן אוו געס'-עז) דאס אריינדרינגען פון איין גאז אין צווייטען, ווען צוויי גאזען קומען אין בעריהרונג, דאס אויסמישען זיך פון גאזען.

diffu'sion of heat (די-פיו'-זשאן אוו היעט) די אויסשפרייטונג אדער די אויסשטרעמונג פון היץ.

diffu'sion of liq'uids (די-פיו'-זשאן אוו ליק'-הווידז) דאס אריינדרינגען פון איין פליסיגקייט אין דער צווייטער, ווען זיי קומען אין בעריהרונג, דאס אויסמישען זיך פון פליסיגקייטען.

diffu'sion of tax'es (די-פיו'-זשאן אוו טעקס'-עז) די טעאריע, אז די לאסט פון שטייערען זאל פאלען אויף דער גאנצער געזעלשאפט, ווי און אויף וואס די שטייערען זאלען ניט ארויפגעלעגט ווערען.

diffu'sive *a.* (די-פיו'-סיוו) זיך צוגיסענדיג, זיך צושפרייטענדיג; זיך פערברייטענדיג; ווייטלויפיג, פערברייטעט.

diffu'sively *adv.* (די-פיו'-סיוו-לי) אויף א ווייטלויפיגען שטייגער; דורך פערשפרייטען זיך; אין אלע ריכטונגען.

diffu'siveness *n.* (די-פיו'-סיוו-נעס) ז. *diffuseness*.

diffu'sor *n.* (די-פיו'-זאר) ז. *diffuser*.

dig *n. and v.* (דיג) גראבען, איינגראבען, אויסגראבען, דורכגראבען; פיעל לערנען; א שטויס טהאן אין די ריפען; א שטויס, א קלאפ, א שטורך; איינער וואס לערענט פיעל.

dig a badg'er (דיג ע בעדזש'-ער) בריינגען אויף זיך אליין צרות.

dig'amist *n.* (דיג'-ע-מיסט) אן אלמן אדער אלמנה וואס האט חתונה צום צווייטען מאל.

dig'amous *a.* (דיג'-ע-מאס) וואס איז שייך צו א צווייטער הייראט [פון אן אלמן אדער אלמנה].

dig'amy *n.* (דיג'-ע-מי) די צווייטע הייראט [פון אן אלמן אדער אלמנה].

digas'tric *n. and a.* (דאי-געס'-טריק) צוויי-בייכיג, וואס בעשטעהט פון צוויי פליישיגע טיילען מיט א דינעם, הארטען, עלאסטישען שטאף צווישען זיי [וועגען מוסקלען]; דער מוסקעל פון דעם אונטערשטען קיהנביין.

digas'tricus *a.* (דאי-געס'-טרי-קאס) דער צוויי-בייכיגער מוסקעל. ז. *digastric*.

dig down (דיג דאון) אונטערגראבען, שטירצען.

dig'enous *a.* (דידזש'-ע-נאס) וואס איז שייך צו צווייערליי געשלעכטער; וואס שטאמט פון צוויי געשלעכטער [אין געגענזאץ צו בעשעפענישען וואס פערשפרייטען זיך דורך אבשפאלטונג].

Di'gest *n.* (דאי'-דזשעסט) דער אלט-רוימישער געזעץ-קאדעקס, איינגעארדענט פון דעם אימפעראטאר יוסטיניאן [אין 6טען יאהרהונדערט].

di'gest *n.* (דאי'-דזשעסט) א זאמלונג, א קאמפילאציע, א בעשרייבונג, א קצור אדער אן איינארדנונג פון ליטערארישע, וויסענשאפטליכע אדער יורידישע מאטעריאלען.

digest' *v.* (די-דזשעסט') פערדייען;

פערדייט ווערען [וועגען שפייזען]; איינטיילען אין אבטיילונגען אדער קלאסען; איינארדנען; איבערלעגען, נאכדענקען, דורכדענקען; געדולדיג איבערטראגען [בעליידיגונגען, צרות, ליידען א. ד. ג.]; אין כעמיע — דורכקאכען.

diges'tedly *adv.* (די-דזשעס'-טעד-לי) אויף א גוט=איינגעארדענטען שטייגער.

diges'ter *n.* (די-דזשעס'-טער) איינער וואס פערדייט. [שפייז]; עטוואס וואס העלפט צו פערדייען; איינער וואס אנאליזירט אדער ברייננט אין ארדנונג [ליטעראַרישע, וויסענשאפטליכע און יורידישע מאטעריאלען]; א כעמישער אפאראט צום קאכען.

digestibil'ity *n.* (די-דזשעס-טי-ביל'-אי-טי) פערדייליכקייט, דאס זיין פערדייליך.

diges'tible *a.* (די-דזשעס'-טיבל) פערדייליך, וואס קען פערדייט ווערען.

diges'tibleness *n.* (די-דזשעס'-טיבל-נעס) ז. *digestibility*.

diges'tion *n.* (די-דזשעס'-טשיאן) די פערדייאונג; די איינארדנונג; אין כעמיע — דאס דורכקאכען.

diges'tive *a. and n.* (די-דזשעס'-טיוו) וואס איז שייך צו פערדייאונג; וואס איז שייך צום כעמישען פראצעס פון איבערקאכען זאכען; וואס העלפט פערדייען; וואס איז שייך צום אנאליזירען אדער איינארדנען [ליטעראַרישע, וויסענשאפטליכע אדער יורידישע מאטעריאלען]; א מעדיצינישער מיטעל וואס העלפט דער פערדייאונג.

diges'tively *adv.* (די-דזשעס'-טיוו-לי) דורך פערדייאונג.

diges'tor *n.* (די-דזשעס'-טאר) ז. *digester*.

dig'gable *a.* (דיג'-עבל) וואס קען געגראבען ווערען.

Dig'ger *n.* (דיג'-ער) איינער פון די אינדיאנער אין קאליפארניא, נעוואדא און אין די ארומיגע געגענדען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס שפייזען זיך מעהרסטענטיילס מיט פלאנצען=ווארצלען.

dig'ger *n.* (דיג'-ער) איינער אדער עטוואס וואס גראבט; א גראב=געצייג.

dig'gers *n.* (דיג'-ערז) גרעבער=אינזעקטען. ז. *digger-wasp*.

dig'ger-wasp *n.* (דיג'-ער-הוואספ) די גרעבער=וועספע [אן אינזעקט, וועלכער לעגט זיינע אייעלעך אין גריבעלעך אין דער ערד און בעזארגט יעדעס גריבעלע מיט טויטע אינזעקטען אלס נאהרונג פאר דער לארווא [ווערימעל] וואס דארף ארויסקומען פון די אייעלעך.

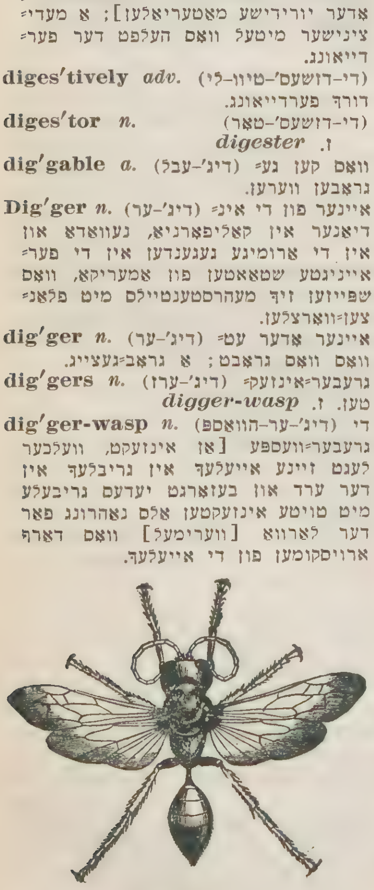

Digger-wasp

dig'ging *n.* (דיג'-אינג) דאס גראבען.

dig'ging-machine' *n.* (דיג'-אינג-מע-שין') א גראב=מאשין.

dig'gings *n.* (דיג'-אינגז) א מינען=געגענד; א געגענד, א פלאץ.

dight *v.* (דאיט) צורעכט מאכען, פארטיג מאכען, צוגרייטען, אברייניגען, בעציערען; ריין מאכען, גלאט מאכען.

dight'ly *adv.* (דאיט'-לי) שעהן, פרעכטיג.

dig in (דיג אין) איינגראבען, בעדעקען, איינהילען; זיך פערטיעפען, זיך אריינטהאן.

dig'it *n.* (דידזש'-איט) א פינגער, די ברייט פון א פינגער; די פינגער=מאס [א לענגען=מאס פון 0.78 אדער אונגעפעהר ¾ צאל]; די אסטראנאמישע צאל [א צוועלפטעל פון דעם דיאמעטער פון דער זון אדער פון דער לבנה]; איינער פון די ערשטע 9 צאהלען [פון 1 ביז 9 איינשליסליך]; א ציפער.

dig'ital *n. and a.* (דידזש'-אי-טעל) וואס איז שייך צו א פינגער אדער א פינגער=מאס, וואס איז שייך צו אן אסטראנאמישער צאל אדער צו די ערשטע 9 צאהלען [ז. *digit*]; א פינגער; א קלאוויש [פון א פיאנא אדער עהנליכען שפיעל=אינסטרומענט]; דער לעצטער גליעדער ביי די גליעדער=שפינען [ווי ביי סקארפיאנען].

Digita'lis *n.* (דידזש-אי-טיי'-ליס) דער פינגערהוט [א מין פלאנצען, ביי וועלכע די בליטהען בילדען זיך ווי א פינגערהוט ארום דעם שטענגעל. איינינע מינים ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Digitalis

dig'itate *a.* (דידזש'-אי-טייט) וואס זיינען פינגעראַרטיג אדער וואס זעהען אויס ווי צושפרייטע פינגער [וועגען בלעטער, ווארצלען און קערפער=טיילען ביי חיות].

dig'itated *a.* (דידזש'-אי-טיי-טעד) ז. *digitate*.

dig'itately *adv.* (דידזש'-אי-טייט-לי) פינגערפערמיג אדער אין דער פארם פון צושפרייטע פינגער [וועגען בלעטער, ווארצלען און קערפער=טיילען ביי חיות].

digita'tion *n.* (דידזש-אי-טיי'-שאן) די צוטיילונג אין פינגערפערמיגע טיילען; דאס אננעהמען א פינגעראַרטיגע פארם אדער די פארם פון צושפרייטע פינגער.

dig'itiform *a.* (דידזש'-אי-טי-פארם) פינגערפערמיג, ווי צושפרייטע פינגער.

Digitig'rada *n.* (דידזש-אי-טיג'-רע-דא) טהיערע, וועלכע געהען אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס=זויל [פאדעשווע].

dig'itigrade *a.* (דידזש'-אי-טי-גרייד) וואס געהט אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס=זויל אדער פוס=פאדעשווע [וועגען חיות].

dig'itigradism *n.* (דידזש'-אי-טי-גריי-דיזם) דאס געהן אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס=זויל [וועגען חיות].

digito'rium *n.* (דידזש-אי-טאו'-רי-אם) א קליינער אינסטרומענט אין דער פארם פון א פיאנא, אויף וועלכען מען פראקטיצירט כדי צו ענטוויקלען די פינגער פאר פיאנא=שפיעלען.

di'glot *a.* (דאי'-גלאט) געברויכענדיג צוויי שפראכען; שרייבענדיג אדער רעדענדיג אין צוויי שפראכען; געשריבען אין צוויי שפראכען [וועגען א בוך, וואו דער טעקסט און די איבערזעצונג געפינען זיך צוזאמען].

di'glott *a.* (דאי'-גלאט) ז. *diglot*.

diglot'tic *a.* (דאי-גלאט'-איק) ז. *diglot*.

di'glyph *n.* (דאי'-גליף) א צוויי=שליץ [אין ארכיטעקטור — א בעציערונג, וואס בעשטעהט פון א דאפעלטען איינשניט].

dig'nified *a.* (דיג'-ני-פאיד) געעהרט, ערהויבען, פערנעהמענדיג א הויכען אמט, עדעל, ערהאבען, ערנסט, ווירדיג, ארויסרופענדיג אכטונג, עהרענפול, פארנעהם.

dig'nified cler'gy (דיג'-ני-פאיד קלויר'-דזשי) די העכערע גייסטליכע.

dig'nifiedly *adv.* (דיג'-ני-פאיד-לי) אויף א ווירדיגען, פארנעהמען אדער עהרענפולען שטייגער.

dig'nify *v.* (דיג'-ני-פאי) עהרען, מאכען פארנעהם, בעעהרען, פערעדלען, בעשיינען, בעציערען.

dig'nitary *n.* (דיג'-ני-טע-רי) איינער וואס האלט א הויכען אמט.

dig'nity *n.* (דיג'-ני-טי) א הויכער אמט, אן עהרען=שטעלע, א הויכער טיטול אדער ראנג; וויכטיגקייט, ווירדע; ערהאבענהייט, ערהאבענע, ווירדיגע, פארנעהמע אדער שטייפע האלטונג; דאס רעכט אויף אן עהרען=טיטול; איינער וואס האלט א הויכען אמט; אן עהרע, אן ערהויבונג אין אמט אדער ראנג.

dig'onous *a.* (דיג'-א-נאס) צוויי=ווינקעלדיג [וועגען פלאנצען].

dig out (דיג אוט) אויסגראבען, ארויסבעקומען מיט צרות.

dig o'ver (דיג או'-ווער) איבערגראבען, דורכגראבען, אונטערזוכען, זוכען.

di'gram *n.* (דאי'-גרעם) ז. *digraph*.

di'graph *n. and a.* (דאי'-גרעף) צוויי בוכשטאבען וואס בעצייכנען מיט זיך איין קלאנג [ווי די בוכשטאבען *ea* אין *head* אדער די בוכשטאבען "יע" אין "ליעבע"]; וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון אזעלכע צוויי בוכשטאבען.

digraph'ic *a.* (דאי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען, וואס בעצייכנען איין קלאנג. ז. *digraph*.

digress' *v.* (די-גרעס') אבווייכען פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון דעם ריכטיגען פונקט; אראבגעהן פון דרך הישר; בעגעהן א פערברעכען.

digres'sion *n.* (די-גרעש'-אַן) אַבווייַ=
כונג פון דער בעשטימטער ריכטונג אָדער
פון ריכטיגען פונקט; דאָס אַראָבגעהן פון
דרך הישר; דאָס בעגעהן אַ פערברעכען.
digres'sional *a.* (די-גרעש'-אַנ-על)
וואָס ווייכט אָב פון דער בעשטימטער ריכ=
טונג; וואָס ווייכט אָב פון דעם ריכטיגען
פונקט.
digress'ive *a.* (די-גרעס'-איוו) אַבווייַ=
כענדיג פון דער בעשטימטער ריכטונג;
אַבווייַכענדיג פון דעם ריכטיגען פונקט.
digress'ively *adv.* (די-גרעס'-איוו-לי)
דורך אַבווייַכען פון דער בעשטימטער ריכ=
טונג אָדער פון דעם ריכטיגען פונקט.
dig up the hatch'et (דיג אָפּ טהי
העטש'-עט) אויפגראָבען אַלטע פייַנד=
שאַפט; אָנהויבען אַ מלחמה; ערקלערען
קריעג [גענומען פון דעם אינדיאַנער
מנהג אויסצוגראָבען דאָס סימבאָלישע הע=
קעל, ווען מען פלעגט ערקלערען קריעג].
di'gyn *n.* (דאַי'-דזשין) אַ פלאַנצע מיט
צוויי פעסטילען [שטענגעלעך אין דעם
בלום=בעכערעל].
digyn'ian *a.* (דאַי-דזשינ'-אי-ען) וואָס
האָט צוויי פעסטילען [וועגען פלאַנצען].
ז. *digyn*
dihe'dral *a.* (דאַי-הי'-דרעל) אין מאַ=
טעמאַטיק — וואָס האָט צוויי פלעכען וואָס
שניידען זיך איבער [ווי אַ קריסטאַל].
dihe'dral an'gle (דאַי-הי'-דרעל ענגל)
דער פלעכען=ווינקעל, דער ווינקעל וואָס
בילדעט זיך פון צוויי פלעכען וואָס שנייַ=
דען זיך איבער.
dihe'dron *n.* (דאַי-הי'-דראָן) אין מאַ=
טעמאַטיק — אַ פיגור מיט צוויי פלעכען.
dike *n. and v.* (דאַיק) אַ גראָבען; אַ
וואַסער=וואַנד; אַ גרעבליע, אַ דאַמבע;
אַ נידריגע שטיינערנע אָדער ערדענע
וואַנד וואָס צאַמט אַרום פעלדער; מאַכען
אַ דאַמבע אָדער אַ גרעבליע; אַרומצאַמען,
אַבהאַלטען.
dike'-grave *n.* (דאַיק'-גרייוו) אַן אויפ=
זעהער איבער די דאַמבעס [הויפּטזעכליך
אין האָלאַנד].
di'ker *n.* (דאַי'-קער) איינער וואָס
מאַכט דאַמבעס, גרעבליעס אָדער אַבצאַ=
מונגען.
dike'-reeve *n.* (דאַיק'-ריעוו)
ז. *dike-grave*
dilac'erate *v.* (די-לעס'-ע-רייט) צוריי=
סען.
dilacera'tion *n.* (די-לעס-ע-ריי'-שאַן)
דאָס צורייסען.
dilap'idate *v.* (די-לעפּ'-אי-דייט) צו=
שטערען; צושטערט ווערען; אויסבריינ=
גען; פערשווענדען.
dilapida'tion *n.* (די-לעפּ-אי-דיי'-
שאַן) צושטערונג, פערניכטונג; פערשווענ=
דונג; אויסבריינגערייַ.
dilatabil'ity *n.* (דאַי-ליי-טע-ביל'-אי-
טי) אויסדעהנליכקייט, די אייגענשאַפט
זיך אויסצוברייטען אָדער זיך פאַנאַנדער=
צוציהען.
dila'table *a.* (דאַי-ליי'-טעבל) וואָס קען
זיך אויסברייטען אָדער פאַנאַנדערציהען
[ווי גומילאַסטיק].
dila'tableness *n.* (דאַי-ליי'-טעבל-נעס)
ז. *dilatability*
dila'tancy *n.* (דאַי-ליי'-טענ-סי) די איי=
גענשאַפט פון אַ מאַסע קערנדלעך צו פער=
שפּרייטען זיך אָדער ווערען דיקער, ווען
די פאָרם פון דער מאַסע ענדערט זיך.
dila'tant *n. and a.* (דאַי-ליי'-טענט)
וואָס קען ווערען ברייטער אָדער דיקער
[וועגען אַ געוויסער מאַסע פון קערנדלעך];
וואָס איז שייך צו אויסברייטונג אָדער
אויסדעהנונג; אַ זאַך אָדער געגענשטאַנד
וואָס האָט די אייגענשאַפט פון אויסברייַ=
טונג אָדער אויסדעהנונג; אין כירורגיע —
אַן אינסטרומענט פאַנאַנדערצוציהען אָדער
מאַכען ברייטער [ווי למשל, אַן אינסטרו=
מענט צו מאַכען ברייטער דעם גאַרגעל א.
ד. ג].
dilata'tion *n.* (דאַי-ליי-טיי'-שאַן) דאָס
פאַנאַנדערציהען, דאָס אויסברייטען; דאָס
זייַן פאַנאַנדערגעצויגען אָדער אויסגע=
דעהנט; אַ פאַנאַנדערגעצויגענע געשיכטע,
דאָס דערצעהלען אַ זאַך מיט צופיעל
פּרטים; אַן אומנאָרמאַלע אויסברייטונג
פון אַ גליעד פון קערפּער [ווי דער גאַר=
געל אָדער אַ קישקע] צוליעב מעדיציני=
שע און כירורגישע צוועקען.
dil'atator *n.* (דיל'-ע-טיי-טאַר) דער
אָדער דאָס וואָס שפּרייט זיך פאַנאַנדער
[ווי אַ מוסקעל]; אַן אינסטרומענט פאַ=
נאַנדערצושפּרייטען אַ וואונד אָדער אַן
עפנונג פון קערפּער.
dilate' *v.* (דאַי-לייט') אויסדעהנען, פאַנאַנ=
דערציהען [ווי לופט ציהט פאַנאַנדער
די לונגען אין אָטהעמען]; זיך פאַנאַנ=
דערשפּרייטען; זיך פאַנאַנדערציהען; שי=
טען מיט צופיעל רייד, דערצעהלען אַ זאַך
מיט איבעריגע פּרטים.
dila'ted *a.* (דאַי-ליי'-טעד) פאַנאַנדער=
געצויגען, אויסגעדעהנט, אויסגעברייטעט.
dila'tion *n.* (דאַי-ליי'-שאַן) דאָס פאַ=
נאַנדערציהען, די אויסברייטונג.
dila'tive *a.* (דאַי-ליי'-טיוו) וואָס האָט
די נייגונג זיך פאַנאַנדערצוציהען; וואָס
ציהט פאַנאַנדער.
dila'tor *n.* (דאַי-ליי'-טאַר) ז. *dilatator*
dil'atorily *adv.* (דיל'-איי-טאַ-רי-לי)
אויף אַ לאַנגזאַמען שטייגער; דורך פער=
שפּעטיגונג; דורך אָבלעגען אַ זאַך אויף
שפּעטער.
dil'atoriness *n.* (דיל'-איי-טאַ-רי-נעס)
די געוואוינהייט צו זייַן לאַנגזאַם אָדער
אָבצולעגען אויף שפּעטער.
dil'atory *a.* (דיל'-איי-טאַ-רי) פערצעַ=
גערענד, אָבלעגענד; לאַנגזאַם; פויל.
dil'do *n.* (דיל'-דאָ) אַ מין הויכער קאַק=
טוס [אַזאַ פלאַנצע וואָס וואַקסט אין הייַ=
סע ווייסטע געגענדען] אין יאַמאַיקאַ, וועל=
כען די אינדיאַנער פלעגען געברויכען פאַר
פּאַקעלען.
dilem'ma *n.* (דאַי-לעמ'-אַ) אַ דילעמאַ,
אַ פערלעגענהייט, אַ צושטאַנד וואָס איז
ניט אַהין און ניט אַהער; אין לאָגיק —
אַן אַרגומענט אָדער בעווייז געגען עמעס,
וועלכער בעשטעהט פון צוויי געגענזעצ=
ליכע בעהויפּטונגען און ביידע בעהויפּטונ=
גען פיהרען צו איינעם און דעמזעלבען
שלוס [ווי למשל: "מיש זיך ניט אין
קהל'שע ענינים, ווייל — ווענסט דו טהאָן
רעכט, וועלען דיך מענשען פערשעלטען,
און ווענסט דו טהאָן אונרעכט, וועט דיך
גאָט פערשעלטען"].
dilemmat'ic *a.* (דאַי-לע-מעט'-איק)
וואָס איז שייך צו אַ דילעמאַ.
ז. *dilemma*
dilettan'te *n.* (דיל-ע-טענ'-טע) אַ די=
לעטאַנט, אַ מענש וועלכער אינטערעסירט
זיך מיט אַ געוויסען געגענשטאַנד [ווי
קונסט, ליטעראַטור א. ד. ג.], אָבער ער
האָט ניט קיין גענויע קענטשאַפט פון דער
זאַך און איז בעקאַנט מיט איהר נור אוי=
בערפלעכליך.
dilettan'teism *n.* (דיל-ע-טענ'-טע-
איזם) ז. *dilettantism*
dilettan'tish *a.* (דיל-ע-טענ'-טיש)
דילעטאַנטיש. ז. *dilettantism*
dilettan'tism *n.* (דיל-ע-טענ'-טיזם)
דילעטאַנטיזם, אַן אויבערפלעכליכע בע=
קאַנטשאַפט מיט אַ געוויסען געגענשטאַנד,
ווי קונסט, ליטעראַטור א. ד. ג.
dil'igence *n.* (דיל'-אי-דזשענס) פלייַ=
סיגקייט, אַנשטרענגונג, התמדה; אַ דילי=
זשאַנס, אַ קאַרעטע צו פיהרען פּאַסאַזשי=
רען.
dil'igent *a.* (דיל'-אי-דזשענט) פלייַסיג,
מיט התמדה; מיט אַנשטרענגונג אויסגע=
פיהרען עפּעס.
The teacher praises the **diligent** work of the pupil.
dil'igently *adv.* (דיל'-אי-דזשענט-לי)
מיט התמדה; מיט פלייסיגקייט; דורך
אַנשטרענגונג.
dil'igentness *n.* (דיל'-אי-דזשענט-
נעס) ז. *diligence*
dill *n. and v.* (דיל) קראָפּ [אַ גאַרטען=
פלאַנצע וואָס וואַקסט אין דער פאָרם פון
אַ שירם, בליהט מיט געלבליכע בלימלעך,
האָט אַן אַנגענעהמען גערוך און ווערט גע=
ברויכט צו זייערען אוגערקעס]; לאַש=
טשען, גלעטען, איינשטילען, בערוהיגען.
dil'ly *n.* (דיל'-אי) אַ דיליזשאַנס [אַבּ=
קירצונג פון *diligence*].
dil'ly-dal'ly *v.* (דיל'-אי-דעל'-אי) ניט
קומען צו קיין טאָלק, פּטר'ען צייט אומ=
זיסט, בעשעפטיגען זיך מיט פוסטע זאַ=
כען.
dil'uent *n. and a.* (דיל'-יו-ענט) וואָס
פיהרט פאַנאַנדער [אַ פליסיגקייט], וואָס
מאַכט שיטער אָדער שוואַך; דאָס וואָס
מאַכט שיטער אָדער שוואַך.
dilute' *v. and a.* (די-ליוט') מאַכען שי=
טערער אָדער שוואַכער, פאַנאַנדערפיה=
רען [ווי מען פיהרט פאַנאַנדער ספּיריט
אָדער עסיג מיט וואַסער]; אָבשוואַכען אַ
פאַרב [זי מאַכען טונקעלער]; ווערען
שוואַכער; זייַן פאַנאַנדערגעפיהרט; שי=
טער, פאַנאַנדערגעפיהרט, אָבגעשוואַכט.
dilute'ness *n.* (די-ליוט'-נעס) שיטער=
קייט, שוואַכקייט.
dilu'ter *n.* (די-ליו'-טער) דאָס מיט וואָס
מען מאַכט שיטער אָדער מען שוואַכט אָב
אַ געוויסע פליסיגקייט.
dilu'tion *n.* (די-ליו'-שאַן) דאָס מאַכען
שיטער; דאָס אָבשוואַכען עפּעס.
dilu'tionist *n.* (די-ליו'-שאַנ-איסט) אין
האָמעאָפּאַטיע — איינער וואָס פאָדערט,
אַז די רפואות, וואָס דאָקטוירים גיבען
אַרויס, זאָלען זייַן וואָס שוואַכער אָדער
שיטערער.
dilu'vial *a.* (די-ליו'-ווי-על) וואָס איז
שייך צו אַ מבול אָדער צום מבול פון נח'ס
צייטען; אין געאָלאָגיע — וואָס איז שייך
צום דילוואוויאום. ז. *diluvium*
dilu'vialist *n.* (די-ליו'-ווי-על-איסט)
איינער וואָס ערקלערט די געאָלאָגישע ער=
שיינונגען דורך דעם מבול וואָס איז געווען
אין נח'ס צייטען.
dilu'vian *a.* (די-ליו'-ווי-ען)
ז. *diluvial*
dilu'vianism *n.* (די-ליו'-ווי-ענ-איזם)
דילוואוויאַניזם, די געאָלאָגישע טעאָריע,
וועלכע אַנערקענט, אַז אַמאָל איז געווען
אַ גרויסער מבול, וואָס האָט פּערטרוקען
גרויסע טיילען פון דער ערד [ווי עס
דערצעהלט זיך אין חומש].
dilu'vion *n.* (די-ליו'-ווי-אַן)
ז. *diluvium*

dilu'vium *n.* (די-ליו'-ווי-אם) א מבול; אין געאלאגיע — דילוואוויאום, די שיכטען פון דער ערד, וועלכע האבען זיך אבגעזעצט צום סוף פון דער אייז-פעריאדע און בעשטעהען פון ליים מיט שטיינער [וואלונען] און זאמד.

dim *a. and v.* (דים) טונקעל, פערפינסטערט, וואס זעהט זיך ניט גוט; וואס האט א שלעכטע ראיה; וואס מען קען ניט בענעהמען; וואס לאזט זיך ניט קלאר בעגרייפען; מאכען טונקעל, פערפינסטערען, [די ראיה, דאס אויג]; ווערען טונקעל, ניט לאזען זיך קלאר ארויסזעהן.

dim. אבקירצונג פון *diminuendo*

dime *n.* (דאים) א צעהנטעל פון א דאלאר; א זילבערנע מטבע פון 10 סענט [אין די פעראייניגטע שטאאטען].

dime nov'el (דאים נאוועל) א בילינער שונד ראמאן.

dimen'sion *n.* (די-מען'-שאן) די מאס פון א זאך, וואס פערנעהמט א געוויסען ארט אין רוים [א ליניע האט איין מאס — אין דער לענג; א פלעכע האט צוויי מאסען — אין דער לענג און אין דער ברייט; א סאלידער קערפער האט דריי מאסען — אין דער לענג, אין דער ברייט און אין דער הויך]; די אויסדעהנונג; די גרויס.

dimen'sional *a.* (די-מען'-שאן-על) וואס איז שייך צו די אויסדעהנונג אין רוים; וואס האט א בעשטימטע גרויס אדער מאס; וואס קען געמאסטען ווערען אין איינער אדער מעהר ריכטונגען.

dimensional'ity *n.* (די-מען-שאן-על'-אי-טי) די צאהל פון מאסען, מיט וועלכע א זאך קען געמאסטען ווערען [ווי: א ליניע האט איין מאס, א פלעכע — צוויי מאסען, א סאלידער קערפער — דריי מאסען].

dimen'sionless *a.* (די-מען'-שאן-לעס) וואס האט ניט קיין שום מאס, ניט ממשות'דיג.

dim'erous *a.* (דימ'-ע-ראס) וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען; וואס איז איינגעטיילט פארוויז.

dim'eter *n. and a.* (דימ'-ע-טער) דער דימעטער, א צוויי-מעטרישער פערז; דימעטריש.

dimid'iate *v. and a.* (די-מיד'-אי-אייט) פאנאנדערטיילען אין צוויי גלייכע טיילען; פאנאנדערגעטיילט אויף העלפט; אין ביאלאגיע — האבענדיג איין טייל [ווי א געוויסען ארגאן] אזוי קליין אין פערגלייך מיט'ן צווייטען, דאס ער זעהט זיך כמעט ניט ארויס; צושפאלטען אויף איין זייט; וואס בעשטעהט פון צוויי העלפטען און יעדע העלפט האט איהר בעזונדערע פונקציאן.

dimidia'tion *n.* (די-מיד-אי-איי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען אין צווייען; דאס זיין צוטיילט אין צוויי גלייכע העלפטען.

dimin. אבקירצונג פון *diminuendo*

dimin'ish *v.* (די-מינ'-איש) פערקלענערען, פערמינדערען, זיך פערמינדערען, ארונטערווארפען אין ווערטה, אראבנעהמען.

dimin'ishable *a.* (די-מינ'-איש-עבל) וואס קען פערקלענערט ווערען; וואס ווערט פערמינדערט.

dimin'ished *a.* (די-מינ'-אישט) פערקלענערט, פערמינדערט; ארונטערגעזעצט [פון שטאנד, פון מדרגה].

dimin'isher *n.* (די-מינ'-איש-ער) דער פערמינדערער.

dimin'ishingly *adv.* (די-מינ'-איש-אינג-לי) דורך פערקלענערונג; מיט פעראכטונג.

diminuen'do *n.* (די-מי-נו-ען'-דא) אין מוזיק — די שטופענווייזע פערקלענערונג פון דעם קלאנג פון הויך ביז נידריג.

diminu'tion *n.* (דימ-אי-ניו'-שאן) פערקלענערונג, פערמינדערונג; דאס פערקלענערען; דאס ארונטערזעצען פון שטאנד אדער ראנג; דאס ווערען קלענער; אין מוזיק — דאס איבערשפיעלען א געוויסעס שטיק, אז עס זאל דויערען ניט מעהר ווי א העלפט אדער א פיערטעל צייט פון דעם פריהעריגען שפיעלען; אין ארכיטעקטור — די פערמינדערטע דיקקייט פון א זייל פון דעם באזיס ביז'ן שפיץ [ד. ה., ווען דער זייל איז אונטען דיקער און ווערט ביסלעכווייז אלץ דינער ביז צום שפיץ].

dimin'utive *n. and a.* (די-מינ'-יו-טיוו) פערקלענערנד, פערמינדערענד; קליין; קורץ; א פערקלענערונגס-ווארט [א ווארט וואס בעצייכענט עפעס קליינעס, ווי: "יונגעלע", "מיידעלע" א. ד. ג.]

dimin'utively *adv.* (די-מינ'-יו-טיוו-לי) אין א פערקלענערענדער מאס.

dimin'utiveness *n.* (די-מינ'-יו-טיוו-נעס) די קליינקייט.

dimin'utize *v.* (די-מינ'-יו-טאיז) אויסבילדען פון א ווארט א פערקלענערונגס-ווארט [ווי פון דעם ווארט "שטוב" אויסבילדען "שטיבעלע"].

dim'ish *a.* (דימ'-איש) טיילווייז טונקעל.

dimisso'rial *n.* (דימ-אי-סאו'-רי-על) ז. *dimissory letter*

dim'issory *a.* (דימ'-אי-סא-רי) ענטלאסענדיג, אוועקשיקענדיג; איבערגעבענדיג צו אן אנדער געריכטס-אנשטאלט; וואס איז שייך צו אן אורלויב; געבענדיג ערלויבניס אבצופאהרען אויף א געוויסער צייט.

dim'issory let'ter (דימ'-אי-סא-רי לעט'-ער) א בריעף פון א בישאף אדער פון אן אנדער הויכען גייסטליכען, וואס מאכט מעגליך פאר דעם וואס האט דיעזען בריעף צו ווערען א קאנדידאט אויף א געוויסער קירכליכער שטעלע.

dimit' *n. and v.* (די-מיט') ענטלאסען; געבען אורלויב; דינגען, נעהמען אדער געבען אין ארענדע; ביי דעם מאסאנס-ארדען — אן ענטלאסונגס-בריעף מיט א רעקאמענדאציאן מען זאל דעם ענטלאסענעם מיטגליעד ארייננעהמען אין אן אנדער לאזשע [לאדזש].

dim'ity *n.* (דימ'-אי-טי) א זארט טייערע לייווענט-צייג מיט שטרייפען איבער דער גאנצער לענג [ווערט געברויכט פאר בעט-געוואנד].

dim'ly *adv.* (דימ'-לי) אויף א טונקעלען אדער אונקלארען אופן; טונקעל, אונקלאר.

dim'ly ligh'ted (דימ'-לי לאי'-טעד) טונקעל בעלייכטעט; מאט, בלאס.

dim'mish *a.* (דימ'-מיש) עטוואס טונקעל.

dim'ness *n.* (דימ'-נעס) טונקעלהייט; אונקלארהייט.

dim of sight (דים אוו סאיט) א טונקעלע אדער שלעכטע ראיה.

di mol'to (די מאול'-טא) זעהר שנעל [אין מוזיק].

di'morph *n.* (דאי'-מארף) איינער פון די צוויי פארמען פון א דימארפען-שטאף [א שטאף וועלכער געפינט זיך אין דער נאטור אין צוויי פערשיעדענע פארמען].

dimor'phic *a.* (דאי-מאר'-פיק) וואס עקזיסטירט אין צוויי פארמען; וואס קען זיך קריסטאליזירען אין צוויי פארמען [וועגען געוויסע שטאפען]; וואס איז שייך צו א שטאף וואס עקזיסטירט אין צוויי פארמען.

dimor'phism *n.* (דאי-מאר'-פיזם) דאס עקזיסטירען אין צוויי פערשיעדענע פארמען; די אייגענשאפט זיך צו קריסטאליזירען אין צוויי פארמען [וועגען געוויסע שטאפען]; דאס וואקסען פון צוויי פערשיעדענע ארטען בלומען אויף איין פלאנצע; דער אונטערשיעד אין פארם, קאליר, גרויס א. ז. וו. ביי חיות פון איין מין; דאס עקזיסטירען פון א ווארט פון דערזעלביגער בעדייטונג אין צוויי פארמען.

dimor'phous *a.* (דאי-מאר'-פאס) ז. *dimorphic*

dim'ple *n. and v.* (דימפל) א חן-גריבעלע [אין די באקען]; דאס גריבעלע אין מארדע; א גריבעלע אדער א רונצעל; מאכען אדער בילדען גריבעלעך; בילדען חן-גריבעלעך.

dim'pled *a.* (דימפלד) וואס האט א חן-גריבעלע.

dim'plement *n.* (דימ'פל-מענט) דאס האבען חן-גריבעלעך.

dim'ply *a.* (דימ'-פלי) פול מיט חן-גריבעלעך; פול מיט גריבעלעך.

dimp'sy *n.* (דימפ'-סי) א געריכט געמאכט פון עפעל און בארען צושניטען אין קליינע שטיקלעך.

dim'-sigh'ted *a.* (דימ'-סאי'-טעד) וואס זעהט ניט קלאר; קורצזיכטיג, בעשרענקט.

dim'-sigh'tedness *n.* (דימ'-סאי'-טעד-נעס) א ניט קלארע ראיה; קורצזיכטיגקייט, בעשרענקטקייט.

din *n. and v.* (דין) א גערויש, א קלאפעריי, א לארם; רוישען, לארמען; איבערשרייען, בעטויבען; מאכען א גערויש.

dinan'derie *n.* (די-נאנ'-דע-רי) קופערנע כלים.

din'dle *n. and v.* (דינ'דל) אזא ווילד שטעכיג גראז וואס וואקסט צווישען קארן; ציטערען; ברעכען, שטעכען [ווי די ביינער פון קעלט].

din'dle-dan'dle *v.* (דינ'דל-דענ'דל) ארומשליידערען, ארומווארפען; שאקלען, האצקען.

dine *n. and v.* (דאין) עסען מיטאג; געבען מיטאג עסען; מיטאג; מיטאג-עסען.

dine off (דאין אף) עפעס אויפעסען.

dine out (דאין אוט) עסען אין דער פרעמד; עסען אויסען הויז.

di'ner *n.* (דאי'-נער) דער מיטאג-עסער.

di'ner-out *n.* (דאי'-נער-אוט) איינער וואס עסט אויסען הויז; איינער וואס נעהמט אפט אן איינלאדונגען צום מיטאג-עסען אין דער פרעמד.

dinette' *n.* (די-נעט') אן איבערבייסען, אן אויפבייס.

dine with Duke Hum'phrey (דאין וויטה דיוק האמ'-פרי) עסען קדחת.

ding *n. and v.* (דינג) העפטיג קלאפען, צוקלאפען, צושטויסען, אוועקשליידערען; קלינגען; ריידען אהן אן אויפהער אין איין טאן [ווי א גלעקעל וואלט קלינגען]; א קלאפ.

ding away' (דינג ע-הוויי') גוט אנברעכען ביי איינער.

ding'-dong *n.* (דינג'-דאנג) א גלאקען-קלאנג.

dinged *a.* (דינגד) פערפלוכט, פערדאמט.
din'gee *n.* (דינ'-גי) ז. *dingey*.
din'gey *n.* (דינ'-גי) א קליין שיפעל; א קליינער וואגאן מיט איינריכטונגען צום שלאפען.
din'gily *adv.* (דינ'-דזשי-לי) אויסזעהענדיג שמוציג אדער ברודנע.
ding in (דינג אין) איינדראלבענען, אריינשלאגען אין מח.
din'giness *n.* (דינ'-דזשי-נעס) מוטנעקייט, ברודנעקייט; א שמוציג אויסזעהן.
din'gle *n. and v.* (דינגל) א שמאלער טהאל; זיך וואקלען, ציטערען.
din'gle-dan'gle *adv.* (דינ'גל-דענ'גל) אויף א וואקלענדיגען אופן; וואקלענדיג זיך.
din'go *n.* (דינ'-גאו) אזא מין ווילדער אויסטראלישער הונד עהנליך צו א וואלף.
din'gy *a.* (דינ'-דזשי) מוטנע, ברודנע, שמוציג; מיט א מוטנעם דונקעל=ברוינעם קאליר.
The farmer lived in a **dingy** house.
di'ning-car *n.* (דאי'-נינג-קאר) א שפייז=וואגאן [א וואגאן אין אן אייזענבאהן=צוג, וואס דיענט אלס עס=צימער].
di'ning-hall *n.* (דאי'-נינג-האהל) א שפייזע=זאל [א גרויס צימער וואס איז איינגעריכטעט צום עסען פאר א גרויסען עולם].
di'ning-room *n.* (דאי'-נינג-רוהם) א שפייזע=צימער, אן עס=צימער.
di'ning-set *n.* (דאי'-נינג-סעט) א טיש=סערוויז [צום מיטאג=עסען].
di'ning-ta'ble *n.* (דאי'-נינג-טייבל) א שפייזע=טיש.
din in one's ears (דין אין הוואנז איערז) אימעצען שרייען אין די אויערען.
dinitrocel'lulose *n.* (דאי-נאי-טראו-סעל'-יו-לאוס) א שטאף וואס איז עהנליך צו שיס=בוימוואל.
din'ner *n.* (דינ'-ער) א מיטאג [ווארעמעס]; א מאהלצייט.
din'ner-bell *n.* (דינ'-ער-בעל) דער גלאק וועלכער רופט צום עסען.
din'ner-hour *n.* (דינ'-ער-אור) מיטאג=שטונדע [די צייט פון מיטאג=עסען].
din'ner is served (דינ'-ער איז סוירווד) עס איז שוין געגרייט צום טיש.
din'ner is wai'ting (דינ'-ער איז הוויי'-טינג) דער טיש איז געגרייט.
din'nerless *a.* (דינ'-ער-לעס) אהן עסען, פאסטענדיג.
din'nerly *a.* (דינ'-ער-לי) וואס איז שייך צו מיטאג עסען.
din'ner-mat *n.* (דינ'-ער-מעט) א קליין שטרוי=טישטיכעל וואס ווערט אונטערגעשטעלט אונטער הייסע טעלער.
din'ner-par'ty *n.* (דינ'-ער-פאר'-טי) א סעודה, א מאהלצייט פאר געסט.
din'ner-pills *n.* (דינ'-ער-פילז) פילען צו ערוועקען דעם אפעטיט צום עסען.
din'ner-ta'ble *n.* (דינ'-ער-טייבל) אן עס=טיש.
din'ner-time *n.* (דינ'-ער-טאים) מיטאג=שטונדע.
din'ner-wag'on *n.* (דינ'-ער-הוועג'-אן) א לייכט בעוועגליכע שאפע מיט פאליצעס וואס ווערט געברויכט ביים סערווירען א מאהלצייט.
din'nery *a.* (דינ'-ער-אי) וואס דערמאנט אן א מאהלצייט אדער אן אנבייסען, וואס שמעקט מיט א מאהלצייט.
di'nosaur *n.* (דאי'-נא-סאהר) א דינאסויר, אזא ריעזען=גרויסע רעפטיל וואס האט עקזיסטירט אין פארהיסטארישע צייטען.
dinosau'rian *a.* (דאי-נא-סאה'-רי-ען) וואס בעלאנגט אדער איז עהנליך צו א דינאסויר. ז: *dinosaur*.
Dinothe'rium *n.* (דאי-נא-טהי'-רי-אם) דער דינאטעריום [א שרעקליך גרויסער עלעפאנט עהנליך צו א מאמאנט, וואס האט עקזיסטירט אין די פארהיסטארישע צייטען].

Dinotherium

dint *n. and v.* (דינט) 1. א קלאפ, א שלאג; א צייכען וואס בלייבט פון א קלאפ; געבען א קלאפ; מאכען א צייכען דורך א קלאפ; 2. מאכט, קראפט, הילף.
2. He passed the examination by **dint** of hard work.
dint'less *a.* (דינט'-לעס) אהן א קלאפ; אהן א צייכען פון א קלאפ.
dioc'esan *a. and n.* (דאי-אס'-אי-סען) וואס געהערט צו א בעצירק; וואס ליעגט אונטער דער אויפזיכט פון א בישאף; א בישאף וואס האט די אויפזיכט איבער א בעצירק.
dioc'esan court (דאי-אס'-אי-סען קאורט) א קירכען=געריכט [אין דער אנגליקאנישער קירך].
di'ocese *n.* (דאי'-א-סיס) א בעצירק איבער וועלכען א בישאף האט צו זאגען.
dioctahe'dral *a.* (דאי-אק-טע-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון אן אכטקאנטיגען קריסטאל מיט פיער שפיצען.
Diœ'cia *n.* (דאי-אי'-שיא) דער מין פלאנצען וואס די מענליכע און ווייבליכע ארגאנען פון דער בליהונג זיינען ניט אין איין פלאנצע, דער מענליכער ארגאן איז אין איין פלאנצע און דער ווייבליכער — אין א צווייטער.
diœ'cious *a.* (דאי-אי'-שאס) וואס די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע בליהונג זיינען געטיילט און געפינען זיך אויף בעזונדערע פלאנצען.
diœ'ciously *adv.* (דאי-אי'-שאס-לי) אויף דעם אופן, אז די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע בליהונג זיינען געטיילט און געפינען זיך אויף בעזונדערע פלאנצען.
diœ'ciousness *n.* (דאי-אי'-שאס-נעס) דאס האבען די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע אין א געטיילטען צושטאנד [אויף בעזונדערע פלאנצען].
diœ'cism *n.* (דאי-אי'-סיזם) ז. *diœciousness*.
Diog'enes-cup *n.* (דאי-אדזש'-ע-ניז-קאפ) דיאגען'ס שיסעלע [די צונויפגעבויגענע פינגער פון דער האנד ווי א שיסעלע, ווען מען וויל אנשעפען וואסער מיט דער האנד [אויף דעם נאמען פון דעם בעריהמטען אלט=גריכישען פילאזאף דיאגען, וועלכער פלעגט טרינקען וואסער נור פון דער האנד].
Diogen'ic *a.* (דאי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט=גריכישען פילאזאף דיאגען, דער פרעדיגער פון שטרענגער מאראל, וועלכער האט געפיהרט אן אסקעטישען ארט לעבען, בעגנוגענדיג זיך מיט די אויסערסט נויטיגע מיטעל צום לעבען [ער האט געלעבט אין 4טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס].
di'onym *n.* (דאי'-א-נים) א נאמען וואס בעשטעהט פון צוויי ווערטער [הויפטזעכליך אין זאאלאגיע].
dion'ymal *a.* (דאי-אנ'-אי-מעל) וואס האט א צוויי=ווערטליכען נאמען. ז. *dionym*.
Dionys'ia *n.* (דאי-א-נים'-אי-א) די פעסטליכע טעאטער=פארשטעלונגען, וועלכע פלעגען פעראנשטאלטעט ווערען אין אלטען גריכענלאנד צו דער עהרע פון דיאניסום [באקכוס], דער גאט פון דראמא און וויין.
Dionys'iac *a.* (דאי-א-נים'-אי-עק) וואס איז שייך צו די פעסטליכע טעאטער=פארשטעלונגען אין אלטען גריכענלאנד צו דער עהרע פון דיאניסום [באקכוס], דער גאט פון דראמא און וויין.
Dionys'ian *a.* (דאי-א-נים'-אי-ען) ז. *Dionysiac*.
Diony'sus *n.* (דאי-א-נאי'-סאס) דער גאט דיאניסום [באקכוס] פון דראמא און וויין, אין אלטען גריכענלאנד.
Diophan'tine *a.* (דאי-א-פענ'-טין) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט=גריכישען מאטעמאטיקער דיאפענטוס פון אלעקסאנדריא [געלעבט אין 4טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס].
diop'ter *n.* (דאי-אפ'-טער) דער וועיזער פון א מעסט=אינסטרומענט, וועלכער האט א קרייז געטיילט אין גראדען; אן אינסטרומענט פאר מעסטונגען פון שיידעל [שארבען]; א מאס=איינהייט צו מעסטען די קראפט פון א גלאז=לינזע [ברען=גלאז] צו ברעכען ליכט=שטראהלען.
diop'tra *n.* (דאי-אפ'-טרא) פערגרעסערונגס=שפיעגלען. ז. *dioptron*.
diop'tric *n. and a.* (דאי-אפ'-טריק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דורכגעבראכענע ליכט=שטראהלען; וואס פערשטארקט דאס זעהען דורך דעם ברעכען פון ליכט=שטראהלען [ווי דאס ווערט געטהאן פון א ברען=גלאז]; א מאס איינהייט צו מעסטען די קראפט פון א גלאז=לינזע [ברען=גלאז] צו ברעכען ליכט=שטראהלען.
diop'trical *a.* (דאי-אפ'-טרי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דורכגעבראכענע ליכט=שטראהלען; וואס פערשטארקט דאס זעהען דורך דעם ברעכען פון ליכט=שטראהלען [ווי דאס ווערט געטהאן פון א ברען=גלאז].
diop'trical glass (דאי-אפ'-טרי-קעל גלעס) א שפאקטיוו.
diop'trically *adv.* (דאי-אפ'-טרי-קעל-אי) דורך ברעכונג פון ליכט=שטראהלען.
diop'trics *n.* (דאי-אפ'-טריקס) די לעהרע וועגען געבראכענע ליכט=שטראהלען [בעזאנדערס וועגען ליכט=שטראהלען וואס געהען דורך א ברען=גלאז].
diop'tric sys'tem (דאי-אפ'-טריק סיס'-טעם) די סיסטעם פון בעלייכטונג דורך געבראכענע ליכט=שטראהלען [די סיסטעם בעשטעהט אין דעם, וואס ארום דעם בעלייכטונגס=לאמפ ווערען ארומגעשטעלט פערשיעדענע גלאז=לינזען (ברען=גלעזער) און די ליכט=שטראהלען פון לאמפ ברעכען זיך דורך דיעזע גלאז=לינזען].
diop'tron *n.* (דאי-אפ'-טראן) א פערגרעסערונגס=שפיעגעל, וואס דאקטוירים בענוצען ביי אינערליכע אונטערזוכונגען פון פאציענטען.
diora'ma *n.* (דאי-א-רא'-מא) א דיאראמא, אן אויסשטעלונג פון בילדער אונטער געוויסע ליכט=עפעקטען, אז זיי זאלען ער=

שיינען פאר'ן אויג בולט'ער און לעבעדיגער; א געביידע, וואו אזעלכע בילדער־אויסשטעלונגען ווערען געמאכט.

dioram'ic *a.* (דאי-א-רעמ'-איק) וואס איז שייך צו א דיאראמא. ז. *diorama*

di'orism *n.* (דאי'-א-ריזם) א בעשטימונג פון די בעדינגונגען לויט וועלכע א מאטעמאטישע אויפגאבע דארף געלעזט ווערען; א בעשטימונג פון א בעגריף.

di'orite *n.* (דאי'-א-ראיט) דער דיאריט, דער גרינשטיין [אזא מינעראל].

diorit'ic *a.* (דאי-א-ריט'-איק) וואס איז שייך צו דעם גרינשטיין אדער צו זיינע איינגענשאפטען.

diortho'sis *n.* (דאי-אר-טהאו'-סיס) אין כירורגיע — דאס צוריק אריינשטעלען אויסגעלונקענע אדער צובראכענע גליעדער אויף זייער ריכטיגען ארט; דאס אויסגלייכען קרומע גליעדער; א קריטיש־רעדאגירטע אדער אויסגעבעסערטע ליטעראַרישע אויסגאבע.

diorthot'ic *a.* (דאי-אר-טהאט'-איק) וואס איז שייך צו דער אויסבעסערונג פון א טעקסט אין א בוך אדער שריפט; אויסבעסערענדיג, קארעגירענדיג; וואס איז שייך צו דער צוריק־אריינשטעלונג אדער אויסגלייכונג פון אויסגעלונקענע אדער צובראכענע גליעדער.

Diosco'rea *n.* (דאי-אס-קאו'-רי-א) א געוויסער מין פלאנצען וועלכע וואקסען הויפטזעכליך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא און אזיען [זיי האבען דיקע פליישיגע ווארצלען, וועלכע ענטהאלטען פיעל שטערקעל (קראכמאל) און ווערען אין פיעלע ערטער בענוצט אלס שפייז].

diosmo'sis *n.* (דאי-אס-מאו'-סיס) איינזויגונג פון א פליסיגקייט דורך א הייטעל; איינזויגונג פון א פליסיגקייט דורך אונמערקבארע עפנונגען.

diox'id *n.* (דאי-אקס'-איד) א זויערע וועלכע ענטהאלט אין יעדען מאלעקול צוויי אטאמען זויער־שטאף און איין אטאם מעטאל.

diox'ide *n.* (דאי-אקס'-איד) ז. *dioxid*

dip *n. and v.* (דיפ) אונטערטונקען, זיך אונטערטונקען, זיך ארונטערלאזען אין וואסער; זיך בויגען אדער נייגען נאך אונטען; איינטונקען; זיך אין עפעס אריינלאזען; טונקען קנויטען אין חלב צו מאכען ליכט; שעפען; דאס אונטערטונקען זיך; א וואנע; דאס ציהען ליכט [טונקען קנויטען אין חלב און מאכען ליכט]; דאס נייגען אראב־צו; א פליסיגקייט אין וועלכער מען טונקט איין אדער מען טונקט זיך אונטער; א קעשענע גנב.

dip'chick *n.* (דיפ'-טשיק) די טוק־ענטעל [אזא וואסער־פויגעל].

dipet'alous *a.** (דאי-פעט'-ע-לאס) וואס האט צוויי בלומען־בלעטלעך.

di pet'to (די פעט'-טא) אין מוזיק — מיט דער נאטירליכער שטימע [אין געגענזאץ צו פאלצעט].

diphthe'ria *n.* (דיפ-טהי'-רי-א) דיפטעריט [אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס ענטוויקעלט זיך מייסטענס אין האלז].

diphther'ic *a.* (דיפ-טהיר'-איק) ז. *diphtheritic*

diphtherit'ic *a.* (דיפ-טהי-ריט'-איק) וואס געהערט צו דיפטעריט. ז. *diphtheria*

diphtherit'ically *adv.* (דיפ-טהי-ריט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון דיפטעריט; אין בעצוג צו דיפטעריט.

diphtheri'tis *n.* (דיפ-טהי-ראי'-טיס) ז. *diphtheria*

diph'theroid *a.* (דיפ'-טהי-ראיד) וואס איז שייך צו דיפטעריט.

diph'thong *n.* (דיפ'-טהאנג) א דיפטאנג, א דאפעל־וואקאל, א פערבינדונג פון צוויי וואקאלע בוכשטאבען וועלכע ווערען אויסגעשפראכען אין איין זילבע, צ. ב. *œ*, *œ*.

diphthon'gal *a.* (דיפ-טהאנ'-געל) וואס איז שייך צו א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthon'gally *adv.* (דיפ-טהאנ'-געל-אי) אויף דעם אופן פון א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthonga'tion *n.* (דיפ-טהאנ-גיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthong'ic *a.* (דיפ-טהאנג'-איק) ז. *diphthongal*

diphthongiza'tion *n.* (דיפ-טהאנג-אי-זיי'-שאן) ז. *diphthongation*

diph'thongize *v.* (דיפ'-טהאנג-איז) פערוואנדלען אין א דיפטאנג; אויסשפרעכען צוויי וואקאלען אין איין זילבע.

diphyl'lous *a.* (דאי-פיל'-אס) צווייבלעטערדיג [וועגען פלאנצען].

diph'yodont *n. and a.* (דיפ'-אי-א-דאנט) וואס וואקסט אין צוויי רייהען, ווי צייהנער; א חיה וואס האט צוויי רייהען צייהנער [אונטערשטע און אויבערשטע].

diph'ysite *n.* (דיפ'-אי-סאיט) איינער וואס האלט פון דער בעהויפטונג, אז קריסטוס האט געהאט אין זיך צוויי גייסטער, איינעם א מענשליכען און דעם צווייטען א געטליכען.

diph'ysitism *n.* (דיפ'-אי-סאי-טיזם) די בעהויפטונג, אז קריסטוס האט אין זיך געהאט צוויי גייסטער, איינעם א מענשליכען און דעם צווייטען א געטליכען.

dip in'to a pock'et (דיפ אינ'-טו ע פאק'-עט) מאכען א לאך אין קעשענע.

diplasias'mus *n.* (דאי-פליי-סי-עס'-מאס) דאס ווידערהאלען א ווארט אדער א נאמען אין ריידען, כדי צו מאכען א שטארקערען איינדרוק [צ. ב.: "הוליעט, הוליעט בייזע ווינטען, איצט איז אייער צייט"].

diplas'ic *a.* (דאי-פלעס'-איק) דאפעלט.

di'ple *n.* (דאי'-פלי) א צייכען ווי > וואס ווערט בענוצט אלס א פאראגראף־צייכען אין דראמאס.

dip'loid *n.* (דיפ'-לאיד) א 24־קאנטיגער קריסטאל.

diplo'ma *n.* (דיפ-לאו'-מא) א דיפלאם, א צייגניס וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א שוהל, אוניווערזיטעט אדער אקאדעמיע צו איינעם וואס האט דארטען געענדיגט זיין שטודיום [ווי צו א דאקטאר, אינזשינער, ארוואקאט א. ד. ג.].

diplo'macy *n.* (די-פלאו'-מע-סי) דיפלאמאטיע, די קונסט צו פיהרען אונטערהאנדלונגען מיט אויסלענדישע מלוכות; די פארמען און צערעמאניעס אין די אפיציעלע בעציהונגען פון איין מלוכה צו דער צווייטער דורך ספעציעלע פארשטעהער; די דיפלאמאטישע קונסט.

dip'lomat *n.* (דיפ'-לא-מעט) א דיפלאמאט.

dip'lomate *n.* (דיפ'-לא-מייט) ז. *diplomat*

diplomat'ic *n. and a.* (דיפ-לא-מעט'-איק) דיפלאמאטיש; וואס איז שייך צו א דיפלאמאט אדער צו דיפלאמאטיע; א דיפלאמאט. ז. *diplomacy*

diplomat'ical *a.* (דיפ-לא-מעט'-אי-קעל) דיפלאמאטיש; וואס איז שייך צו א דיפלאמאט אדער צו דיפלאמאטיע.

diplomat'ically *adv.* (דיפ-לא-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דיפלאמאטישען וועג; מיט דיפלאמאטיע; פון א דיפלאמאטישען שטאנדפונקט.

diplomat'ic corps (דיפ-לא-מעט'-איק קאור) דער דיפלאמאטישער קארפוס [די דיפלאמאטישע קערפערשאפט, ווי דער געזאנדטער, דער קאנסול, דער מיליטערישער אטאשע א. ז. וו.].

diplomat'ics *n.* (דיפ-לא-מעט'-איקס) די וויסענשאפט וועגען לעזען און אויפקלערען פארצייטיגע שריפטען און דאקומענטען.

diplo'matism *n.* (די-פלאו'-מע-טיזם) דיפלאמאטיע.

diplo'matist *n.* (די-פלאו'-מע-טיסט) א דיפלאמאט, א פערזאן וואס איז ספעציעל אנגעשטעלט פון א רעגיערונג פאר די בעציהונגען מיט אנדערע רעגיערונגען, ווי א קאנסול, א געזאנדטער א. ד. ג.

diplo'matize *v.* (די-פלאו'-מע-טאיז) בענוצען דיפלאמאטיע; ארויסגעבען א דיפלאם.

diplo'pia *n.* (די-פלאו'-פי-א) אזא אויגען־קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען זעהט יעדען געגענשטאנד דאפעלט.

diplop'ic *a.* (די-פלאפ'-איק) זעהענדיג דאפעלט; ליידענדיג פון אן אויגען־קראנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט יעדען געגענשטאנד דאפעלט.

dip'lopy *n.* (דיפ'-לא-פי) ז. *diplopia*

dip'-net *n.* (דיפ'-נעט) אזא נעץ צו כאפען פיש [בעשטעהט פון א לאנגען שטעקען צו וועלכען עס איז בעפעסטיגט א רייף, פון וועלכער עס הענגט אראב א געשטריקטע נעץ מיט א שפיץ].

di'pode *a. and n.* (דאי'-פאוד) וואס האט נור צוויי פיס; אזא יאשטשערקע, ביי וועלכער נור צוויי פיס זיינען פאלשטענדיג ענטוויקעלט.

dip of a stra'tum (דיפ אוו ע סטריי'-טאם) דער נייגונגס־ווינקעל וואס א געבויגענער פעלז מאכט מיט דעם האריזאנט.

dip of the nee'dle (דיפ אוו טהי ניעדל) דער נייגונגס־ווינקעל פון דער מאגנעט־נאדעל.

dipo'lar *a.* (דאי-פאו'-לאר) וואס האט צוויי פאלען.

dip'per *n.* (דיפ'-ער) אן איינטונקער; אן אונטערטונקער, א טוקער; דער טוקפויגעל [אזא וואסער־פויגעל וואס טוקט זיך אפט אין וואסער]; א שעפ־קענדעל.

Dip'per *n.* (דיפ'-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער דייטש־אמעריקאנער באפטיסטישער סעקטע; דער גרויסער בער [אזא שטערען־גרופע פון זיבען־שטערען].

dip'perful *n.* (דיפ'-ער-פול) אזוי פיעל וויפיעל א שעפ־קענדעל קען אריינעהמען.

dip'ping *n.* (דיפ'-אינג) דאס אונטערטונקען אדער איינטונקען; דאס אונטערטוקען זיך; דאס באדען און וואשען די שעפסען איידער מען שערט זיי; דאס טויפען דורך טובל'ען אין וואסער.

dip'ping-com'pass *n.* (דיפ'-אינג-קאמ'-פעס) א קאמפאס צו מעסטען דעם נייגונגס־ווינקעל פון דער מאגנעטישער נאדעל.

dip'ping-frame *n.* (דיפ'-אינג-פריים) אזא ראהם צו וועלכער עס ווערען צוגע־

בונדענע קנויטען אבצוטונקען זיי אין חלב און מאכען פון זיי ליכט; א ראהם, אויף וועלכער עס ווערען אנגעצויגען שטאפען ביים איינטונקען זיי אין פארבען.

dip'ping-nee'dle *n.* (דיפ'-אינג-ניעדל) די נייגונגס-נאדעל [אזא אינסטרומענט וואס ווייזט די ריכטונג פון ערד-מאגנעטיזם].

dip'ping-vat *n.* (דיפ'-אינג-וועט) א פאס, אין וועלכען מען טונקט איין ערדענע געשיר, אום זיי צוצוגעבען א גלאנץ.

dip'ping-wheel *n.* (דיפ'-אינג-הוויעל) אזא ראד וואס ווערט אוועקגעשטעלט אין א טייכעל צו כאפען פיש.

dip'-rod *n.* (דיפ'-ראד) א שטעקען צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען קנויטען אבצוטונקען זיי אין חלב צו מאכען ליכט.

dip'-roll'er *n.* (דיפ'-ראול'-ער) די רולע פון א דרוק-מאשין וואס נעהמט אן אויף זיך די דרוק-טינט צו בעשמירען די דרוק-פלאטען.

dipsoma'nia *n.* (דיפ-סא-מיי'-ני-א) שכרות-קראנקהייט [אן אונאויפהערליכער און אונערזעטליכער פערלאנג נאך פערשכור'ענדע משקאות].

dipsoma'niac *n.* and *a.* (דיפ-סא-מיי'-ני-עק) איינער, וואס ליידט פון שכרות-קראנקהייט; וואס איז שייך צו דער שכרות-קראנקהייט. ז. *dipsomania*.

dipsomani'acal *a.* (דיפ-סא-מע-נאי'-ע-קעל) וואס איז שייך צו שכרות-קראנקהייט. ז. *dipsomania*.

dipsop'athy *n.* (דיפ-סאפ'-ע-טהי) א היילונגס-מעטאדע, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען ערלויבט דעם קראנקען צו טרינקען זעהר ווייניג.

dipso'sis *n.* (דיפ-סאו'-סיס) א קראנקהאפטער דארשט.

dip'ter *n.* (דיפ'-טער) א צוויי-פליגעלדיגער אינזעקט [ווי א פליעג, א קאמאר א. ד. ג.].

Dip'tera *n.* (דיפ'-טע-רא) די צוויי-פליגעלדיגע מינים אינזעקטען, ווי די פליעגען, קאמארעס א. ד. ג.

dip'teral *a.* (דיפ'-טע-רעל) צוויי-פליגעלדיג [וועגען אינזעקטען]; אין ארכיטעקטור — וואס האט צוויי רייהען זיילען.

dip'teran *n.* and *a.* (דיפ'-טע-רען) א צוויי-פליגעלדיגער אינזעקט; וואס האט צוויי פליגלען [וועגען אינזעקטען]; וואס בעשטעהט פון צוויי רייהען זיילען [אין ארכיטעקטור]; וואס האט אן אנהאנג אדער ביי-טייל, וואס איז עהנליך צו צוויי פליגלען [וועגען פרוכט און זאמען].

dip'terous *a.* (דיפ'-טע-ראס) צוויי-פליגעלדיג [וועגען אינזעקטען]; וואס האט אן אנהאנג אדער ביי-טייל, וואס איז עהנליך צו צוויי פליגלען [וועגען פרוכט און זאמען].

dip the flag (דיפ טהי פלעג) איינבויגען די פאהן [פלאג] אלס מיליטערישער עהרען-צייכען.

dire *a.* (דאיר) שרעקליך, שוידערליך.

direct' *v., a.* and *adv.* (די-רעקט') ריכטען, בעשטימען אדער אנצייגען א ריכטונג, רעגולירען, פערוואלטען, פיהרען, בעפעהלען, אנצייגען, בעשטימען, שיקען אויף א געוויסען אדרעס, אדרעסירען; דיריגירען [אין מוזיק]; דירעקט, גראד, גלייך; אויפריכטיג; אפען, ניט פערשטעלט, דירעקט; וואס איז אם קירצסטען און נאהנטסטען; ריכטיג; אין א גראדער ריכטונג; אויף א דירעקטען, גראדען שטייגער.

direct'-ac'tion *a.* (די-רעקט'-עק'-שאן) וואס איז דירעקט פערבונדען מיט דער בעוועגענדער קראפט [וועגען א בעטריבס-ווערק וואו די מאשינען ארבייטען אהן טראנסמיסיאנען, ווי רימענס, צאהן-רעדער א. ד. ג.].

direct' ac'tion (די-רעקט' עק'-שאן) דירעקטע אקציאן [אן אויסדרוק וואס ווערט געברויכט צו בעצייכענען די ריכטונג פון געוויסע אנארכיסטישע און סינדיקאליסטישע ארגאניזאציאנען, וועלכע בעהויפטען, אז דער קאמפף פון די ארבייטער געגען דער קאפיטאליסטישער ארדנונג דארף געפיהרט ווערען מיט דירעקטע פערניכטונגס-מיטעל, ווי סאבאטאזש, באמבעס, עקספראפריאציעס א. ד. ג.].

direct'-ac'tion en'gine (די-רעקט'-עק'-שאן ענ'-דזשין) א דאמפף-מאשין, וואס ווירקט דירעקט, אונמיטעלבאר אויף דעם מעכאניזם, וואס זי דארף ברייננגען אין בעוועגונג. ז. *direct-action*.

direct' chord (די-רעקט' קארד) דער גרונד-אקארד [אין מוזיק].

direct'-draft *a.* (די-רעקט'-דרעפט) וואס האט א דירעקטען אויספוף אדער אויסלאס פון דאמפף אדער גאז [וועגען דאמפף-קעסעל].

direc'ter *n.* (די-רעק'-טער) ז. *director*.

direc'ting *a.* (די-רעק'-טינג) וואס ריכטעט, וואס פיהרט.

direc'tion *n.* (די-רעק'-שאן) ריכטונג; אנווייזונג, ציעל, אנוועגדונג, פערוועדונג, פערוואלטונג, דירעקטאריום; פיהרונג, רעגולירונג, אויבער-אויפזיכט; א בעפעהל, א פארשריפט, אינסטרוקציאנען; אן אדרעס.

direc'tional *a.* (די-רעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער ריכטונג.

direc'tion-post *n.* (די-רעק'-שאן-פאוסט) א וועג-ווייזער, א סלופ צו צייגען די ריכטונג.

direc'tion-word *n.* (די-רעק'-שאן-הוואירד) אווארט וואס מען פלעגט אוועקשטעלען אין די אלטע ספרים אונטער יעדער זייט [דאס איז געווען דאס ווארט, מיט וועלכען עס האט זיך אנגעהויבען די פאלגענדע זייט; עס פלעגט דיענען אלס צייכען פאר'ן בוכבינדער].

direc'tive *a.* (די-רעק'-טיוו) ריכטענדיג, פיהרענדיג, אנצייגענדיג, פארשרייבענדיג; וואס איז שייך צו דער ריכטונג.

direc'tiveness *n.* (די-רעק'-טיוו-נעס) א גלייכע ריכטונג; דאס האנדלען אפען, ניט פערשטעלט, דירעקט; אויפריכטיגקייט.

direc'tive rules (די-רעק'-טיוו רוהלז) רעגולאציאנען, כללים ווי צו האנדלען אדער ווי זיך אויפצופיהרען.

direct'ly *adv.* (די-רעקט'-לי) אין א גלייכער ריכטונג; אויף א גלייכען וועג; צום פונקט; אויף א דירעקטען, אונמיטעלבארען אופן; גלייך, גראד, באלד; אויף אן אפענעם, דירעקטען שטייגער; מיט אויפריכטיגקייט; אויסדריקליך; מיט בעשטימטהייט, מיט קלארקייט.

direct'ly opposed' (די-רעקט'-לי א-פאוזד') וואס איז פונקט דער היפוך.
His statement was found to be directly opposed to the facts.

direct'ness *n.* (די-רעקט'-נעס) די גלייכקייט, א גראדע ריכטונג; א גראדער וועג; אויפריכטיגקייט, דאס האנדלען אדער רעדען אפען, דירעקט אדער אויפריכטיג.

direc'tor *n.* (די-רעק'-טאר) א דירעקטאר, אן אויפזעהער, א פיהרער; איינער אדער עטוואס וואס ריכטעט, רעגולירט אדער קאנטראלירט.

direc'torate *n.* (די-רעק'-טא-רייט) דאס דירעקטאריום [די קערפערשאפט פון דירעקטארען פון א געזעלשאפט אדער פעראיין]; דאס דירעקטארען-אמט.

directo'rial *a.* (די-רעק-טאו'-רי-על) וואס ריכטעט, פערוואלטעט, פיהרט אדער קאנטראלירט; וואס איז שייך צו א דירעקטאר אדער צו א דירעקטאריום.

direc'tories *n.* (די-רעק'-טא-ריז) א מורה דרך, רעגולאציאנען, כללים, ווי צו האנדלען אדער ווי זיך אויפצופיהרען; אנצייגען.

direc'torship *n.* (די-רעק'-טאר-שיפ) דאס אמט פון א דירעקטאר; דאס זיין א דירעקטאר.

direc'tory *n.* and *a.* (די-רעק'-טא-רי) ריכטענדיג, פיהרענדיג, אנצייגענדיג, פארשרייבענדיג; א דירעקטאריום, א דירעקטארען-ראטה; אן אדרעס-בוך [וואו עס געפינען זיך די נעמען פון די איינוואהנער פון א געוויסער שטאדט אדער געגענד, זייערע אדרעסען און זייער בעשעפטיגונג].

Direc'tory *n.* (די-רעק'-טא-רי) דאס דירעקטאריום אדער די עקזעקוטיווע פון דער פראנצויזישער רעפובליקאנער רעגירונג, וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען נאך דער ערשטער רעוואלוציאן און וועלכע איז בעשטאנען פון פינף מיטגליעדער [דאס דירעקטאריום האט אנגעהאלטען פון אקטאבער 1795 ביז'ן 9טען נאוועמבער 1799, ווען עס איז נידערגעשטירצט געווארען פון נאפאלעאן דעם ערשטען].

direct' ra'tio (די-רעקט' ריי'-שיאו) א דירעקטע בעציהונג, פערהעלטנים אדער פראפארציע.

direc'tress *n.* (די-רעק'-טרעס) א דירעקטארין, א פערוואלטערין.

direc'trix *n.* (די-רעק'-טריקס) א דירעקטארין, א פערוואלטערין; אין מאטעמאטיק — די ערצייגענדע ליניע [א ליניע וועלכע בעשרייבט א פלעכע, א קרייז אדער וועלכע עס איז אנדערע פיגור].

direct' tax (די-רעקט' טעקס) דירעקטער שטייער [שטייער וואס ווערט געצאהלט פון דער ערשטער האנד, ווי קאפ-שטייער, איינקונפט-שטייער אדער שטייער אויף ירושות, אין נעגענזאץ צו אקציז-שטייערען און טאריף-אבצאהלונגען, וועלכע ווערען געצאהלט אינדירעקט פון די וואס פערברויכען די בעשטייערטע זאכען].

direct' words (די-רעקט' הוואירדז) אפענע, קלארע דבורים.

dire'ful *a.* (דאיר'-פול) שרעקליך, שוידערליך.

dire'fully *adv.* (דאיר'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, שוידערליכען שטייגער.

dire'fulness *n.* (דאיר'-פול-נעס) שוידערליכקייט, שרעקליכקייט.

diremp'tion *n.* (די-רעמפ'-שאן) דאס צורייסען, דאס צושיידען.

dire neces'sities (דאיר נע-סעס'-אי-טיז) טרוקען ברויט מיט וואסער, די נויטווענדיגסטע חיונה.
He is even unable to supply his family with dire necessities.

dire'ness *n.* (דאיר'-נעס) שרעקליכ-קייט, שוידערליכקייט.

dirge *n.* (דוירדזש) א לויה-געזאנג, א טרויער-ליעד.

dirge'ful *a.* (דוירדזש'-פול) טרויערנ-דיג, טרויעריג.

dir'gie *n.* (דויר'-דזשי) א לויה-סעודה.

dir'igent *n. and a.* (דיר'-אי-דזשענט) לייטענד, פיהרענד; אין מאטעמאטיק — די בעוועגונגס-ליניע, וועלכע בעשרייבט א פלעכע, אדער די בעוועגונגס-פלעכע, וועל-כע בילדעט א קערפער.

dir'igible *a. and n.* (דיר'-אי-דזשיבל) וואס מען קען קירעווען; א פליה-מאשין וואס מען קען קירעווען.

The Germans are perfecting the **dirigible** balloon.

dir'iment *a.* (דיר'-אי-מענט) מאכענ-דיג אונגילטיג, אנולירענדיג, מאכענדיג צו נישט.

In some countries consanguinity is a **diriment** impediment of marriage.

dirk *n. and v.* (דוירק) א קינזשאל; שטעכען מיט א קינזשאל.

dirk'-knife *n.* (דוירק'-נאיף) א שטעך-מעסער.

dirt *n., v. and a.* (דוירט) שמוץ; בלאָ-טע; ערד; א שמוציגע שפראך; געמיינ-הייט; בעשמוצען; בלאָטיג.

dirt'-board *n.* (דוירט'-באורד) דאס ברעט אדער בלעך פון א וואגען וואס פערשטעלט די אקסען, אז זיי זאלען ניט פערשמוצט ווערען פון בלאָטע.

dirt'-cheap *a.* (דוירט'-טשיפּ) ביליג ווי בלאָטע, שפּאָט ביליג.

dirt'-ea'ting *n.* (דוירט'-איע'-טינג) דאס עסען שמוץ [אן אונגארמאלקייט ביי נע-גערס און אפט אויך ביי ווייסע, בעזאנ-דערס ביי פרויען, צו עסען שמוץ].

dir'tily *adv.* (דויר'-טי-לי) אויף א שמוציגען אופן; שמוציג, געמיין.

dir'tiness *n.* (דויר'-טי-נעס) דאס זיין שמוציג אדער בלאָטיג; שמוציגקייט, גע-מיינהייט, נידערטרעכטיגקייט.

dirt'-scra'per *n.* (דוירט'-סקריי'-פּער) א מאשין אבצוגראבען ערד, אבצוראמען בלאָטע אדער אויסצוגלייכען דעם באָדען.

dir'ty *a. and v.* (דויר'-טי) 1. שמוציג; בלאָטיג; בעשמוצען, מאכען שמוציג; 2. געמיין, נידערטרעכטיג; שלעכט, אונ-בעקוועם, אונאנגענעהם [וועגען וועטער, וועגען א וועג א. ד. ג.].

1. The streets are **dirty**. 2. The politicians made a **dirty** attack on the candidate.

dir'ty walk'er (דויר'-טי וואהק'-ער) א שלומפּער.

disabil'ity *n.* (דיס-ע-ביל'-אי-טי) די אונפעהיגקייט, די אונטויגליכקייט, די שוואכקייט; די רעכטס-אונפעהיגקייט [וועגען א מענשען וואס איז בערויבט פון געוויסע רעכטע].

England removed the **disabilities** of the Jews in 1858.

disa'ble *v.* (דיס-איי'בל) מאכען אונ-פעהיג אדער אונטויגליך; אבשוואכען; בעשרענקען אין רעכטע.

The ship entered the harbor **disabled** by the storm.

disa'ble an estate' (דיס-איי'בל ען עס-טייט') חרוב מאכען, רואינירען א גוט.

disa'blement *n.* (דיס-איי'בל-מענט) ז. *disability*.

disabuse' *v.* (דיס-ע-ביוז') ארויסנעה-מען פון טעות; ניט דערלאזען צו זיין אבגענארט; ארויספיהרען אויף'ן דרך הישר.

You should **disabuse** your mind from the thought that the patient will never recover.

disaccom'modate *v.* (דיס-ע-קאמ'-א-דייט) מאכען אונבעקוועם; שטעלען אין אן אונבעקוועמער לאגע.

disaccommoda'tion *n.* (דיס-ע-קאמ-א-דיי'-שאן) די אונטויגליכקייט; דאס זיין אונבעקוועם, אונפאסיג אדער ניט פאר-בערייטעט.

disaccord' *v.* (דיס-ע-קאהרד') ניט מסכים זיין; ענטזאגען צו געבען א הסכמה.

disaccor'dant *a.* (דיס-ע-קאהר'-דענט) וואס איז ניט מסכים, וואס גיט ניט די הסכמה.

disaccus'tom *v.* (דיס-ע-קאס'-טאם) אבגעוועהנען; ווירקען אבצוזאגען זיך פון א געוועהנהייט.

disadorn' *v.* (דיס-ע-דאהרן') אראבנעה-מען די ציערונג, ארונטערנעהמען די בעפּו-צונג.

disadvan'tage *n. and v.* (דיס-עד-וועג'-טיידזש) א שאדען, א היזק, א פער-לוסט; אונגינסטיגקייט; מאכען שאדען; ברייננען א היזק; מאכען אונגינסטיג.

disadvanta'geous *a.* (דיס-עד-וועג-טיי'-דזשאס) שעדליך, ניט גוט, אונגינ-סטיג.

disadvanta'geously *adv.* (דיס-עד-וועג-טיי'-דזשאס-לי) אויף אן אונגינסטי-גען אופן; דורך פערלוסט; מיט היזק.

disadvanta'geousness *n.* (דיס-עד-וועג-טיי'-דזשאס-נעס) אונגינסטיגקייט, שעדליכקייט.

disaffect' *v.* (דיס-ע-פעקט') אבגענייגט מאכען; אבציהען די נייגונג צו עפּעס; פערפרעמדען די פריינדליכע געפיהלען.

disaffec'ted *a.* (דיס-ע-פעק'-טעד) אב-גענייגט; פערפרעמדעט; אונפריינדליך.

disaffec'tedly *adv.* (דיס-ע-פעק'-טעד-לי) אויף אן אונפריינדליכען שטייגער; מיט אן אונפריינדליכער בענעהמונג.

disaffec'tedness *n.* (דיס-ע-פעק'-טעד-נעס) אבגענייגטקייט, אונפריינדליכ-קייט.

disaffec'tion *n.* (דיס-ע-פעק'-שאן) אונצופריעדענהייט; ווידערווילען.

The action of the President caused great **disaffection** among the members of his party.

disaffirm' *v.* (דיס-ע-פוירם') פערניי-נען, מאכען צו נישט; אבלייקענען, אב-שאפען [ווי אבשאפען א געוויסע בעשטי-מונג פון א ריכטער, מאכען אז זי זאל קיין קראפט ניט האבען].

disaffir'mance *n.* (דיס-ע-פויר'-מענס) דאס אבלייקענען, דאס אבשאפען, דאס מאכען צו נישט.

disaffirma'tion *n.* (דיס-עפ-איר-מיי'-שאן) ז. *disaffirmance*.

disaffor'est *v.* (דיס-ע-פאר'-עסט) בע-פרייען פון די ספּעציעלע געזעצען און פערבאטונגען בנוגע צו וועלדער [אין ענגלאנד].

disafforesta'tion *n.* (דיס-ע-פאר-עס-טיי'-שאן) דאס אבשאפען די ספּעציעלע געזעצען וועגען וועלדער.

disaffor'estment *n.* (דיס-ע-פאר'-עסט-מענט) דאס אבשאפען די ספּעציעלע געזעצען וועגען וועלדער.

disag'gregate *v.* (דיס-עג'-רי-גייט) צוברעכען אדער פאנאנדערנעהמען אן אגרעגאט [א קופּע אדער א שטיק פון צונויפגעלעגטע בעזונדערע זאכען].

disaggrega'tion *n.* (דיס-עג-רי-גיי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען אדער פא-נאנדערנעהמען אן אגרעגאט [א קופּע אדער א שטיק פון צונויפגעלעגטע בע-זונדערע זאכען].

disagree' *v.* (דיס-ע-גריע') 1. ניט איינשטימען, ניט הארמאנירען, זיין מיט אן אנדער מיינונג; זיין אין אונפריינדלי-כע בעציהונגען, קריגען זיך; זיין ניט פּאסיג איינער צום אנדערען; 2. שלעכט ווירקען, זיין ניט גוט פאר'ן געזונד.

1. They **disagree** on political questions. 2. Wine **disagrees** with me.

disagree'able *n. and a.* (דיס-ע-גריע'-עבל) אונאנגענעהם; ניט געשמאק; אהן א טעם; אן אונאנגענעהמע זאך.

disagree'ableness *n.* (דיס-ע-גריע'-עבל-נעס) אונאנגענעהמיגקייט.

disagree'ably *adv.* (דיס-ע-גריע'-ע-בלי) אויף אן אונאנגענעהמען אופן.

disagree'ment *n.* (דיס-ע-גריע'-מענט) אונאיינינקייט; א שטרייטיגקייט; דאס זיין פערשידען אין מיינונג; דאס ניט איינשטימען.

disallow' *v.* (דיס-ע-לאו') ניט ערלוי-בען, ניט סאנקציאנירען, ניט גוט-היי סען, ניט אננעהמען; פערווארפען.

disallow'able *a.* (דיס-ע-לאו'-עבל) וואס איז ניט ערלויבט; וואס מען קען ניט צולאזען אדער צוגעבען.

disallow'ableness *n.* (דיס-ע-לאו'-עבל-נעס) דאס זיין ניט ערלויבט; דאס ניט קענען צוגעלאזען אדער ערלויבט ווע-רען.

disallow'ance *n.* (דיס-ע-לאו'-ענס) דאס ניט ערלויבען; די אבשלאגונג פון עפּעס, די צוריקווארפונג; דאס פערבא-טען.

disally' *v.* (דיס-ע-לאי') פאנאנדער-בינדען; אבשאפען די פעראייניגונג.

disannul' *v.* (דיס-ע-נאל') אבשאפען, אונגילטיג מאכען.

disannul'ler *n.* (דיס-ע-נאל'-ער) דער וואס שאפט אב, דער וואס מאכט אונגיל-טיג.

disannul'ment *n.* (דיס-ע-נאל'-מענט) די אבשאפונג; דאס מאכען אונגילטיג.

disappear' *v.* (דיס-ע-פּיער') פער-שווינדען, ניט ווערען.

disappear'ance *n.* (דיס-ע-פּיער'-ענס) די פערשווינדונג.

disappoint' *v.* (דיס-ע-פּאינט') ענטוי-שען, אבנארען די ערווארטונגען; ניט לא-זען ערפילען א פערלאנג אדער האפנונג.

disappoin'ted *a.* (דיס-ע-פּאינ'-טעד) ענטוישט, אבגענארט אין די ערווארטונ-גען אדער האפנונגען.

disappoin'ting *a.* (דיס-ע-פּאינ'-טינג) ענטוישענד; וואס נארט אב די האפנונ-גען אדער פערלאנגען.

disappoint'ment *n.* (דיס-ע-פּאינט'-מענט) די ענטוישונג; דאס זיין אבגע-נארט אין די ערווארטונגען אדער האפ-נונגען.

disapproba'tion *n.* (דיס-עפּ-רא-ביי'-שאן) דאס ניט אננעהמען, דאס ניט גוט-זאגען אויף עפּעס; דאס געבען ניט קיין גוטען אורטייל; טאדלונג.

disap'probatory *a.* (דיס-עפּ'-רא-בע-טא-רי) וואס וויל ניט גוט-זאגען, וואס טאדעלט.

disappro'priate *v. and a.* (דיס-ע-פּראָ'-פּרי-אייט) אבנעהמען דאס אייגענ-טומס-רעכט אויף עפּעס; אבנעהמען די גיטער פון דער קירך; בערויבט פון פריי-וואט-איינענטום; וואס האט ניט קיין איי-גענע גיטער [וועגען א קירך].

disappropria'tion *n.* ‏(דיס-ע-פראו-
פרי-איי'-שאן) דאס אבנעהמען דאס איי=
גענטומס=רעכט אויף עפעס; דאס בערוי=
בען די קירך פון די גיטער, וועלכע זי
בעזיצט.

disappro'val *n.* ‏(דיס-ע-פרוה'-וועל)
ז. ***disapprobation***

disapprove' *v.* ‏(דיס-ע-פרוהוו') טאדלען,
ניט גוט=זאגען אויף עפעס; ניט געבען
קיין הסכמה, ניט בעשטעטיגען, ניט סאנק=
ציאנירען.

disappro'vingly *adv.* ‏(דיס-ע-פרוה'-
ווינג-לי) מיט ניט גוט=זאגען; דורך ניט=
אנערקענונג; טאדלענדיג, ניט צושטימענ=
דיג.

disarm' *v.* ‏(דיס-ארם') אב= ענטוואפנען,
נעהמען די וואפען: אוועקלעגען דאס גע=
וועהר; פערקלענערען דאס מיליטער פון
מלוכות.

disar'mament *n.* ‏(דיס-אר'-מע-מענט)
1. די ענטוואפנונג; דאס אבנעהמען אדער
דאס אוועקלעגען דאס געוועהר; דאס אויפ=
הערען צו זיין אין קריעגס=צושטאנד;
2. דאס פערקלענערען די בעוואפונג פון די
מלוכות.

2. Advocates of peace hope for general disarmament.

disarmed' *a.* ‏(דיס-ארמד') ענטוואַ=
פענט, אבגענומען די וואפען; אוועקגע=
לעגט דאס געוועהר.

disar'mer *n.* ‏(דיס-אר'-מער) דער וואס
ענטוואפענט: דער וואס נעהמט אוועק דאס
געוועהר.

disarrange' *v.* ‏(דיס-ע-ריינדזש')
ברייננען אין ארדנונג, צומישען.

disarrange'ment *n.* ‏(דיס-ע-ריינדזש'-
מענט) דאס ברייננען אין אונארדנונג;
אונארדנונג; צומישונג.

disarray' *n. and v.* ‏(דיס-ע-ריי') ענט=
קליידען; אויסטהאן נאקעט; ברייננען
אין אונארדנונג; די ענטקליידונג; אן
אונארדנונג, א צומישעניש.

disartic'ulate *v.* ‏(דיס-אר-טיק'-יו-
לייט) פאנאנדערטיילען, פאנאנדערנעה=
מען אברים=ווייז; צוגליעדערען.

disarticula'tion *n.* ‏(דיס-אר-טיק-
יו-ליי'-שאן) דאס צוגליעדערען, דאס פא=
נאנדערנעהמען אברים=ווייז

disasso'ciate *v.* ‏(דיס-ע-סאו'-שי-אייט)
פאנאנדערטיילען, אבטיילען פון פעראיי=
ניגונג.

disassocia'tion *n.* ‏(דיס-ע-סאו-שי-
איי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען די פער=
איינינונג.

disas'ter *n.* ‏(די-זעס'-טער) שלים=מזל,
אונגליק, עלענד; אן אונגעריכטע צרה,
א קאטאסטראפע.

The San Francisco earthquake was one of the great disasters of our time.

disas'trous *a.* ‏(די-זעס'-טראס) שלים=
מזל'דיג, אונגליקליך; וואס איז געקומען
פון אן אונגליק.

disas'trously *adv.* ‏(די-זעס'-טראס-לי)
דורך א קאטאסטראפע; אויף אן אונגליק=
ליכען אופן.

disas'trousness *n.* ‏(די-זעס'-טראס-
נעס) א קאטאסטראפע, אן אונגליק, דאס
זיין שלים=מזל'דיג.

disavow' *v.* ‏(דיס-ע-וואו') פערלייקע=
נען, ניט אנערקענען; בעהויפטען, אז דאס
איז אפילו אין זינען ניט געוועזן.

The United States in making war on Spain disavowed any intention of annexing Cuba.

disavow'al *n.* ‏(דיס-ע-וואו'-על) די
פערלייקענונג, די ניט=אנערקענונג, דאס
ניט מודה זיין.

disavow'er *n.* ‏(דיס-ע-וואו'-ער) איי=
נער וואס איז זיך ניט מודה, איינער וואס
לייקענט אב.

disavow'ment *n.* ‏(דיס-ע-וואו'-מענט)
ז. ***disavowal***

disband' *v.* ‏(דיס-בענד') פאנאנדערלא=
זען א קאמפאניע, צוגעהן זיך אהיים;
צושיידען, פאנאנדערגעהן; צושפרייטען.

disband'ment *n.* ‏(דיס-בענד'-מענט)
דאס פאנאנדערלאזען סאלדאטען פון
דיענסט; די צושיידונג, די אבזונדערונג,
די פאנאנדערגעהונג; דאס פאנאנדערגעהן
זיך.

disbar' *v.* ‏(דיס-באר') אוועקנעהמען פון
אן אדוואקאט דאס רעכט צו פערטיידיגען
אין געריכט.

disbark' *v.* ‏(דיס-בארק') אויסלעדיגען,
אויסלאדען אדער אויסגרוזען א שיף;
אראבבייסען די קארע.

disbar'ment *n.* ‏(דיס-באר'-מענט) דאס
אוועקנעהמען פון אן אדוואקאט דאס רעכט
צו בעשעפטיגען זיך מיט זיין פראפע=
סיאן.

disbar'ment procee'dings ‏(דיס-
באר'-מענט פרא-סיע'-דינגז) א פראצעס
געגען אן אדוואקאט אויף א בעשולדיגונג
אין א פערברעכען. פאר וועלכען מען קען
ביי איהם צונעהמען דאס רעכט צו פיה=
רען פראצעסען אין געריכט.

disbelief' *n.* ‏(דיס-בי-ליעף') דאס ניט=
גלויבען.

disbelieve' *v.* ‏(דיס-בי-ליעוו') ניט
גלויבען: אבלייקענען עפעס, האלטען פאר
ניט ריכטיג.

disbelie'ver *n.* ‏(דיס-בי-ליע'-ווער)
איינער וואס גלויבט ניט; דער וואס
האלט עפעס פאר ניט ריכטיג.

disbos'om *v.* ‏(דיס-בוז'-אם) אויסזא=
גען ארויסגעבען א סוד.

disbow'el *v.* ‏(דיס-באו'-על) ארויסנעה=
מען די אינגעווייד; אויפדעקען [א גע=
היימנים].

disbud' *v.* ‏(דיס-באד') ארומשניידען
די יונגע צווייגעלעך פון א פלאנצע;
ארונטערנעהמען די שפראץ=קערנדלעך

disbur'den *v.* ‏(דיס-בויר'דן) אראב=
נעהמען די משא אדער די לאדונג פון
עפעס; בעפרייען פון א לאסט; מאכען
זיך לייכטער אויף'ן הארצען.

disbur'den cares ‏(דיס-בויר'דן קעהרז)
פערלייכטערען זיך דורך אויסרעדען דאס
הארץ.

He disburdened his cares on his friends.

disbur'den one's heart ‏(דיס-בויר'דן
הוואנז הארט) ז. ***disburden cares***

disburs'able *a.* ‏(דיס-בוירס'-עבל)
וואס מען קען אויסגעבען [וועגען געלד].

disburse' *v.* ‏(דיס-בוירס') אויסגעבען
אדער אויסצאהלען [געלד].

disburse'ment *n.* ‏(דיס-בוירס'-מענט)
דאס אויסגעבען אדער אויסצאהלען געלד;
די סומע פון'ם אויסגעגעבענעם אדער
אויסגעצאהלטען געלד.

disburs'er *n.* ‏(דיס-בוירס'-ער) אן
אויסגעבער, אן אויסצאהלער [פון געלד].

disc *n.* ‏(דיסק) א דיסק, א רונדע פלאטע,
א שייבע, אזא רונדע שטיינערנע אדער
מעטאלענע פלאטע וואס די אלטע רוי=
מער און גריכען פלעגען בענוצען פאר גימ=
נאסטישע צוועקען; עטוואס וואס האט
דעם אויסזעהן פון א דיסק ז. ***disk***

dis'cal *a.* ‏(דיס'-קעל) וואס איז שייך
אדער וואס איז עהנליך צו א דיסק.
ז. ***disc***

dis'cant *n.* ‏(דיס'-קענט) א דיסקאנט
אזער סאפראנע, די העכסטע שטימע פון
די פיער גרונט=שטימען [באס, טענאר,
אלט און דיסקאנט אדער סאפראנע].

discard' *n. and v.* ‏(דיס-קארד') אב=
ווארפען א קארט [אין קארטען=שפיעל];
אבלאזען, ענטזאגען [פון שטעלע]; דער=
ווייטערען; אויסשליסען; אבזאגען זיך,
פערווארפען; דאס אבווארפען א קארט
וואס איז ניט נויטיג [אין קארטען=
שפיעל]; די קארט וואס ווערט אבגע=
ווארפען.

discase' *v.* ‏(דיס-קיים') אראבנעהמען
דאס דעקעל, ארונטערנעהמען דעם צודעק;
אויפדעקען; אויסטהאן נאקעט.

discept' *v.* ‏(די-סעפט') ניט איינשטימען,
זיין נעגען.

discern' *v.* ‏(די-זוירן') בעאבאכטען;
אונטערשיידען; אונטערציייכענען דעם
אונטערשיעד צווישען צוויי אדער מעהר
זאכען; בעמערקען, ארומכאפען מיט'ן
אויג; דערקענען, זיך דערוויסען.

discer'ner *n.* ‏(די-זויר'-נער) דער
בעאבאכטער, ענטדעקער; בעאורטיילער.

discer'nible *a.* ‏(די-זויר'-ניבל) וואס
מען קען זעהן אדער בעמערקען

discer'nibleness *n.* ‏(די-זויר'-ניבל-
נעס) די אונטערשיידבארקייט; בעמערק=
בארקייט.

discer'nibly *adv.* ‏(די-זויר'-ני-בלי)
מערקבאר; אונטערשיידבאר.

discer'ning *a.* ‏(די-זויר'-נינג) שארפ=
זיכטיג; פערשטענדיג; בעאבאכטענד,
אונטערשיידענד.

discer'ningly *adv.* ‏(די-זויר'-נינג-לי)
מיט פעהינקייט צו בעאורטיילען;
חריפות'דיג.

discern'ment *n.* ‏(די-זוירנ'-מענט)
חריפות, שארפזיכטיגקייט: פערשטענדיג=
קייט; די בעאורטיילונגס=קראפט

discerp'tion *n.* ‏(די-סוירפ'-שאן) דאס
צושטיקלען, דאס פאנאנדערטיילען אין
שטיקלעך.

discerp'tive *a.* ‏(די-סוירפ'-טיוו) פא=
נאנדערטיילענד, צוטיילענד.

discharge' *n. and v.* ‏(דיס-טשארדזש')
אויסלאדען, בעפרייען פון א לאדונג אדער
משא: אויסלעדיגען: אויסשיסען; דער=
ווייטערען, אברייניגען, אבשיקען אוועק=
שיקען: ארויסווארפען; סילוק'ען [א
חוב]; בעפרייען פון א חוב אדער פון א
בעשולדיגונג: ערפילען א פפליכט; בליי=
כען, אוועקנעהמען [די פארב פון צייג];
אראבווארפען פון זיך א לאסט; דאס
אויסלאדען, דאס בעפרייען פון א משא;
דער שאס, דאס אויסשיסען; דאס אוועק=
נעהמען; דאס סילוק'ען; דאס בעפרייען
פון א חוב, פון א בעשולדיגונג א. ד. ג.;
די ערפילונג פון א פפליכט אדער אמט;
דאס בלייכען, דאס אוועקנעהמען די פארב
[פון צייג].

discharge' a bill ‏(דיס-טשארדזש' ע
ביל) אויסלייזען א וועקסעל; בעצאהלען
א רעכנונג.

discharge' a debt ‏(דיס-טשארדזש' ע
דעט) בעצאהלען א חוב.

discharge' a du'ty ‏(דיס-טשארדזש'
ע דיו'-טי) ערפילען א פפליכט.

discharged' and acquit'ted ‏(דיס-
טשארדזשד' ענד ע-קהוויט'-עד) פראנק
און פריי; בעצאהלט און קוויטירט.

discharge' from a du'ty ‏(דיס-
טשארדזש' פראם ע דיו'-טי) בעפרייען
פון א פערפפליכטונג.

discharge' in bank'ruptcy (דיס-טשארדזש' אין בענק'-ראפּט-סי) דאס בע־פרייען פון אבליגאציאנען [געלד־התחיבות'ען], בעת דאס געריכט נעהמט אב איינעמס פערמעגען און צוטיילט עס צווישען די קרעדיטארען [בעלי־חובות].

discharge' one's con'science (דיס-טשארדזש' הוואנז קאנ'-שענס) לייכטער מאכען דאס געוויסען.

dischar'ger *n.* (דיס-טשאר'-דזשער) אן אויסלאדער; אין עלעקטרא־טעכניק — אן אינסטרומענט, דורך וועלכען עלעקטריצי־טעט ווערט אויסגעלאדעט פון קאנדענסא־טאר [ז. *condenser*]; א כעמישער פּראדוקט, מיט וועלכען מען בלייכט צייג.

discharge' se'crets (דיס-טשארדזש' סי'-קרעטס) אויסזאגען סודות.

discharge' the ju'ry (דיס-טשארדזש' טהי דזשו'-רי) אבלאזען די געשווארענע [אין געריכט].

discharge'-tick'et *n.* (דיס-טשארדזש'-טיק'-עט) א בעפרייאונגס־צייגניס [א בי־לעט וואס ווערט ארויסגעגעבען איינעם, וואס איז געווען אין דיענסט, אז ער איז ענטלאסען].

discharge'-valve *n.* (דיס-טשארדזש'-וועלוו) אויסלאז־ווענטיל [דאס אויבער־שטע דעקעל אין א פּומפּ, וואס עפענט זיך ארויסצולאזען דאס וואסער].

dis'ciform *a.* (דיס'-אי-פארם) ענהליך צו א דיסק [א רונדע פּלאטע].

disci'ple *n.* (די-סאי'-פּל) א תלמיד, א שילער; אן אנהענגער, א נאכפאלגער.

disci'pleship *n.* (די-סאי'-פּל-שיפּ) דאס זיין א תלמיד, דאס נאכפאלגען איינעם אין זיינע אידעען אדער פּרינציפּען; דאס זיין אן אנהענגער פון איינעמס לעהרען.

dis'ciplinable *a.* (דיס'-אי-פּלין-עבל) וואס קען דיסציפּלינירט ווערען; וואס לאזט זיך לערנען; וואס איז אונטערגע־ווארפען אונטער א דיסציפּלין; וואס קען בעשטראפט ווערען אויף א דיסציפּלינא־רען אופן. ז. *discipline*.

dis'ciplinableness *n.* (דיס'-אי-פּלינ-עבל-נעס) דאס קענען זיין דיסציפּלינירט. ז. *discipline*.

disciplina'rian *n.* and *a.* (דיס-אי-פּלי-ניי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דיס־ציפּלין; דער וואס דיסציפּלינירט. ז. *discipline*.

dis'ciplinary *a.* (דיס'-אי-פּלי-נע-רי) דיסציפּלינאר, וואס איז שייך צו דיסצי־פּלין; וואס דיסציפּלינירט. ז. *discipline*.

dis'cipline *n.* and *v.* (דיס'-אי-פּלין) דיסציפּלין, די אונבעדינגטע געהארכזאמ־קייט צו בעשטימטע רעגעלען און תקנות; דאס לערנען אדער דאס ערציהען אויפ־צופיהרען זיך לויט בעשטימטע רעגעלען; די זאמלונג פון רעגעלען [ווי אין קירך אדער אין מיליטער־דיענסט], וועלכע דער אונטערגעווארפענער מוז אונבעדינגט פאל־גען; בעשטראפונג פאר ניט האלטען זיך אן די אנגענומענע בעשטימטע רעגעלען; די שטראף־מיטלען צו האלטען דעם אונ־טערגעווארפענעם אין געהארכזאמקייט; א דיסציפּלין, א בעזונדערע אבטיילונג פון קונסט אדער וויסענשאפט; דיסציפּלינ־רען, האלטען אין געהארכזאמקייט, לער־נען צו האלטען זיך אן בעשטימטע רע־געלען; בעשטראפען; אנווענדען געוויסע שטראף־מיטלען.

dis'cipliner *n.* (דיס'-אי-פּלינ-ער) דער וואס דיסציפּלינירט אדער לערענט.

disclaim' *v.* (דיס-קליים') 1. לייקענען; זיך ענטזאגען; ניט אנערקענען; פער־ווארפען; 2. אראבנעהמען די פעראנט־ווארטליכקייט פאר עפּעס; 3. זיך ענט־זאגען אנצונעהמען [אן אמט, א שטעלע].
2. I disclaim responsibility for his actions.

disclai'mer *n.* (דיס-קליי'-מער) איי־נער וואס זאגט זיך אב פון א געוויסער פאדערונג; איינער וואס אנערקענט ניט אדער פערווארפט; איינער וואס נעהמט פון זיך אראב די פעראנטווארטליכקייט פאר עפּעס; א דאקומענט וועגען איינעמס ענטזאגונג פון עפּעס.

disclama'tion *n.* (דיס-קלע-מיי'-שאן) דאס ניט אנערקענען; דאס ענטזאגען זיך פון עפּעס.

disclose' *v.* (דיס-קלאוז') אויפדעקען, ענטדעקען, אפּען מאכען; מאכען בע־וואוסט.
The investigation **disclosed** the truth.

disclosed' *a.* (דיס-קלאוזד') מיט אויס־געשפּרייטע פליגעל [וועגען א פויגעל וואס ווערט געצייכענט אויף א הערב]; אויפגעדעקט; בעקאנט געווארען.

disclo'ser *n.* (דיס-קלאו'-זער) דער אויפדעקער, דער וואס מאכט אפּען.

disclo'sure *n.* (דיס-קלאו'-זשור) די ענטדעקונג, די אפּען־מאכונג; אויפשלי־סונג.

discob'olus *n.* (דיס-קאב'-א-לאס) א דיסקוס־ווארפער [ביי די אלטע רוימער און גריכען האט עקזיסטירט א גימנאסטי־שער שפּיעל פון ווארפען אזעלכע רונדע שטיינערנע אדער מעטאלענע פּלאטען און קאפּען זיי. אזא פּלאטע האט מען גערופען דיסקוס און די שפּיעלער — דיסקוס־ווער־פער].

Discob'olus *n.* (דיס-קאב'-א-לאס) די בעריהמטע קלאסישע סטאטוע אין רוימי־שען מוזעאום, וועלכע שטעלט פאר א דיס־קוס־ווארפער [די סטאטוע איז געמאכט געווארען אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס פון דעם סקולפּטאר מיראן].

Discobolus

dis'coid *n.* and *a.* (דיס'-קאיד) וואס האט די פארם פון א דיסק [א שייבע, א רונדע פּלאטע]; עטוואס וואס זעהט אויס ווי א דיסק.

discoi'dal *a.* (דיס-קאי'-דעל) וואס האט די פארם פון א דיסק [א שייבע, א רונדע פּלאטע].

discol'or *v.* and *a.* (דיס-קאל'-אר) אוועקנעהמען דעם נאטירליכען קאליר, ענדערען די פארב; פערשטעלען עטוואס איז א פאלשען קאליר; פון פערשיעדע־נע קאלירען אדער פארבען [וועגען חיות אדער פלאנצען].

discol'orate *a.* (דיס-קאל'-אר-אייט) פון פערשיעדענע קאלירען אדער פארבען [וועגען חיות אדער פלאנצען].

discolora'tion *n.* (דיס-קאל-א-ריי'-שאן) דאס אבבלאקירען; דאס זיין אב־בלאקירט; דאס אוועקנעהמען דעם קאליר; די ענדערונג פון דער פארב; די ענדע־רונג פון אויסזעהן.

discol'ored *a.* (דיס-קאל'-ארד) אבבלא־קירט, אבגעגאנגען די פארב; געענדערט די פארב.

discol'orous *a.* (דיס-קאל'-אר-אס) פון פערשיעדענע פארבען אדער קאלירען.

discom'fit *v.* (דיס-קאמ'-פיט) דער־שלאגען; בעזיעגען, בייקומען; צושטע־רען די פּלענער.

discom'fiture *n.* (דיס-קאמ'-פי-טשור) א נידערלאגע; ענטמוטיגונג.

discom'fort *n.* and *v.* (דיס-קאמ'-פארט) מאכען אונאנגענעהם אדער אונ־בעקוועם; קרענקען, בעטריבען, ענטמוטי־גען; קרענקונג, בעטריבניס, ענטמוטיגונג; אונבעקוועמליכקייט.

discom'fortable *a.* (דיס-קאמ'-פאר-טעבל) אונבעקוועם, אונאנגענעהם.

discommend' *v.* (דיס-קא-מענד') טאדלען; שלעכט רעקאמענדירען.

discommen'dable *a.* (דיס-קא-מענ'-דעבל) ניט לויבענסווערטה; ניט צו רע־קאמענדירען; ווערטה צו טאדלען.

discommen'dableness *n.* (דיס-קא-מענ'-דעבל-נעס) דאס זיין ווערטה געטא־דעלט צו ווערען; דאס זיין ניט לויבענס־ווערטה.

discommenda'tion *n.* (דיס-קא-מען-דיי'-שאן) דאס טאדלען.

discommen'der *n.* (דיס-קא-מענ'-דער) איינער וואס טאדעלט.

discommis'sion *v.* (דיס-קא-מיש'-אן) אוועקנעהמען די קאמיסיאן.

discommode' *v.* (דיס-קא-מאוד') אונ־בעקוועם מאכען; בעלעסטיגען.

discommo'dious *a.* (דיס-קא-מאו'-די-אס) אונבעקוועם; בעלעסטיגענד.

discommo'diously *adv.* (דיס-קא-מאו'-די-אס-לי) אויף אן אונבעקוועמען אדער בעלעסטיגענדיגען אופן.

discommo'diousness *n.* (דיס-קא-מאו'-די-אס-נעס) אונבעקוועמליכקייט; אונאנגענעהמליכקייט; בעלעסטיגונג.

discommod'ity *n.* (דיס-קא-מאד'-אי-טי) אונבעקוועמליכקייט; אונאנגענעהמליכ־קייט; בעלעסטיגונג; עטוואס וואס פער־שאפט אונבעקוועמליכקייט אדער אונאנגע־נעהמליכקייט.

discom'mon *v.* (דיס-קאמ'-אן) איבער־געבען פון רשות הרבים צום רשות היחיד; אויסשליסען פון קהל; אויסשליסען פון א געוויסען פּלאץ [הויפּטזעכליך צונעה־מען ביי איינעם דאס רעכט צו האנדלען מיט די סטודענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערסיטעט].

discom'mons *v.* (דיס-קאמ'-אנז) אויס־שליסען פון א געוויסען פּלאץ. ז. *discommon*.

discompose' *v.* (דיס-קאמ-פּאוז') ברענגען אין אונארדנונג; צומישען; בע־אונרוהיגען; אויפרעגען; שטערען די רוה.

discomposed' *a.* (דיס-קאמ-פּאוזד') גע־

בראכט אין אונארדנונג, צומישט; בעאוג־רוהיגט; אויפגערעגט.

discompo'sedness *n.* (דיס־קאמ־פאו'־זעד־נעס) א מיש־מאש, א תהו ובהו; א צומישעניש; אונרוהיגקייט, אויפגערעגט־קייט.

discompo'sure *n.* (דיס־קאמ־פאו'־זשור) אונארדנונג, צומישעניש; אונרוה; אויפרעגונג; דאס זיין צומישט.

disconcert' *v.* (דיס־קאן־סוירט') ברייג־גען אין אונארדנונג; צומישען; שטעלען זיך אין וועג, שטערען; ברייגגען אין פערלעגענהייט; צוטומלען.

disconcer'tion *n.* (דיס־קאן־סויר'־שאן) פערלעגענהייט; צומישונג, פערווי־רונג; הינדערונג אדער צושטערונג פון פלענער.

disconcert'ment *n.* (דיס־קאן־סוירט'־מענט) ז. *disconcertion*.

discondu'cive *a.* (דיס־קאן־דיו'־סיוו) שטערענדיג, הינדערענדיג, ניט לאזענדיג פארווערטס קומען; מאכענדיג צו נישט.

disconfor'mity *n.* (דיס־קאן־פאר'־מי־טי) דער מאנגעל אין איבעראיינשטימיג־קייט; אונאיינשטימיגקייט; אונגלייכהייט.

discongru'ity *n.* (דיס־קאן־גרו'־אי־טי) אונגלייכהייט; אונאיינשטימיגקייט; א ווידערשפרוך.

disconnect' *v.* (דיס־קא־נעקט') פאנאנ־דערנעהמען, צושיידען, אבזונדערען, אב־בינדען.

disconnec'ted *a.* (דיס־קא־נעק'־טעד) אבגעבונדען; צושיידט, פאנאנדערגענו־מען.

disconnec'tedly *adv.* (דיס־קא־נעק'־טעד־לי) אויף אן אבגעבונדענעם אדער אבגעטיילטען אופן.

disconnec'ter *n.* (דיס־קא־נעק'־טער) אן אבבינדער; א מעכאנישע פארריכטונג פאנאנדערצונעהמען פערבונדענע מאשינען־טיילען.

disconnec'tion *n.* (דיס־קא־נעק'־שאן) אבבינדונג, שיידונג, אבזונדערונג.

discon'solate *a.* (דיס־קאן'־סא־לייט) טרויסטלאז, אהן נחמה; בעטריבט, טרוי־עריג, נידערגעשלאגען; וואס בעטריבט אדער רופט ארויס מרה־שחורה.

discon'solately *adv.* (דיס־קאן'־סא־לייט־לי) מיט בעטריבטהייט; מיט א גע־פאלענעם מוטה; טרויסטלאז, נידערגע־שלאגען, טרויעריג.

discon'solateness *n.* (דיס־קאן'־סא־לייט־נעס) דאס זיין טרויסטלאז אדער ני־דערגעשלאגען; טרויסטלאזיגקייט, בע־טריבטקייט, נידערגעשלאגענקייט.

discontent' *n., a. and v.* (דיס־קאן־טענט') אונצופרידענהייט, פערדרוס; אונ־צופרידען, פערדריסליך; מאכען אונצו־פרידען אדער פערדריסליך.

disconten'ted *a.* (דיס־קאן־טענ'־טעד) אונצופרידען; פערדריסליך.

disconten'tedly *adv.* (דיס־קאן־טענ'־טעד־לי) אויף אן אונצופרידענעם אדער פערדריסליכען אופן.

disconten'tedness *n.* (דיס־קאן־טענ'־טעד־נעס) אונצופרידענהייט, פערדריסליכ־קייט; דאס זיין אונצופרידען אדער פער־דריסליך.

disconten'ting *a.* (דיס־קאן־טענ'־טינג) מאכענדיג אונצופרידען אדער פער־דריסליך.

discontent'ment *n.* (דיס־קאן־טענט'־מענט) אונצופרידענהייט; פערדרוס.

discontig'uous *a.* (דיס־קאן־טיג'־יו־אס) וואס גרענעצען זיך ניט; וואס בע־ריהרען זיך ניט.

discontin'uance *n.* (דיס־קאן־טינ'־יו־ענס) די אונטערברעכונג; דאס אויפהע־רען; מאנגעל אין צוזאמענהאנג.

discontinua'tion *n.* (דיס־קאן־טינ־יו־איי'־שאן) דאס אונטערברעכען; דאס אויפהערען.

discontin'ue *v.* (דיס־קאן־טינ'־יו) אונ־טערברעכען, אויפהערען.

discontin'ue a busi'ness (דיס־קאן־טינ'־יו ע ביז'־נעס) אויפגעבען א גע־שעפט.

discontin'uer *n.* (דיס־קאן־טינ'־יו־ער) דער וואס אונטערברעכט אדער הערט אויף.

discontinu'ity *n.* (דיס־קאן־טי־ניו'־אי־טי) דאס ניט האבען קיין צוזאמענ־האנג; דאס פעהלען פון צוזאמענהאנג צווישען די טיילען; אין מאטעמאטיק — א שפרונגווייזער איבערגאנג פון איין ווערטה צום צווייטען.

discontin'uor *n.* (דיס־קאן־טינ'־יו־אר) ז. *discontinuer*.

discontin'uous *a.* (דיס־קאן־טינ'־יו־אס) אונטערבראכען; וואס האט ניט קיין צוזאמענהאנג.

discontin'uously *adv.* (דיס־קאן־טינ'־יו־אס־לי) מיט אונטערברעכונגען.

dis'cord *n.* (דיס'־קאהרד) אונאיינשטי־מיגקייט, דאס זיין געגען, צוזאמענשטויס, צווויסטיגקייט, שטרייט, קאמפף; דיסהאר־מאניע, דיסאנאנס, פעראייניגונג פון צוויי קלאנגען וואס הארמאנירען ניט; דער אינ־טערוואל צווישען אזעלכע צוויי קלאנגען; איינער פון אזעלכע צוויי קלאנגען; א ניט־הארמאנישער שטארקער גערויש, א גע־רויש פון פערשיעדענע קלאנגען, א צוזא־מענמישונג פון קלאנגען.

discord' *v.* (דיס־קאהרד') זיין אונאיינ־שטימיג; ניט הארמאנירען; קומען אין צוזאמענשטויס.

discor'dance *n.* (דיס־קאהר'־דענס) אונאייניגקייט, דאס ניט שטימען, דאס זיין געגען, דאס ניט זיין אין איינקלאנג, דיס־הארמאניע, דיסאנאנס [פעראייניגונג פון צוויי קלאנגען וואס הארמאנירען ניט]; ווידערשפרוך.

discor'dancy *n.* (דיס־קאהר'־דענ־סי) ז. *discordance*.

discor'dant *a.* (דיס־קאהר'־דענט) אונ־איניג, ניט איינשטימענד, ניט פאסענד; נים הארמאניש [אין קלאנג]; וואס איז דער היפוך אדער דער געגענזאץ; ווי־דערשפרעכענד.

discor'dantly *adv.* (דיס־קאהר'־דענט־לי) אויף א ווידערשפרעכענדען, ניט איינ־שטימענדען אדער ניט הארמאנישען שטיי־גער.

dis'count *n.* (דיס'־קאונט) דאס ארא־בלאזען אדער דאס אראבציהען [פון פריי־זען אדער פון חוב ביי איינצאהלונגען]; ראבאט [דאס אראבלאזען פון פרייז]; דאס דיסקאנטירען [דאס אויסצאהלען א וועקסעל פאר געוויסע פראצענטען פאר דעם טערמין]; דיסקאנט [די פראצענ־טען וואס ווערען אראבגערעכענט פון א וועקסעל, אויף וועלכען עס ווערט אויסגע־צאהלט פאר דעם טערמין].

discount' *v.* (דיס־קאונט') אראבציהען, ארונטערערעכענען, אראבלאזען [פון פרייז אדער פון חוב ביי איינצאהלונגען]; דיס־קאנטירען [פאר א געוויסען פראצענט, אויסצאהלען אויף א וועקסעל פאר'ן טער־מין]; געבען ראבאט [אראבלאזען פון פרייז]; ארויסלאזען פון חשבון; ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט, זיך ניט רעכענען [מיט עטוואס]; רעכענען אויף עפעס אין פאראויס; פאראויס אננעהמען אלס בעשטימט.

discoun'table *a.* (דיס־קאונ'־טעבל) וואס קען דיסקאנטירט ווערען [וועגען וועקסלען]. ז. *discount*.

dis'count-bro'ker *n.* (דיס'־קאונט־בראו'־קער) איינער וואס דיסקאנטירט [צאהלט אויס אין פאראויס, פאר גע־וויסע פראצענטען, פאר וועקסלען] און מאכט הלואות אויף משכנות.

dis'count day (דיס'־קאונט דיי) א בעשטימטער טאג אין וואך, ווען בענק דיסקאנטירען וועקסלען. ז. *discount*.

discoun'tenance *n. and v.* (דיס־קאונ'־טע־נענס) ארויסצייגען אונצופרי־דענהייט מיט עפעס; צוריקהאלטען; ניט זיין גינסטיג צו עפעס; קאלט בעהאנדלען; אראבשלאגען פון מוטה; קאלטע בעהאנד־לונג; אונפריינדליכקייט; אונגינסטיגקייט; עטוואס וואס האלט צוריק אדער שלאגט אראב פון מוטה.

discoun'tenancer *n.* (דיס־קאונ'־טע־נענ־סער) איינער וואס צייגט ארויס אונ־צופרידענהייט; איינער וואס איז ניט גינסטיג אדער אונפריינדליך; איינער וואס בעהאנדעלט קאלט, שלאגט אראב פון מוטה אדער האלט צוריק.

dis'counter *n.* (דיס'־קאונ־טער) איי־נער וואס דיסקאנטירט [צאהלט אויס פאר געוויסע פראצענטען, פאר וועקסלען פאר'ן טערמין]; איינער וואס קויפט אויף וועקסלען.

discour'age *v.* (דיס־קאר'־עדזש) 1. אב־שטויסען אדער אבווענדען איינעם פון צו טהאן עפעס; ראטהען דאגעגען; 2. אוועק־נעהמען דעם קוראזש, אראבשלאגען פון מוטה; מאכען צו פיהלען זיך נידערגע־שלאגען; ענטמוטיגען.

1. My friends are **discouraging** me from this undertaking.

discour'ageable *a.* (דיס־קאר'־עדזש־עבל) וואס פערלירט שנעל דעם מוטה.

discour'agement *n.* (דיס־קאר'־עדזש־מענט) דאס אוועקנעהמען דעם קוראזש, די אראבשלאגונג פון מוטה; דאס אנווע־רען דעם מוטה, דאס פיהלען זיך נידער־געשלאגען; דאס וואס ענטמוטיגט, דאס וואס ווענדט אב אדער דערלאזט ניט דורכ־צופיהרען עפעס; אן עצה ניט צו טהאן עפעס; ענטמוטיגונג.

discour'ager *n.* (דיס־קאר'־ע־דזשער) דער ענטמוטיגער; דאס וואס שטערט אדער דערלאזט ניט דורכצופיהרען עפעס.

discour'aging *a.* (דיס־קאר'־ע־דזשינג) ענטמוטיגענד.

discour'agingly *adv.* (דיס־קאר'־ע־דזשינג־לי) אויף אן ענטמוטיגענדען אופן.

discourse' *n. and v.* (דיס־קאורס') 1. א געשפרעך, א רעדע; דער פראצעס פון לאגישען דענקען; א טראקטאט, א ווי־סענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס; 2. רעדען; האלטען א פארטראג, געבען א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס; דענקען אין א לאגישער ארט, פיה־רען א שלום־פאלגערונג פון איין זאך אויף דער צווייטער; ארויסברייגגען.

2. We **discoursed** about the future of the country.

discour'ser *n.* (דיס־קאור'־סער) א רעדנער, א בעל דברן; איינער וואס גיט א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס.

discour'teous *a.* (דיס-קויר'-טי-אַס) גראָב, אונהעפליך, אונאַנשטענדיג.

discour'teously *adv.* (דיס-קויר'-טי-אַס-לי) אויף אַן אונהעפליכען שטייגער; מיט גראָבקייט.

discour'teousness *n.* (דיס-קויר'-טי-אַס-נעס) אונאַנשטענדיגקייט, אונהעפליכקייט, גראָבקייט.

discour'tesy *n.* (דיס-קויר'-טע-סי) גראָבקייט, אונאַנשטענדיגקייט; אונהעפליכקייט.

dis'cous *a.* (דיס'-קאַס) ענהליך צו אַ דיסק [אַ רונדע פּלאַטע, אַ שייבע].

discov'er *v.* (דיס-קאַוו'-ער) אויפדעקען, אויסגעפינען, ענטדעקען; אויסשפּאַנירען.

discoverabil'ity *n.* (דיס-קאַוו-ער-ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אויפגעדעקט אָדער ענטדעקט ווערען.

discov'erable *a.* (דיס-קאַוו'-ער-עבל) וואָס מען קען ענטדעקען אָדער אויסגעפינען.

discov'er by dig'ging (דיס-קאַוו'-ער באַי דיג'-אינג) אויסגראָבען פון אונטער דער ערד.

discov'erer *n.* (דיס-קאַוו'-ער-ער) אַן ענטדעקער; דער וואָס קומט דער ערשטער אין אַ פּלאַץ וואו קיינער איז נאָך ניט געווען פאַר איהם; דער וואָס דערוויסט זיך עפּעס פריהער פאַר אַנדערע.

discov'ert *a.* (דיס-קאַוו'-ערט) ניט אונטער אַ מאַן'ס הערשאַפט; ניט פערהייראַט [ווענען אַ פרוי].

discov'erture *n.* (דיס-קאַוו'-ער-טשור) די אונאַבהענגיגקייט פון דער פרוי פון דעם מאַן'ס הערשאַפט.

discov'ery *n.* (דיס-קאַוו'-ער-אי) אַן ענטדעקונג, אַן ערפינדונג; אַן אויסגעפינונג; אין געריכטס-פיהרונג — די אויפדעקונג פון געוויסע פאַקטען אָדער דאָקומענטען, וואָס איין צד איז מחויב צו פערעפענטליכען לויט דער פאָדערונג פון צווייטען צד.

discov'ery-claim *n.* (דיס-קאַוו'-ער-אי-קליים) דאָס שטיק ערד וואו עס געפינען זיך געוויסע מעטאַלען אָדער שטיינקויהלען, אויף וועלכען איינער פאָדערט דאָס רעכט פון אייגענטום אויף'ן גרונד, אַז ער האָט דער ערשטער ענטדעקט די מעטאַלען אָדער קויהלען אויף דעם פּלאַץ.

discred'it *n. and v.* (דיס-קרעד'-איט) ניט גלויבען, ניט געבען קיין צוטרוי; שאַדען איינעמס רעפּוטאַציע אָדער קרעדיט; ווירקען מען זאָל צו איינעם קיין צוטרוי ניט האָבען; קאָמפּראָמעטירען; דאָס ניט האָבען קיין גוטען נאָמען; קאָמפּראָמעטירונג; דאָס אָנווערען דעם קרעדיט.

discred'itable *a.* (דיס-קרעד'-אי-טעבל) וואָס האָט ניט קיין גוטען נאָמען; צו וועמען מען האָט ניט קיין צוטרוי; שענדליך; בעשענדעט; קאָמפּראָמעטירענד.

discred'itably *adv.* (דיס-קרעד'-אי-טע-בלי) מאַכענדיג אַ שלעכטען נאָמען.

discreet' *a.* (דיס-קריעט') קלוג, פערנינפטיג; פאָרזיכטיג, בעזאָנען.

discreet'ly *adv.* (דיס-קריעט'-לי) אויף אַ פאָרזיכטיגען, פערנינפטיגען שטייגער.

discreet'ness *n.* (דיס-קריעט'-נעס) פערנינפטיגקייט; פאָרזיכטיגקייט, בעזאָנענהייט; קלוגשאַפט.

discrep'ance *n.* (דיס-קרעפּ'-ענס) ז. *discrepancy*.

discrep'ancy *n.* (דיס-קרעפּ'-ען-סי) אַ חילוק, פערשיעדענהייט, אונאייינשטימונג מיט די ווירקליכע פאַקטען.
The accounts showed many **discrepancies**.

discrep'ant *a.* (דיס-קרעפּ'-ענט) פערשיעדען; וואָס שטימט ניט איין מיט די ווירקליכע פאַקטען.

discrete' *a.* (דיס-קריעט') אַבגעזונדערט, אונטערגעשיידעט, אינדיווידועל; וואָס בעשטעהט פון בעזונדערע טיילען; ניט צוזאַמענגעבונדען.

discrete'ly *adv.* (דיס-קריעט'-לי) בעזונדער, אין בעזונדערע טיילען.

discrete'ness *n.* (דיס-קריעט'-נעס) דאָס אַבגעטיילט, דאָס זיין פאַנאַנדערגענומען.

discre'tion *n.* (דיס-קרעש'-אַן) 1. פאָרזיכטיגקייט, פערנינפטיגקייט, בעשיידענהייט; 2. זעלבסטשטענדיגקייט אין דענקען און האַנדלען; 3. דאָס רעכט פון אַ ריכטער צו האַנדלען אין געוויסע פעלע לויט זיין אייגענעם פערשטאַנד און ווילען.
1. He acts with **discretion**. 2. She has reached the years of **discretion**. 3. The law grants the judge vast powers of **discretion**.

discre'tional *a.* (דיס-קרעש'-אַן-על) וואָס ווערט געטהאָן לויט דעם אייגענעם ווילען און פערשטאַנד.

discre'tionally *adv.* (דיס-קרעש'-אַן-על-אי) לויט'ן ווילען, לויט'ן אייגענעם פערשטאַנד.

discre'tionarily *adv.* (דיס-קרעש'-אַן-ע-רי-לי) ז. *discretionally*.

discre'tionary *a.* (דיס-קרעש'-אַן-ע-רי) וואָס קען געטהאָן ווערען לויט דעם אייגענעם ווילען; ניט בעשרענקט מיט אַ געוויסע רעגולאַמענט.

discre'tively *adv.* (דיס-קריע'-טיוו-לי) אונטערשיידענד; בעזונדער.

discrim'inate *v. and a.* (דיס-קרים'-אי-נייט) אונטערשיידען, אויסצייכענען; מאַכען אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם; אונטערגעשיידעט, אויסגעצייכענט, מיט אַן אויסנאַהם.

discrim'inately *adv.* (דיס-קרים'-אי-נייט-לי) מיט אַן אונגינסטיגער אויסנאַהם.

discrim'inateness *n.* (דיס-קרים'-אי-נייט-נעס) דאָס זיין אונטערגעשיידעט, דאָס זיין אין אַן אונגינסטיגער אויסנאַהם.

discrim'inating *a.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג) אונטערשיידענד, אויסצייכענענד; מאַכענדיג אַן אונגינסטיגע אויסנאַהם.

discrim'inating du'ty (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג דיו'-טי) אַ העכערע אַבצאָהלונג אויף אַ געוויסער סחורה, ווען זי ווערט געבראַכט אונדירעקט פון דעם לאַנד וואו מען האָט זי פּראָדוצירט, איידער ווען זי ווערט געבראַכט דירעקט פון דאָרטען [ווען למשל אַן אַמעריקאַנער פּראָדוקט קומט אַן אין רוסלאַנד ניט דירעקט פון אַמעריקאַ נאָר פון ענגלאַנד, דאַן ליעגט אויף דעם פּראָדוקט אַ גרעסערע אַבצאָהלונג]; אַ העכערע אַבצאָהלונג אויף אַ געוויסע סחורה ווען זי ווערט געבראַכט פון איין לאַנד, איידער ווען די זעלביגע סחורה ווערט געבראַכט פון אַן אַנדער לאַנד.

discrim'inatingly *adv.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טינג-לי) אויף אַן אונגינסטיגען שטייגער.

discrimina'tion *n.* (דיס-קרים-אי-ניי'-שאַן) אַן אונטערשיידונג אָדער אויסצייכנונג; דאָס מאַכען אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם; אַ כאַראַקטעריסטישער אונטערשיעד.

discrim'inative *a.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טיוו) אונטערשיידענד, אויסצייכענענד; מאַכענדיג אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inatively *adv.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טיוו-לי) מיט אַן אונטערשיעד; אונטערשיידענדיג; מאַכענדיג אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inator *n.* (דיס-קרים'-אי-ניי-טאָר) איינער וואָס אונטערשיידעט אָדער וואָס מאַכט אַן אויסנאַהם פאַר איינעם צו שאַדען איהם.

discrim'inatory *a.* (דיס-קרים'-אי-נע-טאָ-רי) וואָס דיענט אַלס אונטערשיידונגס-צייכען; וואָס מאַכט אַן אויסנאַהם צום שאַדען פון צווייטען.

discrown' *v.* (דיס-קראַון') אַוועקנעהמען די קרוין, מאַכען פאַר אוים געקרוינטער.

discur'sion *n.* (דיס-קויר'-שאַן) דאָס דענקען אין אַ לאָגישער אָרט, דאָס פיהרען אַ שלוס-פאָלגערונג פון איין זאַך אויף דער צווייטער.

discur'sive *a.* (דיס-קויר'-סיוו) אַריבערגעהענדיג אויבערפלעכליך און גיך פון איין געגענשטאַנד צום צווייטען; שפּרינגענדיג פון איין פּונקט צום צווייטען; וואָס שייך צו דער אורטיילונגס-קראַפט אָדער צו דער פעהיגקייט צו פיהרען אַ שלוס-פאָלגערונג פון איין זאַך אויף דער צווייטער.

discur'sive judg'ment (דיס-קויר'-סיוו דזשאַדזש'-מענט) אַן אורטייל וועגען אַ זאַך אַלס אַ רעזולטאַט פון אַ לאָגישען געדאַנקען-פּראָצעס; אַ שלוס-פאָלגערונג.

discur'sively *adv.* (דיס-קויר'-סיוו-לי) אַבוויכענדיג פון איין פּונקט און אַריבערגעהענדיג צום צווייטען; שפּרינגענדיג פון איין געגענשטאַנד צום צווייטען; אַרגומענטירענדיג; דורך אַן אורטייל אַלס רעזולטאַט פון אַ לאָגישען געדאַנקען-גאַנג.

discur'siveness *n.* (דיס-קויר'-סיוו-נעס) דאָס אַבוויכען אָדער אַריבערגעהן פון איין פּונקט צום צווייטען; דאָס אורטיילען וועגען אַ זאַך נאָך אַ געוויסען לאָגישען געדאַנקען-פּראָצעס.

discur'sus *n.* (דיס-קויר'-סאַס) דער פּראָצעס פון לאָגישען דענקען; אַרגומענטאַציאָן.

dis'cus *n.* (דיס'-קאַס) אַ דיסקוס, אַזאַ רונדע, שטיינערנע אָדער מעטאַלענע פּלאַטע וואָס פלעגט פון די אַלטע רוימער און גריכען בענוצט ווערען פאַר גימנאַסטישע צוועקען.

discuss' *v.* (דיס-קאַס') דיסקוטירען, האַבען אַ ויכוח; גרינדליך אונטערזוכען.

discuss'able *a.* (דיס-קאַס'-עבל) וואָס קען דיסקוטירט ווערען.

discuss' a bot'tle (דיס-קאַס' ע באָטל) "אונטערזוכען" דעם טעם פון פלעשעל [ד. ה. אויסזויפען ביז צום דעק].

discuss'er *n.* (דיס-קאַס'-ער) איינער וואָס דיסקוטירט אָדער מאַכט אַ קריטישע אונטערזוכונג.

discus'sion *n.* (דיס-קאַש'-אַן) אַ דיסקוסיאָן, אַ ויכוח.

discus'sional *a.* (דיס-קאַש'-אַנ-על) וואָס שייך צו אַ דיסקוסיאָן; דיסקוטירענדיג.

discuss'ive *n.* (דיס-קאַס'-איוו) אַן אויפריסונגס-מיטעל פאַר אַ געשווילעכטס.

discu'tient *n. and a.* (דיס-קיו'-שיענט) וואָס רייסט אויף [אַ געשווילעכטס]; אַן אויפריסונגס-מיטעל פאַר אַ געשוויר אָדער געשווילעכטס.

disdain' *n. and v.* (דיס-דיין') פעראכטען, פעראבשייען, האלטען פאר אונווירדיג; פעראכטונג; פעראבשייאונג; גרינגשעצונג.

Men should **disdain** to do a mean act.

disdain'ful *a.* (דיס-דיינ'-פול) פעראכטענד; פערעכטליך; גרינגשעציג.

disdain'fully *adv.* (דיס-דיינ'-פול-אי) מיט פעראכטונג, מיט גרינגשעצונג.

disdain'fulness *n.* (דיס-דיינ'-פול-נעס) פערעכטליכקייט; פעראכטונג; גרינגשעצונג.

disdiapa'son *n.* (דיס-דאי-ע-פיי'-זאן) אין מוזיק — די דאפעלטע אקטאווע.

disease' *n. and v.* (די-זיז') א קראנקהייט; קראנקהאפטער, אוננארמאלער צושטאנד; קראנק מאכען; קראנק זיין.

diseased' *a.* (די-זיזד') קראנק, אנגעשטעקט [מיט א קראנקהייט].

diseased' mind (די-זיזד' מאינד) א משוגע'נער; א משוגע'נער שכל.

disea'sedness *n.* (די-זי'-זעד-נעס) קראנקהייט, קרענקליכקייט.

disedge' *v.* (דיס-עדזש') מאכען שטומפף, אראבנעהמען דעם שארף אדער דעם שפיץ.

disedifica'tion *n.* (דיס-עד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערקלענערען, דאס פערערגערען, דאס שעדיגען, דאס ערנידעריגען [מאראל, רעליגיאן, גלויבען א. ד. ג.]; א סקאנדאל.

dised'ify *v.* (דיס-עד'-אי-פאי) פערקלענערען, פערערגערען, ערנידריגען, שעדיגען [מאראל, רעליגיאן, גלויבען א. ד. ג.].

disembar'go *v.* (דיס-עמ-באר'-גאו) בעפרייען פון א לאדונג, אראבנעהמען א לאדונג.

disembark' *v.* (דיס-עמ-בארק') אויסלאדען א שיף; לאנדען.

disembarka'tion *n.* (דיס-עמ-באר-קיי'-שאן) דאס אויסלאדען א שיף; די לאנדונג.

disembark'ment *n.* (דיס-עמ-בארק'-מענט) ז. *disembarkation*

disembar'rass *v.* (דיס-עמ-בער'-עס) פריי מאכען, לויז מאכען [פון א פערלעגענהייט, שוועריגקייטען, שטערונג אדער שווערער משא]; קלאר מאכען; ארויספלאנטערען.

disembar'rassment *n.* (דיס-עמ-בער'-עס-מענט) דאס בעפרייען [פון א פערלעגענהייט, שטערונגען, שוועריגקייטען אדער א שווערער משא]; דאס קלאר מאכען, דאס אויספלאנטערען.

disembat'tled *a.* (דיס-עמ-בעט'לד) אהן פעסטונגס-טורעמס, אהן פעסטונגס-ווענט.

disembay' *v.* (דיס-עמ-ביי') ארויספאהרען מיט דער שיף פון בוכט [קליינער ים-אויסגוס].

disembel'lish *v.* (דיס-עמ-בעל'-איש) אראבנעהמען די בעציערונגען; מיאוס מאכען.

disembit'ter *v.* (דיס-עמ-ביט'-ער) בעפרייען פון דער ביטערקייט; מאכען זיס אדער אנגענעהם.

disembod'iment *n.* (דיס-עמ-באד'-אי-מענט) דאס בעפרייען פון קערפער, דאס מאכען קערפערלאז; דאס זיין קערפערלאז.

disembod'y *v.* (דיס-עמ-באד'-אי) בעפרייען פון קערפער, מאכען קערפערלאז; אויסשליסען פון א מיליטער-פערבאנד, אויפלעזען [מיליטער].

disembogue' *v.* (דיס-עמ-באוג') זיך אויסגיסען אדער אריינפליסען [וועגען טייכען, וואס פליסען אריין אין אנדערע טייכען אדער אין ים]; ארויסשטויסען, ארויסווארפען; געפינען אן עפענונג אדער אן אויסגאנג; ארויסגעהן פון א טייך אדער בוכט [וועגען שיפען].

disembogue'ment *n.* (דיס-עמ-באוג'-מענט) דער אויסגוס, דער אויספלוס [פון איין טייך אין צווייטען אדער אין ים].

disembos'om *v.* (דיס-עמ-בוז'-אם) אבשיידען פון בוזעם, אבשיידען.

disembow'el *v.* (דיס-עמ-באו'-על) ארויסנעהמען די געדערים; ארויסנעהמען די אינוועניגסטע טיילען; מאכען א שניט אין בויך אזוי אז די געדערים זאלען ארויספאלען [ווי למשל, ביי דעם יאפאנעזישען "הארא-קירי" — א זעלבסטמארד דורך אויפשניידען זיך דעם בויך]; נעהמען אדער ציהען פון די געדערים [ווי שפינוועב].

disembow'elment *n.* (דיס-עמ-באו'-על-מענט) דאס ארויסנעהמען די געדערים; דאס ארויסנעהמען די אינוועניגסטע טיילען.

disembow'er *v.* (דיס-עמ-באו'-ער) לאזען אהן א ביידעל, לאזען אהן א וואהנונג.

disembroil' *v.* (דיס-עמ-בראיל') קלאר מאכען, אויפפלאנטערען.

disempow'er *v.* (דיס-עמ-פאו'-ער) אוועקנעהמען די מאכט.

disena'ble *v.* (דיס-ענ-איי'בל) מאכען אונפעהיג, מאכען שוואך.

disenam'ored *a.* (דיס-ענ-עמ'-ארד) אויסגעניכטערט, בעפרייט פון א ליעבע.

disenchain' *v.* (דיס-ענ-טשיין') בעפרייען פון קייטען, פריי מאכען.

disenchant' *v.* (דיס-ענ-טשענט') ענטצויבערען, בעפרייען פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פון פערפיהרטקייט; אויסניכטערען פון א בעצויבערונג.

disenchan'ter *n.* (דיס-ענ-טשענ'-טער) איינער וואס ענטצויבערט, בעפרייט פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פון פערפיהרטקייט.

disenchant'ment *n.* (דיס-ענ-טשענט'-מענט) ענטצויבערונג; דאס אויפהערען צו זיין פער'כשוף'ט, בעצויבערט אדער פערפיהרט; דאס בעפרייען פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פערפיהרטקייט; דאס אויסניכטערען פון א בעצויבערונג.

disenchan'tress *n.* (דיס-ענ-טשענ'-טרעס) איינע וואס ענטצויבערט, בעפרייט פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פערפיהרטקייט.

disencour'age *v.* (דיס-ענ-קאר'-עדזש) ענטמוטיגען.

disencum'ber *v.* (דיס-ענ-קאמ'-בער) בעפרייען פון א לאסט אדער שטערונג.

disencum'berment *n.* (דיס-ענ-קאמ'-בער-מענט) דאס בעפרייען פון א לאסט אדער שטערונג.

disencum'brance *n.* (דיס-ענ-קאמ'-ברענס) בעפרייאונג פון א לאסט אדער שטערונגען.

disendow' *v.* (דיס-ענ-דאו') צונעהמען די פאנדען, וואס דיענען אלס א קוואל פון שטענדיגער הכנסה.

disendowed' *a.* (דיס-ענ-דאוד') וואס האט ניט קיין שטענדיגען קוואל פון הכנסות; מיטעללאז; אהן פריווילעגיעס; וואס בעלאנגט צו דעם פראלעטאריער-קלאס; וואס בעלאנגט צו די ניט פריווילעגירטע [פלעבעער].

disendow'ment *n.* (דיס-ענ-דאו'-מענט) דאס צונעהמען די פאנדען, וואס דיענען אלס שטענדיגער קוואל פון הכנסה.

disenfran'chise *v.* (דיס-ענ-פרענ'-טשאיז) ז. *disfranchise*

disenfran'chisement *n.* (דיס-ענ-פרענ'-טשיז-מענט) ז. *disfranchisement*

disengage' *v.* (דיס-ענ-גיידזש') בעפרייען; בעפרייען פון א פערשפרעכען, פערפפליכטונג, בעשעפטיגונג אדער פערבינדונג; אבטיילען, אבשיידען; זיך צוריקציהען, זיך צושיידען.

disengaged' *a.* (דיס-ענ-גיידזשד') פריי, ניט פערבונדען, ניט געבונדען, ניט פערנומען; זארגלאז, לייכט.

disenga'gedness *n.* (דיס-ענ-גיי'-דזשעד-נעס) דאס זיין פריי, ניט געבונדען, ניט פערבונדען, ניט פערנומען.

disengage'ment *n.* (דיס-ענ-גיידזש'-מענט) די בעפרייאונג פון פערבינדונגען, פערפפליכטונגען, זארגען, פערנומענקייט א. ד. ג.; אונבעצוואונגענהייט, לייכטקייט; דאס אבטיילען, דאס אבשיידען.

disenno'ble *v.* (דיס-ע-נאו'בל) אוועקנעהמען אן עהרען-טיטול; מאכען פאר אויס נאבעלמאן; דעגראדירען; ערנידריגען; מאכען שענדליך.

disenroll' *v.* (דיס-ענ-ראול') אויסשטרייכען פון א ליסטע.

disenslave' *v.* (דיס-ענ-סלייוו') בעפרייען פון קנעכטשאפט.

disentail' *n. and v.* (דיס-ענ-טייל') אראבנעהמען פון לאנד-אייגענטום די בעשרענקונג, לויט וועלכער דאס אייגענטום טאר ניט פערקויפט ווערען און מוז איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג, צו געוויסע פערזאנען; אבטיילען, אבזונדערען; דאס בעפרייען לאנד-אייגענטום פון א בעשרענקונג; אבשיידונג, אבזונדערונג.

disentan'gle *v.* (דיס-ענ-טענ'גל) 1. אויפפלאנטערען, ארויספלאנטערען; 2. בעפרייען.

2. He **disentangled** himself from political affairs.

disentan'glement *n.* (דיס-ענ-טענ'גל-מענט) דאס אויפפלאנטערען אדער ארויספלאנטערען; דאס אויפגעפלאנטערט ווערען, דאס ארויספלאנטערען זיך.

disenthrall' *v.* (דיס-ענ-טהראהל') בעפרייען; לויז מאכען; בעפרייען פון קנעכטשאפט.

disenthral'ment *n.* (דיס-ענ-טהראהל'-מענט) בעפרייאונג; בעפרייאונג פון קנעכטשאפט.

disenthrone' *v.* (דיס-ענ-טהראון') אראבזעצען פון טהראן.

disenti'tle *v.* (דיס-ענ-טאי'טל) צונעהמען דאס רעכט אדער דעם אנשפרוך אויף עפעס.

disentomb' *v.* (דיס-ענ-טוהם') ארויסנעהמען פון קבר.

disentrance' *v.* (דיס-ענ-טרענס') אויפוועקען פון א טיעפען שלאף; זיך אויפכאפען פון טיעפען שלאף; זיך בעפרייען פון פערפיהרטקייט.

disentwine' *v.* (דיס-ענ-טהוואין') פאנאנדערפלעכטען, פאנאנדערפלאנטערען.

disep'alous *a.* (דאי-סעפ'-ע-לאס) ווע־

גען בלומען — וואס זייערע אויסערע אונטערשטע גרינע בלומען-בעכערלעך בעשטעהן פון צוויי בלעטלעך.

disestab′lish *v.* (דים-עס-טעב′-ליש) אבשאפען אן אינסטיטוציאן אדער קערפערשאפט ; צונעהמען די שטאאטס-אונטערשטיצונג אדער די שטאאטס-אנערקענונג [הויפטזעכליך וועגען א קירך, וואס איז געווען אנערקענט אלס די אפיציעלע שטאאטס-קירך].

disestab′lishment *n.* (דים-עס-טעב′-ליש-מענט) דאס אבשאפען אן אינסטיטוציאן אדער קערפערשאפט ; דאס צונעהמען די שטאאטס-אונטערשטיצונג אדער שטאאטס-אנערקענונג [הויפטזעכליך וועגען א קירך, וואס איז געווען אנערקענט אלס די אפיציעלע שטאאטס-קירך].

disesteem′ *n. and v.* (דים-עס-טיעם′) גרינגשעצען ; גרינגשעצונג.

disfame′ *n.* (דים-פיים′) א שלעכטע רעפוטאציע, א שלעכטער נאמען.

disfa′vor *v. and n.* (דים-פיי′-וואר) זיין אונפריינדליך אדער אונגנעדיג ; זיין געגען ; ניט בעגינסטיגען ; אונגנאדע.
The General X is in **disfavor** because of the failure of his campaign.

disfa′vorer *n.* (דים-פיי′-וואר-ער) איינער וואס איז אונפריינדליך, אונגנעדיג אדער געגען.

disfea′ture *v.* (דים-פיע′-טשור) פערקריפלען, צוקאליעטשען, מאכען מיאוס, פערדארבען.

disfigura′tion *n.* (דים-פיג-יו-ריי′-שאן) פערקריפלונג ; פערדארבונג ; דאס צוקאליעטשען ; דאס זיין פערקריפעלט אדער צוקאליעטשעט ; מיאוסקייט, העסליכקייט.

disfig′ure *v.* (דים-פיג′-יור) פערקריפלען, פערדארבען אדער צוקאליעטשען ; מאכען מיאוס, העסליך.

disfig′urement *n.* (דים-פיג′-יור-מענט) דאס פערקריפלען, צוקאליעטשען, פערדארבען אדער מיאוס מאכען ; דאס זיין פערקריפעלט, צוקאליעטשעט אדער פערדארבען ; עטוואס וואס פערקריפעלט, צוקאליעטשעט, פערדארבט אדער מאכט מיאוס.

disfig′urer *n.* (דים-פיג′-יור-ער) איינער וואס צוקאליעטשעט, פערקריפעלט, פערדארבט אדער מאכט מיאוס.

disfo′liage *v.* (דים-פאו′-לי-איידזש) אראברייסען די בלעטער [פון פלאנצען].

disfor′est *v.* (דים-פאר′-עסט) אברייניגען פון וואלד ; אויסהאקען די בוימער פון א וואלד ; אין ענגלאנד — אויסשליסען פון דער ווירקונג פון די ספעציעלע געזעצע וועגען וועלדער.

disfran′chise *v.* (דים-פרענ′-טשיז) בערויבען פון בירגער-רעכט [איבערהויפט פון שטימרעכט]; בערויבען פון ספעציעלע רעכטע און פריווילעגיעס וואס מען קריעגט פון א רעגיערונג.

disfran′chisement *n.* (דים-פרענ′-טשיז-מענט) דאס בערויבען פון בירגער-רעכט [איבערהויפט פון שטימרעכט]; דאס בערויבען פון ספעציעלע רעכטע און פריווילעגיעס וואס מען קריעגט פון א רעגיערונג.

disfur′nish *v.* (דים-פויר′-ניש) אויסלעדיגען פון מעבעל, לאזען הוילע ווענד.

disfur′nished walls (דים-פויר′-נישט הוואלז) ליידיגע ווענד.

disfur′nishment *n.* (דים-פויר′-ניש-מענט) דאס אויסלעדיגען פון מעבעל, דאס לאזען הוילע ווענד.

disgorge′ *v.* (דים-גאהרדזש′) אויסברעכען ; אויסגיסען ; אויסשפייען ; ארויסווארפען ; צוריק אבגעבען.

disgorge′ment *n.* (דים-גאהרדזש′-מענט) דאס אויסברעכען, דאס ארויסשפייען : דאס ארויסגיסען, דאס ארויסווארפען פון זיך.

disgrace′ *n. and v.* (דים-גרייס′) אונ′חן, אונגנאדע ; אומ′כבוד, שאנדע ; שענדען ; אוועקנעהמען די גונסט פון אימעצען ; בריינגען אין אונגנאדע אדער אין אונ′חן; מאכען צו שאנד ; ערנידריגען.

disgraced′ *a.* (דים-גרייסט′) קאמפראמעטירט, פערלארען די רעפוטאציע, געשענדעט, ערנידריגט.

disgrace′ful *a.* (דים-גרייס′-פול) שענדליך, געמיין ; שענדענד.
The disorder at the meeting was **disgraceful.**

disgrace′fully *adv.* (דים-גרייס′-פול-אי) מיט שאנדע ; אויף א שענדליכען אדער געמיינעם אופן.

disgrace′fulness *n.* (דים-גרייס′-פול-נעס) חרפה, שאנדע, געמיינהייט.

disgra′cer *n.* (דים-גריי′-סער) איינער וואס מאכט צו שאנדע אדער בעליידיגט.

disgrega′tion *n.* (דים-גרי-גיי′-שאן) צוטיילונג, די צוטיילונג פון די מאלעקולען פון א שטאף דורך היץ אדער כעמישע ווירקונגען.

disgrun′tle *v.* (דים-גראנ′טל) ענטוישען, בריינגען אין אונצופרידענהייט.

disgrun′tled *a.* (דים-גראנ′טלד) ענטוישט, אונצופרידען, פערדריסליך.

disguise′ *n. and v.* (דים-גאיז′) פערקליידען, פערשטעלען [אז מען זאל ניט דערקענען]; ענדערען די שטימע אדער בענעהמונג דורך שכרות ; דאס פערקליידען, דאס פערשטעלען ; דאס פערקליידען זיך אדער פערשטעלען זיך ; די ענדערונג פון דער שטימע אדער בענעהמונג דורך שכרות.

disgui′sedly *adv.* (דים-גאי′-זעד-לי) אויף א פערקליידעטען אופן ; פערשטעלטערהייט.

disgui′sedness *n.* (דים-גאי′-זעד-נעס) פערשטעלטקייט ; דאס זיין פערקליידעט אדער פערשטעלט.

disguise′ment *n.* (דים-גאיז′-מענט) דאס פערשטעלען זיך אדער פערקליידען זיך.

disgui′ser *n.* (דים-גאי′-זער) איינער וואס פערשטעלט זיך אדער פערקליידעט זיך ; איינער וואס פערשטעלט אדער פערקליידעט.

disgui′sing *n.* (דים-גאי′-זינג) דאס פערשטעלען זיך.

disgust′ *n. and v.* (דים-גאסט′) איבערדריסיגקייט, עקעל ; אבנייגונג ; עקלען ; אבנייגען איינעמס הארץ ; עקלדיג מאכען, פערעקלען ; דערעסען, איבערדריסיג ווערען.

disgus′ted with life (דים-גאס′-טעד הוויטה לאיף) איבערדריסיג דאס לעבען, דערעסען דאס לעבען, מיאוס דאס לעבען.

disgust′ful *a.* (דים-גאסט′-פול) עקעלהאפט, איבערדריסיג.

disgust′fulness *n.* (דים-גאסט′-פול-נעס) איבערדריסיגקייט, עקעלהאפטיגקייט.

disgus′ting *a.* (דים-גאס′-טינג) עקלדיג, איבערדריסיג.

disgus′tingly *adv.* (דים-גאס′-טינג-לי) אויף אן עקעלהאפטען אופן ; עקלענדיג.

disgus′tingness *n.* (דים-גאס′-טינג-נעס) דאס זיין עקעלהאפט ; דאס עקלען ; דאס זיין איבערדריסיג.

dish *n. and v.* (דיש) א שיסעל ; א טעלער ; א געריכט ; אריינלעגען אין א שיסעל ; שטעלען אויף′ן טיש צום עסען ; אבנוצען, בעשעדיגען, חרוב מאכען ; זיין אויסגעהוילט ווי א שיסעל ; אבנארען, בעשווינדלען.

dishabil′itate *v.* (דים-הע-ביל′-אי-טייט) מאכען פאר אוים יחסן, אראבזעצען פון דער גדולה.

dishabilita′tion *n.* (דים-הע-ביל-אי-טיי′-שאן) דאס מאכען פאר אוים יחסן ; דאס אראבזעצען פון דער גדולה.

dishabille′ *n.* (דים-ע-ביל′) א פרייע מארגען-קלייד ; א הויז-קלייד ; נעגליזשע.

dishabit′uate *v.* (דים-הע-ביט′-יו-אייט) אבגעוועהנען.

dishal′low *v.* (דים-העל′-או) ענטהייליגען, מאכען אוים הייליג, מאכען וואכעדיג.

disharmon′ic *a.* (דים-האר-מאנ′-איק) אונהארמאניש, ניט אין איינקלאנג.

disharmo′nious *a.* (דים-האר-מאו′-ני-אס) אונהארמאניש, ניט אין איינקלאנג.

dishar′monize *v.* (דים-האר′-מא-נאיז) מאכען אונהארמאניש.

dishar′mony *n.* (דים-האר′-מא-ני) דיסהארמאניע, דער מאנגעל אין הארמאניע, דאס זיין ניט הארמאניש.

dish′-cloth *n.* (דיש′-קלאטה) א געפעס-טיכעל [א טיכעל צום ווישען געפעס], א סטירקע.

dish′-clout *n.* (דיש′-קלאוט) ז. *dish-cloth*.

dishear′ten *v.* (דים-האר′טן) אראבשלאגען פון מוטה, מאכען שווער אויף′ן הארצען ; אבשרעקען.

dishear′tenment *n.* (דים-האר′טנ-מענט) דאס ענטמוטיגען, דאס אראבשלאגען פון מוטה ; דאס מאכען שווער אויף′ן הארצען ; דאס אבשרעקען.

dish′er *n.* (דיש′-ער) איינער וואס מאכט אדער פערקויפט הילצערנע שיסלען.

disher′ison *n.* (דים-הער′-אי-זאן) דאס אבנעהמען דאס רעכט אויף ירושה ; דאס מאכען פאר אוים יורש.

disher′itor *n.* (דים-הער′-אי-טאר) איינער וואס מאכט פאר אוים יורש.

dishev′el *v.* (די-שעוו′-על) צוואווארפען, צושויבערען די האר פון קאפ; בריינגען אין אונארדנונג די קליידער.

dishev′eled *a.* (די-שעוו′-עלד) מיט צוואווארפענע, צושויבערטע האר ; מיט קליידער וועלכע זיינען ניט אין ארדנונג.

dishev′elment *n.* (די-שעוו′-על-מענט) דאס זיין מיט צושויבערטע האר ; דאס זיין אין אונארדנונג אנגעטהאן.

dish′ful *n.* (דיש′-פול) די קוואנטיטעט אדער די גרוים וויפיעל א שיסעל ענטהאלט.

dish′ing *a.* (דיש′-אינג) וואס האט די פארם פון א שיסעל ; קאנקאוו, אויסגעבויגען פון אינעווייניג.

dishon′est *a.* (דים-אנ′-עסט) אונעהרענהאפט, אונעהרליך ; אונאנשטענדיג.

dishon′estly *adv.* (דים-אנ′-עסט-לי) אויף אן אונעהרענהאפטען שטייגער ; אונעהרענהאפטיג.

dishon′estness *n.* (דים-אנ′-עסט-נעס) אונעהרענהאפטיגקייט, אונעהרליכקייט, בעטריגערייא.

dishon′esty *n.* (דים-אנ′-עס-טי) דאס

זיין אונעהרענהאפטיג; די אונעהרליכקייט; די שענדליכקייט.

dishon'or *n. and v.* (דים-אנ'-אר) אונעהרענהאפטיגקייט; שאנדע; אונאכטונג; דאס ניט בעצאהלען פאר א וועקסעל; מאכען אונעהרענווירדיג, שענדען; ניט בעצאהלען פאר א וועקסעל.

dishon'or a bill (דים-אנ'-אר ע ביל) ניט אויסלייזען א וועקסעל.

dishon'orable *a.* (דים-אנ'-אר-עבל) אונעהרענהאפטיג, שענדליך, אונעהרענווירדיג.

dishon'orableness *n.* (דים-אנ'-אר-עבל-נעס) דאס זיין אונעהרענהאפטיג אדער אונעהרענווירדיג.

dishon'orably *adv.* (דים-אנ'-אר-ע-בלי) שענדליך; אויף אן אונעהרענהאפטיגען שטייגער.

dishon'orer *n.* (דים-אנ'-אר-ער) אייגער וועלכער שענדעט; איינער וואס האנדעלט אונעהרענהאפטיג; איינער וואס בעציהט זיך צום אנדערען מיט פעראכטונג.

dishorn' *v.* (דים-האהרן') אוועקנעהמען אדער אבשניידען די הערנער.

dish out (דיש אוט) אויסוועלבען, אויסבויגען אין דער · פארם פון א שיסעל; אבנארען, בעשווינדלען.

dish up (דיש אפ) ארויפלעגען אויף'ן טעלער; אבטהאן אימעצען א שפיצעל.

dish'-wash'er *n.* (דיש'-הוואש'-ער) א געפעס־וואשער.

dish'-wa'ter *n.* (דיש'-הוואה'-טער) געפעס־וואסער [דאס וואסער, אין וועלכען מען האט געוואשען געפעס].

disillu'sion *n. and v.* (דים-אי-ליו'-זשאן) די בעפרייאונג פון אן אילוזיאן אדער פאלשע פארשטעלונג; דאס ווערען פריי פון א בעצויבערונג; בעפרייען פון אן אילוזיאן אדער בעצויבערונג.

disillu'sionize *v.* (דים-אי-ליו'-זשאנ-איז) בעפרייען פון אן אילוזיאן אדער פאלשע פארשטעלונג; בעפרייען פון א בעצויבערונג.

disillu'sionment *n.* (דים-אי-ליו'-זשאנ-מענט) דאס בעפרייען אדער דאס זיין בעפרייט פון אן אילוזיאן אדער בעצויבערונג.

disinclina'tion *n.* (דים-אינ-קלי-ניי'-שאן) דאס ניט האבען קיין נייגונג צו עפעס.

disincline' *v.* (דים-אינ-קלאין') אבנייגען, אבווענדען; אבנעהמען דעם חשק צו עפעס.

disincor'porate *v.* (דים-אינ-קאהר'-פא-רייט) אבשאפען אדער פאנאנדערלאזען א קארפאראציאן [געזעלשאפט, פעראיין]; אבטיילען אדער אבזונדערען פון א קארפאראציאן.

disincorpora'tion *n.* (דים-אינ-קאהר-פא-ריי'-שאן) די אויפלעזונג פון א קארפאראציאן אדער געזעלשאפט; דאס אבנעהמען די רעכטע און פריווילעגיען פון א קערפערשאפט אדער געמיינדע.

disinfect' *v.* (דים-אינ-פעקט') דעזינפיצירען, רייניגען די לופט אדער זאכען פון שעדליכע גאזען און מיקראבען וואס קענען ברייגנען קראנקהייטען.

disinfec'tant *n. and a.* (דים-אינ-פעק'-טענט) וואס דעזינפיצירט; א מיטעל צו דעזינפיצירען. ז. *disinfect*

disinfec'tion *n.* (דים-אינ-פעק'-שאן) דעזינפעקציאן, די רייניגונג פון שעדליכע גאזען אדער מיקראבען.

disinfec'tor *n.* (דים-אינ-פעק'-טאר) דער אדער דאס וואס דעזינפיצירט. ז. *disinfect*

disingen'uous *a.* (דים-אינ-דזשענ'-יו-אס) ניט אפענהערציג; אונאויפריכטיג, פאלש, בלב ולב.

disingen'uously *adv.* (דים-אינ-דזשענ'-יו-אס-לי) אויף אן אונאויפריכטיגען שטייגער; מיט פאלשקייט.

disingen'uousness *n.* (דים-אינ-דזשענ'-יו-אס-נעס) אונאויפריכטיגקייט, פאלשקייט; דאס זיין ניט אפענהערציג.

disinher'ison *n.* (דים-אינ-הער'-אי-זאן) דאס בערויבען פון ירושה; דאס פערלירען דאס רעכט אויף ירושה.

disinher'it *v.* (דים-אינ-הער'-איט) אוועקנעהמען דאס רעכט אויף ירושה; בערויבען פון ירושה.

disinher'itance *n.* (דים-אינ-הער'-אי-טענס) דאס ניט געבען אדער דאס פערלירען דאס רעכט אויף ירושה.

disin'tegrable *a.* (דים-אינ'-טי-גרעבל) וואס קען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

disin'tegrate *v.* (דים-אינ'-טי-גרייט) פאנאנדערטיילען אויף בעזונדערע שטיקער; צוברעכען, צופיצלען; פאנאנדערנעהמען א זאך אויף בעזונדערע עלעמענטען פון וועלכע זי בעשטעהט.

disin'tegrated *a.* (דים-אינ'-טי-גריי-טעד) צוזעצט, פאנאנדערגעטיילט.

disintegra'tion *n.* (דים-אינ-טי-גריי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען א זאך אויף די בעזונדערע עלעמענטען, פון וועלכע זי בעשטעהט; צוזעצען, צופיצלען.

disin'tegrator *n.* (דים-אינ'-טי-גריי-טאר) דער אדער דאס וואס טיילט פאנאנדער; א מאשין צו צוזעצען אדער צופיצלען זאכען, ווי ערץ, שטיינער א. ד. ג.

disinter' *v.* (דים-אינ-טויר') אויסגראבען, ארויסנעהמען פון קבר; אויפדעקען.

disin'terested *a.* (דים-אינ'-טער-עס-טעד) אהן אייגעננוץ; וואס טהוט עפעס ניט צוליעב די אייגענע אינטערעסען; אונפארטייאיש.

disin'terestedly *adv.* (דים-אינ'-טער-עס-טעד-לי) אויף אן אונפארטייליכען, אונאייגעננוציגליכען שטייגער.

disin'terestedness *n.* (דים-אינ'-טער-עס-טעד-נעס) אונאייגעננוציגקייט, אונפארטייליכקייט; דאס ניט האבען קיין פערזענליכע אינטערעסע אין א פראגע אדער טהאט.

disinter'ment *n.* (דים-אינ-טויר'-מענט) די אויסגראבונג [פון א טויטען]; דאס אויסגראבען פון קבר; די אויפדעקונג.

disin'tricate *v.* (דים-אינ'-טרי-קייט) פאנאנדערפלאנטערען.

disinves'titure *n.* (דים-אינ-וועס'-טי-טשור) דאס בערויבען פון אינוועסטיטור [דאס אבנעהמען פון א בישאף זיין אמט מיט די קירכען־גיטער, וועלכע האבען בעלאנגט צו איהם]; דאס זיין בערויבט פון אינוועסטיטור.

disinvig'orate *v.* (דים-אינ-וויג'-אר-אייט) אבשוואכען.

disinvolve' *v.* (דים-אינ-וואלוו') פאנאנדערוויקלען, פאנאנדערפלאנטערען.

disjoin' *v.* (דים-דזשאין') פאנאנדערנעהמען די פעראייניגטע טיילען; צוטרענען.

disjoint' *v.* (דים-דזשאינט') אויסלינקען; פאנאנדערנעהמען די פעראייניגטע טיילען; צושטערען דעם נאטירליכען צוזאמענהאנג.

disjoint' an estate' (דים-דזשאינט' ען עס-טייט') צוברעקלען א גוט, פאנאנדערטיילען א גוט צווישען פיעלע אייגענטימער.

disjoin'ted *a.* (דים-דזשאינ'-טעד) פאנאנדערגענומען, אויסגעלונקען; צוטרענט; ניט איינשטימיג.

disjoin'tedly *adv.* (דים-דזשאינ'-טעד-לי) אויף א פאנאנדערגענומענעם, צוטרענטען שטייגער.

disjoin'tedness *n.* (דים-דזשאינ'-טעד-נעס) די צוריסענהייט, דאס פעהלען פון א צוזאמענהאנג.

disjoin'ted words (דים-דזשאינ'-טעד הווארדז) ווערטער סתם אין דער וועלט אריין, אהן א צוזאמענהאנג.

disjunct' *a.* (דים-דזשאנקט') ניט פעראייניגט, אבגעזונדערט; אבגעטיילט.

disjunc'tion *n.* (דים-דזשאנק'-שאן) די אבזונדערונג, די טיילונג, די פאנאנדערטיילונג; אין לאגיק — די שייכות צווישען די טיילען פון א דיסיונקטיווען זאץ. ז. *disjunctive proposition*

disjunc'tive *a.* (דים-דזשאנק'-טיוו) אבזונדערנד, וואס טיילט פאנאנדער.

disjunc'tive conjunc'tion (דים-דזשאנק'-טיוו קאנ-דזשאנק'-שאן) אין גראמאטיק — א ווארט וואס פערבינדעט צוויי זעצע אדער טיילען פון א זאץ, וועלכע זיינען ענטגעגענגעזעצט [ווי למשל, דאס ווארט "אבער" אין דער פראזע: "ער איז קלוג, אבער פערדארבען"].

disjunc'tively *adv.* (דים-דזשאנק'-טיוו-לי) אויף א פאנאנדערגעטיילטען, צוגליעדערטען אופן; דורך צוגליעדערונג.

disjunc'tive proposi'tion (דים-דזשאנק'-טיוו פראפ-א-זיש'-אן) אין לאגיק אדער גראמאטיק — א דיסיונקטיווער זאץ [א זאץ, וועלכער דריקט אוים צוויי בעזונדערע צושטענדע, וואו עטוועדער דער ערשטער אדער דער צווייטער איז ריכטיג אדער וועט מוזען פארקומען, ווי למשל: "ענטוועדער גיב מיר אוועק דיין געלד אדער איך וועל נעהמען דיין לעבען"].

disk *n.* (דיסק) א דיסק, א פלאכע, רונדע פלאטע; דער דיסקאס [א פלאכער טעלער וואס ווערט בענוצט אין קירך צו האלטען די שטיקלעך פון היילינען ברויט אדער פראספארע]; אין באטאניק — די אויבערשטע פלעכע פון א בלאט; אין זאאלאגיע — איינע פון בײדע זייטען פון אן עוף.

disk'-har'row *n.* (דיסק'-הער'-או) א דריי־עקיגע בראנע וועלכע האט א געוויסע צאהל פון שארפע רונדע פלאטען [דיסקען] און בעת די בראנע ווערט געשלעפט איבער'ן פעלד, דרעהען זיך די דיסקען און צורייבען די אויפגעאקערטע ערד.

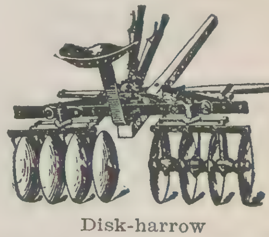

Disk-harrow

disli'kable *a.* (דים-לאי'-קעבל) וואס קען ניט געפעלען זיין.

dislike' *n. and v.* (דים-לאיק') ניט גערן האבען; ניט ליעבען; ניט צושטי־

מיען; די אבנייגונג; דער עקעל צו עפּעס; א ווידערווילען.

dislike'able *a.* (דים-לאיק'-עבל) ז. *dislikable*

disli'ker *n.* (דים-לאי'-קער) איינער וואס איהם געפעלט ניט.

dis'locate *v.* and *a.* (דים'-לא-קייט) אויסלינקען; צונעהמען פון געוועהנליכען פלאץ; צושטערען דעם סדר; מאכען אן אונארדנונג; אויסגעלונקען; ארוים פון געוועהנליכער ארדנונג.

disloca'tion *n.* (דים-לא-קיי'-שאן) דאס אויסלינקען; דאס אוועקשטעלען א זאך ניט אויף איהר פריהערדיגען ארט.

dislodge' *v.* (דים-לאדזש') ארויסטרייבען פון דירה; איבערציהען [פון א וואהנונג]; ארויסנעהמען פון דער נארמאלער אדער געוועהנליכער לאגע.

dislodge' a camp (דים-לאדזש' ע קעמפּ) אבראמען דעם לאגער.

dislodge' the en'emy (דים-לאדזש'-טהי ענ'-ע-מי) פערטרייבען דעם שונא.

dislodg'ment *n.* (דים-לאדזש'-מענט) דאס ארויסטרייבען פון דירה; דאס אבלעדיגען א וואהנונג.

disloy'al *a.* (דים-לאי'-על) ניט לאיאל, ניט געטריי.

disloy'ally *adv.* (דים-לאי'-על-אי) אויף א פאלשען אדער ניט לאיאלען שטייגער.

disloy'alty *n.* (דים-לאי'-על-טי) ניט געטרייקייט; אונלאיאליטעט, פאלשקייט.

dis'mal *a.* (דיז'-מעל) טרויעריג, בעטריבט, קלעגליך, יאמערליך, מעלאנכאליש, פינסטער, שרעקליך, פורכטבאר, שוידערהאפט, אונהיימליך.

dis'mally *adv.* (דיז'-מעל-אי) פינסטער, שרעקליך, טרויעריג.

dis'malness *n.* (דיז'-מעל-נעס) טרויעריגקייט; א שרעק, מעלאנכאליע.

dis'mals *n.* (דיז'-מעלז) פינסטערע רעיונות, טרויעריגע מחשבות; טרויערקליידער.

disman'tle *v.* (דים-מענ'טל) ענטקליידען, אויסטהאן; אראברייסען, לאזען נאקעט.

dismast' *v.* (דים-מעסט') ארויסנעהמען די מאסטען פון א שיף.

dismay' *n.* and *v.* (דים-מיי') ארויפווארפען א שרעק; ענטמוטיגען; מאכען אבהענדיג; דאס אראבפאלען פון מוטה; פחד, אימה.

dismayed' *a.* (דים-מייד') ענטמוטיגט; אבגעשלאגען [די פליגלען].

dismayed'ness *n.* (דים-מייד'-נעס) מוטלאזיגקייט, פערצווייפלונג.

dismay'ful *a.* (דים-מיי'-פול) פול מיט שרעקעניש; ענטמוטיגענד; ענטמוטיגט, פערצווייפעלט.

dismem'ber *v.* (דים-מעמ'-בער) צוגליעדערען, צושניידען אויף גליעדער, אבזונדערען.

dismem'berment *n.* (דים-מעמ'-בער-מענט) די צוגליעדערונג, די צוטיילונג.

dismiss' *v.* (דים-מיס') אויפלעזען, אבשאפען; ענטלאסען; ענטזאגען פון א שטעלע, געבען אורלויב, אוועקלעגען אויף א זייט, אויפגעבען; צוריקווייזען [א קלאגע אין געריכט].

dismiss'al *n.* (דים-מיס'-על) אויפלעזונג, אבשאפונג; ענטלאסונג; ענטזאגונג פון א שטעלע; אורלויב; צוריקווייזונג [פון א קלאגע אין געריכט]; בעפרייאונג.

dismissed' offence' (דים-מיסט' א-פענס') א פארלויפיג פערגעבענער פערברעכען.

dismiss' from the mind (דים-מיס' פראם טהי מאינד) ארויסשלאגען עפּעס פון די געדאנקען.

I dismissed the matter from my mind.

dismis'sion *n.* (דים-מיש'-אן) אבשאפונג, אויפלעזונג, ענטלאסונג, ענטזאגונג פון א שטעלע; אורלויב; צוריקווייזונג [פון א קלאגע אין געריכט]; אויסשליסונג [פון א סטודענט פון אן אוניווערזיטעט אויף אזא אופן, אז ער האט דאס רעכט אריינצוטרעטען אין אן אנדער אוניווערזיטעט אדער זאגאר, אין א צייט ארום, אין דעמזעלבען אוניווערזיטעט].

dismiss'ive *a.* (דים-מיס'-איוו) ז. *dismissory*

dismiss'ory *a.* (דים-מיס'-א-רי) ענטלאסענד, אוועקשיקענדיג.

dismort'gage *v.* (דים-מאהר'-גיידזש) בעפרייען פון היפאטהעקען-שולדען; אויסלעזען א פער'משכונ'טע זאך.

dismount' *v.* (דים-מאונט') אראבשטייגען פון א וואגען אדער פון א פערד; אראבווארפען פון א פערד אדער פון א וואגען; ארונטערשטייגען; ארונטערווארפען [פון א הויכען פלאץ אדער פון א הויכער שטעלונג]; ארונטערנעהמען קאנאנען פון דעם געשטעל; שעדיגען, מאכען נוצלאז שיס-געוועהר; פאנאנדערנעהמען.

disnat'uralize *v.* (דים-נעטש'-או-רעל-איז) מאכען אוים בירגער.

disobe'dience *n.* (דים-א-בי'-די-ענס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפענסטיגקייט.

disobe'dient *a.* (דים-א-בי'-די-ענט) אונגעהארכזאם, ווידערשפענסטיג; וואס מען קען דארויף ניט ווירקען; ניט עמפפינדליך.

disobe'diently *adv.* (דים-א-בי'-די-ענט-לי) מיט אונגעהארכזאמקייט, מיט ווידערשפענסטיגקייט.

disobey' *v.* (דים-א-ביי') זיין אונגעהארכזאם, ניט פאלגען.

disoblige' *v.* (דים-א-בלאידזש') ניט טהאן קיין געפעליגקייט, זיין אונפריינדליך, האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disoblige'ment *n.* (דים-א-בלאידזש'-מענט) דאס זיין אונפריינדליך; דאס ניט טהאן קיין געפעליגקייט; דאס האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'ger *n.* (דים-א-בלאי'-דזשער) איינער וואס איז אונפריינדליך, טהוט ניט קיין געפעליגקייט אדער האנדעלט געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'ging *a.* (דים-א-בלאי'-דזשינג) אונפריינדליך; וואס טהוט ניט קיין געפעליגקייט, וואס האנדלעט געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'gingly *adv.* (דים-א-בלאי'-דזשינג-לי) אויף אן אונפריינדליכען אופן; ניט וועלענדיג טהאן קיין געפעליגקייט; געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'gingness *n.* (דים-א-בלאי'-דזשינג-נעס) אונפריינדליכקייט; דאס ניט וועלען טהאן א געפעליגקייט; דאס האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disor'der *n.* and *v.* (דים-אהר'-דער) אונארדנונג, אונרעגעלמעסיגקייט; צוטומעלטקייט, טומעל, אונרוה; פערלעצונג פון געזעצע אדער מנהגים, צולאזענקייט; אוננארמאלקייט, קראנקהאפטיגקייט, צורודערטקייט, קראנקהייט, אויפרעגונג; בריינגען אין אונארדנונג, מאכען אונרעגעלמעסיג; ארויסרופען אוננארמאלקייט אין געזונד-צושטאנד; צורודערען, צוטומלען, אויפרעגען.

disor'dered *a.* (דים-אהר'-דערד) וואס איז ניט אין ארדנונג; אונרעגעלמעסיג; צורודערט, צומישט, קראנקהאפט, אוננארמאל.

disor'deredness *n.* (דים-אהר'-דערד-נעס) ז. *disorderliness*

disor'derliness *n.* (דים-אהר'-דער-לי-נעס) דאס זיין אין אונארדנונג, אונרעגעלמעסיג, צולאזען, צומישט, צוטומעלט, צורודערט, קראנקהאפט אדער אוננארמאל.

disor'derly *a.* and *adv.* (דים-אהר'-דער-לי) וואס איז אויסער ארדנונג; אונרעגעלמעסיג, ניט סיסטעמאטיש; אונגעזעצליך; וואס איז געגען די אנגענומענע מנהגים; צולאזען, טומעלדיג, אונרוהיג, אונאנשטענדיג; קראנקהאפט, אוננארמאל; צוטומעלט, צודודערט, צומישט; אין אונארדנונג; אויף אן אונרעגעלמעסיגען, אונסיסטעמאטישען שטייגער; מיט צולאזענקייט; מיט טומעל; מיט אונרוה; אויף אן אונגעזעצליכען, רוה-שטערענדען, ארדנונגס-שטערענדען אדער אונאנשטענדיגען אופן; אויף אן אופן וואס איז געגען דער אנגענומענער ארדנונג אדער מנהגים; אויף א קראנקהאפטען אדער אוננארמאלען שטייגער.

disor'derly house (דים-אהר'-דער-לי האוס) אן אונאנשטענדיג הויז, א פראסטיטוציאנס-הויז.

disorganiza'tion *n.* (דים-אהר-גע-ני-זיי'-שאן) דעזארגאניזירונג, צושטערונג אדער אויפלעזונג פון אן ארגאניזאציאן אדער ארגאניזם; צושטערונג פון אן ארדנונג אדער סיסטעם; דאס ניט זיין ארגאניזירט; דאס ניט זיין אין ארדנונג אדער סיסטעמאטיש.

disor'ganize *v.* (דים-אהר'-גע-נאיז) דעזארגאניזירען, צושטערען אן ארגאניזאציאן, א געוויסע ארדנונג אדער סיסטעם; בריינגען אין אונארדנונג, צוטומלען, צומישען.

disor'ganizer *n.* (דים-אהר'-גע-נאי-זער) איינער וואס דעזארגאניזירט; א צושטערער; איינער וואס צושטערט א בעשטימטע ארדנונג אדער סיסטעם; איינער וואס בריינגט אריין אונארדנונג אדער צוטומלעניש.

diso'rient *v.* (דים-אז'-רי-ענט) אראבשלאגען פון דער ריכטונג; אראבשלאגען פון וועג; פערווירען, צומישען, צוטומלען.

disorien'tate *v.* (דים-או-רי-ענ'-טייט) ז. *disorient*

disown' *v.* (דים-און') פערלייקענען; ניט אנערקענען; אבזאגען, ניט ערלויבען; ניט צוגעבען; אויסשליסען פון א געזעלשאפט.

disown'ment *n.* (דים-און'-מענט) דאס פערלייקענען; דאס אויסשליסען פון א געזעלשאפט.

disox'ydate *v.* (דים-אקס'-אי-דייט) בעפרייען פון זויער-שטאף.

disoxyda'tion *n.* (דים-אקס-אי-דיי'-שאן) דאס בעפרייען פון זויער-שטאף.

disox'ygenate *v.* (דים-אקס'-אי-דזשע-נייט) ז. *disoxydate*

disoxygena'tion *n.* (דים-אקס-אי-דזשע-ניי'-שאן) ז. *disoxydation*

dispar'adise *v.* (דיס-פער'-ע-דאיס) ארויסטרייבען פון גן-עדן.

dispar'age *v.* (דיס-פער'-עדזש) אונ= טערשעצען; בעליידיגען דורך א פערגלייך מיט א פערזאן פון א נידריגערער שטופע; אונגערעכט קריטיקירען; אוועקמאכען מיט דער האנד, ערנידריגען.

The efforts of an ambitious youth should not be disparaged.

dispar'agement *n.* (דיס-פער'-עדזש-מענט) בעליידיגונג דורך פערגלייכען מיט א פערזאן פון א נידעריגער שטופע; אונטערשעצונג; ערנידריגונג; אונאכטונג, אונ'כבוד.

dispar'ager *n.* (דיס-פער'-עדזש-ער) איינער וואס בעליידיגט, אונטערשעצט אדער ערנידריגט.

dispar'agingly *adv.* (דיס-פער'-עדזש-אינג-לי) בעליידיגענדיג, אונטער= שעצענדיג, ערנידריגענדיג, ניט אכטענדיג.

dis'parate *n. and a.* (דיס'-פע-רייט) אונגלייך; דורכאויס פערשיעדען; פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; ניט עהנליך, ניט פערגלייכבאר; א זאך פון אן אנדער מין אדער גאטונג.

dis'parately *adv.* (דיס'-פע-רייט-לי) אויף אן אונגלייכען אדער דורכאויס פער= שיעדענעם אופן.

dis'parateness *n.* (דיס'-פע-רייט-נעס) ז. ***disparity***

dispar'ity *n.* (דיס-פער'-אי-טי) דאס זיין דורכאויס פערשיעדען; דאס זיין גאנץ אונגלייך; דאס זיין פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען.

We are bosom friends notwithstanding the disparity of our ages.

dispark' *v.* (דיס-פארק') מאכען פאר אויס פארק; פריי מאכען פאר אלעמען; אוועקרייסען דעם צאם.

dispart' *v. and n.* (דיס-פארט') צוטיי= לען, פאנאנדערטיילען; שפאלטען, צוריי= סען; אויפרייסען; בעצייכענען דעם ציעל= פונקט פון א קאנאנע; דער צייכען ביים ציעלען זיך. ז. ***dispart-sight***

dispart'-sight *n.* (דיס-פארט'-סאיט) דער צייכען פון אן הארמאט אדער ביקס וואו מען קוקט, ווען מען ציעלט זיך ביים שיסען.

dispas'sionate *a.* (דיס-פעש'-אנ-אייט) רוהיג, געלאסען; ניט ליידענשאפטליך; קאטבלוטיג, מיושב'דיג.

dispas'sionately *adv.* (דיס-פעש'-אנ-אייט-לי) ניט ליידענשאפטליך; רוהיג, געלאסען, מיושב'דיג; קאלטבלוטיג.

dispas'sioned *a.* (דיס-פעש'-אנד) ז. ***dispassionate***

dispatch' *v.* (דיס-פעטש') ז. ***despatch***

dispatch'er *n.* (דיס-פעטש'-ער) ז. ***despatcher***

dis'pathy *n.* (דיס'-פע-טהי) דער מאנ= געל אין סימפאטיע.

dispau'per *v.* (דיס-פאה'-פער) אבנעה= מען דאס רעכט צו בעקומען צדקה; ער= קלערען פאר אויס ארימאן.

dispau'perize *v.* (דיס-פאה'-פער-איז) בעפרייען פון קבצנים אדער בעטלער.

dispeace' *n.* (דיס-פיעס') שטרייטיגקייט.

dispel' *v.* (דיס-פעל') פאנאנדערטרייבען, אוועקטרייבען, צושטרייען.

dispel'ler *n.* (דיס-פעל'-ער) א פער= טרייבער, א צושטרייער.

The sun is the dispeller of darkness.

dispensabil'ity *n.* (דיס-פענ-סע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעטיילט אדער פאנאנדערגעטיילט ווערען; דאס קענען פערשפרייטען אדער פערטיילען; דאס קע= נען אנווענדען די מאכט פון געזעץ; דאס קענען בעפרייט ווערען פון א התחיבות; דאס קענען ענטשולדיגט ווערען; דאס קע= נען אויסגעלאזען ווערען [ווי א זאך אהן וועלכער מען קען זיך בעגעהן].

dispen'sable *a.* (דיס-פענ'-סעבל) וואס קען פערטיילט אדער פאנאנדערגעגעבען ווערען; וואס מען קען אויסלאזען, אהן וואס מען קען זיך בעגעהן; וואס קען ענטשולדיגט ווערען, וואס קען בעפרייט ווערען פון א התחיבות.

dispen'sableness *n.* (דיס-פענ'-סעבל-נעס) ז. ***dispensability***

dispen'sary *n.* (דיס-פענ'-סע-רי) א פרייע אפטייק; א קליניק וואו מען בעהאנ= דעלט קראנקע אומזיסט.

dispensa'tion *n.* (דיס-פענ-סיי'-שאן) דאס פאנאנדערגעבען, די אויסטיילונג; דאס וואס איז געגעבען געווארען במתנה פון א העכערער מאכט; די פערטיילונג פון ברכות דורך גאט; אין דער קריסטלי= כער טעאלאגיע — דער אופן ווי אזוי גאט האט זיך אין בעשטימטע צייטען ענט= פלעקט צו מענשען און האט ארויסגעוויזען זיין גנאד ווי אויך זיינע ציעלען און פא= דערונגען דורך דער תורה וואס ער האט צו יענער צייט געגעבען; דיספענסאציאן; דאס מתיר זיין איבערצוטרעטען א געוויי= סען דין אין דער רעליגיאן; די ערלויב= ניש איבערצוטרעטען א געזעץ.

dispensa'tion of Prov'idence (דיס-פענ-סיי'-שאן אוו פראוו'-אי-דענס) גאט'ס וועגען [דרכי ההשגחה].

dispen'sative *a.* (דיס-פענ'-סע-טיוו) וואס ערלויבט איבערצוטרעטען א געזעץ; וואס איז מתיר עובר צו זיין אויף א גע= וויסען דין פון דער רעליגיאן.

dispen'satively *adv.* (דיס-פענ'-סע-טיוו-לי) דורך ערלויבניש איבערצוטרע= טען א געזעץ, דורך מתיר זיין.

dis'pensator *n.* (דיס'-פענ-סע-טאר) אן אויסטיילער, ארויסגעבער.

dispen'satorily *adv.* (דיס-פענ'-סע-טא-רי-לי) דורך פאנאנדערגעבונג; דורך אויסטיילונג.

dispen'satory *n. and a.* (דיס-פענ'-סע-טא-רי) וואס קען געבען ערלויבניס; א פארמאקאפייע אדער רעצעפטען-בוך [א בוך, וואו עס ווערט ערקלערט ווי אזוי צו מאכען פערשיעדענע רפואות].

dispense' *v.* (דיס-פענס') אויסטיילען, פאנאנדערטיילען, פאנאנדערגעבען; אנ= ווענדען [די מאכט פון געזעץ]; בעפריי= ען פון א התחיבות, געבען אן ערלויבניס איבערצוטרעטען א געוויסען געזעץ.

dispen'ser *n.* (דיס-פענ'-סער) אן אויס= טיילער, א פאנאנדערגעבער.

dispense' with (דיס-פענס' וויטה) בעזייטיגען, אויפגעבען [א פאדערונג פון געזעץ אדער מנהג]; זיך בעגעהן [אהן עפעס].

dispen'sing *a.* (דיס-פענ'-סינג) וואס איז שייך צו אן ערלויבניס איבערצוטרע= טען א געזעץ אדער התחיבות; וואס טיילט אויס, וואס גיט פאנאנדער.

dispeo'ple *v.* (דיס-פיע'פל) אויסרא= טען די בעפעלקערונג.

dispeo'pler *n.* (דיס-פיע'-פלער) איי= נער וואס ראטעט אויס די בעפעלקערונג.

disper'matous *a.* (דאי-ספער'-מע-טאס) ז. ***dispermous***

disper'mous *a.* (דאי-ספער'-מאס) וואס האט נור צוויי זאמען-קערנער [ווע= גען געוויסע פרוכטען].

disper'sal *n.* (דיס-פויר'-סעל) די צו= שפרייטונג, די צושטרייאונג, די צוזייאונג. ז. ***dispersion***

disperse' *v.* (דיס-פוירס') צושטרייען, צוזייען, צושפרייטען; זיך צושטרייען, פאנאנדערגעהן.

dispersed' *a.* (דיס-פוירסט') צוזייט, צושפרייט, צושטרייט.

disper'sedly *adv.* (דיס-פויר'-סעד-לי) צוזייט און צושפרייט; אויף א צושפריי= טען אופן.

disper'sedness *n.* (דיס-פויר'-סעד-נעס) דאס זיין צוזייט און צושפרייט.

disper'ser *n.* (דיס-פויר'-סער) איינער אדער עטוואס וואס פערשפרייט.

disper'sing lens (דיס-פויר'-סינג לענז) א לינזענפערמיג גלאז, וואס צו= שפרייט ליכט-שטראהלען.

disper'sion *n.* (דיס-פויר'-שאן) די צו= זייאונג, צושפרייטונג; די צושטרייאונג; דאס זיין צוזייט און צושפרייט [ווי די אידען אין גלות]; די צושטרייאונג פון ליכט-שטראהלען.

disper'sive *a.* (דיס-פויר'-סיוו) צו= שטרייענד, צוזייענד, צושפרייטענד.

disper'sively *adv.* (דיס-פויר'-סיוו-לי) אויף א צושפרייטענדען אופן; דורך צו= שטרייאונג אדער צושפרייטונג.

disper'siveness *n.* (דיס-פויר'-סיוו-נעס) דאס צושטרייען, דאס צושפרייטען; דאס זיין צוזייט און צושפרייט.

dispir'it *v.* (דיס-פיר'-איט) ענטמוטי= גען, אראבשלאגען פון מוט.

dispir'ited *a.* (דיס-פיר'-אי-טעד) ענט= מוטיגט, אראבגעשלאגען פון מוטה.

dispir'itedly *adv.* (דיס-פיר'-אי-טעד-לי) אויף אן ענטמוטיגטען אופן; אראב= געשלאגען פון מוטה.

dispir'itedness *n.* (דיס-פיר'-אי-טעד-נעס) מוטלאזיגקייט.

dispir'itment *n.* (דיס-פיר'-איט-מענט) ענטמוטיגונג, דאס ענטמוטיגען; מוטלא= זיגקייט.

displace' *v.* (דיס-פלייס') אוועקנעהמען פון ארט; איבערלעגען פון פריהערדיגען ארט אויף אן אנדער ארט; אראבזעצען אדער ארויסזעצען פון אן אמט; צושטע= רען; פערנעהמען דעם פלאץ [פון אימע= צען אדער פון עטוואס].

displace'able *a.* (דיס-פלייס'-עבל) וואס קען אוועקגענומען ווערען פון ארט; וואס קען איבערגעלעגט ווערען פון פרי= הערדיגען ארט אין אן אנדער ארט; וואס קען אראבגעזעצט אדער ארויסגעזעצט ווע= רען פון אמט.

displaced' *a.* (דיס-פלייסט') איבערגע= פיהרט פון פריהערדיגען ארט צו א צוויי= טען; ענטזאגט פון א רעגימענט מיט דער ערלויבניש ארייגצוטרעטען אין אן אנדער מיליטערישע אבטיילונג [וועגען אפיציע= רען].

displace'ment *n.* (דיס-פלייס'-מענט) דאס אוועקנעהמען פון ארט; דאס אי= בערלעגען אדער איבערפיהרען פון פרי= הערדיגען ארט אין אן אנדער ארט; דאס אראבזעצען פון אמט; דאס איבערפיהרען צו אן אנדער אמט; דאס אוועקשטעלען אויף'ן פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון א פעסטען קערפער, ווען ער ווערט ארייננעלעגט אין איהר.

displace'ment of funds (דיס-

פליים'-מענט און פאנדז) דאס פערווענדען א פאנד צו אנדערע צוועקען ווי די, פאר וועלכע ער איז אוועקגעלעגט געווארען.

displa'cer *n.* (דיס-פליי'-סער) איינער וואס נעהמט אוועק פון ארט, איינער וואס לעגט אדער פיהרט איבער פון פריהערדיגען ארט צו אן אנדערען; איינער וואס זעצט אראב פון אמט.

displant' *v.* (דיס-פלענט') אויסווארצלען; איבערזעצען אדער איבערפלאנצען אין אן אנדער ארט.

displanta'tion *n.* (דיס-פלען-טיי'-שאן) דאס איבערפלאנצען, דאס איבערזעצען פון איין ארט אויף א צווייטען.

display' *n. and v.* (דיס-פליי') אויסשטעלען, אויסלעגען [צום זעהן אדער צו פערקויפען]; ארויסשטעלען, ארויסווייזען; מאכען עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; אן אויסשטעלונג; דאס אויסלעגען אדער פאנאנדערלעגען צום זעהן.

display' cour'age (דיס-פליי' קאר'-עדזש) ארויסווייזען מוטה אדער העלדישקייט.

The firemen displayed courage in fighting the flames

displayed' *a.* (דיס-פלייד') אויסגעשטעלט, אויסגעלעגט [צום זעהן]; געדרוקט מיט א גרעסערער שריפט, אז עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; מיט פליגלען אויסגעשטרעקט אין דער הויך [וועגען פויגלען וואס ווערען געצייכענט אויף א הערב].

display'er *n.* (דיס-פליי'-ער) א אויסשטעלער, א פאנאנדערלעגער.

display'-let'ter *n.* (דיס-פליי-לעט'-ער) ז. *display-type*.

display'-stand *n.* (דיס-פליי'-סטענד) א פאליצע אדער אנדער פאררוכטונג, אויף וועלכער מען מאכט אן אויסשטעלונג פון ווארע אין א פענסטער פון א קראם אדער אין דער קראם גופא.

display' the flag (דיס-פליי' טהי פלעג) אויפהענגען, פאנאנדערוויקלען דעם פלאג.

display'-type *n.* (דיס-פליי'-טאיפ) א גרעסערע אדער פעטערע שריפט, וואס ווארפט זיך אין די אויגען [וועגען דרוקשריפטען, וואו איינינע זעצע ווערען געדרוקט מיט א גרעסערער אדער פעטערער שריפט כדי צו ציהען די אויפמערקזאמקייט פון לעזער].

displease' *v.* (דיס-פליעז') אונצופריעדען מאכען; מאכען אונאנגענעהם.

Children should not displease their parents.

displea'sedly *adv.* (דיס-פליע'-זעד-לי) אויף אן אונצופריעדען־מאכענדען אדער אונאנגענעהם־מאכענדען אופן.

displea'sedness *n.* (דיס-פליע'-זעד-נעס) אונצופריעדענהייט; אונאנגענעהמליכקייט.

displea'ser *n.* (דיס-פליע'-זער) איינער וואס מאכט אונצופריעדען אדער אונאנגענעהם.

displea'sing *a.* (דיס-פליע'-זינג) אונאנגענעהם, אונצופריעדען.

displea'singly *adv.* (דיס-פליע'-זינג-לי) אויף אן אונאנגענעהמען אופן; אונאנגענעהם אדער אונצופריעדען.

displea'singness *n.* (דיס-פליע'-זינג-נעס) אונאנגענעהמליכקייט.

displeas'urable *a.* (דיס-פלעזש'-אור-עבל) אונאנגענעהם; וואס רופט ארויס אונצופריעדענהייט, פערדרוס, ערגערניס אדער צארן.

displeas'ure *n.* (דיס-פלעזש'-אור) אונצופריעדענהייט; פערדרוס, ערגערניס, צארן.

displume' *v.* (דיס-פלום') ארונטעררייסען די פעדערען, ארונטעררייסען די עפאלעטען, מאכען פאר אויס פריץ.

dispone' *v.* (דיס-פאון') געזעצליך איבערטראגען פערמעגען צו אן אנדערען.

disponee' *n.* (דיס-פא-ניע') איינער צו וועמען אייגענטום ווערט געזעצליך איבערגעטראגען.

dispo'ner *n.* (דיס-פאו'-נער) א פערזאן וואס טראגט געזעצליך איבער זיין פערמעגען צו אן אנדערען.

disport' *n. and v.* (דיס-פארט') צייטפערטרייב, שפיעל; פערטרייבען די צייט, שפיעלען.

The children put on their bathing suits and disported themselves on the beach.

dispo'sable *a.* (דיס-פאו'-זעבל) וואס מען קען זיך בענוצען דערמיט, וואס מען קען געברויכען, פערווענדען אדער אנווענדען; וואס מען קען קאנטראלירען, רעגולירען אדער פערוואלטען; וואס מען קען איינארדנען אדער בעשטימען; וואס מען קען האבען א דעה דערויף.

dispo'sal *n.* (דיס-פאו'-זעל) א דעה; איינריכטונג; איינארדנונג, אנווענדונג; פערווענדונג; בעשטימונג; די מאכט אדער דאס רעכט עטוואס צו געברויכען, אנווענדען, קאנטראלירען אדער פערוואלטען.

dispose' *v.* (דיס-פאוז') האבען א דעה אדער א מאכט; איינריכטען; איינארדנען, אנווענדען, פערווענדען, געברויכען; בעשטימען, צופאסען; מאכען געניינט.

disposed' *a.* (דיס-פאוזד') 1. געניינט, געשטימט; זיך געפינענדיג אין א געוויסען געמיטס־צושטאנד אדער געזונדהייטס־צושטאנד; 2. בעזיצענדיג א בעשטימטע נאטירליכע אנלאגע, ניינונג אדער כאראקטער.

1. He is well disposed towards our plans.

dispo'sedly *adv.* (דיס-פאו'-זעד-לי) ריכטיג, אין ארדנונג; אזוי ווי עס פאסט.

dispo'sedness *n.* (דיס-פאו'-זעד-נעס) נייגונג, אויפגעלעגטקייט.

dispose' of (דיס-פאוז' אוו) ווערען פריי פון עטוואס, פטור ווערען; בעזארגען; געברויכען, פערווענדען; האבען די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס.

dispose' of a daugh'ter (דיס-פאוז' אוו ע דאה'-טער) אויסגעבען א טאכטער.

dispose' of a house (דיס-פאוז' אוו ע האוס) פטור ווערען פון א הויז; פערדינגען אדער פערקויפען א הויז.

dispo'ser *n.* (דיס-פאו'-זער) איינער וואס האט די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס; איינער וואס ריכטעט, ארדענט איין, פערוואלטעט, בעשטימט, טיילט אויס אדער בעשענקט.

dispo'sing *n. and a.* (דיס-פאו'-זינג) בעשטימונג, בעפעהל, איינארדנונג; בעשטימענדיג, איינארדנענדיג, האבענדיג די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס, פערוואלטענדיג, געברויכענדיג, פערווענדענדיג.

dispo'singly *adv.* (דיס-פאו'-זינג-לי) בעשטימענדיג; איינארדנענדיג, האבענדיג די מאכט אדער די דעה; פערוואלטענדיג, געברויכענדיג, פערווענדענדיג.

disposi'tion *n.* (דיס-פא-זיש'-אן) איינארדנונג; איינריכטונג; געברויך; פערווענדונג; אנווענדונג; בעפעהל; בעשטימונג; פערוואלטונג; קאנטראלירונג; כאראקטער; אנלאגע; נייגונג; שטימונג; אויפגעלעגטקייט; געמיטס־צושטאנד; געזונדהייטס־צושטאנד; אויסשטאטונג; טאשען־געלד, געלד אויף הוצאה.

disposi'tional *a.* (דיס-פא-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו איינארדנונג, איינריכטונג, געברויך, פערווענדונג אדער פערוואלטונג; וואס איז שייך צו נייגונג, כאראקטער, שטימונג, געמיטס־צושטאנד אדער געזונדהייטס־צושטאנד.

dispossess' *v.* (דיס-פא-זעס') בערויבען פון בעזיץ פון עפעס; ארויסטרייבען פון לאנד, צונעהמען לאנד־בעזיץ; פערטרייבען פון א וואהנונגס־ארט; ארויסווארפען פון א וואהנונגס־ארט; בעפרייען פון א דבוק.

dispossessed' *a.* (דיס-פא-זעסט') בערויבט פון בעזיץ פון עפעס [הויפטזעכליך פון לאנד־בעזיץ]; פערטריבען פון א וואהנונגס־ארט; ארויסגעווארפען פון א וואהנונג; בעפרייט פון א דבוק.

disposses'sion *n.* (דיס-פא-זעש'-אן) די בערויבונג פון דעם בעזיץ פון עפעס; די ארויסזעצונג פון א וואהנונג; דאס ארויסטרייבען פון א דבוק.

dispossess' of an er'ror (דיס-פא-זעס' אוו ען ער'-אר) אויפווייזען א טעות.

dispossess'or *n.* (דיס-פא-זעס'-אר) איינער וואס בערויבט פון בעזיץ; איינער וואס ווארפט ארויס פון א וואהנונג.

dispossess' proceed'ings (דיס-פא-זעס' פרא-סיעד'-אינגז) געריכטליכע פערהאנדלונגען וועגען ארויסווארפען א שכן פון א וואהנונג.

dispossess' war'rant (דיס-פא-זעס' ווהאר'-ענט) א געריכטליכע פאלמאכט ארויסצוווארפען א שכן פון א וואהנונג.

dispraise' *n. and v.* (דיס-פרייז') טאדלען; טאדעל.

disprai'ser *n.* (דיס-פריי'-זער) א טאדלער.

dispread' *v.* (דיס-פרעד') פערשפרייטען, פערברייטען; זיך פערשפרייטען.

disprince' *v.* (דיס-פרינס') מאכען אויס פירסט [אין טיטעל אדער אויסזעהן].

dispris'on *v.* (דיס-פריז'ן) בעפרייען [פון תפיסה].

dispriv'ilege *v.* (דיס-פריוו'-אי-לעדזש) צונעהמען די ספעציעלע רעכטע אדער פריווילעגיעס.

disprize' *v.* (דיס-פראיז') ארונטערווארפען פון ווערדע, אונטערשעצען.

disprof'it *n.* (דיס-פראפ'-איט) שאדען, פערלוסט.

disproof' *n.* (דיס-פרוהף') ווידערלעגונג, דאס בעווייזען, אז עטוואס איז ניט ריכטיג.

dispropor'tion *n. and v.* (דיס-פרא-פאור'-שאן) דאס זיין ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג [לפי ערך] ניט גלייך, ניט סימעטריש אדער ניט צוגעפאסט; מאכען ניט צוגעפאסט, ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך אדער ניט סימעטריש.

dispropor'tionable *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-עבל) ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג [לפי ערך] ניט גלייך, ניט סימעטריש, ניט צוגעפאסט.

dispropor'tionableness *n.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט סימעטריש אדער ניט צוגעפאסט.

dispropor'tionably *adv.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-ע-בלי) אויף א ניט פראפאר־

ציאנעלעז, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייכען, ניט סימעטרישען אדער ניט צוגעפּאסטען אופן.

disproportional *a.* (דיס-פּרא-פּאור'-שאַנ-על) ז. *disproportionable*

disproportional'ity *n.* (דיס-פּרא-פּאור-שאַנ-על'-אי-טי) ז. *disproportionableness*

dispropor'tionally *adv.* (דיס-פּרא-פּאור'-שאַנ-על-אי) ניט פּראָפּאָרציאָנעל, ניט סימעטריש, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט צוגעפּאסט, ניט גלייך, אונבעקוועם.

dispropor'tionate *a.* (דיס-פּרא-פּאור'-שאַנ-אייט) ניט פּראָפּאָרציאָנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט סימעטריש, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך אין די טיילען אדער בעציהונגען.

dispropor'tionately *adv.* (דיס-פּרא-פּאור'-שאַנ-אייט-לי) אויף א ניט פּראָפּאָרציאָנעלען, ניט סימעטרישען, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייכען אדער ניט צוגעפּאסטען אופן; צו פיעל אדער צו ווענינ.

dispropor'tionateness *n.* (דיס-פּרא-פּאור'-שאַנ-אייט-נעס) ז. *disproportionableness*

dispropor'tioned *a.* (דיס-פּרא-פּאור'-שאַנד) ז. *disproportionate*

dispro'vable *a.* (דיס-פּרוה'-וועבל) וואס קען ווידערלעגט ווערען, וואס מען קען בעווייזען די ניט ריכטיגקייט דערפון.

dispro'val *n.* (דיס-פּרוה'-וועל) ז. *disproof*

disprove' *v.* (דיס-פּרוהוו') ווידערלעגען, בעווייזען, אז עטוואס איז ניט ריכטיג.

disprove'able *a.* (דיס-פּרוהוו'-עבל) ז. *disprovable*

disputabil'ity *n.* (דיס-פּיו-טע-ביל'-אי-טי) בעשטרייטבארקייט.

dispu'table *a.* (דיס-פּיו'-טעבל) שטרייטיג, בעשטרייטבאר; וואס מען קען ווענען דעם דיספּוטירען, דעבאטירען, פּאָלעמיזירען אדער האבען א ויכוח; וואס מען קען בעשטרייטען אדער אבּפרעגען.

dispu'tableness *n.* (דיס-פּיו'-טעבל-נעס) ז. *disputability*

dis'putant *n.* (דיס'-פּיו-טענט) א דיספּוטאנט, א דעבאטאנט; א פּאָלעמיקער; איינער וואס שטרייט אב איינעמס בעהויפּטונגען; איינער וואס האט א ויכוח, דיספּוטירט, דעבאטירט אדער פּאָלעמיזירט.

disputa'tion *n.* (דיס-פּיו-טיי'-שאַן) א דיספּוט, א דעבאטע, א ויכוח.

disputa'tious *a.* (דיס-פּיו-טיי'-שאַס) וואס איז שייך צו א דיספּוט אדער ויכוח; וואס האט ליעב צו דיספּוטירען אדער צו בעשטרייטען א צווייטענס בעהויפּטונגען; פּאָלעמיש, שטרייטיג.

disputa'tiously *adv.* (דיס-פּיו-טיי'-שאַס-לי) שטרייטינ; אויף א פּאָלעמישען שטייגער; דורך בעשטרייטען איינעמס בעהויפּטונגען.

dispu'tative *a.* (דיס-פּיו'-טיי-טיוו) ז. *disputatious*

dispu'tative sci'ence (דיס-פּיו'-טיי-טיוו סאי'-ענס) לאָגיק [די וויסענשאפט וועגען די געזעצען פון דענקען].

dispute' *n. and v.* (דיס-פּיוט') 1. שטרייט; בעשטרייטען, האבען א ויכוח; דעבאטירען, פּאָלעמיזירען, זיך קריגען; אבּפרעגען; זיין געגען; 2. צווייפלען; 3. א דיספּוט, א ויכוח, א דעבאטע, א פּאָלעמיק, א שטרייט, א קריגעג.

2. His claim for wages was disputed.

dispu'ter *n.* (דיס-פּיו'-טער) ז. *disputant*

dispute' the ground (דיס-פּיוט' טהי גראונד) קעמפּפען אום אנצוהאלטען דאס שלאכטפעלד.

disqualifica'tion *n.* (דיס-קוואל-אי-פי-קיי'-שאַן) אונפעהיגקייט; דאס ניט האבען די פערלאנגטע מעלות פאר א געוויסען אמט; דאס מאכען אונפעהיג צו עפּעס; דאס וואס מאכט אונפעהיג פאר א געוויסע זאך.

disqual'ify *v.* (דיס-קוואל'-אי-פאַי) מאכען אונפעהיג צו עפּעס.

disqui'et *n. and v.* (דיס-קוואַי'-עט) בעאונרוהיגען; אונרוה, זארג.

disqui'eting *a.* (דיס-קוואַי'-ע-טינג) בעאונרוהיגענד.

Disquieting rumors reach us from home.

disqui'etness *n.* (דיס-קוואַי'-עט-נעס) אונרוהיגקייט.

disqui'etude *n.* (דיס-קוואַי'-ע-טיוד) אונרוה, זארג.

disquisi'tion *n.* (דיס-קווי-זיש'-אַן) די אונטערזוכונג, די נאכפאָרשונג.

disquisi'tional *a.* (דיס-קווי-זיש'-אַנ-על) וואס געהערט צו אן אונטערזוכונג אדער נאכפאָרשונג.

disregard' *n. and v.* (דיס-רי-גארד') ניט אכטען, ניט געבען קיין אכטונג, בעטראכטען אלס ניט ווירדיג; פערנאכלעסיגען; פעראכטונג; גלייכגילטיגקייט.

disregar'der *n.* (דיס-רי-גאר'-דער) דער גרינגשעצער; דער וואס פעראכטעט.

disregard'ful *a.* (דיס-רי-גארד'-פול) פול מיט פעראכטונג; נאכלעסיג; זארגלאז וועגען עפּעס.

disregard'fully *adv.* (דיס-רי-גארד'-פול-אי) מיט פולער פעראכטונג; אויף א פערעכטליכען אדער נאכלעסיגען שטייגער.

disrel'ish *n. and v.* (דיס-רעל'-איש) ניט האבען קיין געשמאק פאר עפּעס, פיהלען אן עקעל; אן עקעל, א ווידערווילען.

disrel'ishing *a.* (דיס-רעל'-איש-אינג) וואס רופט ארויס אן עקעל אדער ווידערווילען.

disrepair' *n.* (דיס-רי-פּעהר') דאס זיין ניט אויסגעבעסערט אדער פעררי כט; דער צושטאנד פון א זאך ווען עס פאדערט זיך זי צו פעררי כטען.

disrep'utable *a.* (דיס-רעפּ'-יו-טייבל) וואס האט ניט קיין גוטען נאמען; וואס מאכט א שלעכטע רעפּוטאציע.

disrep'utably *adv.* (דיס-רעפּ'-יו-טע-בלי) דורך מאכען א שלעכטען נאמען.

disrepute' *n.* (דיס-רי-פּיוט') א שלעכטער נאמען, א מיאוס'ע רעפּוטאציע; שאנדע, חרפּה.

Among his acquaintances he is held in disrepute.

disrespect' *n. and v.* (דיס-רי-ספּעקט') ניט-אכטונג, גראבקייט; דאס ניט האבען קיין רעספּעקט; ניט רעספּעקטירען, ניט אכטען.

disrespect'ful *a.* (דיס-רי-ספּעקט'-פול) אהן שום רעספּעקט; אונהעפליך, גראב.

disrespect'fully *adv.* (דיס-רי-ספּעקט'-פול-אי) אויף אן אונהעפליכען, גראבען שטייגער.

disrespect'fulness *n.* (דיס-רי-ספּעקט'-פול-נעס) דאס ניט האבען קיין שום רעספּעקט; אונהעפליכקייט, גראבקייט.

disrobe' *v.* (דיס-ראוב') אויסטהאן, אראבנעהמען די קליידער, לאזען נאקעט, בערויבען; אויסטהאן זיך.

disroot' *v.* (דיס-רוהט') אויסרייסען מיט'ן ווארצעל; אויסרייסען, אויסווארצלען.

disrupt' *v.* (דיס-ראפּט') פאנאנדעררייסען, צורייסען, צוברעכען.

disrup'tion *n.* (דיס-ראפּ'-שאַן) דאס פאנאנדעררייסען, די צורייסונג, צוברעכונג.

disrup'tive *a.* (דיס-ראפּ'-טיוו) וואס צוברעכט, וואס רייסט פאנאנדער; וואס קומט פון א צורייסונג.

disrup'tiveness *n.* (דיס-ראפּ'-טיוו-נעס) דאס זיין פאנאנדערגעריסען אדער צובראכען.

dissatisfac'tion *n.* (דיס-סעט-איס-פעק'-שאַן) אונצופריעדענהייט.

dissatisfac'toriness *n.* (דיס-סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) אונמעגליכקייט צו בעפריעדיגען; דאס זיין ניט צופריעדענשטעלענד.

dissatisfac'tory *a.* (דיס-סעט-איס-פעק'-טא-רי) ניט בעפריעדיגענד.

dissat'isfied *a.* (דיס-סעט'-איס-פאיד) אונבעפריעדיגט, ניט צופריעדענגעשטעלט.

dissat'isfy *v.* (דיס-סעט'-איס-פאַי) ניט צופריעדענשטעלען; אונצופריעדען מאכען.

dissect' *v.* (די-סעקט') צושניידען אויף שטיקער, צושניידען אברים-ווייז, אנאטאמיזירען, פּאָלמעסען; צוגליעדערען; בעטראכטען יעדען טייל בעזונדער; געבען א בעשרייבונג פון אלע פּרטים.

dissec'ted *a.* (די-סעקט'-טעד) צושניטען אויף שטיקער; אין באטאניק — טיעף איינגעשניטען אין בעזונדערע טיילעכלעך אדער סעגמענטען [וועגען א בלאט א. ד. ג.].

dissec'tible *a.* (די-סעק'-טיבל) וואס קען צושניטען אדער צולעגט ווערען אויף שטיקלעך.

dissec'ting-knife *n.* (די-סעק'-טינג-נאיף) דעם דאקטאר'ס מעסער [צו אנאטאמיזירען אדער פּאָלמעסען].

dissec'ting-room *n.* (די-סעק'-טינג-רוהם) דאס צימער, וואו מען אנאטאמיזירט אדער פּאָלמעסט.

dissec'tion *n.* (די-סעק'-שאַן) די צושניידונג פון א קערפּער; די צוגליעדערונג; דאס אנאטאמיזירען אדער פּאָלמעסען.

dissec'tor *n.* (די-סעק'-טאר) דער וואס צושניידט א קערפּער; איינער וואס אנאטאמיזירט אדער פּאָלמעסט.

disseize' *v.* (דיס-סיז') אוועקטרייבען מיט אונרעכט איינעם פון זיין בעזיץ.

disseizee' *n.* (דיס-סיז-יה') איינער וואס איז מיט אונרעכט אוועקגעטריבען געווארען פון זיין בעזיץ.

dissei'zin *n.* (דיס-סיע'-זין) דאס פערכאפּען מיט אונרעכט איינעמס בעזיץ.

dissei'zor *n.* (דיס-סיע'-זאר) איינער וואס ווארפט ארויס אן אנדערען פון זיין איינענטום און פערנעהמט מיט אונרעכט זיין בעזיץ.

dissem'ble *v.* (די-סעמ'-בל) פערדעקען דעם ריכטיגען געשטאלט; פערמאַסקירען; געבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפּעס; פערשטעלען זיך; ניט ארויסווייזען זיך אין ריכטיגען געשטאלט; מאכען א פאלשען איינדרוק וועגען זיך.

His actions were designed in order to dissemble his true motive.

dissem'bler *n.* (די-סעמ'-בלער) א פער-

שטעלטער, א פערמאסקירטער; א צבוע'ק, א היפאקריט.

dissem'blingly *adv.* (די-סעמ'-בלינג-לי) פערשטעלטערהייט; מעשה צבוע'ק.

dissem'inate *v.* (די-סעמ'-אי-נייט) צוזייען, פערשפרייטען; פערברייטען [אן אידעע אדער בעוועגונג].

dissem'inated *a.* (די-סעמ'-אי-ניי-טעד) צושפרייט; צושפרונגען [ביי א מינעראל].

dissemina'tion *n.* (די-סעמ-אי-ניי'-שאן) די צוזייאונג, די פערשפרייטונג; די פערברייטונג [פון אידעען].

dissem'inative *a.* (די-סעמ'-אי-ניי-טיוו) צוזייענד, פערשפרייטענד; וואס האט די נייגונג זיך צו פערשפרייטען.

dissem'inator *n.* (די-סעמ'-אי-ניי-טאר) א פערשפרייטער, א פערברייטער [פון א לעהרע].

dissen'sion *n.* (די-סענ'-שאן) אן אונאיינגקייט; א שטרייט, א קריעג, א מחלוקה.

dissen'sious *a.* (די-סענ'-שאס) וואס זוכט מחלוקות; וואס העצט אויף.

dissen'siously *adv.* (די-סענ'-שאס-לי) אויף אן אויפהעצערישען, קריעגערישען אופן.

dissent' *n. and v.* (די-סענט') ניט איינשטימען, זיין דאגעגען, פאנאנדערגעהן זיך אין מיינונגען אדער איבערצייגונגען; ניט אנערקענען די הערשענדע קירך, זיין א מתנגד; אונאיינינקייט, פערשיעדענהייט אין מיינונגען; דאס ניט איינשטימען; דאס ניט אנערקענען די הערשענדע קירך [בעזאנדערס אין ענגלאנד און שאטלאנד].

dissenta'neous *a.* (דיס-ען-טיי'-ני-אס) וואס איז ניט איינשטימיג, וואס איז דאגעגען.

dissen'ter *n.* (די-סענ'-טער) דער וואס איז אונאיינינג מיט עפעס; דער וואס האלט פון אן אנדער מיינונג; איינער וואס אנערקענט ניט די פרינציפען און לעהרען פון דער הערשענדער קירך אין זיין לאנד.

dissen'tient *n. and a.* (די-סענ'-שענט) וואס איז ניט איינפערשטאנען; וואס טרעט ארויס דאגעגען; דער וואס איז ניט איינשטימיג.

dissen'ting *a.* (די-סענ'-טינג) וואס איז ניט איינשטימיג, וואס האלט זיך נעגנעריש; וואס בעלאנגט צו א סעקטע אדער ריכטונג, וועלכע אנערקענט ניט די פרינציפען און לעהרען פון דער הערשענדער קירך.

dissen'tious *a.* (די-סענ'-שאס) קריגעריש, שטרייטזיכטיג.

dissen'tiously *adv.* (די-סענ'-שאס-לי) אויף א קריעגערישען, שטרייטזיכטיגען אופן.

dissep'iment *n.* (די-סעפ'-אי-מענט) א שייד=וועגטעלע [הויפטזעכליך אין פרוכט, וו. צ. ב. די שייד=ווענטעלעך צווישען די טיילען אין אן אפעלסין].

dissepimen'tal *a.* (די-סעפ-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א שייד=ווענטעל. ז. *dissepiment*.

dis'sertate *v.* (דיס'-אויר-טייט) שרייבען אן אבהאנדלונג; שרייבען א דיסערטאציאן [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער געוויסע געגעבענע פונקטען]; פערהאנדלען אויף דעם אופן פון א דיסערטאציאן.

disserta'tion *n.* (דיס-אויר-טיי'-שאן) א דיסערטאציאן [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער געוויסע געגעבענע פונקטען, מייסטענס פאר דעם צוועק צו בעקומען א געלעהרטען=טיטעל, ווי דאקטאר א ד. ג.]; אן אבהאנדלונג.

disserta'tional *a.* (דיס-אויר-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א דיסערטאציאן. ז. *dissertation*.

disserta'tionist *n.* (דיס-אויר-טיי'-שאנ-איסט) ז. *dissertator*.

disserta'tor *n.* (דיס-אויר-טיי'-טאר) א שרייבער פון א דיסערטאציאן. ז. *dissertation*.

disserve' *v.* (דיס-סירוו') שאדען, שעדיגען; טהאן א רעה.

disser'vice *n.* (דיס-סיר'-וויס) א רעה; א שאדען.

disser'viceable *a.* (דיס-סיר'-וויס-עבל) וואס טהוט א רעה; שעדליך.

disser'viceableness *n.* (דיס-סיר'-וויס-עבל-נעס) שעדליכקייט; דאס טהאן א רעה.

disser'viceably *adv.* (דיס-סיר'-וויס-ע-בלי) אויף א שעדיגענדען אופן; טהוענדיג א רעה.

dissev'er *v.* (די-סעוו'-ער) אבזונדערען, אבטיילען; זיך אבזונדערען, זיך אבטיילען.

dissev'erance *n.* (די-סעוו'-ע-רענס) די אבזונדערונג, די אבטיילונג; דאס זיין אבגעזונדערט אדער אבגעטיילט.

dissevera'tion *n.* (די-סעוו-ע-ריי'-שאן) ז. *disseverance*.

dissev'erment *n.* (די-סעוו'-אויר-מענט) דאס אבטיילען, דאס אבזונדערען.

dis'sidence *n.* (דיס'-אי-דענס) די אונאיינינקייט; פערשיעדענהייט אין מיינונג.

dis'sident *n. and a.* (דיס'-אי-דענט) איינער וואס האט אן אנדער מיינונג וועגען עפעס; איינער וואס איז ניט איינשטימיג; אן אפאנענט; ניט איינשטימיג; פון פערשיעדענער מיינונג.

dis'sight *n.* (דיס'-סאיט) א מיאוס אויסזעהן.

dissil'ience *n.* (די-סיל'-אי-ענס) די צופלאצונג, צושפרונגונג; דאס פאנאנדערפליהען.

dissil'iency *n.* (די-סיל'-אי-ען-סי) ז. *dissilience*.

dissil'ient *a.* (די-סיל'-אי-ענט) צופלאצענד, צושפרינגענד; פאנאנדערפליהענד.

dissim'ilar *a.* (די-סימ'-אי-לאר) ניט עהנליך; פערשיעדען.

dissimilar'ity *n.* (די-סימ-אי-לער'-אי-טי) אונגלייכקייט; פערשיעדענהייט.

dissim'ilarly *adv.* (די-סימ'-אי-לער-לי) אויף אן אונגלייכען אדער פערשיעדענעם אופן.

dissim'ilate *v.* (די-סימ'-אי-לייט) מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען.

dissimila'tion *n.* (די-סימ-אי-ליי'-שאן) דאס מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען; קאטאבאליזם. ז. *catabolism*.

dissim'ilative *a.* (די-סימ'-אי-ליי-טיוו) וואס האט די נייגונג צו מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען; קאטאבאליש. ז. *catabolism*.

dissimil'itude *n.* (דיס-אי-מיל'-אי-טיוד) אונגלייכקייט. פערשיעדענהייט, אונעהנליכקייט; א קאנטראסט; א פערגלייכונג דורך א קאנטראסט.

dissim'ulate *v.* (די-סימ'-יו-לייט) זיך פערשטעלען [ווי א צבוע'ק אדער א היפאקריט].

dissimula'tion *n.* (די-סימ-יו-ליי'-שאן) פערשטעלטקייט; דאס פערשטעלען זיך; צבוע'טסטווע, היפאקריטיזם.

dissim'ulator *n.* (די-סימ'-יו-ליי-טאר) איינער וואס פערשטעלט זיך, א צבוע'ק, א היפאקריט.

dis'sipate *v.* (דיס'-אי-פייט) צושטרייען; צושפרייטען; פערשווענדען, אויסברייגנען; צושפרייט ווערען; זיין פערשווענדעריש; זיך אריינלאזען אין איבערטריבענע פערגניגענס און שכרות; פיהרען א פערשווענדעריש לעבען.

dis'sipated *a.* (דיס'-אי-פיי-טעד) צולאזען, פערשווענדעריש.

dissipa'tion *n.* (דיס-אי-פיי'-שאן) צושפרייטונג, צושטרייאונג, פערשווענדעריי, אויסבריינגעריי; צולאזענקייט; שכרות.

dissipa'tion of en'ergy (דיס-אי-פיי'-שאן אוו ענ'-ער-דזשי) די ענדערונג פון ענערגיע אין אן אונניצליכע אדער אונברויכבארע פארם, ווי די ענדערונג פון נוציגע מעכאנישע ענערגיע פון א מאשין אין ווערמע=ענערגיע, וועלכע בעקומט זיך פון דער רייבונג פון די מאשינען=טיילען.

dis'sipative *a.* (דיס'-אי-פיי-טיוו) צושפרייטענדיג, צושטרייענדיג; וואס איז שייך צו דער ענדערונג פון ענערגיע אין נוצלאזע. ז. *dissipation of energy*.

dissociabil'ity *n.* (די-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעלשאפטליכקייט; אונגעזעליגקייט; אונפעראיינבארקייט.

disso'ciable *a.* (די-סאו'-שיעבל) אונגעזעלשאפטליך, אונגעזעליג; אונפעראיינבאר, ניט גוט צוזאמענפאסענד.

disso'ciableness *n.* (די-סאו'-שיעבל-נעם) ז. *dissociability*.

disso'cial *a.* (די-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפטליך; אונגעזעליג; אייגענגוציג.

disso'cialize *v.* (די-סאו'-שעל-איז) מאכען אונגעזעלשאפטליך אדער אונגעזעליג; אבזונדערען, אבטיילען.

disso'ciate *v.* (די-סאו'-שי-אייט) צוטיילען, אבטיילען, אבזונדערען, שיידען.

dissocia'tion *n.* (די-סאו-שי-איי'-שאן) די אבזונדערונג, די טיילונג. די שיידונג.

disso'ciative *a.* (די-סאו'-שיע-טיוו) וואס צושיידט, וואס זונדערט אב.

dissolubil'ity *n.* (דיס-א-ליו-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגעהן אדער צושמעלצען; דאס קענען צוטיילט אדער צופאלען ווערען אויף די כעמישע יסודות.

dis'soluble *a.* (דיס'-א-ליובל) וואס קען צוגעהן אדער צושמעלצען; וואס קען צוטיילט ווערען אין טיילען; וואס קען צופאלען אויף די כעמישע יסודות.

dis'solubleness *n.* (דיס'-א-ליובל-נעס) ז. *dissolubility*.

dis'solute *a.* (דיס'-א-ליוט) אויסגעלאסען, צולאזען, שארלאטאניש.

dis'solutely *adv.* (דיס'-א-ליוט-לי) אויף אן אויסגעלאסענעם אדער צולאזענעם אופן; מעשה שארלאטאן.

dis'soluteness *n.* (דיס'-א-ליוט-נעס) צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט.

dissolu'tion *n.* (דיס-א-ליו'-שאן) די אויפלעזונג, די צוזעצונג; דאס צוגעהן אדער צושמעלצען; די צופאלונג אין די טיילען, פון וועלכע עס איז צונויפגעשטעלט; די פאנאנדערפאלונג אויף די כעמישע יסודות; די אויפלעזונג פון א פארלאמענט, א פעראיין א. ד. ג.; דער טויט.

dissolvabil'ity *n.* (די-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויפגעלעזט ווערען,

דאס קענען צוגעהן אדער צושמאלצען ווערען.

dissol'vable *a.* (די-זאל'-וועבל) וואס קען זיך אויפלעזען, וואס קען צוגעהן אדער צושמאלצען ווערען.

dissol'vableness *n.* (די-זאל'-וועבל-נעס) דאס קענען אויפגעלעזט ווערען; דאס קענען צוגעהן אדער צושמאלצען ווערען.

dissolve' *v.* (די-זאלוו') אויפלעזען, שמעלצען, אבזונדערען אין טיילען; פאנאנדערלאזען [ווי א פארלאמענט, א פערזאמלונג א. ד. ג.]; צונעהמען די מאכט; אונגילטיג מאכען; פערניכטען.

dissolved' in lux'ury (די-זאלווד' אין לאק'-שא-רי) פערזונקען אין לוקסוס.

dissol'vent *n. and a.* (די-זאל'-ווענט) אויפלעזענד, מאכענדיג צוגעהן, שמעלצענד; אויפלעזענד, אן אויפלעזונגס-מיטעל.

dissol'ver *n.* (די-זאל'-ווער) איינער אדער עטוואס וואס לעזט אויף. ז. *dissolve*.

dissol'vible *a.* (די-זאל'-וויבל) ז. *dissolvable*.

dissol'ving views (די-זאל'-ווינג וויוז) אזעלכע טומאנע בילדער וואס ווערען געצייגט מיט א מאגישער לאנטערנע אויף אזא אופן, דאס איידער איין בילד פערשווינדעט פאנגט זיך שוין אן ווייזען דאס צווייטע.

dis'sonance *n.* (דיס'-א-נענס) א דיסאנאנס, א שלעכטער קלאנג; א פערבינדונג פון טענער, וועלכע שטימען ניט; אן אונהארמאנישער מיש-מאש; אן אונאייניגקייט, אן אונאיינשטימיגקייט.

dis'sonancy *n.* (דיס'-א-נען-סי) ז. *dissonance*.

dis'sonant *a.* (דיס'-א-נענט) ניט הארמאניש, שלעכט קלינגענד; ניט שטימענד.

dissuade' *v.* (די-סהווייד') אברייד[ע]ן, אבראטען.

I tried to **dissuade** him from undertaking such a dangerous journey.

dissua'der *n.* (די-סהוויי'-דער) איינער וועלכער ראט אב.

dissua'sion *n.* (די-סהוויי'-זשאן) אבראטונג; דאס אברייד[ע]ן.

dissua'sive *n. and a.* (די-סהוויי'-סיוו) אברייד[ע]נדיג, אבראטענד; אן ארגומענט אדער אן עצה וואס האלט אימעצען אב עטוואס צו טהאן.

dissua'sively *adv.* (די-סהוויי'-סיוו-לי) אויף אן אבראטענדען אופן; אבראטענדיג, אברייד[ע]נדיג.

dissyllab'ic *a.* (דיס-אי-לעב'-איק) צוויי-זילביג, וואס בעשטעהט פון צוויי זילבען.

dissyllabifica'tion *n.* (דיס-אי-לעב-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פארמירען אין צוויי זילבען.

dissyllab'ify *v.* (דיס-אי-לעב'-אי-פאי) פארמירען אין צוויי זילבען.

dissyl'labism *n.* (די-סיל'-ע-ביזם) דאס בעשטעהן פון צוויי זילבען.

dissyl'labize *v.* (די-סיל'-ע-באיז) ז. *dissyllabify*.

dissyl'lable *n.* (די-סיל'-עבל) א צוויי-זילביג ווארט.

dissymmet'ric *a.* (דיס-סי-מעט'-ריק) ניט סימעטריש.

dissymmet'rical *a.* (דיס-סי-מעט'-רי-קעל) ז. *dissymmetric*.

dissym'metry *n.* (דיס-סימ'-ע-טרי) דער מאנגעל אין סימעטריע, דאס פעהלען פון סימעטריע.

dis'taff *n.* (דיס'-טעף) א פראסליצע, א שפינדעל; א פרוי; דאס פרויען-געשלעכט [בלשון מליצה].

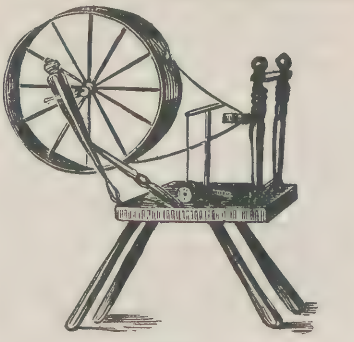

Distaff

distain' *v.* (דיס-טיין') בעפלעקען; פערטונקלען.

dis'tal *a.* (דיס'-טעל) וואס איז ווייט פון צענטער; וואס שטעהט ביים עק.

dis'tally *adv.* (דיס'-טעל-אי) אין א דערווייטערטער ריכטונג.

dis'tance *n. and v.* (דיס'-טענס) די דיסטאנץ, דער מרחק, די שטרעקע; די בעשטימטע שטרעקע אויף וויפיעל עס דארף אבשטעהן איין אטריאד מיליטער פון צווייטען אין א פאלק [רעגימענט] אדער דיוויזיע; די אבגעמאסטענע שטרעקע צווישען צוויי מענשען וואס שלאגען זיך אין א דועל; אין וועט-לויף פון פערד — די "דיסטאנץ", א בעשטימטע שטרעקע פון לעצטען פונקט פון וועט-לויף, וואס דאס פערד, וועלכעס ענדיגט ניט דעם גאנצען לויף, מוז דערגרייכען, כדי צו נעהמען אנטייל אין ווייטערדיגען לויף [אין די פעראייניגטע שטאאטען, אויב דער וועט-לויף איז אויף א מייל — איז די "דיסטאנץ" 80 יארד, אויב א האלבע מייל — איז זי 100 יארד]; אין מוזיק — דער אינטערוואל צווישען צוויי טענער; א דערווייטערונג אין ארט אדער צייט; א דערווייטערונגס-שטופע אין קרובה'שאפט, אין ראנג א. ד. ג.; די צוריקגעהאלטענקייט, בעשיידענהייט; דאס האלטען זיך מיט עהרפורכט אן א זייט; דערווייטערען; האלטען אויף א געוויסער שטרעקע פון זיך; אין וועט-לויף פון פערד—קומען צום ציעל, ווען דאס צווייטע פערד איז בלויז ביי דער "דיסטאנץ"; אריבעריאגען; אריבערשטייגען איינעם.

dis'tance of time (דיס'-טענס אוו טאים) די לענג פון צייט.

dis'tance-post *n.* (דיס'-טענס-פאוסט) אין וועט-לויף פון פערד — א פאהן אדער אן אנדער זאך וואס בעצייכענט די "דיסטאנץ". ז. *distance*.

dis'tance-sig'nal *n.* (דיס'-טענס-סיג'-נעל) ביי אייזענבאהנען — דער ווייטסטער פון א רייהע סיגנאלען אונטער דער קאנטראל פון סיגנאל-געבער.

dis'tant *a.* (דיס'-טענט) וואס איז דערווייטערט, וואס שטעהט אב אויף א בעשטימטער שטרעקע; ווייט, צוריקגעהאלטען; וואס האלט זיך דערווייטערט, פרעמד אדער קאלט אין בעציהונגען.

dis'tantly *adv.* (דיס'-טענט-לי) דורך דערווייטערונג, דורך קאלטקייט און פרעמדקייט אין בעציהונגען.

dis'tantly rela'ted (דיס'-טענט-לי רי-ליי'-טעד) פון ווייטער קרובה'שאפט.

We are only **distantly related.**

dis'tant rel'ative (דיס-טענט רעל'-ע-טיוו) א ווייטער קרוב.

distaste' *n.* (דיס-טייסט') אן עקעל, א ווידערווילען; פערדרוס.

Young children often have a **distaste** for milk.

distaste'ful *a.* (דיס-טייסט'-פול) עקעלהאפט.

distaste'fully *adv.* (דיס-טייסט'-פול-אי) אויף אן עקעלהאפטען שטייגער.

distaste'fulness *n.* (דיס-טייסט'-פול-נעס) עקעלהאפטיגקייט.

distem'per *n. and v.* (דיס-טעמ'-פער) אויפגערעגטקייט, ניט געשטעלטקייט, קראנקהייט [ספעציעל ביי חיות]; הונד-קראנקהייט; די טעמפערא-מאלעריי [אזא זארט מאלען מיט וואסער-פארבען]; די וואסער-פארב; מאכען קראנק, אויפרעגען, רייצען, פערארזאכען אונאנגענעהמליכקייטען; מאלען מיט וואסער-פארב.

distem'perately *adv.* (דיס-טעמ'-פער-עט-לי) אויף אן אויפגערעגטען אדער קרענקליכען אופן.

distem'pered *a.* (דיס-טעמ'-פערד) קרענקליך, שלעכט געשטימט, אויפגעבראכט, צומישט, צורודערט, אין אונארדנונג, אונרוהיג.

distem'peredness *n.* (דיס-טעמ'-פערד-נעס) דאס זיין צורודערט, דאס זיין קרענקליך אדער שלעכט געשטימט.

distend' *v.* (דיס-טענד') פאנאנדערשפרייטען; פאנאנדערברייטען.

distensibil'ity *n.* (דיס-טען-סי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו פערשפרייטען זיך אדער ווערען פאנאנדערגעצויגען.

disten'sible *a.* (דיס-טענ'-סיבל) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען.

disten'sion *n.* (דיס-טענ'-שאן) דאס פאנאנדערציהען; דאס פאנאנדערשפרייטען.

disten'sive *a.* (דיס-טענ'-סיוו) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען.

disten'tion *n.* (דיס-טענ'-שאן) ז. *distension*.

dis'tich *n. and a.* (דיס'-טיק) דאס דיסטיכאן [א פערז אין א געדיכט וואס בעשטעהט פון צוויי ציילען], א דאפעלטער פערז; בעשטעהענדיג פון צוויי ציילען אדער רייהען.

dis'tichous *a.* (דיס'-טי-קאס) וואס בעשטעהט פון צוויי ציילען; אין באטאניק — מיט צוויי ציילען בלעטער פון ביידע זייטען פון שטענגעל.

Distichous Leaves

dis'tichously *adv.* (דיס'-טי-קאס-לי) אין צוויי ציילען.

distil' *v.* (דיס-טיל') ז. *distill*.

distill' *v.* (דיס-טיל') טריפען; לאנגזאם פליסען אדער גיסען; דיסטילירען; טרייבען [ווי ספיריט]; צושמעלצען, צולאזען.

distil'lable *a.* (דיס-טיל'-עבל) וואס מען קען דיסטילירען [וועגען פליסיגקייטען].

distil'late *n.* (דיס-טיל'-אייט) א פליסיגקייט וואס ווערט דיסטילירט אדער וואס ווערט געטריבען [ווי ספיריט].

distilla'tion *n.* (דיס-טי-ליי'-שאַן) דיסטילירונג; דאָס טריפּען, די טרייבונג [פון פליסיגקייטען]; דער שטאָף, וואָס מען קריגט דורך טרייבונג; דער עסענץ.

distilla'tion of hu'mors (דיס-טי-ליי'-שאַן אוו היו'-מאָרז) דאָס פליסען פון דער פליסיגקייט אין קערפּער.

distilla'tion of spir'its (דיס-טי-ליי'-שאַן אוו ספּיר'-איטס) בראַנפען-טרייבונג, בראַנפען-ברענעריי.

distil'latories *n.* (דיס-טיל'-ע-טאַ-ריז) אַ דיסטילאַטאָר, אַ דיסטיליר-אַפּאַראַט; אַ ספּיריט-טרייבונג אַפּאַראַט.

distil'latory *a.* (דיס-טיל'-ע-טאַ-רי) וואָס איז שייך צו דיסטילירונג, וואָס קומט פון דיסטילירען אָדער וואָס ווערט גע-ברויכט צום דיסטילירען.

distilled' wa'ter (דיס-טילד' וואָה'-טער) דיסטילירטעס וואַסער [וואַסער וואָס ווערט פערוואַנדעלט אין פּאַרע און ווערט נאָכדעם צוריק אָבגעקיהלט און פערוואַנ-דעלט אין וואַסער].

distil'ler *n.* (דיס-טיל'-ער) איינער אָדער עטוואָס וואָס דיסטילירט אָדער וואָס טרייבט ספּיריט; אַ דיסטילירער, אַ דיס-טילאַטאָר, אַ בראַנפען-טרייבער.

distil'lery *n.* (דיס-טיל'-ער-אי) אַ בראַנפען-ברויז, אַ בראַנפען-ברענעריי, אַ גוראַלניע; דיסטילירונג; בראַנפען-טריי-בונג.

distil'ling appara'tus (דיס-טיל'-אינג עפּ-ע-ריי'-טאַס) אַ דיסטיליר-אַפּאַ-ראַט.

Distilling Apparatus

distill'ment *n.* (דיס-טיל'-מענט) דאָס וואָס ווערט פּראָדוצירט דורך דיסטילירען אָדער טרייבען [פליסיגקייטען].

distil'ment *n.* (דיס-טיל'-מענט) ז. *distillment*

distil' out (דיס-טיל' אוט) אַרויסצי-הען דעם עסענץ אָדער דעם זאַפט.

distinct' *a.* (דיס-טינקט') פערשיעדען, בעזונדער; דייטליך, קלאָר; קענטיג; וואָס אונטערשיידעט קלאָר.

distinc'tion *n.* (דיס-טינק'-שאַן) 1. אונ-טערשיעד, אונטעראַיידונג, אונטערשיי-דונגס-צייכען, די פעהיגקייט צו אונטער-שיידען, צו בענעהמען אָדער צו אורטיילען; 2. אויסצייכנונג, פּראָמינענץ, הויכע שטע-לונג; עטוואָס וואָס צייכענט אויס אָדער מאַכט פּראָמינענט [ווי אַן אַמט, טיטול א. ד. ג.]; דאָס אויסצייכנען, דאָס בע-עהרען.

1. All Americans have the same rights. The law allows of no **distinction**. 2. The gathering consisted of men of distinction in all walks of life.

distinc'tive *a.* (דיס-טינק'-טיוו) אונ-טערשיידענד; פערשיעדען, כאַראַקטעריס-טיש; איינגענטימליך.

distinc'tive fea'ture (דיס-טינק'-טיוו פיע'-טשור) אַ כאַראַקטעריסטישער צוג; עטוואָס וואָס איז איינגענטימליך אָדער כאַראַקטעריסטיש.

distinc'tively *adv.* (דיס-טינק'-טיוו-לי) מיט אונטערשיידונג; אויף אַ פער-שיעדענעם, בעזונדערען, כאַראַקטעריסטי-שען אָדער איינגענטימליכען שטייגער; אויף אַ קלאָרען, דייטליכען אופן.

distinc'tive mark (דיס-טינק'-טיוו מאַרק) אַן אונטערשיידונגס-צייכען.

He has a distinctive mark on his face.

distinc'tiveness *n.* (דיס-טינק'-טיוו-נעס) דאָס זיין אונטערשיידענד, פערשיע-דען, כאַראַקטעריסטיש אָדער איינגענטים-ליך; אַ בעשטימטע, דייטליכע פערשיע-דענהייט, איינגנאַרטיגקייט אָדער אינדי-ווידואַליטעט.

distinct'ly *adv.* (דיס-טינקט'-לי) 1. אויף אַ קלאָרען, בעשטימטען אָדער דייטליכען שטייגער; 2. בפירוש; אויגענ-שיינליך, אונבעשטרייטבאַר.

1. He speaks English very **distinctly**. 2. It was **distinctly** understood.

distinct'ness *n.* (דיס-טינקט'-נעס) דייטליכקייט, קלאָרקייט, בעשטימטקייט, אונבעשטרייטבאַרקייט, אויגענשיינליכקייט.

distin'guish *v.* (דיס-טינ'-גוויש) מאַ-כען אַן אונטערשיעד, אונטערשיידען; אָב-מיילען; בעצייכענען; כאַראַקטעריזירען; איינטיילען אין קלאַסען; אויסצייכנען; עהרען, ערהויבען, מאַכען פּראָמינענט, פּאַרנעהמען; קריטיש בעטראַכטען, אורטיי-לען; דערקענען, בעמערקען.

distin'guishable *a.* (דיס-טינ'-גוויש-עבל) וואָס מען קען אונטערשיידען אָדער אָבטיילען; קענטיג; וואָס מען קען בעמער-קען אָדער דערקענען; וואָס מען קען כאַ-ראַקטעריזירען און איינטיילען, לויט גע-וויסע כאַראַקטעריסטישע סמנים, אין קלאַ-סען; בעמערקענסווערטה, בעדייטענד.

distin'guishableness *n.* (דיס-טינ'-גוויש-עבל-נעס) אונטערשיידבאַרקייט; בעמערקבאַרקייט; קענטיגקייט; דאָס זיין בעמערקענסווערטה אָדער בעדייטענד.

distin'guishably *adv.* (דיס-טינ'-גוויש-ע-בלי) אויף אַן אונטערשיידבאַ-רען, קענטיגען אָדער בעמערקבאַרען אופן.

distin'guished *a.* (דיס-טינ'-גווישט) אויסגעצייכענט, אויסערגעוועהנליך, פּראָ-מינענט, פּאַרנעהם, בעוואוסט, בעריהמט.

distin'guished by (דיס-טינ'-גווישט באַי) וואָס צייכענט זיך אויס מיט...

He is **distinguished by** his tall appearance.

distin'guishedly *adv.* (דיס-טינ'-גווישט-לי) דורך אויסצייכנונג; אויף אַ פּאַרנעהמען שטייגער.

distin'guished traits of char'acter (דיס-טינ'-גווישט טרייטס אוו קער'-עק-טער) שטאַרק מערקבאַרע אָדער קענטיגע כאַראַקטער-ציגע, דאָס הויפּט כאַראַקטע-ריסטישע.

distin'guisher *n.* (דיס-טינ'-גוויש-ער) איינער וואָס קען מאַכען אונטערשיע-דע אָדער וואָס קען אורטיילען; אַ שאַרפער בעאָבאַכטער; אַ קענער.

distin'guishing *a.* (דיס-טינ'-גוויש-אינג) וואָס אונטערשיידעט, טיילט אָב אָדער צייכענט אויס; כאַראַקטעריסטיש, איינגענטימליך.

distin'guishingly *adv.* (דיס-טינ'-גוויש-אינג-לי) מיט אויסצייכנונג; אויף אַ מערקבאַרען, קענטיגען אָדער אויסערגע-וועהנליכען שטייגער.

distort' *v.* (דיס-טאָהרט') פערקרימען, פערדרעהען; פערדאַרבען די געשטאַלט; פערדרעהען דעם געדאַנק; געבען אַ פאַלשע פּאַרשטעלונג וועגען עפּעס.

The story of this accident was **distorted** in the newspaper reports.

distor'tedly *adv.* (דיס-טאָהר'-טעד-לי) אויף אַ פערקרימטען, צודרעהטען שטיי-גער.

distor'ter *n.* (דיס-טאָהר'-טער) איינער אָדער עפּעס וואָס פערקרימט אָדער פער-דאַרבט די געשטאַלט.

distor'tion *n.* (דיס-טאָהר'-שאַן) די פערקרימונג, די פערדרעהונג; די פערדאַר-בונג פון געשטאַלט; דאָס זיין פערדרעהט אָדער צוקאָרטשעט; דאָס קאָרטשען זיך; די פערדרעהונג פון אַ געדאַנק אָדער ריכ-טונג.

distor'tion of vi'sion (דיס-טאָהר'-שאַן אוו וויזש'-אַן) אַ קאָסאָקע אויג.

distor'tor *n.* (דיס-טאָהר'-טאָר) אין אַנאַ-טאָמיע — דאָס וואָס פערקרימט [ווי דער זיגאָמאַטיקוס מוסקעל וואָס פערקרימט דאָס מויל בעת כעס אָדער אויפרעגונג].

distract' *v.* (דיס-טרעקט') אָבציהען אָדער אָבנייגען די אויפמערקזאַמקייט פון עפּעס; צושטרייען, צומישען, פערפּלאָנטע-רען; מאַכען אויסער זיך, משוגע מאַכען.

distrac'ted *a.* (דיס-טרעק'-טעד) צו-מישט, פערפּלאָנטערט; צושטרייט; משוגע.

distrac'tedly *adv.* (דיס-טרעק'-טעד-לי) אונרוהיג, צומישט; ווי אַ משוגע'נער.

distrac'tedness *n.* (דיס-טרעק'-טעד-נעס) צומישטקייט, משוגעת, וואַהנזיניג-קייט.

distrac'ted with pas'sion (דיס-טרעק'-טעד הוויטה פּעש'-אַן) אויסער זיך פון אויפגערעגטקייט.

distrac'ter *n.* (דיס-טרעק'-טער) דער שטערער, דער בעאונרוהיגער; איינער וואָס צומישט אָדער פערפּלאָנטערט.

distrac'tible *a.* (דיס-טרעק'-טיבל) וואָס קען צומישט ווערען.

distrac'tion *n.* (דיס-טרעק'-שאַן) צו-מישטקייט, צושטרייטקייט; אויפגערעגט-קייט, משוגעת; אונרוהיגקייט; אונאָרד-נונג; דאָס וואָס צומישט, צושטערט אָדער מאַכט אַן אונאָרדנונג.

distrac'tive *a.* (דיס-טרעק'-טיוו) צו-מישענד; ברייענגענד אין אונאָרדנונג.

distrain' *v.* (דיס-טריין') אי-צונעהמען אַ מענעמס מטלטלין פאַר אַ חוב אָדער אַלס משכון.

distrai'nable *a.* (דיס-טריי'-נעבל) וואָס קען צוגענומען ווערען פאַר אַ חוב אָדער אַלס משכון.

distrai'ner *n.* (דיס-טריי'-נער) איינער וואָס נעהמט צו אימעצענס מטלטלין פאַר אַ חוב אָדער אַלס משכון.

distrain'ment *n.* (דיס-טריינ'-מענט) דאָס משכונ'ען אָדער דאָס גע'משכונ'ט ווע-רען.

distrai'nor *n.* (דיס-טריי'-נאָר) ז. *distrainer*

distraint' *n.* (דיס-טריינט') דאָס נעהמען אין משכון, דאָס משכונ'ען.

distrait' *a.* (דיס-טריי') צו-צוטראַגען, צושטרייט.

distraught' *a.* (דיס-טראָהט') צוטראַ-גען, צושטרייט, צומישט.

distress' *n. and v.* (דיס-טרעס') שמערץ; פּיין, אַנגסט; אונגליק, עלענד; נויט; דאָס משכונ'ען, דאָס אַרויפלעגען אַן אַרעסט אויף זאַכען; פּייניגען, קוועלען; אונגליקליך מאַכען; אַריינברייינגען אין נויט; משכונ'ען, אַרויפלעגען אַן אַרעסט אויף זאַכען.

distressed' *a.* (דיס-טרעסט') פער-דאַגה'ט; אונגליקליך; עלענד; יאָמערליך; מיזעראַבעל.

distressed' for mon'ey (דיס-טרעסט' פאָר מאַנ'-אי) אין געלד-נויט.

distressed'ness *n.* (דיס-טרעסט'-נעס)

דאס זיין געפייניגט אדער געקוועלט; דאס זיין אין גרויס פיין אדער עלענד.

distress'ful *a.* (דיס-טרעס'-פול) יאמערליך, אומגליקליך; פיינליך; עלענד.

distress'fully *adv.* (דיס-טרעס'-פול-אי) אויף א יאמערליכען, עלענדען אדער פיינליכען אופן; אומגליקליך, פיינליך.

distress'ing *a.* (דיס-טרעס'-אינג) פייניגענד, קוועלענד; וואס פעראורזאכט גרויס פיין אדער שמערצען.

distress'ingly *adv.* (דיס-טרעס'-אינג-לי) אויף א שמערצליכען אדער פיינליכען אופן.

distress' sale (דיס-טרעס' סייל) אן אויספערקויף פון זאכען כדי צו בעצאהלען די בעלי=חובות.

distress' war'rant (דיס-טרעס' הוואר'-ענט) א בעפאלמעכטיגונג פון א ריכטער ארויפצולעגען אן ארעסט אויף זאכען פאר א חוב.

distrib'utable *a.* (דיס-טריב'-יו-טעבל) וואס קען אויסגעטיילט ווערען, וואס קען פערטיילט ווערען; וואס קען אויסגעשפרייט ווערען.

distrib'utary *a.* (דיס-טריב'-יו-טע-רי) פערטיילבאר, אויסטיילבאר; וואס איז צום פערטיילען.

distrib'ute *v.* (דיס-טריב'-יוט) פערטיילען, אויסטיילען; פאנאנדערלעגען, פאנאנדערשטעלען; אויסשפרייטען; געבען צדקה; פאנאנדערווארפען דרוקשריפט אין די שריפט=קעסטלעך נאכדעם ווי דער זאץ איז מעהר ניט נויטיג; איינטיילען אדער ארדנען אין קלאסען, מינים אדער גאטונגען.

distrib'uter *n.* (דיס-טריב'-יו-טער) אן אויסטיילער, א פערטיילער; אן אבלעגער [איינער וואס ווארפט פאנאנדער אין א דרוקעריי דעם אויסגענוצטען זאץ אין די שריפט=קעסטלעך]; דער טייל פון א זעץ=מאשין, וואס טיילט פאנאנדער אויף זייערע פלעצער די מאטריצען [בוכשטאבען פורמס] אויף זייערע ערטער.

distrib'uting roll'er (דיס-טריב'-יו-טינג ראול'-ער) די וואלצע אין א דרוקמאשין, וועלכע טראגט אן די דרוק=פארב אויף דער דרוק=שריפט.

distribu'tion *n.* (דיס-טרי-ביו'-שאן) די אויסטיילונג אדער פערטיילונג; דאס איינטיילען אדער ארדנען אין קלאסען, מינים אדער גאטונגען; דאס אויסשפרייטען אדער פערשפרייטען; דאס פאנאנדערווארפען אויסגענוצטע דרוק=שריפט אין די שריפט=קעסטלעך.

distribu'tional *a.* (דיס-טרי-ביו'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויסטיילונג אדער פערטיילונג; וואס איז שייך צו דער פערטיילונג אדער אויסשפרייטונג פון חיות אין פערשיעדענע ערד=טיילען.

distrib'utive *a.* (דיס-טריב'-יו-טיוו) אויסטיילענד.

distrib'utive ad'jective (דיס-טריב'-יו-טיוו עד'-זשעק-טיוו) אן איינענשאפטס=ווארט, וואס בעציהט זיך אויף אייניגע הויפטווערטער צוזאמען, צ. ב.: *every, some, each.*

distrib'utively *adv.* (דיס-טריב'-יו-טיוו-לי) איינציגווייז, ניט צוזאמען.

distrib'utor *n.* (דיס-טריב'-יו-טאר) ז. *distributer*.

dis'trict *n. and v.* (דיס'-טריקט) א בעצירק, אן אויעזד; א געגענד; א פעלד, א געביעט [פון וויסענשאפט]; צוטיילען אין בעצירקען אדער אויעזדען.

dis'trict attor'ney (דיס'-טריקט ע-טויר'-ני) דער פראקוראר פון א בעשטימטען בעצירק.

dis'trict court (דיס'-טריקט קאורט) בעצירקס=געריכט.

dis'trict judge (דיס'-טריקט דזשאדזש) א בעצירקס=ריכטער; א ריכטער פון א נידריגען געריכט, וואס האט בלויז בעשטימטע פונקציאנען.

dis'trict school (דיס'-טריקט סקוהל) א לאנד=שוהל פאר די קינדער פון פערמער, וועלכע שטעהט אויסען שטאדט אויף דער איבערקרייצונג פון צוויי וועגען.

distrin'gas *n.* (דיס-טרינ'-געס) א בעפעהל צום שעריף צו פערהאלטען אימעצען אדער ארויפלעגען אן ארעסט אויף זיין אייגענטום.

distrust' *n. and v.* (דיס-טראסט') ניט טרויען, ניט האבען קיין צוטרויען; א מיסטרויען.

Germany's foreign policy is dictated by her **distrust** of her neighbors.

distrust'ful *a.* (דיס-טראסט'-פול) פערדעכטיג, אהן צוטרויען.

distrust'fully *adv.* (דיס-טראסט'-פול-אי) אויף א פערדעכטליכען, מיסטרויליכען אופן.

distrust'fulness *n.* (דיס-טראסט'-פול-נעס) די פערדעכטיגקייט, דאס מיסטרויען.

distrust'less *a.* (דיס-טראסט'-לעס) אהן חשד, פול מיט צוטרויען.

disturb' *v.* (דיס-טירב') 1. בעאונרוהיגען, שטערען, בעלעסטיגען; 2. צומישען, מאכען אן אונארדנונג.

1. The children **disturb** their father by their noisy playing. 2. The country is **disturbed** by revolution.

distur'bance *n.* (דיס-טויר'-בענס) די בעאונרוהיגונג; די אונרוה; די שטערונג; צומישטקייט, אונארדנונג; אונרוהען, א טומעל, א בונט.

distur'bance of mind (דיס-טויר'-בענס אוו מאינד) קאפ=פערדרעהעניש, אונרוהיגקייט, צוטומלעניש.

distur'ber *n.* (דיס-טויר'-בער) א פריעדען=שטערער, א אונרוהען=מאכער; איינער וואס שטערט דעם צווייטען אויסצונוצען זיין רעכט אויף עפעס.

dis'tyle *n. and a.* (דיס'-טאיל) א מין גאניק אדער גאלעריי וואס איז אפען פון איין זייט און בעדעקט מיט א דאך וואס האלט זיך אויף צוויי זיילען; וואס בעצייכענט אזא גאניק אדער גאלעריי.

disu'nion *n.* (דיס-יו'-ניאן) די אונאייניגקייט; פאנאנדערטיילונג, צושיידונג; מחלוקות, שטרייטיגקייט.

disu'nionist *n.* (דיס-יו'-ניאנ-איסט) דער וואס איז געגען איינינקייט; איינער פון די, וועלכע האבען פאר און אין דער צייט פון ציוויל=קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען [1861—65] געארבייט פאר צורייסען די פעראייניגונג פון די שטאאטען.

disunite' *v.* (דיס-יו-נאיט') פאנאנדערשיידען, פאנאנדערנעהמען אויף בעזונדערע טיילען; אנמאכען מחלוקות; אבטיילען זיך, אבזונדערען זיך.

disuni'ted *a.* (דיס-יו-נאי'-טעד) אונאייניג.

disuni'ter *n.* (דיס-יו-נאי'-טער) איינער וואס טיילט פאנאנדער; דער מחלוקה=מאכער.

disu'nity *n.* (דיס-יו'-ני-טי) אונאייניגקייט; דאס זיין פאנאנדערגעטיילט.

disu'sage *n.* (דיס-יו'-זעדזש) דער ניט=געברויך; די ענטוועהנונג.

disuse' *v.* (דיס-יוז') ניט מעהר געברויכען, ענטוועהנען.

disuse' *n.* (דיס-יוס') דער ניט=געברויך; די ענטוועהנונג.

disused' *a.* (דיס-יוזד') אויפגעהערט געברויכט צו ווערען; אבגעוועהנט.

disutil'ity *n.* (דיס-יו-טיל'-אי-טי) אין פאליטישער עקאנאמיע — דאס, וואס איז דער היפוך פון נוצליכקייט.

disu'tilize *v.* (דיס-יו'-טיל-איז) מאכען אומניצליך.

disweap'on *v.* (דיס-וועפ'ן) ענטוואפנען.

disyoke' *v.* (דיס-יאוק') בעפרייען פון א יאך.

ditch *n. and v.* (דיטש) א גראבען; א קאנאווע; מאכען א גראבען; ארומגראבען עפעס מיט א קאנאווע; טריקענען לאנד דורך אויסגראבען קאנאוועס וואס ציהען אב דאס וואסער; מאכען אריינצופליסען אדער אריינצולויפען.

ditch'-dog *n.* (דיטש'-דאג) א געפגרטער הונד [וואס ווערט אריינגעווארפען אין א גראבען].

ditch'er *n.* (דיטש'-ער) דער גרעבער, איינער וואס גראבט קאנאוועס.

ditch'-like *a.* (דיטש'-לאיק) ווי א גראבען אדער קאנאווע.

ditch'-wa'ter *n.* (דיטש'-הוואה'-טער) שטעהענדיג בלאטע=וואסער.

di'theism *n.* (דאי'-טהי-איזם) דיטעאיזם, דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון צוויי געטער.

di'theist *n.* (דאי'-טהי-איסט) א דיטעאיסט, איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון צוויי געטער.

dith'yramb *n.* (דיטה'-אי-רעמב) א דיפיראמב, א לויב=געזאנג; ביי די אלטע גריכען — א ליידענשאפטליכע הימנע אדער שיר וואס פלעגט געזונגען ווערען אין כבוד באקכוס, דעם גאט פון וויין.

dithyram'bic *n. and a.* (דיטה-אי-רעמ'-ביק) אין דער פארם פון א דיפיראמב; א דיפיראמב. ז. *dithyramb*

dithyram'bus *n.* (דיטה-אי-רעמ'-באס) ז. *dithyramb*.

dit'okous *a.* (דיט'-א-קאס) אין זאאלאגיע — וואס בריינגט א צווילינג, וואס האט צוויי קינדער מיט אמאל; וואס לעגט צוויי אייער.

di'tone *n.* (דאי'-טאון) דער אינטערוואל אדער די צווישען=צייט פון צוויי פעראייניגטע טענער אין מוזיק.

dittan'der *n.* (די-טענ'-דער) דאס פעפער=גראז [א מין ביטער גראז וואס וואקסט אויף א זאלציגען באדען. מען פלעגט עס אמאל ברויכען אנשטאט פעפער].

dit'tany *n.* (דיט'-ע-ני) א קליינע שמעקענדע אמעריקאנער גראז וואס וואקסט אין די שטאאטען נעבען דעם אטלאנטישען אקעאן.

dit'to *n., v. and adv.* (דיט'-או) דיטא, דאס זעלביגע, די זעלביגע זאך; א דופליקאט; א גאנצער קאסטיום [א ראק, זשילעט און הויזען] פון דעמזעלביגען צייג אדער פון זעלביגען קאליר; א ווארט וואס ווערט געברויכט אויסצומיידען ווידערהאלונגען [אין רעכנונגען ווערט מייסטענס דאס ווארט "דיטא" בעצייכענט מיט א שטריכעלע (—) אדער מיט צוויי קאמאס („)]; מאכען א דופ-

ליקאט, מאכען א פאר; ווי פריהער, אויף דעמזעלבען שטייגער; אויך.

dit'to-suit *n.* (דיט'-או-סוט) א קאס־טום [א ראק, זשילעט און הויזען פון דעמזעלבען צייג אדער קאליר].

dit'ty *n. and v.* (דיט'-אי) א געזאנג, א ליעדעל; זינגען.

dit'ty-bag *n.* (דיט'-אי-בעג) א קליין זעקעלע וואס מאטראזען ברויכען צו האל־טען זייערע נייה־געצייג [נאדלען, פאדים א. ד. ג.].

diure'sis *n.* (דאי-יו-רי'-סיס) א קראנק־הייט וואס בעשטעהט אין אויסטיילען צו־פיעל אורין [השתנה].

diuret'ic *n. and a.* (דאי-יו-רעט'-איק) וואס רופט ארויס השתנה; א מיטעל ארויסצורופען השתנה.

diuret'ical *a.* (דאי-יו-רעט'-אי-קעל) אין מעדיצין — וואס רופט ארויס השתנה.

diur'nal *n. and a.* (דאי-אויר'-נעל) וואס איז שייך צום טאג אדער צו דער צייט פון טאג; טעגליך, וואס עס טרעפט יעדען טאג; וואס דויערט נור איין טאג; וואס ערשיינט אדער ווייזט זיך ארויס אין דער צייט פון טאג; דער קאטוילי־שער געבעט־בוך [סדור תפלות]; די טאג־רויב־פויגעל [אין געגענזאץ צו די נאכט־רויב־פויגעל]; איינע פון די באבע־לעך אדער שמעטערלינגע וואס פליהען נור ביי טאג.

diur'nally *adv.* (דאי-אויר'-נעל-אי) יעדען טאג.

diurna'tion *n.* (דאי-אויר-ניי'-שאן) דאס רוהען אדער שלאפען ביי טאג [ווע־גען פויגלען, חיות א. ז. וו. וואס ווייזען זיך נור ביי נאכט, ווי די פלעדער־מויז].

di'va *n.* (די'-ווא) א פרימאדאנא, אן אויסגעצייכענטע זינגערין.

divaga'tion *n.* (דאי-ווע-גיי'-שאן) דאס אבקעהרען זיך אדער דאס פערגעהען פון א זייט.

di'valent *a.* (דאי'-וויי-לענט) ז. *bivalent*

divan' *n.* (די-ווען') דיוואן [דער העכ־סטער רעגירונגס־ראטה אין טירקיי]; די ראטהס־פערזאמלונג; די ראטהס־שטוב; א געריכטס־הויז; א קאפע־הויז; א צימער צום רויכערן; א דיוואן, א מין קאנאפע אדער סאפא; א בוך, א זאמלונג פון שירים פון איין פערפאסער.

divapora'tion *n.* (דאי-וועפ-א-ריי'-שאן) דאס אבדאמפפען, דאס אויספארען דורך היץ.

divar'icate *a. andv v.* (דאי-ווער'-אי-קייט) פאנאנדערשפרייטען, פאנאנדער־צווייגען; ווייט אבשטעהן איינע פון די אנדערע; אין באטאניק — וואס האט פא־נאנדערגעשפרייטע צווייגען; אין זאאלא־גיע — מיט פאנאנדערגעשפרייטע אברים [ווי א אינזעקט מיט פאנאנדערגעשפריי־טע פליגלען].

divar'icately *adv.* (דאי-ווער'-אי-קייט-לי) אויף א פאנאנדערגעשפרייטען שטייגער.

divarica'tion *n.* (דאי-ווער-אי-קיי'-שאן) דאס פאנאנדערצווייגען זיך; דאס פאנאנדערטיילען זיך אין טיילען אדער צווייגען.

dive *v.* (דאיוו) זיך איינטונקען, אבטונקען, ארונטערגעהן אונטער'ן וואסער; טיעף אריינדרינגען אין א זאך אדער עניין; דאס אבטונקען זיך; א פלוצליכער שטורץ; א פרעהליך הייזעל.

dive away' (דאיוו ע-הוויי') זיך אוועק־גנב'נען.

dive in'to (דאיוו אינ'-טו) טיעף אריינ־דרינגען.

di'ver *n.* (דאי'-ווער) איינער וואס לאזט זיך ארונטער אונטער'ן וואסער צו זוכען פערעל און אנדערע זאכען; איינער וואס דרינגט אריין טיעף אין א עניין; די פויגעל־טויכער [געוויסע מינים פויגלען, ווי די פינגווינס א. ד. ג., וועלכע צייכענען זיך אויס דערמיט, וואס זיי האלטען זיך א לאנגע צייט אונטער'ן וואסער]; א קעשענע־גנב.

Diver

diverge' *v.* (די-ווארדזש') אבטיילען זיך איינע פון די אנדערע; פאנאנדערגעהן זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען; פאנאנ־דערצווייגען זיך; אונטערשיידען זיך, ניט זיין אזוי ווי עס פאדערט זיך; אין מא־טעמאטיק — ווערען אלץ גרעסער און גרעסער ביז אין דער אונענדליכקייט.

diver'gence *n.* (די-וואר'-דזשענס) דאס פאנאנדערטיילען זיך; די פאנאנדער־צווייגונג; דאס פאנאנדערגעהן זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען.

diver'gency *n.* (די-וואר'-דזשענ-סי) דאס זיין פאנאנדערגעטיילט; דאס זיין פאנאנדערגעשפרייט אין פערשיעדענע ריכ־טונגען.

diver'gent *a.* (די-וואר'-דזשענט) אב־געטיילט איינע פון די אנדערע; וואס צי־העו זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען; וואס שטעהט אב ווייט.

They hold **divergent** opinions on political questions.

diver'ging *a.* (די-וואר'-דזשינג) זיך צושיידענד, אבווייכענד.

di'vers *a.* (דאי'-ווערז) עטליכע; פער־שיעדענע.

diverse' *a.* (די-ווארס') פערשיעדענ־ארטיג, ניט גלייך.

diverse'ly *adv.* (די-ווארס'-לי) דורך פערשיעדענע וועגען אדער ריכטונגען.

di'ver's hel'met (דאי'-ווערז העל'-מעט) דער טויכער־העלם [וואס די וואסער־טוי־כער טהוען אן אויף'ן קאפ, ווען זיי לאזען זיך ארונטער אונטער'ן וואסער].

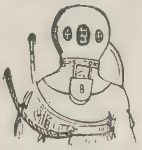

Diver's Helmet

diver'sifiable *a.* (די-וואיר'-סי-פאי-עבל) וואס קען געמאכט ווערען אויף פער־שיעדענע ארטען.

diversifica'tion *n.* (די-וואיר-סי-פי-קיי'-שאן) דאס פערענדערען די פארמען אדער די אייגענשאפטען; דאס מאכען פערשיעדענארטיג.

diver'sified *a.* (די-וואיר'-סי-פאיד) וואס צייכענט זיך אויס מיט פערשיעדענ־ארטיגקייט.

diver'siform *a.* (די-וואיר'-סי-פארם) פערשיעדענפערמיג.

diver'sify *v.* (די-וואיר'-סי-פאי) מא־כען פערשיעדענארטיג.

diver'sion *n.* (די-וואיר'-שאן) 1. די אבקעהרונג, אבווענדונג; אבווענדונג פון שונא'ס אויפמערקזאמקייט; דאס וואס ווענדעט אב; 2. דאס וואס ווענדעט אב פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג, ערהאלונג, צייטפערטרייב.

1. The attack on the enemy was made to create a **diversion**. 2. Chess-playing is a good **diversion**.

diver'sity *n.* (די-וואיר'-סי-טי) פער־שיעדענהייט, פערשיעדענארטיגקייט; דער חילוק.

There is a **diversity** of opinion in America on the tariff question.

divert' *v.* (די-וואירט') 1. אבקעהרען, בייטען די ריכטונג; ווענדען זיך צו אן אנדער פונקט אדער צוועק; 2. אבקעהרען זיך פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג, זיך אמוזירען, צייט פערטרייבען.

1. His visit **diverted** my attention from my work.

diver'ter *n.* (די-וואיר'-טער) דער אדער דאס וואס ווענדעט אב פון אן ערנ־סטער בעשעפטיגונג; דער אדער דאס וואס אמוזירט.

diver'ting *a.* (די-וואיר'-טינג) וואס אמוזירט, וואס מאכט לוסטיג.

diver'tingly *adv.* (די-וואיר'-טינג-לי) אויף אן אמוזירענדען אופן.

diver'tisement *n.* (די-וואיר'-טיז-מענט) בעלוסטיגונג, צייטפערטרייב; א דיווערטיסמענט, א מין באלעט אדער אן אנדער לוסט־שפיעל, וואס ווערט געגעבען אין א טעאטער צווישען די אקטען.

divest' *v.* (די-וועסט') אויסטהאן, אוועק־נעהמען, בערויבען.

divide' *n. and v.* (די-וואיד') טיילען, צוטיילען, אבטיילען, פאנאנדערטיילען, אויסטיילען; אין מאטעמאטיק — מאכען א חילוק; זיין דער טיילער פון א געווי־סער צאהל; אנמאכען מחלוקות; אין לא־גיק — פאנאנדערלעגען א געדאנק אדער זאץ אויף זיינע בעזונדערע עלעמענטען; ערקלערען; זיך צוטיילען; פאנאנדערפא־לען אין בעזונדערע טיילען אדער גרופען; זיין אין מחלוקות; שטימען פאר עפעס אין בעזונדערע גרופען; צאהלען דיווי־דענד; אין געאגראפיע — א בערג־רוקען, וועלכער טיילט אב אין א לאנד איין טייך מיט אלע זיינע צווייגען פון דעם צווי־טען; דאס צוטיילען.

divi'ded *a.* (די-וואי'-דעד) געטיילט, פאנאנדערגעטיילט, פאנאנדערגענומען.

divi'dedly *adv.* (די-וואי'-דעד-לי) דורך צוטיילונג.

div'idend *n.* (דיוו'-אי-דענד) א סומע וואס איז בעשטימט צום צוטיילען; דיווי־דענד, דער יעהרליכער פראפיט וואס ווערט צוטיילט צווישען די מיטגליעדער פון אן אקציען־געזעלשאפט לויט דער צאהל אק־ציען וואס יעדעס מיטגליעד האט; דער טייל פון פראפיט, וואס יעדעס מיטגליעד פון דער אקציען־געזעלשאפט בעקומט נאך דער צוטיילונג; אין מאטעמאטיק — דער דיווידענדוס [די צאהל אין חילוק וואס דארף צוטיילט ווערען].

div'idend war'rant (דיוו'-אי-דענד וואר'-ענט) דער קופאן, מיט וועלכען א מיטגליעד פון אן אקציען־געזעלשאפט בעקומט זיין דיווידענד.

divi'der *n.* (די-וואי'-דער) דער אדער דאס וואס טיילט פאנאנדער; א צוטיילער;

איינער וואס מאכט אן פירוד=לבבות; אין מאטעמאטיק — דער דיוויזאר [די צאהל אין חילוק וועלכע צוטיילט]; א צירקעל; א מין מעסער אין דער פארם פון א קליין אין א שנייד=מאשין וואס שיידט אב פון די זאנגען די קערנדלעך, וועלכע מען דארף אראבנעהמען פון די, וועלכע מען דארף נאך לאזען שטעהן.

divi'ding-com'passes *n.* (די-וואי'-דינג-קאמ'-פעס-עז) א טייל=צירקעל [א שפיציג צירקעל וואס ווערט געברויכט צו טיילען ליניען, קרייזען א. ד. ג.].

divi'dingly *adv.* (די-וואי'-דינג-לי) דורך טיילונג.

divi'ding-machine' *n.* (די-וואי'-דינג-מע-שין') אן אפאראט צו מאכען איינטיילונגען אויף מאטעמאטישע אינסטרומענטען.

divina'tion *n.* (דיוו-אי-ניי'-שאן) די וואהרזאגונג, די קונסט פון טרעפען וואס עס וועט זיין אין דער צוקונפט אדער וואו עס געפינט זיך א בעהאלטענע זאך; דאס ברויכען כישוף צו טרעפען עפעס; די פראפעצייאונג; אין אלט=רוימישער געריכטס=פיהרונג — דאס אויסקלייבען איינעם פון עטליכע מענשען, וועלכע קומען מיט פערשיעדענע אנקלאגען אויף איין פערזאן, אז דער אויסגעקליבענער זאל רעדען אין נאמען פון אלעמען; די רעדע פון דיעזען אויסגעקליבענעם.

div'inator *n.* (דיוו'-אי-ניי-טאר) דער וואהרזאגער, דער וואס זאגט פאר, וואס עס וועט זיין אין דער צוקונפט.

divin'atory *a.* (די-ווינ'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו וואהרזאגונג; טרעפענד, פארויסזאגענד.

divine' *n., a. and v.* (די-וואין') 1. געטליך, הימליש, העכער פון אלץ, הייליג; וואס איז שייך צו געטליכקייט, טעאלאגיש; 2. א טעאלאג, א גייסטליכער; 3. וואהרזאגען, טרעפען וואס שפעטער וועט זיין; זיין א וואהרזאגער אדער טרעפער; פארויסזאגען; טרעפען.

2. He is reputed to be a learned **divine**. 3. A good nurse **divines** the patient's wishes and needs.

divine' assis'tance (די-וואין' ע-סיס'-טענס) אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע געפינען זיך ניט אין דירעקטען צוזאמענהאנג און זיינען גאר ענטגעגענגעזעצט און אז זייער צוזאמענהאנג און זייער געמיינזאמע ווירקונג קומט דורך דער אריינמישונג פון דער געטליכער קראפט.

divine'ly *adv.* (די-וואינ'-לי) אויף א געטליכען שטייגער; דורך געטליכקייט; אויף דער אלערהעכסטער שטופע.

divine'ness *n.* (די-וואינ'-נעס) געטליכקייט.

divine' of'fice (די-וואין' אפ'-איס) דאס בעשטימטע טעגליכע גאטעס=דיענסט; די צייט פון די בעשטימטע גאטעס=דיענסטע [ביי די קריסטען].

divi'ner *n.* (די-וואי'-נער) דער וואהרזאגער, דער טרעפער.

divine' right (די-וואין' ראיט) דאס געטליכע רעכט, די בעהויפטונג, אז די קעניגליכע מאכט איז בעשטימט פון גאט און איז אונאבהענגיג פון דעם ווילען פון די רעגיערטע; אין דער קאטוילישער קירך — די אנערקענונג פון דעם געטליכען רעכט פון אייניגע קירכען=בעאמטע אדער פון אייניגע פארמען פון קירכען=פערוואלטונג.

divine' ser'vice (די-וואין' סויר'-וויס) גאטעס=דיענסט.

di'ving-bell *n.* (דאי'-ווינג-בעל) א טויכער=גלאק, אן איבערגעקעהרטער צילינדער אין דער פארם פון א גלאק, אין וועלכען מען לאזט זיך ארונטער אונטער'ן וואסער [די לופט אין דעם טויכער=גלאק דערלאזט ניט, אז אהין זאל אריינקומען וואסער, און אזוי ווי די לופט אין גלאק ווערט אלע מאל אבגעפרישט דורך א רעהר, קען דער טויכער גאנץ בעקוועם בלייבען אונטער'ן וואסער].

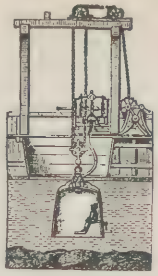

Diving-bell

di'ving-dress *n.* (דאי'-ווינג-דרעס) וואסער=זיכערע [וואס לאזען ניט דורך קיין וואסער] קליידער וואס עס טראגען די וואסער=טויכער.

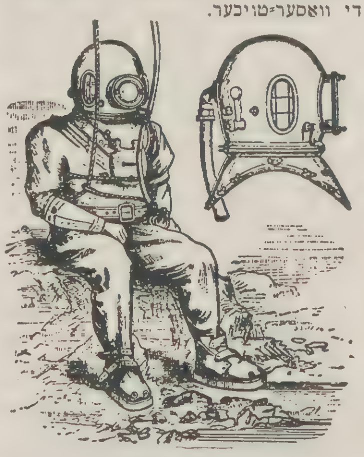

Diving-dress

divi'ning-rod *n.* (די-וואי'-נינג-ראד) דער צויבער=שטאק אדער צויבער=רוט.

divin'ity *n.* (די-ווינ'-אי-טי) געטליכקייט; גאטהייט; דאס וואס איז געטליך; די לעהרע וועגען גאט, טעאלאגיע.

Divin'ity *n.* (די-ווינ'-אי-טי) גאט, דער רבונו של עולם.

div'inize *v.* (דיוו'-אי-נאיז) פערגעטערען.

divisibil'ity *n.* (די-וויז-אי-ביל'-אי-טי) די טיילבארקייט; אין אריפמעטיק — דאס קענען צוטיילט ווערען אהן א רעשט.

divis'ible *a.* (די-וויז'-איבל) טיילבאר, וואס קען צוטיילט ווערען; וואס קען זיך צוטיילען אהן א רעשט.

divis'ibleness *n.* (די-וויז'-איבל-נעס) ז. *divisibility*.

divis'ibly *adv.* (די-וויז'-אי-בלי) דורך טיילבארקייט.

divi'sion *n.* (די-וויזש'-אן) די פאנאנדערטיילונג, דאס צוטיילען, די טיילונג; די אבטיילונג; דאס זיין ניט אייניג, מחלוקות, קריעג; אין מיליטער — א דיוויזיע סאלדאטען; אן אטריאד קריעגס=שיפען; אין מאטעמאטיק — חילוק [די רעכנונגס=ארט, וועלכע בעווייזט וויפיעל מאל איין צאהל ענטהאלט זיך אין דער צווייטער]; דאס וואס צוטיילט; אין מוזיק — טרעלען, א מעלאדיע וואס בעשטעהט פון צוויי טענער, וועלכע בייטען זיך איינארטיג און שנעל איינער נאך דעם אנדערען.

divi'sional *a.* (די-וויזש'-אנ-על) וואס איז שייך אדער וואס דיענט צו דער טיילונג; וואס בעלאנגט צו א דיוויזיע [סאלדאטען].

divi'sionary *a.* (די-וויזש'-אנ-ע-רי) ז. *divisional*.

divi'sion-mark *n.* (די-וויזש'-אן-מארק) אין מוזיקאלישע נאטען — א האלב=אויסגעבויגענער שטריך, וועלכער בעצייכענט א געוויסען ריטם פון טענער.

divi'sion of la'bor (די-וויזש'-אן אוו ליי'-באר) ארבייטס=טיילונג [די אויסארבייטונג פון א פראדוקט אזוי, אז יעדער טייל זיינער ווערט בעזונדער אויסגעארבייט פון א בעזונדערען מענשען].

divi'sion of the ques'tion (די-וויזש'-אן אוו טהי קהוועס'-טשאן) אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט — די צוטיילונג פון א געוויסען געזעץ=פראיעקט אין בעזונדערע פונקטען און דאס שטימען וועגען יעדען פונקט בעזונדער.

divi'sive *a.* (די-וואי'-סיוו) טיילענד, וואס טיילט פאנאנדער; וואס פעראורזאכט אונאייניגקייט אדער מחלוקות.

divi'sively *adv.* (די-וואי'-סיוו-לי) דורך טיילונג; אנמאכענדיג מחלוקות.

divi'sor *n.* (די-וואי'-זאר) דער טיילער, די צאהל וועלכע טיילט [אין חילוק].

divorce' *n. and v.* (די-וואורס') א געזעצליכע שיידונג צווישען מאן און פרוי, א גט; א פאנאנדערשיידונג, א פאנאנדערטיילונג, אן אבזונדערונג; שיידען, גט'ן; פאנאנדערטיילען, אבשיידען, אבזונדערען.

divor'ceable *a.* (די-וואור'-סעבל) וואס קען געשיעדען אדער אבגעזונדערט ווערען.

divorcee' *n.* (די-וואור-סיע') א גע'גט'ע פרוי.

divorce'ment *n.* (די-וואורס'-מענט) א שיידונג, א גט.

divor'cer *n.* (די-וואור'-סער) איינער אדער עטוואס וואס פעראורזאכט א שיידונג אדער א גט.

divor'cible *a.* (די-וואור'-סיבל) ז. *divorceable*.

divor'cive *a.* (די-וואור'-סיוו) וואס האט די מאכט צו צושיידען.

div'ot *n.* (דיוו'-אט) א פלאכטע טארף=ערד אדער גראז=ערד וואס ווערט בענוצט צו בעדעקען א דאך פון א לאנד=הייזעל.

divo'to *a.* (די-וואו'-טא) מיט אנדאכט, פייערליך, ערנסט, טיעף געריהרט [הויפטזעכליך אין מוזיק].

divulga'tion *n.* (דיוו-אל-גיי'-שאן) א בעקאנטמאכונג, א פערברייטונג.

divulge' *v.* (די-וואלדזש') פערעפענטליכען אדער בעקאנטמאכען עטוואס וואס איז געהאלטען געווארען אין געהיים.

She **divulged** the secret intrusted to her.

divul'ger *n.* (די-וואל'-דזשער) איינער וואס פערעפענטליכט; איינער וואס פערעפענטליכט א געהיימניס.

divul'sion *n.* (די-וואל'-שאן) דאס אבּרייסען אדער אוועקרייסען.

divul'sor *n.* (די-וואל'-סאר) א כירורגישער אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען אן עפנונג.

diz'en *v.* (דיזן) בעקליידען, בעציערען, בעפוצען; ארויפלעגען די פלאקס אויף'ן שפינדעל צום שפינען.

diz'zily *adv.* (דיז'-אי-לי) אויף א שווינדעלדיגען אופן; צומישט, צוטומעלט ווי פון קאפ=שווינדעל.

diz'ziness *n.* (דיז'-אי-נעס) שווינדעל אין קאפ.

diz'zy *a. and v.* (דיז'-אי) שווינדלעדיג; צומישט; צוטומלט; מאכען שווינדלדיג [דעם קאפּ].
djinn *n.* (דזשין) ז. *djinnee*
djin'nee *n.* (דזשינ'-אי) א מין וועזענס וואס, לויט דער מאכמעדאנישער מיטאלאגיע, זיינען בעשאפען געווארען צוויי טויזענד יאהר פאר אדם הראשון און זיינען פערניכטעט געווארען פון גאט, ווייל זיי האבען ניט געוואלט זיך אונטערווארפען אונטער אדם הראשון'ס הערשאפט.
D. Lit. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Literature or Letters* [א געלעהרטען-טיטול פאר א קענער אין ליטעראטור].
D. M. אבקירצונג פון *Doctor of Music* אדער פון *destra mano* (דעס'-טרא מא'-נא) [אין מוזיק — א צייכען צו שפּיעלען פיאנא מיט דער רעכטער האנד].
D. Mus. אבקירצונג פון די ווערטער *Doctor of Music*
do. אבקירצונג פון *ditto*
do *n. and v.* (דו) טהאן, מאכען, ערפילען, אויספיהרען, דורכפיהרען, בעזארגען; פערארוזאכען; אויסריכטען; ענדיגען; דיענען, ערפילען אן אויפגאבע; האנדלען, זיין טהעטיג; זיך אויפפיהרען; אנגעהן; האבען ערפאלג; זיך בעפינדען, זיין אין א [גוטען אדער שלעכטען] געזונד-צושטאנד; זיין גענוג, זיין גוט, זיין צוגעפאסט; בעטריגען, בעשווינדלען; לעגען, אוועקלעגען; א שפּיצעל, א בעטרוג, א שווינדעל [אויסער דעם ווערט דאס ווארט געברויכט: אלס הילפס-צייטווארט ביי פראגען און פערניינונגען, אלס אויסדרוק פון בעפעהל אדער ביטע, אום אונטערצושטרייכען א פערלאנג; אויך פערנעהמט דאס ווארט דעם פלאץ פון יעדען צייטווארט, ווען מען וויל אויסמיידען ווידערהאלונגען].
do *n.* (דאו) די ערשטע נאטע אין מוזיק.
do'able *a.* (דו'-עבל) אויספיהרבאר.
do a deed (דו ע דיעד) טהאן עפּעס גרויסעס.
do'-all *n.* (דו'-אהל) א דיענער אדער א בעאמטער וואס טהוט אלע מעגליכע ארבייטען.
do a pic'ture (דו ע פּיק'-טשור) מאהלען א בילד.
doat *v.* (דאוט) ז. *dote*
do a task (דו ע טעסק) טהאן די נויטיגע ארבייט; ערפילען א פּפליכט; מאכען אן אויפגאבע.
Children at school are taught to do their tasks cheerfully.
do away' (דו ע-הוויי') אויפגעבען, אוועקלעגען אן א זייט; בעזייטיגען, אבשאפען, אבמעקען, פערניכטען.
dob'ber *n.* (דאב'-ער) דער קארק אויף דער ווענטקע; א טויך-ענטעל. ז. *dabchick*
dob'bie *n.* (דאב'-אי) ז. *dobby-machine*
dob'by *n.* (דאב'-אי) ז. *dobby-machine*
dob'by-machine' *n.* (דאב'-אי-מע-שין') אן אפּאראט צו וועבען פערשיעדענע קליינע אוזארען.
dob'chick *n.* (דאב'-טשיק) ז. *dabchick*
do'bie *n.* (דאו'-בי) א וואהנונגס-ארט, א וואהנונג.
docibil'ity *n.* (דאס-אי-ביל'-אי-טי) דאס לאזען זיך לערנען; דאס זיין געהארזאם.
doc'ile *a.* (דאס'-איל) וואס לאזט זיך לערנען; וואס לערענט לייכט; געהארזאם, נאכגיעביג, וואס לאזט זיך פיהרען, קאנטראלירען אדער ענדערען.
docil'ity *n.* (דא-סיל'-אי-טי) דאס לאזען זיך לערנען; די פעהיגקייט לייכט צו לערנען; געהארזאמקייט, נאכגיעביגקייט; דאס לאזען זיך פיהרען, קאנטראלירען אדער ענדערען.
doc'imacy *n.* (דאס'-אי-מע-סי) ז. *docimasy*
docimas'tic *a.* (דאס-אי-מעס'-טיק) וואס בעווייזט מיט פּראבעס אדער עקספּערימענטען; וואס איז שייך צו פּרובירען מעטאלען.
doc'imasy *n.* (דאס'-אי-מע-סי) דאס פּרובירען רויהע מעטאלען; די פּרובירקונסט; א כעמישע אונטערזוכונג פון מעדיציון און גיפטען; אין אלטען גריכענלאנד [און, הויפּטזעכליך, אין דער שטאדט אטהען] — אן עפענטליכע אונטערזוכונג וועגען די יעניגע וואס האבען געקראגען א קהל'שען אמט אדער וועגען די יונגע לייט, וואס האבען דערגרייכט א געוויסען עלטער און האבען געזאלט אנערקענט ווערען פאר פול-בערעכטיגטע בירגער.
docimol'ogy *n.* (דאס-אי-מאל'-א-דזשי) די לעהרע ווי צו פּרובירען מעטאלען.
doc'ity *n.* (דאס'-אי-טי) ז. *docility*
dock *n. and v.* (דאק) אמפּערקרויט אדער שטשאוו; דער אבגעהאקטער עק פון א פערד אדער אן אנדער חיה; דער הארטער טייל פון אן עק פון א חיה; א דאק, א פּלאץ ביים ברעג פון טייך אדער ים, וואו שיפען שטעלען זיך אב, ווערען פּערריכטעט און ווערען אנגעלאדען אדער אויסגעלאדען; א פּלאץ אין געריכט, וואו עס זיצט דער אנגעקלאגטער; אבשניידען, קירצער מאכען, פערקלענערען, אבהאקען, פערניכטען; אריינפיהרען א שיף אין א דאק.
dock'age *n.* (דאק'-איידזש) אבקירצונג, פערקלענערונג, רעדוצירונג; בעקוועמליכקייטען אדער פּלאץ פאר שיפען אין א דאק; דאס אריינברייגען שיפען אין א דאק; דאק-צינזען [אבצאהלונגען פון שיפען פאר געברויכען דעם דאק]. ז. *dock*
dock an account' (דאק ען ע-קאונט') ארונטערנעהמען פון חשבון.
dock'-dues *n.* (דאק'-דיוז) דאק-צינזען [אבצאהלונגען פון א שיף פאר געברויכען דעם דאק].
dock'-du'ty *n.* (דאק'-דיו'-טי) ז. *dock-dues*
docked *a.* (דאקט) 1. אבגעקירצט, אבגעשניטען ווי מיט א שארפען מעסער; מיט אן אבגעשניטענעם עק; 2. אראבגערעכענט [פון שכירות].
1. The horse has a docked tail. 2. The clerk was docked for his absence.
dock'er *n.* (דאק'-ער) א מאשינקע צו שניידען קיכלעך אדער ביסקוויטען.
dock'et *n. and v.* (דאק'-עט) א קצור, א קורצער אינהאלט; א געריכטס-טאבעלע, וואו די פּארליעגענדע פּראצעסען זיינען פערשריבען אין דער ארדנונג, אין וועלכער זיי דארפען פּארקומען; א טאבעלע פון געריכטס-אורטיילע; א צעטעל אויף וואארע [מיט דער בעצייכנונג פון דעם זארט, מאס אדער צאהל, מיט דעם אדרעס פון דעם קויפער א. ד. ג.]; מאכען א קצור, גיבען א קורצען אויסצוג; ארויפלעגען א געריכטליכען פּערבאט צו פערקויפען אייגענטום, אום צו פּערזיכערען א חוב; איינשרייבען אין א געריכטס-ליסטע; ארויפקלעפּען א צעטעל אויף וואארע.
dock'-mas'ter *n.* (דאק'-מעס'-טער) דער אויפזעהער פון א דאק.
dock'-rent *n.* (דאק'-רענט) די אבצאהלונג פאר האלטען וואארע אויף א דאק.
dock'yard *n.* (דאק'-יארד) א מאגאזין אדער סקלאד אין א האפען וואו עס ווערען געהאלטען פערשיעדענע געגענשטענדע וואס זיינען נויטיג פאר שיפען; א פּלאץ אין א האפען וואו מען פּערריכטעט שיפען.
doc'tor *n. and v.* (דאק'-טאר) דאקטאר, א געלעהרטער; א לעהרער; דער העכסטער געלעהרטען-טיטול אין אן אוניווערזיטעט; א מעדיצינער; אין מאשינעריע — פּערריכטונגען, וואס רעגולירען די מאטעריאלען, מיט וועלכע די מאשין ארבייט; א צווייטע אדער א הילפס-דאמפּף-מאשין; א געטראנק, מיט וועלכען מען פעלשט ווינען; א קוכער אויף א שיף; דאקטארען, היילען, זיך היילען, נעהמען מעדיצינען; פּערריכטען, פּערלאטען, פּעלשען, פּערדארבען; פּראקטיצירען אלס דאקטאר; בעעהרען מיט'ן טיטול "דאקטאר".
doc'toral *a.* (דאק'-טא-רעל) וואס איז שייך צום טיטול אדער צו דער פּראפעסיאָן פון א דאקטאר.
doc'torate *n.* (דאק'-טא-רייט) דאקטאראט, דער טיטול אדער ראנג פון א דאקטאר.
doc'tor at law (דאק'-טאר עט לאה) דאקטאר יורי, דאקטאר פון יוריספּרודענץ [א טיטול געגעבען צו א קענער פון געזעצען].
doc'toress *n.* (דאק'-טאר-עס) א דאקטארין, א פרויענצימער א דאקטאר.
doc'tor-fish *n.* (דאק'-טאר-פיש) דער זעע-באדער, א מין ים-פיש פון די הייסע לענדער מיט שארפע בלישטשענדע שטעכלעך ארום עק [דיעזע שטעכלעך זיינען עהנליך צו די אפּעראציאנס-מעסערס פון א דאקטאר].
doc'tor of divin'ity (דאק'-טאר אוו די-ווינ'-אי-טי) א טיטול פון א געלעהרטען אין רעליגיאנס-וויסענשאפטען.
doc'tor of philos'ophy (דאק'-טאר אוו פי-לאס'-א-פי) דאקטאר דער פילאזאפיע [א טיטול פון א געלעהרטען אין געוויסע פאכען פון וויסענשאפט].
doc'tor of sci'ence (דאק'-טאר אוו סאי'-ענס) דאקטאר פון נאטור-וויסענשאפטען.
doc'torship *n.* (דאק'-טאר-שיפּ) ז. *doctorate*
doc'tress *n.* (דאק'-טרעס) ז. *doctoress*
doctrinaire' *n. and a.* (דאק-טרי-נעהר') א דאקטרינער, א סכאלאסטיקער, איינער וואס קוקט אויף אלץ פון שטאנדפונקט פון א שמאלער און איינזייטיגער טעאריע, ניט בעמערקענדיג אדער ניט לעגענדיג קיין אכטונג אויף די ווירקליכע פאקטען פון לעבען; דאקטרינעריש, פון אן ענג-טעארעטישען שטאנדפונקט.
doc'trinal *n. and a.* (דאק'-טרי-נעל) וואס איז שייך צו א דאקטרין אדער לעהרע; דאקטריניש, בעלעהרענד; וואס ענטהאלט אין זיך רעגעלען, איסורים און התרים; א טייל אדער א פונקט פון א דאקטרין אדער לעהרע.
doc'trinal disputa'tion (דאק'-טרי-

נעל דים פיו-טיי-שאן) א ויכוח איבער א וויסענשאפטליכען געגענשטאנד.

doc'trinally *adv.* (דאק'-טרי-נעל-אי) אין דער פארם פון א דאקטרין אדער טעאריע.

doctrina'rian *n.* (דאק-טרי-ניי'-רי-ען) ז. *doctrinaire*.

doctrina'rianism *n.* (דאק-טרי-ניי'-רי-ען-איזם) דער דאקטרינאריזם, די פרינציפען אדער האנדלונגען פון א דאקטרינער. ז. *doctrinaire*.

doc'trine *n.* (דאק'-טרין) א דאקטרין, א טעאריע ווענען א געוויסען פאליטישען אדער פילאזאפישען געגענשטאנד.

doc'trine of chan'ces (דאק'-טרין אוו טשענ'-סעז) די טעאריע ווענען מעגליכקייטען אדער די לעהרע ווענען די געזעצען, אונטער וועלכע עס זיינען אונטערגעווארפען די זאגנאנטע צופעליגע ערשיינונגען [ווי למשל, ווען צווישען 1000 לאטעריי בילעטען קען נור איינער געווינען און איך האב איין בילעט, דאן האב איך איין טויזענדטעל מעגליכקייט צו געווינען; ווען איך האב 10 בילעטען, דאן האב איך איין הונדערטעל מעגליכקייט צו געווינען א. ד. ג.].

doc'trine of dif'ference (דאק'-טרין אוו דיפ'-ע-רענס) די טעאריע ווענען אונטערשיעד צווישען קאטאליציזם און פראטעסטאנטיזם.

doc'trine of enu'merated pow'ers (דאק'-טרין אוו אי-ניו'-מע-ריי-טעד פאו'-ערז) די טעאריע, אז די קאנסטיטוציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען גיט דער אלגעמיינער רעגיערונג נור די מאכט, וועגען וועלכער עס איז דייטליך אין איהר דערמאנט געווארען.

doc'ument *n. and v.* (דאק'-יו-מענט) א דאקומענט, א צייגניס, א פאפיער; בעזארגען מיט פאפירען; אונטערשטיצען מיט א דאקומענט.

documen'tal *a.* (דאק-יו-מענ'-טעל) ז. *documentary*.

documen'tary *a.* (דאק-יו-מענ'-טע-רי) דאקומענטאל, וואס געהערט צו בעווייזע אדער צייגניסע.

documen'tary ev'idence (דאק-יו-מענ'-טע-רי עוו'-אי-דענס) דאקומענטאלע אדער געשריבענע בעווייזען.

dod'der *n. and v.* (דאד'-ער) די פלאקס-זייד [אזא פלעכטענדע, קריכענדע פאראזיטען-פלאנצע אהן בלעטלעך]; זיך טרייסלען, שוידערען, ציטערען.

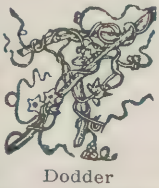
Dodder

dod'dered *a.* (דאד'-ערד) בעוואקסען מיט פלאקס-זייד. ז. *dodder*.

dod'dle *v.* (דאדל) געהן וואקלענדיג מיט ניט זיכערע טריט [ווי א קינד].

do dead (דו דעד) ארויסגעהן אין טויט-קאמפף.

dodec'agon *n.* (דאו-דעק'-ע-גאן) אין געאמעטריע — א פלעכע וואס האט 12 זייטען און צוועלף ווינקלען.

dodecag'onal *a.* (דאו-דע-קעג'-א-נעל) וואס האט 12 זייטען און 12 ווינקלען.

dodec'agyn *n.* (דאו-דעק'-ע-דזשין) א פלאנצע וואס האט 12 פעסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecag'ynous *a.* (דאו-דע-קעדזש'-אי-נאס) אין באטאניק — וואס האט 12 פעסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecahe'dral *a.* (דאו-דעק-ע-היע'-דרעל) צוועלף-זייטיג; וואס האט די פארם פון א דאדעקאעדער. ז. *dodecahedron*.

dodecahe'dron *n.* (דאו-דעק-ע-היע'-דראן) אין געאמעטריע — א דאדעקאעדער, א סאלידע פיגור וואס האט צוועלף גלייכע זייטען.

dodecan'der *n.* (דאו-דע-קענ'-דער) א פלאנצע מיט 12 שטויב-געפעסען אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען.

dodecan'drian *a.* (דאו-דע-קענ'-דרי-ען) אין באטאניק — וואס האט 12 שטויב-געפעסען אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecan'drous *a.* (דאו-דע-קענ'-דראס) ז. *dodecandrian*.

dodecasyl'lable *n.* (דאו-דעק-ע-סיל'-עבל) א ווארט וואס האט 12 זילבען.

dodge *n. and v.* (דאדזש) אבשפרינגען אן א זייט, אבקעהרען זיך, אויסדרעהען זיך; אויסווייכען; גנב'ענען זיך פון ארט צו ארט; פאלען אויף אן המצאה ווי אזוי אויסצואווייכען; א שווינדלערישע המצאה; א שפיצעל, א שטוקע.

dodg'ery *n.* (דאדזש'-ער-אי) א שפיצעל, א שטוקע.

do'do *n.* (דאו'-דאו) א דאדא אדער דראנטע [אזא פויגעל וואס האט אמאל עקזיסטירט אויף דעם אינזעל מאוריטיוס און איז אין גאנצען פערשוואונדען צו ענדע פון 17טען יאהרהונדערט].

Dodo

do du'ty for (דו דיו'-טי פאר) דיענען פאר איינעם, פערטרעטען, בענוצט ווערען אנשטאט אן אנדער זאך.
With the Chinese sticks **do duty for** spoons and forks.

doe *n.* (דאו) די נקבה פון א הירש, פון א האז אדער פון א קראליק.

do'er *n.* (דו'-ער) א טהוער, איינער וואס טהוט עפעס אדער וואס איז מיט עפעס בעשעפטיגט.

does (דאז) ער טהוט, זי טהוט. ז. *do*.

doe'skin *n.* (דאו'-סקין) די פעל פון א הירשין, זאמש; דינגע וואלענע צייג פאר מענער-קליידער.

does not an'swer (דאז נאט ענ'-סער) עס טויג ניט.

doff *v.* (דאף) ארונטערנעהמען, אויסטהאן, אראבצויהען; אראבנעהמען דאס היטעל [אלס בעגריסונג].

do for (דו פאר) טהאן עפעס פאר אדער צוליעב אימעצען; זארגען פאר אימעצען; רואינירען; שטארק שעדיגען; טויטליך פערוואונדען; בעזיעגען; שטארק צושלאגען.

dog *n. and v.* (דאג) א הונד; א קלאמער; א האקען אדער העקעל; נאכשפירען [ווי א הונד]; פערפאלגען מיט הינד [אויף יאגד]; בעפעסטיגען מיט א קלאמער אדער העקעל.

Dog *n.* (דאג) דער הונד-שטערען-בילד [א געוויסע צונויפשטעלונג פון שטערען אין דער אלטער אסטראנאמיע]; דער הונדס-שטערען [סיריאוס].

do'gal *a.* (דאו'-געל) וואס איז שייך צו דעם הויפט-מאגיסטראט פון די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון ווענעציע און גענאא.

doga'na *n.* (דא-גא'-נא) א צאל-הויז [טאמאזשנע].

dog'-ape *n.* (דאג'-איפ) אן "ער"-אפע [מאלפע].

do'gate *n.* (דאו'-גייט) דאס אמט פון א הויפט-מאגיסטראט אין די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון ווענעציע און גענאא.

dog'bane *n.* (דאג'-ביין) ז. *dog's-bane*.

dog'-bee *n.* (דאג'-ביע) דער "ער" פון בינען; א פליעג וואס דערקוטשעט שטארק הינד.

dog'berry *n.* (דאג'-בער-אי) די הונד-יאגדע.

dog'-bis'cuit *n.* (דאג'-בים'-קיט) אזא מין ביסקוויט מיט פלייש צו קארמענען הינד.

dog'-bri'er *n.* (דאג'-בראי'-ער) ווילדער ראזענשטאק.

dog'-cart *n.* (דאג'-קארט) א קליין וועגעל וואס ווערט געפיהרט פון הינד; א קליין וועגעל אויף צוויי רעדער.

dog'-cheap *a.* (דאג'-טשיעפ) שפאט-ביליג; אזוי ביליג ווי פאר הינד צו ווארפען.

dog'-col'lar *n.* (דאג'-קאל'-ער) א האלז-באנד פון א הונד; אזא ענגער האלז-באנד פאר פרויען.

dog'-days *n.* (דאג'-דייז) די קאניקולען, די הונדס-טעג [דאס זיינען די טעג פון ענדע יולי ביז אנהויב סעפטעמבער. זיי הייסען הונדס-טעג, ווייל אין דיעזע טעג געהט דער שטערען וואס הייסט "הונדס-שטערען" אויף און אונטער צוזאמען מיט דער זון].

doge *n.* (דאודזש) דער טיטול פון דעם הויפט-מאגיסטראט אין די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון ווענעציע און גענאא.

dog'-ear *v.* (דאג'-איער) פערבויגען די ווינקלען פון די בלעטער אין א בוך [מאכען ווי אראבגעהאנגענע הינטישע אויערען].

dog'-eared *a.* (דאג'-איערד) וואס די ווינקלען פון די בלעטער [פון א בוך] זיינען פערבויגען.

doge'ship *n.* (דאודזש'-שיפ) ז. *dogate*.

dog'-fan'cier *n.* (דאג'-פענ'-סי-ער) א הונד-הענדלער, א הונד-ציכטער.

dog'-fight *n.* (דאג'-פאיט) א רייסעריי פון הינד; א געשלעג וואס איז ניט לויט די כללים פון באקסען.

dog'fish *n.* (דאג'-פיש) דער הונד-פיש [א מין האיפיש].

Dogfish

dog'-fly *n.* (דאג'-פלאי) די הונד-פליעג [אזא פליעג וואס בעאונרוהיגט הויפטזעכליך הינד].

dog'-fox *n.* (דאג'-פאקס) א הונד אן "ער".

dog'ged *a. and adv.* (דאג'-עד) איינגע-

שפארט; פערביסנקייט; האַרטנעקיג; פּערדריסליך; אונפריינדליך; זעהר.

dog'gedly *adv.* (דאג-עד-לי) אויף אַ איינגעשפּאַרטען אָדער האַרטנעקיגען אופן; מיט דער איינגעשפּאַרטקייט פון אַ הונד.

dog'gedness *n.* (דאג'-עד-נעס) פערבי־סענקייט, איינגעשפּאַרטקייט, האַרטנעקיג־קייט; אנגעכמורעטקייט, אונפריינדליכקייט.

dog'ger *n.* (דאג'-ער) אַ פישער־שיף.

dog'gerel *n. and a.* (דאג'-ער-על) גראַם־שטראם פּאָעזיע; געדיכטע מיט אַ פאַלשען פערזען־מאָס און ריטם און אַ פּוסטען אינהאַלט; אָהן ריטם און אָהן אַן אינהאַלט [וועגען געדיכטע].

dog'gerelize *v.* (דאג'-ער-על-איז) שרייבען גראַם־שטראַם געדיכטע.

dog'gerelizer *n.* (דאג'-ער-על-אי-זער) אַ גראַם־שטראַם דיכטער.

dog'german *n.* (דאג'-ער-מען) אַ מאַ־טראָזען פון אַ פישער־שיף.

dog'gery *n.* (דאג'-ער-אי) בעטרוג, געמיינהייט; אַ פּראָסטער שענק.

dog'ging *n.* (דאג'-אינג) די יאגד מיט הינד.

dog'gish *a.* (דאג'-איש) הינטיש; בייסיג; קנוריג [ווי אַ הונד].

dog'gishly *adv.* (דאג'-איש-לי) אויף אַ הינטישען אופן.

dog'gishness *n.* (דאג'-איש-נעס) הינ־טישקייט, פערביסענהייט, איינגעשפּאַרט־קייט.

dog'-goned *a.* (דאג'-גאָהנד) פערדאַמט.

dog'-grass *n.* (דאג'-גרעס) הונדס־גראָז, קוועקע [אַ מין ווילדער ווייץ, וואס וואקסט ביי די זייטען פון די פעלדער].

dog'gy *n.* (דאג'-אי) הינטעלע [אַ ליעב־לינגס־נאָמען פאַר אַ הונד]; אַ קליין הינ־טעל.

dog'-head *n.* (דאג'-העד) אַזאַ האַמער וואס ווערט בענוצט ביים מאַכען זעגען.

dog'-hear'ted *a.* (דאג'-האַר'-טעד) האָבענדיג אַ הינטיש האַרץ, גרויזאַם, האַרט־הערציג.

dog'-hole *n.* (דאג'-האָול) אַ קאַנורע, אַ הונד־לאָך.

dog'-house *n.* (דאג'-האַוס) אַ קאַנורע, אַ הונד־ביידעל.

dog in the man'ger (דאג אין טהי מיינ'-דזשער) אַ הונד אויף אַ קופּע היי, ער עסט אַליין ניט און לאָזט קיין אַנדע־רען ניט עסען.

dog'-kee'per *n.* (דאג'-קיע'-פּער) אַ הונד־אויפזעהער.

dog'-ken'nel *n.* (דאג'-קענ'-על) ז. ***dog-house***

dog'-Lat'in *n.* (דאג'-לעט'-אין) עם־האַרצות'דיגע לאַטיין.

dog'-leech *n.* (דאג'-ליעטש) אַ הונד־דאָקטאָר.

dog'-legged *a.* (דאג'-לעגד) אויסגע־בויגען ווי אַ הינטישער פוס [וועגען טרעפּ, רעלסען א. ד. ג.].

dog'-let'ter *n.* (דאג'-לעט'-ער) דער בוכשטאַב ***R***.

dog'-louse *n.* (דאג'-לאַוס) די הונד־לויז [אַזאַ אינזעקט וואס קלעפּט זעהר צו הינד].

dog'ma *n.* (דאג'-מע) אַ דאָגמע, אַ גרונד־פּרינציפּ פון רעליגיאָן; אַ פעסטגעשטעל־טער פּרינציפּ; אַן אנגענומענער לעהר־זאַץ פון אַן אויטאָריטעט אָהן אַליין עס צו קענען בעווייזען אָדער צו בעגרינדען [ווי ביי אידען הלכה למשה מסיני].

'dog'-mad *a.* (דאג'-מעד) משוגע ווי אַ הונד.

dog'-man *n.* (דאג'-מען) איינער וואס האַנדעלט מיט הינטישען פלייש.

dogmat'ic *n. and a.* (דאג-מעט'-איק) דאָגמאַטיש, ווי אַ דאָגמע [וועגען אַ בע־הויפּטונג וואס איז ניט בעגרינדעט אויף ערפאַהרונג אָדער בעווייזע]; די וויסענ־שאַפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די דאָג־מען פון דער קריסטליכער רעליגיאָן; אַ דאָגמאַטיקער [איינער וואס בעגרינדעט ניט זיינע בעהויפּטונגען, נאָר שטעלט זיי אַרויס אַלס פעסטגעשטעלטע וואַרהיי־טען]. ז. ***dogma***

dogmat'ical *a.* (דאג-מעט'-אי-קעל) דאָגמאַטיש, ווי אַ דאָגמע [וועגען אַ בע־הויפּטונג וואס איז ניט בעגרינדעט אויף ערפאַהרונג אָדער בעווייזע].

dogmat'ically *adv.* (דאג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אַ דאָגמאַטישען שטייגער; אויף דעם אופן פון אַן אויטאָריטעט; מיט געוויסהייט, מיט בעשטימטהייט. ז. ***dogma***

dogmat'icalness *n.* (דאג-מעט'-אי-קעל-נעס) דאָס זיין דאָגמאַטיש; געוויס־הייט, בעשטימטהייט.

dogmat'ics *n.* (דאג-מעט'-איקס) די ווי־סענשאַפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט די דאָגמען [גרונד־פּרינציפּען] פון דער קריסטליכער רעליגיאָן.

dogmatisa'tion *n.* (דאג-מע-טי-זיי'-שאַן) ז. ***dogmatization***

dog'matise *v.* (דאג'-מע-טאַיז) ז. ***dogmatize***

dog'matism *n.* (דאג'-מע-טיזם) דאָג־מאַטיזם, דאָס זיין דאָגמאַטיש; בעהויפּ־טונגען, וועלכע ווערען אַרויסגעשטעלט אַלס פעסטגעשטעלטע וואַרהייטען, ניט זייענ־דיג בעגרינדעט אָדער בעווייזען.

dog'matist *n.* (דאג'-מע-טיסט) אַ דאָג־מאַטיקער, איינער וואס בעגרינדעט ניט זיינע בעהויפּטונגען, נאָר שטעלט זיי אַרויס אַלס פעסטגעשטעלטע וואַרהייטען.

dogmatiza'tion *n.* (דאג-מע-טי-זיי'-שאַן) דאָס פערוואַנדלען אין אַ דאָגמע; דאָס מאַכען בעהויפּטונגען אין דער פאָרם פון אַ דאָגמע. ז. ***dogma***

dog'matize *v.* (דאג'-מע-טאַיז) מאַכען דאָגמאַטישע בעהויפּטונגען; מאַכען בע־הויפּטונגען אַלס פעסטגעשטעלטע וואַר־הייטען אָהן אַרגומענטען אָדער בעווייזע.

dog'matizer *n.* (דאג'-מע-טאַי-זער) ז. ***dogmatist***

dog'rose *n.* (דאג'-ראָוז) די פעלד־רויז, די ווילדע רויז.

Dog-rose

dog's age (דאגז איידזש) אַ שאָק מיט יאָהרען.

dog's'-bane *n.* (דאגז'-ביין) הונדס־קרויט [אַזאַ פלאַנצע מיט שטאַרק ביטע־רע וואָרצלען].

dog's death (דאגז דעטה) אַ הינטי־שער טויט.

dog's'-ear *n. and v.* (דאגז'-איהר) אַ פערבויגענער ווינקעל פון אַ בלאַט אין אַ בוך [וואס זעהט אויס ווי אַ הינטישער אויער]; פערבויגען די ווינקלען פון די בלעטער פון אַ בוך.

dog's'-fen'nel *n.* (דאגז'-פענ'-על) הונדס־גראָז [אַזאַ גראָז מיט אַ זעהר שלעכטען ריח].

dog's'-grass *n.* (דאגז'-גרעס) ז. ***dog-grass***

dog'-show *n.* (דאג'-שאָו) אַן אויס־שטעלונג פון הינד.

dog'-sick *a.* (דאג'-סיק) זעהר קראַנק.

dog'skin *n. and a.* (דאג'-סקין) אַ הונד־פעל; הונד־לעדער; געמאַכט פון הונד־לעדער.

dog'-sleep *n.* (דאג'-סליעפּ) אַ לייכטער שלאָף [ווי פון אַ הונד].

dog's'-meat *n.* (דאגז'-מיעט) אָבפאַל פון פלייש [אַלס שפּייז פאַר הינד].

dog's'-mer'cury *n.* (דאגז'-מויר'-קיו-רי) דאָס בינגעלקרויט [אַ מין גיפטיג גראָז].

Dog's-mercury

dog's'-nose *n.* (דאגז'-נאָוז) אַזאַ מין געמישטער ענגלישער געטראַנק.

dog's'-tail grass (דאגז'-טייל גרעס) דאָס געוועהנליכע קאַם־גראָז וואס וואַקסט אויף לאָנקעס.

dog'-star *n.* (דאג'-סטאַר) דער הונדס־שטערען אָדער סיריאוס [אַ געוויסער שטערען וועלכען מען זעהט אַם קלאָרסטען אין די מאָנאַטען יולי און אויגוסט].

dog'-stone *n.* (דאג'-סטאָון) אַזאַ שאַרס־טיגער שטיין וואס ווערט בענוצט אַלס מיהל־שטיין.

dog'stones *n.* (דאג'-סטאָונז) אַזאַ פלאַנצע פון דעם אָרכידעען מין.

dog's'-tooth grass (דאגז'-טוטה גרעס) ז. ***dog-grass***

dog'-tent *n.* (דאג'-טענט) אַ קליינער געצעלט וואס זעהט אויס ווי אַ הינטיש ביידעל.

dog'-tired *a.* (דאג'-טאַירד) מיעד ווי אַ הונד [שרעקליך מיעד].

dog'-tooth *n. and a.* (דאג'-טוטה) דער אויגען־צאָהן [דער שפּיציגער צאָהן נאָך וועלכען עס הויבען זיך אָן די באַק־ציינער]; אין אַרכיטעקטור — אַזאַ פער־

ציערונג אין דער פארם פון שפיצינג צייהנער; וואס איז שייך צו אזא פערציערונג.

dog'-tree *n.* (דאג'-טריע) ז. *dogwood*

dog'-trick *n.* (דאג'-טריק) א הינטישע שטוקע; א הינטישער וויץ.

dog'-trot *n.* (דאג'-טראט) א לייכטער טריט [ווי פון א הונד].

dog'-watch *n.* (דאג'-הוואטש) די צוויי־שטונדען וואך וועלכע ווערט געהאלטען אויף א שיף פון דער מאנשאפט — איינע פון 4 ביז 6 פאר נאכט און די צווייטע פון 6 ביז 8 מארגענס.

dog'-wear'y *a.* (דאג'-הוויער'-אי) מיעד ווי א הונד, טויט מיעד.

dog'wood *n.* (דאג'-הוואוד) דער הונדס־בוים [אזא בוים פון גלאטען און הארטען האלץ].

Dogwood

doi'ly *n.* (דאי'-לי) א טהעע־סערוועטקע, א דעסערט טישטיכעל [א קליין פערציערט אדער געשטריקט טישטיכעל].

do'ings *n.* (דו'-אינגז) טהאטען, אויפטהואונגען; האנדלונגען.
Write me about your **doings**.

do in'jury (דו אינ'-דזשו-רי) טהאן שאדען.

do in'to (דו אינ'-טו) איבערזעצען אין...
The author will **do** this article **into** German.

doit *n.* (דאיט) 1. אן אלטע קופערנע קליינע האלענדישע מטבע; א פרוטה, א גראשען; 2. א קלייניגקייט, א טראפען.
2. I care not a **doit**.

doit'kin *n.* (דאיט'-קין) אן אלטע האלענדישע קליינע קופערנע מטבע; א פרוטה, א גראשען.

dol. אבקירצונג פון *dollars* אדער *dollar*

dolab'riform *a.* (דא-לעב'-רי-פארם) האקפארמיג, ווי א האק [וועגען בלעטער און קערפער־טיילען ביי אינזעקטען].

dol'ce *a.* (דאול'-טשע) זיס און זאנפט [אין מוזיק].

dol'ce far nien'te (דאול'-טשע פאר ניענ'-טע) זיסע אונטעהטיגקייט; געשמאקע, אנגענעהמע פוילקייט.

dolcemen'te *adv.* (דאול-טשע-מענ'-טע) מיט זאנפטקייט און מיט זיסקייט [אין מוזיק].

dol'drums *n.* (דאל'-דראמז) געדריקטע שטימונג; שטילקייט, ווינדלאזיגקייט [אין איינינע טיילען פון ים ארום עקוואטאר].

dole *n. and v.* (דאול) די טייל; א טייל; אויסטיילונג; מזל, גורל; א נדבה; קומער; קלאג; דאס טרויערען; דאס וואָרקען פון טויבען; א הורטע טויבען; א גרענעץ; אויסטיילען אין קליינע פארציעס [הויפטזעכליך וועגען נדבות אדער אין אלגעמיין, ווען עס ווערט געגעבען קארג און מיט אונצופרידענהייט].

dole'ful *a.* (דאול'-פול) טרויעריג, בעטריבט, מעלאנכאליש.

dole'fully *adv.* (דאול'-פול-אי) מיט טרויער, מיט קומער, מיט בעטריבטקייט; מעלאנכאליש.

dole'fulness *n.* (דאול'-פול-נעס) טרויעריגקייט, בעטריבטקייט, קומער, מעלאנכאליע.

dole out (דאול אוט) קארג אויסטיילען.

dole'some *a.* (דאול'-סאם) ז. *doleful*

dole'somely *adv.* (דאול'-סאם-לי) ז. *dolefully*

dole'someness *n.* (דאול'-סאם-נעס) ז. *dolefulness*

dolichoceph'alic *a.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-ליק) לאנגקעפיג [וועגען מענשענראסען, ביי וועלכע דער שארבען האט א לענגליכע פארם און זיין ברייט איז ניט מעהר ווי דריי פיערטעל פון דער לענג].

dolichoceph'alism *n.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-ליזם) לאנגקעפיגקייט. ז. *dolichocephalic*

dolichoceph'alous *a.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-לאס) ז. *dolichocephalic*

dolichoceph'aly *n.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-לי) ז. *dolichocephalism*

do like for like (דו לאיק פאר לאיק) בעצאהלען מיט דערזעלבער מטבע.

dol'iman *n.* (דאל'-אי-מען) א לאנגער טערקישער אויבערמאנטעל מיט שמאלע ארבעל, וואס פערשפילען זיך אונטען, ביים האנדגעלענק.

do'-lit'tle *n.* (דו'-ליט'ל) א פוילענצער.

doll *n.* (דאל) א פופע, א ליאלקע.

dol'lar *n.* (דאל'-אר) א דאלאר [אן אמעריקאנישע מטבע]: דער דייטשער טהאלער [דריי מארק].

dol'lar-bird *n.* (דאל'-אר-בוירד) דער דאלאר־פויגעל [אזא פויגעל אין אויסטראליען. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גרויסען קיילעכדיגען ווייסען פלעק אויף די פליגעל].

dol'lar-mark *n.* (דאל'-אר-מארק) דער צייכען $, מיט וועלכען מען בעצייכענט דאלארס [ווי $5.].

doll'y *n., v. and a.* (דאל'-אי) א ליאלקע, א פופע; אין אינדיען — א פרעזענט פון פרוכטען און זיסען געבעקס; אזא אינסטרומענט איינצושלאגען ערץ אין די שאכטען; אזא וואש־מאשין; איינשלאגען ערץ; וואשען ערץ מיט א וואש־מאשין; נאריש, קינדיש; ליעב.

doll'y mop (דאל'-אי מאפ) א גאסען־הור, א סאלדאטען־הור.

dol'ma *n.* (דאל'-מא) א טערקישער מאכל, וועלכער בעשטעהט פון געהאקטען פלייש, רייז, אייער א. ד. ג., געוויקעלט אין פלאנצען־בלעטער.

dol'man *n.* (דאל'-מען) א לאנגער טערקישער אויבער־מאנטעל מיט שמאלע ארבעל, וואס פערשפילען זיך ביים האנד־געלענק; א הוזארען־יאק, רייך בעפוצט מיט שנורען; א פרויען־מאנטעל מיט אן אראבהאנג [אין דער פארם פון א קאלנער] אנשטאט ארבעל.

dol'men *n.* (דאל'-מען) א דאלמען, א שטיינערנע מצבה פון די אור־אלטע צייטען, וועלכע מען געפינט אין די מערב־טיילען פון אייראפא, אין אזיען און אין אפריקא [א דאלמען בעשטעהט געוועהנליך פון א שטיין, וואס ליעגט אויף אנדערע שטיינער אזוי, אז עס בילדעט זיך א מין קעמערעל. מען דענקט, אז די דאלמענס זיינען אויף געברויכט געווארען אלס מזבחות און אלס וואהנונגען].

dolmen'ic *a.* (דאל-מענ'-איק) וואס איז שייך צו א דאלמען; וואס מאכען דאלמענס. ז. *dolmen*

dol'omite *n.* (דאל'-א-מאיט) דער דאלאמיט [א מינעראל, ענטהאלט קאלך, מאגנעזיום און קויהלען־זויערע].

dolomit'ic *a.* (דאל-א-מיט'-איק) וואס איז שייך צו דאלאמיט. ז. *dolomite*

dol'omize *v.* (דאל'-א-מאיז) פערוואנדלען אין דאלאמיט. ז. *dolomite*

do'lor *n.* (דאו'-לאר) שמערץ, טרויער, קומער, יאמער.

dolorif'erous *a.* (דאל-א-ריפ'-ע-ראס) שמערצליך; וואס פערשאפט שמערץ.

dolorif'ic *a.* (דאל-א-ריפ'-איק) וואס דריקט אויס אדער פעראורזאכט שמערץ.

dolorif'ical *a.* (דאל-א-ריפ'-אי-קעל) ז. *dolorific*

doloro'so *a. and adv.* (דאו-לאו-ראו'-סא) זאנפט און ריהרענד [אין מוזיק].

dol'orous *a.* (דאל'-א-ראס) שמערצליך, שמערצענד, טרויעריג, יאמערליך, בעטריבענד, בעטריבט.

dol'orously *adv.* (דאל'-א-ראס-לי) אויף א שמערצליכען, טרויעריגען אדער בעטריבענדען אופן.

dol'orousness *n.* (דאל'-א-ראס-נעס) שמערצליכקייט, קומער, טרויעריגקייט, בעטריבטקייט.

dolose' *a.* (דאו-לאוס') מיט א פערברעכערישער כונה.

dol'phin *n.* (דאל'-פין) דער דעלפין־פיש; אזא שטיק אייזען אדער בליי, מיט וועלכען מען פלעגט אין אלטען גריכענלאנד דורכברעכען און זינקען פיינדליכע שיפען; א פארריכטונג פון קלעצער ביי א דאק פאר פעראנקערען שיפען.

dol'phinet *n.* (דאל'-פינ-עט) די "זי" פון דעלפין־פיש.

dolt *n. and v.* (דאולט) א נאר, אן עזעלקאפ; א חמור; נאריש האנדלען; זיך אויפפיהרען דום.

dol'tish *a.* (דאול'-טיש) נאריש, עזעליש, דום.

dol'tishly *adv.* (דאול'-טיש-לי) אויף א נארישען, דומען שטייגער.

dol'tishness *n.* (דאול'-טיש-נעס) דאס זיין א חמור; דומהייט.

domain' *n.* (דא-מיין') די הערשאפט; די טעריטאריע פון הערשאפט; א מאיאנטעק, א גוט, לאנד־אייגענטום; געביעט.

do'mal *a.* (דאו'-מעל) וואס איז שייך צו אן אבגעגרענעצטען טייל פון אויסגעשטרעקטען הימעל [אין אסטראלאגיע].

doma'nial *a.* (דא-מיי'-ני-על) וואס איז שייך צו גיטער אדער מאיאנטעקס.

Dom'boc *n.* (דאום'-באוק) ז. *Domebook*

dome *n. and v.* (דאום) א דאם, א בנין, א גרויסארטיגע געביידע, א גרויסע קירך אדער טעמפעל; אין ארכיטעקטור — א קופאל, דער האלב־רונדער דאך פון א קירך און אנדערע געביידען; א האלב־רונדע ארקע; דער דאמפף־קאמער פון א לאקאמאטיוו; דער אויבערשטער טייל פון א שמעלץ־אויווען; דער אויבערשטער דאך פון אן אייזענבאהן־וואגאן; דער האלב־רונדער דאך פון אן אבסערוואטאריע; א מינעראל וואס האט די פארם פון א קופאל; ארויפשטעלען א קופאל; צוגעבען צו עפעס די פארם פון א קופאל.

Dome'book *n.* (דאום'-בוק) א זאמלונג פון געזעצע וואס זיינען ארויסגעגעבען געווארען פון ענגלישען קעניג אלפרעד.

domes'tic *n. and a.* (דא-מעס'-טיק)

1. הויזליך; היימיש; היגע; פון אייגענעם לאנד; היימיש געמאכט; היימיש געמאכטע פראדוקטען [אין געגענזאץ צו אימפארטירטע וואַרע]; 2. א הויז=משרת, א בעדיענער.

1. I wear a suit made of **domestic** woolen.
2. In America it is hard to obtain **domestics**.

domes'tical *n.* (דא-מעס'-טי-קעל) א הויז=משרת.

domes'tically *adv.* (דא-מעס'-טי-קעל-אי) בנוגע צו די היימישע אנגעלעגענהייטען; פריוואט, היימיש.

domes'tic an'imal (דא-מעס'-טיק ענ'-אי-מעל) א הויז=טהיער.

domes'ticate *v.* (דא-מעס'-טי-קייט) היימיש מאכען, צוגעוועהנען; מאכען אדער ווערען פאמיליאר; זיין א הויז=זיצער; זיין שטענדיג אין דער היים, פיהרען א רוהיג לעבען; זיין א היימישער מענש.

domestica'tion *n.* (דא-מעס-טי-קיי'-שאן) דאס הויזליכע לעבען; דאס זיין היימיש; דאס מאכען הויזליך, די צוגעוועהנונג.

domes'ticative *a.* (דא-מעס'-טי-קיי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו פיהרען א הויז=לעבען אדער צו זיין א הויז=זיצער.

domes'tic com'merce (דא-מעס'-טיק קאמ'-ערס) דער האנדעלס=פערקעהר אין די גרענעצען פון דעם אייגענעם לאנד אדער מלוכה.

domes'tic econ'omy (דא-מעס'-טיק אי-קאנ'-א-מי) די הויז=ווירטשאפט; דער אופן ווי אזוי עס ווערט געפיהרט די הויז=ווירטשאפט.

domestic'ity *n.* (דא-מעס-טיס'-אי-טי) הויזליכקייט, דאס זיין היימיש.

domes'ticize *v.* (דא-מעס'-טי-סאיז) מאכען הויזליך [א חיה]; מאכען היימיש.

domes'tic peace (דא-מעס'-טיק פיעס) הויז=פריעדען, שלום בית.

domes'tic trade (דא-מעס'-טיק טרייד) דער אינערליכער האנדעל.

domes'tic tu'tor (דא-מעס'-טיק טיו'-טאר) א הויז=לעהרער.

domes'tic war (דא-מעס'-טיק וואהר) א בירגער=קריעג.

dom'ett *n.* (דאמ'-עט) גלאטער האלב=וואלענער שטאף.

do'mical *a.* (דאו'-מי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס האט די פארם פון א דאם אדער פון א געביידע מיט א קופאל; וואס איז געבויט לויט דער ארכיטעקטור פון א דאם. ז. *dome*.

do'mically *adv.* (דאו'-מי-קעל-אי) אין דער פארם פון א דאם. ז. *dome*.

dom'icile *n. and v.* (דאמ'-אי-סיל) א וואהנונג; א הויז; א וואהנונגס=ארט; זיך בעזעצען אין א וואהנונג; בעזארגען מיט א וואהנונג.

domicil'iary *a.* (דאמ-אי-סיל'-אי-ע-רי) וואס געהערט צו דער וואהנונג, הויזליך; אין זאאלאגיע — וואס איז שייך צו דעם שיידעל, אין וועלכען א געוויסע חיה לעבט.

domicil'iate *v.* (דאמ-אי-סיל'-אי-אייט) זיך בעזעצען אין א וואהנונג; בעזארגען מיט א הויז.

domicilia'tion *n.* (דאמ-אי-סיל-אי-איי'-שאן) די בעזעצונג אין א וואהנונג; די בעשטענדיגע וואהנונג.

dom'inance *n.* (דאמ'-אי-נענס) דאס הערשען, די הערשונג, דער קאנטראל, די איבערהאנד.

China is now under the **dominance** of Europe.

dom'inancy *n.* (דאמ'-אי-נענ-סי) ז. *dominance*.

dom'inant *n. and a.* (דאמ'-אי-נענט) וואס געוועלטיגט; וואס האט די איבערהאנד; אין מוזיק — די דאמינאנטע, דער 5טער טאן אין א גאמא.

dom'inantly *adv.* (דאמ'-אי-נענט-לי) מעשה געוועלטיגער; אויף א הערשענדען שטייגער.

dom'inate *v.* (דאמ'-אי-נייט) הערשען; געוועלטיגען; בעהערשען, רעגיערען; האבען די איבערהאנד.

domina'tion *n.* (דאמ-אי-ניי'-שאן) איבערהערשאפט.

dom'inator *n.* (דאמ'-אי-ניי-טאר) א הערשער, א געוועלטיגער.

do'mine *n.* (דאו'-מי-נע) א גייסטליכער.

domineer' *v.* (דאמ-אי-ניער') הערשען; בעל=הבית'עווען; אויפפיהרען זיך מעשה בעל=הבית; בושעווען, לארמען [אלס בעל=הבית].

domineer'ing *a.* (דאמ-אי-ניער'-אינג) בעפעהלענד, מעשה בעל=הבית.

domin'ical *n. and a.* (דא-מינ'-אי-קעל) אין דער קריסטליכער קירך — וואס געהערט צו גאט'ס טאג [זונטאג]; וואס איז שייך צו זונטאג; גאט'ס הויז, א קירך; א זונטאגדיגער מלבוש צו געהן אין קירך.

Domin'ican *n. and a.* (דא-מינ'-אי-קען) איינער וואס געהערט צו דעם קריסטליכען מאנאכען=ארדען דאמיניקאנער; וואס איז שייך צו די דאמיניקאנער; וואס איז שייך צו די "קארדינאלען" [א מין דרום=אמעריקאנישע פויגלען מיט טונקעל=גרויע פעדערען און מיט א העל=רויטען טשוב אויף'ן קאפ].

dom'inie *n.* (דאמ'-אי-ני) א גלח, א גייסטליכער.

domin'ion *n.* (דא-מינ'-יאן) הערשאפט, געוועלטיגקייט, די מאכט, די הערשונג; די מלוכה; דאס לאנד אדער די לענדער וואס בעלאנגען צו א פערזאן אדער רעגיערונג.

dom'ino *n.* (דאמ'-אי-נאו) א דאמינא, א גלח'ישער ברייטער איבער=מאנטעל מיט א קאפיושאן; א מאסקאראד=קלייד אין דער פארם פון א גלח'ישער דאמינא; איינער וואס טראגט א דאמינא; א האלבע מאסקע, מיט וועלכער פרויען פלעגען אמאל פערדעקען דאס פנים, פאהרענדיג אין וועג; דאס דאמינא=שפיעל; א ביינדעל פון דאמינא=שפיעל.

Domino

dom'inoes *n.* (דאמ'-אי-נאוז) דאס דאמינא=שפיעל.

dom'inus *n.* (דאמ'-אי-נאס) דער הערר; דער טיטול פון א גייסטליכען אין די אמאליגע צייטען; אין געזעצגעבונג — אן אייגענטימער אדער בעזיצער פון א געוויסער זאך, אויף וועלכער ער האט א רעכט; אין מיטעלאלטער — א פריץ וואס גיט אב ערד צו זיינעם א וואסאל פאר געוויסע פערפפליכטונגען.

don *n. and v.* (דאן) דער שפאנישער טיטול "הערר"; אן אדעליגער, א טיטולירטער; א וויכטיגע פערזענליכקייט [איראניש]; אין ענגלאנד — א דאן, אן אוניווערזיטעטס=געלעהרטער; אנטהאן, אנקליידען, בעקליידען.

do'ña *n.* (דאו'-ניא) א דאנא, א מאדאם [אין שפאניש].

do'nate *v.* (דאו'-נייט) געבען, שענקען, מנדב זיין, ביישטייערן.

He **donated** his services to his party.

dona'tion *n.* (דא-ניי'-שאן) א נדבה, א מתנה, א געשענק, א ביישטייערונג; אן אפיציעלער דאקומענט, דורך וועלכען עטוואס ווערט געשענקט אדער געגעבען.

dona'tion-par'ty *n.* (דא-ניי'-שאן-פאר'-טי) א פערזאמלונג ביים גייסטליכען, ביי וועלכער עס ווערען געבראכט פרעזענטען פאר'ן גייסטליכען [דער מנהג עקזיסטירט, מייסטענס אין דערפער, אין אייניגע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. דער צוועק פון דיעזע פערזאמלונגען איז צו פערגרעסערען דעם גלח'ס קליינע שכירות].

don'ative *n. and a.* (דאנ'-ע-טיוו) א געשענק, א מתנה, א נדבה; געשענקט, בעשאנקען.

dona'tor *n.* (דא-ניי'-טאר) איינער וואס איז מנדב אדער וואס שענקט עפעס.

do'naught *n.* (דו'-נאהט) א טויגעניכטס, א פוילענצער, א לעדיג=געהער.

done (דאן) 1. געטהאן, געמאכט; פארטיג, געענדיגט, פערפאלקאמט; 2. בעשלאסען, אנגענומען; 3. ערשעפט, אויסגעמאטערט; 4. ערפילט, פערעפענטליכט. ז. *do*.

1. The work was **done** well.

done brown (דאן בראון) גוט געבראטען.

donee' *n.* (דאו-ניע') איינער וועמען מען שענקט עפעס; איינער וואס קריעגט בירושה לאנד=אייגענטום וואס קען קיינמאל ניט פערקויפט ווערען, נאר געהט איבער בירושה אין א געוויסער ארדנונג; איינער וועמען מען גיט איבער דאס רעכט אויף לאנד=אייגענטום [אלס פערטרעטער פון דעם אייגענטימער].

done up (דאן אפ) 1. שוין מעהר נישטא; פערשוואונדען; 2. גוט אנגעבראכען די ביינער.

2. He was **done up** in the fight.

Don Ju'an (דאן דזשו'-אן) א דאן זשואן, א דאמען=פריינד, איינער וואס לויפט נאך פרויען.

don'key *n.* (דאנ'-קי) אן עזעל; א שוטה, אן עזעל=קאפ, א נארישער עקשן.

don'key-en'gine *n.* (דאנ'-קי-ענ'-דזשין) א הילפס=דאמפף=מאשין [א קליינע דאמפף=מאשין, וועלכע ווערט געהאלטען אין רעזערוו אין פאל די הויפט=מאשין ווערט קאליע, אדער וועלכע ווערט געברויכט פאר ניט שווערער און ווייניגער וויכטיגער ארבייט].

don'key-pump *n.* (דאנ'-קי-פאמפ) א הילפס=פומפ; א קליינע פומפ צום אנפילען א דאמפף=קעסעל.

don'key-race *n.* (דאנ'-קי-רייס) א וועט=לויף, ביי וועלכען עס געווינט ניט דער, ווער עס קומט צום ציעל דער ערשטער, נאר דער, ווער עס קומט דער לעצטער.

don'key-rest *n.* (דאנ'-קי-רעסט) אין פאפיער=פאבריקען — א ראהם, אויף וועלכער מען טריקענט דאס פאפיער.

don'na *n.* (דאנ'-א) א דאנא [איטאליענישער אדער פארטוגעזישער אויסדרוק פאר "מאדאם"].

don'nish *a.* (דאנ'-איש) וואס איז שייך צו א דאן [ז. *don*]; מעשה גרויסער מאן, מעשה גדול.

don'nism *n.* (דאנ'-איזם) דאס האלטען זיך מעשה גדול.

do'nor *n.* (דאו'-נאר) איינער וואס שענקט אדער איז מנדב; איינער וואס

שענקט אוועק לאנד־איינגענטום אויף דעם אופן, אז עס זאל ניט קענען פערקויפט ווערען, נאר זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; איינער וואס גיט איבער א צווייטען זיין מאכט אויף אייגענטום.

do'nothing *n. and a.* (דו'-נאטה-אינג) א טויגעניכטס, א פוילענצער; פויל, אונטהעטיג.

do'nothingness *n.* (דו'-נאטה-אינג-נעס) פוילקייט, אונטהעטיגקייט.

Don Quixo'te (דאן קי-האו'-טיי) א דאן קיכאט, א פאנטאזיאר, א נארישער, עהרליכער טרוימער: איינער וואס שלאגט זיך מיט ווינד־מיהלען [דאס איז דער נאמען פון דעם העלד פון א בעריהמטען ראמאן פון דעם שפאנישען שרייבער סערוואנטעס. דער ראמאן איז ערשיענען אין די יאהרען 1605—1615].

don'ship *n.* (דאנ'-שיפ) דאס האבען דעם ראנג פון א דאן. ז. *don*

don't (דאונט) אן אבקירצונג פון *do not*

don't men'tion it (דאונט מענ'-שאן איט) ניטא פאר וואס צו דאנקען.

doo'dle *n.* (דוה'דל) א פוילענצער; א טויגעניכטס; א נאר.

doo'dledoo (דוה'דל-דוה) קו־קו־רע־קו! [דאס קרעהען פון א האהן].

doo'dlesack *n.* (דוהדל'-סעק) א דודעל־זאק [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]. ז. *bagpipe*

doom *n. and v.* (דוהם) א משפט, אן אורטייל; פעראורטיילונג; א שטראף־אורטייל; שיקזאל, מזל, גורל; פעראורטיילען; בעשטימען אלס שטראף.

doom'ful *a.* (דוהמ'-פול) שרעקליך, פערניכטענד, צושטערענד, פערפלוכט.

doom'-palm *n.* (דוהמ'-פאהם) די דום־פאלמע אדער פעכער־פאלמע [אזא פאלמע מיט פעכער־עהנליכע בלעטער, וואקסט אין אפריקא].

Doom-palm

dooms'day *n.* (דוהמז'-דיי) דער געריכטס־טאג, דער יום הדין; דער לעצטער יום הדין, ווען די גאנצע וועלט וועט גע־משפט ווערען; דער טאג פון טויט.

Dooms'day *n.* (דוהמז'-דיי) ז. *Doomsday Book*

Dooms'day Book (דוהמז'-דיי בוק) א צענזוס־בוך וועגען די לאנד־בעזיצונגען אין ענגלאנד, צוזאמענגעשטעלט אויף'ן בעפעהל פון ווילּיאם דעם ערָאבערער און פערענדיגט אין יאהר 1086 [דאס בוך ווערט אזוי גערופען, ווייל דאס וואס ווערט דארט אנגעגעבען איז בעטראכט געווען אלס ענדגילטיג און ענטשיידענד].

do one right (דו הוואן ראיט) זיין גערעכט צו אימעצען.

do one's best (דו הוואנז בעסט) טהאן דאס בעסטע וואס מען קען, אנווענדען אלע מעגליכקייטען.

do one's ease'ment (דו הוואנז איז'-מענט) זיך פערלייכטערען די לאגע.

do one's lev'el best (דו הוואנז לעוו'-על בעסט) טהאן אלעס וואס איז מעגליך.

do one's part (דו הוואנז פארט) דאס זייניגע אבטהאן.

door *n.* (דאור) א טהיר; אן אריינגאנג, אן ארויסגאנג, א דורכגאנג, אן עפענונג, א צוטריט.

door'-bar *n.* (דאור'-באר) א טהיר־ריגעל.

door'-bell *n.* (דאור'-בעל) א טהיר־גלעקעל.

door'-bolt *n.* (דאור'-באולט) ז. *door-bar*

door'-case *n.* (דאור'-קיים) דאס טהיר־געשטעל, די ראהם פון א טהיר, די טהיר־איינפאסונג.

door'-chain *n.* (דאור'-טשיין) א קייטעל, מיט וועלכען מען פערקייטעלט א טהיר אזוי, אז זי קען זיך נאר עטוואס עפענען.

door'-frame *n.* (דאור'-פריים) די טהיר־ראהם.

door'-han'dle *n.* (דאור'-הענדל) דאס הענטעל פון א טהיר, א קליאמקע.

door'keeper *n.* (דאור'-קיע-פער) איינער וועלכער היט די טהיר אדער דעם אריינגאנג אין א הויז, א טהיר־וועכטער; אין די קאטוילישע קלויסטערס — דער טויער־וועכטער.

door'-knob *n.* (דאור'-נאב) ז. *door-handle*

door'-knock'er *n.* (דאור'-נאק'-ער) א רינג אדער א שטיקעל אייזען וואס הענגט איבער דער טהיר אנצוקלאפען אין טהיר.

door'-latch *n.* (דאור'-לעטש) א טהיר־קליאמקע.

door'less *a.* (דאור'-לעס) אהן א טהיר; אהן א צוגאנג.

door'-mat *n.* (דאור'-מעט) א פוס־רייניגער [א מין ראגאזשע אדער דיקער קאוויאר וואס ליעגט נעבען טהיר כדי אבצואווישען דעם שמוץ פון די שיך ביים אריינגעהן].

door'-nail *n.* (דאור'-נייל) א טשוואק מיט א ברייטען קעפעל, וועלכער איז אריינגעשלאגען אין טהיר און אויף וועלכען מען קלאפט אן מיט דעם הענגענדען אייזערנעם קלאפער.

door'-plate *n.* (דאור'-פלייט) א בלעכעל אויף א טהיר, אויף וועלכען עס איז אויסגעקריצט דער נאמען פון דעם, ווער עס וואהנט אין הויז.

door'-post *n.* (דאור'-פאוסט) דאס ביי־שטידעל פון א טהיר.

door'-pull *n.* (דאור'-פול) דאס הענטעל מיט וועלכען מען עפענט און פערמאכט א טהיר.

door'-scra'per *n.* (דאור'-סקריי'-פער) דער קראץ־אייזען ביים טהיר [אבצוקראצען די בלאטע פון די שיך].

door'-secur'er *n.* (דאור'-סי-קיור'-ער) א טהיר־שטאנג [צו פערשפארען די טהיר].

door'-sill *n.* (דאור'-סיל) א טהיר־שוועל.

door'-spring *n.* (דאור'-ספרינג) די טהיר־פעדער [אן אפאראט, אז די טהיר זאל זיך פון זיך אליין צומאכען].

door'-step *n.* (דאור'-סטעפ) די טרעפ פאר דער הויז־טהיר; די שוועל.

door'-stone *n.* (דאור'-סטאון) דער שטיין ביי דער שוועל פון טהיר.

door'-strip *n.* (דאור'-סטריפ) א פאס אדער א לייסט, מיט וועלכען די ברעגעס פון א טהיר זיינען ארומגעשלאגען, כדי ניט דורכצולאזען קיין ווינד בעת די טהיר איז פערמאכט.

door'wards *adv.* (דאור'-הווארדז) צו דער טהיר צו.

door'way *n.* (דאור'-הוויי) אין ארכיטעקטור — דאס ארט וואו די טהיר איז, דער אריינגאנג; די טהיר.

door'yard *n.* (דאור'-יארד) אן ארומגעצאמטער קליינער הויף ארום דער טהיר פון א הויז.

do o'ver (דו או'-ווער) ווידערהאלען, טהאן נאך אמאל; בעדעקען מיט פארב, אויסשמירען.

dope *n. and v.* (דאופ) א געדיכטע פליסיגקייט, ווי געדיכטע סאוס אדער טייג; דאס וואס מאכט גלאט אדער גליטשיג, ווי דאס שמירעכץ פון אן אקס; אפיום, בעזאנדערס דאס געדיכטע אפיום־טייג וואס ווערט געברויכט צום רויכערען; א נארקאטישער מיטעל, ווי האשיש, אפיום א. ד. ג.; א מענש וואס געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון נארקאטישע מיטלען; קארמענען מיט רפואות.

dor *n.* (דאהר) אזא גרויסער שווארצער קעפער [זשוק] וואס איז בעקאנט מיט דעם גערויש וועלכען ער מאכט פליהענדיג.

Do'rian *n. and a.* (דאו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם אלט־גריכישען דיסטריקט דארים; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון דארים; אן איינוואהנער פון דארים.

Dor'ic *n. and a.* (דאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם אלט־גריכישען דיסטריקט דארים אדער צו די דארטיגע איינוואהנער, צו זייער קולטור, קונסט, שפראך א. ד. ג.; די דארישע שפראך [וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר ברייטער און הארטער אויסשפראכע]; א שפראך מיט א ברייטער און הארטער אויסשפראכע.

Doric Order

Dor'icism *n.* (דאר'-אי-סיזם) די אייגענטימליכקייט פון דעם דארישען שפראך־דיאלעקט.

Dor'ic or'der (דאר'-איק אהר'-דער) די דארישע זייל־ארדנונג, דער דארישער זייל [אן איינפאכער זייל אהן בעציערונגען און מיט איינשניטע אין דער לענג].

Do'rism *n.* (דאו'-ריזם) ז. *Doricism*

dor'king *n.* (דאהר'-קינג) אזא גאטונג גרויסע היהנער וואס לעגען פיעל אייער און זייער פלייש האט א גוטען געשמאק.

dorm *n.* (דאהרם) א שלומער, א שלאף.

dor'mancy *n.* (דאהר'-מענ-סי) שלומער, רוה, שלאף.

dor'mant *a.* (דאהר'-מענט) שלומערענד, שלאפענד; שטיל; ליעגענדיג ווי אין שלאף.

dor'mant part'ner (דאהר'-מענט פארט'-נער) א שטילער שותף [אזעלכער וואס איז ניט טהעטיג].

dor'mer *n.* (דאהר׳-מער) א שלאף־צימער; א דאך־פענסטער, א מאנסארדע פענסטער.

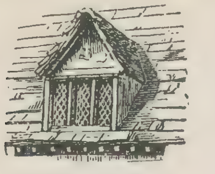

Dormer

dor'mer-win'dow *n.* (דאהר׳-מער-ווינ׳-דאו) א דאך־פענסטער, א מאנסאר־דע פענסטער.

dor'mitive *n. and a.* (דאהר׳-מי-טיוו) וואס פערשלעפערט; א שלאף־מיטעל.

dor'mitory *n.* (דאהר׳-מי-טא-רי) א שלאף־צימער; א טייל פון א האטעל, קא־זארמע א. ז. וו. וואס בעשטעהט פון שלאף־צימערען.

dor'mouse *n.* (דאהר׳-מאוס) די שלאף־מויז; די וועווערקע־מויז [אזא שעהן חיה'לע וואס שלאפט אין ווינטער. עס איז א ביסעל ענהליך צו א מויז, האט אבער א לאנגען האריגען עק].

Dormouse

dor'nick *n.* (דאהר׳-ניק) א שטיקעל פון א פעלזען־שטיין; א שטיינדעל.

dorp *n.* (דאהרפ) א דערפעל.

dorsabdom'inal *a.* (דאהר-סעב-דאמ׳-אי-נעל) וואס איז שייך צום רוקען און צום בויך.

dor'sad *adv.* (דאהר׳-סעד) צום רוקען.

dor'sal *n. and a.* (דאהר׳-סעל) וואס גע־הערט צום רוקען; די רוקען־פלאספעדער פון א פיש.

dor'sally *adv.* (דאהר׳-סעל-אי) אויף'ן רוקען; צום רוקען צו.

d'Orsay' *n.* (דאר-סיי׳) אזא קארעטע אויף פרושינעס.

dorse *n.* (דאהרס) א שטיק פערציערטע שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעהענגען דעם לעהן פון א שטוהל; א יונגער שטאק־פיש. ז. **cod**.

dor'sum *n.* (דאהר׳-סאם) דער רוקען.

do'ry *n.* (דאו׳-רי) דער הערינגס־קעניג אדער סט. פעטער'ס פיש, אזא פלאטשיגער ים־פיש מיט לאנגע פלאספעדערען אויף'ן רוקען; אזא קליין פלאטשיג פישער־שיפעל.

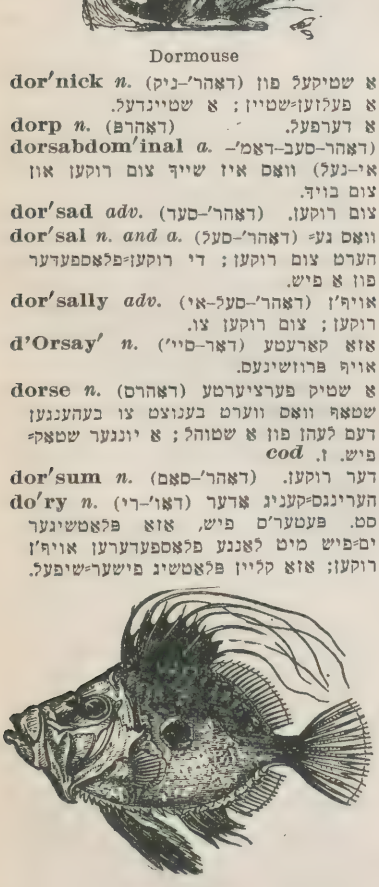

Dory

dose *n. and v.* (דאוס) א דאזע, א פאר־ציאן; א בעשטימטער טייל פון א רפואה, וואס א חולה דארף איינעהמען אדער איינשלינגען מיט איין מאל; אן אונאנגע־נעהמע זאך וואס מען דארף אראבשלינגען; די מאס פון דעם, וואס עס ווערט צוגעגע־בען צו וויין [ווי סיראפ אדער קאניאק], כדי דער וויין זאל בעקומען אן אנדער טעם; פאנאנדערטיילען אין דאזען אדער פארציאנען; געבען איינעם רפואות; פער־פראווען וויין.

dosim'etry *n.* (דאו-סימ׳-ע-טרי) דאס מעסטען דאזען אדער טראפען פון א רע־צעפט.

doss *v.* (דאס) שטויסען מיט די הערנער; ווארפען, שליידערען; צאהלען.

dos'ser *n.* (דאס׳-ער) רייכע בעציערונגען [ווי קאוויארען א. ד. ג.] אויף די ווענד פון א קארידאר אדער קלויסטער.

dos'sil *n.* (דאס׳-איל) א קנייטעל קארפע [צום היילען א וואונד]; א שפונט אין א פאס.

doss out (דאס אוט) נעכטיגען אונטער'ן פרייען הימעל.

dot *n. and v.* (דאט) א פונקט, א פינטעל; פונקטירען, מאכען פינטעלעך.

do'tage *n.* (דאו׳-טיידזש) אלטקייט, עובר בטל, דאס קינדיש ווערען [אויף דער על־טער]; פערשטאנדלאזיגקייט; א וואהנזי־ניגע ליידענשאפטליכע ליעבע.

do'tal *a.* (דאו׳-טעל) וואס געהערט צו נדן.

do'tard *n. and a.* (דאו׳-טארד) איינער וואס ווערט קינדיש אויף דער עלטער; אן עובר בטל; איינער וואס איז וואהנ־זיניג פון ליידענשאפטליכער ליעבע; נא־ריש, ווי אן עובר־בטל.

do'tardly *a.* (דאו׳-טארד-לי) ווי אן עובר־בטל, שוואך.

do'tardy *n.* (דאו׳-טאר-די) דאס זיין אן עובר בטל.

dota'tion *n.* (דא-טיי׳-שאן) נדן, חתונה־אויסשטאטונג, אויסשטייער; די בעשענ־קונג.

dote *v.* (דאוט) ווערען קינדיש אדער אונזיניג פון אלטקייט; זיין וואהנזיניג פערליעבט.

2. He dotes on his wife.

do'ter *n.* (דאו׳-טער) דער נאריש־פער־ליעבטער.

do the con'tinent (דו טהי קאנ׳-טי-נענט) בערייזען אייראפא [אן אויסדרוק אין ענגלאנד און אין די פעראייניגטע שטאאטען].

do the polite' (דו טהי פא-לאיט׳) שפיעלען די ראלע פון א העפליכען מענ־שען.

do'ting *a.* (דאו׳-טינג) פערליעבט אי־בער די אויערען; קינדיש געווארען פון אלטקייט.

do'tingly *adv.* (דאו׳-טינג-לי) מעשה נאר, נאריש, ווי א נאריש־פערליעבטער.

do'tish *a.* (דאו׳-טיש) נאריש, שוואך; נאריש פערליעבט.

dot'ted *a.* (דאט׳-עד) פונקטירט; גע־פלעקט.

dot'ted line (דאט׳-עד לאין) א פונק־טירטע ליניע [א ליניע וועלכע בעשטעהט פון א רייה פונקטען].

dot'ted note (דאט׳-עד נאוט) אין מו־זיק — א נאטע וואס איז בעצייכענט מיט א פונקט.

dot'terel *n.* (דאט׳-ער-על) דער בראך־פויגעל [א קליינער אייראפאאישער און אזיאטישער פויגעל, ביי וועלכען דער בויך איז שווארץ, די ברוסט איז געלב און דער האלז איז וויים און שווארץ. ער צייכענט זיך אוים דערמיט, וואס ער לאזט זיך לייכט ארייננארען און געפאנגען ווע־רען]; א מענש וואס לאזט זיך לייכט ארייננארען, א טיפש.

dot'-wheel *n.* (דאט׳-הוויעל) א צייהן־רעדעל מיט א הענטעל [ווערט בענוצט אין בוכבינדעריי און ביי אנדערע מלאכות].

doub'le *n., a., adv. and v.* (דאבל) דאפעלט, געדאפעלט, צווייפאך; צוויי מאל אזוי פיעל; דאפעלזיניג, צוויידייטיג; פאלש, צווייזייטיג, בעטריגעריש; שווינדלעריש; דאס דאפעלטע; א דופליקאט, א קאפיע; עפעס וואס האט דעמזעלבען אויסזעהן ווי אן אנדער זאך; צוויידייטיגקייט; פאלשקייט; א שווינדעל; א דריי־דעל; דער געשפענסט פון א מענשען וואס בעווייזט זיך צו איהם אליין אדער צו אן אנדערען אלס א צייכען פון טויט, ווי דאס פאלק גלויבט; א זייטען־שפרונג, א זייטען־ווענדונג [ביים אנטלויפען, אז דער נאכיאגער זאל ניט קענען כאפען]; א ווידערהאלונג פון א ווערטער אין א ליעד; דאפלען, פערדאפלען; ווידערהאלען, אי־בער'חזר'ען נאך אמאל; זיך פערדאפלען; ארומשיפען, ארומזעגלען מיט א שיף; פער־מאכען די האנד; מאכען א זייטען־שפרונג אין לויפען; מאכען פאלשקייטען אדער דריידלעך.

doub'le-ac'ting *a.* (דאבל׳-עק׳-טינג) דאפעל־ווירקענד [וועגען א קראפט וואס ווירקט אין צוויי ריכטונגען].

doub'le back (דאבל בעק) צוריקשלא־גען; געבען חזרה [קלעפ].

doub'le-bank *v.* (דאבל׳-בענק) ארביי־טען פארוויים [בעזאנדערס רודערען פאר־וויים].

doub'le-bar'reled *a.* (דאבל׳-בער׳-עלד) צוויי־לויפיג [פון א ביקס אדער פיסטאלעט וואס ווערט געלאדען מיט צוויי קוילען]; וואס האט א דאפעלטע ווירקונג.

doub'le-bass *n.* (דאבל׳-בייס) א קאנ־טרא־באס, א באנדורא.

doub'le blow on blow (דאבל בלאו אן בלאו) געבען א קלאפ נאך א קלאפ.

doub'le bot'tom (דאבל באט׳-אם) א דאפעלטער דעק.

doub'le-breas'ted *a.* (דאבל׳-ברעס׳-טעד) צוויי־בארטיג [וועגען א בגד וואס האט צוויי רייהען קנעפ און קנעפ־לעכער, אז מען זאל איהם קענען שפילען רעכטס און לינקס].

doub'le-broo'ded *a.* (דאבל׳-ברוה׳-דער) וואס געבערט צוויי מאל יעהרליך [וועגען אינזעקטען].

doub'le-charge *v.* (דאבל׳-טשארדזש) געבען א דאפעלטען חלק.

doub'le-chin *n.* (דאבל׳-טשין) א צוויי־גארנדיגע מארדע, א מארדע מיט א גוי־דער.

doub'le-dea'ler *n.* (דאבל׳-דיע׳-לער) א בעטריגער, א שווינדלער.

doub'le-dea'ling *n. and a.* (דאבל׳-דיע׳-לינג) בעטרוג, שווינדעל; בעטריגעריש, שווינדלענדיג.

doub'le-deck'er *n.* (דאבל׳-דעק׳-ער) א שיף מיט צוויי דעקען [עטאזשען] איי־נער איבער דעם אנדערען; א טראמוואי־וואגען מיט צוויי עטאזשען; א הויז וואו עס וואהנען צוויי שכנים אויף איין עטאזש.

doub'le down the leaf (דאבל דאון טהי ליעף) פערבויגען דאס בלאט [פון א בוך].

doub'le-dye *v.* (דאבל'-דאי) איבערפארבען צוויי מאל.

doub'le-dyed *a.* (דאבל'-דאיד) צוויי מאל איבערגעפארבט; דורכגענומען דורך און דורך, פאלשטענדיג, כפל־שמונה'דיג.

doub'le-ea'gle *n.* (דאבל'-איגל) אן אמעריקאנער גאלדענע מטבע פון 20 דאלאר; דער צוויי־קעפיגער אדלער [ווי ער ווערט בענוצט אלס הערב אין רוסלאנד און עסטרייך].

doub'le-edged *a.* (דאבל'-עדזשד) מיט צוויי שארפען, צוויי־שניידיג; צווייידייטיג.

doub'le-en'der *n.* (דאבל'-ענ'-דער) עטוואס וואס האט צוויי גלייכע עקען.

doub'le enten'dre (דוהבל אנ-טאנ'דר) א ווארט אדער פראזע וואס האט צוויי בעדייטונגען.

doub'le en'try (דאבל ענ'-טרי) דאפעלטע בוכפיהרונג [די מעטאדע אין בוכפיהרונג, וואו יעדע האנדעלס־אפעראציאן ווערט פערצייכענט אין די ביכער אי אלס קרעדיט אי אלס דעביט].

doub'le-eyed *a.* (דאבל'-איד) קוקענדיג מיט ביידע אויגען; היטענדיג ווי א גנב.

doub'le-face *n.* (דאבל'-פיים) צוויי־פנים'דיגקייט, צביעות, היפאקריטסטווע.

doub'le-faced *a.* (דאבל'-פייסט) וואס האט צוויי פנים'ער; וואס ביידע זייטען זיינען בעארבייט [ווי געוויסע טוך וואס מען קען טראגען פון ביידע זייטען]; צוויי־פנים'דיג, היפאקריטיש.

doub'le-fa'cedness *n.* (דאבל'-פיי'-סעד-נעס) צוויי־פנים'דיגקייט, צבוע'טסטווע, היפאקריטסטווע.

doub'le-first *n.* (דאבל'-פוירסט) אין אקספארדער אוניווערזיטעט — איינער וואס קריעגט דעם העכסטען גראד אויף דעם עקזאמען פאר מאטעמאטיק און קלאסישע ליטעראטור.

doub'le-flow'ered *a.* (דאבל'-פלאו'-ערד) וואס האט דאפעלטע בלומען [וועגען פלאנצען].

doub'le-gild *v.* (דאבל'-גילד) דאפעלט פערגאלדען; בעשיטען מיט חניפות.

doub'le-han'ded *a.* (דאבל'-הענ'-דעד) צוויי־הענדיג, מיט צוויי גריפען.

doub'le-head'ed *a.* (דאבל'-העד'-עד) צוויי־קעפיג.

doub'le-head'er *n.* (דאבל'-העד'-ער) אן אייזענבאהן־צוג וואס ווערט געשלעפט פון צוויי לאקאמאטיווען.

doub'le-hear'ted *a.* (דאבל'-האר'-טעד) דאפעל־הערציג, פאלש, ניט אויפריכטיג [בלב ולב].

doub'le-lock *v.* (דאבל'-לאק) צוויי מאל פערשליסען, צוויי מאל איבערדרעהען דעם שליסעל; פערשליסען מיט צוויי שלעסער.

doub'le-man *n.* (דאבל'-מען) אין דער קעמברידזשער אוניווערזיטעט — איינער וואס איז א קענער אי אין מאטעמאטיק, אי אין דער קלאסישער ליטעראטור.

doub'le-manned *a.* (דאבל'-מענד) מיט א דאפעלטער מאנשאפט [ווי אויף א שיף].

doub'le-mea'ning *a.* (דאבל'-מיע'-נינג) צוויי־דייטיג, דאפעל־זיניג; שווינדלעריש, וואס נארט.

doub'le-min'ded *a.* (דאבל'-מאינ'-דעד) אונענטשלאסען; וואס שלאגט זיך מיט דער דעה.

doub'le-min'dedness *n.* (דאבל'-מאינ'-דעד-נעס) אונענטשלאסענהייט, אונשטאנדהאפטיגקייט.

doub'le-na'tured *a.* (דאבל'-ניי'-טשורד) פון א צווייפאכיגער נאטור.

doub'leness *n.* (דאבל'-נעס) דאפעלטקייט; צוויי־זייטיגקייט; כיטרעקייט; שווינדלעריי.

doub'le one's legs (דאבל הוואנז לעגז) פערלעגען א פוס אויף א פוס.

doub'le one's self up (דאבל הוואנז סעלף אפ) זיך צוזאמענקארטשען, זיך צונויפבויגען.

doub'le ques'tion (דאבל קהוועס'-טשאן) א פראגע וואס איז געשטעלט אויף יא אדער ניין, צ. ב.: "איז פילאזאפיע וויכטיג, אדער איז עס ניט?"

doub'le-quick *n., a., adv. and v.* (דאבל'-קהוויק) דער שנעל־שריט [ביים מושטירען סאלדאטען]; וואס איז שייך צו שנעל־שריט, ווי שנעל שריט; זעהר שנעל; מיט שנעל־שריט; מארשירען מיט שנעל־שריט.

doub'ler *n.* (דאב'-לער) א פערדאפלער; אן עלעקטריציטעטס־פערדאפלער [אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום דעמאנסטרירען קליינע קוואנטיטעטען עלעקטריציטעט].

doub'le refrac'tion (דאבל רי-פרעק'-שאן) דאס צווייענדיגע ברעכען פון שטראהלען [ווען זיי געהען דורך א קריסטאל].

doub'le-salt *n.* (דאבל'-סאהלט) דאפעלזאלץ [א כעמישער געמיש פון צוויי זאלצען, ווי צ. ב. אלוין].

doub'le-shade *v.* (דאבל'-שייד) דאפעלט פערטונקלען, דאפעלט פערפינסטערען.

doub'le-shi'ning *a.* (דאבל'-שאי'-נינג) וואס שיינט מיט א דאפעלטען גלאנץ.

doub'le-shot *v.* (דאבל'-שאט) לאדען א הארמאט מיט א דאפעלטער מאס שיסמאטעריאל.

doub'le-stop *v.* (דאבל'-סטאפ) אין וויאלין־שפיעלען — אנדריקען מיט די פינגער צוויי סטרונעס מיט אמאל.

doub'le-stop'ping *n.* (דאובל'-סטאפ'-אינג) אין וויאלין שפיעלען — דאס שפיעלען אויף צוויי סטרונעס, וועלכע ווערען מיט איין מאל אנגעדריקט מיט די פינגער.

doub'let *n.* (דאב'-לעט) א דאפעל־שטיק, איינער פון א גלייכער פאר; א פאר; אזא קאמזויל, וואס איז געטראגען געווארען אין 17טען יאהרהונדערט.

doub'le the file (דאבל טהי פאיל) צוזאמענשליסען די רייהען [אין מושטירונג פון סאלדאטען].

doub'le the fist (דאבל טהי פיסט) מאכען א קולאק [א פויסט].

doub'le the reins (דאבל טהי ריינז) מאכען פערשיעדענע שפרונגען אראבצווארפען דעם רייטער [וועגען פערד].

doub'le-thread'ed *a.* (דאבל'-טהרעד'-עד) נייהענדיג מיט א דאפעלטען פאדים [ווי א נייה־מאשין]; האבענדיג דאפעלטע גווינטען [וועגען שרויפען].

doub'le-tongued *a.* (דאבל'-טאנגד) וואס דרעהט מיט'ן צונג [זאגענדיג היינט אזוי און מארגען אנדערש]; פאלש, ניט אויפריכטיג.

doub'lets *n.* (דאב'-לעטס) אזא שפיעל אין ווירפלעך; צוויי גלייכע ווירפלעך.

doub'ling *n. and a.* (דאב'-לינג) דאס דאפלען, דאס צונויפלעגען אין צווייען; עטוואס וואס איז צונויפגעלעגט אין צווייען; א פאלט, א פאלב; געהענדיג פון איין ארט אויף'ן צווייטען, מאנעווירענדיג.

doub'ling-frame *n.* (דאב'-לינג-פריים) אזא מאשין צו וויקלען זייד־פאדים.

doubloon' *n.* (דאב-לוהן') אן אלטע שפאנישע גאלדענע מטבע [אין דעם ווערטה פון 5 אמעריקאנער דאלאר].

doub'ly *adv.* (דאב'-לי) דאפעלט, צוויי מאל אזוי פיעל; אויף א שווינדלערישען אדער בעטריגערישען אופן; מיט צוויי־פנים'דיגקייט.

doubt *n. and v.* (דאוט) צווייפעל, ספק; צווייפלען, זיין אין ספק.

doub'table *a.* (דאו'-טעבל) צווייפעלהאפט.

doub'ter *n.* (דאו'-טער) א צווייפלער.

doubt'ful *a.* (דאוט'-פול) צווייפעלהאפט, צווייפלענדיג.

doubt'fully *adv.* (דאוט'-פול-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אופן; אין ספק.

doubt'fulness *n.* (דאוט'-פול-נעס) צווייפעלהאפטיגקייט; דאס צווייפלען.

doub'ting *a.* (דאו'-טינג) צווייפלענדיג.

doub'tingly *adv.* (דאו'-טינג-לי) מיט צווייפעל, אין ספק.

doubt'less *a. and adv.* (דאוט'-לעס) אונצווייפעלהאפט; וואהרשיינליך; אהן א ספק.

doubt'lessly *adv.* (דאוט'-לעס-לי) אונצווייפעלהאפט, אהן א ספק.

douceur' *n.* (דוה-סויר') א געשאנק, טרינקגעלד, א כאבארעל; א קאמפלימענט.

douche *n.* (דוהש) א טוש, א וואסערשויער; א שפריצער, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען מאכט א טוש.

dough *n. and v.* (דאו) 1. די מטבע, מזומן; 2. טייג; עטוואס וואס איז ענליך צו טייג; מאכען טייג.

2. He is out for the **dough.**

dough'-baked *a.* (דאו'-בייקט) ניטדערבאקען.

dough'-brake *n.* (דאו'-ברייק) א מאשין צו מאכען טייג.

dough'face *n.* (דאו'-פיים) א שוואכער, נאכגעביגער כאראקטער; א לעמעשקע [אין דער צייט פון די שטרייטיגקייטען צוליעב דער שקלאפעריי־פראגע אין די פעראייניגטע שטאאטען — א פאליטיקער אין די נארד־שטאאטען, וואס האט געהאלטען מיט די שקלאפען־האלטער פון די זידליכע שטאאטען].

dough'faced *a.* (דאו'-פייסט) וואקלענדיג, וואס האט א שוואכען כאראקטער, נאכגעביג, לעמעשקעוואטע. ז. *doughface*.

dough'faceism *n.* (דאו'-פיי-סיזם) וואקעלדיגקייט, כאראקטערלאזיגקייט, דאס זיין א לעמעשקע. ז. *doughface*.

dough'-hear'ted *a.* (דאו'-האר'-טעד) ווייכהערציג.

dough'iness *n.* (דאו'-אי-נעס) טייגארטיגקייט; דאס זיין טייגיג.

dough'-knea'ded *a.* (דאו'-ניע'-דעד) ווייך; ווייך ווי טייג.

dough'-knea'der *n.* (דאו'-ניע'-דער) ז. *dough-brake*.

dough'-ma'ker *n.* (דאו'-מיי'-קער) ז. *dough-brake*.

dough'nut *n.* (דאו'-נאט) א טייגעל אדער קליין קיכעל געפרעגעלט אין פעטס.

dough'tily *adv.* (דאו'-טי-לי) מיט מוטה, מיט טאפפערקייט, מיט קראפט; בעריהמענדיג זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'tiness *n.* (דאו'-טי-נעס) מוטה, טאפּפערקייט, מעכטיגקייט; דאס בעריהמען זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'ty *a.* (דאו'-טי) שטארק, קרעפטיג, מעכטיג, מוטיג, טאפּפער; בעריהמענדיג זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'ty-han'ded *a.* (דאו'-טי-הענ'-דעד) קרעפטיג, מעכטיג.

dough'y *a.* (דאו'-אי) טייגיג, ווייך, ניט=דערבאקען.

Dou'ma *n.* (דו'-מא) ז. *Duma*

do up (דו אפּ) 1. אויפהויבען, עפענען; איינבינדען, איינוויקלען אדער איינפּאקען; איבערשפּאליערען אדער איבערקאלכען [א צימער]; אויספּרעסען; מאכען א פריזור [פערקאמען די האר]; 2. אנבערעכען די ביינער.

2. At the time of the quarrel they threatened to do him up.

do up brown (דו אפּ בראון) מאכען גוט אין אלע פּרטים; גוט אנברעכען די ביינער.

do up the hair (דו אפּ טהי העהר) מאכען א פריזור [אויסריכטען די האר, זיך פערקאמען].

The fashions of doing up the hair of women are constantly changing.

douse *n. and v.* (דאוס) א ווארף טהאן אין וואסער; זיך א ווארף טהאן אין וואסער; א קלאפּ טהאן; פּלוצלונג און שנעל נאכלאזען די זעגעל פון א שיף; אויסלעשען; א קלאפּ.

dout *v.* (דאוט) אויסלעשען.

dou'ter *n.* (דאו'-טער) א קאלפּאק אויסצולעשען ליכט.

dove *n.* (דאוו) א טויב.

dove'-col'or *n.* (דאוו'-קאל'-אר) טויבען=גרויער קאליר.

dove-cot *n.* (דאוו'-קאט) ז. *dove-cote*

dove'-cote *n.* (דאוו'-קאוט) א טויבען=שלאג, א טויבען=הויז.

dove'-eyed *a.* (דאוו'-איד) וואס האט טויבען=אויגען; וואס האט מילדע, צארטע, גוטע אויגען.

dove'-house *n.* (דאוו'-האוס) ז. *dove-cote*

dove'let *n.* (דאוו'-לעט) א טייבעלע.

dove'-like *a.* (דאוו'-לאיק) טויבענארטיג, זאנפט, צארט, מילד.

dove'ling *n.* (דאוו'-לינג) ז. *dovelet*

dove'-plant *n.* (דאוו'-פּלענט) אזא צענטראל=אמעריקאנישע ארכידעען=פּלאנצע.

dove'ship *n.* (דאוו'-שיפּ) טויבענארטיגקייט, זאנפטקייט, צארטקייט, מילדקייט, אונשולד.

dove'tail *n. and v.* (דאוו' - טייל) דער שוואלבען=עק [די אויסגעהאקטע דריי=קאנטיגע שלעסער אין ברעטער איינצושליסען איינע אין די אנדערע]; איינשליסען מיט דער הילף פון א שוואלבען=עק; ריכטיג צופּאסען, גוט איינשליסען; שטארק פעראייניגען.

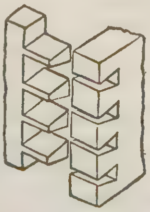

Dovetails

dove'tail-mol'ding *n.* (דאוו'-טייל-מאול'-דינג) אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון זיגזאגען אדער שוואלבען=עקען. ז. *dovetail*

dove'tail-saw *n.* (דאוו'-טייל-סאה) א זעג צו שניידען זיגזאגען אדער שוואלבען=עקען. ז. *dovetail*

dov'ish *a.* (דאוו'-איש) אונשולדיג ווי א טויב.

dow'able *a.* (דאו'-עבל) וואס דארף אדער איז בערעכטיגט בעשענקט צו ווערען אדער צו בעקומען אויסשטייער.

dow'ager *n.* (דאו'-ע-דזשער) אן אלמנה, וואס בלייבט ביי איהר פערשטארבענעם מאן'ס טיטול אדער פערמעגען [וועגען די פרויען פון קעניגע אדער פון מענשען מיט א הויכען ראנג].

dow'ager duch'ess (דאו'-ע-דזשער דאטש'-עס) די הערצאגין=מוטער.

dow'ager em'press (דאו'-ע-דזשער-עמ'-פּרעס) די קייזערין=מוטער.

dow'ager queen (דאו'-ע-דזשער קהוויען) די קעניגין=אלמנה, די קעניגין=מוטער [די מוטער פון הערשענדען קעניג, וועלכע איז די אלמנה פון דעם פערשטארבענעם קעניג].

dow'dy *n. and a.* (דאו'-די) א שלומפּערקע; אן אבגעלאזענע פרוי; שמוציג, אבגעלאזען, פערשלומפּערט.

dow'dyish *a.* (דאו'-די-איש) אבגעלאזען, שמוציג, ווי א שלומפּערקע.

dow'dy-pe'riod *n.* (דאו'-די-פּי'-רי-אד) די קונסט עפּאכע אין דער מאלעריי פון די פירציגער און פופציגער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט.

dow'el *n. and v.* (דאו'-על) א הילצערן פּלעקעל; א הילצערנער אדער מעטאלענער צאפּען אדער פּלעקעל, מיט וועלכען מען פעראייניגט צוויי שטיקער האלץ, שטיין א. ד. ג.; בעפעסטיגען אדער צוזאמענהאלטען מיט אזא צאפּען אדער פּלעקעל.

dow'el-joints *n.* (דאו'-על-דזשאינטס) פעראייניגונגען מיט דער הילף פון צאפּענס אדער פּלעקלעך.

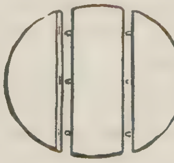

Dowel-joints

do well (דו וועל) האבען ערפאלג.

I am about to enter business and expect to do well.

dow'er *n. and v.* (דאו'-ער) דער פרוי'ס נדן, אויסשטאטונג אדער אויסשטייער; די ירושה וואס אן אלמנה קריעגט נאך'ן מאן'ס טויט; נאטירליכע גאבע, נאטירליכע פעהיגקייטען אדער טאלענט; אויסשטאטען, אויסשטייערען, געבען נדן; איינטיילען, בעשענקען; מאכען בעגאבט [פון דער נאטור].

dow'ered *a.* (דאו'-ערד) אויסגעשטאטעט, בעשאנקען, בעזארגט מיט אויסשטייער אדער נדן.

dow'erless *a.* (דאו'-ער-לעס) וואס האט ניט קיין אויסשטייער אדער נדן; ארעם.

dow'ery *n.* (דאו'-ער-אי) ז. *dowry*

do with (דו הוויטה) אהינטהאן, אנווענדען, געברויכען; האנדלען; האבען געשעפטען; אנגעהן.

do without' (דו הוויטה-אוט') זיך בעגעהן אהן עפּעס.

dow'las *n.* (דאו'-לעס) לעדער=לייוועוונט [אזא גראבע לייוועוונט].

down *n., v., a., adv. and prep.* (דאון) אן אנגעטראגענע זאמד=בערגעל ביים ברעג פון ים; א נאקעטער, ניט בעוואקסענער פלאץ אויף דעם שפּיץ פון א בארג; א רונד בערגעל; אן עטוואס בערגיגע ניט בעוואקסענע געגענד; פּוך [ביי פויגעל, מענשען און פלאנצען]; א בעוועגונג ארונטער=צו; א נידריגער צושטאנד; ארונטערווארפען, אראבווארפען, אומווארפען; שטירצען, בעזיעגען, אונטערטהעניג מאכען; ענטמוטיגען; זינקען, פאלען; זיין אננעהמבאר, זיין בעגלויבענסווערטה; וואס געהט ארונטער; וואס איז געריכטעט ארונטער=צו; נידערגעשלאגען; ארונטער, אראב, אין א ליעגענדען צושטאנד; אויף א נידריגער מדרגה; ביים באדען; צום באדען; אין האנד, במזומן; אויף פּאפּיער, אין בוך; אויף'ן פלאץ, אין דער לאגע, ביי דער בעשעפטיגונג; פון א העכערען גראד צו א נידריגערען; אונטער דעם געוועהנליכען צושטאנד; אונטער דעם האריזאנט; פון אן אויסגאנגס=פּונקט אראב=צו; פון דעם פריהריגען צום שפּעטערען; אין א געוויסער ארדנונג אדער ריכטונג.

down'-bed *n.* (דאון'-בעד) א פּוך=פערינע; א ווייך בעט.

down'cast *n. and a.* (דאונ'-קעסט) ארונטערגעלאזען, וואס געהט ארונטער; נידערגעשלאגען; א נידערגעשלאגענער בליק; אן עפנונג אין א שאכט, דורך וועלכער עס קומט אריין פרישע לופט.

down'castness *n.* (דאונ'-קעסט-נעס) נידערגעשלאגענהייט.

down'come *n.* (דאונ'-קאם) דאס ארונטערפאלען, דאס ארונטערשטירצען; א פּלוצלונגער, שווערער פאל; חורבן, צושטערונג, אונטערגאנג.

down'-draft *n.* (דאונ'-דרעפט) ז. *down-draught*

down'-draught *n.* (דאונ'-דרעפט) א שטראם לופט ארונטער=צו; א שווערע משא.

down'draw *n.* (דאונ'-דראה) ז. *down-draught*

down'-east *a.* (דאונ'-איסט) וואס קומט פון די נארד=אסט טיילען פון ניי=ענגלאנד [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, הויפּטזעכליך פון דעם שטאאט מיין].

down'-eas'ter *n.* (דאונ'-איס'-טער) אן איינוואהנער פון די נארד=אסט טיילען פון ניי=ענגלאנד [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, הויפּטזעכליך פון דעם שטאאט מיין].

downed *a.* (דאונד) פּוכיג, אנגעפילט מיט פּוך.

down'fall *n.* (דאונ'-פאהל) א פאל, דאס אראבפאלען, דאס זינקען, דאס פערשווינדען, צושטערונג, פערניכטונג, אונטערגאנג, חורבן; א פּאסטקע, א פאל=נעץ [א פּאסטקע ביי וועלכער א שווערע משא פאלט אראב אויף דער חיה און קלעמט זי איין].

down'fallen *a.* (דאונ'-פאהלן) געפאלען, נידערגעשטירצט; רואינירט.

down'-feath'er *n.* (דאונ'-פעטה'-ער) א פּוכפעדער; א קליין פעדערעל.

down'hearted *a.* (דאונ'-הארטעד) נידערגעשלאגען, מוטלאז.

down'hill *a.* (דאונ'-היל) וואס געהט בארג=אראב; וואס איז געבויגען אדער געניינט ארונטער=צו.

down in the dumps (דאון אין טהי דאמפּס) ז. *down in the mouth*

down in the mouth (דאון אין טהי מאוטה) נידערגעשלאגען, אויף צרות.

down'less *a.* (דאונ'-לעס) וואס האט

נאך ניט קיין פוך אויף'ן פנים; וואס האבען נאך ניט קיין סמן פון א בארד; יונג.

down'-line *n.* (דאונ'-לאַין) די אייזענבאהן-ליניע פון אדער נאך לאנדאן [ענגלאנד].

down'looked *a.* (דאונ'-לוקט) נידערגעשלאגען, טרויעריג, מרה-שחורה'דיג.

down'lying *n. and a.* (דאונ'-לאַי-אינג) רוה-צייט; קינפעט-צייט; זיך אוועקלעגענדיג זיך אבצורוהען; זיך לעגענדיג אין קינפעט.

down on one's knees (דאון אן וואנז ניעז) אונטערטהעניג אדער אונטערגעווארפען.

down on the knuck'le (דאון אן טהי נאקל) ארונטערגעקומען, געווארען א יורד.

down'pour *n.* (דאונ'-פאור) אן ארַאבגוס, אן ארַאבשטורץ; א שלאגס-רעגען.

down'-razed *a.* (דאונ'-רייזד) ארַאבגעריסען ביז צום גרונד.

down'right *adv. and a.* (דאונ'-ראַיט) גראד ארַאב; פערפענדיקולאר; אפענהערציג; אהן צערעמאניעס; דייטליך; גענצליך, דורך און דורך; גלייך אויף דער שטעלע, ניט אבגעלעגט.

down'rightness *n.* (דאונ'-ראַיט-נעס) אפענהערציגקייט.

down'right shame (דאונ'-ראַיט שיים) אן אמת'ער בזיון, א פאלשטענדיגע שאנדע.

down'-share *n.* (דאונ'-שעהר) אזא אקער-אייזען צום ברעכען טארף-ערד.

down'sitting *n.* (דאונ'-סיט-אינג) דאס זיצען; רוה.

down'some *a.* (דאונ'-סאם) מעלאנכאליש, ארַאבגעפאלען פון מוטה.

down'-stairs *adv. and a.* (דאונ'-סטעהרז) נאך אונטען, טרעפ-ארונטער; ארַאב-צו; אויף'ן אונטערשטען עטאזש; אונטען.

down'-stream *adv.* (דאונ'-סטריעם) שטראם ארַאב, אין דער ריכטונג פון שטראם.

down'-stroke *n.* (דאון'-סטראוק) דער צוריקגאנג פון קאלבען [ביי דאמפף-מאשינען].

down the coun'try (דאון טהי קאנ'-טרי) צום ים-צו, צום פלאץ, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין ים.

down the riv'er (דאון טהי ריוו'-ער) מיט'ן שטראם.

down the wind (דאון טהי הווינד) מיט דעם ווינד.

down to a point (דאון טו ע פאינט) קומען צום תוכן פון דער זאך, קומען צו דער אונטערשטער שורה, קומען צום ריכטיגען פונקט.

down'-town *n.* (דאון'-טאון) ארַאב-שטאדט, דער אלטער טייל פון שטאדט; דער געשעפטס-טייל פון א שטאדט.

down'-train *n.* (דאון'-טריין) דער אייזענבאהן-צוג וואס געהט אב פון שטאדט [אן אויסדרוק געברויכט אין ענגלאנד פאר אן אייזענבאהן-צוג וואס געהט אב פון לאנדאן].

down'trod *a.* (דאונ'-טראד) געטראטען מיט די פיס; טיראניזירט, אונטערדריקט.

down'trodden *a.* (דאונ'-טראדן) ז. *downtrod*.

down upon' one's luck (דאון אַ-פאן' וואנז לאק) אונגליקליך, אין א שלעכטער לאגע, אין א געלד-פערלעגענהייט.

down'ward *adv. and a.* (דאונ'-הווארד) נידערווערטס, ארַאב-צו; געהענדיג, בעוועגענדיג זיך אדער נייגענדיג זיך ארַאב-צו.

down'wards *adv.* (דאונ'-הווארדז) ניי-דערווערטס, ארַאב-צו.

downweigh' *v.* (דאונ-הוויי') ארַאב-וועגען.

down with him! (דאון הוויטה הים) נידער מיט איהם!

down with the dust! (דאון הוויטה טהי דאסט) דאס געלד אויף'ן טיש!

dow'ny *a.* (דאו'-ני) פוכיג, ווייך; בעדעקט מיט פוך, געמאכט פון פוך; וואס האט פוך.

dow'ry *n.* (דאו'-רי) נדן, אויסשטייער.

dowse *n. and v.* (דאוס) ז. *douse*.

doxolog'ical *a.* (דאקס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו א לויב-געזאנג אדער א שבח צו גאט.

doxol'ogize *v.* (דאקס-אל'-א-דזשאיז) געבען א לויב אדער א שבח צו גאט.

doxol'ogy *n.* (דאקס-אל'-א-דזשי) א לויב-געזאנג אדער א שבח צו גאט.

dox'y *n.* (דאקס'-אי) א מעטרעסע, א געליעבטע.

doy'ley *n.* (דאי'-לי) אזא זארט וואלען-שטאף; א קליינע פערציערטע סערוועטקע וואס ווערט געגעבען צוזאמען מיט דעסערט.

doze *n. and v.* (דאוז) דרעמלען; שלומערען; א דרעמעל.

doz'en *n.* (דאזן) א דוצענד.

do'zer *n.* (דאו'-זער) א דרעמלער, א פעריש־לאפענער.

do'ziness *n.* (דאו'-זי-נעס) שלעפעריגקייט.

do'zy *a.* (דאו'-זי) שלעפעריג.

D. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Pharmacy* [דאקטאר פון פארמאקאלאגיע].

Dr. אן אבקירצונג פון *doctor* אדער *debtor*.

drab *n., v. and a.* (דרעב) א גאסען-הור, א פראסטיטוטקע; שטעהן אין פערבינדונג אדער זיך חבר'ען מיט א גאסען-הור; אזא זארט דיקער וואלען-שטאף פון געלב-גרויער פארב; א געלב-גרויע שאטירונג; פון געלב-גרויען קאליר.

drab'bing *n.* (דרעב'-אינג) דאס פיהרען געזעלשאפט אדער זיך חבר'ען מיט א גאסען-הור.

drab'bish *a.* (דרעב'-איש) ווי א גאסען-הור; פון געלב-גרויען קאליר.

drab'ble *n. and v.* (דרעבל) מאכען שמוציג, בעשמוצען מיט בלאטע; פערשלומפערען אין בלאטע; שמוציגע מענשען.

drab'bler *n.* (דרעב'-לער) א קליינער ביי-זעגעל פון א שיף.

drachm *n.* (דרעם) ז. *drachma*.

drach'ma *n.* (דרעק'-מא) א דראכמע [אן אלטע גריכישע געוויכט-איינהייט וואס איז גלייך ⅛ אונץ. אין דעם איצטיגען גריכענלאנד — איין גראם]; א גריכישע זילבערנע מטבע וואס האט אונגעפעהר דעם ווערטה פון 19½ אמעריקאנער סענט.

dra'co *n.* (דריי'-קאו) א שיין וואס בעווייזט זיך אפט אין פייכטע בלאטיגע געגענדען.

Dra'co *n.* (דריי'-קאו) [א מזל עקרב [א געוויסער שטערען-בילד אין דער אלטער אסטראנאמיע]; דראקאן, דער אלט-גריכישער געזעץ-געבער, וועלכער האט געלעבט אין 7טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס. דראקאן'ס געזעצע האבען זיך אויסגעצייכנט מיט זייער שטרענגקייט און אכזריות.

Draco'nian *a.* (דרע-קאו'-ני-ען) דראקאניש, שטרענג, גרויזאם, אכזריות'דיג [וועגען געזעצען, נאך דעם נאמען פון דעם אלט-גריכישען געזעצגעבער דראקאן ז. *Draco*]; וואס איז שייך צו דראקאן'ס געזעצען; וואס איז שייך צום מזל עקרב.

Dracon'ic *a.* (דרע-קאנ'-איק) ז. *Draconian*.

Dracon'ically *adv.* (דרע-קאנ'-אי-קעל-אי) אויף א דראקאנישען אדער אכזריות'דיגען אופן.

draff *n.* (דרעף) אבפאל, פאמויניצע.

draff'y *a.* (דרעפ'-אי) ווי א פאמויניצע, ווי אבפאל.

draft *n. and v.* (דרעפט) א געלד-אנווייזונג; דאס צייכנען; א סקיצע, א פלאן, א צייכנונג; דאס שלעפען אדער ציהען; דאס וואס ווערט געצויגען אדער געשלעפט; א משא; דאס ציהען וואסער פון א קוואל אדער פליסיגקייט פון א געפעס; דאס טרינקען; א טרונק; א רעקרוטען אדער סאלדאטען-אבטיילונג; די טיעפקייט פון וואסער וואס א שיף האט נויטיג; א לופט-צוג; א לופט-שטראם; צייכנען, סקיצירען; מאכען א פלאן, פראיעקטירען; נעהמען רעקרוטען; דורכווארפען דעם פאדים דורך די ליצען [ביים וועבען].

draft'-an'imal *n.* (דרעפט'-ענ'-אי-מעל) א לאסט-טהיער [ווי א פערד, אן אקס, אן עזעל א. ד. ג., וועלכע ווערען בענוצט צו פיהרען משא].

draft'-cat'tle *n.* (דרעפט'-קעטל) לאסט-טהיערע. ז. *draft-animal*.

draft'-hole *n.* (דרעפט'-האול) א צוג-לאך [א לאך אין א שמעלץ-אויווען דורך וועלכער עס קומט אריין לופט].

draft'-horse *n.* (דרעפט'-הארס) א לאסט-פערד.

draft'-ox *n.* (דרעפט'-אקס) א לאסט-אקס [אן אקס צום פיהרען משא].

drafts'man *n.* (דרעפטס'-מען) א צייכנער.

drafts'manship *n.* (דרעפטס'-מענ-שיפ) דאס צייכנען, די צייכען-קונסט.

draf'ty *a.* (דרעפ'-טי) וואס איז שייך צו א לופט-צוג, וואס האט א לופט-צוג.

drag *n. and v.* (דרעג) שלעפען, זוכען מיט א האקען אדער שטעקען [אין וואסער]; כאפען פיש מיט א שלעפ-נעץ; רייניגען מיט א האקען [א דאק אדער טייך]; זוכען, נישטערען; זיך שלעפען; עטוואס וואס ווערט געשלעפט אדער איז בעשטימט געשלעפט צו ווערען [ווי א שלעפ-נעץ, א האקען, מיט וועלכען מען זוכט אין וואסער אדער מיט וועלכען מען רייניגט א דאק אדער א טייך; א שיף וואס ווערט געשלעפט פון א צווייטער שיף; א הארפון, עטוואס וואס פערהאלט ווי א ברעמזע אדער טארמאז, א שלעפ-וואגען א. ד. ג.]; דאס שלעפען; דאס שלעפען זיך; דער גערוך-שפור פון א פוקס; אן איינברעכער-אינסטרומענט אויפצוברעכען אן אייזערנעם געלד-שראנק; א דעקע; אזא קארעטע.

drag along' (דרעג ע-לאהנג') 1. שלעפען; 2. שלעפען זיך מיט מאטערניש.
1. The child **drags along** the sled. 2. The case **dragged along** in the courts for many years.

drag an'chor (דרעג ענ'-קאר) שלעפען דעם אנקאר, זיך בעוועגען פעראנקערטערהייד [וועגען א שיף].

drag a wretch'ed life (דרעג ע רעטש'-עד לאיף) פיהרען אן עלענד לעבען.

drag'-bar *n.* (דרעג'-באר) א קופעל=שטאנג, אן אייזערנער שטאנג וואס פעראייניגט פראכט=וואגאנען אדער דעם לאקאמאטיוו מיט דעם טענדער [די אבטיילונג אין אן אייזענבאהן=צוג, וואו מען האלט דאס וואסער און די קויהלען]; א שטאנג, וואס בעפעסטיגט די קופעל=שטאנגען וואגאנען.

drag'-boat *n.* (דרעג'-באוט) א רייני=גונגס=שיף [א שיף וואס דיענט אויסצוראמען זאמד פון א טייך].

drag'-bolt *n.* (דרעג'-באולט) א פעררוק, א שטאנג, וואס בעפעסטיגט די וואגאנען. ז. *drag-bar*

drag'-chain *n.* (דרעג'-טשיין) א קייט וואס פעראייניגט צוויי לאקאמאטיווען, פראכט=וואגאנען אדער א לאקאמאטיוו מיט'ן טענדער [די אבטיילונג אין אן אייזענבאהן=צוג, וואו מען האלט דאס וואסער און די קויהלען].

dragged out (דרעגד אוט) אבגעמאטערט, מיעד.

drag'gle *v.* (דרעגל) שלעפען אין בלאטע; בעשמוצען; זיך איינריכטען אין בלאטע.

drag'gletail *n.* (דרעג'ל-טייל) א פערשלומפערטער מענש; א שלומפער.

drag'gletailed *a.* (דרעג'ל-טיילד) מיט א שלומפער, פערשלומפערט.

drag'gly *a.* (דרעג'-לי) בעשמוצט, איינגעריכט אין בלאטע.

drag in (דרעג אין) אריינשלעפען, אריינברייינגען [ווי למשל, א זייטיגען פונקט אין א געשפרעך], כאטש עס איז ניט נויטיג אדער ניט פאסיג.

drag'-link *n.* (דרעג'-לינק) א צוג=שטאנג אין א דאמפף=מאשין.

drag'man *n.* (דרעג'-מען) א פישער וואס כאפט פיש מיט א שלעפ=נעץ.

drag'-net *n.* (דרעג'-נעט) א שלעפ=נעץ [צו כאפען פיש].

drag'oman *n.* (דרעג'-א-מען) א דאל=מעטשער, אן איבערזעצער.

drag'on *n. and a.* (דרעג'-אן) א דראכען, אן עקדיש, א פאבעלהאפטע חיה אויף פיער פיס מיט פליגלען; א שלעכטער, בייזער מענש; קייזער=סאלאט [אזא פלאנצע]; וואס איז שייך צו א דראכען.

Dragon

dragonade' *n.* (דרעג-א-נייד') דאס איינקווארטירען דראגונער=סאלדאטען אין די פראטעסטאנטישע הייזער וואס לואי דער 14טער פון פראנקרייך [אין יאהר 1681] האט איינגעפיהרט אלס א בעשטראפונג פאר די פראטעסטאנטען אין פראנקרייך; אן עקזעקוציע פון סאלדאטען.

drag'onet *n.* (דרעג'-אנ-עט) א קליינער דראכען; א מין פיש; אזא גרויסער עקדיש.

drag'on-fly *n.* (דרעג'-אן-פלאי) די דראכען=פליעג [א גרויסער אינזעקט מיט צוויי פאר לאנגע פליגלען. פליהט ארום מייסטענס אין פייכטע ערטער נעבען טייכלעך און בלאטעס].

Dragon-fly

drag'onish *a.* (דרעג'-אנ-איש) ווי א דראכען אדער שלאנג.

drag'onlike *a.* (דרעג'-אנ-לאיק) ווי א דראכען; פייערדיג, גיפטיג.

drag'on's-blood *n.* (דרעג'-אנז-בלאד) א מין טונקעל=רויטע גומי [רעזינע].

drag'on's-head *n.* (דרעג'-אנז-העד) דער שלאנגען=קאפ [א פלאנצע, וואס איהר שפיץ זעהט אויס ווי דער קאפ פון א דראכען].

drag'on-tree *n.* (דרעג'-אנ-טריע) דער דראכען=בוים [זעהר א גרויסער בוים, וואקסט אויף די קאנארישע אינזלען. צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס פון איהם נעהמט זיך די טונקעל=רויטע גומי אדער רעזינע].

Dragon-tree

dragoon' *n. and v.* (דרע-גוהן') א דראגונער, א רייטענדער סאלדאט; איבערגעבען צו דראגונער, אונטערדריקען מיט א בעוואפענטער מאכט; פערפאלגען און בעאונרוהיגען דעם שונא דורך אפטע אנפאלען.

drag'-sheet *n.* (דרעג'-שיעט) א מין שווימענדער אנקער אין דער פארם פון א פיער=עקיגער פלאטע, וועלכער דערלאזט ניט, אז דער שטראם זאל אבטראגען די שיף.

drags'man *n.* (דרעגז'-מען) איינער וואס פיהרט א וועגעל אדער א טאטשקע; א גנב וואס לויפט הינטער א וואגען אראבצוכאפען דעם באגאזש.

drag through mire (דרעג טהרוה מאיר) בעשמוצען, אויסוואלגערען אין שמוץ.

drain *n. and v.* (דריין) אויסלעערען, אבציהען דאס וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען; אויסצעהרען א פליסיגקייט טראפענווייז, פילטרירען; אויסלעדיגען [א גלאז, א בעכער א. ד. ג.]; דרענירען אדער טריקענען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער; אבלויפען; ווערען ביסלעכווייז אבגעצאפט אדער אויסגעצעהרט; דאס אויסצעהרען אדער אויסלעדיגען; דאס פילטרירען; דאס דרענירען אדער טרוקען מאכען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער; די קאנאווע אדער דער טרויב דורך וועלכען דאס וואסער לויפט אראב; דער גראבען אדער קאנאל, דורך וועלכען צושמאלצענע מעטאלען פליסען פון שמעלץ=אויווען צום פורעם; אין כירורגיע — דער זאנד, דורך וועלכען מען צאפט ארויס מאטעריע אדער אייטער פון א טיעפער וואונד.

drai'nable *a.* (דריי'-נעבל) וואס קען אויסגעלעערט, אבגעצויגען אדער אויסגעטריקענט ווערען.

drai'nage *n.* (דריי'-נעדזש) דאס אבצאפען אדער אראבלאזען דאס וואסער; א סיסטעם פון טרויבען און קאנאלען געצויגען ארום און אונטער דעם באדען צו טריקענען איהם; דער באדען וואס ווערט געטריקענט דורך אזא סיסטעם; אין כירורגיע — דאס ארויסציהען די מאטעריע פון א טיעפער וואונד.

drai'nage-ba'sin *n.* (דריי'-נעדזש-בייסן) דער באסיין פון א טייך [דאס גאנצע שטיק לאנד וואו עס פליסט א געוויסער טייך מיט אלע זיינע צווייגען, ד. ה. מיט אלע קלענערע טייכען און טייכלעך וואס פאלען אין איהם אריין].

drai'ner *n.* (דריי'-נער) דער אבלייטער, דער וואס ציהט אראב אדער צאפט אויס א פליסיגקייט; איינער וואס טריקענט דעם באדען דורך אראבציהען דאס וואסער; דער גראבען אדער דער קאנאל וואס ציהט אראב דאס וואסער.

drai'ning-plow *n.* (דריי'-נינג-פלאו) א מין אקעראייזען צו מאכען רינעס אבצוציהען דאס וואסער.

drai'ning-tile *n.* (דריי'-נינג-טאיל) א טייל פון אן אבצוגס=רעהר [דורך וועלכער עס ווערט אבגעצויגען דאס וואסער פון באדען].

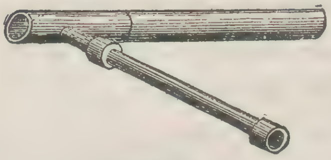

Draining-tile

drain one's purse (דריין הוואנז פוירס) אויסלעדיגען אימעצענס בייטעל.

drain on resour'ces (דריין אן רי-סאור'-סעז) הוצאות ניט נאך דער קעשענע.
My increased expenses are a drain on my resources.

drain'-pipe *n.* (דריין'-פאיפ) אן אבצוגס=רעהר, די רעהר אדער דער טרויב, דורך וועלכען עס ווערט אראבגעצויגען דאס וואסער.

drain the cup of mis'ery (דריין טהי קאפ אוו מיז'-ער-אי) אויסטרינקען ביז'ן דעק דעם בעכער פון יסורים.

drain'-tile *n.* (דריין'-טאיל) א מין ציגעל, וואס ווערט געברויכט ביים מאכען רינעס דורך וועלכע דאס וואסער ווערט אראבגעצויגען; א טייל פון אן אבצוגס=רעהר. ז. *draining-tile*

drain'-trap *n.* (דריין'-טרעפ) אן אפא=

ראט אדער פארריכטונג אין א קאנאליזאציאנס=רעהר ניט ארויסצולאזען פון דארטען די שטינקענדע לופט בעת עס גיסט זיך אהין וואסער.

drake *n.* (דרייק) א קאטשער [דער זכר פון קאטשקעס, ענטלעך]; אן ענגלישע זילבערנע מטבע [א שילינג] פון די צייטען פון עליזאבעט; א מין דראכען=פליעג. ז. *dragon-fly*

dram *n. and v.* (דרעם) א דראכמע, א געוויכט וואס איז ⅛ פון אן אונץ; א טרונק בראנפען; נעהמען אדער געבען א טרונק בראנפען.

dra'ma *n.* (דרא'-מא) דראמא [א פאעטישע פערפאסונג, וועלכע שטעלט פאר א געוויסע פאסירונג ניט אין דער פארם פון אן ערצעהלונג, נאר אין דער פארם פון געשפרעכען, האנדלונגען און טהאטען פון די פערזאנען, וועלכע נעהמען אנטייל אין דיעזער פאסירונג]; א שוישפיעל, א טעאטער=שפיעל.

dramat'ic *a.* (דרע-מעט'-איק) דראמאטיש, וואס געהערט צו א שוישפיעל אדער דראמא.

dramat'ically *adv.* (דרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דראמאטישען שטייגער.

dramat'ic au'thor (דרע-מעט'-איק אה'-טהאר) א דראמאטורג, איינער וואס פערפאסט דראמען.

dram'atis perso'næ (דרעמ'-ע-טיס פויר-סאו'-ני) די פערזאנען פון א דראמא אדער שוישפיעל.

dram'atist *n.* (דרעמ'-ע-טיסט) דער פערפאסער פון א שוישפיעל אדער דראמא.

dram'atizable *a.* (דרעמ'-ע-טאי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א דראמא; וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין דער פארם פון א דראמא.

dram'atize *v.* (דרעמ'-ע-טאיז) דראמאטיזירען, פארשטעלען אין דער פארם פון א דראמא; פערוואנדלען אין א דראמא אדער שוישפיעל.

dram'aturge *n.* (דרעמ'-ע-טוירדזש) א דראמאטורג, א דראמען=פערפאסער.

dramatur'gic *a.* (דרעמ-ע-טויר'-דזשיק) דראמאטיש, סצעניש, ביהנענמעסיג; ניט ווירקליך.

dram'aturgist *n.* (דרעמ'-ע-טויר-דזשיסט) א דראמען=שרייבער, א דראמאטורג; איינער וואס פיהרט אויף א דראמא.

dram'aturgy *n.* (דרעמ'-ע-טויר-דזשי) די דראמאטישע קונסט; די וויסענשאפט און די קונסט צו פערפאסען אדער צו געבען שוישפיעלען; א טעאטראלע פארשטעלונג.

dram'-drin'ker *n.* (דרעמ'-דרינ'-קער) דער שנאפס=טרינקער.

dram'-drin'king *n.* (דרעמ'-דרינ'-קינג) דאס נעהמען א טרונק בראנפען.

dram. pers. אן אבקירצונג פון *dramatis personæ*

dram'-shop *n.* (דרעמ'-שאפ) א שיינק.

drank (דרענק) געטרונקען. ז. ***drink***

drap d'été' (דרע דיי-טיי') א לייכטע וואלענע צייג פאר זומער=קליידער.

drape *v.* (דרייפ) דראפירען, בעהענגען מיט טוך, איינוויקלען אין טוך; מאכען טוך.

dra'per *n.* (דריי'-פער) א טוך=הענדלער; איינער וואס מאכט אדער פערקויפט טוך.

dra'peress *n.* (דריי'-פער-עס) א טוך=הענדלערקע.

dra'peried *a.* (דריי'-פער-איד) בעהאנגען מיט טוך; בעזארגט מיט פארהאנגען.

dra'pery *n. and v.* (דריי'-פער-אי) טוך=האנדעל; טוך=וואארען; פארהאנגען; בעהענגען מיט טוך אדער פארהאנגען.

dras'tic *n. and a.* (דרעס'-טיק) שטארק; שטארק ווירקענד; א רפואה וואס ווירקט שנעל [הויפטזעכליך אן אבפיהרונגס=מיטעל].

The police took **drastic** measures to protect the law.

draught *n. and v.* (דרעפט) ז. ***draft***

draught'-ale *n.* (דרעפט'-אייל) ביער פון פאס.

draught'-beer *n.* (דרעפט'-ביער) ז. ***draught-ale***

draught'-board *n.* (דרעפט'-באורד) א שאך=ברעט.

draught'-en'gine *n.* (דרעפט'-ענ'-דזשין) א פומפ=מאשין.

draught'-horse *n.* (דרעפט'-הארס) ז. ***draft-horse***

draught'-ox *n.* (דרעפט'-אקס) ז. ***draft-ox***

draught'-play'er *n.* (דרעפט'-פליי'-ער) איינער וואס שפיעלט אין דאמקעס.

draught'-por'ter *n.* (דרעפט'-פאר'-טער) ז. ***draught-ale***

draughts *n.* (דרעפטס) דאס דאמקעס=שפיעל.

draught'ship *n.* (דרעפט'-שיפ) דאס צייכענען.

draughts'man *n.* (דרעפטס'-מען) ז. ***draftsman***

draw *v. and n.* (דראה) ציהען, שלעפען, פיהרען, ארויסשלעפען, ארויסציהען, אריינשלעפען, אריינציהען, צוציהען; ארויסציהען דעם זאפט, אנציהען [ווי טהעע]; אויסציהען, אנציהען, אנלאקען, מיטשלעפען; ארויסרופען, ארויסצווינגען; שעפען, אויסשעפען, אויסלעדיגען; צווינגען ארויסצוגעהן פון בעהעלטעניש [יאגד=חיות]; צווינגען ארויסצוקומען מיט אפענע דבורים אדער מיט א סוד; צייכענען, סקיצירען, אנווארפען א פלאן [אין ווערטער אדער צייכנונגען]; אויסמאכען אפיציעלע דאקומענטען אדער א געלד=אנווייזונג; פאדערען א געוויסע טיעפעניש צו קענען שווימען [וועגען שיפען]; ווירקען; ווירקען אלס מעדיצין; ציהען א קארט; זיך שלעפען, זיך ציהען; זיך בעוועגען; ציהען די שווערד; פאדערען; דאס שלעפען, דאס ציהען; עטוואס וואס ווערט געשלעפט אדער געפיהרט; דער טייל פון א בריק וואס ציהט זיך ארויף=צו אדער אן א זייט; א וועט=לויף וואס ענדיגט זיך דערמיט, אז קיינער געווינט ניט; אויסדעהנונג פון אן אייזערנעם שטאנג ביים שמיעדען; דאס ארויסצווינגען יאגד=טהיערע פון זייער בעהעלטעניש; דאס אנלאקען; דאס ציהען ביי איינעם א צונג; דאס זיצען אין וואסער [וועגען שיפען].

draw a bead on (דראה ע ביעד אן) צילעווען.

draw a bill (דראה ע ביל) אויסשטעלען א געלד=אנווייזונג.

draw'able *a.* (דראה'-עבל) וואס קען געצויגען אדער געשלעפט ווערען.

draw a bow (דראה ע באו) אנציהען א בויגען [צום שיסען].

draw a cov'er (דראה ע קאוו'-ער) ארויסטרייבען יאגד=טהיערע פון זייער בעהעלטעניש.

draw a distinc'tion (דראה ע דיס-טינק'-שאן) מאכען אן אונטערשיעד.

The law **draws a distinction** between intentional and unintentional crimes.

draw a game (דראה ע גיים) מאכען א שפיעל אדער וועט=לויף אונענטשיעדען, ענדיגען אזוי, אז קיינער געווינט ניט.

draw a groan (דראה ע גראון) א קרעכץ טהאן.

draw a house (דראה ע האוס) ציהען א גרויסען עולם.

draw a line (דראה ע לאין) ציהען ביי זיך א גרענעץ, בעשליסען ביי זיך ניט אריבערצוטרעטען א געוויסען גרענעץ; צייכנען א ליניע.

draw along' (דראה ע-לאהנג') ווייטער געהן; ווייטער שלעפען זיך; ווייטער שלעפען.

draw an in'ference (דראה ען אינ'-פער-ענס) דרינגען [פון עפעס].

draw a par'allel (דראה ע פער'-ע-לעל) ציהען א פאראלעל, פערגלייכען, מאכען א פערגלייך.

draw asun'der (דראה ע-סאנ'-דער) צוּרייסען, צוטרענען, צוטיילען, אבשיידען.

draw atten'tion (דראה ע-טענ'-שאן) ציהען אויפמערקזאמקייט.

draw away' (דראה ע-הוויי') אוועקציהען, אבציהען, אוועקנעהמען, פערפיהרען.

draw'back *n.* (דראה'-בעק) א צוריקשטויס, א שטערונג, אן אבהאלט; א צוריקצוג; דאס צוריק אויסגעצאהלטע געלד [ווי למשל: דאס אקציז=געלד וואס מען קריעגט פון דער רעגיערונג, ווען די בעשטייערטע וואארע ווערט ארויסגעפיהרט נאך אויסלאנד; דאס טאריף געלד, וואס ווערט צוריקגעצאהלט פון דער רעגיערונג, ווען די אימפארטירטע סחורה ווערט צוריק ארויסגעפיהרט; אדער די פראצענטען, וואס איינער קריעגט צוריק, ווען ער צאהלט מיט מזומן געלד].

draw back (דראה בעק) צוריקקריעגען, זיך צוריקציהען, צוריקרופען.

draw back'ward (דראה בעק'-הווארד) ז. ***draw back***

draw'-bar *n.* (דראה'-באר) אן אייזערנער שטאנג וואס פעראייניגט וואגאנען אדער לאקאמאטיווען; א פערדרוקער אדער ריגעל אין א צאם אדער ביי א דורכפאהר; א שלאגבוים.

draw'-beam *n.* (דראה'-ביעם) אן אטשעפ, א שווירטום, א ברונעם=שוואונגשטאנג [דער באלאנס=שטאנג פון א ברונעם].

draw beer (דראה ביער) אבצאפען ביער.

draw blood (דראה בלאד) לאזען בלוט; צובלוטיגען; שטארק קעמפפען.

draw breath (דראה ברעטה) ציהען דעם אטהעם.

draw'bridge *n.* (דראה'-ברידזש) א ציה=בריק [א בריק וואס מען קען אויפהויבען און אראבלאזען אדער וואס מען קען עפענען, אום דורכצולאזען שיפען].

draw compar'isons (דראה קאמ-פער'-אי-סאנז) מאכען פערגלייכע.

draw conclu'sions (דראה קאנ-קלו'-זשאנז) ציהען שליסע.

draw consola'tion (דראה קאנ-סא-ליי'-שאן) געפינען א טרייסט [אין עפעס]; זיך טרייסטען [מיט עפעס].

draw'-cut *n.* (דראה'-קאט) אן איינשניט.

draw cuts (דראה קאטס) ציהען קניפלעך, בעשליסען עטוואס על פי גורל [צי=

הענריג שטעקעלעך אדער שטרויעלעך פון פערשיעדענער לענג].

draw dry (דראה דראי) אויסשעפען; אויסבייטלען; מאכען פאר א קבצן.

drawee' *n.* (דראה-אי') איינער, אויף וועמען אז אנווייזונג אדער וועקסעל ווערט אויסגעמאכט.

draw'er *n.* (דראה'-ער) איינער וואס ציהט, שלעפט אדער שעפט; איינער וואס ציהט צו; איינער וואס מאכט אויס אן אנווייזונג אדער א וועקסעל; א שופלאר.

draw'ers *n.* (דראה'-ערז) אונטערהויזען, גאטקעס.

draw from life (דראה פראם לאיף) צייכנען פון נאטור.

draw'-game *n.* (דראה'-גיים) ז. *drawn game*.

draw'-gear *n.* (דראה'-גיער) שפאנגעצייג פון א לאסט=פערד [ווי דער כאמוט, שלייעס א. ד. ג.]; דער האקען אדער דער אפאראט, מיט וועלכען וואגאנען ווערען צוגעטשעפעט איינער צום צווייטען.

draw in (דראה אין) אריינשלעפען, אריינציהען, צוציהען, צוזאמענציהען, קאנצענטרירען [די קרעפטען]; איינציהען [די צוים פון א פערד]; צונויפציהען [די ליפען]; פערקלענערען; זאמלען; אנלאקען.

draw in a bill (דראה אין ע ביל) איינמאנען, איינקאלעקטירען א חוב.

draw'ing *n.* (דראה'-אינג) א צייכנונג; דאס צייכנען; דאס ציהען; דאס צוציהען.

draw'ing and redraw'ing (דראה'-אינג ענד רי-דראה'-אינג) דאס דרעהען זיך אין האנדעל מיט וועקסלען.

draw'ing-block *n.* (דראה'-אינג-בלאק) א שפולע וואס וויקעלט אויף זיך ארויף די אויסגעצויגענע דראט.

draw'ing-board *n.* (דראה'-אינג-באורד) דאס צייכען=ברעט [א ברעט אויף וועלכען עס איז אויסגעלעגט דאס פאפיער צום צייכענען].

draw'ing-book *n.* (דראה'-אינג-בוק) א בוך פון צייכנונגען; א בוך צום צייכענען.

draw'ing-chalk *n.* (דראה'-אינג-טשאהק) צייכען=קרייד [קרייד צום צייכענען].

draw'ing-com'pass *n.* (דראה'-אינג-קאמ'-פעס) א צירקעל צום צייכענען.

draw'ing in cray'on (דראה'-אינג אין קריי'-אן) א פאסטעל=צייכנונג, א קרייאן=צייכנונג. ז. *crayon*.

draw'ing in wa'ter-col'ors (דראה'-אינג אין וואה'-טער-קאל'-ארז) אקווארעל צייכנונג [א צייכנונג וואס ווערט געמאכט מיט וואסער=פארבען און ניט מיט אויל=פארבען].

draw'ing-knife *n.* (דראה'-אינג-נאיף) א באנדער הובעל, א סטרוג [אזא מעסער מיט צוויי אויסגעבויגענע הענטלעך פון ביידע זייטען].

draw'ing-mas'ter *n.* (דראה'-אינג-מעס'-טער) א לעהרער פון צייכענען.

draw'ing-mill *n.* (דראה'-אינג-מיל) א דראט=פאבריק.

draw'ing of a bill (דראה'-אינג אוו ע ביל) דאס אויסשטעלען א וועקסעל.

draw'ing-on' *n.* (דראה'-אינג-אן') דער שלוס, די פאלגערונג.

draw'ing-out' *n.* (דראה'-אינג-אוט') דאס אויסשפינען, דאס אויסציהען דראט.

draw'ing-pa'per *n.* (דראה'-אינג-פיי'-פער) צייכען=פאפיער.

draw'ing-pen *n.* (דראה'-אינג-פען) רייס=פעדער [א פעדער צום צייכענען].

draw'ing-pen'cil *n.* (דראה'-אינג-פענ'-סיל) א צייכען=בלייפעדער.

draw'ing-pin *n.* (דראה'-אינג-פין) א טשוועקעל מיט א ברייט קעפעל צו בעפעסטיגען דאס פאפיער צום צייכען=ברעט.

draw'ing-room *n.* (דראה'-אינג-רוהם) א זאאל אויפצונעהמען געסט; די געזעלשאפט וואס קלייבט זיך צונויף אין א גאסט=זאאל; אן אפיציעלע געסט=אויפנעהמונג אין דעם ענגלישען געריכטס=הויז; א צימער צום צייכענען.

draw'ing-room car (דראה'-אינג-רוהם קאר) א לוקסוס וואגאן [אן אייזענבאהן=וואגאן מיט ספעציעלע בעקוועמליכקייטען].

draw'ing-school *n.* (דראה'-אינג-סקוהל) א צייכען=שוהלע [א שוהלע וואו מען לערענט צייכענען].

draw'ing-ta'ble *n.* (דראה'-אינג-טייבל) א טיש צום צייכענען.

draw'ing-up' *n.* (דראה'-אינג-אפ') דאס שאפען, דאס פערפאסען.

draw in'terest (דראה אינ'-טער-עסט) טראגען פראצענטען.

Money deposited in a savings bank draws interest.

draw in'to form (דראה אינ'-טו פארם) ברייגנען אין דער געהעריגער פארם.

draw it mild (דראה איט מאילד) מאך עס געלאסען, בערוהיג זיך.

drawl *n. and v.* (דראהל) ציהען די ווערטער אין ריידען; א געצויגענע אויסשפראכע.

draw'ling *a.* (דראה'-לינג) ציהענדיג די ווערטער; ריידענדיג מיט א געצויגענער אויסשפראכע.

draw'lingly *adv.* (דראה'-לינג-לי) ציהענדיג די ווערטער.

draw'lingness *n.* (דראה'-לינג-נעס) א לאנגזאמע, אויסגעצויגענע אויסשפראכע.

draw'-link *n.* (דראה'-לינק) דער אייזען אדער דער האקען וואס פערבינדט צוויי וואגאנען.

draw lots (דראה לאטס) ציהען א גורל.

drawn *a.* (דראהן) אונבעשלאסען, אונבעשטימט [ווען אין קאמפף אדער שטרייט האט קיינער פון די שטרייטענדע צדדים ניט געזיעגט]; ארויסגענומען די איינגעווייד; פאנאנדערגעלאזען, צושמאלצען; צוזאמענגענומען, צוזאמענגעקליבען [אין נעהען]; ארויסגעצויגען [ווענען א שווערד וואס איז ארויסגעצויגען פון שייד].

drawn bat'tle (דראהן בעטל) אן אונענטשיעדענע שלאכט [א מלחמה אין וועלכער קיינער האט ניט געזיעגט].

draw'-net *n.* (דראה'-נעט) א מין נעץ צו פאנגען גרויסע פויגלען.

drawn fox (דראהן פאקס) א פוקס געהעצט פון יאגד=הינד.

drawn game (דראהן גיים) א שפיעל אין וועלכען קיינער האט ניט געוואונען.

draw nigh (דראה נאי) זיך דערנעהנטערען.

drawn sails (דראהן סיילס) אנגעצויגענע זעגלען.

draw out (דראה אוט) אויסציהען, אויסברייטען, פערלענגערען, פערגרעסערען; ארויסציהען, ארויסנעהמען, אויסלעדיגען; ארויסציהען [דעם זאפט, דעם עסענץ, דעם אינהאלט, דעם תוך]; אבטיילען; ארויסקריגען; אויסשטעלען אין ארדנונג; ציהען א צונג; צווינגען ארויסצונעהמען מיט קלארע דבורים.

draw out a par'ty (דראה אוט ע פאר'-טי) פאנאנדערטיילען חיל.

draw out of the way (דראה אוט אוו טהי וויי) אבראמען פון וועג, בעזייטיגען.

draw o'ver (דראה או'=ווער) אריבערציהען, אריבערלאקען, אבציהען; דיסטילירען.

draw'-plate *n.* (דראה'-פלייט) אזא שטאהל=פלאטע מיט געדרילטע לעכער וואס ווערט געברויכט ביים פאבריצירען דראט.

draw'-po'ker *n.* (דראה'-פאו'-קער) פאוקער [א מין קארטען=שפיעל].

draw tears (דראה טיערז) ברייגנען צו טרעהרען.

draw the cur'tain (דראה טהי קויר'-טען) ארויפציהען דעם פארהאנג, אנהויבען די פארשטעלונג [אין טעאטער].

draw the long bow (דראה טהי לאהנג באו) איבערטרייבען, דערצעהלען גוזמאות.

draw the stumps (דראה טהי סטאמפס) ארויסציהען די דרעטלעך פון דער ערד [אין קריקעט שפיעל], ענדיגען דעם שפיעל. ז. *cricket*.

draw the sword (דראה טהי סאורד) ציהען דעם שווערד; אנפאנגען דעם קריעג.

draw the veil (דראה טהי וויילל) עטוואס וועלען פערדעקען אדער פערבארגען.

draw to (דראה טו) זיך דערנעהנטערען, זיך אנשליסען.

draw to a close (דראה טו ע קלאוז) זיך נעהנטערען צום ענד.

draw to a head (דראה טו ע העד) אנרייסען, אנציהען [ווענען א געשוויילעכטס].

draw togeth'er (דראה טו-געטה'-ער) ציהען צוזאמען [ביי פערד]; האלטען צוזאמען; קומען צו א הסכם.

draw to'ward (דראה טאו'-ארד) ז. *draw to*.

draw up (דראה אפ) זיך אויפהויבען; זיך אויסשטעלען אין געוויסער ארדנונג; זיך אבשטעלען; זיך שטאלץ אוועקשטעלען; אויסמאכען אן אפיציעלען דאקומענט.

draw up in bat'tle line (דראה אפ אין בעטל לאין) אויסשטעלען [די ארמעע] ווי אין א מלחמה.

draw up the mouth (דראה אפ טהי מאוטה) מאכען א קרומע מינע, פערקרימען דאס מויל.

draw'-well *n.* (דראה'-הוועל) א ברונעם מיט א שווירטוס אדער אטשעפ [ז. *draw-beam*]; אן אלטמאדישער קאסטען וואו מען פלעגט האלטען קאסטבארע זאכען.

draw wool o'ver eyes (דראה הוואול או'-ווער איז) שיטען זאמד אין די אויגען.

dray *n. and v.* (דריי) א מין לאסט=וואגען; א שליטען; די נעסט פון א וועווערקע; פיהרען אויף א לאסט=וואגען.

dray'age *n.* (דריי'-איידזש) דאס בענוצען א לאסט=וואגען; געצאהלט פארן בענוצען א לאסט=וואגען.

dray'-cart *n.* (דריי'-קארט) ז. *dray*.

dray'-horse *n.* (דריי'-הארס) א לאסט פערד.

dray'man *n.* (דריי'-מען) א פוהרמאן פון א לאסט=וואגען.

dread *v., n. and a.* (דרעד) שטארק מורא האבען, פירכטען, פיהלען אנגסט,

[הויפטזעכליך פאר עטוואס וואס דארף קומען]; מורא, פורכט, אנגסט, עהרפורכט; איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אן א פחד אדער וואס רופט ארויס עהרפורכט; שרעקליך, ערשרעקענד, פירכטערליך; ערהאבען; אלמעכטיג, וואס רופט ארויס עהרפורכט.

dread'er *n.* (דרעד'-ער) א שרעקעדיגער, א פחדן.

dread'ful *a.* (דרעד'-פול) שרעקליך, שוידערליך, פורכטבאר; וואס רופט ארויס עהרפורכט; ערהאבען; אויסערגעוועהנליך.

dread'fully *adv.* (דרעד'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, שוידערליכען אדער פורכטבארען שטייגער.

dread'fulness *n.* (דרעד'-פול-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט, פורכטבארקייט.

dread'less *a.* (דרעד'-לעס) אונערשראקען, פורכטלאז, מוטהיג; וואס איז אויסער געפאהר; זיכער.

dread'lessness *n.* (דרעד'-לעס-נעס) אונערשראקענהייט; פורכטלאזיגקייט.

dread'naught *n.* (דרעד'-נאהט) איינער וואס האט פאר קיין זאך קיין מורא ניט; עטוואס וואס פערהיט פון מורא; אזא דיקער וואלענער ווארימער טוך; א מאנטעל פון אזא טוך; א דרעדנאוט [א געפאנצערטע קריעגס-שיף].

dread'nought *n.* (דרעד'-נאהט) ז. *dreadnaught*

dread the fel'low (דרעד טהי פעל'-או) כאפט איהם דער טייוועל!

dream *v. and n.* (דריעם) חלום'ען, טרוימען, פאנטאזירען; האבען אן אהנונג, אן אונבעשטימטע פארשטעלונג אדער ערווארטונג; דענקען, זיך פארשטעלען; א חלום, א טרוים, א פאנטאזיע, דאס חלום'ען, דאס טרוימען, דאס פאנטאזירען.

dream a dream (דריעם ע דריעם) זעהן אין חלום, זיך ארומטראגען מיט א חלום.

dream away' (דריעם ע-הוויי') פערחלום'ען; אוועק־פטר'ען חלום'ענדיג.

drea'mer *n.* (דריע'-מער) א טרוימער, א בעל-חלומות, א פאנטאזיאר; א פוילענצער.

drea'mery *n.* (דריע'-מער-אי) טרוימעריי.

dream'ful *a.* (דריעמ'-פול) פול מיט חלומות, טרוימעריש, פאנטאסטיש.

dream'fully *adv.* (דריעמ'-פול-אי) פול מיט חלומות, טרוימען אדער פאנטאזיעס.

drea'mily *adv.* (דריע'-מי-לי) ווי אין א חלום; ווי א חלום; טרוימענדיג.

drea'miness *n.* (דריע'-מי-נעס) דאס חלום'ען, דאס טרוימען.

dream'land *n.* (דריעמ'-לענד) דאס רייך פון חלומות, דאס רייך פון דער פאנטאזיע; אילוזיאנען, חלומות, פאנטאזיעס.

dream'less *a.* (דריעמ'-לעס) אהן טרוימען; אהן חלומות.

dream'lessly *adv.* (דריעמ'-לעס-לי) אהן חלומות, אהן טרוימען.

dreamt (דרעמט) געטרוימט, גע'חלום'ט, פאנטאזירט. ז. *dream*

dream'-world *n.* (דריעמ'-וואירלד) די וועלט פון פאנטאזיעס אדער אילוזיאנען.

drea'my *a.* (דריע'-מי) פול מיט חלומות; חלום'ענדיג, טרוימענדיג, פאנטאזירענדיג; וואס איז שייך צו אדער וואס רופט ארויס טרוימען, חלומות אדער פאנטאזיעס; עהנליך צו א חלום, ניט קלאר, פאנטאסטיש.

drear *a.* (דריער) ז. *dreary*

drear'ily *adv.* (דריער'-אי-לי) אויף א טרויעריגען, כמורנעם, אומעדיגען אדער מרה-שחורה'דיגען שטייגער; וויסט, לעער, עלענד, פערלאזען.

drear'iness *n.* (דריער'-אי-נעס) טרויעריגקייט, אומעדיגקייט, מרה שחורה, וויסטקייט, עלענד, פערלאזענקייט.

drear'y *a.* (דריער'-אי) טרויעריג, אומעדיג, מרה-שחורה'דיג, עלענד, וויסט, פערלאזען, לאנגווייליג.

drear'y blank (דריער'-אי בלענק) א טרויעריגע, מרה-שחורה'דיגע פוסטקייט.

dredge *n. and v.* (דרעדזש) א שלעפ-נעץ; א מאשין צו רייניגען קאנאלען, האפענס אדער טייכען; מיש-קארן [האבער און גערשטען פערזייהט צוזאמען]; רייניגען טייכען אדער קאנאלען; ארויספישען מיט א שלעפ-נעץ; בעשטרייען מיט מעהל [ווי געבראטענע פלייש].

dredge'-box *n.* (דרעדזש'-באקס) ז. *dredging-box*

dredg'er *n.* (דרעדזש'-ער) איינער וואס כאפט פיש אדער אוסטריצעס מיט א שלעפ-נעץ; א שיף, פון וועלכער מען כאפט פיש אדער אוסטריצעס מיט א שלעפ-נעץ; א מאשין צו רייניגען האפענס, טייכען און קאנאלען; א מעהל-שטריי-פושקעלע [א פושקעלע מיט לעכלעך אין דעקעל צו שטרייען מעהל].

dredg'ing-box *n.* (דרעדזש'-אינג-באקס) א מעהל-שטריי-פושקעלע [א פושקעלע מיט לעכלעך אין דעקעל צו שטרייען מעהל].

dredg'ing-machine' *n.* (דרעדזש'-אינג-מע-שין') א מאשין צו רייניגען טייכען, האפענס און קאנאלען.

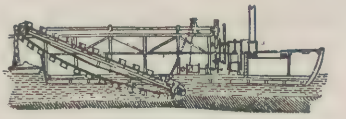

Dredging-machine

dreen *v. and n.* (דריען) ז. *drain*

dreg'giness *n.* (דרעג'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט אבגעשטאנענעס [טיילען פון פליסיגקייטען וואס זעצען זיך אב אויף'ן דעק]; מוטנעקייט, שלאמיגקייט, אונרייניקייט.

dreg'gish *a.* (דרעג'-איש) פול מיט אבגעשטאנענעס [פון פליסיגקייטען]; שלאמיג, אונריין, מוטנע; גראב, שלעכט, נידריג.

dreg'gy *a.* (דרעג'-אי) ז. *dreggish*

dregs *n.* (דרעגז) [פון פליסיגקייטען] אבגעשטאנענעס; אונרייניקייט, מוטנעקייט; אבשוים, אוננוצליכע טיילען, אבפאל.

dregs of the peo'ple (דרעגז אוו טהי פיעפל) דער אבפאל, דער אבשוים פון דער געזעלשאפט, די נידריגסטע שיכטען פון דער געזעלשאפט.

drench *v. and n.* (דרענטש) דורכנעצען, דורכווייקען, איינווייקען, איינטונקען, פערגיסען, פערפלייצען, אנגיסען [מיט פערשכור'ענדע משקאות]; אריינגיסען [מיט גוואלד א גרויסע דאזע מעדיצין]; א היבשע כוסה [משקה]; א מעדיצינישער געטראנק [הויפטזעכליך פאר בהמות]; עטוואס אין וואס אדער מיט וואס מען ווייקט אדער נעצט.

dren'cher *n.* (דרענ'-טשער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט נאס אדער נעצט דורך; איינער וואס גיט איין מעדיצין א בהמה.

dren'ching rain (דרענ'-טשינג רעין) א שלאקסרעגען.

dress *v. and n.* (דרעס) קליידען, אנציהען, בעפוצען; מאכען אין ארדנונג, ארראנזשירען, צוגרייטען; בעארבייטען, קולטיווירען; צוגעבען אן ענדליכע פארם, פערענדיגען א זאך; פערפערטיגען צו עסען; פערקאמען די האר; רייבען און בערשטען א פערד; רייניגען און פערבינדען א וואונד; בעהענגען מיט פאהנען א שיף; אין מיליטער—זיך אויסשטעלען גלייך אין די רייהען; קליידונג; א פרויען-קלייד; א יום-טוב-קלייד, א באל-קאסטיום; די פעדערען פון א פויגעל; אין דרוקעריי — א גאנג שריפט מיט אלץ וואס איז דערצו שייך.

dress a ship (דרעס ע שיפ) בעציערען א שיף מיט פלאגען.

dress'-ball *n.* (דרעס'-באהל) א באל וואו מען ווערט אריינגעלאזען נור אין באלקליידער.

dress'-box *n.* (דרעס'-באקס) די לאזשע אין טעאטער וואו עס פאדערט זיך א פראק-אנצוג.

dress'-cir'cle *n.* (דרעס'-סוירקל) דער ערשטער באלקאן אין טעאטער.

dress'-coat *n.* (דרעס'-קאוט) א פראק.

dress'er *n.* (דרעס'-ער) איינער וואס קליידעט אימעצען אן אדער בעפוצט; א פריזירער, א פאבריקמאכער; א קוכער; איינער אין א האספיטאל וואס פערבינדעט וואונדען, א פעלדשער; א געצייג מיט וועלכער מען האקט אויס די גראבענדלעך אין א מיהל-שטיין; דער האמער פון א שטיין-האקער, קויהלען-גרעבער אדער מעטאלען-גרעבער; דער הילצערנער האמער פון א בלעכער; א קיך-טיש; א געפעס-אלמער אדער בופעט.

dress flax (דרעס פלעקס) בארשטען פלאקס.

dress'-goods *n.* (דרעס'-גודז) דאס צייג, פון וועלכען מען נעהט פרויען און קינדער-קליידער.

dress hemp (דרעס העמפ) ברעכען האנף אדער קאנאפליעס [אויסשיילען קאנאפליעס פון זייער שאלעכץ].

dress'iness *n.* (דרעס'-אי-נעס) די געפוצטקייט, פראנטישקייט.

dress'ing *n.* (דרעס'-אינג) דאס קליידען, דאס פוצען, דאס פערקאמען די האר; דאס צוגרייטען עסען; דאס רייבען און בארשטען א פערד; דאס פערבינדען א וואונד; דאס בעארבייטען די ערד; דאס אנברעכען די ביינער; דאס שמייסען.

dress'ing-case *n.* (דרעס'-אינג-קיים) א נעסעסער, א טואלעט-קעסטעל [א קעסטעל פאר פערשיעדענע טואלעט-זאכען, ווי קעמלעך, בערשטלעך א. ד. ג.].

dress'ing-glass *n.* (דרעס'-אינג-גלעס) א טואלעט-שפיגעל.

dress'ing-gown *n.* (דרעס'-אינג-גאון) א מארגען-קלייד; א שלאפראק, א כאלאט.

dress'ing-machine' *n.* (דרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין אבצוטיילען קלייען פון מעהל; א מאשין צו קראצען און בערשטען לייוון, וואל א. ד. ג.

dress'ing-room *n.* (דרעס'-אינג-רוהם) א טואלעט-צימער, א פוץ-צימער, א צימער צו קליידען זיך.

dress'ing-ta'ble *n.* (דרעס'-אינג-טייבל) א טואלעט־טיש.

dress leath'er (דרעס לעטה'-ער) גאר־בען לעדער.

dress'maker *n.* (דרעס'-מיי-קער) א שניידעריז, א קליידער־נעהעריז, א קליי־דער־נעהער.

dress'making *n.* (דרעס'-מיי-קינג) שניידעריי, דאס מאכען קליידער.

dress one's hair (דרעס הוואנז העהר) פערקאמען אדער פריזירען די האר.

dress out (דרעס אוט) אויספוצען, אויפפוצען.

dress'-parade' *n.* (דרעס'-פע-רייד') א פאראד אדער צערעמאניאלער מארש פון סאלדאטען אין פולער אוניפארם.

dress the ground (דרעס טהי גראונד) בעארבייטען א פעלד.

dress the line (דרעס טהי לאין) אויס־שטעלען זיך אין גלייכע רייהען [ביי מי־ליטער].

dress the ranks (דרעס טהי רענקס) ז. *dress the line*.

dress'-u'niform *n.* (דרעס'-יו'-ני-פארם) דער מונדיר וואס א סאלדאט דארף טראגען בעת א פאראד.

dress vines (דרעס וואינז) בעשניידען וויינשטאקען.

dress'y *a.* (דרעס'-אי) שעהן געקליידעט, געפוצט, מאדיש; פראנטיש.

dress your ranks! (דרעס יור רענקס) שטעלט זיך אויס! סמירנא! [דאס קא־מאנדעווארט צו די סאלדאטען זאלען זיך אויסשטעלען אין גלייכע רייהען].

drew (דרוה) ז. *draw* געצויגען.

Drey'fusite *n.* (דראי'-פאס-איט) א דרייפוסיסט, אן אנהענגער און פערטיי־דיגער פון קאפיטאן דרייפוס, וועלכען מען האט בעשולדיגט אין פערראטהען פראנק־רייך און איהם פער'משפט אויף לעבענס־לענגליכע פערהאפטונג אין טורמע. אין יאהר 1899 איז בעוויזען געווארען זיין אונשולד.

drib *n.* (דריב) א טראפען, א קאפעלע.

drib'ble *v. and n.* (דריבל) לא־זען רינען טראפענוויז; פאנאנדערגעבען צו קאפעלעך; לאזען רינען די שפייעכץ; אין באל־שפיעלען — לייכט א שטויס טהאן דעם באל; א טראפען, א קאפעלע; דאס טריפען.

drib'ble away' mon'ey (דריבל ע-הוויי' מאנ'-אי) פערשווענדען געלד; לא־זען געלד צוקריכען אונטער די פינגער.

drib'bler *n.* (דריב'-לער) א שוואכער מענש.

drib'blet *n.* (דריב'-לעט) א קליין שטי־קעלע; א קליינע סומע; קליינע חובות.

drib'bling *a.* (דריב'-לינג) אונבעדיי־טענד.

dried *a.* (דראיד) געטריקענט. ז. *dry*.

dried beef (דראיד ביעף) געדרויבערט פלייש.

dri'er *n.* (דראי'-ער) דער אדער דאס וואס טריקענט; א מאשין צו טריקענען פרוכטען א. ד. ג.; א געוויסער מאטעריאל וואס ווערט צוגעגעבען צו פארב עס זאל שנעל טריקענען.

drift *n. and v.* (דריפט) דאס וואס ווערט געטריבען דורך א שטראם פון ווא־סער אדער לופט; א קופע [פון זאמד, שנעע א. ד. ג.] וואס דער ווינד טרייבט צונויף אינאיינעם; דער גאנג פון עפעס, די נייגונג, די טענדענץ; א טרייב־קראפט, אן אימפולס, די ווירקענדע קראפט; א סטאדע, א מענגע אדער אן עולם וואס ווערט געטריבען פארווערטס; אין אר־כיטעקטור — דער דרוק פון אן ארקע אויף די זיילען; אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער און גלאטער די ברעגעס פון א לאך אין א מעטאלענער פלאטע; א האריזאנטאלער אריינגאנג אין א שאכ־טע; דער גאנג פון א שיף וואס ווערט אבגעטראגען מיט'ן שטראם; זיין געטרי־בען פארווערטס דורך א שטראם פון ווא־סער אדער לופט; זיין געטריבען דורך אן אויסערער קראפט; צונויפטרייבען אין קו־פעס; בעדעקען מיט קופעס אדער הוי־פענס; גראבען אין א האריזאנטאלער ריכ־טונג; טרייבען.

drift'-bolt *n.* (דריפט'-באולט) א טרייב־באלץ [א שטאהלענער באלץ וואס ווערט בענוצט ארויסצוקלאפען אנדערע באלצען פון זייער ארט].

drift'less *a.* (דריפט'-לעס) צוועקלאז; אהן בעשטרעבונגען; פריי פון צוזאמענ־געטראגענע קופעס זאמד אדער שנעע.

drift of bul'lets (דריפט אוו בול'-עטס) א רעגען פון קוילען.

drift'-sail *n.* (דריפט'-סייל) א שיפס־זעגעל וואס בויגט ארונטער די פאדער־זייט פון שיף בעת א שטורם.

drifts of ice (דריפטס אוו אים) קריי־העס, שטיקער שווימענדע אייז.

drifts of sand (דריפטס אוו סענד) קופעס זאמד צונויפגעטריבען פון ווינד.

drifts of snow (דריפטס אוו סנאו) קופעס שנעע צוזאמענגעטראגען פון ווינד.

drift'way *n.* (דריפט'-הוויי) דער וועג, איבער וועלכען פיה ווערען געטריבען; דער גאנג פון א שיף וועלכע ווערט פערטראגען פון שטראם.

drift'wood *n.* (דריפט'-הוואוד) שטי־קער האלץ וואס ווערען אראבגעטראגען מיט'ן שטראם און ווערען געפונען ביים ברעג ים אדער טייך.

drif'ty *a.* (דריפ'-טי) וואס בילדעט אוים קופעס צונויפגעוועהעטע שנעע.

drill *v. and n.* (דריל) דרילען, בויע־רען; איינמושטירען אדער איינלערנען סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט; זיך אי־בען אין מיליטער־דיענסט, ווי סאלדא־טען; מאנעווירען וואגאנעס פון אן איי־זענבאהן כדי זיי צונויפצושטעלען אין א צוג; זייהען אין אויפגעאקערטע שורות; לאזען פליסען; טריפען, לאנגזאם פליסען; א דריל, א בויערער; א זייה־מאשין; א פערזייהטע שורה; א זייה־קארב אדער א זייה־זאק; דאס איינמושטירען אדער איינ־לערנען סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט.

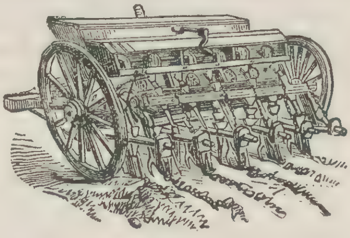

Drill

drill'-bit *n.* (דריל'-ביט) א דריל, א בויערער.

drill'er *n.* (דריל'-ער) איינער וואס דרילט אדער בויערט.

drill'-gage *n.* (דריל'-גיידזש) א געצייג איינצושטעלען דעם ווינקעל פון דעם שארף פון א דריל.

drill'-har'row *n.* (דריל'-הער'-או) אזא קליינע בראנעווע.

drill'-hol'der *n.* (דריל'-האול'-דער) א געשטעל אין וועלכען עס ווערט אריינגע־שטעלט א דריל אדער א בויערער.

drill'-hus'bandry *n.* (דריל'-האז'-בען-דרי) דאס זייהען אין שורות.

drill'ing *n.* (דריל'-אינג) דאס מאטעריאל וואס ווערט ארויסגעבויערט מיט א דריל; דאס דרילען, דאס בויערען; אזא זארט שטארק געוועבטעס לייוונט אדער באוועל־שטאף.

drill'ing-jig *n.* (דריל'-אינג-דזשיג) אזא קליינע האנד־דריל־מאשין.

drill'ing-machine' *n.* (דריל'-אינג-מע-שין') א דריל־מאשין [א מאשין צו בויערען לעכער].

drill'-instruc'tor *n.* (דריל'-אין-סטראק'-טאר) איינער וואס לערענט אדער מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט.

drill in'to (דריל אינ'-טו) אריינפוי־קען [אין קאפ].

The teacher is **drilling** the arithmetic lesson into the minds of the pupils.

drill'-mas'ter *n.* (דריל'-מעס'-טער) איינער וואס לערענט אדער מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט; אן ארייגפויקער, אן איינ'חזר'ער.

drill'-press *n.* (דריל'-פרעס) אזא דריל־מאשין צו בויערען לעכער אין מעטאל.

drills *n.* (דרילז) אזא זארט שטארק גע־וועבטעס לייוונט אדער באוועל־שטאף.

drill'-ser'geant *n.* (דריל'-סאר'-דזשענט) אן אונטער־אפיציער וואס מו־שטירט איין סאלדאטען אין מיליטער־דיענסט.

drill time away' (דריל טאים ע-הוויי') פטר'ען צייט.

dri'ly *adv.* (דראי'-לי) טרוקען, אהן פייכטקייט; אהן טעם; אויף א טרוקענעם, קאלטען אדער אונהעפליכען שטייגער.

drink *v. and n.* (דרינק) טרינקען; שכור'ען; איינזויגען; א געטראנק; א טרונק.

drink'able *a. and n.* (דרינק'-עבל) טרינקבאר, וואס קען געטרונקען ווערען; א ליקער וואס קען געטרונקען ווערען.

drink'ableness *n.* (דרינק'-עבל-נעס) דאס זיין טרינקבאר.

drink a toast (דרינק ע טאוסט) טרינ־קען א טאסט, האלטען א טרינק־רעדע פאר אימיצענס געזונד.

drink deep (דרינק דיעפ) גוט אריינגיי־סען, זיך גוט אנ'שכור'ען.

drink down (דרינק דאון) פערטרינקען [דעם שכל, די צרות א. ז. וו.].

drink'er *n.* (דרינק'-ער) א טרינקער, א שכור.

drink hard (דרינק הארד) שטארק טרינקען, שכור'ען.

drink high (דרינק האי) שטארק טרינ־קען.

drink in (דרינק אין) איינזויגען אין זיך; אריינגעהמען אין זיך [ווי אן אידעע, א לעהרע א. ד. ג.].

drink'ing *n. and a.* (דרינק'-אינג) דאס טרינקען, דאס שכור'ען, שכרות; וואס איז איבערגעגעבען צום טרונק.

drink'ing-bout *n.* (דרינק'-אינג-באוט) א הוליאנקע, א טרינק־געזעלשאפט.

drink'ing-horn *n.* (דרינק'-אינג-הארן) א טרינק־הארן [א טרינק־כלי געמאכט פון א הארן].

drink'-mon'ey *n.* (דרינק׳-מאנ׳-אי) טרינק-געלד.
drink off (דרינק אָף) אויסטרינקען ביז׳ן ־דעק.
drink'-of'fering *n.* (דרינק׳-אָפ׳-ער-אינג) א קרבן נסך, א טרינק-אָפּפער [דער קרבן פון ווײַן אמאָל ביי אידען].
drink round (דרינק ראונד) טרינקען כסדר איין דער רונד [דער בעכער זאָל ארומגעהן פון איינעם צום צווייטען].
drink the health (דרינק טהי העלטה) טרינקען פאר אימעצענס געזונד.
drink to (דרינק טו) טרינקען לחיים, טרינקען פאר אימעצענס געזונד.
drink to the pin (דרינק טו טהי פּין) אויסטרינקען ביז׳ן דעק.
drink up (דרינק אַפּ) אויסטרינקען ביז׳ן דעק; אויסזויגען, ארויסציהען די פייכטקייט.
drip *v. and n.* (דריפּ) טריפען; קאַפּען; א טראָפּען, א טריף; דאס טריפען, דאס קאַפּען.
drip'ping *n.* (דריפּ׳-אינג) עטוואס וואס טריפט; דאס טריפען; בראָטען-פעט [וואס טריפט אראָב].
drip'ping-pan *n.* (דריפּ׳-אינג-פּען) א פאַן אויפצונעהמען דאס אראָבגעטריפּטע בראָטען-פעט.
drip'-pipe *n.* (דריפּ׳-פּאיפּ) אזא שמאָל רעהרעל אין א דאמפף-מאשין דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער וואס בילדעט זיך פון אבגעקיהלטען דאמפף.
drip'stone *n.* (דריפּ׳-סטאָון) א קארניז איבער א טהיר אדער פענסטער וואס איז געמאכט ניט צו דערלאָזען, אז דאס רעגען-וואסער זאָל אריין אין שטוב.
drive *v. and n.* (דראיוו) טרייבען, יאגען, פערפאָלגען, צווינגען; פיהרען [אויף א שפּאַציער] אויף א וואגען; פאָהרען שפּאַציערען; געטריבען ווערען; שטרעבען, זיך ציעלען; א שטארקען קלאַפּ טהאָן; אנגעהן, אנפיהרען [ווי א געשעפט]; דאס טרייבען, דאס יאגען; א שטארקער קלאַפּ; עטוואס וואס ווערט געטריבען [ווי בהמות]; דאס פאָהרען שפּאַציערען; דאס זיין געיאגט אדער געטריבען; איילעניש; לויף; א וועג פאר א שפּאַציער-פאָהר; דאס פערקויפען עטוואס אונטער דעם פרייז, כדי צוצוציהען קונים; א שפּאַס, א שטאָף-וואָרט.
drive a bar'gain (דראיוו ע באר׳-גען) אבמאכען, שליסען א מסחור.
drive against' (דראיוו ע-גענסט׳) ארויפלויפען, זיך אנשטויסען אדער ארויפפאלען [אויף אימעצען אדער עטוואס].
drive an ar'gument (דראיוו ען אר׳-גיו-מענט) בעשטעהן אויף איינעמס בעהויפּטונג, בעווייזען איינעמס בעהויפּטונג.
drive at (דראיוו עט) 1. טרייבען צו; אנפאלען; 2. זיך ציעלעווען, האבען אין זינען, בעצבעזיכטיגען.
2. What is he **driving** at?
drive a trade (דראיוו ע טרייד) ז. *drive a bargain*.
drive full (דראיוו פול) רייטען אין גאלאָפּ, רייטען שנעל.
drive in'to a cor'ner (דראיוו אינ׳-טו ע קאָהר׳-נער) ז. *drive to the wall*.
driv'el *v. and n.* (דריוול) גאווערען, סלונען, לאזען סלונע פון מויל; זיין קרענקליך, נאריש אדער אידיאטיש; רעדען אדער האנדלען נאריש אדער אידיאטיש; סלונע; נארישקייט; זינלאזיגקייט; אידיאטישע פלוידעריי.
driv'eler *n.* (דריוול׳-ער) איינער וואס גאווערט, איינער וואס לאזט סלונע פון מויל, אדער סלונעט; א נאר, אן אידיאט.
driv'eller *n.* (דריוול׳-ער) ז. *driveler*.
drive mad (דראיוו מעד) טרייבען צו משוגעת.
driv'en (דריווען) געפאהרען, געטריבען. ז. *drive*.
driv'en snow (דריווען סנאָו) פריש-געפאלענער שנעע.
His clothes are as white as the **driven** snow.
drive off the stage (דראיוו אָף טהי סטיידזש) אויספייפען אן אקטיאר.
drive one's hogs (דראיוו וואנז האגז) שטארק שנארכען אדער כראָפּען.
drive out (דראיוו אוט) אין דרוקעריי — שפּאַציען [מאכען שיטערער די בוכשטאבען אדער שורות, אויסשפּרייטען דעם זאץ].
drive o'ver (דראיוו או׳-ווער) ז. *drive out*.
drive pigs (דראיוו פּיגז) ריידען מיט׳ן ר-ר-ריש.
dri'ver *n.* (דראי׳-ווער) איינער אדער עטוואס וואס טרייבט; א טרייבער, אן אנטרייבער; א קוטשער; א פוהרמאן; א לאָקאָמאָטיוו-אינזשינער אדער מאשיניסט; א טרייב-ראַד; אזא גרויסער זעגעל אויף א שיף.
drive tab (דראיוו טעב) אויספאהרען שפּאַציערען מיט דער פאמיליע.
drive tan'dem (דראיוו טענ׳-דעם) פאָהרען נאָשפּיץ [די פערד געשפּאַנט אין רייהע איינס נאָך׳ן אנדערען].
drive the ball (דראיוו טהי באהל) אין קריקעט אדער טענים — שנעל א וואַרף טהאָן דעם באל [פּילקע].
drive to an extrem'ity (דראיוו טו ען עקס-טרעמ׳-אי-טי) פערגעהן צו ווייט אין עפּעס.
drive to despair' (דראיוו טו דעס-פעהר׳) טרייבען צו פערצווייפלונג.
drive to straits (דראיוו טו סטרייטס) ז. *drive to the wall*.
drive to the wall (דראיוו טו טהי וואהל) צודריקען צו דער וואנד; ברייגנען אין א לאגע, פון וועלכער מען קען זיך ניט ארויסדרעהען; ברייגנען אין א פערלעגענהייט.
drive to wit's end (דראיוו טו הוויטס ענד) ברייגנען צו דער העכסטער שטופּע פון פערלעגענהייט; שטארק צוטומלען.
drive up (דראיוו אַפּ) איבערטרייבען, איבערשטייגען, ארויפטרייבען די פרייז [אויף אן אויקציאָן]; ארויפפאהרען, צופאהרען, פערפאהרען [צו עפּעס אדער צו אימעצען].
drive'way *n.* (דראיוו׳-הויי) א וועג צום פאהרען; א וועג, וואו מען פאהרט שפּאַציערען [הויפּטזעכליך דער וועג פון א הויז צו דער גאס].
dri'ving-box *n.* (דראי׳-ווינג-באקס) א קעלניע, קאזלעס.
dri'ving-gear *n.* (דראי׳-ווינג-גיער) די טריב-ווערק פון א מאשין.
dri'ving-gloves *n.* (דראי׳-ווינג-גלאָווז) פאהר-הענטשקעס [וועלכע מען טראגט ביים האלטען די לייצעס].
dri'ving-reins *n.* (דראי׳-ווינג-ריינז) לייצעס.
dri'ving-seat *n.* (דראי׳-ווינג-סיעט) א קעלניע, קאזלעס.
dri'ving-shaft *n.* (דראי׳-ווינג-שעפט) דער טרייב-וואל [דער וואל וואס גיט איבער די בעוועגונג פון דער טרייב-ראד צו דער מאשינעריע].
dri'ving-spring *n.* (דראי׳-ווינג-ספּרינג) די שפּרינג-פעדער אדער די טרייב-פרוזשינע [ביי א לאָקאָמאָטיוו].
dri'ving-wheel *n.* (דראי׳-ווינג-הוויעל) אין מעכאניק — די הויפּט-ראד, וועלכע ברייגנט אין בעוועגונג אנדערע רעדער.
dri'ving-whip *n.* (דראי׳-ווינג-הוויפּ) א בייטש.
driz'zle *v. and n.* (דריזל) פאלען אין קליינע טראָפּענס ווי א שפּריי-רעגען; רעגענען אין קליינע טראָפּענס; א שפּריי-רעגען, א קליינער רעגען.
driz'zly *a.* (דריז׳-לי) טריפענדיג ווי א קליינער דינער רעגען.
dro'ger *n.* (דראו׳-גער) אזא קליינע וועסט-אינדישע שיף פאר משא.
dro'gher *n.* (דראו׳-גער) ז. *droger*.
droit' *n.* (דרוא) דאס רעכט; דאס רעכט אויף אייגענטום, בעזאנדערס אויף לאנד-אייגענטום; פפליכט; מנהג.
droi'tural *a.* (דראי׳-טשו-רעל) וואס איז שייך צו אייגענטומס רעכט אויף לאנד.
droll *a., n. and v.* (דראול) לוסטיג, לעכערליך, קאמיש; א קאמיקער; א וויצלינג; א פּאיאץ; א שפּאַס-מאכער; זיך מאכען לוסטיג אדער נאריש; מאכען קאמישע שטיק אדער שפּאַס.
droll'ery *n.* (דראול׳-ער-אי) פּאיאצעריי; קאמיזם, שפּאַס, הומאר, וויץ; דאס מאכען קאמישע שטיק.
droll'ingly *adv.* (דראול׳-אינג-לי) אויף א קאמישען אדער שפּאַסיגען אופן.
droll'ish *a.* (דראול׳-איש) קאמיש, לעכערליך, שפּאַסיג.
drol'ly *adv.* (דראול׳-אי) אויף א קאמישען אדער לעכערליכען אופן.
drom'edary *n.* (דראמ׳-אי-דעי-רי) א דראמעדער [אן אראבישער רייט-קעמעל מיט איין הארב].
drone *n. and v.* (דראון) א פוילענצער; דאס זשומען פון א ביען; די דראהנע [דער זכר פון ביענען]; דאס באס-פייפעל פון א דודעל-זאק; זשומען ווי א ביען; ריידען, לייענען אדער זינגען מיט איין טאָן [ווי דאס זשומען פון א ביען]; ארומגעהן ליידיג, פוילענצען.
drone'-cell *n.* (דראונ׳-סעל) איינע פון די וואקס-צעלען אין ביען-שטאק וואו עס ליעגט דאס אייעלע פון וועלכען עס קומט ארויס א דראהנע [א זכר פון ביענען].
drone'-fly *n.* (דראונ׳-פלאי) די דראהנען-פליעג [א גרויסע פליעג וואס זעהט אויס ווי א ביען].
drone'-pipe *n.* (דראונ׳-פּאיפּ) דאס באס-פייפעל פון א דודעל-זאק.
dro'nish *a.* (דראו׳-ניש) פויל.
dro'nishly *adv.* (דראו׳-ניש-לי) אויף דעם שטייגער פון א פוילענצער; פויל.
dro'nishness *n.* (דראו׳-ניש-נעס) פוילענצעריי, פוילקייט.
drool *v.* (דרוהל) גאווערען, סלונען [ווי א קינד].
droop *v. and n.* (דרוהפּ) זיך איינבויגען; זינקען דעם קאָפּ, אראבהייגנען, לאזען הייגנען [דעם קאָפּ]; שוואך ווערען; וועלקען; שמאכטען; זינקען, פאלען, ענטמוטיגט ווערען; קומען שטופּענווייז צו אן ענד; דאס איינבויגען זיך; דאס נידערזינקען.

droo'ping *a.* (דרוה'-פינג) שמאכטענד ; מוטלאז.

droo'pingly *adv.* (דרוה'-פינג-לי) אהן מוטה ; שמאכטענדיג.

droo'ping wil'low (דרוה'-פינג הוויל'-או) טרויערווײדע [אזא בוים מיט אראב־געהאנגענע צווייגען].

drop *v. and n.* (דראפ) טריפען ; גיסען ; טראפּענווייז ; בעשפריצען ; פאלען ; פאלען טוים ; טויטען [הויפּטזעכליך דורך א שאס]; זינקען [צו א נידריגערער מדרגה]; זיך ארונטערלאזען ; אוועקווארפען ; לאזען זינקען אדער פאלען ; זיך ענדיגען, אויפהערען ; אויפגעבען ; אבברעכען [א געשפרעך, בעקאנטשאפט, פערבינדונגען א. ד. ג.]; געבערען [וועגען חיות]; זיך ארויסכאפען [מיט א ווארט אדער פראזע]; א טראפען ; אביסעל [וועגען פליסיגקייטען]; עטוואס וואס היינגט אראב אדער פאלט ; עטוואס מיט וואס מען לאזט ארונטער זאכען ; אין טעאטער — א פארהאנג, וואס ווערט אראבגעלאזט, ווען מען דארף אין דעמזעלבען אקט ענדערען די סצענע [די פארשטעלונג געהט דערביי און].

drop a hint (דראפ ע הינט) געבען אנצוהערען, געבען א וואונק.

drop a line (דראפ ע לאין) שרייבען א פאר צייליען.

drop an'chor (דראפ ענ'-קאר) פעראנקערען א שיף.

drop asleep' (דראפ ע-סליעפ') איינשלאפען.

drop astern' (דראפ ע-סטוירן') געהן צוריק [וועגען שיפען]; פארביילאזען אן אנדער שיף.

drop away' (דראפ ע-הוויי') זיך שיידען, פערשווינדען.

drop'-bar *n.* (דראפ'-באר) אין דרוקעריי — א וואל וואס רעגולירט די בעוועגונג פון דעם פאפּיער אויף דער דרוק־מאשין.

drop'-bot'tom *n.* (דראפ'-באט'-אם) דער אונטערשטער דעק פון א וואגען אדער וואגאן וואס עפענט זיך אראב־צו.

drop by drop (דראפ באי דראפ) טראפענווייז, לאנגזאם, שטופענווייז.

drop'-curls *n.* (דראפ'-קירלז) לאקען, וואס היינגען אראב ביי די שלייפען.

drop'-cur'tain *n.* (דראפ'-קויר'-טען) דער טעאטער פארהאנג, וואס לאזט זיך ארונטער אין מיטען דעם אקט, ווען מען דארף ענדערען די סצענע [די פארשטעלונג געהט דערביי און].

drop down (דראפ דאון) פאלען ; פאלען טויט ; פאהרען אויף'ן טייך מיט'ן שטראם.

drop'-down *a.* (דראפ'-דאון) מוטלאז, נידערגעשלאגען.

drop'-drill *n.* (דראפ'-דריל) אן ערד־ארבייט־מאשין, וואס צוואווארפט איבער'ן פעלד אין איין און דערזעלבער צייט אי די זאמען אי דעם בעמיסטיגונגס־שטאף.

drop'-dry *a.* (דראפ'-דראי) וואסער־דיכט [וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער].

drop forth (דראפ פאורטה) ארויסברייגען, פראדוצירען.

drop from the clouds (דראפ פראם טהי קלאודז) אראבפאלען ווי פון הימעל [קומען אונערווארטעט].

drop'-glass *n.* (דראפ'-גלעס) א שפריצער, מיט וועלכען מען לאזט אריין טראפען אין די אויגען.

drop in (דראפ אין) אריינגיסען טראפען אדער טראפענווייז ; ארייינפאלען, קומען אונערווארטעט אדער צופעליגערווייזע.

drop in'to the port (דראפ אינ'-טו טהי פאורט) אריינקומען אין האפען [וועגען א שיף].

drop'let *n.* (דראפ'-לעט) א טראפענדעל.

drop'-let'ter *n.* (דראפ'-לעט'-ער) א שטאדט־בריעף ; א בריעף, וואס ווערט צוגעשטעלט פון דערזעלבער פאסט־סטאנציע, וואו מען גיט איהם אריין.

drop'-light *n.* (דראפ'-לאיט) א טיש־לאמפ [פון גאז אדער עלעקטריציטעט].

drop of com'fort (דראפ אוו קאמ'-פארט) א גלעזעל משקה.

drop off (דראפ אף) זיך שיידען, פערשווינדען ; פלוצלונג איינשלאפען.

drop out (דראפ אוט) זיך צוריקציהען, ארויסטרעטען, אונבעמערקט פערשווינדען.

drop'per *n.* (דראפ'-ער) א שפריצער ; אזא שנייד־מאשין פאר תבואות.

drop'ping *n.* (דראפ'-אינג) דאס טריפען ; דאס פאלען ; עטוואס וואס פאלט אדער טריפט ; מיסט, צאה [הויפּטזעכליך פון פויגעל].

drop'-roll'er *n.* (דראפ'-ראול'-ער) אין דרוקעריי — א וואל, וואס רעגולירט די בעוועגונג פון דעם פאפיער אדער דעם צופלוס פון טינט אויף דער דרוק־מאשין.

drops *n.* (דראפס) טראפענס [אלס הייל מיטעל]; אויעררינגלעך ; גלעזערנע קריסטאלכלעך אויף היינגלייכטער; צוקערקעס.

drop'-scene *n.* (דראפ'-סין) ז. *drop-curtain*

drop'-shut'ter *n.* (דראפ'-שאט'-ער) א פארריכטונג אין א פאטאגראפישען אפּאראט שנעל צו פערדעקען די עפענונג, דורך וועלכער דאס ליכט ווירקט אויף דער פאטאגראפישער פלאטע.

drop'sical *a.* (דראפ'-סי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז גענייגט צו וואסער־זוכט ; וואס ליידט פון וואסערזוכט [אזא קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop'sicalness *n.* (דראפ'-סי-קעל-נעס) דאס קראנק זיין אויף וואסערזוכט [א קראנקהייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop'sied *a.* (דראפ'-סיד) קראנק אויף וואסערזוכט ; געשוואלען ; ענטצינדעט. ז. *dropsy*

drop'sy *n.* (דראפ'-סי) די וואסערזוכט [א קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפער].

drop'-ta'ble *n.* (דראפ'-טייבל) א מאשין, מיט וועלכער מען לאזט ארונטער משאות ; א מאשין, מיט וועלכער מען נעהמט אראב די רעדער פון א לאקאמאטיוו.

drop the cur'tain (דראפ טהי קויר'-טען) אראבלאזען דעם פארהאנג [אין טעאטער]; א סוף מאכען.

drop'-the-hand'kerchief *n.* (דראפ'-טהי-הענ'-קויר-טשיף) א קינדער־שפיעל, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס איינער פון די שפיעלענדע געהט ארום דעם קרייז פון די שפיעלענדע, ווארפט איינעם אונטער זיין טיכעל און סטארעט זיך ארייינצוכאפען זיך אין דעם רינג איידער יענער בעמערקט דאס טיכעל און לאזט זיך איהם נאכלויפען [אפטמאל לויפען ביידע ארום דעם רינג און יעדער סטארעט זיך פריהער צו קומען צום פלאץ און איהם פערכאפען].

drop through (דראפ טהרו) פערזינקען אין פערגעסענהייט.

drosch'ka *n.* (דראש'-קע) א דראשקע, א לייכטער רוסישער וואגעל.

drosh'ky *n.* (דראש'-קי) ז. *droschka*

dros'ky *n.* (דראס'-קי) ז. *droschka*

drosom'eter *n.* (דרא-סאמ'-ע-טער) א טהוי־מעסטער [אן אינסטרומענט צום בעשטימען וויפיעל טהוי עס געפינט זיך אויף א בעטהויטער זאך].

dross *n. and v.* (דראס) שוים ; אבגעשטאנענעס [אין פליסיגקייטען]; פסולת ; אבשוימען, אבטיילען די פסולת.

dross'iness *n.* (דראס'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט פסולת ; דאס זיין אונריין.

dross'less *a.* (דראס'-לעס) אהן פסולת, ריין.

dross'y *a.* (דראס'-אי) שוימיג ; פסולת־דיג ; אונריין.

drought *n.* (דראוט) טרוקענעס וועטער ; טרוקענקייט ; דארשט ; מאנגעל.

drough'tiness *n.* (דראו'-טי-נעס) טרוקענקייט, אויסדארונג, דארשטיגקייט.

drough'ty *a.* (דראו'-טי) טרוקען, דארשטיג.

drove *n. and v.* (דראוו) א הערדע, א סטאדע [אין בעוועגונג]; א מחנה, א צונויפלויף ; א וועג, אויף וועלכען עס געהן סטאדעס ; א קליינער וואסער־קאנאל, וואס ווערט בענוצט ביי קינסטליכער בעוואסערונג פון פעלדער ; א דלאט ; ארומשלאגען מיט א דלאט [וועגען שטיינער]; געטריבען, געיאגט. ז. *drive*

dro'ver *n.* (דראו'-ווער) א פיה־טרייבער, א פיה־הענדלער.

dro'ving *n.* (דראו'-ווינג) דער פיה־האנדעל, דאס האקען שטיינער.

drown *v.* (דראון) דערטרינקען, דערטרונקען ווערען, פערזינקען ; פערפלייצען ; פערניכטען.

drown care in drink (דראון קעהר אין דרינק) פערטרינקען [פער'שכור'ען] די צרות.

drowned in debts (דראונד אין דעטס) פערטרונקען אין חובות.

drow'ner *n.* (דראו'-נער) איינער אדער עטוואס וואס דערטרינקט אדער פערניכטעט.

drow'ning *n.* (דראו'-נינג) דאס דערטרינקען ; דאס דערטרונקען ווערען.

drown out (דראון אוט) ארויסשווייינקען, צווינגען ארויסצוקומען, ארויסטרייבען דורך פערפלייצונג.

drown the mill'er (דראון טהי מיל'-ער) צופיעל וואסער גיסען אין דעם גראג.

drowse *v. and n.* (דראוז) זיין שלעפריג, דרעמלען ; זיין אדער אויסזעהן טעמפ, מאט אדער שווער ; שלעפעריגקייט ; א דרעמלענדער צושטאנד.

drowsed *a.* (דראוזד) שלעפריג, שווער, מאט, טעמפּ.

drow'sihead *n.* (דראו'-זי-העד) שלעפריגקייט.

drow'sily *adv.* (דראו'-זי-לי) מיט פערשלאפענקייט ; מיט שווערקייט ; אויף א טעמפען אדער פוילען שטייגער.

drow'siness *n.* (דראו'-זי-נעס) שלעפריגקייט, פוילקייט.

drow'sy *a.* (דראו'-זי) שלעפריג, וואס שלעפערט איין ; טעמפ.

drow'syhead *n.* (דראו'-זי-העד) ז. *drowsihead*

drow'sy-head'ed *a.* (דראו'-זי-העד'-עד) שלעפריג, פויל.

drub *v. and n.* (דראב) שלאגען [הויפטזעכליך מיט א שטעקען]; א קלאפ [מיט א שטעקען].

drub'ber *n.* (דראב'-ער) א שלעגער.

drub'bing *n.* (דראב'-אינג) דאס אנשלאגען, דאס דורכקלאפען די ביינער.

drudge *v. and n.* (דראדזש) טהאן גראבע, מיאוס'ע, שווערע אדער לאנגווייליגע ארבייט; ארבייטען שווער און אהן אינטערעס; אן ארבייטער [הויפטזעכליך אזעלכער וואס ארבייט אלס שקלאף אדער וואס ארבייט ביי אן ארבייט, וואס אינטערעסירט איהם ניט]; איינער וואס ארבייט אהן אינטערעס; א נעץ; ניט דיסטילירטער בראנפען.

drudge'-horse *n.* (דראדזש'-האהרס) אן ארבייטס=פערד.

drudg'er *n.* (דראדזש'-ער) אן ארבייטער, וואס ארבייט אלס שקלאף אדער ביי א שווערע, אונאנגענעהמער אדער לאנגווייליגער ארבייט; איינער וואס ארבייט אהן אינטערעס; א שטרייער [א פושקעלע מיט א געלעכערטען דעקעל]; א צוקערקעסקעסטעלע.

drudg'ery *n.* (דראדזש'-ער-אי) שווערע, אונאנגענעהמע, לאנגווייליגע, מיאוס'ע אדער שקלאפישע ארבייט.

drudg'ical *a.* (דראדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גראבער, מיאוס'ער, שווערער, לאנגווייליגער אדער אונאנגענעהמער ארבייט; וואס איז שייך צו איינעם, וואס איז בעשעפטיגט ביי אזא ארבייט.

drudg'ingly *adv.* (דראדזש'-אינג-לי) מיט מיה, מיט שווערער ארבייט.

drudg'ism *n.* (דראדזש'-איזם) ז. *drudgery*.

drug *n. and v.* (דראג) אפטייקערוואארע; הייל=ארטיקלען; כעמישע פראדוקטען; בעטויבענדע אדער גיפטיגע שטאפען; א זאך, וואס האט מעהר קיין ווערטה ניט [איבערהויפט אזא, וואס מען קען ניט פערקויפען צוליעב איבער=פראדוקציאן]; אויסמישען מיט בעטויבענדע אדער גיפטיגע שטאפען [געטרענקע]; איינגעבען צופיעל מעדיצין [רפואות]; געבען נארקאטישע מיטלען אדער גיפט; בעטויבען; אבטויטען די עמפפינדליכקייט; ארויסרופען א ווידערווילען.

drug'ger *n.* (דראג'-ער) א דאקטאר, וואס פערשרייבט צופיעל הייל=מיטלען.

drug'gery *n.* (דראג'-ער-אי) אן אפטייק [אין א הומאריסטישען זין]; רפואות.

drug'get *n.* (דראג'-עט) דראגעט [א מין גראבע, וואלענע צייג, אזא מין גראבער, וואלענער טעפיך]; אזא זארט געשטרייפטער וואלען אדער באוועל=שטאף פאר פרויען=קליידער.

drug'gist *n.* (דראג'-איסט) איינער וואס האנדעלט מיט אפטייקער=וואארע; אן אפטייקער.

dru'id *n.* (דרוה'-איד) א דרואיד, א פארצייטיגער גלח ביי די אלטע קעלטען אין פראנקרייך, ענגלאנד און אירלאנד [די דרואידען זיינען געווען אי די רעליגיאנס=לעהרער אי די מאראל=היטער אי די ריכטער. זיי האבען זיך אויך בעשעפטיגט מיט כשוף=מאכעריי. זייערע רעליגיעזע צערעמאניעס פלעגען פארקומען אין דעמבען=וועלדלעך. דער דעמב איז געווען ביי זיי הייליג. עס ווערט זאגאר בעהויפטעט, אז דער דעמב איז ביי זיי געווען די פערקערפערונג פון דער העכסטער געטליכער מאכט].

dru'idess *n.* (דרוה'-איד-עס) א פארצייטיגע בריטישע אדער קעלטישע גלח'טע; א כשוף=מאכערין.

druid'ic *a.* (דרוה-איד'-איק) וואס איז שייך צו די דרואידען. ז. *druid*.

druid'ical *a.* (דרוה-איד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די דרואידען. ז. *druid*.

druid'ical bead (דרוה-איד'-אי-קעל ביעד) דער שלאנגען=שטיין [אזא קיילעכדיגער שטיין, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער קען היילען פון א שלאנגען=ביס]. ז. *adder-gem*.

druid'ical cir'cles (דרוה-איד'-אי-קעל סוירקלז) קרייזען געבילדעט פון גרויסע שטיינער, אין וועלכע, ווי מען דענקט, די פארצייטיגע דרואידען [א גלחים=קאסטע אין ענגלאנד און פראנקרייך] פלעגען אבהאלטען זייערע רעליגיעזע צערעמאניעס און וועלכע מען קען נאך ביז איצט זעהן אין איניגע געגענדען אין ענגלאנד.

dru'idish *a.* (דרוה'-איד-איש) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו די דרואידען. ז. *druid*.

dru'idism *n.* (דרוה'-איד-איזם) די רעליגיאן פון דער פארצייטיגער קעלטישער דרואידען=קאסטע. ז. *druid*.

dru'id's foot (דרוה'-אידז פוט) א קמיע אין דער פארם פון א פינף=קאנטיגער פיגור [ווערט געברויכט אין איניגע טיילען פון אייראפא. ווי עס ווערט בעהויפטעט, שטאמט די קמיע פון די דרואידען]. ז. *druid*.

drum *n. and v.* (דראם) א פויק; עטוואס וואס איז עהנליך אין אויסזעהן צו א פויק; א כלי וואס איז עהנליך צו א פויק אדער דאס וואס געפינט זיך אין אזא כלי; דער טימפאנום [די אויער=פויק, די מיטעלסטע טייל פון אויער]; א קאמפאניע סאלדאטען וואס מארשירט אונטער די קלאנגען פון א פויק; א פערזאמלונג פון געסט; דער פייקלער=פיש [אזא מין פיש, וואס גיבען ארויס קלאנגען ווי מען וואלט געפויקט מיט די פינגער אין עפעס]; א בערגעל; א רייה בערגלעך; פויקען; קלאפען [ווי דאס הארץ, דער פולס]; צונויפפויקען, צונויפרופען; צונויפרופען רעקרוטען; פערזאמלען; ארייןקריגען קונדען; ארויסטרייבען מיט עפענטליכער שאנדע [פון מיליטער].

drum'-call *n.* (דראמ'-קאהל) א פויק=סיגנאל [אין מיליטער].

drum'fish *n.* (דראמ'-פיש) א פייקלער=פיש [אזא פיש וואס גיט ארויס אזעלכע קלאנגען ווי מען וואלט געפויקט מיט די פינגער איבער עפעס].

drum'head *n.* (דראמ'-העד) די פעל פון דער פויק; די אויער=פויק; אזא קרויט וואס זעהט אויס ווי א פייקעל.

drum'head court mar'tial (דראמ'-העד קאורט מאר'-שעל) א מיליטערישעס פעלד=געריכט.

drum'head tri'al (דראמ'-העד טראי'-על) א פראצעס פאר א מיליטערישען פעלד=געריכט.

drum'-ma'jor *n.* (דראמ'-מיי'-דזשאר) דער הויפט פויקער [אין אן ארמעע].

drum'mer *n.* (דראמ'-ער) א פויקער, א פייקלער; א רייזענדער געשעפטס=אגענט.

drum'ming *n.* (דראמ'-אינג) דאס פויקלען; דאס פאנגען פייקלער=פיש.

Drum'mond light (דראמ'-אנד לאיט) ז. *calcium light*.

drum of the ear (דראם אוו טהי איער) דאס פויק=הייטעל אין אויער.

drum'-skin *n.* (דראמ'-סקין) די פעל פון דער פויק.

drum'stick *n.* (דראמ'-סטיק) א פויק=שטעקעלע; א פאלקע פון א געבראטענעם עוף; א שטראנדלויפער [אזא פויגעל מיט לאנגע, דינע פיס, וואס האלט זיך ביי די ברעגעס פון ים].

Drumsticks

drum'sticks *n.* (דראמ'-סטיקס) פויק=שטעקעלעך; פיס; פאלקעס.
Some people prefer the drumsticks of a chicken to any other part.

drunk *a. and n.* (דראנק) בעטרונקען, שכור; דורכגענעצט; א שכור.

drunk'ard *n.* (דראנק'-ארד) א טרינקער, א שכור, א פיאניצע.

drunk as a pi'per (דראנק עז ע פאי'-פער) שכור ווי א חזיר.

drunk'en *a.* (דראנקן) בעטרונקען, שכור; וואס איז איבערגעגעבען צו שכרות; וואס איז געטהאן געווארען אין א צושטאנד פון שכרות; וואס וואקעלט זיך ווי א שכור.

drunk'enness *n.* (דראנק'נ-נעס) בעטרונקענהייט, שכרות.

drupa'ceous *a.* (דרוה-פיי'-שיאס) וואס טראגט פרוכט מיטביינדלעך; וואס געהערט צו פרוכט מיט ביינדלעך [ווי קארשען].

drupe *n.* (דרוהפ) א פרוכט מיט א ביינדעל [ווי א קארש אדער א פלוים].

dru'pel *n.* (דרוה'-פעל) א קליינע פרוכט מיט פיעלע ביינדלעך [ווי א שווארצע יאגדע].

drupe'let *n.* (דרוהפ'-לעט) ז. *drupel*.

druse *n.* (דרוהז) א שפאלט אין א פעלזענשטיין, וואס איז אויסגעלעגט מיט קריסטאלען.

Druse *n.* (דרוהז) א דרוזיער, איינער פוי די דרוזען [א פאלק פון מוסולמאנישען גלויבען אין סיריען].

drux'ey *a.* (דראק'-סי) האלב צופוילט [וועגען בוימער און האלץ].

dru'xy *a.* (דראק'-סי) ז. *druxey*.

dry *a., n. and v.* (דראי) טרוקען, אהן וואסער אדער פייכטקייט; וואס גיט קיין מילך ניט [וועגען א קוה]; דארשטיג; ניט אינטערעסאנט; קאלט, אהן העפליכקייט; סארקאסטיש, אבלאכענד; אין מאלעריי — אהן קאליר, אהן הארמאניע; אין סקולפטור — גראב, אהן איידעלקייט אין דער פארמע; אהן זיסקייט און גערוך [וועגען ווינען]; וואס פאדערט ניט צו דערלאזען אין געוויסע טעג דעם פערקויף פון שארפע משקאות [ווי בראנפען, ביער א. ד. ג.]; אן ארט וואו מען טרינקט פערשיעדענע זאכען; א מיטגליעד פון דער פארטיי אין אמעריקא, וועלכע פאדערט דאס פערבאטען צו פערקויפען שארפע משקאות; א שפאלט אין א שטיין, וואס מאכט איהם שוואך אונטערצוהאלטען א געביידע; טריקענען; ארויסנעהמען פון עפעס דאס וואסער אדער די פייכטקייט; אויסגעטריקענט ווערען; פערוועלקט ווערען.

dry'ad *n.* (דראי'-עד) — אין מיטאלאגיע די דריאדע אדער וואלד=נימפע [א געטין וואס געפינט זיך אין א בוים און געוועלטיגט איבער'ן וואלד]; דער ווינטערשלאפער [א מין קליין חיה'לע וואס שלאפט דעם גאנצען ווינטער].

dry'-as-dust' *n. and a.* (דראי'-עס-דאסט') זעהר טרוקען, פראזאאיש, ניט

אינטערעסאנט; א טרוקענער, הארטער, פראזאאישער מענש; א פעדאנט.

dry'-boned *a.* (דראי׳-באונד) מאגער.

dry'-boots *n.* (דראי׳-בוהטס) א טרוקע־נער מענש, אהן וויץ.

dry'-cups *n.* (דראי׳-קאפס) טרוקענע באנקעס.

dry'-dock *n.* (דראי׳-דאק) אן ארט צום בויען אדער פעררירכטען שיפען, אזוי גע־מאכט, אז מען קען ארויסלאזען פון דאר־טען דאס וואסער ביז מען פעררירכטעט די שיף.

Dry-dock

dry'er *n.* (דראי׳-ער) *drier* .ז

dry'-eyed *a.* (דראי׳-איד) אהן טרערע־רען.

dry'-fish *n.* (דראי׳-פיש) א געדויכער־טער און געזאלצענער פיש; א טרוקענער פיש; א טרוקענער, לאנגווייליגער מענש.

dry'foot *adv.* (דראי׳-פוט) מיט טרוקע־נע פיס; אויף דער יבשה; ווי א הונד וואס שפירט נאך די טריט.

dry'-goods *n.* (דראי׳-גודז) גאלאנטעריי־וואארען, קורץ־וואארען.

dry'-house *n.* (דראי׳-האוס) *drying-house* .ז

dry'ing *a.* (דראי׳-אינג) וואס טריקענט; וואס קען שנעל טרוקען ווערען.

dry'ing-house *n.* (דראי׳-אינג-האוס) א הויז אדער צימער וואו זאכען ווערען גע־טריקענט.

dry'ing-machine' *n.* (דראי׳-אינג-מע-שין׳) א מאשין צו טריקענען צייג אדער קליידער.

dry'ing-oil *n.* (דראי׳-אינג-איל) לאק צום טריקענען.

dry'ite *n.* (דראי׳-איט) פעריסטיינערט האלץ.

dry joke (דראי דזשאוק) א טרוקע־נער וויץ, ניט קיין פעפערדיגער וויץ.

dry land (דראי לענד) דאס טריקעניש, די יבשה, דאס טרוקענע לאנד.

dry'ly *adv.* (דראי׳-לי) *drily* .ז

dry'-mea'sure *n.* (דראי׳-מע׳-זשור) א מעסטעל צו מעסטען טרוקענע זאכען.

dry'-meat *n.* (דראי׳-מיעט) געטריקענט אדער געדויכערט פלייש.

dry monsoon' (דראי מאנ-סוהן׳) דער טרוקענער מוסאן־ווינד [וואס בלאזט פון צפון־מזרח זייט, אין דער לענג פון׳ם אזיאטישען ברעג פון דעם פאסיפיק].

dry'-mour'ning *n.* (דראי׳-מאור׳-נינג) א טרוקענער טרויער [ווען מען וויינט ניט].

dry'-mul'ture *n.* (דראי׳-מאל׳-טשור) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — די מיהל־צינז [א סומע פון געלד אדער א מאס תבואה וואס ווערט געצאהלט יעדען יאהר צו א מיהל, ניט קוקענדיג אויף דעם, צי די וועלכע דארפען צאהלען מאלען דארטען זייער תבואה אדער ניט].

dry'ness *n.* (דראי׳-נעס) טרוקענקייט; דארשט.

dry'-nurse *n. and v.* (דראי׳-נורס) אן אם וואס האדעוועט א קינד ניט מיט דער ברוסט; אן אונטערגעארדענטער וואס לערענט זיין עלטסטען; אויסהאדעווען א קינד אהן דער ברוסט; אנציינגען די פפליכטען א העכער־געשטעלטען.

dry'-point *n.* (דראי׳-פאינט) א קריץ־נאדעל וואס ווערט געברויכט פון גראווי־רער פאר גראווירונג אין קופער; די לי־ניע וואס ווערט געמאכט מיט א קריץ־נאדעל.

dry'-rot *n.* (דראי׳-ראט) א מין שוואם וואס וואקסט אויף ביימער, ווען דאס האלץ הויבט אן פוילען; אן אינערליכע פויל־קייט אדער פעררדארבענהייט.

dry'-rub *v.* (דראי׳-ראב) רייניגען דורך א טרוקענע רייבונג, ניט נעצענדיג די זאך.

dry'salter *n.* (דראי׳-סאהל-טער) איי־נער וואס האנדעלט מיט געטריקענטע און געזאלצענע זאכען; אין ענגלאנד — איי־נער וואס האנדעלט מיט פארבען און אנ־דערע כעמישע פראדוקטען.

dry sea'son (דראי סיעזן) טרוקענע צייט [ווען עס געהט קיין רעגען ניט]; ביי פישער — די צייט ווען פיש כאפט זיך זעהר ווייניג.

dry'-shod *a.* (דראי׳-שאד) מיט טרוקע־נע פיס אדער שטיוועל.

dry up (דראי אפ) אויסטריקענען, ארויס־נעהמען די פייכטקייט; אויסדעמפפען; ווערען טרוקען; פערוועלקען; ווערען שטיל, אויפהערען רעדען.

d|s *days' sight* אבקירצונג פון (דייז סאיט) דער טאג, ווען עטוואס איז געשריבען.

The bill is payable at 10 d|s.

D. S. אן אבקירצונג פון די ווער־טער *dal segno* [א צייכען איז מוזיק־נאטען, וועלכער בעווייזט, אז דאס שטיק דארף איבערגע׳חזר׳ט ווערען נאך אמאל ביז א געוויסען פונקט].

D. Sc. אן אבקירצונג פון די ווער־טער *Doctor of Science*, דאקטאר פון נאטור־וויסענשאפט.

D-string *n.* (די׳-סטרינג) די דריטע סטרונע פון א פידעל אדער א גיטארע און די צווייטע סטרונע פון אנדערע שטרייך־אינסטרומענטען.

du'ad *n.* (דיו׳-עד) א פאר; א פעראייני־גונג פון צוויי; א צוויי־צאהל.

du'al *n. and a.* (דיו׳-על) וואס בע־שטעהט פון צוויי; וואס בעצייכענט די צאהל צוויי; וואס דריקט אויס א צוויי־צאהל; די צאהל צוויי.

du'alin *n.* (דיו׳-ע-לין) דואלין [אזא אויפרייסונגס־שטאף וואס בעשטעהט פון א מישונג פון סאלפעטער, ניטרא־גליצעריז און זעג־שטויב].

du'alism *n.* (דיו׳-ע-ליזם) דואליזם, צווייהייט, צוויי־איינינקייט; די טעאריע אז גייסט און מאטעריע עקזיסטירען אלס זעלבסטשטענדיגע עלעמענטען אונאבהענגיג איינער פון אנדערען; די בעהויפטונג, אז עס עקזיסטירען 2 געטער, א גאט פון גוטס און ליכטיגקייט און א גאט פון שלעכטס און פינסטערניש [ווי דאס גלויבען פון די אלטע פערזיער]; א רעגירונגס־סיס־טעם וואו צוויי לענדער זיינען פעראייניגט דורך איין הויפט, אבער ווערען רעגירט פון זעלבסטשטענדיגע פארלאמענטען און רעגירונגען [ווי עסטרייך־אונגארן].

du'alist *n.* (דיו׳-ע-ליסט) א דואליסט, איינער וואס גלויבט אין דער זעלבסט־שטענדיגער, אונאבהענגיגער עקזיסטענץ פון גייסט און מאטעריע; אן אנהענגער פון דואליזם. ז. *dualism*.

dualis'tic *a.* (דיו-ע-ליס׳-טיק) וואס בעשטעהט פון צוויי; וואס איז שייך צו דואליזם. ז. *dualism*.

dual'ity *n.* (דיו-על׳-אי-טי) צווייהייט; דאס זיין געטיילט אין צוויי.

du'an *n.* (דיו׳-ען) א טייל פון א גע־דיכט אדער פאעמע; א געדיכט, א פאעמע.

dub *n. and v.* (דאב) געבען א טיטול; מאכען פאר א ריטער; שניידען אדער אב־רייבען אום צו מאכען גלאט; מאכען א גערויש ווי דאס שנעלע קלאפען אין א פויק; א קלאפ.

dub'bing *n.* (דאב׳-אינג) דאס מאכען פאר א ריטער; דאס קלאפען; דאס שניי־דען אדער רייבען אום צו מאכען גלאט; אזא לעדער־שמיערעכץ געמאכט פון פעטס.

dub'bing-tool *n.* (דאב׳-אינג-טוהל) א געצייג אבצורייבען א שארפטיגע פלע־כע אום זי גלאט צו מאכען.

dubi'ety *n.* (דיו-באי׳-ע-טי) צווייפעל־האפטיגקייט, אונגעוויסהייט; דאס זיין אין ספק.

dubios'ity *n.* (דיו-בי-אס׳-אי-טי) צוויי־פעלהאפטיגקייט; דאס זיין אין ספק; עט־וואס וואס איז צווייפעלהאפט.

du'bious *a.* (דיו׳-בי-אס) צווייפעלהאפט, אונגעוויס, אונזיכער, אונדייטליך, אונבע־שטימט, אונקלאר.

du'bious debts (דיו׳-בי-אס דעטס) אונזיכערע שולדען.

du'biously *adv.* (דיו׳-בי-אס-לי) צוויי־פעלהאפט; אונזיכער, פראגליך, אונגעוויס.

du'biousness *n.* (דיו׳-בי-אס-נעס) דאס זיין אין ספק; צווייפעלהאפטיגקייט; אונ־בעשטימטהייט, אונגעוויסהייט.

du'bitable *a.* (דיו׳-בי-טעבל) וואס דער־וועקט א ספק, וואס איז צום צווייפלען; צווייפעלהאפט, אונגעוויס.

du'bitably *adv.* (דיו׳-בי-טע-בלי) אויף א מסופק־דיגען אופן; צום צווייפלען.

du'bitatingly *adv.* (דיו׳-בי-טיי-טינג-לי) זייענדיג אין ספק; צווייפלענדיג; ניט וויסענדיג ווי זיך צו ענטשליסען.

dubita'tion *n.* (דיו-בי-טיי׳-שאן) צוויי־פעל; דאס צווייפלען; אונענטשלאסענ־הייט.

du'bitative *a.* (דיו׳-בי-טיי-טיוו) צווייפלענד.

du'bitatively *adv.* (דיו׳-בי-טיי-טיוו-לי) אין ספק; צווייפלענדיג.

dubs *n.* (דאבז) קלינגערס [געלד]; א פאר ווירפלעך.

du'cal *a.* (דיו׳-קעל) וואס איז שייך צו א דוכס אדער הערצאג.

du'cally *adv.* (דיו׳-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון א דוכס אדער הערצאג; מיט א הערצאג [פערבונדען].

duc'at *n.* (דאק׳-עט) א דוקאט [א גאל־דענע מטבע].

ducatoon' *n.* (דאק-ע-טוהן׳) אן אלטע איטאליענישע זילבערנע מטבע [פון אונ־געפעהר דעם ווערטה פון אן אמעריקאנער דאלאר].

duc'ats *n.* (דאק׳-עטס) מזומן, קלינגערס.

duch'ess *n.* (דאטש׳-עס) א דוכסע, א הערצאגין.

duch'y *n.* (דאטש׳-אי) א הערצאגטום [א טעריטאריע וואו עס רעגירט א הער־צאג].

duch'y-court *n.* (דאטש׳-אי-קאורט)

דער געריכטס־הויף פון דעם הערצאגטום לאנקאסטער אין ענגלאנד.

duck *n. and v.* (דאק) אן ענטעל, א קאטשקע; א טייערע, א געליעבטע; א פערנייגונג מיט'ן קאפ; זעגעל־טוך; זיך אונטערטונקען אין וואסער; א בויג טהאן דעם קאפ; זיך אונטערגעבען; זיך בויגען פאר אימעצען.

duck'bill *n.* (דאק'־ביל) דער ענטעל־שנאבעל [אזא חיה אין אויסטראליען וואס האט א שנאבעל ענליך צו אן ענטעל'שען]; עטוואס וואס איז ענליך צו א שנאבעל פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'-billed *a.* (דאק'־בילד) וואס האט א שנאבעל ווי פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'er *n.* (דאק'־ער) א טויכער, איינער וואס טונקט זיך אונטער אין וואסער; א קריכער, אן אונטערלעקער; א פויגעל וואס טונקט זיך אונטער אין וואסער.

duck'-hawk *n.* (דאק'־האהק) דער זומפּ־פאלק [אזא גרויסער שטארקער רויב־פויגעל וואס פליהט ארום ביי וואסער־זומפּען און פאלט אן אויף די קאטשקעס וואס געפינען זיך דארטען].

duck'ing *n.* (דאק'־אינג) דאס טויכען, דאס אונטערטונקען זיך אין וואסער; דאס שיסען אדער די יאגד אויף ווילדע ענטלעך [קאטשקעס].

duck'ing-gun *n.* (דאק'־אינג־גאן) א ביקס מיט וועלכער מען שיסט פויגלען.

duck'ing-sink *n.* (דאק'־אינג־סינק) א שיפעל אויף וועלכען מען פאהרט אויף יאגד אויף ווילדע ענטלעך [קאטשקעס] אדער אנדערע וואסער־פויגלען.

duck'ing-stool *n.* (דאק'־אינג־סטוהל) אזא שטוהל וועלכער איז בענוצט געווארען צו בעשטראפען ווייבער ארורות דורך אונטערטונקען זיי אין וואסער.

Ducking-stool

duck'-legged *a.* (דאק'־לעגד) קורץ־פיסיג [ווי א קאטשקע].

duck'ling *n.* (דאק'־לינג) א יונג ענטעלע [א קאטשקעלע].

duck'-meat *n.* (דאק'־מיעט) די וואסער־לינזע [אזא גראז וואס וואקסט אין וואסער־זומפען און ווערט זעהר גערן געגעסען פון ענטלעך].

duck'-mole *n.* (דאק'־מאול) דער ענטעל־שנאבעל. ז. *duckbill*

duck on rock (דאק אן ראק) אזא שפיעל, וואו איין שפיעלער לעגט ארויף אויף א גרויסען שטיין א קלענערען, וועלכען די איבריגע שפיעלער דארפען לויפען אראבוואורפען און זיך ניט לאזען כאפען פון דעם, וואס האט דעם שטיין ארויפגעלעגט.

ducks *n.* (דאקס) דיקע, ווייסע לייווענטענע הויזען.

duck's'-foot *n.* (דאקס'־פוט) א מין פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען ענליך צו די פיסלעך פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'-shot *n.* (דאק'־שאט) גרויסע שראט צום שיסען ווילדע ענטלעך [קאטשקעס].

duck's'-meat *n.* (דאקס'־מיעט) ז. *duck-meat*

duck'weed *n.* (דאק'־הוויעד) ז. *duck-meat*

duck'-weight *n.* (דאק'־הוויט) אן ענטעל [קאטשקע] אויסגעמאכט פון שטיין, וועלכע פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין אשור און בבל אלס א געוויכט.

duct *n.* (דאקט) א קאנאל [בעזאנדערס אין דעם קערפער פון א בעשעפעניש].

duc'tile *a.* (דאק'־טיל) בייגזאם; וואס ציהט זיך; וואס קען אויסגעצויגען ווערען.

duc'tilely *adv.* (דאק'־טיל־לי) אויף א בייגזאמען אדער ציהעדיגען אופן.

duc'tileness *n.* (דאק'־טיל־נעס) ציהעדיגקייט, בייגזאמקייט.

ductilim'eter *n.* (דאק־טי־לימ'־ע־טער) אן אינסטרומענט וואס צייגט אן אויף וויפיעל א מעטאל ציהט זיך אויס.

ductil'ity *n.* (דאק־טיל'־אי־טי) די אייגענשאפט פון מעטאלען זיך צו ציהען אדער אויסגעצויגען צו ווערען; בייגזאמקייט.

duct'less *a.* (דאקט'־לעס) וואס האט ניט קיין קאנאל.

duc'tor *n.* (דאק'־טאר) די וואלצע אין א דרוק־מאשין וועלכע פערטיילט די דרוק־פארב.

duc'tus *n.* (דאק'־טאס) א קאנאל.

dud *n.* (דאד) אן אלטער מלבוש, אן אלטע שמאטע.

dud'der *v.* (דאד'־ער) טרייסלען זיך [פון קעלט אדער פון שרעק].

dude *n.* (דיוד) א פראנט.

dudeen' *n.* (דיו־דיען') א קורצע ליימע־נע ליולקע.

dudge'on *n.* (דאדזש'־אן) צארן, כעס, רוגזה.

du'dishness *n.* (דיו'־דיש־נעס) דאס זיין א פראנט, פראנטישקייט.

due *n., a. and adv.* (דיו) וואס עס קומט, וואס קען געצאהלט ווערען אלס א חוב; געהעריג, ווי עס פאסט; פינקטליך, בעשטימט; ווי עס איז פערשפּראכען געווארען, ווי מען האט ערווארטעט; צוליעב, א דאנק; דאס וואס עס קומט, א חוב, אן אבליגאציאן; צאהלונג; דאס רעכט אויף עפּעס; דירעקט, פינקטליך [בנוגע צו די פונקטען פון א קאמפּאס].

due'-bill *n.* (דיו'־ביל) א געשריבענע אנערקענונג אז מען איז עפּעס שולדיג; א וועקסעל.

du'el *n. and v.* (דיו'־על) א דועל, א צוויי־קאמפף [א קאמפף פון צוויי פערזאנען מיט גלייכע וואפען, מייסטענס וועגען עהרע־אנגעלעגענהייטען; דועלירען.

du'eling *n.* (דיו'־על־אינג) דאס דועלירען, דאס שלאגען זיך אויף א דועל.

du'elist *n.* (דיו'־על־איסט) א דועליסט, איינער וואס שלאגט זיך אויף א דועל.

du'elling *n.* (דיו'־על־אינג) ז. *dueling*

du'ellist *n.* (דיו'־על־איסט) ז. *duelist*

duel'lo *n.* (דיו־על'־או) א דועל; די קונסט פון דועלירען; די געזעצען אדער כללים פון דועלען.

duen'na *n.* (דיו־ען'־א) די ערשטע הויף־דאמע פון דער שפּאנישער קעניגין; אן עלטערע דאמע וואס פערנעהמט דעם ארט האלב פון א גובערנאנטין און האלב פון א געזעלשאפטס־לייטערין [קאמפּאניאנקע]; אן עלטערע דאמע אלס גובערנאנטין אדער אויפזעהערין.

due propor'tion (דיו פרא־פאור'־שאן) א ריכטיגע פערהעלטניס; סימעטריש.

dues *n.* (דיוז) שולדען; צינזען, שטייערען; צאהלונגען; אבצאהלונגען; פפליכטען.

duet' *n.* (דיו־עט') א דועט, א מוזיק־שטיק פאר צוויי שטימען אדער צוויי אינסטרומענטען.

duetti'no *n.* (דו־עט־טי'־נא) א קורצער דועט. ז. *duet*

duet'to *n.* (דו־עט'־טא) ז. *duet*

du'e vol'te (דו'־ע וואול'־טע) צוויי מאל [אן אויסדרוק אין מוזיקאלישע קאמפּאזיציעס].

duff *n. and v.* (דאף) אזא הארטער מעהל־פודינג געקאכט אין א זעקעל, געגעסען מייסטענס פון מאטראזען אויף שיפען; בוימער־אבפאל [בלעטער, צווייגען א. ד. ג.]; גוטע קויהלען; האנדלען בעטריגעריש.

duf'fel *n.* (דאפל) אזא דיקער הארינגער וואלען־שטאף; באגאזש, אויסשטאטונג.

duf'fer *n.* (דאפ'־ער) א הויזירער [פעדלער], בעזאנדערס וועלכער האנדעלט מיט פרויען־קליידער; א הויזירער וואס האנדעלט מיט כלומר'שט ארייגעשמוגעלטע זאכען כדי מען זאל מיינען אז מען קויפט ביי איהם מציאות; א דומער יונג, א שוטה.

duf'fing *n. and a.* (דאפ'־אינג) א קינסטליכע פליעג וואס ווערט אנגעטשעפּעט אן א ווענטקע ביים כאפען פיש; פאלש, נאכגעמאכט, ניט עכט; דום, נאריש.

duf'fing coin (דאפ'־אינג קאין) א פאלשע מטבע.

duf'fle *n.* (דאפל) ז. *duffel*

dug *n.* (דאג) א ציצקע, א ברוסט פון א פרוי; דער אייטער פון א קוה.

dug (דאג) ז. *dig* געגראבען.

du'gong *n.* (דיו'־גאנג) א דיוגאנג [אזא גרויסע ים־חיה פון דעם מין זויג־טהיערע, וואס געפינט זיך אין דעם אינדישען אקעאן און איז ביי 8 פוס לאנג. דאס פלייש פון דיעזער חיה איז עסבאר; אויסערדעם ווערט געברויכט אין דער פּראדוקציאן איהר פעל, איהרע צייהנער און אויל].

Dugong

dug'out *n.* (דאג'־אוט) א שיף געמאכט פון אן אויסגעהוילטען קלאץ; א זעמ־ליאנקע אדער ערד־שטיבעל.

dug'-way *n.* (דאג'־הוויי) א דורכגע־שניטענער וועג [אין בערג].

duke *n.* (דיוק) א הערצאג, א דוכס.

duke'dom *n.* (דיוק'־דאם) א הערצאג־טום [דאס לאנד וואס געהערט צו אדער ווערט רעגיערט פון א הערצאג אדער דוכס]; דער טיטעל אדער ווירדע פון א הערצאג אדער דוכס.

dul'cet *a.* (דאל'־סעט) זיס; זיס־קלינגענד; מעלאדיש, הארמאניש; אנגענעהם.

dulcifica'tion *n.* (דאל־סי־פי־קיי'־שאן) דאס מאכען זיס; דאס אוועקנעהמען די געזאלצענקייט, ביטערקייט א. ד. ג.

dul'cify *v.* (דאל'־סי־פאי) זיס מאכען; מאכען אנגענעהם.

dul'cimer *n.* (דאל'־סי־מער) א לירע, א ציטרע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט].

dulcin'ea *n.* (דאל־סינ'־אי־ע) דולצינעא,

א געליעבטע [שטאמט פון דעם נאמען פון דאָן קיכאָט'ס געליעבטער].

Dul'cinist *n.* (דאַל'-סי-ניסט) א דולי־ציניסט, איינער פון דער קריסטליכער סעקטע דולציניסטען [פון 14טען יאהר־הונדערט], וועלכע האבען ניט אנערקענט דעם פאפסט און קיינע רעליגיעזע און וועלטליכע געזעצען און צערעמאָניעס. זיי זיינען געווען געגען פריוואט־אייגענטום, געגען הייראט, טויט־שטראף א. ד. ג.

du'ledge *n.* (דיו'-לעדזש) א הילצערנער באלק צו פאראייניגען די זעקס רייפען, וועלכע בילדען אוים די ראד פון א האר־מאט־וואגען.

duli'a *n.* (דיו-לאַי'-א) די פערעהרונג פון מלאכים און היילינע [אין דער קא־טוילישער קירך].

dull *a. and v.* (דאַל) טעמפ, דום, נאריש, אונגעלומפערט; מיט א שוואכען פער־שטאנד; שווער, לאנגווייליג, לאנגזאם, שלעפעריג, אהן לעבעדיגקייט; אומעדיג, טרויעריג, מעלאנכאליש, נידערגעשלאגען, כמורנע, מאט, טונקעל; מיט א פערשטיק־טען קול, אונווירקזאם, שוואך; אונדייט־ליך; מיט א שלעכטען געהער; מאכען טעמפ, אבשוואכען [די ראיה]; פערמא־טערען, מאכען נידערגעשלאגען; טונקעל מאכען; זיין לאנגווייליג; אנווארפען אן אומעט, מאכען טרויעריג; ווערען טעמפ; זיין נאריש.

dull'ard *n. and a.* (דאַל'-ארד) א שוטה; נאריש.

dull away' the time (דאַל ע-הוויי' טהי טאים) פער'בטל'ען צייט, פטר'ען צייט אויף נארנישט.

dull'-brained *a.* (דאַל'-ברעינד) דום, מיט א שוואכען קאפ.

dull'-browed *a.* (דאַל'-בראַוד) מרה־שחורה'דיג, אנגעכמורעט, מיט א כמורנעם, פינסטערען אויסזעהן אדער קוק.

dull'er *n.* (דאַל'-ער) איינער וואס מאכט טונקעל, מרה־שחורה'דיג, אומעטיג אדער טעמפ.

dull'-eyed *a.* (דאַל'-איד) מיט טונקעלע אויגען; מיט א טרויעריגען בליק.

dull'head *n.* (דאַל'-העד) א דומקאפ, א שוטה.

dull'ish *a.* (דאַל'-איש) תמ'עוואטע, נא־ריש.

dull mu'sic (דאַל מיו'-זיק) לאנגוויי־ליגע מוזיק; לאנגווייליגקייט.

dull'ness *n.* (דאַל'-נעס) נארישקייט, דאס זיין א שוטה.

dull of apprehen'sion (דאַל אוו עפ-רי-העני'-שאַן) מיט א שווערער השגה.

dull of hear'ing (דאַל אוו היער'-אינג) וואס הערט שווער, מיט א שווערען חוש השמיעה.

dull of sight (דאַל אוו סאַיט) שוואכ־זיכטיג.

dull sea'son (דאַל סיזאָן) א שלעכטער סעזאָן, די צייט פון שלעכטען ווערטער.

dull'-wit'ted *a.* (דאַל'-הוויט-עד) שוואכקעפיג; ניט קלוג.

dul'ly *adv.* (דאַל'-אי) מעשה נאר; שטומפיג, אהן גלאנץ, טעמפיג, מאט, אהן ווירקונג, שוואך.

dul'ness *n.* (דאַל'-נעס) ז. *dullness*

dulse *n.* (דאַלס) אזא רויט ים־גראָז [ווערט געברויכט צום עסען אין שאטלאנד און אין אנדערע לענדער].

du'ly *adv.* (דיו'-לי) געהעריג, ווי עס דארף צו זיין; ריכטיג, פינקטליך.
The agreement was duly signed.

Du'ma *n.* (דו'-מא) די דומא, דער רוסי־שער פארלאמענט.

dumb *a. and v.* (דאַם) שוויי־ שטום; שטיל; אוננארמאל, מיט א פעהלער; נאריש, תמ'עוואטע; מאכען שטום; פער־טויבען [א קלאנג].

dumb'-bell *n.* (דאַמ'-בעל) איינער פון די צוויי געוויכטען, וועלכע מען האלט אין די הענד פאר גימנאס־טישע איבונגען [יע־דער פון דיזע געוויכ־טען בעשטעהט פון צוויי קוילען, וועלכע זיינען פעראייניגט מיט א הענטעל].

Dumb-bell

dumbfound' *v.* (דאַמ-פאונד') פערשטו־מען, מאכען איינעם שווייגען; איבעררא־שען מיט עטוואס אונערווארטעטעס; בריינ־גען אין א צומישונג, קאנפוזען.

dumb'ness *n.* (דאַמ'-נעס) שטומקייט, שטילקייט; דאס שווייגען.

dumb'-show *n.* (דאַמ'-שאו) פאנטאמי־נע, דאס שפיעלען אויף דער ביהנע אהן געשפרעך און אהן ווערטער.

dumb'-wai'ter *n.* (דאַמ'-הוויי'-טער) א מין אלמערעל מיט פאליצעס, מיט וועלכען עס ווערען ארונטערגעלאזט און ארויפגע־הויבען פערשיעדענע זאכען אין א הויז פון איין עטאזש צום צווייטען.

dum'dum *n.* (דאַמ'-דאַם) דום־דום קויל [א בלייענע קויל איינגעשלאסען אין א דינעם שטאהלענעם הילז. ווען מען שיסט זי ארויס, ווערט זי אויפגעריסען און ווען זי טרעפט אין קערפער פערשאפט זי גע־פעהרליכע שמערצען].

du'metose *a.* (דיו'-מע-טאָוס) עהנליך צו קוסטעס.

dumfound' *v.* (דאַמ-פאונד') ז. *dumbfound*

dumfoun'ded *a.* (דאַמ-פאונ'-דעד) ווי פון דונער געטראָפען.

dum'miness *n.* (דאַמ'-אי-נעס) נאריש־קייט.

dum'my *n. and a.* (דאַמ'-אי) א שטו־מער; איינער וואס האלט זיך שטיל; אין טעאטער — א מענש וועלכער פיגורירט אויף דער סצענע, אבער רעדט גארנישט; א זאך וועלכע איז נאכגעמאכט אבער שטעלט ניט פאר די ווירקליכקייט [ווי א הילצערנער קעז, א לייםענער עפעל א. ד. ג.]; א מאדעל אדער א פיגור אין א מא־גאזין, אויף וועלכער עס איז אנגעטהאן א קלייד; א מאדעל אדער א פארם פון א זאך וואס דארף געמאכט ווערען [ווי למשל א בוך, וועלכעס בעשטעהט פון ווייסען איינגעבונדענעם פאפיער]; אין מעכאניק — א לאקאמאטיוו, פון וועלכען דער דאמפף געהט ארויס אהן גערויש [ווערט בענוצט אין די שטאדט־באהנען]; דער שטראם וואס־סער פון דער הויפט־קישקע [אויף דער שפראך פון ד' פייער־לעשער]; די פרעס פון די היטעל־מאכער; אין קארטען־שפיעל — איינער פון די שפיעלער, וועלכער נעהמט ניט קיין דירעקטען אנטייל אין דעם קאן [ווען למשל, עס שפיעלען 4 מענשען און דער קאן קען געשפיעלט ווערען נור פון 3, דאן ווערט צו יעדען קאן איינער אויס־געלאזען]; פיקטיוו, פאלש.

du'mose *a.* (דיו'-מאָוס) אין באַטא־ניק — וואס האט די פארם פון א קוסט; בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קוסטעס.

dump *n. and v.* (דאַמפ) אן ארט וואו מען ווארפט מיסט; די כלי, פון וועלכער דאס מיסט ווערט ארויסגעווארפען; דער קלאפ, וועלכער הערט זיך בעת א שווערע זאך פאלט ארונטער; א גראבע שווערע זאך; געלד, "קלינגערס"; א קליינע מטבע אין אויסטראליען; ארויסווארפען מיט איין מאל פון א וואגען דאס וואס ער ענטהאלט; אראבווארפען א שווערע זאך מיט א גע־רויש.

dum'ping-car *n.* (דאַמ'-פינג-קאר) א וואגען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און איבערקעהרען, כדי ארויס־צוווארפען מיט אמאל די משא.

dum'ping-cart *n.* (דאַמ'-פינג-קארט) ז. *dumping-car*

dum'ping-ground *n.* (דאַמ'-פינג-גראונד) אן ארט וואו מיסט ווערט ארויס־געווארפען.

dum'pish *a.* (דאַמ'-פיש) טרויעריג, שווערמוטיג, נידערגעשלאגען, מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

dum'pishness *n.* (דאַמ'-פיש-נעס) טרויעריגקייט, נידערגעשלאגענקייט, שווער־מוטיגקייט; דאס זיין מרה־שחורה'דיג אדער מעלאנכאליש.

dump'ling *n.* (דאַמפ'-לינג) אן עפעל־טארט; א מין פודינג.

dumps *n.* (דאַמפס) טרויעריגקייט, שווער־מוטיגקייט, מעלאנכאליע, מרה־שחורה.
He has met with misfortune and feels he is in the dumps.

dum'py *n. and a.* (דאַמ'-פי) קורץ און דיק; א מין הוהן מיט זעהר קורצע פיס.

dun *n., v. and a.* (דאַן) טונקעל־ברוין, טונקעל, פינסטער; א טונקעל־ברוין פערד; מאכען טונקעל־ברוין; רויכערען און טרי־קענען פלייש אדער פיש אזוי, אז עס זאל ווערען טונקעל־ברוין; געריכערטע און געטריקענטע פיש אדער פלייש מיט א טונ־קעל־ברוינעם קאליר; פאדערען א חוב; צווינגען צו בעצאהלען א חוב; א שטרענ־גער מאהנער; א בעל־חוב וואס לאזט ניט צו־רוה ביז מען בעצאהלט איהם; א בער־געל.

dun'-bee *n.* (דאַנ'-בי) א מין גרויסע פליעג עהנליך צו א ביען.

dunce *n.* (דאַנס) א נאר, א שוטה, אן עם־הארץ.

dunce'dom *n.* (דאַנס'-דאַם) נארען־לאנד, די מלוכה פון נארען.

dun'cery *n.* (דאַנ'-סער-אי) דומהייט, נארישקייט.

dun'cish *a.* (דאַנ'-סיש) דום, נאריש.

dun'cishness *n.* (דאַנ'-סיש-נעס) ז. *duncery*

dun'der *n.* (דאַנ'-דער) דער דונער, געוויטער; אבזעצונג פון איינגעמאכטס, ווארעניעס אדער סיראפ.

dun'derhead *n.* (דאַנ'-דער-העד) א דומקאפ, א נאר.

dun'derpate *n.* (דאַנ'-דער-פייט) ז. *dunderhead*

dun'-di'ver *n.* (דאַנ'-דאַי'-ווער) די "זוי" טויך־ענטעל [א מין ענטעל אדער קאטשקע].

dune *n.* (דיון) א בערגעל אדער א וואל פון אנגעטראטענער זאמד אויף'ן ברעג ים.

dun'fish *n.* (דאַנ'-פיש) א געזאלצענער און געטריקענטער שטאק־פיש. ז. *cod*

dun'-fly *n.* (דאַנ'-פלאַי) ז. *dun-bee*

dung *n. and v.* (דאַנג) מיסט פון א בהמה; מיסטיגונג [פאר פעלדער]; מיס־טיגען.

dung'-ba'sin *n.* (דאַנג'-בייסן) א מיסט־גרוב.

dung'-bee'tle *n.* (דאנג׳-ביטל) א מיסט־זשוק.

Dung-beetle

dung'-cart *n.* (דאנג׳-קארט) א מיסט־וואגן.

dun'geon *n. and v.* (דאנ׳-דזשאן) א געפעננגניס, א פינסטערע טורמע; א טורעם פון א פעסטונג; אריינזעצען אין טורמע.

dung'-fork *n.* (דאנג׳-פארק) א מיסט־גאפעל, א מיסט־ווידלע.

dung'hill *n. and a.* (דאנג׳-היל) א מיסט־בערגעל; א שמוציגע וואהנונג; א פערזאן פון נידריגען שטאנד; געמיין, נידריג.

dung'-hole *n.* (דאנג׳-האול) א מיסט־גרוב.

dung'-pit *n.* (דאנג׳-פיט) ז. *dung-hole*

dung'y *a.* (דאנג׳-אי) קויטיג, שמוציג, געמיין, נידריג.

dung'-yard *n.* (דאנג׳-יארד) א מיסט־הויף.

Dun'ker *n.* (דאנ׳-קער) איינער פון א סעקטע פון דייטש־אמעריקאנישע באפטיס־טען, וועלכע פיהרען זעהר אן איינפאכען לעבענס־ארט. טרעטען ארויס געגען יעדער מלחמה און געריכטס־פראצעסען און האל־טען, אז טויפען קען מען נור א דערוואק־סענעם מענשען און ניט קליינע קינדער.

dun'lin *n.* (דאנ׳-לין) א מין פויגעל מיט א לאנגען שנאבעל [האלט זיך אויף מייס־טענס אויף די ברעגעס פון ים אין איירא־פא און אמעריקא].

Dunlin

dun'ner *n.* (דאנ׳-ער) א בריה אין מאה־נען חובות; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויפקויפען וועקסלען און אויפמאה־נען חובות.

dun'nish *a.* (דאנ׳-איש) ברוינליך, וואס האט א ברוינליכען קאליר.

du'o *n.* (דיו׳-אָ) א דועט. ז. *duet*

duodecen'nial *a.* (דיו-א-די-סענ׳-אי-על) צוועלפיעהריג; וואס ענטהאלט צוועלף יאהר.

duodec'imal *n. and a.* (דיו-א-דעס׳-אי-מעל) רעכענענדיג מיט צוועלפען; די סיסטעם פון רעכענען מיט צוועלפען.

duodec'imally *adv.* (דיו-א-דעס׳-אי-מעל-אי) דורך אדער מיט צוועלפען; רע־כענענדיג מיט צוועלפען.

duodecim'fid *a.* (דיו-א-די-סימ׳-פיד) געטיילט אין צוועלף טיילען.

duodec'imo *n. and a.* (דיו-א-דעס׳-אי-מאו) א בלאט פון א בוך וואס איז $5\frac{1}{8}$ אינטשעס [צאל] ברייט און $7\frac{2}{3}$ אינטשעס לאנג; וואס בעשטעהט פון בוי־גענס וועלכע זיינען געקנייטשט אין בלע־טער פון $5\frac{1}{8}$ אינטשעס ברייט און $7\frac{2}{3}$ לאנג.

duodec'uple *a.* (דיו-א-דעק׳-יופל) צוועלף־פאך; וואס בעשטעהט פון צוועלף.

duoden'ary *a.* (דיו-א-דענ׳-ע-רי) וואס איז שייך צו דער צאהל צוועלף; צוועלף־פאך.

duoden'ary scale (דיו-א-דענ׳-ע-רי סקייל) די צוועלפער רעכנונגס־סיסטעם. ז. *duodenary system*

duoden'ary sys'tem (דיו-א-דענ׳-ע-רי סיס׳-טעם) די צוועלפער רעכנונגס־סיסטעם [די סיסטעם, ביי וועלכער יעדע ציפער, געצעהלט פון רעכטס צו לינקס, פערגרעסערט זיך מיט 12 מאל אנשטאט מיט 10 מאל ווי אין דער געוועהנליכער אריפמעטישער סיסטעם].

duodeni'tis *n.* (דיו-א-די-נאי׳-טיס) אן ענטצינדונג אויף דער צוועלף־פינגער קישקע.

duode'num *n.* (דיו-א-די׳-נאם) די צוועלף־פינגער קישקע [איינע פון די קליי־נע קישקעס וועלכע איז דירעקט פערבונ־דען מיט׳ן מאגען]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

duolit'eral *a.* (דיו-א-ליט׳-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען.

du'ologue *n.* (דיו׳-א-לאג) א דיאלאג, א צוויי־געשפרעך [א געשפרעך וואס ווערט געפיהרט פון צוויי].

duo'mo *n.* (דהוואו׳-מאו) א קאטעדרא־לע, א דאם, א גרויסע קירך.

dupabil'ity *n.* (דיו-פע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען אבגענארט אדער בעטראגען ווערען.

du'pable *a.* (דיו׳-פעבל) וואס מען קען אבנארען, בעטריגען אדער איינריידען.

dupe *n. and v.* (דיופ) איינער וואס לאזט זיך נארען; א נאר; אבנארען, בע־טריגען.

dupeabil'ity *n.* (דיו-פע-ביל׳-אי-טי) ז. *dupability*

du'peable *a.* (דיו׳-פעבל) ז. *dupable*

du'per *n.* (דיו׳-פער) אן אבנארער; א בעטריגער, א שווינדלער.

du'pery *n.* (דיו׳-פער-אי) שווינדעל, בע־טרוג, בעטריגעריי.

du'ple *a. and v.* (דיופל) צווייפאך, דאפעלט; דאפלען.

du'plex *n., a. and v.* (דיו׳-פלעקס) דא־פעלט, צווייפאך; א פערדאפלונג, א פער־צווייפאכונג, איינארדנען דעם טעלעגראף־דראט אזוי, אז מען זאל קענען גלייכציי־טיג שיקען צוויי טעלעגראמען אין געגענ־געזעצטע ריכטונגען; שיקען טעלעגראמען דורך א דאפעל־טעלעגראף.

du'plex tel'egraph (דיו׳-פלעקס טעל׳-ע-גרעף) א דאפעל־טעלעגראף [אזא טע־לעגראף דורך וועלכען מען קען גלייכציי־טיג שיקען צוויי טעלעגראמען אין געגענ־געזעצטע ריכטונגען].

du'plicate *n., a. and v.* (דיו׳-פלי-קייט) געדאפעלט; געמאכט אין צווייען; וואס בעשטעהט פון א פאר; וואס איז שייך צו צוויי ענטשפרעכענדע טיילען; וואס איז עהנליך צום ארגינאל; א דופלי־קאט, א קאפיע; פערדאפלען, מאכען אין צווייען; מאכען א קאפיע פון עפעס; אי־בער׳חזר׳ען אדער זיין איבערגע׳חזר׳ט צוויי מאל.

duplica'tion *n.* (דיו-פלי-קיי׳-שאן) די פערדאפלונג, דאס מאכען אדער איבער־חזר׳ען צוויי מאל איינע און דיזעלבע זאך; אין אריפמעטיק — דאס כפל׳ען א צאהל אויף 2; אין פיזיאלאגיע — דער פראצעס פון פאנאנדערטיילען אין צווייען דורך נאטירליכען וואקסען; אין מוזיק — דאס צוגעבען העכערע אדער נידריגערע אקטאווען אדער ווידערהאלונגען צו די טע־נער פון א מעלאדיע אדער הארמאניע; אין באטאניק — די פאנאנדערטיילונג פון אן ארגאן [בעזאנדערס פון א געשלעכטס־ארגאן] ביי א פלאנצע; דאס אבהאלטען א נאטעס־דיענסט צוויי מאל אין איין טאג פון איינעם און דעמזעלבען גלח.

du'plicative *a.* (דיו׳-פלי-קיי-טיוו) וואס איז שייך צו דאפלונג אדער צו א דופליקאט; אין פיזיאלאגיע — וואס ווערט פאנאנדערגעטיילט אין צווייען דורך נאטירליכען וואקסען.

du'plicature *n.* (דיו׳-פלי-קיי-טשור) א פערדאפלונג; א צוזאמענלעגונג, א פאלד.

duplic'ity *n.* (דיו-פליס׳-אי-טי) די דאפעלטקייט, די פאלשקייט, צוויי־פנים׳דיג־קייט; דאס פעראייניגען אין געריכט פון צוויי אדער מעהרערע אנקלאגען.

durabil'ity *n.* (דיו-רע-ביל׳-אי-טי) דוי־ערהאפטיגקייט, דויער.

du'rable *a.* (דיו׳-רעבל) דויערהאפט, דויערנד.

du'rableness *n.* (דיו׳-רעבל-נעס) ז. *durability*

du'rably *adv.* (דיו׳-רע-בלי) מיט דוי־ערהאפטיגקייט; אויף א דויערנדען שטיי־גער.

du'ral *a.* (דיו׳-רעל) וואס בעשטעהט פון אדער וואס איז שייך צום הייטעל פון דעם געהירן אדער פון דעם רוקען־מארך.

du'ra ma'ter (דיו׳-רא מיי׳-טער) דאס הייטעל פון דעם געהירן און פון דעם רו־קען־מארך.

dura'men *n.* (דיו-ריי׳-מען) דאס הארץ־האלץ אדער דאס מיטעלסטע האלץ פון א בוים.

du'rance *n.* (דיו׳-רענס) ארעסט; דאס זיין איינגעשפארט; דויערהאפטיגקייט, דויער.

dura'tion *n.* (דיו-ריי׳-שאן) דויער [אין צייט].

dur'bar *n.* (דויר׳-באר) אן אודיענץ־זאל ביי אן אינדישען הערשער אדער ביים ענגלישען וויצע־קעניג פון אינדיען; אן אפיציעלע אודיענץ ביי אן אינדישען הערשער אדער ביים אינדישען וויצע־קע־ניג.

du'ress *n.* (דיו׳-רעס) שוועריגקייטען, צרות; אונטערדריקונג, צוואנג; ארעסט, דאס זיין איינגעשפארט; דויערהאפ־טיגקייט, דויער.

du'rian *n.* (דיו׳-רי-ען) אזא בוים [אויף׳ן מאלאאישען האלב־אינזעל און אויף די שכנ׳ישע אינזלען], אויף וועל־כען עס וואקסען גרוי־סע פרוכט, וואס זיי־נען עהנליך צו קא־ווענעס; די פרוכט פון דיזען בוים.

Durian

du'ring *prep.* (דיו׳-רינג) וועהרענד; אין דער צייט פון...

dur'ra *n.* (דיור'-א) אינדישע הירזש.

durst (דוירסט) ז. *dare* געוואגט.

dusk *n., v. and a.* (דאסק) האלב=פינסטערניש, בין=השמשות, דעמערונג; טונקעלקייט; שאטענדיגקייט; מאכען טונקעל אדער האלב=פינסטער, פערטונקלען, ווערען טונקעל, דעמערען; טונקעל, בין=השמשות'דיג, שאטענדיג.

dus'kily *adv.* (דאס'-קי-לי) טונקעל, האלב=פינסטער, דעמערענד, בין=השמשות'דיג, שאטענדיג.

dus'kiness *n.* (דאס'-קי-נעס) טונקעלקייט, האלב=פינסטערניש, בין=השמשות'דיגקייט, שאטענדיגקייט.

dus'kish *a.* (דאס'-קיש) עטוואס טונקעל, עטוואס פינסטערליך.

dus'kishly *adv.* (דאס'-קיש-לי) אויף א פערוואלקענטען, טונקלען, שווארצליכען אדער בין=השמשות'דיגען שטייגער.

dus'kishness *n.* (דאס'-קיש-נעס) טונקעלקייט, בין=השמשות'דיגקייט.

dus'ky *a.* (דאס'-קי) טונקעל, פינסטערליך, בין=השמשות'דיג, שווארצליך; טרויעריג, מרה=שחורה'דיג.

dust *n. and v.* (דאסט) שטויב; עטוואס וואס איז צוריבען אין שטויב; טומעל, פלאנטער, גערודער; א נידריגער צושטאנד; גאלד=שטויב, געלד, מזומנים; סאזשע; אבשטויבען; ארויסנעהמען דעם שטויב; בעשטרייען מיט שטויב אדער ווי מיט שטויב; שלאגען; אנטלויפען, זיך אבטראגען.

dust'-bas'ket *n.* (דאסט'-בעס'-קעט) א שטויב=קארב.

dust'-bin *n.* (דאסט'-בין) א שמוץ=קאסטען.

dust'-brand *n.* (דאסט'-ברענד) סאזשע.

dust'-brush *n.* (דאסט'-בראש) א שטויב=בארשט.

dust'-cart *n.* (דאסט'-קארט) א מיסט=וואגען.

dus'ter *n.* (דאס'-טער) איינער וואס שטויבט אב; א וויש=טוך; א בערשטעל צום אבשטויבען; א פלעדערוויש, א בעזים; א געדיכטע זיפ; א מאשין צו בעשפרענקלען פלאנצען מיט גיפטיגע שטאפען כדי צו פערניכטען אינזעקטען; א שטויב=מאנטעל [א לייכטער אויבערמאנטעל, צו פערהיטען די קליידער פון שטויב].

dust'-guard *n.* (דאסט'-גארד) א שטיק בלעך, האלץ אדער שטאף וואס פערהיט אן אקס=לאגער פון שטויב און שמוץ און לאזט ניט אויסרינען דאס שמירעכץ; א פארריכטונג ארום די רעדער פון א וואגען אדער אויטאמאביל וואס פערהיט, אז דער שמוץ פון די רעדער זאל ניט ארייןשפריצען אין דעם וואגען אדער אויטאמאביל.

dust'-hole *n.* (דאסט'-האול) ז. *bust-bin*

dus'tiness *n.* (דאס'-טי-נעס) שטויביגקייט.

dust'man *n.* (דאסט'-מען) א גאסען=קעהרער; איינער וואס ראמט אויס שמוץ; דער שטויב=מאן [דער געניוס פון שלאף, דער שלאף. דער נאמען שטאמט דערפון, וואס ווען קינדער שטעהן אויף פון שלאף, רייבען זיי זיך די אויגען פונקט, ווי זיי וואלטען געווען פערשאטען מיט שטויב].

dust'-pan *n.* (דאסט'-פען) א מיסט=שויפעל, א מיסט=פאן [אין וועלכער מען נעהמט צונויף דעם שטויב ביים קעהרען אדער בערשטען].

dust'-shot *n.* (דאסט'-שאט) פויגעל=שראט [קליינער שראט צו שיסען פויגעל].

dust the hands (דאסט טהי הענדז) זיך רייבען די הענד, זיין צופריעדען.

dus'ty *a.* (דאס'-טי) שטויביג; בעדעקט מיט שטויב; פול מיט שטויב; צוריבען אין שטויב; וואס איז ווי שטויב.

dus'ty-foot *n.* (דאס'-טי-פוט) א יאריד=געריכט [אין די אמאליגען צייטען אין ענגלאנד. דאס געריכט האט בלויז פערהאנדעלט די קלאגען וואס זיינען ארויסגעקומען צוליעב און ביים יאריד. ווערט אזוי גערופען וואהרשיינליך צוליעב דעם שטויביגען אויסזעהן פון די קלעגער און אנגעקלאגטע].

Dutch *n. and a.* (דאטש) א האלענדער, א דייטש; די האלענדישע שפראך; די דייטשע שפראך; האלענדיש, דייטש; וואס איז שייך צו דער האלענדישער אדער צו דער דייטשער שפראך.

Dutch auc'tion (דאטש אהק'-שאן) אן אויקציאן [א ליציטאציע, אן אויספערקויף], ביי וועלכער דער אויקציאנער הויבט אן פון א הויכער פרייז, וועלכע ער לאזט ביסלעכווייז ארונטער, ביז עס געפינט זיך א קונה; א שווינדעל=אויקציאן.

Dutch build (דאטש בילד) אונגעלומפערט, דיק.

Dutch clo'ver (דאטש קלאו'-ווער) ווייסקלעע [אזא מין פלאנצע].

Dutch com'fort (דאטש קאמ'-פארט) גם זו לטובה.

Dutch cour'age (דאטש קאר'-עדזש) געמאכטער מוטה; מוטה אונטער דער ווירקונג פון שכרות.

Dutch cree'pers (דאטש קריע'-פערז) צווערג=בוימלעך אדער קארליק=בוימלעך [אזעלכע קליינע קלעטער=בוימלעך].

Dutch feast (דאטש פיעסט) א קער=מעשעל [הוליאנקע], ביי וועלכען דער בעל הבית ווערט דער ערשטער שכור.

Dutch gold (דאטש גאולד) ז. *Dutch metal*

Dutch'man *n.* (דאטש'-מען) א האלענדער; א דייטש [געברויכט נור אין אמעריקא].

Dutch met'al (דאטש מעט'-על) נאכגעמאכט בלאט=גאלד אדער גאלד=פאפיער [א געמישט מעטאל וואס בעשטעהט פון 11 טיילען קופער און צוויי טיילען צינק און איז עהנליך אין אויסזעהן צו גאלד. צוליעב זיין ווייכקייט ווערט פון דיעזען מעטאל געמאכט גאלד=פאפיער].

Dutch myr'tle (דאטש מוירטל) אזא מין מירטע [הדסים].

Dutch ov'en (דאטש אוו'ן) א בעוועגליכער בלעכענער אויווען, א בראט=אויווען.

Dutch pink (דאטש פינק) געלער לאק.

Dutch school (דאטש סקוהל) די האלענדישע אדער פלאמאנדישע קונסט=שולע [די ריכטונג אין מאלעריי, וועלכע האט דערגרייכט איהר העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט אין האלאנד און וועלכע צייכענט זיך אויס הויפטזעכליך דערמיט, וואס די טהעמאס פאר די בילדער ווערען גענומען פון דעם געוועהנליכען טאג=טעגליכען לעבען].

Dutch tile (דאטש טאיל) גלאזירטע ציגעל מיט מאלערייען.

Dutch ware (דאטש הוועהר) פאיאנס, שטיין=גוט.

du'teous *a.* (דיו'-טי-אס) געהארכזאם; וואס טהוט זיין פפליכט; פפליכטמעסיג.

du'teously *adv.* (דיו'-טי-אס-לי) מיט געהארכזאמקייט; געוויסענהאפט; לויט דער פפליכט.

du'tiable *a.* (דיו'-טי-עבל) אויף וואס עס זיינען ארויפגעלעגט טאריף=אבצאהלונגען.

du'tied *a.* (דיו'-טיד) ז. *dutiable*

du'ties on en'try (דיו'-טיז אן ענ'-טרי) איינפיהר=צאל; טאריף=שטייערען אויף אויסלענדישע סחורות.

du'tiful *a.* (דיו'-טי-פול) געהארכזאם; וואס פערהאלט זיך אונטערטהעניג אדער מיט רעספעקט; וואס ערפילט זיינע פפליכטען.

du'tifully *adv.* (דיו'-טי-פול-אי) מיט געהארכזאמקייט, מיט אונטערטהעניגקייט, מיט רעספעקט, לויט פפליכט.

du'tifulness *n.* (דיו'-טי-פול-נעס) געהארכזאמקייט; אונטערטהעניגקייט, דאס פערהאלטען זיך מיט רעספעקט, דאס ערפילען די פפליכט.

du'ty *n.* (דיו'-טי) פפליכט; געהארכזאמקייט, אונטערטהעניגקייט; ערפילונג פון פפליכטען; דיענסט [הויפטזעכליך מיליטערישע]; שטייער; לייסטונג, ארבייט, קראפט.

du'ty bound (דיו'-טי באונד) פערפפליכטעט.

A captain of a ship is in duty bound to safeguard the lives of his passengers.

du'ty-free *a.* (דיו'-טי-פריע) פריי פון צאל.

du'ty-la'bor *n.* (דיו'-טי-ליי'-באר) פאנשטשיזנע, ארבייט פון לייב=אייגענע [די געצוואונגענע ארבייט וואס די פויערים פלעגען טהאן פאר דעם גוטס=בעזיצער].

duum'vir *n.* (דיו-אמ'-וויר) א דואומוויר, איינער פון די צוויי בעאמטע אין אלטען רוים, וואס פלעגען געמיינשאפטליך פערטרעטען איין און דעמזעלבען אמט.

duum'virate *n.* (דיו-אמ'-ווי-רייט) דער דואומוויראט, די צווילינג=הערשאפט אדער צווילינג=פערוואלטונג [אין אלטען רוים], א פעראייניגונג פון צוויי מענשען אין איין און דעמזעלבען אמט; דאס אמט, וועלכען עס האבען פערטראטען צוויי מענשען.

D-valve *n.* (די'-וועלוו) א ווענטיל פון א דאמפף=מאשין=צילינדער וואס האט דעם אויסזעהן פון *D*.

dwarf *n., v. and a.* (דהוואהרף) א קארליק, א צווערג, איינער אדער עטוואס וואס איז אויסערגעוועהנליך קליין; מאכען פאר א קארליק, שטערען דעם וואוקס, מאכען קליין, פערקלענערען, מאכען אזוי, אז איינער אדער עטוואס זאל אויסזעהן זעהר קליין; ווערען קליין; ווערען א קארליק; קליין=געוויקסיג.

dwar'fish *a.* (דהוואהר'-פיש) קליין=געוויקסיג; קליינליך, פערעכטליך.

dwar'fishly *adv.* (דהוואהר'-פיש-לי) ווי א קארליק [צווערג]: דורך קליינקייט, דורך וועניגקייט.

dwarf'ling *n.* (דהוואהרפ'-לינג) א קליין קארליקעל, א קליין צווערגעל.

dwarf'-tree *n.* (דהוואהרף'-טריע) דער קארליק=בוים, דער צווערג=בוים.

dwar'fy *a.* (דהוואהר'-פי) קליין, ווי א קארליק.

dwell *v.* (דהוועל) וואהנען; בלייבען, זיך אבשטעלען, פערווײלען; פארטזעצען, אנהאלטען.

To dwell in a palace is not always to be happy.

dwell'er *n.* (דהוועל'-ער) אן איינוואהנער, א בעוואהנער.

dwell'ing *n.* (דהוועל'-אינג) א וואהנונג; א וואהנונגס-ארט; דאס וואהנען, דאס בע-וואהנען.

dwell'ing-house *n.* (דהוועל'-אינג-האוס) א וואהן-הויז.

dwell'ing-place *n.* (דהוועל'-אינג-פּליים) א וואהן-ארט.

dwelt (דהוועלט) געוואהנט, פערוויילט. ז. *dwell*

dwin'dle *v.* (דהווינדל) שווינדען, זיך פערמינדערען, ווערען ווייניגער; איינגע-שרומפּען ווערען; ווערען ערגער, געמיינער.

dwin'dle away' (דהווינדל ע-הוויי') פערשווינדען.

dwin'dle in'to (דהווינדל אינ'-טו) פערשווינדען, ווערען אלץ קלענער און קלענער, ווערען אלץ ערגער און ערגער; אונבעמערקט זיך פערוואנדלען אין עפּעס אדער איבערגעהן אין אן אנדער צושטאנד. Through bad investments his fortune dwindled into insignificance.

dwin'dlement *n.* (דהווינ'דל-מענט) דאס פערמינדערען זיך, דאס קלענער ווע-רען, דאס ווערען איינגעשרומפּען, דאס אויסצעהרען.

dwine *v.* (דהוואין) [דורך אבצעהרען א קראנקהייט].

dy'ad *n.* (דאי'-עד) א פּאר.

dyad'ic *a.* (דאי-עד'-איק) וואס איז שייך צו דער צאהל 2; וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען אדער עלעמענטען.

dy'archy *n.* (דאי'-אר-קי) א רעגיערונג פון צוויי הערשער.

dye *n. and v.* (דאי) פארבען; א קאליר; פארב [צום פארבען].

dyed in the wool (דאיד אין טהי הוואול) דורך און דורך, פאלשטענדיג; עכט; איינגעווארצעלט, איינגענגעסען. He is a dyed in the wool Democrat.

dye'-house *n.* (דאי'-האוס) א פארבעריי.

dye'ing *n.* (דאי'-אינג) דאס פארבען.

dye in grain (דאי אין גריין) פארבען מיט עכטער פארב [וואס געהט ניט אב].

dy'er *n.* (דאי'-ער) א פארבער [הויפּט-זעכליך פון קליידער].

dy'er's-broom *n.* (דאי'-ערז-ברוהם) אזא פלאנצע וועלכע ווערט בענוצט צו מא-כען גרינע פארב.

dy'er's-green'weed *n.* (דאי'-ערז-גריען'-הוויעד) ז. *dyer's-broom*

dy'er's-weed *n.* (דאי'-ערז-הוויעד) אזא גראז פון וועלכען מען מאכט א געוויסע געלבע פארב.

dye'stone *n.* (דאי'-סטאון) אזא רויטער שטיין וועלכער געפינט זיך אין טענעסי [אמעריקא].

dye'stuff *n.* (דאי'-סטאף) פארב-שטאף, פארב-מאטעריאל.

dye'-tri'al *n.* (דאי'-טראי'-על) א פארב-פּראבע.

dye'-vat *n.* (דאי'-וועט) א פארב-וואנע אדער פארב-קעסעל.

dye'ware *n.* (דאי'-הוועהר) ז. *dyestuff*

dye'weed *n.* (דאי'-הוויעד) ז. *dyer's-broom*

dye'wood *n.* (דאי'-הוואוד) האלץ פון וועלכען עס ווערט געמאכט פארב.

dye'-works *n.* (דאי'-הוואירקס) א פאר-בעריי.

dy'ing *n. and a.* (דאי'-אינג) דאס שטאר-בען; שטארבענדיג, אויסהויכענדיג די נשמה; אבשטארבענדיג.

dy'ing breath (דאי'-אינג ברעטה) לעצ-טער אטעמצוג.

dy'ing clouds (דאי'-אינג קלאודז) פער-שווינדענדע וואלקענס.

dy'ing condi'tion (דאי'-אינג קאן-דיש'-אן) א שטארבענדער צושטאנד.

dy'ing eyes (דאי'-אינג איז) שמאכטענ-דע אויגען.

dy'ingly *adv.* (דאי'-אינג-לי) אויף א שטארבענדען אופן.

dy'ing song (דאי'-אינג סאהנג) דאס שוואנען-ליעד [דאס לעצטע ליעד].

dy'ing words (דאי'-אינג הוואירדז) די לעצטע ווערטער פאר'ן טויט.

dyke *n. and v.* (דאיק) ז. *dike*

dy'nagraph *n.* (דאי'-נע-גרעף) אן אפּא-ראט וואס ווערט בענוצט ביי אייזענבאה-נען אבצופּראבירען דעם צושטאנד פון די רעלסען, צו מעסטען די געשווינדקייט און די קראפט פון לאקאמאטיוו און וויפיעל קויהלען און וואסער ער פערצעהרט.

dy'nam *n.* (דאי'-נעם) [אן א פוס-פונט איינהייט מיט וועלכער עס ווערט געמאס-טען ארבייט. זי איז גלייך צו דער ארבייט וואס ווערט געלייסטעט ביים הויבען 1 פונט געוויכט אין דער הויך פון 1 פוס].

dynam'eter *n.* (דאי-נעמ'-ע-טער) א דינאמעטער [אן אינסטרומענט אבצופּרא-בירען די פערגרעסערונגס-קראפט פון טע-לעסקאפּען].

dynamet'ric *a.* (דאי-נע-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א דינאמעטער. ז. *dynameter*

dynamet'rical *a.* (דאי-נע-מעט'-רי-קעל) ז. *dynametric*

dynam'ic *n. and a.* (דאי-נעמ'-איק) דינאמיש; ווירקענד; בעוועגענד; וואס פּעראורזאכט אדער בריינגט ארויס בעווע-גונגען אדער ענדערונגען; וואס איז שייך צו מעכאנישע קרעפטע, וואס איז שייך צו בעוועגענדע קרעפטע; דינאמיק, דער טייל פון מעכאניק און פיזיק וועלכער לערענט וויא צו בערעכענען די בעוועגונג פון קער-פּער אין צוזאמענהאנג מיט די קרעפטע וועלכע ווירקען אויף זיי.

dynam'ical *a.* (דאי-נעמ'-אי-קעל) די-נאמיש; ווירקענד; בעוועגענד; וואס פער-אורזאכט אדער בריינגט ארויס בעוועגונ-גען אדער ענדערונגען; וואס איז שייך צו מעכאנישע קרעפטע; וואס איז שייך צו בעוועגענדע קרעפטע.

dynam'ically *adv.* (דאי-נעמ'-אי-קעל-אי) אויף א דינאמישען אופן, אין בעצוג צו דינאמיק. ז. *dynamic*

dynam'ic electric'ity (דאי-נעמ'-איק אי-לעק-טריס'-אי-טי) דינאמישע עלעק-טריציטעט, שטראם-עלעקטריציטעט [אין געגענזאץ צו סטאטישער עלעקטריצי-טעט].

dynam'ic geol'ogy (דאי-נעמ'-איק דזשי-אל'-א-דזשי) דינאמישע געאלאגיע [דער טייל פון געאלאגיע וואס בעשעפ-טיגט זיך מיט אויספארשען די נאטור און דעם כאראקטער פון די קרעפטע, וועלכע פעראורזאכען ענדערונגען אין דעם ערד-קוגעל].

dynam'ics *n.* (דאי-נעמ'-איקס) די די-נאמיק, די לעהרע וועגען בעוועגענדע קרעפ-טע.

dynam'ic the'ory (דאי-נעמ'-איק טהי'-א-רי) די דינאמישע טעאריע פון קאנט [די טעאריע דורך וועלכער דער פי-לאזאף עמנואל קאנט האט געוואלט ערקלע-רען די בעשאפונג פון מאטעריע און איהר נאטור. לויט דיזער טעאריע איז יעדע מאטעריע געשאפען געווארען דורך צוויי געגענזעצטע קרעפטע אדער פּרינציפּען, דורך אבשטויסונג און אנציהונג].

dy'namism *n.* (דאי'-נע-מיזם) דינא-מיזם, די טעאריע וואס בעהויפּטעט, אז אויסער מאטעריע פאדערט זיך נאך עט-וואס — ווי קראפט, ענערגיע א. ד. ג. — צו ערקלערען די ערשיינונגען פון דער נא-טור; די טעאריע, אז מעכאנישע ענערגיע איז מאטעריע; די טעאריע, אז אין דער וועלט געפינט זיך קיין זאך ניט וואס זאל ניט קענען ערקלערט ווערען דורך דעם פּרינציפּ פון ענערגיע; דאס זיין דינאמיש.

dy'namist *n.* (דאי'-נע-מיסט) אן אנ-הענגער פון דינאמיזם. ז. *dynamism*

dynamis'tic *a.* (דאי-נע-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו דינאמיק. ז. *dynamic*

dy'namite *n. and v.* (דאי'-נע-מאיט) דינאמיט [א שטארק אויפרייסענדער שטאף, וואס בעשטעהט פון א געמיש פון ניטרא-גליצערין און א געוויסען זארט סיל-ציום ערד]; אויפרייסען מיט דינאמיט; אונטערמינעווען מיט דינאמיט.

dy'namite-gun *n.* (דאי'-נע-מאיט-גאן) א שיס-געוועהר וואס ווערט געלאדען מיט דינאמיט.

dy'namiter *n.* (דאי'-נע-מאי-טער) איי-נער וואס בענוצט דינאמיט פאר אונגע-זעצליכע צוועקען; איינער וואס בענוצט דינאמיט פאר טעראריסטישע צוועקען.

dynamit'ical *a.* (דאי-נע-מיט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דינאמיט; אויפריי-סענד, פערניכטענד.

dynamit'ically *adv.* (דאי-נע-מיט'-אי-קעל-אי) דורך דער הילף פון דינא-מיט; מיט אן אויפרייסענדער געוואלט.

dy'namiting *n.* (דאי'-נע-מאי-טינג) דאס פערניכטען אדער צושטערען מיט די-נאמיט; דאס טעראריזירען מיט דינאמיט.

dy'namitism *n.* (דאי'-נע-מאי-טיזם) די בענוצונג פון דינאמיט אדער אנדערע אויפרייסענדע שטאפען פאר דעם צוועק פון טעראר.

dynamiza'tion *n.* (דאי-נע-מי-זיי'-שאן) די פערגרעסערונג פון דער קראפט; די פערשטארקונג פון דער קערפּערליכער קראפט אדער פון די נערוועו.

dy'namize *v.* (דאי'-נע-מאיז) פער-שטארקען די קראפט פון קערפּער אדער פון די נערווען.

dy'namo *n.* (דאי'-נע-מאו) א דינאמא-מאשין, אן עלעקטרישע מאשין [א מאשין וואס פערוואנדעלט מעכאנישע ענערגיע אין עלעקטרישע].

dy'namo-elec'tric *a.* (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק) דינאמא-עלעקטריש, וואס איז שייך צו דער בעציהונג צווישען עלעק-טרישער ענערגיע און מעכאנישער; וואס פערוואנדעלט מעכאנישע ענערגיע אין עלעקטרישע אדער אומגעקעהרט.

dy'namo-elec'trical *a.* (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק-על) ז. *dynamo-electric*

dy'namo-elec'tric machine' (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק מע-שין') ז. *dynamo*

dynamogen'esis *n.* (דאי-נע-מא-דזשענ'-ע-סיס) ז. *dynamogeny*

dynamogen'ic *a.* (דאי-נע-מא-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער פערשטאר-קונג פון דער טהעטיגקייט פון די נערוועו.

dynamog'eny *n.* (דאי-נע-מאדזש'-ע-ני) דאס פערשטארקען די טהעטיגקייט פון די נערווען.

dynam'ograph *n.* (דאי-נעמ'-א-גרעף)

א דינאמאגראף [אן אינסטרומענט צו מעסטען די מוסקעל-קראפט פון דער האנד].

dynamom'eter *n.* (דאי-נע-מאמ'-ע-טער) א דינאמאמעטער, א קראפט-מעסטער [א מאשין צו מעסטען די קראפט פון מענשען, טהיערע, מאשינען א. ד. ג.].

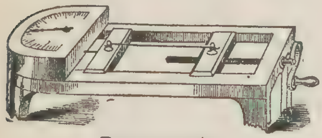

Dynamometer

dynamomet'ric *a.* (דאי-נע-מא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*

dynamomet'rical *a.* (דאי-נע-מא-מעט'-רי-קעל) ז. *dynamometric*

dynamom'etry *n.* (דאי-נע-מאמ'-ע-טרי) דאס בענוצען א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*

dy'nast *n.* (דאי'-נעסט) א הערשער; א הערשער, וועלכער גיט איבער זיין הערשאפט בירושה.

dynas'tic *a.* (דאי-נעס'-טיק) וואס איז שייך צו א רייהע הערשער פון איין אבשטאמונג, דינאסטיש.

dynas'tical *a.* (דאי-נעס'-טי-קעל) ז. *dynastic*

dynas'ticism *n.* (דאי-נעס'-טי-סיזם) קעניגליכע הערשאפט וואס געהט איבער בירושה; א רעגיערונג פון הערשער, וועלכע גיבען איבער זייער מאכט בירושה.

dy'nasty *n.* (דאי'-נעס-טי) א דינאסטיע, א הערשער-שטאם, דורות פון הערשער פון דעמזעלבען שטאם.

dyne *n.* (דאין) א קראפט-איינהייט [דאס איז די קראפט וואס קען בעוועגען 1 גראם-געוויכט אין 1 סעקונדע צייט די שטרעקע פון 1 סענטימעטער].

dysæsthe'sia *n.* (דיס-עס-טהי'-סי-א) אבטעמפונג פון עמפפינדליכקייט.

dys'crase *n.* (דיס'-קרייס) ז. *dyscrasia*

dyscra'sia *n.* (דיס-קריי'-סי-א) א קרענקליכער צושטאנד.

dyscras'ic *a.* (דיס-קרעס'-איק) קרענקליך, ניט געזונד; וואס איז שייך צו א קרענקליכען צושטאנד.

dysenter'ic *a.* (דיס-ען-טער'-איק) וואס איז שייך צו דיזענטעריע, רויטע רוהר אדער בלוט-שלשול. ז. *dysentery*

dysenter'ical *a.* (דיס-ען-טער'-אי-קעל) ז. *dysenteric*

dys'entery *n.* (דיס'-ען-טער-אי) דיזענטעריע, רויטע רוהר אדער בלוט-שלשול [אן אנשטעקיגע קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין זעהר א שטארקען שלשול מיט בלוט, אין א שרעקליכען וועהטאג אין בויך און אין ווארפען דעם חולה אין היץ און אין קעלט].

dys'odile *n.* (דיס'-א-דיל) א מין גרינליך-גרויע אדער געלבליך-גרויע קויהלען, וועלכע לאזען ארויס א שטינקענדען גערוך בעת זיי ברענען.

dyspep'sia *n.* (דיס-פעפ'-סי-א) דיספעפסיע, שלעכטע פערדייאונג צוזאמען מיט פערלוסט פון אפעטיט.

dyspep'sy *n.* (דיס-פעפ'-סי) ז. *dyspepsia*

dyspep'tic *n. and a.* (דיס-פעפ'-טיק) וואס ליידט פון שלעכטער פערדייאונג; וואס איז שייך צו שלעכטער פערדייאונג; איינער וואס ליידט פון שלעכטער פערדייאונג; קרענקליך; פעסימיסטיש; מיט א זויער פנים.

dyspep'tical *a.* (דיס-פעפ'-טיק-על) ז. *dyspeptic*

dyspep'tic complaint' (דיס-פעפ'-טיק קאמ-פליינט') מאגען-שוואכקייט.

dyspha'gia *n.* (דיס-פיי'-דזשי-א) דיספאגיע אדער דאס שווערע שלינגען.

dys'phagy *n.* (דיס'-פיי-דזשי) ז. *dysphagia*

dyspho'nia *n.* (דיס-פאו'-ני-א) ז. *dysphony*

dys'phony *n.* (דיס'-פא-ני) די שוועריגקייט צו רעדען אויף'ן קול; דאס כריפען.

dyspnœ'a *n.* (דיספ-ניע'-ע) דאס שווערע אטעמען, די ענג-ברוסטיגקייט.

dysteleolog'ical *a.* (דיס-טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט טעלעאלאגיש, אהן צוועקמעסיגקייט, אהן אן ענד-ציעל.

dysteleol'ogy *n.* (דיס-טעל-אי-אל'-א-דזשי) די לעהרע, וועלכע אנערקענט ניט קיין צוועקמעסיגקייט אין נאטור און לעבען.

dzig'getai *n.* (דזיג'-גע-טאי) דער ווילדער אזיאטישער עזעל.

E

E, e (אי) דער פינפטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

E. אבקירצונג פון *east*

E *n.* (אי) אין מוזיק — די נאטע "ע" אדער "מי" [דער דריטער טאן פון א גאמע].

each *a. and pr.* (איטש) יעדער, יעדע, יעדעס.

each for the oth'er (איטש פאר טהי אטה'-ער) איינער פאר'ן אנדערען, סאלידאריש.

each oth'er (איטש אטה'-ער) איינער דעם אנדערען; געגענזייטיג.

ea'ger *a.* (איע'-גער) אייפריג, בעגיעריג נאך עפעס; מיט א שטארקען חשק צו עפעס; אויפגערעגט דורך א שטארקער שטרעבונג צו עפעס.

They were eager to go to Europe.

ea'gerly *adv.* (איע'-גער-לי) גיעריג, מיט א שטארקען חשק.

ea'gerly bent (איע'-גער-לי בענט) העפטיג גענייגט צו עפעס.

ea'gerness *n.* (איע'-גער-נעס) א שטארקע לוסט, א שטארקע שטרעבונג צו עפעס, גיערינקייט, העפטיגקייט, היציגקייט, אייפריגקייט.

ea'gle *n.* (איע'-גל) אן אדלער; א מיליטער-פאהן; א גאלדענע מטבע פון 10 דאלאר אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א קאפעדרא אדער סטענדער אין א קירכע, פון וועלכער דער גלח האלט זיין דרשה; אין ארכיטעקטור — דער פראנטאן פון א געביידע [דער אויבערשטער טייל פון פארענט-וואנד וואס איז ארומגערינגעלט מיט א דריי-עקיגען קארניז].

Eagle

ea'gle-eyed *a.* (איע'גל-איד) מיט אדלער-אויגען, שארפזיכטיג ווי אן אדלער.

ea'gle-owl *n.* (איע'גל-אול) די אדלער-סאווע [איינער פון די גרעסטע נאכט-פויגלען אין אייראפא].

ea'gle-sigh'ted *a.* (איע'גל-סאי'-טעד) וואס האט א שטארקע ראיה, שארפזיכטיג ווי אן אדלער.

ea'glestone *n.* (איע'גל-סטאון) דער אדלער-שטיין. ז. *aetites*

ea'glet *n.* (איע'-גלעט) א קליין אדלערל.

ea'gle-winged *a.* (איע'גל-הווינגד) מיט אדלער-פליגלען; שנעל ווי אן אדלער.

ea'glewood *n.* (איע'גל-הוואוד) אדלער-האלץ [שמעקעדיג האלץ פון אזיען. ווערט געברויכט צו רויכערען וויירויך].

ea'gre *n.* (איע'גר) א פלוצליכע אויפהייבונג פון וואסער אין א טייך אדער אזיערע, א געוויסער.

eal'derman *n.* (על'-דער-מען) ז. *ealdorman*

eal'dorman *n.* (על'-דאר-מען) דער עלטסטער פון דער פאלקספערזאמלונג ביי די אלטע אנגלא-זאקסען; דער פיהרער און קאמאנדיר אין מלחמה.

E. and O. E. (אבקירצונג פון די ווערטער *errors and omissions excepted*) א קאמערציעלער אויסדרוק אונטער א געשריבענער רעכנונג, אז אין פאל אויב דארטען וועלען זיך געפינען פעהלערען און גרייזען דארף די רעכנונג ווידער איבערגעקוקט ווערען.

ear *n. and v.* (איער) דאס אויער; דאס צוהערען זיך; אן אויערעל, א הענטעל; א זאנג; ארויסגעשטארצטע פעדערען אויף'ן קאפ [ווי ביי געוויסע פויגלען]; ארויסשפראצען אין זאנגען.

ear'ache *n.* (איער'-אייק) אויערען־וועהטאג.

ear'-brush *n.* (איער'-בראש) א מין בערשטעל אדער פענזעל צו רייניגען דעם אויער.

ear'-cap *n.* (איער'-קעפ) אן אויער־דע־קעל [א מין צודעק צו בעשיצען די אויע־רען פון קעלט].

ear'-deaf'ening *a.* (איער'-דעפ'נ-אינג) טויב־מאכענד, בעטויבענד.

ear'-drop *n.* (איער'-דראפ) אן אויער־רינגעל מיט א צינגעל וואס הענגט פון איהם אראב.

ear'-drop'per *n.* (איער'-דראפ'-ער) ז. *ear-drop*

ear'-drum *n.* (איער'-דראם) דאס פויק־הייטעל פון אויער; דער מיטעלסטער טייל פון אויער.

eared *a.* (איערד) מיט אויערען; מיט זאנגען; מיט ארויסגעשטארצטע פעדערען אויף'ן קאפ ווי אויערען [ווי ביי געוויסע נאכט־פויגלען].

ear'-fin'ger *n.* (איער'-פינ'-גער) דער קליינער פינגער.

ear'-flap *n.* (איער'-פלעפ) דער אראבגע־האנגענער אויער פון א הונד.

ear'-hole *n.* (איער'-האול) דאס לעכעל פון אויער.

ea'riness *n.* (איע'-רי-נעס) געפיהל פון געהיימניספאלען שרעק; דאס שרעקען זיך פאר אן אונבעוואוסטע זאך.

ear'-kiss'ing *a.* (איער'-קיס'-אינג) וואס זאגט א סוד אויף'ן אויער.

earl *n.* (אוירל) א גראף [אין ענגלאנד].

ear'-lap *n.* (איער'-לעפ) דאס אויער־לעפעל [דער ווייכער אונטערשטער טייל פון אויער]; אן אויער־דעקעל צו בעדעקען די אויערען צו שיצען זיי פון קעלט.

earl'dom *n.* (אוירל'-דאם) די הערשאפט אדער ווירדע פון א גראף [אין ענגלאנד].

ear'less *a.* (איער'-לעס) אהן אויערען.

ear'liest *adv.* (אויר'-לי-עסט) צום פריהעסטען; פריהער איידער אלע.

I shall call at the earliest moment possible.

ear'-lif'ter *n.* (איער'-ליפ'-טער) אן ארויסגעשטארצטער טייל פון א שנייד־מא־שין, וועלכער הויבט אויף די איינגעבויגע־נע זאנגען, כדי אבצושניידען זיי.

ear'like *a.* (איער'-לאיק) ווי אן אויער.

ear'liness *n.* (אויר'-לי-נעס) פריהצײ־טינקייט; דאס זיין דער ערשטער אדער צום ערשטען.

earl'-mar'shal *n.* (אוירל'-מאר'-שעל) דער לארד־מארשאל פון ענגלאנד, וועלכער איז דער הויפט צערעמאניען־מייסטער פון קעניגליכען הויף.

ear'-lock *n.* (איער'-לאק) א לאק האר וואס גרייזעלט זיך איבער דעם אויער [די מאדע פון ענגלישען אדעל אין די אמאלי־גע צייטען].

ear'ly *a. and adv.* (אויר'-לי) פריה, פריהצייטיג; דער ערשטער, די עהשטע; באלד, בעצייטענס.

ear'ly an'swer (אויר'-לי ענ'-סער) א גיכער ענטפער.

ear'ly bird (אויר'-לי בוירד) א "פריה־ער פויגעל" [איינער וואס קומט פריה צו דער ארבייט].

The early bird catches the worm.

ear'ly can'dle-light (אויר'-לי קענ'דל-לאיט) די ערשטע אבענד־שטונדען.

ear'ly hab'it (אויר'-לי העב'-איט) די געוואהנהייט פריה אויפצושטעהן.

ear'ly life (אויר'-לי לאיף) די יוגענד; די יוגענד־צייט.

ear'ly post (אויר'-לי פאוסט) מיט דער נעכסטער פאסט, גיך ווי מעגליך.

ear'ly ri'ser (אויר'-לי ראי'-זער) איי־נער וואס ליעבט פריה אויפצושטעהן.

ear'mark *n. and v.* (איער'-מארק) א צייכען וואס איינער מאכט אויף זיינע שעפ־סען א. ד. ג. אויפשניידענדיג ביי זיי אן אויער; א צייכען צו דערקענען; מאכען א צייכען אויף די שעפסען, אויפשניידענ־דיג ביי זיי אן אויער.

earn *n. and v.* (אוירן) ; ער־פערדיענען; ערווערבען; אבגעזעצט ווערען [ווי מילך]; אן אדלער.

ear'nest *n. and a.* (אויר'-נעסט) ערנסט; פלייסיג; העפטיג; מיט חשק, מיט כונה; ערנסטקייט; זיכערהייט; האנד־געלד; די ערשטע פרוכט.

ear'nestly *adv.* (אויר'-נעסט-לי) מיט ערנסט, אויפריכטיג.

ear'nest-mon'ey *n.* (אויר'-נעסט-מאנ'-אי) האנד־געלד, אן אויפגאב.

ear'nestness *n.* (אויר'-נעסט-נעס) ערנסטקייט, העפטיגקייט, פלייסיגקייט.

ear'ning *n.* (אויר'-נינג) פערדיענסט; בעלוינונג.

ear'nings *n.* (אויר'-נינגז) פערדיענסטען, שכירות, פרנסה.

ear'-pick *n.* (איער'-פיק) אן אויער־לעפעלע, אן אויער־שטעכער.

ear'-pier'cer *n.* (איער'-פיער'-סער) דאס אויער־פליגעלע [אזא אינזעקט, ווע־גען וועלכען מען גלויבט, אז ער קריכט אריין אין אויער און זשוזשעט דארט].

ear'-pier'cing *a.* (איער'-פיער'-סינג) גרילצענדיג אין די אויערען, לעכערענדיג די אויערען [וועגען א גרילצענדען הויכען קלאנג].

ear'-reach *n.* (איער'-ריטש) ז. *ear-shot*

ear'-ring *n.* (איער'-רינג) אן אויער־רינגעל.

ear'-shell *n.* (איער'-שעל) א מויערקאפ, א ים־מושעל.

ear'-shot *n.* (איער'-שאט) הער־ווייט־קייט, דער מרחק, פון וועלכען מען קען הערען.

ear'-split'ting *a.* (איער'-ספליט'-אינג) רייסענדיג די אויערען.

The children are making an ear-splitting noise.

earth *n. and v.* (אוירטה) די ערד, די וועלט, די איינוואהנער פון דעם ערד־קוי־געל; ערד; שמוץ; עטוואס וואס איז ניד־ריג אדער געמיין; א לאך, א קאנורע [פון חיות]; בעהאלטען, בעגראבען; זיך בע־האלטען, זיך בעגראבען.

earth'-ap'ple *n.* (אוירטה'-עפל) קאר־טאפעל.

earth'-au'ger *n.* (אוירטה'-אה'-גער) ז. *earth-borer*

earth'-bags *n.* (אוירטה'-בעגז) שאנ־צען־זעק [זעק מיט ערד, וועלכע מען שטעלט אויס אין פעסטונגען אלס שוץ־כיטעל געגען די פיינדליכע קאנאנען].

earth'-bank *n.* (אוירטה'-בענק) א דאמ־בע פון ערד.

earth'-bath *n.* (אוירטה'-בעטה) א בלא־טע־וואנע [אלס הייל־מיטעל].

earth'-board *n.* (אוירטה'-באורד) דאס שטרייכברעט ביים אקער־אייזען [דאס ברעטעל, וואס קעהרט אראב די ערד פון אקער־אייזען].

earth'-bob *n.* (אוירטה'-באב) א רעגען־ווארים.

earth'-bor'er *n.* (אוירטה'-באור'-ער) אן ערד־בויערער [אן אינסטרומענט צו בויערען אין דער ערד].

earth'-born *a.* (אוירטה'-בארן) געבא־רען פון דער ערד; פון אירדישער אבשטא־מונג; געמיין, נידריג.

earth'-bound *a.* (אוירטה'-באונד) בע־פעסטיגט צו דער ערד אדער דורך דעם דרוק פון דער ערד; האבענדיג אירדישע אינטערעסען.

earth'-bred *a.* (אוירטה'-ברעד) נידריג, געמיין.

ear'then *a.* (אויר'טהן) געמאכט פון ערד, ליים א. ד. ג.

ear'thenware *n.* (אויר'טהן-הוועהר) לייםענע כלים, טעפער־וואארע.

earth'-fast *a.* (אוירטה'-פעסט) פעסט אין דער ערד.

earth'-flax *n.* (אוירטה'-פלעקס) דער אמיאנט, דער בארג־פלאקס, דער שטיין־פלאקס [א מין אסבעסטאס אדער ווייכער מינעראל].

ear'thiness *n.* (אויר'-טהי-נעס) דאס זיין פון ערד; דאס ענטהאלטען ערד; חומר'דיג־קייט; גראבקייט.

earth'liness *n.* (אוירטה'-לי-נעס) איר־דישקייט, וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען].

earth'ling *n.* (אוירטה'-לינג) א בעל עולם הזה; איינער וואס איז אירדיש, וועלטליך [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען]; אן ערד־איינוואהנער, א שטערבליכער.

earth'ly *a.* (אוירטה'-לי) אירדיש, וועלט־ליך, קערפערליך, מאטעריעל [אין געגענ־זאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען]; וואס געפינט זיך אויף אדער וואס שטאמט פון דער ערד; פערשטענדליך, קלאר.

earth'ly-min'ded *a.* (אוירטה'-לי-מאינ'-דעד) וואס האט אין זינען נור עולם הזה אדער נור דעם חומר; וועלט־ליך געזאנען.

earth'ly-min'dedness *n.* (אוירטה'-לי-מאינ'-דעד-נעס) דאס האבען אין זי־נען נור עולם הזה זאכען; תאוות; וועלט־ליכקייט.

earth'ly use (אוירטה'-לי יוס) מאטע־ריעלע נוצען, מאטעריעלער ווערטה; נוץ, ווערטה.

The woman's hat of last season is of no earthly use now.

earth'nut *n.* (אוירטה'-נאט) דער ערד־נוס אדער פינאט; דאס קעפעל פון געווי־סע אייראפעאישע ברייטע גראזען וואס וואקסען אין פייכטע ערטער.

earth'quake *a.* (אוירטה'-קהוויק) אן ערדציטערניש.

earth'-shine *n.* (אוירטה'-שאין) אין אסטראנאמיע — דער אבשיין פון דער ערד [דער שוואכער שיין וואס זעהט זיך אויף דער זייט פון דער לבנה, וועלכע איז ניט בעלויכטען פון דער זון. דיעזע שיין נעהמט זיך פון דעם, וואס די ערד שיינט זיך אב אויף דער לבנה].

earth'-ta'ble *n.* (אוירטה'-טייבל) אין ארכיטעקטור — דער פיער־עקיגער פונדא־מענט, אויף וועלכען עס שטעהט די וואנד פון א געביידע אדער א זייל.

earth'-wall *n.* (אוירטה'-הוואהל) אן ערד־וואנד [ווי פון א פעסטונג].

earth'ward *adv.* (אוירטה'-הווארד) אין דער ריכטונג צו דער ערד.

earth'work *n.* (אוירטה'-הווירק) דער ערד־בוי, יעדע ארט בויען וואס בעשטעהט אין אויסגראבען אדער אנשיטען ערד.

earth'worm *n.* (אוירטה'-הווירם) דער

ערד-וואָרים אדער רעגנ-וואָרים; א גע-מיינער מענש.

ear'thy *a.* (אויר'-טהי) וואָס געהערט צו דער ערד; געמאַכט פון ערד; אַזוי ווי ערד; גראָב, רויה.

ear'thy frac'ture (אויר'-טהי פּרעק-טשור) אין אָבגעבראָכענער שטיק מינעראַל, וואו די אָבגעבראָכענע זייט איז ניט גלאַט, נאָר שאַרסטקע ווי ערד.

ear'-trum'pet *n.* (איער'-טראָמ'-פּעט) אַן אויערען-רעהר אדער שפּרעכרעהר [אַן אַפּאַראַט צו הערען. ווערט בענוצט פון טויבע].

ear'-wax *n.* (איער'-הוועקס) אויערען-וואַקס [די געלבע מאַטעריע וואָס קלייבט זיך אָן אין די אויערען]. ז. *cerumen*.

ear'wig *n. and v.* (איער'-הוויג) דאָס אויער-פליעגעלע [אַן אינזעקט, וועגען וועלכען מען גלויבט, אַז ער קריכט אַריין אין אויער און זשוזשעט דאָרט]; שעפּ-טשען אויף'ן אויער, טרייבען רכילות.

Earwig

ear'-wire *n.* (איער'-הוואיר) אַן אויער-רינגעל.

ear'-wit'ness *n.* (איער'-הוויט'-נעס) אַן עדות וואָס האָט אַליין געהערט; איי-נער וואָס קען בעשטעטיגען אַ זאַך דער-מיט, וואָס ער האָט אַליין געהערט.

ease *n. and v.* (איעז) רוה; לייכטיג-קייט; בעקוועמליכקייט; בערוהיגען; איינ-שטילען; פערלייכטערען; מילדערען.

ease away' (איעז ע-הוויי') לאַנגזאַם אומדרעהען אדער קירעווען אַ שיף.

ease'ful *a.* (איעז'-פול) פריעד-ליך; רוהיג; בעקוועם.

ease'fully *adv.* (איעז'-פול-אי) מיט רוה, מיט שטילקייט.

ease'fulness *n.* (איעז'-פול-נעס) רוה, בעקוועמליכקייט.

ease her! (איעז הויר) האַלט איין! [אַ בעפעהל צו פער-קלענערען די געשווינ-דיגקייט פון אַ דאַמפּף-מאַשין].

ea'sel *n.* (איעזל) אַ געשטעל אדער שטענ-דער צום האַלטען אַ בילד אדער אַ צייכענ-ברעט א. ד. ג.

Easel

ease'less *a.* (איעז'-לעס) אונ-רוהיג; אונ-בעקוועם.

ea'sel-pic'ture *n.* (איע'זל-פּיק'-טשור) אַ בילד וואָס שטעהט אויף אַ געשטעל אדער אַ שטענדער.

ea'sel-piece *n.* (איע'זל-פּיעס) ז. *easel-picture*.

ease'ment *n.* (איעז'-מענט) לינדערונג, ערלייכטערונג; בעקוועמליכקייט; דאָס רעכט אויף געוויסע בעקוועמליכקייטען אויף פרעמדען לאַנד [ווי דאָס רעכט אויף אַ דורכגאַנג א. ד. ג.].

ease up! (איעז אַפּ) לאַנגזאַם!

ea'sily *adv.* (איע'-זי-לי) אויף אַ לייכ-טען אופן; מיט לייכטקייט; לייכט, גרינג.

ea'sily huffed (איע'-זי-לי האַפד) וואָס צינדעט זיך לייכט אָן, וואָס ווערט לייכט אין כעס.

ea'siness *n.* (איע'-זי-נעס) לייכטקייט; רוהינקייט; בעקוועמליכקייט; בערייטווי-ליגקייט, נאָכגיביגקייט.

ea'siness of belief' (איע'-זי-נעס אָוו בי-ליעף') לייכטגלויביגקייט.

ea'siness of mind (איע'-זי-נעס אָוו מאינד) געמיטס-רוה.

ea'siness of style (איע'-זי-נעס אָוו סטאיל) אַ לייכטער, פליסיגער סטיל.

east *n., a., adv. and v.* (איעסט) מזרח-זייט; פון מזרח-זייט; צו מזרח-זייט, אין דער ריכטונג פון מזרח-זייט; בעווע‍גען אדער ווענדען צו מזרח-זייט.

east'-about' *adv.* (איעסט'-ע-באַוט') צו מזרח-זייט; אין דער ריכטונג פון מזרח-זייט.

Eas'ter *n. and a.* (איעס'-טער) אָסטע-רען, פּאַסכאַ [דער קריסטליכער פּסח]; דער אידישער פּסח; וואָס איז שייך צו פּאַסכאַ אדער פּסח.

Eas'ter day (איעס'-טער דיי) אָסטער-טאָג, דער טאָג אין וועלכען פּאַסכאַ פאַלט אויס.

Eas'ter eggs (איעס'-טער עגז) אָסטער-אייער, געפאַרבטע אייער וועלכע ווערען געשאָנקען אום פּאַסכאַ.

Eas'ter eve (איעס'-טער איוו) אָסטער-אָבענד, דער הייליגער אָבענד ערב פּאַסכאַ.

eas'terling *n.* (איעס'-טער-לינג) איי-נער וואָס שטאַמט פון די מזרח-לענדער; איינער וואָס קומט פון די אָריענטאַלישע לענדער [ווי פּאַלעסטינאַ, אַראַביען, עגיפּ-טען א. ד. ג.]; אַן אַלטע ענגלישע זיל-בערנע פּעני.

eas'terly *adv. and a.* (איעס'-טער-לי) צו מזרח-זייט, אין דער ריכטונג צו מזרח-זייט; וואָס איז אין מזרח-זייט; וואָס איז געריכטעט צו מזרח-זייט.

eas'tern *a.* (איעס'-טערן) וואָס איז אין מזרח-זייט; וואָס געהט צו מזרח; וואָס איז שייך צו מזרח-זייט; אָריענטאַליש.

Eas'tern *n.* (איעס'-טערן) אַ מיטגליעד פון דער אָרטאָדאָקסישער גריכישער קירך.

East In'dia (איעסט אינ'-די-אַ) אָסט-אינדיען.

East In'dies (איעסט אינ'-דיז) אָסט-אינדיען.

eas'ting *n.* (איעס'-טינג) דאָס קומען נעהנטער צו מזרח-זייט; די שטרעקע וואָס אַ שיף איז אָבגעגאַנגען צו מזרח-זייט.

east'land *n.* (איעסט'-לענד) מזרח-לענ-דער, דער אָריענט.

east'ling *a.* (איעסט'-לינג) וואָס איז אין מזרח-זייט.

East Side (איעסט סאַיד) דער אידישער קוואַרטאַל אין ניו יאָרק.

The East Side of New York is thickly populated.

east'ward *a. and adv.* (איעסט'-הוואָרד) וואָס איז געריכטעט צו מזרח-זייט; וואָס איז אין דער ריכטונג פון מזרח-זייט; אין דער ריכטונג צו מזרח-זייט.

east'wardly *adv.* (איעסט'-הוואָרד-לי) ז. *eastwards*.

east'wards *adv.* (איעסט'-הוואָרדז) צו מזרח-זייט.

east'-wind *n.* (איעסט'-הווינד) מזרח-ווינד.

ea'sy *a.* (איע'-זי) לייכט; רוהיג.

ea'sy as shell'ing peas (איע'-זי עז שעל'-אינג פּיעז) לייכט ווי אַ האָר פון מילך.

ea'sy-chair *n.* (איע'-זי-טשעהר) דער לעהנשטוהל, אַ שטוהל געמאַכט געוואָרען צו פיהלען זיך אין איהם בעקוועם.

ea'sy cir'cumstances (איע'-זי סויר'-קאָמ-סטענ-סעז) גוטע אומשטענדען, פער-מעגליכקייט, וואָהלהאָבענקייט.

ea'sy-go'ing *a.* (איע'-זי-גאָו'-אינג) לייכט, לעבעדיג, וואָס נעהמט זיך ניט צום האַרצען.

ea'sy-mel'ting *a.* (איע'-זי-מעל'-טינג) וואָס שמעלצט זיך לייכט, וואָס צוגיסט זיך, ניט זעלבסטשטענדיג.

ea'sy of ac'cess (איע'-זי אָוו עק'-סעס) לייכט צוגענגליך.

ea'sy of belief' (איע'-זי אָוו בי-ליעף') לייכטגלויביג.

ea'sy to suit (איע'-זי טו סיוט) לייכט צו בעפרידיגען.

ea'sy-yiel'ding *a.* (איע'-זי-ייל'-דינג) נאָכגעביג.

eat *v.* (איעט) עסען; ערנעהרען זיך.

ea'table *a. and n.* (איע'-טעבל) עס-באַר; פאַרטיג צום עסען; אַ שפּייז-אַרטי-קעל.

ea'tage *n.* (איע'-טערדזש) פוטער אדער שפּייז פאַר בהמות פון די תבואות וואָס זיינען געזייהט געוואָרען דעם צווייטען מאָל אין דעמזעלבען יאָהר.

eat away' (איעט ע-הוויי') אויפפרעסען, פערניכטען.

eat dirt (איעט דוירט) ערנידריגען זיך; אַראָבשלינגען די אייגענע ווערטער.

ea'ten (איעטן) ז. *eat* געגעסען.

eat hum'ble-pie (איעט האָמ'בל-פּאַי) זיין געניטיגט צו בויגען דעם קאָפּ; זיין געניטיגט אונטערצוגעבען זיך.

ea'ting *n. and a.* (איע'-טינג) דאָס עסען, דאָס קייען; שפּייז, עסענוואַרג; וואָס עסט אויס, וואָס עסט פּאַנאַנדער.

ea'ting-house *n.* (איע'-טינג-האַוס) אַ גאַרקיך; אַ רעסטאָראַנט.

eat one's head off (איעט הוואָנז העד אָף) האָבען ווייניגער נוצען פון איינעם ווי עס קאָסט דאָס אויסהאַלטען איהם.

eat one's heart (איעט הוואָנז האַרט) זיך אויפעסען דאָס האַרץ; טרויערען.

eat one's words (איעט הוואָנז הווירדז) צוריקנעהמען די ווערטער, צו-ריקציהען אַ בעהויפּטונג.

eat out of house and home (איעט אַוט אָוו האַוס ענד האָום) אָבעסען איינעם דעם קאָפּ, מאַכען איינעם אָרעם, לעבענדיג און פערשווענדעריש געלד אויף יענעמס רעכנונג.

eat the leek (איעט טהי ליעק) צוריק-ציהען אַ בעליידיגונג.

eat toads (איעט טאָודז) אונטערלע-קען, חנפ'ענען.

eau de Cologne' (אָו דע קאָ-לאָון') או-דע-קאָלאָן, אַ פּאַרפיום געמאַכט פון ספּירט און עטער-אויל.

eau de Paris' (אָו דע פּאַ-ריי') אַ מין או-דע-קאָלאָן. ז. *eau de Cologne*.

eau'-de-vie' *n.* (אָו'-דע-ווי') שנאַפּס, בראַנפען [אין פראַנקרייך].

eaves *n.* (איעווז) די ברע-רינג; די ברע-גען פון אַ דאַך; אַרויסגעשטאַרצטע ברע-גען.

eaves'-board *n.* (איעווז'-באָורד) אַ דיק ברעט צוגעשלאָגען צום אונטערשטען טייל פון די קראָקוועס פון אַ דאַך, אויף וועלכען עס לעגט זיך אויס דער ערשטער צייל פון די שינדלען.

eaves'-catch *n.* (איעווז'-קעטש) ז. *eaves-board*.

eaves'-drop *n.* (איעווז'-דראָפּ) דאָס וואַסער וואָס קאַפּעט פון אַ דאַך.

eaves'drop *v.* (איעווז'-דראָפּ) ליעגען

אונטער א פענסטער און צוקוקען זיך וואס עס טהוט זיך אין שטוב; שטעהן הינטער דער טהיר און איינהערען זיך וואס מען רעדט; אונטערהערען א פרעמדען שמועס.

eaves'dropper *n.* (איעווז'-דראפ-ער) איינער וואס הערט זיך איין אין געהיים צו א פרעמדען געשפרעך.

eaves'dropping *n.* (איעווז'-דראפ-אינג) דאס אונטערהערען וואס אנדערע רעדען.

eaves'-swal'low *n.* (איעווז'-סהוואל'-או) א מין שוואלב. וואס בויט איהר נעסט אונטער'ן דאך פון א הויז און מאכט איהם פון קויט און ליים אין דער פארם פון א פלאש.

ebb *n. and v.* (עב) די עבע [דער צוריקפאל נאך דעם רעגעלמעסיגען צופלוס פון דעם וואסער אין ים (פלוט), וואס ווידערהאלט זיך צוויי מאל אין מעת-לעת]; א צוריקפלוס; א זינקען; דאס שטופענווייזע פאלען אדער פערקלענערען זיך; צוריקפליסען, צוריקקעהרען [ווי דאס וואסער אין ים בעת דער עבע]; אבפאלען, זיך פערקלענערען, זינקען.

ebb and tide (עב ענד טאיד) עבע און פלוט [דאס אבפאלען און דער צופלוס פון דעם וואסער אין ים, וואס ווידערהאלט זיך רעגעלמעסיג צוויי מאל אין מעת-לעת. עבע און פלוט קומט אויך פאר אין די טייכען, ער איז דארט אבער ניט בעמערקבאר].

ebb'-tide *n.* (עב'-טאיד) די עבע. ז. **ebb**

E'bionism *n.* (אי'-בי-אנ-איזם) די לעהרע פון די אביונים. ז. ***Ebionite***

E'bionite *n. and a.* (אי'-בי-אנ-איט) אן אביון, אן עביאניט, א מיטגליעד פון א אידיש-קריסטליכער סעקטע, וואס האט עקזיסטירט צווישען צווייטען און פיערטען יאהרהונדערט פון דער קריסטליכער צייט-רעכנונג [די סעקטע האט אנערקענט יעזוס'ען אלס משיח און האט געגלויבט אין זיין געטליכער אבשטאמונג; זי האט זיך אבער אין דערזעלבער צייט פעסט געהאלטען אן דער אידישער תורה און האט ניט אנערקענט דעם אפאסטאל פאועל און זיינע שריפטען]; וואס איז שייך צו דער אביונים-סעקטע.

Ebionit'ic *a.* (אי-בי-אנ-איט'-איק) וואס איז שייך צו די אביונים אדער צו זייער סעקטע. ז. ***Ebionite***

E'bionitism *n.* (אי'-בי-אנ-איט-איזם) די לעהרע און דער גלויבען פון די עביאניטען אדער אביונים. ז. ***Ebionite***

eb'on *n. and a.* (עב'-אן) עבען-האלץ [א מין הארט שווארץ האלץ]; וואס איז געמאכט פון עבען-האלץ; עהנליך צו עבען-האלץ; שווארץ; הארט.

eb'onist *n.* (עב'-אנ-איסט) איינער וואס מאכט פערשיעדענע זאכען פון עבען-האלץ.

eb'onite *n.* (עב'-אנ-איט) אזא הארטע גומי.

eb'onize *v.* (עב'-אנ-איז) מאכען שווארץ [הויפטזעכליך האלץ אום עס צו מאכען עהנליך צו עבען-האלץ]; צוגעבען צו עפעס א קאליר פון עבען-האלץ.

eb'ony *n. and a.* (עב'-אנ-אי) עבען-האלץ [א מין שווארצעס הארטעס האלץ]; געמאכט פון עבען-האלץ; עהנליך צו עבען-האלץ.

ebul'lience *n.* (אי-באל'-יענס) דאס אויסזידען, דאס אויסלויפען, דאס אריבערלויפען; דאס זיין צו היציג אדער צו ענטוזיאסטיש.

ebul'liency *n.* (אי-באל'-יענ-סי) ז. ***ebullience***

ebul'lient *a.* (אי-באל'-יענט) אויסלויפענדיג [וועגען זידענדע פליסיגקייטען]; צו היציג, צופיעל ענטוזיאסטיש.

ebul'lioscope *n.* (אי-באל'-יא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו פרובען די שטארקייט פון ספיריט דורך דעם וואס עס ווערט בעשטימט דער זידע-פונקט.

ebulli'tion *n.* (עב-א-ליש'-אן) דאס זידען, דאס אויפזידען, דאס אויפקאכען; אן אויסברוך [פון געפיהלען].

ebur'nated *a.* (אי-בויר'-ניי-טעד) הארט ווי עלעפאנטביין [וועגען ביינער].

eburna'tion *n.* (עב-אויר-ניי'-שאן) דאס ווערען הארט ווי עלעפאנטביין [וועגען ביינער]; א קראנקהייט, פון וועלכער די ביינער ווערען הארט ווי עלעפאנטביין.

eb'urnine *a.* (עב'-אויר-נין) געמאכט פון עלעפאנטביין.

ec'ce ho'mo (עק'-סיע האו'-מאו) אט דאס איז דער מענש; א קינסטלערישע פארשטעלונג פון יעזוס'ען, וואס שטעלט איהם פאר מיט א דערנער-קרוין [ווי די לעגענדע דערצעהלט, האט זיך מיט דיעזע ווערטער געווענדעט צו די אידען דער רוימישער פראקאנסול פילאט, אנצייגענדיג זיי אויף יעזוס'ען].

eccen'tric *a. and n.* (עק-סענ'-טריק) עקסצענטריש; וואס געפינט זיך אויסער דעם צענטער אדער מיטעל-פונקט; אין געאמעטריע — וואס האבען ניט קיין געמיינשאפטליכען צענטער [וועגען קרייזען]; איבערשפאנט, פערשיעדען, וואס האבען ניט דיעזעלבע ריכטונג, שטרעבונג אדער ציעל; וואס שטימט ניט מיט דעם אלגעמיין אנגענומענעם; אונרעגעלמעסיג, אוננארמאל, מאדנע, אויסערגעוועהנליך; וואס איז שייך צו אן עקסצענטריקער [א מענש מיט אויסערגעוועהנליכע מאדנע געוואהנהייטען און האנדלונגען]; אן עקסצענטריקער; איינער אדער עטוואס וואס איז אוננארמאל, אונרעגעלמעסיג אדער אויסערגעוועהנליך; אין מעכאניק — אן עקסצענטער [א פארריכטונג צו פערוואנדלען א רעגעלמעסיגע קרייז-בעוועגונג אין א לינעארע בעוועגונג מיט אונטערברעכונגען]; אין אסטראנאמיע — א קרייז וואס ווערט בעשריבען ארום אן עליפסע [אן איי-פערמיגער קרייז]

eccen'trical *a.* (עק-סענ'-טרי-קעל) עקסצענטריש; וואס געפינט זיך אויסער דעם צענטער אדער וואס האבען ניט קיין געמיינשאפטליכען צענטער; איבערשפאנט, פערשיעדען אין ריכטונג, שטרעבונג אדער ציעל; וואס שטימט ניט מיט דעם אלגעמיין-אנגענומענעם; אונרעגעלמעסיג, אוננארמאל; אויסערגעוועהנליך; וואס איז שייך צו אן עקסצענטרישען מענשען.

eccen'trically *adv.* (עק-סענ'-טרי-קעל-אי) אויף אן עקסצענטרישען אדער איבערשפאנטען אופן; אויף אן אופן וואס איז אויסער דעם צענטער אדער וואס האט ניט דעמזעלבען צענטער.

eccen'tric-gear *n.* (עק-סענ'-טריק-גיער) די מאשינען-טיילען וואס געהערען צו דעם עקסצענטער, [ווי די שייבע, דער שטאנג א. ד. ג.].

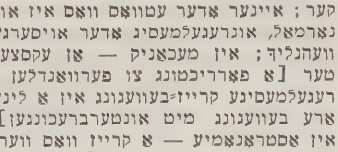

Eccentric-gear

eccentric'ity *n.* (עק-סענ-טריס'-אי-טי) עקסצענטריציטעט; דאס אבווייכען פון צענטער; דאס ניט האבען קיין געמיינשאפטליכען צענטער [וועגען קרייזען]; דער אבשטאנד אדער די שטרעקע צווישען צוויי צענטערס פון צוויי קרייזען [בעזאנדערס ווען איין קרייז געפינט זיך אין דעם אנדערען]; דאס זיין איבערשפאנט, דאס זיין שטארק פערשיעדען פון דעם געוועהנליך אלגעמיין אנגענומענעם.

eccen'tric-rod *n.* (עק-סענ'-טריק-ראד) דער פערבינדונגס-שטאנג דורך וועלכען עס ווערט איבערגעגעבען די עקסצענטרישע בעוועגונג פון א מאשין.

eccle'siarch *n.* (ע-קלי'-זי-ארק) דער עקלעזיארך, דער אויפזעהער איבער א קירך.

eccle'siast *n.* (ע-קלי'-זי-עסט) א גייסטליכער; דער פערפאסער פון קהלת.

Ecclesias'tes *n.* (ע-קלי-זי-עס'-טיז) דאס בוך קהלת [ספר קהלת].

ecclesias'tic *a. and n.* (ע-קלי-זי-עס'-טיק) קירכליך, גייסטליך; א גייסטליכער.

ecclesias'tical *a.* (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל) קירכליך, גייסטליך.

ecclesias'tical cal'endar (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל קעל'-ענ-דער) דער קירכען-קאלענדאר.

ecclesias'tical coun'cils (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל קאונ'-סילז) די פערזאמלונגען אדער סינאדען פון גייסטליכע, וועלכע בעשליסען פערשיעדענע פראגען פון רעליגיאן ווי אויך די פראגען וועגען די בעציהונגען פון דער קירך און מלוכה.

ecclesias'tical his'tory (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל היס'-טא-רי) די קירכען-געשיכטע.

ecclesias'tical law (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל לאה) קירכען-געזעץ.

ecclesias'tically *adv.* (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל-אי) דורך דער קירך; בנוגע צו די קירכליכע ענינים אדער איינריכטונגען.

ecclesias'tical pol'ity (ע-קלי-זי-עס'-טי-קעל פאל'-אי-טי) די פרינציפען און מעטאדען פון קירכליכער רעגיערונג.

ecclesias'ticism *n.* (עק-לי-זי-עס'-טי-סיזם) די איבערגעגעבענהייט צו די פרינציפען פון דער קירך אדער צו איהרע פארמען; די מאכט און אויטאריטעט פון די גייסטליכע.

Ecclesias'ticus *n.* (ע-קלי-זי-עס'-טי-קאס) דאס בוך פון "בן סירא".

ecclesiog'raphy *n.* (ע-קלי-זי-אג'-רע-פי) קירכען-געשיכטע [די געשיכטע פון די קירכען, ווי זיי זיינען געבויט, זייערע דאגמעס, זייערע כללים א. ד. ג.].

ecclesiolog'ic *a.* (ע-קלי-זי-א-לאדזש'-איק) ז. ***ecclesiological***

ecclesiolog'ical *a.* (ע-קלי-זי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט אדער ארגאנישע קערפערשאפט; וואס איז שייך צו דער ארכיטעקטור-וויסענשאפט פון קירכען-בוי און קירכען-דעקאראציאנען.

ecclesiol'ogist *n.* (ע-קלי-זי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט; א קענער אין קירכען-ארכיטעקטור.

ecclesiol'ogy *n.* (ע-קלי-זי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער

קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט; די ארכיטעקטור־וויסענשאפט פון קירכען־בוי און קירכען־דעקאראציאנען.

ec'dysis *n.* (עק'-די-סיס) דאס אראבווארפען אדער בייטען די פעדערען [ווי ביי פויגלען]; דאס אראבווארפען אדער בייטען די הויט [ווי ביי שלאנגען].

ech'elon *n. and v.* (עש'-ע-לאן) אן עשעלאן, דאס אויסשטעלען סאלדאטען אין א טרעפען־פערמיגער ארדנונג; אויסשטעלען אין א טרעפען־פערמיגער ארדנונג.

ech'inal *a.* (עק'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א ים־איגעל אדער ים־יאזשיק [אזא חיה'לע בעדעקט מיט דיקע שטעכעדיגע האר].

ech'inate *a.* (עק'-אי-נייט) מיט שטעכעדיגע האר, מיט שטאכלען, ווי א שטעכיגע בארשט.

ech'inated *a.* (עק'-אי-ניי-טעד) ז. *echinate*.

echi'nid *n.* (ע-קאי'-ניד) איינער פון דעם מין חיה'לעך צו וועלכע עס געהערט דער ים־איגעל.

Echin'idæ *n.* (ע-קאינ'-אי-דיע) דער מין חיות צו וועלכע עס געהערט דער ים־איגעל [אזעלכע חיה'לעך וואס זיינען בעדעקט מיט דיקע הארטע שטעכיגע האר].

echi'nidan *n.* (ע-קאי'-ני-דען) ז. *echinid*.

echi'niform *a.* (ע-קאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א ים־איגעל אדער ים־יאזשיק.

echi'noderm *a. and n.* (ע-קאי'-נא-דוירם) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות]; איינע פון די שטאכעל־הויטיגע חיות.

Echinoder'ma *n.* (ע-קאי-נא-דויר'-מא) ז. *Echinodermata*.

echinoder'mal *a.* (ע-קאי-נא-דויר'-מעל) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות].

Echinoder'mata *n.* (ע-קאי-נא-דויר'-מע-טא) די שטאכעל־הויט חיות [דער מין חיות וואס זייער הויט איז בעדעקט מיט קורצע דיקע שטעכעדיגע האר. צו דעם מין געהערט אויך דער ים־איגעל און דער שטערען־פיש].

echinoder'matous *a.* (ע-קאי-נא-דויר'-מע-טאס) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות].

echi'noid *a. and n.* (ע-קאי'-נאיד) וואס זעהט אויס ווי א ים־איגעל אדער ים־יאזשיק; איינע פון די חיות וואס זייער הויט איז בעדעקט מיט שטאכלען.

Echinoi'dea *n.* (עק-אי-נאי'-די-א) דער מין חיות צו וועלכען עס געהערט דער ים־איגעל אדער ים־יאזשיק.

echinoi'dean *a. and n.* (עק-אי-נאי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם מין ים־איגעל חיות; א ים־איגעל, אדער איינער פון דעם מין.

echi'nus *n.* (ע-קאי'-נאס) א ים־איגעל אדער א ים־יאזשיק; די אויבערשטע רונדע רינגפערמיגע ארויסשטארצונג פון א זייל.

ech'o *n. and v.* (עק'-או) אן עכא, א ווידער־קול; א בת קול; דאס ווידערהאלען דעם צווייטענס געפיהלען אדער געדאנקען; אין מוזיק — א נידריגע ווידערהאלונג פון א קורצער מוזיקאלישער פראזע דורך'ן ארקעסטער אדער ארגאן; אין ארכיטעקטור — א וואנד אדער געוועלב, וואס הילכט אב יעדען קלאנג און בעוועגונג; געבען א ווידער־קול; אבקלינגען צוריק; נאכאהמען, ווידערהאלען.

Ech'o *n.* (עק'-או) אין גריכישער מיטאלאגיע — די עכא, די נימפע אדער יעטין פון בערג, וועגען וועלכער עס דערצעהלט זיך, אז זי איז אזוי אויסגעגאנגען און פערטריקענט געווארען אין ליעבע צו נארציסען, דאס פון איהר איז איבערגעבליבען ניט מעהר ווי א שוואכער קול.

ech'o back (עק'-או בעק) ווידערהאלען, צוריקווארפען, נאכרעדען, נאכטהאן.

echom'eter *n.* (ע-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אינטערוואלען און די בעציהונגען פון קלאנגען איינער צום אנדערען.

echom'etry *n.* (ע-קאמ'-ע-טרי) די קונסט צו מעסטען דעם דויער, די אינטערוואלען און די בעציהונגען פון קלאנגען איינער צום אנדערען; אין ארכיטעקטור — די קונסט צו בויען א געביידע לויט די פרינציפען פון אקוסטיק [די לעהרע וועגען קלאנגען].

éclair' *n.* (איי-קלעהר') א קליינער לאנגליכער טארט אנגעפילט מיט שמאנט און בעגאסען מיט שאקאלאד אדער צוקער.

éclaircisse'ment *n.* (איי-קלעהר-סיס'-מאן) ערקלערונג; דאס מאכען קלאר אן עניין.

éclat' *n.* (איי-קלא') גלאנץ; רוהם; אפלאדיסמענטען; צושטימונג.

eclec'tic *a. and n.* (עק-לעק'-טיק) אויסקלייבענד, אויסוועהלענד; אן עקלעקטיקער, איינער וואס נעהמט ניט אן קיין פעסטבעשטימטע סיסטעם אין דער פילאזאפיע אדער וויסענשאפט, נאר ער נעהמט ארויס פערשיעדענע שטיקער פון פערשיעדענע סיסטעמען, אנערקענענדיג זיי פאר ריכטיג; אן אנהענגער פון דער אלטער עקלעקטישער פילאזאפיע, וועלכע האט פארגעשטעלט א צוזאמענמישונג פון פלאטאנישע, סטאאישע און עפיקורעאישע לעהרען; אין אלטען קריסטענטום — א קריסט וואס שטרעבט צו פעראייניגען די פלאטאנישע פילאזאפיע מיט די לעהרען פון עוואנגעליום; אין מעדיצין — א דאקטאר, וועלכער בענוצט בעזונדערע טיילען פון פערשיעדענע הייל־סיסטעמען.

eclec'tical *a.* (עק-לעק'-טי-קעל) אויסוועהלענד, עקלעקטיש.

eclec'tically *adv.* (עק-לעק'-טי-קעל-אי) דורך אויסקלייבונג; אויף אן עקלעקטישען שטייגער.

eclec'ticism *n.* (עק-לעק'-טי-סיזם) עקלעקטיזם, די מעטאדע פון עקלעקטיקער, דאס אננעהמען אדער אנערקענען בעזונדערע טיילען פון פערשיעדענע סיסטעמען פון דער פילאזאפיע, מעדיצין א. ד. ג.

eclipse' *n. and v.* (אי-קליפס') אין אסטראנאמיע — די פערפינסטערונג פון דער זון אדער לבנה [לקוי חמה אדער לקוי לבנה]; דאס אנווערען דעם גלאנץ אדער כבוד; פערפינסטערען; פערטונקלען, בעדעקען מיט א שאטען; אראבנעהמען דעם גלאנץ.

eclip'sis *n.* (אי-קליפ'-סיס) א פערפינסטערונג; דאס ארויספאלען פון א קלאנג אדער בוכשטאב פון א ווארט; דאס פאלען אין חלשות, דאס פלוצליכע פערלירען דאס בעוואוסטזיין.

eclip'tic *a. and n.* (אי-קליפ'-טיק) פערפינסטערנד, פערטונקלענד; וואס איז שייך צו לקוי חמה אדער לקוי לבנה; אין אסטראנאמיע — דער עקליפטיק, דער שיינבארער קרייז, וועלכען די זון מאכט אין איהר גאנג ארום דער ערד אין דעם משך פון א יאהר.

ec'logue *n.* (עק'-לאג) אן עקלאג, א הירטען־ליעד, א דארף־ליעד.

econom'ic *a.* (אי-קא-נאמ'-איק) עקאנאמיש, שפארזאם; וואס איז שייך צום ווירטשאפטליכען לעבען אדער צו די עקאנאמישע בעציהונגען פון מענשען.

econom'ical *a.* (אי-קא-נאמ'-אי-קעל) ז. *economic*.

econom'ically *adv.* (אי-קא-נאמ'-אי-קעל-אי) אויף אן עקאנאמישען, שפארזאמען שטייגער; בנוגע צו די עקאנאמישע בעציהונגען.

econom'ics *n.* (אי-קא-נאמ'-איקס) פאליטישע עקאנאמיע [די וויסענשאפט, וועלכע פארשט די געזעצען פון ווירטשאפטליכער ענטוויקלונג פון א געוויסען לאנד, ווי אויך די בעדינגונגען פון פראדוקציאן און פערטיילונג פון רייכטימער].

econ'omise *v.* (אי-קאנ'-א-מאיז) ז. *economize*.

econ'omist *n.* (אי-קאנ'-א-מיסט) איינער וואס לעבט עקאנאמיש אדער שפארזאם; אן עקאנאמיסט, א קענער פון פאליטישער עקאנאמיע.

econ'omize *v.* (אי-קאנ'-א-מאיז) פיהרען אדער פערוואלטען אויף אן עקאנאמישען אופן; עקאנאמיזירען, אבשפארען.

econ'omizer *n.* (אי-קאנ'-א-מאי-זער) א שפארזאמער מענש; אן אפאראט אין א מאשין אויסצונוצען שוין געברויכטע דאמפף אדער היץ.

econ'omy *n.* (אי-קאנ'-א-מי) עקאנאמיע, הויזהאלטונג, פערוואלטונג פון א ווירטשאפט; שפארזאמקייט; ארדנונג, סיסטעם.

ecphrac'tic *a. and n.* (עק-פרעק'-טיק) אין מעדיצין — וואס מאכט שוואך דעם מאגען, וואס פיהרט אב; אן אבפיהר־מיטעל.

ec'stasy *n.* (עק'-סטע-סי) עקסטאז, א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג.

ecstat'ic *a.* (עק-סטעט'-איק) וואס קומט ארויס פון העכסטער ענטציקונג; אין עקסטאז, אין זעהר א הויכער בעגייסטערונג.

ecstat'ical *a.* (עק-סטעט'-אי-קעל) ז. *ecstatic*.

ecstat'ically *adv.* (עק-סטעט'-אי-קעל-אי) דורך עקסטאז, דורך העכסטער ענטציקונג.

ec'toblast *n.* (עק'-טא-בלעסט) אין ביאלאגיע — די אויסערליכע זייט פון א צעלע.

ectoblas'tic *a.* (עק-טא-בלעס'-טיק) וואס בעלאנגט צו דער אויסערליכער זייט פון א צעלע.

ec'toderm *n.* (עק'-טא-דוירם) אין עמבריאלאגיע — די עקטאדערמא [פון דעם אייעלע פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש, בילדעט זיך אויס צוערשט אין מוטער'ס בויך די "גאסטרולא" אדער א מין זעקעלע, פון וועלכען די ווענטלעך בעשטעהען פון צוויי בעזונדערע שיכטען אדער הייטלעך — אן אויסערליכע און אינערליכע. דאס אויסערליכע הייטעל פון דיעזען זעקעלע רופט זיך "עקטאדער א" און פון איהר בילדען זיך אויס די אויסערליכע טיילען פון קערפער; דאס אינערליכע הייטעל רופט זיך "ענדאדערמא" און פון איהם בילדען זיך אויס די אינערליכע טיילען פון קערפער].

ectoder'mal *a.* (עק-טא-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער עקטאדערמא. ז. *ectoderm*

ectoder'mic *a.* (עק-טא-דויר'-מיק) ז. *ectodermal*

ectro'pion *n.* (עק-טראו'-פי-אן) ז. *ectropium*

ectro'pium *n.* (עק-טראו'-פי-אם) אזא קראנקהייט, ווען געוויסע טיילען פון קערפער [ווי די אויגען-לעדלעך אדער אנדערע עהנליכע טיילען] זיינען איבערגעקעהרט.

ec'type *n.* (עק'-טאיפ) א קאפיע, אן אבדרוק פון אריגינאל.

ectypog'raphy *n.* (עק-טי-פאג'-רע-פי) די מעטאדע צו מאכען אויף'ן כעמישען אופן גראווירונגען אזוי, אז די בוכשטאבען אדער פיגורען זאלען זיין בולט [רעליעף].

ecumen'ic *a.* (עק-יו-מענ'-איק) ז. *ecumenical*

ecumen'ical *a.* (עק-יו-מענ'-אי-קעל) אלגעמיין, אלוועלטליך; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער קריסטליכער קירך.

ecumen'ical coun'cil (עק-יו-מענ'-אי-קעל קאונ'-סיל) א בעראטונג, צו וועלכער עס ווערט געלאדען די גאנצע קריסטליכע קירך [אין דער ווירקליכקייט אבער איז עס נור דער פאל ביי דער רוימיש-קאטוילישער קירך].

ec'zema *n.* (עק'-זע-מא) [א עקזעמא הויט-קראנקהייט וואס ווערט כאראקטעריזירט מיט בייסעניש און פייכטע לישאיעס וועלכע שיילען זיך ווען זיי ווערען טרוקען].

eczem'atous *a.* (עק-זעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון עקזעמא. ז. *eczema*

eda'cious *a.* (אי-דיי'-שאס) וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו דער אכילה; פרעסעריש, גיעריג.

eda'ciously *adv.* (אי-דיי'-שאס-לי) מיט גיערינקייט; פרעסענד; אויף א פרעסערישען אופן.

eda'ciousness *n.* (אי-דיי'-שאס-נעס) ז. *edacity*

edac'ity *n.* (אי-דעס'-אי-טי) גיערינקייט, פרעסעריי, איבערגעגעבענהייט צו דער אכילה.

Ed'da *n.* (עד'-א) עדא, א זאמלונג פון סקאנדינאווישע לעגענדען; א זאמלונג פון די אלטע איסלענדישע פאעמען.

Edda'ic *a.* (ע-דיי'-איק) ז. *Eddic*

ed'der *v.* (עד'-ער) פערבינדען אדער פלעכטען מיט פלעכט-האלץ; מאכען קערב פון פלעכטהאלץ.

Ed'dic *a.* (עד'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס איז געשריבען אין סטיל פון עדא. ז. *Edda*

ed'dy *n.* and *v.* (עד'-אי) א קרייז-פערמיגע שטרעמונג, א ווירבעל; זיך בעוועגען קרייזפערמיג, ווירבלען; פעראורזאכען א ווירבעל אדער א קרייזפערמיגע בעוועגונג.

ed'dy-wa'ter *n.* (עד'-אי-הוואה'-טער) ז. *dead-water*

ed'dy-wind *n.* (עד'-אי-הווינד) א ווינד וואס בעוועגט זיך קרייזפערמיג ארום עפעס.

ed'elforsite *n.* (עד'-על-פאהר-סאיט) דער וואלאסטאניט אדער טאוועל-שטיין [א מין מינעראל מיט א ווייסען, געלבען אדער רויטען קאליר. געפינט זיך ארום עדעלפארם אין שוועדען].

ed'elweiss *n.* (עד'-על-הוואיס) עדעלווייס [א געוויסע פלאנצע מיט צארטער ווייסער בליהונג וואס וואקסט אויף די אלפען-בערג אין דער שווייץ. זי געפינט זיך מייסטענס אין אזעלכע ערטער וואו מען קען זי זעהר שווער דערגרייכען].

Edelweiss

ede'ma *n.* (אי-די'-מא) וואסערזוכט. ז. *dropsy*

edem'atose *a.* (אי-דעמ'-ע-טאוס) ז. *edematous*

edem'atous *a.* (אי-דעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו וואסערזוכט; וואס ליידט פון וואסערזוכט. ז. *dropsy*

E'den *n.* (אי'דן) דער גן-עדן, פאראדיז; דער ארט עדן אין אשור [ווי עס ווערט אנגעגעבען אין דער ביבעל].

Eden'ic *a.* (אי-דענ'-איק) ווי א גן-עדן.

eden'tal *a.* and *n.* (אי-דענ'-טעל) וואס האט ניט קיין ציינער; א חיה פון די מינים וואס האבען ניט קיין פאדערשטע ציינער. ז. *Edentata*

Edenta'ta *n.* (אי-דענ-טיי'-טא) אזעלכע מינים חיות [ווי די ארמאדילא, אמייזען-פרעסער א. ד. ג.], וועלכע האבען ניט קיין שנייד-ציינער [פאדערשטע ציינער].

eden'tate *n.* and *a.* (אי-דענ'-טייט) וואס האט ניט קיין ציינער; וואס איז שייך צו די חיות, וואס האבען ניט קיין שנייד-ציינער; א חיה פון דעם מין, וואס האט ניט קיין שנייד-ציינער. ז. *Edentata*

eden'tated *a.* (אי-דענ'-טיי-טעד) וואס האט ניט קיין ציינער.

eden'tulous *a.* (אי-דענ'-טשו-לאס) ז. *edentated*

edge *n.* and *v.* (עדזש) א ברעג, א קאנט, א ראנד, א זוים; א שארף; שארפקייט; דאס זיין שניידיג; שטארקייט, העפטיגקייט, גיעריגקייט; צוגעפאסטקייט, פעהיגקייט; שארפען, ארויפלעגען א שארף; רייצען, העצען; אבזוימען, איינקאנטען, איינפאסען; זיך בעוועגען ביי דער זייט אדער ביים ראנד; שטויסען, שטופען ביי דער זייט אדער ביים ראנד; זיך בעוועגען שווער און לאנגזאם, זיך שלעפען; זיך דורכ'גנב'ענען.

edge'-bolt *n.* (עדזש'-באולט) ביי בוכבינדער — א בוך פון צונויפגעלעגטע און צונויפגענעהטע אבגעדרוקטע בויגענס פאפיער, ביי וועלכע די ברעגעס זיינען נאך ניט ארומגעשניטען.

edge'bone *n.* (עדזש'-באון) דער רומפ-ביין אדער שוים-ביין [אין אקסען-פלייש].

edge'-cut'ting *n.* (עדזש'-קאט'-אינג) אין בוכבינדעריי — דאס ארומשניידען די ניט גלייכע ברעגעס פון די בלעטער.

edged *a.* (עדזשד) וואס האט א שארף; ארומגעזוימט, ארומגעקאנט; שארף, שניידיג, געשליפען.

edge'less *a.* (עדזש'-לעס) שטומפיג, טעמפ.

edge of destruc'tion (עדזש אוו די-סטראק'-שאן) דער אבגרונד פון אונטערגאנג.

edge'-play *n.* (עדזש'-פליי) א קאמפף מיט שווערדען.

edg'er *n.* (עדזש'-ער) אין לעדער-ארבייט — אן אינסטרומענט ארומצושניידען און מאכען גלאט פאדעשוועס, רימענס א. ד. ג.; א מין זעג, מיט וועלכער מען שניידט ארום די ברעגעס פון א קלאץ.

edge'-rail *n.* (עדזש'-רייל) קאנטיגע שינעס [רעלסען. די געוועהנליכע שינעס פון באהנען, וועלכע זיינען אין געברויך].

edge'-tool *n.* (עדזש'-טוהל) שארפע, שניידענדע ווערקצייג; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען שניידט ארום לעדערנע זאכען; א געפעהרליכע זאך, א זאך, מיט וועלכער מען דארף אומגעהן זעהר פארזיכטיג.

edge'ways *adv.* (עדזש'-הווייז) פון דער זייט, ביי דער זייט; אריינ'גנב'ענענדיג.

edge'wise *a.* and *adv.* (עדזש'-הוואיז) גערינכטעט מיט'ן ראנד אדער שארפער זייט פאראוים אדער צו א געוויסען פונקט; פון דער זייט, ביי דער זייט, אריינ'גנב'ענענדיג.

edg'ing *n.* (עדזש'-אינג) עטוואס מיט וואס מען בעזוימט א קלייד [ווי טאשמעס, שפיצען א. ד. ג.]; א זוים, אן איינפאסונג; אין בוכבינדעריי — דאס ארומגלייכען די בלעטער איידער מען גילט זיי אדער מען פארבט זיי; דאס גילדען אדער פארבען די ברעגעס פון די בלעטער [פון א בוך].

edg'ing-lace *n.* (עדזש'-אינג-לייס) שמאלע שפיצען [אלס בעציערונג פאר קליידער].

edg'y *a.* (עדזש'-אי) שארף, קאנטיג, ווינקעלדיג; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט.

edibil'ity *n.* (עד-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין עסבאר; דאס זיין צוגעפאסט צו עסען.

ed'ible *a.* (עד'-איבל) עסבאר; וואס מען קען עסען. Many mushrooms are edible.

ed'ibleness *n.* (עד'-איבל-נעס) ז. *edibility*

e'dict *n.* (אי'-דיקט) אן עדיקט, א פערארדנונג, א בעפעהל [פון א הערשער].

edic'tal *a.* (אי-דיק'-טעל) וואס איז שייך צו אן עדיקט [פערארדנונג, בעפעהל].

edifica'tion *n.* (עד-אי-פי-קיי'-שאן) די אויסבילדונג אדער אויסבעסערונג פון גייסט.

ed'ificatory *a.* (עד'-אי-פי-קע-טא-רי) אויסבילדענדיג אדער אויסבעסערענדיג דעם גייסט.

ed'ifice *n.* (עד'-אי-פיס) א געביידע; א גרויסע קונסטפאלע געביידע.

edifi'cial *a.* (עד-אי-פיש'-על) וואס איז שייך צו א געביידע.

ed'ifier *n.* (עד'-אי-פאי-ער) אן אויסבילדער אדער אויסבעסערער פון גייסט [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

ed'ify *v.* (עד'-אי-פאי) אויסבילדען אדער אויסבעסערען דעם גייסט [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

ed'ifyingly *adv.* (עד'-אי-פאי-אינג-לי) אויף אן אויסבילדענדען אדער בע-

לערענדען אופן [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

e'dile *n.* (אי'-דאיל) דער עדיל, א פארצייטיגער רוימישער מאגיסטראט וועמעס אויפגאבע איז געוועזן אכטונג צו געבען אויף עפענטליכע געביידען און קהל'שעס לאנד ווי אויך אנדערע פאליצייליכע פערוואלטונגס=פונקציאנען.

e'dileship *n.* (אי'-דאיל-שיפ) דאס אמט פון א מאגיסטראט איבער עפענטליכע געביידען און קהל'שעס לאנד אין אלטען רוים. ז. *edile*

edil'ian *a.* (אי-דיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו א מאגיסטראט אויף עפענטליכע געביידען און קהל'שעס לאנד אין אלטען רוים. ז. *edile*

ed'it *v.* (עד'-איט) רעדאגירען, פערפארטיגען אדער צורעכט מאכען א מאנוסקריפט צום דרוק.

edi'tion *n.* (ע-דיש'-אן) אויסגאבע, אויפלאגע [פון א בוך אדער צייטונג].

ed'itor *n.* (עד'-אי-טאר) א רעדאקטאר.

edito'rial *a.* and *n.* (עד-אי-טאו'-רי-על) וואס געהערט צו א רעדאקטאר; געשריבען פון א רעדאקטאר; א רעדאקציאנעלער ארטיקעל איבער וועלכער עס איז פראגע; א לייט=ארטיקעל.

edito'rially *adv.* (עד-אי-טאו'-רי-על-אי) רעדאקציאנעל; לויט דער מיינונג פון דער רעדאקציאן.

ed'itorship *n.* (עד'-אי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א רעדאקטאר.

ed'itress *n.* (עד'-אי-טרעס) א רעדאקטארין.

educabil'ity *n.* (עד-יו-קע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פעהיג זיך צו בילדען.

ed'ucable *a.* (עד'-יו-קייבל) פעהיג זיך צו בילדען.

ed'ucate *v.* (עד'-יו-קייט) בילדען; ערציהען.

ed'ucated *a.* (עד'-יו-קיי-טעד) געבילדעט; ערצויגען.

educa'tion *n.* (עד-יו-קיי'-שאן) בילדונג; ערציהונג; דאס בילדען, דאס ערציהען.

educa'tional *a.* (עד-יו-קיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו בילדונג אדער ערציהונג; וואס קומט פון בילדונג.

educa'tionalist *n.* (עד-יו-קיי'-שאנ-על-איסט) ז. *educationist*

educa'tionist *n.* (עד-יו-קיי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון בילדונג; אן ערציהער; א בילדונגס=פערשפרייטער.
Horace Mann was a great **educationist.**

ed'ucative *a.* (עד'-יו-קיי-טיוו) וואס שטרעבט צו בילדען; וואס איז צוגעפאסט פאר בילדונג אדער ערציהונג; פערנומען אין בילדונג אדער ערציהונג.

ed'ucator *n.* (עד'-יו-קיי-טאר) אן ערציהער; א לעהרער; א בילדונגס=פערשפרייטער.

educe' *v.* (אי-דיוס') ארויסדרינגען; ארויסבריינגען; פעראורזאכען צו ערשיינען; בריינגען צום שיין.

edu'cible *a.* (אי-דיו'-סיבל) וואס קען ארויסגעדרונגען ווערען; וואס קען געבראכט ווערען צום שיין; וואס קען ארויסגעבראכט ווערען.

e'duct *n.* (אי'-דאקט) דאס וואס איז ארויסגעבראכט געווארען פון עפעס אנדערש; דאס וואס איז געבראכט געווארען צום שיין.

educ'tion *n.* (אי-דאק'-שאן) דאס ארויסבריינגען עטוואס פון עפעס אנדערש; דאס בריינגען צום שיין; דאס דארשטעלען.

educ'tion-pipe *n.* (אי-דאק'-שאן-פאיפ) דער ראהר אין א דאמפף=מאשין דורך וועלכען עס ווערט ארויסגעלאזען דער אבגענוצטער דאמפף.

educ'tion-valve *n.* (אי-דאק'-שאן-וועלוו) אן ארויסלאז=ווענטיל [ווי דאס ארויסלאז=ווענטיל ביי דאמפף=מאשינען ארויסצולאזען דעם איבריגען דאמפף].

edul'corant *a.* and *n.* (אי-דאל'-קא-רענט) אין מעדיצין — וואס מאכט זיס, וואס פערקלענערט די שארפקייט פון עטוואס זויערעס, געזאלצענעס אדער ביטערעס; א רפואה צו מאכען די פליסיגקייטען פון קערפער וועניגער שארף אדער בייסענד.

edul'corate *v.* (אי-דאל'-קא-רייט) פערטרייבען זויערקייט; מאכען זיס; בעפרייען פון זויערע שטאפען, זאלצען אדער פון אונריינקייטען דורך וואשען.

edulcora'tion *n.* (אי-דאל-קא-ריי'-שאן) דאס זיס מאכען; דאס פערזיסען; דאס אבשוואכען די שארפקייט דורך צוגיסען וואסער.

edul'corative *a.* (אי-דאל'-קא-ריי-טיוו) וואס האט די אייגענשאפט זיס צו מאכען; וואס קען פערקלענערען די שארפקייט פון עטוואס זויערעס, געזאלצענעס אדער ביטערעס.

E. E. *errors excepted* אבקירצונג פון ז. *E. and O. E.*

eel *n.* (איעל) דער אאל=פיש אדער אוגאר [א לאנגליכער פיש אהן שופען און פלוספעדערען, האט דעם אויסזעהן פון א שלאנג].

Eel

eel'ing *n.* (איעל'-אינג) דאס כאפען אאל=פיש.

eel'-pie *n.* (איעל'-פאי) א פאשטעטע פון אאל=פיש.

eel'skin *n.* (איעל'-סקין) די הויט פון אן אאל=פיש [ווערט צוגעטשעפעט צו א ווענטקע כדי צו צוציהען געוויסע פיש און פאנגען זיי; ווערט אויך בענוצט פון נעגערס אלס א מיטעל געגען רעוומאטיזם].

e'er *adv.* (עהר) א פערקירצונג פון *ever*

ee'rily *adv.* (איע'-רי-לי) מיט א שרעקעדיגער בענעהמונג; מאדנע, אונגעוועהנליך.

ee'ry *a.* (איע'-רי) געהיימניספול, שרעקעדיג, מאדנע, אונגעוועהנליך.

efface' *v.* (ע-פייס') אויסמעקען; אבּרייבען; מאכען אונמערקבאר.

effa'ceable *a.* (ע-פיי'-סעבל) וואס קען אויסגעמעקט אדער אבגעריבען ווערען.

efface'ment *n.* (ע-פייס'-מענט) אויסמעקונג; דאס אבּרייבען.

effect' *v.* and *n.* (ע-פעקט') 1. בעווירקען, זיין די אורזאכע פון א געוויסער ערשיינונג; בריינגען צו א געווינשטען רעזולטאט; אויספיהרען; ערפילען; 2. דער עפעקט, די ווירקונג פון עפעס; דער אלגעמיינער איינדרוק וואס בעקומט זיך פון א זאך; דער צוועק, די אבזיכט, די כונה; 3. ווירקזאמקייט; ווירקליכקייט; דאס וואס איז ווירקליך אדער פאקטיש.
1. The law **effected** a betterment of the business conditions of the country. 2. The operation was without **effect.** 3. He told me in **effect** that he would do me the favor.

effec'tive *a.* and *n.* (ע-פעק'-טיוו) ווירקענד, ווירקזאם; וואס מאכט אן עפעקט אדער ווירקונג; אין מיליטער — די צאהל סאלדאטען אין ווירקליכער דיענסט; די ווירקליכע קראפט פון א רעגימענט אדער דיוויזיע לויט דער צאהל סאלדאטען.

effec'tively *adv.* (ע-פעק'-טיוו-לי) מיט עפעקט; אויף א ווירקזאמען אופן; פאלשטענדיג; דורך און דורך.
He met the attack **effectively.**

effec'tiveness *n.* (ע-פעק'-טיוו-נעס) די ווירקזאמקייט.

effect'less *a.* (ע-פעקט'-לעס) אהן ווירקונג, אוננוציג.

effec'tor *n.* (ע-פעק'-טאר) א פעראורזאכער; דער אדער דאס וואס ווירקט אויף דער ערשיינונג פון א געוויסער זאך; דער אדער דאס וואס מאכט א ווירקונג אדער איינדרוק.

effects' *n.* (ע-פעקטס') בעוועגליכעס אייגענטום, זאכען, מטלטלין.
He left some of his **effects** in our house.

effec'tual *a.* (ע-פעק'-טשו-על) ווירקענד.

effec'tually *adv.* (ע-פעק'-טשו-על-אי) מיט פולער ווירקונג; דורך און דורך.
Smuggling has been **effectually** stopped in the United States.

effec'tualness *n.* (ע-פעק'-טשו-על-נעס) ווירקזאמקייט.

effec'tuate *v.* (ע-פעק'-טשו-אייט) אויספיהרען, בריינגען אין ווירקליכקייט, בריינגען אין עקזיסטענץ.

effectua'tion *n.* (ע-פעק-טשו-איי'-שאן) דאס אויספיהרען עפעס; דאס בריינגען אין ווירקליכקייט; דאס ארויסרופען א רעזולטאט.

effem'inacy *n.* (ע-פעמ'-אי-נע-סי) ווייבערישקייט, פערעדעלטקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט [בנוגע צו א מאנספערזאן וואס האט אין זיך ווייניג מענליכקייט].

effem'inate *a.* (ע-פעמ'-אי-נייט) ווייבעריש, שוואך, ווייך, פערעדעלט [בנוגע צו מאנספערזאנען].

effem'inately *adv.* (ע-פעמ'-אי-נייט-לי) שוואך; ווייבעריש.

effem'inateness *n.* (ע-פעמ'-אי-נייט-נעס) ווייבערישקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט.

effen'di *n.* (ע-פענ'-די) עפענדי ["הערר" — אין טערקיי].

ef'ferent *a.* and *n.* (עפ'-ע-רענט) וואס פיהרט ארויס, וואס טראגט ארויס אין דרויסען; אין פיזיאלאגיע — אן אדער, אדער א נערוו וואס פיהרט פון די געהירן צו די ענדליכע טיילען פון קערפער; א טייך וואס פליסט פון ערגעץ און טראגט אוועק שטראמען וואסער.

effervesce' *v.* (עפ-ער-וועס') זידען, ברויזען, שוימען; געהרען [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען]; זיין אויפגערעגט, ניט קענען איינהאלטען די אינערליכע געפיהלען.

efferves'cence *n.* (עפ-ער-וועס'-ענס) דאס זידען, דאס ברויזען, דאס שוימען; די געהרונג [פון ביער אדער וויין ביים זייערען]; אויפגעבראכטקייט, אויפגערעגטקייט פון געפיהלען.

efferves'cency *n.* (עפ-ער-וועס'-ענ-סי) ז. *effervescence*

efferves'cent *a.* (עפ-ער-וועס'-ענט) זידענד, ברויזענד, שוימענד; געהרענד [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען]; אויפגערעגט, אויפגעבראכט.

efferves'cible *a.* (עפ-ער-וועס'-איבל)

וואס קען זידען, ברויזען אדער שוימען; וואס קען געהרען [ווי ביער אדער ווין ביים זייערען]; וואס קען מאכען ברויזען, זידען, שוימען אדער געהרען; וואס קען אויפגעבראכט אדער אויפגערעגט ווערען.

effete' *a.* (ע-פיט') אויסגעצעהרט, אבגעטעמפט, אויסגענוצט, אונפרוכטבאר; אויסגעשפיעלט.

effete'ness *n.* (ע-פיט'-נעס) אבגעטראגענקייט, אויסגענוצטקייט, אויסגעצעהרטקייט.

effica'cious *a.* (עפ-אי-קיי'-שאס) וואס מאכט די געווינשטע ווירקונג; וואס האט די קראפט צו מאכען א ווירקונג.

effica'ciously *adv.* (עפ-אי-קיי'-שאס-לי) אויף א ווירקענדען אופן.

effica'ciousness *n.* (עפ-אי-קיי'-שאס-נעס) דאס זיין ווירקזאם.

ef'ficacy *n.* (עפ'-אי-קע-סי) ז. *effectiveness*

effi'ciency *n.* (ע-פיש'-ען-סי) דאס זיין ווירקזאם; די ווירקענדע מאכט; דאס קענען ארויסבריינגען א געווינשטען רעזולטאט.

effi'cient *a.* and *n.* (ע-פיש'-ענט) טיכטיג; טהעטיג; ווירקזאם; א ווירקענדע אורזאכע; אין מאטעמאטיק — דער פאקטאר, א צאהל, מיט וועלכער עס ווערט גע'כפל'ט אן אנדער צאהל.

effi'ciently *adv.* (ע-פיש'-ענט-לי) אויף א ווירקזאמען אופן.

ef'figy *n.* (עפ'-אי-דזשי) א בילד, געשטאלט אדער פארטרעט פון א פערזאן [ווי די צורה אויף א מטבע].

effla'tion *n.* (ע-פליי'-שאן) א בלאז, דאס אוועקבלאזען; דאס וואס איז אוועקגעבלאזען.

effloresce' *v.* (עפ-לא-רעס') בליהען; אין כעמיע — בעדעקען זיך מיט שימעל.

efflores'cence *n.* (עפ-לא-רעס'-ענס) דאס ארויסבליהען; א מאסע פון בליטהען; דאס בליהען; אן אויסשלאג אויף'ן לייב; דאס בעדעקען זיך מיט שימעל.

efflores'cency *n.* (עפ-לא-רעס'-ען-סי) ז. *efflorescence*

efflores'cent *a.* (עפ-לא-רעס'-ענט) ארויסבליהענד.

ef'fluence *n.* (עפ'-לו-ענס) דאס ארויספליסען אדער ארויסשטראמען; דאס, וואס פליסט ארויס.

ef'fluency *n.* (עפ'-לו-ען-סי) ז. *effluence*

ef'fluent *a.* and *n.* (עפ'-לו-ענט) ארויספליסענד, אויסשטראמענד; דאס, וואס פליסט ארויס; א טייך וואס פליסט ארויס פון אן אנדער טייך.

efflu'vial *a.* (ע-פלוה'-ווי-על) וואס איז שייך צו דער אויסדרונסטונג אדער צום שלעכטען געריך וואס געהט ארויס פון א פוילענדען קערפער.

efflu'vious *a.* (ע-פלוה'-ווי-אס) ז. *effluvial*

efflu'vium *n.* (ע-פלוה'-ווי-אם) די אויסדרונסטונג אדער דער שלעכטער גערוך וואס געהט ארויס פון א פוילענדען קערפער; מיאזמען.

ef'fort *n.* (עפ'-ארט) די אנשטרענגונג, די בעמיהונג, בעשטרעבונג; דאס סטארען זיך; אין מעכאניק — די קראפט וואס ווירקט אויף א קערפער.

ef'fortless *a.* (עפ'-ארט-לעס) וואס מאכט ניט קיין אנשטרענגונג.

effron'tery *n.* (ע-פראנ'-טער-אי) פרעכהייט, אונפערשעמטהייט.

effulge' *v.* (ע-פאלדזש') שטראהלען, בליאסקען, גלאנצען, שיינען.

efful'gence *n.* (ע-פאל'-דזשענס) דאס שטראהלען; דער גלאנץ, דער בליאסק.

efful'gent *a.* (ע-פאל'-דזשענט) שטראהלענד; גלענצענד, שיינענד.

efful'gently *adv.* (ע-פאל'-דזשענט-לי) אויף א גלענצענדען אדער שטראהלענדען אופן.

effuse' *v.* (ע-פיוז') אויסגיסען.

effu'sion *n.* (ע-פיו'-זשאן) דאס אויסגיסען אדער פערגיסען; דאס אויסגעגאסענע; דאס אויסגיסען דאס הארץ אדער די געפיהלען.

effu'sive *a.* (ע-פיו'-סיוו) פערגיסענדיג, אויסגיסענדיג; פליסענד; איבערשטראמט מיט געפיהלען; אויסגיסענדיג א שטראם פון געפיהלען.

effu'sively *adv.* (ע-פיו'-סיוו-לי) ז. *effusive*

effu'siveness *n.* (ע-פיו'-סיוו-נעס) דאס זיין איבערשטראמט מיט געפיהלען.

eft *n.* (עפט) אזא זארט קליינער עקדיש.

e. g. אבקירצונג פון *exempli gratia* צום ביישפיעל, למשל.

egad' *int.* (אי-געד') ווירקליך! בנאמנות! וואהרהאפטיג! [אן אויסרוף פון איבערראשונג אדער התפעלות].

égalité' *n.* (איי-גאל-אי-טיי') גלייכהייט.

e'gence *n.* (אי'-דזשענס) א שטארקער חשק צו עטוואס; דאס ליידען פון א שטארקען פערלאנג צו עטוואס.

e'ger *n.* (אי'-גער) א פריה־בליהענדע טולפען־בלום.

egest' *v.* (אי-דזשעסט') אויסלעדיגען; אויסלעדיגען דעם מאגען.

eges'ta *n.* (אי-דזשעס'-טא) צאה, עקסקרימענטען.

eges'tion *n.* (אי-דזשעס'-טשאן) די אויסלעדיגונג פון מאגען; צאה, עקסקרימענטען.

eges'tive *v.* (אי-דזשעס'-טיוו) וואס לעדיגט אב [דעם מאגען].

egg *n.* and *v.* (עג) אן איי; בעגיסען אדער פערקנעטען מיט אייער; בעווארפען מיט אייער; אנרייצען; צוגעבען קוראזש.

egg'-albu'min *n.* (עג'-על-ביו'-מין) דאס עגלכעל פון אן איי.

egg'-bald *a.* (עג'-באהלד) פליכעוואטע ווי אן איי; פאלשטענדיג פליכעוואטע.

egg'-bas'ket *n.* (עג'-בעס'-קעט) א מין קערבעלע פון שיטערען דראט אין וועלכען מען לעגט אריין אייער ביים קאכען זיי, כדי לייכט ארויסצונעהמען די אייער פון דעם זודיגען וואסער.

egg'-bea'ter *n.* (עג'-ביע'-טער) אן אינסטרומענט מיט א זיך דרעהענדען שטיקעל בלעך אדער האליץ, מיט וועלכען מען שלאגט פאנאנדער אייער.

egg'-born *a.* (עג'-בארן) וואס איז ארויסגעקומען פון אן איי.

egg'-car'rier *n.* (עג'-קער'-אי-ער) א פארריכטונג צו טראנספארטירען אייער, אז זיי זאלען ניט צוברעכען ווערען.

egg'-cell *n.* (עג'-סעל) די איי־צעלע [דאס איי ווען עס געפינט זיך נאך אין דעם שטאדיום פון א צעלע].

egg'er *n.* (עג'-ער) אן אייער־זאמלער.

egg'er on (עג'-ער אן) אן אנרייצער, אן אנהעצער; איינער וואס גיט צו קוראזש.

egg'-glass *n.* (עג'-גלעס) אן איי־זייגער [אזא גלעזעל וואס בעשטעהט פון צוויי גלייכע העלפטען, וועלכע זיינען פערבונדען מיט א גאנץ שמאלען העלזעל. איין האלב גלעזעל איז אנגעפילט מיט גאנץ דינעם זאמד. ווען מען וויל אבקאכען אן איי וואס זאל ניט זיין הארט, שטעלט מען אוועק דאס גלעזעל און מען קאכט אזוי לאנג דאס איי ווי לאנג עס דויערט דאס דורכלויפען פון דעם זאמד דורך דעם שמאלען העלזעל אין דער אונטערער העלפט פון גלעזעל. די גלעזלעך זיינען מייסטענס אזוי געמאכט, אז דאס דורכלויפען פון דעם זאמד זאל דויערען אן ערך 3 מינוטען]; א גלעזערנער אייער־בעכער.

egg'ing *n.* (עג'-אינג) דאס זאמלען אייער.

egg'-lay'ing *a.* (עג'-ליי'-אינג) לעגענדיג אייער; וואס לעגט אייער.

egg'ler *n.* (עג'-לער) ז. *egger*

egg'-nog *n.* (עג'-נאג) א געטראנק געמאכט פון אייער, צוקער, מילך און ספיריטוס.

egg'-pie *n.* (עג'-פאי) אייער־קוכען, אייער־פאסטעטע.

egg'-plant *n.* (עג'-פלענט) די אייער־פלאנצע [א פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע פרוכט וואס זעהען אויס ווי אייער].

Egg-plant

egg'-shaped *a.* (עג'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן איי; אוואל, לאנגליך־רונד.

egg'-shell *n.* (עג'-שעל) די שאלעכץ פון אן איי.

egg'-tes'ter *n.* (עג'-טעס'-טער) א פאררichטונג צו פראבירען אייער פאר'ן ליכט אויב זיי זיינען פריש.

egg'-ti'mer *n.* (עג'-טאי'-מער) א זעמדערעל וואס ווערט בענוצט צו בעשטימען די צייט וויפיעל אן איי דארף זיך קאכען. ז. *egg-glass*

egg'wife *n.* (עג'-הוואיף) א פרוי וואס פערקויפט אייער.

e'gis *n.* (אי'-דזשיס) דער פאנצער־שילד פון דער גריכישער געטין מינערווא; א פאנצער, א שילד; א שוץ.

eg'lantine *n.* (עג'-לענ-טין) א מין ווילדע רויז, וועלכע וואקסט אין טרוקענע וואלדיגע ערטער און בליהט אין יוני און יולי.

eg'o *n.* (עג'-או) דער "איך", דער פערזענליכער "איך".

eg'o-altruis'tic *a.* (עג'-או-על-טרו-איס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם אייגענעם "איך" און צו אנדערע.

eg'o-altruis'tic sen'timents (עג'-או-על-טרו-איס'-טיק סענ'-טי-מענטס) געפיהלען וואס בעפרידיגען דעם אייגענעם "איך" און ברייננען אין דערזעלבער צייט בעפרידיגונג אויך פאר אנדערע.

eg'ohood *n.* (עג'-או-הוד) פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט.

eg'oism *n.* (עג'-א-איזם) עגאאיזם, אייגענליעבע; אייגענניץ; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז קיין זאך עקזיסטירט ניט אויסער דעם געדאנק פון דעם אינדיווידואום וואס מאכט דיזע בעהויפטונג.

eg'oist *n.* (עג'-א-איסט) אן עגאאיסט, איינער וואס ליעבט נור זיך; אן אייגעננוציגער מענש; אין פילאזאפיע — אן אנהענגער פון דער אידעע פון עגאאיזם. ז. *egoism*

egois'tic *a.* (עג-א-איס'-טיק) עגאאיס-טיש; אייגננוציג; וואס ליעבט נור זיך; וואס איז שייך צו דער אידעע פון עגאָ-איזם. ז. *egoism*
egois'tical *a.* (עג-א-איס'-טי-קעל) ז. *egoistic*
egois'tically *adv.* (עג-א-איס'-טי-קעל-אי) אויף אַן עגאאיסטישען אופן.
ego'ity *n.* (ע-גאו'-אי-טי) דער עצם פון "איך"; די פערזענליכקייט, די אינדיווי-דואליטעט.
eg'otheism *n.* (עג'-א-טהי-איזם) די זעלבסט-פערגעטערונג; דאס מאכען זיך פאר א גאט.
eg'otism *n.* (עג'-א-טיזם) עגאטיזם, דאס האלטען זעהר שטארק פון זיך; דאס ריידען אימער פון זיך; אייגענוציגקייט.
eg'otist *n.* (עג'-א-טיסט) אַן עגאטיסט, איינער וואס האלט זעהר שטארק פון זיך, איינער וואס רעדט כסדר פון זיך; איי-נער וואס איז אייגענוציג.
egotis'tic *a.* (עג-א-טיס'-טיק) אייגענ-נוציג; וואס רעדט פון זיך אליין אדער וואס האלט נאר פון זיך אליין.
egotis'tical *a.* (עג-א-טיס'-טי-קעל) ז. *egotistic*
egotis'tically *adv.* (עג-א-טיס'-טי-קעל-אי) אויף אַן עגאטיסטישען אופן. ז. *egotism*
eg'otize *v.* (עג'-א-טאיז) זיין אייגענ-נוציג; פיעל רעדען פון זיך אליין.
egre'gious *a.* (אי-גרי'-דזשאס) מערק-ווירדיג, אויסערארדענטליך, אויסערגע-וועהנליך.
The surgeon made an **egregious** blunder in the operation.
egre'giously *adv.* (אי-גרי'-דזשאס-לי) אויף אַן אויסערארדענטליכען אדער אוי-סערגעוועהנליכען אופן.
egre'giousness *n.* (אי-גרי'-דזשאס-נעס) אויסערגעוועהנליכקייט, אויסערא-דענטליכקייט, מערקווירדיגקייט.
e'gress *n.* (אי'-גרעס) אַ אויסגאנג, אַן אויסטריט.
egress' *v.* (אי-גרעס') ארויסגעהן, אוועק-געהן.
egres'sion *n.* (אי-גרעש'-אַן) דאס ארויס-געהן; אַן ארויסגאנג.
e'gret *n.* (אי'-גרעט) א צאפליא [אזא ווייסער גרויסער פויגעל מיט לאנגע וויי-כע פעדערען]; די פעדערען פון א צאפ-ליא; א טשוב פון פעדערען אויף'ן קאפ פון א פויגעל; דער דינער פוך אויף פער-שיעדענע זוימען-קערנער; א מין צענ-טראל-אמעריקאנישע אפע [מאלפע].
e'griot *n.* (אי'-גרי-אט) אזא זויערע קארש.
Egyp'tian *n. and a.* (אי-דזשיפ'-שען) א מצרי, אַן עגיפטער; א ציגיינער; עגיפ-טיש; וואס איז שייך צו עגיפטען אדער מצרים.
Egyp'tian bean (אי-דזשיפ'-שען ביען) עגיפטישע בעבלעך [די פרוכט פון דער לאטאס-פלאנצע, וואקסט אין אינדיען].
Egyp'tian dark'ness (אי-דזשיפ'-שען דארק'-נעס) א געדיכטע פינסטער-ניש [חשך מצרים].
Egyp'tian lo'tus (אי-דזשיפ'-שען לאו'-טאס) די עגיפטישע ים-ראזע [א פלאנצע וועלכע איז געווען פערהייליגט ביי די אלטע עגיפטער].
Egyp'tian thorn (אי-דזשיפ'-שען טהארן) די עכטע אקאציע [א מין בוים פון וועלכען מען בעקומט גומי-אראביקע].

Egyptol'oger *n.* (אי-דזשיפ-טאל'-א-דזשער) דער עגיפטאלאג [איינער וואס שטודירט דאס לעבען פון די אלטע מצריים און בעזאנדערס די היעראגליפישע שריפ-טען].
Egyptol'ogy *n.* (אי-דזשיפ-טאל'-א-דזשי) עגיפטאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די אלטערטימער פון עגיפטען און בעז-זאנדערס וועגען די היעראגליפישע שריפ-טען].
eh *int.* (איי) [אַן אויסדרוק פון ספקות אדער וואונדער].
וואס? ספקות אדער וואונדער].
ei'der *n.* (אי'-דער) ז. *eider-duck*
ei'der-down *n.* (אי'-דער-דאון) דער פוך פון דער גאנא. ז. *eider-duck*
ei'der-duck *n.* (אי'-דער-דאק) די גאגא [א מין ענטעל וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים].

Eider-duck

ei'dograph *n.* (אי'-דא-גרעף) דער איידאגראף [אַן אינסטרומענט צו קאפי-רען צייכנונגען אין א פערקלענערטען אדער פערגרעסערטען מאסשטאב].
eidolol'ogy *n.* (אי-דא-לאל'-א-דזשי) די ערקענטניס-טעאריע, די לעהרע וועגען די מעגליכקייטען און גרענעצען פון אונ-זער וויסען.
eido'lon *n.* (אי-דאו'-לאן) א בילד; א שאטען, אַן אבשיין.
eido'loscope *n.* (אי-דאו'-לא-סקאופ) אן אפאראט צו פערגרעסערען די פאטא-גראפישע בילדער, וועלכע ווערען בענוצט פאר א קינעמאטאגראף [פארשטעלונג פון בעוועגליכע בילדער].
ei'doscope *n.* (אי'-דא-סקאופ) אַן אינ-סטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי מע-טאלענע דיסקען אדער רונדע בלעטער. ווען דיעזע דיסקען בעוועגען זיך, פראדו-צירען זיי אַן אונענדליכע צאהל פון פער-שיעדענסטע געאמעטרישע פיגורען.
eidoura'nion *n.* (אי-דוה-ריי'-ני-אן) אַן אפאראט צו אילוסטרירען די בעווע-גונג פון די הימלישע קערפער, ווי די פלאנעטען, קאמעטען א. ד. ג.
eight *n. and a.* (אייט) אכט, די צאהל אכט; אַן אכטעל [אין קארטען].
eighteen' *n. and a.* (איי-טיען') די צאהל אכטצעהן; אכטצעהן.
eighteenth' *a. and n.* (איי-טיענטה') אכטצעהנטער; אַן אכטצעהנטעל.
eight'fold *a.* (אייט'-פאולד) אכטפאך.
eighth *n. and a.* (אייטה) דער אכטער; אַן אכטעל.
The bill is due on the **eighth** of the month.
eight'-hour law (אייט'-אור לאה) דאס אכט-שטונדען געזעץ [דאס געזעץ וואס בעשרענקט אין געוויסע אינדוסטריען די ארבייטס-צייט פון אַן ארבייטער אויף 8 שטונדען א טאג].

eigh'tieth *n. and a.* (איי'-טי-עטה) אַן אכטציגסטעל; אכטציגסטער.
eight'score *n. and a.* (אייט'-סקאור) אכט מאל צוואנציג; הונדערט און זעכציג.
eigh'ty *n. and a.* (איי'-טי) די אכציג; צאהל אכציג.
eigne *a.* (איין) עלטסטער; וואס איז דער עלטסטער; וואס איז א בכור.
ei'kon *n.* (אי'-קאן) אַן עהנליכקייט, א בילד [הויפטזעכליך א קריסטליך הייליג בילד], אַן איקאנע.
eikon'ic *a.* (אי-קאנ'-איק) וואס איז שייך צו א בילד, הויפטזעכליך א הייליגען קריסטליכען בילד אדער איקאנע.
ei'rie *n.* (עה'-רי) א נעסט פון רויב-פויגעל; די קליינע פויגעלעך אין א נעסט; קינדער.
ei'ry *n.* (עה'-רי) ז. *eirie*
ei'ther *a., pr. and c.* (איע'-טהער) איינער אדער דער אנדערער; איינער פון ביידע; יעדער פון ביידע; אין יעדען פון ביידע פעלע; אויך ניט, ביידע ניט, אין ביידע פעלע נים [ביי פערניינונגען].
Either you pay your debts or you are declared bankrupt.
ejac'ulate *v.* (אי-דזשעק'-יו-לייט) אויס-שרייען [פלוצלונג און אבגעהאקט]; רע-דען מיט קורצע, אבגעהאקטע אויסגעשריי-ען; ארויסווארפען, ארויסשטויסען, ארויס-שיסען, ארויסלאזען.
ejacula'tion *n.* (אי-דזשעק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסשרייען [פלוצלונג און אבגעהאקט]; א פלוצליכער אבגעהאקטער אויסגעשריי [ווי למשל: אוי! וועה!]; דאס ארויסשטויסען, דאס ארויסלאזען, דאס ארויסשיסען, דאס ארויסווארפען; אין פיזיאלאגיע — דאס ארויסלאזען די זרע [פון געשלעכטס-ארגאן].
ejac'ulatory *a.* (אי-דזשעק'-יו-ליי-טא-רי) ארויסשטויסענדיג, ארויסוואר-פענדיג, ארויסשיסענדיג; אויסגעשפראכען אין קורצע, אבגעהאקטע אויסגעשרייען; אין פיזיאלאגיע — וואס איז שייך צו דער ארויסלאזונג פון זרע [פון די געשלעכטס-ארגאנען].
eject' *v.* (אי-דזשעקט') ארויסווארפען, ארויסשטויסען, ארויסשיסען; ענטזאגען פון א שטעלע; ארויסווארפען פון א וואה-נונג אדער פון לאנד-בעזיץ; פערטרייבען; פעריאגען; צונעהמען אייגענטום.
ejec'tion *n.* (אי-דזשעק'-שאן) ארויס-שטויסונג; דאס ארויסווארפען; ענטזא-גונג פון א שטעלע; דאס ארויסווארפען פון א וואהנונג אדער פון לאנד-בעזיץ; דאס צונעהמען אייגענטום; עטוואס וואס ווערט ארויסגעשטויסען אדער ארויסגע-ווארפען; פערטרייבונג, פעריאגונג.
ejec'tive *a.* (אי-דזשעק'-טיוו) ארויס-שטויסענדיג, ארויסווארפענדיג, ארויס-טרייבענדיג, ענטלאסענדיג [פון א שטע-לע]; ארויסזעצענדיג [פון א וואהנונג].
eject'ment *n.* (אי-דזשעקט'-מענט) דאס ארויסווארפען, דאס ארויסשטויסען; דאס ארויסווארפען פון א וואהנונג.
ejec'tor *n.* (אי-דזשעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ווארפט ארויס אדער שטויסט ארויס; א פאבריקאטונג ארויסצו-שטויסען, מיט דער הילף פון לופט אדער פארע, פליסיגקייטען, זאמד, שטויב, אש א. ד. ג.; א פאבריקאטונג ארויסצוואר-פען פון א ביקס אדער קאנאנע די קוילען-קאפסולען, נאכדעם ווי מען שיסט אויס.
eke *v., n., adv. and c.* (איק) 1. צונע-בען; צוגעבען עטוואס וואס פעהלט; 2. אויסציהען, אויסקוועטשען, אויספרע-

סען; פערגרעסערען, פערלענגערען; עטוואס וואס ווערט צו עפעס צוגעגעבען; אויך; דאסגלייכען; אלס צוגאב.

2. Notwithstanding all his toil he could **eke** out a bare living.

e'king *n.* (אי'-קינג) דאס צוגעבען עפעס; דאס וואס ווערט צוגעגעבען [הויפטזעכליך א צוגעשטוקעוועטע שטיק האלץ].

e'king piece (אי'-קינג פיעס) א צוגעשטוקעוועטע שטיק האלץ.

elab'orate *v.* and *a.* (אי-לעב'-א-רייט) אויסארבייטען, פראדוצירען; אויסארבייטען פארזיכטיג און מיט פיעל מיה; אויסארבייטען פאלשטענדיג און קונסטפאל; אויסגעארבייט ווערען פארזיכטיג, מיט פיעל מיה, פאלשטענדיג און קונסטפאל; געשליפען, קונסטפאל, פינקטליך, פאלקאם; געמאכט מיט דער גרעסטער פינקטליכקייט און קונסט; פיעל שטודירט; פלייסיג.

elab'orated *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טעד) אויסגעארבייט אדער געמאכט מיט פארזיכטיגקייט, מיט מיה, מיט פלייסיגקייט; געשליפען, קונסטפאל, פינקטליך, פאלקאם, פלייסיג; פיעל שטודירט.

elab'orately *adv.* (אי-לעב'-א-רייט-לי) אויף א פאלקאמענעם, פאלשטענדיגען, קונסטפאלען אדער פינקטליכען שטייגער; מיט פלייס, מיט פארזיכטיגקייט; אויסגעארבייט אויף'ן העכסטען שטייגער; מיט פיעל שטודיום.

elab'orateness *n.* (אי-לעב'-א-רייט-נעס) דאס זיין אויסגעארבייט אדער געמאכט מיט פיעל מיה, מיט פינקטליכקייט אדער מיט פיעל קונסט.

elabora'tion *n.* (אי-לעב-א-ריי'-שאן) אויסארבייטונג; פראדוצירונג; פארמירונג אדער פראדוצירונג דורך א שטופענווייזען פראצעס; אויסארבייטונג מיט פיעל מיה, פינקטליכקייט אדער קונסט דאס שלייפען און אויסבעסערען; פאלשטענדיגקייט אדער פאלקאמענהייט [ביי מאכען עפעס]; פארזיכטיגע און פאלשטענדיגע בעארבייטונג.

elab'orative *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טיוו) וואס ארבייט עפעס אויס מיט פינקטליכקייט, פארזיכטיגקייט, מיט פיעל מיה אדער פאלקאמענהייט.

elab'orator *n.* (אי-לעב'-א-ריי-טאר) איינער וואס בעארבייט אדער מאכט עפעס מיט פינקטליכקייט, פארזיכטיגקייט, מיט פלייס און מיט פאלקאמענהייט.

elab'oratory *a.* (אי-לעב'-א-רא-טא-רי) ז. *elaborative*

ela'in *n.* (ע-ליי'-אין) עלאאין, דער פליסיגער טייל פון אוילען און פעטס.

ela'ine *n.* (ע-ליי'-אין) ז. *elain*

élan' *n.* (איי-לאן') היץ, פייער [פון ענטוזיאזם, ליידענשאפט א. ד. ג.].

elance' *v.* (ע-לענס') ווארפען, שליידערען.

e'land *n.* (אי'-לענד) די עלען-אנטילאפע [א גרויסע אקסען-ענהליכע אנטילאפע אין זיד-אפריקא].

Eland

el'aphine *a.* (על'-ע-פין) וואס איז שייך צו א הירש.

elapse' *v.* and *n.* (אי-לעפס') זיך אוועקגליטשען, פערגעהען [ווענען צייט]; דאס פערגעהען [ווענען צייט].

A short time **elapsed** between the two visits.

elas'tic *a.* and *n.* (אי-לעס'-טיק) עלאסטיש, בעזיצענדיג די קראפט פון עלאסטיציטעט, האבענדיג די פעהיגקייט אנצונעהמען די פריהעריגע פארם [ווענען שטאפען, וואס נעהמען צוריק אן די אלטע פארם נאכדעם ווי מען האט זיי אויפגעהערט צו דריקען אדער אויסצוציהען, ווי למשל, גומי]; וואס מען קען אויסברייטען אדער איינפרעסען; בויגזאם, נאכגיעביג; וואס קען זיך צופאסען; וואס קען זיך לייכט ערהאלען [פון מיעדקייט, נידערגעשלאגענקייט א. ד. ג.]; וואס קען ווידערשטעהען, וואס קען אויסהאלטען [צרות, ליידען א. ד. ג.]; גומילאסטיק.

elas'tical *a.* (אי-לעס'-טי-קעל) עלאסטיש. ז. *elastic*

elas'tically *adv.* (אי-לעס'-טי-קעל-אי) אויף אן עלאסטישען שטייגער; מיט עלאסטיציטעט, דורך צופאסונג. ז. *elastic*

elas'tic gum (אי-לעס'-טיק גאם) גומילאסטיק, קאוטשוק.

elasti'cian *n.* (אי-לעס-טיש'-ען) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קראפט פון עלאסטיציטעט. ז. *elastic*

elastic'ity *n.* (אי-לעס-טיס'-אי-טי) עלאסטיציטעט, דאס זיין עלאסטיש. ז. *elastic*

elate' *v.* and *a.* (אי-לייט') דערהויבען [אין שטימונג]; מאכען שטאלץ, צופריעדען, גרויס אדער אויפגעבלאזען; שטארק צופריעדען, שטאלץ, אויפגעבלאזען; זייענדיג אין א געהויבענער שטימונג.

ela'tedly *adv.* (אי-ליי'-טעד-לי) מיט שטאלץ, אויפגעבלאזענקייט אדער מיט צופריעדענהייט; אין א געהויבענער שטימונג.

ela'tedness *n.* (אי-ליי'-טעד-נעס) א געהויבענע שטימונג; שטאלץ, צופריעדענהייט, אויפגעבלאזענקייט.

elate'ment *n.* (אי-לייט'-מענט) דאס מאכען אדער זיין אין א געהויבענער שטימונג; דאס זיין שטארק צופריעדען, שטאלץ אדער אויפגעבלאזען.

ela'ter *n.* (אי-ליי'-טער) איינער אדער עטוואס וואס ברייגנט אין א געהויבענער שטימונג, מאכט שטאלץ אדער אויפגעבלאזען; א שנעלקעפער [א אינזעקט].

elat'erite *n.* (ע-לעט'-ע-ראיט) עלאסטישער ערד-פעך אדער ערד-סמאלע.

elate'rium *n.* (על-ע-טי'-רי-אם) עלאטעריום, די זאפט פון דער שפרינג-אוגערקע [א מין פרוכט] וואס ווערט געברויכט אלס מעדיצין [געגען וואסערזוכט און אנדערע קראנקהייטען].

ela'tion *n.* (אי-ליי'-שאן) א געהויבענע שטימונג, שטארקע צופריעדענהייט, שטאלץ, אויפגעבלאזענקייט.

ela'tor *n.* (אי-ליי'-טאר) ז. *elater*

el'bow *n.* and *v.* (על'-באו) דער עלנבויגען; אן אויסבויגונג אדער קרימונג פון א זאך [ווי די אויסבויגונג פון א וועג אדער טייך]; א ווינקעל אדער אויסבויגונג פון א וואנד; דאס לעהן-הענטעל פון א שטוהל אדער קאנאפע; אבשטויסען מיט'ן עלענבויגען, פאנאנדערשטויסען, פאנאנדערטרייבען; דורכשטופען זיך מיט די עלענבויגענס; אויסבויגען אדער אויסקרימען א זאך.

el'bowed *a.* (על'-באוד) ווי אן עלענבויגען; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

el'bow one's way (על'-באו הוואנז וועיי) זיך דורכדרינגען, דורכשטופען; זיך מאכען א וועג מיט די עלענבויגענס.

el'bow-room *n.* (על'-באו-רוהם) פלאץ פאר די עלענבויגענס, פרייהייט פאר בעוועגונגען.

eld *n.* (עלד) אלטע צייטען, אמאליגע צייטען; צייט; א לאנגע צייט-פעריאד; אלטקייט; אן אלטיטשקער; צייט-אלטער.

el'der *a.* and *n.* (על'-דער) עלטער; פון פריהער; אן אלטער מאן; אן עלטסטער, א נאטשאלניק; די בוזינא אדער האלונדער [א מין קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען רויט-שווארצליכע יאגדעס].

Elder

el'derberry *n.* (על'-דער-בער-אי) די האלונדער-יאגדע [א רויט-שווארצליכע יאגדע וועלכע וואקסט אויף האלונדער אדער בוזינא-קוסטעס].

el'der-gun *n.* (על'-דער-גאן) א קנאלביקס [א ביקסעל פאר קינדער געמאכט געווארען פון האלונדער-האלץ, פון וועלכען עס איז ארויסגעצויגען דאס הערצעל].

el'derly *a.* (על'-דער-לי) אלטליך.

The doctor is an **elderly** gentleman.

el'ders *n.* (על'-דערז) די אלטע לייט, די זקנים, די נשיאים.

el'dest *a.* (על'-דעסט) עלטסטער.

Eldora'do *n.* (על-דא-רא'-דאו) עלדאראדא, דאס גאלדענע לאנד [א לאנד, וועלכעס די אמאליגע שפאניער האבען געזוכט אין דער ניי-ענטדעקטער וועלט, גלויבענדיג, אז דארטען איז פאראן א פלאץ וואס איז אנגעשאטען מיט גאלד און דימאנטען]; אירגענד וועלכער ארט וואו מען קען לייכט רייך ווערען.

el'dritch *a.* (על'-דריטש) איבערנאטירליך, שרעקליך, פער'כשופ'ט, אונגעהויער.

elecampane' *n.* (על-אי-קעם-פיין') דער אלאנט [א געוויסע פלאנצע מיט געלבע בליטהען. ווערט געברויכט אין מעדיצין געגען הארץ-קראנקהייטען].

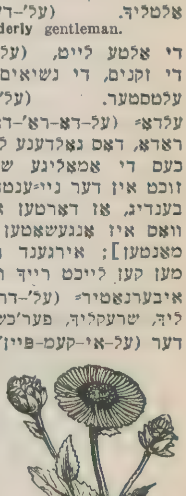
Elecampane

elect' *v.*, *a.* and *n.* (אי-לעקט') אויסוועהלען; אויסקלייבען; שטעלען אין פארצוג; אויסערוועהלט, אויסגעקליבען; אבגעקליבען, אין העכערען

שטאנד, איז א בעסערען פארצוג; אן אויסערוועהלטער, דער בחיר.

elec'ting bod'y (אי-לעק'-טינג באד'-אי) די וועהלער; די אויסקלייבער.

elec'tion *n.* (אי-לעק'-שאן) דאס וועהלען, די ערוועהלונג; די וואהל.

electioneer' *v.* (אי-לעק-שא-ניער') זוכען שטימען פאר ערוועהלען אימעצען, אגיטירען ביי די וואהלען פאר א געוויסען קאנדידאט.

electioneer'er *n.* (אי-לעק-שא-ניער'-ער) איינער וואס זוכט מיט אלע מיטלען, אז זיין קאנדידאט אדער זיין פארטיי זאל זיעגען ביי די וואהלען.

electioneer'ing *a.* (אי-לעק-שא-ניער'-אינג) אגיטירענד פאר א געוויסען קאנדידאט; סטארענדיג זיך צו בעקומען שטימען ביי די וואהלען.

elec'tive *a. and n.* (אי-לעק'-טיוו) ערוועהלט, אויסגעקליבען דורך וואהלען; וואס איז בעקומען געווארען אדער דורכגעגאנגען דורך א וואהל; וואס איז שייך צו וואהל-רעכט; אויסקלייבענד; וואס האט דעם כח אדער די מעגליכקייט פון בחירה; אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — דער קורס פון למודים, וועלכע דער סטודענט אליין קען זיך אויסקלייבען.

elec'tive affin'ity (אי-לעק'-טיוו ע-פינ'-אי-טי) ז. *chemical affinity*

elec'tively *adv.* (אי-לעק'-טיוו-לי) דורך אויסקלייבען, דורך א וואהל.

elec'tiveness *n.* (אי-לעק'-טיוו-נעס) דאס אויסקלייבען, דאס אויסוועהלען.

elec'tor *n.* (אי-לעק'-טאר) א וועהלער, א וואהל-מאן; דער וואס האט וואהל-רעכט.

elec'toral *a.* (אי-לעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו וואהלען אדער צו די וועהלער.

elec'toral col'lege (אי-לעק'-טא-רעל קאל'-עדזש) די פערזאמלונג פון די וואהלמענער פון א שטאאט פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע קלייבען זיך צונויף צו ערוועהלען דעם פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט.

elec'toral commis'sion (אי-לעק'-טא-רעל קא-מיש'-אן) די ספעציעלע וואהל-קאמיסיאן, וועלכע איז געשאפען געווארען פון אמעריקאנער קאנגרעס [פארלאמענט] אין יאהר 1877. דיעזע קאמיסיאן איז בעשטאנען פון 5 סענאטארען, 5 קאנגרעס-רעפּוטאטען און 5 ריכטער פון דעם אלערהעכסטען געריכט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. זי האט געהאט צו ענטשיידען וועלכע וועהלער עם דארפען צוגעלאזען ווערען ביי דער וואהל פון פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט. עס איז געווען א פראגע וועגען איניגע שטאאטען און אזוי ווי די רעפּובליקאנער פארטיי האט געהאט א מאיאריטעט אין סענאט און די דעמאקראטישע פארטיי האט געהאט א מאיאריטעט אין רעפרעזענטאנטען-הויז, האט מען צו קיין הסכם ניט געקענט קומען און א ספעציעלע קאמיסיאן האט פאר דעם צוועק געמוזט געוועהלט ווערען.

elec'torate *n.* (אי-לעק'-טאר-אייט) די אלגעמיינע צאהל בירגער וועלכע האבען וואהל-רעכט.

electrep'eter *n.* (אי-לעק-טרעפּ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו ענדערען די ריכטונג פון עלעקטרישען שטראם.

elec'tress *n.* (אי-לעק'-טרעס) א פרוי אדער אלמנה פון איינעם פון די זיבען פרינצען אין דעם רוימיש-גערמאנישען קעניגרייך, וועלכע האבען געהאט דאס רעכט צו וועהלען דעם קייזער.

elec'tric *a. and n.* (אי-לעק'-טריק) עלעקטריש, וואס ענטהאלט עלעקטריציטעט; וואס קען ווערען עלעקטריש; וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט; וואס קומט דורך עלעקטריציטעט; פול מיט עלעקטריציטעט [אויפגערעגט]; א שטאף וואס קען ווערען עלעקטריש.

elec'trical *a.* (אי-לעק'-טרי-קעל) עלעקטריש, וואס ענטהאלט עלעקטריציטעט; וואס קען ווערען עלעקטריש; וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט; וואס קומט דורך עלעקטריציטעט; פול מיט עלעקטריציטעט [אויפגערעגט].

elec'trical engineer'ing (אי-לעק'-טרי-קעל ענ-דזשי-ניער'-אינג) די עלעקטרישע אינזשינער-קונסט.

elec'trically *adv.* (אי-לעק'-טרי-קעל-אי) דורך עלעקטריציטעט; אין בעצוג צו עלעקטריציטעט.

elec'tric ca'ble (אי-לעק'-טריק קיי'בל) אן עלעקטרישער קאבעל [א שטריק פון בעצויגענע דראטען וועלכער ווערט גע-ברויכט פאר עלעקטרישע צוועקען].

elec'tric field (אי-לעק'-טריק פיעלד) אן עלעקטרישעס פעלד [א רוים וואו עס הערשט אן עלעקטרישע קראפט].

elec'tric fish (אי-לעק'-טריק פיש) אן עלעקטרישער פיש [אזא זארט פיש וואס האט אין זיך עלעקטריציטעט].

elec'tric force (אי-לעק'-טריק פאורס) עלעקטרישע קראפט.

electri'cian *n.* (אי-לעק-טריש'-ען) אן עלעקטריקער, איינער וואס ארבייט ביי עלעקטריציטעט; איינער וואס שטודירט עלעקטריציטעט.

electric'ity *n.* (אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט.

elec'tric lamp (אי-לעק'-טריק לעמפּ) אן עלעקטריש לעמפּעל.

elec'tric light (אי-לעק'-טריק לאיט) עלעקטרישע ליכט, עלעקטרישע בעלייכטונג.

elec'tric machine' (אי-לעק'-טריק מע-שין') אן עלעקטרישע מאשין.

elec'tric mo'tor (אי-לעק'-טריק מאו'-טאר) אן עלעקטרישער מאטאר [א מאשין וואס פערוואנדעלט עלעקטרישע קראפט אין מעכאנישע].

elec'tric rail'way (אי-לעק'-טריק רייל'-הוויי) אן עלעקטרישע באהן.

elec'tric spark (אי-לעק'-טריק ספארק) אן עלעקטרישער פונק.

elec'tric ten'sion (אי-לעק'-טריק טענ'-שאן) עלעקטרישע שפאנונג; עלעקטרא-מאטארישע קראפט; די קראפט וואס טרייבט דעם עלעקטרישען שטראם.

elec'tricute *v.* (אי-לעק'-טרי-קיוט) הינריכטען [טויטען] דורך עלעקטריציטעט.

electricu'tion *n.* (אי-לעק-טרי-קיו'-שאן) דאס הינריכטען דורך עלעקטריציטעט.

electrif'erous *a.* (אי-לעק-טריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים עלעקטריציטעט.

elec'trifiable *a.* (אי-לעק'-טרי-פאי-עבל) וואס קען עלעקטריזירט ווערען; וואס קען ווערען עלעקטריש.

electrifica'tion *n.* (אי-לעק-טרי-פי-קיי'-שאן) דאס עלעקטריזירען; דאס זיין עלעקטריזירט, דאס זיין אנגעלאדען מיט עלעקטריציטעט.

elec'trifier *n.* (אי-לעק'-טרי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס עלעקטריזירט.

elec'trify *v.* (אי-לעק'-טרי-פאי) עלעקטריזירען, מאכען עלעקטריש, אנלאדען מיט עלעקטריציטעט; אויפרעגען [ווי מיט עלעקטריציטעט], בעגייסטערען.

elec'trine *a. and n.* (אי-לעק'-טרין) געמאכט פון ברושטין; וואס איז שייך צו ברושטין; עלעקטראן [אן איינגעבילדעטער שטאף וועגען וועלכען אנדערע בעהויפטען, אז ער עקזיסטירט אלס דער פעראורזאכער פון עלעקטריציטעט].

electriza'tion *n.* (אי-לעק-טרי-זיי'-שאן) דאס עלעקטריזירען.

elec'trize *v.* (אי-לעק'-טראיז) עלעקטריזירען; מאכען עלעקטריש; אנלאדען מיט עלעקטריציטעט.

elec'trobath *n.* (אי-לעק'-טראו-בעטה) די פליסיגקייט וועלכע ווערט בענוצט צו בעדעקען פערשיעדענע געגענשטענדע מיט א מעטאל-שיכט דורך דער בענוצונג פון עלעקטריציטעט [ווי גאלוואנישע פערזילבערונג, פערגאלדונג א. ד. ג.].

electrobiolog'ical *a.* (אי-לעק-טראו-באי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראביאלאגיע. ז. *electrobiology*

electrobiol'ogist *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין עלעקטראביאלאגיע. ז. *electrobiology*

electrobiol'ogy *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אל'-א-דזשי) עלעקטראביאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די עלעקטרישע שטראמען וואס ענטוויקלען זיך אין לעבעדיגע ארגאניזמען; די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די עלעקטרישע ווירקונג אין דער ערשיינונג פון היפנאטיזם.

electrobios'copy *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אס'-קא-פּי) דאס אבפּראבירען די מוסקולען דורך עלעקטריציטעט צו בעשטימען אויב עס איז דא אין זיי לעבען.

elec'trobronze *n.* (אי-לעק'-טראו-בראנז) דאס בעדעקען אייזען מיט א בראנז-שיכט דורך עלעקטריציטעט.

electrocau'tery *n.* (אי-לעק-טראו-קאה'-טער-אי) דאס אויסברענען א וואונד מיט עלעקטריציטעט; דער אינסטרומענט מיט וועלכען אזא אויסברענונג ווערט געמאכט.

electrochem'ical *a.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem'ically *adv.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-אי-קעל-אי) דורך עלעקטראכעמיע; אין בעצוג צו עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem'ist *n.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-איסט) אן עלעקטראכעמיקער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem'istry *n.* (אי-לעק-טראו-קעמ'-איס-טרי) עלעקטראכעמיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די כעמישע ווירקונגען פון עלעקטריציטעט; כעמישע אנאליזען אדער פערבינדונגען וואס ווערען געמאכט מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'trocute *v.* (אי-לעק'-טראו-קיוט) הינריכטען [טויטען] דורך עלעקטריציטעט.

electrocu'tion *n.* (אי-לעק-טראו-קיו'-שאן) ז. *electricution*

elec'trode *n.* (אי-לעק'-טראוד) אן עלעקטראדע, א פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי [דער פאזיטיווער פאל פון אן

עלעקטרישער באטעריי ווערט גערופען "אנאדע" און דער נעגאטיווער — "קאטאדע". אין אלגעמיין, אהן א ספעציעלער בעשטימונג אויב פאזיטיוו אדער נעגאטיוו, ווערט א פאל גערופען "עלעקטראדע"].

electrodepos'it *v. and n.* (אי-לעק-טראו-די-פאז'-איט) מאכען דורך עלעקטריציטעט, אז עס זאל זיך אבזעצען א בעשטאנדטייל [ווי מעטאל] פון א כעמישער פערבינדונג; דער בעשטאנדטייל וואס זעצט זיך אב אין א כעמישער פערבינדונג אונטער דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט.

electrodeposi'tion *n.* (אי-לעק-טראו-דעפ-א-זיש'-אן) דאס אבזעצען זיך פון א בעשטאנדטייל [ווי מעטאל] אין א כעמישער פערבינדונג דורך דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט.

electrodynam'ic *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-איק) עלעקטראדינאמיש, וואס איז שייך צו עלעקטראדינאמיק. ז. *electrodynamics*

electrodynam'ical *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-אי-קעל) ז. *electrodynamic*

electrodynam'ics *n.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-איקס) עלעקטראדינאמיק, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער געגענזייטיגער ווירקונג פון עלעקטריציטעט און מאגנעט.

electrodynamom'eter *n.* (אי-לעק-טראו-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) אן עלעקטראדינאמאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם.

electrodynamomet'rical *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נע-מא-מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צו אן עלעקטראדינאמאמעטער. ז. *electrodynamometer*

elec'tro-engra'ving *n.* (אי-לעק'-טראו-ענ-גריי'-ווינג) דאס גראווירען פלאטען מיט דער הילף פון אן עלעקטראכעמישען פראצעס.

electrogen'esis *n.* (אי-לעק-טרא-דזשענ'-ע-סיס) דאס וואס ווערט פעראורזאכט פון עלעקטריציטעט; דאס וואס ווערט פראדוצירט דורך עלעקטריציטעט.

electrogenet'ic *a.* (אי-לעק-טרא-דזשי-נעט'-איק) וואס ווערט פעראורזאכט אדער פראדוצירט דורך עלעקטריציטעט.

elec'trogild *v.* (אי-לעק'-טרא-גילד) גאלוואניש פערגאלדען, פערגאלדען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

electrog'raphy *n.* (אי-לעק-טראג'-רע-פי) דאס מאכען גראווירונגען אין קופער אדער שטאהל דורך אן עלעקטראכעמישען פראצעס.

electrokinet'ic *a.* (אי-לעק-טראו-קי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט וואס געפינט זיך אין בעוועגונג; וואס איז שייך צו שטראם-עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו עלעקטראקינעטיק. ז. *electrokinetics*

electrokinet'ics *n.* (אי-לעק-טראו-קי-נעט'-איקס) עלעקטראקינעטיק, דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט עלעקטרישע שטראמען.

electrolog'ic *a.* (אי-לעק-טרא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען עלעקטריציטעט.

electrolog'ical *a.* (אי-לעק-טרא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *electrologic*

electrol'ogist *n.* (אי-לעק-טראל'-א-דזשיסט) א קענער אין עלעקטריציטעט.

electrol'ogy *n.* (אי-לעק-טראל'-א-דזשי) דער טייל פון פיזיק וואס בעהאנדעלט די ערשיינונג און די אייגענשאפטען פון עלעקטריציטעט.

electrol'ysis *n.* (אי-לעק-טראל'-אי-סיס) אן עלעקטראליזע, די אויפלעזונג פון א כעמישער פערבינדונג אויף איהרע בעשטאנדטיילען דורך אן עלעקטרישען שטראם.

elec'trolyte *n.* (אי-לעק'-טרא-לאיט) עלעקטראליט, א כעמישע פערבינדונג וואס קען אויפגעלעזט ווערען אויף איהרע בעשטאנדטיילען דורך אן עלעקטרישען שטראם.

electrolyt'ic *a.* (אי-לעק-טרא-ליט'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראליזע. ז. *electrolysis*

electrolyt'ical *a.* (אי-לעק-טרא-ליט'-אי-קעל) ז. *electrolytic*

electrolyt'ically *adv.* (אי-לעק-טרא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף אן עלעקטראליטישען אופן, דורך אן עלעקטראליזע. ז. *electrolysis*

electrolyza'tion *n.* (אי-לעק-טרא-לי-זיי'-שאן) דאס אויפלעזען א כעמישע פערבינדונג דורך אן עלעקטרישען שטראם.

elec'trolyze *v.* (אי-לעק'-טרא-לאיז) אויפלעזען א כעמישע פערבינדונג דורך אן עלעקטרישען שטראם.

electromag'net *n.* (אי-לעק-טראו-מעג'-נעט) אן עלעקטרא-מאגנעט, א מאגנעט וואס האט בעקומען זיינע מאגנעטישע אייגענשאפטען דורך דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם [ווען א שטיק אייזען ווערט ארומגעוויקעלט מיט א דראט, דורך וועלכען עס ווערט געלאזען אן עלעקטרישער שטראם, ווערט דאס אייזען מאגנעטיש].

Electromagnet

electromagnet'ic *a.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-איק) וואס איז שייך צו די געגענזייטיגע בעציהונגען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם; וואס איז שייך צו אן עלעקטראמאגנעט. ז. *electromagnet*

electromagnet'ically *adv.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-אי-קעל-אי) דורך עלעקטראמאגנעטיזם, אויף אן עלעקטראמאגנעטישען אופן. ז. *electromagnetism*

electromagnet'ics *n.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-איקס) די וויסענשאפט פון עלעקטראמאגנעטיזם. ז. *electromagnetism*

electromag'netism *n.* (אי-לעק-טראו-מעג'-נעט-איזם) עלעקטראמאגנעטיזם, די געגענזייטיגע בעציהונגען צווישען עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם [דורך עלעקטריציטעט ווערט געשאפען מאגנעטיזם און דורך מאגנעטיזם ווערט געשאפען עלעקטריציטעט]; מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען דורך עלעקטריציטעט.

electromed'ical *a.* (אי-לעק-טראו-מעד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בענוצונג פון עלעקטריציטעט פאר מעדיצינישע צוועקען.

electromet'allurgy *n.* (אי-לעק-טראו-מעט'-על-אויר-דזשי) עלעקטרא-מעטאלורגיע, די אנווענדונג פון עלעקטריציטעט ביים בעקומען מעטאל פון רויהען ערץ און אויך ביים שמעלצען מעטאלען.

electrom'eter *n.* (אי-לעק-טראמ'-ע-טער) אן עלעקטראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטריציטעט.

electromet'ric *a.* (אי-לעק-טרא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראמעטער אדער צו דער מעסטונג פון עלעקטריציטעט.

electromet'rical *a.* (אי-לעק-טרא-מעט'-רי-קעל) ז. *electrometric*

electrom'etry *n.* (אי-לעק-טראמ'-ע-טרי) דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט מעטאדען ווי צו מעסטען עלעקטריציטעט.

electromo'tion *n.* (אי-לעק-טראו-מאו'-שאן) דאס שטראמען פון עלעקטריציטעט, דאס איבערגעהן פון עלעקטריציטעט פון איין מעטאל צום אנדערען; א מעכאנישע בעוועגונג וואס ווערט געשאפען דורך עלעקטריציטעט..

electromo'tive *a.* (אי-לעק-טראו-מאו'-טיוו) עלעקטראמאטאריש, וואס איז שייך צו דער בעוועגונג אדער צו דער שטרעמונג פון עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו די פיזיקאלישע געזעצען וועגען דער שטרעמונג פון עלעקטריציטעט.

electromo'tive force (אי-לעק-טראו-מאו'-טיוו פאורס) די עלעקטראמאטארישע קראפט, די קראפט וואס טרייבט דעם עלעקטרישען שטראם, אז ער זאל פליסען.

electromo'tor *n.* (אי-לעק-טרא-מאו'-טאר) אן עלעקטרישער מאטאר [א מאשין וואס בעוועגט זיך דורך אן עלעקטרישען שטראם]; אן עלעקטרישע קוועלע פון וועלכער מען בעקומט אן עלעקטרישען שטראם.

elec'tron *n.* (אי-לעק'-טראן) ז. *electrum*

electroneg'ative *a.* (אי-לעק-טראו-נעג'-ע-טיוו) וואס איז נעגאטיוו עלעקטריש, וואס דיענט אלס נעגאטיווער פאל [ווי קופער אין בעצוג צו צינק אין אן עלעקטרישער באטעריי].

electroneg'atively *adv.* (אי-לעק-טראו-נעג'-ע-טיוו-לי) אויף א נעגאטיוו-עלעקטרישען אופן.

elec'tro-op'tics *n.* (אי-לעק'-טראו-אפ'-טיקס) עלעקטרא-אפטיק, די לעהרע וועגען די בעציהונגען פון עלעקטריציטעט צו ליכט.

electropath'ic *a.* (אי-לעק-טרא-פעטה'-איק) וואס איז שייך צו עלעקטראפאטיע. ז. *electropathy*

electrop'athy *n.* (אי-לעק-טראפ'-ע-טהי) דאס היילען קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט.

elec'trophone *n.* (אי-לעק'-טרא-פאון) אן עלעקטראפאן [אן אינסטרומענט וואס גיט ארויס קלאנגען ווי פון א טרומייט דורך דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם פון הויכער שפאנונג].

electroph'orus *n.* (אי-לעק-טראפ'-א-ראס) אן עלעקטראפאר [אן אינסטרומענט צו פראדוצירען עלעקטריציטעט. ער בעשטעהט פון צוויי פלאטען — איינע פון גומי אדער פעך און די צווייטע פון מעטאל וועלכע האט א גלעזערען אדער הילצערען הענטעל. די גומי אדער פעך-פלאטע ווערט געריבען מיט קאצען-פעל אדער פלאנעל און ווערט נאכדעם בעריהרט מיט דער מעטאל-פלאטע. טהוענדיג אזוי מעהרערע מאל, זאמעלט מען אן צווישען דיביידע פלאטען א געוויסע קוואנטיטעט עלעקטריציטעט].

electrophysiolog'ical *a.* (אי-לעק-טרא-פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראפיזיאלאגיע. ז. *electrophysiology*

electrophysiol'ogy *n.* (אי-לעק-טרא-פיז-אי-אל'-א-דזשי) עלעקטראפיזיאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די עלעקטרישע ערשיינונגען וועלכע ווערען געשאפען דורך דעם פיזיאלאגישען פראצעס ביי לעבעדיגע ארגאניזמען.

elec'troplate *v. and n.* (אי-לעק'-טרא-פלייט) גאלוואניש פלאטירען, בעדעקען מיט א מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט; ארטיקלען וועלכע זיינען בעדעקט מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'troplater *n.* (אי-לעק'-טרא-פליי-טער) איינער וואס בעדעקט ארטיקלען מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'troplating *n.* (אי-לעק'-טרא-פליי-טינג) די קונסט איבערצוציהען זאכען מיט מעטאל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

electropo'lar *a.* (אי-לעק-טרא-פאו'-לאר) וואס האט איין ענד א פאזיטיווען און דעם אנדערען א נעגאטיווען, ווי דאס איז דער פאל ביי עלעקטריציטעט.

electropos'itive *a.* (אי-לעק-טרא-פאז'-אי-טיוו) וואס איז פאזיטיוו עלעקטריש; וואס דיענט אלס פאזיטיווער פאל [ווי צינק אין בעצוג צו קופער אין אן עלעקטרישער באטעריי].

elec'troscope *n.* (אי-לעק'-טרא-סקאופ) אן עלעקטראסקאפ, אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען געפינט אויס צי א זאך האט עלעקטריציטעט.

electroscop'ic *a.* (אי-לעק-טרא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראסקאפ. ז. *electroscope*

electrostat'ic *a.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-איק) וואס איז שייך צו סטאטישער עלעקטריציטעט [עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג ווי פון ברושטין, גלאז, פעך, גומי א. ד. ג. דיעזע עלעקטריציטעט פליסט ניט ווי א שטראם, נאר רוהט אויף אן ארט].

electrostat'ical *a.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-אי-קעל) ז. *electrostatic*

electrostat'ically *adv.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון סטאטישער עלעקטריציטעט. ז. *electrostatic*

electrostat'ics *n.* (אי-לעק-טרא-סטעט'-איקס) עלעקטראסטאטיק, דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג [דיעזע עלעקטריציטעט פליסט ניט ווי א שטראם, נאר געפינט זיך אין א רוהענדען צושטאנד].

electrotech'nic *a.* (אי-לעק-טרא-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו עלעקטראטעכניק [די פראקטישע בענוצונג פון עלעקטריציטעט אין דער אינדוסטריע און לעבען].

electrotech'nical *a.* (אי-לעק-טרא-טעק'-ני-קעל) ז. *electrotechnic*

electrotech'nics *n.* (אי-לעק-טרא-טעק'-ניקס) עלעקטראטעכניק, די וויסענשאפט וועגען דער פראקטישער בענוצונג פון עלעקטריציטעט אין דער אינדוסטריע און לעבען.

electrotelegraph'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טעל-ע-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צום עלעקטרישען טעלעגראף [דער געוועהנליכער טעלעגראף].

electrotel'egraphy *n.* (אי-לעק-טרא-טעל'-ע-גרעפ-אי) דאס טעלעגראפירען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט [ווי ביי דעם געוועהנליכען טעלעגראף].

electrotherapeu'tic *a.* (אי-לעק-טרא-טהער-ע-פיו'-טיק) וואס איז שייך צו דער היילונג פון קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט.

electrotherapeu'tical *a.* (אי-לעק-טרא-טהער-ע-פיו'-טיק-על) ז. *electrotherapeutic*

electrotherapeu'tics *n.* (אי-לעק-טרא-טהער-ע-פיו'-טיקס) דאס היילען קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט; די פרינציפען פון דיעזער היילונגס-מעטאדע.

electrother'mancy *n.* (אי-לעק-טרא-טהויר'-מענ-סי) דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ווירקונג פון עלעקטרישען שטראם אויף די טעמפעראטור פון אן עלעקטרישען לייטער [קאנדוקטאר], וועלכער איז צונויפגעשטעלט פון צוויי מעטאלען.

electrothermot'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טהויר-מאט'-איק) וואס איז שייך צו ווארעמקייט, וועלכע ווערט ארויסגערופען דורך עלעקטריציטעט.

elec'trotype *v. and n.* (אי-לעק'-טרא-טאיפ) אראבנעהמען אין מעטאל א קאפיע פון גראווירונגען אדער פון עטוואס אנדערעס דורך עלעקטריציטעט; א קאפיע אין מעטאל וואס ווערט אראבגענומען פון א גראווירונג אדער פון עטוואס אנדערעס דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotyper *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פער) איינער וואס נעהמט אראב קאפיעס פון גראווירונגען אדער אנדערע זאכען דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

electrotyp'ic *a.* (אי-לעק-טרא-טיפ'-איק) וואס איז שייך צום אראבנעהמען קאפיעס פון גראווירונגען דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotyping *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פינג) דאס אראבנעהמען קאפיעס פון גראווירונגען אדער פון עטוואס אנדערעס דורך עלעקטריציטעט [גאלוואנאפלאסטיק].

elec'trotypy *n.* (אי-לעק'-טרא-טאי-פי) ז. *electrotyping*

elec'trum *n.* (אי-לעק'-טראם) נייזילבער; ברושטין; גאלד וואס ענטהאלט א גרויסען פראצענט זילבער.

elec'tuary *n.* (אי-לעק'-טשו-ע-רי) אין מעדיצין — א מין פולווער אויסגעמישט מיט האניג אדער סירופ אלס רפואה צו געוויסע קראנקהייטען.

eleemos'ynary *a. and n.* (על-אי-מאס'-אי-נע-רי) וואס איז שייך צו צדקה; וואס ווערט ערהאלטען פון נדבות; וואס לעבט פון קצבה; איינער וואס בעקומט קצבה.

el'egance *n.* (על'-אי-גענס) עלעגאנץ, ציערליכקייט, אנגענעהמליכקייט, גלאנץ, רייץ.

el'egancy *n.* (על'-אי-גענ-סי) ז. *elegance*

el'egant *a.* (על'-אי-גענט) עלעגאנט, פיין, גלענצענד, גראציעז, אנגענעהמליך, העפליך, ציערליך, שעהן.

el'egantly *adv.* (על'-אי-גענט-לי) אויף אן עלעגאנטען, העפליכען אדער גראציעזען שטייגער.

ele'giac *a.* (ע-לי'-דזשי-עק) עלעגיש, טרויעריג; וואס איז שייך צו אן עלעגיע אדער געדיכט, אין וועלכען עס איז אויסגעדריקט א טרויעריגע שטימונג פון פאעט; געשריבען אין עלעגישען מעטער [אזא פארם פון ליעדער-שרייבען].

elegi'acal *a.* (על-אי-דזשאי'-ע-קעל) ז. *elegiac*

el'egist *n.* (על'-אי-דזשיסט) איינער וואס שרייבט עלעגיען אדער קלאג-ליעדער.

ele'git *n.* (אי-לי'-דזשיט) א געריכטליכע שריפט, דורך וועלכער דאס אייגענטום פון א בעל-חוב קען איבערגעגעבען ווערען אין די הענד פון מאהנער און ער קען עס פערהאלטען אלס משכון ביז דער חוב ווערט אבגעצאהלט.

el'egize *v.* (על'-אי-דזשאיז) שרייבען אן עלעגיע; בעקלאגען; שרייבען אין דער פארם פון אן עלעגישען מעטער. ז. *elegiac*

el'egy *n.* (על'-אי-דזשי) אן עלעגיע, א טרויער-ליעד, א געדיכט, אין וועלכען דער פאעט דריקט אויס א מעלאנכאלישע שטימונג.

el'ement *n.* (על'-אי-מענט) עלעמענט, יסוד, א גרונד-זאך, א גרונד-פרינציפ; אין דער פילאזאפיע פון אלטערטום — איינער פון די פיער יסודות [ערד, וואסער, לופט און פייער], פון וועלכע עס בעשטעהט די גאנצע וועלט; אין דער מאדערנער כעמיע — א גרונד-שטאף אדער אן איינפאכסטער שטאף, וועלכען מען קען שוין מעהר ניט פאנאנדערלעגען אויף נאך איינפאכערע שטאפען [ווי קויהלען-שטאף, וואסער-שטאף, זויער-שטאף א. ד. ג.]; אין פיזיק — אן אפאראט פאר גאלוואנישע עלעקטריציטעט; אין מאטעמאטיק — איינע פון א צאהל זאכען אדער געגענשטענדע, וועלכע בילדען אויס איין סימעטרישע גאנצע; איינע פון די אנגעגעבענע צאהלען, דורך וועלכע עס פאדערט זיך צו ענטשיידען א מאטעמאטישע פראבלעם; אין געאמעטריע — איינע פון די פונקטען, ליניען און פלעכען, פון וועלכע עס ווערט געבויט א געאמעטרישע פיגור; אין ביאלאגיע — איינער פון די הויפט-טיילען פון אן ארגאניזם אדער פון אן אבר; די נאטירליכע סביבה אדער ספערע, אין וועלכער א בעשעפעניש קען זיך געפינען.

elemen'tal *a.* (על-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צום עלעמענט אדער צום גרונד-פרינציפ פון עפעס; וואס איז שייך צו די יסודות פון דער וועלט.

elemen'talism *n.* (על-אי-מענ'-טעל-איזם) די פערגעטערונג פון די עלעמענטען פון דער נאטור, די פערגעטערונג פון דער ערד, וואסער, לופט און פייער [ביי אלטע פעלקער].

elemental'ity *n.* (על-אי-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין עלעמענטאר, איינפאך; דאס זיין אן עלעמענט אדער די גרונד-זאך פון עפעס.

elemen'tally *adv.* (על-אי-מענ'-טעל-אי) בנוגע צו די עלעמענטען.

elemen'tariness *n.* (על-אי-מענ'-טע-רי-נעס) דאס זיין עלעמענטאר אדער איינפאך.

elemen'tary *a.* (על-אי-מענ'-טע-רי) עלעמענטאר, ערשט; איינפאך, אונפאלקאם.

elemen'tary geom'etry (על-אי-מענ'-טע-רי דזשי-אמ'-עט-רי) עלעמענטא-

רע געאמעטריע [געאמעטריע פאר אנפאנגער].

el'emi *n.* (על'-ע-מי) עלעמיהאריץ [א מין זאפט וואס ווערט ארויסגעצויגען פון ביימער און געברויכט צו מאכען לאקען און מעדיצינען].

elench' *n.* (אי-לענק') אין לאגיק — א סאפיזם, א פאלשער סילאגיזם; דאס פיהרען צו אזא שלום=פאלגערונג, ביי וועלכער דער געגנער ווידערשפרעכט זיך אליין אין זיין בעהויפטונג.

elench'us *n.* (אי-לענק'-אס) ז. *elench*.

el'ephant *n.* (על'-אי-פענט) אן עלפאנט; א שווערע פערלעגענהייט; עטוואס וואס ברייננט אין א פערלעגענהייט אדער פון וואס מען ווייס ניט ווי פטור צו ווערען; עלפאנטביין; צייכען=פאפיער אדער שרייב פאפיער וואס איז 27x22 צאל [אינטשעס].

el'ephant-bee'tle *n.* (על'-אי-פענט-ביטל) אן עלפאנט=קעפער, אן עלפאנטזשוק [א זעהר גרויסער זשוק].

elephan'tiac *a.* (על-אי-פענ'-טי-עק) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון עלפאנטיאזיס [הויט=קראנקהייט, קרעץ, צרעת].

elephanti'asis *n.* (על-אי-פענ-טאי'-ע-סיס) עלפאנטיאזיס [אזא הויט=קראנקהייט, קרעץ, צרעת].

elephan'tine *a.* (על-אי-פענ'-טין) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו אן עלפאנט; גרויס, שווער, אונגעלומפערט; געמאכט פון עלפאנטביין.

el'ephant's-tusk *n.* (על'-אי-פענטס-טאסק) א צאהן=שנעקע [אזא מאלוסקעל].

el'evate *v.* (על'-אי-ווייט) 1 אויפהויבען, מאכען העכער; 2. דערהויבען, פערעדלען, פערבעסערען; אויפרעגען, אויפמונטערען, בעלעבען; 3. אביסעל פער'שכור'ען.
2. The object of this society is to elevate the stage.

el'evated *a.* and *n.* (על'-אי-וויי-טעד) דערהויבען, פון הויכער שטעלונג, ערהאבען; אויפגעמונטערט, בעלעבט; א הויך באהן.

el'evatedness *n.* (על'-אי-וויי-טעד-נעס) הויכקייט, דערהויבענקייט, הויכע שטעלונג, ערהאבענהייט, אויפגעמונטערטקייט.

eleva'tion *n.* (על-אי-וויי'-שאן) דערהויבונג, אויפהויבונג, הויכקייט, א הויכער פלאץ, הויכע שטעלונג, ערהאבענהייט, אויפמונטערונג; אין אסטראנאמיע — די הויך פון א שטערען פון דעם האריזאנט; די הויכקייט פון א געגענד איבער דער ים=פלעכע; אין דער קריסטליכער קירך — די צערעמאניע פון אויפהויבען די הייליגע ברויט און ווייז; א געזאנג ביי דיעזער צערעמאניע ביי די קאטאליקען; די זייטען=אנזיכט פון א געגענשטאנד.

el'evator *n.* (על'-אי-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס הויבט אויף, דערהויבט אדער מונטערט אויף; א הויבאפאראט, א פאהר=שטוהל, אן עלעוואטאר, א קאסטען אדער וואגאן צו הויבען משאות אדער ארויפצופיהרען מענשען אין הויכע געביידעס; א תבואה=שפייכלער מיט הויבאפאראטען; אין אנאטאמיע — א הויבמוסקעל; א מעדיצינישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן אריינגעדריקטען אדער צובראכענעם טייל פון'ם שארבען.

el'evatory *a.* and *n.* (על'-אי-וויי-טא-רי) וואס הויבט אויף, וואס מאכט העכער; א מעדיצינישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן אריינגעדריקטען אדער צובראכענעם טייל פון א שארבען.

elev'en *n.* and *a.* (אי-לעווען') עלף; די צאהל עלף; א פארטיע אדער צד אין קריקעט=שפיעל [ווערט אזוי גערופען, ווייל געוועהנליך בעשטעהט אזא פארטיע פון 11 מענשען].

elev'enth *a.* and *n.* (אי-לעוו'נטה) עלפטער; אן עלפטעל.

elev'enth hour (אי-לעוו'נטה אור) דער לעצטער מאמענט, פונקט אין דעם מאמענט איידער עס וואלט שוין געווען צו שפעט.

elf *n.* and *v.* (עלף) אן עלף [א גייסט, וועלכער געפינט זיך, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען, אין אונבעוואהנטע פלעצער]; א גייסט, א שד; א געמיינער קערל; איינער וואס טהוט אב בייזע שפיצלעך; א כיטרער יונג; א קארליק, א צווערג; א צערטליכער נאמען פאר א שעהן, לעבעדיג קינד; פערפלאנטערען, פערקנוילען [האר].

elf'-ar'row *n.* (עלפ'-ער'-או) א שטיינערנע פייל [פון דער שטיין=פעריאדע. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גלויבען וואס האט אמאל עקזיסטירט, אז מיט דיעזע פיילען האבען זיך בענוצט עלפען אדער גייסטער].

elf'-bolt *n.* (עלפ'-באולט) ז. *elf-arrow*.

elf'-child *n.* (עלפ'-טשאילד) א קינד, וואס איז, לויט דעם פאלקס=גלויבען, פערביטען געווארען דורך שדים; א פערביטען קינד.

elf'-dart *n.* (עלפ'-דארט) ז. *elf-arrow*.

el'fin *n.* and *a.* (על'-פין) אן עלף, א גייסט, א שד; א פאנטאסטיש בעשעפעניש; א טייוועל א קינד [א שפאסיגער אדער צערטליכער צונאמען]; וואס איז שייך צו אן עלף. ז. *elf*.

el'fish *a.* (על'-פיש) וואס איז שייך צו אן עלף אדער צום פאנטאסטישען עלפען=לאנד; פעראורזאכט פון עלפען; כיטרע, וואס טהוט אב בייזע שפיצלעך, ווי עלפען. ז. *elf*.

el'fishly *adv.* (על'-פיש-לי) ווי אן עלף; כיטרע; אבטהוענדיג בייזע שפיצלעך. ז. *elf*.

elf'-land *n.* (עלפ'-לענד) דאס עלפען=לאנד, דאס גייסטער=לאנד.

elf'-lock *n.* (עלפ'-לאק) א פערקאלטענעטער האר=לאק; צושויבערטע האר.

elf'-shot *n.* (עלפ'-שאט) ז. *elf-arrow*.

elf'-stone *n.* (עלפ'-סטאון) ז. *elf-arrow*.

elic'it *v.* (אי-ליס'-איט) ארויסציהען; ארויסרופען, ארויסברייננען, ארויסקריגען.
The appeal to the public elicited a response.

elicita'tion *n.* (אי-ליס-אי-טיי'-שאן) ארויסציהונג, ארויסרופונג, דאס ארויסברייננען, דאס ארויסקריגען.

elide' *v.* (אי-לאיד') אין גראמאטיק — ארויסווארפען אדער דורכלאזען א בוכשטאב אדער זילבע אין אויסשפראך אדער אין שריפט [ווי למשל, אין פאל, ווען מען געברויכט "כ'בין" אנשטאט "איך בין"].

eligibil'ity *n.* (על-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) וועהלבארקייט; דאס זיין פאסיג, בערעכטיגט אדער ווערטה ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט; דאס זיין ווינשענסווערטה; דאס זיין פארציגליך.

el'igible *a.* and *n.* (על'-אי-דזשיבל) וועהלבאר; וואס איז פאסיג, בערעכטיגט אדער ווערטה ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט; ווינשענסווערטה; פארציגליך; איינער וואס איז [געזעצליך] בערעכטיגט ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט.

el'igibleness *n.* (על'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *eligibility*.

el'igibly *adv.* (על'-אי-דזשי-בלי) אויף אזא אופן, אז איינער זאל ווערטה זיין אדער זיין בערעכטיגט ערוועהלט צו ווערען צו אן אמט.

elim'inate *v.* (אי-לימ'-אי-נייט) ארויסווארפען, בעזייטיגען, אבשאפען, ניט נעהמען אין אנבעטראכט, אויסשליסען, פטור ווערען [פון עפעס].

elimina'tion *n.* (אי-לימ-אי-ניי'-שאן) דאס ארויסווארפען, דאס בעזייטיגען, דאס אבשאפען, דאס ניט נעהמען אין אכט, דאס אויסשליסען, דאס פטור ווערען [פון עפעס]; דאס פערטרייבען אדער דאס ארויסווארפען [פון א הויז].

elim'inative *a.* (אי-לימ'-אי-ניי-טיוו) אבלעגענד, אבפיהרענד; וואס ווארפט אב; וואס בעזייטיגט.

elim'inator *n.* (אי-לימ'-אי-ניי-טאר) איינער אדער עפעס וואס בעזייטיגט, ווארפט אב אדער פיהרט אב.

elim'inatory *a.* (אי-לימ'-אי-ניי-טא-רי) ז. *eliminative*.

eli'sion *n.* (אי-ליזש'-אן) דאס ארויסווארפען, דאס ארויסלאזען; אין גראמאטיק — דאס אויסלאזען א בוכשטאב אדער א זילבע. ז. *elide*.

élite' *n.* (איי-ליט') דער בעסטער טייל [הויפטזעכליך פון דער געזעלשאפט]; די פני.

elix'ate *v.* (אי-ליק'-סייט) זידען, קאכען, ארויסציהען די זאפט דורך קאכען.

elixa'tion *n.* (על-איק-סיי'-שאן) דאס זידען, דאס קאכען; דאס ארויסציהען די זאפט דורך קאכען; פערדייאונג.

elix'ir *n.* and *v.* (אי-ליק'-סיר) עליקסיר; אין אלכעמיע — א שטאף וועגען וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער קען פערוואנדלען פשוט'ע מעטאלען אין גאלד און זילבער, פערלענגערען דאס לעבען און אומקעהרען די פערלארענע יוגענד; דער המצית, דער תוך, דער קווינטעסענץ; אין מעדיצין — א שמעקענדער, אנגענעהמער הייל=געטראנק; מאכען עטוואס פאר אן עליקסיר, צוגעבען די אייגענשאפטען פון עליקסיר.

elix'ir vi'tæ (אי-ליק'-סיר וואי'-טיע) דער לעבענס=עליקסיר [א שטאף אין אלכעמיע, וועגען וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער קען פערלענגערען דאס לעבען און אומקעהרען די פערלארענע יוגענד].

Elizabeth'an *a.* (אי-ליז-ע-בעטה'-ען) וואס איז שייך צו דער ענגלישער קעניגין עליזאבעטא און צו דער פעריאדע פון איהר רעגיערונג [זי האט רעגיערט פון 1558 ביז 1603].

Elizabeth'an lit'erature (אי-ליז-ע-בעטה'-ען ליט'-ע-רע-טשור) די ענגלישע ליטעראטור=פעריאדע אין דער צייט פון דער ענגלישער קעניגין עליזאבעטא. די פעריאדע האט זיך אויסגעצייכענט מיט א גרויסער צאהל בעדייטענדע שרייבער און ליטעראַרישע ווערק, וועלכע פערנעהמען נאך ביז איצט א גרויסען פלאץ אין דער ענגלישער ליטעראטור. פון די בעדייטענדסטע שרייבער פון יענער צייט זיינען: פרענסיס בייקאן אלס פילאזאף און שעקספיער אלס דראמאטורג.

Elizabeth'an type (אי-ליז-ע-בעטה'-

עז-טאיפ) אין דרוקעריי — אזא לענגליכע שמאלע שריפט. ז. *church text*

elk *n.* (עלק) דאס עלענטהיער [אזא הירש]. ז. *moose*

ell *n.* (על) אן אייל, אן עלע [א לענגען=מאס, הויפטזעכליך פאר טוך. די ענגלישע אייל האלט א יארד און א פיערטעל אדער 45 אינטשעס; די פראנצויזישע — אנדערהאלבען יארד אדער 47.245 אינטשעס; די פוילישע — 22.65 אינטשעס; די פרייסישע — 26.259]; א הויז=פליגעל וואס זעהט אויס ווי דער בוכשטאב *L*; א רעהר־פערבינדונג וואס בילדעט א גלייכען ווינקעל.

ellipse' *n.* (ע-ליפס') אין געאמעטריע — אן עליפסע [א קרייז צונויפגעדריקט אין דער פארם פון אן איי].

ellip'sis *n.* (ע-ליפ'-סיס) אין גראמאטיק — אן עליפסע [די ארויסלאזונג פון א ווארט אדער א טייל פון א פראזע, א ניט=פאלשטענדיגער זאץ [ווי למשל; "רוהיג!" אנשטאט: "האלט זיך רוהיג!"]; אין דרוקעריי — צייכענס וואס צייגען, אז געוויסע בוכשטאבען אדער ווערטער זיינען דורכגעלאזען געווארען [—, ***, ...].

ellip'sograph *n.* (ע-ליפ'-סא-גרעף) אן עליפסאגראף [אן אינסטרומענט צו צייכענען עליפסען]. ז. *ellipse*

ellip'soid *n.* (ע-ליפ'-סאיד) אין געאמעטריע — אן עליפסאיד [א געאמעטרישער קערפער, וואס ווען ער ווערט געשניטען, גיט ער אין שניט די פארם פון אן עליפסע]. ז. *ellipse*

ellipsoi'dal *a.* (על-איפ-סאי'-דעל) וואס איז שייך צו אן עליפסאיד. ז. *ellipsoid*

ellip'tic *a.* (ע-ליפ'-טיק) עליפטיש, וואס האט די פארם פון אן עליפסע; וואס איז שייך צו אן עליפסע [אין געאמעטריע און גראמאטיק]. ז. *ellipse* און *ellipsis*

ellip'tical *a.* (ע-ליפ'-טי-קעל) ז. *elliptic*

ellip'tic arch (ע-ליפ'-טיק ארטש) אין ארכיטעקטור — א בויגען אדער געוועלב וואס איז ענליך צו אן עליפסע [א קרייז צונויפגעדריקט אין דער פארם פון אן איי].

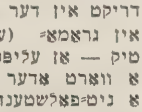

Elliptic Arch

elliptic'ity *n.* (על-איפ-טיס'-אי-טי) דאס זיין עליפסענפערמיג. ז. *ellipse*

ellip'tograph *n.* (ע-ליפ'-טא-גרעף) אן עליפטאגראף אדער עליפסאגראף. ז. *ellipsograph*

ell'wand *n.* (על'-הוואנד) אן אמאליגע איילען=מאס אין ענגלאנד וואס איז געווען 45 צאל [אינטשעס] לאנג.

elm *n.* (עלם) דער אולם=בוים [א מין גרויסער בוים מיט געצייהנדעלטע בלעטער. זיין האלץ ווערט געברויכט אויף פערשיעדענע טישלער=ארבייט].

el'my *a.* (על'-מי) רייך בעוואקסען מיט אולם=בוימער. ז. *elm*

elocu'tion *n.* (על-א-קיו'-שאן) רעדע=קונסט; דאס רעדען; די רעדע=קראפט.

elocu'tionary *a.* (על-א-קיו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דער רעדע=קונסט.

elocu'tionist *n.* (על-א-קיו'-שאנ-איסט) איינער וואס בעזיצט די רעדע=קונסט; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעדע=קונסט אדער לערענט אנדערע די קונסט שעהן צו רעדען.

éloge' *n.* (איי-לאוזש') ז. *elogy*

elo'gium *n.* (אי-לאו'-דזשי-אם) ז. *elogy*

el'ogy *n.* (על'-א-דזשי) א לויב=רעדע [הויפטזעכליך נאך א טויטען].

El'ohim *n.* (על'-א-הים) אלהים [גאט].

El'ohism *n.* (על'-א-היזם) דאס דיענען גאט אלס אלהים [לויט דער געשיכטע פון דער אידישער רעליגיאן, האבען די אידען אין פערשיעדענע צייטען און אין פערשיעדענע ערטער אנגערופען גאט מיט פערשיעדענע נעמען, ווי אלהים, יהוה, אל שדי א. ד. ג. אונטער דעם נאמען אלהים האט מען וועגען גאט געהאט אן אנדער פארשטעלונג איידער אונטער איינעם פון זיינע אנדערע נעמען].

El'ohist *n.* (על'-א-היסט) דער אלהיסט, דער אונבעוואוסטער שרייבער, וועגען וועלכען מען מיינט, אז ער האט פערפאסט די אלהיסטישע שטעלען פון חומש. ז. *Elohistic*

Elohis'tic *a.* (על-א-היס'-טיק) אלהיסטיש, וואס איז שייך צו די אלהיסטישע שטעלען פון חומש [אין חומש, אין די ערשטע קאפיטלען, קען מען בעמערקען צוויי בעזונדערע ערצעהלונגען וועגען דער בעשאפונג פון דער וועלט און פון מענשען. אין דער ערשטער ערצעהלונג ווערט גאט אומעטום בעצייכענט מיט דעם נאמען "אלהים" און אין דער צווייטער ערצעהלונג ווערט ער אומעטום בעצייכענט מיט דעם נאמען "יהוה=אלהים"].

eloign' *v.* (אי-לאין') ז. *eloin*

eloin' *v.* (אי-לאין') דערוייטערען, אבוייטערען.

elong'ate *v. and a.* (אי-לאהנג'-אייט) פערלענגערען, אויסציהען, מאכען לענגער; אויסגעצויגען, פערלענגערט.

elonga'tion *n.* (אי-לאהנג-איי'-שאן) די אויסציהונג, די פערלענגערונג, דאס זיין אויסגעצויגען אדער פערלענגערט; אין אסטראנאמיע — דער מהלך אדער די דיסטאנץ פון א פלאנעט ביז דער זון, אויף וויפיעל מען קוקט אויף דעם פון דער ערד; אין כירורגיע — א טיילווייזע אויסלינקונג פון אן אבר דורך דעם, וואס דער באנדאזש אויף א וואונד איז צו שטארק אנגעצויגען אדער צופיעל פערלענגערט.

elope' *v.* (אי-לאופ') אנטלויפען פון איינעם, מיט וועמען מען איז געזעצליך פערבונדען [ווי א פרוי ווען זי אנטלויפט מיט אן אנדער מאן]; אנטלויפען מיט א געליעבטער אדער געליעבטען און חתונה האבען.

elope'ment *n.* (אי-לאופ'-מענט) דאס אנטלויפען פון איינעם, מיט וועמען מען איז געזעצליך פערבונדען [ווי דאס אנטלויפען פון א פרוי פון איהר מאן]; דאס אנטלויפען מיט א געליעבטער אדער געליעבטען און חתונה האבען.

elo'per *n.* (אי-לאו'-פער) דער וואס אנטלויפט פון א התחיבות אדער געזעצליכען פערבאנד; איינער וואס אנטלויפט מיט א געליעבטער.

el'oquence *n.* (על'-א-קהווענס) עלאקווענץ, בערעדזאמקייט, דאס רעדען מיט שעהנע אויסדריקע; דאס וואס ווערט שעהן ארויסגערעדט אדער אויסגעדריקט.

el'oquent *a.* (על'-א-קהווענט) בערעדזאם, וואס קען אויסדריקען זיינע געפיהלען מיט א שטארקער און שעהנער בערעדזאמקייט; וואס דריקט אויס א שטארקען געפיהל.

el'oquently *adv.* (על'-א-קהווענט-לי) מיט בערעדזאמקייט; דורך רעדען מיט שעהנע און איינדרוקספאלע אויסדריקע.

else *adv.* (עלס) 1. אויף אן אנדער אופן; עטוואס אנדערש; 2. זאנסט, ווען ניט; 3. אנדערשוואו.

1. I shall try something **else**. 2. You must help me, **else** I am ruined. 3. I shall go somewhere **else**.

else'where *adv.* (עלס'-הוועהר) אנדערשוואו.

elu'cidate *v.* (אי-ליו'-סי-דייט) ווארפען א ליכט, קלאר מאכען, ערקלערען.

elucida'tion *n.* (אי-ליו-סי-דיי'-שאן) דאס בעלייכטען, דאס קלאר מאכען, די אויפקלערונג.

elu'cidative *a.* (אי-ליו'-סי-דיי-טיוו) וואס בעלייכטעט, וואס מאכט קלאר, ערקלערענד.

elu'cidator *n.* (אי-ליו'-סי-דיי-טאר) דער וואס בעלייכט אדער מאכט קלאר א זאך; אן ערקלערער.

elude' *v.* (אי-לוד') זיך קינסטליך ארויסדרעהן; פערבלייבען ניט אויפגעדעקט.

elu'dible *a.* (אי-לו'-דיבל) וואס קען זיך ארויסדרעהען [פון פערפאלגונג, פון א קלאפ א. ד. ג.].

E'lul *n.* (אי'-לאל) דער חודש אלול [דער צוועלפטער חודש אין דער אידישער צייטרעכנונג].

elu'sion *n.* (אי-לו'-זשאן) דאס ארויסדרעהען זיך פון א פערפאלגונג דורך א שפיצעל אדער שווינדעל.

elu'sive *a.* (אי-לו'-סיוו) וואס דרעהט זיך ארויס; וואס מען קען ניט כאפען.

elu'sively *adv.* (אי-לו'-סיוו-לי) ארויסדרעהענדיג זיך מיט א שפיצעל [פון פערפאלגונג א. ד. ג.]; ניט לאזענדיג זיך כאפען.

elu'siveness *n.* (אי-לו'-סיוו-נעס) דאס קענען זיך ארויסדרעהען מיט א דרעהדעל אדער שפיצעל [פון פערפאלגונג]; דאס ניט לאזען זיך כאפען.

elu'sory *a.* (אי-לו'-סא-רי) וואס דרעהט זיך ארויס; וואס מען קען ניט כאפען; אבנארענד.

elu'tion *n.* (אי-ליו'-שאן) דאס אבשווענקען, דאס אבוואשען; יעדער פראצעס, דורך וועלכען איין קערפער טיילט זיך אב פון אנדערען דורך שווענקען אדער וואשען.

elu'triate *v.* (אי-ליו'-טרי-אייט) רייניגען, אראבוואשען.

elutria'tion *n.* (אי-ליו-טרי-איי'-שאן) דאס רייניגען עפעס דורך וואשען און ארומגיסען.

elve *n.* (עלוו) ז. *elf*

elve'-lock *n.* (עלוו'-לאק) ז *elf-lock*

elves *n.* (עלווז) עלפען. ז. *elf*

el'vet *n.* (על'-וועט) א קליינער עלף [א קארליק, שד]. ז. *elf*

el'vish *a.* (על'-וויש) ז. *elfish*

el'vishly *adv.* (על'-וויש-לי) ז. *elfishly*

el'wand *n.* (על'-הוואנד) ז. *ellwand*

Elys'ian *a.* (אי-ליזש'-יען) וואס איז שייך צום עליזיאום אדער גן=עדן; פול מיט העכסטער הנאה און פערגניגען. ז. *Elysium*

Elys'ium *n.* (אי-ליזש'-אי-אם) דער עליזיאום אדער גן=עדן [דער ארט — לויט די פארשטעלונגען פון די אלטע גריכען — וואו די געשטארבענע העלדען און צדיקים פערברייגען אין אייביגען פערגניגען און גליק].

em *n.* (עם) אין דרוקעריי — דער קוואדראט פון די בלייענע בוכשטאבען.

ema'ciate *v. and a.* (אי-מיי'-שי-אייט) מאכען מאגער; ווערען מאגער, אבצעהרען; אויסגעמאגערט, אבגעצעהרט.
His body has become **emaciated** through sickness.

emacia'tion *n.* (אי-מיי-שי-איי'-שאן) די אויסמאגערונג, די אבצעהרונג.

em'anant *a.* (עמ'-ע-נענט) אויספליסענד. אויסשטראמענד.

em'anate *v.* (עמ'-ע-נייט) ארויסשטאמען, ארויסשטראמען, ארויספליסען.

emana'tion *n.* (עמ-ע-ניי'-שאן) ארויסשטראמונג, ארויספליסונג, ארויסשטראהלונג; השפעה; אין פילאזאפיע — עמאנאציאן, די לעהרע, אז די וועלט איז די השפעה פון גאט, ד. ה. זי איז ניט בעשאפען געווארען אלס חומר, אלס געגענזאץ צו גאט אונ גייסט, נאר זי איז א מין אויסשטראהלונג פון געטליכקייט.

em'anative *a.* (עמ'-ע-ניי-טיוו) ארויסשטראמענד, ארויספליסענד; בעקומען דורך עמאנאציאן אדער השפעה.

em'anatively *adv.* (עמ'-ע-ניי-טיוו-לי) דורך עמאנאציאן אדער השפעה.

em'anatory *a.* (עמ'-ע-ניי-טא-רי) ז. *emanative*.

eman'cipate *v.* (אי-מענ'-סי-פייט) עמאנציפירען, בעפרייען.

emancipa'tion *n.* (אי-מענ-סי-פיי'-שאן) עמאנציפאציאן, די בעפרייאונג.

emancipa'tionist *n.* (אי-מענ-סי-פיי'-שאנ-איסט) א פערטיידיגער פון שקלאפען=בעפרייאונג.

emancipa'tion proclama'tion (אי-מענ-סי-פיי'-שאן פראק-לע-מיי'-שאן) דער בעפרייאונגס=מאניפעסט [דער מאניפעסט וואס איבערהעם לינקאלן, דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען האט ארויסגעלאזען אין יאהר 1864, לויט וועלכען אלע נעגערס זיינען בעפרייט געווארען פון שקלאפעריי].

eman'cipative *a.* (אי-מענ'-סי-פיי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו בעפרייען פון אונטערדריקונג.

eman'cipator *n.* (אי-מענ'-סי-פיי-טאר) אן עמאנציפאטאר, א בעפרייער.
Abraham Lincoln is the **emancipator** of the negro slaves.

eman'cipatory *a.* (אי-מענ'-סי-פיי-טא-רי) וואס איז שייך צו עמאנציפאציא; אדער בעפרייאונג.

emar'ginate *a. and v.* (אי-מאר'-דזשי-נייט) אהן ראנדען, וואס האט ארומגעשניטענע ראנדען; אוועקנעהמען אדער ארומשניידען די ראנדען.

emar'ginated *a.* (אי-מאר'-דזשי-ניי-טעד) ז. *emarginate*.

emas'culate *v. and a.* (אי-מעס'-קיו-לייט) מאכען אויס זכר, קאסטרירען, מסרס זיין; מאכען פרויען=עהנליך; ווערען אויס זכר; ווערען פרויען=עהנליך; אבשוואכען; אבשוואכען א ליטעראריש ווערק דורך רעדאגירען; געמאכט אויס זכר, קאסטרירט. פרויען=עהנליך, אבגעשוואכט.

emascula'tion *n.* (אי-מעס-קיו-ליי'-שאן) דאס מאכען אויס זכר; דאס ווערען אויס זכר; דאס זיין פרויען=עהנליך; דאס אבשוואכען; זיין אדער ווערען אבגעשוואכט; דאס אבשוואכען א ליטעראריש ווערק דורך רעדאגירען.

emas'culator *n.* (אי-מעס'-קיו-ליי-טאר) איינער וואס קאסטרירט אדער איז מסרס; איינער וואס שוואכט אב אדער מאכט פרויען=עהנליך.

embale' *v.* (עמ-בייל') איינפאקען, פערפאקען.

emball' *v.* (עמ-באהל') איינפאקען, פערפאקען; ארומרינגלען.

emball'ing *n.* (עמ-באהל'-אינג) דאס אויסצייכנען איינעם דערמיט, וואס מען גיט איהם אין האנד דעם באל אדער קוגעל אלס סמן פון הערשאפט; דאס געבען איינעם קעניגליכע מאכט.

embalm' *v.* (עמ-באהם') בעגיסען מיט זאלב=אויל; באלזאמירען, פערהיטען פון פוילען דורך באלזאמירען [הויפטזעכליך א טויטען קערפער]; קאנזערווירען, בעהאלטען אין זכרון; מאכען שמעקעדיג.

embal'mer *n.* (עמ-באה'-מער) א באלזאמירער [פון טויטע קערפער].

embalm'ment *n.* (עמ-באהמ'-מענט) באלזאמירונג [פון טויטע קערפער].

embank' *v.* (עמ-בענק') בעשיצען מיט אנגעשאטענער ערד; מאכען א גרעבליע [ביים ברעג פון ים אדער א טייך].

embank'ment *n.* (עמ-בענק'-מענט) א שוץ=וואנד פון אנגעשאטענער ערד; א גרעבליע.

embar'go *n. and v.* (עמ-באר'-גאו) א פערבאט פאר האנדעלס=שיפען צו פערלאזען די האפענס; דאס פערכאפען האנדעלס=שיפען; א שטערונג, אן אבהאלט, א פערבאט; פערבאטען שיפען צו פערלאזען די האפענס; פערכאפען; אבהאלטען אדער שטערען די בעוועגונג [הויפטזעכליך פון שיפען].

embark' *v.* (עמ-בארק') ארויפזעצען אדער אנלאדען אויף א שיף; זיך זעצען אויף א שיף; אונטערנעהמען, פערווענדען, שטעלען אין קאן, ריזיקירען; ריכטען; זיך לאזען אין א געוויסער ריכטונג אדער צו א געוויסען ציעל.

embarka'tion *n.* (עמ-באר-קיי'-שאן) דאס ארויפזעצען אדער אנלאדען אויף א שיף; דאס זעצען זיך אויף א שיף; דאס אבשיקען עפעס דורך א שיף; די מענשען אדער זאכען וואס ווערען געשיקט דורך א שיף; די שיף, אויף וועלכער מען שיקט מענשען אדער זאכען.

embark'ment *n.* (עמ-בארק'-מענט) ז. *embarkation*.

embar'rass *v.* (עמ-בער'-עס) פערפלאנטערען, פערווירען, מאכען שוועריגקייטען אדער שטערונגען, ברייגנען אין פערלעגענהייט, צומישען, צוטומלען.

embar'rassing *a.* (עמ-בער'-עס-אינג) מאכענדיג שוועריגקייטען, שטערענדיג, פערפלאנטערענדיג, פערווירענדיג, צוטומלענדיג, צומישענדיג, ברייגנענדיג אין פערלעגענהייט.

embar'rassingly *adv.* (עמ-בער'-עס-אינג-לי) אויף אן אופן וואס ברייגנט אין פערלעגענהייט, פערווירט, פערפלאנטערט, צומישט אדער מאכט שטערונגען און שוועריגקייטען.

embar'rassment *n.* (עמ-בער'-עס-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, פערלעגענהייט, שטערונג, שוועריגקייט, שווערע לאגע, צוטומלעניש, צומישונג.

embase' *v.* (עמ-בייס') ערנידריגען, דעגראדירען; איינדריקען, אויסהוילען; שעדיגען, קלענער מאכען דעם ווערטה, פרייז, ראנג א. ד. ג.; פערפעלשען.

embase'ment *n.* (עמ-בייס'-מענט) ערנידריגונג, שעדיגונג, פעלשונג, פערקלענערונג פון ווערטה. פרייז, ראנג א. ד. ג.; א וואנע.

embas'sador *n.* (עמ-בעס'-ע-דאר) א געזאנדטער. ז. *ambassador*.

em'bassy *n.* (עמ'-בע-סי) דאס אמט, די אויפגאבע אדער שליחות פון א געזאנדטען [פערטרעטער פון איין רעגירונג ביי א צווייטער]; א וויכטיגע אויפגאבע אדער שליחות; די אפיציעלע וואהנונג פון א געזאנדטען; איינער אדער אייניגע וואס האבען א וויכטיגע שליחות אדער מיסיאן.

embat'tle *v. and n.* (עמ-בעטל') אויסשטעלען אין שלאכט=ארדנונג; בעזארגען מיט פעסטונגס=טורעמס; מאכען אין דער פארם פון פעסטונגס=טורעמס אדער פעסטונגס=וואנד; געקארבטע געלענדערס; א קארב [ווי אין א טורם פון פעסטונגס=וואנד וואס האט די פארם פון ⊔].

embat'tlement *n.* (עמ-בעטל'-מענט) פעסטונגס=טורעמס; א געקארבטער געלענדער. ז. *embattle*.

embay' *v.* (עמ-ביי') אריינטרייבען אדער איינשליסען אין א בוכט אדער צווישען קאפען [שפיציגע טיילען פון לאנד וואס שניידען זיך אריין אין ים]; בארען, איינטונקען.

embay'ment *n.* (עמ-ביי'-מענט) א טייל פון ים וואס איז ארומגערינגעלט און בעשיצט פון קאפען. ז. *embay*.

embed' *v.* (עמ-בעד') פערגראבען; אריינלעגען [ווי אין א בעט].

embed'ment *n.* (עמ-בעד'-מענט) דאס פערגראבען, דאס ארומלעגען אדער אריינלעגען [ווי אין א בעט]; דאס מיט וואס מען לעגט ארום אדער אין וואס מען בעגראבט.

embel'lish *v.* (עמ-בעל'-איש) בעציערען, בעפוצען, בעשעהנען.

embel'lishment *n.* (עמ-בעל'-איש-מענט) בעציערונג, בעפוצונג, פערשעהנערונג.

em'ber *n.* (עמ'-בער) א ברענענדיגע קויהל; א פונק; א תקופה [פון צייט], א סעזאן, א יאהרעס=צייט [ווי פריהלינג, זומער א. ד. ג.].

em'ber-days *n.* (עמ'-בער-דייז) די קאטוילישע פאסט=טעג צו דריי טעג [מיטוואך, פרייטאג און שבת] אין אנפאנג פון יעדער יאהרעס=צייט.

em'bered *a.* (עמ'-בערד) בעשטרייט מיט פונקען אדער ברענענדען אש.

em'ber-fast *n.* (עמ'-בער-פעסט) דער קאטוילישער פאסט=טאג אין אנפאנג פון א יאהרעס=צייט.

em'ber-goose *n.* (עמ'-בער-גוהס) דער אייזטויכער [אזא גרויסער וואסער=פויגעל].

em'ber-week *n.* (עמ'-בער-הוויעק) די וואך אין אנפאנג פון א יאהרעס=צייט ווען ביי די קאטויליקען זיינען איינגעפיהרט די פאסט=טעג.

embez'zle *v.* (עמ-בעזל') אראבלאזען אנגעטרויטעס געלד צו זיך אין קעשענע [וועגען א געשעפטס=אנגעשטעלטען אדער אנדערער אנפערטרויטער פערזאן].

embez'zlement *n.* (עמ-בעזל'-מענט) דאס אראבלאזען אנגעטרויטעס געלד צו זיך אין קעשענע [וועגען א געשעפטס=אנגעשטעלטען אדער אן אנדערער אנפערטרויטער פערזאן].

embez'zler *n.* (עמ-בעז'-לער) איינער וואס לאזט ארוב צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטעס געלד.

embit'ter *v.* (עמ-ביט'-ער) מאכען ביטער; פערביטערען דאס לעבען.

embit'terer *n.* (עמ-ביט'-ער-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט ביטער אדער פערביטערט.

embit'terment *n.* (עמ-ביט'-ער-מענט) דאס ביטער מאכען; דאס פערביטערען.

emblaze' *v.* (עמ-בלייז') אנצינדען אין פלאמען; מאכען עס זאל העל שיינען אדער גלענצען; בעמאלען מיט וואפען-בילדער אדער מיט הערבען; אויסציערען; זינגען שבחים, הויבען אין הימעל אריין.

embla'zer *n.* (עמ-בליי'-זער) איינער וואס מאכט העל-שיינענד אדער גלענצענד; איינער וואס בעציערט.

embla'zon *v.* (עמ-בליי'-זאן) בעציערען; אילוסטרירען; שטארק לויבען.

embla'zoner *n.* (עמ-בליי'-זאנ-ער) א דעקאראטאר, א פערציערער; אן אילומינאטאר, א פייערווערק-מאכער; אן אויסשרייער, א בעקאנטמאכער, אן אויספויקער, א העראלד.

embla'zonment *n.* (עמ-בליי'-זאנ-מענט) דאס בעקאנט מאכען מיט פויקען און טרומייטען [ווי אין די אלטע צייטען א העראלד]; דאס דעקארירען; דאס אילומינירען.

embla'zonry *n.* (עמ-בליי'-זאנ-רי) די געמעלדען פון הערבען אויף שילדען; די קונסט פון מאלען הערבען, פון דעקארירען אדער אילוסטרירען.

em'blem *n.* (עמ'-בלעם) אן עמבלעם, א בילד אדער א פיגור וואס בעצייכענט עפעס; א סימבאלישער צייכען פון א געוויסער אידעע אדער פארשטעלונג, ווי א קרוין אלס דאס עמבלעם פון מלוכה א. ד. ג.

emblemat'ic *a.* (עמ-בלע-מעט'-איק) עמבלעמאטיש, סימבאליש; וואס איז שייך צו אן עמבלעם. ז. ***emblem***.

emblemat'ical *a.* (עמ-בלע-מעט'-אי-קעל) ז. ***emblematic***.

emblemat'ically *adv.* (עמ-בלע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן עמבלעמאטישען שטייגער; דורך א בילד אדער פיגור, וועלכע בעצייכענט א געוויסע אידעע אדער פארשטעלונג.

em'blematist *n.* (עמ'-בלעמ-ע-טיסט) איינער וועלכער שרייבט אדער צייכענט עמבלעמען. ז. ***emblem***.

em'blematize *v.* (עמ'-בלעמ-ע-טאיז) אויסדריקען א געדאנק אדער אידעע דורך עמבלעמען אדער סימבאלען [דורך אנגעצייכענטע פיגורען אדער סמנים].

em'blements *n.* (עמ'-בלע-מענטס) אין יוריספרודענץ — די פראדוקטען פון ערדארבייט, וועלכע מען פערזייהט יעדען יאהר [ווי קארן, קארטאפעל א. ד. ג.] צום אונטערשייד פון די פראדוקטען, וועלכע מען פערזייהט ניט יעדען יאהר [ווי גראז, פרוכטען א. ד. ג.]; דאס רעכט אויף דיעזען סארט פראדוקטען.

em'blemize *v.* (עמ'-בלע-מאיז) ז. ***emblematize***.

emblos'som *v.* (עמ-בלאס'-אם) בעדעקען מיט בלומען.

embod'iment *n.* (עמ-באד'-אי-מענט) 1. דאס פעראייניגען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע קערפערשאפט; 2. די פערקערפערונג פון אן אידעע אדער געדאנק, דאס אויסדריקען עס אין א בעשטימטער פארם; 3. די פארמולירונג פון א זאך.
2. Abraham Lincoln is the **embodiment** of the American spirit.

embod'y *v.* (עמ-באד'-אי) פערקערפערען, אויסדריקען אין א בעשטימטער קערפערליכער פארם; פארמולירען; פעראייניגען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע קערפערשאפט; זיך פעראייניגען, פעראייניגט ווערען.

embol'den *v.* (עמ-באול'דן) צוגעבען מוטה.

embol'dener *n.* (עמ-באול'דנ-ער) איינער אדער עפעס וואס ערמוטיגט, גיט צו קוראזש.

em'bolism *n.* (עמ'-בא-ליזם) דאס צוגעבען טעג אדער מאנאטען צו א געוויסער צייט-רעכנונג; דאס מאכען אן עבור [ווי למשל, דאס יאהר לויט דער אידישער צייט-רעכנונג האט 354 טעג. כדי אויסצוגלייכען די צייט-רעכנונג פון די אידען מיט דער צייט-רעכנונג פון די אנדערע פעלקער, וועלכע צעהלען אין יאהר 365 טעג, גיט זיך צו אין דער אידישער צייט-רעכנונג צו יעדען 3טען אדער 4טען יאהר אן איבריגער חודש אדער עבור].

embolis'mal *a.* (עמ-בא-ליז'-מעל) וואס איז שייך צו אן עבור.

embolismat'ic *a.* (עמ-בא-ליז-מעט'-איק) ז. ***embolismal***.

embolismat'ical *a.* (עמ-בא-ליז-מעט'-אי-קעל) וואס האט אן עבור.

embolis'mic *a.* (עמ-בא-ליז'-מיק) ז. ***embolismal***.

embolis'mical *a.* (עמ-בא-ליז'-מי-קעל) ז. ***embolismatical***.

em'bolite *n.* (עמ'-בא-לאיט) דער עמבאליט [א מין געלבער אדער גרינער מינעראל, געפינט זיך אין טשילי און מעקסיקא].

em'bolus *n.* (עמ'-בא-לאס) דאס וואס איז אריינגעשטעלט אדער בעוועגט זיך אין אן אנדער זאך; דער קאלבען פון א פומפ.

embonpoint' *n.* (אנ-באהנ-פואן') גראבקייט, אונגעלומפערטקייט.

embor'der *v.* (עמ-באהר'-דער) בעזוימען; בעפוצען ווי מיט א זוים.

embos'om *v.* (עמ-בוז'-אם) צודריקען צום הארצען; צערטלען, לאשטשען; איינשליסען, בעהאלטען.

emboss' *v.* (עמ-באס') אויסקלאפען אדער אויסדריקען בולט'ע פיגורען אין פערשיעדענע מאטעריאלען, ווי אין לעדער, בלעך, פאפיער א. ד. ג.].

embossed' *a.* (עמ-באסט') אויסגעארבייט מיט בולט'ע פיגורען; אנגעבלאזען; מיט א הויקער; רעליעף.

embossed' map (עמ-באסט' מעפ) א לאנדקארטע וואס איז אויסגעארבייט געווארען מיט בולט'ע צייכנונגען.

emboss'er *n.* (עמ-באס'-ער) איינער אדער עטוואס וואס דריקט אויס בולט'ע פיגורען.

emboss'ing *n.* (עמ-באס'-אינג) דאס אויסקריצען בולט'ע פיגורען.

emboss'ment *n.* (עמ-באס'-מענט) בולט'קייט, בולט'ע פיגורען.

embouchure' *n.* (אנ-בו-שיער') די עפענונג אדער דער ארט וואו א טייך פאלט אריין אין ים אדער אין אן אזיערע; א מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז-אינסטרומענט; די שטעלונג פון דעם מויל ביים שפיעלען מיט א בלאז-אינסטרומענט.

embow' *v.* (עמ-באו') אויסבויגען ווי א דוהגע.

embowed' *a.* (עמ-באוד') אויסגעבויגען [ווי א דוהגע].

embow'el *v.* (עמ-באו'-על) איינשליסען אדער בעהאלטען אין עטוואס; בעגראבען; ארויסנעהמען די געדערים אדער דעם אינגעווייד.

embow'eler *n.* (עמ-באו'-על-ער) איינער וואס נעהמט ארויס דעם אינגעווייד אדער די געדערים.

embow'eller *n.* (עמ-באו'-על-ער) ז. ***emboweler***.

embow'elment *n.* (עמ-באו'-על-מענט) דאס ארויסנעהמען דעם אינגעווייד אדער די געדערים.

embow'elments *n.* (עמ-באו'-על-מענטס) דער אינגעווייד; די געדערים.

embow'er *v.* (עמ-באו'-ער) וואהנען אין א שאטען-ביידעל אדער צווייגען-ביידעל; בעשיצען מיט א שאטען-ביידעל.

embox' *v.* (עמ-באקס') איינפאקען אין א שאכטעל; אוועקזעצען אין לאזשע אין א טעאטער.

embrace' *v. and n.* (עמ-בריים') אומארמען, ארומנעהמען און צודריקען צום הארצען; ארומכאפען; אנכאפען; איינשליסען; אננעהמען; נעהמען מיט חשק; פראבירען בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.; אן אומארמונג; דאס ארומנעהמען און צודריקען צום הארצען.

embrace' an of'fer (עמ-בריים' ען אפ'-ער) אננעהמען א פארשלאג; זיך אנכאפען אן א פארשלאג.

embrace' an opportu'nity (עמ-בריים' ען א-פאר-טיו'-ני-טי) בענוצען א געלעגענהייט.

embraced' *a.* (עמ-בריי'סט) צונויפגעשלאסען אדער צונויפגעבונדען צוזאמען.

embrace'ment *n.* (עמ-בריים'-מענט) אן אומארמונג; א בערייטוויליגע אננאהמע.

embra'cer *n.* (עמ-בריי'-סער) איינער וואס אומארמט אדער נעהמט ארום; איינער וואס פראבירט בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.

embra'cery *n.* (עמ-בריי'-סער-אי) דאס פראבירען בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.

embrace' the occa'sion (עמ-בריים' טהי א-קיי'-זשאן) זיך נעהמען די געלעגענהייט.

embranche'ment *n.* (עמ-ברענטש'-מענט) ז. ***embranchment***.

embranch'ment *n.* (עמ-ברענטש'-מענט) א פערצווייגונג [פון בוימער, פון מינים, פון א געשעפט א. ד. ג.].

embran'gle *v.* (עמ-ברענ'גל) שטארק פערפלאנטערען.

embran'glement *n.* (עמ-ברענ'גל-מענט) א פלאנטער, א פערווירונג, א פערדרעהעניש.

em'brasure *n.* (עמ'-בריי-זשור) אן עמבראזור, א לאך אין א פעסטונגס-וואנד צום שיסען פון דארט מיט א קאנאן.

embra'sure *n.* (עמ-בריי'-זשור) דער פערגרעסערטער חלל וואס ווערט געמאכט אין א וואנד פאר א פענסטער אדער טהיר דורך דעם, וואס די אינוועניגסטע זייטען פון חלל ווערען געמאכט אבגעשרעגט.

em'brocate *v.* (עמ'-ברא-קייט) איינרייבען מיט א פליסיגקייט אדער זאלב [ווי מען טהוט עס מיט א געשווילעכטס].

embroca'tion *n.* (עמ-ברא-קיי'-שאן) די איינרייבונג פון א געשווילעכטס מיט א זאלב אדער פליסיגקייט.

embro'glio *n.* (עמ-בראו'-ליאו) א פערפלאנטערונג, א פערווירונג, א פערוויקלונג.

embroi'der *v.* (עמ-בראי'-דער) 1. שטיקען, העפטען, אויסנעהען; 2. אויספוצען

מיט שעהנע ווערטער; צופוצעו, שעהנער מאכען ווי עס איז אין דער ווירקליכקייט.
2. The story has been considerably embroidered.

embroi'derer *n.* (עמ-בראָי'-דער-ער) א שטיקער, א שטיקערין, א העפטער, א העפטערין, אן אויסנעהער, אן אויסנעהערין; איינער וואס פוצט אויס אדער פערציערט מיט שעהנע ווערטער.

embroi'dery *n.* (עמ-בראָי'-דער-אי) שטיקעריי ארבייט; פערציערונג, בעפוצונג.

embroi'dery-frame *n.* (עמ-בראָי'-דער-אי-פריים) א ראהם וואס ווערט געברויכט ביים אויסנעהען אדער שטיקען.

embroi'dery-nee'dle *n.* (עמ-בראָי'-דער-אי-ניעדל) א שטיקעריי-נאדעל, א העפט-נאדעל.

embroi'dery-paste *n.* (עמ-בראָי'-דער-אי-פּייסט) אזא קליי וואס ווערט בענוצט ביי שטיקעריי ארבייט.

embroil' *v.* (עמ-בראָיל') אריינפּלאָנטערן, אריינשלעפען אין א צרה; פערפּלאָנטערן; ברייננען אין אן אונארדנונג.

embroil'ment *n.* (עמ-בראָיל'-מענט) פערפּלאָנטערונג, פערווירונג; אונארדנונג; דאס זיין פערפּלאָנטערט.

embrown' *v.* (עמ-בראַון') מאכען ברוין אדער טונקעל; ווערען ברוין אדער טונקעל.

embrute' *v.* (עמ-ברוט') מאכען ברוטאל; ווערען ברוטאל.

em'bryo *n. and a.* (עמ'-ברי-או) דער עמבריא, די זאמען אין מוטער-לייב פון וועלכע עס ענטוויקעלט זיך דאס קינד, די פרוכט אין מוטער-לייב אין סאמע אנפאנג פון דער ענטוויקלונג; דער פלאנצען-קיים, די פלאנצע וואס איז ענטהאלטען אין דעם זאמען בעפאר זי איז ארויסגעוואקסען; דער גאנץ ערשטער אנפאנג פון עטוואס, איידער עס האט זיך נאך אנגעפאנגען ענטוויקלען; דאס וואס האלט אין ווערען; וואס האלט אין ארויסוואקסען, וואס האלט אין ווערען.

embryoc'tony *n.* (עמ-ברי-אָק'-טא-ני) דאס צושטערען דאס קינד אין מוטערס בויך, ווען די געבורט איז אונמעגליך.

embryogen'ic *a.* (עמ-ברי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא; וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג פון אן ארגאניזם.

embryog'eny *n.* (עמ-ברי-אָדזש'-ע-ני) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא; די ענטשטעהונג און די ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*

embryog'ony *n.* (עמ-ברי-אָג'-א-ני) ז. *embryogeny*

em'bryograph *n.* (עמ'-ברי-א-גרעף) אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א פאטאגראפישען אפּאראט און א מיקראסקאפּ פאר דעם צוועק אראבצונעהמען בילדער פון אן עמבריא.

embryog'raphy *n.* (עמ-ברי-אָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דעם עמבריא און זיין ענטוויקלונג. ז. *embryo*

embryolog'ic *a.* (עמ-ברי-א-לאָדזש'-איק) וואס איז שייך צו עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*].

embryolog'ical *a.* (עמ-ברי-א-לאָדזש'-אי-קעל) ז. *embryologic*

embryolog'ically *adv.* (עמ-ברי-א-לאָדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפּען פון עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*].

embryol'ogist *n.* (עמ-ברי-אָל'-א-דזשיסט) א קענער אין עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*].

embryol'ogy *n.* (עמ-ברי-אָל'-א-דזשי) עמבריאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. *embryo*

em'bryon *n.* (עמ'-ברי-אָן) ז. *embryo*

em'bryonal *a.* (עמ'-ברי-אָנ-על) וואס איז שייך צו אן עמבריא אדער צו דעם עמבריאנישען צושטאנד פון אן ארגאניזם.

em'bryonate *a.* (עמ'-ברי-אָנ-אייט) וואס איז אין דעם צושטאנד פון אן עמבריא; וואס איז שייך צו אן עמבריא.

em'bryonated *a.* (עמ'-ברי-אָנ-איי-טעד) ז. *embryonate*

embryon'ic *a.* (עמ-ברי-אָנ'-איק) וואס איז שייך צו אן עמבריא; וואס איז אין דעם עמבריאנישען צושטאנד.

embryon'ically *adv.* (עמ-ברי-אָנ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן עמבריא; אין אן עמבריאנישען צושטאנד.

embryoplas'tic *a.* (עמ-ברי-א-פּלעס'-טיק) וואס איז שייך צו דער בילדונג פון אן עמבריא.

em'bryoscope *n.* (עמ'-ברי-א-סקאָפּ) אזא שפּאקטיוו צו בעאבאכטען די ענטוויקלונג פון אן עמבריא.

embryot'ic *a.* (עמ-ברי-אָט'-איק) ז. *embryonic*

embryoto'cia *n.* (עמ-ברי-א-טאָו'-סי-א) א מפּיל; דאס מפּיל זיין.

embryot'omy *n.* (עמ-ברי-אָט'-א-מי) די אנאטאמירונג, צושניידונג אדער צוגליעדערונג פון דעם עמבריא; דאס צושניידען דאס קינד אין מוטער-לייב.

emeer' *n.* (ע-מיער') אן עמיר. ז. *emir*

emend' *v.* (אי-מענד') צורעכטמאכען, פערבעסערען, אויסבעסערען.

emen'dable *a.* (אי-מענ'-דעבל) וואס מען קען פערבעסערען אדער צורעכטמאכען.

emen'date *v.* (אי-מענ'-דייט) ז. *emend*

emenda'tion *n.* (עמ-ען-דיי'-שאָן) די אויסבעסערונג פון פעהלער, די פערריכטונג פון גרייזען אין א שריפט אדער בוך.
The manuscript was printed with many emendations.

em'endator *n.* (עמ'-ען-דיי-טאָר) א פערבעסערער, אן אויסבעסערער; איינער וואס פערריכט גרייזען אין א שריפט אדער בוך.

emen'datory *a.* (אי-מענ'-דיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אויסבעסערונגס ארבייט.

emen'der *n.* (אי-מענ'-דער) ז. *emendator*

em'erald *n. and a.* (עמ'-ע-רעלד) דער סמאראגד [אזא טייערער גרינער עדעל-שטיין]; גרין ווי א סמאראגד.
ז. איל. *"Gems"*

em'eralder *n.* (עמ'-ע-רעל-דער) אן אירלענדער [הומאריסטיש].

em'erald green (עמ'-ע-רעלד גריען) סמאראגד-גרין. ז. איל. *"Colors"*

em'eraldine *n.* (עמ'-ע-רעל-דין) דאס סמאראגד-גרין [א דונקעל-גרינע אנאלין-פארב].

Em'erald Isle (עמ'-ע-רעלד איל) דער סמאראגדען אינזעל, דער גרינער אינזעל [אירלאנד].

emerge' *v.* (אי-מוירדזש') ארויסקומען, ערשיינען, זיך בעווייזען; ענטשטעהן, אנפאנגען עקזיסטירען.

emer'gence *n.* (אי-מויר'-דזשענס) דאס ארויסקומען; דאס ערשיינען; דאס בעווייזען זיך; דאס ענטשטעהן.

emer'gency *n.* (אי-מויר'-דזשענ-סי) א נויט-פאל; אן אונערווארטעטער צופאל אדער נויט-פאל.

emer'gent *a.* (אי-מויר'-דזשענט) וואס ערשיינט, וואס בעווייזט זיך; ענטשטעהענד; אונפאראויסגעזעהן, אונערווארטעט; וויכטיג, דרינגענד.

emer'gently *adv.* (אי-מויר'-דזשענט-לי) דורך אן אונערווארטעטען צופאל; לויט דער פאדערונג פון די אומשטענדען.

em'eril *n.* (עמ'-ע-ריל) א דימענט פון א גלעזער [צו שניידען גלאז].

emer'itus *a. and n.* (אי-מער'-אי-טאָס) וואס האט זיך צוריקגעצויגען מיט עהרע פון דיענסט אדער אמט [צוליעב קראנקהייט אדער עלטער א. ד. ג.] און איז געבליבען ביים פולען טיטעל אדער ראנג; אין דער רוימישער געשיכטע — אן אויסגעדיענטער סאלדאט.
He is president emeritus of the university.

emer'sion *n.* (אי-מויר'-שאָן) דאס ארויסקומען, דאס ערשיינען, דאס בעווייזען זיך.

Emerso'nian *a. and n.* (עמ-אויר-סאָו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם אמעריקאנער פילאזאף און פאעט ראלף וואלדא עמערסאן אדער צו זיינע שריפטען; אן אנהענגער פון עמערסאן [געבארען אין 1803, געשטארבען אין 1882].

em'ery *n.* (עמ'-ע-רי) שמירגעל [א מין הארטער מינעראל וועלכען מען בענוצט צום שלייפען און פאלירען גלאז, שטיין, מעטאל א. ד. ג.].

em'ery-pa'per *n.* (עמ'-ע-רי-פּיי'-פּער) שמירגעל-פאפּיער, זאמד-פאפּיער וואס ווערט בענוצט צו שלייפען אדער פאלירען.

em'ery-wheel *n.* (עמ'-ע-רי-הוויעל) א ראד וואס איז בעדעקט מיט שמירגעל-פאפּיער [זאמד-פאפּיער], וועלכער ווערט בענוצט צום שלייפען און פאלירען.

emet'ic *a. and n.* (אי-מעט'-איק) וואס רופט ארויס ברעכען; א ברעך-מיטעל.

emet'ical *a.* (אי-מעט'-אי-קעל) וואס רופט ארויס ברעכען.

emet'ically *adv.* (אי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א שטייגער, וואס רופט ארויס ברעכען.

emetocathar'tic *a. and n.* (עמ-ע-טאָו-קע-טהאר'-טיק) וואס רופט ארויס ברעכען און אבפיהרונג צוגלייך; א מעדיצין וואס רופט ארויס ברעכען און אבפיהרונג צוגלייך.

emetol'ogy *n.* (עמ-ע-טאָל'-א-דזשי) די מעדיצינישע פארשונג וועגען ברעכען און ברעך-מיטעל.

e'meu *n.* (אי'-מיו) א גרויסער שטרויס-עהנליכער פויגעל אין אויסטראליען, וועלכער האט נור דריי פוס-פינגער. ז. *emu*

émeute' *n.* (איי-מויט') א בונט; א טומעל.

e'mew *n.* (אי'-מיו) ז. *emu*

emica'tion *n.* (ע-מי-קיי'-שאָן) דאס

שפריצן פונקצן [ווי ביים שמירען אייזען].

emic'tion *n.* (אי־מיק'־שאַן) אורין, השתנה; דאָס משתין זיין, דאָס לאָזן אורין.

emic'tory *a. and n.* (אי־מיק'־טאָ־רי) וואָס טרייבט אָב אורין [השתנה]; אַ מעדיצין צום אָבטרייבן אורין.

em'igrant *n. and a.* (עמ'־אי־גרענט) אַן עמיגראַנט, אַן אויסוואַנדערער; וואָס איז שייך צו עמיגראַציאָן אָדער עמיגראַנטען; עמיגרירענד, אויסוואַנדערענד.

em'igrant aid soci'ety (עמ'־אי־גרענט אייד סאָ־סאַי'־ע־טי) אַ געזעלשאַפט צו שטיצען עמיגראַנטען [אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַ געזעלשאַפט וואָס האָט געהאַט די אויפגאַבע, הויפּטזעכליך אין יאָהר 1854, צו העלפען קאָלאָניזירען קאַנזאַס מיט עמיגראַנטען פון די נאָרד שטאַאַטען, אום צו שטערען די איינוואַנדערער פון דער שקלאַפען־טרייבערישער זייט איינצופיהרען שקלאַפעריי אין יענער טעריטאָריע].

em'igrate *v.* (עמ'־אי־גרייט) עמיגרירען, אויסוואַנדערען.

emigra'tion *n.* (עמ־אי־גריי'־שאַן) עמיגראַציאָן, אויסוואַנדערונג.

emigra'tional *a.* (עמ־אי־גריי'־שאַנ־על) וואָס איז שייך צו עמיגראַציאָן [אויסוואַנדערונג].

emigra'tionist *n.* (עמ־אי־גריי'־שאַנ־איסט) איינער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער עמיגראַציאָנס־פראַגע.

em'inence *n.* (עמ'־אי־נענס) אַ דערהויבונג, אַן אַרויסשטאַרצונג; אַן אַנגעזעהענער פּלאַץ אָדער לאַגע, אַ הויכער פּלאַץ; הויכע שטעלונג, ווירדע, ראַנג אַ. ד. ג.; וויכטיגקייט, אַנגעזעהענקייט; ערהאַבענהייט; הויכע שטופע; עמינענץ [דער טיטול פון אַ קאַרדינאַל].

em'inency *n.* (עמ'־אי־נענ־סי) ז. *eminence*.

em'inent *a.* (עמ'־אי־נענט) עמינענט, הויך; אַרויסשטאַרצענד; ערהאַבען; וויכטיג, פּראָמינענט, בעריהמט, אָנגעזעהן, אויסגעצייכענט; וואָס האָט די העכסטע מאַכט.

Eminent authors were present at the banquet.

em'inently *adv.* (עמ'־אי־נענט־לי) אויף אַ הויכער שטופע; אויף אַן אָנגעזעהענעם שטייגער; מיט אויסצייכנונג, מיט פאַרנעהמקייט; אין העכסטען גראַד; פאָלקאָמען; אַבסאָלוט.

emir' *n.* (ע־מיר') אַן עמיר [ביי די אַראַבער און אַנדערע מחמד'אַנישע פעלקער — דער עלטסטער פון אַ פאַמיליע אָדער שבט, אַ הערשער; אין טערקיי — אַ הויכער בעאַמטער].

em'issary *n. and a.* (עמ'־אי־סע־רי) אַן עמיסאַר, אַ שליח, אַן אַגענט [הויפּטזעכליך אַ געהיימ־אַגענט, אַ שפּיאָן]; אַן אויספלוס פאַר וואַסער, אַן אָבפיהרונגס־קאַנאַל; אַן אָבפיהרונגס־קאַנאַל אין קערפּער; אַרויסלאָזענדיג; וואָס מאַכט אַן אויספלוס אָדער אויסגאַנג; וואָס איז שייך צו אַן עמיסאַר; פאַרשענד; שפּיאָנירענד.

em'issaryship *n.* (עמ'־אי־סע־רי־שיפּ) דאָס אַמט פון אַן עמיסאַר. ז. *emissary*.

emis'sion *n.* (אי־מיש'־אַן) דאָס אַרויסלאָזען, דאָס אַרויסוואַרפען; אויסשטראַמונג, אויספלוס; אַ געוויסע צאָהל געלד, באַנקנאָטען אַ. ד. ג., וואָס ווערט איינציטיג אַרויסגעלאָזט אין אומגאַנג; אין פּיזיאָלאָגיע — אַן אויספלוס, הויפּטזעכליך אַן אונפרייוויליגער אויספלוס פון זרע.

emis'sive *a.* (אי־מיס'־איוו) אַרויסלאָזענדיג, אויספליסענדיג, אויסשטראַמענדיג, אויסשטראַהלענדיג [ווי ליכט]; וואָס איז שייך צו ניוטאָן'ס לעהרע וועגען ליכט [די בעהויפּטונג, אַז דאָס ליכט קומט דערפון, וואָס קליינע טיילעכלעך פון דעם לייכטענדען שטאָף אָדער קערפּער טיילען זיך אָב פון איהם].

emis'sive pow'er (אי־מיס'־איוו פּאַו'־ער) די פעהיגקייט אויסצושטראַמען אָדער אַרויסצולאָזען פון זיך ליכט אָדער היץ. ז. *radiating power*.

em'issory *a.* (עמ'־אי־סאָ־רי) אַרויסלאָזענדיג, אויסשטראַמענדיג, אויספליסענדיג.

emit' *v.* (אי־מיט') אַרויסלאָזען, אַרויסוואַרפען; אויספליסען, אויסשטראַמען, ברייגנען אין אומגאַנג [געלד, באַנקנאָטען אַ. ד. ג.]; אַרויסגעבען אַ בעפעהל אָדער בעשטימונג.

Emman'uel *n.* (ע־מענ'־יו־על) ז. *Immanuel*.

emmenagog'ic *a.* (ע־מענ־ע־גאַדזש'־איק) וואָס איז שייך צו אַ מעדיצינישען מיטעל אַרויסצורופען מענסטרואַציע [רעגעל, פּעריאָדע, מאַנאַטליכע — ביי פרויען]; וואָס רופט אַרויס מענסטרואַציע.

emmen'agogue *n.* (ע־מענ'־ע־גאַג) אַ מעדיצינישער מיטעל אַרויסצורופען מענסטרואַציע [רעגעל, פּעריאָדע, מאַנאַטליכע — ביי פרויען].

emmenolog'ical *a.* (ע־מענ־אָ־לאַדזש'־אי־קעל) וואָס איז שייך צו דעם טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט מענסטרואַציע [רעגעל, פּעריאָדע, מאַנאַטליכע — ביי פרויען].

emmenol'ogy *n.* (עמ־ע־נאָל'־אָ־דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט מענסטרואַציע [רעגעל, פּעריאָדע, מאַנאַטליכע — ביי פרויען].

em'met *n.* (עמ'־עט) אַ מוראַשקע.

emmew' *v.* (ע־מיו') איינשפּאַרען; בעהאַלטען.

emolles'cence *n.* (עמ־אָ־לעס'־ענס) דאָס ווייך ווערען, דאָס צוקראַכען ווערען [וועגען עטוואָס האַלט ביים צושמעלצען ווערען].

emol'liate *v.* (אי־מאַל'־יע־יט) מאַכען ווייך, שוואַך אָדער פרויען־עהנליך.

emol'lient *n. and a.* (אי־מאַל'־יענט) וואָס מאַכט ווייך; עטוואָס מיט וואָס מען מאַכט ווייך.

emol'ument *n.* (אי־מאַל'־יו־מענט) נוצען; נוצען אָדער איינקונפט [פון אַן אַמט]; בעלוינונג; פּראָפיט; פּאָרטייל; נעבען־איינקונפט; געווינס.

emolumen'tal *a.* (אי־מאַל־יו־מענ'־טעל) ניצליך, איינטרעגליך.

emo'tion *n.* (אי־מאָו'־שאַן) אויפרעגונג פון געמיטה; אויפרעגונג פון געפיהלען; ריהרונג.

emo'tional *a.* (אי־מאָו'־שאַנ־על) וואָס ריהרט, וואָס וועקט די געפיהלען; וואָס ווירקט אויף די געפיהלען; וואָס איז שייך צו אויפרעגונג פון געמיטה; וואָס דריקט אויס ריהרונג אָדער געמיטהס־אויפרעגונג.

emo'tionalism *n.* (אי־מאָו'־שאַנ־על־איזם) דאָס זיין געניינט צו געמיטהס־אויפרעגונג אָדער גערירט צו ווערען; דאָס ווירקען אויף די מאָמענטאַנע געפיהלען.

emo'tionalist *n.* (אי־מאָו'־שאַנ־על־איסט) איינער אין וועמען מען קען לייכט אַרויסרופען אַן אויפרעגונג פון געמיטה אָדער פון געפיהלען; איינער וואָס ווערט געפיהרט פון זיינע לייכט אויפרעגבאַרע געפיהלען; איינער וואָס שטרעבט נור צו ווירקען דורך דער אויפרעגונג פון געפיהלען.

emotional'ity *n.* (אי־מאָו־שאַנ־על'־אי־טי) דאָס זיין געניינט צו געמיטהס־אויפרעגונג אָדער גערירט צו ווערען; דאָס אויסדריקען געמיטהס־אויפרעגונג אָדער אויפרעגונג פון געפיהלען.

emo'tive *a.* (אי־מאָו'־טיוו) ריהרענד, וואָס רעגט אויף דעם געמיטה, וואָס צייגט אַרויס געמיטהס־אויפרעגונג.

emo'tively *adv.* (אי־מאָו'־טיוו־לי) אויף אַ ריהרענדען אופן; דורך געמיטהס־אויפרעגונג.

empale' *v.* (עמ־פּייל') אַרומצאַמען מיט פּלעקער, בעפעסטיגען מיט פּלעקער; שטעלען זייט ביי זייט; הינריכטען דורך אַוועקזעצען אויף אַ שפּיציגען פּלאָקען; טויטען דורך דורכשטעכען מיט אַ שפּיציגער זאַך.

empaled' *a.* (עמ־פּיילד') פערצאַמט אָדער בעפעסטיגט מיט פּלעקער; געשטעלט זייט ביי זייט; הינגעריכטעט דורך אַרויפזעצען אויף אַ שפּיציגען פּלאָקען.

empale'ment *n.* (עמ־פּייל'־מענט) דאָס אַרומצאַמען מיט פּלעקער; דער פּלאַץ וועלכער איז אַרומגעצאַמט מיט פּלעקער; דאָס הינריכטען דורך אַוועקזעצען אויף אַ שפּיציגען פּלאָקען.

empan'el *v.* (עמ־פּענ'־על) פערשרייבען אין ליסט פון געריכטס־געשוואָרענע; פאַררופען נאָך דער ליסט און איינשווערען [וועגען געריכטס־געשוואָרענע].

empan'elment *n.* (עמ־פּענ'־על־מענט) דאָס פערשרייבען אין דער ליסט פון געריכטס־געשוואָרענע; דאָס פאַררופען נאָך דער ליסט און איינשווערען [וועגען געריכטס־געשוואָרענע].

emparch'ment *v.* (עמ־פּאַרטש'־מענט) שרייבען אויף פּאַרמעט.

empasm' *n.* (עמ־פּעזם') אַ פּולווער צו בעזייטיגען אַ שלעכטען גערוך.

em'peror *n.* (עמ'־פּער־אָר) אַ קייזער; אַ נאָמען פון געוויסע שמעטערלינגע, פויגלען און אויך שלאַנגען.

em'peror-moth *n.* (עמ'־פּער־אַר־מאָטה) אַ מין שמעטערלינג אָדער זומערפויגעלע, וואָס פליהט אום נור ביי נאַכט.

em'perorship *n.* (עמ'־פּער־אַר־שיפּ) דאָס קייזערטום, די מאַכט פון אַ קייזער.

em'pery *n.* (עמ'־פּער־אי) די אימפּעריע, די מלוכה; די ממשלה; די הערשאַפט פון אַ קייזער.

em'phasis *n.* (עמ'־פע־סיס) די שטאַרקע בעטאָנונג אָדער אונטערשטרייכונג פון ווערטער; דער מעכטיגער אויסדרוק.

em'phasize *v.* (עמ'־פע־סאַיז) 1. אַרויסזאָגען אָדער אויסדריקען מיט קראַפט; 2. שטאַרק בעטאָנען אָדער אונטערשטרייכען די ווערטער.

1. The speaker emphasizes his remarks with gestures. 2. To emphasize a thought we underline the important words.

emphat'ic *a.* (עמ־פעט'־איק) נאַכדריקליך, אויסגעדריקט מיט קראַפט; איינדרוקספול, קרעפטיג.

emphat'ical *a.* (עמ־פעט'־אי־קעל) ז. *emphatic*.

emphat'ically *adv.* (עמ-פעט'-אי-קעל-אי) מיט נאכדרוק, מיט אן איינדרוקספולער שטימע; אויף א קרעפטיגען אויסדרוקס אופן.

emphyse'ma *n.* (עמ-פי-סי'-מא) א ווינדגעשווילעכץ.

emphysem'atose *a.* (עמ-פי-סעמ'-ע-טאוס) ז. *emphysematous*

emphysem'atous *a.* (עמ-פי-סעמ'-ע-טאס) ווי א ווינדגעשווילעכץ; וואס איז שייך צו א ווינדגעשווילעכץ.

em'pire *n.* (עמ'-פאיר) אן אימפעריע, א קייזער־רייך, א קייזערטום; די אלערהעכסטע מאכט.

Em'pire Cit'y (עמ'-פאיר סיט'-אי) די שטאדט ניו יארק.

em'pireship *n.* (עמ'-פאיר-שיפ) דאס קייזערטום; די קייזערליכע מאכט.

Em'pire State (עמ'-פאיר סטייט) דער שטאאט ניו יארק.

Empir'ic *n.* (עמ-פיר'-איק) איינער פון דער עמפירישער מעדיצינישער סעקטע אין אלטען גריכענלאנד, וועלכע האט בעהויפטעט, אז דער פונדאמענט פון דער וויסענשאפטליכער מעדיצין איז די ערפאהרונג און ניט די טעאריע.

empir'ic *a. and n.* (עמ-פיר'-איק) עמפיריש, בעגרינדעט אויף ערפאהרונג: ערפאהרונגסמעסיג; וואס איז שייך צו מעדיצינישער ערפאהרונג; איינער וואס פראקטיצירט מעדיצין פון ערפאהרונג, ניט האבענדיג געלערנט; א שארלאטאנישער מעדיקער; איינער וואס האט ניט געלערנט און מיינט אז ער קען אלעס פון ערפאהרונג.

empir'ical *a.* (עמ-פיר'-אי-קעל) עמפיריש, בעגרינדעט אויף ערפאהרונג; ערפאהרונגסמעסיג; וואס איז שייך צו מעדיצינישער ערפאהרונג; מארק־שרייעריש, שארלאטאניש [אין בעצוג צו מעדיצין].

empir'ically *adv.* (עמ-פיר'-אי-קעל-אי) אויף אן עמפירישען אופן; ערפאהרונגסמעסיג; ניט וויסענשאפטליך; מארקשרייעריש, שארלאטאניש [אין בעצוג צו מעדיצין].

empir'icism *n.* (עמ-פיר'-אי-סיזם) עמפיריציזם, דאס גלויבען אין ערפאהרונג מעהר אלס אין טעאריע; דער פרינציפ, אז נור דאס וואס איז בעוואוסט פון ערפאהרונג איז ריכטיג; די עמפירישע מעטאדע [די מעטאדע וואס בויט אויף ערפאהרונג און ניט אויף טעאריע]; דאס פראקטיצירען מעדיצין ניט האבענדיג געלערנט; די פרעטענזיעס פון אן עם־הארץ אויף מעדיצינישע קענטשאפט; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז אלע אידעען שטאמען אב נור פון ערפאהרונגען.

empir'icist *n.* (עמ-פיר'-אי-סיסט) אן עמפיריקער, איינער וואס גלויבט, אז אלע אידעען שטאמען ארויס נור פון ערפאהרונג; א דאקטאר פון ערפאהרונג אבער ניט פון שטודיום.

empir'ic rem'edy (עמ-פיר'-איק רעמ'-ע-די) א הויזמיטעל; א באבסקע רפואה.

emplas'tic *a. and n.* (עמ-פלעס'-טיק) קלעפעדיג; א קלעפעדיגער שטאף; א מעדיצין געגען א לויזען מאגען.

employ' *v. and n.* (עמ-פלאי') בעשעפטיגען; געברויכען; פערווענדען; דער געברויך; די אנווענדונג; די בעשעפטיגונג; די אנשטעלונג.

employ'able *a.* (עמ-פלאי'-עבל) ברויכבאר, אנווענדבאר.

employé' *n.* (אנ-פלוא-יעי') ז. *employee*

employee' *n.* (עמ-פלאי-אי') אן אנגעשטעלטער; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי א צווייטען.

employ'er *n.* (עמ-פלאי'-ער) אן ארבייט־געבער; איינער וואס גיט בעשעפטיגונג.

employ' funds (עמ-פלאי' פאנדז) אנגעווענדען אדער פערברויכען געלד אין עטוואס.

employ'ment *n.* (עמ-פלאי'-מענט) בעשעפטיגונג.

emplume' *v.* (עמ-פלוהם') בעפוצען מיט פעדערען.

empo'rium *n.* (עמ-פאו'-רי-אם) א מארק־פלאץ; א האנדעלס פלאץ; א באזאר; א האנדעלס־שטאדט.

empow'er *v.* (עמ-פאו'-ער) בעפאלמעכטיגען, געבען א כח.

empresa'rio *n.* (עמ-פרע-סא'-רי-או) א געשעפטס־אונטערנעהמער; אן אונטערנעהמער וואס האט א קאנצעסיאן פון א רעגיערונג אדער פון א שטאדט פערוואלטונג.

em'press *n.* (עמ'-פרעס) א קייזערין.

empresse'ment *n.* (אנ-פרעס'-מאן) הערצליכקייט; לעבהאפטער פערלאנג: שטארקער חשק.

emprise' *n.* (עמ-פראיז') אן אונטערנעהמונג.

emp'tier *n.* (עמפ'-טי-ער) אן אויסלעדיגער, עטוואס וואס לעדיגט אויס.

emp'tiness *n.* (עמפ'-טי-נעס) פוסטקייט, לעדיגקייט; זינלאזיגקייט; אונוויסענהייט.

emp'tins *n.* (עמפ'-טינז) ז. *emptyings*

emp'tion *n.* (עמפ'-שאן) דער קויף, דער איינקויף.

emp'ty *a., n. and v.* (עמפ'-טי) פוסט, לעער, לעדיג; אונוויסענד; זינלאז; ווירקונגסלאז; ניכטסווירדיג; ניכטער: הונגעריג, פאסטענד; אונפרוכטבאר; מאגער; א לעדיגע כלי; אויסלעדיגען, מאכען פוסט; אויסגיסען; ווערען לעדיג אדער פוסט; זיך אויסגיסען.

emp'ty-han'ded *a.* (עמפ'-טי-הענ'-דעד) מיט לעדיגע הענד.

emp'ty-head'ed *a.* (עמפ'-טי-העד'-עד) מיט א פוסטען קאפ.

emp'ty-hear'ted *a.* (עמפ'-טי-האר'-טעד) הארצלאז.

emp'tying *n.* (עמפ'-טי-אינג) דאס מאכען לעדיג אדער פוסט; דאס וואס ווערט אויסגעלעדיגט.

emp'tyings *n.* (עמפ'-טי-אינגז) הייוועז וואס שטעהט זיך אב פון ביער.

emp'ty purse (עמפ'-טי פוירס) א לעדיגער בייטעל.

empur'ple *v.* (עמ-פויר'פל) פארבען פורפור־רויט.

empye'ma *n.* (עמ-פי-אי'-מא) די אנזאמלונג פון אייטער [פלאגמא] אין ברוסט־פעל.

empyem'ic *a.* (עמ-פי-עמ'-איק) וואס ליידעט פון אן אנזאמלונג פון אייטער [פלאגמא] אין ברוסט־פעל.

empyre'al *a.* (עמ-פי-רי'-על) פון ריינעם ליכט; קלאר, ריין; הימליש קלאר אדער ריין.

empyre'an *a. and n.* (עמ-פי-רי'-ען) פון ריינעם ליכט; קלאר, ריין; הימליש קלאר אדער ריין; די הויכע הימלישע געגענדען פון ריינעם פייער און ליכטיגקייט; דער העכסטער הימעל פון ריינעם פייער און ליכט [לויט דעם גלויבען אין די אלטע צייטען איז דאס דער 9טער הימעל].

empyreu'ma *n.* (עמ-פי-רו'-מא) דער אונאנגענעהמער ריח וואס ווערט ארויסגעגעבען פון ארגאנישע קערפער [ווי פלאנצען און חיות] ווען מען פערברענט זיי אין א פערמאכטער כלי.

empyreumat'ic *a.* (עמ-פי-רו-מעט'-איק) וואס שמעקט מיט צוגעברענטען, וואס האט דעם ריח פון צוגעברענטען פלייש אדער צוגעברענטע גרינסען.

empyreumat'ical *a.* (עמ-פי-רו-מעט'-אי-קעל) ז. *empyreumatic*

e'mu *n.* (אי'-מיו) א גרויסער שטרויסעהנליכער פויגעל אין אויסטראליען מיט דריי פוס־פינגער; אזא זארט אויסטראלישעם האלין.

Emu

em'ulate *v.* (עמ'-יו-לייט) שטרעבען מיט אימעצען זיך צו פערגלייכען אדער איהם אריבערצושטייגען.

The pupils should **emulate** the brightest boys in the class.

emula'tion *n.* (עמ-יו-ליי'-שאן) דאס בעשטרעבען זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulative *a.* (עמ'-יו-ליי-טיוו) קאנקורירענד, וואס שטרעבט זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulatively *adv.* (עמ'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף א קאנקורירענדען אופן, שטרעבענדיג זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulator *n.* (עמ'-יו-ליי-טאר) א קאנקורענט; איינער וואס שטרעבט זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulatory *a.* (עמ'-יו-ליי-טא-רי) ז. *emulative*

emul'gent *a. and n.* (אי-מאל'-דזשענט) אין אנאטאמיע — וואס ציהט ארויס [בנוגע צו די אדערען און די ניערען, וועלכע ציהען ארויס די אורין (השתנה) פון דעם בלוט]; א מעדיצינישעם מיטעל וואס מאכט שנעלער די פליסונג פון גאל.

emul'gent ves'sels (אי-מאל'-דזשענט ועס'-עלז) די אדערען וואס געפינען זיך אין די ניערען.

em'ulous *a.* (עמ'-יו-לאס) ז. *emulative*

em'ulously *adv.* (עמ'-יו-לאס-לי) אויף א קאנקורירענדען אופן, סטארענדיג זיך אריבערצושטייגען דעם אנדערען.

em'ulousness *n.* (עמ'-יו-לאס-נעס) דאס זיין אייפערזיכטיג; דאס סטארען

זיך צו זיין גלייך אדער אריבערצושטייגען דעם אנדערען.

emul'sifier *n.* (אי-מאל'-סי-פאי-ער) איינער וואס בויטשעט אויף אדער קלאפט פאנאנדער א פעטע זאך [ווי פוטער, שמאלץ א. ד. ג.] אין א פליסיגקייט.

emul'sify *v.* (אי-מאל'-סי-פאי) אויפ-בויטשען אדער פאנאנדערקלאפען א פעטע זאך אין א פליסיגקייט.

emul'sion *n.* (אי-מאל'-שאן) עמולסיאן [א מין מילך וואס בע-קומט זיך פון אויפבויטשען אדער פאנאנ-דערקלאפען א פעטע זאך, ווי אויל, שמאלץ א. ד. ג., אדער קליינינקע קערנ-דלעך אין א פליסיגקייט].

emul'sionize *v.* (אי-מאל'-שאנ-איז) ז. *emulsify*.

emul'sive *a.* (אי-מאל'-סיוו) ווייך מא-כענד; אויפבויטשענד אדער פאנאנדער-קלאפענד א פעטע זאך אין א פליסיגקייט.

ena'ble *v.* (ע-ניי'בל) מאכען פעהיג, מאכען אין שטאנד.

Education **enables** one to improve his material condition.

ena'blement *n.* (ע-ניי'בל-מענט) דאס פעהיג מאכען.

enact' *v.* (ע-נעקט') בעשליסען, פאר-שרייבען אדער בעפעהלען [לויט געזעץ]; מאכען פאר א געזעץ [א געזעץ-פאר-שלאג]; טהאן, מאכען; שפיעלען א רא-לע [אויף דער ביהנע], פארשטעלען, פערזאניפיצירען.

enact'ing clause (ע-נעקט'-אינג קלאהז) דער אנפאנגס-פאראגראף פון א געזעץ וואס פאנגט זיך אן מיט די ווערטער:

"Be it enacted by..."

enac'tive *a.* (ע-נעק'-טיוו) וואס האט די די מאכט געזעצליך פארצושרייבען אדער מאכען א געזעץ.

enact'ment *n.* (ע-נעקט'-מענט) דאס פארשרייבען אדער בעפעהלען געזעצליך; דאס מאכען פאר א געזעץ [א געזעץ-פאר-שלאג]; א געזעץ, א געזעצליכע פאר-שריפט; דאס שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע].

enac'tor *n.* (ע-נעק'-טאר) איינער וואס מאכט א געזעץ.

enal'lage *n.* (ע-נעל'-איי-דזשי) אין גראמאטיק — די אנאלאגע, די פערביי-טונג פון איין גראמאטישער פארם פון א ווארט אויף אן אנדערער אדער פון איין ווארט אויף אן אנדערען [למשל: דער געברויך אין ליטעראַרישע ווערק פון "מיר" אנשטאט "איך"].

enam'bush *v.* (ען-עמ'-בוש) בעהאלטען [אין א לויערונגס-ארט].

enam'el *n. and v.* (ע-נעמ'-על) עמאל; גלאזור; עטוואס וואס איז גלאט און גלאנ-ציג ווי גלאזור; צייהנער-עמאל [די אויי-בערשטע שיכט פון די צייהנער]; גלאנץ, פאליר; שמירעכץ פאר'ן געזיכט צו מא-כען די הויט פריש און שעהן; גלאזירען, ארויפלעגען גלאזור [אויף געשיר]; בע-ציערען מיט גלאזור אדער עמאל; מאכען גלאנציג און גלאט [ווי גלאזור].

enam'eled pa'per (ע-נעמ'-עלד פיי'-פער) גלאזור-פאפיער, קרייד-פאפיער, ווי-זיט-קארטען-פאפיער.

enam'eler *n.* (ע-נעמ'-על-ער) ז. *enameller*.

enam'eller *n.* (ע-נעמ'-על-ער) אי-נער וואס גלאזירט אדער בעציערט מיט עמאל.

enam'or *v.* (ע-נעמ'-אר) מאכען פער-ליעבט; אנצינדען מיט ליעבע, בעצויבע-רען; שטארק צובינדען.

He is **enamored** in his own ideas.

enanthe'sis *n.* (ע-נען-טהי'-סיס) אן אויסשלאג אדער אויסשיטונג אויף דער הויט פון אן אינערליכער קראנקהייט, ווי פון טיפוס-פיבער, מאזלען א. ד. ג.

enantio'sis *n.* (ע-נען-טי-או'-סיס) אן ארט אויסדרוק וואו א זאך ווערט בע-הויפטעט ניט דירעקט, נאר דורך דער פערנייינונג פון איהר געגענזאץ [ווי למשל: "ער איז ניט קיין נאר" אנשטאט "ער איז א קלוגער"].

e'nate *a.* (אי'-נייט) ארויסוואקסענד, וואס וואקסט ארויס; וואס איז א קרוב פון דער מוטער'ס צד.

encage' *v.* (ען-קיידזש') איינשפארען אין א שטייג; איינשפארען.

encalm' *v.* (ען-קאהם') אוועקלעגען רו-היג, שטיל.

encamp' *v.* (ען-קעמפ') לאגערען, מא-כען א לאגער.

encamp'ment *n.* (ען-קעמפ'-מענט) דאס לאגערען; א לאגער.

encar'pus *n.* (ען-קאר'-פאס) אין אר-כיטעקטור — א סקולפטור-ארבייט אויף א וואנד פון א געביידע אין דער פארם פון א גירלאנדע מיט פרוכטען, בלעטער אדער בלומען.

Encarpus

encase' *v.* (ען-קיים') איינשליסען.

encase'ment *n.* (ען-קיים'-מענט) איינ-שליסונג.

encash' *v.* (ען-קעש') איינקאסירען, איינמאהנען שולדען [אויף וועקסלען].

encash'ment *n.* (ען-קעש'-מענט) איינ-קאסירונג פון שולדען [אויף וועקסלען].

encaus'tic *a. and n.* (ען-קאהס'-טיק) ענקוסטיש, וואס איז שייך צו דער מאהלע-ריי מיט וואקס אדער מיט וואקספארבען; די מאהלעריי אין וואקס, דאס איינברע-נען פיגורען אין וואקס.

encaus'tic pain'ting (ען-קאהס'-טיק פיינ'-טינג) וואקס-מאהלעריי.

encaus'tic tile (ען-קאהס'-טיק טאיל) ענקוסטישע ציגעל [גלאזירטע ציגעל מיט בולט'ע פיגורען].

encave' *v.* (ען-קייוו') בעהאלטען [אין א הייל אדער ווי אין א הייל].

enceinte' *a. and n.* (אנ-סענט') שוואנ-גער, מעוברת; א פעסטונגס-וואנד וואס רינגעלט ארום א פלאץ.

encephal'ic *a.* (ען-סע-פעל'-איק) וואס איז שייך צום מארך; וואס געפינט זיך אין קאפ אדער אין שארבען.

encephalit'ic *a.* (ען-סעפ-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו, אדער וואס ליידעט פון מארך-ענטצינדונג.

encephali'tis *n.* (ען-סעפ-ע-לאי'-טיס) מארך-ענטצינדונג.

enceph'aloid *a.* (ען-סעפ'-ע-לאיד) וואס איז ענליך צום מארך-שטאף.

enceph'aloid can'cer (ען-סעפ'-ע-לאיד קענ'-סער) אזא מין ראק אדער קרעבס-קראנקהייט.

encephalol'ogy *n.* (ען-סעפ-ע-לאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן געהירן.

encephalo'ma *n.* (ען-סעפ-ע-לאו'-מא) ז. *encephaloid cancer*.

encephalomala'cia *n.* (ען-סעפ-ע-לא-מע-ליי'-סי-א) געהירן-ערווייכונג [אזא קראנקהייט].

enceph'alon *n.* (ען-סעפ'-ע-לאן) דער מארך, די געהירן.

enceph'alous *a.* (ען-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קאפ [וועגען געוויסע מאלוסקען].

enchafe' *v.* (ען-טשייף') דערוואַרימען, דערהיצען; זיך דערהיצען; רייצען, אויפ-רעגען.

enchain' *v.* (ען-טשיין') איינקייטען, שמידען אין קייטען; פערשקלאפען; שטארק צוהאלטען; צוריקהאלטען; איינ-שרענקען, ארומצאמען; צונויפקייטען, פער-בינדען.

enchain'ment *n.* (ען-טשיין'-מענט) דאס שמידען אין קייטען; דאס זיין גע-שמידט אין קייטען; צוזאמענבינדונג, צו-זאמענהאלטונג, צוזאמענקייטונג; שקלא-פעריי.

enchant' *v.* (ען-טשענט') טהאן כשוף; כשוף'ען, בעצויבערען; ענטציקען.

enchan'ter *n.* (ען-טשענ'-טער) א כשוף-מאכער, א צויבערער; איינער וואס בע-צויבערט אדער ענטציקט.

enchan'ting *a.* (ען-טשענ'-טינג) בע-צויבערענד, צויבערליך; ענטציקענד.

enchan'tingly *adv.* (ען-טשענ'-טינג-לי) אויף א בעצויבערענדען אדער ענט-ציקענדען אופן.

enchant'ment *n.* (ען-טשענט'-מענט) כשוף, בעצויבערונג; צויבער, ענטציקונג.

enchan'tress *n.* (ען-טשענ'-טרעס) א כשוף-מאכעריז, א צויבערין; א פרוי וואס בעצויבערט אדער ענטציקט.

enchase' *v.* (ען-טשייס') איינפאסען [דימאנטען]; בעפוצען, בעציערען א זאך; איינגראווירען.

encha'sing *n.* (ען-טשיי'-סינג) איינ-פאסונג; דאס בעפוצען אדער בעציערען א זאך.

encho'rial *a.* (ען-קאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו אדער וואס ווערט בענוצט אין א בעשטימטען לאנד; ארטיג, לאקאל; פאלקסטימליך.

encho'ric *a.* (ען-קאו'-ריק) ז. *enchorial*.

encho'rious *a.* (ען-קאו'-רי-אס) ז. *enchorial*.

enchoris'tic *a.* (ען-קא-ריס'-טיק) ז. *enchorial*.

en'chyma *n.* (ען'-קי-מא) די זאפט וואס בילדעט זיך אויס פון כימאס [די איבערגעקאכטע שפייז וואס געהט אריבער פון מאגען אין די געדערים] און וועלכע ווירקט מיט אין דער אויסבילדונג פון נייע צעלען אין ארגאניזם.

encir'cle *v.* (ען-סויר'קל) ארומרינגלען; מאכען א קרייז ארום און ארום; בעווע-גען זיך ארום עפעס אין א קרייז-ריכטונג; ארומגארטלען; ארומנעהמען.

enclave' *v. and n.* (אנ-קלעוו') איינ-שליסען אדער ארומרינגלען א געוויסעס לאנד מיט די טעריטאריען פון אן אנדער מלוכה; א לאנד וואס איז ארומגערינגעלט מיט די טעריטאריען פון אן אנדער מלוכה [ווי למשל, דאס קליינע לאנד "מאנאקא"

איז ארומגערינגעלט מיט טעריטאָריען וואָס בעלאָנגען צו פראַנקרייך, ד. ה. דיעזע קליינע מלוכה איז איינגעשלאָסען אין דער פראַנצויזישער מלוכה].

enclave′ment *n.* (אַנ-קלעוו׳-מאַן) דאָס זיין איינגעשלאָסען אין די גרענעצען פון אַן אַנדער מלוכה.

enclit′ic *n. and a.* (ענ-קליט׳-איק) די ענקליטיקאַ, אַ וואָרט וואָס האָט אַנגעוואָרען זיין אַקצענט און איז צוגעגעבען געוואָרען אַלס אַן איינפאַכע זילבע צום וואָרט וועלכעס שטעהט פריהער [ווי דאָס וואָרט *not* אין *can′t*]; ענקליטיש, וואָס איז שייך צו אַן ענקליטיקאַ.

enclois′ter *v.* (ענ-קלאָיס׳-טער) איינשפּאַרען אין אַ מאָנאַסטיר.

enclose′ *v.* (ענ-קלאָוז׳) איינשליסען; ארומצאַמען; ענטהאַלטען.

enclosed′ *a.* (ענ-קלאָוזד׳) איינגעשלאָסען, צוגעלעגט.

enclo′ser *n.* (ענ-קלאָו׳-זער) דער וואָס שליסט איין; דער וואָס לעגט צו.

enclo′sure *n.* (ענ-קלאָו׳-זשור) 1. אַן איינגעשלאָסענער אָדער פערצאַמטער אָרט; 2. די איינשליסונג.

1. The baby is playing in an enclosure.

encloud′ *v.* (ענ-קלאָוד׳) בעדעקען מיט וואָלקענס; ארויפוואַרפען אַ שאָטען.

encof′fin *v.* (ענ-קאָפ׳-אין) אריינלעגען אין אַ טרונע.

enco′miast *n.* (ענ-קאָו׳-מי-עסט) אַ פּאַנעגיריסט, אַ לויב=רעדנער; איינער וואָס לויבט און זאָגט שבחים אויף אַן אַנדערען.

encomias′tic *a.* (ענ-קאָו-מי-עס׳-טיק) וואָס ענטהאַלט לויב אָדער שבחים.

encomias′tical *a.* (ענ-קאָו-מי-עס׳-טי-קעל) ז. *encomiastic*.

encomias′tically *adv.* (ענ-קאָו-מי-עס׳-טי-קעל-אי) אויף אַ פּאַנעגירישען שטייגער; דורך לויבען און זאָגען שבחים.

enco′mium *n.* (ענ-קאָו׳-מי-אַם) פּאַנעגיריק, לויב; אַ לויב=שריפט אָדער לויברעדע.

encom′pass *v.* (ענ-קאָמ׳-פּעס) ארומרינגלען; ארומקרייזען, איינשליסען.

encom′pass the world (ענ-קאָמ׳-פּעס טהי וואָירלד) מאַכען אַ רייזע ארום דער ערד.

encore′ *adv., n. and v.* (אַנ-קאָור׳) נאָך אַמאָל; דאָס שרייען "נאָך אַמאָל!" אָדער "ביס" [אין טעאַטער]; די איבערחזר׳ונג פון אַ געוויסער פאָרשטעלונג אין אַ טעאַטער; ארויסרופען נאָך אַמאָל די אַקטיאָרען.

encoun′ter *n. and v.* (ענ-קאַונ׳-טער) אַ פּלוצלינגע צוזאַמענטרעפונג, אַ בעגעגעניש; אַ קאָנפליקט, אַ געפעכט; בעגעגענען; אַנגרייפען; זיך שטעלען געגען; קעמפּפען, פעכטען; אויסהאַלטען.

encoun′terer *n.* (ענ-קאַונ׳-טער-ער) אַן אַפּאָנענט, אַ געגנער, אַ פיינד.

encour′age *v.* (ענ-קאַר׳-עדזש) ערמוטיגען, אויפמונטערען, צוגעבען קוראַזש.

encour′agement *n.* (ענ-קאַר׳-עדזש-מענט) די אויפמונטערונג, ערמוטיגונג, דאָס צוגעבען קוראַזש.

encour′ager *n.* (ענ-קאַר׳-עדזש-ער) אַן אויפמונטערער; דער וואָס גיט צו מוטה; איינער וואָס שטיצט אַן אונטערנעהמונג.

encour′aging *a.* (ענ-קאַר׳-עדזש-אינג) אויפמונטערענד, צוגעבענד מוטה.

encour′agingly *adv.* (ענ-קאַר׳-עדזש-אינג-לי) צוגעבענדיג קוראַזש, דורך ערמוטיגונג.

En′cratism *n.* (ענ׳-קרע-טיזם) ענקראַטיזם, די לעהרע פון געוויסע אַמאָליגע קריסטליכע סעקטען, אַז די געשלעכטליכע פעראייניגונג פון אַ מאַנספּערזאָן און פרויענצימער, אין וועלכער פאָרם דאָס זאָל ניט זיין, איז אַ אונרייניגקייט און אַ גרויסע זינד.

en′craty *n.* (ענ׳-קרע-טי) זעלבסט=בעהערשונג, זעלבסט=קאָנטראָל; דאָס אָבזאָגען זיך פון עולם=הזה=זאַכען; דאָס פּייניגען דעם גוף דורך תעניתים און סגופים.

encrim′son *v.* (ענ-קרימ׳זן) פאַרבען אויף רויט.

encrim′soned *a.* (ענ-קרימ׳זנד) שטאַרק רויט געפאַרבט.

en′crinite *n.* (ענ׳-קרי-נאַיט) ענקריניט, ליליענשטיין, פערשטיינערטע קרינאָאידען. ז. *Crinoidea*.

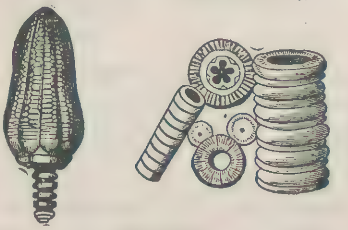

Encrinite

encroach′ *v.* (ענ-קראָוטש׳) 1. פערכאַפּען, פערנעהמען עפּעס; 2. מאַכען אַן אַנגריף.

1. The building encroaches upon the neighbor's lot. 2. I shall resist any one who encroaches upon my rights.

encroa′cher *n.* (ענ-קראָו׳-טשער) אַן אַנגרייפער; איינער וואָס פערכאַפּט דעם אַנדערענס רעכט אויף עפּעס.

encroa′chingly *adv.* (ענ-קראָו׳-טשינג-לי) דורך אַן אַנגריף.

encroach′ment *n.* (ענ-קראָוטש׳-מענט) די אַנגרייפונג, אַן אַנגריף; דאָס פערכאַפּען איינעמס רעכט אויף עפּעס; דאָס וואָס איז פערכאַפּט געוואָרען.

encroach′ upon′ one's kind′ness (ענ-קראָוטש׳ אַ-פּאָן׳ הוואַנז קאַינד׳-נעס) אויסנוצען איינעמס גוטסקייט; געהן איבער דער מאָס אין אויסנוצען אימעצען.

encrust′ *v.* (ענ-קראַסט׳) ארומלעגען, בעדעקען מיט עפּעס; פערזשאַווערט ווערען, בעדעקען זיך מיט שימעל.

en cuer′po (ען קהוער׳-פּאָו) אָהן אַ מאַנטעל; אָהן קליידער; נאַקעט.

encum′ber *v.* (ענ-קאַמ׳-בער) אָנוואַרפען שטערונגען; הינדערען; שטעלען מניעות; בעלעסטיגען מיט איבריגע אוננוציגע זאַכען.

I am encumbered with too much baggage.

encum′bered *a.* (ענ-קאַמ׳-בערד) פול מיט שולדען, בעלאַסטעט.

encum′beringly *adv.* (ענ-קאַמ׳-בער-אינג-לי) דורך שטעלען מניעות, בעלאַסטענדיג.

encum′berment *n.* (ענ-קאַמ׳-בער-מענט) הינדערונג; לאַסט.

encum′brance *n.* (ענ-קאַמ׳-ברענס) אַ שוועריגקייט, אַ מניעה, אַ הינדערניס; אַ לאַסט; אַבצאָהל, פּאַראַטקעס; זאַכען, וועלכע זיינען איבריג, אָבער מען האַלט זיי.

Travelers often make a mistake in taking on their journeys things that prove an encumbrance.

encum′brancer *n.* (ענ-קאַמ׳-ברענ-סער) איינער וואָס לייהט געלד אויף אונבעוועגליכעס איינענטום.

encyc′lic *a. and n.* (ענ-סיק׳-ליק) וואָס איז געמאַכט געוואָרען מיט דעם ציעל שטאַרק צו פערשפּרייטען צווישען פּובליקום; אַן ענציקליק, אַ בריעף וואָס דער פּאַפּסט שיקט פאַנאַנדער צו אַלע בישאָפען.

encyc′lical *a. and n.* (ענ-סיק׳-לי-קעל) ז. *encyclic*.

encyclopæ′dia *n.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-די-אַ) ז. *encyclopedia*.

encyclopæ′dic *a.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-דיק) ז. *encyclopedic*.

encyclopæ′dical *a.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-די-קעל) ז. *encyclopedic*.

encyclopæ′dism *n.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-דיזם) ז. *encyclopedism*.

encyclopæ′dist *n.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-דיסט) ז. *encyclopedist*.

encyclope′dia *n.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-די-אַ) ענציקלאָפּעדיע, אַ ווערק וואו עס ווערען געגעבען אין אַ געוויסער אָרדנונג [מייסטענס אין אַלפאַבעטישער אָרדנונג] ידיעות און ערקלערונגען איבער אַלע צווייגען פון קענטניס און וויסענשאַפט אָדער איבער איין בעשטימטער וויסענשאַפט.

encyclope′dic *a.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-דיק) ענציקלאָפּעדיש; וואָס איז שייך צו אַלע צווייגען פון וויסענשאַפט.

encyclope′dical *a.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-די-קעל) ז. *encyclopedic*.

encyclope′dism *n.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-דיזם) די מעטאָדע פון קלייבען און געבען ידיעות און ערקלערונגען אין דער פאָרם פון אַן ענציקלאָפּעדיע.

encyclope′dist *n.* (ענ-סאַי-קלאָ-פּי׳-דיסט) אַן ענציקלאָפּעדיסט, אַ פערפאַסער אָדער צוזאַמענשטעלער פון אַ ווערק, וואָס גיט ידיעות און ערקלערונגען אין אַלע וויסענשאַפטען.

encyst′ *v.* (ענ-סיסט׳) — אין ביאָלאָגיע איינשליסען אָדער ווערען איינגעשלאָסען אין אַ פעכער אָדער בלאָז.

encysta′tion *n.* (ענ-סיס-טיי׳-שאָן) ז. *encystment*.

encyst′ment *n.* (ענ-סיסט׳-מענט) אין ביאָלאָגיע — דאָס איינשליסען אָדער דאָס זיין איינגעשלאָסען אין אַ פעכער אָדער בלאָז.

end *n. and v.* (ענד) ענד, עק, סוף; טויט, פערניכטונג; אַ רעשט; ציעל, צוועק; אונפערמיידליכער שלוס, נויטווענדיגע פאָלגע; ענדיגען, זיך ענדיגען; אויפהערען; טויטען, פערניכטען, אומברייגנען; שטאַרבען; אָוועקשטעלען אויף׳ן עק אָדער שפּיץ; צומאַכען אָדער בעציערען אַן עק אָדער שפּיץ [ווי פון אַ שטעקען].

end′-all *n.* (ענד׳-אָהל) פאָלשטענדיגער ענד, שלום.

endam′age *v.* (ענ-דעמ׳-עדזש) שאַדען טהאָן, שעדיגען.

endam′agement *n.* (ענ-דעמ׳-עדזש-מענט) שעדיגונג, שאַדען, פערלוסט.

end and aim (ענד ענד איים) צוועק און ציעל.

endan′ger *v.* (ענ-דיינ׳-דזשער) ברייגען אין געפאַהר, שטעלען אין געפאַהר.

endan′germent *n.* (ענ-דיינ׳-דזשער-מענט) געפאַהר; דאָס שטעלען אין געפאַהר; דאָס זיין אין געפאַהר.

endear′ *v.* (ענ-דיער׳) מאַכען טייער אָדער ליעב.

endeared' *a.* (ען-דירערד') בעליעבט, טייער.

endear'edly *adv.* (ען-דיער'-עד-לי) מיט ליעבע.

endear'ing *a.* (ען-דיער'-אינג) מאכענ־דיג בעליעבט און טייער; ערוועקענדיג ליעבע.

endear'ingly *adv.* (ען-דיער'-אינג-לי) אויף אן אופן וואס רופט ארויס ליעבע אדער וואס מאכט ליעב און טייער.

endear'ment *n.* (ען-דיער'-מענט) ליע־בע; דאס זיין ליעב און טייער.

endeav'or *v. and n.* (ען-דעוו'-אר) שטרעבען, בעשטרעבען, זיך בעמיהען; שטרעבונג, בעשטרעבונג, בעמיהונג.

endec'agon *n.* (ען-דעק'-ע-גאן) ז. *hendecagon*.

ende'mial *a.* (ען-די'-מי-על) ז. *endemic*.

endem'ic *a. and n.* (ען-דעמ'-איק) ענדעמיש, לאקאל; וואס איז כאראקטעריס־טיש פאר א געוויסען פאלק אדער פאר איינוואוהנער פון א געוויסער געגענד [הויפטזעכליך וועגען קראנקהייטען]; וואס מען געפינט בלויז אין געוויסע גע־געגענדען [וועגען פלאנצען און חיות]; דאס בושעווען פון א מגפה.

endem'ical *a.* (ען-דעמ'-אי-קעל) ז. *endemic*.

endem'ically *adv.* (ען-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אן אופן וואס איז כאראקטעריס־טיש בלויז פאר א געוויסען פאלק אדער פאר א געוויסער געגענד; ענדעמיש. ז. *endemic*.

endemiol'ogy *n.* (ען-די-מי-אל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע פארשונג וועגען קראנקהייטען וואס זיינען בעקאנט בלויז ביי געוויסע פעלקער אדער אין גע־וויסע געגענדען.

endeniza'tion *n.* (ען-דען-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אדער אנערקענען פאר א ביר־גער.

enden'ize *v.* (ען-דענ'-איז) ז. *endenizen*.

enden'izen *v.* (ען-דענ'-איזן) נאטורא־ליזירען; מאכען פאר א בירגער.

en'der *n.* (ענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס פערענדיגט אדער ברייננגט צו א שלוס.

endermat'ic *a.* (ען-דויר-מעט'-איק) ז. *endermic*.

ender'mic *a.* (ען-דויר'-מיק) וואס ווירקט אדער ווערט אנגעווענדעט דירעקט אויף דער אונטערשטער הויט [וועגען מע־דיצינען].

en'deron *n.* (ענ'-דע-ראן) די אונטער־שטע הויט.

end for end (ענד פאר ענד) איבערגע־קעהרט, פערקעהרט.

en'ding *n.* (ענ'-דינג) דאס ענדיגען; דאס ענדיגען פון לעבען; שלוס; אין גראמאטיק — די ענדונג, דער לעצטער אות אדער די לעצטע זילבע פון א ווארט [וועלכע ענדערען זיך אין פערשיעדענע פארמען פון דעם ווארט].

end in smoke (ענד אין סמאוק) ווע־רען צו גארניט; פערגעהן אין רויך.

en'dive *n.* (ענ'-דיוו) ענדיוויע [א מין ציקאריע־פלאנצע, וועלכע ווערט געברויכט אלס סאלאט].

end'less *a.* (ענד'-לעס) אונענדליך, אהן א סוף, אונאויפהערליך.

Let us not be engaged in an endless discussion.

end'less band (ענד'-לעס בענד) ז. *endless belt*.

end'less belt (ענד'-לעס בעלט) אן ענד־לאזער ריעמען [א מאשין־ריעמען, די עקען פון וועלכען זיינען פעראייניגט].

end'less chain (ענד'-לעס טשיין) אן אונענדליכע קייט [א קייט וואס איז גע־שלאסען אין זיך, ד. ה. איהרע ענדען זיי־נען פערבונדען מיט אן אנדער].

end'lessness *n.* (ענד'-לעס-נעס) אונ־ענדליכקייט, אונאויפהערליכקייט.

end'less saw (ענד'-לעס סאָה) אן ענד־לאזע זעג אדער א באנד־זעג [א זעג וואס איז אין זיך געשלאסען ווי א רינג].

end'less screw (ענד'-לעס סקרוה) אן ענדלאזע שרויף [א שרויף וואס איהרע גווינטען פאסען זיך אריין אין די צייהנער פון א ראד, פון וועלכען זי ווערט געטריבען].

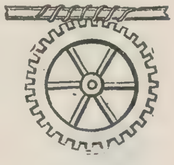

Endless Screw

end'long *prep. and adv.* (ענד'-לאהנג) אין דער לענג [פון עפעס]; פון ענד צו ענד; אונאויפהערליך; אין א גלייכער ריכטונג.

end man (ענד מען) ז. *end-man*.

end-man *n.* (ענד'-מען) א מענש וואס שטעהט ביי דעם ענד פון א רייהע אדער צייל; אן עקסטרעמער, א ראדיקאל; ביי טרופען פון וואנדערענדע אקטיארען — איינער פון די אקטיארען אדער זינגער, וועלכע שטעהען ביי ביידע ענדען פון דער אויסגעשטעלטער טרופע און האבען צו ער־פילען ספעציעלע אויפגאבען בנוגע צו דעם שוישפיעל.

end'most *a.* (ענד'-מאוסט) וואס איז אין דעם ווייטסטען עק; וואס שטעהט אם ווייטסטען.

endocar'diac *a.* (ען-דא-קאר'-די-עק) וואס געפינט זיך אינעווייניג אין הארצען; וואס איז שייך צו דער אינערליכער זייט פון הארץ; וואס איז שייך צו דעם טייל פון מאגען, דורך וועלכען עס געהט אין איהם אריין דאס עסען.

endocar'dial *a.* (ען-דא-קאר'-די-על) ז. *endocardiac*.

endocardi'tis *n.* (ען-דא-קאר-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער אינערליכער זייט פון הארצען.

endocar'dium *n.* (ען-דא-קאר'-די-אם) די אינערליכע זייט פון הארצען.

en'docarp *n.* (ענ'-דא-קארפ) אין בא־טאניק — די אינערליכע זייט פון דער שאלעכץ אדער הויט פון א פרוכט.

en'doderm *n.* (ענ'-דא-דוירם) אין עמבריאלאגיע — די ענדאדערמא. ז. *ectoderm*.

endoder'mal *a.* (ען-דא-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער ענדאדערמא. ז. *ectoderma*.

endoder'mic *a.* (ען-דא-דויר'-מיק) ז. *endodermal*.

endog'amic *a.* (ען-דאג'-ע-מיק) וואס איז שייך צו ענדאגאמיע. ז. *endogamy*.

endog'amous *a.* (ען-דאג'-ע-מאס) ז. *endogamic*.

endog'amy *n.* (ען-דאג'-ע-מי) ענדא־גאמיע, דער מנהג פון אייניגע ווילדע שבטים צו הייראטען נור מיט מיטגליע־דער פון זייער אייגענעם שבט.

endogastri'tis *n.* (ען-דא-געס-טראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער מאגען־שליים־הויט.

en'dogen *n.* (ענ'-דא-דזשען) אין בא־טאניק — אן ענדאגען [איינע פון דעם מין פלאנצען, ביי וועלכע דער שטאם בעשטעהט ניט פון בעזונדערע שיכטען אדער רינגען ארום דעם הערצעל, און ווע־גען וועלכען מען האט אמאל געמיינט, אז זייער וואוקס בעשטעהט ניט אין דעם, וואס ארום דעם הערצעל קומט צו יעדעס יאהר א נייער שיכט אדער רינג, נאר דאס הערצעל אליין וואקסט זיך פאנאנדער].

endog'enous *a.* (ען-דאדזש'-ע-נאס) אין באטאניק — וואס איז שייך צו די ענדאגען־פלאנצען [ז. *endogen*]; וואס וואקסט זיך פאנאנדער פון אינעווייניג.

end on (ענד אן) וואס דער שפיץ אדער די נאז איז געריכטעט דירעקט צו א גע־וויסען געגענשטאנד [בנוגע צו א שיף אין ים]; אין א פערפענדיקולארער ריכטונג [בנוגע צו די אונטערשטיצונגס־באלקענס פון א שאכטע].

endopar'asite *n.* (ען-דאו-פער'-ע-סאיט) א פאראזיט [א בעשעפעניש וואס ציהט זיין יניקה פון אן אנדער בעשעפע־ניש], וועלכער געפינט זיך אין די אי־נערליכע טיילען פון ארגאניזם.

endoparasit'ic *a.* (ען-דאו-פער-ע-סיט'-איק) וואס איז שייך צו דעם מין פאראזיטען וואס לעבען אינעווייניג אין קערפער.

endoph'agy *n.* (ען-דאפ'-ע-דזשי) קא־ניבאליזם אדער מענשען־פרעסעריי אין דעם אייגענעם שבט; דאס אויפעסען א קרוב פון דער אייגענער משפחה.

endophyl'lous *a.* (ען-דא-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס וואקסט ארויס פון בלומען־שייד.

en'dophytal *a.* (ענ'-דא-פאי-טעל) ז. *endophytic*.

en'dophyte *n.* (ענ'-דא-פאיט) אן ענ־דאפיט, א פאראזיטען־פלאנצע [א פלאנ־צע וואס לעבט אין אן אנדער ארגאניזם אלס א פאראזיט].

endophyt'ic *a.* (ען-דא-פיט'-איק) ענ־דאפיטיש, וואס האט דעם כאראקטער פון א פאראזיטען־פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט און ערנעהרט זיך פון אן אנדער ארגאניזם].

endophyt'ically *adv.* (ען-דא-פיט'-אי-קעל-אי) מעשה ענדאפיט, ווי א פא־ראזיטען־פלאנצע.

endoph'ytous *a.* (ען-דאפ'-אי-טאס) וואס לעבט אין האלץ, וואס האלט זיך אויף אינעווייניג אין פלאנצען און בוי־מער [וועגען געוויסע אינזעקטען].

endors'able *a.* (ען-דארס'-עבל) ז. *indorsable*.

endorse' *v.* (ען-דארס') אויפשרייבען אויף דער אנדערער זייט פון עפעס [ווי אויף א וועקסעל אדער א באנק־אנווייזונג]; בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט; צו־שטימען. ז. *indorse*.

endorse'ment *n.* (ען-דארס'-מענט) ז. *indorsement*.

endor'ser *n.* (ען-דאר'-סער) איינער וואס שרייבט אונטער א נאטע אדער וועק־סעל אלס ערב. ז. *indorser*.

en'dosmose *n.* (ענ'-דאס-מאוס) ז. *endosmosis*.

endosmo'sis *n.* (ען-דאס-מאו'-סיס) אין פיזיק — דער ענדאסמאס, דאס דורכ־דרינגען פון אן אויסערליכער פליסיגקייט

אין אן אינערליכער דורך א הויט וואס טיילט זיי פאנאנדער. ז. *exosmosis*

endosmot'ic *a.* (ען-דאס-מאט'-איק) וואס איז שייך צו דער אייגענשאפט פון א פליסינקייט איינצודרינגען אין א צווייטער דורך א הייטעל וואס טיילט זיי אב.

endosmot'ically *adv.* (ען-דאס-מאט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן ווי א פליסינקייט דרינגט דורך אין אן אנדער פליסינקייט דורך א הייטעל, וואס טיילט זיי אב.

en'dosomal *a.* (ען'-דא-סאו-מעל) וואס איז שייך צו דעם אינעווייניגסטען טייל פון א שוואם.

en'dosome *n.* (ען'-דא-סאום) דאס אינעווייניגסטע פון א שוואם.

en'dosperm *n.* (ען'-דא-ספוירם) דאס איי=ווייס פון זאמען [קערנער].

endosper'mic *a.* (ען-דא-ספויר'-מיק) וואס ענטהאלט איי=ווייס [וועגען זאמען].

endothe'lial *a.* (ען-דא-טהי'-לי-על) וואס איז שייך צו דעם אינערליכען הייטעל פון אן אדער, אדער פון אן אנדער בלוט=געפעס.

endothe'lioid *a.* (ען-דא-טהי'-לי-איד) וואס איז עהנליך צו דעם אינערליכען הייטעל פון א בלוט=געפעס.

endothelio'ma *n.* (ען-דא-טהי-לי-או'-מא) א קרעבס=געוויקס אויף דעם אינערליכען הייטעל פון א בלוט=געפעס.

endothe'lium *n.* (ען-דא-טהי'-לי-אם) דאס אינערליכע הייטעל פון א בלוט=געפעס [ווי פון אן אדער א. ד. ג.].

endother'mic *a.* (ען-דא-טהויר'-מיק) וואס איז שייך צום ארייננציהען אין זיך ווארעמקייט.

endother'mous *a.* (ען-דא-טהויר'-מאס) ז. *endothermic*

endow' *v.* (ען-דאו') אויסשטאטען; בעזארגען מיט א בעשטענדיגען פאנד פון איינקינפטע; בעגאבען אדער בעשענקען.
The philanthropist endowed the university with $5,000,000.

endow'er *n.* (ען-דאו'-ער) איינער וואס בעשענקט אדער בעזארגט מיט א פאנד פון א בעשטענדיגען איינקונפט.

endow'ment *n.* (ען-דאו'-מענט) א פאנד אדער אייגענטומס=בעזיץ וואס ווערט פאר איינעם בעשטימט פאר א שטענדיגער איינקונפט; א בעגאבונג פון דער נאטור; טאלענט; דאס בעזארגען מיט א פאנד פאר א שטענדיגער איינקונפט.

endow'ment pol'icy (ען-דאו'-מענט פאל'-אי-סי) א לעבענס=פערזיכערונגס פאליסי, לויט וועלכער עס ווערט אויסגעצאהלט א געוויסע געלד=סומע אין א בעשטימטער צייט נאך דער פערזיכערונג און צו יעדער צייט פון א טויט=פאל.

end'-pa'per *n.* (ענד'-פיי'-פער) דאס לעדיגע בלאט פאפיער וואס ווערט ביים איינבינדען א בוך אריינגעשטעלט פון אנפאנג און פון ענד.

end'-play *n.* (ענד'-פליי) די בעוועגונג ביים ענד אדער ביי דער זייט פון עפעס [ווי ביי אן אקס].

endue' *v.* (ען-דיו') בעשענקען אדער בעגאבען מיט א געוויסער אייגענשאפט אדער פעהיגקייט.

endur'able *a.* (ען-דיור'-עבל) ערטרעגליך, וואס מען קען אריבערטראגען; צו דערליידען.

endur'ableness *n.* (ען-דיור'-עבל-נעס) דולדבארקייט, ערטרעגליכקייט; דאס זיין צו דערליידען.

endur'ably *adv.* (ען-דיור'-ע-בלי) אויף א דולדבארען אדער ערטרעגליכען אופן.

endur'ance *n.* (ען-דיור'-ענס) דאס פערטראגען, דאס אויסהאלטען, געדולד; די פעהיגקייט אויסצוהאלטען אדער איבערטראגען [יסורים, צער].

endure' *v.* (ען-דיור') אויסהאלטען, פערטראגען; ליידען מיט געדולד; פארטזעצען; דויערען.
Pain may be endured more easily than disgrace.

endur'er *n.* (ען-דיור'-ער) א דולדער, דער וואס קען אויסהאלטען אדער פערטראגען.

endur'ing *a.* (ען-דיור'-אינג) וואס דויערט, וואס ווערט פארטגעזעצט; וואס ליידעט א לאנגע צייט.

endur'ingly *adv.* (ען-דיור'-אינג-לי) לעולם ועד; פאר א לאנגער צייט.

end'ways *adv.* (ענד'-הוויין) אין דער ריכטונג פון דעם ענד; מיט דעם ענד ארויף אדער אראב.

end'wise *adv.* (ענד'-הוואיז) ז. *endways*

E. N. E. *east-northeast* אבקירצונג פון אין דער ריכטונג פון מערב צו צפון=מערב.

en'ema *n.* (ען'-ע-מא) א קליסטיר, א קאנע.

en'emy *n.* (ען'-ע-מי) א פיינד, א שונא, א געגנער.

enepider'mic *a.* (ען-עפ-אי-דויר'-מיק) וואס איז אויף דער הויט; וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף דער הויט [ווי א פלאסטער א. ד. ג.].

energet'ic *a.* (ען-אויר-דזשעט'-איק) ענערגיש, קראפטפאל; מיט ווילענס=קראפט; ווירקזאם.

energet'ical *a.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל) ז. *energetic*

energet'ically *adv.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל-אי) מיט ענערגיע, מיט קראפט.

energet'icalness *n.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ענערגיש; ווירקזאמקייט; ווילענס=קראפט.

energet'ics *n.* (ען-אויר-דזשעט'-איקס) די וויסענשאפט וועגען די געזעצען און ערשיינונגען פון מעכאנישע און פיזישע קרעפטען.

en'ergize *v.* (ען'-אויר-דזשאיז) מאכען ענערגיש, מאכען קרעפטיג; האנדלען ענערגיש.

en'ergizer *n.* (ען'-אויר-דזשאי-זער) איינער וואס מאכט ענערגיש; עטוואס וואס איז ווירקזאם.

energu'men *n.* (ען-אויר-גיו'-מען) איינער וואס האט אין זיך א דבוק; א פאנאטישער ענטוזיאסט.

en'ergy *n.* (ען'-אויר-דזשי) ענערגיע; קראפט; ווילענסקראפט; ווירקזאמקייט; טהעטיגקייט; ווירקונג.

ener'vate *a. and v.* (אי-נויר'-וויט) שוואך; אבגעשוואכט; מאכען שוואך; מאכען אבהענטיג.

enerva'tion *n.* (ען-אויר-ווי'-שאן) דאס מאכען שוואך; דאס זיין שוואך; שוואכקייט.

ener'vose *a.* (אי-נויר'-וואוס) אהן נערווען, אהן אדערען [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

en famille' (אן פא-מי') אין דער היים; מיט דער פאמיליע; צווישען זיך ריידענדיג.

enfee'ble *v.* (ען-פיע'בל) מאכען שוואך.

enfee'blement *n.* (ען-פיע'בל-מענט) דאס מאכען שוואך; דאס זיין אבגעשוואכט; שוואכקייט.

enfee'bler *n.* (ען-פיע'-בלער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שוואך.

enfeoff' *v.* (ען-פעף') אימעצען געבען אדער פערקויפען א גוט אין פעאדאלען בעזיץ.

enfeoff'ment *n.* (ען-פעפ'-מענט) דאס געבען אדער פערקויפען א גוט אין פעאדאלען בעזיץ; דאס גוט וואס איז אויף אזא אופן געגעבען אדער פערקויפט געווארען.

enfet'ter *v.* (ען-פעט'-ער) שמידען אין קייטען; פעסעלען.

enfilade' *n. and v.* (ען-פי-לייד') א גלייכע ליניע, א גלייכער שטח אדער א גלייכע רייה, וואס קען אין א גראדער ליניע בעשאסען ווערען; שיסען אין דער לענג אין א גלייכער ליניע.

enfold' *v.* (ען-פאולד') איינוויקלען; ארומנעהמען.

enforce' *v.* (ען-פאורס') אויסדריקען מיט ענערגיע; קלאר מאכען אדער בעווייזען מיט ענערגיע; צווינגען; בעפעסטיגען, פערשטארקען.

enfor'ceable *a.* (ען-פאור'-סעבל) וואס קען געצוואונגען ווערען; וואס קען געצוואונגענערהייט דורכגעפיהרט ווערען.

enforce'ment *n.* (ען-פאורס'-מענט) צוואנג, געוואלט; די בעקרעפטיגונג פון א בעווייז.

enfor'cer *n.* (ען-פאור'-סער) איינער וואס צווינגט.

enfor'cible *a.* (ען-פאור'-סיבל) ז. *enforceable*

enfor'est *v.* (ען-פאר'-עסט) פערוואנדלען אין וואלד, לאזען בעוואקסען מיט וואלד.

enfran'chise *v.* (ען-פרענ'-טשיז) בעפרייען; בעפרייען פון שקלאפעריי; אויפנעהמען פאר א בירגער; געבען בירגער=רעכט; געבען שטים=רעכט.
Women desire to be enfranchised.

enfran'chisement *n.* (ען-פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג; בעפרייאונג פון שקלאפעריי; דאס געבען בירגער=רעכט אדער שטים=רעכט.

enfran'chiser *n.* (ען-פרענ'-טשי-זער) א בעפרייער.

engage' *v.* (ען-גיידזש') 1. פערפפליכטען, פערבינדען; 2. דינגען, בעשעפטיגען; 3. פאנגען, געווינען; 4. אנפאלען; אנגרייפען; זיך פעכטען, זיך שלאגען; 5. זיך אריינלאזען; זיך פערבינדען.
1. I engaged to supply him with coal. 2. The factory engages 1,000 men. 4. The army engaged the enemy. 5. We engaged in a lengthy conversation.

engaged' *a.* (ען-גיידזשד') פערלאבט; בעשעפטיגט, פערנומען; אין ארכיטעקטור — טיילווייז איינגעבויט אדער איינגעזונקען אין אן אנדער טייל פון א געביידע [ווי א קאלאנע אדער זייל, וואס איז ווי אויף העלפט איינגעמויערט אין וואנד]; אין מעכאניק — איינגעפאסט איינע אין די אנדערע.

engaged' in a house (ען-גיידזשד' אין ע האוס) אנגעשטעלט אין א געשעפט.

enga'gedly *adv.* (ען-גיי'-דזשעד-לי) לויט דער פערפפליכטונג, לויט די התחיבות פון ביידע צדדים.

engage'ment *n.* (ען-גיידזש'-מענט) די פערפפליכטונג; די פערבינדונג; תנאים; די בעשעפטיגונג; א געפעכט; א שלאכט.

engage'ment ring (ען-גיידזש'-מענט רינג) א פערלאבונגס=רינג.

enga'ger *n.* (ענ-גײ'-דזשער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט עפעס אדער בעשעפטיגט דעם אנדערען; איינער וואס פערבינדעט זיך מיט א פערפפליכטונג אדער קאנטראקט; אן ערב.

engage' the atten'tion (ענ-גיידזש' טהי ע-טענ'-שאן) צוציהען די אויפמערקזאמקייט.

enga'ging *a.* (ענ-גײ'-דזשינג) צוציהענד, רייצענד, איינעהמענד.
He has an **engaging** personality.

enga'gingly *adv.* (ענ-גײ'-דזשינג-לי) אויף א צוציהענדען אדער רייצענדען אופן.

enga'gingness *n.* (ענ-גײ'-דזשינג-נעס) דאס זיין אנציהענד אדער אנגענעהם.

engar'rison *v.* (ענ-גער'-איסן) אויסשטעלען א גארניזאן סאלדאטען; שטעלען זיך אין פערטיידיגונגס־צושטאנד.

engen'der *v.* (ענ-דזשענ'-דער) געבעהרען, ארויסברייננגען; געבארען ווערען, ארויסגעבראכט ווערען; ארויסקומען.

engen'derer *n.* (ענ-דזשענ'-דער-ער) דער געבעהרער, דער ארויסברייננגער, דער שעפפער.

engild' *v.* (ענ-גילד') אבגילדען, בעגילדען.

en'gine *n. and v.* (ענ'-דזשין) א מאשין; א לאקאמאטיוו, א פייער־לעש־מאשין; א ווערקצייג; בעזארגען מיט א מאשין, ארייננשטעלען א מאשין.

en'gine-dri'ver *n.* (ענ'-דזשין-דראי'-ווער) א לאקאמאטיוו־פיהרער, א מאשיניסט פון א לאקאמאטיוו.

engineer' *n. and v.* (ענ-דזשי-ניער') אן אינזשענער; א מאשיניסט; איינער וואס מאכט א פלאן אדער סכעמע פון עפעס; דורכפיהרען; בויען.

engineer'ing *n.* (ענ-דזשי-ניער'-אינג) אינזשינער־קונסט, די קונסט פון בויען מאשינען אדער פערשיעדענע סארטען געביידען, ווי הייזער, פעסטונגען, באהנען, בריקען א. ד. ג.; דאס מאכען א גענויען פלאן פון עפעס.

en'gine-gov'ernor *n.* (ענ'-דזשין-גאוו'-ער-נאר) דער רעגולאטאר פון א דאמפף אדער גאז־מאשין.

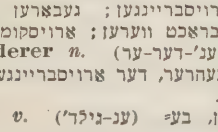
Engine-governor

en'gine-house *n.* (ענ'-דזשין-האוס) א מאשינען־הויז; א הויז פאר פייער־לעש־מאשינען.

en'gine-man *n.* (ענ'-דזשין-מען) א מאשיניסט; א לאקאמאטיוו־פיהרער.

en'gine-room *n.* (ענ'-דזשין-רוהם) דאס צימער, וואו די מאשינען שטעהען.

en'ginery *n.* (ענ'-דזשינ-רי) דאס קענען ארומגעהן ארום ארטילעריישע מאשינען אדער הארמאטען; מאשינעריי; א פלאן, א המצאה.

engird' *v.* (ענ-גוירד') ארומגארטלען; ארומרינגלען.

engir'dle *v.* (ענ-גוירדל') ארומרינגלען, איינשליסען.

Eng'lified *a.* (אינ'-גלי-פאיד) פערענגלישט.

Eng'lish *a., n. and v.* (אינ'-גליש) ענגליש; ענגלענדער; דאס ענגלישע פאלק; די ענגלישע שפראך; אין דרוקעריי — א געוויסע פארם פון שריפט; מאכען פערענגליש, איבערזעצען אין דער ענגלישער שפראך.

Eng'lishable *a.* (אינ'-גליש-עבל) וואס מען קען פערענגלישען, וואס מען קען איבערזעצען אין ענגליש.

Eng'lishman *n.* (אינ'-גליש-מען) אן ענגלענדער; אן ענגלישע שיף.

Eng'lish pale (אינ'-גליש פייל) דער בעצירק אין דובלין וואו ענגלענדער וואהנען [אין געגענזאץ צום בעצירק וואו די אירלענדער וואהנען].

Eng'lishwoman *n.* (אינ'-גליש-וואומ-ען) אן ענגלענדערין.

engorge' *v.* (ענ-גאהרדזש') אנפילען; אנזאמלען; אנשטאפען, אנפרעסען.

engorge'ment *n.* (ענ-גאהרדזש'-מענט) דאס אנפילען; דאס אנזאמלען; דאס אנשטאפען, דאס אנפרעסען.

engrail' *v.* (ענ-גרייל') מאכען קארבען; מאכען די ברעגעס מיט צייכענדלעך אדער שפיצלעך.

engrain' *v.* (ענ-גריין') ז. ***ingrain***

engrave' *v.* (ענ-גרייוו') איינגראווירען, גראווירען; איינדריקען.

engra'ver *n.* (ענ-גריי'-ווער) א גראווירער, א קופער־שטעכער.

engra'ver of mu'sic (ענ-גריי'-ווער אוו מיו'-זיק) איינער וואס גראווירט אויס מוזיק־נאטען.

engra'ving *n.* (ענ-גריי'-ווינג) די גראַווירקונסט; א געגראווירטע פיגור, א גראוויר.

engross' *v.* (ענ-גראוס') אין גאנצען פערנעהמען, נעהמען פאלשטענדיג אין גאנצען אין בעזיץ; מאנאפאליזירען; פערכאפען די גאנצע קאנטראלע אויף עטוואס; שרייבען אדער איבערשרייבען אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען.

engross'er *n.* (ענ-גראוס'-ער) איינער וואס שרייבט איבער א שריפט אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; איינער וואס מאנאפאליזירט אדער פערכאפט די גאנצע קאנטראלע איבער א געשעפט אדער אינדוסטריע.

engross'ing-hand *n.* (ענ-גראוס'-אינג-הענד) א שעהנע און דייטליכע האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען צום איבערשרייבען פאפירען.

engross'ment *n.* (ענ-גראוס'-מענט) דאס מאנאפאליזירען; דאס פערנעהמען אדער פערכאפען זאכען אין א גרויסער צאהל; דאס איבערשרייבען א פאפיער אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; אן אבשריפט פון א פאפיער אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; דאס זיין פאלשטענדיג פערנומען אין עטוואס.

engross' the conversa'tion (ענ-גראוס' טהי קאנ-וואיר-סיי'-שאן) קיינעם ניט לאזען קומען צו ווארט.

engros'sure *n.* (ענ-גראוס'-אור) דאס זיין פאלשטענדיג פערנומען אין עטוואס.

engulf' *v.* (ענ-גאלף') איינשלינגען [ווי דער אבגרונד]; ווארפען אין אבגרונד.

engulf'ment *n.* (ענ-גאלף'-מענט) דאס ווארפען אין אבגרונד; דאס זיין פערשלונגען פון אבגרונד.

enhance' *v.* (ענ-הענס') דערהויבען צו א העכערער מדרגה אדער צו א העכערען פונקט; פערגרעסערען אדער העכערען דעם פרייז.

enhance'ment *n.* (ענ-הענס'-מענט) די הויבונג, די שטייגערונג, די פערגרעסערונג; די העכערונג פון פרייז.

enhan'cer *n.* (ענ-הענ'-סער) א דערהויבער, א שטייגערער; איינער וואס העכערט דעם פרייז.

enharmon'ic *a.* (ענ-האר-מאנ'-איק) אין מוזיק — ענהארמאניש; וואס האט אינטערוואלען קלענער אלס א האלבער טאן; וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון איין הארמאנישען טאן־ארט צו אן אנדערען אהן צו בייטען דעם גרונד־טאן־שליסעל.

enharmon'ical *a.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל) ז. ***enharmonic***

enharmon'ically *adv.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן ענהארמאנישען אופן. ז. ***enharmonic***

enhear'ten *v.* (ענ-האר'טן) מאכען הארציג, ערמוטיגען, געבען קוראזש.

enhy'dric *a.* (ענ-האי'-דריק) וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enhy'drite *n.* (ענ-האי'-דראיט) א מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enhy'drous *a.* (ענ-האי'-דראס) וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enig'ma *n.* (אי-ניג'-מא) א רעטעניש; אן אונפערשטענדליכע זאך.

enigmat'ic *a.* (אי-ניג-מעט'-איק) ווי א רעטעניש, רעטזעלהאפט; אונדייטליך, אונפערשטענדליך.

enigmat'ical *a.* (אי-ניג-מעט'-אי-קעל) ז. ***enigmatic***

enigmat'ically *adv.* (אי-ניג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א פערשטעלטען אופן; אויף דעם אופן פון א רעטעניש.

enig'matise *v.* (אי-ניג'-מע-טאיז) ז. ***enigmatize***

enig'matist *n.* (אי-ניג'-מע-טיסט) א פערפאסער פון רעטענישען.

enig'matize *v.* (אי-ניג'-מע-טאיז) פערפאסען רעטענישען; ריידען מיט רעטענישען, ריידען פערשטעלט אדער אונפערשטענדליך.

enigmatog'raphy *n.* (אי-ניג-מע-טאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען רעטענישען.

enigmatol'ogy *n.* (אי-ניג-מע-טאל'-א-דזשי) די קונסט פון פערפאסען רעטענישען און זיי צו לעזען.

enjail' *v.* (ענ-דזשייל') פערשפארען אין געפענגניס.

enjoin' *v.* (ענ-דזשאין') בעפעהלען, הייסען; פערווערען; צווינגען צו עפעס.
The judge **enjoined** the merchant from infringing on the patent.

enjoy' *v.* (ענ-דשאי') געניסען; זיך פרעהען מיט עפעס; האבען פערגניגען; בעזיצען.

enjoy'able *a.* (ענ-דזשאי'-עבל) וואס מען קען געניסען אדער בעזיצען; וואס פערשאפט פערגניגען.
The vacation was very **enjoyable.**

enjoy'er *n.* (ענ-דזשאי'-ער) איינער וואס געניסט, בעזיצט אדער פערשאפט פערגניגען.

enjoy'ment *n.* (ענ-דזשאי'-מענט) א גענוס, א פערגניגען; דאס בעזיצען עפעס מיט געפיהל פון צופרידענהייט.

enkin'dle *v.* (ען-קינ'דל) אנצינדען, אויפפלאקערען, פאנאדערברענגען; אויפרעגען.

enlace' *v.* (ענ-לייס') איינשליסען, ארומנעהמען אדער בעלעגען מיט שנור־באנד

אדער ווי מיט שנור=באנד; ארומרינגלען,
ארומוויקלען, דורכפלעכטען.

enlace'ment *n.* (ען-לייס'-מענט) דאס
בעלעגען אדער ארומנעהמען מיט שנור=
באנד אדער ווי מיט שנור=באנד; דאס
ארומרינגלען.

enlard' *v.* (ען-לארד') בעדעקען מיט
פעטס; פרעגלען אויף פעטס; מאכען
גרעסער [שטאלץ א. ד. ג.].

enlarge' *v.* (ען-לארדזש') פערגרעסערען,
אויסברייטען, אויסדעהנען; פערגרעסערען
א פאטאגראפיש בילד; בעפרייען, לויז
מאכען, בעפרייען פון בעגרענצונגען; זיך
פערגרעסערען, אויסברייטען אדער אויס=
דעהנען; ברייטליך און גענוי בעשפרעכען
עטוואס; איבערטרייבען; אנהאלטען אויף
ווייטער, אבלעגען.

enlarged' *a.* (ען-לארדזשד') פערגרע=
סערט; ברייט; ניט ענג, ניט בעשרענקט,
פרייזיניג, ליבעראל.

enlar'gedly *adv.* (ען-לאר'-דזשעד-לי)
דורך פערגרעסערונג, אויסברייטונג אדער
אויסדעהנונג; דורך בעפרייאונג; מיט
אונבעשרענקטקייט; אויף אן אויספיהרליי=
כען אופן [וועגען עפעס רעדען].

enlarged' scale (ען-לארדזשד' סקייל)
א פערגרעסערטער מאסשטאב.

enlarged' views (ען-לארדזשד' וויוז)
א ברייטער שטאנדפונקט, א ברייטער קוק.
Travel and reading have **enlarged** his **views** of the world.

enlarge'ment *n.* (ען-לארדזש'-מענט)
פערגרעסערונג, אויסברייטונג, אויסדעה=
נונג; בעפרייאונג; אונבעשרענקטקייט;
אויספיהרליכקייט [אין בעשפרעכען
עפעס]; א פערגרעסערטעס פאטאגראפי=
שעס בילד.

enlarge' the mind (ען-לארדזש' טהי
מאינד) בערייכערען דעם פערשטאנד, העל=
פען אויסארבייטען א ברייטערען בליק
אויף זאכען.

enlau'rel *v.* (ען-לאה'-רעל) בעקרוינען
מיט לארבער=קראנצען.

enlight' *v.* (ען-לאיט') ז. *enlighten*

enligh'ten *v.* (ען-לאי'-טען) בעלייכטען,
העל מאכען; אויפקלערען, בילדען.

enligh'tened *a.* (ען-לאי'-טענד) אויפגע=
קלערט, ציוויליזירט, געבילדעט.
The most **enlightened** portion of mankind is found in Europe and America.

enligh'tener *n.* (ען-לאי'-טע-נער) איי=
נער וואס בעלייכטעט; אן אויפקלערער; איי=
נער וואס בעלערענט אדער בילדעט.

enligh'tenment *n.* (ען-לאי'-טען-מענט)
די אויפקלערונג, די בילדונג.

enlink' *v.* (ען-לינק') פערבינדען, צו=
נויפקייטלען.

enlist' *v.* (ען-ליסט') רעגיסטרירען,
ארייינטראגען אין א ליסטע אדער רייס=
טער; איינשרייבען אלס סאלדאט אדער
מאטראז [הויפטזעכליך אלס פרייוויליי=
גער]; ערווערבען אימעצענס סימפאטיע
אדער מיט=טהעטיגקייט פאר א קהל'שער
טהעטיגקייט, פאר א בעוועגונג אדער אי=
דעע; פרייוויליג ארייינטרעטען אין מילי=
טער=דיענסט; זיך אנשליסען אן א קהל'שער
טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; ווערען אן
אנהענגער פון אן אידעע.

enlist'ment *n.* (ען-ליסט'-מענט) רע=
גיסטרירונג, דאס איינשרייבען אדער ווע=
רען איינגעשריבען אין א ליסטע אדער
רייסטער; דאס ארייינעהמען אדער דאס
פרייוויליגע ארייינטרעטען אין מיליטער=דיענסט.

enli'ven *v.* (ען-לאי'ווען) בעלעבען, אויפ=
מונטערען.

enli'vener *n.* (ען-לאי'ווע-נער) איינער
אדער עטוואס וואס בעלעבט אדער מונ=
טערט אויף.

enli'vening *n.* (ען-לאי'ווע-נינג) בע=
לעבענדעס, אויפמונטערענדעס.

enli'venment *n.* (ען-לאי'ווען-מענט)
בעלעבונג, אויפמונטערונג.

en masse (אן מאס) אלע צוזאמען; די
גאנצע מאסע.

enmesh' *v.* (ען-מעש') פערוויקלען, פער=
פלאנטערען, ארייינכאפען אין א נעץ.

enmesh'ment *n.* (ען-מעש'-מענט) דאס
ארייינכאפען אדער זיין ארייינגעכאפט אין
א נעץ אדער פאסטקע; א נעץ, א שטריק=
נעץ, א געפלאכטענע נעץ.

en'mity *n.* (ען'-מי-טי) פיינדליכקייט.

en'nead *n.* (ען'-אי-עד) די צאהל ניין;
יעדע סיסטעם אדער גרופע פון ניין בע=
זונדערע עלעמענטען; אין מאטעמאטיק—
א גרופע פון ניין פונקטען אדער ליניען;
איינע פון די זעקס אבטיילונגען פון די
לעהרען פון אלעקסאנדרישען פילאזאף
פלאטין [יעדע אבטיילונג בעשטעהט פון
ניין ביכער].

en'neagon *n.* (ען'-אי-ע-גאן) א ניין=
קאנטיגע געאמעטרישע פיגור.

enneag'onal *a.* (ען-אי-עג'-א-נעל) אין
געאמעטריע — ניין=קאנטיג; וואס איז
שייך צו א ניין=קאנטיגער געאמעטרישער
פיגור.

enneahe'dral *a.* (ען-אי-ע-הי'-דרעל)
אין געאמעטריע — ניין=קאנטיג [וועגען
א קערפער].

enneahe'dria *n.* (ען-אי-ע-הי'-דרי-א)
א ניין=קאנטיגער געאמעטרישער קערפער.

enneahe'dron *n.* (ען-אי-ע-הי'-דראן)
ז. *enneahedria*

Ennean'dria *n.* (ען-אי-ען'-דרי-א)
די מינים פלאנצען, די בליטהען פון וועל=
כע עס האבען ניין שטויב=פעדים.

enno'ble *v.* (ע-נאו'בל) בע= פערעדלען,
עהרען, דערהויבען; מאכען פאר אן אדע=
ליגען.
Culture **ennobles** the heart.

enno'blement *n.* (ע-נאו'בל-מענט)
פערעדלונג; דערהויבונג; דאס מאכען
פאר אן אדעליגען.

enno'bler *n.* (ע-נאו'-בלער) איינער
אדער עטוואס וואס פערעדעלט אדער דער=
הויבט.

ennui' *n.* (אנ-הוויע') לאנגווייליגקייט,
אומעטיגקייט.

ennuyé' *a. and n.* (אנ-הווי-יעי') גע=
לאנגווייליגט, אומעטיג, איבערזעטיגט [פון
פערגניגונגען]; איינער וואס לאנגווייליגט
זיך, ליידעט פון אומעטיגקייט אדער איז
איבערזעטיגט [פון פערגניגענס].

enol'ogy *n.* (אי-נאל'-א-דזשי) די
קונסט פון מאכען וויין.

enop'tomancy *n.* (ע-נאפ'-טא-מענ-
סי) דאס וואהרזאגען אדער דאס טרעפען
דורך א שפיגעל.

enor'mity *n.* (אי-נאהר'-מי-טי) אונ=
געהייערע גרויס; דאס זיין אויסערגעוועהנ=
ליך; אבשייליכקייט; שרעקליכקייט; גרוי=
זאמקייט.

enor'mous *a.* (אי-נאהר'-מאס) אונגע=
הייער, אויסערגעוועהנליך, אבשייליך;
שרעקליך; גרוזאם.

enor'mously *adv.* (אי-נאהר'-מאס-לי)
אונגעהייער.

enor'mousness *n.* (אי-נאהר'-מאס-
נעס) דאס זיין אונגעהייער גרויס.

enough' *n., a., adv. and int.* (אי-
נאף') גענוג, גענוגענד, נישקשה'דיג, גע=
נוגהייט.

enough' and enough' (אי-נאף' ענד
אי-נאף') מעהר ווי גענוג.

enough' and to spare (אי-נאף' ענד
טו ספעהר) מעהר ווי גענוג.

enounce' *v.* (אי-נאונס') אויסדריקען,
ערקלערען, מאכען אן ערקלערונג; קאנסטא=
טירען, מאכען א בעהויפטונג.

enounce'ment *n.* (אי-נאונס'-מענט)
דאס אויסדריקען [אין ווערטער]; אן
ערקלערונג; דאס מאכען אן ערקלערונג;
קאנסטאטירונג, בעהויפטונג.

en passant' (אן פא-סאן') פערבייגע=
הענדיג, מאכענדיג א זייטיגע בעמערקונג.

enrage' *v.* (ען-ריידזש') אייפערייצען,
אויפברייגען, ארייינברייינגען אין צארן.

enraged' *a.* (ען-ריידזשד') אויפגערייצט,
אין צארן, אויפגעבראכט.

enrapt' *a.* (ען-רעפט') ענטציקט, בע=
גייסטערט; אין א צושטאנד פון עקסטאז.

enrap'ture *v.* (ען-רעפ'-טשור) ענטצי=
קען, בעגייסטערען; ברייינגען אין א צו=
שטאנד פון עקסטאז.

enrich' *v.* (ען-ריטש') בערייכערען; אויס=
ציערען; בעפוצען; מאכען פרוכטבאר.

enrich'er *n.* (ען-ריטש'-ער) איינער וואס
בערייכערט, בעציערט אדער מאכט פרוכט=
באר.

enrich'ment *n.* (ען-ריטש'-מענט) די
בערייכערונג, די אויסציערונג; דאס מא=
כען פרוכטבאר.

enring' *v.* (ען-רינג') ארומרינגלען,
ארומקרייזען; איינשליסען.

enrobe' *v.* (ען-ראוב') בעקליידען, אויס=
ציערען.

enrol' *v.* (ען-ראול') ז. *enroll*

enroll' *v.* (ען-ראול') איינשרייבען; פער=
רעגיסטרירען; ארויפברייינגען אויף דער
ליסטע; פערשרייבען אין מיליטער=דיענסט.

enroll'er *n.* (ען-ראול'-ער) אן איינשריי=
בער; איינער וואס רעגיסטרירט אדער
וואס ברייינגט ארויף אויף דער ליסטע.

enroll'ment *n.* (ען-ראול'-מענט)
ז. *enrolment*

enrol'ment *n.* (ען-ראול'-מענט) דאס
איינשרייבען; דאס פעררעגיסטרירען; א
רייסטער, א פערצייכניס.

enroot' *v.* (ען-רוהט') איינווארצלען,
איינוועבען.

en route (אן רוהט) אויף דעם וועג.

ens *n.* (ענז) א זאך, א וועזען; דאס וואס
עקזיסטירט; דאס וואס מען קען אנרופען
מיט א נאמען און מען קען וועגען דעם
דענקען אדער רעדען.

ensacked' *a.* (ען-סעקט') איינגעפאקט
אין א זאק.

ensan'guine *v.* (ען-סען'-גווין) פער=
בלוטיגען, בעפלעקען מיט בלוט; אויספאר=
בען מיט א בלוט=קאליר.

en'sate *a.* (ען'-סייט) וואס האט בלעטער
אין דער פארם פון שווערדען [וועגען גע=
וויסע פלאנצען].

ensched'ule *v.* (ען-סקעד'-יול) איינ=
שרייבען אין ליסטע אדער טאבעלע; אויפ=
צייכענען.

ensconce' *v.* (ען-סקאנס') בעשירמען,
בעשיצען.

ensem'ble *n.* (אנ-סאמ'בל) דער אנ=
סאמבל, די הארמאנישע פעראייניגונג פון
בעזונדערע טיילען אין איין גאנצעס; דער
איינדרוק, וועלכען עס מאכט אזא הארמא=
נישע פעראייניגונג [ווי דאס שפיעלען
פון א גאנצען ארקעסטער מוזיקאנטען
אדער א גאנצע טרופע פון אקטיארען].

enshield' *a.* (ען-שילד') בעפאנצערט, בעשירמט, בעשיצט.

enshrine' *v.* (ען-שראין') ארײנלעגען אין א קאסטען אדער ארון [וואו מען האלט הייליגע זאכען]; אבהיטען מיט ליעבע אדער מיט פערהייליגונג.

enshroud' *v.* (ען-שראוד') פערשטעקען אין א געדיכט-בעוואקסענעם פלאץ; פער-דעקען; ארומהילען.

en'siform *a.* (ען'-סי-פארם) שווערד-פערמיג, ווי א שווערד [וועגען געוויסע פלאנצען-טיילען אדער קערפער-טיילען ביי חיות].

en'sign *n. and v.* (ען'-סאין) א פאהן, א שטאנדארט, א פלאג; א צייכען, א סימ-באל, אן אויסצייכנונגס-צייכען; א פאהנען-טרעגער; א יונקער; א צווייטער לייטע-נאנט [אין מיליטער אדער פלאטע]; אויס-צייכענען אדער אונטערשיידען דורך א בע-זונדערען צייכען [אויף וואפען].

en'sign-bear'er *n.* (ען'-סאין-בעהר'-ער) א פאהנען-טרעגער.

en'signcy *n.* (ען'-סאין-סי) ז. *ensignship*

en'signship *n.* (ען'-סאין-שיפ) פאהנען-טרעגעריי; דאס אמט פון א פאהנען-טרעגער.

en'silage *n. and v.* (ען'-סי-לעדזש) א מיטעל צו האלטען פוטער און גרינסען פריש און גרין אין גריבער אדער ספעציע-לע געביידעס וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען; די זאכען וואס ווערען אזוי געהאלטען; האלטען פוטער אדער גרינסען אין גריבער אדער אין ספעציעלע געביידעס, וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען, כדי זיי זאלען בלייבען פריש און גרין. ז. *silo*

en'sile *v.* (ען'-סאיל) האלטען פוטער אדער גרינסען אין גריבער אדער אין ספע-ציעלע געביידעס, וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען, כדי זיי זאלען בליי-בען פריש און גרין.

ensky' *v.* (ען-סקאי') ארײנזעצען אין הימעל, מאכען אונשטערבליך.

enslave' *v.* (ען-סלייוו') פערשקלאפען, פערקנעכטען.

ensla'vedness *n.* (ען-סליי'-ועד-נעס) פערשקלאפטקייט, שקלאפעריי.

enslave'ment *n.* (ען-סלייוו'-מענט) פערשקלאפונג, שקלאפעריי.

ensla'ver *n.* (ען-סליי'-ווער) א פער-שקלאפער; אן אונטערדריקער, א טיראן.

ensnare' *v.* (ען-סנעהר') ארײנכאפען אין א נעץ; פערנארען דורך כיטרעקייט; פערפיהרען.

ens of rea'son (ענז אוו ריזען) א זאך וואס ווערט ארויסגעבראכט דורך'ן שכל [ווי די פארשטעלונג וועגען גאט].

ensphere' *v.* (ען-ספיער') ארומקריי-זען, מאכען קרייזפערמיג, איינשליסען אין א ספערע אדער רונדער זאך.

enstamp' *v.* (ען-סטעמפ') שטעמפלען, איינדריקען ווי מיט א שטעמפעל; טיעף איינדריקען.

ensue' *v.* (ען-סיו') פאלגען; נאכפאלגען, קומען שפעטער, קומען אלס פאלגע.

en suite (אן סוויט) וואס געהט צוזא-מען, אין א גאנג [ווי צימערען אדער מע-בעל]; וואס בילדעט א גאנג, וואס געהט צוזאמען [ווי צימערען אדער מעבעל].

There are apartments to be let en suite or singly.

ensure' *v.* (ען-שוהר') ז. *insure*

enswathe' *v.* (ען-סוועיטה') איינוויק-לען, איינהילען.

ensweep' *v.* (ען-סוויעפ') דורכפליהען, שנעל פאריבערלויפען.

entab'lature *n.* (ען-טעב'-לע-טשור) אין ארכיטעקטור — דער טייל פון א גע-ביידע וואס געפינט זיך צווישען די זיי-לען און דעם דאך.

entail' *v. and n.* (ען-טייל') בעשרענ-קען דאס ירושה-רעכט אויף לאנד-אייגענ-טום אזוי, אז דאס אייגענטום זאל קיין מאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארד-נונג; בעשענקען אדער איבערגעבען אויף אייביג, פאר קינדער און קינדס-קינדער; ארויסברייינגען אדער ארויסרופען אלס אונ-פערמיידליכע פאלגע; מיטברייינגען; פער-אורזאכען; דאס בעשרענקען ירושה-רעכט אויף לאנד-אייגענטום אזוי, אז דאס איי-גענטום זאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געווי-סער ארדנונג; לאנד-אייגענטום אזוי בע-שרענקט; לאנד אייגענטום וואס ווערט אוועקגעשענקט צו איינעם און צו זיינע יורשים נאך זיין טויט.

entai'ler *n.* (ען-טיי'-לער) איינער וואס גיט איבער בירושה אדער שענקט אוועק לאנד-אייגענטום מיט דער בעדינגונג, אז דאס אייגענטום זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג און זאל קיין מאל ניט קענען פערקויפט ווערען.

entail' expense' (ען-טייל' עקס-פענס') פעראורזאכען קאסטען אדער אויסגאבען.

entail'ment *n.* (ען-טייל'-מענט) דאס בעשרענקען דאס ירושה-רעכט אויף לאנד-אייגענטום אזוי, אז עס זאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; דאס איבערגעבען בירושה אדער דאס שענקען מיט אזא בעדינגונג.

entan'gle *v.* (ען-טענ'גל) פערוויקלען, פערפלאנטערען; צומישען, צוטומלען; ברייינגען אין פערלעגענהייט; מאכען שווע-ריגקייטען.

While walking in the woods we became entangled in the bushes.

entan'glement *n.* (ען-טענ'גל-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, פלאנטער; פערלעגענהייט; פערוואירונג; צומישונג, צו-טומעלניש.

entan'gler *n.* (ען-טענ'-גלער) איינער וואס פערפלאנטערט, צומישט, צוטומעלט אדער ברענגט אין פערלעגענהייט.

enta'sia *n.* (ען-טיי'-סי-א) א קראנק-הייט וואס דריקט זיך אויס אין קאנוואול-סיע און ספאזמען פון די מוסקולען.

en'tasis *n.* (ען'-טע-סיס) אין ארכיטעק-טור — די שטופענווייזע פערדיקונג און אויפשוועלונג פון א זייל; אין פאטאלא-גיע — קאנוואולסיע און ספאזמען פון די מוסקולען.

entas'tic *a.* (ען-טעס'-טיק) וואס גע-הערט צו ספאזמען-קראנקהייטען.

entel'lus *n.* (ען-טעל'-אס) א מין אפע פון אסט-אינדיען פון מיטלען וואוקס, בע-וואקסען מיט געלבליכע האר און מיט שווארצע הענד און פיס [די דארטיגע איינוואהנער בעציהען זיך צו איהר מיט פיעל אכטונג און אין אייניגע ערטער איז זי פערגעטערט].

entente' cordiale' (אן-טאנט' קאהר-די-אל') פריינדליכע בעציהונגען צווישען צוויי רעגיערונגען.

en'ter *v.* (ען'-טער) ארײנגעהן אינוועניג; ארײנקומען; ארײנדרינגען; ארײנטרעטען, ארײנקומען; אויפטרעטען אויף דער ביהנע; אנפאנגען; איינשרייבען, ארײנטראגען אין די ביכער; זיך פערשרייבען; אבגעבען א רעפארט אין צאל-אמט [וועגען א שיף וואס איז אנגעקומען אין האפען]; ארײנגעהן און צונעהמען אין בעזיץ [ווי לאנד]; אנ-רייצען הינד אויף חיות אויף וועלכע מען געהט אויף געיעג.

en'terable *a.* (ען'-טער-עבל) איינפיהר-באר; וואס קען ארײנגעהן, וואס איז ניט פערבאטען [וועגען געוויסע סחורות, וועל-כע מען ערלויבט ארײנצופיהרען אין לאנד].

en'ter a law'suit (ען'-טער ע לאה'-סוט) אנהויבען א געריכטס-פראצעס.

en'ter an ac'tion (ען'-טער ען עק'-שאן) אנהויבען א פראצעס.

en'ter a profes'sion (ען'-טער ע פרא-פעש'-אן) ארײנטרעטען אין א געווי-סער בעשעפטיגונג אדער פאך.

en'ter a pro'test (ען'-טער ע פראו'-טעסט) פראטעסטירען.

en'ter a provi'so (ען'-טער ע פרא-וואי'-זאו) מאכען א תנאי, שטעלען א בע-דינגונג.

en'terclose *n.* (ען'-טער-קלאוס) א קא-רידאר צווישען צוויי צימערען.

en'terer *n.* (ען'-טער-ער) איינער וואס געהט ארײן; איינער וואס פערשרייבט זיך; איינער וואס שרייבט איין.

enter'ic *a.* (ען-טער'-איק) וואס איז שייך צום איינגעווייד.

en'tering *n.* (ען'-טער-אינג) דאס ארײנ-קומען, דאס ארײנגעהן.

en'ter in'to (ען'-טער אינ'-טו) ארײנ-געהן אינוועניג, ארײנדרינגען; אנהויבען זיך בעשעפטיגען מיט עפעס; זיך פער-טיפען אין א געוויסען עניין; זיין א טייל פון עפעס.

en'ter in'to bond (ען'-טער אינ'-טו באנד) פערפפליכטען זיך.

en'ter in'to partic'ulars (ען'-טער אינ'-טו פאר-טיק'-יו-לערז) זיך ארײנלא-זען אין איינצעלהייטען.

en'ter in'to recog'nizance (ען'-טער אינ'-טו רי-קאג'-ני-זענס) זיך שריפטליך פערפפליכטען פאר א געריכט צו טהאן א געוויסע זאך [ווי ערשיינען פאר'ן געריכט, צאהלען א חוב, ניט שטע-רען די ארדנונג א. ד. ג.].

enterit'ic *a.* (ען-טע-ריט'-איק) וואס איז שייך צו אן ענטצינדונג פון די געדע-רים.

enteri'tis *n.* (ען-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די געדערים.

en'terocele *n.* (ען'-טע-רא-סיל) א קילע, א ברוך.

enteroce'lic *a.* (ען-טע-רא-סי'-ליק) וואס איז שייך צו א ברוך; וואס ליידט פון א ברוך אדער קילע.

enterodyn'ia *n.* (ען-טע-רא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין בויך.

enterogastri'tis *n.* (ען-טע-רא-געס-טראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון מאגען און פון די געדערים.

enterog'raphy *n.* (ען-טע-ראג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די געדערים.

enterol'ogy *n.* (ען-טע-ראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די געדערים.

enterom'phalos *n.* (ען-טע-ראמ'-פע-לאס) ז. *enteromphalus*

enterom'phalus *n.* (ען-טע-ראמ'-פע-לאס) א קילע, א געדערים-ברוך.

en'teron *n.* (ען'-טע-ראן) די געדערים אדער די קישקעס.

en'ter on a founda'tion (ען'-טער

אן ע פאון-דיי'-שאן) ארייננעטראגען ווע-
רען אין דער ליסטע פון סטיפענדיעם [ווע-
גען א סטודענט וואס בעקומט שטיצע].

en'ter one's name (ענ'-טויר הוואנז
ניים) איינשרייבען אימעצענס נאמען.

enterop'athy *n.* (ענ-טע-ראפ'-ע-טהי)
די קראנקהייט פון די געדערים אדער קיש-
קעס.

enterot'omy *n.* (ענ-טע-ראט'-א-מי)
אין כירורגיע — דאס אויפשניידען אדער
אויפדעקען די קישקעס.

Enterozo'a *n.* (ענ-טע-רא-זאו'-א) די
ענטעראזאען [אלע מינים לעבעדיגע בע-
שעפענישען, וועלכע האבען געדערים אדער
קישקעס].

enterozo'an *n.* (ענ-טע-רא-זאו'-ען)
איינער פון די ענטעראזאען.
ז. ***Enterozoa***

enterozo'ic *a.* (ענ-טע-רא-זאו'-איק)
וואס געהערט צו ענטעראזאען.
ז. ***Enterozoa***

en'terprise *n.* (ענ'-טויר-פראיז) 1. אן
אונטערנעהמונג; 2. אונטערנעהמונגס-
גייסט.
1. His money is invested in many enterprises. 2. The preparation of this dictionary is an evidence of the publisher's enterprise.

en'terprising *a.* (ענ'-טויר-פראי-זינג)
אונטערנעהמענד; וואס האט אן אונטער-
נעהמונגס-פעהיגקייט.

en'terprisingly *adv.* (ענ'-טויר-פראי-
זינג-לי) מיט אונטערנעהמונגס-פעהיגקיי-
טען; דורך איינפאלען אדער המצאות.

en'ter short (ענ'-טויר שארט) דעקלא-
רירען די סחורות אונטער זייער ווערטה
ביים צאהלען גרענעץ-צאל [פאשלינע].

entertain' *v.* (ענ-טויר-טיין') 1. אמוזי-
רען, אונטערהאלטען; מכבד זיין, אויפ-
נעהמען; 2. בעטראכטען א זאך; אננעה-
מען; האלטען אין זינען.
1. He entertained his guests. 2. He entertains peculiar views about politics.

entertain'able *a.* (ענ-טויר-טיינ'-עבל)
וואס מען קען אונטערהאלטען אדער אויפ-
נעהמען.

entertain' a correspon'dence (ענ-
טויר-טיין' ע קא-רעס-פאנ'-דענס) פיה-
רען א קארעספאנדענץ, אונטערהאלטען
בריעף-וועקסעל מיט איינעם.

entertain' an applica'tion (ענ-
טויר-טיין' ען ע-פלי-קיי'-שאן) נעהמען
אין אנבעטראכט א בקשה.

entertain' an ide'a (ענ-טויר-טיין'
ען אי-די'-ע) האבען א געדאנק אין קאפ.

entertain' doubts (ענ-טויר-טיין'
דאוטס) ארייפאלען אין צווייפעל, צוויי-
לען.

entertai'ner *n.* (ענ-טויר-טיי'-נער) אן
אמוזירער, אן אונטערהאלטער; א ווירטה,
איינער וואס איז מכבד.

entertai'ning *a.* (ענ-טויר-טיי'-נינג)
אמוזירענד, אונטערהאלטענד, אנגענעהם.

entertai'ningly *adv.* (ענ-טויר-טיי'-
נינג-לי) אויף אן אנגענעהמען אופן.

entertain'ment *n.* (ענ-טויר-טיינ'-
מענט) אן אונטערהאלטונג, א בעלוסטי-
גונג; די אויפנאהמע פון א גאסט, כבוד.

en'ter the ar'my (ענ'-טויר טהי אר'-
מי) ווערען א סאלדאט.

en'ter the lists (ענ'-טויר טהי ליסטס)
זיך איינשרייבען; זיך ארייננלאזען אין א
צאנקעריי.

en'ter upon' (ענ'-טויר א-פאן') אנ-
הויבען, צוטרעטען צו עפעס; אנהויבען
צו פערהאנדלען.
After the Civil War this country entered upon an era of industrial expansion.

enthelmin'tha *n.* (ענ-טהעל-מינ'-טהא)
א ווארים וואר האלט זיך אויף אין די גע-
דערים.

enthelmin'thes *n.* (ענ-טהעל-מינ'-
טהעז) ז. ***enthelmintha***

enthelmin'thic *a.* (ענ-טהעל-מינ'-
טהיק) וואס איז שייך צום ווארים אין די
געדערים.

enthral' *v.* (ענ-טהראהל') ז. ***enthrall***

enthrall' *v.* (ענ-טהראהל') פערשקלא-
פען; אונטערווארפען אונטער דעם איינ-
פלוס פון עפעס.

enthrall'ment *n.* (ענ-טהראהל'-מענט)
דאס פערשקלאפען; דאס זיין אונטערגע-
ווארפען אונטער דער ווירקונג און איינ-
פלוס פון עפעס.

enthral'ment *n.* (ענ-טהראהל'-מענט)
ז. ***enthrallment***

enthrone' *v.* (ענ-טהראון') זעצען אויף'ן
טהראן אדער אויף דער כסא המלוכה; אי-
בערגעבען די קעניגליכע מאכט; זיין דער-
הויבען; האלטען זיך פאר זעהר א גרוי-
סען מענשען; ארויפזעצען א בישאף אויף
זיין קאפעדרע [איינפיהרען איהם אין זיין
בישאפליכען אמט].

enthrone'ment *n.* (ענ-טהראונ'-מענט)
די ארויפזעצונג אויף א טהראן; די איינ-
זעצונג פון א בישאף; דאס האלטען זיך
זעהר דערהויבען.

enthroniza'tion *n.* (ענ-טהראו-ני-זיי'-
שאן) דאס ארויפזעצען אויף'ן טהראן,
דאס איבערגעבען די קעניגליכע מאכט;
דאס ארויפזעצען א בישאף אויף זיין
שטוהל אדער קאפעדרע [דאס איינפיהרען
איהם אין זיין בישאפליכען אמט].

enthro'nize *v.* (ענ-טהראו'-נאיז)
ז. ***enthrone***

enthuse' *v.* (ענ-טהיוז') בעגייסטערען,
ארויסרופען ענטציקונג.

enthu'siasm *n.* (ענ-טהיו'-זי-עזם)
ענטוזיאזם, בעגייסטערונג; די שטארקע
פערעהרונג.

enthu'siast *n.* (ענ-טהיו'-זי-עסט) אן
ענטוזיאסט, א בעגייסטערטער מענש; א
שטארקער פערעהרער פון עפעס.

enthusias'tic *a.* (ענ-טהיו-זי-עס'-טיק)
ענטוזיאסטיש, בעגייסטערט; פול מיט ענט-
ציקונג; זעהר איבערגעגעבען צו עפעס.

enthusias'tical *a.* (ענ-טהיו-זי-עס'-
טי-קעל) ז. ***enthusiastic***

enthusias'tically *adv.* (ענ-טהיו-זי-
עס'-טי-קעל-אי) דורך בעגייסטערונג; מיט
ענטוזיאזם.

en'thymeme *n.* (ענ'-טהי-מים) אין לא-
גיק — דאס ענטימעמא אדער א פערקירצ-
טער סילאגיזם [א געוועהנליכער סילאגיזם
אדער שלוס-פאלגערונג בעשטעהט פון דריי
זעצע, ווי למשל: 1) אלע מענשען זיי-
נען שטערבליך; 2) איך בין א מענש;
3) דאריבער וועל איך מוזען שטארבען.
ווען דער סילאגיזם איז פערקירצט און
בעשטעהט נור פון 2 זעצע, ווי למשל:
1) אלע מענשען זיינען שטערבליך;
2) דאריבער וועל איך מוזען שטארבען —
איז דאס אן ענטימעמא].

entice' *v.* (ענ-טאיס') צוציהען, פערנא-
רען; פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונ-
גען].

enti'ceable *a.* (ענ-טאי'-סעבל) וואס
קען פערפיהרט ווערען, וואס לאזט זיך
פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

entice'ment *n.* (ענ-טאיס'-מענט) די
צוציהונג, די רייצונג; די פערפיהרונג.

enti'cer *n.* (ענ-טאי'-סער) דער אדער
דאס וואס פערפיהרט מיט הבטחות אדער
האפנונגען.

enti'cing *a.* (ענ-טאי'-סינג) צוציהענד;
פערפיהרענד.

enti'cingly *adv.* (ענ-טאי'-סינג-לי)
אויף א רייצענדען, פערפיהרענדען שטיי-
גער.

entire' *a. and n.* (ענ-טאיר') גאנץ, פול,
פאלשטענדיג, פאלקאם; ניט געמישט; ניט
געטיילט, אהן איינשניטע [וועגען פלאנצען
און פלאנצען-טיילען]; ניט בעשניטען,
ניט קאסטרירט, ניט געמאכט פאר אויס
זכר [וועגען פערד]; דאס גאנצע, די
גאנצקייט; פארטער-ביער.

entire'ly *adv.* (ענ-טאיר'-לי) דורכאויס;
אהן אויסנאהמע; פאלשטענדיג; אין גאנ-
צען; ניט געמישט; מיט הארציגקייט,
מיט אויפריכטיגקייט, מיט איבערגעבענ-
הייט, מיט טרייהייט.
I do not entirely agree with you.

entire'ness *n.* (ענ-טאיר'-נעס) גאנצ-
קייט, פולקייט, פאלשטענדיגקייט, אויפריכ-
טיגקייט, איבערגעבענהייט, טרייהייט.

entire' ten'ancy (ענ-טאיר' טענ'-ען-
סי) אין יוריספרודענץ — דאס בעלאנגען
פון איינגענטום צו איין פערזאן.

entire'ty *n.* (ענ-טאיר'-טי) דאס גאנ-
צע, גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

enti'tle *v.* (ענ-טאי'-טל) 1. בעטיטלען;
א נאמען געבען; 2. בערעכטיגען, געבען א
רעכט אויף עפעס.
2. The ticket entitled me to a seat on the platform.

en'tity *n.* (ענ'-טי-טי) א וועזען, ווע-
זענהייט.

en'toblast *n.* (ענ'-טא-בלעסט) דער
אינערליכער טייל אדער די יאדערע פון א
צעלע.

entobli'quus *n.* (ענ-טאב-לאי'-קוואס)
אין אנאטאמיע — דער אינערליכער שרע-
גער מוסקול פון בויך.

en'tocele *n.* (ענ'-טא-סיל) דאס זיין
אויסער'ן פלאץ [וועגען קערפער-טיילען].

en'toderm *n.* (ענ'-טא-דירם) ענדא-
דערמא. ז. ***endoderm***

entomb' *v.* (ענ-טוהם') בעערדיגען, בע-
גראבען, מקבר זיין.

entomb'ment *n.* (ענ-טוהמ'-מענט) בע-
ערדיגונג, בעגראבונג, קבורה.

entom'ic *a.* (ענ-טאמ'-איק) וואס איז
שייך צו אינזעקטען.

entom'ical *a.* (ענ-טאמ'-אי-קעל)
ז. ***entomic***

entomograph'ic *a.* (ענ-טא-מא-גרעפ'-
איק) וואס איז שייך צו ענטאמאגראפיע
אדער די בעשרייבונג פון אינזעקטען.

entomog'raphy *n.* (ענ-טא-מאג'-רע-
פי) ענטאמאגראפיע, א בעשרייבונג פון
אינזעקטען.

en'tomoid *n. and a.* (ענ'-טא-מאיד)
עטוואס וואס איז עהנליך צו אן אינזעקט;
עהנליך צו אן אינזעקט.

entomolog'ic *a.* (ענ-טא-מא-לאדזש'-
איק) ענטאמאלאגיש, וואס איז שייך צו
ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען
אינזעקטען].

entomolog'ical *a.* (ענ-טא-מא-לאדזש'-
אי-קעל) ז. ***entomologic***

entomolog'ically *adv.* (ענ-טא-מא-
לאדזש'-אי-קעל-אי) אין איינקלאנג מיט
אדער לויט דער ענטאמאלאגיע [די ווי-
סענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomol'ogise *v.* (ענ-טא-מאל'-א-
דזשאיז) ז. ***entomologize***

entomol'ogist *n.* (ענ-טא-מאל'-א-

דזשיסט) אן ענטאמאלאגיסט, א קענער פון ענטאמאלאגיע, איינער וואס שטודירט ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomol'ogize *v.* (ענ-טא-מאל'-א-דזשאיז) שטודירען ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען]; זאמלען אינזעקטען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען.

entomol'ogy *n.* (ענ-טא-מאל'-א-דזשי) ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomom'eter *n.* (ענ-טא-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קערפער=טיילען ביי אינזעקטען.

entomoph'agous *a.* (ענ-טא-מאפ'-ע-גאס) אינזעקטען=פרעסענד, וואס נעהרט זיך מיט אינזעקטען.

entomoph'ilous *a.* (ענ-טא-מאפ'-אי-לאס) וועגען בלומען — וואס ווערען בעפרוכטעט דורך דער הילף פון אינזעקטען.

entomo'sis *n.* (ענ-טא-מאו'-סיס) א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון געוויסע אינזעקטען.

entomot'omy *n.* (ענ-טא-מאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון אינזעקטען.

enton'ic *a.* (ענ-טאנ'-איק) אין מעדיצין — וואס איז צו שטארק אנגעשטרענגט.

en'tophyte *n.* (ענ'-טא-פאיט) א פלאנצע וואס וואקסט ווי א פאראזיט אין קערפער פון א חיה אדער פון אן אנדער פלאנצע.

entop'tic *a.* (ענ-טאפ'-טיק) ענטאפטיש, וואס איז שייך צו די אינוועניגסטע טיילען פון אויג, וואס שטאמט ניט פון איינדריקע וואס קומען פון דרויסען נאר וואס קומט פון אויג גופא [וועגען זעהונגס=ערשיינונגען, ווי למשל, דאס שווינדלען פאר די אויגען, וואס קומט פון א געוויסער אויגען=קראנקהייט].

entop'tically *adv.* (ענ-טאפ'-טי-קעל-אי) אויף אן ענטאפטישען שטייגער. ז. *entoptic*.

entop'tics *n.* (ענ-טאפ'-טיקס) די וויסענשאפט וועגען די אינערליכע טיילען פון אויג און די זעהונגס=ערשיינונגען וואס קומען דארטען פאר.

entot'ic *a.* (ענ-טאט'-איק) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל פון אויער; וואס ענטשטעהט אינעווייניג אין אויער [ווי א גערויש אין קאפ אהן אן אויסערליכער אורזאכע].

entourage' *n.* (אנ-טוה-ראזש') 1. די סביבה [הויפטזעכליך די געזעלשאפטס=סביבה]; 2. די סוויטע, די נאכפאלגער.
2. The prince traveled with a large entourage.

Entozo'a *n.* (ענ-טא-זאו'-א) די ענטאזאען, דער מין פאראזיטען=בעשעפענישען וועלכע לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozo'al *a.* (ענ-טא-זאו'-על) ז. *entozoic*.

entozo'an *a. and n.* (ענ-טא-זאו'-ען) ענטאזאאיש, וואס לעבט אדער וואקסט אין דעם קערפער פון חיות, וואס איז שייך צו די פאראזיטען=בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות; אן ענטאזאע, א פאראזיטען=בעשעפעניש.

entozoa'rian *a. and n.* (ענ-טא-זא-איי'-רי-ען) ז. *entozoan*.

entozo'ic *a.* (ענ-טא-זאו'-איק) ענטאזאאיש, וואס לעבט אדער וואקסט אין דעם קערפער פון חיות; וואס איז שייך צו די פאראזיטען=בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozo'ical *a.* (ענ-טא-זאו'-אי-קעל) ז. *entozoic*.

entozool'ogy *n.* (ענ-טא-זא-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ענטאזאען [פאראזיטען=בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות].

entozo'on *n.* (ענ-טא-זאו'-אן) אן ענטאזאע, א פאראזיטען=בעשעפעניש וואס לעבט אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozoot'ic *a.* (ענ-טא-זא-אט'-איק) וואס איז שייך צו אן ענטאזאע [א פאראזיטען=בעשעפעניש וואס לעבט אין די קערפער פון אנדערע חיות].

en'trail *n.* (ענ'-טרייל) ז. *entrails*.

entrail' *v.* (ען-טרייל') איינוועבען, איינפלעכטען.

en'trails *n.* (ענ'-טריילז) די אינגעווייד; דאס אינערע.

en'trance *n.* (ענ'-טרענס) איינטריט, איינגאנג, אריינגאנג, דער איינטריט, איינלאס, צוגאנג, צוטריט; אנפאנג, איינלייטונג; א בעריכט וואס א שיפס=קאפיטאן שטעלט צו דעם צאל=בעאמטען, ווען די שיף קומט אריין אין האפען; דער אונטערוואסערדיגער טייל פון דעם פאדערטייל פון א שיף.

entrance' *v.* (ען-טרענס') מאכען בעוואוסטלאז, בריינגען צו א טיעפען שלאף; בריינגען אין עקסטאז, ארויסרופען שטארקע בעגייסטערונג.

en'trance examina'tion (ענ'-טרענס-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) איינטריטס=עקזאמען [אן עקזאמען וואס ווערט אבגעגעבען בעת'ן אריינטרעטען אין א לעהר=אנשטאלט].

en'trance-fee *n.* (ענ'-טרענס-פיע) איינטריטס=געלד.

en'trance-hall *n.* (ענ'-טרענס-האהל) אן ענטרע, א פאר=הויז.

entrance'ment *n.* (ען-טרענס'-מענט) דאס זיין אדער דאס מאכען בעוואוסטלאז; דאס זיין פערזונקען אין א טיעפען שלאף; דאס פערזינקען אין א טיעפען שלאף; עקסטאז.

en'trance-mon'ey *n.* (ענ'-טרענס-מאנ'-אי) איינטריטס=געלד.

en'trant *a. and n.* (ענ'-טרענט) אריינטרעטענדיג, אריינלאזענדיג; איינער וואס טרעט אריין [אין א לעהר=אנשטאלט, געזעלשאפט א. ד. ג.]; אן אנפאנגער.

entrap' *v.* (ען-טרעפ') אריינכאפען ווי אין א פאסטקע אדער ווי אין א נעץ; אריינכאפען מיט כיטרעקייט; פערפלאנטערען, אריינשלעפען אין שוועריגקייטען; כאפען אדער פערפלאנטערען אין ווידערשפרעכונגען.

entrap'ment *n.* (ען-טרעפ'-מענט) דאס אריינכאפען ווי אין א פאסטקע אדער א נעץ.

entrap'pingly *adv.* (ען-טרעפ'-אינג-לי) מיט דער אבזיכט אריינצוכאפען ווי אין א פאסטקע; אויף אן אופן וואס פיהרט דערצו, מען זאל אריינכאפען אין א פאסטקע.

entreat' *v.* (ען-טריעט') שטארק בעטען.

entrea'ter *n.* (ען-טריע'-טער) איינער וואס בעט שטארק.

entrea'tingly *adv.* (ען-טריע'-טינג-לי) דורך א שטארקען געבעט.

entrea'ty *n.* (ען-טריע'-טי) א שטארקער געבעט, אן ערנסטע בקשה.

entrée' *n.* (אנ-טריי') דער אריינגאנג; אן ערשטע געריכט; אין מוזיק — די הקדמה אדער מבוי צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; דאס אריינגעהן.

entrench' *v.* (ען-טרענטש') בעשיצען ווי מיט א טראנשעע אדער גראבען; מאכען גראבענס ארום און ארום; אנגרייפען; פערכאפען אימעצענס רעכט אויף עפעס.

entrench'ment *n.* (ען-טרענטש'-מענט) דאס מאכען טראנשעען אדער גראבענס; דאס בעשיצען, א בעשיצונג; דאס זיין ארומגעגראבען מיט טראנשעען אדער גראבענס; דאס אנגרייפען; דאס איבערטרעטען איינעמס רעכט.

en'trepôt *n.* (אנ'טר-פאו) א צענטער פון האנדעל; א מאגאזין.

en'tresol *n.* (ענ'-טויר-סאל) אנטרעסאל, א האלבער עטאזש אין א געביידע.

entro'pion *n.* (ען-טראו'-פי-אן) דאס אויסקעהרען די ברעמען פון די אויגען.

entro'pium *n.* (ען-טראו'-פי-אם) ז. *entropion*.

en'tropy *n.* (ענ'-טרא-פי) אין פיזיק — די פערוואנדלונג פון מעכאנישע אדער בעוועגונגס=ענערגיע אין ווארעמקייט.

entrust' *v.* (ען-טראסט') אנגלויבען; פערטרויען; לאזען אונטער אימעצענס השגחה.

en'try *n.* (ענ'-טרי) דאס אריינגעהן, דער אריינגאנג, אן איינטריט; דאס אריינטראגען אדער אריינשרייבען אין בוך; דאס, וואס איז אריינגעטראגען אדער אריינגעשריבען אין בוך; די אנווייזונג פון צאהל און פון דעם ווערטה פון די אויסלענדישע סחורות, וואס זיינען אריינגעבראכט געווארען אין לאנד; די בעזיץ=נעהמונג אדער דאס אריינטרעטען אין בעזיץ פון לאנד אדער פון א הויז.

entwine' *v.* (ען-טהוואין') איינפלעכטען; פערבינדען; זיין פערפלאכטען; זיך ארומוויקלען.

entwine'ment *n.* (ען-טהוואינ'-מענט) דאס צוזאמענדרעהען, דאס צונויפפלעכטען; אן ענגער פערבאנד, נאהנטע פריינדשאפט.

entwist' *v.* (ען-טהוויסט') ארומפלעכטען.

enu'cleate *v.* (אי-ניו'-קלי-אייט) אויסשיילען, ארויסנעהמען א זאך פון איהר שייד אדער צודעק, אויפדעקען; ערקלערען, בעווייזען.

enuclea'tion *n.* (אי-ניו-קלי-איי'-שאן) די אויסשיילונג, די אויפדעקונג, די אויפווייזונג, די ערקלערונג.

enu'merable *a.* (אי-ניו'-מע-רעבל) וואס קען נומערירט אדער געצעהלט ווערען.

enu'merate *v.* (אי-ניו'-מע-רייט) נומערירען, צעהלען, רעכענען.

enumera'tion *n.* (אי-ניו-מע-ריי'-שאן) דאס נומערירען, דאס צעהלען אדער רעכענען.

enu'merator *n.* (אי-ניו'-מע-ריי-טאר) איינער וואס נומערירט אדער צעהלט; א צעהלער.

enunciabil'ity *n.* (אי-נאנ-שי-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין מעגליך אויסגעשפראכען צו ווערען.

enun'ciable *a.* (אי-נאנ'-שי-עבל) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען.

enun'ciate *v.* (אי-נאנ'-שי-אייט) אויסשפרעכען; אויסדריקען, ארויסזאגען, ערקלערען, בעקאנט מאכען

enuncia'tion *n.* (אי-נאנ-שי-איי'-שאן) אן אויסדרוק; א פארטראג; א זאץ; דאס ארויסשפרעכען, דאס ארויסזאגען; אן ערקלערונג, א בעקאנטמאכונג.

enun'ciative *a.* (אי-נאַנ'-שי-איי-טיוו) ערקלערענדיג פאַר ריכטיג; בעקאַנט מאַ־כענר.

enun'ciatively *adv.* (אי-נאַנ'-שי-איי-טיוו-לי) ערקלערענדיג פאַר ריכטיג; אויס־דריקליך.

enun'ciator *n.* (אי-נאַנ'-שי-איי-טאָר) איינער וואָס שפּרעכט אויס, מאַכט בע־קאַנט אָדער ערקלערט.

enun'ciatory *a.* (אי-נאַנ'-שי-איי-טאָ-רי) וואָס איז שייך צו אַן אויסדרוק אָדער צו אַ קלאַנג; אויסשפּרעכענדיג; אויסדרי־קענדיג; ערקלערענדיג.

enure' *v.* (ען-יור') וועררען טהעטיג; האָבען אַ ווירקונג; זיין ניצליך.
The agreement enures to the advantage of both parties.

envault' *v.* (ען-וואָהלט') איינשליסען אין אַ געוועלב.

enveil' *v.* (ען-וויל') פערדעקען מיט אַ שלייער; פערשלייערען

envel'op *v. and n.* (ען-וועל'-אָפּ) איינ־וויקלען, איינהילען; אַ קאָנווערט, אַן אומ־שלאַג, אַ פּאַרוואַנד. ז. ***envelope***

en'velope *n.* (ענ'-וועָ-לאָופּ) אַ קאָנווערט [ווי פון אַ בריעף]; אַן אומשלאַג, אַן אײַ־נערצונג; אַ פּאַרוואַנד פון ערד אין אַ פעס־טונג צו שיצען אַ שוואַכען טייל פון דעם פעסטונגס־ווערק.

envel'opment *n.* (ען-וועל'-אָפּ-מענט) די איינוויקלונג; דאָס איינוויקלען; עט־וואָס מיט וואָס מען וויקעלט איין.

enven'om *v.* (ען-וועני'-אָם) פערגיפטען; מאַכען פערהאַסט.

enver'dure *v.* (ען-וואֶיר'-דיור) בעדעק־קען מיט גרינס.

en'viable *a.* (ענ'-ווי-עבל) בעניידענס־ווערטה; וואָס איז מקנא צו זיין.

en'viableness *n.* (ענ'-ווי-עבל-נעס) דאָס זיין בעניידענס־ווערטה.

en'viably *adv.* (ענ'-ווי-ע-בלי) אויף אַ בעניידענס־ווערטהען אופן.

en'vier *n.* (ענ'-ווי-ער) אַ בעל־מקנא, אַ בעניידער.

en'vious *a.* (ענ'-ווי-אָס) וואָס איז מקנא, ניידיש.

en'viously *adv.* (ענ'-ווי-אָס-לי) מיט קנאה, צוליעב קנאה.

en'viousness *n.* (ענ'-ווי-אָס-נעס) קנאה, נייד.

envi'ron *v.* (ען-וואי'-ראָן) ארומרינגלען, איינשליסען; בעלאַגערען.

envi'ronment *n.* (ען-וואי'-ראָן-מענט) די ארומרינגלונג, די איינשליסונג; דאָס וואָס איז ארומגערינגעלט אָדער איינגע־שלאָסען; אומגעבונג, סביבה.

environmen'tal *a.* (ען-וואי-ראָן-מענ'-טעל) ארומרינגלענד, איינשליסענד, אומ־געבענד; אונטער דער ווירקונג פון דער סביבה.

environmen'tally *adv.* (ען-וואי-ראָן-מענ'-טעל-אי) אונטער דער ווירקונג פון דער סביבה.

envi'rons *n.* (ען-וואי'-ראָנז) אַן אומ־געגענד, אומגעגענדען, ארומיגע ערטער.

envis'age *v.* (ען-וויז'-איידזש) בעטראַכ־טען אָדער בעגרייפען אַ זאַך ווי זי איז; זיך פאָרשטעלען אַ בילד אין געדאַנק.

envis'agement *n.* (ען-וויז'-איידזש-מענט) דאָס בעטראַכטען אָדער בעגרייפען אַ זאַך ווי זי איז.

en'voy *n.* (ענ'-וואי) אַ רעגיערונגס־גע־זאַנדטער; אַ שליח וואָס האָט אויסצופיה־רען אַ געוויסע מיסיאָן.

en'voyship *n.* (ענ'-וואי-שיפּ) געזאַנדט־שאַפט; דאָס אמט פון אַ רעגיערונגס־גע־זאַנדטען.

en'vy *v. and n.* (ענ'-ווי) בענײַדען, מקנא זיין; נייד, קנאה; דאָס וואָס רופט ארויס קנאה.

en'vyingly *adv.* (ענ'-ווי-אינג-לי) מקנא זייענדיג.

enwheel' *v.* (ען-הוויעל') ארומרינגלען.

enwomb' *v.* (ען-הוואום') בעהאַלטען, פּערבאָרגען [ווי אין מוטער־לייב].

enwrap' *v.* (ען-רעפּ') איינוויקלען; איינהילען.

enwrap'ment *n.* (ען-רעפּ'-מענט) דאָס איינוויקלען, דאָס איינהילען.

enwreathe' *v.* (ען-ריעטה') ארומרינגלען ווי מיט אַ קראַנץ.

enwrite' *v.* (ען-ראַיט') איינשרייבען; איינדרוקען.

enwrought' *a.* (ען-ראָהט') אַריינגע־אַרבייט אַלס אַ טייל פון געגענשטאַנד [ביי מעטאַלען].

enzone' *v.* (ען-זאָון') איינשליסען ווי אין אַ זאָנע אָדער פּאַס; ארומגאַרטלען אָדער ארומרינגלען ווי מיט אַ זאָנע. ז. ***zone***

E'ocene *n. and a.* (אי'-אָ-סיען) אין געאָלאָגיע — עאָצען, די אונטערשטע און עלטעסטע שיכט פון דער טערטיערישער סיסטעם [די טערטיערישע סיסטעם איז איינע פון די צוויי לעצטע סיסטעמען אָדער פּעריאָדען אין דער געשיכטע פון דער ענט־וויקלונג פון דער ערד]; אין פּאַלעאָנטאָ־לאָגיע — וואָס האָבען עקזיסטירט אין דער עאָצענישער פּעריאָדע פון דער געשיכטע פון דער ערד [וועגען געוויסע מינים פּער־שטיינערטע חיות און פּלאַנצען].

Eo'lian (אי-אָו'-לי-ען) ז. ***Æolian***

Eo'lian harp (אי-אָו'-לי-ען האַרפּ) די עאָלישע האַרפע [אַ מוזיקאַלישער אינ־סטרומענט, וואָס בעשטעהט פון אַ הילצער־נעם קעסטעל מיט אָנגעצויגענע סטרונעס, און ווען דער ווינד בלאָזט אויף דעם קעס־טעל לאָזען ארויס די סטרונעס האַרמאָנישע טענער].

Eo'lian lyre (אי-אָו'-לי-ען לאַיר) ז. ***Eolian harp***

Eol'ic *a.* (אי-אָל'-איק) וואָס איז שייך צו די עאָליען [אַן אַלט־גריכישער שבט, וועלכער האָט איבערגעוואַנדערט פון גרי־כענלאַנד אין קליין־אזיען אָדער עאָליען].

E'olis *n.* (אי'-אָ-ליס) אַ מין שנעק אָדער מאָלוסקע מיט קליינע ארויסגע־שטאַרצטע רעהרליך ארום דעם גאַנצען קערפּער, דורך וועל־כע זי אָטהעמט].

Eolis

eolith'ic *a.* (אי-אָ-ליטה'-איק) בנוגע צו דער ערשטער צייט פון די אוראַלטע דורות ווען מענשען האָבען געברויכט איינ־פאַכע שטיינער אַלס אַרבייטס־אינסטרו־מענטען און געוועהר.

e'on *n.* (אי'-אָן) ז. ***æon***

eon'ic *a.* (אי-אָנ'-איק) וואָס אייביג; דויערט זעהר אַ לאַנגע צייט.

e'onist *n.* (אי'-אָ-ניסט) אַן עאָניסט, איינער וואָס גלויבט אַז די וועלט עקזיס־טירט פון אייביג אָן.

e'ophyte *n.* (אי'-אָ-פאַיט) אין פּאַלעאָנ־טאָלאָגיע — אַן עאָפיט, אַ פערשטיינערטע פּלאַנצע, וועלכע מען געפינט אין די עאָזאָ־אישע פעלזען. ז. ***eozoic***

E'os *n.* (אי'-אָס) אין דער גריכישער מי־טאָלאָגיע — עאָס, די געטין פון מאָרגען־רויט אָדער מאָרגען־דעמערונג, וועלכע עפענט פאַנאַנדער פאַר'ן גאָט אַפּאָלאָ [די זון] די טויערען פון הימעל.

eozo'ic *a.* (אי-אָ-זאָו'-איק) עאָזאָאיש, וואָס איז שייך צו די עלטעסטע פעלזען, וועלכע האָבען זיך אויסגעבילדעט אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד און וועגען וועלכע מען גלויבט, אַז זיי ענטהאַל־טען פערשטיינערטע קערפּערס פון די ערשטע אָרגאַנישע בעשעפּענישען, וואָס האָבען זיך בעוויזען אויף דער וועלט.

e'pact *n.* (אי'-פּעקט) די עפּאַקטען, די צאָהל טעג וואָס ווערען צוגעגעבען צו אַ לבנה־יאָהר, וואָס דויערט 354 טעג, כדי צו פערגלייכען עס מיט'ן זונען־יאָהר, וואָס דויערט 365 טעג.

epago'ge *n.* (עפּ-ע-גאָו'-דזשי) אינדוק־ציאָן, דאָס פיהרען אַ שלוס פון אַ פּרט צו אַ כלל.

epanaph'ora *n.* (עפּ-ע-נעפ'-אָ-רא) אין רעטאָריק אָדער רעדע קונסט — די עפּאַנאַפאָראַ, אַזאַ אַרט רעדען וואו אַ רייה פון פראַזען הויבען זיך אָן מיט איינעם און דעמזעלבען וואָרט [ווי למשל, אין תהילים, קאַפּ. כ"ט: קול ד' על המים, קול ד' בכח, קול ד' בהדר, קול ד' שובר ארזים א. ז. וו.].

epanas'trophe *n.* (עפּ-ע-נעס'-טראָ-פי) אין רעטאָריק אָדער רעדע־קונסט — די עפּאַנאַסטראָפע, אַזאַ אַרט רעדען, וואו אַ וואָרט, וואָס ענדיגט איין זאַץ, ווערט איבערגע'חזר'ט ביים אָנפאַנג פון צווייטען, ווי למשל: "מיר האָבען אַ גוטען פריינד, אַ פריינד וואָס פערגעסט אונז קיינמאָל ניט". ז. ***anadiplosis***

epan'odont *a.* (ע-פּענ'-אָ-דאָנט) וואָס האָט נור די איבערשטע צייהנער [ווי אַ שלאַנג].

epan'thous *a.* (ע-פּענ'-טהאָס) אין באָ־טאַניק — וואָס וואַקסט אויף דער בלום [ווי געוויסע שוועמלעך].

ep'arch *n.* (עפּ'-אַרק) אין גריכענלאַנד — אַן עפּאַרך, דער גובערנאַטאָר פון אַ פּראָ־ווינץ אָדער עפּאַרכיע; אין דער רוסישער קירך — אַ מיטראָפּאָליט.

ep'archy *n.* (עפּ'-אַר-קי) אין גריכענ־לאַנד — אַן עפּאַרכיע, אַ פּראָווינץ אונטער דער הערשונג פון אַ גובערנאַטאָר אָדער עפּאַרך; אין רוסלאַנד — אַן עפּאַרכיע, אַ בעצירק פון קירכען אונטער דער הערשונג פון אַ מיטראָפּאָליט.

epaule'ment *n.* (ע-פּאָהל'-מענט) ז. ***epaulment***

ep'aulet *n.* (עפּ'-אָה-לעט) אַן עפּאָלעט, אַן אַקסעל־באַנד [דער צייכען פון אמט אויף דעם אַקסעל פון אַ מיליטער־בעאַמ־טען].

ep'aulette *n.* (עפּ'-אָה-לעט) ז. ***epaulet***

epaul'ment *n.* (ע-פּאָהל'-מענט) אַ וואַנד פון אָנגעשאָטענער ערד צום שיצען די סאָלדאַטען נעבען אַ פעסטונג.

epergne' *n.* (ע-פּערן') אַ פּלאַטאָ, אַ זיל־בערנע אָדער גלעזערנע כלי וואָס ווערט געשטעלט אין מיטען פון אַ געגרייטען טיש אַלס ציערונג.

e'pha *n.* (אי'-פאַ) אַן איפה [אַ מאָס ביי די פאָרצייטיגע אידען].

e'phah *n.* (אי'-פאַ) ז. ***epha***

eph'ebe *n.* (עפ'-איב) אין אלט-גריכענלאנד — אן עפעב, א יונגער מאן [א בירגער'ס א זוהן] אין דעם עלטער צווישען 18 און 20 יאהר, וועלכער פלעגט דארפען בעקומען ספעציעלע בילדונג כדי צו ווערען א בירגער.

ephe'bic *a.* (ע-פי'-ביק) וואס איז שייך צו אן עפעב. ז. *ephebe*

ephebol'ic *a.* (עפ-אי-באל'-איק) וואס איז שייך צו עפעבאלאגיע. ז. *ephebology*

ephebolog'ic *a.* (ע-פי-בא-לאדזש'-איק) וואס נעהמט אן אין דערוואקסענעם צושטאנד געוויסע כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען.

ephebol'ogy *n.* (עפ-אי-באל'-א-דזשי) עפעבאלאגיע, די לעהרע וועגען די בעזונדערע אייגענשאפטען, וואס א חיה בעקומט בעת זי קומט אין א דערוואקסענעם צושטאנד און ווערט גרויס.

ephem'era *n.* (ע-פעמ'-ע-רא) א פליג וואס לעבט איין טאג; דאס איינטעגיגע פיבער; דאס וואס לעבט נאר איין טאג.

ephem'eral *a.* (ע-פעמ'-ע-רעל) עפעמעריש, איין-טאגיג, וואס גדויערט נים לאנג.

ephemeral'ity *n.* (ע-פעמ-ע-רעל'-אי-טי) דאס זיין עפעמעריש, דאס עקזיסטירען זעהר א קורצע צייט.

ephemer'ic *a.* (עפ-אי-מער'-איק) ז. *ephemeral*

Ephemer'idæ *n.* (עפ-אי-מער'-אי-די) עפימערידען אדער מאי-פליגעלעך [אזעלכע אינזעקטען, וועלכע לעבען נור איין טאג].

ephem'eris *n.* (ע-פעמ'-ע-רים) עפעמערידען אדער אסטראנאמישע טאבעלען, וואו עס ווערט אנגעוויזען די לאגע פון די פלאנעטען אין יעדען טאג פון יאהר.

ephem'erist *n.* (ע-פעמ'-ע-ריסט) אן אסטראנאם, וועלכער שטודירט די טעגליכע בעוועגונגען פון די פלאנעטען.

ephem'eron *n.* (ע-פעמ'-ע-ראן) אן אינזעקט וואס לעבט נים מעהר ווי א טאג; א זאך וואס דויערט זעהר קורץ.

ephem'erous *a.* (ע-פעמ'-ע-ראס) ז. *ephemeral*

Ephe'sian *a. and n.* (ע-פי'-זשען) וואס איז שייך צו דער אלטער שטאדט עפעסוס אין קליין אזיען; א בירגער פון עפעסוס.

ephial'tes *n.* (עפ-אי-על'-טיז) א קאשמאר, עטוואס וואס דריקט אין חלום; א ניט-גוטער וואס, לויט א גלויבען פון פאלק, שטיקט די ברוסט ביי נאכט.

eph'od *n.* (עפ'-אד) דער אפוד וואס דער כהן גדול האט געטראגען.

Ephod

eph'or *n.* (עפ'-אר) אן עפאר [איינער פון די מאגיסטראטען אין אלטען גריכענלאנד, בעזאנדערס אין ספארטא, וואו דיעזע קערפערשאפט פון די מאגיסטראטען איז בעשטאנען פון 5 מיטגליעדער, וועלכע פלעגען געוועהלט ווערען יעהרליך פון פאלק און וועלכע פלעגען האבען א גרעסערע מאכט אפילו פון קעניג].

eph'oral *a.* (עפ'-אר-על) וואס איז שייך צו אן עפאר. ז. *ephor*

eph'oralty *n.* (עפ'-אר-על-טי) דאס אמט פון אן עפאר. ז. *ephor*

eph'orate *n.* (עפ'-אר-אייט) עפאראט, דאס אמט פון אן עפאר. ז. *ephor*

eph'orus *n.* (עפ'-אר-אס) ז. *ephor*

epib'ole *n.* (ע-פיב'-א-לי) די עפיבאלע אדער עפאנאפארא. ז. *epanaphora*

ep'ic *a. and n.* (עפ'-איק) עפיש, וואס איז שייך צו אן עפישען געדיכט [א געדיכט וואו עס ווערען בעזונגען די העלדענטהאטען פון א העלד]; וואס איז שייך צו א פאעטישען ווערק אין דער פארם פון אן ערצעהלונג אדער בעשרייבונג [ווי א פאבעל, באלאדע, נאוועלע א. ז. וו.]; העלדיש; א העלדען-געדיכט: א פאעטיש ווערק אין דער פארם פון אן ערצעהלונג אדער בעשרייבונג.

ep'ical *a.* (עפ'-אי-קעל) עפיש, וואס איז שייך צו אן עפישען געדיכט; העלדיש. ז. *epic*

ep'ically *adv.* (עפ'-אי-קעל-אי) אויף אן עפישען אדער העלדישען אופן; ווי אין עפישעם געדיכט. ז. *epic*

epicar'diac *a.* (עפ-אי-קאר'-די-עק) ז. *epicardial*

epicar'dial *a.* (עפ-אי-קאר'-די-על) וואס איז שייך צו דעם טייל פון הארץ-בייטעל [דאס זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט] וועלכער איז דירעקט פערבונדען מיט דעם הארץ.

epicar'dium *n.* (עפ-אי-קאר'-די-אם) דער טייל פון דעם הארץ-בייטעל [דאס זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט] וואס איז דירעקט פערבונדען מיט דעם הארץ.

ep'icarp *n.* (עפ'-אי-קארפ) די אויסערע שאלעכץ פון פרוכט.

epice'dium *n.* (עפ-אי-סי'-די-אם) א לויה-ליעד, א טרויער-געזאנג.

ep'icene *a.* (עפ'-אי-סין) פון ביידערליי געשלעכטער [פון מין זכר און מין נקבה]; וואס ווערט געברויכט פאר ביידע געשלעכטער [וועגען נעמען פון חיות וואס ווערען בענוצט אי פאר'ן מין זכר, אי פאר'ן מין נקבה, צ. ב. א מויז, א קראליק א. ד. ג.].

Epicte'tian *a.* (עפ-איק-טי'-שען) וואס איז שייך צו דעם סטאאיקער און פילאזאף עפיקטעטוס, וועלכער האט געלעבט אין רוים צום ענדע פון ערשטען און אין אנפאנג פון צווייטען יאהרהונדערט נאך קריסטוס.

ep'icure *n.* (עפ'-אי-קיור) א מענש וואס זוכט תענוגים, א פריינד פון עסען און טרינקען, אן עולם-הזה'ניק.

Epicure'an *a. and n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען) וואס איז שייך צו דעם אלט-גריכישען פילאזאף עפיקור אדער צו זיינע לעהרען [געלעבט אין די יאהרען 270—341 פאר קריסטוס. איינע פון די אם מעהרסטען פאפולערע אידעען פון עפיקור איז, אז דער ציעל פון לעבען איז צו האבען וואס מעהר תענוג]; אן אנהענגער פון עפיקור.

epicure'an *a. and n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען) וואס איז אבגעגעבען מיט עסען און טרינקען; וואס איז ארייננעטהאן אין פערגניגנס; איינער וואס איז אבגעגעבען צו פערגניגען; אן עולם-הזה'ניק.

Epicure'anism *n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען-איזם) די פילאזאפישע סיסטעם פון עפיקור; די עפיקורישע בעהויפטונג, אז פערגניגען איז דער העכסטער אידעאל אין לעבען.

ep'icurism *n.* (עפ'-אי-קיור-איזם) דאס אבגעבען זיך צו די תענוגים פון דער וועלט; די בעהויפטונג, אז פערגניגען איז דער העכסטער אידעאל אין לעבען.

ep'icurize *v.* (עפ'-אי-קיור-איז) פאלגען די לעהרע פון עפיקור; לעבען אין תענוגים.

ep'icycle *n.* (עפ'-אי-סאיקל) אן עפיציקלוס, א קרייז וואס דרעהט זיך אויף אן אנדער קרייז [ווי א ראד ארום אן אקס]; אין אסטראנאמיע — א קרייז וואס זיין צענטער בעוועגט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז.

epicyc'lic *a.* (עפ-אי-סיק'-ליק) וואס איז שייך צו אן עפיציקלוס. ז. *epicycle*

epicy'cloid *n.* (עפ-אי-סאי'-קלאיד) אן עפיציקלאאידע, א געבויגענע ליניע וואס ווערט בעשריבען פון א געוויסען פונקט פון דער פעריפעריע פון א קרייז, ווען ער קייקעלט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז.

epicycloi'dal *a.* (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל) וואס האט די פארם פון אן עפיציקלאאידע. ז. *epicycloid*

epicycloi'dal teeth (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל טיטה) עפיציקלאאידען-צייהנער [צייהנער פון א צאהן-ראד וואס זיינען געשניטען אין דער פארם פון אן עפיציקלאאידען-ליניע].

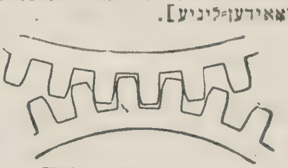

Epicycloidal Teeth

epicycloi'dal wheel (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל הוויעל) אן עפיציקלאאידען-ראד [א פעסטשטעהענדער צאהן-ראד מיט אינוועניגסטע צייהנער ארום וועלכע עס בעוועגט זיך אן אנדער צאהן-ראד, וואס איז העלפט די גרויס פון דעם בעפעסטיגטען. ער ווערט בענוצט צו פערוואנדלען א קרייז-בעוועגונג אין א וועקסעל-בעוועגונג אדער אומגעקעהרט].

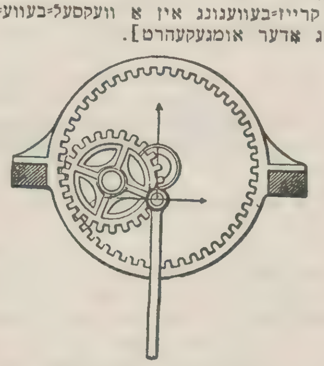

Epicycloidal Wheel

epidem'ic *a. and n.* (עפ-אי-דעמ'-איק) עפידעמיש, אנשטעקענד [וועגען קראנקהייטען]; אן עפידעמיע, אן איבערגאנגס-קראנקהייט.

epidem'ical *a.* (עפ-אי-דעמ'-אי-קעל)

עפּידעמיש; וואס האט דעם כאראקטער פון אן עפּידעמיע; אנשטעקענד.

epidem'ically *adv.* (עפּ-אי-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אן עפּידעמישען אופן.

ep'iderm *n.* (עפּ'-אי-דוירם) ז. *epidermis*

epider'mal *a.* (עפּ-אי-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער אויסערער הויט.

epider'mic *a.* (עפּ-אי-דויר'-מיק) ז. *epidermal*

epider'mical *a.* (עפּ-אי-דויר'-מי-קעל) ז. *epidermal*

epider'mis *n.* (עפּ-אי-דויר'-מיס) די עפּידערמא, די אויבערשטע שיכט פון דער הויט אדער פעל.

epider'moid *a.* (עפּ-אי-דויר'-מאיד) וואס האט די אייגענשאפטען פון דער אויסערער הויט.

epider'mous *a.* (עפּ-אי-דויר'-מאס) ז. *epidermal*

ep'idote *n.* (עפּ'-אי-דאוט) דער עפּידאט [אזא מינעראל וואס געפינט זיך אין דער פארם פון פריזמאטישע קריסטאלען. מייסטענס איז ער פון גרינליכען קאליר].

epidot'ic *a.* (עפּ-אי-דאט'-איק) וואס איז שייך צו אן עפּידאט. ז. *epdiote*

epigas'trial *a.* (עפּ-אי-געס'-טרי-על) ז. *epigastric*

epigas'tric *a.* and *n.* (עפּ-אי-געס'-טריק) וואס געהערט צו דער אויבערשטער געגענד פון בויך אדער פון מאגען [אונטער דעם לעפעלע]; א בויך-ארטעריע.

epigas'trium *n.* (עפּ-אי-געס'-טרי-אם) די אויבערשטע געגענד פון בויך.

epige'al *a.* (עפּ-אי-דזשי'-על) וואס וואקסט ניט הויך פון גרונד [ווי מאך, קליינע ביימלעך א. ד. ג.]; וואס לעבט ניט הויך פון גרונט, ווי אויף גראז, מאך א. ד. ג. [וועגען געוויסע אינזעקטען].

ep'igene *a.* (עפּ'-אי-דזשין) אין געאלאגיע — וואס איז אויסגעבילדעט אדער איז ענטשטאנען אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

epigen'esis *n.* (עפּ-אי-דזשען'-ע-סיס) די טעאריע, אז דאס בעפרוכטעטע קיים, פון וועלכען עס וואקסט ארויס אן ארגאניזם, ענטהאלט אין זיך שוין אלע צעלען וועלכע דארפען זיך שפּעטער ענטוויקלען, ד. ה. אז דאס קיים מיט אלע אייגענשאפטען פון דעם ארגאניזם, וואס ענטוויקעלט זיך פון איהם, ווערט בעשאפען פון די עלטערען; די בילדונג פון אן ארגאניזם; א נייער סימפּטאם פון א קראנקהייט וואס צייגט אבער ניט אן קיין ענדערונג אין דעם כאראקטער פון דער קראנקהייט; די פערענדערונגען וועלכע קומען פאר אין דער נאטור פון פעלזען דורך פיזישע אדער מעכאנישע ווירקונגען.

epigen'ic *a.* (עפּ-אי-דזשען'-איק) וואס ענטשטעהט אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

epige'ous *a.* (עפּ-אי-דזשי'-אס) וואס וואקסט אויף ערד.

ep'iglot *n.* (עפּ'-אי-גלאט) ז. *epiglottis*

epiglot'tic *a.* (עפּ-אי-גלאט'-איק) וואס איז שייך צום קעהל-דעקעל. ז. *epiglottis*

epiglot'tis *n.* (עפּ-אי-גלאט'-איס) דאס קעהל-דעקעל [דער דעקעל-פערמיגער ארגאן אין האלז וואס לאזט ניט ארייננעהן די שפּייז אין דער לינקער קעהל].

epig'nathous *a.* (ע-פּיג'-נע-טהאס) וואס האט אן אויסגעבויגענעם קרומ-פערמיגען אויבערשטען שנאבעל [ווי די רויב-פויגלען, פּאפּוגייען א. ד. ג.].

ep'igone *n.* (עפּ'-אי-גאון) אייגער וואס איז שפּעטער געבארען געווארען; א נאכפאלגער; א יורש.

epigoni'on *n.* (עפּ-אי-גא-נאי'-אן) א מין פארצייטיגע לירע מיט פיערציג סטרונעס.

ep'igram *n.* (עפּ'-אי-גרעם) אן עפּיגראם, א קורצער, שארפער און וויציגער אויסדרוק, מייסטענס אין דער פארם פון א געדיכט; א קורצע פּאעטישע אויפשריפט אויף א מצבה אדער מאנומענט.

epigrammata'rian *n.* (עפּ-אי-גרעמ-ע-טיי'-רי-ען) אן עפּיגראמען-פערפאסער. ז. *epigram*

epigrammat'ic *a.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-איק) עפּיגראמאטיש, שרייבענדיג אדער רעדענדיג אין עפּיגראמען; וואס איז שייך צו אן עפּיגראם, קורץ און שארף.

epigrammat'ical *a.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *epigrammatic*

epigrammat'ically *adv.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון אן עפּיגראם; אין דעם סטיל פון אן עפּיגראם; קורץ און שארף.

epigram'matist *n.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טיסט) א פערפאסער פון עפּיגראמען. ז. *epigram*

epigram'matize *v.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טאיז) פערפאסען עפּיגראמען; רעדען אדער שרייבען אין עפּיגראמען.

epigram'matizer *n.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טאי-זער) ז. *epigrammatist*

ep'igraph *n.* and *v.* (עפּ'-אי-גרעף) אן עפּיגראף, אן איינגעקריצטע אויפשריפט אין מעטאל אדער שטיין; אן אויפשריפט אויף א מאנומענט, סטאטוע, מצבה א. ד. ג.; אן אויפשריפט ביי דעם אנפאנג פון א בוך אדער פון אן אבהאנדלונג; א ציטאטע וואס ווערט געברויכט אלס מאטא פאר א ווערק; שרייבען אן עפּיגראף.

epig'rapher *n.* (ע-פּיג'-רע-פער) ז. *epigraphist*

epigraph'ic *a.* (עפּ-אי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עפּיגראף; וואס איז מיט אן עפּיגראף. ז. *epigraph*

epigraph'ical *a.* (עפּ-אי-גרעפ'-אי-קעל) וואס האט דעם כאראקטער פון אן עפּיגראף.

epigraph'ically *adv.* (עפּ-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן עפּיגראף.

epigraph'ics *n.* (עפּ-אי-גרעפ'-איקס) ז. *epigraphy*

epig'raphy *n.* (ע-פּיג'-רע-פי) דאס שטודיום פון אויפשריפטען [עפּיגראפען] אויף מאנומענטען, סטאטועז, מצבות א. ד. ג. פאר די צוועקען פון אלטערטומס-פארשונגען.

ep'ilepsy *n.* (עפּ'-אי-לעפּ-סי) עפּילעפּסיע [פאליגע, חולי-נופלים].

epilep'tic *a.* and *n.* (עפּ-אי-לעפּ'-טיק) עפּילעפּטיש, וואס איז שייך צו עפּילעפּסיע [פאליגע]; איינער וואס האט די פאליגע אדער חולי-נופלים.

epilep'tical *a.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-קעל) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון עפּילעפּסיע.

epilep'tically *adv.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-קעל-אי) אין פערבינדונג מיט עפּילעפּסיע [פאליגע]; אלס פאלגע פון עפּילעפּסיע; עפּילעפּטייש.

epilep'tiform *a.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-פארם) עהנליך צו עפּילעפּסיע [פאליגע].

epileptogen'ic *a.* (עפּ-אי-לעפּ-טא-דזשען'-איק) וואס פערורזאכט עפּילעפּסיע אדער אן אנפאל פון עפּילעפּסיע [פאליגע].

epileptog'enous *a.* (עפּ-אי-לעפּ-טאדזש'-ע-נאס) וואס פערורזאכט עפּילעפּסיע [פאליגע].

epilep'toid *a.* (עפּ-אי-לעפּ'-טאיד) ז. *epileptiform*

Epilo'bium *n.* (עפּ-אי-לאו'-בי-אם) דער מין פעלד-בלימעלעך, וועלכע וואקסען אין די לענדער מיט א מיטעלמעסיגען און קאלטען קלימאט [זיי זיינען ראזעווע אדער רויטליך, זעלטען געלב].

epilog'ic *a.* (עפּ-אי-לאדזש'-איק) עפּילאגיש, ווי אן עפּילאג. ז. *epilogue*

epilog'ical *a.* (עפּ-אי-לאדזש'-אי-קעל) עפּילאגיש, ווי אן עפּילאג. ז. *epilogue*

epilogis'tic *a.* (עפּ-אי-לא-דזשיס'-טיק) וואס איז שייך צו אן עפּילאג. ז. *epilogue*

ep'ilogize *v.* (עפּ'-אי-לא-דזשאיז) צוגעבען צום שלוס ווי אן עפּילאג; שליסען ווי מיט אן עפּילאג; ענדיגען מיט אן עפּילאג; געברויכען דעם סטיל אדער די פארם פון אן עפּילאג. ז. *epilogue*

ep'ilogue *n.* (עפּ'-אי-לאג) אן עפּילאג [אין דראמא אדער אין אנדערע ליטערארישע ווערק — א ספּעציעלער שלוס; אין דער רעדנער-קונסט — א רעדע-שלוס, וועלכער האט די אויפגאבע: ערשטענס, אין קורצען איבערצוגעבען דעם אינהאלט פון דער רעדע: צווייטענס, צו פערשטארקען דעם איינדרוק פון דער רעדע].

Epim'achus *n.* (ע-פּימ'-ע-קאס) דער מין פאראדיז-פויגלען אין ניי-גווינעא, וואס צייכענען זיך אוים מיט זייערע אונגעהייער לאנגע פעדערען אויף'ן עק.

Epimachus

épinette' *n.* (איי-פּי-נעט') א מין שטייג, אין וועלכער מען האלט עופות צו מאכען זיי פעט.

epinic'ion *n.* (עפּ-אי-ניס'-אי-אן) א זיעג-ליעד [הויפּטזעכליך אין אלטען גריכענלאנד — א ליעד, מיט וועלכען מען פלעגט בעזינגען דעם זיעג ביי אטלעטישע שפּיעלען].

epipet'alous *n.* (עפּ-אי-פּעט'-ע-לאס) וואס וואקסט אדער געפינט זיך אויף א בלומען-בלעטעל [וועגען די שטויב-פעדים פון א בלום וואס קומען ארוים פון דעם בלומען-קרוינדעל]; וואס האבען אזעלכע שטויב-פעדים [וועגען פלאנצען].

epiph'anous *a.* (אי-פּיפ'-ע-נאס) העל, שיינענד, גלענצענד.

epiph'any *n.* (אי-פּיפ'-ע-ני) דאס בעווייזען זיך; ערשיינונג [הויפּטזעכליך געטליכע ערשיינונג]; אין אלטען גריכענלאנד — א יום טוב לכבוד דער ערשיינונג פון א גאטהייט.

Epiph'any *n.* (אי-פּיפ'-ע-ני) עפּיפא-

ניאס, דער קריסטליכער יום טוב פון 6טען יאנואר [אלס זכר דערפון וואס קריסטוס איז, לויט דער לעגענדע, 12 טעג נאך זיין געבורט ענטפלעקט געווארען פון די "שטערן-זעהער"].

epiphone'ma *n.* (עפ-אי-פא-ניע'-מא) א שלוס-זאץ, אן איבערראשענדער פונקט אדער אויסגעשריי אין א רעדע.

epiph'ora *n.* (ע-פיפ'-א-רא) דאס טרעהרען פון די אויגען, דאס רינען פון די אויגען; אין גראמאטיק — א רייה זעצע וואס ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען ווארט אדער מיט דערזעלבער בעשטעטיגונג. ז. *epistrophe*

epiph'ysis *n.* (ע-פיפ'-אי-סים) אין אנאטאמיע — דער עפיפיזים [דער ענד פון א ביין וואס איז בעדעקט מיט כראמשקע אדער כראשטש].

ep'iphyte *n.* (עפ'-אי-פאיט) א פלאנצע וואס וואקסט אויף אן אנדער פלאנצע, אבער ניט אלס פאראזיט [זי ציהט ניט איהר יניקה פון איהר]; א פאראזיטען-בעשעפעניש אויף דער הויט פון מענשען און חיות.

epiploi'tis *n.* (עפ-אי-פלא-אי'-טים) אין מעדיצין — אן ענטצינדונג פון דעם שיכט אדער הייטעל וואס בעדעקט די געדערים אין בויך.

epip'loon *n.* (ע-פיפ'-לא-אן) דער חלב'נער שיכט אדער הייטעל, וואס בעדעקט די געדערים אין בויך.

epirrhe'ma *n.* (עפ-אי-רי'-מא) אין אלט-גריכישער טעאטער-פארשטעלונג — א טייל פון דער פאראבאזע [דער טייל פון דער קאמעדיע אדער דראמא, וואס פלעגט געשפיעלט ווערען ניט פון די אקטיארען, נאר פון כאר].

epis'copacy *n.* (ע-פיס'-קא-פיי-סי) עפיסקאפאט, די בישעפליכע פערוואלטונג פון א קירך; דאס אמט פון א בישאף.

Epis'copal *a. and n.* (ע-פיס'-קא-פעל) ז. *Episcopalian*

epis'copal *a.* (ע-פיס'-קא-פעל) בישעפליך, וואס איז שייך צו א בישאף; וואס איז שייך צו א בישעפליכער פערוואלטונג פון א קירך.

Episcopa'lian *a. and n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליען) וואס איז שייך צו דער עפיסקאפאלישער אדער אנגליקאנישער קירך; אן אנהענגער פון דיעזער קירך.

episcopa'lianism *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליענ-איזם) די סיטעם פון בישעפליכער קירך-פערוואלטונג; עפיסקאפאט.

Episcopa'lianism *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליענ-איזם) אנהענגערשאפט צו דער עפיסקאפאלישער אדער אנגליקאנישער קירך.

epis'copally *adv.* (ע-פיס'-קא-פעל-אי) דורך א בישאף אדער דורך דער מאכט פון א בישאף; אויף'ן אופן פון א בישאף.

epis'copate *n.* (ע-פיס'-קא-פייט) די ווירדע אדער אמט פון א בישאף; עפיסקאפאט.

ep'isode *n.* (עפ'-אי-סאוד) אן עפיזאד, איין פאסירונג פון א גאנצער רייה פאסירונגען; א נעבען-פאסירונג אדער נעבען-געשיכטע, וואס טיילט זיך אוים פון דעם גאנצען אדער האט ווייניג שייכות מיט'ן גאנצען; א ניט-וויכטיגע פאסירונג אדער געשיכטע; א נעבען-מאטיוו [אין מוזיק].

episod'ic *a.* (עפ-אי-סאד'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס איז עהנליך צו אן עפיזאד. ז. *episode*

episod'ical *a.* (עפ-אי-סאד'-אי-קעל) ז. *episodic*

episod'ically *adv.* (עפ-אי-סאד'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון אן עפיזאד, דורך אן עפיזאד. ז. *episode*

epispas'tic *a. and n.* (עפ-אי-ספעס'-טיק) וואס ציהט אן א בלאז אויף דער הויט; א צוג-פלאסטער; א בלאז.

ep'isperm *n.* (עפ'-אי-ספוירם) די אויסערע בעדעקונג פון א זאמען-קערנדעל.

episper'mic *a.* (עפ-אי-ספויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויסערער בעדעקונג פון א זאמען-קערנדעל.

epistax'is *n.* (עפ-אים-טעק'-סים) דאס געהן בלוט פון נאז.

epis'tle *n.* (אי-פיסל') א געשריבענע שליחות; א בריעף, א קארעספאנדענץ.

Epis'tle *n.* (אי-פיסל') א קאפיטעל [פון די אפאסטאלען, פון נייעם טעסטאמענט, ברית חדשה] וואס ווערט פארגעלעזען אין קירך צום הייליגען אבענדמאהל.

epis'tler *n.* (אי-פיס'-לער) א בריעף-שרייבער; א בישאף אדער פריסטער אין דער אנגליקאנישער קירך וואס ריכט אב די צערעמאניע פון דעם הייליגען אבענדמאהל.

epis'tolary *a. and n.* (אי-פיס'-טא-ליי-רי) בריעפליך; וואס איז שייך צו א בריעף; וואס איז ענטהאלטען אין בריעף; א בוך וואס ענטהאלט קאפיטלען פון די אפאסטאלען אין נייעם טעסטאמענט [ברית חדשה], וועלכע ווערען פארגעלעזען אין קירך.

epis'tolary style (אי-פיס'-טא-ליי-רי סטאיל) דער סטיל אין וועלכען בריעף ווערען געשריבען.

epistole'an *n.* (אי-פיס-טא-לי'-ען) א בריעף-שרייבער.

epis'toler *n.* (אי-פיס'-טא-לער) ז. *epistler*

epis'tolet *n.* (אי-פיס'-טא-לעט) א בריוועלע.

epistol'ic *a.* (אי-פיס-טאל'-איק) וואס איז שייך צו בריעף; בריעפליך.

epistol'ical *a.* (אי-פיס-טאל'-אי-קעל) ז. *epistolic*

epis'tolize *v.* (אי-פיס'-טא-לאיז) שרייבען בריעף.

epis'tolizer *n.* (אי-פיס'-טא-לאי-זער) א בריעף-שרייבער.

epistolograph'ic *a.* (אי-פיס-טא-לא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו בריעף-שרייבען.

epistolog'raphy *n.* (אי-פיס-טא-לאג'-רע-פי) בריעף-שרייבעריי; די קונסט פון שרייבען בריעף.

epis'trophe *n.* (ע-פיס'-טרא-פי) א געוויסע פארם אין ריידען אדער שרייבען וואו מעהרערע זעצע, וועלכע פאלגען איינער נאך דעם אנדערען, ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען ווארט; א רעפריין [א ווידערהאלונג פון א געוויסער שטעלע פון א ליעד צום ענד פון יעדען פערז].

ep'istyle *n.* (עפ'-אי-סטאיל) א מאסיווער באלקען, וועלכער ליעגט דירעקט אויף די ענדען פון די זיילען אין א געביידע. ז. *entablature*

ep'itaph *n. and v.* (עפ'-אי-טעף) אן עפיטאף, אן אויפשריפט אויף א מצבה אדער אויף א מאנומענט; מאכען אן אויפשריפט אויף א מצבה; געברויכען דעם סטיל פון מצבה-אויפשריפטען.

ep'itapher *n.* (עפ'-אי-טעפ-ער) איינער וואס מאכט אויפשריפטען אויף מצבות.

epitaph'ian *a.* (עפ-אי-טעפ'-אי-ען) וואס דיענט אלס אן אויפשריפט אויף א מצבה; וואס איז שייך צו אן אויפשריפט אויף א מצבה.

epitaph'ic *a.* (עפ-אי-טעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עפיטאף אדער אויפשריפט אויף א מצבה; וואס האט די פארם פון אן אויפשריפט אויף א מצבה.

ep'itaphist *n.* (עפ'-אי-טעפ-איסט) ז. *epitapher*

epit'asis *n.* (ע-פיט'-ע-סים) דער טייל פון א דראמא וואו די דראמאטישע האנדלונג דערגרייכט איהר העכסטע שטייגערונג; די שטייגערונג פון טאן אדער פון דער שטימע ביים שפיעלען אדער זינגען; א שטארקע אפעלאציע צו די געפיהלען אין א רעדע; די שטייגערונג פון פיבער ביי א קראנקען.

epithalam'ic *a.* (עפ-אי-טהע-לעמ'-איק) ווי א חתונה-ליעד.

epithala'mium *n.* (עפ-אי-טהע-ליי'-מי-אם) א חתונה-ליעד.

epithal'amize *v.* (עפ-אי-טהעל'-ע-מאיז) פערפאסען חתונה-ליעדער.

epithe'lial *a.* (עפ-אי-טהי'-לי-על) וואס איז שייך צו עפיטהעליום ז. *epithelium*

epithe'lium *n.* (עפ-אי-טהי'-לי-אם) עפיטהעליום, דאס אינווענינגסטע הייטעל פון די קישקעס; דאס אינווענינגסטע הייטעל פון א קאנאל אדער חלל פון קערפער; די אויבערשטע הויט פון קערפער.

ep'ithem *n.* (עפ'-אי-טהעם) א נאסער אומשלאג, א קאמפרעס.

ep'ithet *n.* (עפ'-אי-טהעט) אן עפיטעט, א בייווארט, אן אייגענשאפטס-ווארט [ציאלס ליעב-ווארט אדער שימפף-ווארט]; א טיטעל.

epithet'ic *a.* (עפ-אי-טהעט'-איק) מיט עפיטעטען, פול מיט בייווערטער אדער אייגענשאפטס-ווערטער; וואס איז רייך אין טיטלען.

epithet'ical *a.* (עפ-אי-טהעט'-אי-קעל) ז. *epithetic*

epithet'ically *adv.* (עפ-אי-טהעט'-אי-קעל-אי) דורך עפיטעטען, מיט בייווערטער אדער אייגענשאפטס-ווערטער.

epit'ome *n.* (אי-פיט'-א-מי) אן אויסצוג, דער תמצית פון א בוך בקצור; א קצור פון א ווערק.

That book is an epitome of American history.

epitom'ic *a.* (עפ-אי-טאמ'-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון אן אויסצוג אדער א קצור פון א ווערק.

epitom'ical *a.* (עפ-אי-טאמ'-אי-קעל) ז. *epitomic*

epit'omise *v.* (אי-פיט'-א-מאיז) ז. *epitomize*

epit'omiser *n.* (אי-פיט'-א-מאי-זער) ז. *epitomizer*

epit'omist *n.* (אי-פיט'-א-מיסט) ז. *epitomizer*

epit'omize *v.* (אי-פיט'-א-מאיז) מאכען אן אויסצוג; מאכען א קצור; מקצר זיין, אז עס זאל נור בלייבען דער תמצית.

epit'omizer *n.* (אי-פיט'-א-מאי-זער) איינער וואס מאכט אן אויסצוג; איינער וואס מאכט א קצור פון א ווערק.

epit'rope *n.* (ע-פיט'-רא-פי) א פארם אין ריידען, וואו דער רעדנער גיט צו, אז אין א געוויסען פונקט האט זיין געגנער רעכט, מיט דעם צוועק, אז דער געגנער זאל מעהר מיט דיעזען פונקט זיך ניט קענען בענוצען, אדער ער בעווייזט, אז דעם געגנער וועט גארניט נוצען דער פונקט

אין וועלכען ער איז גערעכט, צ. ב.: "איך גיב צו, אז דער פאקט איז ריכטיג, אבער ער האט לחלוטין ניט צום עניין"; אדער: "איך גיב צו, אז דער פאקט איז ריכטיג, אבער ער גופא פערניכטעט דאך אייערע ארגומענטען".

Epizo'a *n.* (עפּ-אי-זאו'-ע) עפּיזאען, פאראזיטען־בעשעפּענישען [ווי לייז, פליי א. ד. ג.] וואס לעבען אויף דער הויט אדער אין דער הויט פון אנדערע בעשעפענישען און ציהען פון זיי זייער יניקה.

epizo'an *a. and n.* (עפּ-אי-זאו'-ען) וואס איז שייך צו די עפּיזאען אדער הויט־פאראזיטען; וואס לעבען אויף דער הויט אדער אין דער הויט [וועגען פאראזיטען]; אן עפּיזאע אדער הויט־פאראזיט [ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

epizo'ic *a.* (עפּ-אי-זאו'-איק) ז. *epizoan*.

epizo'on *n.* (עפּ-אי-זאו'-אן) אן עפּיזאע, א הויט־פאראזיט [ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

epizoot'ic *a. and n.* (עפּ-אי-זא-אט'-איק) וואס איז שייך צו עפּיזאען אדער הויט־פאראזיטען [ווי לייז, פליי א. ד. ג.]; וואס בושעוועט צווישען חיות [וועגען קראנקהייטען]; עפּידעמיש [וועגען קראנקהייטען ביי חיות]; דאס בושעווען פון א קראנקהייט צווישען חיות; א מגפה אויף חיות.

epizo'oty *n.* (עפּ-אי-זאו'-א-טי) א מגפה אויף חיות.

e plu'ribus u'num (אי פלוה'-רי-באס יו'-נאם) איינס צוזאמענגעשטעלט פון פיעלע; די מאטא פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האבען זיך געבילדעט פון דער פעראייניגונג פון פיעלע אונאבהענגיגע שטאאטען.

ep'och *n.* (עפּ'-אק) אן עפּאכע, א בעשטימטע צייט־פעריאדע, א געוויסע וויכטיגע צייט, נאך וועלכער מען פיהרט א צייט־רעכנונג [ווי די עפּאכע פון בית ראשון]; א וויכטיגע פאסירונג וואס שאפט אן עפּאכע; אין אסטראנאמיע — א תקופה, נאך וועלכער עס רעכענט זיך דער אנפאנג פון דער בעוועגונג פון א הימלישען קערפּער.

ep'ochal *a.* (עפּ'-א-קעל) וואס איז שייך צו א געוויסער עפּאכע; עפּאכע־מאכענד. ז. *epoch*.

ep'och-ma'king *a.* (עפּ'-אק-מיי'-קינג) עפּאכע־מאכענד; שאפענדיג א נייע עפּאכע אדער ערא; וואס פעראורזאכט וויכטיגע ענדערונגען און שאפט נייעס אין לעבען, אין בעגריפען, מעטאדען א. ד. ג.

The invention of the steam-engine was an **epoch-making** event in the world's history.

ep'ode *n.* (עפּ'-אוד) אן עפּאדע; דער לעצטער פון די דריי טיילען פון דער אלט־גריכישער אדע [לויב־געזאנג, לויב־פּאעמא]; א מין אלט־גריכישע לירישע פּאעמא; אין מוזיק — א רעפריין, א טייל וואס ווידערהאלט זיך אלע מאל.

ep'onym *n.* (עפּ'-א-נים) א נאמען פון א פלאץ, פון א פאלק, פון א צייט־פעריאדע א. ד. ג. וואס שטאמט פון דעם נאמען פון א געוויסער פערזאן; א נאמען פון א פערזאן [היסטארישער אדער מיטאלאגישער], פון וועלכען עס שטאמט דער נאמען פון א לאנד אדער פאלק [ווי דער נאמען פון דעם מיטאלאגישען ראמולוס, פון וועלכען עס שטאמט כלומר'שט דער נאמען פון דער שטאדט רוים, אדער דער נאמען באליוואר, וועלכער האט געגרינדעט די זיד־אמעריקאנישע רעפּובליק באליוויא].

epon'ymist *n.* (ע-פּאנ'-אי-מיסט) אייווער, וועמענס נאמען עס טראגט א לאנד אדער א פאלק. ז. *eponym*.

epon'ymous *a.* (ע-פּאנ'-אי-מאס) וועמענס נאמען עס טראגט א פאלק, א לאנד אדער א צייט־פעריאדע; וואס ווערט בעטראכט אלס גרינדער פון עטוואס. ז. *eponym*.

epopee' *n.* (עפּ-א-פּיע') אן עפּאפּעע, אן עפּישעס געדיכט, א העלדען־געדיכט; א טהאט, א געשיכטע, א לעגענדע וואס דיענט אדער קען דיענען אלס מאטעריאל פאר אן עפּישען געדיכט. ז. *epic*.

epopœ'ia *n.* (עפּ-א-פּי'-יא) ז. *epopee*.

ep'os *n.* (עפּ'-אס) עפּאס, אן עפּאפּעע, א העלדען־געדיכט; דאס וואס דיענט אלס מאטעריאל פאר אן עפּאפּעע; עפּישע דיכטונג. ז. *epic*.

eprouvette' *n.* (ע-פּרוה-וועט') אן אפּאראט צו פּראבירען די אויפרייסונגס־קראפט פון עקספלאדירענדע שטאפען; אן אפּאראט צו פּראבירען מעטאלען.

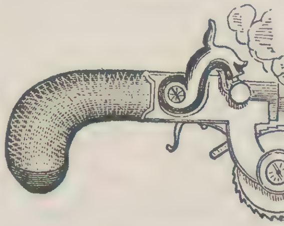

Eprouvette

Ep'som salt (עפּ'-סאם סאהלט) ענגלישע זאלץ, ביטערזאלץ, שוועפעל־זויערע מאגנעזיע.

epu'lis *n.* (ע-פּיו'-ליס) א געוויקס אויף די יאסלעס פון די ציינער.

epulo'sis *n.* (עפּ-יו-לאו'-סיס) די נארבונג, די פערהיילונג, די צוזאמענציהונג פון וואונדען.

epulot'ic *a. and n.* (עפּ-יו-לאט'-איק) היילענד; פערנארבענד, צוזאמענציהענד [וואונדען]; א היילמיטעל פאר וואונדען.

equabil'ity *n.* (אי-קהווע-ביל'-אי-טי) גלייכמעסיגקייט, איינפערמיגקייט.

e'quable *a.* (אי'-קהוועבל) גלייכמעסיג, איינפערמיג.

She has an **equable** temper. She never becomes excited.

e'quableness *n.* (אי'-קהוועבל-נעס) ז. *equability*.

e'quably *adv.* (אי'-קהווע-בלי) אויף א גלייכמעסיגען אדער איינפערמיגען אופן.

e'qual *a., v. and n.* (אי'-קהוועל) גלייך [אין גרויס, מאס, צאהל, ווערטה, רעכטע, ראנג א. ד. ג.]; גלייכמעסיג, איינפערמיג; ענטשפּרעכענד, פערהעלטניסמעסיג; אונפּארטייאיש, גערעכט; וואס איז פון דערזעלבער וויכטיגקייט און בעדייטונג; פאסיג, צוגעפּאסט, דערוואקסען [צו עפּעס]; פּראפּארציאנעל, סימעטריש, איינפערמיג [וועגען טיילען פון פלאנצען]; גלאט [וועגען קערפּער־טיילען ביי אינזעקטען]; א גלייכער, איינער וואס איז א גלייכער צו אנדערע [אין ראנג, אין רעכטע א. ד. ג.]; זיין אדער ווערען גלייך [אין גרויס, צאהל, מאס, ווערטה, בעדייטונג, ראנג א. ד. ג.]; צוריקצאהלען אדער צוריקקעהרען מיט דער פולער מאס, פאלשטענדיג בעגיטיגען אדער בעלוינען; בעטראכטען אלס גלייכען; מאכען פערגלייכבאר.

equalisa'tion *n.* (אי-קהוועל-אי-זיי'-שאן) ז. *equalization*.

e'qualise *v.* (אי'-קהוועל-איז) ז. *equalize*.

e'qualiser *n.* (אי'-קהוועל-אי-זער) ז. *equalizer*.

equal'ity *n.* (אי-קהוואל'-אי-טי) גלייכהייט, גלייכקייט, גלייכמעסיגקייט.

equaliza'tion *n.* (אי-קהוועל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען גלייך [אין צאהל, מאס, רעכטע א. ד. ג.]; דאס זיין גלייך.

e'qualize *v.* (אי'-קהוועל-איז) אויסגלייכען, גלייך מאכען.

e'qualizer *n.* (אי'-קהוועל-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט גלייך אדער פיהרט איין גלייכהייט; א פארריכטונג אין וואגענס אדער וואגאנען צוצוטיילען די משא גלייך אויף אלע רעדער אדער אויף אלע פערד.

e'qually *adv.* (אי'-קהוועל-אי) אויף א גלייכען אדער גלייכמעסיגען אופן; אין גלייכע טיילען; אונפּארטייאיש, גערעכט.

e'qualness *n.* (אי'-קהוועל-נעס) ז. *equality*.

e'qual to task (אי'-קהוועל טו טעסק) דערוואקסען צו דער אונטערנעהמונג אדער אויפגאבע; בכח, פעהיג צו אונטערנעהמען און דורכפיהרען.

equan'gular *a.* (אי-קהוועג'-גיו-לער) גלייך־ווינקעלדיג. ז. *equiangular*.

equanim'ity *n.* (אי-קהווע-נימ'-אי-טי) געזעצטקייט, רוהיגקייט, איינגעהאלטענקייט, גלייכמעסיגקייט [אין כאראקטער].

equan'imous *a.* (אי-קהוועג'-אי-מאס) רוהיג, געזעצט, איינגעהאלטען, גלייכמעסיג [אין כאראקטער].

equate' *v. and a.* (אי-קהווייט') אויסגלייכען; בריינגען צו א דורכשניט אדער צום געוועהנליך־אנגענומענעם; מאכען גלייך, אויסגלייכען; בעטראכטען אדער בעהאנדלען אלס גלייכען; זיין גלייך [צו עפּעס]; גלאט, גלייך [וועגען קערפּער־טיילען ביי אינזעקטען].

equa'tion *n.* (אי-קהוויי'-שאן) א מאטעמאטישע גלייכונג, ווי 2+3=5 אדער אלגעמיין: $a+b-c=d$; אין אסטראנאמיע — אן אויסבעסערונג פון א פעהלער אין וועלכער עס איז פארויסזעצונג אדער אננאהמע; אין כעמיע — די אויפשטעלונג פון א פארמולע פון א כעמישער פערבינדונג דורך די סימבאלישע בעצייכנונגען פון די כעמישע עלעמענטען.

equa'tor *n.* (אי-קהוויי'-טאר) אין געאגראפיע — דער עקוואטאר, דער קרייז, וועלכער טיילט די ערד אויף צוויי גלייכע האלבע קוגלען, דער צפון'דיגער און דרום'דיגער [דער קרייז עקזיסטירט בלויז אין דער פארשטעלונג, ניט אין דער ווירקליכקייט]; אין אסטראנאמיע — דער קרייז פון דער הימלישער ספערע, וועלכער פאלט צוזאמען מיט דעם עקוואטאר פון דער ערד.

equato'rial *a. and n.* (אי-קהוויי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צום עקוואטאר; אן עקוואטאריאל, א טעלעסקאפּ, וועלכער דרעהט זיך צוזאמען מיט דעם גאנג פון א זייגער, כדי צו קוקען אויף די פלאנעטען און זייער בעוועגונג אין דער הימלישער ספערע. ז. *equator*.

equato'rially *adv.* (אי-קהווע-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן ווי עס בעוועגט זיך אן עקוואטאריאל. ז. *equatorial*.

eq'uerry *n.* (עק'-הווע-רי) ז. *equery*.

eq'uery *n.* (עק'-הווע-רי) א שטאל־מייסטער, אן אויפזעהער אויף פערד.

eques'trian *a. and n.* (אי-קהוועס'-

טרי-ען) וואס געהערט צו א פערד; וואס געהערט צו רייטעריי; וואס קען גוט רייטען; ריטערליך, וואס בעלאנגט צו די ריטער אדער אדעל פון אלטען רוים; א רייטער, א פאהרער אין א צירק.

eques'trianism *n.* (אי-קהוועס'-טרי-ען-איזם) די קונסט פון רייטען.

equestrienne' *n.* (אי-קהוועס-טרי-ען') א פרוי וואס קען רייטען אויף א פערד; א רייטערין אדער פאהרערין אין א צירק.

equian'gular *a.* (אי-קהווי-ענ'-גיו-לער) גלייכווינקעלדיג, וואס אלע ווינקלען זיינען גלייך [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

equidif'ferent *a.* (אי-קהווי-דיפ'-ער-ענט) אין אריפמעטיק — וואס האבען א גלייכען דיפערענץ אדער אונטערשיעד, ווי למשל: 6—4 און 4—2 האבען א גלייכע דיפערענץ — 2.

equidis'tance *n.* (אי-קהווי-דיס'-טענס) דיעזעלביגע דיסטאנץ; א גלייכער מהלך.

equidis'tant *a.* (אי-קהווי-דיס'-טענט) וואס שטעהען אב אויף א גלייכער דיסטאנץ; גלייך דערווייטערט.

equidis'tantly *adv.* (אי-קהווי-דיס'-טענט-לי) אויף דעמזעלבען מהלך.

e'quiform *a.* (אי'-קהווי-פארם) וואס האט דיעזעלביגע פארם, גלייך אין פארם.

e'quiformal *a.* (אי'-קהווי-פאר-מעל) ז. *equiform*.

equilat'eral *a. and n.* (אי-קהווי-לעט'-ע-רעל) אין געאמעטריע — גלייכזייטיג; א פיגור, ביי וועלכער אלע זייטען זיינען גלייך.

equilat'erally *adv.* (אי-קהווי-לעט'-ע-רעל-אי) אויף דעם אופן, דאס אלע זייטען זיינען גלייך.

equili'brate *v.* (אי-קהווי-לאי'-ברייט) עקוויליברירען, באלאנסירען האלטען אין גלייכגעוויכט.

equilibra'tion *n.* (אי-קהווי-לאי-ברייי'-שאן) עקוויליבראציאן, דאס באלאנסירען, דאס האלטען אין גלייכגעוויכט.

equili'bratory *a.* (אי-קהווי-לאי'-ברע-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו באלאנסירען אדער שטעלען זיך אין גלייכגעוויכט.

equilib'rial *a.* (אי-קהווי-ליב'-רי-על) וואס איז שייך צו עקוויליבראציאן אדער צו דעם האלטען אין גלייכגעוויכט.

equili'brist *n.* (אי-קהווי-לאי'-בריסט) אן עקוויליבריסט, א שטריק-טענצער, איינער וואס מאכט פערשיעדענע גימנאסטישע קונצען אויף א שטריק.

equilib'rity *n.* (אי-קהווי-ליב'-רי-טי) דאס זיין אין גלייכגעוויכט.

equilib'rium *n.* (אי-קהווי-ליב'-רי-אם) ז. *equilibrity*.

equimul'tiple *n. and a.* (אי-קהווי-מאל'-טיפל) די סומען וואס האבען זיך בעקומען פון דעם, וואס געוויסע צאהלען זיינען גע'כפל'ט געווארען אויף איינער און דערזעלבער צאהל [ווי למשל, די סומען: 48, 32 און 60, וועלכע האבען זיך בעקומען פוי 4×12, 4×8 און 4×15]; וואס זיינען בעקומען געווארען דורך כפל'ען אויף איינער און דערזעלבער צאהל [אויף 4].

e'quine *n. and a.* (אי'-קהווין) א פערד; פערדיש, וואס איז שייך צו פערד.

equinoc'tial *a. and n.* (אי-קהווי-נאק'-שעל) וואס איז שייך צו דער צייט אדער צום ארט וואו טאג און נאכט זיינען גלייך; די שטורם-ווינדען וואס טרעפען אין דער צייט אדער אין דעם ארט, וואו טאג און נאכט זיינען גלייך.

equinoc'tial flow'ers (אי-קהווי-נאק'-שעל פלאו'-ערז) א מין בלומען וואס עפענען פאנאנדער און מאכען צו זייערע בלעטלעך רעגולאר אין געוויסע שטונדען.

equinoc'tial line (אי-קהווי-נאק'-שעל לאין) דער עקוואטאר. ז. *equator*.

equinoc'tially *adv.* (אי-קהווי-נאק'-שעל-אי) אין דער ריכטונג פון הימלישען עקוואטאר.

equinoc'tial points (אי-קהווי-נאק'-שעל פאינטס) אין אסטראנאמיע — די צוויי פונקטען, אין וועלכע עס שניידען זיך דורך דער הימלישער עקוואטאר און דער עקליפטיק פון דער זון. ז. *equator* און *ecliptic*.

e'quinox *n.* (אי'-קהווי-נאקס) די צייט ווען די נאכט איז גלייך מיט דעם טאג.

equip' *v.* (אי-קהוויפ') עקיפירען, בעקליידען; אויסריכטען; אויסשטאטען מיט געוועהר, בעוואפענען.

eq'uipage *n. and v.* (עק'-הווי-פעדזש) אן עקיפאזש; אן אויסשטאטונג צום פאהרען [ווי פערד, קארעטען א. ד. ג.]; די אויסשטאטונג פון א קריעגס-שיף, די בעוואפנונג פון א שיף; אויסשטאטען מיט אלע נויטיגע זאכען.

equipen'dency *n.* (אי-קהווי-פענ'-דענ-סי) גלייכגעוויכט; דאס ניט אריבערוועגען זיך אדער דאס ניט האבען קיין שטארקערע נייגונג צו איין זאך ווי צו אן אנדער זאך.

equipen'dent *a.* (אי-קהווי-פענ'-דענט) אין באלאנס אדער גלייכגעוויכט; ניט אריבערוועגענד זיך צו קיין זייט.

equip'ment *n.* (אי-קהוויפ'-מענט) די אויסשטאטונג, די אויסריכטונג; די בעוואפנונג.

e'quipoise *n.* (אי'-קהווי-פאיז) גלייכגעוויכט.

equipol'lence *n.* (אי-קהווי-פאל'-ענס) גלייכע מאכט; גלייכער ווערטה פון צוויי אדער עטליכע בעזונדערע זאכען.

equipol'lency *n.* (אי-קהווי-פאל'-ענ-סי) ז. *equipollence*.

equipol'lent *a.* (אי-קהווי-פאל'-ענט) וואס האט דיעזעלביגע מאכט אדער דעמזעלביגען ווערטה.

equipon'derance *n.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענס) גלייכגעוויכט

equipon'derancy *n.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענ-סי) ז. *equiponderance*.

equipon'derant *a.* (אי-קהווי-פאנ'-דער-ענט) וואס האט דיעזעלביגע געוויכט; וואס איז אין גלייכגעוויכט.

equipon'derate *v.* (אי-קהווי-פאנ'-דע-רייט) זיין אין גלייכגעוויכט, באלאנסירען; זיין גלייך אין וואג.

equipon'derous *a.* (אי-קהווי-פאנ'-דע-ראס) וואס האט גלייכע וואג, וואס איז גלייך שווער.

equipoten'tial *a.* (אי-קהווי-פא-טענ'-שעל) פון א גלייכען פאטענציאל; פון גלייכער שפאנונג. ז. *potential*.

equiseta'ceous *a.* (עק-הווי-סי-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו דער שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצע. ז. *Equisetum*.

equise'tic *a.* (עק-הווי-סי'-טיק) וואס איז שייך אדער וואס בעקומט זיך פון די שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצע. ז. *Equisetum*.

Equise'tum *n.* (עק-הווי-סי'-טאם) דער מין פון די שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצען [א מין נידריגע פלאנצען-פאמיליע וועלכע בליהען ניט].

e'quisonance *n.* (אי'-קהווי-סא-נענס) אין דער אלטער מוזיק — גלייכקלאנג, גלייכקלאנג אין אקטאווען.

eq'uitable *a.* (עק'-הווי-טעבל) גערעכט, גערעכטיג; אונפארטייאיש; ארענטליך.
The arbitrator gave an equitable decision.

eq'uitableness *n.* (עק'-הווי-טעבל-נעס) ריכטיגקייט, גערעכטיגקייט; אונפארטייליכקייט; ארענטליכקייט.

eq'uitably *adv.* (עק'-הווי-טע-בלי) אויף א גערעכטען אופן; מיט גערעכטיגקייט; אויף אן אונפארטייאישען שטייגער; ארענטליך.

eq'uitancy *n.* (עק'-הווי-טענ-סי) די רייט-קונסט.

eq'uitant *a.* (עק'-הווי-טענט) אריבערגעבויגען צום פארענט ווי רייטענדיג [וועגען בלעטער פון א פלאנצע]; רייטענדיג.

equita'tion *n.* (עק-הווי-טיי'-שאן) די רייט-קונסט; דאס רייטען.

eq'uites *n.* (עק'-הווי-טיז) די רייטער אדער קאוואלעריע אין דער ארמעע אין אלטען רוים; די אלט-רוימישע ריטער.

eq'uity *n.* (עק'-הווי-טי) גערעכטיגקייט; אונפארטייליכקייט; ארענטליכקייט; דאס משפט'ען לויט יושר און גערעכטיגקייט, וואו דאס געזעץ איז צוליעב זיין אלגעמיינהייט ניט גענוג בעשטימט פאר דעם פאל; א געריכט, וואו עס ווערט גע'משפט ניט לויט דעם געשריבענעם געזעץ, נאר לויט יושר און גערעכטיגקייט; די איבערגעבליבענע סומע פון דעם פערקויף פון א פער'משכון'ט הויז אדער לאנד, וועלכע ווערט איבערגעגעבען צו דעם אייגענטימער נאכדעם ווי מען האט אבגעצאהלט די בעלי חובות זייער טייל.

equiv'alence *n.* (אי-קהוויוו'-ע-לענס) דאס זיין גלייך אין ווערטה; גלייכהייט אין גרויס, אין מאכט, אין נאטור, אין געוויכט א. ד. ג.

equiv'alency *n.* (אי-קהוויוו'-ע-לענ-סי) ז. *equivalence*.

equiv'alent *a., n. and v.* (אי-קהוויוו'-ע-לענט) פון גלייכען ווערטה, פון גלייכער גרויס, פון גלייכער קראפט א. ד. ג.; וואס האט א גלייכע אדער דיעזעלבע בעדייטונג; עפעס וואס איז גלייך אין ווערטה; אין כעמיע — אן עקוויוואלענט, אן עלעמענט וואס קען אין א כעמישער פערבינדונג פערנעהמען דעם ארט פון אן אנדער עלעמענט לויט זיין אטאמען-געוויכט [צ. ב.: 28 געוויכטס-טיילען אייזען קענען אין א כעמישער פערבינדונג פערנעהמען דעם פלאץ פון 31,7 געוויכטס-טיילען קופער. 28 געוויכטס-טיילען אייזען זיינען אלזא אן עקוויוואלענט פון 31,7 געוויכטס-טיילען קופער]; מאכען גלייך-ווערטהיג; זיין פאלשטענדיג גלייך.

equiv'alently *adv.* (אי-קהוויוו'-ע-לענט-לי) פון א גלייכען ווערטה, גלייך-ווערטהיג.

equiv'ocal *a. and n.* (אי-קהוויוו'-א-קעל) צוויידייטיג, דאפעלזיניג; צווייפעלהאפט; א ווארט מיט א דאפעלטער בעדייטונג, וואס ווערט געזאגט מיט דעם ציעל אבצונארען, פערדרעהען א מח.

equiv'ocal genera'tion (אי-קהוויוו'-א-קעל דזשענ-ער-איי'-שאן) דאס געבארען ווערען פון עלטערען, וועלכע זיינען ניט פון דעמזעלבען מין.

equiv'ocally *adv.* (אי-קהוויוו'-א-קעל-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אדער צוויידייטיגען אופן.

equiv'ocalness *n.* (אי-קהוויוו'-א-קעל-נעס) צוויידייטיגקייט, א דאפעלטער זין.

equiv'ocate *v.* (אי-קהוויוו'-א-קייט) געברויכען א ווארט אין א דאפעלטען זין; זיך אויסדריקען צווייִדייטיג [מיט דעם ציעל אבצונארען].

equivoca'tion *n.* (אי-קהוויוו-א-קיי'- שאן) עקיוואקען, דאס רעדען צווייִדייטיג, אז מען זאל עס פערשטעהן אי אזוי, אי אנדערש [מיט דעם ציעל אבצונארען, פערדרעהען דעם קאפ]; אין לאגיק — דער פאלשער שלוס וואס מען קען ציהען פון א ווארט, ווען עס איז צווייִדייטיג.
To the honest man **equivocation** is just as wrong as lying.

equiv'ocator *n.* (אי-קהוויוו'-א-קיי- טאר) איינער וואס רעדט צווייִדייטיג, בלב ולב.

equiv'ocatory *a.* (אי-קהוויוו'-א-קיי- טא-רי) וואס ענטהאלט א צווייִדייטיגקייט אדער א דאפעלטען זין [מיט דעם ציעל אבצונארען].

eq'uivoke *n.* (עק'-הווי-וואוק) אן עקי- וואק א צווייִדייטיגקייט; דאס רעדען אזוי, אז מען זאל עס פערשטעהן אי אזוי, אי אנדערש.

eq'uivoque *n.* (עק'-הווי-וואוק) ז. *equivoke*

e'ra *n.* (אי'-רא) אן ערא, א צייט-רעכנונג וואס הייבט זיך אן פון א בעשטימטער היסטארישער פאסירונג אדער עפאכע, א בעשטימטע היסטארישע צייט, א צייט- אלטער, אן עפאכע.

era'diate *v.* (אי-ריי'-די-אייט) ארויס- לאזען שטראהלען; שטראהלען, שיינען, גלאנצען.

eradia'tion *n.* (אי-ריי-די-איי'-שאן) דאס ארויסלאזען שטראהלען; דאס שטראה- לען; שיינונג; אבגלאנץ.

erad'icable *a.* (אי-רעד'-אי-קעבל) וואס מען קען אויסווארצלען, אויסראטען, פער- טיליגען אדער פערניכטען.

erad'icate *v.* (אי-רעד'-אי-קייט) אויס- ווארצלען; אויסראטען, פערניכטען, פער- טיליגען.

eradica'tion *n.* (אי-רעד-אי-קיי'-שאן) אויסווארצלונג, אויסראטונג, פערניכטונג, פערטיליגונג.

erad'icative *a. and n.* (אי-רעד'-אי- קיי-טיוו) וואס ווארצעלט אוים: פערניכ- טענד, אויסראטענד, פערטיליגענד; אין מעדיצין — וואס היילט אין גאנצען אוים, וואס היילט ראדיקאל, וואס היילט פון גרונד אוים; א ראדיקאלער היילמיטעל.

e'ra of good fee'ling (אי'-רא אוו גוד פיע'-לינג) אין דער געשיכטע פון די פער- אייניגטע שטאאטען — די פעריאדע פון 1817 ביז 1824 [בעת פרעזידענט מאנ- רא'ס אדמיניסטראציאן], וועלכע צייכענט זיך אוים דערמיט וואס דער פארטיי- קאמפף האט כמעט אין גאנצען אויפגע- הערט.

era'sable *a.* (אי-ריי'-סעבל) וואס קען אויסגעמעקט, אבגעמעקט, אבגעריבען אדער אויסגעקראצט ווערען; וואס קען פערניכ- טעט ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער בעי- זייטיגט ווערען.

era'ser *n.* (אי-ריי'-סער) איינער אדער עטוואס וואס מעקט אב, רייבט אב אדער קראצט אוים; א מעקער [פון גומי]; א מעסערל אבצוקראצען דאס געשריבענע.

era'sible *a.* (אי-ריי'-סיבל) ז. *erasable*

era'sion *n.* (אי-ריי'-זשאן) אויסמעקונג, אבצייבונג.

era'sure *n.* (אי-ריי'-זשור) דאס אבמע- קען, דאס אבצייבען, דאס אויסקראצען; דאס וואס איז אבגעמעקט אדער אויסגע- קראצט געווארען [אין שריפטען]; דער פלאץ, וואו עס איז אבגעמעקט אדער אויס- געקראצט געווארען [א בוכשטאב, א ווארט א. ד. ג.].

ere *prep. and c.* (עהר) בעפאר, פאר; אייִדער.

Er'ebus *n.* (ער'-ע-באס) אין דער גרי- כישער מיטאלאגיע — ערעבוס, דער פינ- סטערסטער טייל פון גיהנום אדער האדעס; פינסטערניש; פינסטערקייט.

erect' *v. and a.* (אי-רעקט') אויפשטע- לען, אויפשטעלען גלייך, אוועקשטעלען; אויפבויען, גרינדען, בעשאפען; אויפהוי- בען; דערהויבען; צייכנען [א ליניע, א קרייז א. ד. ג.]; זיך אוועקשטעלען גלייך; זיך אויפהויבען; גלייך אוועקגעשטעלט, שטעהענדיג, געריכטעט ארויף-צו; אויפגע- הויבען; גלייך און פעסט; מוטיג, שטאלץ; אויפמערקזאם, געשפאנט.

erec'table *a.* (אי-רעק'-טעבל) וואס קען אויפגעשטעלט ווערען; וואס קען אויפגע- בויט ווערען; וואס קען אויפגעהויבען ווע- רען; וואס קען זיך אויסציהען און ווערען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erec'ter *n.* (אי-רעק'-טער) ז. *erector*

erec'tile *a.* (אי-רעק'-טיל) וואס שטעלט זיך אדער הויבט זיך אויף; וואס קען זיך אויסציהען און ווערען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erectil'ity *n.* (אי-רעק-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך אויפצוהויבען, זיך אוועק- שטעלען גלייך אדער אויפגעבויט ווערען; די פעהיגקייט זיך אויסצוציהען און ווע- רען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erec'tion *n.* (אי-רעק'-שאן) אויפשטע- לונג, גלייך-שטעלונג; אויפהויבונג, דער- הויבונג; פערשטייפונג; אויפבויאונג, גרינ- דונג; אויסבילדונג, פארמירונג; דאס וואס ווערט געבויט, א געביידע; ערעקציאן, די אויסציהונג און פערשטייפונג [פון די געשלעכטס-ארגאנען].

erec'tive *a.* (אי-רעק'-טיוו) גלייך-שטע- לענד, אויפשטעלענד, אויפהויבענד.

erect'ly *adv.* (אי-רעקט'-לי) גלייך, אויפ- געשטעלט, אויפגעשטעלט אין דער הויך, שטעהענדיג גלייך.

erect'ness *n.* (אי-רעקט'-נעס) אויפגע- שטעלטקייט; די גלייכקייט; דאס שטעהן גלייך.

erec'tor *n.* (אי-רעק'-טאר) א גרינדער; אן אויפהויבער, אן אויפשטעלער; איינער וואס בויט [געביידעס]; אן אויפהויבונג- מוסקעל [א מוסקעל וואס הויבט אויף, ציהט אוים און מאכט שטייף געוויסע גלי- דער].

erelong' *adv.* (עהר-לאהנג') אין קורצען, באלד.

eremacau'sis *n.* (ער-ע-מע-קאה'-סיס) די לאנגזאמע פערברענונג אדער צופוילונג פון א קערפער.

ere'mic *a.* (ע-רי'-מיק) וואס לעבט אין א זאמדיגער, טרוקענער געגענד אדער אין א מדבר [הויפטזעכליך וועגען חיות און פויגלען].

er'emite *n.* (ער'-אי-מאיט) אן ערעמיט, איינער וואס לעבט אבגעזונדערט אדער אין א ווילדערניש; א נזיר, א פרוש.

eremit'ic *a.* (ער-אי-מיט'-איק) וואס לעבט אבגעזונדערט פון דער וועלט אדער אין א ווילדערניש; עהנליך צו א נזיר אדער א פרוש; וואס איז שייך צו אן אב- געזונדערטען מענשען, צו א נזיר אדער א פרוש.

eremit'ical *a.* (ער-אי-מיט'-אי-קעל) ז. *eremitic*

er'emitism *n.* (ער'-אי-מאי-טיזם) דאס זיין א פרוש, א נזיר, דאס זיין אבגעזונ- דערט פון דער וועלט.

er'ethism *n.* (ער'-ע-טהיזם) ערעטהיזם, אויפרעגבארקייט [הויפטזעכליך פון די געשלעכטס-ארגאנען].

erethis'mic *a.* (ער-ע-טהיז'-מיק) וואס איז שייך צו ערעטהיזם [אויפרייצבאר- קייט, הויפטזעכליך פון די געשלעכטס-אר- גאנען].

erethis'tic *a.* (ער-ע-טהיס'-טיק) ז. *erethismic*

erethit'ic *a.* (ער-ע-טהיט'-איק) וואס איז שייך צו ערעטהיזם: אויפרעגבאר, אויפגערעגט; אונרוהיג. ז. *erethism*

erg *n.* (אירג) אין פיזיק — אן ערג, א מאס-איינהייט פאר ארבייט, וואס ווערט בעשטימט דורך דער קראפט וואס ווערט פערווענדעט אויף צו בעוועגען א גראם משא מיט דער שנעלקייט פון איין סענ- טימעטער אין א סעקונדע.

er'go *c.* (איר'-גאו) דאריבער, פאלגליך, [אן אויסדרוק אין לאגיק].

er'gograph *n.* (איר'-גא-גרעף) אן אינ- סטרומענט צו מעסטען מיעדיגקייט, אויפ- רעגונג א. ד. ג.].

ergom'eter *n.* (איר-גאמ'-ע-טער) א קראפט-מעסטער, א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*

er'gon *n.* (איר'-גאן) ז. *erg*

er'got *n.* (איר'-גאט) א הארנדיגער אנ- וואוקס אויף דעם הינטערשטען טייל פון א פערד'ס פוס איבער דער קאפיטע; מוטערקארן [אזא שוואם-אנוואוקס אויף קארן און אנדערע פלאנצען, ווערט גע- ברויכט אין מעדיצין].

Ergot

er'igible *a.* (ער'-אי-דזשיבל) וואס קען אויפגעשטעלט ווערען, וואס קען אויפגע- הויבען ווערען, וואס קען אוועקגעשטעלט ווערען גלייך.

erina'ceous *a.* (ער-אי-ניי'-שיאס) וואס איז שייך צו אן איגעל [יאזש]; עהנליך צו אן איגעל.

Erioden'dron *n.* (ער-אי-א-דענ'- דראן) א מין וואל-ביימער אדער באנוואל- ביימער [וואקסען אין די הייסע לענדער. די פרוכט פון דיזע ביימער איז בערעקט מיט א וואלענארטיגען שטאף וועלכער

ווערט געברויכט פאר קישענס, מאטראַ־צען א. ד. ג.].

eriom'eter *n.* (ער-אי-אמ'-ע-טער) אן אפטישער אינסטרומענט צו מעסטען זעהר קליינע קערפּערס.

erl'-king *n.* (אוירל'-קינג) אין דער גערמאנישער מיטאלאגיע — דער ערל־קעניג [א טייוועל וואס הערשט איבער וועלדער, פערנארט צו זיך קליינע קינדער און פערמוטשעט זיי].

er'mine *n.* (אויר'-מין) דאס הערמעלין [א קליינע ווילדע חיה, וועמענס פעל ווערט זעהר הויך געשאצט]; די פעל אדער פוטערוואַרג פון א הערמעלין.

Ermine

er'mined *a.* (אויר'-מינד) נעקליידעט אין הערמעלין־פוטער. ז. *ermine*

erode' *v.* (אי-ראוד') פאנאנדערעסען, אויסעסען, צופרעסען, אויסנאגען, זשאווע־רען, ראסטען.

The action of the air will in time erode iron.

ero'ded *a.* (אי-ראו'-דעד) וואס קוקט אויס ווי אויסגעגעסען, פערזשאווערט אדער פערראסט.

ero'dent *n.* (אי-ראו'-דענט) א מיטעל אדער רפואה וואס עסט אויס אדער נאגט אויס.

ero'dible *a.* (אי-ראו'-דיבל) וואס קען אויסגעגעסען, פערזשאווערט אדער פער־ראסט ווערען.

E'ros *n.* (אי'-ראס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — עראס, דער גאט פון ליעבע; אין אסטראנאמיע — איינע פון די קליינע פּלאנעטען צווישען מארס און יופיטער.

erose' *a.* (אי-ראוז') אויסגעקארבט, אויס־געגעסען [בנוגע צו בלעטער אדער פליג־לען פון אינזעקטען, ביי וועלכע די ברע־געס זיינען ניט גלאט ארומגעשניטען, נאר געקארבט].

ero'sion *n.* (אי-ראו'-זשאן) די אויס־עסונג, די צופרעסונג, די צונאגונג, דאס פערזשאווערט אדער פערראסט ווערען.

ero'sive *a.* (אי-ראו'-סיוו) אויסעסענד, צופרעסענד, צונאגענד; וואס ווירקט עס זאל פערזשאווערט אדער פערראסט ווע־רען.

erot'ic *a. and n.* (ע-ראט'-איק) וואס איז שייך צו ליעבע; א פּאעמא אדער גע־דיכט וועגען ליעבע.

erot'ical *a.* (ע-ראט'-אי-קעל) ז. *erotic*

erotoma'nia *n.* (ע-ראו-טא-מיי'-ני-א) עראטאמאניע, א גייסטיגע קראנקהייט אדער מעלאנכאליע וואס נעהמט זיך פון דעם, וואס אלע נערווען און געפיהלען פון חולה זיינען קאנצענטרירט אויף ליע־בע.

erotoma'niac *n.* (ע-ראו-טא-מיי'-ני-אק) איינער וואס לייַדט פון עראטאמאניע. ז. *erotomania*

erotom'any *n.* (ער-א-טאמ'-ע-ני) ז. *erotomania*

erpetolog'ical *a.* (אויר-פּע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע אי־בער די רעפּטילען אדער קריכענדיגע טהיע־רע.

erpetol'ogist *n.* (אויר-פּע-טאל'-א-דזשיסט) אן ערפּעטאלאגיסט, א קענער פון דער וויסענשאפט איבער די קריכענדיגע טהיערע.

erpetol'ogy *n.* (אויר-פּע-טאל'-א-דזשי) ערפּעטאלאגיע, די לעהרע וועגען די רעפּ־טילען אדער קריכענדיגע טהיערע.

err *v.* (אויר) אירען, בלאנדזשען, זיך פערארירען; אבוייכען; זיך אירען, הא־בען א טעות.

To err is human, to forgive is divine.

er'rancy *n.* (ער'-ען-סי) דאס אירען, דאס פערבלאנדזשען, דאס אריינפאלען אין א טעות; דאס אפטע בייטען די מיינונ־גען.

er'rand *n.* (ער'-ענד) א שליחות, אן אויפטראג; א מאנדאט; א גאנג.

The boy was sent on an errand.

er'rand-boy *n.* (ער'-ענד-באי) א לויף־אינגעל, א שיק־אינגעל; א אינגעל אויף פערשיעדענע געגנג און שליחות.

er'rant *a.* (ער'-ענט) וואנדערענד; אי־רענד, בלאנדזשענד; מאכענד א טעות; אראבגעהענד פון דרך הישר.

er'rantry *n.* (ער'-ענט-רי) וואנדערער־שאפט, דאס וואנדערן־לעבען; דאס זיין א וואנדערער.

erra'ta *n.* (ע-ריי'-טע) דרוק־פעהלערען, א פערצייכניס פון דרוק־פעהלערען.

errat'ic *a. and n.* (ע-רעט'-איק) אי־רענד, וואס בלאנדזשעט; אונרעגעלמע־סיג, וואס בעוועגט זיך ניט אין ארדנונג; א וואנדערער, א בראדיאגע; ניט קיין גע־שטעלטער מענש.

errat'ical fe'ver (ע-רעט'-אי-קעל פי'-ווער) קדחת, וואס כאפּט אן אונרעגעלמע־סיג.

errat'ically *adv.* (ע-רעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען שטייגער; אהן א סדר.

erra'tum *n.* (ע-ריי'-טאם) א דרוק־פעה־לער אין א שריפט אדער בוך.

er'rhine *a. and n.* (ער'-אין) ווירקענד אויף דער נאז; א מיטעל צום ניסען.

er'ringly *adv.* (אויר'-אינג-לי) בלאנ־דזשענדיג, לאזענדיג זיך פערפיהרען.

erro'neous *a.* (ע-ראו'-ני-אס) אירענד; ניט ריכטיג, פעהלערהאפט.

erro'neously *adv.* (ע-ראו'-ני-אס-לי) על פי טעות.

erro'neousness *n.* (ע-ראו'-ני-אס-נעס) ניט־ריכטיגקייט, פעהלערהאפטיגקייט.

er'ror *n.* (ער'-אר) אן אירטום, א טעות, א פערזעהן; א זינד.

er'ror in fact (ער'-אר אין פעקט) א טעות וועגען דעם פאקט [ווי למשל, ווען א ריכטער משפט א מינדעריעהריגען אזוי ווי ער וואלט געווען א דערוואקסענער].

Erse *n. and a.* (אוירס) די קעלטישע אדער אירלאנדישע שפּראך וואס ווערט געברויכט אין געוויסע געגענדען פון שאט־לאנד; וואס איז שייך צו דער קעלטישער שפּראך אין אירלאנד און שאטלאנד.

ersh *n.* (אוירש) אן אויפגעאקערט פעלד; דאס גראז וואס וואקסט אב אויף'ן פעלד א צווייטען מאל אין דעמזעלבען סעזאן.

erst *adv.* (אוירסט) צוערשט; ראשית, א מאל; פריהער, מיט א צייט צוריק.

erubes'cence *n.* (ער-או-בעס'-ענס) רויטקייט; דאס רויט ווערען [פון כעס אדער שעמעוודיגקייט].

erubes'cency *n.* (ער-או-בעס'-ען-סי) ז. *erubescence*

erubes'cent *a.* (ער-או-בעס'-ענט) רויט אדער רויטליך; רויט ווערענד [פון שע־מען זיך].

eruc'tate *v.* (אי-ראק'-טייט) גרעפּסען, שלוקערצען.

eructa'tion *n.* (אי-ראק-טיי'-שאן) דאס גרעפּסען; דאס שלוקערצען.

er'udite *n. and a.* (ער'-או-דאיט) א בקי, איינער וואס איז פיעל בעלעזען און בעלערענט; מיט ערודיציאן; וואס איז פיעל בעלעזען; וואס האט א טיעפע קענט־ניס פון עפּעס.

er'uditely *adv.* (ער'-או-דאיט-לי) דורך בקיאות, דורך טיעפע קענטניס פון דער זאך.

er'uditeness *n.* (ער'-או-דאיט-נעס) דאס זיין א בקי; דאס בעזיצען א טיעפע קענטניס פון עפּעס.

erudi'tion *n.* (ער-או-דיש'-אן) ערודי־ציאן, געלעהרזאמקייט, בקיאות; טיעפע קענטניס פון א זאך.

eru'ginous *a.* (אי-רו'-דזשי-נאס) ז. *æruginous*

erupt' *v.* (אי-ראפּט') מאכען פּלאצען; אויפרייסען, פּלוצים צופּלאצט אדער צו־זעצט ווערען.

erup'tion *n.* (אי-ראפּ'-שאן) 1. אן אויפ־רייסונג, אן אויסברוך [ווי פון א וואול־קאן]; 2. אן אויספּאל; אן אויסשלאג, אן אויסשיטונג אויף'ן לייב.

1. The volcano is in eruption.. 2. The patient has an eruption on her face.

erup'tional *a.* (אי-ראפּ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויפרייסונג אדער אויס־ברוך.

erup'tive *a. and n.* (אי-ראפּ'-טיוו) וואס רייסט אויף, וואס ברעכט אויס; פערבונדען מיט אן אויסשלאג; אין געא־לאגיע — א פעלז אדער א מינעראל וואס האט זיך בעקומען דורך אן אויפרייסונג פון א פייערשפּייענדען בארג אדער דורך ערד־ציטערניש.

erup'tively *adv.* (אי-ראפּ'-טיוו-לי) דורך אן אויפרייסונג.

erup'tiveness *n.* (אי-ראפּ'-טיוו-נעס) דאס אויפרייסען, דאס צושפּרינגען.

Eryn'gium *n.* (אי-רינ'-דזשי-אם) דאס בלוי־קעפּעל [א מין ברייט גראז מיט ווייס־בלויע בליטהען. וואקסט אין די ווא־רעמע לענדער].

eryn'go *n.* (אי-רינ'-גאו) ז. *Eryngium*

erysip'elas *n.* (ער-אי-סיפּ'-ע-לעס) א רויז, א רויטליכע ענטצינדונג פון דער הויט.

erysipel'atous *a.* (ער-אי-סי-פּעל'-ע-טאס) וואס איז ווי די ענטצינדונג פון דער הויט; ענליך צו א רויז אויף'ן פּנים.

erysip'eloid *n.* (ער-אי-סיפּ'-ע-לאיד) אן אנשטעקיגע הויט־ענטצינדונג.

erythe'ma *n.* (ער-אי-טהי'-מא) די עריטעמא, א רויטע ענטצינדונג פון דער הויט.

erythemat'ic *a.* (ער-אי-טהי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו אן עריטעמא אדער הויט־ענטצינדונג.

eryth'roscope *n.* (ע-ריטה'-רא-סקאופּ) אן אפּטישער אינסטרומענט, וועלכער ווערט בענוצט צו אונטערזוכען די ליכט־

שטראהלען, וואס פאלש אדער שיינען אב פון בעזונדערע קערפער.

erythro'sis *n.* (ער-אי-טהראו'-סים) אין מעדיצין — פולבלוטיגקייט; א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון צופיעל בלוט אדער זאפט.

escalade' *n. and v.* (עס-קיי-לייד') דאס קלעטערן אויף לייטערם; דאס ארויפקלעטערן פון סאלדאטען מיט דער הילף פון לייטערם אויף א פעסטונגס=וואנד; אריבערקלעטערן מיט דער הילף פון א לייטער.

escala'der *n.* (עס-קיי-ליי'-דער) איינער וואס קומט אריין אין א בעפעסטיגטען ארט דורך דער הילף פון א לייטער.

escala'tor *n.* (עס-קיי-ליי'-טאר) א בעוועגליכע טרעפ.

escal'lop *n. and v.* (עס-קעל'-אפ) די קאם=מושעל [א מאלוסקעל וואס האט א וועלען=פערמיגע אדער רונד=געקארבטע מושעל]; אזא פאן אין וועלכער איסטערען ווערען געבראטען; א רונד=געצאקטער אדער וועלען=פערמיגער ברעג אדער זוים; קאכען אדער באקען אין אן איסטערען=פאן; מאכען א וועלען=פערמיגען אדער רונד=געצאקטען זוים אדער ברעג.

escal'lop-shell *n.* (עס-קעל'-אפ-שעל) א רונד=געקארבטע אדער וועלען=פערמיגע מושעל [אזא מושעל אדער דער צייכען פון אזא מושעל אויף'ן שילד פלעגען טראגען די פיליגרימען אדער וואנדערער צו די הייליגע ערטער אין די אמאליגע צייטען].

Escallop-shell

escal'op *n.* (עס-קעל'-אפ) ז. *escallop*

esca'pable *a.* (עס-קיי'-פעבל) וואס קען אנטלויפען אדער אנטרינען; וואס קען אויסלויפען אדער אויסשטראמען; וואס קען פערמידען ווערען.

escapade' *n.* (עס-קיי-פייד') א ווילדער שפרונג פון א פערד; א שטרייך, א שטוקע א ווילדע אדער נארישע שטיפעריי.

escape' *v. and n.* (עס-קייפ') אוועקפליהען, אנטלויפען; זיך ראטעווען, מאכען פליטה; אנטרינען; אויסלויפען, אויסשטראמען; פערמיידען; די פליטה; דאס ראטעווען זיך; דאס אנטלויפען; דאס אויסלויפען אדער אויסשטראמען.

escape'-lad'der *n.* (עס-קייפ'-לעד'-ער) א רעטונגס=לייטער.

escape'ment *n.* (עס-קייפ'-מענט) דער מעכאניזם פון א זייגער וואס רעגולירט זיין גאנג.

escape'ment wheel (עס-קייפ'-מענט הוויעל) דאס העמונגס=ראד אדער שטייג=ראד [דאס רעדעל פון א זייגער וואס רעגולירט דעם גאנג].

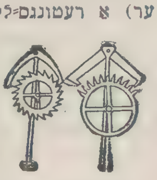

Escapment

escape' no'tice (עס-קייפ' נאו'-טיס) ניט בעמערקט ווערען.

Excuse me, your presence in the room escaped my notice.

escape' one's mem'ory (עס-קייפ' הוואנז מעמ'-א-רי) אימעצען ארויס פון זינען.

These facts entirely escaped my memory.

esca'per *n.* (עס-קיי'-פער) איינער וואס אנטלויפט אדער ראטעוועט זיך.

escape' scot'-free (עס-קייפ' סקאט'-פריע) אויסדרעהען זיך אונבעשטראפט.

escape' the lips (עס-קייפ' טהי ליפס) זיך ארויסגליטשען [א ווארט] פון מויל.

escape'-valve *n.* (עס-קייפ'-וועלוו) דער ארויסלאז=ווענטיל [דער ווענטיל פון צילינדער אין א דאמפף=מאשין וואס לאזט ארויס דעם אבגעקיהלטען דאמפף].

escarp' *v. and n.* (עס-קארפ') מאכען משופע'דיג [ווענען זי פעסטונגס=ווערק]; די זייט פון א פעסטונגס=גראבען, וועלכע ליעגט נאהנט צו דער פעסטונגס=וואנד וואס ווערט פון גראבען ארומגערינגעלט.

escarp'ment *n.* (עס-קארפ'-מענט) די משופע'דיגע זייט פון א בערגעל אדער א פעלזענשטיין; דער גראבען ארום א פעסטונגס=וואנד.

eschalot' *n.* (עש-ע-לאט') א זארט קליינע ציבעלע.

es'char *n.* (עס'-קאר) א קרעץ אויף דער הויט, ווי עס בילדעט זיך פון א בראנדוואונד א. ד. ג.

escharot'ic *a. and n.* (עס-קע-ראט'-איק) וואס קען צושטערען דאס פלייש=געוועב און בילדען א קרעץ; א מיטעל וואס צושטערט אדער צוברענט דאס פלייש=געוועב.

eschatolog'ic *a.* (עס-קיי-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דעם טייל פון רעליגיאן וואס בעשעפטיגט זיך מיט תחית המתים, מיט השארת הנפש, מיט דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד־לבוא א. ד. ג.

eschatolog'ical *a.* (עס-קיי-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *eschatologic*

eschatol'ogist *n.* (עס-קיי-טאל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם טייל פון רעליגיאן וואס בעהאנדעלט תחית המתים, השארת הנפש, דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

eschatol'ogy *n.* (עס-קיי-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון רעליגיאן וואס בעשעפטיגט זיך מיט תחית המתים, מיט השארת הנפש, מיט דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

escheat' *n. and v.* (עס-טשיעט') דאס אריינפאלען פון לאנד אדער גיטער צוריק אין די הענד פון דעם לאנד=העהר אדער שטאאט צוליעב דעם טויט פון רענטע=צאהלער וואס האט ניט געלאזען קיין יורשים; דער בעצירק אין ענגלאנד וואו דער לאנד=העהר אדער דער קעניג איז בערעכטיגט צו די גיטער פון וועלכע דער רענטע=צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען; א דאקומענט וואס ענטהאלט דאס רעכט אויף אזעלכע גיטער; דער גוט אדער בעזיץ וואס איז אזא רעכט אונטערווארפען; אריינפאלען צוריק [ווענען גיטער] אין די הענד פון לאנד=העהר אדער שטאאט, ווען דער רענטע=צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען; קאנפיסקירען א גוט אדער א בעזיץ.

eschea'table *a.* (עס-טשיע'-טעבל) וואס איז אונטערווארפען דעם רעכט אריינצופאלען צוריק אין די הענד פון לאנד=העהר אדער פון שטאאט, ווען דער רענטע=צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען [ווענען א גוט אדער בעזיץ]; וואס קען אבגענומען ווערען פאר'ן שטאאט.

eschea'tage *n.* (עס-טשיע'-טיידזש) דאס רעכט אויף א גוט אויף וועלכען עס געפינען זיך ניט קיין יורשים.

eschea'tor *n.* (עס-טשיע'-טאר) דער בעאמטער [אמאל אין ענגלאנד] וואס האט געהאט צו טהאן מיט גיטער, וואס האבען ניט קיין יורשים; אום זיי צונעהמען פאר'ן שטאאט.

eschea'torship *n.* (עס-טשיע'-טאר-שיפ) דאס אמט אמאל אין ענגלאנד פון א רעגיערונגס=אנגעשטעלטען, וואס האט געהאט צו טהאן מיט גיטער, וועלכע האבען ניט קיין יורשים, אום זיי צוצונעהמען פאר'ן שטאאט.

eschew' *v.* (עס-טשו') אויסמיידען, שטעהן פון ווייטען, אויסווייכען.

In a discussion we should eschew personalities.

Eschscholt'zia *n.* (ע-שאולט'-סי-א) א מין שעהנע ווילדע מאהן=פלאנצען מיט שעהנע געלבע בלומען [וואקסט אם מייסטען אין קאליפארניען און אין דער אומגעגענד].

esclan'dre *n.* (עס-קלען'-דער) א רוהעשטערונג; אן אורזאכע פאר א סקאנדאל; א סצענע.

esclavage' *n.* (עס-קלא-וואזש') אן אלטמאדישער, שווערער פרויען=האלזבאנד.

escopet' *n.* (עס-קא-פעט') א האנדביקס [אזא קורצע ביקס].

escopette' *n.* (עס-קא-פעט') ז. *escopet*

escort' *v.* (עס-קאהרט') 1. בעגלייטען; 2. בעשיצען אדער בעוואכען [אויף א רייזע].

1. He is escorting his wife to the store.

es'cort *n.* (עס'-קאהרט) 1 אן עסקארט, בעגלייטונג; 2. בעגלייטונג מיט דעם צוועק צו בעשיצען [ווי פון סאלדאטען אדער פון א שיף]; 3. עהרען=וואך; בעגלייטער, בעשיצער, וואך [אויף א רייזע].

2. The President travels with an escort.

escritoir' *n.* (עס-קרי-טואר') ז. *escritoire*

escritoire' *n.* (עס-קרי-טואר') א שרייבצייג, א שרייב=טיש; א סעקרעטאר.

escrow' *n.* (עס-קראו') דאס איינלעגען א געזעצליכען דאקומענט ביי א שליש [ווען דער דאקומענט קען אריין אין קראפט בלויז אונטער געוויסע בעדינגונגען]; אזא דאקומענט; דאס האלטען אזא דאקומענט.

es'cuage *n.* (עס'-קיו-עדזש) א מיליטערישער שטייער, וואס מען פלעגט צאהלען אין מיטעלאלטער אנשטאט צו געהן אין מיליטער=דיענסט.

Escula'pian *n. and a.* (עס-קיו-ליי'-פי-ען) דער גאט פון מעדיצין אין דער גריכישער מיטאלאגיע; א מעדיצינער; וואס איז שייך צו דער הייל=קונסט אדער צו א מעדיצינער. ז. *Æsculapian*

es'culent *a. and n.* (עס'-קיו-לענט) עסבאר; וואס מען קען עסען; וואס ברייגנט ארויס אדער שאפט אן עסבארען פראדוקט; עטוואס וואס מען קען עסען; גרינסען וואס מען קען געברויכען אלס שפייזען [הויפטזעכליך געקאכטערהייד].

escutche'on *n.* (עס-קאטש'-אן) א שילד מיט הערבען; א הערב; די שילד אויף א שיף מיט דעם נאמען פון דער שיף; א בלעכעל איבער דער שליסעל=לאך אדער ביי דער עפנונג [פון א טהיר].

escutche'oned *a.* (עס-קאטש'-אנד) וואס טראגט א שילד; בעדעקט מיט א הערב אדער א שילד; בעדעקט מיט איינגעקריצטע פיגורען.

es'kar *n.* (עס'-קאר) אין געאלאגיע — א שיכט זאמד צווישען אייז=בערג אין גלעטשערם.

es'ker *n.* (עס'-קער) ז. *eskar*

Es'kimo *n. and a.* (עס'-קי-מאו) אן עסקימאס, איינער פון די האלב=ווילדע איינוואהנער פון די קאלטע געגענדען פון נארד=אמעריקא און פון גרענלאנד; וואס איז שייך צו די עסקימאסען.

esoc'iform *a.* (ע-סאס'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א העכט; ענליך צו א העכט.

es'ocoid *a. and n.* (עס'-א-קאיד) וואס איז שייך צו העכט; א העכט.

esod'ic *a.* (ע-סאד'-איק) אין פיזיאלאגיע — וואס גיבען איבער די איינדריקע צום מארך [וועגען געוויסע נערוועז].

esoph'agus *n.* (אי-סאפ'-ע-גאס) דער שלונד, דער שפייז=רעהר [דער רעהר, דורך וועלכען די שפייז געהט אין מאגען].

esoter'ic *a.* (עס-א-טער'-איק) עזאטעריש, געהיים; וואס ווערט נאר געלערענט מיט וועניגע פערזאנען [וואס מען איז מגלה ליחידי סגולה].

esoter'ical *a.* (עס-א-טער'-אי-קעל) ז. *esoteric*.

esoter'ically *adv.* (עס-א-טער'-אי-קעל-אי) אין א געהיימען אופן, ניט ארויסגעבענדיג פאר אלעמען [וועגען געוויסע לעהרען אין די אמאליגע צייטען].

esoter'icism *n.* (עס-א-טער'-אי-סיזם) עזאטעריזם, די לעהרען וואס פלעגען איבערגעגעבען ווערען נור צו יחידי סגולה און ניט פאר אלעמען: די איבערגעגעבענהייט צו קבלה אדער סתרי=תורה.

esoter'ics *n.* (עס-א-טער'-איקס) געהיימע לעהרען, סתרי תורה [ווי קבלה].

es'oterism *n.* (עס'-א-טער-איזם) ז. *esotericism*.

es'oterist *n.* (עס'-א-טער-איסט) אן עזאטעריסט, איינער וואס לערענט סתרי=תורה.

espal'ier *n.* (עס-פעל'-יער) א בוימער=גראטע אדער א שוץ=געלענדער פון ארומגעשטעלטע בוימער איינע לעבען די אנדערע.

espar'to *n.* (עס-פאר'-טאו) א מין גראז וואס וואקסט אין זאמדיגע ערטער [אין צפון=אמעריקא].

Esparto-grasses

espe'cial *a.* (עס-פעש'-על) ספעציעל, בעזאנדערס; וואס איז ניט גלייך צו אנדערע פון זיין מין; הויפטזעכליך.

espe'cially *adv.* (עס-פעש'-על-אי) בעזאנדערס, הויפטזעכליך.

espi'al *n.* (עס-פאי'-על) די אויסשפיאנירונג, די ענטדעקונג פון א געהיימנים.

es'pionage *n.* (עס'-פי-א-נעדזש) שפיאנעריי.

esplanade' *n.* (עס-פלע-נייד') אן עספלאנאדע, אן אפענער פלאץ נעבען א געביידע; דער אפענער פלאץ צווישען א פעסטונג און דער שטאדט.

espou'sal *n. and a.* (עס-פאו'-זעל) א תנאים; א האכצייט; וואס געהערט צו האכצייט.

espouse' *v.* (עס-פאוז') 1. הייראטען, חתונה האבען; מאכען תנאים; 2. פערטיידיגען, בעשיצען.

2. The editor espouses the cause of woman suffrage.

espou'ser *n.* (עס-פאו'-זער) דער וואס מאכט תנאים אדער פערהייראט; א פערטיידיגער, א שיצער.

esprit' *n.* (עס-פרי') גייסט; וויץ; געשיקטקייט אין ריידען.

esprit' de corps (עס-פרי' דע קאהר) דער גייסט אדער דאס געפיהל פון קאמעראדשאפט אדער חבר'שאפט.

The employees in the business show an esprit de corps.

espy' *v.* (עס-פאי') אויסשפיאנירען; אויספארשען. ענטדעקען; דערזעהן פון ווייטען; פלעצליך דערזעהן; דערקענען.

Esq. ***Esquire*** אן אבקירצונג פון ווארט האכוואהלגעבארען [ווערט געשריבען נאך'ן נאמען פון א פערזאן אלס העפליכקייטס=טיטעל].

Es'quimau *n.* (עס'-קי-מאו) ז. *Eskimo*.

esquire' *n.* (עס-קהוואיר') אן עסקוויר, א יונקער [א טיטעל פאר אדעליגע וואס איז נידריגער ווי "ריטער"]; א קאוואליער, א מאנספערזאן וואס בעדיענט אדער בעגלייט א דאמע אויף א באל א. ד. ג.

esquisse' *n.* (עס-קיס') אן עסקיז, א סקיצע.

es'say *n.* (עס'-איי) א פערזוך, א פראבע; אן עסיי, א קורצע און ניט קיין גאנץ סיסטעמאטישע וויסענשאפטליכע אדער ליטערארישע אבהאנדלונג.

essay' *v.* (ע-סיי') פערזוכען, פראבירען, מאכען א פראבע.

essay'er *n.* (ע-סיי'-ער) איינער וואס פראבירט אדער מאכט א פראבע.

es'sayish *a.* (עס'-איי-איש) וואס האט דעם כאראקטער פון א פראבע.

es'sayist *n.* (עס'-איי-איסט) אן עסיי=שרייבער, א שרייבער פון קורצע און ניט גאנץ סיסטעמאטישע וויסענשאפטליכע אדער ליטערארישע אבהאנדלונגען

essayis'tic *a.* (עס-איי-איס'-טיק) וואס איז שייך צו אן עסיי אדער אן עסיי=שרייבער. ז. *essayist*.

es'sence *n. and v.* (עס'-ענס) דער עסענץ: דער תמצית; דער עקסטראקט; דער עיקר; דאס וועזען; דער שטאף; דער גייסט; א גערוך, א ריח; פארפיום; פארפיומירען.

es'sence of hon'or (עס'-ענס אוו אנ'-אר) א מוסטער פון עהרע.

Essenes' *n.* (ע-סינז') די איסיים אדער די עסייער [א געוויסע אידישע סעקטע אמאל אין ארץ ישראל אין דער צייט פון חורבן בית שני, פון וועלכער די מיטגליעדער האבען געפיהרט אן ארט אסקעטישען און קאמוניסטישען לעבען און האבען זעהר שטרענג אבגעהיט די דינים פון טהרה].

Esse'nian *a.* (ע-סי'-ני-ען) וואס איז שייך צו די איסיים אדער עסייער. ז. *Essenes*.

Esse'nism *n.* (ע-סי'-ניזם) די פרינציפען פון די איסיים אדער עסייער. ז. *Essenes*.

essen'tial *a. and n.* (ע-סענ'-שעל) הויפטזעכליך, וועזענטליך, פונדאמענטאל, וויכטיג; וואס איז דער תמצית אדער דער עסענץ; א פונדאמענטאלער אדער הויפטזעכליכער פרינציפ.

essential'ity *n.* (ע-סענ-שי-על'-אי-טי) די וועזענטליכקייט, הויפטזעכליכקייט.

essen'tially *adv.* (ע-סענ'-שעל-אי) וועזענטליך, הויפטזעכליך; אין תוך, אין תמצית; פונדאמענטאל; אויף א וועזענטליכען אופן.

essen'tialness *n.* (ע-סענ'-שעל-נעס) ז. *essentiality*.

essen'tial oils (ע-סענ'-שעל אילז) עטהער=אויל.

estab'lish *v.* (עס-טעב'-ליש) בעפעסטיגען; איינשטעלען; איינריכטען; גרינדען; מאכען סאליד.

estab'lished church (עס-טעב'-לישט טשוירטש) די הערשענדע [אנגליקאנישע] קירך אין ענגלאנד.

estab'lished cred'it (עס-טעב'-לישט קרעד'-איט) גוטער קרעדיט.

The firm has an established credit.

estab'lisher *n.* (עס-טעב'-לי-שער) א גרינדער, אן איינפיהרער; איינער וואס מאכט סאליד.

estab'lishment *n.* (עס-טעב'-ליש-מענט) די בעפעסטיגונג אדער בעשטעטיגונג; די איינריכטונג; די גרינדונג; אן אנשטאלט; א געביידע; די הערשענדע קירך; איינקונפט, הכנסה.

estacade' *n.* (עס-טע-קייד') אן עסטאקאדע, א רייה פון דיקע קלעצער איבערגעבונדען מיט קייטען, מיט וועלכע מען צאמט ארום דעם ברעג פון ים אדער פון א טייך געגען דעם שונא'ס שיפען.

estadal' *n.* (עס-טא-דאל') אן עסטאדאל, א שפאנישע לענג=מאס [ענטהאלט 10 פוס מיט 11,6 צאל].

estafet' *n.* (עס-טע-פעט') אן עסטאפעט, א שליח, אן אנזאגער.

estafette' *n.* (עס-טע-פעט') ז. *estafet*.

estate' *n. and v.* (עס-טייט') א שטאנד, א צושטאנד, א לאגע; א פערמעגען, א גוט; איבערגעבען א גוט אדער פערמעגען.

estate' at suf'ferance (עס-טייט' עט סאפ'-ער-ענס) א גרונד=שטיק אדער גוט וואס מען האלט אין בעזיץ נאכדעם ווי מען האט שוין מעהר קיין געזעצליך רעכט ניט אויף דעם, נאר דער ווירקליכער בעזיצער פראטעסטירט ניט.

estate' by suf'ferance (עס-טייט' באי סאפ'-ער-ענס) ז. *estate at sufferance*.

esta'ted *a.* (עס-טיי'-טעד) וואס בעזיצט.

estate' in tail (עס-טייט' אין טייל) א פערמעגען אדער גוט, אויף וועלכען עס ליגען געוויסע בעשרענקונגען בנוגע צו ירושה.

estates' of the realm (עס-טייטס' אוו טהי רעלם) די שטאנדען פון דער מלוכה.

estate' tail (עס-טייט' טייל) א פערמעגען, וואס עס קענען ירש'נען נור פארויס בעשטימטע יורשים.

esteem' *v. and n.* (עס-טיעם') שעצען, אכטען; בעטראכטען, מיינען; די שעצונג, די אכטונג; די בעדייטונג, דער ווערטה.

estee'mer *n.* (עס-טיע'-מער) איינער וואס שעצט, וואס אכטעט; איינער וואס האט א הויכע מיינונג וועגען אימעצען אדער עפעס.

esthematol'ogy *n.* (עס-טהי-מע-טאל'-א-דזשי) עסטעמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען די חושים אדער וועגען די ארגאנען פון די חושים.

es'thete *n.* (עס'-טהיט) אן עסטעטיקער, א מענש וואס איז איבערגעגעבען צו קונסט און שעהנהייט.

esthet'ic *a. and n.* (עס-טהעט'-איק) עסטעטיש; אן עסטעטיקער. ז. *esthetics*
esthet'ical *a.* (עס-טהעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עסטעטיק אדער צו דער ווי־סענשאפט וועגען געשמאק און שעהנהייט; וואס האט א שעהנהייטס־געפיהל אדער גע־שמאק.
esthet'ically *adv.* (עס-טהעט'-אי-קעל-אי) לויט די עסטעטישע פרינציפען; בנוגע צום געפיהל פון שעהנהייט.
estheti'cian *n.* (עס-טהי-טיש'-ען) איי־נער וואס שטודירט עסטעטיק. ז. *esthetics*
esthet'icism *n.* (עס-טהעט'-אי-סיזם) עסטעטיציזם, די פרינציפען פון עסטעטיק; אן איבערגעטריבענע איבערגעבענהייט צו די שעהנהייטס־פארמען.
esthet'icize *v.* (עס-טהעט'-אי-סאיז) מאכען עסטעטיש; פערפאסען אין אנ־קלאנג מיט די כללים פון עסטעטיק.
esthet'ics *n.* (עס-טהעט'-איקס) עסטע־טיק, די וויסענשאפט וועגען געשמאק און שעהנהייט.
Estho'nian *a. and n.* (עס-טהאו'-ני-ען) וואס בעלאנגט צו עסטאניען אדער עסטלאנד [א גובערניע אין מערב־רוס־לאנד]; אן עסטלענדער; די עסטאנישע שפראך.
es'timable *a.* (עס'-טי-מעבל) וואס קען אבגעשאצט ווערען; וואס איז ווערטה צו זיין געשעצט אדער געאכטעט.
He is an estimable gentleman.
es'timableness *n.* (עס'-טי-מעבל-נעס) שאצבארקייט.
es'timably *adv.* (עס'-טי-מע-בלי) אויף אן אופן וואס פערדיענט געאכטעט צו ווע־רען.
es'timate *v. and n.* (עס'-טי-מייט) שא־צען, בערעכנען; די שאצונג, די בערעכ־נונג.
es'timated course (עס'-טי-מיי-טעד קאורס) די ריכטונג פון א שיף על פי השערה [ניט גענוי אויסגערעכענט].
estima'tion *n.* (עס-טי-מיי'-שאן) די שאצונג, די בערעכנונג; אן אבשאצונג; די מיינונג; די אורטיילונג וועגען עפעס; אכטונג.
es'timative *a.* (עס'-טי-מיי-טיוו) דענ־קענד; בערעכנענד, אורטיילענד.
es'timator *n.* (עס'-טי-מיי-טאר) אן אב־שאצער, א בעאורטיילער.
es'timatory *a.* (עס'-טי-מיי-טא-רי) שאצענד, אורטיילענד.
estin'to *a.* (עס-טינ'-טא) אין מוזיק — אונטערגעהענד; וואס בעצייכענט דעם שוואכסטען לעצטען טאן אין פיאנא־שפיעל.
es'tival *a.* (עס'-טי-וועל) וואס ערשיינט אין זומער; וואס איז שייך צו זומער; זומערדיג.
es'tivate *v.* (עס'-טי-וועיט) פערברייג־גען דעם זומער; אין זאאלאגיע — אב־שלאפען דעם זומער [וועגען געוויסע מא־לוסקען].
estiva'tion *n.* (עס-טי-וויי'-שאן) דאס פערברייגגען דעם זומער [ווי אין א זו־מער־פלאץ]; אין זאאלאגיע — דער זו־מער־שלאף פון געוויסע חיה'לעך [ווי מא־לוסקען א. ד. ג.].
estop' *v.* (עס-טאפ') הינדערען, אבהאלטען.
estop'pel *n.* (עס-טאפ'-על) א הינדע־רונג, אן אבהאלט.
estop'ple *n.* (עס-טאפל') ז. *estoppel*
estoufade' *n.* (עס-טוה-פייד') אן ארט קאכען לאנגזאם פלייש אין א פערמאכטער כלי.

esto'vers *n.* (עס-טאו'-ווערז) מזונות וואס א מאן מוז לויט'ן געזעץ געבען דעם ווייב, אדער וואס מען מוז געבען אן ארעסטאנט און זיין פאמיליע, בעת ער זיצט אין טורמע.
estrade' *n.* (עס-טרייד') אן עסטראדע, א בימה.
estrange' *v.* (עס-טריינדזש') מאכען פרעמד, ענטפרעמדען; דערווייטערען.
estran'gedness *n.* (עס-טריינ'-דזשעד-נעס) דאס זיין ענטפרעמדעט אדער דער־ווייטערט.
estrange'ment *n.* (עס-טריינדזש'-מענט) דאס ווערען אדער מאכען פרעמד; ענטפרעמדונג; דערווייטערונג.
estran'ger *n.* (עס-טריינ'-דזשער) איי־נער וואס ענטפרעמדעט אדער דערוויי־טערט.
estrapade' *n.* (עס-טרע-פייד') דאס שטעלען זיך פון א פערד אויף די הינ־טערשטע פיס ארבעצוואארפען דעם ריי־טער, דאס אויסזעצען פון א בערד.
estray' *n.* (עס-טריי') אן אוועקגעלאפע־נעס אדער פערבלאנדזשעטעס הויז־טהיער; עטוואס וואס געהט ארויס פון זינען.
estreat' *n. and v.* (עס-טריעט') אן אויסצוג אדער א קאפיע פון א דאקומענט; א בעשטעטיגטער אויסצוג פון א געריכטס־פראטאקאל; מאכען אן אויסצוג אדער א קאפיע פון א געריכטס־פראטאקאל.
estrepe' *v.* (עס-טריפ') איין געזעצ־בונג — פערדארבען עפעס; אנטהאן איי־נעם היזק דורך פערדארבונג [ווי אב־שניידען די צווייגען פון איינעמס בוי־מער, אויסהאקען די בוימער פון איינעמס לאנד א. ד. ג.].
es'trich *n.* (עס'-טריטש) פוך פון א שטרויס־פויגעל.
es'tridge *n.* (עס'-טרידזש) ז. *estrich*
E'-string *n.* (אי'-סטרינג) די דינסטע סטרונע פון א פידעל וועלכע גיט דעם העכסטען טאן.
estua'rian *a.* (עס-טשיו-איי'-רי-ען) ז. *estuarine*
es'tuarine *a.* (עס'-טשיו-ע-רין) וואס איז שייך צו א מינדונג פון א טייך [דער ארט וואו א טייך פאלט אריין אין ים].
es'tuary *n.* (עס'-טשיו-איי-רי) די מינ־דונג פון א טייך, דער טייל פון א טייך אין דעם ארט, וואו ער פאלט אריין אין ים און וואו אין טייך איז קענטיג די וויר־קונג פון עבע און פלוטה [דאס טעגליכע שטייגען און פאלען פון וואסער].
esu'rient *a.* (אי-סיו'-רי-ענט) הונגריג.
étagère' *n.* (איי-טא-זשעהר') אן עטא־זשערקע, א שאפקע מיט פאליצעס.
etape' *n.* (ע-טעפ') א שטאדטישער אדער דארפישער מאגאזין פאר סחורות; פראוויאנט פאר סאלדאטען אין דער צייט ווען זיי געהען דורך פון איין ארט אין אן אנדערען; אין רוסלאנד — אן עטאפ [דאס הויז וואו א פארטיע ארעסטאנטען שטעלען זיך אב אין זייער גאנג צום ארט, וואו מען שיקט זיי ארויס].
état'-major' *n.* (איי-טא'-מא-זשאהר') אין מיליטער — דער גענעראל־שטאב.
etc. אן אבקירצונג פון *et cetera*
et cet'era (עט-סעט'-ע-רא) און זא ווייטער, און דאסגלייכען.
etcet'era (עט-סעט'-ע-רא) ז. *et cetera*
etch *v.* (עטש) אויספרעסען, אויסעסען, גראווירען מיט דער הילף פון אן עסענ־דען שטאף; סקיצירען, צייכענען.
etch'er *n.* (עטש'-ער) איינער וואס גרא־ווירט מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען.
etch'ing *n.* (עטש'-אינג) דאס גראווירען מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען; א פיגור וואס איז אויסגראווירט מיט־דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען.
etch'ing-ground *n.* (עטש'-אינג-גראונד) דער לאק מיט וועלכען מען בע־דעקט די ערטער פון דעם מעטאלענעם גראוויר־בלעכעל, וועלכעס דארף פערהיט ווערען פון דעם אויסעסענדען שטאף.
etch'ing-nee'dle *n.* (עטש'-אינג-ניעדל) די גראוויר־נאדעל.
eter'nal *a. and n.* (אי-טויר'-נעל) איי־ביג, אייביג־דויערענד, אונענדליך, אונ־אויפהערליך; אהן אן אנהויב און אהן א סוף; אויסער דער צייט; עטוואס וואס דויערט אייביג; אייבינקייט.
Eter'nal *n.* (אי-טויר'-נעל) דער אייבי־גער [גאט].
Eter'nal Cit'y (אי-טויר'-נעל סיט'-אי) די אייביגע שטאדט [אזוי ווערט גערו־פען די שטאדט רוים].
eter'nal home (אי-טויר'-נעל האום) יענע וועלט.
eter'nalist *n.* (אי-טויר'-נעל-איסט) דער וואס האלט אז די וועלט איז א קדמון, אז די וועלט אדער די מאטעריע האט עקזיסטירט פון אייביג אן.
eternal'ity *n.* (אי-טויר-נעל'-אי-טי) דאס זיין אייביג; אייבינקייט.
eter'nalize *v.* (אי-טויר'-נעל-איז) ז. *eternize*
eter'nally *adv.* (אי-טויר'-נעל-אי) איי־ביג, אונענדליך, אונאויפהערליך; אהן אן אנהויב און אהן א סוף.
eter'nalness *n.* (אי-טויר'-נעל-נעס) ז. *eternality*
eternisa'tion *n.* (אי-טויר-ני-זיי'-שאן) ז. *eternization*
eter'nise *v.* (אי-טויר'-נאיז) ז. *eternize*
eter'nity *n.* (אי-טויר'-ני-טי) אייבינ־קייט; אונענדליכקייט; דאס זיין אויסער דער צייט; די עקזיסטענץ פאר דער גע־בורט און נאך דעם טויט.
eter'nity box (אי-טויר'-ני-טי באקס) א טרונע.
eterniza'tion *n.* (אי-טויר-ני-זיי'-שאן) פעראייביגונג, דאס מאכען אונ־שטערבליך [בעריהמט].
eter'nize *v.* (אי-טויר'-נאיז) פעראיי־ביגען, מאכען אונענדליך, מאכען אויף איי־ביג בעריהמט, מאכען אונשטערבליך.
ete'sian *a.* (אי-טי'-זשען) פעריאדיש, וואס קומט אין בעשטימטע צייטען, וואס האלט אן א בעשטימטע צייט [הויפטזעכ־ליך וועגען ווינדען].
e'ther *n.* (אי'-טהער) עטהער [עפיר], א פליסיגקייט וואס ווערט געברויכט ביי אפעראציאנען אלס אנעסטעטיק [בעטוי־בונגס־מיטעל אדער א מיטעל צו מאכען אונעמפפינדליך]; א מין לופט־שטאף, וועל־כער, ווי מען גלויבט, געפינט זיך איבע־ראל, אפילו צווישען די אטאמען פון די געדיכטעסטע קערפער. דורך די וועלענאר־טיגע בעוועגונג פון עטהער ווערט איבער־געטראגען ליכט [מיט דער בעוועגונג פון'ם עטהער ווערען ערקלערט די ערשיי־נונגען פון עלעקטריציטעט און מאגנע־טיזם]; אין דער אלט־גריכישער פילאזא־פיע — אן עלעמענט וואס האט אנגעפילט די הימלען פון יענער זייט לבנה, א הע־כערער זארט פייער, פון וועלכען עס בע־שטעהען די זון און די שטערען אדער א

העכערע זארט לופט, מיט וועלכער עס אטעמען די געטער.

ethe'real *a.* (אי-טהי'-רי-על) עטהעריש; וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עטהער; וואס איז עהנליך צו עטהער; הימליש, גייסטיג; לופט=ארטיג, לייכט; וואס לעבט אין דער לופט; הימעל=בלוי; לופטיג. ז. *ether*.

etherealisa'tion *n.* (אי-טהי-רי-על-אי-זיי'-שאן) ז. *etherealization*.

ethe'realise *v.* (אי-טהי'-רי-על-איז) ז. *etherealize*.

ethereal'ity *n.* (אי-טהי-רי-על'-אי-טי) דאס זיין עטהעריש; אונקערפערליכקייט, רוחניות'דיגקייט. ז. *ether*.

etherealiza'tion *n.* (אי-טהי-רי-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטהעריש אדער רוחניות'דיג. ז. *ether*.

ethe'realize *v.* (אי-טהי'-רי-על-איז) מאכען עטהעריש; מאכען ריין, עדעל אדער רוחניות'דיג. ז. *ether*.

ethe'really *adv.* (אי-טהי'-רי-על-אי) אויף'ן אופן ווי עטהער; דורך עטהער. ז. *ether*.

ethe'reous *a.* (אי-טהי'-רי-אס) עטהעריש; הימליש. ז. *ether*.

e'theriform *a.* (אי'-טהויר-אי-פארם) עהנליך צו עטהער. ז. *ether*.

etheriza'tion *n.* (אי-טהויר-אי-זיי'-שאן) בעטויבען, מאכען אונעמפפינדליך דורך עטהער; דער צושטאנד אונטער דער ווירקונג פון עטהער; פערוואנדלען אין עטהער, פראדוצירען עטהער. ז. *ether*.

e'therize *v.* (אי'-טהויר-איז) איינגעבען עטהער: פערוואנדלען אין עטהער. ז. *ether*.

e'therizer *n.* (אי'-טהויר-אי-זער) אן אפאראט צו בעטויבען מיט עטהער [ביי אפעראציאנען].

eth'ic *n. and a.* (עטה'-איק) עטהיק, זיטען=לעהרע, מאראל; עטהיש, זיטליך, מאראליש.

eth'ical *a.* (עטה'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די פרינציפען פון עטהיק [זיטען=לעהרע מאראל].

Eth'ical Cul'ture Soci'ety (עטה'-אי-קעל קאל'-טשור סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט וואס האט די אויפגאבע צו פערשפרייטען מאראל=פרינציפען אזוי, אז די מאראל זאל פערנעהמען דעם פלאץ פון רעליגיאן.

eth'ically *adv.* (עטה'-אי-קעל-אי) לויט די פרינציפען פון עטהיק אדער מאראל.

eth'icize *v.* (עטה'-אי-סאיז) מאכען עטהיש; צושרייבען עטהישע אייגענשאפטען.

eth'ics *n.* (עטה'-איקס) עטהיק, זיטענלעהרע, מאראל; די וויסענשאפטען וואס זיינען געבויט אויף די פרינציפען פון מאראל

Ethio'pian *a. and n.* (אי-טהי-או'-פי-ען) וואס איז נוגע צו עטהיאפיע אדער אביסיניען [כוש]; אן איינוואהנער פון עטהיאפיע, א כושי, א נעגער.

Ethiop'ic *n.* (אי-טהי-אפ'-איק) די אלטע עטהיאפישע שפראך.

e'thiops mar'tial (אי'-טהי-אפס מאר'-שעל) שווארצער אייזען=אקסידול [דער שווארצער זשאווער אדער ראסט פון אייזען].

e'thiops min'eral (אי'-טהי-אפס מינ'-ער-על) א שווארצער מינעראל, וועלכער בעקומט זיך פון דער צוזאמענמישונג פון שוועבעל מיט קוועקזילבער.

eth'moid *n.* (עטה'-מאיד) דער זיפ=ביין [א ביין וואס ענטהאלט אין זיך פיעל לעכעלעך און ליעגט אין דעם אויבערשטען טייל פון נאז].

eth'narch *n.* (עטה'-נארק) דער עטנארך, א וויצע=קעניג [אין אלט=גריכענלאנד].

eth'nic *a. and n.* (עטה'-ניק) עטניש, וואס בעלאנגט צו ראסען און פעלקער; היידיש, וואס געהערט צו היידען אדער געצענדיענער; אן עכו"ם, א געצענדיענער.

eth'nical *a.* (עטה'-ני-קעל) ז. *ethnic*.

eth'nicism *n.* (עטה'-ני-סיזם) היידענטום, געצענדיענעריי.

ethnogen'ic *a.* (עטה-נא-דזשען'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע איבער דער אבשטאמונג פון ראסען און פעלקער.

ethnog'eny *n.* (עטה-נאדזש'-ע-ני) עטנאגעניע, די לעהרע איבער דער אבשטאמונג פון ראסען און פעלקער.

ethnog'rapher *n.* (עטה-נאג'-רע-פער) אן עטנאגראף, דער וואס בעשרייבט דאס לעבען און די זיטען פון פעלקער און ראסען.

ethnograph'ic *a.* (עטה-נא-גרעפ'-איק) וואס געהערט צו עטנאגראפיע אדער צו דער בעשרייבונג פון פעלקער.

ethnograph'ical *a.* (עטה-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *ethnographic*.

ethnograph'ically *adv.* (עטה-נא-גרעפ'-אי-קעל-אי) לויט די כללים און מעטאדען פון עטנאגראפיע.

ethnog'raphist *n.* (עטה-נאג'-רע-פיסט) ז. *ethnographer*.

ethnog'raphy *n.* (עטה-נאג'-רע-פי) עטנאגראפיע, די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון ראסען און פעלקער.

ethnolog'ic *a.* (עטה-נא-לאדזש'-איק) וואס איז נוגע צו עטנאלאגיע אדער צו דער וויסענשאפט וועגען לעבען און זיטען פון פעלקער און ראסען.

ethnolog'ical *a.* (עטה-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *ethnologic*.

ethnolog'ically *adv.* (עטה-נא-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי אן עטנאלאג: לויט די כללים און מעטאדען פון דער עטנאלאגיע.

ethnol'ogist *n.* (עטה-נאל'-א-דזשיסט) אן עטנאלאגיסט, איינער וואס שטודירט עטנאלאגיע.

ethnol'ogy *n.* (עטה-נאל'-א-דזשי) עטנאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען די מענשליכע ראסען און פעלקער, זייער לעבען און זיטען.

ethog'raphy *n.* (אי-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די מאראלע אייגענשאפטען פון מענשען.

etholog'ic *a.* (עטה-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דער אויסבילדונג פון מענשליכען כאראקטער.

etholog'ical *a.* (עטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *ethologic*.

ethol'ogy *n.* (אי-טהאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען מענשליכע זיטען און מדות; עטהיק.

e'thos *n.* (אי'-טהאס) דער גייסט פון א פאלק, וואס דריקט זיך אויס אין זיין כאראקטער, זיטען, פעהיגקייטען א. ד. ג.; אין עסטעטיק — די שטריכען פון א קונסטווערק, וועלכע דריקען אויס אן אלגעמיינע, אוניווערזאלע אידעע און א הויכען מאראלישען אידעאל.

eth'yl *n.* (עטה'-איל) עטהיל, אן ארגאנישע כעמישע פערבינדונג פון קויהלען=שטאף און וואסער=שטאף.

eth'yl al'cohol (עטה'-איל. על'-קא-האל) ז. *ethylic alcohol*.

eth'ylated *a.* (עטה'-אי-ליי-טער) פערבונדען מיט עטהיל, א כעמישער פראדוקט וואס ענטהאלט א פערבינדונג פון קויהלען=שטאף און וואסער=שטאף.

ethyl'ic *a.* (עטה-איל'-איק) ז. *ethylated*.

ethyl'ic al'cohol (עטה-איל'-איק על'-קא-האל) אלקאהאל.

e'tiolate *v.* (אי'-טי-א-לייט) בלייך אדער ווייס ווערען; בלייכען.

etiola'tion *n.* (אי-טי-א-ליי'-שאן) דאס ווערען ווייס אדער בלייך.

e'tiolize *v.* (אי'-טי-א-לאיז) ז. *etiolate*.

etiquette' *n.* (עט-אי-קעט') עטיקעטע, די אלגעמיין אנגענומענע כללים פון בענעהמען זיך אין דער געזעלשאפט, די אנגענומענע כללים פון העפליכקייט.

et'na *n.* (עט'-נא) א כלי צום אנווארעמען וואסער אויף ברענענדען אלקאהאל.

Et'na *n.* (עט'-נא) דער וואולקאן עטנא [א בעוואוסטער פייערשפייענדער בארג אין סיציליען, איטאליען].

Etne'an *a.* (עט-ני'-ען) וואס איז שייך צו דעם וואולקאן עטנא.

Eto'nian *a. and n.* (אי-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט איטאן אין ענגלאנד אדער צו דער הויכשוהל וואס דארטען געפינט זיך: איינער וואס האט שטודירט אין דער הויכשוהל פון איטאן.

Etru'rian *a. and n.* (עט-רו'-רי-ען) ז. *Etruscan*.

Etrus'can *a. and n.* (עט-ראס'-קען) וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער פראווינץ עטרוריען אין צענטראל איטאליען אדער צו די דארטיגע איינוואהנער, זייער קולטור און קונסט; אן איינוואהנער פון עטרוריען.

étude' *n.* (ע-טיוד') אן עטיוד, אן ענטוואורף פון א קונסט=ווערק; א ניט=פאלקאם בעארבייט קונסט=ווערק [אין מאהלעריי, ליטעראטור, מוזיק א. ד. ג.]; א מוזיקאלישע איבונגס=שטיק.

étui' *n.* (ע-טהווי') אן עטווי, א קליין פערציערט שאכטעל [צו האלטען קארטען, ציגארעטען אדער אנדערע קלייניגקייטען].

etymolog'ic *a.* (עט-אי-מא-לאדזש'-איק) ז. *etymological*.

etymolog'ical *a.* (עט-אי-מא-לאדזש'-אי-קעל) עטימאלאגיש, וואס געהערט צו דעם טייל פון גראמאטיק, וועלכער ענטהאלט די לעהרע איבער די פארמען און שרש פון ווערטער.

etymolog'ically *adv.* (עט-אי-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) עטימאלאגיש, לויט די פרינציפען און רעגעלען פון עטימאלאגיע. ז. *etymology*.

etymol'ogist *n.* (עט-אי-מאל'-א-דזשיסט) אן עטימאלאגיסט, א ווארט=פארשער; איינער וואס אונטערזוכט דעם שרש, די ענטוויקלונג און בעדייטונג פון ווערטער.

etymol'ogize *v.* (עט-אי-מאל'-א-דזשאיז) נאכפארשען דעם שרש און די בעדייטונג פון ווערטער.

etymol'ogy *n.* (עט-אי-מאל'-א-דזשי) עטימאלאגיע, ווארט=פארשונג; דער טייל פון גראמאטיק וועלכער ענטהאלט די לעהרע איבער די פארמען און דעם שרש פון ווערטער.

et'ymon *n.* (עט'-אי-מאן) דער שרש פון א ווארט; דער תוך פון א געדאנק.

etyp'ic *a.* (אי-טיפ'-איק) אין ביאלא=

גיע — וואס טרעט אב פון געוועהנליכען טיפ; וואס הויבט זיך אן צו ענטוויקלען אין אן אנדער ביאלאגישער פארם.

etyp'ical *a.* (אי-טיפ'-אי-קעל) ז. *etypic*.

Eucalyp'tus *n.* (יו-קע-ליפ'-טאס) א גרויסער מין אימער=גרינע בוימער און קוסטעס וואס וואקסען הויפטזעכליך אין אויסטראליען. אייניגע זארטען בוימער פון דיזען מין זיינען די העכסטע אין דער וועלט, דערגרעהענד אין דער הויך ביז 400 און 500 פוס.

eu'charist *n.* (יו'-קע-ריסט) דאס סאקראמענט אדער דאס הייליגע אבענדמאהל אין דער קריסטליכער קירך [די צערעמאניע פון פערזוכען אין קירך פון דעם הייליגען ברויט און וויין מיט דעם גלויבען, אז דערמיט ווערט דער מענש פעראייניגט אויף א געהיימען אופן מיט קריסטוס'עס קערפער און ווערט פריי פון זינד און מסוגל צום אייביגען לעבען].

eucharis'tic *a.* (יו-קע-ריס'-טיק) וואס געהערט צום סאקראמענט אדער צום הייליגען אבענדמאהל. ז. *eucharist*.

eucharis'tical *a.* (יו-קע-ריס'-טי-קעל) ז. *eucharistic*.

eu'clase *n.* (יו'-קלייס) זעהר א ברעכליכער מינעראל פון א גלאנציגען, גרינליכען קאליר. געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין בראזיליען.

euchlo'rin *n.* (יו-קלאו'-רין) א מין גאז, וואס האט זעהר א שטארקע עקספלאדירענדע אויפרייסענדע קראפט.

euchol'ogy *n.* (יו-קאל'-א-דזשי) די ליטורגיע, דאס בוך פון רעליגיעזע תפילות אין די קריסטליכע קירכען.

eu'chroite *n.* (יו'-קרא-איט) דער אויכראאיט [א מין גרינליכער דורכזיכטיגער מינעראל].

eudæmon'ics *n.* (יו-די-מאנ'-איקס) ז. *eudemonism*.

eudæ'monism *n.* (יו-די'-מאן-איזם) ז. *eudemonism*.

eude'mon *n.* (יו-די'-מאן) א גוטער מלאך.

eude'monism *n.* (יו-די'-מאנ-איזם) אוידעמאניזם, די עטהישע לעהרע, אז דער הויפט=ציעל פון לעבען איז דאס מענשליכע גליק.

eude'monist *n.* (יו-די'-מאנ-איסט) אן אוידעמאניסט, איינער וואס האלט, אז דער העכסטער ציעל פון לעבען איז דאס גליק פון מענשען.

eudemonis'tic *a.* (יו-די-מאנ-איס'-טיק) וואס איז נוגע צו דער לעהרע פון אוידעמאניזם. ז. *eudemonism*.

eudemonolog'ical *a.* (יו-די-מאנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *eudemonistic*.

eudemonol'ogy *n.* (יו-די-מאנ-אל'-א-דזשי) אוידעמאנאלאגיע, די לעהרע וועגען מענשליכען גליק.

eudiom'eter *n.* (יו-די-אמ'-ע-טער) אן אוידיאמעטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט די ריינקייט פון דער לופט אדער פון גאזען].

eudiomet'ric *a.* (יו-די-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דער מעסטונג פון דער ריינקייט פון לופט אדער גאזען.

eudiomet'rical *a.* (יו-די-א-מעט'-רי-קעל) ז. *eudiometric*.

eudiom'etry *n.* (יו-די-אמ'-עט-רי) אוידיאמעטריע, דאס מעסטען די ריינקייט פון לופט אדער גאזען.

eugen'ics *n.* (יו-דזשענ'-איקס) די וויסענשאפט וועגען די פערבעסערונג פון מענשליכען מין דורך רעגולירען די הייראטס=בעציהונגען.

euhe'merism *n.* (יו-הי'-מע-ריזם) די לעהרע, אז די מיטאלאגישע געטער און העלדען זיינען מענשען, וועלכע זיינען פערגעטערט געווארען נאך זייער טויט; די לעהרע, אז מיטאלאגיע שטאמט פון היסטאריע.

eukai'rite *n.* (יו-קיי'-ראיט) יוקאריט [א מינעראל פון א גלאנציגען בליי=גרויען קאליר].

eulo'gious *a.* (יו-לאו'-דזשי-אס) ז. *eulogistic*.

eu'logise *v.* (יו'-לא-דזשאיז) ז. *eulogize*.

eu'logism *n.* (יו'-לא-דזשיזם) ז. *eulogy*.

eu'logist *n.* (יו'-לא-דזשיסט) א לויב=רעדנער, איינער וואס לויבט צופיעל.

eulogis'tic *a.* (יו-לא-דזשיס'-טיק) וואס ענטהאלט איבערטריבענע לויב; צופיעל לויבענד.

eulogis'tical *a.* (יו-לא-דזשיס'-טי-קעל) ז. *eulogistic*.

eulogis'tically *adv.* (יו-לא-דזשיס'-טי-קעל-אי) דורך אן איבערטריבענע לויב.

eulo'gium *n.* (יו-לאו'-דזשי-אם) ז. *eulogy*.

eu'logize *v.* (יו'-לא-דשאיז) שטארק לויבען; זינגען אימעצען א לויב=געזאנג.

eu'logy *n.* (יו'-לא-דזשי) א לויב=געזאנג, א שטארקער שבח.

eu'nomy *n.* (יו'-נא-מי) גלייכע רעכטע; א רעגירונגס=סיסטעם וואס איז געגרינדעט אויף די פרינציפען פון גלייכע רעכטע און גערעכטיגקייט.

eu'nuch *n., a. and v.* (יו'-נאק) א סריס [א קאסטרירטער, איינער וואס מען האט איהם געמאכט אויס זכר]; א יעוונוך [א סריס, וואס האט די אויפזיכט איבער אן הארעם]; אונפרוכטבאר, וויסט; מאכען פאר א יעוונוך; קאסטרירען [מסרס זיין].

eu'nuchism *n.* (יו'-נאק-איזם) דאס זיין א סריס אדער יעוונוך. ז. *eunuch*.

eu'patory *n.* (יו'-פע-טא-רי) דער וואסערדאסט [אזא פלאנצע מיט ביטערע בלעטער און רויטע אדער ווייסע קיילעכדיגע בליהונגען וואקסט מעהרסטענטייל אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא. אייניגע מינים פון דיזער פלאנצע ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Eupatory

eupep'sia *n.* (יו-פעפ'-סי-א) גוטע פערדייאונג.

eupep'sy *n.* (יו-פעפ'-סי) ז. *eupepsia*.

eupep'tic *a.* (יו-פעפ'-טיק) וואס פערדייט גוט; וואס פעראורזאכט גוטע פערדייאונג; וואס איז שייך צו גוטער פערדייאונג.

eu'phemism *n.* (יו'-פי-מיזם) אין רעטאריק — אן עפעמיזם, דער געברויך פון אן עדעלערען אויסדרוק אנשטאט א גראבען, בעליידיגענדען אדער פערשוועכענדען; אזא אויסדרוק [ווי למשל: "נסתלק געווארען" אנשטאט "געשטארבען"].

eu'phemist *n.* (יו'-פי-מיסט) איינער וועלכער געברויכט מילדע אויסדריקע אנשטאט גראבע, בעליידיגענדע און פערשוועכענדע; איינער וואס געברויכט עפעמיזמען. ז. *euphemism*.

euphemis'tic *a.* (יו-פי-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו עפעמיזמען, וואס ענטהאלט עפעמיזמען. ז. *euphemism*.

euphemis'tical *a.* (יו-פי-מיס'-טי-קעל) ז. *euphemistic*.

eu'phemize *v.* (יו'-פי-מאיז) געברויכען עפעמיזמען, רעדען מיט מילדע אויסדריקע. ז. *euphemism*.

euphon'ic *a.* (יו-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו א הארמאניום [אן ארגעל=ארטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער גיט ארויס מילדע, אנגענעהמע טענער]; וואס קלינגט שעהן, לייכט און אנגענעהם.

euphon'ical *a.* (יו-פאנ'-אי-קעל) ז. *euphonic*.

eupho'nious *a.* (יו-פאו'-ני-אס) ז. *euphonic*.

eu'phonism *n.* (יו'-פא-ניזם) אן אנגענעהמער קלאנג; אן אנגענעהמע קלאנגען=פערבינדונג.

eu'phonize *v.* (יו'-פא-נאיז) מאכען שעהן=קלינגענד אדער אנגענעהם=קלינגענד.

eupho'non *n.* (יו-פאו'-נאן) א הארמאניום [אן ארגעל=ארטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער גיט ארויס מילדע, אנגענעהמע טענער].

eu'phonous *a.* (יו'-פא-נאס) ז. *euphonic*.

eu'phony *n.* (יו'-פא-ני) דאס ארויסברענגען קלאנגען לייכט און אנגענעהם; מאכען הארמאניש אדער מעלאדיש; א הארמאנישע, אנגענעהמע, גלאטע צוזאמענבינדונג פון ווערטער און זעצע.

Euphor'bia *n.* (יו-פאהר'-בי-א) די וואלפס=מילך [א מין גראזען און אויך קוסטעס, וועלכע ענטהאלטען אין זיך א גיפטיגען מילך=זאפט. ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Euphorbia

eupho'ria *n.* (יו-פאו'-רי-א) אין פאטאלאגיע — דאס לייכט אריבערטראגען א וועהטאג; דער צושטאנד פון א קראנקען ווען ער פיהלט זיך גוט.

eu'phrasy *n.* (יו'-פרע-סי) די אויגען=טרייסט [א מין גראז, וואס מען פלעגט אמאל האלטען אלס רפואה צו אויגען=וועהטאג].

eu'phuism *n.* (יו'-פיו-איזם) א סטיל אין שרייבען וואו עס ווערט געשאטען מיט הויכע מליצות; א באמבאסטישער, מליצה=דיגער סטיל.

eu'phuist *n.* (יו'-פיו-איסט) איינער וואס געברויכט הויכע מליצות.

euphuis'tic *a.* (יו-פיו-אים'-טיק) וואס איז צופיעל מליצה'דיג.

euphuis'tically *adv.* (יו-פיו-אים'-טיק-על-אי) געברויכענדיג צופיעל מליצה.

eu'phuize *v.* (יו'-פיו-איז) געברויכען צו הויכע מליצה.

Eura'sia *n.* (יו-ריי'-שיא) דער קאנטינענט פון אייראפא און אזיען.

Eura'sian *a. and n.* (יו-ריי'-שיען) וואס געפינט זיך אין אזיען און אייראפא; וואס איז נוגע צו ביידע וועלט-טיילען, אייראפא און אזיען; געמישט פון אייראפעאישען און אזיאטישען בלוט; איינער וואס איז האלב אן אייראפעער און האלב אן אזיאט; איינער וואס האט אין זיך אייראפעאיש און אזיאטיש בלוט.

Eurasiat'ic *a.* (יו-ריי-שי-עט'-איק) וואס געפינט זיך אין אזיען און אין אייראפא; וואס איז שייך צו אייראפא און אזיען; געמישט פון אייראפעאישען און אזיאטישען בלוט.

eure'ka (יו-רי'-קא) איך האב עס געפונען!

euremat'ics *n.* (יו-רי-מעט'-איקס) די געשיכטע פון טעכנישע ערפינדונגען; דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס איז שייך צו טעכנישע ערפינדונגען.

euri'pus *n.* (יו-ראי'-פאס) א שמאלער פאס ים צווישען צוויי שטיקער לאנד, וואו דער צופלוס און אבפאל פון וואסער [פלוט און עבע] איז זעהר שטארק.

Euroc'lydon *n.* (יו-ראק'-לי-דאן) א נארד-אסט-ווינד.

Eu'rope *n.* (יו'-ראופ) אייראפא.

Europe'an *a. and n.* (יו-רא-פי'-ען) אייראפעאיש; אן אייראפעער.

Europe'an con'cert (יו-רא-פי'-ען קאנ'-סערט) א פערשטענדניס צווישען די רעגיערונגען פון די גרויסע אייראפעאישע מלוכות צו האנדלען איינשטימיג בנוגע צו געוויסע דיפלאמאטישע פראגען.

Europe'anism *n.* (יו-רא-פי'-ענ-איזם) דאס אייראפעערטום; דאס זיין אייראפעאיש אדער אייראפעאיזירט

Europeaniza'tion *n.* (יו-רא-פי-ען-אי-זיי'-שאן) דאס אייראפעאיזירען, דאס מאכען אדער ווערען אן אייראפעער.

Europe'anize *v.* (יו-רא-פי'-ען-איז) מאכען אייראפעאיש, מאכען פאר אן אייראפעער.

euryth'my *n.* (יו-ריטה'-מי) אין קונסט — די הארמאניע און עלעגאנץ פון פראפארציע; אין מעדיצין — די רעגעלמעסיגקייט פון פולס [דופק].

Eusta'chian *a.* (יו-סטיי'-קי-ען) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען איטאליענישען אנאטאם אויסטאכיוס [געלעבט אין 16טען יאהרהונדערט].

Eusta'chian tube (יוס-טיי'-קי-ען טיוב) דער אויסטאכישער ראהר [דער ראהר ביי א קינד אין מוטער'ס בויך, וואס פערבינדעט דעם אויער מיט דעם מויל].

Eusta'chian valve (יוס-טיי'-קי-ען וועלוו) די אויסטאכישע ווענטיל [אין הארץ פון א קינד אין מוטער'ס בויך, דורך וועלכען עס ווערט רעגולירט די בלוט-צירקולאציאן].

eu'style *a.* (יו'-סטאיל) אין ארכיטעקטור — וואס האט א שעהנע גרופירונג פון זיילען.

eu'taxy *n.* (יו'-טעקס-סי) א גוטע אדער ריכטיגע ארדנונג.

eutec'tic *a. and n.* (יו-טעק'-טיק) וואס ווערט לייכט צושמאלצען; א לעגירונג [צוזאמענגעגאסענע מעטאלען], וואס ווערט לייכט צושמאלצען.

Euter'pe *n.* (יו-טויר'-פי) אויטערפע, די מוזע פון לירישען געזאנג און דיכטונג [איינע פון די מוזען אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; א מין דינע און גלייכע דרום-אמעריקאנישע פאלמע, וואס דערגרייכט אפט ביז 100 פוס אין הויך; א מין באבעלע אדער שמעטערלינג.

Euter'pean *a.* (יו-טויר'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער מוזע אויטערפע. ז. *Euterpe*.

euthana'sia *n.* (יו-טהע-ניי'-שי-א) א גרינגער שמערצלאזער טויט [מיתה בנשיקה]; א מיטעל צו פערשאפען א גרינגען טויט.

euthan'asy *n.* (יו-טהענ'-ע-סי) ז. *euthanasia*.

eu'trophy *n.* (יו'-טרא-פי) אין פיזיאלאגיע—געזונטע נאהרונג, געזונטע שפייז.

evac'uant *a. and n.* (אי-וועק'-יו-ענט) אויסלעדיגענד, רייניגענד; אבפיהרענד; אן אבפיהרונגס-מיטעל.

evac'uate *v.* (אי-וועק'-יו-אייט) אויסלעדיגען, רייניגען; אבפיהרען; פערלאזען [אן ארט]; אוועקנעהמען, צונעהמען; זיך אויסלעדיגען, ארויסלאזען.

evacua'tion *n.* (אי-וועק-יו-איי'-שאן) אויסלעדיגונג, אויסלערונג, רייניגונג; אבפיהרונג; פערלאזונג [פון אן ארט]

Evacua'tion day (אי-וועק-יו-איי'-שאן דיי) דער טאג, ווען די לעצטע ענגלישע סאלדאטען האבען פערלאזען ניו יארק [25טען נאוועמבער 1783, נאך דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

evac'uative *a.* (אי-וועק'-יו-איי-טיוו) אויסלעדיגענדיג, אויסרייניגענדיג, אבפיהרענד.

evac'uator *n.* (אי-וועק'-יו-איי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס לעדיגט אוים.

eva'dable *a.* (אי-וויי'-דעבל) אויסמיידבאר, אויסווייכבאר.

evade' *v.* (אי-וייד') אויסמיידען, אויסווייכען; זיך ארויסדרעהען; זיך דרעהען [ניט זיין קלאר אדער בעשטימט]; זיך ניט לאזען פערשטעהן אדער ערקלערען.

eva'dible *a.* (אי-וויי'-דיבל) ז. *evadable*.

evaga'tion *n.* (אי-ווע-גיי'-שאן) דאס ארומבלאנדזשען, דאס ארומוואנדערען; אן אויספלוג, אן אויספאהר.

evag'inable *a.* (אי-וועדזש'-אי-נעבל) וואס מען קען אויסקעהרען אדער אויפדעקען.

evag'inate *v.* (אי-וועדזש'-אי-נייט) אויסקעהרען, אויפדעקען.

evagina'tion *n.* (אי-וועדזש-אי-ניי'-שאן) דאס אויסקעהרען אדער אויפדעקען.

eval'uate *v.* (אי-וועל'-יו-אייט) בעשטימען דעם ווערטה; פארזיכטיג אבשאצען; אין מאטעמאטיק — בעשטימען די נומערישע צאהל.

evalua'tion *n.* (אי-וועל-יו-איי'-שאן) פארזיכטיגע אבשאצונג; אין מאטעמאטיק — בעשטימונג פון א נומערישער צאהל.

eval'vular *a.* (אי-וועל'-וויו-לאר) אין באטאניק — וואס עפענט זיך ניט דורך ווענטילען.

evanesce' *v.* (עוו-ע-נעס') פערשווינדען ביסלעכווייז.

evanes'cence *n.* (עוו-ע-נעס'-ענס) שטופענווייזע פערשווינדונג; דאס האבען די פעהיגקייט אדער די נייגונג ביסלעכווייז צו פערשווינדען.

evanes'cent *a.* (עוו-ע-נעס'-ענט) שווינדענד; פערשווינדענדיג שטופענווייז; האבענדיג די נייגונג אדער די פעהיגקייט ביסלעכווייז צו פערשווינדען; פערקלענערט ביז אונמערקבארקייט; אונמערקבאר; אין נאטור-געשיכטע — ניט שטאנדהאפט, אונבעשטימט, וואס מען קען זיך דארויף ניט פערלאזען, וואס מען קען דארויף ניט בויען; אין ענטאמאלאגיע — וואס ווערט אטראפירט אדער וואס שטארבט ביסלעכווייז אב [ווענען געוויסע טיילען פון קערפער ביי אינזעקטען].

evanes'cently *adv.* (עוו-ע-נעס'-ענט-לי) אויף א שווינדענדען שטייגער; פערשווינדענדיג שטופענווייז.

evan'gel *n.* (אי-וענ'-דזשעל) א בשורה; איינער וואס ברייננט א גוטע בשורה.

evangel'ic *a.* (אי-ווענ-דזשעל'-איק) עוואנגעליש. ז. *evangelical*.

evangel'ical *a. and n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל) עוואנגעליש, וואס איז שייך צו אדער וואס איז אין איינקלאנג מיט דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט, ברית חדשה]; וואס געפינט זיך אין דעם נייעם טעסטאמענט; וואס האלט זיך בלויז אן דעם נייעם טעסטאמענט [הויפטזעכליך וואס בעלאנגט צו דער עוואנגעלישער קירך, וועלכע אנערקענט ניט דעם פאפסט]; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן עוואנגעליום; אן עוואנגעליסט, אן אנהענגער פון דער עוואנגעלישער קירך.

evangel'icalism *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; אנהענגערשאפט צו דער עוואנגעלישער קירך.

evangel'ically *adv.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-אי) לויט דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט], עוואנגעליש.

evangel'icalness *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין עוואנגעליש; דאס זיין אין איינקלאנג מיט'ן עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט].

evangel'icism *n.* (אי-ווענ-דזשעל'-אי-סיזם) די לעהרען פון עוואנגעליום אדער פון דער עוואנגעלישער קירך.

evangelic'ity *n.* (אי-ווענ-דזשע-ליס'-אי-טי) דאס זיין עוואנגעליש; אנהענגערשאפט צו דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט] אדער צו די פרינציפען פון דער עוואנגעלישער קירך.

evangelisa'tion *n.* (אי-ווענ-דזשעל-אי-זיי'-שאן) ז. *evangelization*.

evan'gelise *v.* (אי-ווענ'-דזשעל-איז) ז. *evangelize*.

evan'gelism *n.* (אי-ווענ'-דזשעל-איזם) די פערברייטונג פון דער לעהרע פון דעם עוואנגעליום אדער פון דעם נייעם טעסטאמענט.

evan'gelist *n.* (אי-ווענ'-דזשעל-איסט) אן עוואנגעליסט, א פרעדיגער פון דער לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט; די פערפאסער פון די פיער עוואנגעליומס; ביי די מארמאנען — א פאטריארך, אזא קירכען-בעאמטער.

evangelis'tic *a.* (אי-ווענ-דזשע-ליס'-טיק) עוואנגעליש; וואס פערשפרייט אדער פרעדיגט די לעהרען פון עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; וואס איז שייך

צו אן עוואנגעליסט אדער פרעדיגער פון עוואנגעליום.

evangeliza'tion *n.* (אי-ווענ-דזשעל-אי-זיי'-שאן) דאס פרעדיגען אדער פערשפרייטען דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; בעקעהרען צום עוואנגעליום.

evan'gelize *v.* (אי-ווענ'-דזשעל-איז) פערברייטען די לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט.

evan'ish *v.* (אי-ווענ'-איש) פערשווינדען.

evan'ishment *n.* (אי-ווענ'-איש-מענט) פערשווינדונג, דאס פערשווינדען.

evani'tion *n.* (עוו-ע-ניש'-אן) ז. *evanishment*

evaporabil'ity *n.* (אי-וועפ-א-רע-ביל'-אי-טי) דאס אויסגעוועפט אדער אויסגעדונסטעט ווערען.

evap'orable *a.* (אי-וועפ'-א-רעבל) וואס קען אויסדונסטען, וואס קען אויסוועפען.

evap'orate *v.* (אי-וועפ'-א-רייט) 1. אויסדונסטען, אויסוועפען; זיך פערוואנדלען אין דאמפף אדער פארע; 2 צושטרייט ווערען, פערשווינדען.

2. Too often the spirit of a writer **evaporates** in a translation.

evapora'tion *n.* (אי-וועפ-א-ריי'-שאן) די אויסדונסטונג אדער אויסוועפונג, די פערוואנדלונג פון א פליסיגער זאך אין דונסט אדער פארע.

evap'orative *a.* (אי-וועפ'-א-ריי-טיוו) וואס וועפט זיך אויס; וואס איז שייך צו דער פערוואנדלונג פון א פליסיגער זאך אין דונסט אדער פארע.

evap'orator *n.* (אי-וועפ'-א-ריי-טאר) אן אפאראט צום טריקענען פרוכט א. ד. ג

evaporom'eter *n.* (אי-וועפ-א-ראמ'-ע-טער) אן אפאראט אויסצומעסטען די מאסע פון וואסער וואס ווערט פערוואנדעלט אין דאמפף אין א געגעבענער צייט.

eva'sion *n.* (אי-וויי'-זשאן) די פערמידונג, די אויסווייכונג; דאס ארויסמאכען זיך מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'sive *a.* (אי-וויי'-סיוו) אויסווייכענד, זיך ארויסדרעהענד מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'sively *adv.* (אי-וויי'-סיוו-לי) דורך אויסדרעהען זיך מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'siveness *n.* (אי-וויי'-סיוו-נעס) דאס קענען זיך אויסדרעהען מיט חכמות אדער תירוצים.

eve *n.* (איוו) אבענד; דער אבענד פאר א יום=טוב אדער פאר א געוויסער געשעהניש; ערב.

evec'tion *n.* (אי-וועק'-שאן) אין אסטראנאמיע — די אונגלייכהייט פון דער קרייזבעוועגונג, וועלכע די לבנה מאכט ארום דער ערד, צוליעב דער צוציהונגס=קראפט פון דער זון.

e'ven *a., adv. and v.* (איוון) גלייך, גלאט; עהנליך; קלאר, פערשטענדליך; גראד [זוגות]; גראדע, עבען; זאגאר; פערגלייכען; מאכען גלאט; צופאסע; גלייך איין זאך צו אן אנדערער.

e'ven al'most (איוון אהל'-מאוסט) כמעט.

e'ven as (איוון עז) גלייך ווי.

e'ven as if (איוון עז איף) גראד ווי ווען...

e'ven as much (איוון עז מאטש) גראד אזוי פיעל; ניט ווייניגער ווי...

e'ven bet (איוון בעט) א גלייכער געוועט [ווען ביידע צדדים לעגען איין צו גלייכע סומען].

e'ven chance (איוון טשענס) א גלייכע מעגליכקייט, אז א געוויסע זאך וועט געשעהן אדער וועט ניט געשעהן; א גלייכער שאנס צו געווינען א געוועט אדער ניט.

e'vener *n.* (אי'ונ-ער) דער אויסגלייכער.

e'ven ground (איוון גראונד) פלאכע ערד; גלייכע שאנסען צו געווינען אדער פערשפיעלען.

e'ven-han'ded *a.* (אי'ונ-הענ'-דעד) אונפארטייאיש; וואס בענעהמט זיך מיט אלעמען גלייך.

e'ven-han'dedness *n.* (אי'ונ-הענ'-דעד-נעס) אונפארטייליכקייט; גלייכע בעציהונג צו אלעמען.

e'ven-hands *n.* (איוונ'-הענדז) קוויט.

eve'ning *n. and a.* (איוו'-נינג) אבענד, אבענד=צייט; די צייט פון אונטערגאנג; וואס פאסירט אין אבענד.

eve'ning dress (איוו'-נינג דרעס) באל=אנצוג, פאראדנע קליידער.

eve'ning par'ty (איוו'-נינג פאר'-טי) אן אבענד=געזעלשאפט, א וועטשערינקע.

eve'ning pray'er (איוו'-נינג פרעהר) אבענד=געבעט, תפלת מעריב.

eve'ning prim'rose (איוו'-נינג פרימ'-ראוז) די נאכט=קערצע [א הויכע פלאנצע מיט ברייטע געלע בלומען, וואס עפענען זיך פאנאנדער ביי נאכט].

eve'ning star (איוו'-נינג סטאר) דער אבענד=שטערען, ווענוס.

e'ven keel (איוון קיעל) א גלייכע אדער האריזאנטאלע לאגע פון א שיף.

e'ven lay (איוון ליי) א וועט אויף גלייך.

e'venly *adv.* (אי'ונ-לי) גלייך, גלאט; אונפארטייאיש.

e'venness *n.* (אי'ונ-נעס) גלייכהייט, גלאטקייט; גייסטעסרוהיגקייט, געלאסענקייט; אונפארטייליכקייט.

e'venness of tem'per (אי'ונ-נעס אוו טעמ'-פער) געלאסענקייט, רוהיגקייט.

e'ven now (איוון נאו) אפילו איצט.

Even now, after many years of study, he is not able to speak English correctly.

e'ven num'ber (איוון נאמ'-בער) א גראד=צאהל [ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

e'ven or odd (איוון אר אד) גראד צי אום [אן אלטע שפיעל].

e'ven page (איוון פיידזש) די זייט פון א בלאט אין א בוך, אויף וועלכער עס איז אנגעצייכענט א גראד=נומער [ווי 32, 34, 36 א. ד. ג.].

e'ven-pleached *a.* (אי'ונ-פליעטשט) גלאט געפלאכטען.

e'ven-song *n.* (אי'ונ-סאנג) תפלת מעריב; אן אבענד=ליעד.

event' *n.* (אי-ווענט') א בענעבענהייט, א פארפאל, א פאסירונג, א געשעהעניש.

e'ven-tem'pered *a.* (אי'ונ-טעמ'-פערד) גלייכמוטיג, געלאסען, רוהיג.

event'ful *a.* (אי-ווענט'-פול) פול מיט פארפעלע אדער פאסירונגען.

event'less *a.* (אי-ווענט'-לעס) אהן פאסירונגען, מאנאטאנע.

eventra'tion *n.* (אי-ווענ-טריי'-שאן) אין מעדיצין — דער צושטאנד פון א פערזעהניש אדער אוננארמאלע בעשעפעניש, ביי וועלכער די געדערים ענטהאלטען זיך אין א מין זעקעל, וואס הענגט אראב פון בויך; א ברוך אדער קילע, וואו די געדערים געהען ארויס פון בויך.

even'tual *a.* (אי-ווענ'-טשו-על) מעגליך; וואס הענגט אב פון א מעגליכען פאל; וואס בעקומט זיך פון א מעגליכען פאל; וואס פאסירט אונטער דעם דרוק פון די אומשטענדען; סוף כל סוף; ענטשיידענד; ענדליך, שליסליך.

eventual'ity *n.* (אי-ווענ-טשו-על'-אי-טי) דאס וואס פאסירט אונטער דעם דרוק פון אומשטענדען; דאס געפיהל פאר פאסירונגען און די אייגענשאפט זיי צו געדענקען.

even'tually *adv.* (אי-ווענ'-טשו-על-אי) ענדליך, שליסליך; לויט דעם אויסגאנג; לויט דעם פארקומענדען פאל.

even'tuate *v.* (אי-ווענ'-טשו-אייט) 1. זיך אויסלאזען מיט..., זיך ענדיגען מיט...; 2. פאסירען, אויספאלען, פארקומען.

1. The agitation against slavery **eventuated** in a civil war.

eventua'tion *n.* (אי-ווענ-טשו-איי'-שאן) דאס פאסירען אונטער דעם דרוק פון די אומשטענדען.

ev'er *adv.* (עוו'-ער) אימער, צו יעדער צייט; אין יעדען פאל.

ev'er and anon' (עוו'-ער ענד ע-נאן') אפטמאל; פון צייט צו צייט.

ev'er-dur'ing *a.* (עוו'-ער-דיור'-אינג) אימער=דויערענד, אייביג.

ev'erglade *n.* (עוו'-ער-גלייד) א שטרעקע זומפיג לאנד וואס איז מעהר אדער ווענינער בעוואקסען מיט הויכען גראז.

ev'ergreen *a. and n.* (עוו'-ער-גריען) אימער גרין; א פלאנצע וועלכע בלייבט גרין דעם גאנצען יאהר.

The pine is an **evergreen** tree.

everlas'ting *a. and n.* (עוו-ער-לעס'-טינג) אונאויפהערליך; אונענדליך; אימער=דויערענד; אייביג; וואס ציהט זיך אונענדליך לאנג; אונגעהייער גרויס אדער מעכטיג; די אייביגקייט; דער אייביגער [גאט]; אזא שטארקער וואלען=שטאף; א נאמען פון געוויסע פלאנצען, וואס זייערע בלומען האלטען אן זייער פארם, קאליר און גלאנץ נאכדעם ווי זיי זיינען פערטריקענט געווארען.

everlas'ting flow'ers (עוו-ער-לעס'-טינג פלאו'-ערז) בלומען, ביי וועלכע די פארם און דער קאליר פון די בלעטער בייטען זיך ניט נאכדעם ווי זיי זיינען פערטריקענט געווארען.

everlas'tingly *adv.* (עוו-ער-לעס'-טינג-לי) פאר אלע צייטען; פאר אימער; פאר אן אונבעשטימטער לאנגער צייט; אהן א גרענעץ; אונגעהייער.

everlas'tingness *n.* (עוו-ער-לעס'-טינג-נעס) אייביגקייט; אונענדליכקייט, אונאויפהערליכקייט.

everlas'ting pea (עוו-ער-לעס'-טינג פיע) אזא ארבעס=עהנליכע פלאנצע.

everlas'ting tor'ment (עוו-ער-לעס'-טינג טאהר'-מענט) די יסורים פון גיהנום.

ev'er-liv'ing *a.* (עוו'-ער-ליוו'-אינג) אונשטערבליך; וואס לעבט אייביג; וואס עקזיסטירט אימער.

ev'ermore *adv.* (עוו'-ער-מאור) פאר אימער, פאר אלע צייטען; פאר אייביג.

ever'sible *a.* (אי-וואיר'-סיבל) וואס קען איבערגעקעהרט אדער אויסגעקעהרט ווערען.

ever'sion *n.* (אי-וואיר'-שאן) דאס איבערקעהרען אדער אויסקעהרען.

ev'er so lit'tle (עוו'-ער סאו ליטל) נאך אזוי ווייניג.

evert' *v.* (אי-וואירט') אויסקעהרען, איבערקעהרען.

eve'ry *a.* (עוו'-רי) יעדער, יעדע, יעדעס.
eve'ry bit (עוו'-רי ביט) אין יעדער הינזיכט; אין אלע פונקטען.
eve'rybody *n.* (עוו'-רי-באד-אי) איט-ליכער; יעדער איינער.
eve'ry-day *a.* (עוו'-רי-דיי) אל-טעגליך, פאר יעדען טאג.
eve'ry-day man (עוו'-רי-דיי מען) א געוועהנליכער מענש, א מענש פון א גאנץ יאהר.
eve'ryhow *adv.* (עוו'-רי-האו) אויף יע-דען אופן.
eve'ry jot of it (עוו'-רי דזשאט אוו איט) איינגאנצען, יעדעס פינטעלע.
eve'ry kind of (עוו'-רי קאינד אוו) יעדערליי, יעדער מין.
eve'ry moth'er's child (עוו'-רי מאטה'-ערז טשאילד) יעדער איינער; די גאנצע חברה.
eve'ry moth'er's son (עוו'-רי מאטה'-ערז סאן) יעדער איינער; די גאנ-צע חברה.
eve'ry now and then (עוו'-רי נאו ענד טהען) אלע ווייל.
eve'ry once in a while (עוו'-רי וואנס אין א הוואיל) יעדען אויגענבליק; אלע ווייל.
eve'ry one (עוו'-רי הוואן) יעדער איי-נער, איטליכער.
eve'ry oth'er (עוו'-רי אטה'-ער) איי-נער איבער דעם אנדערען [ווי א טאג איבער א טאג].
eve'ry oth'er day (עוו'-רי אטה'-ער דיי) א טאג איבער א טאג.
eve'ry soul (עוו'-רי סאול) יעדער איי-נער, איטליכער.
eve'rything *n.* (עוו'-רי-טהינג) יעדע זאך, דאס וויכטיגסטע; אלעס; א פולע, א סך.
eve'rywhen *adv.* (עוו'-רי-הווען) אין אלע צייטען.
eve'rywhere *adv.* (עוו'-רי-הוועהר) איבעראל, אומעדום.
evict' *v.* (אי-וויקט') [פון א דירה]; ארויסווארפען; אוועקנעהמען געריכטליך איי-נעמס בעזיץ; דערוווייטערען אדער ארויס-טרייבען מיט גוואלט.
The widow could not pay rent and was evicted by the landlord.
evic'tion *n.* (אי-וויק'-שאן) דאס ארויס-ווארפען [פון א דירה]; דאס אוועקנעה-מען געריכטליך איינעמס בעזיץ; דאס דערווייטערען אדער פערטרייבען מיט גוואלט.
evic'tor *n.* (אי-וויק'-טאר) איינער וואס ווארפט ארויס אימעצען פון א דירה; איינער וואס נעהמט געריכטליך צו אימע-צענס בעזיץ.
ev'idence *n.* and *v.* (עוו'-אי-דענס) אויגענשיינליכקייט; א בעוויז, א צייג-ניס; אן עדות; בעווייזען.
ev'idence aliun'de (עוו'-אי-דענס איי-לי-אנ'-די) בעווייזע פון אן אנדער קוואל [ווי למשל, פאקטען בנוגע צו א ירושה, וועלכע ווערען ניט דערמאנט אין דער צוואה].
ev'ident *a.* (עוו'-אי-דענט) אויגענשיינ-ליך, אפענבאר; וואס זעהט זיך קלאר ארויס.
eviden'tial *a.* (עוו-אי-דענ'-שעל) צייג-נענד, בעווייזענד.
eviden'tially *adv.* (עוו-אי-דענ'-שעל-אי) אויף א בעווייזענדען שטייגער.
ev'identness *n.* (עוו'-אי-דענט-נעס) אויגענשיינליכקייט, קלארקייט.

e'vil *a.* and *n.* (איוול) שלעכט, בייז, פערדארבען, זינדיג; שלעכטס, בייזקייט; אונגליק; א צרה; א שלאק, א פרעניות.
e'vil-affec'ted *a.* (אי'וול-ע-פעק'-טעד) מיט בייזע מחשבות; אונפריינדליך.
e'vil an'gel (אי'וול איינ'-דזשעל) א ביי-זער מלאך.
e'vil-bo'ding *a.* (אי'וול-באו'-דינג) וואס טראגט עפעס בייזעס; וואס זאגט אן אויף שלעכטס.
e'vil-disposed' *a.* (אי'וול-דיס-פאוזד') שלעכט-געזינט; בייזהאפט; גענייגט צו טהאן שלעכטס.
e'vil disposi'tion (איוול דיס-פא-זיש'-אן) א נייגונג צו טהאן שלעכטס.
e'vil-do'er *n.* (אי'וול-דוה'-ער) איינער וואס טהוט שלעכטס; א מחבל; א פער-ברעכער געגען מאראל און זיטליכקייט.
e'vil-eye *n.* (אי'וול-אי) א בייז-אויג, אן עין-הרע.
e'vil-eyed *a.* (אי'וול-איד) מיט א שלעכט-אויג; מיט קנאה.
e'vil ge'nius (איוול דזשי'-ני-אס) א בייזער גייסט.
e'villy *adv.* (אי'וול-אי) אויף א שלעכ-טען אדער בייזען שטייגער.
e'vil-min'ded *a.* (אי'וול-מאינ'-דעד) ז. *evil-disposed*.
e'vilness *n.* (אי'וול-נעס) בייזהייט, בייזארטיגקייט; שלעכטס.
e'vil-o'mened *a.* (אי'וול-או'-מענד) וואס צייגט אן אויף שלעכטס; אנווייזענד אויף עטוואס בייזעס.
e'vil-spea'king *n.* (אי'וול-ספיע'-קינג) פערליימדונג, לשון הרע, רכילות.
e'vil-wor'ker *n.* (אי'וול-הוואיר'-קער) ז. *evil-doer*.
evince' *v.* (אי-ווינס') אויפ-צייגען, אויפ-ווייזען; איבערצייגען, בעווייזען.
evince'ment *n.* (אי-ווינס'-מענט) דאס אויפצייגען, דאס בעווייזען.
evin'cingly *adv.* (אי-ווינ'-סינג-לי) דורך אויפווייזונג; אויף אן איבערצייי-גענדען שטייגער.
evis'cerate *v.* (אי-וויס'-ע-רייט) ארויס-נעהמען די גערעדים; בערויבען פון די וויכטיגסטע טיילען; אויפדעקען; אויס-לעדיגען.
evis'cerated *a.* (אי-וויס'-ע-ריי-טעד) אויסגעלעדיגט, אהן אינהאלט, אונבעדיי-טענד.
eviscera'tion *n.* (אי-וויס-ע-ריי'-שאן) דאס ארויסנעהמען די איינגעווייד; דאס אויסלעדיגען.
eviter'nal *a.* (עוו-אי-טויר'-נעל) וואס דויערט אונענדליך לאנג; אייביג.
eviter'nally *adv.* (עוו-אי-טויר'-נעל-אי) דורך אייביגקייט; לעולם ועד.
eviter'nity *n.* (עוו-אי-טויר'-ני-טי) אייביגקייט.
evoca'tion *n.* (עוו-א-קיי'-שאן) דאס ארויסרופען רוחות אדער געטער [ווי די אלטע רוימער פלעגען ארויסרופען דורך רעליגיעזע צערעמאניעס די געטער פון א בעלאגערטער שטאדט זיי זאלען צושטעהן צו די בעלאגערער]; דאס איבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנ-דערען.
evoke' *v.* (אי-וואוק') ארויסרופען [גייסטער אדער געטער]; אריבערטרא-גען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען.
ev'olute *n.* (עוו'-א-ליוט) אן עוואלוטע [א מאטעמאטישע קרומע ליניע וועלכע איז דער קרימונגס-מיטעלפונקט פון אן אנדער קרומער ליניע].
evolu'tion *n.* (עוו-א-ליו'-שאן) עוואלו-ציאן, ענטוויקלונג; די ענטוויקלונג פון דעם עמבריא אדער פון קיים אין אן אר-גאניזם; די ענטוויקלונג פון חיות אדער פלאנצען פון נידריגע מינים צו העכערע; די ענטוויקלונג פון דער וועלט; אין מא-טעמאטיק — דאס ווארצעל-ארויסציהען פון א קוואדראטישער אדער קובישער צאהל א. ז. וו., צ. ב. 4 איז דער קוואדראטי-שער ווארצעל פון 16, 3 איז דער קובישער ווארצעל פון 27; א מאנעווער [ווי פון סאלדאטען, שיפען א. ד. ג.]; א פראדוקט [וואס האט זיך ענטוויקעלט אדער איז אויסגעוואקסען].
evolu'tionary *a.* (עוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו עוואלוציאן; וואס געהערט צו ענטוויקלונג; וואס איז שייך צו א מאנעווער פון אן ארמעע אדער פלאטע א. ד. ג.
evolu'tionism *n.* (עוו-א-ליו'-שאנ-איזם) די עוואלוציאנס אדער ענטוויק-לונגס-לעהרע [וועגען דער ענטוויקלונג פון חיות אדער וועגען דער ענטוויקלונג פון דער וועלט].
evolu'tionist *n.* and *a.* (עוו-א-ליו'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער עוואַ-לוציאנס אדער ענטוויקלונגס-לעהרע; וואס איז געגרינדעט אויף דער עוואלוציאנס-טעאריע.
evolutionis'tic *a.* (עוו-א-ליו-שאנ-איס'-טיק) וואס איז געגרינדעט אויף דער עוואלוציאנס-טעאריע.
ev'olutive *a.* (עוו'-א-ליו-טיוו) ז. *evolutionary*.
evol'vable *a.* (אי-וואל'-וועבל) וואס קען זיך ענטוויקלען.
evolve' *v.* (אי-וואלוו') ענטוויקלען, פאנאנדערוויקלען; זיך פאנאנדערוויקלען; זיך ענטוויקלען.
evolve'ment *n.* (אי-וואלוו'-מענט) די ענטוויקלונג.
evol'vent *n.* (אי-וואל'-ווענט) אן עוואל-ווענטע [א מאטעמאטישע קרומע ליניע, וועלכע ווערט בעשריבען פון דעם ענד פון א גראדער ליניע וואס בעוועגט זיך ארום א קרייז].
evol'ver *n.* (אי-וואל'-ווער) איינער וואס וויקעלט פאנאנדער אדער וויקעלט אב.
evul'sion *n.* (אי-וואל'-שאן) דאס ארויסרייסען, דאס ארויסציהען מיט גוואלט.
ewe *n.* (יו) א שאף, א שעפס [א "זי" פון שאף].
ewe'-lamb *n.* (יו'-לעם) א לעמעלע, א קליין שעפעלע.
ewe'-neck *n.* (יו'-נעק) א האלז ווי פון א שעפס, דין און געבויגען אויף הינטען [וועגען פערד].
ewe'-necked *a.* (יו'-נעקט) וואס האט א דינעם געבויגענעם האלז.
ew'er *n.* (יו'-ער) א וואסער-קאן; א קרוג.
ew'ery *n.* (יו'-ער-אי) דאס צימער אין א [קעניגליכען] פאלאץ, וואו עס ווערט געהאלטען די טיש-געשיר.
ex *prep.* (עקס) אויסען; געוועזענעס.
He is an ex-Congressman.
exac'erbate *v.* (עג-זעס'-ער-בייט) ער-ביטערען, מאכען מעהר אויפגערעגט.
exacerba'tion *n.* (עג-זעס-ער-ביי'-שאן) די ערביטערונג, צורייצטקייט; דאס מאכען מעהר אויפגערעגט; די פערשטאר-קונג פון א קראנקהייט.

exacerbes'cence *n.* (עג-זעס-ער-בעס'-ענס) א פערגרעסערטע אויפרעגונג; די פערשטארקונג פון פיבער [קדחת].

exact' *a. and v.* (עג-זעקט') 1. פינקטליך, ריכטיג, אקוראט; 2. צווינגען צו צאהלען, ארויספרעסען געלד; 3. פאדערען רעכט, צווינגען צו אנערקענען דאס רעכט.
1. I do not know the exact time of my departure. 2. He exacted payment for his services. 3. The allies exacted severe terms from Turkey.

exac'ter *n.* (עג-זעק'-טער) ז. ***exactor***

exac'ting *a.* (עג-זעק'-טינג) וואס פאדערט זעהר פיעל; וואס פרעסט ארויס; פינקטליך, אקוראט.

exac'tingness *n.* (עג-זעק'-טינג-נעס) פינקטליכקייט; ריכטיגקייט; דאס ארויספרעסען; דאס פאדערען; דאס צווינגען.

exac'tion *n.* (עג-זעק'-שאן) די פאדערונג; דאס צווינגען צו בעצאהלען; די געלד-ארויספרעסונג; דאס וואס ווערט ארויסגעפרעסט; דאס וואס ווערט בעצאהלט מיט גוואלט; דאס נעהמען כאבאר, שוחד.

exac'titude *n.* (עג-זעק'-טי-טיוד) פינקטליכקייט, גענויאיגקייט.

exact'ly *adv.* (עג-זעקט'-לי) פינקטליך, גענוי.

exact'ness *n.* (עג-זעקט'-נעס) ז. ***exactitude***

exac'tor *n.* (עג-זעק'-טאר) איינער וואס צווינגט צו בעצאהלען; א סבארשטשיק; איינער וואס צווינגט צו בעצאהלען מעהר וויפיעל עס קומט; א הויט-שינדער, א בערויבער.

exact' sci'ences (עג-זעקט' סאי'-ענס-ען) די פינקטליכע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען וועלכע האבען צו טהאן מיט מאטעמאטישע קוואנטיטעטען, ווי פיזיק, כעמיע א. ד. ג.].

exag'gerate *v.* (עג-זעדזש'-ע-רייט) איבערטרייבען, פערגרעסערען, מגזם זיין.

exag'gerated *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טעד) איבערטריבען, גוזמא'דיג.

exag'geratedly *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טעד-לי) איבערטרייבענדיג, איבערכאפענדיג די מאס, בלשון גוזמא.

exag'geratingly *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טינג-לי) ז. ***exaggeratedly***

exaggera'tion *n.* (עג-זעדזש-ע-ריי'-שאן) די איבערטרייבונג, די פערגרעסערונג; דאס אריבערכאפען די מאס.

exag'gerative *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טיוו) וואס איבערטרייבט, וואס כאפט אריבער די מאס.

exag'geratively *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טיוו-לי) מיט איבערטרייבונג; בלשון גוזמא.

exag'gerator *n.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טאר) אן איבערטרייבער; א בעל-מגזם.

exag'geratory *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טא-רי) איבערטרייבענד, פערגרעסערענד, וואס איז אריבער דער מאס.

exalt' *v.* (עג-זאהלט') ערהויבען; אויפהויבען צו א הויכער מדרגה; לויבען, געבען א שבח.

exalta'do *n.* (עק-סאל-טא'-דאו) אן עקזאלטאדא, א מיטגליעד פון א שפאנישער פאליטישער פארטיי אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט, וועלכע איז געווען זעהר עקסטרעם אין איהר ראדיקאל-דעמאקראטישער פראגראם.

exalta'tion *n.* (עקס-אהל-טיי'-שאן) די אויפהויבונג, די ערהויבונג; עקזאלטאציאן, הויכע בעגייסטערונג.

exal'ted *a.* (עג-זאהל'-טעד) ערהויבען, הויך; מיט א הויכער בעגייסטערונג.

exal'tedness *n.* (עג-זאהל'-טעד-נעס) ערהאבענהייט, הויכקייט; דאס ווערען דערהויבט.

exal'ter *n.* (עג-זאהל'-טער) דער אדער דאס וואס לויבט אדער ערהויבט.

exam' *n.* (עג-זעם') אן אבקירצונג פון ***examination***

exa'men *n.* (עג-זיי'-מען) אן עקזאמען, א פערהער; אן אונטערזוכונג.

examina'tion *n.* (עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) דאס עקזאמינירען, דאס פערהערען; דאס ווערען עקזאמינירט אדער פערהערט; דאס אונטערזוכען, א נאכפארשונג.

examina'tionism *n.* (עג-זעמ-אי-ניי'-שאנ-איזם) דאס אורטיילען וועגען איינעמס קענטניסע אדער פעהיגקייטען דורך צופיעל עקזאמינירען אדער שטעלען פראגען.

examina'tion-pa'per *n.* (עג-זעמ-אי-ניי'-שאן-פיי'-פער) דאס פאפיער אויף וועלכען עס זיינען אבגעדרוקט די עקזאמינאציאנס-פראגען; א סעריע פון געשריבענע ענטפערען אויף די עקזאמינאציאנס-פראגען.

exam'ine *v.* (עג-זעמ'-אין) עקזאמענירען; אונטערזוכען, פערהערען.

examinee' *n.* (עג-זעמ-אי-ניע') איינער וועמען מען עקזאמינירט.

exam'iner *n.* (עג-זעמ'-אי-נער) אן עקזאמינירער; אן אונטערזוכונגס-ריכטער; א פערהערער.

exam'inership *n.* (עג-זעמ'-אי-נער-שיפ) דאס אמט פון אן עקזאמענירער.

exam'ining-commit'tee *n.* (עג-זעמ'-אי-נינג-קאמ-אי'-טי) דער עקזאמינאציאנס-קאמיטעט.

exam'ple *n. and v.* (עג-זעמ'פל) א ביישפיעל; א מוסטער; אן עקזעמפלאר; געבען א ביישפיעל אדער מוסטער.

exan'imate *a.* (עג-זענ'-אי-מייט) לעבענסלאז, טויט; מוטלאז, נידערגעשלאגען.

exanima'tion *n.* (עג-זענ-אי-מיי'-שאן) לעבענסלאזיגקייט, פער'חלש'טקייט; מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענקייט.

ex an'imo (עקס ענ'-אי-מאו) פון גאנצען הארצען.

exan'them *n.* (עג-זענ'-טהעם) אן אויסשלאג אויף דער הויט, א הויט-קראנקהייט [מעהרסטענטייל פערבונדען מיט פיבער אדער ענטצינדונג, ווי ביי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; א קראנקהייט, איינער פון די סימפטאמען פון וועלכער איז אן אויסשלאג אויף דער הויט [ווי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; אן אנוואוקס אויף פלאנצען-בלעטער.

exanthe'ma *n.* (עק-סענ-טהי'-מא) אן אויסשלאג אויף דער הויט [מעהרסטענטייל פערבונדען מיט פיבער אדער ענטצינדונג, ווי ביי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; א קראנקהייט, איינער פון די סימפטאמען פון וועלכער איז אן אויסשלאג אויף דער הויט [ווי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.].

exanthemat'ic *a.* (עג-זענ-טהי-מעט'-איק) וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו א הויט-אויסשלאג. ז. ***exanthema***

exanthem'atous *a.* (עק-סענ-טהעמ'-ע-טאס) וואס איז עהנליך אדער שייך צו א הויט-אויסשלאג. ז. ***exanthema***

exanthe'sis *n.* (עק-סענ-טהי'-סיס) א הויט-אויסשלאג. ז. ***exanthema***

ex'arch *n.* (עקס'-ארק) אן עקזארך, א וויצע-קעניג פון א פראווינץ אין דער אמאליגער ביזאנטישער אימפעריע, א הויכער קריסטליכער גייסטליכער.

ex'archate *n.* (עקס'-אר-קייט) עקזארכאט, דאס אמט אדער דער ראנג פון אן עקזארך [וויצע-קעניג פון א פראווינץ אין דער אמאליגער ביזאנטישער אימפעריע]; די פראווינץ אונטער דער הערשאפט פון אן עקזארך.

exarteri'tis *n.* (עקס-אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער אויסערליכער שיכט פון אן ארטעריע אדער שלאג-אדער.

exarthro'sis *n.* (עקס-אר-טהראו'-סיס) אן אויסלינקונג; דאס ארויסגעהן פון אן אבר פון זיין געלענק.

exartic'ulate *v. and a.* (עקס-אר-טיק'-יו-לייט) ארויסציהען פון געלענק, אויסלינקען, אבשניידען א גליעד ביים געלענק; אין זאאלאגיע — וואס האט ניט קיין געלענקען.

exarticula'tion *n.* (עקס-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסלינקען [פון אן אבר]; דאס אבשניידען א גליעד ביים געלענק; דאס ניט האבען קיין געלענקען.

exas'perate *n. and a.* (עג-זעס'-פע-רייט) דערצארנען, אויפרעגען, אויפרייצען; ערביטערען; פערשטארקערען [צארן אדער אויפגערעגטקייט]; פערשלימערען [א קראנקהייט]; אויפגעבראכט, דערצארענט; אין באטאניק — ניט גלאט, שארסטקע.

exas'perated *a.* (עג-זעס'-פע-ריי-טעד) פערביטערט, אויפגעבראכט, דערצארענט.

exas'perater *n.* (עג-זעס'-פע-ריי-טער) איינער וואס ברייננט אריין אין כעס אדער רייצט אויף.

exaspera'tion *n.* (עג-זעס-פע-ריי'-שאן) די ערביטערונג; גרויסער צארן; פערשטארקערונג [פון צארן, אויפגעבראכטקייט]; פערערגערונג [פון א קראנקהייט].

excandes'cence *n.* (עקס-קענ-דעס'-ענס) ווייס-גלוט: גלוט, צארן.

excandes'cency *n.* (עקס-קענ-דעס'-ענ-סי) ז. ***excandescence***

excandes'cent *a.* (עקס-קענ-דעס'-ענט) ווייס-גליהענד.

excar'nate *v. and a.* (עקס-קאר'-נייט) אראבנעהמען דאס פלייש, ארויסנעהמען אדער אבטיילען פון די פלייש-טיילען; בעפרייט פון פלייש, געמאכט אונקערפערליך.

excarna'tion *n.* (עקס-קאר-ניי'-שאן) דאס אראבנעהמען דאס פלייש; דאס זיין בעפרייט פון פלייש; דאס זיין אונקערפערליך; בעפרייאונג פון קערפער.

excar'nificate *v.* (עקס-קאר'-ני-פי-קייט) אראבנעהמען דאס פלייש.

excarnifica'tion *n.* (עקס-קאר-ני-פי-קיי'-שאן) דאס אראבנעהמען דאס פלייש.

ex cath'edra (עקס קעטה'-אי-דרא) מיט אויטאריטעט, בעפעהלעריש, וואס געהט אפיציעל ארויס פון פאפסט אדער בישאף.

excau'date *a.* (עקס-קאה'-דייט) וואס האבען ניט קיין עק [ווענען חיות].

ex'cavate *v. and a.* (עקס'-קע-ווייט) אויסגראבען, ארויסגראבען, ארויסנעהמען פון אינוועניג, אויסהוילען; אין זאאלאגיע — אויסגעהוילט, איינגעקארבט.

ex'cavated *a.* (עקס'-קע-וויי-טעד) אויסגעגראבען, אויסגעהוילט; אין זאאלאגיע — איינגעקארבט.

excava'tion *n.* (עקס-קע-וויי'-שאן) אויסהוילונג, אויסגראבונג.

ex'cavator *n.* (עקס'-קע-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס גראבט אויס אדער הוילט אויס; אן אויסגראבונגס־מאשין; אן אינסטרומענט מיט וועלכען א דענטיסט רייניגט אויס די פוילע טיילען פון דעם צאהן איידער ער פלאמבירט איהם.

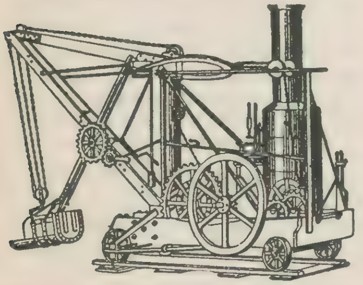

Excavator

exceed' *v.* (עק-סיד') איבערטרעטען, געהן צו ווייט; איבערשטייגען, איבערטרעפען.

Goods are cheap when the supply exceeds the demand.

excee'der *n.* (עק-סיע'-דער) איינער וואס טרעט איבער, געהט צו ווייט אדער שטייגט איבער.

excee'ding *a.* (עק-סיע'-דינג) אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך; איבערטרעפענד; מערקווירדיג.

excee'dingly *adv.* (עק-סיע'-דינג-לי) אין א זעהר גרויסער מאס; זעהר פיעל; אויסערגעוועהנליך, אונגעהייער.

excel' *v.* (עק-סעל') איבערטרעפען, איבערשטייגען, זיך אויסצייכענען.

The Cossacks excel in horsemanship.

ex'cellence *n.* (עק'-סע-לענס) פארציגליכקייט, איבערטרעפליכקייט, אויסגעצייכענטקייט; דאס געפינען זיך אין א העכערען צושטאנד איידער אנדערע.

ex'cellency *n.* (עק'-סע-לען-סי) עקסעלענץ [א הויכער עהרען־טיטעל].

ex'cellent *a.* (עק'-סע-לענט) פארטרעפליך, אויסגעצייכענט.

ex'cellently *adv.* (עק'-סע-לענט-לי) אויף א פארטרעפליכען אופן.

excel'ling *a.* (עק-סעל'-אינג) אויסגעצייכענט.

excel'sior *a. and n.* (עק-סעל'-סי-אהר) העכער, אימער שטייגענדיג; א געוויסער זארט דינע האלץ־שפענער מיט וועלכע מען פאלסטערט שטוהלען און דיוואנעס.

excen'tric *a.* (עק-סענ'-טריק) ז. *eccentric*

excen'trically *adv.* (עק-סענ'-טרי-קעל-אי) ז. *eccentrically*

excentric'ity *n.* (עק-סען-טריס'-אי-טי) ז. *eccentricity*

except' *v., prep. and c.* (עק-סעפט') 1. אויסנעהמען, אויסשליסען; איינווענדען; 2. אויסגענומען, אויסער; סיידען, א חוץ.

1. The United States excepts none in its guarantees for liberty. 2. Except for the accident, we should have arrived in time.

excep'ting *prep. and c.* (עק-סעפ-טינג) אויסגענומען, אויסער; סיידען.

excep'tion *n.* (עק-סעפ'-שאן) אן אויסנאהמע, אן אויסשליסונג; א טאדעל, א פארוואורף, אן ערווידערונג; דאס ניט אנערקענען; אין געריכטס־פראצעסען — אן עקסעפציאן, אן ערקלערונג פון איינעם פון די שטרייטענדע צדדים, אז דורך געוויסע טעמים איז דער פראצעס אונגעזעצליך, אדער א פאדערונג פון איינעם אדער פון ביידע צדדים מען זאל אויסשליסען א ריכטער, אן עדות א. ד. ג.

excep'tionable *a.* (עק-סעפ'-שאן-עבל) געגען וואס מען קען ערווידערען אדער איינווענדען; וואס מען קען אויסשליסען.

excep'tionableness *n.* (עק-סעפ'-שאן-עבל-נעס) דאס קענען זיין אויסגעשלאסען; דאס קענען ארויסרופען א טאדעל אדער פארוואורף.

excep'tionably *adv.* (עק-סעפ'-שאן-ע-בלי) אויף אזא שטייגער, דאס מען קען טאדלען אדער מאכען א פארוואורף.

excep'tional *a.* (עק-סעפ'-שאן-על) אויסשליסליך; וואס מאכט אן אויסנאהמע.

exceptional'ity *n.* (עק-סעפ-שא-נעל'-אי-טי) אויסשליסליכקייט.

excep'tionally *adv.* (עק-סעפ'-שאן-על-אי) אויף אן אויסשליסליכען אדער אונגעוועהנליכען שטייגער.

excep'tionalness *n.* (עק-סעפ'-שאן-על-נעס) אויסשליסליכקייט; אן אונגעוועהנליכער כאראקטער אדער אייגענשאפט.

excep'tive *a.* (עק-סעפ'-טיוו) וואס מאכט אן אויסנאהמע; אויסשליסליך; וואס רופט ארויס טאדעל אדער פארוואורף.

except'less *a.* (עק-סעפט'-לעס) אהן אן אויסנאהמע; וואס מאכט ניט קיין אויסנאהמע.

excep'tor *n.* (עק-סעפ'-טאר) אן איינווענדער, אן ענטגעגנער.

excerpt' *v. and n.* (עק-סוירפט') אויסוועהלען, זאמלען; אן אויסוואהל, א זאמלונג; אן אויסצוג פון א ווערק.

excerp'tive *a.* (עק-סוירפ'-טיוו) וואס קלייבט אויס; וועהלענד.

excerp'tor *n.* (עק-סוירפ'-טאר) אן אויסוועהלער, א זאמלער.

excess' *n.* (עק-סעס') אן איבער־מאס, איבערפליסיגקייט; איבריגקייט, עפעס וואס בלייבט איבער.

exces'sive *a.* (עק-סעס'-איוו) איבערמעסיג.

exces'sively *adv.* (עק-סעס'-איוו-לי) איבער דער מאס.

exces'siveness *n.* (עק-סעס'-איוו-נעס) איבער־מעסיגקייט.

exchange' *v. and n.* (עקס-טשיינדזש') טוישען, אויסבייטען; א טויש, א בייט; דאס בייטען; דער געלד־פרייז, דער קורס, דער וועקסעל־פרייז; א בערזע.

exchangeabil'ity *n.* (עקס-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו ווערען אויסגעביטען.

exchan'geable *a.* (עקס-טשיינ'-דזשעבל) וואס קען אויסגעטוישט אדער אויסגעביטען ווערען.

exchange' blows (עקס-טשיינדזש' בלאוז) שלאגען זיך.

exchange'-bro'ker *n.* (עקס-טשיינדזש'-בראו'-קער) א מעקלער אויף דער בערזע; איינער וואס קויפט אויף און פארקויפט ווערטה־פאפיערען; א חלפן; איינער וואס בייט אויס גרויס אדער וועניג גאנגבאר געלד.

exchange' in read'y mon'ey (עקס-טשיינדזש' אין רעד'-אי מאנ'-אי) האנדלען אויף מזומן.

exchange' kiss'es (עקס-טשיינדזש' קיס'-עז) קושען זיך.

exchange' let'ters (עקס-טשיינדזש' לעט'-ערז) קארעספאנדירען, דורכשרייבען זיך מיט בריעף.

exchange'-of'fice *n.* (עקס'-טשיינדזש-אפ'-איס) א באנק אדער קאנטאר פון א חלפן.

exchan'ger *n.* (עקס-טשיינ'-דזשער) א וועקסלער, א חלפן.

exchange' shots (עקס-טשיינדזש' שאטס) שיסען איינער געגען דעם אנדערען.

exchequ'er *n.* (עקס-טשעק'-ער) די שאץ־קאמער, די קאזנאטשייסטווא; דאס פינאנץ־מיניסטעריום אין ענגלאנד.

exchequ'er bill (עקס-טשעק'-ער ביל) א קרעדיט־בילעט פון דער ענגלישער קאזנאטשייסטווא, וועלכע צאהלט דארויף א געוויסען פראצענט.

exchequ'er loan (עקס-טשעק'-ער לאון) א רעגיערונגס־הלואה.

exci'sable *a.* (עק-סאי'-זעבל) פאר וואס מען מוז צאהלען אקציז.

excise' *n. and v.* (עק-סאיז') אקציז־שטייער; די אקציז־פערוואלטונג; ארויפלעגען שטייער, בעשטייערען; אבשניידען.

excise'man *n.* (עק-סאיז'-מען) אן אקציז־איינגעהמער, אן אקציזניק.

excise'-of'fice *n.* (עק-סאיז'-אפ'-איס) אן אקציז קאנטאר; דאס אמט פון אן אקציזניק.

excise'-of'ficer *n.* (עק-סאיז'-אפ'-איס-ער) אן אקציזניק.

exci'sion *n.* (עק-סיזש'-אן) אויסשניידונג, פערשניידונג; דאס אבהאקען די פערבינדונגען.

excitabil'ity *n.* (עק-סאי-טע-ביל'-אי-טי) דאס אויפגערעגט ווערען; נערוועזיטעט, דאס זיין נערוועז.

exci'table *a.* (עק-סאי'-טעבל) וואס ווערט אויפגערעגט.

exci'tableness *n.* (עק-סאי'-טעבל-נעס) ז. *excitability*

excita'tion *n.* (עק-סי-טיי'-שאן) אויפרעגונג.

exci'tative *a.* (עק-סאי'-טע-טיוו) אויפרעגענד; וואס קען זיך אויפרעגען.

exci'tatory *a.* (עק-סאי'-טע-טא-רי) ז. *excitative*

excite' *v.* (עק-סאיט') אויפרעגען; ערוועקען; רייצען.

exci'tedly *adv.* (עק-סאי'-טעד-לי) אויף אן אויפגערעגטען אדער געריצטען אופן; אויף אן ערוועקענדען אופן.

excite'ment *n.* (עק-סאיט'-מענט) אויפרעגונג, אויפרייצונג, ערוועקונג; אויפגערייצטקייט; דאס זיין אויפגערעגט; עטוואס וואס רעגט אויף אדער רייצט אויף.

exci'ter *n.* (עק-סאי'-טער) אן אויפרעגער; אן אויפרייצער; א מעדיציניש מיטעל וואס רעגט אויף.

exci'ting *a.* (עק-סאי'-טינג) אויפרעגענד, רייצענד, ערוועקענד.

exci'tingly *adv.* (עק-סאי'-טינג-לי) אויפרעגענדיג, אויפרייצענדיג, ערוועקענדיג.

exci'tomotor *a.* (עק-סאי'-טאו-מאו-טאר) וואס פעראורזאכט אונווילקירליכע אדער אונבעוואוסטזיניגע מוסקעל־בעוועגונגען.

exci'tomotory *a.* (עק-סאי'-טאו-מאו-טא-רי) ז. *excitomotor*

exclaim' *v.* (עקס-קליים') אויסרופען, אויסשרייען.

exclai'mer *n.* (עקס-קליי'-מער) א

שרייער, איינער וואס רעדט מיט היץ און אויף א הויכען קול.

exclama'tion *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן) אן אויסרוף, אן אויסגעשריי; דאס אויסרופען אדער אויסשרייען.

exclama'tion-mark *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן-מארק) אן אויסרופונגס=צייכען [!].

exclama'tion-point *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן-פאינט) ז. *exclamation-mark*.

exclam'ative *a.* (עקס-קלעמ'-ע-טיוו) וואס ענטהאלט אן אויסגעשריי אדער אן אויסרוף; אויסשרייענד, אויסרופענד.

exclam'atively *adv.* (עקס-קלעמ'-ע-טיוו-לי) אויף אן אויסשרייענדען אדער אויסרופענדען אופן.

exclam'atorily *adv.* (עקס-קלעמ'-ע-טא-רי-לי) ז. *exclamatively*.

exclam'atory *a.* (עקס-קלעמ'-ע-טא-רי) אויסרופענד, אויסשרייענד; וואס געהערט צו אן אויסרוף; וואס ענטהאלט אן אויסרוף.

ex'clave *n.* (עקס'-קלעוו) א טייל פון א לאנד אדער פון א פראווינץ וועלכע איז אבגעטיילט פאר זיך.

exclude' *v.* (עקס-קלוד') אויסנעהמען, אויסשליסען.

exclu'der *n.* (עקס-קלו'-דער) איינער אדער עטוואס וואס שליסט אויס.

exclu'sion *n.* (עקס-קלו'-זשאן) אן אויסנאהמע, די אויסשליסונג; אין לאגיק — די בעציהונג פון צוויי בעגריפען וועלכע שליסען איינער דעם אנדערען אויס.

exclu'sionary *a.* (עקס-קלו'-זשאן-איי-רי) אויסשליסענד, וואס קען אויסשליסען.

Exclu'sion Bill (עקס-קלו'-זשאן ביל) דער געזעץ=פארשלאג אין ענגלאנד פון יאהר 1679 אויסצושליסען דעם דוכס פון יארק [יאקאב דעם צווייטען] פון דעם רעכט אויף דעם ענגלישען טהראן דערפאר ווייל ער איז געווען א קאטוילִיק.

exclu'sioner *n.* (עקס-קלו'-זשאן-ער) ז. *exclusionist*.

exclu'sionism *n.* (עקס-קלו'-זשאן-איזם) דאס זיין פאר אויסשליסונג אדער אויסנאהמען.

exclu'sionist *n.* (עקס-קלו'-זשאן-איסט) איינער וואס איז אדער שטימט פאר אויסשליסונג פון געוויסע רעכטען; איינער פון דער פארטיי אין ענגלאנד אין די צייטען פון קארל דעם צווייטען, וועלכע איז געווען דאפיר, אז מען זאל קארל'ס קאטוילישע יורשים אויסשליסען פון טהראן=רעכט.

exclu'sive *a.* *and* *n.* (עקס-קלו'-סיוו) אויסנעהמענד; אויסשליסענד; אויסשליסליך; עטוואס וואס שליסט אויס; איינער וואס בעגרענעצט זיין בעקאנטשאפט מיט איינִיגע אויסגעוועהלטע.

exclu'sively *adv.* (עקס-קלו'-סיוו-לי) אויסשליסליך, הויפטזעכליך; דורכאויס; מיט דער אויסשליסונג פון אלע אנדערע; מיט דער אויסנאהמע פון געוויסע טיילען.
He sells diamonds **exclusively.**

exclu'siveness *n.* (עקס-קלו'-סיוו-נעס) אויסשליסליכקייט; אויסגעשלאסענהייט.

exclu'sivism *n.* (עקס-קלו'-סיוו-איזם) ז. *exclusiveness*.

exclu'sivist *n.* (עקס-קלו'-סיוו-איסט) איינער וואס איז פאר אויסשליסונג.

exclu'sory *a.* (עקס-קלו'-סא-רי) אויסשליסענד, וואס שליסט אויס.

excoct' *v.* (עקס קאקט') אויסקאכען, אויסזידען.

excog'itate *v.* (עקס-קאדזש'-אי-טייט) אויסטראכטען, ערפינדען.

excogita'tion *n.* (עקס-קאדזש-אי-טיי'-שאן) אויסטראכטונג, ערפינדונג.

ex com'modo (עקס קאמ'-א-דאו) אין פרייער צייט; ניט איילענדיג זיך; געמיטליך.

excommu'nicable *a.* (עקס-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס איז אונטערווארפען אונטער א פלוך אדער חרם פון קירך.

excommu'nicant *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קענט) איינער וואס איז געלעגט געווארען אין חרם פון דער קירך.

excommu'nicate *v., a.* *and* *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קייט) אויסשליסען פון קירך; אריינלעגען אין חרם; אויסשליסען פון א פעראיין; אויסגעשלאסען פון דער קירך; איינער וואס איז אויסגעשלאסען פון קירך.

excommunica'tion *n.* (עקס-קא-מיו-ני-קיי'-שאן) די אויסשליסונג פון קירך; א חרם.

excommu'nicator *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טאר) דער וואס לעגט אריין איסעצען אין חרם אדער שליסט איהם אויס פון קירך.

excommu'nicatory *a.* (עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אדער פעראורזאכט די אויסשליסונג פון קירך.

ex conces'so (עקס קאנ-סעס'-או) לויט ווי עס איז צוגעגעבען געווארען.

exco'riable *a.* (עקס-קאו'-רי-עבל) וואס קען אבגעשיילט אדער אבגעשונדען ווערען.

exco'riate *v.* (עקס-קאו'-רי-אייט) 1. אבשינדען אדער אבשיילען די הויט; 2. רייבען א זייט, רייבען א מארדע [שטארק קריטיקירען].
2. The candidate issued an address **excoriating** his opponents.

excoria'tion *n.* (עקס-קאו-רי-איי'-שאן) דאס אבשינדען; דאס אבשיילען; דאס שינדען די הויט [שטארק קריטיקירען]; א צושפאלטענע הויט.

excor'ticate *v* (עקס-קאהר'-טי-קייט) אבשיילען די קארע פון א בוים.

excortica'tion *n.* (עקס-קאהר-טי-קיי'-שאן) די אבשיילונג פון דער קארע פון א בוים.

ex'crement *n.* (עקס'-קרי-מענט) עקסקרעמענטען, דרעק, טנוף, צאה.

excremen'tal *a.* (עקס-קרי-מענ'-טעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*.

excremen'tary *a.* (עקס-קרי-מענ'-טע-רי) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*.

excrementi'tial *a.* (עקס-קרי-מענ-טיש'-על) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*.

excrementi'tious *a.* (עקס-קרי-מענ-טיש'-אס) וואס געהערט צו אדער וואס בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה].

excres'cence *n.* (עקס-קרעס'-ענס) אן אויסוואוקס, אן אנוואוקס; אן איבערמאס, איבעריגקייט.

excres'cency *n.* (עקס-קרעס'-ענ-סי) ז. *excrescence*.

excres'cent *a.* (עקס-קרעס'-ענט) אויסוואקסענד אלס א צוואוואוקס.

excrescen'tial *a.* (עקס-קרע-סענ'-שעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א ציאוואוּקס.

excre'ta *n.* (עקס-קרי'-טא) עקסקרעמענטען, אבפאל פון קערפער, ווי שווייס און אורין.

excre'tal *a.* (עקס-קרי'-טעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו עקסקרעמענטען, ווי שווייס און אורין.

excrete' *v.* (עקס-קריט') אבריינִיגען, אבפיהרען, אויסלעדיגען.

ex'crete *n.* (עקס'-קריט) ז. *excretion*.

excre'tion *n.* (עקס-קרי'-שאן) די אבפיהרונג אדער אבריינִיגונג; דער אבפאל אדער אויסוואורף.

excre'tive *a.* (עקס-קרי'-טיוו) אבריינִיגענד, אבלעגענדיג, אבפיהרענד [ווי אן אבפיהרונגס=מיטעל].

ex'cretory *a.* *and* *n.* (עקס'-קרי-טא-רי) אבלעגענד, אבפיהרענד; דער אבפיהרונגס=ארגאן.

excru'ciable *a.* (עקס-קרוה'-שי-עבל) וועלכען מען קען פייניגען.

excru'ciate *v.* (עקס-קרוה'-שי-אייט) מאטערען, פייניגען.

excru'ciating *a.* (עקס-קרוה'-שי-איי-טינג) פייניגענד, שמערצפאל, פול יסורים; מיט אן עקסטרעמער אנגעצויגענהייט; עקסטרעם.

excru'ciatingly *adv.* (עקס-קרוה'-שי-איי-טינג-לי) דורך שטארקע יסורים אדער פיין; דורך צופיעל אנגעצויגענהייט; דורך עקסטרעמיטעט.

excrucia'tion *n.* (עקס-קרוה-שי-איי'-שאן) מאטערניס, קוואל, פיין, יסורים.

excul'pable *a.* (עקס-קאל'-פעבל) וואס קען רעכטגעפערטיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.

excul'pate *v.* (עקס-קאל'-פייט) ענטשולדיגען, רעכטפערטיגען; דיענען אלס רעכטפערטיגונג אדער ענטשולדיגונג.

exculpa'tion *n.* (עקס-קאל-פיי'-שאן) ענטשולדיגונג, רעכטפערטיגונג.

excul'patory *a.* (עקס-קאל'-פע-טא-רי) ענטשולדיגענד, רעכטפערטיגענד.

excur'rent *a.* (עקס-קאר'-ענט) וואס לויפט ארויס; וואס שטארצט ארויס; וואס שלאגט זיך דורך.

excur'sion *n.* (עקס-קויר'-שאן) אן עקסקורסיאן, אן אויספאהר, א שפאציערפאהר, א לוסט=רייזע; א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס אויף א לוסט=רייזע; אן אבווייכונג, אן ענטפערנונג; א וואנדערונג.

excur'sional *a.* (עקס-קויר'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א שפאציער=פאהר אדער לוסט=רייזע; וואס איז שייך צו א וואנדערונג אדער דערווייטערונג.

excur'sionist *n.* (עקס-קויר'-שאנ-איסט) איינער פון א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס אויף א לוסט=רייזע.

excur'sion-train *n.* (עקס-קויר'-שאן-טריין) א ספעציעלער צוג וואס ווערט בעשטימט פאר א לוסט=רייזע פון איין ארט צום צווייטען.

excur'sive *a.* (עקס-קויר'-סיוו) וואנדערענד; אבווייכענד; אונבעשטענדיג.

excur'sively *adv.* (עקס-קויר'-סיוו-לי) אויף א וואנדערענדען אדער אונבעשטענדיגען שטייגער.

excur'siveness *n.* (עקס-קויר'-סיוו-נעס) אומוואנדערונג, אבווייכונג, אונבעשטענדיגקייט.

excur'sus *n.* (עקס-קויר'-סאס) דער עקסקורס, א פירוש אדער קאמענטאר וואס איז אריינגעשטעלט אין מיטען טעקסט פון א בוך צו ערקלערען געוויסע שטעלען פון דארטען; א דערווייטערונג פון פונקט, אן אבטרעטונג פון ענין.

excu'sable *a.* (עקס־קיו'־זעבל) פערצייהליך, וואס קען פערגעבען ווערען; וואס קען ענטשולדיגט ווערען.

excu'sableness *n.* (עקס־קיו'־זעבל־נעס) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט, מחילה.

excu'sably *adv.* (עקס־קיו'־זע־בלי) אויף א פערצייהענדען שטייגער; אזוי, דאס מען קען מוחל זיין.

excu'satory *a.* (עקס־קיו'־זע־טא־רי) ענטשולדיגענד, רעכטפערטיגענד; וואס ענטהאלט אן ענטשולדיגונג.

excuse' *v.* (עקס־קיוז') ענטשולדיגען, מוחל זיין, שענקען, רעכטפערטיגען; בעפרייען פון א התחיבות.

excuse' *n.* (עקס־קיוס') ענטשולדיגונג, פערענטפערונג; רעכטפערטיגונג.

excuse'less *a.* (עקס־קיוס־לעס) אונפערצייהליך, אהן ענטשולדיגונג.

excu'ser *n.* (עקס־קיו'־זער) אן ענטשולדיגער.

excuss' *v.* (עקס־קאס') גענצעליך פערכאפען און פערהאלטען עפעס.

ex div. *ex dividendo* אבקירצונג פון אהן דיווידענד [וועגען געוויסע ווערטהפאפירען וואס ווערען געקויפט און פערקויפט אהן די דיווידענדען, וואס עס קומט אויף זיי].

ex'eat *n.* (עקס'־אי־עט) דער אורלויב אדער קאניקולעס אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען; דער אורלויב וואס א גלח בעקומט אויף א בעשטימטער צייט פון בישאף.

ex'ecrable *a.* (עק'־סי־קרעבל) אבשייליך; פאסקודנע.

ex'ecrably *adv.* (עק'־סי־קרעב־לי) אויף אן אבשייליכען אדער פערעכטליכען שטייגער.

ex'ecrate *v.* (עק'־סי־קרייט) פערפלוכטען; פיהלען אן עקעל אדער אבשייליכקייט צו עפעס.

execra'tion *n.* (עק־סי־קריי'־שאן) דאס שילטען, דאס פערפלוכען; א פערפלוכטע זאך.

ex'ecrative *a.* (עק'־סי־קריי־טיוו) שילטענד, פלוכענד.

ex'ecratively *adv.* (עק'־סי־קריי־טיוו־לי) אויף א שילטענדען אדער פלוכענדען שטייגער.

ex'ecratory *n. and a.* (עק'־סי־קריי־טא־רי) דער נוסח פון א פערפלוכונג; פערפלוכענד, פעראבשייענד.

ex'ecutable *a.* (עק'־סי־קיו־טעבל) אויספיהרבאר, וואס קען אויסגעפיהרט ווערען.

exec'utant *n.* (עג־זעק'־יו־טענט) דער וואס פיהרט אויס א געוויסע ארבייט; א מוזיקשפיעלער אדער זינגער.

ex'ecute *v.* (עק'־סי־קיוט) אויספיהרען, פערוואלטען; טהאן; הינריכטען, טויטען; שפיעלען מוזיק אדער זינגען.

ex'ecuter *n.* (עק'־סי־קיו־טער) איינער וואס פיהרט דורך א זאך.

execu'tion *n.* (עק־סי־קיו'־שאן) 1. די פערפערטיגונג, די אויספיהרונג, די פערריכטונג; די ווירקונג; 2. די הינריכטונג, דאס טויטען.

1. The execution of the plans was left to the manager. 2. The execution of the murderer will take place next week.

execu'tioner *n.* (עק־סי־קיו'־שאנ־ער) א שארפריכטער, א הענקער, א תליון.

exec'utive *a. and n.* (עג־זעק'־יו־טיוו) אויספיהרענד, ערפילענד; די בעאמטע וועלכע פיהרען אויס אדער ערפילען די געזעצע.

exec'utively *adv.* (עג־זעק'־יו־טיוו־לי) דורך אן אויספיהרענדער קראפט.

exec'utor *n.* (עג־זעק'־יו־טאר) איינער וואס טהוט אויף אדער פיהרט דורך אן אונטערנעהמונג; אן אפטרופוס, א פערזאן וואס ווערט ערנאנט פון איינעם פאר'ן טויט צו ערפילען זיין צוואה.

executo'rial *a.* (עג־זעק־יו־טאו'־רי־על) וואס איז שייך צו אן אפטרופוס אדער דעם מענשען וואס איז בעשטימט אויסצופיהרען די צוואה פון א געשטארבענעם.

exec'utorship *n.* (עג־זעק'־יו־טאר־שיפ) דאס אמט פון אן אפטרופוס אדער א פערזאן וואס ווערט געוועהלט פון איינעם פאר'ן טויט צו ערפילען זיין צוואה.

exec'utory *a.* (עג־זעק'־יו־טא־רי) וואס דארף ערפילט אדער אויסגעפיהרט ווערען; וואס ערפילט.

exec'utress *n.* (עג זעק'־יו־טרעס) ז. *executrix*.

exec'utrix *n.* (עג־זעק'־יו־טריקס) א פרויענצימער וואס ווערט ערנאנט צו ערפילען איינעמס פערלאנג אין א צוואה.

exe'dra *n.* (עק־סי'־דרא) אין דער אלטער גריכיש־רוימישער ארכיטעקטור — די עקסעדרא, א מין פלאטפארמע אויף דער פרייער לופט מיט איינע אדער עטליכע טרעפ, אויף וועלכע עס שטעהען שטוהלען און בענקלעך צום אברוהען און אונטערהאלטען זיך.

exege'sis *n.* (עק־סי־דזשי'־סיס) אן ערקלערונג, א ביאור אדער קריטישעס שטודיום פון א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט פון תנ"ך.

exege'sist *n.* (עק־סי־דזשי'־סיסט) ז. *exegetist*.

ex'egete *n.* (עק'־סי־דזשיט) אן ערקלערער פון ליטערארישע ווערק, איבערהויפט פון דער ביבעל.

exeget'ic *a. and n.* (עק־סי־דזשעט'־איק) ערקלערענד; אן ערקלערונג אדער קריטישעס שטודיום פון דער ביבעל; עקזעגעטיק, ביבעל־שטודיום.

exeget'ical *a.* (עק־סי־דזשעט'־אי־קעל) ערקלערענד, וואס מאכט א וויסענשאפטליכען פירוש אויף א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט אויף דער ביבעל.

exeget'ically *adv.* (עק־סי־דזשעט'־אי־קעל־אי) ערקלערענדיג, מאכענדיג א וויסענשאפטליכען פירוש אויף א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט אויף דער ביבעל.

exeget'ics *n.* (עק־סי־דזשעט'־איקס) עקזעגעטיק, ביבעל־פארשונג, ביבעל־שטודיום.

exege'tist *n.* (עק־סי־דזשי'־טיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט ביבעל־פארשונג אדער ביבעל־שטודיום.

exem'plar *n. and a.* (עג־זעמ'־פלער) א ביישפיעל, א מוסטער; אן אריגינאל; אן עקזעמפלאר [איינער פון א מין אדער פון אן אויסגאבע, ווי איין בוך א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו א מוסטער אדער ביישפיעל.

ex'emplarily *adv.* (עג'־זעמ־פליי־רי־לי) אויף א מוסטערהאפטען אופן; אויף אן אופן וואס קען דיענען פאר א ביישפיעל.

ex'emplariness *n.* (עג'־זעמ־פליי־רי־נעס) מוסטערהאפטיגקייט, עטוואס וואס קען דיענען אלס מוסטער אדער ביישפיעל.

exemplar'ity *n.* (עג־זעמ־פלער'־אי־טי) ז. *examplariness*.

ex'emplary *a.* (עג'־זעמ־פלע־רי) מוסטערהאפט; וואס איז ווערטה נאכצוטהאן.

exem'plifiable *a.* (עג־זעמ'־פלי־פאי־עבל) וואס קען ערקלערט ווערען דורך ביישפיעלען.

exemplifica'tion *n.* (עג־זעמ־פלי־פי־קיי'־שאן) די ערקלערונג דורך ביישפיעלען; עטוואס וואס דיענט אלס ביישפיעל אדער אילוסטראציאן; אן אבשריפט פון א דאקומענט וואס איז בעשטעטיגט מיט א זיעגעל.

exem'plified cop'y (עג־זעמ'־פלי־פאיד קאפ'־אי) א קאפיע פון א דאקומענט, וועלכע איז בעשטעטיגט מיט א זיעגעל.

exem'plifier *n.* (עג־זעמ'־פלי־פאי־ער) איינער וואס ערקלערט דורך א ביישפיעל.

exem'plify *v.* (עג־זעמ'־פלי־פאי) ערקלערען דורך ביישפיעלען; איבערשרייבען, קאפירען מיט דער בעשטעטיגונג פון א זיעגעל; איבערצייגען מיט א בעשטעטיגטער קאפיע.

exem'pli gra'tia (עג־זעמ'־פלאי גריי־שי־א) צום ביישפיעל; דורך א ביישפיעל; אלס א ביישפיעל.

exempt' *v., a. and n.* (עג־זעמפט') בעפרייען; ענטלאסען; אויסנעהמען; בעפרייט; פטור; איינער וואס איז בעפרייט פון א פפליכט.

exemp'tible *a.* (עג־זעמפ'־טיבל) וואס קען בעפרייט ווערען [פון א פפליכט].

exemp'tion *n.* (עג־זעמפ'־שאן) די בעפרייאונג [פון א פפליכט]; פרייהיים.

exentera'tion *n.* (עקס־ען־טע־ריי'־שאן) דאס ארויסנעהמען דעם איינגעווייד; דאס אויסקעהרען פון אינוועניג צום דרויסען; דאס אויפדעקען א סוד פון עפעס.

exequa'tur *n.* (עק־סי־קוויי'־טויר) אן אפיציעלע בעשטעטיגונג פון א דאקומענט אדער פון וועלכען עס איז רעכט; א שריפטליך צייגניס פון א קאנסול.

exe'quial *a.* (עק־סי'־קווי־על) וואס איז שייך צו טויטען־בעגרעבנים.

ex'ercisable *a.* (עק'־סער־סאי־זעבל) וואס קען איינגעאיבט אדער איינגעלערענט ווערען; וואס קען בענוצט ווערען.

ex'ercise *n. and v.* (עק'־סער־סאיז) איבונג, איינלערנונג; דאס געוועהנען זיך אין עפעס; קערפערליכע איבונג אדער בעוועגונג; אן אויפגאבע, א לעקציאן [עפעס צום איינלערנען]; דאס דאוונען, גאטעס־דיענסט; מושטירונג פון סאלדאטען; דאס בעשעפטיגען זיך; דאס ערפילען אדער פערוואלטען אן אמט; איבען, איינלערנען, איינ'חזר'ען; מושטירען סאלדאטען; בעשעפטיגען; פערוואלטען אן אמט; אנווענדען, געברויכען; מאכען קערפערליכע איבונגען.

ex'erciser *n.* (עק'־סער־סאי־זער) איינער וואס איבט אדער לערענט איין.

ex'ercisible *a.* (עק'־סער־סאי־זיבל) ז. *exercisable*.

ex'ercising ground (עק'־סער־סאי־זינג גראונד) א מושטיר־פלאץ פאר סאלדאטען.

exercita'tion *n.* (עג־זויר־סי־טיי'־שאן) דאס איבען, איבונג. ז. *exercise*.

exergue' *n.* (עג־זוירג') דאס לעדיגע שטיקעל פלאץ וואס בלייבט פון דער צייכנונג און די ווערטער אויף דער לינקער זייט פון א מטבע אדער מעדאל.

exert' *v.* (עג־זוירט') אנשטרענגען; אנ־

ווענדען; מאכען, ערפילען, ארויסברייננגען
[דורך אנשטרענגונג אדער בעמיהונג].
The prisoner's friends exerted themselves to secure for him a pardon.

exer'tion *n.* (עג-זויר'-שאן) אנשטרענ־
גונג, בעשטרעבונג, בעמיהונג; אנווענדונג;
דאס טהאן, דאס ערפילען אדער דאס
ארויסברייננגען עפעס [דורך אנשטרענגונג
אדער בעמיהונג].

ex'eunt *v.* (עקס'-אי-אנט) אב, געהן
ארויס [א ווארט וואס ווערט געברויכט
אין א טעאטער־שטיק אום צו בעצייכנען,
אז די אקטיארען פערלאזען די ביהנע].

ex'eunt om'nes (עקס'-אי-אנט אמ'-
נעס) אלע געהען ארויס [אין טעאטער־
שפראך]. ז. *exeunt*

exflec'ted *a.* (עקס-פלעק'-טעד) אויס־
געבויגען אדער אויסגעקעהרט ארויס־צו.

exfo'liate *v.* (עקס-פאו'-לי-אייט) זיך
אבשפליטערען, זיך אבשיילען, זיך אב־
שפאלטען; אבשיילען, אבבלעטערען אדער
אבשפאלטען.

exfolia'tion *n.* (עקס-פאו-לי-איי'-שאן)
אבשיילונג, אבשפאלטונג.

exfo'liative *a. and n.* (עקס-פאו'-לי-
איי-טיוו) וואס שיילט זיך אב, וואס
שפאלט זיך אב; עטוואס וואס פעראור־
זאכט אדער פערשנעלערט אבשיילונג אדער
אבשפאלטונג.

ex. gr. צום ביישפיעל, אלס ביישפיעל,
דורך א ביישפיעל [אבקירצונג פון
exempli gratia].

exha'lable *a.* (עקס-היי'-לעבל) וואס
ווערט לייכט אויסגעדונסט אדער פערוואנ־
דעלט אין פארע.

exha'lant *n. and a.* (עקס-היי'-לענט)
אויסדונסטענד, וואס פערוואנדעלט זיך
אין פארע; וואס ווערט אויסגעדונסט אדער
קען אויסגעדונסט ווערען.

exhala'tion *n.* (עקס-היי-ליי'-שאן)
אויסדונסטונג, דונסט, פארע.

exhale' *v.* (עקס-הייל') אויסדונסטען,
זיך פערוואנדלען אין פארע.

exha'lent *n. and a.* (עקס-היי'-לענט)
ז. *exhalant*

exhaust' *v. and n.* (עג-זאהסט') ער־
שעפפען, אויסמאטערען; אויסשעפען, אויס־
לעדיגען; אין גאנצען פערברויכען; ארויס־
לאזונג, ארויסציהונג [ווי דאמפף פון א
מאשין].

exhaust'-cham'ber *n.* (עג-זאהסט'-
טשיימ'-בער) דער דאמפף־רוים אין א לא־
קאמאטיוו־קעסעל.

exhaus'ter *n.* (עג-זאהס'-טער) איינער
אדער עטוואס וואס שעפט אויס; א לופט־
ציהער, א ווענטילאטאר [אין שאכטען].

exhaust'-fan *n.* (עג-זאהסט'-פען) א
ווענטילאטאר.

exhaustibil'ity *n.* (עג-זאהס-טי-ביל'-
אי-טי) ערשעפליכקייט, אויסגעמאטערט־
קייט; דאס קענען אויסגעלעדיגט ווערען.

exhaus'tible *a.* (עג-זאהס'-טיבל) וואס
קען אויסגעשעפט, אויסגעלעדיגט אדער
אין גאנצען פערברויכט ווערען.

exhaus'ting *a.* (עג-זאהס'-טינג) ער־
שעפפענד, אויסמאטערענד.

exhaus'ting machine' (עג-זאהס'-
טינג מע-שין') ז. *exhauster*

exhaus'tion *n.* (עג-זאהס'-טשאן) ער־
שעפפונג, אויסלעדיגונג; ארויסציהונג
אדער ארויספומפונג [פון לופט]; אויס־
געמאטערטקייט; אין כעמיע — ארויסצי־
הונג פון א געוויסען שטאף פון א לעזונג;
אין לאגיק — א מעטאדע צו בעווייזען עט־
וואס דורך דעם, וואס מען ווידערלעגט
אלעס וואס קען פיהרען צו א פערקעהר־
טען שלוס.

exhaus'tive *a.* (עג-זאהס'-טיוו) ער־
שעפפענד; פאלשטענדיג, אויספיהרליך,
אלעס אומפאסענד [ווענען אבהאנדלונגען,
פארשונגען, קריטיקען א. ד. ג.].
He is the author of an exhaustive treatise on electricity.

exhaus'tively *adv.* (עג-זאהס'-טיוו-לי)
ערשעפפענדיג; אויספיהרליך, דורך און
דורך; אויף אן אלעס־אומפאסענדען אופן
[ווענען אבהאנדלונגען, פארשונגען א. ד.
ג.].

exhaus'tiveness *n.* (עג-זאהס'-טיוו-
נעס) ערשעפליכקייט, אויספיהרליכקייט,
דאס ארומנעהמען אלעס [ווענען אבהאנד־
לונגען, פארשונגען א. ד. ג.].

exhaust'less *a.* (עג-זאהסט'-לעס) אונ־
ערשעפליך.

exhaust'-pipe *n.* (עג-זאהסט'-פאיפ)
אן אויסלאס־ראהר [די ראהר אין א דאמפף־
מאשין ארויסצולאזען דעם דאמפף].

exhaust'-steam *n.* (עג-זאהסט'-סטים)
דער אויספוף־דאמפף [דער אויסגענוצ־
טער דאמפף וואס מען לאזט ארויס פון א
דאמפף־מאשין].

exhaust'-valve *n.* (עג-זאהסט'-וועלוו)
א ווענטיל אין א דאמפף־מאשין צו רע־
גולירען דעם ארויסלאז פון דעם אויסגע־
נוצטען דאמפף.

exher'edate *v.* (עקס-הער'-אי-דייט)
ענטערבען, מאכען אויס יורש.

exhereda'tion *n.* (עקס-הער-אי-דיי'-
שאן) ענטערבונג, בערויבונג פון ערב־
רעכט, דאס מאכען אויס יורש.

exhib'it *v. and n.* (עג-זיב'-איט) ציי־
גען, אויסשטעלען, מאכען אן אויסשטע־
לונג אדער פאראד פון עפעס; פארלעגען
[צום פערהאנדלען]; אנווענדען א מעדי־
צין; אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען —
ארויסשטעלען א וועט־פרייז [צו קריגען
א סטיפענדיע]; האלטען אן עפענטליכע
אבהאנדלונג אדער רעדע; עטוואס וואס
ווערט אויסגעשטעלט; אן עפענטליכע ער־
קלערונג, אבהאנדלונג א. ד. ג.; אין יו־
ריספרודענץ — אן עקזיביטום, א בעווייז־
דאקומענט.

exhib'it a charge (עג-זיב'-איט ע
טשארדזש) אנקלאגען אין געריכט.

exhib'itant *n.* (עג-זיב'-אי-טענט) איי־
נער וואס ברייננגט אריין א געריכטליכע
קלאגע; איינער וואס ברייננגט דאקומענ־
טאלע בעווייזע אין געריכט.

exhib'iter *n.* (עג-זיב'-אי-טער)
ז. *exhibitor*

exhibi'tion *n.* (עק-סי-ביש'-אן) ציי־
גונג, אן ארויסווייזונג, דאס אויסשטעלען,
אויסשטעלונג; א סטיפענדיע [אין די
ענגלישע אוניווערזיטעטען]; דאס אנווענ־
דען א מעדיצין; דאס ברייננגען דאקומענ־
טאלע בעווייזע אין געריכט; א געריכטלי־
כער בעפעהל צוזושטעלען דאקומענטען.

exhibi'tional *a.* (עק-סי-ביש'-אנ-על)
וואס איז שייך צו אן אויסשטעלונג.

exhibi'tion-buil'ding *n.* (עק-סי-
ביש'-אן-ביל'-דינג) אויסשטעלונגס־געביי־
דע.

exhibi'tion-case *n.* (עק-סי-ביש'-אן-
קייס) שוי־קאסטען, אויסשטעלונגס־קאסטען.

exhibi'tioner *n.* (עק-סי-ביש'-אנ-ער)
א סטודענט וואס ערהאלט שטיצע פון או־
ניווערזיטעט [אין די ענגלישע אוניווער־
זיטעטען].

exhibi'tionist *n.* (עק-סי-ביש'-אנ-
איסט) דער אויסשטעלער.

exhib'itive *a.* (עג-זיב'-אי-טיוו) ציי־
גענד, ארויסווייזענד; פארשטעלענד.

exhib'itively *adv.* (עג-זיב'-אי-טיוו-
לי) דורך ארויסצייגונג, דורך פארשטעלען.

exhib'itor *n.* (עג-זיב'-אי-טאר) איינער
וואס צייגט, שטעלט אויס אדער מאכט אן
אויסשטעלונג; אין יוריספרודענץ — איי־
נער וואס ברייננגט דאקומענטאלע בעווייזע
אין געריכט.

exhib'itory *a.* (עג-זיב'-אי-טא-רי)
צייגענד, ארויסווייזענד, אויסשטעלענדיג,
מאכענדיג אן אויסשטעלונג.

exhil'arant *a. and n.* (עג-זיל'-ע-
רענט) ערפרעהענד; עפעס וואס ערפרעהט,
וואס מאכט לעבעדיג, פרעהליך.

exhil'arate *v.* (עג-זיל'-ע-רייט) ער־
פרעהען; מאכען מונטער, לעבעדיג.

exhil'arating *a.* (עג-זיל'-ע-ריי-טינג)
ערפרעהענד, מאכענדיג לעבעדיג, פרעהליך.

exhil'aratingly *adv.* (עג-זיל'-ע-ריי-
טינג-לי) מאכענדיג לעבעדיג, לוסטיג.

exhilara'tion *n.* (עג-זיל-ע-ריי'-שאן)
דאס פרעהליך מאכען, די ערמונטערונג;
דאס זיין לעבעדיג, לוסטיג.

exhil'arator *n.* (עג-זיל'-ע-ריי-טאר)
איינער וואס מאכט לעבעדיג, לוסטיג.

exhort' *v.* (עג-זארט') ערמונטערען, בעו־
וועגען צו עפעס.
The preacher exhorted the congregation to repentence.

exhorta'tion *n.* (עק-סאר-טיי'-שאן) אן
אויפמונטערונג, דאס בעוועגען צו עפעס.

exhor'tative *a.* (עג-זאר'-טיי-טיוו)
וואס בעוועגט אדער מונטערט אויף צו
עפעס [ווי אן אויפרוף א. ד. ג.].

exhor'tatory *a.* (עג-זאר'-טא-רי)
ז. *exhortative*

exhor'ter *n.* (עג-זאר'-טער) אן ערמונ־
טערער, איינער וואס בעוועגט צו עפעס;
אין דער מעטאדיסטישער קירך — א
וועלטליכער מענש, ניט קיין גלח, וועמען
דער פאסטאר גיט אן ערלויבניש אבצו־
האלטען די גאטעס־דיענסט אין קירך.

exhu'mate *v.* (עקס-היו'-מייט)
ז. *exhume*

exhuma'tion *n.* (עקס-היו-מיי'-שאן)
דאס אויסגראבען צוריק א טויטען פון
קבר.

exhume' *v.* (עקס-היום') אויסגראבען
א טויטען פון קבר.

exigeant' *a.* (עג-זי-זשאן') וועלכער איז
מקפיד; וועלכער פאדערט פינקטליכקייט.

exigeante' *a.* (עג-זי-זשאנט') וועלכע
איז מקפיד; וועלכע פאדערט פינקטליכ־
קייט.

ex'igence *n.* (עק'-סי-דזשענס) א נויט־
פאל; נויט; דאס זיין אין נויט.

ex'igency *n.* (עק'-סי-דזשען-סי)
ז. *exigence*

exigen'dary *n.* (עק-סי-דזשען'-דע-רי)
ז. *exigenter*

ex'igent *a. and n.* (עק'-סי-דזשענט)
דרינגענד; נויט־דרינגענד; אין דער אל־
טער ענגלישער געזעצגעבונג — א צוו־
שריפט פון געריכט, וואס פאדערט אויף א
בעשולדיגטען, וועלכען מען קען ניט אויס־
געפינען, צו ערשיינען פאר'ן געריכט, איי־
דער מען נעהמט פון איהם אוועק אלע
רעכטען און מען שליסט איהם אויס פון
דער געזעלשאפט.

ex'igenter *n.* (עק'-סי-דזשענ-טער) אן
אמאליגער בעאמטער פון ענגלישען געריכט
וועלכער פלעגט אויספילען די צושריפט
פון געריכט, ארויספאדערענדיג א בעשול־
דיגטען, וועלכען מען האט ניט געקענט

אויסגעפינען, צו ערשיינען פאר'ן געריכט, איידער מען נעהמט פון איהם אוועק אלע רעכטען און מען שליסט איהם אויס פון דער געזעלשאפט. ז. *exigent*

ex'igible *a.* (עק'-סי-דזשיבל) וואס קען פערלאנגט אדער געפאדערט ווערען.

exig'uous *a.* (עג-זיג'-יו-אס) ווענינג; קארג; קליין.

ex'ile *n.* and *v.* (עק'-סאיל) די פערווייזונג; פערשיקונג; דאס ארויסטרייבען; גלות; אן ארויסגעוויזענער; א פערשיקטער; פערווייזען; פערשיקען; פערטרייבען אין גלות.

exil'ian *a.* (עג-זיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו גלות.

exil'ic *a.* (עג-זיל'-איק) ז. *exilian*

exin'anite *v.* (עג-זינ'-ע-נאיט) מאכען פוסט; אבשוואכען; ערנידריגען.

exinani'tion *n.* (עג-זינ-ע-ניש'-אן) אויסלעערונג; ערשעפפונג; ערנידריגונג.

exist' *v.* (עג-זיסט') עקזיסטירען; זיין; לעבען.

existabil'ity *n.* (עג-זיס-טע-ביל'-אי-טי) ז. *existibility*

exis'tence *n.* (עג-זיס'-טענס) דאס עקזיסטירען, דאס דאזיין; דאס לעבען; די עקזיסטענץ; דאס וואס עקזיסטירט, א וועזען.

exis'tency *n.* (עג-זיס'-טענ-סי) ז. *existence*

exis'tent *a.* and *n.* (עג-זיס'-טענט) עקזיסטירענד, פארהאנדען; דאס וואס עקזיסטירט, א וועזען.

existibil'ity *n.* (עג-זיס-טי-ביל'-אי-טי) עקזיסטענץ; די מעגליכקייט צו עקזיסטירען.

exis'ting *a.* (עג-זיס'-טינג) וואס עקזיסטירט, וואס לעבט, וואס איז דא.

ex'it *n.* (עק'-סיט) דאס אן ארויסגאנג; דאס אוועקגעהן פון אן אקטיאר ווען ער האט אבגעשפיעלט זיין ראלע; דאס אראבגעהן פון לעבענס-סצענע, דער טויט.

exi'tial *a.* (עג-זיש'-על) וואס בריינגט מיט זיך טויט; פערדערבליך, געפעהרליך.

exi'tious *a.* (עג-זיש'-אס) ז. *exitial*

ex li'bris (עקס לאי'-ברים) פון די ביכער; א צייכנונג אדער אויפשריפט אויף א בוך מיט'ן נאמען פון אייגענטימער.

ex'-may'or *n.* (עקס'-מיי'-אר) דער געוועזענער בירגערמייסטער, א געוועזענער גאלאווא.

ex'-min'ister *n.* (עקס'-מינ'-איס-טער) א געוועזענער מיניסטער; א געוועזענער גייסטליכער.

ex necessita'te (עקס ני-סעס-אי-טיי'-טי) נויטווענדיגערווייזע.

ex'ode *n.* (עק'-סאוד) אין אלט-גריכישער דראמא — דער שלוס אדער דער לעצטער טייל פון שוישפיעל.

ex'oderm *n.* (עקס'-א-דוירם) ז. *ectoderm*

exod'ic *a.* (עק-סאד'-איק) וואס איז שייך צום אויסגאנג; וואס פיהרט ארויס.

ex'odus *n.* (עק'-סא-דאס) דער ארויסגאנג [ווי פון די אידען פון מצרים]; דער ארויסצוג.

Ex'odus *n.* (עק'-סא-דאס) דאס צווייטע בוך פון חומש, ספר שמות.

ex offi'cio (עקס א-פיש'-אי-או) לויט דער פפליכט אדער רעכט פון אמט, וואס איינער פערנעהמט.

The president of a society is usually a member **ex officio** of all committees.

exogam'ic *a.* (עק-סא-געמ'-איק) עקזאגאמיש, וואס איז שייך צו עקזאגאמיע [דער מנהג צו הייראטען א פרוי פון א פרעמדען שבט אדער משפחה].

exogamit'ic *a.* (עק-סא-גע-מיט'-איק) ז. *exogamic*

exog'amous *a.* (עק-סאג'-ע-מאס) ז. *exogamic*

exog'amy *n.* (עק-סאג'-ע-מי) עקזאגאמיע, דער מנהג פון כמעט אלע אונציווילעזירטע שבטים ניט צו הייראטען א פרוי פון דעם אייגענעם שבט, נאר פון פרעמדע שבטים.

ex'ogen *n.* (עק'-סא-דזשען) אין באטאניק — די עקזאגען-פלאנצען [די קלאסע בוימער און אנדערע פלאנצען, וועלכע וואקסען אין דיק אזוי, דאס ארום הערצעל קומט צו יעדעס יאהר א נייער צונעוואקסענער שיכט אדער רינג. אין געגענזאץ צו די ענדאגען-פלאנצען].

exog'enous *a.* (עק-סאדזש'-ע-נאס) וואס וואקסט ארום פון אויסווענינג [וועגען געוויסע בוימער און אנדערע פלאנצען, וועלכע וואקסען אין דיק אזוי, דאס יעדעס יאהר קומט צו זיי צו א נייער שיכט אדער רינג].

exom'phalos *n.* (עג-זאמ'-פע-לאס) דער נאפעל-ברוך [א מין קילע אויף'ן נאפעל].

exom'phalus *n.* (עג-זאמ'-פע-לאס) ז. *exomphalos*

ex'on *n.* (עק'-סאן) איינער פון די פיער אפיציערען, וואס דיענען אלס קאמאנדירען פון דער לייב-גווארדיע פון ענגלישען קעניג.

exon'erate *v.* (עג-זאנ'-ע-רייט) בעפרייען פון א בעשולדיגונג אדער שאנדפלעק, רעכטפערטיגען; בעפרייען פון א פערפפליכטונג.

The judge exonerated the prisoner.

exonera'tion *n.* (עג-זאנ-ע-ריי'-שאן) די בעפרייאונג פון א בעשולדיגונג; די רעכטפערטיגונג.

exon'erative *a.* (עג-זאנ'-ע-ריי-טיוו) בעפרייענד פון א בעשולדיגונג; בעפרייענד, רעכטפערטיגענד.

exon'erator *n.* (עג-זאנ'-ע-ריי-טאר) איינער וואס בעפרייט פון א בעשולדיגונג; איינער וואס רעכטפערטיגט.

exonera'tur *n.* (עג-זאנ-ע-ריי'-טויר) דער בעפעהל פון א געריכט אדער ריכטער צו בעפרייען איינעם פון א בעשולדיגונג, פון אן אנקלאגע אדער פון ערבות-געלד.

exoneu'ral *a.* (עק-סא-ניו'-רעל) אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך אויסער דער נערווען-סיסטעם.

ex'on of the house'hold (עק'-סאן אוו טהי האוס'-האולד) דער קאמאנדיר פון דער קעניגליכער לייב-גווארדיע אין ענגלאנד.

exoph'agy *n.* (עק-סאפ'-ע-דזשי) עקזאפאגיע, דער מנהג פון געוויסע קאניבאלען [מענשען-פרעסער] ניט צו עסען מענשען פון איינענעם שבט.

exophthal'mia *n.* (עק-סאפ-טהעל'-מי-א) דאס ארויסגעהן אדער ארויסשטארצען פון אן אויג אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט.

exophthal'my *n.* (עק-סאפ-טהעל'-מי) ז. *exophthalmia*

exophyl'lous *a.* (עק-סא-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס האט ניט קיין בלאטשיידען אדער קערענדלעך אויף די צווייגען, פון וועלכע עס וואקסען ארויס די בלעטלעך.

ex'orable *a.* (עק'-סא-רעבל) ערביטליך, וועלכען מען קען איינבעטען; וואס נעהמט אן א בקשה.

exor'bitance *n.* (עג-זאהר'-בי-טענס) איבערמאס, איבערמעסיגקייט; אויסבערענגעריי, דאס אויסגעבען צופיעל געלד, פערשווענדעריי.

exor'bitancy *n.* (עג-זאהר'-בי-טענ-סי) ז. *exorbitance*

exor'bitant *a.* (עג-זאהר'-בי-טענט) איבערמעסיג, אריבערגעהענד די מאס; אויסברענגעריש, פערשווענדעריש.

exor'bitantly *adv.* (עג-זאהר'-בי-טענט-לי) אויף אן איבערמעסיגען אדער פערשווענדערישען אופן.

ex'orcise *v.* (עק'-סאהר-סאיז) בעשווערען אדער ארויסטרייבען שדים און רוחות דורך געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס אדער כשוף.

ex'orciser *n.* (עק'-סאהר-סאי-זער) א בעשווערער אדער ארויסטרייבער פון רוחות אדער ניט-גוטע.

ex'orcism *n.* (עק'-סאהר—סיזם) די בעשווערונג פון רוחות און ניט-גוטע; דאס פערטרייבען א דבוק.

exorcis'mal *a.* (עק-סאהר-סיז'-מעל) וואס איז נוגע צום ארויסטרייבען א דבוק אדער רוחות.

ex'orcist *n.* (עק'-סאהר-סיסט) ז. *exorciser*

exor'dial *a.* (עג-זאהר'-די-על) וואס איז שייך צו א הקדמה; אנהויבענד, אנפאנגענד, איינלייטענד.

exor'dium *n.* (עג-זאהר'-די-אם) א פאררעדע, א הקדמה, מבוא, אנפאנג, איינלייטונג.

exorhi'za *n.* (עק-סא-ראי'-זא) ז. *exogen*

exos'culate *v.* (עג-זאס'-קיו-לייט) קושען מיט צערטליכקייט; אויסקושען אלע גליעדער.

exos'mic *a.* (עק-סאס'-מיק) ז. *exosmotic*

ex'osmose *n.* (עק'-סאס-מאוס) ז. *exosmosis*

exosmo'sis *n.* (עק-סאס-מאו'-סים) אין פיזיק — דער עקזאסמאס, דאס דורכדרינגען פון אן אינערליכער פליסיגקייט אין אן אויסערליכער דורך א הויט, וואס טיילט זיי פאנאדער [ווען למשל, א צילינדער, ביי וועלכען דער דעק איז פערצויגען מיט א הויט, איז אנגעפילט מיט ספיריטום און איז אריינגעשטעלט אין א כלי וואס איז פול מיט וואסער, וועט דאס וואסער דורכדרינגען דורך דער הויט אין צילינדער, דער ספיריטום ווידער וועט דורכדרינגען אין כלי. דאס דורכדרינגען פון דער אויסערליכער פליסיגקייט (וואסער) אין דער אינערליכער (ספיריטום) רופט זיך "ענדאסמאס" און דאס דורכדרינגען פון דער אינערליכער פליסיגקייט אין דער אויסערליכער רופט זיך "עקזאסמאס"]. ז. *endosmosis*

exosmot'ic *a.* (עק-סאס-מאט'-איק) וואס איז שייך צו עקזאסמאס. ז. *exosmosis*

exosto'sis *n.* (עק-סאס-טאו'-סים) אן אנוואוקס אויף א ביין; אין באטאניק — אן אנוואוקס אויף'ן שטאם אדער אויף'ן ווארצעל פון א פלאנצע.

exostot'ic *a.* (עק-סאס-טאט'-איק) וואס איז שייך צו אן אנוואוקס אויף א ביין.

exoter'ic *a.* and *n.* (עק-סא-טער'-איק) עפענטליך, אויסווערטיג; אויסערליך [בנוגע צו די למודים אדער פילאזאפישע דאקטרינען וועלכע זיינען אפען פאר

אַלעמען און ניט בלויז פאַר יחידי סגולה]; איינער, פאַר וועמען עס זיינען אָפען נור די אַלגעמיינע למודים און ניט סתרי תורה.

exoter'ical *a.* (עק-סאַ-טער'-אי-קעל) ז. *exoteric*

exoter'ically *adv.* (עק-סאַ-טער'-אי-קעל-אי) אויף אַן עפענטליכען אופן.

exot'ic *a. and n.* (עג-זאַט'-איק) אויסלענדיש, פרעמד, ניט קיין היגע; אַ זאַך [ווי אַ פלאַנצע א. ד. ג.] וואָס איז אָריגינעל געבראַכט געוואָרען פון אויסלאַנד און ווערט קולטיווירט דאָ, עקזאָטיש.

exot'ical *a.* (עג-זאַט'-אי-קעל) ז. *exotic*

exot'icism *n.* (עג-זאַט'-אי-סיזם) דאָס זיין פון דער פרעמד; עפּעס וואָס איז געבראַכט פון דער פרעמד [ווי אַ פרעמד וואָרט, אַ פרעמדע פלאַנצע א. ד. ג.].

expand' *v.* (עקס-פענד') אויסציהען, אויסשפּרייטען, אויסברייטען; זיך אויסשפּרייטען; זיך אויסברייטען; זיך אויסציהען; אויפגעהן.

expan'der *n.* (עקס-פענ'-דער) עטוואָס [ווי אַ מאַשין] וואָס ציהט אָדער שפּרייט פאַנאַנדער.

expanse' *n. and a.* (עקס-פענס') אַ ברייטער שטח; אַן אויסגעברייטעטער רוים; די אויסשפּרייטונג פון די פליגלען ביי אַ פויגעל, ד. ה. דער מרחק פון איין שפּיץ פליגעל ביז צום צווייטען, ווען דער פויגעל האַלט די פליגלען פאַנאַנדערגעשפּרייט; בעזונדער, איינציג [איבערהויפּט וועגען די יאָהרען אין אַלטע אַסטראָנאָמישע טאַבעלען].

expansibil'ity *n.* (עקס-פענ-סי-ביל'-אי-טי) אויסדעהנבאַרקייט, די פעהיגקייט זיך אויסצוברייטען אָדער אויסצוציהען.

expan'sible *a.* (עקס-פענ'-סיבל) וואָס קען אויסגעשפּרייט אָדער פאַנאַנדערגעצויגען ווערען.

expan'sibleness *n.* (עקס-פענ'-סיבל-נעס) ז. *expansibility*

expan'sibly *adv.* (עקס-פענ'-סי-בלי) אין אַן אויסגעשפּרייטער אָדער אויסגעברייטער פאָרם.

expan'sile *a.* (עקס-פענ'-סיל) ז. *expansible*

expan'sion *n.* (עקס-פענ'-שאַן) אַן אויסשפּרייטונג, אַן אויסברייטונג; אַ פערגרעסערונג; אַ פאַנאַדערציהונג; די עקספּאַנזיאַן [אויסברייטונג] פון דאַמפף אין דעם צילינדער פון אַ דאַמפף-מאַשין.

expan'sion-en'gine *n.* (עקס-פענ'-שאַן-ענ'-דזשין) אַן עקספּאַנזיאַנס-דאַמפף-מאַשין [אַ דאַמפף-מאַשין, ביי וועלכער ניט דער גאַנצער צילינדער ווערט אָנגעפילט מיט דאַמפף, נאָר אַ טייל פון איהם. ווען אַ טייל פון צילינדער ווערט אָנגעפילט מיט דאַמפף, ווערט דער צוטריט פון נייעם דאַמפף אָבגעשלאָסען און דער דאַמפף וואָס געפינט זיך אין צילינדער פאַנגט אָן זיך פאַנאַנדערצושפּרייטען און טרייבט דעם קאָלבען. די געוועהנליכע דאַמפף-מאַשינען זיינען אויף דעם פּרינציפּ געבויט].

expan'sion-gear *n.* (עקס-פענ'-שאַן-גיער) די טיילען פון מעכאַניזם אין אַ דאַמפף-מאַשין, וועלכע רעגולירען דעם אַריינגאַנג פון דאַמפף פון קעסעל אין צילינדער.

expan'sionist *n.* (עקס-פענ'-שאַן-איסט) אַן אָנהענגער פון דער פּאָליטיק אויסצוברייטען די גרענעצען פון אַ לאַנד [ווי דורך איינעהמען אָדער קויפען פרעמדע טעריטאָריעס].

expan'sion-joint *n.* (עקס-פענ'-שאַן-דזשאָינט) אַ פערבינדונג פון דאַמפף-רעהרען, וועלכע איז אויסגערעכענט אויף דעם איינפלוס פון די טעמפּעראַטור-ענדערונגען פון דעם דאַמפף אויף די רעהרען.

expan'sion-valve *n.* (עקס-פענ'-שאַן-וועלוו) דער עקספּאַנזיאָן-שיעבער פון אַ דאַמפף-צילינדער [דער שיעבער אָדער דעקעל וואָס שליסט אָב דעם צוטריט פון נייעם דאַמפף אין צילינדער, ווען דער צילינדער איז שוין ביז צו אַ געוויסען טייל אָנגעפילט מיט דאַמפף].

expan'sive *a.* (עקס-פענ'-סיוו) וואָס ציהט זיך פאַנאַנדער אָדער ברייטעט זיך אויס; ווייט אָדער ברייט אויסגעשפּרייט; פיעל אומפאַסענד; פיהלענד, מיטפיהלענד.

expan'sive fac'ulty (עקס-פענ'-סיוו פעק'-אַל-טי) די פעהיגקייט זיך אויסצושפּרייטען, זיך פאַנאַנדערצושפּרייטען אָדער זיך אויסצוציהען.

expan'sive force (עקס-פענ'-סיוו פאָורס) די עקספּאַנזיאָנס-קראַפט, די קראַפט פון פאַנאַנדערשפּרייטען אָדער אויסציהען זיך.

expan'sively *adv.* (עקס-פענ'-סיוו-לי) דורך פאַנאַנדערשפּרייטונג אָדער אויסציהונג.

expan'siveness *n.* (עקס-פענ'-סיוו-נעס) די פעהיגקייט זיך פאַנאַנדערצושפּרייטען אָדער זיך אויסצוציהען.

ex-par'te *a.* (עקס-פאַר'-טי) פון איין צד נור. ז. *ex parte*

ex par'te (עקס פאַר'-טי) נור פון איין צד, אין בעצוג צו איין צד נור [וועגען שטרייטענדע צדדים אין אַ געריכטליכען פּראָצעס]; צום טייל, איינזייטיג.

A judge cannot decide on ex parte testimony.

expa'tiate *v.* (עקס-פּיי'-שי-אייט) זיך אויסברייטען, זיך אויסשפּרייטען; זיך פערברייטען איבער עפּעס אין אַ געשפּרעך.

expatia'tion *n.* (עקס-פּיי-שי-איי'-שאַן) די אויסברייטונג; די ברייטע אַרומרייִדונג.

expa'tiator *n.* (עקס-פּיי'-שי-איי-טאָר) איינער וואָס רעדט אַרום ברייטליך.

expa'tiatory *a.* (עקס-פּיי'-שי-איי-טאָ-רי) אויסברייטענדיג אָדער אויסשפּרייטענדיג זיך.

expa'triate *v.* (עקס-פּיי'-טרי-אייט) אַרויסשיקען אָדער פערטרייבען פון פאָטערלאַנד; פערלאָזען דאָס פאָטערלאַנד און ווערען אַ בירגער אין אַן אַנדער לאַנד.

expatria'tion *n.* (עקס-פּיי-טרי-איי'-שאַן) דאָס פערטרייבען אָדער אַרויסשיקען פון פאָטערלאַנד; דאָס פערלאָזען דאָס פאָטערלאַנד און ווערען אַ בירגער אין אַן אַנדער לאַנד.

The United States contends for the right of expatriation.

expect' *v.* (עקס-פּעקט') ערוואַרטען; האָפען.

I expect company.

expec'table *a.* (עקס-פּעק'-טעבל) וואָס איז צו ערוואַרטען.

expec'tance *n.* (עקס-פּעק'-טענס) ערוואַרטונג; האָפנונג.

expec'tancy *n.* (עקס-פּעק'-טען-סי) ז. *expectance*

expec'tant *a. and n.* (עקס-פּעק'-טענט) ערוואַרטענד; האָפענד; איינער וואָס ערוואַרטעט אָדער האָפט; וואָס איז שייך צו דער אויסוואַרטונגס-מעטאָדע אין דער מעדיצין. ז. *expectant method*

expec'tantly *adv.* (עקס-פּעק'-טענט-לי) מיט ערוואַרטונג, מיט האָפנונג.

expec'tant meth'od (עקס-פּעק'-טענט מעטה'-אָד) די אויסוואַרטונגס-מעטאָדע אין דער מעדיצין [די מעטאָדע וואָס ווערט אָנגעווענדעט ביי געוויסע קראַנקהייטען, ביי וועלכע דער קראַנקער ווערט דירעקט ניט געהיילט און ווערט איבערגעלאָזען אויף דער היילונגס-קראַפט פון דער נאַטור, ער ווערט נור אָבגעהיט, אַז די קראַנקהייט זאָל ניט נעהמען קיין שלעכטע ווענדונג אָדער אַז קיין אַנדערע קראַנקהייטען זאָלען אין איהם ניט אַרויסגערופען ווערען].

expecta'tion *n.* (עקס-פּעק-טיי'-שאַן) ערוואַרטונג; האָפנונג; דאָס וואָס ווערט ערוואַרטעט; אַ גוטע אויסזיכט [עטוואָס צו בעקומען]; די אויסוואַרטונגס-מעטאָדע אין דער מעדיצין. ז. *expectant method*

expecta'tion of life (עקס-פּעק-טיי'-שאַן אָוו לאַיף) דער דורכשניטס לעבענסדויער וואָס אַ פערזאָן קען ערוואַרטען נאָך אַ געוויסען עלטער.

expecta'tions *n.* (עקס-פּעק-טיי'-שאַנז) גוטע אויסזיכטען [עטוואָס צו בעקומען].

expec'tative *n.* (עקס-פּעק'-טיי-טיוו) עטוואָס וואָס ווערט ערוואַרטעט.

expec'tedly *adv.* (עקס-פּעק'-טעד-לי) אויף אַן ערוואַרטעטען אופן; ערוואַרטענדיג, האָפענדיג.

expec'ter *n.* (עקס-פּעק'-טער) איינער וואָס ערוואַרטעט אָדער האָפט.

expec'tingly *adv.* (עקס-פּעק'-טינג-לי) ערוואַרטענדיג, האָפענדיג; מיט ערוואַרטונג, מיט האָפנונג.

expec'tor *n.* (עקס-פּעק'-טאָר) ז. *expecter*

expec'torant *a. and n.* (עקס-פּעק'-טאָ-רענט) וואָס העלפט אַרויסצוהוסטען ליחה; אַ מיטעל וואָס פערלייכטערט דאָס אַרויסהוסטען ליחה.

expec'torate *v.* (עקס-פּעק'-טאָ-רייט) אַרויסהוסטען ליחה; שפּייען.

Do not expectorate in public.

expectora'tion *n.* (עקס-פּעק-טאָ-ריי'-שאַן) ליחה; דאָס אַרויסהוסטען ליחה; דאָס שפּייען.

expec'torative *a. and n.* (עקס-פּעק'-טאָ-ריי-טיוו) וואָס ברענגט אַרויס ליחה; אַ מיטעל וואָס פערלייכטערט אַרויסצוהוסטען ליחה.

expe'dience *n.* (עקס-פּי'-די-ענס) ז. *expediency*

expe'diency *n.* (עקס-פּי'-די-ען-סי) טויגליכקייט; צוגעפּאַסטקייט; געשיקטקייט; דאָס צופּאַסען זיך צו די אומשטענדען; דאָס טהאָן וואָס עס איז אַם פּראַקטישסטען אונטער געוויסע אומשטענדען.

expe'dient *a. and n.* (עקס-פּי'-די-ענט) 1. טויגליך, שיקליך, פּאַסענד, געהעריג; 2. אַ מיטעל, אַן אויסוועג, אַ פּלאַן.

1. It is not always expedient to assert one's rights. 2. An expedient was found to avoid a lawsuit.

expedien'tial *a.* (עקס-פּי-די-ענ'-שעל) טויגליך, צוגעפּאַסט; וואָס איז צוגעפּאַסט צום מאָמענט.

expedien'tially *adv.* (עקס-פּי-די-ענ'-שעל-אי) אויף אַ צוגעפּאַסטען אופן; אויף אַן אופן וואָס איז צוגעפּאַסט צום מאָמענט.

expe'diently *adv.* (עקס-פּי'-די-ענט-

לי) אויף א צוגעפאסטען אופן; בעקוועמליך.

exped'itate *v.* (עקס-פעד'-אי-טייט) אבהאקען די נעגעל פון די פיס פון א הונד, אז ער זאל מעהר ניט קענען גענוצט ווערען פאר יאגד.

ex'pedite *v.* (עקס'-פי-דאיט) פערשנעלערען, פערגיכערען; אויספערטיגען, עקספעדירען, אבשיקען.

ex'peditely *adv.* (עקס'-פי-דאיט-לי) ז. *expeditiously*

expedi'tion *n.* (עקס-פי-דיש'-אן) אן אויספערטיגונג, אן אויסריכטונג פאר א רייזע; אן עקספעדיציאן; א קריעגסצוג, א מחנה סאלדאטען וואס געהען אויף מלחמה; א וואנדערגעזעלשאפט; א רייזאונטערנעהמונג; געשווינדקייט, פלינקקייט, שנעלקייט.

expedi'tionary *a.* (עקס-פי-דיש'-אנ-ע-רי) וואס געהערט צו אן עקספעדיציאן, צו א קריעגסצוג אדער צו א רייזאונטערנעהמונג.

expedi'tious *a.* (עקס-פי-דיש'-אס) שנעל, פלינק, לעבעדיג.

expedi'tiously *adv.* (עקס-פי-דיש'-אס-לי) אויף א שנעלען אדער פלינקען אופן; מיט לעבעדיגקייט, מיט געשווינדקייט.

expedi'tiousness *n.* (עקס-פי-דיש'-אס-נעס) שנעלינקייט; פלינקקייט.

expel' *v.* (עקס-פעל') אויסשליסען; ארויסיאגען, ארויסטרייבען, ארויסווארפען, ארויסשטויסען.

expel'lable *a.* (עקס-פעל'-עבל) וואס קען ארויסגעטריבען ווערען אדער אויסגעשלאסען ווערען.

expel'lant *a. and n.* (עקס-פעל'-ענט) וואס שטויסט ארויס, וואס פיהרט אב; אן אבפיהרונגסמיטעל.

expel'ler *n.* (עקס-פעל'-ער) אן ארויסיאגער, אן ארויסטרייבער; אן אויסשליסער.

expend' *v.* (עקס-פענד') פעראויסגעבען; פערווענדען, געברויכען; אויסלעגען.

expen'dable *a.* (עקס-פענ'-דעבל) וואס קען אויסגעגעבען ווערען; וואס קען פערווענדעט אדער פערברויכט ווערען.

expen'der *n.* (עקס-פענ'-דער) אן אויסגעבער, א פערווענדער, א פערברויכער.

expen'diture *n.* (עקס-פענ'-די-טשור) אויסגאבע, הוצאה; פערווענדונג, פערברויך.

expense' *n.* (עקס-פענס') אויסגאבע, קאסטען, הוצאות.

expense'less *a.* (עקס-פענס'-לעס) אהן קאסטען.

expen'sive *a.* (עקס-פענ'-סיוו) קאסטשפיליג, טייער.

expen'sively *adv.* (עקס-פענ'-סיוו-לי) אויף א קאסטשפיליגען אופן; מיט גרויסע אויסגאבען.

expen'siveness *n.* (עקס-פענ'-סיוו-נעס) קאסטשפיליגקייט, טייערקייט; געלדפערשווענדונג.

expe'rience *n. and v.* (עקס-פי'-רי-ענס) ערפאהרונג, פראקטיק; מאכען ערפאהרונגען; ערפאהרען; פערזוכען, מיטמאכען.

expe'rienced *a.* (עקס-פי'-רי-ענסט) ערפאהרען; פראקטיצירט.

expe'riencer *n.* (עקס-פי'-רי-ענ-סער) איינער וואס מאכט עקספערימענטען אדער פראבעס.

expe'rience relig'ion (עקס-פי'-רי-ענס רי-לידזש'-אן) בעקעהרען זיך צו א געוויסער אמונה; איבער'שמד'ען זיך; פרום ווערען.

experien'tial *a.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל) וואס קומט פון ערפאהרונג.

experien'tialism *n.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל-איזם) עקספעריענטיאליזם, די טעאריע, אז אונזער גאנצע וויסענשאפט אדער וויסען איז גענומען פון ערפאהרונג און מוז אויך שטימען מיט דער ערפאהרונג.

experien'tialist *n.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל-איסט) אן אנהענגער פון עקספעריענטיאליזם. ז. *experientialism*

exper'iment *n. and v.* (עקס-פער'-אי-מענט) אן עקספערימענט, א פערזוך, א פראבע; מאכען אן עקספערימענט.

experimen'tal *a.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל) עקספערימענטאל, וואס איז געבויט אויף ערפאהרונג, פראקטיק אדער אויף פראבעס.

experimen'talist *n.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל-איסט) אן עקספערימענטאליסט, איינער וואס מאכט עקספערימענטען אדער פראבעס.

experimen'tally *adv.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל-אי) אויף אן עקספערימענטעלען שטייגער; דורך פראבעס און בעאבאכטונגען.

experimen'tal philos'ophy (עקס-פער-אי-מענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) עקספערימענטאלע פילאזאפיע [די פילאזאפיע, וועלכע אנערקענט ניט קיין שום אבסאלוטע ווארהייטען א.ז.וו. בויט זיך דער עיקר אויף עקספערימענטען און בעאבאכטונגען].

experimen'tal relig'ion (עקס-פער-אי-מענ'-טעל רי-לידזש'-אן) רעליגיאן, וועלכע בויט זיך אויף אמת'ער פרומקייט און גאטספארכטיגקייט און בעגנוגענט זיך ניט מיט די פארמאלע רעליגיעזע צערעמאניעס און זיטען.

experimenta'tion *n.* (עקס-פער-אי-מענ-טיי'-שאן) דאס עקספערימענטירען, דאס מאכען פערשיעדענע פראבעס און בעאבאכטונגען.

experimen'tative *a.* (עקס-פער-אי-מענ'-טע-טיוו) עקספערימענטאל; וואס איז געבויט אויף בעאבאכטונגען און פראבעס.

exper'imenter *n.* (עקס-פער'-אי-מענ-טער) איינער וואס מאכט עקספערימענטען, א פראבענמאכער, איינער וואס פרובירט.

exper'imentist *n.* (עקס-פער'-אי-מענ-טיסט) דער עקספערימענטירער, דער פראבענמאכער.

experimen'tum *n.* (עקס-פער-אי-מענ'-טאם) אן עקספערימענט, א פראבע.

ex'pert *n.* (עקס'-פוירט) א עקספערט, א גרויסער קענער אין עפעס; א מייסטער אין זיין פאך.

expert' *a. and v.* (עקס-פוירט') ערפאהרען, געניט; אונטערזוכען אדער איבערקוקען אלס אן עקספערט.

expert'ly *adv.* (עקס-פוירט'-לי) מעשה עקספערט; מיט קענטניס פון דער זאך.

expert'ness *n.* (עקס-פוירט'-נעס) קענטניס פון דער זאך; ערפאהרענהייט, געניטקייט.

ex'piable *a.* (עקס'-פי-עבל) וואס קען פערגעבען ווערען, אויף וואס מען קען מוחל זיין.

ex'piate *v.* (עקס'-פי-אייט) תשובה טהאן, גוט מאכען; צופרידענשטעלען.

expia'tion *n.* (עקס-פי-איי'-שאן) תשובה, גוטמאכונג, צופרידענשטעלונג.

ex'piatist *n.* (עקס'-פי-איי-טיסט) ז. *expiator*

ex'piator *n.* (עקס'-פי-איי-טאר) א בעל תשובה.

ex'piatory *a.* (עקס'-פי-איי-טא-רי) וואס טהוט תשובה, גוטמאכענד; פערגלעטענד [א זינד].

ex'piatory sac'rifice (עקס'-פי-איי-טא-רי סעק'-רי-פאיס) א קרבן חטאת.

expir'able *a.* (עקס-פאיר'-עבל) שטערבליך, וואס קען אדער וואס דארף זיך ענדיגען.

expira'tion *n.* (עקס-פי-ריי'-שאן) דאס אויסאטהמען; דער סוף, דאס ענדע; דער לעצטער אטהעמצוג, דער טויט.

ex'pirator *n.* (עקס'-פי-ריי-טאר) אן אפאראט אדער פארריכטונג ארויסצולאזען די לופט אין דרויסען.

expir'atory *a.* (עקס-פאיר'-ע-טא-רי) וואס געהערט צום אויסאטהמען.

expire' *v.* (עקס-פאיר') אויסאטהמען; זיך ענדיגען; שטארבען.

expir'ing *a.* (עקס-פאיר'-אינג) אויסאטהמענד; שטארבענד.

ex'piry *n.* (עקס'-פי-רי) דאס אויסגעהן, דאס קומען צו א סוף, דאס שטארבען.

expis'cate *v.* (עקס-פיס'-קייט) אויספישכען; אויסגעפינען דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

expisca'tion *n.* (עקס-פיס-קיי'-שאן) דאס אויסגעפינען דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

ex'piscator *n.* (עקס'-פיס-קיי-טאר) איינער וואס געפינט עפעס אויס דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

explain' *v.* (עקס-פליין') ערקלערען, מאכען קלאר, געבען צו פערשטעהן.

explai'nable *a.* (עקס-פליי'-נעבל) ערקלעריך, ערקלערבאר; וואס מען קען געבען צו פערשטעהן.

explain' away' (עקס-פליין' ע-הוויי') מאכען צו נישט אדער פטור ווערען פון עפעס דורך ערקלערונג.

explai'ner *n.* (עקס-פליי'-נער) אן ערקלערער, א מתורגמן.

ex'planate *a.* (עקס'-פלע-נייט) אין זאאלאגיע און באטאניק — פלאך, אויסגעשפרייט.

explana'tion *n.* (עקס-פלע-ניי'-שאן) 1. אן ערקלערונג, קלארמאכונג; 2. דאס אנגעבען אן אורזאכע אדער ענטשולדיגונג.

1. The teacher gave an **explanation** of the lesson. 2. The manager demanded an **explanation** of my absence.

explan'ative *a.* (עקס-פלען'-ע-טיוו) ז. *explanatory*

explan'atorily *adv.* (עקס-פלען'-ע-טא-רי-לי) אויף אן אופן פון אן ערקלערונג; מיט דער אבזיכט צו ערקלערען; ערקלערענדיג.

explan'atoriness *n.* (עקס-פלען'-ע-טא-רי-נעס) ערקלערליכקייט.

explan'atory *a.* (עקס-פלען'-ע-טא-רי) ערקלערענד; וואס האט דעם כאראקטער פון אן ערקלערונג; וואס בעאבזיכטיגט צו ערקלערען אדער קלאר צו מאכען.

ex'pletive *a. and n.* (עקס'-פלי-טיוו) אויספילענד, וואס דיענט אויסצופילען א לעדיגען פלאץ [הויפטזעכליך וועגען ווערטער], אן אויספילונגסווארט, א ווארט וואס ווערט געברויכט אום אויסצופילען א שורה אין א גערעדט, כאטש מען דארף עס ניט האבען, אדער אזא ווארט וואס ווערט בכלל געברויכט צו פערשטערקערען אן אויסדרוק [ווי למשל, דאס ווארט "טהאן" אין

דעם אויסדרוק: "ער האט געטהאן קלאַ=
גען"].
ex'pletively *adv.* (עקס'-פּלי-טיוו-לי)
אין דער פאָרם פון אן אויספילונג אדער
אויספילונגס=וואָרט. ז. *expletive*
ex'pletory *a.* (עקס'-פּלי-טאָ-רי) אויס=
פילענד, איבעריג, ניט נויטיג.
ז. *expletive*
ex'plicable *a.* (עקס'-פּלי-קעבל) ער=
קלערבאר; וואָס קען געמאכט ווערען קלאָר
אדער פערשטענדליך, וואָס קען אויסגע=
טייטשט ווערען.
ex'plicate *v. and a.* (עקס'-פּלי-קייט)
ערקלערען, קלאָר אדער פערשטענדליך מאַ=
כען; אויסטייטשען; מאכען א פירוש; גע=
מאכט קלאָר אדער פערשטענדליך; אויס=
געטייטשט.
explica'tion *n.* (עקס-פּלי-קיי'-שאַן)
ערקלערונג, קלאָר=מאכונג, אויסטייטשונג,
פירוש.
ex'plicative *a.* (עקס'-פּלי-קיי-טיוו)
ערקלערענד, קלאָר מאכענד, אויסטייטשענד.
ex'plicator *n.* (עקס'-פּלי-קיי-טאָר) אן
ערקלערער, אן אויסטייטשער, א מפורש.
ex'plicatory *a.* (עקס'-פּלי-קיי-טאָ-רי)
ז. *explicative*
explic'it *a.* (עקס-פּליס'-איט) דייטליך,
קלאָר, בעשטימט, אויסדריקליך, אויסגע=
שפּראָכען.
Please give me an explicit answer.
explic'itly *adv.* (עקס-פּליס'-איט-לי)
אויף א קלאָרען, דייטליכען, בעשטימטען,
אויסדריקליכען אדער אויסגעשפּראָכענעם
אופן.
explic'itness *n.* (עקס-פּליס'-איט-נעס)
קלאָרקייט, דייטליכקייט, בעשטימטהייט,
אויסדריקליכקייט, אויסגעשפּראָכענקייט.
explode' *v.* (עקס-פּלאָוד') עקספּלאָדי=
רען, אויפרייסען, אויפפּלאַצען, אויפגעריי=
סען ווערען; אין פיזיאָלאָגיע — פּלוצלונג
ארויסברעכען, פּלוצלונג ערשיינען, ענט=
וויקלען שנעל און מיט קראַפט; פערניכ=
טען, אבשאַפען, אוועקמאכען, פערוואַרפען,
מאכען צו נישט.
explo'dent *n.* (עקס-פּלאָו'-דענט) איי=
נער פון די קאָנסאָנאַנטען וואָס און זיי
אויסצושפּרעכען מוז מען האַסטיג און אב=
געהאַקט ארויסלאָזען דעם אָטהעם [צום
ביישפּיעל: ק, פּ, ט].
explo'der *n.* (עקס-פּלאָו'-דער) איינער
אדער עטוואס וואָס עקספּלאָדירט אדער
רייסט אויף; איינער וואָס פייפט אויס
[אן אקטיאָר].
explo'ding charge (עקס-פּלאָו'-דינג
טשאַרדזש) דער שאָס פון א האַרמאַט.
exploit' *n. and v.* (עקס-פּלאָיט') א
טהאַט, אן אויפטהו; א גרויסע טהאַט, א
העלדענטהאַט; פּאַלשטענדיג אויסנוצען,
בעארבייטען, קולטיווירען; אויסנוצען פאַר
אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך
מיט רעכט און יושר; עקספּלואַטירען;
פּאַרשען.
exploi'table *a.* (עקס-פּלאָי'-טעבל) וואָס
מען קען אויסנוצען, בעארבייטען אדער
קולטיווירען; וואָס מען קען אויסנוצען
אויף אן אייגענניציגען שטייגער; וואָס
מען קען עקספּלואַטירען.
exploi'tage *n.* (עקס-פּלאָי'-טעדזש)
עקספּלואַטאַציאָן, דאָס אויסנוצען פאַר
אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך
מיט רעכט און יושר.
exploita'tion *n.* (עקס-פּלאָי-טיי'-שאַן)
אויסנוצונג, בעארבייטונג, קולטיווירונג;
אויסנוצונג פאַר אייגענניציגע צוועקען,
ניט רעכענענדיג זיך מיט רעכט און יושר;
עקספּלואַטאַציאָן.
exploi'tative *a.* (עקס-פּלאָי'-טע-טיוו)
אויסנוצענדיג, בעארבייטענדיג, קולטיווי=
רענדיג, עקספּלואַטירענדיג.
exploi'ter *n.* (עקס-פּלאָי'-טער) איינער
וואָס נוצט אויס, בעארבייט, ענטוויקעלט,
קולטיווירט; איינער וואָס נוצט אויס אויף
אן אייגענניציגען שטייגער; אן עקספּלואַ=
טאַטאָר.
explor'able *a.* (עקס-פּלאָור'-עבל) וואָס
קען גענוי אונטערזוכט ווערען אדער אויס=
געפאָרשט ווערען.
explora'tion *n.* (עקס-פּלאָ-ריי'-שאַן)
זוכונג, אונטערזוכונג, פאָרשונג, אויספאָר=
שונג [הויפטזעכליך פון א לאַנד אדער מיט
דעם צוועק צו מאכען אן ענטדעקונג].
explor'ative *a.* (עקס-פּלאָור'-ע-טיוו)
אונטערזוכענד, פאָרשענד, אויספאָרשענד.
ex'plorator *n.* (עקס'-פּלאָ-ריי-טאָר)
ז. *explorer*
explor'atory *a.* (עקס-פּלאָור'-איי-טאָ-
רי) ז. *explorative*
explore' *v.* (עקס-פּלאָור') אונטערזוכען,
פאָרשען, אויספאָרשען.
explor'er *n.* (עקס-פּלאָור'-ער) א פאָר=
שער, אן אויספאָרשער [הויפטזעכליך פון
אונבעקאַנטע לענדער אדער מיט דעם צוועק
צו מאכען אן ענטדעקונג].
explor'ing *a.* (עקס-פּלאָור'-אינג) אונ=
טערזוכענד, פאָרשענד, אויספאָרשענד.
explor'ing expedi'tion (עקס-פּלאָור'-
אינג עקס-פּי-דיש'-אַן) א פאָרשונגס=עקס=
פּעדיציע [א גרופּע פון געלעהרטע, וואָס
פאָהרען ארויס צו פאָרשען].
explor'ing tour (עקס-פּלאָור'-אינג
טוהר) א פאָרשונגס=רייזע, אן ענטדעקונגס=
רייזע.
explo'sible *a.* (עקס-פּלאָו'-זיבל) וואָס
קען עקספּלאָדירען אדער אויפגעריסען ווע=
רען.
explo'sion *n.* (עקס-פּלאָו'-זשאַן) עקס=
פּלאָזיאָן, אויפרייסונג, צופּלאַצונג; אויס=
ברוך.
explo'sive *a. and n.* (עקס-פּלאָו'-סיוו)
עקספּלאָדירענד, אויפפּלאַצענד, אויסברע=
כענד, צושפּרינגענד; וואָס ווערט אויסגע=
שפּראָכען אזוי, אז מען מוז דערביי האַס=
טיג און אבגעהאַקט ארויסלאָזען דעם
אָטהעם [וועגען קאָנסאָנאַנטען, ווי ק, פּ,
ט.]; א קאָנסאָנאַנט וואָס ווערט אזוי
אויסגעשפּראָכען; אן עקספּלאָדירענדער
שטאָף.
explo'sive air (עקס-פּלאָו'-סיוו עהר)
אויפרייסענדער גאַז.
explo'sive force (עקס-פּלאָו'-סיוו
פאָורס) אויפרייסונגס=קראַפט.
explo'sively *adv.* (עקס-פּלאָו'-סיוו-לי)
דורך אויפרייסונג; עקספּלאָדירענדיג.
explo'siveness *n.* (עקס-פּלאָו'-סיוו-
נעס) דאָס האָבען די פעהיגקייט צו עקס=
פּלאָדירען; אויפרייסבאַרקייט.
explo'sive sub'stance (עקס-פּלאָו'-
סיוו סאַב'-סטענס) אויפרייסונגס=שטאָף,
עקספּלאָדירענדער שטאָף.
expo'nent *a. and n.* (עקס-פּאָו'-נענט)
פאַרשטעלענדיג, פערטרעטענדיג, אויסדריי=
קענדיג, דיענענדיג אלס ביישפּיעל, ער=
קלערענדיג, אויסטייטשענדיג; איינער וואָס
ערקלערט, דריקט אויס אדער פערטרעט;
א מפורש; א ביישפּיעל; אין אלגעברא —
אן עקספּאָנענט, א כפל=אנצייגער [א צאָהל
איבער אן אנדער צאָהל, וואָס צייגט ווי=
פיעל מאָל יענע צאָהל ווערט גע'כפל'ט אויף
זיך אליין, ווי למשל 3^2 אדער a^3].
exponen'tial *a.* (עקס-פּאָ-נען'-שעל)
וואָס געהערט צו אן עקספּאָנענט אדער
כפל=אנצייגער. ז. *exponent*
exponen'tial equa'tion (עקס-פּאָ-
נען'-שעל אי-קוויי'-שאַן) אן עקספּאָנענ=
טאַלע גלייכונג [אזא גלייכונג, וואו מען
דאַרף אויסגעפינען דעם עקספּאָנענט אדער
כפל=אנצייגער, ווי צ. ב. $5^x=7$, וואו דער
כפל=אנצייגער פון 7 איז אונבעוואוסט].
exponen'tial quan'tity (עקס-פּאָ-
נען'-שעל קוואַנ'-טי-טי) א צאָהל וואָס
האָט אן עקספּאָנענט אדער כפל=אנצייגער.
ז. *exponent*
export' *v.* (עקס-פּאָורט') עקספּאָרטירען,
ארויספיהרען [סחורות] פון איין לאַנד
אין צווייטען אדער פון איין געגענד אין
דער צווייטער.
ex'port *n.* (עקס'-פּאָורט) עקספּאָרט;
אויספיהר [פון סחורות פון איין לאַנד אין
צווייטען אדער פון איין געגענד אין דער
צווייטער]; סחורות, וואָס ווערען ארויס=
געפיהרט פון איין לאַנד אין א צווייטען
אדער פון איין געגענד אין א צווייטער.
expor'table *a.* (עקס-פּאָור'-טעבל) וואָס
קען עקספּאָרטירט ווערען אדער ארויסגע=
פיהרט ווערען פון איין לאַנד אין צווייטען
אדער פון איין געגענד אין דער צווייטער.
expor'table ar'ticles (עקס-פּאָור'-
טעבל אַר'-טיקלז)
ז. *exportable goods*
expor'table goods (עקס-פּאָור'-טעבל
גודז) סחורות וואָס מען עקספּאָרטירט
אדער פיהרט ארויס פון לאַנד.
exporta'tion *n.* (עקס-פּאָור-טיי'-שאַן)
עקספּאָרט, ארויספיהר [פון סחורות נאָך
אויסלאַנד אדער אין אן אנדער געגענד
אין דעמזעלבען לאַנד]; דאָס עקספּאָרטי=
רען; די עקספּאָרטירטע סחורות.
ex'port du'ty (עקס'-פּאָורט דיו'-טי)
שטייערען אויף ארויסגעפיהרטע סחורות.
expor'ter *n.* (עקס-פּאָור'-טער) אן
עקספּאָרט=הענדלער, א סוחר וועלכער שיקט
וואַארע נאָך אן אנדער לאַנד אדער נאָך
אן אנדער געגענד אין דעמזעלבען לאַנד.
ex'port-house *n.* (עקס'-פּאָורט-האָוס)
אן עקספּאָרט=פירמע.
ex'port-trade *n.* (עקס'-פּאָורט-טרייד)
עקספּאָרט=האַנדעל.
expo'sal *n.* (עקס-פּאָו'-זעל)
ז. *exposure*
exposé' *n.* (עקס-פּאָ-זיי') אן אויספיהר=
ליכער בעריכט אדער ערקלערונג; ארויס=
שטעלונג, ענטבלויזונג, אויפדעקונג [אי=
בערהויפּט פון שלעכטע מענשען אדער
טהאַטען].
expose' *v.* (עקס-פּאָוז') 1. ארויסשטע=
לען, אויסשטעלען; 2. אויפדעקען, ענט=
בלויזען, ארויסשטעלען אין דער ריכטיגער
פאַרב; 3. שטעלען אונטער דער ווירקונג
פון עפּעס; 4. אויסזעצען [צו געפאַהר,
ליידען, קעלט א. ד. ג.]; מאכען אונבע=
שיצט; 5. אוועקלעגען אדער איבערלאָזען
אין אן אונבעשיצטען פּלאַץ אדער צו=
שטאַנד [ווי א פערלאָזען קינד]; 6. ער=
קלערען, דאַרלעגען [א טעאָריע אדער
לעהרע].
2. The investigation exposed the corruption of the government. 3. He became sick because he was exposed to the bad weather. 4. The city was exposed to attack from the enemy.
exposed' *a.* (עקס-פּאָוזד') ניט בעדעקט,
ניט צוגעדעקט, אפּען; אונבעשיצט.
expo'sedness *n.* (עקס-פּאָו'-זעד-נעס)

דאס זיין ארויסגעשטעלט, אויפגעדעקט, אפען, אונבעשיצט אדער אויסגעזעצט [צו פערשיעדענע ווירקונגען, געפאהר א. ד. ג.]; דאס זיין פערלאזען.

expo'ser *n.* (עקס-פאו'-זער) איינער וואס דעקט אויף אדער שטעלט ארויס אין דער ריכטיגער געשטאלט [איבערהויפט שלעכטע מענשען און טהאטען].

exposi'tion *n.* (עקס-פא-זיש'-אן) אן אויסשטעלונג; אויפדעקונג, ענטבלויזונג; דארלעגונג, ערקלערונג [פון א לעהרע, טעאריע א. ד. ג.]; אויסזעצונג [צו געפאהר]; אין לאגיק — דאס בעווייזען אלגעמיינעס אדער אבסטראקטעס דורך א קאנקרעטען ביישפיעל; אין דראמא — דער טייל, וואו דער גרונד-אינהאלט דערגרייכט די העכסטע שטופע פון ענטוויקלונג.

expos'itive *a.* (עקס-פאז'-אי-טיוו) ערקלערענד, דארלעגענד, פערטייטשענד.

expos'itor *n.* (עקס-פאז'-אי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ערקלערט אדער פערטייטשט.

expos'itory *a.* (עקס-פאז'-אי-טא-רי) ערקלערענד, דארלעגענד, פערטייטשענד; אין לאגיק — געברויכט אלס ביישפיעל, וואס בעציהט זיך אויף אן איינצעלנע זאך.

ex post fac'to law (עקס פאוסט פעק'-טאו לאה) דאס צוריקווירקענדע געזעץ, א געזעץ וועגען בעשטראפען פאר א געוויסען פערברעכען וואס איז בעגאנגען געווארען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען; א געזעץ וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף פערברעכענס, וועלכע זיינען בעגאנגען געווארען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען.

expos'tulate *v.* (עקס-פאס'-טשו-לייט) פארווארפען, אויסרעדען; פראטעסטירען, ארויסטרעטען מיט טענות געגען אימעצען אדער עפעס.

expostula'tion *n.* (עקס-פאס-טשו-ליי'-שאן) א פראטעסט, א פארוואורף, אן אויסרייד; א קלאגע; טענות.

expos'tulator *n.* (עקס-פאס'-טשו-ליי-טאר) איינער וועלכער פראטעסטירט אדער מאכט א פארוואורף.

expos'tulatory *a.* (עקס-פאס'-טשו-ליי-טא-רי) וואס ענטהאלט א פארוואורף אדער פראטעסט.

expos'ture *n.* (עקס-פאס'-טשור) ז. *exposure*.

expo'sure *n.* (עקס-פאו'-זשור) די אויפדעקונג; די אויסזעצונג; דאס זיין ארויסגעשטעלט [ווי צו א געפאהר א. ד. ג.]; דאס וואס איז ארויסגעשטעלט; אין פאטאגראפיע — דאס ארויסשטעלען אדער דאס זיין ארויסגעשטעלט אונטער דער ווירקונג פון ליכט-שטראהלען; די לאגע פון אן ארט בנוגע צו דער זון אדער צו די פאלען פון א קאמפאס.

expound' *v.* (עקס-פאונד') ערקלערען.

expoun'der *n.* (עקס-פאונ'-דער) אן ערקלערער.

express' *v., a., n. and adv.* (עקס-פרעס') אויספרעסען; אויסדריקען עפעס אין רייד; ערקלערען, פארשטעלען; בעצייכענען; בעקאנט מאכען; אויסדריקליך; זעהר גוט צוגעפאסט, געטראפען; פינקטליך; א ספעציעלער שליח; אן איבערשיקונגס-מיטעל [פון געפעק א. ד. ג.]; אויף אן אויסדריקליכען אופן; בפירוש; ספעציעל.

express'age *n.* (עקס-פרעס'-איידזש) די קאסטען פון אריבערפיהרען עפעס אויף א וואגען; קאסטען פון פראכט-זאכען וועלכע ווערען געשיקט דורך פראכט.

express'-boat *n.* (עקס-פרעס'-באוט) א פאסט דאמפף-שיף.

express'-car *n.* (עקס-פרעס'-קאר) א וואגאן פון א שנעל-צוג אריבערצופיהרען לייכטע משאות.

express'ible *a.* (עקס-פרעס'-איבל) אויספרעסבאר; אויסשפרעכליך; וואס קען אויסגעדריקט אדער בעוויזען ווערען.

express'ibly *adv.* (עקס-פרעס'-איב-לי) אויף אן אויסדריקליכען שטייגער.

expres'sion *n.* (עקס-פרעש'-אן) דאס אויספרעסען; אן אויסדרוק; אן ערקלערונג; די ארט פון אויסדריקען די געדאנקען אדער געפיהלען; דאס וואס איז אויסגעדריקט.

expres'sional *a.* (עקס-פרעש'-אן-על) אויסדריקליך; וואס איז שייך צו אן אויסדרוק; וואס פערקערפערט א געוויסע אידעע אדער געפיהל [וועגען א קונסט-ווערק]; וואס איז שייך צו א ליטעראַרישען אויסדרוק אדער פראזע.

expres'sionless *a.* (עקס-פרעש'-אן-לעס) אהן אן אויסדרוק.

expres'sion-mark *n.* (עקס-פרעש'-אן-מארק) אין מוזיק — א צייכען, וועלכער ווייזט אין די נאטען ווי אזוי געוויסע טענער דארפען אויסגעדריקט ווערען.

express'ive *a.* (עקס-פרעס'-איוו) אויסדריקענד, אויסדרוקספאל; וואס דיענט אויסצודריקען עפעס.

express'ively *adv.* (עקס-פרעס'-איוו-לי) אויף אן אויסדרוקספאלען שטייגער.

express'iveness *n.* (עקס-פרעס'-איוו-נעס) אויסדריקליכקייט, די שטארקייט פון אויסדרוק אין רעדען.

express'ly *adv.* (עקס-פרעס'-לי) אויף אן אויסדריקליכען שטייגער; אויסדריקליך, בעשטימט.

express'man *n.* (עקס-פרעס'-מען) א בעל-עגלה; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי טראנספארט-געזעלשאפטען.

express' par'cels (עקס-פרעס' פאר'-סעלז) געפעק וואס ווערען אבגעשיקט דורך א טראנספארטיר-קאמפאניע.

express'-train *n.* (עקס-פרעס'-טריין) א שנעל-צוג.

ex profes'so (עקס פרא-פעס'-או) אפענערהייט; לויט דער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג.

expro'priate *v.* (עקס-פראו'-פרי-אייט) עקספראפריאירען, אוועקנעהמען דאס אייגענטום.

expropria'tion *n.* (עקס-פראו-פרי-איי'-שאן) עקספראפריאציאן, דאס אוועקנעהמען אייגענטום.

expugn' *v.* (עקס-פיון') נעהמען מיט שטורם; אייננעהמען; בעזיעגען.

expug'nable *a.* (עקס-פיו'-נעבל) וואס קען איינגענומען ווערען.

expugna'tion *n.* (עקס-פאג-ניי'-שאן) דאס נעהמען מיט שטורם; דאס אייננעהמען, די בעצווינגונג.

expulse' *v.* (עקס-פאלס') ארויסטרייבען, אוועקיאגען.

expul'sion *n.* (עקס-פאל'-שאן) די ארויסטרייבונג; די פעריאגונג.

expul'sive *a.* (עקס-פאל'-סיוו) פערטרייבענד; וואס קען פעריאגען.

expunc'tion *n.* (עקס-פאנק'-שאן) דאס אויסשטרייכען, דאס פערשטרייכען, דאס אויסמעקען.

expunge' *v.* (עקס-פאנדזש') אויסשטרייכען, פערשטרייכען, אויסמעקען; פערניכטען.

expun'ger *n.* (עקס-פאנ'-דזשער) אן אויסמעקער, אן אויסשטרייכער.

expur'gate *v.* (עקס-פויר'-גייט) רייניגען; אויסמעקען; רייניגען פון פעהלער, אויסשטרייכען פון א בוך אזעלכע שטעלען וואס זיינען געגען מאראל אדער געגען די יסודות פון רעליגיאן.

expurga'tion *n.* (עקס-פויר-גיי'-שאן) רייניגונג; דאס ריין מאכען פון פעהלער; דאס אויסשטרייכען פון א בוך אזעלכע שטעלען וואס זיינען געגען מאראל אדער רעליגיאן.

ex'purgator *n.* (עקס'-פויר-גיי-טאר) איינער וואס רייניגט אויס אדער מעקט אויס [בעזאנדערס די פעהלער פון א בוך].

expurgato'rial *a.* (עקס-פויר-גיי-טאו'-רי-על) ז. *expurgatory*.

expur'gatory *a.* (עקס-פויר'-גיי-טא-רי) רייניגענד; רייניגענד פון פעהלער; אויסמעקענד.

expur'gatory in'dex (עקס-פויר'-גיי-טא-רי אינ'-דעקס) דאס פערצייכניס פון ביכער, וועלכע זיינען פון פאפסט פערבאטען.

ex'quisite *a. and n.* (עקס'-קהווי-זיט) וואויל, שעהן, אויסגעצייכענט, דעליקאט, פיין, איידעל, עלעגאנט, פיקאנט; אן עלעגאנטער מענש, א פראנט.

She shows **exquisite** taste in the furnishing of her house.

ex'quisitely *adv.* (עקס'-קהווי-זיט-לי) ז. *exquisite*.

ex'quisiteness *n.* (עקס'-קהווי-זיט-נעס) גוטקייט, וואוילקייט, פארטרעפליכקייט; העפטיגקייט, שטארקייט, הארטקייט.

exsan'guinate *v.* (עק-סענ'-גהווי-נייט) ווערען בלוטלאז.

exsan'guine *a.* (עק-סענ'-גהווין) בלוטלאז, וואס האט ניט קיין בלוט.

exsan'guined *a.* (עק-סענ'-גהווינד) בלוטלאז; בלוט-ארעם; בלייך.

exsanguin'ity *n.* (עק-סענ-גהווינ'-אי-טי) בלוטלאזיגקייט, בלוט-ארעמקייט.

exsan'guinous *a.* (עק-סענ'-גהווי-נאס) בלוט-ארעם, בלוטלאז.

exscind' *v.* (עק-סינד') אבשניידען, אויסשניידען.

exscrip'tural *a.* (עקס-קריפ'-טשו-רעל) וואס איז ניט פאראן אין די הייליגע שריפטען.

exsculp'tate *a.* (עקס-קאלפ'-טייט) וואס איז געקארבט [וועגען דער אויבערפלעכע פון געוויסע אינזעקטען].

exsect' *v.* (עק-סעקט') אויסשניידען.

exsec'tion *n.* (עק-סעק'-שאן) די אויסשניידונג.

exsert' *a.* (עק-סירט') ארויסגעשטארצט.

exser'ted *a.* (עק-סיר'-טעד) וואס שטארצט ארויס.

exser'tile *a.* (עק-סיר'-טיל) וואס קען ארויסשטארצען; וואס איז ארויסגעשטארצט.

exsic'cant *a. and n.* (עק-סיק'-ענט) וואס טריקענט אויס; וואס האט די אייגענשאפט טרוקען צו מאכען; א מעדיצין וואס האט די אייגענשאפט צו מאכען טרוקען.

exsic'cate *v.* (עק-סיק'-אייט) אויסטריקענען, טרוקען מאכען.

exsicca'tion *n.* (עק-סי-קיי'-שאן) דאס אויסטריקענען, דאס טרוקען מאכען.

exsic'cative *a. and n.* (עק-סיק'-איי-טיוו) וואס קען אויסטריקענען, וואס קען טרוקען מאכען; א מיטעל צום טריקענען.

ex'siccator *n.* (עק'-סי-קיי-טאר) א פאררינכטונג צום טריקענען.

exspui'tion *n.* (עקס-פיו-איש'-אן) דאס אויסשפייען.

exsuc'cous *a.* (עק-סאק'-אס) אהן זאפט; טרוקען.

exsuc'tion *n.* (עק-סאק'-שאן) דאס אויסזויגען [פון זאפט].

exsuda'tion *n.* (עק-סיו-דיי'-שאן) ז. ***exudation***.

ex'tant *a.* (עקס'-טענט) וואס עקזיסטירט, וואס איז פאראן.

extempora'neous *a.* (עקס-טעם-פא-ריי'-ני-אס) עקספראמפט, אהן ספעציעלע פארבערייטונגען; ניט צוגעגרייט [ווי א רעדנער וואס טרעט ארויס אהן פערצייכענטע נאטיצען און אהן פארבערייטונגען צום ריידען].

extempora'neously *adv.* (עקס-טעם-פא-ריי'-ני-אס-לי) אויף אן עקספראמפטען אופן, אהן ספעציעלע פארבערייטונגען, ניט צוגעגרייטערהייט.

extempora'neousness *n.* (עקס-טעם-פא-ריי'-ני-אס-נעס) דאס זיין עקספראמט, דאס זיין ניט צוגעגרייט; דאס אויגענבליקליכע.

extem'porarily *adv.* (עקס-טעמ'-פא-רע-רי-לי) עקספראמט, ניט צוגעגרייטערהייט, אהן א פארבערייטונג.

extem'porary *a.* (עקס-טעמ'-פא-רע-רי) עקספראמט, אהן א פארבערייטונג.

extem'pore *adv. and a.* (עקס-טעמ'-פא-רי) עקספראמט, אין פערלויף פון א מאמענט; ניט צוגעגרייטערהייט; אונפארבערייטעט.

extem'porise *v.* (עקס-טעמ'-פא-ראיז) ז. ***extemporize***.

extemporisa'tion *n.* (עקס-טעם-פא-רי-זיי'-שאן) ז. ***extemporization***.

extemporiza'tion *n.* (עקס-טעם-פא-רי-זיי'-שאן) אימפראוויזירונג, דאס פערפאסען א זאך ניט צוגעגרייטערהייט.

extem'porize *v.* (עקס-טעמ'-פא-ראיז) אימפראוויזירען, פערפאסען עטוואס ניט צוגעגרייטערהייט [ווי א רעדע, א מוזיקאליש שטיק א. ד. ג.]; עטוואס פארטיג מאכען אין איילעניש און אהן פארבערייטונגען; ריידען אדער זינגען אהן פארבערייטונגען.

extem'porizer *n.* (עקס-טעמ'-פא-ראי-זער) איינער וואס פערפאסט עטוואס ניט צוגעגרייטערהייט [ווי א רעדע, א מוזיקשטיק א. ד. ג.]; איינער וואס האלט א רעדע אדער טראגט פאר א מוזיקאליש שטיק ניט צוגעגרייטערהייט.

extend' *v.* (עקס-טענד') אויסדעהנען, אויסברייטען, פאנאנדערציהען, אויסציהען; זיך אויסברייטען, זיך אויסדעהנען; אויסשטרעקען, זיך אויסשטרעקען; פערלענגערען; אבלעגען; געבען, בעשענקען; פערכאפען געזעצליך אדער ארויפלעגען אן ארעסט אויף אייגענטום אדער א פערזאן [פאר א חוב]; אבשאצען אייגענטום פאר בעשטייערונגס-צוועקען.

exten'ded *a.* (עקס-טענ'-דעד) וואס פערנעהמט פלאץ, וואס האט דימענזיאנען; אויסגעדעהנט, אויסגעברייטעט, אויסגעצויגען, פאנאנדערגעצויגען; אויסגעשטרעקט.

exten'dedly *adv.* (עקס-טענ'-דעד-לי) דורך אויסדעהנונג, פערברייטונג אדער פאנאנדערציהונג; אויף אן אויסגעדעהנטען, אויסגעברייטעטען, צוצויגענעם אדער פערלענגערטען אופן.

exten'der *n.* (עקס-טענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס דעהנט אויס, ברייטעט אויס, ציהט אויס, ציהט פאנאנדער אדער שטרעקט אויס.

extendibil'ity *n.* (עקס-טענ-די-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך פאנאנדערצוציהען, פערברייטערען אדער אויסצודעהנען.

exten'dible *a.* (עקס-טענ'-דיבל) וואס קען אויסגעדעהנט, פאנאנדערגעצויגען אדער אויסגעשטרעקט ווערען; וואס קען געזעצליך פערכאפט ווערען אדער אויף וואס מען קען ארויפלעגען אן ארעסט [פאר חובות].

extensibil'ity *n.* (עקס-טענ-סי-ביל'-אי-טי) ז. ***extendibility***.

exten'sible *a.* (עקס-טענ'-סיבל) ז. ***extendible***.

exten'sibleness *n.* (עקס-טענ'-סיבל-נעס) ז. ***extendibility***.

exten'sile *a.* (עקס-טענ'-סיל) ז. ***extendible***.

exten'sion *n.* (עקס-טענ'-שאן) אויסדעהנונג, פאנאנדערציהונג, אויסברייטונג, פערגרעסערונג; פערלענגערונג; אבלעגונג; אין מעדיצין — אויסגלייכונג אדער אויסציהונג פון בעשעדיגטע גליעדער; אומפאנג [אין שטח, צייט א. ד. ג.]; אין לאגיק — די אנווענדבארקייט פון א בעגריף צו א גרעסערער אדער קלענערער צאהל זאכען.

exten'sion of time (עקס-טענ'-שאן אוו טאים) אבלעגונג, אבציהונג פון טערמין [פון א צאהלונג אדער פון געריכטליכע פערהאנדלונגען].

The merchant secured an **extension of time** from his creditors.

exten'sion-ta'ble *n.* (עקס-טענ'-שאן-טייבל) א טיש, וועלכען מען קען מאכען גרעסער דורך דעם וואס מען שטעלט אין איהם אריין ברעטער.

exten'sive *a.* (עקס-טענ'-סיוו) ברייט, גרויס, אומפאסענד; בעדייטענד, וואס ווערט געטהאן, געפיהרט אדער געמאכט אויף א גרויסען מאסשטאב.

exten'sively *adv.* (עקס-טענ'-סיוו-לי) דורך אויסדעהנונג אדער פאנאנדערברייטונג; אויף א גרויסען מאסשטאב; אויף אן אומפאסענדען אופן.

exten'siveness *n.* (עקס-טענ'-סיוו-נעס) גרויסקייט; גרויס, גרויסער מאסשטאב; דאס זיין אומפאסענד אדער בעדייטענד.

extensom'eter *n.* (עקס-טענ-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אויסדעהנבארקייט פון מעטאלען אונטער דער ווירקונג פון דער טעמפעראטור.

exten'sor *n.* (עקס-טענ'-סאר) דער שטרעק-מוסקעל [א מוסקעל וואס שטרעקט אויס אדער גלייכט אויס א קערפערגליעד, ווי א האנד, א פינגער א. ד. ג.]

extent' *n.* (עקס-טענט') גרויס; ווייטקייט, רוים; גראד, שטופע; אומפאנג, אומפאסונג, גרענעץ, ענד; א צענזוס, אן אבשאצונג [פון אייגענטום — פאר בעשטייערונגס-צוועקען]; אן ארעסט אויף אייגענטום אדער פערזאן [פאר א חוב]; אין לאגיק — די אנווענדבארקייט פון א בעגריף צו א גרעסערער אדער קלענערער צאהל זאכען.

exten'uate *v.* (עקס-טענ'-יו-אייט) מילדערען; פערקלענערען; אבשוואכען; מאכען דין, מאגער אדער שיטער; אויסציהען; ווערען דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uating *a.* (עקס-טענ'-יו-איי-טינג) פערקלענערענד, מילדערענד, אבשוואכענד; אויסצעהרענד, מאכענדיג דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uating cir'cumstances (עקס-טענ'-יו-איי-טינג סויר'-קאמ-סטענ-סען) מילדערענדע אומשטענדען [ביי א פערברעכען].

exten'uatingly *adv.* (עקס-טענ'-יו-איי-טינג-לי) אויף א מילדערענדען, אבשוואכענדען, פערקלענערענדען אדער אבצעהרענדען אופן.

extenua'tion *n.* (עקס-טענ-יו-איי'-שאן) פערקלענערונג, פערמינדערונג, אבשוואכונג; אבצעהרונג; דאס ווערען דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uative *a. and n.* (עקס-טענ'-יו-איי-טיוו) מילדערענד, פערקלענערענד, אבשוואכענד; א מילדערענדער אומשטאנד; א מילדערענדע איינווענדונג אדער א בקשה וועגען פערמילדערונג [אין געריכט].

exten'uator *n.* (עקס-טענ'-יו-איי-טאר) איינער וואס צעהרט אב, מאכט דינער אדער שיטערער; איינער וואס פערקלענערט, שוואכט אב אדער מילדערט.

exten'uatory *a.* (עקס-טענ'-יו-איי-טא-רי) פערקלענערענד, אבשוואכענד, פערמילדערענד; אבצעהרענד, מאכענדיג דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exte'rior *a. and n.* (עקס-טי'-רי-אר) אויסערליך, אויסווערטיג; אויסערליכקייט, אויסווערטיגקייט.

exte'rior an'gle (עקס-טי'-רי-אר ענגל) אין געאמעטריע — אן אויסערליכער ווינקעל.

exterior'ity *n.* (עקס-טי-רי-אר'-אי-טי) אויסערליכקייט, אויסווערטיגקייט, אויסענזייט.

exterioriza'tion *n.* (עקס-טי-רי-אר-אי-זיי'-שאן) ז. ***externalisation***.

exte'riorize *v.* (עקס-טי'-רי-אר-איז) ז. ***externalise***.

exte'riorly *adv.* (עקס-טי'-רי-אר-לי) פון אויסען, פון דער אויסען-זייט; אויסערליך, אויסווערטיג.

exter'minable *a.* (עקס-טויר'-מי-נעבל) וואס מען קען אבשאפען, פערניכטען, אויסראטען אדער פערטיליגען.

exter'minate *v.* (עקס-טויר'-מי-נייט) אויסראטען, פערניכטען, פערטיליגען, אבשאפען; פעריאגען, ארויסטרייבען, פעריאגען אויסער דער גרענעץ.

extermina'tion *n.* (עקס-טויר-מי-ניי'-שאן) אויסראטונג, פערטיליגונג; אבשאפונג, פערניכטונג.

exter'minative *a.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טיוו) אויסראטענד, פערניכטענד, פערטיליגענד, אבשאפענד.

exter'minator *n.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס פערניכטעט, פערטיליגט אדער ראטעט אויס.

exter'minatory *a.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טא-רי) ז. ***exterminative***.

extern' *a. and n.* (עקס-טוירן') אויסערליך; פון דרויסען; אן עקסטערן, איינער וואס לערענט זיך אויסער דער שולע.

exter'nal *a. and n.* (עקס-טויר'-נעל) אויסערליך, אויסווערטיג; וואס קומט פון דרויסען; אויסלענדיש; אן אויסערליכער טייל; די אויסערליכע פארם, אן אויסערליכער מנהג אדער צערעמאניע.

exter'nal an'gles (עקס-טויר'-נעל ענגלז) אויסערליכע ווינקלען [אין א געאמעטרישער פיגור].

exter'nal crit'icism (עקס-טויר'-נעל

קריט'-אי-סיזם) דאס בעטראכטען א ווערק ניט לויט זיין אינהאלט, נאר לויט דער פארם ווי אזוי עס איז געשריבען געווארען; דאס בעטראכטען א ווערק מיט דעם ציעל צו געפינען גראמאטיקאלישע און סטיליסטישע פעהלערען.

externalisa'tion *n.* (עקס-טויר-נעל-אי-זיי'-שאַן) פערקערפערונג איז אן אויסערליכער פארם; מאטעריאליזירונג; דאס שטעלען א זאך אין די גרענעצען פון צייט און ארט.

exter'nalise *v.* (עקס-טויר'-נעל-איז) פערקערפערען, מאטעריאליזירען; שטעלען א זאך אין די גרענעצען פון צייט און ארט.

exter'nalism *n.* (עקס-טויר'-נעל-איזם) די איבערגעגעבענהייט צו די אויסערליכע פארמען אדער צערעמאניען; אין פילאזאפיע — דער פענאמענאליזם, די לעהרע, אז קיין אנדערע זאך אויסער די פענאמענען אדער די ערשיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, איז אין דער ווירקליכקייט ניטא.

external'ity *n.* (עקס-טויר-נעל'-אי-טי) דאס זיין אויסערליך, דאס געפינען זיך אין דרויסען; אין פילאזאפיע — דאס געפינען זיך אין רוים, יעדע זאך וואס געפינט זיך אויסער דעם בעגרייפענדען "איך"; אויסערלעכליכקייט; אן אויסערליכע פארם, א מנהג, א צערעמאניע; די איבערגעגעבענהייט צו דער אויסערליכער פארם; דאס האלטען מעהר פון דער פארם איידער פון דעם אינהאלט.

externaliza'tion *n.* (עקס-טויר-נעל-אי-זיי'-שאַן) ז. *externalisation*

exter'nalize *v.* (עקס-טויר'-נעל-איז) ז. *externalise*

exter'nally *adv* (עקס-טויר'-נעל-אי) פון דרויסען; בנוגע צו דער אויסערליכער זייט.

externiza'tion *n.* (עקס-טויר-ני-זיי'-שאַן) ז. *externalisation*

ex'tern mater'nity (עקס'-טוירן מע-טויר'-ני-טי) דאס ליגען אין קינפעט אין דער היים אונטער דער אויפזיכט פון א שפיטאל-דאקטאר.

exterrito'rial *a.* (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על) עקסטעריטאריעל, וואס איז ניט אונטערגעווארפען אונטער די געזעצען פון דעם לאנד, אין וועלכען די פערזאן אדער זאך געפינט זיך [ווענען די פארשטעהער פון א געוויסער מלוכה, וועלכע געפינען זיך אין א פרעמדען לאנד]. ז. *exterritoriality*

exterritorial'ity *n.* (עקס-טער-אי-טאו-רי-על'-אי-טי) עקסטעריטאריאליטעט, די געזעצליכע בעשטימונג אין די ציוויליזירטע לענדער, דורך וועלכער אפיציעלע פערטרעטער פון א פרעמדער מדינה, ווי א קעניג, א קאנסול א. ד. ג. ווערען בעטראכט ווי זיי וואלטען זיך געפונען אויף דער טעריטאריע פון זייער אייגענעם לאנד און דארפען זיך דאריבער בענוצען מיט דיזעלבע רעכטען און פריווילעגיעס וואס זיי האבען אין זייער אייגענעם לאנד. דאס געזעץ בעציהט זיך אויך אויף די פאמיליען און די וואהנונגען פון אזעלכע פערזאנען, אויף שיפען א. ד. ג.

exterrito'rial jurisdic'tion (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על דזשו-ריס-דיק'-שאַן) דאס רעכט פון א געוויסער מלוכה צו משפט'ען איהרע אונטערטהאנען אדער בירגער וואס וואהנען אין א פרעמדען לאנד לויט איהרע אייגענע געזעצען.

exterrito'rially *adv.* (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על-אי) אויף אן עקסטעריטאריאלען אופן. ז. *exterritoriality*

extinct' *a.* (עקס-טינקט') אויסגעלאשען; אויסגעשטארבען; אבגעשאפט.

extinc'teur *n.* (עקס-טינק'-טויר) ז. *extinguisher*

extinc'tion *n.* (עקס-טינק'-שאַן) די אויסלעשונג; דאס זיין אויסגעלאשען; די אבשאפונג; דאס מאכען א סוף; דאס אויפהערען צו עקזיסטירען.

extin'guish *v.* (עקס-טינ'-גוויש) אויסלעשען; אבשאפען, פערניכטען; פערפינסטערען; מאכען א סוף.

extin'guishable *a.* (עקס-טינ'-גוויש-עבל) וואס קען אויסגעלאשען אדער פערניכטעט ווערען.

extin'guisher *n.* (עקס-טינ'-גוויש-ער) אן אויסלעשער; א לעשהארן [צום לעשען פייער].

extin'guishment *n.* (עקס-טינ'-גוויש-מענט) ז. *extinction*

extir'pate *v.* (עק-סטויר'-פייט) אויסווארצלען, פערטיליגען, אויסראטען, פערניכטען, אבשאפען, פטור ווערען, פעריאגען.

extirpa'tion *n.* (עקס-טויר-פיי'-שאַן) אויסווארצלונג, פערטיליגונג, אויסראטונג, פערניכטונג, צושטערונג, אבשאפונג.

ex'tirpative *a.* (עקס'-טויר-פיי-טיוו) אויסווארצלענד, פערניכטענד, אבשאפענד, פערטיליגענד, אויסראטענד, צושטערענד.

ex'tirpator *n.* (עקס'-טויר-פיי-טאר) איינער וואס ווארצעלט אויס, צושטערט, פערניכטעט, ראטעט אויס אדער שאפט אב.

extir'patory *a.* (עקס-טויר'-פע-טא-רי) ז. *extirpative*

extol' *v.* (עקס-טאול') לויבען אין הימעל ארויין, ריהמען, דערהויבען.

extol'ler *n.* (עקס-טאו'-לער) איינער וואס לויבט אדער דערהויבט, א לויב-רעדנער, א שבחים-זינגער.

extor'sive *a.* (עקס-טאהר'-סיוו) אויספרעסענד, ארויסקריגענדיג דורך צוואנג.

extor'sively *adv.* (עקס-טאהר'-סיוו-לי) דורך אויספרעסונג, דורך צוואנג.

extort' *v.* (עקס-טאהרט') אויספרעסען, ארויסקריגען דורך צוואנג; קריגען אונגעזעצליך געלד, מתנות א. ד. ג. דורך דער מאכט פון אמט.

extor'ter *n.* (עקס-טאהר'-טער) ז. *extortioner*

extor'tion *n.* (עקס-טאהר'-שאַן) אויספרעסונג; הויט-שינדונג; דאס ארויסקריגען אונגעזעצליך געלד, מתנות א. ד. ג. דורך דער מאכט פון אמט; דאס וואס ווערט אויסגעפרעסט אדער ארויסגעקראגען דורך צוואנג.

extor'tionary *a.* (עקס-טאהר'-שאַ-נע-רי) אויספרעסענד, ארויסקריגענדיג עפעס דורך צוואנג.

extor'tionate *a.* (עקס-טאהר'-שאַנ-אייט) אויספרעסענד, הויט-שינדענד.

extor'tionately *adv.* (עקס-טאהר'-שאַנ-אייט-לי) דורך אויספרעסונג, אויף א הויט-שינדענדען אופן.

extor'tioner *n.* (עקס-טאהר'-שאַנ-ער) אן אויספרעסער; איינער וואס דריקט עפעס ארויס דורך צוואנג; א הויט-שינדער.

extor'tionist *n.* (עקס-טאהר'-שאַנ-איסט) ז. *extortioner*

ex'tra *a., n. and adv.* (עקס'-טרא) עקסטרא, אויסערגעוועהנליך, אויסעראָרדענטליך, וואס ווערט צוגעלעגט אדער צוגעגעבען; א צוגאב, א ביילאגע; א צייטונגס-אויסגאבע אדער איינצעלנע קאפיטלען וואס קומט ארויס אין דער ניט-געוועהנליכער צייט; אויף אן אויסערגעוועהנליכען שטייגער.

extract' *v.* (עקס-טרעקט') ארויסציהען, ארויסקריגען, ארויסנעהמען; ארויסקריגען דעם עסענץ אדער דעם תמצית, מאכען אן עקסטראקט; מאכען אויסציגע [פון א בוך אדער שריפט].

ex'tract *n.* (עקס'-טרעקט) אן עקסטראקט [דער אויסצוג, דער עסענץ, דער תמצית]; אן אויסצוג [פון ביכער אדער שריפטען].

extrac'table *a.* (עקס-טרעק'-טעבל) וואס קען ארויסגעצויגען ווערען; וואס מען קען ארויסנעהמען אדער ארויסקריגען.

extrac'tible *a.* (עקס-טרעק'-טיבל) ז. *extractable*

extrac'tion *n.* (עקס-טרעק'-שאַן) ארויסציהונג, דאס ארויסקריגען; דאס ארויסציהען דעם עסענץ אדער תמצית, דאס מאכען אן עקסטראקט; דאס מאכען אן אויסצוג [פון ביכער אדער שריפטען]; עקסטראקט, עסענץ, תמצית; אבשטאמונג.

extrac'tive *a.* (עקס-טרעק'-טיוו) וואס איז ארויסגעצויגען [אלס עקסטראקט]; ארויסציהענד, ארויסקריגענד דעם עסענץ אדער תמצית.

extrac'tor *n.* (עקס-טרעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ציהט ארויס; אן אינסטרומענט ארויסצוציהען אדער ארויסצוקריגען עפעס.

extradi'table *a.* (עקס-טרע-דאי'-טעבל) וואס קען אויסגעליפערט ווערען פון איין לאנד אין צווייטען [ווענען מענשען וואס ווערען בעשולדיגט אין א פערברעכען].

ex'tradite *v.* (עקס'-טרע-דאיט) אויסליפערען צו אן אנדער שטאאט [איינעם וואס ווערט בעשולדיגט אין א פערברעכען].

extradi'tion *n.* (עקס-טרע-דיש'-אַן) די אויסליפערונג, די ארויסגעבונג [צו אן אנדער שטאאט מענשען וואס ווערען בעשולדיגט אין א פערברעכען].

extradi'tion trea'ty (עקס-טרע-דיש'-אַן טריע'-טי) אן אויסליפערונגס-אבמאך [אן אבמאך צווישען צוויי שטאאטען, דורך וועלכען זיי פערפליכטען זיך אויסצוליפערען איינער צום צווייטען אנטלאפענע פערברעכער].

extra'dos *n.* (עקס-טריי'-דאס) אין ארכיטעקטור — דער אויסערליכער בויגן אדער געוועלב פון אן ארקע אדער א בראם.

extrado'tal *a.* (עקס-טרא-דאו'-טעל) וואס בעלאנגט אויסשליסליך דער פרוי און געהט ניט אריין אין נדן וואס ווערט געגעבען צום מאן [ווענען געוויסען אייגענטום פון א פרוי, ווי אמאל ביי אידען נכסי צאן ברזל].

extrafora'neous *a.* (עקס-טרא-פא-ריי'-ני-אס) וואס געפינט זיך אדער פאסירט אויסער'ן הויז.

extrage'neous *a.* (עקס-טרא-דזשי'-ני-אס) פרעמד, וואס בעלאנגט צום צווייטען געשלעכט אדער צו אן אנדער מין.

extrahaz'ardous *a.* (עקס-טרא-העז'-אר-דאס) אויסערגעוועהנליך ריזיקאליש [בנוגע צו געוויסע פארמען פון פערזיכערונג].

extrajudi'cial *a.* (עקס-טרא-דזשו-דיש'-על) אויסער-געריכטליך, איבער דער געוועהנליכער געריכטס-ארדנונג.

extrajudi'cially *adv.* (עקס-טרא-דזשו-דיש'-על-אי) אויף אן אויסער-געריכטליכען שטייגער; ניט לויט די רעגעלען פון געוועהנליכער געריכטס-פיהרונג.

extralog′ical *a.* (עקס-טרא-לאדזש׳-אי-קעל) אויסער לאגיק, וואס האט ניט קיין שייכות מיט די כללים פון לאגיק.

extralog′ically *adv.* (עקס-טרא-לאדזש׳-אי-קעל-אי) אויף אן אויסערלאגישן שטייגער; אויף אן אופן, וואס האט ניט קיין שייכות מיט די כללים פון לאגיק.

extramis′sion *n.* (עקס-טרא-מיש׳-אן) די ארויסשיקונג, דאס ארויסשיקן.

extramun′dane *a.* (עקס-טרא-מאנ׳-דיין) אויסערוועלטליך, וואס געפינט זיך איבער דער מאטעריעלער וועלט, אין די עולמות העליונות.

extramu′ral *a.* (עקס-טרא-מיו׳-רעל) אויסער די ווענד פון שטאדט, מחוץ לעיר.

extra′neous *a.* (עקס-טריי׳-ני-אס) פרעמד, אויסלענדיש; אויסערליך, אויסווערטיג.

extra′neously *adv.* (עקס-טריי׳-ני-אס-לי) פון דרויסן; פון דער פרעמד.

extra′neousness *n.* (עקס-טריי׳-ני-אס-נעס) פרעמדקייט, אויסערליכקייט.

ex′tra-offi′cial *a.* (עקס-טרא-א-פיש׳-על) אויסער די גרענעצן פון אפיציעלן אמט, רעכט א. ד. ג.

extraor′dinarily *adv.* (עקס-טרא-אהר׳-די-נע-רי-לי) אויף אן אויסערגעוועהנליכן שטייגער.

extraor′dinariness *n.* (עקס-טרא-אהר׳-די-נע-רי-נעס) אויסערארדענטליכקייט, זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט.

extraor′dinary *a. and n.* (עקס-טרא-אהר׳-די-נע-רי) אויסערארדענטליך, זעלטן, אונגעוועהנליך; אויסערגעוועהנליכע אדער עקסטרענע קאסטען.

extraparo′chial *a.* (עקס-טרא-פיי-ראו׳-קי-על) וואס געפינט זיך אויסער די גרענעצן פון א קירכען-בעצירק.

extraparo′chially *adv.* (עקס-טרא-פיי-ראו׳-קי-על-אי) געפינענדיג זיך אויסער די גרענעצן פון א קירכען-בעצירק.

extraphys′ical *a.* (עקס-טרא-פיז׳-אי-קעל) וואס ליעגט אויסער די גרענעצן פון פיזיק; איבערנאטירליך.

extraprofes′sional *a.* (עקס-טרא-פרא-פעש׳-אנ-על) וואס ליעגט אויסער די גרענעצן פון דער פראפעסיאן; וואס האט ניט קיין שייכות צו דער פראפעסיאן.

extraprovin′cial *a.* (עקס-טרא-פרא-ווינ׳-שעל) וואס ליעגט אויסער דעם בעצירק אדער דער פראווינץ.

extrareg′ular *a.* (עקס-טרא-רעג׳-יו-לער) וואס איז ניט אונטערגעווארפען אונטער קיין רעגעל, וואס איז ניט בעשרענקט מיט כללים.

extrareg′ularly *adv.* (עקס-טרא-רעג׳-יו-לאר-לי) אלס א יוצא מן הכלל; ניט שטימענדיג מיט דער רעגעל.

extrasen′sible *a. and n.* (עקס-טרא-סענ׳-סיבל) וואס איז ניט צוגענגליך אדער ניט ערגרייכבאר פאר די חושים; עטוואס וואס קען ניט געפיהלט ווערען מיט די חושים.

extraspec′tion *n.* (עקס-טרא-ספעק׳-שאן) אן אויסערליכע בעאבאכטונג.

extrastom′achal *a.* (עקס-טרא-סטאמ׳-עק-על) וואס ליעגט אויסער דעם מאגען.

extraterres′trial *a.* (עקס-טרא-טע-רעס׳-טרי-על) ז. *extramundane*

extraterrito′rial *a.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו׳-רי-על) ז. *exterritorial*

extraterritorial′ity *n.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו׳-רי-על׳-אי-טי) ז. *exterritoriality*

extraterrito′rially *adv.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו׳-רי-על-אי) ז. *exterritorially*

extratrop′ical *a.* (עקס-טרא-טראפ׳-אי-קעל) וואס געפינט זיך אויסער די טראפישע לענדער [צו נארד אדער צו זיד].

ex′tra-u′terine *a.* (עקס-טרא-יו׳-טע-ריין) וואס געפינט זיך אויסער דעם מוטער-לייב.

extrav′agance *n.* (עקס-טרעוו׳-ע-גענס) פערשווענדונג; איבערמאס; איבערטריבענהייט; איבערטריבענע העפטיגקייט; איבערטריבענהייט אין אויסדריקע; אונזיניגקייט, נארישקייט.

extrav′agant *a. and n.* (עקס-טרעוו׳-ע-גענט) פערשווענדעריש; עקסטראוואגאנט, איבערטריבען; איבער דער מאס; אונזיניג, נאריש; אן עקסצענטרישער מענש, איינער וואס ווייסט ניט קיין גרענעצן און קיין כללים אין זיינע האנדלונגען.

extrav′agantly *adv.* (עקס-טרעוו׳-ע-גענט-לי) אויף אן אונגעוועהנליכען אדער איבערטריבענעם אופן; אויף אן אונזיניגען אופן.

extrav′agantness *n.* (עקס-טרעוו׳-ע-גענט-נעס) ז. *extravagance*

extrav′agants *n.* (עקס-טרעוו׳-ע-גענטס) אין קירכליכער געזעצגעבונג — א צוגעגעבענער טייל פון פאפסטליכע פערארדנונגען; א בעזונדערע זאמלונג פון אידישע דינים און תקנות וואס איז צוזאמענגעשטעלט געווארען צום סוף פון 2טען יאהרהונדערט.

extravagan′za *n.* (עקס-טרעוו-ע-גענ׳-זא) עטוואס שטארק איבערטריבענעס; א ווילדע, איבערטריבענע מוזיק-שטיק, פאעמא, דראמא א. ד. ג.; א בורלעסק.

extravagan′zist *n.* (עקס-טרעוו-ע-גענ׳-זיסט) א פערפאסער פון ווילדע איבערטריבענע זאכען, א בורלעסקען-שרייבער.

extrav′agate *v.* (עקס-טרעוו׳-ע-גייט) זיין איבערטריבען, איבערשרייטען אלע גרענעצען.

extravaga′tion *n.* (עקס-טרעוו-ע-גיי׳-שאן) דאס זיין איבערטריבען, דאס איבערשרייטען אלע גרענעצען.

extrav′asate *v.* (עקס-טרעוו׳-ע-סייט) זיך ארויסגיסען, אויסלויפען, אויספליסען [ווי דאס בלוט פון די אדערען אדער אנדערע פליסיגקייטען פון קערפער].

extravasa′tion *n.* (עקס-טרעוו-ע-סיי׳-שאן) די ארויסגיסונג אדער אויספליסונג [ווי דאס בלוט פון די אדערען אדער אנדערע פליסיגקייטען פון קערפער].

ex′tra-work *n.* (עקס׳-טרא-הווארק) עקסטרא-ארבייט.

extreme′ *a. and n.* (עקס-טרים׳) עקסטרעם, אויסערסט, העכסט, לעצט, אויסערארדענטליך, אונגעוועהנליך; דאס אויסערסטע; דאס לעצטע; דאס וואס געפינט זיך אויף׳ן ווייטסטען אדער העכסטען פונקט; דאס וואס קען ניט אריבערגעשטיגען ווערען; אין מאטעמאטיק — דער ערשטע אדער די לעצטע צאהל פון א פראפארציאן, ווי למשל, די צאהלען 6 און 12 פון דער פראפארציאן 12:4=18:6.

extreme′ degree′ (עקס-טרים׳ די-גריע׳) דער העכסטער גראד.

extreme′ly *adv.* (עקס-טרים׳-לי) ביז׳ן העכסטען גראד.

extreme′ neces′sity (עקס-טרים׳ נע-סעס׳-אי-טי) די דרינגענדע נויט.

extremes′ meet (עקס-טרימז׳ מיעט) עקסטרעמען בעריהרען זיך.

extreme′ unc′tion (עקס-טרים׳ אנק׳-שאן) די לעצטע אוילונג [א געוויסע רעליגיעזע צערעמאניע אין דער קאטוילישער קירך].

extre′mism *n.* (עקס-טרי׳-מיזם) די נייגונג צו עקסטרעמען אדער צו דערגעהן ביז׳ן לעצטען פונקט; דאס אננעהמען די לעצטע מיטלען; דאס האלטען זיך אן עקסטרעמע מיינונגען.

extre′mist *n.* (עקס-טרי׳-מיסט) איינער וואס איז גענייגט צו עקסטרעמען.

extrem′ity *n.* (עקס-טרעמ׳-אי-טי) אן ענדע, א גרענעץ; די העכסטע שטופע אדער ווייטסטער פונקט.

ex′tricable *a.* (עקס׳-טרי-קעבל) וואס מען קען אבפלאנטערען אדער פריי מאכען.

ex′tricably *adv.* (עקס׳-טרי-קע-בלי) אויספלאנטערענדיג.

ex′tricate *v.* (עקס׳-טרי-קייט) אבפלאנטערען, פריי מאכען.

extrica′tion *n.* (עקס-טרי-קיי׳-שאן) די אבפלאנטערונג אדער פריי-מאכונג.

extrin′sic *a.* (עקס-טרינ׳-סיק) אויסערליך, אויסווערטיג, פרעמד.

extrinsical′ity *n.* (עקס-טרינ-סי-קעל׳-אי-טי) די אויסערליכקייט; דאס זיין ניט שייך אדער ניט צוגעפאסט צו דער זאך.

extrin′sically *adv.* (עקס-טרינ׳-סי-קעל-אי) אויף אן אויסווערטיגען שטייגער; לויט דעם אויסערליכען אויסזעהן.

extrin′sicalness *n.* (עקס-טרינ׳-סי-קעל-נעס) אויסווערטיגקייט.

extrin′sicate *v.* (עקס-טרינ׳-סי-קייט) מאכען אויסווערטיג; צוגעבען אן אויסערליכען אויסזעהן.

extrinsica′tion *n.* (עקס-טרינ-סי-קיי׳-שאן) דאס מאכען אויסווערטיג; דאס צוגעבען אן אויסערליכע געשטאלט.

extror′sal *a.* (עקס-טראהר׳-סעל) ז. *extrorse*

extrorse′ *a.* (עקס-טראהרס׳) אין באטאניק — אויסגעקעהרט ארויס-צו [ביי א בלום, ווען דאס שטויב-ביימעל קעהרט זיך איבער צו דער זייט פון די בלעטלעך].

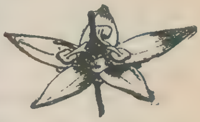

Extrorse Stamens

extrude′ *v.* (עקס-טרוהד׳) ארויסשטויסען, אוועקטרייבען.

extru′sion *n.* (עקס-טרוה׳-זשאן) די ארויסשטויסונג, די אוועקטרייבונג.

extru′sory *a.* (עקס-טרוה׳-סא-רי) וואס ווערט ארויסגעשטויסען, ארויסגעשטופט אדער ארויסגעטריבען.

exu′berance *n.* (עק-סיו׳-בע-רענס) פולקייט, איבערפליסיגקייט.

exu′berancy *n.* (עק-סיו׳-בע-רענ-סי) ז. *exuberance*

exu′berant *a.* (עק-סיו׳-בע-רענט) איבערפול, רייך; איבערפליסיג.

exu′berantly *adv.* (עק-סיו׳-בע-רענט-לי) דורך איבערפליסיגקייט.

exu′berate *v.* (עק-סיו׳-בע-רייט) זיין איבערפול אדער איבערפליסיג.

exu′date *n.* (עק-סיו׳-דייט) ז. *exudation*

exuda'tion *n.* (עק-סיו-דיי'-שאן) דאס אויסשוויצען; שוויים.

exu'dative *a.* (עק-סיו'-דיי-טיוו) וואס איז שייך צו שוויצען אדער שוויים.

exude' *v.* (עק-סיוד') שוויצען, אויס-שוויצען.

exul'cerate *v.* (עג-זאל'-סע-רייט) מא-כען א געשוויר; אנרייסען [ווי א גע-שוויר]; ערביטערען, דערצארענען.

exulcera'tion *n.* (עג-זאל-סע-ריי'-שאן) די אנרייסונג [פון א געשוויר]; די ער-ביטערונג, די דערצארנונג.

exul'cerative *a.* (עג-זאל'-סע-ריי-טיוו) ז. *exulceratory*

exul'ceratory *a.* (עג-זאל'-סע-ריי-טא-רי) וואס מאכט אן געשווירען.

exult' *v.* (עג-זאלט') זיך שטארק פרע-הען, שטראהלען פאר פרייד, טריאומפירען.

exul'tance *n.* (עק-זאל'-טענס) ז. *exultation*

exul'tancy *n.* (עק-זאל'-טענ-סי) ז. *exultation*

exul'tant *a.* (עג-זאל'-טענט) זיך פרע-הענד, שטראהלענד פאר פרייד, טריאומפי-רענד.

exulta'tion *n.* (עק-סאל-טיי'-שאן) א גרויסע פרייד, א טריאומף.

exul'tingly *adv.* (עג-זאל'-טינג-לי) אויף א טריאומפירענדען אופן; מיט גרויס פרייד.

exun'gulate *v.* (עג-זאנ'-גיו-לייט) אב-שניידען די נעגעל.

exungula'tion *n.* (עג-זאנ-גיו-ליי'-שאן) דאס ארומשניידען די נעגעל.

exus'tion *n.* (עג-זאס'-טשאן) די פער-ברענונג.

exuviabil'ity *n.* (עקס-יו-ווי-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ארבוואורפען געוויסע טיילען פון קערפער, ווי די הויט ביי שלאנגען, די פעדערען ביי פויגעל א. ד. ג.

exu'viable *a.* (עקס-יו'-ווי-עבל) וואס קען ארבגעווארפען ווערען [ווי די הויט פון שלאנגען, די פעדערען פון פויגעל א. ד. ג.].

exu'viæ *n.* (עקס-יו'-ווי-אי) די הויט, שאלאכץ, פעדערען א. ד. ג. וואס ווערען ארבגעווארפען פון געוויסע טהיערע [ווי די הויט פון א שלאנג, די פעדערען פון פויגעל, די שאלעכץ פון א ראק א. ד. ג.]; די הויט פון חיות, וועלכע ווערט אויף א קינסטליכען אופן פון זיי ארבגעשונדען.

exu'viate *v.* (עקס-יו'-ווי-אייט) אבשיי-לען אדער ארבווארפען, ווי הויט, פעדע-רען, האר, שאלאכץ א. ד. ג.

exuvia'tion *n.* (עקס-יו-ווי-איי'-שאן) דאס ארבווארפען געוויסע טיילען פון קערפער, ווי די הויט ביי שלאנגען, די פע-דערען ביי פויגעל א. ד. ג.

ey'as *n.* (אי'-עס) א יונגער האביכט אדער קארשון [אזא רויב-פויגעל] וואס איז ארויסגענומען געווארען פון נעסט און אויפגעצויגען געווארען אין א הויז.

eye *n. and v.* (אי) אן אויג; א קוק; בעאב-אכטונג; אויפמערקזאמקייט; די זעהונגס-קראפט; אנזיכט; אנבליק; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן אויג, ווי א לאך, אן אויערעל פון א נאדעל, א קנאפע אדער א שפראץ-אויגעלע פון א פלאנצע א. ז. וו.; עטוואס וואס איז עהנליך צום אויג אלס א קוועלע פון ליכט און איינפלוס; קוקען; בעאבאכטען; בעטראכטען; מאכען א לע-כעל אין א נאדעל אדער אין אן אנדער געגענשטאנד.

eye'ball *n.* (אי'-באהל) דער אויג-אפעל.

eye'beam *n.* (אי'-ביעם) דער בליק, דער שטראהל פון אויג.

eye'-bolt *n.* (אי'-באולט) א מין פער-רוקער אדער שטאנג וואס האט א לאך אדער רינג אין איין ענד.

eye'bright *n.* (אי'-בראיט) די אויגען-טרויסט [א מין גראז, וואס מען פלעגט אמאל בענוצען אלס רפואה צו אויגען-ווערהטאג].

eye'-brighte'ning *a.* (אי'-בראיט-נינג) וואס מאכט קלאר אדער דייטליך.

eye'brow *n.* (אי'-בראו) די אויגען-ברעם [די ברעם איבער'ן אויג].

eyed *a.* (איד) אויגיג; מיט אויגען.

eye'-doc'tor *n.* (אי'-דאק'-טאר) אן אוי-גען-דאקטאר, אן אקוליסט.

eye'-drop *n.* (אי'-דראפ) א טרעהר.

eye'-end *n.* (אי'-ענד) דער ענד אדער עק פון א טעלעסקאפ, צו וועלכען עס לעגט זיך צו דאס אויג.

eye'-flap *n.* (אי'-פלעפ) איינער פון די לעדערנע קלאפען וואס שטארצען ארויס פון צוים ביי די זייטען פון א פערד'ס אויגען.

eye for eye (אי פאר אי) אן אויג פאר אן אויג [עין תחת עין].

eye'-glance *n.* (אי'-גלענס) א בליק.

eye'-glass *n.* (אי'-גלעס) א בריל, אן אויגען-גלאז.

eye'hole *n.* (אי'-האול) א לאך פאר דעם אויג [ווי אין א מאסקע, אין א טהיר א. ד. ג.]; א רונדע לאך.

eye'ing *n.* (אי'-אינג) דאס מאכען דאס לעכעל אין א נאדעל.

eye'lash *n.* (אי'-לעש) א וויהע, א ברעם [די האר וואס וואקסען אויף די ענדען פון די אויגען-לעדערלעך]; א האר פון א וויהע.

eye'-lens *n.* (אי'-לענז) די גלאז-לינזע פון א שפאקטיוו.

eye'less *a.* (אי'-לעס) אהן אויגען, בלינד.

eye'let *n.* (אי'-לעט) א קליין רונד לעכעל; א רונדער קנאפ-לאך; א שלייפעל צום פער-קנעפעלען.

eyeleteer' *n.* (אי-לע-טיער') א קליינער שארפער אינסטרומענט צו מאכען רונדע קנאפ-לעכער.

eye'let-hole *n.* (אי'-לעט-האול) ז. *eyelet*

eye'leting-machine' *n.* (אי'-לעט-אינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען קנאפ-לעכער אין שיך.

eye'let-machine' *n.* (אי'-לעט-מע-שין') א מאשין וואס זוימט ארום קנאפ-לעכער אין צייג.

eye'let-rai'ser *n.* (אי'-לעט-ריי'-זער) אין וועשערייען אדער פראטשעשנעס — א האנד-אינסטרומענט מיט וועלכען מען הויבט אונטער און מען גלייכט אויס די קנאפ-לעכער פון א העמד אדער קלייד.

eye'let-set *n.* (אי'-לעט-סעט) א מין צווייננעגעל, מיט וועלכען מען האקט אויס קנאפ-לעכער אין א העמד אדער מאנטעל.

eye'lid *n.* (אי'-ליד) דאס אויגען-לעדעל.

eye offen'ding (אי א-פענ'-דינג) מפני מראית העין [וואס איז מיאוס פאר'ן אויג].

eye of heav'en (אי אוו העווען) דאס הימעל-אויג [די זון, די לבנה].

eye'-o'pener *n.* (אי'-או'פ-נער) עט-וואס וואס רייסט אויף די אויגען; עטוואס וואס מאכט שטוינען; א שטארקער טרונק בראנפען אדער ליקער.

eye'piece *n.* (אי'-פיעס) די גלאז-לינזע פון א שפאקטיוו, וועלכע איז נאהנט צום אויג.

eye'-pit *n.* (אי'-פיט) דער ארביט פון אויג, דאס אויגען-לאך.

ey'er *n.* (אי'-ער) א בעקוקער, א בעאב-אכטער.

eye'-salve *n.* (אי'-סאוו) אן אויגען-זאלב.

eye'-ser'vant *n.* (אי'-סיר'-ווענט) א דיענער וואס טהוט זיין פפליכט נאר ווען מען גיט אויף איהם אכטונג.

eye'-ser'ver *n.* (אי'-סויר'-ווער) ז. *eye-servant*

eye'-ser'vice *n.* (אי'-סויר'-וויס) דיענסט-ארבייט וועלכע איינער טהוט נאר ווען מען גיט אויף איהם אכטונג.

eye'-shade *n.* (אי'-שייד) אן אויגען-שירם [א שירם וואס ווערט געטראגען אי-בער די אויגען צו שיצען זיי פון העלער ליכט].

eye'shot *n.* (אי'-שאט) א בליק, א קוק מיט'ן אויג.

eye'sight *n.* (אי'-סאיט) דאס זעהען פון אויג; די ראיה; דער חוש הראיה.

eyes of a ship (איז אוו ע שיפ) די פאדערשטע פענסטער [לוקען] פון א שיף.

eye'sore *n.* (אי'-סאור) א געשוויר אויף'ן אויג; א דארן אין אויג [עפעס וואס מען האסט צו זעהן].

eye'-splice *n.* (אי'-ספלאיס) א מין שלייף וואס מאטראזען מאכען אין א שטריק דורך צוזאמענקניפונג.

eye'-string *n.* (אי'-סטרינג) דער אויג-מוסקעל [דער מוסקעל וואס בעוועגט דאס אויג].

eye'-tooth *n.* (אי'-טוהטה) אן אויגען-צאהן [דער שפיציגער צאהן וואס געפינט זיך אין דער ריכטונג פון אויג, הינטער וועלכען עס פאנגען זיך אן די באקציינער].

eye'-wai'ter *n.* (אי'-הוויי'-טער) ז. *eye-servant*

eye'-wash *n.* (אי'-הוואש) אויגען-וואַ-סער [א מעדיצינישע פליסיגקייט צו וואַ-שען די אויגען].

eye'-wa'ter *n.* (אי'-הוואה'-טער) אוי-גען-וואסער [אזא מעדיצינישע פליסיגקייט צום וואשען די אויגען]; די פליסיגקייט וואס פילט אן דאס אויג.

eye'-wink *n.* (אי'-הווינק) א וואונק מיט'ן אויג.

eye'-win'ker *n.* (אי'-הווינ'-קער) ז. *eyelash*

eye'-wit'ness *n.* (אי'-הוויט'-נעס) אן אויגען-צייגע, אן עדות וואס האט עפעס געזעהן מיט זיינע אויגען.

ey'ot *n.* (אי'-אט) א גאנץ קליינער אינזעל.

ey'ra *n.* (אי'-רא) אזא זארט ווילדע קאץ וואס געפינט זיך אין זיד-אמעריקא [זי איז פון רויטליכען קאליר, האט א לאנ-גען קערפער, א לאנגען עק און קורצע פא-דערשטע פיס].

Eyra

eyre *n.* (עהר) א רייזע, א רונד-רייזע; א רונד-רייזע פון א געריכט אין אמאליגע צייטען.

F

F, f (עף) דער זעקסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

f. אין מוזיק — אן אבקירצונג פון *forte*

fa *n.* (פא) די מוזיקאלישע נאטע "פא".

F. A. A. אן אבקירצונג פון די ווערטער *free of all average* אן אויסדרוק, וואס ווערט געברויכט אין פערזיכערונג אויף שיפען און סחורות געשיקט דורך שיפען. ז. *average*.

faba'ceous *a.* (פע-ביי'-שיאס) אין באטאניק — עהנליך צו בעבלעך; אויף וואס עס וואקסען בעבלעך אדער באב-ארטיגע פרוכטען.

Fa'bian *a. and n.* (פיי'-בי-ען) פאביאניש, אבלעגענדיג, אויסמיידענדיג אן אפענעם קאמפף, אויסמאטערענד דעם געגנער דורך פערשיעדענע מאנעווערען [ווי די טאקטיק פון דעם אלט-רוימישען קריעגספיהרער קווינטוס פאביוס מאקסימוס אין זיין קאמפף געגען דעם קארטהאגענישען קריעגס-פיהרער האניבאל]; א פאביאנער, אן אנהענגער פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*.

Fa'bianism *n.* (פיי'-בי-ען-איזם) פאביאניזם, די פרינציפען פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*.

Fa'bianist *n.* (פיי'-בי-ען-איסט) א פאביאנער, א מיטגליעד פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*.

Fa'bian Soci'ety (פיי'-בי-ען סא-סאי'-ע-טי) די פאביאנישע געזעלשאפט [א סאציאליסטישער פעראיין, ארגאניזירט אין ענגלאנד אין יאהר 1884, וועלכער האט זיך געשטעלט די אויפגאבע צו פערשפרייטען די סאציאליסטישע פרינציפען דורך פריעדליכער פראפאגאנדא].

fa'ble *n. and v.* (פיי'בל) א פאבעל [א מעשה'לע מיט א מוסר השכל], א משל, אן אלעגאריע, א מעשה'לע; א לעגענדע; אן אויסגעטראכטע זאך; א ליגען; א פאבולא [די פאסירונג אדער פאסירונגען, וועגען וועלכע עס האנדעלט זיך אין א פאעטישען אדער דראמאטישען ווערק]; איינער אדער עטוואס וועמען אדער וואס יעדער האלט אין מויל; שרייבען אדער דערצעהלען אויסגעטראכטע אדער פאנטאסטישע זאכען; דערצעהלען ליגענס; אויסטראכטען, אויספאנטאזירען.

fa'bled *a.* (פייבלד) געריהמט אדער פארגעשטעלט אין פאבעלען, אין פאלקס-מעשה'לעך אדער פאלקס-לעגענדען; פאנטאסטיש [ווי אין א פאבעל אדער לעגענדע], לעגענדאריש.

fa'blemonger *n.* (פיי'בל-מאנ-גער) איינער וואס טראכט אויס אדער דערצעהלט נאך פאנטאסטישע אדער ניט-געשטויגענע זאכען.

fa'bler *n.* (פיי'-בלער) א שרייבער אדער דערצעהלער פון פאבעלען אדער פון פאנטאסטישע געשיכטען; א הענדלער מיט פאנטאסטישע געשיכטען; א ליגנער, א פעלשער.

fa'bling *n.* (פיי'-בלינג) דאס מאכען פאבעלען; א פאבעלהאפטע אדער פאנטאסטישע דיכטונג; פאבעלען [בכלל].

fab'ric *n.* (פעב'-ריק) געבוי, געביידע, געוועב, פאבריקאט [עטוואס וואס ווערט פראדוצירט, הויפטזיכליך פון געוועבטע שטאפען].

fab'ricant *n.* (פעב'-רי-קענט) א פאבריקאנט; איינער וואס פאבריצירט אדער פראדוצירט.

fab'ricate *v.* (פעב'-רי-קייט) פאבריצירען; פארמירען, פערפערטיגען, פראדוצירען; בויען; אויסטראכטען א ליגען; פעלשען.

fabrica'tion *n.* (פעב-רי-קיי'-שאן) פאבריצירונג; פארמירונג, פערפערטיגונג; דאס בויען אדער מאכען; דאס אויסטראכטען; דאס פעלשען אדער אבנארען; עטוואס וואס ווערט פאבריצירט, אויסגעטראכט אדער געפעלשט.

fab'ricator *n.* (פעב'-רי-קיי-טאר) א פאבריקאנט; א בויער; א פראדוצירער; אן אויסטראכטער; איינער וואס טראכט אויס ליגענס.

fab'ricatress *n.* (פעב'-רי-קיי-טרעס) א פאבריקאנטין; איינע וואס פאבריצירט, פראדוצירט, בויט אויף אדער טראכט אויס; איינע וואס טראכט אויס ליגענס.

fab'ricature *n.* (פעב'-רי-קע-טשור) פאבריקאציאן.

fab'ric lands (פעב'-ריק לענדז) לאנד-איינענטום וואס ווערט אוועקגעשענקט מיט דעם צוועק, אז די הכנסה דערפון זאל געהן פאר'ן איבערבויען אדער פערריכטען קלויסטערס.

fab'ulise *v.* (פעב'-יו-לאיז) ז. *fabulize*.

fab'ulist *n.* (פעב'-יו-ליסט) א שרייבער פון פאבעלען; א שרייבער פון אויסגעטראכטע אדער פאנטאסטישע געשיכטען.

fab'ulize *v.* (פעב'-יו-לאיז) פערפאסען אדער דערצעהלען פאבעלען אדער אויסגעטראכטע, פאנטאסטישע געשיכטען.

fab'ulous *a.* (פעב'-יו-לאס) פאבעלהאפט, אונגעהייער, ערשטוינענד, אונגלויבליך, לעגענדאריש, אויסגעטראכט, פאנטאסטיש; דערצעהלענדיג פאבעלען אדער ניט-געשטויגענע געשיכטעס; פערקאכט אין דערצעהלען פאנטאסטישע אדער ניט-געשטויגענע געשיכטעס.

fab'ulous age (פעב'-יו-לאס איידזש) די לעגענדארישע צייט.

fab'ulously *adv.* (פעב'-יו-לאס-לי) אויף א פאבעלהאפטען, ערשטוינענדען, אויסגעטראכטען, אונגלויבליכען אדער פאנטאסטישען שטייגער; אין א פאבעל אדער אויסגעטראכטער פאנטאסטישער געשיכטע.

fab'ulousness *n.* (פעב'-יו-לאס-נעס) פאבעלהאפטיגקייט; דאס זיין פאנטאסטיש אדער אויסגעטראכט.

façade' *n.* (פע-סאד') א פאסאדע, א פאדער-זייט [פון א געביידע].

face *n. and v.* (פייס) געזיכט; אנבליק, אויסזעהן, געזיכטס-אויסדרוק, מיענע; פערהאלטונג; מוטה, געוואגטקייט, אנגעזיכט; פאדערזייט, אויסערליכע זייט; ציפערבלאט; דער קאפ [פון א מטבע]; פלעכע, אויבערפלעכע; די פלאכע זייט פון א געאמעטרישען קערפער; די ווערטער פון א געזעצליכען דאקומענט גענומען אין זייער בוכשטעבליכען זין [הויכטזעכליך די ספעציעלע בעדינגונגען און די סומע געלד אין דיעזע דאקומענטען]; דער פאדערשטער ראנד פון א בוך; שטעהן פנים אל פנים, שטעהן מיט'ן געזיכט אדער מיט דער פאדערשטער זייט צו...; מוטיג בעגעגענען אדער זיך ענטגעגענשטעלען; בעדעקען מיט עפעס פון אויבען אדער פון פארענט, ארומלעגען, ארומנעהמען; זיך אומקעהרען מיט'ן געזיכט, זיך אומדרעהען [אין מיליטער]; שעדיגען, אברייבען די אויבערפלעכע.

face about' (פייס ע-באוט') זיך אומדרעהען; זיך איבערקוליען.

face a card (פייס ע קארד) איבערקעהרען א קארט [אין קארטען-שפיעל].

face'-ache *n.* (פייס'-אייק) געזיכטס-נויראלגיע [נערווען-שמערץ אין געזיכט].

face'-a'gue *n.* (פייס'-איי'-גיו) ז. *face-ache*.

face'-card *n.* (פייס'-קארד) א שפיעל-קארט מיט א פיגור [ווי קעניג, דאמע, אונטער].

face'-cloth *n.* (פייס'-קלאהטה) דער טוך, מיט וועלכען מען דעקט איבער דאס געזיכט פון א טויטען.

faced *a.* (פייסט) בעדעקט מיט עפעס פון אויבען, אבגעפאלירט, גלאט; בעדעקט פון פארענט [מיט אנדערע מאטעריאלען, ווי קליידער]; וואס האט א פיגור אויף זיך [וועגען שפיעל-קארטען]; אויסזעהענדיג.

face down (פייס דאון) ברייננגען אין פערלעגענהייט, פערשעמען אדער צונעהמען דעם מוטה דורך א שטרענגען אדער אנגעשטרענגטען בליק; מוטיג זיך ענטגעגענשטעלען; בעזיעגען אדער בעזייטיגען דורך מוטה און ווידערשטאנד.

face'-en'try *n.* (פייס'-ענ'-טרי) פרייער איינטריט [אין טעאטער].

face'-guard *n.* (פייס'-גארד) א צודעק אדער א מאסקע צו בעשיצען דאס פנים [ביים פעכטען, ביים אומגעהן ארום עקספלאדירענדע שטאפען א. ד. ג.].

face'less *a.* (פייס'-לעס) אהן א פנים; אונפערשעמט.

face'-ma'king *n.* (פייס'-מיי'-קינג) פריה ורביה.

face of affairs' (פייס אוו ע-פעהרז') די זאכלאגע; די סיטואציאן ווי זי זעהט אויס.

face of brass (פייס אוו ברעס) א קופערנער שטערן; פערשטאכענע אויגען.

face'-pain'ter *n.* (פייס'-פיינ'-טער) א פארטרעט-מאלער.

face'-pain'ting *n.* (פייס'-פיינ'-טינג) פארטרעט-מאלעריי; דאס פארבען דאס געזיכט.

face'-plan *n.* (פייס'-פלען) א פלאן אדער א צייכנונג פון דעם פאדערשטען טייל אדער הויפט-טייל פון א געביידע.

fa'cer *n.* (פיי'-סער) א קלאפ אין פנים, אן איבערראשענדער צוריקשטויס; א פולע גלאז וויין.

fac'et *n. and v.* (פעס'-עט) א קליינע פלעכע; פאצעטען [געשליפענע קליינע פלעכען ביי דימענטען, וועלכע ווערען געמאכט, אום צו פערגרעסערען זייער גלאנץ]; אויסשניידען פאצעטען [אויף דימענטען].

fac'eted *a.* (פעס'-עט-עד) פאצעטירט,

בעדעקט מיט געשליפענע קליינע פלעכען [וועגען דימענטען] ז. *facet*

face the mu'sic (פיים טהי מיו'-זיק) מוטיג זיך האלטען אין אן עת צרה; זיין גרייט פאר דעם ערגסטען.

face'tiæ *n.* (פע-סי'-שי-אי) וויצען, גלייכווערטלעך; ביכער מיט גראבע אדער אונאנשטענדיגע וויצען.

fac'eting *n.* (פעס'-עט-אינג) דאס פאצעטירען [דימענטען]. ז. *facet*

face'tious *a.* (פע-סי'-שאס) לוסטיג, מונטער, וויציג, שפאסיג.

face'tiously *adv.* (פע-סי'-שאס-לי) אויף א מונטערען, לוסטיגען, וויציגען אדער שפאסיגען אופן.

face'tiousness *n.* (פע-סי'-שאס-נעס) לוסטיגקייט, מונטערקייט, וויציגקייט, שפאסיגקייט.

face to face (פיים טו פיים) פנים אל פנים; אונטער פיער אויגען.

fac'etted *a.* (פעס'-עט-עד) ז. *faceted*

fac'etting *n.* (פעס'-עט-אינג) דאס פאצעטירען [דימענטען]. ז. *facet*

face'-val'ue *n.* (פיים'-וועל'-יו) די ווערטה פון ווערטה-פאפיערען, וועלכע איז אויף די פאפיערען אנגעגעבען.
The face-value of the bond is $50.

face'-wheel *n.* (פיים'-הוויעל) א קרוין-ראד. ז. *crown-wheel*

fa'cial *a.* (פיי'-שעל) וואס געהערט אדער וואס איז שייך צום געזיכט.

fa'cially *adv.* (פיי'-שעל-אי) אין בעצוג צום געזיכט; ווי א געזיכט; פנים אל פנים.

fa'cial vein (פיי'-שעל ווײן) דער גע-זיכטס-אדער, וועלכער ציהט זיך פון דעם ווינקעל צווישען די אויגען און גיסט זיך צונויף מיט דעם אדער ביים קיהנביין. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

fa'cies *n.* (פיי'-שי-איז) דאס געזיכט, דער פאדערשטער טייל, דער פאדערשטער טייל פון שארבען אדער פון קאפ; דאס אויסערליכע אויסזעהן, דער אויסערליכער געבוי; דאס אויסערליכע, אויבערפלעכליכע אדער אלגעמיינע אויסזעהן.

fac'ile *a.* (פעס'-איל) לייכט; בויגזאם, נאכגעביג; שנעל, געשיקט.

fac'ile prin'ceps (פעס'-אי-לי פרינ'-סעפס) געוויס דער ערשטער; אהן צווייפעל אנערקענט אלס דער ערשטער אדער בעסטער.

facil'itate *v.* (פע-סיל'-אי-טייט) פער-לייכטערען, גרינג מאכען.

facilita'tion *n.* (פע-סיל-אי-טיי'-שאן) די פערלייכטערונג, דאס גרינגער מאכען.

facil'ities *n.* (פע-סיל'-אי-טיז) בע-קוועמליכקייטען; פערלייכטערונגען; אין קאמערץ — דאס אבצאהלען פאר עפעס ניט מיט איין מאל, נאר אין עטליכע טערמינען.

facil'ity *n.* (פע-סיל'-אי-טי) לייכטיג-קייט; בויגזאמקייט; נאכגעבינקייט; מעג-ליכקייט.

fa'cing *n.* (פיי'-סינג) דאס וואס בעדעקט דעם פארענט אדער די אויבערשטע זייט צוליעב בעפוצונג אדער בעשיצונג; דער אויבערשלאג; די אבשלאגען אדער טאשמעס וואס ווערען אויפגענעהט אויף א קלייד; די אויסגעשניצטע שטיינערנע אדער הילצערנע פלאטען, וועלכע בעדעקען דעם פראנט פון א וואנד; דער אויבערשטער שיכט פון ערד, טארף אדער שטיינער מיט וועלכע מען לעגט אויס דעם דעק פון א קאנאל אדער דעם וואל, איבער וועלכען עס געהט אן אייזענבאהן, צו פערשטארקערען דעם גרונט; דאס צופאסען די עקען פון צוויי קלעצער, אז זיי זאלען זיך בעהעפטען איינער מיט'ן אנדערען; אין מושטירען סאלדאטען — דאס קעהרען זיך אויף'ן פוס לינקס און רעכטס; דאס ארומהאקען די אויבערשטע זייט פון א מיהל-שטיין.

fa'cingly *adv.* (פיי'-סינג-לי) מיט'ן פארענט געווענדעט צו...

facsim'ile *n.* and *a.* (פעק-סימ'-אי-לי) די פאקסימילע, א ריכטיגע קאפיע פון א האנדשריפט, א נאכבילדונג פון א שריפט; דאס נאכמאכען א האנדשריפט; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאקסימילע, וואס איז א ריכטיגע קאפיע פון עפעס.

facsim'ilist *n.* (פעק-סימ'-אי-ליסט) איינער וואס מאכט א פאקסימילע אדער ריכטיגע קאפיע פון עפעס.

fact *n.* (פעקט) א פאקט, א טהאטזאך; דאס וואס איז ווירקליך געווען אדער וואס האט ווירקליך עקזיסטירט.

fac'tion *n.* (פעק'-שאן) צוויסטיגקייטען, מחלוקות אין א פארטיי; א פארטיי אין א פארטיי; א פארטיי וועלכע זוכט צו דערגרייכען איהרע אייגענע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט דעם, צי וועט דאס ברייננגען אלעמען גוטעס אדער שאדען; א פארטיי אדער פערבאנד וואס שטעהט אין דער העפטיגסטער אפאזיציאן צו דער רעגיערונג אדער צו דער עקזיסטירענדער ארדנונג.

fac'tional *a.* (פעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו צוויסטיגקייטען אדער מחלוקות אין א פארטיי.

fac'tionist *n.* (פעק'-שאנ-איסט) איינער וואס בילדעט א פארטיי אין א פארטיי.

fac'tious *a.* (פעק'-שאס) וואס רופט ארויס אן אפאזיציאן אין א פארטיי.

fac'tiously *adv.* (פעק'-שאס-לי) מא-כענדיג מחלוקות און צוויסטיגקייטען אין א פארטיי.

fac'tiousness *n.* (פעק'-שאס-נעס) דאס אויסבילדען א פארטיי אין א פארטיי.

facti'tious *a.* (פעק-טיש'-אס) קינסט-ליך, נאכגעמאכט.

facti'tiously *adv.* (פעק-טיש'-אס-לי) אויף א קינסטליכען, נאכגעמאכטען שטייגער.

facti'tiousness *n.* (פעק-טיש'-אס-נעס) דאס זיין קינסטליך אדער נאכגעמאכט.

fac'tor *n.* (פעק'-טאר) א פאקטאר, א גע-שעפטס-פיהרער; אן אגענט; אין מאטעמאטיק — איינע פון די צוויי אדער עטליכע צאהלען פון א כפל [ווי למשל, די צאהלען 3 און 6 פון כפל 18=3×6].

fac'torage *n.* (פעק'-טאר-איידזש) קור-טאזש, אן אגענט'ס געצאהלט, פאקטאר-געלד.

facto'rial *a.* (פעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פאבריק; אין מאטעמאטיק — וואס איז שייך צו די פאקטארען אדער צאהלען, וועלכע כפל'ען זיך איינע אויף די אנדערע.

fac'torship *n.* (פעק'-טאר-שיפ) פאק-טארשאפט, א שטעלע פון א געשעפטס-פיהרער.

fac'tory *n.* (פעק'-טא-רי) א פאבריק; מאנופאקטור; פאקטאריי.

fac'tory bill (פעק'-טא-רי ביל) דאס געזעץ [אין ענגלאנד] וואס פערבאט די איבערשטונדען-ארבייט פון קינדער אין די פאבריקען.

fac'tory price (פעק'-טא-רי פראים) דער פאבריק-פרייז.

facto'tum *n.* (פעק-טאו'-טאם) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו טהאן אלע ארבייטען.

fac'ture *n.* (פעק'-טשור) א פאקטורע, דער חשבון וואס איין סוחר שיקט דעם אנדערען ביים אבשיקען איהם סחורות.

fac'ulæ *n.* (פעק'-יו-לי) העלע פלעקען אויף דער זון.

fac'ultative *a.* (פעק'-אל-טע-טיוו) פא-קולטאטיוו, פרייוויליג; וואס איז ניט קיין מוז; וואס מען קען טהאן ווי מען וויל.

fac'ultatively *adv.* (פעק'-אל-טע-טיוו-לי) אויף א פאקולטאטיווען אופן; לויט'ן ווילען; לויט דער אייגענער בחירה.

fac'ulty *n.* (פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט, די קראפט, די גאבע, טאלאנט; דאס וואס איז געשאנקען געווארען; א פריווילעגיע, א לגאטע; א פאקולטעט [אין אוניווערזיטעט]; א פאך פון א וויסענשאפט.

fac'ulty of arts (פעק'-אל-טי אוו ארטז) דער פילאזאפישער פאקולטעט אין די אלטע אוניווערזיטעטען, וואו די סטודענטען פלעגען דורכגעהן די פאלגענדע וויסענשאפטען: גראמאטיק, לאגיק, רעטאריק, אריטמעטיק, געאמעטריע, אסטראנאמיע און מוזיק.

fac'ulty of law (פעק'-אל-טי אוו לאה) דער יורידישער פאקולטעט.

fac'ulty the'ory (פעק'-אל-טי טהי'-א-רי) אין פאליטישער עקאנאמיע — די טעאריע, אז שטייערען און צאהלונגען דארפען ארויפגעלעגט ווערען אויף יעדען איינעם לויט זיינע פעהיגקייטען און פערמעגליכקייט.

fad *n.* and *v.* (פעד) א קאפריז, א טירוף, א משוגעת; א מאדע; א קאפריזנער מענש; איינער, וועלכען מען קען ניט צופריעדען שטעלען; בעשעפטיגען זיך מיט קלייניגקייטען; טהאן ניט דאס וואס איז וויכטיג.

fade *v.* and *a.* (פייד) וועלקען, וויאנען; אונטערגעהן; אנווערען ביסלעכווייז דעם גלאנץ, קראפט אדער פרישקייט; מאט, שוואך, ניט אינטערעסאנט.

fa'ded *a.* (פיי'-דעד) אנגעווארען די העלקייט; אבגעבלייכט; געווארען מאט [וועגען פארבען אדער קאלירען].

fade'less *a.* (פייד'-לעס) וואס ווערט ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט.

fade'lessly *adv.* (פייד'-לעס-לי) אזוי, דאס עס זאל ניט פערוועלקט אדער אבבלאקירט ווערען.

fa'ding *n.* and *a.* (פיי'-דינג) דאס פערוויאנען, דאס אנווערען דעם קאליר אדער פרישקייט; דער אונטערגאנג; וואס פערוויאנעט; וואס בלאקירט אב.

fa'dingness *n.* (פיי'-דינג-נעס) דאס אונטערגעהן, דאס פערוויאנען.

fæ'cal *a.* (פיע'-קעל) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען [צאה].

fæ'ces *n.* (פיע'-סיז) עקסקרעמענטען, צאה.

fag *v.* and *n.* (פעג) הארעווען איבער די כחות; טהאן שווערע הויז-ארבייט; פערמאטערט ווערען פון הארעוואניע; צווינגען איינעם צו טהאן שווערע ארבייט פאר אן אנדערען; פאנאנדערדרעהען, אבפלעכטען [ווי דעם עק פון א שטריק]; איינער וואס טהוט שווערע הויז-ארבייט; שווערע הארעוואניע; דאס פאנאנדערפלעכטען אן עק פון א שטריק; א פאנאנדערגעפלאכטענער עק פון א שטריק אדער קאנאט; אין זאאלאגיע — דער מינק [א מין

ביבער, וואס לעבט ביים ברעג פון ים אדער פון א טייך].

fag at one's books (פעג עט הוואנז בוקס) שוויצען איבער די ביכער.

fag'-end *n.* (פעג'-ענד) א קראמקע, א קראיקע [פון טוך]; בראק, אויסשוס; א פאנאנדערגעפלאכטענער עק פון א שטריק.

fagged out (פעגד אוט) אויף'ן העכסטען אופן אויסגעמאטערט.

fag'ging-sys'tem *n.* (פעג'-אינג-סיס'-טעם) די סיסטעם אין געוויסע ענגלישע שוהלען, אז א תלמיד פון די נידריגע קלאסען דארף בעדיענען אן עלטערען און דיעזער דארף איהם דערפאר פערטיידיגען אין פאל, ווען זיינע חברים פאלען אויף איהם אן און שלאגען איהם.

fag'got *v. and n.* (פעג'-אט) ז. *fagot*.

fag'ot *n. and v.* (פעג'-אט) א בינטעל ריטער אדער שטעקענס; טויט=שטראף דורך פערברענען לעבעדיגערהייט [דורך דעם בינטעל ריטער וואס מען פלעגט אונטערצינדען אונטער דעם פעראורטיילטען]; א צייכען פון א בינטעל ריטער, וואס אין מיטעלאלטער פלעגט א מענש, וועלכער האט בעלאנגט צו אן אפיקורס'ישער סעקטע און דערנאך חרטה געהאט און תשובה געטהאן, דארפען טראגען, כדי צו בעווייזען וואס פאר א שטראף דער מענש וואלט בעקומען ווען ער וואלט ניט חרטה געהאט אויף זיינע זינד; א בינטעל אייזערנע שטעקלעך; א בינטעל צוזאמענגעבונדענע פיש, וועלכע מען הענגט אויף צו טריקענען; א מענש וועלכען מען פלעגט אמאל אין ענגלאנד אריינגעהמען אין דער ארמעע ניט אלס סאלדאט, נאר כדי די ארמעע זאל אויסווייזען גרעסער; צוזאמענבינדען אין איינעם.

fag'ot i'ron (פעג'-אט אי'-ערן) שטאבאייזען [אייזען געצויגען אין שטאנגען].

fagot'to *n.* (פע-גאט'-או) א פאגאט [אזא מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט].

fag'ot-vote *n.* (פעג'-אט-וואוט) א שטרויענע וואהל=שטימע [די וואהל=שטימע פון מענשען, וועלכע מען פלעגט אמאל אין ענגלאנד ארויסשטעלען אלס כלומר'שטיגע בעזיצער פון אייגענטום, וואס דאס פלעגט זיי געבען א רעכט צו שטימען פאר א געוויסען קאנדידאט אין פארלאמענט].

fag'ot-vo'ter *n.* (פעג'-אט-וואו'-טער) א שטרויענער וועהלער. ז. *fagot-vote*.

fag out (פעג אוט) — אין קריקעט=שפיעל כאפען דעם באל אדער אבשטעלען זיין לויף.

fahl'erz *n.* (פאל'-ערטס) דאס פאהלערץ [גרויער, רויהער קופער].

Fahr'enheit *a.* (פאר'-ען-האיט) פארענהייט'ס; וואס איז שייך צו פארענהייט'ס טערמאמעטער, וועלכער ווערט געברויכט אין ענגלאנד און אמעריקא [דיעזער טערמאמעטער צייכענט זיך אויס פון אנדערע דערמיט, וואס דער פרירונגס=פונקט פון וואסער איז אין איהם בעצייכענט ניט מיט 0, נאר מיט 32, און די צאהל פון גראדען פון דעם פרירונגס=פונקט ביז'ן זידע=פונקט איז 180, ד. ה. פון 32=טען ביז 212=טען גראד].

faience' *n.* (פא-יאנס') פאיאנס, פארצעליי.

faik *v. and n.* (פייק) ז. *fake*.

fail *v. and n.* (פייל) פערפעהלען; אויסבלייבען; זיך אירען; דורכפאלען; ניט דערגרייכען; ניט ערפילען [א התחיבות]; ניט טרעפען; ניט האלטען [ווארט]; פערזאמען; ניט געלינגען; מאכען באנקראט, אנזעצען; פערלאזען; שוואך ווערען; דאס פעהלען, דאס אויסענבלייבען; א מאנגעל; א דורכפאל; ניט געלונגענהייט.

fai'ling *n.* (פיי'-לינג) דאס פעהלען; דאס דורכפאלען; אונפאלקאמענהייט; שוואכקייט.

fail in health (פייל אין העלטה) זיין שוואך אין געזונד.

fail'ure *n.* (פייל'-יור) דאס פעהלען; דאס אויסענבלייבען; דאס אויסלאזען; דאס ניט טרעפען, א דורכפאל; דאס ניט געלינגען, דאס ניט האבען קיין ערפאלג; דאס ניט ערפילען; שוואכקייט, דאס שוואך ווערען; א פעהלער, א מאנגעל; באנקראט.

fail'ure of crops (פייל'-יור אוו קראפס) אן אונגערעטעניש.

fain *a. and v.* (פיין) מיט פרייד; גערן; מיט צופריעדענהייט; זיין צופריעדען, זיין דערפרעהט; וועלען, פערלאנגען; איינוויליגען געצוואונגענערהייט.

fai'neance *n.* (פיי'-נע-ענס) פוילקייט.

fainéant' *a. and n.* (פיי-ניי-אן') פויל, אונטהעטיג, אונטויגליך; א פוילענצער, א שטיק גארנישט.

fain'ness *n.* (פיינ'-נעס) צופריעדענהייט.

faint *a. and v.* (פיינט) שוואך, מאט; קראפטלאז; פויל; מוטלאז; שרעקעדיג; בלאס; פערליערען דעם מוטה; שוואך ווערען; פאלען אין אונמאכט אדער אין חלשות.

faint'-draw *v.* (פיינט'-דראה) שוואך צייכענען, אנדייטען.

faint'-hear'ted *a.* (פיינט'-האר'-טעד) קליינמוטיג, שרעקעדיג.

faint'-hear'tedly *adv.* (פיינט'-האר'-טעד-לי) אויף א קליינמוטיגען אדער שרעקעדיגען אופן.

faint'-hear'tedness *n.* (פיינט'-האר'-טעד-נעס) קליינמוטיגקייט, שרעקעדיגקייט.

fain'ting *n.* (פיינ'-טינג) אונמאכט, חלשות.

fain'tish *a.* (פיינ'-טיש) עטוואס שוואך, מאט.

fain'tishness *n.* (פיינ'-טיש-נעס) שוואכקייט, מאטקייט; איבעלקייט, ניט=גוטקייט.

faint'ly *adv.* (פיינט'-לי) שוואכליך, שרעקעדיג; אהן ענערגיע, אהן מוטה.

faint'ness *n.* (פיינט'-נעס) שוואכקייט, מאטקייט; קליינמוטיגקייט, שרעקעדיגקייט.

faints *n.* (פיינטס) דער שוואכער און אונריינער ספירט, וואס טיילט זיך אב ביים דיסטילירען בראנפען.

fair *a.. adv., n. and v.* (פעהר) אפען, אויפריכטיג, עהרליך; גערעכט; ריכטיג; אונפארטייאיש; פאסענד, אננעהמבאר; שעהן; העל, קלאר, אהן וואלקענס; דייטליך, זויבער, ריין גוט, גינסטיג; זאנפט; אנגענעהם; א שעהנהייט; א יאהרמארק, א יריד; א באזאר [אן אויסשטעלונג פון ארטיקלען צו פערקויפען פאר א געזעלשאפטליכען צוועק]; מאכען שעהן; צורעכט מאכען; אויפהערען רעגענען, זיך אויסלייטערען.

fair and soft'ly (פעהר ענד סאפט'-לי) שטיל און געלאסען.

fair and square (פעיר ענד סקהוועהר) פאלקאמען עהרליך; גאנץ אפען און אהן פערשטעלטקייט.

fair befall' you (פעהר בי-פאהל' יו) גאט זאל אייך מצליח זיין.

fair chance (פעהר טשענס) א גינסטיגע געלעגענהייט; א גינסטיגע אויסזיכט אויף עפעס.

fair'-condi'tioned *a.* (פעהר'-קאנ-דיש'-אנד) וואס איז אין גוטע בעדינגונגען.

fair cop'y (פעהר קאפ'-אי) א ריין=איבערגעשריבענע שריפט.

fair'-dea'ler *n.* (פעהר'-דיע'-לער) א סוחר וואס האנדעלט אויף א יריד.

fair field (פעהר פיעלד) א גוטע געלעגענהייט פאר טהעטיגקייט.

fair'-ground *n.* (פעהר'-גראונד) א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט א באזאר [אן אויסשטעלונג, הויפטזעכליך פון אגריקולטור=ארטיקלען].

fair'-haired *a.* (פעהר'-העהרד) וואס האט בלאנדע האר.

fair'-hand *a.* (פעהר'-הענד) אימפאזאנט, וואס זעהט אוים ערהאבען.

fair'ily *adv.* (פעהר'-אי-לי) אויף א צויבערהאפטען, פאנטאסטישען אופן.

fair'ing *n.* (פעהר'-אינג) א מתנה פון יריד; א גאסטינעץ.

fair'ish *a.* (פעהר'-איש) גאנץ פיין, גאנץ גוט.

fair'ly *adv.* (פעהר'-לי) אויף אן אנשטענדיגען, פיינעם אופן; פיין, ערעל, עהרליך, בכבוד'יג; פול, גאנץ, קלאר; אויסגעצייכענט; קלוג; אבסאלוט, זיכער, נעווים, ריכטיג, פינקטליך, אקוראט.

fair'-min'ded *a.* (פעהר'-מאינ'-דעד) מיט אן עהרליכער אורטיילונג; קארעקט; אויפריכטיג.

fair'-min'dedness *n.* (פעהר'-מאינ'-דעד-נעס) דאס זיין אויפריכטיג, עהרליך; דאס אורטיילען עהרליך, אהן נשיאות פנים.

fair'ness *n.* (פעהר'-נעס) שעהנקייט, ריינקייט, עהרליכקייט, אפענהערציגקייט, פריינדליכקייט, אנשטענדיגקייט, אונפארטייליכקייט.

fair play (פעהר פליי) אן עהרליכע בעהאנדלונג געגענאיבער א געגנער; אונפארטייאישקייט, עהרליכקייט, דאס געבען א גלייכע געלעגענהייט [א געגנער].

fair pro ra'ta (פעהר פראו ריי'-טא) א גלייכמעסיגע פערטיילונג.

fair rea'der! (פעהר ריע'-דער) ליעבע לעזערין!

fair'-see'ming *a.* (פעהר'-סיע'-מינג) וואס ווייזט אוים עהרליך, פיין, קארעקט.

fair sex (פעהר סעקס) דאס שעהנע געשלעכט, דאס פרויען=געשלעכט.

fair'-spo'ken *a.* (פעהר'-ספאו'-קן) ריכטיג גערעדט; מיט א שעהנעם אויסדרוק; שמייכלענד.

fair'-time *n.* (פעהר'-טאים) יריד=צייט.

fair to mid'dling (פעהר טו מיד'-לינג) מיטעלמעסיג; ניט גאר שלעכט, אבער אויך ניט זעהר גוט.

fair'-tongue *n.* (פעהר'-טאנג) א חונף.

fair'-town *n.* (פעהר'-טאון) א מארקשטאדט; א שטאדט, וואו דארטען איז א יריד אדער א מארק.

fair'way *n.* (פעהר'-הוויי) דער טייל פון א טייך אדער קאנאל, וואו שיפען קענען געהען.

fair'-weath'er *a.* (פעהר'-הוועטה'-ער) וואס איז צוגעפאסט אדער וואס קען עקזיסטירען נור אין א שעהנעם אדער גוטען וועטער; וואס קען עקזיסטירען נור ביי גוטע אומשטענדען; וואס קען ניט אריבערטראגען קיין שלעכטע לאגע.

fair'-weath'er friends (פעהר'-

הוועטה'-ער פרענדז) גוטע פריינד כל זמן דאס רעדעלע דרעהט זיך.

fair'-weath'er sai'lors (פעהר'-הוועטה'-ער סיי'-לארז) מאטראזען וואס ארבייטען שלעכט.

fair wind (פעהר הווינד) א גינסטיגער ווינד [פאר א זעגעל־שיף].

fair'y *n. and a.* (פעהר'-אי) א פעע [אין די לעגענדען פון פערשיעדענע פעלקער — א פאנטאסטישע שעהנע פרוי, וועלכע בעווייזט זיך צו מענשען אין געוויסע מאמענטען, אננעהמענדיג פערשיעדענע געשטאלטען]; וואס איז שייך צו די פעען; עהנליך צו א פעע; שעהן, גראציעז.

fair'y cir'cles (פעהר'-אי סוירקלז) ז. *fairy rings*.

fair'y dance (פעהר'-אי דענס) פעען־טאנץ. ז. *fairy rings*.

fair'yism *n.* (פעהר'-אי-איזם) פעען־עהנליכקייט; דער גלויבען אין פעען; א פעען־געשיכטע, א פאנטאסטישע געשיכטע; לעגענדען וועגען פעען.

fair'y-land *n.* (פעהר'-אי-לענד) דאס פעענלאנד, דאס צויבערלאנד.

fair'ylike *a.* (פעהר'-אי-לאיק) ווי א פעע.

fair'y-queen *n.* (פעהר'-אי-קהוויען) די פעען־קעניגין.

fair'y rings (פעהר'-אי רינגז) פעען־רינגען אדער פעען־טאנץ [דאס ארויסשפראצען פון געוויסע שוועמלעך אויף די פעלדער און לאנקעס. זיי שפראצען ארויס אפט אין איין נאכט אין דער פארם פון רינגען אדער קרייזלעך און ווייל זיי ערשיינען גאנץ אונערווארטעט, הערשט אין פאלק א גלויבען, אז זיי קומען ארויס דארטען, וואו פעען און רוסאלקעס האבען געטאנצט].

fair'y sparks (פעהר'-אי ספארקס) פעען־פונקען [די פאספארישע שיין וואס קומט פון פוילענדע שטאפען].

fair'y-tale *n.* (פעהר'-אי-טייל) א צויבער־מעשה.

fait accompli' (פייט ע-קאהנ-פלי') אן אבגעטהאנענע זאך.

faith *n.* (פייטה) א גלויבען; אמונה; נאמנות; טרייהייט; עהרליכקייט.

faith'-cure *n.* (פייטה'-קיור) דאס היילען קראנקהייטען דורך תפילות.

faith'-cur'er *n.* (פייטה'-קיור'-ער) איינער וואס היילט קראנקהייטען אדער וואס גלויבט אז מען קען היילען קראנקהייטען דורך תפילות.

faith'ful *a. and n.* (פייטה'-פול) טריי, געטריי; גלויבענסווערטה; עהרליך; לאיאל; א טרייער, איבערגעגעבענער מענש.

faith'fully *adv.* (פייטה'-פול-אי) 1. אויף א טרויענסווערטהען, געטרייען שטייגער; 2. מיט טרייהייט, מיט איבערגעבענהייט.

1. I shall carry out your order **faithfully.**
2. **Faithfully** yours, John Alden.

faith'ful mem'ory (פייטה'-פול מעמ'-א-רי) א טרייע געדעכנים.

faith'fulness *n.* (פייטה'-פול-נעס) טרייהייט, געטרייהייט; עהרליכקייט; לאיאליטעט; בעשטענדינקייט.

faith'ful transla'tion (פייטה'-פול טרענס-ליי'-שאן) א גענויע, ריכטיגע איבערזעצונג.

faith'-hea'ler *n.* (פייטה'-היע'-לער) ז. *faith-curer*.

faith'-hea'ling *n.* (פייטה'-היע'-לינג) ז. *faith-cure*.

faith'less *a.* (פייטה'-לעס) אהן אמונה, אונגלויביג; טריילאז, אונטריי.

faith'lessly *adv.* (פייטה'-לעס-לי) דורך אונטרייהייט; אויף אן אונלאיאלען שטייגער.

faith'lessness *n.* (פייטה'-לעס-נעס) אונטרייהייט, טרייטלאזינקייט.

faix *int.* (פייקס) אויף מיינע נאמנות!

fake *n. and v.* (פייק) איינע פון די רינגען פון א רונד־צונויפגעוויקעלטען שטריק; א שווינדעל, א פאלשקייט; א נישט געשטויגענע און נישט געפלויגענע זאך; אויסטראכטען עפעס; גנב'ענען; פעלשען נייעס.

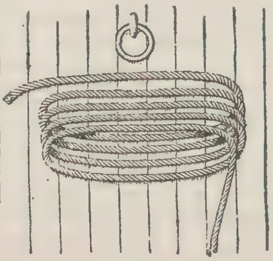

Fake

fakeer' *n.* (פע-קיער') ז. *fakir*.

fake'ment *n.* (פייק'-מענט) שווינדעל, פעלשונג.

fa'ker *n.* (פיי'-קער) א שווינדלער, א פעלשער.

fake up (פייק אפ) צושטוקעווען.

fakir' *n.* (פע-קיר') דער פאקיר [א בעטלער־מאנאך אין אינדיען]; א בודיסטישער פרוש אדער אסקעט.

fakir'ism *n.* (פע-קיר'-איזם) די פרינציפען און האנדלונגען פון די מחמד'אנישע פאקירען אדער בעטלער־מאנאכען; די אסקעטישע לעהרען פון די אינדישע אדער בודיסטישע פאקירען.

falcade' *n.* (פעל-קייד') דאס פאלען פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס.

fal'cate *a. and n.* (פעל'-קייט) געבויגען ווי א סערפ; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען ווי א סערפ.

fal'cated *a.* (פעל'-קיי-טעד) ז. *falcate*.

falca'tion *n.* (פעל-קיי'-שאן) דאס אויסבויגען ווי א סערפ.

fal'chion *n.* (פאהל'-טשאן) א פאלאש, א קורצע, ברייטע און אויסגעבויגענע שווערד.

fal'ciform *a.* (פעל'-סי-פארם) ז. *falcate*.

fal'con *n.* (פעל'-קאן) א פאלק־פויגעל, א פאלק, א סאקאל; אזא קאנאנע.

Falcon

fal'coner *n.* (פעל'-קא-נער) איינער וואס ערציהט פאלקען [סאקאלען] פאר יאגד אויף פויגלען; איינער וואס פיהרט א יאגד מיט דער הילף פון געלערענטע פאלקען.

fal'conet *n.* (פעל'-קא-נעט) א קליינער פאלק [סאקאל].

fal'con-eyed *a.* (פעל'-קאנ-איד) וואס האט פאלקען־אויגען; וואס האט שארפע, ליכטיגע אויגען.

fal'con-gen'tle *n.* (פעל'-קאנ-דזשענטל) דער עדעל־פאלק [א געוויהער מין פאלק]; די "זי"־טויבענפאלק אדער א יונגער טויבענפאלק.

fal'conine *a. and n.* (פעל'-קא-נין) וואס איז שייך צו א פאלק אדער סאקאל; א פאלק.

fal'conry *n.* (פעל'-קאנ-רי) די קונסט אויסצולערנען געפאנגענע פאלק־פויגלען צו כאפען אנדערע פויגלען; דאס פיהרען יאגד אויף פויגלען דורך געלערענטע פאלק־פויגלען.

fal'con-shaped *a.* (פעל'-קאנ-שייפט) עהנליך צו א רויב־פויגעל [וועגען פערציערונגען].

fal'dage *n.* (פעל'-דיידזש) הערדען־רעכט [דאס רעכט פון די פריצים אין מיטעלאלטער צו צווינגען די פויערים, זיי זאלען פיטערען זייערע בהמות אויף דעם פריץ'ס ערד, כדי זי צו בעמיסטיגען]; א שטייער ארויפגעלעגט אויף די פויערים אלס בעלוינונג פאר דער בעפרייאונג פון דיזער פפליכט.

fald'stool *n.* (פאהלד'-סטוהל) א צונויפלעג־שטוהל, א שטוהל וואס קען זיך צוזאמענלעגען; אזא שטוהל מיט א קישעלע, צו קניען אין א קלויסטער; אזא מין סטענדער אין א קלויסטער.

fall *v., n. and a.* (פאהל) פאלען, אבפאלען, פערמינדערט ווערען, זינקען, אראבשטירצען, אריינפאלען, זיך אריינגיסען [וועגען טייכען]; אומקומען, רואינירט ווערען; אויסקומען, פאסירען, אויספאלען, געבארען ווערען [הויפטזעכליך וועגען שעפסען און עהנליכע בעשעפענישען]; הענגען, אראבהענגען [ווי די פאלדען פון א קלייד אדער פארהאנג]; ווערען..., אנהויבען, איבערגעהן אין א נייעם צושטאנד; א פאל, דאס פאלען, דאס זינקען, דאס אבפאלען, דאס פערמינדערט ווערען; וואסערפאל; הערבסט; דאס אויסהאקען בוימער; דאס וואס ווערט אויסגעהאקט [וועגען בוימער]; דאס אומווארפען [ביים ראנגלען זיך]; דער בעוועגליכער טייל פון א פיאנא וואס דעקט צו די קלאווישען; נידערונג פון א שטימע; הערבסטליך.

falla'cious *a.* (פע-ליי'-שאס) בעטריגליך, טריגעריש, פאלש, וואס נארט אב, פערפיהרט אדער ברייננט צו א טעות; סאפיסטיש; וואס ציהט אדער ברייננט ארויס פאלשע שליסע.

falla'ciously *adv.* (פע-ליי'-שאס-לי) אויף א פאלשען אדער בעטריגערישען שטייגער; דורך א טעות; סאפיסטיש, ציהענדיג פאלשע שליסע.

falla'ciousness *n.* (פע-ליי'-שאס-נעס) בעטריגליכקייט, פאלשקייט.

fal'lacy *n.* (פעל'-ע-סי) בעטריגליכקייט, פאלשקייט, א טעות; עטוואס וואס נארט אב, וואס פערפיהרט אדער וואס ברייננט צו א טעות; א פאלשער געדאנקען־גאנג אדער ארגומענטאציאן; א סאפיזם.

fal'lal *n. and a.* (פעל'-על) פליטערלעך, קליינינקייטען, נארישקייטען [וועגען בעפוצונגען]; שטיקלעך פלאטערענדע סטענ־

געם וואס מען פלעגט טראגען אלס בעי־ציערונג אין 17טען יאהרהונדערט; קינ־דיש, נאריש, קליינליך.

fall a prey (פאהל ע פריי) פאלען אלס אפפער.

fall asleep′ (פאהל ע־סליעפ׳) איינ־שלאפען.

fall at odds (פאהל עט אדז) קומען אין צוזאמענשטויס, זיך צוקריגען.

fall away′ (פאהל ע־הוויי׳) אבגעצעהרט ווערען, איינדארען; ביסלעכווייז פער־שווינדען; אומקומען; אבפאלען [פון א גלויבען, בעוועגונג א. ד. ג.]; אבטריניג ווערען.

fall back (פאהל בעק) צוריקטרעטען, אויפגעבען; ניט ערפילען א פערשפרע־כען, ניט דערגרייכען א ציעל.

fall back upon′ (פאהל בעק א־פאן׳) זיך שטיצען [אויף עפעס], זיך אנהאל־טען [אן עפעס], זיך שיצען [דורך עפעס].

fall behind′ (פאהל בי־האינד׳) בלייבען אהינטער, בלייבען הינטערשטעליג; זיין איבערטראפען.

fall calm (פאהל קאהם) אנהויבען זיך איינצושטילען [ווענען ווינד אויף׳ן ים].

fall down (פאהל דאון) אנידערפאלען; פאלען כורעים; פאהרען מיט׳ן שטראם.

fall down from fa′vor (פאהל דאון פראם פיי׳־ווער) פערליערען דעם חן אין איינעמ׳ס אויגען, אריינפאלען אין אונ־גנאדע.

fall′en *a.* (פאהלן) געפאלען, געזונקען, רואינירט.

fall′en one (פאהלן הוואן) א געפאלענע, א פראסטיטוטקע.

fall′en wood (פאה׳לן הוואוד) אוים־געהאקטע בוימער, פערדארט האלץ.

fall′er *n.* (פאהל׳־ער) איינער אדער עטוואס וואס פאלט אדער ברייננט איי־נעם אדער עפעס צום פאלען; טייל פון מאשינען, וואס הויבען זיך און פאלען.

fall flat (פאהל פלעט) ניט האבען קיין ערפאלג [אין דער אנשטרענגונג צו צי־הען אויפמערזאמקייט, ארויסרופען סימ־פאטיע א. ד. ג.].

fall foul (פאהל פאול) זיך אנשטויסען [ווענען שיפען]; אנגרייפען, אטאקירען.

fall from grace (פאהל פראם גרייס) ווערען דורך און דורך זינדיג [אריינפא־לען אין נ׳ שערי טומאה].

fallibil′ity *n.* (פעל־אי־ביל׳־אי־טי) דער טעות, די פעהלבארקייט, אירטומ־ליכקייט.

fal′lible *a.* (פעל׳־איבל) פעהלבאר; וואס קען מאכען אדער האבען א טעות; וואס איז פאלש אדער אירענד.

fal′libleness *n.* (פעל׳־איבל־נעס) ז. ***fallibility***.

fal′libly *adv.* (פעל׳־אי־בלי) על פי טעות.

fall ill (פאהל איל) קראנק ווערען.

fall in (פאהל אין) צוזא־ אריינפאלען; צוזאמענטרעפען; צונויפגעהן זיך.

fall′ing *n.* (פאהל׳־אינג) דאס פאלען; דאס וואס פאלט; דאס זינקען; דאס וואס זינקט.

fall′ing-band *n.* (פאהל׳־אינג־בענד) א ברייטער קאלנער וואס לעגט זיך אויס אויף די אקסלען, וועלכען מען האט גע־טראגען אין 16־טען און 17־טען יאהרהונ־דערט.

fall′ing-down *n.* (פאהל׳־אינג־דאון) דאס אנידערפאלען.

fall′ing in (פאהל׳־אינג אין) דאס אריינ־פאלען.

fall′ing-latch *n.* (פאהל׳־אינג־לעטש) א קליאמקע וואס פערמאכט זיך אליין.

fall′ing-out *n.* (פאהל׳־אינג־אוט) א מחלוקה, א קריעג, א דיספוט.

fall′ing-sick′ness *n.* (פאהל׳־אינג־סיק׳־נעס) די פאליגע, עפילעפסיע, חולי נופלים.

fall′ing-star *n.* (פאהל׳־אינג־סטאר) דער פאלענדער שטערען, א מעטעאר.

fall′ing stone (פאהל׳־אינג סטאון) א מעטעאר, א שטיין וואס פאלט פון הי־מעל.

fall′ing weath′er (פאהל׳־אינג הוועטה׳־ער) א רעגענדיג אדער שנעעדיג וועטער.

fall in love (פאהל אין לאוו) זיך פער־ליעבען.

fall in tears (פאהל אין טיערז) אויס־ברעכען מיט א געוויין.

fall in′to (פאהל אינ׳־טו) אריינפאלען אין...

fall in′to abey′ance (פאהל אינ׳־טו ע־ביי׳־ענס) ארויס פון קראפט, ניט מעהר גילטיג.

fall in′to a cus′tom (פאהל אינ׳־טו ע קאס׳־טאם) אונטערווארפען זיך דעם מנהג, נאכפאלגען א געוויסע מאדע.

fall in′to a pas′sion (פאהל אינ׳־טו ע פעש׳־אן) ווערען אויפגעבראכט; אריין אין כעס.

fall in′to decay′ (פאהל אינ׳־טו די־קיי׳) פאנאנדערפאלען, אונטערגעהן, צו־שטערט ווערען.

fall in′to disuse′ (פאהל אינ׳־טו דיס־יוס׳) ווערען אונגעברויכליך.

fall in′to er′ror (פאהל אינ׳־טו ער׳־אר) אריינפאלען אין א טעות.

fall in′to tempta′tion (פאהל אינ׳־טו טעמפ־טיי׳־שאן) אריינפאלען אין א נסיון.

fall off from (פאהל אף פראם) פער־לאזען, אויפגעבען, אבשטעהן פון עפעס.

fall of the leaf (פאהל אוו טהי ליעף) הערבסט; דאס פערוועלקען [פערוויאנען].

fall on one′s feet (פאהל אן הוואנז פיעט) אראבפאלען און בלייבען שטעהן אויף די פיס; גליקליך ארויסדרעהען זיך פון עפעס; ארויסקומען גאנץ מיט די ביי־נער; ניט ליידען קיין היזק.

Fallo′pian tubes (פע־לאו׳־פי־ען טיובז) די פאלאפישע רעהרען [אין גע־שלעכטס־ארגאן פון פרויען. זיינען ענט־דעקט געווארען פון אנאטאמיסט פא־לאפוס אין 16טען יאהרהונדערט].

fall out (פאהל אוט) זיך קריגען, אנ־פאנגען א קריגעריי; ארויספאלען, פאסי־רען.

fall out ill (פאהל אוט איל) זיך ענ־דיגען שלעכט, ניט האבען קיין ערפאלג.

fall o′ver (פאהל או׳־ווער) אנידערפא־לען; איבערפאלען; ארויפווארפען זיך אויף עפעס אדער דורך עפעס; אוועק־געהן; אנטלויפען; איבערגעהן אויף אי־מעצענס זייט.

fall o′verboard (פאהל או׳־ווער־באורד) ארונטערפאלען פון שיף; אראב־פאלען.

fal′low *v., n. and a.* (פעל׳־או) אוים־אקערען לאנד, אבער לאזען דאס א לאנ־גע צייט אונפערזייעט, כדי די ערד זאל ווערען וויך; דאס איבערלאזען א פעלד אויף א געוויסער צייט אונבעארבייט, כדי צו פערשטארקען די זאפטיגקייט פון דער ערד; דאס אויפאקערען א פעלד אבער ניט פערזייהען עס; דאס איבערלאזען א פעלד אונבעארבייט; געאקערט אבער ניט פער־זייהט; ניט בעארבייט, ניט קולטיווירט; פערלאזען; געלבליך, בלייך, רויטליך־געלב.

fal′low-chat *n.* (פעל׳־או־טשעט) ז. ***fallow-finch***.

fal′low-deer *n.* (פעל׳־או־דיער) דער דאמהירש [אזא הירש פון א געלבליכען קאליר מיט ווייסע פלעקען].

Fallow-deer

fal′low-finch *n.* (פעל׳־או־פינטש) דאס ווייסקעלכען [אזא קליין פויגעלע פון דעם שפערלינג מין].

fal′lowness *n.* (פעל׳־או־נעס) דאס זיין אויפגעאקערט אבער ניט פערזייהט; אונ־פרוכטבארקייט.

fall plump in (פאהל פלאמפ אין) גלייך אריינפאלען אין...

fall short (פאהל שארט) צו קורץ קו־מען; ניט דערגרייכען, ניט דערכאפען די מאס.

This year's crop **falls short** of all expectation.

fall short in du′ty (פאהל שארט אין דיו׳־טי) ניט נאכקומען א פפליכט.

fall sick (פאהל סיק) קראנק ווערען.

fall through (פאהל טהרו) דורכפא־לען; גארנישט ערגרייכען.

fall to (פאהל טו) פעסט פערמאכען; זיך א נעהם טהאן מיט ענערגיע אדער חשק.

fall to decay′ (פאהל טו די־קיי׳) פא־נאנדערפאלען, זיך צופאלען; פערוועלקט [פערוויאנעט] ווערען.

fall to ea′ting (פאהל טו איע׳־טינג) זיך צוכאפען צום עסען.

fall to pie′ces (פאהל טו פיע׳־סעז) צוברעקלען זיך, פאנאנדערפאלען.

fall to ru′in (פאהל טו רו׳־אין) חרוב ווערען, איינפאלען.

fall to the ground (פאהל טו טהי גראונד) צו נישט ווערען, זיך אויסלאזען מיט נארנישט.

fall to the lee′ward (פאהל טו טהי ליע׳־הווארד) אבטרעטען פון דער ווינד־ריכטונג, ניט קענען אויסנוצען דעם ווינד.

fall to work (פאהל טו הוואירק) נעה־מען זיך מיט התמדה צו דער ארבייט.

fall′trank *n.* (פאהל׳־טרענק) שווייצער טהעע [א מעדיצין פאר וואונדען, וועל־כע ווערט געמאכט פון פערשיעדענע ארא־מאטישע גראזען וואס וואקסען אויף די אלפען־בערג אין דער שווייץ].

fall un′der (פאהל אנ׳־דער) ארונטער־פאלען [אונטער אימעצענס מאכט, איינ־פלוס א. ד. ג.].

fall un'der displeas'ure (פאהל אנ'־דער דיס־פלעזש'־אור) אריינפאלען אין אן אונ'חן.

fall upon' (פאהל א־פאן') אנפאלען, אטאקירען; מאכען א פראבע; זיך א נעהם טהאן; ענטדעקען.

false *a.* (פאהלס) פאלש; פעהלערהאפט; בעטריגעריש; טריילאז.

false'-at'tic *n.* (פאהלס־עט'־איק) די פאלשע אטיקא [אין ארכיטעקטור — א צובוי איבער'ן דאך פון א בנין אין דער פארם פון א מאנסארדע, נאר אהן ווענד־זיילען און אהן פענסטער, דיענט אלס פלאץ פאר ארכיטעקטור־פערציערונגען און אויפשריפטען].

false bo'ding (פאהלס באו'־דינג) פאל־שע נביאות.

false bot'tom (פאהלס באט'־אם) א דאפעלטער [פערבארגענער] דעק.

false'-coi'ner *n.* (פאהלס־קאי'־נער) איינער וואס מאכט פאלש געלד.

false concep'tion (פאהלס קאנ־סעפ'־שאן) 1. פאלשע שוואנגערשאפט [א גע־וויקס אין מוטער־לייב ביי א פרוי וואס מאכט דעם איינדרוק פון שוואנגערשאפט]; 2. א פאלשער בעגריף, א פאלשע פאר־שטעלונג.

2. He has a false conception of the spirit of our government.

false dea'ler (פאהלס דיע'־לער) א שוי־לער [א קארטען־שווינדלער]; א שווינד־לער.

false edge (פאהלס עדזש) די טעמפע זייט פון א שווערד; די זייט פון שווערד, וועלכע איז געווענדעט צו דעם געזיכט פון דעם, וואס האלט די שווערד שטעהענדיג אויף דער וואך.

false'-faced *a.* (פאהלס'־פייסט) צביעות'דיג, פערשטעלט, היפאקריטיש.

false fire (פאהלס פאיר) א פערפיה־רעריש פייער [א לייכט־פייער וואס פער־פיהרט א שיף].

false front (פאהלס פראנט) א האר־באנד אדער שמאלער פארוק מיט א טשעפטשיק וואס פרויען טראגען און וועלכער בעדעקט גור דעם פאדערשטען טייל פון קאפ.

false'-hear'ted *a.* (פאהלס'־האר'־טעד) פאלש־הערציג, טריילאז; נידערטרעכטיג.

false'-hear'tedness *n.* (פאהלס'־האר'־טעד־נעס) פאלשקייט, בעטרוג; ני־דערטרעכטיגקייט.

false'hood *n.* (פאהלס'־הוד) פאלשקייט; ליגען; בעטרוג.

false impris'onment (פאהלס אימ־פריז'נ־מענט) אן אונגעזעצליכע פער־האפטונג.

false'ness *n.* (פאהלס'־נעס) פאלשקייט.

false note (פאהלס נאוט) א פאלשער טאן אדער נאטע [אין מוזיק].

false persona'tion (פאהלס פויר־סא־ניי'־שאן) דאס ארויסטרעטען אונטער דעם נאמען פון אן אנדער פערזאן פאר שווינדלערישע צוועקען.

false ribs (פאהלס ריבז) די לעצטע פינף קורצע ריפען.

false roof (פאהלס רוהף) די סטעליע פון א דאך־צימער וואס איז געמאכט אין דער פארם פון א דאך.

false step (פאהלס סטעפ) א פעהלער, א פערזעהן.

falset'tist *n.* (פאהל־סעט'־איסט) איי־נער וואס זינגט פאלצעט [קאפ־שטימע].

falset'to *n.* and *a.* (פאהל־סעט'־או) א פאלצעט־שטימע [א קאפ־שטימע]; וואס האט די אייגענשאפטען פון א פאלצעט־שטימע.

fal'sifiable *a.* (פאהל'־סי־פאי־עבל) וואס מען קען פעלשען אדער נאכמאכען; פעלשבאר.

falsifica'tion *n.* (פאהל־סי־פי־קיי'־שאן) פעלשונג; נאכמאכונג.

fal'sificator *n.* (פאהל'־סי־פי־קיי־טאר) א פעלשער, א נאכמאכער; א ליגנער; איינער וואס מאכט פאלש געלד.

fal'sifier *n.* (פאהל'־סי־פאי־ער) ז. *falsificator*

fal'sify *v.* (פאהל'־סי־פאי) פעלשען, פערפעלשען; נאכמאכען; בעווייזען אלס פאלש; פאלש פארשטעלען; זאגען ליגען.

fal'sity *n.* (פאהל'־סי־טי) פאלשקייט; א ליגען.

fal'ter *v.* and *n.* (פאהל'־טער) זיך שטרויכלען, שוואנקען, וואקלען; שטאמ־לען; דאס שטרויכלען, דאס שוואנקען, דאס וואקלען; דאס שטאמלען.

fal'teringly *adv.* (פאהל'־טער־אינג־לי) שטרויכלענדיג זיך, שוואנקענדיג, וואקלענ־דיג; שטאמלענדיג.

fal'tranck *n.* (פעל'־טרענק) ז. *falltrank*

fame *n.* and *v.* (פיים) רוהם; בע־ריהמטקייט; בעריהמט מאכען.

famed *a.* (פיימד) בעריהמט.

fame'less *a.* (פיימ'־לעס) אהן רוהם, ניט בעריהמט.

famil'iar *a.* and *n.* (פע־מיל'־יער) פאמיליאר, אינטים, פערטרויליך, פער־טרויט; גוט בעקאנט; אונגעצוואונגען, ניט אנגעצויגען, ווי ביי זיך אין דער היים; וואס בעלאנגט צו דער אומגאנגס־שפראך; פשוט, געוועהנליך; א פערטרוי־טער אדער אינטימער פריינד; א הויז־גייסט, א שד; א הויז־מיטגליעד פון פאפסט אדער פון א בישאף; א בעאמ־טער פון דער אינקוויזיציע וואס פלעגט אויספיהרען די פערהאפטונגען אויף די אנגעקלאגטע פערזאנען.

familiar'ity *n.* (פע־מיל־אי־ער'־אי־טי) פערטרויליכקייט, אינטימקייט; אונ־געצוואונגענהייט; א נעגויע בעקאנטשאפט.

familiariza'tion *n.* (פע־מיל־יע־רי־זיי'־שאן) דאס ווערען פאמיליאר, דאס זיין אינטים אדער פערטרויליך.

famil'iarize *v.* (פע־מיל'־יע־ראיז) גוט בעקאנט אדער פערטרויט מאכען מיט עפעס; זיך געוועהנען מיט עפעס.

famil'iarly *adv.* (פע־מיל'־יער־לי) אויף אן אינטימען אופן; ניט געצוואונ־גענערהייט; אהן צערעמאניעס, אהן פאר־מאליטעטען.

famil'iarness *n.* (פע־מיל'־יער־נעס) ז. *familiarity*

famil'iar spir'it (פע־מיל'־יער ספיר'־איט) א גייסט, וועלכען מכשפים, ווי מען האט געגלויבט, פלעגען ארויפבריינגען פאר זייערע צוועקען.

fam'ilism *n.* (פעמ'־אי־ליזם) די לעהרען פון די פאמיליסטען [א קריסטליכע סעק־טע, וואס האט עקזיסטירט אין 16־טען יאהרהונדערט, וועלכע האט זיך גערופען "Family of Love" דער גרונד־פרינ־ציפ פון דיזער סעקטע איז געווען, אז ליעבע פון מענשען צום מענשען איז דער איינציגער יסוד פון רעליגיאן].

Fam'ilist *n.* (פעמ'־אי־ליסט) א פאמי־ליסט, אן אנהענגער פון דער פאמיליסטי־שער סעקטע. ז. *familism*

familis'tic *a.* (פעמ־אי־ליס'־טיק) וואס איז שייך צו די פאמיליסטען אדער צו זייערע לעהרען. ז. *familism*

familis'tical *a.* (פעמ־אי־ליס'־טי־קעל) ז. *familistic*

fam'ily *n.* and *a.* (פעמ'־אי־לי) א פא־מיליע, א הויז־געזינד; א משפחה; א גא־טונג, א גרופע, א שטאם; וואס איז שייך צו א פאמיליע.

fam'ily cir'cle (פעמ'־אי־לי סויר'קל) דער פאמיליען־קרייז; די גאליארקע אין טעאטער.

fam'ily doc'tor (פעמ'־אי־לי דאק'־טאר) א פאמיליען־דאקטאר.

fam'ily en'trance (פעמ'־אי־לי ענ'־טרענס) א בעזונדערער ארייננאנג אין פריוואטען צימער פון א ביער־הויז אדער רעסטאראן.

fam'ily horse (פעמ'־אי־לי הארס) א צוגעוועהנטער געלאסענער פערד מיט וועלכען עס קענען פאהרען פרויען און קינדער.

fam'ily man (פעמ'־אי־לי מען) א פא־מיליען־פאטער, איינער וואס פיהרט א פא־מיליען־לעבען.

fam'ily med'icine (פעמ'־אי־לי מעד'־אי־סין) א הויז־מיטעל.

fam'ily state (פעמ'־אי־לי סטייט) ז. *family way*

fam'ily tie (פעמ'־אי־לי טאי) פאמי־ליען־באנד.

fam'ily tree (פעמ'־אי־לי טריע) דער שטאם־צעטעל, דער שטאם־בוים.

fam'ily way (פעמ'־אי־לי הוויי) שוואנ־גערשאפט.

fam'ine *n.* (פעמ'־אין) הונגער, הונגערס־נויט; מאנגעל, נויט.

fam'ine pri'ces (פעמ'־אין פראי'־סעז) פרייזען ווי אין א הונגער־יאהר [זעהר הויכע פרייזען].

fam'ish *v.* (פעמ'־איש) פערהונגערען, לאזען פערהונגערען; ליידען הונגער; אויסגעהן פון הונגער.

Give me dinner. I am famished.

fa'mous *a.* (פיי'־מאס) בעריהמט, בע־וואוסט, בעקאנט; אויסגעצייכענט, וואונ־דערבאר.

fa'mously *adv.* (פיי'־מאס־לי) מיט בע־ריהמטהייט; אויסגעצייכענט; וואונדער־באר.

The patient is getting along famously.

fa'mousness *n.* (פיי'־מאס־נעס) בע־ריהמטהייט.

fam'ulist *n.* (פעמ'־יו־ליסט) א דיענער אין אקספארדער אוניווערזיטעט.

fan *n.* and *v.* (פען) א פאכער; א וועהער; א ווענטילאטאר; איינער וואס איז שטארק פערקאכט אין אטלעטישע שפיע־לען [הויפטזעכליך אין בייס־באל]; פא־כען, וועהען; אבקיהלען, ערפרישען, בלא־זען; אויפבלאזען; בעוועגען; אבקיהלען מיט א קלאפ פון א פאליצייסקי שטעקען; ניט טרעפען מיט א קלאפ.

fanat'ic *a.* and *n.* (פע־נעט'־איק) פא־נאטיש; א פאנאטיקער.

fanat'ical *a.* (פע־נעט'־אי־קעל) פא־נאטיש.

fanat'ically *adv.* (פע־נעט'־אי־קעל־אי) אויף א פאנאטישען אופן.

fanat'icalness *n.* (פע־נעט'־אי־קעל־נעס) פאנאטיזם.

fanat'icism *n.* (פע־נעט'־אי־סיזם) פא־נאטיזם.

fanat'icize *v.* (פע־נעט'־אי־סאיז) פא־נאטיש מאכען; זיין א פאנאטיקער.

fan'atism *n.* (פענ'-ע-טיזם) ז. *fanaticism*

fan'-blast *n.* (פענ'-בלעסט) דער שטראם לופט וואס ווערט געטריבען פון ווענטילאטאר ביים פאבריצירען אייזען.

fan'cied *a.* (פענ'-סיד) איינגעבילדעט.

fan'cier *n.* (פענ'-סי-ער) איינער וועלכער גיט זיך אב מיט האדעווען חיות אדער פויגעל; א פויגעל אדער חיות-הענדלער; א ליעבהאבער אדער זאמלער פון ספעציעלע ארטיקלען; א טרוימער.

fan'ciful *a.* (פענ'-סי-פול) פאנטאסטיש; איינגעבילדעט; זעלטזאם; וואונדערליך, זאנדערבאר.

fan'cifully *adv.* (פענ'-סי-פול-אי) אויף א פאנטאסטישען אופן; אויף א זעלטזאמען אדער זאנדערבארען אופן.

fan'cifulness *n.* (פענ'-סי-פול-נעס) דאס זיין פאנטאסטיש; וואונדערליכקייט; זאנדערבארקייט.

fan'ciless *a.* (פענ'-סי-לעס) אהן איינבילדונגסקראפט; אהן פאנטאזיע.

fan'-crick'et *n.* (פענ'-קריק'-עט) א מוילוואורף-גריל. ז. *mole-cricket*

fan'cy *n., a. and v.* (פענ'-סי) איינבילדונגס-קראפט, פאנטאזיע; איינבילדונג; א געדאנק, אן אידעע, א פארשטעלונג; א פערלאנג, א קאפריז; א נייגונג, א לוסט צו עפעס; איינגעבילדעט, פאנטאסטיש; פיין, שעהן, עלעגאנט, מאדיש; אויסגעלאסען, אונמאראליש; זיך איינבילדען, פאנטאזירען; פארשטעלען, דענקען, מיינען.

fan'cy ar'ticles (פענ'-סי אר'-טיקלז), מאדען-וואארען, גאלאנטעריי-סחורות.

fan'cy-ba'ker *n.* (פענ'-סי-ביי'-קער) א קאנדיטאר, א קוכען-בעקער.

fan'cy bazaar' (פענ'-סי בע-זאר') ז. *fancy fair*

fan'cy-box *n.* (פענ'-סי-באקס) א שעהן אויסגעארבייט קארטאן-קעסטעל.

fan'cy-col'ors *n.* (פענ'-סי-קאל'-ארז) בונטע, רייכע קאלירען.

fan'cy dress'-ball (פענ'-סי-דרעס'-באהל) א קאסטיומירטער באל.

fan'cy fair (פענ'-סי פעהר) א צדקה-באזאר [אן אויסשטעלונג און פערקויף פון מאדע פרויען-ארבייט, וואו די פערקויפערין טראגט אפט א מאסקען-קאסטיום].

fan'cy-framed *a.* (פענ'-סי-פריימד) איינגעבילדעט.

fan'cy-free *a.* (פענ'-סי-פריע) פריי פון ליעבע; ביי וועמען דאס הארץ איז קיינעם ניט אבגעגעבען.

fan'cy goods (פענ'-סי גודז) ז. *fancy articles*

fan'cy hard'ware (פענ'-סי הארד'-וועהר) פיינע אייזען-סחורות.

fan'cy-line *n.* (פענ'-סי-לאין) א מין דינע שטריק אויפצוציהען די זעגעל פון א שיף.

fan'cy-man *n.* (פענ'-סי-מען) אן אלפאנס, א קאדעט, א צוהאלטער, א סוטענער [א געליעבטער פון א פראסטיטוטקע, וועלכער לעבט אויף איהר רעכנונג].

fan'cy-mon'ger *n.* (פענ'-סי-מאנ'-גער) א מענש פון איינבילדונגען; א פאנטאזיאר.

fan'cy sale (פענ'-סי סייל) ז. *fancy fair*

fan'cy shop (פענ'-סי שאפ) א גאלאנטעריי-מאגאזין.

fan'cy-sick *a.* (פענ'-סי-סיק) ליעבעס-קראנק, חולת אהבה; מטורפ'דיג.

fan'cy soaps (פענ'-סי סאופס) טואלעט-זייפען.

fan'cy sta'tionery (פענ'-סי סטיי'-שאנ-ע-רי) לוקסוס-פאפיער, לוקסוס-שרייב-מאטעריאלען.

fan'cy-stuff *n.* (פענ'-סי-סטאף) צייג וואס איז אויסגעוועבט מיט פיגורען.

fan'cy trade (פענ'-סי טרייד) דער האנדעל מיט מאדע-סחורות.

fan'cy-twill *n.* (פענ'-סי-טהוויל) פיקעע [א געוויסער זארט צייג].

fan'cy-wea'ving *n.* (פענ'-סי-הוויע'-ווינג) מוסטער-וועבעריי, דאס וועבען מיט פיגורען.

fan'cy-work *n.* (פענ'-סי-הוואירק) פייגע האנד-ארבייט.

fan'cy-yarn *n.* (פענ'-סי-יארן) גארען [אזא פארים] צו שטריקען.

F. and A. M. אבקירצונג פון די ווערטער *Free and Accepted Masons* די פריי-מויערער. ז. *freemason*

fandan'go *n.* (פענ-דענ'-גאו) די פאנדאנגא, א מין שפאנישער טאנץ; די מוזיק אדער דער ריטמוס פון דיעזען טאנץ.

fane *n.* (פיין) א טעמפעל; דאס הייליגטום.

fan'fare *n.* (פענ'-פעהר) די פאנפארע, דאס שאלען פון טרומייטען; א פאראד; א שעהנער בונד פון א בוך.

fanfaronade' *v. and n.* (פענ-פער-א-נייד') טומלען וועגען זיך; מאכען א פוסטען אנשטעל; גדל'ענען זיך, בעריהמען זיך; א פוסטער אנשטעל; בעריהמעריי; דאס טומלען וועגען זיך.

fang *n.* (פענג) א זאך, מיט וואס מען פערכאפט אדער פערהאלט; א שפיציגער פאנג-צאהן; א קלעשנע [ווי ביי א ראק]; א נאגעל; א קרוק, מיט וועלכען מען פערטשעפעט עפעס; א צאהן-ווארצעל.

fanged *a.* (פענגד) וואס האט פאנג-צייהנער אדער נעגעל.

fang'less *a.* (פענג'-לעס) אהן צייהנער; אהן נעגעל.

fan'ion *n.* (פענ'-יאן) א קליינע מיליטערישע פאהן.

fan'-light *n.* (פענ'-לאיט) א פענסטער איבער דער טהיר.

fan'-light shut'ter (פענ'-לאיט שאט'-ער) א לאדען פון א האלב-רונדען פענסטער.

fan'like *a.* (פענ'-לאיק) ווי א פעכער, פעכער-פערמיג.

fan mo'tor (פען מאו'-טאר) דער מאטאר פון א ווענטילאטאר.

fan'nel *n.* (פענ'-על) אן ארם-באנד וואס א דיאקאן אדער גלח טראגט ביים געבעט.

fan'ner *n.* (פענ'-ער) איינער וואס פאכט; איינער וואס וויהעט קארן.

fan'ning-mill *n.* (פענ'-אינג-מיל) א מאשין צו וויהען קארן.

fan'on *n.* (פענ'-אן) ז. *fannel*

fan'-palm *n.* (פענ'-פאהם) די פעכער-פאלמע [א פאלמען-בוים, ביי וועלכען די בלעטער זיינען ווי א פעכער].

fan'-shaped *a.* (פענ'-שייפט) אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-shaped win'dow (פענ'-שייפט הווינ'-דאו) א פענסטער אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-stick *n.* (פענ'-סטיק) דאס פעכער-שטעקעלע.

fan'tail *n.* (פענ'-טייל) א פויגעל, ביי וועלכען דער עק שפרייט זיך פאנאנדער ווי א פעכער.

Fantail

fan'tail bur'ner (פענ'-טייל בויר'-נער) א פעכער-ברענער [דער ברענער אויף א גאז-לאמפ, וואס מאכט דאס פייער ברייט].

fan'-tailed *a.* (פענ'-טיילד) וואס האט אן עק ווי א פעכער.

fan'-tailed pig'eon (פענ'-טיילד פידזש'-אן) די פעען-טויבען [א געוויסער מין טויבען].

fantasi'a *n.* (פענ-טע-זי'-ע) א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אדער פערפאסונג וועלכע איז פריי פון די אנגענומענע פארמען און סטיל.

fan'tasied *a.* (פענ'-טע-סיד) פול מיט פאנטאזיעס אדער איינבילדונגען; קאפריזנע.

fan'tast *n.* (פענ'-טעסט) א פאנטאסט, א טרוימער; איינער וועלכער טראגט זיך ארום מיט פאנטאסטישע אידעען.

fantas'tic *a.* (פענ-טעס'-טיק) פאנטאסטיש, איינגעבילדעט: וואונדערליך, זאנדערבאר; ניטווירקליך.

fantas'tical *a.* (פענ-טעס'-טי-קעל) ז. *fantastic*

fantas'ticality *n.* (פענ-טעס'-טי-קעל-אי-טי) ז. *fantasticalness*

fantas'tically *adv.* (פענ-טעס'-טי-קעל-אי) אויף א פאנטאסטישען אדער קאפריזנעם שטייגער.

fantas'ticalness *n.* (פענ-טעס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין פאנטאסטיש אדער משונה'דיג; מאדנעקייט; קאפריזנעקייט.

fan'tasy *n. and v.* (פענ'-טע-סי) פאנטאזיע, חלומות, קאפריז; א פאנטאסטישע אדער משונה'דיגע פארשטעלונג; אין מוזיק — א פאנטאזיע אדער א קאמפאזיציאן וואס איז פריי פון די אנגענומענע פארמען און סטיל; פאנטאזירען; האבען משונה'דיגע פארשטעלונגען וועגען עפעס; אין מוזיק — פערפאסען אדער שפיעלען א פאנטאזיע.

fanteeg' *n.* (פענ-טיעג') דאס פייניגען; א שלעכטע לוינע; פערלעגענהייט.

fantocci'ni *n.* (פענ-טא-טשי'-ני) קוקלעס, וואס בעוועגען זיך דורך דראט אדער שטריקלעך, פאר וועלכע מען ציהט זיי; א טעאטער-פארשטעלונג מיט אזעלכע קוקלעס.

fan'tom *n.* (פענ'-טאם) א פאנטאם, א פאנטאסטישע ערשיינונג, א פארשטעלונג וועגען א זאך, וואס איז אין דער ווירקליכקייט ניטא.

fan'-tra'cery *n.* (פענ'-טריי'-סע-רי) אין די גאטישע געביידען פון מיטעלאלטער — די אויסגעשניצטע בעציערונגען

פון שטיין וועלכע פערשפרייטען זיך איבער דעם האלב=קיילעכדיגען באלקען אין דער פארם פון א פעכער.

Fan-tracery

fan'-tra'cery vaul'ting (פענ'-טריי'-סע-רי וואהל'-טינג) דער געוועלב=געבוי אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-winged *a.* (פענ'-הווינגד) וואס האט פליגלען ווי פעכערס.

faquir' *n.* (פע-קיר') ז. *fakir*

far *adv. and a.* (פאר) ווייט, פון דער ווייטענס, דערווייטערט, צום גרעסטען טייל, אין א הויכען גראד, וואס איז ווייטער [וועגען איינער פון צוויי זאכען].

far'ad *n.* (פער'-עד) א פאראד, אן עלעקטרא=מאגנעטישע איינהייט צו מעסטען עלעקטרישע קאפאציטעט [ענטהאלט] פון א קאנדענזאטאר [די גרויס פון דער איינהייט בעשטעהט פון איין קאלומב עלעקטרישע לאדונג וואס האט איין וואלט שפאנונג. דיעזע עלעקטרישע איינהייט טראגט דעם נאמען פון בעריהמטען ענגלישען פיזיקער פאראדיי].

Farada'ic *a.* (פער-ע-דיי'-איק) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען ענגלישען פיזיקער פאראדיי [געבארען אין 1791, געשטארבען אין 1867].

farad'ic *a.* (פע-רעד'-איק) וואס איז שייך צו אינדוצירטע עלעקטרישע שטראמען, וועלכע ווערען פראדוצירט פון אן עלעקטרישער מאשין; וואס איז שייך צו דער פאראדייאישער אינדוקציאנס=מאשין [אן עלעקטרישע מאשין, וואס ווערט איצט בענוצט מייסטענס פאר מעדיצינישע צוועקען].

far'adism *n.* (פער'-ע-דיזם) עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען פון א פאראדייאישער עלעקטרישער מאשין, אינדוצירטע עלעקטרישע שטראמען.

faradiza'tion *n.* (פער-ע-די-זיי'-שאן) די היילונג פון א נערוו אדער מוסקעל דורך א פאראדייאישען שטראם [אינדוקציאנס=שטראם].

far and wide (פאר ענד הוואיד) ווייט און ברייט.

far astern' (פאר ע-סטוירן') ווייט פון הינטען, ווייט הינטערשטעליג.

far'-away' *a.* (פאר'-ע-הוויי') ווייט, ווייט אוועק; צערשטרייט, צוטראגען.

far'-between' *a.* (פאר'-בי-טהוויען') ווייט פאנאנדערגעטיילט, אבגעזונדערט [וועגען מענשען].

farce *n. and v.* (פארס) א פארס; א דראמאטיש=קאמיש ווערק מיט ווילדע איבערטרייבונגען; איין=אקטיגע אפערא מיט אן איבערטריבען=קאמישען אדער ווילדען און אויסערגעוועהנליכען אינהאלט; א ווילדער אדער נארישער שפאס; א נארישער אדער לעכערליכער פאראד; אנפילען, אנשטאפען [וועגען שפייזען]; פערפעפערען מיט וויציגע בעמערקונגען א רעדע אדער א שריפט.

far'cical *a.* (פאר'-סי-קעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פארס; לעכערליך, שפאסהאפט, אבסורד, ווילד=איבערטריבען. ז. *farce*

farcical'ity *n.* (פאר-סי-קעל'-אי-טי) דאס האבען דעם כאראקטער פון א פארס; דאס זיין אבסורד, נאריש אדער לעכערליך. ז. *farce*

far'cically *adv.* (פאר'-סי-קעל-אי) אויף'ן אופן פון א פארס; אויף א נארישען אדער לעכערליכען אופן. ז. *farce*

far cry (פאר קראי) א גרויסער אונטערשיעד, א גרויסע שטרעקע, א לאנגער וועג.

far'cy *n.* (פאר'-סי) די ווארים=קראנקהייט [א מין פערד=קראנקהייט].

far'dingale *n.* (פאר'-דינ-גייל) ז. *farthingale*

far'ding-bag *n.* (פאר'-דינג-בעג) דער בלעטער=מאגען אדער מעלה=גרה=מאגען [דער ערשטער מאגען ביי חיות וואס זיינען מעלה=גרה. אין דעם מאגען ליעגט די שפייז ביז זי קומט צוריק ארויף אין מויל, אום איבערגעקייעט צו ווערען].

fare *v. and n.* (פעהר) זיך בעפינדען [בנוגע צום געזונד אדער אומשטענדען]; געניסען [פון שפייז און געטראנק]; פאסירען, טרעפען, אויסקומען, ארויסקומען [אלס פאלגע אדער רעזולטאט]; פאהר=געלד; מענשען וואס ווערען געפיהרט אין א וואגען; טומעל, גערודער; די לאדונג פון פיש אויף א פישער=שיף; דער שפור אדער די פארם פון א האז.

fare'-box *n.* (פעהר'-באקס) קעסטעל אויף די סטאציאנען פון אייזענבאהנען און טראמוואיען [וואגאנען פון גאסען=באהנען] א. ד. ג., וואו מען ווארפט אריין די בילעטען.

fare'-in'dicator *n.* (פעהר'-אינ'-די-קיי-טאר) א פארריכטונג [ווי אין גאסען=באהנען] צו פערצייכנען אויטאמאטיש דאס איינגעצאהלטע פאהר=געלד.

fare'well *n., a. and int.* (פעהר'-הוועל) א זיי=געזונד, א געזעגנען=זיך; אבשיעד; לעצטער קוק, גערדאנק אדער אויפמערקזאמקייט; וואס קומט פאר ביים אבשיעד, וואס קומט פאר צום לעצטען מאל; לעב וואהל! זיי געזונד!

fare'-wick'et *n.* (פעהר'-הוויק'-עט) א טהירעל [ביים אריינגאנג צו אייזענבאהנען] וואס דרעהט זיך און פערצייכענט אויטאמאטיש די צאהל פאסאזשירען וואס זיינען דורכגעגאנגען; אן עפענונג אין דער טהיר פון א טראמוואי, דורך וועלכער מען קאלעקטירט דאס פאהר=געלד.

far'-fetched *a.* (פאר'-פעטשט) געבראכט פון ווייט; שוואך פערבונדען, געצוואונגען, אנגעצויגען.

far-gone' *a.* (פאר-גאהן') וואס איז ווייט אוועק; שטארק אנגע'שכור'ט.

far-gone' in years (פאר-גאהן' אין יירז) בעיאהרענט.

far'in *n.* (פאר'-אין) ז. *farina*

fari'na *n.* (פע-רי'-נא) מאנע, מאנע=גרייפלעך, מאנע=גריץ; מעהל; מעהל פון פערשיעדענע פלאנצען און ווארצלען; אין באטאניק — בלומען=שטויב; אין ענטאמאלאגיע — א מעהליגער שטויב אויף אינזעקטען.

fari'na-boi'ler *n.* (פע-רי'-נא-באי'-לער) אזא געשיר צו קאכען מעהליגע שטאפען אדער בכלל זאכען, וואס ווערען לייכט צוגעברענט.

farina'ceous *a.* (פער-אי-ניי'-שיאס) מעהליג, עהנליך צו מעהל; געמאכט פון מעהל; בעדעקט מיט מעהל; וואס ענטהאלט קראכמאל.

farina'ceously *adv.* (פער-אי-ניי'-שיאס-לי) מיט מעהל אדער מאנע=גרייפלעך.

far'inose *a.* (פער'-אי-נאוס) וואס ענטהאלט אין זיך מעהל; מעהליג; וואס איז בעדעקט מיט א מעהל=עהנליכען שטויב [וועגען אינזעקטען].

far'inosely *adv.* (פער'-אי-נאוס-לי) ווי מעהל, ווי בעדעקט מיט מעהל, מעהליג.

farin'ulent *a.* (פע-רינ'-יו-לענט) וואס איז בעדעקט מיט א מעהל=עהנליכען שטויב [וועגען אינזעקטען].

farm *n. and v.* (פארם) א פערמע, א לאנד=גוט, א פאכט=גוט; פאכט, ארענדע; פאכט=געלד, ארענדע=געלד; איינקינפטע; פערדינגען, אבגעבען אין ארענדע, איבערגעבען אין ארענדע רעגיערונגס=שטייערען; נעהמען אין ארענדע; בעארבייטען לאנד.

far'mable *a.* (פאר'-מעבל) וואס קען פערדונגען ווערען אדער אוועקגעגעבען ווערען אין ארענדע; וואס קען בעארבייט ווערען [וועגען לאנד].

farm'-bai'liff *n.* (פארמ'-ביי'-ליף) א פערוואלטער פון א לאנד=גוט.

farm'-buil'ding *n.* (פארמ'-ביל'-דינג) א געביידע אויף א לאנד=גוט פאר דעם געברויך פון דער ווירטשאפט.

farm'-dog *n.* (פארמ'-דאג) א הויף=הונד.

far'mer *n.* (פאר'-מער) א פערמער, אן ערד=ארבייטער, א דארפסמאן, א פויער, א פאכטער, אן ארענדאטאר, א לאנד=אייגענטימער; איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס=שטייערען; אין ענגלאנד — דער אייגענטימער פון קויהלען=גרובען, איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס=קויהלען=גרובען אדער דער עלטסטער זוהן פון א לאנד=אייגענטימער אדער רעגיערונגס=ארענדאטאר [אטקופשטשיק].

far'mer-gen'eral *n.* (פאר'-מער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל=פאכטער [א מיטגליעד פון א פריוויליגירטען קלאס אין פראנקרייך פאר דער רעוואלוציאן פון 1789. דיעזער קלאס האט געהאלטען אין ארענדע (אטקופ) די נאציאנאלע הכנסות און האט אויף'ן אויסערסטען אופן בערויבעוועט דאס פאלק].

far'merlike *a.* (פאר'-מער-לאיק) פויעריש.

far'mership *n.* (פאר'-מער-שיפ) דאס זיין א פערמער אדער לאנד=ארבייטער, דאס פיהרען א לאנד=ווירטשאפט.

far'mery *n.* (פאר'-מע-רי) די פערמע בעל=הבתישקייט [די געביידעס, ערד=ארבייט=געצייג, בהמות א. ד. ג.].

farm'-hand *n.* (פארמ'-הענד) אן ארבייטער אויף א פערמע, א געדונגענער ערד=ארבייטער.

farm'-house *n.* (פארמ'-האוס) די וואהנונג אויף א פערמע אדער לאנד=גוט.

far'ming *n. and a.* (פאר'-מינג) לאנד=ארבייט; אקער=בוי; ארענדע אדער אט=

קופ פון רעגיערונגס־שטייערן; וואס איז שייך צו א פערמע אדער ערד־ארבייט.

far'ming-im'plements *n.* (פאר'־מינג־אימ'־פלי־מענטס) די אינסטרומענ־טען און מאשינען וואס ווערען געברויכט אין לאנד־ווירטשאפט.

far'ming-school *n.* (פאר'־מינג־סקוהל) אן אגריקולטור־שוהלע [וואו מען לערענט לאנדווירטשאפט].

far'most *a.* (פאר'־מאוסט) וואס איז אם ווייטסטען.

farm'-place *n.* (פארמ'־פלייס) א פער־מע; די געביידעס אויף א לאנד־גוט.

farm'-prod'ucts *n.* (פארמ'־פראד'־אקטס) פערמע־פראדוקטען, דארף־פראדוק־טען [ווי תבואה, גרינס, פוטער, אייער א. ד. ג.].

farm'stead *n.* (פארמ'־סטעד) די גע־ביידעס אויף א לאנד־גוט.

farm'-vil'lage *n.* (פארמ'־וויל'־עדזש) א דארף, וואו מען בעשעפטיגט זיך הויפט־זעכליך מיט לאנדווירטשאפט.

farm'-yard *n.* (פארמ'־יארד) דער הויף פון פערמע, דער פיה־הויף.

far'ness *n.* (פאר'־נעס) ווייטקייט.

fa'ro *n.* (פיי'־ראו) פארא אדער פרעה [א קארטען־שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען דארף טרעפען די קארט, וועלכע קומט אין דער רייה. דאס שפיעל ווערט גערופען פרעה, ווייל, ווי עס ווערט בעהויפטעט, איז אין די אלטע צייטען אויף איינער פון די קארטען געווען די פי־גור פון אן עגיפטישען קעניג].

fa'ro-bank *n.* (פיי'־ראו־בענק) א פארא־באנק [דער פלאץ, וואו מען שפיעלט פא־רא אדער פרעה; די קאסע פון דעם איי־גענטימער פון אזא פלאץ, וועלכער איז דער קארטען־טיילער און דער באנקיר ביי דיעזען קארטען־שפיעל]. ז. *faro*.

far'-off *a.* (פאר'־אף) ווייט, ענטפערנט, דערווייטערט.

far oth'erwise (פאר אטה'־ער־וואיז) גאנץ אנדערש, זעהר פערשיעדען.

far'-pier'cing *a.* (פאר'־פיער'־סינג) דורכדרינגענד.

farra'go *n.* (פע־ריי'־גאו) א געמיש, א צוזאמענגעמישטע מאסע.

far'-rea'ching *a.* (פאר'־ריע'־טשינג) וואס דערגרייכט וויט.

farred *a.* (פארד) קאפוט, אוועק אין כף הקלע.

far'-resoun'ding *a.* (פאר'־רי־סאונ'־דינג) וואס קלינגט אב ווייט.

far'rier *n.* (פער'־אי־ער) אן אייזען־אר־בייטער; א שמיעד; א פערד־שמיעד, וועל־כער איז אויך א קאנאוואל אדער פערד־דאקטאר.

far'rieries *n.* (פער'־אי־ער־איז) א שמיעד־הויז, א קוזניע, א פלאץ פון א קאנאוואל אדער פערד־דאקטאר.

far'riery *n.* (פער'־אי־ער־אי) די מלאכה פון שמיעדען פערד; פערד־דאקטאריע.

far'row *n., v. and a.* (פער'־או) א קליין חזיר'ל; דער וואורף אדער די צאהל חזירים'לעך וואס ווערען געבארען מיט איין מאל; האבען חזירים'לעך; אונפרוכט־באר, יאלאווע [וועגען א בהמה וואס קעלבט זיך ניט].

far'-see'ing *a.* (פאר'־סיע'־אינג) וואס האט א ווייטע ראיה אדער א ווייטען בליק צו זעהן פארויס וואס עס קען פאסי־רען.

far'-shoo'ting *a.* (פאר'־שוה'־טינג) ווייט־שיסענד.

far'-sigh'ted *a.* (פאר'־סאי'־טעד) ווייט זיכטיג, וואס קען זעהן בעסער פון דער ווייטען; וואס זעהט פאראויס.

far'-sigh'tedly *adv.* (פאר'־סאי'־טעד־לי) מיט א פארזיכטיגען בעטראכטען.

far'-sigh'tedness *n.* (פאר'־סאי'־טעד־נעס) ווייטזיכטיגקייט.

far'-sought *a.* (פאר'־סאהט) ווייט גע־זוכט.

far'-stretched *a.* (פאר'־סטרעטשט) ווייט פערשפרייט.

fart *n. and v.* (פארט) א פארץ; פאר־צען.

fart'-catch'er *n.* (פארט'־קעטש'־ער) דער פארץ־כאפער [א משרת אדער לאקיי וואס געהט הינטער'ן פריץ].

far'ther *a. and adv.* (פאר'־טהער) ווייטער; אויך, אויסערדעם.

far'thermost *a.* (פאר'־טהער־מאוסט) וואס איז אם ווייטסטען.

far'thest *a. and adv.* (פאר'־טהעסט) וואס איז אם ווייטסטען אדער אם העכ־סטען; אם ווייטסטען.

far'thing *n.* (פאר'־טהינג) א פארדינג [אן ענגלישע קופערנע מטבע]; א גראָ־שען, א העלער.

far'thingale *n.* (פאר'־טהינ־גייל) א קרינאלינע [א קלייד אויף רייפען, וועל־כע פרויען פלעגען טראגען אין 16־טען און 17־טען יאהרהונדערט].

fas'ces *n.* (פעס'־איס) די פאסצעס אדער ליקטאר־ריטער [א האק צונויפגע־בונדען מיט א פעקעל ריטער, וועלכע מען פלעגט אין דער אלטער רוימישער מלוכה טראגען פאר די קאנסולען און די העכ־סטע ריכטער אלס צייכען, אז זיי האבען די מאכט צו בעשטראפען מיט מלקות און מיט'ן טויט. די, וועלכע פלעגען טראגען דיעזע האק מיט ריטער, האבען זיך גע־רופען ליקטארען].

fas'cia *n.* (פעש'־אי־א) אין אנאטא־מיע — דאס קאסקע־הייטעל, וואס בעדעקט א מוסקול; אין כירורגיע — א באנדאזש [ביי אן אפעראציע]; אין ארכיטעק־טור — א שטרייף [א ברייטער האלב־רונדער קארניז וואס גארטעלט ארום דעם אויבערשטען טייל פון א זייל]; אין אסטראנאמיע — דער העלער פאס וואס רינגעלט ארום א פלאנעט; אין מוזיק — די זייטען פון א פיעדעל.

fas'cial *a.* (פעש'־אי־על) וואס איז שייך צו די ליקטאר־ריטער; וואס איז שייך צו א באנדאזש. ז *fascia*.

fas'ciated *a.* (פעש'־אי־איי־טעד) פער־בונדען; געשטרייפט, מיט פאסען.

fascia'tion *n.* (פעש־אי־איי'־שאן) א באנדאזש, אן ארומבינדונג [ביי אן אפע־ראציע].

fas'cicle *n.* (פעס'־איקל) א קונטרס, א העפט, א דין ביכעל; א בינטעלע בלומען אויף א פלאנצע.

fas'cicled *a.* (פעס'־איקלד) ז. *fasciculate*.

fascic'ular *a.* (פע־סיק'־יו־לאר) ז. *fasciculate*.

fascic'ularly *adv.* (פע־סיק'־יו־לאר־לי) ז. *fasciculately*.

fascic'ulate *a.* (פע־סיק'־יו־לייט) צו־זאמענגעבונדען אדער צונויפגעוואקסען אין א בינטעל [וועגען בליטהען אדער בלומען אויף א פלאנצע].

fascic'ulated *a.* (פע־סיק'־יו־לייטעד) בינטעל־פערמיג.

fascic'ulately *adv.* (פע־סיק'־יו־לייט־לי) אויף'ן אופן פון א צונויפגעוואקסענעם אדער צונויפגעבונדענעם בינטעל.

fas'cicule *n.* (פעס'־אי־קיול) א בינ־טעל בלומען; א בינטעל האר.

fas'cinate *v.* (פעס'־אי־נייט) פערבלענ־דען; בעצויבערען; האבען א שטארקען איינפלוס אויף איינעם.

fas'cinating *a.* (פעס'־אי־ניי־טינג) בעצויבערענד, פערבלענדענד.

fas'cinatingly *adv.* (פעס'־אי־ניי־טינג־לי) אויף א בעצויבערענדען, פער־בלענדענדען שטייגער.

fascina'tion *n.* (פעס־אי־ניי'־שאן) די פערבלענדונג; די בעצויבערונג; א שטארקע ציהונגס־קראפט; דאס נעפינען זיך אונטער א שטארקען איינפלוס; דאס זיין בעצויבערט.

fas'cinator *n.* (פעס'־אי־ניי־טאר) א בעצויבערער; איינער אדער עפעס וואס ציהט צו זיך שטארק צו.

fascine' *n. and v.* (פע־סין') אין פעס־טונגס־ווערק — א בינטעל ריטער אדער שטעקענס וועלכע ווערען בענוצט פאר פעס־טונגס־ארבייט; ארומלעגען [א וואנד אדער א פעסטונג] מיט בינטעלעך ריטער.

Fascines

fascine'-dwell'ing *n.* (פע־סינ'־דהוועל'־אינג) איינע פון די הייזלעך, וועל־כע געוויסע ווילדע פעלקער פון די אור־אלטע צייטען פלעגען בויען אין מיטען אן אזערע אדער זומפ. אין וואסער פלעגט מען לעגען איינע אויף די אנדערע בינט־לעך ריטער אדער שטעקענס ביז עס פלעגט זיך אויסבילדען א פלאטפארם איבער'ן וואסער, אויף דיעזער פלאטפארם פלעגען זיי בויען הייזלעך.

fash'ion *n. and v.* (פעש'־אן) פאסאן, מאדע; געשטאלט, שניט; ארט, וויייז; אריסטאקראטיע; פארמען, בילדען, מא־כען; אנפאסען, צופאסען.

fash'ionable *a. and n.* (פעש'־אנ־עבל) מאדיש, פראנטיש; אריסטאקראטיש; עלע־גאנט; אן אריסטאקראט.

fash'ionableness *n.* (פעש'־אנ־עבל־נעס) דאס מאדישע אויסזעהן, פראנטיש־קייט; עלעגאנטקייט; אריסטאקראטיזם.

fash'ionable resort' (פעש'־אנ־עבל רי־זארט') אן עלעגאנטער פלאץ [וואו עס קומט זיך צונויף א פיינערע, רייכערע געזעלשאפט].

fash'ionably *adv.* (פעש'־אנ־ע־בלי) מאדיש, פראנטיש, עלעגאנט, מעשה אריס־טאקראט.

fash'ioner *n.* (פעש'־אנ־ער) א צושניי־דער, צומעסטער אדער צופאסער [פון קליידער]; א מאדיסט.

fash'ionless *a.* (פעש'־אנ־לעס) ניט־מאדיש, אהן א פאסאן, אהן סטיל.

fash'ion-mon'ger *n.* (פעש'־אנ־מאנ'־גער) א פראנט; איינער וואס האלט נאך די מאדע.

fash'ion-mon'gering *n.* (פעש'־אנ־מאנ'־גער־אינג) דאס האלטען זיך שטרענג אן דער מאדע.

fash'ion-mon'ging *n.* (פעש'־אנ־מאנ'־גינג) ז. *fashion-mongering*.

fash'ion-plate *n.* (פעש'־אנ־פלייט) א פאפיער אדער פלאטע, אויף וועלכער עס

זיינען אויסגעמאלט קליידער פון לעצטען פאסאן.

fast *a., adv., n. and v.* (פעסט) פעסט, שטארק, אונבעוועגליך, בעפעסטיגט; איבערגעבען; אונפערענדערליך [אין טרייהייט אדער איבערגעבענהייט], טריי; דויערהאפט, בעשטענדיג; שנעל; פיהרענדיג א צערשטריים לעבען, יאגענדיג זיך נאך פערגניגענס; הולטאיאיש, אויסגעלאסען; מיט פעסטקייט; אויף א בעפעסטיגטען, פעסטען אדער אונבעוועגליכען אופן; טיעף; נאהענט; מיט שנעלקייט; עטוואס וואס בעפעסטיגט אדער האלט צו; א שטריק, מיט וועלכען א שיף איז צוגעבונדען; דאס אונבעוועגליכע אייז ביים ברעג; דאס פאסטען, א תענית; פאסטען.

fast and fu'riously (פעסט ענד פיו'-רי-אס-לי) מיט א ווילדער שנעלקייט.

fast and loose (פעסט ענד לוהס) אזא שווינדלער-שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען דארף פערהאלטען א צונויפגעדרעהט רימענדעל אדער שטריקעל, עס זאל זיך ניט אויפדרעהען [ווערט מעהרסטענטייל פראקטיצירט פון שווינדלער צווישען פויערים אויף ירידען]; ניט געזעצט, פערענדערליך, פאלש, וואס מען קען זיך דארויף ניט פערלאזען.

fast bind, fast find (פעסט באינד, פעסט פאינד) אז מען לעגט אוועק אויף אן ארט, געפינט מען אויף אן ארט.

fast boat (פעסט באוט) ביי וואלפישפאנג — א שיפעל, אן וועלכען עס איז בעפעסטיגט דער שטריק פון דעם הארפון, וועלכער ווערט געווארפען אין דעם וואלפיש.

fast col'ors (פעסט קאל'-ארז) ניט בלאקירענדע קאלירען, קאלירען וואס געהען ניט אב.

fast'-day *n.* (פעסט'-דיי) א פאסט-טאג, א תענית.

fas'ten *v.* (פעסן) פעסט בעפעסטיגען, צוזאמענשלאגען, פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען; מאכען פעסט, פעסטשטעלען; פעסט אנהאלטען, זיך אנזעצען.

fas'tener *n.* (פעס'-נער) איינער אדער עטוואס וואס בעפעסטיגט, פערבינדט אדער האלט צוזאמען.

fas'tening *n.* (פעס'-נינג) עטוואס וואס פעראייניגט, בינדט צונויף אדער האלט צוזאמען [ווי א קייט, א האקען, א שטריק, א רינגעל א. ד. ג.].

fas'tening-bar *n.* (פעס'-נינג-באר) א ריגעל.

fas'ten on the mind (פעסן אן טהי מאינד) איינקריצען אין זכרון.

fas'ter *n.* (פעס'-טער) א פאסטער, איינער וואס פאסט.

fast fel'low (פעסט פעל'-או) א הולטאי, א שארלאטאן.

fast freight (פעסט פרייט) פראכט אדער געקויפטע סחורות וואס מען ליעפערט באלד.

fast friends (פעסט פרענדז) אינטימע, נאהענטע, איבערגעבענע פריינד.

fast'-go'er *n.* (פעסט'-גאו'-ער) א שנעלזעגלער, א שנעלע זעגעל-שיף.

fast'-han'ded *a.* (פעסט'-הענ'-דעד) גייציג, קארג.

fastid'ious *a.* (פעס-טיד'-אי-אס) איבערקלייבעריש; וואס איז שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastid'iously *adv.* (פעס-טיד'-אי-אס-לי) אויף אן איבערקלייבערישען אופן; אזוי אז עס איז שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastid'iousness *n.* (פעס-טיד'-אי-אס-נעס) דאס זיין איבערקלייבעריש, דאס זיין שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastig'iate *a.* (פעס-טידזש'-אי-אייט) פערשפיצט, מיט א שפיץ; וועגען ביימער — וואס זייערע צווייגען געהען פאראלעל ארויף-צו.

fastig'iated *a.* (פעס-טידזש'-אי-איי-טעד) ז. *fastigiate*

fastig'iately *adv.* (פעס-טידזש'-אי-אייט-לי) מיט א שפיץ, פערשפיצטערהייט.

fastig'ium *n.* (פעס-טידזש'-אי-אם) דער שפיץ, דער אויבערשטער טייל, דער אויבערשטער ראנד.

fas'ting *n.* (פעס'-טינג) דאס פאסטען; אין די אלטע צייטען, הויפטזעכליך אין אירלאנד — א מיטעל אויפצומאהנען חובות דורך דעם וואס דער מלוה האט זיך אוועקגעזעצט לעבען דעם פערשולדיגטען'ס הויז און האט געפאסט אזוי לאנג ביז ער האט זיין חוב צוריקגעקראגען [ניט צאהלען א חוב אין אזא פאל איז בעטראכט געווארען פאר א גרויסען פערברעכען].

fas'ting-day *n.* (פעס'-טינג-דיי) ז. *fast-day*

fas'tish *a.* (פעס'-טיש) אויסגעלאסען, הולטאיאיש.

fast'land *n.* (פעסט'-לענד) הויך-לאנד.

fast'ness *n.* (פעסט'-נעס) פעסטקייט, שטארקייט; זיכערהייט; א פעסטונג; שנעלקייט; דאס האלטען זיך פעסט; איינגעשלאסענקייט; נאהענטקייט; דויערהאפטיגקייט, בעשטענדיגקייט; אויסגעלאסענהייט, הולטאיסטווא.

fast'-shot *n.* (פעסט'-שאט) א ניט-געלונגענע עקספלאזיאן [אין א מינע].

fast'-train *n.* (פעסט'-טריין) א שנעלצוג.

fat *a., n. and v.* (פעט) פעט, דיק; וואס ענטהאלט פיעל פעך-זאפט [וועגען ביימער]; אומגעלומפערט, שווער, טעמפ, נאריש; רייך; האבענדיג אלעס איבער-גענוג; רייך אין פרוכטען, פראפיטען אדער רעזולטאטען; ברייט [וועגען טיילען פון א שיף]; פעטס, שמאלץ; דער בעסטער אדער פעטסטער טייל; אן אפענע כלי אדער גרוב פאר פליסיגקייטען; פעט מאכען.

fa'tal *a.* (פיי'-טעל) פאטאל, בעשטימט פון שיקזאל; בעשטימענד דעם שיקזאל; אונפערמיידליך, אונאבווענדבאר; אונגליק ברייננגענד, פערדערבליך; טויטליך, פערניכטענד, רואינירענד.

fa'talism *n.* (פיי'-טעל-איזם) פאטאליזם [די לעהרע פון אונפערמיידליכען שיקזאל; דער גלויבען אין מזל, בעשערונג אדער פאראויס-בעשטימונג, אין געגענזאץ צו דעטערמיניזם וואס ערקלערט אלע ערשיינונגען דורך בעשטימטע נאטירליכע אורזאכען].

fa'talist *n.* (פיי'-טעל-איסט) א פאטאליסט. ז. *fatalism*

fatalis'tic *a.* (פיי-טע-ליס'-טיק) פאטאליסטיש, וואס איז שייך צו אדער איז פערבונדען מיט פאטאליזם. ז. *fatalism*

fatal'ity *n.* (פע-טעל'-אי-טי) דאס זיין פאטאל; שיקזאל, מזל; שטערבליכקייט; טויטליכקייט; אן אונגליקספאל; דאס זיין קריטיש אדער געפעהרליך. ז. *fatal*

fa'tally *adv.* (פיי'-טעל-אי) דורך דער אונפערמיידליכער פאראויסבעשטימונג פון שיקזאל; אויף אן אופן וואס פיהרט צו אונגליק אדער פערניכטונג; טויטליך.

fa'talness *n.* (פיי'-טעל-נעס) ז. *fatality*

fa'ta Morga'na (פא'-טא מאהר-גא'-נא) פאטא-מארגאנא, מיראזש. ז. *mirage*

fat'-brained *a.* (פעט'-בריינד) נאריש, טעמפ, מיט א פערשטאפטען קאפ.

fat dab (פעט דעב) א פעטער ביסען.

fate *n.* (פייט) דאס שיקזאל, דאס מזל, דער גורל; דאס בעשערטע; דער טויט.

fa'ted *a.* (פיי'-טעד) בעשטימט פון מזל, בעשערט.

fate'ful *a.* (פייט'-פול) פאטאל; וואס איז אונפערמיידליך; וואס ברייננגט צום טויט.

fate'fully *adv.* (פייט'-פול-אי) אויף א פאטאלען, אונפערמיידליכען אופן.

fate'-like *a.* (פייט'-לאיק) ווי דאס אונפערמיידליכע, ווי דער טויט.

Fates *n.* (פייטס) אין דער גריכיש-רוימישער מיטאלאגיע — די פארצען, די דריי שוועסטער, צעאוס'ס טעכטער, וועלכע בעשטימען דעם שיקזאל פון מענשען. די עלטערע [קלאטא] שפינט דעם פאדים פון לעבען, און ווען די מיטעלע [לאכעזיס] גיט א צייכען, דאן האקט די יונגערע [אנטראפאס] איבער מיט א שערעל דעם פאדים און דער מענש שטארבט.

fat'-faced *a.* (פעט'-פייסט) מיט א דיקען פנים.

fat'-fed *a.* (פעט'-פעד) גוט אויסגעהאדעוועט.

fat'-guts *n.* (פעט'-גאטס) א פוזע, א טרעלבוך [א דיקער בויך].

fat'head *n.* (פעט'-העד) א מין פיש מיט א דיקען קאפ [געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום קאליפארניען און ווערט פיעל געברויכט פון די כינעזער].

Fathead

fat'-head'ed *a.* (פעט'-העד'-עד) מיט א טעמפען קאפ; דום, נאריש.

fat'-hen *n.* (פעט'-הען) א געוויסע פלאנצע וועלכע האט דיקע און זאפטיגע בלעטער; אויסטראלישע שפינאט.

fa'ther *n. and v.* (פא'-טהער) א פאטער; א שטיף-פאטער; איינער וואס האט צוגענומען און האדעוועט א קינד; דער טיטעל פון א קאטוילישען גלח; דער טיטעל פון א סענאטאר אין אלטען רוים; א פאטריארך; דער עלטסטער מיטגליעד פון א פראפעסיאן אדער קערפערשאפט; אן ענטדעקער אדער ערפינדער פון א זאך; ווערען א פאטער פון אימעצען; אנערקענען אלס קינד; צורעכענען אדער צושרייבען אלס קינד.

Fa'ther *n.* (פא'-טהער) דער פאטער אין הימעל, דער רבונו של עולם; גאט.

fa'therhood *n.* (פא'-טהער-הוד) פאטערשאפט; דאס זיין א פאטער.

fa'ther-in-law' *n.* (פא'-טהער-אין-לאה') א שווער, א שוויגערפאטער.

fa'therland *n.* (פא'-טהער-לענד) א פאטערלאנד.

fa'therlasher *n.* (פא'-טהער-לעש-ער)

א מין עסבארער פיש מיט א ברייטען קאפ [ווערט פיעל געפונען אין גרענלאנד].

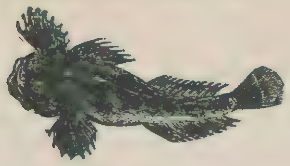

Fatherlasher

fa'therless *a.* (פאַ'-טהער-לעס) אהן א פאטער; אהן א בעוואוסטען אויטאר [וועגען שריפטען און ערצעהלונגען, וועגען וועלכע מען ווייסט ניט ווער עס האט זיי פערפאסט].

fa'therlessness *n.* (פאַ'-טהער-לעס-נעס) פאטערלאזיגקייט, דאס זיין אהן א פאטער.

fa'therlike *a.* (פאַ'-טהער-לאיק) פאטערליך.

fa'therliness *n.* (פאַ'-טהער-לי-נעס) פאטערליכקייט, פאטערליכע ליעבע.

fa'ther-long'-legs *n.* (פאַ'-טהער-לאהנג'-לעגז) א מין פליג מיט לאנגע פיס.

fa'therly *a.* (פאַ'-טהער-לי) פאטערליך, אזוי ווי א פאטער.

fa'ther of lies (פאַ'-טהער אוו לאיז) דער שטן, דער מחבל.

Fa'thers *n.* (פאַ'-טהערז) די אורעלטערען, די אבות.

fa'thership *n.* (פאַ'-טהער-שיפ) ז. *fatherhood*.

fath'om *n. and v.* (פעטה'-אם) א קלאפטער [א מאס פון 6 פוס]; דער אומפאנג, די גרויס פון עפעס; די טיעפקייט פון אן עניין; אויסמעסטען די טיעף; ערפארשען, ערגרייכען, קומען צום גרונט, דערגרונטעווען.

fath'omable *a.* (פעטה'-אם-עבל) וואס קען אויסגעמאסטען ווערען; וואס קען ערפארשט ווערען, וואס קען דערגרונטעוועט ווערען.

fath'omer *n.* (פעטה'-אם-ער) אן ערפארשער; איינער וואס דערגרונטעוועט זיך.

fath'omless *a.* (פעטה'-אם-לעס) אונערפארשליך, אונערגרינדליך; אהן א גרונט.

fath'om-line *n.* (פעטה'-אם-לאין) א שטריק צום מעסטען טיעפקייטען.

fath'om-wood *n.* (פעטה'-אם-הוואוד) קלאפטער=האלץ, הייץ=האלץ.

fatid'ic *a.* (פיי-טיד'-איק) פראפעצייענד, פאראויסזאגענד; וואס זאגט נביאות.

fatid'ical *a.* (פיי-טיד'-אי-קעל) ז. *fatidic*.

fatid'ically *adv.* (פיי-טיד'-אי-קעל-אי) אויף א פראפעצייענדען אופן; זאגענדיג נביאות.

fatif'erous *a.* (פיי-טיפ'-ע-ראס) פאטאל, פערדערבליך; געפעהרליך; טויטליך.

fat'igate *v.* (פעט'-אי-גייט) פערמאטערען, מיעד מאכען.

fatigue' *n. and v.* (פע-טיג') ערמיעדונג, מיעדקייט; פערמאטערטקייט; די ארבייט פון סאלדאטען וואס בעלאנגט ניט צו די וואפען [ווי שטעהן אויף דער וואך, רייניגונג פון קאזארמעס א. ד. ג.]; ערמיעדען; פאלען שווער; דערעסען.

fatigue'-cap *n.* (פע-טיג'-קעפ) אזא קליין לייכט היטעלע וואס סאלדאטען טראגען ביי דער ארבייט, וועלכע בעלאנגט ניט צו די וואפען.

fatigue'-dress *n.* (פע-טיג'-דרעס) דיא קליידער וואס סאלדאטען טראגען ביי דער ארבייט, וועלכע בעלאנגט ניט צו די וואפען.

fatigued' to death (פעט-איגד' טו דעטה) אויסגעמאטערט צום טויט, טויטמיעד.

fatigue'-du'ty *n.* (פע-טיג'-דיו'-טי) די ארבייט פון סאלדאטען וואס בעלאנגט ניט צו די וואפען, ווי רייניגען די קאזארמעס, מאכען בעפעסטיגונגס=ווערק א. ד. ג.

fati'guingly *adv.* (פע-טי'-גינג-לי) מיעד מאכענדיג, פערמאטערענדיג.

fatis'cence *n.* (פע-טיס'-ענס) א שפאלט; דאס זיין צושפאלטען.

fatis'cent *a.* (פע-טיס'-ענט) צושפאלטען אויף שטיקער.

fat job (פעט דזשאב) א פעטע שטעלע [הויפטזעכליך א פאליטישע].

fat let'ters (פעט לעט'-ערז) פעטע שריפט [דיקע שווארצע אותיות].

fat'ling *n.* (פעט'-לינג) א יונג מאסטפיה [א יונג פעט אבגעקארמעט פיה צום שלאכטען].

fat'ly *adv.* (פעט'-לי) פעט, דיק; פעטליך.

fat'ness *n.* (פעט'-נעס) פעטקייט, דיקקייט; פרוכטבארקייט [פון ערד].

fat'ten *v.* (פעטן) פעט מאכען; אבקארמען, אבשטאפען; מיסטיגען; פעט אדער דיק ווערען.

fat'tener *n.* (פעט'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פעט אדער דיק; איינער וואס קארמעט אב.

fat'tiness *n.* (פעט'-אי-נעס) פעטקייט, דיקקייט.

fat'ty *a.* (פעט'-אי) פעט; וואס ענטהאלט פעטס.

fatu'itous *a.* (פע-טיו'-אי-טאס) נאריש, דום, שוואכקעפיג.

fatu'ity *n.* (פע-טיו'-אי-טי) נארישקייט, דומהייט; שוואכקעפיגקייט.

fat'uous *a.* (פעט'-יו-אס) נאריש, דום; שוואכקעפיג.

fat'-wit'ted *a.* (פעט'-הוויט'-עד) גראבקעפיג; נאריש, דום.

fau'bourg *n.* (פאו'-בוהרג) אן אויסערער שטאדט=קווארטאל; א פארשטאדט.

fau'cal *a. and n.* (פאה'-קעל) וואס איז שייך צום ראכען [דער הינטערשטער טייל פון דער מויל=עפנונג וואס געהט צום האלז]; וואס ווערט ארויסגעשפראכען פון ראכען; א קלאנג וואס ווערט ארויסגעלאזען פון ראכען.

fau'ces *n.* (פאה'-סיז) דער ראכען [דער הינטערשטער טייל פון דער מויל=עפנונג וואס געהט צום האלז].

fau'cet *n.* (פאה'-סעט) א צאפען, א קראן.

fauci'tis *n.* (פאה-סאי'-טיס) א ראכען=ענטצינדונג. ז. *fauces*.

faugh *int.* (פאה) פוי!

fault *n. and v.* (פאהלט) א פערזעהן, א פעהלער; א שולד; א חסרון; א פערלארענע שפור; דאס פערליערען די שפור [וועגען יאגד=הינד]; אין געאלאגיע — די פערשיעבונג פון איינגעבראכענע ערד=שיכטען; אין טענים=שפיעל — א קלאפ וואס טרעפט ניט דעם באל איהם אריינצוווארפען וואו מען דארף; טאדלען.

fault'-block *n.* (פאהלט'-בלאק) אין געאלאגיע — א שטיק איינגעבראכענע, פערשיעבטע ערד=שיכט.

faul'ted *a.* (פאהל'-טעד) אין געאלאגיע — איינגעבראכען און פערשאבען אין מעהרערע ערטער [וועגען אן ערד=שיכט].

fault'finder *n.* (פאהלט'-פאינ-דער) איינער וואס זוכט אדער געפינט חסרונות; א טאדלער; א פאררי‍כטונג אויסצוגעפינען א פעהלער אין אן עלעקטרישער לייטונג.

fault'finding *n. and a.* (פאהלט'-פאינ-דינג) דאס זוכען חסרונות; וואס זוכט חסרונות.

fault'ful *a.* (פאהלט'-פול) פול מיט חסרונות; פול מיט פעהלערן; פול מיט חטאים.

faul'tily *adv.* (פאהל'-טי-לי) אויף א פעהלערהאפטען אופן; פעהלערהאפט.

faul'tiness *n.* (פאהל'-טי-נעס) פעהלערהאפטיגקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; זינדיגקייט.

fault'less *a.* (פאהלט'-לעס) אהן חסרונות, אהן פעהלער; פאלקאמען; פעהלער=פריי, טאדעללאז.

fault'lessly *adv.* (פאהלט'-לעס-לי) אויף א טאדעללאזען אדער פעהלער=פרייען אופן; אהן חסרונות.

fault'lessness *n.* (פאהלט'-לעס-נעס) דאס זיין אהן חסרונות; פעהלערלאזיגקייט; פאלקאמענהייט.

faul'ty *a.* (פאהל'-טי) פעהלערהאפט; מיט חסרונות; ניט ריכטיג; שולדיג, טאדעלהאפט.

faun *n.* (פאהן) דער פאון [דער וואלדגאט ביי די פארצייטיגע רוימער, וואס איז געוועזען פארגעשטעלט אין דער געשטאלט פון האלב=מענש און האלב=ציעג].

fau'na *n.* (פאה'-נא) די פאונע, די טהיער=וועלט [די חיות וועלכע געפינען זיך אין א געוויסער געגענד אדער וועלכע האבען עקזיסטירט אין א געוויסער געאלאגישער פעריאדע]; אן אבהאנדלונג וועגען די חיות פון א געוויסער געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

fau'nal *a.* (פאה'-נעל) וואס איז שייך צו דער פאונע. ז. *fauna*.

fau'nist *n.* (פאה'-ניסט) א זאאלאג, א נאטור=פארשער; איינער וואס שטודירט די פאונע. ז. *fauna*.

faunis'tic *a.* (פאה-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו די חיות פון א געוויסער געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

fauteuil' *n.* (פאו-טיי') א פאטעל, אן ארם=שטוהל.

faux pas (פאו פא) א פאלשער טריט; א פעהלער, א פערזעהן; א פערגעהן געגען דער אנגענומענער עטהיק.

favil'lous *a.* (פע-וויל'-אס) וואס בעשטעהט פון אש; אשיג.

favo'nian *a.* (פע-וואו'-ני-ען) וואס איז נוגע צו פאווניוס, דעם מערב=ווינד, וועלכער בלאזט אין אנפאנג פריהלינג; גינסטיג; מילד.

fa'vor *n. and v.* (פיי'-ווער) גונסט, חן; בעגינסטיגונג; אונטערשטיצונג; א געפאלען, א טובה; ערלויבניס; א ליעבלינג; דאס אנדעקען; אן ערהאלטענער בריעף אדער צושריפט; בעגינסטיגען; אונטערשטיצען; בעעהרען; בעגנאדיגען; בעוויליגען; גלייך זיין; אויסקוקען ענליך.

fa'vorable *a.* (פיי'-ווער-עבל) געפעלינג; פריינדליך; בעהילפליך; בעקוועם, גינסטיג.

fa'vorable as'pect (פיי'-ווער-עבל עס'-פעקט) א גינסטיגע לאגע.

fa'vorableness *n.* (פיי'-וואר-עבל-נעס) גונסט, חן, גוטקייט; געפעלינקייט.

fa'vorably *adv.* (פיי'-וואר-ע-בלי) אויף א פריינדליכען אופן; אויף א גינ־סטיגען אדער בעקוועמען אופן.

fa'vored *a.* (פיי'-וואָרד) בעגינסטיגט, מיט חן; פון אויסזעהן; געשטאלטעט.

fa'voredly *adv.* (פיי'-וואָרד-לי) אין בעצוג צום אויסזעהן, אופן אדער געשטאל־טונג.

fa'vorer *n.* (פיי'-וואר-ער) א בעגינסטי־גער, א גינער, איינער וואס העלפט דעם צווייטען אין זיין ערפאלג.

fa'voringly *adv.* (פיי'-וואר-אינג-לי) ארויסווייזענדיג פריינדליכקייט; טהוענ־דיג א טובה.

fa'vorite *n. and a.* (פיי'-וואר-איט) א גינסטלינג, א ליעבלינג [איינער אדער עפעס וואס איז בעליעבט]; בעגינסטיגט, בעליעבט.

My cousin John is my father's favorite nephew.

fa'voritism *n.* (פיי'-וואר-אי-טיזם) דאס בעגינסטיגען; דאס ארויסווייזען מעהר פריינדשאפט צו איינעם ווי צו אלע אנדערע.

fa'vorize *v.* (פיי'-וואר-איז) בעגינסטי־גען; זיין צו איינעם פריינדליכער אלס צו אלע אנדערע.

fa'vorless *a.* (פיי'-וואר-לעס) אונבע־גינסטיגט, אונבעליעבט.

favose' *a.* (פע-וואוס) וואס איז ענהליך צו א האניג־פלאטע פון א ביענשטאק.

fa'vus *n.* (פיי'-וואס) א מין הויט־קראנק־הייט, מייסטענס פון דער קאפ־הויט, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט א געלבליכען טרוקענעם אויסשלאג, וועלכער איז ענה־ליך צו דעם אויסזעהן פון א האניג־פלאטע.

fawn *v. and n.* (פאהן) זיך חנפ'ענען, אונטערקריכען, זיך אונטערלעקען ווי א הונד; א יונגער הירש; געבעהרען א היר־שעלע.

fawn'-col'or *n.* (פאהן'-קאל'-אר) העל־געלב־ברוינע פארב.

fawn'-col'ored *a.* (פאהן'-קאל'-ארד) העל־געלב־ברוין.

faw'ner *n.* (פאה'-נער) א חונף, א קרי־כער, א אונטערלעקער.

faw'ning *n.* (פאה'-נינג) חניפה, אונטער־לעקעריי, קריכעריי.

faw'ningly *adv.* (פאה'-נינג-לי) אויף דעם אופן פון א אונטערלעקער אדער חונף.

faw'ningness *n.* (פאה'-נינג-נעס) חניפה, אונטערלעקעריי.

fay *v. and n.* (פיי) צו־ צונויפפאסען; פאסען; א פעע, א צויבעריז, א מכשפה.

F-clef *n.* (עף'-קלעף) אין מוזיק — דער F־שליסעל אדער באס־שליסעל.

fea'berry *n.* (פיע'-בער-אי) א אגרעס.

feague *v.* (פיעג) ענטמוטיגען, אראב־שלאגען פון מוטה.

fe'alty *n.* (פי'-על-טי) טרייהייט, אי־בערגעבענהייט [פון א אונטערטהאן צו זיין הערשער, פון א פרוי צו איהר מאן א. ד. ג.].

fear *n. and v.* (פיער) פורכט, שרעק, מורא; אנגסט, זארג, דאגה; דאס וואס רופט ארויס א מורא; פחד; דאס וואס ווארפט ארויף א שרעק; עהרפורכט אדער יראת הכבוד פאר א העכערען; פירכטען, מורא האבען; דערשרעקען זיך; זיין אין קלעמעניש; צווייפלען.

fear'ful *a.* (פיער'-פול) שרעקעדיג; פירכטערליך, שרעקליך; פורכטזאם; מיט יראת הכבוד.

fear'fully *adv.* (פיער'-פול-אי) אויף א שרעקעדיגען אופן; אויף א פחדנ'ישען שטייגער; מיט יראת הכבוד; פורכטזאם.

fear'fulness *n.* (פיער'-פול-נעס) פורכט־זאמקייט, שרעקעדיגקייט, פורכט, מורא.

fear'less *a.* (פיער'-לעס) פורכטלאז, אונערשראקען.

fear'lessly *adv.* (פיער'-לעס-לי) מיט אונערשראקענהייט.

fear'lessness *n.* (פיער'-לעס-נעס) פורכטלאזיגקייט, אונערשראקענהייט; דאס זיין אהן מורא.

fear'naught *n. and a.* (פיער'-נאהט) א שטארק געפאנצערטע קריעגס־שיף; אזא דיקער וואלענער שטאף אדער בגד, א סערמיגע; וואס האט קיין מורא ניט, וואס שרעקט זיך ניט.

fear'nought *n.* (פיער'-נאהט) ז. ***fearnaught***

fear'some *a.* (פיער'-סאם) פירכטערליך; דערשראקען; טרוסליווע, פחדנות'דיג.

feasibil'ity *n.* (פיע-זי-ביל'-אי-טי) מעג־ליכקייט, דאס קענען געשעהן; פראקטיש־קייט.

fea'sible *a.* (פיע'-זיבל) מעגליך, וואס קען געטהאן ווערען.

The plan to cross the ocean in a balloon is not feasible.

fea'sibleness *n.* (פיע'-זיבל-נעס) ז. ***feasibility***

fea'sibly *adv.* (פיע'-זי-בלי) מעגליכער־ווייזע.

feast *n. and v.* (פיעסט) א סעודה, א מאהלצייט; א פעסט, א יום־טוב; מכבד זיין, בעווירטהען; מאכען פערגניגען, אמו־זירען; באלעווען, מאכען מאהלצייטען; זיך אמוזירען.

feast'-day *n.* (פיעסט'-דיי) א פייערטאג, א יום־טוב.

feas'ter *n.* (פיעס'-טער) איינער וואס נעהמט אויף אדער איז מכבד; א מאהל־צייט־געבער; א בעל־שמחה.

feast'ful *a.* (פיעסט'-פול) פעסטליך, יום־טוב'דיג, פרעהליך.

feas'ting *n.* (פיעס'-טינג) א סעודה.

feast of tab'ernacles (פיעסט אוו טעב'-ער-נעקלז) סכות.

feast of unleav'ened bread (פיעסט אוו אנ-לעוו'נד ברעד) חג המצות [פסח].

feat *n., a. and v.* (פיעט) א טהאט, א העלדענטהאט; קלוג, געשיקט, מיט קענט־שאפט; נעט; מאכען געשיקט, מאכען נעט.

feath'er *n. and v.* (פעטה'-ער) א פע־דער; א פעדער־טשוב; א ציערונג; א פוסטער טיטעל; בעדעקען מיט פעדערען; צומאכען פעדערען צו עפעס; בעציערען; מאכען א פערשמעלערטע ראנד; רודע־רען פלאך [א שיפעל].

feath'er-bed *n.* (פעטה'-ער-בעד) א פע־רינע, א מאטראץ פון פעדערען.

feath'erbone *n.* (פעטה'-ער-באון) פע־דער־ביין [ווערט געברויכט אנשטאט פיש־ביין].

feath'erbrain *n.* (פעטה'-ער-בריין) א לייכטזיניגער מענש.

feath'er-brained *a.* (פעטה'-ער-בריינד) לייכטזיניג.

feath'er-broom *n.* (פעטה'-ער-ברוהם) א פעדערוויש [אזא קליינער בעזים גע־מאכט פון גרויסע פעדערען].

feath'er-edge *n.* (פעטה'-ער-עדזש) דער דינער ברעג אדער זייט פון א ברעט, פון א פלאטע א. ד. ג.

feath'er-edged *a.* (פעטה'-ער-עדזשד) מיט א פערשמעלערטען דינעם ברעג.

feath'er-grass *n.* (פעטה'-ער-גרעס) פעדער־גראז [א מין גראז פון דרום־אייראָ־פא, וואס איז ענהליך צו א פעדער].

feath'er-head *n.* (פעטה'-ער-העד) ז. ***featherbrain***

feath'er-head'ed *a.* (פעטה'-ער-העד'-עד) ז. ***feather-brained***

feath'ering *n.* (פעטה'-ער-אינג) די פע־דערען פון א פויגעל; אין ארכיטעקטור — דער פעסטאָן [א גירלאנדע אויסגעשניצט אדער אויסגעהאקט אויף א וואנד אדער זייל].

feath'er in the cap (פעטה'-ער אין טהי קעפ) אן עהרען־צייכען, אן אויסצייכ־נונג; אן אויפטהוענכטס מיט וועלכען מען קען שטאלצירען.

feath'erless *a.* (פעטה'-ער-לעס) אהן פעדערען.

feath'erlessness *n.* (פעטה'-ער-לעס-נעס) נאקעטקייט, דאס זיין אהן פעדערען.

feath'er-pa'ted *a.* (פעטה'-ער-פיי'-טעד) ז. ***feather-brained***

feath'er-stitch *n.* (פעטה'-ער-סטיטש) א נאט אין האפטען אדער אויסנעהען אין דער פארם פון א פעדער.

feath'er-weight *n.* (פעטה'-ער-וועיט) אין ספארט — די לייכטעסטע וואג, וועלכע איז ערלויבט פאר א פערד צו טראגען אויף זיך אין וועט־לויף; א באקסער אדער פראפעסיאנעלער פויסט־קעמפפער, וועלכער האט אין זיך די מינדעסטע וואג, וואס פא־דערט זיך לויט די רעגעלען פון פויסט־קאמפף; א פחות־ערך, א מענש וואס האט די קנאפסטע בעדייטונג און ווירקונג.

feath'ery *a.* (פעטה'-ער-אי) פעדעריג, מיט פעדערען; גרינג ווי א פעדער.

feat'ly *adv.* (פיעט'-לי) אויף א געשיק־טען אדער פלינקען אופן; מיט פערשטאנד, מיט קענטשאפט.

feat'ness *n.* (פיעט'-נעס) געשיקטליכקייט, פלינקקייט.

feat of strength (פיעט אוו סטרענגטה) גבורה־קונץ.

It is a feat of strength to lift 250 pounds.

fea'ture *n. and v.* (פיע'-טשור) א גע־זיכטס־צוג, דאס געזיכט; דאס אלגעמיינע אויסזעהן פון עפעס; דער כאראקטער פון א זאך; זיין פון דעמזעלביגען אויסזעהן; זיין ענהליך.

fea'tured *a.* (פיע'-טשורד) געשטאלטעט, פארמירט; מיט א בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

fea'tureless *a.* (פיע'-טשור-לעס) אהן אויסדריקליכע שטריכען; אהן בעשטימ־טען אויסזעהן אדער כאראקטער.

feaze *v. and n.* (פיעז) ארויסציהען פאדים־ווייז; פאנאנדערפלעכטען א שטריק; אנבערעכען די ביינער; זיך אויפרעגען; די אויפרעגונג.

Feb. אבקירצונג פון ***February***

febrifa'cient *a. and n.* (פעב-רי-פיי'-שענט) פיעבערהאפט; דאס וואס פעראור־זאכט פיעבער.

febrif'erous *a.* (פי-בריפ'-ע-ראס) וואס ברייננגט אדער פעראורזאכט פיעבער.

febrif'ic *a.* (פי-בריפ'-איק) וואס פער־אורזאכט פיעבער; פיעבעריש.

febrif'ugal *a.* (פי-בריפ'-יו-געל) וואס פערטרייבט פיעבער.

feb'rifuge *a. and n.* (פעב'-רי-פיודזש) וואס פערטרייבט דעם פיעבער; א מיטעל געגען פיעבער.

feb'ril *a.* (פעב'-ריל) ז. ***febrile***

feb'rile *a.* (פעב'-ריל) וואס איז שייך צו פיבער; פיבערהאפט, קדחת'דיג.

Feb'ruary *n.* (פעב'-רו-ע-רי) דער מאנאט פעברואר.

fe'cal *a.* (פי'-קעל) וואס געהערט צו עקסקרעמענטען [צאה].

fe'ces *n.* (פי'-סיז) עקסקרעמענטען, אויסווארף פון קערפער, טינוף; צאה.

fe'cial *n.* (פי'-שעל) — אין אלטען רוים איינער פון די פריסטער, וועלכע פלעגען זיין קריעגס=העראלדען. זיי פלעגען ערקלערען מלחמה אדער שלום און פלעגען דערביי אבריכטען בעשטימטע רעליגיעזע צערעמאניעס.

fec'ula *n.* (פעק'-יו-לא) קראכמאל.

fec'ulence *n.* (פעק'-יו-לענס) שמוץ; אבזאץ, אבפאל, פסולת.

fec'ulency *n.* (פעק'-יו-לענ-סי) ז. *feculence*.

fec'ulent *a.* (פעק'-יו-לענט) אונריין, מוטנע; בלאטיג, שמוציג.

fec'und *a.* (פעק'-אנד) פרוכטבאר.

fec'undate *v.* (פעק'-אנ-דייט) פרוכטבאר מאכען.

fecunda'tion *n.* (פעק-אנ-דיי'-שאן) די בעפרוכטונג, דאס מאכען פרוכטבאר.

fecun'dity *n.* (פי-קאנ'-די-טי) די פרוכטבארקייט; דאס זיין פרוכטבאר; פריה ורביה.

fed (פעד) געשפייזט, גענעהרט, געפיטערט. ז. *feed*.

fed'eracy *n.* (פעד'-ע-רע-סי) א קאנפעדעראציאן. ז. *confederacy*.

fed'eral *a.* and *n.* (פעד'-ע-רעל) פעדעראליסטיש, וואס איז שייך צו א בונדעס=שטאאט אדער פעדעראטיווען שטאאט [א שטאאט וואס בעשטעהט פון איינינע בעזונדערע שטאאטען אונטער איין צענטראלער רעגיערונג]; וואס איז שייך צו א פערבינדונג אדער אבמאך [הויפטזעכליך פון מלוכות]; וואס איז אן אנהענגער פון א פעדעראטיווען שטאאט אדער בונדעס=שטאאט; אין די פעראייניגטע שטאאטען — וואס איז שייך צו דער פעדעראלער קאנסטיטוציאן, וואס איז אן אנהענגער פון אדער וואס שטיצט די פעדעראלע קאנסטיטוציאן; אין צייט פון בירגערקריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען — וואס האט געשטיצט די פעדעראלע רעגיערונג, וואס איז געווען געגען דעם פערזוך פון די זיד=שטאאטען זיך אבצורייסען פון די פעראייניגטע שטאאטען; אן אנהענגער פון א פעדעראציאן פון שטאאטען אדער פון א בונדעס=שטאאט.

Fed'eral Cit'y (פעד'-ע-רעל סיט'-אי) די הויפט=שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וואשינגטאן].

Fed'eral Constitu'tion (פעד'-ע-רעל קאנ-סטי-טיו'-שאן) די קאנסטיטוציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

fed'eral di'et (פעד'-ע-רעל דאי'-עט) דער פעדעראלער סיים אדער פארלאמענט פון די אלטע דייטשע מלוכות.

fed'eral gov'ernment (פעד'-ע-רעל גאוו'-ערנ-מענט) די פעדעראלע רעגיערונג, די בונדעס=רעגיערונג.

federalisa'tion *n.* (פעד-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. *federalization*.

fed'eralise *v.* (פעד'-ע-רעל-איז) ז. *federalize*.

fed'eralism *n.* (פעד'-ע-רעל-איזם) פעדעראליזם, די סיסטעם אדער די פרינציפען פון פעדערירטע שטאאטען אדער בונדעס=שטאאטען; די פרינציפען פון דער פעדעראליסטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

fed'eralist *n.* (פעד'-ע-רעל-איסט) א פעדעראליסט, אן אנהענגער פון פעדעראליזם אדער פון בונדעס=שטאאטען.

Fed'eralist *n.* (פעד'-ע-רעל-איסט) א מיטגליעד פון דער פעדעראליסטישער פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

federaliza'tion *n.* (פעד-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) די פעראייניגונג [פון שטאאטען] אין א בונדעס=שטאאט; א בונדעס=שטאאט; א פעדעראציאן.

fed'eralize *v.* (פעד'-ע-רעל-איז) פעראייניגען, פערבינדען [הויפטזעכליך שטאאטען אין א בונדעס=שטאאט].

fed'erally *adv.* (פעד'-ע-רעל-אי) אויף א פעראייניגטען אדער פעדעראטיווען שטייגער; אין איינקלאנג מיט אן אבמאך אדער בונד.

Fed'eral par'ty (פעד'-ע-רעל פאר'-טי) די פעדעראליסטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [די פארטיי האט אין אנפאנג געקעמפפט דאפיר, אז די קאנסטיטוציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע איז אויסגעארבייט געווארען ביי דער קאנסטיטוציאנעלער קאנווענציאן אין פילאדעלפיא אין 1787, זאל אנגענומען ווערען פון די ערשטע 13 שטאאטען; שפעטער איז דער הויפטפונקט פון איהר פראגראם געווען א גוטארגאניזירטע פעסטע צענטראל=רעגיערונג. די פארטיי האט עקזיסטירט ביז ארום 1816].

fed'erate *v.* (פעד'-ע-רייט) פעדערירען, פעראייניגען, פערבינדען; בילדען א בונדעס=שטאאט אדער א פעדעראציאן.

federa'tion *n.* (פעד-ע-ריי'-שאן) א פעדעראציאן; א פעראייניגונג, א פערבאנד [פון אונאבהענגיגע פעראיינען]; א פעראייניגונג פון אונאבהענגיגע שטאאטען אין א פעדעראציאן אדער בונדעס=שטאאט; א פעדעראלע רעגיערונג [א רעגיערונג פון א בונדעס=שטאאט, ווי פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, פון דייטשלאנד און פון דער שווייץ].

The Jewish farmers' societies of America are organized into a **federation**.

federa'tionist *n.* (פעד-ע-ריי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון א פעראייניגונג פון שטאאטען אדער פון א בונדעס=שטאאט [הויפטזעכליך איינער וואס שטרעבט, אז אלע טיילען פון דער בריטאנישער אימפעריע זאלען זיין פעראייניגט אויף פעדעראטיווע יסודות, דאס הייסט, ווי בעזונדערע שטאאטען מיט א צענטראלער רעגיערונג].

fed'erative *a.* (פעד'-ע-ריי-טיוו) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פעראייניגונג אדער פעדעראציאן.

fed'eratively *adv.* (פעד'-ע-ריי-טיוו-לי) אויף'ן אופן פון א פעדעראציאן [פעראייניגונג פון בעזונדערע שטאאטען אונטער איין צענטראלער רעגיערונג]; ווי א פעראייניגונג אדער בונד.

fee *n.* and *v.* (פיע) בעלוינונג, שכירות [פון רעגיערונגס=בעאמטע], האנאראר [געצאהלט פון דאקטוירים, ליטעראטען, אדוואקאטען, לעהרער]; טרינק=געלד; אבצאהלונג פאר ספעציעלע רעכטע אדער דיענסטע [ווי פאר דעם רעכט צו בעלאנגען צו א געזעלשאפט, איינטריטס=געלד אין אמוזירונגס=פלעצער א. ד. ג.]; אין דער פעאדאלער ארדנונג — א לעהן=גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען אויף א געוויסער צייט פאר געוויסע דיענסטע]; א ירושה=גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען צו איינעם אויף אייביג, פאר איהם און זיינע יורשים]; א גוט, א מאיאנטעק; אייגענטום; בעזיצונג; בעלוינען; אונטערקויפען; דינגען.

fee'able *a.* (פיע'-עבל) וואס מען קען דינגען אדער אונטערקויפען.

fee'ble *a.* (פיע'בל) שוואך, אבגעשוואכט.

fee'ble-min'ded *a.* (פיע'בל-מאינ'-דער) שוואכזיניג, אידיאטיש.

Feeble-minded children need a special education.

fee'ble-min'dedness *n.* (פיע'בל-מאינ'-דער-נעס) שוואכזיניגקייט.

fee'bleness *n.* (פיע'בל-נעס) שוואכקייט, אבגעשוואכטקייט.

fee'bly *adv.* (פיע'-בלי) שוואך, אבגעשוואכט.

feed *v.* and *n.* (פיעד) פיטערען, פאשען, שפייזען, קארמענען; בעזארגען מיט'ן נויטיגען מאטעריאל [פאר ארבייט, אויפהאלטונג, ענטוויקלונג א. ד. ג.]; זיך שפייזען, זיך זעטיגען, זיך אויפהאלטען, זיך שטיצען; פרעסען; פוטער, פאשע; א פארציאן פוטער; די בעוועגונג אדער די דערנעהנטערונג פון מאטעריאל, וואס א מאשין בעארבייט, צו דעם טייל פון דער מאשין, וועלכער בעארבייט דעם מאטעריאל [ווי פון דעם טוך צו דער מאשין=נאדעל]; דאס מאטעריאל, וואס א מאשין בעארבייט; די בעוועגונג פון א שנייד=אינסטרומענט צו דעם מאטעריאל וואס דארף געשניטען ווערען; די מאס וואסער וואס איז נויטיג אין א קאנאל=שלייז, אום א שיף זאל קענען דורכגעהן.

fee'der *n.* (פיע'-דער) אן ערנעהרער, א פיטערער; אן אויפמונטערער; אן עסער; איינער וואס האדעוועט בהמות צו קוילען זיי; דאס וואס ערנעהרט אדער גיט די נויטיגע מאטעריאלען צום עקזיסטירען; א שטראם, רינע אדער קאנאל, וועלכער פילט אן מיט וואסער דעם הויפט=שטראם אדער טייך; איינער וואס דערלאנגט די מאטעריאלען צו דער מאשין; אן אפאראט דורך וועלכען עס ווערען אויטאמאטיש איבערגעגעבען אין א מאשין די נויטיגע מאטעריאלען, וועלכע זי פערברויכט; אין אן ארגעל — דער קליינער אונטערשטער בלאז=זאק, וועלכער גיט איבער לופט אין דעם גרעסערען אויבערשטען בלאז=זאק; אין א טעאטער=פיעסע — א צוגעשריבענע אונוויכטיגע ראלע, כדי ארויסצוברייינגען בולט'ער די וויכטיגסטע טיילען פון דער פיעסע.

feed high (פיעד האי) לעבען א גוטען טאג.

fee'ding *n.* (פיע'-דינג) נאהרונג, פיטערונג, שפייז.

fee'ding-bag *n.* (פיע'-דינג-בעג) דער שפייז=זאק, דער טרעלבוך, די פוזע.

fee'ding-bot'tle *n.* (פיע'-דינג-באטל) א מילך=פלעשעל פון וועלכען דאס קינד זויגט.

feed'-pipe *n.* (פיעד'-פאיפ) אין א דאמפף=מאשין — די שפייז=ראהר אדער די טרויב, דורך וועלכער דאס וואסער געהט פון דער אויבערשטער ציסטערנע אין קעסעל.

feed'-pump *n.* (פיעד'-פאמפ) די שפייז=פומפ, די פומפ וועלכע טרייבט דאס וואסער אין קעסעל פון א דאמפף=מאשין.

fee'-estate' *n.* (פיע'-עס-טייט') דאס לעהן=גוט [א מאיאנטעק, וואס א פריץ פון

מיטעלאלטער פלעגט אבגעבען זיינעם אן אונטערטהאן און דיעזער פון זיין זייט פלעגט דערפאר אויף זיך אננעהמען געוויסע התחיבות'ען בנוגע צום פריץ].

fee'-farm *n.* (פיע'-פארם) א לאנדגוט וואס ווערט געגעבען אין ארענדע ניט פאר געוויסע פפליכטען אדער דיענסטע פון דעם ארענדאר, נאר פאר א געוויסער סומע וועלכע יענער צאהלט יעהרליך.

feel *v. and n.* (פיעל) פיהלען, עמפפינדען, האבען דאס בעוואוסטזיין [וועגען עפעס]; זיך פיהלען, טאפען; פרובירען; פארשען; זיין גענייגט; עמפפינדונג; עמפפינדונג פון א בעריהרונג.

feel a damp (פיעל ע דעמפ) פיהלען שווער, פיהלען ווי א לאסט.

feel af'ter (פיעל עפ'-טער) זוכען, טאפען [ווי אין דער פינסטער].

feel an in'terest (פיעל ען אינ'-טער-עסט) נעהמען אן אינטערעסע, זיך אינטערעסירען.

feel at home (פיעל עט האום) זיך פיהלען ווי ביי זיך אין דער היים, זיך פיהלען ווי א פיש אין וואסער.

fee'ler *n.* (פיע'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פיהלט, עמפפינדעט אדער טאפט אן; עטוואס וואס דיענט צום אנטאפען [ווי די פיהל-הערנערלעך ביי אינזעקטען אדער די פיהל-פעדים ביי מאלוסקען]; עטוואס מיט דער הילף פון וואס מען "טאפט אן דעם דופק" אדער מען וויל עפעס אויסגעפינען אויף אן אינדירעקטען אופן; עטוואס וואס דיענט אלס פראבע עפעס אויסצוגעפינען אדער אויסצופארשען; דער ערשטער אויסברוך פון שטורם, נאך וועלכען עס קומט א קורצע צייט פון רוה.

fee'less *a.* (פיע'-לעס) אהן א לעהן-גוט, אהן א בעלוינונג. ז. *fee*.

feel for (פיעל פאר) זוכען אין געהיים אדער פארזיכטיג; סימפאטיזירען, מיטפיהלען.

feel hun'gry (פיעל האנ'-גרי) זיין הונגריג.

feel inclined' (פיעל אינ-קלאינד') זיין גענייגט.

I feel inclined to reject your offer, but I shall not do so.

fee'ling *n. and a.* (פיע'-לינג) דאס פיהלען, דאס עמפפינדען, דאס אנטאפען; געפיהל, עמפפינדונג; עמפפינדליכקייט; סענטימענט, שטימונג; דער איינדרוק פון א קונסטווערק; פיהלענד, געפיהלפאל, לעבהאפט געפיהלט, געריהרט, ריהרענד; מיטפיהלענד, אנטייל-נעהמענד.

fee'lingly *adv.* (פיע'-לינג-לי) מיט עמפפינדליכקייט, מיט געפיהל, מיט צארטקייט.

fee'lingly alive' (פיע'-לינג-לי ע-לאיוו') שטארק עמפפינדליך [פאר עפעס].

feel like (פיעל לאיק) זיין געשטימט, זיין גענייגט.

feel one's legs (פיעל הוואנז לעגז) זיך שטעלען אויף די פיס [ווי א קינד ווען עס פאנגט אן צו שטעהן].

feel out (פיעל אוט) אנטאפען דעם דופק, אויספארשען, אונטערזוכען, זאנדירען.

feel snea'ky (פיעל סניע'-קי) האבען דאס געפיהל, אז מען האט נידריג געהאנדעלט.

feel the pulse (פיעל טהי פאלס) 1. פיהלען דעם דופק, אנטאפען דעם דופק; 2. דערגעהן ווי עס האלט.

2. The statesman must always feel the pulse of the people on public questions.

fee sim'ple (פיע סימ'פל) א ירושה-גוט.

fee sim'ple ab'solute (פיע סימ'פל עב'-סא-ליוט) א ירושה-גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען צו איינעם אויף אייביג, פאר איהם און זיינע יורשים].

feet *n.* (פיעט) פיס. ז. *foot*.

One foot; two feet.

fee tail (פיע טייל) א גוט וואס ווערט אוועקגעשענקט מיט דער בעדינגונג, אז עס זאל איבערגעהן בירושה נור צו געוויסע יורשים. ז. *conditional fee*.

feet fore'most (פיעט פאור'-מאוסט) די פיס אויסגעצויגען, טויט.

feet'less *a.* (פיעט'-לעס) וואס האט ניט קיין פיס.

feign *v.* (פיין) אויסטראכטען, אויסקלערען; ניט ריכטיג פארשטעלען; זיך פערשטעלען; מאכען אן אנשטעל.

feigned *a.* (פיינד) אויסגעטראכט, ניט ריכטיג, פאלש, זיך געמאכט, כלומר'שטדיג.

feig'nedly *adv.* (פיי'-נעד-לי) כלומר'שט, לפנים, דורך אן אנשטעל, אויף א געמאכטען אדער פאלשען שטייגער; אויסגעטראכט.

feig'nedness *n.* (פיי'-נעד-נעס) כלומר'שטדיגקייט, דאס פערשטעלען זיך, דאס זיין לפנים; נארעריי.

feigned pur'chase (פיינד פויר'-טשיים) א קניה לפנים [כלומר'שט געקויפט].

feigned voice (פיינד וואיס) א קוויטשעדיגער קול, א פאלצעט.

feig'ner *n.* (פיי'-נער) אן אויסטראכטער, אן אנשטעל-מאכער.

feign ho'liness (פיין האו'-לי-נעס) געמאכטע, כלומר'שטדיגע הייליגקייט.

feig'ning *a.* (פיי'-נינג) מאכענדיג אן אנשטעל, פערשטעלענדיג, כלומר'שטדיג.

feig'ningly *adv.* (פיי'-נינג-לי) כלומר'שט, דורך אן אנשטעל.

feint *n. and v.* (פיינט) אן אנשטעל, א פאלשע בעוועגונג, אום אבצונארען דעם געגנער [אין א געפעכט, אין מלחמה א. ד. ג.]; מאכען אן אנשטעל, מאכען א פאלשע בעוועגונג, אום אבצונארען דעם געגנער.

feld'sher *n.* (פעלד'-שער) א פעלדשער.

feld'spar *n.* (פעלד'-ספאר) דער פעלדשפאט [א מין גלאז-ארטיגער שטיין].

feld'spath *n.* (פעלד'-ספעטה) ז. *feldspar*.

feldspath'ic *a.* (פעלד-ספעטה'-איק) וואס איז שייך צו פעלדשפאט; וואס ענטהאלט אין זיך פעלדשפאט [אזא גלאז-ארטיגער שטיין].

feldspath'ose *a.* (פעלד-ספעטה'-אוס) ז. *feldspathic*.

felic'itate *v.* (פי-ליס'-אי-טייט) בעגליקען; גליקווינשען, גראטולירען.

He was felicitated on his marriage.

felicita'tion *n.* (פי-ליס-אי-טיי'-שאן) בעגליקונג; גליקווינשונג, גראטולאציאן.

felic'itous *a.* (פי-ליס'-אי-טאס) גליקליך; פארטרעפליך.

felic'itously *adv.* (פי-ליס'-אי-טאס-לי) אויף א גליקליכען אופן; פארטרעפליך.

felic'itousness *n.* (פי-ליס'-אי-טאס-נעס) גליקזעליגקייט.

felic'ity *n.* (פי-ליס'-אי-טי) 1. גליק; גליקזעליגקייט; 2. געשיקטליכקייט אדער פארטרעפליכקייט [פון אן אויסדרוק אדער געדאנק]; 3. א גליקליכער אויסוואהל.

2. This writer is noted for his felicity of expression.

Fe'lidæ *n.* (פי'-לי-דיע) דער קאצען-מין, די חיות וואס בעלאנגען צו דעם קאצען-מין, ווי דער טיגער, דער לייב, דער לעאפארד א. ד. ג.

fe'liform *a.* (פי'-לי-פארם) וואס האט דעם אויסזעהן פון א קאץ.

Feli'næ *n.* (פי-לאי'-ניע) דער מין קעץ.

fe'line *a. and n.* (פי'-לאין) וואס איז שייך צו קעץ; קעציש; קאצען-ארטיג; א קאץ-עהנליכע חיה; א קאץ.

felin'ity *n.* (פי-לינ'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צו א קאץ; די אייגענשאפטען אדער כאראקטער פון א קאץ.

Fe'lis *n.* (פי'-ליס) דער קאצען-מין.

fell *v., n. and a.* (פעל) אנידערווארפען, אומווארפען; אבשניידען אדער אבהאקען [א בוים]; גלאט ארומזוימען אדער ארומנעהמען; א גלאטער זוים; א האריגער צודעק, א האר-קרוין; גרויזאם, ווילד.

fell (פעל) געפאלען. ז. *fall*.

fell'able *a.* (פעל'-עבל) וואס קען אומגעווארפען אדער אנידערגעווארפען ווערען; וואס קען אויסגעהאקט ווערען.

fel'lah *n.* (פעל'-אה) א פעלאך [אן עגיפטישער פויער].

fell'er *n.* (פעל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אום; איינער וואס האקט אויס בוימער; א מאשין צום אויסהאקען אדער אבזעגען בוימער; א זוימער [איינער וואס זוימט ארום קליידער]; א פארריכטונג צו א נעה-מאשין צום זוימען; א יונגער מאן, וועלכער שדכנ'ט זיך צו א מיידעל [פערגרייזט פון דעם ווארט *fellow*].

fel'lic *a.* (פעל'-איק) גאליג, געמאכט פון גאל.

fell'ing-ax *n.* (פעל'-אינג-עקס) א האק ארונטערצוהאקען בוימער.

fell'ing-saw *n.* (פעל'-אינג-סאה) א זעג וואס ווערט בענוצט צום אויסזעגען בוימער.

fell'-lur'king *a.* (פעל'-לויר'-קינג) לויערענדיג.

fell'monger *n.* (פעל'-מאנ-גער) א פעל-הענדלער.

fell'ness *n.* (פעל'-נעס) גרויזאמקייט, ווילדקייט.

fel'loe *n.* (פעל'-או) די רייף פון א ראד.

fel'low *n. and v.* (פעל'-או) א קאלעגע, א קאמעראד, א חבר, א גענאסע; א גוטער ברודער; א מיטמענש, איינעם'ס גלייכען; איינער פון א פאר; די גלייכע העלפט פון עפעס אדער איינס פון א גלייכע פאר; א מענש, א פערזאן; א יונג, א בחור, א קערל; א מיטגליעד פון א געזעלשאפט אדער פון א קאלעגיום; א געליעבטער; צונויפפארען.

fel'low-cit'izen *n.* (פעל'-או-סיט'-איזן) א מיטבירגער.

fel'low-com'moner *n.* (פעל'-או-קאמ'-אנ-ער) איינער וואס האט א רעכט צו פיטערען זיינע בהמות אויף קהל'שע לאנקעס.

fel'low-coun'cilor *n.* (פעל'-או-קאונ'-סי-לאר) א מיטגליעד פון ראטה-הויז.

fel'low-coun'tryman *n.* (פעל'-או-קאנ'-טרי-מען) א לאנדסמאן.

fel'low-craft *n.* (פעל'-או-קרעפט) דער פריימויערער-געזעל [א פריימויערער פון צווייטען גראד].

fel'low-crea'ture *n.* (פעל'-או-קריע'-

טשור) א מיטמענש; א פראדוקט פון דעמזעלביגען בעשעפער.

fel′low-fee′ling *n.* (פעל׳-או-פיע׳-לינג) מיטפיהלונג, מיטגעפיהל; סימפאטיע; גלייכער אנטייל אין עפּעס.

fel′low-heir *n.* (פעל׳-או-עהר) א מיט־יורש.

fel′low-hel′per *n.* (פעל׳-או-העל׳-פער) א געהילף; א מיטווירקער.

fel′low-like *a.* (פעל׳-או-לאיק) ווי קאמעראדען; קאלעגיאל, פריינדשאפטליך, ברידערליך.

fel′low-man *n.* (פעל׳-או-מען) א מיטמענש.

fel′lowship *n. and v.* (פעל׳-או-שיפּ) קאמעראדשאפט, גענאסענשאפט, ברודערשאפט; שותפות; א קאמפאניע אדער געזעלשאפט פון פערזאנען וואס האבען דיעזעלביגע בעשעפטיגונג; געמיינשאפט; דער כלל אין אריפמעטיק, לויט וועלכען עס ווערט בערעכענט דער חלק פון געווין אדער פערלוסט פון שותפים לויט זייער אנטייל אין געשעפט; האבען געמיינשאפט [מיט אימעצען]; ווערען א חבר אדער א מיטגליעד; אויפנעהמען אלס מיטגליעד פון א קירך אדער סעקטע.

fel′low-sub′ject *n.* (פעל׳-או-סאב׳-דזשעקט) א מיט־אונטערטהאן.

fel′low-wheel *n.* (פעל׳-או-הוויעל) איין ראד פון א פּאר.

fel′ly *n. and adv.* (פעל׳-אי) די רייף פון א ראד; אויף א גרויזאמען אופן.

fel′ly-machine′ *n.* (פעל׳-אי-מע-שין׳) א מאשין צו בויגען די רייפען פון רעדער.

fe′lo *n.* (פי׳-לאו) א פערברעכער.

fe′lo de se (פי׳-לאו די סי) א זעלבסט־מערדער.

fel′on *n. and a.* (פעל׳-אן) א פערברעכער; א נאגעל־געשוויר; שלעכט, פערדארבען, פערברעכעריש.

felo′nious *a.* (פי-לאו׳-ני-אס) שלעכט, פערדארבען; פערברעכעריש; אבזיכטליך [וועגען א פערברעכען].

felo′niously *adv.* (פי-לאו׳-ני-אס-לי) אויף א פערברעכערישען אופן; מיט דער אבזיכט צו בעגעהן א פערברעכען.

fel′onry *n.* (פעל׳-אנ-רי) דאס פערברעכערטום; א פערברעכער־באנדע.

fel′onwort *n.* (פעל׳-אנ-הוואירט) די ביטער־זיס פלאנצע.

fel′ony *n.* (פעל׳-אנ-אי) א גרויס פערברעכען; א פערברעכען וואס ווערט בעשטראפט מיט פערמעגענס־קאנפיסקאציאנען אדער מיט טויט.

fel′site *n.* (פעל׳-סאיט) דער פעלזיט [א שטיין וואס ענטהאלט אין זיך פעלדשפאט].

felsit′ic *a.* (פעל-סיט׳-איק) וואס האט די אייגענשאפטען אדער וואס ענטהאלט פעלזיט. ז. *felsite*.

fel′spar *n.* (פעל׳-ספּאר) ז. *feldspar*.

fel′spath *n.* (פעל׳-ספּעטה) ז. *feldspar*.

felspath′ic *a.* (פעל-ספּעטה׳-איק) ז. *feldspathic*.

felt (פעלט) געפיהלט. ז. *feel*.

felt *n. and v.* (פעלט) פילץ, וואיליק; א פילצענער הוט; פילצען, צונויפוואלען ווי וואיליק אדער פילץ; בעדעקען מיט וואיליק; ווערען ווי וואיליק.

felt′-cloth *n.* (פעלט׳-קלאטה) פילץ־טוך.

felt′-grain *n.* (פעלט׳-גריין) די האלץ־פאזערען אדער האלץ־אדערען וועלכע געהען קווער פון צענטער פון בוים צו דער קארע.

felt′-hat *n.* (פעלט׳-העט) א פילץ־הוט.

fel′ting *n.* (פעל׳-טינג) דאס מאכען פילץ; דאס מאטעריאל פון וועלכען עס ווערט געמאכט פילץ; פילץ־ווארען; דאס שפּאלטען האלץ אין דער ריכטונג פון די פאזערען וואס געהען קווער פון צענטער צום אויסען־זייט.

fel′ting-machine′ *n.* (פעל׳-טינג-מע-שין׳) א מאשין צו מאכען פילץ.

felt′maker *n.* (פעלט׳-מיי-קער) א פילץ־מאכער.

fel′ty *a.* (פעל׳-טי) עהנליך צו פילץ.

feluc′ca *n.* (פי-לאק׳-א) אזא לאנגע, שמאלע רודער־שיף.

Felucca

fel′wort *n.* (פעל׳-הוואירט) גענציאן, א מין ביטער גראז.

fe′male *n. and a.* (פי׳-מייל) א פרוי, א נקבה; א מענש אדער חיה פון ווייבליכען געשלעכט; א פלאנצע מיט די ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען; וואס איז שייך צו א פרוי אדער צום ווייבליכען געשלעכט; אין באטאניק — וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א פרויענצימער; ווייבעריש, שוואך, צארט.

fe′male ag′aric (פי׳-מייל עג׳-ע-ריק) דער פייער־שוואם [א מין שוועמעל וואס וואקסט אויף שטאמען פון אלטע אדער צופוילטע בוימער].

fe′male compan′ion (פי׳-מייל קאמ-פענ׳-יאן) א קאמפאניאנקע [א פרוי וואס דיענט ביי א צווייטער אלס איהר בעגלייטערין].

fe′male flow′er (פי׳-מייל פלאו׳-ער) א ווייבליכע בלום [א בלום וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן פון א פלאנצע].

fe′male plant (פי׳-מייל פּלענט) א ווייבליכע פלאנצע [א פלאנצע וועלכע האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן].

fe′male rhymes (פי׳-מייל ראימז) ווייבליכע ריימען [גראמען אין א געדיכט וואס ענדיגען זיך מיט צוויי זילבען און דער אקצענט איז אויף דער ערשטער].

fe′male screw (פי׳-מייל סקרוה) א לאך מיט א גווינט, אין וועלכען עס דרעהט זיך אריין א שרויף; א מוטערקע, א שרויף־מוטער, א גאיקע.

fe′male sex (פי׳-מייל סעקס) דאס ווייבליכע געשלעכט, דער מין נקבה.

fe′male thread (פי׳-מייל טהרעד) ז. *female screw*.

feme *n.* (פעם) א פרוי, א פרויענצימער.

feme cov′ert (פעם קאוו׳-ערט) א פערהייראטע פרוי, אן עהע־פרוי, א פרוי וואס געפינט זיך אונטער׳ן שוץ פון א מאן.

feme sole (פעם סאול) אין געזעצגעבונג — אן אונפערהייראטע פרוי אדער א פרוי וועלכע איז פערהייראט, איז אבער אונאבהענגיג פון מאן.

fem′icide *n.* (פעמ׳-אי-סאיד) פרויען־מארד, דאס ערמארדען א פרוי.

fem′inacy *n.* (פעמ׳-אי-נע-סי) די פרויען־נאטור, ווייבליכקייט.

fem′inal *a.* (פעמ׳-אי-נעל) ווייבליך, וואס איז שייך צו דער פרוי.

feminal′ity *n.* (פעמ-אי-נעל׳-אי-טי) ווייבליכקייט, די ווייבליכע נאטור.

fem′inine *a.* (פעמ׳-אי-נין) וואס איז שייך צו א פרוי; ווייבליך; פון ווייבליכען געשלעכט; ווייבעריש, שוואך, עדעל.

fem′inine gen′der (פעמ׳-אי-נין דזשענ׳-דער) אין גראמאטיק — דער מין נקבה.

fem′ininely *adv.* (פעמ׳-אי-נינ-לי) אויף א ווייבערישען שטייגער; מעשה פרויענצימער.

feminin′ity *n.* (פעמ-אי-נינ׳-אי-טי) פרויענשאפט; פרויען.

fem′inism *n.* (פעמ׳-אי-ניזם) די אייגענשאפטען פון ווייבער; פרויען־אייגענשאפטען אין א מאנספערזאן; דער פעמיניזם אדער פרויען־בעוועגונג [די בעוועגונג אז פרויען זאלען בעקומען גלייכע בירגערליכע פאליטישע רעכטע ווי די מענער].

femme *n.* (פעם) ז. *feme*.

femme cov′ert (פעם קאוו׳-ערט) ז. *feme covert*.

femme sole (פעם סאול) ז. *feme sole*.

femme sole mer′chant (פעם סאול מויר׳-טשענט) א פרוי וואס פיהרט געשעפטען אונטער איהר אייגענעם נאמען.

fem′oral *a.* (פעמ׳-א-רעל) וואס געהערט צו דער היפט אדער צום דיך.

fem′oral ar′tery (פעמ׳-א-רעל אר׳-טע-רי) די ארטעריע אדער שלאג־אדער פון דיך אדער פון דער פאלקע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

fe′mur *n.* (פי׳-מויר) דער דיך, די היפט; דער ביין פון דער פאלקע.

fen *n. and v.* (פען) א זומפּ, א בלאטע, א טונדרע; פערבאטען, ניט דערלאזען [ווערט געברויכט אין קינדער־שפּיעל ביי שפּיעלען אין ביינדלעך א. ד. ג.].

fen′berry *n.* (פענ׳-בער-אי) מאך־יאגדע, ברוסניצע. ז. *cranberry*.

fen′-born *a.* (פענ׳-בארן) געבארען אין זומפּ אדער אין בלאטע.

fence *n. and v.* (פענס) די פערטיידיגונג, דער שוץ; די ארומצאמונג; א צאם, א וואנד־מויער, אן ערד־וואל; דאס פעכטען, דאס אבשלאגען דעם געגנער; א שנעלער ענטפער אין א קריעג אדער ויכוח; אין מעכאניק — א פיהרונגס־ראלע אדער מאסשטאב [אן אפּאראט צו רעגולירען דעם גאנג פון אן אינסטרומענט אדער מאשין]; איינער וואס בעהאלט גע׳גנב׳עטע סחורות אדער דער ארט וואו מען בעהאלט זיי; פערטיידיגען; ארומצאמען; זיך שיצען; אבשלאגען דעם געגנער; פעכטען.

fence′ful *a.* (פענס׳-פול) שיצענד, פערטיידיגענד.

fence′less *a.* (פענס׳-לעס) אהן א צאם, אונפערצאמט; אפען; אונבעוואכט.

fence′-month *n.* (פענס׳-מאנטה) א בעשטימטער מאנאט אין יאהר ווען געיעג איז פערבאטען.

fence off (פענס אף) אבוועהרען, אבשלאגען.

fence′-play *n.* (פענס′-פליי) דאס פעכטען.

fen′cer *n.* (פענ′-סער) א פעכטער; איינער וואס לערענט צו פעכטען מיט שווערדען.

fence′-view′er *n.* (פענס′-וויו′-ער) א בעאמטער אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אויף זיך די פפליכט צו זעהן, אז עס זאלען געמאכט ווערען צאמען צווישען די פעלדער וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע אייגענטימער.

fen′cible *a.* (פענ′-סיבל) וואס קען פערטיידיגט ווערען; וואס איז שייך צו מיליץ אדער צו די סאלדאטען, וועלכע דיענען צום אינערליכען שוץ.

fen′cibles *n.* (פענ′-סיבלז) מיליץ [סאלדאטען וואס דיענען צום אינערליכען שוץ].

fen′cing *n.* (פענ′-סינג) דאס אומצאמען, די פערצאמונג; די פעכט⸗קונסט, דאס פעכטען.

fen′cing-school *n.* (פענ′-סינג-סקוהל) א פעכט⸗שולע [א שולע, אין וועלכער מען לערענט זיך פעכטען].

fen′-cress *n.* (פענ′-קרעס) די וואסער⸗קרעס [א מין גראז מיט קליינע געלבע אדער ווייסע בליטהען און מיט פעדער⸗בלעטלעך. די בלעטלעך ווערען אפט געברויכט אלס סאלאט און איבערהויפט אין מעדיצין].

fen′-crick′et *n.* (פענ′-קריק′-עט) א מין גריל וואס גראבט זיך אין דער ערד.

fend *v.* (פענד) פערטיידיגען, בעשיצען; אבוועהרען, אבשלאגען, ניט דערלאזען, פערביעטען.

fen′der *n.* (פענ′-דער) א שיצער; א שוץ⸗מיטעל געגען עפעס; א שוץ⸗געשיר אין אן אויווען צום פערהיטען אז קוילען אדער פייער זאלען ניט ארויס אויף דער ערד; עפעס וואס ווערט אנגעבונדען אן א שיף צו פערהיטען, אז זי זאל זיך ניט אברייבען אן דער לאנדונגס⸗וואנד אדער אן א גרעסערער שיף; א נעץ⸗פערמיגע שוץ⸗פאררריכטונג אין פראנט פון א טראמוואי⸗וואגאן.

fen′der-beam *n.* (פענ′-דער-ביעם) א באלקען, וואס הענגט אראב האריזאנטאל פון דער זייט פון א שיף, כדי די שיף זאל זיך ניט צושעדיגען ביים אבשלאגען זיך אן ברעג פון האפען אדער אן אן אנדער שיף; דער באלקען מיט בופערס אויף דעם ענד פון אן אייזענבאהן⸗ליניע צו פערהאלטען די וואגאנען אז זיי זאלען ניט אראבגעהען פון די רעלסען.

fen′der-bolt *n.* (פענ′-דער-באולט) א טשוואק אדער באלט מיט אן ארויסגעשטארצטען ברייטען קעפעל.

fen′der-pile *n.* (פענ′-דער-פאיל) דער האלט⸗קלאץ [איינער פון א צייל קלעצער וואס זיינען אנגעשלאגען ארום א בנין צו פערהיטען איהם פון אן אבקלאפונג].

fend for one's self (פענד פאר הוואנז סעלף) זארגען פאר זיך אליין.

fen′-duck *n.* (פענ′-דאק) א ווילדע ענטעל, וואס האלט זיך אויף זומפיגע ערטער.

fenes′tral *a.* (פי-נעס′-טרעל) פענסטער⸗ארטיג, וואס איז שייך צו א פענסטער; וואס האט דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א גרויסע עפענונג, ווי א פענסטער [וועגען פלאנצען].

fenes′trate *a.* (פי-נעס′-טרייט) וואס איז שייך צו פענסטער, וואס איז עהנליך צו פענסטער; וואס האט דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א גרויסע עפענונג ווי א פענסטער [וועגען פלאנצען]; וואס האט פענסטער, וואס צייכענט זיך אוים מיט א ספעציעלען פענסטער⸗בוי [וועגען געביידען].

fenes′trated *a.* (פי-נעס′-טריי-טעד) ז. *fenestrate*

fenestra′tion *n.* (פענ-עס-טריי′-שאן) דער פענסטער⸗בוי, דאס פענסטער⸗ווערק [אין א געביידע]; דאס אויסשטעלען די פענסטער אזוי, אז זיי זאלען זיין דאס הויפט כאראקטעריסטישע אין א געביידע; דאס האבען דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען חיות].

fen′-fowl *n.* (פענ′-פאול) א בלאטע⸗פויגעל [א פויגעל וואס האלט זיך אין זומפיגע ערטער].

fen′-goose *n.* (פענ′-גוהס) די זומפ⸗גאנז.

Fe′nian *a. and n.* (פי′-ני-ען) פעניש, וואס איז שייך צו די אלטע האלב⸗לעגענדארישע אירלענדישע שבטים און די לעגענדען וועגען זיי [דער הויפט⸗העלד פון דיעזע לעגענדען איז פין אדער פינד אדער פיאן]; א מיטגליעד פון דיעזע שבטים; וואס איז שייך אדער וואס בעלאנגט צו די פעניער [א רעוואלוציאנערע אירלענדישע פארטיי וואס האט זיך געגרינדעט אין ניו יארק אין 1851 און האט זיך נאכדעם פערשפרייט אויך אין אירלאנד און ענגלאנד. אין אמעריקא האט די פארטיי בעצוועקט צו בעפאלען קאנאדא, אין אירלאנד האט זי עטליכע מאל געפרובט ארויסרופען אן אויפשטאנד געגען ענגלאנד]; א פעניער.

Fe′nianism *n.* (פי′-ני-ען-איזם) פעניעניזם, די פרינציפען און די פאליטישע טעטיגקייט פון די פעניער.

Fen′nian *a. and n.* (פענ′-אי-ען) וואס איז שייך צו די אלטע האלב⸗לעגענדארישע אירלענדישע שבטים און די לעגענדען וועגען זיי; א מיטגליעד פון דיעזע שבטים. ז. *Fenian*

fen′land *n.* (פענ′-לענד) א זומפיגע געגענד.

fen′lander *n.* (פענ′-לענ′-דער) אן איינוואהנער פון א זומפיגער געגענד.

fen′man *n.* (פענ′-מען) אן איינוואהנער פון א זומפיגער געגענד.

fen′nec *n.* (פענ′-עק) א קליינער אפריקאנישער ווייסליכער פוקס מיט לאנגע, פערשפיצטע אויערען.

Fennec

fen′nek *n.* (פענ′-עק) ז. *fennec*

fen′nel *n.* (פענ′-על) פענכעל, אוקראפ, קימעל⸗גראז [אזא שמעקעדיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען].

fen′nel-flow′er *n.* (פענ′-על-פלאו′-ער) דער שווארצקימעל [א מין פלאנצע].

fen′nel-seed *n.* (פענ′-על-סיעד) דער זאמען פון אוקראפ [קימעל⸗גראז, פענכעל].

fen′nel-wa′ter *n.* (פענ′-על-הוואה′-טער) א ליקער, א געטראנק געמאכט פון די זאמען פון אוקראפ [קימעל⸗גראז, פענכעל].

fen′nish *a.* (פענ′-איש) זומפיג.

fen′ny *a.* (פענ′-אי) זומפיג; וואס וואקסט אדער לעבט אין זומפען.

fen′ugreek *n.* (פענ′-יו-גריעק) באקס⸗הארנקלעע, גריכיש היי [אזא פלאנצע].

feod *n.* (פיוד) ז. *feud*

feo′dal *a.* (פיו′-דעל) ז. *feudal*

feodal′ity *n.* (פיו-דעל′-אי-טי) ז. *feudality*

feo′dary *n.* (פיו′-דע-רי) ז. *feudary*

feoff *v. and n.* (פעף) אין דער פעאדאלער ארדנונג — געבען א לעהן⸗גוט [געבען אין בעזיץ לאנד⸗אייגענטום פאר געוויסע דיענסטע, ווי די פארצייטיגע גרויסע פריצים פלעגען געבען אין בעזיץ גיטער צו די קלענערע מיט דער בעדינגונג דאס יענע זאלען זיי לייסטען מיליטערישע און אנדערע דיענסטע]; אזא לאנד⸗בעזיץ.

feoffee′ *n.* (פע-פיע′) לויט די פעאדאלע געזעצען — א פערזאן וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען גיטער אין בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע צום הערר. ז. *feoff*

feoff′er *n.* (פעפ′-ער) אין דער פעאדאלער ארדנונג — איינער וואס גיט איבער לאנד⸗אייגענטום צו א צווייטען פאר געוויסע דיענסטע. ז. *feoff*

feoff′ment *n.* (פעפ′-מענט) אין דער פעאדאלער ארדנונג — דאס געבען גיטער אין בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע צום הערר; דער דאקומענט וועגען איבערגעבען גיטער אויף אזא אופן. ז. *feoff*

feoff′or *n.* (פעפ′-אר) ז. *feoffer*

fera′cious *a.* (פי-ריי′-שאס) פרוכטבאר.

ferac′ity *n.* (פי-רעס′-אי-טי) פרוכטבארקייט.

fe′ræ *n.* (פי′-ריע) ווילדע חיות.

fe′ræ natu′ræ (פי′-ריע נע-טיו′-ריע) חיות אין א ווילדען צושטאנד [אין געגענזאץ צו הויז⸗טהיערע].

fe′ral *a.* (פי′-רעל) וואס איז שייך צו ווילדע חיות; וואס לעבען אין א ווילדען צושטאנד [וועגען חיות, אין געגענזאץ צו הויז⸗טהיערע]; וואס האט זיך צוריק אומגעקעהרט צו א ווילדען צושטאנד [וועגען הויז⸗טהיערע]; ווי א ווילדע חיה; ווילד, ברוטאל, גרויזאם; אין אסטראלאגיע — וואס האט ניט קיין נאהענטע פערבינדונג מיט אנדערע פלאנעטען; טרויעריג, וואס איז שייך צו א לויה אדער צו א טויטען⸗בעערדיגונג; פערדערבליך, טויטליך, אכזריות′דיג.

fer′etory *n.* (פער′-ע-טא-רי) דער רעליקוויען⸗קאסטען [דער קאסטען אין קלויסטער, וואו עס ליעגען די ביינער פון די הייליגע]; דאס ארט, וואו דער רעליקוויען⸗קאסטען שטעהט.

fer′etrum *n.* (פער′-ע-טראם) ז. *feretory*

fe′rial *a.* (פי′-רי-על) וואס געהערט צו ימים⸗טובים.

fe′rine *a. and n.* (פי′-רין) ווילד, וואס געפינט זיך אין א ווילדען צושטאנד [וועגען חיות]; גרויזאם, פערדארבענד; א ווילדע חיה; א רויב⸗טהיער.

fe′rinely *adv.* (פי′-רינ-לי) ווי א ווילדע חיה, ווי א רויב⸗טהיער; מיט ווילדקייט, מיט גרויזאמקייט.

fe′rineness *n* (פי'-רינ-נעס) ווילדקייט, גרויזאמקייט.

fer′ity *n.* (פער'-אי-טי) ז. *ferineness*

fer′ment *n.* (פויר'-מענט) געהרונג, איהרונג; עטוואס וואס קען ארויסרופען איהרונג; ריהרונג, רעגונג, אויפברויזונג.

ferment′ *v.* (פויר-מענט') געהרען, איהרען, ארויסרופען איהרונג; אויפרודערען, אויפברויזען, אויפרעגען; זיין אויפגערעגט, זיין אויפגערודערט.

fermentabil′ity *n.* (פויר-מען-טע-ביל'-אי-טי) איהרונגס אדער געהרונגס=פעהיגקייט.

fermen′table *a.* (פויר-מענ'-טעבל) געהרונגס אדער איהרונגס=פעהיג.

fermenta′tion *n.* (פויר-מענ-טיי'-שאן) די געהרונג, איהרונג; אויפרודערונג, אויפרעגונג.

fermen′tative *a.* (פויר-מענ'-טיי-טיוו) וואס רופט ארוים געהרונג אדער איהרונג; וואס קומט פון אדער איז עהנליך צו געהרונג.

fermen′tativeness *n.* (פויר-מענ'-טיי-טיוו-נעס) דאס האבען די פעהיגקייט ארויסצורופען געהרונג אדער איהרונג; דאס האבען דעם כאראקטער פון געהרונג.

fermen′tible *a.* (פויר-מענ'-טיבל) ז. *fermentable*

fermen′tive *a.* (פויר-מענ'-טיוו) ז. *fermentative*

fer′ment-or′ganism *n.* (פויר'-מענט-אר'-גענ-איזם) געהרונגס=ארגאניזם, הייוועז=מיקראבעז.

fern *n.* (פוירן) פארנקרויט, פארן, פאפאראטניק [אזא פלאנצע].

Fern

fern′-bee′tle *n.* (פוירנ'-ביעטל) א יאנים=קעפער, א זשוק וואס האלט זיך אויף אין פארנקרויט [פאפאראטניק].

fer′nery *n.* (פויר'-נע-רי) א פלאץ, וואו פארנען וואקסען, א פארנקרויט=פלאנטאציע.

fern′-owl *n.* (פוירנ'-אול) די נאכט=שוואלב [א מין פויגעל].

fern′-seed *n.* (פוירנ'-סיעד) די זאמען פון פארנקרויט אדער פאפאראטניק [לויט'ן פאלקס=גלויבען, האבען די זאמען די וואונדערבארע קראפט צו מאכען אונזיכטבאר יעדען, ווער עס טראגט זיי מיט זיך].

fer′ny *a.* (פויר'-ני) שטארק בעוואקסען מיט פארנען [פאפאראטניקעס].

fero′cious *a.* (פי-ראו'-שאס) ווילד, גרויזאם.

fero′ciously *adv.* (פי-ראו'-שאס-לי) מיט ווילדקייט, מיט גרויזאמקייט.

fero′ciousness *n.* (פי-ראו'-שאס-נעס) ווילדקייט, גרויזאמקייט.

feroc′ity *n.* (פי-ראס'-אי-טי) ז. *ferociousness*

fer′rean *a.* (פער'-אי-ען) ז. *ferreous*

fer′reous *a.* (פער'-אי-אס) וואס איז נוגע אדער עהנליך צו אייזען; געמאכט פון אייזען; וואס זעהט אוים ווי פאלירט אייזען [וועגען אינזעקטען].

fer′ret *n. and v.* (פער'-עט) א פרעט=וויעזעל [א מין טכויר, וועלכען מען האלט אין די הייזער צו פערניכטען מייז און ראטען און מיט וועלכען מען פיהרט אויף יאגד אויף קראליקעס און אנדערע חיה'לעך, וועלכע לעבען אין לעכער]; ביי גלאזארבייט — א שטיק אייזען צו פרובירען דאס צושמאלצענע גלאז; א טאשמע, א סטענגע; ארויסיאגען פון א בעהעלטעניש; אויסשפיאנירען; פיהרען א יאגד מיט דער הילף פון א פרעט=וויעזעל.

Ferret

fer′reter *n.* (פער'-עט-ער) איינער וואס בענוצט זיך מיט א פרעט=וויעזעל צו פערניכטען מייז, ראטען, קראליקעס א. ד. ג.; איינער וואס רייסט זיך אריין אין פרעמדע פריוואטע אנגעלעגענהייטען [אום אויפצודעקען געהיימניסע]. ז. *ferret*

fer′ret eyes (פער'-עט איז) רויטע, ברענענדע אויגען.

fer′reting *n.* (פער'-עט-אינג) א יאגד מיט דער הילף פון פרעט=וויעזלען. ז. *ferret*

fer′ret out (פער'-עט אוט) אויסזוכען, אויסגראבען פון אונטער דער ערד, ארויסטרייבען פון ערגעץ.

fer′riage *n.* (פער'-אי-עדזש) די פאהר=מיטלען איבער א וואסער; דאס אריבערפאהרען אדער אריבערפיהרען איבער א וואסער; דאס פאהר=געלד איבער א וואסער.

fer′ric *a.* (פער'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון אייזען.

fer′ric ac′id (פער'-איק עס'-איד) אייזען=זויערע [א כעמישער שטאף].

ferrical′cite *n.* (פער-אי-קעל'-סאיט) קאלך=ערד, וואס ענטהאלט אין זיך אייזען.

fer′ric ox′id (פער'-איק אק'-סיד) אייזען=אקסיד.

ferrif′erous *a.* (פע-ריפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אייזען.

ferriv′orous *a.* (פע-ריוו'-א-ראס) אייזען=פרעסענד, וואס פרעסט אוים אייזען.

ferrocyan′ic ac′id (פער-או-סאי-ענ'-איק עס'-איד) אייזען=בלוי=זויערע [א כעמישער וויים=קריסטאליזירטער שטאף].

ferrocy′anide *n.* (פער-או-סאי'-ע-ניד) פעראסיאניד, אייזען=בלוי זויער=זאלץ.

ferroprus′siate *n.* (פער-או-פראש'-יעיט) דאס אייזען=בלוי זויער=זאלץ.

ferroprus′sic ac′id (פער-או-פראס'-איק עס'-איד) אייזען=בלוי=זויערע.

fer′rotype *n.* (פער'-א-טאיפ) א פאטאגראפיש בילד גענומען אויף א דינעם שטיקעל בלעך אדער אייזען.

ferru′ginated *a.* (פע-רו'-דזשי-ניי-טעד) וואס האט דעם קאליר אדער די אייזענשאפטען פון אייזען=ראסט [רויטליך=ברוין].

ferrugin′eous *a.* (פער-או-דזשינ'-אי-אס) ז. *ferruginous*

ferru′ginous *a.* (פע-רו'-דזשי-נאס) וואס האט דעם קאליר פון אייזען=ראסט [רויטליך=ברוין]; וואס איז עהנליך צו אייזען; וואס ענטהאלט אייזען.

ferru′go *n.* (פע-רו'-גאו) אזא קראנקהייט ביי פלאנצען, וועלכע בעשטעהט אין אן אנוואוקס, עהנליך צו אייזען=ראסט.

fer′rule *n.* (פער'-אול) א סקאווקע, א מעטאלענער רינג [ארום א זייל, ביים אונטערשטען ענד פון א שטעקען א. ד. ג.]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א סקאווקע; דער ראהם פון א שיפער=טאוועל [א שרייב=טאוועל].

fer′ruled *a.* (פער'-אולד) בעזארגט אדער בעפעסטיגט מיט סקאווקעס אדער מעטאלענע רינגען.

fer′ry *v. and n.* (פער'-אי) אריבערפיהרען אדער איבערפאהרען א טייך אויף א פאראם אדער שיף; א פעהרע, א פאראם אדער א שיף וואס פיהרט פון איין ברעג טייך צום צווייטען אדער אין א האפען; דער וואסער=וועג, אויף וועלכען מען פיהרט פראכט און פאסאזשירען פון איין ברעג טייך אויף'ן צווייטען אדער אין א האפען; דאס פיהרען פראכט און פאסאזשירען אויף אזא וואסער=וועג; דאס געזעצליכע רעכט צו פיהרען פראכט און פאסאזשירען אויף אזא וואסער=וועג.

fer′ry-boat *n.* (פער'-אי-באוט) א פאראם, א פעהרע, אן איבערפיהר=שיף איבער א טייך אדער א האפען.

fer′ry-bridge *n.* (פער'-אי-ברידזש) א פאראם, א פעהרע; דאס פאראם=בריקעל, דאס פעהרע=בריקעל [א בריקעל וואס לעגט זיך ארויף פון ברעג אויף'ן פאראם אדער אויף דער פעהרע און פעראייניגט זיי אויף אזא אופן מיט'ן ברעג].

fer′ryman *n.* (פער'-אי-מען) א פאראמשטשיק, איינער וואס פיהרט א פאראם אדער א פעהרע [א שיף וואס געהט פון איין ברעג צום צווייטען אויף א טייך אדער אין א האפען].

fer′ry-mas′ter *n.* (פער'-אי-מעס'-טער) אן אויפזעהער פון א פעהרע אדער פאראם; אן אויפזעהער פון א פעהרע=סטאציאן; דער וואס זאמעלט דאס פאהר=געלד אויף א פאראם אדער פעהרע.

fer′tile *a.* (פויר'-טיל) פרוכטבאר, שטארק פראדוקטיוו, ערפינדעריש; רייך [אין פראדוקטען אדער מיטלען]; ארויסברייננגענדיג פרוכט, פעהיג ארויסצוברייננגען פרוכט, וואס האט א פאלקאמענעם פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס=ארגאן [ביי פלאנצען]; בעפרוכטעט [וועגען ביענען].

fer′tilely *adv.* (פויר'-טיל-לי) אויף א פרוכטבארען אופן; אין א גרויסער מאס אדער צאהל; פראדוצירענדיג פיעל.

fer′tileness *n.* (פויר'-טיל-נעס) ז. *fertility*

fertilisa′tion *n.* (פויר-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *fertilization*

fer′tilise *v.* (פויר'-טי-לאיז) ז. *fertilize*

fer′tiliser *n.* (פויר'-טי-לאי-זער) ז. *fertilizer*

fertil′ity *n.* (פויר-טיל'-אי-טי) פרוכטבארקייט; שטארקע פראדוקטיוויטעט; רייכקייט [אין פראדוקטען אדער מיטלען], דאס זיין ערפינדעריש.

fer'tilizable *a.* (פויר'-טי-לאי-זעבל) בעפרוכטבאר, וואס קען בעפרוכטעט ווערען [וועגען חיות און פלאנצען]; וואס קען געמאכט ווערען פרוכטבאר [וועגען ערד].

fertiliza'tion *n.* (פויר-טי-לי-זיי'-שאן) בעפרוכטונג [פון חיות און פלאנצען]; דאס מאכען פרוכטבאר, דאס בעמיסטיגען [ערד].

fer'tilize *v.* (פויר'-טי-לאיז) מאכען פרוכטבאר [לאנד]; בעפרוכטען [וועגען חיות און פלאנצען].

fer'tilizer *n.* (פויר'-טי-לאי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פרוכטבאר אדער וואס בעמיסטיגט; בעמיסטיגונג.

fer'ula *n.* (פער'-או-לא) א הערשער-שטאק [שבט מושלים]; א סצעפטער [בעזאנדערס פון די אמאליגע ביזאנטישע הערשער].

Fer'ula *n.* (פער'-או-לא) אזא מין פלאנצען וואס זיינען פערשפרייט אין צענטראל-אזיען און אין זיד-אייראפא [זיי וואקסען גרויס, האבען געשפאלטענע בלעטער און א געלבליכע בליהונג און ווערען בענוצט אין פערשיעדענע מעדיציגען].

fer'ule *n.* and *v.* (פער'-אול) א שטעקען, א רוט; א ווירע [ליניאל], מיט וועלכער מען בעשטראפט קינדער אין שוהל; שלאגען מיט א רוט אדער ווירע.

fer'vency *n.* (פויר'-וועג-סי) היץ; אייפער, היציגקייט.

fer'vent *a.* (פויר'-וועגט) הייס, ברענענד, גליהענד; היציג, העפטיג, אייפריג.

fer'vently *adv.* (פויר'-וועגט-לי) מיט היץ; ברענענדיג; מיט העפטיגקייט, מיט אייפער.

ferves'cent *a.* (פויר-וועס'-ענט) אייפריג, העפטיג, היציג.

fer'vid *a.* (פויר'-וויד) ז. *fervent*.

fervid'ity *n.* (פויר-וויד'-אי-טי) היץ; היציגקייט; העפטיגקייט; אייפער.

fer'vidly *adv.* (פויר'-וויד-לי) ז. *fervently*.

fer'vidness *n.* (פויר'-וויד-נעס) ז. *fervidity*.

fer'vor *n.* (פויר'-וואר) היץ, בראנד; אייפער, העפטיגקייט, היציגקייט.

fes'cue *n.* (פעס'-קיו) א טייטעל [צום לערנען]; שווינגעל-גראז [אזא שפיציג גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס].

fess *n.* (פעס) דער פאסיק פון א בענזונדערען קאליר, וואס ציהט זיך איבער דער ברייט פון א שילד [וואפען].

fesse *n.* (פעס) ז. *fess*.

fes'tal *a.* (פעס'-טעל) פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tally *adv.* (פעס'-טעל-אי) אויף א יום-טוב'דיגען אופן; אין א פרעהליכער שטימונג.

fes'ter *n.* and *v.* (פעס'-טער) א געשוויר, א פרישטש; אייטערען [ווי א וואונד]; מאכען עס זאל אייטערען; פערפוילט ווערען; ווערען אויפגעבראכט אדער ערביטערט.

fes'tival *n.* and *a.* (פעס'-טי-וועל) א פעסט-טאג, א פעסט, א יום-טוב; פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tive *a.* (פעס'-טיוו) פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tively *adv.* (פעס'-טיוו-לי) אויף א יום-טוב'דיגען אדער פרעהליכען אופן.

festiv'ity *n.* (פעס-טיוו'-אי-טי) פעסטליכקייט; פרעהליכקייט; א יום-טוב.

festoon' *n.* and *v.* (פעס-טוהן') א פעסטאן, א שטריק אדער א קייט וואס הענגט צווישען צוויי פונקטען [בעזאנדערס אזא קייט אדער גירלאנדע פון בלומען, בענדער, בלעטער א. ד. ג.]; א בלומען-גירלאנדע וואס הענגט צווישען צוויי פונקטען, אויסגעהאקט אין שטיין אלס פערציערונג פון א געביידע; פערציערען מיט א פעסטאן.

Festoon

festoo'ny *a.* (פעס-טוה'-ני) בעציערט מיט א פעסטאן. ז. *festoon*.

fe'tal *a.* (פי'-טעל) וואס איז שייך צו א פעטוס. ז. *fetus*.

feta'tion *n.* (פי-טיי'-שאן) שוואנגערשאפט.

fetch *v.* and *n.* (פעטש) ברענגען; בריינגען צוטראגען; איינברענגען; ערציעלען; ערהייכען; געבען, דערלאנגען [א קלאפ]; ארויסלאזען [א זיפץ]; מאכען, טהאן [א שפרונג]; אנציהען, רייצען; זיך בעוועגען; קומען צו עפעס, טרעפען; דאס ברענגען, דאס אריבערברענגען; א קונצשטיק, א קונץ; די ערשיינונג פון א גייסט.

fetch a blow (פעטש ע בלאו) א זעץ טהאן, א קלאפ טהאן.

fetch a com'pass (פעטש ע קאמ'-פעס) מאכען אן אומוועג.

fetch a leap (פעטש ע ליעפ) א שפרונג טהאן.

fetch and car'ry (פעטש ענד קער'-אי) לייסטען דיענסט [וועגען געלערענטע הינד]; א

fetch a pump (פעטש ע פאמפ) לאזען אנזויגען די פומפ דורך דעם וואס מען גיסט אין איהר אריין אביסעל וואסער.

fetch a sigh (פעטש ע סאי) א זיפץ טהאן.

fetch a walk (פעטש ע וואהק) דורכגעהן זיך שפאצירען.

fetch away' (פעטש ע-הוויי') לויז ווערען, אומגעשליידערט ווערען [וועגען זאכען אויף א שיף].

fetch breath (פעטש ברעטה) כאפען דעם אטהעם.

fetch down (פעטש דאון) ארונטערברייגען; ארונטעררופען; דערנידריגען, אונטערטהעניג מאכען.

fetch'er *n.* (פעטש'-ער) איינער וואס בריינגט.

fetch o'ver (פעטש או'-ווער) אריבערבריינגען; אבנארען, בעטריגען.

fetch through (פעטש טהרוה) דורכבריינגען, דורכשלעפען [דורך א געפעהרליכער לאגע].

fetch up (פעטש אפ) זיך פלוצים אבשטעלען; ארויפבריינגען, אראבבריינגען; עריהען, אויפהאדוועו; קומען צו זיך.

fête *n.* and *v.* (פייט) א פעסט, א יום-טוב; פייערען, מאכען א יום-טוב.

fête champêtre' (פייט שאמ-פעטר') א פעסט אויף דער פרייער לופט.

fête'-day *n.* (פייט'-דיי) א יום-טוב, א פייערטאג [ווי א געבורטס-טאג א. ד. ג.].

Fête Dieu (פייט דיו) א קאטוילישער יום-טוב דאנערשטאג נאך פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

fe'tich *n.* (פי'-טיש) ז. *fetish*.

fe'tichism *n.* (פי'-טיש-איזם) ז. *fetishism*.

fe'ticide *n.* (פי'-טי-סאיד) די פערניכטונג פון קינד אין מוטער'ס לייב.

fet'id *a.* (פעט'-איד) שטינקענד.

fet'idness *n.* (פעט'-איד-נעס) דאס שטינקען; א געשטאנק.

fe'tish *n.* (פי'-טיש) א פעטיש, אן אבגאט, א געטשקע; א טויטע זאך פון דער נאטור וואס ווערט פערעהרט אלס א גאט [ווי א בוים, א שטיין א. ד. ג.].

fe'tishism *n.* (פי'-טיש-איזם) דאס דיענען אבגעטער; דאס פערגעטערען געצען; א בלינדע פערגעטערונג פון אן איזעע אדער זאך.

fe'tishist *n.* and *a.* (פי'-טיש-איסט) א געצען-דיענער; וואס איז שייך צו געצען-דיענסט.

fetishis'tic *a.* (פי-טי-שיס'-טיק) וואס איז שייך צו געצען-דיענסט.

fe'tish-man *n.* (פי'-טיש-מען) א מענש וואס ווערט געהאלטען פאר אן אבגאט.

fet'lock *n.* (פעט'-לאק) דאס בינטעל האר וואס וואקסט ביי א פערד אויף דעם אונטערשטען קנעכעל פון דער הינטערשטער זייט פוס ביי דער קאפיטע; דער אונטערשטער קנעכעל-געלענק פון א פערד'ס פוס; א פענטע.

fet'lock-boot *n.* (פעט'-לאק-בוהט) א בינדע ארום דעם אונטערשטען געלענק-קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

fet'lock-joint *n.* (פעט'-לאק-דזשאינט) דער מיטעלסטער געלענק פון א פערד'ס פוס.

fe'tor *n.* (פי'-טאר) א געשטאנק, א שטינקערייי.

fet'ter *v.* and *n.* (פעט'-ער) שמידען אין קייטען, בינדען; פענטען [א פערד]; א קייט; א פענטע פון א פערד.

fet'ter-bone *n.* (פעט'-ער-באון) דער ביין פון א פערד'ס פוס, וואס געפינט זיך צווישען קניע און אונטערשטען קנעכעל.

fet'ter-key *n.* (פעט'-ער-קיע) א פענטע-שליסעל [א שליסעל צום פערשליסען א פענטע פון א פערד].

fet'terless *a.* (פעט'-ער-לעס) ניט געפענטעט; פריי, ניט געבונדען.

fet'terlock *n.* (פעט'-ער-לאק) א פענטע, א פענטע-שלאס [א שלאס מיט וועלכען עס ווערט פערשלאסען די פענטע פון א פערד].

fet'tle *v.* (פעטל) בינדען, אבהאלטען; איינארדנען; צורעכט מאכען; בריינגען אין ארדנונג.

fe'tus *n.* (פי'-טאס) דער פעטאס [עובר], דאס קינד אין מוטער'ס לייב אדער דאס פויגעלע אין איי; דער עמבריא אין דעם שפעטערדיגען צושטאנד פון זיין ענטוויקלונג.

feud *n.* (פיוד) דאס אין מיטעלאלטער — דאס פעאד אדער לעהן-גוט [לאנד אדער גיטער וואס א גרויסער גוטס-בעזיצער פלעגט געבען זיינעם א וואסאל אדער אונטערטהאן מיט דער בעדינגונג, אז יענער זאל דערפאר איהם לייסטען געוויסע דיענסטע]; פיינדשאפט, געגנערשאפט, קריעג, מחלוקות, צאנקערייי צווישען פערזאנען אדער פארטייען.

feu'dal *a.* (פיו'-דעל) וואס געהערט צו א גוט אדער לאנד וואס ווערט נעגעבען פאר געוויסע דיענסטע צום הערר; וואס קען געגעבען ווערען אין ארענדע פאר

געוויסע דיענסטע; וואס איז שייך צו קריעג אדער צאנקעריי צווישען פערזאנען אדער פארטייען.

feu'dalism *n.* (פיו'-דעל-איזם) די פעאדאלע סיסטעם. ז. *feudal system*.

feu'dalist *n.* (פיו'-דעל-איסט) אן אנהענגער און פערטיידיגער פון דער פעאדאלער סיסטעם. ז. *feudal system*.

feudalis'tic *a.* (פיו-דעל-איס'-טיק) פעאדאל, וואס איז נוגע צו דער פעאדאלער סיסטעם.

feudal'ity *n.* (פיו-דעל'-אי-טי) דאס זיין פעאדאל; די פעאדאלע פארם אדער איינריכטונג.

feudaliza'tion *n.* (פיו-דעל-אי-זיי'-שאן) דאס פעאדאליזירען, דאס איבערגעבען איינעם ערד אין ארענדע פאר געוויסע התחיבות'ען פון זיין זייט.

feu'dalize *v.* (פיו'-דעל-איז) פעאדאליזירען, מאכען אז לאנד אדער גיטער זאלען געגעבען ווערען אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע צום הערר.

feu'dally *adv.* (פיו'-דעל-אי) אויף א פעאדאלען שטייגער.

feu'dal sys'tem (פיו'-דעל סיס'-טעם) די פעאדאלע סיסטעם [די סאציאל-פאליטישע ארדנונג פון מיטעלאלטער, אין וועלכער דאס גאנצע לאנד האט אין פרינציפ בעלאנגט צום קעניג און ער פלעגט אויסטיילען גרויסע מאיאנטקעס צו זיינע מקורבים, וועלכע פלעגען זיך דערפאר פערפפליכטען צוצושטעלען איהם מיליטער און לייסטען איהם פערשיעדענע אנדערע דיענסטע און זיינען געווען זיינע דיענער אדער וואסאלען. דיעזע גרויסע ערד-בעזיצער פלעגען פון זייער זייט אויסטיילען מאיאנטקעס צו זייערע אייגענע וואסאלען, וועלכע פלעגען זיין פערפפליכטעט דירעקט צו זיי, און דיעזע נייע וואסאלען פלעגען האבען זייערע אייגענע וואסאלען און אזוי ווייטער, ביז די קלענסטע דיענער אדער וואסאלען, ד. ה. ביז די פויערים-ערד-ארבייטער. און אזוי ווי יעדער וואסאל, לויט די פיהרונגען פון יענער צייט, איז געווען פערפפליכטעט נור דירעקט צו זיין אייגענעם פריץ אדער פעאדאל, פון וועלכען ער האט בעקומען זיין שטיק לאנד, דעריבער האט דער קעניג פאקטיש ניט געהאט קיין דירעקטע שליטה איבער דער בעפעלקערונג און יעדער פעאדאל בעזונדער איז געווען א זעלבסט-הערשענדער רעגיערער אין זיין מאיאנטעק און איבער זיינע וואסאלען].

feu'dary *a. and n.* (פיו'-דער-אי) וואס האלט לאנד אדער גיטער אין ארענדע פון א פריץ פאר געוויסע דיענסטע; א וואסאל [איינער וואס בעזיצט ערד אויף פעאדאלע בעדינגונגען].

feu'datory *n.* (פיו'-דע-טא-רי) א וואסאל [איינער וואס האלט לאנד אדער גיטער פון א העכערער פערזאן פאר געוויסע דיענסטע]; א גוט אדער מאיאנטעק וואס ווערט איינעם געגעבען אין ארענדע פאר געוויסע פעאדאלע פערפפליכטונגען].

feu'dist *n.* (פיו'-דיסט) איינער וואס שטודירט די פעאדאלע געזעצגעבונג; איינער וועלכער לעבט אין דער ארדנונג פון דער פעאדאלער סיסטעם.

feuillemorte' *a.* (פע-ליע-מאהרט') פון דעם קאליר פון א פערוויאנעטען בלאט; ברוין-געלב.

feuil'leton *n.* (פע'-ליע-טאהן) א פעליעטאן, א בעזונדערע אבטיילונג אין א צייטונג [מעהרסטענס דער אונטערשטער טייל פון א זייט אדער צוויי], וואו עס ווערען געדרוקט פערשיעדענע זאכען איבער ליטעראטור, קריטיק, פובליציסטיק און וויסענשאפט, געשריבען אין א לייכטער פארם אדער טאן.

feuil'letonist *n.* (פע'-ליע-טאן-איסט) א פעליעטאניסט, איינער וואס שרייבט פעליעטאנען.

feuilletonis'tic *a.* (פע-ליע-טאן-איס'-טיק) פעליעטאניסטיש, לייכט, אויבערפלעכליך.

fe'ver *n. and v.* (פי'-ווער) פיבער, קדחת; היץ, אויפגערעגטקייט; ארייטרייבען אין א פיבער; אנשטעקען מיט פיבער-קראנקהייט.

fe'ver-blis'ter *n.* (פי'-ווער-בליס'-טער) אן אויסשלאג, מעהרסטענס ארום דעם מויל, וואס קומט נאך קדחת.

fe'vered *a.* (פי'-ווערד) צוהיצט, וואס פיבערט.

fe'verfew *n.* (פי'-ווער-פיו) מוטערקרויט [א מין ביטער גראז וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין געגען פיבער אדער קדחת].

fe'ver-heat *n.* (פי'-ווער-היעט) פיבער-היץ [א הויכע טעמפעראטור פון קערפער].

fe'verish *a.* (פי'-ווער-איש) פיבעריש, פיבערהאפט, פיבער-קראנק; היציג.

fe'verishly *adv.* (פי'-ווער-איש-לי) פיבעריש, אויף א היציגען שטייגער.

fe'verishness *n.* (פי'-ווער-איש-נעס) פיבערהאפטיגקייט.

fe'verous *a.* (פי'-ווער-אס) ז. *feverish*.

fe'verroot *n.* (פי'-ווער-רוהט) דער פיבער-ווארצעל [א מין אמעריקאנער גראז, וואס די אינדיאנער פלעגען בענוצען ביי פיבער-קראנקהייטען].

fe'ver-sore *n.* (פי'-ווער-סאור) ז. *fever-blister*.

fe'verweed *n.* (פי'-ווער-הוויעד) אזא גראז וואס וואקסט אין וועסט-אינדיען.

fe'verwort *n.* (פי'-ווער-הוואירט) ז. *feverroot*.

few *n. and a.* (פיו) ווייניגע; איינינגע; ווייניג, ניט פיעל.

few'met *n.* (פיו'-מעט) הירשען-מיסט.

few'ness *n.* (פיו'-נעס) ווייניגקייט; דאס זיין ווייניג.

fey *v.* (פיי) אויסשווענקען ערץ; דורכרייניגען א קאנאווע.

fez *n.* (פעז) א פעסקע, א רויטע יארמולקע, וועלכע די טערקען טראגען.

f-hole *n.* (עפ'-האול) דער אויסשניט אין דער אויבערשטער פלאטע פון א פיעדעל אדער אנדערע עהנליכע אינסטרומענטען וואס איז עהנליך צו אן *f*.

fia'cre *n.* (פי-איי'קר) א פיאקער, א דראזשקע צו פיהרען פאסאזשירען.

fiancé' *n.* (פי-אן-סיי') א חתן.

fiancée' *n.* (פי-אן-סיי') א כלה.

fias'co *n.* (פי-אס'-קאו) א פיאסקא, א דורכפאל.

Italy's attempt to conquer Abyssinia was turned into a **fiasco**.

fiat *n.* (פאי'-עט) א בעפעהל, א דעקרעט; א בעפעהל, אז עטוואס זאל געשעהן.

fi'at in bank'ruptcy (פאי'-עט אין בענק'-ראפ-סי) א דעקרעט וועגען א באנקראט.

fi'at mon'ey (פאי'-עט מאנ'-אי) פאפיער-געלד, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א רעגיערונג אהן דער פערזיכערונג עס אויסצובייטען אויף גאלד אדער זילבער.

fib *n. and v.* (פיב) א ליגען; אן אונשולדיגער ליגען; אן אויסגעטראכטער תירוץ זיך אויסצודרעהען פון עטוואס; זאגען ליגען; אריינשיטען א פארציע פעטש, ארייצעהלען אחת ואחת.

fib'ber *n.* (פיב'-ער) א ליגנער, א מוליערער.

fi'ber *n.* (פאי'-בער) א פאדים, א פאזער; א פעדים-ארטיגע זאך; קראפט, שטארקייט; מאטעריאל, שטאף; אייגענשאפט, כאראקטער.

fi'bered *a.* (פאי'-בערד) וואס האט פעדים; וואס בעשטעהט פון פאזערען.

fi'berless *a.* (פאי'-בער-לעס) אהן פעדים, אהן פאזערען; קראפטלאז, כאראקטערלאז.

fibra'tion *n.* (פאי-ברייי'-שאן) די בילדונג פון פעדים אדער פאזערען-געוועב אין אן ארגאנישען שטאף.

fi'bre *n.* (פאי'-בער) ז. *fiber*.

fi'bred *a.* (פאי'-בערד) ז. *fibered*.

fi'breless *a.* (פאי'-בער-לעס) ז. *fiberless*.

fi'briform *a.* (פאי'-ברי-פארם) וואס האט א פעדימדיגע, אדערדיגע אדער פאזערדיגע סטרוקטור; וואס איז עהנליך צו פאזערען אדער פעדים.

fi'bril *n.* (פאי'-בריל) א פעדימעל, אן אדערעל, א פאזערעל.

fibril'la *n.* (פאי-בריל'-ע) ז. *fibril*.

fi'brillate *v. and a.* (פאי'-ברי-לייט) פארמירען אין פעדים אדער פאזערען; וואס בעשטעהט פון פעדים אדער פאזערען.

fi'brillated *a.* (פאי'-ברי-ליי-טעד) וואס בעשטעהט פון פעדים אדער פאזערען.

fibrilla'tion *n.* (פאי-ברי-ליי'-שאן) דאס זיין פעדימדיג אדער פאזערדיג.

fibrillif'erous *a.* (פאי-ברי-ליפ'-ע-ראס) וואס האט פעדים אדער פאזערען.

fibril'liform *a.* (פאי-בריל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו פעדים אדער פאזערען.

fi'brillose *a.* (פאי'-ברי-לאוס) פעדימדיג, פאזערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע פעדימלעך אדער אדערלעך.

fi'brin *n.* (פאי'-ברין) פיברין, פאזערשטאף.

fi'brine *a.* (פאי'-ברין) פעדימדיג, פאזערדיג, אדערדיג.

fi'brinous *a.* (פאי'-ברי-נאס) וואס בעשטעהט פון פיברין [פאזער-שטאף].

fi'broid *a.* (פאי'-בראיד) פעדימדיג; עהנליך צו פעדים.

fi'broin *n.* (פאי'-ברא-אין) דער כעמישער הויפט-בעשטאנד פון זייד.

fi'brous *a.* (פאי'-בראס) פעדימדיג, אדערדיג; פאזערדיג.

fib'ula *n.* (פיב'-יו-לא) אן אלטערטימליכע ספראנדזשקע, שנאל אדער בראש; א נאדעל מיט וועלכער מען פערנעהט וואונדען; דער ביין פון א מענשליכען פוס צו וועלכען עס איז צוגעוואקסען די איקרע; אן אייזערנער קלאמער וואס ווערט בענוצט פון מויערער פעסט צוזאמען צו האלטען שטיינער.

fichu' *n.* (פי-שו') אזא דריי-עקיגע פאטשיילע וואס ווערט געטראגען ארום האלז.

fickle *a.* (פיקל) וואס ענדערט זיך; אונבעשטענדיג; ניט געזעצט, קאפריזנע.

fick'leness *n.* (פיק'ל-נעס) אונבעשטענ

דינקייט; אונגעזעצטקייט; **דאס זיין ניט** שטאנדהאפט.

fick'ly *adv.* (פיק'-לי) ז. *fickle*

fi'co *n.* (פי'-קאו) א פייג [מיט די פינגער].

fi'coid *a.* (פאי'-קאיד) עהנליך צו א פייג.

ficoi'dal *a.* (פאי-קאי'-דעל) ז. *ficoid*

fic'tile *a.* (פיק'-טיל) וואס איז שייך צו טעפעריי; געפארעמט פון ליים; ליימענער.

fic'tile art (פיק'-טיל ארט) טעפער-קונסט.

fic'tileness *n.* (פיק'-טיל-נעס) דאס זיין געפארעמט פון ליים.

fic'tion *n.* (פיק'-שאן) א פיקציע, א פאלשע פארשטעלונג, א פאלשער שלום, א פאלשע בעהויפטונג; אן אויסגעטראכטע זאך; אן אויסגעטראכטע מעשה; בעלעטריסטיק [ראמאנען, ערצעהלונגען, סקיצען].

fic'tional *a.* (פיק'-שאנ-על) פיקטיוו, פאלש, אויסגעטראכט, נאכגעמאכט, ניט ווירקליך; וואס איז שייך צו בעלעטריסטיק.

fic'tionist *n.* (פיק'-שאנ-איסט) אן ערצעהלער אדער שרייבער פון אויסגעטראכטע מעשיות; א בעלעטריסט.

ficti'tious *a.* (פיק-טיש'-אס) פיקטיוו, פאלש, אויסגעטראכט; נאכגעמאכט; ניט ווירקליך.

ficti'tiously *adv.* (פיק-טיש'-אס-לי) אויף א פיקטיווען אופן; פאלש, אויסגעטראכט.

ficti'tiousness *n.* (פיק-טיש'-אס-נעס) דאס זיין פיקטיוו; דאס זיין אויסגעטראכט; א פאלשע פארשטעלונג.

fic'tive *a.* (פיק'-טיוו) ז. *fictitious*

fic'tively *adv.* (פיק'-טיוו-לי) ז. *fictitiously*

fic'tor *n.* (פיק'-טאר) א קינסטלער וואס קנעט אויס פיגורען פון ליים אדער וואקס.

fid *n.* (פיד) אן אונטערשפארע; א סלופ מיט א שארפען שפיץ.

fid'dle *n. and v.* (פידל) א פיעדעל; שפיעלען אויף א פיעדעל; פיעדלען.

fid'dle-block *n.* (פיד'ל-בלאק) א דאפעלטע שטריק-ראד [צו הויבען משא] וואס האט דעם אויסזעהן פון א פיעדעל.

fid'dle-bow *n.* (פיד'ל-באו) דער סמיק אדער בויגען פון א פיעדעל.

fid'dle-bridge *n.* (פיד'ל-ברידזש) דער פיעדעל-זאטעל [דאס ברעטעלע אויף'ן פיעדעל, איבער וועלכען עס זיינען אנגעצויגען די סטרונעס].

fid'dle-case *n.* (פיד'ל-קיים) דאס פיעדעל-קעסטעל.

fid'dle-de-dee' ! *int.* (פיד'ל-די-דיע') אונזין, נארישקייט, פוסטע דבורים!

fid'dle-fad'dle *n., v. and a.* (פיד'ל-פעדל) אונזין, פוסטע דבורים; פוסטע זאכען; נארישקייטען; זיך פערנעהמען מיט נארישקייטען; ריידען נארישקייטען; פער'בטל'ען די צייט אויף נארישקייטען; מאכענדיג א ווזען פון א גארנישט; טומלענדיג זיך צוליעב גארנישט.

fid'dle-fad'dler *n.* (פיד'ל-פעד'-לער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט נארישקייטען.

fid'dle-head *n.* (פיד'ל-העד) א פערציערונג אויף דעם פאדערשטען טייל פון שיף, וואס איז אויסגעשניצט ווי א פיעדעל.

fid'dle-pegs *n.* (פיד'ל-פעגז) די שליסלען [העלצלעך] פון א פיעדעל, אויף וועלכע עס דרעהען זיך אן די סטרונעס.

fid'dler *n.* (פיד'-לער) א פיעדלער, א פיעדעל-שפיעלער.

fid'dle-shaped *a.* (פיד'ל-שייפט) וואס האט די פארם פון א פיעדעל.

fid'dlestick *n.* (פיד'ל-סטיק) א סמיק, א בויגען פון א פיעדעל; א נארישקייט.

fid'dlesticks ! *int.* (פיד'ל-סטיקס) פוסטע זאכען, נארישקייטען, פוסטע דבורים!

fid'dle-string *n.* (פיד'ל-סטרינג) א פיעדעל-סטרונע.

fid'dle-wood *n.* (פיד'ל-הוואוד) פיעדעל-האלץ [א זארט שטארק, שווער און הארט האלץ].

fid'dling *n. and a.* (פיד'-לינג) דאס שפיעלען אויף א פיעדעל; דאס פיעדלען; נארישקייטען, פוסטע זאכען; פערנעהמענדיג זיך מיט נארישקייטען אדער פוסטע זאכען.

fidejus'sion *n.* (פאי-די-זשאש'-אן) ערבות; דאס זיין אן ערב.

fidejus'sor *n.* (פאי-די-זשאס'-אר) אן ערב.

fidel'ity *n.* (פי-דעל'-אי-טי) טרייהייט, עהרליכקייט, וואהרהאפטיגקייט.

fid'fad *n.* (פיד'-פעד) אן אבקירצונג פון *fiddle-faddle*

fidg'et *v. and n.* (פידזש'-עט) זיין אין א נערוועזער אונרוהיגקייט; זיך צאפלען; מאכען איינעם נערוועז, אונרוהיג; אונרוה; נערוועזע אונרוהיגקייט; דאס צאפלען זיך.

fidg'etily *adv.* (פידזש'-עט-אי-לי) מיט א נערוועזער אונרוהיגקייט; צאפלענדיג.

fidg'etiness *n.* (פידזש'-עט-אי-נעס) נערוועזע אונרוהיגקייט, אונגעדולדיגקייט.

fidg'eting *a.* (פידזש'-עט-אינג) נערוועז אונרוהיג, אונגעדולדיג.

fidg'ety *a.* (פידזש'-עט-אי) נערוועז אונרוהיג, אונגעדולדיג.

fidu'cial *a.* (פי-דיו'-שעל) אנפערטרויט; איינגעגלויבט; זיכער; אין פיזיק — וואס איז גענומען אלס פונדאמענטאל אדער פעסט בעשטימט און דיענט דעריבער אלס א מאס אדער מוסטער צו פערגלייכען מיט אנדערע זאכען.

fidu'cially *adv.* (פי-דיו'-שעל-אי) מיט אנפערטרויאונג; דורך זיכערהייט.

fidu'ciary *n. and a.* (פי-דיו'-שי-ע-רי) א נאמן, א היטער פון אימעצענס א זאך, א פערטרויטער מענש; אנפערטרויט.

fie ! *int.* (פאי) פוי! טפו!

fief *n.* (פיעף) א לעהן-גוט. ז. *feud*

field *n. and v.* (פיעלד) א פעלד, א לאנקע, א ברייטער שטח; א שלאכט-פעלד; א געביעט פון געוויסער טהעטיגקייט; אין מאלעריי — דער גרונט [די וויים-בעפארבטע לייוועגד, אויף וועלכער מען מאלט א בילד]; דער פלאץ, אויף וועלכען מען שפיעלט אין קריקעט; די גרופע מענשען, וועלכע נעהמען אנטייל אין דעם שפיעל; פערנעהמען אדער אבגעבען דאס פעלד [אין קריקעט-שפיעל].

field'-allow'ance *n.* (פיעלד'-ע-לאו'-ענס) א הוספה צום געהאלט וואס די אפיציערען בעקומען, זייענדיג אויף'ן שלאכט-פעלד, כדי צו דעקען די פערגרעסערטע הוצאות אין דער צייט פון מלחמה.

field'-artil'lery *n.* (פיעלד'-אר-טיל'-ע-רי) פעלד-ארטילעריע, לייכטערע קאנאנען, וועלכע מען קען אריבערפיהרען פון איין ארט צום צווייטען [אין געגענזאץ צו פעסטונגס-קאנאנען א. ד. ג.].

field'-bat'tery *n.* (פיעלד'-בעט'-ער-אי) א באטעריי פון פעלד-ארטילעריע, וועלכע בעשטעהט געוועהנליך פון 4 אדער 6 קאנאנען.

field'-bed *n.* (פיעלד'-בעד) א פעלד-בעט [א לאגער-בעטעל פון א סאלדאט].

field'-book *n.* (פיעלד'-בוק) א בוך וואס לאנד-מעסטער געברויכען ביים מעסטען פעלד.

field'-col'ors *n.* (פיעלד'-קאל'-ארז) אין מיליטער — די קליינע פאהנען אדער אנדערע צייכענס פון די בעזונדערע ראטעס סאלדאטען.

field corn (פיעלד קאהרן) געוויסע זארטען פון מאאיס אדער קוקורוזע וועלכע ווערען מייסטענס געברויכט צו קארמענען בהמות.

field'-day *n.* (פיעלד'-דיי) דער טאג ווען סאלדאטען געהען ארויס צו מארשירען אויף'ן מושטיר-פעלד; א פאראד-טאג; א יומא דפגרא; א יום-טוב פון א לעהר-אנשטאלט, ווען מען גיט זיך אב מיט ספארט; א טאג פאר וויסענשאפטליכע פארשונגען אין די פעלדער אדער וועלדער.

fiel'ded *a.* (פיעל'-דעד) וואס געפינט זיך אויף'ן שלאכט-פעלד; אויסגעלעגט אלס לאגער.

field'-eq'uipage *n.* (פיעלד'-עק'-הווי-פעדזש) די אויסשטאטונג, די בעוואפנונג צו מלחמה.

field'er *n.* (פיעלד'-ער) אין באל-שפיעל אדער קריקעט — איינער וואס שטעהט אין פעלד צו כאפען דעם באל אדער פילקע.

Fieldfare

field'fare *n.* (פיעלד'-פעהר) דער דראזד אדער קראמעטס-פויגעל [א קליינער זינג-פויגעל פון א רויטליך-ברוינעם קאליר מיט א שווארצליכען עק און אש-גרויען קאפ].

field for investiga'tion (פיעלד פאר אינ-וועס-טי-גיי'-שאן) דאס פעלד פאר ענטדעקונגען, דאס אונטערזוכונגס-געביעט.

The immigration problem is an important field for investigation.

field'-glass *n.* (פיעלד'-גלעס) א טעלעסקאפ, א שפאקטיוו.

field'-gun *n.* (פיעלד'-גאן) א הארמאט אדער קאנאנע פון פעלד-ארטילעריע.

field'-hand *n.* (פיעלד'-הענד) דער פעלד-ארבייטער.

field'-hos'pital *n.* (פיעלד'-האס'-פי-טעל) א שפיטאל איינגעריכטעט אויף א שלאכט-פעלד.

fiel'ding *n.* (פיעל'-דינג) דאס שפיעלען באל אויף'ן פלאץ פון קריקעט אדער באל-שפיעל.

field'-lens *n.* (פיעלד'-לענז) ז. *field-glass*

field'-mad'der *n.* (פיעלד'-מעד'-ער) די פעלד-מארענע [א מין שארסטיג גראז. וואקסט אין ענגלאנד].

field'-mag'net *n.* (פיעלד'-מעג'-נעט) א מאגנעט פון אן עלעקטרישער מאשין; א מאגנעט געברויכט צום אויסגעפינען אייזען אין מינעראלען.

field'-mar'shal *n.* (פיעלד'-מאר'-שעל)

א פעלד-מארשאל [דער הויפט-קאמאנדיר פון דער גאנצער ארמעע].

field'-mouse *n.* (פיעלד'-מאוס) א פעלד-מויז.

field of bat'tle (פיעלד אוו בעטל) דאס שלאכט-פעלד, דער קאמפפס-פלאץ.

field'-of'ficer *n.* (פיעלד'-אפ'-אי-סער) א שטאב-אפיציער [אן אפיציער אין ראנג העכער פון א קאפיטאן און נידריגער פון א גענעראל].

field of vis'ion (פיעלד אוו וויזש'-אן) דאס בעאבאכטונגס-געביעט.

field'-piece *n.* (פיעלד'-פיעס) ז. *field-gun*.

field'-prea'cher *n.* (פיעלד'-פריע'-טשער) א וואנדערענדער פרעדיגער; איינער וואס פרעדיגט אונטער'ן פרייען הימעל.

field'-prea'ching *n.* (פיעלד'-פריע'-טשינג) דאס פרעדיגען אונטער'ן פרייען הימעל.

field'-sports *n.* (פיעלד'-ספאורטס) פעלד-פערגניגען [דאס געהן אויף יאגד און אטלעטישע שפיעלען].

field'-staff *n.* (פיעלד'-סטעף) דאס צינד-שטעקעל וואס מען פלעגט אמאל געברויכען אנצוצינדען דעם פולווער אין א האר-מאט.

field'-vole *n.* (פיעלד'-וואול) ז. *field-mouse*.

field'-work *n.* (פיעלד'-הוואירק) וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען אדער פארשונגען וואס ווערען געמאכט בנוגע צו א פעלד אדער לאנד-געביעט; אין מיליטער — די ארומגראבונגען אדער שאנצען; אין סאציאלאגיע — אונטערזוכונגען וואס ווערען געמאכט אויף'ן גרונד פון צוזאמענקלייבען פאקטען אויף פערשיעדענע פלעצער.

fiend *n.* (פיענד) א בייזער פיינד; א מחבל, א טייוועל, א דעמאן, א שטן; זעהר א פערדארבענער מענש; א מאניאק; א מענש וואס איז ליידענשאפטליך איבערגעגעבען צו א געוויסער תאוה.

fien'dish *a.* (פיענ'-דיש) טייוולאיש, בייז; אויף דעם העכסטען אופן פערדארבען.

fien'dishly *adv.* (פיענ'-דיש-לי) מעשה מחבל; דורך שרעקליכער פערדארבענהייט.

fiend'like *a.* (פיענד'-לאיק) ז. *fiendish*.

fierce *a.* (פיערס) ווילד; צורייצט; גרויזאם; צארנדיג.

fierce'ly *adv.* (פיערס'-לי) צארנדיג; אויפגערייצט; מיט בייזקייט.

fierce'ness *n.* (פיערס'-נעס) ווילדהייט; גרויזאמקייט; וואוטה, צארן.

fier'ily *adv.* (פאיר'-אי-לי) פייערדיג, היציג.

fier'iness *n.* (פאיר'-אי-נעס) די פייערדינקייט, דער ברען, די היץ.

fier'y *a.* (פאיר'-אי) פייעריג; היציג.

fier'y-foot'ed *a.* (פאיר'-אי-פוט'-עד) שנעל, ווי א פייל פון בויגען.

fier'y or'deal (פאיר'-אי אר'-די-על) די פייער-פראבע [דער אינקוויזיציאנס-משפט מיט פייער און וואסער].

fife *n.* and *v.* (פאיף) א פייפעל, א פלייט; שפיעלען אויף א פלייט.

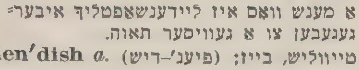

Fife

fife'-ma'jor *n.* (פאיפ'-מיי'-דזשאר) דער ערשטער פלייט-שפיעלער אין דער ענגלישער מיליטערישער מוזיק.

fi'fer *n.* (פאי'-פער) א פייפער, א שפיעלער אויף א קוואר-פייף אדער פלייט.

fifteen' *a.* and *n.* (פיפ-טיען') פופצעהן; די צאהל פופצעהן.

fifteenth' *a.* and *n.* (פיפ-טיענטה') וואס איז דער פופצעהנטער; א פופצעהנטעל.

fifth *a.* and *n.* (פיפטה) וואס איז דער פינפטער; א פינפטעל.

fifth'ly *adv.* (פיפטה'-לי) פינפטענס.

fif'tieth *a.* and *n.* (פיפ'-טי-עטה) וואס איז דער פופציגסטער; א פופציגסטעל.

fif'ty *a.* and *n.* (פיפ'-טי) פופציג; די צאהל פופציג.

fig *n.* (פיג) א פייג; א פייגען-בוים.

Fig

fig'-ap'ple *n.* (פיג'-עפל) דער פייג-עפעל [א מין עפעל אהן די אינעווענינגסטע ביינדלעך].

fig'-ea'ter *n.* (פיג'-איע'-טער) דער פייגען-עסער [א מין פויגעל]; א מין גריל פון דרום-אמעריקא.

fig'-gnat *n.* (פיג'-נעט) א מין פליג, וועלכע ברייננט שאדען צו פייגען.

fight *v.* and *n.* (פאיט) זיך שלאגען; פעכטען; דועלירען, באקסען; קעמפפען; אויסקעמפפען [עטוואס]; זיך קריעגען; א געפעכט; א געשלעג, א שלעגעריי.

fight a field (פאיט ע פיעלד) האבען א געפעכט.

fight a ti'ger (פאיט ע טאי'-גער) שפיעלען פארא אדער באנק [אזא אזארטנער קארטען-שפיעל]; אן אנטייל אין אזארטנעם שפיעל.

figh'ter *n.* (פאי'-טער) א קעמפפער; א שלעגער.

figh'ting *n.* and *a.* (פאי'-טינג) דאס שלאגען זיך; דאס פעכטען; דאס קעמפפען; א געשלעג, א קאמפף, א געפעכט; פעכטענד, קעמפפענד; קאמפף-פעהיג; בערייט צום קאמפף; פערנומען אין א קאמפף אדער געפעכט.

figh'ting-cock *n.* (פאי'-טינג-קאק) א קאמפף-האהן; איינער וואס זוכט א געלעגענהייט זיך צו שלאגען, א שטרייטזיכטיגער מענש.

figh'ting cove (פאי'-טינג קאוו) א פראפעסיאנעלער באקסער [פויסט-שלעגער].

figh'ting-ground *n.* (פאי'-טינג-גראונד) א קאמפף-פלאץ.

fight it out (פאיט איט אוט) אויסקעמפפען, אויספעכטען.

fight one's way (פאיט הוואנז הוויי) זיך דורכשלאגען א וועג.

fight shy of (פאיט שאי אוו) אויסמיידען, אבטרעטען דעם וועג.

fight through (פאיט טהרוה) דורכשלאגען זיך.

fight with a shad'ow (פאיט הוויטה ע שעד'-או) קעמפפען מיט א שאטען [קעמפפען מיט אן איינגעבילדעטען פיינד].

fig'-leaf *n.* (פיג'-ליעף) פייגען-בלאט; א צודעק פאר דער שאנדע; א שוואכע בעדעקונג, א קארגע בעקליידונג.

fig'ment *n.* (פיג'-מענט) אן אויסגעטראכטע אדער איינגעבילדעטע זאך.

figmen'tal *a.* (פיג-מענ'-טעל) וואס איז אויסגעטראכט.

fig'-shell *n.* (פיג'-שעל) אזא מויער-קאפ וואס האט די פארם פון א פייג.

fig'-tree *n.* (פיג'-טריע) א פייגענבוים.

fig'ulate *a.* (פיג'-יו-לייט) וואס איז געמאכט געווארען פון ליים; וואס איז אויסגעקנאטען מיט די הענד.

fig'ulated *a.* (פיג'-יו-ליי-טעד) ז. *figulate*.

figurabil'ity *n.* (פיג-יו-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד, פארם אדער דיאגראם.

fig'urable *a.* (פיג'-יו-רעבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א געוויסער פארם אדער בילד.

fig'ural *a.* (פיג'-יו-רעל) וואס האט א געוויסע פארם אדער פיגור.

fig'urant *n.* (פיג'-יו-רענט) א פיגוראנט, א סטאטיסט [אין טעאטער — איינער וואס זיין ראלע בעשטעהט בלויז אין שטעהן אויף דער ביהנע, אבער ניט ריידען]; א באלעט-טענצער.

figurante' *n.* (פיג-יו-רענט') א באלעט-טענצערין; א סטאטיסטין אויף דער ביהנע.

fig'urate *a.* and *v.* (פיג'-יו-רייט) פארמירט, געשטאלטעט; וואס האט א בעשטימטע פארם אדער פיגור; אין מוזיק — פיגורירט, פערציערט מיט טאָן-פיגורען אדער טרעלען; פארשטעלען; פיגורירען.

fig'urated *a.* (פיג'-יו-ריי-טעד) פארמירט, געשטאלטעט; וואס האט א בעשטימטע פארם אדער פיגור; אין מוזיק — פיגורירט, פערציערט מיט טאָן-פיגורען אדער טרעלען.

fig'urately *adv.* (פיג'-יו-רייט-לי) מיט א בעשטימטער פארם אדער פיגור; געשטאלטעט, פארמירט.

figura'tion *n.* (פיג-יו-ריי'-שאן) דאס אננעהמען אדער בילדען א געוויסע פארם; דאס אויסבילדען זיך אין א געוויסער פארם; אין מוזיק — די פיגוראציאן, די פערציערונג פון א מעלאדיע מיט טאָן-פיגורען אדער טרעלען; די ענדערונג פון דער פארם פון ווערטער ניט ענדערענדיג זייער מיין.

fig'urative *a.* (פיג'-יו-ריי-טיוו) פיגוראל, בילדליך, מליצה'דיג; וואס איז ניט אין דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט [צ. ב. א "שטיינערן" הארץ, א "שארפער" צונג, אן "אייזערנע" האנד, א "זויער" פנים א. ד. ג.]; בילדער-רייך, פול מיט בילדער [ווענגען א רעדע אדער בעשרייבונג].

fig'uratively *adv.* (פיג'-יו-ריי-טיוו-

לי) אויף א פיגוראלעו, מליצה'דיגען אדער בילדליכען אופן; ניט אין דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט.

fig'urativeness *n.* (פיג'-יו-ריי-טיוו-נעס) מליצה, בילדליכקייט; דאס זיין בילדליך, דאס זיין מליצה'דיג.

fig'ure *n. and v.* (פיג'-יור) א פיגור, א פארם, א געשטאלט, א בילד; א פערזענליכקייט; א מליצה; א פארשטעלונגס=בילד, א פאנטאזיע; א טאנץ=פיגור [די טורען אדער שטעלונגען ביים טאנצען]; א ציפער; א פרייז, א ווערטה; א קורצער מוזיקאלישער מאטיוו וואס האט א כאראקטעריסטישע, מעלאדישע אדער ריטמישע אייגענטימליכקייט; בילדען; געשטאלטען; פארמירען; פערציערען מיט בילדער אדער פיגורען; זיך פארשטעלען, זיך דענקען; בערעכענען; פיגורירען; אויפטרעטען; שפּיעלען א ראלע; פארשטעלען; מאכען א געוויסען צייכען; פערציערען א מעלאדיע מיט טרעלען.

fig'ure above' one (פיג'-יור ע-באוו' הוואן) א קאפּ העכער פון איינעם.
He is a figure above me in size.

fig'ure-cas'ting *n.* (פיג'-יור-קעס'-טינג) די קונסט פון אבגיסען פיגורען.

fig'ured *a.* (פיג'-יורד) בעפוצט מיט פיגורען אדער מיט בלומען; בעמאלט מיט פיגורען; אין מוזיק — בעציערט מיט טרעלען.

fig'ure-dance *n.* (פיג'-יור-דענס) א טאנץ אין פיגורען; א באלעט=טאנץ.

fig'urehead *n.* (פיג'-יור-העד) א פיגור אלס פערציערונג אויף דעם שיף=שנאבעל; א פערזאן וואס איז צום שיין ארויסגעשטעלט אלס פערטרעטער פון אנדערע, ניט האבענדיג אין דער ווירקליכקייט וועלכע עס איז אויטאריטעט.
The King of England is no more than a figurehead in the government of the country.

fig'ure-ma'ker *n.* (פיג'-יור-מיי'-קער) א מאדעלירער, א פיגורען=מאכער, א מאדעלען=מאכער.

fig'ure of fun (פיג'-יור אוו פאן) א פערזאן וועלכע האט א קאמישען אויסזעהן.

fig'ure of speech (פיג'-יור אוו ספיעטש) די רעדע=פיגור, מליצה, א בעזונדער ארט רעדען.

fig'ure-stone *n.* (פיג'-יור-סטאון) דער בילדשטיין, דער כינעזישער פעט=שטיין [א שטיין וועלכער האט די עהנליכקייט פון וועלכער עס איז א פיגור].

fig'ure-weav'ing *n.* (פיג'-יור-הוויעוו'-אינג) פיגורען=וועבעריי, דאס איינוועבען פיגורען אין צייגען.

figurine' *n.* (פיג-יו-רין') א געשניצטע אדער געפארעמטע פיגור אדער א גרופּע פון פיגורען אלס א פערציערונג.

fig'uring *n.* (פיג'-יו-רינג) בערעכנונג.

fig'wort *n.* (פיג'-הווארט) ברוין=ווארצעל; פייגען=ווארצעל [אזא פלאנצע].

Fi'jian *a. and n.* (פי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו די פידזשישע אינזלען, צו זייערע איינוואהנער, שפּראך א. ד. ג.; אן איינוואהנער פון די פידזשישע אינזלען.

fila'ceous *a.* (פי-ליי'-שיאס) פעדימדיג, אדערדיג; וואס בעשטעהט פון פעדים=עהנליכע אדער אדערדיגע טיילען.

fil'acer *n.* (פיל'-ע-סער) אין די פריהעריגע צייטען — א געריכטס=בעאמטער, א רעגיסטראטאר.

fil'ament *n.* (פיל'-ע-מענט) א פאדים, אן אדער, א פיבר.

filamen'tous *a.* (פיל-ע-מענ'-טאס) פעדימדיג; אדערדיג.

fi'lar *a.* (פאי'-לאר) פעדימדיג, אדערדיג; וואס בעשטעהט פון אדערלעך אדער פיברען.

fil'ature *n.* (פיל'-ע-טשור) שפּינעריי; א שפּין=אינסטרומענט אבצואוויקלען די זייד=פעדים פון דעם קאקון [די זייד=געוועב אין וועלכען די זייד=ווערים וויקלען זיך איין]; א פּלאץ, וואו מען וויקעלט אב די זייד=פעדים פון דעם קאקון.

fil'bert *n.* (פיל'-בערט) דער לאמבערטס=נוס [אזא גרויסער וואלד=נוס]; א לאמבערטסנוס=בוים.

fil'bert-tree *n.* (פיל'-בערט-טריע) א לאמבערטסנוס=בוים.

filch *v.* (פילטש) גנב'נען [אויף א קלייגעם שטייגער], לקח'נען; אוועקשלעפּען, אוועקשלעפּען פון אונטער דער האנד.

fil'cher *n.* (פיל'-טשער) א גנב [הויפּטזעכליך פון קליינינקע גנבה'לעך]; איינער וואס גנב'ט אוועק, שלעפּט אוועק אונטער דער האנד.

fil'chingly *adv.* (פיל'-טשינג-לי) אויף א גנבה'שען אופן.

file *n. and v.* (פאיל) א פייל [צום פיילען]; עטוואס וואס דיענט צום מאכען שעהנער, מעהר פאלירט [ווי א ליטעראריש ווערק]; עטוואס וואס איז שארסטקע. וואס זעהט אויס ווי א פייל [וועגען קערפּער=טיילען ביי אינזעקטען]; א שנור, א שטריק; א רייה, א שערענגע; א שנירעל אדער דראט, אויף וועלכען מען שנירט עפּעס אויף אדער מען הענגט אויף פּאפּיערען; א פּאפּיערען=שטעכער; די קאלעקציאן פון דאקומענטען וואס ווערען אויף אזא אופן צוזאמענגענומען; א קאלעקציאן פון דאקומענטען בכלל; אויף א שאך=ברעט — די רייה קעסטעלעך וואס ציהט זיך דירעקט פון איין שפּיעלער צום צווייטען; א לאפּען אדער שמאטע צו ווישען די דיל; א גנב, א קעשענע=גנב; א כיטרער יונג; א פעהיגער, דורכגעטריבענער בחור; פּיילען, פּאלירען, אויסבעסערען, אויסשעהנערען; ארויפציהען אויף א שנור אדער דראט [ווי דאקומענטען]; אויסלעגען אין ארדנונג, איינטיילען, קלאסיפיצירען; פּראטאקאלירען, רעגיסטרירען, פערצייכענען [דאקומענטען]; מארשירען אין א רייה; בילדען א רייה.

file'-clo'ser *n.* (פאיל'-קלאו'-זער) אן אונטער=אפיציער וואס שליסט די שערענגע סאלדאטען אום צו העלפען אויפצוהאלטען די שערענגע אין ארדנונג.

file'-cut'ter *n.* (פאיל'-קאט'-ער) א פּיילען=שניידער, א פּיילען=מאכער.

file'-dust *n.* (פאיל'-דאסט) פּייל=שטויב [דער שטויב וואס קומט אראב פון פּיילען].

file'-fire *n.* (פאיל'-פאיר) דאס שיסען רייהענווייז [ביי מיליטער].

file'-fish *n.* (פאיל'-פיש) דער פּייל=פיש אדער הארן=פיש [אזא פיש וואס האט א שארסטקע, געקארבטע הויט ווי א פּייל. די הויט ווערט אפט געברויכט אנשטאט זאמד=פּאפּיער צום גלאט מאכען].

File-fish

file'-lea'der *n.* (פאיל'-ליע'-דער) דער סאלדאט וואס געהט פאראוים פאר א שערענגע סאלדאטען.

fil'emot *n. and a.* (פיל'-ע-מאט) דער קאליר פון א פערוועלקטען בלאט, געלבליך=ברוינער קאליר; געלבליך=ברוין, וואס האט דעם קאליר פון א פערוועלקטען בלאט. ז. *feuillemorte*

fi'ler *n.* (פאי'-לער) א פּיילער; א קעשענע=גנב.

filet' *n.* (פיע-ליי') אן ארנאמענט אין דער פארם פון א דינער ליניע ביים ראנד.

fil'ial *a.* (פיל'-יעל) ווי א קינד, וואס געפינט זיך אין בעציהונגען ווי קינדער צו עלטערען.

fil'ially *adv.* (פיל'-יעל-אי) ווי א קינד [אין בעצוג אדער בעציהונגען צו עלטערען].

fil'iate *v.* (פיל'-אי-אייט) אדאפּטירען, אננעהמען אלס אן אייגען קינד; אין יוריספּרודענץ — געריכטליך בעשטימען די אבשטאמונג [ווי פון א ממזר]; צושרייבען עטוואס צום ריכטיגען פערפאסער און שאפער; בעשטימען די נאהענטע פערהעלטניסע צווישען עפּעס; ברייגען אין שייכות, פערבינדען.

filia'tion *n.* (פיל-אי-איי'-שאן) דאס פערהעלטניס פון קינדער צו עלטערען; דאס שאפען פערהעלטניסע ווי צווישען עלטערען און קינדער [הויפּטזעכליך דורך אדאפּטירונג]; אין יוריספּרודענץ — די געריכטליכע בעשטימונג פון דער אבשטאמונג [ווי, למשל, פון א ממזר]; נאהענטע פערבינדונג אדער קרוב'שאפט.

fil'ibuster *n. and v.* (פיל'-אי-באס-טער) א פיליבוסטער; א ים=רויבער; איינער פון אן ארגאניזירטער באנדע וואס האט די אויפגאבע, געגען די אינטערנאציאנאלע געזעצע, זיך אריינצורייסען אין א פרעמדען לאנד, אום דארט ארויסצורופען אן אויפשטאנד; א מיטגליעד פון דער מינאריטעט פון א געזעצגעבענדער אדער עהנליכער קערפּערשאפט, וועלכער ווענדעט אן פערשיעדענע מיטלען [ווי קלאפּען, טומלען, לאנגע רעדען א. ד. ג.] אום צו שטערען דער מאיאריטעט אנצונעהמען א פארשלאג; זיך בעשעפטיגען מיט ים=רויבעריי; אריינרייסען זיך, געגען די אינטערנאציאנאלע געזעצע, אין א פרעמדען לאנד, אום דארט ארויסצורופען אן אויפשטאנד; פיליבוסטערען [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קערפּערשאפטען].

fil'ibusterer *n.* (פיל'-אי-באס-טער-ער) א פיליבוסטער [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קערפּערשאפטען]. ז. *filibuster*

fil'ibusterism *n.* (פיל'-אי-באס-טער-איזם) ים=רויבעריי; דאס פיליבוסטערען [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קערפּערשאפטען]. ז. *filibuster*

fil'ical *a.* (פיל'-אי-קעל) וואס בעלאנגט צו די פארנען [פּאפּאראטניקעס]. ז. *fern*

Fil'ices *n.* (פיל'-אי-סיז) דער מין פארנען [פּאפּאראטניקעס].

fil'iciform *a.* (פיל'-אי-סי-פארם) עהנליך צו א פארן [פּאפּאראטניק].

fil'icoid *a. and n.* (פיל'-אי-קאיד) פארן=עהנליך; א פלאנצע וואס איז עהנליך צו א פארן [פּאפּאראטניק].

filif'erous *a.* (פאי-ליפ'-ע-ראס) וואס פּראדוצירט פעדים, וואס ברייגנט ארויס אדער=פערמיגע אדער פעדים=פערמיגע טייכצן [וועגען פלאנצען און אינזעקטען].

fil'iform *a.* (פיל'-אי-פארם) פעדים=

ארטיג, פעדים=פערמיג; וואס איז עהנליך צו אן אדער [פיבר].

fil'igree *n. and a.* (פיל'-אי-גריע) פיליגראן, דינע און זעהר איידעל=געפלאכטענע דראט=ארבייט; א זעהר דעליקאטע זאך; עפעס וואס קען זעהר לייכט צושעדיגט אדער צושטערט ווערען; וואס בעשטעהט פון פיליגראן אדער זעהר דין=געפלאכטענער דראט=ארבייט.

fi'ling *n.* (פאי'-לינג) דאס פיילען; פייל=שטויב, פייל=שפאן, אפילקעס, אבגעפיילטע שטיקלעך.

Filipi'no *n.* (פיל-אי-פי'-נא) איינער פון די איינוואהנער פון די פיליפינישע אינזלען.

fill *v. and n.* (פיל) פילען, אנפילען, מאכען פול; אויספילען; זעטיגען; אנזעטיגען; אנבלאזען [ווי א זעגעל אויף א שיף]; פערנעהמען א ליידיגע שטעלע אדער אמט; ערפילען א פפליכט; אנגיסען א כלי; פערשטאפען א לאך, פערשמירען א שפאלט; פעלשעווען, נעבען א געפעלשטע זאך; אנגיסען א בעכער, געבען אדער נעהמען א טרונק בראנפען; פול ווערען, אנפילען זיך; דאס וואס קען אנפילען אדער אנזעטיגען; א דישעל, א האלאבלע; פולקייט, גענוגקייט.

fill'er *n.* (פיל'-ער) איינער אדער עפעס וואס פילט אן; א כלי, דורך וועלכער מען פילט אן אן אנדער כלי; א לייקע; דאס וואס דיענט אנצוזעטיגען עפעס אדער צו פערנעהמען א ליידיגען פלאץ; אין מאלעריי — א מאטעריאל, מיט וועלכען מען בעשמיערט די שפאלטען פון האלץ כדי צו מאכען עס גלאט אום דערנאך צו לאקירען; דער טאבאק, וועלכער פילט אן א ציגאר צום אונטערשייד פון דעם טאבאק=בלאט, וואס וויקעלט איהם ארום; א פערד אין דישעל.

fil'let *n. and v.* (פיל'-עט) א באנד אדער לענטע צו פערבינדען די האר פון קאפ; אין ארכיטעקטור—א מין רינג אדער קארניז ארום א זייל [ז. ***annulet***]; א לייסט צוגעשלאגען צו א וואנד אדער ארום א טהיר; א בעגילטער פאסיק אויף א ראהם פון א בילד; דער גווינט פון א שרויף; א רינג אויף דעם מויל אדער לאך פון א ביקס אדער הארמאט; ביי בוכבינדער — א רעדעל, וואס דריקט אב א ליניע אדער פיגור אויף די טאוולען אדער אויף'ן רוקען פון א בוך; אין טעלעגראפיע — די פאפיערענע לענטע, אויף וועלכער עס דרוקען זיך אב די טעלעגראמען; א פאס מיט אנגעשטעקטע דרעטלעך וואס בעדעקט דעם צילינדער פון א בארשט=מאשין; א מוסקול; פיליי [דאס מוסקול=פלייש פון די לענדען]; אן ארומגעבונדען, געבראטען שטיק פון רינד אדער קאלב=פלייש; א דיק שטיק פיש; אין אנאטאמיע — א געוויסער בינטעל פון נערוועו אדער אדערען; פערבינדען מיט א קליינעם באנד אדער לענטע; בעשלאגען מיט לייסטען; פערציערען מיט רינגען.

fil'let-plane *n.* (פיל'-עט-פליין) א לייסטען=הובעל.

fil'libuster *n.* (פיל'-אי-באס-טער) ז. ***filibuster***

fill'ing *n. and a.* (פיל'-אינג) דאס אויספילען; די אויספילונג; דאס אנפילען מיט עפעס א לעדיגע זאך; דאס פלאמבירען א צאהן; דאס בעדעקען א פאדלאגע מיט טעפיך אדער קאוויאר; די קווערפעדים פון א געוועבטער זאך; די האפ=

טונג, דאס אויסנעהען; אין מאלעריי — דאס קיטעווען א וואנד אדער ברעט, כדי די פארב אדער לאק זאל זיך לעגען גלאט; א שוואכער וואל פאר א צייטווייליגער אייזענבאהן; וואס ערפילט; וואס זעטיגט אן; וואס בעפריעדיגט עפעס.

fil'lip *v. and n.* (פיל'-איפ) א שנעלען; א שנעל; דאס וואס רעגט אדער רייצט אויף.

fillipeen' *n.* (פיל-אי-פיען') ז. ***philopena***

fil'lister *n.* (פיל'-איס-טער) דער פאלץ=הובעל [א הובעל צו מאכען א פוגע אין האלץ].

fil'lister-plane *n.* (פיל'-איס-טער-פליין) ז. ***fillister***

fill the bill (פיל טהי ביל) זיין צופריעדענשטעלענד.

I hope that the new clerk I engaged will fill the bill.

fill the sails (פיל טהי סיילז) אויפציהען די זעגלען צום ווינד צו.

fil'ly *n.* (פיל'-אי) א יונגע קליאטשע; א קאקעטקע.

film *n. and v.* (פילם) א פלעווקע, א דין הייטעל; בעלם [אויף'ן אויג]; א צווישען=הייטעל, א שייד=ווענטעל פון הויט; אין פאטאגראפיע — א דין הייטעל, אויף וועלכען דאס בילד ווערט אראבגענומען; בעדעקען, איבערציהען מיט א הויט.

fil'my *a.* (פיל'-מי) הויטיג, איבערגעצויגען מיט א הויט.

fi'lose *a.* (פאי'-לאוס) פעדימדיג, אויסגעצויגען ווי א פאדים.

filoselle' *n.* (פיל-א-זעל') רויהע, ניט בעארבייטע זייד.

fil'ter *n. and v.* (פיל'-טער) א פילטער [אן אפאראט אבצוטיילען און פערהאלטען מעכאניש די הארטע טיילכלעך פון א פליסיגקייט]; א זייערעל, א דורכשלאג; פילטרירען, זייען, דורכזייען.

fil'tering-pa'per *n.* (פיל'-טער-אינג-פיי'-פער) פילטריר=פאפיער [א מין פאפיער, דורך וועלכען מען זייעט דורך וואסער].

fil'tering-press *n.* (פיל'-טער-אינג-פרעס) א פילטער, דורך וועלכען די פליסיגקייט ווערט דורכגעדריקט מיט'ן דרוק פון א וועלכער ניט איז מעכאנישער קראפט.

fil'tering-stone *n.* (פיל'-טער-אינג-סטאון) א פילטריר=שטיין, א שטיין וואס לאזט דורך זיך דורכגעהן וואסער.

fil'ter stand (פיל'-טער סטענד) א גע=שטעל וואו עס ווערען אריינגעשטעלט לייקעס אדער פילטערס.

filth *n.* (פילטה) שמוץ, אונריינקייט, מיאוס'קייט; פערדארבענהייט.

filth'-disease' *n.* (פילטה'-די-זיעז') א קראנקהייט וואס ווערט ארויסגערופען פון אונריינקייט און שמוץ.

fil'thily *adv.* (פיל'-טהי-לי) אויף א שמוציגען, אונריינעם, מיאוס'ען אדער פערדארבענעם אופן.

fil'thiness *n.* (פיל'-טהי-נעס) אונריינקייט, שמוציגקייט, פערדארבענקייט.

fil'thy *a.* (פיל'-טהי) שמוציג, אונריין, מיאוס; פערדארבען.

fil'thy lu'cre (פיל'-טהי לו'-קער) פערפלוכטעס געלד.

He is toiling day and night and all for the filthy lucre.

fil'trate *v. and n.* (פיל'-טרייט) פילטרירען, זייען, דורכזייען; פילטרירטע אדער דורכגעזייעטע פליסיגקייט.

filtra'tion *n.* (פיל-טריי'-שאן) דאס פילטרירען, דאס זייען, דאס דורכזייען.

Filtration

fi'lum *n.* (פאי'-לאם) א פאדים, א פיבר [פאזער]; א פעדימדיגער געבוי.

fim'briate *a. and v.* (פימ'-ברי-אייט) ווי מיט פראנזען, בעדעקט ביים ברעג מיט הערעלעך; בעציערען מיט א ראנד.

fimeta'rious *a.* (פים-אי-טיי'-רי-אס) וואס וואקסט אויף מיסט אדער צווישען מיסט [וועגען פלאנצען].

fin *n.* (פין) א שופ, א פלאס=פעדער [פון א פיש]; דאס וואס איז עהנליך צו א שופ; די האנד; די לאפעטקע פון אן אקער=אייזען; די זייטיגע ברעטלעך וואס שטעקען ארויס פון א שיף.

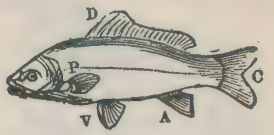

Fins

fi'nable *a.* (פאי'-נעבל) וואס פערדיענט שטראף; וואס קען גערייניגט ווערען.

fi'nal *a. and n.* (פאי'-נעל) ענדליך, לעצט, ענטשיידענד, ענטשיעדען, שליסליך, ענדגילטיג; וואס איז שייך צו דער ענד=אורזאכע [אין פילאזאפיע]; דאס לעצטע; פינאל, ענד, שלוס; אין פילאזאפיע — די ענד=אורזאכע [לויט דער לעהרע, אז אלעם וואס עקזיסטירט איז בעשאפען געווארען פאר א בעשטימטען צוועק — די אורזאכע וואס האט ארויסגערופען די עקזיסטענץ פון עפעס, דער ענד=ציעל].

fi'nal bal'ance (פאי'-נעל בעל'-ענס) דער שלוס באלאנס [אין בוכהאלטעריע].

fi'nal cause (פאי'-נעל קאהז) די ענד=אורזאכע. ז. ***final***

fina'le *n.* (פי-נא'-לע) דער פינאל, דער שלוס=טייל [פון אן אפערא, קאנצערט, דראמאטישער פארשטעלונג]; א שלוס.

final'ity *n.* (פאי-נעל'-אי-טי) ענדליכקייט, ענדגילטיגקייט; דאס זיין פערפאלקאמט אדער פאלשטענדיג פערענדיגט; שלוס, ענדע; עטוואס וואס קומט צולעצט; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז אלעם וואס עקזיסטירט איז בעשאפען צוליעב א געוויסען בעשטימטען צוועק; די לעהרע פון ענד=אורזאכען.

fi'nally *adv.* (פאי'-נעל-אי) צולעצט, צו ענד, ענדליך; אויף א פאלשטענדיגען שטייגער.

He was **finally** persuaded to take my advice.

fi'nal pas'sage of a bill (פאי'-נעל פעס'-עדזש אוו ע ביל) די לעצטע פון די

געזעצליך=בעשטימטע פארלעזונגען פון א געזעץ=פארשלאג, נאך וועלכער ער ווערט א געזעץ.

fi'nal touch (פאי'-נעל טאטש) דער לעצ=טער שטריך [ביים פערענדיגען א בילד, א סטאטוע א. ד. ג.]; דאס וואס פערענדיגט עפּעס.

The manager put the **final** touches on the arrangements.

finance' *n.* and *v.* (פי-נענס') די פינאנ=סען; פינאנס=סיסטעם; פיהרען פינאנס=געשעפטען; בעזארגען מיט פינאנסען.

finan'ces *n.* (פי-נענ'-סעז) איינקינפטע; רעגיערונגס=איינקינפטע.

finan'cial *a.* (פי-נענ'-שעל) פינאנציעל; וואס איז שייך צו פינאנסען; וואס איז שייך צו רעגיערונגס=איינקינפטע.

finan'cially *adv.* (פי-נענ'-שעל-אי) אין בעצוג צו פינאנסען.

financier' *n.* and *v.* (פי-נען-סיער') א פינאנסיסט; א בעאמטער וואס בעשעפ=טיגט זיך מיט די פינאנסען פון א פריוואַ=טער אונטערנעהמונג אדער פון א רעגיע=רונג; אין די פריהריגע צייטען אין פראנק=רייך — אן אטקופשטשיק [איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס=שטייע=רען]; פיהרען פינאנס=געשעפטען; בעזאר=גען מיט פינאנסען.

financier'ing *n.* (פין-ען-סיער'-אינג) פיהרונג פון פינאנס=געשעפטען.

finch *n.* (פינטש) א פינק אדער א זיאבליק [אזא פויגעלע].

Finch

find *v.* and *n.* (פאינד) געפינען, אויס=געפינען; בעגעגענען, טרעפען; דערגריי=כען, קומען צו...; בעשטימען [ביי גע=ריכטליכע פערהאנדלונגען]; בעזארגען [מיט עפּעס]; שאפען [עפּעס]; זארגען [פאר אימעצען], אויסהאלטען [אימע=צען]; געפעלען; ענטדעקונג.

fin'dable *a.* (פאינ'-דעבל) וואס מען קען געפינען.

find amiss' (פאינד ע-מיס') עפּעס הא=בען אויסצוזעצען; טאדלען, קריטיקירען.

find bail (פאינד בייל) קריגען בירג=שאפט אדער ערבות [פאר'ן געריכט].

find bones (פאינד באונז) ניט קענען ארונטערשלינגען.

fin'der *n.* (פאינ'-דער) איינער וואס גע=פינט עפּעס אויס; אין צאל=אמט — איי=נער וואס געפינט אויס אריינגעשמוגעל=טע סחורות.

fin de siè'cle (פען דע סי-איי'קל) דער סוף פון יאהרהונדערט, דער סוף פון 19טען יאהרהונדערט; וואס איז כאראקטעריס=טיש פאר דעם ענד פון 19טען יאהרהונ=דערט; עמאנסיפירט, פראגרעסיוו, מאדערן.

find fault (פאינד פאהלט) געפינען אדער אויסזעצען פעהלערען; טאדלען, קריטיקירען.

find guil'ty (פאינד גיל'-טי) ערקלערען שולדיג [אין געריכט].

fin'ding *n.* (פאינ'-דינג) דאס געפינען, דאס אויסגעפינען; ענטדעקונג; דער בע=שלוס [נאך א געריכטליכער אונטערזו=כונג]; דאס אויסגעפונענע, דאס ענט=דעקטע.

fin'ding-cat'alogue *n.* (פאינ'-דינג-קעט'-ע-לאג) א קאטאלאג, א פערצייכניס פון די נעמען פון די ביכער אין א ביבליא=טעק [אהן איינצעלהייטען וועגען די בי=כער, וועגען זייער אינהאלט א. ד. ג. דער צוועק פון אזא קאטאלאג איז בלויז צו העלפען געפינען די ביכער].

fin'ding-list *n.* (פאינ'-דינג-ליסט) *finding-catalogue* ז.

fin'dings *n.* (פאינ'-דינגז) די פערשיע=דענע געצייג און ארבייטס=מאטעריאלען וואס איינציגע ארבייטער מוזען האבען איי=גענע, הויפּטזעכליך אזעלכע וואס ווערען געברויכט פון שוסטערס; שוסטער=מאטע=ריאלען [אויסער לעדער].

fin'ding-store *n.* (פאינ'-דינג-סטאר) א קראם פון שוסטער=געצייג און שוסטער=מאטעריאלען.

find in the deed (פאינד אין טהי דיעד) כאפען ביי דער האנד.

find one's legs (פאינד הוואנז לעגז) זיך שטעלען אויף די פיס.

find one's lev'el (פאינד הוואנז לעוו'-על) געפינען זיין ריכטיגען פלאץ.

find one's par'allel (פאינד הוואנז פער'-ע-לעל) געפינען זיין גלייכען.

find one's self (פאינד הוואנז סעלף) זיך פיהלען, זיך בעפינדען; זיך ערנעה=רען, זיך אויסהאלטען; זיך אויסגעפינען פעהיג צו עפּעס.

find out (פאינד אוט) אויסגעפינען, ענטדעקען.

find'-spot *n.* (פאינד'-ספאט) דער פלאץ, וואו עטוואס איז געפונען געווארען אדער ענטדעקט געווארען.

find vent (פאינד ווענט) געפינען אן אויסגאנג.

fine *a., adv., n.* and *v.* (פאין) פיין, עדעל, דעליקאט, עלעגאנט, נעט, געשמאק=פאל, צארט, עמפפינדליך, שעהן; געשלי=פען, פארזיכטיג אויסגעארבייט; פראכט=פאל, פאלקאם, אויסגעצייכענט, וואונדער=באר, מייסטערהאפט, מערקווירדיג, אנצי=הענד; שארף; דין, שיטער, קליין; וואס בעשטעהט פון זעהר קליינינקע טיילכלעך; ריין, גערייניגט, געלייטערט; אויף א דע=ליקאטען שטייגער; מיט פארזיכטיגקייט געמאכט; א געלד=שטראף; שטראף=געלד; געצאהלט פאר א געוויסען רעכט אדער פריווילעגיע; אן אבצאהל, אויסער ארענ=דע=געלד, וואס די וואסאלען פלעגען צאה=לען אין דער פעאדאלער ארדנונג צו די לארדען; ארויפלעגען א געלד=שטראף; בע=צאהלען פאר א רעכט אדער פריווילעגיע; רייניגען, לייטערען, גערייניגט ווערען, גע=לייטערט ווערען; מאכען גלאט, דין, עדעל.

fine arts (פאין ארטס) די פיינע קונסט [א קונסט וואס ווירקט הויפּטזעכליך דורך שעהנהייטס=פארמען: ארכיטעקטור, סקולפּ=טור, מאלעריי און גראווירונג].

fine as a fid'dle (פאין עז ע פידל) זעהר צארט, פראכטפאל.

fine cas'ting (פאין קעס'-טינג) א קינסטלערישע, אויסערגעוועהנליך שעהנע אדער ווערטהפאלע אבגעגאסענע פיגור.

fine'-cut *a.* (פאין'-קאט) דין געשניטען.

fine'draw *v.* (פאינ'-דראה) פערנעהען אזוי, אז עס זאלען זיך ניט זעהן ניט די נעט, ניט די שטעך; אויסציהען זעהר דין [ווי למשל, דראט].

fine'drawer *n.* (פאינ'-דראה-ער) א קינסטלער אין צונויפנעהען אזוי, אז מען זאל ניט זעהן די נעט און די שטעך [ווי למשל, טעפּיכען].

fine'drawing *n.* (פאינ'-דראה-אינג) א מעטאדע צו פערצירעווען שטאפען אדער צונויפנעהען פערשיעדענע טיילען אזוי, אז מען זאל ניט זעהן ניט די נעט, ניט די שטעך.

fine'-drawn *a.* (פאין'-דראהן) זעהר דין אויסגעצויגען [ווי דראט]; שארף, שפּיציג, מיט צופיעל שארפזיניגקייט.

fineer' *v.* (פאי-ניער') קריגען סחורה אויף בארג דורך דעם וואס איינער בע=שטעלט אזא סחורה, וועלכע קען פאר קיין אנדערען ניט טויגען, און ער ערקלערט נאכדעם, אז אויב מען קען איהם די סחורה ניט בארגען, וועט ער זי ניט נעהמען.

fine'-fin'gered *a.* (פאינ'-פינ'-גערד) געשיקט, קינסטלעריש, פאכמעניש.

fine'ly *adv.* (פאינ'-לי) מיט פיינקייט, מיט עדעלקייט, מיט עלעגאנץ, מיט שארפ=קייט; אויף א פאלקאמענעם, מייסטערהאפ=טען אופן; דין; געלייטערט, גערייניגט.

fine'ness *n.* (פאינ'-נעס) פיינקייט, דינ=קייט, געלייטערטקייט; עלעגאנץ; מיי=סטערהאפטיגקייט, עמפפינדליכקייט, גע=שליפענקייט, עדעלקייט, דעליקאטנעקייט.

fine'-nosed *a.* (פאינ'-נאוזד) וואס האט א גוטען חוש הריח.

fi'ner *n.* (פאי'-נער) א לייטערער פון מעטאלען.

fi'nery *n.* (פאי'-נע-רי) גלאנץ, פוץ; א געציערטער סטיל אין שרייבען אדער ריידען; אזא אויוועז וואו גוס=אייזען ווערט פערוואנדעלט אין שמיעד=אייזען.

fine-spo'ken *a.* (פאינ'-ספאו'קן) בענוי=צענדיג א העפליכע שפּראך; ריידענדיג מיט פיינע אויסדריקע.

fine'-spun *a.* (פאינ'-ספאן) פיין גע=שפונען; שארפזיניג, איבערגעשפּיצט.

finesse' *n.* and *v.* (פי-נעס') כיטרעקייט, איבערגעשפּיצטקייט; א כיטרער איינפאל; בענוצען כיטרעקייט; כיטרעווען; געברוי=כען א כיטרען איינפאל.

fine stuff (פאין סטאף) א שיטערע וואפּ=נע צו פלאסטערען ווענד.

fine'-toned *a.* (פאינ'-טאונד) מעלאדיש.

fine'top-grass *n.* (פאינ'-טאפּ-גרעס) א זארט ווערטהפאלע פיטערונגס=גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס.

fin'-fish *n.* (פינ'-פיש) א פיש מיט פלוס=פעדערען.

fin'foot *n.* (פינ'-פוט) א שווים=פוס [א פוס ווי פון געוויסע פויגעל וואס די פינ=גער זיינען פערבונדען מיט א שווים=היי=טעל]; דער זון=פויגעל.

fin'-foot'ed *a.* (פינ'-פוט'-עד) וואס האט שווים=פיס, וואס די פינגער פון די פיס זיינען פערבונדען מיט א שווים=היי=טעל.

fin'ger *n.* and *v.* (פינ'-גער) א פינגער; דער פינגערזאץ אין מוזיק; בעריהרען מיט די פינגער, טאפּען; גרייפען, ערגריי=פען; שפּיעלען [אויף א מוזיקאלישען אינ=סטרומענט]; אנגעבען אויף די מוזיק=נא=טען די פינגער וועלכע מען זאל געברויכען אין שפּיעלען.

fin'ger-al'phabet *n.* (פינ'-גער-על'-פע-בעט) א פינגער אלף=בית, אן אלף=בית

אדער א־בע־צע וואס ווערט צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע שטעלונגען און בעוועגונ־גען פון די הענד און די פינגער, ווי עס געברויכען טויב־שטומע.

Finger-alphabet

fin'ger and thumb (פינ'-גער ענד טהאם) איין הארץ און איין נשמה.

fin'ger-board *n.* (פינ'-גער-באורד) דאס פינגער־ברעטעל פון א פידעל [דאס ברע־טעל ביים האלז פון פידעל, איבער וועל־כען עס זיינען געצויגען די סטרונעס און וואו זיי ווערען אנגעדריקט מיט די פינגער ביים שפיעלען]; דאס שליסעל־ברעט פון א קלאוויר [די קלאוויאטור].

fin'ger-bowl *n.* (פינ'-גער-באול) א גלאז אדער שיסעל, וואו עס ווערט געהאל־טען וואסער אויף'ן טיש, צום אבוואשען די פינגער נאך'ן עסען.

fin'gerbreadth *n.* (פינ'-גער-ברעדטה) די בריים פון א פינגער.

fin'ger-coun'ting *n.* (פינ'-גער-קאונ'-טינג) דאס רעכענען אויף די פינגער.

fin'gered *a.* (פינ'-גערד) מיט פינגער.

fin'ger-end *n.* (פינ'-גער-ענד) דער שפיץ פון א פינגער.

fin'gerer *n.* (פינ'-גער-ער) איינער וואס האט צו טהאן מיט זאכען, צו וועלכע ער האט קיין רעכט נים.

fin'ger-fern *n.* (פינ'-גער-פוירן) דאס שטרייפען־גראז.

fin'ger-glass *n.* (פינ'-גער-גלעס) ז. *finger-bowl*

fin'ger-grass *n.* (פינ'-גער-גרעס) דאס פינגער־גראז אדער קאמגראז.

fin'ger-hole *n.* (פינ'-גער-האול) דאס פינגער־לאך אין א קלארנעט, אין א פלייט א. ד. ג.

fin'gering *n.* (פינ'-גער-אינג) דאס ריהרען אדער שפיעלען מיט די פינגער; צייכענס אין נאטען וואס צייגען מיט וועל־כע פינגער צו שפיעלען; פינגער־ארבייט, דעליקאטע ארבייט.

fin'ger-key *n.* (פינ'-גער-קי) א שלי־סעל פאר עפענען און שליסען דעם עלעק־טרישען שטראם־קרייז פון א טעלעגראף.

fin'gerling *n.* (פינ'-גער-לינג) א גאנץ קליינע זאך.

fin'ger of bread (פינ'-גער אוו ברעד) א פעניצעל ברויט.

fin'ger of God (פינ'-גער אוו גאד) גאט'ס פינגער, גאט'ס ארבייט [אצבע אלהים].

fin'ger-plate *n.* (פינ'-גער-פלייט) א גלעזערנע אדער מעטאלענע פלאטע ביים הענטעל אדער גריף פון א טהיר, כדי דער ארט ארום זאל נים ווערען שמוציג.

fin'ger-post *n.* (פינ'-גער-פאוסט) א וועג־ווייזער [א סלופ מיט א ברעטעל וואס איז אויסגעמאכט ווי א האנד מיט אן אויסגעשטרעקטען פינגער צו צייגען דעם וועג].

fin'ger-puff *n.* (פינ'-גער-פאף) א לאנ־גע לאק האר [מייסטענס גע־מאכט דורך אויפראלען די האר אויף א פינגער].

Finger-stall

fin'ger-stall *n.* (פינ'-גער-סטאהל) א פינגער־מענטעלע, א פינגער־הייטעל [וואס מען טהוט אן אויף א פערוואונ־דעטען פינגער].

fin'ger-talk *n.* (פינ'-גער-טאהק) פינ־גער־שפראך.

fin'ger-tip *n.* (פינ'-גער-טיפ) דער שפיץ פינגער.

fin'gle-fan'gle *n.* (פינ'גל-פענ'גל) ז. *fiddle-faddle*

fin'ic *a.* (פינ'-איק) ז. *finical*

fin'ical *a.* (פינ'-אי-קעל) וואס איז א גרויסער בעל מקפיד; וואס פוצט זיך זעהר שטארק; וואס וויל ארויסווייזען אי־בערטריבענע עלעגאנץ.

finical'ity *n.* (פינ-אי-קעל'-אי-טי) דאס זיין א גרויסער בעל מקפיד; דאס שטארק פוצען זיך; איבערטריבענער פוץ אדער עלעגאנץ.

fin'ically *adv.* (פינ'-אי-קעל-אי) אויף אן איבערטריבענעם, פערפוצטען אדער עלעגאנטען אופן; מיט גרויסער עלעגאנץ.

fin'icalness *n.* (פינ'-אי-קעל-נעס) ז. *finicality*

fin'icking *n. and a.* (פינ'-אי-קינג) דאס זיין קליינליך, דאס זיין א בעל מקפיד; קליינליך, וואס איז מקפיד אויף קלייניגקייטען; אויסגעפוצט, ציערליך; איבערקלייבעריש [אין קליידונג א. ד. ג.].

fin'icky *a.* (פינ'-אי-קי) וואס קליינליך, וואס איז מקפיד אויף קלייניגקייטען; אויסגע־פוצט, ציערליך, איבערקלייבעריש [אין קליידונג א. ד. ג.].

Don't be too finicky about your food.

fin'ified *a.* (פינ'-אי-פאיד) אויסגע־פוצט, פראנטיש; ציערליך־מאניריך.

fin'ikin *a. and n.* (פינ'-אי-קין) קליינ־ליך, וואס איז מקפיד אויף קלייניגקייטען; ציערליך, אויסגעפוצט, איבערקלייבעריש [אין קליידונג א. ד. ג.]; אזא מין טויב.

fi'ning *n.* (פאי'-נינג) דאס רייניגען, דאס קלאר מאכען, דאס פילטרירען וויין אדער אנדערע געטרענקע; דאס ווערען ריין אדער קלאר [וועגען וויין אדער אנדערע געטרענקע].

fi'ning-forge *n.* (פאי'-נינג-פאורדזש) א שמעלץ־אויווען; אן אויווען צו פער־וואנדלען גוס־אייזען אין שמיעד־אייזען.

fi'ning-pot *n.* (פאי'-נינג-פאט) א שמעלץ־טאפ, טיגעל.

fi'nis *n.* (פאי'-ניס) א ענד, א שלוס.

fin'ish *v. and n.* (פינ'-איש) ענדיגען, ברייגנגען צו א סוף; מאכען א סוף; פער־ניכטען; פערענדיגען א זאך, בעפוצען, פאלירען; קומען צו א סוף; אבשטעלען זיך; דער סוף פון עפעס; די פאלענדונג; דאס פערענדיגען און ארבייט; די לעצטע בעפוצונג און ארויספארטיגונג פון אן אר־בייט.

fin'ished *a.* (פינ'-אישט) פערפאלקאמט; פאלענדעט; אבגעפאלירט; ארויסגעענדיגט.

fin'ished draw'ing (פינ'-אישט דראה'-אינג) א צייכנונג, וועלכע איז בעארבייט געווארען אין אלע דעטאלען, מיט אלע פרטים.

fin'isher *n.* (פינ'-איש-ער) א פאלענ־דער, אן ענדיגער; דער אדער דאס וואס ענדיגט ארוים; דער אדער דאס וואס ברייגנגט צו א סוף.

fin'ishing *n.* (פינ'-איש-אינג) די ענ־דונג, די פאלענדונג.

fin'ishing-blow *n.* (פינ'-איש-אינג-בלאו) דער לעצטער קלאפ.

fin'ishing-school *n.* (פינ'-איש-אינג-סקוהל) א העכערע פריוואט־שוה'ע [פאר אריסטאקראטישע מיידלעך].

fin'ishing-stroke *n.* (פינ'-איש-אינג-סטראוק) ז. *finishing-blow*

fi'nite *a. and n.* (פאי'-נאיט) ענדליך; וואס האט אן ענד אדער א גרענעץ; בע־שטימט; וואס קען בעשטימט ווערען; דאס ענדליכע [דאס וואס האט א סוף אדער גרענעץ].

fi'nitely *adv.* (פאי'-נאיט-לי) אויף אן ענדליכען, בעגרענצטען אדער בעשטימטען שטייגער.

fi'niteness *n.* (פאי'-נאיט-נעס) ענד־ליכקייט, בעשטימטהייט, בעגרענצטקייט.

fin'itude *n.* (פינ'-אי-טיוד) די ענד־ליכקייט.

fin'less *a.* (פינ'-לעס) אהן פלוס־פעדערען [וועגען פיש].

fin'like *a.* (פינ'-לאיק) ווי פלוס־פעדערען.

Finn *n.* (פין) א פינלענדער; איינער פון דער פינישער ראסע.

finned *a.* (פינד) מיט פלוס־פעדערען.

Finn'ic *a.* (פינ'-איק) וואס בעלאנגט צו די פינלענדער אדער צו זייער שפראך.

fin'nicking *a.* (פינ'-איק-אינג) ז. *finicking*

fin'nikin *a.* (פינ'-אי-קין) ז *finikin*

Finn'ish *n. and a.* (פינ'-איש) די פי־נישע שפראך; וואס בעלאנגט צו פינלענ־דער אדער זייער שפראך.

fin'ny *a.* (פינ'-אי) וואס האט פלוס־פע־דערען; ווי א פיש; וואס איז שייך צו פיש.

fi'nos *n.* (פאי'-נאס) די צווייטע זארט מערינא־וואל [א האנדעלס־אויסדרוק].

fin'-toed *a.* (פינ'-טאוד) ז. *fin-footed*

fiord *n.* (פיארד) א פיארד, א בוכטע, א שמאלע אריינגיסונג פון ים אין הויכע ברעגעס פון לאנד.

fir *n.* (פויר) א טאנענבוים; א סאסנע.

fire *n. and v.* (פאיר) פייער, ברענענ־דער הייץ־מאטעריאל, שרפה, א פונק אדער פונקען [איבערהויפט פון צוגליהטען איי־זען אדער פון א קלאפ אן א שטיין]; גלאנץ, שטראהלענדער גלאנץ; דאס שטראהלען [פון ווערטה־שטיינער]; א שטראהלענדער קערפער, א שטערן; היץ, שטארקע אויפרעגונג, ברענענדער פערלאנג, ליידענשאפטליכע ליעבע, וואוט; שטאר־קע פארשטעלונגס־קראפט; העפטיגקייט, לעבהאפטיגקייט; ליידען; דאס שיסען, שיסעריי [פון פייער־שיס־געוועהר]; פייע־רען, אנצינדען; ענטצינדען; באקען, טרי־קענען, ברענען; אויפרעגען, אנצינדען, דערהיצען; זיך אנצינדען, ווערען אויפ־

גערעגט, דערהיצט אדער אנגעצונדען; פערטרייבען [ווי דורך פייער], ארויס=ווארפען, ענטלאסען; שיסען [פון פייער=שיס=געוועהר], אויפרייסען, עקספלאדירען; בעווארפען [ווי מיט שטיינער]; שטארק בעלייכטען.

fire a gun (פאיר ע גאן) .1 אויסשיסען; ארויספלאצען; .2 אנפאנגען א קאמפף.
2. The first **gun** in the campaign was **fired** at the meeting last night.

fire′-alarm′ *n.* (פאיר′–ע–לארם′) א פייער=אלארם, א פייער=סיגנאל; אן אפא=ראט צו געבען א פייער=סיגנאל.

fire′-alarm′ box (פאיר′–ע–לארם′ באקס) א פארריכטונג אין די גאסען צו געבען א פייער=סיגנאל צו די פייער=לע=שער.

fire′-anni′hilator *n.* (פאיר′–ע–נאי′–הי–ליי–טאר) א לעש=אפאראט.

fire′-ant *n.* (פאיר′–ענט) א פייער=מוראשקע [אזא מוראשקע אין די הייסע לענדער, וועלכע עסט זיך איין אין דער הויט און פעראורזאכט א ברענענדען וועה=טאג].

fire′arm *n.* (פאיר′–ארם) א פייער=שיס=געוועהר.

fire′-ar′row *n.* (פאיר′–ער′–או) א פייער=פייל [אין די אלטע צייטען — א פייל מיט עקספלאדירענדע שטאפען].

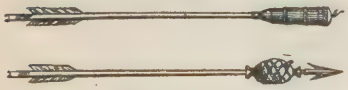

Fire-arrows

fire a slug (פאיר ע סלאג) מאכען א כוסה.

fire at (פאיר עט) שיסען אויף אימעצען אדער עפעס.

fire away′ ! (פאיר ע–הוויי′) פלאץ ארויס, שיס אויס, הויב אן! הויב אן דעם קאמפף!

fire′back *n.* (פאיר′–בעק) די הינטער=שטע וואנד פון אן אויווען; דער פייער=פאזאן [אזא פויגעל מיט רויטע פעדערען אויף'ן רוקען. האלט זיך אויף די מאלאי=אינזלען. ז. *macartney cock*

fire′-backed *a.* (פאיר′–בעקט) וואס האבען רויטע רוקען=פעדערען [וועגען פויגלען].

fire′-ball *n.* (פאיר′–באהל) א פייער=קוגעל, די זון; א לייכט=קוגעל [א פייער=דיגער קנויל וואס פאלט אפט בעת א שטורם און ווערט צופלאצט מיט גערויש]; א גראנאט.

fire′-balloon′ *n.* (פאיר′–בע–לוהן′) א פייערווערק=לופט=באלאן.

fire′-bar *n.* (פאיר′–באר) א שטענגעל פון אן אויווען=גראטע [רעשאטקע].

fire′-bar′rel *n.* (פאיר′–בער′–על) א בראנד=פאס [א צילינדער מיט עקספלאדי=רענדע שטאפען, וואס ווערט געברויכט אויף שיפען, וועלכע מען עקספלאדירט, אום צו שעדיגען א שונא'ס שיף].

fire′-bars *n.* (פאיר′–בארז) אן אויווען=גראטע.

fire′-bas′ket *n.* (פאיר′–בעס′–קעט) א פייער=טאפ.

fire′-bav′in *n.* (פאיר′–בעוו′–אין) א בינ=טעל ריטער. אויף צו מאכען א פייער [ווערט געברויכט אויף שיפען, וועלכע מען עקספלאדירט אום צו שעדיגען א שונא'ס שיף].

fire′-bell *n.* (פאיר′–בעל) א פייער=אלארם=גלאק.

fire′board *n.* (פאיר′–באורד) א קאמין=ברעט, אן אויווען=ברעט [א ברעט מיט וועלכען מען פערשטעלט דעם אויווען אום זומער].

fire′-boat *n.* (פאיר′–באוט) א שיפעל מיט פייער=לעש=מאשינען צום אויסלעשען שרפות אויף שיפען און אין האפענס.

fire′-boom *n.* (פאיר′–בוהם) א פייער=האקען [א האקען אויף שיפען, אבצוהאל=טען פיינדליכע בראנד=שיפען].

fire′-bote *n.* (פאיר′–באוט) דאס הייץ=מאטעריאל, וואס עס איז ערלויבט פאר אן ארענדאטאר פון לאנד צו נעהמען פון וואלד.

fire′-box *n.* (פאיר′–באקס) דער הייץ=רוים אין א דאמפף=מאשין.

fire′brand *n.* (פאיר′–ברענד) א הא=לאוועשקע; איינער אדער עטוואס וואס צינדט אן, דערהיצט אדער רעגט אויף; אן אונטערצינדער; איינער וואס מאכט אן צרות אדער מחלוקות.

fire′-brea′thing *a.* (פאיר′–בריע′–טהינג) פייער=שפייענד.

fire′-brick *n.* (פאיר′–בריק) א פייער=פעסטער ציגעל [א ציגעל געמאכט פון מא=טעריאל וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ].

fire′-bridge *n.* (פאיר′–ברידזש) א וואנטעל פון פייער=פעסטע ציגעל אין אן אויווען צו פערשטעלען דאס פייער.

fire′-brigade′ *n.* (פאיר′–ברי–גייד′) א פייער=בריגאדע [אן ארגאניזירטע קאמ=פאניע פייער=לעשער].

fire′-brush *n.* (פאיר′–בראש) אן אויווען=בארשט.

fire′-buck′et *n.* (פאיר′–באק′–עט) א פייער=עמער [צו לעשען א פייער].

fire′bug *n.* (פאיר′–באג) אן אונטער=צינדער.

fire′-chief *n.* (פאיר′–טשיעף) דער הויפט [שעף] פון א פייער=לעשער=בריגאדע.

fire′-clay *n.* (פאיר′–קליי) פייער=ליים [ליים וואס קען אויסשטעהן פייער].

fire′-com′pany *n.* (פאיר′–קאמ′–פע–ני) א פייער=בריגאדע; א פייער=פערזיכע=רונגס=קאמפאניע.

fire′-crack′er *n.* (פאיר′–קרעק′–ער) א פייערווערק שפיעל=צייג.

fire′-cross *n.* (פאיר′–קראהס) דער פייעריגער צלם [אין די אלטע צייטען אין שאטלאנד — א צלם וואס האט גע=דיענט אלס צייכען פון קריעג און אלס אויפרוף זיך צו נעהמען צו די וואפען].

fire′-damp *n.* (פאיר′–דעמפ) קויהלען=גאז [גאז וואס ענטהאלט זיך אין קויה=לען און וואס פעראורזאכט אפט עקספלא=זיאנען אין קויהלען=גרובען].

fire′-depart′ment *n.* (פאיר′–די–פארט′–מענט) דער דעפארטאמענט פון א שטאדט=פערוואלטונג וואס האט די אויפ=גאבע צו פערהיטען און לעשען שרפות; א פייער=בריגאדע.

fire′-dog *n.* (פאיר′–דאג) א פייער=אייזען [איינער פון די צוויי אייזערנע געשטעלען אין אן אויווען, אויף וועלכע מען לעגט אוועק דאס האלץ צו מאכען פייער]. ז. *andiron*

fire′-door *n.* (פאיר′–דאור) אן אויווען=טהיר.

fire′drake *n.* (פאיר′–דרייק) א פייערי=גער מעטעאר [א שטיין וואס פאלט פון הימעל]; דאס בלאנדזשענדע ליכט [א שיין וואס צייגט זיך אפט ביינאכט אין זומפיגע פלעצער]; א גראנאט.

fire′-dress *n.* (פאיר′–דרעס) א פייער=זיכערער אדער פייער=פעסטער מאנטעל [וועלכען עס טראגען די פייער=לעשער].

fire′-ea′ter *n.* (פאיר′–איע′–טער) א פייער=פרעסער [א קונצען=מאכער וואס שלינגט כלומר'שט פייער]; א בעל=מחלוקה, א היציגער, אונרוהיגער מענש; א פראפעסיאנעלער דועליסט; אין די פעראייניגטע שטאאטען, פאר דעם ביר=גער=קריעג — א קריעגעריש=געשטימטער אנהענגער פון דער פאדערונג אבצוטיילען די זיד=שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען.

fire′-ea′ting *a.* (פאיר′–איע′–טינג) פייער=פרעסענד [וועגען קונצען=מאכער וואס שלינגען כלומר'שט פייער]; אן אונ=רוהיגער, היציגער מענש, א בעל=מחלוקה.

fire′-en′gine *n.* (פאיר′–ענ′–רזשין) א פייער=לעש=מאשין.

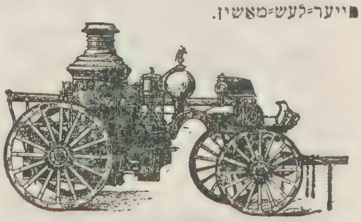

Fire-engine

fire′-escape′ *n.* (פאיר′–עס–קייפ′) א פייער=רעטונגס=אפאראט, א פייער=רע=טונגס=לייטער [א לייטער אדער אן אנ=דער פארריכטונג ביי געביידען, דורך וועל=כע מען ראטעוועט זיך בעת א שרפה].

fire′-extin′guisher *n.* (פאיר′–עקס–טינ′–גהוויש–ער) א לעש=אפאראט [מעהר=סטענטייל א האנד=אפאראט], מיט וועל=כען מען לעשט דאס פייער מיט וואסער אדער מיט וואסער וואס איז געמישט מיט כעמישע שטאפען [מייסטענס מיט קויה=לען=שטאף].

fire′-eye *n.* (פאיר′–אי) דער פייער=אויגיגער דראסעל [אזא פויגעל מיט רוי=טע אויגען אין זיד=אמעריקא].

fire′-eyed *a.* (פאיר′–איד) וואס האט ברענענדע, פייעריגע אויגען.

fire′-fanged *a.* (פאיר′–פענגד) אויס=געטריקענט [ווי פון פייער]; פערדארט [וועגען מיסטיגונגס=שטאף]; פערטרי=קענט, צושפאלטען [וועגען קעז].

fire′-fiend *n.* (פאיר′–פיענד) דער פייער=טייוועל [פייער פערזאניפיצירט אלס א גייסט פון פערניכטונג]; אן אונטערצינ=דער.

fire′-fish′ing *n.* (פאיר′–פיש′–אינג) פיש=פאנג מיט דער הילף פון פאקעלען, די שיין פון וועלכע עס ציהט צו די פיש.

fire′-flaught *n.* (פאיר′–פלאהט). א בליץ [הויפטזעכליך א בליץ אהן א דונער]; דאס נארד=ליכט.

fire′fly *n.* (פאיר′–פלאי) דער לייכטענ=דער קעפער [זשוק]; א גליה=ווארים.

fire′-grate *n.* (פאיר′–גרייט) א פייער=גראטע.

fire′-guard *n.* (פאיר′–גארד) א דראט=געפלעכט פאר א קאמין.

fire′-hol′der *n.* (פאיר′–האול′–דער) א כלי, אין וועלכער מען טראגט ארום פייער.

fire′-hole *n.* (פאיר′–האול) א פאלאנקע אדער פראליווקי [א לאך אין א פער=פרארענעם טייך], וועלכע מען האקט אויס אין אייז, אום צו האבען גרייט וואסער אין פאל פון א פייער.

fire′-hook *n.* (פאיר′–הוק) א פייער=

האקען [ארונטערצורייסען טיילען פון א ברענענדער געביידע]; אן אייזערנער שטאנג צו מישען דאס פייער אין אויווען.

fire'-hunt *n.* (פאיר'-האנט) א יאגד ביי דער שיין פון פאקעלען; א יאגד מיט פאקעלען, די שיין פון וועלכע ציהט צו די חיות.

fire'-insur'ance *n.* (פאיר'-אינ-שוהר'-ענס) פערזיכערונג געגען פייער, אסעקוראציע.

fire'-insur'ance com'pany (פאיר'-אינ-שוהר'-ענס קאמ'-פע-ני) א פייער=פערזיכערונגס=געזעלשאפט.

fire'-i'ron *n.* (פאיר'-אי'-ערן) דאס פייער=אייזען [דאס שטיקעל אייזען, מיט וועלכען מען ברייננט ארויס פייער, קלאפענדיג עס אן א פייער=שטיין אדער קרעמען]; פייער=געשיר, זאכען, מיט וועלכע מען בענוצט זיך ביים אויווען [ווי קאטשערעס, לאפאטעס, צוואנגען א. ד. ג.].

fire'-kiln *n.* (פאיר'-קיל) א ברענ=אויווען.

fire'-lad'der *n.* (פאיר'-לעד'-ער) א פייער=לייטער. ז. *fire-escape*

fire'less *a.* (פאיר'-לעס) אהן פייער.

fire'-lock *n.* (פאיר'-לאק) ז. *flint-lock*

fire'-mace *n.* (פאיר'-מיים) א מין באמבע, וועלכע מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען געברויכען אין קריעג.

fire'-main *n.* (פאיר'-מיין) א וואסער=רינע, א וואסער=ראהר וואס מען געברויכט בעת א פייער.

fire'man *n.* (פאיר'-מען) א פייער=לעשער, א מיטגליעד פון א פייער=בריגאדע; א מיטגליעד פון א פייער=פערזיכערונגס=געזעלשאפט; אין קויהלען=גרובען — איינער וועמענס אויפגאבע עס איז צו אונטערזוכען יעדען פריהמארגען, אויב עס איז ערגעץ ניט אנגעזאמעלט קויהלען=גאז. ז. *fire-damp*

fire'-mas'ter *n.* (פאיר'-מעס'-טער) אן איבער=פייערווערקער [ביי הארמאטען]; אין ענגלאנד — דער הויפט פון א פייער=בריגאדע.

fire'-new *a.* (פאיר'-ניו) ניר=וואס ארויס פון דעם שמיעד'ס הענד; שפאגעל=ניי. ז. *brand-new*

fire'-o'pal *n.* (פאיר'-או'-פעל) דער פייער=אפאל, א בלויליך ווייסער אפאל [עדעל=שטיין] מיט א רויטליכען אבגלאנץ. ז. *girasol*

fire'-or'deal *n.* (פאיר'-אהר'-די-על) די פייער=פראבע [א מנהג אין די אלטע צייטען און אויך יעצט ביי פיעלע ווילדע שבטים אויסצוגעפינען אימעצענס שולד דורך דעם וואס מען צווינגט איהם צו האלטען אין די הענד געגליהטע שטיקער אייזען אדער געהן בארוויסערהייד אויף אזא אייזען].

fire'-pan *n.* (פאיר'-פען) א פייער=פאן, א פייער=טאפ; אין א שיס=געוועהר — דער פלאץ, וואו עס לעגט זיך אריין דער פולווער.

fire'-pa'pers *n.* (פאיר'-פיי'-פערז) פאפיערענע בעציערונגען איבער'ן קאמין.

fire'place *n.* (פאיר'-פלייס) א קאמין.

fire'-plug *n.* (פאיר'-פלאג) דער גאסען=וואסער=קראן [צו וועלכען מען שרויפט צו די וואסער=קישקע פון א לעש=מאשין ביים לעשען א פייער].

fire'-pol'icy *n.* (פאיר'-פאל'-אי-סי) א פייער=פערזיכערונגס=פאליסי [א דאקומענט וואס א פייער=פערזיכערונגס=געזעלשאפט גיט ארויס איינעם, וועלכער האט ביי איהר פערזיכערט זיין אייגענטום].

fire'-pot *n.* (פאיר'-פאט) א כלי מיט עקספלאדירענדע שטאפען, א מין באמבע וואס מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען געברויכען אין קריעג; דער פלאץ אין אויווען וואו עס ליעגט דאס פייער; א לייט=אויווען; א שמעלץ=טיגעל.

fire'proof *v.* (פאיר'-פרוהף) מאכען פייער=זיכער; מאכען, עס זאל ניט קענען ברענען.

fire'-proof *a.* (פאיר'-פרוהף) פייער=פעסט, פייער=זיכער [וואס קען ניט ברענען].

fire'proofing *n.* (פאיר'-פרוהפ-אינג) דאס מאכען פייער=זיכער [אז עס זאל ניט קענען ברענען]; די שטאפען וועלכע מאכען עפעס פייער=זיכער.

fire'-quar'ters *n.* (פאיר'-קהוואהר'-טערז) די פלעצער וואס עס פערנעהמט די פייער=בריגאדע אדער בכלל די אנגעשטעלטע אויף א שיף, ווען עס ווערט געגעבען א פייער=אלארם.

fir'er *n.* (פאיר'-ער) אן אונטערצינדער.

fire'-raft *n.* (פאיר'-רעפט) א פייער=פליטע [אן אנגעצונדענע האלץ=פליטע מיט עקספלאדירענדע שטאפען, וועלכע מען לאזט אוועק צווישען דעם שונא'ס שיפען, אום זיי צו פערניכטען].

fire'-rai'sing *n.* (פאיר'-ריי'-זינג) אונטערצינדונג.

fire'-reg'ulator *n.* (פאיר'-רעג'-יו-ליי-טאר) א פייער=רעגולאטאר [א פארריכטונג אין אויווענס אויטאמאטיש צו רעגולירען די טעמפעראטור].

fire'-roll *n.* (פאיר'-ראול) א פייער=אלארם=סיגנאל אויף שיפען דורך פויקען.

fire'-room *n.* (פאיר'-רוהם) א קעמערעל פאר דעם אויווען פון א מאשין=קעסעל אויף א שיף, וואו מען האלט די קויהלען.

fire'-screen *n.* (פאיר'-סקריען) א פייער=שירם [א דראט=געפלעכט פאר אן אויווען].

fire'-set *n.* (פאיר'-סעט) א גאנג פייער=געשיר [ווי א קאטשערע, אייזען=שטאנג, צוואנגען א. ז. וו.].

fire'-shield *n.* (פאיר'-שיעלד) א פארריכטונג ביי א הייץ=מאשין צו האלטען דעם פלאץ קיהל.

fire'-ship *n.* (פאיר'-שיפ) א בראנד=שיף [אנגעפילט מיט עקספלאדירענדע שטאפען און געברויכט אום אונטערצוצינדען דעם שונא'ס שיפען].

fire'side *n.* *and* *a.* (פאיר'-סאיד) דער פייער=ווינקעל, דער קאמין; די היים, דער אייגענער ווינקעל; וואס איז שייך צום פלאץ ביים קאמין אדער צו דער היים; היימיש, היימליך.

fire'-spir'it *n.* (פאיר'-ספיר'-איט) די גאטהייט פון פייער; דאס פערזאניפיצירטע פייער.

fire'-steel *n.* (פאיר'-סטיעל) א שטיקעל שטאהל, מיט וועלכען מען שלאגט אוים פייער פון א פייער=שטיין [קרעמען].

fire'-stick *n.* (פאיר'-סטיק) א האלאוועשקע; א שטיק האלץ וואס מען רייבט אן א צווייטען שטיק, אום ארויסצוברייננגען פייער [ביי ווילדע].

fire'-stone *n.* (פאיר'-סטאון) פייער=שטיין, קרעמען; זאמד=שטיין [געברויכט פאר אויווענס]; שוועבעל=שטיין; אזא אויפרייסענדער שטאף.

fire'-tel'egraph *n.* (פאיר'-טעל'-אי-גרעף) א פייער=טעלעגראף [צו געבען פייער סיגנאלען דורך ספעציעלע סיגנאל=קעסטלעך וואס געפינען זיך אין פערשיעדענע טיילען פון שטאדט].

fire'-tow'er *n.* (פאיר'-טאו'-ער) א פייער=טורם [פון וועלכען מען גיט א פייער=אלארם]; א לייכט=טורם.

fire'-trap *n.* (פאיר'-טרעפ) א פייער=פאסטקע [א געביידע אדער פלאץ, פון וואנען עס איז זיך שווער צו ראטעווען בעת א פייער, הויפטזעכליך אזא פלאץ וואס קען זיך לייכט אנצינדען און פערברענט ווערען].

fire'-war'den *n.* (פאיר'-הוואהר'-דען) א בעאמטער וועלכער גיט אכטונג, אז מען זאל ניט איבערטרעטען די געזעצען וועגען פייער=געפאהר אין די געגענדען וואו עס זיינען פאראן וועלדער; דער הויפט פון א פייער=בריגאדע.

fire'-wa'ter *n.* (פאיר'-הוואה'-טער) בראנפען [אן אויסדרוק געברויכט ביי די אינדיאנער].

fire'-weed *n.* (פאיר'-הוויעד) דאס אמעריקאנער קרייץ=קרויט.

fire'-wood *n.* (פאיר'-הוואוד) ברענ=האלץ, הייץ=האלץ.

fire'work *n.* (פאיר'-הוואירק) פייער=ווערק.

fire'-worm *n.* (פאיר'-הוואירם) א גליה=ווארים.

fire'-wor'ship *n.* (פאיר'-הוואיר'-שיפ) פייער=פערגעטערונג, דאס דיענען צום פייער.

fire'-wor'shiper *n.* (פאיר'-הוואיר'-שיפ-ער) א פייער=פערגעטערער.

fir'ing *n.* (פאיר'-אינג) הייץ=מאטעריאל; דאס ברענען, דאס בראטען, דאס באקען; דאס שיסען, שיסעריי; דאס אויסברענען [אלס היילמיטעל]; דאס קלינגען אין אלע גלעקער.

fir'ing-i'ron *n.* (פאיר'-אינג-אי'-ערן) א ברען=אייזען.

fir'ing-machine' *n.* (פאיר'-אינג-מע-שין') א פארריכטונג אנצושיטען קויהלען אין א מאשין=אויווען.

fir'ing-par'ty *n.* (פאיר'-אינג-פאר'-טי) א קאמפאניע סאלדאטען אדער מאטראזען וואס שיסען אויף א קבר לכבוד פון דעם בעערדיגטען אדער וואס דערשיסען א פעראורטיילטען צום טויט.

fir'ing-point *n.* (פאיר'-אינג-פאינט) טעמפעראטור, ביי וועלכער א שטאף צינדעט זיך אן אדער עקספלאדירט.

firk *n.* (פוירק) א קלאפ.

fir'kin *n.* (פויר'-קין) א קליין פעסעל; א פיערטעל פאס [א מאס וואס האלט 9 טעפ].

firm *a.* *and* *n.* (פוירם) פעסט, שטארק, הארט; שטאנדהאפט; א פירמע, א געשעפטס=פירמע.

fir'mament *n.* (פויר'-מע-מענט) דער הימעלס=געוועלב, דער הימעל.

firmamen'tal *a.* (פויר-מע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום הימעלס=געוועלב; וואס איז פון די העכערע רעגיאנען.

fir'man *n.* (פויר'-מען) א דעקרעט, בעפעהל אדער ערלויבנים פון טערקישען סולטאן אדער פון אן אנדער אריענטאלישען הערשער.

firm at'titude (פוירם עט'-אי-טיוד) א פעסטע שטעלונג.

The officers of the law must take a firm attitude against the law breakers.

firm'-foot'ed *a.* (פוירמ'-פוט'-עד)

וואס האט א גאנצע, ניט קיין געשפּאלטענע קאפּיטע [ווי א פערד].

firm'ly *adv.* (פוירמ'-לי) מיט פעסט־קייט; מיט שטאנדהאפטיגקייט; מיט זי־כערהייט, מיט געוויסהייט; מיט ענטשלא־סענהייט.

firm'-name *n.* (פוירמ'-ניים) דער נא־מען פון א געשעפטס־פירמע.

firm'ness *n.* (פוירמ'-נעס) פעסטקייט; שטארקייט; געוויסהייט; שטאנדהאפטיג־קייט.

first *a., adv. and n.* (פוירסט) ערשט; אלס ערשטער; ערשטענס; צוערשט; פרי־הער; דער ערשטער; דער אנפאנג; אין מוזיק — די ערשטע, לייטענדע שטימע אדער אינסטרומענט אין א כאר אדער אר־קעסטער [ווי די ערשטע פיעדעל].

first a'gent (פוירסט איי'-דזשענט) דער אנפאנג פון אלע אנפאנגען; אזעלכעס וואס איז ניט קיין פּראדוקט פון עטוואס אנדע־רעס.

first aid (פוירסט אייד) די ערשטע, באל־דיגע, מעדיצינישע הילף וואס ווערט געגע־בען א פערוואונדעטען.

first and last (פוירסט ענד לעסט) ארום און ארום.

He lives here first and last about 3 years.

first'-begot'ten *n. and a.* (פוירסט'-בי-גאט'ן) א בכור; וואס איז געבארען צוערשט; וועלכער איז א בכור.

first blush (פוירסט בלאש) דער ערשטער איינדרוק, דער ערשטער אנבליק.

first'-born *a. and n.* (פוירסט'-בארן) וואס איז צום ערשטען געבארען; דער על־טעסטער, דער בכור.

first cause (פוירסט קאהז) אזעלכעס וואס איז ניט קיין פּראדוקט פון עטוואס אנדערעס [ווי אדם הראשון, וועלכער איז ניט געבארען פון אן אנדער מענשען]; דער אנפאנג פון אלע אנפאנגען; די סבת כל הסבות.

first chop (פוירסט טשאפּ) ערשט־קלאסיג, פון ערשטען בעסטען זארט.

first'-class *a.* (פוירסט'-קלעס) ערשט־קלאסיג, פון העכסטען ראנג, פון בעסטען זארט.

first'-class mat'ter (פוירסט'-קלעס מעט'-ער) פּאסט־זאכען פון ערשטען קלאס [געשריבענע אדער פערזיגעלטע, ווי בריעף א. ז. וו.].

first come, first served (פוירסט קאם, פוירסט סירווד) ווער עס קומט פרי־הער, דער מאהלט פריהער.

first cost (פוירסט קאסט) קאסטען־פרייז, איינקויפס־פרייז.

first cous'in (פוירסט קאזן) א שוועס־טער־קינד [א שני בשני].

First'-day *n.* (פוירסט'-דיי) זונטאג.

first dig'it (פוירסט דידזש'-איט) דער גראבער פוס־פינגער.

first'-fruit *n.* (פוירסט'-פרוהט) די ערשטע פרוכט [בכורים, וועלכע אידען פלעגען אמאל בריינגען אלס א קרבן פאר גאט]; דער ערשטער פערדיענסט; דער ערשטער פּראדוקט.

first good (פוירסט גוד) דאס העכסטע גוטס; דאס ענד־ציעל.

first'-hand *n. and a.* (פוירסט'-הענד) די ערשטע האנד, די ערשטע קוועלע; פון דער ערשטער האנד, פון דער ערשטער קוועלע.

first in the field (פוירסט אין טהי פיעלד) דער ערשטער, דער ערשטער אויף'ן פּלאץ.

first'ling *n. and a.* (פוירסט'-לינג) אן ערשטלינג [אין בעציהונג אויף חיות]; וואס איז צוערשט געשאפען געווארען.

first'ly *adv.* (פוירסט'-לי) ערשטענס, ראשית.

first mate (פוירסט מייט) דער ערשטער שטורמאן אויף א שיף.

first merid'ian (פוירסט מי-ריד'-אי-ען) דער ערשטער מערידיאן [די ערשטע לענג־ליניע פון ערד־קוגעל פון וועלכער מען רעכענט אין געאגראפיע די לענג פון דער ערד. דער ערשטער מערידיאן איז, לויט ווי עס איז אנגענומען געווארען, אין גרינ־וויטש, א שטאדט ניט ווייט פון לאנדאן].

first of'ficer (פוירסט אפ'-איס-ער) דער ערשטער אפיציער נאך דעם שיפס־קאפּיטאן.

first prin'ciple (פוירסט פרינ'-סיפל) דער ערשטער פּרינציפּ, דער הויפּט־פּרינ־ציפּ [א פּרינציפּ וועלכער איז ניט ארויס־געדרונגען פון אנדערע, נאר איז דער יסוד פאר אנדערע פּרינציפּען].

first qual'ity (פוירסט קוואל'-אי-טי) דער בעסטער זארט, דאס בעסטע וואס איז נור פאראן.

first'-rate *a. and n.* (פוירסט'-רייט) פון בעסטען זארט; ערשט־קלאסיג; אויס־געצייכענט; עטוואס וואס איז ערשט־קלא־סיג.

first tier (פוירסט טיער) די ערשטע רייהע פון די לאזשעס אין טעאטער.

firth *n.* (פוירטה) *frith* ז.

fir'-tree *n.* (פויר'-טריע) א טאנענבוים, א סאסנע.

fir'-wood *n.* (פויר'-הוואוד) טאנענהאלץ.

fisc *n.* (פיסק) דער שטאאטס־שאץ, קאזנא.

fis'cal *a. and n.* (פיס'-קעל) וואס איז שייך צו קאזנא אדער די פינאנסען פון דער רעגיערונג; קאזיאנע; אין אייניגע מלוכות — א שטאאטס־שאצמייסטער אדער קאזנאטשיי; אין שפאניען און פּארטו־גאל — דער גענעראל־פּראקוראר; א פּרא־קוראר; דער באלאבאן [א מין אפריקא־נישער פאלק־פויגעל].

fis'cal year (פיס'-קעל יוזר) דאס פיסקאל־יאהר [די בעשטימטע צייט ווען עס פאנ־גען זיך אן און ענדיגען זיך די יעהרליכע רעכנונגען פון אן אונטערנעהמונג אדער פון א רעגיערונג].

fish *n. and v.* (פיש) א פיש; יעדע חיה אדער בעשעפעניש וואס לעבט אין וואסער; אין שיף־בוייאונג — א לאנגער קלאיץ אדער אייזען, וועלכער פערשטארקט א צוזאמענגעשטעלטען מאסט; ביי סטא־ליארעס — א שטיק האלץ אדער לייסט וואס ווערט ארויפגענעלגעט אויף אן אנדע־רען עס צו פערשטארקען; דער מזל "דגים"; א מארקע [א קליינע קופערנע מטבע אין געוויסע שפּיעלען]; כאפּען פיש; פאנ־גען; זוכען צו פאנגען; זוכען; זיך יאגען נאך עפּעס; ארויפציהען דעם אנקער פון א שיף; בעפעסטיגען די מאסטען פון א שיף.

fish'-bait *n.* (פיש'-בייט) ווערים, פליגען א. ד. ג. וואס מען שטעקט אן אויף א האטשיק צו כאפּען פיש.

fish'-ball *n.* (פיש'-באהל) א געקאכטע פיש־קניידעל.

fish'-bas'ket *n.* (פיש'-בעס'-קעט) א פיש־קארב.

fish'-bel'lied *a.* (פיש'-בעל'-איד) וואס האט די פארם פון דעם בויך פון א פיש; קאנקאוו; אויפגעבלאזען.

fish'-bel'lied rail (פיש'-בעל'-איד רייל) א רעלסע אדער שינע, וועלכע איז מיטען דיקער און האלב־רונד ווי א בויך פון א פיש.

fish'-bone *n.* (פיש'-באון) פיש־ביין.

fish'-cake *n.* (פיש'-קייק) *fish-ball* ז.

fish'-car'ver *n.* (פיש'-קאר'-ווער) א מין ברייט מעסער, מיט וועלכען מען שניידט פאנאנדער און מען טיילט אויס געקאכטע פיש.

Fish Commis'sion (פיש קא-מיש'-אן) א קאמיסיע אדער ביורא פון דער רעגיע־רונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועל־כע בעשעפטיגט זיך מיט דער פראגע וועגען פיש און פישערייען פון לאנד. זי האט אונטער איהר אויפזיכט דאס שטודירען די געוועהנהייטען פון פיש, ווען מען קען זיי פאנגען און וועלכע פון זיי טויגען צום עסען [פיעלע בעזונדערע שטאאטען האבען אויך זייערע קאמיסיעס בנוגע צו די פיש און פישערייען פון דעם שטאאט].

fish'-crow *n.* (פיש'-קראו) א קראהע אדער ווארענע, וועלכע עסט מייסטענס פיש [האלט זיך אויף נעבען די אטלאנ־טישע ברעגען פון אמעריקא].

fish'-cul'ture *n.* (פיש'-קאל'-טשור) דאס קולטיווירען אדער האדעווען פיש.

fish'-day *n.* (פיש'-דיי) דער טאג ווען דער מנהג אדער דער דין ערלויבט צו עסען נור פיש און ניט קיין פלייש־יגע מאכלים [ווי אין געוויסע פאסט־טעג ביי די קריסטען].

fish'-ea'gle *n.* (פיש'-איעגל) דער אדלער וואס לעבט ביים ברעג ים און ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'er *n.* (פיש'-ער) א פישער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט כאפּען פיש; א מין מארדער [א קליין חיה'לע עט־וואס גרעסער פון א טכויר אדער שעש־קע. איהר פעל איז זעהר טייער].

fish'er-boat *n.* (פיש'-ער-באוט) א פי־שער־שיפעל.

fish'erman *n.* (פיש'-ער-מען) א פי־שער; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט כאפּען פיש; א פישער־שיף; א מין קאטשקע אדער ענטעל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'ery *n.* (פיש'-ער-אי) פישעריי, פיש־פאנג; אן ארט פון פיש־פאנג; דאס רעכט צו כאפּען פיש אין געוויסע וואסערען.

fish'-fag *n.* (פיש'-פעג) א פרויענצימער וואס האנדעלט מיט פיש.

fish'-fly *n.* (פיש'-פלאי) [א פיש־פליג א נאכנעמאכטע פליג מיט וועלכער מען כאפּט פיש].

fish for com'pliments (פיש פאר קאמ'-פלי-מענטס) זוכען קאמפּלימענטען.

fish'gig *n.* (פיש'-גיג) א שטאנג מיט שפּיצען אדער צייהנער צו כאפּען פיש.

fish'-glue *n.* (פיש'-גלוה) פיש־קלייי.

fish'-hawk *n.* (פיש'-האהק) א פאלק אדער סאקאל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'-hook *n.* (פיש'-הוק) א האטשעק אדער קרוטשאק צום כאפּען פיש.

fish'ify *v.* (פיש'-אי-פאי) פארע־וועהן צו פערמאכען [מאכען פון פלייש פיש].

fish'ily *adv.* (פיש'-אי-לי) מיט דעם געשמאק אדער גערוך פון פיש.

fish'iness *n.* (פיש'-אי-נעס) דאס הא־בען די אייגענשאפטען אדער פארמען פון א פיש.

fish'ing *n.* (פיש'-אינג) פישען, דאס כאפּען פיש; א פישעריי, דער ארט וואו מען כאפּט פיש.

fish'ing-boat *n.* (פיש'-אינג-באוט) א פישער־שיפעל.

NORTH AMERICAN FOOD AND GAME FISHES

נאָרד־אמעריקאנישע שפּייז־פיש און פאנג־פיש

fish'ing-line *n.* (פיש'-אינג-לאין) א פישער-שנור [א שנור מיט א האטשעק און אנגעטשעפעטען ווארים צו כאפען פיש].

fish'ing-place *n.* (פיש'-אינג-פלייס) א פישעריי [אן ארט צום פישען].

fish'ing-punt *n.* (פיש'-אינג-פאנט) א פישער-שיף.

fish'ing-tack'le *n.* (פיש'-אינג-טעקל) די אויסשטאטונג פון א פישער [אלע אינסטרומענטען, וועלכע זיינען איהם נויטיג צו כאפען פיש].

fish in the air (פיש אין טהי עהר) זיך ארומדרעהען און גאר נישט טהאן.

fish in troubled wa'ters (פיש אין טראבלד הוואה'-טערז) כאפען פיש אין מוטנעם וואסער.

fish'-joint *n.* (פיש'-דזשאינט) א רעלסען-פערבינדונג, ביי וועלכער די פערבינדונגס-פלאטען זיינען אביסעל רונד אויסגעבויגען [ווי די פלאכע רונדקייט פון א פיש].

fish'-ket'tle *n.* (פיש'-קעטל) א פיש-קעסעל [א קעסעל צו קאכען פיש].

fish'-knife *n.* (פיש'-נאיף) ז. *fish-carver*

fish'like *a.* (פיש'-לאיק) ווי א פיש; עהנליך צו א פיש.

fish'-mar'ket *n.* (פיש'-מאר'-קעט) א פיש-מארק.

fish'-maw *n.* (פיש'-מאה) דער בלאז אדער פענכער פון א פיש.

fish'-meal *n.* (פיש'-מיעל) פיש-שפייז, א פיש-געריכט.

fish'monger *n.* (פיש'-מאן-גער) א פיש-הענדלער.

fish out (פיש אוט) אויספארשען, אויסזוכען; אויסלעדיגען פון פיש [א טייך]; ארויסשלעפען, ארויסקריעגען.

fish'-owl *n.* (פיש'-אול) א נאכט-איילע [סאווא] וואס עסט פיש.

fish'-pack'ing *n.* (פיש'-פעק'-אינג) דאס קאנזערווירען פיש [דאס רייניגען זיי, אויפשניידען, אבוועגען און אויסלעגען אין בלעכענע קעסטלעך און פערחתמ'ענען די קעסטלעך אזוי, אז קיין לופט זאל צו זיי ניט צוקומען].

fish'-pond *n.* (פיש'-פאנד) א טייכעל אדער סאזשעלקע, וואו פיש האלטען זיך.

fish'-skin *n.* (פיש'-סקין) פיש-הויט; די פעל פון א היי-פיש [אקולע].

fish'-skin disease' (פיש'-סקין די-זיעז') אזא הויט-קראנקהייט וואס די הויט זעהט אויס ווי שופען.

fish'-slice *n.* (פיש'-סלאיס) א פיש-מעסער. ז. *fish-carver*

fish'-spear *n.* (פיש'-ספיער) א פיקע אדער שפיז צו שטעכען און ארויסציהען פיש פון אונטער'ן אייז.

fish'-sto'ry *n.* (פיש'-סטאו'-רי) א פאנטאסטישע אדער ליגנערישע געשיכטע.

fish'-tack'le *n.* (פיש'-טעקל) אזא אייזערנער בלאק אדער הויב-מאשין מיט וועלכער מען הויבט אויף אן אנקער אויף א שיף.

fish'-tail *a.* and *n.* (פיש'-טייל) וואס איז עהנליך צום עק פון א פיש; דער עק פון א פיש; א מין אינזעקט.

fish'-tail bur'ner (פיש'-טייל בויר'-נער) א גאז-ברענער, פון וועלכען דער פלאם געהט ארויס אין דער פארם פון אן עק פון א פיש.

fish'-torpe'do *n.* (פיש'-טאר-פי'-דאו) א טארפעדא אדער א מינע וואס שווימט אליין אונטער'ן וואסער דורך א געוויסען מעכאניזם; א באמבע וואס מען רייסט אויף אונטער'ן וואסער צו טויטען פיש.

fish'-trap *n.* (פיש'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען פיש.

fish'-trow'el *n.* (פיש'-טראו'-על) ז. *fish-carver*

fish'-ward *n.* (פיש'-הוואהרד) ז. *fish-warden*

fish'-war'den *n.* (פיש'-הוואהר'דן) א בעאמטער וועלכער גיט אכטונג מען זאל ניט איבערטרעטען די געזעצע בנוגע צו פיש-פאנג.

fish'wife *n.* (פיש'-הוואיף) ז. *fishwoman*

fish'woman *n.* (פיש'-הוואומ-ען) א פיש-הענדלערקע, א פישערקע; א מארק-פרוי.

fish'y *a.* (פיש'-אי) פיש-ארטיג; רייך אין פיש; איבערטריבען, אונגלויבליך [ווי די מעשיות פון די פישער]; טונקעל, אהן אויסדרוק [ווי דאס אויג פון א פיש]; נים בעשטענדיג.

fis'sate *a.* (פיס'-אייט) געשפאלטען, צושפאלטען; אין ענטאמאלאגיע — צוטיילט אדער צושפאלטען אין צוויי טיילען.

fis'sile *a.* (פיס'-איל) וואס קען צוטיילט אדער צושפאלטען ווערען, וואס קען צוטיילט ווערען אין שיכטען [וועגען בוימער אדער מינעראלען]; אין ענטאמאלאגיע — וואס בעשטעהט פון שופען, וועלכע מען קען פאנאנדערשפרייטען.

fissilin'gual *a.* (פיס-אי-לינ'-גהוועל) וואס האט א צושפאלטענעם אדער געטיילטען צונג [וועגען עקדישען].

fissil'ity *n.* (פי-סיל'-אי-טי) טיילבארקייט, שפאלטבארקייט, וואס בעשטעהט פון שיכטען.

fis'sion *n.* (פיש'-אן) טיילונג, שפאלטונג; אין ביאלאגיע — די אויטאמאטישע שפאלטונג אדער טיילונג פון צעלען אדער ארגאניזמען אין נייע צעלען אדער ארגאניזמען [געוויסע נידריגע בעשעפענישען פערמעהרען זיך און פרוכפערען זיך דורך דעם וואס זיי שפאלטען זיך].

fissip'ara *n.* (פי-סיפ'-ע-רא) בעשעפענישען, וועלכע פערמעהרען זיך דורך שפאלטען זיך אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג.

fissip'arism *n.* (פי-סיפ'-ע-ריזם) אין ביאלאגיע — דאס פערמעהרען זיך דורך זעלבסט-פאנאנדערטיילונג אדער אבשפאלטונג.

fissipar'ity *n.* (פיס-אי-פער'-אי-טי) ז. *fissiparism*

fissip'arous *a.* (פי-סיפ'-ע-ראס) אין ביאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך דורך אבשפאלטונג אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג.

fissip'arously *adv.* (פי-סיפ'-ע-ראס-לי) דורך אבשפאלטונג אדער זעלבסט-פאנאנדערטיילונג [וועגען דעם אופן ווי אזוי געוויסע בעשעפענישען פערמעהרען זיך].

fis'siped *n.* and *a.* (פיס'-אי-פעד) וואס האט געשפאלטענע קלויען; א בהמה מיט צושפאלטענע קלויען [מפרים פרסה].

fis'sipedal *a.* (פיס'-אי-פעד-על) וואס האט צושפאלטענע קלויען.

fis'sipede *a.* and *n.* (פיס'-אי-פיד) וואס האט צושפאלטענע קלויען; א חיה מיט צושפאלטענע קלויען.

fissiros'tral *a.* (פיס-אי-ראס'-טרעל) וואס האט א טיעף און ברייט פאנאדערגעשפאלטענעם שנאבעל [ווי א שוואלב].

fis'sive *a.* (פיס'-איוו) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון פאנאנדערטיילען זיך [וועגען צעלען אדער ארגאניזמען].

fis'sural *a.* (פיש'-יור-על) אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א שפאלט, א קארב, א פערטיעפונג [ווי למשל, די פערטיעפונגען אין מארך].

fissura'tion *n.* (פיש-יו-ריי'-שאן) טיילונג, שפאלטונג, קארבונג, פערטיעפונג; אין ביאלאגיע — אן אויטאמאטישע פאנאנדערטיילונג פון צעלען און ארגאניזמען [פערמעהרונג דורך שפאלטען זיך אדער פאנאנדערטיילען זיך].

fis'sure *n.* and *v.* (פיש'-יור) א שפאלט [ווי אין א פעלז]; אין אנאטאמיע — א פערטיעפונג, א פאנאנדערטיילונג, א קארב [ווי למשל, אין מארך]; צושפאלטען; פאנאנדערטיילען.

fis'sured *a.* (פיש'-יורד) צושפאלטען, פאנאנדערגעטיילט.

fis'sureless *a.* (פיש'-יור-לעס) אהן שפאלטען, אהן פערטיעפונגען; אהן פאנאנדערטיילונגען.

fis'sure-nee'dle *n.* (פיש'-יור-ניעדל) אן אינסטרומענט צו פערנעהען וואונדען.

fist *n.* and *v.* (פיסט) א פויסט, א קולאק; אזא רעגען-שוועמעל; א טפח [א לענגען-מאס פון אונגעפעהר פיער צאל]; שלאגען מיט די פויסטען; פערקוועטשען אין פויסט.

fist'-ball *n.* (פיסט'-באהל) א רעגען-שוועמעל.

fis'ted *a.* (פיס'-טעד) וואס פערמאגט געזונדע פויסטען.

fist'ful *n.* (פיסט'-פול) א זשמעניע, א הויפען.

fis'tic *a.* (פיס'-טיק) וואס איז שייך צום פויסטען-קאמפף.

fis'ticuffer *n.* (פיס'-טי-קאפ-ער) א פויסטען-קעמפפער [באקסער].

fis'ticuffing *n.* (פיס'-טי-קאפ-אינג) פויסטען-קאמפף [באקס].

fis'ticuffs *n.* (פיס'-טי-קאפס) א פויסטען-קאמפף; פויסטען-קלעפ.

fis'tinut *n.* (פיס'-טי-נאט) פיסטאשקעס [אזא זארט ניסלעך].

fistu'ca *n.* (פיס-טיו'-קא) א באבא [א שטיק אייזען, מיט וועלכען מען שלאגט אריין קלעצער אין דער ערד].

fis'tula *n.* (פיס'-טשו-לא) א פיסטעל [א קאנאל-פערמיגע עפענונג פון א געשוויר].

fis'tular *a.* (פיס'-טשו-לאר) ז. *fistulous*

fis'tulate *v.* and *a.* (פיס'-טשו-לייט) אננעהמען די פארם פון א פיסטעל; אויסגעהוילט ווי א רעהר. ז. *fistula*

fis'tulose *a.* (פיס'-טשו-לאוס) ז. *fistulous*

fis'tulous *a.* (פיס'-טשו-לאס) אויסגעהוילט ווי א רעהר; עהנליך צו א פיסטעל. ז. *fistula*

fist'wise *a.* (פיסט'-הוואיז) פויסט-פערמיג.

fit *n.*, *v.* and *a.* (פיט) דאס צופאסונג; פאסען; אויסשטאטונג; אן אנפאל פון עפילעפסיע; ספאזמען; א פלעצליכער צייטווייליגער אנפאל פון א קראנקהייט; א פאראקסיזם; א פלעצליכער, שנעל-איבערגעהענדער אויסברוך פון א געפיהל אדער שטימונג [מעהרסטענטייל א זעהר שטארקער אויסברוך]; א קאפריז; א

קאפריזנע, אונטערבראכענע אדער ניט רעגעלמעסיגע טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; דער טייל פון דער אקס, אויף וועלכער עס דרעהט זיך די ראד; זייף אין א פליסיגען צושטאנד [איידער זי ווערט אבגעקיהלט]; א ליעד, א באלאדע, א געשיכטע; א טייל פון א ליעד, באלאדע אדער געשיכטע; א שריט; צופאסען; מאכען עס זאל פאסען; אויסשטאטען, צוגרייטען, בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, פאר א רייזע]; זיין צוגעפאסט; פאסען; זיין ווי אנגעמאסטען; צוגעפאסט, פאסיג; צוגעגרייט, פארטיג; וואס געפינט זיך אין א גוטען צושטאנד, גוט פארבערייטעט [ווענען וועט=לויף=פערד]; אין א גוטען געזונדס=צושטאנד.

fitch *n. and v.* (פיטש) וויקע [א מין ארבעס געברויכט צו האדעווען בהמות]; טכוירען=פוטער; א בערשטעל אדער פינזעל געמאכט פון טכוירען=האר; צופעסטיגען.

fitch'-brush *n.* (פיטש'-בראש) א בערשטעל אדער פינזעל געמאכט פון טכוירען=האר.

fitch'et *n.* (פיטש'-עט) ז. *fitchew*

fitch'ew *n.* (פיטש'-או) א טכויר, א שעשקע.

fitch'y *a.* (פיטש'-אי) שפיציג; בעדעקט מיט וויקע [אזא ארבעס].

fit for (פיט פאר) 1. זיך פאסען; 2. טויגען.

1. The dinner is fit for a king. 2. He is not fit for the work.

fit for ac'tion (פיט פאר עק'-שאן) פאסיג אדער פעהיג צו דער ארבייט; פארטיג אדער אויסגעשטאטעט פאר א טהעטיגקייט.

fit for ser'vice (פיט פאר סויר'-ווים) דיענסט=פעהיג.

fit for the dust'-hole (פיט פאר טהי דאסט'-האול) טויג צו גארניט; שמוציג.

fit'ful *a.* (פיט'-פול) אונרעגעלמעסיג, וואס קומט פאר מיט אונטערברעכונגען, אונבעשטענדיג, קאפריזנע.

fit'fully *adv.* (פיט'-פול-אי) מיט אונטערברעכונגען; אויף אן אונרעגעלמעסיגען, אונבעשטענדיגען אדער קאפריזנעם שטייגער.

fit'fulness *n.* (פיט'-פול-נעס) אונרעגעלמעסיגקייט, אונבעשטענדיגקייט, קאפריזנעקייט.

fit in'to (פיט אינ'-טו) זיך צופאסען, זיך אריינפאסען, הארמאנירען.

fit'ly *a.* (פיט'-לי) פאסענד, צוגעפאסט; ווי עס פאסט; בעקוועם.

fit'ment *n.* (פיט'-מענט) אויסשטאטונג, דאס בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, צו א רייזע]; דאס וואס עס פאסט זיך אדער וואס איז נויטיג פאר א געוויסען צוועק.

fit'ness *n.* (פיט'-נעס) פאסיגקייט, צוגעפאסטקייט, אנגעמאסטענקייט, צוזאמענפאסיגקייט.

fit of the face (פיט אוו טהי פיים) א גרימאסע.

fit one's self (פיט הוואנז סעלף) זיך צוגרייטען, זיך פארטיג מאכען.

fit out (פיט אוט) אויסשטאטען, פארטיג מאכען, בעזארגען מיט אלעם נויטיגען [ווי למשל, צו א רייזע].

fits and starts (פיטס ענד סטארטס) אונרעגעלמעסיגקייט, אונבעשטענדיגקייט, קאפריזנעקייט; דאס אבשטעלען זיך אלע מאל, דאס ווערען אונטערבראכען יעדע ווייל.

fits of laugh'ter (פיטס אוו לאפ'-טער) שטארקער געלעכטער.

fits of the sea'son (פיטס אוו טהי סיע'זן) פלעצליכע ענדערונגען פון וועטער.

fit'ted *a.* (פיט'-עד) פאסענד, צוגעפאסט, וואס טויג.

fit'tedness *n.* (פיט'-עד-נעס) טויגליכקייט, צוגעפאסטקייט.

fit'ter *n.* (פיט'-ער) איינער וואס פאסט צו, פארטיגט צו אדער שטאטעט אויס; איינער וואס שטעלט צוזאמען די טיילען פון א מאשין; איינער וואס מאכט אדער פעררעכט פערשיעדענע אויסשטאטונגען אדער אויסריכטונגען; אן אנפאסער.

fit'ting *n. and a.* (פיט'-אינג) אויסשטאטונג אדער אויסריכטונג; פאסיג, פאסענד, טויגליך.

fit'tingly *adv.* (פיט'-אינג-לי) אויף א פאסיגען, צוגעפאסטען אדער טויגליכען שמייגער.

fit'tingness *n.* (פיט'-אינג-נעס) פאסיגקייט, צוגעפאסטקייט, טויגליכקייט.

fit'tings *n.* (פיט'-אינגז) אויסריכטונגען, אויסשטאטונגען.

fit'ting-shop *n.* (פיט'-אינג-שאפ) א ווערקשטאט, וואו מען שטעלט צוזאמען מאשינען.

fit up (פיט אפ) אויסריכטען, אויסשטאטען מיט אלעם נויטיגען; בעזארגען א שיף מיט דער נויטיגער צאהל מאטראזען און דיענער.

fit'weed *n.* (פיט'-הוויעד) א מין גראזפלאנצע אויף די וועסט=אינדישע אינזלען [ווערט געברויכט אלס מיטעל צו היסטעריקע].

five *a. and n.* (פאיוו) פינף; א פינפערעל, א פינפטעל [אין קארטען].

five'finger *n.* (פאיוו'-פינ-גער) די פינגער=קרויט [א מין פלאנצע מיט פינףעקיגע בלעטער].

five'fingers *n.* (פאיוו'-פינ-גערז) אזא שטערען=פיש; פינף קאזירען אין געוויסע קארטען=שפיעלען.

five'-fin'ger-tied *a.* (פאיוו'-פינ'-גער-טאיד) פערכאפט מיט דער גאנצער לאפע, מיט אלע פינף פינגער.

five'fold *a.* (פאיוו'-פאולד) פינפפאך, פינף מאל אזוי פיעל.

five'pence *n.* (פאיוו'-פענס) פינף ענגלישע פענים [אונגעפעהר 10 אמעריקאנישע סענט].

fives *n.* (פאיווז) אן ארט שפיעל אין פילקעס; ווערטה=פאפיערען, וועלכע בריינגען פינף פראצענט; די פינף פינגער; די האנד; דער קולאק; פינפטעלך [אין קארטען].

five sen'ses (פאיוו סענ'-סעז) די פינף חושים [דאס זעהן, דאס הערען, דאס שמעקען, דאס טאפען און דער געשמאק].

five'-square *a.* (פאיוו'-סקהוועהר) וואס האט פינף ווינקלען.

five wits (פאיוו הוויטס) ז. *five senses*

fix *v. and n.* (פיקס) בעפעסטיגען, פעסטזעצען, פערשטארקען; לעגען אויף עפעס די אויפמערקזאמקייט, אנשטעלען די אויגען; אבשטעלען זיך אויף עפעס; פעסטשטעלען א זאך; מאכען הארט, פערוואנדלען א פליסיגקייט אין א סאלידען קערפער; פערקערפערען, צוגעבען א קאנקרעטע פארם; בעשליסען; מאכען פאר געווים; בעגרענעצען, בעצייכנען מיט געוויסע גרענעצען; רעגולירען, שטעלען אין א געוויסער ארדנונג; צופאסען; מאכען גינסטיג; זיך אבשטעלען; ווערען פעסט אדער סאליד; א קריטישע לאגע; א שוועריגקייט, א דילעמא.

fix'able *a.* (פיקס'-עבל) וואס קען פעסטגעזעצט אדער בעפעסטיגט ווערען.

fixa'tion *n.* (פיק-סיי'-שאן) די פעסטזעצונג; דאס געדיכט מאכען; דאס ווערען הארט אדער סאליד; בעשטענדיגקייט, שטייפקייט.

fix'ative *a.* (פיקס'-ע-טיוו) וואס דיענט צו מאכען פעסט, געזעצט אדער סאליד.

fix'ature *n.* (פיקס'-ע-טשור) פיקסאטואר, א פאמאדע, מיט וועלכער מען בעשמירט די האר, אז זיי זאלען זיך האלטען אין דעם צושטאנד ווי מען האט זיי פערקעמט.

fixed *a.* (פיקסט) פעסט; בעשטימט; געזעצט; פעסטגעשטעלט; בעשטענדיג; וואס געפינט זיך אין א פעסט=בעשטימטער לאגע; אין זאאלאגיע — וואס קען זיך ניט פרייוויליג בעוועגען, וואס איז איינגעווארצעלט אדער צוגעקלעפט צו א בעשטימטען ארט; אין קאמערץ — וואס דארף בעצאהלט ווערען אין א בעשטימטען טערמין אהן הנחות [ווענען וועקסלען].

fixed air (פיקסט עהר) א גאז וואס בעשטעהט פון קויהלען=זויערע.

fixed fact (פיקסט פעקט) א פאזיטיווער אדער פעסטגעשטעלטער פאקט.

fixed ide'a (פיקסט אי-די'-א) מאנאמאניע אדער אידעע=פיקס [א מין גייסטיגע קראנקהייט, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס א געוויסע אידעע אדער פארשטעלונג בעהערשט אין גאנצען דעם מענשען, אזוי, אז ווענען קיין אנדער זאך קען ער ניט דענקען און קיין אנדער זאך קען ער זיך ניט פארשטעלען].

fix'edly *adv.* (פיק'-סעד-לי) אויף א בעשטימטען אדער פעסטגעשטעלטען שטייגער; שטייף, פעסט.

fix'edness *n.* (פיק'-סעד-נעס) פעסטקייט, בעשטענדיגקייט; פעסטגעזעצטקייט.

fixed oils (פיקסט אילז) פעטע אוילען [יעדער אויל וואס לאזט איבער נאך זיך א פלעק, צום אונטערשייד פון עטהער=אוילען].

fixed pe'riods (פיקסט פי'-רי-אדז) בעשטימטע צייטען, עפאכען.

fixed pric'es (פיקסט פראים'-עז) בעשטימטע מקחים.

fixed star *n.* (פיקסט סטאר) אן אונבעוועגליכער שטערען [איינע פון די לייכטענדע הימלישע קערפער, וועלכע זיינען ניט קיין פלאנעטען און ניט קיין קאמעטען].

fix'ing *n.* (פיק'-סינג) דאס פעסטשטעלען; דאס בעשטימען; דאס מאכען שטייף אדער סאליד; דאס בעפעסטיגען, דאס פערשטארקען; דאס שטעלען אין ארדנונג; אין פאטאגראפיע — דאס שטעלען א בילד אזוי, אז אויף איהם זאלען די ליכט=שטראהלען מעהר ניט ווירקען.

fix'ings *n.* (פיק'-סינגז) זאכען, וועלכע מען דארף פאנאנדערשטעלען אדער צוזאמענלעגען אין א געוויסער ארדנונג.

fix'ity *n.* (פיק'-סי-טי) בעשטענדיגקייט; געדיכטקייט; פעסטגעזעצטקייט, די שטארקייט פון כאראקטער; אין פיזיק — די לאגע אדער די אייגענשאפט פון א קערפער, צוליעב וועלכער ער קען זיך ניט אומבייטען אונטער דער ווירקונג פון היץ אדער אנדערע אורזאכען.

fix on (פיקס אן) לעגען די אויפמערקזאמקייט אויף עפעס; אבשטעלען זיך אויף

NATIONAL FLAGS

נאציאנאלע פלאגען

עפּעס; בעשטימען אדער זיך בעשליסען אויף עפּעס.

fix one's eyes on (פיקס הוואנז איז אן) אנשטעלען די אויגען אויף עפּעס; שארף אנקוקען.

fix out (פיקס אוט) אויס־ אויסריכטען; אויס־שטאטען; צורעכט מאכען; בעפּוצען; פער־ציערען.

fix'ture *n.* (פיקס־טשור) אויס־ פעסטעס אויס־שטאטונגען אדער איינריכטונגען [ווי פּאַ־ליצעס און א פּערקויף־טיש אין א קראם]; א פּערזאן אדער זאך וואס שטעהט פעסט אין א בעשטימטער לאגע; איינער אדער עפּעס וואס ווייזט אויס אונבעוועגליך.

fix up (פיקס אפּ) בע־ צורעכט מאכען; בע־ציערען; בעפּוצען.

fix upon' (פיקס א־פּאן') *fix on* .ז

fiz *v. and n.* (פיז) *fizz* .ז

fiz'gig *n.* (פיז'־גיג) א מין קנאקעדיג פייערווערק; א לייכטזיניג, ארומטרייבענד מיידעל אדער פרויענצימער.

fizz *v. and n.* (פיז) שיפּען, צישען, מאַ־כען ששש...; ברויזען; דאס שיפּען, דאס צישען; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק, ווי סאדא־וואסער, לימאנאד, שאמפּאניער א. ד. ג.

fiz'zle *v. and n.* (פיזל) שיפּען, צישען; ברויזען [ווי סאדא־וואסער, לימאנאד א. ד. ג.]; פּלוצים שטעהן בלייבען נאך אז אויסגעצייכענטען אנפאנג [ווענען א שי־לער ביים ענטפערען די שול־אויפגאבען אדער ביים עקזאמען]; דורכפאלען ביים עקזאמען אדער ביים ענטפערען די שול־אויפגאבען; גרעפּסען; דורכוואַרפען ביים עקזאמען; א ברויזענדער אדער שוימענ־דער געטראנק, ווי סאדא־וואסער, לימאַ־נאד, שאמפּאניער א. ד. ג.; אן אונרוהי־גער צושטאנד, אויפרעגונג; א גרעפּס; א דורכפאל ביים עקזאמען אדער ביים ענט־פערען די שול־אויפגאבען.

fjord *n.* (פיארד) *fiord* .ז

flab'bergast *v.* (פלעב'־ער־געסט) ער־שטוינען; צוטומלען דורך איבעראשונג; צומישען.

flabbergasta'tion *n.* (פלעב־ער־געס־טיי'־שאן) איבעראשונג, ערשטוינונג; דאס מבולבל ווערען.

flab'bily *adv.* (פלעב'־אי־לי) אויף א שלאפּען, לויזען אדער שוואכען אופן; אויף א צוקראכענעם אופן.

flab'biness *n.* (פלעב'־אי־נעס) שלאַפּ־קייט, שוואכקייט; לויזקייט, ווייכקייט; צוקראכענהייט.

flab'by *a.* (פלעב'־אי) שלאַפּ, שוואך, ווייך, לויז; צוקראכען.

flabel'late *a.* (פלע־בעל'־אייט) פעכער־ארטיג, וואס האט די פארם פון א פעכער [ווענען געוויסע פלאנצען].

flabel'lum *n.* (פלע־בעל'־אם) אזא פע־כער איז די גריכישע און ארמענישע קיר־כען אוועקצוטרייבען פליגען פון דעם היי־ליגען ברויט און וויין אין דער צייט פון היילינען אבענדמאהל.

flac'cid *a.* (פלעק'־סיד) שלאַפּ, ווייך, לויז, צוקראכען.

flaccid'ity *n.* (פלעק־סיד'־אי־טי) שלאַפּ־קייט, ווייכקייט, לויזקייט, צוקראכענהייט; אזא קראנקהייט פון זייד־ווערים.

flac'cidly *adv.* (פלעק'־סיד־לי) אויף א שלאפּען, ווייכען, לויזען אדער צוקרא־כענעם אופן.

flac'cidness *n.* (פלעק'־סיד־נעס) שלאַפּ־קייט, ווייכקייט, לויזקייט, צוקראכענהייט.

flag *n. and v.* (פלעג) א פאהן, א פלאג; א פלאכער שטיין וואס ווערט בענוצט צום ברוקירען; די שווערד־ליליע [אזא פלאנ־צע מיט שווערד־פערמיגע בלעטער]; אויפ־הענגען א פאהן, בעפּוצען מיט א פאהן; געבען א סיגנאל מיט א פאהן; שלאף אראבהענגען; ווערען שלאף אדער שוואך; ווערען מוטלאז; ווערען אבגעלאזען; אויס־ברוקירען מיט פלאכע שטיינער.

flag'-bear'er *n.* (פלעג'־בעהר'־ער) א פאהנען־טרעגער.

flag'-cap'tain *n.* (פלעג'־קעפּ'־טיין) דער קאפּיטאן פון אן אדמיראל־שיף אדער קאמאנדא־שיף.

flag'ellant *a. and n.* (פלעדזש'־ע־לענט) וואס בענוצט א בייטש; וואס איז צוגע־פּאסט צום שמייסען; איינער וואס פיי־ניגט זיך צוליעב פרומקייט; א מיטגליעד פון א געוויסער רעליגיעזער סעקטע אין איטאליען, וועלכע האט זיך געגרינדעט אונגעפעהר אין יאהר 1260. די מיטגליע־דער פון דיעזער סעקטע פלעגען זיך לאזען עפענטליך שמייסען אויף'ן נאקעטען קער־פּער ביז בלוט פלעגט רינען [דיעזע סעק־טע האט זיך שפּעטער געהאט פערשפּרייט אין מעהרערע אייראפּעאישע לענדער].

flagel'lar *a.* (פלע־דזשעל'־אר) וואס איז שייך צו די בייטשען־פערמיגע פיהל־הער־נער פון געוויסע אינזעקטען.

flag'ellate *v. and a.* (פלעדזש'־ע־לייט) שמייסען; עהנליך צו א בייטש, בייטש־פערמיג [ווי די פיהל־הערנער פון געוויסע אינזעקטען אדער אינפוזאריען]; וואס האט א בייטש־פערמיגען אנוואוקס [ווי געוויסע אינזעקטען].

flagella'tion *n.* (פלעדזש־ע־ליי'־שאן) דאס שמייסען.

flag'ellator *n.* (פלעדזש'־ע־ליי־טאר) איינער וואס שמייסט, א שמייסער.

flagellif'erous *a.* (פלעדזש־ע־ליפ'־ע־ראס) וואס האט אן אויסוואוקס ווי א בייטש [ווענען אינפוזאריען, באקטעריען אדער פלאנצען].

flagel'liform *a.* (פלע־דזשעל'־אי־פארם) וואס איז עהנליך צו א בייטש; וואס איז לאנג, דין און בויגזאם [ווי א בייטש].

flagel'lum *n.* (פלע־דזשעל'־אם) א בייטש; אן אויסוואוקס פון א פלאנצע וואס איז עהנליך צו א בייטש; א בייטש־עהנליכער צוואוקס ביי אינפוזאריען אדער באקטעריען; א בייטש־פערמיגער פיהל־הארן פון אן אינזעקט.

flage'olet *n.* (פלעדזש־א־לעט) אזא פלייט.

flag'-feath'er *n.* (פלעג'־פעטה'־ער) די פעדער פון א פויגעל'ס פליגעל, וועלכע איז נאהענט צום עק.

flag'giness *n.* (פלעג'־אי־נעס) שלאַפּ־קייט, שוואכקייט, צוקראכענהייט.

flag'ging *a. and n.* (פלעג'־אינג) שוואך, שלאף, צוקראכען; דאס ברוקירען מיט פלאכע שטיינער; פלאכע ברוקיר־שטיינער.

flag'gingly *adv.* (פלעג'־אינג־לי) אויף א שלאפּען, אבגעלאזענעם אדער צוקראכע־נעם אופן.

flag'gy *a.* (פלעג'־אי) אויס־ ווי א פאהן; געשפּרייט; פול מיט שווערד־ליליען [אזא פלאנצע מיט שווערד־עהנליכע בלעטער]; וואס איז עהנליך צו פלאכע ברוק־שטיינער.

flagi'tious *a.* (פלע־דזשיש'־אס) שענד־ליך, סקאנדאלעז, פערברעכעריש, נידער־טרעכטיג; שולדיג אין א סקאנדאלעזען פערברעכען.

flagi'tiously *adv.* (פלע־דזשיש'־אס־לי) אויף א שענדליכען, סקאנדאלעזען אופן.

flagi'tiousness *n.* (פלע־דזשיש'־אס־נעס) שענדליכקייט, נידערטרעכטיגקייט.

flag'-lieuten'ant *n.* (פלעג'־ליו־טענ'־ענט) דער פליגעל־אדיוטאנט פון אן אד־מיראל.

flag'man *n.* (פלעג'־מען) דער סיגנאַ־ליסט אויף אן אייזענבאהן־וועג [דער וואס גיט די סיגנאלען מיט א פאהן].

flag of defi'ance (פלעג אוו די־פאי'־ענס) די רויטע פאהן ארויסצורופען צום קאמפף.

flag of distress' (פלעג אוו דיס־טרעס') א פאהן וואס ווערט ארויסגעשטעלט אלס צייכען פון געפאהר, אונגליק אדער טרויער.

flag'-of'ficer *n.* (פלעג'־אפ'־אי־סער) א העכערער אפיציער אויף א שיף, ווי אן אדמיראל, וויצע־אדמיראל א. ד. ג.

flag of protec'tion (פלעג אוו פּרא־טעק'־שאן) א שוץ־פאהן [א ווייסע פאהן אין דער צייט פון קריעג, אלס א צייכען פון פריעדען, אדער א געלבע פאהן אויף א שיף אלס א צייכען אז עס געפינען זיך אויף איהר פּאסאזשירען מיט אנשטעקענדע קראנקהייטען].

flag of truce (פלעג אוו טרוהס) די פּארלאמענטער אדער פריעדענס־פאהן [א ווייסע פאהן, וואס עס טראגט מיט זיך א געשיקטער פון איין קריעגס־פיהרענדער ארמעע צו דער אנדערער, אלס א צייכען, דאס ער קומט ווענען א פריעדענס־פער־האנדלונג].

flag'on *n.* (פלעג'־אן) א פלאש; א קאַ־ראפין.

fla'grancy *n.* (פליי'־גרענ־סי) שענדליכ־קייט; א שרייענדע נידערטרעכטיגקייט אדער פערברעכען.

fla'grant *a.* (פליי'־גרענט) סקאנדאלעז, הימעל־שרייענד [ווענען א פערברעכען]; אייפריג, העפטיג; וויטהענד, אין רעכטען פייער.

flagran'te delic'to (פליי־גרענ'־טי די־ליק'־טאו) אין דעם מאמענט ווען דאס פערברעכען איז בעגאנגען געווארען [גע־כאפּט ביי דער האנד].

fla'grantly *adv.* (פליי'־גרענט־לי) אויף א סקאנדאלעזען, הימעל־שרייענדען אופן.

fla'grantness *n.* (פליי'־גרענט־נעס) *flagrancy* .ז

flag'-ship *n.* (פלעג'־שיפּ) פלאג־שיף, אדמיראל־שיף, קאמאנדא־שיף.

flag'staff *n.* (פלעג'־סטעף) דער פלאג־שטאק [דער שטאק אדער שטאנג צו וועל־כען די פאהן איז בעפעסטיגט].

flag'-sta'tion *n.* (פלעג'־סטיי'־שאן) אן אייזענבאהן־סטאציאן, וואו די באהן שטעלט זיך אב נור ווען עס ווערט געגע־בען א סיגנאל פון דער סטאציאן.

flag'stone *n.* (פלעג'־סטאון) א פלאכער, ארומגעהאקטער שטיין צום ברוקירען.

flag'worm *n.* (פלעג'־הוואירם) אזא ערד־ווארים.

flail *n.* (פלייל) א דרעש־שלעגעל [אן אינ־סטרומענט אויסצודרעשען די קערנער פון די זאנגען]; דרעשען מיט א שלעגעל.

flair *n.* (פלעהר) א חוש הריח.

flake *n. and v.* (פלייק) א שטיקעלע; א שנעעלע [א שטיקעלע שנעע וואס פאלט]; אן איבערשפּרייטונג, א שיכט; א פלאטפארמע, אויף וועלכער מען טרי־קענט געזאלצענע פיש; די צוויי־פארביגע נעלקע [אזא פלאנצע]; איינע פון די רינגען פון א צונויפגעלעגטען שטריק אדער

קאנאט אויף א שיף; אבשיילען; אבבלע־טערען; זיך בעדעקען מיט דינע שיכטען איינע אויף די אנדערע; זיך אויסלעגען אין רינגען [ווי אן אויסגעלעגטער שטריק אויף א שיף].

flake off (פלייק אף) זיך אבבלעטערען.

flake'-white *n.* (פלייק'–הוואיט) בליי־וויס [די ריינסטע ווייסע בליי אין דער פארם פון דינע בלעטען].

fla'king *n.* (פליי'–קינג) דאס אבקלאפען פון קרעמענעס [אזא הארטער שטיין] די־נע שיכטען.

fla'king-ham'mer *n.* (פליי'–קינג–העמ'–ער) א האמער, מיט וועלכען מען קלאפט אב פון א קרעמען דינע שיכטען.

fla'ky *a.* (פליי'–קי) וואס בעשטעהט פון שטיקלעך; וואס בעשטעהט פון בלעטער אדער שיכטען; וואס איז אויסגעלעגט שיכטענווייז.

flam *n. and v.* (פלעם) א בבא־מעשה; א פוסטע זאך; א ליגען; אבנארען מיט נארישע מעשיות; אמוזירען מיט בבא־מעשיות.

flam'beau *n.* (פלעמ'–באו) א פאקעל; א לייכטער פון בראנזע אדער אנדערע מע־טאלען געמאכט זעהר ארטיסטיש; איינע פון א רייהע קעסלען אין א צוקער־פאבריק.

flamboy'ant *a. and n.* (פלעמ–באי'–ענט) באמבאסטיש; אויפגעבלאזען; מליצה־דיג; מיט קלינגענדע פראזען; אויפגע־פלאמט; ברענענדיג אין פלאמען; וועלען־ארטיג, אין דער פארם פון וועלען אדער כוואליעס; אין ארכיטעקטור — פלאמ־ארטיג [וועגען פערציערונגען אויף גע־ביידען פון גאטישען סטיל]; געוויסע וועסט־אינדישע פלאנצען מיט העל־רויטע בלומען.

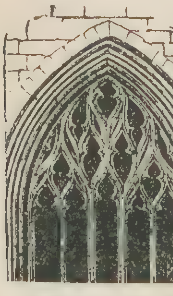

Flamboyant

flame *n. and v.* (פליים) א פלאם, פייער גלוטה; הייסע ליעבע; היציגקייט; כעס, צארן; פלאמען, ברענען, פלאקערען; גלי־הען; צוהיצען זיך.

flame'-col'or *n.* (פליים'–קאל'–אר) פלאמען־קאליר [א העלער, רויטליך־אראנ־זשען־קאליר]. ז. איך. *"Colors"*.

flame'-col'ored *a.* (פליים'–קאל'–ארד) מיט א פלאמען־קאליר [פון א העלען רויטליך־אראנזשען־קאליר].

flame'less *a.* (פליימ'–לעס) אהן א פלאם.

flame'let *n.* (פליימ'–לעט) א קליין פלע־מעלע.

fla'men *n.* (פליי'–מען) א פלאמין, איינער פון די פריסטער אדער כהנים אין אלטען רוים, וועלכע פלעגען בעדיענען נור איין גאט [די וויכטיגסטע פון די פלאמינען זיינען געווען די כהנים פון יופיטער און פון מארס].

fla'menship *n.* (פליי'–מען–שיפ) דאס אמט אדער טיטעל פון א פלאמין.

ז. *flamen*

fla'mers *n.* (פליי'–מערז) א מין שווע־בעלעך, צינדהעלצלעך.

flame up (פליים אפ) אויפפלאמען, אויפפלאקערען; אנצינדען זיך מיט א גע־וויסער תאוה אדער ליידענשאפט.

fla'ming *a.* (פליי'–מינג) פון א פלא־מען־קאליר; פלאמען־ארטיג אדער וועלען־ארטיג; וואס האט די נייגונג אויפצופלא־קערען אדער אויפצורעגען זיך.

fla'mingly *adv.* (פליי'–מינג–לי) אויף א ברענענדען, פלאמענדען אדער גלענצנ־דען אופן.

flamin'go *n.* (פלי–מינ'–גאו) די פלא־מינגא [א רויטליכער וואסער־פויגעל מיט לאנגע פיס, מיט א לאנגען האלז און מיט א גרויסען אויסגעבויגענעם שנאבעל].

Flamingo

fla'my *a.* (פליי'–מי) פלאמיג, גליהענד.

flanch *n.* (פלענטש) ז. *flange*

flâneur' *n.* (פלע–נויר') א פוילענצער, א פוסטעפאסניק.

flange *n. and v.* (פלענדזש) אן ארויס־געשטארצטער אדער אבגעבויגענער ראנד [ווי די ראנדען פון צוויי גוס־אייזערנע רעהרען, וועלכע שליסען זיך צוזאמען]; אן אייזערנער רינג, וועלכער שטעלט זיך אריין אין אן אויסגעבויערטען לאך, כדי די ווענטלעך פון דעם לאך זאלען זיך ניט אויסרייבען; א דעקעל אויף א רעהר אדער צילינדער צו פערדעקען איהם; ארויס־שטארצען; אננעהמען די פארם פון אן אויסגעבויגענעם ראנד; אריינשטעלען א רינג אין אן אויסגעבויערטען לאך.

flank *n. and v.* (פלענק) א זייט, די פלאנקען; אין מיליטער — דער פלאנג אדער די אטריאדען פון אן ארמעע, וואס שטעהען ביי די זייטען; אין בעפעסטי־גונגס־ווערק — די פלאנגען אדער זייט־ווא־לען פון א באסטיאן; בעשיצען אדער פער־דעקען פון פלאנג אדער פון דער זייט; אנפאלען פון פלאנג; שטעהן אן א זייט.

flank'-attack' *n.* (פלענק'–ע–טעק') אן אטאקע אדער אנפאל אויף'ן שונא פון דער זייט.

flan'ker *n.* (פלענ'–קער) די פלאנג; א פלאנג־אטריאדען פון אן ארמעע; א זייט־פעסטונג.

flan'nel *n. and a.* (פלענ'–על) פלאנעל [אזא ווייכער, וואלענער שטאף]; געמאכט פון פלאנעל.

flan'ning *n.* (פלענ'–אינג) אין ארכיטעק־טור — די אויסשרעגונג פון פענסטער [דאס בויען די פענסטער אזוי, אז די ביישטידלעך זאלען זיין שרעג, כדי דער חלל פון פענסטער זאל פון אינעווייניג זיין ברייטער איידער פון דרויסען].

flap *n. and v.* (פלעפ) א לייכטער קלאפ; א פאלע [פון א בגד]; דאס אויער־לע־פעל [תנוך האוזן]; א לאץ; א פאט [פון א קעשענע]; דאס אויערעל פון א שוך; א קלאפע וואס ווערט בענוצט צו פערהאל־טען א שטראם וואסער אום ניט אריינ־צולאזען עס אין רינע; אין כירורגיע — א שטיקעל אבגעשנידענע הויט אדער פלייש, וואס הענגט אראב; קלאפען; פא־טשען; פלאטערען; בעוועגען זיך הין און צוריק; אראבהענגען; בעוועגען אדער פא־טשען מיט די פליגלען; צומאכען א פאלע צו עפעס.

flap'doodle *n.* (פלעפ'–דוהדל) נארען־שפייז, די שפייז מיט וועלכער נאראנים ערנעהרען זיך; דומהייטען, שטות, נאריש־קייטען.

flap'-door *n.* (פלעפ'–דאור) א טהיר וואס עפענט זיך פון אינעוועניג און פון דרויסען.

flap down (פלעפ דאון) אומוואַרפען, שטירצען.

flap'dragon *n. and v.* (פלעפ'–דרעג–אן) א שפיעל, אין וועלכען מען כאפט ארויס פון ברענענדען שנאפס אדער ספּירטוס פלוימען, ראזשינקעס א. ד. ג. און מען שלינגט זיי איין; ראזשינקעס, פלוימען א. ד. ג. וואס ליעגען אין ברענענדען ספי־ריטוס; פערשלינגען מיט איין מאל.

flap'-eared *a.* (פלעפ'–איערד) וואס האט הענגענדע אויערען.

flap'jack *n.* (פלעפ'–דזשעק) א פאן־קוכען; א לאטקע.

flap'-mouthed *a.* (פלעפ'–מאוטהט) מיט אראבהענגענדע ליפען [ווי א הונד].

flap'per *n.* (פלעפ'–ער) א קלאפע; א יונג ווילד ענטעל; א דערמאהנער [איי־נער אדער עפעס וואס איז בעשטימט צוצו־ציהען די אויפמערקזאמקייט אדער צו דער־מאהנען].

flap the mem'ory (פלעפ טהי מעמ'–א–רי) זיך געבען א קלאפ אין שטערען עטוואס זיך צו דערמאהנען.

flare *v. and n.* (פלעהר) אויפ־שימערען; פערבלענדען מיט א פלוצליכען פלאקערען; בלישטשען; גלימערען; פערברייטערען זיך ביי דער עפענונג [ווי דאס לאך פון א טרובע]; אויסברייטען זיך נאך אויסוועניג [ווי די זייטען פון א שיף]; שימערען פאר איינעמס אויגען, ארויס־טרעטען מיט גדלות; די שימערונג, דאס בלישטשען; גדלות.

flare'-up *n.* (פלעהר'–אפ) א פלוצליכער פערבלענדענדער שיין; א פלוצליכער קריעג.

flar'ing *a.* (פלעהר'–אינג) שימערענד, פלאמענד, גלימערענד; וואס שטעלט זיך ארויס; וואס טרעט ארויס מיט גדלות.

flar'ingly *adv.* (פלעהר'–אינג–לי) אויף א שימערענדען שטייגער; דורך בעריהמע־ריי אדער גדל'ענען זיך.

flash *v., n. and a.* (פלעש) א בליאסק טהאן; פלוצלונג אויפבליצען, אויפפלאקע־רען, אויפשיינען, אבגלאנצען אדער אויפ־גליהען; מאכען עפעס שנעל אויפפלאקערען, אויפגלאנצען, אויפבליצען אדער אויפגלי־הען; בליץ־שנעל ערשיינען, זיך נעהמען צו עפעס אדער דורכלויפען; שנעל עפעס שיקען; מאכען עפעס זאל אויסזעהן גלענ־צענד און אנציהענד; צוגעבען א פאלשען גלאנץ; שטרעבען זיך ארויסצוציינען בע־סער אדער שעהנער ווי מען איז; איבער־ברענען גלאז צום צווייטען מאל כדי עס צו מאכען פארביג; פערוואנדלען א נאך

ניט פערהארטעוועטען גלעזערנעם קוגעל אין א דיסק; שפריצען [ווי כוואליעס]; קינסטליך אויפהויבען די הויך פון וואסער; קינסטליך פערפלייצען; א בליאסק; א פלוצלונגע אויפשטראהלונג, אויפבליצונג אדער אויפגליהונג; א קורצער, שטארקער, בליץ=ארטיגער אויסברוך [פון שארפזין, קאלירען=עפעקטען א. ד. ג.]; א קורצע ווײלע, א מאמענט; א געמיש פון געברענטען צוקער מיט אנדערע שטאפען צו פארבען בראנפען; א סאזשעלקע, א שליוזע, א שטארקער וואסער=שטראם; אהן טעם, אבגעשמאקט, אויסגעוועפט, וואולגאר=גלענצענד, וואולגאר=אויסשטעלעריש; בלענדענד, שרייענד [וועגען פארבען]; ערפאהרען, כיטרע, דורכגעטריבען; וואס איז שייך צו אדער וואס איז פערבונדען מיט גנבים, אויסוואגרפען, גאסען=פרויען א. ד. ג.

flash′er *n.* (פלעש′-ער) איינער אדער עטוואס וואס בליצט פלוצלונג אויף, גליהט אויף אדער פלאקערט אויף; איינער אדער עטוואס וואס מאכט עפעס שנעל און שטארק אויפגליהען, אויפבליצען, ערשיינען אדער אבגלאנצען; איינער וואס וויל ארויסצייגען מעהר שארפזין וויפיעל ער פערמאגט אין אמת′ען; א הײם קעסעל, אין וועלכען מען שפריצט ביסלעכווייז אריין וואסער וואס ווערט מאמענטאן פערוואנדעלט אין דאמפף.

flash′-house *n.* (פלעש′-האוס) א גנבים=הויז, א הויז וואו עס פערזאמלען זיך גנבים און גאסען=פרויען און וואו מען האלט גע′גנב′עטע זאכען.

flash′ily *adv.* (פלעש′-אי-לי) אויף א פינקלענדען, גלענצענדען שטייגער; מיט א פלעצליכער שטארקער אויפשטראהלונג אדער אויפבליהונג; אויבערפלעכליך [אין שארפזיניגקייט און דענקען]; מאכענדיג אן אנשטעל; שטרעבענדיג אויסצוזעהן בעסער אדער שעהנער ווי עס איז אין דער ווירקליכקייט.

flash′iness *n.* (פלעש′-אי-נעס) דאס זיין גלענצענד אדער אויפבליצענד; דאס מאכען אן אנשטעל; דאס אויסזעהן אדער שטרעבען אויסצוזעהן שעהנער און בעסער ווי אין אמת′ען; וואולגארער גלאנץ; ביליגע בעפוצונג.

flash′ing *n.* (פלעש′-אינג) ביי גלאז=ארבייט — דאס דערהיצען צום צווייטען מאל נאך ניט אין גאנצען פארטיגע גלעזערנע זאכען אום זיי צו מאכען גלאט; דאס פערוואנדלען אן אויסגעהוילטען גלעזערנעם קוגעל אין א דיסק; דאס מאכען גלאז פארביג; אין ארכיטעקטור — דאס בעפעסטיגען געוויסע טיילען פון דער געביידע [דארט וואו א וואנד קומט זיך צונויף מיט′ן דאך] מיט שטיקער צין, בליי אדער אנדערע מעטאלען; קינסטליכע מיטלען אבצופיהרען דאס וואסער פון א טייך.

flash′ing-board *n.* (פלעש′-אינג-באורד) א ברעט אדער א פאררריכטונג צו פערגרעסערען די טיעפקייט אדער שטארקייט פון א שטראם דורך פערקלענערען זיין ברייט.

flash′ing-fur′nace *n.* (פלעש′-אינג-פויר′-נײס) אן אויווען אין גלאז=פאבריקען, אין וועלכען מען דערהיצט די גלעזערנע זאכען צום צווייטען מאל, אום זיי אויסצובעסערען אדער אום זיי צו פארבען.

flash′ing-point *n.* (פלעש′-אינג-פאינט) די טעמפעראטור, ביי וועלכער די פארע [פון דערהיצטע אוילען] פלאמט פלוצלונג אויף.

flash in the pan (פלעש אין טהי פען) אן עקספלאזיאן פון דעם פולווער אין א שיס=געוועהר, ביי וועלכער די קויל פליהט ניט ארויס; א ניט געלונגענער פערזוך; א גרויסארטיגער, רעש′דיגער פערזוך וואס ענדיגט זיך מיט גארניט.

flash lan′guage (פלעש לענ′-גװעדזש) א גנבים=שפראך.

flash′-light *n.* (פלעש′-לאיט) בליץ=שיין; קורצע, העלע ליכט=אויפבליצונגען וואס דיענען אלס מיליטערישע סיגנאלען אדער וועלכע מען לאזט ארויס אויף לייכט=טורעמס; א קורצע העלע בליץ=ליכטיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט צו פאטאגראפיען ביינאכט.

flash′man *n.* (פלעש′-מען) א לומפ [הויפטזעכליך אזעלכער וואס פערשטעלט זיך פאר אן אנשטענדיגען מענשען].

flash notes (פלעש נאוטס) געפעלשטע וועקסלען.

flash of light′ning (פלעש אוו לאיט′-נינג) א בליץ=שטראהל.

flash on (פלעש אן) קומען פלוצלונג אין זינען, פלוצלונג איינפאלען.

flash′-pipe *n.* (פלעש′-פאיפ) א גאז=רעהר מיט קליינע לעכלעך, מיט דער הילף פון וועלכער מען צינדט אן גאז=ברענערס.

flash′-point *n.* (פלעש′-פאינט) ז. *flashing-point*.

flash song (פלעש סאנג) א גאסען=ליעד.

flash′-test *n.* (פלעש′-טעסט) א פראבע צו בעשטימען די טעמפעראטור, ביי וועלכער קעראסין [פעטראלעאום] אדער אנדערע עהנליכע שטאפען פלאקערען אויף.

flash through (פלעש טהרוה) דורכבליצען, דורכפליהען.

flash′-torch *n.* (פלעש′-טאהרטש) א בליץ=פאקעל [א פארריכטונג צו מאכען א קינסטליכען בליץ אין די טעאטערע].

flash′-wheel *n.* (פלעש′-הוויעל) א ראד, מיט דער הילף פון וועלכער מען הויבט אויף די פלעכע פון דעם וואסער אין א טייך.

flash′y *a.* (פלעש′-אי) וואס פערבלענדעט בלויז אויף א ווײלע; שרייעריש=בלענדענד; ווי א בליץ, אונרעגעלמעסיג, קאפריזנע, אימפולסיוו, פייעריג, היציג.

flask *n.* (פלעסק) א פלעשעל [בעזאנדערס אזוינס, וואס האט א ספעציעלע פארם, ווי א פלאך קעשענע=פלעשעל, אן אייזערען פלעשעל, א קאראפין א. ד. ג.]; א פולווער=הארן.

flask′-shaped *a.* (פלעסק′-שייפט) וואס האט די פארם פון א רונדען פלעשעל.

flat *a., adv., n. and v.* (פלעט) פלאך, פלאטשיג; פראסט, שוואך [וועגען דעם צושטאנד פון אקציעס אויף דער בערזע]; מאט; שטיל, זאנפט, ווייך [וועגען א שטימע אדער קלאנג]; אין מוזיק — אונטערן טאן; אהן גלאנץ [וועגען פארב]; ניט אנציהענד, ניט אינטערעסאנט; געמיין; טעמפ; אהן געשמאק; ענטשיעדען, געוויס, קלאר ווי אויף דער האנד; לעבלאז; מוטלאז; אויף א פלאכען אופן; פלאכקייט, פלאטשיגקייט; אן עבענע, א פלאך לאנד; עטוואס פלאכעס אדער פלאטשיגעס; א דומער מענש, א דומקאפ, א שוטה; דער בעמאל [א צייכען אין מוזיק וועלכער דריקט ארונטער א האלבען טאן]; א פאמיליען=וואהנונג פון איינציגע צימערען אויף איין עטאזש; א הויז וואס ענטהאלט אזעלכע וואהנונגען; מאכען געשמאקלאז; ארראבנעהמען דעם גלאנץ פון א פארב; ארראבדריקען דעם טאן, מאכען נידריגער דעם טאן מיט א האלבער נאטע; ארראבדריקען; מאכען פלאך; זינגען אויף א נידריגען טאן; ווערען פלאך; ווערען דום.

flat and plain (פלעט ענד פליין) גאנץ איינפאך.

flat′bill *n.* (פלעט′-ביל) דער פלאך=שנאבעל [אזא פויגעל מיט א פלאכען שנאבעל]; א פלאך=שנאבעלדיגער פויגעל.

flat′boat *n.* (פלעט′-באוט) א שיף אדער בארזשע מיט א פלאכען דעק צו פיהרען פראכט.

flat calm (פלעט קאהם) א טויט=שטיל וועטער.

flat chest (פלעט טשעסט) אן איינגעפאלענע ברוסט.

flat deni′al (פלעט די-נאי′-על) א פאלשטענדיגע אבלייקענונג.

flat fifth (פלעט פיפטה) — אין מוזיק די קווינטא מינאר.

flat′fish *n.* (פלעט′-פיש) דער פלאך=פיש [פלאטשיגער פיש, ווי א פלאנדערקע א. ד. ג.].

flat′foot *n.* (פלעט′-פוט) א פלאכער פוס [א פוס מיט א נידריגען זויל=געלענק].

flat′-foot′ed *a.* (פלעט′-פוט′-עד) וואס האט א פלאכען פוס [מיט א נידריגען געלענק]; פעסט, ענטשלאסען.

flat′head *a. and n.* (פלעט′-העד) וואס האט א פלאכען אדער פלאטשיגען קאפ [בעזאנדערס וועגען געוויסע אינדיאנער אין אמעריקא]; אזא שלאנג מיט א פלאכען קאפ.

flat′-head′ed *a.* (פלעט′-העד′-עד) וואס האט א פלאכען אדער פלאטשיגען קאפ.

flat′-house *n.* (פלעט′-האוס) א הויז וואו אויף יעדען עטאזש זיינען פאראן גאנצע פאמיליען=וואהנונגען.

flat′-i′ron *n.* (פלעט′-אי′-ערן) א פלעט=אייזען, א בינגעל=אייזען, א פרעס=אייזען.

flat lie (פלעט לאי) א פשוט′ער ליגען.

flat′lings *adv.* (פלעט′-לינגז) ענטשיעדען, פאזיטיוו.

flat′long *adv.* (פלעט′-לאנג) מיט דער פלאכער זייט.

flat′ly *adv.* (פלעט′-לי) אויף א פלאכען אדער פלאטשיגען אופן; אין א פלאכער לאגע, האריזאנטאל; ענטשיעדען, פאזיטיוו; ניט גייסטרייך, דום.

flat′ness *n.* (פלעט′-נעס) געשמאקלאזיגקייט; לעבענסלאזיגקייט; פלאכקייט, פלאטשיגקייט; טעמפקייט; טיעפקייט [פון א טאן].

flat′nose *a. and n.* (פלעט′-נאוז) וואס האט א פלאטשיגע נאז; איינער וואס האט א פלאטשיגע נאז.

flat′-nosed *a.* (פלעט′-נאוזד) מיט א פלאטשיגער נאז.

flat′ten *v.* (פלעטן) פלאך אדער פלאטשיג מאכען; פלעטען, גלאט מאכען; טעמפ מאכען, אוועקנעהמען דעם געשמאק; נידערשלאגען, אומעדיג מאכען; ארראבדריקען דעם טאן; ווערען מאט [וועגען פארבען]; פלאך ווערען; ווערען געשמאקלאז אדער גייסטלאז; ווערען מוטלאז אדער בעטריבט.

flat′tened *a.* (פלעט′נד) וואס איז געמאכט פלאך אדער פלאטשיג.

flat′tening-mill *n.* (פלעט′-נינג-מיל) א וואלץ=פאבריק, א פאבריק, וואו מעטאל ווערט געוואלצט אין פלאטען.

flat′ter *n. and v.* (פלעט′-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פלאך אדער פלאטשיג; א פלעטער [אזא ברייטער האמער פון א שמיעד צום שמיעדען פלאטשיג]; שמייכלען, חנפ′ענען.

flat'terable *a.* (פלעט'-ער-עבל) שמייכעלהאפט.

flat'terer *n.* (פלעט'-ער-ער) א שמייכלער, א חונף.

flat'tering *a.* (פלעט'-ער-אינג) שמייכלעריש, שמייכעלהאפט

flat'teringly *adv.* (פלעט'-ער-אינ-גלי) אויף א שמייכלערישען אדער חניפה'דיגען אופן.

flat'tery *n.* (פלעט'-ע-רי) חניפה, שמייכעליי.

flat third (פלעט טהוירד) — אין מוזיק — די טערצא מינאר.

flat'ting *n.* (פלעט'-אינג) דאס פארבען מאט, אהן א גלאנץ; דאס וואלצען מעטאל אין פלאטען; דאס אראבדריקען דעם טאן אין זינגען אדער שפיעלען.

flat'ting-mill *n.* (פלעט'-אינג-מיל) ז. *flattening-mill*

flat'tish *a.* (פלעט'-איש) פלאכליך אדער פלאטשיגליך.

flat'ulence *n.* (פלעט'-יו-לענס) דאס ליידען פון ווינד אין מאגען; פוסטקייט, לעערקייט, נישטינקייט.

flat'ulency *n.* (פלעט'-יו-לענ-סי) ז. *flatulence*

flat'ulent *a.* (פלעט'-יו-לענט) וואס ליידט פון ווינד אין מאגען; ווינדיג; פוסט, נישטיג; אנגעבלאזען.

flat'ulently *adv.* (פלעט'-יו-לענט-לי) אויפגעבלאזען, פוסט, ווינדיג.

flat'uous *a.* (פלעט'-יו-אס) ז. *flatulent*

fla'tus *n.* (פליי'-טאס) א בלאז, א הויך; ווינד אין די געדערים; דונסט; אנגעשוואלענקייט, אנגעבלאזענקייט.

flat'ways *adv.* (פלעט'-הווייז) מיט דער פלאטשיגער זייט אראב אדער צו עפעס.

flat'wise *adv.* (פלעט'-הוואיז) ז. *flatways*

flat'worm *n.* (פלעט'-הוואירם) א פלאכער ווארים.

flaunt *v. and n.* (פלאהנט) פלאטערען, וועהען; פראנטעווען, זיך ציערען; שטאלצירען, זיך אויפבלאזען; נארישער פוץ; פרעכער שטאלץ; בעריהמעריי; דאס בלאזען זיך.

Uncultured people love to **flaunt** their wealth.

flaun'ter *n.* (פלאהנ'-טער) איינער וואס בלאזט פון זיך; א נארישער בעריהמער.

flaun'ting *a.* (פלאהנ'-טינג) מיט נארישען פוץ, מיט פוסטער בעריהמעריי.

flaun'tingly *adv.* (פלאהנ'-טינג-לי) דורך נארישען פוץ אדער בעריהמעריי.

flaun'ty *a.* (פלאהנ'-טי) ז. *flaunting*

flauti'no *n.* (פלאו-טי'-נאו) א קליינע פלייט.

flau'tist *n.* (פלאה'-טיסט) א פלייטשפיעלער.

flau'to *n.* (פלאו'-טאו) א פלייט.

flaves'cent *a.* (פלע-וועס'-ענט) געלבליך, וואס ווערט געלב.

flav'in *n.* (פלעוו'-אין) פלאווין, א מין געלבער פארב־שטאף.

fla'vor *n. and v.* (פליי'-וואר) א געשמאקער ריח; ארמאט; א גוטער געשמאק; אנגענעהמליכקייט; זאפט, סאק; מאכען געשמאק; צוגעבען ארמאט.

fla'vored *a.* (פליי'-ווארד) געווירצט; מיט א געשמאקען זאפט אדער ריח.

fla'vorless *a.* (פליי'-ווארלעס) אהן געשמאק, אהן א טעם.

fla'vorous *a.* (פליי'-ווארס) שמעקענד; געשמאק.

flaw *n. and v.* (פלאה) א ברוך, א ריס; א פלעק [אין אן עדעלשטיין]; א חסרון, א פעהלער; נישטינקייט, אונגילטיגקייט [אין געזעץ]; א ווינד־שטוים; אין וועבעריי — א פלאנטער, א קניפעל; א קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט שטעהט אב פון די נעגעל; ברעכען, מאכען ריצען אדער ריסען.

flaw'less *a.* (פלאה'-לעס) אהן ריסען אדער ריצען; אהן פעהלער.

flaw'lessly *adv.* (פלאה'-לעס-לי) אהן חסרונות אדער פעהלערען.

flaw'y *a.* (פלאה'-אי) מיט ריסען אדער ריצען; פעהלערהאפט; מיט חסרונות; אויף וועלכען דער ווינד טהוט פלוצלונג א בלאז.

flax *n.* (פלעקס) פלאקס, די פלאקס־פלאנצע.

Flax

flax'-comb *n.* (פלעקס'-קאום) א פלאקס־קאם [א קאם צו בערשטען פלאקס].

flax'-cot'ton *n.* (פלעקס'-קאטן) פלאקס געמאכט ווי באוועל.

flax'-dress'er *n.* (פלעקס'-דרעס'-ער) א פלאקס־קעמער, דער וואס גרייט צו פלאקס צום שפינען.

flax'-dress'ing *n.* (פלעקס'-דרעס'-אינג) דאס בערשטען פלאקס; דאס פערפערטיגען פלאקס צום שפינען.

flax'en *a.* (פלעקסן) עהנליך צו פלאקס; געמאכט פון פלאקס; בלאנד, העל־געלב; וואס איז שייך צו פלאקס.

flax'en hair (פלעקסן העהר) גאנץ העל־בלאנדע האר [ווי פלאקס].

flax'-plant *n.* (פלעקס'-פלענט) דער נייזעעלאנדישער פלאקס [א פלאנצע אהן א שטאם מיט לאנגע און ברייטע בלעטער און מיט שטארקע אדערען, פון וועלכע מען מאכט שטריק און קאנאטען].

flax'-pull'er *n.* (פלעקס'-פול'-ער) א מאשין אראבצונעהמען פלאקס פון פעלד.

flax'seed *n. and a.* (פלעקס'-סיעד) ליינזוימען [די זאט פון פלאקס]; וואס איז עהנליך צו ליינזוימען.

flax'weed *n.* (פלעקס'-הוויעד) פלאקס־גראז [א מין גראז מיט רויטע אדער ווייסע בליטהען].

flax'-wench *n.* (פלעקס'-הווענטש) א פלאקס־שפינערין; א פראסטע פרוי.

flax'wort *n.* (פלעקס'-הוואירט) א פלאקס־פלאנצע [יעדע פלאנצע אדער גראז פון דעם מין פלאקסען].

flax'y *a.* (פלעק'-סי) ווי פלאקס; מיט א העלען קאליר; בלאנד.

flay *v.* (פליי) שינדען, אראבציהען די הויט.

flay'er *n.* (פליי'-ער) א שינדער.

flea *n.* (פליע) א פלוי.

flea'bane *n.* (פליע'-ביין) פליי־פעפער [א מין פלאנצע, וועלכע ווירקט אויף דער פערניכטונג פון פליי].

flea'bite *n.* (פליע'-באיט) א ביס פון א פלוי; א קליינער שמערץ; א קלייניגקייט.

flea'bitten *a.* (פליע'-ביטן) געביסען פון פליי; ווייס מיט רויטע פינטעלעך [וועגען א געוויסען קאליר פון פערד].

fleck *n. and v.* (פלעק) א פלעק: מאכען א פלעק.

flecked *a.* (פלעקט) געפלעקט.

fleck'er *v.* (פלעק'-ער) מאכען פלעקען.

fleck'less *a.* (פלעק'-לעס) אהן א פלעק; וואס מעז קען ניט בלאמירען אדער מאכען א פארוואורף.

flec'tion *n.* (פלעק'-שאן) דאס בויגען; א בויגונג; אין גראמאטיק — די פלעקסיאן, די ענדערונג פון ווערטער דורך דעקלינאציאן אדער קאניוגאציאן.

flec'tional *a.* (פלעק'-שאנ-על) אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו פלעקסיאן. ז. *flection*

fled (פלעד) געפלויגען, אוועקגעפלויגען. ז. *flee*

fledge *v.* (פלעדזש) בעקומען גענוג גרויסע פעדערען אין די פליגלען צו קענען פליהען.

fledged *a.* (פלעדזשד) וואס איז בעוואקסען מיט פעדערען; וואס קען פליהען; וואס האט פליגלען צום פליהען; וואס די פליגלען זיינען ענטוויקעלט צום פליהען.

fledge'ling *n. and a.* (פלעדזש'-לינג) א יונג פייגעלע וואס איז נור־וואס בעוואקסען געווארען מיט פעדערען; א פריץ, א נאך אונערפאהרענער; נאר וואס בעוואקסען מיט פערערען; אונערפאהרען.

fledg'ling *n. and a.* (פלעדזש'-לינג) ז. *fledgeling*

flee *v.* (פליע) פליהען; אוועקפליהען; פערשווינדען.

fleece *n. and v.* (פליעס) שאף־וואל; די וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א שעפס מיט איין מאל; שערען שאף; פלינדערען, רויבען, שינדען; בערויבען, אוועקנעהמען.

fleeced *a.* (פליעסט) וואס האט וואל; וואליג.

flee'cer *n.* (פליע'-סער) א הויט־שינדער, א בערויבער.

fleece'-wool *n.* (פליעס'-הוואול) די וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א שעפס מיט איין מאל.

flee'cy *a. and n.* (פליע'-סי) בעדעקט מיט וואל; וואליג; וואס איז עהנליך צו וואל; בעדעקט מיט לייכטע וואלקען; וואס איז שייך צו וואל; אזא ווייכער זארט פאדעם וואס ווערט בענוצט צום שטריקען.

flee'cy clouds (פליע'-סי קלאודז) לייכטע קנוילינע וואלקען.

fleer *v. and n.* (פליער) מאכען העויות, פערקרימען דאס פנים; פערשפאטען, אבלאכען פון...; א העויה; אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

fle'er *n.* (פליע'-ער) איינער וואס אנטלויפט.

fleer'er *n.* (פליער'-ער) אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

fleer'ing *n.* (פליער'-אינג) דאס אבלאכען, דאס אבשפאטען.

fleer'ingly *adv.* (פליער'-אינג-לי) אויף אן אבלאכענדען אדער אבשפאטענדען אופן.

fleet *n., a. and v.* (פליעט) א פלאטע; א קריעגס־פלאטע; א בוכטע; שנעל; לייכט; מאגער; דין; ניט טיעף [וועגען באדען]; ענדערען דעם פלאץ [אויף א שיף]; שנעל אוועקפליהען.

fleet'-foot *a.* (פליעט־פוט) ז. ***fleet-footed***.

fleet'-foot'ed *a.* (פליעט־פוט־עד) שנעל־פיסיג, גרינג־פיסיג, וואס לויפט שנעל.

flee'ting *a.* (פליע'־טינג) וואס לויפט שנעל פאריבער; וואס דויערט ניט לאנג.

flee'tingly *adv.* (פליע'־טינג־לי) אויף א שנעל פאריבערלויפענדען שטייגער; ניט דויערנדיג לאנג.

flee'tingness *n.* (פליע'־טינג־נעס) דאס זיין פון ניט לאנגען דויער; דאס שנעל פאריבערלויפען; שנעלקייט.

fleet'ly *adv.* (פליעט'־לי) אויף א שנעלען, געשווינדען אופן.

fleet'ness *n.* (פליעט'־נעס) שנעלקייט; לייכטקייט, געשווינדיגקייט.

Fleet pris'on (פליעט פריזן) א בע־ריהמט געפענגניס אמאל אין לאנדאן, וואו עס פלעגען איינגעשפארט ווערען אזעלכע, וואס האבען ניט בעצאהלט זייערע שולדען.

Flem'ing *n.* (פלעמ'־אינג) א פלאמאנדער [א בעלגיער פון פלאמאנדישער אבשטא־מונג און פלאמאנדישער שפראך. די פלא־מאנדישע שפראך איז זעהר נאהענט צו דער האלענדישער].

Flem'ish *a. and n.* (פלעמ'־איש) פלא־מאנדיש, וואס איז שייך צו די פלאמאנדען, זייער שפראך, ליטעראטור א. ז. וו.; דאס פלאמאנדענטום; די פלאמאנדישע שפראך.

flesh *n., a. and v.* (פלעש) פלייש, מוס־קעלען, דאס לייב, דער קערפער [אין גע־גענזאץ צו דער נשמה]; דער מענש, די מענשהייט; די קערפערליכע נאטור, קער־פערליכקייט; גשמיות; א קרוב, איינער פון דערזעלבער פאמיליע; דער אינעווע־ניגסטער ווייכער [פליישיגער] טייל פון פרוכטען און גרינסען; פליישיג; אנשטא־פען מיט פלייש; אנפרעסען; געבען גרא־בע, קערפערליכע פערגניגענס; צונעבען חשק הינד, פאלקען א. ז. וו. צו יאגד דורך דעם וואס מען גיט זיי פרעסען פלייש; צו־געבען חשק, בעוואגען צו מלחמה און מארד; אברייניגען די פעל פון דעם פלייש; גוט אויסהאדעווען, בעדעקען מיט פלייש; בע־דעקען [ווי מיט פלייש].

flesh and fell (פלעש ענד פעל) הויט און האר; אלעס.

flesh'-ax *n.* (פלעש'־עקס) א קצב'ס האק.

flesh'-broth *n.* (פלעש'־בראהטה) גע־ווירצטער פלייש־זופ.

flesh'-brush *n.* (פלעש'־בראש) א רייב־בארשט.

flesh'-clogged *a.* (פלעש'־קלאגד) וואס האט אויף זיך צופיעל פלייש, בעלאדען מיט פלייש, צו שטארק בעלייבט.

flesh'-col'or *n.* (פלעש'־קאל'־אר) דער נאטירליכער הויט־קאליר פון א געזונדען מענשען פון דער ווייסער ראסע.

flesh'-col'ored *a.* (פלעש'־קאל'־ארד) הויט־פארביג [וואס האט דעם נאטירלי־כען הויט־קאליר פון א געזונדען מענשען פון דער ווייסער ראסע].

flesh'-cree'per *n.* (פלעש'־קריע'־פער) א סענזאציאנעלער ראמאן [מיט שוידער־ליכע פאסירונגען, פון וועלכע עס גרוילט].

flesh'-day *n.* (פלעש'־דיי) דער פלייש־טאג, ניט קיין פאסט־טאג [ביי קריסטען].

fleshed *a.* (פלעשט) פליישיג, דיק.

flesh'er *n.* (פלעש'־ער) איינער וואס רייניגט אב פעל פון פלייש; א געצייג אב־צורייניגען פעל פון פלייש.

flesh'-fly *n.* (פלעש'־פלאי) די פלייש־פליעג [אן אינזעקט וואס נעהרט זיך פון טויטע קערפער און לעגט איהרע אייע־לעך אין דעם פלייש פון לעבעדיגע און, הויפטזעכליך, פון טויטע חיות].

Flesh-fly

flesh' - fork *n.* (פלעש'־פאהרק) א פלייש־גאפעל [א גרויסער גאפעל ארויסצונעהמען פלייש פון טאפ].

flesh'ful *a.* (פלעש'־פול) פעט, דיק, בע־לייבט.

flesh'-hook *n.* (פלעש'־הוק) א האקען צום אויפהענגען פלייש אדער צום אריבער־טראגען גרויסע שטיקער פלייש פון איין ארט אויף'ן צווייטען.

flesh'-hoop *n.* (פלעש'־הופ) די רייף פון א פויק, אויף וועלכער עס איז אנגעצויגען די פעל.

flesh'iness *n.* (פלעש'־אי־נעס) בע־לייבטקייט, דיקקייט.

flesh'ing-knife *n.* (פלעש'־אינג־נאיף) ז. ***flesh-knife***.

flesh'ings *n.* (פלעש'־אינגז) לייב־קאליר־קליידער; דאס פלייש וואס ווערט אבגע־שאבען ביים רייניגען פעל.

flesh'-knife *n.* (פלעש'־נאיף) א מעסער צום אברייניגען פעל פון פלייש, האר א. ד. ג.

flesh'less *a.* (פלעש'־לעס) אהן פלייש, מאגער.

flesh'liness *n.* (פלעש'־לי־נעס) קערפער־ליכקייט, גשמיות; קערפערליכע תאוות.

flesh'ly *a. and adv.* (פלעש'־לי) קער־פערליך; גשמיות'דיג; פליישיג; ווייך־הארציג; אויף א תאוה'דיגען שטייגער.

flesh'-meat *n.* (פלעש'־מיעט) פלייש־שפייז [אין געגענזאץ צו פיש־שפייז].

flesh'monger *n.* (פלעש'־מאנ־גער) א פלייש־הענדלער, א קצב; א פרויען־הענד־לער.

flesh'pot *n.* (פלעש'־פאט) א טאפ, אין וועלכען מען קאכט פלייש; שפייז; דאס זיין איבערגעגעבען צו קערפערליכע תאוות.

flesh'-tint *n.* (פלעש'־טינט) פלייש־פארב, פלייש־קאליר.

flesh'-tooth *n.* (פלעש'־טוהטה) אן אוי־געןצאהן [א קליק] ביי די פלייש־פרעסענ־דע חיות.

flesh'-wound *n.* (פלעש'־הוואונד) א פלייש־וואונד, א וואונד וואס געהט ניט טיעפער פון פלייש, א לייכטע וואונד.

flesh'y *a.* (פלעש'־אי) פליישיג, וואס בע־שטעהט פון פלייש אדער מוסקעלען; קער־פערליך, גשמיות'דיג; בעלייבט, דיק, פעט; פליישארטיג, ווייך.

fleur-de-lis' *n.* (פלויר־דע־ליע') א ליליען־עהנלי־כע ציירונג אויף וואפען אדער הערבען [געווען אין געברויך ביי דער אמא־ליגער פראנצויזישער קע־ניגליכער פאמיליע].

Fleur-de-lis

fleur-de-lys' *n.* (פלויר־דע־ליע') ז. ***fleur-de-lis***.

fleuron' *n.* (פלוי־ראן') א בלומען־עהנליכער טייל פון ציערונג.

flew (פלוה) געפלויגען. ז. ***fly***.

flewed *a.* (פלוהד) וואס האט א גרויסע אראבהענגענדע אויבערשטע ליפ [וועגען א הונד].

flews *n.* (פלוהז) די גרויסע אראבהענגענ־דע אויבערשטע ליפ ביי געוויסע מינים הינד.

flex *v.* (פלעקס) בויגען, לענקען [הויפט־זעכליך וועגען לענק־מוסקעלען].

flexibil'ity *n.* (פלעק־סי־ביל'־אי־טי) בויגזאמקייט, לענקבארקייט, ווייכקייט, נאכ־געביגקייט; דאס קענען איינגעצוימט ווע־רען; קאנטראלירבארקייט; דאס האבען די פעהיגקייט אנצונעהמען פערשידענע פאר־מען אדער אנגעווענדעט ווערען אויף פער־שידענע אופנים; די פעהיגקייט שנעל צו ערפילען א מוזיקאלישע אויפגאבע [הויפט־זעכליך וועגען א שטימע].

flex'ible *a.* (פלעק'־סיבל) בויגזאם, לענק־באר; ווייך, נאכגעביג; וואס מען קען צוי־מען אדער קאנטראלירען; וואס קען צו־געפאסט ווערען, וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף פערשידענע אופנים, וואס קען אננעהמען פערשידענע פארמען; וואס קען שנעל ערפילען א מוזיקאלישע אויפגא־בע [הויפטזעכליך וועגען א שטימע].

flex'ibleness *n.* (פלעק'־סיבל־נעס) בויגזאמקייט, לענקבארקייט, נאכגעביגקייט; דאס קענען איינגעצוימט ווערען; קאנטרא־לירבארקייט, אנווענדבארקייט אויף פער־שידענע אופנים; די פעהיגקייט אנצו־נעהמען פערשידענע פארמען.

flex'ibly *adv.* (פלעק'־סי־בלי) אויף א בויגזאמען, לענקבארען, נאכגעביגען, קאנ־טראלירבארען אופן.

flex'ile *a.* (פלעק'־סיל) בויגזאם, לענקבאר, נאכגעביג; וואס קען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבאר, אנווענדבאר אויף פער־שידענע אופנים; פעהיג אנצונעהמען פער־שידענע פארמען.

flex'ion *n.* (פלעק'־שאן) ז. ***flection***.

flex'ional *a.* (פלעק'־שאנ־על) ז. ***flectional***.

flex'or *n.* (פלעק'־סאר) א בויג־מוסקעל, א לענק־מוסקעל.

flex'uose *a.* (פלעק'־שיו־אוס) אין באטא־ניק — געבויגען, אויסגעקרימט אדער גע־דרעהט אין פערשידענע ריכטונגען [ווע־גען פלאנצען־שטאמען און צווייגען].

flex'uous *a.* (פלעק'־שיו־אס) געבויגען, געקרימט, געדרעהט; וואנקענד, וואקלענדיג זיך, פערענדערליך, אונבעשטענדיג; אין באטאניק — געבויגען, געקרימט אדער גע־דרעהט אין פערשידענע ריכטונגען [ווע־גען שטאמען און צווייגען]; אין זאאלא־גיע — וואס האט די פארם פון זיגזאגען מיט אבגערונדעטע ווינקלען.

flex'uously *adv.* (פלעק'־שיו־אס־לי) אויף א געבויגענעם אדער געדרעהטען אופן; מיט זיגזאגען.

flex'ure *n.* (פלעק'־שיור) בויגונג, קריי־מונג, אויסבויג, בויג, פאלד, קנייטש.

flich'ter *v.* (פליכ'־טער) לויפען מיט אויסגעשפרייטע ארעמס; פלאטערען.

flick *v. and n.* (פליק) געבען א שנע־לען, לייכטען קלאפ ווי א שמיץ מיט א בייטש אדער שנעל מיט'ן פינגער; אראב־שנעלען; א לייכטער פלעצליכער קלאפ, שנעל.

flick'er *v. and n.* (פליק'־ער) פלאטערען אדער פאטשען מיט די פליגלען; פלאטע־רען [ווי א פלאם אין ווינד]; פינקלען; דאס פלאטערען; דאס פינקלען; דער אמע־ריקאנישער האלץ־פיקער אדער דיאטעל [א קליינער פויגעל פון א געלב־גאלדע־נעם קאליר אונטער די פליגלען און אונ־

טער'ן עק און מיט שווארצע רונדע פינטעלעך אויף'ן קערפער].

Flicker

fli'er *n.* (פלאי'-ער) א פליהער; איינער אדער עפּעס וואס פליהט אדער לויפט מיט א גרויסער שנעלקייט; אן אנטלאפענער; איינער פון די טיילען פון א מאשין אדער מעכאניזם, וועלכע בעוועגען זיך זעהר שנעל; א טרעפּ; א שפּעקולאציאן אויף דער בערזע [דאס קויפען ווערטה=פּאפּיערען פון איינעם וואס פּראבירט מזל אריינצוכאפּען א גרויסען ריוח]; א קליינע אפישע [רעקלאמע].

flight *n. and a.* (פלאיט) דאס פליהען; דאס אוועקפליהען; דאס וואס עס פליהט; א מחנה פליהענדע פויגלען; אן אויסשוס אדער אויסברוך פון כעס אדער פון אן אנדער געפיהל; דער אויסשוס מיט א פייל פון בויגען; א רייה טרעפּ וואס פיהרען פון איין עטאזש צום צווייטען; די מעקענע פון האבער; דאס דינע הייטעל פון א קאווע=נוס; דער פליגעל פון א ווענטילאטאר; די אבבויגונג פון דעם הענטעל פון א קראן; וואס איז שייך צו א מחנה פליהענדע פויגלען.

fligh'tily *adv.* (פלאי'-טי-לי) אויף א קאפּריזנעם, ווילדען אדער משונה'דיגען אופן.

fligh'tiness *n.* (פלאי'-טי-נעס) קאפּריזנעקייט, לייכטזין, אונבעזאנענהייט, ווילדקייט.

flight'less *a.* (פלאיט'-לעס) וואס קען ניט פליהען.

flight of stairs (פלאיט אוו סטעהרז) שטיגען אדער א רייה טרעפּ וואס פיהרען פון איין עטאזש צום צווייטען.

flight'-shot *n.* (פלאיט'-שאט) א שאס פון א בויגען; דער מרחק וואס א פייל פון א בויגען פליהט.

fligh'ty *a.* (פלאי'-טי) קאפּריזנע; לייכטזיניג, אונבעזאנען; ווילד; וואהנזיניג.

flim'flam *n. and v.* (פלים'-פלעם) א נארישקייט, שטות, א בבא=מעשה, א ליגען, א שטוקע, א שפּיצעל; האקען ליגענס; דערצעהלען בבא=מעשות.

flim'sily *adv.* (פלימ'-זי-לי) אויף א לייכטען אדער שוואכען אופן; גרינג, דין, דאר, פּוסט, ארים.

flim'siness *n.* (פלימ'-זי-נעס) דינקייט; שוואכקייט; ארימקייט.

flim'sy *a. and n.* (פלימ'-זי) גרינג, לייכט, שיטער, דין, דאר; שוואך; ארים, פּוסט; זעהר דין פּאפּיער; א באנק=בילעט.

flinch *v.* (פלינטש) זיך צוריקציהען; אויסווייכען [אוים מורא פאר עפּעס]; אראבנעהמען און צוזאמענקלייבען די פעטקייט אדער טראן פון א וואל=פיש.

fling *v. and n.* (פלינג) ווארפען, שלײדערען; אבווארפען, ארונטערווארפען; אבשפּרינגען; אבווארפען זיך; ווארפען זיך אין אלע זייטען; בריקען מיט די פיס; זידלען זיך; א ווארף, א שלײדער; פאלשטענדיגע פרייהייט אין אויפפיהרונג; דאס טהאן וואס דאס הארץ געלוסט; א געוויסער שאטלענדישער דארף=טאנץ; א שטאך=ווארט, א סארקאזם.

fling at (פלינג עט) ווארפען אויף..., שיסען אויף...

fling away' (פלינג ע-הוויי') אוועקשלײדערען; אבווארפען.

fling down (פלינג דאון) אנידערווארפען; צושטערען.

fling'er *n.* (פלינג'-ער) א ווארפער; א שלײדערער; איינער וואס רעדט מיט שטעכווערטלעך אדער סארקאסטיש.

fling in (פלינג אין) צואווארפען, ניט צורעכענען.

fling off (פלינג אף) פערפעהלען דעם ציעל, ניט טרעפען; אין געיעג — פערליערען די שפּור [אין נאכיאגען זיך נאך א חיה].

fling out (פלינג אוט) אויסברעכען, אויסשיסען [מיט א זידלעריי].

flint *n. and a.* (פלינט) א קרעמען [זעהר א הארטער שטיין]; עפּעס וואס איז הארט און לאזט זיך ניט בויגען; געמאכט אדער בעשטעהט פון קרעמען; הארט, שטייף.

flint'-glass *n.* (פלינט'-גלעס) קריסטאלגלאז, קרעמען=גלאז.

flint'-hear'ted *a.* (פלינט'-האר'-טעד) מיט א שטיינערנעם הארץ; בייז, אכזריות'דיג.

flin'tiness *n.* (פלינ'-טי-נעס) הארטקייט; הארטהערציגקייט; אכזריות.

flint'-lock *n.* (פלינט'-לאק) דער שלאס אדער הענטעל פון אן אלטמאדישער ביקס, וואו דער פולווער צינדט זיך אן דורך'ן קלאפּ פון א קרעמען; א ביקס מיט אזא שלאס אדער הענטעל.

flint'stone *n.* (פלינט'-סטאון) דער פייער=שטיין, א קרעמען.

flint'ware *n.* (פלינט'-הוועהר) געשיער אדער כלים פון ענגלישען פּאיאנס.

flin'ty *a.* (פלינ'-טי) פון קרעמען; הארט; הארטהערציג.

flip *v. and n.* (פליפּ) געבען א שנעל; לייכט אויפטרייסלען אדער שאקלען; שמייסען; געבען א זעץ; א שנעל; א קלאפּ; א שמיץ; א געטראנק פון ביער מיט צוקער.

flip'flap *n. and adv.* (פליפּ'-פלעפּ) א קלאפּעריי, א פּאטשעריי; דאס איבערקוליען זיך; א געפעהרליכער שפּרונג; מיט א קלאפּעריי.

flip'pancy *n.* (פליפּ'-ענ-סי) פלינקקייט, שנעלקייט; געלויפיגקייט; אויבערפלעכליכקייט; לייכטזיניגקייט; דאס זיין א פלוידערזאק; עזות, חוצפּה.

flip'pant *a.* (פליפּ'-ענט) פלינק, שנעל; געלויפיג; אויבערפלעכליך; לייכטזיניג; פלוידעריש; עזות'דיג, חוצפּה'דיג.

flip'pantly *adv.* (פליפּ'-ענט-לי) אויף א לייכטזיניגען, אויבערפלעכליכען אדער פלוידערישען שטייגער.

flip'pantness *n.* (פליפּ'-ענט-נעס) ז. *flippancy*.

flip'per *n.* (פליפּ'-ער) דער גליעד וואס דיענט צו שווימען [ווי די פלוס=פעדערען פון א פיש, די לאפּעס פון א ים=הונד, די פליגלען פון א פּינגווין א. ד. ג.]; די האנד; אזא קונץ=דעקאראציע אין א טעאטער; א מין עפּעל=טארט.

flirt *v. and n.* (פלוירט) פלירטעווען, זיך שפּיעלען אין ליעבע; קאקעטירען; שפּאסען; אבלאבען; חוזק מאכען; ווארפען, שלײדערען, שטויסען; שאקלען, טרייסלען; איינער וואס פלירטעוועט אדער שפּיעלט זיך אין ליעבע; א לייכטזיניג פרויענצימער; א קאקעטקע; א שפּאס; א סארקאזם; א מאך; א שטויס.

flirta'tion *n.* (פלויר-טיי'-שאן) דאס פלירטעווען, דאס שפּיעלען אין ליעבע; דאס קאקעטירען.

flirta'tious *a.* (פלויר-טיי'-שאס) וואס פלירטעוועט, וואס שפּיעלט זיך אין ליעבע.

flirta'tiousness *n.* (פלויר-טיי'-שאס-נעס) דאס אבגעבען זיך מיט פלירט, דאס שפּיעלען זיך אין ליעבע.

flir'ter *n.* (פלויר'-טער) א פלירט, א קאקעט, איינער וואס שפּיעלט זיך אין ליעבע.

flir'tigig *n.* (פלויר'-טי-גיג) א לייכטזיניג, קאקעט מיידעל.

flir'ting *a.* (פלויר'-טינג) וואס פלירטעוועט, וואס שפּיעלט זיך אין ליעבע; לייכטזיניג, קאקעטיש; שאקלענד, טרייסלענד.

flir'tingly *adv.* (פלויר'-טינג-לי) אויף א פלירטענדען, קאקעטישען אופן.

flit *v.* (פליט) אוועקפליהען; פליהען.

flitch *n.* (פליטש) א געזאלצענע זייט פלייש פון א שווין; אין טישלעריי — א פלאנקע.

flit'ter *n. and v.* (פליט'-ער) א טראנטע; א קוואדראט בלעכעל צו בעפּוצען עפּעס; דאס וואס פליהט; פלאטערען, שנעל בעוועגען זיך הין און צוריק.

flit'ting *n.* (פליט'-אינג) דאס פלאטערען; דאס פליהען.

flit'tingly *adv.* (פליט'-אינג-לי) אויף א פליהענדען אדער פלאטערענדען אופן.

flix'weed *n.* (פליקס'-הוויעד) סאפּיען=קרויט [א מין גראז וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין].

float *v. and n.* (פלאוט) שווימען; שווימען מיט'ן שטראם; שוועבען; פלאטערען; ברײנגען דערצו, אז עטוואס זאל זיך האלטען אדער שווימען אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט בלויז מיט דער קראפט פון דעם שטראם; בעוואסערען; פערפלייצען; גלאט מאכען, פיילען; בעדעקען מיט פּלאסטער; ארויסלאזען אין אומגאנג, ברײנגען אין אומגאנג [וועגען פינאנציעלע אפּעראציאנען און ווערטה=פּאפּיערען]; ביי יאגד — דערנעהענטערען זיך צו די חיות אויף א שיפעל אדער פּליט; עטוואס וואס ליעגט אדער שוועבט אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט; א פּליט; שווים=האלץ; א קארק אדער עהנליכע זאך ביי א ווענטקע וואס זינקט ניט אין וואסער; דאס שוועבען, פלאטערען אדער שווימען [בלויז מיט דער הילף פון שטראם]; א פּאררינכטונג אויפצוהאלטען א מענשען אין וואסער; א שווים=יאק; א פּענכער אדער אנדער עהנליכער טייל פון קערפּער וואס איז אויסגעהוילט און אנגעפילט מיט לופט [ביי פיש א. ד. ג.] וואס האלט זיי אויף'ן וואסער; א קויהלען=וואגען.

float a com'pany (פלאוט ע קאמ'-פּע-ני) גרינדען אן אקציען=געזעלשאפט.

floa'tage *n.* (פלאו'-טידזש) די פעהיגקייט זיך צו האלטען אדער צו שוועבען אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט [ווי למשל, פון האלץ]; עטוואס וואס האט אזא פעהיגקייט; עטוואס וואס קען זיך האלטען אויף'ן וואסער.

float'-board *n.* (פלאוט'-באורד) די שוויפעל פון א מיהל־ראד אדער רודערער.

float'-cop'per *n.* (פלאוט'-קאפ'-ער) קופער־שטויב וואס ווערט אוועקגעטראגען פון שטראמענדען וואסער.

floa'ter *n.* (פלאו'-טער) איינער אדער עטוואס וואס שווימט אדער פלאטערט אויף'ן וואסער; איינער וואס געהט אויף יאגד אויף א שיפעל אדער אויף א פליט; א פליט צו פערצייכענען די הויך פון דער וואסער־פליעכע; א וועהלער וואס בעלאנגט ניט צו קיין פאליטישער פארטיי [הויפטזעכליך אזעלכער וועמענס שטימע מען קען קויפען]; א שווימענדער טויטער קערפער.

float'-gold *n.* (פלאוט'-גאולד) גאלד־שטויב וואס ווערט אוועקגעטראגען פון שטראמענדען וואסער.

floa'ting *n. and a.* (פלאו'-טינג) דאס שווימען; דאס האלטען זיך אויף דער אויבערפליכע פון א פליסיגקייט; פערפלייצונג; דאס בעדעקען מיט פלאסטער; דאס אבטיילען דורך וואסער קליינע טיילעכלעך פון עפעס [די גרעסערע טיילען זינקען און די קלענערע בלייבען פון אויבען]; דאס פיהרען יאגד אויף א שיפעל אדער פליט; שווימענד, האלטענדיג זיך אויף דער אויבערפליכע פון פליסיגקייט אדער אין דער לופט, פלאטערענד, שוועבענד; וואקלענדיג, ניט בעשטימט; פריי, ניט פעראייניגט, אבגעזונדערט; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע סומען וואס דארפען איינגעצאהלט ווערען אין פערשיעדענע טערמינען [ווי א חוב, א פערמעגען]; ניט בעזארגט מיט א גרייטען קאפיטאל; ניט בעשטימט פאר געוויסע צוועקען [וועגען א קאפיטאל]; וואס צירקולירט, וואס איז אין געברויך [וועגען קאפיטאל].

floa'ting bridge (פלאו'-טינג ברידזש) א שווימענדע בריק.

floa'ting debt (פלאו'-טינג דעט) א חוב וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע סומען, וועלכע דארפען איינגעצאהלט ווערען אין פערשיעדענע טערמינען.

floa'ting kid'ney (פלאו'-טינג קיד'-ני) א ניר וועלכע איז לויז געווארען און ליעגט ניט אויף איהר ריכטיגען ארט אין בויך.

floa'ting light (פלאו'-טינג לאיט) א לייכט־שיף [אויף'ן ים].

floa'ting mead'ows (פלאו'-טינג מעד'-אוז) פעלדער וואס ווערען אפט פערפלייצט.

floa'ting pol'icy (פלאו'-טינג פאל'-אי-סי) א פייער־פערזיכערונגס־שיין [פאליסי] אויף סחורות אהן דער אנגעבונג פון זייער ווערטה.

floa'ting popula'tion (פלאו'-טינג פאפ-יו-ליי'-שאן) די זיך־וואקלענדע בעפעלקערונג, די ניט תושבים, די צייטווייליגע בעפעלקערונג, די בעפעלקערונג וואס וואנדערט פון איין פלאץ אין צווייטען.

floa'ting screed (פלאו'-טינג סקריעד) א לאנגער אבגעריסענער שטרייף אדער פאס.

floa'ting vote (פלאו'-טינג וואוט) וועהלער וואס בעלאנגען ניט צו קיין פאליטישער פארטייא און וועמענס שטימען מען קען קויפען.

float'stone *n.* (פלאוט'-סטאון) א שווים־שטיין [א מין לעכערדיגער גרויער קווארץ מיט א געלער שאטירונג, וואס שווימט אויף'ן וואסער]; א שטיין מיט וועלכען מען רייבט אב און מען מאכט גלייך די ברעגעס פון אנדערע שטיינער.

floccilla'tion *n.* (פלאק-סי-ליי'-שאן) דאס צופען פון היץ דאס בעטגעוואנד דורך א קראנקען וואס ליעגט אין פיעבער. ז. *carphology*

floc'cose *a.* (פלאק'-אוס) וואליג; פוכיג; בעדעקט מיט וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך.

floc'culence *n.* (פלאק'-יו-לענס) דאס זיין וואליג; דאס בעשטעהן פון פוכיגע אדער וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך; א ווייכער, ווייסער וואקס־שטאף וואס עס טיילען פון זיך אוים איניגע מינים אינזעקטען.

floc'culent *a.* (פלאק'-יו-לענט) וואליג; וואס זעהט אוים ווי א שטיקעל וואל; וואס בעשטעהט ווי פון וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך; פוכיג, בעדעקט מיט פוך [וועגען פויגלען]; בעדעקט מיט שטיקלעך ווייסען, ווייכען, וואקס־פערמיגען שטאף [וועגען אינזעקטען].

floc'culus *n.* (פלאק'-יו-לאס) א קליין שטיקעל וואל; עטוואס וואס זעהט אוים ווי א שטיקעל וואל אדער ווי א שנעעלע; א קליין בינטעל האר [ביי אינזעקטען].

floc'cus *n.* (פלאק'-אס) א שטיקעל וואל, א קנוילכעל אדער עטוואס וואס איז עהנליך דערצו; אין זאאלאגיע — דאס לאנגע בינטעל האר אויף'ן עק ביי איניגע חיות; פוך [ביי פויגלען].

flock *n. and v.* (פלאק) א סטאדע, א הורטע, א מחנה [חיות און פויגעל, הויפטזעכליך ציעגען און שעפסען]; א קאמפאניע, א מחנה מענשען; אן עדה; א בינטעל וואל אדער האר; דין צושטויסענע וואל אדער וואל־שטאף, מיט וועלכע מען בעדעקט א געוויסען זארט טאפעטען אדער אביטשעם; קליינע שטיקלעך וואל, וואל־שטאף, אבפאל פון וואלענע זאכען א. ד. ג., מיט וועלכע מען שטאפט אן מאטראצען, דיוואנען א. ז. וו.; אבפאל, דאס וואס זעצט זיך אב, אבשוים; זיך פערזאמלען אין א סטאדע, הורטע אדער מחנה.

flock'-bed *n.* (פלאק'-בעד) א געלעגער געמאכט פון אבפאל פון וואל, וואלענע שטאפען און עהנליכע זאכען.

flock'ing-machine' *n.* (פלאק'-אינג-מע-שין') א מאשין צו בעדעקען א געוויסען זארט טאפעטען אדער אביטשעם מיט קליינע טיילעכלעך וואל אדער וואל־שטאפען.

flock'-pa'per *n.* (פלאק'-פיי'-פער) טאפעטען אדער אביטשעם פון שעהר־וואל.

flock'y *a.* (פלאק'-אי) וואליג; עהנליך צו בינטלעך וואל, האר אדער פוך.

floe *n.* (פלאו) א קריהע, א שטיק אייז וואס שווימט אויף'ן ים.
The ship was struck by an ice floe.

flog *v.* (פלאג) שמייסען; שלאגען [אין זינגען פון אריבערשטייגען דעם קאנקורענט]; אין פיש־כאפען — האקען דאס וואסער מיט דעם פאדים פון דער ווענטקע.

flog'ger *n.* (פלאג'-ער) א שמייסער, א שמיץ־געבער; א הילצערנער האמער וואס ווערט בענוצט ארומצוקלאפען א שפונט, כדי צו מאכען איהם שוואכער אין דעם לאך וואו ער שטעקט.

flog'ging *n.* (פלאג'-אינג) דאס שמייסען; א בעשטראפונג מיט שמיץ; דאס האקען דאס וואסער מיט דעם פאדים פון דער ווענטקע ביים כאפען פיש.

flood *n. and v.* (פלאד) א וואסער־שטרעמונג, א טייך; דער מבול; אן איבערשוועמונג, א פערפלייצונג; די ארויסגיסונג; פלוט אדער וואסער־צופלוס אין א טייך אדער ים; מענסטרואציע אדער די מאנאטליכע בלוט־גיסונג ביי פרויען [ווען דער פלוס איז צו שטארק]; פערפלייצען, איבערשוועמען; גיסען אדער שטרעמען אין אן אונגעהייערער מאס; האבען זעהר א שטארקע מענסטרואציע.

flood'-gate *n.* (פלאד'-גייט) א שלוזע אדער א טויער וואס הויבט זיך אויף און לאזט זיך אראב, כדי ארייצולאזען אדער ארויסצולאזען דאס וואסער אין א טייך אדער קאנאל.

flood'ing *n.* (פלאד'-אינג) מענסטרואציע [מאנאטליכע בלוט־גיסונג ביי פרויען]; דאס איבערפליסען; דאס איבערשטרעמען.

flood'-mark *n.* (פלאד'-מארק) א צייכען אדער ליניע וואס בעווייזט די הויכקייט פון וואסער אין טייך אדער ים.

flood'-tide *n.* (פלאד'-טאיד) דער פלוט אדער די הויבונג פון וואסער אין ים.

floor *n. and v.* (פלאור) א פוסבאדען, א פאדלאגע, דילען; א טאק [א גלאטער באדען]; אן עטאזש, א שטאק; דער אונטערשטער דעק פון א שיף; אין פארלאמענט אדער אין די געזעצגעבענדע פערזאמלונגען — דער טייל פון הויז, וועלכער איז בעשטימט פאר די מיטגליעדער און פון וועלכען זיי קענען רעדען; דאס רעכט פון איינעם צו רעדען אדער זיין געהערט; בעדעקען מיט א פאדלאגע אדער דילען; שטעלען אויף'ן באדען; ווארפען צו דער ערד; בעזיעגען; שטיל מאכען; ענדיגען עפעס; מאכען א סוף.

floor'age *n.* (פלאור'-עדזש) דער שטח אדער פלאץ פון א פאדלאגע.

floor'-cloth *n.* (פלאור'-קלאהטה) וואקס־טוך אדער דיקע צעראטע, וועלכען מען לעגט אוים אויף דער פאדלאגע.

floor'er *n.* (פלאור'-ער) איינער וואס מאכט פאדלאגעס אדער דילען; איינער אדער עפעס וואס ווארפט צו דער ערד; דאס וואס פיהרט צו איינעמס מפלה.

floor'-head *n.* (פלאור'-העד) די אויבערשטע זייט פון די קלעצער פון א שיף, אויף וועלכער די פאדלאגע ווערט געלעגט.

floor'ing *n.* (פלאור'-אינג) דילען, פאדלאגעס; מאטעריאל פון וואס מען מאכט פאדלאגעס.

floor'less *a.* (פלאור'-לעס) אהן א פאדלאגע.

floor'-tim'ber *n.* (פלאור'-טימ'-בער) איינער פון די קלעצער אדער באלקענס, אויף וועלכע די פאדלאגע ליעגט.

flop *v. and n.* (פלאפ) פלאטערען, פאטשען מיט די פליגלען; לייכט פאלען; אראבפאלען ווי א פלאכטע; צונויפברעכען; זיך אויסציהען אין דער גאנצער לענג [פאלענדיג]; א פלאכטע; דאס צונויפברעכען.

flop'per *n.* (פלאפ'-ער) א יונג ענטעל.

flop'py *a.* (פלאפ'-אי) אראבהענגענד; וואס די ראנדען הענגען אראב.

Flo'ra *n.* (פלאו'-רא) פלארא, די אלט־רוימישע געטין פון בלומען.

flo'ra *n.* (פלאו'-רא) דאס פלאנצען־רייך פון א לאנד אדער געגענד; דאס פלאנצען־רייך פון א געגענד אין א געוויסער געאלאגישער פעריאדע; אן אבהאנדלונג וועגען די פלאנצען פון א לאנד, געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

flo'ral *a.* (פלאו'-רעל) וואס איז שייך צו בלומען, וואס ענטהאלט בלומען.

Flo'ral *a.* (פלאו'-רעל) וואס איז שייך צו דער אלט־רוימישער געטין פלארא [די געטין פון בלומען].

flo'rally *adv.* (פלאו'-רעל-אי) מיט בלומען.

Flor'ence *n.* (פלאר'-ענס) א זארט רויטער פלארענטינער וויין.

Flor'entine *a. and n.* (פלאר'-ען-טין) פון פלארענץ; וואס געהערט צו פלארענץ [א געוויסע שטאדט אין איטאליען]; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון פלארענטין.

flor'entine *n.* (פלאר'-ען-טין) אזא זארט פעסטער זיידען=שטאף.

flores'cence *n.* (פלא-רעס'-ענס) דאס בליהען פון בלומען.

flores'cent *a.* (פלא-רעס'-ענט) בליהענד, וואס בליהט זיך פאנאנדער.

flo'ret *n.* (פלאו'-רעט) א בלימעל; א שטויס=ראפיער [א קליינע פערציערטע שווערד מיט א קנאפ ביים ענד, כדי זי זאל ניט שטעכען].

floricul'tural *a.* (פלאו-רי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו דער קולטיווירונג פון בלומען אדער צו בלומען=גערטנעריי.

flo'riculture *n.* (פלאו'-רי-קאל-טשור) די קולטיווירונג פון בלומען; בלומען=גערטנעריי.

floricul'turist *n.* (פלאו-רי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס קולטיווירט בלומען; א בלומען=גערטנער.

flor'id *a.* (פלאר'-איד) העל אין קאליר; העל=רויט; פריש=רויט; בליהענד; געפוצט מיט בלומען; דעקארירט; בלומיג, בעפוצט מיט שעהנע מליצות.

florid'ity *n.* (פלא-ריד'-אי-טי) דאס זיין בליהענד, דאס זיין העל=רויט, דאס זיין פריש=רויט; דאס זיין בעפוצט מיט בלומען; דאס זיין דעקארירט; דאס זיין בלומיג אדער שעהן מליצה'דיג.

flor'idly *adv.* (פלאר'-איד-לי) ז. ***florid***

flor'idness *n.* (פלאר'-איד-נעס) ז. ***floridity***

florif'erous *a.* (פלא-ריף'-ע-ראס) וואס גיט ארויס בלומען.

florifica'tion *n.* (פלאו-רי-פי-קיי'-שאן) דאס בליהען, דאס פאנאנדערבליהען אין בלומען.

flo'riform *a.* (פלאו'-רי-פארם) ווי א בלום, וואס האט די פארם פון א בלום.

flor'in *n.* (פלאר'-אין) א פלארין [אן עסטרייכישער גולדען; אן אלטע ענגלישע מטבע].

flor'ist *n.* (פלאר'-איסט) איינער וואס קולטיווירט בלומען; א בלומען=גערטנער; א בלומען=הענדלער; איינער וואס שרייבט אבהאנדלונגען וועגען בלומען אדער פלאנצען.

flos'cular *a.* (פלאס'-קיו-לער) וואס בעשטעהט אדער וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון בלימלעך אדער בליהונג.

flos'cule *n.* (פלאס'-קיול) א בלימעל.

flos'culous *a.* (פלאס'-קיו-לאס) ז. ***floscular***

flosh'-silk *n.* (פלאש'-סילק) ז. ***floss-silk***

floss *n.* (פלאס) א קליין וואסער=טייכעל; דער גלאז=שטאף וואס געפינט זיך אויף אייזען אין דעם טיגעל=אויווען ביים שמעלצען; פלאק=זייד [דער זייד=פערמיגער אדער פוכיגער שטאף אין דער שאלעכץ פון געוויסע פלאנצען].

floss'-silk *n.* (פלאס'-סילק) א פיינער, ווייכער, ניט געדרעהטער זייד וואס ווערט בענוצט צום אויסנעהען.

floss'y *a.* (פלאס'-אי) פוכיג, זייד=ארטיג; ווייך.

flo'tage *n.* (פלאו'-טיידזש) ז. ***floatage***

flo'tant *a.* (פלאו'-טענט) פלאטערענד [וועגען א פאהן].

flota'tion *n.* (פלא-טיי'-שאן) דאס שווימען; די וויסענשאפט, וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט שווימענדע קערפער.

flo'tative *a.* (פלאו'-טיי-טיוו) שווימענד, וואס שווימט.

flotil'la *n.* (פלא-טיל'-א) א פלאטיליע, א קליינע פלאטע; א פלאטע פון קליינע שיפלעך.

flots *n.* (פלאטס) באנד אויסגעלעגט איינס איבער דאס אנדערע אין דער פארם פון פאלדען.

flot'sam *n.* (פלאט'-סעם) די טיילען און די משא פון א צושטערטער שיף, וואס מען געפינט שווימענדיג.

flounce *v. and n.* (פלאונס) ארומשליידערען זיך; ווארפען זיך מיט אלע אברים; ארומנעהען א קלייד מיט פאלדען אדער קרויזלעך; דאס צאפלען זיך; דאס ווארפען זיך אין אלע זייטען; א קרויזעל אדער פאלד, מיט וועלכע מען נעהט ארום א קלייד.

floun'der *v. and n.* (פלאונ'-דער) צאפלען זיך; בעוועגען זיך אונגעשיקט [ווי איינער וואס סטארעט זיך ארויסצוקריכען פון א זומפ]; געהן ניט מיט זיכערע טריט; רעדען אדער טהאן עפעס, ניט ווייסענדיג גענוי די זאך; דאס צאפלען זיך; דאס בעוועגען זיך אונגעשיקט; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען ציהט אויס די לעדער פון א שוך אויף א קאפול; א פלאנדערקע [אזא פלאטשיגער פיש].

Flounder

flour *n. and v.* (פלאור) מעהל; זעהר א דינע זאלץ וואס ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון שיס=פולווער; צומאהלען אויף מעהל; בעשפרענקלען מיט מעהל.

flour'-box *n.* (פלאור'-באקס) ז. ***dredging-box***

flour'ing-mill *n.* (פלאור'-אינג-מיל) א מיהל.

flour'ish *v. and n.* (פלאר'-איש) בליהען, געדייהען; וואקסען אונטער גינסטיגע אומשטענדען; זיין אין א צושטאנד פון גוטער ענטוויקלונג; האבען ערפאלג; עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט; רעדען מיט מליצות אדער קלינגענדע פראזען; שרייבען מיט א געצוקטען כתב; בעוועגען זיך אין ליניען, וועלכע בילדען אויס אויסגעדרעהטע פאנטאסטישע פיגורען; אין מוזיק — שפיעלען א געדרעהט, געקינצעלט שטיק; פערשעהנערען אדער בעפוצען א זאך; פעכטען אדער פאכען [ווי מיט א שווערד אין האנד]; ארויסטרעטען מיט גדלות; בעריהמען זיך; ציערונג, גלאנץ, בעפוצונג; דאס רעדען מיט מליצות; דאס אויסדרעהען פיגורען מיט דער פען; דאס שרייבען געצוקט; דאס פאכען מיט עפעס אין האנד; א געדרעהט, געקינצעלט מוזיקאליש שטיק; דאס שאלען פון א טרומייט.

flour'ishing *a.* (פלאר'-איש-אינג) בליהענד, וואקסענד, זייענדיג אין צושטאנד פון ענטוויקלונג.

flour'ishingly *adv.* (פלאר'-איש-אינג-לי) אויף א בליהענדען שטייגער.

flour'ishing-thread *n.* (פלאר-איש-אינג-טהרעד) פלאקס=פאדים צום פערצירען לייווענט, נעצען א. ד. ג.

flour'-mill *n.* (פלאור'-מיל) ז. ***flouring-mill***

flour'-mite *n.* (פלאור'-מאיט) א מעהל=באבעלע [אזא באבעלקע אדער אינזעקט וואס מען געפינט אין מעהל].

flour'-pack'er *n.* (פלאור'-פעק'-ער) א מאשין צום פאקען מעהל אין זעק אדער פעסער.

flour'y *a.* (פלאור'-אי) מעהליג; וואס בעשטעהט פון מעהל; בעדעקט מיט מעהל; עהנליך צו מעהל.

flout *v. and n.* (פלאוט) שפאטען, אבלאכען; חוזק מאכען; שפאטעריי.

flou'ter *n.* (פלאו'-טער) א שפאטער, אן אבלאכער; א חוזק=מאכער.

flou'tingly *adv.* (פלאו'-טינג-לי) אויף א בעליידיגענדער ארט.

flow *v. and n.* (פלאו) פליסען, שטרעמען; ארויספליסען, ארויספאלגען; איבערפליסען, זיין איבערפילט; פלאטערען; צופליסען, צוקומען [ווי דער פלוט פון וואסער אין א טייך אדער אין ים]; פערפלייצט ווערען; בעגיסען אדער בעדעקט ווערען מיט א פליסיגקייט; דאס פליסען; דאס וואס פליסט; א שטראם; דער פלוט אדער צופלוס פון וואסער אין א טייך אדער ים; איבערפלוס; א רעזערוואואר, פון וועלכען א פליסיגקייט שטרעמט ארויס.

flow'age *n.* (פלאו'-עדזש) דאס פליסען; דאס זיין פערפלייצט אדער פאנאנדערגעגאסען.

flow'er *n. and v.* (פלאו'-ער) א בלום; א בליטה; דאס בעסטע אדער דאס שעהנסטע פון עפעס; א שעהנע מליצה; א פיינער כעמישער פולווער וואס ווערט געמאכט דורך ברענען; א פערציערונגס=בוכשטאב, אן ארנאמענט; בליהען; ארויסגעבען בלומען; בעדעקען מיט בלומען; שוימען [ווי ביער].

flow'erage *n.* (פלאו'-ער-איידזש) בלומען.

flow'er-bed *n.* (פלאו'-ער-בעד) א בלומען=בייט; א בלומען=פלאץ.

flow'er-de-luce' *n.* (פלאו'-ער-דע-ליוס') די ליליענבלום.

flow'ered *a.* (פלאו'-ערד) מיט בלומען, געבלימט; בעדעקט מיט בלומען.

flow'erer *n.* (פלאו'-ער-ער) א פלאנצע, וועלכע בליהט.

flow'eret *n.* (פלאו'-ער-עט) א קליינע בלום.

flow'erful *a.* (פלאו'-ער-פול) בלומענרייך.

flow'er-gen'tle *n.* (פלאו'-ער-דזשענטל) די סאמעט=בלום.

flow'er-head *n.* (פלאו'-ער-העד) דער בליטהען=קאפ [בליהונגען וואס וואקסען אין בינטלעך].

flow'eriness *n.* (פלאו'-ער-אי-נעס) דאס זיין בלומען=רייך, דאס זיין פול מיט בלומען; דאס זיין געפוצט מיט שעהנע מליצות [וועגען א סטיל אין רעדען אדער אין שרייבען].

flow'ering *n.* (פלאו'-ער-אינג) דאס בליהען.

flow'ering spurge (פלאו'-ער-אינג ספוירדזש) די מילך=פלאנצע אדער וואלפס=

מילך=פלאנצע [א נארד=אמעריקאנישע פלאנצע, וועלכע גיט ארויס א גיפטיגען מילך=עהנליכען זאפט]. ז. ***Euphorbia***

Flowering Spurge

flow'er-leaf *n.* (פלאו'-ער-ליעף) א בלומען=בלעטעל.

flow'erless *a.* (פלאו'-ער-לעס) אהן בלומען; אהן בליהונג.

flow'erlessness *n.* (פלאו'-ער-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בלומען אדער בליהונג.

flow'er-of-an-hour' *n.* (פלאו'-ער-אוו-ען-אור') אזא בלום וועלכע עפענט זיך נור אויף א קורצער ווײלע אין מיטאג=צייט.

flow'er-piece *n.* (פלאו'-ער-פיעס) א בלומען=בילד.

flow'er-pot *n.* (פלאו'-ער-פאט) א בלומען=טאפ, א וואזאנע.

flow'er-wa'ter *n.* (פלאו'-ער-הוואה'-טער) בלומען=וואסער [דיסטילירט וואסער, וואס ענטהאלט דעם עקסטראקט פון בלומען].

flow'er-work *n.* (פלאו'-ער-הווארק) א קינסטליכע בלומען=פערציערונג.

flow'ery *a.* (פלאו'-ער-אי) רייך אין בלומען; בלומיג, מליצה'דיג.

flow free'ly (פלאו פריע'-לי) לייכט פליסען.

The ink **flows freely** from the fountain pen.

flow'ing *n. and a.* (פלאו'-אינג) דאס פליסען; פליסיג; פליסענד; כסדר פארטזעצענד.

flow'ingly *adv.* (פלאו'-אינג-לי) אויף א פליסענדען אופן; פליסיג.

flow'ingness *n.* (פלאו'-אינג-נעס) דאס זיין פליסיג אדער פליסענד.

flown (פלאון) געפלויגען. ז. ***fly***

flow of spir'its (פלאו אוו ספיר'-איטס) פרעהליכקייט; א פרעהליכע שטימונג.

flow of words (פלאו אוו הווארדז) אן אויסגוס פון ווערטער; א מענה לשון.

The speaker is noted for his **flow of words**.

flow with the tide (פלאו הוויטה טהי טאיד) שווימען מיט דעם שטראם.

flox'-silk *n.* (פלאקס'-סילק) ז. ***floss-silk***

flu'ate *n.* (פלו'-אייט) אין כעמיע—פלוס=זויער=זאלץ.

fluctuabil'ity *n.* (פלאק-טשו-ע-ביל'-אי-טי) דאס בעוועגען זיך הין און צוריק; דאס בעוועגען זיך ווי כוואליעס [וועלען]; דאס שאקלען זיך; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

fluc'tuable *a.* (פלאק'-טשו-עבל) וואס שאקעלט זיך, וואס בעוועגט זיך הין און הער.

fluc'tuant *a.* (פלאק'-טשו-ענט) שאקלענדיג זיך; בעוועגענדיג זיך הין און הער; שלאגענדיג זיך מיט דער דעה.

fluc'tuate *v.* (פלאק'-טשו-אייט) זיך שאקלען; זיך בעוועגען הין און הער; זיך שלאגען מיט דער דעה; זיך בעוועגען ווי כוואליעס [וועלען].

fluctua'tion *n.* (פלאק-טשו-איי'-שאן) דאס שאקלען זיך, דאס שוואנקען; דאס בעוועגען זיך הין און הער ווי כוואליעס [וועלען]; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

flue *n.* (פלוה) א קוימען; א קאמין=רעהר; א רעהר דורכצופיהרען היץ; די געדרעהטע אויסהוילונג אין א מויער=קאפ; קליינע בינטלעך אדער קנוילעכלעך פוך, האר, וואל א. ד. ג.

flue'-boi'ler *n.* (פלוה'-באי'-לער) א דאמפף=קעסעל וואס ווערט געהייצט דורך רעהרען אנגעפילט מיט הייסער לופט אדער מיט דאמפף.

flue'-brush *n.* (פלוה'-בראש) א קוימען=בארשט [געמאכט פון שטאהל אדער דראט].

flu'ency *n.* (פלוה'-ען-סי) דאס זיין פליסענד, פליסיגקייט; לייכטקייט, געלויפיגקייט [אין ריידען אדער שרייבען]; פערענדערליכקייט.

flu'ent *a.* (פלוה'-ענט) פליסענד; פערענדערליך; לייכט, געלויפיג [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'ently *adv.* (פלוה'-ענט-לי) אויף א פליסענדען שטייגער; מיט לייכטקייט אדער געלויפיגקייט [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'entness *n.* (פלוה'-ענט-נעס) דאס זיין פליסענד, פליסיג אדער געלויפיג.

flu'ey *a.* (פלוה'-אי) ווי פוך אדער ווי קליינע בינטלעך אדער בעדעקט מיט קליינע בינטלעך האר, פוך, וואל א. ד. ג.

fluff *n. and v.* (פלאף) בינטלעך אדער קנוילעכלעך [פון וואלענע, פוכיגע אדער האריגע שטאפען]; א לייכטע עקספלאזיאן פון פולווער; בעדעקען מיט פוכיגע אדער האריגע טיילען; מאכען א לייכטע עקספלאזיאן פון פולווער.

fluff'iness *n.* (פלאפ'-אי-נעס) דאס זיין פוכיג אדער וואליג, דאס זיין בעדעקט מיט אדער דאס בעשטעהן פון שטיקלעך וואל, פוך, האר א. ד. ג.

fluff'y *a.* (פלאפ'-אי) פוכיג, ווי שטיקלעך אדער קנוילעכלעך פון פוכיגע און וואלענע שטאפען; אויסטיילענדיג פון זיך אזעלכע טיילכעלעך.

flu'gelman *n.* (פלו'גל-מען) ז. ***fugleman***

flu'id *a. and n.* (פלו'-איד) פליסיג; פליסענד; גאז=פערמיג; פערענדערליך; א פליסיגקייט; א גאז.

flu'idal *a.* (פלו'-אי-דעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פליסיגקייטען אדער גאזען.

fluid'ic *a.* (פלו-איד'-איק) ז. ***fluidal***

fluid'ic bod'y (פלו-איד'-איק באד'-אי) אין ספיריטואליזם — א פליסענדער קערפער [לויט דער בעהויפטונג פון די ספיריטואליסטען, האט יעדער מענש אויסער זיין געוועהנליכען קערפער נאך איינעם, וועלכען מען קען ניט זעהן, וועלכער איז ניט בעשרענקט אין פלאץ און דורך וועלכען עס קומען פאר די פערשיעדענע ספיריטואליסטישע וואונדער].

fluidifica'tion *n.* (פלו-איד-אי-פי-קיי'-שאן) פערוואנדלונג אין פליסיגקייט אדער גאז.

fluid'ify *v.* (פלו-איד'-אי-פאי) פערוואנדלען אין א פליסיגקייט אדער גאז

flu'idism *n.* (פלו'-אי-דיזם) דער גלויבען פון די ספיריטואליסטען אין א פליסענדען קערפער ביי מענשען. ז. ***fluidic body***

flu'idist *n.* (פלו'-אי-דיסט) אן אנהענגער פון דעם ספיריטואליסטישען גלויבען אין פליסענדע קערפער ביי מענשען. ז. ***fluidic body***

fluid'ity *n.* (פלו-איד'-אי-טי) דאס זיין פליסענד, פליסיגקייט, גאז=פערמיגקייט; געלויפיגקייט, לייכטקייט [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'idize *v.* (פלו'-איד-איז) פערוואנדלען אין פליסיגקייט אדער גאז.

flu'id mer'cury (פלו'-איד מויר'-קיו-רי) ריינער קוועקזילבער; שטארקע לעבהאפטיגקייט.

flu'idness *n.* (פלו'-איד-נעס) ז. ***fluidity***

fluke *n. and v.* (פלוהק) די לאפע אדער איינער פון די ברייטע שפיצען פון אן אנקער; איינער פון די צייהנער פון א הארפון אדער שטעך=אייזען, מיט וועלכען מען כאפט גרויסע פיש; א העלפט פון עק פון א וואל=פיש; א פלאנדערקע [אזא פלאטשיגער פיש]; א ווארים וואס לעבט אין די קישקעס [בעזאנדערס ביי שעפסען]; אבגענוצטע באוועל; אין בערגארבייט — אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען רייניגט אויס אן אויסגעבויערטען לאך איידער מען פילט איהם אן מיט פולווער צום אויפרייסען; אין ביליארד=שפיעל — אן אונערווארטעטער געלונגענער קלאפ מיט דער קויל; אן אונערווארטעטער ערפאלג; מאכען שוואך און אונטהעטיג דעם עק פון א וואל=פיש; פערבינדען א וואל=פיש מיט א קייט אדער שטריק; ווארפען מיט'ן עק ווי א וואל=פיש; גובר זיין דעם געגנער אדער געווינען דורך אן אונערווארטעטען צופאל.

flume *n. and v.* (פלוהם) א שמאלע אבצאמונג פאר א וואסער=שטראם; אבפיהרען דאס וואסער דורך אזא אבצאמונג.

flu'minous *a.* (פלוה'-מי-נאס) רייך אין טייכען; וואס איז שייך צו טייכען.

flum'mery *n.* (פלאמ'-ער-אי) פלאמערי [א מין זשעלע געמאכט פון מאנע=גרייפלעך אדער מעהל]; א לייכטע קאשע פון מעהל, מילך, ווייסלעך פון אייער און צוקער; פסלת פון קראכמאל; פלאפלעריי, דברים בטלים; א פוסטער קאמפלימענט.

flump *v.* (פלאמפ) א שליידער טהאן; זיך א ווארף טהאן, זיך אנידערווארפען.

flung (פלאנג) געווארפען, געשליידערט. ז. ***fling***

flunk *v. and n.* (פלאנק) דורכפאלען ביי אן עקזאמען; אבטרעטען אדער זיך צוריקציהען פון שרעק; פעראורזאכען, אז איינער זאל דורכפאלען ביים עקזאמען; דער דורכפאל ביים עקזאמען.

flun'key *n.* (פלאנ'-קי) א לאקיי אין א ליווריע; א חונף, אן אונטערלעקער; אין די פעראייניגטע שטאאטען — א מענש וואס איז אונערפאהרען אין באנק=געשעפט און קויפט ווערטה=פאפיערען, פערליערענדיג דערביי זיין געלד.

flu'or *n.* (פלו'-אר) ז. ***fluor-spar***

flu'or al'bus (פלו'-אר על'-באס) דער ווייסער פלוס [א פרויען=קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין א שטארקען ווייסען אויספלוס פון די געשלעכטליכע ארגאנען].

fluores'cence *n.* (פלו-א-רעס'-ענס)

אין פיזיק — די פלוארעסענץ [די אייגענשאפט פון געוויסע דורכזיכטיגע קערפערס, ווען זיי ווערען בעלויכטעט פון א געוויסען שיין, ארויסצולאזען פון זיך אייגענע ליכט=שטראהלען, וועלכע האבען א גאנץ בעזונדערען קאליר].

fluores'cent *a.* (פלו-א-רעס'-ענט) וואס האט די אייגענשאפט פון פלוארעסענץ. ז. *fluorescence*.

fluor'ic ac'id (פלו-אר'-איק עס'-איד) אין כעמיע — פלואר=זויערע [א זויערשטאף וואס בעקומט זיך פון דער אויפלעזונג פון פלואר=מעטאלען דורך שוועבעלזויערע. דיעזער שטאף לאזט פאנאנדער אלע מעטאלען אויסער גאלד, פלאטין און בליי].

flu'orid *n.* (פלו'-א-ריד) ז. *fluoride*.

flu'oride *n.* (פלו'-א-ריד) דאס פלואריד, א כעמישע פערבינדונג פון פלוארין מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *fluorine*.

flu'orin *n.* (פלו'-א-רין) ז. *fluorine*.

flu'orine *n.* (פלו'-א-רין) א פלוארין [א כעמישער גרונד=עלעמענט. ער איז א גריןגעלבליכער גאז מיט א שטארקען ריח און געפינט זיך אין כעמישער פערבינדונג כמעט מיט אלע מעטאלען].

flu'orite *n.* (פלו'-א-ראיט) ז. *fluor-spar*.

flu'oroscope *n.* (פלו'-אר-א-סקאופ) אן אינסטרומענט דורך וועלכען מען קען זעהן דעם אבשיין אדער שאטען פון א זאך, וואס געפינט זיך איינגעשלאסען אין אן אונדורכזיכטבארען קערפער [ווי למשל, זעהן די ביינער פון קערפער דורך די רענטגען=שטראהלען].

flu'or-spar *n.* (פלו'-אר-ספאר) דער פלואר=שפאט [א מין מינעראל וואס ווערט געברויכט ביים אויסשמעלצען פערשיעדענע מעטאלען פון ערץ, ווי אויך צו מאכען וואזען, שיסלען און פערשיעדענע ארנאמענטען].

flur'ry *n. and v.* (פלויר'-אי) א טומעל, א געפילדער, אן אויפרעגונג, א ליארם; א פלוצליכע שטורעמדיגע בעוועגונג פון לופט, א שטארקער בלאז פון ווינד; כוואליעס פון שנעע, וועלכע עס טראגט דער ווינד; מאכען א טומעל אדער גערויש; אויפרעגען, צורודערען.

flush *v., n. and a.* (פלאש) זיך פלוצלונג בעדעקען מיט א רויטליכער פארב; רויט ווערען; פערשעהמען זיך; מאכען איינעם ער זאל פלוצלונג רויט ווערען; שווענקען; וואשען אין א שטראם פון וואסער; ווערען פליסיג, פאנאנדערגיסען זיך; אויפרעגען; ווערען אויפגעהיצט; בעגייסטערען; ערמוטיגען; פלוצלונג ארויספליהען; מאכען פלאך אדער גלאט; די רויטקייט פון פנים ווען עס גיט א שפאר אין איהם דאס בלוט; די רויטקייט פון הימעל ביי זון=אויפגאנג; א פלוצליכע אדער שטארקע אויפרעגונג פון א געפיהל; די בליהונג, א פרישע רויטקייט; דאס אבשרעקען א פויגעל, דאס ארויסטרייבען איהם פון נעסט; א פויגעל אדער א מחנה פויגלען וואס פליהען פלוצלונג אוועק; איבערפליסיגקייט, פולקייט, אן איבערמאס; אין קארטען=שפיעל — א האנד, אין וועלכער אלע קארטען זיינען פון איין מאסט: אין פולער בליהונג; בעדעקט מיט א פרישער רויטקייט; פול, מיט א פולער מאס; איבערפילט; גוט בעזארגט מיט עפעס; אין קארטען=שפיעל — וועלכער האט אלע קארטען פון איין מאסט.

flush'-box *n.* (פלאש'-באקס) דאס קעסטעל מיט וואסער, פון וועלכען עס ווערט דורכגעשווינקט א וואטערקלאזעט.

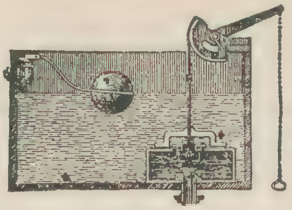
Flush-box

flushed with pride (פלאשט הוויטה פראיד) פול מיט שטאלץ.

flush'ing *n.* (פלאש'-אינג) דאס פלוצליכע רויט ווערען; דאס שווענקען אין א שטראם וואסער; א מין דיק=געוועבטער וואל.

flus'ter *v. and n.* (פלאס'-טער) פערטומלען, אויפרעגען; דערהיצען דורך שכרות; זיין אויף א הולאנקע, ווערען דערהיצט דורך טרינקען; בערוישונג, ערהיצונג דורך טרינקען.

flus'tered *a.* (פלאס'-טערד) פערטרונקען, פערווירט.

flus'trate *v.* (פלאס'-טרייט) אויפרעגען, ערהיצען, מאכען ווילד.

flute *n. and v.* (פלוהט) א פלייט [א מוזיקאלישער אינסטרומענט]; אין ארכיטעקטור — איינער פון די האלב=רונדע ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען אלס א געוויסע פערציערונג פון זיילען; א קנייטש, פערטיעפונג אדער פאלד; א מין פראנצויזישע בולקע; א לאנגער און שמאלער קעלישאק צו טרינקען וויין; א לאנגע פלאטשיגע שיף; שפיעלען אויף א פלייט; ארויסברייננגען אדער ארויסדריקען א דינעם, ווייכען טאן ווי פון א פלייט; מאכען רינעס אדער פערטיעפונגען [ווי אויף א זייל]

Fluted Column

flu'ted *a.* (פלוה'-טעד) מיט ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען אלס א געוויסע פערציערונג פון זיילען; מיט א דינעם איידעלען טאן ווי פון א פלייט.

flu'ted col'umn (פלוה'-טעד קאל'-אם) א זייל מיט ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען.

flu'ting *n.* (פלוה'-טינג) דאס שפיעלען אויף א פלייט; דאס אויסמאכען א פערטיעפונג אדער רינע [ווי אויף א זייל].

flu'ting-i'ron *n.* (פלוה'-טינג-אי'-ערן) אזא פרעס=אייזען צו מאכען קנייטשען אדער פאלדען אויף א קלייד.

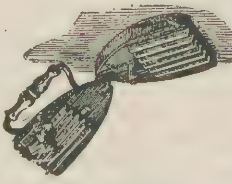
Fluting-iron

flu'ting-machine' *n.* (פלוה'-טינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען געקנייטשטע אויסשניצונגען אין האלץ.

flu'ting-scis'sors *n.* (פלוה'-טינג-סיז'-ארז) אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א שערעל צו מאכען קנייטשען אדער קרויזלעך.

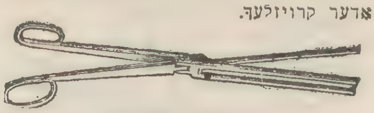
Fluting-scissors

flu'tist *n.* (פלוה'-טיסט) א פלייטיסט, איינער וואס שפיעלט אויף א פלייט.

flut'ter *v. and n.* (פלאט'-ער) פלאטערען, וועהען, זיך בעוועגען; ציטערען, זיין אונרוהיג; בעאונרוהיגען; דאס פלאטערען, דאס בעוועגען; אונרוה, פערלעגענהייט.

flut'terer *n.* (פלאט'-ער-ער) איינער וועלכער פלאטערט מיט עפעס [ווי מיט א נאז=טיכעל אין האנד]; איינער וועלכער ווירקט אויף עפעס, אז עס זאל ציטערען אדער פלאטערען.

flut'tering *n.* (פלאט'-ער-אינג) דאס פלאטערען, דאס בעוועגען.

flut'teringly *adv.* (פלאט'-ער-אינג-לי) אויף א פלאטערענדען אדער ציטערענדען אופן.

flu'vial *a.* (פלו'-ווי-על) וואס געהערט צו טייכען.

flu'viatile *a.* (פלו'-ווי-ע-טיל) וואס וואקסט נעבען וואסער; וואס איז שייך צו טייכען; וואס איז ענטשטאנען א דאנק דער ווירקונג פון טייכען.

flux *n. and v.* (פלאקס) דאס פליסען; א פערענדערליכער צושטאנד; דאס בעשטענדיגע ענדערען זיך; אין מעדיצין — אן אויספלוס פון בלוט, פלאגמא א. ד. ג.; א צוזאמענפלוס; דאס צופלאסען ווערען, דאס פערוואנדלען זיך אין א פליסיגקייט; שמעלצען, פערוואנדלען אין א פליסיגקייט; אין מעדיצין — אבריייניגען, אבפיהרען.

flux and re'flux (פלאקס ענד רי'-פלאקס) עבע און פלוט [דאס טעגליכע אבפאלען און שטייגען פון וואסער ביי די ברעגעס פון ים].

fluxa'tion *n.* (פלאקס-איי'-שאן) דאס אויספליסען, דאס אויסרינען.

fluxibil'ity *n.* (פלאק-סי-ביל'-אי-טי) שמעלצבארקייט.

flux'ible *a.* (פלאק'-סיבל) שמעלצבאר.

flux'ion *n.* (פלאק'-שאן) דאס פליסען; דאס שמעלצען; דאס בעשטענדיגע ענדערען זיך; אין מעדיצין — אן אויספלוס; פלוס [דער שטאף וואס פליסט]; אין מאטעמאטיק — אן אונענדליך קליינע פערענדערליכע צאהל.

flux'ionary *a.* (פלאק'-שאנ-איי-רי) וואס ענדערט זיך, וואס איז ניט בעשטענדיג; וואס איז שייך צו דיפערענציאל=רעכנונג [דאס רעכענען מיט אונענדליך קליינע פערענדערליכע גרעסען].

flux'ionist *n.* (פלאק'-שאנ-איסט) א קענער אין דיפערענציאל=רעכנונג [דאס רעכענען מיט אונענדליך קליינע פערענדערליכען גרעסען].

flux'ive *a.* (פלאק'-סיוו) וואס פליסט.

flux'ure *n.* (פלאק'-שור) דאס זיין פליסיג; א פליסיגקייט.

fly *v., n. and a.* (פלאי) פליהען; אוועקפליהען; פערשווינדען; פליהען אין דער לופט, עקספלאדירען, אויפרייסען, פלאצען; פלאטערען אין דער לופט; אבנעהן, בלאקירען [וועגען פארבען]; לאזען פליהען,

מאכען פליהען; א פליג; א פליהענדער צושטאנד; די טהיר פון א לייוונט=געצעלט; דאס אבפאל פון באוועל ביים שפינען; עטוואס וואס פליהט; דער שוואונגראד פון א מאשין; דער אומרוה פון א זייגער; א ווינד=צייגער; א פלאג [דאס שטיק צייג]; א זאך, וואס האט קיין ווערטה; ספריטנע, כיטרע, אויסגעריבען.

fly about' (פלאי ע-באוט') ארומפליהען; ענדערען כסדר די ריכטונג [וועגען ווינד].

fly'-agar'ic *n.* (פלאי'-ע-גער'-איק) אזא זארט שוועמלעך, וואס זייער זאפט ווערט בענוצט אלס גיפט פאר פליגען.

fly a kite (פלאי ע קאיט) ארויפלאזען אין דער הויך א פאפיער=שלאנג; קריגען געלד אויף וועקסלען.

fly around' (פלאי ע-ראונד') ארומפליהען פערשמאיעט; זיין שטארק ריהרעוודיג.

fly asun'der (פלאי ע-סאנ'-דער) צופליגען ווערען אויף שטיקלעך.

fly at (פלאי עט) אנפאלען, בעפאלען.

flyaway' *a.* (פלאי-ע-הוויי') אונרוהיג; ארומפליהענד; פלאטערענדיג.

fly'bane *n.* (פלאי'-ביין) ז. *fly-agaric*.

fly'-bit'ten *a.* (פלאי'-ביטן) געביסען פון פליגען.

fly'blow *n. and v.* (פלאי'-בלאו) פליגען=אייעלעך, פליגען=שמוץ; בעשמוצען ווי פון פליגען.

fly'blown *a.* (פלאי'-בלאון) בעשמוצט מיט פליגען=דרעק; שמוציג, אונריין.

fly'boat *n.* (פלאי'-באוט) אזא גרויסע, פלאכע, האלענדישע בארזשע אדער שיף; א קליין, שנעל זעגעל=שיפעל.

fly'-book *n.* (פלאי'-בוק) אזא פארטמאנע אין דער פארם פון א בוך צו האלטען קינסטליכע פליגען צום פאנגען פיש.

fly'-boy *n.* (פלאי'-באי) איינער וואס נעהמט אויף די געדרוקטע בויגענס פון דער דרוק=מאשין און לעגט זיי צונויף.

fly'-brush *n.* (פלאי'-בראש) אזא בארשט אדער פעכער, מייסטענס פון פעדערען, אוועקצוטרייבען פליגען.

fly'-cap *n.* (פלאי'-קעפ) אזא הוט אדער קאפ=בעפוצונג וואס עלטערע פרויען טראגען.

fly'-case *n.* (פלאי'-קיים) די הארטע אויבערשטע פליגלען=דעקלעך ביי געוויסע אינזעקטען.

fly'-cas'ter *n.* (פלאי'-קעס'-טער) איינער וואס פאנגט פיש, ארויפשטעכענדיג אויף דער ווענטקע פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'catcher *n.* (פלאי'-קעטש-ער) א פליגען=כאפער; דער פליגען=פויגעל [א מין פויגעל וואס כאפט פליגען].

fly'-catch'ing *a.* (פלאי'-קעטש'-אינג) וואס כאפט פליגען.

fly'-dress'ing *n.* (פלאי'-דרעס'-אינג) דאס פאבריצירען קינסטליכע פליגען פאר דעם צוועק צו פאנגען פיש.

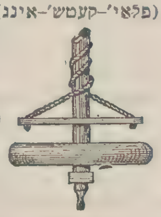

Fly-drill

fly'-drill *n.* (פלאי'-דריל) א דריל מיט א שוואונג=ראד.

fly'er *n.* (פלאי'-ער) ז. *flier*.

fly'-fin'isher *n.* (פלאי'-פינ'-אי-שער) איינער וואס פאסט ארייין די בעוועגליכע טיילען אין א פיאנא.

fly'-fin'ishing *n.* (פלאי'-פינ'-איש-אינג) דאס ארייינפאסען די בעוועגליכע טיילען פון א פיאנא.

fly'-fish *n.* (פלאי'-פיש) דאס פאנגען פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'-fish'er *n.* (פלאי'-פיש'-ער) איינער וואס פאנגט פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'-fish'ing *n.* (פלאי'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'-flap *n.* (פלאי'-פלעפ) ז. *fly-brush*.

fly'-flap'per *n.* (פלאי'-פלעפ'-ער) איינער וואס טרייבט אוועק פליגען מיט א פעדערען=פעכער; א פעדערען=פעכער אוועקצוטרייבען פליגען.

fly'-fringe *n.* (פלאי'-פרינדזש) אזא בעפוצונג פון פרויען=קליידער אין דעם ענד פון 18טען יאהרהונדערט.

fly'-hon'eysuckle *n.* (פלאי'-האנ'-אי-סאקל) דאס ביין=האלץ [אזא קליין בוימעל אויף וועלכען עס וואקסט געלבע בליהונג און אזא זארט רויטע יאגדעס].

fly'-hook *n.* (פלאי'-הוק) דער האטשיק פון א ווענטקע אויף וועלכען עס איז ארויפגעשטעקט א קינסטליכע פליג.

fly'ing *n. and a.* (פלאי'-אינג) דאס פליהען; פליהענד; שנעל.

fly'ing ar'my (פלאי'-אינג אר'-מי) א פליהענדע ארמעע [אן ארמעע וואס איז אימער אין בעוועגונג צו לייסטען הילף אדער צו בעאונרוהיגען דעם פיינד].

fly'ing artil'lery (פלאי'-אינג אר-טיל'-ע-רי) פליהענדע ארטילעריע [לייכטע רייטענדע ארטילעריע וואס קען זיך לייכט בעוועגען פון איין ארט צום צווייטען].

fly'ing but'tress (פלאי'-אינג באט'-רעס) א געוועלבטער שטיץ=באלקען.

fly'ing camp (פלאי'-אינג קעמפ) א פליהענדער לאגער [ארמעע=אבטיילונגען וואס זיינען אימער אין בעוועגונג].

fly'ing-cat *n.* (פלאי'-אינג-קעט) דער פליהענדער לעמור [ז. *flying-lemur*]; די פליהענדע וועווערקע [ז. *flying-squirrel*].

fly'ing-drag'on *n.* (פלאי'-אינג-דרעג'-און) דער פליהענדער דראכען [אזא עקדיש=עהנליך חיה'לע וואס האט א פליה=הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס קען זיך האלטען א קורצע צייט אין דער לופט].

Fly'ing Dutch'man (פלאי'-אינג דאטש'-מען) דער פליהענדער האלענדער [א געוויסע האלענדישע לעגענדע וועגען האלענדישען שיפסמאן, וועלכער איז פעראורטיילט געווארען צו וואנדערען איבער די ימים ביז דעם לעצטען יום הדין. אויף דיעזער לעגענדע האט דער בעריהמטער קאמפאזיטאר ריכארד וואגנער פערפאסט אן אפערא מיט דעם נאמען דער "פליהענדער האלענדער"].

fly'ing-fish *n.* (פלאי'-אינג-פיש) דער פליהענדער פיש [אזא פיש מיט גרויסע פלוס=פעדערען, מיט וועלכע ער קען פליהען אין דער לופט].

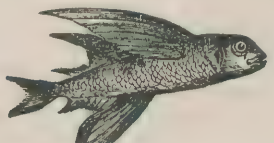

Flying-fish

fly'ing-fox *n.* (פלאי'-אינג-פאקס) דער פליה=פוקס [אזא פלעדער=מויז וואס איהר קאפ איז ווי פון א פוקס].

fly'ing-frog *n.* (פלאי'-אינג-פראג) דער פליה=פראש [אזא פראש וואס די פינגער=הויט גיט איהם די מעגליכקייט צו מאכען גרויסע פליה=שפרונגען].

Flying-frog

fly'ing-geck'o *n.* (פלאי'-אינג-געק'-או) מין פליהענדער עקדיש מיט א הויט ארום קערפער, וואס גיט איהם די מעגליכקייט צו האלטען זיך אין דער לופט ביים שפרינגען.

fly'ing-gur'nard *n.* (פלאי'-אינג-גויר'-נארד) דער פלאטער=פיש [אזא פליה=פיש].

fly'ing-jib *n.* (פלאי'-אינג-דזשיב) א פלאטערענדער דריי=עקיגער זעגעל הינטער דעם פעסט=אנגעצויגענעם דריי=עקיגען זעגעל.

fly'ing-le'mur *n.* (פלאי'-אינג-לי'-מויר) דער פליהענדער לעמור [אזא חיה'לע, וואס האט א פליה=הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס פליהט פון איין בוים צום אנדערען].

Flying-lemur

fly'ing-liz'ard *n.* (פלאי'-אינג-ליז'-ארד) דער פליהענדער עקדיש [אזא עקדיש=עהנליך חיה'לע, וואס האט א פליה=הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס קען זיך האלטען א קורצע צייט אין דער לופט].

Flying-lizard

fly'ing-machine' *n.* (פלאי'-אינג-מע-שין') א פליה=מאשין.

fly'ing mouse (פלאי'-אינג מאוס) אזא זארט פלעדער=מויז.

fly'ing par'ty (פלאי'-אינג פאר'-טי) א קליינע סאלדאטען=אבטיילונג אין דער צייט פון קריעג, וואס מאכט שנעלע בעוועגונגען צו בעאונרוהיגען דעם פיינד.

fly'ing-phalan'ger *n.* (פלאי'-אינג-פע-לענ'-דזשער) אזא חיה'לע וואס האט הויט-פאלטען פון די זייטען, וועלכע געבען איהם די מעגליכקייט צו פליהען אין דער לופט.

fly'ing ru'mor (פלאי'-אינג רו'-מאר) א קלאנג וואס טראגט זיך ארום אין דער לופט, א פערברייטעטער קלאנג.

fly'ing-shot *n.* (פלאי'-אינג-שאט) א שאס אויף א זיך בעוועגענדער זאך [ווי אויף א פליהענדען פויגעל, א שווימענדער שיף א. ד. ג.]; א שאס וואס טרעפט אין וועמען מען ציעלט זיך ניט.

fly'ing-squir'rel *n.* (פלאי'-אינג-סקהוואר'-על) די פליה-וועווערקע [אזא וועווערקע, וועלכע האט הויט-פאלטען פון די זייטען, צוליעב וועלכע זי קען מאכען לאנגע פליה-שפרונגען אין דער לופט].

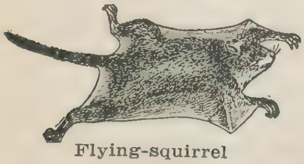

Flying-squirrel

fly'ing vis'it (פלאי'-אינג וויז'-איט) א וויזיט אויף איין פוס, א קורצער וויזיט [בעזוך].

He paid a flying visit to the city.

fly in piec'es (פלאי אין פיעס'-עז) צושפרונגען ווערען אויף שטיקער.

fly in the face of (פלאי אין טהי פיים אוו) בעליידיגען; געבען א ווידערשטאנד, שטעלען זיך אנטקעגען.

fly in'to a pas'sion (פלאי אינ'-טו ע פעש'-אן) ווערען אין כעס.

fly'-leaf *n.* (פלאי'-ליעף) דאס ליידיגע פאדער-בלאט אין אנהויב אדער ענדע פון א בוך.

fly light (פלאי לאיט) אבזעגלען מיט ווייניג משא [וועגען א שיף].

fly'-line *n.* (פלאי'-לאין) די פליה-ליניע [די לופט-ליניע לויט וועלכער א וואנדער-פויגעל פליהט]; דער פאדים פון א ווענטקע מיט וועלכער מען פאנגט פיש מיט דער הילף פון פליגען.

fly'-ma'ker *n.* (פלאי'-מיי'-קער) א פליעגען-מאכער [איינער וואס מאכט קינסטליכע פליעגען וועלכע ווערען געברויכט צום פאנגען פיש].

fly'man *n.* (פלאי'-מען) א קוטשער פון א לייכטער דראזשקע.

fly'-net *n.* (פלאי'-נעט) אזא דינע נעץ צו בעשיצען פון פליגען.

fly of a flag (פלאי אוו ע פלעג) די לענג [פון שטאף] פון א פלאג.

fly off (פלאי אף) אוועקלויפען, פערשווינדען; פערדאמפפען.

fly off the han'dle (פלאי אף טהי הענדל) ארויסגעהן פון די כלים, ארויסשפרינגען פון די האלאבלעס.

fly on (פלאי אן) די שנעל אוועקרוקען די זייטען-דעקאראציאן אין טעאטער, ווען די דעקאראציאן אין אן אקט דארף געענדערט ווערען פאר די אויגען פון פובליקום, ניט ארבלאזענדיג דעם פארהאנג.

fly o'pen (פלאי או'פן) פלוצים ברייט עפענען.

fly'-or'chis *n.* (פלאי'-אר'-קים) דאס פליגענקרויט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלומען זיינען עהנליך צו פליגען].

fly out (פלאי אוט) אויסברעכען אין צארן, ארויסשפרינגען פון די האלאבלעס, ארויס פון די כלים.

fly'-pa'per *n.* (פלאי'-פיי'-פער) פליגען-פאפיער [א גיפטיג אדער קלעפיג פאפיער צו פערניכטען פליגען].

fly'-poi'son *n.* (פלאי'-פאי'זן) פליגען-גיפט.

fly'-pow'der *n.* (פלאי'-פאו'-דער) א פולווער וואס ווערט בענוצט אלס פליגען-גיפט.

fly'-press *n.* (פלאי'-פרעס) א פרעס וואס ווערט צוגעשרויפט מיט דער הילף פון א שוואונג-ראד.

fly'-rail *n.* (פלאי'-רייל) א בעוועגליכע לייסט וואס האלט אונטער די פליגעל פון אן אויסציה-טיש.

fly round (פלאי ראונד) ז. *fly around*.

flys *n.* (פלאיז) א לייכטע שנעלע דראזשקע.

fly'-sheet *n.* (פלאי'-שיעט) א פלוג-בלאט [א געדרוקט בלעטעל צום פערשפרייטען].

fly'-shut'tle *n.* (פלאי'-שאטל) א וועבער-שיפעלע.

fly'snapper *n.* (פלאי'-סנעפ-ער) דער פליגען-כאפער [אזא פויגעל].

fly'-speck *n.* (פלאי'-ספעק) פליגען-דרעק.

fly'-specked *a.* (פלאי'-ספעקט) בעשמוצט מיט פליגען-דרעק.

fly the pit (פלאי טהי פיט) אנטלויפען פון פעלד [אויפגעבען דעם קאמפף].

fly the red flag (פלאי טהי רעד פלעג) שפריצען בלוט.

fly to arms (פלאי טו ארמז) זיך כאפען צום געוועהר.

fly'-trap *n.* (פלאי'-טרעפ) א פליגען-נעץ; א פלאנצע וואס כאפט פליגען.

fly upon' (פלאי א-פאן') אנפאלען, בעפאלען; בעליידיגען.

fly'-wa'ter *n.* (פלאי'-הוואה'-טער) א לעזונג פון ארסעניק און וואסער אלס פליגען-גיפט.

fly'-wheel *n.* (פלאי'-הוויעל) א שוואונג-ראד פון א מאשין.

fly'wort *n.* (פלאי'-הוואירט) ז. *fly-agaric*.

foal *n. and v.* (פאול) א לאשעק, א זשערעבטשיק [א יונג פערדעל]; א יונג אייזעלע; געבעהרען א זשערעבטשיק אדער אן אייזעלע.

foal'foot *n.* (פאול'-פוט) אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די פארם פון א יונגען פערד'ס אדער אייזעל'ס קאפיטע.

foal'-teeth *n.* (פאול'-טיעטה) די מילך-צייהנער [ערשטע צייהנער] ביי א פערד.

foam *n. and v.* (פאום) שוים, צארן; שוימען; זיין אין צארן.

foa'my *a.* (פאו'-מי) שוימיג; בעדעקט מיט שוים; אויפברויזענד [פון צארן].

F. O. B. די ראשי תבות פון די ווערטער *free on board* אן אויסדרוק געברויכט אין א פערקויפס-קאנטראקט צו בעצייכענען, אז די סחורה דארף צוגעשטעלט ווערען צו דער שיף אדער באהן פריי, אויף דעם חשבון פון פערקויפער.

fob *n. and v.* (פאב) א קליינע, פאדערשטע הויזען-קעשענע פאר א זייגער; א זייגער-קייטעל מיט א ברעלאק; אריינלעגען אין קעשענע; צונעהמען פאר זיך; אבנארען.

fob'-chain *n.* (פאב'-טשיין) א קייטעל פון א זייגער מיט א ברעלאק.

fo'cal *a.* (פאו'-קעל) וואס געהערט צום ברען-פונקט. ז. *focus*.

fo'cal dis'tance (פאו'-קעל דיס'-טענס) אין פיזיק—דער מרחק פון דעם אפטישען צענטער [ברען-פונקט] פון א שפיגעל אדער ברען-גלאז ביז דעם פונקט, וואו די ליכט-שטראהלען לויפען זיך צוזאמען.

focaliza'tion *n.* (פאו-קעל-אי-זיי'-שאן) דאס ברייגנען די ליכט-שטראהלען אין ברען-פונקט פון א ברען-גלאז אדער שפיגעל.

fo'calize *v.* (פאו'-קעל-איז) קאנצענטרירען אין ברען-פונקט.

fo'cal length (פאו'-קעל לענגטה) ז. *focal distance*.

fo'ci *n.* (פאו'-סאי) פאקוסען, ברען-פונקטען. ז. *focus*.

focim'eter *n.* (פא-סימ'-ע-טער) אן אפטישער אינסטרומענט צום אויסגעפינען דעם ברען-פונקט פון א ברען-גלאז.

fo'cus *n. and v.* (פאו'-קאס) דער פאקום, דער ברען-פונקט; אין פיזיק — דער פונקט אין וועלכען עס טרעפען זיך צונויף די ליכט-שטראהלען, וועלכע זיינען דורכגעגאנגען א ברען-גלאז אדער זיינען צוריקגעווארפען געווארען פון א שפיגעל; אין געאמעטריע — א פונקט אין דעם שטח פון אן עליפסע, היפערבעל אדער פון אן אנדער קרומער ליניע, פון וועלכער די דיסטאנצען [שטרעקען] צו יעדען אנדערען פונקט פון דער ליניע שטעהען אלע מאל אין איין און דערזעלבער בעציהונג; א צענטראלער פונקט; א זאמלונגס-פונקט; אנשטעלען ריכטיג אין ברען-פונקט; פערזאמלען אדער קאנצענטרירען אין איין פונקט.

fod'der *n. and v.* (פאד'-ער) קארמע, פוטער [שפייז פאר פיה]; קארמענען אדער פיטערען מיט היי, שטרוי א. ד. ג.

foe *n.* (פאו) א שונא, א פיינד; א געגנער.

foe'man *n.* (פאו'-מען) א פיינד, א שונא.

fœ'tal *a.* (פיע'-טעל) ז. *fetal*.

fœ'tus *n.* (פיע'-טאס) ז. *fetus*.

fog *n. and v.* (פאג) א נעבעל, א טומאן; אונקלארהייט, מטושטש'קייט; דאס גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע נאך דעם ערשטען היי-שניט; זיך בעדעקען מיט א טומאן, איינגעהילט ווערען אין א נעבעל; אבפיטערען, אבעסען דאס גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע נאך דעם ערשטען היי-שניט.

fog'-bank *n.* (פאג'-בענק) א געדיכטער טומאן וואס מען זעהט פון ווייטען; א געדיכטער טומאן [נעבעל] אויף'ן ים וואס זעהט אוים פון ווייטען ווי לאנד.

fog'-bell *n.* (פאג'-בעל) א גלאק בעפעסטיגט צו א פעראנקערטער שיף, צו א פעלז א. ד. ג. וואס ווערט בעוועגט פון די כוואליעס אדער פון ווינד און דיענט אלס א ווארנונג פאר שיפסלייט אין א טומאן [נעבעל].

fog'-bound *a.* (פאג'-באונד) פערהאלטען פון א טומאן [נעבעל].

The steamer was delayed two days. It was fog-bound.

fo'gey *n.* (פאו'-גי) ז. *fogy*.

fog'gage *n.* (פאג'-איידזש) דאס פערטריקענטע אדער פערפוילטע גראז אויף א לאנקע אין ווינטער-צייט; דאס גראז וואס וואקסט אב נאך'ן ערשטען היי-שניט.

fog'ged *a.* (פאגד) בעדעקט מיט א נעבעל; פערדונקעלט.

fog'ger *n.* (פאג'-ער) א לאנד-ארבייטער, וועלכער גיט קארמע [פוטער] די בהמות.

fog'gily *adv.* (פאג'-אי-לי) נעבעלדיג, טומאנע; אונקלאר; דונקעל.

fog'giness *n.* (פאג'-אי-נעס) דאס זיין

טומאנע, דאס זיין נעבעלדיג; אונקלארהייט, דונקעלהייט.

fog'gy *a.* (פאג'-אי) נעבעלדיג, טומאנע; אונקלאר, דונקעל; מטושטש; דום, נאריש.

fog'-horn *n.* (פאג'-הארן) א סיגנאל=הארן אויף א שיף צו געבען סיגנאלען צו אנדערע שיפען אין א נעבעלדיגען וועטער.

fo'gie *a.* (פאו'-גיע) ז. *fogy*

fo'gle *n.* (פאוגל) א טאשען=טוך [אויף גנבים לשון].

fog'less *a.* (פאג'-לעס) אהן א טומאן, ניט נעבעלדיג; ריין, קלאר.

fog'-sig'nal *n.* (פאג'-סיג'-נעל) א סיגנאל וואס ווערט געגעבען פון א שיף אלס ווארנונג פאר אנדערע שיפען אין א טומאן [נעבעל].

fog'-smoke *n.* (פאג'-סמאוק) א טומאן, א נעבעל.

fo'gy *n.* (פאו'-גי) אן אלט=מאדישער אדער שטארק קאנזערוואטיווער מענש; אן אויסגעדיענטער סאלדאט.

fo'gydom *n.* (פאו'-גי-דאם) אלט=מאדישקייט, קאנזערוואטיזם.

fo'gyish *a.* (פאו'-גי-איש) אלט=מאדיש; וואס האט אלט=מאדישע אדער קאנזערוואטיווע אידעען.

fo'gyism *n.* (פאו'-גי-איזם) אלט=מאדישקייט, קאנזערוואטיזם.

foh *int.* (פא) פו. פוי!

foi'ble *n.* (פאיבל) א שוואכער פונקט, א שוואכע זייט; א כאראקטער=שוואכקייט; א ניט שטארק ערנסטער פעהלער.

foil *v. and n.* (פאיל) איבערוועלטיגען, גובר זיין; פערניכטען, צו גארנישט מאכען; אראבפיהרען פון דער ריכטיגער שפור; צומישען, צוטומלען; גאנץ דינע בלעטער פון מעטאל, ווי גאלד=בלאט, צין=פאליע א. ד. ג.; פליטער=גאלד; א געמיש פון צין און קוועקזילבער מיט וואס מען בעדעקט א שפיגעל=גלאז; א ראפיר [א קליינע פעכט=שווערד]; א מעטאל=בלעטעל וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער אן עדעלשטיין צו פערגרעסערען זיין גלאנץ; א בלעטער=עהנליכע פערציערונג [אין ארכיטעקטור].

foi'lable *a.* (פאי'-לעבל) וואס קען איבערוועלטיגט ווערען; וואס קען געמאכט ווערען צו גארנישט.

foiled *a.* (פאילד) וואס האט א בלעטערענהליכע פערציערונג [אין ארכיטעקטור].

foiled arch (פאילד ארטש) א געוועלב אדער בויגען מיט בלעטער=עהנליכע פערציערונגען.

foi'ler *n.* (פאי'-לער) איינער וואס צומישט אדער צוטומעלט; איינער וואס צושטערט אדער מאכט צו גארנישט.

foi'ling *n.* (פאי'-לינג) א לייכטע שפור פון א הירש וואס איז געגאנגען אויף א פלאץ בעוואקסען מיט גראז; א פערציערונגס=בלאט [אין ארכיטעקטור].

foil one's plans (פאיל הוואנז פלענז) צושטערען אימעצענס פלענער.
I will foil his plans.

foil'-stone *n.* (פאיל'-סטאון) א פאלשער, נאכגעמאכטער עדעלשטיין.

foin *v.* (פאין) דורכשטעכען מיט א שווערד, מעסער אדער שפיעז.

foist *v.* (פאיסט) עטוואס ארײנשטעלען אדער ארײנשרייבען דורך א פאלשקייט אדער שווינדעל; שטינקען, האבען א שלעכטען ריח.

fois'ter *n.* (פאיס'-טער) איינער וואס שטעלט אריין אדער שרייבט אריין עטוואס דורך א שווינדעל אדער פאלשקייט; א פעלשער.

fold *v. and n.* (פאולד) צוזאמענלעגען; צונויפקנייטשען; ארומנעהמען; זיך צונויפקנייטשען; איינהילען, איינוויקלען; צונויפפרעסען, צונויפשפארען [ווי שעפסען אין א סטאדע]; א פאלב; אן אבצאמונג פאר שעפסען; א שאף=הערדע, א סטאדע.

fol'dage *n.* (פאול'-דיידזש) ז. *faldage*

fold arms (פאולד ארמז) צונויפלעגען די הענד.

fold down (פאולד דאון) פערבויגען, פערקנייטשען [א בלאט].

fol'der *n.* (פאול'-דער) א קנייטשער, א פאלצער, א צוזאמענלעגער; אזא פלאך ביינדעל עהנליך צו א מעסער וואס ווערט בענוצט צום קנייטשען פאפיער; עטוואס געדרוקטעס אין אייז בויגען פאפיער וואס לעגט זיך צונויף [ווי א געאגראפישע מאפע, א פלוג=בלאט א. ד. ג.].

fold in (פאולד אין) איינשליסען.

fol'ding *n.* (פאול'-דינג) דאס מאכען פאלטען; דאס קנייטשען; א פאלט; א קנייטש.

fol'ding bed (פאול'-דינג בעד) א בעט וואס לעגט זיך צוזאמען.

fol'ding chair (פאול'-דינג טשעהר) א שטוהל וואס לעגט זיך צוזאמען.

fol'ding door (פאול'-דינג דאור) א פליגעל=טהיר.

fol'ding-machine' *n.* (פאול'-דינג-מע-שין') א פאלץ=מאשין [א מאשין אין א דרוקעריי אדער בוכבינדעריי וואס קנייטשט די געדרוקטע בויגענס; א מאשין וואס מאכט כלים פון בלעך].

fold'less *a.* (פאולד'-לעס) אהן פאלטען.

fold'-net *n.* (פאולד'-נעט) אזא נעץ פאר קליינע פויגעלעך.

fold'-yard *n.* (פאולד'-יארד) אן אבגעצאמטער פיה=הויף.

fo'lia *n.* (פאו'-לי-א) בלעטער; שיכטען. ז. *folium*

folia'ceous *a.* (פאו-לי-איי'-שיאס) בלעטערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע שיכטען; וואס האט די פארם פון א בלאט.

fo'liage *n.* (פאו'-לי-איידזש) בעבלעטערונג; די בלעטער פון א בוים צוזאמען ווי זיי וואקסען; א בינטעל בלעטער; אין ארכיטעקטור — א בעציערונג וואס שטעלט פאר בלעטער, בלומען אדער צווייגען.

Foliage

fo'liaged *a.* (פאו'-לי-איידזשד) בעוואקסען מיט בלעטער; בעציערט מיט בלעטער. ז. *foliage*

fo'liage-plant *n.* (פאו'-לי-איידזש-פלענט) א פלאנצע וואס צייכענט זיך בעזאנדערס אויס מיט איהרע שעהנע בלעטער.

fo'liage-tree *n.* (פאו'-לי-איידזש-טריע) א בלעטערדיגער בוים [צום אונטערשיעד פון די נאדעל=בוימער].

fo'liar *a.* (פאו'-לי-אר) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א בלאט.

fo'liate *v. and a.* (פאו'-לי-אייט) אויסקלאפען אין א דינעם בלאט, אויסהאמערען; בעלעגען מיט שפיגעל=זילבער אדער מיט צין=פאליע; אויסגעהאמערט אין דער פארם פון א דינעם בלאט אדער פלאטע; בלעטערענדיג; וואס האט בלעטער.

fo'liated *a.* (פאו'-לי-איי-טעד) אויסגעהאמערט אדער אויסגעצויגען אין דער פארם פון א בלאט; בעדעקט מיט א דינער מעטאל=פלאטע אדער מיט פאליע; בלעטערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע שיכטען; פערציערט מיט בלעטער; אין מוזיק — וואס האט צוגעלעגטע נאטען [וועגען א מעלאדיע פון א ליעד].

folia'tion *n.* (פאו-לי-איי'-שאן) די בעבלעטערונג פון פלאנצען; דאס אויסהאמערען אדער אויסציהען מעטאל אין דינע בלעטער; דאס בעלעגען מיט שפיגעל=זילבער אדער צין=פאליע [ביים פאבריצירען שפיגלען]; דאס זיין בלעטערדיג; אין געאלאגיע — דאס זיין צונויפגעשטעלט פון דינע שיכטען; אין ארכיטעקטור — א בלעטער=פערציערונג; די נומערירונג פון א בוך לויט די בלעטער און ניט לויט די זייטען.

fo'liature *n.* (פאו'-לי-איי-טשור) ז. *foliation*

fo'lier *n.* (פאו'-לי-ער) א בלאט [פון א בוים, פון פאפיער א. ד. ג.].

foliic'olous *a.* (פאו-לי-איק'-א-לאס) וואס וואקסט אדער געפינט זיך אויף בלעטער [וועגען פאראזיטען=פלאנצען און פאראזיטען=בעשעפענישען].

foliif'erous *a.* (פאו-לי-איפ'-ע-ראס) וואס האט בלעטער, וואס האט בלעטער=עהנליכע טיילען.

fo'liiform *a.* (פאו'-לי-אי-פארם) בלעטער=פערמיג.

fo'lio *n., a. and v.* (פאו'-ליאו) פאליא, א בויגען פאפיער צונויפגעלעגט אין צווייען; א פאליאנט, א בוך מיט האלב=בויגענדיגע בלעטער; די גרויס פון אזא בוך; א פאפיער=מאס; א בלאט אדער א זייט פון א בוך; אן איינוויקלונג אדער ראהם פאר פאפירען, מוזיק=נאטען, צייכנונגען א. ז. וו.; א געוויסע צאהל ווערטער וואס ווערט אנגענומען אלס איינהייט ביים בערעכענען די לענג פון אן אפיציעלען דאקומענט; וואס איז שייך צו אדער וואס איז עהנליך צו א פאליא; בעצייכענען א בלאט מיט א צאהל; בעצייכענען די צאהל ווערטער וואס ווערען אנגענומען אלס פאליא=איינהייט אין אפיציעלע דאקומענטען.

fo'liole *n.* (פאו'-לי-אול) א קליין בלעטעל; א טייל פון א צוטיילטען בלאט.

fo'liomort *a.* (פאו'-לי-א-מאהרט) פון דעם קאליר פון הערבסט=בלעטער; העל=ברוין. ז. *feuillemorte*

fo'liose *a.* (פאו'-לי-אוס) וואס האט קליינע בלעטלעך אדער טיילען וואס זיינען עהנליך צו אזעלכע בלעטלעך.

folios'ity *n.* (פאו-לי-אס'-אי-טי) דאס האבען אדער בעשטעהן פון בלעטלעך אדער בלעטלעך=עהנליכע טיילען; דאס האבען דעם כאראקטער, פון א גרויסען בוך, פון א פאליאנט; מאסיוויטעט, דאס בעשטעהן פון פיעל ביכער=בענדער; אויסברייטונג [אין שרייבען].

fo'lious *a.* (פאו'-לי-אס) בלעטערדיג; דין; וואס האט קליינע בלעטלעך אדער בלעטלעך=עהנליכע טיילען.

fo'lium *n.* (פאו'-לי-אם) א בלאט; א שיכט.

folk *n.* (פאוק) פאלק, מענשען, לייט, דער עולם, דער פשוט'ער עולם.

Fol'kething *n.* (פאול'-קע-טינג) דאס אונטער=הויז פון דעם דענישען פארלאמענט [ריגסדאג].

folk'-free *a.* (פאוק'-פריע) פריי, ניט פערקנעכטעט.

folk'land *n.* (פאוק'-לענד) אין דער אל-

טער ענגלישער געזעצגעבונג — דאס לאנד וואס איז ניט געווען דאס אייגענטום פון איינצעלנע מענשען אדער קהלות, נאר האט בעלאנגט צום גאנצען פאלק.

folk'-lore *n.* (פאוק'-לאור) פאלקלאר, די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים, גלויי=בענס א. ז. וו. פון דעם פאלק; דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דיעזע לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס.

folk'loric *a.* (פאוק'-לאור-איק) וואס איז שייך צו פאלקלאר. ז. *folk-lore*

folk'lorist *n.* (פאוק'-לאור-איסט) איי=נער וואס שטודירט פאלקלאר. ז. *folk-lore*

folk'moot *n.* (פאוק'-מוטה) אין אמאלי=גען ענגלאנד — א פאלקס=פערזאמלונג; א לאקאל געריכט.

folk'-right *n.* (פאוק'-ראיט) דאס פאלקס=רעכט; די געזעצע וועגען די רעכטען פון'ם פשוט'ען פאלק [אין געגענזאץ צו די פריי=ווילעגירטע קלאסען].

folk'-song *n.* (פאוק'-סאנג) א פאלקס=ליעד.

folk'-speech *n.* (פאוק'-ספיעטש) פאלקס=שפראך [אין געגענזאץ צו דער שפראך פון די געבילדעטע קלאסען אדער צו דער ליטעראַרישער שפראך].

folk'-sto'ry *n.* (פאוק'-סטאו'-רי) א פאלקס=לעגענדע.

fol'licle *n.* (פאל'-איקל) א זוימען=זעקעל, א שויט, א סטרוטשקע [ביי פלאנצען]; א קליינע עפענונג, א דין רעהרעל, א קליי=נע פערטיעפונג, א דריזע [ביי חיות]; ביי אינזעקטען—דער קאקאן [די איינהי=לונג, אין וועלכער עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט פון דער לארווא].

follic'ular *a.* (פא-ליק'-יו-לאר) וואס בעשטעהט פון אדער וואס פערמאגט זוי=מען=זעקעלעך [ביי פלאנצען] אדער קליי=נע עפענונגען אדער רעהרעלעך [ביי חיות]; וואס געפינט זיך אין אזעלכע זע=קעלעך, עפענונגען אדער רעהרעלעך. ז. *follicle*

follic'ulate *a.* (פא-ליק'-יו-לייט) ז. *follicular*

follic'ulated *a.* (פא-ליק'-יו-ליי-טעד) ז. *follicular*

fol'low *v.* (פאל'-או) פאלגען, נאכפאלגען; פערפאלגען; נאכטהאן; נאכגעהן, בעגליי=טען; שטרעבען; נאכקומען; ארויסקומען [אלס פאלגע פון אורזאכע]; אנגעהן, אנ=האלטען, ערפילען די אויפגאבען, זיין בע=שעפטיגט [ביי א געשעפט, מלאכה, פראַ=פעסיאן].

fol'low direc'tions (פאל'-או די-רעק'-שאנז) זיך האלטען אן די פארשריפטען; פאלגען די בעפעהלע.

fol'lower *n.* (פאל'-א-ער) אן אנהענגער; א נאכפאלגער; א בעגלייטער; א געליעב=טער; יעדער טייל פון א מאשין, וועלכער בעוועגט זיך, נאכפאלגענדיג די בעוועגונ=גען פון אן אנדער טייל; אין א דאמפף=מאשין — דאס דעקעל פון דער קאלבע אדער פארשען.

fol'lowers *n.* (פאל'-א-ערז) 1. א סווי=טע, א בעגלייטונג; 2. אנהענגער.
2. His followers are loyal to him.

fol'lowing *a.* and *n.* (פאל'-א-אינג) פאלגענד, נעכסט, וואס דארף אנקומען; א סוויטע; א קאמפאניע פון נאכפאלגער.

fol'low my lea'der (פאל'-או מאי ליע'-דער) א קינדערשע שפיעל וואו איי=נער נאך'ן אנדערען ווערט א פיהרער, וועמען אלע מוזען פאלגען און נאכטהאן.

fol'low one's nose (פאל'-או הוואנז נאוז) געהן נאך דער נאז נאך [געהן גראד, פארווערטס].

fol'low one's steps (פאל'-או הוואנז סטעפס) געהן אין יענעמס וועגען, נאכ=טהאן אימעצען.

fol'low out (פאל'-או אוט) עפעס דורכפיהרען, אויספיהרען.

fol'low prec'edents (פאל'-או פרעס'-אי-דענטס) טהאן אדער פסק'ענען ווי אמאל איז אן עהנליכען פאל.

fol'low suit (פאל'-או סיוט) שפיעלען מיט א קארט וואס איז פון איין פארב אדער מאסט מיט דער, וואס איז פריהער געשפיעלט געווארען; פאלגען א ביישפיעל.

fol'low up (פאל'-או אפ) עפעס פער=פאלגען, ווייטער אנגעהן מיט עפעס.

fol'ly *n.* (פאל'-אי) נארישקייט; שטות; א נארישע אויפפיהרונג; אן אונטערנעה=מונג, וועלכע מען האט פריהער שלעכט אויסגערעכענט און וועלכע מען פערלאזט אונפערענדיגט.

foment' *v.* (פא-מענט') ערווארעמען; ערוועקען, ערמוטיגען, צוגעבען קוראזש.

fomenta'tion *n.* (פאו-מען-טיי'-שאן) ערווארמונג; ערוועקונג; ערהיצונג; ער=מונטערונג.

fomen'ter *n.* (פא-מענ'-טער) אן ערווע=קער, אן אויפרייצער [צו זינד]; א זאך אדער א מיטעל וואס דערווארעמט דעם קערפער.

fond *a.* (פאנד) נאריש, דום; אהן א זינען; פערריקט, משוגע; וואהנזיניג פער=ליעבט; ליעבליך, צערטליך; פראסט, אונ=ווירדיג, טריוויאל; איבערגעשעצט.

fon'dle *v.* (פאנדל) לאשטשען, צערט=לען; ארויסצייגען צערטליכקייט.

fond'ler *n.* (פאנד'-לער) א פערצערט=לער; דער וואס צערטעלט אדער לאש=טשעט.

fond'ling *n.* (פאנד'-לינג) א ליעבלינג, א שוים=קינד.

fond'ly *adv.* (פאנד'-לי) אויף א ליע=בענדער, צערטליכער ארט; משוגע'נער=ווייז.

fond'ness *n.* (פאנד'-נעס) צערטליכ=קייט; ליידענשאפט, אנהענגליכקייט; משוגעת; שוואכקייט.

fond of a drop (פאנד אוו ע דראפ) ליעב האבען דעם ביטערען טראפען.

font *n.* (פאנט) [א דער טויף=בעקען מין רעזערוואר, אין וועלכען מען האלט דאס טויף=וואסער אין א קירך]; די גיי=סונג אדער שמעלצונג פון מעטאלען; א פאלשטענדיגע זארטירונג פון דרוק=שריפט.

fon'tal *a.* (פאנ'-טעל) וואס געהערט צו א קוואל אדער פאנטאן.

fon'tinel *n.* (פאנ'-טי-נעל) א קליינער קוואל אדער פאנטאן.

food *n.* (פוהד) שפייז, נאהרונג, עסענ=ווארג.

food'-fish *n.* (פוהד'-פיש) פיש, וועלכע מען קען עסען.

food for the mind (פוהד פאר טהי מאינד) גייסטיגע שפייז.

food'ful *a.* (פוהד'-פול) נעהרענד; פרוכטבאר.

food'less *a.* (פוהד'-לעס) וואס האט ניט קיין נאהרונג; אונפרוכטבאר.

food'-plant *n.* (פוהד'-פלענט) א שפייז=פלאנצע [א פלאנצע וואס ווערט געברויכט צום עסען].

food'-stuff *n.* (פוהד'-סטאף) נאהרונגס=שטאף.

fool *n.* and *v.* (פוהל) א נאר, אן אידיאט; איינער וואס מאכט א נארישען אנשטעל אדער נארישע העויות; א בדחן, א מארשאליק, א חכמות=זאגער; דאס, מיט וואס מען שפיעלט זיך; מאכען נא=רישע אנשטעלען; שפאסען; טרייבען קא=טאוועס; שפיעלען זיך מיט עפעס; מא=כען איינעם צום נארען; אבנארען, בע=טריגען; א געריכט פון געקאכטע פרוכט מיט שמאנט און צוקער.

fool away' (פוהל ע-הוויי') פטר'ען אומזיסט; אויסברייגנען אדער פערשווענ=דען עפעס אהן שום נוצען.

fool'-born *a.* (פוהל'-באהרן) נאריש פון געבורט אן.

foo'lery *n.* (פוה'-לער-אי) דומהייט, נארישקייט; א שפאס; א נארישער אנ=שטעל, א פארס.

fool'hardily *adv.* (פוהל'-האר-די-לי) נאריש העזה'דיג; מיט א היציגער, אונ=בערעכענטער דרייסטקייט.

fool'hardiness *n.* (פוהל'-האר-די-נעס) היציגע, אונבערעכענטע דרייסטקייט.

fool'hardy *a.* (פוהל'-האר-די) דרייסט אהן א וועלכער ניט איז אויסגערעכענט=קייט.

foo'ling *n.* (פוה'-לינג) נארישקייטען, שטות'עריי, שפאס; נארישע אויפפיהרונג; שטיפעריי.

foo'lish *a.* (פוה'-ליש) נאריש, ווי א נאר; דום; לעכערליך, שפאסהאפט, שטי=פעריש.

foo'lish bod'y (פוה'-ליש באד'-אי) א נארישער קאפ; א נאר.

foo'lishly *adv.* (פוה'-ליש-לי) מעשה נאר.

foo'lishness *n.* (פוה'-ליש-נעס) נא=רישקייט, דומהייט; שטיפעריי.

fools'cap *n.* (פוהלז'-קעפ) דאס נארען=היטעל, א שפיציג היטעל מיט גלעקלעך, וואס די הויף=נארען פון די אמאליגע פריצים פלעגען טראגען; א זארט גרויסע בויגענס שרייב=פאפיער [נאך דעם ציי=כען וואס אויף זיי איז געווען געדרוקט אין דער פארם פון א נארען=היטעל]; א מין מאלוסקעל.

fool's cor'ner (פוהלז קאר'-נער) די קונע, דער ווינקעל, אין וועלכען מען שטעלט אריין קינדער פון א שוהלע צו בעשטראפען זיי.
The pupil was put in the fool's corner.

fool's er'rand (פוהלז ער'-ענד) א משוגענע אונטערנעהמונג, דאס יאגען זיך נאך עפעס וואס קען ניט דערגרייכט ווע=רען.

fool's par'adise (פוהלז פער'-ע-דאיס) דער גן=עדן פון א נאר, גליק און צופרי=דענהייט וואס בויט זיך אויף פאלשע האפ=נונגען; אוטאפיען.

fool's pars'ley (פוהלז פארס'-לי) די הונד=פעטרושקע [אזא שטינקענדיג, גיפ=טיג גראז].

fool'-trap *n.* (פוהל'-טרעפ) א נעץ אדער פאסטקע צו פערכאפען נארען; א גראבער איינפאל.

fool with (פוהל הוויטה) שטיפען מיט עפעס; אריינמישען זיך מיט נארעריי אדער משוגעת'ען.

foot *n.* and *v.* (פוט) א פוס; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פוס אין אויס=זעהן אדער אין די פונקציאנען; דער אונטערשטער טייל פון עפעס; דער אונ=טערשטער טייל פון א בארג; פוס=סאלדא=טען, אינפאנטעריע, א שטאנד, א לאגע; א פערז=פוס אין פאעזיע [משקל

החרוזים]; אַן איינהייט פון אַ לענגעמאָס [אין פערשיעדיינע לענדער איז די מאָס פון אַ פוס פערשיעדען. אין אמעריקאָ און ענגלאַנד איז אַ פוס 12 צאָל אָדער אינטשעס]; געהן, טרעטען; געהן צופוס; שטעלען פעסט אויף די פיס; טרעטען מיט'ן פוס; בריקען; אונטערשטריקען אַ זאַק; לעגען פאַדעשוועס אויף שיך; צונויפרעכענען אַ חבור און אונטערשטעלען דעם סך=הכל; בעצאַהלען, קוויטירען; צונויפרעכענען.

foot a bill (פוט ע ביל) בעצאַהלען אַ חוב.

foot'-artil'lery *n.* (פוט'-אַר-טיל'-ע-רי) פוס=אַרטילעריע.

foot asleep' (פוט ע-סליעפּ') אַבגעזעסען אַ פוס.

foot'back *adv.* (פוט'-בעק) פאַהרענדיג מיט די אייגענע פערד, ד. ה. געהענדיג צופוס.

foot'-ball *n.* (פוט'-באַהל) אַ פוס=באַל [אַזאַ גרויסע לעדערנע פילקע וואָס ווערט געשטויסען מיט'ן פוס]; פוס=באַל=שפּיעל.

foot'-band *n.* (פוט'-בענד) אַ ראָטע פוס=סאָלדאַטען [אינפאַנטעריע].

foot'-bath *n.* (פוט'-בעטה) אַ פוס=וואַנע; דאָס באָדען די פיס אין אַ פוס=וואַנע.

foot'-board *n.* (פוט'-באורד) אַ פוס=ברעט [אַ ברעט אין אַ וואָגען, אַ שיפעל א. ד. ג. אַלס אַ שטיצע פאַר די פיס]; אַ פּלאַטפאָרם אויף אַ לאָקאָמאָטיוו וואו דער הייצער און דער מאַשיניסט שטעהען.

foot'boy *n.* (פוט'-באַי) אַ לויף=אינגעל, אַ אינגעל אויף שליחות.

foot'-breadth *n.* (פוט'-ברעדטה) די ברייט פון אַ פוס [אַלס מאָס].

foot'-bridge *n.* (פוט'-ברידזש) אַ שטעג, אַ בריק פאַר פוס=געהער, אַ קלאַדקע.

foot'-cloth *n.* (פוט'-קלאָטה) אַ פוס=דעקע; אַ פערד=דעקע; אַ פוס=טעפּיך.

foot'ed *a.* (פוט'-עד) פיסיג; מיט פיס.

foot'er *n.* (פוט'-ער) אַ פוס=געהער.

foot'fall *n.* (פוט'-פאַהל) אַ שריט, אַ טריט.

foot'-fight *n.* (פוט'-פאַיט) אַן אינפאַנטעריע=קריעג [אַ מלחמה צווישען פוס=סאָלדאַטען].

foot'-folk *n.* (פוט'-פאָוק) אינפאַנטעריע, פוס=סאָלדאַטען.

foot'-gear *n.* (פוט'-גיער) פוס=בעקליידונג [ווי זאָקען, שטיוועל, שיך].

foot'-grease *n.* (פוט'-גריעס) דער אַבפאַל פון באַוועל=זאַמען [נאָכדעם ווי מען האָט אויסגעקוועטשט דעם אויל].

foot'-guard *n.* (פוט'-גאַרד) אַ פוס=שוץ פאַר פערד [אַזאַ מין שיך פאַר פערד].

foot'-guards *n.* (פוט'-גאַרדז) פוס=גוואַרדיע.

foot'-halt *n.* (פוט'-האַהלט) אַזאַ שאָף=קראַנקהייט [די קראַנקהייט פאַנגט זיך אַן, ווי עס ווערט אַנגענומען, פון די פיס].

foot'-haw'ker *n.* (פוט'-האָה'-קער) אַ קאָראָבעלניק [פעדלער], וואָס געהט אַרום צופוס פערקויפען זיין סחורה.

foot'-hill *n.* (פוט'-היל) אַ נידריג בערגעל ביי דעם פוס פון אַ באַרג.

foot'hold *n.* (פוט'-האָולד) אַ פוס=שטיצע, אַן אָרט וואו די פיס אָוועקצושטעלען.

foot'ing *n.* (פוט'-אינג) דער גאַנג, דער טריט; דער פוס=שטאַנד; דער פוס=באָדען; אַ שפּור פון פוס; אַ טאַנץ; אַן איינגעפונדעוועטער פּלאַץ; אַ פונדאַמענט; אַ באַזיס; אַ גרונדלאַגע; אַ שטאַנד, אַ לאַגע; אַ געגענזייטיגע בעציהונג; דאָס צושטעלען אַ פוס; דאָס צונויפרעכענען אַ רייה ציפער ווי אין אַ חבור; אַ שטויסקאַנט [פון אַ פרויען=קלייד]; אַ קערמישעל [הוליאַנקע] וואָס ווערט געמאַכט ווען איינער טרעט אַריין אין אַן אמט, אין אַ שוהל א. ד. ג.

foot'ing-beam *n.* (פוט'-אינג-ביעם) אַ בינד=באַלקען פון אַ דאַך.

foot'-joint *n.* (פוט'-דזשאַינט) אַ געלענק פון דעם פוס פון אַן אינזעקט.

foot'-key *n.* (פוט'-קיע) דער פעדאַל פון אַן אָרגעל אָדער פּיאַנאָ.

foot'less *a.* (פוט'-לעס) אָהן פיס; אָהן אַ באָדען, אָהן אַ באַזיס.

foot'-lick'er *n.* (פוט'-ליק'-ער) אַ געמיינער אונטערלעקער.

foot'lights *n.* (פוט'-לאַיטס) פוס=ליכט [די לעמפּלעך אויף דעם ראַנד פון דער ביהנע אין טעאַטער].

foot'-line *n.* (פוט'-לאַין) די לעצטע שורה פון זאַץ אויף אַ בלאַט, וואו עס ווערט מייסטענס געשטעלט נור דער נומער פון בויגען אָדער דער נומער פון זייט.

foot'ling *n.* (פוט'-לינג) אַ פיסעל.

foot'-loose *a.* (פוט'-לוהס) פראַנק און פריי.

foot'man *n.* (פוט'-מען) אַ דיענער; אַ לאַקיי; אַ פוס=סאָלדאַט.

foot'manship *n.* (פוט'-מען-שיפּ) די בעשעפטיגונג פון אַ לאַקיי; דאָס זיין אַ פוס=סאָלדאַט.

foot'mark *n.* (פוט'-מאַרק) אַ שפּור פון אַ פוס.

foot match (פוט מעטש) אַ לויף=וועט.

foot'-muff *n.* (פוט'-מאַף) אַ פוס=זאַק [אַזאַ זאַק פון פעל צו האַלטען אין איהם די פיס ווינטער=צייט, ווען מען פאָהרט].

foot'-note *n.* (פוט'-נאָוט) אַ פוס=נאָטע, אַ בעמערקונג אין אַ בוך, וואָס ווערט געשטעלט אונטען צום ענד פון בלאַט.

foot'pace *n.* (פוט'-פּיים) אַ לאַנגזאַמער טריט; אַ פּלאַץ זיך אַבצורוהען אויף אַ טרעפּ.

foot'pad *n.* (פוט'-פּעד) אַ גאַסען=רויבער.

foot'-pad *n.* (פוט'-פּעד) אַזאַ שוץ=שטיוועל פאַר די פיס פון פערד.

foot'-pas'senger *n.* (פוט'-פּעס'-ענ-דזשער) אַ פוס=רייזענדער.

foot'-path *n.* (פוט'-פּעטה) אַ פוס=וועג, אַ פוס=שטעג [אַ שמאָלער וועג וואָס איז נאָר פאַר פוס=געהער].

foot'-post *n.* (פוט'-פּאָוסט) פּאָסט וואָס ווערט געפיהרט צופוס; אַ שליח וואָס געהט צופוס.

foot'-pound *n.* (פוט'-פּאַונד) פוס=פונט, אַן איינהייט צו מעסטען ענערגיע אָדער אַרבייט [די ענערגיע, וועלכע פאָדערט זיך אויפצוהויבען אַ פונט משא אַ פוס אין דער הויך].

foot'print *n.* (פוט'-פּרינט) דער אַבדרוק פון אַ פוס; די שפּור פון אַ פוס.

foot'-race *n.* (פוט'-רייס) אַ וועט אין לויפען.

foot'-rest *n.* (פוט'-רעסט) אַ פוס=בייגקעלע.

foot'-rope *n.* (פוט'-ראָופּ) אַ שטריק אונטער די זעגעל=שטאַנגען, אויף וועלכען מאַטראָזען שטעהען, ווען זיי מאַכען דעם זעגעל פעסט אָדער לויז.

foot'-rot *n.* (פוט'-ראָט) דאָס פוס=פוילען [אַזאַ פוס=קראַנקהייט ביי בהמות].

foot'-rule *n.* (פוט'-רוהל) אַ מאָסשטאָב פון אַ פוס [12 צאָל] די לענג.

foots *n.* (פוטס) דאָס אַבגעשטאַנענע אָדער אַבגעזעצטע אויף'ן דעק.

foot'-sol'dier *n.* (פוט'-סאָול'-דזשער) אַן אינפאַנטעריע=סאָלדאַט, אַ פוס=סאָלדאַט.

foot'-sore *a.* (פוט'-סאָור) וואָס האָט פוס=שמערצען [פון פיעל געהן].

foot'stalk *n.* (פוט'-סטאָהק) דאָס שטענגעל פון אַ בלום.

foot'stall *n.* (פוט'-סטאָהל) דער פוס=רינג פון אַ פרויען=זאָטעל [דער רינג אין וועלכען מען שטעקט אַריין דעם פוס ביים אַרויפשטייגען אויף'ן פערד].

foot'step *n.* (פוט'-סטעפּ) אַ פוס=טריט; אַ שפּור פון אַ פוס.

foot'stool *n.* (פוט'-סטוהל) אַ פוס=בייגקעלע; אַ נכנע, אַן אונטערטהעניגער; די ערד [אַלס גאָט'ס פוס=בייגקעלע].

foot'-stove *n.* (פוט'-סטאָוו) אַ פוס=אויוועלע, אַ פוס=וואַרימער.

foot'-ton *n.* (פוט'-טאָן) אַן איינהייט צו מעסטען ענערגיע אָדער אַרבייט [די ענערגיע וועלכע איז נויטיג צו הויבען אַ משא פון 2,240 פונט אַ פוס הויך].

foot up (פוט אַפּ) צוזאַמענצעהלען, צוזאַמענרעכענען.

foot'-valve *n.* (פוט'-וועלוו) דער גרונד=ווענטיל [אַן עפענונגס=דעקעל ביי דאַמפּף=מאַשינען מיט קאָנדענזאַטאָרען וואָס געפינט זיך צווישען דער לופט=פּומפּע און קאָנדענזאַטאָר].

foot'walk *n.* (פוט'-וואָהק) אַ טראָטואַר.

foot'-war'mer *n.* (פוט'-וואָהר'-מער) אַ פיס=וואַרמער; אַ פוס=אויוועלע [צום וואַרימען די פיס].

foot'way *n.* (פוט'-וויי) ז. *foot-path*.

foot'-worn *a.* (פוט'-וואָורן) וואָס איז מיעד געהענדיג; וואָס האָט פוס=שמערצען פון פיעל געהן.

foot'y *a.* (פוט'-אי) וואָס איז אַבגעשטאַנען אָדער אַבגעזעצט אויף'ן דעק; אָרעם; געמיין; ווערטהלאָז.

foo'zle *n.* (פוהזל) אַ נודנע פערזאָן, אַן אַלטער נודניק.

fop *v. and n.* (פאָפּ) אַבשפּאַסען, אַבנאַרען; אַ נאַר; אַ פראַנט.

fop'doodle *n.* (פאָפּ'-דוהדל) אַ ניכטסווירדיגער אָדער געמיינער קערל.

fop'ling *n.* (פאָפּ'-לינג) אַ פראַנטעל.

fop'pery *n.* (פאָפּ'-ער-אי) נאַרישקייט; פראַנטעריי; פוצעריי; בעפּוצונג.

fop'pish *a.* (פאָפּ'-איש) פראַנטיש, אויסגעפּוצט.

fop'pishly *adv.* (פאָפּ'-איש-לי) אויף אַ פראַנטישען שטייגער.

fop'pishness *n.* (פאָפּ'-איש-נעס) פראַנטעריי, אייטעלקייט.

for *prep. and c.* (פאָר) פאַר; פיר; וועגען; אום; אויף; צו; צוליעב; אַדאַנק; פון וועגען; אין משך; אין פערלויף; ניט קוקענדיג אויף; כאָטש; ביי אַלעם דעם; ווייל; דען.

for'age *n. and v.* (פאָר'-עדזש) פוראַזש, עסענוואַרג, שפּייז; פּאַרראַט; פּריפּאַסען; צוגרייטען פוראַזש אָדער עסענוואַרג פאַר מענשען און בעזאַנדערס פאַר בהמות; פּליַנדערען, רויבען.

for'age-cap *n.* (פאָר'-עדזש-קעפּ) אַ פוראַזשקע, אַ קליין היטעלע, וואָס סאָל=

דאטען טראגען בעת זיי זיינען אנגעטהאן ניט אין פולער פארם.

for'ager *n.* (פאר'-ע-דזשער) איינער וואס גרייט אן פוראזש אדער עסענווארג פאר פערד און בהמות.

for'aging *n.* (פאר'-ע-דזשינג) דאס אנגרייטען פוראזש אדער עסענווארג פאר פערד און בהמות.

for'aging-cap *n.* (פאר'-ע-דזשינג-קעפ) ז. *forage-cap*.

for'aging-par'ty *n.* (פאר'-ע-דזשינג-פאר'-טי) א קאמאנדע סאלדאטען וואס זאמעלט צונויף שפייז און פוטער פאר דער ארמעע אין די ארומיגע געגענדען.

for a joke (פאר ע דזשאוק) אויף שפאס, אויף קאטאוועס.

for all (פאר אהל) ניט קוקענדיג אויף; כאטש.

for all I care (פאר אהל אי קעהר) פון מיינעטוועגען.

for all I know (פאר אהל אי נאו) ווי מיר איז בעוואוסט.
For all I know, he is a good man.

for all that (פאר אהל טהעט) דאך.
For all that, I don't agree with you.

for all the world (פאר אהל טהי הוואירלד) פון יעדען שטאנדפונקט; פינקטליך; פאלקאם, ריכטיג.

fora'men *n.* (פא-ריי'-מען) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — אן עפענונג, א לאך, א דורכגאנג.

for an age (פאר ען איידזש) פאר א לאנגע צייט, פון א שאק מיט יאהרען.
I have not seen you **for an age.**

for appear'ances sake (פאר ע-פיער'-ענ-סעז סייק) לפנים, צום שיין.

for a sea'son (פאר ע סיע'זן) אויף א געוויסער צייט.
The house was rented **for a season.**

for as much (פאר עז מאטש) נעהמענדיג אין אנבעטראכט אז; ווייל.

for a song (פאר ע סאנג) פאר א שיבעש, פאר א קליינינקייט, זעהר ביליג.
The house was sold **for a song.**

for a spell (פאר ע ספעל) פאר א לאנגע צייט.

for a while (פאר ע הוואיל) אויף א ווייליע.

for ay (פאר איי) אויף אייביג, לעולם ועד.

for'ay *v. and n.* (פאר'-איי) ראבעווען, פלינדערען; דאס ראבירען, דאס פלינדערען.

for'ayer *n.* (פאר'-איי-ער) איינער וואס ראבירט אדער פלינדערט.

forbear' *v.* (פאר-בעהר') זיך איינהאלטען; איבערטראגען; אויסהאלטען; זיך אבהאלטען פון עפעס.

forbear'ance *n.* (פאר-בעהר'-ענס) דאס איינהאלטען זיך; דאס אויסהאלטען מיט געדולד; דאס אבהאלטען זיך פון צו פאדערען א געוויסען רעכט אויף עפעס.

forbear'ance is no acquit'tance (פאר-בעהר'-ענס איז נאו ע-קהוויט'-ענס) אבגעלעגט איז ניט אבגענייגט [אבהאלטען זיך מיינט ניט אבזאגען זיך].

forbear'er *n.* (פאר-בעהר'-ער) איינער וואס האלט זיך איין.

forbear'ing *a.* (פאר-בעהר'-אינג) גענייגט צו איבערטראגען.

forbear' obser'ving (פאר-בעהר' אב-זויר'-ווינג) זיך איינהאלטען פון א בעמערקונג.

forbid' *v.* (פאר-ביד') פערביעטען; פערהינדערען, פערהיטען.

forbid'den (פאר-ביד'ן) פערבאטען, פערהינדערט, פערהיט. ז. *forbid*.

forbid'denly *adv.* (פאר-ביד'נ-לי) אויף א פערבאטענעם, ניט ערלויבטען שטייגער.

forbid'der *n.* (פאר-ביד'-ער) א פערבאטער; דער אדער דאס וואס ערלויבט ניט.

forbid'ding *a.* (פאר-ביד'-אינג) אונצופריעדען, אונאנגענעהם, בעליידיגענד; צוריקשטויסענד, צוריקווייזענד.

forbid'dingly *adv.* (פאר-ביד'-אינג-לי) אויף א צוריקשטויסענדען, אונאנגענעהמען אדער אונצופריעדענעם שטייגער.

forbid' the banns (פאר-ביד' טהי בענז) ארויסטרעטען אפיציעל מיט אן אויסזעצונג אדער מיט טענות געגען איינעמעצענם הייראט וואס דארף פארקומען. ז. *banns*.

forbore' (פאר-באור') ערטראגען, געדולדעט; איינגעהאלטען. ז. *forbear*.

for cause (פאר קאהז) דורך אן אורזאכע וואס איז בעשטימט דורך'ן געזעץ.
Some public officials are removable only **for cause.**

force *n. and v.* (פאורס) קראפט, שטארקייט, מאכט; געוואלט; ווערטה, בעדייטונג, וויכטיגקייט; אן ארגאניזאציאן, א קערפערשאפט, א קאמפאניע [הויפטזעכליך מיליטערישע]; מיליטערישע קראפט; ים-מאכט; ווירקונג; צווינגען, נויטען, איבערוועלטיגען; מיט געוואלט עפעס דורכפיהרען אדער אויפטהאן; ארויפדרינגען; ארויפצווינגען; אויסווירקען עפעס דורך בעזונדערע מיטלען [ווי למשל, דאס וואקסען פון פלאנצען דורך קינסטליכער ווארעמקייט]; זיין פון וויכטיגקייט; זיך קימערען; זיין אונענטשלאסען, ניט וואגען; אנשטאפען [שפייזען]; ארומשערען, ארומהאקען [די האר אדער וואל]; אין קארטען-שפיעל — צווינגען איינעם צו שפיעלען אזוי, אז מען זאל מעהר אדער ווייניגער האבען א בעגריף וועגען זיינע קארטען.

for'ceable *a.* (פאור'-סעבל) וואס מען קען צווינגען, וואס מען קען ארויסרופען מיט געוואלט אדער מיט קינסטליכע מיטלען.

force along' (פאורס ע-לאנג') טרייבען פארווערטס, פארטרייסען, מיטרייסען.

force a trade (פאורס ע טרייד) שטרעבען צו פערשאפען זיך א גרויסע קונדשאפט.

force away' (פאורס ע'הוויי') אוועקטרייבען, אבשטויסען.

force a way through (פאורס ע הוויי טהרוה) דורכברעכען, זיך דורכברעכען א וועג.

forced *a.* (פאורסט) געצוואונגען; ארויסגערופען דורך אנשטרענגונג; אונאטירליך, קינסטליך.

forced abor'tion (פאורסט ע-באר'-שאן) א געצוואונגענע פריה-געבורט [דאס מפיל זיין דורך קינסטליכע מיטלען].

forced march (פאורסט מארטש) א שנעלער מארש.

for'cedness *n.* (פאור'-סעד-נעס) געצוואונגענהייט, געקינסטעלטקייט, אוננאטירליכקייט.

force down (פאורס דאון) ארונטערשטויסען, ארונטערטרייבען.

forced put (פאורסט פוט) א נויטפאל.

forced sale (פאורסט סייל) א געצוואונגענער אויספערקויף פון די סחורות [ווען למשל, די בעלי-חובות צווינגען דערצו].

force for'ward (פאורס פאר'-הווארד) שטויסען פארווערטס, טרייבען פארווערטס.

force from (פאורס פראם) ארויסטרייבען; ארויסרייסען.

force'ful *a.* (פאורס'-פול) שטארק, קרעפטיג, געוואלטיג; וואס ווערט געטריבען מיט קראפט אדער געוואלט.

force'fully *adv.* (פאורס'-פול-אי) מיט קראפט; אויף א קרעפטיגען אדער געוואלטיגען אופן.

force'fulness *n.* (פאורס'-פול-נעס) קרעפטיגקייט, געוואלטזאמקייט.

force in'to (פאורס אינ'-טו) אריינטרייבען, ארייניאגען, אריינשלאגען.

force'less *a.* (פאורס'-לעס) קראפטלאז, מאכטלאז.

force'meat *n.* (פאורס'-מיעט) געהאקט פלייש; געהאקט פלייש אלס פילעכץ; געפילט פלייש.

force of arms (פאורס אוו ארמז) וואפען-געוואלט.

force on (פאורס אן) טרייבען ווייטער; ארויפצווינגען, ארויפדרינגען.

force one's hand (פאורס הוואנז הענד) אין קארטען-שפיעל — צווינגען איינעם צו שפיעלען אזוי אז מען זאל האבען מעהר אדער ווייניגער א בעגריף וועגען זיינע קארטען; צווינגען איינעם ער זאל אויפדעקען זיין כונה אדער זיינע פלענער.

force o'pen (פאורס או'פן) אויפברעכען.
The house was **forced open** by burglars.

for'ceps *n.* (פאר'-סעפס) א צוואנג; קערפער-טיילען [ביי מענשען און אינזעקטען] וואס זיינען עהנליך צו אדער ווירקען ווי צוואנגען.

force'-pump *n.* (פאורס'-פאמפ) א דרוק-פומפ [א פומפ וואו דאס וואסער ווערט ארויפגעבראכט דורך דרוק].

for'cer *n.* (פאור'-סער) איינער אדער עטוואס וואס צווינגט צו עפעס מיט געוואלט, וואס טרייבט אדער האלט צוריק; דער קאלבען פון א דרוק-פומפ.

for cer'tain (פאר סויר'-טען) אויף געוויס, אויף בעשטימט.

forc'es *n.* (פאורס'-עז) מיליטערישע מאכט; חיל.

force upon' (פאורס א-פאן') ארויפדרינגען, ארויפצווינגען.
The action I took was **forced upon** me by the circumstances.

force wine (פאורס הוואין) דורך קינסטליכע מיטלען מאכען וויין אויסקוקען אלט.

for'cible *a.* (פאור'-סיבל) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש, ווירקענד, געוואלטיג, געצוואונגען.

for'cible-fee'ble *a. and n.* (פאור'-סיבל-פיע'בל) וואס שטרעבט אויסצוזעהן כלומר'שט שטארק; איינער וואס שטרעבט אויסצוזעהן שטארק, אבוואהל ער איז שוואך.

for'cibleness *n.* (פאור'-סיבל-נעס) געוואלטזאמקייט, קרעפטיגקייט; ווירקזאמקייט, געצוואונגענהייט.

for'cibly *adv.* (פאור'-סי-בלי) מיט קראפט, מיט ענערגיע, מיט געוואלט; אויף א געצוואונגענעם אופן.

for'cing *a. and n.* (פאור'-סינג) צווינגענד, ווירקענד מיט קראפט אדער געוואלט; דאס ארויסבריינגען פלאנצען דורך קינסטליכער ווארעמקייט.

for'cing-house *n.* (פאור'-סינג-האוס) א טרייב-הויז [א פלאץ, וואו מען האלט

קינסטליך אויף א געוויסע טעמפעראטור, כדי פלאנצען זאלען וואקסען שנעלער און בעסער].

for'cing-pump *n.* (פאור'-סינג-פאמפ) ז. *force-pump*.

for'cipate *a.* (פאר'-סי-פייט) צוואנגען=עהנליך.

for'cipated *a.* (פאר'-סי-פיי-טעד) ז. *forcipate*.

forcipa'tion *n.* (פאר-סי-פיי'-שאן) דאס מאטערען, דאס רייסען דאס פלייש מיט צוואנגען; דאס זיין צוואנגען=עהנליך [וועגען געוויסע קערפער=טיילען ביי חיות און אינזעקטען].

ford *n. and v.* (פאורד) א פלאכער פלאץ אין א וואסער=שטראם, וואו מען קען איבערגעהן צופוס; א וואסער=שטראם, וועלכען מען דארף איבערגעהן; דורכגעהן צופוס א וואסער=שטראם, דורכבראדיען.

for'dable *a.* (פאור'-דעבל) פלאך, ניט טיעף, וואס מען קען אריבערגעהן צופוס [וועגען א וואסער].

The stream is fordable at all seasons of the year.

for'dableness *n.* (פאור'-דעבל-נעס) דאס זיין פלאך, ניט טיעף [וועגען וואסער] אזוי, אז מען קען עס איבערגעהן צופוס.

for days (פאר דייז) פאר פיעלע טעג.

for days togeth'er (פאר דייז טו-געטה'-ער) ז. *for days*.

fordo' *v.* (פאר-דו') פערניכטען, צושטערען, רואינירען; אויסמאטערען, איבערוועלטיגען [ווי דורך מיעדקייט].

fore *prep., adv., a. and n.* (פאור) פון פארענט; אין דער אנוועזענהייט, פאר'ן אנגעזיכט; וואס געהט פארויס, וואס געפינט זיך פון פארענט, וואס קומט פריהער [אין צייט אדער אין פלאץ]; דער פראנט, דער פאדערשטער טייל; די פאדערשטע מאסט [ביי א שיף].

fore'-and-aft' *a. and n.* (פאור'-ענד-עפט') ביי שיפען — וואס געהט פון פארענט נאך הינטען, וואס געהט דורך דער גאנצער לענג פון שיף; וואס שטעהט אין מיטען שיף מיט די ברעגעס צו דער מאסט [וועגען זעגלען]; א שיפעל מיט אזעלכע זעגלען; א היטעל, א קאפ מיט צוויי דאשקעס [פון פארענט און פון הינטען].

fore'arm *n.* (פאור'-ארם) דער פאדערארם [דער טייל פון דער האנד צווישען עלענבויגען און געלענק].

forearm' *v.* (פאור-ארם') זיך פארויס בעוואפענען אדער צוגרייטען צום קאמפף.

forebear' *n.* (פאור-ביער') איינער פון די עלטערען; א זיידע, אן אור=פאטער.

fore'belief *n.* (פאור'-בי-ליעף) דער פריהערדיגער גלויבען.

forebode' *v.* (פאור-באוד') פארויסזאגען [שלעכטס, אונגליק]; פראפעצייהען, נביאות זאגען [בעזאנדערס וועגען אונגליק]; האבען א פארגעפיהל.

forebode'ment *n.* (פאור-באוד'-מענט) פארויסזאגונג, פראפעצייהונג [בעזאנדערס וועגען שלעכטס].

forebo'der *n.* (פאור-באו'-דער) א פארויסזאגער, א נביאות=זאגער [בעזאנדערס וועגען שלעכטס].

forebo'ding *n.* (פאור-באו'-דינג) א פארויסזאגונג, א פראפעצייהונג [בעזאנדערס וועגען א קומענדען אונגליק].

forebo'dingly *adv.* (פאור-באו'-דינג-לי) אויף א פראפעצייהענדען אדער ווארנענדען אופן.

fore'body *n.* (פאור'-באד-אי) דער פאדערשטער קערפער=טייל פון א שיף.

forecast' *v.* (פאור-קעסט') פארויס אורטיילען; פארהער איבערלעגען, פארהער בעדענקען; פארויסזעהן.

Politicians often forecast the result of an election.

fore'cast *n.* (פאור'-קעסט) א פארויס=אורטיילונג; א פארויסזעהונג; פארבעדענקונג, פאראיבערלעגונג.

forecas'ter *n.* (פאור-קעס'-טער) איינער וואס איבערלעגט זיך פריהער; א פארזיכטיגער; איינער וואס מאכט פלענער אין פארויס; איינער וואס אורטיילט אין פארויס.

forecas'ting *n. and a.* (פאור-קעס'-טינג) פאראיבערלעגונג, פארבעדענקונג, פארויסאורטיילונג; וואס איבערלעגט זיך פריהער; וואס אורטיילט אין פארויס.

forecas'tingly *adv.* (פאור-קעס'-טינג-לי) מיט פאראיבערלעגונג, מיט פארבעדענקונג; מיט פארויסאורטיילונג.

fore'castle *n.* (פאור'-קעסל) דער פאדערשטער טייל פון א שיף; דער טייל פון א שיף וואו די שיפס=מאנשאפט וואהנט.

fore'castleman *n.* (פאור'-קעסל-מען) איינער פון די מאטראזען וואס ווערען געשטעלט אין דעם פאדערשטען טייל פון שיף.

foreclose' *v.* (פאור-קלאוז') אויסשליסען; אויסשליסען פון דעם רעכט צוריק אויסצוקויפען פער'משכונ'טע גיטער.

foreclo'sure *n.* (פאור-קלאו'-זשור) אויסשליסונג; דאס אויסשליסען פון דעם רעכט אויסצוקויפען צוריק פער'משכונ'טע גיטער.

fore'court *n.* (פאור'-קאורט) דער פאדער=הויף פון א הויז.

foredate' *v.* (פאור-דייט') שטעלען א פריהערדיגען דאטום.

fore'-deck *n.* (פאור'-דעק) דער פאדער=דעק פון א שיף.

foredesign' *v.* (פאור-די-זאין') פארהער בעדענקען; מאכען א פלאן אין פארויס.

foredo' *v.* (פאור-דו') צוברייטען פון פריהער; פריהער טהאן.

foredoom' *v.* (פאור-דוהם') פארהער בעשטימען; אין פארויס פעראורטיילען.

fore'-door *n.* (פאור'-דאור) א פאדער=טהיר.

fore'-end *n.* (פאור'-ענד) א פאדער=טייל.

fore'father *n.* (פאור'-פא-טהער) אן אור=פאטער.

fore'fathers' day (פאור'-פא-טהערז דיי) דער 21טער דעצעמבער, וואס ווערט געפייערט אין די ניי=ענגלאנד שטאאטען פון אמעריקא אלס אנדענקונגס=טאג, ווען די ערשטע אימיגראנטען האבען זיך אין יאהר 1620 בעזעצט אין פלימוטה, מאססאטשוזעטס.

forefeel' *v.* (פאור-פיעל') פיהלען אין פארויס, האבען א פארגעפיהל.

fore'feeling *n.* (פאור'-פיעל-אינג) א פארגעפיהל.

forefend' *v.* (פאור-פענד') פערביעטען; פערהיטען.

fore'finger *n.* (פאור'-פינ-גער) דער צייג=פינגער [דער צווייטער פינגער].

foreflow' *v.* (פאור-פלאו') פארויס פליסען.

fore'foot *n.* (פאור'-פוט) א פאדער=פוס [פון א חיה].

fore'front *n.* (פאור'-פראנט) די פאדער=רייהע; די פאדער=זייט.

foregath'er *v.* (פאור-געטה'-ער) ווערען גוט בעפריינדעט; זיך פערזאמלען, זיך טרעפען.

fore'-gift *n.* (פאור'-גיפט) א צאהלונג אין פארויס.

forego' *v.* (פאור-גאו') געהן אין פארויס; אויפגעבען, פערלאזען.

forego'er *n.* (פאור-גאו'-ער) איינער וואס געהט פארויס; א פארגענגער; איינער פון וואס עפעס שטאמט אב; עלטערען.

forego'ing *n. and a.* (פאור-גאו'-אינג) דאס געהן פארויס; פארהערגעהענד.

foregone' *a.* (פאור-גאן') וואס איז פאריבער; פארויס בעשטימט.

fore'ground *n.* (פאור'-גראונד) א פאדער=גרונד [דער טייל פון א לאנדשאפט אדער סצענע אויף א בילד, וואס ערשיינט נעהנטער צום אויג].

fore'hammer *n.* (פאור'-העמ-ער) דער גרויסער האמער פון א שמיעד וואס האמערט צוערשט און נאכדעם קומט דער קליינער האמער.

fore'hand *n. and a.* (פאור'-הענד) דער פאדערשטער טייל פון פערד וואס איז אין פראנט פון דעם רייטער; זייענדיג אין פארויס, האבענדיג די פארהאנד.

fore'handed *a.* (פאור'-הענ-דעד) פריה=צייטיג; וואס איז אין פאדער=טייל; וואס איז אין גוטע אומשטענדען.

fore'head *n.* (פאר'-עד) דער שטערען; דרייסטקייט; זיכערהייט, איינגעגלויבטקייט.

fore'hold *n.* (פאור'-האולד) דער פאדער=רוים פון א שיף.

for'eign *a.* (פאר'-איין) פרעמד, אויסלענדיש; פרעמד=ארטיג.

for'eign attach'ment (פאר'-איין עטעטש'-מענט) דאס ארויפלעגען אן ארעסט אויף אן אויסלענדער'ס אייגענטום.

for'eign coun'try (פאר'-איין קאנ'-טרי) אויסלאנד.

for'eigner *n.* (פאר'-איינ-ער) א פרעמדער, אן אויסלענדער.

for'eignism *n.* (פאר'-איינ-איזם) דאס זיין פרעמד אדער אויסלענדיש; א פרעמדער אויסדרוק אדער מנהג.

for'eignize *v.* (פאר'-איינ-איז) ווערען אן אויסלענדער; זיך אנגעהמען מיט אויסלענדישע אידעען אדער געוועהנהייטען.

for'eign let'ter-pa'per (פאר'-איין לעט'-ער-פיי'-פער) דין פאסט=פאפיער.

for'eignness *n.* (פאר'-איינ-נעס) פרעמדקייט.

for'eign of'fice (פאר'-איין אפ'-איס) דאס מיניסטעריום פאר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען.

for'eign sec'retary (פאר'-איין סעק'-רי-טער-אי) דער מיניסטער פון אויסערען [פאר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען].

forejudge' *v.* (פאור-דזשאדזש') אורטיילען פארויס, אורטיילען ניט אויסהערענדיג די פאקטען און בעווייזע.

forejudg'ment *n.* (פאור-דזשאדזש'-מענט) דאס אורטיילען איידער מען בעקענט זיך מיט די פאקטען און בעווייזע; א פאראורטייל.

foreknew' (פאור-ניו') פארהער געוואוסט. ז. *foreknow*.

foreknow' *v.* (פאור-נאו') פארהערוויסען; וויסען אין פארויס.

foreknow'able *a.* (פאור-נאו'-עבל) וואס מען קען וויסען פון פריהער.

foreknow'er *n.* (פאור-נאו'-ער) דער וואס ווייסט פון פריהער.

God is the foreknower of all things.

foreknow'ingly *adv.* (פאור–נאו'–אינג-לי) וויסענדיג פריהער אדער פאר־אויס.

foreknowl'edge *n.* (פאור–נאל'–עדזש) דאס וויסען אין פארויס, דאס וויסען פון פריהער.

foreknown' *a.* (פאור–נאון') פון פריה־ער געוואוסט. ז. *foreknow*

for'el *n. and v.* (פאר'–על) פארמעט [צום איינבינדען ביכער]; איינבינדען אין פארמעט.

fore'lady *n.* (פאור'–ליי–די) די הויפט־מייסטערין אין א פאבריק; אן אויפזע־הערין איז אן אבטיילונג פון א געשעפט.

fore'land *n.* (פאור'–לענד) דאס פאר־לאנד [א שטיק לאנד וואס רוקט זיך ארויס אין ים].

fore'lock *n.* (פאור'–לאק) די פאדער־האר פון קאפ [טשופרינע]; א שטיקעל אייזען וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך א לאך ביים ענד פון א באלצען, כדי מען זאל איהם ניט קענען ארויסציהען.

fore'man *n.* (פאור'–מען) א פארמאן, דער הויפט־מייסטער אין א פאבריק; דער הויפט־מאן פון געריכטס־געשווארענע.

fore'manship *n.* (פאור'–מען–שיפ) דאס אמט, די שטעלע אדער די ארבייט פון דעם הויפט־מייסטער אין א פאבריק אדער פון דעם הויפט־מאן פון געריכטס־געשווארענע.

fore'mast *n.* (פאור'–מעסט) די פאדער־מאסט פון א שיף.

fore'mastman *n.* (פאור'–מעסט–מען) דער מאטראז אויף דער פאדער־מאסט; א געוועהנליכער מאטראז.

fore'-men'tioned *a.* (פאור'–מענ'–שאנד) אויבען־דערמאנט; אויבען־געשריבען.

fore'most *a.* (פאור'–מאוסט) וואס איז דער ערשטער, דער וויכטיגסטער אדער בע־ריהמטסטער.

Abraham Lincoln is the **foremost** character in American history.

fore'name *n.* (פאור'–ניים) דער פאר־נאמען, דער ערשטער אדער פערזענליכער נאמען פון א מענשען אויסער זיין פאמי־ליען־נאמען.

fore'named *a.* (פאור'–ניימד) וואס איז אויבען־דערמאהנט, הנ"ל.

fore'noon *n. and a.* (פאור'–נוהן) פארמיטאג־צייט; פון פארמיטאג־צייט; וואס איז שייך צו פארמיטאג־צייט.

forenoon' *n.* (פאור–נוהן') פארמיטאג־צייט.

fore'notice *n.* (פאור'–נאו–טיס) א פאר־לויפיגע מיטטיילונג; א פארבעדייטונג, א פאר־צייכען.

foren'sic *a. and n.* (פא–רענ'–סיק) וואס איז שייך צו אן עפענטליכער דיסקו־סיאן אדער דעבאטע; יורידיש, געריכט־ליך; וואס איז שייך צום געריכט; א גע־שריבענער אדער ארויסגעשפראכענער אר־גומענט.

foren'sic abil'ity (פא–רענ'–סיק ע–ביל'–אי–טי) די פעהיגקייט צו ארגומענטי־רען אדער דעבאטירען.

Not all lawyers must possess **forensic ability.**

foren'sical *a.* (פא–רענ'–סי–קעל) ז. *forensic*

foren'sic med'icine (פא–רענ'–סיק מעד'–אי–סין) די געריכטליכע מעדיצין [די וויסענשאפט, וועלכע בעהאנדעלט פערשיעדענע מעדיצינישע פראגען בנוגע צו יורידישער און געריכטליכער פראקטיק, ווי למשל, ווען און צוליעב וועלכע אור־זאכען איז געשעהן דער טויט פון א דער־הרג'עטען ביי א מארד־פראצעס א. ד. ג.].

foreordain' *v.* (פאור–אר–דיין') פאר־הער אדער פון פארויס בעשטימען.

foreordina'tion *n.* (פאור–אר–די–ניי'–שאן) פארהער־בעשטימונג; פרעדעס־טינאציאן [די לעהרע, אז גאט, איידער ער האט בעשאפען די וועלט, האט פארויס בעשטימט יעדע זאך וואס וועט פאסירען אין לעבען].

fore'part *n.* (פאור'–פארט) א פאדער־טייל; דער פראנט.

fore'payment *n.* (פאור'–פיי–מענט) פארויסבעצאהלונג.

foreplan' *v.* (פאור–פלען') פארויס פלא־נעווען, פארויס בעשטימען.

forerun' *v.* (פאור–ראן') פאר־לויפען; קומען פריהער; אנזאגען.

forerun'ner *n.* (פאור–ראנ'–ער) א פאר־לויפער; א שליח וואס לויפט פארויס; א פאר־צייכען.

fore'sail *n.* (פאור'–סייל) א פאדער־זעגעל פון א שיף.

foresaw' (פאור–סאה') פארגעזעהן. ז. *foresee*

foresay' *v.* (פאור–סיי') פארויסזאגען, בעשטימען פארויס; נביאות זאגען.

foresee' *v.* (פאור–סיע') פארהערזעהן, פארויסזעהן.

foresee'ing *a.* (פאור–סיע'–אינג) פאר־אויסזעהענד; וואס זעהט וואס שפעטער וועט זיין.

foresee'ingly *adv.* (פאור–סיע'–אינג–לי) דורך פארויסזעהן פריהער וואס עס וועט פארקומען; מיט א בליק פון א נביא.

foreseen' *a.* (פאור–סיען') פארויסגע־זעהן. ז. *foresee*

forese'er *n.* (פאור–סיע'–ער) א פארויס־זעהער, איינער וואס ווייסט וואס עס וועט שפעטער פאסירען.

fore'shadow *n.* (פאור'–שעד–או) דאס פארויס אנווייזען אויף עפעס וואס דארף פאסירען אדער אנקומען.

foreshad'ow *v.* (פאור–שעד'–או) פאר־אויס אנדייטען.

foreshad'ower *n.* (פאור–שעד'–א–ער) איינער וואס דייטעט אן פארויס אויף א זאך, וועלכע דארף פאסירען.

foreshad'owing *n.* (פאור–שעד'–א–אינג) די בילדליכע פארשטעלונג, דאס פארשטעלען אין בילדער.

fore'shaft *n.* (פאור'–שעפט) א שטיקעל האלץ אדער בייז וואס ווערט צוגעזעצט צום אויבערשטען טייל פון א פייל פון בויגען, כדי צוצוגעבען איהר מעהר גע־וויכט.

fore'-sheet *n.* (פאור'–שיעט) א שטריק מיט וואס מען האלט צו די פאדערשטע זעגעל אין א שיף.

fore'ship *n.* (פאור'–שיפ) דער פאדער־שטער אויסגעבויגענער טייל פון א שיף.

fore'shore *n.* (פאור'–שאור) דער פלא־כער ברעג פון ים, וועלכער בלייבט טרו־קען אין דער צייט פון וואסער־אבפאל אדער עבע.

foreshor'ten *v.* (פאור–שאהר'–טן) אין צייכנען — פערקירצען [פארשטעלען א פיגור אין פערספעקטיוו אזוי, אז עס זאל זיך בעקומען א פארשטעלונג פון איהר גאנצער לענג, כאטש עס איז בעוויזען גע־ווארען נור א טייל פון דיעזער לענג].

foreshort'ening *n.* (פאור–שאהרט'–נינג) אין צייכנען — די פערקירצונג. ז. *foreshorten*

foreshow' *v.* (פאור–שאו') פארהער אנ־צייגען, פארויס אנווייזען.

foreshown' *a.* (פאור–שאון') פארהער אנגעצייגט. ז. *foreshow*

fore'side *n.* (פאור'–סאיד) די פאדערשטע זייט, די אויסען־זייט, דער פראנט.

fore'sight *n.* (פאור'–סאיט) דאס פארויס־זעהן; דאס פארהער־וויסען; די פארזיכט.

fore'skin *n.* (פאור'–סקין) די פארהויט, די ערלה.

fore'sleeve *n.* (פאור'–סליעוו) דער פא־דערשטער טייל פון אן ארבעל [פון גע־לענק ביז'ן עלענבויגען].

forespur'rer *n.* (פאור–ספור'–ער) איינער וואס רייט פארויס.

for'est *n., a. and v.* (פאר'–עסט) א וואלד; וואס איז שייך צו וואלד; בעדע־קען מיט וואלד.

fore'-staff *n.* (פאור'–סטעף) אן אינ־סטרומענט וואס מען פלעגט אמאל געברוי־כען אויסצוגעפינען די הויך פון דער זון אדער פון די שטערען.

for'estage *n.* (פאר'–עס–טיידזש) אן אבצאהל פאר די אויפזעהער פון די קע־ניגליכע וועלדער [אין ענגלאנד]; די דיענסטע פון אן אויפזעהער פון קעניגלי־כע וועלדער.

for'estal *a.* (פאר'–עס–טעל) וואס איז שייך צו וואלד.

forestall' *v.* (פאור–סטאהל') פערכאפען פריהער, פערלויפען דעם וועג, אויסקויפען עפעס אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק, כדי צו קענען נאכדעם העכערען דעם פרייז; פערשטע־לען דעם וועג, איבערנעהמען אויף'ן וועג.

forestall'er *n.* (פאור–סטאהל'–ער) איי־נער וואס פערכאפט פריהער, וואס פער־לויפט דעם וועג אדער וואס קויפט אויס די גאנצע וואארע אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק, כדי צו קענען העכערען דעם פרייז.

forestall'ing *n.* (פאור–סטאהל'–אינג) דאס פערלויפען דעם וועג ביים אויפקויפען וואארען, דאס אויסקויפען די גאנצע וואארע, כדי צו קענען העכערען דעם פרייז; דאס אויסקויפען די וואארע אויף'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק; דאס איינרייידען די יעניגע וואס פיהרען סחורה צום מארק, אז זיי זאלען די סחורה אהין ניט פיהרען, אדער אז זיי זאלען דארט העכערען דעם פרייז.

fore'stay *n.* (פאור'–סטיי) א דיקער שטריק וואס האלט אונטער די פאדער־מאסט [אויף א שיף].

for'ester *n.* (פאר'–עס–טער) א וואלד־אויפזעהער; א וואלד־וועכטער; א וואלד־איינוואהנער, אן איינוואהנער פון א וויל־דערניש; דער גיגאנט־קענגורו [אזא חיה]; אזא שמעטערלינג.

For'esters *n.* (פאר'–עס–טערז) א געווי־סער ברידערליכער ארדען אין ענגלאנד און אמעריקא.

for'estership *n.* (פאר'–עס–טער–שיפ) דאס אמט פון א וואלד־אויפזעהער.

for'est-folk *n.* (פאר'–עסט–פאוק) וואלד־איינוואהנער [וועגען מענשען, חיות אדער וועגען די פערשיעדענע גייסטער וואס האל־טען זיך, לויט דעם פאלק'ס גלויבען, אין די וועלדער].

fore'stick *n.* (פאור'–סטיק) די פאדער־שטע האלץ־שייט וואס ברענט אין אן אויוון.

for'estine *a.* (פאר'–עס–טין) וואס איז שייך צו וואלד; וואס לעבט אדער וואקסט אין וואלד.

for'est-laws *n.* (פאָר'-עסט-לאָהז) געזעצע וועגען וועלדער, רעגולירונגען וועגען האַקען וועלדער און וועגען יאַגד אין די וועלדער.
for'estry *n.* (פאָר'-עס-טרי) וואַלד-וויסענשאַפט; די אַבצאָהלונגען צו די אויפזעהער פון די קעניגליכע וועלדער [אין ענגלאַנד].
for'est-tree *n.* (פאָר'-עסט-טריע) אַ וואַלד-בוים [אין געגענזאַץ צו די קולטיווירטע פרוכט-ביימער].
fore'summer *n.* (פאָור'-סאַמ-ער) אַ פריהער זומער.
fore'taste *n.* (פאָור'-טייסט) אַ פאָרגעשמאַק; אַ פאָרגעפיהל.
foretaste' *v.* (פאָור-טייסט') האָבען אַ פאָרגעשמאַק אָדער פאָרגעפיהל; פּערזוכען עפּעס פריהער פון אַ אַנדערען.
foretas'ter *n.* (פאָור-טייס'-טער) איינער וואָס האָט אַ פאָרגעשמאַק אָדער פאָרגעפיהל.
foretell' *v.* (פאָור-טעל') פאָרויסזאָגען, פּראָפעצייהען.
foretell'er *n.* (פאָור-טעל'-ער) אַ פאָרויסזאָגער, אַ פּראָפעצייהער, אַ נביא.
forethink' *v.* (פאָור-טהינק') פאָרבעדענקען; פאָרבעטראַכטען.
fore'thought *n.* (פאָור'-טהאָהט) פאָרבעדאַכט, פאָרזיכטיגקייט, איבערלעגונג.
fore'time *n.* (פאָור'-טאַים) פריהעריגע צייט, אַמאָליגע צייט.
foreto'ken *v.* (פאָור-טאָו'קן) ז. *foreshadow*.
fore'token *n.* (פאָור'-טאָוקן) ז. *foreshadow*.
foretoke'ning *n.* (פאָור-טאָוק'-נינג) ז. *foreshadowing*.
foretold' (פאָור-טאָולד') פאָרויסגעזאָגט. ז. *foretell*.
fore'-tooth *n.* (פאָור'-טוהטה) אַ פאָדערשטער-צאָהן, אַ שנייד-צאָהן.
fore'top *n.* (פאָור'-טאָפּ) די האָר אָדער די לאָקען וואָס הענגען אַריבער איבער'ן שטערען; די פּלאַטפאָרם אויף דעם פאָדערשטען מאַסט [אויף אַ שיף].
fore'topman *n.* (פאָור'-טאָפּ-מען) אַ וועכטער אויף דעם פאָדערשטען מאַסט [אויף אַ קריעגס-שיף].
fore'topmast *n.* (פאָור'-טאָפּ-מעסט) דער שפּיץ פון דעם פאָדערשטען מאַסט איבער דער וואַך-פּלאַטפאָרם.
forev'er *adv.* (פאָר-עוו'-ער) אויף תמיד, אויף אימער, אימער און אייביג.
for ev'er (פאָר עוו'-ער) אויף אַלע מאָל.
for ev'er and a day (פאָר עוו'-ער ענד ע דיי) אימער און אייביג.
forev'ermore *adv.* (פאָר-עוו'-ער-מאָור) פון היינט אָן אויף אייביג; לעולם ועד.
forevouch' *v.* (פאָור-וואָוטש') פאָרויס פערזיכערען, פאָרויס בעשטעטיגען.
forewarn' *v.* (פאָור-הוואָהרן') פאָרויס וואָרנען, פאָרויס מזהיר זיין.
forewar'ning *n.* (פאָור-הוואָהר'-נינג) אַ וואָרנונג, אַן אזהרה.
foreweigh' *v.* (פאָור-הוויי') פאָרויס אָבשאַצען, פאָרויס בעשטימען די אויסגאַבען.
fore'wind *n.* (פאָור'-הווינד) אַ גינסטיגער ווינד, אַ ווינד וואָס בלאָזט אין דער ריכטונג וואוהין די שיף דאַרף געהן.
forewish' *v.* (פאָור-הוויש') פאָרויס ווינשען, ווילען אָדער פערלאַנגען.
fore'woman *n.* (פאָור-הוואומ-ען) די הויפּט-מייסטערין אין אַ פאַבריק; אַן אויפזעהערין אין אַן אָבטיילונג פון אַ געשעפט.
fore'word *n.* (פאָור'-הוואירד) אַ פאָרוואָרט [צו אַ ליטעראַרישען ווערק].
fore'world *n.* (פאָור'-הוואירלד) די פריהעריגע וועלט; די וועלט אין איהר פריהעריגען צושטאַנד; די וועלט פאַר'ן מבול.
for exam'ple (פאָר עג-זעמ'פּל) למשל, צום ביישפּיעל.
for fear (פאָר פיער) אוים מורא.
for'feit *v., n. and a.* (פאָר'-פיט) פערלירען [אַלס שטראָף פאַר אַ פערברעכען, פעהלער אָדער פערנאַכלעסיגונג]; ברייננגען צו אַ פערלוסט [אַלס שטראָף]; עטוואָס וואָס מען פערלירט אַלס שטראָף; אַ שטראָף; אַ קאָנפיסקירונג; אַ פאַנד [אַ זאַך געגעבען אַלס משכון אין שפּיעלען]; פערלאָרען [אַלס שטראָף].
for'feitable *a.* (פאָר'-פי-טעבל) וואָס מען קען צונעהמען, וואָס מען קען קאָנפיסקירען אָדער וואָס מען קען פערלירען אַלס שטראָף פאַר אַ פערברעכען אָדער פערנאַכלעסיגונג.
for'feit cred'it (פאָר'-פיט קרעד'-איט) פערלירען דעם קרעדיט, פערלירען דעם נאָמען.
for'feiter *n.* (פאָר'-פיט-ער) איינער וואָס פערלירט עפּעס [אַלס שטראָף פאַר אַ פערברעכען, פעהלער אָדער פערנאַכלעסיגונג]; איינער, ביי וועמען מען קאָנפיסקירט עפּעס.
for'feit of the law (פאָר'-פיט אָוו טהי לאָה) אַ פערברעכען נעגען געזעץ.
for'feits *n.* (פאָר'-פיטס) אַ פאַנדען-שפּיעל.
for'feiture *n.* (פאָר'-פי-טשור) דאָס פערלירען עטוואָס [אַלס שטראָף פאַר אַ פערברעכען, פעהלער אָדער פערנאַכלעסיגונג]; קאָנפיסקירונג; דאָס וואָס ווערט קאָנפיסקירט אָדער וואָס ווערט פערלאָרען [אַלס שטראָף]; אַ שטראָף.
for'fex *n.* (פאָר'-פעקס) אַ שער.
for'ficate *a.* (פאָר'-פי-קייט) וואָס זעהט אויס ווי אַ צועפענטע שער [וועגען דעם עק ביי פויגלען].
forfica'tion *n.* (פאָר-פי-קיי'-שאָן) דאָס זיין עהנליך צו אַ פאָנאַנדערגעעפענטער שער [ווי למשל, דער עק פון געוויסע פויגלען].
forgave' (פאָר-גייוו') מוחל געווען. ז. *forgive*.
forge *n. and v.* (פאָורדזש) אַ שמיעדהויז, אַ קוזניע; אַ ווערקשטאַט; אַ טיגעל, אַ שמעלץ-אויווען; אַן אייזען-פאַבריק; שמיעדען; מאַכען עפּעס; ערפינדען; פעלשען, מאַכען אַ פעלשונג; זיך שלעפּען, לאַנגזאַם זיך בעוועגען [הויפּטזעכליך וועגען אַ שיף].
forgeabil'ity *n.* (פאָור-דזשע-ביל'-אי-טי) שמיעדבאַרקייט, די פעהיגקייט צו ווערען געשמיעדט.
for'geable *a.* (פאָור'-דזשעבל) שמיעדבאַר, וואָס מען קען שמיעדען; וואָס מען קען פאָרמירען, מאַכען, אויסטראַכטען אָדער ערפינדען; וואָס מען קען פעלשען.
forge'-bel'lows *n.* (פאָורדזש'-בעל'-אָוז) אַ בלאָז-זאַק [פון אַ שמיעדער].
forge'-ham'mer *n.* (פאָורדזש'-העמ'-ער) אַ שמיעד-האַמער.
for'ger *n.* (פאָור'-דזשער) איינער וואָס שמיעדט, מאַכט אָדער פאָרמירט עפּעס; אַ שמיעד; איינער וואָס פעלשט.
for'gery *n.* (פאָור'-דזשער-אי) פעלשונג [פון פּאַפּיערען אָדער אונטערשריפטען].
The bank clerk was found guilty of **forgery**.
forge'-scale *n.* (פאָורדזש'-סקייל) שמיעד-שופּען [די דינע שופּען וואָס פאַלען אָב ביים שמיעדען געגליהט אייזען].
forget' *v.* (פאָר-געט') פערגעסען, אַרויסלאָזען פון זינען, פערזעהען.
forget'able *a.* (פאָר-געט'-עבל) פערגעסבאַר, וואָס מען קען פערגעסען, וואָס קען אַרויס פון זכרון.
forget'ableness *n.* (פאָר-געט'-עבל-נעס) פערגעסבאַרקייט.
forget'ful *a.* (פאָר-געט'-פול) פערגעסליך, פערגעסענד; אונאויפמערקזאַם, צוטראָגען, נאַכלעסיג; וואָס ברייננגט דערצו, מען זאָל פערגעסען.
forget'fully *adv.* (פאָר-געט'-פול-אי) פערגעסענד; מיט אונאויפמערקזאַמקייט; מיט נאַכלעסיגקייט, מיט צוטראָגענקייט.
forget'fulness *n.* (פאָר-געט'-פול-נעס) פערגעסליכקייט; אונאויפמערקזאַמקייט, נאַכלעסיגקייט, צוטראָגענקייט.
forget'-me-not *n.* (פאָר-געט'-מי-נאָט) פערגעס-מיך-ניט [אַ בלימעל מיט הימעל-בלויע בלעטלעך און אין מיטען געלב. ווערט בעטראַכט אַלס סימבאָל פון פריינדשאַפט. וואַקסט מעהרסטענטייל אין פייכטע געגענדען].

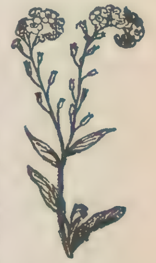
Forget-me-not

forget' one's self (פאָר-געט' הוואָנז סעלף) זיך פערגעסען, פערלירען די קאָנטראָלע איבער זיך; זיין ניט איינגענומציג.
forge'-tongs *n.* (פאָורדזש'-טאָהנגז) אַ שמיעד'ס פייער-צוואַנג.
forget'table *a.* (פאָר-געט'-עבל) ז. *forgetable*.
forget'tableness *n.* (פאָר-געט'-עבל-נעס) ז. *forgetableness*.
forget'ter *n.* (פאָר-געט'-ער) אַ פערגעסער, אַ בעל-שכחה; אַן אונאויפמערקזאַמער, נאַכלעסיגער, צוטראָגענער מענש.
forget'tingly *adv.* (פאָר-געט'-אינג-לי) פערגעסענדיג; מיט צוטראָגענקייט.
forge'-wa'ter *n.* (פאָורדזש'-הוואָה'-טער) וואַסער, אין וועלכען אַ שמיעד האָט איינגעטונקען זיין אָנגעגליהטע צוואַנג [ווערט געברויכט פון אַבערגלויבישע מענשען אַלס מיטעל געגען איינינגע קראַנקהייטען].
for'ging *n. and a.* (פאָור'-דזשינג) אַן אויסגעשמיעדט שטיק מעטאַל; דאָס שמיעדען; דאָס מאַכען אָדער פאָרמירען; פעלשונג; שמיעדענדיג, מאַכענדיג, פאָרמירענדיג; פעלשענדיג.
forgiv'able *a.* (פאָר-גיוו'-עבל) וואָס מען קען פערצייהען, מוחל זיין אָדער פערגעבען.
forgive' *v.* (פאָר-גיוו') פערגעבען, פערצייהען, ענטשולדיגען, מוחל זיין.
forgive' free'ly (פאָר-גיוו' פריע'-לי) גערן אָדער פאָלשטענדיג מוחל זיין.
forgive'ness *n.* (פאָר-גיוו'-נעס) פערגעבונג, פערצייהונג, מחילה.
forgiv'er *n.* (פאָר-גיוו'-ער) איינער וואָס איז מוחל.
forgiv'ing *a.* (פאָר-גיוו'-אינג) פערגעבענד; מילד, גוטמוטיג, גוטהערציג, מיטפיהלענד.

forgiv'ingly *adv.* (פאר-גיוו'-אינג-לי) אויף א פערגעבענדען, מיטפיהלענדען, מילדען אדער גוטהערציגען אופן.

forgiv'ingness *n.* (פאר-גיוו'-אינג-נעס) דאס זיין גענייגט מוחל צו זיין; מילדקייט; גוטהערציגקייט.

forgo' *v.* (פאר-גאו') אויפגעבען; פערלאזען.

for God's sake! (פאר גאדז סייק) אום גאטעס ווילען!

forgo'er *n.* (פאר-גאו'-ער) ז. *foregoer*

for good (פאר גוד) אויף אימער; גענצליך; ענדגילטיג.
He left his position **for good.**

for good'ness' sake (פאר גוד'-נעס סייק) אום גאטעס ווילען!

forgot' (פאר-גאט') פערגעסען. ז. *forget*

forgot'ten *a.* (פאר-גאט'ן) פערגעסען. ז. *forget*

for heav'en's sake (פאר העוו'נז סייק) אום הימעל'ס ווילען! אום גאטעס ווילען!

for in'stance (פאר אינ'-סטענס) צום ביישפיעל, למשל.

forisfamil'iate *v.* (פאו-ריס-פע-מיל'-אי-אייט) אויסשליסען פון דער פאמיליע; בעפרייען פון דעם פאטער'ס מאכט [וועגען א זוהן, ווען מען גיט אוועק זיין טייל פון פאטער'ס ירושה נאך ביים פאטער'ס לעבען].

forisfamilia'tion *n.* (פאו-ריס-פע-מיל-אי-איי'-שאן) אויסשליסונג פון דער פאמיליע; בעפרייאונג פון דעם פאטער'ס מאכט [וועגען א זוהן וואס קריעגט זיין טייל ירושה נאך ביים פאטער'ס לעבען]; דאס פארמעלע אבזאגען זיך פון אזא זוהן פון זיין רעכט אויף ירושה נאך'ן פאטער'ס טויט.

forjudge' *v.* (פאר-דזשאדזש') צונעהמען דורך א געריכטס=אורטייל; אוועקנעהמען דאס רעכט צו ערשיינען אין געריכט [ביי אן אדוואקאט].

fork *n. and v.* (פאהרק) א גאפעל, א גראבליע; א ווידלע [א היי=גאפעל אדער מיסט=גאפעל]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א גאפעל אדער צו א ווידלע; א טייל, אן אבצווייגונג פון עפעס וואס צוטיילט זיך אדער צושפאלט זיך ווי די צייהן ביי א גאפעל; די פיס; א געשטעל אוועקצולעגען די ביקס ביים צילעווען זיך; אננעהמען עפעס מיט א גאפעל, ווידלע אדער גראבליע; אויספומפען וואסער פון א שאכט; ווערען צוטיילט ווי די צייהן פון א גאפעל, אננעהמען די פארם פון א גאפעל.

forked *a.* (פאהרקט) גאפעל=עהנליך; געטיילט [ווי א גאפעל]; שפיציג; צווייידייטיג.

forked light'ning (פאהרקט לאיט'-נינג) א זיגזאג=בליץ.

for'kedly *adv.* (פאהר'-קעד-לי) אין דער פארם פון א גאפעל.

for'kedness *n.* (פאהר'-קעד-נעס) דאס זיין געטיילט ווי א גאפעל.

forked road (פאהרקט ראוד) א שיידעוועג, א פלאץ וואו וועגען שניידען זיך איבער.

forked way (פאהרקט הוויי) ז. *forked road*

for keeps (פאר קיעפס) אויף בעשטענדיג, אויף אימער, אלס א געשענק.
He gave me the book **for keeps.**

fork'-head *n.* (פאהרק'-העד) א שיספייל מיט צוויי שפיצען.

fork out (פאהרק אוט) זיך צוטיילען, זיך צושפאלטען, ווערען גאפעלפערמיג; אבצאהלען; ארויסשלעפען פון די קעשענעס.

fork o'ver (פאהרק או'-ווער) אבצאהלען.

fork'-rest *n.* (פאהרק'-רעסט) א געשטעל אוועקצולעגען די ביקס ביים צילעווען זיך.

for'ky *a.* (פאהר'-קי) ז. *forked*

for less (פאר לעס) וועניגער, ביליגער.

for life (פאר לאיף) אויף'ן גאנצען לעבען.

forlorn' *a. and n.* (פאר-לאהרן') הילפלאז, אונגליקליך; איינזאם, עלענד, פערלאזען; בערויבט פון עפעס; קליין, פעראכטליך; א פערלאזענער, אונגליקליכער, עלענדער מענש.

forlorn' hope (פאר-לאהרן' האופ) אן אבטיילונג סאלדאטען וואס איז בעשטימט צו געהן פארויס ביי אן אטאקע אדער וואס איז בכלל בעשטימט פאר געפעהרליכע קריעגס=אונטערנעהמונגען; אן אונטערנעהמונג וואס האט וועניג אויסזיכטען אויף ערפאלג.

forlorn'ly *adv.* (פאר-לאהרנ'-לי) איינזאם, עלענד, הילפלאז, אונגליקליך, פערלאזען.

forlorn'ness *n.* (פאר-לאהרנ'-נעס) פערלאזענהייט, עלענד, הילפלאזיגקייט, אונגליקליכע לאגע.

form *n. and v.* (פארם) פארם, געשטאלט, געשטאלטונג, געבוי; שעהנע געשטאלט; א מאדעל; אין דרוקעריי — דרוק=זאץ געשלאסען אין א ראהם; רעגעלמעסיגקייט, איינארדנונג, ארדנונג, מעטאדע, סיסטעם; א פארמולע; אויסערליכקייט; סטיל [אין שרייבען]; פארמאליטעט, צערעמאניע; איינקלאנג מיט דעם קאנווענציאנעלען אדער אלגעמיין=אנגענומענעם; אויסזעהן, עהנליכקייט; פאלקאמענהייט, פאלשטענדיגע צוגעפאסטקייט [צו מעסטען זיך אין כחות]; א בלאנק, א דאקומענט וואס דיענט אלס פארם אדער וועלכען מען דארף ערשט אויספילען; די טעאריע פון מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; א לאנגע באנק; תלמידים וואס זיצען אויף איין באנק; א קלאס [אין לעהר=אנשטאלטען אדער אין א געזעלשאפט]; די נעסט פון א האז; א ספעציעלער מין; א גאטונג [הויפטזעכליך וועגען חיות]; פארמירען, געשטאלטען, בילדען, שאפען, מאכען, אויסארבייטען; צוזאמענשטעלען, זיין א טייל פון עפעס; אננעהמען א געוויסע פארם; לויפען צו א בעהעלטעניש אדער צו א נעסט [וועגען א האז].

for'mable *a.* (פאר'-מעבל) וואס מען קען פארמירען.

for'mal *a.* (פאר'-מעל) פארמעל; וואס איז לויט די אנגענומענע פארמען; סיסטעמאטיש, רעגעלמעסיג; אפיציעל; קאנווענציאנעל [נאך דעם אלגעמיין=אנגענומענעם]; פארמאליסטיש, מעטאדיש; וואס האלט זיך אן אלעם וואס איז קאנווענציאנעל; צערעמאניש; פינקטליך; וואס איז שייך נור צו דער פארם, אויסערליך.

formal'dehyde *n.* (פאר-מעל'-די-האיד) אזא גאז וואס ווערט בענוצט פאר אנטיסעפטישע צוועקען [צו פערניכטען מיקראבען].

for'malism *n.* (פאר'-מעל-איזם) פארמאליזם, פעדאנטיזם, דאס זיין פארמעל; איבערטריבענע פינקטליכקייט; שטרענגע האלטונג אן בעשטימטע כללים און פארמען; אין פילאזאפיע — פענאמענאלער אידעאליזם, די סיסטעם וואס לייקענט אב די עקזיסטענץ פון שטאף און אנערקענט נור די פארם.

for'malist *n.* (פאר'-מעל-איסט) א פארמאליסט, א פעדאנט, איינער וואס איז איבערטריבען פינקטליך, איינער וואס האלט זיך צו שטרענג אן בעשטימטע כללים אדער אן דעם אלגעמיין=אנגענומענעם; אין פילאזאפיע — אן אידעאליסט, איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון שטאף און אנערקענט נור די עקזיסטענץ פון דער פארם.

formalis'tic *a.* (פאר-מע-ליס'-טיק) פארמאליסטיש, פעדאנטיש. ז. *formalism*

formal'ity *n.* (פאר-מעל'-אי-טי) פארמאליטעט, אנגענומענע כללים אדער ארדנונג, דאס זיין פארמאליסטיש אדער פעדאנטיש, דאס זיין איבערטריבען פינקטליך; דאס האלטען זיך צו שטרענג אן בעשטימטע כללים אדער אן דעם אלגעמיין=אנגענומענעם.

for'malize *v.* (פאר'-מעל-איז) מאכען פארמאליסטיש, מאכען צערעמאניעל; בעשרענקען מיט גענויע כללים; מאכען פעדאנטיש. ז. *formalism*

for'mal log'ic (פאר'-מעל לאדזש'-איק) פארמעלע לאגיק [די לעהרע וועגען די אלגעמיינע כללים פון דענקען].

for'mally *adv.* (פאר'-מעל-אי) אפיציעל, פארמעל; אין פארם.
The candidate was **formally** notified of his election.

form an ide'a (פארם ען אי-די'-ע) זיך עפעס פארשטעלען.

form a resolu'tion (פארם ע רעז-א-ליו'-שאן) אננעהמען א בעשלוס.

for'mate *n.* (פאר'-מייט) אמייזען=זויערזאלץ [אזא כעמישער שטאף]. ז. *formic acid*

forma'tion *n.* (פאר-מיי'-שאן) פארמירונג, געשטאלטונג; דאס ברייינגען אין א געוויסער ארדנונג; אויסארבייטונג; צוזאמענשטעלונג; געבוי; אין געאלאגיע — א פארמאציאן, א שיכט.

forma'tional *a.* (פאר-מיי'-שאנ-על) אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו א פארמאציאן, געשטאלטונג אדער שיכט.

for'mative *a. and n.* (פאר'-מע-טיוו) פארמירענד, מאכענד, בעשטימענד; וואס איז שייך צו פארמירונג אדער ענטוויקלונג; אין גראמאטיק — וואס ענדערט די פארם פון א ווארט; אן ענדערונג אין א ווארט וואס גיט דעם צו א נייע גראמאטישע פארם.

form'-board *n.* (פארמ'-באורד) ביליגער קארטאן [ווערט געברויכט אלס פאקפאפיער, פאר ביכער=איינבאנדען א. ד. ג.].

formed *a.* (פארמד) אויסגעשטעלט אין א געוויסער ארדנונג [ווי שטערען אין א שטערען=גרופע]; ענטוויקעלט, אויסגעבילדעט, רייף.

form'-el'ement *n.* (פארמ'-על'-אי-מענט) א בעשטאנד=טייל, אן עלעמענט וואס געהט אריין אלס טייל אין גאנצען און העלפט דאס גאנצע פארמירען.

for'mer *a. and n.* (פאר'-מער) פאריג, פריהעריג, לאנג פערגאנגען; איינער וואס פארמירט, מאכט אדער בעשאפט; א בעשעפער; א פורעם, א פאסאן, א פיגור.

for mer'cy's sake! (פאר מויר'-סיז סייק) אום גאטעס ווילען!

for'merly *adv.* (פאר'-מער-לי) פריהער;

אין די פריהערינע אדער אמאליגע צייַ= טען; אמאל.

for'miate *n.* (פאר'-מי-אייט) ז. *formic acid*

for'mic *a.* (פאר'-מיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון מוראשקעס.

for'mic ac'id (פאר'-מיק עס'-איד) אמייזען=זויערע [א זויערע וואס געפינט זיך אין דעם קערפער פון די מוראשקעס].

for'mican *a.* (פאר'-מי-קען) וואס איז שייך אדער ענליך צו א מוראשקע.

for'micant *a.* (פאר'-מי-קענט) קריכענ= דיג ווי א מוראשקע [ווענען דעם פולס, ווען ער שלאגט שוואך און אונרעגעלמע= סיג].

for'micate *a.* (פאר'-מי-קייט) ז. *formican*

formica'tion *n.* (פאר-מי-קיי'-שאן) א קראנקהאפטע עמפפינדונג אין דער הויט ווי עס וואלטען איבער'ן קערפער געקראכען מוראשקעס.

formic'ic *a.* (פאר-מיס'-איק) ז. *formic*

formidabil'ity *n.* (פאר-מי-דע-ביל'-אי-טי) ז. *formidableness*

for'midable *a.* (פאר'-מי-דעבל) פורכט= באר, שרעקליך; אבשרעקענד; וואס איז שווער בייצוקומען אדער ערפילען.
The candidate was running for office against a formidable opponent.

for'midableness *n.* (פאר'-מי-דעבל-נעס) פורכטבארקייט, שרעקליכקייט; דאס זיין שווער בייצוקומען אדער צו ערפילען.

for'midably *adv.* (פאר'-מי-דע-בלי) מיט פורכטבארקייט, שרעקליך, אבשרע= קענד; אויף אז אופן וואס עס איז שווער בייצוקומען אדער צו ערפילען.

for'ming-machine' *n.* (פאר'-מינג-מע-שין') א מאשין צו בויגען בלעך און צו מאכען בלעכענע כלים; אן אפאראט צו מאכען פערשידענע זאכען פון צייג און פון אנדערע שטאפען [ווי למשל, היט פון שטרוי]; א מאשין צו דרעהען שטריק.

form'less *a.* (פארמ'-לעס) פארמלאז, אהן א בעשטימטער געשטאלט אדער ארד= נונג.

form'lessly *adv.* (פארמ'-לעס-לי) אויף א פארמלאזען שטייגער.

form'lessness *n.* (פארמ'-לעס-נעס) פארמלאזיגקייט.

for'mula *n.* (פאר'-מיו-לא) א פארמולע, א בעשטימטע פארם, א בעשטימטער כלל; א געשריבענע גלויבענס=ערקלערונג.

for'mular *a.* (פאר'-מיו-לאר) פארמו= לער, וואס איז לויט א בעשטימטער פאר= מולע אדער לויט פארשריפט; ריטועל.

for'mularies *n.* (פאר'-מיו-לע-ריז) א פארגעשריבענע פארם אדער מאדעל; א פארמולע.

formulariza'tion *n.* (פאר-מיו-לער-אי-זיי'-שאן) פארמולירונג, דאס אויס= דריקען אין א בעשטימטער סיסטעמאטי= שער פארם אדער פארמולע.

for'mularize *v.* (פאר'-מיו-לער-איז) פארמולירען, אויסדריקען אין א פאר= מולע; אויסדריקען אין א פינקטליכער און סיסטעמאטישער פארם.

for'mulary *a. and n.* (פאר'-מיו-לע-רי) וואס איז שייך צו א פארמולע אדער בעשטימטער פארם; אויסגעדריקט אין א פארמולע, פינקטליך, סיסטעמאטיש, פאר= מעל; פארמאליסטיש; א פארמולאר, א זאמלונג פון בעשטימטע פארמען אדער כללים [הויפטזעכליך רעליגיעזע].

for'mulate *v.* (פאר'-מיו-לייט) ז. *formularize*

formula'tion *n.* (פאר-מיו-ליי'-שאן) ז. *formularization*

for'mulatory *a.* (פאר'-מיו-לע-טא-רי) וואס איז שייך צו פארמולירונג אדער צו א פארמולע.

for'mule *n.* (פאר'-מיול) ז. *formula*

formulisa'tion *n.* (פאר-מיו-לי-זיי'-שאן) ז. *formularization*

for'mulise *v.* (פאר'-מיו-לאיז) ז. *formularize*

for'mulism *n.* (פאר'-מיו-ליזם) די נייגונג שטרענג צו האלטען זיך אן פאר= מולעס.

formuliza'tion *n.* (פאר-מיו-לי-זיי'-שאן) ז. *formularization*

for'mulize *v.* (פאר'-מיו-לאיז) ז. *formularize*

for my part (פאר מאי פארט) פון מיינעטוועגען, פון מיין זייט, וואס אנבע= לאנגט מיך.

for'nicate *v. and a.* (פאר'-ני-קייט) האבען פערבאטענעם געשלעכטליכען פער= קעהר [הויפטזעכליך ווענען אונפערהייראַ= טע]; געוועלבט, געבויגען ווי א געוועלב, אויסגעהוילט ווי א געוועלב.

fornica'tion *n.* (פאר-ני-קיי'-שאן) א געוועלב; דאס זיין אויסגעהאקט ווי א גע= וועלב; פערבאטענער געשלעכטליכער פערקעהר [פון אן אונפערהייראטער פער= זאן]; ניאוף; געצענדיענעריי [אין דער ביבעל].

for'nicator *n.* (פאר'-ני-קיי-טאר) א נואף [הויפטזעכליך ווענען אן אונפער= הייראטען]; א געצענדינער [אין דער ביבעל].

for'nicatress *n.* (פאר'-ני-קיי-טרעס) א פרוי [הויפטזעכליך אן אונפערהייראַ= טע] וואס האט פערבאטענעם געשלעכט= ליכען פערקעהר.

for'nix *n.* (פאר'-ניקס) א וועלבונג, א וועלבונג=ארטיגע אויסהוילונג [אויף'ן קערפער פון חיות אדער ביי פלאנצען].

for once (פאר וואנס) פאר איין מאל, איין מאל אם וועניגסטען; ענדליך.

for rea'sons (פאר ריע'זנז) צוליעב [געוויסע] גרינדע אדער טעמים.
For reasons known to me I must decline your proposition.

for'rel *n.* (פאר'-על) ז. *forel*

for'rill *n.* (פאר'-איל) ז. *forel*

forsake' *v.* (פאר-סייק') פערלאזען; אויפגעבען; דעזערטירען, אבטריניג ווע= רען; צוריקווייזען.
Don't forsake your friend in his hour of need.

forsa'ken *a.* (פאר-סיי'-קן) פערלאזען, אויפגעגעבען.

forsa'ker *n.* (פאר-סיי'-קער) איינער וואס פערלאזט אדער גיט אויף; א דע= זערטיר; אן אבטריניגער.

forsa'king *n. and a.* (פאר-סיי'-קינג) פערלאזונג, אויפגעבונג; דאס דעזערטי= רען, דאס ווערען אבטריניג; פערלאזענד, אויפגעבענד, דעזערטירענד, ווערענדיג אבטריניג.

for shame! (פאר שיים) פוי! שאנדע!

forsook' (פאר-סוק') פערלאזען. ז. *forsake*

forsooth' *adv.* (פאר-סוטה') באמת, ווירקליך, געוויס [מעהרסטענס איראניש].

forspend' *v.* (פאר-ספענד') אויסבריי= גען, אויסשעפען אדער אויסמאטערען ביז צום לעצטען.

forswear' *v.* (פאר-סהוועהר') אבלייי= קענען עפעס אונטער א שבועה אדער מיט פראטעסט און ענטשלאסענהייט; זיך אב= זאגען פון עפעס אדער עפעס צוריקווייזען מיט א שבועה, פראטעסט אדער ענטשלא= סענהייט; זיך פערשווערען; פאלש שווע= רען.

forswear'er *n.* (פאר-סהוועהר'-ער) איינער וואס לייקענט עפעס מיט ענטשלא= סענהייט אדער אונטער א שבועה; איי= נער וואס זאגט זיך אב פון עפעס מיט ענטשלאסענהייט אדער אונטער א שבועה; איינער וואס פערשווערט זיך; איינער וואס שווערט פאלש.

forswear' one's self (פאר-סהוועהר' הוואנז סעלף) פאלש שווערען.

forswore' (פאר-סהוואור') פערשווארען, פאלש געשווארען, אבגעלייקענט אדער זיך אבגעזאגט מיט א שבועה. ז. *forswear*

forsworn' *a.* (פאר-סהוואורן') זיך אבגע= זאגט אדער אבגעלייקענט אונטער א שבועה; זיך פערשווארען; פאלש געשווא= רען. ז. *forswear*

fort *n., v. and a.* (פאורט) א פארט, א פעסטונג, א בעפעסטיגונג; א האנדעלס= סטאציאן צווישען די אינדיאנער; דער שטארקערער טייל פון א שווערד=קלינג [די העלפט ביים הענטעל]; פערנעהמען א פארט; שכור.

forte *n.* (פאורט) עטוואס מיט וואס איי= נער צייכענט זיך שטארק אויס; א ספע= ציעלער טאלענט; דער שטארקערער טייל פון א שווערד=קלינג [די העלפט ביים הענטעל].

for'te *a. and n.* (פאור'-טע) אין מו= זיק — פארטע, הויך, קרעפטיג; א שטיק מוזיק וואס ווערט געשפיעלט פארטע; א פארריכטונג אין א הארמאניום [הויז= ארגעל] צו מאכען דעם אינסטרומענט צו שפיעלען פארטע.

for'te-pia'no *a. and n.* (פאור'-טע-פי-א'-נאו) אין מוזיק — פארטע=פיאנא, וואס ווערט פלוצלונג שטארק און הויך און דאן באלד צוריק ווייך און שטיל; א פאר= טעפיאנא.

forth *adv. and prep.* (פאורטה) פאר= ווערטס, ווייטער; ארויס; פארט, אוועק; ווייט.

for that mat'ter (פאר טהעט מעט'-ער) אויס דיעזען גרונד; צוליעב דעם; צוליעב דיעזער אורזאכע.
For that matter, I do not care whether you agree with me or not.

for that pur'pose (פאר טהעט פויר'-פאס) מיט דיעזער אבזיכט; צוליעב דיע= זען צוועק.

forth'coming *a. and n.* (פאורטה'-קאם-אינג) פערטיג ארויסצוקומען אדער צו ערשיינען; די ערשיינונג, די ארויס= קומונג.

for the ben'efit of (פאר טהי בענ'-ע-פיט אוו) צו גונסטען פון...
The executors administrated the estate for the benefit of the widow.

for the first time (פאר טהי פוירסט טאים) צום ערשטען מאל.

for the fu'ture (פאר טהי פיו'-טשור) אויף ווייטער, להבא.

for the love of God (פאר טהי לאוו אוו גאד) אום גאטעס ווילען.

for the mil'lion (פאר טהי מיל'-יאן) פאר אלעמען; פאר דער גאנצער מאסע.

for the nonce (פאר טהי נאנס) פאר דיעזען פאל; פאר דיעזען איינעבליק; פאר דיעזען צוועק; גראד צוגעפאסט.

for the time be'ing (פאר טהי טאים בי'-אינג) דערוויילי; ביז וואס-ווען.
for the time to come (פאר טהי טאים טו קאם) אויף ווייטער, להבא.
forth'going *n. and a.* (פאורטה'-גאו-אינג) דאס ארויסגעהן; דאס געהן ווייטער; וואס געהט ארויס; וואס געהט ווייטער.
for this once (פאר טהיס הוואנס) דאס מאל; פאר דיזען איינציגען פאל.
forth'-is'suing *a.* (פאורטה'-איש'-או-אינג) וואס ווערט ארויסגעגעבען; וואס קומט ארויס.
forth'pushing *a.* (פאורטה'-פוש-אינג) שטופענד אדער שטויסענד פארווערטס; אגרעסיוו; וואס שטרעבט אלץ פארויס.
forth'putting *n.* (פאורטה'-פוט-אינג) דאס ארויסברייינגען; דאס בעשאפען.
forth'right *a. and adv.* (פאורטה'-ראיט) גלייך; דירעקט; אונפערשטעלט, ניט פערמאסקירט; אויף א גלייכען אופן; בדרך הישר.
forthwith' *adv.* (פאורטה-הוויטה') באלד, גלייך; ניט אבלעגענדיג.
I shall proceed forthwith to carry out my instructions.
for'tieth *a. and n.* (פאר'-טי-עטה) פיערציגסטער; א פיערציגסטעל.
for'tifiable *a.* (פאר'-טי-פאי-עבל) וואס מען קען בעפעסטיגען.
fortifica'tion *n.* (פאר-טי-פי-קיי'-שאן) פארטיפיקאציאן; בעפעסטיגונג.
for'tifier *n.* (פאר'-טי-פאי-ער) א בעפעסטיגער; דער וואס שטעלט אויף בעפעסטיגונגען.
for'tify *v.* (פאר'-טי-פאי) בעפעסטיגען; מאכען שטארק.
fort in (פאורט אין) זיך בעפעסטיגען אין א פארט.
fortis'simo *a. and adv.* (פאר-טיס'-אי-מא) פארטיסימא, זעהר שטארק, זעהר הויך [אין מוזיק].
for'titude *n.* (פאר'-טי-טיוד) שטארקייט, מוטה; דאס קענען פערליידען; גייסטיגע קראפט.
fort'let *n.* (פאורט'-לעט) א קליינע פעסטונג.
fort'night *n.* (פארט'-נאיט) פיערצעהן טעג, צוויי וואכען.
fort'night hence (פארט'-נאיט הענס) אין פיערצעהן טעג ארום.
fort'nightly *a. and adv.* (פארט'-נאיט-לי) וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי וואכען; צוויי-וואכענדיג; יעדען האלבען חודש.
for'tress *n. and v.* (פאר'-טרעס) א פעסטונג; א בעפעסטיגטער ארט; בעפעסטיגען.
fortu'itous *a.* (פאר-טיו'-אי-טאס) צופעליג; וואס קומט אונערווארטעט.
fortu'itously *adv.* (פאר-טיו'-אי-טאס-לי) אויף א צופעליגער ארט.
fortu'itousness *n.* (פאר-טיו'-אי-טאס-נעס) צופעליגקייט; א צופאל.
fortu'ity *n.* (פאר-טיו'-אי-טי) א צופעליגע פאסירונג; א צופאל.
Fortu'na *n.* (פאר-טיו'-נא) פארטונא, די געטין פון גליק ביי די אלטע רוימער; איינע פון די קליינע פלאנעטען [דער ניינצעהנטער], וואס דרעהען זיך ארום דער זון.
for'tunate *a.* (פאר'-טשו-נעט) גליקליך; מזל'דיג.
for'tunately *adv.* (פאר'-טשו-נעט-לי) גליקליכערווייזע.
for'tunateness *n.* (פאר'-טשו-נעט-נעס) גליקליכקייט; מזל'דיגקייט; דאס זיין אין א גליקליכען צושטאנד.
for'tune *n.* (פאר'-טשון) דער מזל, גליק; שיקזאל; ערפאלג, הצלחה; דאס פערמעגען; רייכטום; א רייכער יורש.
for'tune-book *n.* (פאר'-טשון-בוק) א טרעף-בוך, ספר המזלות.
for'tune-hun'ter *n.* (פאר'-טשון-האנ'-טער) א מאנספערזאן אדער פרויענצימער וואס זוכט א רייכען שידוך.
for'tune in rever'sion (פאר'-טשון אין רי-וואיר'-שאן) א פערמעגען אדער ירושה, וועלכע מען בעקומט ניט גלייך, נאר שפעטער אין פערלויף פון א געוויסער צייט נאכדעם ווי געוויסע אונפערמיידליכע בעדינגונגען וועלען פארקומען.
for'tuneless *a.* (פאר'-טשון-לעס) אהן פערמעגען, ארים.
for'tune-tell'er *n.* (פאר'-טשון-טעל'-ער) א וואהר-זאגער, א טרעפער.
for'tune-tell'ing *a. and n.* (פאר'-טשון-טעל'-אינג) וואס קען טרעפען אדער פאראויסזאגען די צוקונפט; דאס טרעפען וואס עס וועט פארקומען.
for'ty *a. and n.* (פאר'-טי) פיערציג; די צאהל פיערציג.
fo'rum *n.* (פאו'-ראם) אין אלטען רוים — דער פארום [א פלאץ אין צענטער פון שטאדט, וואו עס האט זיך געפונען דער מארק און די געריכטען און וואו עס פלעגען פארקומען פאלקס-פערזאמלונגען]; א טריבונאל, א געריכט; דער ארט וואו מען קלייבט זיך צונויף אויסצוהערען טענות פון געגענזייטיגע צדדים.
for'ward *a., adv. and v.* (פאר'-הווארד) פארווערטס, פארויס; פארטגעשריטען; אייפריג, דרייסט, פרעך; פארויסגעהענד, פריהצייטיג; שיקען, עקספעדירען, אטפראווען; שנעל איבערגעבען אדער בעזארגען; ערמוטיגען, צוגעבען קראפט אדער דרייסטקייט; טרייבען פארווערטס; ארויסברייינגען; ארויסרופען א פארטשריט, אויסבעסערען, ברייינגען צו א העכערער שטופע; אין בוכבינדעריי — איינבינדען א בוך אין א רוקען און טאוולען און צוגרייטען פאר דעם, וועלכער פערענדיגט די ארבייט.
for'warder *n.* (פאר'-הוואר-דער) אן עקספעדירער, אן אוועקשיקער; איינער אדער עפעס וואס טרייבט פארווערטס; דער אדער דאס וואס ברייינגט צו א העכערער שטופע; אין בוכבינדעריי — דער ארבייטער, וועלכער בינדעט איין דאס בוך אין א רוקען און טאוולען און פערפערטיגט עס פאר דעם, וועלכער דארף פערענדיגען די ארבייט.
for'warding *n. and a.* (פאר'-הוואר-דינג) דאס אוועקשיקען, דאס איבערשיקען [פון סחורות]; אין בוכבינדעריי — דאס איינבינדען א בוך אין רוקען און טאוולען און פערפערטיגען פאר דעם, וועלכער פערענדיגט די ארבייט; טרייבענד פארווערטס; ארויסרופענדיג פארטשריט אדער פראגרעס; שטעלענדיג אויף א העכערער שטופע.
for'warding mer'chant (פאר'-הוואר-דינג מויר'-טשענט) א סוחר, וועמעס געשעפט בעשטעהט אין דעם, וואס ער בעקומט און שיקט ארויס סחורות פאר אנדערע.
for'wardly *adv.* (פאר'-הווארד-לי) אין א פארויסגעזעצטער לאגע; שטרעבענדיג פארווערטס; פריהצייטיג; מיט דרייסטקייט; מיט חשק; מיט העזה, מיט חוצפה.
for'wardness *n.* (פאר'-הווארד-נעס) דאס זיין פארויס; פריהצייטיגקייט; אייפער, חשק; דרייסטקייט; העזה, חוצפה, פרעכהייט.
for'wards *adv.* (פאר'-הווארדז) פארווערטס, פארויס.
foss *n.* (פאס) א גראבען, א קאנאל; אין אנאטאמיע — א גריבעלע אדער פערטיפונג אין א ביין אדער אין א גליעד פון קערפער.
fos'sa *n.* (פאס'-א) — אין אנאטאמיע — א גריבעלע אדער פערטיפונג אין א ביין אדער אין א גליעד פון קערפער.
fos'sil *a. and n.* (פאס'-איל) געגראבען; וואס איז שייך צו אויסגעגראבענע זאכען; פערלעטערט, פערשטיינערט; פון די אוראלטע צייטען; דאס וואס ווערט אויסגעגראבען פון דער ערד, ווי מינעראלען א. ד. ג.; פערשטיינערטע פלאנצען און חיות וואס מען גראבט אויס פון דער ערד; א פערלעטערטע, אבגעלעבטע זאך.
fos'sil coal (פאס'-איל קאול) שטיינקוהל.
fossilif'erous *a.* (פאס-אי-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט פערשטיינערטע פלאנצען און טהיערע.
fossilifica'tion *n.* (פא-סיל-אי-פי-קיי'-שאן) די פערשטיינערונג.
fossil'ify *v.* (פא-סיל'-אי-פאי) פערשטיינערען; פערשטיינערט ווערען.
fos'silism *n.* (פאס'-איל-איזם) דער צושטאנד פון זיין אויסגעגראבען אדער פערשטיינערט; די לעהרע איבער די פערשטיינערטע חיות און פלאנצען וואס מען גראבט אויס פון דער ערד; פאלעאנטאלאגיע.
fos'silist *n.* (פאס'-איל-איסט) איינער וואס שטודירט די לעהרע איבער די פערשטיינערטע חיות און פלאנצען, וואס מען גראבט אויס פון דער ערד.
fossil'ity *n.* (פא-סיל'-אי-טי) ז. ***fossilism***.
fossiliza'tion *n.* (פאס-אי-לי-זיי'-שאן) די פערשטיינערונג.
fos'silize *v.* (פאס'-איל-איז) פערשטיינערען; פערשטיינערט ווערען; פערעלטערט ווערען, זיין אלט-פרענקיש; ווערען אלט-מאדיש.
fossil'ogist *n.* (פא-סיל'-א-דזשיסט) ז. ***fossilist***.
fossil'ogy *n.* (פא-סיל'-א-דזשי) ז. ***fossilology***.
fossilol'ogy *n.* (פאס-אי-לאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע חיות און פלאנצען.
fos'sor *n.* (פאס'-אר) א קבר-גרעבער.
fosso'rial *a. and n.* (פא-סאו'-רי-על) וואס גראבט זיך אין דער ערד; וואס איז צוגעפאסט צו גראבען זיך [ווי א געוויסער אבר פון א חיה]; א חיה וואס גראבט זיך אין דער ערד.
foss'-road *n.* (פאס'-ראוד) א ברייטער וועג מיט גראבענס ביי דער זייט.
fos'sulate *a.* (פאס'-יו-לייט) אין אנאטאמיע — וואס האט א גריבעל אדער פערטיעפונג אויף א קערפער-גליעד.
foss'way *n.* (פאס'-הוויי) ז. ***foss-road***.
fos'ter *v. and n.* (פאס'-טער) נעהרען, פלעגען; האדעווען, ערציהען; בעשיצען, שטיצען, בעגינסטיגען; ליעב האלטען; א קינד, א נאכקאמענשאפט; א האדעוואניק; עמוואס וואס מען נעהרט אדער ערציהט;

איינער וואס ערציהט, ערנעהרט, בעגינסטיגט אדער פערהאלט זיך מיט ליעבע.

fos'ter a belief' (פאס'־טער ע ביליעף') גלויבען אין עפעס, זיך ארומטראגען מיט האפנונגען.

fos'terage *n.* (פאס'־טער־איידזש) דאס ערנעהרען; דאס אויפציהען [הויפטזאכליך א פרעמד קינד].

fos'ter-babe *n.* (פאס'־טער־בייב) א וויכאוואניק, א האדעוואניק, א פלעגעקינד [א פרעמד קינד וואס מען נעהמט צו אויפציהען].

fos'ter-broth'er *n.* (פאס'־טער־בראטה'־ער) א מילך־ברודער [איינער מיט וועמען מען האט זיך געהאדעוועט צוזאמען אין א פרעמדער פאמיליע אדער ביי דערזעלבער אם].

fos'ter-child *n.* (פאס'־טער־טשאילד) ז. *foster-babe*.

fos'ter-dam *n.* (פאס'־טער־דעם) אן אם; איינע וואס האדעוועט א פרעמד קינד.

fos'ter-daugh'ter *n.* (פאס'־טער־דאה'־טער) א פלעגע־טאכטער [א פרעמד קינד ערצויגען אלס אייגענם].

fos'ter-earth *n.* (פאס'־טער־אוירטה) דער נעהרענדער באדען [פון א פרעמדען לאנד].

fos'terer *n.* (פאס'־טער־ער) איינער אדער איינע וואס ערנעהרט אדער ערציהט [א פרעמד קינד]; א פלעגע־פאטער, א פלעגע־מוטער; אן אם; איינער אדער עטוואס וואס שטיצט אדער בעגינסטיגט.

fos'teress *n.* (פאס'־טער־עס) ז. *fostress*.

fos'ter-fa'ther *n.* (פאס'־טער־פא'־טהער) א פלעגע־פאטער, א נעהר־פאטער [איינער וואס נעהמט אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-home *n.* (פאס'־טער־האום) א קינדער־אזיל [אן אנשטאלט צו ערציהען קליינע קינדער].

fos'ter-land *n.* (פאס'־טער־לענד) דאס נייע פאטערלאנד, דאס פרעמדע לאנד וואו איינער איז געווארען א תושב; א גוט וואס זיין הכנסה איז בעשטימט פאר דער אונטערהאלטונג פון אן אנשטאלט אדער פון א פערזאן.

fos'terling *n.* (פאס'־טער־לינג) א האדעוואניק [א קינד וואס מען ערציהט אין א פרעמדען הויז].

fos'ter-moth'er *n.* (פאס'־טער־מאטה'־ער) א פלעגע־מוטער, א נעהר־מוטער [איינע וואס האדעוועט אדער ערציהט א פרעמד קינד]; אן אם.

fos'ter-nurse *n.* (פאס'־טער־נוירס) אן אם; איינער אדער איינע וואס ערציהט, נעהרט, בעגינסטיגט אדער שטיצט.

fos'ter-par'ent *n.* (פאס'־טער־פעהר'־ענט) א נעהר־פאטער אדער א נעהר־מוטער [וואס נעהמט אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-par'ents *n.* (פאס'־טער־פעהר'־ענטס) פלעגע־עלטערען, נעהר־עלטערען [וואס נעהמען אויף א פרעמד קינד צו ערציהען].

fos'ter-sis'ter *n.* (פאס'־טער־סיס'־טער) א מילך־שוועסטער [איינע וואס איז צוזאמען מיט אן אנדער פערזאן ערצויגען געווארען אין דעמזעלבען פרעמדען הויז אדער ביי דערזעלבער אם].

fos'ter-son *n.* (פאס'־טער־סאן) א פלעגע־זוהן, א האדעוואניק.

fos'tress *n.* (פאס'־טרעס) אן ערציהערין פון א פרעמדען קינד; אן אם.

foth'er *n.* and *v.* (פאטה'־ער) א פודער [אן אלטע וואג־איינהייט פאר בליי (אונגעפעהר א טאן)]; א משא פון בליי אויף א שיף; פערשטאפען מיט א זעגעל א לאך אין א שיף.

fougade' *n.* (פוה־געד') — אין מיליטער א קליינער גרוב אנגעפילט מיט עקספלאדירענדע שטאפען און צוגעדעקט מיט שטיינער.

fougass' *n.* (פוה־געס') ז. *fougade*.

fought (פאהט) געשלאגען, געקעמפפט. ז. *fight*.

foul *a., adv., n.* and *v.* (פאול) שטארק אונאנגענעהם; שמוציג, אונריין, אבשטויסענד; שעדליך, שלעכט; פול מיט שעדליכע אדער אונאנגענעהמע זאכען; געשטערט, אבגעהאלטען דורך שעדליכע אדער אונאנגענעהמע זאכען; וואס איז געגען דעם אנגענומענעם; ניט ריכטיג, ניט פאסיג, ניט אויפריכטיג, ניט ערהליך; ניט אנשטענדיג; געמיין; אונפערשעמט, מיאוס [אין מאראלישען זין]; אויף אן עקעלדיגען, מיאוס'ען, שמוציגען, שטערענדען, אבהאלטענדען, ניט אנשטענדיגען אדער ניט ריכטיגען אופן; שטערונג, אבהאלטונג; פעראונרייניגען, פערדארבען; ווערען אונריין; וועגען שיפען — קומען אין צוזאמענשטוס, שטערען אדער ווערען געשטערט [דורך דער וואסער־פלאנצונג, שטיינער אדער געוויקסען]; פערוויקלען [אין געוויקסען].

foul ball (פאול באהל) אין בייס־באל־שפיעל — א באל וואס פערפליהט ביים ווארפען אויסער די בעשטימטע גרענעצען.

foul blow (פאול בלאו) ביים פויסטען־קאמפף — א פערבאטענער קלאפ, א קלאפ אין די ווייכע טיילען פון קערפער.

foul bot'tom (פאול באט'־אם) אן אונריינער דעק [פון א שיף].

foul coast (פאול קאוסט) א געפעהרליכער ים־ברעג [פאר שיפען].

foul dea'ling (פאול דיע'־לינג) ניט אויפריכטיגע האנדלונג, בעטרוג.

foul disease' (פאול די־זיעז') א מיאוס'ע קראנקהייט, סיפילים.

foul'-faced *a.* (פאול'־פייסט) וואס האט א מיאוס אדער שמוציג פנים.

foul fiend (פאול פיענד) דער בייזער שונא, דער שטן מקטרג.

foul fish (פאול פיש) פיש אין דער צייט ווען זיי ווארפען פון זיך ארוים די איקרע בעת זיי פלאדיען זיך.

foul ground (פאול גראונד) א שלעכטער אנקער־גרונט.

foul lan'guage (פאול לענ'־גוועדזש) נידריגע, געמיינע רייד; זידלעריי.

foul lin'en (פאול לינ'־ען) שמוציגע וועש.

foul'ly *adv.* (פאול'־לי) אויף א מיאוס'ען, אונריינעם אדער עקעלהאפטען שטייגער; אויף אן אונעהרליכער, נידערטרעכטיגער ארט.

foul'mart *n.* (פאול'־מארט) ז. *foumart*.

foul means (פאול מיענז) אונעהרליכע מיטלען.

A victory by **foul means** is worse than defeat.

foul'-mouthed *a.* (פאול'־מאוטהט) וואס רעדט שמוציגע רייד, וואס ברויכט נבול־פה.

foul names (פאול ניימז) זידעלווערטער.

foul'ness *n.* (פאול'־נעס) אונריינקייט, שמוציגקייט; שענדליכקייט, אבשייליכקייט, העסליכקייט; אונעהרליכקייט.

foul play (פאול פליי) אונעהרליכע מעטאדען, אינטריגעס.

foul prac'tices (פאול פרעק'־טי־סעז) ז. *foul play*.

foul proof (פאול פרוהף) אין דרוקעריי — א קארעקטור פון א זאץ, פון וועלכער עס זיינען נאך ניט פעררירכט די גרייזען.

foul rope (פאול ראופ) א צונויפגעפלאנטערטער שטריק.

foul'-spo'ken *a.* (פאול'־ספאוקן) ז. *foul-mouthed*.

foul'-tongued *a.* (פאול'־טאנגד) ז. *foul-mouthed*.

foul wa'ter (פאול וואה'־טער) מוטנע וואסער.

foul wind (פאול ווינד) אן אונגינסטיגער ווינד; א בייזער ווינד.

fou'mart *n.* (פאו'־מארט) א טכויר, א שעשקע.

found *v.* and *n.* (פאונד) גרינדען; לעגען דעם פונדאמענט; שמעלצען און גיסען [אין א פורם]; דאס שמעלצען מעטאל.

found (פאונד) געפונען. ז. *find*.

founda'tion *n.* (פאונ־דיי'־שאן) די גרינדונג; א גרונד; א פונדאמענט; א פאנד אויסצוהאלטען אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן; אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן וואס ווערט אויסגעהאלטען פון א פאנד; א סטיפענדיע; די ערשטע שטעפ פון א נאט.

founda'tional *a.* (פאונ־דיי'־שאנ־על) פונדאמענטאל.

founda'tionless *a.* (פאונ־דיי'־שאנ־לעס) אהן א גרונד, אהן א פונדאמענט.

founda'tion-school *n.* (פאונ־דיי'־שאן־סקול) א שוהל וואס ווערט אויסגעהאלטען פון א פאנד נעגעבען פאר דעם צוועק.

founda'tion-stone *n.* (פאונ־דיי'־שאן־סטאון) א גרונד־שטיין, א ווינקעלשטיין.

foun'der *n.* and *v.* (פאונ'־דער) א גרינדער; א מעטאל־שמעלצער אדער מעטאלגיסער; די שטייפקייט [א פערד־קראנקהייט]; שטייף מאכען [קראנק מאכען א פערד דורך צופיעל רייטען]; זינקען; אונטערזינקען [ווי א שיף]; ניט געלינגען.

foun'dery *n.* (פאונ'־דער־אי) א מעטאל־גיסעריי.

foun'ding *n.* (פאונ'־דינג) דאס שמעלצען אדער גיסען מעטאל; מעטאל־גיסעריי.

found'ling *n.* (פאונד'־לינג) א פינדלינג, א געפונענעם קינד.

found'ling hos'pital (פאונד'־לינג האס'־פי־טעל) א פינדלינג־הויז [א הויז וואו מען ערציהט געפונענע קינדער].

foun'dress *n.* (פאונ'־דרעס) א גרינדערין פון אן אנשטאלט אדער אינסטיטוציאן; א פרוי וואס בעזארגט אן אינסטיטוציאן מיט א פאנד.

foun'dry *n.* (פאונ'־דרי) ז. *foundery*.

foun'dryman *n.* (פאונ'־דרי־מען) א מעטאל־גיסער.

fount *n.* (פאונט) א פאנטאן, א שפרינג־ברונען, א קוואל; א קוועלע; א פאלשטענדיגע זארטירונג פון דרוק־שריפט.

foun'tain *n.* (פאונ'־טיין) א פאנטאן, א שפרינג־ברונען, א קוואל; א קוועלע.

foun′tained *a.* (פאונ׳–טיינד) וואס האט א פאנטאן.

foun′tainhead *n.* (פאונ׳–טיינ–העד) א קוואל; אן אור־קוועלע, אן ערשטע קוועלע.

foun′tainless *a.* (פאונ׳–טיינ–לעס) אהן א פאנטאן; אהן קוועלען, אהן שפרינג־ברו־נעמער.

foun′tainlet *n.* (פאונ׳–טיינ–לעט) א קליינער פאנטאן.

foun′tain pen (פאונ׳–טיין פען) א פיל־פעדער [א פעדער מיט א הענטעל וואס ווערט אנגעפילט מיט טינט].

foun′tain-shell *n.* (פאונ׳–טיינ–שעל) אזא גרויסער ים־מושעל, וואס ווערט בע־נוצט אלס בעפוצונג אין גערטנער.

Fountain-shell

four *a. and n.* (פאור) די צאהל פיער [4]; א פיערטעל [א קארט אדער דא־מינע־ביינדעל מיט פיער פונקטען]; א גע־שפאן פון פיער פערד.

four′-cor′nered *a.* (פאור׳–קאר׳–נערד) פיער־עקיג.

four′fold *a., n. and adv.* (פאור׳–פאולד) פיערפאך; פיער מאל אזוי פיעל; אין א פיערפאכער מאס.

four′-foot′ed *a.* (פאור׳–פוט׳–עד) פיער־פיסיג.

four′-han′ded *a.* (פאור׳–הענ׳–דעד) פיער־הענדיג; געשפיעלט אין פיער הענד.

four′-horse *a.* (פאור׳–הארס) געצויגען פון פיער פערד; פון פיער פערד־קראפט.

four hu′mors (פאור יו׳–מארז) די פיער זאפטען [בלוט, גאל, פלאגמע און שווארצע גאל] פון מענשליכען קערפער, אין וועלכע די אלטע פארשטעהער פון מע־דיצין האבען געזעהען די אורזאכע פון פערשיעדענע מענשליכע טעמפעראמענטען.

Fou′rierism *n.* (פוה׳–רי–ער–איזם) פוריעריזם, די קאמוניסטישע סיסטעם פון דעם בעוואוסטען פראנצויזישען סאציאל־פילאזאף שארל פוריע [געבארען אין יאהר 1772, געשטארבען אין 1837]. לויט דעם פלאן פון פוריע דארף די מענשליכע געזעלשאפט ארגאניזירט ווערען אין פא־לאנסטערען [קאמוניסטישע קאלאניעס אדער גרופען] אויף דעם גרונד פון פריי־ען פערזענליכען אויסוואהל און נייגונג. א פאלאנסטער דארף בעשטעהן אונגעפעהר פון 15 ביז 18 הונדערט פערזאן, כדי ער זאל זיין גרויס גענוג צו ענטהאלטען אלע פערשיעדענע אינדוסטריען און זאל קענען בעפריעדיגען אלע סאציאלע פאדערונגען. די וואהנונגען זיינען געמיינשאפטליכע און יעדער איינציגער אין פאלאנסטער קלייבט זיך אויס לויט זיין ווונש און פעהיגקיי־טען א בעשעפטיגונג, וועלכע איהם גע־פעלט און ער בעקומט פון דער געמיינ־שאפט א געוויסען מינימום שפייז, קליי־דער א. ד. ג. דאס וואס בלייבט איבער פון די געשאפענע פראדוקטען ווערט פער־טיילט צווישען די מיטגליעדער ניט אין גלייכע טיילען, נאר פראפארציאנעל לויט דער ארבייט פון יעדען, לויט זיין קאפי־טאל, וואס ער האט אריינגעלעגט און לויט זיינע פעהיגקייטען. אלס גרונדלאגע פון דיעזער פוריעריסטישער געזעלשאפט דארף זיין ערד־ארבייט.

Fou′rierist *n.* (פוה׳–רי–ער–איסט) א פוריעריסט, אן אנהענגער פון דער פורי־עריסטיש־קאמוניסטישער סיסטעם.
ז. *Fourierism*

Fourieris′tic *a.* (פוה–רי–ער–איס׳–טיק) וואס איז שייך צו פוריע אדער צו זיין קאמוניסטישער סיסטעם.
ז. *Fourierism*

four′-in-hand′ *n., a. and adv.* (פאור׳–אינ–הענד׳) א געשפאן פון פיער פערד געטריבען פון איין מענשען; א לאנגער שניפס אדער קראוואט; פיער־שפאניג; מיט א פיער־שפאן.

four′-o′clock′ *n.* (פאור׳–א–קלאק׳) א זעהר שעהנע פלאנצע פון פערו מיט בלו־מען פון פערשיעדענארטיגע קאלירען, וועל־כע עפענען זיך נאכמיטאג; דער לעדער־קאפ [אזא פויגעל. ז. *friar-bird*].

four′-o′clock′ tea (פאור׳–א–קלאק׳ טיע) קלאטש טהעע [א טהעע־אונטערהאלטונג פון פרויען נאך מיטאג].

four′pence *n.* (פאור׳–פענס) אן ענגלי־שע מטבע פון 4 פענים [אונגעפעהר 8 אמעריקאנער סענט].

four′-pos′ter *n.* (פאור׳–פאוס׳–טער) א הימעל־בעט מיט פיער שטאנגען [א גרויס בעט מיט פיער שטאנגען צום אויפהענגען פארהאנגען].

four′rier *n.* (פוהר׳–איר) א בעאמטער וואס שטעלט צו שפייז פאר סאלדאטען; א קייזערליכער קוריער.

four′score *a.* (פאור׳–סקאור) פיער מאל צוואנציג, אכציג.

four′square *a.* (פאור׳–סקוועהר) פיער־עקיג, פיער־קאנטיג, קוואדראטיש.

four′teen *a. and n.* (פאור׳–טיען) פיערצעהן; די צאהל פיערצעהן.

four′teenth *n. and a.* (פאור׳–טיענטה) דער פיערצעהנטער; וואס איז דער פיער־צעהנטער.

fourth *n. and a.* (פאורטה) דער פיער־טער; א פיערטעל; וואס איז דער פיערטער.

fourth′-class *a.* (פאורטה׳–קלעס) פון פיערטען קלאס.

fourth′-class mat′ter (פאורטה׳–קלעס מעט׳–ער) אין דער פאסט־סיסטעם פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא — א געגענשטאנד וואס געהערט צו דעם פיערטען קלאס פון פאסט־אבצאהלונג [ווי האנדעלס ארטיקלען, אויסער שריפ־טען און דרוק־זאכען].

fourth estate′ (פאורטה עס–טייט׳) דער פיערטער שטאנד, דער פראלעטאריאט; דער זשורנאליסטען־קלאס [אלס פיערטע מאכט אין דער געזעלשאפט].

fourth′ly *adv.* (פאורטה׳–לי) פיערטענס.

four′-wheeled *a.* (פאור׳–הווילד) פיער־רעדערדיג; וואס האט פיער רעדער.

four′-whee′ler *n.* (פאור׳–הוויע׳–לער) א וואגען אויף פיער רעדער.

fo′veate *a.* (פאו׳–ווי–אייט) גריבעלדיג; בעדעקט מיט גריבעלעך.

fo′veolate *a.* (פאו׳–ווי–א–לייט)
ז. *foveate*

fowl *n. and v.* (פאול) אן א פויגעל; עוף; עופות; פאנגען אדער שיסען פויגלען.

fow′ler *n.* (פאו׳–לער) א פויגעל־פאנגער; איינער וואס שיסט פויגלען.

fow′ling *n.* (פאו׳–לינג) דאס פאנגען אדער שיסען פויגלען.

fow′ling-bag *n.* (פאו׳–לינג–בעג) א יאגד־טאש, א יאגד־זאק.

fow′ling-net *n.* (פאו׳–לינג–נעט) א נעץ צו פאנגען פויגלען.

fow′ling-piece *n.* (פאו׳–לינג–פיעס) א לייכטע ביקס צום שיסען פויגלען; א בילד פון געשאסענע חיות אדער פויגלען.

fow′ling-shot *n.* (פאו׳–לינג–שאט) קליינע שראט צום שיסען פויגלען.

fox *n. and v.* (פאקס) א פוקס; א כיטרער אדער ליסטיגער מענש; א צוזאמענפלעכ־טונג פון שטריק; יאגען זיך נאך א פוקס איהם צו פאנגען אדער שיסען; בעטרי־גען, בעשווינדלען; גנב׳ענען; פערוועלקט ווערען, אנטווערען דעם קאליר [ווענען צו־פוילטען האלץ אדער פאפיער]; פערזייערט ווערען [ווענען ביער]; ארויפנעהען אויף א שוך אן אויבערשט שטיקעל לעדער.

fox about′ (פאקס ע–באוט׳) ארומשפיא־נירען.

fox and geese (פאקס ענד גיעס) דער פוקס און די גענז [אזא שפיעל אויף א ברעטעל מיט פעשקעס ווי ציגען־וואלף].

fox′bane *n.* (פאקס׳–ביין) א מין גיפטיג גראז מיט בלויע און געלבע בליטהען אין דער פארם פון גלעקלעך. ווערט געברויכט אין מעדיצין.

fox′-brush *n.* (פאקס׳–בראש) דער עק פון א פוקס.

fox′-case *n.* (פאקס׳–קיים) די פעל פון א פוקס.

fox′-chase *n.* (פאקס׳–טשייס) א יאגד אויף פוקסען.

fox′-dog *n.* (פאקס׳–דאג) א מין יאגד־הונד.

fox′-earth *n.* (פאקס׳–אוירטה) א פוקס־הויל, א פוקס־נארע.

foxed *a.* (פאקסט) אבגעבליאקעוועט [ווענען צופוילטען האלץ]; וואס האט ליכ־טיג־ברוינע פלעקען; ארומגענעהט מיט אן אויבערשטען לעדער [ווי א שוך].

fox′-e′vil *n.* (פאקס׳–איוול) דאס אויס־פאלען פון האר. ז. *alopecia*

fox′fire *n.* (פאקס׳–פאיר) דער פאספארי־שער שיין וואס שטראהלט ארויס פון צו־פוילטען האלץ.

fox′glove *n.* (פאקס׳–גלאוו) דאס פינ־גערהוט־גראז [א מין גיפטיג גראז מיט רויטע בליטהען אין דער פארם פון לאנג־ליכע גלעקלעך].

fox′-grape *n.* (פאקס׳–גרייפ) א געווי־סער מין פון נארד־אמעריקאנישע ווילדע וויינטרויבען.

fox′hound *n.* (פאקס׳–האונד) א יאגד־הונד פאר פוקסען.

Foxhound

fox'-hunt *n.* (פאקס'-האנט) דאס געהן אויף יאגד אויף פוקסען.
fox'-hun'ter *n.* (פאקס'-האנ'-טער) א פוקסען-יעגער.
fox'-hun'ting *n. and a.* (פאקס'-האנ'-טינג) דער פוקסען-יאגד; וואס איז שייך צום פוקסען-יאגד.
fox'iness *n.* (פאק'-סי-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס זיין כיטרע ווי א פוקס; דאס זיין פערבליאקעוועט, דאס אנווערען דעם קאליר; זויערקייט, פערזויערונג [ווי פון ביער].
fox'ing *n.* (פאק'-סינג) א שטיקעל לעדער וואס בעדעקט דעם פאדערשטען עק פון א שוך.
fox'-shark *n.* (פאקס'-שארק) דער ים-פוקס [א מין היי-פיש פון 12 ביז 15 פוס די לענג, ביי וועלכען דער עק פערנעהמט כמעט א העלפט פון קערפער].
fox'ship *n.* (פאקס'-שיפ) די נאטור פון א פוקס; ליסטיגקייט, כיטרעקייט.
fox'-squir'rel *n.* (פאקס'-סקוואר'-על) א גרויסע נארד-אמעריקאנישע וועווערקע.
fox'tail *n.* (פאקס'-טייל) א פוקסען-עק; א גראז וואס האט בינטלעך בליהונג, וועלכע זיינען עהנליך צו דעם עק פון א פוקס.
fox'-ter'rier *n.* (פאקס'-טער'-אי-ער) א הונד פון א געוויסען מין וועלכער ווערט ערצויגען ספעציעל צום יאגד אויף פוקסען.
fox'-trap *n.* (פאקס'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען פוקסען.
fox'-trot *n.* (פאקס'-טראט) א קליינער טריט.
fox'wood *n.* (פאקס'-הוואוד) פערפוילט האלץ.
fox'y *a.* (פאקס'-אי) ליסטיג אדער כיטרע ווי א פוקס; וואס האט דעם קאליר פון א פוקס; וואס האט א זויערליכען טעם, ווי געוויסע נארד-אמעריקאנישע ווילדע וויינטרויבען; זויער [וועגען פערזייערטען וויין אדער ביער]; פערוועלקט; פערפוילט.
foyer' *n.* (פוא-יעי') די פאיע [א זאל אין א טעאטער וואו מען שפאצירט ארום אין דער צייט פון אנטראקטען].
fp. אבקירצונג פון *forte-piano*
fra'cas *n.* (פריי'-קעס) א געשלעג; א קריעג מיט ליארם.
frac'ted *a.* (פרעק'-טעד) וואס איז צובראכען; געבראכען.
frac'tion *n.* (פרעק'-שאן) א טיילכעל; אן אבגעזונדערטער טייל פון א גאנצעס; א ברוך-טייל פון א צאהל אדער איינהייט [ווי $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{4}{7}$ א. ד. ג.]; דאס טיילען דאס הייליגע ברויט צום הייליגען אבענדמאהל; דאס ברעכען אין טיילען.
frac'tional *a.* (פרעק'-שאנ-על) געבראכען; וואס געהערט צו א ברוך-צאהל; קליין.
frac'tionally *adv.* (פרעק'-שאנ-על-אי) דורך א ברוך-טייל; טיילוויז.
frac'tionary *a.* (פרעק'-שאנ-איי-רי) וואס איז א ברוך-טייל; וואס בעשטעהט פון א קליינעם טייל; ניט וויכטיג.
frac'tious *a.* (פרעק'-שאס) קריעגזיכטיג; וואס האט א טבע זיך צו קריעגען אדער צו טהאן להכעיס; ווידערשפענסטיג.
frac'tiously *adv.* (פרעק'-שאס-לי) אויף א קריעגזיכטיגען אופן; דורך ווידערשפענסטיגקייט.
frac'tiousness *n.* (פרעק'-שאס-נעס) קריעגזיכטיגקייט; ווידערשפענסטיגקייט; דאס האבען די טבע זיך צו קריעגען.
fractuos'ity *n.* (פרעק-טשו-אס'-אי-טי) דאס זיין צובראכען; צובראכענהייט.
frac'turable *a.* (פרעק'-טשור-עבל) וואס קען צובראכען ווערען.
frac'tural *a.* (פרעק'-טשור-על) וואס איז שייך צו א ברוך; געבראכען.
frac'ture *n. and v.* (פרעק'-טשור) א ברוך; דאס ברעכען; א צובראכענע פלעכע; ברעכען, צוברעכען.
frag'ile *a.* (פרעדזש'-איל) צוברעכליך; שוואך; לייכט צום צוברעכען.
frag'ilely *adv.* (פרעדזש'-איל-לי) אויף א צוברעכליכען אופן; צוברעכליך; שוואך.
frag'ileness *n.* (פרעדזש'-איל-נעס) ז. *fragility*
fragil'ity *n.* (פרע-דזשיל'-אי-טי) צוברעכליכקייט; שוואכקייט.
frag'ment *n.* (פרעג'-מענט) א פראגמענט, א ברוכשטיק, אן אבגעבראכען שטיק; א ברוכטייל פון א ווערק.
frag'mental *a.* (פרעג'-מענ-טעל) וואס בעשטעהט פון פראגמענטען אדער ברוכשטיקער.
frag'mentarily *adv.* (פרעג'-מענ-טע-רי-לי) אין פראגמענטען אדער ברוכשטיקער.
frag'mentariness *n.* (פרעג'-מענ-טע-רי-נעס) דאס זיין צובראכען, דאס זיין אין ברוכשטיקער.
frag'mentary *a.* (פרעג'-מענ-טע-רי) ז. *fragmental*
fragmenta'tion *n.* (פרעג-מענ-טיי'-שאן) דאס זיין צובראכען אין ברוכשטיקער אדער פראגמענטען.
fra'gor *n.* (פריי'-גאר) א קראך.
fra'grance *n.* (פריי'-גרענס) א געשמאקער גערוך, אן אנגענעהמער ריח.
fra'grancy *n.* (פריי'-גרענ-סי) ז. *fragrance*
fra'grant *a.* (פריי'-גרענט) וואס האט א געשמאקען ריח; שמעקעדיג.
fra'grantly *adv.* (פריי'-גרענט-לי) מיט א געשמאקען ריח.
fra'grantness *n.* (פריי'-גרענט-נעס) ז. *fragrance*
frail *a. and n.* (פרייל) צוברעכליך, שוואך; ניט שטאנדהאפט; וואס קען לייכט פאנאנדערפאלען אדער פערניכטעט ווערען; וואס קען גרינג פערפיהרט ווערען; א קערבעל געפלאכטען פון ווייכע ריטלעך; א ריטעל צום פלעכטען קערבלעך.
frail'ly *adv.* (פרייל'-לי) שוואכליך; ניט שטאנדהאפטיג, גרינג צו ווערען פערפיהרט.
frail'ness *n.* (פרייל'-נעס) ז. *frailty*
frail'ty *n.* (פרייל'-טי) שוואכקייט; ניט שטאנדהאפטיגקייט; דאס קענען לייכט פערפיהרט ווערען; א זינד אדער פעהלער צוליעב שוואכען כאראקטער.
fraim *a.* (פריים) ז. *fremd*
fraise *n.* (פרייז) אין בעפעסטיגונגס-ווערק — א צאם פון שפיציגע פלעקער; אזא געצייג ביי מארמאר-שטיין-ארבייטער צו פערגרעסערען געבויערטע לעכער; א פאנקוכען מיט שווינענע-פלייש אינווייניג.
fraised *a.* (פרייזד) בעפעסטיגט מיט א צאם פון שפיציגע פלעקער.
frame *v. and n.* (פריים) איינראהמען, איינפאסען אין א ראהם; צופאסען; צונויפפאסען, צונויפשטעלען; פארמען, בילדען, בויען; אויסטראכטען; אויסדענקען; בעשאפען; א ראהם; דער סקעלעט [פון א געביידע]; די איינארדנונג; די איינריכטונג; א פארם, א געשטאלט; א געשטעל; א געמיטס-צושטאנד, שטימונג.
framed and glazed (פריימד ענד גלייזד) פיקס און פארטיג.
frame'-house *n.* (פריים'-האוס) א הילצערן הויז וואס ווערט צוערשט צונויפגעשטעלט ווי א ראהם און בעדעקט מיט ברעטער.
frame'-ma'ker *n.* (פריים'-מיי'-קער) א ראהמען-מאכער.
fra'mer *n.* (פריי'-מער) אן איינראהמער [איינער וואס פאסט איין אין א ראהם]; א פערפארטיגער; אן איינריכטער; אן ערפינדער, א שעפער.
frame'-saw *n.* (פריים'-סאה) א געשטעל-זעג אדער ראהם-זעג [א זעג איינגעפאסט אין א געשטעל].
frame'-tim'ber *n.* (פריים'-טים'-בער) דאס האלץ פון וואס עס ווערט געמאכט דער סקעלעט [ראהם] פון א הויז אדער שיף.
frame'work *n.* (פריים'-הווארק) ראהמען-ווערק; א ראהם, א סקעלעט.
The bones are the framework of the body.
fra'ming *n.* (פריי'-מינג) א ראהמען-ווערק; דאס צונויפשטעלען א ראהם.
franc *n.* (פרענק) א פראנק [א פראנצויזישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 20 אמעריקאנישע סענט].
France *n.* (פרענס) פראנקרייך.
fran'chise *n.* (פרענ'-טשיז) א קאנצעסיע, לגאטע אדער פריווילעגיע וואס ווערט געגעבען אן איינצעלנער פערזאן אדער געזעלשאפט; א פאליטיש רעכט וואס דאס פאלק האט [ווי שטים-רעכט]; די טעריטאריע אדער בעצירק אויף וועלכע אימעצער האט בעקומען א קאנצעסיע; א שוץ-פלאץ וואו א פערזאן איז געשיצט ניט צו קענען ארעסטירט ווערען.
fran'chisement *n.* (פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג [פון א לאסט אדער בעשרענקונג].
Francis'can *a. and n.* (פרענ-סיס'-קען) וואס געהערט צו דעם מאנאכען-ארדער פון דעם הייליגען פראנציס; א מיטגליעד פון דיזען ארדער, א פראנציסקאנער גלח.
fran'colin *n.* (פרענ'-קא-לין) די פראנקאלין-הוהן [אזא הוהן מיט זעהר שעהן קאלירטע פעדערען און א לענגליכען עק. געפינט זיך הויפטזעכליך אין אזיען].
fran'gent *a.* (פרענ'-דזשענט) וואס צוברעכט, וואס פעראורזאכט, אז עס זאל צובראכען ווערען.
frangibil'ity *n.* (פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) צוברעכליכקייט.
fran'gible *a.* (פרענ'-דזשיבל) צוברעכליך, וואס קען צובראכען ווערען.
fran'gibleness *n.* (פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. *frangibility*
frangipa'ni *n.* (פרענ-דזשי-פא'-ני) א מין פארפומע וואס ווערט געמאכט פון וועסט-אינדישען רויטען יאסמין.
Frank *n.* (פרענק) א פראנק, א מיטגליעד פון די גערמאנישע שבטים וואס האבען זיך בעזעצט אויף דעם טייך רהיין אין דעם 5טען יאהרהונדערט; אן אייראפעער אין די אריענטאלישע לענדער.
frank *a., n. and v.* (פרענק) פראנק, פריי, אפען, בערייטוויליג; פרייגעביג; די אונטערשריפט פון א פערזאן אויף א בריעף אדער פאקעט, וואס האט דאס רעכט צו בעפרייען פאסט-זאכען פון פאסט-אבצאהל; דאס רעכט צו שיקען בריעף דורך פאסט

פריי אהן מארקען; א בריעף וואס קען געשיקט ווערען פריי דורך פאסט אהן מאר־קען; פראנקירען א בריעף [שיקען א בריעף פריי דורך פאסט אהן מארקען].

frank'-chase *n.* (פראנק'-טשייס) דאס פרייע יאגד־רעכט.

frank'-fee *n.* (פראנק'-פיע) א גרונד־אייגענטום וואס איז פריי פון אבגאבען.

frank'-hear'ted *a.* (פראנק'-האר'-טעד) וואס איז אפענהערציג.

frank'-hear'tedness *n.* (פראנק'-האר'-טעד-נעס) אפענהערציגקייט.

frank'incense *n.* (פראנק'-אינ-סענס) אזא אראמאטישער פעך־זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסען זארט בוימער און פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצט ווערען אלס ווייהרויך [קטורת] ביי רעליגיעזע צערעמאניעס.

Fran'kish *a.* (פרענ'-קיש) וואס איז שייך צו די פראנקען; וואס אנבעלאנגט צו אן אייראפעער [אין בעצוג צו די ארי־ענטאלישע לענדער]. ז. ***Frank***.

frank'lin *n.* (פראנק'-לין) א בעזיצער פון גיטער וואס זיינען פריי פון צינזען; א קליינער לאנד־בעזיצער.

Franklin'ian *a.* (פראנק-לינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם אמעריקאנער נאַ־טור־פארשער און פאליטיקער בנימין פרענק־לין, דער ערפינדער פון בליץ־אבלייטער [געבארען אין יאהר 1706, געשטארבען אין 1790].

Franklin'ic electric'ity (פראנק-לינ'-איק אי-לעק-טרים'-אי-טי) פרענקלינישע עלעקטריציטעט, עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג.

frankliniza'tion *n.* (פראנק-לינ-אי-זיי'-שאן) דאס היילען קראנקהייטען מיט רייבונגס־עלעקטריציטעט.

frank'ly *adv.* (פראנק'-לי) אויף אן אפענעם, ניט קיין פערשטעלטען אופן; אפענהערציג.

frank'ness *n.* (פראנק'-נעס) אפענהער־ציגקייט.

frank'-ten'ement *n.* (פראנק'-טענ'-אי-מענט) ז. ***frank-fee***.

fran'tic *a.* (פרענ'-טיק) אויפגעבראכט, אויפגעקאכט פון צארן; ווילד, וויטענד, וואהנזיניג. He was frantic with rage.

fran'tically *adv.* (פרענ'-טי-קעל-אי) אויף אן אויפגעבראכטען אדער ווילדען אופן.

fran'ticly *adv.* (פרענ'-טיק-לי) ז. ***frantically***.

fran'ticness *n.* (פרענ'-טיק-נעס) אויפ־געבראכטקייט, וואוטה; וואהנזיניגקייט.

frap *v.* (פרעפ) ארומבינדען מעהרערע מאל [ווענען טייען פון א שיף].

frappé *a. and n.* (פרע-פיי') אבגע־קיהלט אויף'ן אייז, פערפרערען; מארא־זשענע [געפרארענעס] און אנדערע עהנ־ליכע זאכען בעגאסען מיט פרוכט־זאפט.

fratch *n.* (פרעטש) א קריעגעריי, א מחלוקה.

fra'ter *n.* (פריי'-טויר) א ברודער; א מאַנאַך.

frater'nal *a.* (פרע-טויר'-נעל) ברידער־ליך.

frater'nally *adv.* (פרע-טויר'-נעל-אי) 1. אויף א ברידערליכען אופן; 2. מיט ברידערליכען גרוס.
2. Fraternally yours, J. Jones.

frat'ernate *v.* (פרעט'-אויר-נייט) ז. ***fraternize***.

fraterna'tion *n.* (פרעט-אויר-ניי'-שאן) פערברידערונג.

frat'ernism *n.* (פרעט'-אויר-ניזם) ז. ***fraternization***.

frater'nity *n.* (פרע-טויר'-ני-טי) ברי־דערליכקייט; ברידערשאפט, פריינדשאפט; א ברידערליכער סטודענטען־פעראיין [די מייסטע פון זיי זיינען פערבונדען מיט געוויסע צערעמאניעס, אנדערע זיינען גע־היימע].

fraterniza'tion *n.* (פרעט-אויר-ני-זיי'-שאן) די פערברידערונג, די פעראייניגונג אין א ברידערליכער געזעלשאפט.

frat'ernize *v.* (פרעט'-אויר-נאיז) ברי־דערליך צוזאמען לעבען; זיך פערברידע־רען.

frat'ricidal *a.* (פרעט'-רי-סאי-דעל) וואס געהערט צו א ברודער־מערדער אדער א ברודער־מארד.

frat'ricide *n.* (פרעט'-רי-סאיד) א ברו־דער־מערדער; א ברודער־מארד.

frau *n.* (פראו) א פערהייראטע פרוי, מאדאם.

fraud *n.* (פראהד) בעטרוג; פעלשונג; א בעטריגער.

fraud'ful *a.* (פראהד'-פול) בעטריגע־ריש.

fraud'fully *adv.* (פראהד'-פול-אי) אונעהרליך; אויף א בעטריגערישען אופן.

fraud'less *a.* (פראהד'-לעס) אהן בעטרוג.

fraud'lessly *adv.* (פראהד'-לעס-לי) אהן בעטרוג.

fraud'lessness *n.* (פראהד'-לעס-נעס) דאס זיין פריי פון בעטרוג.

frau'dulence *n.* (פראה'-דיו-לענס) בע־טריגעריי, פאלשקייט.

frau'dulency *n.* (פראה'-דיו-לענ-סי) ז. ***fraudulence***.

frau'dulent *a.* (פראה'-דיו-לענט) בע־טריגעריש.

frau'dulently *adv.* (פראה'-דיו-לענט-לי) אויף א בעטריגערישען אופן.

frau'dulentness *n.* (פראה'-דיו-לענט-נעס) דאס זיין בעטריגעריש.

fraught *v. and a.* (פראהט) אנגעלאדען [א שיף]; אנפאקען, אנפילען; בעלאדען; אנגעלאדען, פול, אנגעפילט.

fräu'lein *n.* (פרויי'-ליין) [אן] א פריילייין, אונפערהייראטע פרוי].

fray *v. and n.* (פריי) אויס־אבנוצען, אברייבען; דורכרייבען [ווענען קליידער־שטאף]; א געשלעגער, א רייסעריי; א קריע־געריי; א פאנאנדערגעצויגענער אדער אויסגעריבענער ארט אין א קלייד.

fraz'zle *v. and n.* (פרעזל) אויסרייבען, דורכרייבען [ווענען קליידער־שטאפען]; דאס זיין אויסגעריבען אדער דורכגעריי־בען; אבגעריבענע ענדען.

freak *n. and v.* (פריעק) א קאפריז; א משוגע'נער איינפאל, א משוגעת, עט־וואס זאנדערבארעס; א שפרענקעל; א פלעק; טאנצען, שפרינגען, ארויסציינען משוגע'נע שטיק, זיך נאריש מאכען; בע־שפרענקלען; בעשפריצען, בעפלעקען [מיט שפרענקלעך].

freak'ful *a.* (פריעק'-פול) קאפריזנע, זאנדערבאר, מאדנע.

frea'kiness *n.* (פריע'-קי-נעס) דאס האבען משוגע'נע איינפעלע; דאס זיין קאפריזנע אדער זאנדערבאר.

frea'kish *a.* (פריע'-קיש) וואס האט מאדנע, משוגע'נע איינפעלע; קאפריזנע, מאדנע; וואס קומט פון א קאפריז אדער פון א מאדנעם, משוגע'נעם איינפאל.

frea'kishly *adv.* (פריע'-קיש-לי) אויף א זאנדערבארען שטייגער; דורך א קאפריז.

frea'kishness *n.* (פריע'-קיש-נעס) ז. ***freakiness***.

frea'ky *a.* (פריע'-קי) קאפריזנע, זאנ־דערבאר; וואס האט זאנדערבארע, משוגע־נע איינפעלע.

freck *v.* (פרעק) בעדעקען אדער זיין בע־דעקט מיט זומער־שפרענקלעך; בעשפרענק־לען; בעפלעקען [מיט שפרענקלעך].

freck'le *n. and v.* (פרעקל) א זומער־שפרענקעל, א שפרענקעל, א פלעק; בעדע־קען אדער זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

freck'led *a.* (פרעקלד) בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; בעשפרענקעלט; בע־פלעקט [מיט שפרענקלעך].

freck'ledness *n.* (פרעק'לד-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; דאס זיין געשפרענקעלט; דאס זיין געפלעקט [מיט שפרענקלעך].

freck'le-faced *a.* (פרעק'ל-פייסט) וואס האט א געזיכט בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

freck'ling *n.* (פרעק'-לינג) א שפרענקעל, א פלעק.

freck'ly *a.* (פרעק'-לי) געשפרענקעלט.

fredon' *n.* (פרע-דאהן') אין מוזיק — מע־לאדישע בעציערונגען.

free *a., adv. and v.* (פריע) פריי; אפען, אפענהערציג; פרייגעביג, פרייווי־ליג, גוטווילליג; צולאזען; אויף א פרייען שטייגער; בעפרייען, פריי מאכען.

free admis'sion (פריע עד-מיש'-אן) פרייער איינטריט.

free a'gency (פריע איי'-דזשענ-סי) פרייע זעלבסט־בעשטימונג; פרייהייט צו האנדלען לויט דעם אייגענעם ווילען.

free a'gent (פריע איי'-דזשענט) וואס האט א פרייען ווילען; איינער וואס איז פריי צו האנדלען לויט זיין אייגענעם ווי־לען; א "פרייער פויגעל".

free'-and-ea'sy *n.* (פריע'-ענד-איע'-זי) א קלוב, וואוהין די מיטגליעדער קו־מען זיך צונויף בלויז אום זיך צו פיהלען געמיטליך און פריי [ביים רויכערען, זינ־גען, טרינקען א. ד. ג.].

free and ea'sy (פריע ענד איע'-זי) לוסטיג, היימיש, אונגעצוואונגען.

free and fair (פריע ענד פעהר) אפען און עהרליך.

free a ship (פריע ע שיפ) פאלשטענ־דיג אויספומפען דאס וואסער פון א שיף.

free'booter *n.* (פריע'-בוה-טער) א רויב־בער; א ים־רויבער.

free'booting *n. and a.* (פריע'-בוה-טינג) רויבעריי; ים־רויבעריי; רויבענ־דיג; בעשעפטיגענדיג זיך מיט ים־רויבעריי.

free'booty *n.* (פריע'-בוה-טי) רויבע־ריי; ים־רויבעריי.

free'-born *a.* (פריע'-באהרן) פריי גע־בארען, וואס איז א פרייער בירגער פון געבורט.

free church (פריע טשוירטש) א פרייע קירך, א קירך מיט פרייע זיץ־פלעצער פאר יעדען; א קירך אהן דאגמען.

free cit'y (פריע סיט'-אי) א פרייע שטאדט, א רייכס־שטאדט [ווי די שטעדט האמבורג, ליבעק און ברעמען, וועלכע זיי־נען זעלבסשטענדיגע רעפובליקען אין דעם פעראייניגטען דייטשען רייך].

free com'merce (פריע קאמ'-אורס) ז. ***free trade***.

freed'man *n.* (פריעד'-מען) א פריי־געלאזענער, א בעפרייטער קנעכט.

Freed'men's Bu'reau (פריעד'-מענז

ביו'-ראו) די ביורא וועלכע איז געשאפען געווארען פון קריעגס-דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין יאהר 1865 צו זארגען פאר די אינטערעסען פון די בעפרייטע נעגערס. דיעזע ביורא האט עקזיסטירט ביז דעם יאהר 1872.

free'dom *n.* (פריע'-דאם) פרייהייט; אפענהערציגקייט; דאס זיין אפען; אונגעצוואונגענהייט; פרייוויליגקייט, גוטוויליגקייט, צולאזענקייט.

free'dom of the will (פריע'-דאם אוו טהי הוויל) די פרייהייט פון דעם ווילען; דער פרייער ווילען.

freed'woman *n.* (פריעד'-הוואומ-ען) א פריי-געלאזענע, א בעפרייטע שקלאפין.

free'-foot'ed *a.* (פריע'-פוט'-עד) פריי, אונגעצוואונגען [אין בעוועגונגען].

free from care (פריע פראם קעהר) זארגלאז.

free from er'ror (פריע פראם ער'-אר) אהן א פעהלער, ריכטיג.

free from fear (פריע פראם פיער) אונערשראקען.

free gate (פריע גייט) א פרייער איינטריט.

free gift (פריע גיפט) א פרייוויליג געשענק.

free goods (פריע גודז) אויסלענדישע סחורות, אויף וועלכע מען צאהלט ניט קיין איינפיהר-צאל.

free'-grace *n.* (פריע'-גרייס) פרייע גנאדע, גאטעס גנאדע.

free'-hand *a.* (פריע'-הענד) מיט ניט געבונדענע הענד, אונגעשטערט; מיט אן אפענער האנד, פרייגעביג; פון פרייער האנד [געמאכט אהן אינסטרומענטען].

free'-han'ded *a.* (פריע'-הענ'-דעד) מיט ניט געבונדענע הענד, אונגעשטערט; וואס האט אן אפענע האנד, פרייגעביג.

free'-han'dedness *n.* (פריע'-הענ'-דעד-נעס) דאס האבען א פרייע האנד, פרייגעבינקייט; דאס האבען די הענד ניט געבונדען.

free'-hear'ted *a.* (פריע'-האר'-טעד) אפענהערציג; פרייגעביג.

free'-hear'tedness *n.* (פריע'-האר'-טעד-נעס) אפענהערציגקייט; פרייגעביגקייט.

free'hold *n.* (פריע'-האולד) גרונד-איינגענטום וואס ווערט איינעם געגעבען אויף'ן גאנצען לעבען אדער אויף פאר זיינע יורשים; אונבעשרענקט גרונד-אייגענטום.

free'holder *n.* (פריע'-האול-דער) א בעזיצער פון אונבעשרענקטען גרונד-אייגענטום. ז. *freehold*.

free la'bor (פריע ליי'-באר) פרייע ארבייט [ארבייט געמאכט פון פרייע מענשען, ניט פון שקלאפען].

free'-lance *n.* (פריע'-לענס) א פרייער, אונאבהענגיגער מענש [אין האנדלונגען און איבערצייגונגען]; איינער וואס שטעלט זיך ניט אב פאר קיין זאך, ווען ער אטאקירט זיינע געגנער [שריפטליך אדער מינדליך]; אין מיטעלאלטער — א געדונגענער פראפעסיאנעלער סאלדאט [הויפטזעכליך א פיהרער פון א באנדע פראפעסיאנעלע סאלדאטען].

free list (פריע ליסט) די פרייע ליסטע [א צעטעל פון וואארען וואס זיינען פריי פון טאריף-אבצאהלונגען]; א צעטעל פון מענשען, וועלכע האבען ערגיץ א פרייען איינטריט אדער וועלכע ניט איז אנדערע ספעציעלע פריווילעגיע.

free'-liv'er *n.* (פריע'-ליוו'-ער) א זולל וסובא, א גע'שמד'טער האלז.

free'-liv'ing *a. and n.* (פריע'-ליוו'-אינג) פיהרענדיג א צולאזען, ברייט לעבען; דאס זיין א זולל וסובא.

free love (פריע לאוו) פרייע ליעבע [די לעהרע, אז דאס געשלעכטליכע צוזאמענלעבען פון פרוי און מאן דארף ניט בעשרענקט ווערען פון געזעצען, רעגעלען און ספעציעלע פערפפליכטונגען].

free'-lov'er *n.* (פריע'-לאוו'-ער) א פריי-ליעבעניק, אן אנהענגער פון פרייער ליעבע. ז. *free love*.

free'ly *adv.* (פריע'-לי) אויף א פרייען אדער אפענעם אופן; אהן שטערונגען, אהן אנהאלט; לייכט; פיעל; אויף'ן ברייטען שטייגער; מיט אפענהערציגקייט, מיט פרייוויליגקייט, מיט פרייגעביגקייט.

free'man *n.* (פריע'-מען) א פרייער מאן; א פרייער בירגער.

freema'son *n.* (פריע-מיי'סן) א פריימויערער, א מיטגליעד פון דעם געהיימען פריימויערער ארדען [דער ארדען איז געגרינדעט געווארען נאך אין מיטעלאלטער און איז בעשטאנען נור פון בעלי מלאכות; שפעטער אבער איז די מיטגליעדערשאפט געווארען אונבעשרענקט און אויך די אויפגאבען און דער כאראקטער פון דעם ארדען האבען זיך געענדערט. די הויפט-פרינציפען פון דיעזען ארדען, וועלכער האט אבטיילונגען אין אלע ציוויליזירטע לענדער, זיינען: צדקה, ברידערליכע ליעבע און געגענזייטיגע שטיצע. דער ארדען האט אן אויסגעארבייטע סיסטעם פון צערעמאניעס און געהיימע צייכענס].

freemason'ic *a.* (פריע-מיי-סאנ'-איק) פריימויעריש, וואס איז שייך צו די פריימויערער. ז. *freemason*.

freema'sonry *n.* (פריע-מיי'סנ-רי) פריימויערייי; א געהיימע געזעלשאפט. ז. *freemason*.

free'-min'ded *a.* (פריע'-מאינ'-דעד) זארגלאז.

free'ness *n.* (פריע'-נעס) פרייקייט; אפענהערציגקייט; פרייגעביגקייט.

free pass (פריע פעס) א פרייער בילעט.

free play (פריע פליי) א פרייע האנד, אונבעשרענקט, אונגעשטערט.

free port (פריע פאורט) א פרייער האפען [וואוהין עס איז ערלויבט אריינצוקומען די שיפען פון אלע נאציאנען, אדער וואו מען דארף ניט צאהלען קיין טאריף-שטייערען אויף די אריינגעפיהרטע סחורות].

fre'er *n.* (פריע'-ער) א בעפרייער.

free school (פריע סקוהל) א פרייע שוהל [א שוהל, וואו מען דארף ניט צאהלען פאר לערנען, א שוהל וואס ווערט אויסגעהאלטען פון דער שטאדט אדער פון שטאאט].

free scope (פריע סקאופ) ז. *free play*.

free ser'vice (פריע סויר'-וויס) אין דער פעאדאלער ארדנונג — די פפליכטען פון די וואסאלען צום לארד.

free ship (פריע שיפ) א שיף וואס בעלאנגט צו א נייטראלען שטאאט און קען ניט פערכאפט ווערען אין צייט פון קריעג; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שיף וואס איז געבויט אין א פרעמדען לאנד, וועלכע בעלאנגט אבער צו א בירגער פון די פעראייניגטע שטאאטען און ווערט דארט רעגיסטרירט.

free'-soil' *a.* (פריע'-סאיל') וואס איז שייך צו דער פריי-באדען-פארטיי, וואס איז אן אנהענגער פון דער פריי-באדען-פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Free-soil party*.

Free'-soi'ler *n.* (פריע'-סאי'-לער) א מיטגליעד פון דער פריי-באדען-פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Free-soil party*.

Free'-soil' par'ty (פריע'-סאיל' פאר'-טי) די פריי-באדען-פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פארטיי וואס האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1848 און האט געהאט די אויפגאבע צו שטערען די איינפיהרונג פון שקלאפעריי אין די טעריטאריעס. אין יאהר 1854 האט דיעזע פארטיי בעקומען דעם נאמען רעפובליקאנישע].

free'-spo'ken *a.* (פריע'-ספאו'קן) פריי אין רעדען, אפענהערציג.

free'-spo'kenness *n.* (פריע'-ספאו'קנ-נעס) אפענהערציגקייט.

free'-stan'ding *a.* (פריע'-סטענ'-דינג) אבגעזונדערט, אבגעטיילט.

free States (פריע סטייטס) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, פאר דעם בירגער-קריעג — די פרייע שטאאטען, די שטאאטען, וואו עס האט ניט עקזיסטירט קיין שקלאפעריי.

free'stone *n. and a.* (פריע'-סטאון) א זאמד-שטיין; וואס בעשטעהט פון זאמד-שטיין; וואס דאס קערענדעל אדער ביינדעל טיילט זיך לייכט אב [וועגען פרוכטען].

free'-swim'mer *n.* (פריע'-סהווימ'-ער) א פיש וואס שווימט פון אויבען, ביי דער וואסער-אויבערפלעכע.

free'-swim'ming *a.* (פריע'-סהווימ'-אינג) וואס האלט זיך ניט אין א בעשטימטען פלאץ [וועגען וואסער-חיות].

free'-thin'ker *n.* (פריע'-טהינ'-קער) א פריידענקער, אן אונגלויביגער, אן אטהעאיסט; איינער וואס אנערקענט ניט קיין דאגמאס און אורטיילט נאך זיין אייגענעם פערשטאנד, א ראציאנאליסט.

free'-thin'king *n.* (פריע'-טהינ'-קינג) דאס פריי-דענקען. ז. *free-thinker*.

free thought (פריע טהאהט) דער פרייער געדאנק. ז. *free-thinker*.

free to confess' (פריע טו קאנ-פעס') אפען מודה זיין, אפען צוגעבען.
I am free to confess that I sometimes make serious blunders.

free'-tongued *a.* (פריע'-טאנגד) ז. *free-spoken*.

free trade (פריע טרייד) פרייער האנדעל [אהן טאריף-אבצאהל].

free'-tra'der *n.* (פריע'-טריי'-דער) אן אנהענגער אדער פרעדיגער פון פרייען האנדעל [אהן טאריף-אבצאהל].

free'warren *n.* (פריע'-הוואר-ען) אין ענגלאנד — דאס אויסשליסליכע רעכט צו געהן אויף יאגד אין געוויסע געגענדען.

free'will *n. and a.* (פריע'-הוויל) א פרייער ווילען; א גוטער ווילען; וואס איז געטהאן מיט'ן פרייען ווילען.
He did this of his own free will.

free'-willed *a.* (פריע'-הווילד) וואס האט א פרייען ווילען.

free'woman *n.* (פריע'-הוואומ-ען) א בעפרייטע שקלאפין.

freeze *v. and n.* (פריעז) פריהרען; פערפריהרען; פערפראהרען ווערען; שטעהן אויף'ן פריהרונגס-פונקט [וועגען טעמפעראטור]; פערקיהלט ווערען; א פראסט.

freeze in (פריעז אין) איינגעפראהרען ווערען; בעדעקען זיך מיט אייז.

freeze out (פריעז אוט) אויספריהרעז, ארויסשטויסעז, ארויסטרייבעז.
The partners desire to freeze him out of the business.

free'zer *n.* (פריע'-זער) דער אדער דאס וואס פערפריהרט אדער פערקיהלט.

freeze to (פריעז טו) צופריהרעז, שטארק צובינדעז איינעם אדער עפעס צו א זאך.

free'zing *n. and a.* (פריע'-זינג) דאס פערפריהרעז; דאס פערגליווערעז דורך קעלט; א קאלטע אויפנאהמע; פערפריהרענד; פערגליווערענד דורך קעלט; זעהר קאלט; קאלט, פערפריהרענד [אין די בעציהונגעז צו אנדערע מענשעז].

free'zing-box *n.* (פריע'-זינג-באקס) א קאסטעז, אין וועלכעז מעז פערפריהרט פיש.

free'zingly *adv.* (פריע'-זינג-לי) אויף א פריהרענדעז, קאלטעז שטייגער; מיט א קאלטער אויפנאהמע.

free'zing-mix'ture *n.* (פריע'-זינג-מיקס'-טשור) א געוויסע מיקסטור אדער כעמישע צוזאמענמישונג פון שטאפעז, מיט וועלכער מעז קעז פערפריהרעז אדער פערגליווערעז פליסיגקייטעז.

free'zing-point *n.* (פריע'-זינג-פאינט) דער פריהרונגס-פונקט [דער פונקט פון טערמאמעטער, וועלכער בעצייכענט די טעמפעראטור ביי וועלכער וואסער ווערט ערפרארעז, ווי דער פונקט 32 פון פארענהייט'ס טערמאמעטער אדער דער פונקט 0 פון צעלזיוס].

freight *n. and v.* (פרייט) פראכט, לא-דונג, משא [אויף א שיף אדער וואגאז]; פראכט-געלד אדער דאס געצאהלט פאר טראנספארטירעז סחורות פון איין ארט צום צווייטעז; דער פרייז וואס מעז צאהלט פאר פיהרעז פראכט; אנלאדעז א שיף אדער וואגען מיט סחורה; דינגעז א שיף אדער וואגען צו טראנספארטירעז משא; טראנספארטירעז סחורות.

freigh'tage *n.* (פריי'-טעדזש) פראכט-געלד; פראכט-אנלאדונג; דאס טראנספארטירעז סחורות.

freight'-car *n.* (פרייט'-קאר) א פראכט-וואגאז [א וואגאז פון אייזענבאהנעז פאר משא].

freigh'ter *n.* (פריי'-טער) א בעפראכטער [איינער וואס לאדעט אן א שיף]; איינער וואס דינגט א שיף אדער וואגאז צו טראנספארטירעז סחורות; די שיף אדער דער וואגאז וואס איז געדונגעז געווארעז פאר פראכט.

freight'-house *n.* (פרייט'-האוס) א שפייכלער וואו מעז לעגט אב פראכט.

freigh'ting *n.* (פריי'-טינג) די בעפראכטונג; די בעלאדונג; דאס טראנספארטירעז סחורות.

freight'less *a.* (פרייט'-לעס) וואס איז אונבעפראכטעט; וואס האט ניט אויף זיך קיין משא.

fremd *a.* (פרעמד) פרעמד; אויסלענדיש; וואס איז ניט קיין קרוב; מאדנע; ניט געוועהנליך.

French *a. and n.* (פרענטש) פראנצויזיש; וואס איז שייך צו פראנקרייך; די פראנצויזישע שפראך; דאס פראנצויזישע פאלק.

French and Eng'lish (פרענטש ענד אינ'-גליש) א קינדערשע מלחמה-שפיעל.

French ber'ry (פרענטש בער'-אי) א מין יאגדע וואס ווערט בענוצט אין געלבע פארבעז.

French chalk (פרענטש טשאקק) א ווייסער ריינער קרייד וואס ווערט בענוצט פון שניידער צו צייכענעז אויף'ן שטאף.

French crown (פרענטש קראון) א גע-ווענ פראנצויזישע מטבע [א קראנע].

French grass (פרענטש גרעס) א מין קלעווער אדער זיסליך גראז, וואס דיענט אלס פוטער פאר בהמות.

French hon'eysuckle (פרענטש האנ'-אי-סאקל) ז. *French grass*.

French horn (פרענטש הארן) א מין מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט.

Fren'chify *v.* (פרענ'-טשי-פאי) פער-פראנצויזעווען, מאכען פראנצויזיש; אנ-שטעקען מיט פראנצויזישע זיטען און גע-שמאק.

Fren'chiness *n.* (פרענ'-טשי-נעס) דאס זיין פערפראנצויזעוועט; דאס נאכמאכענען נאך די פראנצויזישע זיטען און מאניע-רען.

French leave (פרענטש ליעוו) א פראנ-צויזיש געזעגענען-זיך [אוועקגעהן אהן א זיי-געזונד].

french lock (פרענטש לאק) א געקרויז-טער לאנגער לאק [ווי עס פלעגען אמאל טראגען מענער].

French'man *n.* (פרענטש'-מען) א פראנצויז; א פראנצויזישע שיף.

French pie (פרענטש פאי) דער גרוי-סער האלץ-פיקער [א מין פויגעל].

French pol'ish (פרענטש פאל'-איש) פראנצויזישע פאליטור אדער שעללאק-פא-ליטור.

French pox (פרענטש פאקס) פראנ-צעז, סיפיליס.

French red (פרענטש רעד) רויטע שעהנ-הייטס-פארב, רויטע פוץ-פארב.

French roof (פרענטש רוהף) א מין מאנסארדען-דאך [א געוויסע פארם פון א דאך].

French white (פרענטש הוואיט) צומא-לענער טאלק-שטיין; א מין ווייסע בליי.

French wil'low (פרענטש הוויל'-או) א מין בוימעל מיט ווייסע בלעטער, וואס וואקסט אין די נאסע געגענדען פון צפון-אייראפא און אזיען. ווערט פיעל בענוצט צו מאכען קאשיקעס און קערב.

Fren'chy *a. and n.* (פרענ'-טשי) פער-פראנצויזעוועט; וואס טאנצט נאך נאך די פראנצויזישע זיטען און מאניערען; א פראנצויז.

frenet'ic *a.* (פרי-נעט'-איק) ז. *frantic*.

frenet'ical *a.* (פרי-נעט'-אי-קעל) ז. *frantic*.

fren'zical *a.* (פרענ'-זי-קעל) וואס איז גענייגט צו משוגעת.

fren'ziedly *adv.* (פרענ'-זיד-לי) אויף אן אויפגעבראכטען שטייגער; אויפגעקאכ-טערהייד; מיט גרימצארן; ווי א משוגענער.

fren'zy *n. and v.* (פרענ'-זי) וואהנזין, משוגעת; א ווילדע צוקאכטקייט; צוהי-צען, אויפברייזענען, מאכען משוגע.

fre'quency *n.* (פרי'-קהוועג-סי) דאס טרעפען זיך אפט; אן אפטע פאסירונג; דאס פערהעלטניס פון דער צאהל וויפיעל מאל א געוויסע פאסירונג איז געשעהן צו דער צאהל וויפיעל מאל דיעזע פאסירונג האט געקענט געשעהן.

fre'quent *a.* (פרי'-קהוועגט) וואס ער-שיינט אפט; וואס עס קומט פאר אדער עס חזר'ט זיך איבער אפט; וועלכער טהוט אפט איינע און דיעזעלבע זאך.

frequent' *v.* (פרי-קהוועגט') אפט בע-זוכען אימעצען אדער עפעס.

frequen'table *a.* (פרי-קהוועג'-טעבל) וואס לאזט זיך אפט בעזוכען.

frequenta'tion *n.* (פרי-קהוועג-טיי'-שאן) די אפטע בעזוכונג; דאס קומען אפט צו גאסט.

frequen'tative *a. and n.* (פרי-קהוועג'-טע-טיוו) וואס בעצייכענט ווידערהאלונג; אין גראמאטיק — דער פרעקווענטאטיוו [א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהע-טיגקייט, וואס ווערט ווידערהאלט פיעל מאל, ווי ארומפאהרען, ארומטאנצען א. ד. ג.].

frequen'ter *n.* (פרי-קהוועג'-טער) אן אפטער בעזוכער.
I am a frequenter at his house.

fre'quently *adv.* (פרי'-קהוועגט-לי) אפט; פיעל מאל; ווידערהאלענדיג זיך.

fre'quentness *n.* (פרי'-קהוועגט-נעס) אפטקייט; דאס ווידערהאלען זיך אפט.

fres'co *n. and v.* (פרעס'-קאו) פרעסקא אדער וואנד-מאלעריי מיט וואסער-פארבען; א וואנד-בילד געמאלט מיט וואסער-פאר-בען; מאלען אויף א וואנד מיט וואסער-פארבען.

fres'coing *n.* (פרעס'-קא-אינג) דאס מא-לען אין פרעסקא. ז. *fresco*.

fres'co-pain'ter *n.* (פרעס'-קאו-פיינ'-טער) א פרעסקא-מאלער, איינער וועלכער מאלט בילדער אויף א וואנד מיט וואסער-פארבען.

fresh *a., n. and adv.* (פרעש) פריש; יונג, שטארק, פול מיט לעבען; מיט אב-געפרישטע קרעפטען; ניי, ערשט געמאכט, ערשט פון נאדעל; אונפראקטיש, אהן ער-פאהרונג, נאאיוו; קיהל, דערפרישענד; ניט געזאלצען אדער זויער [ווי פריש וואסער, פרישע פיש]; שכור, בעזויפען; נא-ריש שטאלץ, מיט נארישער גדלות; פרעך, חוצפה'דיג, מיט העזה; א שטראם, א פער-פלייצונג; די צוזאמענמישונג פון פרישען וואסער מיט געזאלצענעם אין א טייך; די ארייגשטראמונג פון א טייך אין ים; א פריץ, א סטודענט דעם ערשטען יאהר אין אוניווערזיטעט; אויף א פרישען אופן; מיט פרישקייט.

fresh blood (פרעש בלאד) פריש בלוט, פרישע קרעפטען.
Fresh blood is needed in the management of this business.

fresh'-blown *a.* (פרעש'-בלאון) ערשט אויפגעבליהט.

fresh breeze (פרעש בריעז) א קיהל ווינטעל אויף'ן ים.

fresh'-col'ored *a.* (פרעש'-קאל'-ארד) מיט פרישע, לעבעדיגע פארבען.

fresh'en *v.* (פרעשן) ערפרישען, מחיה זיין; פריש ווערען; קיהלען; אבפרישען, מאכען ניט געזאלצען [וואסער].

fresh'et *n.* (פרעש'-עט) אן אנלויף פון וואסער; א געוויסער; א פערפלייצונג.

fresh'ly *adv.* (פרעש'-לי) פריש; ניט לאנג; ערשט געמאכט.

fresh'man *n. and a.* (פרעש'-מען) א פריץ, א נייער מענש; א נייער שילער וואס איז ערשט אנגעקומען אין קלאס; וואס איז שייך צו א ניי-אנגעקומענעם שי-לער אדער צום קלאס, וואו עס זיצען די שילער פון ערשטען יאהר.

fresh'manhood *n.* (פרעש'-מען-הוד) דאס זיין א פריץ; די צייט פון זיין א פריץ [דאס ערשטע יאהר אין שוהל אדער אוניווערזיטעט].

fresh'manship *n.* (פרעש'-מען-שיפ) דאס זיין א שילער דעם ערשטען יאהר אין שוהל אדער אוניווערזיטעט.

fresh'ness *n.* (פרעש'-נעס) פרישקייט; קיהלקייט; נייקייט.

fresh news (פרעש ניוז) די לעצטע נייעס.

fresh'-shot *n.* (פרעש'-שאט) דער שטראם פון פרישען טייך-וואסער ביים אריינפאל פון טייך אין ים.

fresh up (פרעש אפ) ערפרישען.

fresh'-wa'ter *a.* (פרעש'-הוואה'-טער) וואס איז שייך צו פריש [ניט געזאלצען] וואסער; וואס לעבט אין פרישען וואסער; אונערפאהרען, נים געלערענט.

fresh'-wa'ter sai'lor (פרעש'-הוואה'-טער סיי'-לאר) א מאטראז אויף א שיף, וואס שווימט ארום איבער טייכען און ניט איבער'ן ים.

fret *v. and n.* (פרעט) נאגען, טאטשען, אויספרעסען; אבטראגען, אברייבען, קראצען; אויפברויזען; אויפרעגען, ערגערען; זיך אבנוצען; זיין אבגעטראגען; זיך ערגערען, זיך בעאונרוהיגען; זיין אויפגעברויזט; זיך ריהרען, געהרען [ווי א געטראנק בעת עס זייערט]; בעציערען א זאך מיט שטרייפען, מאכען פאסיקעס; דאס אבנוצען, דאס אבטראגען; אן אבגעריבען אדער אויסגעניצעוועט שטיק אין א בגד; דאס פריען [ווי די הויט פון א קינד אין געוויסע טיילען פון קערפער]; א לישאיע; אונרוהיגקייט, אויפגעבראכטקייט, אויפרעגונג; דאס אויפברויזען פון וואסער; גלאזור אדער גלייז מיט וועלכע די טעפער בעגיסען ליימענע כלים; אן ארנאמענט אדער פערציערונג פון א זאך מיט שטרייפען אדער ליניעז, וועלכע זיינען רעכט-ווינקעליג געצויגען היין און הער [ז. אילוסטראציאן]; אין א גיטארע און אנדערע אזעלכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען — די ווייסע פאסיקעס וואס ליעגען אין דער ברייט פון גריף אדער פון דעם סטרונע-ברעטעל צו בעצייכענען וואו אבצושטעלען זיך מיט די פינגער אויף די סטרונעס.

Fret

fret'ful *a.* (פרעט'-פול) טאטשענד, נאגענד; אבטראגענד, אבניצענד; אויפגעברויזט; אויפגערעגט, צארענדיג, ערגערליך.

fret'fully *adv.* (פרעט'-פול-אי) צארענדיג; מיט ערגערנים.

fret'fulness *n.* (פרעט'-פול-נעס) צארענדיגקייט; רוגזה; ערגערנים.

fret in'to (פרעט אינ'-טו) זיך איינפרעסען אין...

fret'-saw *n.* (פרעט'-סאה) א שמאלע זעג מיט צייהנער.

fret'ted *a.* (פרעט'-ער) אין ארכיטעקטור — מיט פערציערונגען פון שטרייפען אדער ליניעז, וועלכע זיינען רעכט-ווינקעליג געצויגען היין און הער.

fret'ter *n.* (פרעט'-ער) דער וואס ערגערט זיך; דאס וואס רעגט אויף אדער נאגט.

fret'ty *a.* (פרעט'-אי) בעציערט מיט אבשטעהענדע פיגורען [אין ארכיטעקטור].

fret'work *n.* (פרעט'-הוואירק) פערציערונגס-ארבייט וואס בעשטעהט פון שטרייפען אדער ליניעז, וועלכע זיינען רעכט-ווינקעליג געצויגען היין און הער.

friabil'ity *n.* (פראי-ע-ביל'-אי-טי) צוברעקעלדיגקייט, דאס קענען צוברעקעלט אדער צוריבען ווערען.

fri'able *a.* (פראי'-עבל) ברעקעלדיג, וואס קען צוברעקעלט אדער צוריבען ווערען.

fri'ableness *n.* (פראי'-עבל-נעס) ז. ***friability***.

fri'ar *n.* (פראי'-אר) א מאנאך; אין דרוקעריי — ניט קיין קלאר ארויסגעגאנגענער אבדרוק אויף א געדרוקטען בויגען פאפיער; איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע; א מין פיש; דער לעדער-קאפ [ז. ***friar-bird***].

fri'ar-bird *n.* (פראי'-אר-בוירד) דער לעדער-קאפ, א מין אויסטראלישער פויגעל וואס עסט האניג [זיין קאפ און האלז זיינען ווייניג בעוואקסען מיט פעדערען].

Friar-bird

fri'ar's-cowl *n.* (פראי'-ארז-קאול) א מין פלאנצע. ז. ***Arum***.

fri'ar's-lan'tern *n.* (פראי'-ארז-לענ'-טערן) דאס איר-ליכט אדער בלאנדזשענדע פייערלעך, וואס בעווייזען זיך אין לופט איבער זומפיגע ערטער און איבער א בית-הקברות [דיזע ערשיינונג קומט פאר צוליעב דעם, וואס פערשידענע גאזען און בעזאנדערס דער פאספאר-וואסער-שטאף, וואס געהען ארויס פון די פוילענדע ארגאנישע קערפערס, צינדען זיך אן פון צייט צו צייט אין דער לופט].

fri'ary *n. and a.* (פראי'-אר-אי) א מענער-מאנאסטיר, א מאנאכען-קלויסטער; וואס איז שייך צו א מאנאך.

frib'ble *a., n. and v.* (פריבל) קליינליך, נאריש, נידריג, געמיין, לייכטזיניג; א קליינליכער, לייכטזיניגער אדער געמיינער מענש; לייכטזיניגקייט, נארישקייט, פוסטע זאכען; זיין פערנומען מיט קליינליכקייטען אדער פוסטע זאכען; שפאסען, מאכען חוזק; פיהרען איינעם פאר דער נאז.

frib'bler *n.* (פריב'-לער) א לייכטזיניגער מענש; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט קליינליכקייטען אדער פוסטע זאכען; א פוסטער פראנט.

fricassee' *n. and v.* (פריק-ע-סיע') פריקאסע [א געריכט וואס בעשטעהט פון צושניטענע שטיקלעך הוהן געבראטען אין סאוס מיט פערשיעדענע פאטראוועס]; מאכען אדער צוגרייטען א פריקאסע.

frica'tion *n.* (פרי-קיי'-שאן) דאס רייבען, די רייבונג.

fric'tion *n.* (פריק'-שאן) דאס רייבען, די רייבונג; ניט איינשטימיגקייט, אונצופרידענהייט, שווערינקייט.

fric'tional *a.* (פריק'-שאנ-על) וואס געהערט צו רייבונג; וואס קומט ארויס פון רייבען.

fric'tional electric'ity (פריק'-שאנ-על אי-לעק-טרים'-אי-טי) עלעקטריציטעט וואס בעקומט זיך פון רייבונג.

fric'tion-clutch *n.* (פריק'-שאנ-קלאטש) ז. ***friction-coupling***.

fric'tion-coup'ling *n.* (פריק'-שאנ-קאפ'-לינג) פריקציאנס-קופלונג, די פערבינדונג פון צוויי וואלצען וואס די בעוועגונג פון איינעם גיט זיך איבער צום אנדערען דורך רייבונג.

fric'tion-gear'ing *n.* (פריק'-שאנ-גיער'-אינג) דאס איבערטראגען די בעוועגונג פון איין בעוועגליכען ראד צו א צווייטען דורך רייבונג; בעטריבס-רעדער וואס דרעהען איינער דעם אנדערען דורך רייבונג.

Friction-gearing

fric'tionless *a.* (פריק'-שאנ-לעס) וואס איז אהן רייבונג.

fric'tion-wheel *n.* (פריק'-שאנ-הוויעל) א פריקציאנס-ראד, א ראד וואס בעוועגט אן אנדערען אדער ווערט בעוועגט פון אן אנדערען דורך רייבונג.

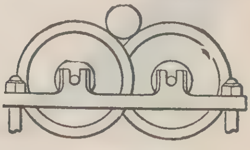
Friction-wheels

Fri'day *n.* (פראי'-דיי) פרייטאג.

fried eggs (פראיד עגז) אקסען-אויגען [א פאן-קוכען אין וועלכען די געלכלעך קומען ארויס אין גאנצען, ניט צוקלאפט].

friend *n.* (פרענד) א פריינד, א פריינדין, א חבר, א חבר'טע; א געליעבטער, א געליעבטע.

Friend *n.* (פרענד) א קוואקער. ז. ***Quaker***.

friend'less *a.* (פרענד'-לעס) פריינדלאז, הילפלאז, פערלאזען, עלענד.

friend'lessness *n.* (פרענד'-לעס-נעס) פריינדלאזיגקייט, פערלאזענהייט, הילפלאזיגקייט, עלענד.

friend'like *a.* (פרענד'-לאיק) פריינדליך, פריינדשאפטליך.

friend'lily *adv.* (פרענד'-לי-לי) פריינדליך, פריינדשאפטליך.

friend'liness *n.* (פרענד'-לי-נעס) פריינדליכקייט, פריינדשאפטליכקייט.

friend'ly *a. and adv.* (פרענד'-לי) פריינדליך, פריינדשאפטליך; גינסטיג; אויף א פריינדליכען אדער גינסטיגען אופן.

Friend'ly *a.* (פרענד'-לי) וואס איז שייך צו די קוואקערס. ז. ***Quaker***.

friend'ly soci'ety (פרענד'-לי סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג. ז. ***benevolent society***.

friend of old (פרענד אוו אולד) אן אלטער פריינד.

friend'ship *n.* (פרענד'-שיפ) פריינדשאפט; פריינדליכקייט.

fri'er *n.* (פראי'-ער) איינער וואס בראט אדער פרעגעלט.

Friese *n. and a.* (פריעז) א פריעז, אן איינוואהנער פון פריעזלאנד [דער צפון-טייל פון האלאנד]; די פריזישע שפראך [פלאט-דייטש]; פריזיש, פריזלענדיש; וואס איז שייך צו פריזלאנד, צו די פריזען אדער צו דער פריזישער שפראך.

Frie'sian *n. and a.* (פריע'-זיען) ז. ***Friese***.

Frie'sish *n. and a.* (פריע'-זיש) ז. ***Friese***.

frieze *n., v. and a.* (פריעז) פריעז [אזא דיקער, פוכיגער, וואלענער שטאף]; אין ארכיטעקטור — דער טייל פון דעם באלקען=ווערק פון א געביידע אונטער דעם קארניז; מאכען א פריעז; געמאכט פון פריעז [וואלענשטאף]; מאכען שארסטקע, האריג, פוכיג אדער קרייזעלדיג [ווי וואלענשטאף].

frie'zing-machine' *n.* (פריע'-זינג-מע-שין') א קרויז=מאשין פאר טוך.

frig'ate *n.* (פריג'-עט) [אזא שיף]; א פרעגאטען=פויגעל. ז. *frigate-bird*

frig'ate-bird *n.* (פריג'-עט-בוירד) דער פרעגאטען=פויגעל [א ים=פויגעל, וועלכער האלט זיך אויף אין די ווארימערע געגענדען].

Frigate-bird

frig'ate-built *a.* (פריג'-עט-בילט) גע=בויט ווי א פרעגאט [אזא שיף].

frig'ate-pel'ican *n.* (פריג'-עט-פעל'-אי-קען) ז. *frigate-bird*

frigatoon' *n.* (פריג-ע-טוהן') א פריגא=טאן [אזא שיף אין אמאליגען ווענעדיג אדער ווענעציע].

frig'eratory *n.* (פרידזש'-ע-רע-טא-רי) א קיהל=פלאץ, אן אייז=שראנק; אן אייז=קעלער.

fright *n. and v.* (פראיט) שרעק, פורכט; א שרעקענס=בילד, א סטראשידלע; דער=שרעקען, אנווארפען א מורא.

She looks a fright.

frigh'ten *v.* (פראי'-טן) דערשרעקען, אנ=ווארפען א מורא, אבשרעקען.

frigh'ten away' (פראי'טן ע-הוויי') אבשרעקען; פערטרייבען דורך אבשרע=קען.

frigh'ten out of wits (פראי'טן אוט אוו הוויטס) מאכען אויסער זיך פאר שרעק.

fright'ful *a.* (פראיט'-פול) שרעקליך, פורכטבאר; אבשטויסענד, עקעלדיג; אונ=געהייער; אונערטרעגליך.

fright'fully *adv.* (פראיט'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, פורכטבארען שטיי=גער; אויף אן עקעלדיגען, אבשטויסענדען, אונגעהייערען אדער אונערטרעגליכען אופן.

fright'fulness *n.* (פראיט'-פול-נעס) שרעקליכקייט, פורכטבארקייט.

fright'less *a.* (פראיט'-לעס) פורכטלאז, אהן מורא.

frig'id *a.* (פרידזש'-איד) קאלט, פראסטיג; אהן לעבען, אהן בעגייסטערונג; אהן לע=בענס=היץ; קראפטלאז.

frigida'rium *n.* (פרידזש-אי-דיי'-רי-אם) א צימער צו נעהמען א קאלטע באד.

frigid'ity *n.* (פרי-דזשיד'-אי-טי) קעלט; פראסטיגקייט, קאלטקייט; קראפטלאזי=קייט.

frig'idly *adv.* (פרידזש'-איד-לי) אויף א פראסטיגען, קאלטען, לעבענסלאזען אדער קראפטלאזען שטייגער.

frig'idness *n.* (פרידזש'-איד-נעס) ז. *frigidity*

frig'id zones (פרידזש'-איד זאונז) אין געאגראפיע — די קאלטע זאנען [די ערד=טיילען צווישען די פאלען און צווישען די פאלאר=קרייזען, וועלכע ליגען 23 ½ גרא=דען פון די פאלען].

frigorif'ic *a.* (פריג-א-ריפ'-איק) וואס גיט ארויס אדער פעראורזאכט קעלט.

frigorif'ical *a.* (פריג-א-ריפ'-אי-קעל) ז. *frigorific*

frigorif'ic mix'ture (פריג-א-ריפ'-איק מיקס'-טשור) ז. *freezing-mixture*

frijole' *n.* (פריע-האול') באב, בעבלעך [אין מעקסיקא].

frill *n. and v.* (פריל) [ווי א קרויז מען מאכט אויף העמדער, יאקען א. ד. ג.]; א ציטערניס פון קעלט; בעפוצען מיט א קרויז; מאכען א קרויז; ציטערען פון קעלט.

frill'ing *n.* (פריל'-אינג) נע=קרויזען; קרויזטעס.

fringe *n. and v.* (פרינדזש) א פראנג, א פראנז; א ראנד, א ברעג [פון צייג]; בעפוצען מיט פרענז.

fringe'let *n.* (פרינדזש'-לעט) א פרענ=זעל.

frin'gent *a.* (פרינ'-דזשענט) וואס קוקט אויס ווי א פראנז.

fringe'-tree *n.* (פרינדזש'-טריע) אזא קלייז, שעהן בוימעלע וואס האט פרענז=עהנליכע בלומען און וואקסט אין די מזרח געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. די בלומען פון דיעזען בוי=מעלע ווערען אויף בענוצט אין מעדיצין.

fringilla'ceous *a.* (פרינ-דזשי-ליי'-שיאס) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דעם פינק [אזא פויגעלע].

frin'gy *a.* (פרינ'-דזשי) וואס איז עהנ=ליך צו א פראנז; בעפוצט מיט פרענז.

frip'per *n.* (פריפ'-ער) א הענדלער פון אלטע קליידער.

frip'perer *n.* (פריפ'-ער-ער) ז. *fripper*

frip'pery *n. and a.* (פריפ'-ער-אי) אל=טע קליידער; אלטע ווערטהלאזע זאכען; דער האנדעל מיט אלטע קליידער; אן ארט וואו אלטע קליידער ווערען פערקויפט; אונבעדייטענד, נישטיג.

friseur' *n.* (פרי-זויר') א פריזער, א פא=ריק=מאכער, א בארביער, א צירולניק.

Fris'ian *n. and a.* (פריז'-יען) ז. *Friese*

frisk *v. and n.* (פריסק) ארומ=שפרינגען; ארומ=שפרינגען, ארומטאנצען; א שפרונג, א טאנץ.

frisk away' (פריסק ע-הוויי') ארומ=טאנצען און גארנישט טהאן.

fris'ker *n.* (פריס'-קער) א שפרינגער, אן ארומטאנצער; אן אונשטאנדהאפטיגער מענש; א שטיק גארנישט.

fris'ket *n.* (פריס'-קעט) א דינע איי=זערנע דרוקער=ראהם וואס האלט דאס פא=פיער ביים דרוקען מיט א האנד=דרוק=מא=שין.

frisk'ful *a.* (פריסק'-פול) לוסטיג, פרעהליך.

fris'kily *adv.* (פריס'-קי-לי) אויף א לוס=טיגען, לעבעדיגען אופן; לוסטיג, פרעהליך.

fris'kiness *n.* (פריס'-קי-נעס) לוסטיג=קייט, מונטערקייט, לעבעדיגקייט.

fris'king *a.* (פריס'-קינג) לוסטיג, לע=בעדיג.

fris'kingly *adv.* (פריס'-קינג-לי) אויף א לוסטיגען, לעבעדיגען אופן.

fris'ky *a.* (פריס'-קי) לוסטיג, לעבעדיג, פרעהליך; שטיפעריש.

frit *n.* (פריט) גלאז=מאסע, גלאז=שלאק [דער שטאף פון וועלכען גלאז ווערט גע=מאכט].

frith *n.* (פריטה) א שמאלער ים=אויסגוס; א מינדונג [דער ארט, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין ים]; אזא נעץ צום כאפען פיש; זיכערהייט, רוהיגקייט.

frit'illary *n.* (פריט'-אי-לײ-רי) די קייזער=קרוין [אזא ליליען=עהנליכע פלאנ=צע].

frit'ter *n. and v.* (פריט'-ער) א שטיקע=לע, א ברעקעל; א קליינער פאנקוכען; צו=שטיקלען, צוברעקלען; צוהאקען פלייש אויף קליינע שטיקלעך.

frit'ter away' (פריט'-ער ע-הוויי') אויסברייגנען אדער פערשווענדען ביסלעכ=ווייז.

frivol'ity *n.* (פרי-וואל'-אי-טי) קליינ=ליכקייט, נישטיגקייט, פוסטקייט.

friv'olous *a.* (פריוו'-א-לאס) קליינליך, פוסט; נישטיג, אונבעדייטענד.

friv'olously *adv.* (פריוו'-א-לאס-לי) אויף א קליינליכען אדער נישטיגען אופן.

friv'olousness *n.* (פריוו'-א-לאס-נעס) ז. *frivolity*

friz *v. and n.* (פריז) פריזירען, קרייז=לען; א האר=לאק, א האר=קרויזעל.

frizz *v. and n.* (פריז) ז. *friz*

friz'zle *v. and n.* (פריזל) פריזירען, קרייזלען; א האר=לאק, א האר=קרויז.

friz'zler *n.* (פריז'-לער) א פריזירער.

friz'zling *n.* (פריז'-לינג) דאס פריזי=רען, דאס קרויזען די האר.

friz'zling-i'ron *n.* (פריז'-לינג-אי'-ערן) א פריזיר=אייזען [אן אייזען צו פרי=זירען די האר].

frizz'ly *a.* (פריז'-לי) געקרייזעלט, גע=לאקט.

friz'zy *a.* (פריז'-אי) ז. *frizzly*

fro *adv.* (פראו) פון; צוריק, ריקווערטס.

frock *n. and v.* (פראק) א קאפאטע; א גלח'שער אדער מאנאכען מאנטעל; אן ארבייטס=בלוזע; א פרויען=אויבער=קלייד; א קינדער=מאנטעלקע; א פראק; אנטהאן אין דעם מאנטעל פון א מאנאך; מאכען פאר א פריוועלעגירטען.

frock'-coat *n.* (פראק'-קאוט) א פראק; א טאליע=ראק, א סטאן=ראק [א פרינץ אלבערט].

Froebel'ian *a. and n.* (פרע-בעל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די ערציהונגס=מע=טאדען פון דעם דייטשען פעדאגאג און פי=לאזאף פרידריך פרעבעל, דער גרינדער פון קינדער=גארטען=סיסטעם [געבארען אין יאהר 1782, געשטארבען אין 1852]; אן אנהענגער פון פרעבעל'ס קינדער=גארטען=סיסטעם.

frog *n. and v.* (פראג) א פראש, א זשאבע; די גאפעל=פערמיגע הארן=הויט פון דעם אונטערשטען טייל פון א פערד'ס קאפיטע; דער גאפעל=פערמיגער פונקט וואו צוויי פאר אייזענבאהן=רעלסען [שי=נעס] קומען זיך צונויף; פאזמאנטער בע=זאץ, וואס ווערט געמאכט אויף מאנטלען אנשטאט קנעפ און לעכער [דער בעזאץ בעשטעהט פון שלייפלעך און לאנגע רונדע קנעפ]; כאפען פרעש.

frog'bit *n.* (פראג'-ביט) דער פראשבים [אזא וואסער=פלאנצע מיט רונדע בלע=טער און ווייסע בליהונגען].

frog'-ea'ter *n.* (פראג'-איע'-טער) א פראש־פרעסער [א שפאט־נאמען אין ענגלאנד פאר א פראנצויז].

frog'fish *n.* (פראג'-פיש) דער ים־טייוועל [אזא פיש].

frog'-fish'ing *n.* (פראג'-פיש'-אינג) דאס כאפען פרעש מיט א ווענטקע.

frog'gery *n.* (פראג'-ער-אי) א פלאץ וואו מען האלט אדער וואו עס האלטען זיך פרעש.

frog'ging *n.* (פראג'-אינג) דאס פאנגען פרעש מיט א ווענטקע; דאס בעפוצען דעם פאדער־טייל פון א בגד מיט פאזמאנטערבעזאץ [ווי אוניפארם־קליידער].

frog'gish *a.* (פראג'-איש) עהנליך צו א פראש.

frog'-grass *n.* (פראג'-גרעס) זאלצקרויט [אזא זאפטיגע פלאנצע, וואס וואקסט אויף בלאטיגע ערטער נאהנט פון ים].

frog'gy *a. and n.* (פראג'-אי) וואס איז פול מיט פרעש; עהנליך צו א פראש; א פרעשעל [אלס שפאט־נאמען פאר א פראנצויז].

frog'hopper *n.* (פראג'-האפ-ער) די פראש־פליעג [אזא פליעג וואס שפרינגט און איז עהנליך מיט איהר קאפ צו א פראש].

frog'ling *n.* (פראג'-לינג) א קליינער פראש, א פרעשעל.

frog'-spawn *n.* (פראג'-ספאהן) די אייעלעך פון א פראש־פליעג; אזא זארט באקטעריע וואס פערדארבט די סאכארין־לעזונגען ביי דער פאבריצירונג פון צוקער.

frog'-spit *n.* (פראג'-ספיט) אזא זארט וואסער־גראז; די אייעלעך פון א פראש־פליעג.

frog'-spit'tle *n.* (פראג'-ספיטל) ז. ***frog-spit***

frol'ic *a., n. and v.* (פראל'-איק) פרעהליך, לוסטיג, שטיפעדיג; לעבעדיגקייט, פרעהליכקייט, שטיפעריי, שפאס; שפיעלען זיך, שטיפען, שפאס טרייבען.

frol'icky *a.* (פראל'-איק-אי) פרעהליך, לוסטיג, שטיפעדיג, שפאס טרייבענד.
The children are in a **frolicky** mood.

frol'icsome *a.* (פראל'-איק-סאם) ז. ***frolicky***

frol'icsomely *adv.* (פראל'-איק-סאם-לי) אויף א לוסטיגען, שטיפעדיגען שטייגער.

frol'icsomeness *n.* (פראל'-איק-סאם-נעס) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט, לעבעדיגקייט.

from *prep. and adv.* (פראם) פון; אוים; ארויסגעהענד פון; אין נאמען פון; זינט, זייט; וועגען; דורך.

from above' (פראם ע-באוו') פון אויבען, פון העכער; פון גאט.

from abroad' (פראם ע-בראוד') פון אויסען, פון דער פרעמד.

from a child (פראם ע טשאילד) פון קינדהייט אן.

from among' (פראם ע-מאנג') פון, פון צווישען.
A leader was selected **from among** them.

from amongst' (פראם ע-מאנגסט') ז. ***from among***

from beyond' (פראם בי-יאנד') פון יענער זייט.

from hence (פראם הענס) פון היער, פון דאנען אן.

from high (פראם האי) פון דער הויך; פון הימעל.

from keel to sticks (פראם קיעל טו סטיקס) פון פארענט ביז הינטען; ארום און ארום.

from mem'ory (פראם מעמ'-א-רי) אויסווענדיג, פון קאפ.

from of old (פראם אוו אולד) פון אמאליגע צייטען.

from on high (פראם אן האי) פון אויבען אראב.

from pil'lar to post (פראם פיל'-ער טו פאוסט) פון פייער אין וואסער.

from stern to stern (פראם סטוירן טו סטוירן) פון פאדערטייל ביז'ן הינטערטייל, פון אנהויב ביז'ן סוף.

from the four winds (פראם טהי פאור הווינדז) פון אלע עקען וועלט.

from the jump (פראם טהי דזשאמפ) פון אנהויב אן.

from thence (פראם טהענס) פון דארטען.

frond *n.* (פראנד) א בלאט פון אזעלכע פלאנצען וואו דאס בלאט און דער שטאם שטעלען ניט פאר קיין צוויי בעזונדערע זאכען [ווי א פאפאראטניק א. ד. ג.].

Fronde *n.* (פראנד) די פראנדע [די פארטיי פון די פראנצויזישע פעאדאלע אריסטאקראטען, וועלכע האבען אין מיטען פון 17טען יאהרהונדערט געמאכט א שוואכען ניט געלונגענעם אויפשטאנד געגען דער וואקסענדער מאכט פון דער דאמאלסדיגער אבסאלוטער מאנארכיע].

frondesce' *v.* (פראנ-דעס') זיך פאנאנדערלאזען [וועגען בלעטער].

frondes'cence *n.* (פראנ-דעס'-ענס) די צייט ווען בוימער בעדעקען זיך מיט בלעטער.

frondif'erous *a.* (פראנ-דיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים גרויסע בלעטער.

fron'dose *a.* (פראנ'-דאוס) וואס האט די פארם פון בלעטער.

fron'dous *a.* (פראנ'-דאס) ז. ***frondose***

frons *n.* (פראנז) דער שטערן [ביי מענשען אדער חיות].

front *n., a. and v.* (פראנט) דער שטערן; דאס געזיכט; דאס פנים; דער פראנט, א פאדערזייט; דער פארענט פון עפעס; אין א טעאטער — דער טייל, וועלכער איז נעהנטער צו דער סצענע; א מין פרויען־טשעפיק אדער האר־באנד וואס בעדעקט נור דעם פאדערשטען טייל פון קאפ; די מאנישקע פון א העמד; דער פאדערשטער פרכת אויף דעם אלטאר אין א קירך; וואס איז שייך צום פראנט אדער צום פאדערשטען טייל; וואס געפינט זיך פון פארענט; בעגעגענען זיך; טרעפען זיך פנים אל פנים; זיין ענטגעגען; שטעלען זיך דערווידער; מאכען א פראנט; בעציערען דעם פאדערטייל; שטעהן מיט'ן פנים צו עפעס.

fron'tage *n.* (פראנ'-טעדזש) די פאסאדע [א פאדערזייט פון א געביידע].

fron'tal *a. and n.* (פראנ'-טעל) וואס געהערט צום שטערן אדער צו דער פאדערזייט; א שטערן־בינדע אדער האר־באנד; א פאדער־שטיק איבער א פענסטער אדער א טהיר [אין ארכיטעקטור]; א מין פרכת וואס הענגט אראב פון פארענט איבער דעם אלטאר אין א קירך.

fron'tal ar'tery (פראנ'-טעל אר'-טער-אי) די ארטעריע אדער שלאג־אדער ארום אויג, וועלכער צווייגט זיך פאנאנדער איבער'ן שטערן.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

fron'tal bone (פראנ'-טעל באון) דער שטערן־ביין; דער פאדערשטער טייל פון שארבען.

front bench (פראנט בענטש) אין ענגלישען פארלאמענט — די פיהרער פון א פארטיי [די פיהרער פון דער קאנזערוואטיווער און ליבעראלער פארטיי זיצען דארטען אויף די פאדערשטע ביינק].

front box (פראנט באקס) די פאדערשטע לאזשע אין א טעאטער.

front door (פראנט דאור) די פאדערשטע טהיר, דער הויפט אריינגאנג אין א געביידע.

fron'ted *a.* (פראנ'-טעד) מיט א שטערן; מיט א פאסאדע [פאדער־זייט אין א געביידע].

front face (פראנט פיים) דער טייל פון אן ארמעע אדער לאגער וואס איז אויסגעשטעלט דירעקט געגען שונא.

fron'tier *n. and a.* (פראנ'-טיער) א גרענעץ; די געגענד וואס ליעגט ביים גרענעץ פון א לאנד; וואס געהערט צו א גרענעץ; גרענעצענד.

fron'tier town (פראנ'-טיער טאון) א גרענעץ־שטאדט, א שטאדט ביי א גרענעץ.

fron'tingly *adv.* (פראנ'-טינג-לי) גראדע געגענאיבער.

fron'tispiece *n.* (פראנ'-טיס-פיס) א פאסאדע [פאדער־זייט פון א געביידע]; דער שער־בלאט; א בילד פאר'ן שער־בלאט.

front'let *n.* (פראנט'-לעט) א שטערן־באנד; תפלין.

front line (פראנט לאין) די ערשטע צייל [פון סאלדאטען], דער פראנט.

front name (פראנט ניים) דער ערשטער נאמען, דער פארנאמען.

front of a wave (פראנט אוו ע הווייוו) אין פיזיק — א ליניע אדער פלעכע וואס שליסט איין אלע טיילכלעך פון א וועלע [ווי פון ליכט, עלעקטריציטעט א. ד. ג.] פון דערזעלבער פאזע אין א בעשטימטען מאמענט.

front par'lor (פראנט פאר'-לאר) די פאדערשטוב, דער זאל.

front rank (פראנט רענק) די פאדערשטע רייהע [פון מיליטער].

front room (פראנט רוהם) דער זאל.

front to front (פראנט טו פראנט) פנים אל פנים.

front tooth (פראנט טוהטה) דער פאדערשטער צאהן, דער שנייד־צאהן.

frost *n. and v.* (פראסט) א פראסט; פערפרארענער טהוי; פערפרארענקייט; פראסטיגקייט; בעדעקען מיט פערפרארענעם טהוי אדער ווי מיט פערפרארענעם טהוי; פערשארפען א פערד'ס פאדקאוועס [צו פערלייכטערען דעם גאנג אויף אייז]; פרירען; אויסזעהן ווי בעדעקט מיט פערפרארענעם טהוי [ווי למשל, גלאז].

frost'-bite *v. and n.* (פראסט'-באיט) דורכפרירען; אבפרירען [א קערפער־גליעד]; דאס אבפרירען.

frost'-bit'ten *a.* (פראסט'-ביטן) אבגעפרארען, דורכגעפרארען.

frost'-bound *a.* (פראסט'-באונד) צוזאמענגעפרארען.

fros'ted *a.* (פראס'-טעד) בעדעקט ווי מיט פערפרארענעם טהוי [שארסטקע, גלאנצינגרוי אדער ווייס, מיט גלאנציגגרויע אדער ווייסע פלעקען, פעדערען, שופען א. ד. ג.].

fros'ted glass (פראס'-טעד גלעס) אייז־גלאז [מאט גלאז, שארסטקע גלאז, וואס זעהט אוים ווי בעצויגען מיט פראסט־טהוי].

fros'ted sil'ver (פראָס'-טעד סיל'-ווער) אייז=זילבער [מאַט, שאָרסטקע זילבער, וואָס זעהט אויס ווי בעצויגען מיט פראָסט=טהוי].

fros'ted work (פראָס'-טעד הוואָירק) אין ארכיטעקטור — בעציערונגען וואָס זעהען אויס ווי זיי וואָלטען געווען בעדעקט מיט פראָסט=טהוי.

frost'fish *n.* (פראָסט'-פיש) דער פראָסט=פיש.

frost'-flow'er *n.* (פראָסט'-פלאַו'-ער) א פראָסט=בלום [אויף די שויבען].

fros'tily *adv.* (פראָס'-טי-לי) אויף א פראָסטיגען שטייגער; מיט פראָסטיגקייט; קאַלט.

fros'tiness *n.* (פראָס'-טי-נעס) פראָסטיגקייט, קעלט; פערפראָרענהייט; קאַלטקייט; דאָס זיין ענליך צו פערפראָרענעם טהוי.

fros'ting *n.* (פראָס'-טינג) צוקער=גלאַזור [ווי עס ווערט געמאַכט אויף געבעקס, פון צוקער און אייער]; מאַטע גלאַזור [אויף מעטאַלען]; אזא שטאָף געמאַכט פון גלאַז=שטויב [ווערט געברויכט פאַר פערציערונגען].

frost'less *a.* (פראָסט'-לעס) אָהן פראָסט, ניט קאַלט.

frost'-mist *n.* (פראָסט'-מיסט) דער פראָסט=נעבעל [דער נעבעל פון פערפראָרענעם טהוי].

frost'-nail *n.* (פראָסט'-נייל) א פראָסט=נאָגעל [א טשוואָק אין דער פּאַדקאָווע פון א פערד איהם צו פערהיטען פון אויסגליטשען זיך].

frost'-nailed *a.* (פראָסט'-נייל) געשיצט דורך פראָסט=נעגעל [ווענען פערד]. ז. *frost-nail*.

frost'-nipped *a.* (פראָסט'-ניפּט) ז. *frost-bitten*.

frost'-numbed *a.* (פראָסט'-נאַמד) פערשטאַרט, פערגליווערט פון קעלט.

frost'-smoke *n.* (פראָסט'-סמאָוק) ז. *frost-mist*.

frost'-valve *n.* (פראָסט'-וועלוו) א פאָררייכטונג צו פערהיטען, אז דאָס וואַסער זאָל ניט פערפראָרען ווערען אין וואַסער=רעהרען.

frost'work *n.* (פראָסט'-הוואָירק) פראָסט=בלומען [אויף פענסטער, פלאַנצען א. ז. וו.].

fros'ty *a.* (פראָס'-טי) פראָסטיג, אייזיג; קאַלט; וואָס זעהט אויס ווי פראָסט=טהוי.

froth *n. and v.* (פראָטה) שוים [פּיענע]; עטוואָס וואָס איז לייכט, פּוסט, ניט וויכטיג ווי שוים; שוימען; ארויסגעבען שוים, ארויסברייגגען שוים, בעדעקען מיט שוים.

froth'ily *adv.* (פראָטה'-אי-לי) מיט שוים; אויף א שוימינגען שטייגער; ניט וויכטיג, פּוסט, לייכט [ווענען רייד].

froth'iness *n.* (פראָטה'-אי-נעס) שוימיגקייט; פּוסטקייט, ניט וויכטיגקייט, לייכטקייט [אין ריידען].

froth'ing *n.* (פראָטה'-אינג) דאָס שוימען; שוימיגקייט; ניט וויכטיגקייט, פּוסטקייט, לייכטקייט [אין ריידען].

froth'y *a.* (פראָטה'-אי) שוימיג; פּוסט, ניט וויכטיג, לייכט [אין ריידען].

frounce *n.* (פראַונס) א מין קראַנקהייט ביי א פאַלק אדער סאָקאָל, ביי וועלכער ווייסע שפּייעכץ קלייבט זיך אן ארום שנאָבעל; א קראַנקהייט ביי א פערד, ביי וועלכער פרישטשעס זעצען זיך אויס אויף'ן גומען.

frou'zy *a.* (פראַו'-זי) ז. *frowzy*.

frow *n.* (פראָו) א דאַמע, א פערהייראַטע פרוי; א מין קאַרטאָפעל=מעהל, וואָס מען מישט אריין אין טייג, כדי דאָס ברויט זאָל האָבען א בעסערען אויסזעהען [ווערט בענוצט ביי די לאָנדאָנער בעקערס]; א שפּאַלטמעסער, א קליין [א געצייג צו שפּאַלטען ברעטער א. ד. ג.].

Frow

fro'ward *a.* (פראָו'-הוואַרד) פערדריסליך; בייז; ווידערשפּעניג; אונגעהאָרכזאַם.

fro'wardly *adv.* (פראָו'-הוואַרד-לי) מיט פערדרוס; דורך אונגעהאָרכזאַמקייט.

fro'wardness *n.* (פראָו'-הוואַרד-נעס) פערדריסליכקייט, בייזקייט; ווידערשפּענסטיגקייט, אונגעהאָרכזאַמקייט.

frow'er *n.* (פראָו'-ער) א שפּאַלט=מעסער, א קליין. ז. *frow*.

frown *v. and n.* (פראַון) כמורען דאָס פּנים; קנייטשען דעם שטערן; קוקען אויף עמעצען מיט אונצופריעדענהייט; אבשטויסען מיט א בייזען בליק; אן אנגעכמורעט פּנים; קנייטשען אויף'ן שטערן וואָס דריקען אויס אונצופריעדענהייט; א פינסטערער בליק.

frown down (פראַון דאַון) אבשטויסען מיט אונצופריעדענהייט.

His parents **frowned down** his plans of adventure.

frow'ner *n.* (פראַו'-נער) איינער וואָס קוקט מיט א בייזען אונצופריעדענעם בליק; דער וואָס שטויסט אב מיט א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frow'ning *n.* (פראַו'-נינג) א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frow'ningly *adv.* (פראַו'-נינג-לי) אבשטויסענדיג מיט א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frown in'to si'lence (פראַון אינ'-טו סאַי'-לענס) מאַכען איינעם שווייגען דורך א: אבשטויסונג מיט א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frowns of for'tune (פראַונז אָוו פאָר'-טשון) די סטירדעס פון שיקזאַל.

frow'zy *a.* (פראַו'-זי) שמוציג, פערפּאַטשקעט, פּאַסקודנע; ניט ריין, ניט פערקאַמט.

froze (פראָוז) פערפראָרען. ז. *freeze*.

fro'zen *a.* (פראָוזן) פערפראָרען; פערגליווערט פון קעלט; איינגעפראָרען אדער בעדעקט מיט אייז; קאַלט, פראָסטיג, אייזקאַלט; קאַלט אין די בענעהמונגען; מיט א קאַלטען טעמפּעראַמענט.

fro'zenness *n.* (פראָו'זנ-נעס) דאָס זיין געפראָרען; געפראָרענקייט.

fro'zen o'cean (פראָוזן אָו'-שען) דער אייז=ים, דער ים הקרח.

fro'zen o'ver (פראָוזן אָו'-ווער) איבערגעפראָרען.

fro'zen sea (פראָוזן סיע) ז. *frozen ocean*.

fructes'cence *n.* (פראַק-טעס'-ענס) די פרוכטונג; די צייט ווען פּרות ווערען רייף.

fructic'ulose *a.* (פראַק-טיק'-יו-לאָוס) אין באָטאַניק — וואָס גיט פיעל פרוכט; בעלאָדען מיט פרוכט.

fructif'erous *a.* (פראַק-טיפ'-ע-ראַס) פרוכט=טראָגענד; אויף וועלכען עס וואַקסט פרוכט.

fructifica'tion *n.* (פראַק-טי-פי-קיי'-שאַן) בעפרוכטונג; פרוכטבאַרקייט.

fruc'tificative *a.* (פראַק'-טי-פי-קע-טיוו) וואָס קען זיך בעפרוכטען.

fruc'tiform *a.* (פראַק'-טי-פאָרם) וואָס איז ענליך צו פרוכט.

fruc'tify *v.* (פראַק'-טי-פאַי) בעפרוכטען, פרוכטבאַר מאַכען; ווערען פרוכטבאַר; טראָגען פרוכט, ברייגגען נוצען.

fruc'tuary *n.* (פראַק'-טשו-ע-רי) איינער וואָס בעקומט די פרוכט אדער דעם ריוח פון עפּעס.

fru'gal *a.* (פרו'-געל) מעסיג, שפּאַרזאַם, עקאָנאָמיש; אָרים, קוים גענוג.

The laborer enjoyed his **frugal** meal.

frugal'ity *n.* (פרו-געל'-אי-טי) מעסיגקייט, שפּאַרזאַמקייט; עקאָנאָמיע.

fru'gally *adv.* (פרו'-געל-אי) אויף א מעסיגען אדער שפּאַרזאַמען שטייגער.

fru'galness *n.* (פרו'-געל-נעס) ז. *frugality*.

frugiv'orous *a.* (פרו-דזשיוו'-אָ-ראַס) וואָס ערנעהרט זיך מיט פרוכטען.

fruit *n. and v.* (פרוהט) פרוכט, א פּרי, אויבס; דער פּראָדוקט פון א לעבעדיגער בעשעפעניש; א קינד; א פּראָדוקט, אן אויסגעאַרבייטע זאַך; טראָגען פרוכט, ברייגגען פּרות.

frui'tage *n.* (פרוה'-טעדזש) אויבס, פרוכטען; דאָס טראָגען אדער ארויסגעבען פרוכט; אויסגעזאַמעלטע אדער אויסגעשניצטע פרוכטען.

fruit'-bas'ket *n.* (פרוהט'-בעס'-קעט) א פרוכט=קאָרב.

fruit'-bat *n.* (פרוהט'-בעט) א פלעדערמויז וואָס ערנעהרט זיך מיט פרוכטען; דער פליהענדער פוקס.

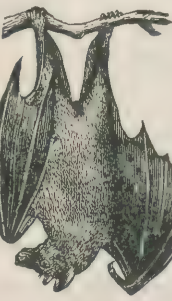

Fruit-bat

fruit'-bear'er *n.* (פרוהט'-בעהר'-ער) א פרוכטבוים; דאָס וואָס גיט ארויס פרוכט.

fruit'-bear'ing *a.* (פרוהט'-בעהר'-אינג) וואָס טראָגט אדער גיט פרוכט.

fruit'-bud *n.* (פרוהט'-באַד) דער קנאָספּ אדער בוטאָן פון א בלום, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפּעטער די פרוכט.

frui'terer *n.* (פרוה'-טער-ער) א פרוכט=הענדלער.

frui'teress *n.* (פרוה'-טער-עס) א פרוי וואָס האַנדעלט מיט פרוכט.

fruit'ful *a.* (פרוהט'-פול) פרוכטבאַר; וואָס טראָגט פרוכט; וואָס ברייגגט א גוטען רעזולטאַט.

fruit'fully *adv.* (פרוהט'-פול-אי) מיט פיעל פרוכט; מיט א גוטען רעזולטאַט.

fruit'fulness *n.* (פרוהט'-פול-נעס) פרוכטבאַרקייט; דאָס זיין פול מיט פרוכט; דאָס ברייגגען א גוטען רעזולטאַט.

fruit'-gar'den *n.* (פרוהט'-גאַר'-דן) א פרוכט=גאָרטען, א סאַד.

CULTIVATED FRUITS

קולטיווירטע פרוכט

fruit'-gath'erer *n.* (פרוהט'-געטה'-ער-ער) א פרוכט-קלייבער; א געצייג, מיט וועלכען מען קלייבט פרוכט פון די בוימער.
fruit'ing *a.* (פרוהט'-אינג) וואס גיט ארויס פרוכטען.
frui'tion *n.* (פרוה'-איש-אן) דאס ברייני-גען פרוכט; דאס געבען גוטע רעזולטאטען; די ערפילונג פון עפעס; דאס רעאליזירען אדער פערווירקליכען א זאך.
fruit'less *a.* (פרוהט'-לעס) אונפרוכט-באר; וואס ברייגנט ניט קיין גוטע רעזול-טאטען; נוצלאז, אונניציג.
fruit'less er'rand (פרוהט'-לעס ער'-ענד) דאס נאכיאגען זיך נאך א חלום; אן אומזיסטער גאנג.
fruit'lessly *adv.* (פרוהט'-לעס-לי) אויף אן אונניציגער ארט; מיט פרוכטלאזע רע-זולטאטען.
fruit'lessness *n.* (פרוהט'-לעס-נעס) אונפרוכטבארקייט; אונניציגקייט.
fruit'-loft *n.* (פרוהט'-לאפט) אן אויבער-קאמער, א פרוכט-שפייכלער.
fruit'-mar'ket *n.* (פרוהט'-מאר'-קעט) א פרוכט-מארק.
fruit'-pie *n.* (פרוהט'-פאי) א פרוכט-קוכען.
fruit'-pig'eon *n.* (פרוהט'-פידזש'-אן) די פרוכט-טויב [איינע פון די מינים טוי-בען אין אינדיען, אויסטראליען און אויף די פאסיפישע אינזלען, וועלכע נעהרען זיך מיט בוימער-פרוכט און צייכנען זיך אויס מיט זייערע שעהנע קאלירען].
fruit'-sell'er *n.* (פרוהט'-סעל'-ער) א פרוכט-הענדלער.
fruit'-shop *n.* (פרוהט'-שאפ) א פרוכט-האנדלונג.
fruit'-show *n.* (פרוהט'-שאו) א פרוכט-אויסשטעלונג.
fruit'-stones *n.* (פרוהט'-סטאונז) פרוכטקערנער; ביינדלעך פון פרוכט.
fruit'-sug'ar *n.* (פרוהט'-שוג'-אר) א מין צוקער וואס ווערט געמאכט פון פרוכט.
fruit'-trade *n.* (פרוהט'-טרייד) דער אויבס-האנדעל.
fruit'-tree *n.* (פרוהט'-טריע) א פרוכט-בוים.
fruit'-tren'cher *n.* (פרוהט'-טרענ'-טשער) א קליינע הילצערנע טאץ, אויף וועלכער מען דערלאנגט צום טיש פרוכט.
frump *v.* and *n.* (פראמפ) אויסטראכ-טען א מעשה, דערצעהלען א ליגען; א שלומפער; א פרוי, וועלכע איז געשמאק-לאז געקליידעט; אן ארורה.
frum'pish *a.* (פראמ'-פיש) בייז; וואס בעציהט זיך מיט האס אדער פעראכטונג; אלטמאדיש געקליידעט; פערשלומפערט.
frum'py *a.* (פראמ'-פי) ז. ***frumpish***
frus'trate *v.* and *a.* (פראס'-טרייט) צו נישט מאכען; פערניכטען; ענטטוישען; אומזיסט; ניכטיג, פערגענגליך.
frustra'tion *n.* (פראס-טריי'-שאן) ניכ-טיגקייט; דאס ניט-געלינגען; ענטטוישונג [אין האפנונג].
frus'trative *a.* (פראס'-טרע-טיוו) וואס פיהרט צו קיינע רעזולטאטען; ענטטוי-שענד.
frus'tum *n.* (פראס'-טאם) א שטיק; אן איבערגעבליבען שטיק; אין געאמעטריע — דער אונטערשטער טייל פון א קערפער, ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל איז גראד אבגעשניטען [ווי א קאנוס, פיראמי-דע א. ד. ג., ביי וועלכער דער שפיץ איז אבגעשניטען].
frus'tum of a cone (פראס'-טאם אוו ע קאון) א שטומפיגער קאנוס [א קאנוס, ביי וועלכען דער אויבער-שטער טייל איז גראד אבגעשניטען].
frutes'cent *a.* (פרו-טעס'-ענט) שטרויך-ארטיג [ווי א קוסט].
fru'tex *n.* (פרו'-טעקס) א שטרויך, א קוסט.

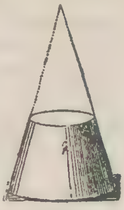
Frustum of a cone

fru'ticose *a.* (פרו'-טי-קאוס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שטרויך [קוסט].
fru'ticous *a.* (פרו'-טי-קאס) ז. ***fruticose***
frutic'ulose *a.* (פרו-טיק'-יו-לאוס) עהנליך צו א קליינעם שטרויך [קוסט].
fry *v.* and *n.* (פראי) בראטען, פרעגלען; זיך בראטען, זיך פרעגלען; אויפרעגען, אויפרייצען; געבראטענס, געפרעגעלטס; אויפרעגונג, אויפרייצונג; א מחנה, א מענ-גע [הויפטזעכליך ווענען פיש]; א הויפען [פון קליינע זאכען, הויפטזעכליך פון קליינע פישעלעך].
fry'er *n.* (פראי'-ער) איינער אדער עט-וואס וואס בראט אדער פרעגעלט; עטוואס וואס מען קען בראטען אדער פרעג-לען [ווענען שפייז].
fry'ing *n.* (פראי'-אינג) דאס פרעגלען, דאס בראטען.
fry'ing-pan *n.* (פראי'-אינג-פען) א בראט-פאן, א סקאווראדע.
He fell from the **frying-pan** into the fire.
fry in one's own grease (פראי אין וואנז און גריעס) זיך פרעגלען אין דער אייגענער שמאלץ; ליידען צוליעב דער אייגענער שולד; זיך באדען אין שוויים, אבגעהן מיט שוויים.
ft. ***feet*** אדער ***foot*** אן אבקירצונג פון [פאר דער בעצייכנונג פון א פוס אלס לענגען-מאס].
fub *v.* (פאב) אבנארען, אבשווינדלען, אוועק-לקח'נען.
fub'by *a.* (פאב'-אי) מיט דיקע באקען, דיק.
fub'sy *a.* (פאב'-זי) ז. ***fubby***
fuch'sia *n.* (פוק'-סי-א) דער פוקס [א זא גארטען אדער הויז-פלאנצע מיט זעהר שעהנע בלומען].

Fuchsia

fuciph'agous *a.* (פיו-סיפ'-ע-גאס) ז. ***fucivorous***
fuciv'orous *a.* (פיו-סיוו'-א-ראס) וואס שפייזט זיך מיט ים-גראזען [ווענען גע-וויסע ים-חיות].
fu'coid *a.* and *n.* (פיו'-קאיד) וואס איז שייך אדער עהנליך צו ים-גראזען; א מין ים-גראז.
fu'cus *n.* (פיו'-קאס) א מין ים-גראז.
fud'dle *v.* (פאדל) בערוישען [דורך שכרות]; פער'שכור'ען; טרינקען צופיעל, טרינקען ביז פאלשטענדיגער בערוישונג.
fud'dler *n.* (פאד'-לער) א שכור.
fudge *v.* (פאדזש) אבנארען, פעלשען; מאכען עפעס אומגעלומפערט; פושען, פאר-טאטשעווען.
fudge'-wheel *n.* (פאדזש'-הוויעל) אן אינסטרומענט מיט דער הילף פון וועלכען מען בעפוצט די ראנדען פון די שיך-זוילען.
fu'el *n.* (פיו'-על) הייץ-מאטעריאל, ברענ-מאטעריאל.
fu'el-econ'omizer *n.* (פיו'-על-אי-קאנ'-א-מאי-זער) א פארריכטונג אין א דאמפף-מאשין צו שפארען הייץ-מאטערי-אל [דורך דעם וואס דער אויסגענוצטער דאמפף ווערט אריינגעפיהרט אין רעהרען צו דערווארימען דאס וואסער וואס דארף פערוואנדעלט ווערען אין דאמפף].
fu'el-fee'der *n.* (פיו'-על-פיע'-דער) א פארריכטונג אויטאמאטיש און רעגעלמע-סיג צו בעזארגען אן אויווען מיט הייץ-מאטעריאל.
fu'el-gas *n.* (פיו'-על-געס) הייץ-גאז, גאז וואס ווערט געברויכט צום הייצען.
fuff *n.* (פאף) אן אויסברוך, אן אויסברוך פון ליידענשאפט.
fuff'y *a.* (פאפ'-אי) לייכט; שוואמיג.
fuga'cious *a.* (פיו-גיי'-שאס) פליכטיג, אונבעשטענדיג, פערגענגליך; וואס וועפט זיך אויס, בלאקירט אב אדער פאלט אב זעהר פריה [ווענען קערפער-טיילען ביי חיות און ווענען טיילען פון פלאנצען].
fuga'ciousness *n.* (פיו-גיי'-שאס-נעס) ז. ***fugacity***
fugac'ity *n.* (פיו-געס'-אי-טי) פליכ-טיגקייט, פערגענגליכקייט, אונבעשטענדיג-קייט. ז. ***fugacious***
fu'gal *a.* (פיו'-געל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פוגע [אין מוזיק]. ז. ***fugue***
fuga'to *n.* (פו-גא'-טא) א מוזיק-שטיק פערפאסט אין א סטיל וואס איז עטוואס עהנליך צו א פוגע. ז. ***fugue***
fugh *int.* (פיו) פוי! טפו!
fughet'to *n.* (פו-געט'-טא) א קורצע פוגע. ז. ***fugue***
fu'gile *n.* (פיו'-דזשיל) אויער-וואקס; א געשווילעכץ [הויפטזעכליך ביים אוי-ער]; א מוטנער שטאף אין אורין [השתנה].
fu'gitive *a.* and *n.* (פיו'-דזשי-טיוו) פליהענד; ניט דויערהאפט, פליכטיג, פער-גענגליך; צופעליג, וואס האט א צייטוויי-ליגען אינטערעס אדער ווערטה [ווענען ליטערארישע ווערק]; אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס פערשווינדט אדער פאלט אראב זעהר פריה; א פליכטלינג, אן אנטלאפענער, א דזעזערטיר; עטוואס וואס עס איז שווער צו כאפען אדער צו פערהאלטען.
fu'gitive col'ors (פיו'-דזשי-טיוו קאל'-ארז) אבבלאקירענדע פארבען.
fu'gitively *adv.* (פיו'-דזשי-טיוו-לי) אויף א פליכטיגען, פערענדערליכען, צייט-

ווייליגען אדער שווינדענדען אופן; ווי אן אנטלאפענער.

fu'gitiveness *n.* (פיו'-דזשי-טיוו-נעס) דאס אנטלויפען, דאס שווינדען; פליכטיגקייט, פערגענגליכקייט, צייטווייליגקייט.

fu'gitive-slave laws (פיו'-דזשי-טיוו-סלייוו לאהז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די געזעצע [פון 1793 און 1850], לויט וועלכע א פרייער שטאאט האט געמוזט ארויסגעבען אנטלאפענע נעגער-שקלאפען צו די שקלאפען-האלטערישע שטאאטען.

fu'gitivism *n.* (פיו'-דזשי-טיוו-איזם) דאס זיין אן אנטלאפענער.

fu'gleman *n.* (פיו'גל-מען) א פליגעל-מאן [א גוט אויסגעלערנטער סאלדאט, וועלכער שטעהט אין פראנט פון זיין ראטע און דיענט אלס מוסטער פאר די אנדערע סאלדאטען]; אן אנפיהרער פון א בעוועגונג; א רעדעל-פיהרער.

fugue *n.* (פיוג) אין מוזיק — א פוגע, א מוזיקאלישׂ שטיק וואס ווערט איבערגעזונגען פון עטליכע שטימען איינע נאך די אנדערע.

fu'guist *n.* (פיו'-גיסט) א פערפאסער פון פוגען. ז. *fugue*

ful'crate *a.* (פאל'-קרייט) געשטיצט, אונטערגעשפארט.

ful'crum *n. and v.* (פאל'-קראם) א שפארע, אן אונטערשפארונג, אונטערשטיצונג אדער אונטערהאלטונג; אין מעכאניק — דער שטיץ-פונקט פון א הייבעל אדער ריטשאג; אונטערשטעלען א שפארע אדער אן אונטערשטיצונג.

Fulcrum

fulfil' *v.* (פול-פיל') ערפילען; אויספיהרען עפעס; דערפיהרען ביז'ן סוף, פערענדיגען.

fulfill' *v.* (פול-פיל') ז. *fulfil*

fulfil'ler *n.* (פול-פיל'-ער) איינער וואס ערפילט.

fulfil'ling *n.* (פול-פיל'-אינג) די ערפילונג; דאס ברייננען צו אן ענד.

fulfil'ment *n.* (פול-פיל'-מענט) די אויספיהרונג; דאס דערפיהרען עפעס ביז'ן סוף.

ful'gency *n.* (פאל'-דזשען-סי) א גלאנץ, א בליאסק.

ful'gent *a.* (פאל'-דזשענט) גלענצענד, בלישטשענד, בלאנקענד, שיינענד.

ful'gently *adv.* (פאל'-דזשענט-לי) אויף א שיינענדען, בלישטשענדען אופן.

ful'gid *a.* (פאל'-דזשיד) בלישטשענד, גלענצענד, שיינענד; מיט א ברוין-רויטליכען קאליר.

ful'gurate *v.* (פאל'-גיו-רייט) גלענצען, אויפבליצען.

fulgura'tion *n.* (פאל-גיו-ריי'-שאן) דאס בלישטשען, דער בלאנק אדער גלאנץ ווי פון געשמאלצענעם גאלד אדער זילבער.

ful'gurite *n.* (פאל'-גיו-ראיט) א לאך אדער רעהר וואס ווערט געמאכט אין זאמד אדער אין שטיין דורך א בליץ.

fuliginos'ity *n.* (פיו-לידזש-אי-נאס'-אי-טי) די אנקלייבונג פון סאזשע אדער רוס; דאס בעדעקען זיך מיט סאזשע; א פערררויכערטע זאך; סאזשע.

fulig'inous *a.* (פיו-לידזש'-אי-נאס) וואס איז שייך צו סאזשע אדער רוס; וואס האט א קאליר פון סאזשע; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו רויך; פעררויכערט.

fulig'inously *adv.* (פיו-לידזש'-אי-נאס-לי) אזוי ווי בעדעקט מיט סאזשע אדער רוס.

full *a., adv., n. and v.* (פול) פול, אנגעפילט; זאט, געניגענד; אנגעזעטיגט; פעליג; פאלשטענדיג, פאלקאמען; ווייט, גרויס, דיק; אויספיהרליך, פינקטליך, גענוי; גאנץ, גענצליך; זעהר; דאס זיין פול אדער פאלשטענדיג; די ערפילונג; פולקייט; זעטיגקייט; דאס גאנצע; דער העכסטער גראד; אין נעהען — פאלדעווען אדער קרויזען דאס טוך ביים זוימען; מאכען פעלדעלעך; וואלען וואלענעם שטאף אין א וואלק-מאשין.

full'-a'corned *a.* (פול'-איי'-קארנד) אבגעקארמעט מיט אייכלען אדער חזיר'שע ניס.

full'age *n.* (פול'-עדזש) דאס געלד וואס מען בעצאהלט פאר וואלען וואלען-שטאף.

full and by (פול ענד באי) אויף אלע זעגלען און דירעקט מיט'ן ווינד [ווענען א שיף].

full'-armed *a.* (פול'-ארמד) מיט פולער בעוואפנונג.

full'-bin'ding *n.* (פול'-באינ'-דינג) אין בוכבינדעריי — א פולער בונד [ווען די טאוולען און רוקען פון בוך זיינען בעצויגען מיט איין לעדער אדער פארמעט].

full'-blood *n.* (פול'-בלאד) א מענש פון רייגעם בלוט [ווען ער שטאמט ניט ארויס פון געמישטע ראסען]; בלוט-פערוואנדשאפט [לייבליכע ברידער, שוועסטער, קוזינען א. ד. ג.]; חיות פון ריינעם בלוט [פון ניט געמישטע מינים].

full'-blood'ed *a.* (פול'-בלאד'-עד) פול-בלוטיג, וואס האט אין זיך פיעל בלוט; פון רייגעם בלוט, וואס שטאמט ניט ארויס פון געמישטע ראסען אדער מינים.

full'-blown *a.* (פול'-בלאון) אין פולער בליהונג, אין פולער ענטוויקלונג; פאנאנדערגעבלאזען.

full broth'ers (פול בראטה'-ערז) ברידער פון איין פאטער און מוטער.

full dress (פול דרעס) פאראדנע קליידער; א פראק-אנצוג, א באל-אנצוג.

full'-dress *a.* (פול'-דרעס) אין פראק-אנצוג; פארמאל; מיט צערעמאניע; וואס פאדערט פאראדנע קליידער.

full'-eared *a.* (פול'-איערד) מיט פולע אנגעגאסענע זאנגען.

full'er *n. and v.* (פול'-ער) איינער וועלכער וואלעט וואלען-צייג; די וואלק-מאשין צו וואלען וואלען-צייג; א מין האלב-רונדער האמער פון א שמיעד; אויסשמיעדען א פערטיעפונג אדער גריבעל אין אייזען מיט'ן האלב-רונדען האמער.

full'er's earth (פול'-ערז אוירטה) א מין ליים פאר דער בעארבייטונג פון טוך.

full'ery *n.* (פול'-ער-אי) דער ארט אדער די פאבריק וואו מען בעארבייט געוואנט.

full'-eyed *a.* (פול'-איד) מיט גרויסע ארויסגעשטארצטע אויגען.

full'-face *n.* (פול'-פיים) ז. *full-faced type*

full'-faced *a.* (פול'-פייסט) מיט א פולען רונדען פנים; מיט'ן פנים צו אימעצען.

full'-faced type (פול'-פייסט טאיפ) אין דרוקעריי — א דיקע אדער פעטע שריפט.

full'-fed *a.* (פול'-פעד) אבגעקארמעט.

full'-fla'vored *a.* (פול'-פליי'-ווארד) מיט א גוטען געשמאק.

full'-fledged *a.* (פול'-פלעדזשד) גאנץ ענטוויקעלט; אין פולען גאנג.

full'-for'tuned *a.* (פול'-פאר'-טשונד) אויף'ן שפיץ פון הצלחה.

full front with (פול פראנט הוויטה) גראדע געגענאיבער.

full'-gorged *a.* (פול'-גארדזשד) איבערגעקארמעט, צופיעל אנגעזעטיגט.

full'-grown *a.* (פול'-גראון) אויסגעוואקסען.

full hand (פול הענד) אין קארטען-שפיעל — ז. *full house*

full'-han'ded *a.* (פול'-הענ'-דעד) מיט א פולער האנד, ניט לעדיג.

full'-hear'ted *a.* (פול'-האר'-טעד) פול מיט מוטה; מיט גרויס קוראזש.

full house (פול האוס) אין פארלאמענט — א פערזאמלונג פון אלע דעפוטאטען; אין קארטען-שפיעל [פאוקער] — 5 קארטען אין האנד, וועלכע בעשטעהען פון 3 מיט איין נאמען און א פאר מיט אן אנדערען, ווי למשל, 3 קעניגע און א פאר צעהנטלעך.

full'ing *n.* (פול'-אינג) די בעארבייטונג פון טוך; דאס פול ווערען.

full'ing-mill *n.* (פול'-אינג-מיל) א וואלק-מאשין צו וואלען וואלען-צייג; א טוך-פאבריק.

full'-length *a.* (פול'-לענגטה) מיט דער גאנצער לענג; מיט דער לענג פון דער גאנצער פיגור.

full line (פול לאין) א פאלשטענדיגער זאפאס אדער אויסוואהל פון סחורה.
The store carries a **full line** of gloves.

full moon (פול מוהן) גאנץ חודש [ווען די לבנה שיינט אין איהר פולער גרויס].

full'-mouth *n.* (פול'-מאוטה) א פלוידערזאק; א פלאפלער.

full'-mouthed *a.* (פול'-מאוטהט) וואס האט א שטארקע שטימע; וואס איז שייך צו א פלוידערזאק אדער פלאפלער.

full'ness *n.* (פול'-נעס) פולקייט; דאס זיין אנגעפילט.

full of ac'tion (פול אוו עק'-שאן) טהעטיג, פול מיט בעוועגונג.

full of devi'ces (פול אוו די-וואי'-סעז) פול מיט המצאות.

full of mea'ning (פול אוו מיע'-נינג) בעדייטונגספול.

full of play (פול אוו פליי) לעבעדיג, מונטער.

full oft (פול אפט) זעהר אפט.

full of words (פול אוו הוואירדז) רייד-דעוודיג, א בעל דברן.

full of years (פול אוו יירז) בעיאה-רענט.

full'-orbed *a.* (פול'-ארבד) ווי א פולע לבנה.

full pitch (פול פיטש) אין קריקעט — א באל, וואס איז אזוי געווארפען, אז ער דערגרייכט דעם אנקלאפער איידער ער ריהרט אן די ערד.

full pow'er (פול פאו'-ער) אונבעשרענקטע פאלמאכט.

full rehear'sal (פול רי-הויר'-סעל) א גענעראל-רעפעטיציע [אין טעאטער].

full'-rigged *a.* (פול'-ריגד) אנגעצוי-

נען מיט אלע שטריק [ווענען א זעגעל־שיף].

full'-speed *a.* (פול'-ספיעד) אין פולען גאלאפ; מיט פולער שנעלקייט.

full'-summed *a.* (פול'-סאמד) פאלשטענדיג.

full'-tide *a.* (פול'-טאיד) אין פולען צופלוס; מיט דער פולער האנד.

full'-toned *a.* (פול'-טאונד) מיט א פולען טאן [אין מוזיק].

full to the brim (פול טו טהי ברים) פול ווי אן אויג.

full'-tuned *a.* (פול'-טיונד) הארמאניש; אין איינקלאנג.

full'-winged *a.* (פול'-הווינגד) מיט שטארקע פליגלען.

full'y *adv.* (פול'-אי) גענצליך, גאנץ, אין גאנצען.

ful'minant *a.* (פאל'-מי-נענט) דונערענד און בליצענד; קראכענד; וואס ענטוויקעלט זיך פלעצליך [ווענען א קראנקהייט].

ful'minate *n. and v.* (פאל'-מי-נייט) קנאל־פולווער; בליצען און דונערען; עקספלאדירען מיט א שטארקען גערויש; ארויסדונערען א סטראשונאק אדער א טאדעל; ווערען פלעצליך בלאנק [ווענען געשמאלצענעם גאלד וואס איז געמישט מיט אנטימאניום]; פעראורזאכען אן עקספלאזיאן.

ful'minating *a.* (פאל'-מי-ניי-טינג) דונערענד, קראכענד, עקספלאדירענד; סטראשענד, טאדלענד.

fulmina'tion *n.* (פאל-מי-ניי'-שאן) דאס דונערען; דאס קראכען, דאס עקספלאדירען; דאס ארויסדונערען א סטראשונאק אדער א טאדעל.

ful'minatory *a.* (פאל'-מי-ניי-טא-רי) דונערענד, קראכענד.

ful'mine *v.* (פאל'-מין) דונערען, קראכען; ריידען מיט ברייטקייט און אויטאריטעט; ארויסדונערען.

fulmin'eous *a.* (פאל-מינ'-אי-אס) וואס איז שייך צו א דונער און בליץ.

fulmin'ic *a.* (פאל-מינ'-איק) וואס קען עקספלאדירען, וואס קען אויפרייסען.

fulmin'ic ac'id (פאל-מינ'-איק עס'-איד) קנאל־זייערע [א געוויסע כעמישע ארגאנישע פערבינדונג].

ful'ness *n.* (פול'-נעס) ז. *fullness*

ful'some *a.* (פאל'-סאם) פריקרע פון צופיעל שבחים; פריקרע, עקעלהאפט, ווידערליך; שמוציג, שענדליך.

Fulsome praise is offensive to a man of character.

ful'somely *adv.* (פאל'-סאם-לי) אויף א פריקרען אופן [ווענען לויבען צופיעל]; אויף א שמוציגען, שענדליכען אופן.

ful'someness *n.* (פאל'-סאם-נעס) פריקרעקייט [ווענען צו גרויסע שבחים]; עקעלהאפטיגקייט; שענדליכקייט, שמוציגקייט.

ful'vid *a.* (פאל'-וויד) ז. *fulvous*

ful'vous *a.* (פאל'-וואס) רויט־געלב; דונקעל־ברויז, שווארץ־ברוין.

fuma'ceous *a.* (פיו-מיי'-שיאס) רויכערדיג; וואס איז שייך צום רויכערען אדער רויך.

fuma'do *n.* (פיו-מיי'-דאו) א גערויכערטער פיש.

fu'mage *n.* (פיו'-מעדזש) קוימען אבצאהלונג [אן אבצאהלונג פון יעדען קוימען וואס איז געווען אין הויז, ווי אמאל אין ענגלאנד און אין פראנקרייך].

fu'marole *n.* (פיו'-מע-ראול) אן עפנונג פון א פייער־שפייענדען בארג, פון וועלכער עס שטייגט א רויך.

fum'ble *v.* (פאמבל) טאפען, ריעז, שארען; אנטאפען בלינדערהייד; אין בייס־באל־שפיעל — כאפען דעם באל אונגעשיקט און אונגעלומפערט.

fum'bler *n.* (פאמ'-בלער) אן אונגעשיקטער, אונגעלומפערטער מענש; איינער וואס ריעט אדער טאפט אונגעלומפערט.

fum'blingly *adv.* (פאמ'-בלינג-לי) אונגעשיקטערהייד, אונגעלומפערטערהייד.

fume *n. and v.* (פיום) א רויך; א דונסט, א פארע; א פוסטע איינבילדונג; אויפרעגונג, צארן; זיך אויפרעגען; צארנען; דונסטען; רויכערען; דורכרויכערען [מיט א שמעקעדיגער זאך]; רויכערען אימעצען ווייררויך [חנפ'ענען, שמייכלען]; פערדאמפפען, אוועקגעהן מיט'ן רויך.

fu'met *n.* (פיו'-מעט) די צאה פון הירשען.

fumette' *n.* (פיו-מעט') דער גערוך פון אלטען פלייש.

fu'mid *a.* (פיו'-מיד) רויכיג; דונסטיג.

fumif'erous *a.* (פיו-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס רויך אדער דונסט.

fu'migate *v.* (פיו'-מי-גייט) אויסרויכערען; בעגיסען מיט פארפיום.

fumiga'tion *n.* (פיו-מי-גיי'-שאן) די אויסרויכערונג; די רויכערונג.

fu'migator *n.* (פיו'-מי-גיי-טאר) אן אויסרויכערער.

fu'migatory *a.* (פיו'-מי-גיי-טא-רי) וואס רויכערט אויס, וואס רייניגט דורך אויסרויכערען.

fu'mily *adv.* (פיו'-מי-לי) מיט רויך; רויכערדיג.

fu'ming *n.* (פיו'-מינג) אויפרעגונג, צארן, כעס.

fu'mingly *adv.* (פיו'-מינג-לי) אין צארן, אין כעס, אויפגערעגט.

fu'mitory *n.* (פיו'-מי-טא-רי) דער ערדרויך [אזא מין פלאנצע].

fu'mous *a.* (פיו'-מאס) פול רויך־קאליר [ווענען געוויסע בלומען].

fu'my *a.* (פיו'-מי) וואס גיט ארויס א רויך; רויכיג; פול מיט דאמפף אדער דונסט.

fun *n. and v.* (פאן) בעציימפערטרייב, לוסטיגונג; שפאס; מאכען שפאס; שפאסען.

funam'bulate *v.* (פיו-נעמ'-ביו-לייט) טאנצען אדער געהן אויף א שטריק.

funam'bulatory *a.* (פיו-נעמ'-ביו-ליי-טא-רי) ווי א שטריק־טענצער, וואס טאנצט אויף א שטריק.

funam'bulist *n.* (פיו-נעמ'-ביו-ליסט) א שטריק־טענצער.

func'tion *n. and v.* (פאנק'-שאן) א פונקציאן, א טהעטיגקייט; פעהיגקייט; אן אמט, א בעשעפטיגונג, אן ארבייטס־אויפגאבע; אן אפיציעלע צערעמאניע; אין מאטעמאטיק — א מאטעמאטישע גרעסע וואס איהר ווערטה איז אבהענגיג פון דעם ווערטה פון אן אנדער גרעסע [צ. ב. דער אומפאנג פון א קרייז איז א פונקציאן פון דעם דיאמעטער, ווייל די גרויס פון דעם אומפאנג הענגט אב פון דער גרויס פון דעם דיאמעטער]; עטוואס וואס הענגט אב מיט זיין ווערטה פון עפעס אנדערעס; אויספיהרען א פונקציאן אדער טהעטיגקייט; ארבייטען, ווירקען, פונקציאנירען.

func'tional *a.* (פאנק'-שאנ-על) אמטליך; וואס איז שייך צו א פונקציאן אדער טהעטיגקייט; וואס פיהרט אויס זיינע געוועהנליכע פונקציאנען [ווענען א גליעד פון קערפער].

functional'ity *n.* (פאנק-שאנ-על'-אי-טי) דאס האבען א פונקציאן, אן אמט אדער טהעטיגקייט.

func'tionally *adv.* (פאנק'-שאנ-על-אי) אין בעצוג צו די פונקציאנען; דורך פונקציאנען.

func'tionary *n.* (פאנק'-שאנ-ע-רי) א בעאמטער; איינער וואס האט א פערטרויטען אמט.

func'tionate *v.* (פאנק'-שאנ-אייט) פונקציאנירען; ווירקען.

func'tionless *a.* (פאנק'-שאנ-לעס) אהן א פונקציאן; אהן אן אמט.

func'tus offi'cio (פאנק'-טאס א-פיש'-אי-או) וואס האט ערפילט זיין אמטליכע פפליכט, וואס האט אויסגעפיהרט זיין פונקציאן.

fund *n. and v.* (פאנד) א קאפיטאל; א פאנד; א רעגיערונגס־אנלייהע [געלד וואס ווערט געליהען צו א רעגיערונג אדער צו א שטאדט־פערוואלטונג]; אבלעגען געלד צו א געוויסען צוועק; אריינלעגען געלד אין פאנדס.

fund'able *a.* (פאנד'-עבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א פאנד.

fun'dal *a.* (פאנ'-דעל) וואס איז שייך צו א פאנד.

fun'dament *n.* (פאנ'-דע-מענט) דאס געזעס, דער אחור.

fundamen'tal *a. and n.* (פאנ-דע-מענ'-טעל) פונדאמענטאל; וואס דיענט אלס גרונדלאגע; וואס איז שייך צו א גרונדלאגע; וועזענטליך; עלעמענטאר; א גרונדלאגע; אן עיקר.

fundamen'tal bass (פאנ-דע-מענ'-טעל בייס) דער גרונד־טאן.

fundamen'tal col'or (פאנ-דע-מענ'-טעל קאל'-אר) א גרונד־פארב [איינע פון די דריי פארבען פון וועלכע מען קען דורך מישונג צונויפשטעלען אלע אנדערע פערשיעדענע פארבען. דיעזע דריי גרונד־פארבען זיינען: העל־רויט, בלוי און גרין אדער געלב].

fundamental'ity *n.* (פאנ-דע-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין פונדאמענטאל; וועזענטליכקייט, הויפטזעכליכקייט.

fundamen'tally *adv.* (פאנ-דע-מענ'-טעל-אי) וועזענטליך, הויפטזעכליך; אין גרונד, לויט דעם עיקר.

fundamen'talness *n.* (פאנ-דע-מענ'-טעל-נעס) ז. *fundamentality*

fundamen'tal tone (פאנ-דע-מענ'-טעל טאון) ז. *fundamental bass*

fundamen'tal truths (פאנ-דע-מענ'-טעל טרוטהס) פונדאמענטאלע ווארהייטען, אנגענומענע ווארהייטען וועלכע דיענען אלס דער פונדאמענט פון א וויסענשאפט אדער א געדאנק.

fun'ded *a.* (פאנ'-דעד) וואס עקזיסטירט אין דער פארם פון אבליגאציאנען [ווערטה־פאפיערען], וועלכע טראגען א בעשטימטען רעגולערען פראצענט; וואס עקזיסטירט אלס א בעשטענדיגער חוב פון דער רעגיערונג אדער קארפאראציאן מיט א בעשטימטען פראצענט.

fun'ded debt (פאנ'-דעד דעט) אן אנלייהע אויף א לענגערען טערמין פון א רעגיערונג אדער פריוואטער געזעלשאפט אויף וועלכער עס ווערען ארויסגעגעבען אקציעס אדער ווערטה־פאפיערען [די אנלייהע ווערט געדעקט דורך דעם, וואס עס ווערט יעדעס יאהר אבגעלעגט א געוויסע סומע פאר דעם צוועק].

fun'der *n.* (פאנ'-דער) אן אנהענגער פון פאנדירטע אנלייהען. ז. *funded debt*.

fund'-hol'der *n.* (פאנד'-האול'-דער) אייגענטימער פון רעגיערונגס=אנלייהען אדער רעגיערונגס=ווערטה=פאפיערען.

fun'ding *n.* (פאנ'-דינג) דאס מאכען אן אנלייהע דורך ארויסגעבען אבליגאציאנען [ווערטה=פאפיערען] מיט א בעשטימטען טערמין ביז וועלכען די שולד דארף אבגעצאהלט ווערען [ווי דאס ווערט געטהאן פון רעגיערונגען, שטאדט=פערוואלטונגען אדער פריוואטע געזעלשאפטען].

fun'ding sys'tem (פאנ'-דינג סיס'-טעם) די פונדאציאנס=סיסטעם, די סיסטעם פון מאכען אנלייהען דורך ארויסגעבען אבליגאציאנס=פאפיערען אויף א געוויסען טערמין, ווי דאס ווערט געטהאן פון רעגיערונגען אדער פון פריוואטע געזעלשאפטען [די אנלייהע ווערט געדעקט דורך אבלעגען יעהרליך א געוויסע סומע פאר דיעזען צוועק].

fund'less *a.* (פאנד'-לעס) אהן געלד; אהן פאנדען.

funds *n.* (פאנדז) געלד, מזומן; שטאאטס=פאפיערען, שטאאטס=שולדען; אקציען.

fun'dus *n.* (פאנ'-דאס) דער גרונד; דער פונדאמענט; דער דעק.

fu'neral *n.* and *a.* (פיו'-נע-רעל) א בעערדיגונג, א קבורה; א לויה; א רעדע ביי א בעערדיגונג; וואס איז שייך צו א בעערדיגונג.

fu'neral fur'nisher (פיו'-נע-רעל פויר'-ניש-ער) איינער וואס בעזארגט אלעס ביי א לויה.

fu'neral ora'tion (פיו'-נע-רעל א-ריי'-שאן) א בעערדיגונגס=רעדע; א הספד.

fu'neral pace (פיו'-נע-רעל פיים) לויה=שריט, לאנגזאמער גאנג.

fu'neral pile (פיו'-נע-רעל פאיל) א שייטער=הויפען אויף וועלכען א טויטער קערפער ווערט פערברענט.

fu'neral rites (פיו'-נע-רעל ראיטס) לויה=צערעמאניעס.

fu'neral ser'mon (פיו'-נע-רעל סויר'-מאן) א בעערדיגונגס=דרשה, א לויה=רעדע, א הספד.

fu'nerary *a.* (פיו'-נע-רע-רי) וואס איז שייך צו א בעערדיגונג.

fune'real *a.* (פיו-ני'-רי-על) וואס פאסט פאר א בעערדיגונג; טרויעריג, מרה=שחורה'דיג.

fune'really *adv.* (פיו-ני'-רי-על-אי) ווי ביי א לויה, ווי ביי א בעערדיגונג; מיט טרויער, מיט מרה=שחורה.

fun'gal *a.* and *n.* (פאנ'-געל) וואס איז שייך צו שוועמלעך; א שוועמעל.

Fun'gi *n.* (פאנ'-דזשאי) דער מין שוועמלעך.

Fun'gia *n.* (פאנ'-דזשי-א) שוועמלעך=קאראלען.

fun'gible *a.* and *n.* (פאנ'-דזשיבל) וואס מען קען פערבייטען מיט עפעס אנדערש; אין יוריספרודענץ — עטוואס וואס קען פערביטען ווערען מיט אן אנדער זאך פון דעמזעלבען ווערטה אדער אין דערזעלבער צאהל; א זאך וואס מען קען וועגען, צעהלען אדער מעסטען [ווי געלד, תבואה א. ז. וו.].

fun'gic *a.* (פאנ'-דזשיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון שוועמלעך.

fun'gicide *n.* (פאנ'-דזשי-סאיד) עטוואס וואס פערניכטעט שוועמלעך [הויפטזעכליך וועגען א כעמישען שטאף].

fungic'olous *a.* (פאנ-דזשיק'-א-לאס) וואס לעבט אויף שוועמלעך.

fun'giform *a.* (פאנ'-דזשי-פארם) עהנליך צו שוועמלעך.

fungil'liform *a.* (פאנ-דזשיל'-אי-פארם) ז. *fungiform*.

fun'gite *n.* (פאנ'-דזשאיט) [א פונגיט א פערשטיינערטער קאראל].

fungiv'orous *a.* (פאנ-דזשיוו'-א-ראס) וואס שפייזט זיך מיט שוועמלעך [הויפטזעכליך וועגען אינזעקטען].

fun'goid *a.* (פאנ'-גאיד) שוואמארטיג; וואס וואקסט פלוצלונג אויס, וואס ערשיינט פלוצלונג; אין מעדיצין — וואס האט א קראנקהאפטען, שוואמארטיגען אנוואוקס.

fungol'ogist *n.* (פאנ-גאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די אייגענשאפטען און די נאטור פון שוועמלעך.

fungol'ogy *n.* (פאנ-גאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט שוועמלעך.

fungos'ity *n.* (פאנ-גאס'-אי-טי) שוואמארטיגקייט; דאס האבען א שייכות צו שוואמען אדער שוועמלעך; א קראנקהאפטער שוואמארטיגער אנוואוקס; דאס ערשיינען פלוצלונג [אבער אהן ממשות, אהן דויערהאפטיגקייט].

fun'gous *a.* (פאנ'-גאס) שוואמיג; וואס האט א קראנקהאפטען שוואמיגען אנוואוקס; וואס וואקסט אויס אדער ערשיינט פלוצלונג, ניט האבענדיג קיין ממשות און קיין דויערהאפטיגקייט.

fun'gus *n.* (פאנ'-גאס) א שוועמעל, א שוואם; א קראנקהאפטער שוואמארטיגער אנוואוקס.

fu'nicle *n.* (פיו'-ניקל) א שטריקעל, א פאדעם, א פיבער [אן אדערעל ביי פלאנצען]; די ערשטע אויסשפראצונג, דאס ווארצעלע ביי זאמען; א נאפעל=שנור [ווי ביי קינדער גלייך נאך זייער געבורט].

funic'ular *a.* and *n.* (פיו-ניק'-יו-לאר) פעדימדיג, פיבערדיג; וואס איז שייך צו א נאפעל=שנור; א שטריק=פאליגאן. ז. *funicular polygon*.

funic'ular machine' (פיו-ניק'-יו-לאר מע-שין') א פארריכטונג וואס בעשטעהט פון שטריק און געוויכטען, וואס זיינען אויף זיי אנגעהאנגען [ווערט געברויכט צו אילוסטרירען געוויסע מעכאנישע געזעצען].

funic'ular pol'ygon (פיו-ניק'-יו-לאר פאל'-אי-גאן) א געאמעטרישע פיגור וואס בילדעט זיך, ווען א שטריק ווערט געצויגען אדער אונטערגעשפארט אין פערשיעדענע פונקטען.

funic'ulus *n.* (פיו-ניק'-יו-לאס) א שטריקעל; א פאדעם; א נאפעל=שנור.

fu'niform *a.* (פיו'-ני-פארם) ז. *funiliform*.

funil'iform *a.* (פיו-ניל'-אי-פארם) עהנליך צו א שטריק.

funk *n.* and *v.* (פאנק) א שטארקער אונאנגענעהמער גערוך; פורכט, שרעק, פאניק; ארויסגעבען א שטיקענדען, אונאנגענעהמען גערוך; זיך שטארק דערשרעקען.

fun'ky *a.* (פאנ'-קי) שרעקעדיג; בריקענדיג [וועגען א פערד]; וואס רעגט זיך שנעל אויף.

fun'nel *n.* (פאנ'-על) א לייקע; אן אבצוג פאר רויך אדער פארע.

fun'neled *a.* (פאנ'-עלד) וואס האט א לייקע אדער אן אבצוג פאר רויך אדער פארע; עהנליך צו א לייקע.

fun'nelform *a.* (פאנ'-על-פארם) עהנליך צו א לייקע.

fun'nelled *a.* (פאנ'-עלד) ז. *funneled*.

fun'nel-like *a.* (פאנ'-על-לאיק) ז. *funnelform*.

fun'nel-shaped *a.* (פאנ'-על-שייפט) ז. *funnelform*.

fun'nily *adv.* (פאנ'-אי-לי) אויף א שפאסהאפטע אדער קאמישע שטייגער.

fun'niment *n.* (פאנ'-אי-מענט) א שפאסהאפטע אדער קאמישע זאך אדער אויסדרוק.

fun'niness *n.* (פאנ'-אי-נעס) שפאס=האפטיגקייט, קאמישקייט.

fun'ning *n.* (פאנ'-אינג) דאס שפאסען; דאס מאכען קאמישע אדער שפאסהאפטע שטיק.

fun'ny *a.* and *n.* (פאנ'-אי) שפאסהאפט, לעכערליך, קאמיש, מאדנע, איבעראשענד; א לאנג, שמאל שיפעל [ווערט געברויכט ביי וועט=קעמפפע].

fun'ny-bone *n.* (פאנ'-אי-באון) דער ביין ביים עלענבויגען.

fun'ny-man *n.* (פאנ'-אי-מען) א קלאון, א פאיאץ.

fu'or *n.* (פיו'-אר) א שטיקעל האלץ צוגעשלאגען צו א פערפוילטען באלקען [אדער שפארע], אום איהם צו בעפעסטיגען.

fur *n., a.* and *v.* (פויר) רויכווארג, פוטער, פעלץ=ווארען; די פעל אדער פעלץ פון געוויסע ווילדע חיות; א הויט, א קארע; די ווייכע האריגע הויט פון א פערסיק; דער ווייסער שיכט וואס לעגט זיך אויס אויף דער צונג ביי א מענשען, וועלכער ליידעט פון פיבער אדער מאגען=קראנקהייט; א דינער שיכט פון אבגעזעצטען שטאף וועלכער בילדעט זיך אויס אויף די ווענטלעך פון א כלי, וואו עס איז א לאנגע צייט געווען א פליסיגקייט און בעזונדערס וויין; דער שיכט פון קעסעל=שטיין וואס בילדעט זיך אויס אויף די ווענטלעך פון א קעסעל; חיות ביי וועלכע דער פעלץ בעשטעהט פון ווייכען פוטער; א שרינט אדער אקער=שניט איבער'ן פעלד וואס ווערט אויסגעאקערט מיט א פלוג; וואס איז שייך צו רויכווארג; געמאכט פון פוטער; בעציהען, ארומנעהמען אדער בעדעקען מיט פעלץ אדער פוטער; בעדעקען מיט א קראנקליכען שיכט [ווי דער ווייסער שיכט אויף דער צונג ביי א קראנקען מענשען]; בעציהען מיט א הויט אדער קארע; ביי סטאליארעם — בעשלאגען מיט לייסטלעך אדער ברעטלעך; רייניגען א קעסעל פון קעסעל=שטיין.

fur'below *n.* and *v.* (פויר'-בי-לאו) א פאלבעל [א קרויזעל ארום א פרויען=קלייד]; א שעהן=אויסגעארבייטע פערציערונג; א מין ים=גראז, וואס געפינט זיך ביים ים אין ענגלאנד; ארומנעהמען מיט א קרויזעל.

fur'bish *v.* (פויר'-ביש) פאלירען, פוצען, פיילען; אראבנעהמען דעם שאנדפלעק; אומקעהרען צוריק דעם כבוד.

fur'bisher *n.* (פויר'-ביש-ער) א פאלירער.

fur'-boot *n.* (פויר'-בוהט) פעלץ=שטיוועל.

fur'-cap *n.* (פויר'-קעפ) א פעלץ=היטעל.

fur'cate *a.* and *v.* (פויר'-קייט) גאפעלדיג, אין דער פארם פון א גאפעל; פאנאנדערצווייגען זיך ווי א גאפעל.

furca'tion *n.* (פויר-קיי'-שאן) דאס פא=

נאנדערצוווייגען זיך ווי א גאפעל; א פאַ= נאנדערטיילונג.

fur'fur *n.* (פויר'-פויר) [די קאפּ=שופּען וויסע פלעווקעלעך וואס שיטען זיך פון די האר].

furfura'ceous *a.* (פויר-פיו-ריי'-שיאס) ווי מעקענע; געמאכט פון מעקענע; שו= פּענארטיג; אין באטאניק — בעדעקט מיט שופּען.

furfura'ceously *adv.* (פויר-פיו-ריי'- שיאס-לי) מיט שופּען בעדעקט; ווי מע= קענע.

fur'furous *a.* (פויר'-פיו-ראס) ז. *furfuraceous*

furio'so *a. and n.* (פוה-רי-או'-סאו) אין מוזיק — צארענדיג, ווייטענד; אן אויפגעבראכטער, צארענדיגער מענש.

fu'rious *a.* (פיו'-רי-אס) ווייטענד; שרעקליך אויפגעבראכט; מיט א ווילדען גרימצארן; אין א ווילדען כעס.

fu'riously *adv.* (פיו'-רי-אס-לי) ז. *furious*

fu'riousness *n.* (פיו'-רי-אס-נעס) שרעקליכע אויפגעבראכטקייט, גרימצארן, א ווילדער כעס.

furl *v.* (פוירל) אויפראלען, אויפציהען [ווי א זעגעל פון א שיף].

fur'long *n.* (פויר'-לאנג) אן ענגלישע לענגען=מאס [א ⅛ פון אן ענגלישער מייל].

fur'lough *n. and v.* (פויר'-לאו) אן אור= לויב; אן ערלויבניש וואס ווערט געגעבען א סאלדאט אוועקצוגעהן פון דיענסט אויף א געוויסער צייט; געבען אן אורלויב=צע= טעל.

fur'nace *n. and v.* (פויר'-נעס) א שמעלץ=אויווען [א מין אויווען וואו מען שמעלצט מעטאלען]; דער ארט אדער די צייט פון שרעקליכע יסורים; שמעלצען [מעטאלען] אין א שמעלץ=אויווען; אנ= הייצען אדער מאכען א היץ ווי אין א קאלך=אויווען.

fur'nace-bur'ning *a.* (פויר'-נעס- בויר'-נינג) וואס ברענט ווי א קאלך=אוי= ווען.

fur'nace-steel *n.* (פויר'-נעס-סטיעל) שטאהל וואס איז געשמאלצען אין א שמעלץ=אויווען.

fur'nish *v.* (פויר'-ניש) פערזארגען; מעבלירען; פערציערען; אויסשטאטען.

fur'nish a han'dle (פויר'-ניש ע הענדל) געבען א געלעגענהייט.

Your mistakes have **furnished a handle** to his arguments.

fur'nish aid (פויר'-ניש אייד) געבען הילף.

fur'nished *a.* (פויר'-נישט) מעבלירט; אויסגעשטאטעט; פערזארגט.

fur'nisher *n.* (פויר'-ניש-ער) איינער וואס בעזארגט עפעס; איינער וואס שטעלט צו פּראדוקטען; אן אויסשטאטער; א מע= בלירער.

fur'nishing *n.* (פויר'-ניש-אינג) דאס בעזארגען עפעס אדער דאס צושטעלען פון פּראדוקטען; די אויסשטאטונג; מעבלירונג.

fur'niture *n.* (פויר'-ני-טשור) מעבעל; פערציערונג; אויסשטאטונג; אין דרוקע= ריי — שטעגען [די הילצערנע און מע= טאלענע קלעצעלעך, וועלכע לעגען זיך אריין אין ראהם ארום דער דרוק=שריפט, כדי זי זאל זיך האלטען אויף איין ארט ביים דרוקען].

fu'ror *n.* (פיו'-ראר) א צארן, וואוט; א מאניע, א שטארקע ליידענשאפט צו עפּעס.

furo're *n.* (פוה-ראו'-רע) ז. *furor*

fur'rier *n.* (פויר'-אי-ער) א רויכווארג= הענדלער; איינער וואס ארבייט אויס אדער פערקויפט פוטער=ווארע.

fur'riery *n.* (פויר'-אי-ער-אי) רויכ= ווארג; דער האנדעל מיט פוטער אדער פעלץ.

fur'ring *n.* (פויר'-אינג) רויכווארג; פעלץ=ווארע; דאס ארומנעהען מיט פו= טער; קעסעל=שטיין אויף די ווענטלעך פון א קעסעל; דער ווייסער שיכט אויף דער צונג פון א מענשען, וועלכער ליידעט פון א קראנקען מאגען; דאס שילעווען אדער בעשלאגען מיט לייסטלעך אדער ברעטלעך; אנגעשלאגענע לייסטלעך אויף א וואנד.

fur'row *n. and v.* (פאר'-או) א שרינט, א וואגע אדער אקער=שניט [דער אקער= שניט וואס אן אקער=אייזען מאכט ציהענ= דיג זיך איבער'ן פעלד]; א רינווע אדער פערטיעפונג אין מעטאל אדער שטיין; א קנייטש; מאכען א שרינט אדער אקער= שניט; מאכען רינוועס אדער פערטיעפונ= גען אין מעטאל אדער שטיין; מאכען קניי= טשען.

fur'row-faced *a.* (פאר'-או-פייסט) מיט א געקנייטשטען שטערען.

fur'row-weed *n.* (פאר'-או-הוויעד) אונקרויט [ווילדע גראזען וואס וואקסען ארויס אויף געאקערטע פעלדער].

fur'ry *a.* (פויר'-אי) פון פוטער, פון פעלץ; בעדעקט מיט פעלץ אדער פוטער; וואס איז עהנליך צו פוטער.

fur'ther *a., adv. and v.* (פויר'-טהער) 1. ווייטער, אין א ווייטערער דיסטאנץ; אלס צוגאב צו; אויסער דעם; נאך עפּעס; וואס שטעהט אב ווייטער איידער אן אנ= דער זאך; וואס ציהט זיך ווייטער; 2. פער= דערען; טרייבען פארווערטס.

2. His writings aim to **further** the cause of universal peace.

fur'therance *n.* (פויר'-טהער-ענס) די פערדערונג, דאס ברייגגען אדער טרייבען ווייטער צום פארשריט.

fur'ther end (פויר'-טהער ענד) דער ווייטערער צוועק.

fur'therer *n.* (פויר'-טהער-ער) א פער= דערער, איינער וואס ברייגגט אדער טרייבט ווייטער צום פארשריט.

fur'thermore *adv.* (פויר'-טהער-מאור) אויסער דעם, חוץ וואס איז שוין געזאגט אדער געטהאן געווארען; נאך מעהר; ווייטער.

fur'thermost *a.* (פויר'-טהער-מאוסט) וואס איז נאך ווייטער.

fur'ther partic'ulars (פויר'-טהער פאר-טיק'-יו-לערז) גענויערע פּרטים.

fur'thersome *a.* (פויר'-טהער-סאם) וואס האט די נייגונג אדער קראפט צו פערדערען אדער טרייבען פארווערטס; וואס קען העלפען אדער אונטערשטיצען.

fur'thest *adv. and a.* (פויר'-טהעסט) וואס איז דער ווייטעסטער; אם ווייטעס= טען.

fur'tive *a.* (פויר'-טיוו) גע'גנב'עט; ערוואָרבען דורך גנבה; ווי א גנב.

fur'tively *adv.* (פויר'-טיוו-לי) גנבה'= שערהייד; מעשה גנב.

fu'runcle *n.* (פיו'-ראנקל) א בלוט=גע= שוויר, א בייל.

furun'cular *a.* (פיו-ראנ'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א בלוט=געשוויר אדער בייל.

fu'ry *n.* (פיו'-רי) א שטארקע אויפרעגונג; וואוט; א ווילדער כעס.

Fu'ry *n.* (פיו'-רי) אין דער גריכיש=רוי= מישער מיטאלאגיע — איינע פון די פורי= עז אדער עריניעז, די דריי געטינעז פון ראכע, וועלכע זיינען געווען פארגעשטעלט מיט שלאנגען אויף'ן קאפּ, מיט א בייטש אין איין האנד און מיט א פאקעל אין דער צווייטער.

furze *n.* (פוירז) [א מין וויל= גונסטער דע דארן=פלאנצע].

Furze

fur'zy *a.* (פויר'-זי) בעוואקסען מיט גונסטער [א מין ווילדער דארן].

fu'sarol *n.* (פיו'-סע-ראול) אין ארכי= טעקטור — אן אסטראגאל [א רייפעל אדער שטרייף וואס דיענט אלס פערציע= רונג ארום א זייל].

fu'sarole *n.* (פיו'-סע-ראול) ז. *fusarol*

fus'cous *a.* (פאס'-קאס) ברוין, טונקעל.

fuse *v. and n.* (פיוז) שמעלצען; מאכען פליסיג; צונויפשמעלצען, פעראייניגען, צו= נויפגיסען; זיין צונויפגעגאסען אדער צו= נויפגעשמאלצען; דער צונד=רעהר אדער טרייבעל פון א באמבע אדער גראנאט.

fusee' *n.* (פיו-זיע') דאס קאנישע רע= דעל אין א וואנד=זייגער מיט געוויכטער, אויף וועלכען עס ווערט אנגעצויגען די קייט אדער שנור, אויף וועלכען די גע= וויכטער הענגען; אזא זארט שוועבעלע צו פעררויכערען א ציגאר אדער א ליולקע.

Fusee

fusibil'ity *n.* (פיו-זי-ביל'-אי-טי) שמעלצבארקייט, פליסיגקייט.

fu'sible *a.* (פיו'-זיבל) שמעלצבאר, פלי= סיג; וואס קען צושמאלצען אדער פאנאנ= דערגעלאזען ווערען.

fu'siform *a.* (פיו'-זי-פארם) שפינדעל= פערמיג, ווי א שפינדעל [ווענען געוויסע פלאנצען און חיות].

fu'sil *n.* (פיו'-זיל) א מין ביקס; א גע= וויסע פארם פון א שילד מיט א ראמב אין מיטען.

Fusil

fusileer' *n.* (פיו-זי-ליער') א סאלדאט פון א געוויסען מין אינ= פאנטעריע [פעכאטע].

fusilier' *n.* (פיו-זי-ליער') ז. *fusileer*

fusillade' *n. and v.* (פיו-זי-לייד') א זאלפ, א שיסעריי פון פיעל ביקסען מיט אמאל; שיסען מיט א זאלפ.

fu'sing-point *n.* (פיו'-זינג-פאינט) דער שמעלצונגס=פונקט [דער טעמפּעראַ= טור=גראד, ביי וועלכען פערשיעדענע מע= טאלען אדער אנדערע הארטע זאכען הויי= בען אן זיך צו שמעלצען].

fu'sion *n.* (פיו'-זשאן) די שמעלצונג;

די צונויפשמעלצונג, די פעראייניגונג פון בעזונדערע זאכען; אין פאליטיק — די פעראייניגונג פון פארטייען אדער פראקציאנען.

fu'sionism *n.* (פיו'-זשאַנ-איזם) די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע פאליטישע פארטייען געגען אן אנדער פארטיי.

fu'sionist *n.* (פיו'-זשאַנ-איסט) איינער וואס אונטערשטיצט די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע פאליטישע פארטייען מיט דעם ציעל צו בעקעמפפען אן אנדער פארטיי.

fuss *n. and v.* (פאַס) א ליארעם וועגען קליינינקייטען; א טומעל וועגען זאכען וואס זיינען גארנישט ווערטה; טומלען וועגען קליינינקייטען; מאכען א ווענען פון גארנישט.

fuss'ify *v.* (פאַס'-אי-פאַי) מאכען א טומעל אומזיסט און אומנישט.

fuss'ily *adv.* (פאַס'-אי-לי) אויף א טומעלדיגען, ליארעמדיגען שטייגער.

fuss'iness *n.* (פאַס'-אי-נעס) טומעלדיגקייט, ליארעמדיגקייט [אומזיסט און אומנישט].

fuss'y *a.* (פאַס'-אי) טומעלדיג, ליארעמדיג; וואס מאכט אן א טומעל וועגען א קליינינקייט.

fust *n.* (פאַסט) אין ארכיטעקטור — א רונדער זייל [אהן דעם פוס און אהן דעם קאפ].

fus'tian *n. and a.* (פאַס'-טשען) מאשעסטער אדער באוועלנער סאמעט [א מין דיקער באוועלנער צייג]; אן אונגאטירליכער, אויפגעבלאזענער ארט פון שרייבען און רעדען; פוסטע מליצות; געמאכט פון מאשעסטער אדער באוועלנעם סאמעט; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש [אין שרייבען און רעדען].

fus'tianist *n.* (פאַס'-טשענ-איסט) א שרייבער וואס האט אן אויפגעבלאזענעם סטיל [וואס געברויכט פיעלע אונגויטיגע ווערטער און פוסטע מליצות].

fus'tic *n.* (פאַס'-טיק) א געלער פארבשטאף וואס בעקומט זיך פון א געוויסען זארט בוימער, וועלכע וואקסען אין וועסט-אינדיען און אין די הייסע לענדער פון דרום-אמעריקא.

fus'tigate *v.* (פאַס'-טי-גייט) שלאגען מיט א שטעקען.

fustiga'tion *n.* (פאַס-טי-גיי'-שאַן) דאס שמייסען, דאס שלאגען מיט א שטעקען.

fus'tiness *n.* (פאַס'-טי-נעס) שימעלגערוך; שימעל.

fus'toc *n.* (פאַס'-טאַק) ז. *fustic*

fus'ty *a.* (פאַס'-טי) וואס שמעקט מיט שימעל; שימעלדיג.

fu'tile *a.* (פיו'-טיל) נוצלאז, פוסט, לעער, אונוויכטיג.

He made a futile attempt to reach the President.

futilita'rian *n.* (פיו-טיל-אי-טיי'-רי-ען) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו פוסטע, אונוויכטיגע, נוצלאזע זאכען.

futil'ity *n.* (פיו-טיל'-אי-טי) אונוויכטיגקייט, לעערהייט, הבלים, פוסטע זאכען, נוצלאזיגקייט.

fut'tock *n.* (פאַט'-אַק) איינע פון די אויסגעבויגענע מיטעלסטע באלקענס פון א שיף.

fu'ture *a. and n.* (פיו'-טשור) קינפטיג, צוקינפטיג, אין א צייט ארום; די צוקינפטיגע צייט, די צוקונפט; א מין ספעקולאציאן אויף דער בערזע, וואו ווערטהפאפיערען אדער אנדערע זאכען ווערען פערקויפט אויף שפעטער, להבא; אין גראמאטיק — דער פוטורום, דער עתיד, די צוקונפט-צייט.

fu'ture a'ges (פיו'-טשור איי'-דזשעז) די צוקינפטיגע דורות.

futu'rity *n.* (פיו-טשו'-רי-טי) די צוקינפטיגע צייט; לעתיד לבוא; א צוקינפטיגע זאך.

fuze *n. and v.* (פיוז) א צינדער [א פארריכטונג צום אנצינדען עקספלאזיאנס-מאטעריאלען אום זיי צו ברייננען צום עקספלאדירען, ווי ביי באמבען, דינאמיט א. ד. ג.]; א זיכערונגס-דרעטעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אן עלעקטרישען שטראם-קרייז [דאס דרעטעל איז בערעכענט אויף אויסצוהאלטען א געוויסע שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם, ווען דער שטראם ווערט צו שטארק ווערט דאס דרעטעל צושמאלצען און דער שטראם-קרייז ווערט דערמיט אונטערבראכען]; אריינשטעלען א פערזיכערונגס-דרעטעל אין אן עלעקטרישען שטראם-קרייז; אריינשטעלען א צינדער אין עקספלאזיאנס-מאטעריאלען צום עקספלאדירען.

fuzz *n. and v.* (פאַז) קליינע פוכיגע טיילעכלעך אדער שטיקעלעך וואס רייבען זיך אב און ווערען צובלאזען אויף'ן ווינד; צופליהען אין קליינע פוכיגע שטיקעלעך וואס רייבען זיך אב.

fuzz'ball *n.* (פאַז'-באהל) דער רעגען-שוועמעל [א מין שוואם, פון וועלכען עס פליהען ארוים קליינע פוכיגע שטיקעלעך ווען ער פלאצט].

fuzz'iness *n.* (פאַז'-אי-נעס) פוכיגקייט; דאס קענען זיך פאנאנדערפליהען.

fuzz'y *a.* (פאַז'-אי) גרינג, פוכקע; בעדעקט מיט לייכטע, פוכקע טיילעכלעך אדער שטיקעלעך.

fy *int.* (פאַי) ז. *fie*

fyke *n.* (פאַיק) א מין נעץ פאר פיש.

fyke'-net *n.* (פאַיק'-נעט) ז. *fyke*

G

G, g (דזשי) דער 7טער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Ga. אבקירצונג פון *Georgia* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

g. a. ראשי תבות פון די ווערטער *general average*

G. A. ראשי תבות פון די ווערטער *General Assembly*

gab *n. and v.* (געב) א האקען; פלוידעריי; פלוידערען.

gabardine' *n.* (געב-ער-דין') א קאפאטע; א לאנגער, ברייטער מאנטעל; אן אויבערמאנטעל.

gab'bard *n.* (געב'-אַרד) אזא שווערע בארזשע אדער משא-שיף.

gab'ber *n.* (געב'-ער) א פלוידערזאק; א ליגנער.

gab'ble *v. and n.* (געבל) ריידען הויך אויף'ן קול און גיך; פלאפלען, פלוידערען; גאגאטשען [שנאטערען, שרייען] ווי א גאנז; פלוידעריי, פלאפלעריי.

gab'bler *n.* (געב'-לער) א פלוידערער, א פלאפלער.

gab'bling *n.* (געב'-לינג) פלוידעריי, פלאפלעריי.

gab'by *a.* (געב'-אי) פלוידערדיג, פלאפלערדיג.

ga'bel *n.* (גיי'-בעל) זאלץ-שטייער; שטייער, אבגאבע [אין אייראפא].

gabelle' *n.* (גע-בעל') ז. **gabel**

ga'beller *n.* (גיי'-בעל-ער) א שטייער-קאלעקטאר.

gaberdine' *n.* (געב-ער-דין') ז. *gabardine*

ga'bion *n.* (גיי'-בי-אַן) א שאנץ-קארב [אזא רונדע קארב אהן א דעק וועלכע ווערט אנגעפילט מיט ערד און ווערט בענוצט אין פעסטונגס-ווערק].

Gabion

gabionade' *n.* (גיי-בי-אַ-נייד') א פעסטונגס-ווערק וואס איז געמאכט פון שאנץ-קערב. ז. *gabion*

ga'bioned *a.* (גיי'-בי-אַנד) ארומגעלעגט מיט שאנץ-קערב. ז. *gabion*

gabionnade' *n.* (גיי-בי-אַ-נייד') ז. *gabionade*

ga'ble *n.* (גייבל) א גיבעל [דער אויבערשטער טייל פון א שארפען משופע'דיגען דאך]; א דרייעקיגע פערציערונג פון געביידען אין דער פארם פון א שפיציגען דאך, ווי דאס ווערט געמאכט איבער פענסטער און טהירען.

ga'ble-bel'fry *n.* (גיי'בל-בעל'-פרי) א קליינער גלאקען-טהורם מיט א שפיציגען דאך.

ga'bled *a.* (גייבלד) וואס האט א גיבעל. ז. *gable*

ga'ble-end *n.* (גיי'בל-ענד) דער שפיץ פון א וואנד פון א הויז וואס האט א שארפען משופע'דיגען דאך.

ga'ble-en'ded *a.* (גיי'בל-ענ'-דעד) וואס האט א גיבעל. ז. *gable*

ga'ble-roof *n.* (גיי'בל-רוהף) א גיבעל-דאך, א שארפער משופע'דיגער דאך.

ga'ble-roofed *a.* (גיי'בל-רוהפט) וואס האט א גיבעל-דאך [א שארפער משופע'דיגער דאך].

ga'blet *n.* (גיי'-בלעט) א פערציערונגס-גיבעל [א קליין שפיציג דעכעל וואס דיענט אלס פערציערונג איבער פענסטער אדער טהירען א. ד. ג.].

ga'ble-wall *n.* (גיי'בל-וואהל) די וואנד, וועלכע בילדעט אויס דעם גיבעל פון א הויז. ז. *gable*

ga'ble-win'dow *n.* (גיי'בל-ווינ'-דאו)

א פענסטער וואס האט איבער זיך א שפיציג דעכעל.

ga'by *n.* (גיי'-בי) א שוטה, א דומער יונג.

gad *n. and v.* (געד) א שפיץ; א שפיציגער אינסטרומענט; א קלין; א שפיציגע אייזען-שטאנג; א שפיציגער שטאק; א רוט; דאס ארומלויפען, דאס ארומטרייבען זיך; צושלאגען מיט א שפיציגען טשוואק; זיך ארומטרייבען גארנישט טהוענדיג; ארומלויפען היין און צוריק.

gad'about *n.* (געד'-ע-באוט) א פוסט און פאסניק; אן ארומלויפערקע [א פרוי וואס זיצט ניט איין אין דער היים].

gad'ded *a.* (געד'-עד) שפיציג; מיט א שפיץ.

gad'der *n.* (געד'-ער) אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער.

gad'ding *n.* (געד'-אינג) דאס ארומטרייבען זיך; דאס ארומשלעפען זיך.

gad'dingly *adv.* (געד'-אינג-לי) אויף אן ארומטרייבערישען אופן; ארומשלעפענדיג זיך.

gad'dish *a.* (געד'-איש) וואס טרייבט זיך ארום.

gad'dishness *n.* (געד'-איש-נעס) ארומטרייבעריי, ארומשלעפעריי.

gad'fly *n.* (געד'-פלאי) די פערד-פליעג [אזא פליעג וואס פאלט גערן אן אויף פערד און אנדערע הויז-טהיערע]; אן ארומטרייבער; איינער וואס דאקוטשעט.

Gadfly

gad'wall *n.* (געד'-הוואהל) א מין ענטעל.

Gael *n.* (גייל) א קעלטישער שאטלענדער פון די הויך-לאנד בעוואהנער.

Gae'lic *a. and n.* (גיי'-ליק) וואס איז שייך צו די קעלטישע שאטלענדער [די הויך-לאנד-בעוואהנער אין שאטלאנד]; די געלישע שפראך [די שפראך פון די הויך-לאנד בעוואהנער אין שאטלאנד].

Gae'licist *n.* (גיי'-לי-סיסט) איינער וואס שטודירט די געלישע שפראך.
ז. *Gaelic*

gaff *n. and v.* (געף) א הארפון-שטאנג [אזא שטארקער, שארפער אייזערנער האטשעק (קרוק) בעפעסטיגט צו א שטאנג וואס פישער בענוצען ארויסצוציהען גרויסע פיש פון וואסער]; א קווער-שטאנג פון א שיף; א קליינער שטאנג; א ביליגער אמוזירונגס-פלאץ אדער טעאטער אין ענגלאנד; ארויסציהען פיש מיט א הארפון-שטאנג.

gaf'fer *n.* (געפ'-ער) אן אלטער מאן, אן אלטער לאנדסמאן; אן אויפזעהער איבער ארבייטער; איינער וואס ציהט ארויס פיש פון וואסער מיט א הארפון-שטאנג.

gaff'-hook *n.* (געפ'-הוק) א הארפון-שטאנג. ז. *gaff*

gaf'fle *n.* (געפל) א גאפעל-פערמיגער געשטעל וועלכער פלעגט אמאל געברויכט ווערען אונטערצושטיצען די ביקס ביים שיסען; א שטאלענער שפארען וואס ווערט אנגעטהאן אויף דעם פוס פון א קאמפף-האהן.

gag *n. and v.* (געג) א שפאר-העלצעל, א שפרייז-העלצעל [א העלצעל אויפצושפארען דאס מויל]; עטוואס מיט וואס מען פערשטאפט דאס מויל, אז מען זאל ניט קענען ריידען אדער שרייען; די פערגוואלטיגונג פון רעדע-פרייהייט; א ביסען וואס קעהרט צו ברעכען; א מין גרויסער פיש וואס געפינט זיך ביי די אטלאנטישע ברעגען פון דרום-אמעריקא; פערשטאפען דאס מויל; ניט לאזען ריידען; אויפשפארען דאס מויל מיט א שפאר-העלצעל; בריינגען צום ברעכען; ברעכען; פערשטאפען; שפאסען, חוזק מאכען; אריינשטעלען ווערטער פון דער אייגענער ראלע אין א צווייטענס [ווענען אקטיארען].

gage *n. and v.* (גיידזש) א משכון, א פפאנד; דאס געבען א משכון, דאס לעגען ערבות; דאס וואס ווערט איינגעלעגט אין א וועט; דאס ארויסרופען צום קאמפף; א מאסשטאב, א קאליבער, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען מעסט די גרויס, ברייט אדער אומפאנג פון א זאך; א בעשטימטע פעסטגעשטעלטע מאס פון עפעס [ווי למשל די ברייט צווישען די שינען אדער רעלסען פון אן אייזענבאהן]; דער טיעף-גאנג פון א שיף, די מאס וויפיעל א שיף קען זיצען טיעף אין וואסער; די פאזיציאן אדער די לאגע פון א שיף בנוגע צום ווינד אדער צו אן אנדער שיף; מעסטען די גרויס, אומפאנג אדער אינהאלט פון עפעס [ווי פון א שיף]; אבשאצען עפעס; מאכען פעלדעלעך אויף א קלייד.

ga'geable *a.* (גיי'-דזשעבל) וואס קען געמאסטען ווערען.

gaged *a.* (גיידזשד) פינקטליך צוגעפאסט.

gage'-plate *n.* (גיידזש'-פלייט) א פאר-ריכטונג, וועלכע ווערט אריינגעשטעלט אין א מאשין צו שניידען, האקען לעבלעך א. ד. ג., אום דאס וואס ווערט געשניטען אדער געהאקט זאל זיין אין איין מאס.

ga'ger *n.* (גיי'-דזשער) א מעסטער, אן אויסמעסטער; איינער וואס מעסט דעם אינהאלט פון כלים.

gag'ger *n.* (געג'-ער) א קנעבלער, א מויל-פערשטאפער; א שפאר-אייזענדעל, וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פורם צי האלטען פעסט דעם קערן אויף אן ארט.

gag'gle *v. and n.* (געגל) גאגאטשען ווי גענז; א הורטע גענז; א פלאפלער-געזעלשאפט.

gag'gler *n.* (געג'-לער) א גאנז.

ga'ging *n.* (גיי'-דזשינג) די מעטאדע פון מעסטען דעם אינהאלט פון א כלי.

ga'ging-rod *n.* (גיי'-דזשינג-ראד) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינהאלט פון כלים.

gag'-law *n.* (געג'-לאה) דאס געזעץ וועגען רעגולירען די צייט פון דעבאטען אין דעם קאנגרעס [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

gag rule (געג רוהל) דאס געזעץ אין א פערזאמלונג אדער פארלאמענט וואס אונטערדריקט מיט פערשיעדענע קונצען די רעדע-פרייהייט.

gai'ety *n.* (גיי'-ע-טי) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט; פוץ, גלאנץ.

gai'ly *adv.* (גיי'-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער; לעבעדיג, שמחה'דיג; מיט פוץ, מיט גלאנץ.

gain *n. and v.* (גיין) געווין, פראפיט, פערדיענסט; פרנסה; דאס בעקומען פראפיט; דאס וואס עס קומט צו; אן אויסגעבויערטער לאך אין א באלקען אדער קלאץ, וואו עס שטעלט זיך אריין אן אנדער באלקען אדער קלאץ; א צאפען-לאך; אן אויסגעשניצטע רינגווע אדער פערטיעפונג אין א ברעט, וואו עס שטעלט זיך אריין אן אנדער ברעט; געווינען; עררייכען; דערגרייכען; זיעגען; פראפיטירען; פערדיענען; פראגרעסירען; וואקסען; אויסבויערען א לאך אין א ברעט אדער באלקען, כדי אריינצושטעלען אן אנדער ברעט אדער באלקען.

gai'nable *a.* (גיי'-נעבל) וואס מען קען געווינען; וואס קען דערגרייכט ווערען.

gain a point (גיין ע פאינט) עפעס עררייכען.

gain'-devo'ted *a.* (גיינ'-די-וואו'-טעד) וואס זוכט לייכטע פראפיטען.

gai'ner *n.* (גיי'-נער) א געווינער; א זיעגער.

gain'ful *a.* (גיינ'-פול) איינטרעגליך; וואס בריינגט פראפיט.

gain'fully *adv.* (גיינ'-פול-אי) מיט גוטען פראפיט; מיט נצחון.

gain'fulness *n.* (גיינ'-פול-נעס) איינטרעגליכקייט; דאס זיין מיט פראפיט.

gain ground (גיין גראונד) 1. קריגען איינפלוס; 2. פערשפרייטען זיך; ווערען מעהר פאפולער.

2. The religions of the East are **gaining ground** in America.

gai'nings *n.* (גיי'-נינגז) פראפיטען, פערדיענסטען.

gain'less *a.* (גיינ'-לעס) ניט איינטרעגליך; וואס בריינגט ניט קיין פראפיט.

gain'lessness *n.* (גיינ'-לעס-נעס) דאס זיין ניט איינטרעגליך; דאס ניט בריינגען קיין פראפיט.

gain on (גיין אן) 1. צוקומען אדער ארויפקומען ביסלעכווייז; דערנעהנטערען זיך צו עפעס; 2. בעקומען די אויבערהאנד; בעקומען אן איינפלוס אויף עפעס אדער אימעצען.

1. The river **gains on** the land.

gain one's point (גיין הוואנז פאינט) דערגרייכען דעם ציעל.

gain o'ver (גיין או'-ווער) אריבערגעווינען, אריבערציהען; גובר זיין; בעקומען די אויבערהאנד.

gainsay' *v.* (גיינ-סיי') רעדען דאגעגען, ווידערשפרעכען; פערניינען, אבלייקענען.

gainsay'er *n.* (גיינ-סיי'-ער) א ווידערשפרעכער, א געגנער; איינער וואס לייקענט אב אדער רעדט דאגעגען.

gainsay'ing *n.* (גיינ-סיי'-אינג) א פערניינונג, א הכחשה; א טענה דאגעגען.

'gainst *prep.* (גיינסט) ז. *against*

gain subsist'ence (גיין סאב-סיסט'-ענס) זיך ערווערבען א לעבענסמיטעל; האבען חיונה; מאכען א לעבען.

gain upon' (גיין א-פאן') ז. *gain on*

gair'ish *a.* (געהר'-איש) בלישטשענד, גלענצענד; וואסווארפט זיך אין די אויגען; בלענדענד העל; לייכט, לעבעדיג, לוסטיג.

gair'ishly *adv.* (געהר'-איש-לי) אויף א בלישטשענדען, גלענצענדען שטייגער; דורך ווארפען זיך אין די אויגען; מיט לייכטקייט, לעבעדיגקייט.

gait *n.* (גייט) דער גאנג [די האלטונג פון קערפער בעת'ן געהן].

gai'ter *n. and v.* (גיי'-טער) א קאמאש, א שטיפלעט [פון טוך, וואס בעדעקט דעם אויבערשטען טייל פון שוך]; אנטהאן א קאמאש אדער שטיפלעט.

gal. *gallon* אן אבקירצונג פון דעםווארט

gal *n.* (געל) א מיידעל [פערוואולגארי= זירט פון *girl*]

ga'la *n.* (גא'-לא) אזא שאטלענדישער צייג.

ga'la *n.* (גיי'-לא) א גאלא, יום=טוב'דיג= קייט, פייערליכקייט, פאראד; יום=טוב'דיגע קליידער.

galac'tagogue *n.* (גע-לעק'-טע-גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען מילך [אין די ברוסטען].

galac'tia *n.* (גע-לעק'-טי-א) א ברוס= טען=קראנקהייט, ביי וועלכער עס פליסט די מילך אדער, פערקערהרט, עס פעהלט אוים מילך.

Galac'tia *n.* (גע-לעק'-טי-א) א געווי= סער מין קוסטען=בוימלעך מיט פערדער= פערמיגע בלעטלעך און טרויבען=ארטיגע פורפור=בלומען. וואקסט אין ווארימע גע= גענדען.

galac'tic *a.* (גע-לעק'-טיק) וואס איז שייך צו מילך, וואס קומט פון מילך; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צום מילך=וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הי= מעל וואס בעשטעהט פון פיעלע אונזיכט= בארע שטערען].

galac'tite *n.* (גע-לעק'-טאיט) דער גא= לאקטיט [אזא מינעראל].

galac'tocele *n.* (גע-לעק'-טא-סיעל) א קראנקהאפטע אנזאמלונג פון מילך אין די ברוסטען.

galactoden'dron *n.* (גע-לעק-טא- דען'-דראן) דער מילך=בוים אדער קוה= בוים. ז. *cow-tree*

galac'toid *a.* (גע-לעק'-טאיד) עהנליך צו מילך.

galactom'eter *n.* (געל- עק-טאמ'-ע-טער) א מילך= מעסטער [א פאררי כטונג צו מעסטען די געדיכטקייט, די פעטקייט פון מילך].

Galactometer

galactoph'agist *n.* (געל-עק-טאפ'-ע-דזשיסט) איינער וואס שפייזט זיך מיט מילך.

galactoph'agous *a.* (געל-עק-טאפ'-ע-גאס) וואס שפייזט זיך מיט מילך.

galactophori'tis *n.* (געל-עק-טאפ-א-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מילך=דריזען [אין די ברוסטען].

galactoph'orous *a.* (געל-עק-טאפ'-א-ראס) וואס ברייננגט ארוים אדער פראדוצירט מילך.

galactopoet'ic *a. and n.* (גע-לעק- טא-פא-עט'-איק) ז. *galactopoietic*

galactopoiet'ic *a. and n.* (גע-לעק- טא-פאי-עט'-איק) וואס העלפט פערמעה= רען די מילך אין די ברוסטען; א שטאף וואס פערמעהרט די מילך אין די ברוס= טען.

galactorrhe'a *n.* (גע-לעק-טא-ריע'-א) א קראנקהאפטעס פליסען פון מילך [פון די ברוסטען].

galac'tozyme *n.* (גע-לעק'-טא-זאים) קומיס [מילך צוגעריכט מיט הייוועז, ווערט געברויכט אין רוסלאנד אלס מי= טעל געגען שווינדזוכט].

ga'la-day *n.* (גיי'-לא-דיי) א גאלא=טאג, א יום=טוב, א פייערליכער טאג.

ga'la-dress *n.* (גיי'-לא-דרעס) א יום= טוב=קלייד, א פאראדנער מלבוש.

Gala'go *n.* (גע-ליי'-גאו) דער אפריקא= נישער לעמור [אזא חיה'לע וואס האט עהנליכקייט צו א וועווערקע].

Galago

galan'ga *n.* (גע-לען'-גא) ז. *galangal*

galan'gal *n.* (גע-לען'-געל) גאלגאנט [אזא שמעקעדיגער ווארצעל אין כינא, ווערט געברויכט אין מעדיצין]; סיפער= גראז.

gal'antine *n.* (געל'-ען-טין) א מין קאלטע פריקאסע [עס ווערט געמאכט פון אנגעשטאפטען היהנער אדער ציגען=פלייש אהן די ביינער, ווערט געקאכט צוזאמען מיט פערשיעדענע גרינסען און ווערט גע= געסען קאלטערהייד].

Gal'axy *n.* (געל'-עק-סי) אין אסטרא= נאמיע — דער מילך=וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הימעל וואס בעשטעהט פון פיעלע אונזיכטבארע שטערען]. ז. *Milky Way*

gal'axy *n.* (געל'-עק-סי) א גלענצענדע פערזאמלונג [פון פראמינענטע מענשען]; א גלענצענדע זאמלונג [פון שעהנע זא= כען].

gal'ban *n.* (געל'-בען) ז. *galbanum*

gal'banum *n.* (געל'-בע-נאם) גאלבאן אדער מוטער=הארץ [א מין גומי וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין].

gale *n.* (גייל) א שטארקער לופט= שטראם; א ווינד; א לופט=צוג אנגעפילט מיט ריחות; א שטארקע, רעש'יגע אויפ= רעגונג; דער גאגעל, די וואקסבעערע [אזא קוסט]; א פעריאדישע אבצאהלונג, א רא= טע [אין ענגלאנד].

ga'lea *n.* (גיי'-לי-א) א קאפ= א העלם, פאנצער; עטוואס וואס איז עהנליך צו א קאפ=פאנצער; א קאפ=וועהטאג [וואס מען פיהלט אין גאנצען קאפ]; א קאפ= באנדאזש.

gal'eas *n.* (געל'-אי-עס) ז. *galleass*

ga'leate *a.* (גיי'-לי-אייט) בעדעקט מיט א העלם אדער א קאפ=פאנצער אדער מיט עטוואס וואס איז עהנליך צו א קאפ=פאנ= צער; עהנליך צו א קאפ=פאנצער.

ga'leated *a.* (גיי'-לי-איי-טעד) ז. *galeate*

gale'na *n.* (גע-לי'-נא) בליי=גלאנץ [אזא מינעראל]; א געגען=גיפט.

galen'ic *a.* (גע-לען'-איק) וואס איז שייך צו בליי=גלאנץ [אזא מינעראל]; וואס איז שייך צו א געגען=גיפט; וואס ענט= האלט בליי=גלאנץ אדער א געגען=גיפט.

galen'ical *a.* (גע-לען'-אי-קעל) ז. *galenic*

gale'nite *n.* (גע-לי'-נאיט) בליי=גלאנץ. ז. *galena*

gale'ra *n.* (גע-לי'-רא) א טאירא [אזא חיה. ז. *taira*]; ביי די אלטע רוימער — אזעלכע פארוקען אדער אזעלכע לעדערנע היטלען.

galeric'ulate *a.* (געל-אי-ריק'-יו-לייט) בעדעקט ווי מיט א העלם אדער ווי מיט א קאפ=פאנצער.

galeric'ulum *n.* (געל-אי-ריק'-יו-לאם) אין אלטען רוים — א פארוק.

gale'rum *n.* (גע-לי'-ראם) אין אלטען רוים — א פארוק אדער א לעדערן היטעל.

gale'rus *n.* (גע-לי'-ראס) ז. *galerum*

Gali'cian *a. and n.* (גע-ליש'-יען) וואס איז שייך צו גאליציא [א שפאנישע פראווינץ, וועלכע איז אמאל געווען א זעלבסטשטענדיג קעניגרייך] אדער צו גא= ליציען [אין עסטרייך=אונגארן]; א גא= ליציאנער [פון גאליציען].

Galile'an *a. and n.* (געל-אי-לי'-ען) וואס איז שייך צו גליל [אין צפון פון ארץ ישראל]; וואס איז שייך צום אי= טאליענישען מאטעמאטיקער און נאטור= פילאזאף גאלילי [געבוירען אין 1564, געשטארבען אין 1642]; אן איינוואהנער פון גליל; אין דער אידישער געשיכטע — איינער וואס איז געווען געגען דעם, מען זאל צאהלען מס דעם רוימישען קיסר אוי= גוסטוס; א גאלילעער, א קריסט, אן אנ= הענגער פון קריסטוס'ען [אזוי פלעגען די אמאליגע אידען מיט פעראכטונג רופען די קריסטען].

gal'ilee *n.* (געל'-אי-ליע) אזא פאדער= צימער אין איינעגע קלויסטערס אין מי= טעלאלטער.

galima'tias *n.* (געל-אי-מיי'-שיעס) א גאלימאטיע, אן אונזיניגע פלוידעריי, א פלוידעריי וואו עס קלעפט זיך ניט א ווארט צו א ווארט; אן אונזיניגער מיש= מאש.

gal'ingale *n.* (געל'-אינ-גייל) ז. *galangal*

gal'iot *n.* (געל'-אי-אט) א גאליאט [אזא שיף וואס איז געווען אין געברויך אין די אלטע צייטען].

gal'ipot *n.* (געל'-אי-פאט) די ווייסע טערפענטין=גומי אויף דער קארע פון סאס= נע=בוימער [פיכטען=בוימער].

gall *n. and v.* (גאהל) גאל; דער גאל= בייטעל; ביטערקייט, ערגערניש, צארן, האס; א קראצ, א ריס, א וואונד [אויף דער הויט]; א פלאץ, אויף וועלכען עס קען גאר ניט וואקסען [הויפטזעכליך א נידריגער, צושוויינקטער פלאץ]; אן אנ= וואוקס אויף פלאנצען און אויף'ן קערפער פון חיות וואס קומט דערפון וואס אן אינ= זעקט האט דארט געלעגט אן איי; אב= רייבען, אבקראצען; אויפרייצען, ערגערען, פערביטערען, פערגאלען; מאכען פערבי= טערטע בעמערקונגען; ווערען געערגערט; ווערען אבגעריבען; ארייננגיסען גאל.

gal'lant *a., n. and v.* (געל'-ענט) גא= לאנט; גלענצענד, שעהן, פראנטיש; מו= טיג, העלדיש, בראוו; עהרענהאפט, גרוים= מוטיג; ריטערליך; העפליך [הויפטזעכ= ליך צו פרויען]; ליידענשאפטליך, וואס יאגט זיך נאך פרויען; א גאלאנטער מענש; א פראנט; א העפליכער מענש [הויפטזעכ= ליך צו פרויען]; איינער וואס לויפט נאך פרויען; מאכען גאלאנט; זיך ליבען, זיך ערקלערען אין ליעבע.

gallant' *a., n. and v.* (גע-לענט') גא- לאנט, העפליך [הויפטזעכליך צו פרוי= ען]; ליידענשאפטליך, וואס יאגט זיך נאך פרויען; א פרויען=נאכלויפער; בעהאנד= לען גאלאנט [הויפטזעכליך פרויען]; זיך ליעבען, זיך ערקלערען אין ליעבע.

gal'lantly *adv.* (געל'-ענט-לי) מיט העל= דישקייט; מיט מוטה; מיט נאבעלקייט.

gal'lantness *n.* (געל'-ענט-נעס) דאס זיין גאלאנט; העלדישקייט; עדעלמוטה.

gal'lantry *n.* (געל'-ענט-רי) גאלאנט= קייט; העלדישקייט; מוטה; דאמען=העפ= ליכקייט.

gall′-blad′der *n.* (גאהל׳-בלעד׳-ער) דער גאַל-בלאָז.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gall′-duct *n.* (גאהל׳-דאַקט) דער גאַל-קאַנאַל [דער קאַנאַל וואָס פיהרט פון לע-בער צום גאַל-בלאָז].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gal′leass *n.* (געל׳-אי-עס) אַ גרויסע רודער-שיף מיט דריי מאַסטען בעוואָפענט מיט האַרמאַטען, וועלכע פלעגט אַמאָל בע-נוצט ווערען פאַר רייזען אין דעם מיטעל-לענדישען ים.

galled *a.* (גאהלד) אָבגעריבען, אויסגע-ריבען; אָנגעריבען [וואונדען].

galled horse (גאהלד הארס) אַן אָנגע-ריבען פערד [אַ פערד וואָס האָט אָנגערי-בענע וואונדען].

gal′leon *n.* (געל׳-אי-אַן) אַ מין גרויסע בעוואָפענטע שיף, וועלכע די שפּאַניער פלעגען אַמאָל בענוצען אין זייער האַנ-דעלס-פערקעהר מיט זיד-אַמעריקאַ.

gal′leried *a.* (געל׳-ע-ריד) וואָס האָט אַ גאַלעריע.

gal′lery *n.* (געל׳-ע-רי) אַ גאַלעריע; אַ דורכגאַנג, אַ קאָרידאָר; אַן אונטערא-רישער דורכגאַנג; אַ צימער אָדער געביי-דע וואו עס זיינען אויסגעשטעלט קונסט-ווערק [ווי בילדער, סטאַטועז א. ד. ג.]; די טעאַטער-בעזוכער וואָס זיצען אויף דער גאַלעריע [די גאַליאַרקע].

gal′lery-pic′ture *n.* -פּיק׳-(געל׳-ע-רי-טשור) אַ בילד וואָס איז צו גרויס צו שטעלען אין אַ געוועהנליכען צימער און דאַרף געשטעלט ווערען אין אַ בילדער-גאַלעריע.

gal′ley *n.* (געל׳-אי) אַ ים-שיף וואָס ווערט געטריבען מיט רודערס אָדער מיט זעגעל און רודערס; אַ גרויסע אָפענע

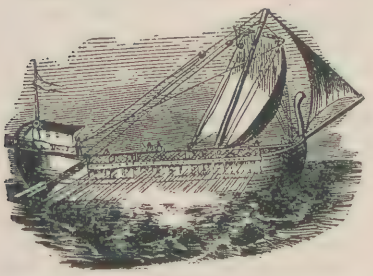

Galley

בארושע; אַ שיפסקיך; אַ שופלע [אַזאַ לאַנג, פלאַך און שמאָל קעסטעל אָפען פון איין זייט, וואָס שריפטזעצער בענוצען ארויפצושטעלען די אויפגעזעצטע דרוק-שריפט].

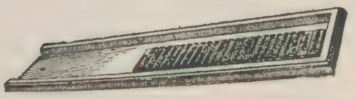

Printers′ Galley

gal′ley-bird *n.* (געל׳-אי-בוירד) דער האָלץ-פּיקער [אַזאַ פויגעל וואָס פּיקט אויס לעכער אין ביימער].

gal′ley-press *n.* (געל׳-אי-פרעס) ז. *proof-press*

gal′ley-slave *n.* (געל׳-אי-סלייוו) אַ צוואַנגס-אַרבייטער, אַ קאַטאָרזשניק.

gal′ley-work *n.* (געל׳-אי-הוואירק) טע-פעריי.

gall′-fly *n.* (גאהל׳-פלאי) די גאַל-פליעג [אַזאַ פליעג וועלכע פעראורזאַכט אָזעלכע געשווילעכצען אויף פלאַנצען].

Gal′lic *a.* (געל׳-איק) גאַליש, אַלט-פראַנ-צויזיש; וואָס איז שייך צו די גאַלען אָדער פראַנצויזען.

gal′lic *a.* (געל׳-איק) וואָס איז גענומען פון גאַלעפּעס-נים [אַזאַ זאָרט נים פון וועל-כע מען מאַכט שוואַרצע טינט].

gal′lic ac′id (געל׳-איק עס׳-איד) גאַל-זויערע [אַזאַ אָרגאַנישע כעמישע זויערע וואָס ווערט בענוצט אין מעדיצין און אין דער פאַבריקאַציאָן פון טינט].

Gal′lican *a.* (געל׳-אי-קען) גאַליקא-ניש, פראַנצויזיש.

Gal′lican Church (געל׳-אי-קען טשוירטש) די גאַלישע קירך [די רוימיש-קאַטוילישע קירך אין פראַנקרייך, וועלכע האָט מעהר פּריווילעגיעס און מעהר אונ-אָבהענגיגקייט פון פּאַפּסט׳ס מאַכט ווי די קאַטוילישע קירך פון אַנדערע לענדער].

Gal′licanism *n.* (געל׳-אי-קען-איזם) די פּרינציפּען פון דער נאַציאָנאַלער פּאַר-טיי אין פראַנקרייך אין 17טען יאָהרהונ-דערט, וועלכע האָבען בעשרענקט די אָבזאָ-לוטע מאַכט פון פּאַפּסט אין דער קאַטוי-לישער קירך פון פראַנקרייך.

Gal′licè *adv.* (געל׳-אי-סי) אויף אַ פראַנצויזישען אופן.

Gal′licism *n.* (געל׳-אי-סיזם) גאַליציזם, דער געברויך פון פראַנצויזישע אויסדרי-קע און רעדע-ווענדונגען.

Gal′licize *v.* (געל׳-אי-סאיז) פראַנצוי-זיש מאַכען, פערוואַנדלען אין פראַנצוי-זיש.

galligas′kins *n.* (געל-אי-געס׳-קינז) אַזאַ פּאַסאָן הויזען, וועלכע מען פלעגט טראָגען אין זעכצעהנטען יאָהרהונדערט; פלודערען, ברייטע הויזען; יאַגד אָדער רייט-קאַמאַשען [אָזעלכע שטיוולעטען אָדער כאָלעוועס].

Gallina′ceæ *n.* (געל-אי-ניי׳-סי-אי) דער מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די הויז-געפליגעל [הויז-עופות], ווי היה-נער, געגז, קאַטשקעס, אינדיקעס א. ד. ג.

gallina′cean *a. and n.* -ניי׳-(געל-אי-שען) וואָס איז שייך צו הויז-געפליגעל; אַן עוף.

gallina′ceous *a.* (געל-אי-ניי׳-שיאַס) וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון הויז-עופות.

Galli′næ *n.* (גע-לאי׳-ניע) ז. *Gallinaceæ*

Gallina′go *n.* (געל-אי-ניי׳-גאו) דער מין פויגלען צו וועלכע עס געהערען די וואַלדשנעפּען [דיעזע פויגלען צייכנען זיך אויס מיט זייער לאַנגען, דינעם און גראָ-דען שנאָבעל].

gall′ing *a.* (גאהל׳-אינג) פערגאַלענד, פערביטערענד, ערגערענד, אויפרייצענד, דערצאָרענענד.

gall′ingly *adv.* (גאהל׳-אינג-לי) אויף אַ גאַלינגען, פערביטערענדען אופן; אויפריי-צענדיג, ערגערענדיג, דערצאָרענענדיג.

gall′ingness *n.* (גאהל׳-אינג-נעס) דאָס זיין גאַליג אָדער ערביטערענד; דאָס זיין אויפרייצענד אָדער דערצאָרענענד.

gal′linipper *n.* (געל׳-אי-ניפּ-ער) אַזאַ גרויסער קאָמאַר [מוק].

gall′-in′sect *n.* (גאהל׳-אינ׳-סעקט) אַזאַ אינזעקט וואָס פעראורזאַכט קליינע געשווילעכצען אויף פלאַנצען אָדער טהיע-רע.

gal′linule *n.* (געל׳-אי-ניול) די וואַסער-הוהן [אַזאַ הוהן וואָס לעבט אין די זומ-פיגע ערטער ביים ברעג ים].

Gallinule

Gal′lio *n.* (געל׳-אי-או) איינער וואָס איז גלייכגילטיג אין רעליגיעזע זאַכען.

gal′liot *n.* (געל׳-אי-אַט) ז. *galiot*

gal′lipot *n.* (געל׳-אי-פּאַט) אַזאַ קליי-נער אַפּטעקאַרסקער געפעס צו האַלטען מעדיצין; דער טערפּענטין-גומי אויף סאָס-נעס [פיכטען-ביימער].

gal′lium *n.* (געל׳-אי-אַם) גאַליום [אַ כעמישער גרונד-עלעמענט פון די מעטאַ-לען].

gallivant′ *v.* (געל-אי-וועגט׳) פער-ברענגען אָדער זוכען צו פערברענגען לוס-טיג די צייט אין דאַמען-געזעלשאַפט; זיך יאָגען נאָך דאַמען-געזעלשאַפט.

gal′livat *n.* (געל׳-אי-וועט) אַ גרויס צוויי-מאַסטיג רודער-שיפעל וואָס פלעגט בענוצט ווערען אין אָסט-אינדיען.

gall′nut *n.* (גאהל׳-נאַט) אַ גאַלעס-נוס [אַזאַ נוס פון וועלכען מען מאַכט שוואַר-צע טינט].

Gal′lo-Amer′ican *a. and n.* -אַ-׳(געל-מער׳-אי-קען) פראַנצויזיש-אַמעריקאַניש; אַ פראַנצויז וואָס האָט זיך בעזעצט אין אַמעריקאַ אָדער איז געוואָרען אַן אַמערי-קאַנער בירגער.

Gal′lo-Ger′man *a. and n.* -אַ-׳(געל-דזשויר׳-מען) פראַנצויזיש-דייטש; אַ פראַנצויז וואָס איז געבאָרען אין דייטש-לאַנד; איינער וואָס שטאַמט אָב פון דיי-טשע און פראַנצויזישע עלטערען.

Galloma′nia *n.* (גע-לאַ-מיי׳-ני-אַ) גאַ-לאָמאַניע, אַ בלינדע איבערגעבענהייט צו אַלעם וואָס איז פראַנצויזיש.

Galloma′niac *n.* (געל-אַ-מיי׳-ני-עק) איינער וואָס איז אַ שטאַרקער פאַנאַטי-שער אַנהענגער פון פראַנקרייך און פון דער פראַנצויזישער שפּראַך און זיטען.

gal′lon *n.* (געל׳-אַן) אַן ענגלישע און אַמעריקאַנער מאָס פאַר פליסיגקייטען, וועלכע ענטהאַלט 4 קוואָרט.

galloon′ *n.* (גע-לוהן׳) אַ גאַלוין; אַ טאַשמע, אַ בעזאַץ, אַ באָרט.

gallooned′ *a.* (גע-לוהנד׳) בעפּוצט מיט גאַלוינען.

gal′lop *v. and n.* (געל׳-אַפּ) גאַלאָפּירען, שפּרינגען, לויפען; לאָזען לויפען גאַלאָפּ; אַ גאַלאָפּ; אַ גאַלאָפּ-רייטען; אַ שפּרונג; אַ גאַלאָפּ-טאַנץ.

gallopade′ *n. and v.* (געל-אַ-פּייד׳) אַ גאַלאָפּ אין דער רונד פון אַ פערד אין אַ צירקוס; אַ גאַלאָפּ; גאַלאָפּירען; לוי-פען; טאַנצען אַ גאַלאָפּ-טאַנץ.

gal′loper *n.* (געל׳-אַפּ-ער) אַ גאַלאָפּי-רענד פערד; איינער וואָס גאַלאָפּירט, וואָס לויפט אָדער שפּרינגט; אַ קליינער האַר-מאַט; אַ לייכטער האַרמאַט-וואָגען.

gal′loper-gun *n.* (געל׳-אַפּ-ער-גאַן) אַ קליינער האַרמאַט.

Gal′lophile *n.* (געל׳-אַ-פיל) אַ פריינד פון פראַנקרייך; איינער וואָס איז פריינד-ליך צו די פראַנצויזען.

Gal'lophobe *n.* (געל'-א-פאוב) א שונא פון פראנקרייך און פון די פראנצויזען.

Gallopho'bia *n.* (געל-א-פאו'-בי-א) די שנאה צו פראנקרייך און צו די פראנצויזען.

gal'loping *n. and a.* (געל'-אפ-אינג) דאס גאלאפירען, דאס לויפען גאלאפ; גאלאפירענד; וואס לויפט שנעל, וואס פראגרעסירט שנעל.

gal'loping consump'tion (געל'-אפ-אינג קאנ-סאמפ'-שאן) גאלאפירענדע שווינדזוכט [שווינדזוכט וואס ענטוויקעלט זיך זעהר שנעל].

gal'loway *n.* (געל'-א-הוויי) א מין קליין פערד.

gal'lows *n. and adv.* (געל'-אז) א גאלגאן, א תליה; א געשטעל פאר ארבייטער ביים בויען אדער רעפארירען א געביידע; אונגעהייער; זעהר.

gal'lows-bird *n.* (געל'-אז-בוירד) א חברה-מאן וואס פערדיענט געהאנגען צו ווערען; איינער וועלכען מען האט געהאנגען.

gal'lows-bitts *n.* (געל'-אז-ביטס) א פאר שטארקע דעמבענע ראהמען געמאכט אין דער פארם פון א תליה, צווישען וועלכע עס ווערט פערפעסטיגט דער מאסט אויף א שיף.

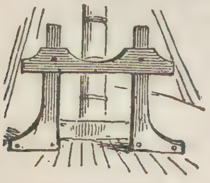

Gallows-bitts

gal'lows-free *a.* (געל'-אז-פריע) פריי פון גאלגאן, פריי פון הענגען.

gal'lows-tree *n.* (געל'-אז-טריע) א תליה.

gall'-pipe *n.* (גאהל'-פאיפ) ז. ***gall-duct***

gall'-sick'ness *n.* (גאהל'-סיק'-נעס) געלזוכט-פיעבער [א מין שוואכער פיעבער וועלכער קומט מייסטענס פאר אין האלאנד].

gall'-stone *n.* (גאהל'-סטאון) גאל-שטיין.

Gal'lus *n.* (געל'-אס) אזא מין פויגלען וועלכע זיינען עהנליך צו הויז-היהנער; א פריסטער פון דער געטין סיבעלע [די געטין פון דער נאטור אדער די מוטער פון די געטינס] אין אלטען רוים.

gall'y *a.* (גאהל'-אי) גאליג, ביטער ווי גאל; מיט פלעצער אויף וועלכע קיין זאך וואקסט ניט.

galoche' *n.* (גע-לאש') א קאלאש; אן אויבערשוך.

gal'op *n.* (געל'-אפ) א גאלאפ [א מין טאנץ]; מוזיק פאר אזא טאנץ, גאלאפ-מוזיק.

galopade' *n.* (געל-א-פייד') ז. ***galop***

galore' *adv.* (גע-לאור') פיעל, אין איבערפלוס, אהן א שיעור.

galosh' *n. and v.* (גע-לאש') א קאלאש; אן אויבערשוך; בעזארגען מיט אן אויבערשוך.

galt *n.* (גאהלט) ליים-ערד [ליים פון וועלכען מען מאכט ציעגעל].

Galto'nian *a.* (גאהל-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען געלעהרטען פרענסיס גאלטאן אדער צו זיינע אנטראפאלאגישע לעהרען איבער די אייגענשאפטען פון מענשליכען כאראקטער, וואס גיבען זיך איבער בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

gal'ty *a.* (גאהל'-טי) ליימיג.

galvan'ic *a.* (געל-וועני'-איק) גאלוואניש, וואס געהערט צו גאלוואניזם אדער צו אן עלעקטרישען שטראם וואס קומט פון א כעמישער באטעריי. ז. ***galvanism***

galvan'ical *a.* (געל-וועני'-אי-קעל) ז. ***galvanic***

galvan'ic bat'tery (געל-וועני'-איק בעט'-ע-רי) א גאלוואנישע באטעריי [אן עלעקטרישע באטעריי וואס בעשטעהט פון א זייל צונויפגעשטעלט פון קופערנע און צינקענע פלאטען וועלכע ווערען געלעגט אבוועקסלענד איינע איבער די אנדערע מיט שטיקלעך פאפיער איינגענעצט אין וועלכער-עס-איז זויערע צווישען זיי].

galvan'ic cur'rent (געל-וועני'-איק קאר'-ענט) א גאלוואנישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט ערהאלטען פון א גאלוואנישער באטעריי].

galvan'ic pile (געל-וועני'-איק פאיל) א גאלוואנישע זייל. ז. ***galvanic battery***

galvanisa'tion *n.* (געל-ווע-ני-זיי'-שאן) ז. ***galvanization***

gal'vanise *v.* (געל'-ווע-נאיז) ז. ***galvanize***

gal'vanism *n.* (געל'-ווע-ניזם) גאלוואניזם, דער טייל פון עלעקטריציטעט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם עלעקטרישען שטראם, וועלכער קומט פון כעמישע ווירקונגען, ווי פון דער בעריהרונג פון מעטאלען מיט זויערע א. ד. ג.; אן עלעקטרישער שטראם וואס קומט פון א כעמישער ווירקונג.

gal'vanist *n.* (געל'-ווע-ניסט) א קענער פון גאלוואניזם. ז. ***galvanism***

galvaniza'tion *n.* (געל-ווע-ני-זיי'-שאן) דאס גאלוואניזירען, דאס שטעלען אונטער דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען גאלוואנישען שטראם; דאס זיין גאלוואניזירט.

gal'vanize *v.* (געל'-ווע-נאיז) גאלוואניזירען; שטעלען אונטער דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען גאלוואנישען שטראם; קינסטליך אדער מעכאניש בעלעבען, צוגעבען קינסטליכע ענערגיע; בעדעקען מיט א מעטאל-שיכט דורך דער הילף פון א גאלוואנישען שטראם [ווי בעדעקען מיט גאלד, זילבער א. ד. ג.].

gal'vanized i'ron (געל'-ווע-נאיזד אי'-ערן) צינק-בלעך, אייזען-בלעך בעדעקט מיט צין דורך דער הילף פון גאלוואנישער עלעקטריציטעט און נאכהער איינגעטונקט אין א וואנע פון געשמאלצענעם צינק.

gal'vanizer *n.* (געל'-ווע-נאי-זער) איינער אדער עטוואס וואס גאלוואניזירט.

galvanocaus'tic *a.* (געל-ווע-נאו-קאהס'-טיק) וואס איז שייך צום אויסברענען א וואונד דורך אן עלעקטרישען שטראם.

galvanocauteriza'tion *n.* (געל-ווע-נאו-קאה-טע-רי-זיי'-שאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט דער הילף פון אן עלעקטרישען שטראם.

galvanochem'ical *a.* (געל-ווע-נא-קעמ'-אי-קעל) גאלוואנא-כעמיש, וואס איז שייך צו דער כעמישער ווירקונג פון א גאלוואנישען [עלעקטרישען] שטראם.

galvanol'ogist *n.* (געל-ווע-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון גאלוואנישער עלעקטריציטעט.

galvanol'ogy *n.* (געל-ווע-נאל'-א-דזשי) די לעהרע פון גאלוואניזם. ז. ***galvanism***

galvanom'eter *n.* (געל-ווע-נאמ'-ע-טער) א גאלוואנאמעטער, אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שטארקייט און די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם.

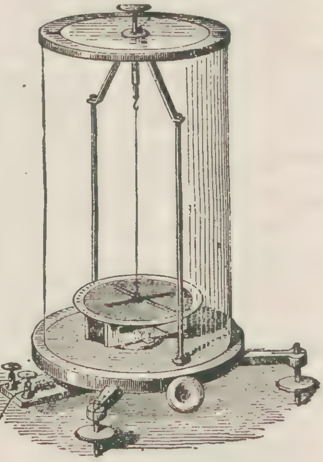

Galvanometer

galvanomet'ric *a.* (געל-ווע-נא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א גאלוואנאמעטער, וואס איז שייך צו דער מעסטונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך א גאלוואנאמעטער. ז. ***galvanometer***

galvanomet'rical *a.* (געל-ווע-נא-מעט'-רי-קעל) ז. ***galvanometric***

galvanom'etry *n.* (געל-ווע-נאמ'-ע-טרי) גאלוואנאמעטריע, דאס מעסטען די שטארקייט און די ריכטונג פון עלעקטרישע שטראמען.

galvanoplas'tic *a.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טיק) גאלוואנאפלאסטיש, וואס איז שייך צו דער רעפראדוצירונג פון פיגורען דורך גאלוואניזם. ז. ***galvanoplasty***

galvanoplas'tic proc'ess (געל-ווע-נא-פלעס'-טיק פראס'-עס) דער גאלוואנאפלאסטישער פראצעס, דער פראצעס ווי עס ווערען אראבגענומען קאפיעס פון פיגורען דורך א גאלוואנישען שטראם [דאס מאדעל פון דער פיגור ווערט געמאכט פון גיפס אדער פון אן אנדער מאטעריאל און נאכדעם ווען עס ווערט דורך א גאלוואנישען שטראם בעדעקט מיט מעטאל, ווי בראנז א. ד. ג. ווערט דאס מאדעל ארויסגענומען און עס בלייבט א פיגור וואס איז אינווענינג פוסט].

galvanoplas'tics *n.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טיקס) ז. ***galvanoplasty***

galvanoplas'ty *n.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טי) גאלוואנאפלאסטיק, די קונסט צו רעפראדוצירען אדער אראבצונעהמען קאפיעס פון פיגורען אין מעטאל דורך גאלוואנישער עלעקטריציטעט [ווי דאס ווערט געמאכט ביי בראנז-פיגורען].

galvanopla'ter *n.* (געל-ווע-נא-פליי'-טער) איינער וואס מאכט סטערעאפטישע אדער עלעקטראטיפישע פלאטען דורך דער הילף פון גאלוואנא-פלאסטיק. ז. ***galvanoplastic***

galvan'oscope *n.* (געל-וועני'-א-סקאופ) א גאלוואנאסקאפ, אן אינסטרומענט אויסצוגעפינען די עקזיסטענץ פון אן עלעקטרישען שטראם און זיין ריכטונג [אן

Mallard Duck (Anas Boschas)

American Golden Plover (Charadrius Dominicus)

Ring-necked Pheasant (Phasianus Torquatus)

Wood Duck (Aix Sponsa)

Green-winged Teal (Anas Carolinensis)

Wilson's Snipe (Gallinago Media)

Woodcock (Philohela Minor)

Greater Yellowlegs Snipe (Totanus Melanoleucus)

Spruce Grouse (Derdragapus Canadensis)

Ruffed Grouse (Bonasa Umbellus)

Blue-winged Teal (Anas Discors)

Canvasback Duck (Aythya Vallisneria)

Quail (Colinus Virginianus)

King Rail (Rallus Elegans)

אײנפאכע שװעבענדע עלעקטרישע נאדעלען בענוצט װערען אלס א גאלװאנאסקאפ].

galvanoscop'ic *a.* (געל-װע-נא-סקאפ'-איק) װאס איז שייך צו א גאלװאנאסקאפ. ז. *galvanoscope*.

gal'vano-thermom'eter *n.* (געל'-װע-נאו-טהער-מאמ'-ע-טער) אן אפאראט װאס װערט בענוצט צו מעסטען די װארימקייט װאס אן עלעקטרישער שטראם פראדוצירט.

gamb *n.* (געמב) דער פוס; די פאלקע.

gambade' *n.* (געמ-בייד') א מין שטיװלעט אדער כאלעװע אויף'ן פוס, װאס װערט בענוצט ביים רייטען.

gamba'do *n.* (געמ-ביי'-דאו) ז. *gambade*.

gam'bit *n.* (געמ'-ביט) — אין שאך-שפיעל א גאמביט [דאס אבגעבען א סאלדאט (א פעשקע) אדער אן אנדער פיגור ביים אנהויב שפיעל, מיט דעם ציעל צו מאכען שפעטער א שטארקערע אטאקע אויף דעם געגנער].

gam'ble *v.* (געמבל) שפיעלען אין געלד; שפיעלען אזארט אין קארטען; ריזיקירען פיעל אין שפיעל; שפעקולירען אויף דער בערזע; פערשװענדען פיעל געלד אין קארטען-שפיעל א. ד. ג.; אן אזארט-שפיעל; דאס ריזיקירען פיעל אין שפיעל.

gam'bler *n.* (געמ'-בלער) איינער װאס שפיעלט אזארט אין געלד; איינער װאס ריזיקירט פיעל אדער שטעלט פיעל אויף דער קארט ביים שפיעלען.

gam'bling *n.* (געמ'-בלינג) דאס שפיעלען אזארט; דאס איינשטעלען פיעל אין קאן; דאס ריזיקירען פיעל אין שפיעלען.

gam'bling-hell *n.* (געמ'-בלינג-העל) ז. *gambling-house*.

gam'bling-house *n.* (געמ'-בלינג-האוס) א שפיעלהויז, א הויז װאו מען שפיעלט אין געלד [װי. אין קארטען-שפיעל א. ד. ג.].

gam'bling-tray *n.* (געמ'-בלינג-טריי) א גרויסע טאץ פון געפלאכטענע ריטלעך, אויף װעלכער די אינדיאנער פון צפון-אמעריקא װארפען די ביינדלעך אין ביינדעל-שפיעל.

gam'bol *v. and n.* (געמ'-באל) שפרינגען; שפיעלען; שפאסען; א לוסטיגער שפרונג; א שפאס.

gam'brel *n. and v.* (געמ'-ברעל) דאס געלענק פון דעם הינטערשטען פוס פון א פערד און אנדערע חיות; ביי קצב'ים — א שפער-האלץ [א שטיק האלץ אויסגעבויגען װי א פערד'ס פוס, אויף װעלכען מען הענגט אויף א געקוילעטע בהמה, בעת מען בעארבייט זי]; א געבראכענער דאך [ז. *curb-roof*]; אויפהענגען א געקוילעטע בהמה אויף א שפער-האלץ; מאכען א געבראכענעם דאך.

gam'brel-roof *n.* (געמ'-ברעל-רוהף) א געבראכענער דאך. ז. *curb-roof*.

game *n., a. and v.* (גיים) דאס שפיעל; לוסטיגקייט; צייט-פערטרייב; שפאס; א שפיעל, א שפיעל-פארטיי; דער געװין [אין שפיעל]; אן אינטריגע, א פראיעקט, א פלאן; די יאגד; דאס װילד [װילדע חיות אדער עופות װאס זיינען געשאסען געװארען אין יאגד]; א קאמפף-האהן װאס װערט געברויכט אין א װעט-קאמפף; װאס איז שייך צו װילדע חיות, װעלכע מען שיסט אין יאגד; מוטיג, העלדיש; װאס האט א פערלאנג אדער װילען צו טהאן עפעס; קרום; װי א קאליעקע; שפיעלען אין געלד; ריזיקירען אדער שטעלען פיעל אין קאן.

game'-bag *n.* (גיים'-בעג) א יאגד-טאש, א יאגד-זאק [אין װעלכען א יעגער טראגט די חיות אדער עופות װאס ער האט געטויטעט].

game'-bird *n.* (גיים'-בוירד) א געיעג-פויגעל [איינע פון די מינים פויגלען, אויף װעלכע מען געהט אויף געיעג].

game'-cart *n.* (גיים'-קארט) א לייכט װעגעל, אין װעלכען מען פלעגט אמאל פיהרען די הינד צום יאגד-פלאץ. איצט װערט עס געברויכט צום פאהרען.

game'-cock *n.* (גיים'-קאק) א קאמפף-האהן [אין צירק, װאו מען שטעלט ארויס העהנער צו שלאגען זיך און מען װעט זיך אויף זיי].

game'ful *a.* (גיים'-פול) לוסטיג, לעבעדיג, ריהרעװדיג; פול מיט חיות אדער עופות אויף װעלכע מען געהט אין געיעג.

game is up (גיים איז אפ) די יאגד האט זיך אנגעפאנגען; דער פלאן איז דורכגעפאלען.

game'keeper *n.* (גיים'-קיע-פער) א היטער פון חיות און עופות, אויף װעלכע מען געהט אויף יאגד.

game'-laws *n.* (גיים'-לאהז) געזעצען װעגען יאגד.

game'-leg *n.* (גיים'-לעג) א הינקעדיגער פוס.

game'ness *n.* (גיים'-נעס) ענטשלאסענהייט; מוטיגקייט; דרייסטקייט.

game of chance (גיים אװ טשענס) א שפיעל װאס איז אבהענגיג פון גליק אדער מזל [װי װערפעל-שפיעל אדער קארטען-שפיעל].

game'-pie *n.* (גיים'-פאי) א פיראג אדער פאשטעט געפילט מיט פלייש פון חיות װאס זיינען דערשאסען געװארען אויף געיעג.

game'-preserve' *n.* (גיים'-פרי-זוירװ') א װאלד אדער פארק פול מיט געיעג-טהיערע, װעלכע מען האלט פאר ספארט.

game'-preser'ver *n.* (גיים'-פרי-זויר'-װער) אין ענגלאנד — איינער װעלכער האט אן אייגענעם אדער געדונגענעם װאלד, װאו קיינעם איז ניט ערלויבט צו שיסען פויגלען אדער חיות און נור ער אליין געהט דארט אויף געיעג.

game'some *a.* (גיים'-סאם) שפיעלעריש, לוסטיג, שערצהאפט.

game'somely *adv.* (גיים'-סאם-לי) אויף א לוסטיגער, שערצהאפטער ארט.

game'someness *n.* (גיים'-סאם-נעס) לוסטיגקייט; שערצהאפטיגקייט, שפיעלעריי.

game'ster *n.* (גיים'-סטער) א קארטען-שפיעלער, א קארטיאזשניק.

game'stress *n.* (גיים'-סטרעס) א קארטען-שפיעלערין.

gam'ete *n.* (געמ'-איט) אין ביאלאגיע — א גאמעט אדער אן איינפאכע צעלע װאס פעראייניגט זיך מיט א צװייטער צעלע, כדי אויסצובילדען א זיגאספארע [איינע פון די קלענסטע און איינפאכסטע בעשעפענישען].

game to the last (גיים טו טהי לעסט) אויסגעהאלטען ביז צו לעצט.

ga'ming *n.* (גיי'-מינג) דאס שפיעלען אזארט [אין געלד].

ga'ming-debt *n.* (גיי'-מינג-דעט) א קארטען-שולד, א חוב װאס מען איז געבליבען שולדיג ביים שפיעלען אין קארטען.

ga'ming-house *n.* (גיי'-מינג-האוס) א שפיעל-הויז [דאס הויז װאו מען שפיעלט אין קארטען און אנדערע אזארטע שפיעלען].

ga'ming-room *n.* (גיי'-מינג-רוהם) א שפיעל-צימער, א צימער װאו מען שפיעלט אין קארטען און אנדערע אזארטע שפיעלען.

ga'ming-ta'ble *n.* (גיי'-מינג-טיי'בל) א טיש װאס װערט בענוצט צו שפיעלען אין קארטען א. ד. ג.

gam'ma *n.* (געמ'-א) די גאמא, די סקאלא. ז. *gamut*.

gam'mer *n.* (געמ'-ער) אן אלטע פרוי; א באבע.

gam'mon *n. and v.* (געמ'-אן) שינקען, געריכערטע שװיינען-פאלקע; דאס געװינען דעם קאן אין טריקטראק-שפיעל; א שװינדלעריש שפיעל, אן אבנארעריי; שפיעלען א ראלע, מאכען אן אנשטעל; חוזק מאכען, זיך װיצלען; ארייננארען; געװינען דעם קאן אין טריקטראק-שפיעל; רויכערען שװיינען-פלייש אדער שינקען; בעפעסטיגען צום פאר-מאסט [פון א שיף].

gam'moning *n.* (געמ'-אנ-אינג) דאס בעפעסטיגען צום פאר-מאסט [פון א שיף].

gamogen'esis *n.* (געמ-א-דזשענ'-ע-סיס) האמאגענעזיס [די פערמעהרונג אדער פרוכפערונג פון ארגאניזמען דורך דער פארונג אדער צוזאמענלעבען פון ביידע געשלעכטער].

gamopet'alous *a.* (געמ-א-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — ביי װעלכע דאס בלומען-קריינדעל בעשטעהט פון צונויפגעװאקסענע בלעטלעך.

gamophyl'lous *a.* (געמ-א-פיל'-אס) אין באטאניק — ביי װעלכע די בלעטעלעך ארום דער בלום זיינען צונויפגעװאקסען.

gamosep'alous *a.* (געמ-א-סעפ'-ע-לאס) אין באטאניק — ביי װעלכע דאס בלומען-בעכערעל בעשטעהט פון פעראייניגטע צונויפגעװאקסענע בלעטעלעך.

gam'ut *n.* (געמ'-אט) אין מוזיק — דער טאן-לייטער, די סקאלא, די גאמא; די גאנצע נאטען-סיסטעם; א זאך אין גאנצען, ארום און ארום.

ga'my *a.* (גיי'-מי) װאס האט א ריח פון געשאסענע פויגלען אדער חיות; שפיעלענד; פול מיט לעבעדיגקייט, מיט ריהרעװדיגקייט.

ganch *v. and n.* (גענטש) הינריכטען אדער בעשטראפען איינעם מיט'ן טויט דורך אראבװארפען איהם פון א הויכען ארט אויף האקענס אדער אויף שפיזען אדער דורך אויפהענגען איהם אויף א האקען װאס איז אריינגעשטאכען ביי איהם אין זייט; די הינריכטונג אויף אזא אופן.

gan'der *n. and v.* (גענ'-דער) א גאנער, א גאנשער [א זכר פון גענז]; געהן לאנגזאם, זיך שלעפען [װי א גאנז אדער װי א גאנער].

gan'der-faced *a.* (גענ'-דער-פייסט) מיט א גענזענעם פנים, מיט א נארישען פנים.

gan'der-month *n.* (גענ'-דער-מאנטה) דער קימפעט פון א פרוי [אלס יום-טוב פאר'ן מאן].

gan'der-par'ty *n.* (גענ'-דער-פאר'-טי) א מענער-אונטערהאלטונג [אן אונטערהאלטונג בלויז פון מענער].

gan'der-pull *n.* (גענ'-דער-פול) גאנער-ספארט [אזא ספארט אין די זיד-װעסט-טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון

אמעריקא. דער ספארט בעשטעהט אין דעם וואס א שנעל־לויפענדער רייטער דארף אראבברייסען דעם קאפ פון א גאנער וואס איז אויפגעהאנגען פאר די פיס, מיט'ן קאפ אראב].

gan'der-pull'ing *n.* (גענ'־דער־פול'־אינג) ז. *gander-pull*

gang *n.* (געננ) א באנדע, א חברה, א קאמפאניע; א מחנה; א קאמפאניע ארבייטער; א גאנג פון מאשינעריע אדער אינסטרומענטען וואס ווערען געבראכט אין בעוועגונג דורך איין און דערזעלבער קראפט.

gang'-board *n.* (גענג'־באורד) א גאנג־ברעט [א קלאדקע צום ארויפגעהן אויף א שיף אדער צווישען פערשיעדענע טיילען אין א שיף].

gang'-cask *n.* (גענג'־קעסק) א וואסער־פעסעל [אויף שיפען].

gan'gliac *a.* (גענ'־גלי־עק) ז. *ganglial*

gan'glial *a.* (גענ'־גלי־על) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון גאנגליען [נערווען־קניפלעך אדער נערווען־פערדיקונגען].

gan'gliate *a.* (גענ'־גלי־אייט) וואס האט גאנגליען [נערווען־קניפלעך אדער נערווען־פערדיקונגען]; געקניפט [ווי גאנגליען].

gan'gliated *a.* (גענ'־גלי־איי־טעד) ז. *gangliate*

gan'gliform *a.* (גענ'־גלי־פארם) וואס איז עהנליך צו גאנגליען [נערווען־קניפלעך אדער נערווען־פערדיקונגען].

gan'gling *a.* (גענ'־גלינג) אומגעלומפערט, שוועך, ניט ריהרעוודיג [אין געהן].

gan'glioform *a.* (גענ'־גלי־א־פארם) ז. *gangliform*

gan'glion *n.* (גענ'־גלי־אן) א גאנגליע [א נערווען־קניפעל אדער א נערווען־פערדיקונג]; אן אנוואוקס פון קאסע אדער קאסקע [אזא ווייס, עלאסטיש, הארט פלייש].

gan'glionary *a.* (גענ'־גלי־אנ־ע־רי) וואס בעשטעהט פון גאנגליען [נערווען־קניפלעך אדער נערווען־פערדיקונגען].

gan'glionated *a.* (גענ'־גלי־אנ־איי־טעד) ז. *gangliate*

gang'-mas'ter *n.* (גענג'־מעס'־טער) איינער וואס בעשעפטיגט א קאמפאניע ארבייטער; אן אויפזעהער איבער א קאמפאניע ארבייטער.

gang'-plank *n.* (גענג'־פלענק) א גאנג־ברעט [א קלאדקע ארויפצוגעהן אויף א שיף]. ז. *gang-board*

gan'grel *n. and a.* (גענ'־גרעל) א הויכער, אומגעלומפערטער, ניט ריהרעוודיגער מענש; וואנדערענדיג, זיך ארומשלעפענדיג.

gan'grenate *v.* (גענ'־גרי־נייט) פעראורזאכען אדער קריעגען גאנגרענע; אבטויטען, פערניכטען; ווערען אבגעטויט. ז. *gangrene*

gan'grene *n. and v.* (גענ'־גריען) גאנגרענע [אן ענטצינדונג וואס פעראורזאכט פוילונג אדער אבטויטונג]; פעראורזאכען אדער קריעגען גאנגרענע; אבטויטען; ווערען אבגעטויט.

gangrenes'cent *a.* (גענ־גרי־נעס'־ענט) אנגעגריפען פון גאנגרענע, ווערענדיג אבגעטויט.

gan'grenous *a.* (גענ'־גרי־נאס) אנגעגריפען פון גאנגרענע; אבגעטויט; ציי־גענדיג סמנים פון פוילען אדער אבטויטונג.

gangs'man *n.* (גענגז'־מען) אן אויפזעהער איבער א קאמפאניע ארבייטער.

gang'ster *n.* (גענג'־סטער) א מיטגליעד פון א שאיקע [גנבים, רויבער, יונגאטשעס א. ד. ג.].

gangue *n.* (גענג) די מינעראלען אין א ערץ־אדער ערץ־לאגער וועלכע ענטהאלטען ניט קיין מעטאל אין זיך; פרעמדע שטאפען אין א מינעראל, די אונ־ריינקייט פון א מינעראל.

gang'way *n.* (גענג'־הוויי) א דורכגאנג; א צייטווייליגער דורכגאנג אדער וועג [ווי למשל, ביי געביידען וואס האלטען זיך ערשט אין בויען; קלאדקעס צום ארויפגעהן אויף א שיף און צום איבערגעהן פון איין פלאץ צום אנדערען אויף א שיף א. ד. ג.]; א דורכגאנג צווישען רייהען שטוהלען.

gang'way-lad'der *n.* (גענג'־הוויי־לעד'־ער) א לייטער פון א קלאדקע אויף א שיף ביז צום וואסער.

gan'net *n.* (גענ'־עט) דער טעלפעל, די טעלפעלגאנז אדער באקלאן [א פויגעל וואס געפינט זיך אין אייראפא און נארד־אמעריקא ביי די ברעגען פון דעם אטלאנטישען אקעאן. ערנעהרט זיך מיט פיש].

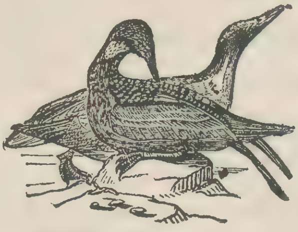

Gannet

gan'oid *a. and n.* (גענ'־איד) גלאט און גלאנציג [וועגען פיש־שופען]; א פיש וואס האט גלאטע, גלאנציגע שופען אדער וואס זעהט אוים ווי פאלירט.

gan'oin *n.* (גענ'־א־אין) א ביינערדיגער, גלאנציגער שטאף מיט וועלכען געוויסע פיש זיינען בעדעקט [מעהרסטענטייל בעשטעהען פון דעם שטאף נור די שופען].

gant'let *n.* (גענט'־לעט) א טשערינג, דאס טרייבען דורך דער שערענגע אדער דורך'ן טשערינג [א מיליטערישע שטראף אין די אמאליגע צייטען, זי איז בעשטאנען אין דעם וואס מען האט איינעם א האלב נאקעטען געטריבען דורך צוויי שערענגעם סאלדאטען, וועלכע האבען איהם דערביי געשמיסען]; א רייה זאכען אדער פאסירונגען; דאס צוזאמענלויפען פון צוויי פאר פאראלעלע רעלסען [שינען] אין איין שטח; אן אייזערנע הענדשקע. ז. *gauntlet*

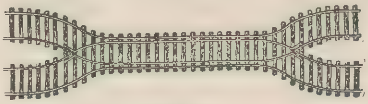

Gantlet

gant'lette *n.* (גענט'־לעט) אן אייזערנע הענדשקע. ז. *gauntlet*

gant'-line *n.* (גענט'־לאין) א שטריק אויף א רעדעל ארויפצוציהען אדער ארונטערצולאזען עפעס [אויף שיפען].

gant'lope *n.* (גענט'־לאופ) א רייט־הענדשקע. ז. *gauntlet*

gan'tree *n.* (גענ'־טריע) ז. *gauntree*

gan'try *n.* (גענ'־טרי) ז. *gauntree*

gaol *n.* (דזשייל) א געפענגניס, א טורמע, א תפיסה.

gao'ler *n.* (דזשיי'־לער) א געפענגניס־וועכטער, א געפענגניס־אויפזעהער.

gaol'-kee'per *n.* (דזשייל'־קיע'־פער) ז. *gaoler*

gap *n. and v.* (געפ) אן עפענונג, א לאך; א ברוך; א שפאלט; א דורכגאנג; אן אונטערברעכונג; מאכען אן עפענונג, א ברוך, א לאך, א שפאלט אדער דורכגאנג; איינשניידען, מאכען צייהנער [ווי ביי א זעג].

gape *v. and n.* (גייפ) גענעצען; עפענען דאס מויל [אום צו קריעגען שפייז]; גאפען, עפענען דאס מויל פאר ערשטוינונג, בעוואונדערונג א. ד. ג.; זיך עפענען, זיין אפען [ווי דורך א ברוך, שפאלט, פערטיעפונג א. ד. ג.]; זיך צושפאלטען, בעקומען אן עפענונג; א גענעץ; דאס געגעצען; די ברייט פון דעם פאנאנדערגעעפענטען מויל.

gape af'ter (גייפ עפ'־טער) גאפען, עפענען דאס מויל, אויסגלאצען די אויגען [פאר איבערראשונג אדער בעוואונדערונג]; שטארק ערווארטען, געלוסטען, בענקען אדער האפען.

gape at (גייפ עט) גאפען, בעטראכטען מיט בעוואונדערונג אדער איבערראשונג, עפענען מויל און אויגען פאר איבערראשונג און בעוואונדערונג.

gape for (גייפ פאר) מיט אונגעדולד ערווארטען; שטארק געלוסטען; זיין גרייט צו כאפען אדער אויפפרעסען.

ga'per *n.* (גיי'־פער) איינער וואס גענעצט; איינער וואס גאפט [שטעהט מיט אפענע מויל און אויגען פאר איבערראשונג אוןְ בעוואונדערונג]; א ברייט־שנאבעלדיגער פויגעל; א ליפ־פיש.

ga'pers *n.* (גיי'־פערז) פויגלען, וואס האבען א טיעף און ווייט פאנאנדערגעשפאלטענעם שנאבעל [ווי למשל, שוואלבען].

gapes *n.* (גייפס) אזא גארגעל־קראנקהייט ביי פויגלען [די פויגלען האלטען דערביי זייערע מיילער אפען].

gape'-seed *n.* (גייפ'־סיעד) עטוואס וואס מאכט גאפען [עפענען מויל און אויגען פאר איבערראשונג און בעוואונדערונג]; עטוואס וואס רופט ארוים איבערראשונג און בעוואונדערונג ביי אונוויסענדע מענשען; א פאלקס־וואונדער.

gape upon' (גייפ א־פאן') ז. *gape for*

ga'ping *a.* (גיי'־פינג) ווייט אפען; גאפענדיג; גענעצענדיג.

ga'pingly *adv.* (גיי'־פינג־לי) מיט אן אפענעם מויל [פאר פערוואונדערונג], גאפענדיג; ווייט אפען.

ga'ping-stock *n.* (גיי'־פינג־סטאק) איינער אדער עטוואס אויף וועמען אדער אויף וואס מען גאפט [מען בעוואונדערט מיט ווייט פאנאנדערגעעפענטע מויל און אויגען].

gap of breath (געפ אוו ברעטה) אן אטעמצוג.

gap of time (געפ אוו טאים) א צווישענצייט.

gap'-toothed *a.* (געפ'־טוהטהט) וואס די צייהנער זיינען שיטער דורך דעם וואס אנדערע פעהלען.

gap'-win'dow *n.* (געפ'־הווינ'־דאו) א לאנג, שמאל פענסטער.

gar *n.* (גאר) אזא פיש [עהנליך צו א העכט].

G. A. R. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Grand Army of the Republic*

gar'age *n.* (גער־ערזש) א פלאץ, וואו מען האלט אויטאמאבילען.

garb *n. and v.* (גארב) קליידונג, קליי־דער־מאדע [הויפטזעכליך אפיציעלע או־ניפארמען אדער קליידער און קליידער־מא־דעם וואס זיינען כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען קלאס מענשען אדער פאר א געוויסער צייט]; א גארב, א סנאפ; א בינטעל [פון זאנגען אדער שיס־פיילען]; קליידען, אנקליידען.

gar'bage *n.* (גאר'־בעדזש) גערערים; אבפאל [הויפטזעכליך קיך־אבפאל פון שפייזען]; מיסט.

gar'bage-fur'nace *n.* (גאר'־בעדזש־פויר'־נעס) א מין אויוועז, אין וועלכען מען פערברענט מיסט און אנדערע אבפאל.

garbe *n.* (גארב) א גארב, א סנאפ; א בינטעל [פון זאנגען אדער שיס־פיילען].

garbed *a.* (גארבד) געקליידעט; אנגע־טהאן.

gar'ble *v.* (גאר'בל) איבערזיפען; אב־קלייבען; אבקלייבען דאס בעסטע; אב־סארטירען [הויפטזעכליך פאר א שלעכטען צוועק, ווי אום צו בעשווינדלען אדער מא־כען א פאלשען איינדרוק]; פערפעלשען, פערדרארבען.

gar'bler *n.* (גאר'־בלער) איינער וואס קלייבט אב [דאס ערגסטע אדער בכלל מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען אדער צו מא־כען א פאלשען איינדרוק]; א פערפעל־שער, א פערדארבער.

gar'board *n.* (גאר'־באורד) דער באדען־באלקען פון א שיף [פון פארענט].

gar'board-plank *n.* (גאר'־באורד־פלענק) ז. *garboard*

gar'board-strake *n.* (גאר'־באורד־סטרייק) די ערשטע רייהע פלאנקען ביים פאדערשטען באדען־באלקען פון א שיף.

garçon' *n.* (גאר־סאן') א האטעל־דיענער; א קעלנער; א דיענער; אן איינגל.

gar'den *n., a. and v.* (גאר'דן) א גאר־טען; א סאד; א גוט־בעארבייטעטער, שעה־נער, רייכער פלאץ אדער לאנד; וואס איז שייך אדער וואס קומט פון א גארטען אדער סאד; בעארבייטען לאנד פאר גערט־נעריי, קולטיווירען גארטען־פראדוקטען אדער סאד־פראדוקטען.

gar'dencraft *n.* (גאר'־דן־קרעפט) די גערטנער־קונסט [די קונסט צו בעארביי־טען גערטנער און סעדער].

gar'den-en'gine *n.* (גאר'־דן־ען'־דזשין) ז. *garden-pump*

gar'dener *n.* (גאר'־דן־ער) א גערטנער.

gar'dener-bird *n.* (גאר'־דן־ער־בוירד) דער גערטנער־פויגעל [אזא פויגעל אין ניי־גווינעא. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס ער רייניגט אב און פוצט אויס פאר זיין נעץ א גרויסען פלאץ].

gar'den-gate *n.* (גאר'־דן־גייט) דאס שטיעפמוטערעל [אזא בלום].

gar'den-glass *n.* (גאר'־דן־גלעס) א גארטען־גלאז [א קיילעכיגע גלאז וואס מען געברויכט אלס בעציערונג אין א סאד אדער א גלאז, מיט וועלכער מען דעקט צו בלומען].

gar'den-house *n.* (גאר'־דן־האוס) א גארטען־ביידעל, א לויבע, א בעסיערקע.

gar'dening *n.* (גאר'־דן־אינג) גערט־נעריי.

gar'denless *a.* (גאר'־דן־לעס) אהן גערט־נער, אהן סעדען.

gar'den-mold *n.* (גאר'־דן־מאולד) גארטען־ערד [שווארצע פרוכטבארע ערד].

gar'den-net *n.* (גאר'־דן־נעט) א לייב־טער שטאף, מיט וועלכען מען פערדעקט פרוכטען, אום זיי צו בעשיצען געגען פויג־לען.

gar'den-par'ty *n.* (גאר'־דן־פאר'־טי) אן אונטערהאלטונג אין א סאד אדער אויף א לאנקע.

gar'den-plot *n.* (גאר'־דן־פלאט) א גאר־טען־פלאץ.

gar'den-pot *n.* (גאר'־דן־פאט) א גיס־קאז, א קאן צו בעגיסען בלומען.

gar'den-pump *n.* (גאר'־דן־פאמפ) א גארטען־שפריצער, א האנד־פומפ צו בע־שפריצען א גארטען אדער א סאד.

gar'den-stand *n.* (גאר'־דן־סטענד) א געשטעל פאר בלומען־טעפ.

gar'den-stuff *n.* (גאר'־דן־סטאף) גאר־טען־פלאנצען; גארטען־גרינס.

gar'den-sweep *n.* (גאר'־דן־סוויעפ) א וועג דורך א גארטען אדער סאד [צום פאהרען מיט א וואגען].

gar'den-trow'el *n.* (גאר'־דן־טראו'־על) א קליינער שויפעל אדער רידעל, מיט וועל־כען מען גראבט ארום די ערד ארום ביי־מער און קוסטעס אין א גארטען.

Garden-trowel

gar'den-truck *n.* (גאר'־דן־טראק) גרינס אדער גארטען־פראדוקטען צום פער־קויף אויף'ן מארק.

gar'den vale'rian (גאר'דן וועַ־לי'־רי־ען) די וואלעריאן־פלאנצע [א מין גראז מיט רויטע בלימעלעך. פון איהרע ווארצ־לען ווערען געמאכט וואלעריאן־טראפענס און עטער־אויל אלס א מעדיצינישער מי־טעל געגען נערוועזיטעט].

gar'don *n.* (גאר'־דאן) [א דער אלאנד מין קליינער פיש וואס לעבט אין טייכען און אזערעס].

gar'fish *n.* (גאר'־פיש) א מין פיש מיט א לאנגע נאז צו א העכט.

Garfish

gar'garism *n.* (גאר'־גע־ריזם) גארגעל־וואסער [א פליסיגקייט וואס ווערט צו־געגרייט צו שווענקען דעם האלז ביי אן ענטצינדונג א. ד. ג.].

gar'garize *v.* (גאר'־גע־ראיז) גארגלען, שווענקען דעם גארגעל; בענוצען אלס גאר־געל־וואסער.

gar'get *n.* (גאר'־געט) א קראנקהייט ביי קיה, וועלכע דריקט זיך אויס אין א גע־שוועלעכץ אין האלז; אן ענטצינדונג אין אייטער ביי קיה; א מין גראז; אזא קראנק־הייט ביי חזירים.

gar'gle *v. and n.* (גאר'גל) גארגלען, שווענקען דעם גארגעל; גארגעל־וואסער; אזא קראנקהייט ביי חזירים.

gar'goyle *n.* (גאר'־גאיל) אזא שטיינער־נע דאך־רינע אין דער פארם פון א פיגור וואס פלעגט געמאכט ווערן אין דער מי־טעל־אלטערליכער ארכיטעקטור פאר דעם אבלויפען פון רעגען־וואסער. אין דער מא־דערנער ארכיטעקטור ווערט עס בענוצט נור אלס דעקאראציאן.

Gargoyle

garibal'di *n.* (גער־אי־בעל'־די) אזא פרייע בלוזע פאר פרויען און קינדער.

Garibal'dian *a. and n.* (גער־אי־בעל'־די־ען) וואס איז שייך צו דעם איטאליע־נישען פאטריאט און רעוואלוציאנער דזשי־זעפע גאריבאלדי, וועלכער האט געקעמפפט פאר דער פערייניגונג פון איטאליען [גע־בארען אין יאהר 1807, געשטארבען אין 1882]; אן אנהענגער אדער מיטהעלפער פון גאריבאלדי.

gar'ish *a.* (געהר'־איש) גלענצענד, בלענ־דענד, שטראהלענד; צופיעל געפוצט; גע־שמאקלאז אויסגעפוצט; לייכטזיניג, ניט שטאנדהאפט.

gar'ishly *adv.* (געהר'־איש־לי) אויף א בלענדענדען אופן; מיט איבערטריבע־נעם פוץ; מיט געשמאקלאזער אויספוצונג; לייכטזיניג, אונשטאנדהאפט.

gar'ishness *n.* (געהר'־איש־נעס) פוץ; גלאנץ; לייכטזיניגקייט, אונשטאנדהאפ־טיגקייט.

gar'land *n. and v.* (גאר'־לענד) א גיר־לאנדע [גרינס און בלומען צוזאמענגע־פלאכטען אין דער פארם פון א שטריק]; א בלומען־קראנץ אלס פערציערונג אדער אלס צייכען פון כבוד; אן אנטאלאגיע [א זאמלונג פון לירישע געדיכטע פון פער־שיעדענע פאעטען]; די הויפט זאך, דער וויכטיגסטער פונקט; א מין טארבע, אין וועלכער מאטראזען האלטען זייער פראווי־זיע; א מין רינג פון שטריק, וואס ווערט געברויכט אויף א שיף פאר פערשיעדע־נע צוועקען; בעציערען מיט גירלאנדען.

gar'lic *n.* (גאר'־ליק) קנאבעל, די קנאבעל־פלאנצע.

Garlic

gar'lic-ea'ter *n.* (גאר'-ליק'-איע'-טער) א קנאבעל=עסער ; א לומפ.

gar'lic-hop *n.* (גאר'-ליק-האפ) א קעפעל פון קנאבעל.

gar'licky *a.* (גאר'-ליק-אי) וואס איז עהנליך צו קנאבעל אדער שמעקט מיט קנאבעל.

gar'ment *n.* (גאר'-מענט) א קלייד ; א מלבוש.

gar'mented *a.* (גאר'-מען-טעד) אנגעטהאן, געקליידעט.

gar'ner *n. and v.* (גאר'-נער) א קארן=שפייכלער ; די אנזאמלונג פון עפעס [ווי קענטשאפט, וויסען א. ד. ג.] ; ארייננשטען אין שפייכלער; אנגרייטען, אנזאמלען.

gar'net *n.* (גאר'-נעט) גראנאט [א מין רויטער עדעלשטיין. ז. איל. "*Gems*"] ; אויף א שיף — א בלאק מיט אנגעצויגענע שטריק ארויפצוציהען און אראבצולאזען לאסט.

gar'nish *v. and n.* (גאר'-ניש) בעציערען מיט ארנאמענטען; בעזעצען, בענעהען; פערשמיעדען אין קאנדאלען, אנטהאן א פענטע אויף א פערד ; בעזארגען מיט עפעס, צושטעלען וואס איז נויטיג ; בעציערען א געריכט אדער מאכל מיט עפעס וואס מען לעגט ארום ארום איהם ; ווארנען, מזהיר זיין, געבען צו וויסען ; ארויפלעגען אן ארעסט אויף עפעס [ווי אויף געלד אדער פערמעגען] ; א בעציערונג, דעקאראציאן ; דאס בענעהען אדער בעזעצען מיט עפעס ; עפעס מיט וואס מען לעגט ארום א געריכט אויף א טעלער ; א סערוויז, כלים אדער געשיער וואס ווערען בענוצט צום טיש ; קאנדאלען, קייטען, פענטעס ; א מתנה וואס מען גיט א בעדיענער.

garnishee' *n. and v.* (גאר-ני-שיע') דער סעקוועסטער [איינער וועלכען דאס געריכט בעפעהלט צו פערהאלטען דאס געלד, וואס איינער דארף בעצאהלען זיין בעל=חוב, ווייל דיעזער בעל=חוב איז שולדיג געלד אן אנדער פערזאן, וועלכע האט איהם פערקלאגט אין געריכט] ; פערהאלטען דורך'ן בעפעהל פון געריכט דאס געלד וואס איינער דארף בעצאהלען א צווייטען, ווייל דיעזער צווייטער איז שולדיג געלד א דריטען.

gar'nisher *n.* (גאר'-ניש-ער) א בעפוצער, א בעציערער ; איינער וועלכער פאדערט פון צווייטען צו פערהאלטען דאס געלד וואס ער איז שולדיג זיין בעל=חוב, ווייל דיעזער בעל=חוב איז איהם שולדיג געלד.

gar'nishment *n.* (גאר'-ניש-מענט) אן ארנאמענט, א פערציערונג ; דאס וואס בעציערט אדער בעפוצט עפעס ; א התראה אדער בעפעהל פון געריכט צו פערהאלטען דאס געלד וואס איינער איז שולדיג דעם אנגעקלאגטען און ער זאל בעצאהלען דעם חוב דעם אנקלאגער [ווי למשל, א בעפעהל פון געריכט אז איינער זאל פערהאלטען די שכירות פון זיין ארבייטער און אבגעבען דאס געלד דעם ארבייטער'ס בעל=חוב].

gar'nishry *n.* (גאר'-ניש-רי) פערציערונגען, ארנאמענטען ; דאס פערציערען.

gar'niture *n.* (גאר'-ני-טשור) גארניטור ; אויסשטאטונג ; ציערונג.

gar'ran *n.* (גער'-ען) א קליין פערד ; א קליאטשע.

gar'ret *n.* (גער'-עט) א בוידעם ; א מעזאנין, א בוידעם=קאמער, א דאך=שטיבעל ; דער קאליר פון צופוילטען האלץ.

garreteer' *n.* (גער-ע-טיער') א בעוואהנער פון א בוידעם=שטיבעל ; אן ארעמער ליטעראט אדער פערפאסער.

gar'rison *n. and v.* (גער'-אי-סאן) א גארניזאן [אן ארמעע אדער קאמאנדע סאלדאטען וואס ווערען געהאלטען אין א פעסטונג אדער שטאדט צו בעשיצען דאס ארט פון שונא און אויפצוהאלטען דארטען ארדנונג אין דער צייט פון שלום] ; א פעסטונג אדער שטאדט, וועלכע איז בעשיצט פון א גארניזאן סאלדאטען ; אריינשטעלען א גארניזאן סאלדאטען אין א פעסטונג אדער שטאדט ; האלטען אין אונטערטעניגקייט אן איינגענומען לאנד דורך א גארניזאן סאלדאטען.

gar'risoned *a.* (גער'-אי-סאנד) בעזעצט מיט סאלדאטען.

gar'rison-town *n.* (גער'-אי-סאנ-טאון) א שטאדט וואו עס שטעהט א גארניזאן. ז. *garrison*

gar'ron *n.* (גער'-אן) ז. *garran*

garrote' *n. and v.* (גע-ראט') אן ארט טויט=שטראף דורך דערווערגען מיט אן אייזערנעם קראגען ארום האלז [אזא ארט טויט=שטראף האט זיך פראקטיצירט אין שפאניען און פארטוגאל] ; דער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען פלעגט דורכפיהרען אזא ארט טויט=שטראף ; בעשטראפען מיט טויט דורך דערווערגען מיט'ן אייזערנעם קראגען ; בעטריגען אדער בעשווינדלען אין קארטען=שפיעל, בעהאלטענדיג איניגע קארטען הינטער'ן האלז.

garru'lity *n.* (גע-רוה'-לי-טי) פלוידעריי, פלאפלעריי.

gar'rulous *a.* (גער'-או-לאס) געשוועציג, פלוידעריש.

gar'rulously *adv.* (גער'-או-לאס-לי) אויף א פלוידערישען, פלאפלערישען שטייגער.

gar'rulousness *n.* (גער'-או-לאס-נעס) ז. *garrulity*

gar'ter *n. and v.* (גאר'-טער) א שטרומפבאנד, א פאדעשקע ; דער צייכען פון דעם הויזען=באנד ארדען אין ענגלאנד [אן ארדען פון דעם העכסטען ראנג פון ענגלישע ריטער, וועמעס מיטגליעדער עס זיינען דער קעניג, דער פרינץ פון אועלס אדער דער יורש=עצר און נאך 24 פון די העכסטע אריסטאקראטען פון לאנד] ; א מיטגליעד פון דיעזען ארדען ; ארומבינדען מיט א פאדעשקע ; אריינעהמען איינעם אין ארדען פון הויזען=באנד.

gar'ter-blue *a.* (גאר'-טער-בלוה) טונקעל=בלוי.

Gar'ter-king *n.* (גאר'-טער-קינג) דער העראלד פון דעם הויזען=באנד=ארדען אין ענגלאנד און דער העכסטער העראלד פון לאנד. ז. *garter*

gar'ter-snake *n.* (גאר'-טער-סנייק) א מין קליינע ניט=גיפטיגע אמעריקאנישע שלאנג מיט א גרינליכען קאליר און לאנגע געלבע שטרייפען.

gas *n. and v.* (געס) גאז ; לייכט=גאז ; איינשלעפערונגס=גאז וואס דענטיסטען געברויכען ביים ארויסציהען ציינער; פוסטע דבורים ; ריידען נארישקייטען, ריידען פוסטע דבורים ; בעהאנדלען מיט גאז אדער שטעלען אונטער דער ווירקונג פון גאז ; פערגיפטען מיט גאז.

gasalier' *n.* (געס-ע-ליער') א העננגלייכטער פאר גאז=בעלייכטונג.

gas'-bag *n.* (געס'-בעג) א זאק צו האלטען גאז ; א פלוידערזאק.

gas'-bill *n.* (געס'-ביל) די גאז=רעכנונג וואס ווערט צוגעשטעלט פון דער גאז=קאמפאניע.

gas'-bot'tle *n.* (געס'-באטל) אן אייזערנע כלי אין דער פארם פון א פלאש צו האלטען גאז.

gas'-brack'et *n.* (געס-ברעק'-עט) א גאז=וואנד=לייכטער.

gas'-bur'ner *n.* (געס'-בויר'-נער) א גאז=ברענער [דאס רעהרעל וואס איז צוגעריכטעט פאר דעם ברענען פון א גאז=פלאם].

gas'-calorim'eter *n.* (געס'-קעל-א-רימ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען די היץ וואס א געוויסע קוואנטום גאז קען ארויסגעבען.

gas'-coal *n.* (געס'-קאול) שטיין=קויהל פון וועלכען עס ווערט געמאכט לייכט=גאז.

gas'-com'pany *n.* (געס'-קאמ'-פע-ני) א גאז=קאמפאניע [א קאמפאניע וואס בעזארגט די שטאדט מיט גאז].

Gas'con *n.* (געס'-קאן) א געבארענער פון גאסקאן [אן אלטע פראווינץ אין פראנקרייך] א בעריהמער, א פראלער [אויף דעם נאמען פון די גאסקאניער, וועלכע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט זייער בעריהמעריי].

gasconade' *n. and v.* (געס-קא-נייד') בעריהמעריי, פראלעריי ; זיך בעריהמען, פראלען, זאגען ליגען.

gascona'der *n.* (געס-קא-ניי'-דער) א גרויסער בעריהמער, א פראלער.

gase'ity *n.* (גע-סי'-אי-טי) גאז=פערמיגקייט ; דאס זיין גאז=פערמיג.

gas'-en'gine *n.* (געס'-ענ-דזשין') א גאז=מאשין [א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך גאז דורך דעם וואס דאס גאז ווערט אין צילינדער געבראכט צום עקספלאדירען און דיעזע עקספלאזיאנס=קראפט טרייבט דעם קאלבען].

gas'eous *a.* (געס'-אי-אס) גאזארטיג, גאזפערמיג ; לופטיג, ניט שטאנדהאפטיג.

gas'-fit'ter *n.* (געס'-פיט'-ער) א גאז=מאנטער [איינער וואס ריכט איין גאז=בעלייכטונג אין הייזער].

gas'-fit'ting *n.* (געס'-פיט'-אינג) גאז=איינריכטונגען ; דאס איינארדנען גאז=ליי=טונגען און גאז=איינריכטונגען.

gas'-fit'tings *n.* (געס'-פיט'-אינגז) גאז=איינריכטונגען.

gas'-fix'tures *n.* (געס'-פיקס'-טשורז) איינריכטונגען פאר לייכט=גאז [ווי די לייכטער, ברענער, רעהרען א. ד. ג.].

gas'-fur'nace *n.* (געס'-פויר'-נעס) א גאז=אויוועז [אן אויווען וואס ווערט געהייצט מיט גאז] ; אן אויווען צום דיסטילירען גאז.

gas'-gov'ernor *n.* (געס'-גאוו'-ער-נאר) ז. *gas-regulator*

gash *v. and n.* (געש) איינשניידען ; מאכען א לאנגען טיעפען שניט ; א לאנגער טיעפער שניט [ווי אין פלייש].

gas'-hol'der *n.* (געס'-האול'-דער) א גאז=בעהאלטער [א געפעס אדער אפאראט פון וועלכען עס ווערט רעגולירט דער אויספלוס פון לייכט=גאז].

gasifica'tion *n.* (געס-אי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג אין גאז ; דאס פראדוצירען גאז.

gas'iform *a.* (געס'-אי-פארם) גאז=פערמיג, גאז=ארטיג.

gas'-in'dicator *n.* (געס'-אינ'-די-קיי-טאר) אן אינסטרומענט וואס גיט אן דעם דרוק פון לייכט=גאז אין די רעהרען אדער

די עקזיסטענץ פון איפּערייסענדע גאזען אין א קויהלען-גרוב.

gas'-jet *n.* (געס'-דזשעט) א גאז-ברענער; דער שפּיץ פון א גאז-פלאם וואס געהט ארויס פון א גאז-ברענער.

gas'ket *n.* (געס'-קעט) א דינע פּלאטע פון פּאפּיער, גומי, לעדער אדער בלעך וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען צוויי מא-שינען-טיילען כדי זיי זאלען זיך פעסט צו-נויפקומען; א לייווענד-באנד אדער שטרי-קעל מיט וואס עס ווערט צוגעבונדען א זעגעל צום מאסט-בוים.

gas'king *n.* (געס'-קינג) פּאקונג [דאס פּעסט-מאכען געוויסע מאשינען-טיילען איי-נעם צום אנדערען דורך אנשטאפּען צווי-שען זיי פּאקולע אדער קאנאפּליע].

gas'kins *n.* (געס'-קינז) ז. *gasking*.

gas'-lamp *n.* (געס'-לעמפּ) א גאז-לאמפּ; א גאז-לאנטערנע.

gas'-light *n.* (געס'-לאיט) גאז-ליכט.

gas'-ligh'ted *a.* (געס'-לאי'-טעד) בע-לויכטען מיט גאז-ליכט.

gas'-ligh'ting *n.* (געס'-לאי'-טינג) גאז-בעלייכטונג.

gas'-main *n.* (געס'-מיין) דער הויפּט-ראהר פון דער גאז-לייטונג, וועלכער געהט פון גאז-אנשטאלט און פון וועלכען עס צווייגען זיך אב די אלע אנדערע גאז-רעהרען.

gas'man *n.* (געס'-מען) איינער וואס אר-בייט ביים פאבריצירען לייכט-גאז אדער ביי גאז-איינריכטונגען; דער אנגעשטעל-טער פון דער גאז-קאמפּאניע וואס געהט נאכזעהן אין די הייזער וויפיעל גאז עס איז פערברויכט געווארען אדער דער וואס ברייגגט די רעכנונג פאר דעם פערברויכ-טען גאז; אן אנגעשטעלטער אין א קויה-לען-גרוב וואס דארף נאכזעהן אויב עס האבען זיך ניט אנגעזאמעלט אין גרוב קיין איפּערייסענדע גאזען.

Gas Mantle

gas man'tle (געס מענטל) א גליה-מאנטעל אדער שאטקע [א מין היטעלע געוועבט פון בא-וועל און דורכגעווייקט אין גע-וויסע כעמישע שטאפען, וואס טהוט זיך אן אויף'ן רעהר פון א גאז-לאמפּ איבער דעם פלאם און דיענט צו מאכען דאס פייער פיעל העלער].

gas'-me'ter *n.* (געס'-מי'-טער) א גאז-מעטער, אן אפּאראט וואס צייגט אן ווי-פיעל גאז עס איז פערברויכט געווארען.

gas'-mo'tor *n.* (געס'-מאו'-טאר) ז. *gas-engine*.

gas'oline *n.* (געס'-א-לין) גאזאלין [דיסטילירט פּעטראלעאום. ענטצינדעט זיך און פערדאמפּפט זעהר שנעל און ווערט דאריבער בענוצט אלס הייץ-מאטעריאל פאר גאז-מאטארען א. ד. ג.].

gas'oline en'gine (געס'-א-לין ענ'-דזשין) א גאזאלין-מאשין [א מאשין וואס ווערט בעטריבען מיט גאזאלין].
ז. *gasoline motor*.

gas'oline mo'tor (געס'-א-לין מאו'-טאר) א גאזאלין-מאטאר, א מאטאר וואס ווערט בעטריבען מיט גאזאלין [דאס גא-זאלין ווערט געמישט מיט לופט און ווערט געבראכט אין דעם צילינדער פון מאטאר, וואו דאס געמיש ווערט געבראכט צום עקס-פּלאדירען און דורך דער קראפט פון די עקספּלאזיאנען ווערט דער מאטאר גע-בראכט אין בעוועגונג, ווי דאס איז ביי אויטאמאבילען א. ד. ג.].

gasom'eter *n.* (געס-אמ'-ע-טער) א גאזאמעטער, אן אפּאראט צום מעסטען גאז; א כעמישער אפּאראט צום אויפזאמלען, מישען אדער מעסטען פערשיעדענע גאזען.

gasomet'ric *a.* (געס-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דעם מעסטען פון גאזען.

gasom'etry *n.* (געס-אמ'-ע-טרי) די גאז-מעסטונג.

gas'oscope *n.* (געס'-א-סקאופּ) אן אינ-סטרומענט אויף אבצופּראבירען אויב אין אן ארט געפינט זיך גאז.

gas'-ov'en *n.* (געס'-אוו'ן) א גאז-אויווען.

gasp *v. and n.* (געספּ) אויפעפענען ברייט דאס מויל צו כאפּען דעם אטהעם; קייכען; שווער אטהעמען; לעכצען, שמאכ-טען [נאך עפּעס]; דאס אויפעפענען ברייט דאס מויל צו כאפּען דעם אטהעם; דאס שווער אטהעמען; דאס קייכען.

gasp af'ter (געספּ עפ'-טער) ז. *gasp for*.

gasp for (געספּ פאר) נאך עטוואס לעכ-צען אדער שמאכטען.

gas'ping *n. and a.* (געס'-פּינג) דאס קיי-כען, דאס ניט קענען אבכאפּען דעם אטהעם; קייכענדיג.

gas'pingly *adv.* (געס'-פּינג-לי) קייכענ-דיג, שווער אטהעמענדיג.

gas'-pipe *n.* (געס'-פּאיפּ) א גאז-ראהר.

gas'-plant *n.* (געס'-פּלענט) א גאז-אנ-שטאלט [א פאבריק וואו גאז ווערט פּרא-דוצירט].

gasp one's last (געספּ הוואנז לעסט) אויסהויכען דעם לעצטען אטהעם, אויסהוי-כען די נשמה.

gas'-range *n.* (געס'-ריינדזש) א גאז-קאך-אויווען; א גאז-הערד, א גאז-פּליטע.

gas'-reg'ister *n.* (געס'-רעדזש'-איס-טער) א גאז-רעגיסטער [אן אפּאראט וואס פערצייכענט דאס קוואנטום פון פערברויכ-טען גאז דורך דעם, וואס ער גיט אן דעם גאז-דרוק].

gas'-reg'ulator *n.* (געס'-רעג'-יו-ליי-טאר) א גאז-רעגולאטאר, אן אפּאראט וואס רעגולירט דעם אויספלוס פון לייכט-גאז ביים ברענען, אז קיין איבריג גאז זאל ניט געהן אין ניוועץ.

gas'-retort' *n.* (געס'-רי-טארט') די גאז-רעטארטע [אזא רוים אדער קעסעל, וואו עס ווערט פּראדוצירט לייכט-גאז].

gas'-sand *n.* (געס'-סענד) אזא זאמד-שטיין וואס גיט ארויס גאז.

gas ser'vice (געס סויר'-ווים) די סיס-טעם פון בעזארגען מיט גאז-בעלייכטונג.

gas'-stove *n.* (געס'-סטאווו) א גאז-אויווען.

gas'sy *a.* (געס'-אי) גאזהאלטיג, וואס ענטהאלט גאז; ווינדיג, לופטיג; אויפ-ברויזענד.

gas'-tank *n.* (געס'-טענק) א גאז-בעהאל-טער, א כלי וואו מען האלט גאז; אן אפּא-ראט צו מעסטען גאז.

gas'-tar *n.* (געס'-טאר) שטיין-קויהלען-טער, שטיין-קויהלען-דזשעגעכץ.

gas'ter *n.* (געס'-טער) דער בויך; דער מאגען.

gas'teropod *a. and n.* (געס'-טע-רא-פּאד) וואס איז שייך צו די בויך-קריכענדע טהיערע; איינער פון די בויך-קריכענדע טהיערע.

gasterop'odan *n.* (געס-טע-ראפּ'-א-דען) איינער פון די בויך-קריכענדע טהיע-רע.

gasterop'odous *a.* (געס-טע-ראפּ'-א-דאס) וואס איז שייך צו די בויך-קריכענדע טהיערע.

gas'-tight *a.* (געס'-טאיט) גאז-דיכט, גאז-פעסט [פעסט אז דאס גאז זאל ניט קענען ארויס].

gas'-tip *n.* (געס'-טיפּ) א גאז-ברענער-שפּיץ [דער שפּיץ פון א גאז-ברענער דורך וועלכען עס געהט דער גאז-פלאם].

gast'ly *a.* (געסט'-לי) ז. *ghastly*.

gast'ness *n.* (געסט'-נעס) ז. *ghastliness*.

gastræ'um *n.* (געס-טריע'-אם) דער בויך-טייל פון א פויגעל.

gas'tric *a.* (געס'-טריק) וואס געהערט צום בויך אדער צום מאגען.

gas'tric fe'ver (געס'-טריק פי'-ווער) א שטארקע מאגען-ענטצינדונג; טיפוס-פיעבער.

gas'tric juice (געס'-טריק דזשוס) דער מאגען-זאפט [דער זויערליכער זאפט וואס די דריזען פון מאגען גיבען ארויס פון זיך צו העלפען דער פערדייאונג].

gas'tric vein (געס'-טריק וויין) דער מאגען-אדער.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gastril'oquist *n.* (געס-טריל'-א-קהוויסט) א בויך-רעדנער.

gastril'oquous *a.* (געס-טריל'-א-קהוואס) ווי א בויך-רעדנער; בויך-רעדענד.

gastril'oquy *n.* (געס-טריל'-א-קהווי) דאס בויך-ריידען.

gastri'tis *n.* (געס-טראי'-טיס) א מאגען-ענטצינדונג.

gas'trograph *n.* (געס'-טרא-גרעף) אן אפּאראט צו פערצייכנען די בעוועגונגען פון מאגען אין דער צייט פון פערדייאונג.

gastrol'oger *n.* (געס-טראל'-א-דזשער) איינער וואס שטודירט מאגען-קראנקהיי-טען; א קענער אין מאגען-קראנקהייטען.

gastrolog'ical *a.* (געס-טרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בעהאנד-לונג פון מאגען.

gastrol'ogist *n.* (געס-טראל'-א-דזשיסט) א קענער אין מאגען-בעהאנדלונג; איינער וואס שטודירט די מאגען-קראנקהייטען, א מאגען-ספּעציאליסט.

gastrol'ogy *n.* (געס-טראל'-א-דזשי) דער טייל פון מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם מאגען און זיין בעהאנדלונג; די קונסט פון קאכען אדער די צופּאסונג פון שפּייזען פאר'ן מאגען.

gas'tromancy *n.* (געס'-טרא-מענ-סי) נביאות-זאגעריי דורך בויך-רעדנעריי; נביאות-זאגעריי דורך דיק-בייכיגע פלאשען.

gas'tronome *n.* (געס'-טרא-נאום) ז. *gastronomer*.

gastron'omer *n.* (געס-טראנ'-א-מער) א גאסטראנאם, א גרויסער מבין אויף גו-טע עסענס, א גרויסער מבין אין דער קאך-קונסט; איינער וואס ליעבט צו לעבען א גוטען טאג דורך עסען און טרינקען.

gastronom'ic *a.* (געס-טרא-נאמ'-איק) גאסטראנאמיש, וואס איז שייך צו גאסטרא-נאמיע. ז. *gastronomy*.

gastronom'ical *a.* (געס-טרא-נאמ'-אי-קעל) ז. *gastronomic*.

gastronom'ically *adv.* (געס-טרא-נאמ'-אי-קעל-אי) אויף א גאסטראנאמישען אופן. ז. *gastronomy*.

gastron'omist *n.* (געס-טראנ'-א-מיסט) ז. *gastronomer*.

gastron'omous *a.* (געס-טראנ'-א-מאס) וואס גיט זיך אב מיט גאסטראנאמיע. ז. *gastronomy*.

gastron'omy *n.* (געס-טראנ'-א-מי) גאסטראנאמיע, די קונסט פון צוריכטען געשמאקע, אפעטיטליכע אדער דעליקאטעסע שפייזען; דאס אבגעבען זיך מיט עסען און טרינקען.

gastron'osos *n.* (געס-טראנ'-א-סאס) מאגען=קראנקהייט.

gas'tropod *a. and n.* (געס'-טרא-פאד) ז. *gasteropod*

gastrorr'haphy *n.* (געס-טראר'-ע-פי) אין כירורגיע—דאס צונויפנעהען א וואונד אדער שניט פון בויך.

gas'troscope *n.* (געס'-טרא-סקאופ) א גאסטראסקאפ [אזא שפיגעל=אפאראט וואס ווערט בענוצט אריינצוקוקען אין מאגען פון אינוועניג].

gastros'copy *n.* (געס-טראס'-קא-פי) די אונטערזוכונג פון אינוועניגסטען טייל פון בויך; די אונטערזוכונג פון מאגען דורך א גאסטראסקאפ. ז. *gastroscope*

gastrot'omy *n.* (געס-טראט'-א-מי) אין מעדיצין — אן אפעראציאן פון בויך אדער מאגען.

gas'trula *n.* (געס'-טרו-לא) די פארם פון א מעטאזאאישען [פיעל=צעליגען] ארגאניזם אין זיין עמבריאנישען צושטאנד, וועלכער בעשטעהט וויא פון צוויי זעקלעך איינס אין דעם אנדערען מיט אן עפענונג פון איין ענד.

gas'trular *a.* (געס'-טרו-לאר) וואס איז שייך צו דער פארם פון א מעטאזאאישען [פיעל=צעליגען] ארגאניזם אין זיין עמבריאנישען צושטאנד, וועלכער בעשטעהט ווי פון צוויי זעקלעך איינס אין דעם אנדערען מיט אן עפענונג פון איין ענד.

gas'-wa'ter *n.* (געס'-הוואה'-טער) וואסער דורך וועלכען עס איז דורכגעלאזען געווארען לייכט=גאז עס צו רייניגען.

gas'works *n.* (געס'-הוואירקס) א גאז=אנשטאלט [א פאבריק וואו עס ווערט פראדוצירט לייכט=גאז].

gate *n. and v.* (גייט) א טויער; אן אריינגאנג; בעזארגען מיט א טויער.

ga'ted *a.* (גיי'-טעד) וואס האט טויערען.

gate'-house *n.* (גייט'-האוס) א וועכטער=הויז ביים טויער פון אן אנשטאלט, פארק א. ד. ג.; די טויער=געביידע פון א שטאדט, שלאס, פעסטונג א. ד. ג.

gate'-kee'per *n.* (גייט'-קיע'-פער) א טויער=וועכטער.

gate'less *a.* (גייט'-לעס) אהן א טויער.

gate'man *n.* (גייט'-מען) א טויער=וועכטער, א פארטיער.

gate'-mon'ey *n.* (גייט'-מאנ'-אי) איינטריטס=געלד.

gates of mer'cy (גייטס אוו מויר'-סי) די טויערען פון רחמנות [שערי רחמים].

gate'-vein *n.* (גייט'-וויין) דער גרויסער בויך=אדער.

gate'ward *n.* (גייט'-הוואהרד) א טויער=וועכטער.

gate'ward *adv.* (גייט'-הווארד) צום טויער צו.

gate'way *n.* (גייט'-הוויי) א טויער=וועג [דער וועג דורך א טויער]; א דורכגאנג.

gath'er *v. and n.* (געטה'-ער) צונויפנעהמען, צונויפזאמלען; זיך צונויפזאמלען; אבקלייבען, אויסקלייבען, אבסארטירען; פעסטער צונויפנעהמען; פאלדעווען, מאכען פאלדען, אויפציהען פעלדלעך [אויף א שנירעל]; צונויפציהען; איינשליסען; ערווערבען; אנזאמלען; ווערען גרעסער; ווערען אנגעצויגען, ווערען רייף [וועגען אן אייטערדיגען געשוויר]; שליסען, ציהען שליסע; אין גלאז=פאבריקאציאן — ארויפנעהמען צושמאלצען גלאז אויף'ן עק פון א שטיק אייזען אדער פון א רעהר [אום עס אויסצובלאזען]; א פאלד, א פעלדעל.

gath'erable *a.* (געטה'-ער-עבל) וואס מען קען צונויפזאמלען אדער אבקלייבען; וואס מען קען ארבנעהמען [פון עפעס]; וואס מען קען שליסען [פון עפעס].

gath'er breath (געטה'-ער ברעטה) אבכאפען דעם אטהעם, זיך אברוהען, זיך אבשטעלען אום זיך אבצורוהען אדער אום זיך צו בעטראכטען.

gath'ered to one's fa'thers (געטה'-ערד טו הוואנז פא'-טהערז) געשטארבען [ויאסף אל אבותיו].

gath'erer *n.* (געטה'-ער-ער) א זאמלער; א קאלעקטאר; א שניטער; אין בוכבינדעריי — איינער וואס לעגט צונויף אין ארדנונג די געדרוקטע בויגענס צום איינבינדען; א פאלדען=מאכער; אין גלאז=פאבריקאציאן — איינער וואס נעהמט ארויף צושמאלצען גלאז אויף א רעהר אדער אויף א שטיק אייזען [אום עס אויסצובלאזען].

gath'er flesh (געטה'-ער פלעש) צונעהמען אין געוויכט, ווערען פעטער.

gath'er ground (געטה'-ער גראונד) פראגרעסירען; האבען ערפאלג.

gath'er ground upon' (געטה'-ער גראונד א-פאן') איבעריאגען, איבערשטייגען, בעקומען די אויבערהאנד.

gath'ering *n.* (געטה'-ער-אינג) דאס זאמלען, אבקלייבען אדער קאלעקטירען; א מחנה; א פערזאמלונג; א זאמלונג; א ביישטייערונג; אן ענטצונדענער אדער אייטערדיגער געשוויר; דאס פאלדען; אין גלאז=פאבריקאציאן — דאס ארויסנעהמען צושמאלצען גלאז אויף'ן עק פון א שטיק אייזען אדער פון א רעהר [אום עס אויסצובלאזען].

gath'ering-board *n.* (געטה'-ער-אינג-באורד) אין בוכבינדעריי — א טיש [געוועהנליך אין דער פארם פון א פערדישער פאדקאווע], אויף וועלכען מען לעגט אויס די געדרוקטע בויגענס פון א בוך, ווען מען דארף זיי אויסזארטירען צום איינבינדען.

gath'ering clouds (געטה'-ער-אינג קלאודז) שלעכטע אויסזיכטען, א דראהענדער שטורם; אן אנהויפונג אדער אנזאמלונג פון וואלקענס.

gath'ering-i'ron *n.* (געטה'-ער-אינג-אי'—ערן) אין גלאז=פאבריקאציאן — א שטיק אייזען, אויף וועלכען מען נעהמט ארויף צושמאלצען גלאז [צום אויסבלאזען].

gath'ering-note *n.* (געטה'-ער-אינג-נאוט) אין זינגען — אן אונטערברעכונג, א פויזע, אום צו געבען די מעגליכקייט אלע זינגער אנצוהויבען ווייטער צו זינגען צוזאמען.

gath'ering-pal'let *n.* (געטה'-ער-אינג-פעל'-עט) דאס שפינדעל אין זייגערס וואס שטעלט אב דאס קלינגען.

gath'ering-place *n.* (געטה'-ער-אינג-פלייס) א זאמעל=פלאץ, א פערזאמלונגס=פלאץ.

gath'ering-rod *n.* (געטה'-ער-אינג-ראד) ז. *gathering-iron*

gath'ering-string *n.* (געטה'-ער-אינג-סטרינג) א פאלדען=שנירעל [א שנירעל, אויף וועלכען מען קען צונויפציהען אין פאלדען פארהאנגען א. ד. ג.].

gath'ering-thread *n.* (געטה'-ער-אינג-טהרעד) א פאלדען=פאדים [אויף וועלכע מען קלייבט אויף פעלדעלעך [ביים נעהען].

gath'er one's self togeth'er (געטה'-ער הוואנז סעלף טו-געטה'-ער) ז. *gather one's self up*

gath'er one's self up (געטה'-ער הוואנז סעלף אפ) זיך אננעהמען מיט כחות, אנשטרענגען אלע כחות.

gath'er pluck (געטה'-ער פלאק) פאסען מוטה.

gath'er strength (געטה'-ער סטרענגטה) ווידער קומען צו די קרעפטען.

gath'er to a curd (געטה'-ער טו ע קוירד) געדיכט איינזייערען [וועגען מילך].

gath'er to a head (געטה'-ער טו ע העד) פארטיג ווערען, רייף ווערען; אויפרייסען [וועגען אייטערדיגע געשווירען].

ga'ti *n.* (גא'-טי) גאטי [אזא בוימוואל=צייג, געמאכט אין אינדיען].

Gat'ling gun (געט'-לינג גאן) א געטלינג שיס=געוועהר [א שיס=געוועהר, וועלכע קען אויסשיסען ביז טויזענד קוילען אין א מינוט, ערפונדען פון געטלינג].

gat'tus *n.* (געט'-אס) א בעוועגליכע געביידע, וועלכע מען פלעגט אין מיטעלאלטער געברויכען ביי בעלאגערונגען.

gauche *a.* (גאוש) גענלינקט, אומגעלומפערט, ניט ריהרעווודיג; אין געאמעטריע—ניט אין גאנצען סימעטריש.

gaucherie' *n.* (גאו-שע-ריע') ניט=ריהרעוודיגקייט, אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

gaud *n. and v.* (גאהד) א ציערונג, א שמוק=זאך, פליטערלעך; שפיעלעכלעך, נארישקייטען, קליינינקייטען [אלס ציערונג]; עטוואס מיט וואס מען ציערט זיך, מיט וואס מען פיינט זיך אויס אדער מיט וואס מען פרעהט זיך און שטאלצירט; זיך ציערען אין פערשיעדענע קלייניגקייטען; זיך פארבען [דאס פנים].

gaud'-day *n.* (גאהד'-דיי) ז. *gaudy-day*

gaude *n.* (גאוד) א געלבליכע פארב געמאכט פון רעזעדא [אזא בלום].

gau'dery *n.* (גאה'-דער-אי) פוץ; שטאט.

gau'dily *adv.* (גאה'-די-לי) אויף א געפוצטען, אויסגעציערטען שטייגער [הויפטזעכליך אהן געשמאק, בלויז אום צו ווארפען זיך אין די אויגען].

gau'diness *n.* (גאה'-די-נעס) פראכט [מעהרסטענטייל געשמאקלאזער]; פוסטער פוץ.

gaud'less *a.* (גאהד'-לעס) אהן בעציערונג, אהן פוץ.

gau'dy *a., n. and v.* (גאה'-די) בריליאנט, פראכטפאל, גלענצענד; געשמאקלאז אויסגעפוצט, וואולגאר=גלענצענד; א הוליאנקע, א קערמעשעל, אן אונטערהאלטונג [אן אויסדרוק אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; אויספוצען.

gau'dy-day *n.* (גאה'-די-דיי) א יום=טוב, א יומא דפגרא [הויפטזעכליך א יום=טוב, אן אונטערהאלטונג אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט].

gauge *n.* (גיידזש) ז. *gage*

gauge'able *a.* (גיידזש'-עבל) ז. *gageable*

gaum *v.* (גאהם) שמיערען [מיט א קלעפיגער זאך]; טהאן עפעס ניט געשיקט, אומגעלומפערט.

gau'my *a.* (גאה'-מי) קלעפיג; אונגעלומפערט, אונגעשיקט.

gaunch *v. and n.* (גאהנטש) ז. *ganch*

gaunt *a.* (גאהנט) דאר, מאגער, דין, ביינערדיג; פערמארעט, אויסגעמאטערט; אויסגעמאגערט.

gaunt'let *n.* (גאהנט'-לעט) אן אייזערנע הענדשקע, וועלכע עס פלעגען טראגען אמאליגע ריטער; א הענדשקע מיט א ברייטען ראנד, וואס געהט ארויף אויף'ן ארבעל [ווערט געברויכט פון רייטער, פון אויטאמאביל־פאהרער א. ד. ג.]; דער מאנזשעט פון א הענדשקע; א הענדשקע מיט איין פינגער; אין כירורגיע — א באנדאזש, וועלכער וויקעלט ארום די האנד און די פינגער אין דער פארם פון א הענדשקע.

Gauntlets

gaunt'leted *a.* (גאהנט'-לעט-עד) וואס טראגט אן אייזערנע הענדשקע.

gaunt'ly *adv.* (גאהנט'-לי) מיט א פערמארעטען אויסזעהען; זעהר אויסגעמאגערט.

gaunt'ness *n.* (גאהנט'-נעס) מאגערקייט.

gaun'tree *n.* (גאהנ'-טריע) ז. *gauntry*

gaun'try *n.* (גאהנ'-טרי) דער באלקען אדער די פלאטפארמע, איבער וועלכער עס בעוועגט זיך הין און צוריק א הויבמאשין אויף רעדלעך; א ראהם וואס לעגט זיך אונטער א פאס, כדי זי זאל שטעהן אונבעוועגט.

gauss *n.* (גאוס) אן איינהייט צו מעסטען די שטארקייט פון א מאגנעטישען פעלד [דיעזע איינהייט טראגט דעם נאמען פון דעם דייטשען מאטעמאטיקער קארל פרידריך גאוס].

Gaus'sian *a.* (גאו'-סי-ען) וואס איז שייך צום מאטעמאטיקער קארל פרידריך גאוס אדער צו זיינע ערפינדונגען.

gauze *n. and a.* (גאהז) גאז [א מין צייג פון א זעהר פיינעם געוועב]; מארלע, באנדאזש־שטאף; א גאזענער.

gauze'-ma'ker *n.* (גאהז'-מיי'-קער) איינער וואס וועבט גאז [זעהר א לייכטע און דינע צייג].

gauze'-silk *n.* (גאהז'-סילק) זיידענע גאז [זעהר פיין געוועבטע זייד].

gauze'-wire *n.* (גאהז'-הוואיר) דראטהגעוועב.

gau'zy *a.* (גאה'-זי) ווי גאז, ווי זעהר דין געוועבטע צייג.

gave (גייוו) געגעבען. ז. *give*

gav'el *n.* (געוו'-על) צאל, שטייער, אבגאבע; דער האמער פון א פארזיצענדען אין א פערזאמלונג.

gav'elkind *n.* (געוו'-על-קאינד) א גוט אדער פערמעגען, וועלכעס — נאך'ן טויט פון דעם אייגענטימער — געהט איבער בירושה ניט צום עלטערען זוהן, נאר צו אלע זיהן אויף א גלייכען אופן און זיי קענען צוטיילען דאס גוט אויף גלייכע חלקים.

gavot' *n.* (גע-וואט') דער גאוואט [א פראנצויזישער טאנץ].

gawk *n.* (גאהק) דער קוקוק [א מין פויגעל]; א נאר; אן אומגעלומפערטער מענש.

gawk's er'rand (גאהקס ער'-ענד) ז. *fool's errand*

gaw'ky *a. and n.* (גאה'-קי) נאריש, אומגעלומפערט; א נאר, א תם.

gawn'tree *n.* (גאהנ'-טרי) ז. *gauntry*

gay *a.* (גיי) פרעהליך, לוסטיג, מונטער, לעבעדיג; בערוישט; מיט העלע פארבען, פון א העלען קאליר, גלענצענד; רייך געקליידעט; איבערגעגעבען צו תאוות; צימליך לאנג.

gay'ety *n.* (גיי'-אי-טי) פרעהליכקייט, מונטערקייט; גלאנץ.

gay'ly *adv.* (גיי'-לי) אויף א פרעהליכער, לוסטיגער ארט.

gay'ness *n.* (גיי'-נעס) ז. *gayety*

gay world (גיי הוואירלד) די פרעהליכע יונגען; די, וועלכע גיבען זיך ניט אב מיט ערנסטע פראגען.

gaze *v. and n.* (גייז) קוקען מיט נייגעריגקייט; ניט אראבנעהמען די אויגען; דאס קוקען מיט נייגעריגקייט; דאס ניט אראבנעהמען דיא אויגען.

gaze'hound *n.* (גייז'-האונד) א הונד וואס שפירט נאך נאך עפעס און בענוצט דערביי מעהר דאס קוקען מיט די אויגען איידער דאס שמעקען מיט דער נאז.

gaze in won'der (גייז אין הוואנ'-דער) קוקען מיט שטוינען פאר פערוואונדערונג.

gazel' *n.* (גע-זעל') ז. *gazelle*

gazelle' *n.* (גע-זעל') א גאזעל, א קליינע גראציעז־געבויטע אנטילאפע [א מין אפריקאנישער הירש].

Gazelles

ga'zer *n.* (גיי'-זער) איינער וואס קוקט מיט שטוינען אדער וואס נעהמט די אויגען ניט אראב.

gazette' *n. and v.* (גע-זעט') א גאזעט, א צייטונג; אריינשטעלען אין א צייטונג, פערעפענטליכען; פובליצירען.

gazetteer' *n.* (געז-ע-טיער') א צייטונגס־שרייבער; א געאגראפישעס ווערטערבוך [א בוך פון נעמען פון לענדער, שטעדט, טייכען, בערג א. ז. וו.].

ga'zing-stock *n.* (גיי'-זינג-סטאק) א פערזאן אדער זאך, אויף וועלכער מען קוקט מיט נייגעריגקייט און וואונדער; א בייז־וואונדער.

G. B. ראשי תבות פון די ווערטער *Great Britain* [גרויס־בריטאניען].

G. B. and I. ראשי תבות פון די ווערטער *Great Britain and Ireland* גרויס־בריטאניען [ענגלאנד, שאטלאנד און הוועלס] און אירלאנד.

gear *n. and v.* (גיער) דאס זיין אין פאסיגער ארדנונג, אויסריכטונג אדער אויסשטאטונג; אויסשטאטונג, אויסריכטונג [ווי קליידער, בעציערונגען, וואפען, געשפאן, א גאנג געצייג, אלע נויטיגע זאכען אויף א שיף א. ז. וו.]; טריעבווערק, די טיילען פון א מאשין וואס גיבען איבער די בעוועגונג פון איין טייל צום צווייטען; צאהן־רעדער פון מאשינען; די צוזאמענפאסונג פון צאהן־רעדער אין א מאשין; אויסשטאטען, אויסריכטען, ברייגנען אין נויטיגער ארדנונג און צופאסונג [פאר א טהעטיגקייט]; צונויפפאסען טיילען פון מאשינעריע.

gear'-box *n.* (גיער'-באקס) דער קאפסול אין וועלכען עס ווערט איינגעפאסט די טריעב־ווערק אדער די טראנסמיסיאן־צאהן־רעדער פון א מאשין.

gear'-cut'ter *n.* (גיער'-קאט'-ער) א מאשין וואס שניידט אויס צייהנער אין צאהן־רעדער; איינער וואס שניידט צייהנער אין צאהן־רעדער.

gear'ing *n.* (גיער'-אינג) אויסשטאטונג, אויסריכטונג; קליידונג; געשפאן; טריעבווערק, די טיילען פון מאשינעריע וואס געבען איבער די בעוועגונג פון איין טייל צום צווייטען; טראנסמיסיאן־צאהן־רעדער.

gear in'to each oth'er (גיער אינ'-טו איעטש אטה'-ער) זיך צופאסען, אריינגעהן איינע אין די אנדערע [ווי די צייהנער פון צאהן־רעדער].

geat *n.* (דזשיעט) דאס גיס־לאך [די עפנונג דורך וועלכער מען גיסט אריין דאס צושמאלצענע מעטאל אין פורעם].

gec'conoid *a. and n.* (געק'-א-נאיד) וואס איז שייך צו די געקאס [אזא מין עקדישען אדער יאשטשערקעס]; א געקא. ז. *gecko*

geck *n. and v.* (געק) א נאר, א פראסטאק; פעראכטונג, גרינגשעצונג, שפאט; שאקלען מיט'ן קאפ אלס צייכען פון שפאט און פעראכטונג אדער אויס נארישקייט; שפאטען; חוזק מאכען, אבנארען.

gec'ko *n.* (געק'-או) א געקא [אזא עקדיש אדער יאשטשערקע].

gee *v. and int.* (דזשיע) פאסען; שטימען; זיך בעוועגען אויף איין זייט; זיך בעוועגען אדער קירעווען רעכטס [וועגען פערד]; רעכטס! נו, געה! [אן אויסגעשריי פון פערד־טרייבער].

gee'-ho *v. and int.* (דזשיע'-האו) ז. *gee*

geese *n.* (גיעס) גענז. ז. *goose*

geest *n.* (גיעסט) הויך, טרוקען, זאמדיג לאנד; אנגעשווייינקטע ערד.

gee with (דזשיע הוויטה) צושטימען; דורכקומען.

We don't gee with our neighbors.

Gehen'na *n.* (גי-הענ'-א) ניהינום [דער פלאץ אין ארץ ישראל וואו מען פלעגט ברייגנען מענשליכע קרבנות צום מולך]; דער גיהנום.

ge'ic *a.* (דזשי'-איק) וואס קומט פון דעם שטאף וואס בילדעט זיך פון פערפוילטע פלאנצען. ז. *humus*

ge'in *n.* (דזשי'-אין) א שטאף וואס בילדעט זיך פון פערפוילטע פלאנצען. ז. *humus*

gei'sha *n.* (גיי'-שא) א גיישא [א יאפאנעזישע טענצערין].

gel'ada *n.* (דזשעל'-ע-דא) אן אביסינישער באבון [אזא מאלפע].

gelatig'enous *a.* (דזשעל-ע-טידזש'-ע-נאס) וואס גיט ארויס זשעלאטין אדער זשעלע [א מין שטודען].

gel'atin *n. and a.* (דזשעל'-ע-טין) זשעלע אדער זשעלאטין [א מין שטודען ווי פערקיהלטע פוס־יויך]; וואס איז עהנליך צו זשעלאטין.

gelat'inate *v.* (דזשעל-עט'-אי-נייט) פערוואנדלען אין זשעלע אדער זשעלאטין; פערוואנדעלט ווערען אין זשעלאטין [אזא שטודען ווי פערקיהלטע פוס־יויך].

gelatina'tion *n.* (דזשעל-ע-טי-ניי'-שאן) פערוואנדלונג אין זשעלע אדער זשעלאטין [א מין שטודען].

gel'atine *n. and a.* (דזשעל'-ע-טין) ז. *gelatin*

gelatin'iform *a.* (דזשעל-ע-טינ'-אי-

פארם) עהנליך צו זשעלע אדער זשעלאטין [א מין שטודען].

gelatinig'erous *a.* (דזשעל-ע-טי-גידזש'-ע-ראס) וואס גיבען ארויס פון זיך א זשעלאטין-ארטיגען אדער שטודען-ארטיגען שטאף [וועגען געוויסע אינפוזאריען].

gelatinisa'tion *n.* (דזשעל-ע-טינ-אי-זיי'-שאן) ז. *gelatination*

gelat'inise *v.* (דזשעל-עט'-אי-נאיז) ז. *gelatinate*

gelatiniza'tion *n.* (דזשעל-ע-טינ-אי-זיי'-שאן) ז. *gelatination*

gelat'inize *v.* (דזשעל-עט'-אי-נאיז) ז. *gelatinate*

gel'atinoid *a. and n.* (דזשעל'-ע-טי-נאיד) וואס איז עהנליך צו זשעלע אדער זשעלאטין [אזא שטודען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו זשעלאטין.

gelat'inous *a.* (דזשע-לעט'-אי-נאס) עהנליך צו זשעלאטין אדער זשעלע; וואס איז שייך צו זשעלאטין [אזא שטודען].

gelat'inously *adv.* (דזשע-לעט'-אי-נאס-לי) אזוי ווי זשעלאטין; אזוי אז עס זאל ווערען ווי זשעלאטין [אזא שטודען].

gelat'inousness *n.* (דזשע-לעט'-אי-נאס-נעס) דאס בעשטעהן פון זשעלע אדער זשעלאטין [אזא שטודען].

geld *v., a. and n.* (געלד) קאסטרירען, בעשניידען, מאכען אוים זכר [הויפטזעכליך א פערד]; ארויסשניידען די אלטע האניג-צעלען פון א ביענשטאק, אום צו מאכען פלאץ פאר נייע; יאלאווע, וואס מעלקט זיך ניט [וועגען בהמות]; שטייער, אבצאהל.

gel'ded *a.* (געל'-דעד) קאסטרירט, געמאכט אוים זכר [הויפטזעכליך וועגען פערד].

gel'der *n.* (געל'-דער) איינער וואס קאסטרירט, בעשניידט חיות [מאכט פאר אוים זכר].

gel'ding *n.* (געל'-דינג) א קאסטרירטע חיה [א בעשניטענע, וואס איז געמאכט פאר אוים זכר]; א קאסטרירטער אגער [פערד].

gel'id *a.* (דזשעל'-איד) קאלט, אייז-קאלט.

gelid'ity *n.* (דזשע-ליד'-אי-טי) קעלט, קאלטקייט; פראסטיגקייט.

gel'idly *adv.* (דזשעל'-איד-לי) אויף א קאלטען, אייזיגען אדער פראסטיגען שטייגער.

gel'idness *n.* (דזשעל'-איד-נעס) ז. *gelidity*

gelos'copy *n.* (דזשע-לאס'-קא-פי) די קונסט צו בעשטימען אימעצענס כאראקטער לויט זיין מאניער צו לאכען.

gem *n. and v.* (דזשעם) אן ערעלשטיין; א קליינער זארט דרוק-שריפט; א קיכעל; בעזעצען מיט עדעלשטיינער; פערציערען [ווי מיט עדעלשטיינער].

Gema'ra *n.* (גע-מא'-רא) גמרא.

Gemar'ic *a.* (גע-מער'-איק) וואס איז שייך צו גמרא.

gema'tria *n.* (גי-מיי'-טרי-א) א גמטריא [א סיסטעם אין ביבלישע פירושים צו פערבייטען איין ווארט מיט'ן צווייטען, ווען די צאהל, וועלכע עס בעדייטען די אותיות פון איין ווארט איז גלייך צו דער צאהל, וועלכע עס בעדייטען די אותיות פון צווייטען ווארט].

gem'-cut'ting *n.* (דזשעמ'-קאט'-אינג) דאס שלייפען עדעלשטיינער.

gem'el *n.* (דזשעמ'-על) א צווילינג.

gemellip'arous *a.* (דזשעמ-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט ארוים צווילינגס.

gem'el-ring *n.* (דזשעמ'-על-רינג) א רינג וואס בעשטעהט פון צוויי אדער עטליכע רינגלעך.

gem'el-win'dow *n.* (דזשעמ'-על-הווינ'-דאו) א פענסטער מיט צוויי נישען [צווישענרוימען אדער פערטיעפונגען].

gem'inate *v. and a.* (דזשעמ'-אי-נייט) פערדאפעלט ווערען; דאפעלט; וואס איז פארוויין.

gem'inately *adv.* (דזשעמ'-אי-נייט-לי) פארווייז, אין צווייען.

gemina'tion *n.* (דזשעם-אי-ניי'-שאן) א פערדאפלונג; א ווידערהאלונג [איבערהויפט פון א ווארט]; די פערדאפלונג פון א קאנזאנאנט אין א ווארט [ווי *tt* אין *letter* אדער *mm* אין *hammer* א. ד. ג.]; דאפעלטע קאנזאנאנטען.

gem'inative *a. and n.* (דזשעמ'-אי-ניי-טיוו) וואס איז געדאפעלט; וואס ווידערהאלט זיך; א דאפעלטער בוכשטאב.

Gem'ini *n. and int.* (דזשעמ'-אי-נאי) מזל תאומים [אן אסטראנאמיש שטערענבילד] הימעל! [אלס אויסרוף אדער שבועה].

gem'inous *a.* (דזשעמ'-אי-נאס) דאפעלט; וואס קומט פאר פארוויין.

gem'iny *n. and int.* (דזשעמ'-אי-ני) א פאר; א פאר אויגען; הימעל! [אלס אויסרוף אדער שבועה].

gem'ma *n.* (דזשעמ'-א) א קנאספע, א שפראץ-אויגעל [ביי פלאנצען].

gem'mate *a.* (דזשעמ'-אייט) וואס גיט ארוים קנאספען אדער שפראץ-אויגעלעך [וועגען פלאנצען].

gemma'tion *n.* (דזשע-מיי'-שאן) די בילדונג פון קנאספען אדער שפראץ-אויגעלעך [ביי פלאנצען]; דאס פרוכפערען זיך פון געוויסע בעשעפענישען דורך דעם וואס איין ארגאניזם וואקסט ארוים ווי א קנאספע פון דעם צווייטען און טיילט זיך פון איהם נאכדעם אין גאנצען אב אדער נור טיילווייז, ווי דאס איז ביי די פאליפען פון קאראלען, דיעזע פרוכפערונג איז ניט קיין געשלעכטליכע.

gemmed *a.* (דזשעמד) בעדעקט מיט עדעלשטיינער, דימענטען אדער פעריל.

gem'meous *a.* (דזשעמ'-אי-אס) וואס געהערט צו עדעלשטיינער אדער דימענטען; עהנליך צו דימענטען.

gemmif'erous *a.* (דזשע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים קנאספען אדער שפראץ-אויגלעך.

gem'miform *a.* (דזשעמ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קנאספע אדער שפראץ-אויגעל.

gem'miness *n.* (דזשעמ'-אי-נעס) דאס זיין בעזעצט מיט דימענטען; דאס שיינען אדער פינקלען ווי דימענטען; דאס זיין נעט אדער זויבער.

gem'moid *a.* (דזשעמ'-איד) וואס איז עהנליך צו א קנאספע אדער שפראץ-אויגעל.

gemmula'tion *n.* (דזשעמ-יו-ליי'-שאן) ז. *gemmation*

gem'mule *n.* (דזשעמ'-יול) א קליינע קנאספע אדער שפראץ-אויגעל; אין זאאלאגיע — א קליינער קנאספען-ארטיגער צואוואוקס אויף אן ארגאניזם פון וועלכען עס בילדעט זיך אוים א זעלבסטשטענדיגער ארגאניזם [ווי א פאליפ אויף א קאראל].

gem'my *a.* (דזשעמ'-אי) בעזעצט מיט דימענטען; וואס פינקעלט ווי דימענטען; נעט, זויבער.

gemot' *n.* (גע-מאוט') א פאלקס-פערזאמלונג.

gems'bok *n.* (געמז'-באק) די שפיעז-געמזע [אזא זיד-אפריקאנישער הירש מיט לאנגע גראדע שפיציגע הערנער].

Gemsbok

gem'-stone *n.* (דזשעמ'-סטאון) אן ערעלשטיין, א דימענט.

gendarme' *n.* (דזשענ-דארם') א זשאנדארם.

gendar'merie *n.* (דזשענ-דאר'-מע-ריע) זשאנדארמעריע.

gendar'mery *n.* (דזשענ-דאר'-מע-רי) ז. *gendarmerie*

gen'der *n. and v.* (דזשענ'-דער) געשלעכט [מין זכר אדער מין נקבה]; זיך פארען [ווי א זכר מיט א נקבה]; קינדלען.

gen'derless *a.* (דזשענ'-דער-לעס) אין גראמאטיק — וואס האט ניט קיין בעשטימטען מין [וועגען ווערטער וואס זיינען ניט בעשטימט אויב זיי זיינען מין זכר אדער מין נקבה].

genealog'ic *a.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-איק) ז. *genealogical*

genealog'ical *a.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל) גענעאלאגיש, וואס איז שייך צום סדר היחוס אדער צום שטאם-בוים.

genealog'ically *adv.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א גענעאלאגישען אופן, אין בעצוג צו גענעאלאגיע [סדר היחוס].

genealog'ical tree (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל טריע) דער סדר היחוס; דער שטאם-בוים.

geneal'ogist *n.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשיסט) א גענעאלאג, איינער וואס שטודירט אדער שרייבט וועגען גענעאלאגיע. ז. *genealogy*

geneal'ogize *v.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשאיז) אונטערזוכען אדער שטודירען דעם סדר היחוס אדער די אבשטאמונג פון אימעצען.

geneal'ogy *n.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשי) גענעאלאגיע, די בעשרייבונג אדער די היסטאריע פון אימעצענס אבשטאמונג; דער סדר היחוס.

gen'era *n.* (דזשענ'-ע-רא) מינים, גאטונגען.

generabil'ity *n.* (דזשענ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען געבארען ווערען; דאס קענען אבשטאמען.

gen'erable *a.* (דזשענ'-ע-רעבל) וואס

Topaz
Sapphire
Topaz
Topaz
Ruby
Amethyst
Emerald
Lapis-lazuli
Spinel
Diamond
Hyacinth
Turquoise
Garnet
Opal
Chrysoprase
Almandine or Noble Garnet
Tourmaline
Tourmaline
Chrysoberyl
Aquamarine
Heliotrope or Bloodstone

קען געבראכט ווערען; וואס קען געבראכט ווערען אויף דער וועלט דורך געבורט.

gen'eral *a., n. and v.* (דזשענ'-ע-רעל) אלגעמיין; געוועהנליך; דאס אלגעמיינע; א גענעראל; א פויק-מארש; קאמאנדירען ווי א גענעראל.

gen'eral accep'tance (דזשענ'-ע-רעל עק-סעפ'-טענס) אן אונבעדינגטע אננאה-מע, דאס אננעהמען אהן וועלכע עס איז בעדינגונגען [וועגען א וועקסעל].

gen'eral a'gent (דזשענ'-ע-רעל איי'-דזשענט) א גענעראל-אגענט, א הויפט-אגענט.

gen'eral anæsthe'sia (דזשענ'-ע-רעל ען-עס-טהי'-סי-ע) אן אלגעמיינע אנעסטעזיע, אזא אונעמפפינדליכקייט פון קערפער, ווען דער מענש פערלירט דעם גאנצען בעוואוסטזיין [ווי ביי כלארא-פארמירען א. ד. ג.].

gen'eral assem'bly (דזשענ'-ע-רעל ע-סעמ'-בלי) א גענעראל-פערזאמלונג, אן אלגעמיינע פערזאמלונג.

Gen'eral Assem'bly (דזשענ'-ע-רעל ע-סעמ'-בלי) דער העכסטער טריבונאל פון דער פרעסביטעריאנער קירך וועלכער האלט אב זיינע פערזאמלונגען איין מאל יעהרליך; א פארלאמענט פון אן איינצעלנעם שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא.

gen'eral av'erage (דזשענ'-ע-רעל עוו'-ע-רעדזש) דער פערלוסט וואס יעדער פון די פראכט-אייגענטימער פון א שיף טראגט, לויט דער פראפארציע פון זיינע סחורות, צו דעקען די קאסטען וואס די שיף האט געמאכט צו ראטעווען די אלגע-מיינע לאדונג [ווי אין דער צייט פון א שיפס-אונגליק, ווען מען דארף א טייל פון דער פראכט ארויסווארפען אדער רופען צו הילף אן אנדער שיף א. ד. ג.].

gen'eral con'ference (דזשענ'-ע-רעל קאנ'-פע-רענס) אן אלגעמיינע קאנפערענץ; די גענעראל-פערזאמלונג פון די פארשטע-העהר פון דער מעטאדיסטישער קירך.

gen'eral deliv'ery (דזשענ'-ע-רעל די-ליוו'-ער-אי) פאסט-רעסטאנט [בריעף וועלכע ווערען ניט פאנאנדערגעטראגען פון בריעף-טרעגער נאר ווערען אבגענומען פערזענליך פון פאסט-קאנטאר].

generalis'simo *n.* (דזשענ-ע-רע-ליס'-אי-מאו) א גענעראליסימוס, א הויפט-קא-מאנדיר.

gen'eral is'sue (דזשענ'-ע-רעל איש'-אוה) אין געריכטס-פראצעסען — אן איינ-פאכע אבלייקענונג פון א קלאגע אדער פון א תביעה.

general'ity *n.* (דזשענ-ע-רעל'-אי-טי) דאס אלגעמיינע; די אלגעמיינהייט; דער גרעסטער טייל, דער הויפט-טייל.

gen'eralizable *a.* (דזשענ'-ע-רעל-אי-זעבל) וואס קען פעראלגעמיינערט ווערען אדער געבראכט ווערען אונטער אן אלגע-מיינעם כלל.

generaliza'tion *n.* (דזשענ-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) די פעראלגעמיינערונג; דאס ברענגען אונטער אן אלגעמיינעם כלל.

gen'eralize *v.* (דזשענ'-ע-רעל-איז) פעראלגעמיינערען; ברענגען אונטער אן אלגעמיינעם כלל; מאכען אלגעמיין.

gen'eralized *a.* (דזשענ'-ע-רעל-איזד) פעראלגעמיינערט; איינפאך, פרימיטיוו [וועגען ארגאניזמען].

gen'eralizer *n.* (דזשענ'-ע-רעל-אי-זער) איינער וואס גענעראליזירט אדער פעראלגעמיינערט.

gen'erally *adv.* (דזשענ'-ע-רעל-אי) אויף אן אלגעמיינער ארט; אין אלגעמיין; בכלל; איבערהויפט; מייסטענס.

I generally take my vacations in August.

gen'eralness *n.* (דזשענ'-ע-רעל-נעס) אלגעמיינהייט.

gen'eral of'ficer (דזשענ'-ע-רעל אפ'-איס-ער) אן אויבער-אפיציער, א גענע-ראל; אן אויבער-בעאמטער.

gen'eral or'der (דזשענ'-ע-רעל אר'-דער) אן אלגעמיינער בעפעהל; א בע-פעהל וואס ווערט ארויסגעגעבען צו דער גאנצער ארמעע.

gen'eral post'-of'fice (דזשענ'-ע-רעל פאוסט'-אפ'-איס) די הויפט-פאסט-קאנטאר [אין א גרויסער שטאדט וואו עס זיינען פאראן מעהרערע פאסט-אבטיילונגען].

gen'eral practi'tioner (דזשענ'-ע-רעל פרעק-טיש'-אנ-ער) א דאקטאר וואס בעהאנדעלט אלע קראנקהייטען [אין גע-גענזאץ צו א ספעציאליסט, וואס בעהאנ-דעלט נור געוויסע קראנקהייטען, פאר וועל-כע ער האט זיך ספעציאליזירט].

gen'eral prin'ciple (דזשענ'-ע-רעל פרינ'-סיפל) אן אלגעמיינער פרינציפ, אן אלגעמיינער כלל.

gen'eral pub'lic (דזשענ'-ע-רעל פאב'-ליק) דאס אלגעמיינע פובליקום.

gen'eralship *n.* (דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דאס אמט פון א גענעראל; די לייטונג אדער די אנפיהרונג פון אן ארמעע; די מיליטערישע געשיקטהייט אדער פעהיג-קייטען פון א קאמאנדיר אנצופיהרען אן ארמעע.

gen'eral term (דזשענ'-ע-רעל טוירם) א געריכטס-זיצונג וואס ווערט אבגעהאל-טען פון אלע ריכטער אדער פון דעם גרעסטען טייל פון זיי פאר אפעלאציאנס-צוועקען.

gen'eral treat (דזשענ'-ע-רעל טריעט) א פונדע פאר'ן גאנצען עולם [דאס שטע-לען משקה פאר אלעמען].

gen'eral weal (דזשענ'-ע-רעל הוויעל) דאס אלגעמיינע וואהל.

gen'erant *a. and n.* (דזשענ'-ע-רענט) וואס שאפט; וואס פראדוצירט; וואס ענטוויקעלט פון זיך; אין געאמעטריע — די גענעראטריקס אדער די ערצייגענדע לי-ניע [די ליניע, וועלכע בילדעט אויס דורך איהר בעוועגונג א נייע געאמעטרי-שע פיגור].

gen'erate *v.* (דזשענ'-ע-רייט) געבעהרען; פראדוצירען; ברענגען צו ארויסברענגען; ערצייגען; קזיסטענץ; פעראורזאכען; אויסבילדען.

gen'erate steam (דזשענ'-ע-רייט סטים) פערוואנדלען וואסער אין דאמפף דורך היץ.

gen'erating fig'ure (דזשענ'-ע-ריי-טינג פיג'-יור) אין געאמעטריע — א פי-גור, וועלכע בעוועגט זיך און מיט איהר בעוועגונג בילדעט זי אויס אן אנדער גע-אמעטרישע פיגור.

gen'erating line (דזשענ'-ע-ריי-טינג לאין) אין געאמעטריע—די ליניע, וועלכע בעוועגט זיך און מיט איהר בעוועגונג ביל-דעט זי אויס אדער בעשרייבט א פלעכע.

gen'erating sur'face (דזשענ'-ע-ריי-טינג סויר'-פיים) די הייז-פלעכע אין א קעסעל [די פלעכע פון קעסעל וועלכע ווערט בעריהרט פון פלאם].

genera'tion *n.* (דזשענ-ע-ריי'-שאן) פראדוצירונג, פערמעהרונג; די געבעהרונג, די ארויסברייננגונג; אין מאטעמאטיק — די אויסבילדונג אדער בעשרייבונג פון א געאמעטרישער פיגור דורך דער בעווע-גונג פון א פונקט, ליניע אדער פלעכע; א גענעראציאן, א דור; א מין, א פאמי-ליע, א ראסע.

gen'erative *a.* (דזשענ'-ע-ריי-טיוו) נע-בעהרענד; ארויסברייננגענד; וואס איז שייך צו פראדוצירונג אדער פערמעהרונג.

gen'erator *n.* (דזשענ'-ע-ריי-טאר) א גענעראטאר [אן עלעקטרישע מאשין וואס פראדוצירט אן עלעקטרישען שטראם]; א דאמפף-קעסעל; יעדע זאך וואס פעראור-זאכט אדער ברייננגט ארויס עפעס; אין מוזיק — א טאן, וועלכער ענטוויקעלט פון זיך א רייהע פון הארמאנישע קלאנגען; אין מאטעמאטיק — א גענעראטריקס אדער א געאמעטרישע פיגור, וועלכע בעשרייבט דורך איהר בעוועגונג אן אנדער פיגור; אין כעמיע — די עלעמענטען, פון וועל-כע מען בעקומט א מעהר קאמפליצירטען כעמישען שטאף.

gen'eratrix *n.* (דזשענ'-ע-ריי-טריקס) אין מאטעמאטיק — די גענעראטריקס [דער פונקט, ליניע אדער פיגור, וועלכע בילדען אויס אדער בעשרייבען דורך זייער בעוועגונג אנדערע געאמעטרישע פיגו-רען]; א גענעראטאר [אן עלעקטרישע מאשין, וועלכע פראדוצירט אן עלעקטרי-שען שטראם].

gener'ic *a.* (דזשי-נער'-איק) וואס גע-הערט צו א געשלעכט [צום מין זכר אדער נקבה]; וואס איז שייך צו א כלל און נים צו א פרט; וואס איז כאראקטעריזירט מיט אלע פרטים.

gener'ically *adv.* (דזשי-נער'-אי-קעל-אי) לויט די געשלעכטער, לויט דער פער-טיילונג אויף מין זכר און מין נקבה; פאלשטענדיג, אין אלע אופנים.

generos'ity *n.* (דזשענ-ע-ראס'-אי-טי) גרויסמוטה, עדעלמוטה; פריינעביגקייט.

gen'erous *a.* (דזשענ'-ע-ראס) גרויסמו-טיג, עדעלמוטיג; פרייגעביג; עהרענהאפט; מיט אן איידעלען כאראקטער; שטארק [ווי וויין]; פול; מיט א ברייטער האנד.

gen'erously *adv.* (דזשענ'-ע-ראס-לי) אויף א גרויסמוטיגען, איידעלען אופן; מיט א ברייטער האנד.

gen'erousness *n.* (דזשענ'-ע-ראס-נעס) ז. *generosity*

gen'erous wine (דזשענ'-ע-ראס הוואין) שטארקער וויין.

gen'esis *n.* (דזשענ'-ע-סיס) די ארויס-קומונג, די ארויסשטאמונג, די אויסביל-דונג, די בעשאפונג; די ערקלערונג אדער ערצעהלונג וועגען דער ענטשטעהונג פון עפעס; אין מאטעמאטיק — די אויסביל-דונג אדער בעשרייבונג פון א פלעכע דורך דער בעוועגונג פון א ליניע.

Gen'esis *n.* (דזשענ'-ע-סיס) דאס ערשטע בוך פון חומש [ספר בראשית].

gen'et *n.* (דזשענ'-עט) א קליין שפאניש פערד; די גענעט [א מין ווילדע קאץ פון דרום-אייראפא און צפון-אפריקא]; די רויכווארג פון א גענעט-קאץ.

Genet

geneth'liac *a. and n.* (דזשי-נעטה'-לי-עק) וואס איז שייך צו איינעמס געבורטס-טאג; אין אסטראלאגיע — וואס איז שייך

צו איינעמס מזל לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם טאג פון זיין געבורט; א געריכט וואס איז געשריבען צו איינעמס געבורטס-טאג; איינער וואס זאגט נביאות וועגען דעם צוקונפטיגען לעבען פון א קינד לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם מאמענט פון דעם קינד'ס געבורט.

genethli'acal *a.* (דזשענ-עטה-לאי'-ע-קעל) ז. ***genethliac***

genethlial'ogy *n.* (דזשי-נעטה-לי-על'-א-דזשי) נאטיוויטעט-שטעלעריי [דאס נביאות זאגען וועגען דער צוקונפט פון א קינד לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם מאמענט ווען דאס קינד איז געבארען געווארען].

genet'ic *a.* (דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג אדער ארויסשטאמונג פון עפעס.

genet'ical *a.* (דזשי-נעט'-אי-קעל) ז. ***genetic***

genet'ically *adv.* (דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) לויט דער ענטשטעהונג; דורך דער ארויסשטאמונג.

Gene'van *a. and n.* (דזשי-ני'-וען) וואס איז שייך צו גענף אדער זשענעווע [א שטאדט אין דער שווייץ]; אן איינוואהנער פון גענף; אן אנהענגער פון דער גענפישער אדער קאלוויניסטישער רעליגיאנס-לעהרע; א קאלוויניסט.

Gene'vanism *n.* (דזשי-ני'-וואנ-איזם) קאלוויניזם, די רעליגיאנס-לעהרע פון קריסטליכען רעפארמער קאלווין פון גענף.

Genevese' *a. and n.* (דזשענ-אי-וויעס') ז. ***Genevan***

ge'nial *a.* (דזשי'-ני-על) 1. גינסטיג, פריינדליך; פרעהליך, לעבעדיג, לוסטיג; וואס בעלעבט, וואס ערמונטערט; 2. וואס איז שייך צו הייראט; וואס ענטשטעהט פון געשלעכטליכען צוזאמענפארען; ארויסברענגענד, געבעהרענד; וואס איז שייך צו דער מארדע [קין].
1. He is of a genial disposition.

genial'ity *n.* (דזשי-ני-על'-אי-טי) גינסטיגקייט, פריינדליכקייט, הערצליכקייט.

ge'nially *adv.* (דזשי'-ני-על-אי) אויף א לעבעדיגער, לוסטיגער אדער פריינדליכער ארט.

ge'nialness *n.* (דזשי'-ני-על-נעס) ז. ***geniality***

ge'nial pow'er (דזשי'-ני-על פאו'-ער) די שאפענדע קראפט.

genic'ulate *a. and v.* (דזשי-ניק'-יו-לייט) קנעכעלדיג; מיט קנעכלעך אדער קניפלעך; וואס האט די פארם פון אן אויסגעבויגענער קניע; אויסבויגען אין דער פארם פון א קניע; מאכען קנעכעלדיג אדער קניפעלדיג.

genic'ulated *a.* (דזשי-ניק'-יו-ליי-טעד) ז. ***geniculate***

genic'ulately *adv.* (דזשי-ניק'-יו-לייט-לי) אויף אן אויסגעבויגענעם אופן; מיט קנעכלעך אדער קניפלעך; אין דער פארם פון א קניע.

genicula'tion *n.* (דזשי-ניק-יו-ליי'-שאן) דאס האבען קנעכלעך; דאס זיין אויסגעבויגען ווי א קניע.

gen'ital *a.* (דזשענ'-אי-טעל) געבורטליך, וואס איז שייך צו קינדער-געבורט; וואס איז שייך צו די געבורט-ארגאנען.

gen'itals *n.* (דזשענ'-אי-טעלז) געבורט-ארגאנען; די אויסערליכע געשלעכטס-ארגאנען.

gen'iting *n.* (דזשענ'-אי-טינג) יאהאניס-עפעל [א זארט עפעל וואס ווערט רייף פריה אין זומער].

gen'itive *n. and a.* (דזשענ'-אי-טיוו) אין גראמאטיק — דער גענעטיוו, די פארם פון א הויפטווארט, בייווארט אדער פירווארט, וועלכע בעצייכענט די שייכות אדער געהעריגקייט פון איין זאך צו דער צווייטער [ווי למשל: דעם פאטער'ס הויז, ביי מיינע עלטערען, פון גוטע קינדער]; וואס איז שייך צום גענעטיוו; וואס בעצייכענט שייכות אדער געהעריגקייט.

ge'nius *n.* (דזשי'-ניאס) א זשעניע, א גייסט אדער גאטהייט, וואס הערשט איבער א בעשטימטען ארט אדער געביעט [לויט די פארשטעלונגען פון די אלטע פעלקער]; די גאבע; טאלאנט; די גייסטיגע איינגענטימליכקייטען; א מענש מיט אויסערגעוועהנליכע פעהיגקייטען, א גאון; גאונות; א סימבאל, א פערקערפערונג.

ge'nius lo'ci (דזשי'-ניאס לאו'-סי) אין דער אלט-רוימישער מיטאלאגיע — דער שוץ-גאט פון א געוויסען ארט אדער געגענד.

ge'nius of the time (דזשי'-ניאס אוו טהי טאים) דער צייטגייסט.

geni'za *n.* (גע-ני'-זא) גניזה, אן ארט אין א סינאגאגע אדער בית-מדרש, וואו אידען האלטען צוריסענע שמות פון ספרים, צושעדיגטע מאנוסקריפטען א. ד. ג.

geni'zah *n.* (גע-ני'-זא) ז. ***geniza***

gen're *n.* (זשאנר) דער זשאנר, א געוויסער סטיל אין מאלעריי צו מאלען בילדער פון איינפאכען טאג-טעגליכען לעבען, האלטענדיג זיך טריי אן דער ווירקליכקייט.

gens *n.* (דזשענז) אין די פארהיסטארישע צייטען — א שבט אדער משפחה פון קרובים אדער בלוט-איינגענע; אין אלטען רוים — א משפחה אדער פעראייניגונג פון עטליכע פערוואנדטע פאמיליעס.

gent *n.* (דזשענט) אן אבקירצונג פון דעם ווארט ***gentleman***

genteel' *a.* (דזשענ-טיעל') גוט ערצויגען, ארטיג, עדעל, אנשטענדיג; העפליך; עלעגאנט, מאדיש.

genteel' com'edy (דזשענ-טיעל' קאמ'-ע-די) ניט קיין וואולגארע קאמעדיע.

genteel'ly *adv.* (דזשענ-טיעל'-לי) אויף אן אנשטענדיגען, עלעגאנטען אדער פיינעם אופן.

gen'tian *n.* (דזשענ'-שיען) דער ביטער-ווארצעל [א מין דרום-אייראפעאישע פלאנצע מיט הימעל-בלויע בליטהען. ווערט בענוצט אין מעדיצין].

Gentian

Gen'tile *n. and a.* (דזשענ'-טאיל) איינער וואס איז ניט קיין איד; א הייד, א געצענדיענער; א גוי; ביי די מארמאנען אין אמעריקא — דער וואס בעלאנגט ניט צו זייער סעקטע; היידניש, גוי'איש, געצענדיענעריש.

gen'tile *a. and n.* (דזשענ'-טיל) וואס בעלאנגט צו א שבט אדער משפחה; פון דעמזעלביגען שבט אדער משפחה; א מיטגליעד פון א שבט אדער משפחה; אין גראמאטיק — א שטאמס-נאמען [א נאמען, וועלכער בעצייכענט א מענשען, אויף וויפיעל ער בעלאנגט צו א געוויסען פאלק, לאנד אדער שבט, ווי למשל: אן ענגלענדער, אן אמעריקאנער א. ד. ג.].

gen'tilism *n.* (דזשענ'-טאיל-איזם) דאס בעלאנגען ניט צום אידישען פאלק; היידענטום; גוי'אישקייט; דאס לעבען אין אבגעזונדערטע משפחות אדער שבטים.

gentili'tious *a.* (דזשענ-טי-ליש'-אס) וואס געהערט צו א פאלק; וואס איז אייגענטימליך פאר א פאלק, משפחה אדער שבט.

gentil'ity *n.* (דזשענ-טיל'-אי-טי) עלעגאנץ, ארטיגקייט, עדעלקייט, אנשטענדיגקייט.

gen'tilize *v.* (דזשענ'-טי-לאיז) פיהרען א לעבען פון א גוי אדער געצענדיענער.

gen'tle *a., n. and v.* (דזשענ'טל) פון גוטער אבשטאמונג; וואס איז שייך צו גוטער אבשטאמונג; פארנעהם; רעספעקטאבעל; עדעל, גוט-ערצויגען; העפליך, פריינדליך, ליעבליך, מילד, זאנפט, גוטמוטיג; געצווימט, געלערענט [וועגען חיות]; רוהיג, פריעדליך; שטופענווייז, לייכט, ניט רייסענד [אין פארם, אויסזעהן א. ד. ג.]; א פאלק [אזא רויב-פויגעל] וואס איז געלערענט פאר יאגד אויף אנדערע פויגעל; דאס ווערימעל פון א פליעג וואס ווערט געברויכט ביים פיש-פאנג; מאכען עדעל, פיין, גוט-ערצויגען; מאכען ווייכער אדער זאנפטער; צוימען.

gen'tle arrest' (דזשענ'טל ע-רעסט') א ניט שטרענגער ארעסט [אין מיליטער].

gen'tle as day (דזשענ'טל עז דיי) מילד ווי דער טאג.

gen'tle blood (דזשענ'טל בלאד) אדעל-בלוט.

gen'tlefolk *n.* (דזשענ'טל-פאוק) אנשטענדיגע, עדעלע מענשען.

gen'tle gale (דזשענ'טל גייל) א זאנפט, אנגענעהם ווינטעל.

gen'tle-hear'ted *a.* (דזשענ'טל-הארט'-טעד) גוטהערציג.

gen'tle hint (דזשענ'טל הינט) אן עדעלע אנצוהערעניש.

gen'tleman *n.* (דזשענ'טל-מען) א דזשענטעלמאן; א גוט-ערצויגענער, עהרענהאפטער, עדעלער מענש; א הערר; א מאן פון גוטער אבשטאמונג; א לייב-דיענער פון א פארנעהמער פערזאן, א קאמער-דיענער.

gen'tleman-at-arms' *n.* (דזשענ'טל-מען-עט-ארמז') א ספעציעלע קעניגליכע לייב-וואך אין ענגלאנד וואס בעגלייט דעם קעניג נור ביי געוויסע צערעמאניעס [בעשטעהט פון 40 פערזאן].

gen'tleman born (דזשענ'טל-מען בארן) א בעל-יחוס.

gen'tleman far'mer (דזשענ'טל-מען פאר'-מער) איינער וואס בעארבייט לאנד אלס צייט-פערטרייב.

gen'tlemanhood *n.* (דזשענ'טל-מען-הוד) פיינקייט, עדעלקייט.

gen'tlemanize *v.* (דזשענ'טל-מען-איז) מאכען פאר א פיינעם מענשען.

gen'tlemanlike *a.* (דזשענ'טל-מענ-לאיק) ז. ***gentlemanly***

gen'tlemanliness *n.* (דזשענ'טל-מענ-לי-נעס) גוט-ערצויגענהייט, עדעלקייט, פיינקייט.

gen'tlemanly *a.* (דזשענ'טל-מענ-לי) גוט ערצויגען, פיין, עדעל.

gen'tleman of the gown (דזשענ'טל-מען אוו טהי גאון) א רעכטס-געלעהרטער, א יוריסט.

gen'tleman of the long robe (דזשענ'טל-מען אוו טהי לאהנג ראוב) א יוריסט, א רעכטס-געלעהרטער.

gen'tleman play'er (דזשענ'טל-מען פליי'-ער) אן אקטיאר א דילעטאנט [ניט קיין פאכמאן].

gen'tleman's hours (דזשענ'טל-מענז אורז) שפעטע נאכט-שטונדען [נאך האלבער נאכט].

gen'tleman ush'er (דזשענ'טל-מען אש'-ער) א קאפעלדיענער; א לייב-דיענער פון א פארנעהמער פערזאן.

gen'tleness *n.* (דזשענ'טל-נעס) עדעלקייט, ווייכקייט, מילדקייט, זאנפטקייט, גוטסקייט, ליעבליכקייט; דעליקאטנעקייט; דאס זיין ניט רייסענד [אין אויסזעהן, פארם א. ד. ג.].

gen'tle pas'sion (דזשענ'טל פעש'-אן) ליעבע.

gen'tle slope (דזשענ'טל סלאופ) א ניט שטארקע משופע'דיגקייט; א שטופענווייזע, לייכטע משופע'דיגקייט.

gen'tlewoman *n.* (דזשענ'טל-הוואומ-ען) א פרוי פון גוטער אבשטאמונג; א קאמערדיענערין, א פרוי וואס בעדיענט א פארנעהמע פערזאן.

gen'tly *adv.* (דזשענ'-טלי) אויף אן עדעלען, צארטען, גוטען אופן; שטופענווייז, ניט רייסענד [אין פארם אדער אויסזעהן].

Gentoo' *a. and n.* (דזשען-טוה') וואס איז שייך צו די הינדוסען [איינוואהנער פון הינדאסטאן אדער אינדיען]; א הינדוס; די שפראך פון הינדוסען.

gentoo' *n.* (דזשען-טוה') דער פאפואנישער פינגווין [אזא פויגעל].

gen'try *n.* (דזשענ'-טרי) דער הויכער שטאנד; דער קלאס צווישען אדעל און פאלק; מענשען וואס בעלאנגען צו א געוויסען קלאס [הומאריסטיש — וועגען א נידריגען קלאס מענשען].

ge'nu *n.* (דזשי'-ניו) א קניע; א קערפער-טייל וואס איז עהנליך צו א קניע.

gen'ual *a. and n.* (דזשענ'-יו-על) וואס איז שייך צו א קניע; וואס איז פעראייניגט דורך א קניע; וואס איז פעראייניגט מיט'ן פיערטען געלענק פון א שפין'ס פוס; דער פיערטער געלענק פון א שפין'ס פוס.

genuflect' *v.* (דזשענ-יו-פלעקט') בויגען די קניע, קניען, פאלען כורעים [הויפטזעכליך ביי תפילות].

genuflec'tion *n.* (דזשענ-יו-פלעק'-שאן) קניע-בויגונג, דאס קניען, דאס פאלען כורעים [הויפטזעכליך ביי תפילות].

genuflex'ion *n.* (דזשענ-יו-פלעק'-שאן) ז. ***genuflection***

genuflex'uous *a.* (דזשענ-יו-פלעק'-שיו-אס) אין באטאניק — געבויגען ווי א קניע, אין דער פארם פון זיגזאגען.

gen'uine *a.* (דזשענ'-יו-אין) וואס קומט פון דעם ערשטען אריגינעלען שטאם אדער קוואל; וואס בעלאנגט צום ערשטען אריגינעלען טיפ; עכט, ריין, ניט פערפעלשט; ריכטיג; אמת'דיג, ערנסט; אין זאאלאגיע — טיפיש, וואס האט אלע טיפישע אייגענשאפטען.

gen'uinely *adv.* (דזשענ'-יו-אין-לי) אויף אן עכטען, נאטירליכען, ריינעם אדער טיפישען שטייגער.

gen'uineness *n.* (דזשענ'-יו-אין-נעס) עכטקייט, ריינקייט, ערנסטקייט, אמת'דיגקייט.

genupec'toral *a.* (דזשענ-יו-פעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו די קניע און צו דער ברוסט, וואס איז שייך צו דער לאגע פון א קראנקען, ווען די קניע זיינען אויפגעהויבען צו דער ברוסט.
The genupectoral position of the patient.

ge'nus *n.* (דזשיע'-נאס) א געשלעכט, א גאטונג, א מין, א סארט, א קלאס, א קלאסיפיקאציאנס-גרופע.

ge'o *n.* (דזשיע'-או) א שמאלע בוכטע ארומגערינגעלט מיט גלייכע פעלזען ווי ווענד; לאנד, ערד [אין דער לעצטער בעדייטונג ווערט דאס ווארט געברויכט נור אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

geobotan'ical *a.* (דזשי-או-בא-טענ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פלאנצען אין בעצוג צו די פערשיעדענע ערד-טיילען וואו זיי געפינען זיך.

geocen'tric *a.* (דזשי-א-סענ'-טריק) אין אסטראנאמיע — געאצענטריש, וואס איז שייך צו דער געאצענטרישער טעאריע אדער צו דער ערד אלס מיטעלפונקט פון דער זונען-סיסטעם; וואס איז שייך צו דעם פלאץ וואס א פלאנעט פערנעהמט, ווען מען בעטראכטעט איהם פון דער ערד; געזעהען פון דער ערד, בעטראכטעט פון דער ערד. ז. ***geocentric theory***

geocen'trical *a.* (דזשי-א-סענ'-טרי-קעל) ז. ***geocentric***

geocen'trically *adv.* (דזשי-א-סענ'-טרי-קעל-אי) אויף א געאצענטרישען שטייגער. ז. ***geocentric***

geocen'tric sys'tem (דזשי-א-סענ'-טריק סיס'-טעם) ז. ***geocentric theory***

geocen'tric the'ory (דזשי-א-סענ'-טריק טהי'-א-רי) די געאצענטרישע טעאריע, די אמאליגע לעהרע, אז די ערד איז דער צענטער אדער מיטעלפונקט פון אונזער זונען-סיסטעם.

geochem'istry *n.* (דזשי-א-קעמ'-איס-טרי) דאס כעמישע שטודיום פון דער ערד [ד. ה. פון וועלכע שטאפען די ערד בעשטעהט].

geoc'ronite *n.* (דזשי-אק'-רא-נאיט) א בליי-גרויער ערץ וואס בעשטעהט פון אנטימאן, בליי, שוועפעל און קליינעם טייל ארסעניק.

ge'ode *n.* (דזשי'-אוד) אזא קיזעזעל-שטיין אדער בארג-קריסטאל וואס איז אינוועניג אויסגעהוילט.

geode'sia *n.* (דזשי-א-די'-סי-א) ז. ***geodesy***

geode'sian *n.* (דזשי-א-די'-סי-ען) ז. ***geodesist***

geodes'ic *a.* (דזשי-א-דעס'-איק) וואס איז שייך צו געאדעזיע [ערד-מעסטונג]. ז. ***geodesy***

geodes'ical *a.* (דזשי-א-דעס'-אי-קעל) ז. ***geodesic***

geodes'ic line (דזשי-א-דעס'-איק לאין) א געאדעטישע ליניע, דער קירצעסטער וועג צווישען צוויי פונקטען פון א קוגעל-פלעכע.

geod'esist *n.* (דזשי-אד'-ע-סיסט) א קאמארניק, אן ערד-מעסטער; איינער וואס שטודירט געאדעזיע [ערד-מעסטונג קונסט].

geod'esy *n.* (דזשי-אד'-ע-סי) געאדעזיע, ערד-מעסטונג קונסט [די קונסט פון מעסטען לאנד-געגענדען און אויפנעהמען פון זיי א פלאן].

ge'odete *n.* (דזשי'-א-דיט) ז. ***geodesist***

geodet'ic *a.* (דזשי-א-דעט'-איק) וואס איז שייך צו געאדעזיע [ערד-מעסטונג קונסט].

geodet'ical *a.* (דזשי-א-דעט'-אי-קעל) ז. ***geodetic***

geodet'ically *adv.* (דזשי-א-דעט'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון געאדעזיע [ערד-מעסטונג קונסט].

geodet'ics *n.* (דזשי-א-דעט'-איקס) ז. ***geodesy***

geogen'ic *a.* (דזשי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער טעאריע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער ערד.

geog'eny *n.* (דזשי-אדזש'-ע-ני) די לעהרע אדער טעאריע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער ערד.

ge'ognost *n.* (דזשי'-אג-נאסט) א געאגנאסט, איינער וואס שטודירט פון וועלכע שטאפען די ערד איז צוזאמענגעשטעלט; א געאלאג.

geognos'tic *a.* (דזשי-אג-נאס'-טיק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דעם געבוי און צוזאמענשטעלונג פון דער ערד.

geognos'tical *a.* (דזשי-אג-נאס'-טי-קעל) ז. ***geognostic***

geognos'tically *adv.* (דזשי-אג-נאס'-טי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער לעהרע וועגען דעם געבוי און דער צונויפשטעלונג פון דער ערד.

geog'nosy *n.* (דזשי-אג'-נא-סי) די לעהרע וועגען דעם געבוי און דער צונויפשטעלונג פון דער ערד; די לעהרע וועגען שטיינער און פעלזען; געאלאגיע.

geogon'ic *a.* (דזשי-א-גאנ'-איק) ז. ***geogenic***

geogon'ical *a.* (דזשי-א-גאנ'-אי-קעל) ז. ***geogenic***

geog'ony *n.* (דזשי-אג'-א-ני) ז. ***geogeny***

geog'rapher *n.* (דזשי-אג'-רע-פער) א קענער אין געאגראפיע.

geograph'ic *a.* (דזשי-א-גרעפ'-איק) ז. ***geographical***

geograph'ical *a.* (דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל) געאגראפיש; וואס איז שייך צו געאגראפיע.

geograph'ical distribu'tion (דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל דיס-טרי-ביו'-שאן) די געאגראפישע פערטיילונג פון חיות און פלאנצען [ד. ה. די געגענדען וואו געוויסע חיות אדער פלאנצען געפינען זיך].

geograph'ical hori'zon (דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל הא-ראי'-זאן) דער געאגראפישער אדער שיינבארער האריזאנט [דער ארט וואו עס דאכט זיך, אז דער הימעל קומט זיך צונויף מיט דער ערד].

geograph'ically *adv.* (דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א געאגראפישען שטייגער; אין בעצוג צו געאגראפיע.

geograph'ical mile (דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל מאיל) א געאגראפישע מייל [6,087 פוס אדער 2,029 יארד].

geograph'ical posi'tion (דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל פא-זיש'-אן) די געאגראפישע לאגע פון וועלכען עס איז פלאץ.

geog'raphy *n.* (דזשי-אג'-רע-פי) גע-

אגראפיע, ערד־בעשרייבונג; א בוך צום לערנען געאגראפיע.

geolog'ic *a.* (דזשי־א־לאדזש'־איק) געאלאגיש; וואס איז שייך צו געאלאגיע [די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דער ערד און וועגען די פיזיקאלישע ענדערונגען וואס זיינען אין איהר פארגעקומען].

geolog'ical *a.* (דזשי־א־לאדזש'־אי־קעל) ז. *geologic*.

geolog'ically *adv.* (דזשי־א־לאדזש'־אי־קעל־אי) אין בעצוג צו געאלאגיע.

geol'ogise *v.* (דזשי־אל'־א־דזשאיז) ז. *geologize*.

geol'ogist *n.* (דזשי־אל'־א־דזשיסט) א געאלאג, א קענער אין געאלאגיע.

geol'ogize *v.* (דזשי־אל'־א־דזשאיז) שטודירען געאלאגיע, מאכען געאלאגישע פארשונגען.

geol'ogy *n.* (דזשי־אל'־א־דזשי) געאלאגיע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דער ערד און וועגען די פיזיקאלישע ענדערונגען וועלכע זיינען אין איהר פארגעקומען.

ge'omancer *n.* (דזשי'־א־מענ־סער) א פונקטיר־טרעפער [איינער וואס זאגט נביאות וועגען דער צוקונפט דורך פערשיעדענע פונקטען, וועלכע ער מאכט אויף דער ערד און ציהט דורך זיי ליניען].

ge'omancy *n.* (דזשי'־א־מענ־סי) פונקטיר־טרעפעריי [דאס זאגען נביאות וועגען דער צוקונפט דורך געמאכטע פינטעלעך און שטריכען אויף דער ערד].

geoman'tical *a.* (דזשי־א־מענ'־טי־קעל) וואס איז שייך צו פונקטיר־טרעפעריי. ז. *geomancy*.

geoman'tically *adv.* (דזשי־א־מענ'־טי־קעל־אי) אויף דעם שטייגער פון א פונקטיר־טרעפער; דורך פונקטיר־טרעפעריי. ז. *geomancy*.

geom'eter *n.* (דזשי־אמ'־ע־טער) א קענער פון געאמעטריע; א מאטעמאטיקער.

geomet'ric *a.* (דזשי־א־מעט'־ריק) געאמעטריש, וואס איז שייך צו געאמעטריע.

geomet'rical *a.* (דזשי־א־מעט'־רי־קעל) ז. *geometric*.

geomet'rical bod'y (דזשי־א־מעט'־רי־קעל באד'־אי) א געאמעטרישער קערפער [א קערפער וואס ווערט געמאסטען אין דער לייגג, ברייט און הויך].

geomet'rically *adv.* (דזשי־א־מעט'־רי־קעל־אי) אויף א געאמעטרישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון געאמעטריע.

geomet'rical progres'sion (דזשי־א־מעט'־רי־קעל פרא־גרעש'־אן) די געאמעטרישע פראגרעסיאן [א רייה צאהלען, וואו יעדע ווייטערדיגע צאהל בעקומט זיך פון דער פריהערדיגער, וועלכע ווערט געכפל'ט אויף איינער און דערזעלבער צאהל. למשל, די צאהלען: 2, 6, 18, 54 און 162 שטעלען מיט זיך פאר א געאמעטרישע פראגרעסיאן, ווייל יעדע ווייטערדיגע צאהל איז גרעסער איידער די פריהערדיגע מיט 3 מאל].

geomet'rical propor'tion (דזשי־א־מעט־רי־קעל פרא־פאור'־שאן) א געאמעטרישע פראפארציאן [צוויי ברוך־צאהלען אדער טיילונגען וואס זיינען אין דערזעלבער פערהעלטניס. למשל: 2:4=4:8 אדער $\frac{2}{4}=\frac{4}{8}$].

geomet'rical ra'tio (דזשי־א־מעט'־רי־קעל ריי'־שיא) א געאמעטרישע פערהעלטניס דורך טיילונג [ווי $\frac{2}{4}$ אדער 2:4].

geometri'cian *n.* (דזשי־אם־ע־טריש'־ען) ז. *geometer*.

geom'etrize *v.* (דזשי־אמ'־ע־טראיז) לייזען געאמעטרישע פראבלעמען; פערנעהמען זיך מיט געאמעטריע; בעהאנדלען לויט די געאמעטרישע כללים.

geom'etry *n.* (דזשי־אמ'־ע־טרי) געאמעטריע, די וויסענשאפט וועלכע פארשט די אייגענשאפטען פון קערפערס און פיגורען לויט זייער אויסדעהנונג [ארט־פערנעהמונג] אין רוים; א לעהרבוך פון געאמעטריע.

ge'omorphic *a.* (דזשי'־א־מאר־פיק) וואס איז שייך צו דעם אויסזעהן פון דער ערד אדער צו דעם שטודיום פון לאנד־פארמען.

geomorpholog'ical *a.* (דזשי־א־מאר־פא־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו דעם שטודיום וועגען דער פארם פון דער ערד און ווי אזוי זי האט זיך געבילדעט.

geomorphol'ogy *n.* (דזשי־א־מאר־פאל'־א־דזשי) דאס שטודיום וועגען דער פארם פון דער ערד און ווי אזוי זי האט זיך געבילדעט.

ge'omorphy *n.* (דזשי'־א־מאר־פי) די טעאריע וועגען דעם אויסזעהן פון דער ערד; די וויסענשאפט וועגען לאנד־פארמען.

geoph'agism *n.* (דזשי־אפ'־ע־דזשיזם) ז. *geophagy*.

geoph'agist *n.* (דזשי־אפ'־ע־דזשיסט) איינער וואס עסט ערד אדער קויט.

geoph'agy *n.* (דזשי־אפ'־ע־דזשי) געאפאגיע, דאס עסען ערד [דער מנהג פון געוויסע ווילדע שבטים צו געברויכען אלס א מאכל געוויסע זארטען ערד און קויט].

geopon'ic *a.* (דזשי־א־פאנ'־איק) וואס איז שייך צו ערד־ארבייט.

geora'ma *n.* (דזשי־א־רא'־מא) א געאראמא, א גרויסער פוסטער גלאבוס [א נאכגעמאכטער ערד־קוגעל], וואו די ווענד פון אינווייניג זיינען בעצייכענט מיט לאנד־קארטען.

geor'gic *n.* and *a.* (דזשאר'־דזשיק) א פאעמע אדער געדיכט איבער לאנד־ארבייט; וואס געהערט צו לאנד־ארבייט.

Geor'gium Si'dus (דזשאר'־דזשי־אם סאי'־דאס) דער פלאנעט אוראנוס.

geoscop'ic *a.* (דזשי־א־סקאפ'־איק) וואס איז שייך צו דער קענטניס פון די פערשיעדענע זארטען ערד.

geos'copy *n.* (דזשי־אס'־קא־פי) די קענטניס פון די פערשיעדענע זארטען ערד.

geotecton'ic *a.* (דזשי־או־טעק־טאנ'־איק) וואס איז שייך צום געבוי פון די פעלזען־מאסען פון דער ערד.

geother'mal *a.* (דזשי־א־טהויר'־מעל) ז. *geothermic*.

geother'mic *a.* (דזשי־א־טהויר'־מיק) וואס איז שייך צו דער אינוועניגסטער היץ פון דער ערד.

geothermom'eter *n.* (דזשי־או־טהויר־מאמ'־ע־טער) א געאטערמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון דער ערד אין טיפע גרובען אדער שאכטען].

ge'rah *n.* (גי'־רא) א גרה, א צוואנציגסטעל פון א שקל [א מטבע ביי די אמאליגע אידען].

gera'nium *n.* (דזשי־ריי'־ני־אם) געראניום אדער שטארך־שנאבעל [א פיין־שמעקענד גראז מיט ווייסע און רויטע בלימעלעך].

ge'rant *n.* (דזשי'־רענט) א פראקוריסט, א געשעפטס־פיהרער.

ger'falcon *n.* (דזשויר'־פאהקן) דער גייער־פאלק [א מין גרויסער פאלק־פויגעל פון צפון־אייראפא].

Gerfalcon

germ *n.* (דזשוירם) א זאמען־קערנדעל; דער אנהויב אדער די ערשטע שטופע אין דער ענטוויקלונג פון אן ארגאניזם; א מיקראב; דער ערשטער אנפאנג פון וועלכער ניט איז זאך.

Ger'man *a.* and *n.* (דזשויר'־מען) וואס איז שייך צו דייטשלאנד אדער צו די דארטיגע איינוואהנער; וואס איז שייך צו דער דייטשער שפראך; א דייטש, אן איינוואהנער פון דייטשלאנד; די דייטשע שפראך.

ger'man *n.* (דזשויר'־מען) א געוויסער קאטיליאן־טאנץ; אן אונטערהאלטונג וואו אזא קאטיליאן־טאנץ ווערט געטאנצט.

Ger'man clock (דזשויר'־מען קלאק) דער שווארצוואלדער זייגער [וואס ווערט פאבריצירט אין דער דייטשער געגענד שווארצוואלד].

Ger'man confed'eracy (דזשויר'־מען קאנ־פעד'־ער־ע־סי) דער דייטשער בונד [די פעראייניגונג פון אלע דייטשע שטעדט, פירסטענטומס און קעניגרייכען אונטער דער אויבערהערשאפט פון עסטרייך, וואס האט געדויערט ביז דעם יאהר 1866].

german'der *n.* (דשויר־מענ'־דער) דער גאמאנדער [א מין פלאנצע מיט א פיערקאנטיגען שטענגעל און מיט רויטליכע בליטהען].

germane' *a.* (דזשויר־מיין') וואס האט א נאהנטע שייכות; וואס ענטשפרעכט.

German'ic *a.* and *n.* (דזשויר־מענ'־איק) גערמאניש, דייטש; וואס איז שייך צו די דייטשען; א דייטש; די דייטשע שפראך.

German'ic di'et (דזשויר־מענ'־איק דאי'־עט) דער בונדעסטאג [די פערזאמלונג פון די פערטרעטער פון די פערשיעדענע פירסטענטימער, קעניגרייכען און פרייע שטעדט, וואס זיינען אריינגעגאנגען אין דעם דייטשען בונד].

Ger'manism *n.* (דזשויר'־מען־איזם) גערמאניזם, דייטשטום, די ליבע צו אלץ וואס איז דייטש אדער וואס טראגט א דייטשען כאראקטער; די ארט אויסדריקע אין דער דייטשער שפראך; די אייגענטימליכקייטען פון דייטש; די נאכאהמונג פון דייטשער רעדע־ארט אדער פון דייטשע אויסדריקע.

Ger'manist *n.* (דזשויר'־מען־איסט) א גערמאניסט, איינער וואס שטודירט די

דייטשע שפּראַך; אַן עקספּערט אין דער דייטשער פילאָלאָגיע.

Germaniza'tion *n.* (דזשויר-מען-אַי-זיי'-שאַן) דאס גערמאַניזירען, דאס פערדייטשען; דאס ווערען עהנליך צו די דייטשען לויט דער שפּראַך און זיטען.

Ger'manize *v.* (דזשויר'-מען-אַיז) גערמאַניזירען, פערדייטשען; מאַכען אָדער ווערען עהנליך צו די דייטשען לויט דער שפּראַך און זיטען; איבערזעצען אין דער דייטשער שפּראַך.

Ger'man O'cean (דזשויר'-מען אָו'-שען) דער דייטשער ים, די נאָרד-זעע [דער ים אין צפון-אייראָפּאַ, וואס ביי זיינע ברעגען געפינען זיך די לענדער נאָרוועגיען, שוועדען, דענעמאַרק, האָלאַנד, בעלגיען און מזרח-ענגלאַנד].

Germanoma'nia *n.* (דזשויר-מע-נאָו-מיי'-ני-אַ) גערמאַנאָמאַניע, אַ פערגרעסערונג אָדער אויסערגעוועהנליכע ליעבע צו די דייטשען, זייער שפּראַך און זייערע זיטען.

Germanoma'niac *n.* (דזשויר-מע-נאָו-מיי'-ני-עק) איינער וואס פערגעטערט אַלעס וואס איז דייטש.

Germanoph'ilist *n.* (דזשויר-מע-נאָפ'-אי-ליסט) אַ דייטשען-פריינד; אַ פריינד פון דייטשלאַנד.

Ger'manophobe *n.* (דזשויר'-מע-נאָו-פאָוב) אַ דייטשען-פיינד; אַ פיינד פון אַלעס וואס איז דייטש.

Germanopho'bia *n.* (דזשויר-מע-נאָו-פאָו'-בי-אַ) דייטשען-פיינדשאַפט; די פיינדשאַפט צו אַלעס וואס איז דייטש.

Germanopho'bic *a.* (דזשויר-מע-נאָו-פאָו'-ביק) דייטש-פיינדליך.

Germanopho'bist *n.* (דזשויר-מע-נאָו-פאָו'-ביסט) אַ דייטשען-פיינד, אַ פיינד פון אַלעס וואס איז דייטש.

Ger'man sau'sage (דזשויר'-מען סאָה'-סעדזש) דייטשע וואָורשטעלעך [גראָבע, ביליגע וואָורשטען].

Ger'man sil'ver (דזשויר'-מען סיל'-ווער) ניי-זילבער.

Ger'man steel (דזשויר'-מען סטיעל) שמעלץ-שטאָהל [אַזאַ מין שטאָהל, וואס ווערט אויסגעשמאָלצען פון רויהען אייזען דורך טיילווייזער פערברענונג פון'ם קויהלען-שטאָף אין'ם אייזען].

Ger'man text (דזשויר'-מען טעקסט) אַ פאָרם פון דרוק-שריפט מיט זעהר ברייטע און געצויגענע גרויסהאַנטיגע בוכשטאַבען.

This line is in German text.

germ'-cell *n.* (דזשוירם'-סעל) אַ צעלע אין אַן אָרגאַניזם, וועלכע טיילט זיך אָב אין אַנדערע צעלען און דיענט אַלס דער אָנהויב אין דער ענטוויקלונג פון אַ נייעם אָרגאַניזם.

ger'micide *n.* (דזשויר'-מי-סאַיד) דאס וואס ווערט בענוצט צו פערניכטען די מיקראָבען אָדער באַקטעריען אין געוויסע קראַנקהייטען, ווי כאָלערע א. ד. ג.

ger'miculture *n.* (דזשויר'-מי-קאַל-טשור) דאס קינסטליכע קולטיווירען אָדער האָדעווען באַקטעריען.

germicul'turist *n.* (דזשויר-מי-קאַל'-טשור-איסט) איינער וואס קולטיווירט אָדער האָדעוועט באַקטעריען.

ger'minable *a.* (דזשויר'-מי-נעבל) וואס שפּראָצט ארויס; וואס גיט דעם אָנהויב צו ענטוויקלונג.

ger'minal *a.* (דזשויר'-מי-נעל) וואס געהערט צו אַ זאָמען-קערענדעל.

Germinal' *n.* (זשער-מי-נעל') זשערמינאַל, דער 7טער מאָנאַט אין קאַלענדאַר פון דער פראַנצויזישער רעוואָלוציאָן [פון דעם 22טען מערץ ביז דעם 19טען אַפּריל].

ger'minant *a.* (דזשויר'-מי-נענט) אויפשפּראָצענד, וואַקסענד; וואס הויבט זיך אָן צו ענטוויקלען.

ger'minate *v.* (דזשויר'-מי-נייט) אויפשפּראָצען; געבען דעם אָנהויב צו ענטוויקלונג.

germina'tion *n.* (דזשויר-מי-ניי'-שאַן) דאס אויפשפּראָצען; די ארויסשפּראָצונג אָדער דער אָנהויב פון ענטוויקלונג פון אַ זאָמען-קערענדעל.

ger'minative *a.* (דזשויר'-מי-נע-טיוו) ז. *germinal*.

ger'minator *n.* (דזשויר'-מי-ניי-טאָר) דער אָדער דאס וואס ווירקט צו דער ערשטער ארויסשפּראָצונג.

germ the'ory (דזשוירם טהי'-אָ-רי) די טעאָריע, אַז יעדער אָרגאַניזם קען ענטשטעהען נור פון אַן אַנדער אָרגאַניזם פון דעמזעלביגען מין און קען ניט בעשאַפען ווערען פון טויטען שטאָף; אין פּאַטאָלאָגיע — די טעאָריע, אַז אַנשטעקיגע קראַנקהייטען, ווי כאָלערע, טיפוס א. ד. ג. נעהמען זיך פון געוויסע מיקראָבען אָדער באַקטעריען, וועלכע פערורזאַכען דיעזע קראַנקהייטען.

geroco'mia *n.* (דזשער-אָ-קאָו'-מי-אַ) ז. *gerocomy*.

geroc'omy *n.* (דזשע-ראָק'-אָ-מי) מעדיצינישע פאָרשריפטען, ווי עלטערע מענשען דאַרפען זיך פיהרען כדי צו פערלענגערען זייערע יאָהרען.

ger'rymander *n.* (גער'-אי-מען-דער) אין אַמעריקאַנער פּאָליטיק—אַ ווילקירליכע פאַנאַנדערטיילונג פון אַ שטאַאַט אויף בעזונדערע דיסטריקטען אָדער וואַהל-בעצירקען, ניט רעכענענדיג זיך ניט מיט דער געאָגראַפישער לאַגע און ניט מיט דער פאַנאַנדערטיילונג פון דער בעפעלקערונג, כדי אַ געוויסע פּאַרטיי זאָל קענען געווינען ביי די וואַהלען.

ger'und *n.* (דזשער'-אַנד) אין גראַמאַטיק — דאס גערונדיום [אַ געוויסע פאָרם פון זאַץ-ווערטער אָדער נאָמען-ווערטער, וועלכע בילדען זיך פון צייטווערטער].

ger'und-grin'der *n.* (דזשער'-אַנד-גראַינ'-דער) אַ פּעדאַגאָג; אַ פּעדאַנט, אַ מקפּיד.

gerun'dial *a.* (דזשי-ראַנ'-די-על) וואס איז שייך צו אַ גערונדיום. ז. *gerund*.

gerun'dive *n.* (דזשי-ראַנ'-דיוו) אין גראַמאַטיק — אַ שם התואר [ביי-וואָרט] וואס האָט זיך געבילדעט פון אַ גערונדיום. ז. *gerund*.

ges'tate *v.* (דזשעס'-טייט) אויסטראָגען [שוואַנגערען] די ריכטיגע צייט; דורכטראַכטען עטוואס, אַז מען זאָל עס קענען פערעפענטליכען.

gesta'tion *n.* (דזשעס-טיי'-שאַן) טראָגצייט, שוואַנגערשאַפט.

ges'tatory *a.* (דזשעס'-טע-טאָ-רי) וואס איז שייך צו שוואַנגערשאַפט.

gestic'ulant *a.* (דזשעס-טיק'-יו-לענט) וואס זשעסטיקולירט; וועלכער רעדט מיט בעוועגונגען פון קערפּער.

gestic'ulate *v.* (דזשעס-טיק'-יו-לייט) זשעסטיקולירען, רעדען דורך בעוועגונגען מיט'ן קערפּער; מאַכען מימיק.

gesticula'tion *n.* (דזשעס-טיק-יו-ליי'-שאַן) דאס זשעסטיקולירען, דאס רעדען דורך בעוועגונגען מיט'ן קערפּער; אַ זשעסט, אַ בעוועגונג מיט'ן קאָפּ, מיט'ן קערפּער אָדער מיט אַ האַנד.

gestic'ulator *n.* (דזשעס-טיק'-יו-ליי-טאָר) איינער וואס רעדט דורך בעוועגונגען מיט'ן קערפּער אָדער מיט די גליעדער.

gestic'ulatory *a.* (דזשעס-טיק'-יו-לע-טאָ-רי) וואס געהערט צו מימיק אָדער צום רעדען דורך בעוועגונגען מיט'ן קערפּער.

ges'tural *a.* (דזשעס'-טשור-על) וואס איז שייך צו אַ זשעסט אָדער צו דער בעוועגונג מיט'ן קאָפּ, מיט דער האַנד א. ד. ג.

ges'ture *n.* and *v.* (דזשעס'-טשור) אַ זשעסט, אַ בעוועגונג מיט'ן קאָפּ, מיט דער האַנד א. ד. ג.; זשעסטיקולירען, מאַכען בעוועגונגען מיט'ן קאָפּ, מיט דער האַנד א. ד. ג.

get *v.* and *n.* (געט) קריגען, בעקומען, ערוואַרבען, דערגרייכען; לערנען; געבעהרען; ברענגען צו עפּעס אַ טהאַט אָדער איבערצייגונג; ברענגען, פּאַרטבריינגען; ווערען; קומען; געהן, ריהרען פון אָרט, אָנהויבען געהן; זיין פעהיג, קענען; עטוואס וואס ווערט געבוירען אָדער שטאַמט אָב; אַבשטאַמונג [וועגען חיות]; אַ גט [ביי אידען].

get'able *a.* (געט'-עבל) ז. *gettable*.

get about' (געט ע-באַוט') 1. זיך פערשפּרייטען, בעקאַנט ווערען [וועגען אַ נאַכריכט, קלאַנג אָדער סוד]; 2. ארומגעהן.
1. A rumor of his illness got about the city. 2. I am well enough to be able to get about.

get above' (געט ע-באַוו') בייקומען, גובר זיין; איבערשטייגען, איבערטרעפען.

get abroad' (געט ע-בראָוד') זיך פערשפּרייטען; בעקאַנט ווערען.

get a cold (געט ע קאָולד) זיך פערקיהלען.

get ahead' (געט ע-העד') פּראָגרעסירען, האָבען ערפאָלג.

get ahead' of (געט ע-העד' אָוו) איבערשטייגען, איבעריאָגען.

get a live'lihood (געט ע לאַיוו'-לי-הוד) ציהען די חיונה.

get along' (געט ע-לאָנג') געהן צו...; אַנגעהן; זיך בעפינדען; פּראָגרעסירען.

get along' with you! (געט ע-לאָנג' הוויטה יו) נעהם דעם וועג! טראָג זיך אָב!

get among' (געט ע-מאָנג') זיך אריינדרעהען, אריינפאַלען [צווישען מענשען].

get an ink'ling (געט ען אינ'-קלינג) דערשפּירען.
I got an inkling of his whereabouts.

get around' (געט ע-ראַונד') בעקומען די אויבערהאַנד; איבעררייידען, אָבנאַרען; אויסווייכען; ארומגעהן ארום און ארום.

get asleep' (געט ע-סליעפּ') איינשלאָפען.

get at (געט עט) דערגרייכען, ערגרייכען, צוקומען, אויסגעפינען.
Let us get at the meaning of this sentence.

get away' (געט ע-הוויי') זיך אַבטראָגען.

get back (געט בעק) זיך צוריק בעקומען; צוריקקעהרען.

get back at (געט בעק עט) פּאָדערען אַן ערקלערונג; אָבשפּאָטען.

get behind' (געט בי-האַינד') אָבשטעהן, ווערען הינטערשטעליג.

get bet'ter (געט בעט'-ער) זיך בעסערען [אין געזונד], געזונד ווערען.

get between' (געט בי-טהוויען') אריינפאַלען אין מיטען.

get beyond' (געט בי-יאַנד') איבערוואַקסען, איבערשטייגען.

get by (געט באַי) פאַרבייגעהן.

get by heart (געט באי הארט) אויס־לערנען אויף אויסווענינג.

get clear of (געט קליער אוו) לויז ווע־רען, בעפרייען זיך, פטור ווערען.

get done (געט דאן) בעשטעלען; פארטיג ווערען, אב'פטר'ען.

get down (געט דאון) אראבגעהן, אויס־שטייגען; אראבבריינגען, אראבשלינגען.

get e'ven with (געט אי'ווען הוויטה) זיך אברעכענען.

get ground (געט גראונד) האבען ער־פאלג; בעקומען די אויבערהאנד; זיך בע־פעסטיגען, אנגענומען ווערען.

get in (געט אין) אריינגעהן, אריינברייני־גען, אריינגעהמען; אנזאמלען אדער אב־לעגען [פארראטה, זאפאס]; אריינקומען, אנקומען.

get in a tem'per (געט אין ע טעמ'־פער) ווערען אויסער זיך, ווערען שטארק אויפגעבראכט.

get in'to (געט אינ'־טו) אריינגעהן, אריינקומען, אריינקריכען, אריינגעהמען.

get in'to the hab'it of (געט אינ'־טו טהי העב'־איט אוו) זיך געוועהנען צו עפעס, בעקומען א געוועהנהייט.

get in'to the knack (געט אינ'־טו טהי נעק) כאפען דעם שניט.

get in'to the way of (געט אינ'־טו טהי הוויי אוו) זיך שטעלען אין וועג; אויסלערנען זיך, כאפען דעם שניט.

get in with (געט אין הוויטה) נושא חן זיין.

get it (געט איט) כאפען א חלק, אריינקרי־גען א פארציע.

get loose (געט לוהס) לויז ווערען, זיך בעפרייען.

get low (געט לאו) פאלען אין פרייז.

get near (געט ניער) זיך דערנעהנטערען.

get'-noth'ing *n.* (געט'־נאטה'־אינג) א פוילענצער.

get off (געט אף) ארונטערגעהן, ארונ־טערשטייגען; ארונטערנעהמען; ארויס־בריינגען אין זיכערהייט; אנטלויפען; פער־קויפען; ארויסזאגען, ארויסבריינגען אין ווערטער.

get on (געט אן) 1. אנטהאן, אנקליידען; ארויפשטייגען; 2. אנגעהן ווייטער; הא־בען ערפאלג.
2. I get on very well in my new business.

get one's bread (געט הוואנז ברעד) פערדיענען אויף חיונה, ציהען חיונה.

get on feet (געט אן פיעט) אויפשטעהן, זיך אויפהויבען, זיך שטעלען אויף די פיס.

get on legs (געט אן לעגז) זיך אויפהויבען, אויפשטעהן.

get on the shelf (געט אן טהי שעלף) פערזיצען, בלייבען אן אלטע מויד.

get on to (געט אן טו) כאפען דעם שניט.
I shall soon get on to the methods of this office.

get on with (געט אן הוויטה) אויסקומען, אנהאלטען פריינדליכע אדער צופריעדענ־שטעלענדע בעציהונגען.

get out (געט אוט) ארויסבריינגען, ארויס־ציהען, ארויספיהרען; ארויסגעהן; ארויס־קומען.

get out of book (געט אוט אוו בוק) אין גאנצען אבצאהלען א חוב [אין מסחר].

get out of depth (געט אוט אוו דעפטה) פערלירען דעם באדען פון אונטער די פיס [אין וואסער]; טהאן עפעס אדער ריידען וועגען זאכען, אין וועלכע מען איז ניט קאמפעטענט.

get out'side a thing (געט אוט'־סאיד ע טהינג) בעסער פערשטעהן א זאך דורך דעם וואס מען בעטראכט זי אביעקטיוו, אונפארטייאיש.

get o'ver (געט או'־ווער) בייקומען, גובר זיין; איבערקומען, פטור ווערען.

get quit of (געט קהוויט אוו) פטור ווע־רען.

get rid of (געט ריד אוו) פטור ווערען.

get right (געט ראיט) בריינגען אין ארדנונג.

get round (געט ראונד) *get around* ז.

get'table *a.* (געט'־עבל) וואס מען קען קריעגען, עררייכען, ערווערבען אדער בע־קומען.

get'ter *n.* (געט'־ער) איינער וואס קריעגט, ערווערבט אדער עררייכט עפעס; איינער וואס געבעהרט; א גרעבער.

get the best of (געט טהי בעסט אוו) בעקומען די אויבערהאנד, בעזיעגען.

get the bet'ter of (געט טהי בעט'־ער אוו) בעקומען די אויבערהאנד, בעזיעגען.

get the drop on (געט טהי דראפ אן) אויסשיסען פון א רעוואלווער איידער דער געגנער קען נעהמען זיין רעוואלווער אין האנד; האלטען יענעמס לעבען און עהרע אין האנד, האלטען איינעם אין האנד.

get the floor (געט טהי פלאור) בעקומען דאס ווארט.
The delegate got the floor and addressed the convention.

get the hang of (געט טהי העננ אוו) כאפען דעם אנגאנג, כאפען דעם שניט; גע־ניט ווערען אין עפעס.

get the har'vest in (געט טהי האר'־וועסט אין) אראבנעהמען די תבואה פון פעלד.

get the palm (געט טהי פאהם) קריעגען די זיעגעס־פאלמע; זיעגען.

get there (געט טהעהר) 1. דערגרייכען א ציעל, האבען ערפאלג; 2. די מעלה אדער די מעלות וואס פערזיכערען ערפאלג אדער וואס מאכען פעהיג צו עפעס.
2. He possesses the get there quality.

get there with both feet (געט טהעהר הוויטה באטה פיעט) גלענצענד דערגריי־כען א ציעל; האבען א וואונדערבארען ער־פאלג.

get the slip (געט טהי סליפ) דורכפא־לען, צוריקגעוויזען ווערען [ביי א ליעבעס־ערקלערונג].

get the start of (געט טהי סטארט אוו) פערכאפען, אריבעריאגען, פערלויפען דעם וועג.

get through (געט טהרוה) פערטיג ווע־רען; דורכגעהן.

get through with (געט טהרוה הוויטה) פארטיג ווערען [מיט עפעס].
I'll get through with my work in a week.

get'ting *n.* (געט'־אינג) דערגרייכונג, ער־ווערבונג, דאס קריעגען [עפעס]; געבעה־רונג; דאס ווערען; געווינס, פערדיענסט.

get to (געט טו) דערגרייכען.
I'll get to it, by and by.

get to bed (געט טו בעד) זיך לעגען שלאפען; זיך לעגען אין בעט.

get togeth'er (געט טו־געטה'־ער) 1. זיך צוזאמענגעהמען, זיך פערזאמלען, צוזאמענ־בריינגען; 2. קומען צו א פערשטענדיגונג, זיך פרובען אויסגלייכען.
1. We often get together at lunch. 2. The leaders of the opposing factions got together.

get to log'gerheads (געט טו לאג'־ער־העדז) קומען צו פעטש.

get to sleep (געט טו סליעפ) אנשלא־פען ווערען.

get un'der sail (געט אנ'־דער סייל) אבזעגלען [ווענען א שיף וואס פאהרט אב].

get up (געט אפ) זיך אויפ־אויפשטעהן; זיך אויפ־הויבען; שטייגען; פערפארטיגען, פארבע־רייטען, ארגאניזירען, פעראנשטאלטען, צו־זאמענשטעלען, פלאנעווען, מאכען, ערפינ־דען; איינשטודירען; זיך בעקליידען, זיך אויסשטאטען; זיך פערשטעלען; בריינגען אין ארדנונג [ווי שטאפען דורך רייניגען, פרעסען א. ד. ג.].

get'-up *n.* (געט'־אפ) 1. אויסשטאטונג, אויסריכטונג, געשטאלטונג; 2. א שוויג־דעל.
1. The actor appeared on the stage in a curious get-up. 2. It was all a get-up.

get well (געט הוועל) געזונד ווערען.

get wind (געט הווינד) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען [ווענען א קלאנג, סוד א. ד. ג.].

get wind of (געט הווינד אוו) דערוויסען זיך, געוואהר ווערען, דערשפירען.
I got wind of his plots.

get with child (געט הוויטה טשאילד) שוואנגער ווערען.

get you gone ! (געט יו גאן) ארויס! אוועק! טראג זיך אב!

gew'gaw *n. and a.* (גיו'־גאה) א שפיעל־ווערק; א שפיעל־צייג, א צאצקע; אונבע־דייטענד, ניט ווערטיג, ניכטיג.

gey'ser *n.* (גאי'־סער) א גייזער, א קוואל פון וועלכען עס שפריצט הייס וואסער.

Geysers

gey'seric *a.* (גאי'־סער־איק) וואס איז שייך צו א גייזער [א קוואל פון וועלכען עס שפריצט הייס וואסער].

ghar'ry *n.* (גער'־אי) אזא אינדישער צוויי־רעדערדיגער וואגען צו וועלכען עס ווערען געשפאנט אקסען אדער קליינע פערדלעך.

ghast *a.* (געסט) וואס האט א שרעקליכען אויסזעהען; מורא'דיג, געהיימניספול.

ghast'liness *n.* (געסט'־לי־נעס) שרעק־ליכקייט; מורא; א שרעקליך, מורא'דיג אויסזעהען; א טויטען־בלייכקייט.

ghast'ly *a. and adv.* (געסט'־לי) וואס זעהט אויס ווי א טויטער; ערשרעקענד, מורא'דיג, שרעקליך; אויף אן ערשרעקענ־דען אדער מורא'דיגען אופן; מיט דעם אויסזעהען פון א טויטען.

ghee *n.* (גיע) אזא ווייסער דיקער אויל וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסען בוים אין נארד־אינדיען; אזא אויל וואס ווערט געמאכט פון פוטער.

gher'kin *n.* (גויר'־קין) אז עסיג־אוגער־קע; א גרינע אוגערקע צום איינזייערען.

Ghet'to *n.* (גהעט'-או) א גהעטא [דער קווארטאל אין א שטאדט, וואו אידען פלעגען אמאל זיין געצוואונגען צו וואהנען].

Ghib'elline *n. and a.* (גיב'-על-אין) א מיטגליעד פון דער קייזערליכער און דער אריסטאקראטישער פארטיי אין איטאליען אין מיטעלאלטער [צווישען דעם 11טען און 14טען יאהרהונדערט], וועלכע האט געקעמפפט געגען דער פארטיי פון פאפסט; וואס איז שייך צו דיעזער פארטיי און איהרע פרינציפען.

ghost *n.* (גאוסט) א גייסט; די נשמה; א רוח; א געשפענסט; א שאטען; א ליכט=פלעק.

ghos'tess *n.* (גאוס'-טעס) א ווייבערשער רוח, א ווייבערשער דבוק.

ghost'land *n.* (גאוסט'-לענד) דאס גייסטער=לאנד, דאס לאנד פון איבערנאטירליכען.

ghost'less *a.* (גאוסט'-לעס) גייסטלאז, אהן לעבען.

ghost'like *a.* (גאוסט'-לאיק) גייסטערהאפט; עהנליך צו א רוח; עהנליך צו א טויטען.

ghost'liness *n.* (גאוסט'-לי-נעס) גייסטערהאפטיגקייט; דאס זיין ווי א גייסט.

ghost'ly *a.* (גאוסט'-לי) גייסטערהאפט; גייסטיג; איבערנאטירליך; וואס איז שייך צו דער נשמה אדער צו דער רעליגיאן.

ghost'-sto'ry *n.* (גאוסט'-סטאו'-רי) א מעשה וועגען שדים; א נישט=געשטויגענע, נישט=געפלויגענע געשיכטע; א געשיכטע וועלכע א צייטונגס רעפארטער האט אויסגעטראכט.

ghost'-word *n.* (גאוסט'-הווארד) דער דרוק=פעהלער=טייוועל [א גרייז וואס גנב'עט זיך אריין אין א שריפט].

ghoul *n.* (גוהל) א מענשען=פרעסענדער ריעז אדער טייוועל [אין דעם פאלקס=גלייבען פון געוויסע פעלקער].

ghou'lish *a.* (גוה'-ליש) דעמאניש, טייוואליש; ווי א מענשען=פרעסענדער טייוועל.

ghur'rie *n.* (גאר'-אי) ז. *ghurry*

ghur'ry *n.* (גאר'-אי) א וואסער=זייגער; א זייגער; אין דער אלט=אינדישער צייט=רעכנונג — א 60טעל פון א מעת לעת [24 מינוטען]; א שטונדע.

ghyll *n.* (גיל) א בארג=טייכעל; א שמאלער טהאל אין וועלכען עס פליסט א טייכעל.

gi'ant *n. and a.* (דזשאי'-ענט) א גיגאנט; א ריעז [פיזיש אדער גייסטיג]; גיגאנטיש; ריעזיג, ריעזענהאפט.

gi'antess *n.* (דזשאי'-ען-טעס) א גיגאנטין, א פרוי א ריעז.

gi'ant fen'nel (דזשאי'-ענט פענ'-על) דאס שטעקען=קרויט [אזא פלאנצע].

gi'antish *a.* (דזשאי'-ען-טיש) גיגאנטיש, ריעזיג, ריעזענהאפט.

gi'ant-kill'er *n.* (דזשאי'-ענט-קיל'-ער) א ריעזען=טויטער [דער העלד פון די קינדערשע מעשה'לעך, וועלכער טויטעט די בלוט=דורשטיגע, שרעקליכע ריעזען].

gi'antly *a.* (דזשאי'-ענט-לי) ווי א גיגאנט; גיגאנטיש, ריעזיג.

gi'ant-pow'der *n.* (דזשאי'-ענט-פאו'-דער) אן עקספלאדירענדער שטאף, א מין דינאמיט.

gi'ant-quell'er *n.* (דזשאי'-ענט-קהוועל'-ער) ז. *giant-killer*

gi'antship *n.* (דזשאי'-ענט-שיפ) גיגאנטישקייט, ריעזענהאפטיגקייט.

giaour *n.* (דזשאור) אן אונגלויביגער [אזוי רופען די מאכמעדאנער די ניט=מאכמעדאנער, הויפטזעכליך די קריסטען].

gib *n. and v.* (דזשיב) א שטיק אייזען וואס ווערט בענוצט אין ראהמען=ווערק צו האלטען צוזאמען בעזונדערע שטיקער האלץ אדער אייזען, צווישען וועלכע עס ווערט אריינגעקלאפט א קלין; אין א דאמפף=מאשין — דער קלין וואס ווערט אריינגעקלאפט צווישען די ענד=טיילען פון א שאטון אדער פערבינדונגס=שטאנג, כדי צו פערפעסטיגען דעם לאגער; דער ארויסגעשטארצטער ארעם אדער שטאנג פון א הויב=מאשין; צונויפדריקען בעזונדערע טיילען איינע צו די אנדערע דורך א קלין וואס ווערט צווישען זיי אריינגעקלאפט.

gib'ber *v. and n.* (גיב'-ער) רעדען אונפערשטענדליך; אין באטאניק — א פאנאנדערברייטונג פון אונטערשטען טייל פון א בלומען=קריינדעל.

gib'berish *n. and a.* (גיב'-ער-איש) קוידערוועלש, אן אונפערשטענדליכע שפראך; אונפערשטענדליך.

gib'bet *v. and n.* (דזשיב'-עט) א גאלגאן, א תליה; אויפהענגען [אויף א תליה]; דער קוווער=שטאנג פון א הויב=מאשין; ארויסשטעלען צו שאנדע; צונאגלען צום שאנד=קלאָץ.

gib'bon *n.* (גיב'-אן) דער גיבאן [א מאלפע אדער אפע מיט זעהר לאנגע הענד און אהן אן עק].

Gibbon

gib'bose *a.* (גיב'-אוס) הויקערדיג, הארבאטע, בוקעלדיג; מיט א קרומען רוקען; אויסגעבויגען, קאנוועקס.

gibbos'ity *n.* (גי-באס'-אי-טי) הויקערדיגקייט, בוקעלדיגקייט; די רונדקייט אדער קרומקייט פון א רוקען.

gib'bous *a.* (גיב'-אס) ז. *gibbose*

gib'bously *adv.* (גיב'-אס-לי) מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען; ווי א הויקער.

gib'bousness *n.* (גיב'-אס-נעס) הויקערדיגקייט; דאס זיין מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען, דאס זיין הארבאטע.

gib'-cat *n.* (גיב'-קעט) אן אלטער קאטער.

gibe *n. and v.* (דזשאיב) שפאטען, אבלאכען; שפאט; א סארקאסטישער אויסדרוק; בייסענדער שפאט.

gi'ber *n.* (דזשאי'-בער) אן אבשפאטער.

gi'bing *a.* (דזשאי'-בינג) שפאטיש, סארקאסטיש.

gi'bingly *adv.* (דזשאי'-בינג-לי) אויף א שפאטישער ארט.

gib'let *n. and a.* (דזשיב'-לעט) א דרויבע אדער אינגעווייד און אנדערע טיילען פון אן עוף [ווי דער קאפ, די פיסלעך און די פליגלען], וועלכע מען נעהמט ארויס און מען שניידט אב, בעת מען נעהמט דאס עוף בראטען; געמאכט אדער צוגעגרייט פון דעם אינגעווייד פון אן עוף.

gid'dily *adv.* (גיד'-אי-לי) אויף א ליכטזיניגען, אונבעזאנענעם שטייגער; מיט א שווינדעל אין קאפ; צומישט, צוטומעלט.

gid'diness *n.* (גיד'-אי-נעס) א שווינדעל אין קאפ; צומישטקייט, צוטומעלטקייט; ליכטזיניגקייט; אונבעשטענדיגקייט.

gid'dy *a. and v.* (גיד'-אי) ליכטזיניג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט, אונפארזיכטיג; וואס שטעהט ניט זיכער אויף די פיס; וואס האט א שווינדעל אין קאפ; פעראורזאכען א שווינדעל אין קאפ; מאכען אונבעשטענדיג; דרעהען שנעל.

gid'dy-head *n.* (גיד'-אי-העד) א ליכטזיניגער מענש.

gid'dy-head'ed *a.* (גיד'-אי-העד'-עד) ליכטזיניג, ניט איבערלעגט, אונבעזאנען.

gid'dy-paced *a.* (גיד'-אי-פייסט) וואס געהט מיט אונזיכערע טריט; וואס בעוועגט זיך שאקלענדיג; וואס האט ניט קיין רעגולערען גאנג.

gid'dy-pa'ted *a.* (גיד'-אי-פיי'-טעד) ליכטזיניג, אונבעשטענדיג.

gift *n. and v.* (גיפט) א גאבע, א מתנה; גייסטעס=גאבע, פעהיגקייט; בעגאבען, בעשענקען.

gift by will (גיפט באי הוויל) א ירושה.

gif'ted *a.* (גיפ'-טעד) בעגאבט, בעשאנקען מיט געוויסע פעהיגקייטען.

gif'tedness *n.* (גיפ'-טעד-נעס) בעגאבטהייט; דאס זיין בעגאבט אדער בעשאנקען מיט א געוויסען טאלאנט.

gifts *n.* (גיפטס) ווייסע פלעקען אדער בליהונג אויף די נעגעל [א פאלקס=סימן, אז מען וועט קריעגען א מתנה].

gig *n. and v.* (גיג) דאס וואס בעוועגט זיך און דרעהט זיך שנעל; א גאהר, א דריידעל; א לייכטער וואגען אויף צוויי רעדער; א מין לייכט שיפעל; א מאשין מיט זיך=דרעהענדע צייהניגע צילינדערס צו בערשטען וואל; א הארפון [א מין לאנגער גאפעל מיט צייהניגע שפיצען צו כאפען פיש]; א לייכטזיניג, נאריש מיידעל; א לייכטזיניגער מענש; שנעל בעוועגען אדער דרעהען; כאפען פיש מיט א הארפון.

gigante'an *a.* (דזשאי-גען-טי'-ען) ווי א גיגאנט, ווי א גבור; מעכטיג.

gigantesque' *a.* (דזשאי-גען-טעסק') וואס פאסט פאר א גבור.

gigan'tic *a.* (דזשאי-גענ'-טיק) גיגאנטיש, ריעזענמעסיג, זעהר גרויס; ווי עס פאסט פאר א גיגאנט אדער גבור.

gigan'tically *adv.* (דזשאי-גענ'-טי-קעל-אי) גיגאנטיש; אויף א ריעזיגען אופן.

gigan'ticide *n.* (דזשאי-גענ'-טי-סאיד) דאס אויס'הרג'ענען די ריעזען; א ריעזען=שלעגער.

gigan'tic lil'y (דזשאי-גענ'-טיק ליל'-אי) די ריעזען=ליליע [אזא בלומען=פלאנצע וואס וואקסט אויס גרויס ווי א בוים].

Gigantic Lily

gigan'tine *a.* (דזשאי-גענ'-טין) ריעזיג, אונגעהייער גרויס.

gigantol'ogy *n.* (דזשאי-גען-טאל'-א-דזשי) די אבהאנדלונג וועגען ריעזען.
gigantom'achy *n.* (דזשאי-גען-טאמ'-ע-קי) דער קאמפף פון די טיטאנען מיט די געטער [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].
gig'gle *v. and n.* (גיגל) קיכען, לאכען שטארק; דאס קייכען פון געלעכטער.
gig'gler *n.* (גיג'-לער) א קייכער, א גרויסער לאכער.
gild *v. and n.* (גילד) פערגאלדען, גילדען; גלעבען; פערציערען; א גילדע, א צעך; א רעליגיעזער פעראיין אדער קירך פאר געגענזייטיגער שטיצע.
gil'der *n.* (גיל'-דער) א פערגאלדער; א גולדען [א האלענדישע זילבערנע מטבע, ווערטה אונגעפעהר 40 אמעריקאנער סענט].
Gild'hal *n.* (גילד'-האהל) דער גילדע-זאאל אין לאנדאן, ענגלאנד [אין דיעזען זאאל ווערען אבגעהאלטען אמטליכע פעסטליכקייטען, די זיצונגען פון פערשיעדענע לאנדאנער געריכטען און פון אנדערע אמטליכע קערפערשאפטען].
gild'hall *n.* (גילד'-האהל) א גילדע-זאאל [דער זאאל וואו די מיטגליעדער פון א גילדע אדער צעך פערזאמלען זיך].
gil'ding *n.* (גיל'-דינג) די פערגאלדונג; א גאלד-בעדעקונג; א פערשעהנערטע אויסערע בעדעקונג.
gil'ding-press *n.* (גיל'-דינג-פרעס) אין בוכבינדעריי — א פערגאלדונגס-פרעס [אזא פרעס צום פערגאלדען די טאוולען און די בלעטער-ראנדען פון ביכער].
gil'ding-tool *n.* (גיל'-דינג-טוהל) אין בוכבינדעריי — א פערגאלדונגס-שטעמפעל [א שטעמפעל צו פערגאלדען די טאוולען און די רוקענס פון ביכער].
gild the pill (גילד טהי פיל) פערזיסען די ביטערע פיל.
gild with blood (גילד וויטה בלאד) בעדעקען מיט בלוט.
gilet' *n.* (זשי-לעי') א זשילעט, א וועסט; א וועסט-איינזאץ אין א פרויען-קלייד.
gil'-hoo'ter *n.* (דזשיל'-הוה'-טער) ז. *barn-owl*.
gill *n.* (דזשיל) א פליסיגקייטס-מאס פון א פיערטעל קווארט; דער גרונדערמאן [אזא פלאנצע]; קרייטער-ביער; א מיידעל, א געליעבטע.
gill *n. and v.* (גיל) קיעמען, זשאברע [דער אטהעמונגס-ארגאן ביי פיש און אנדערע וואסער-טהיערע]; א שמאלער טהאל; א שמאלער טהאל אין וועלכען עס פליסט א שטראמיג טייכעל; א קנייטש, א פאלד; אזא וואגען וואס בעשטעהט פון א ראהם מיט צוויי רעדער צו פיהרען באלקענס; פאנגען פיש פאר זייערע באקען מיט אזא ספעציעלען נעץ.
gill'-beer *n.* (דזשיל'-ביער) קרייטער-ביער [אזא זארט מאלץ-ביער אין וועלכען עס ווערען אריינגעטהאן די בלעטער פון דער גרונדערמאן-פלאנצע].
gill'-cav'ity *n.* (גיל'-קעוו'-אי-טי) דאס גריבעלע וואו עס געפינען זיך די אטהעמונגס-ארגאנען ביי פיש.
gill'-cham'ber *n.* (גיל'-טשיימ'-בער) ז. *gill-cavity*.
gill'-cov'er *n.* (גיל'-קאוו'-ער) די קיעמען-הויט [דאס הייטעל וואס בעדעקט די אטהעמונגס-ארגאנען ביי פיש].
gil'let *n.* (דזשיל'-עט) א מוטווילינע אדער שאלקהאפטיגע פרוי אדער מיידעל.
gil'liflower *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער) ז. *gillyflower*.
gill'-lid *n.* (גיל'-ליד) ז. *gill-cover*.
gil'lyflower *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער) אין באטאניק — די נעלקע; די לעווקאיע; די ווינטער-לעווקאיע; די זענעפט-פלאנצע; די וואנד-בלום.
gil'lyflower-ap'ple *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער-ע'פל) אזא זארט ענגלישע און דונקעל-רויטע עפעל, וועלכער צייכענט זיך אויס מיט זיין גוטען געשמאק.
gilt *a. and n.* (גילט) פערגאלדעט, בעגילט; פון גאלד-קאליר; דאס פערגאלדונגס-מאטעריאל; דאס אויסערליכע אויסזעהן; א יונגע ליאכע [חזיר'טע].
gilt'-backed *a.* (גילט'-בעקט) מיט א בעגולטען רוקען [וועגען ביכער].
gilt'-edged *a.* (גילט'-עדזשד) 1. פון דעם בעסטען זארט; אויסגעצייכענט גוט; 2. מיט בעגולטע ברעגען, מיט א בעגולטען שניט [וועגען די בלעטער-ראנדען פון א בוך אדער פון וועלכע עס איז אנדערע דרוק-זאכען].
1. I bought some **gilt-edged** securities. 2. I received a book with **gilt-edged** leaves.
gilt'head *n.* (גילט'-העד) א גאלד-פיש [א נאמען פון פערשיעדענע זארטען פיש, וועלכע האבען א גאלד-קאליר].

Gilthead

gilt'tail *n.* (גילט'-טייל) דער גאלד-ווארים [אזא ווארים וואס זיין הינטערשטער טייל איז פון גאלד-געלבען קאליר].
gim'bal *n.* (דזשימ'-בעל) א באלאנסי-רונגס-רינג, א פארריכטונג [ווי אין דער פארם פון א רינג] צו האלטען אין גלייכגעוויכט אן הענגענדע זאך אדער צו ערמעגליכען די פרייע בעוועגונג פון אן הענגענדער זאך.
gim'bal-jawed *a.* (דזשימ'-בעל-דזשאהד) וואס האט א צו בעוועגליכע ארויסשטארטשענדע הינטערשטע קינבאק.
gim'blet *n.* (גימ'-בלעט) ז. *gimlet*.
gim'crack *n. and a.* (דזשימ'-קרעק) א שפיעלכעל, א שעהנע ניט וויכטיגע זאך; שעהן, אבער ניט וויכטיג.
gim'crackery *n.* (דזשימ'-קרעק-ער-אי) שעהנע נארישקייטען אדער קליינינקייטען.
gim'el *n.* (גימ'-על) א "ג" [דער דריטער אות פון אידישען אלף בית].
gim'let *n. and v.* (גימ'-לעט) א קליינער דריל אדער ענגבער; בויערען; דרעהען [ווי אן ענגבער].

Gimlet

gim'let-eye *n.* (גימ'-לעט-אי) א קליין אויג מיט א שארפען אונאנגענעהמען בליק; א פערקרימט אויג.
gim'let-eyed *a.* (גימ'-לעט-איד) שארפזיכטיג, וואס האט א שארפען בליק; וואס גריבעלט זיך אין קליינינקייטען.
gimp *n. and v.* (גימפ) זייד-באנד, זייד-טאשמע; א דיקער זיידענער פאדים, געברויכט אלס ברעגען ביי קישען-שפיצען [איינזאץ, קרוזשעווע]; מאכען אדער בעלעגען עטוואס מיט אזעלכע טאשמעס אדער פעדים.
gimped embroid'ery (גימפט עמ-בראיד'-ער-אי) בלאנק-שטיק [אויסנעהען מיט גאלד און זייד אזוי, אז די פיגורען אדער בוכשטאבען זאלען ארויסקומען רונד, גלאט און בולט].
gim'ping *n.* (גימ'-פינג) זיידען-טאשמעס, זיידען-באנד [געברויכט אין האפטען אדער אויסנעהען]. ז. *gimp*.
gimp lace (גימפ לייס) שפיצען איבערגעוועבט מיט זייד.
gim'py *a.* (דזשימ'-פי) לעבעדיג, ספריטנע.
gin *n. and v.* (דזשין) א מאשין, א הויב-מאשין, א מאשין אריינצושלאגען פלעקער, א פומפ, א מאשין צו רייניגען באוועל; א פאסטקע, א נעץ; בראנפען; וואכאלדער-בראנפען [אזא מין בראנפען געמאכט מיט וואכאלדער-יאגדעס]; אן אויסטראלישע פרוי; אן אלטע פרוי; אריינכאפען אין א פאסטקע.
gin and tat'ters (דזשין ענד טעט'-ערז) א שיכור אין טראנטעס.
gin'-blos'soms *n.* (דזשינ'-בלאס'-אמז) א רויטע נאז [פון שכרות].
gin'ger *n. and a.* (דזשינ'-דזשער) אינגבער; געמאכט מיט אדער פון אינגבער.
gingerade' *n.* (דזשינ-דזשער-אייד') א שמעקעדיגער געטראנק געמאכט מיט אינגבער.
gin'ger-ale *n.* (דזשינ'-דזשער-אייל) א שוימענדער געטראנק עהנליך צו אינגבער-ביער. ז. *ginger-beer*.
gin'ger-beer *n.* (דזשינ'-דזשער-ביער) אינגבער-ביער [א שוימענדער געטראנק געמאכט מיט אינגבער, הייוועז און צוקער].
gin'gerbread *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד) אינגבער-קוכען, האניג אדער פעפער-לעקעך; לעקעכלעך אויסגעמאכט אין פערשיעדענע פיגורען.
gin'gerbread-bat'tle *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-בעטל) א מלחמה מיט בלייענע סאלדאטלעך.
gin'gerbread-nut *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-נאט) פעפערנוס-קוכען [אזא מין לעקעכל].
gin'gerbread-plum *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-פלאם) די דומפאלמען-פלוים [די פרוכט פון דער דומפאלמע].
gin'gerbread-tree *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-טריע) א דומפאלמע [אזא פרוכט-בוים וואס וואקסט אין וועסט-אפריקא].
gin'gerbread-work *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-הוואירק) געשניצטע פערציערונגען [פאר געביידעס, מעבעל א. ד. ג. ווערט געברויכט אלס אויסדרוק פון פעראכטונג].
gin'gerly *a. and adv.* (דזשינ'-דזשער-לי) זאכט, דעליקאט, פארזיכטיג [וועגען דער מאניער צו געהן]; פארזיכטיג ארומגעהן מיט זאכען; אויף א דעליקאטען, זאכטען, פארזיכטיגען שטייגער.
gin'gernut *n.* (דזשינ'-דזשער-נאט) א לעקעכעל געמאכט מיט אינגבער.
gin'ger-pop *n.* (דזשינ'-דזשער-פאפ) אינגבער-ביער.
gin'gersnap *n.* (דזשינ'-דזשער-סנעפ) א דינער לעקעך געמאכט מיט אינגבער.
gin'ger-wine *n.* (דזשינ'-דזשער-הוואין)

אינגבער=ווייז [א געטראנק געמאכט מיט
אינגבער, לעמאָן=שאַלעכץ, הייוועז, ראזשינ=
קעס און צוקער].

gin′ger-work *n.* (דזשינ′-דזשער-
הוואירק) ז. ***gingerbread-work***

gin′gery *a.* (דזשינ′-דזשער-אי) שארף,
פעפערדיג, בייסענד.

ging′ham *n. and a.* (גינג′-עם) גינג=
האם אדער גינגאנג [אזא באוועלנער
שטאף]; געמאכט פון גינגהאם.

gin′ging *n.* (גינ′-דזשינג) די אויספוטע=
רונג, דער בעשלאג ארום די ווענד פון א
שאכט.

gingi′væ *n.* (דזשינ-דזשאי′-וויע) די
יאסלעם [צאהן=פלייש].

gingi′val *a.* (דזשינ-דזשאי′-וועל) וואס
איז שייך צו די יאסלעם.

gingi′val line (דזשינ-דזשאי′-וועל
לאין) א רויטקייט אויף די יאסלעם וואס
קומט פון געוויסע קראנקהייטעז.

gingivi′tis *n.* (דזשינ-דזשי-וואי′-טיס)
ענטצינדונג פון די יאסלעם [צאהן=
פלייש].

ging′ko *n.* (גינג′-קאו) אזא יאפאנעזער
בוים וואס צייכענט זיך אויס מיט זיינע
שעהנע בלעטער.

ging′ko-tree *n.* (גינג′-קאו-טריע)
ז. ***gingko***

gin′glymoid *a.* (דזשינ′-גלי-מאיד) אין
אנאטאמיע — וואס האט דעם אויסזעהן
פון א זאוויעסע אדער טהיר=אנגעל.

ginglymoi′dal *a.* (דזשינ-גלי-מאי′-
דעל) ז. ***ginglymoid***

gin′glymus *n.* (דזשינ′-גלי-מאס) אין
אנאטאמיע — א ווינקעל=געלענק ווי א זא=
וויעסע אדער טהיר=אנגעל.

gin′-mill *n.* (דזשינ′-מיל) אין שכורים
לשון — א פראסטער שענק וואו מען פער=
קויפט בראנפען.

gin′-pal′ace *n.* (דזשינ′-פעל′-עס) א ריי=
כער בראנפען=שענק.

gin′seng *n.* (דזשינ′-סענג) גינסענג אדער
קראפטווארצעל [אזא פלאנצע פון וועלכער
די כינעזער מאכען פערשיעדענע מעדיצינען
אין וועמעס ווירקונג זיי גלויבען זעהר
שטארק].

gin′-shop *n.* (דזשינ′-שאפ) א שענק, א
טראקטיר.

gin′-sling *n.* (דזשינ′-סלינג) א קאלטער
געטראנק וואס איז געמישט פון וואסער,
צוקער און א געוויסען זארט בראנפען.

Gip′sy *n. and a.* (דזשיפ′-סי) א ציגיי=
נער, א ציגיינערקע; די ציגיינערשע
שפראך; ציגיינעריש, ווי א ציגיינער.

gip′sy *n. and v.* (דזשיפ′-סי) איינער
אדער איינע וואס האט דעם כאראקטער
אדער זעהט אויס ווי א ציגיינער; הוליען
ווי א ציגיינער.

gip′sydom *n.* (דזשיפ′-סי-דאם) ציגיי=
נערשאפט; דאס לעבען און די געוועהנהיי=
טען פון ציגיינער.

gip′sy-hat *n.* (דזשיפ′-סי-העט) א ציגיי=
נער=הוט [א הוט מיט א ברייטען ראנד,
מייסטענס א דאמען=הוט].

gip′sying *n.* (דזשיפ′-סי-אינג) דאס ציי=
גיינערישע לעבען און זייערע מנהגים.

gip′syism *n.* (דזשיפ′-סי-איזם) ציגיי=
נער=שטאנד; ציגיינעריי.

gip′sy-moth *n.* (דזשיפ′-סי-מאטה) דער
ציגיינער=מאיל [אזא זומער=פויגעלע].
ז. איל. ***"Butterflies"***

gip′sywort *n.* (דזשיפ′-סי-הוואירט) די
ציגיינער=קרויט [אזא פלאנצע].

giraffe′ *n.* (דזשי-רעף′) די זשיראפע
[אזא חיה מיט א זעהר לאנגען האלז];
אזא וואגען וואס ווערט בענוצט אין שאכ=
טען [קויהלען=גרובען אדער ערץ=מינען].

Giraffes

Giraffe′ *n.* (דזשי-רעף′) אין אסטרא=
נאמיע — דאס זשיראף=שטערען=בילד.

gir′andole *n.* (דזשיר′-ען-דאול) אן
ארם=לייכטער, א לייכטער מיט רעהרען;
אזא זארט פייערווערק וואס דרעהט זיך
ווי א ראד; עטוואס וואס דרעהט זיך אין
דער רונד ווי א וואסער=שטרודעל א. ד. ג.;
א הענגענדע ציערונגס=שטיק.

gir′asol *n.* (דזשיר′-ע-סאל) דער פייער=
אפאל [אזא בלויליכער עדעלשטיין מיט א
רויטליכען אבגלאנץ].

gir′asole *n.* (דזשיר′-ע-סאול) ז. ***girasol***

gird *v. and n.* (גוירד) ארומגארטלען;
אנגורטען; ארומרינגלען; אבלאכען, אב=
שפאטען, חוזק מאכען; שפאט, חוזק; א
שטאך=ווארט.

gir′der *n.* (גויר′-דער) א קווער=באלקען,
א בינד=באלקען, א טראג=באלקען [ביי גע=
ביידען]; א חוזק=מאכער, אן אבלאכער;
א סאטיריקער.

gir′der-bridge *n.* (גויר′-דער-ברידזש)
א באלקען=בריק [א בריק וואס ווערט גע=
שטיצט פון טראג=באלקענס].

gir′der-rail *n.* (גויר′-דער-רייל) א
שטראסען=באהן רעלסע [שינע].

gir′ding *n. and a.* (גויר′-דינג) דאס
ארומגארטלען; דאס איינוויקלען [ווי אין
קליידער]; חוזק מאכענדיג, אבלאכענדיג;
סארקאסטיש.

gir′ding-beam *n.* (גויר′-דינג-ביעם)
א קווער=באלקען, א בינד=באלקען, א טראג=
באלקען.

gir′dle *n. and v.* (גויר′דל) א גארטעל,
א גורט; אן ארומקרייזונג; ארומגארט=
לען; ארומרינגלען, ארומקרייזען; מאכען
א קרייז=ליניע.

gir′dler *n.* (גויר′-דלער) א גארטעל=מא=
כער.

gird one's self (גוירד הוואנז סעלף)
זיך פערגארטלען, זיך פארטיג מאכען צו
דער רייזע; זיך צוגרייטען צו עטוואס;
זיך אונטערגארטלען [זיך אננעהמען מיט
כח, זיך אנשטרענגען].

gird up one's loins (גוירד אפ הוואנז
לאינז) אנגורטען די לענדען [זיך פארטיג
מאכען צום קאמפף, זיך גרייטען צו דער
ארבייט].

girl *n.* (גוירל) א מיידעל; א דיענסט=
מיידעל.

girl′hood *n.* (גוירל′-הוד) מיידעלשאפט,
מיידעלשע יאהרען.

gir′lish *a.* (גויר′-ליש) מיידעלש, וואס
איז שייך צו א מיידעל.

gir′lishly *adv.* (גויר′-ליש-לי) אויף א
מיידעלשען שטייגער.

gir′lishness *n.* (גויר′-ליש-נעס) מיי=
דעלשקייט.

girl of the town (גוירל אוו טהי טאון)
א גאסען=מיידעל.

Gironde′ *n.* (דזשי-ראנד′) די זשיראנ=
דיסטען=פארטיי, די מעסיגע רעפובליקאני=
שע פארטיי, וועלכע האט נעקעמפפט געגען
די יאקאבינער [די עקסטרעמע ראדיקא=
לען] אין דער גרויסער פראנצויזישער
רעוואלוציאן צום סוף פון 18טען יאהרהונ=
דערט.

Giron′din *n.* (דזשי-ראנ′-דין)
ז. ***Girondist***

Giron′dist *n.* (דזשי-ראנ′-דיסט) א זשי=
ראנדיסט, א מיטגליעד פון דער זשיראנ=
דיסטישער פארטיי אין פראנקרייך אין
דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן.
ז. ***Gironde***

gir′rock *n.* (גיר′-אק) דער הארן=העכט
[אזא פיש].

girt *v., a. and n.* (גוירט) אומגורטען,
אומגארטלען; אומגעגארטעלט; ביי וועל=
כער די שטריק פון אנקער זיינען שטייף
אנגעצויגען [ווענען א שיף אין ים]; אן
ארומגורטונג, ארומרינגלונג; א גארטעל.

girth *n. and v.* (גוירטה) א פאדפרוהע
אדער זאטעל=גארטעל; די ארומרינגלונג;
א פאס א. ד. ג. וואס רינגעלט ארום א
קערפער אדער פיגור; אומגארטלען א
פערד מיט א פאדפרוהע אדער זאטעל=
גארטעל.

girt′-line *n.* (גוירט′-לאין) א שטריק
אויף א רעדעל ארויפצוציהען אדער ארונ=
טערצולאזען משא אויף א שיף.

gist *n.* (דזשיסט) דער עצם, דער הויפט=
פונקט, די תמצית פון א זאך.

git! *int.* (גיט) ריהר זיך! טראג זיך
אב! ארויס פון דאנען!

git′tern *n. and v.* (גיט′-ערן) א ציטרע
[אן אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינ=
סטרומענט עהנליך צו א גיטארע]; שפיע=
לען אויף א ציטרע.

give *v. and n.* (גיוו) געבען, אבגעבען, אי=
בערגעבען, צוגעבען; שענקען; פערטיילען,
מיטטיילען; ארויסברייגען; פערארורזאכען;
מאכען מעגליך; נאכגעבען, נאכלאזען; זיך
איבערגעבען; ווייכען; נאכגעבינקייט,
בויגזאמקייט, דאס לאזען זיך בויגען.

give a back (גיוו ע בעק) אויסבויגען
דעם רוקען און שטעהן איינגעבויגענער=
הייד, אום צו לאזען דעם, וואס שטעהט
הינטען, ער זאל קענען אריבערשפרינגען
[ביי געוויסע שפיעלען].

give a black eye (גיוו ע בלעק אי)
"מאכען בלויע לאמטערנעס", אונטערשלא=
גען די אויגען.

give a bone to pick (גיוו ע באון טו
פיק) געפינען פאר איינעם בעשעפטיגונג,
געבען פרנסה; פערשטאפען איינעם דעם
האלז; אנמאכען איבעריגע דאגות.

give a call (גיוו ע קאהל) קומען צו
גאסט, בעזוכען.

give a cast (גיוו ע קעסט) געבען א פּראָבע.
give a chal'lenge (גיוו ע טשעל'-ענדזש) אַרויסרופען איינעם אויף א דועל, דיספּוט א. ד. ג.
give a fall (גיוו ע פאָהל) אַנידערוואַרפען, אומשליידערען.
give a glance (גיוו ע גלענס) א קוק טהאָן, וואַרפען א בליק.
give a guess (גיוו ע געס) טרעפען.
give alarm' (גיוו ע-לאַרם') מאַכען א טרעוואָגע.
give a lead (גיוו ע ליעד) רייטען פאָרויס [ביי יאַגד]; געבען א פאָרצוג [אין א וועט-קאַמפּף א. ד. ג.].
give a lick and prom'ise (גיוו ע ליק ענד פּראָמ'-איס) טהאָן א האַלבע אַרבייט.
give a lift (גיוו ע ליפט) אויסהעלפען, שטעלען אויף די פיס.
give a look to (גיוו ע לוק טו) אַכטונג געבען אויף עפּעס אָדער אימעצען.
give an air'ing (גיוו ען עהר'-אינג) פיהרען שפּאַציערען; דורכרייטען; דורכלופטערען.
give'-and-take' *n. and a.* (גיוו'-ענד-טייק') דאָס געבען און נעהמען אויף גלייכע בעדינגונגען; געגענזייטיגע הנחות; געגענזייטיגע טוישונג פון אידעען, זיטען א. ד. ג.; וואָס כאַראַקטעריזירט זיך מיט דעם גייסט אָדער פאָדערונג פון געבען און נעהמען אויף גלייכע בעדינגונגען.
give an im'pulse (גיוו ען אימ'-פּאַלס) אויפרעגען אימעצען צו עפּעס, גיבען אן אַנשטויס.
give an in'sight in'to (גיוו ען אינ'-סאַיט אינ'-טו) אויפדעקען אָדער ענטפּלעקען עפּעס פאַר אימעצען.
give an opin'ion (גיוו ען א-פּינ'-יאָן) אַרויסזאָגען א מיינונג.
give a rea'ding (גיוו ע ריע'-דינג) פאָרלעזען.
give a sen'tence (גיוו ע סענ'-טענס) משפּט'ען; אַרויסזאָגען אן אורטייל.
give a shock (גיוו ע שאַק) אויפטרייסלען, אויפרודערען אימעצען [מיט אן אונערוואַרטעטער בשורה, מיט אן אונערוואַרטעטען קלאַפּ].
give a sigh (גיוו ע סאַי) א זיפץ טהאָן.
give a song (גיוו ע סאָנג) עפּעס פאָרזינגען.
give a spread (גיוו ע ספּרעד) אויפנעהמען געסט.
give a stare (גיוו ע סטעהר) אויסשטעלען א פּאָר אויגען [אויף אימעצען אָדער עטוואָס].
give a start (גיוו ע סטאַרט) געבען א שטויס; גיבען אן אַנשטויס; ברענגען אין בעוועגונג.
give atten'tion (גיוו ע-טענ'-שאַן) אויפמערקזאַם זיין, ווענדען די אויפמערקזאַמקייט.
Why do you not **give** me your attention?
give au'dience to one (גיוו אָה'-די-ענס טו וואַן) אימעצען אויסהערען.
give a vis'it (גיוו ע וויז'-איט) קומען צו גאַסט צו אימעצען.
give away' (גיוו ע-וועי') אַוועקגעבען, איבערגעבען; אַרויסגעבען [א סוד]; מאַכען וויסען פאַר אַלעמען.
give a wide berth (גיוו ע וואַיד בוירטה) אויסמיידען.
give bat'tle (גיוו בעט'ל) געבען א שלאַכט.
give begin'ning to (גיוו'-בי-גינ'-אינג טו) מאַכען א התחלה פון עפּעס.
give birth (גיוו בוירטה) געבעהרען, אַרויסברייננען; זיין די אורזאַכע אָדער דער אָנהויב פון עפּעס.
give but'ter (גיוו באַט'-ער) מאַכען קאָמפּלימענטען.
give cheer (גיוו טשיער) צוגעבען מוטה, ערמונטערען.
give con'tent (גיוו קאָנ'-טענט) געבען אן אינהאַלט.
The addition of this short paragraph will **give content** to the entire address.
give content' (גיוו קאָנ-טענט') בעפרידיגען.
Wealth too often fails to **give content.**
give cred'it (גיוו קרעד'-איט) 1. געבען קרעדיט, טרויען [אין מסחר]; 2. גלויבען; 3. אנערקענען.
1. I shall **give** your friend **credit**. 2. I **give** full **credit** to his statement. 3. **Give** me **credit** for patience.
give direc'tions (גיוו די-רעק'-שאַנז) געבען אינסטרוקציעס, זאָגען וואָס מען דאַרף טהאָן.
give distaste' (גיוו דיס-טייסט') אַרויסרופען אן עקעל.
give ear (גיוו איער) זיך איינהערען, זיך צוהערען מיט קאָפּ.
give fear (גיוו פיער) אַנשרעקען, סטראַשען.
give forth (גיוו פאָורטה) אַרויסגעבען, פערעפענטליכען; דערצעהלען פאַר אַלעמען.
give ground (גיוו גראַונד) 1. אָבטרעטען פאַר'ן שונא; אונטערגעבען זיך; 2. געבען א גרונט אָדער א מעגליכקייט פאַר עפּעס.
2. His attitude towards me **gives ground** for suspicion.
give heed (גיוו היעד) זיך היטען; אויפמערקזאַם זיין, זיך צוהערען.
Give heed to his advice.
give in (גיוו אין) עפענטליך ערקלערען; מאַכען וויסען; מסכים זיין.
give in pledge (גיוו אין פּלעדזש) פערמשכּונ'ען.
give in'to cus'tody (גיוו אינ'-טו קאַס'-טאָ-די) לאָזען אַרעסטירען.
give joy (גיוו דזשאָי) דערפרעהען מיט עפּעס.
give judg'ment (גיוו דזשאַדזש'-מענט) משפּט'ען, אורטיילען, אַרויסזאָגען א מיינונג.
give leave (גיוו ליעוו) ערלויבען; געבען אורלויב [וואַקאַציע].
give leg bail (גיוו לעג בייל) געבען א פוס-משכּון [א הומאָריסטישער אויסדרוק וועגען אַנטלויפען פון טורמע].
give line to (גיוו לאַין טו) געבען איינעם א געלעגענהייט.
give me (גיוו מי) איך וואָלט בעסער וועלען.
Give me the good old times.
giv'en (גיוון) געגעבען; אָבגעגעבען. ז. *give*.
give no'tice (גיוו נאָו'-טיס) לאָזען וויסען.
giv'en part (גיוון פּאַרט) אין מוזיקאַלישע קאָמפּאָזיציאָנען — א באַס אָדער אַנדער שטימע, וועלכע דיענט ביים זינגען אָדער שפּיעלען א מעלאָדיע אַלס דער באַזיס פון הארמאָניע.
giv'en to (גיוון טו) איבערגעגעבען, וואָס האָט א חשק צו עפּעס.
He is **given to** drinking.
giv'en to his bel'ly (גיוון טו היז בעל'-אי) א גע'שמד'טער האָלז.
give off (גיוו אָף) אַרויסגעבען אָדער אַרויסלאָזען פון זיך.
The fire **gave off** a dense smoke.
give offense' (גיוו א-פענס') פערשאַפען איינעם אן אונאַנגענעהמליכקייט.
give one fits (גיוו וואַן פיטס) אַנפאַלען אויף אימעצען, געבען איהם א "פאַרציע" פאַר עפּעס.
give one's com'pliments (גיוו וואַנז קאָמ'-פּלי-מענטס) גריסען; איבערגעבען א גרוס.
Give my **compliments** to your folk.
give one's love (גיוו וואַנז לאַוו) הערצליך לאָזען גריסען.
Give my **love** to your family.
give one's mind to (גיוו וואַנז מאַינד טו) זיך איבערגעבען צו עפּעס, האָבען א לייַדענשאַפט צו אימעצען אָדער עפּעס.
He **gave** his **mind** to mathematics.
give one's respects' (גיוו וואַנז רי-ספּעקטס') גריסען; איבערגעבען א גרוס.
Give my **respects** to your sister.
give one the mit'ten (גיוו וואַן טהי מיטן) ענטזאָגען צו הייראַטען.
give or'ders (גיוו אָר'-דערז) געבען אינסטרוקציעס, בעפעהלען.
The captain **gave** the **orders.**
give out (גיוו אויט) אַרויסגעבען; פערעפענטליכען; ענטזאָגען זיך; אָבטרעטען; אָבלאָזען.
give o'ver (גיוו אָו'-ווער) אָבזאָגען זיך פון עפּעס; אויפגעבען אַלע האָפנונגען; זיך מיאש זיין; אויפהערען; פּרוּוואַרפען.
give place (גיוו פּלייס) מאַכען אָרט; נאָכגעבען; מאַכען א וועג.
give posses'sion (גיוו פּאָ-זעש'-אָן) איבערגעבען אונטער אן אַנדערענס קאָנטראָל אָדער בעזיץ.
give pray'ers (גיוו פּרעהרז) תּפלה טהאָן, דאַווענען אויף א קול.
giv'er *n.* (גיוו'-ער) א געבער, א נדבן.
give rise (גיוו ראַיז) לאָזען פון זיך עטוויקלען; זיין די אורזאַכע פון עפּעס.
give room (גיוו רוהם) אויסווייכען; לאָזען דעם פּלאַץ; געבען איינעם א געלעגענהייט.
give the boots (גיוו טהי בוטס) פּייניגען איינעם ער זאָל זיך מודה זיין; לעכערליך מאַכען.
give the law (גיוו טהי לאָה) מאַכען געזעצען.
give the lie (גיוו טהי לאַי) בעווייזען יענעמס ליגען, צונאָגלען אַלס ליגנער.
give the mit'ten (גיוו טהי מיטן) ווייזען איינעם די טהיר, ענטזאָגען זיך צו הייראַטען מיט איהם.
give the pass (גיוו טהי פּעס) לאָזען דורכגעהן.
give the rein (גיוו טהי ריין) אָבלאָזען די לייצעס [לאָזען טהאָן וואָס מען וויל].
give the slip (גיוו טהי סליפּ) זיך פון איינעם אַרויסדרעהען.
give up (גיוו אַפּ) אונטערגעבען זיך; מיאש זיין זיך; ענטזאָגען זיך פון עפּעס; פערליערען די האָפנונג צו דערגרייכען עפּעס.
give up the ghost (גיוו אַפּ טהי גאָוסט) נפטר ווערען, שטאַרבען.
give war'ning (גיוו וואָאהר'-נינג) מזהיר זיין, וואָרענען, קינדיגען.
give way (גיוו וועי) נאָכגעבען; ווייכער ווערען [וועגען א מענשען]; בויגען זיך; פּלאַצען; פאַנאַנדערפאַלען.
giv'ing *n.* (גיוו'-אינג) דאָס געבען; די גאַבע

giz'zard *n.* (גיז'-ארד) דער פופעק, דער מאגען פון אן עוף אדער אינזעקט.

G. L. *Grand Lodge* ראשי תבות פון

gla'brous *a.* (גליי'-בראס) גלאט; אהן האר, קאהל.

glacé' *a.* (גלע-סיי') פערפרארען; גלאנציג [ווי אייז].

gla'cial *a.* (גליי'-שיעל) אייזיג, געפרארען; וואס האט א קאלטען אייזיגען אויסזעהן; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער אייז-פעריאדע. ז. *glacial epoch*

gla'cial ep'och (גליי'-שיעל עפ'-אק) די אייז-צייט, די אייז-פעריאדע [די פעריאדע אין דער געשיכטע פון דער ערד, ווען — לויט דער מיינונג פון געאלאגען — אן אייז-שיכט האט בעדעקט געוויסע טיילען פון דעם ערד-קוגעל].

gla'cialist *n.* (גליי'-שיעל-איסט) איינער וואס ערקלערט געוויסע געאלאגישע ערשיינונגען דורך דער טעאריע פון אן אייז-פעריאדע. ז. *glacial epoch*

gla'cially *adv.* (גליי'-שיעל-אי) אייזיג; פראסטיג.

gla'cial pe'riod (גליי'-שיעל פי'-רי-אד) די אייז-פעריאדע, די אייז-צייט. ז. *glacial epoch*

gla'cial the'ory (גליי'-שיעל טהי'-א-רי) די גלעטשער-טעאריע, די טעאריע וועגען דער אייז-צייט, לויט וועלכער געוויסע טיילען פון ערד-קוגעל זיינען בעדעקט געווארען מיט אן אייז-שיכט דורך דער בעוועגונג פון גלעטשערס [אייז-מאסען אויף בערג].

gla'ciate *v.* (גליי'-שי-אייט) פערפרירען; ווערען צו אייז; בעדעקען מיט אייז; צוגעבען אן אייזיגען אדער פראסטיגען אויסזעהן.

gla'ciated *a.* (גליי'-שי-איי-טעד) בעדעקט מיט אייז.

glacia'tion *n.* (גליי-שי-איי'-שאן) דאס פרירען, דאס פערפרארען ווערען; אייז.

gla'cier *n.* (גליי'-שיער) א גלעטשער [אן אייז-מאסע, וואס בילדעט זיך פון די צונויפגעפרעסטע שנעע-מאסען, וועלכע זאמלען זיך אן אויף די שפיצען פון הויכע בערג].

Glacier

glacière' *n.* (גלעס-אי-עהר') אן אייז-הויל.

gla'cieret *n.* (גליי'-שיער-עט) א קליינער שיכט פון אייז, וואס ליעגט אונטער דעם שנעע אויף די שפיצען פון די קארדילערען [די לאנגע וועסט-אמעריקאנישע קייט פון בערג] און זעהט זיך ארויס אין א טרוקענער ווארימער צייט, בעת דער שנעע צוגעהט.

gla'cio-a'queous *a.* (גליי'-שיאו-איי'-קהווי-אס) וואס איז שייך צו דער פעראייניגטער ווירקונג פון אייז מיט וואסער.

glaciol'ogy *n.* (גליי-שי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער אויסבילדונג און ווירקונג פון גלעטשערס. ז. *glacier*

gla'cis *n.* (גליי'-סיס) א משופע'דיגע פלעכע, א שטח וואס לויפט בארג אראב; אין פעסטונגען — דער גלאסים [א משופע'דיגער וואל פון ערד, וועלכער בעדעקט פון שונא דעם גראבען ארום דער פעסטונג].

glad *a.* (גלעד) פרעהליך; צופריעדען; שיינענד, גלענצענד; מיט א פרעהליכען אויסזעהן; וואס געפעלט, וואס גיט צופריעדענהייט.

glad'den *v.* (גלעדן) ערפרעהען; געפעלען זיין; דערפרעהט ווערען.

glade *n.* (גלייד) אן אפענער ארט אין א וואלד [א פלאץ אין מיטען א וואלד, וועלכער איז ניט בעוואקסען מיט ביימער]; אן אפענער ארט אין א פערפרארענעם טייך אדער אזיערע [דער ארט, וועלכער איז ניט פערפרארען אדער איז בעדעקט מיט א דינעם הייטעל אייז]; א זומפיג שטיק לאנד בעוואקסען מיט גראז.

glad'iate *a.* (גלעד'-אי-אייט) וואס האט די פארם פון א שווערד.

glad'iator *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר) א גלאדיאטאר, איינער וואס פלעגט זיך שלאגען אויף לעבען און טויט מיט אנדערע גלאדיאטארס אדער מיט ווילדע חיות אין די אלט-רוימישע צירקען; א פעכטער, א פויסט-שלעגער, א באקסער [איינער וואס שלאגט זיך מיט א צווייטען אין א צירק אדער אנדערע ערטער פאר א פריז]; א דיספוטאנט.

gladiato'rial *a.* (גלעד-אי-ע-טאו'-רי-על) גלאדיאטאריש; וואס איז שייך צו די גלאדיאטארען אדער זייערע געפעכטען אין די אלט-רוימישע צירקען.

glad'iatorism *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר-איזם) גלאדיאטאריזם, באקסעריי, דאס פעכטען זיך פון צוויי אדער עטליכע פערזאנען פאר א פריז.

glad'iatorship *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר-שיפ) די לאגע אדער בעשעפטיגונג פון א גלאדיאטאר. ז. *gladiator*

glad'iole *n.* (גלעד'-אי-אול) ז. *gladiolus*

gladi'olus *n.* (גלע-דאי'—א-לאס) איינע פון די אירים-פלאנצען [א מין גראז מיט א צוויבעל-פערמיגען ווארצעל, שווערד-פערמיגע בלעטער און געלבע אדער רויטע בליטהען]; אין אנאטאמיע — דער מיטעלער טייל פון דעם ברוסט-קאסטען.

glad'ly *adv.* (גלעד'-לי) גערן; מיט פרייד; מיט פערגניגען.

The audience heard the speakers **gladly**.

glad'ness *n.* (גלעד'-נעס) פרייד, פרעהליכקייט, צופריעדענהייט.

glad'some *a.* (גלעד'-סאם) פרעהליך, צופריעדען; מיט פערגניגען; וואס ברייגנט צופריעדענהייט אדער פערגניגען.

glad'somely *adv.* (גלעד'-סאם-לי) מיט פרייד; אויף א פרעהליכער ארט.

glad'someness *n.* (גלעד'-סאם-נעס) דאס זיין ערפרעהענד, דאס ברייגנען צופריעדענהייט.

glad ti'dings (גלעד טאי'-דינגז) פרעהליכע בשורות.

glair *n. and v.* (גלעהר) דאס ווייסעל פון אן איי; א קלעפיגע פליסיגע זאך [ווי דאס ווייסעל פון אן איי]; בעשמירען מיט דעם ווייסעל פון אן איי אדער מיט אן אנדערער קלעפיגער פליסיגקייט.

glair'eous *a.* (גלעהר'-אי-אס) ווי א ווייסעל פון אן איי; קלעפיג.

glam'er *n. and v.* (גלעמ'-ער) ז. *glamor*

glam'or *n. and v.* (גלעמ'-אר) א כשוף, א צויבער; אן אילוזיאן; דאס מאכען אדער ווירקען אזוי, אז א זאך זאל זיך פארשטעלען ניט אין איהר ריכטיגען געשטאלט; פער'כשופ'ען, בעצויבערען.

glam'orous *a.* (גלעמ'-אר-אס) פער'כשופ'ט, בעצויבערט; ווי אן אילוזיאן, פארגעשטעלט ניט אין דער ריכטיגער געשטאלט.

glance *n. and v.* (גלענס) א גלאנץ, א בליאסק, א שיין; א בליק, א קוק; א בליאסק טהאן; ווארפען א בליק; דורכלויפען, לייכט בעריהרען.

glance at (גלענס עט) מרמז זיין; לייכט בעריהרען; ווארפען א בליק אויף...

glance o'ver (גלענס או'-ווער) דורכקוקען אויבערפלעכליך, דורכלויפען א זאך מיט'ן אויג.

glan'cingly *adv.* (גלענ'-סינג-לי) דורכלויפענדיג, פארבייגעהענדיג, לייכט.

gland *n.* (גלענד) אין אנאטאמיע — א דריזע [איינער פון די שוואמיגע ארגאנען אין קערפער פון א חיה אדער פלאנצע, דורך וועלכע עס ווערען אבגעזונדערט פייכטקייטען]; אין א דאמפף-מאשין — דאס שטאפ-קעסטעל [א צילינדער-פערמיג קעסטעל צוגעפעסטיגט צום דאמפף-צילינדער, דורך וועלכען עס געהט דורך דער קאלבען-שטאנג. דיעזעס קעסטעל איז פעסט אנגעשטאפט מיט א געוויסען מאטעריאל, כדי ניט ארויסצולאזען פון דאמפף-צילינדער דעם דאמפף].

glan'der *v.* (גלענ'-דער) אנשטעקען מיט דרוזע [אזא פערד-קראנקהייט].

glan'ders *n.* (גלענ'-דערז) די דרוזע [א מין אנשטעקיגע פערד-קראנקהייט].

glandif'erous *a.* (גלענ-דיפ'-ער-אס) אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע ניסלעך].

glan'diform *a.* (גלענ'-די-פארם) ווי א דריזע; אין דער פארם פון אן אייכעל [חזיר'שען נוס]. ז. *gland*

glan'dular *a.* (גלענ'-דיו-לער) וואס איז שייך צו א דריזע [ז. *gland*]; אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע ניס].

glandula'tion *n.* (גלענ-דיו-ליי'-שאן) די אויסבילדונגען פון די ארגאנען ביי א פלאנצע, דורך וועלכע עס ווערען אבגעזונדערט פייכטקייטען.

glan'dule *n.* (גלענ'-דיול) א קליינע דריזע. ז. *gland*

glandulif'erous *a.* (גלענ-דיו-ליפ'-ע-ראס) אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע ניסלעך].

glan'dulose *a.* (גלענ'-דיו-לאוס) ז. *glandular*

glan'dulous *a.* (גלענ'-דיו-לאס) ז. *glandular*

glans *n.* (גלענז) אן אייכעל [חזיר'שער נוס]; אין אנאטאמיע — א דריזע. ז. *gland*

glare *v., n. and a.* (גלעהר) שטארק שיינען אדער לייכטען; בלענדען; קוקען ווילד אדער דורכדרינגענד; גלאצען מיט די אויגען; זיין אויסערגעוועהנליך שיינענד, גלענצענד אדער בלענדענד; בלענדונג; שטארקער גלאנץ אדער שיין; א שארפער, דורכדרינגענדער בליק; א שטרענגע בעדעקט מיט אייז; גלאט, גליטשיג; דורכזיכטיג, גלעזערדיג.

glare'-ice *n.* (גלעהר'-אייס) העל־גלאנציג און דורכזיכטיג אייז.

glar'iness *n.* (גלעהר'-אי-נעס) דאס זיין פינקלענד, גלאנציג, גלענצענד, העל אדער בלענדענד.

glar'ing *a.* (גלעהר'-אינג) העל, גלענצענד, בלענדענד; גלאצענד מיט די אויגען, קוקענדיג ווילד און דורכדרינגענד; אפען, קלאר; דרייסט; אונפערשעמט.

glar'ingly *adv.* (גלעהר'-אינג-לי) אויף א בלענדענדען שטייגער; אויף אן אפענעם, קלארען אופן; מיט דרייסטקייט; מיט אונפערשעמטקייט.

glar'ingness *n.* (גלעהר'-אינג-נעס) ז. ***glariness***

glar'y *a.* (גלעהר'-אי) העל, בלענדענד, גלאנצענד; בעדעקט מיט גלאנציגען אייז; בעדעקט מיט אייז.

glass *n., a. and v.* (גלעס) א גלאז; גלאז; א גלעזערנע כלי אדער אינסטרומענט געמאכט פון גלאז [ווי א זאמדזייגער, א טערמאמעטער, א באראמעטער, אפטישע אינסטרומענטען א. ד. ג.]; א שויב; א שפיגעל; געמאכט פון גלאז, גלעזערן; בעדעקען מיט גלאז, איינראהמען אין גלאז; מאכען עס זאל אויסזעהן ווי גלאז; גלאזירען, פאלירען; אבשפיגעלען; צייגען אדער זעהן אן אבשפיגלונג.

glass'-blow'er *n.* (גלעס'-בלאו'-ער) א גלאז־בלאזער [וואס בלאזט אויס גלעזערנע כלים].

glass'-blow'ing *n.* (גלעס'-בלאו'-אינג) דאס אויסבלאזען פערשידענע גלעזערנע כלים.

glass'-case *n.* (גלעס'-קייס) א שוי־קאסטען, א וויטרינע, א גלעזערנער קאסטען פאר אויסשטעלען סחורות.

glass'chord *n.* (גלעס'-קאהרד) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט, אין וועלכען די טענער ווערען ארויסגעבראכט פון גלעזערנע שטענגלעך אדער גלעזלעך.

glass'-cloth *n.* (גלעס'-קלאטה) א האנדטוך פאר גלעזערנע און פארצעלייענע געשיר; אזא געשטרייפטער לייווענד וואס ווערט געברויכט ביים אויסנעהען; גלאזקאטון [א שטאף געוועבט פון דינע גלעזערנע פעדימלעך].

glass'-cut'ter *n.* (גלעס'-קאט'-ער) איינער אדער עטוואס וואס שניידט אדער שלייפט גלאז; אן אינסטרומענט צו שניידען גלאז.

Glass-cutter

glass'-cut'ting *n.* (גלעס'-קאט'-אינג) דאס גלאז־שניידען, דאס גלאז־שלייפען.

glass'-drop *n.* (גלעס'-דראפ) א גלעזערנע פערציערונג.

glass'-drop'per *n.* (גלעס'-דראפ'-ער) אן אויגען־שפריצער [ארייצולאזען טראפען אין די אויגען].

glass'-dust *n.* (גלעס'-דאסט) גלאז־שטויב [ווערט געברויכט צו מאכען גלאז־פאפיער צום פאלירען].

glass enam'el (גלעס ע-נעמ'-על) מאט גלאז.

glass'-engra'ving *n.* (גלעס'-ען-גריי'-ווינג) ז. ***glass-cutting***

glass'es *n.* (גלעס'-עז) ברילען.

glass'-eye *n.* (גלעס'-איי) א קינסטליך גלעזערנע אויג; גלאז־אויגען [אזא אויגען־קראנקהייט ביי פערד, ווען דער שווארצאפעל איז צוצויגען און דאס אויג האט א גלעזערנעם אויסזעהן].

glass'-eyed *a.* (גלעס'-אייד) מיט א קינסטליכען גלעזערנעם אויג; וואס האט א גלעזערנעם [פערשטארטען] בליק; וואס ליידט פון גלאז־אויג [אזא אויגען־קראנקהייט ביי פערד]. ז. ***glass-eye***

glass'-faced *a.* (גלעס'-פייסט) מיט א פנים ווי א שפיגעל [וואס טהוט נאך יענעם, וואס שפיגעלט אב אן אנדערענס געפיהלען].

glass'-foun'der *n.* (גלעס'-פאונ'-דער) א גלאז־גיסער, איינער וואס ארבייט ביי גלאז אדער מאכט גלעזערנע כלים.

glass'-frame *n.* (גלעס'-פריים) א גלעזערנער צורעק פאר פלאנצען.

glass'ful *n.* (גלעס'-פול) א גלאז אדער א גלאז־מאס [וויפיעל א גלאז קען ענטהאלטען].

glass'-fur'nace *n.* (גלעס'-פויר'-נעס) אן אויווען, וואו מען שמעלצט גלאז.

glass'-gall *n.* (גלעס'-גאהל) גלאז־שוים [א שוים וואס בעווייזט זיך אויף דער אויבערפלעכע פון דער צוזאמענגעמישטער מאסע, פון וועלכער עס בילדעט זיך גלאז].

glass'-ga'zing *n. and a.* (גלעס'-גיי'-זינג) דאס שפיגעלען זיך; זיך שפיגעלענד.

glass'-glazed *a.* (גלעס'-גלייזד) גלאזירט, בעדעקט מיט גלאז אדער ווי מיט גלאז.

glass'-glazed ware (גלעס'-גלייזד וועהר) געשיר מיט א בולט'ער גלאזור אדער גלאזירט מיט ריינעם גלאז.

glass'-grin'der *n.* (גלעס'-גראינ'-דער) א גלאז־שלייפער.

glass'-grin'ding *n.* (גלעס'-גראינ'-דינג) דאס גלאז־שלייפען.

glass'-house *n.* (גלעס'-האוס) א גלאז־פאבריק; אן אראנזשערעע, א טרייב־הויז; א צימער מיט א גלעזערנעם דאך צוגעפאסט צום פאטאגראפירען.

glass'ily *adv.* (גלעס'-אי-לי) אזוי ווי גלאז.

glass'iness *n.* (גלעס'-אי-נעס) גלאזיגקייט, דאס האבען דאס אויסזעהן אדער די אייגענשאפטען פון גלאז.

glass'-ma'ker *n.* (גלעס'-מיי'-קער) איינער וואס ארבייט ביי גלאז אדער וואס מאכט גלעזערנע כלים.

glass'-ma'ker's soap (גלעס'-מיי'-קערז סאופ) געוויסע שטאפען, וואס ווערען בענוצט פון די גלאז־מאכער צו פערטרייבען די גרינע פארב, וואס בלייבט פון די אייזען־זאלצען. ז. ***glass-soap***

glass'-ma'king *n.* (גלעס'-מיי'-קינג) גלאז־מאכעריי; גלאז־גיסעריי.

glass'man *n.* (גלעס'-מען) א גלאז־מאכער; א גלאז־הענדלער; א גלעזער [וואס שטעלט אריין שויבען]; א גלאזירער [וואס בעדעקט געשיר מיט גלאזור].

glass'-met'al *n.* (גלעס'-מעט'-על) צושמאלצענער שטאף, פון וועלכען מען מאכט גלאז.

glass'-moun'ter *n.* (גלעס'-מאונ'-טער) איינער וואס מאכט בעציערונגען אויף גלעזערנע זאכען.

glass'-ov'en *n.* (גלעס'-אוו'ן) אן אויווען, וואו גלעזערנע נור וואס פאבריצירטע זאכען ווערען ביסלעכווייז אבגעקיהלט.

glass o'ver (גלעס או'-ווער) בעדעקען מיט גלאז, איינפאסען אין גלאז.

glass'-pain'ter *n.* (גלעס'-פיינ'-טער) א גלאז־מאהלער, א מאהלער אויף גלאז; איינער וואס שטעלט צוזאמען פיגורען פון שטיקלעך קאלירט גלאז.

glass'-pain'ting *n.* (גלעס'-פיינ'-טינג) גלאז־מאהלעריי; דאס מאהלען אויף גלאז; א מאזאאיקע, א געמעהל וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון שטיקלעך פארביג גלאז.

glass'-pa'per *n. and v.* (גלעס'-פיי'-פער) גלאז־פאפיער [געברויכט צום פאלירען, ווערט געמאכט פון גלאז־שטויב]; פאלירען מיט גלאז־פאפיער.

glass'-pot *n.* (גלעס'-פאט) א שמעלץ־טאפ פאר גלאז.

glass'pox *n.* (גלעס'-פאקס) ווינד־פאקען.

glass'-soap *n.* (גלעס'-סאופ) געוויסע פערזויערענדע שטאפען, בענוצט פון די גלאז־מאכער, כדי צו פערטרייבען די גרינע פארב, וואס די אייזען־זאלצען ברייגען מיט זיך.

glass'-tin'ner *n.* (גלעס'-טינ'-ער) דער ארבייטער וואס לעגט ארויף די צין־פאליע אויף דער הינטערשטער זייט פון'ם שפיגעגעל.

glass'-tongs *n.* (גלעס'-טאנגז) א צוואנג אין גלאז־פאבריקען, מיט וועלכען מען נעהמט אן די נאך ניט־אבגעקיהלטע גלעזערנע כלים.

glass'ware *n.* (גלעס'-הוועהר) גלאז־וואארע, גלאזווארג, גלאז־געשיר.

glass'-work *n.* (גלעס'-הוואירק) גלאז־מאכעריי; גלאזווארג.

glass'-works *n.* (גלעס'-הוואירקס) א גלאז־פאבריק.

glass'wort *n.* (גלעס'-הוואירט) גלאז־שמאלץ אדער ים־זאלצקרויט [אזא פלאנצע].

glass'y *a.* (גלעס'-אי) גלאזיג, גלעזערן.

glauces'cence *n.* (גלאה-סעס'-ענס) בלוי־גרינליכקייט [דער קאליר פון ים־וואסער].

glauces'cent *a.* (גלאה-סעס'-ענט) בלוי־ליך־גרין אדער גרינליך־בלוי [ווי ים־וואסער].

glau'cine *a.* (גלאה'-סין) ז. ***glaucescent***

glauco'ma *n.* (גלאה-קאו'-מא) גלאוקאמא, דער גרינער שטאר [א מין אויגען־קראנקהייט, וועלכע פעראורזאכט בלינדקייט].

glaucom'atous *a.* (גלאה-קאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו גלאוקאמא. ז. ***glaucoma***

glauco'sis *n.* (גלאה-קאו'-סיס) ז. ***glaucoma***

glau'cous *a.* (גלאה'-קאס) בלוי־גרין אדער גרין־בלוי [ווי ים־וואסער]; ביי פלאנצען און חיות — גרויליך־גרין אדער גרויליך־בלוי.

glaur *v.* (גלאהר) אויסשמירען; מאכען גליטשיג.

glave *n.* (גלייוו) אן אמאליגע וואפע וואס איז בעשטאנען פון א מין האק אויף א לאנגען שטעקען.

glaved *a.* (גלייווד) בעוואפענט מיט אזא געוועהר וואס בעשטעהט פון א לאנגען שטעקען מיט א האק; בעוואפענט.

glav'er *v.* (גלעוו'-ער) פלוידערען; חנפ'נען.

glaze *v. and n.* (גלייז) אנגלאזען, ארייננשטעלען שויבען, בעדעקען מיט גלאז; איבערציהען מיט גלאזור, ארויפציהען א גלאנץ; ווערען איבערגעצויגען מיט גלאזור, בעקומען א גלאנציגען אויסזעהן; אין אויל־מאהלעריי — בעדעקען א בילד מיט א דינער דורכזיכטיגער פארבען־שיכט; גלאזור; פאלירטקייט, גלאנציגקייט; אין אויל־מאהלעריי — א דינע דורכזיכטיגע פארבען־שיכט אויף א בילד.

gla′zer *n.* (גליי′-זער) א גלאזירער [וואס בעדעקט געשיר מיט גלאזור]; א פאליר=ראד.

gla′zier *n.* (גליי′-זשער) א גלעזער; א גלאזירער.

gla′zing *n.* (גליי′-זינג) דאס גלאזירען, גלאזירונג; דאס אנגלאזען, דאס ארייןשטעלען שויבען; גלאז=ארבייט; שויבען; אין אויל=מאהלעריי — דאס בעדעקען א בילד מיט א דינער דורכזיכטיגער פארבענשיכט.

gla′zing-cal′ender *n.* (גליי′-זינג-קעל′-ענ-דער) א פרעס, וואס מען בענוצט צו מאכען פאפיער אדער אנדערע שטאפען גלאנציג.

gla′zing-machine′ *n.* (גליי′-זינג-מע-שין′) א מאשין צו מאכען פאפיער גלאט און גלאנציג.

gleam *n.* and *v.* (גליעם) העלקייט, גלאנץ; א שיין, א שטראהל, א שימער; א בליץ, א בליצארטיגער פלעצליכער אויסברוך; שיינען, פינקלען, שטראהלען, גלאנצען; אויפבליצען, פלעצליך ערשיינען.

glea′ming *n.* (גליע′-מינג) א שימער, א שיין, א שטראהל.

glea′my *a.* (גליע′-מי) שטראהלענד, פינקלענד, שימערענד.

glean *v.* and *n.* (גליען) נאכזאמלען, זאמלען די פערבליבענע זאנגען אויף'ן פעלד; צונויפקלייבען [וויים פאנאנדערגעווארפענע זאכען]; זאמלען לאנגזאם און געדולדיג; א בינטעל תבואה צונויפגעקליבען פון א נאכזאמלער; עטוואס וואס ווערט צונויפגעקליבען [וועגען ווייט=פאנאנדערגעווארפענע זאכען]; נאכגעבורט, ארט, שליה [ביי הויז=טהיערע].

glea′ner *n.* (גליע′-נער) א נאכזאמלער [איינער וואס זאמעלט צונויף די איבערגעבליבענע זאנגען אויף די פעלדער]; איינער וואס זאמעלט איבערגעבליבענע אדער וויים=פאנאנדערגעווארפענע זאכען; א זאמלער; איינער וואס זאמעלט לאנגזאם און געדולדיג; א גראבליע אדער ווידלע צו כאפען אוסטריצעס.

glea′ning *n.* (גליע′-נינג) די זאמלונג פון איבערגעבליבענע אדער פאנאנדערגעווארפענע זאכען [הויפטזעכליך וועגען זאנגען]; א זאמלונג [הויפטזעכליך פון פאנאנדערגעווארפענע זאכען].

glebe *n.* (גליעב) ערד=באדען; קולטיווירטער באדען; טארף; ערד וואס ענטהאלט מינעראלען; קירכען=לאנד.

glebe′-land *n.* (גליעב′-לענד) קירכען=לאנד.

gle′bous *a.* (גליע′-באס) פול מיט טארף.

gle′by *a.* (גליע′-בי) ז. *glebous*

glede *n.* (גליעד) אזא מין שפארבער אדער קארשון [אזא רויב=פויגעל].

glee *n.* (גליע) פרייד, לוסטיגקייט; א רונד=געזאנג, א געזעלשאפט=געזאנג.

glee′-club *n.* (גליע′-קלאב) א געזאנג=פעראיין.

gleed *n.* (גליעד) א גליהענדע קויהל; א פלאם, א גלוט; א מין שפארבער [אזא רויב=פויגעל].

glee′ful *a.* (גליע′-פול) לוסטיג, פרעהליך.

glee′fully *adv.* (גליע′-פול-אי) אויף א לוסטיגען, פרעהליכען שטייגער.

gleek *n.* and *v.* (גליעק) אזא קארטען=שפיעל [פון דריי פערזאן מיט 40 קארטען]; דריי קארטען פון דעמזעלבען מין אין דיעזען שפיעל; בעקומען די אויבערהאנד אין דיעזען שפיעל.

glee′man *n.* (גליע′-מען) א זינגער; אין די אמאליגע צייטען — א וואנדערענדער זינגער.

glee′some *a.* (גליע′-סאם) פרעהליך, לוסטיג.

gleet *n.* (גליעט) אייטער, פלוס, פלאגמע [הויפטזעכליך וואס קומט פון אורין=קאנאל ביי דער וועגערישער קראנקהייט גאנארעהע אדער טריפער].

glee′ty *a.* (גליע′-טי) אייטעריג, פלוסיג. ז. *gleet*

glen *n.* (גלען) א שמאלער טהאל צווישען בערג.

gle′ne *n.* (גליע′-ניע) דאס אויג, דער שווארצאפעל; א קליינע פערטיעפונג אין וועלכער עס קומט אריין א ביין.

glib *a.* and *n.* (גליב) גליטשיג; גלאט; פליסיג, געלויפיג; א לאק האר, וואס פאלט אויף די אויגען; א מענש וואס טראגט אזא לאק האר.

glib′ly *adv.* (גליב′-לי) זיך גליטשענדיג; אויף א פליסיגען, געלויפיגען שטייגער.

glib′ness *n.* (גליב′-נעס) גליטשיגקייט; געשווינדקייט, געלויפיגקייט.

glide *v.* and *n.* (גלאיד) גליטשען, פליסען; זיך לייכט בעוועגען; אין מוזיק — איבערגעהן פון איין טאן צום צווייטען אהן אן אונטערברעכונג; דאס גליטשען, דאס שוועבען, דאס פליסען; אין מוזיק — דאס פעראייניגען צוויי טענער, וואס פאלגען איינער נאך'ן אנדערען, אהן אן אונטערברעכונג; אין טאנצען — א מין לייכטער וואלץ.

glide in′to (גלאיד אינ′-טו) זיך אריינגליטשען, אונבעמערקט איבערגעהן אין עפעס.

gli′der *n.* (גלאי′-דער) דער אדער דאס וואס גליטשט זיך.

gli′dingly *adv.* (גלאי′-דינג-לי) אויף א גליטשיגען, פליסענדען שטייגער.

glim′mer *v.* and *n.* (גלימ′-ער) גלימערען, שיינען אדער ברענען שוואך; א גלימער, דאס שוואכע שיינען אדער ברענען [פון א ליכט]; גלימער [א מין שטיין וועלכער שפאלט זיך אויף דינע בלעטער וועלכע זיינען דורכזיכטיג ווי גלאז. ווערט געברויכט פאר אויווען=שייבלעך].

glim′mering *n.* (גלימ′-ער-אינג) דאס גלימערען, דאס שוואכע שיינען אדער ברענען.

glim′meringly *adv.* (גלימ′-ער-אינג-לי) שימערענד, גלימערענד.

glimpse *v.* and *n.* (גלימפס) שימערען; גלימערען; בעווייזען זיך מאמענטאל און פערשווינדען;ווארפען א בליק; א קוק טהאן פארבייגעהענדיג; דער שימער, דאס גלימערען; דאס ווארפען א בליק אויף עפעס; א שוואכע פארשטעלונג וועגען עפעס.

glimpse of hope (גלימפס אוו האופ) א האפנונגס=שטראהל.

glint *v.* and *n.* (גלינט) אבשיינען; גלאנצען; שיינען; אבווארפען א שטראהל; דאס שימערען; אן אבשיין.

gli′rine *a.* (גלאי′-רין) עהנליך צו א שלאף=מויז אדער וועווערקע=מויז [ז. *dormouse*]; גריזשענד, וואס איז שייך צו גריזשענדע חיה'לעך.

glissade′ *n.* (גלי-סייד′) א גליטש, דאס גליטשען זיך; אין טאנצען — א גליטש מיט א פוס; אין מוזיק — דאס לייכט און שנעל אריבערלויפען מיט די שפיצען פינגער איבער די קלאווישען [ז. *glissando*].

glissan′do *n.* (גלי-סענ′-דאו) אין פיאנא=שפיעל — דאס איבערלויפען שנעל און לייכט מיט די שפיצען פינגער איבער די קלאווישען; דאס שנעל שפיעלען מיט איין בויגען=בעוועגונג עטליכע נאטען [אויף'ן פיעדעל].

glissaune′ *n.* (גלי-סאהן′) דער שווארצער מערלאן [אזא גרויסער שטאק=פיש]. ז. *coal-fish*

glist *n.* (גליסט) דער גלימער [א שטיין, וועלכער שפאלט זיך אויף דינע דורכזיכטיגע בלעטלעך].

glis′ten *v.* (גליסן) שטראהלען, גלענצען, שימערען.

glit′ter *v.* and *n.* (גליט′-ער) בלישטשען, גלענצען; האבען א גלאנציגען אויסזעהן, זיין גלענצענד; גלאנץ; א בלישטשענדער אויסזעהן.

glit′tering *a.* (גליט′-ער-אינג) בלישטשענד, גלענצענד.

glit′tering general′ities (גליט′-ער-אינג דזשענ-ע-רעל′-אי-טיז) קלינגענדע פראזען, הויכע מליצות.

glit′teringly *adv.* (גליט′-ער-אינג-לי) אויף א גלענצענדער ארט.

glit′tery *a.* (גליט′-ער-אי) וואס בלאנקט, וואס בלישטשעט.

gloam *n.* and *v.* (גלאום) די דעמערונג, בין=השמשות; די צייט פון אונטערגאנג; פינסטער ווערען.

gloa′ming *n.* (גלאו′-מינג) דעמערונג, דונקעלקייט, בין=השמשות; די אונטערגאנגס=צייט.

gloat *v.* (גלאוט) אויסגלאצען די אויגען; ניט ארונטערנעהמען דעם בליק; קוקען אויף עפעס מיט אן אינערליכער פרייד.

glo′bal *a.* (גלאו′-בעל) קוגעל=פערמיג; ווי א קויל; פערשפרייט איבער דער גאנצער ערד אדער וועלט; וואס איז שייך צו דער ערד אדער וועלט.

glo′bate *a.* (גלאו′-בייט) וואס האט די פארם פון א קויל; ספעריש; קיילעכדיג.

glo′bated *a.* (גלאו′-ביי-טעד) ז. *globate*

globe *n.* (גלאוב) א קויל, א קוגעל, א קיילעכדיגע זאך; די ערד; א גלאבוס [א קיילעכדיגע פיגור וואס שטעלט פאר די ערד].

Globe

globe′-am′aranth *n.* (גלאוב′-עמ′-ע-רענטה) די רויטע אימארטעלע [א פלאנצע מיט פיעל ווייסע און רויטע בלומען, וועלכע ווערען ניט פערוועלקט א לאנגע צייט נאכדעם ווי מען האט זיי אבגעריסען].

globe′-an′imal *n.* (גלאוב′-ענ′-אי-מעל) דאס קוגעלטהיער [א קליינע קוגעל=

פערמיגע פלאנצע, וועלכע מען האט אמאל געהאלטען פאר א חיה].

globed *a.* (גלאובד) קיילעכדיג, קוגעל־ארטיג.

globe'-fish *n.* (גלאוב־פיש) דער קוגעל־פיש [ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס ער קען זיך אנבלאזען אזוי, אז ער זעהט אוים כמעט ווי א פאלשטענדיגער קוגעל].

Globe-fish

globe'-flow'er *n.* (גלאוב־פלאו'־ער) די קוגעל־בלום [א מין אייראפעאישע בערג־פלאנצע מיט טונקעל־געלבע בלומען].

Globe-flower

globe of the eye (גלאוב אוו טהי אי) דער אויג־אפעל.

globe'-this'tle *n.* (גלאוב'־טהיסל) דער קוגעל־דארן [א פלאנצע, וועלכע האט שטעכיגע בלעטער און קוגעל־פערמיגע בליטהען, וואקסט אין די געגענדען פון מי־טעללענדישען ים].

Globe-thistle

globe'-trot'ter *n.* (גלאוב'־טראט'־ער) דער וואס טרעט אוים די גאנצע ערד; א טוריסט, איינער וואס פאהרט ארום אויף לוסט־רייזען.

globose' *a.* (גלא־באוס') קוגעלפערמיג, קיילעכדיג, רונד.

globos'ity *n.* (גלא־באס'־אי־טי) רונד־קייט, קיילעכדיגקייט.

glob'ular *a.* (גלאב'־יו־לאר) .ז *globose*

glob'ularness *n.* (גלאב'־יו־לאר־נעס) קיילעכדיגקייט, קוגעל־פערמיגקייט.

glob'ule *n.* (גלאב'־יול) א קיילכעלע.

glob'ulin *n.* (גלאב'־יו־לין) גלאבולין [א מין איי־ווייסער שטאף, וואס געפינט זיך אין בלוט, אין די מוסקולען און אין דער קריסטאל־לינזע פון אויג].

glob'ulet *n.* (גלאב'־יו־לעט) א קיילכעלע.

glob'ulism *n.* (גלאב'־יו־ליזם) דאס צו־ריכטען מעדיצין אין פילען.

glo'bus *n.* (גלאו'־באס) א גלאבוס, א קוגעל, א באל.

glo'by *a.* (גלאו'־בי) קיילעכדיג; רונד, וואס האט די פארם פון א גלאבוס אדער באל.

glom'erate *v.* and *a.* (גלאם'־ע־רייט) צונויפוויקלען אין א קנויל; צונויפקנוי־לען; קנוילען־פערמיג [וועגען פלאנצען, ווי קרויט למשל]; וואס איז ווי א קנויל [וועגען דריזען אדער מאנדלען פון קער־פער].

glom'erous *a.* (גלאם'־ע־ראס) צונויפ־געקנוילט.

glomer'ulate *a.* (גלא־מער'־או־לייט) געפאַרעמט אין קנוילען אדער קעפלעך.

glom'erule *n.* (גלאמ'־ע־רול) א קנויל; א בלי־טהען־קאפ [ביי געוויסע פלאנצען].

Glomerule

glomer'ulus *n.* (גלא־מער'־או־לאס) א קנויל; א קנויל־פערמיגע מאסע.

gloom *n.* and *v.* (גלוהם) פינסטערקייט, דונקעל־הייט; טרויריגקייט, בע־טריבטהייט; נעדריקטע שטימונג; ווערען דונ־קעל אדער פינסטער; זיין אומעדיג; ווערען מע־לאנכאליש; פינסטער אדער דונקעל מאכען, פערדונקלען, פערפינסטערען; מאכען טרוי־ריג אדער בעטריבט.

gloom'ily *adv.* (גלוהמ'־אי־לי) פינסטער־ליך, דונקעל; בעטריבט, טרויעריג.

gloom'iness *n.* (גלוהמ'־אי־נעס) פינ־סטערקייט, דונקעלהייט; טרויעריגקייט, בעטריבטהייט.

gloom'ing *a.* (גלוהמ'־אינג) .ז *gloomy*

gloom'y *a.* (גלוהמ'־אי) פינסטער, דונ־קעל; טרויעריג, אומעדיג, מעלאנכאליש.

glo'ria *n.* (גלאו'־רי־א) א שבח, א לויב־געזאנג צו גאט.

glorifica'tion *n.* (גלאו־רי־פי־קיי'־שאן) דאס ריהמען; דאס זינגען לויב־גע־זאנגען; דאס הויבען אין הימעל אריין; דאס בעדעקען מיט גלאריע [רוהם].

glo'rifier *n.* (גלאו'־רי־פאי־ער) איינער וואס ריהמט אדער זינגט לויב־געזאנגען.

glo'rify *v.* (גלאו'־רי־פאי) לויב־ריהמען, זינגען לויב־געזאנגען, בעדעקען מיט שבחים; הויבען אין הימעל אריין.

glo'rious *a.* (גלאו'־רי־אס) הערליך, בעריהמט, גלארריידך, פרעכטיג, ערהאבען, וואונדער־שעהן.

glo'rious drunk (גלאו'־רי־אס דראנק) בגילופין, שכור'לעך, אין זיבענטען הי־מעל.

glo'riously *adv.* (גלאו'־רי־אס־לי) אויף א גלארדרייכען אדער גלענצענדען אופן; פרעכטיג, הערליך, ערהאבען.

glo'riousness *n.* (גלאו'־רי־אס־נעס) גלאריע, הערליכקייט, פראכט.

glo'ry *n.* and *v.* (גלאו'־רי) גלאריע, רוהם, עהרע, הערליכקייט, גלאנץ, פראכט; די הימלישע הערליכקייט, דאס הימלישע גליק; א שטראהלען־קרוין [ווי הייליגע ווערען געמאהלען]; זיך פרעהען, טרי־אומפירען; זיך ריהמען, זיך פראהלען.

glo'ry in (גלאו'־רי אין) פרעהען זיך; טריאומפירען; בעריהמען זיך, פראהלען זיך [מיט עטוואס].

gloss *n.* and *v.* (גלאס) דאס גלאנץ; א אויסערליכע אויסזעהען; אן ערקלערונג, א ביאור, א פירוש; א ראנד־בעמערקונג וואס ערקלערט א ווארט אדער א זאץ פון טעקסט; א פאלשער פירוש, א פאלשע אויסטייטשונג; צוגעבען אן אויסערליכען גלאנץ; בעהאלטען דעם ריכטיגען אויס־זעהן אונטער דעם אויסערליכען גלאנץ; ערקלערען, מאכען א פירוש; ערקלערען דורך א ראנד־בעמערקונג אדער אן אי־לוסטראציאן.

glos'sa *n.* (גלאס'־א) — אין אנאטאמיע א צונג; דער פאָדערשטער טייל פון'ם צינ־געל ביי אן אינזעקט.

glossa'rial *a.* (גלא־סיי'־רי־על) וואס געהערט צו אן ערקלערונגס ווערטער־בוך.

glossa'rian *n.* (גלא־סיי'־רי־ען) .ז *glossarist*

glos'sarist *n.* (גלאס'־ע־ריסט) א קא־מענטאטארען אדער פירושים שרייבער; אן אויסטייטשער, אן ערקלערער; א פערפא־סער פון אן ערקלערונגס ווערטער־בוך.

glossa'rium *n.* (גלא־סיי'־רי־אם) דאס שטעכערעל [צינגעל] פון א קאמאר [מוק] אדער פון עהנליכע אינזעקטען.

glos'sary *n.* (גלאס'־ע־רי) אן ערקלע־רונגס ווערטער־בוך [הויפטזעכליך פון ניט אלגעמיין געברויכליכע ווערטער].

glossa'tor *n.* (גלא־סיי'־טאר) .ז *glossarist*

glossed *a.* (גלאסט) וואס האט א זיידען־גלאנץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

gloss'er *n.* (גלאס'־ער) א פאלירער, איינער וואס לעגט ארויף א גלאנץ; אן ערקלערער, אן אויסטייטשער; א קאמענ־טאטאר אדער פירושים־שרייבער.

gloss'ily *adv.* (גלאס'־אי־לי) אויף א גלאנציגען אופן; גלענצענדיג.

gloss'iness *n.* (גלאס'־אי־נעס) גלאנ־ציגקייט, פאלירטקייט.

glos'sing *n.* (גלאס'־אינג) דאס מאכען גלאט און גלאנציג זיידענס, נאכדעם ווי עס איז געפארבט און געטריקענט.

glos'sist *n.* (גלאס'־איסט) א קאמענטא־רען אדער פירושים־שרייבער.

glossi'tis *n.* (גלא־סאי'־טיס) אן ענטציני־דונג פון דער צונג.

glos'sograph *n.* (גלאס'־א־גרעף) אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די בעווע־גונגען פון דער צונג, ווען זי האלט אין ריידען; א קאמענטאטארען אדער פירושים־שרייבער.

glossog'rapher *n.* (גלא־סאג'־רע־פער) א קאמענטאטארען אדער פירושים־שרייבער; איינער וואס שרייבט וועגען דער צונג און איהרע קראנקהייטען.

glossograph'ical *a.* (גלאס־א־גרעפ'־אי־קעל) וואס איז שייך צו די ערקלערונ־גען און פירושים פון ווערטער.

glossog'raphy *n.* (גלא־סאג'־רע־פי) דאס שרייבען קאמענטארען אדער פירושים; א בעשרייבונג פון דער צונג.

glossolog'ical *a.* (גלאס־א־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו ערקלערונגען און פירושים פון ווערטער, דיאלעקטען, אויס־דריקע א. ד. ג.; וואס איז שייך צו דער שפראכען־וויסענשאפט אדער פילאלאגיע.

glossol'ogist *n.* (גלא־סאל'־א־דזשיסט) איינער וואס שרייבט ערקלערונגען אדער פירושים אויף ווערטער; א שפראך־קענער, א פילאלאג.

glossol'ogy *n.* (גלא־סאל'־א־דזשי) שפראך־וויסענשאפט, פילאלאגיע; די ווי־סענשאפט פון קלאסיפיצירען און פערגליי־כען פערשיעדענע שפראכען; די קענט־שאפט פון שרייבען קאמענטארען אדער פירושים אויף ווערטער, דיאלעקטען א. ד. ג.

glossot'omy *n.* (גלא־סאט'־א־מי) אן אפעראציע אויף דער צונג; דאס אויס־שניידען די צונג.

gloss'y *a.* (גלאס'־אי) גלאנציג, גלאט, פאלירט; וואס האט א גלאנציגען אויס־זעהן.

glost *n.* (גלאסט) גלייז, גלאזור [פון ליי־מענע כלים].

glot'tal *a.* (גלאט'-על) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דער האלז־לופט־רעהר [בעזאנדערס וועגען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

glot'tis *n.* (גלאט'-איס) די עפנונג פון דער האלז־לופט־רעהר.

glottogon'ic *a.* (גלאט-א-גאנ'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג פון שפראכען.

glottolog'ic *a.* (גלאט-א-לאדזש'-איק) ז. ***glossological***

glottolog'ical *a.* (גלאט-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***glossological***

glout *v.* (גלאוט) אנקוקען מיט אויסגעגלאצטע אויגען אדער מיט שטארע בליקען; אנבלאזען די ליפען.

glove *n. and v.* (גלאוו) א הענטשקע, א האנדשוה; אנטהאן הענטשקעס.

glove'-band *n.* (גלאוו'-בענד) א באנד, מיט וועלכען מען פלעגט פארצייטען צובינדען די הענטשקעס צום האנד־געלענק.

glove'-but'toner *n.* (גלאוו'-באט'נ-ער) א האנדשוה־פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-calf *n.* (גלאוו'-קאהף) ז. ***glove-sheep***

glove'-clasp *n.* (גלאוו'-קלעספ) א באנד מיט וועלכען מען פלעגט אמאליגע צייטען צובינדען די הענטשקעס צום האנד־געלענק; א האנדשוה־פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-fight *n.* (גלאוו'-פאיט) א באקס־קאמפף מיט הענטשקעס.

glove'-hook *n.* (גלאוו'-הוק) א האנדשוה־פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-leath'er *n.* (גלאוו'-לעטה'-ער) האנדשוה־לעדער.

glove'-mon'ey *n.* (גלאוו'-מאנ'-אי) טרינקגעלד; אן עקסטרא בעלוינונג.

glove'-of-mail' *n.* (גלאוו'-אוו-מייל') א פאנצער־הענטשקע. ז. ***gauntlet***

glov'er *n.* (גלאוו'-ער) א הענטשקע אדער האנדשוה־מאכער.

glov'er's stitch (גלאוו'-ערז סטיטש) א זוים־נאהט פון א הענטשקע; א נאהט פון א פערנעהטער וואונד וואס ווערט געמאכט עהנליך צו דער זוים־נאהט פון א הענטשקע.

glove'-sheep *n.* (גלאוו'-שיעפ) א מין מאראקא־לעדער.

glove'-sil'ver *n.* (גלאוו'-סיל'-ווער) ז. ***glove-money***

glove'-stretch'er *n.* (גלאוו'-סטרעטש'-ער) א הענטשקע־אויסציהער [אזא געצייג צום פאנאנדערציהען הענטשקעס].

glov'ing *n.* (גלאוו'-אינג) דאס מאכען הענטשקעס; הענטשקעס־פראדוקציאן.

glow *n. and v.* (גלאו) גליהען, ברענען; ווערען היציג אדער אויפגערעגט [פון א שטארקען געפיהל]; גלוטה; רויטקייט; אן אויפרעגונג אדער דערהיצונג פון געפיהלען; התלהבות.

glow'er *v. and n.* (גלאו'-ער) בייז אדער צארנדיג אנקוקען; א בייזער אדער צארנדיגער בליק.

glow'ing *n.* (גלאו'-אינג) דאס גליהען; התלהבות, היץ.

glow'ingly *adv.* (גלאו'-אינג-לי) גליהענדיג; ברענענדיג; מיט גרויס היץ, מיט התלהבות.

glow'-lamp *n.* (גלאו'-לעמפ) אן עלעקטריש גליה־לעמפעל [דאס געוועהנליכע לופט־לעערע עלעקטרישע לעמפעל, וואס האט אין זיך א דרעטעל וואס גליהט פון דעם עלעקטרישען שטראם, וועלכער פליסט דורך איהם].

glow'-worm *n.* (גלאו'-הווארם) דער גליה־ווארים [אזא ווערימעל אדער פליגעלע וואס גליהט מיט א גרינליכען שיין].

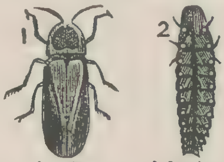

1, male. 2, female.

Glow-worms

Gloxin'ia *n.* (גלאק-סינ'-אי-א) די גלאקסיניען־פלאנצען [א געוויסער מין טראפישע בלומען־פלאנצען אהן שטאם־שטענגלעך. זיי האבען גרויסע אויסגעשפרייטע בלעטער און גרויסע גלאקען־פערמיגע בליהונג].

gloze *v.* (גלאוז) שמייכלען, חנפ'ענען; ריידען מיט חניפה; בעדעקען מיט א גלאנץ, פערשעהנערען, צוגעבען א שעהנעם אויסזעהן.

glo'zing *n.* (גלאו'-זינג) חניפה; שמייכלעריי.

gluci'num *n.* (גלו-סאי'-נאם) גלוסינום אדער בעריליום [אזא ווייסער הארטער מעטאל, איינער פון די כעמישע עלעמענטען].

glu'cose *n.* (גלו'-קאוס) דער צוקער־שטאף וואס געפינט זיך אין פלאנצען, האניג און אויך אין דעם ארגאניזם פון לעבעדיגע בעשעפענישען; א געוויסע כעמישע צוקער־פערבינדונג.

glue *n. and v.* (גלו) קליי [צום קלעפען]; צוקלייען, צוזאמענקלעפען; פעראייניגען.

glue'-boi'ler *n.* (גלו'-באי'-לער) א קליי־זידער; א קליי־קאכער.

glue'-pot *n.* (גלו'-פאט) א קליי־טעפעל.

glu'er *n.* (גלו'-ער) א צוזאמענקלעפער.

glue'-stock *n.* (גלו'-סטאק) דאס מאטעריאל פון וואס קליי ווערט געמאכט.

glu'ey *a.* (גלו'-אי) קלייאיג, קלעפעדיג.

glu'eyness *n.* (גלו'-אי-נעס) קלעפעדיגקייט; דאס זיין קלעפיג ווי קליי.

glu'ish *a.* (גלו'-איש) קלעפעדיג, קלייאיג.

glum *a.* (גלאם) פערדריסליך, פערזויערט, ערגערליך, ברוגז'דיג, אנגעכמורעט.

gluma'ceous *a.* (גלו-מיי'-שיאס) וואס האט בלומען־שאלעכצען [וועגען בליהונג וואס זיינען פון אויסען בעדעקט מיט א שאלעכץ]. ז. ***glume***

glu'mal *a.* (גלו'-מעל) ז. ***glumaceous***

glume *n.* (גלום) א בלומען־שאלעכין [א שאלעכץ וואס בעדעקט די בליהונג אדער אין וועלכען עס געפינען זיך די זוימען פון געוויסע גראזען].

Glumes

glum'ly *adv.* (גלאמ'-לי) אויף א פערזויערטען, אנגעכמורעטען אדער אנגע־ברוגז'טען אופן.

glum'ness *n.* (גלאמ'-נעס) ברוגז'דיגקייט, פערזויערטקייט, פערדריסליכקייט.

glu'mose *a.* (גלוה'-מאוס) ז. ***glumaceous***

glu'mous *a.* (גלו'-מאס) ז. ***glumaceous***

glump *v.* (גלאמפ) אנגע'ברוגז'ט, אויסקוקען פערכמורעט.

glum'pish *a.* (גלאמ'-פיש) אנגע'ברוגז'ט, פערכמורעט.

glumps *n.* (גלאמפס) דאס זיין פערכמורעט, פער'ברוגז'ט אדער פערזויערט; דאס זיין ניט אין גוטער שטימונג.
He is in the **glumps**.

glum'py *a.* (גלאמ'-פי) אנגע'ברוגז'ט, פערכמורעט.

glut *v. and n.* (גלאט) איבערפילען, איבערלאדען, אנזעטיגען; פרעסען, עסען מיט'ן פולען מויל; איבערפלוס; אנזעטיגונג; פולבלוטיגקייט, פולזאפטיגקייט; א הילצערנער קלין; א שטיק האלץ, מיט וועלכען מען הויבט אויף משא אויף א שיף; א קליינער שטיין אדער ציגעל, מיט וועלכען מען פערלעגט א לאך אין א וואנד אדער א ברוק; דער אבפאל אדער אבוואורף פון פיש.

glute'al *a.* (גלו-טי'-על) וואס געהערט צום הינטער־חלק אדער זאד.

glute'an *a.* (גלו-טי'-ען) ז. ***gluteal***

glu'ten *n.* (גלוה'-טען) קליי־שטאף [א וויכער, קלעפיגער, איי־ווייסער שטאף, וועלכער בעקומט זיך פון די זאמען־קערנער פון ווייץ, קארן א. ד. ג., ווען מען ווייקט זיי אין וואסער].

glu'ten-bread *n.* (גלוה'-טען-ברעד) א מין ברויט, וואס ענטהאלט אין זיך פיעל קליי־שטאף. ז. ***gluten***

glu'tinose *a.* (גלוה'-טי-נאוס) ז. ***glutinous***

glutinos'ity *n.* (גלוה-טי-נאס'-אי-טי) קלעפיגקייט, קלייאיגקייט.

glu'tinous *a.* (גלוה'-טי-נאס) קלעפיג, קלייאיג; וואס האט די אייגענשאפטען פון קליי; בעדעקט מיט קלעפיגען שוויים.

glu'tinousness *n.* (גלוה'-טי-נאס-נעס) ז. ***glutinosity***

glut'man *n.* (גלאט'-מען) אין ענגלישען צאל־אמט — א ספעציעלער בעאמטער וואס ווערט בעשעפטיגט, ווען עס איז פאראן צופיעל ארבייט.

glut one's self with (גלאט הוואנז סעלף הוויטה) זיך איבערזעטיגען מיט עפעס.

glut the mar'ket (גלאט טהי מאר'-קעט) איבערפילען דעם מארק [מיט סחורות].

glut'ton *n.* (גלאטן) א זולל וסובא, א פרעסער; דער פיעל־פרעסער [אזא חיה וואס פרעסט זעהר פיעל].

glut'tonise *v.* (גלאט'נ-איז) ז. ***gluttonize***

glut'tonize *v.* (גלאט'נ-איז) פרעסען.

glut'tonous *a.* (גלאט'נ-אס) פרעסעריש.

glut'tonously *adv.* (גלאט'נ-אס-לי) מעשה זולל וסובא; מיט פרעסעריי.

glut'tonousness *n.* (גלאט'נ-אס-נעס) ז. ***gluttony***

glut'tony *n.* (גלאט'נ-אי) פרעסעריי און זויפעריי.

glu'y *a.* (גלו'-אי) ז. ***gluey***

glyc'erate *n.* (גליס'-ע-רייט) ז. ***glycerite***

glyc'eric *a.* (גליס'-ער-איק) וואס איז שייך צו גליצערין; וואס ווערט געמאכט פון גליצערין.

glyc'erin *n.* (גליס'-ער-אין) גליצערין [אזא זיסליכע אויליגע פליסיגקייט. ווערט

געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון זייף, קאסמעטישע ארטיקלען און אין א גאנצער רייהע פערשיעדענע אנדערע פאבריקאציאנען].

glyc′erine *n.* (גליס′-ע-רין) ז. ***glycerin***

glyc′erite *n.* (גליס′-ע-ראיט) מעדיצינען וואס ווערען צוגעריכט מיט גליצעריז.

glyc′erize *v.* (גליס′-ע-ראיז) מישען אדער בעהאנדלען מיט גליצעריז.

glyc′erol *n.* (גליס′-ע-ראול) גליצעריז; א מעדיצין צוגעריכט מיט גליצעריז.

glyc′erole *n.* (גליס′-ע-ראול) ז. ***glycerol***

glycogen′esis *n.* (גלאי-קא-דזשענ′-ע-סיס) א קראנקהאפטע אויסבילדונג פון צוקער=שטאף. ז. ***glucose***

glycogenet′ic *a.* (גלאי-קא-דזשי-נעט′-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהאפטער אויסבילדונג פון צוקער=שטאף. ז. ***glucose***

Glyco′nian *a.* (גלאי-קאו′-ני-ען) ז. ***Glyconic***

Glycon′ic *a.* (גלאי-קאנ′-איק) וואס איז שייך צו דעם אלט=גריכישען פאעט גליקאן אדער צו דער פערזען=מאס, וועלכע ער האט איינגעפיהרט אין שרייבען געדיכטע.

glyph *n.* (גליף) — א אין ארכיטעקטור קארב, אן איינשניט ווי א רינווע; א היראגליף [א בילד אדער צייכנונג וואס האט די בעדייטונג פון א ווארט].

glyph′ic *a. and n.* (גליפ′-איק) אין ארכיטעקטור — וואס איז שייך צו אן איינקארבונג אדער אן איינשניט ווי א רינווע; א היראגליף [א בילד אדער צייכנונג וואס האט די בעדייטונג פון א ווארט].

glyph′ograph *n. and v.* (גליפ′-א-גרעף) א גליפאגראפישע פלאטע; מאכען גליפאגראפישע פלאטען. ז. ***glyphography***

glyphog′rapher *n.* (גלי-פאג′-רע-פער) א גליפאגראף, איינער וואס מאכט גליפאגראפישע פלאטען. ז. ***glyphography***

glyphograph′ic *a.* (גליפ-א-גרעפ′-איק) גליפאגראפיש, וואס איז שייך צו גליפאגראפיע. ז. ***glyphography***

glyphog′raphy *n.* (גלי-פאג′-רע-פי) גליפאגראפיע [דאס מאכען א געוויסען זארט רעליעף=גראווירטע פלאטען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט].

glyp′tic *a.* (גליפ′-טיק) וואס איז שייך צו שטיין=קריצונג אדער גראווירונג; אין מינעראלאגיע — וואס שטעלט מיט זיך פאר א געוויסע פיגור.

glyp′tics *n.* (גליפ′-טיקס) שטיין=גראווירונג, שטיין=שניידעריי.

Glyp′todon *n.* (גליפ′-טא-דאן) דער גליפטאדאן אדער גליפטאפאד [א גיגאנטישע טשערעפאכע פון די פארהיסטארישע צייטען. איהר לענג איז געווען כמעט 7 פוס אדער א קלאפטער].

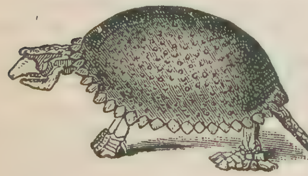

Glyptodon

glyp′tograph *n.* (גליפ′-טא-גרעף) א גליפטאגראף, אן אויסגעקריצטער בוכשטאב אדער פיגור אויף א פערעל אדער דימענט.

glyptog′rapher *n.* (גליפ-טאג′-רע-פער) א גליפטאגראפער, א קריצער אדער גראווירער אויף פערעל און דימענטען.

glyptograph′ic *a.* (גליפ-טא-גרעפ′-איק) וואס איז שייך צו גליפטאגראפיע. ז. ***glyptography***

glyptog′raphy *n.* (גליפ-טאג′-רע-פי) גליפטאגראפיע, די קונסט פון אויסקריצען אדער גראווירען אויף טייערע שטיינער; די בעשרייבונג ווי אזוי צו גראווירען פערעל און דימענטען; דאס האבען א ידיעה אין גראווירטע טייערע שטיינער.

glyptothe′ca *n.* (גליפ-טא-טהי′-קא) א הויז אדער צימער צו האלטען סקולפטור=ארבייט.

gnaff *n.* (נעף) א קליינע, פערדארטע אדער פערטריקענטע זאך.

gnar *v.* (נאר) בורטשען, מורמלען, ווארטשען [ווי א הונד].

gnarl *n. and v.* (נארל) א סוק; דאס סוקעוואטע וואקסען פון א בוים; מאכען שארסטקע אדער מיט קארבען [ווי דאס קעפעל פון א שרויף, וועלכען מען פערדרעהט מיט די פינגער]; מורמלען, ווארטשען [ווי א הונד].

gnarled *a.* (נארלד) סוקעוואטע; מרה=שחורה'דיג, אנגעכמורעט, בייז.

gnar′ly *a.* (נאר′-לי) סוקעוואטע.

gnash *v.* (נעש) קריצען מיט די צייהנער.

gnash′ing *n.* (נעש′-אינג) דאס קריצען מיט די צייהנער.

gnat *n.* (נעט) א קאמאר, א מוק.

gnat′catcher *n.* (נעט′-קעטש-ער) א קליינער אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען ברייטען עק און קורצע פליגלען.

gnat′-flow′er *n.* (נעט′-פלאו′-ער) קנאבען=קרויט [א מין גראז מיט בעזונדערע באנד=פערמיגע בלעטער, וועלכע פערענדיגען זיך פון אויבען מיט זעהר שעהנע קליינע בלימעלעך].

Gnath′odon *n.* (נעטה′-א-דאן) אזא פויגעל וועלכער געהערט צו דעם טויבען=מין.

Gnathodon

gnat′ling *n.* (נעט′-לינג) א קליינער מוק, א קאמאר [ווערט געברויכט מיט פעראכטונג וועגען א מענשען].

gnat′-strai′ner *n.* (נעט′-סטריי′-נער) א מוקען=יעגער [איינער וואס יאגט זיך נאך קלייניגקייטען און זעהט ניט דאס גרויסע און בעדייטענדע].

gnat′-worm *n.* (נעט′-הוואירם) דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א מוק [קאמארע].

gnaw *v.* (נאה) אבטראגען, נאגען, צונאגען, גריזשען, צוגריזשען.

gnaw′er *n.* (נאה′-ער) א נאגער, איינער וואס נאגט, גריזשעט אדער טאטשעט זיך אונטער; אין זאאלאגיע — א גריזשענד חיה'לע [ווי א וועווערקע, א קראליק א. ד. ג.].

gnaw′ing *n.* (נאה′-אינג) די נאגונג, דאס גריזשען.

gneiss *n.* (נאיס) גנייס [א מין שטיין עהנליך צו גראניט וואס בעשטעהט פון בעזונדערע צוזאמענגעלעגטע שיכטען].

gneiss′ic *a.* (נאיס′-איק) וואס איז שייך צו גנייס. ז. ***gneiss***

gnome *n.* (נאום) אין גערמאנישער מיטאלאגיע — א גנאם [איינער פון דער ראסע קארליקעס, וואס געפינען זיך צווישען בערג, אין הויהלען און אין גריבער און בעשיצען די מינעראלע אוצרות וואס געפינען זיך אין דער ערד]; א קארליק; איינע פון די קלענסטע פויגעלעך, א קאליברי; א שפרוך, א גלייך ווארט, אן אפאריזם.

gno′mic *a.* (נאו′-מיק) גנאמיש, בעלעהרענד; וואס איז שייך צו א בעלעהרענדען שפרוך אדער אפאריזם.

gno′mical *a.* (נאו′-מי-קעל) ז. ***gnomic***

gnomolog′ic *a.* (נאו-מא-לאדזש′-איק) גנאמאלאגיש [וואס איז שייך צו א זאמלונג פון משלים אדער שפרוכען].

gnomolog′ical *a.* (נאו-מא-לאדזש′-אי-קעל) ז. ***gnomologic***

gnomol′ogy *n.* (נאו-מאל′-א-דזשי) גנאמאלאגיע, א זאמלונג פון משלים אדער שפרוכען.

gno′mon *n.* (נאו′-מאן) א גנאמאן [דער דרייעקיגער צייגער אדער ווייזער אויף א זון=זייגער]; דער צייגער אויף דעם שטונדען=קרייז פון א גלאבוס; אין געאמעטריע — א שטיק פון א פאראלעלאגראם, וועלכער בלייבט נאכדעם ווי מען האט פון זיין ווינקעל אויסגעשניטען א קלענערען פאראלעלאגראם פון דערזעלבינער פארם.

Gnomon

gnomon′ic *a.* (נא-מאנ′-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון מאכען זון=זייגערס; אין באטאניק — אויסגעבויגען אין א גראדען ווינקעל.

gnomon′ical *a.* (נא-מאנ′-אי-קעל) ז. ***gnomonic***

gnomon′ics *n.* (נא-מאנ′-איקס) די קונסט אדער וויסענשאפט פון מאכען זון=זייגערס.

gno′monist *n.* (נאו′-מאנ-איסט) איינער וואס קען מאכען זון=זייגערס.

gnomonol′ogy *n.* (נאו-מא-נאל′-א-דזשי) גנאמאלאגיע, די וויסענשאפט אדער קונסט פון מאכען זון=זייגערס.

gnoseol′ogy *n.* (נאו-סי-אל′-א-דזשי) גנאסעאלאגיע אדער די ערקענטנים=טעאריע [די וויסענשאפט וועגען די ערקענטנים=פעהיגקייטען פון מענשען].

gno′sis *n.* (נאו′-סיס) די וויסענשאפט; העכערע ערקענטנים; מיסטישע ערקענטנים פון די טיעפסטע געהיימניסען פון נאטור און לעבען.

gnos′tic *a.* (נאס′-טיק) גנאסטיש; ערקענענד אדער אריינדרינגענד אין די טיעפסטע סודות פון נאטור און לעבען; זעהר קלוג [הומאריסטיש].

Gnos′tic *n. and a.* (נאס′-טיק) א גנאסטיקער [א מיטגליעד פון א קריסטליכער סעקטע פון די ערשטע יאהרהונדערטע נאך קריסטוס'ס געבורט, וועלכע האט געלערענט, אז ניט דאס גלויבען פיהרט צום אמת'ען גליק, נאר דאס וויסען און קענטניס. די גנאסטיקער האבען געשטרעבט צו

פעראייניגונגען די לערען פון דער קריסט־ליכער קירך מיט דער גריכיש־רוימישער פילאזאפיע]; וואס איז שייך צו די גנאס־טיקער אדער זייערע לערען.

Gnos'tical *a.* (נאס'־טי־קעל) וואס איז שייך צו די גנאסטיקער אדער זייערע לערען. ז. *Gnostic*.

gnos'tically *adv.* (נאס'־טי־קעל־אי) לויט די לערען פון די גנאסטיקער [ז. *Gnostic*]; חכמה'דיג, שכל'דיג [הו־מאריסטיש].

Gnos'ticism *n.* (נאס'־טי־סיזם) גנאס־טיציזם, די רעליגיעזע און פילאזאפישע לערען פון די גנאסטיקער. ז. *Gnostic*.

gnostol'ogy *n.* (נאס־טאל'־א־דזשי) ז. *gnoseology*.

gnu *n.* (ניו) די גנו [אזא אפריקאנישע חיה מיט א קאפ פון אן אקס, א קערפער פון אן עזעל און אן עק פון א פערד].

Gnu

go *v. and n.* (גאו) געהן, זיך בעוועגען, גערן, ווייטער געהן, אוועקגעהן; פאהרען, אב־פאהרען; אנגעהן; זיך פערשפרייטען, צירקולירען; זיין צוגעפאסט, פאסען; זיך גרייטען [צו טהאן עפעס]; זיך פיהרען, האנדלען, זיך האלטען [אז א געוויסען כלל]; זיין שוואנגער [הויפטזעכליך וועגען חיות]; אבגעלאזען ווערען, בעפרייט ווערען; זיך ציהען, דערגרייכען, פיהרען [ווי למשל, א וועג]; האבען א ווערטה אדער בעדייטונג; זיין נויטיג [צו עפעס], אויסמאכען עפעס; האבען ערפאלג, אנגעהן ווי עס בעדארף צו זיין; שטארבען; ווע־רען; ערשיינען, אויסזעהן; נאכלאזען, זיך אבריייסען אדער אבברעכען; טהאן; בעלאנגען [צו א געוויסען פלאץ]; פער־טראגען, איינשטימען; ביישטייערען; איינ־שטעלען, ריזיקירען; א טהאט, אן אויפ־טהו; א שטיק מסחר; מאדע; ענערגיע, טהעטיגקייט, בעגייסטערונג, אונטערנעה־מונגס־גייסט; דאס קומען אין רייהע [אטשע־רעד], געלעגענהייט; ערפאלג; אן ער־פאלגרייכער אויפטהו; א טרונק, א כוסה; גאנג, לויף, ארט און ווייזע.

go a-beg'ging (גאו ע־בעג'־אינג) אומ־געהן בעטלען; ניט זיין עובר לסוחר, ניט געהן אין מארק, ניט קענען פערקויפט ווע־רען [וועגען סחורות].

go aboard' (גאו ע־באורד') זיך זעצען אויף א שיף.

go about' (גאו ע־באוט') ארומגעהן, אומגעהן; מאכען אן אומוועג; אונטער־נעהמען, זיך נעהמען צו..., זיך אנשטרענ־גען, אנווענדען מיטלען.

go about' one's busi'ness (גאו ע־באוט' הוואנס ביז'־נעס) ניט שטעקען די נאז אין פרעמדע געשעפטען.

go abroad' (גאו ע־בראוד') פאהרען נאך אויסלאנד, פערלאזען די היים; זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען.

go accord'ing (גאו ע־קארד'־אינג) זיך צופאסען, פיהרען זיך ווערליג...

goad *n. and v.* (גאוד) א שפיציגער טרייב־שטעקען [פאר פיה]; עטוואס וואס טרייבט אדער צווינגט; אן ענגלישע לענ־גען־מאס [פון 15 פוס און 1 צאל]; שטע־כען אדער טרייבען מיט א שפיציגען טרייב־שטעקען; אנטרייבען, צווינגען, אנ־רעגען.

goads'man *n.* (גאודז'־מען) אן אקסען־טרייבער.

goad'ster *n.* (גאוד'־סטער) ז. *goadsman*.

go a-fish'ing (גאו ע־פיש'־אינג) געהן אויף פיש־פאנג, געהן כאפען פיש.

go af'ter (גאו עפ'־טער) נאכפאלגען, נאכגעהן, נאכלויפען.

go against' (גאו ע־גענסט') ארויסטרע־טען געגען, ארויסטרעטען אין קאמפף, זיך אנטקעגען שטעלען; זיין געגען, זיין צו־ווידער.

go against' the grain (גאו ע־גענסט' טהי גריין) זיין געגען; זיין געגען איינעמס נאטור; זיין צו־ווידער, עקלען.

go against' the stom'ach (גאו ע־גענסט' טהי סטאמ'־עק) עקלען, זיין צו־ווידער.

go a great way (גאו ע גרייט וויי) גרייכען ווייט, האבען א גרויסע ווירקונג; פיהרען צום ציעל.

The loan which he secured will go a great way to develop his business.

go ahead' (גאו ע־העד') געהן פארויס, געהן פארווערטס, אנגעהן ווייטער, נעהמען און טהאן.

go'-ahead' *a. and n.* (גאו'־ע־העד') ענערגיש, טהעטיג, דרייסט שטרעבענדיג פארויס; פראגרעסיוו, פארטגעשריטען; א דרייסטער פארטשריט.

go'-ahead'ative *a.* (גאו'־ע־העד'־ע־טיוו) ענערגיש, טהעטיג, דרייסט שטרע־בענדיג פארויס; פראגרעסיוו.

go'-ahead'ativeness *n.* (גאו'־ע־העד'־ע־טיוו־נעס) ז. *go-aheadism*.

go'-ahead'ism *n.* (גאו'־ע־העד'־איזם) פראגרעסיוויקייט; אקטיוויטעט, דאס פאר־ווערטס־שטרעבען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך.

go'-ahead' man (גאו'־ע־העד' מען) א פראגרעסיווער מענש; א לעבעדיגער, ריה־רעווודיגער יונג.

goal *n.* (גאול) ענד, דער ציעל, דער ציעל, די גרענעץ [ביים וועט־לויפען אדער אנ־דערע אטלעטישע שפיעלען]; דאס וואס בעצייכענט דיעזען ציעל אדער גרענעץ; אין פוס־באל־שפיעל — דאס ווארפען דעם באל אדער פילקע דורך אדער איבער דעם צייכען וואס בעצייכענט די גרענעץ פון דעם שפיעל־פלאץ.

go all to smash (גאו אהל טו סמעש) אין גאנצען פערניכטעט ווערען, פלאצען.

go along' (גאו ע־לאנג') פארטזעצען, אנגעהן, פארבייגעהן.

go along'! (גאו ע־לאנג') טראג זיך אב! פערנעהם זיך! געה!

go along' with (גאו ע־לאנג' הוויטה) בעגלייטען, מיטגעהן.

go ashore' (גאו ע־שאור') לאנדען.

go'-ashores' *n.* (גאו'־ע־שאורז') יום־טוב־קליידער [ביי מאטראזען].

go aside' (גאו ע־סאיד') געהן אין א זייט, פערקריכען, פערבלאנדזשען; זיך צוריקציהען.

go astray' (גאו ע־סטריי') פערבלאנ־דזשען, פערקריכען אין א זייט, מאכען א פעהלער.

The nurse let the child go astray.

go asun'der (גאו ע־סאנ'־דער) זיך פא־נאנדערגעהן, זיך פאנאנדערפאלען.

go at (גאו עט) בעפאלען, אנגרייפען.

goat *n.* (גאוט) א ציג, א באק; ציגען־פעל, ציגען־לעדער.

Goat

goat'-buck *n.* (גאוט'־באק) א באק.

goat'-cha'fer *n.* (גאוט'־טשיי'־פער) דער באק־קעפער [אזא אינזעקט].

go at ding'-dong (גאו עט דינג'־דאנג) זיך שלאגען אויף'ן רעכטען אמת.

goatee' *n.* (גאו־טיע') א ציגענע בארד [ביי מענשען].

goat'-fig *n.* (גאוט'־פיג) ווילדע פייגען; א בוים אויף וועלכען עס וואקסען ווילדע פייגען.

goat'fold *n.* (גאוט'־פאולד) אן ארומגע־צאמטער פלאץ פאר ציגען.

goat'herd *n.* (גאוט'־הוירד) א ציגען־פאסטוך.

goa'tish *a.* (גאו'־טיש) ציגיש, באקיש; אויסגעלאסען, יצר־הרע'דיג.

goa'tishly *adv.* (גאו'־טיש־לי) אויף א באקישען שטייגער; אויסגעלאסען, תאווה'־דיג.

goa'tishness *n.* (גאו'־טיש־נעס) דאס זיין באקיש; אויסגעלאסענהייט, תאווה'דיג־קייט.

goat'land *n.* (גאוט'־לענד) ציגען־לאנד, א בערגיגע געגענד.

go at large (גאו עט לארדזש) ארומ־געהן פריי; בעפרייט ווערען; בעפרייט ווע־רען פון א גריכטליכער קלאגע.

The prisoner was acquitted and allowed to go at large.

goat'ling *n.* (גאוט'־לינג) א יונגער באק אין דעם עלטער פון א יאהר ביז צוויי.

goat's'-bane *n.* (גאוטס'־ביין) אקאנים [א מין גראז־ארטיגע פלאנצע מיט בלויע בליטהען ווי גלעקעלעך. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

goat's'-beard *n.* (גאוטס'־ביערד) די ציגענע־בארד [א מין גראז מיט געלבע בלימעלעך אויף א פוסטען שטענגעל].

goat'skin *n.* (גאוט'־סקין) ציגען־פעל; לעדער פון ציגענע־פעל, סאפיאן.

goat's'-rue *n.* (גאוטס'־רוה) גייסרוט [אזא פלאנצע].

goat's'-thorn *n.* (גאוטס'־טהארן) דער באקס־דארן [אזא ביימעל].

goat'stone *n.* (גאוט'־סטאון) דער בע־זאאר־שטיין [אזא שטיין וואס מען געפינט אין דעם מאגען ביי ציגען]. ז. *bezoar*.

goat's'-stones *n.* (גאוטס'־סטאונז) קנאבענקרויט [אזא פלאנצע].

goat'sucker *n.* (גאוט'־סאק־ער) דער ציגען־מעלקער [אזא קליינער זינג־פויגעל, וועלכער זינגט פון אווענד און אין

דער פריה און וועגען וועלכען דער המון גלויבט, אז ער זויגט ציעגען].

Goatsucker

goat'weed *n.* (גאוט'-הוויעד) די הארצבלום [אזא פלאנצע].

go away' (גאו ע-הוויי') אוועקגעהן, אבּרייזען; זיך אויסדרעהן.

go a-woo'ing (גאו ע-הוואוה'-אינג) אוּכאזשעווען, ארומפּאדען, זיך שדכנ'ען.

go awry' (גאו ע-ראי') געהן ניט ווי עס דארף צו זיין; זיין אויסער ארדנונג, זיין אין אונארדנונג.

All his plans seem to go awry.

gob *n. and v.* (גאב) א ביסען; דאס מיסט, די אונניציגע שטאפען, דער אבּפאל [אין קויהלען=גרובען]; אויסרייניגען דעם אבפאל [אין קויהלען=גרובען].

go back (גאו בעק) זיך אומקעהרען, צוריקגעהן, זיך צוריקציהען.

go back on (גאו בעק אן) פערלאזען, פערראטען, צוריקציהען [א ווארט אדער א פערשפּרעכען].

Do not go back on your promise.

go bail (גאו בייל) ערוב זיין, זיין אן ערוב [פאר'ן געריכט].

gob'bet *n.* (גאב'-עט) א שטיק שטיין; א ביסען; א טייל, א פראגמענט; פערשלינגען; פערשלינגען אין גרויסע מאסען אדער אין גרויסע שטיקער.

gob'bin *n.* (גאב'-אין) ז. *gobbing*.

gob'bing *n.* (גאב'-אינג) אבפאל פון קויהלען [אין קויהלען=גרובען].

gob'bin-stitch *n.* (גאב'-אין-סטיטש) דער פערל=שטאך [ביים אויסנעהען].

gob'ble *v. and n.* (גאבל) אויפפרעסען, איינשלינגען [אין גרויסע שטיקער]; כאפּען עפּעס מיט זשעדנעקייט, צוכאפּען, וועקרויבען; האלדרען [ווי אן אינדיק]; אן אינדיק; דאס האלדרען.

gob'ble-cock *n.* (גאב'ל-קאק) אן אינדיק.

gob'ble-gut *n.* (גאב'ל-גאט) א פרעסער.

gob'bler *n.* (גאב'-לער) א פרעסער; איינער וואס פערשלינגט שנעל גרויסע שטיקער; אן אינדיק.

go before' (גאו בי-פאור') געהן פון פארענט, איבעריאגען, האבען די אויבערהאנד.

go before' the mast (גאו בי-פאור' טהי מעסט) ווערען א מאטראז.

go behind' (גאו-בי-האינד') געהן פון הינטען; זיין הינטערשטעליג.

gobelin' *n. and a.* (גאו-בע-לען') גאבעלין [אזעלכע זיידענע שטאפען מיט בלומען פאר טעפּיכען און בעשלאג פאר מעבעל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו גאבעלין.

go between' (גאו בי-טהוויען') געהן צווישען; זיך אריינמישען, פערמיטלען.

go'-between' *n.* (גאו'-בי-טהוויען') א פערמיטלער; אן אגענט; א דיענער וואס פערטרעט צוויי שטעלען [אין ענגלאנד].

go beyond' (גאו בי-יאנד') געהן ווייטער פון א בעשטימטער גרענעץ; איבערשטייגען.

gob'-fire *n.* (גאב'-פאיר) אן עקספּלאזיאן פון דעם קויהלען=שטויב אין קויהלען=גרובען.

go'biid *n. and a.* (גאו'-בי-איד) אזא מין קליינע ים=פיש; וואס איז שייך צו דיעזע פיש.

gob'let *n.* (גאב'-לעט) א קאנוס=פערמיגער בעכער, א טרינק=גלאז.

gob'let-shaped *a.* (גאב'-לעט-שייפּט) בעכער=פערמיג, קאנוס=פערמיג.

gob'lin *n.* (גאב'-לין) א רוח, א שד, א גייסט.

go by (גאו באי) פאריבערגעהן, פארבייגעהן; פערגעהן; פארבייגעהן אונבעמערקט אדער אונגעאכטעט; זיך ריכט'ן, זיך האלטען [אן געוויסע כללים אדער מוסטערען]; גילטען; קומען צו עפּעס.

go'-by *n.* (גאו'-באי) דאס דורכגעהן [פון עפּעס] אונגעאכטעט אדער אונבעמערקט; אויסווייכונג, אויסמיידונג; דאס ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט; דאס כלומר'שטע ניט בעמערקען.

go'by *n.* (גאו'-בי) אזא פיש. ז. *gobiid*.

go by the board (גאו באי טהי באורד) אבגעבראכען ווערען [וועגען א מאסט]; אין גאנצען פערניכטעט ווערען.

go by the lee (גאו באי טהי ליע) דעם ווינד פערליערען [וועגען א שיף]; האבען א טעות אין רעכנונג, געפינען זיך אבגענארט.

go by the loss (גאו באי טהי לאהס) געדולדיג פערטראגען דעם פערלוסט.

go by the name (גאו באי טהי ניים) זיך רופען, טראגען דעם נאמען.

go'-cart *n.* (גאו'-קארט) א געה=וועגעלע [פאר קינדער צו לערנען זיך געהן]; א לייכט וועגעלע [צום פאהרען אדער צום פיהרען]; א האנד=וועגעלע.

go con'trary to (גאו קאנ'-טרע-רי טו) האנדלען געגען.

Naughty children like to go contrary to their parents' wishes.

go cross (גאו קראס) געהן מיט דער פוטער אראב.

God *n.* (גאד) גאט.

god *n.* (גאד) אן אבגאט, א געץ; א פערגעטערטע זאך; א געטליכקייט, א הייליגקייט.

go daft (גאו דעפט) אראבגעהן פון זינען, פערלירען דעם שכל.

God bless me ! (גאד בלעס מי) זאל מיר גאט אזוי העלפען.

god'child *n.* (גאד'-טשאילד) דאס קוואטער=קינד אדער טויף=קינד [א קינד ביי וועלכען איינער איז א קוואטער אדער טויף=פאטער].

God'dam' *n.* (גאד'-דעם') אן ענגלענדער [אלס זידעל=נאמען ביי די פראנצויזען].

God damn it ! (גאד דעם איט) צום טייוועל! צו אל די שווארץ יאהר! פערדאמט זאל עס ווערען! כאפּט עס דער רוח!

god'daughter *n.* (גאד'-דאה-טער) א טויף=טאכטער.

god'dess *n.* (גאד'-עס) א געטין.

go deep (גאו דיעפּ) זיך פערטיעפען; אריינדרינגען טיעף אין הארצען.

go'-dev'il *n.* (גאו'-דעוו'ל) א פאררירכטונג צו עקספּלאדירען דינאמיט אין א פעטראלעאום=ברונעם; א פאררירכטונג אויסצורייניגען א פעטראלעאום=רעהר; א שליטען צו פיהרען קלעצער אדער אויסגעהאקטע בוימער.

god'father *n.* (גאד'-פא-טהער) א טויף=פאטער; א קוואטער.

God'-fear'ing *a.* (גאד'-פיער'-אינג) גאטס=פארכטיג.

God forbid' (גאד פאר-ביד') גאט זאל אבהיטען, חס ושלום.

God forefend' (גאד פאור-פענד') זאל גאט שומר ומציל זיין; זאל גאט אבהיטען.

God'-forsa'ken *a.* (גאד'-פאר-סיי'קן) פון גאט פערלאזען, עלענד, אונגליקליך; פערדארבען, גאט=פערדאמט.

God grant (גאד גרענט) הלואי; זאל גאט געבען.

God'head *n.* (גאד'-העד) די גאטהייט.

god'head *n.* (גאד'-העד) דאס זיין א גאט; אן אבגאט; א געטליכקייט, א הייליגקייט.

god'hood *n.* (גאד'-הוד) געטליכקייט.

God'less *a.* (גאד'-לעס) גאטלאז, ניט פרום, זינדיג.

god'lessly *adv.* (גאד'-לעס-לי) אויף א גאטלאזען אופן.

god'lessness *n.* (גאד'-לעס-נעס) גאטלאזיגקייט, זינדיגקייט.

god'like *a.* (גאד'-לאיק) ווי א גאט; געטליך.

god'likeness *n.* (גאד'-לאיק-נעס) דאס זיין ווי א גאט; געטליכקייט.

god'lily *adv.* (גאד'-לי-לי) פרום, גאטספארכטיג, רעליגיעז.

god'liness *n.* (גאד'-לי-נעס) גאטזעליגקייט, פרומקייט.

god'ling *n.* (גאד'-לינג) א קליינער, יונגער גאט, א געטעל.

god'ly *a.* (גאד'-לי) פרום, רעליגיעז, גאטס=פארכטיג.

God'-man *n.* (גאד'-מען) דער גאט=מענש [אלס נאמען פאר יעזוס קריסטוס].

god'mother *n.* (גאד'-מאטה-ער) א טויף=מוטער, א קוואטערין.

go-down' *n.* (גאו-דאון') א שלוק אדער זופּ בראנפען; א צוגאנג ביי א טייך פאר בהמות צו געהן טרינקען.

godown' *n.* (גאו-דאון') א וואארען=הויז, א קראם אין אינדיען, יאפּאן אדער כינא.

go down (גאו דאון) 1. זינקען; 2. פאלען; דורכפאלען; 3. אנגענומען ווערען, דורכגעהן, אנערקענט ווערען; 4. פאלען אין ווערטה.

1. The ship will go down in a few hours.
4. The value of my land is going down.

god'parent *n.* (גאד'-פּעהר-ענט) א טויף=פאטער אדער טויף=מוטער.

God's a'cre (גאדז איי'-קער) א בית הקברות, א בית עלמין.

God's day (גאדז דיי) זונטאג.

god'send *n.* (גאד'-סענד) אן אונערווארטעטער געווין אדער גליק; א גליקליכע מציאה.

god'ship *n.* (גאד'-שיפּ) גאטהייט, געטליכקייט.

God's house (גאדז האוס) א קירך; א געבעט=הויז.

god'smith *n.* (גאד'-סמיטה) א געצען=מאכער.

god'son *n.* (גאד'-סאן) א טויף=זוהן.

God'-speed *n.* (גאד'-ספּיעד) א וואונש, אז גאט זאל בעגליקען; א גליקליכע רייזע.

He wished me God-speed.

God speed ! (גאד ספּיעד) פאהר געזונד!

God's'-pen'ny *n.* (גאדז'-פּענ'-אי) צדקה=געלד פאר ארימע אדער פאר הייליגע צוועקען; האנד=געלד, אויפגאב.

God's truth (גאדז טרוטה) דער ריינער אמת, די אבזאלוטע ווירקליכקייט.

God'ward *adv.* (גאד'-הווארד) צו גאט צו.

God'wards *adv.* (גאד'-הווארדז) ז. *Godward*.

god'wit *n.* (גאד'-הוויט) די פפוהלי־ שנעפע [אזא פויגעל מיט א לאנגען עט־ וואס געבויגענעם שנאבעל און מיט לאנ־ גע פיס].

Godwit

go'er *n.* (גאו'-ער) א געהער; א געהענ־ דער; עטוואס וואס געהט.

go'er-between' *n.* (גאו'-ער-בי־ טהוויען') ז. *go-between*

go'er-by *n.* (גאו'-ער-באי) א פערבייגע־ הער.

go far (גאו פאר) לאנג אויסהאלטען; סטאיען, קלעקען אויף א לענגערע צייט.

Our provisions will not **go far**.

gof'fer *v. and n.* (גאפ'-ער) מאכען א קרויז, קרויזלען; א קרויז.

go for (גאו פאר) 1. ווערען א..., אריינ־ טרעטען אין דיענסט אדער בעשעפטיגונג; 2. אנגענומען ווערען אלס, געהן אלס; 3. זיין צו גונסטען פון עטוואס; 4. וויי־ טער פאטשען, געבען פעטש איינע נאך די אנדערע.

2. The article will **go for** less than what it is worth.

go for a wit (גאו פאר ע וויט) גיל־ טען פאר א חכם, בעטראכט ווערען אלס א קלוגער.

go for noth'ing (גאו פאר נאטה'-אינג) ניט האבען קיין שום ווערטה, זיין ווערטה־ לאז.

go for one's self (גאו פאר וואנז סעלף) ארבייטען אויף דער אייגענער רעכ־ נונג; זיין אליין אויף זיך א בעל־הבית.

go forth (גאו פארטה) אוועקגעהן; פובלי־ בליצירט אדער פערעפענטליכט ווערען.

go for'ward (גאו פאר'-הווארד) געהן פארווערטס, מאכען פארטשריטע; שטאט־ פינדען, פארקומען, אנגעהן.

go free (גאו פריע) בעפרייט ווערען.

gog'gle *n. and v.* (גאגל) שטויב־ברילען; פערד־ברילען; דאס דרעהען מיט די אוי־ גען; אן אויגען־גלאצעניש; דרעהען מיט די אויגען.

gog'gled *a.* (גאגלד) [ווי אויסגעגלאצט אן אויג]; אנגעטהאן מיט שטויב־ברילען.

gog'gle-eye *n.* (גאג'ל-אי) אויסגע־ גלאצט אויג.

gog'gle-eyed *a.* (גאג'ל-איד) מיט אויס־ געגלאצטע אויגען.

go halves with (גאו האווז הוויטה) זיך טיילען.

go hard (גאו הארד) געהן שלים־מזל־ דיג; זיין אויף צרות.

With the passage of the new law it will **go hard** with the immigrants.

go in (גאו אין) אריינטרעטען, אריינגעהן; נעהמען אן אקטיווען אנטייל.

go in and out (גאו אין ענד אוט) הא־ בען די פרייהייט צו קומען צו יעדער צייט אין א פלאץ; זיין פריי צו געהן וואו מען וויל.

go in black (גאו אין בלעק) טראגען טרויער.

go in fash'ion (גאו אין פעש'-אן) געהן נאך דער מאדע.

go in for (גאו אין פאר) שטרעבען צו עפעס, זיין אריינגעטהאן אין עפעס.

College students **go in for** sports.

go'ing *n.* (גאו'-אינג) דאס געהן, דאס אוועקגעהן, דאס אברייזען; האלטונג, מא־ ניערע, ארט און וויזע; דער צושטאנד פון דעם וועג; די צייט פון שוואנגער־ שאפט.

go'ing forth (גאו'-אינג פארטה) אויס־ ברייטונג, פארטזעצונג; אן אויסגאנג, אן אויספלוס; אן ארויסגאנג, שיידונג אדער פערלאזונג.

go'ing, go'ing, gone! (גאו'-אינג, גאו'-אינג, גאהן) צום ערשטען מאל, צום צווייטען מאל, צום לעצטען מאל [אויס־ רופען ביי ליציטאציעס אדער אויקציא־ נען].

go'ing out (גאו'-אינג אוט) גגעהט אויס; געהט ארויס; ארויסגאנג; הוצאות.

The wearing of wide skirts is **going out** of fashion.

go'ings-on *n.* (גאו'-אינגז-אן) אויפ־ פיהרונגען, דרכים [הויפטזעכליך שלעכ־ טע].

The **goings-on** in this neighborhood are disgusting all good citizens.

go'-insur'ance *n.* (גאו'-אין-שוהר'-ענס) א פערזיכערונג, לויט וועלכער איי־ ניגע מענשען אדער געזעלשאפטען דאר־ פען דעקען דעם פערלוסט; א פערזיכע־ רונג, לויט וועלכער די פערזיכערונגס־גע־ זעלשאפט צאהלט נור א טייל פון דעם פערלוסט.

go in'to (גאו אינ'-טו) זיך נעהמען [צו עפעס]; אנהויבען, אויפנעהמען, זיך אריינטהאן.

go in'to a ques'tion (גאו אינ'-טו ע קוועס'-טשאן) בעהאנדלען א פראגע.

go in'to busi'ness (גאו אינ'-טו ביז'- נעס) אנהויבען א געשעפט, זיך נעהמען צום מסחר.

go in'to house'keeping (גאו אינ'-טו האוס'-קיע-פינג) אנהויבען פיהרען איי־ גענע בעל־הבית'ישקייט.

go in'to line (גאו אינ'-טו לאין) אריינ־ געהן אין רייהע, פארמירען א שערענגע [ביי מיליטער].

go in'to mour'ning (גאו אינ'-טו מאור'-נינג) אנטהאן טרויער.

go it (גאו איט) האנדלען לעבעדיג, לוס־ טיג, ענערגיש [מעהרסטענטייל אלס בע־ פעהל אדער ערמונטערונג: לעבעדיג, לוס־ טיג, מוטיג, ענערגיש!].

go it alone' (גאו איט ע-לאון') האנדלען אויף אייגענער פעראנטווארטליכקייט, טהאן עפעס מיט די אייגענע כחות.

go it bald'-head'ed (גאו איט באהלד'- העד'-ער) טהאן עפעס אויף דער הייסער מינוט, איילענדיג און שטורעמדיג.

go it blind (גאו איט בלאינד) טהאן עפעס אהן איבערלעגונג אדער זיך ניט קימערענדיג וועגען קיין זאך.

goi'ter *n.* (גאי'-טער) א גוליע אדער א געשווילעכץ אויף'ן האלז [פון פארענט אדער ביי די זייטען].

goi'tered *a.* (גאי'-טערד) וואס האט א גוליע אדער א געשווילעכץ אויף'ן האלז.

goi'tre *n.* (גאי'-טער) ז. *goiter*

goi'tred *a.* (גאי'-טערד) ז. *goitered*

go it strong (גאו איט סטראנג) ענער־ גיש האנדלען, שטארק פערטיידיגען, פריי לעבען; טהאן וואס עס איז מיט ענערגיע, ענטשלאסענהייט און מוטה.

go'la *n.* (גאו'-לא) ז. *gula*

go lame (גאו ליים) אנהויבען הינקען; הינקען.

go large (גאו לארדזש) לעבען אויף א ברייטען שטייגער.

Golcon'da *n.* (גאל-קאנ'-דא) א חרוב'ע שטאדט אין אינדיען, בעריהמט מיט איה־ רע דימענט־שלייפער; אן אוצר, א גאלד־ גרוב.

gold *n. and a.* (גאולד) גאלד; בעגיל־ דונג, א העל־געלבע פארב; א ציעל־פונקט [ביים שיסען]; א שאס אין ציעל; פון גאלד אדער ווי פון גאלד.

gold'-bear'ing *a.* (גאולד'-בעהר'-אינג) וואס ענטהאלט גאלד.

gold'-bea'ter *n.* (גאולד'-ביע'-טער) א גאלד־האמערער, יענער וואס קלאפט אויס דינע בלעטער גאלד פאר בעגילדונג.

gold'-bea'ter's skin (גאולד'-ביע'- טערז סקין) א שטיקעל אקסענע פעל, וועל־ כע מען געברויכט ביים אויסקלאפען גאלד־ בלעטער [צום פערגילדען].

gold'-bea'ting *n.* (גאולד'-ביע'-טינג) גאלד־שלעגערייי. ז. *gold-beater*

gold'-bound *a.* (גאולד'-באונד) איינגע־ פאסט אין גאלד.

gold'-brick *n.* (גאולד'-בריק) ניט קיין עכט גאלד; א שווינדעל; א ווילדע מציאה [הומאריסטיש].

gold'cup *n.* (גאולד'-קאפ) די פוטער־בלום.

gold'-dig'ger *n.* (גאולד'-דיג'-ער) א גאלד־גרעבער.

gold'-dig'gings *n.* (גאולד'-דיג'-אינגז) גאלד־גרובענס, געגענדען וואו מען גראבט גאלד.

gold'-dust *n.* (גאולד'-דאסט) גאלד־ שטויב.

gol'den *a. and v.* (גאול'דן) גאלדענער; בעקומען א גאלד־קאליר.

gol'den book (גאול'דן בוק) דאס גאל־ דענער בוך [אין ווענעדיג — די אפי־ ציעלע ליסטע פון אדעלינג. ביי אידען — דאס גאלדענע בוך פון אידישען נאציא־ נאל־פאנד].

gol'denbug *n.* (גאול'דנ-באג) דער זונ־ זשוק, דער קאלב־קעפער.

gol'den calf (גאול'דן קאהף) דאס גאל־ דענע קאלב, עגל הזהב, דער גאלדענער אב־ גאט; מאמאן; רייכטום.

Business men are too prone to worship the **golden calf**.

gol'denchain *n.* (גאול'דנ-טשיין) דער גאלדרעגען [אזא פלאנצע מיט לאנגע גע־ לע בליטהען].

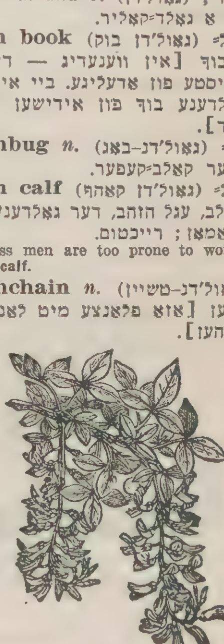

Goldenchain

gol'denclub *n.* (גאול'דנ–קלאב) אזא אמעריקאנער וואסער־פלאנצע מיט געלבע קניילכעלעך.

gol'den-crowned *a.* (גאול'דנ–קראונד) וואס האט ווי א געלבע קרוין אויף'ן קאפ; וואס האט א געלבען אדער רויטליכען טשוב [וועגען פויגלען].

gol'den-crowned king'let (גאול'דנ–קראונד קינג'–לעט) דאס גאלד־געקרוינטע קעניגעל [אזא קליין פויגעלע מיט א העל־געלבען, אראנזשעווען אדער רויטליכען טשוב].

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

gol'dencup *n.* (גאול'דנ–קאפ) ז. *goldcup*

gol'den ea'gle (גאולדן איעגל) דער גאלדענער אדלער [א גרויסער שטארקער אדלער מיט ברוינליך־געלבע פלעקען אויף'ן קאפ און אויף'ן האלז].

gol'deneye *n.* (גאול'דנ–אי) אזא גרויסע ים־קאטשקע; אזא פיש; די גאלד־פליעג.

gol'den-eyed *a.* (גאול'דנ–איד) מיט געלבע אויגען.

gol'den-flow'er *n.* (גאול'דנ–פלאו'–ער) די וואוכער־בלום אדער גאלד־בלום [אזא בלום מיט געלבע בליטהען].

gol'den-fly *n.* (גאול'דנ–פלאי) די גאלד־פליעג.

gol'denglow *n.* (גאול'דנ–גלאו) אזא קאנוס־ארטיגע פלאנצע מיט געלבע בלומען.

gol'den-grease *n.* (גאול'דנ–גריעז) כאבאר.

gol'den-haired *a.* (גאול'דנ–העהרד) מיט גאלדענע האר, בלאנד.

gol'denknop *n.* (גאול'דנ–נאפ) ז. *goldenbug*

gol'den leg'end (גאול'דן לעדזש'–ענד) א זאמלונג פון מעשות וועגען קאטוילישע הייליגע פון מיטעלאלטער.

gol'den lung'wort (גאול'דן לאנג'–הווארט) דאס געלבע לונגען־קרויט [א מין גראז מיט געלבע בליטהען].

gol'den mai'denhair (גאול'דן מיי'–דענ–העהר) די גאלדענע יונגפרוי־האר [א מין מאך וואס וואקסט אפט אין דער פארם פון א בערשטעל].

gol'den mean (גאול'דן) מיען) דער גאלדענער מיטעל־וועג, די מיטעלמעסיג־קייט, דאס זיין ניט צופיעל ראדיקאל און ניט צופיעל רעאקציאנער.

gol'den mouse'-ear (גאול'דן מאוס'–איער) דאס געלבע מויז־אויער [א מין גראז מיט קעפעלעך פון א גאלדענעם קאליר].

gol'den num'ber (גאול'דן נאמ'–בער) די צאהל פון איינעם פון די 19 יאהר אין מעטאן'ס ציקל אדער תקופה.
ז. *Metonic cycle*

gol'den pheas'ant (גאול'דן פעז'–ענט) דער גאלד־פאזאן [איינער פון די פאזאנען מיט א לאנגען עק און מיט גאלד־בלישטשענדע פעדערען, וואס געפינען זיך אין כינא און טיבעט].

Golden Pheasant

gol'den plov'er (גאול'דן פלאו'–ער) די רעזשאנקע אדער רעגען־פייפער [א מין קליינער פויגעל פון צפון איראפא און אזיען מיט לאנגע פיס און מיט א ברייטליכען, עטוואס פאנאנדערגעבלאזענעם שנאבעל].

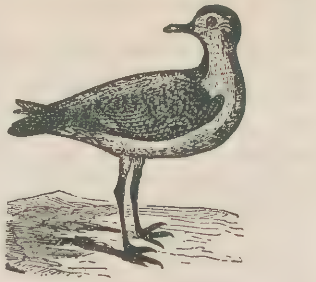

Golden Plover

gol'den-rod *n.* (גאול'דנ–ראד) דער גאלדענער רוט [א מין אמעריקאנישע גראז־ארטיגע פלאנצע, ביי וועלכער די שטענגעלעך ענדיגען זיך מיט גאלדענע קעפעלעך].

gol'den rose (גאול'דן ראוז) די גאלדענע רויז [אן עהרען־געשענק וואס דער פאפסט גיט צו עהרען־פערזאנען].

gol'den rule (גאול'דן רוהל) דער גאלדענער כלל [דער כלל: בעהאנדעל אנדערע אזוי ווי דו וואלסט געוואלט זיי זאלען דיך בעהאנדלען].

The **golden rule** reads: "Whatsoever ye would that men should do unto you, do ye even so to them."

gol'den sam'phire (גאול'דן סעמ'–פאיר) א פלאנצע וואס איז עהנליך צו קראפ, מיט דיקע שטענגלעך און גאלדענע בליטהען.

gol'den sax'ifrage (גאול'דן סעק'–סי–פרעדזש) א מין קליין, ווייך גראז מיט גאלד־געלבע בליטהען.

gol'den sene'cio (גאול'דן סי–ני'–שי–או) די סענעסע [א פלאנצע אין דער פארם פון גרעזער און קוסטעס, וואס איז זעהר פערשפרייט איבער אלע טיילען פון דער וועלט. האט איבער 1000 מינים].

Golden Senecio

gol'den-tressed *a.* (גאול'דנ–טרעסט) מיט גאלדענע לאקען.

gol'den wed'ding (גאול'דן הוועד'–אינג) די גאלדענע האכצייט [50 יאהר נאך דער חתונה ביי א פאר פאלק].

gol'den-winged *a.* (גאול'דנ–הווינגד) מיט גאלדענע פליגלען.

gold'-fe'ver *n.* (גאולד'–פי'–ווער) דער גאלד־פיבער, א קרענקליכע יאגעניש נאך גאלד.

gold'-fields *n.* (גאולד'–פיעלדז) גאלד־פעלדער [א געגענד, וואו עס איז פאראן גאלד].

gold'finch *n.* (גאולד'–פינטש) דער גאלד־פינק אדער דער שטיגליץ [א קליינער זינג־פויגעל מיט א ווייסען בריסטעל און טונקעל־געלבען רוקען. די פליגלען, דער עק און דער שנאבעל זיינען פערשארפט און שפיציג]; א נגיד.

Goldfinch

gold'-fin'der *n.* (גאולד'–פאינ'–דער) א גאלד־זוכער.

gold'fish *n.* (גאולד'–פיש) דער גאלד־פיש.

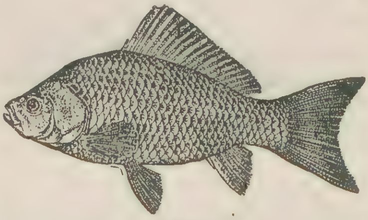

Goldfish

gold'-foil *n.* (גאולד'–פאיל) גאלד־פאליע [דינע בלעטלעך גאלד].

gold'ham'mer *n.* (גאולד'–העמ'–ער) דער גאלדאמער אדער איוואלגע [א קליין זינג־פויגעלע מיט א גאלד־געלבען קאליר].

gold'-ham'mer *n.* (גאולד'–העמ'–ער) דאס העמערעל פון א גאלד־שמיעד.

gold'-head'ed *a.* (גאולד'–העד'–עד) מיט א בעגילטען קאפ.

gold'-hil'ted *a.* (גאולד'–היל'–טער) מיט א גאלדענעם הענטעל.

gold'-hun'ter *n.* (גאולד'–האנ'–טער) א גאלד־יעגער [איינער וואס יאגט זיך נאך גאלד.

gol'ding *n.* (גאול'–דינג) א מין גראז מיט גאלד־געלבע בלימעלעך; א געוויסער זארט רויטע עפעל.

gold'-leaf *n.* (גאולד'–ליעף) גאלד־פאליע, בלאט־גאלד [דינע בלעטלעך גאלד].

gold'less *a.* (גאולד'–לעס) אהן גאלד, וואס האט ניט קיין גאלד.

gold'-mine *n.* (גאולד'–מאין) א גאלד־מינע, דער ארט וואו מען גראבט גאלד; א קוואל פון רייכטום.

gold'ney *n.* (גאולד'–ני) ז. *gilthead*

gold'-of-pleas'ure *n.* (גאולד'–אוו–פלעזש'–אור) א מין גראז וואס וואקסט אויף קארן אדער פלאקס־פעלדער, פון וועלכען מען וועבט פערשיעדענע גראבע שטאפען.

gold'-pow'der *n.* (גאולד'–פאו'–דער) גאלד־פולווער.

gold'-size *n.* (גאולד'-סאיז) דער גאלד-גרונט [א געוויסער שטאָף, מיט וועלכען מען שמירט אויס א זאַך, כדי דערנאָך עס בעלעגען מיט בלעטלעך גאלד]; א געמיש פון כראָם-געלב מיט לאַק וואס ווערט בענוצט אין מאָלען און דרוקען.

gold'smith *n.* (גאולד'-סמיטה) א גאלד-שמיעד; א מין זשוק מיט א גאָלדענעם אדער מעטאַלענעם קאָליר.

gold'-stan'dard *a.* (גאולד'-סטענ'-דארד) וואס בענוצט גאלד אלס דאס איינ-ציגע געזעצליך אנערקענטע געלד [ד. ה. יעדע אנדערע צאָהלונגס-מיטלען ווערען אנערקענט אלס געלד נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל די מלוכה איז פערפליכטעט אומצובייטען זיי אין גאלד].

gold'-stick *n.* (גאולד'-סטיק) דער עלטסטער פון דער ענגלישער קעניגליכער גווארדיע, וואס פלעגט טראָגען א גאָלדענעם שטעקען ביי יעדער צערעמאָניע פון קעניג-ליכען הויף.

gold'stone *n.* (גאולד'-סטאָון) אוואנטו-רין [א מינעראל וואס גלאַנצט ווי גאלד]; אן אוואנטורין-גלאָזור אויף טעפּ [מיט טיילעכלעך אדער פלעקען וועלכע גלאַנצען ווי גאלד].

gold'thread *n.* (גאולד'-טהרעד) א מין איינראָפּעאישע און אמעריקאנישע פלאַנצע מיט פעדים-פערמיגע געלבע ווארצלען.

gold'-wash *n.* (גאולד'-הוואש) א דינע בעגילדונג; א שטראָם, וואו מען וואשט אויס גאלד פון דעם זאמד און שטיינדלעך.

gold'-wash'er *n.* (גאולד'-הוואש'-ער) דער גאלד-וואשער [איינער וואס וואשט אויס דעם זאמד אדער זאמד-שטיינדלעך, כדי צו בעקומען דאס גאלד, וואס איז בע-האלטען דערין]; אן אינסטרומענט צום גאלד-וואשען.

gold'-wash'ing *n.* (גאולד'-הוואש'-אינג) א פלאַץ וואו גאלד ווערט געוואשען.

gold'-wa'ter *n.* (גאולד'-הוואָ'-טער) גאלד-וואסער [א פליסיגקייט געמאַכט פון געווירצען, ספּירט, וואסער און צושטוי-טען גאלד-בלאַט].

gold'-work *n.* (גאולד'-הוואירק) גאלד-שמיעדעריי; גאלד-שמיעד ארבייט; דאס פלאַמבירען צייהנער מיט גאלד.

golf *n.* and *v.* (גאלף) דאס גאלף-שפּיעל [א מין שאָטלענדיש שפּיעל מיט א באָל און מיט אויסגעבויגענע שטעקענס]; שפּיע-לען אין גאלף-שפּיעל.

golf'-club *n.* (גאלפ'-קלאָב) א קלוב וואו מען שפּיעלט גאלף.

gol'fer *n.* (גאל'-פער) א גאלף-שפּיעלער. ז. *golf*.

golf'-stick *n.* (גאלפ'-סטיק) אזא שטע-קען מיט וועלכען מען שפּיעלט גאלף.

Golf-stick

goli'ath *n.* (גא-לאי'-עטה) די ריעזען-צאַפּליא; דער ריעזען-קעפער. ז. *goliath-beetle*.

goli'ath-bee'tle *n.* (גא-לאי'-עטה-ביע'טל) דער ריעזען-קעפער [זעהר א גרויסער אינזעקט פון די הייסע לענדער פון אפריקא און אמעריקא. ווערט גע-ברויכט אלס איינע פון די בעסטע מאכלים ביי די איינוואָהנער פון יענע לענדער].

Goliath-beetle

go low (גאָו לאָו) זינקען, פאלען נידריג.

go mad (גאָו מעד) משוגע ווערען, ווילד ווערען.

gomphi'asis *n.* (גאַמ-פאי'-ע-סיס) דאס שאקלען זיך פון די צייהנער אין די יאס-לעס.

gompho'sis *n.* (גאַמ-פאו'-סיס) דאס פעסטע אונבעוועגליכע האַלטען זיך פון עפּעס [ווי צייהנער וואס האַלטען זיך אונ-בעוועגליך אין די יאסלעס].

gon'dola *n.* (גאַנ'-דא-לא) א גאנדאָלא [א לאַנג און שמאָל ווענעציאַניש שיפעל]; א קריסטאַלענע וואזע אדער שיסעל; א פראַכט-וואַגאָן מיט נידריגע ווענטלעך.

Gondola

gon'dola car (גאַנ'-דא-לא קאר) א פראַכט-וואַגאָן מיט נידריגע ווענטלעך.

gon'dolet *n.* (גאַנ'-דא-לעט) א קליינע גאנדאלא, א קליין ווענעציאַניש שיפעל.

gondolier' *n.* (גאַנ-דא-ליער') דער גאָנ-דאָליער, איינער וואס טרייבט א גאנדאלא. ז. *gondola*.

gone (גאָהן) געֿ; פערלאָרען; פערגאַנגען, אוועקגעגאַנגען; שוואַך, אונמעכ-טיג. ז. *go*.

gone coon (גאָהן קוהן) א פערלאָרענער מענש.
He lost his fight; he is a **gone coon.**

go near (גאָו ניער) דערנעהנטערען זיך; ווערען מעגליך.

gone to the bow'-wows (גאָהן טו טהי באו'-הוואוז) געגאַנגען צום טייפעל; רואינירט, פערלאָרען.

gone with child (גאָהן הוויטה טשאַילד) שוואַנגער.

gon'falon *n.* (גאַנ'-פע-לאַן) א פאָהן.

gonfalonier' *n.* (גאַן-פע-לא-ניער') א פאָהן-טרעגער.

gong *n.* (גאָנג) א גאָנג [א קופערנע פויק וואס ווערט געברויכט אלס מוזיקאלישער אינסטרומענט אין אייניגע אזיאטישע לענ-דער]; א גלעקעל מיט א האמערל.

gong'-bell *n.* (גאָנג'-בעל) א האמער-גלעקעל [ווי דאס גלעקעל פון א וועק-זייגער, א טיש-גלעקעל א. ד. ג.].

gong'-gong *n.* (גאָנג'-גאָנג) ז. *gong*.

goniom'eter *n.* (גאָו-ני-אַמ'-ע-טער) א ווינקעל-מעסטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען ווינקלען, בעזאנדערס די ווינקלען פון קריסטאַלען].

Goniometer

goniomet'ric *a.* (גאָו-ני-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דעם מעסטען פון ווינק-לען.

goniomet'rical *a.* (גאָו-ני-א-מעט'-רי-קעל) ז. *goniometric*.

goniom'etry *n.* (גאָו-ני-אַמ'-ע-טרי) גאָ-ניאָמעטריע אדער די קונסט פון מעסטען ווינקלען.

gon'of *n.* (גאַנ'-אָף) א גנב, א קעשענע-שניידער.

gon'oph *n.* (גאַנ'-אָף) ז. *gonof*.

gonorrhe'a *n.* (גאַנ-א-ריִ'-א) גאנארעע אדער טריפּער [א געוויסע געשלעכטס-קראַנקהייט].

gonorrhe'al *a.* (גאַנ-א-ריִ'-על) וואס איז שייך צו א גאנארעע אדער טריפּער.

gonorrhœ'a *n.* (גאַנ-א-ריִ'-א) ז. *gonorrhea*.

gonorrhœ'al *a.* (גאַנ-א-ריִ'-על) ז. *gonorrheal*.

good *a.*, *adv.* and *n.* (גוד) גוט; פּאַ-סיג, טויגליך, ניצליך; פול, פאַלשטענדיג, קאָמפּלעט; בעדייטענד; עכט; פעהיג, גע-ניט; פיין; ערענטליך; פריינדליך, גוטמוּ-טיג, גוטהארציג; ווירדיג; גוטס, גוטס-קייט, נוצען.

good at (גוד עט) טויגען צו...
He is **good at** painting.

good author'ity (גוד אָה-טהאר'-אי-טי) 1. א זיכערע קוועלע; 2. אן אויטאָריטעט.
1. This news comes from **good authority.**
2. He is a **good authority** on Biblical criticism.

good-by' *n.*, *a.* and *int.* (גוד-באַי') א זיי-געזונד; וואס קומט פאר ביי א שיי-דונג; וואס איז שייך צו א שיידונג אדער געזעגענען; זיי געזונד!

good-bye' *n.*, *a.* and *int.* (גוד-באַי') ז. *good-by*.

good cheer (גוד טשיער) גוטער מוטה.

good'-concei'ted *a.* (גוד'-קאָנ-סיִ'-טעד) גוט-דורכגעטראַכט, גוט-געפּלאַנעוועט.

good'-condi'tioned *a.* (גוד'-קאָנ-דיש'-אַנד) אין א גוטען שטאַנד.

good'-con'duct pay (גוד'-קאָנ'-דאַקט פּיי) אין מיליטער — אן עקסטרא געלד-בעלוינונג פאר גוטער אויפפיהרונג.

good day (גוד דיי) גוטען טאג, גאט העלף.

good'-day *n.* (גוד'-דיי) א גוטען טאג [אלס בעגעגעניש אדער פעראבשיידונגס=בעגריסונג].

good deal (גוד דיעל); 1. א היבש ביסעל; 2. א גוטער מסחר.
1. I have a **good deal** to tell you. 2. I made a **good deal** in buying that horse.

good'-e'ven *n.* (גוד'-אי'ווען) ז. *good-evening.*

good e'ven (גוד אי'ווען) גוטען אבענד.

good'-eve'ning *n.* (גוד'-איוו'-נינג) א גוטען אבענד [אלס בעגעגעניש אדער פעראבשיידונגס=בעגריסונג].

good eve'ning (גוד איוו'-נינג) גוטען אבענד.

good'-faced *a.* (גוד'-פייסט) שעהן.

good fel'low (גוד פעל'-או) א פרעה=ליכער יונג, א גוטער ברודער.

good'-fel'lowship *n.* (גוד'-פעל'-או-שיפ) גוט=ברודערשאפט; געזעליגקייט.

good fet'tle (גוד פעטל) גוטער צו=שטאנד.

good few (גוד פיו) א היבש ביסעל.

good foot'ing (גוד פוט'-אינג) א גוטער צושטאנד; גוטע בעציהונגען.

good'-for-lit'tle *a.* (גוד'-פאר-ליט'ל) פון קליינעם ווערטה.

good'-for-noth'ing *a. and n.* (גוד'-פאר-נאטה'-אינג) טויג אויף כפרות; א שטיק גארנישט, א טויגעניכטס.

good'-for-noth'ingness *n.* (גוד'-פאר-נאטה'-אינג-נעס) אונניצליכקייט, ווערטהלאזיגקייט; דאס וואס טויג אויף גארנישט.

Good Fri'day (גוד פראי'-דיי) קאר=פרייטאג [דער לעצטער פרייטאג פאר'ן קריסטליכען פסח — די יאהרצייט פון יע=זוס'עס קרייציגונג. ווערט געפייערט אלס פאסט=טאג אין דער גריכיש און רוימיש=קאטוילישער קירך].

good gra'ces (גוד גריי'-סעז) לייטזע=ליגקייט, גונסט.
The student is in the **good graces** of his teacher.

good gra'cious! (גוד גריי'-שאס) טאקי! ווירקליך! איז דאס מעגליך! [אן אויסרוף פון פערוואונדערונג אדער ער=שטוינונג].

good gram'mar (גוד גרעמ'-ער) א ריכטיגער, גראמאטיקאלישער אויסדרוק; א גראמאטיקאלישע, ריכטיגע שפראך.

good'-hear'ted *a.* (גוד'-הארט'-טעד) גוטהערציג.

good'-hear'tedness *n.* (גוד'-הארט'-טעד-נעס) גוטהערציגקייט.

good hu'mor (גוד יו'-מאר) א גוטע לוינע, א גוטע שטימונג.

good'-hu'mored *a.* (גוד'-יו'-מארד) גוט געשטימט, אויפגעראמט, אויפגעלעגט, פרעהליך.

good'-hu'moredly *adv.* (גוד'-יו'-מארד-לי) אין א גוטער שטימונג, אין א גוטער לוינע.

good'iness *n.* (גוד'-אי-נעס) צוקראכע=נע פרומקייט אדער גוטסקייט.

good'ing *n.* (גוד'-אינג) א געוויסער אופן פון בעטען נדבות אין ענגלאנד.

good in law (גוד אין לאה) געזעצליך, רעכט.

good intel'ligence (גוד אין-טעל'-אי-דזשענס) גוטע אויסקונפט; שלום, איינינ=קייט.

good'ish *a.* (גוד'-איש) גאנץ גוט; נאר נישקשה'דיג; בעדייטענד, צימליך גרויס.

good job (גוד דזשאב) א גוט שטיקעל ארבייט; א גוטע שטעלע, א גוטע בעשעפ=טיגונג.

good lack! (גוד לעק) גאט זאל זיך נור דערבארעמען! גאטעניו!

good'liness *n.* (גוד'-לי-נעס) שעהנ=הייט, חן.

good liv'er (גוד ליוו'-ער) איינער וואס לעבט א גוטען טאג; אן ארענטליכער, טו=גענדהאפטער מענש.
His expenses are very large because he is a **good liver.**

good liv'ing (גוד ליוו'-אינג) 1. א פיין לעבען [דאס האבען גענוג חיונה]; 2. דאס לעבען א גוטען טאג; וואוילטאג; 3. אן ארענטליך, טוגענדהאפט לעבען.
1. His writings bring him a **good living.** 2 **Good living** leads to long living.

good'-look'ing *a.* (גוד'-לוק'-אינג) פון א שעהנעם אויסזעהן; שעהן.
What a **good-looking** child!

good looks (גוד לוקס) א שעהנע צורה, א שעהן פנים.

good'ly *a.* (גוד'-לי) שעהן, חנ'עוודיג, אנגענעהם; פון גוטען אויסזעהן; בעדיי=טענד, צימליך גרויס, צימליך פיעל.

good'man *n.* (גוד'-מען) א בעל=הבית, א הויז=פאטער; הערר.

good man'ners (גוד מענ'-ערז) גוטע זיטען, פיינע מאניערען.

good mind (גוד מאינד) א שטארקער חשק.
I have a **good mind** to leave on Monday.

good'-min'ded *a.* (גוד'-מאינ'-דעד) ליעבענסווירדיג.

good'-mor'ning *n.* (גוד'-מאר'-נינג) א גוטער מארגען.

good mor'ning (גוד מאר'-נינג) גוט מארגען! [אלס בעגריסונג].

good-mor'row *n.* (גוד מאר'-או) ז. *good-morning.*

good name (גוד ניים) א פיינע רעפוטא=ציע, א גוטער נאמען.

good'-na'tured *a.* (גוד'-ניי'-טשורד) גוטהערציג; גוטמוטיג; פון א גוטען כא=ראקטער.

good'-na'turedly *adv.* (גוד'-ניי'-טשורד-לי) מיט א גוטען כאראקטער; גוט=הערציג, גוטמוטיג.

good'-na'turedness *n.* (גוד'-ניי'-טשורד-נעס) גוטמוטיגקייט, גוטהערציג=קייט; דאס זיין פון גוטען כאראקטער.

good'ness *n.* (גוד'-נעס) גוטסקייט; מילדקייט, פריינדליכקייט.

good night (גוד נאיט) גוטע נאכט [אלס בעגריסונג].

good'-night *n.* (גוד'-נאיט) א גוטע נאכט!

good now! (גוד נאו) נו גוט! שוין גוט!

good run (גוד ראן) ערפאלג.
The play had a **good run.**

goods *n.* (גודז) סחורה; וואארע; מטלטלין.

goods and chat'tels (גודז ענד טשעט'-עלז) האב און גוט [אויסער אונבעוועגלי=כע גיטער].

goods'-car'riage *n.* (גודז'-קער'-אידזש) א וואגען פאר סחורות, א לאסט=וואגען.

good speed (גוד ספיעד) גוט גליק; גו=טער ערפאלג; מיט גליק!

goods'-shed *n.* (גודז'-שעד) א לאגער פאר סחורות אויף אן אייזענבאהן=סטאנ=ציע אדער אין א האפען.

good step (גוד סטעפ) א ריכטיגער שריט; א פיינער מהלך.

goods'-train *n.* (גודז'-טריין) א פראכט=צוג.

goods'-truck *n.* (גודז'-טראק) א פראכט=וואגאן [פון אן אייזענבאהן].

good stuff (גוד סטאף) א גוט שטיקעל סחורה; די ריכטיגע סחורה.

goods'-wag'on *n.* (גודז'-וועג'-אן) ז. *goods-truck.*

good tem'per (גוד טעמ'-פער) א רוהי=גער טעמפעראמענט; א גוטער כאראקטער; א רוהיגע, מילדע אדער געלאסענע נאטור.

good'-tem'pered *a.* (גוד'-טעמ'-פערד) גוטמוטיג; פון רוהיגען טעמפעראמענט; געלאסען.

good while (גוד הוואיל) א רעכט לאנגע צייט.

good'wife *n.* (גוד'-הוואיף) א בעל=הבית'טע, א הויז=פרוי.

good wig'ging (גוד הוויג'-אינג) א פארציע מוסר, א שטארקע מוסר'דיגע דרשה.

good'-will *n.* (גוד'-הוויל) 1. א גוטער וואונש; א טובה, א פריינדשאפט; 2. דער ווערטה פון א געשעפטס=פירמע, וואס ווערט גערעכענט העכער ווי דער ווערטה פון די סחורות און דאס אריינגעלעגטע געלד [דער ווערטה פון דער פירמע'ס פאפולא=ריטעט]; אבטרעט=געלד פאר א געשעפטס=פלאץ.
2. He sold out his business, **good-will** and all.

good'y *a. and n.* (גוד'-אי) צוקראכען; פרום; צוקראכען גוט אדער עהרליך; א צוקראכענער גוטער מענש; אן אלטעטש=קע, א באבעלע; א קאנפעקטעל.

good'y-good *a.* (גוד'-אי-גוד) צוקרא=כען פרום אדער גוט.

good'y-good'y *a.* (גוד'-אי-גוד'-אי) ז. *goody-good.*

good'y-good'yism *n.* (גוד'-אי-גוד'-אי-איזם) צוקראכענע פרומקייט, צוקראכע=נע גוטסקייט.

go off (גאו אף) אבגעהן, אוועקגעהן; שטארבען; עקספלאדירען, אויסשיסען [ווי פון א ביקס]; זיך פאנאנדערגעהן, זיך פערקויפען; אנגעהן, דורכגעהן; זיין א פערפאלענער [דורך שלעכטער אויפפיה=רונג].

go off at half cock (גאו אף עט האף קאק) אויסשיסען אונערווארטעט [ווענען א שיס=געוועהר]; האנדלען אונאיבערלעגט.

go off the stage (גאו אף טהי סטיידזש) אוועקגעהן פון דער ביהנע, ווערען אויס אקטיאר; אראבגעהן פון דער סצענע, אויפ=הערען צו שפיעלען א ראלע; זיך אבטרא=גען פון דער וועלט, שטארבען.

go on (גאו אן) געהן ווייטער אדער פאר=ווערטס; פארטזעצען; פראגרעסירען; זיך אנטהאן, זיך צופאסען [ווענען א קלייד]; אויפפיהרען זיך.
Let me **go on** with my work.

go one bet'ter (גאו וואן בעט'-ער) אריבערשטייגען אין וועטען [אננעהמען איינעמס א וועט און פארשלאגען דעם וועט צו העכערען]; אריבערשטייגען.

go one's way (גאו וואנז וועי) געהן ווייטער, פארטזעצען דעם וועג; געהן מיט דעם איינענעם וועג [ניט נאכטאנצען אנ=דערע].

go on horse'back (גאו אן האהרס'-בעק) רייטען אויף א פערד.

go on ill (גאו אן איל) ווייניג ערפאלג האבען.

go on the high'way (גאו אן טהי

האי'-הוויי) ווערען א וועגגזלן אדער א גאסען־רויבער.

go on the stage (גאו אן טהי סטיידזש) געהן אויף דער ביהנע, ווערען אן אקטיאר.

go on the town (גאו אן טהי טאון) ווערען א גאסען־פרוי.

goo'roo *n.* (גוה'-רוה) אין אסט־אינדיען — א גורו [א גייסטליכער וואס שפּיעלט די ראָלע פון אן ערציהער און בעל־יועץ].

goosan'der *n.* (גו-סענ'-דער) דער קאָלבען־טויכער [א מין ווילדע קאטשקע].

goose *n. and v.* (גוהס) א גאנז; א נאר, א שוטה; א שניידער'ס פּרעס־אייזען; דאס גאנז־שפּיעל [א מין שפּיעל אין ענגלאנד]; אויספייפען, פערגאגאטשען איינעם.

goose'beak *n.* (גוהס'-ביעק) ז. *dolphin*

goose'berry *n. and a.* (גוהז'-בער-אי) אן אגרעס [א פרוכט]; וואס איז שייך צו אגרעסען; געמאכט פון אגרעסען.

goose'berry-eyed *a.* (גוהז'-בער-אי-איד) וואס האט מאטע, טונקעלע אויגען.

goose'berry-eyes *n.* (גוהז'-בער-אי-איז) מאטע, טונקעלע אויגען.

goose'berry fool (גוהז'-בער'-אי פוהל) א געריכט פון אגרעסען, מילך און צוקער; א נארישער פראנט.

goose'-corn *n.* (גוהס'-קאהרן) בימזען־גראז.

goose'-egg *n.* (גוהס'-עג) א נול אלס צייכען פון א פעהלער.

goose'-flesh *n.* (גוהס'-פלעש) גענזען־הויט [א שארסטקע הויט, ווי די הויט פון אן אבגעפליקטער גאנז, וועלכע ווערט ביים מענשען פון קעלט, שרעק א. ד. ג.].

goose'foot *n.* (גוהס'-פוט) די גענזענפוס [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער זעהען אויס ווי פיסלעך פון גענז].

goose'-grass *n.* (גוהס'-גרעס) קלעבקרויט [א מין גראז מיט דינינקע בלעטלעך און קליינע ווייסע און גרינע בליטהען].

goose hangs high (גוהס הענגז האי) די אויססיכטען אויף דער צוקונפט זיינען גלענצענד; עס זיינען דא גוטע האפנונגען.

goose'neck *n.* (גוהס'-נעק) א מאשינען־טייל, א האטשיק אדער וועלכע עס איז מעכאנישע פארריכטונג וואס איז אויסגעבויגען ווי דאס העלזעל פון א גאנז.

goose'-pim'ples *n.* (גוהס'-פּימפּלז) די קנייטשען אויף גענזען־הויט. ז. *goose-flesh*

goose'-quill *n.* (גוהס'-קהוויל) א גענזענע פעדער.

goose'-skin *n.* (גוהס'-סקין) די הויט פון א גאנז; אזא זארט דינער לעדער וואס איז עהנליך צו גענזען־הויט; א שארסטקע הויט [ווי די הויט פון א גאנז], וועלכע ווערט פון קעלט אדער פון שרעק.

goose'-step *n.* (גוהס'-סטעפּ) דאס טאפּטשען זיך אויף איין ארט [וועגען מיליטער, ווען עס ווערט אבגעקלאפּט דער מארש־טאקט אויף איין ארט].

goose'tongue *n.* (גוהס'-טאנג) דער ניסווארצעל [אזא מין גראז וואס זיין שטויב רייצט זעהר שטארק די נאז און רופט ארויס ניסען]; אזא ניפטיגע פלאנצע וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין.

goose'-wing *n.* (גוהס'-הווינג) א פליגעל פון א גאנז; דער ווינקעל פון א זעגעל.

goos'ey *a. and n.* (גוהס'-אי) עהנליך צו א גאנז; נאריש, לעכערליך; א גענזעל; א דומקאפּ.

goos'iness *n.* (גוהס'-אי-נעס) דאס זיין ווי א גאנז.

goos'y *a.* (גוהס'-אי) עהנליך צו א גאנז; נאריש, לעכערליך.

go out (גאו אוט) ארויסגעהן פון עפּעס; אויסגעהן; פערלאשען ווערען; ארויסטרעטען אין געזעלשאפט [אויף בעלער א. ד. ג.]; פיהלען א ליעבע אדער סימפּאטיע; ארויסטרעטען אין קאמפּף.

go out of one's mind (גאו אוט אוו הוואנז מאינד) ווערען אויסער זיך, פון די כלים ארויסגעהן; משוגע ווערען; ארוים פון זינען, פערגעסען.

go out of one's way (גאו אוט אוו הוואנז הוויי) פערבלאנדזשען, אראבגעהן פון וועג; אנלעגען וועג.

go o'ver (גאו או'-ווער) אריבערגעהן, אריבערפאהרען; דורכגעהן דורך עפּעס; אריבערגעהן אויף דער אנדערער זייט [אין שונא'ס לאגער, צו א געגנערישער אידעע א. ד. ג.]; איבערקוקען, איבערלעזען, דורכשטודירען.

G. O. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Grand Old Party*

go'pher *n. and v.* (גאו'-פער) א מין אמעריקאנישער קראט, וואס גראבט זיך אין דער ערד; א נארד־אמעריקאנישער גריזון וואס איז עהנליך צו א גרויסען ראץ; א מין שלאנג; א קוכען פון שיטערען טייג, א וואפעל; אנהויבען גראבען א שאכטע אויף ריזיקע אדער אויף א קליינעם שטייגער.

go'pher-man *n.* (גאו'-פער-מען) א רויבער וואס עקספּלאדירט אייזערנע געלד־שראנקען.

go'pher-wood *n.* (גאו'-פער-הוואוד) פימסען־האלץ, עצי־גופר [דאס האלץ פון וועלכען נח האט געבויט די תיבה].

gor'dian *n.* (גאהר'-די-ען) א שווערינקייט, א פערפלאנטערניש; דער־האר־ווארים [א דינער און לאנגער ווארים, עהנליך צו א האר פון א פערד'ס עק. געפינט זיך אין טייכען און אזיערעס].

Gor'dian knot (גאהר'-די-ען נאט) אין די גריכישע לעגענדען — דער גארדישער קנופּ [דער קנופּ, מיט וועלכען עס איז געווען פערבונדען גארדיאוס'עס רייט־וואגען אין טעמפּעל פון גאלאטעא. דער אראקעל האט נביאות געזאגט, אז דער, ווער עס וועט פאנאנדערפלאנטערען און אבבינדען דיעזען קנופּ, וועט הערשען איבער גאנץ אזיען. אלעקסאנדער מוקדון האט דיעזען קנופּ פאנאנדערגעהאקט מיט זיין שווערד]; א פערפלאנטערטע זאך, א שווערער ענין.

gore *n. and v.* (גאור) א צוויקעל [א קלין אין א העמד אדער קלייד]; א דרייעקיג שטיק לאנד; דיק אדער פערשטייפט בלוט; שטויסען; שטעכען; אריינגעהען א קלין אין א העמד אדער קלייד.

gorge *n. and v.* (גאהרדזש) דער גארגעל, דער האלז, די קעהל; דאס וואס ווערט איינגעשלונגען; עסענווארג; דאס איינשלינגען, דאס עסען מיט אייליעניש; א קופּע, א מאסע וואס פערשטעלט דעם דורכגאנג; א געפיהל פון איבערדריסיגקייט אדער עקעל; א מין לייסט ביי דעם געזימס פון א זייל אדער געביידע; א שמאלער דורכגאנג צווישען הויכע פעלזען; דער אריינגאנג אין א באסטיאן פון א פעסטונג; דער אויסשניט אדער פערטיעפונג אויף דעם ראנד פון א בלאק; איינשלינגען, פערשלוקען; אנקארמענען, אנשטאפּען; זעטיגען; זיך אנשטאפּען [מיט עסען].

gor'geous *a.* (גאהר'-דזשאס) גלענצענד, שיינענד, פּרעכטיג; איבערגעגעבען צו פּוץ.

gor'geously *adv.* (גאהר'-דזשאס-לי) אויף א גלענצענדער, פּרעכטיגער ארט.

gor'geousness *n.* (גאהר'-דזשאס-נעס) גלאנץ, פּראכט, פּרעכטיגקייט.

gor'get *n.* (גאהר'-דזשעט) א האלז־שילד [א מין פּאנצער אדער שילד וואס בעדעקט דעם האלז און טיילווייז דאס הארץ]; א ברייטער האלז באנד; אין כירורגיע — א געוויסער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אין אפּעראציאנען ביים ארויסשניידען גאל־שטיינער.

Gor'gon *n.* (גאהר'-גאן) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די גארגאנען [די דריי שרעקליכע שוועסטער, צווישען וועלכע די שרעקליכסטע איז געווען מעדוזא. איהר קאפּ אנשטאט האר איז געווען בעפלאכטען מיט שלאנגען און יעדער, וועלכער פלעגט זי דערזעהן, פלעגט פערשטיינערט ווערען. פּערסעאוס האט זי דער'הרג'עט און אבגעשניטען איהר קאפּ].

gor'gon *n. and a.* (גאהר'-גאן) מעדוזא'ס קאפּ; עפּעס וואס איז שוידערליך און עקעלהאפט; א פרויענצימער מיט אן אבשטויסענדען געזיכט אדער מאניערען; א געוויסער זארט מאשינען אויף א דאמפּף־שיף; וואס איז שייך צו א גארגאן; זעהר העסליך אדער אבשטויסענד. ז. *Gorgon*

gorgo'nean *a.* (גאהר-גאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דער גארגאן; ווי די גארגאן. ז. *Gorgon*

gorgo'nian *a.* (גאהר-גאו'-ני-ען) ז. *gorgonean*

gorgonzo'la *n.* (גאהר-גאנ-זאו'-לא) א מין קעז וואס ווערט געמאכט פון געפּרעסטער מילך אין דעם איטאליענישען דארף גארגאנזאלא, ניט ווייט פון מילאן.

goril'la *n.* (גא-ריל'-א) די גארילא, איינע פון די גרעסטע מענשען־עהנליכע אפען. געפינט זיך אין די הייסע לענדער פון אפריקא און צייכענט זיך אויס מיט איהר אונגעהייערער שטארקייט און בייזקייט.

Gorilla

gor'ing *n. and a.* (גאור'-אינג) א שטיק טוך וואס איז אבגעשניטען שרעג [קאסע], כדי דאס אבגעשניטענע שטיק זאל אויסווייזען ברייטער; שרעג געשניטען.

gor'mand *n.* (גאהר'-מענד) א פרעסער, א זולל וסובא; א נאשער.

gor'mandic *a.* (גאהר'-מענ-דיק) פרעסעריש, ווי א זולל-וסובא.

gor'mandise *v.* (גאהר'-מענ-דאיז) ז. *gormandize*.

gor'mandism *n.* (גאהר'-מענ-דיזם) פרעסעריי, נאשעריי.

gor'mandize *v.* (גאהר'-מענ-דאיז) פרעסען, איבערעסען זיך.

gor'mandizer *n.* (גאהר'-מענ-דאי-זער) א פרעסער, א זולל-וסובא, א נאשער.

go round (גאו ראונד) אויסטיילען יעדען א חלק.

There is enough food to **go round** for all.

gorse *n.* (גאהרס) גונסטער [א מין שטעכיגער דארן]. ז. *furze*.

gor'sy *a.* (גאהר'-סי) בעוואקסען מיט גונסטער [שטעכיגע דערנער]. ז. *furze*.

go'ry *a.* (גאו'-רי) בלוטיג; איינגעשמירט אין בלוט; ווי פערגליווערט בלוט.

go secur'ity (גאו סי-קיור'-אי-טי) ערוב זיין.

gosh! *int.* (גאש) דאנערוועטער!

gos'hawk *n.* (גאס'-האהק) א גרויסער פאלק-פויגעל, א יאסטרעב, א שפארבער.

go'shen *n.* (גאו'-שען) א פרוכטבארע געגענד [לויט'ן נאמען פון דעם לאנד גשן, וואו די אידען האבען געוואהנט בעת זיי זיינען געווען אין מצרים].

gos'let *n.* (גאז'-לעט) זעהר א קליינע גאנז פון דעם מין געגנז אין דרום-אפריקא און אויסטראליען, וועלכע זיינען ניט גרעסער פון קאטשקעס.

gos'ling *n.* (גאז'-לינג) א יונגע גאנז; די קאצען-בלום [אזעלכע בליהונג] פון א וויידען-בוים [ווערבע].

gos'ling-green *n.* (גאז'-לינג-גריען) א געלב-גרינליכער קאליר.

go slum'ming (גאו סלאמ'-אינג) געהן אין די שמוציגע קווארטאלען, כדי זיך צוצוקוקען צום לעבען פון ארעמען פאלק.

go sol'diering (גאו סאול'-דזשער-אינג) געהן פאר א סאלדאט.

gos'pel *n., a. and v.* (גאס'-פעל) דאס עוואנגעליום [דאס נייע טעסטאמענט, ברית חדשה] אדער א טייל פון עוואנגעליזם; א בשורה; די פערקינדיגונג וועגען יעזוס'ען; א לעהרע; אן אונבעשטרייטבארער אמת; וואס איז שייך צום עוואנגעליום; עוואנגעליש; פערשפרייטען דאס עוואנגעליום; מאכען שטארק פרום [וועגען קריסטען].

gos'peler *n.* (גאס'-פעל-ער) איינער וואס האלט זיך שטרענג אדער פאנאטיש אן דעם עוואנגעליום [ברית חדשה]; אן איבערגעבענער פראטעסטאנט; אן עוואנגעליסט; א פוריטאנער; א גלח וואס לייענט פאר אין קירך דאס עוואנגעליום; א פרעדיגער פון עוואנגעליום, א מיסיאנער.

gos'pelize *v.* (גאס'-פעל-איז) פרעדיגען די לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט.

gos'peller *n.* (גאס'-פעל-ער) ז. *gospeler*.

gos'pel truth (גאס'-פעל טרוהטה) אן אונבעשטרייטבארע ווארהייט.

gos'samer *n. and a.* (גאס'-ע-מער) די פליהענדע זומער-פעדים, די פליהענדע שפינוועב; דינע מארלע, גאז [אזא דינער דורכזיכטיגער שטאף ווי עס ווערט געברויכט פאר שלייערס]; א דינער וואסערפעסטער אויבער-מאנטעל [וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער]; לייכט און דין [ווי מארלע אדער גאז].

gos'samery *a.* (גאס'-ע-מער-אי) לייכט און דין [ווי מארלע אדער גאז].

gos'sip *n. and v.* (גאס'-איפ) א שוואצער, א פלוידער-זאק; א בעריידער, א בעל לשון הרע; פלוידעריי, א פוסטער שמועס; לשון הרע; בעריידעריי; א טויף-פאטער, א טויף-מוטער; פלוידערען, שמועסען; בעריידען, ריידען לשון הרע; פערשפרייטען סקאנדאליעזע געשיכטען, ריידען רכילות.

gos'siper *n.* (גאס'-אי-פער) א שוואצער, א פלוידערער, א בעריידער, א בעל לשון הרע'ניק; א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

gos'siping *n.* (גאס'-איפ-אינג) פלוידעריי, שוואצעריי; בעריידעריי, לשון הרע; דאס פערשפרייטען סקאנדאליעזע געשיכטען.

gos'sipmonger *n.* (גאס'-איפ-מאנ-גער) א בעריידער, א בעל לשון הרע, א רכילות'ניק, א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

gos'sipry *n.* (גאס'-איפ-רי) פלוידעריי, פלאפלעריי, שוואצעריי; אן ארומגעהענדער קלאנג.

gos'sipy *a.* (גאס'-איפ-אי) שמועסענדיג, פלוידערענדיג, ליירט אונטערהאלטענדיג.

gossoon' *n.* (גא-סוהן') א שיק-אינגעל; א דיענער [אין אירלאנד].

got (גאט) געקראגען, בעקומען. ז. *get*.

Goth *n.* (גאטה) א גאט [איינער פון די גאטען אדער גערמאנישע פעלקער]; א בארבאר; א ניט-ציוויליזירטער, גראבער אדער אונוויסענדער מענש.

Go'thamist *n.* (גאו'-טהעמ-איסט) א בעשענקטער מענש, א "כעלמער", א נאר [צוליעב דעם וואס די איינוואהנער פון גאטהאם, אין ענגלאנד, האבען געהאט א שם פאר נאראנים].

Go'thamite *n.* (גאו'-טהעמ-אִיט) אן איינוואהנער פון גאטהאם [ענגלאנד] אדער פון ניו יארק [אמעריקא]; א גאטהאמער; א ניו יארקער; א בעשרענקטער מענש, ניט קיין גרויסער חכם. ז. *Gothamist*.

go the ut'most length (גאו טהי אט'-מאוסט לענגטה) אנווענדען די עקסטרעמסטע מיטלען.

go the way of all flesh (גאו טהי הוויי אוו אהל פלעש) שטארבען.

go the whole fig'ure (גאו טהי האול פיג'-יור) אנווענדען ראדיקאלע מיטלען; זיך ניט אבשטעלען פאר קיין זאך; טהאן גרינדליך.

go the whole hog (גאו טהי האול האג) גרינדליך עפעס טהאן; טהאן עפעס ניט אבשטעלענדיג זיך פאר קיין זאך.

go the whole length (גאו טהי האול לענגטה) דורכפיהרען א זאך ביז'ן סוף; אננעהמען ראדיקאלע מיטלען.

Goth'ic *a. and n.* (גאטה'-איק) גאטיש, וואס איז שייך צו די גאטען [פארצייטיגע גערמאנישע פעלקער]; גראב, בארבאריש; די שפראך פון די גאטען; אין דרוקעריי — די גאטישע שריפט [אזא שפיציגע שריפט ווי די דייטשע]; דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור. ז. *Gothic style*.

goth'ic *n.* (גאטה'-איק) א נאמען פאר א געוויסער דרוק-שריפט אין אמעריקא [די שריפט איז קאנטיג און אהן האר-שטריכען].

THIS LINE IS IN GOTHIC

Goth'ic architec'ture (גאטה'-איק אר-קי-טעק'-טשור) דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור. ז. *Gohtic style*.

Goth'icism *n.* (גאטה'-אי-סיזם) א גאטישער אויסדרוק אין דער שפראך; דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור; גראבקייט, ווילדקייט, בארבאריזם.

Goth'icize *v.* (גאטה'-אי-סאיז) מאכען גאטיש; מאכען גראב, בארבאריש.

Goth'ic style (גאטה'-איק סטאיל) דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור; דער שפיץ-בויגען סטיל, וועלכער האט געהערשט אין איירא פא צווישען 12טען און 16טען יאהרהונדערט.

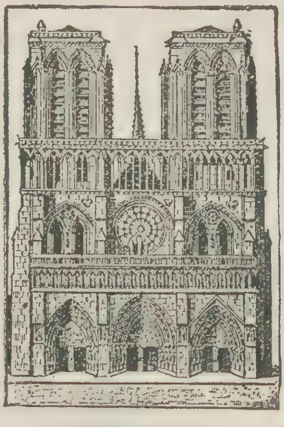

Gothic Style

Goth'ic win'dow (גאטה'-איק הווינ'-דאו) א פענסטער אין גאטישען סטיל.

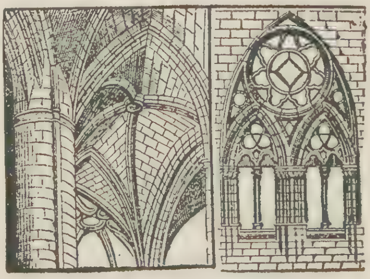

Gothic window

go through (גאו טהרוה) דורכגעהן, דורכמאכען, אויסהאלטען, זיך אויסשטעהן, ענדיגען; פאהרען דירעקט, ניט בייטענדיג דעם צוג אדער דעם טראמוואי; בערויבען; אנטהאן צרות.

go through one's sweat (גאו טהרוה הוואנז סהוועט) דורכפיהרען אן אויפגאבע; דערנעהנטערען זיך צום ציעל; האלטען ביים איבערקומען די צרות.

go through the mill (גאו טהרוה טהי מיל) דורכגעהן א שווערע לעהרע אדער דיסציפלין; פיעל דורכמאכען; זיין געניט, ערפאהרען.

In order to become real Americans, all immigrants must **go through the mill.**

go through with (גאו טהרוה הוויטה) דורכפיהרען; ענדיגען; ערורייכען.

go to! (גאו טו) געה צום טייוועל!

go to a price (גאו טו ע פראיס) צאהלען א גרויסען פרייז; געהן אזוי ווייט ווי...

go to bed (גאו טו בעד) זיך לעגען שלאפען.

go to decay' (גאו טו די-קיי') פאנאנ-

דערפאלען, זיך צופאלען, פערוויאנעט ווערען, אונטערגעהן.

Nations as well as individuals go to decay.

go to expen'ses (גאו טו עקס־פענ'־סעז) זיך לאזען קאסטען.

go to extremes' (גאו טו עקס־טרימז') פערגעהן צו וויים, אנווענדען עקסטרעמע מיטלען, איבערטרעטען די גרענעצען פון דעם געוועהנליך־אנגענומענעם.

go togeth'er (גאו טו־געטה'־ער) געהן צוזאמען; זיך צוזאמענקומען, זיך פערזאמלען; פאסען זיך איינער צום אנדערען; זיין צוזאמענגעבונדען.

go togeth'er by the ears (גאו טו־געטה'־ער באי טהי איערז) זיך רייסען ווי די קעץ.

go to grace! (גאו טו גרייס) געה צום טייוועל!

go to grass (גאו טו גרעס) געהן אויף פאשע [וועגען א פערד וואס טויג שוין ניט צו דער ארבייט]; ארוים פון געברויך אדער פון דיענסט; געהן צום טייוועל; שטארבען; אומגעשליידערט ווערען מיט קראפט.

go to Guin'ea! (גאו טו גינ'־אי) געה צו אל די רוחות!

go to Hal'ifax! (גאו טו העל'־אי־פעקס) געה צום טייוועל!

go to it ding'-dong (גאו טו איט דינג'־דאנג) זיך שלאגען אויף'ן רעכטען אמת.

go to Jer'icho! (גאו טו דזשער'־אי־קאו) געה צו אל די רוחות!

go to law (גאו טו לאה) אנהויבען א פראצעס, זיך משפט'ען.

go to loss (גאו טו לאהס) פערלארען ווערען.

go'-to-mee'ting *a.* (גאו'־טו־מיט'־טינג) יום־טוב'דיג [וועגען קליידער].

go too far (גאו טו פאר) געהן צו וויים, זיך ערלויבען צופיעל.

go to pie'ces (גאו טו פיע'־סעז) צופאלען אויף שטיקלעך, פאנאנדערפאלען, צושמעטערט ווערען.

I am overworked. I fear I shall go to pieces.

go to pound (גאו טו פאונד) איינגעשפארט ווערען אין געפענגנים.

go to press (גאו טו פרעס) געהן צו דרוק, נעהמען דרוקען.

go to roost (גאו טו רוהסט) געהן שלאפען.

go to ru'in (גאו טו רוה'־אין) פאנאנדערפאלען, פערוואנדעלט ווערען אין שטויב, רואינירט ווערען.

go to sea (גאו טו סיע) ווערען א מאטראז.

go to smash (גאו טו סמעש) רואינירט ווערען; צו גרונד געהן.

go to the coun'try (גאו טו טהי קאנ'־טרי) ארויספאהרען אין דארף, ארויספאהרען אויף א דאטשע; אפעלירען צום פאלק; זיך אונטערווארפען א נייער וואהל.

go to the dogs (גאו טו טהי דאגז) פאנאנדערפאלען, פערלארען געהן.

go to the wall (גאו טו טהי וואהל) צוגעשפארט ווערען צו דער וואנד; שלעכט אבשניידען; באנקראטירען.

got'ten (גאט'ן) געקראגען, בעקומען, ערווארבען. ז. *get*

gouache' *n. and a.* (גוואעש) אזא מין מאטע מאלעריי מיט וואסער־פארבען; בילדער אזוי געמאלען; וואס איז שייך צו דיעזען מין מאלעריי.

gouge *n. and v.* (גאודזש) א רונדער דלאט [מייסעל]; אין בוכבינדעריי — אזא אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביי גילדען; אזא מין מושעל; א געצייג צו שניידען לעדער אדער פאפיער; מאכען א לאך, אויסבויערען, אבברעכען [ווי מיט א דלאט]; גראב אדער מיאוס בעשווינדלען אדער אבנארען.

gou'ger *n.* (גאו'־דזשער) איינער וואס בויערט אדער ברעכט [מיט א דלאט אדער ווי מיט א דלאט]; א שווינדלער.

gouge'-slip *n.* (גאודזש'־סליפ) א שארפשטיין [פאר דלאטען אדער מייסעל].

goujat' *n.* (גוה־זשא') א דיענער אין א לאגער, א דיענער פון אן אפיציער.

gou'jon *n.* (גוה'־זשאן) דער פלאך־קעפיגער קאץ־פיש [אזא גרויסער פיש אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Gou'lard wa'ter (גוה'־לארד וואה'־טער) גולארדס וואסער, בלייוואסער [ווערט געברויכט אלס מעדיצין ביי ענטצינדונגען].

gou'lash *n.* (גוה'־לעש) [א גולאש שטארק געווירצטע אונגארישע געבראטענס פון אקסענפלייש, ציגענפלייש און קארטאפעל].

go un'der (גאו אנ'־דער) אונטערגעהן, זינקען, רואינירט ווערען; שטארבען; זיין בעקאנט אונטער א געוויסען נאמען.

go un'der an ill report' (גאו אנ'־דער ען איל רי־פאורט') האבען א שלעכטען נאמען.

go un'der the ham'mer (גאו אנ'־דער טהי העמ'־ער) געהן אונטער'ן האמער, פערקויפט ווערען אויף אן אויקציאן.

go up (גאו אפ) ארויפגעהן, ארויפשטייגען; שטייגען [וועגען פרייזען]; זיך אברוקען, אוועקגעהן ווייטער פון די פוסלעמפלעך אויף דער ביהנע; פינאנציעל רואינירט ווערען; אבגענוצט ווערען, אבגעטראגען ווערען; געהאנגען ווערען, שטארבען.

go up and down (גאו אפ ענד דאון) געהן אהין און אהער, זיך ארומשלעפען, זיך ארומדרעהען.

go up a tree (גאו אפ ע טריע) זיין אויף צרות, זיין אין א שווערער פערלעגענהייט אדער געפאהר.

go upon' (גאו א־פאן') זיך גרינדען אויף, ארויסגעהן פון [א געוויסער בעהויפטונג אדער געדאנק אין ארגומענטירען].

go upon' li'king (גאו א־פאן' לאי'־קינג) געהן אויף פראבע.

go upon' the pad (גאו א־פאן' טהי פעד) ארויסגעהן אויף גאסען־רויב.

go up the spout (גאו אפ טהי ספאוט) צוזאמענברעכען, זיין אין א צרה'דיגען צושטאנד [וועגען אונטערנעהמונגען]; געהן אויף דער תליה, געהאנגען ווערען.

gourd *n.* (גאורד) א קירבעס; א קירבעס־פלאנצע; א קירבעס־פלאש [פון קירבעס־שאלעכץ].

gourde *n.* (גוהרד) [ווערט אזוי גערופען אין לואיזיענע, קובא, האאיטי און איייניגע אנדערע געגענדען] א דאלאר.

gour'diness *n.* (גאור'־די־נעס) אן אנשוועלונג אויף א פערד'ס פוס.

gourds *n.* (גאורדס) פאלשע [אויסגעהוילטע] ווירפעל.

gourd'-shell *n.* (גאורד'־שעל) די שאלעכץ פון א קירבעס [אלס פלאש].

gourd'-tree *n.* (גאורד'־טריע) דער קאלאבאסען־בוים; די קירבעס־פלאנצע.

gourd'worm *n.* (גאורד'־הוואירם) דער לעבער־ווארים.

gour'dy *a.* (גאור'־די) אויפגעשוואלען [וועגען די פיס פון א פערד].

gour'mand *n.* (גאהר'־מענד) ז. *gormand*

gour'mandic *a.* (גאהר'־מענ־דיק) ז. *gormandic*

gour'mandism *n.* (גאהר'־מענ־דיזם) ז. *gormandism*

gour'mandize *v.* (גאהר'־מענ־דאיז) ז. *gormandize*

gour'mandizer *n.* (גאהר'־מענ־דאי־זער) ז. *gormandizer*

gourmet' *n.* (גוהר־מיי') א מבין אויף גוטע מאכלים; א ליעבהאבער פון גוט עסען און טרינקען.

gout *n.* (גאוט) ניכט אדער פאדאגרא [א קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין א שארפען וועהטאג אין אייניגע געלענקען פון פוס און בעזאנדערס אין גראבען פינגער].

gout *n.* (גוה) געשמאק, נייגונג אדער לוסט צו עפעס.

gou'tiness *n.* (גאו'־טי־נעס) ניכט אדער פאדאגרא־שמערץ. ז. *gout*

gout'-stone *n.* (גאוט'־סטאון) לייםשטיין אדער א מין פערהארטונג וואס בילדעט זיך פון ניכט [פאדאגרא].

gout'-swelled *a.* (גאוט'־סהוועלד) פערשוואלען פון גיכט אדער פאדאגרא.

gout'-swoll'en *a.* (גאוט'־סהוואולן) ז. *gout-swelled*

gout'weed *n.* (גאוט'־הוויעד) גליעדקרויט [א מין פלאנצע, וועלכע מען האט אמאל געהאלטען אלס מיטעל צו ניכט אדער פאדאגרא].

gout'wort *n.* (גאוט'־הוואירט) ז. *goutweed*

gou'ty *a.* (גאו'־טי) וואס ליידט אויף ניכט אדער פאדאגרא; וואס געהערט צו פאדאגרא; אנגעשוואלען. ז. *gout*

gou'ty disease' (גאו'־טי די־זיעז') די ניכט אדער פאדאגרא ז. *gout*

Gov. אבקירצונג פון *governor*

gov'ern *v.* (גאוו'־ערן) רעגיערען, פיהרען, בעהערשען, הערשען; אין גראמאטיק — רעגיערען, פאדערען נאך זיך דאס אדער יענעם ווארט אין א געוויסער גראמאטיקאלישער פארם.

gov'ernable *a.* (גאוו'־ער־נעבל) אונטערווערפיג; וואס לאזט זיך בעהערשען; וואס ווערט רעגיערט.

gov'ernableness *n.* (גאוו'־ער־נעבל־נעס) דאס לאזען זיך בעהערשען, דאס ווערען רעגיערט.

gov'ernance *n.* (גאוו'־ער־נענס) לייטונג, פיהרונג, פערוואלטונג.

gov'erness *n. and v.* (גאוו'־ער־נעס) א גובערנאנטקע, א פרויענצימער וואס איז אנגעשטעלט אין א הויז צו לערנען און ערציהען די קינדער; א פערוואלטעריז, א הערשעריז, א גובערנאטאריז; שפיעלען די ראלע פון א גובערנאנטקע.

gov'ernment *n.* (גאוו'־ערן־מענט) רעגיערונג, אנפיהרונג, פערוואלטונג, אויפזעהונג, קאנטראל; די רעגיערונג אדער פערוואלטונגס־ראטה פון א מלוכה, פון א געזעלשאפט א. ד. ג.; די פערוואלטונגס־סיסטעם פון א לאנד, פון א שטאאט, פון א געמיינדע א. ד. ג.; א גובערניע; אין גראמאטיק — דאס רעגיערען פון ווערטער. ז. *govern*

governmen'tal *a.* (גאוו־ערנ־מענ'־טעל) פון דער רעגיערונג אדער וואס געהערט צו דער רעגיערונג.

gov'ernment-loan *n.* (גאוו'-ערנ-מענט-לאון) א רעגיערונגס=הלואה.

gov'ern one's self (גאוו'-ערן הוואנז סעלף) זיך בעהערשען, זיך האלטען אין די הענד.

gov'ernor *n.* (גאוו'-ער-נאר) א רעגיערער, א הערשער; א פערוואלטער פון א געוויסער אינסטיטוציאן אדער איינריכטונג; א גובערנאטאר; א גואווערנער, א לעהרער; א פאטער, א בעל=הבית, אן עלטערער; אין א דאמפף=מאשין — דער רעגולאטאר.

gov'ernor-gen'eral *n.* (גאוו'-ער-נאר-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל=גובערנאטאר.

gov'ernorship *n.* (גאוו'-ער-נאר-שיפ) גובערנאטארשאפט; דאס אמט פון א גובערנאטאר.

gow'an *n.* (גאו'-ען) א מארגאריטקע [אזא בלום].

go well with (גאו הוועל הוויטה) וואויל געהן, זיין אין א גוטען צושטאנד.

go with (גאו הוויטה) מיטגעהן; נעהמען אנטייל; איינשטימען.

go with child (גאו הוויטה טשאילד) זיין טראגעדיג.

go without' (גאו הוויטה-אוט') זיך בעגעהן [אהן עפעס].

It is easier to go without eating than without drinking.

go without' say'ing (גאו הוויטה-אוט' סיי'-אינג) אנגענומען ווערען אהן דבורים; פערשטאנען ווערען אהן שום ערקלערונגען.

go with the stream (גאו הוויטה טהי סטריעם) שווימען מיט'ן שטראם.

It is not always wise to go with the stream.

go with the wind (גאו הוויטה טהי הווינד) געהן וואו דער ווינד בלאזט.

gown *n. and v.* (גאון) א פרויען=קלייד; א לאנגער פרייער בגד; א טאלאר [א לאנגער ברייטער איבערמאנטעל ווי עס טראגען אין געוויסע לענדער פראפעסארען, יוריסטען, גלחים א. ד. ג.]; זיך אנטהאן א ברייטען לאנגען מאנטעל אדער אן ענליכען בגד.

gown'man *n.* (גאונ'-מען) ז. *gownsman*.

gowns'man *n.* (גאונז'-מען) א טאלאר=טרעגער [איינער וואס טראגט א לאנגען ברייטען איבערמאנטעל ווי א פראפעסאר, א יוריסט, א גלח א. ד. ג.].

go wrong (גאו ראנג) א טעות האבען, זיין אומגערעכט; פערקריכען קיין בויבעריק.

goy *n.* (גאי) א גוי.

goy'im *n.* (גאי'-אים) גויים.

goz'zard *n.* (גאז'-ערד) א גענזען=פאסטוך; א נאר, א דומער יונג.

G. P. O. ראשי תבות פון די ווערטער *general post-office* [די הויפט פאסט=קאנטאר].

gr. אבקירצונג פון *gram* אדער *groshen*

grab *v. and n.* (גרעב) כאפען, גרייפען, טאפען; פערכאפען, אריינכאפען מיט גוואלט אדער אונגעזעצליך; דאס כאפען; דאס אריינכאפען מיט גוואלט; א מעכאנישע פאררריכטונג אנצונעהמען עפעס.

grab'-all *n.* (גרעב'-אהל) איינער אדער עטוואס וואס פערכאפט אלעס; איינער וואס וויל פערכאפען די גאנצע וועלט; אזא גרויסע נעץ צו כאפען פיש אין ים.

grab'-bag *n.* (גרעב'-בעג) א זאק מיט פערשיעדענע זאכען, וועלכע ווערען פערקויפט ניט געזעהענערהייד, נאר דורך אריינשטופען די האנד און ארויסנעהמענדיג פון זאק וואס עס טרעפט זיך צוערשט [ווערט געברויכט אלס א מיטעל צו מאכען געלד אויף אונטערנעהמונגען פאר וואהלטהעטיגע צוועקען]; א ניט כשר'ער, אונזיכערער מיטעל צו בעקומען געלד.

grab'ber *n.* (גרעב'-ער) א נעהמער, א כאפער; א פערכאפער.

grab'bing *n.* (גרעב'-אינג) דאס כאפען, דאס אריינכאפען מיט גוואלט; דאס אבקלאפען זיך די פאדקאוועס פון די הינטערשטע פיס פון א פערד מיט די פאדערשטע ביים לויפען.

grab'ble *v.* (גרעבל) גראבלען; טאפען; כאפען.

grab'-buck'et *n.* (גרעב'-באק'-עט) אן אויטאמאטישער לאסט=עמער [אזא גרויסער עמער, וועלכען מען געברויכט ביים לאדען און אויסלאדען זאמד, ערד, שטיינער א. ד. ג. ער ארבייט אויטאמאטיש, ער נעהמט אליין אריין די משא און לאדט זי אליין אויס].

grab'-hook *n.* (גרעב'-הוק) אזא פיערפאכיגער האטשיק צו כאפען פיש [די פיער האטשיקעס ווערען בעפעסטיגט אין א שטיקעל בליי און אנגעבונדען צו דער ווענטקע]; א האטשיק, א קרוק, א האקען.

grab'-i'ron *n.* (גרעב'-אי'-ערן) א גריף אדער הענטעל פון א פראכט=וואגאן פאר וועלכען די באהן=בעדיענטע האלטען זיך אן ביים אריינקומען אין וואגאן.

grab'-line *n.* (גרעב'-לאין) א שטריק פון א שיף פאר וועלכער מען ציהט זי, ווען זי קומט נאהנט צום ברעג.

grace *n. and v.* (גריים) גנאדע; גונסט; בעגנאדיגונג; פערגעבונג, פערצייהונג; א געפעליגקייט, א טובה; גאטס גנאדע; גאטס בארמהערציגקייט; חן, אנגענעהמקייט, גראציע, רייץ, שעהנהייט; א פערוואלטונגס=בעשלוס פון אן ענלישען אוניווערזיטעט; אין מוזיק — קאלאראטור, א טרעל [אלס א פערציערונג פון א מעלאדיע]; א ברכה פאר'ן עסען אדער בענשען נאך'ן עסען; הערליכקייט, גנאדען [אן אדעל=טיטעל אין ענגלאנד]; בעציערען, בעפוצען; פערשעהנערען; בעגינסטיגען, בעעהרען; פערשעהנערען א מעלאדיע דורך קאלאראטור אדער טרעלען.

grace af'ter meat (גריים עפ'-טער מיעט) דאס בענשען נאך'ן עסען [ברכת המזון].

grace before' meal (גריים בי-פאור' מיעל) א ברכה פאר'ן עסען.

grace'-cup *n.* (גריים'-קאפ) א גרויסער בעכער פון וועלכען אלע געסט טרינקען אוועקגעהענדיג פון טיש; א טרונק פון אזא בעכער.

graced *a.* (גרייסט) שעהן, גראציעז, חנ'עוודיג.

grace'ful *a.* (גריים'-פול) פול מיט חן, גראציעז.

grace'fully *adv.* (גריים'-פול-אי) אויף א חנ'עוודיגען אדער גראציעזען אופן; חנ'עוודיג, גראציעז.

grace'fulness *n.* (גריים'-פול-נעס) חנ'עוודיגקייט, שעהנהייט, גראציע.

grace'-hoop *n.* (גריים'-הוהפ) א רייפעל וואס ווערט בענוצט אין רייפען=שפיעל. ז. *graces*.

grace'less *a.* (גריים'-לעס) אהן רייץ, אהן חן, אהן געשמאק; גאטלאז, אהן גאטס גנאדע; פערדארבען, אראב פון דרך הישר.

grace'lessly *adv.* (גריים'-לעס-לי) ז. *graceless*.

grace'lessness *n.* (גריים'-לעס-נעס) דאס זיין אהן חן, אהן רייץ אדער אהן געשמאק; דאס זיין גאטלאז, דאס זיין אהן גאטס גנאדע; פערדארבענהייט.

grace'-note *n.* (גריים'-נאוט) אין מוזיק — א קאלאראטור=נאטע, א טרעל.

gra'ces *n.* (גריי'-סעז) דאס רייפען=שפיעל [א שפיעל מיט רייפען און שטעקלעך וואס האט דעם צוועק צו ענטוויקלען גראציעזע בעוועגונגען].

Gra'ces *n.* (גריי'-סעז) די גראציען [די דריי געטינען פון שעהנהייט, פרייד און לעבענסלוסטיגקייט אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

grace'-stroke *n.* (גריים'-סטראוק) דער לעצטער שטריך; דער לעצטער קלאפ, א טויט=קלאפ [אום צו טויטען א טויטליך פערוואונדעטען, כדי איהם צו בעפרייען פון אומזיסטיגע ליידען].

grac'ile *a.* (גרעס'-איל) דין, מאגער; גראציעז.

gracios'ity *n.* (גריי-סי-אס'-אי-טי) דאס זיין גראציעז; חנ'עוודיגקייט; דאס זיין אנגענעהם.

gracio'so *n.* (גריי-סי-או'-סאו) א פאיאץ, א קלאון [אין א שפאנישער קאמעדיע]; א ליעבלינג.

gra'cious *a.* (גריי'-שאס) געפעליג, גינסטיג, גנעדיג, פריינדליך; גאטזעליג, פרום; חנ'עוודיג, גראציעז, רייצענד, שעהן, אנגענעהם, סימפאטיש, ליעבליך, אנציהענד.

gra'cious alive'! (גריי'-שאס ע-לאיוו') גאט מיינער! אה! [אן אויסדרוק פון פערוואונדערונג].

gra'ciously *adv.* (גריי'-שאס-לי) פריינדליך, ליעבליך; מיט גנאד, מיט פריינדשאפט, מיט ליעבליכקייט.

gra'cious me! (גריי'-שאס מי) גאט מיינער! [אן אויסדרוק פון פערוואונדערונג].

gra'ciousness *n.* (גריי'-שאס-נעס) גנאדע, גיטיגקייט, געפעליגקייט, פריינדליכקייט; חנ'עוודיגקייט, חן, רייץ, גראציע.

grack'le *n.* (גרעקל) אזא קראקעדיגער פויגעל.

gra'date *v.* (גריי'-דייט) ברייגנען צו א שטופענווייזען איבערגאנג [ווי פון איין קאליר צו אן אנדערען].

grada'tim *adv.* (גרע-דיי'-טים) שטופענווייז, גראדענווייז, א מדרגה נאך א מדרגה, א שריט נאך א שריט.

grada'tion *n.* (גרע-דיי'-שאן) דער שטופענגאנג; א שטופענווייזער פארטשריט, א שטופענווייזע שטייגערונג; אין מאלעריי — דער שטופענווייזער איבערגאנג פון איין קאליר צו א צווייטען; אין מוזיק — די שטופענווייזע העכערונג אדער ארַאבנידערונג פון אקארדען.

grada'tional *a.* (גרע-דיי'-שאנ-על) טריט ביי טריט, שטופענווייז, גראדענווייז.

grad'atory *a.* (גרעד'-ע-טא-רי) שטופענווייז, גראדענווייז; שטופענווייז פראגרעסירענד.

grade *n. and v.* (גרייד) א גראד, א שטופע; א מדרגה; די משופע'דיגקייט אדער נייגונגס=פלעכע פון א באהן=וועג; א ראנג, א טשין; א קוה אדער אקס וואס קומט ארויס פון געקרייצטע [געמישטע] עלטערען; זארטירען; פלאך מאכען; אויסבעסערען דעם מין דורך קרייצונג [מישונג] פון עלטערען.

grade cross'ing (גרייד קראהס'-אינג) אן ארט וואו א געוועהנליכער וועג קרייצט אן אייזענבאהן=וועג.

gra'dient *a. and n.* (גריי'-די-ענט) געהענד, שרייטענד; שטייגענד; וואס געהט

אדער לויפט מיט פיס [וועגען געוויסע רעפטיליען אין געגענזאץ צו די בויך=קריכענדע]; די שטייגונג פון אן אייזענבאהן=וועג, די נייגונגס=פלעכע; אין פיזיק — דאס פערהעלטניס אין וועלכען א פערענדערליכע גרעסע, ווי טעמפעראטור, דרוק א. ד. ג. ענדערט זיך אין איהר ווערטה.

Gradien'tia *n.* (גריי-די-ען'-שי-א) דער מין רעפטיליען וועלכע געהען אויף פיס [אין געגענזאץ צו די בויך=קריכענדע].

gra'din *n.* (גריי'-דין) א רייה טרעפ אדער זיץ=פלעצער איינע איבער די אנדערע; א טרעפעל אדער פאך [פאליצע] איבער אן אלטאר; אזא צייהנערדיגער דלאט וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען.

gra'dine *n.* (גריי'-דין) ז. *gradin*.

grad'ual *a. and n.* (גרעדזש'-או-על) שטופענווייז, גראדענווייז; א געוויסער לויב=געזאנג אין דער קאטוילישער קירך וואס פלעגט אמאל געזונגען ווערען אויף די טרעפען פון דער בימה; א בוך וואס ענטהאלט דיעזען געזאנג.

gradual'ity *n.* (גרעדזש-או-על'-אי-טי) דער שטופענגאנג; א לאנגזאמער, שטופענווייזער פארטשריט.

grad'ually *adv.* (גרעדזש'-או-על-אי) טריט ביי טריט, שטופענווייז; פאמעלעך.
Gradually they ascended the mountain.

grad'ualness *n.* (גרעדזש'-או-על-נעס) דאס שטייגען אדער פארטשרייטען שטופענווייז.

Grad'ual Psalm (גרעדזש'-או-על סאהם) א שיר המעלות.

grad'uate *v., n. and a.* (גרעדזש'-או-אייט) איינטיילען אין גראדען; שטייגען; פערבעסערען; ענדערען שטופענווייז; בעווירדיגען מיט אן אקאדעמישען טיטול; גראדואירען אדער ענדיגען [א שוהל אדער אוניווערזיטעט]; קריגען אן אקאדעמישען טיטול; א גראדואירטער אדער געענדיגטער [פון א שוהל אדער אוניווערזיטעט]; א בעווירדיגטער מיט אן אקאדעמישען טיטול; א גלעזערנע כלי, וועלכע איז איינגעטיילט אין גראדען [ווי די, וועלכע ווערען בענוצט פון כעמיקער אדער אפטייקערס]; איינגעטיילט אין גראדען.

grad'uated tube (גרעדזש'-או-איי-טעד טיוב) א גראדואירטע גלאז=רעהר [אזא לאנג, שמאל גלאז איינגעטיילט אין גראדען].

Graduated Tube

grad'uateship *n.* (גרעדזש'-או-אייט-שיפ) דער אקאדעמישער טיטול פון א געענדיגטען אדער גראדואירטען [פון אן אוניווערזיטעט אדער אקאדעמיע].

gradua'tion *n.* (גרעדזש-או-איי'-שאן) א גראדען=איינטיילונג; דאס איינטיילען אין גראדען; דאס גראדואירען אדער ענדיגען [א בילדונגס=אנשטאלט]; דאס בעקומען אן אקאדעמישען טיטול ביים ענדיגען שטודירען; דאס דערהויבען וועלכען עס איז שטאף צו א העכערער מדרגה [ווי די אלכעמיסטען האבען עס געדענקט צו טהאן מיט פראסטע מעטאלען, זיי צו דערהויבען צו גאלד]; דאס קאנצענטרירען אדער געדיכטער מאכען א פליסיגקייט.

grad'uator *n.* (גרעדזש'-או-איי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס טיילט אין גראדען; א גראדואיר=מאשין [א מאשין וואס טיילט אין גראדען].

gra'dus *n.* (גריי'-דאס) א פראזאדיען=ווערטערבוך [א בוך וואס ענטהאלט פערשיעדענע בייספיעלע פון דער פאעזיע, פון דעם בוי פון פערזען און זייער מאס]; א מוזיקאליש שטיק פאר איבונג.

graf *n.* (גראף) א גראף [אן אדעל=טיטול].

graff *n. and v.* (גרעף) א פרעמדע צווייג וואס ווערט אריינגעזעצט אין א בוים; אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים [מרכיב זיין].

graf'fer *n.* (גרעפ'-ער) איינער וואס איז מרכיב [וואס זעצט אריין א פרעמדע צווייג אין א בוים]; א נאטאריוס.

graft *n. and v.* (גרעפט) א פרעמדע צווייג וואס ווערט אריינגעזעצט אין א בוים; עטוואס וואס ווערט צוגעשטוקעוועט צו אן אנדער זאך; אין כירורגיע — א שטיק פלייש אדער הויט וואס ווערט אבגעשניטען פון איין ארט און צוגעשטוקעוועט צו אן אנדער ארט; פיזישע ארבייט; כאבאר, לא יחרץ געלד, שחד, אונעהרליך געלד; מרכיב זיין [אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים]; צושטוקעווען; אריינפלאנצען; ענג פעראייניגען; אריינשטאפען, אריינפאסען; צושטוקעווען א שטיק הויט אדער פלייש פון איין ארט צום אנדערען; ארבייטען; נעהמען כאבאר, לא יחרץ געלד אדער שחד; ארויבלאזען צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער, בעזאנדערס קהל'שע; אין גנבים=שפראך — שלעפען פון די קעשענעס; העלפען אן אנדערען גנב'ענען; ארויפלעגען נייע זוילען [פארעשוועס] אויף שטיוועל.

graf'ter *n.* (גרעפ'-טער) א כאבארניק, א לא יחרץ געלד נעהמער; איינער וואס נוצט אויס א קהל'שען אמט פאר זיינע אייגענע צוועקען; איינער וואס לאזט אראב צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער; א גערטנער וואס זעצט אריין פרעמדע צווייגען אין בוימער.

graf'ting *n.* (גרעפ'-טינג) דאס מרכיב זיין [דאס אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים]; דאס צונויפשטוקעווען; דאס נעהמען כאבאר אדער לא יחרץ געלד, דאס אראבלאזען צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער, בעזאנדערס קהל'שע; דאס אויסנוצען א קהל'שען אמט פאר אייגענע צוועקען.

Grafting

graf'ting-knife *n.* (גרעפ'-טינג-נאיף) א מעסער וואס ווערט בענוצט ביים אריינזעצען פרעמדע צווייגען אין בוימער.

graf'ting-tool *n.* (גרעפ'-טינג-טוהל) א רידעל, אן אייזערנע לאפעטע צום גראבען.

graf'ting-wax *n.* (גרעפ'-טינג-הוועקס) בוים=וואקס [אזא מין זאלב געמאכט פון ביענען=וואקס, חלב און אנדערע מאטעריאלען איינצושמיערען די ביימער אין וועלכע מען זעצט אריין פרעמדע צווייגען].

Gra'ham bread (גריי'-עם ברעד) ברויט געבאקען פון אונגעזיפטער ווייצען=מעהל.

Gra'ham flour (גריי'-עם פלאור) ניט געזיפטע ווייצען=מעהל.

Gra'hamism *n.* (גריי'-עם-איזם) וועגעטאריאניזם [די לעהרע וועגען שפייזען זיך נור מיט פלאנצען און ניט מיט פלייש אדער פיש. אויף דעם נאמען פון סילוועסטער גרייהעם, אן אמעריקאנער רעפארמער און שרייבער איבער דיעטע (סיסטעם פון נאהרונג). געבארען אין יאהר 1794, געשטארבען אין 1851].

Gra'hamite *n.* (גריי'-עם-אִיט) אן אנהענגער פון סילוועסטער גרייהעם'ס טעאריען וועגען שפייזען; א וועגעטאריאנער.

grail *n. and v.* (גרייל) א גרויסער פלאכער בעכער; דער הייליגער גראל [א געוויסער בעכער וועגען וועלכען עס האט זיך געבילדעט ביי קריסטען א לעגענדע, אז פון איהם האט קריסטוס געטרונקען ביים לעצטען אבענדמאהל און אין וועלכען מען האט אריינגעכאפט די לעצטע טראפענס בלוט פון קריסטוס'ען ווען מען האט איהם אראבגענומען פון קרייץ]; אזא פייל וואס ווערט בענוצט פון קאמען=מאכער; מאכען קאמען מיט דיעזער פייל.

grain *n. and v.* (גריין) א קערנדעל [הויפטזעכליך א תבואה=קערנדעל]; תבואה; א גראן [געוויכט]; א ברעקעל, א פיצעל, א שטויב; די אויבערפלעכע [אין בעצוג צו גלאטקייט אדער שארפקייט]; דער שטריך אדער די ריכטונג פון די פיברען [אדערען, פעדים, פאזערען — פון האלץ]; פאזערדיגקייט, פעדימדיגקייט [פון האלץ]; כאראקטער, געבוי, נאטירליכע אייגענשאפט אדער נייגונג; דער שארלאך, פורפור [פארב]; א ניט בלאקירענדער קאליר; די האר=זייט פון לעדער; אויסגעברייעטע מאלץ [ברייע]; פויגעל=קויט [געברויכט ביים בעארבייטען לעדער]; אזא שפיזען צו כאפען פיש; צושטויסען, צומאלען, פערוואנדלען אין קערנדלעך; אבטיילען פון די קערנדלעך; אבפארבען אזוי, אז עס זאל אויסזעהן פאזערדיג, פעדימדיג אדער פיברדיג [ווי האלץ]; אראבנעהמען די האר פון פעל.

grai'nage *n.* (גריי'-נעדזש) קארן=געלד, שטייער אויף תבואות; א שטייער אמאל אין לאנדאן אויף אריינגעפיהרטע זאלץ; אזא מין געשווילעכץ אויף א פערד'ס פוס.

grain'-ber'ries *n.* (גריינ'-בער'-איז) שארלאך=יאגדעס [א מין רויטע יאגדעס].

grain'-bin'der *n.* (גריינ'-באינ'-דער) א מאשין צו בינדען תבואה אין סנאפעס אויף'ן פעלד.

grain'-brui'ser *n.* (גריינ'-ברוה'-זער) א מיהל צו צושטויסען תבואה=קערנער [אלס שפייז פאר בהמות].

grain'-car *n.* (גריינ'-קאר) א תבואה=וואגאן.

grain'-door *n.* (גריינ'-דאור) א טהיר אין א תבואה=וואגאן.

graine *n.* (גריין) די אייעלעך פון זייד=ווערים.

grained *a.* (גריינד) געפארבט אזוי, אז עס זאל אויסזעהן פאזערדיג, פעדימדיג אדער פיבערדיג [ווי האלץ]; צומאלען

אין קליינינקע קערנדלעך; פאזערדיג, פיבערדיג, פעדימדיג [ווי האלץ]; שארסטקע, ניט גלאט.

grai'ner *n.* (גריי'-נער) איינער וואס פארבט אזוי, אז עס זאל אויסזעהן פאזערדיג, פיבערדיג אדער פעדימדיג [ווי האלץ]; אזא בארשט וואס ווערט געברויכט ביי דיעזען מין פארבען; שטאף געמאכט פון טויבען=קויט [געברויכט ביים בעארבייטען לעדער]; א מעסער מיט וועלכען מען שאבט אב די האר פון פעל.

grai'nery *n.* (גריי'-נער-אי) א שפייכלער. ז. *granary*

grai'ning *n.* (גריי'-נינג) דאס פארבען אזוי, עס זאל אויסזעהן ווי האלץ [פיבערדיג אדער פאזערדיג]; דאס אויסזעהן ווי האלץ; דאס מאכען לעדער נארביג [מיט קארבלעך, געקנייטשט, קערנדיג]; דאס כאפען פיש מיט אזא שפיעז.

grain'-leath'er *n.* (גריינ'-לעטה'-ער) שיך=לעדער [געפארבט שווארץ].

grain'-mill *n.* (גריינ'-מיל) א מיהל.

grain'-moth *n.* (גריינ'-מאטה) א מאטען=פליגעלע, וועמעס לארווא שעדיגט די תבואות אין די שפייכלערס.

grain of allow'ance (גריין אוו ע-לאו'-ענס) א שטיקעל ענטשולדיגונג, א שטיקעל בערעכטיגונג.

grains *n.* (גריינז) אויסגעברייעטע מאלץ [ברייע]; פויגעל=קויט [צום בעארבייטען לעדער]; אזא שפיעז צו כאפען פיש; דער פלאץ וואו צוויי וואסער=שטראמען בעגעגענען זיך.

grain'-scale *n.* (גריינ'-סקייל) אן אויטאמאטישע וואג אויף עלעוואטארען צו וועגען תבואה.

grain'-side *n.* (גריינ'-סאיד) די קערניגע [געגארבטע] זייט פון א פעל [די אויבערשטע זייט, וואו עס איז פריהער געוועזן האר].

grain'-soap *n.* (גריינ'-סאופ) הארטע זייף.

grains of par'adise (גריינז אוו פער'-ע-דאיז) גן=עדן=קערנער [אזא געווירץ וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אפריקא].

grain'-tin *n.* (גריינ'-טין) ריינער ווייסער צין.

grain'-wee'vil *n.* (גריינ'-הוויע'וול) דער קארן=ווארים.

grai'ny *a.* (גריי'-ני) פול מיט קארן אדער קערנער; קערענדיג, ניט גלאט, שארסטקע.

gram. אבקירצונג פון *grammar*

gram *n.* (גרעם) א גראם [א געוויסע פראנצויזישע וואג=איינהייט וואס איז גלייך צו דער געוויכט פון א קוביק=סענטימעטער וואסער; א טויזענד=חלק פון א קילאגראם].

gramin'eal *a.* (גרע-מינ'-אי-על) גראזיג, גראז=ארטיג.

gramin'eous *a.* (גרע-מינ'-אי-אס) ז. *gramineal*

graminifo'lious *a.* (גרעמ-אי-ני-פאו'-לי-אס) מיט בלעטער וואס זיינען עהנליך צו גראז=בלעטלעך.

gramin'iform *a.* (גרע-מינ'-אי-פארם) גראז=פערמיג, וואס איז עהנליך צו גראז.

gram'inite *n.* (גרעמ'-אי-נאיט) גראמיניט [א מין גרינער מינעראל].

graminiv'orous *a.* (גרעמ-אי-ניוו'-א-ראס) וואס עסט גראז [ווי אקסען, פערד, ציעגען א. ד. ג.].

gram'mar *n.* (גרעמ'-אר) גראמאטיק; די וויסענשאפט, וועלכע ערפארשט דעם געבוי פון א שפראך; די קונסט צו געברויכען ריכטיג א שפראך אין שרייבען און רעדען; א זאמלונג פון גראמאטישע כללים; דאס שרייבען און רעדען לויט בעשטימטע כללים פון דער שפראך=בויאונג; א לעהר=בוך וועגען די גרונד=כללים פון וועלכער עס איז וויסענשאפט.

gramma'rian *n.* (גרע-מיי'-רי-ען) א שפראך=קענער, א גראמאטיקער.

gram'mar-school *n.* (גרעמ'-ער-סקוהל) די העכערע קלאסען פון אן עלעמענטארער שוהל [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

grammat'ic *a.* (גרע-מעט'-איק) גראמאטיקאליש; וואס איז נוגע צו גראמאטיק אדער צום געבוי פון א שפראך.

grammat'ical *a.* (גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *grammatic*

grammat'ically *adv.* (גרע-מעט'-אי-קעל-אי) גראמאטיקאליש.

grammat'icalness *n.* (גרע-מעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין גראמאטיש.

grammat'icaster *n.* (גרע-מעט'-אי-קעס-טער) א שטארקער בעל מדקדק, א פעדאנט, א מקפיד אויף יעדען אות.

grammat'icise *v.* (גרע-מעט'-אי-סאיז) ז. *grammaticize*

grammat'icism *n.* (גרע-מעט'-אי-סיזם) א פונקט אדער כלל פון גראמאטיק.

grammat'icize *v.* (גרע-מעט'-אי-סאיז) מאכען גראמאטיקאליש; ארויסצייגען קענטניסע אין גראמאטיק.

grammatol'atry *n.* (גרעמ-ע-טאל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון ווערטער; דאס בוקען זיך פאר'ן בוכשטאב; דאס לעגען די אויפמערקזאמקייט אויף די ווערטער, ניט רעכענענדיג זיך מיט'ן אינהאלט.

gramme *n.* (גרעם) ז. *gram*

gram'ophone *n.* (גרעמ'-א-פאון) א גראמאפאן, אן אינסטרומענט וועלכער רעפראדוצירט טענער און קלאנגען.

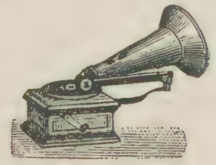

Gramophone

gram'pus *n.* (גרעמ'-פאס) דער בוטס=קאפ אדער שווערד=וואלפיש [א מין וואלפיש].

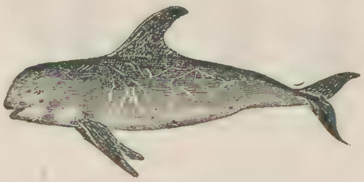

Grampus

granadil'la *n.* (גרענ-ע-דיל'-א) גראנאדילא, די פרוכט פון א מין פלעכטענדע גרעזער אדער קוסטעס מיט בלויע בלומען וואס וואקסען אין די הייסע לענדער.

gran'ary *n.* (גרענ'-ע-רי) 1. א קארן=שפייכלער; 2. א געגענד וואס גיט ארויס ברויט פאר אנדערע געגענדען אדער לענדער.

2. The Mississippi valley is the granary of the United States.

grand *a.* (גרענד) גרויסארטיג, ערהאבען, פרעכטיג; גרויס, הערליך, נאבעל; הויפט, גרעסטער, וויכטיגסטער; ערשטער; פאלקאם; וואס איז כולל אלע פרטים.

gran'dam *n.* (גרענ'-דעם) ז. *grandame*

gran'dame *n.* (גרענ'-דיים) א באבע, א גרויסמוטער, אן אלטע פרוי.

Grand Ar'my of the Repub'lic (גרענד אר'-מי אוו טהי רי-פאב'-ליק) אין די פעראייניגטע שטאאטען — א געזעלשאפט פון די וועטעראנען, וועלכע האבען גענומען אנטייל אין בירגער=קריעג [1861—5], מיט דעם ציעל אויפצוהאלטען צווישען זיי ברידערליכקייט און שטיצען איינע די אנדערע אין דער צייט פון א נויט.

grand'aunt *n.* (גרענד'-ענט) אן עלטער=מוהמע.

grand'child *n.* (גרענד'-טשאילד) אן אייניקעל.

grand climacter'ic (גרענד קלאי-מעק-טער'-איק) דאס 63טע יאהר פון א מענשענס לעבען. ז. *climacteric*

grand'daughter *n.* (גרענד'-דאה-טער) אן אייניקעל [ווייבליך].

grand'-duke *n.* (גרענד'-דיוק) א גרויס=הערצאג; א גרויס=פירסט.

grand'-duke'dom *n.* (גרענד'-דיוק'-דאם) א גרויס=הערצאגטום; א גרויס=פירסטענטום.

grandee' *n.* (גרענ-דיע') א גראנד, איינער פון די שפאנישע אדעליגע; א מענש פון העכערען ראנג, אן אדעליגער.

grandee'ship *n.* (גרענ-דיע'-שיפ) די ווירדע אדער לאגע פון א גראנד אדער אדעליגען.

gran'deur *n.* (גרענ'-דיור) גרויסקייט, הויכקייט; הערליכקייט, פרעכטיגקייט, ערהאבענהייט, גלאנץ.

grand'father *n.* (גרענד'-פא-טהער) א גרויספאטער, א זיידע.

grandil'oquence *n.* (גרענ-דיל'-א-קוועגס) א הויכער סטיל, הויכע מליצות, קלינגענדע פראזען.

grandil'oquent *a.* (גרענ-דיל'-א-קוועגט) וועלכער רעדט מיט קלינגענדע פראזען אדער הויכע מליצות.

gran'diose *a.* (גרענ'-די-אוס) גראנדיעז, גרויסארטיג; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש.

gran'diosely *adv.* (גרענ'-די-אוס-לי) אויף א גראנדיעזען אדער גרויסארטיגען אופן; באמבאסטיש.

grandios'ity *n.* (גרענ-די-אס'-אי-טי) דאס זיין גראנדיעז, גרויסארטיגקייט; דאס זיין אויפגעבלאזען אדער באמבאסטיש.

grandio'so *adv.* (גרענ-די-או'-סאו) אין מוזיק — אויף א גרויסארטיגען אדער גראנדיעזען אופן.

grand ju'ror (גרענד דזשוה'-ראר) א מיטגליעד פון אנקלאגע=געריכט. ז. *grand jury*

grand ju'ry (גרענד דזשוה'-רי) דאס אנקלאגע=געריכט [א געריכט פון געשווארענע, אין צאהל פון 12 ביז 23, וועלכע אורטיילען צי איז דא א חשד אויף א געוויסער פערזאן, אז זי האט בעגאנגען דעם פערברעכען].

grand lar'ceny (גרענד לאר'-סע-ני)

אין געזעצגעבונג — א גנבה פון א סומע פון אונגעפעהר איבער 25 דאלאר.

grand liqu'or (גרענד ליק'-אר) דער לעבענס-עליקסיר [דער געטראנק, וועלכען די אלכעמיקער האבען געזוכט, מיינענדיג, אז מיט אזא געטראנק קען מען מאכען פון טויט לעבעדיג].

grand lodge (גרענד לאדזש) די גראנד-לאזשע פון אן ארדען [די אנפיהרענדע גרופע פון דעם ארדען, וועלכע בעשטעהט פון דעלעגאטען פון אלע לאזשעס אונטער דעם פארזיץ פון גראנד-מייסטער].

grand'ly *adv.* (גרענד'-לי) אויף א גרויס-ארטיגען אופן.

grand'ma *n.* (גרענד'-מא) ז. *grandmamma*.

grand'mamma *n.* (גרענד'-מא-מא) א גרויס-מוטער, א באבע.

grand mas'ter (גרענד מעס'-טער) דער גרויס-מייסטער אדער הויפט פון אן ארדען.
He is grand master of a fraternal order.

grand'mother *n.* (גרענד'-מאטה-ער) א גרויסמוטער, א באבע.

grand'nephew *n.* (גרענד'-נעפ-יו) א גרויס-נעפע, דער זוהן פון א פלימעניק אדער פלימעניצע.

grand'ness *n.* (גרענד'-נעס) גרויסקייט, גרויסארטיגקייט, גראנדיאזיטעט.

grand'niece *n.* (גרענד'-ניעס) א גרויס-ניכטע, די טאכטער פון א פלימעניק אדער פלימעניצע.

grand old man (גרענד אולד מען) א זעהר בעליעבטער אלטער מאן; א זעהר בעליעבטער שטאאטסמאן.

Grand Old Par'ty (גרענד אולד פאר'-טי) די רעפובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

grand op'era (גרענד אפ'-ע-רא) גראנד-אפערא [א הויך-קלאסישע אפערא, וואס ווערט דורכאויס געזונגען און אקאמפא-נירט פון א גרויסען ארקעסטער].

grand'pa *n.* (גרענד'-פא) ז. *grandpapa*.

grand'papa *n.* (גרענד'-פא-פא) א גרויספאטער, א זיידע.

grand'parent *n.* (גרענד'-פעהר-ענט) א זיידע אדער א באבע.

grand pian'o (גרענד פי-ענ'-או) א קלאוויר, א פליגעל-פיאנא.

grand'-relief' *n.* (גרענד'-רי-ליעף') אין סקולפטור — הויך-רעליעף, הויך-בולט.

grand se'cret (גרענד סי'-קרעט) די גרויסע געהיימניס, יענע וועלט.

grand'sire *n.* (גרענד'-סאיר) דער זיי-דע; דער אורפאטער פון א משפחה.

grand'son *n.* (גרענד'-סאן) אן אייניקעל [מענליך].

grand'uncle *n.* (גרענד'-אנקל) אן עלטער-פעטער.

grange *n.* (גריינדזש) א פערמע, א כוי-טאר; אין די פעראייניגטע שטאאטען — א לאזשע פון א פארמער-ארדען, וואס האט זיך געשטעלט דעם ציעל מיטצוהעלפען דער ענטוויקלונג פון ערד-ארבייט.

gran'ger *n.* and *a.* (גריינ'-דזשער) א מיטגליעד פון דעם פארמער-ארדען אין אמעריקא; א פערמער, א דארף-יונג; וואס איז שייך צו א פערמע אדער כוי-טאר.

gran'gerism *n.* (גריינ'-דזשער-איזם) די פרינציפען און מעטאדען פון דעם פארמער-ארדען אין אמעריקא; דאס אי-לוסטרירען א בוך, אריינקלעפענדיג אין איהם אילוסטראציאנען פון אנדערע בי-כער.

gran'gerite *n.* (גריינ'-דזשער-איט) איינער וואס אילוסטרירט א בוך מיט אי-לוסטראציאנען ארויסגעריסען פון אנדערע ביכער.

gran'gerize *v.* (גריינ'-דזשער-איז) אי-לוסטרירען א בוך מיט ארויסגעשניטענע אילוסטראציאנען פון אנדערע ביכער.

gran'gerizer *n.* (גריינ'-דזשער-אי-זער) ז. *grangerite*.

granif'erous *a.* (גרע-ניפ'-ע-ראס) וואס טראגט קערנער.

gran'iform *a.* (גרענ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערנדעל.

gran'ite *n.* (גרענ'-איט) גראניט [א מין שטיין]; א מין געפרארענער געטראנק [שערבעט]; גראניט-געשיר. ז. *granite-ware*.

gran'ite-ware *n.* (גרענ'-איט-הוועהר) גראניט-געשיר [אייזערנע אדער לײמענע געשיר דעקארירט אזוי, אז זיי זעהען אויס ווי גראניט].

granit'ic *a.* (גרע-ניט'-איק) פון גרא-ניט-שטיין.

granit'iform *a.* (גרע-ניט'-אי-פארם) גראניט-פערמיג; וואס זעהט אויס ווי גראניט.

gran'itoid *a.* (גרענ'-אי-טאיד) עהנליך צו גראניט.

graniv'orous *a.* (גרע-ניוו'-א-ראס) וואס עסט קערנער [ווי א פויגעל].

grant *v.* and *n.* (גרענט) בעווילינגען, שענקען; געבען א קאנצעסיע, בעווילינגען א רעכט אדער פריווילעגיע; געזעצליך, אפיציעל איבערטראגען אייגענטום; צוגע-בען [די ריכטיגקייט פון עפעס]; בעווי-ליגונג; איבערטראגונג פון אייגענטומס-רעכט [דורך אפיציעלע דאקומענטען]; דאס שענקען אדער בעווילינגען [רעכטע און פריווילעגיעס]; דאס צוגעבען [די ריכטיגקייט פון עפעס]; א קאנצעסיע, עט-וואס וואס ווערט בעווילינגט [אויף א פא-טענט, אלס פריווילעגיע א. ז. וו., הויפט-זעכליך טראקטען לאנד וואס ווערען אוועק-געגעבען צו אייזענבאהן-קאמפאניעס, קא-לאניסטען א. ז. וו.].

gran'table *a.* (גרענ'-טעבל) וואס קען בעווילינגט ווערען, געגעבען ווערען אדער צוגעגעבען ווערען.

grant a lease (גרענט ע ליעס) געבען א קאנצעסיע.

gran'ted *a.* (גרענ'-טעד) בעווילינגט, גע-שאנקען; איבערגעטראגען [ווענען איי-גענטומס-רעכט]; צוגעגעבען, אנגענומען אלס זעלבסטפערשטענדליך.

gran'ted to be so (גרענ'-טעד טו בי סאו) אנגענומען אז עס איז אזוי.

grantee' *n.* (גרענ-טיע') איינער וועמען עפעס ווערט בעווילינגט אדער געשאנקען; איינער וועמען מען גיט איבער אויף א קאנטראקט אייגענטומס-רעכט; איינער וועלכער קריגט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; איינער וואס קריגט א קאנצעסיע; א קאנצעסיאנער.

gran'ter *n.* (גרענ'-טער) ז. *grantor*.

gran'tor *n.* (גרענ'-טאר) איינער וואס בעווילינגט, גיט איבער אייגענטומס-רעכט, גיט א קאנצעסיע אדער גיט צו די ריכטיג-קייט פון עפעס.

gran'ula *n.* (גרענ'-יו-לא) א קליין קערנדעל.

gran'ular *a.* (גרענ'-יו-לאר) קערנער-דיג; עהנליך צו קערנדלעך.

granular'ity *n.* (גרענ-יו-לער'-אי-טי) קערנערדיגקייט.

gran'ularly *adv.* (גרענ'-יו-לער-לי) ווי קערנדלעך; אין קערנדלעך.

gran'ulate *v.* and *a.* (גרענ'-יו-לייט) צושטויסען אדער צומאלען אין קערנדלעך; ווערען צושטויסען אדער צומאלען אין קערנדלעך; בעדעקען מיט קליינינקע קערנ-דלעך; מאכען שארסטקע; צומאלען; צו-שטויסען; קערניג [שארסטקע, ניט גלאט, ניט גלייך].

gran'ulated *a.* (גרענ'-יו-לייט-טעד) קערנערדיג; צומאלען, צושטויסען; קער-ניג [ווי בעדעקט מיט קליינינקע קערנ-דלעך, ניט גלייך, ניט גלאט, שארסטקע].

gran'ulating-machine' *n.* (גרענ'-יו-לייט-טינג-מע-שין') א גראנוליר-מאשין [א מאשין וואס פערוואנדעלט מעטאל אין פיינע קערנדלעך אדער א מאשין צום מא-לען שיס-פולווער].

granula'tion *n.* (גרענ-יו-ליי'-שאן) דאס צומאלען, דאס צושטויסען; דאס ביל-דען זיך פון נייעם געוועב [ביי דער פער-היילונג פון א וואונד].

gran'ulative *a.* (גרענ'-יו-ליי-טיוו) צומאלענדיג, צושטויסענדיג; צושטויבט, צומאלען; בילדענדיג א נייעם געוועב [ביי דער פערהיילונג פון וואונדען].

gran'ule *n.* (גרענ'-יול) א קליין קערנ-דעל, א קליין טיילכעל, א שטויבעלע.

granulif'erous *a.* (גרענ-יו-ליפ'-ע-ראס) צושטויסענדיג, צומאלענדיג, פער-וואנדלענדיג אין קערנדלעך; קערנערדיג.

gran'uliform *a.* (גרענ'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערנדעל.

gran'ulite *n.* (גרענ'-יו-לאיט) גראנוליט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קווארץ און פעלדשפאט].

granulit'ic *a.* (גרענ-יו-ליט'-איק) וואס איז שייך צו גראנוליט. ז. *granulite*.

gran'ulize *v.* (גרענ'-יו-לאיז) מאכען פילען אדער קאפסולען.

granulo'ma *n.* (גרענ-יו-לאו'-מא) א קראנקהאפטער אנוואוקס וואס בילדעט זיך ביי געוויסע אנשטעקענדע קראנקהייטען [ווי ביי סיפיליס, צרעת א. ז. וו.].

granulom'atous *a.* (גרענ-יו-לאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו דעם קראנקהאפטען אנוואוקס וואס ביל-דעט זיך ביי געוויסע אנשטעקענדע קראנק-הייטען [ווי ביי סיפיליס, צרעת א. ז. וו.].

gran'ulose *a.* and *n.* (גרענ'-יו-לאוס) קערנדיג, עהנליך צו קערנדלעך; דער בע-שטאנדטייל פון קראכמאל וואס ווערט פערוואנדעלט אין צוקער.

gran'ulous *a.* (גרענ'-יו-לאס) ז. *granular*.

grape *n.* (גרייפ) א וויינטרויב; א וויינ-שטאק; קארטעטש [צום שיסען פון האר-מאטען]; אזא פוס-קראנקהייט ביי פערד.

grape'-flow'er *n.* (גרייפ'-פלאו'-ער) ז. *grape-hyacinth*.

grape'-hy'acinth *n.* (גרייפ'-האי'-ע-סינטה) דער טרויבען-היאצינט [אזא פלאנצע].

grape'less *a.* (גרייפ'-לעס) אהן טרוי-בען; געמאכט ניט פון טרויבען [ווענען פאלשע וויין].

grape'-louse *n.* (גרייפ'-לאוס) די טרוי-בען-לויז אדער פילאקסערא [אזא אינזעקט וואס ברענגט פיעל שאדען צו וויינטרוי-בען]. ז. *phylloxera*.

grape'-mil'dew *n.* (גרייפ'-מיל'-דיו)

טרויבען=טהוי [אזא קראנקהייט ביי וויינטרויבען].

grape'-rot *n.* (גרייפ'-ראט) אזא קראנקהייט ביי וויינטרויבען, פון וועלכער זיי הויבען אן צו פוילען.

gra'pery *n.* (גריי'-פער-אי) א וויינגארטען [הויפטזעכליך אין א גלעזערנער געביידע].

grape'-shot *n.* (גרייפ'-שאט) א קארטעטש [צו שיסען פון הארמאטען]; א קארטעטשען=שאס.

Grape-shot

grape'-stone *n.* (גרייפ'-סטאון) דאס ביינדעל פון א וויינטרויב.

grape'-vine *n. and a.* (גרייפ'-וואין) א וויינשטאק; וואס פאסט פאר וויינגערטנער [וועגען ערד=באדען, הויפטזעכליך וועגען דעם ניט זעהר פרוכטבארען באדען אין די שטאאטען קענטאקי און טענעסי, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

grape'-vine twist (גרייפ'-וואין טהוויסט) אזא בעוועגונג אין א נעגערשען טאנץ [אין אמעריקא].

graph'ic *a.* (גרעפ'-איק) גראפיש, וואס איז פארגעשטעלט דורך שריפטצייכענס אדער צייכנונגען; וואס איז שייך צו שרייבען; געשריבען; וואס איז פארגעשטעלט אין געצייכענטע פיגורען אדער דיאגראמען אנשטאט אין אריפמעטישע רעכנונגען; שילדערענד, בילדליך.

graph'ical *a.* (גרעפ'-אי-קעל) ז. *graphic*.

graph'ically *adv.* (גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך געשריבענע צייכענס; דורך גראפישע צייכנונגען; אויף א גראפישען אופן; דורך שילדערונג; אויף א בילדליכען אופן. ז. *graphic*.

graph'ical meth'od (גרעפ'-אי-קעל מעטה'-אד) די גראפישע מעטאדע, די מעטאדע פארצושטעלען מאטעמאטישע גרעסען אדער בעציהונגען ניט אין ציפער נאר אין פערשיעדענע ליניען אדער דיאגראמען.

graph'icalness *n.* (גרעפ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין גראפיש. ז. *graphic*.

graph'ical pow'ers (גרעפ'-אי-קעל פאו'-ערז) דער שילדערונגס=טאלאנט [פון אן ערצעהלער אדער א שרייבער].

graph'ical stat'ics (גרעפ'-אי-קעל סטעט'-איקס) גראפישע סטאטיק [די מעטאדע צו אונטערזוכען די פעסטקייט פון א געביידע, א בריק א. ד. ג. דורך דיאגראמען וועלכע ווערען געצייכענט אין מאסשטאב נאך א געוויסער מעטאדע].

graph'ic arts (גרעפ'-איק ארטס) די גראפישע קינסטע [ווי צייכנען, גראווירען, מאלען].

graph'icly *adv.* (גרעפ'-איק-לי) ז. *graphically*.

graph'ics *n.* (גרעפ'-איקס) די צייכענקונסט, בעזאנדערס די טעכנישע צייכענקונסט.

graphiol'ogy *n.* (גרעפ-אי-אל'-א-דזשי) די קונסט פון שרייבען אדער צייכנען; אן אבהאנדלונג וועגען דיעזער קונסט.

graph'ite *n.* (גרעפ'-איט) גראפיט [דער שטאף פון וועלכען מען מאכט בליישטיפטען].

graphit'ic *a.* (גרע-פיט'-איק) וואס איז שייך צו גראפיט.

graph'olite *n.* (גרעפ'-א-לאיט) טאוועל=שיפער, גריפעל=שטיין [שיפער=שטיין פון וועלכען מען מאכט שרייב=טאוולען אדער שרייב=גריפלען].

graphol'ogist *n.* (גרע-פאל'-א-דזשיסט) א קענער אין דער קונסט פון בעשטימען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיין האנדשריפט.

graphol'ogy *n.* (גרע-פאל'-א-דזשי) דאס בעשטימען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיין האנדשריפט.

graphom'eter *n.* (גרע-פאמ'-ע-טער) א ווינקעל=מעסטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען ווינקלען].

graph'ophone *n.* (גרעפ'-א-פאון) א גראפאפאן, א פאנאגראף [א פערבעסערטער עדיסאן פאנאגראף וואס זיין צילינדער ווערט געמאכט פון הארטען גומי אנשטאט וואקס].

graph'otone *n.** (גרעפ'-א-טאון) א בולט'ע פאטא=גראווירע [א גראווירע וועלכע ווערט געמאכט דורך פאטאגראפיע] אויף א צינק אדער קופער=פלאטע.

graph'otype *n.* (גרעפ'-א-טאיפ) א מיטעל צו מאכען שנעל גראווירונגען צום דרוקען [די צייכנונג ווערט געמאכט מיט א געוויסער זארט טינט אויף א פלאטע וואס איז בעדעקט מיט א קריידשיכט. ווען די טינט ווערט טרוקען, פוצט מען אב מיט א בערשטעל דאס ווייכע קרייד פון דער פלאטע און עס בלייבט א בולט'ע טינט=צייכנונג פון וועלכער מען מאכט א סטערעאטיפ].

grap'line *n.* (גרעפ'-לין) אן אנקער פון א שיף; א שיף=אנקער מיט זעקס האטשיקעס.

grap'nel *n.* (גרעפ'-נעל) אזא שיפס=אנקער מיט זעקס האטשיקעס; אזא אייזען מיט איין האטשיק אדער מיט צוויי וואס ווערט בענוצט עטוואס אנצוגרייפען אדער אנצוהאלטען; אזא אייזען וואס ווערט בענוצט צום צונויפטשעפען צוויי שיפען.

grap'ple *n. and v.* (גרעפל) אזא אייזערנער האטשיק מיט וועלכען מען טשעפעט צונויף צוויי שיפען אדער וועלכע עס איז צוויי געגענשטענדע; א גרויסע, שפיציגע צוואנג [ווי די וועלכע מען גערבויכט צו שלעפען שטיקער אייז]; א האטשיק; אן ארומכאפען אדער אן ארומקלאמערען זיך, ווי ביים ראנגלען זיך; א געפעכט; א קאמפף; א ראנגלען זיך; א שטרייט; א געשלעג; פערטשעפען אדער צוטשעפען מיט א האטשיק; אנגרייפען, אנפאסען; פעסטהאלטען; בעפעסטיגען איינס צום אנדערען; ארומכאפען זיך, ארומקלאמערען זיך; ראנגלען זיך; שטרייטען; קעמפפען.

grap'ple-hook *n.* (גרעפ'ל-הוק) א האטשיק צום אנטשעפען אדער צוטשעפען.

grap'ples *n.* (גרעפלז) אזעלכע צוויי האטשיקעס וואס זיינען פערבונדען מיט א קורצער קייט און ווערען געברויכט צום שלעפען קלעצער.

grap'ple with (גרעפל הוויטה) 1. זיך ראנגלען; קעמפפען; 2. זיך ערנסט פערנעהמען מיט עפעס.

2. His mind is trained to **grapple with** great questions.

grap'pling *n.* (גרעפ'-לינג) דאס פערטשעפען אדער אנטשעפען; א האטשיק, א האקען, א קלאמער; א שיף=אנקער.

grap'pling-i'ron *n.* (גרעפ'-לינג-אי'-ערן) אזא שטאנג מיט האטשיקעס.

gra'py *a.* (גריי'-פי) וואס בעשטעהט פון וויינטרויבען; וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו וויינטרויבען.

grasp *v. and n.* (גרעספ) גרייפען; פאסען, אומפאסען; אנפאסען, א נעהם טהאן; בעגרייפען; דאס גרייפען, דאס אננעהמען מיט דער האנד; גוואלט; דאס בעגרייפען, די פעהיגקייט צו בעגרייפען.

gras'pable *a.* (גרעס'-פעבל) וואס קען אנגעגריפען אדער אנגעכאפט ווערען; וואס מען קען בענעהמען אדער בעגרייפען.

grasp at (גרעספ עט) אנכאפען; פראבירען אנכאפען.

A drowning man will **grasp at** a straw.

gras'per *n.* (גרעס'-פער) א כאפער; איינער אדער עטוואס וואס כאפט אדער גרייפט אן.

gras'ping *a.* (גרעס'-פינג) גיעריג, האבזיכטיג.

gras'pingly *adv.* (גרעס'-פינג-לי) אויף א גיעריגען אדער האבזיכטיגען אופן.

gras'pingness *n.* (גרעס'-פינג-נעס) גיעריגקייט, האבזיכטיגקייט.

grasp'less *a.* (גרעספ'-לעס) וואס קען ניט אנגרייפען אדער אננעהמען; שוואך.

grass *n. and v.* (גרעס) גראז; שפארגעל [ז. *asparagus*]; פריהלינג; צייטווייליגע בעשעפטיגונג אין א דרוקעריי; בעדעקען מיט גראז; פערוואקסען ווערען מיט גראז; ווארפען אויף'ן גראז; פערלירען אין גראז; פיטערען מיט גראז; טהאן צייטווייליגע ארבייט אין א דרוקעריי.

grass'-cloth *n.* (גרעס'-קלאטה) אזא דינער לייכטער ליינען=עהנליכער שטאף, וועלכער ווערט פאבריצירט אין כינא פון א געוויסען גראז פאר זומער קליידער.

grass'-cut'ter *n.* (גרעס'-קאט'-ער) א גראז=שניידער; א גראז=שנייד=מאשין.

grass'er *n.* (גרעס'-ער) א קאלב וואס ווערט געפיטערט אויף גראז.

grass'finch *n.* (גרעס'-פינטש) דער גראז=פינק [אזא פויגעלע וואס שפייזט זיך מיט גראז אדער גראז=קערנער].

grass'-green *a. and n.* (גרעס'-גריען) גריין ווי גראז, גראז=פארביג; גראז=קאליר. ז. איל. *"Colors"*

grass'-grown *a.* (גרעס'-גראון) בעוואקסען מיט גראז.

grass'hopper *n.* (גרעס'-האפ-ער) א פעלד אדער גראז=גריל, א גראז=היישעריק.

Grasshopper

grass'iness *n.* (גרעס'-אי-נעס) דאס זיין בעוואקסען מיט גראז.

grass'ing *n.* (גרעס'-אינג) דאס אויסשפרייטען לייווענד אויף די פעלדער צום בלייכען אדער ווייסען.

grass'-land *n.* (גרעס'-לענד) גראז=לאנד [פיטערנים=לאנד, לאנקעס].

grass'-lin'en *n.* (גרעס'-לינ'-ען) גראז=לייוועגד [אזא דינער קליידער=שטאף וואס ווערט געמאכט פון א געוויסען גראז].

grass'-pink *n.* (גרעס'-פינק) אן ארכידעען=עהנליכער אמעריקאנער גראז.

grass'-plat *n.* (גרעס'-פלעט) א שטיקעל פלאץ בעוואקסען מיט גראז [הויפטזעכליך ווען עס איז ארומגערינגעלט מיט בלומען=בייטען].

grass'-plot *n.* (גרעס'-פלאט) ז. *grass-plat*.

GRASSES AND THEIR ALLIES

גראָזען און גראָז־עהנליכע פלאַנצען

1 Common Millet. 2 Rice. 3. Sweet Vernal Grass. 4 Italian Millet. 5 Rye. 6 Darnel. 7 Maize. 8 Bamboo. 9 Sugar-cane. 10 Pampas Grass. 11 Cotton Grass. 12. Edible Cyperus or Rush-nut. 13 Papyrus. 14 Hairy Wood-rush. 15 Sea Grass or Grass-wrack.

grass'-pol'y *n.* (גרעס'-פאל'-אי) דאס בלוט-גראז [אזא פורפור-רויט גראז].

grass'quit *n.* (גרעס'-קהוויט) דער קארליק גראז-פינק [אזא קליין אמעריקאנער פויגעלע]. ז. *grassfinch*

grass'-snake *n.* (גרעס'-סנייק) די גראז-שלאנג [א שלאנג פון גרינעם קאליר].

grass'-tree *n.* (גרעס'-טריע) דער גראז-בוים [אזא אויסטראלישע פלאנצע וועלכע האט לאנגע, דינע גראז-עהנליכע בלעטער].

Grass-tree

grass'-walk *n.* (גרעס'-וואהק) א גראז-שפאציער-וועג אין א גארטען.

Grass'-week *n.* (גרעס'-הוויעק) די בעט-וואך [אזוי הייסט ביי קריסטען די וואך צווישען דעם פינפטען און זעקסטען זונטאג נאך זייער פסח].

grass'-wid'ow *n.* (גרעס'-הוויד'-או) א שטרויענע אלמנה [א פרוי וועלכע איז צייטווייליג געשיעדען פון איהר מאן, ווי דורך פעררייזען א. ד. ג.]; אן עגונה; א גרושה.

grass'-wid'ower *n.* (גרעס'-הוויד'-אער) א שטרויענער אלמן [איינער וואס לעבט, צוליעב וועלכער עס איז אורזאכע, אבגעטיילט פון זיין פרוי].

grass'-wrack *n.* (גרעס'-רעק) דאס ים-גראז [אזא פלאנצע מיט לאנגע, גראז-עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסט מייסטענס ביים ברעג פון ים. ווערט געברויכט צום פאקען גלעזערנע און ליימענע כלים און אויך פאר מאטראצען].
ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

grass'y *a.* (גרעס'-אי) בעוואקסען מיט גראז; פול מיט גראז; עהנליך צו גראז, גרין ווי גראז.

grate *n. and v.* (גרייט) 1. א רעשאטקע, א גיטער, א גראטע; א פייער-ראסט [די רעשאטקע אין אן אויוועז אויף וועלכער עס ליעגען די קויהלען]; מאכען א רעשאטקע אדער גראטע; פערמאכען מיט א גראטע; 2. רייבען, שאבען; סקריפען, קנאקען, טרעשטשען; קראצען; קריצען [ווי מיט די צייהנער]; פערשאפען שמערצען, וועה טהאן.
2. His broken English grates on my ears.

grate'ful *a.* (גרייט'-פול) דאנקבאר.
Grateful for the favors extended to me, I shall try to deserve your kindness.

grate'fully *adv.* (גרייט'-פול-אי) מיט דאנקבארקייט.

grate'fulness *n.* (גרייט'-פול-נעס) דאנקבארקייט.

gra'ter *n.* (גריי'-טער) א ריעב-אייזען, א טארקע; איינער וואס רייבט אדער שאבט; אין בוכבינדעריי — אזא אייזען אבצורייבען דעם רוקען פון א בוך נאכדעם ווי מען האט עס איינגענעהט און בעשמירט מיט קליי.

grate'-sur'face *n.* (גרייט'-סויר'-פיים) די פלעכע פון דעם פייער-ראסט [די רעשאטקע אויף וועלכער עס ליעגען די קויהלען] אין אן אויוועז אדער פון א דאמפף-קעסעל.

grate the teeth (גרייט טהי טיעטה) קריצען מיט די צייהנער.

gratic'ulate *v.* (גרע-טיק'-יו-לייט) צוטיילען א צייכנונג אין ליניר־טע קוואדראט קעסטעלעך כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין אן אנדער מאסשטאב.

graticula'tion *n.* (גרע-טיק-יו-ליי'-שאן) די צוטיילונג פון א צייכנונג אין ליניר־טע קוואדראט-קעסטעלעך כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין א קלענערען אדער גרעסערען מאסשטאב.

grat'icule *n.* (גרעט'-אי-קיול) א צייכנונג, וועלכע איז צוטיילט אין ליני־רטע קוואדראט-קעסטעלעך, כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין אן אנדער מאסשטאב.

gratifica'tion *n.* (גרעט-אי-פי-קיי'-שאן) א גראטיפיקאציאן, א פרייוויליגע בעלוינונג פאר עטוואס; א מתנה פאר גוטער, איבערגעבענער דיענסט; א בעפריעדיגונג; דאס בעפריעדיגען.

grat'ifier *n.* (גרעט'-אי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס בעפריעדיגט; איינער וואס בעלוינט.

grat'ify *v.* (גרעט'-אי-פאי) בעפריעדיגען; פערשאפען פערגניגען, מאכען אנגענעהם; בעלוינען, פערגיטיגען, בעשענקען.

grat'ifyingly *adv.* (גרעט'-אי-פאי-אינגג-לי) בעפריעדיגענדיג; בעלוינענדיג; מאכענדיג אנגענעהם; פערשאפענדיג פערגניגען.

gra'ting *n. and a.* (גריי'-טינג) א גראטע, א גיטער, א רעשאטקע; א האלץ-ראהם פון קלעצער אויסגעמאכט ווי א רעשאטקע צום אונטערלעגען אונטער א שווערער געביידע, ווען זי ווערט געבויט אויף א ווייכען גרונד; דאס אבטיילען די גרויסע שטיקער ערץ [רויה מעטאל] פון די קליינע; דאס רייבען, דאס קראצען, דאס שאבען; דאס קריצען אדער סקריפען; דאס ווידריגע געפיהל וואס מען האט ווען מען הערט א קריץ אדער סקריפ; סקריפעדיג, קריצעדיג; ווידריג [ווי פון א סקריפ אדער קריץ].

gra'tingly *adv.* (גריי'-טינג-לי) קריצענדיג, סקריפענדיג; ווירדיג [ווי פון א קריץ אדער סקריפ].

gra'tis *adv.* (גריי'-טיס) גראטיס, אומזיסט, אהן געצאהלט, פריי.

grat'itude *n.* (גרעט'-אי-טיוד) דאנקבארקייט.

gratu'itous *a.* (גריי-טיו'-אי-טאס) וואס קאסט גאר ניט, וואס מען בעקומט אומזיסט; וואס איז ניט נויטיג, וואס ווערט ניט פערלאנגט; אהן אן אורזאך.

gratu'itously *adv.* (גריי-טיו'-אי-טאס-לי) אומזיסט, פריי, אהן געצאהלט; אהן אן אורזאכע, אהן א גרונד.

gratu'itousness *n.* (גריי-טיו'-אי-טאס-נעס) אונענטגעלטליכקייט, דאס זיין אומזיסט, דאס זיין פריי אהן געצאהלט; גרונדלאזיגקייט.

gratu'ity *n.* (גריי-טיו'-אי-טי) א פרייוויליגער געשענק; עטוואס וואס ווערט געגעבען אומזיסט; א מתנה; א נדבה.

grat'ulate *v.* (גרעט'-יו-לייט) ז. *congratulate*

gratula'tion *n.* (גרעט-יו-ליי'-שאן) בעגריסונג, גליק-ווינשונג; צופרידענהייט.

grat'ulatory *a.* (גרעט'-יו-ליי-טא-רי) ז. *congratulatory*

grau'wacke *n.* (גראה'-הוועק-ע) ז. *graywacke*

grava'men *n.* (גרע-וויי'-מען) דער וויכטיגסטער פונקט פון אן אנקלאגע; א גרונד פאר אן אנקלאגע.

grave *v., a. and n.* (גרייוו) גראווירען, אויסשניצען; איינקריצען; אברייניגען דעם דעק פון א שיף פון ים-גראז, מושלען א. ד. ג.; ערנסט, וויכטיג; איינפאך, פשוט; אין מוזיק — לאנגזאם, רוהיג, נידריג, טיעף; א קבר; א גראף; אן אקסאן-גראוו [דער צייכען (\`) וואס ווערט געשטעלט אויף געוויסע בוכשטאבען אין פראנצויזיש].

grave ac'cent (גרייוו עק'-סענט) אן אקסאן-גראוו [דער צייכען (\`) וואס ווערט געשטעלט אויף געוויסע בוכשטאבען אין פראנצויזיש].

grave'-clothes *n.* (גרייוו'-קלאוטהז) טויטען-קליידער, תכריכים.

grave'-dig'ger *n.* (גרייוו'-דיג'-ער) א טויטען-גרעבער, א קברות-מאן; אזא קעפער [זשוק, באבעלקע] וואס פערגראבט טויטע אינזעקטען; אזא פליעג וואס פערגראבט איהרע אייער.

grave in the mem'ory (גרייוו אין טהי מעמ'-א-רי) איינקריצען אין זכרון.

grave key (גרייוו קיע) דער באס-שליסעל [א צייכען אין מוזיק וואס צייגט, אז עס דארפען גענומען ווערען טיעפע נידריגע טענער].

grav'el *n. and v.* (גרעוו'-על) זאמד-שטיינדלעך, גרוז; גראבער זאמד; אורין-בלאז שטיינדלעך [אזא קראנקהייט ביי וועלכער עס בילדען זיך אויס אזעלכע קליינע שטיינדלעך אין די ניערען און קומען אריין אין דעם אורין-בלאז]; בעשיטען מיט זאמד-שטיינדלעך; ברייננגען אין פערלעגענהייט; צודריקען צו דער וואנד; פערטומלען דורך אן איבערראשונג; צוקאליעטשען די פיס דורך א זאמד-שטיינדעל.

grave'less *a.* (גרייוו'-לעס) אהן א קבר; ניט בעערדיגט.

grav'eliness *n.* (גרעוו'-על-אי-נעס) ז. *gravelliness*

grav'elliness *n.* (גרעוו'-על-אי-נעס) דאס זיין פול מיט זאמד-שטיינדלעך.

grav'elly *a.* (גרעוו'-על-אי) זאמד-שטייניג; זאמדיג.

grav'el-pit *n.* (גרעוו'-על-פיט) א זאמד-גרוב.

grav'ely *a.* (גרעוו'-על-אי) ז. *gravelly*

grave'ly *adv.* (גרייוו'-לי) אויף אן ערנסטען אופן.

gravemen'te *adv.* (גרא-וויי-מענ'-טע) אין מוזיק — מיט א געדריקטען טאן, ערנסט, שטיל.

gra'ven (גריי'וון) גראווירט, אויסגעשניצט. ז. *grave*

grave'ness *n.* (גרייוו'-נעס) ערנסט, ערנסטהאפטיגקייט; וויכטיגקייט.

gra'ven im'age (גריי'וון אימ'-עדזש) א געשניצט געצענבילד.

grav'eolent *a.* (גרעוו'-אי-או-לענט) וואס האט א שטארקען אונאנגענעהמען ריח.

gra'ver *n.* (גריי'-ווער) א גראווירער, א שניצער; א גראוויר-נאדעל [א געצייג צום גראווירען].

graves *n.* (גרייווז) גריבענעס, גריבען.

grave′stone *n.* (גרייוו′-סטאון) א מצבה אויף א קבר.

grave′yard *n.* (גרייוו′-יארד) א בית-עולם, א בית-הקברות.

grave′yard insur′ance (גרייוו′-יארד אינ-שוהר′-ענס) א מעטאדע צו בעשווינדלען א פערזיכערונגס-געזעלשאפט דערמיט, וואס מען פערזיכערט אן אלטען אדער קראנקען מאן, ארויסשטעלענדיג איהם פאר א יונגען און געזונטען.

grav′id *a.* (גרעוו′-איד) טראגענדיג, שוואנגער.

grav′igrade *a. and n.* (גרעוו′-אי-גרייד) וואס געהט מיט שווערע טריט; א חיה וואס געהט שווער.

gravim′eter *n.* (גרע-ווימ′-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ספעציפישע געדיכטקייט אדער שווערקייט פון שטאפען [בעזאנדערס פון פליסיגקייטען].

gra′ving *n.* (גריי′-ווינג) דאס גראווירען; אן איינדרוק; דאס רייניגען דעם דעק פון א שיף.

gra′ving-dock *n.* (גריי′-ווינג-דאק) א טרוקען-דאק [א גראבען מיט וואסער-טויערען ביי א האפען וואו שיפען ווערען געבויט אדער ווערען אויסגעלאדען און אנגעלאדען].

grav′itate *v.* (גרעוו′-אי-טייט) גראוויטירען, זיך ציהען צו א געוויסען פונקט; זיין אונטערווארפען דער גראוויטאציאנס-קראפט, זיין גענייגט צו פאלען נאך אונטען [ווי א שטיין וואס פאלט פון א בארג].

gravita′tion *n.* (גרעוו-אי-טיי′-שאן) גראוויטאציאן, די ציהונגס-קראפט צווישען קערפער; די צוציהונגס-קראפט פון די פלאנעטען; די שווערקראפט, די קראפט פון שווערקייט וואס ציהט אלעס ארונטער צום מיטעל-פונקט פון דער ערד; א נייגונג, א שטרעבונג אין א געוויסער ריכטונג.

gravita′tional *a.* (גרעוו-אי-טיי′-שאנ-על) וואס איז שייך צו גראוויטאציאן. ז. *gravitation*.

gravita′tionally *adv.* (גרעוו-אי-טיי′-שאנ-על-אי) דורך גראוויטאציאן. ז. *gravitation*.

grav′ity *n.* (גרעוו′-אי-טי) שווערקראפט, געוויכט, שווערקייט, צוציהונגס-קראפט; ערנסטהאפטיגקייט, ערנסט; וויכטיגקייט, ווירדיגקייט; טיעפקייט, נידריגקייט [וועגען טענער].

gra′vy *n.* (גריי′-ווי) פלייש-זאפט, בראטען-זופ.

gra′vy-boat *n.* (גריי′-ווי-באוט) א בראטען-זופ שיסעלע.

gray *a., n. and v.* (גריי) גרוי, מיט א גרויען קאליר; מיט גרויע האר; אלט; בעיאהרענט; ערפאהרען, געניט; די גרויע פארב; א גרויע חיה, א גרויער דאקס, א גרוי פערד; דעמערונג [דאס גרויען אויף מארגען] בין השמשות, די צווישען-צייט צווישען טאג און נאכט; מאכען גרוי, פערוואנדלען אין א גרויען קאליר; מאכען מאט [ווי גלאז].

gray′-bear *n.* (גריי′-בעהר) אזא שפין מיט לאנגע פיס. ז. *harvestman*.

gray′beard *n. and a.* (גריי′-ביערד) א גרויע בארד, א זקן; א מין אלטפרענקישער גראפין מיט א פיגור פון א מענשען מיט א לאנגער בארד; א מין פאליפ אויף אוסטריצעס; מיט א גרויער בארד, אלט.

gray′coat *n.* (גריי′-קאוט) איינער וועלכער טראגט א גרויען מונדיר; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א סאלדאט פון דער קאנפעדעראטען-ארמעע [פון די שקלאפען-האלטערישע זיד-שטאאטען] אין דער צייט פון בירגער-קריעג.

gray′-coat′ed *a.* (גריי′-קאוט′-עד) מיט א גרויען ראק.

gray′-eyed *a.* (גריי′-איד) מיט גרויע אויגען.

gray′-fly *n.* (גריי′-פלאי) די שאף-פליעג [א באבעלקע].

gray′-fri′ar *n.* (גריי′-פראי′-ער) א מאנאך פון דעם פראנציסקאנער ארדען.

gray′head *n.* (גריי′-העד) אן אלטער מאן אדער פרוי מיט א גרויען קאפ; אן אלטער וואלפיש [א זכר].

gray′hound *n.* (גריי′-האונד) ז. *greyhound*.

gray′ish *a.* (גריי′-איש) גרויליך, עטוואס גרוי.

gray′lag *n.* (גריי′-לעג) די ווילדע גאנז.

Graylag

gray′ling *n.* (גריי′-לינג) דער אומבער-פיש אדער כאריאוס [א מין פיש מיט זעהר גרויסע פלוס-פעדערען].

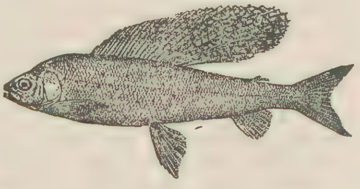

Grayling

gray′mill *n.* (גריי′-מיל) דער שטיין-זאמען [א מין פלאנצע מיט זעהר הארטע קליינע פרוכטען].

gray′-mil′let *n.* (גריי′-מיל′-עט) ז. *graymill*.

gray′ness *n.* (גריי′-נעס) גרויקייט.

graywack′e *n.* (גריי-הוועק′-ע) אין געאלאגיע — גרויע וואקקא [א זאמד-שטיין פון געלבען קאליר וואס שפאלט זיך ווי שיפער-שטיין].

graze *v. and n.* (גרייז) עסען גראז; אבפרעסען; פאשען, פיטערען; זיך פאשען, זיך פיטערען; לייכט בעריהרען אדער א גלעט טהאן פארבייגעהענדיג; אברייבען, אבקראצען די הויט פון עפעס; דאס פיטערען, דאס פאשען; דאס בעריהרען, דאס אברייבען.

gra′zer *n.* (גריי′-זער) א טהיער וואס פיטערט זיך אויף גראז.

gra′zier *n.* (גריי′-זשער) א פיה-פיטערער, איינער וואס הארעוועט פיה צום פערקויפען.

gra′zing-ground *n.* (גריי′-זינג-גראונד) פאשע; לאנד צו פיטערען בהמות.

grease *n. and v.* (גריעס) פעטס, שמאלץ [הויפטזעכליך פון לאנד-טהיערע]; שמיערעכץ; מאוקע [אזא קראנקהייט אויף א פערדס פוס, ביי וועלכער די פעל ווערט צושפאלטען און עס רינט אייטער]; שמיערען [מיט פעטס]; מאכען עטוואס זאל זיך לייכט בעוועגען [פאהרען ווי געשמיערט]; אנשטעקען א פערד מיט מאוקע; אונטערשמיערען [אונטערקויפען, געבען כאבאר].

grease′-paint *n.* (גריעס′-פיינט) גרימיר-פארב [וואס אקטיארען געברויכען].

grea′ser *n.* (גריע′-סער) אן אוילער [איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים אוילען מאשינען]; א הילפס-מאשיניסט; אין די וועסט-טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן ערד-גרעבער וואס פער′שכור′ט זיינע פערדיענסטען, אן ערד-גרעבער א בראדיאגע.

Grea′ser *n.* (גריע′-סער) א מעקסיקאנער, א שפאניש-אמעריקאנער.

grease the palm of (גריעס טהי פאהם אוו) אונטערקויפען; געבען כאבאר.

grease the wheels (גריעס טהי הוויעלז) שמיערען די רעדער; אויסצאהלען א חוב אין קליינע ראטען.

grea′sily *adv.* (גריע′-סי-לי) פעט, אויליג, געשמיערט; אונאנשטענדיג, גראב.

grea′siness *n.* (גריע′-סי-נעס) פעטקייט, אויליגקייט; דאס זיין געשמיערט [מיט אויל אדער פעטס].

grea′sy *a.* (גריע′-סי) פעט; אויליג, שמיעריג; געשמיערט [מיט אויל אדער פעטס]; גליטשיג; ערפאלגרייך אין וואלפיש-פאנג [אנגעלאדען מיט וואלפיש-אויל]; אנגעשטעקט מיט מאוקע [אזא פוס-קראנקהייט ביי פערד]. ז. *grease*.

great *a.* (גרייט) גרויס; גרויסארטיג; וויכטיג; וואס איז אם גרעסטען אדער וויכטיגסטען; ערהאבען, דערהויבען, פראמינענט, בעריהמט; פול; שוואנגער; שווער; ערנסט, איבערגעגעבען; אין חן; וואס געדויערט לאנג.

great age (גרייט אייזש) 1. הויכע אלטער; 2. א וויכטיגע, גרויסע עפאכע [אין דער געשיכטע פון דער מענשהייט אדער פון א לאנד].

2. We are living in a great age.

great ant′-ea′ter (גרייט ענט′-איע′-טער) דער גרויסער מוראשקעס-פרעסער [אזא חיה אין די הייסע טיילען פון אמעריקא וואס פרעסט מוראשקעס].

Great Ant-eater

great′-aunt *n.* (גרייט′-ענט) אן עלטער-מוהמע.

Great Bear (גרייט בער) אין אסטראנאמיע — דער גרויסער בער [אזא שטערן-גרופע].

great′-bel′lied *a.* (גרייט′-בעל′-איעד) שוואנגער.

great′-born *n.* (גרייט′-בארן) א בעל-יחוס.

Great Brit′ain (גרייט בריט′-איין) גרויס=בריטאַניען [ענגלאַנד, שאָטלאַנד און וועלס].

great cat's head pear (גרייט קעטס העד פּעהר) אַזאַ מין באַר [באַרנע] וואָס וואַקסט אין אַמעריקאַ. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

great′coat *n.* (גרייט′-קאוט) אַן אויבערמאַנטעל, אַ פּאַלטאָ.

great cry and lit′tle wool (גרייט קראַי ענד ליטל הוואול) אַ גרויסער וואָלקען און אַ קליינער רעגען.

great deal (גרייט דיעל) אַ היבש ביסעל, אַ סך; אַ גרויסע אונטערנעהמונג, אַ גרויס געשעפט.

great doom (גרייט דוהם) דער גרויסער יום הדין, דאָס וועלט=געריכט.

grea′ten *v.* (גרייטן) פערגרעסערען; פערגרעסערט ווערען.

grea′ter yel′lowlegs snipe (גריי′-טער יעל′-או-לעגז סנאַיפּ) דער געל=פיסיגער בעקאַס [אַזאַ פויגעל]. ז. איל. *"Game Birds"*

great expecta′tions (גרייט עקס-פּעק-טיי′-שאַנז) גלענצענדע אויסזיכטען.

great′-eyed *a.* (גרייט′-איד) וואָס האָט גרויסע אָדער אַרויסגעשטאַרצטע אויגען, וואָס זעהט אין דער פינסטער.

great′-frui′ted *a.* (גרייט′-פּרוה′-טעד) וואָס ברייננגט אַרויס גרויסע פרוכט.

great go (גרייט גאו) די עקזאַמענס אויף געלעהרטע טיטולען אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט [ענגלאַנד].

great′-grand′daughter *n.* (גרייט′-גרענד′-דאָה-טער) אַן אור=אייניקעל [ווייבליך].

great′-grand′father *n.* (גרייט′-גרענד′-פאַ-טהער) אַן עלטער=זיידע.

great′-grand′mother *n.* (גרייט′-גרענד′-מאַטה-ער) אַן עלטער=באָבע.

great′-grand′son *n.* (גרייט′-גרענד′-סאַן) אַן אור=אייניקעל [מענליך].

great gross (גרייט גראָוס) 12 גראָס [144 טוצען].

great gun (גרייט גאַן) אַ קאַנאָנע; אַ גרויסע חיה; אַ גרויסער "קנאַקער", אַ גרויסער מאַכער.

great guns (גרייט גאַנז) אַ שטורם; קאַנאָנען; גרויסע מאַכערס; גרויסע חיות. ז. *great gun*

great′-hear′ted *a.* (גרייט′-האַר′-טעד) עדעל, מוטיג, גרויסמוטיג, הויכמוטיג.

great′-horse *n.* (גרייט′-האָהרס) אַ געלערנט פערד.

great hun′dred (גרייט האַנ′-דרעד) צעהן טוצען [120].

Great Lakes (גרייט לייקס) די פינף אַזיערעס אין נאָרד=אַמעריקאַ: סופּיריאָר [העכערער], מישיגאַן, הוראָן, איריע און אָנטאַריאָ.

great lar′ceny (גרייט לאַר′-סעני-אי) ז. *grand larceny*

great looks (גרייט לוקס) שטאָלצע בליקען, אַ שטאָלצע האַלטונג, אַ שטאָלץ אויסזעהן.

great′ly *adv.* (גרייט′-לי) אין אַ הויכער שטופע, אין אַ הויכען גראַד, בעדייטענד; אויף אַ גרויסען אָדער גרויסאַרטיגען שטייגער; אויף אַ גרויסמוטיגען אָדער הויכמוטיגען שטייגער.

great man′y (גרייט מענ′-אי) מעהרערע, פיעלע, אַ סך, אַ היבש ביסעל.
There are a great many people in the hall.

great mas′ter (גרייט מעס′-טער) ז. *grand master*

great mil′let (גרייט מיל′-עט) אַ מין הירזש.

great′-min′ded *a.* (גרייט′-מאַינ′-דעד) הויכמוטיג, עדעל, גוטהערציג.

great′-min′dedness *n.* (גרייט′-מאַינ′-דעד-נעס) הויכמוט, עדעלקייט, גוטהערציגקייט.

Great Mogul′ (גרייט מאָ-גאַל′) דער גרויסער מאָגאָל [דער אַמאָליגער הערשער פון דעלהי, אין הינדאָסטאַן, וועלכע בעלאַנגט איצט צו ענגלאַנד]; אַ יחסן, אַ גאַנצער "יאַ=טעבע=דאָם".

great′ness *n.* (גרייט′-נעס) גרויסקייט, וויכטיגקייט; שטאַרקייט, מעכטיגקייט; ערהאַבענהייט, הויכער שטאַנד; צאָהלרייכקייט, פיעלקייט.

great news (גרייט ניוז) וויכטיגע נייעס, גוטע נייעס.

great pow′ers (גרייט פּאַו′-ערז) 1. גרויסע פעהיגקייטען, פיעל קרעפטען; 2. גרויסמעכטע [די לענדער וואָס שפּיעלען אַ וויכטיגע ראָלע אין דער וועלט=פּאָליטיק].
2. England is a leader among the great powers of Europe.

greats *n.* (גרייטס) ז. *great go*

great sea (גרייט סיע) הויכער וואַסערשטאַנד אין ים; דער אָפּענער ים [פון וואַנען מען זעהט שוין ניט קיין ברעג]; דער מיטעללענדישער ים; דער שוואַרצער ים.

great seal (גרייט סיעל) דער גרויסער זיעגעל, דער שטאַאַטס=זיעגעל [דער גרויסער זיעגעל מיט וועלכען מען שטעמפּעלט די אָפיציעלע רעגיערונגס=דאָקומענטען].

great shots (גרייט שאָטס) קאַנאָנענקוגלען; אַרטילעריע=פייער.

great′-souled *a.* (גרייט′-סאָולד) הויכמוטיג, גוטהערציג, עדעל.

great spout (גרייט ספּאַוט) לוסטיגקייט; אויסגעלאַסענהייט.

great tithes (גרייט טאַיטהז) מעשר.

great toe (גרייט טאָו) דער גראָבער פוס=פינגער.

great tri′al (גרייט טראַי′-על) אַ שווערע צייט; צרות.

great trust (גרייט טראַסט) צופערלעסיגקייט; פערטרויאונג.

great′-un′cle *n.* (גרייט′-אַנקל) אַן עלטער=פעטער.

great way (גרייט הוויי) אַ ווייטע שטרעקע; ווייט.

great while (גרייט הוואַיל) זעהר לאַנג [אין צייט].
They do not expect to stay here a great while.

great with child (גרייט הוויטה טשאַילד) שוואַנגער; אין די הויכע מאָנאַטען [וועגען אַ שוואַנגערער פרוי].

great with tears (גרייט הוויטה טיערז) מיט טרערען אין די אויגען.

great with young (גרייט הוויטה יאַנג) טראָגעדיג [וועגען חיות].

greaves *n.* (גריעווז) אַ פוס=פּאַנצער [אַ מין מעטאַלענע כאָלעווע, וועלכע די מיטעלאַלטערליכע ריטער פלעגען אָנטהאָן אויף′ן שיין=ביין]; דער אָבזאַץ פון געפּרעגעלטע פעטקייט אָדער שמאַלץ; גריבענעס, גריבען.

grebe *n.* (גריעב) די גרעבע אָדער גאָגאָרע [אַ שווים=פויגעל מיט אַ גלייכען, שאַרפען שנאַבעל און מיט שוואַכע, ווענינ ענטוויקעלטע פליגלען. האַלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים].

Grebe

Gre′cian *n. and a.* (גרי′-שען) אַ גרעק, אַ גריך; איינער וואָס קען די גריכישע שפּראַך; אַ פּראַנט; גרעקיש, גריכיש; וואָס איז שייך צו גריכענלאַנד.

Gre′cism *n.* (גרי′-סיזם) גריכישע אַרט אויסדריקע.

Gre′co-Lat′in *a.* (גרי′-קאָו-לעט′-אין) ז. *Greco-Roman*

Gre′co-Ro′man *a.* (גרי′-קאָו-ראָו′-מען) גריכיש=רוימיש; וואָס איז שייך צו דער גריכיש=רוימישער קולטור, ליטעראַטור א. ד. ג.

greed *n.* (גריעד) אַ שטאַרקער בעגעהר נאָך עפּעס, בעזאָנדערס נאָך געלד; אַ שטאַרקע לוסט, אַ נידריגע תאוה.

gree′dily *adv.* (גריע′-די-לי) מיט אַ שטאַרקען אַפּעטיט; גיעריג, זשעדנע.

gree′diness *n.* (גריע′-די-נעס) זשעדנעקייט, גיעריגקייט, האַבזיכטיגקייט.

gree′dy *a.* (גריע′-די) זשעדנע, גיעריג, האַבזיכטיג.

gree′-gree *n.* (גרי′-גרי) ז. *gri-gri*

Greek *n. and a.* (גריעק) אַ גרעק, אַ גריך; די גריכישע שפּראַך; אַן אונפערשטענדליכע שפּראַך, "טערקיש", "תרגום=לשון"; אַ חברה=מאַן, אַן אַוואַנטוריסט; אַ מין שמעטערלינג אָדער באַבעלע; וואָס איז שייך צו גריכענלאַנד אָדער צו די גריכען; גריכיש.

Greek Church (גריעק טשוירטש) די גריכישע אָדער פּראַוואָסלאַווגע קירך.

Greek cross (גריעק קראָס) אַ גריכישער צלם [אַ צלם, וואו ביידע שטעקלעך אָדער שטענגלעך, וועלכע בילדען איהם אויס, זיינען פון איין לענג און שניידען דורך איינער דעם אַנדערען אין סאַמע מיטען].

Greek fire (גריעק פאַיר) גריכישער פייער [אַ מין ברען=שטאָף וואָס ברענט אין וואַסער. די אַלטע גריכען האָבען ערפונדען דיעזען שטאָף און פלעגען איהם געברויכען אין צייט פון מלחמה אונטערצוצינדען דעם שונא′ס שיפען].

green *a., n. and v.* (גריען) גרין, פון אַ גרינעם קאָליר; אונציייטיג, פריש; ווענינ ענטוויקעלט; אונערפאַהרען; ניי; יונג; בליהענד, פול מיט לעבען; בלאַס, שוואַך, קרענקליך; אַ גרינער קאָליר; אַ פּלאַץ בעוואַקסען מיט גרינעם גראָז; בעדעקען מיט גרינס; בעוואַקסען ווערען מיט גרינעם גראָז.

green as duck′weed (גריען עז דאַק′-הוויעד) יונג און אונערפאַהרען.

green′back *n.* (גריענ′-בעק) נעוויסע אַמעריקאַנער פּאַפּיער=געלד וואָס איז אַרויסגעגעבען געוואָרען אין צייט פון בירגערקריעג [רופט זיך אַזוי, ווייל די צווייטע

זייט פון דיזען פאפיער=געלד איז געדרוקט מיט גרינער פארב]; א ווערטה=פאפיער אדער געלד=נאטע וואס א נאציאנאלע באנק פון די פעראייניגטע שטאאטען לאזט ארויס; דער אמעריקאנער רעגען=פייפער [אזא פויגעל. ז. *golden plover*]; דער פליג=פויגעל [קאליברי]; א פראש, א זשאבע.

Green'backer *n.* (גריענ'-בעק-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער פאליטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Greenback party*

Green'back par'ty (גריענ'-בעק פאר'-טי) א פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז ענטשטאנען אין יאהר 1874 און האט געפאדערט, ערשטענס, אז בלויז די פעדעראלע רעגיערונג זאל ארויסגעבען געלד=פאפיער און צווייטענס, אז דאס אנגענומענע געלד זאל זיין פאפיער=געלד. ז. *greenback*

green'bone *n.* (גריענ'-באון) דער הארנ=העכט [א מין פיש].

green'-broom *n.* (גריענ'-ברוהם) א מין פלאנצע וועלכע ווערט בענוצט אין מאכען גרינע פארבען.

green'-cloth *n.* (גריענ'-קלאטה) די קאנטאר פון קעניגליכען הויף אין ענגלאנד; דאס פריוואט=צימער אין א געשעפט=הויז.

green cloth (גריען קלאהטה) א קארטען=טיש, א טיש אויף וועלכען מען שפיעלט אין אזארטנע שפיעלען.

green'-col'ored *a.* (גריענ'-קאל'-ארד) בלאס, בלייך, מיט א קרענקליכען אויסזעהן.

gree'ner *n.* (גריע'-נער) א גרינער, אן אונערפאהרענער מענש; א מענש וועלכער קען ניט די מלאכה און פערנעהמט די שטעלע פון איינעם, וועלכער סטרייקט; איינער וועלכער נעהמט זיך פאר אן ארבייט וואס ער קען ניט, כדי זי צו ערלערנען.

gree'nery *n.* (גריע'-נע-רי) גרינס, א פלאץ בעוואקסען מיט גרינעם גראז אדער בוימער.

gree'ney *a. and n.* (גריע'-ניע) דער גרינפינק. ז. *greenfinch*

green'-eyed *a.* (גריענ'-איד) מיט גרינע אויגען; וואס קוקט אויף עפעס מיט קנאה אדער אייפערזוכט.

green'finch *n.* (גריענ'-פינטש) דער גרינפינק [א מין אייראפעאישער זינג=פויגעל מיט א דיקען שנאבעל און קורצען עק].

green fish (גריען פיש) פרישע אדער ניט געזאלצענע פיש, וועלכע מען זאלצט און מען טריקענט איידער מען פערקויפט זיי; א פיש, וועלכער איז געזאלצען אבער נאך ניט אויסגעטריקענט.

green goods (גריען גודז) פאלשע אסיגנאציעס, ווערטהלאזע אדער פאלשע ווערטה=פאפיערען.

green'-goose *n.* (גריענ'-גוהס) א יונג גענזעלע.

green grease (גריען גריעס) דאס דיקע אויל וואס שטעלט זיך אב ביים דיסטילירען קויהלען=טער.

green'gro'cer *n.* (גריענ'-גראו'-סער) איינער וואס פערקויפט גרינסען [גארטען=פרוכטען, ווי ציבעלעס, אוגערקעס א. ד. ג.].

green'head *n.* (גריענ'-העד) דער אמעריקאנער פליעג=פויגעל אדער קאליברי.

green'heart *n.* (גריענ'-הארט) דער גרינהאלץ=בוים [האט א זעהר הארט האלץ וואס ווערט געברויכט אין בויען שיפען].

green'horn *n.* (גריענ'-האהרן) א "גרינהארן", א גרינער, א ניי=אנגעקומענער אין א לאנד, אן אונערפאהרענער מענש, א מענש וואס איז אונבעקאנט מיט דער וועלט אדער מיט'ן לעבען און אויפפיהרונגען פון לאנד.

green'house *n.* (גריענ'-האוס) אן אראנזשערע [א געביידע מיט א גלעזערנעם דאך, וואו עס וואקסען פלאנצען, וועלכע קענען ניט אריבערטראגען דעם געוועהנליכען קלימאט פון לאנד].

green in earth (גריען אין אוירטה) פריש אין קבר.

gree'ning *n.* (גריע'-נינג) דאס גרינען; אן עפעל מיט א גרינער שאלעכץ [ווען דער עפעל איז שוין רייף].

green in remem'brance (גריען אין רי-מעמ'-ברענס) פריש אין זכרון.

gree'nish *a.* (גריע'-ניש) גרינליך, עטוואס גרין.

Green'landman *n.* (גריענ'-לענד-מען) א שיף וואס געהט כאפען וואל=פיש נעבען די ברעגעס פון גרענלאנד.

green'land-oil *n.* (גריענ'-לענד-איל) פיש=טראן.

green'-la'ver *n.* (גריענ'-ליי'-ווער) א מין ים=גראז וואס ווערט געברויכט צום עסען.

green'ly *adv.* (גריענ'-לי) מיט א גרינעם קאליר; אויף א נייעם אדער פרישען שטייגער; מעשה "גרינער", אונערפאהרענערהייד.

green'ness *n.* (גריענ'-נעס) גרינקייט; אונצייטיגקייט; פרישקייט; אונערפאהרענהייט.

green'room *n.* (גריענ'-רוהם) א צימער נעבען סצענע אין טעאטער, וואו די אקטיארען רוהען זיך אב אין צווישען=צייט פון זייער אויפטריט; א צימער אין א מאנופאקטור=מאגאזין, וואו מען לעגט אב פרישע אדער נייע צייג, וועלכע האט זיך ערשט בעקומען פון פאבריק; א זאאל אין אוניווערזיטעט, וואו מען גיט אב עקזאמענס.

greens *n.* (גריענז) גרינס, גרינוואַרג, גארטען=פרוכטען [ווי ציבעלעס, אוגערקעס א. ד. ג.]; די גרינע בלעטער אויף די בוימער; אין צוקער=פאבריקאציאן — דער סיראפ וואס רינט אראב פון שטיקער אדער היטלען צוקער.

green'sand *n.* (גריענ'-סענד) אזא זאמד=שטיין וואס ענטהאלט אין זיך קערנדלעך פון גלאקאניט [אזא מינעראל], וועלכע גיבען איהם צו א גרינליכען קאליר.

green'shank *n.* (גריענ'-שענק) דער גרינפוס, אזא פויגעל מיט א לאנגען עטוואס אויסגעבויגענעם שנאבעל און לאנגע גרינליכע פיס.

green'sick *a.* (גריענ'-סיק) וואס ליידעט פון בלייכזוכט [א קראנקהייט וואס קומט פון בלוט=ארעמקייט].

green'sickness *n.* (גריענ'-סיק-נעס) בלייכזוכט. ז. *chlorosis*

green'-stall *n.* (גריענ'-סטאהל) א לאדען אדער באנק אויף וועלכע מען לעגט אוים גרינס צום פערקויפען.

green'stone *n.* (גריענ'-סטאון) דער גרינשטיין [א מין מינעראל]; א מין זעהר הארטער שטיין וואס ווערט בענוצט צו שארפען כירורגישע מעסערם און אנדערע אינסטרומענטען.

green'sward *n.* (גריענ'-סהוואהרד) א פייכטער ארט בעוואקסען מיט גראז.

green ta'ble (גריען טייבל) ז. *green cloth*

green vit'riol (גריען וויט'-רי-אל) גרינער וויטריאל. ז. *copperas*

green'wax *n.* (גריענ'-הוועקס) גרינער טריפוואקס אדער זיגעל=לאק; די אמאליגע ענגלישע אפיציעלע פאפיערען, וועלכע האבען געהאט א זיגעל מיט גרינעם טריפוואקס.

green'weed *n.* (גריענ'-הוויעד) ז. *green-broom*

green'-winged teal (גריענ'-הווינגד טיעל) א מין ווילד ענטעל [קאטשקע]. ז. איל. *"Game Birds"*

green'wood *n.* (גריענ'-הוואוד) האלץ פון וואלד ווען די בוימער זיינען גרין [ווי אין זומער]; האלץ וואס האט בעקומען א גרינליכען קאליר דורך א געוויסען ארט פוילען.

gree'ny *a. and n.* (גריע'-ני) גרינליך, מיט א גרינליכען קאליר; א גרינער, אן אונערפאהרענער מענש, א תם; א סטודענט פון ערשטען קורס אין אוניווערזיטעט; דער גרינפינק [ז. *greenfinch*].

greet *v.* (גריעט) גריסען; בעגריסען.

gree'ter *n.* (גריע'-טער) א גריסער, א בעגריסער.

gree'ting *n.* (גריע'-טינג) א גרוס; א בעגריסונג.

gre'gal *a.* (גרי'-געל) וואס איז שייך צו א סטאדע [טשערעדע].

grega'rianism *n.* (גרי-גיי'-רי-ענ-איזם) סטאדען=אינסטינקט; די נייגונג צו לעבען גרופענווייז אדער אין סטאדעם; געזעלשאפטליכקייט, געזעליגקייט.

grega'rious *a.* (גרי-גיי'-רי-אס) וואס האט א סטאדען=אינסטינקט; וואס האט א נייגונג זיך צו פעראייניגען אין גרופען אדער סטאדעם; געזעלשאפטליך, געזעליג.

grega'riously *adv.* (גרי-גיי'-רי-אס-לי) מחנות=ווייז, גרופענווייז, אין סטאדעם; געזעלשאפטליך, געזעליג.

grega'riousness *n.* (גרי-גיי'-רי-אס-נעס) ז. *gregarianism*

grege *a. and n.* (גרעדזש) רויה [וועגען זייד]; רויה זייד.

Grego'rian *a. and n.* (גרי-גאו'-רי-ען) גרעגאריאניש, וואס איז שייך צום פאפסט גרעגארי דעם דרייצעהנטען אדער צום פאפסט גרעגארי דעם ערשטען; א גרעגאריאנער [א מיטגליעד פון א געזעלשאפט, ענליך צו דעם פריימויערער=ארדען, וועלכער האט עקזיסטירט אין ענגלאנד אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונדערט]; א מין פארוק, וועלכער איז געווען אין מאדע אין 17טען יאהרהונדערט.

Grego'rian cal'endar (גרי-גאו'-רי-ען קעל'-ענ-דאר) דער גרעגאריאנישער קאלענדאר [דער איצטיגער קריסטליכער קאלענדאר וואס איז איינגעפיהרט געווארען אין יאהר 1582 פון דעם פאפסט גרעגארי דעם דרייצעהנטען].

Grego'rian chant (גרי-גאו'-רי-ען טשענט) א מעלאדיע אין דעם גרעגאריאנישען סטיל. ז. *Gregorian song*

Grego'rian song (גרי-גאו'-רי-ען סאנג) די גרעגאריאנישע קירכען=מוזיק, געזאמעלט און איינגעפיהרט פון דעם פאפסט גרעגארי דעם ערשטען.

Grego'rian style (גרי-גאו'-רי-ען סטאיל) די גרעגאריאנישע צייטרעכנונג. ז. *Gregorian calendar*

gre'mial *a. and n.* (גרי'-מי-על) וואס איז שייך צום שוים אדער בוזעם; אינערליך, וואס איז שייך צו די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון א געזעלשאפט אדער קארפאראציאן; א שטיק טוך אדער זייד וואס א בישאף לעגט ארויף אויף זיין שוים ביי געוויסע קירכליכע צערעמאניעס.

gremia'le *n.* (גרי–מי–איי'–לי) א שטיק טוך אדער זייד וואס א בישאף געברויכט ביי געוויסע קירכליכע צערעמאניעס. ז. *gremial*

grenade' *n.* (גרי–נייד') א גראנאטע.

grenadier' *n.* (גרענ–ע–דיער') א גרענאדיר [א סאלדאט אין די אמאליגע פראנצויזישע און ענגלישע ארמעען וואס פלעגט ווארפען האנד־גראנאטען; א סאלדאט פון דער גווארדיע].

Grenadier

grenadine' *n.* (גרענ–ע–דיען') גרענאדין [א דינער דורכזיכטיגער זיידען אדער וואלען־שטאף פאר דאמען־קליידער].

gresso'rial *a.* (גרע–סאו'–רי–על) צונעפאסט צום געהן, געהענדיג [וועגען חיות]; וואס איז שייך צו דעם מין אינזעקטען מיט לאנגע דינע פיסלעך.

gresso'rious *a.* (גרע–סאו'–רי–אס) וואס איז שייך צו דעם מין אינזעקטען מיט לאנגע דינע פיסלעך.

grew (גרוה) געוואקסען. ז. *grow*

grew'some *a.* (גרוה'–סאם) ז. *gruesome*

grew'someness *n.* (גרוה'–סאם–נעס) ז. *gruesomeness*

grey *a., n. and v.* (גריי) ז. *gray*

grey'beard *n.* (גריי'–בירד) ז. *graybeard*

grey'hound *n.* (גריי'–האונד) א כארט, א ווינד־הונד [אזא יאגד־הונד]; א שנעלע דאמפף־שיף.

Greyhound

grice *n.* (גראיס) א חזיר; א חזיר'על.

grid *n.* (גריד) א גראטע; א הילצערנע שפארע, אויף וועלכער מען ציהט ארויס א שיף פון וואסער; א שפארע איבער א טעאטער־ביהנע, אויף וועלכער עס געפינט זיך די מאשינעריע, וואס מען ברויכט פאר דער ביהנע.

grid'dle *n.* (גרידל) א מין סקאוואראדע אדער פלאכע בראט־פאן; א בראט־אייזען אין דער פארם פון א גראטע; אזעלכע דינגע לאטקעס; אן אויוון־דעקעל [א פאקרישקע]; א דראטענע זיפ [געברויכט אין שאכטען].

grid'dle-cake *n.* (גריד'ל–קייק) אזעלכע דינגע לאטקעס [מעהרסטענטייל פון רעטשענער מעהל] געבאקען אויף א סקאווארדע.

gride *v. and n.* (גראיד) קריצען [ווי ווען מען זעגט אייזען]; דאס קריצען.

grid'elin *n.* (גריד'–ע–לין) א בלאסער פורפור קאליר; א גרויליך־וויאלעט פארב.

grid'iron *n. and v.* (גריד'–אי–ערן) א בראט־אייזען אין דער פארם פון א גראטע; א שפארע פאר א שיף, ווען מען דארף זי ארויסציהען פון וואסער; א שפארע איבער א טעאטער־ביהנע, אויף וועלכער עס געפינט זיך די מאשינעריע וואס מען ברויכט פאר דער ביהנע; דער פלאץ, אויף וועלכען מען שפיעלט פוסבאל; בעדעקען מיט פאראלעלע ליניען, שטאנגען א. ד. ג.

griece *n.* (גריעס) א טרעפעל, א שטופע [וועגען צייכנונגען אויף וואפען אדער שילדען].

grieced *a.* (גריעסט) וואס האט שטופען אדער טרעפ [וועגען צייכנונגען אויף שילדען].

grief *n.* (גריעף) ערגערניס, קומער, שמערץ, צער.

grief'ful *a.* (גריעפ'–פול) פערקומערט, פול מיט צער.

grief'less *a.* (גריעפ'–לעס) אהן דאגות, אהן זארג, אהן צער.

grief'-shot *a.* (גריעפ'–שאט) דערשלאגען פון צער.

grief'-worn *a.* (גריעפ'–הוואורן) פערעלטערט פון צרות; פער'חושכ'ט פון צער.

gric'vance *n.* (גריע'–ווענס) א קלאגע; דאס וואס רופט ארויס ערגערניס אדער קומער; אונצופרידענהייט.

grieve *v.* (גריעוו) ארויסרופען אן ערביטערונג; זיך ערביטערען; פעראורזאכען צער; זיך מצער זיין; זיך ערגערען; זיך קימערען.

grie'ver *n.* (גריע'–ווער) דער אדער דאס וואס רופט ארויס ערגערניס אדער קומער; איינער וואס קימערט זיך.

grieve to death (גריעוו טו דעטה) ערגערען צום טויט; זיך שטארק נעהמען צום הארצען.

grie'vingly *adv.* (גריע'–ווינג–לי) מיט ערגערניס, מיט פערביטערטקייט.

grie'vous *a.* (גריע'–וואס) וואס מאכט אן יסורים; וואס רופט ארויס צער; שמערצליך, טרויעריג, דריקענד; וואס איז שווער אריבערצוטראגען; פול מיט צער אדער קומער.

It was a **grievous** mistake not to have foreseen this trouble.

grie'vous bod'ily harm (גריע'–וואס באד'–אי–לי הארם) א שווערע, אבער ניט קיין אונהיילבארע בעשעדיגונג [פון א פערזאן].

grie'vously *adv.* (גריע'–וואס–לי) אויף א שמערצליכער ארט; יאמערליך; טרויעריג.

His friends are **grievously** disappointed in him.

grie'vousness *n.* (גריע'–וואס–נעס) שמערצליכקייט, יאמערליכקייט; א טרויעריגער צושטאנד; שוועריגקייט; עלענד.

griff *n.* (גריף) א רויטליך־ברוינער מולאט [א מענש וואס שטאמט ארויס פון געמישטער הייראט פון אמעריקאנער נעגערס און אינדיאנער].

grif'fin *n.* (גריפ'–אין) — אין מיטאלאגיע דער גריפאן [א לעגענדארע חיה מיט א קאפ פון אן אדלער און מיט א גוף פון א לייב, וועלכע היט כלומרשט די גאלד־גרובען און די אוצרות אין דער ערד]; א טרייער און וואכזאמער היטער; איינער וואס שטעהט אין וועג און לאזט ניט דורכגעהן; א גריף [א מין גייער אדער קארשון וואס ערנעהרט זיך מיט נבלות].

grif'finish *a.* (גריפ'–אינ–איש) וואס שטעהט אויף דער וואך, וואס לאזט ניט דורך.

grif'finism *n.* (גריפ'–אינ–איזם) דאס שטעהן אויף דער וואך; דאס ניט ארונטערלאזען קיין אויג פון עפעס.

grif'fin-vul'ture *n.* (גריפ'–אינ–וואל'–טשור) א גריף [אזא רויב־פויגעל]. ז. *griffin*

grif'fon *n.* (גריפ'–אן) ז. *griffin*

grig *n.* (גריג) א קליינער גראז־גריל; א אאל־פיש; א וואנדערענדער טענצער אדער פאיאץ.

gri'-gri *n.* (גרי'–גרי) א קמיע, א פעטיש, א געטשקע [ביי די אפריקאנער].

grill *n. and v.* (גריל) א קליינע אייזערנע גראטע, אויף וועלכער מען בראט פלייש; בראטען אויף אן אייזערנער גראטע; זיך אבבראטען.

grillade' *n.* (גרי–לייד') דאס בראטען אויף אן אייזערנער גראטע; דאס וואס מען בראט אויף א גראטע.

gril'lage *n.* (גריל'–עדזש) א ראהם פון באלקענס אויסגעלעגט קרייץ און קווער אונטער א פונדאמענט פון א געביידע כדי זי זאל ניט זינקען; א שטאקעט.

grill'-room *n.* (גריל'–רוהם) א רעסטאראן, א גארקיך.

grim *a.* (גרים) 1. בייז, שרעקליך, שווידערהאפט, פורכטבאר; אבשייליך, פאסקודנע; 2. פערצווייפעלט.

1. Poverty and crime are **grim** realities. 2. He set out with a **grim** determination to succeed.

grimace' *n. and v.* (גרי–מייס') א גרימאסע, א העויה, א פערקרימונג פון געזיכט; דאס פערמאסקירען זיך; פערשטעלטקייט, היפאקריטסטווע; מאכען גרימאסען, פערקרימען דאס געזיכט.

grimaced' *a.* (גרי–מייסט') פערקרימט די צורה.

grimal'kin *n.* (גרי–מאהל'–קין) אן אלטע קאץ; א קאץ.

grime *n. and v.* (גראים) מיסט, שמוץ, בלאטע; בעשמוצען.

gri'mily *adv.* (גראי'–מי–לי) פערשמוציגט.

gri'miness *n.* (גראי'–מי–נעס) שמוציגקייט, פערשמוצטקייט.

grim'ly *adv.* (גרימ'–לי) מיט בייזקייט; אויף א בייזער ארט; שרעקליך, שווידערהאפט.

grim'ness *n.* (גרימ'–נעס) גרימיגקייט, בייזקייט; שווידערהאפטיגקייט; אבשייליכקייט, פאסקודנעקייט.

gri'my *a.* (גראי'–מי) שמוציג, בלאטיג; בעדעקט מיט שמוץ.

The laborer's hands are **grimy** from toil.

grin *v. and n.* (גרין) די אויסשטשירען די ציהנער; שמייכלען, אויסשטשירענדיג די

צייהנער; מאכען עווית מיט'ן פנים; דאס אויסשטשירען די צייהנער; עווית מיט'ן פנים; א ברייטער שמייכעל; א געצוואונגענער, פערעכטליכער אדער סארקאסטישער שמייכעל.

grind *v. and n.* (גראינד) מאלען, רייבען, צומאלען; שארפען, שלייפען; בעוועגען אדער דרעהען א מיהל־שטיין א. ד. ג.; דריקען, קוועלען, פייניגען; אבשפאטען, אבלאכען; איינפויקען [אנגעשטרענגט לערנען אדער חזר'ען ביים עקזאמען]; צומאלען אדער צוריבען ווערען; זיך שלייפען, זיך שארפען; דאס צומאלען, דאס צוריבען; דאס חזר'ען אהן אן אויפהער די למודים; איינער וואס הארעוועט פיעל ביי די למודים; שפאט, שפאס, סאטירע; אן אבשפאטער, א סאטיריקער.

grin'der *n.* (גראינ'-דער) א רייבער; א שלייפער; א שלייף־שטיין; א מיהל־שטיין; איינער וואס מאלט תבואה; א באק־צאהן; א צאהן; אן איינפויקער [איינער וואס גרייט צו סטודענטען צום עקזאמען].

grin'dery *n.* (גראינ'-דער-אי) דער ארט וואו מען שלייפט מעסערס א. ד. ג.; א קראם פון שוסטער־מאטעריאלען; שוסטער־מאטעריאלען.

grind in (גראינד אין) איינקריצען, איינשלייפען [אויף גלאז].

grin'ding *n.* (גראינ'-דינג) דאס מאלען, דאס צורייבען; דאס קריצען.

grin'ding-bed *n.* (גראינ'-דינג-בעד) א מין שלייף־מאשין צו פאלירען גרויסע שטיינערנע פלאטען.

grin'ding-bench *n.* (גראינ'-דינג-בענטש) אין גלאז־פאבריקאציאן — אזא שטיינערנע באנק, אויף וועלכער עס גיסט זיך אוים א גרויסע גלעזערנע פלאטע, כדי זי צו מאכען זעהר פלאך.

grin'ding-lathe *n.* (גראינ'-דינג-לייטה) א קליינער שלייף־שטיין, וועלכער ווערט געדרעהט מיט'ן פוס.

grin'dingly *adv.* (גראינ'-דינג-לי) אויף א צורייבענדען, דריקענדען אדער אכזר'ישען שטייגער.

grin'ding-machine' *n.* (גראינ'-דינג-מע-שין) א שלייף־מאשין.

grin'ding-mill *n.* (גראינ'-דינג-מיל) א שלייף־פאבריק; א שוהל וואו מען גרייט צו צום עקזאמען.

grin'ding-slip *n.* (גראינ'-דינג-סליפ) אן אויל־שארפשטיין. ז. *hone*.

grin'ding-tooth *n.* (גראינ'-דינג-טוהטה) א באקצאהן.

grind'stone *n.* (גראינד'-סטאון) דער שלייף־שטיין אין א שלייף־מאשין.

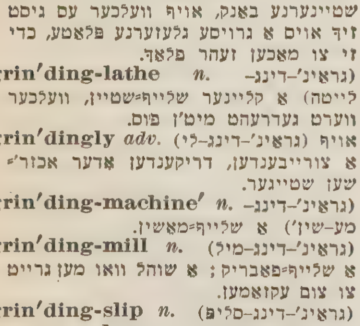

Grindstone

grind'stone-grit *n.* (גראינד'-סטאון-גריט) אזא מין שטיין, פון וועלכען מען מאכט שארפשטיינער.

grin'ner *n.* (גרינ'-ער) איינער וואס קרימט זיך אדער מאכט עווית מיט'ן פנים; איינער וואס שטשירעט מיט די צייהן.

grin'ningly *adv.* (גרינ'-אינג-לי) לאכענד, קרימענדיג דאס פנים; שטשירענדיג מיט די צייהן.

grip *v. and n.* (גריפ) אנכאפען מיט דער האנד, פעסטהאלטען; דאס גרייפען מיט דער האנד, דאס פעסטהאלטען; דאס הענטעל אדער דער שטיל פון א זאך; די גריפ אדער אינפלוענציא [א מין פערקיהלונגס־קראנקהייט]; אין בערג־ארבייט — א מין צוואנג, מיט וועלכער מען ציהט ארויס א בויער־שטאנג פון אן אויסגעבויערטען לאך; אין טעאטער — איינער וועלכער לאזט אראב און ציהט ארויף די דעקאראציאנען אויף דער סצענע; א קליינער טשעמאדאן; א לאך, דורך וועלכען א שטריק, וואס איז דורכגעצויגען אין פעך, ווערט דורכגעצויגען כדי דאס איבריגע פעך זאל אראבגעהן; דער אפאראט וואס פעראייניגט דעם וואגאן פון א זייל־באהן מיט דעם בעוועגענדען קאנאט. ז. *cable-railroad*.

grip'-car *n.* (גריפ'-קאר) א וואגאן פון א זייל־באהן. ז. *cable-railroad*.

gripe *v. and n.* (גראיפ) ארומכאפען פעסט מיט די פינגער; פעסטהאלטען, צוזאמענקוועטשען, צודריקען; פערשטייפען; ארויסרופען ספאזמען אין בויך; פעראורזאכען א וועהטאג; קנייפען, דריקען, קוועלען, פייניגען; פערכאפען געלד דורך אונעהרליכע מיטלען; פיהלען א וועהטאג; אריינכאפען ווינד אין די זעגלען, געהן שנעל מיט'ן ווינד [וועגען א שיף אין ים]; דאס אומפאסען מיט די פינגער, דאס פעסטהאלטען; דאס פערכאפען אדער פערהאלטען מיט גוואלט; ספאזמעס אדער שטעכעניש אין בויך; דאס וואס ווערט בענוצט צו פערכאפען אדער פערהאלטען א זאך; דער באלקען אויף דער נאז פון א שיף.

gripe'-pen'ny *n.* (גראיפ'-פענ'-אי) א האבזיכטיגער מענש, א קארגער.

gri'per *n.* (גראי'-פער) א בעדריקער; א האבזיכטיגער מענש.

gri'pingly *adv.* (גראי'-פינג-לי) דורך ארומכאפען, דורך גרייפען; מיט בויכוועהטאג.

grip'man *n.* (גריפ'-מען) דער מאשיניסט וואס ארבייט ביי דעם בעטריב פון א זייל־באהן [א באהן וואס ווערט געטריבען מיט א דראטענעם שטריק, ווי די בארג־באהנען].

grippe *n.* (גריפ) אן עפידעמישע אינפלוענציא.

grip'-ped'al *n.* (גריפ'-פעד'-על) דער פעדאל פון א וועלאסיפעד.

grip'per *n.* (גריפ'-ער) אן אנגרייפער, אן אנכאפער, אן אנהאלטער; אין דרוקערייי — אן אייזען־קלאמער וועלכער האלט אן דעם ענד פון פאפיער־בויגען, ווען ער געהט דורך דער דרוק־מאשין; אזא פארריכטונג צו א פאסט־וואגאן וואס כאפט אויף א פאסט־זאק ווען די באהן איז אין בעוועגונג; א פארריכטונג אין אן עלעקטרישען בויגען־לאמפ אנצוהאלטען די קויהלען־שטיקער.

grip'pingness *n.* (גריפ'-אינג-נעס) גיערינגקייט, שטארקער חשק, זשעדנעקייט.

grip'ping-wheel *n.* (גריפ'-אינג-הוועל) אן אנגרייפס־ראד, א רייבונגס־ראד.

grip'sack *n.* (גריפ'-סעק) א האנד־טשעמאדאן, א סאקוואיאזש, א רענצעל.

grise *n.* (גראיס) א חזיר, א שוויין; א קליין חזיר'על.

gris'eous *a.* (גריס'-אי-אס) פערל־גרוי, גרוי וואס כאפט אין בלוי.

grisette' *n.* (גרי-זעט') א פאבריק־מיידעל; א ניט איבריגס שטארק צנועה'דיגע פאריזער ארבייטס־מיידעל; אזא זארט גרויע וואלען־צייג וואס ווערט בענוצט פאר קליידער פון די פאריזער ארבייטס־פרויען.

gris'liness *n.* (גריז'-לי-נעס) שרעקליכקייט, אבשייליכקייט.

gris'ly *a.* (גריז'-לי) שרעקליך, אבשייליך.

gri'son *n.* (גראי'-סאן) דער זיד־אמעריקאנישער מארדער [ז. *marten*]; א מין ספאזשו [אזא זיד־אמעריקאנישע אפע].

grist *n.* (גריסט) קארן וואס איז בעשטימט צום מאהלען; די מאס קארן וואס ווערט געמאהלען מיט איין מאל; די מאס מאלץ פאר איין מאל אבברייען ביער; לעבענסמיטעל, פראוויזיע; א געוויסע גרויס פון א שטריק אדער פאדים.

gris'tle *n.* (גריסל) כראמשקע אדער קנארפעל [פון פלייש]; עפעס וואס איז נאך יונג און ניט פארמירט.

gris'tliness *n.* (גריס'-לי-נעס) דאס זיין כראמשקעדיג אדער קנארפעלדיג.

gris'tly *a.* (גריס'-לי) כראמשקעדיג, קנארפעלדיג; ווי כראמשקע פון פלייש.

grist'-mill *n.* (גריסט'-מיל) א מיהל צום מאהלען קארן.

grit *n. and v.* (גריט) 1. קלייען, שראט־מעהל; זאמד; זאמד־שטיינדלעך; א זאמד־שטיין; דער בוי פון שטיינער אין בעצוג צו הארטקייט, זאמדיגקייט א. ז. וו.; 2. קוראזש, מוטה, כאראקטער־פעסטקייט, בעהארצטקייט; 3. סקריפען, טרעשטשען [ווי זאמד־שטיינדלעך אונטער די פיס]; צומאהלען, צורייבען.

2. He is a man of grit; that accounts for his success.

grits *n.* (גריטס) גרויפען, גריץ, פערל־גרויפען.

grit'stone *n.* (גריט'-סטאון) א זאמד־שטיין.

grit'tiness *n.* (גריט'-אי-נעס) זאמדיגקייט, דאס זיין זאמדיג; מוטיגקייט, ענטשלאסענהייט, כאראקטער־פעסטקייט.

grit'ty *a.* (גריט'-אי) זאמדיג; מוטיג, כאראקטער־פעסט, ענטשלאסען, בעהארצט.

gri'venik *n.* (גרי'-ווי-ניק) א גריווניק, א רוסישע מטבע פון צעהן קאפיקעס [אונגעפעהר 5 אמעריקאנער סענט].

griv'na *n.* (גריוו'-נא) א גריוונע, א רוסישע זילבערנע מטבע פון צעהן קאפיקעס [אונגעפעהר 5 אמעריקאנער סענט].

griz'elin *n.* (גריז'-ע-לין) ז. *gridelin*.

griz'l *n. and v.* (גריזל) ז. *grizzle*.

griz'zle *n. and v.* (גריזל) א גרויער קאליר; א גרוי־אלטער מאן, א גרייז; ווערען גרוי; לאכען; שטשירען די צייהנער; ווארטשען.

griz'zled *a.* (גריזלד) גרוי; געמישט ווייס מיט שווארץ.

griz'zly *a. and n.* (גריז'-לי) גרוי, עט־וואס גרוי; א מאשין צום שטויסען קויהלען אדער אנדערע מאטעריאלען אין קליינע שטיקלעך; דער גרויער אמעריקאנער בער, ז. *grizzly bear*.

griz'zly bear (גריז'-לי בעהר) דער

גרויער בער [געפינט זיך אין וועסט=נארד=אמעריקא].

griz'zly-king *n.* (גריז-לי-קינג) אזא קינסטליכע פליעג פון פערשיעדענע פארבען צום כאפען פיש מיט א וועגטקע.

griz'zly-queen *n.* (גריז'-לי-קהוויען) א קינסטליכע פליעג צום כאפען פיש מיט א וועגטקע.

gro. אבקירצונג פון *gross* [א גראס, 12 טוצען].

groan *v. and n.* (גראון) קרעכצען, אכצען, זיפצען; שטארק פערלאנגען; דאס קרעכצען; דאס אכצען, דאס זיפצען; אן אכץ, א זיפץ, א קרעכץ.

groan down (גראון דאון) אויסדריקען אונצופרידענהייט [דורך זיפצען און קרעכצען].

The speaker was groaned down.

groa'ner *n.* (גראו'-נער) איינער וואס קרעכצט אדער זיפצט.

groan'ful *a.* (גראונ'-פול) טרויעריג; זיפצענדיג.

groat *n.* (גראוט) א גראט [אן אלטע ענגלישע זילבערנע מטבע פון 4 פענים]; א פרוטה, א גראשען.

groats *n.* (גראוטס) גריץ, גרויפען.

gro'bian *n.* (גראו'-בי-ען) א גראביאן, אן אונערצויגענער גראבער מענש.

gro'bianism *n.* (גראו'-בי-ען-איזם) גראביאנסטווא, א גראבע אויפפיהרונג.

gro'cer *n.* (גראו'-סער) א קאלאניאל=קרעמער; א בשמים=קרעמער, א שפייז=קרעמער.

gro'ceries *n.* (גראו'-סע-ריז) שפייז=וואארען, קאלאניאל=וואארען.

gro'cers' itch (גראו'-סערז איטש) אזא הויט=קראנקהייט, וואס קומט פון אומגעהן ארום צוקער.

gro'cery *n.* (גראו'-סער-אי) א שפייז=קראם, א קאלאניאל=וואארען=קראם, א בשמים=קראם; א שענק.

gro'ceryman *n.* (גראו'-סער-אי-מען) ז. *grocer*.

grog *n. and a.* (גראג) גראג, אזא געז טראנק פון ראם מיט וואסער; א שטארקע משקה; מאכען א גראג.

grog'-blos'soms *n.* (גראג'-בלאס'-אמז) ווײנפערלעך אויף דער נאז [דער רויטער אויסשלאג אויף דער נאז וואס קומט פון פיעל טרינקען].

grog'gery *n.* (גראג'-ער-אי) א פראסטער שענק.

grog'giness *n.* (גראג'-אי-נעס) שכרות, בעטרונקענהייט; א שטייפקייט אדער שוואכקייט אין די פיס פון א פערד.

grog'gy *a.* (גראג'-אי) בעטרונקען, שכור; וואקלענדיג אדער פלאנטערענדיג מיט די פיס [ווענען פערד].

grog'ram *n.* (גראג'-רעם) גראגראם [אזא דיקער זיידען=שטאף].

grog'ram-yarn *n.* (גראג'-רעם-יארן) אזעלכע גראבע וואלענע אדער זיידענע פעדים.

grog'-shop *n.* (גראג'-שאפ) א שענק.

groin *n. and v.* (גראין) דער קנייטש צווישען דעם אויבערשטען טייל פון דער פאלקע [שענקעל] וואו ער קומט זיך צו=נויף מיט דעם בויך; אין ארכיטעקטור — די קרייצונג פון קאנטיגע געוועלב=בויגענס; קאנטיגע געוועלב=בויגענס וואס קרייצען זיך; פארמירען קאנטיגע געוועלב=בויגענס וואס קרייצען זיך.

groined *a.* (גראינד) אין ארכיטעקטור — וואס האט קאנטיגע, זיך קרייצענדע געוועלב=בויגענס.

groined arch (גראינד ארטש) א קאנטיגער, זיך קרייצענדער געוועלב=בויגען.

Groined Arch

groi'nery *n.* (גראי'-נער-אי) ז. *groining*.

groi'ning *n.* (גראי'-נינג) קאנטיגע, זיך קרייצענדע געוועלב=בויגענס.

grom'et *n.* (גראמ'-עט) א רינג פון א שטריק; א מעטאל=רינג.

grom'met *n.* (גראמ'-עט) ז. *gromet*.

grom'well *n.* (גראמ'-הוועל) דער שטיין=זאמען [אזא פלאנצע מיט הארטע קליינע פרוכטען].

groom *n. and v.* (גרוהם) א שטאל=קנעכט; א פערד=קנעכט, א קאניוך; א דיע=נער; א ברויטיגאם, א חתן; אן אויפזע=הער איבער געוויסע אבטיילונגען פון דער קעניגליכער הויז=ווירטשאפט אמאל אין ענגלאנד; אויפפאסען אויף פערד.

groom in wai'ting (גרוהם אין הוויי'-טינג) א קאמער=יונקער אין דיענסט.

groom of the cham'ber (גרוהם אוו טהי טשיימ'-בער) א קעניגליכער קאמער=דיענער אמאל אין ענגלאנד.

groom of the stole (גרוהם אוו טהי סטאול) דער גארדעראבען=מייסטער [דער אויפזעהער אויף די קעניגליכע גארדערא=בען אמאל אין ענגלאנד].

groom'-por'ter *n.* (גרוהמ'-פאור'-טער) אן אויפפאסער אויף די קעניגליכע צימע=רען און שפילען [אמאל אין ענגלאנד].

grooms'man *n.* (גרוהמז'-מען) א גוי=טער פריינד פון חתן וואס בעגלייט איהם צו דער חופה.

groove *n. and v.* (גרוהוו) א רינע; א קאנאל; א פאלב; אן אויסגעריבענער וועג, אן אנגענומענער קורס, רוטינע; א שאכט [די עפנונג פון א מעטאל=גרוב]; מאכען א רינע; אויסהוילען.

groo'ver *n.* (גרוה'-ווער) דער אדער דאס וואס גראבט; אן אינסטרומענט צו גרא=בען, מאכען א רינע אדער אויסהוילען.

groo'ving *n.* (גרוה'-ווינג) דאס גראבען שאכטען; א סיסטעם פון שאכטען אדער קאנאלען; א גראבען, א רינע.

groo'vy *a.* (גרוה'-ווי) ווי א גראבען אדער קאנאל; ווי א שאכטע; וואס האט א נייגונג צו געהן מיט אן אויסגעריבענעם וועג אדער זיך האלטען אן דער רוטינע; וואס איז בעשרענקט [אין געדאנקען, שטרעבונגען א. ז. וו.].

grope *v.* (גראופ) טאפען [אין דער פינסטער]; זוכען טאפענדיגערהייד.

There were no lights in the street and we were compelled to grope in the dark.

grope a hen (גראופ ע העו) נאכזעהן אויב די האהן האט אן איי.

grope one's way (גראפ הוואנז הויי) זוכען א וועג אין דער פינסטער.

gro'per *n.* (גראו'-פער) איינער וואס געהט טאפענדיג אין דער פינסטער [ווי א בלינדער].

gro'pingly *adv.* (גראו'-פינג-לי) טאפענ=דיגערהייד.

gros *n. and a.* (גראו) אן אלטע זילבערנע מטבע אין פראנקרייך אדער ענגלאנד; א שטיק צייג וואס איז דיקער אדער שווערער פון אנדערע שטיקער צייג פון דיזעלבען זארט; שטארק [ווענען געדיכטע טינט אדער פארב].

gros'beak *n.* (גראוס'-ביעק) דער דיק=שנאבלער [א מין זינג=פויגעל מיט א די=קען שנאבעל און מיט א קורצען עק]; דער קירש=פינק [אזא פויגעל].

gro'schen *n.* (גראו'-שען) א גראשען [א קופערנע דייטשע מטבע].

gro'ser *n.* (גראו'-סער) אן אגרעס.

gross *a. and n.* (גראוס) גרויס; דיק, גע=דיכט; גראב [ניט עדעל, ניט דעליקאט]; וואולגאר; וואס ווארפט זיך שטארק אין די אויגען; שענדליך, אונגעהייער; אונ=עמפפינדליך, טעמפ; פול, אין גאנצען [קיין זאך ניט אראבגערעכענט]; דער הויפט טייל; די גאנצע מאסע, דאס גאנצע; א גראס [צוועלף טוצען].

gross adven'ture (גראוס עד-ווענ'-טשור) דאס פער'משכונ'ען א שיף, דאס לייהען געלד אויף א פער'משכונ'טער שיף.

gross amount' (גראוס ע-מאונט') ברוטא=סומע [די סומע, פון וועלכער קיין אויסגאבען, רעבאטען, פראצענטען א. ז. וו. זיינען נאך ניט ארונטערגערעכענט גע=ווארען].

gross anat'omy (גראוס ע-נעט'-א-מי) די אנאטאמיע פון די קערפער=טיילען, וועל=כע מען קען זעהן און אונטערזוכען מיט'ן נאקעטען אויג. ז. *anatomy*.

gross av'erage (גראוס עוו'-ע-רעדזש) ז. *general average*.

gross'beak *n.* (גראוס'-ביעק) ז. *grosbeak*.

gross credu'lity (גראוס קרי-דיו'-לי-טי) איבערטריבענע, איבערמעסיגע לייכט=גלויביגקייט.

gross effect' (גראוס ע-פעקט') די טא=טאל=לייסטונג, די גאנצע ארבייט [פון א מאשין].

gross er'ror (גראוס ער'-אר) א גראבער פעהלער.

gross'-head'ed *a.* (גראוס'-העד'-עד) וואס האט א דיקען שארבען; גראב=קעפיג; נאריש, טעמפ.

grossifica'tion *n.* (גראו-סי-פי-קיי'-שאן) פערגרעסערונג, פערדיקונג; אין בא=טאניק — דאס אנשוועלען פון די בעפרוכ=טעטע טיילען.

gros'sify *v.* (גראו'-סי-פאי) פערגרעסע=רען, מאכען דיקער; ווערען גרעסער אדער דיקער.

gross lie (גראוס לאי) א גראבער אדער שענדליכער ליגען.

gross'ly *adv.* (גראוס'-לי) אויף א גרוי=סען שטייגער; מיט איבערטריבענהייט; מיט גראבקייט; מיט וואולגאריטעט; אויף א נארישען אדער שענדליכען אופן.

gross'-min'ded *a.* (גראוס'-מאינ'-דעד) גראב, פויעריש.

gross'ness *n.* (גראוס'-נעס) גרויסקייט, דיקקייט; גראבקייט; וואולגאריטעט; שענדליכקייט; אונגעהייערקייט; פולקייט [קיין זאך ניט אראבגענומען אדער אראב=גערעכענט].

gross price (גראוס פראיס) דער פול=לער פרייז [ניט ארונטערגערעכענדיג די קאסטען].

gross pro'ceeds (גראוס פראו'-סיעדז)

דער אלגעמיינער איינקונפט, ברוטא=איינקונפט [ניט ארונטעררעכענעדיג די אויסגאבען].

gross receipt' (גראוס רי-סיט') ברוטא=אייננאהמע [ניט ארונטעררעכענענדיג די אויסגאבען].

gross sum (גראוס סאם) די גאנצע סומע, די פולע סומע.

grossula'ceous *a.* (גראס-יו-ליי'-שיאס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו אגרעסען; וואס איז שייך אדער עהנליך צו דעם גראסולאר אדער גרינעם גראנאט [אזא מינעראל].

gros'sular *n. and a.* (גראס'-יו-לאר) דער גרינער גראנאט [אזא מינעראל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו אגרעסען.

gros'sularite *n.* (גראס'-יו-לאר-איט) דער גרינער גראנאט. ז. *grossular*

gross weight (גראוס הווייט) ברוטא=געוויכט.

grot *n.* (גראט) ז. *grotto*

grotesque' *a. and n.* (גרא-טעסק') גראטעסק, זעלטזאם, מאדנע, משוגע, פאנטאסטיש; ווילד, ניט סיסטעמאטיש, ניט הארמאניש; עטוואס וואס איז מאדנע, זעלטזאם, משוגע, ווילד אדער פאנטאסטיש; די גאטישע שריפט [ז. *gothic*].

grotesque'ly *adv.* (גרא-טעסק'-לי) אויף א זאנדערבארען, מאדנעם, ווילדען אדער משוגע'נעם שטייגער.

grotesque'ness *n.* (גרא-טעסק'-נעס) זאנדערבארקייט, מאדנעקייט, אונגעוועהנליכקייט; ווילדקייט, משוגעת [אין בוי, פארם, אויפפיהרונג א. ז. וו.].

grot'to *n.* (גראט'-או) א גראטע [א הייהל].

grot'to-work *n.* (גראט'-או-הווירק) א געביידע אין דער פארם פון א גראטע [הייהל].

grouch *n. and v.* (גראוטש) דאס זיין שלעכט געשטימט; בורטשען, זיין אנגע'ברוגז'ט; ווארטשען.

grou'chy *a.* (גראו'-טשי) ווארטשענדיג, בורטשענדיג, כמורנע, אנגע'ברוגז'ט.

ground *n., a. and v.* (גראונד) גרונד; באדען; אויבערפלעכע פון דער ערד; ערד; לאנד; פלאץ; געגענד; לאנד=אייגענטום; דער פאן [דער גרונט אויף וועלכען מען מאהלט]; די גרונד=פארב; גרונד, אורזאכע; קוועלע; אין עלעקטריציטעט — ערד=שלוס [פעראייניגונג פון שטראם מיט דער ערד]; פונדאמענטאל; וואס איז שייך צום גרונד, צום באדען אדער צום ערד=באדען; אוועקשטעלען אויף א פעסטען פונדאמענט אדער באדען; פעסט בעגרינדען אדער בעשטימען; גוט איינלערנען עפעס; אוועקלעגען אין דעם באדען אדער אויף'ן באדען; זיך אנשטויסען אן גרונט [וועגען א שיף]; אין עלעקטריציטעט — מאכען אן ערד=שלוס [פעראייניגען דעם שטראם מיט דער ערד]; צוריבען, צומאלען. ז. *grind*

groun'dage *n.* (גראונ'-דעדזש) האפען=געלד [פאר דעם פלאץ וואס א שיף פערנעהמט אין האפען].

ground'-an'gling *n.* (גראונד-ענ'-גלינג) כאפען פיש מיט א ווענטקע, ביי וועלכער דער האטשיק זינקט צום גרונט.

ground'-ap'ple *n.* (גראונד'-עפ'ל) קארטאפעל, בולבעס.

ground'-bait *n. and v.* (גראונד'-בייט) פערשיעדענע שפייזען [שטיקלעך פלייש, שטיקלעך פיש א. ד. ג.] וואס מען ווארפט אריין אין טייך, אום צו צוציהען פיש; אזא פיש וואס האלט זיך אויף'ן גרונט; ווארפען פערשיעדענע שפייזען אין טייך אום צו צוציהען פיש; כאפען פיש מיט א ווענטקע אזוי, אז דער האטשיק זאל ליעגען אויף'ן גרונט פון טייך.

ground'-ball *n.* (גראונד'-באהל) אין באל=שפיעל — א באל וואס קייקעלט זיך אויף דער ערד.

ground'berry *n.* (גראונד'-בער-אי) ווינטערגרין. ז. *checkerberry*

ground'-cher'ry *n.* (גראונד'-טשער'-אי) א מין קארשען=בוימלעך.

ground'-cloth *n.* (גראונד'-קלאטה) א שטיק צייג אויף דער טעאטער=ביהנע וואס זעהט אויס ווי דער ערד=באדען.

ground'-dove *n.* (גראונד'-דאוו) א מין טויב וואס האלט זיך מעהרסטענטייל נאהענט צו דער ערד; די קארליק=טויב [אזא קליינע טויב אין אמעריקא].

Ground-dove

ground'-down *n.* (גראונד'-דאון) אזא קורצע נאדעל.

groun'dedly *adv.* (גראונ'-דעד-לי) אויף א גוט=בעגרינדעטען אופן; אויף א גוטען גרונד; מיט א גוטער אורזאכע.

groun'der *n.* (גראונ'-דער) ז. *ground-ball*

ground'-fee'der *n.* (גראונד'-פיע'-דער) א פיש וואס שפייזט זיך פון דעם גרונט פון טייך אדער ים.

ground'-flea *n.* (גראונד'-פליע) די ערד=פלוי [א קליינער שווארצער זשוק, וואס גראבט זיך אין דער ערד און איז זעהר שעדליך פאר פיעל פלאנצען].

ground floor (גראונד פלאור) אן אונטערשטער עטאזש, פארטער.

ground'-gru *n.* (גראונד'-גרוה) ז. *ground-ice*

ground'-hog *n.* (גראונד'-האג) די אמעריקאנער סורקע [מורמעלטהיער]; דער אפריקאנישער ערד=שוויין; אזא אמייזען=פרעסער [אזא חיה'לע] אויף'ן אינזעל מאדאגאסקאר; די ווייסע, פעטע לארווא פון איינינע אינזעקטען [דאס ווערימעל פון וועלכען די אינזעקטען ענטוויקלען זיך].

ground'-hold *n.* (גראונד'-האולד) אן אנקער.

ground'-ice *n.* (גראונד'-איס) גרונט=אייז [אייז וואס בילדעט זיך אויף'ן גרונט פון טייך].

groun'ding *n.* (גראונ'-דינג) דער גרונט, דער פאן [ביים אויסנעהען]; דאס מאכען אזא גרונט אדער פאן; דאס גלאט מאכען מירמעלשטיין [מארמאר]; דאס מאכען גלאנציג טאפעטען [אביטשעס].

ground'-i'vy *n.* (גראונד'-אי'-ווי) דער גונדערמאן אדער ביער=פלאנצע. ז. *alehoof*

ground'-joist *n.* (גראונד'-דזשאיסט) דער גרונד=באלקען.

ground'less *a.* (גראונד'-לעס) גרונדלאז, ניט בעגרינדעט אויף קיין זאך; אהן אן אורזאכע.
The complaint is groundless.

ground'lessly *adv.* (גראונד'-לעס-לי) אהן אן אורזאכע; אויף אן אונבעגרינדעטען אדער גרונדלאזען שטייגער.

ground'lessness *n.* (גראונד'-לעס-נעס) גרונדלאזיגקייט.

ground'-line *n.* (גראונד'-לאין) די גרונד=ליניע [אין דער פערספעקטיווע].

ground'ling *n.* (גראונד'-לינג) עטוואס וואס לעבט אויף דער ערד [וועגען חיות, פויגלען און אינזעקטען, אין געגענזאץ צו די וואס האלטען זיך אין דער הויך]; א פיש וואס האלט זיך אויף'ן גרונט פון טייך; א מין לאקס=פיש; א פראסטער מענש; א צושויער אין טעאטער וואס האט ניט קיין זיץ=פלאץ.

ground'-net *n.* (גראונד'-נעט) א שלעפ=נעץ.

ground'nut *n.* (גראונד'-נאט) דער ערד=נוס.

ground'-pea *n.* (גראונד'-פיע) ז. *groundnut*

ground'-pine *n.* (גראונד'-פאין) אזא פלאנצע וואס האט דעם ריח ווי דער פעך=זאפט פון א טענענבוים; אזא לאנגע איימער=גרינע קלעטער=פלאנצע אין נארד=אמעריקא און ענגלאנד.

ground'-plan *n.* (גראונד'-פלען) דער גרונד=ריס אדער גרונד=פלאן; דער פלאן פון דעם גרונד=עטאזש פון א געביידע; דער ערשטער, אלגעמיינער אדער פונדאמענטאלער פלאן.

ground'-plane *n.* (גראונד'-פליין) די פראיעקציאן אדער די האריזאנטאלע פלעכע פון א צייכנונג אין פערספעקטיוו.

ground'-plate *n.* (גראונד'-פלייט) א שוועל; דער אונטערשטער האריזאנטאלער באלקען פון א ראהם פון א טהיר אדער פענסטער.

ground'-plot *n.* (גראונד'-פלאט) דער גרונט אדער דער באדען פון א געביידע; דער פלאן פון אונטערשטען עטאזש אין א געביידע; דער גרונד=ריס אדער גרונד=פלאן.

ground'-rent *n.* (גראונד'-רענט) די רענטע וואס מען צאהלט אן ערד=אייגענטימער פאר דער ערד, אויף וועלכער עס שטעהט א געביידע.

grounds *n.* (גראונדז) דער אבזאץ פון א געטראנק [ווי קאפע, ביער א. ד. ג.] וואס בלייבט אויף'ן דעק פון כלי.

ground'-sea *n.* (גראונד'-סיע) א שטארקע אויפברויזונג פון ים אין א שטילען וועטער.

ground'sel *n.* (גראונד'-סעל) קרייץ=קרויט [א מין גראז מיט בליטהען, וועלכע האבען די פארם פון געלבע קערבעלעך]; די שוועל פון א טהיר אין א געביידע.

ground'sel-tree *n.* (גראונד'-סעל-טריע) א מין בוים, ביי וועלכען די בלעטער האבען די פארם פון קרייץ=קרויט. ז. *groundsel*

ground'sill *n.* (גראונד'-סיל) א שוועל.

ground'-squir'rel *n.* (גראונד'-סקהווארל) א מין וועווערקע וואס האלט זיך ניט אויף בוימער, נאר אויף דער ערד.

ground'-swell *n.* (גראונד'-סהוועל) דאס שטארקע ווארפען פון די כוואליעס אין ים דורך א שטורם וואס קומט פאר אין א ווייטערען פלאץ; א וועלען=ארטי=

גער באדען; אז אויפבראויזונג [פון קלאנגען, געפיהלען א. ז. וו.].

ground′-tier *n.* (גראונד׳-טיער) די פּארקעט-לאזשען [אין א טעאטער]; די אונטערשטע צייל̇ען פון פעסער און געפעק אין טריום אדער אונטערשטען טייל פון א שיף.

ground′ways *n.* (גראונד׳-הווייז) אין שיף-בוי — א מין פונדאמענט פון האלץ אדער שטיין, אויף וועלכען עס בויט זיך א שיף.

ground′work *n.* (גראונד׳-הוואירק) דער גרונט, דער פונדאמענט פון עפּעס.

group *n. and v.* (גרוהפּ) א גרופּע פון מענשען אדער זאכען; א בינטעל, א קופּע; אין בילדענדער קונסט — א צוזאמענשטעלונג פון עטליכע פיגורען, וועלכע בילדען אויס איין הארמאנישע גאנצע; אין וויסענשאפטליכער קלאסיפיקאציאן — א צאהל פון אינדיווידען, וועלכע האבען איינע און דיעזעלבע כאראקטעריסטישע סמנים; אין געאלאגיע — א פארמאציאן, א געוויסע אבלעגונג פון ערד-שיכטען; אין מוזיק — א טייל פון ארקעסטער מיט מוזיקאלישע אינסטרומענטען פון דעמזעלבען קלאס; גרופּירען, צוזאמענשטעלען אין גרופּען.

grou′ping *n.* (גרוה׳-פּינג) די גרופּירונג, דאס גרופּירען.

grous *n.* (גראוס) ז. *grouse*.

grouse *n.* (גראוס) [א די וואלד-הוהן גרויסער ווילדער פויגעל עהנליך צו א הוהן].

Grouse

grou′ser *n.* (גראו׳-סער) א קלאץ אדער אן אייזערנער שטאנג צייטווייליג ארייגעשלאגען אין מיטען פון שטראם, כדי אויפצוהאלטען א שיף, וועלכע דארף דארטען שטעהן, אז דאס וואסער זאל זי ניט פערטראגען.

grout *n., v. and a.* (גראוט) הייוועז, אבזאץ; וואפּנע פאנאנדערגעלאזען אין וואסער; פערשמירען מיט וואפּנע; פערגיפּסען; געמאכט פון וואפּנע.

grout′-ale *n.* (גראוט׳-אייל) א מין נעדיכט ביער.

grou′ty *a.* (גראו׳-טי) געדיכט, מוטנע; אנגעכמורעט, בייז, גראב.

grove *n.* (גראווו) א גרופּע פון בוימער וואס ווארפען אב א שאטען; א שאטענגאנג [א וועג צווישען בוימער].

grov′el *v.* (גראוו׳ל) פויזען אויף דער ערד, קריכען אויף אלע פיער; ליעגען אויסגעצויגען מיט׳ן פּנים צו דער ערד; ערנידריגען זיך; האבען נידריגע געפיהלען אדער בייזע מחשבות; זיין פערדארבען.

grov′eler *n.* (גראוו׳ל-ער) א פויזער, א קריכער; איינער וואס ערנידריגט זיך; א נידריגער, געמיינער מענש.

grov′eling *a.* (גראוו׳ל-אינג) וואס ליעגט אויסגעצויגען מיט׳ן פּנים צו דער ערד; וואס ערנידריגט זיך; נידריג, געמיין.

grov′eller *n.* (גראוו׳ל-ער) ז. *groveler*.

grov′elling *a.* (גראוו׳ל-אינג) ז. *groveling*.

grow *v.* (גראו) וואקסען; פערגרעסערען זיך; פערמעהרען זיך; ווערען; זיך צובינדען; זיך צוציהען; ערציהען, קולטיווירען, מאכען וואקסען.

grow bet′ter (גראו בעט׳-ער) זיך בעסערען, שטארקען זיך, ווערען געזונד.

grow′er *n.* (גראו׳-ער) איינער אדער עפּעס וואס וואקסט אדער ווערט גרעסער; א קולטיווירער, אן ערציהער, איינער וואס האדעוועט אדער מאכט וואקסען.

grow in flesh (גראו אין פלעש) פעטער, דיקער ווערען.

grow′ing *n.* (גראו׳-אינג) דאס וואקסען; דאס אויפציהען, דאס אויסהאדעווען, דאס קולטיווירען; דאס וואס עס וואקסט.

grow′ingly *adv.* (גראו׳-אינג-לי) וואקסענדיג, זיך פערגרעסערענדיג.

A growingly important profession.

grow in′to fa′vor (גראו אינ׳-טו פיי׳-ווער) קריגען חן ביי איינעם.

grow in years (גראו אין יירז) עלטער ווערען.

growl *v. and n.* (גראול) ברומען, ווארטשען; שרייען, רעדען מיט כעס; דאס ברומען, די ווארטשעריי.

grow′ler *n.* (גראו׳-לער) איינער וואס ברומט אדער ווארטשעט; דער גרונץ-פיש [ז. *grunt*]; א כלי, אין וועלכער מען נעהמט ביער פון א שענק.

grow less (גראו לעס) זיך פערמינדערען.

grow′ling *n.* (גראו׳-לינג) דאס ברומען, דאס ווארטשען.

grown (גראון) ערוואקסען, אויסגעוואקסען. ז. *grow*.

grow on (גראו אן) בעקומען מעהר ווערטה; ווערען מעהר אנערקענט.

grow out of (גראו אוט אוו) ארויסגעהן, ארויסוואקסען פון עפּעס; זיין דער רעזולטאט אדער די פאלגע פון עפּעס; אריבערוואקסען, אריבעריאגען, אריבערשטייגען.

grow out of fa′vor (גראו אוט אוו פיי׳-ווער) פערלירען דעם חן ביי אימעצען.

grow out of kind (גראו אוט אוו קאינד) ענטארטעט ווערען, אונטערגעהן, אויסשטארבען.

grow o′ver (גראו או׳-ווער) בעוואקסען ווערען; פערשימעלט ווערען.

grow stale (גראו סטייל) אלט ווערען, פערשימעלט ווערען; זיך אויסוועפּען.

Even good wine may grow stale.

grow ta′pering (גראו טיי׳-פּער-אינג) אויסצעהרען, ווערען דאר, מאגער, שוואך.

growth *n.* (גראוטה) דאס וואקסען, דער וואוקס; דאס ארויסוואקסען; די צואוואקסונג, פערמעהרונג; ענטוויקלונג; דאס וואס קומט ארויס, א פּראדוקט.

grow to a point (גראו טו ע פּאינט) קומען צו דער זאך, קומען צום ריכטיגען ענין.

grow togeth′er (גראו טו-געטה׳-ער) צוזאמענוואקסען.

grow up (גראו אפּ) אויסוואקסען, דערגרייכען פולע ענטוויקלונג; ארויסשפּראצען, ארויסוואקסען.

grow well (גראו הוועל) זיך בעסערען, זיך ערהאלען.

gro′zing-i′ron *n.* (גראו׳-זינג-אי׳-ערן) אן אינסטרומענט געברויכט ביים פערגלייזער זאכען [אויסצוגלייכען און פּאלירען די לייטונג].

grub *v. and n.* (גראב) גראבען, אויסגראבען; זיך גריבלען אין עטוואס; טיעף שטודירען, מאכען אונטערזוכונגען; שווער ארבייטען; עסען, אבעסען; געבען עסען; א לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארויס א פליגעלע אדער א זשוק]; שפּייז, לעבענסמיטעל; עטוואס וואס ווערט אויסגעגראבען [ווי ווארצלען א. ד. ג.]; א שמוציגער אדער אבגעלאזענער מענש.

grub and bub (גראב ענד באב) עסען און טרינקען.

grub′-ax *n.* (גראב׳-עקס) ז. *grubbing-hoe*.

grub′ber *n.* (גראב׳-ער) איינער וואס גראבט; איינער וואס ארבייט שווער; א טיעפער שטודירער; אן אקער-אייזען צום אויסאקערען ווארצלען; א גראב-אייזען; אן עסער, א פרעסער.

grub′bing-ax *n.* (גראב׳-אינג-עקס) ז. *grubbing-hoe*.

grub′bing-hoe *n.* (גראב׳-אינג-האו) א גראב-אייזען אדער אקער-אייזען צום אויסגראבען ווארצלען.

grub′by *a.* (גראב׳-אי) שמוציג, אונזויבער; אנגעשטעקט אדער בעדעקט מיט לארווא [ווערימלעך, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך אינזעקטען].

grub′-hook *n.* (גראב׳-הוק) אזא שפּיציגער אקער-אייזען צום אויסאקערען ווארצלען אדער שטיינער פון דער ערד.

grub′-saw *n.* (גראב׳-סאה) א האנדזעג צום זעגען מירמעלשטיין.

Grub′-street *n. and a.* (גראב׳-סטריעט) ארימע שריפטשטעלער אדער פערפאסער [אויף דעם נאמען פון א גאס אין לאנדאן, וואו עס האבען אמאל געוואהנט ארימע שריפטשטעלער]; ארעם, פּראסט, שלעכט [וועגען ליטעראטור אדער שרייבער].

grub′-time *n.* (גראב׳-טאים) די צייט פון עסען.

grub′worm *n.* (גראב׳-הוואירם) א לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארויס א פליגעלע אדער א זשוק].

grudge *v. and n.* (גראדזש) 1. מקנא זיין; ניט פערגינען; פיהלען א ווידערווילען; קנאה, נייד; דאס ניט פערגינען; 2. אונצופריעדענהייט, האס, פערדרוס, ווידערווילען.

2. I owe you a **grudge** because you did not keep your promise.

grudg′er *n.* (גראדזש׳-ער) א בעל-מקנא, א ניט-פערגינער.

grudg′ing *n.* (גראדזש׳-אינג) קנאה; ניט-פערגינעריי; ווידערווילען; אונצופריעדענהייט; פערדרוס.

grudg′ingly *adv.* (גראדזש׳-אינג-לי) מיט ווידערווילען, מיט אונצופריעדענהייט.

grudg′ingness *n.* (גראדזש׳-אינג-נעס) קנאה; ווידערווילען; דאס מקנא זיין; דאס ניט-פערגינען.

gru′el *n.* (גרו׳-על) קאשע.

grue′some *a.* (גרוה׳-סאם) אימה׳דיג, מורא׳דיג, אבשטויסענד.

The sight of the battle-field was very gruesome.

grue′someness *n.* (גרוה׳-סאם-נעס) דאס זיין אבשטויסענד; מורא׳דיגקייט, אימה׳דיגקייט.

gruff *a.* (גראף) בייז, פערדריסליך; גראב, הארט אדער שטרענג [אין בענעהמונג].

gruff'ish *a.* (גראַפּ'-איש) בייז, גראָב, האַרט אָדער שטרענג.
gruff'ly *adv.* (גראַפּ'-לי) מיט בייזקייט, גראָבקייט, האַרטקייט אָדער שטרענגקייט.
gruff'ness *n.* (גראַפּ'-נעס) בייזקייט; גראָבקייט אָדער שטרענגקייט [אין בענעה־מונג].
grum *a.* (גראַם) גרימיג, בייז, פערדריס־ליך; טיעף, נידריג [וועגען אַ שטימע].
grum'ble *v. and n.* (גראַמ'בל) בורטשען, ברומען, וואָרטשען; דאָס בורטשען, דאָס וואָרטשען.
grum'bler *n.* (גראַמ'-בלער) אַ וואָר־טשון; אַ "קלאָג־מוטער".
grum'bles *n.* (גראַמבלז) אַ שלעכטע שטימונג.
grum'blingly *adv.* (גראַמ'-בלינג-לי) בייז, פערדריסליך, אין שלעכטער שטימונג.
grume *n.* (גרוהם) אַ קלומפּ, אַ פער־גליווערט שטיק [ווי פערגליווערט בלוט].
grum'ly *adv.* (גראַמ'-לי) אויף אַ בייזען אָדער פערדריסליכען אופן.
grum'ness *n.* (גראַמ'-נעס) אומעדיג־קייט, אונצופריעדענהייט, פערדריסליכ־קייט, בייזקייט.
gru'mous *a.* (גרוה'-מאָס) קלומפּיג, פער־גליווערט, געדיכט.
gru'mousness *n.* (גרוה'-מאָס-נעס) קלומ־פּיגקייט, פערגליווערטקייט, געדיכטקייט.
grum'pily *adv.* (גראַמ'-פּי-לי) אויף אַ בייזליכען אָדער פערדריסליכען שטייגער.
grum'piness *n.* (גראַמ'-פּי-נעס) בייז־קייט, פערדריסליכקייט.
grum'pish *a.* (גראַמ'-פּיש) ז. ***grumpy***
grum'py *a.* (גראַמ'-פּי) פערדריס־ליך, בייז, ערגערליך.
grun'del *n.* (גראַנ'-דעל) דער שוואַרצער גאָבי־פיש.
grun'dy *n.* (גראַנ'-די) צושטויסענע גוס־אייזען צום פאַבריצירען שטאָהל.
Grun'dy *n.* (גראַנ'-די) ז. ***Mrs. Grundy***
grunt *v. and n.* (גראַנט) כריוקען, גרונצען [ווי אַ חזיר]; קרעכצען, אַכצען; אַ כריוק; דער גרונץ־פיש [אַזאַ אַמערי־קאַנער ים־פיש, וואָס גיט אַרוים אַ כריוק ווי פון אַ חזיר ווען מען נעהמט איהם אַרוים פון וואַסער].

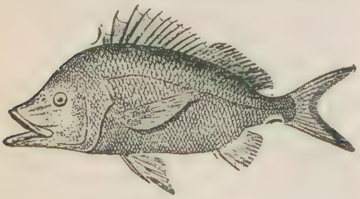
Grunt

grun'ter *n.* (גראַנ'-טער) איינער וואָס כריוקעט; אַ שוויין; אַ פערד וואָס פאַנגט אָן הירזשען ווען ער ריהרט זיך פון אָרט; אַזאַ אייזערנער שטאַנג מיט אַ האַטשיק צום ענד, וועלכער ווערט געברויכט אין אייזען־גיסערייען; אַזאַ פיש.
grun'tingly *adv.* (גראַנ'-טינג-לי) כריו־קענדיג, גרונצענדיג, וואָרטשענדיג.
grun'ting-ox *n.* (גראַנ'-טינג-אָקס) דער יאַק, גרונץ־אָקס אָדער ציעגען־ביפּעל.
grun'tle *n. and v.* (גראַנ'טל) אַ כריוק [ווי פון אַ חזיר]; אַ שנוק; כריוקען.
grunt'ling *n.* (גראַנט'-לינג) אַ חזיר'על.
Gruyère' *n.* (גרוה-יעהר') אַ זאָרט שוויי־צער־קעז [ווערט געמאַכט אין דעם שוויי־צאַרישען שטעדטעל גרוהיער].

gry *n.* (גראַי) אַ צעהנטעל פון אַ ליניע [אַ ליניע איז אַ צעהנטעל פון אַ צאָל אָדער אינטש]; אַ פּינטעלע; אַ קלייניגקייט.
G-string *n.* (דזשי'-סטרינג) די געַ־סטרו־נע [די פיערטע סטרונע פון אַ פיעדעל און די דריטע אויף אַ וויאָלאָנטשעלאָ און גיטאַר].
gt. אַן אַבקירצונג — אין מעדיצין — פון ***gutta*** [אַ טראָפּען].
Gt. Br. אַבקירצונג פון ***Great Britain***
gtt. אַן אַבקירצונג — אין מעדיצין — פון ***guttæ*** [טראָפּענס].
gua'charo *n.* (גוואַ'-טשאַ-ראָו) דער אויל־פויגעל [אַזאַ גרויסער ציעגען־מעל־קער]. ז. ***oil-bird***
guai'acum *n.* (גוואַי'-ע-קאַם) דער גוואַיאַק־בוים [אַ מין בוים פון די הייסע לענדער פון אַמעריקאַ, וועלכער צייכענט זיך אויס מיט זיין זעהר האַרטען האָלץ]; דאָס האַרטע גוואַיאַק־האָלץ, פון וועלכען מען מאַכט צייהנדלעך פאַר צאַהן־רעדער, באָלען, בלאָקען א. ד. ג.; פּעך־זאַפט פון דעם גוואַיאַק־בוים.

Guaiacum

guama' *n.* (גוואַ-מאַ') אַ זאָרט בוים פון די הייסע לענדער פון אַמעריקאַ מיט ברייטע בלעטער און ווייסע אָדער געלבע בלומען. ווערט בענוצט אַלס אַ שאָטען פאַר קאַפע־פלאַנצען.
guan *n.* (גוואַן) אַ מין אַמעריקאַנער פויגעל מיט אַ לאַנגען ברייטען עק.

Guan

gua'na *n.* (גוואַ'-נאַ) די איגואַנאַ, אַ מין יאַשטשערקע. ז. ***iguana***
guana'co *n.* (גוואַ-נאַ'-קאָו) אַ ווילדע אַמעריקאַנישע גראַז־עסענדע חיה [די ווילדע לאַמאַ] פון אַ העל־ברוינעם קאָליר.

Guanaco

gua'no *n. and v.* (גוואַ'-נאָו) די גואַנאָ [די מיסט פון געוויסע דרום־אַמעריקאַ־נישע ים־פויגעל, וואָס ווערט געברויכט צו בעמיסטיגען פעלדער]; בעמיסטיגען אַ פעלד מיט גואַנאָ.
guarantee' *n. and v.* (גער-ען-טיע') אַן ערב; איינער וועמען מען גיט ערבות; ערבות, בירגשאַפט; גאַראַנטירען, ערב זיין, קאַווירען; פערזיכערען.
guar'antor *n.* (גער'-ען-טאָר) אַן ערב.
guar'anty *n. and v.* (גער'-ען-טי) ערב זיין, געבען ערבות; ערבות, בירג־שאַפט; אַ גאַראַנטיע.
guard *n. and v.* (גארד) אַ וואַך, אַ וועכטער, אַ היטער; אַ קאָנדוקטאָר; גוואַר־דיע; אַ קאַראַאול, אַ קאַנוואָי; אַ שיצונג, אַ היטונג, אַ פאַרזיכט; יעדע זאַך וואָס פערהיט אָדער בעשיצט פון אַ שאָדען, פון אַ סכנה אָדער היזק [ווי דער שוץ־גריף אָדער די קוווער־פּלאַטע פון אַ שווערד, וואָס פערהיט, אַז די האַנד זאָל זיך ניט אַראָבגליטשען פון הענטעל אויף דער שאַרף; דער האַנד־בינגעל אָדער דאָס שטאַהלענע רייפעל אַרום דעם הענטעל (קוראָק) פון אַ ביקס; די פּאַרענטשע אַרום דעק פון אַ שיף א. ד. ג.]; בעוואַכען, היטען; בעשיצען; פיהרען אונטער קאַנ־וואָי; היטען זיך; זיין פאַרזיכטיג.
guar'dable *a.* (גאַר'-דעבל) וואָס קען געהיט אָדער געשיצט ווערען.
guard'-boat *n.* (גאַרד'-באָוט) אַ וואַך־שיפעל.
guard'-chain *n.* (גאַרד'-טשיין) אַ זי־כערהייטס־קייטעל [פון אַן אוהר א. ד. ג.].
guar'ded *a.* (גאַר'-דעד) בעשיצט, פער־טיידיגט; בעהיטזאַם, פאַרזיכטיג.
guar'dedly *adv.* (גאַר'-דעד-לי) אויף אַ בעהיטזאַמען, פאַרזיכטיגען שטייגער.
guar'dedness *n.* (גאַר'-דעד-נעס) פאַר־זיכטיגקייט.
guar'der *n.* (גאַר'-דער) אַ היטער, אַ וועכטער.
guard'-house *n.* (גאַרד'-האַוס) אַ הויפּט־וואַך [אַ הויז וואו עס שטעהט אַ קאַראַאול אָדער קאַנוואָי]; אַ וואַכט־הויז, אַ וואַכט־שטיבעל; אַן אַרעסט־הויז.
guar'dian *n.* (גאַר'-דיען) אַ בעוואַכ־רער, אַ שומר, אַ היטער; אַן אַפּעקון, אַן אַפּטראָפּוס; דער עלטסטער אין אַ פראַנ־ציסקאַנער מאָנאַסטיר; אַ שוץ־מלאך, אַ שוץ־ענגעל.
guar'dian an'gel (גאַר'-דיען איינ'-דזשעל) דער שוץ־מלאך.
guar'dianless *a.* (גאַר'-דיען-לעס) אָהן אַ שומר; אונבעשיצט.
guar'dian of the poor (גאַר'-דיען אָוו טהי פּוהר) אַ מיטגליעד פון דער קאָ־מיטע פאַר אָרימען־אונטערשטיצונג אין ענגלאַנד.
guar'dianship *n.* (גאַר'-דיען-שיפּ) אַפּעקונסטווע, אַפּטראָפּסות; שיצונג, היי־טונג, אויפזיכט.
guard'-i'rons *n.* (גאַרד'-אַי'-ערנז) אייזערנע גראַטעס אַרום די אָרנאַמענטען אויף אַ שיף.
guard'less *a.* (גאַרד'-לעס) אָהן פערטיי־דיגונג, שוצלאָז.
gaurd'-rail *n.* (גאַרד'-רייל) אַ פּאַרענ־טשע אַרום דעק פון אַ שיף; אַ זיכערהייטס־רעלסע [אַ צוגעגעבענע רעלסע ביי דער זייט פון דער געוועהנליכער רעלסע אויף אַן אייזענבאַהן, כדי צו פערהיטען, אַז די רעדער זאָלען ניט אַראָבשפּרינגען].
guard'-ring *n.* (גאַרד'-רינג) אַ זיכער־

הייטס-רינג [אן איינפאכער רינג וואס ווערט געטראגען אויף א פינגער אום צו פערהיטען א צווייטען א טייערערען].

guard'-room *n.* (גארד'-רוהם) ז. ***guard-house***

guard'ship *n.* (גארד'-שיפ) זיכערהייט, שוץ, שיצונג.

guard'-ship *n.* (גארד'-שיפ) א וואכט-שיף; א קריעגס-שיף וואס איז בעשטימט צו בעשיצען און אכטונג צו געבען אויף'ן האפען.

guards'man *n.* (גארדז'-מען) א וועכטער, א שומר; אין ענגלאנד — אן אפיציער אדער סאלדאט פון דער גווארדיע; א סאלדאט פון דער מיליץ [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

gua'va *n.* (גהווא'-ווא) די גויאווא [א מין גרויסער זיד-אמעריקאנישער בוים מיט שמעקענדע און געשמאקע פרוכטען].

Guava

gubernato'rial *a.* (גיו-בער-נע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צום גובערנאטאר פון א שטאאט [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

gudg'eon *a. and v.* (גאדזש'-אן) דער גרונדלינג [א מין לאנג פישעל מיט צוויי עקעלעך ארום מויל און מיט גרויסע שופען]; א פראסטאק, א מענש, וועלכען מען קען לייכט אבנארען; ארייננארען אין זאק, בעשווינדלען; אן אייזערנער באלץ; דער צאפען פון אן אקס [דער טייל אויף וועלכען עס דרעהט זיך דער ראד]; אין א מאשין — דער טייל פון א וואל, וועלכער דרעהט זיך אין לאגער; די קראקוועס פון א דאך.

Guelf *n.* (גהוועלף) אין געשיכטע פון מיטעלאלטער — א גוועלף, איינער פון דער פאלקס-פארטיי, וועלכע האט אונטערגעשטיצט דעם פאפסט אין געגענזאץ צו די גיבעלינען אדער די פארטיי, וועלכע האט אונטערגעשטיצט דעם קייזער.

guer'don *v. and n.* (גויר'-דאן) בעלוינען; דער לוין; בעלוינונג.

guéridon' *n.* (גיי-רי-דאן') א קליין רונד טישעל, אויף וועלכען עס שטעהט א וואזע אדער אן אנדער ציערונגס-כלי.

gueril'la *n. and a.* (גע-ריל'-א) די גוערילא [א באנדע אדער גרופע פון אונאבהענגיגע קריגער, וועלכע פיהרען מלחמה זעלבסטשטענדיג און אונטערווארפען זיך ניט אונטער דער דיסציפלין און רעגעלען פון דער הויפט-ארמעע]; די ארט מלחמה-פיהרונג פון די גוערילא; וואס איז שייך צו דער גוערילא.

gueril'list *n.* (גע-ריל'-איסט) איינער וואס בעלאנגט צו דער גוערילא. ז. ***guerilla***

Guern'sey *n.* (גוירנ'-זי) א געוויסער זארט מילך-קיה.

guerril'la *n. and a.* (גע-ריל'-א) ז. ***guerilla***

guerril'list *n.* (גע-ריל'-איסט) ז. ***guerillist***

guess *v. and n.* (געס) זיך אנשטויסען, טרעפען; משער זיין; דאס טרעפען, דאס אנשטויסען זיך; א השערה.

guess'able *a.* (געס'-עבל) וואס מען קען זיך אנשטויסען, טרעפען אדער משער זיין.

guess'er *n.* (געס'-ער) א טרעפער; איינער וואס איז משער.

guess'ing *n.* (געס'-אינג) טרעפעניש; השערה.

guess'ingly *adv.* (געס'-אינג-לי) דורך אן השערה; אנשטויסענדיג זיך, טרעפענדיג.

guess'-rope *n.* (געס'-ראופ) ז. ***guess-warp***

guess'-warp *n.* (געס'-הוואהרפ) א שטריק מיט וועלכען מען בינדט צו א שיפעל.

guess'work *n.* (געס'-הווירק) דאס טרעפען; דאס משער זיין; השערות.

guest *n.* (געסט) א גאסט; אין זאאלאגיע — א פאראזיטען-בעשעפעניש.

guest'-cham'ber *n.* (געסט'-טשיימ'-בער) א גאסט-צימער, א זאאל; א בעזונדער צימער פאר א גאסט.

guest'-room *n.* (געסט'-רוהם) ז. ***guest-chamber***

guest'-rope *n.* (געסט'-ראופ) ז. ***guess-warp***

guest'wise *adv.* (געסט'-הוואיז) ווי א גאסט.

guffaw' *v. and n.* (גא-פאה') ווילד לאכען, כאכאטשען, הירזשען; א פערדישער געלעכטער, א הירזשען.

gug'gle *v. and n.* (גאגל) גארגלען; דאס גארגלען.

guhr *n.* (גוהר) א ווייכער ערד-שיכט וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון פעלזען, וועלכע זיינען דורכגעווייקט געווארען.

gui'dable *a.* (גאי'-דעבל) וואס לאזט זיך פיהרען, געהארכזאם.

gui'dance *n.* (גאי'-דענס) פיהרונג, לייטונג, אויפזיכט.

guide *v. and n.* (גאיד) פיהרען, לייטען, ריכטען, פערוואלטען, קאנטראלירען; א פיהרער, א וועג-ווייזער; איינער וואס ריכטעט, לייטעט, פערוואלטעט אדער קאנטראלירט; א בוך מיט אויסקינפטע פאר רייזענדע; עטוואס וואס רעגולירט [ווי למשל, ביי מאשינעריע].

guide'-board *n.* (גאיד'-באורד) א וועגווייזער [א סלופ אויף א שיידע-וועג מיט אויפשריפטען, וואוהין די וועגען פיהרען].

guide'-book *n.* (גאיד'-בוק) א בוך מיט אויסקינפטע פאר רייזענדע.

guide'-flag *n.* (גאיד'-פלעג) א פלאג אויף א שיף אדער ביי מיליטער, דורך וועלכען מען צייגט אן די ריכטונג.

guide'less *a.* (גאיד'-לעס) אהן א פיהרער; אהן א ריכטונג.

guide'-post *n.* (גאיד'-פאוסט) א וועגווייזער. ז. ***guide-board***

gui'der *n.* (גאי'-דער) א פיהרער, א וועגווייזער.

gui'don *n.* (גאי'-דאן) א פאהן מיט וועלכער מען גיט סיגנאלען אדער מען צייגט די ריכטונג.

guild *n.* (גילד) א גילדע, א צעך. ז. ***gild***

guil'der *n.* (גיל'-דער) ז. ***gilder***

guild'hall *n.* (גילד'-האל) ז. ***gildhall***

guile *n.* (גאיל) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, בעטריגעריי; די כלי אין א ביער-ברויעריי, וואו דאס ביער געהרט אדער איהרט.

guile'ful *a.* (גאיל'-פול) בעטריגעריש, כיטרע.

guile'fully *adv.* (גאיל'-פול-אי) מיט כיטרעקייט; מיט בעטרוג.

guile'fulness *n.* (גאיל'-פול-נעס) כיטרעקייט, ליסטיגקייט, בעטריגעריי.

guile'less *a.* (גאיל'-לעס) אהן בעטרוג; עהרליך, ערנסט, אויפריכטיג.

guile'lessly *adv.* (גאיל'-לעס-לי) מיט אויפריכטיגקייט, מיט עהרליכקייט, מיט ערנסטקייט.

guile'lessness *n.* (גאיל'-לעס-נעס) עהרליכקייט, ערנסטקייט, אויפריכטיגקייט.

guil'fat *n.* (גאיל'-פעט) א כלי אין א ביער-ברויעריי וואו דאס ביער איהרט.

guil'lemot *n.* (גיל'-ע-מאט) די לומע אדער קאירא [אזא וואסער-פויגעל מיט שוואכע פליגלען, האלט זיך אויף מעהרסטענס אין דער נארד ביים אייז-מעער].

Guillemot

guille'vat *n.* (גיל'-וועט) ז. ***guilfat***

guilloche' *n. and v.* (גי-לאוש') א פערציערונג וואס זעהט אויס ווי איבערגעפלאכטענע בענדער אדער שנירלעך]; בעדעקען מיט אזא בעציערונג.

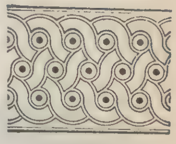

Guilloche

guil'lotine *n.* (גיל'-א-טין) א גילאטינע [אזא מאשין אין פראנקרייך אראבצוהאקען די קעפ פון פערברעכער]; א האקמאשין; א כירורגישער אינסטרומענט צום אויסשניידען מאנדלען פון האלז.

Guillotine

guillotine' *v.* (גיל-א-טין') אראבהאקען דעם קאפ מיט א גילאטינע.

guillotine'ment *n.* (גיל-א-טינ'-מענט) די הינריכטונג מיט דער גילאָטינע.
guills *n.* (גילז) די וואוכער-בלום [אזא קאָרן-בלום].
guilt *n.* (גילט) שולדיגקייט [אין א פערברעכען]; א שולד.
guil'tily *adv.* (גיל'-טי-לי) שולדיג, שטראָפּבאַר.
guil'tiness *n.* (גיל'-טי-נעס) שולדיג-קייט [אין א פערברעכען]; שטראָפּבאַר-קייט.
guilt'less *a.* (גילט'-לעס) אונשולדיג [אין א פערברעכען].
guilt'lessly *adv.* (גילט'-לעס-לי) ניט שולדיג [אין א פערברעכען].
guilt'lessness *n.* (גילט'-לעס-נעס) אונ-שולדיגקייט.
guilt'less of (גילט'-לעס אוו) אונער-פאהרען, ניט בעקאנט [מיט דעם געגענ-שטאנד], ניט געניט; אהן א ברעקעל בע-גריף [פרעג איהם בחרם].
guilt'-sick *a.* (גילט'-סיק) קראנק פון געוויסענסביסע וועגען א פערברעכען.
guil'ty *a.* (גיל'-טי) שולדיג [אין א פער-ברעכען].
guin'ea *n.* (גינ'-אי) א גינע [אן ענגלישע גאָלד-מטבע פון 21 שילינג].
Guin'ea-cloth *n.* (גינ'-אי-קלאָטה) פערשיעדענע וועב-שטאָפען וואס ווערען פאבריצירט פאר דעם האנדעל מיט וועסט-אפריקא.
guin'ea-corn *n.* (גינ'-אי-קאָרן) מאר-הירזש [אזא מין הירזש].
guin'ea-fowl *n.* (גינ'-אי-פאול) די פערל-הוהן [אזא אפריקאנער פויגעל פון דונקעל-גרויען קאליר מיט ווייסע פינטע-לעך, איז ווי א געוועהנליכע הוהן די גרויס, האט א קליינעם קאָפּ און א קור-צען עק].

Guinea-fowl

guin'ea-grains *n.* (גינ'-אי-גריינז) ז. *grains of paradise*.
guin'ea-grass *n.* (גינ'-אי-גראס) א מין דיק אפריקאנער גראז וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען.
guin'ea-hen *n.* (גינ'-אי-העז) ז. *guinea-fowl*.
Guin'eaman *n.* (גינ'-אי-מען) א שיף וואס ווערט בענוצט פאר'ן האנדעלס-פער-קעהר מיט גווינעא, אין אפריקא.
Guin'ean *a.* (גינ'-אי-ען) וואס איז פון גווינעא, אין וועסט-אפריקא.
Guin'ea pep'per (גינ'-אי פעפּ'-ער) שפאנישער פעפער.
guin'ea-pig *n.* (גינ'-אי-פיג) א זיד-אמעריקאנער ים-חזיר'ל אדער קראָליק; א הומאָריסטישער נאָמען אין ענגלאנד פאר א דירעקטאָר פון אן אקציען-געזעלשאפט צוליעב דעם וואס ער נעהמט פאר יעדער זיצונג א גינע [21 שילינג]; א רייזענ-דער אדער מיליטער-בעאמטער וואס בע-קומט א גינע טעגליך.
guin'ea-worm *n.* (גינ'-אי-הוואָרם) דער הויט-וואָרים [אזא דינער, גאנץ לאנ-גער, פאדים-עהנליכער ווארים אין די ווא-רימע לענדער].
guin'iad *n.* (גהווינ'-אי-עד) ז. *gwiniad*.
guipure' *n.* (גי-פיור') אזא זארט שפּי-צען [קרוזשעווע] אדער בעזאץ וואס דער מוסטער ווערט אויסגעשניטען פון באטיסט און ארומגענעהט מיט א פאדים; אזא זארט שפּיצען וועלכע זיינען איבערגע-שפּינט מיט זייד.
guise *n. and v.* (גאיז) א שטייגער, אן אופן, אן ארט; א מאָדע, א פאסאָן; א מנהג; בענעהמונג, אויפפיהרונג; דאס אויסערליכע אויסזעהן; דאס אויסזעהן, דער אויסקוק; קליידער; זיך אנקליידען; זיך פערקליידען.
gui'ser *n.* (גאי'-זער) א פערמאַסקיר-טער אדער פערקליידעטער.
guitar' *n.* (גי-טאר') א גיטארע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער האט געוועהנליך זעקס סטרונעס].

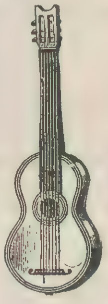
Guitar

gu'la *n.* (גיו'-לא) א קאר-ניז; דער אויבערשטער טייל פון האלז ביי א פוי-געל.
gu'lar *a.* (גיו'-לאר) וואס איז שייך צום האלז.
gu'lash *n.* (גוה'-לעש) ז. *goulash*.
gulch *n.* (גאלטש) א שמאלער טהאל צווישען פעלזען; א לאנגער טיע-פער גראבען אין דעם דעק פון ים.
gul'den *n.* (גול'-דען) [אן] א גולדען עסטרייכישע זילבערנע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 40 אמעריקאנער סענט; א האלענדישע זילבערנע מטבע; אן אלטע דייטשע גאָלדענע מטבע].
gule *v.* (גיול) לאָכען, כאַכאַטשען.
gules *n.* (גיולז) די רויטע פארב [ביי וואפּען].
gulf *n. and v.* (גאָלף) א גאָלף, א בוכט, א מעער-בוזעם [א טייל פון ים וואס שניידעט זיך אריין אין יבשה]; אן אב-גרונד, א תהום; א שלונד; פערשלינגען ווי אין תהום.
Gulf Stream (גאלף סטריעם) דער גאלף-שטראָם [די שטראָמונג פון דעם אטלאנטישען מעער וועלכע שטראָמט פון דעם גאָלף פון מעקסיקא צו נאָרד לענגסט דעם ברעג פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא און דאן נאָרד-אָסט אין דער ריכטונג פון די בריטישע אינזלען און פון סקאנדינאווישען ברעג].
gulf'weed *n.* (גאָלף'-הוויעד) אזא גרויס, דיק ים-גראז פון אן אליוו-ברוינעם קאליר.
gul'fy *a.* (גאל'-פי) פול מיט אבגרונדען.
gul'gul *n.* (גאל'-גאל) אזא זארט צעמענט וואס ווערט בענוצט צום אויסצעמענטי-רען דעם דעק פון א שיף.
gull *n. and v.* (גאל) די מעווע [אזא ים-פויגעל וואס שווימט און פליהט]; א פראסטאק, א שוטה; א בעטרוג, א שווינ-דעל; בעטריגען, אבנארען.

Gulls

gull'-catch'er *n.* (גאל'-קעטש'-ער) אן אבנארער, א בעטריגער.
gull'er *n.* (גאל'-ער) ז. *gull-catcher*.
gul'let *n. and v.* (גאל'-עט) דער האלז, דער שלונד, די שפּייז-רעהר; א שמאל טהאלכעל דורך וועלכען עס שטראָמט א טייכעל; א וואסער-קאנאל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א האלז אדער שלונד; א צוויקעל [א קלין פון א העמד אדער קלייד]; א פאנצער פאר'ן האלז; אזא קאנקאווער ציינהנער-אויסשניט אין געווי-סע זעגען; בויען אדער גראבען אן איי-זענבאהן-וועג אין שטופען; מאכען קאנ-קאווע ציינהנער-אויסשניטען אין א זעג.
gullibil'ity *n.* (גאל-אי-ביל'-אי-טי) לייכטגלויביגקייט, דומהייט.
gul'lible *a.* (גאל'-איבל) לייכטגלויביג; וואס לאזט זיך אבנארען.
gul'ly *n. and v.* (גאל'-אי) א גראבען; אן אבפלוס, א רינע; א גראבען אדער קאנאל וואס איז געשאפען געווארען דורך א וואסער-שטראם; אזא מעסער; אויסשווענקען אדער אויסגראבען א קא-נאל [דורך דער הילף פון וואסער-שטראם].
gul'ly-gut *n.* (גאל'-אי-גאט) א פרע-סער.
gulp *v. and n.* (גאלפּ) שלוקען, פערשלינ-גען; א שלוק, א שלינג.
gulp down (גאלפּ דאון) אראבשלינגען, פערשלינגען; דערשטיקען אין זיך א גע-פיהל.
gul'pin *n.* (גאל'-פּין) א לייכטגלויביגער, א מענש וואס נעהמט אן פאר גוטע מינץ אלעס וואס מען דערצעהלט איהם.
gum *n. and v.* (גאם) דאס צאהן-פלייש, די יאסלע; גומי; קלעפּ-גומי; עטוואס קלעפּיגעס; א גומי-בוים; א בלעזעל, א פרישטש; בעשמירען מיט קלעפּ-גומי; צונויפקלעפּען; בעדעקען מיט גומי; אויס-שלייפען אדער אויספיילען די ציינהנער פון א זעג; אבטהאן א שפּיצעל, ארייננארען; זיך צונויפקלעפּען, שטייף אדער פעסט ווערען.
gum ar'abic (גאם ער'-עב-איק) גומי אראביק [אזא פעכיגער זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון אקאציען-ביימער און ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען].
gum'bo *n.* (גאמ'-באו) א פלאנצע; אזא זופּ געקאכט פון דיעזער פלאנצע; אזא דיאלעקט וועלכען עס ריידען די קרעאָלען אדער די נעגער אין שטאאט לואיזיאנא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע-ריקא.

gum'-boil *n.* (גאמ'-באיל) א צאהן־געשוויר.

gum'-drop *n.* (גאמ'-דראפּ) א מין קאנפעקט וועלכער ווערט געמאכט פון גומי אראביק.

gum elas'tic (גאם אי-לעס'-טיק) גומי־לאסטיק, ציה־גומי, קויטשוק.

gum'-game *n.* (גאמ'-גיים) א שפּיצעל, א שטוקע, אן אריינגארעריי.

gum'ma *n.* (גאמ'-א) א מין געשוויר וואס קומט פון סיפיליס [פראנצען].

gum'mata *n.* (גאמ'-ע-טא) סיפיליס־געשווירען. ז. *gumma*.

gum'mer *n.* (גאמ'-ער) א געצייג צום אויסשלייפען די צייהנער אין א זעג.

gummif'erous *a.* (גא-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גומי.

gum'miness *n.* (גאמ'-אי-נעס) קלעפּיג־קייט; ציהיגקייט; דאס האבען די אייגענשאפטען פון גומי.

gummo'sis *n.* (גא-מאו'-סיס) די ביל־דונג פון גומי אין די עלטערע ארגאנען פון פלאנצען.

gummos'ity *n.* (גא-מאס'-אי-טי) ז. *gumminess*.

gum'mous *a.* (גאמ'-אס) וואס האט די אייגענשאפטען פון גומי, קלעפּיג; עלאס־טיש.

gum'my *a.* (גאמ'-אי) וואס בעשטעהט פון גומי; קלעפּיג; עלאסטיש; אנגע־זאפּט מיט גומי; בעדעקט מיט גומי; בע־שמירט מיט גומי אדער מיט עטוואס קלעפּיגעס.

gump *n.* (גאמפּ) א גלאמפּ, א באלוואן, א דומער יונג.

gum'-plant *n.* (גאמ'-פּלענט) אזא פלאנצע אין די וועסטליכע און זיד־וועסט־ליכע געגענדען אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא, וועלכע איז, ווי לאנג זי איז יונג, בעדעקט מיט אזא גומי־אר־טיגען שטאף.

gump'tion *n.* (גאמפּ'-שאן) פערשטאנד, שכל, קאפּ.

gump'tionless *a.* (גאמפּ'-שאן-לעס) אהן שכל, אהן קאפּ; נאריש, דום.

gump'tious *a.* (גאמפּ'-שאס) איינגעביל־דעט; וואס האלט זעהר פון זיך; שכל'דיג, פערשטענדיג.

gum'-rash *n.* (גאמ'-רעש) אזא הויט־קראנקהייט ביי קינדער, ווען עס שניידען זיך ביי זיי צייהנער.

gum res'in (גאם רעז'-אין) פעך־גומי; קויטשוק.

gums *n.* (גאמז) קאלאשען.

gum'-tree *n.* (גאמ'-טריע) א גומי־בוים.

gum'-wa'ter *n.* (גאמ'-וואה'-טער) גומי צולאזען אין וואסער [ווי גומי אראביק].

gum'-wood *n.* (גאמ'-הוואוד) דאס האלץ פון א גומי־בוים.

gun *n.* and *v.* (גאן) א קאנאן; א ביקס, א פלינט; א ביקס־טרעגער, א מיטגליעד פון א פּארטיע וואס געהט אויף געיעג; אין גלאז־פאבריקאציאן —' אן אינסטרו־מענט צו בעצייכנען די ברייט פון גלאז־פּלאטען; שיסען פון א ביקס; לערנען זיך שיסען.

gun'-bar'rel *n.* (גאן'-בער'-על) די רעהר פון א ביקס דורך וועלכער עס געהט ארויס די קויל.

gun'boat *n.* (גאן'-באוט) א קאנאנען־שיף [א לייכטע קריעגס־שיף, וואס קען ארייננגעהן פון ים אין א טייך]; א מעכא־נישער קויהלען־שויפעל [א מין קאסטען מיט רעדלעך, וועלכער עפענט זיך מעכא־ניש פאנאנדער און נעהמט אן און לאזט ארויס קויהלען].

gun'-car'riage *n.* (גאנ'-קער'-ערדזש) א קאנאן־וואגען.

gun'cotton *n.* (גאנ'-קאטן) שיס־בוים־וואל, פּיראקסילין.

gun'-deck *n.* (גאנ'-דעק) דער גאנדעק [דער דעק אדער פּאלובע פון א קריעגס־שיף וואו עס שטעהען די קאנאנען].

gun'-fire *n.* (גאנ'-פאיר) די שטונדע אין דער פריה און אין אבענד ווען עס ווערט געפייערט פון א הארמאט.

gun'-flint *n.* (גאנ'-פלינט) פלינט־שטיין אדער קרעמען וואס פלעגט איינגעפּאסט ווערען אין די אלטע ביקסען אום צו מא־כען פייער.

gun'-gear *n.* (גאנ'-גיער) די צוגעהעריג־קייטען פון א ביקס אדער הארמאט.

gun'-lock *n.* (גאנ'-לאק) דער שלאס פון א ביקס [דער מעכאניזם, דורך וועל־כען דאס העמערעל קלאפּט זיך אב אן פּולווער און די ביקס שיסט אויס].

gun'-ma'ker *n.* (גאנ'-מיי'-קער) א מייסטער פון קליינע פייער־וואפען [ווי ביקסען, רעוואלווערען א. ד. ג.].

gun'man *n.* (גאנ'-מען) איינער וואס מאכט שיס־געוועהר; איינער וואס איז בעוואפענט מיט שיס־געוועהר; א באנדיט, א מערדער.

gun'-met'al *n.* (גאנ'-מעט'-על) א זארט בראנז־מעטאל פון וואס הארמאטען פלע־גען אמאל געמאכט ווערען.

gun'ner *n.* (גאנ'-ער) אן ארטילעריסט, א קאנאנען־שיסער; דער צעכמייסטער אויף א קריעגס־שיף; איינער וואס שיסט פויגלען; א יעגער.

gun'nery *n.* (גאנ'-ער-אי) די קונסט אדער די לעהרע פון שיסען.

gun'ning *n.* (גאנ'-אינג) די קונסט פון שיסען; דאס שיסען פויגלען.

gun'ny *n.* (גאנ'-אי) א מין דינע ראגא־זשע וואס ווערט געפלאכטען פון ריטער.

gun'-pen'dulum *n.* (גאנ'-פען'-דיו-לאם) א פאררייכטונג, מיט וועלכער מען פּרובירט די שטארקייט פון פּולווער; א מין אינסטרומענט אנצושטעלען ריכטיג דעם ציעל פון א ביקס.

gun'-port *n.* (גאנ'-פּאורט) דאס קאנא־נען־פענסטערעל [דער לאך אין א קריעגס־שיף, פון וועלכען עס שטעקט ארויס א קאנאן].

gun'powder *n.* (גאנ'-פּאו-דער) שיס־פּולווער.

Gun'powder plot (גאנ'-פּאו-דער פּלאט) אין דער ענגלישער געשיכטע — די געהיימע פערשווערונג פון די קאטא־ליקען אין יאהר 1605 אויפצורייסען דעם פּארלאמענט און דעם קעניג דזשיימס דעם ערשטען פאר דעם געזעץ וואס איז דא־מאלס אנגענומען געווארען געגען די קא־טאליקען.

gun'powder tea (גאנ'-פּאו-דער טיע) פּערלטהעע [אזא מין טהעע וואס יעדעס בלעטעלע איז צוזאמענגעוויקעלט אין א קייל־כעלע].

gun'-reach *n.* (גאנ'-ריעטש) שאס־ווייטקייט [די ווייטקייט וואס א שאס פון א ביקס קען דערגרייכען].

gun'-room *n.* (גאנ'-רוהם) אן אבטייל־לונג אויף דעם קאנאנען־דעק פון א קריעגס־שיף, וואו די אונטער־אפיציערען געפינען זיך.

gun'shot *n.* and *a.* (גאנ'-שאט) א קא־נאנען־שאס, דער מרחק וואס א קויל פון א קאנאן קען דערגרייכען; וואס איז גע־ווארען דורך א קאנאנען־שאס.

gun'-sling *n.* (גאנ'-סלינג) דער ביקס־רימען [דער רימען פון א ביקס צו טראגען אויף דער פּלייצע]; א שטריק אונטערצוהויבען א הארמאט.

gun'smith *n.* (גאנ'-סמיטה) א ביקס־שמיעד, איינער וואס מאכט ביקסען, רע־וואלווערען א. ד. ג.

gun'smithery *n.* (גאנ'-סמיטה-ער-אי) די קונסט פון מאכען קליינע פייער־וואפען [ווי ביקסען, רעוואלווערען א. ד. ג.].

gun'-stick *n.* (גאנ'-סטיק) דער לאדונגס־שטאק [אזא שטעקעל צו רייניגען און אנ־לאדען א ביקס].

gun'-stock *n.* (גאנ'-סטאק) דער קאל־בען אדער פריקלאד פון א ביקס [דאס האלץ אין וועלכען עס ליעגט איינגעפּאסט די שיס־רעהר].

gun'-tack'le *n.* (גאנ'-טעקל) א שטריק מיט צוויי בלאקען אויפצוהויבען קאנאנען.

gun'-wad'ding *n.* (גאנ'-הוואד'-אינג) א קאנאנען־פּראפּקע [דאס דעקעל מיט וואס מען פערשטאפּט דעם לאך פון א קא־נאן ווען מען געברויכט איהם ניט].

gurgita'tion *n.* (גויר-דזשי-טיי'-שאן) די וועלען־בעוועגונג פון א פליסיגקייט [ווי בעת עס זידט אדער קאכט].

gur'gle *v.* (גויר'-גל) גארגלען; ריזלען, זשורטשען [ווי א וואסער]; ארויסלאזען א קלאנג ווי וואסער בעת עס גיסט זיך פון אן איבערגעקעהרטער פלאש [בול־בול־בול].

gur'glet *n.* (גויר'-גלעט) א מין ליימענער קרוג אבצוקיהלען וואסער.

gur'let *n.* (גויר'-לעט) דער שפּיצהאמער [א מין קירקע מיט א האק פון איין זייט און מיט א שפּיץ פון דער צווייטער].

gur'nard *n.* (גויר'-נארד) דער ים־האהן [א מין קליינער ים־פיש וואס איז עהנ־ליך צו די פליה־פישען]; א פליה־פיש.

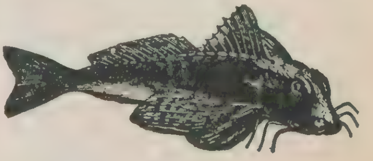

Gurnard

gur'net *n.* (גויר'-נעט) ז. *gurnard*.

gu'ru *n.* (גוה'-רוה) ז. *gooroo*.

gush *v.* and *n.* (גאש) ארויסברעכען מיט א שטראם; פליסען מיט קראפט; ארויסשטרעמען; אויסגיסען די געפיהלען; אויסרעדען דאס הארץ; זיין זעהר סענ־טימענטאל; דאס ארויסברעכען מיט א שטראם; דאס אויסגיסען די געפיהלען.

gush'er *n.* (גאש'-ער) דאס וואס שטראמט אדער פליסט שטארק; א שטראם פון נאפט; א פּלוצליכער אויסברוך פון גע־פיהלען.

gush'ing *a.* (גאש'-אינג) וואס פליסט אדער שטראמט זעהר העפטיג; וואס ברעכט אויס מיט א שטראם; סענטימענ־טאל.

gush'ingly *adv.* (גאש'-אינג-לי) ארויס־ברעכענד מיט א שטראם; דורך א העפטי־גער פליסונג; אויף א סענטימענטאלען שטייגער.

gush out (גאש אוט) אויסגיסען, אויס־שטראמען; ארויספליסען; אויסגיסען דאס הארץ.

gus'set *n.* and *v.* (גאס'-עט) א צוויקעל

אדער דריי-עקיגער קליין וואס ווערט אריינ-געגעהט אין א קלייד אדער העמד; אריינ-געהען א צוויקעל, מאכען מיט א צוויקעל אדער קליין.

gust *n.* (גאסט) א גוסט, א געשמאק; פערגניגונג; בעפרידיגונג; א פלעצליכער ווינד-שטויס; אן אויסברוך.

gusta'tion *n.* (גאס-טיי'-שאן) דאס פער-זוכען; דער טעם; דער חוש הטעם.

gus'tative *a.* (גאס'-טע-טיוו) וואס איז שייך צום טעם אדער צום חוש הטעם.

gus'tatory *a.* (גאס'-טע-טא-רי) ז. *gustative*.

gust'ful *a.* (גאסט'-פול) בע-געשמאק; געלייטעט מיט פלעצליכע ווינד-שטויסע אדער אויסברוכען [ווי פון לײדענ-שאפט].

gus'to *n.* (גאס'-טאו) געשמאק, גוסט; ערדלער געשמאק; ארטיסטישע ערפילונג; ארטיסטישער סטיל.

gusto'so *a.* (גוס-טאו'-סא) מיט גע-שמאק [א מוזיקאלישער אויסדרוק].

gus'ty *a.* (גאס'-טי) בעגלייטעט מיט פלעצליכע ווינד-שטויסען; ווינדיג, שטור-רעמדיג; אויפגערעגט; וואס ווערט שנעל אויפגערעגט.

gut *n.* and *v.* (גאט) דער דארם-קאנאל, דער מאגען, דאס איינגעווייד [ביי חיות]; דאס צעלען-געוועב אדער די אדערען פון די געדערים; די בעארבייטע קישקעס און געדערים פון חיות; א שמא-לער דורכגאנג; א שמאלער וואסער-קא-נאל; א לאנגע שמאלע בוכטע; א שמאלער וואסער-וועג; ארויסנעהמען די געדערים; אויסלעדיגען, אויסרויבען.

gut'-bel'ly *n.* (גאט'-בעל'-אי) א גרא-בער בויך, א טרעלבוך.

guts *n.* (גאטס) די קישקעס.

guts and gar'bage (גאטס ענד גאר'-בעדזש) נור גוף, א טרעלבוך.

gut'-scra'per *n.* (גאט'-סקריי'-פער) א פיעדעל-קראצער, א כלי-זמר.

gut'-string *n.* (גאט'-סטרינג) סטרונעס [געמאכט פון די קישקעס פון שאף אדער ציעגען].

gut'ta *n.* (גאט'-א) א טראפען; אין אר-כיטעקטור — טראפען-עהנליכע פערציע-רונגען; אין זאאלאגיע — א טראפען-עהנליכער פלעק אדער פינטעל; גומי, גוטאפערטשא.

Gutta

gut'ta-per'cha *n.* (גאט'-א-פויר'-טשא) גוטאפערטשא [א מין גומי].

gut'tate *a.* (גאט'-אייט) וואס בעשטעהט פון טראפען אדער טראפען-עהנליכע טיי-לען; בעשפרענקעלט ווי מיט טראפען; וואס האט טראפען-עהנליכע פלעקען.

gut'tated *a.* (גאט'-איי-טעד) ז. *guttate*.

gutta'tion *n.* (גא-טיי'-שאן) דאס טרי-פען, דאס פאלען אין טראפען.

gut'ted *a.* (גאט'-עד) וואס האט געדע-רים; מיט אויסגעשניטענע געדערים.

gut'ter *n.* and *v.* (גאט'-ער) א רינע, א דאך-רינע; א קאנאווע; א פערטיעפונג, א קנייטש; אין דרוקעריי — א שטיק האלץ אדער מעטאל אין מיטען פון דעם ראהם, אין וועלכען דרוק-זאץ ווערט איינ-געשלאסען; איינער וואס נעהמט ארויס דאס איינגעווייד פון פיש, ווען מען פער-פארטיגט זיי צום קאנזערווירען; איינ-גראבען, איינשניידען; בעזארגען מיט רי-נעס; טריפען, זיך שמעלצען [וועגען א ליכט]; שלינגען, עסען מיט זשעדנעקייט.

gut'ter-bred *a.* (גאט'-ער-ברעד) זיך אויפגעהאדעוועט אויף דער גאס.

gut'ter-chan'ter *n.* (גאט'-ער-טשענ'-טער) א גאסען-זינגער.

gut'ter-hotel' *n.* (גאט'-ער-הא-טעל') א שפייז-ביידעל.

gut'tering *n.* (גאט'-ער-אינג) דאס מא-כען רינעס אדער קאנאלען; א רינע, א סיסטעם פון רינעס אדער קאנאלען; מא-טעריאל פאר רינעס.

gut'ter-lane *n.* (גאט'-ער-ליין) די שפייז-רעהר.

gut'ter-prow'ler *n.* (גאט'-ער-פראו'-לער) א גאסען-רויבער, א וועג-רויבער.

gut'ter-snipe *n.* (גאט'-ער-סנאיפ) א שמאטעס-קלייבער; א גאסען-קינד; פלא-קאטען [אפישען] אויפגעקלעפט אויף די שטיינער ביי דער זייט פון א גאס אדער א וועג.

gut'ter-stick *n.* (גאט'-ער-סטיק) אין דרוקעריי — א שטיקעל האלץ אדער מע-טאל אין מיטען פון דעם ראהם, אין וועל-כען דרוקזאץ ווערט איינגעשלאסען.

guttif'erous *a.* (גא-טיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גומי [וועגען פלאנצען].

gut'tiform *a.* (גאט'-אי-פארם) טרא-פען-עהנליך, טרעהרען-עהנליך.

gut'tle *v.* (גאטל) פער-פערשלינגען, שלוקען, פרעסען.

gut'tler *n.* (גאט'-לער) א פערשלוקער, א פרעסער, א טריפה'נער האלז.

gut'tling *n.* (גאט'-לינג) ז. *guttler*

gut'tural *a.* and *n.* (גאט'-א-רעל) וואס קומט פון קעהל [האלז]; וואס ווערט אויסגעשפראכען פון קעהל; א קעהל-קלאנג [א קלאנג אדער בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען פון האלז ווי א "ה", א "ח" א. ד. ג.].

gut'turalize *v.* (גאט'-א-רעל-איז) ארויסרעדען פון קעהל [וועגען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'turally *adv.* (גאט'-א-רעל-אי) ארויסרעדענדיג פון קעהל [קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'turalness *n.* (גאט'-א-רעל-נעס) דאס ארויסגערעדט ווערען פון קעהל [ווע-גען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'tural sound (גאט'-א-רעל סאונד) א קעהל-קלאנג [ווי די קלאנגען "ג", "ח" א. ד. ג.].

gut'turize *v.* (גאט'-א-ראיז) ארויס-ריידען פון קעהל [ווי א קעהל-קלאנג].

guy *n.* and *v.* (גאי) א שטריק אדער קאנאט, וועלכער דיענט צו פערפעסטיגען אדער האלטען אין א גלייכער פאזיציאן א זאך [ווי די שטריק וועלכע דערלאזט ניט א זאך, וואס ווערט ארויפגעהויבען אדער ארונטערגעלאזען, אז זי זאל זיך אומשאקלען אהער און אהין]; האלטען א זאך אין א גלייכער פאזיציאן דורך אן אנגעצויגענעם שטריק; א מענש וואס איז העסליך אדער לעכערליך, לויט זיין קליי-דונג אדער מאניערען; אבלאכען, מאכען חוזק פון איינעם.

guz'zle *v.* and *n.* (גאזל) זויפען, שכור'ען; שנאפס, משקה; א הוליאנקע, פרעסעריי און זויפעריי.

guz'zler *n.* (גאז'-לער) א זויפער, א שכור.

gwin'iad *n.* (גהווינ'-אי-עד) א קליינער ים-פיש עהנליך צו א הערינג. זיין פלייש איז ווייס און ווערט געברויכט צום עסען.

gymna'sial *a.* (דזשים-ניי'-זי-על) וואס איז שייך צו א גימנאזיום; וואס איז שייך צו קלאסישער בילדונג [אין געגענזאץ צו טעכנישער].

gymna'siarch *n.* (דזשים-ניי'-זי-ארק) אין אלט-גריכענלאנד — דער גימנאזיארך, דער אויפזעהער פון א גימנאסטיק-פלאץ און עפענטליכע וועט-שפיעלען.

gymna'sium *n.* (דזשים-ניי'-זי-אם) א גימנאזיום, א קלאסישע מיטעל-שוהל; אן ארט אדער געביידע וואו מען לערענט זיך גימנאסטיק און וואו עס ווערען גע-מאכט אטלעטישע איבונגען; אין אלט-גריכענלאנד — דער פלאץ וואו עס פלעגען פארקומען עפענטליכע אטלעטישע איבונ-גען.

gym'nast *n.* (דזשים'-נעסט) א לעהרער פון גימנאסטיק [קערפערליכע איבונגען]; א גימנאסט, איינער וואס מאכט גימנאס-טיק.

gymnas'tic *a.* and *n.* (דזשים-נעס'-טיק) גימנאסטיש; וואס איז שייך צו אט-לעטישע איבונגען; וואס איז שייך צו די אינטעלעקטועלע איבונגען כדי צו דיסציפ-לינירען און שארפען דעם מח; גימנאסטיק, אטלעטישע איבונגען; אינטעלעקטועלע גימנאסטיק, פלפול.

gymnas'tically *adv.* (דזשים-נעס'-טי-קעל-אי) גימנאסטיש, אויף א גימנאסטי-שער ארט.

gymnas'ticize *v.* (דזשים-נעס'-טי-סאיז) מאכען גימנאסטיק אדער אטלעטי-שע איבונגען.

gymnas'tic poles (דזשים-נעס'-טיק פאולז) די שטאנגען צו מאכען גימנאסטיק.

gymnas'tics *n.* (דזשים-נעס'-טיקס) גימנאסטיק [קונציגע קערפערליכע אי-בונגען].

gym'nic *a.* and *n.* (דזשים'-ניק) גימ-נאסטיש; גימנאסטיק.

gym'nical *a.* (דזשים'-ני-קעל) גימנאס-טיש.

Gymnos'ophist *n.* (דזשים-נאס'-א-פיסט) א גימנאסאף, איינער פון א סעקטע פון אלט-אינדישע פילאזאפען, וועלכע האבען זיך ענטזאגט פון אלע תאוות פון לעבען און האבען געוואהנט אין וועלדער, אבגעזונדערט איינע פון די אנדערע און פון דער גאנצער וועלט, פער-ברענגענדיג די גאנצע צייט אין תעניתים, סגופים און מיסטישען דענקען.

gymnos'ophy *n.* (דזשים-נאס'-א-פי) גימנאסאפיע, די לעהרען און אויפפיהרונ-גען פון די גימנאסאפען.

ז. *Gymnosophist*

gym'nosperm *n.* (דזשים'-נא-ספוירם) א פלאנצע מיט א נאקעטען זאמען [איי-נע פון דעם קלאס פלאנצען, ביי וועלכע די זאמען זיינען ניט בעהאלטען אין א שיידעל].

gymnosper'mous *a.* (דזשים-נא-ספויר'-מאס) מיט נאקעטע אדער אונבע-דעקטע זאמען-קערנער.

gymno'tus *n.* (דזשים-נאו'-טאס) אן עלעקטרישער אאל-פיש [א מין אאל-פיש וואס לאזט פון זיך ארויס עלעקטרישע שטראמען].

gyn'æcarchy *n.* (דזשינ'-אי-קאר-קי) פרויען-הערשאפט; דאס מוטער-רעכט ביי די פארצייטיגע פעלקער.

gynæce'um *n.* (דזשינ-אי-סי'-אם) אין אלטען גריכענלאנד — דאס גינעקעאם, די

אבטיילונג פון הויז פאר די פרויען; די פרויען־אבטיילונג פון א הויז דארטען, וואו די געשלעכטער לעבען אבגעזונדערט [ווי למשל, דער הארעם ביי די מוסולמאנער]; דער ווערקשטאט וואו מען פלעגט מאכען קליידער פאר דעם רוימישען קייזער.

gynæ'cian *a.* (דזשי-ני'-שיען) וואס איז שייך צו פרויען.

gynæ'cic *a.* (דזשי-ני'-סיק) וואס איז שייך צו פרויען־קראנקהייטען.

gynæci'um *n.* (דזשינ-אי-סי'-אם) ז. *gynæceum*.

gynæcoc'racy *n.* (דזשינ-אי-קאק'-רע-סי) פרויען־הערשונג.

gyn'æcocrat *n.* (דזשינ'-אי-קא-קרעט) איינער וועלכער אונטערשטיצט אדער פערטיידיגט פרויען־הערשונג.

gyn'æcocrat'ic *a.* (דזשינ'-אי-קא-קרעט'-איק) גינעקאקראטיש אדער מאטריארכאליש; ארגאניזירט אויף די פרינציפען און רעגעלען פון מאטריארכאט אדער פרויען־הערשונג.

gynan'drian *a.* (דזשי-נענ'-דרי-ען) אין באטאניק — וואס בעלאנגט צו די טומטום־פלאנצען [די פלאנצען, ביי וועלכע דאס מענליכע און ווייבליכע געשלעכט זיינען אויף איין שטענגעל].

gynandrocrat'ic *a.* (דזשי-נענ-דרא-קרעט'-איק) גינאנדראקראטיש, וואס ווערט בעהערשט פון מענער און פרויען אויף א גלייכען אופן; וואו עס איז ניטא קיין סאציאלער און פאליטישער אונטערשיעד צווישען מענער און פרויען.

gyn'archy *n.* (דזשינ'-אר-קי) גינארכיע, פרויען־הערשונג, ווייבער־רעגיערונג.

gyn'ecarchy *n.* (דזשינ'-אי-קאר-קי) ז. *gynæcarchy*.

gyne'cian *a.* (דזשי-ני'-שיען) ז. *gynæcian*.

gyne'cic *a.* (דזשי-ני'-סיק) ז. *gynæcic*.

gynecoc'racy *n.* (דזשינ-אי-קאק'-רע-סי) ז. *gynæcocracy*.

gyn'ecocrat *n.* (דזשינ'-אי-קא-קרעט) ז. *gynæcocrat*.

gynecocrat'ic *a.* (דזשינ-אי-קא-קרעט'-איק) ז. *gynæcocratic*.

gynecolog'ical *a.* (דזשי-ני-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גינעקאלאגיע אדער דער וויסענשאפט וועגען פרויען־קראנקהייטען.

gynecol'ogist *n.* (דזשינ-אי-קאל'-א-דזשיסט) א גינעקאלאגיסט, איינער וואס איז א ספעציאליסט אין פרויען־קראנקהייטען.

gynecol'ogy *n.* (דזשינ-אי-קאל'-א-דזשי) גינעקאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען פרויען־קראנקהייטען.

gynecrat'ic *a.* (דזשינ-אי-קרעט'-איק) ז. *gynæcocratic*.

gyneoc'racy *n.* (דזשינ-אי-אק'-רע-סי) ז. *gynæcocracy*.

gyneol'atry *n.* (דזשינ-אי-אל'-ע-טרי) גינעאלאטריע, די פערגעטערונג פון פרויען.

gyner'hopy *n.* (דזשי-נער'-א-פי) דער צושטאנד פון א מין פון חיות אדער פלאנצען ווען אין דעם משך פון דורות ווערט דאס ווייבליכע געשלעכט פון דיזען מין מעהר אונטערשיעדען פון די פארפאטערס איידער דאס מענליכע געשלעכט.

gyp *n. and v.* (דזשיפ) א וועכטער אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט, אין ענגלאנד; א בעטריגער; א שווינדלער, א שווינדלערישער פערד־הענדלער; שווינדלען, בעטריגען.

gyp'seous *a.* (דזשיפ'-סי-אס) וואס האט די אייגענשאפטען פון גיפס; וואס איז עהנליך צו גיפס; וואס האט א גאנץ מאטען גרוי־ווייסען קאליר [וועגען פלאנצען].

Gyp'sey *n. and a.* (דזשיפ'-סי) ז. *Gipsy*.

gypsif'erous *a.* (דזשיפ-סיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים גיפס.

gyp'sine *a. and n.* (דזשיפ'-סין) וואס האט די אייגענשאפטען פון גיפס; וואס איז עהנליך צו גיפס; אזא פייער־זיכערער געמישטער שטאף פון ליים, זאמד און אסבעסט פון וועלכען עס ווערען געמאכט ציעגעל צום בויען הייזער; אזא פולווער וואס ווערט געברויכט גגעען אינזעקטען, וועלכע שעדיגען פלאנצען.

gyp'sum *n.* (דזשיפ'-סאם) גיפס.

Gyp'sy *n.* (דזשיפ'-סי) ז. *Gipsy*.

gy'ra *n.* (דזשאי'-רא) א רייך בעציערטער ברעג פון א קלייד [אין מיטעלאלטער ביי די גלחים].

gy'ral *a.* (דזשאי'-רעל) וואס דרעהט זיך אין א קרייז; דרעהענד אין דער רונד; וואס איז שייך צו די רונדונגען אדער קנייטשען פון מארך.

gy'rant *a.* (דזשאי'-רענט) וואס דרעהט זיך אין דער רונד.

gy'rate *v. and a.* (דזשאי'-רייט) זיך דרעהען אין דער רונד; וואס דרעהט זיך אין דער רונד; אויסגעדרעהט, אויסגעקרימט [וועגען פלאנצען].

gyra'tion *n.* (דזשאי-ריי'-שאן) דאס דרעהען זיך אין דער רונד; א רונד־בעוועגונג, א קרייז־בעוועגונג.

gyra'tional *a.* (דזשאי-ריי'-שאנ-על) וואס האט א קרייז־בעוועגונג; וואס דרעהט זיך אין דער רונד.

gyre *n.* (דזשאיר) א קרייז־בעוועגונג; א קרייז, א רינג, א רונדונג; א מארך־רונדונג, א מארך־קנייטש.

gyr'falcon *n.* (דזשויר'-פאהקן) ז. *gerfalcon*.

gy'ri *n.* (דזשאי'-ראי) די רונדונגען אדער קנייטשען פון מארך. ז. *gyrus*.

gy'rograph *n.* (דזשאי'-רא-גרעף) א גיראגראף [אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די אומדרעהונגען פון רעדער אין א מעכאניזם].

gyr'omancy *n.* (דזשיר'-א-מענ-סי) נביאות־זאגעריי דורך דרעהען זיך אין א קרייז [דער נביאות־זאגער דרעהט זיך אזוי לאנג ביז עס פערשווינדעלט איהם דער קאפ און ער פאלט און פון דעם אופן פון פאל ווערט עס בעשטימט די נביאות].

gy'ron *n.* (דזשאי'-ראן) א הערב מיט דריי־עקעדיגע צייכנונגען וועמעס שפיצען עס טרעפען זיך צונויף אין צענטער.

gy'roplane *n.* (דזשאי'-רא-פליין) אזא פליה־מאשין.

gy'roscope *n.* (דזשאי'-רא-סקאופ) א גיראסקאפ [אן אינסטרומענט צום אילוסטרירען די פיזיקאלישע געזעצען פון רונד־דרעהענדע בעוועגונגען].

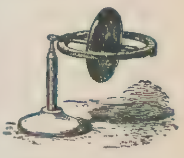

Gyroscope

gy'roscope train (דזשאי'-רא-סקאופ טריין) אן אייזענבאהן אויף איין רעלסע [שינע].

gyroscop'ic *a.* (דזשאי-רא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו א גיראסקאפ; וואס אילוסטרירט די פיזיקאלישע געזעצען פון רונד־דרעהענדע בעוועגונגען. ז. *gyroscope*.

gy'rose *a.* (דזשאי'-ראוס) אויסגעבויגען אדער אויסגעדרעהט היין און הער [וועגען פלאנצען].

gy'rostat *n.* (דזשאי'-רא-סטעט) א גיראסטאט [אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א דרעדעל אדער א גאר צום אילוסטרירען די געזעצען פון רונד־דרעהענדע בעוועגונגען].

gyrostat'ic *a.* (דזשאי-רא-סטעט'-איק) וואס איז שייך צו א גיראסטאט; וואס איז שייך צו דעם פיזיקאלישען פרינציפ, אז א זיך דרעהענדער קערפער האט די שטרעבונג צו פערבלייבען אין דער פלעכע, וואו ער דרעהט זיך.

gy'rus *n.* (דזשאי'-ראס) א רונדונג אדער קנייטש פון מארך.

gyve *v.* (דזשאיוו) שמיעדען אין קייטען.

gyves *n.* (דזשאיווז) קייטען [פאר די פיס].

H

H, h (אייטש) דער אכטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

ha *int., n. and v.* (הא) הא! אך! הא? הם; אן אויסדרוק פון וואונדער אדער ערשטוינונג; א פראגע־אויסדרוק; א פארם פון אבהאלט אדער פאנאנדערציהונג אין ריידען; ארויסברייגנגען דעם קלאנג "הא".

haak *n.* (הייק) א ים־העכט. ז. *hake*

hab. corp. אן אבקירצונג פון די ווערטער *habeas corpus*

ha'beas cor'pus (היי'-בי-עס קאהר'-פאס) א האבעאס קארפוס; א געריכטליכער בעפעהל צו ערשיינען אין געריכט; א געריכטליכער בעפעהל צו ברייננגען פאר'ן געריכט אן ארעסטירטען, אום צו אונטערזוכען, אויב די פערהאפטונג איז א געזעצליכע [אום ניט צו דערלאזען די בערויבונג פון פערזענליכער פרייהייט אהן א באלדיגער געריכטליכער אונטערזוכונג].

hab'erdasher *n.* (העב'-ער-דעש-ער) א קליין־הענדלער; א קורץ־וואארען־הענדלער; א גאלאנטעריי־הענדלער.

hab'erdashery *n.* (העב'-ער-דעש-ער-

אין) קורץ־וואארעז, גאלאנטעריי; א קורץ־וואארעז־קראם, א גאלאנטעריי־קראם.

hab'erdine *n.* (העב'-ער-דין) שטאקפיש; געטריקענטער שטאקפיש.

hab'ile *a.* (העב'-איל) פעהיג, געניט, געשיקט.

habil'iment *n.* (הע-ביל'-אי-מענט) קליידונג, אויסשטאטונג.

habil'imented *a.* (הע-ביל'-אי-מענ-טער) אויסגעקליידט, אויסגעשטאטעט.

habil'itate *v.* (הע-ביל'-אי-טייט) בעקומען א בערעכטיגונג [ווי למשל, פאר אן אמט]; בעקומען דאס רעכט צו לייענען לעקציעס אין די דייטשע אוניווערזיטעטען; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געבען די מעגליכקייט [דורך אן הלואה] צו בעארבייטען מינעראל־גרובען.

habilita'tion *n.* (הע-ביל-אי-טיי'-שאן) אין די וועסט־געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס געבען די מעגליכקייט [דורך אן הלואה] צו בעארבייטען מינעראל־גרובען.

habil'itator *n.* (הע-ביל'-אי-טיי-טאר) אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס ערמעגליכט דורך א הלואה צו בעארבייטען מינעראל־גרובען.

hab'it *n. and v.* (העב'-איט) דער געוועהנליכער, כאראקטעריסטישער צושטאנד, אויסזעהן, ענטוויקלונג א. ז. וו.; אין זאאלאגיע און באטאניק — דאס אלגעמיינע אויסערליכע אויסזעהן און וואוקס; א געברויך; א געוועהנהייט; א מנהג; קליידונג; אנצוג; א פרויען רייט־קלייד; אנקליידונג.

habitabil'ity *n.* (העב-אי-טע-ביל'-אי-טי) ז. ***habitableness***

hab'itable *a.* (העב'-אי-טעבל) בעוואהנבאר, וואס מען וואהנט אדער מען לעבט דארט.

hab'itableness *n.* (העב'-אי-טעבל-נעס) בעוואהנבארקייט.

hab'itably *adv.* (העב'-אי-טע-בלי) בעוואהנבאר.

hab'itancy *n.* (העב'-אי-טענ-סי) א וואהן־ארט; בעפעלקערונג; בעוואהנונג.

hab'itant *n.* (העב'-אי-טענט) אן איינוואהנער; א פראנצויזיש־קאנאדישער ערד־ארבייטער.

hab'itat *n.* (העב'-אי-טעט) אין נאטור־געשיכטע — די געגענד, וואו א געוויסער מין חיות אדער פלאנצען געפינען זיך; א וואהנונג, א וואהן־פלאץ.

habita'tion *n.* (העב-אי-טיי'-שאן) בעוואהנונג; א וואהנונג, א וואהן־ארט.

hab'it-cloth *n.* (העב'-איט-קלאטה) אזא לייכטער צייג [ווערט מעהרסטענס געברויכט פאר פרויען־רייט־קליידער].

hab'it-gloves *n.* (העב'-איט-גלאווז) פרויען־רייט־הענטשקעס.

hab'it-ma'ker *n.* (העב'-איט-מיי'-קער) א דאמען־שניידער [הויפטזעכליך אזעלכער וואס נעהט פרויען־רייט־מאנטלען].

hab'it-shirt *n.* (העב'-איט-שוירט) א שעמיזעטקע, א פרויען־מאנישקע.

habit'ual *a.* (הע-ביטש'-יו-על) איינגעוועהנט, געוועהנליך, וואס קומט פון א געוועהנהייט: וואס עקזיסטירט אלס מנהג אדער געוועהנהייט; אונפערענדערליך, בעשטענדיג.

habit'ual crim'inal (הע-ביטש'-יו-על קרימ'-אי-נעל) איינער וואס איז א פערברעכער בטבע; אין יוריספרודענץ — איינער וואס איז עטליכע מאל שוין ארעסטירט געווארען פאר פערשיעדענע פערברעכענס [אזעלכען קען מען ארעסטירען ניט פאר א בעשטימטען פערברעכען, נאר פשוט צוליעב זיין פערגאנגענהייט און שלעכטער אויפפיהרונג].

habit'ually *adv.* (הע-ביטש'-יו-על-אי) אויס געוועהנהייט, אלס געוועהנהייט.

habit'ualness *n.* (הע-ביטש'-יו-על-נעס) געוועהנהייט, עטוואס וואס קומט פון געוועהנהייט.

habit'uate *v.* (הע-ביטש'-יו-אייט) צוגעוועהנען, איינגעוועהנען.

habitua'tion *n.* (הע-ביטש-יו-איי'-שאן) צוגעוועהנונג, איינגעוועהנונג.

hab'itude *n.* (העב'-אי-טיוד) געוועהנהייט; געוועהנטקייט; פערהעלטניס.

habitué' *n.* (הע-ביטש-יו-איי') אן אפטער בעזוכער; איינער וואס געפינט זיך בעשטענדיג אין א געוויסען פלאץ.

He is an **habitue** of this restaurant.

hab'itus *n.* (העב'-אי-טאס) אין מעדיצין — א כאראקטעריסטישער צושטאנד, א נאטירליכע נייגונג אדער אנלאגע; אין נאטור־געשיכטע — דאס אלגעמיינע אויסערליכע אויסזעהן פון א חיה אדער פלאנצע.

hab'nab *adv.* (העב'-נעב) אויף מזל, ווי עס וועט זיך מאכען, אזוי צי אזוי.

habroma'nia *n.* (העב-רא-מיי'-ני-א) האבראמאניא, פרעהליכע משוגעת [א משוגעת, ביי וועלכער דער קראנקער האט פרעהליכע, לוסטיגע אילוזיעס].

hab'roneme *a.* (העב'-רא-נים) אין מינעראלאגיע — עהנליך צו דינע פעדימלעך.

hacien'da *n.* (עס-אי-ענ'-דא) א גוט, א לאנד־גוט; א דארפס־פאבריק; אן איינזאם לאנד־הויז.

hack *v., n. and a.* (העק) האקען, ארומהאקען; אבשפאלטען; אבפרירען; שווער ארבייטען; שטרעבען צו עפעס; הוסטען [קורץ און אפט]; אויסלעגען רייהען ציגעל צום טריקענען; פאהרען אויף דעם געוועהנליכען וועג [ניט אויף זייטיגע וועגען]; פאהרען אין א געדונגענעם וואגען; פערדינגען; בריקען, שעריגען דורך בריקען מיט די פיס [ווי ביים שפיעלען פוסבאל]; א קארב, א שפאלט, א שניט; אן איינשניט אדער א רייה איינשניטע אויף בוימער, אום צו צייגען די ריכטונג אין וואלד; אין פוס־באל־שפיעל — א בריק מיט'ן פוס אדער א וואונד געמאכט פון א בריק; א שטומפיגע האק; אן אינסטרומענט איינצושניידען די קארע פון בוימער [אום ארויסצוציהען פון זיי די זאפט]; א גראטען־ראהם; א גראטענדיגע טהיר; א פארריכטונג צו טריקענען פיש; א פלאץ צו טריקענען ציגעל; א רייה ציגעל אויסגעלעגט צום טריקענען; א פערד צום פערדינגען; אן ארבייטס־פערד; א וואגען צום פערדינגען; איינער וואס ארבייט שווער אדער איז בעשעפטיגט ביי א פראסטער ערמיעדענדער ארבייט; א שרייב־קנעכט [א שרייבער וואס שרייבט דאס וואס מען הייסט איהם]; א פראסטיטוטקע; געדונגען; אבגעטראגען, אבגענוצט.

hack'-bar'row *n.* (העק'-בער'-או) א וועגעל צו פיהרען נור־וואס געמאכטע פייכטע ציעגעל צום טריקען־פלאץ.

hack'berry *n.* (העק'-בער-אי) א פויגעל־קארש אדער א טרויבען־קארש [אזא זארט קארשען]: אזא אמעריקאנישער בוים פון ווייסען ביליגען האלץ, אויף וועלכען עס וואקסט א פרוכט וואס איז עהנליך צו טרויבען־קארשען.

Hackberry

hack'but *n.* (העק'-באט) א מין פארצייטיגע האנד־ביקס.

hackee' *n.* (העק'-אי) א מין אמעריקאנער וועווערקע. ז. ***ground-squirrel***

hack'er *n.* (העק'-ער) אן אינסטרומענט צו מאכען איינשניטע אין בוימער [אום פון זיי ארויסצולאזען דעם זאפט].

hack'ery *n.* (העק'-ער-אי) אן אסט־אינדישער פרימיטיווער צוויי־רעדערדיגער וואגען אין וועלכען עס ווערען געשפאנט אקסען צו פיהרען האלץ.

hack'ing *n. and a.* (העק'-אינג) אין מויערייי — דאס לעגען צוויי רייהען קליינע שטיינער אנשטאט איין רייה גרויסע; דאס ארומהאקען די פלעכע פון א שטיין מיט א דלאט־האמער; דאס צונויפלעגען ציגעל צום טריקענען; דאס מאכען מאסאזש מיט די הענד; קורץ און אונטערבראכען [ווי א הוסט], שטאמלענדיג, זאיקענדיג.

hack'ing-knife *n.* (העק'-אינג-נאיף) א האק־מעסער, א האק־אייזען.

hack'le *v. and n.* (העקל) האקען; אומגעלומפערט האקען; קאמען פלאקס; פאנאנדערקאמען; א פלאקס־קאם; א פלאקסיגער שטאף וואס איז ניט געשפונען [ווי רויהע זייד]; א קינסטליכע פליג צום כאפען פיש; א לאנגע פעדער פון א האהן'ס האלז אדער רוקען [פון וועלכען פיש־פאנגער מאכען קינסטליכע פליגען].

hack'le-bar *n.* (העקל'-באר) א צאהן פון א פלאקס־קאם.

hack'le-feath'er *n.* (העקל'-פעטה'-ער) א לאנגע פעדער פון האלז אדער רוקען פון א האהן.

hack'le-fly *n.* (העקל'-פלאי) א קינסטליכע פליג צום כאפען פיש.

hack'ler *n.* (העק'-לער) א פלאקס־בערשטער אדער פלאקס־קעמער.

hack'ling *n.* (העק'-לינג) דאס ריין און גלאט מאכען פלאקס צום שפינען; מאטעריאל צו מאכען קינסטליכע פליגען צום כאפען פיש.

hack'ling-machine' *n.* (העק'-לינג-מע-שין') א מאשין צום רייניגען פלאקס.

hack'ly *a.* (העק'-לי) רויה, גראב; וואס האט דינע, קורצע און שארפע שפיצען [וועגען מינעראלען].

hack'man *n.* (העק'-מען) אן אנטרייבער פון א פאסאזשיר דראזשקע אדער קארעטע.

hack'matack *n.* (העק'-מע-טעק) דער אמעריקאנער לערכען־בוים. ז. ***larch***

hack'metack *n.* (העק'-מע-טעק) ז. ***hackmatack***

hack'ney *n., a. and v.* (העק'-ני) א רייט-פערד; א פערד צום פערדינגען; א קארעטע צום פערדינגען; א מענש וואס פערדינגט זיך; א פראסטיטוטקע; וואס ווערט פערדונגען; וואס פאסט זיך פאר'ן אלגעמיינעם געברויך; איינפאך, פראסט; אבטראגען, אבנוצען.

hack'ney-boat *n.* (העק'-ני-באוט) א שיפעל צו פיהרען פאסאזשירען.

hack'ney-coach *n.* (העק'-ני-קאוטש) א קארעטע צום פערדינגען.

hack'ney-coach'man *n.* (העק'-ני-קאוטש'-מען) א קוטשער פון א געדונגענער קארעטע.

hack'neyed *a.* (העק'-ניד) אבגעטראגען, אבגענוצט, פיעל געברויכט.
Talk about the tariff revision has become a hackneyed subject.

hack'neyman *n.* (העק'-ני-מען) איינער וואס פערדינגט פערד און קארעטען.

hack'-saw *n.* (העק'-סאה) א זעג מיט געדיכטע ציינער [צו זעגען מעטאל].

Hack-saw

hac'queton *n.* (העק'-ע-טאן) אזא אויסגעשטאפטע לייבעל וואס מען האט אמאל געטראגען אונטער דעם פאנצער.

had (העד) געהאט. ז. *have*

had'dock *n.* (העד'-אק) דער שעלפיש [איינער פון די וויכטיגסטע פיש וועלכע ווערען געברויכט צום עסען].

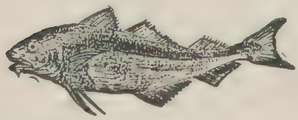
Haddock

had'docker *n.* (העד'-אק-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאנגען שעלפיש; א שיף וואס איז פערנומען מיט פאנגען שעלפיש.

hade *n. and v.* (הייד) די קרומע נייגונג פון אן ערץ-אדער אין א מינע; אבבויגען פון דער ווערטיקאלער [גראדער] שטעלונג.

Ha'des *n.* (היי'-דיז) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער גאט פון דער אונטערוועלט; די אונטערוועלט, שאול, דער גיהנום התחתון.

ha'ding *n.* (היי'-דינג) די קרומע נייגונג פון אן ערץ-אדער אין א מינע.

had I wist (העד אי וויסט) ווען איך וואלט געוואוסט! א פערזאמטע געלעגענהייט; א פערשפעטיגטע חרטה.
Had I wist comes ever too late.

hadj *n.* (העדזש) דאס עולה לרגל זיין אין מעקא אין לעצטען חודש פון יאהר וואס יעדער רעליגיעזער מאכמעדאנער איז מחויב ווענינגסטענס איין מאל אין זיין לעבען.

hæ'mal *a.* (היע'-מעל) ז. *hemal*

hæm'atite *n.* (העמ'-ע-טאיט) ז. *hematite*

Ha'fiz *n.* (הא'-פיז) א טיטעל ביי די מאכמעדאנער פאר אזעלכע, וואס קענען דעם גאנצען קאראן אויף אויסוועניג.

haft *n. and v.* (העפט) א הענטעל; א שטיל; צוזעצען א הענטעל; ארייגשטעלען א שטיל; ארייגשטעקען [א מעסער, א שווערד א. ז. וו.] ביז'ן הענטעל.

haf'ter *n.* (העפ'-טער) אן ארבייטער וואס מאכט די הענטלעך צו מעסערס אין א מעסער-פאבריק.

hag *n. and v.* (העג) א שלעכטע פרוי, א מכשפה; א מיאוסקייט [פון א פרוי]; דער בלינד-פיש [אזא פיש וואס איז ענהליך צו א ווייגע אדער אן אאל]; א שניט, א קארב, א האק; אן ארומגעצאמט שטיק לאנד וואס איז בעוואקסען מיט ביימער; א ביסעל אבגעהאקטע צווייגען; קוועלען, פייניגען, מוטשען; האקען, צוהאקען.

haga'dah *n.* (הע-גא'-דא) ז. *haggadah*

hagad'ic *a.* (הע-געד'-איק) ז. *haggadic*

haga'dist *n.* (הע-גא'-דיסט) ז. *haggadist*

hagadis'tic *a.* (העג-ע-דיס'-טיק) ז. *haggadistic*

hag'del *n.* (העג'-דעל) ז. *hagden*

hag'den *n.* (העג'-דען) א מין וואסער-שערער אדער פופין [אזא ים-פויגעל]. ז. *shearwater*

hag'don *n.* (העג'-דאן) ז. *hagden*

hagga'dah *n.* (הע-גא'-דא) אגדה, דער טייל פון תלמוד וואס ענטהאלט לעגענדען, ערצעהלונגען, משלים, מאראל-שפריכע, פירושים אויף פסוקים א. ד. ג.

haggad'ic *a.* (הע-געד'-איק) וואס איז שייך צו אגדה, וואס איז לויט דער אגדה [אין געגענזאץ צו הלכה]. ז. *haggadah*

haggad'ical *a.* (הע-געד'-אי-קעל) ז. *haggadic*

hagga'dist *n.* (הע-גא'-דיסט) א בעל אגדה; איינער פון די וואס האבען צוזאמענגעשטעלט די אגדות התלמוד.

haggadis'tic *a.* (העג-ע-דיס'-טיק) וואס איז שייך צו א בעל אגדה אדער צו דער אויסטייטשונג פון פסוקים על פי אגדה.

hagga'doth *n.* (הע-גא'-דאטה) אגדות התלמוד.

hag'gard *a. and n.* (העג'-ערד) וואס קוקט אויס שלעכט אדער אבגעמאגערט; וואס קוקט אויס שרעקליך; ווילד; אויסגעמאגערט; אבגעצעהרט; א דערוואקסענער נעפאנגענער פאלק; א פאלק [א סאקאל, אזא רויב-פויגעל].

hag'gardly *adv.* (העג'-ארד-לי) מיט א ווילדען אויסזעהן; אויסגעמאגערט, אבגעצעהרט.

hag'gardness *n.* (העג'-ארד-נעס) אויסגעמאגערטקייט, אויסגעדארטקייט.

hag'gish *a.* (העג'-איש) העסליך, אבשייליך, ווי א מכשפה; אלט און מיאוס.

hag'gishly *adv.* (העג'-איש-לי) אויף א העסליכען, אבשייליכען אופן.

hag'gle *v. and n.* (העגל) זיך דינגען; זיך דינגען וועגען קלייניגקייטען; קריטיקירען, שפאטען; אומגעלומפערט צוהאקען; דאס דינגען זיך, דינגעניש.

hag'gler *n.* (העג'-לער) איינער וואס דינגט זיך; איינער וואס מאכט שוועריגקייטען.

ha'giarchy *n.* (היי'-דזשי-אר-קי) די פריסטער-הערשאפט [א רעגיערונג, וואו די הערשאפט מאכט ליעגט אין די הענד פון די גייסטליכע].

hagioc'racy *n.* (היי-דזשי-אק'-רע-סי) ז. *hagiarchy*

ha'giograph *n.* (היי'-דזשי-א-גרעף) א הייליגע שריפט.

Hagiog'rapha *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פא) כתובים [דער טייל פון תנ"ך וואס ענטהאלט תהלים, משלי, איוב, שיר השירים, רות, איכה, קהלת, אסתר, דניאל, עזרא, נחמיה און דברי הימים].

hagiog'raphal *a.* (היי-דזשי-אג'-רע-פעל) וואס געהערט צו כתובים [פון תנ"ך].

hagiog'rapher *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פער) איינער פון די כתובים-שרייבער; א שרייבער פון הייליגע שריפטען; א שרייבער וועגען דעם לעבען פון הייליגע.

hagiograph'ic *a.* (היי-דזשי-א-גרעפ'-איק) וואס געהערט צו די כתובים [פון תנ"ך] אדער צו הייליגע שריפטען.

hagiog'raphy *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פי) הייליגע שריפטען; שריפטען וועגען הייליגע.

hagiol'atry *n.* (היי-דזשי-אל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון הייליגע.

hagiolog'ic *a.* (היי-דזשי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער ליטעראטור אדער צו די לעבענס-בעשרייבונגען פון הייליגע.

hagiolog'ical *a.* (היי-דזשי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *hagiologic*

hagiol'ogist *n.* (היי-דזשי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס שרייבט לעבענס-בעשרייבונגען פון הייליגע.

hagiol'ogy *n.* (היי-דזשי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער ליטעראטור וואס פערנעהמט זיך מיט דער לעבענס-בעשרייבונג פון הייליגע אדער פון פאלקס-העלדען; די געשיכטע אדער בעשרייבונג פון הייליגע שריפטען.

hah *int.* (הא) הא! אך! ז. *ha*

ha'-ha *int.* (הא'-הא) כא-כא! [א נאכאהמונג פון געלעכטער].

ha-ha' *n.* (הא-הא') א נידריגער פארקאן, צאם אדער גראבען, וועלכען מען בעמערקט ניט ביז מען קומט צו נאהענט.

Hai'duk *n.* (האי'-דוק) א היידוק, איינער פון די היידוקען [אין אונגארן — פרייע קאמאנדען, וועלכע פלעגען אין 17טען יאהרהונדערט פיהרען פארטיזאנישע מלחמות מיט די טערקען; אין רוסלאנד און אין דייטשלאנד — לאקייען ביי די רייכע פריצים; ביי די סלאווען פון דרום-אייראפא — מענשען, וועלכע פלעגען וואוינען אין די בערג און פון דארטען מאכען אנפאלען אויף די טערקען].

haik *n.* (האיק) אן אויבער-מאנטעל, וועלכען מען טראגט אין די מזרח-לענדער [בעשטעהט פון א ברייטער וואלענער טוך מיט קאלירטע שטרייפען אדער פאסען].

hail *n., a., v. and int.* (הייל) א האגעל; האגלען; שיטען ווי מיט א האגעל; געזונד, שטארק, מונטער; א גרוס, בעגריסונג; א צורוף; דאס אברופען; דאס אבפרעגען; גריסען, בעגריסען; אברופען; אויסשרייען כדי צו ציהען די אויפמערקזאמקייט; עס לעבע! עס זאל לעבען! עס זאל געזונד זיין!

hail'-cloud *n.* (הייל'-קלאוד) א האגעל-וואלקען [א וואלקען, פון וועלכען עס פאלט א האגעל].

hail'-fel'low *n.* (הייל'-פעל'-או) א בוזעם-פריינד, זעהר א נאהענטער חבר.

hail from (הייל פראם) זעגלען פון...; קומען פון...
The steamer hailed from Boston and its crew from New York.

hail'ing-port *n.* (הייל'-אינג-פאורט) דער היים-פארט פון א שיף, דער פארט צו וועלכען די שיף בעלאנגט און וועמעס נאמען דארף זיין אנגעשריבען אויף דעם פאדערשטען שפיץ פון שיף [לויט די געזעצען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

hail′stone *n.* (הייל־סטאון) א שטיקעל האגעל.

hail to you! (הייל טו יו) זייט גע־גריסט!

hai′ly *a.* (היי׳־לי) האגעלדיג; פון האגעל.

hair *n., a. and v.* (העהר) א האר, די האר; וואל; די פעדים פון פלאנצען; טוך אדער צייג געוועבט פון האר: די האר־פרוזשינע פון א ביקס; איינער פון די פאליפען, וועלכע וואקסען אויף די מוש־לען פון אויסטערס; האריג; געמאכט פון האר; לאזען וואקסען די האר.

hair′bell *n.* (העהר׳־בעל) ז. ***harebell***

hair′breadth *n. and a.* (העהר׳־ברעדטה) די ברייט פון א האר; ווי די ברייט פון א האר, זעהר דין און שמאל.

hair′-brush *n.* (העהר׳־בראש) א האר־בערשטעל.

hair′-clip′per *n.* (העהר׳־קליפ׳־ער) א מאשינקע צו שערען די האר.

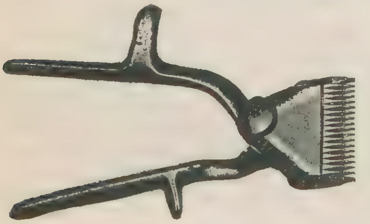

Hair-clipper

hair′cloth *n.* (העהר׳־קלאטה) האר־טוך [גראבער צייג אדער שטאף געמאכט פון פערד־האר אדער קעמעל־האר].

hair′-dress′er *n.* (העהר׳־דרעס׳־ער) א פריזירער, א פאריקמאכער.

hair′-dress′ing *n.* (העהר׳־דרעס׳־אינג) דאס פערקעמען אדער פערפוצען די האר; דאס פריזירען; פריזור.

hair′-dye *n.* (העהר׳־דאי) האר־פארב.

haired *a.* (העהרד) האריג; מיט האר פון א געוויסען קאליר.

hair′-grass *n.* (העהר׳־גראס) איינע פון די מינים גראזען, אויף וועלכע עס וואק־סען קליינע בלימעלעך אויף זעהר דינע שטענגעלעך.

hair′iness *n.* (העהר׳־אי־נעס) האריג־קייט; דאס זיין בעדעקט מיט האר.

hair′-lace *n.* (העהר׳־לייס) א באנד אדער סטענגע צו פערבינדען די האר.

hair′less *a.* (העהר׳־לעס) אהן האר, פליכעוואטע.

hair′-line *n.* (העהר׳־לאין) זעהר א דינע ליניע אין שרייבען אדער דרוקען.

hair line (העהר לאין) דער פאדים פון א וועגטקע, וועלכע איז געמאכט פון די האר פון א פערדישען עק.

hair′-net *n.* (העהר׳־נעט) א האר־נעץ וואס די פרויען טראגען צו האלטען אין ארדנונג די האר־פריזור.

hair′-oil *n.* (העהר׳־אויל) האר־אויל, פאמאדע.

hair′-pick′er *n.* (העהר׳־פיק׳־ער) א מאשין צו רייניגען די האר פון וועלכע מען מאכט ווייכע מעבעל.

hair′-pin *n.* (העהר׳־פין) א האר־נאדעל [ווי די וואס פרויען בענוצען].

hair′-pow′der *n.* (העהר׳־פאו׳־דער) א ווייסער פודער, מיט וועלכען מען פלעגט אמאל בעשיטען די האר.

hair′-restor′er *n.* (העהר׳־רי־סטאור׳־ער) א מיטעל געגען דעם ארויספאלען פון האר.

hair′-salt *n.* (העהר׳־סאהלט) א מין בי־טערזאלץ. ז. ***Epsom salt***

hair′s′-breadth *n.* (העהרז׳־ברעדטה) ז. ***hairbreadth***

hair′-sieve *n.* (העהר׳־סיעוו) א זיפ גע־מאכט פון האר.

hair′-space *n.* (העהר׳־ספייס) איינע פון די דינסטע שפאצען [א דין בלעכעל וואס ווערט געלעגט צווישען די שורות כדי זיי שיטערער צו מאכען] ביי די דרו־קער; זעהר א דינער שפאלט.

hair′-split′ter *n.* (העהר׳־ספליט׳־ער) א האר־שפאלטער, א גריבלער, איינער וואס איז זיך מדקדק כחוט השערה, א מפלפל.

hair′-split′ting *n. and a.* (העהר׳־ספליט׳־אינג) די האר־שפאלטונג, דאס גריבלען זיך, דאס מדקדק זיין כחוט השערה; וואס איז זיך מדקדק אויף יע־דער קלייניגקייט.

hair′-spring *n.* (העהר׳־ספרינג) די האר־פרוזשינע [א גאנץ דינע פרוזשינע אין א טאשען־אוהר].

hair′-star *n.* (העהר׳־סטאר) דער האר־שטערען [איינע פון די שטערען־פערמיגע ים־חיה׳לעך, וועלכע זיינען בעדעקט מיט האריגע שטאכלען].

hair′-stroke *n.* (העהר׳־סטראוק) א האר־שטריך [זעהר א דינער שטריך אין שריי־בען].

hair′tail *n.* (העהר׳־טייל) דער דעגען־פיש [א פיש מיט זעהר א דינעם שפיצי־גען עק און זילבער־ווייסען בויך און רו־קען. געפינט זיך אין די ימים פון די הייסע לענדער].

hair′-trig′ger *n.* (העהר׳־טריג׳־ער) דער שטעכער אדער דאס ציינגעל פון האהן פון א ביקס.

hair′-weed *n.* (העהר׳־הוויעד) אזא דין וואסער־גראז.

hair′-work *n.* (העהר׳־הוואירק) האר־ארבייט, עטוואס געמאכט פון האר [הויפט־זעכליך פון מענשליכע האר].

hair′worm *n.* (העהר׳־הווירם) א האר־ווארים [זעהר א דינער ווארים, וואס איז עהנליך צו א האר פון א פערדישען עק].

hair′y *a.* (העהר׳־אי) בעוואקסען מיט האר; וואס בעשטעהט פון האר; וואס איז עהנליך צו האר; האריג.

hair′y wood′-rush (העהר׳־אי הוואוד׳־ראש) א מין גראז אדער קאמיש. ז. איל. ***"Grasses and their Allies"***

Hai′tian *a. and n.* (האי׳־טי־ען) וואס איז שייך צו דעם אינזעל האיאיטי, אדער צו דער האאיטישער רעפובליק; א האאי־טיאנער, א געבארענער אין האאיטי.

hake *n. and v.* (הייק) דער ים־העכט [א מין פיש וואס געפינט זיך ביי די איי־ראפעאישע און נארד־אמעריקאנישע ברע־גען פון אטלאנטישען אקעאן]; כאפען ים־העכט; א פלאץ, וואו מען טריקענט ציגעל אין א ציגעלניע.

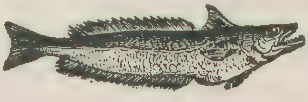

Hake

hakeem′ *n.* (הא־קיעם׳) ז. ***hakim***

hakem′ *n.* (הא־קים׳) ז. ***hakim***

hakim′ *n.* (הא־קים׳) א חכים אדער חכם, א געלעהרטער, א דאקטאר; א גו־בערנאטאר [אין די מזרח־לענדער].

halach′ah *n.* (הע־לעק׳־א) הלכה, א דין, א תלמודיש געזעץ [א געזעץ אין תלמוד בנוגע צו א זאך אדער פאל, וועגען וועלכע עס ווערט ניט דערמאהנט דירעקט אין תורת משה]; דער טייל פון תלמוד וואס פערנעהמט זיך מיט דינים אדער געזעצגע־בונג.

halach′ic *a.* (הע־לעק׳־איק) וואס איז שייך צו הלכה אדער תלמודישער געזעצ־געבונג.

halach′oth *n.* (הע־לעק׳־אטה) הלכות, תלמודישע דינים און געזעצען.

halak′ah *n.* (הע־לעק׳־א) ז. ***halachah***

halak′ic *a.* (הע־לעק׳־איק) ז. ***halachic***

halak′oth *n.* (הע־לעק׳־אטה) ז. ***halachoth***

hal′bard *n.* (העל׳־בארד) ז. ***halberd***

hal′berd *n.* (העל׳־בוירד) אן אלעבארדע [א מין וואפע פון מי־טעלאלטער, וועלכע איז בעשטאנען פון א שפיז מיט א האלב־רונדער האק].

Halberd

halberdier′ *n.* (העל־בויר־דיר׳) א סאלדאט בעוואפענט מיט אן אלע־בארדע. ז. ***halberd***

hal′cyon *n. and a.* (העל׳־סי־אן) דער אל־קיאן אדער אייז־פויגעל [דער פויגעל, וועגען וועלכען די פאלקס־לע־גענדען דערצעהלען, אז ער ווערט געבארען אויף׳ן ים אין די שטילע ווינ־טער־טעג אין דער צייט פון תקופת טבת, און דיזער פויגעל האט כח איינצושטי־לען א שטורם־ווינד]; וואס איז שייך צום אייז־פויגעל; וואס איז שייך צו די אל־קיאנישע טעג [ז. ***halcyon days***]; שטיל, רוהיג, פריעדליך.

hal′cyon days (העל׳־סי־אן דייז) די אלקיאנישע טעג [די שטילע, רוהיגע ווינטער־טעג פון תקופת טבת].

hale *a. and v.* (הייל) געזונד, מונטער, פריש; שלעפען.

hale and hear′ty (הייל ענד האר׳־טי) פריש און מונטער.

At seventy he is hale and hearty.

half *a., adv. and n.* (האף) האלב; א העלפט; אויף העלפט; א שול־סעזאן [אין ענגלאנד].

half′-and-half′ *n.* (האפ׳־ענד־האף׳) א געטראנק וואס איז געמישט פון צוויי געטרענקע, בעזאנדערס פון פארטער און אלע; געמישטע הייראט צווישען נעגערס און ווייסע.

half′-and-half′man *n.* (האפ׳־ענד־האפ׳־מען) א כאראקטערלאזער מענש, אן אונענטשלאסענער מענש.

half as big (האף עז ביג) א העלפט די גרויס.

half′-baked *a.* (האפ׳־בייקט) ניט דער־באקען, רויה; אונצייטיג; ניט געניט, נאריש.

half′-bath *n.* (האפ׳־בעטה) א האלבע וואנע, א פוס־וואנע.

half′beak *n.* (האפ׳־ביעק) אזא פיש, ביי וועלכען דער אונטערשטער־טייל פון מויל איז לאנג און שארף.

Halfbeak

half'bill *n.* (האפ'-ביל) א פויגעל, ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל פון שנאבעל איז פיעל לענגער פון דעם אונטערשטען; אזא פיש. ז. *halfbeak*

half'-bin'ding *n.* (האפ'-באינ'-דינג) אן איינבאנד מיט א לעדערנעם רוקען און ברעגען.

half'-blood *n. and a.* (האפ'-בלאד) שטיף=שוועסטער אדער שטיף=ברידער; ברידער אדער שוועסטער ניט פון איין פאטער אדער ניט פון איין מוטער; וואס שטאמט פון עלטערן פון פערשיעדענע ראסען; וואס זיינען שטיף=ברידער אדער שטיף=שוועסטער, וואס זיינען ברידער און שוועסטער ניט פון איין פאטער אדער ניט פון איין מוטער; פון געמישטער אבשטאמונג [פון עלטערן וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען].

half'-blood'ed *a.* (האפ'-בלאד'-עד) פון געמישטער אבשטאמונג [פון עלטערן וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען].

half'-bloom *n.* (האפ'-בלוהם) א קיילעכדיגע אייזען=מאסע וואס איז נור=וואס פון שמעלץ=אויווען.

half'-board *n.* (האפ'-באורד) א געוויסע מאנעווערע פון א זעגעל=שיף זיך אויסצודרעהען אין דער ריכטונג פון ווינד; ניט קיין פולע קעסט [ווען מען עסט נור איין מאל אין טאג]; א האלב=קארטאנענער איינבאנד.

half'-boar'der *n.* (האפ'-באור'-דער) א האלבער קעסטניק. ז. *half-board*

half'-boots *n.* (האפ'-בוהטס) האלב=שטיוועל.

half'-bound *a.* (האפ'-באונד) געבונדען אין האלב לעדער. ז. *half-binding*

half'-bred *a.* (האפ'-ברעד) פון געמישטער אבשטאמונג [ז. *half-blood*]; ניט איבעריגס גוט ערצויגען.

half'-breed *n. and a.* (האפ'-בריעד) איינער וואס איז פון געמישטער אבשטאמונג [פון עלטערן וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען]; איינער פון דער אפאזיציע אין דער ניו יארקער רעפובליקאנער פארטיי וואס האט געקעמפפט געגען די פארטיי=פיהרער [דער קאמפף האט זיך אנגעהויבען אין 1881]; פון געמישטער אבשטאמונג.

half'-broth'er *n.* (האפ'-בראטה'-ער) א שטיף=ברודער, א ברודער ניט פון איין פאטער אדער ניט פון איין מוטער.

half'-caste *n. and a.* (האפ'-קעסט) איינער וואס שטאמט פון עלטערן פון געמישטע ראסען [הויפטזעכליך פון אייראפעער און אזיאטען]; פון געמישטער אבשטאמונג [פון אייראפעער און אזיאטען].

half'-cock *n.* (האפ'-קאק) א האלב=ארונטערגעלאזענער האהן [העמערעל] פון א ביקס.

half-cock' *v.* (האפ-קאק') האלב אראבלאזען דעם האהן [העמערעל] פון א ביקס.

half'-crown' *n.* (האפ'-קראון') א האלבע קראנע [אן אמאליגע ענגלישע זילבערנע אדער גאלדענע מטבע].

half'-deck *n.* (האפ'-דעק) א האלב=דעק אדער געבראכענער דעק פון א שיף.

half'-dime *n.* (האפ'-דאים) אן אמאליגע זילבערנע פינף=סענטיגע מטבע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

half'-dis'tance *n.* (האפ'-דיס'-טענס) א העלפט פון דער געוועהנליכער אנגענומענער שטרעקע צווישען מיליטערישע אבטיילונגען אדער רייהען.

half'-dol'lar *n.* (האפ'-דאל'-אר) א זילבערנער האלבער דאלאר [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

half'-door *n.* (האפ'-דאור) א האלב=טהיר, א וואקעל=טהיר [וואס פערנעהמט ניט דעם גאנצען אריינגאנג און לאזט אן עפנונג פון אויבען און פון אונטען, ווי אין פיעלע אמעריקאנער שענקען און קאפע=הייזער].

half'-ea'gle *n.* (האפ'-איע'גל) א פינף=דאלארדיגע גאלדענע מטבע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

hal'fers (הא'-פערז) לחצאין, העלפט אויף העלפט!

half'-face *a. and n.* (האפ'-פיים) וואס ציינט נור א העלפט פון דעם געזיכט [ווי למשל, א בילד]; אין פראפיל; ביי מיליטער — די אומדרעהונג אויף אן אכטעל פון א קרייז.

half'-faced *a.* (האפ'-פייסט) וואס ציינט נור א האלב פנים; וואס איז אין פראפיל; דין, אבגעמאגערט; ניט פאלשטענדיג, ניט פאלקאמען; וואס איז בעציערט מיט א פיגור אין פראפיל [ווי למשל, א מטבע].

half'-faced camp (האפ'-פייסט קעמפ) א לאגער אדער געצעלט אפען פון דער זידליכער זייט.

half'-fal'conet *n.* (האפ'-פעל'-קאנעט) א קליינע קאנאנע.

half'-gone *a.* (האפ'-גאהן) האלב=משוגע; ניש'קשה'דיג אנגע'שכור'ט, בגילופינ'דיג.

half'-hear'ted *a.* (האפ'-האר'-טעד) ענגהערציג, קליינמוטיג, אונפריינדליך; גלייכגילטיג; ווי א קאלטער לונג=און=לעבער; ניט ערנסט, ניט אויפריכטיג.
The candidate received only **half-hearted** support at the polls.

half'-hear'tedly *adv.* (האפ'-האר'-טעד-לי) אויף אן ענגהערציגען, קליינמוטיגען אדער אונפריינדליכען אופן; מיט קאלטקייט, מיט גלייכגילטיגקייט; אויף א ניט=ערנסטען אדער ניט=אויפריכטיגען שטייגער.

half'-hear'tedness *n.* (האפ'-האר'-טעד-נעס) ענגהערציגקייט, אונפריינדליכקייט, קליינמוטיגקייט; קאלטקייט, גלייכגילטיגקייט; ניט=ערנסטקייט, אונאויפריכטיגקייט.

half'-hol'iday *n.* (האפ'-האל'-אי-דיי) א האלבער יום טוב [ווען מען ארבייט נור א האלבען טאג].

half'-hour *n.* (האפ'-אור) א האלבע שטונדע.

half'-hour'ly *a.* (האפ'-אור'-לי) האלב=שטונדיג.

half'-length *a.* (האפ'-לענגטה) וואס איז א העלפט פון דער געוועהנליכער לענג; וואס ציינט נור דעם אויבערשטען טייל פון קערפער, ביז די קניע אדער אין ביוסט [ווי א בילד, למשל].

half'ling *n., a. and adv.* (האפ'-לינג) א האלבע פעני [א מטבע]; א האלב=דערוואקסענער; איינער וואס איז ניט איבריג געשייט אדער ניט איבריג קלוג; האלב=געוואקסען, ניט אין גאנצען דערוואקסען; טיילווייז; האלב.

half'lings *adv.* (האפ'-לינגז) טיילווייז; האלב.

half'-mast *n. and v.* (האפ'-מעסט) דאס אראבציהען נידריגער דעם פלאג [אלס צייכען פון טרויער אדער פון אן אונגליקס=פאל]; אראבציהען דעם פלאג אלס צייכען פון טרויער אדער פון אן אונגליקס=פאל.

half'-meas'ure *n.* (האפ'-מעזש'-אור) א האלבע מאסרעגעל; א פלאן, מיטעל אדער שטרעבונג וואס איז ניט גוט גענוג צו דערגרייכען דעם ציעל.
Half-measures never solve problems.

half'-moon *n.* (האפ'-מוהן) א האלבע לבנה; עטוואס וואס איז עהנליך צו א האלבער לבנה.

half'ness *n.* (האפ'-נעס) די האלבקייט; דאס זיין ניט פאלקאמען.

half'-note *n.* (האפ'-נאוט) א האלבע נאטע [אין מוזיק].

half'-pace *n.* (האפ'-פיים) דאס האלבע ברייטע טרעפעל וואס ווערט געמאכט צווישען איין טרעפ און דער אנדערער; אן אברוה=פלאץ אויף א טרעפ.

half'-pay *n. and a.* (האפ'-פיי) העלפט פון געהאלט; וועניגער ווי געוועהנליכע שכירות; פענסיע וואס ווערט געצאהלט א בעאמטען וועלכער איז ניט מעהר אין אקטיווען דיענסט; וואס איז בערעכטיגט צו פענסיע.

half'penny *n. and a.* (היי'-פענ-אי) א האלבע פעני [א קופערנע ענגלישע מטבע]; וואס איז ווערטה א האלבע פעני; ביליג, ווערטהלאז.

half'-pike *n.* (האפ'-פאיק) אזא קורצע פיקע; מיליטערישע איבונגען מיט דיעזער פיקע.

half'-price *n., a. and adv.* (האפ'-פראיס) א האלבער פרייז; א קלענערער פרייז; וואס קאסט דעם האלבען פרייז; פאר א האלבען פרייז.

half'-read *a.* (האפ'-רעד) אויבערפלעכליך בעלעזען, א ביסעל בעלעזען.

half'-round *n. and a.* (האפ'-ראונד) א האלבער קוגעל; א האלבער קרייז; האלב=רונד.

half'-seas-o'ver *a.* (האפ'-סיעז-או'-ווער) בגילופינ'דיג, האלב=שכור.

half'-sigh'ted *a.* (האפ'-סאי'-טעד) וואס האט א שוואכע ראיה; קורצזיכטיג.

half'-sis'ter *n.* (האפ'-סיס'-טער) א שטיף=שוועסטער.

half'-sole *n. and v.* (האפ'-סאול) א האלבע זויל [א פאדמיאטקע]; לעגען האלבע זוילען [אויף שיך].

half'-step *n.* (האפ'-סטעפ) א האלבער טאן; א האלבער שריט [אין טאנצען].

half'-stuff *n.* (האפ'-סטאף) מאטעריאל וואס איז האלב אדער טיילווייז בעארבייט.

half'-sword *n.* (האפ'-סאורד) די האלבע לענג פון א שווערד; א קורצע שווערד.

halft *n. and v.* (האפט) ז. *haft*

half'-thought *n.* (האפ'-טהאהט) אן אויבערפלעכליכער געדאנק.

half'-ti'mer *n.* (האפ'-טאי'-מער) איינער וואס ארבייט די העלפט פון דער געוועהנליכער ארבייטס=צייט; א שילער אין ענגלאנד וואס א האלבען טאג ארבייט ער און א האלבען טאג געהט ער אין שוהל זיך לערנען.

half'-tint *n.* (האפ'-טינט) א צווישען=פארב, א מיטעל=פארב, אן איבערגאנגס=פארב.

half'-tone *n. and a.* (האפ'-טאון) א צווישען=פארב, א מיטעל=פארב; אן איבערגאנגס=פארב; א האלבער טאן [אין מוזיק]; א בילד וואס איז געדרוקט אין האלב=טאן; געדרוקט האלב=טאן. ז. *half-tone process*

half'-tone proc'ess (האפ'-טאון פראס'-עס) א פאטאגראפישע מעטאדע אראבצונעהמען בילדער אויף מעטאל=פלאטען צום דרוקען. צווישען דעם אביעקטיוו [די גלאז=לינזע] און דער פאטאגראפישע פלאטע ווערט געשטעלט א גלאז=פלאטע וועלכע איז ליניערט אין גאנץ קליינע קעסטעלעך. פון דעם נעגאטיוו [פאטאגראפישע פלאטע] וואס ווערט אויף דעם אופן ערהאלטען ווערט אראבגענומען א פאזיטיוו אויף א מעטאל=פלאטע, וועלכע איז בעדעקט מיט א געוויסען כעמישען שטאף און וועלכע ווערט געלעגט אין אזא שארפער כעמישער פליסיגקייט, וואו געוויסע טיילען פון דער פלאטע ווערען אויסגעפרעסען און עס בעקומט זיך אויף איהר א בולט בילד. דאס געקעסטעלט=ליניערטע גלאז וואס ווערט געברויכט אין דיעזען פראצעס גיט דעם בילד די נויטיגע ווייכקייט אין דער פערטיילונג פון ליכט און שאטען.

half'-tone screen (האפ'-טאון סקריען) א גלאז=פלאטע ליניערט אין גאנץ קליינע קעסטעלעך, וועלכע ווערט געברויכט אין פאטאגראפיע ביים אראבנעהמען האלבטאן בילדער צום דרוקען. ז. *half-tone process*.

half'-tongue *n.* (האפ'-טאנג) געריכטס=געשווארענע פון וועלכע איין העלפט זיינען אויסלענדער [אין פעלע וואו עס דארף גע'משפט ווערען אן אויסלענדער פאר א קרימינעלען פערברעכען].

half'-way *adv. and a.* (האפ'-הוויי) אויף'ן האלבען וועג; אין מיטען וועג; אין מיטען; וואס איז אין מיטען.

half'-wit *n.* (האפ'-הוויט) אן אידיאט, א גולם.

half'-wit'ted *a.* (האפ'-הוויט'-עד) אידיאטיש, דום.

half'-year *n.* (האפ'-ייר) א האלב=יאהר; א זמן, א שוהל=סעמעסטער.

half'-year'ly *a. and adv.* (האפ'-ייר'-לי) האלב=יעהרליך; צוויי מאל א יאהר.

hal'iard *n.* (העל'-יארד) ז. *halyard*.

hal'ibut *n.* (האל'-אי-באט) דער הייל=בוט [אזא גרויסער פלאטשיגער פיש עהנליך צו א פלאנדערקע].

hal'ibutter *n.* (האל'-אי-באט-ער) א שיף וואס איז פערנומען מיט פאנגען הייל=בוטען [אזעלכע גרויסע פלאטשיגע פיש].

halieu'tics *n.* (העל-אי-יו'-טיקס) אן אבהאנדלונג וועגען פיש אדער פיש=פאנג.

haliog'rapher *n.* (העל-אי-אג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט דעם ים.

haliog'raphy *n.* (העל-אי-אג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון ים.

hall *n.* (האהל) א פאר=הויז; א פאר=זאאל; א זאאל; א פערזאמלונגס=זאאל, א געריכטס=הויף, א געריכטס=זאאל.

hall'age *n.* (האהל'-עדזש) שטאנד=געלד, אן אבצאהלונג אין ענגלאנד פאר א פלאץ צו פערקויפען סחורה אין א קויף=האלע.

hal'lan *n.* (העל'-ען) אזא שירם וואס ווערט געשטעלט צווישען דער טהיר און דעם אויווען, כדי צו האלטען ווארעם די צווייטע העלפט פון צימער.

hallelu'iah *int.* (העל-אי-לו'-יא) הללויה! לויבט גאט!

hallelu'jah *int.* (העל-אי-לו'-יא) ז. *halleluiah*.

hal'len *n.* (העל'-ען) ז. *hallan*.

hal'lian *n.* (העל'-יען) ז. *hallion*.

hal'liard *n.* (העל'-יארד) ז. *halyard*.

hal'lier *n.* (העל'-אי-ער) אזא זארט נעץ צו כאפען פויגלען.

hal'lion *n.* (העל'-יאן) א טויגעניכטס, א שטיק גארנישט; א פרוי אן ארורה.

hall'-mark *n. and v.* (האהל'-מארק) דער פראבע=שטעמפעל אין ענגלאנד אויף גאלד און זילבער=זאכען; ארויפלעגען א פראבע=שטעמפעל.

hallo' *int.* (הע-לאו') א בעגריסונגס=אויסרוף, אן אויסרוף צו ציהען אימעצענס אויפמערקזאמקייט.

halloa' *int.* (הע-לאו') ז. *hallo*.

halloo' *v., n. and int.* (הע-לוה') ארויסלאזען א געשריי; שרייען מיט א הויכען קול; רופען מיט א הויכען קול; א געשריי, אן אויסגעשריי; א צורופס=ווארט צו ציהען אויפמערקזאמקייט.

hal'low *v. and n.* (העל'-או) הייליגען; ווייהען [מקדיש זיין צו עפעס]; אלס הייליג פערעהרען; א הייליגע פערזאן.

Hallowe'en' *n.* (העל-א-אין') דער אבענד פאר דעם קריסטליכען יום טוב פון אלע הייליגע [דער אבענד פון 31טען אקטאבער].

Hal'low-eve *n.* (העל'-א-איעוו) ז. *Hallowe'en*.

Hal'lowmas *n.* (העל'-או-מעס) ז. *Hallowmass*.

Hal'lowmass *n.* (העל'-או-מעס) דער קריסטליכער יום טוב פון אלע הייליגע [דער ערשטער נאוועמבער].

hallu'cinate *v.* (הע-ליו'-סי-נייט) בעאיינפלוסען מיט האלוצינאציאנען. ז. *hallucination*.

hallucina'tion *n.* (הע-ליו-סי-ניי'-שאן) האלוצינאציאן, א קראנקהאפטער צושטאנד ביי וועלכען געוויסע חושים פונקציאנירען ניט ווי עס בעדארף צו זיין און זיי רופען ארויס אזעלכע פארשטעלונגען, וועלכע זיינען ניטא אין דער ווירקליכקייט; א פאלשע פארשטעלונג.

hallu'cinator *n.* (הע-ליו'-סי-ניי-טאר) איינער וואס ליידט פון האלוצינאציאן. ז. *hallucination*.

hallucinatory *a.* (הע-ליו'-סי-ניי-טא-רי) וואס איז שייך צו האלוצינאציאנען; וואס רופט ארויס האלוצינאציאנען.

hall'way *n.* (האהל'-הוויי) א קארידאר.

halm *n.* (האהם) שטרוי.

hal'ma *n.* (העל'-מא) אזא שפיעל אויף א ברעט מיט 256 קעסטעלעך, געשפיעלט פון צוויי אדער פיער פערזאן.

ha'lo *n. and v.* (היי'-לאו) דער ליכט=קרייז ארום דער זון אדער לבנה; א ליכט=קרייז; דער ליכט=קרייז וואס עס ווערט געמאלען ארום די קעפ פון הייליגע; דער ברוינער קרייז ארום דעם ברוסט=ווארצעל; ארומרינגלען מיט א ליכט=קרייז.

Halo

hal'ogen *n.* (העל'-א-דזשען) האלאגען [א כעמישער עלעמענט, וואס בילדעט א זאלץ ביי זיין פערבינדען זיך מיט א מעטאל. אזעלכע עלעמענטען זיינען כלארין, בראמין, יאדין און פלוארין].

haloge'nia *n.* (העל-א-דזשי'-ני-א) ז. *halogen*.

halog'enous *a.* (הע-לאדזש'-ע-נאס) וואס האט די נאטור פון א האלאגען, וואס בילדעט זאלץ=פערבינדונגען. ז. *halogen*.

ha'loid *a. and n.* (היי'-לאיד) וואס איז עהנליך צו ים=זאלץ; ים=זאלץ; א כעמישע פערבינדונג פון מעטאל מיט כלארין, בראמין, יאדין אדער פלוארין וואס בילדעט א זאלץ וואס איז עהנליך צום ים=זאלץ.

hal'omancy *n.* (העל'-א-מענ-סי) דאס מאכען כשוף אדער נביאות זאגען דורך זאלץ.

halt *a., v. and n.* (האהלט) הינקעדיג; הינקען; צעגערען [אין ריידען אדער טהאן]; זיך שלאגען מיט דער דעה; מאכען א האלט; אבשטעלען; זיך אבשטעלען; דאס הינקען; א האלט; א שטיל=שטאנד.

hal'ter *n. and v.* (האהל'-טער) א הינקעדיגער; איינער וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; א שטריק צום הענגען פערברעכער; אן אברוטש אדער לייצע פון א פערד; א באלאנסיר=קאלבען פון אן אינזעקט [ז. *halteres*]; אנטהאן א פערד דעם אברוטש.

hal'teres *n.* (האהל'-טערז) דער באלאנסיר=קאלבען פון אן אינזעקט [אזעלכע צוויי קורצע שטענגעלעך וואס געהען ארויס פון ביידע זייטען אין מיטען פון אן אינזעקטס קערפער].

hal'ting day (האהל'-טינג דיי) א רוהע=טאג.

hal'tingly *adv.* (האהל'-טינג-לי) הינקעדיג; לאנגזאם, צעגערענדיג.

halve *v.* (האוו) טיילען אין העלפט.

halves *n.* (האווז) העלפטען, האלבע.

hal'yard *n.* (העל'-יארד) א שטריק מיט וועלכע מען ציהט אן א זעגעל פון א שיף.

ham *n.* (העם) פלייש פון די לענדען אדער פון דעם דיך פון א שוויין; דער טייל פון פוס אונטער דער קניע.

ham'adryad *n.* (העמ'-ע-דראי-עד) אין דער גריכישער מיטאלאגיע—א װאלד=געטין וואס לעבט און שטארבט מיט דעם בוים אויף וועלכען זי האט זיך אויפגעהאלטען.

ha'mate *a.* (היי'-מייט) קרום, געבויגען [ווי א האטשיק].

Ham'burg fowl (העמ'-בורג פאול) א האמבורגער הוהן [א מין קליינע הוהן מיט א ראזעווען קאם און בלויע פיס].

hame *n.* (היים) א כאמוט [אויף א פערד].

ham'let *n.* (העמ'-לעט) א קליין דערפעל.

ham'mam *n.* (העמ'-עם) א טערקישע באד, א שוויץ=באד.

ham'mer *n. and v.* (העמ'-ער) א האמער; עטוואס וואס איז עהנליך צו א האמער אדער ווירקט ווי א האמער [ווי למשל: דער טייל פון זייגער וואס קלאפט אויס די שטונדען, דער שלאס אדער האהן פון א ביקס, די טיילען פון א פיאנא וואס שלאגען זיך אן אן די סטרונעס און רופען ארויס דעם קלאנג, א גלאקען=קלעפעל א. ד. ג.]; א שטארקער, פערניכטענדער שונא; האמערען, קלאפען; בעפעסטיגען אדער מאכען עפעס מיט דער הילף פון א הא=

מער; אויסארבייטען [אין נעראנק]; אר־בייטען מיט פלייס אדער עקשנות; זיין אויפגערעגט, אנהאלטען די אויפרעגונג, אנהאלטען די ארבייט מיט עקשנות.

ham'merable *a.* (העמ'-ער-עבל) וואס מען קען איינהאמערען, וואס מען קען שמידען.

ham'mer and tongs (העמ'-ער ענד טאנגז) שמיעד־ארבייט; מיט פיעל ליארם אדער קראפט.

ham'mer at (העמ'-ער עט) נאכטראכ־טען איבער עפעס, ניט קענען אננעהמען א בעשלוס וועגען עפעס.

ham'mer-ax *n.* (העמ'-ער-עקס) א האמער־האק [א געצייג וואס האט א הא־מער און א האק אויף איין און דעמזעל־בען הענטעל].

ham'mer-beam *n.* (העמ'-ער-ביעם) א שטיק־באלקען פון א דאך [א קורצער האריזאנטאלער באלקען, וועלכער שטארצט ארויס פון דער וואנד און אויף וועלכען עס שטיצט זיך דער דאך].

ham'mer-catch'er *n.* (העמ'-ער-קעטש'-ער) דער טייל פון דער פיאנא, אין וועלכען עס פאלען אריין די העמערלעך וואס ברייננען ארויס די טענער.

ham'mer-cloth *n.* (העמ'-ער-קלאטה) אן איבערצוג אדער א צודעק איבער א קעלנע [דער זיץ פון א פוהרמאן אין א וואגען].

ham'mer-dressed *a.* (העמ'-ער-דרעסט) געמאכט אדער בעארבייט מיט א האמער [הויפטזעכליך וועגען שטיינער].

ham'mered gold (העמ'-ערד גאולד) דינע גאלד־פלאטען אדער גאלד־פאליא אויסגעקלאפט בולט, אין רעליעף [גע־ברויכט פאר אויסנעהען].

ham'mered mon'ey (העמ'-ערד מאנ'-אי) מטבעות געמאכט מיט דער האנד [ניט מיט א מאשין].

ham'mered-up gold (העמ'-ערד-אפ גאולד) ז. *hammered gold*

ham'mered work (העמ'-ערד וואירק) מעטאל־ארבייט געמאכט מיט דער האנד [ניט מיט א מאשין].

ham'merer *n.* (העמ'-ער-ער) א הא־מערער, א האמער־שלאגער; א שמיעד.

ham'mer-fish *n.* (העמ'-ער-פיש) דער האמער־קאפ [א מין הייפיש].
ז. *hammerhead*

ham'mer-hard *a.* (העמ'-ער-הארד) פערהארטעוועט דורך האמערען.

ham'mer-har'den *v.* (העמ'-ער-האר'דן) פערהארטעווען קאלטען מעטאל דורך האמערען.

ham'merhead *n.* (העמ'-ער-העד) דער האמער־קאפ [א מין הייפיש מיט א הא־מער־עהנליכען קאפ].

Hammerhead

ham'mer-head'ed *a.* (העמ'-ער-העד'-עד) מיט א האמער־עהנליכען קאפ [וועגען פיש און טהיערע].

ham'mering *n.* (העמ'-ער-אינג) דאס האמערען; א מין געצאקטע זילבער־אר־בייט.

ham'merman *n.* (העמ'-ער-מען)
ז. *hammerer*

ham'mer-oys'ter *n.* (העמ'-ער-אויס'-טער) ז. *hammer-shell*

ham'mer-pick *n.* (העמ'-ער-פיק) א שפיץ־האמער [א האמער מיט א פער־שארפטען צווייטען ענד].

ham'mer-scale *n.* (העמ'-ער-סקייל) שמיעד־שופען. ז. *forge-scale*

ham'mer-shell *n.* (העמ'-ער-שעל) דער האמער־מאלוסקעל [א מין אויס־טערס, עהנליך צו א האמער, וואס ענט־האלטען פערעל].

ham'mersmith *n.* (העמ'-ער-סמיטה) א שמיעד [הויפטזעכליך איינער וואס אר־בייט מיט א מעכאנישען האמער].

ham'merwise *adv.* (העמ'-ער-הוואיז) ווי מיט א האמער.

ham'merwort *n.* (העמ'-ער-הווארט) וואנד־קרויט. ז. *pellitory*

ham'mock *n.* (העמ'-אק) א האמאק, א הענגמאטע [א מין הענגבעטעל]; א הא־מאק־עהנליכע איינהילונג פון דער לארווע פון אייניגע אינזעקטען; א קליין בערגעל.

Hammock

ham'mock-bat'ten *n.* (העמ'-אק-בעט'ן) א ברעטעל אויסצוציהען א האמאק אדער א הענגמאטע.

ham'mock-clues *n.* (העמ'-אק-קלוהז) די שטריקלעך ביי די ענדען פון א הא־מאק.

ha'mose *a.* (היי'-מאוס) קרום, געבוי־גען [ווי א האטשיק].

ha'mous *a.* (היי'-מאס) ז. *hamose*

ham'per *v. and n.* (העמ'-פער) אבהאל־טען, שטערען, פערפלאנטערען, ברייננען אין פערלעגענהייט; קאליע מאכען, בריינ־גען אין אונארדנונג [ווי מאשינעריע]; פאקען; אנלאדען מיט פאק־קארבען; א קארב, א פאק־קארב; א קארב פאר אויס־טערס [ענטהאלט צוויי בושעל]; אזא מאס פאר פיש [אונגעפעהר א בושעל]; זאכען אויף א שיף, וועלכע מען געברויכט ניט אפט און וועלכע זיינען אין וועג.

ham'shackle *v.* (העמ'-שעקל) צונויפ־בינדען דעם פוס און דעם קאפ פון א קוה אדער פערד [זיי זאלען ניט קענען אנט־לויפען].

ham'ster *n.* (העמ'-סטער) דער האמסטער [אזא מין גריזשענד חיה'לע וואס לעבט אין נארעס טיעף אין דער ערד און שלאפט דורך דעם ווינטער. געפינט זיך אין איי־ראפא, אזיע און אפריקא].

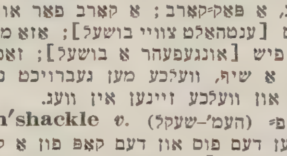

Hamster

ham'string *n. and v.* (העמ'-סטרינג) דער מוסקעל אדער דער אדער אונטער דער קניע; איבערשניידען דעם אדער אונטער דער קניע, מאכען קרום.

ham'ular *a.* (העמ'-יו-לאר)
ז. *hamulate*

ham'ulate *a.* (העמ'-יו-לייט) קרום, געבויגען [ווי א האטשיק]; פול מיט קרי־מינגען.

ham'ulus *n.* (העמ'-יו-לאס) א קליינער האקען, א האטשיק, א קליינע אויסבויגונג אדער אויסקרימונג.

ha'mus *n.* (היי'-מאס) א האקען, א הא־טשיק, אן אויסבויגונג, אן אויסקרימונג.

han'aper *n.* (הענ'-ע-פער) א געפלאכ־טען קערבעל, אין וועלכען מען פלעגט אמאל [אין ענגלאנד] האלטען ווערטה־פאלע זאכען אדער דאקומענטען.

hance *n.* (הענס) א געוועלב־שענקעל [דער טייל פון א געוועלב וואס געפינט זיך צווי־שען דעם נידריגסטען און העכסטען פונקט].

hand *n. and v.* (הענד) דער האנד; דער פוס פון א פאלק [אזא רויב־פויגעל]; דער פאדערשטער פוס פון א פערד; דער הינ־טערשטער פוס פון אן אינזעקט; א לענג־מאס פון 34 צאל [ווערט געברויכט ביי מעסטען פערד]; די זייט אדער ריכטונג צו רעכטס אדער לינקס; געשיקטקייט אין א געוויסער האנד־ארבייט; האנד־ארבייט; די ארט און ווייזע פון א געוויסער אר־בייט אדער טהעטיגקייט; איינער פון די וואס שפיעלען אין קארטען; יעדע זאך וואס האט די פארם פון א האנד מיט 5 פינגער [ווי 5 זאכען וואס ווערען פער־קויפט מיט איין מאל, א בינטעל טאבאק־בלעטער א. ד. ג.]; אן ארבייטער; א מיט־העלפער; כיראגראפיע אדער האנד־שריפט; א הסכמה צו הייראטען; א הענ־טעל; איבערגעבען, דערלאנגען; פיהרען ביי דער האנד; אנציהען די זעגלען אויף א שיף.

hand'-al'phabet *n.* (הענד'-על'-פע-בעט) א האנד־אלף־בית, א פינגער־אלף־בית, אן אלף־בית אדער א־בע־צע פאר טויב־שטומע. ז. *finger-alphabet*

hand and glove (הענד ענד גלאוו) אינטים, פאמיליאר, זעהר נאהענט.
He is **hand and glove** with all the politicians of the town.

hand'-bag *n.* (הענד'-בעג) א רענצעל, א קליינער טשעמאדאן.

hand'-bag'gage *n.* (הענד'-בעג'-עדזש) האנד־געפעק [קליינער באגאזש וואס מען נעהמט מיט זיך אין וואגאן].

hand'-ball *n.* (הענד'-באהל) א וויי‌כער באל וואס ווערט געברויכט צום שפיעלען מיט דער האנד; אזא מין שפיעל מיט א ווייכען באל, וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען ווארפט דעם באל אהן אויפהער צו א וואנד, ניט כאפענדיג איהם, נאר אב־קלאפענדיג איהם צוריק יעדעס מאל ווען ער שפרינגט אב פון דער וואנד.

hand'-bar'row *n.* (הענד'-בער'-או) א נאסילקע אדער א טראג־ברעט [א ברעט מיט הענטלעך פון ביידע זייטען, וואס ווערט געטראגען פון צוויי מענשען. ז. אילוסטראציאן]; א טאטשקע [א האנד־וועגעל אויף איין רעדעל צו פיהרען משא].

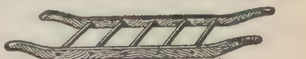

Hand-barrow

hand'-bas'ket *n.* (הענד'-בעס'-קעט) א האנד־קארב.

hand'-bell *n.* (הענד'-בעל) א האנד־גלעקעל.

hand'bill *n.* (הענד'-ביל) א קליינע אפישע, א בעקאנטמאכונג, א פלוג־בלעטעל.

hand'-bill *n.* (הענד'-ביל) אן אינסטרו־מענט ארומצוהאקען די צווייגען פון בוי־מער.

hand'book *n.* (הענד'-בוק) א האנד־בוך; א פיהרער אדער וועג־ווייזער פאר רייזענדע.

hand′-box *n.* (הענד׳-באקס) א קעסטעל בעדעקט מיט גלאז צו בעשיצען איינצעלנע פלאנצען.

hand′-brace *n.* (הענד׳-ברייס) דער ברוסט-בויע-רער [א מין עגבער צו מא-כען לעכער].

Hand-brace

hand′breadth *n.* (הענד׳-ברעדטה) א מאס ווי די ברייט פון א האנד, א טפח.

hand′-car *n.* (הענד׳-קאר) אויף אן אייזענבאהן — א קליינער וואגאן מיט א מע-כאניזם וואס ווערט בעוועגט מיט דער האנד און ווערט בענוצט איבערצופיהרען ארבייטער פון איין פלאץ אויף דער ליניע צו א צווייטען.

hand′-cart *n.* (הענד׳-קארט) א האנד-וועגעל [וואס מען שטופט מיט דער האנד].

hand′cuff *n. and v.* (הענד׳-קאף) הענד-קאנדאלען [אן אייזערנער מאנשעט פאר ארעסטאנטען]; פערשמידען אין הענד-קאנדאלען.

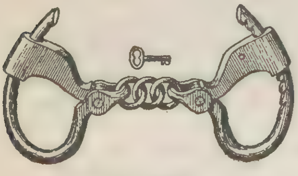
Handcuffs

hand′-direc′tor *n.* (הענד׳-די-רעק׳-טאר) ז. ***hand-guide***

hand down (הענד דאון) דערלאנגען ארונטער; איבערלאזען פאר די קומענ-דע דורות.

han′ded *a.* (הענ׳-דעד) גע-מיט הענד; גע-מאכט מיט דער האנד [ניט דורך מא-שין].

han′der *n.* (הענ׳-דער) אן איבערגע-בער, אן איבערליפערער.

hand′-foot′ed *a.* (הענד׳-פוט׳-עד) הענד-פיסיג, וואס האט פיער הענד [ווי אפען].

hand′ful *n.* (הענד׳-פול) א הויפען; אביסעל; א קליינע צאהל.

There were only a handful of people at the meeting.

hand′-gal′lop *n.* (הענד׳-געל׳-אפ) א קורצער גאלאפ [א געוויסע ארט רייטען אויף א פערד].

hand′-gear *n.* (הענד׳-גיער) א מעכא-ניזם אין א דאמפף-מאשין צו ברייננען די ווענטילען אין בעוועגונג מיט דער האנד; א מעכאניזם צו ברייננען א דאמפף-מאשין אין בעוועגונג מיט דער האנד.

hand′-glass *n.* (הענד׳-גלעס) א גלאז צוצודעקען פלאנצען; א קליינער האנד-שפיגעל; א מין זאמד-זייגער, וואס ווערט בענוצט אויף א שיף צו מעסטען דעם גאנג.

hand′-grenade′ *n.* (הענד׳-גרי-נייד׳) א האנד-גראנאטע [אזא קויל וועלכע מען ווארפט מיט דער האנד].

hand′-grip *n.* (הענד׳-גריפ) דאס אנ-כאפען מיט דער האנד; א האנד-גריף; א הענטעל, א שטיעל.

hand′-gripe *n.* (הענד׳-גראיפ) ז. ***hand-grip***

hand′-grips *n.* (הענד׳-גריפס) א קאמפף, א צוזאמענשטויס.

hand′-guide *n.* (הענד׳-גאיד) א האנד-פיהרער [א מין אינסטרומענט וועלכער האלט די האנד אין א גלייכער פאזיציאן ביים שפיעלען פיאנא].

han′dicap *n., a. and v.* (הענ׳-די-קעפ) אין וועט-לויף פון פערד — דער האנדיקאפ [א גרעסערע מאסע וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א שטארקערען פערד אדער א גרעסערע שטרעקע וואס מען לאזט איהם לויפען כדי צו מאכען זיינע שאנסען גלייך מיט דעם שוואכערען]; וואס בעצייכענט א וועט-קאמפף, וואו די שאנסען פון די קעמפפענדע צדדים ווע-רען מעהר אדער ווייניגער אויסגעגליכען; געבען שווערערע בעדינגונגען דעם שטאר-קערען צד אין א וועט-קאמפף; שטעלען אין אן אונגינסטיגער לאגע.

han′dicraft *n. and a.* (הענ׳-די-קרעפט) האנדווערק, האנד-ארבייט; וואס איז שייך צו האנדווערק.

han′dicraftsman *n.* (הענ׳-די-קרעפטס-מען) א האנדווערקער; א בעל-מלאכה.

han′dicuff *n.* (הענ׳-די-קאף) א קלאפ [מיט דער האנד].

han′dily *adv.* (הענ׳-די-לי) בעקוועם; געשיקט, געוואנדט.

han′diness *n.* (הענ׳-די-נעס) געשיקט-קייט, בעקוועמליכקייט.

hand in hand (הענד אין הענד) האנד אין האנד; איינשטימיג.

han′diwork *n.* (הענ׳-די-הוואירק) האנדווערק, האנד-ארבייט; דאס וואס איז געמאכט געווארען מיט די הענד.

hand′kerchief *n.* (הענג׳-קער-טשיף) א טיכעל; א נאז-טיכעל.

hand′-lan′guage *n.* (הענד׳-לענ׳-גוועדזש) א האנד-שפראך; דאס רעדען מיט די הענד און פינגער [ווי א שטו-מער]. ז. ***finger-alphabet***

hand′-lathe *n.* (הענד׳-לייטה) א קליינער ווארשטאט צום טאקען [דרעק-סלען] ווי ביי די זייגער = מאכערס, צייהן = מעכאניקער א. ד. ג.

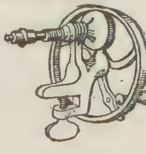
Hand-lathe

han′dle *v. and n.* (הענ׳דל) אנריהרען אדער אנטאפען מיט דער האנד; פיה-רען, לייטען; אנפיהרען, קאנטראלירען, האלטען אין האנד; האנדלען, זיך בעגעהן, זיך פערנעהמען אדער זיך אבגעבען מיט עפעס; בענוצען זיך, האבען צו טהאן מיט עפעס; האנדלען; מאכען א הענטעל צו עפעס; בענוצען די הענד, ארבייטען מיט די הענד; א הענטעל, א שטיעל; א מענש אדער א זאך, דורך וועלכע עפעס ווערט געטהאן אדער דורכגעפיהרט.

hand′-lead *n.* (הענד׳-לעד) זענק-בליי [צום מעסטען די טיעף פון א וואסער].

han′dle arms ! (הענ׳דל ארמז) צו די וואפען! [א מיליטערישער אויסדרוק].

han′dle-bar *n.* (הענ׳דל-באר) דער האנד-גריף פון א וועלאסיפעד [די קווער-ליגענדע איבערשטע געבויגענע שטאנג, וועלכע מען האלט מיט די הענד און מיט וועלכער מען קירעוועט דעם וועלאסיפעד].

hand′ler *n.* (הענד׳-לער) אן איבערגע-בער, אן איבערליפערער; אין א געשיר-פאבריק — איינער וואס מאכט צו הענט-לעך צו ליימענע און פארצעלייענע כלים.

hand′less *a.* (הענד׳-לעס) אהן הענד.

han′dle with care (הענ׳דל הוויטה קעהר) פארזיכטיג האלטען, פארזיכטיג אומגעהן [מיט עפעס].

This package contains glassware. Handle with care.

hand′-loom *n.* (הענד׳-לוהם) דער האנד-וועבשטוהל [א וועבשטוהל צו וועבען מיט דער האנד].

hand′-made *a.* (הענד׳-מייד) געמאכט מיט דער האנד [ניט דורך מאשין].

hand′maid *n.* (הענד׳-מייד) א דיענסט-מיידעל.

hand′maiden *n.* (הענד׳-מיידן) ז. ***handmaid***

hand′-me-down′ *a.* (הענד׳-מי-דאון׳) פארטיג געמאכט; טאנדעט.

hand′-mill *n.* (הענד׳-מיל) א האנד-מיהלכעל [צום מאהלען פעפער, קאפע א. ז. וו.].

hand′-or′gan *n.* (הענד׳-אהר׳-גען) א קאטערינקע, א קליין שפיעל-קעסטעל.

hand o′ver (הענד או׳-ווער) איבערגע-בען, איבערליפערען.

hand o′ver hand (הענד או׳-ווער הענד) א האנד איבער א האנד [געבראוכט ביי שיפער ביים ציהען א שטריק].

hand′-post *n.* (הענד׳-פאוסט) א וועג-וויוזער [א סלופ אויף׳ן וועג אויף וועל-כען עס איז אנגעצייכענט דער וועג].

hand′-press *n.* (הענד׳-פרעס) א האנד-פרעס.

hand′-rail *n.* (הענד׳-רייל) א געלענ-דער; א פארענטשע [אויף א טרעפ, גע-לעריי א. ד. ג.].

hand round (הענד ראונד) ארומדער-לאנגען, דערלאנגען פון איינעם צום צווייטען.

hands across′ (הענדז ע-קראהס׳) פער-לענגט די הענד.

hand′-sail *n.* (הענד׳-סייל) א האנד-זעגעל [א זעגעל וועלכע מען קען קירעווען מיט איין האנד].

hand′-saw *n.* (הענד׳-סאה) א האנד-זעג.

hand′saw-fish *n.* (הענד׳-סאה-פיש) דער לאנצעט-פיש [אזא ים-פיש ביי די פאסיפישע ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען].

hand′s′-breadth *n.* (הענדז׳-ברעדטה) ז. ***handbreadth***

hand′-screw *n.* (הענד׳-סקרוה) א גע-צייג אדער מאשין אויפצוהויבען לאסט; די שרויב-צוואנג ביי סטאליארעס.

hand′sel *n. and v.* (הענד׳-סעל) דאס געבען אדער נעהמען אויף מזל אדער גוט-גליק; א פאטשאטאק, דאס געלד פון דער ערשטער לייזונג אין א געשעפט; דאס ערשטע פערדיענסט אויף א נייער שטע-לע; דער ערשטער געברויך פון עפעס; די בענייאונג [פון א בגד, פון א הויז א. ד. ג.]; געבען עפעס אויף מזל אדער גוט-גליק; בענייען א זאך, בענוצען זי צום ערשטען מאל.

hand′-shake *n.* (הענד׳-שייק) א האנד-דרוק, א בעגריסונג.

hand′-sha′king *n.* (הענד׳-שיי׳-קינג) דער האנד-דרוק; דאס בעגריסען זיך.

hands off ! (הענדז אף) ארונטער מיט די הענד! די הענד אוועק! טרעט אב! ריהרט ניט! מישט זיך ניט!

hand′some *a.* (הענ׳-סאם) שעהן; נעט; ציערליך; ארטיג, עדעל.

hand′somely *adv.* (הענ׳-סאמ-לי) אויף א פיינעם, נעטען אדער ערעלען שטייגער; פארזיכטיג און אנהאלטענד [ווע-גען א שיף].

hand'someness *n.* (הענ׳-סאַם-נעס) שעהנהייט; ציערליכקייט.

hand'spike *n.* (הענד׳-ספּאַיק) א הויב-שטאַנג.

hand'spring *n.* (הענד׳-ספּרינג) א מין שפּרונג ווען דער קערפּער קוליעט זיך איבער און דער מענש פאַלט אויף די הענד, האַלטענדיג די פיס אין דער לופטען.

hand'staff *n.* (הענד׳-סטעף) א וואַרף-שפּיעז; דער טייל פון א שלעגעל אדער דרעש-האָלץ, וועלכען מען האַלט אין די הענד.

hand'-stamp *n.* and *v.* (הענד׳–סטעמפּ) דאס אבדרוקען אדער אבשטעמפּלען מיט דער האַנד; דרוקען אדער שטעמפּלען מיט דער האַנד.

hand the sails (הענד טהי סיילז) אַנציהען די זעגלען [געברויכט ביי שיפער].

hand'-tight *a.* (הענד׳-טאַיט) אַנגעצויגען אויף וויפיעל מען קען עס טהאָן מיט דער האַנד; מיטעלמעסיג אַנגעצויגען.

hand'-to-hand' *a.* (הענד׳-טו-הענד׳) האַרט איינער נעבען אַנדערען.

hand'-to-mouth' *a.* (הענד׳-טו-מאַוטה׳) פון האַנד צום מויל; ניט האַבענדיג אדער ניט פערזאָרגענדיג זיך אויף שפּעטער.

hand'-vise *n.* (הענד׳-וואַיס) א האַנד-שרויב-שטאַק, א קליינער שרויב-שטאַק.

hand'-work *n.* (הענד׳-הוואירק) האַנד-אַרבייט.

hand'-worked *a.* (הענד׳-הוואירקט) געמאַכט מיט די הענד.

hand'worm *n.* (הענד׳-הווירם) א מין מילב וואס עסט זיך איין אין לייב, בעזאנדערס אין די הענד.

hand'writing *n.* (הענד׳-ראַי-טינג) א האַנדשריפט; דאס וואס איז געשריבען מיט דער האַנד, א מאַנוסקריפּט.

han'dy *a.* (הענ׳-די) געשיקט; וואויל, בעקוועם, צו דער האַנד.

han'dybook *n.* (הענ׳-די-בוק) ז. *handbook*

han'dycuff *n.* (הענ׳-די-קאַף) ז. *handicuff*

han'dy-dan'dy *n.* (הענ׳-די-דענ׳-די) א קינדער-שפּיעל, וואו אין איינעמס הענד ווערט עפּעס אריינגעלעגט און אן אנדערער דאַרף טרעפען אין וועלכער האַנד דאס איז אריינגעלעגט געוואָרען.

han'dy-man *n.* (הענ׳-די-מען) א מאַן אונטער דער האַנד [וואס ווערט בענוצט פאַר פערשיעדענע אַרבייט]; א בעל-מלאכה וואס אַרבייט אלס געהילף; איינער וואס דערלאַנגט צו דער האַנד.

hang *v.* and *n.* (הענג) אויפהענגען, אַנהענגען, בעהענגען; אבהענגען; אראבהענגען; אראבלאָזען, זינקען [ווי דעם קאָפּ]; שוועבען; פערהאַלטען, אבשטעלען [א טהעטיגקייט]; אַרויפשטעקען א קאָפּע אויף א הענטעל; פערטשעפּען, פערקלעמען; זיך פעסטהאַלטען אן עפּעס; זיך וואַקלען, זיין אונענטשלאָסען; זיין פערטשעפּעט, זיין איינגעקלעמט; אַרומהענגען, זיך אַרומטרייבען; זיין משופּע׳דיג; קומען צו אן אבהאַלט; ניט קענען איינשטימען; באַלאַנסירען, האַלטען גלייכגעוויכט; דאס הענגען; משופּע׳דיגקייט; ריכטונג; שניט [ווי עפּעס צו טהאָן].

hang about' (הענג ע-באַוט׳) אַרומהענגען, זיך אַרומטרייבען; אַרומטאַנצען [אַרום איםעצען].

hang'able *a.* (הענג׳-עבל) וואס קען אדער דאַרף אויפגעהאַנגען ווערען.

hang against' (הענג ע-גענסט׳) הענגען ביי..., הענגען אויף...
The picture **hangs against** the wall.

hang a ju'ry (הענג ע דזשוה׳-רי) ניט דערלאָזען, אז געריכטס-געשווארענע זאָלען קענען ארויסברייגען אן אורטייל [הויפּטזעכליך, ווען איינער פון די געשווארענע טהוט עס אויס אונעהרליכע אדער נאַרישע גרינדע].

hang around' (הענג ע-ראַונד׳) אַרומהענגען, אַרומשלעפּען זיך; זיך אויפהאַלטען; האָבען א רענדעוואו אדער א צוזאַמענקונפט.

hang back (הענג בעק) זיך וואַקלען, זיין אונענטשלאָסען, ניט האָבען קיין חשק פאָרטצוזעצען.

hang'bird *n.* (הענג׳-בוירד) א פויגעל וואס בויט אן אראבהענגענדע נעסט; א "גאַלגען-פויגעל" [א קאַנדידאַט אויף דער תליה].

hang by (הענג באַי) אנהענגען אן עפּעס, זיין אנגעהאַנגען אן עפּעס.

hang by a thread (הענג באַי ע טהרעד) הענגען אויף א האָר.

hang by the eye'lids (הענג באַי טהי איי׳-לידז) הענגען אויף א האָר [זיין אין דער גרעסטער סכנה]; זיין שטאַרק פערנאַכלעסיגט [וועגען א שיף].

hang'dog *n.* and *a.* (הענג׳-דאָג) א "גאַלגען-פויגעל" [א קאַנדידאַט אויף דער תליה]; וואס איז שייך צו אזא תליה-קאַנדידאַט.

hang'dog face (הענג׳-דאָג פייס) א צורה פון א רויבער אדער מערדער; א געזיכט פון א קאַנדידאַט אויף דער תליה.

hang'er *n.* (הענג׳-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויפהענגען עפּעס [ווי למשל, גלעקער]; א הענקער, א תליון; עטוואס וואס הענגט אראב; א הענגער; אזא קורצע שווערד.

hang'er-on *n.* (הענג׳-ער-אָן) א קריכער, א טעלער-לעקער, אן אבהענגיגער מענש, א פּאַראַזיט.

hang'-fire *n.* (הענג׳-פאַיר) דאס הענגען אין דער לופט; אונענטשיעדענהייט, אונבעשטימטקייט; דאס ניט אויסשיסען פון א ביקס נאָכדעם ווי דער האָהן איז אבגעלאָזען געוואָרען.

hang fire (הענג פאַיר) 1. ניט אויסשיסען נאָכדעם ווי דער האָהן פון ביקס איז אבגעלאָזען געוואָרען; 2. הענגען אין דער לופטען; בלייבען אונענטשיעדען.
2. The plans for the organization of the new party **hang fire**.

hang heav'y on hand (הענג העוו׳-אי אן הענד) מאטערען, פּלאָגען, פאַלען צו לאַסט, פערארזאַכען לאַנגווייליגקייט.
During his vacation, time **hangs heavy on his hands**.

hang in doubt (הענג אין דאַוט) זיין אין צווייפעל, זיין אונענטשלאָסען, זיך וואַקלען.

hang in ef'figy (הענג אין עפ׳-אי-דזשי) אויפהענגען דאס בילד פון איםעצען [אמאָל פלעגט מען עס טהאָן געריכטליך, ווען דער פעראורטיילטער צום הענגען איז אַנטלאָפען; היינט טהוט מען עס אפט אום אויסצודריקען האַס].

hang'ing *n.* and *a.* (הענג׳-אינג) דאס הענגען, דאס הינריכטען דורך הענגען; עטוואס וואס הענגט אדער הענגט אראב; א פאָרהאַנג; וואס פערדיענט געהאַנגען צו ווערען, וואס דאַרף געבראַכט ווערען אויף דער תליה.

hang'ing-bird *n.* (הענג׳-אינג-בוירד) ז. *hangbird*

hang'ing commit'tee (הענג׳-אינג קאָ-מיט׳-אי) א קאָמיטע וואס האָט צו זאָגען אויף אויסהענגען בילדער ביי אן אויסשטעלונג.

hang'ing gar'den (הענג׳-אינג גאַר׳-דן) א הענגענדער גאָרטען [א גאָרטען געפלאַנצט אין דער הויך אויף סלופּעס].

hang'ings *n.* (הענג׳-אינגז) אביטשעס, טאַפּעטען [אויף די ווענט פון א הויז].

hang'ing sleeve (הענ׳-גינג סליוו) א לויזער אַרבעל.

hang'ing wall (הענג׳-אינג הוואָהל) די הענגענדע וואַנד [אין שאַכטען—דער טייל פון ערץ-אדער וואס הענגט איבער׳ן קאָפּ].

hang in the bal'ance (הענג אין טהי בעל׳-ענס) זיך וואַקלען, זיין אין צווייפעל, זיין אונענטשלאָסען.

hang it (הענג איט) צום טייוועל מיט דעם.

hang'man *n.* (הענג׳-מען) א הענקער, א תליון.

hang'manship *n.* (הענג׳-מען-שיפּ) הענקערשאַפט; דאס אמט אדער דער כאַראַקטער פון א תליון.

hang'nail *n.* (הענג׳-נייל) א שטיקעל אויפגעריסענע הויט ביים נאָגעל.

hang'-nest *n.* and *a.* (הענג׳-נעסט) א הענגענדע נעסט; בויענד הענגענדע נעסטען [וועגען געוויסע פויגעל].

hang'nest *n.* (הענג׳-נעסט) א פויגעל וואס מאַכט הענגענדע נעסטען. ז. *hangbird*

hang off (הענג אָף) אבלאָזען, צו רוה לאָזען; אבלעגען; זיך וואַקלען, צעגערען.

hang on (הענג אָן) זיך אַנהענגען; דריקען; זיין אבהענגיג, זיך פערלאָזען אדער זיך שטיצען אויף עפּעס; שטאַרק בעוואונדערען אדער שטאַרק בעאבאַכטען; מיט עקשנות אנהאַלטען, דאַקוטשען.

hang one's jib (הענג הוואַנז דזשיב) אנבלאָזען זיך, אנ׳ברוגז׳ען זיך.

hang on one's own hook (הענג אן הוואַנז אָון הוק) קענען אליין בעשטעהן דאס שטערטעל.

hang'out *n.* (הענג׳-אַוט) א פּלאַץ וואו מען האַלט זיך אויף; א רענדעוואו, א צוזאַמענקונפט.

hang out (הענג אַוט) ארויסהענגען; וואוהנען, זיך אויפהאַלטען.

hang out the broom (הענג אַוט טהי ברוהם) חשק האָבען חתונה צו האָבען; זוכען א שדוך.

hang o'ver (הענג אָו׳-ווער) אריבערהענגען, ארויסשטאַרצען.

hang to (הענג טו) זיך האַלטען פעסט אן עפּעס, זיך איינקלאַמערען.

hang togeth'er (הענג טו-געטה׳-ער) זיך האַלטען צוזאַמען, געהן האַנד אין האַנד; איינשטימען אין אַלע פּרטים.

hang up (הענג אַפּ) אוועקלעגען אן א זייט, ניט בעריהרען.

hang upon' (הענג א-פּאָן׳) ז. *hang on*

hang up one's fid'dle (הענג אַפּ הוואַנז פידל) עפּעס אויפגעבען, זיך צוריקציהען פון עפּעס.

hang up one's hat (הענג אַפּ הוואַנז העט) זיך מאַכען היימיש אין א פרעמדען הויז; אָפּט בעזוכען איםעצענס הויז [הויפּטזעכליך, ווען מען איז אין הויז אונצופרידען מיט דיזע בעזוכען].

hang upon' some one's lips (הענג

א-פאן' סאם הוואנז ליפּס) שלינגען אימעצנס ווערטער.

hank *n. and v.* (הענק) א שפּולע אדער קנויל פאדים; א שטריק, א קייט, א קלאמער, א רינג אדער וועלכער עס איז אנדער געגענשטאנד וואס ווערט בענוצט צום בעפעסטיגען עטוואס; א מין אייזערנער אדער הילצערנער רינג פון א שיף; א געוועהנהייט, א מנהג; בעפעסטיגען מיט א שטריק; צונויפוויקלען אין קנוילען אדער שפּולעס [ווי פאדים].

han'ker *v.* (הענ'-קער) שטארק געלוסטען אדער לעכצען נאך עפּעס.

A sick person often **hankers** after food which he should not eat.

han'kering *n.* (הענ'-קער-אינג) דאס שטארקע געלוסטען אדער דאס לעכצען נאך עפּעס.

han'keringly *adv.* (הענ'-קער-אינג-לי) לעכצענדיג אדער געלוסטענדיג נאך עפּעס.

han'key-pan'key *n.* (הענ'-קי-פּענ'-קי) ז. ***hanky-panky***

han'ky-pan'ky *n.* (הענ'-קי-פּענ'-קי) שווינדעל, בעטרוג, פּאקוס, קונצען.

Hannibal'ian *a.* (הענ-אי-בעל'-יען) וואס איז שייך צו האניבאל פון קארטאגא, וואס האט אנגעפיהרט די מלחמה געגען די רוימער אין דריטען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט.

Hannibal'ic *a.* (הענ-אי-בעל'-איק) ז. ***Hannibalian***

Hanove'rian *a. and n.* (הענ-א-ווי'-רי-ען) פון האנאווער; אן איינוואהנער פון האנאווער [א פּראווינץ אין דייטשלאנד]; אן אנהענגער פון דער האנאווערער דינאסטיע [אין דער ענגלישער פּאליטיק אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונדערט].

han'sa *n.* (הענ'-סא) ז. ***hanse***

Han'sard *n.* (הענ'-סארד) א בירגער אדער קויפמאן פון א האנזע-שטאדט אין דייטשלאנד. ז. ***Hanse towns***

han'sard *n.* (הענ'-סארד) דער געדרוקטער פּראטאקאל פון דעם ענגלישען פּארלאמענט [אויף דעם נאמען פון ארויסגעבער האנסארד].

Hanse *n. and a.* (הענס) די דייטשע האנזע-ליעג; וואס איז שייך צו דער דייטשער האנזע-ליעג. ז. ***Hanseatic League***

hanse *n.* (הענס) א בונד פון האנדעלס שטעדט; א פעראיין אדער גילדע פון קויפלייט.

hanseat'ic *a.* (הענ-סי-עט'-איק) וואס איז שייך צו א בונד פון האנדעלס-שטעדט אדער צו א גילדע פון קויפלייט.

Hanseat'ic *a.* (הענ-סי-עט'-איק) וואס איז שייך צו די האנזע-שטעדט אין דייטשלאנד. ז. ***Hanse towns***

Hanseat'ic League (הענ-סי-עט'-איק ליעג) דער בונד אדער ליעגע פון שטעדט אין נארד-דייטשלאנד, וועלכע האט עקזיסטירט אין די יאהרען 1669—1150, פאר די צוועקען פון האנדעל און צום שוץ געגען ים-רויבער און פיינדליכע רעגיערונגען.

han'sel *n. and v.* (הענ'-סעל) ז. ***handsel***

Hanse towns (הענס טאונז) די האנזע-שטעדט [דער בונד פון שטעדט אין נארד-דייטשלאנד אין די יאהרען 1669—1150 פאר די צוועקען פון האנדעל און צום שוץ געגען ים-רויבער און פיינדליכע רעגיערונגען; די דייטשע פריי-שטעדט האמבורג, ליבעק און ברעמען.

han'som *n.* (הענ'-סאם) אזא צוויי-רעדריגע בריטשקע.

Hansom

hap *n. and v.* (העפּ) א צופאל; א צופעליגע פּאסירונג; טרעפען, געשעהען, פּאסירען.

hap'hazard *n. and a.* (העפּ'-העז-ארד) א צופאל, א פּאסירונג; צופעליג.

hap'less *a.* (העפּ'-לעס) אונגליקליך.

hap'lessly *adv.* (העפּ'-לעס-לי) אונגליקליך, אונגליקליכערהייד.

hap'lessness *n.* (העפּ'-לעס-נעס) אונגליקליכקייט; דאס זיין אונגליקליך.

hap'ly *adv.* (העפּ'-לי) פיליכט, אפשר; צופעליג.

ha'p'orth *n.* (היי'-פּוירטה) דער ווערטה פון א האלבער פּעני: א קלייניגקייט.

hap'pen *v. and adv.* (העפּן) טרעפען, געשעהן, פּאסירען; מעגליך, אפשר, פיליכט.

hap'pen in (העפּן אין) צופעליג אריינקומען; אבשטאטען א צופעליגען וויזיט.

hap'pening *n.* (העפּ'-נינג) א צופאל, א פּאסירונג.

hap'pen on (העפּן אן) זיך צונויפטרעפען; צופעליג זיך אנשטויסען אויף עפּעס.

hap'pen what may (העפּן הוואט מיי) זאל געשעהן וואס עס וויל.

hap'pily *adv.* (העפּ'-אי-לי) גליקליך; מיט גוט גליק; גליקליכערווייז; געשיקט; פּאסיג, געלונגען.

hap'piness *n.* (העפּ'-אי-נעס) גליק; גליקזעליגקייט; גליקליכקייט.

hap'py *a.* (העפּ'-אי) גליקליך, גליקזעליג; דערפרעהט; בעגינסטיגט פון גליק; געשיקט, פּאסיג, געלונגען.

hap'py-go-luck'y *a. and adv.* (העפּ'-אי-גאו-לאק'-אי) וואס לאזט געהן ווי עס געהט; אבגעלאזען; אויף גוט גליק.

har'a-kir'i *n.* (הער'-א-קיר'-אי) די הארא-קירי [אן ארט זעלבסטמארד ביי די יאפּאנעזער דורך אויפשניידען דעם בויך און ארויסלאזען די געדערים]; זעלבסטמארד; זעלבסטפערניכטונג.

ha'ram *n.* (היי'-רעם) ז. ***harem***

harangue' *n. and v.* (הע-רענג') אן אראטארישע רעדע; אן אויפרוף; א דעקלאמאציאן, א טיראדע; האלטען א רעדע; אויפהיצען מיט א רעדע; מאכען אן אויפפאדערונג, אויפרופען.

harangu'er *n.* (הע-רענג'-ער) א ווארט-פיהרער, א רעדנער.

har'ass *v.* (הער'-עס) ערמיעדען, אבמאטערען; פּלאגען, קוועלען; בעאונרוהיגען; רייבען.

har'asser *n.* (הער'-עס-ער) א פערמאטערער, אן ערמיעדער; א בעאונרוהיגער.

har'assing *a.* (הער'-עס-אינג) פערמאטערנד, ערמיעדענד; בעאונרוהיגענד.

har'assment *n.* (הער'-עס-מענט) ערמיעדונג; אויסמאטערונג; פּלאגונג; בעאונרוהיגונג.

har'binger *n. and v.* (האר'-בינ-דזשער) א פאר-לויפער [א שליח וואס לויפט פאראויס אנצוזאגען וועגען דער אנקונפט פון א פּערזאן אדער זאך]; זיין א פאר-לויפער; אנזאגען; ברייגנען די בשורה.

har'bor *n. and v.* (האר'-באר) א דירה, אן אכסניא, א וואהנונגס-ארט; אן אבדאך; א שוץ-פּלאץ; א האפען פאר שיפען; אויפנעהמען, געבען סטאנציע; פערדעקען, בעשיצען; פערבארגען אין זיך געדאנקען, איינהאלטען געפיהלען; בעקומען אן אבדאך; זיין בעשיצט אדער בעהאלטען; זיך אויפהאלטען; שטעהן אין האפען.

har'bor-dues *n.* (האר'-באר-דיוז) האפען-אבצאהלונג [דער שטייער וואס א שיף דארף בעצאהלען פאר שטעהן אין האפען].

har'bored *a.* (האר'-בארד) בעזארגט מיט דירה; אויפגענומען; בעשיצט.

har'borer *n.* (האר'-באר-ער) איינער וואס גיט אימעצען אן ארט ביי זיך אין הויז.

har'borless *a.* (האר'-באר-לעס) וואס האט ניט קיין האפען; אהן אן אבדאך; אהן אן אכסניא; ניט בעשיצט.

har'bor-light *n.* (האר'-באר-לאיט) א לייכט-טהורם, וואס בעלייכט פאר די שיפען דעם אריינגאנג אין האפען.

har'bor-mas'ter *n.* (האר'-באר-מעס'-טער) א האפען-מייסטער [א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די שיפען אין האפען].

har'bor-pi'rate *n.* (האר'-באר-פּאי'-רעט) א האפען-פּיראט [א רויבער אדער גנב וואס גנב'עט אראב זאכען פון שיפען אין האפען].

har'bor revenge' (האר'-באר רי-ווענדזש') פערבארגען אין זיך א געדאנק וועגען נקמה.

hard *a., n. and adv.* (הארד) הארט, פעסט, שטייף; שווער צו דערליידען אדער אריבערצוטראגען, שטרענג, אכזריות'דיג, גרויזאם; מיט א הארטען, פערשטיינערטען הארץ, אונ'ברחמנות'דיג; שווער, שלעכט; מיהזאם, מיט אייפערקייט, ענערגיש; רויה; גראב, בעליידיגענד; אונאנגענעהם, ארעם, קארג; סאליד, זיכער; אויף וואס אדער אויף וועמען מען קען זיך פערלאזען; וואס קען ליידען אדער אריבערטראגען, שטארק, קרעפטיג; אבליגאטאריש, בינדענד; פערהארטעוועט, פערדארבען, שלעכט; א הארטע אדער פערהארטעוועטע זאך; א שאסע; מיט עקשנות, מיט א שטארקער ענערגיע; אויף א שווערען, בעמיהענדען שטייגער; פערורזאכענדיג יסורים, פייניגענדיג; אויף א סאלידען, זיכערען אופן; אין נאהנטער פערבינדונג, הארט נעבען; בעהאנדלענדיג גראב; מאכענדיג הארט אדער שווער.

hard and fast (הארד ענד פעסט) שטרענג בינדענד; שטארק אבליגאטאריש; וואס מען מוז טהאן אדער פאלגען.

hard at work (הארד עט הווארק) פלייסיג ביי דער ארבייט.

hard'-bake *n.* (הארד'-בייק) א מין קאנפעקט אדער צוקערקע.

hard'beam *n.* (הארד'-ביעם) א קליינער בוים אדער קוסט מיט זעהר שטייפען האלץ פון וועלכען מען מאכט אינסטרומענטען פאר טישלער [סטאליארעס].

hard'-bound *a.* (הארד'-באונד) מיט א הארטען מאגען, פערשטאפּט; שטייף, ניט-ריהרעוודיג.

hard by (הארד באי) נאהענט, נעבען, דאביי.

hard cash (הארד קעש) הארטע קלינגערס, מזומנים.

hard′-earned *a.* (הארד׳-אוירנד) שווער פערהארעוועט, פערדיענט דורך שווערער ארבייט.

har′den *v.* (האר׳דן) מאכען הארט, פער־הארטעווען; פערשטארקען דעם כאראקטער, מאכען גלייכגילטיג צו עפּעס; הארט ווע־רען; זיין מיט א הארטען כאראקטער, ווע־רען גלייכגילטיג צו עפּעס; הויבען זיך אין מקח, טהייער ווערען.

hard′ener *n.* (הארד׳-נער) דער וואס פערהארטעוועט [ווי איינער וואס ברענט איבער שטאהל צו מאכען עס הארט].

har′den the neck (האר׳דן טהי נעק) ווערען ווידערשפּעניג.

hard′-faced *a.* (הארד׳-פייסט) מיט א בייזען פּנים.

hard′-fa′vored *a.* (הארד׳-פיי׳-וואָרד) געשטראפט פון דער נאטור, מיאוס, העס־ליך.

hard′-fa′voredness *n.* (הארד׳-פיי׳-ווארד-נעס) מיאוסקייט, העסליכקייט, גראָ־בע געזיכטסצינע.

hard′-fea′tured *a.* (הארד׳-פיע׳-טשורד) וואס האט גראבע אדער מיאוסע געזיכטסציגע.

hard′-fern *n.* (הארד׳-פוירן) א מין פּארנקרויט אדער פאפּאראטניק. ז. *fern*

hard′-fis′ted *a.* (הארד׳-פיס׳-טעד) מיט שטארקע הענד; וואס האט א פערמאכטע האנד, קארג.

hard′-fought *a.* (הארד׳-פאהט) שווער ערקעמפפט.

hard′-got *a.* (הארד׳-גאט) שווער ער־ווארבען.

hard′-grained *a.* (הארד׳-גריינד) מיט שטייפע אדערען [פיברען, פאזערען]; ניט־אנציהענד, אונפריינדליך.

hard′-grass *n.* (הארד׳-גרעס) גארטען־גראז [א מין הארט גראז וואס וואקסט אפט אין גערטנער].

hard′-han′ded *a.* (הארד׳-הען׳-דעד) וואס האט הארטע הענד [פון גראבער אר־בייט]; וואס הערשט מיט א שווערער האנד, דעספּאטיש, אכזריות׳דיג.

hard′-head′ed *a.* (הארד׳-העד׳-עד) מיט א שארפען קאפּ; וואס לאזט זיך ניט לייכט אבנארען.

hard′-hear′ted *a.* (הארד׳-האר׳-טעד) הארט־הערציג, בייז, אונ׳ברחמנות׳דיג, אונמענשליך.

hard′-hear′tedness *n.* (הארד׳-האר׳-טעד-נעס) הארט־הערציגקייט; בייזקייט, אכזריות׳דיגקייט, אונמענשליכקייט.

hard hit (הארד היט) שווער געטראפען [פון אונגליק].

har′dihood *n.* (האר׳-די-הוד) דרייסט־קייט; פרעכהייט.

har′dily *adv.* (האר׳-די-לי) אויף א דרייסטען, ענטשלאסענעם אופן; מיט פרעכהייט.

har′diness *n.* (האר׳-די-נעס) פעסט־קייט; דרייסטקייט.

hard′ish *a.* (הארד׳-איש) הארטליך, עט־וואס הארט.

hard la′bor (הארד ליי׳-באר) צוואנגס־ארבייט, קאטארזשנע ארבייט.

hard′-la′bored *a.* (הארד׳-ליי׳-בארד) אויסגעארבייט מיט מיה.

hard life (הארד לאיף) א געמוטשעטע לעבען.

hard lines (הארד לאינז) א ביטערער, שווערער מזל; עס געהט ניט, כאטש צו־רייס זיך.

hard′ly *adv.* (הארד׳-לי) הארט; שטרענג; אונגינסטיג; מיט מיה; מיט מאטערניש; שווערליך, קוים; כמעט אין גאנצען ניט; אונוואהרשיינליך.

He hardly knows any one in this city.

hard′ly an′ything (הארד׳-לי ענ׳-אי-טהינג) כמעט גארנישט.

hard′ly an′ywhere (הארד׳-לי ענ׳-אי-הוועהר) כמעט אין ערגעץ ניט.

hard′ly ev′er (הארד׳-לי עוו׳-ער) כמעט קיינמאל ניט.

hard′ly one (הארד׳-לי הוואן) כמעט קיינער ניט.

hard mon′ey (הארד מאנ׳-אי) ז. *hard cash*

hard′-mouthed *a.* (הארד׳-מאוטהט) הארט־מויליג [וועגען א פערד וואס לאזט זיך ניט אזוי לייכט איינהאלטען דורך דער צוים].

hard′ness *n.* (הארד׳-נעס) הארטקייט; שטייפקייט, רויהייט, גראבקייט; שטרענג־קייט; שווערקייט; הארט־הערציגקייט; אכזריות׳דיגקייט; גרויזאמקייט; פערהאר־טונג.

hard′-pan *n.* (הארד׳-פען) די אונ־טערשטע הארטע שיכט פון דער ערד וואס איז אונטער דער אויבערשטער ווייכער שיכט; הארט, אונגעאקערט לאנד; א פעס־טער באדען אדער באזיס; די נידריגסטע שיכט.

hard pull (הארד פול) א שווערע זאך, א שווערע אונטערנעהמונג.

hard pushed (הארד פושט) אויף גע־בראטענע צרות; פערענגט [אין געלד].

hard run (הארד ראן) אין פערלעגענהייט, אין מאנגעל; אין געלד־פערלעגענהייט, האבענדיג א מאנגעל אין געלד, פערענגט.

hards *n.* (הארדז) פאקוליעס [אבפאל פון פלאקס]; אבפאל פון וואל.

hard′-set *a.* (הארד׳-סעט) הארטנעקיג; פער׳עקשנ׳ט; איינגעשפארט.

hard′-shell *a.* and *n.* (הארד׳-שעל) 1. וואס האט א הארטען מושעל אדער שא־לעכץ; א ווענוס־מושעל מיט א הארטען שאלעכץ; 2. פער׳עקשנ׳ט קאנזערוואטיוו, הארטנעקיג.

2. He is a hard-shell orthodox Jew.

hard′-shelled *a.* (הארד׳-שעלד) ז. *hard-shell*

hard′ship *n.* (הארד׳-שיפּ) מיה; מיהזע־ליגקייט; אנגעשטרענגטקייט; שווערקייט; בעדריקונג.

hard′-spun *a.* (הארד׳-ספאן) שטייף גע־דרעהט [וועגען פאדים].

hard′tack *n.* (הארד׳-טעק) שיפס־צווי־באק [א מין גרויסער הארטער ביסקוויט וואס ווערט געבאקען אהן זאלץ און ווערט געטריקענט פאר דעם געברויך פון דער ארמעע און פלאטע].

hard task (הארד טעסק) א שווערע אר־בייט, א שווערע אויפגאבע.

hard time (הארד טאים) א שווער שטי־קעל ארבייט, א שווערע אויפגאבע.

I had a hard time to convince him.

hard times (הארד טאימז) שלעכטע, שווערע צייטען.

hard to please (הארד טו פּליעז) שווער צו בעפריעדיגען.

It is hard to please everybody.

hard up (הארד אפּ) אויף געבראטענע צרות; אין א גרויסער געלד־פערלעגענ־הייט, שטארק פערענגט.

hard′ware *n.* (הארד׳-הוועהר) אייזען־ווארען, שטאהל־ווארען אדער קורץ־ווארען [קלענערע מעטאלענע ארטיקלען, ווי נעצייג, געשיר א. ד. ג.].

hard′wareman *n.* (הארד׳-הוועהר-מען) אן אייזען אדער שטאהל־ווארען־הענדלער; א קורץ־ווארען־קרעמער.

hard wa′ter (הארד וואה׳-טער) הארט וואסער [וואסער וואס ענטהאלט אין זיך קאלך און אנדערע עהנליכע שטאפען].

hard′wood *a.* and *n.* (הארד׳-הוואוד) פון הארט־האלץ, וואס איז פון הארט־האלץ; א הארט־האלץ־בוים.

har′dy *a.* and *n.* (האר׳-די) הארט, פעסט, שטארק; ווידערשטאנדס־פעהיג, אויסדויערהאפט; אבגעהארטעט; מוטיג, דרייסט; פרעך; אזא פיערקאנטיג אייזענ־דעל וואס ווערט ארייגעשטעלט אין א קא־וואדלע [אמבאס] פון א שמיעד.

har′dy-hole *n.* (האר׳-די-האול) אזא פיערקאנטיג לאך אין א קאוואדלע [אמ־באס] פון א שמיעד.

hare *n.* (העהר) א האז.

Hare

hare and hounds (העהר ענד האונדז) אזא שפּיעל וואס מאכט נאך די יאגד אויף האזען [א פאר מענשען לויפען פאראויס און צושפּרייטען אויף׳ן וועג שטיקלעך פּא־פּיער און לויט דיזע שפּורען יאגען זיי אנדערע נאך].

hare′bell *n.* (העהר׳-בעל) די שאטלענדי־שע גלאקענבלום [א פלאנצע מיט אראב־הענגענדע גלאקענפערמיגע בלויע בלומען, איז שטארק פערשפּרייט אין אייראפּא און אין נארד־אמעריקא].

Harebell

hare′brain *a.* and *n.* (העהר׳-ברעין) מיט א האזענעם מארך; אונרוהיג; ווילד; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען; צוטראגען; אן אונרוהיגער, אונבעזאנענער אדער צו־טראגענער מענש.

hare′brained *a.* (העהר׳-ברעינד) מיט א האזענעם מארך; אונרוהיג, ווילד; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, צוטראגען.

hare'brainedly *adv.* (העהר'-ברעינד-לי) ווי אַ האָז; מיט אונרוהיגקייט, אונבעזאָנענהייט אָדער צוטראַגענקייט.

ha'reem *n.* (היי'-רעם) *harem* ז.

hare'-eyed *a.* (העהר'-איד) מיט האָזענע אויגען; וואַכזאַם; שרעקעדיג.

hare'foot *n.* (העהר'-פוט) אַ האָזענער פוס; עטוואָס עהנליך צו אַ האָזענעם פוס; דאָס האָזען-פיסעל [אַזאַ פלאַנצע, ווערט אויך גערופען דאָס בענעדיקטען-קרויט אָדער נעלקען-וואָרצעל].

hare'-foot'ed *a.* (העהר'-פוט'-עד) וואָס האָט געדיכט-בעוואַקסענע פיס [ווי ביי אַ האָז].

hare'-hear'ted *a.* (העהר'-האַר'-טעד) האָזען-הערציג, שרעקעדיג.

hare'hound *n.* (העהר'-האונד) אַ הונד וואָס ווערט געברויכט אויף האָזען-יאַגד, אַ כאַרט.

hare'-hun'ting *n.* (העהר'-האַנ'-טינג) האָזען-יאַגד.

hare'-kangaroo' *n.* (העהר'-קענ-גע-רוה') די האָזען-קענגורו [אַזאַ קליינע קענגורו עהנליך אין קאָליר און טיילוויין אויך אין אַרט לעבען צו אַ האָז].

hare'lip *n.* (העהר'-ליפ) אַ האָזען-ליפ [אַ געשפּאָלטענע אויבערשטע ליפּ]; אַזאַ פיש וואָס זיין מויל זעהט אויס אַזוי ווי ער וואָלט געהאַט אַ האָזען-ליפּ [האַלט זיך אין איינציגע טייכען אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

hare'lipped *a.* (העהר'-ליפט) וואָס האָט אַ האָזען-ליפּ [אַ צושפּאָלטענע אויבערשטע ליפּ].

ha'rem *n.* (היי'-רעם) אַ האַרעם [די פרויען-אָבטיילונג אין אַ מאַכמעדאַנישען הויז]; די האַרעם-פרויען; אַ הייליגער פלאַץ, אַ פערבאָטענער פלאַץ.

hare'-pipe *n.* (העהר'-פּאַיפּ) אַ פּאַסטקע אָדער אַ נעץ צו כאַפּען האָזען.

hare's'-ear *n.* (העהרז'-איער) דאָס האָזען-אויערעל [אַזאַ פלאַנצע].

hare's'-let'tuce *n.* (העהרז'-לעט'-אַס) האָזען-קרויט [אַזאַ מין פלאַנצע, מיט וועלכער האָזען שפּייזען זיך].

hare's'-pal'ace *n.* (העהרז'-פּעל'-עס) *hare's-lettuce* ז.

hare's'-tail *n.* (העהרז'-טייל) דאָס וואָל-גראָז [אַ מין באַוואָל-גראָז].

hare's'-tail rush (העהרז'-טייל ראַש) *hare's-tail* ז.

hare'-this'tle *n.* (העהר'-טהיסל) *hare's-lettuce* ז.

har'fang *n.* (האַר'-פענג) די שנעע-נאַכט-אוילע [אַ נאַכט-אוילע אָדער סאָווע וואָס פרעסט האָזען].

har'icot *n.* (הער'-אי-קאָ) אַ מין מאכל פון פליייש און גרינסען; אַ מין פאַסאָליעס; אַ מין רויטע פאַרב [פאַר ליימענע כלים].

har'ier *n.* (הער'-אי-ער) אַ מין קליינער יאַגד-הונד.

ha'ri-ka'ri *n.* (האַ'-רי-קאַ'-רי) *hara-kiri* ז.

har'ish *a.* (העהר'-איש) עהנליך צו אַ האָז.

hark *v.* (האַרק) הערען, זיך איינהערען, האָרכען [ווערט געברויכט מעהרסטענס אַלס בעפעהל: הער!].

hark away'! (האַרק ע-הוויי') פאָרווערטס! פאָרויס! [אַ בעפעהל צו יאַגד-הינד].

hark'-away' *n.* (האַרק'-ע-הוויי') אַ יאַגד-רוף צו די הינד זיי זאָלען לויפען נאָך די שפּורען פון די פערפאָלגטע חיות.

hark back! (האַרק בעק) אַ בעפעהל צו יאַגד-הינד, וועלכע האָבען פערלאָרען די שפּורען פון די פערפאָלגטע חיות, זיי זאָלען זיך אומקעהרען צוריק און אָנהויבען פון דאָס-ניי זוכען.

hark back (האַרק בעק) זיך צוריק אומקעהרען, אין אַ געשפּרעך אָדער אַבהאַנדלונג, צו אַ פריהעריגען פּונקט און אָנהייבען אַלעס פון דאָס-ניי.

Old people like to **hark back** to the good old times.

har'ken *v.* (האַר'קן) זיך איינהערען; האָרכען; זיין אויפמערקזאַם.

hark for'ward! (האַרק פאָר'-וואַרד) *hark away!* ז.

harl *n.* (האַרל) פלאַקס-פעדים; בינטלעך האָר, וואָל א. ד. ג.; איינגענטום ערוואָרבען דורך אונריינע מיטלען.

har'lequin *n., a. and v.* (האַר'-לע-קין) אַ קלאַון, אַ פּאַיאַץ, אַ קאָמיקער, אַ קאָמעדיאַנט, אַ קונצען-מאַכער, אַ פּורים-שפּיעלער; אַ לץ; פאַנטאַסטיש און פערשיעדענאַרטיג געפאַרבט; מאַכען קאָמעדיאַנטסקע שטיק, וואָקשלעפען, אוועקלקחו'ען, מאַכען עפּעס זאָל פלוצלונג פערשווינדען [ווי דורך אַ קונץ-שטיק].

harlequinade' *n.* (האַר-לע-קי-נייד') אַ מין פּאַנטאָמימע; אַ טייל פון אַ פּאַנטאָמימע וואו דער קלאַון אָדער קאָמיקער שפּיעלט די הויפּט ראָלע; אַ קאָמעדיאַנטסקע שטיק; אַ שפּאַס, אַ לצנות; עטוואָס וואָס איז לעכערליך אָדער וואָס האָט ניט קיין זין.

har'lequin duck (האַר'-לע-קין דאַק) אַ מין ים-קאַטשקע [ענטעל] מיט פערשיעדענאַרטיגע און פּאַנטאַסטיש-קאָלירטע פעדערען [האַלט זיך אויף אין די קאַלטע געגענדען].

Harlequin Duck

har'lequinize *v.* (האַר'-לע-קינ-איז) זיך קליידען פּאַנטאַסטיש.

har'lequin ser'vice (האַר'-לע-קין סויר'-וויס) אַ סערוויז [געשיר] אין וועלכען די בעזונדערע שטיקלעך זיינען פערשיעדען געפאַרבט.

har'lequin set (האַר'-לע-קין סעט) *harlequin service* ז.

har'lot *n., a. and v.* (האַר'-לאָט) אַ גאַסען-פרוי, אַ פּראָסטיטוטקע; געמיין, נידריג, פּראָסטיטואירט; וואָס איז שייך אָדער עהנליך צו אַ פּראָסטיטוטקע; זיין אַ פּראָסטיטוטקע; זינדיגען מיט פּראָסטיטוטקעס.

har'lotize *v.* (האַר'-לאָט-איז) זיין אַ גאַסען-פרוי אָדער פּראָסטיטוטקע; זיך פּראָסטיטואירען.

har'lotry *n.* (האַר'-לאָט-רי) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט; פּראָסטיטוציאָן.

harm *n. and v.* (האַרם) שאַדען; בייז, פּערלעצונג, בעשעדיגונג; מאַכען שאַדען, טהאָן שאַדען; שעדיגען, בעשעדיגען, פערלעצען.

harmat'tan *n.* (האַר-מעט'-ען) דער האַרמאַטאַן [אַ ווינד וואָס בלאָזט אין איינינגע טיילען פון אַפריקאַ אין די מאָנאַטען דעצעמבער, יאַנואַר און פעברואַר. בעת דעם ווינד ווערט די זון פערטונקעלט און פלאַנצען און זאָגאַר די הויט ביי מענשען ווערען פערטריקענט].

harm'ful *a.* (האַרמ'-פול) שעדליך, שעדיגענד, פערלעצענד.

harm'fully *adv.* (האַרמ'-פול-אי) אויף אַ שעדליכען, שעדיגענדען אָדער פערלעצענדען אופן.

harm'fulness *n.* (האַרמ'-פול-נעס) שעדליכקייט.

harm'less *a.* (האַרמ'-לעס) אונשעדליך; אונבעשעדיגט, גאַנץ.

harm'lessly *adv.* (האַרמ'-לעס-לי) אָהן שאַדען; אויף אַ אונשעדליכען אָדער אונבעשעדיגטען אופן.

harm'lessness *n.* (האַרמ'-לעס-נעס) אונשעדליכקייט, אונבעשעדיגטקייט.

harmon'ic *a. and n.* (האַר-מאָנ'-איק) האַרמאָניש; מוזיקאַליש; איבעראיינשטימענד; אין מאַטעמאַטיק — עהנליך צו אָדער קאָנסטרואירט ווי אַ האַרמאָנישע ליניע [די זיג-זאַג ליניע וועלכע עס בעשרייבט אַ וויברירענדע סטרונע]; אַן אויבערטאָן; דער אָבקלאַנג פון אַ טאָן; אַ האַרמאָנישער טאָן [פון אַ סטרונע].

harmon'ica *n.* (האַר-מאָנ'-אי-קאַ) אַ מויל-האַרמאָניק [אַזאַ מוזיקאַלישע שפּיעלצייג].

harmon'ical *a.* (האַר-מאָנ'-אי-קעל) האַרמאָניש; מוזיקאַליש; איבעראיינשטימענד.

harmon'ically *adv.* (האַר-מאָנ'-אי-קעל-אי) אויף אַ האַרמאָנישען אופן; מיט האַרמאָניע; אין אַ האַרמאָנישער בעציהונג.

harmon'ical progres'sion (האַר-מאָנ'-אי-קעל פּראָ-גרעש'-אַן) די האַרמאָנישע פּראָגרעסיאָן אין מאַטעמאַטיק [אַ רייהע צאָהלען וואָס זייערע רעציפּראָקע ווערטהען שטעהען אין אַן אַריטמעטישער פּראָגרעסיאָן].

harmon'ic curve (האַר-מאָנ'-איק קוירוו) אַ האַרמאָנישע ליניע [די זיג-זאַג ליניע, וועלכע עס בעשרייבט אַ וויברירענדע סטרונע].

harmon'ichord *n.* (האַר-מאָנ'-אי-קאָהרד) די פּיאַנאָ-פּיעדעל [אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס און מיט אַ קלאַוויאַטור ווי ביי אַ פּיאַנאָ און מיט טענער פון אַ פּיעדעל].

harmon'icism *n.* (האַר-מאָנ'-אי-סיזם) דאָס זיין האַרמאָניש.

harmon'icon *n.* (האַר-מאָנ'-אי-קאָן) אַן אָרקעסטריאָן [אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט]; אַ גלאָז-האַרמאָניקע; אַ מויל-האַרמאָניקע [אַ מוזיקאַלישע שפּיעלצייג].

harmon'ics *n.* (האַר-מאָנ'-איקס) די מאַטעמאַטישע טעאָריע וועגען האַרמאָנישע ליניען; האַרמאָניע-לעהרע אין מוזיק.

harmo'nious *a.* (האַר-מאָ'-ני-אַס) האַרמאָניש; וואוילקלינגענד; איבעראיינשטימענד, איינניג.

harmo'niously *adv.* (האַר-מאָ'-ני-אַס-לי) אויף אַ האַרמאָנישען אופן; מיט האַרמאָניע; איינניג.

harmo'niousness *n.* (האַר-מאָ'-ני-אַס-נעס) דאָס זיין האַרמאָניש; האַרמאָניע, איינקלאַנג; איבעראיינשטימונג.

harmonisa'tion *n.* (האַר-מאַ-ני-זיי'-שאַן) *harmonization* ז.

har'monise *v.* (האר'־מא־נאיז) ז. *harmonize*

har'monist *n.* (האר'־מא־ניסט) א קענער און די פרינציפען פון הארמאניע אין מוזיק; א קאמפאניסט [א מוזיק־פערפאסער].

Har'monist *n.* (האר'־מא־ניסט) א מיטגליעד פון אן אמאליגער קאמוניסטישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז ארגאניזירט געווארען פון געארג ראפ אין ווירטעמבערג, דייטשלאנד און איז פון איהם אריבערגעפיהרט געווארען אין יאהר 1803 אין שטאאט פענסילווייניא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

harmonis'tic *a.* (האר־מא־ניס'־טיק) וואס איז שייך צו הארמאניע; הארמאניש.

harmo'nium *n.* (האר־מאו'־ני־אם) א הארמאניום, א הויז־ארגעל.

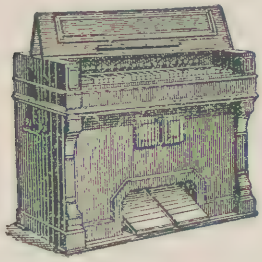

Harmonium

harmoniza'tion *n.* (האר־מא־ני־זיי'־שאן) דאס הארמאניזירען; דאס זיין הארמאניש.

har'monize *v.* (האר'־מא־נאיז) זיין הארמאניש; מאכען הארמאניש אדער וואויל־קלינגענד [נאך די כללים פון הארמאניע אין מוזיק]; הארמאנירען, בריינגען אין איינקלאנג; בריינגען צו איבעראיינשטימונג.

har'monizer *n.* (האר'־מא־נאי־זער) ז. *harmonist*

harmonom'eter *n.* (האר־מא־נאמ'־ע־טער) א הארמאנאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די הארמאנישע בעציהונגען פון קלאנגען].

har'mony *n.* (האר'־מא־ני) 1. מוזיק; הארמאניע; וואוילקלאנג; 2. איבעראיינשטימונג.

2. They are now living in harmony.

har'motome *n.* (האר'־מא־טאום) דער קרייצשטיין [אזא מינעראל].

harn *n. and a.* (הארן) אזא גראבער זארט לייווענד; געמאכט פון גראבען לייווענד.

har'ness *n. and v.* (האר'־נעס) די שפאנגעצייג פון א פערד [ווי דער כאמוט, די שלייעס, דער צוים א. ד. ג.]; די בעוואפנונג אדער כלי־זיין פון א סאלדאט; ארבייטס־אינסטרומענטען; דאס וואס מאכט גרייט צו דער ארבייט; דער אפאראט אין א וועב־שטוהל דורך וועלכע די לענג־פעדים זיינען דורכגעצויגען און הויבען זיך אויף און לאזען זיך ארונטער; דער מעכאניזם, דורך וועלכען עס בעוועגט זיך א גרויסער גלאק; אנטהאן אויף א פערד זיין געשפאן.

har'ness-cask *n.* (האר'־נעס־קעסק) א פראוויאנט־קאסטען [אויף א שיף].

har'ness-ma'ker *n.* (האר'־נעס־מיי'־קער) א רימער, א זאטלער, איינער וואס מאכט די שפאנגעצייג פון א פערד.

har'ness-room *n.* (האר'־נעס־רוהם) א זאטעל־קאמער [א קאמער וואו מען האלט און מען רייניגט פערשיעדענע זאכען וואס זיינען שייך צו די שפאנגעצייג פון א פערד].

har'ness-tub *n.* (האר'־נעס־טאב) ז. *harness-cask*

Harp *n.* (הארפ) אין אסטראנאמיע — די לירע [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען].

harp *n. and v.* (הארפ) א הארף [א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס]; א הארפ אדער הארפער [אן אלטע אירלענדישע מטבע פון 16טען און 17טען יאהרהונדערט]; אין א קראץ־מאשין — די גראטע אדער רעשאטקע, דורך וועלכער עס פאלט ארויס דער אבפאל פון אבגעקראצטער וואל; שפיעלען אויף א הארף; רעדען זעהר אפט וועגען איינער און דערזעלבער זאך.

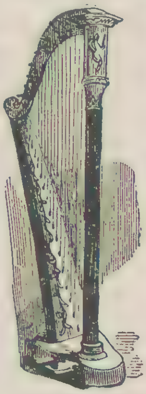

Harp

har'per *n.* (האר'־פער) א הארף־שפיעלער; א הארפער אדער הארפ [אן אלטע אירלענדישע מטבע].

har'peress *n.* (האר'־פער־עס) א פרויענצימער וואס שפיעלט אויף א הארף.

har'ping *n.* (האר'־פינג) דאס שפיעלען אויף א הארף; די דיקע לייסט אויף דעם פאדערשטען טייל פון א שיף.

har'pist *n.* (האר'־פיסט) א הארף־שפיעלער.

harp on one string (הארפ אן הוואן סטרינג) לאנגווייליג און מאנאטאנע זיך האלטען אן איין זאך אדער אן איין פונקט.

harpoon' *n. and v.* (האר־פוהן') א הארפון, א וואורף־שפיעז צום פאנגען וואלפיש; שטעכען, כאפען אדער טויטען מיט א הארפון.

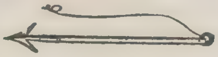

Harpoon

harpoo'ner *n.* (האר־פוה'־נער) איינער וועלכער ווארפט דעם הארפון אדער וואורף־שפיעז אין א וואל־פיש.

harpoon'-gun *n.* (האר־פוהן'־גאן) א קאנאן, וועלכע שיסט אוים מיט א הארפון אדער וואורף־שפיעז.

harp'-seal *n.* (הארפ'־סיעל) דער גרענלאנדישער ים־הונד אדער דער הארף־ים־הונד [ווערט אזוי גערופען, ווייל ביי די זייטען האט ער צוויי שווארצע פאסען, וועלכע בילדען עטוואס ענהליכעס צו א הארף].

harp'-shell *n.* (הארפ'־שעל) א הארף־מושעל [א מין ברייטע מושעל מיט ארויסגעשטארצטע ווינקלען וואס האט די פארם פון א הארף].

Harp-shell

harp'sichord *n.* (הארפ'־סי־קאהרד) א הארפסיכארד, א קלאוויר [א מין פארטעפיאנא פון 17טען און 18טען יאהרהונדערט].

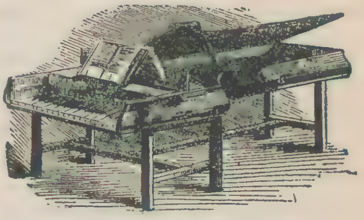

Harpsichord

harp'sichordist *n.* (הארפ'־סי־קאהר־דיסט) איינער וואס שפיעלט אויף א הארפסיכארד. ז. *harpsichord*

harp upon' the same string (הארפ א־פאן' טהי סיים סטרינג) איבערזינגען דאסזעלבע ליעדעל, טאפטשען זיך אויף איין ארט.

har'py *a.* (האר'־פי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די הארפיען [משונה'דיגע בייזע און בלוטדורשטיגע בעשעפענישען מיט א קאפ פון א פרויענצימער, מיט פליגלען פון א רויב־פויגעל און מיט שארפע שפיציגע נעגעל]; א רויבער, אן אכזר, א בייזער מענש; די הארפיע [אזא גרויסער דרום־אמעריקאנישער אדלער].

har'py-ea'gle *n.* (האר'־פי־איע'גל) די הארפיע [אזא גרויסער דרום־אמעריקאנישער אדלער].

har'ridan *n.* (הער'־אי־דען) אן אלטע שלעכטע פרוי, אן ארורה, א שלאק.

har'rier *n.* (הער'־אי־ער) א קליינער הונד וואס ווערט בענוצט אין יאגד אויף האזען; איינער וועלכער בעאונרוהיגט אדער פייניגט; א קארשון, א מארטין־פויגעל [א מין רויב־פויגעל].

Harrier

har'row *v. and n.* (הער'־או) בראנעווען, צוברעקלען די אויפגעאקערטע שטיקער ערד; רייסען, פלינדרען, פייניגען, קוועלען; א בראנע [אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען צוברעקעלט די אויפגעאקערטע שטיקער ערד].

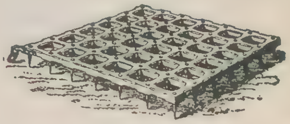

Harrow

har'rower *n.* (הער'־א־ער) איינער וואס בראנעוועט; א פייניגער; א יאסטרעב אדער קארשון [אזא רויב־פויגעל].

har'rowing *a.* (הער'-א-אינג) הערצרייסענד.

har'rowingly *adv.* (הער'-א-אינג-לי) אויף א הערצרייסענדען אופן.

har'ry *v.* (הער'-אי) פיינינגען, קוועלען; פלינדערען, פערוויסטען.

harsh *a.* (הארש) הארט, רויה, גראב, שארסטקע, ניט גלאט; שטרענג, גרויזאם, שלעכט; בעליידיגענד; אונאנגענעהם, פערדריסליך.

harsh'ly *adv.* (הארש'-לי) אויף א בייזען, שטרענגען אדער אונפריינדליכען שטייגער.

harsh'ness *n.* (הארש'-נעס) בייזקייט, גראבקייט, אונפריינדליכקייט; דאס זיין ניט גלאט, דאס זיין שארסטקע; אונאנגענעהמליכקייט; שטרענגקייט.

hart *n.* (הארט) א זעקס=יעהריגער הירש.

hart'beest *n.* (הארט'-ביעסט) א גרויסער אפריקאנישער אנטילאפ [א מין הירש].

harts'horn *n.* (הארטס'-הארן) א הירש=הארן; א מין זאלץ אדער אמאניום וואס בעקומט זיך פון הירש=הארן [ווערט געברויכט אין מעדיצין]; דער ווילדער ראזמארין [אן אייביג גרינער קוסט פון דרום=אייראפא מיט גרויליכע בלעטער און טונקעל=בלויע בלומען].

harts'horn-plan'tain *n.* (הארטס'-הארנ-פלענ'-טיין) דער ווילדער ראזמארין. ז. *hartshorn*

hart's'-tongue *n.* (הארטס'-טאנג) דער הירש=צונג [א מין פארן=פלאנצע מיט לאנגע בלעטער]. ז. *fern*

Hart's-tongue

har'um-scar'um *a. and n.* (העהר'-אמ-סקעהר'-אם) ווילד, צולאזען, אונבעזאנען, לייכטזיניג; א ווילדער, צולאזענער אדער לייכטזיניגער מענש; א צודרעהטער קאפ.

harus'pex *n.* (הע-ראס'-פעקס) ז. *aruspex*

har'vest *n. and v.* (האר'-וועסט) די שניטצייט, די צייט פון יאהר ווען מען נעהמט אראב די תבואות פון די פעלדער; אבגעשניטענע תבואה, ערנטע; דער פראדוקט פון אן ארבייט, א רעזולטאט, א פאלגע; דאס אראבנעהמען די תבואות פון די פעלדער; אראבנעהמען די תבואות פון די פעלדער; קלייבען די פרוכט, איינזאמלען, אריינברייגען.

har'vest-bug *n.* (האר'ווערסט-באג) ז. *harvest-tick*

har'vester *n.* (האר'-וועס-טער) א שניטער, איינער וואס שניידט אב די תבואה פון די פעלדער; א שנייד=מאשין; א מין שפין מיט לאנגע פיס.

har'vest-field *n.* (האר'-וועסט-פיעלד) א פעלד, פון וועלכען מען נעהמט אראב די אבגעשניטענע תבואה.

har'vest-fly *n.* (האר'-וועסט-פלאי) א מין היישעריק אדער גריל, וואס ערשיינט אין שניטצייט [ענדע זומער].

Harvest-fly

har'vest-home *n.* (האר'-וועסט-האום) די שניט=צייט; דאס ברייינגען די אבגעשניטענע תבואות אהיים; דער יום=טוב פון שניט=צייט; דאס ליעד וואס ווערט געזונגען אין דיעזען יום=טוב פון שניט=צייט.

har'vest-louse *n.* (האר'-וועסט-לאוס) ז. *harvest-tick*

har'vestman *n.* (האר'-וועסט-מען) א שניטער, דער וואס שניידט די תבואה פון די פעלדער; א מין שפין מיט לאנגע פיס.

har'vest-mite *n.* (האר'-וועסט-מאיט) ז. *harvest-tick*

har'vest-moon *n.* (האר'-וועסט-מוהן) די פולע לבנה אין דער שניט=צייט [די צייט נאהענט צו הערבסט, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט זעהר ליכטיגע נעכט].

har'vest-mouse *n.* (האר'-וועסט-מאוס) די פעלד=מויז [א קליין מייזעלע וואס האלט זיך אויף אין די פעלדער].

har'vest-queen *n.* (האר'-וועסט-קהוויען) די ערנטע=קעניגין [אין שניט=יום=טוב פלעגט מען אין אמאליגע צייטען אויספוצען א פופע אדער קוקלע, וועלכע פלעגט דארפען פארשטעלען די געטין צערעס, און מען פלעגט זי טראגען אין פאראד].

har'vest-tick *n.* (האר'-וועסט-טיק) א מין קליינער מילב, וועלכער עסט זיך איין אין לייב און זויגט דאס בלוט [בעווייזט זיך מעהרסטענס אין שניט=צייט]

Harvest-tick

har'vest-time *n.* (האר'-וועסט-טאים) די שניט=צייט.

har'vest-wom'an *n.* (האר'-וועסט-הוואומ'-ען) א שניטערין, א תבואה=שניידערין.

has (העז) האט. ז. *have*

has'-been *n.* (העז'-ביען) עטוואס וואס בעלאנגט צו דער פערגאנגענהייט; עטוואס וואס איז ארויס פון געברויך.

hash *v. and n.* (העש) האקען אין קלייגע שטיקלעך; געהאקט פלייש; א געריכט פון פלייש און בולבעס וואס מען האט פריהער אבגעקאכט און נאכדעם צוהאקט און וויעדער געקאכט; א שפייז צונויפגעמישט פון נאכגעבליבענע און אלטע עסענס; שמוציגע רייד, נבול פה.

hash'eesh *n.* (העש'-איש) ז. *hashish*

hash'-house *n.* (העש'-האוס) א ביליגע אכסניה אדער קעסט=הויז.

hash'ish *n.* (העש'-איש) האשיש [אזא בערוישענדער געטראנק וואס ווערט געמאכט פון אינדישע קאנאפליעס]; אינדישע קאנאפליעס [האנף].

haskiniza'tion *n.* (העס-קינ-אי-זיי'-שאן) א פראצעס צום פערהארטען און שטארק צו מאכען האלץ דורך היץ און דרוק. דאס האלץ ווערט געבראכט אין א טעמפעראטור פון 212 גראד פארנהייט און אונטער א דרוק פון 200 פונט אויף יעדען קוואדראט צאל [אינטש].

has'kinize *v.* (העס'-קי-נאיז) פערהארטעווען האלץ דורך היץ און דרוק. ז. *haskinization*

has'let *n.* (העס'-לעט) דער איינגעווייד פון א חזיר.

hasn't (העזנט) אן אבקירצונג פון די ווערטער *has not*

hasp *n. and v.* (העספ) א קלאמער, א האקען, א שליס=האקען; א טהיר=קייטעל; א פאדים, א שטריקעל; א שנור; אן אינסטרומענט צו צוגראבען גראז=לאנד; פערקלאמערען, פערקייטלען, פערהעקלען.

has'sock *n.* (העס'-אק) אזא דיקער, הארטער קישען וואס ווערט בענוצט אלס פוס=ביינקעל; א קניע=קישען [א קישעלע אין קירך אונטערצולעגען אונטער די קניע ביים בוקען זיך].

hast (העסט) האסט. ז. *have*

has'tate *a.* (העס'-טייט) מיט א שפיץ; שפיעז=פערמיג.

has'tately *adv.* (העס'-טייט-לי) אין א שפיציגער פארם, אין דער פארם פון א שפיעז.

haste *n. and v.* (הייסט) האסט, איילעניש; איילען, זיך איילען; שפודען, אונטערטרייבען.

ha'sten *v.* (היי'סן) אונטערטרייבען, איילען, שפודען; זיך איילען.

ha'stener *n.* (היי'סנ-ער) איינער וואס איילט אדער טרייבט אונטער.

has'tily *adv.* (הייס'-טי-לי) אין איילעניש, מיט האסט; שנעל, האסטיג.

has'tiness *n.* (הייס'-טי-נעס) האסטיגקייט, איילעניש; איבערגעאיילטקייט.

has'ting *a. and n.* (הייס'-טינג) פריהצייטיג [וועגען פרוכט אדער גרינס וואס ווערען פריהצייטיג רייף]; א פריהצייטיגע פרוכט; פריהצייטיגע ארבעס.

has'ting-ap'ple *n.* (הייס'-טינג-עפל) א פריהצייטיגער עפעל [אן עפעל וואס ווערט פריהצייטיג רייף].

has'ting-pear *n.* (הייס'-טינג-פעהר) א פריהצייטיגע בארנע.

has'tings *n.* (הייס'-טינגז) פריהצייטיגע פרוכטען [הויפטזעכליך ארבעס].

has'ty *a.* (הייס'-טי) האסטיג, איילינג; איבעראיילט, אונאיבערלעגט; פריהצייטיג, פריה רייף.

has'ty-foot'ed *a.* (הייס'-טי-פוט'-עד) שנעל=פיסיג, פלינק.

has'ty-pud'ding *n.* (הייס'-טי-פוד'-אינג) א שנעל געמאכטער פודינג [אזא פודינג וואס ווערט געמאכט פון מילך און מעהל וואס ווערט שנעל אבגעקאכט].

has'ty-wit'ted *a.* (הייס'-טי-הוויט'-עד)

היציג, איבעראיילט, ניט איבערלעגט, ניט בעזאנען.

hat *n. and v.* (העט) א הוט; א היטעל; קארע, מיט וועלכער מען בעדעקט פעל ביים גארבען; א פארריכטונג אין א שמעלץ=אויווען צו פערהאלטען די גאזען; אנטהאן א הוט; ארויפלעגען דעם הוט אויף א זיץ=פלאץ כדי אז אנדערער זאל דעם פלאץ ניט פערנעהמען.

ha'table *a.* (היי'-טעבל) ז. ***hateable***

hat'band *n.* (העט'-בענד) א הוט=באנד, א הוט=שנור.

hat'-block *n.* (העט'-בלאק) דער מאדעל, דאס קלעצעל, אויף וועלכען מען מאכט א הוט.

hat'-bod'y *n.* (העט'-באד'-אי) דאס שטיקעל פילץ, פון וועלכען מען דארף ערשט מאכען א הוט.

hat'-box *n.* (העט'-באקס) א הוט=שאכטעל.

hat'-brush *n.* (העט'-בראש) א הוט=בערשטעל.

hat'-case *n.* (העט'-קיים) ז. ***hat-box***

hatch *n. and v.* (העטש) א האלבע טהיר; א טהיר מיט גראטעס; א פאלטהיר; א גראטע, א צודעק איבער אן עפנונג אין א שיפס=דעק; אן עפנונג אין דער דיל [פאדלאגע] פון א געביידע; אן עפנונג אין א שאכט; א פערצאמונג אין א טייך צו כאפען פיש; בריהונג, אויסבריהונג; די פויגעלעך וואס ווערען אויסגעבריהט אדער אויסגעזעסען מיט איין מאל; די אייער וואס ווערען מיט איין מאל אויסגעזעסען; א שאטען=ליניע [אין מאלעריי אדער גראווירונג]; בעדעקען מיט א פאל=טהיר אדער מיט א גראטע; אויסבריהען, אויסזיצען [אייער]; פלאנעווען [הויפטזעכליך אין געהיים]; ארויסברייננגען, פעראורזאכען; ווערען אויסגעבריהט; מאכען שאטען=ליניען [אין מאלעריי אדער גראווירונג]; ארומנעהמען, בעדעקען, בעלעגען [ווי מיט באנד].

hatch a plot (העטש ע פלאט) מאכען א קאנספיראציע, פלאנעווען עפעס אין געהיים.

hatch'-boat *n.* (העטש'-באוט) א מין פישער=שיף מיט א ספעציעלער פארריכטונג [אין דער פארם פון א ברונים] צו האלטען דארט פיש.

hatch'el *v. and n.* (העטש'-על) קעמען פלאקס; רייצען, ערגערען; א פלאקס=קאם.

hatch'eller *n.* (העטש'-על-ער) איינער וואס קאמט פלאקס אדער קאנאפליע.

hatch'er *n.* (העטש'-ער) איינער וואס פלאנעוועט עפעס אין געהיים; א קאנספיראטאר; א פויגעל וואס בריהט אויס אדער זיצט אויס אייער; א בריה=מאשין [צום אויסזיצען אייער].

hatch'ery *n.* (העטש'-ער-אי) א פלאץ פאר אויסבריהען אדער אויסזיצען אייער; א פארריכטונג פאר קינסטליכער בריהונג [הויפטזעכליך פון פיש].

hatch'et *n.* (העטש'-עט) א העקעל.

hatch'et-face *n.* (העטש'-עט-פיים) א לאנג געזיכט מיט שארפע, בולט'ע געזיכטס=ציגע.

hatch'et-faced *a.* (העטש'-עט-פייסט) וואס האט א לאנג געזיכט מיט שארפע געזיכטסציגע.

hatch'et-helve *n.* (העטש'-עט-העלוו) א הענטעל פון א האק.

hatch'et-stake *n.* (העטש'-עט-סטייק) א קליינע קאוואדלע [אמבאס].

hatch'ing *n.* (העטש'-אינג) דאס מאכען שאטען=שטריכען [אין מאלען אדער גראווירען]; א שאטען=ליניע, שאטירונגס=ליניען.

hatch'ing-appara'tus *n.* (העטש'-אינג-עפ-ע-ריי'-טאס) א בריה=מאשין [צום אויסבריהען אייער].

hatch'ing-box *n.* (העטש'-אינג-באקס) א פארריכטונג פאר קינסטליכער פיש=בריהונג.

hatch'ing-house *n.* (העטש'-אינג-האוס) א בריה=הויז [א פלאץ וואו מען בריהט קינסטליך אויס פיש].

hatch'ing-knife *n.* (העטש'-אינג-נאיף) א האק=מעסער.

hatch'ing-ov'en *n.* (העטש'-אינג-אוו'ן) א בריה=אויווען [קינסטליך אויסצובריהען אייער].

hatch'ing-pen *n.* (העטש'-אינג-פען) א דינע פען צום מאלען.

hatch'-lad'der *n.* (העטש'-לעד'-ער) א לייטער אויף א שיף צווישען צוויי דעקען.

hatch'ling *n.* (העטש'-לינג) א יונג קינסטליך אויסגעבריהט פישעלע.

hatch'ment *n.* (העטש'-מענט) א שילד אדער הערב [אלס אויסצייכנונג]; א טויטען=שילד; אן עהרען=צייכען, אן אויסצייכנונגס=צייכען.

hatch'ure *n.* (העטש'-אוהר) ז. ***hatching***

hatch'way *n.* (העטש'-הוויי) א לוקע [אן עפנונג אין דעם דעק פון א שיף]; אן עפנונג מיט א פאל=טהיר אין דאך אדער אין דיל [פאדלאגע].

hat'-die *n.* (העט'-דאי) ז. ***hat-block***

hate *v. and n.* (הייט) האסען; פיינד האבען; פעראבשייען; זיך וועניג קימערען; האס, פיינדשאפט.

hate'able *a.* (הייט'-עבל) וואס איז ווערטה צו זיין געהאסט.

hate'ful *a.* (הייט'-פול) פערהאסט, אבשייליך; בייז, שלעכט, פול מיט האס.

hate'fully *adv.* (הייט'-פול-אי) מיט האס; מיט בייזקייט; אויף אן אבשייליכען אופן; אזוי אז עס זאל ארויסרופען האס.

hate'fulness *n.* (הייט'-פול-נעס) פערהאסטקייט, אבשייליכקייט; בייזקייט, שלעכטקייט.

hate'less *a.* (הייט'-לעס) אהן האס.

ha'ter *n.* (היי'-טער) א האסער, א פיינד.

hath (העטה) האט. ז. ***have***

hat'-hon'or *n.* (העט'-אנ'-אר) בעעהרונג דורך אראבנעהמען דעם הוט.

hat'less *a.* (העט'-לעס) אהן א הוט.

hat'-ma'ker *n.* (העט'-מיי'-קער) א הוט=מאכער.

hat'-mon'ey *n.* (העט'-מאנ'-אי) אן עקסטרא בעלוינונג צו א פראכט=שיף אדער צו איהר קאפיטאן.

hat'-pin *n.* (העט'-פין) א הוט=נאדעל [א לאנגע נאדעל מיט א פערציערטען קעפעל וואס פרויען געברויכען פאר היט].

hat'-press *n.* (העט'-פרעס) אזא פרעס=מאשין מיט וועלכער עס ווערט אויסגעפרעסט די פארם פון היט.

hat'-rack *n.* (העט'-רעק) א געשטעל מיט הענגערס פאר היט, קליידער א. ז. וו.

ha'tred *n.* (היי'-טרעד) האס.

hat'-sweat *n.* (העט'-סהוועט) א הוט=שוויץ=בענדעל [דאס אינווענינסטע רימענדעל ארום די ברעגעס פון א הוט].

hat'ter *n. and v.* (העט'-ער) א הוט=מאכער; א הוט=הענדלער; צונויפזאמלען אין א קופע; ערמידען; פערוויקלען אין א שווירינקייט; אונטערווארפען א געפאהר; אנמאכען צרות; פלאגען, קוועלען; צושמעטערען.

hat'ting *n.* (העט'-אינג) הוט=מאכעריי; הוט=מאטעריאלען.

hat'ti-sherif' *n.* (העט'-אי-שע-ריף') א בעפעהל אדער דעקרעט פון טערקישען סולטאן.

hat'-tree *n.* (העט'-טריע) ז. ***hat-rack***

hat'-wire *n.* (העט'-הוואיר) הוט=דראט [אזא זארט וויי‌כער דראט פון וואס עס ווערען געמאכט הוט=פארמס].

hat'-wor'ship *n.* (העט'-הוואיר'-שיפ) ז. ***hat-honor***

hau'bergeon *n.* (האה'-בער-דזשאן) אזא קורצער פאנצער.

Haubergeon

hau'berk *n.* (האה'-בוירק) א פאנצער=העמד.

haugh'tily *adv.* (האה'-טי-לי) מיט גאוה, מיט שטאלץ; גדלות'דיג; העזה'דיג.

haugh'tiness *n.* (האה'-טי-נעס) שטאלץ, גאוה; גדלות, העזה, עזות.

haugh'ty *a.* (האה'-טי) שטאלץ; גאוה'דיג, העזה'דיג, גדלות'דיג.

haul *n. and v.* (האהל) ציהען, שלעפען; ענדערען די ריכטונג פון א שיף; זעגלען; א ציה, א שלעפ; דער פיש=פאנג וואס א נעץ קען ארויסציהען; א מציאה, א פאנג, א געפינס.

haul'about *n.* (האהל'-ע-באוט) א בארזשע וואס פיהרט קויהלען פאר שיפען.

hau'lage *n.* (האה'-לעדזש) די טראנספארט=קאסטען פון ברייננען סחורות צו א שיף אדער פון אבנעהמען זיי פון שיף; דאס טראנספארטירען סחורות צו אדער פון שיף.

haul down (האהל דאון) אראבציהען, אראבשלעפען.

The janitor **hauled down** the flag from the school building.

hau'ler *n.* (האה'-לער) איינער וואס ציהט אדער שלעפט; אזא ווענטקע מיט מעהרערע האטשיקעס צו פאנגען פיש.

haul in with (האהל אין הוויטה) ווענדען די ריכטונג פון א שיף כדי צוצוקומען נעהנטער צו וואס עס איז.

haulm *n.* (האהם) דאס שטענגעל פון געטריידע=פלאנצען; שטרוי.

haul off (האהל אף) אבווענדען די ריכטונג פון א שיף פון א געוויסען פונקט אדער געגענשטאנד; אוועקציהען, אוועקשלעפען; צוריקציהען [ווענען א בעוועגונג, פיאן א. ד. ג.].

haul o'ver the coals (האהל או'-ווער טהי קאולז) גוט אויסזידלען.

haul round (אהל ראונד) זיך אויס־דרעהען צו אן אנדער פונקט פון קאמפאס [ווענען ווינד אויף'ן ים].

haum *n.* (האהם) .ז *haulm*

haunch *n.* (האנטש) דער דיך, די היפט; דער אויבערשטער טייל פון פאלקע; אין ארכיטעקטור — דער בויגען־שענקעל אדער דער מיטעלסטער טייל צווישען דעם העכ־סטען און נידריגסטען פונקט פון א גע־וועלב אדער ארקע.

haunch'-bone *n.* (האנטש'-באון) דער דיך־ביין, דער היפט־ביין.

haunched *a.* (האנטשט) וואס האט א דיך אדער היפט.

haunt *v. and n.* (האנט) צופיעל בעזוכען, זייין אן אפטער גאסט; דערעסען מיט אפטע וויזיטען; פערפאלגען מיט א שטענ־דיגען דערמאהנען וועגען זיך; קומען שטענדיג אויף'ן געדאנק אדער אויף בע־זוך [וועגען גייסטער פון פערשטארבע־נע]; א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט; אן ארט וואו א געוויסע זאך אדער איי־נעם פאסט ווערט אפט בעמערקט; א רוח אדער גייסט, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער בעזוכט אפט א געוויסען פלאץ.

haun'ted *a.* (האנ'-טעד) וואס ווערט אפט בעזוכט פון רוחות; וואו עס קומען אפט גייסטער.

haun'ter *n.* (האנ'-טער) איינער וואס בעזוכט אפט א בעשטימטען ארט.

haun'ting *n.* (האנ'-טינג) די אפטע ער־שיינונג אדער דער אפטער בעזוך פון גייס־טער אדער רוחות.

hausse *n.* (האוס) דאס שרייפעל ביי א פיעדעל־סמיק [מיט וועלכען מען מאכט די האר אויף'ן סמיק שטייפער אדער לויזער].

haus'tellate *a.* (האהס'-טע-לייט) וואס האט א זויג־שטאכעל [וועגען אינזעק־טען] און אנדערע בעשעפענישען; וואס איז צוגעפאסט צום זויגען.

haustel'lous *a.* (האהס-טעל'-אס) .ז *haustellate*

haustel'lum *n.* (האהס-טעל'-אם) דער זויג־שטאכעל [פון אן אינזעקט און אנדע־רע בעשעפענישען].

haut'boy *n.* (האו'-באי) די האבאע [א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט, א מין קלארנעט]; א מין רויטע יאגדע עהנליך צו קלובניק אדער פאזעמקעס.

haut'boyist *n.* (האו'-באי-איסט) א שפיעלער אויף א האבאע. .ז *hautboy*

hauteur' *n.* (האו-טויר') .ז *haughtiness*

haut-gout' *n.* (האו-גוה') עפּעס מיט א שארפען געשמאק אדער מיט א שטאר־קען גערוך; שטארק געפעקעלט, געפעפערט, געזאלצען א. ז. וו.; הויכע פענסטער; א רייך לעבען.

have *v.* (העוו) האבען, האלטען; פער־מאגען; בעזיצען; ענטהאלטען; לאזען; מוזען; בעקומען.

have a brick in one's hat (העוו ע בריק אין וואנז העט) זיין שכור.

have a care (העוו ע קעהר) זיך היטען; אכטונג געבען; פארזיכטיג זיין.

have a drink (העוו ע דרינק) מאכען לחיים.

have a hand in (העוו ע הענד אין) האבען א יד אין...; האבען א חלק אין...

I expect to have a hand in the next convention of my party.

have a knack at (העוו ע נעק עט) זיין געשיקט אין עפּעס, וויסען ריכטיג ווי צו טהאן.

have a look (העוו ע לוק) כאפען א קוק.

have an eye to (העוו ען אי טו) וואר־פען אן אויג אויף..., האבען חשק צו...

have an eye upon' (העוו ען אי א-פאן') .ז *have an eye to*

have a pref'erence for (העוו ע פרעפ'-ע-רענס פאר) האבען א בעזונדע־רע ליעבע [צו עפּעס].

Some people have a preference for the mountains as a place to spend their vacation.

have as lief (העוו עז ליעף) בעטראכ־טען עס אלס אייין שווארץ־יאהר [נים בע־סער נים ערגער].

have a smoke (העוו ע סמאוק) רוי־כערען, פערררויכערען.

have at stake (העוו עט סטייק) האבען אין קאן, האבען וואס צו פערלירען.

have done with (העוו דאן הוויטה) פארטיג, געענדיגט, גע'פטר'ט.

Let us have done with quarrels.

have faith (העוו פייטה) האבען צוטרוי־ען, פערטרויען, האבען אמונה.

have half a mind (העוו האף ע מאינד) האבען א שטיקעל נייגונג, זיין עטוואס גע־נייגט צו עפּעס.

have in hand (העוו אין הענד) האבען די מאכט; אוחז ביד; קאנטראלירען.

The manager has his plans well in hand.

have in hon'or (העוו אין אנ'-אר) האלטען בכבוד.

have i'rons in the fire (העוו אי'-ערנז אין טהי פאיר) זיין פערטהאן אין א בעשעפטיגונג, זיין אין אן אונטערנעה־מונג.

have it out (העוו איט אוט) זיך גרינד־ליך דורכריידען, קומען צו אן ענדליכער פערשטענדיגונג, סוף כל סוף מושוה ווע־רען [נאך א גרינדליכער דיסקוסיאן].

have'lock *n.* (העוו'-לאק) אזא לאנגער וויסער צו־עק פאר א מיליטערישער הי־טעל וואס ווערט געטראגען אלס א שוץ געגען דער זון.

ha'ven *n. and v.* (הייו'ון) א האפען; א צופלוכטס־ארט, א שוץ־ארט, א זיכער־הייטס־ארט; זיך בעשיצען ווי אין א הא־פען.

ha'venage *n.* (היי'ון-עדזש) האפען־אב־צאהלונג.

ha'ven-mas'ter *n.* (היי'ון-מעס'-טער) א האפען אויפזעהער.

have no use for (העוו נאו יוס פאר) 1. ניט צו געברויכען; 2. פעראכטען; ניט קענען ליידען.

1. I have no use for an umbrella. 2. I have no use for people of his kind.

have on (העוו אן) זיין אנגעטהאן, זיין אנגעקליידעט.

have one's eye on (העוו וואנז אי אן) האבען אין זינען; זיך אינטערעסירען.

have one's hand in (העוו וואנז הענד אין) זיין בעטייליגט אדער פערנומען אין עטוואס; זיין געשיקט אין וועלכער עס איז ארבייט.

have one's hands full (העוו וואנז הענדז פול) זיין שטארק בעשעפטיגט; הא־בען פיעל צו טהאן.

have on hand (העוו אן הענד) 1. הא־בען פאראט, האבען אויף לאגער; 2. זיין אין עטוואס אריינגעטהאן; זיין בעשעפ־טיגט מיט עטוואס.

1. The store has on hand a large supply of toys.

have pins and nee'dles in leg (העוו פינז ענד ניעדלז אין לעג) אבזיצען א פוס.

have place (העוו פלייס) עקזיסטירען, שטאטפינדען.

hav'er *n.* (העוו'-ער) א בעזיצער.

have rath'er (העוו רעטה'-ער) וואלט בעסער געהאט; וואלט בעסער געוואלט.

have recourse' (העוו רי-קאורס') זיך ווענדען; נעהמען צופלוכט; זיך האלטען.

have'rel *n. and a.* (הייוו'-רעל) א שונא־צער, א נארישער פלוידערזאק; דום, נא־ריש.

hav'ersack *n.* (העוו'-ער-סעק) דער פראוויאנט־זאק פון א סאלדאט.

Haver'sian *a.* (הע-וואיר'-זיען) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ענטדעקט דורך קלאפטאן האווערס [א בעריהמטער ענג־לישער אנאטאמיסט אין 17טען יאהרהונ־דערט, וועלכער האט אונטערזוכט די בלוט־געפעס אין ביינער].

Haver'sian canal' (הע-וואיר'-זיען קע-נעל') האווערס קאנאל [איינער פון די קאנאלען וואו די קליינע בלוט־אדערלעך געפינען זיך אין די ביינער].

have the bet'ter of (העוו טהי בעט'-ער אוו) האבען די אויבערהאנד.

have the face (העוו טהי פיים) הא־בען די חוצפה.

He has not the face to deny it.

have the up'per hand (העוו טהי אפ'-ער הענד) האבען די אויבערהאנד; בעקומען די קאנטראלע איבער עטוואס.

have to (העוו טו) זיין געצוואונ־גען; מוזען.

I shall have to change my plans.

have to do with (העוו טו דו הוויטה) האבען צו טהאן מיט...; האבען עסקים מיט...

have with you (העוו הוויטה יו) איך וועל מיטגעהן מיט אייך, איך וועל אייך בעגלייטען.

hav'ing *n.* (העוו'-אינג) דאס האבען; דאס בעזיצען; פערמעגען, האב און גוטס.

hav'oc *n. and v.* (העוו'-אק) אומ־ברחמנות'דיגע אלגעמיינע, פאלשטענדיגע צושטערונג אדער פערוויסטונג; פאלשטענ־דיג פערוויסטען, צושטערען, פערניכטען.

hav'ock *n. and v.* (העוו'-אק) .ז *havoc*

haw *n., v. and int.* (האה) א צאם, א פלויט; אן ארומגעצאמטער פלאץ; א שטי־קעל פעלד; א גערטענדעל; א הויף; א קלוי־סטער־הויף; מעהלבעערעל [אזא יאגדע]; אן אנוואוקס אדער פינטעל אויף'ן אויג; אן אנוואוקס אויף'ן דריטען [אונטער־שטען] אויגען־לעדעל פון א פערד; דאס דריטע אונטערשטע אויגען־לעדעל ביי חיות אדער פויגלען; אן אבהאלט אדער צעגע־רונג אין ריידען; קעהרען ליגקס [וועגען פערד]; ריידען מיט אבשטעלונגען אדער צעגערונגען; הם [א קלאנג געברויכט ביים צעגערען אין ריידען]; לינקס! [אן אויסגעשריי צו פערד].

Hawai'ian *a. and n.* (הא-וואי'-יען) וואס איז שייך צו די האוואאי אדער סאנדוויטש אינזלען [אין פאסיפישען אקעאן]; אן האוואיער; אן איינוואהנער פון די האוואאי אינזלען; די שפראך פון די האוואיער.

haw'finch *n.* (האה'-פינטש) דער קארש־פינק [אזא פויגעלע].

haw'-haw *v., n. and int.* (האה'-האה) כאכאטשען אדער גאגאטשען; א גראבער, הילכיגער געלעכטער; כא־כא־כא!

hawk *n. and v.* (האהק) א פאלק אדער סאקאל; א שפּארבער, א יאסטרעב; א

רויב=פויגעל; דאס כראקען; פיהרען יאגד מיט געלערענטע פאלקען; פליהען, שוועבען, אנפאלען, אויסקוקען אויף רויב [ווי א רויב=פויגעל]; אזא קעסטעל צו טראגען ציעגעל און אנדערע מאטעריאלען ביים בויען; הויזירען [פעדלען] אויסרופענדיג די וואארע; כראקען; ארויסברייננגען דורך כראקען [ליחה].

hawk at (האהק עט) ארויפפליהען, אנפאלען [ווי א רויב=פויגעל].

hawked *a.* (האהקט) קרום געבויגענע [ווי דער שנאבעל פון א פאלקען=פויגעל].

haw'ker *n. and v.* (האה'-קער) איינער וואס פיהרט יאגד מיט דער הילף פון געלערענטע פאלקען [סאקאלען]; א הויזירער [פעדלער]; איינער וואס שרייט אויס אין גאס זיין סחורה; הויזירען; אויסשרייען די סחורה.

Hawk'eye *n.* (האהק'-אי) אן איינוואהנער פון שטאאט איאווא [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Hawkeye State*

hawk'-eyed *a.* (האהק'-איד) שארף=אויגיג, שארפזיכטיג.

Hawk'eye State (האהק'-אי סטייט) דער שטאאט איאווא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען, ווי עס ווערט בעהויפטעט, נאך דעם נאמען פון א בעריהמטען אינדיאנער הויפטלינג].

hawk'-fly *n.* (האהק'-פלאי) די רויב=פליעג [אזא אינזעקט וואס פליהט זעהר שנעל און פערניכטעט ביענען און אנדערע אינזעקטען].

haw'king *n.* (האה'-קינג) די פאלקען=יאגד [יאגד מיט דער הילף פון געלערענטע פאלקען אדער סאקאלען].

haw'king-bag *n.* (האה'-קינג-בעג) א יאגד=טאש [ביי פאלקען=יאגד].

haw'king-glove *n.* (האה'-קינג-גלאוו) א הענטשקע, וועלכע עס טראגט א פאלקען=יעגער און אויף וועלכער עס זיצט דער געלערענטער פאלק אדער סאקאל.

haw'king-pouch *n.* (האה'-קינג-פאוטש) ז. *hawking-bag*

haw'kish *a.* (האה'-קיש) ווי א רויב=פויגעל, ווי א פאלק אדער שפארבער; ווילד, גרויזאם, רויבעריש.

hawk'-moth *n.* (האהק'-מאטה) דער אבענד=שמעטערלינג [אזא אינזעקט].

hawk'-nosed *a.* (האהק'-נאוזד) וואס האט א שפיציגע, געקרימטע נאז.

hawk'nut *n.* (האהק'-נאט) אן ערד=נוס.

hawk'-owl *n.* (האהק'-אול) די טאג=אולע אדער טאג=סאווע [אזא פויגעל].

hawk's'-beard *n.* (האהקס'-ביערד) די פיפאו [אזא פלאנצע מיט קליינע געלבע אדער פורפור=בלימעלעך]

hawk'weed *n.* (האהק'-הוויעד) די האביכטס=קרויט [א מין פלאנצע].

hawse *n.* (האהז) דער טייל פון א שיף, וואו עס געפינען זיך די לעכער, דורך וועלכע עס גייען דורך די אנקער=שטריק; די שטערקע צווישען א שיף און איהרע אנקערם.

hawse'-bag *n.* (האהז'-בעג) בייטלען, מיט וועלכע מען פערשטאפט די לעכער אויף א שיף, דורך וועלכע עס ציהען זיך די אנקער=שטריק.

hawse'-block *n.* (האהז'-בלאק) ז. *hawse-plug*

hawse'-hole *n.* (האהז'-האול) די עפענונג דורך וועלכער עס ציהען זיך די אנקער=שטריק פון א שיף.

hawse'-piece *n.* (האהז'-פיעס) א באלקען פון א שיף, אין וועלכען עס איז דורכגעשניטען א לאך פאר די אנקער=שטריק.

hawse'-plug *n.* (האהז'-פלאג) דער שפונד אדער דאס פערשטאפ=האלץ פאר די לעכער אויף א שיף, דורך וועלכער עס ציהען זיך די אנקער=שטריק.

haw'ser *n.* (האה'-זער) אזא שיף=שטריק.

haw'thorn *n.* (האה'-טהאהרן) דער ווייס=דארן [א מין קוסט אדער קליין ביימעל מיט שטאכלען אויף די צווייגען און מיט ברייטע געצאקטע בלעטער].

haw'thorn-tree *n.* (האה'-טהאהרן-טריע) ז. *hawthorn*

hay *n. and v.* (היי) היי, אבגעשניטען און אויסגעטריקענט גראז; קאסען היי; געבען היי א בהמה.

hay'-asth'ma *n.* (היי'-אסטה-מא) ז. *hay-fever*

hay'-band *n.* (היי'-בענד) דער באנד, מיט וועלכען א בינטעל היי איז ארומגעבונדען.

hay'-bird *n.* (היי'-בוירד) א קליינער זינג=פויגעל, וועלכער מאכט זיין נעסט פון היי.

hay'bote *n.* (היי'-באוט) אין ענגלישער געזעצגעבונג — דאס רעכט פון א פויער צו בעקומען געהילץ פון זיין פריץ אויף צו פעררעכטען דעם צאם ארום זיין פעלד; א שטראף פאר צוברעכען איינעמס צאם ארום זיין פעלד.

hay'-car'rier *n.* (היי'-קער'-אי-ער) ז. *hay-elevator*

hay'cock *n.* (היי'-קאק) א קופע היי.

hay'-cut'ter *n.* (היי'-קאט'-ער) א מאשין וואס האקט היי אין קליינע שטיקלעך אלס פוטער פאר בהמות.

hay'-el'evator *n.* (היי'-על'-אי-וויי-טאר) א מעכאנישער היי=גאפעל, וועלכער הויבט אויף קופעס היי און טראגט זיי אריבער אין א צווייטען ארט.

hay'-fe'ver *n.* (היי'-פי'-ווער) א מין קאטאר מיט אן ענטצינדונג פון די ברעמען, פון נאז און די לונגען, וואס טרעפט זיך זומער און ווערט ארויסגערופען דורך דעם בליטהען=שטויב, וואס פליהט פון די פלאנצען.

hay'-field *n.* (היי'-פיעלד) א היי=פעלד [א פעלד וואו עס וואקסט היי].

hay'-fork *n.* (היי'-פארק) א היי=גאפעל [אזא גרויסער גאפעל מיט וועלכען מען הויבט היי].

hay'-har'vest *n.* (היי'-האר'-וועסט) די צייט פון קאסען היי; היי=שניט.

hay'ing *n.* (היי'-אינג) דאס שניידען און טריקענען היי.

hay'-loa'der *n.* (היי'-לאו'-דער) א היי=אנלאדער [א מין אפאראט צוגעבונדען צו א וואגען, וועלכער הויבט אויף א קופע היי און ווארפט עס אריין אין וואגען].

hay'-loft *n.* (היי'-לאהפט) א היי=בוידים, אן ארט אין א שטאל אדער שפייכלער וואו מען האלט היי.

hay'maker *n.* (היי'-מיי-קער) איינער וואס קאסעט היי; איינער וואס ווארפט פאנאנדער דאס אבגעשניטענע גראז צום טריקענען; אן אפאראט צו טריקענען היי.

hay'making *n.* (היי'-מיי-קינג) דאס מאכען היי; דאס קאסען, טריקענען און אריבערפיהרען היי אין שפייכלער.

hay'-mar'ket *n.* (היי'-מאר'-קעט) א היי=מארק.

hay'mow *n.* (היי'-מאו) א מאסע היי וואס איז אנגעלעגט אין א שפייכלער.

hay'-press *n.* (היי'-פרעס) א פרעס, מיט וועלכער מען פרעסט היי.

hay'-rack *n.* (היי'-רעק) אן ארומצאמונג אויף א וואגען, אויף וועלכען מען פיהרט היי אדער שטרוי.

hay'-rake *n.* (היי'-רייק) א גראבליע, מיט וועלכער מען שארט היי.

hay'rick *n.* (היי'-ריק) א סטאג אדער א גרויסע קופע היי.

hay'-seed *n.* (היי'-סיעד) גראז=זאמען; א ישוב'ניק, א גראבער יונג.

hay'stack *n.* (היי'-סטעק) א סטאג אדער א גרויסע קופע היי.

Hay-stack

hay'-tea *n.* (היי'-טיע) דער זאפט פון געקאכטען היי וואס מען גיסט אויף דעם פוטער פאר בהמות.

hay'-ted'der *n.* (היי'-טעד'-ער) א מאשין פאנאנדערצושפרייטען איבער'ן פעלד ערשט אבגעשניטענע היי, כדי צו טריקענען עס אויף דער זון.

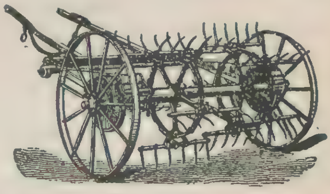

Hay-tedder

hay'thorn *n.* (היי'-טהאהרן) ז. *hawthorn*

hay'-time *n.* (היי'-טאים) ז. *hay-harvest*

haz'ard *n. and v.* (העז'-ארד) א צופאל; א שאנס; א ריזיקע; א געפאהר, א סכנה; דאס, מיט וואס מען ריזיקירט אדער וואס מען שטעלט אין קאן; וואגען, ריזיקירען, שטעלען אין קאן; שטעלען אין געפאהר.

haz'ardable *a.* (העז'-אר-דעבל) ריזיקאליש; אויף וואס מען ריזיקירט; וואס שטעהט אין א געפאהר; וואס קען געשטעלט ווערען אין קאן.

haz'arder *n.* (העז'-אר-דער) איינער וואס שטעלט פיעל אין קאן, איינער וואס ריזיקירט; א קארטען=שפיעלער.

haz'ardous *a.* (העז'-אר-דאס) געפעהרליך, ריזיקאליש.

haz'ardously *adv.* (העז'-אר-דאס-לי) מיט ריזיקע; אויף א געפעהרליכער ארט.

haze *n. and v.* (הייז) א לייכטער נעבעל [א מין טומאן אדער פינסטערניש וואס ווערט אין די אויבערשטע שיכטען פון דער אטמאספערע, בעת אין די אונטערשטע איז זעהר טרוקען]; בעלעסטיגען מיט צופיעל שווערער ארבייט; בע-

שטראפען מיט אונניצינגער ארבייט; רייצען זיך און אבטהאן שפיצלעך איינעם.

ha′zel *n. and a.* (הייזל′) א האזעל=נוס=בוימעל; געמאכט פון האזעל=נוס=בוים=האלץ; העל=ברוין [ווי דער קאליר פון א האזעל=נוס].

Hazel

ha′zel-grouse *n.* (היי′זל-גראוס) א האזעל=הוהן [א ווילדער פויגעל אויף וועלכען מען געהט אפט אין געיעג צוליעב זיין געשמאקען פלייש].

ha′zel-hen *n.* (היי′זל-העז) ז. ***hazel-grouse***

ha′zelnut *n.* (היי′זל-נאט) א האזעל=נוס; א האזעל=נוס=בוימעל. ז. ***hazel***

ha′zel-tree *n.* (היי′זל-טריע) א האזעל=נוס בוים; א מין הויכער בוים פון דרום=אמעריקא, וועלכער צייכענט זיך אויס מיט זיינע שנעע=ווייסע בליטהען און קאראל=רויטע פרוכטען.

ha′zel-wood *n.* (היי′זל-הוואוד) א האזעל=נוס וועלדעל.

ha′zer *n.* (היי′-זער) איינער וואס בעלעמטיגט אדער טהוט אב שפיצלעך.

ha′ziness *n.* (היי′-זי-נעס) נעבעלדיגקייט; דאס זיין אנגעפילט מיט א טומאן. ז. ***haze***

ha′zing *n.* (היי′-זינג) בעלעסטיגונג; דאס אבטהאן שפיצלעך.

ha′zy *a.* (היי′-זי) נעבעלדיג, בעדעקט מיט א טומאן; פערפינסטערט; אונקלאר, ניט פערשטענדליך.

H. C. ראשי תבות פון די ווערטער ***House of Commons*** [דאס אונטער=הויז פון ענגלישען פארלאמענט].

hdkf. אבקירצונג פון ***handkerchief***

he *pr., n. and int.* (היע) ער, דעריע=ניגער; אן "ער" [א זכר פון חיות]; הע! [א צורוף]; כע=כע [א געלעכטער].

head *n., a. and v.* (העד) דער קאפ; פעהיגקייט, פערשטאנד, נייגונג, ווילען; א שטיק [איינע פון א מחנה בהמות]; דער הויפט, דער פיהרער; א צודעק אויף'ן קאפ; א קאפ=בעפוצונג; דער אויבערשטער טייל, דער פאדערשטער טייל, דער וויכטיגסטער טייל; דער אנפאנג פון עפעס; דער דעק פון א פאס; א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין אין וואסער; אין מאשינען — דער דרוק פון גאז אדער פון פארע; דער העכסטער פונקט, דער קולמינאציאנס=פונקט, די העכסטע שטופע; דער קריזיס; די הויך, קראפט, מאכט, בעוואפענטע מאכט; א הויפט פונקט אדער געגענשטאנד, איינער פון א רייהע פונקטען פון אן אבהאנדלונג אדער דער קצור=אינהאלט פון דיעזען פונקט; א קעפעל, א טיטעל, אן אויפשריפט [איבער אן ארטיקעל אדער בוך]; אן איינטיילונג; וואס איז ביים קאפ; וואס איז די הויפטזאך, וואס איז אם וויכטיגסטען; וואס קומט פון פארענט, וואס געהט אדער טרייבט פארויס [ווי א ווינד וואס טרייבט א שיף]; קעפען, אראבנעהמען אדער אבהאקען דעם קאפ; זיין דער ערשטער, זיין אן דער שפיצע, זיך שטעלען אן דער שפיצע, זיין דער הויפט; פיהרען, לייסטען; צומאכען א קאפ; געהן אין פארויס, זיין דער ערשטער, מאכען אן אנפאנג; ריכטען פארווערטס [ווי א שיף]; געהן ארום דעם אנפאנג אדער קוואל [ווי פון א טייך]; ארויסקומען [ווי א טייך פון א קוואל]; זיך ריכטען, געהן אין א געוויסער ריכטונג.

head′ache *n.* (העד′-אייק) א קאפ=וועהטאג.

head′ache-tree *n.* (העד′-אייק-טריע) אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער ווערען בענוצט אלס מיטעל געגען קאפ=וועהטאג.

head′achy *a.* (העד′-איי-קי) וואס ליידט פון קאפ=וועהטאג.

head a list (העד ע ליסט) זיין דער ערשטער אויף א ליסטע.

My name **heads the list** of subscribers to the fund.

head and shoul′ders (העד ענד שאול′-דערז) 1. מיט גוואלט; 2. מיט פיעל, א סך.

1. We were dragged **head and shoulders** into the controversy. 2. He is **head and shoulders** above his fellows in ability.

head′-band *n. and v.* (העד′-בענד) א קאפ=באנד; א טיטעל=פיגור, א וויניעטקע [א בעציערונג איבער'ן טיטעל פון א קאפיטעל אין א בוך]; די שנירלעך וואס קומען אויבען און אונטען פון ביידע זייטען פון דעם רוקען פון א בוך]; בעזארגען א בוך מיט אזעלכע שנירלעך.

head′board *n.* (העד′-באורד) א ברעט וואס דיענט אלס צודעק פאר עפעס; דאס קאפ=ברעט ביי א בעט.

head′-boy *n.* (העד′-באי) דער ערשטער אדער עלטסטער שילער אין אן אנפאנגס=שול; דער ערשטער אדער הויפט=דיענער; דער הויפט לויף=איינגעל.

head′-chair *n.* (העד′-טשעהר) א שטוהל מיט א הויכען רוקען אום צו קענען אנשפארען דעם קאפ.

head′cheese *n.* (העד′-טשיעז) אזא מאכל פון געהאקטען פלייש געפרעסט און געמאכט עהנליך צו קעז.

head′-chute *n.* (העד′-שוהט) א רעהר אויף א שיף, דורך וועלכער מעןווארפט ארויס אין וואסער דעם אבפאל.

head′-cloth *n.* (העד′-קלאטה) א בעט=פארהאנג; אן איינהילונג פאר'ן קאפ [ווי א טורבאן].

head′-cook - and - bot′tle-wash′er *n.* (העד′-קוק-ענד-באט′ל-הוואש′-ער) א כל=וכל; א גאנצער מאכער.

head′-dress *n.* (העד′-דרעס) א קאפ=בעפוצונג.

head′ed *a.* (העד′-עד) וואס האט א קאפ, וואס האט א שפיץ; געפיהרט [פון איינעם וואס געהט פארויס]; האבענדיג אין פארויס איינעם אדער עטוואס.

head′er *n.* (העד′-ער) איינער וואס געהט פארויס אדער פיהרט; אן אנפיהרער, א פיהרער; איינער וואס מאכט קעפלעך [אויף טשוועקעס, שפילקעס א. ז. וו.]; איינער וואס שניידט אב די קעפ [ביי פיש צום קאנזערווירען]; א מעסער מיט וועלכען מען שניידט אב די קעפ פון פיש; א שנייד=מאשין, וועלכע שניידט אב בלויז די אויבערשטע טיילען פון די זאנגען; א פליה מיט'ן קאפ אראב [ווי למשל, אין וואסער אריין]; א קווער=ציעגעל אדער קווער=שטיין [וואס ליעגט אין דער ברייט פון דער וואנד]; א העכערער אנגעשטעלטער אויף א וואלפיש=פאנג=שיפעל.

head′-fast *n.* (העד′-פעסט) א שטריק אין דער פראנט פון א שיף, מיט וועלכען מען בינדט זי צו צום האפען.

head′first *n.* (העד′-פוירסט) מיט דעם קאפ צום ערשטען; מיט אימפעט.

head for (העד פאר) זיך א לאז טהאן, געהן אין א געוויסער ריכטונג.

The ship **headed for** the ocean.

head′gargle *n.* (העד′-גארגל) אזא קראנקהייט ביי קיה און שאף.

head′-gear *n.* (העד′-גיער) א קאפ=בעפוצונג; א הוט, א הויב; דער געשפאן ארום א פערד'ס קאפ.

head′-hun′ter *n.* (העד′-האנ′-טער) איינער פון א ווילדען שבט וואס טויטעט מענשען אום צו קריעגען וואס מעהר קעפ, וועלכע דיענען פאר איהם אלס אויסצייכנונג.

head′-hun′ting *n.* (העד′-האנ′-טינג) ביי איינינע ווילדע שבטים — די יאגד אויף מענשליכע קעפ. ז. ***head-hunter***

head′ily *adv.* (העד′-אי-לי) מיט אימפעט, ראשיג, היציג; אהן איבערלעגונג, מיט עקשנות.

head′iness *n.* (העד′-אי-נעס) אימפעט, היציגקייט, אונבעזאנענהייט, עקשנות, איינגעשפארטקייט.

head′ing *n.* (העד′-אינג) דאס מאכען קעפלעך [פון טשוועקעס, שפילקעס א. ד. ג.]; דאס מאכען דעקלעך [פאר פעסער]; דאס פון וואס מען מאכט קעפלעך אדער דעקלעך; שוים אויף משקאות; א טיטעל, א קעפעל [פון א בוך אדער ארטיקעל]; דער אויבערשטער ברעג פון די קרויזען [אויף קליידער]; א שמאלער באנד ארום קרויזען; די פארם, דאס אויסזעהן פון א ראקעטע; די ערשטע אויסגראבונג פאר א טונעל; א רייהע קווער=ציגעל אדער קווער=שטיינער [אין דער ברייט פון א וואנד]; דער געזימס איבער א טהיר אדער א פענסטער; היימיש=געמאכטער געוואנט.

head′ing-cir′cler *n.* (העד′-אינג-סויר′-קלער) א מאשין אויסצושניידען די דעקלעך פון א פאס.

head′ing-course *n.* (העד′-אינג-קאורס) א רייהע קווער=שטיינער [געלעגט אין דער ברייט].

head′ing-knife *n.* (העד′-אינג-נאיף) א מעסער געברויכט ביים מאכען דעקלעך פון א פאס, צו מאכען גרויסע לעכער אין א פערד=געשפאן אדער צום אבהאקען קעפ פון פיש [ביים קאנזערווירען].

head′ing-machine′ *n.* (העד′-אינג-מע-שין′) א שנייד=מאשין, וועלכע שניידט אב בלויז די אויבערשטע טיילען פון די זאנגען; א מאשין צו מאכען די קעפלעך פון טשוועקעס, שפילקעס א. ד. ג.

head′-ker′chief *n.* (העד′-קויר′-טשיף) א קאפ=טיכעל; א קאפ=איינהילונג; א טורבאן.

head′-knot *n.* (העד′-נאט) א שלייף געמאכט פון א סטענגע ביי א קאפ=בעפוצונג.

head′land *n.* (העד′-לענד) א פאס ניט

געקערט לאנד [ביי אן ארומצאמונג א. ד. ג.]; א קאפ [א שפיציג שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין אין וואסער].

head'ledge *n.* (העד'-לעדזש) די קווער-שטיק ביי די עפנונגען אין א שיף וואס דיענען אלס דורכגאנג צווישען די דעקען.

head'less *a.* (העד'-לעס) אהן א קאפ; אהן פערשטאנד; אהן א פיהרער.

head'light *n.* (העד'-לאיט) די לאמטערנע אין פראנט פון א לאקאמאטיוו: דאס ליכט אויף דער מאסט פון א שיף.

head'-line *n.* (העד'-לאין) די טיטעל-שורה, די אויבערשטע שורה אויף יעדער זייט פון א בוך מיט דעם נאמען פון דעם בוך און מיט דעם נומער פון דער זייט: א טיטעל אדער א קעפעל איבער די נייעס אין א צייטונג; א שטריק צוגעבונדען צום קאפ פון א בהמה; א שטריק אין פראנט פון א שיף, מיט וועלכען מען בינדט זי צו אין האפען.

head'line *v.* (העד'-לאין) אנאנסירען, לאזען וויסען אדער ציהען ספעציעלע אויפמערקזאמקייט דורך גרויסע קעפ אדער טיטעל-צייכען [אין צייטונגען].

head'long *adv. and a.* (העד'-לאנג) מיט'ן קאפ פארויס, מיט'ן קאפ אראב [ביים פאלען]; האסטיג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט; שטארק משופע'דיג.

head'-louse *n.* (העד'-לאוס) די קאפ-לויז.

head man (העד מען) א הויפט, א פיהרער, אן אנפיהרער.

head'-mark *n.* (העד'-מארק) עטוואס כאראקטעריסטיש-אייגענטימליכעס מיט וואס דער איינצעלנער אונטערשיידעט זיך פון די איבריגע פון דערזעלבער גרופע.

head'-mas'ter *n.* (העד'-מעס'-טער) דער הויפט פון א שוהל.

head'-mon'ey *n.* (העד'-מאנ'-אי) קאפ-שטייער; א בעלוינונג פאר פערכאפען קריעגס-געפאנגענע; א פרעמיום פאר'ן פאנגען א פערברעכער אדער א געפעהרליכען שונא.

head'most *a.* (העד'-מאוסט) וואס קומט פארויס, וואס קומט פריהער; פאדערשטער.

head'-note *n.* (העד'-נאוט) א בעמערקונג אין אנפאנג פון א זייט, פון א קאפיטעל אדער פון א בעריכט.

head off (העד אף) 1. שטערען, אבהאלטען, געגענווירקען, פערשטעלען דעם וועג; 2. אבשטעלען פערלויפענדיג פארויס [ווי אז אנטלאפען פערד].

2. The policeman ran to head off the burglar.

head on (העד אן) מיט דעם פראנט גלייך אין א געוויסער ריכטונג [וועגען א שיף]; וואס קומט פון א צוזאמענשטויס פון צוויי באהן-צוגען.

The train was derailed by an head on collision.

head or tail (העד אר טייל) 1. קאפ אדער אדלער [א שפיעל ביי וועלכען מעןווארפט א מטבע און מען דארף טרעפען ווי זי וועט פאלען]; 2. א טאלק.

2. I can't make head or tail of it.

head o'ver heels (העד או'-ווער היעלז) איבער'ן קאפ.

He is head over heels in debt.

head'-piece *n.* (העד'-פיעס) א העלם; א הוט; א קאפ-בעפוצונג; א קאפ-שטיק, שכל; א וויניעטקע [א בעציערונג אין א בוך ביים אנפאנג פון א קאפיטעל]; א קאפ-באנד.

head'-post *n.* (העד'-פאוסט) איינער פון די צוקאפענס-שטאנגען פון א בעט; דער סלופ אין א שטאל וואס איז אם נעהנטסטען צו דער קארעטע.

head'-pump *n.* (העד'-פאמפ) א קליינע פומפ אויף דעם פאדער-טייל פון א שיף, מיט וועלכער מען וואשט די דעקען.

head'quarters *n.* (העד'-קהוואהר-טערז) הויפט-קווארטיר.

head'-rail *n.* (העד'-רייל) דער אויבערשטער טייל פון א טהיר-ראם.

head'-rest *n.* (העד'-רעסט) אן אנלעהן פאר'ן קאפ; א פארריכטונג פעסטצוהאלטען דעם קאפ פון איינעם, ווען מען פאטאגראפירט איהם.

head'-rope *n.* (העד'-ראופ) א שטריק צום אונטערהאלטען דעם שפיץ פון א מאסט; א שטריק וואס איז צוגענעהט צום אויבערשטען טייל פון א זעגעל.

head'-sail *n.* (העד'-סייל) דאס פאדער-זעגעל.

head'shake *n.* (העד'-שייק) א שאקעל מיט'ן קאפ.

head'ship *n.* (העד'-שיפ) הויפטמאנשאפט; הויפט-אמט; מאכט; רעגיערונג.

heads'man *n.* (העדז'-מען) א הויפטמאן; א תליון.

head'spring *n.* (העד'-ספרינג) קוועלע, אור-קוועלע, אורשפרונג.

head'-stall *n.* (העד'-סטאהל) דער טייל פון א צוים וואס נעהמט ארום דעם פערד'ס קאפ.

head'-stick *n.* (העד'-סטיק) א קורצער שטעקען מיט לעכער ביי ביידע עקען, דורך וועלכע מען ציהט דורך די שטריק, וועלכע מען דארף צונעהען צו זעגלען: אין דרוקעריי — א שטיק האלץ אדער אייזען אין א ראהם, אין וועלכער מען שליסט איין דרוק-זאץ, צווישען דער ראהם און דעם זאץ.

head'stone *n.* (העד'-סטאון) אן עק-שטיין, א ווינקעל-שטיין; א מצבה-שטיין.

head'strong *a.* (העד'-סטראנג) הארטנעקיג, איינגעשפארט.

head the poll (העד טהי פאול) האבען די מעהרסטע שטימען ביי א וואהל.

head the sea (העד טהי סיע) פאהרען געגען ווינד אדער געגען די כוואליעס.

head the ta'ble (העד טהי טייבל) זיצען אויבען-אן, זיין פארזיצענדער.

head'-tire *n.* (העד'-טאיר) קאפ-פוץ.

head'-tone *n.* (העד'-טאון) א פאלצעט-טאן, א קאפ-שטימע טאן.

head'-tur'ner *n.* (העד'-טויר'-נער) א מאשין צו מאכען די דעקלעך פון פעסער.

head up a cask (העד אפ ע קעסק) פערשלאגען א פאס, ארײנזעצען א דעק אין א פאס.

head'-voice *n.* (העד'-וואיס) א קאפ-שטימע, א פאלצעט-שטימע.

head'-wa'ters *n. and a.* (העד'-וואה'-טערז) א נעבענפלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין א צווייטען טייך], וועלכער פאלט אריין אין הויפט-טייך ניט ווייט פון זיין אנפאנג; וואס איז שייך צו אזא נעבענפלוס.

head'way *n.* (העד'-הוויי) דאס בעוועגען זיך פארווערטס [הויפטזעכליך וועגען א שיף]; פארטשריט; די קראפט פון א בעוועגונג; די צווישען-צייט צווישען דעם אנקומען אדער אבגעהן פון צוויי באהן-צוגען; אין ארכיטעקטור — די הויך פון דער פארלאגע [דיל] ביז צו דער סטעליע.

head'-wind *n.* (העד'-הווינד) אן אונגינסטיגער ווינד, א געגענווינד.

head'-word *n.* (העד'-הוואירד) א ווארט ביים אנפאנג פון א פאראגראף אדער אבזאץ [געוועהנליך געדרוקט אין א גרעסערער שריפט].

head'-work *n.* (העד'-הוואירק) קאפ-ארבייט, גייסטיגע ארבייט; פערציערונגען אויף'ן שלוס-שטיין פון א געוועלב.

head'-wor'ker *n.* (העד'-הוואיר'-קער) איינער וואס טהוט קאפ-ארבייט אדער גייסטיגע ארבייט; אין דער גנבים-שפראך — איינער וואס פלאנעוועט רויבערייען, וואס געפינט אויס וואו און ווי אזוי מען קען רויבען.

Head Wor'ker (העד הוואיר'-קער) דער הויפט אויפזעהער אין א מאדערנער פילאנטראפישער אנשטאלט, אין וועלכער די טהוער דארפען שטעהען אין פריינדליכע, נאהענטע בעציהונגען מיט די געשטיצטע און וואו די שטיצע דארף זיך ניט בעשרענקען אויף נדבות. נאר מען דארף שטרעבען די געשטיצטע צו מאכען זעלבסטשטענדיג. ז. *Social Settlement*

head'-work'man *n.* (העד'-הוואירק'-מען) דער עלטסטער פון די ארבייטער אין א פאבריק; דער הויפט ארבייטער אין עפעס.

head'y *a.* (העד'-אי) היציג, כעס'דיג; הארטנעקיג, איינגעשפארט; האסטיג; אונבעזאנען; בערוישענד, פער'שכור'ענד.

heal *v.* (היעל) היילען; געזונד מאכען; קרעפטיגען; צורעכט מאכען; רייניגען: געזונד ווערען; זיך פערהיילען.

heal'able *a.* (היעל'-עבל) היילבאר.

heal'-all *n.* (היעל'-אהל) דער אל-היילער [אזא פלאנצע וועגען וועלכער מען גלויבט, אז זי האט גרויסע היילענדע אייגענשאפטען].

heald *n.* (היעלד) די ווערטיקאלע אנגעצויגענע שטריקלעך אדער דראטען אין א וועב-שטוהל. ז. *heddle*

hea'ler *n.* (היע'-לער) א היילער, א רופא.

hea'ling *n. and a.* (היע'-לינג) דאס היילען, דאס געזונד ווערען; היילענד; היילזאם.

health *n.* (העלטה) געזונדהייט, געזונדם-צושטאנד; הייל-קראפט; דאס וואהל; א לחיים [אלס טרינק-שפרוך].

health'ful *a.* (העלטה'-פול) געזונד; היילזאם.

health'fully *adv.* (העלטה'-פול-אי) אין א געזונדען צושטאנד; אויף א היילזאמען אופן.

health'fulness *n.* (העלטה'-פול-נעס) געזונדהייט; דאס געזונד זיין; היילזאמקייט.

health'-guard *n.* (העלטה'-גארד) אין ענגלאנד — א געזונדהייטס-בעאמטער, א געזונדהייטס-אויפזעהער. ז. *health-officer*

heal'thily *adv.* (העל'-טהי-לי) אין א געזונדען צושטאנד.

heal'thiness *n.* (העל'-טהי-נעס) געזונדהייט.

health'less *a.* (העלטה'-לעס) אונגעזונד, קרענקליך.

health'lessness *n.* (העלטה'-לעס-נעס) דאס זיין ניט געזונד; קרענקליכקייט; אונהיילזאמקייט.

health'-lift *n.* (העלטה'-ליפט) אן אפאראט צו מאכען געזונדהייטס-גימנאסטיקע [קערפערליכע איבונגען].

health'-of'ficer *n.* (העלטה'-אפ'-אי-סער) א געזונדהייטס-בעאמטער [א רעגיערונגס-בעאמטער וואס גיט אכטונג אז

עס זאלען אבגעהיט ווערען די סאניטארע געזעצען אין א שטאדט אדער האפען].

heal'thy *a.* (העל'-טהי) געזונד; היילזאם; פארזיכטיג, זיכער.

heap *n. and v.* (היעפ) א הויפען, א קופע; א מענגע, א רעדעל [פון מענשען]; אנהויפען, אנזאמלען אין קופעס; אנפילען ביז'ן ווערך [קייפ].

heap'-cloud *n.* (היעפ'-קלאוד) א וויי־סער זומער=וואלקען [א וואלקען וואס שטעלט מיט זיך פאר אנגעזאמעלטע הויפענס אדער בערגלעך].

heaped meas'ure (היעפט מעזש'-אור) א מאס מיט א ווערך [קייפ].

hea'per *n.* (היע'-פער) אן אנהויפער, איינער וואס זאמעלט אן אין א קופע.

heap on (היעפ אן) ז. *heap up*

heap rid'icule (היעפ ריד'-אי-קיול) אבשפאטען, אויסלאכען, לעכערליך מאכען.

heap up (היעפ אפ) אנהויפען, אנזאמלען אדער צונויפשיטען אין א קופע.

hea'py *a.* (היע'-פי) וואס איז אויפגעזאמעלט אין הויפענס אדער אין קופעס.

hear *v.* (היער) הערען, צוהערען; הארכען: אויסהערען; ערפאהרען.

hear a bird sing (היער ע בוירד סינג) הערען פון פריוואטע קוועלען; זיך דערוויסען אויף א פריוואטען אדער געהיימען אופן.

heard (הוירד) געהערט. ז. *hear*

hear'er *n.* (היער'-ער) א הערער, א צוהערער.

hear, hear! (היער, היער!) אן אויסרוף צו ציהען די אויפמערקזאמקייט אויף די ווערטער פון א רעדנער.

hear'ing *n.* (היער'-אינג) דאס הערען; דאס צוהערען; דאס אויסהערען; אן אודיענץ; א געריכטליכע אונטערזוכונג און אויסהערונג; דאס אויסהערען די צדדים אין א געריכט אדער אין א געזעצגעבענדער קערפערשאפט; א שטרעקע פון וועלכער א קלאנג קען געהערט ווערען.

hear'ingless *a.* (היער'-אינג-לעס) טויב.

hear'ken *v.* (האר'קן) צוהערען, אויסהערען, אויסהארכען, צולעגען דעם אויער.

hear'kener *n.* (האר'קנ-ער) א צוהערער, אן אויסהערער, אן אויסהארכער.

hear out (היער אוט) אויסהערען, הערען ביז צום ענד.

hear rea'son (היער ריע'זן) זיך לאזען פיהרען פון שכל, זיך לאזען לערנען.

hear'say *n. and a.* (היער'-סיי) א גערייד, א ידיעה, א נאכריכט, א קלאנג, א סלוך; געזאגט=גערעדט.

hear'say ev'idence (היער'-סיי עוו'-אי-דענס) א בעווייז אדער עדות דורך מענשען, וואס האבען אליין ניט געזעהן דאס וועגען וואס זיי זאגען עדות, נאר האבען עס געהערט פון אנדערע.

hearse *n. and v.* (הוירס) א מטה [צו טראגען טויטע]; א טויטען=וואגען; ארייןלעגען אין א טויטען=וואגען.

hearse'-cloth *n.* (הוירס'-קלאטה) א דעקע פון א טויטען=וואגען אדער פון א מטה.

hearse'-like *a.* (הוירס'-לאיק) וואס פאסט פאר א מטה; וואס פאסט פאר א לויה.

heart *n. and v.* (הארט) דאס הארץ; דער גייסט, די נשמה; ליעבע, צערטליכקייט; מוטה, ענטשלאסענהייט; א פריינד, א געליעבטער; דער מיטען, דער צענטער; דער עצם, דער תמצית פון א זאך; א קארט הערץ [רייץ]; דאס הערצעל פון א בוים; צוגעבען הארץ, ערמוטיגען; ביי די מויערער — מאכען פעסט, סאליד [בויען מיט שטיין און וואפנע].

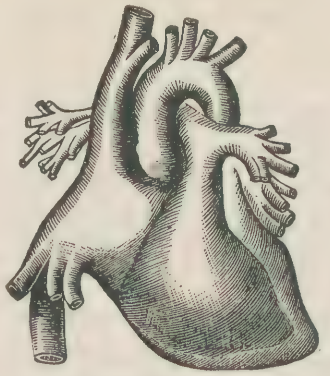

Heart

heart'ache *n.* (הארט'-אייק) הארץ־וועהטאג, קלעמעניש; עגמת נפש.

heart and soul (הארט ענד סאול) מיט הארץ און זעעלע, מיט'ן לייב און לעבען.

heart'-beat *n.* (הארט'-ביעט) דאס פולסירען פון הארץ, דאס קלאפען פון הארץ; א געדאנק; א געפיהל.

heart'-blood *n.* (הארט'-בלאד) דאס בלוט פון הארצען: דאס לעבען; דאס, וואס איז זעהר טייער.

heart'-bond *n.* (הארט'-באנד) ביי די מויערער — א פערבינדונג אין א געמויערטער וואנד, וואו צוויי קוואדער=ציגעל ליעגען איינער נעבען אנדערען אין מיטען פון דער וואנד און א דריטער קוואדער=ציגעל ליעגט איבער זיי.

heart'break *n.* (הארט'-ברייק) הארץ־קלעמעניש, עגמת נפש.

heart'breaker *n.* (הארט'-בריי-קער) א הארץ=ברעכער; א הארץ=ברעכערין; איינער אדער עטוואס וואס פערשאפט עגמת נפש; א געקרויזעלטע האר=לאק; א פערזאן אין וועלכער מען פערליעבט זיך.

heart'breaking *n. and a.* (הארט'-בריי-קינג) הארץ=קלעמעניש; עגמת נפש; וואס פערשאפט עגמת נפש; זעהר טרויעריג.

heart'broken *a.* (הארט'-בראוקן) מיט א צובראכענעם הארצען; נידערגעשלאגען.

heart'burn *n.* (הארט'-בוירן) הארץ=ברענעניש [וואס קומט פון א שלעכטען מאגען].

heart'burning *n. and a.* (הארט'-בויר-נינג) הארץ=ברענעניש; אונצופריעדענהייט, אייפערזוכט, קנאה, האס, פיינדשאפט; וואס רופט ארויס אייפערזוכט אדער קנאה.

heart'-cheer'ing *a.* (הארט'-טשיער'-אינג) וואס דערפרעהט דאס הארץ, וואס גיט צו מוטה.

heart'-clo'ver *n.* (הארט'-קלאו'-ווער) הארץ=גראז [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די שטענגלעך ענדיגען זיך מיט דריי פעראייניגטע בלעטעלעך, וואס האבען די פארם פון א הארץ].

heart'-disease' *n.* (הארט'-די-זיעז') הארץ=קראנקהייט.

heart'-ease *n.* (הארט'-איעז) גרינגקייט אויף'ן הארצען, געמיטהס=רוהיגקייט; די געלבע וויאלעט [אזא בלום].

heart'-eas'ing *a.* (הארט'-איעז'-אינג) וואס דערלייכטערט דאס הארץ.

hear'ten *v.* (האר'טן) צוגעבען הארץ, אויפמונטערען, צוגעבען מוטה.

hearte'ner *n.* (הארט'-נער) דער אדער דאס וואס פערשטארקט דאס הארץ. וואס ערמונטערט.

heart'felt *a.* (הארט'-פעלט) איניג, הערצליך, געפיהלט טיעף אין הארצען.

hearth *n.* (הארטה) דער הערד אדער דער פאד פון אן אויווען [די אויסגעלעגטע ציגעל אין אן אויווען, אויף וועלכע מען הייצט און מען באקט]; א קאמין; א פריפעטשאק; די היים; אין מעטאלורגיע — דער אויווען וואו מעטאלען ווערען געשמאלצען.

hearth'-broom *n.* (הארטה'-ברוהם) א פאמעלע [א בעזים, מיט וועלכען מען קעהרט אוים דעם אויווען].

heart'-heav'iness *n.* (הארט'-העוו'-אי-נעס) שווערקייט אויף'ן הארצען; א שווערער געמיטה.

hearth'-mon'ey *n.* (הארטה'-מאנ'-אי) הערד=געלד, אויווען=שטייער [א שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען פאר יעדען אויווען אין הויז].

hearth'-pen'ny *n.* (הארטה'-פענ'-אי) הערד=געלד, אויווען=שטייער. ז. *hearth-money*

hearth'-plate *n.* (הארטה'-פלייט) אן אייזערנע פלאטע וואס איז אויסגעלעגט אויף'ן פאד פון אויווען.

hearth'-rug *n.* (הארטה'-ראג) א קאמין=טעפיך [א קליינער קאוויאר וואס ליעגט נעבען קאמין].

hearth'stone *n. and v.* (הארטה'-סטאון) די שטיינער אדער ציגעל, וועלכע בילדען אוים דעם פאד פון אן אויווען; דער קאמין; א מין ווייכער שטיין, וואס ווערט בענוצט ביים רייבען און וואשען טרעפ אדער א פאדלאגע; רייבען [די פאדלאגע] מיט אזא שטיין.

hear'tily *adv.* (האר'-טי-לי) אויף א הערצליכען אופן, פון פולען הארצען.

I heartily approve of your action.

hear'tiness *n.* (האר'-טי-נעס) הערצליכקייט, אויפריכטיגקייט.

heart'-leaf *n.* (הארט'-ליעף) ז. *heart-clover*

heart'less *a.* (הארט'-לעס) אהן א הארץ; אהן געפיהל; מוטלאז.

heart'lessly *adv.* (הארט'-לעס-לי) אהן מיטגעפיהל, אויף אן אונ'ברחמנות'דיגען שטייגער; מוטלאז.

heart'lessness *n.* (הארט'-לעס-נעס) הארצלאזיגקייט; מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענהייט.

heart'let *n.* (הארט'-לעט) א הערצעלע.

heart'-moth *n.* (הארט'-מאטה) א נאכט=באבעלע, א זומער=פויגעלע וואס פליהט ארום ביי=נאכט.

hear to (היער טו) נאכגעבען, צושטימען, נעהמען אין אכט.

He refused to hear to the arrangement.

heart of oak (הארט אוו אוק) א מענש פול מיט מוטה און קוראזש.

heart'-pea *n.* (הארט'-פיע) הארצזאמען [א מין פלאנצע וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער].

heart'rending *a.* (הארט'-רענ-דינג) הארצרייסענד, הארצברעכענד; שטארק ענטמוטיגענד.

heart's'-blood *n.* (הארטס'-בלאד) ז. *heart-blood*

heart's'-ease *n.* (הארטס'-איעז) גרינג־

קייט אויף'ן הארצען, רוהיגקייט פון געמיטה; די געלבע וויאָלעט [אזא בלום].

heart'seed *n.* (הארט'-סיעד) ז. *heart-pea*.

heart'-shaped *a.* (הארט'-שייפט) הארץ=פערמיג, ווי א הארץ.

heart'-shell *n.* (הארט'-שעל) די הארץ=מושעל [א מין מאלוסקעל אדער ווייך חיה'לע וואס ליעגט אין א מושעל, וואס האט די פארם פון א הארץ].

heart'-sick *a.* (הארט'-סיק) וואס ליידט אויף'ן הארצען; קראנק אויף'ן געמיטה; מוטלאז.

heart'-sick'ening *a.* (הארט'-סיק'-נינג) וואס מאכט קראנק דאס הארץ; וואס מאכט מוטלאז אדער נידערגעשלאגען.

heart'-sick'ness *n.* (הארט'-סיק'-נעס) הארצוועהטאג, עגמת נפש.

heart'-sin'king *n.* (הארט'-סינ'-קינג) מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענהייט.

heart'some *a.* (הארט'-סאם) אויפמונטערענד; ערמוטיגענד; לעבעדיג, מונטער.

heart'sore *a.* (הארט'-סאור) מיט הארצלייד, מיט קומער.

heart'-stir'ring *a.* (הארט'-סטויר'-אינג) וואס ערעגט דאס הארץ; אויפמונטערענד, אויפלעבענד.

heart'strings *n.* (הארט'-סטרינגז) די נערוועז אדער אדערען פון הארצען; די הארץ=סטרונעס, די שטארקסטע געפיהלען.

heart'-struck *a.* (הארט'-סטראק) געטראפען אין הארצען, טיעף געריהרט.

heart'-swel'ling *n.* (הארט'-סהוועל'-אינג) וואס פערביטערט דאס הארץ.

heart'-whole *a.* (הארט'-האול) מיט אן אונבעריהרטען הארצען, פריי פון ליעבע.

heart'-wood *n.* (הארט'-הוואוד) דאס הערצעל פון א בוים.

heart'-work *n.* (הארט'-הוואירק) ארבייט וואס איז געטהאן געווארען מיט'ן גאנצען הארצען אדער מיט גרויס חשק.

heart'worn *a.* (הארט'-הוואורן) אויסגעמוטשעט, אבגעשוואכט פון דאגות און צרות.

hear'ty *a. and n.* (האר'-טי) הערצליך, איניג, אויפריכטיג; געזונד, מונטער; שטארק; קרעפטיג, נאהרהאפט; וואס האט א שטארקען אפעטיט; ליעבלינג [א געוועהנליכער צורוף ביי מאטראזען].

hear'ty as a buck (האר'-טי עז ע באק) פריש און לעבעדיג, שטארק; פעהיג, טיכטיג, דויערהאפט.

hear'ty food (האר'-טי פוהד) קרעפטיגע נאהרונג, געזונטע שפייז.

hear'ty kiss (האר'-טי קיס) א קלינגענדער קוש.

hear'ty meal (האר'-טי מיעל) א גוטער מאהלצייט.

heat *n. and v.* (היעט) היץ, ווארימקייט; היציגקייט; צארן; אויפרעגונג; געשלעכטליכע אויפרעגונג ביי חיות [הויפטזעכליך ביי דער "זי"]; הייצען; דערהיצען; דערווארעמען; אויפפלאמען; היים מאכען; אויפרעגען; היים ווערען, זיך דערהיצען.

heat'-ap'oplexy *n.* (היעט'-עפ'-א-פלעק-סי) א זונען=שטיך.

heat'-en'gine *n.* (היעט'-ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע פערוואנדעלט ווארעמקייט אין מעכאנישער ארבייט.

heat'er *n.* (היעט'-ער) א הייצער; עטוואס וואס מאכט היים; א היץ=אפאראט, אן אויווען; דאס ווארעם=אייזען אין א פלעט=מאשינקע.

heat'er-car *n.* (היעט'-ער-קאר) א באהן=וואגאן, וועלכער איז איינגעריכטעט צום פיהרען פרוכט, גרינסען א. ד. ג. אין ווינטער=צייט.

heat'-fe'ver *n.* (היעט'-פי'-ווער) פיבער וואס מען בעקומט פון געפינען זיך אונטער דער ווירקונג פון א גרויסער היץ; א פארם פון זונען=שטיך.

heath *n.* (היעטה) א וויסט שטיק לאנד; א וויסטע, א סטעפע; היידעקרויט [אזא ווילדע פלאנצע]; א זארט קליינער שמעטערלינג [זומער=פויגעלע].

heath'-bell *n.* (היעטה'-בעל) די היידע=קרויט בליהונג.

heath'berry *n.* (היעטה'-בער-אי) אזא שווארצע יאגדע וועלכע וואקסט אויף אן אימער=גרינעם בוימעל אין די סטעפעס פון שאטלאנד, נארד=ענגלאנד און אין די נארדליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ג. *crowberry*.

heath'-bird *n.* (היעטה'-בוירד) דער בירק=פויגעל וואס געפינט זיך אין די סטעפעס פון ענגלאנד [דער "ער" איז מייסטענס שווארץ און האט א לירע=פערמיגען עק].

heath'-clad *a.* (היעטה'-קלעד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט היידעקרויט.

heath'-cock *n.* (היעטה'-קאק) דער בירק=האהן [אזא שווארצער פויגעל מיט א לירע=פערמיגען עק אין די סטעפעס פון ענגלאנד].

hea'then *n. and a.* (היע'טהן) א הייד, א געצען=דיענער; היידניש; געצען=דיענעריש.

hea'thendom *n.* (היע'טהנ-דאם) היידענטום; די היידען=וועלט [די טיילען פון דער וועלט וועלכע זיינען בעזעצט פון היידען אדער געצען=דיענער].

hea'thenise *v.* (היע'טהנ-איז) ז. *heathenize*.

hea'thenish *a.* (היע'טהנ-איש) היידניש, געצען=דיענעריש; אונוויסענד, ניט ציוויליזירט, ווילד, גרויזאם, אונמענשליך.

hea'thenishly *adv.* (היע'טהנ-איש-לי) אויף א היידנישען אדער געצען=דיענערישען אופן; ניט ציוויליזירט, אונוויסענד, ווילד, גרויזאם, אונמענשליך.

hea'thenishness *n.* (היע'טהנ-איש-נעס) א היידנישער צושטאנד; דאס זיין היידניש.

hea'thenism *n.* (היע'טהנ-איזם) היידענטום; געצען=דיענסט; אונוויסענהייט; אונציוויליזירטקייט; גרויזאמקייט; בארבאריזם, אונמענשליכקייט.

hea'thenize *v.* (היע'טהנ-איז) מאכען פאר א הייד אדער געצען=דיענער.

hea'thenry *n.* (היע'טהנ-רי) היידענטום; געצען=דיענסט.

heath'er *n.* (העטה'-ער) היידעקרויט [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין סטעפעס].

heath'er-bell *n.* (העטה'-ער-בעל) ז. *heath-bell*.

heath'-fowl *n.* (היעטה'-פאול) דער רויטער בירק=פויגעל [אזא פויגעל וואס האלט זיך אויף אין די סטעפעס פון ענגלאנד].

heath'-grass *n.* (היעטה'-גרעס) אזא גראז וואס וואקסט אין פייכטע, קאלטע געגענדען.

heath'-grouse *n.* (היעטה'-גראוס) ז. *heath-bird*.

heath'-hen *n.* (היעטה'-העז) די בירק=הוהן. ז. *heath-bird*.

heath'-pea *n.* (היעטה'-פיע) וואלד=ארבעס [א מין ווילדע ארבעס].

heath'-poult *n.* (היעטה'-פאולט) א בירק=היהנדעלע. ז. *heath-bird*.

heath'-pout *n.* (היעטה'-פאוט) ז. *heath-poult*.

hea'thy *a.* (היע'-טהי) פערוואקסען מיט היידעקרויט [א מין ווילדע פלאנצע]; וואס איז שייך צו היידעקרויט.

heat'ing *a.* (היעט'-אינג) דערהיצענד, היים=מאכענד; וואס גיט היץ.

heat'ingly *adv.* (היעט'-אינג-לי) דערהיצענדיג, מאכענדיג היים; ווערענדיג היים.

heat'ing-pow'er *n.* (היעט'-אינג-פאו'-ער) הייץ=קראפט.

heat'ing-tube *n.* (היעט'-אינג-טיוב) א הייץ=רעהר אין א דאמפף=קעסעל.

heat'less *a.* (היעט'-לעס) אהן ווארעמקייט, קאלט.

heat light'ning (היעט לאיט'-נינג) דאס וועטער=לייכטען [בליצען אהן דונערען, וועלכע קומען מייסטענס אין אווענד נאך א הייסען טאג].

heat of youth (היעט אוו יוטה) יוגענד=היץ.

heat'-spot *n.* (היעט'-ספאט) א זומער=שפרענקעל.

heat'-stroke *n.* (היעט'-סטראוק) א היץ=שלאג [וואס קומט פון א הייסען וועטער].

heat'-u'nit *n.* (היעט'-יו'-ניט) די היץ=איינהייט [די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט ווארעמקייט. דאס איז די מאס ווארעמקייט וואס פאדערט זיך צו הויבען די טעמפעראטור פון א פונט וואסער אויף איין גראד פארענהייט. ווען מען זאגט, למשל, אז א פונט קויהלען גיט ארויס ביים פערברענען 13,500 היץ=איינהייטען, מיינט עס, אז מען קען מיט דיעזער היץ הויבען די טעמפעראטור פון 13,500 פונט וואסער אויף 1 גראד פארענהייט].

heat'-wave *n.* (היעט'-הווייוו) א היץ=כוואליע [אן אונגעוועהנליך היים וועטער וואס קומט פון ערגעץ=וואו און האלט אן א לענגערע צייט].

heave *v. and n.* (היעוו) הויבען, ערהויבען, אויפהויבען; מאכען עס זאל אויפגעהן [ווי טייג]; שטויסען, ווארפען; ארויסלאזען א זיפץ; ווענדען, קעהרען אדער דרעהען [א שיף]; זיך הויבען; געהויבען ווערען; אויפגעהן [ווי טייג]; אויפבלאזען זיך; זיך הויבען און פאלען [ווי א כוואליע אדער ווי די לונגען ביים שווערען אטהעמען]; דישען, קייכען [ווי בעת מען איז פערמאטערט]; זיך אנשטרענגען צו ברעכען [פון איבעלקייט]; דאס הויבען, דאס אויפהויבען, דאס שטויסען, דאס ווארפען; א הויב; דאס הויבען זיך און פאלען [ווי כוואליעס]; דאס שווער אטהעמען [דישען, קייכען]; דאס אויפגעהן [פון טייג]; אן אנשטרענגונג צום ברעכען.

heave abroad' (היעוו ע-בראהד') ארויפציהען דעם פלאג אויף א שיף.

heave and in sight! (היעוו ענד אין סאיט) א צורוף צו די מאטראזען, אז זיי זאלען ארויסהויבען דעם אנקער ביז דער אויבערפלעכע פון וואסער.

heave down (היעוו דאון) איינבויגען א

שיף אויף דער זייט כדי צו מאכען רע־פעראטורען.

heave in sight (היעוו אין סאיט) זיכטבאר ווערען [ווענען א שיף אדער אן אנדער געגענשטאנד אויף'ן ים].

heave in stays (היעוו אין סטייז) אויסדרעהען די שיף צום ווינד.

heav'en *n.* (העוו'ן) דער הימעל, דער פירמאמענט; יענע וועלט; זעליגקייט, דאס העכסטע גליק.

Heav'en *n.* (העוו'ן) גאט, דער אויבער־שטער, דער רבונו של עולם.

heav'en-begot' *a.* (העוו'נ-בי-גאט') ז. *heaven-born*.

Heav'en be praised! (העוו'ן בי פרייזד) גאט זיי דאנק!

heav'en-born *a.* (העוו'נ-בארן) געבא־רען אין הימעל, הימליש; אראבגעשיקט פון הימעל.

heav'en-bred *a.* (העוו'נ-ברעד) בעשא־פען און אויסגעוואקסען אין הימעל.

Heav'en defend' (העוו'ן די-פענד') גאט זאל אבהיטען, חס וחלילה.

heav'en-direc'ted *a.* (העוו'נ-די-רעק'-טעד) געריכטעט צום הימעל; אנגע־פיהרט אדער געטריבען פון הימלישע קרעפטען.

heav'en-fal'len *a.* (העוו'נ-פאה'לן) וואס זיינען אראבגעפאלען פון הימעל, וואס זייגען אויפגעשטאנען געגען גאט.

heav'en-gif'ted *a.* (העוו'נ-גיפ'-טעד) בעגאבט פון הימעל.

heav'en-kiss'ing *a.* (העוו'נ-קיס'-אינג) וואס דערגרייכט דעם הימעל.

heav'enliness *n.* (העוו'נ-לי-נעס) הימ־לישקייט, געטליכקייט.

heav'enly *a. and adv.* (העוו'נ-לי) וואס איז שייך צום הימעל; הימליש, געט־ליך; אויסגעצייכענט, פראכטפאל; אויף א הימלישען אדער געטליכען אופן; דורך דער ווירקונג אדער דעם איינפלוס פון הי־מעל.

heav'enly-min'ded *a.* (העוו'נ-לי-מאינ'-דעד) וואס טראכט אלץ פון הימעל־זאכען; אידעאליסטיש.

heav'enward *adv.* (העוו'נ-הווארד) צום הימעל צו.

heav'enwards *adv.* (העוו'נ-הווארדז) ז. *heavenward*.

heave'-of'fering *n.* (היעוו'-אפ'-ער-אינג) דער הויב־אפפער, תרומה, תנופה [א קרבן, וועלכען די כהנים פלעגען אויפ־הויבען אין דער הויך מיט די הענד איי־דער זיי פלעגען איהם לעגען אויף'ן מזבח].

heave out (היעוו אוט) ארויסהויבען א שיף פון וואסער און אויסבויגען זי אויף א זייט צום רייניגען אדער צום פעררי‍כטען.

hea'ver *n.* (היע'-ווער) דער אדער דאס וואס הויבט אויף; א לאסט־טרעגער אין א האפען; א הויב־שטאנג.

heaves *n.* (היעווז) א פערד־קראנקהייט, ביי וועלכער דאס פערד אטהעמט זעהר שווער.

heave'-shoul'der *n.* (היעוו'-שאול'-דער) דער שוק התרומה [די לאפעטקע אדער פלאנקען פון א קרבן, וואס מען פלעגט אויפהויבען אין דער הויך אלס א ווידמונג צו גאט און פלעגט בעלאנגען צו די כהנים].

heave the lead (היעוו טהי לעד) אויס־מעסטען די טיעפקייט פון וואסער מיט א בלייענער וואג אויף א שטריק.

heave'-thigh *n.* (היעוו'-טהאי) די פלאנקען פון א קרבן, וואס מען פלעגט אויפהויבען אין דער הויך אלס ווידמונג צו גאט און פלעגט בעלאנגען צו די כהנים.

heave to (היעוו טו) ברייננען א שיף צום שטילשטאנד: אויסדרעהען דעם פאַ־דערטייל פון א שיף צום ווינד, כדי זי אב־צושטעלען.

heave togeth'er (היעוו טו-געטה'-ער) מאכען א פיש־פאנג בשותפות; זיין שותפים [אויף דער שפראך פון פישער].

heave up (היעוו אפ) ארויפ־אויפהויבען, ארויפ־ציהען.

heav'ies *n.* (העוו'-איז) שווער־בעוואַ־פענטע קאוואלעריע; אקטיארען וואס שפיעלען בכבוד'ע אדער בעלעהרענדע רא־לען; שווערע, ניט־ריהרעוודיגע מענשען, טעמפע מענשען.

heav'ily *adv.* (העוו'-אי-לי) מיט גרויס שווערינקייט; ווי א לאסט; שווערליך; לאנגזאם, נודנע; גערריכט, מאסיוו, דיק.

heav'iness *n.* (העוו'-אי-נעס) שווער־קייט; שווערמוטיגקייט, טרויעריגקייט.

hea'ving *n.* (היע'-ווינג) די הויבונג; דאס אויפהויבען; די אויפבלאזונג; דאס הויבען זיך פון כוואליעס; דאס הויבען זיך פון הארץ, שווערע אטהעמונג.

hea'vings *n.* (היע'-ווינגז) שווערע אטהעמונג.

heav'y *a. and n.* (העוו'-אי) שווער, אונ־געהייער גרויס אדער שטארק; וואס טהוט עפעס אויף א גרויסען שטייגער; דיק; גערדיכט [ווענען פליסיגקייטען]; ניט גוט אויפגעגאנגען [ווענען ברויט]; אנגע־זאפט מיט פייכטקייט [ווענען דער לופט]; שטיקענד [ווענען א גערוך]; ליידענדיג פון א שווערען אטהעמען [ווע־גען פערד]; שווערפעליג, אומטעטיג, טעמפ, נאריש, דערשלאגען, לאנגווייליג, גע־דריקט; די ראלע פון א בכבוד'ען מענ־שען אין א טעאטער־פארשטעלונג; אן אק־טיאר וואס שפיעלט אזא ראלע; א סאל־דאט פון דער שווערער ארטילעריע אדער קאוואלעריע.

heav'y hand (העוו'-אי הענד) אונטער־דריקונג.

heav'y-han'ded *a.* (העוו'-אי-הענ'-דעד) ניט ריהרעוודיג, אומגעלומפערט; דריקענד, אונטערדריקענד.

heav'y-head'ed *a.* (העוו'-אי-העד'-עד) וואס האט א פערשטאפטען קאפ; דומ, טעמפ.

heav'y-hear'ted *a.* (העוו'-אי-האר'-טעד) מיט א שווערען געמיטה, טרויעריג, אומטיג, נידערגעשלאגען.

heav'y met'al (העוו'-אי מעט'-על) גרויסע שיס־געוועהר; גרויסע מאכט אדער איינפלוס.

heav'y sale (העוו'-אי סייל) א לאנגזא־מער פערקויף, א שטילער, שוואכער האנ־דעל.

heav'y sea (העוו'-אי סיע) א שטורמ־דיגער ים.

heav'y sleep (העוו'-אי סליעפ) א שווע־רער שלאף, א שטארקער שלאף.

heav'y-weight *n.* (העוו'-אי-הווייט) איינער וואס וועגט פיעל, א שווערער מענש [הויפטזעכליך ווענען א פראפעסיאנעלען פויסט־קעמפפער]; א וויכטיגער, איינ־פלוסרייכער מענש.

heav'y with sleep (העוו'-אי הוויטה סליעפ) שטארק שלעפריג, פערטשאדעט פון שלעפריגקייט.

Heb. *Hebrew* אבקירצונג פון

heb'domad *n.* (העב'-דא-מעד) זיבען טעג, א וואך; די צאהל זיבען; די פאר־שטעלונג פון זיבען; דאס זיין זיבען אין צאהל; די סומע פון זיבען.

hebdom'adal *a.* (העב-דאמ'-ע-דעל) וועכענטליך; וואס פאסירט אדער ערשיינט אלע זיבען טעג.

hebdom'adally *adv.* (העב-דאמ'-ע-דעל-אי) אויף דער וואך; פון וואך צו וואך.

hebdom'adary *a. and n.* (העב-דאמ'-ע-דע-רי) וועכענטליך; ביי די קאטוילי־קען — איינער פון א קירך אדער מאנאס־טיר, וועלכער ערפילט אין א געוויסער וואך אלע פפליכטען, וואס עס דארף אויס־פיהרען דער עלטערער פון קירך אדער פון מאנאסטיר.

hebdom'ader *n.* (העב-דאמ'-ע-דער) ביי די קאטויליקען — איינער וואס ער־פילט אין א קירך אדער מאנאסטיר געווי־סע פליכטען אין פערלויף פון א וואך. ז. *hebdomadary*.

heb'etate *v. and a.* (העב'-אי-טייט) מאכען טעמפ אדער דום; פערטעמפען; אין באטאניק — וואס האט א טעמפען און ווייכען שפיץ [ווענען געוויסע פלאנצען]; טעמפ, דום, נאריש.

hebeta'tion *n.* (העב-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען אדער דאס ווערען טעמפ אדער דום.

heb'etude *n.* (העב'-אי-טיוד) דומהייט, נארישקייט, טעמפקייט.

Hebr. *Hebrew* אבקירצונג פון ווארט

Hebra'ic *a.* (הי-בריי'-איק) העברעאיש; וואס איז שייך צו די העברעער אדער אי־דען.

Hebra'ical *a.* (הי-בריי'-אי-קעל) וואס איז שייך צו העברעער אדער אידען.

Hebra'ically *adv.* (הי-בריי'-אי-קעל-אי) אויף דעם העברעאישען שטייגער.

Hebra'icize *v.* (הי-בריי'-אי-סאיז) העברעאיזירען, מאכען העברעאיש.

Hebraisa'tion *n.* (הי-בריי-אי-זיי'-שאן) ז. *Hebraization*.

He'braise *v.* (הי'-בריי-איז) ז. *Hebraize*.

He'braism *n.* (הי'-בריי-איזם) העברע־איזם, דאס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דער העברעאישער שפראך; די כא־ראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון אידי־שען פאלק.

He'braist *n.* (הי'-בריי-איסט) א העברא־איסט, א קענער פון דער העברעאישער שפראך און למודים; איינער וואס איז דורכגעדרונגען מיט דעם אידישען גייסט.

Hebrais'tic *a.* (הי-בריי-איס'-טיק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו דער העב־רעאישער שפראך אדער צו אידישע זיטען און מנהגים.

Hebrais'tical *a.* (הי-בריי-איס'-טי-קעל) ז. *Hebraistic*.

Hebrais'tically *adv.* (הי-בריי-איס'-טי-קעל-אי) אויף א העברעאישען אדער אידישען שטייגער.

Hebraiza'tion *n.* (הי-בריי-אי-זיי'-שאן) דאס העברעאיזירען, דאס מאכען העברעאיש אדער אידיש.

He'braize *v.* (הי'-בריי-איז) העברעאיזי־רען, מאכען העברעאיש אדער אידיש.

He'brew *n. and a.* (הי'-ברוה) א איד, א העברעער; די העברעאישע שפראך, לשון קודש; העברעאיש, וואס איז שייך צו די העברעער אדער אידען.

He'brew cal'endar (הי'-ברוה קעל'-

עג-דאר) דער אידישער קאלענדאר אדער לוח [12 מאנאטען אין א געוועהנליכען יאהר צו 29 און 30 טעג אין א מאנאט און 13 מאנאטען אין א עבור-יאהר].

He'brew char'acter (הי'-ברוה קער'-עק-טער) א אידישער טיפ אויף דער ביהנע.

He'brew char'acters (הי'-ברוה קער'-עק-טערז) העברעאישע שריפט, אידישע בוכשטאבען.

Yiddish print uses Hebrew characters.

He'brewess *n.* (הי'-ברוה-עס) א אידין, א אידישע פרוי.

He'brewist *n.* (הי'-ברוה-איסט) ז. ***Hebraist***.

Hebri'cian *n.* (הי-ברי'-שען) א העבראיסט, א קענער פון לשון קודש.

he'-cat *n.* (הי'-קעט) א קאטער.

hec'atomb *n.* (העק'-ע-טאם) א העקאטאמב, אן אפפער פון הונדערט אקסען [אין אלטערטום]; א גרויסע שחיטה פון מענשען אדער בהמות.

heck *n.* (העק) א גראטען; א גראטען עהנליכע פיש-נעץ.

heck'le *v.* and *n.* (העקל) 1. קעמען אדער בערשטען פלאקס; 2. אונטערברעכען א רעדנער מיט א רייה פראגען, כדי איהם צו צומישען און פערפלאנטערען; 3. אן אינסטרומענט צו בערשטען אדער קעמען פלאקס.

2. The crowd heckled the speaker in an attempt to confuse him.

heck'ler *n.* (העק'-לער) א פלאקס-קעמער; איינער וועלכער אונטערברעכט א רעדנער מיט א רייה פראגען כדי צו פערטומלען איהם.

hec'tare *n.* (העק'-טעהר) א העקטאר [א לאנד-מאס גלייך 10 טויזענד קוואדראט מעטער אדער אן ערך 2½ אקער].

hec'tic *a.* and *n.* (העק'-טיק) שווינדזיכטיג; שווינדזוכט, אויסצעהרונג; צעהר-פיבער; א מאמענטאלע רויטקייט פון געזיכט.

hec'tical *a.* (העק'-טי-קעל) שווינדזיכטיג.

hec'tically *adv.* (העק'-טי-קעל-אי) שווינדזיכטיג; דורך אויסצעהרונג.

hec'togram *n.* (העק'-טא-גרעם) א העקטאגראם [א געוויכט פון 100 גראם].

hec'togramme *n.* (העק'-טא-גרעם) ז. ***hectogram***.

hec'tograph *n.* and *v.* (העק'-טא-גרעף) א העקטאגראף [א כעמישע פערגליווערטע מאסע וועלכע ווערט געברויכט אראבצונעהמען מעהרערע קאפיעס פון שריפטען וואס זיינען געשריבען מיט קאפיר-טינט]; קאפירען מיט א העקטאגראף.

hectograph'ic *a.* (העק-טא-גרעפ'-איק) געמאכט מיט א העקטאגראף; וואס איז שייך צו א העקטאגראף.

hec'toid *a.* (העק'-טאיד) עהנליך צו צעהר-פיבער.

hec'toliter *n.* (העק'-טא-לי-טער) א העקטאליטער [א מאס פון 100 ליטער, גלייך 26 מיט 4 צעהנטעל אמעריקאנער גאלאן].

hec'tolitre *n.* (העק'-טא-לי-טער) ז. ***hectoliter***.

hec'tometer *n.* (העק'-טא-מי-טער) א העקטאמעטער [א לענגען-מאס פון 100 מעטער, גלייך 328 פוס מיט איין צאל].

hec'tometre *n.* (העק'-טא-מי-טער) ז. ***hectometer***.

hec'tor *n.* and *v.* (העק'-טאר) א סקאנדאליסט, א טומעלטאנט; א בויאן; בויאנעווען; דראהען, סטראשען, שרעקען; קוועלען; בעליידיגען.

Hecto'rean *a.* (העק-טאו'-רי-ען) ז. ***Hectorian***.

Hecto'rian *a.* (העק-טאו'-רי-ען) וואס איז שייך אדער עהנליך צו העקטאר, דעם טראיאנישען העלד.

he'd אן אבקירצונג פון די ווערטער ***he would*** אדער פון ***he had***.

hed'dle *n.* and *v.* (העדל) ווערטיקאלע אנגעצויגענע שטריקלעך אדער דראטען פון א וועבשטוהל וועלכע האבען שלייפען אין מיטען, דורך וועלכע דאס וועב-שיפעל ווערט דורכגענומען; דורכציהען דאס וועב-שיפעל דורך די שלייפען פון די ווערטיקאלע שטריקלעך אדער דראטען פון א וועבשטוהל.

hedera'ceous *a.* (העד-ע-ריי'-שיאס) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דער עפיי-פלאנצע [א קלעטערענדע פלאנצע]. ז. ***ivy***.

hederif'erous *a.* (העד-ע-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס עפיי. ז. ***ivy***.

hedge *n.* and *v.* (העדזש) א צאם אדער פערצאמונג פון א קוסטארניק אדער פון קליינע בוימעלעך וועלכע וואקסען געדיכט; אבצאמען; פערצאמען; ארומצאמען; איינשליסען; זיך בעהאלטען, אויסווייכען; וועטען זיך אויף ביידע זייטען כדי זיך אלע פעלע צו פערזיכערען; בעזארגען זיך מיט א מיטעל ווי זיך ארויסצומאכען.

hedge a bet (העדזש ע בעט) וועטען אין ביידע זייטען [פאר און געגען, כדי זיך צו זיכערען ניט צו פערלירען].

hedge'-bill *n.* (העדזש'-ביל) אזא קרום מעסער צו בעשניידען די בוימלעך פון א קוסטארניק.

hedge'-born *a.* (העדזש'-בארן) געבארען אונטער א פלאנקען [פון א פראסטער משפחה].

hedge'-cree'per *n.* (העדזש'-קריפ'-פער) א וואגאבונד, א בראדיאגע, א גנב, א באנדיט.

hedge'-gar'lic *n.* (העדזש'-גאר'-ליק) אזא פלאנצע וועלכע האט דעם ריח פון קנאבעל. זי האט גרויסע דיקע בלעטער, וועלכע וואקסען אפט צוויי פוס הויך.

hedge'hog *n.* (העדזש'-האג) דער איגעל אדער יאזשיק [אזא חיה'לע וואס איז בעדעקט מיט א פעלכעל פול מיט שטעכיגע נאדלען און קען זיך צונויפדרעהען ווי א קנויל]; דער הארן-איגעל [אזא פלאנצע וואס איהרע זאמען זיינען בעדעקט מיט שטעכיגע נאדעלעך].

Hedgehog

hedge'-hys'sop *n.* (העדזש'-היס'-אפ) גאטס-גנאדען-קרויט [אזא ביטערע גיפטיגע פלאנצע וועלכע ווערט געברויכט אלס הייל-מיטעל].

hedge'-knife *n.* (העדזש'-נאיף) אזא מעסער ארומצושניידען קוסטארניקעס.

hedge'-mar'riage *n.* (העדזש'-מער'-רידזש) א געהיימע חתונה; א חתונה וואס ווערט געפראוועט דורך אן עם-הארצות'דיגען וואנדערענדען גייסטליכען.

hedge'-mus'tard *n.* (העדזש'-מאס'-טארד) דער וועגע-זענעפט [אזא פלאנצע מיט שארפע בלעטער און געלבער בליהונג, וועלכע פלעגט אמאל געברויכט ווערען אין מעדיצין].

hedge'-net'tle *n.* (העדזש'-נעטל) אזא פלאנצע וואס וואקסט אין קוסטארניקעס.

hedge'-pars'ley *n.* (העדזש'-פארס'-לי) ערד-רויך [אזא פלאנצע]. ז. ***hen's-foot***.

hedge'-par'son *n.* (העדזש'-פאר'-סאן) א וואנדערענדער עם-הארצות'דיגער גייסטליכער [אמאל אין ענגלאנד].

hedge'-plant *n.* (העדזש'-פלענט) די צאם-פלאנצע [אזא קליין בוימעל וואס ווערט געפלאנצט אלס א צאם].

hedge'-priest *n.* (העדזש'-פריעסט) ז. ***hedge-parson***.

hedg'er *n.* (העדזש'-ער) א צאם-מאכער, א פערצאמער.

hedge'-row *n.* (העדזש'-ראו) א פערצאמונג געמאכט פון בוימער.

hedge'-school *n.* (העדזש'-סקוהל) א שוהל אונטער דעם פרייען הימעל; אן ארעמע, פראסטע שוהל.

hedge'-spar'row *n.* (העדזש'-ספער'-או) דער צאם-שפערלינג [אזא קליין פויגעלע וואס מען זעהט אפט זיצען אויף פלאנקענס].

hedge'-war'bler *n.* (העדזש'-וואר'-בלער) ז. ***hedge-sparrow***.

hedg'ing *n.* (העדזש'-אינג) דאס מאכען א צאם פון בוימלעך.

hedg'ing-bill *n.* (העדזש'-אינג-ביל) ז. ***hedge-bill***.

hedon'ic *a.* (הי-דאנ'-איק) וואס בעשטעהט אין פערגניגען, וואס פערשאפט פערגניגען; וואס איז שייך צום העדאניזם [די לעהרע, אז פערגניגען איז דער הויפט-ציעל פון מענשליכען לעבען].

hedon'ical *a.* (הי-דאנ'-אי-קעל) ז. ***hedonic***.

hedon'ics *n.* (הי-דאנ'-איקס) דער טייל פון עטיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פרינציפען פון פערגניגען.

he'donism *n.* (הי'-דא-ניזם) הידאניזם, די לעהרע פון געוויסע גריכישע פילאזאפען, אז פערגניגען איז דאס העכסטע גוטס אין מענשליכען לעבען; עגאאיזם, אייגענליעבע.

he'donist *n.* (הי'-דא-ניסט) אן אנהענגער פון העדאניזם. ז. ***hedonism***.

hedonis'tic *a.* (הי-דא-ניס'-טיק) העדאניסטיש, וואס איז שייך צו העדאניזם. ז. ***hedonism***.

heed *v.* and *n.* (היעד) נעהמען אין אכט, זיין פארזיכטיג, בעאכטען; פארזיכטיגקייט; דאס נעהמען אין אכט.

heed'ful *a.* (היעד'-פול) פארזיכטיג, אויפמערקזאם.

heed'fully *adv.* (היעד'-פול-אי) מיט פארזיכטיגקייט, מיט אויפמערקזאמקייט.

heed'fulness *n.* (היעד'-פול-נעס) פארזיכטיגקייט; אויפמערקזאמקייט.

heed'less *a.* (היעד'-לעס) אונפארזיכטיג; אונאויפמערקזאם; אונבעזאנען.

heed'lessly *adv.* (היעד'-לעס-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט; מיט אונאויפמערקזאמקייט; מיט אונבעזאנענהייט.

heed'lessness *n.* (היעד'-לעס-נעס) אונפארזיכטיגקייט; אונאויפמערקזאמקייט; אונבעזאנענהייט.

hee'haw *n.* and *v.* (הי'-האה) דער געשריי פון אן עזעל; שרייען "הי-האה" ווי אן עזעל.

heel *n. and v.* (היעל) א פיאטע; א קנאפעל, אן אבזאץ; דער פוס, דער הינטערשטער פוס פון א פערד: דאס איינבויגען [א שיף] אויף א זייט; ארויפלעגען א קנאפעל אויף א שוך; איינשטריקען א פיאטע אין א זאק; כאפען פאר די פיאטעס; בעוואפענען מיט שפארען [ווי א קאמפף=האהן]; בעוואפענען; איינבויגען [א שיף] אויף א זייט; זיך איינבויגען אויף א זייט.

heel'-ball *n.* (היעל'-באהל) א שטיק וואקס, וואס שוסטער בענוצען, אום צוצוגעבען א גלאנץ דעם קנאפעל.

heel'-blank *n.* (היעל'-בלענק) ז. *heel-lift*.

heel'-bone *n.* (היעל'-באון) דער פיאטע=ביין.

heeled *a.* (היעלד) מיט קנאפעל, מיט אבזאצען.

heel'er *n.* (היעל'-ער) א פאליטישער אונטערשטופער, א נידריגער, פערדארבענער פאליטישער אגענט פון א פראפעסיאנעלען פאליטיקאן; איינער וואס מאכט קנאפעל צו שיך; א ליידיג=געהער, א בייטעל=שניידער, אן אויסוואורף; אין גנבים=שפראך — איינער וואס ווארפט אונטער א בייטעל מיט פאלש געלד צו פערבייגעהער און דאן טיילט ער זיך מיט איהם מיט דעם "געפינס" ארויסנארענדיג פון איהם ראיעל געלד אויף זיין חלק.

heel'ing-er'ror *n.* (היעל'-אינג-ער'-אר) אן אבווייכונגס=פעהלער פון דער קאמפאס=נאדעל אויף א שיף וואס קומט דורך דעם מאגנעטישען איינפלוס פון די אייזען מאסען פון דער שיף.

heel'-i'ron *n.* (היעל'-אי'-ערן) אן אייזערנע פאדקאווע אדער פלאטע וואס ווערט געלעגט אויף א קנאפעל פון א שוך, כדי ער זאל זיך ניט אזוי גיך אבטראגען.

heel'-lift *n.* (היעל'-ליפט) איינע פון די לעדער=בלעטלעך פון וועלכע א שוך=קנאפעל ווערט געמאכט.

heel'-machine' *n.* (היעל'-מע-שין') א קנאפעל=מאשין [א מאשין צו מאכען קנאפעל פאר שיך].

heel'-piece *n.* (היעל'-פיעס) אן אבזאץ, א קנאפעל; א פיאטע [פון א זאק].

heel'piece *v.* (היעל'-פיעס) ז. *heeltap*.

heel'-plate *n.* (היעל'-פלייט) אן אייזערנע פלאטע וואס ווערט צוגעשלאגען צו א שוך=קנאפעל; א קליין פיער=קאנטיג שטיקעל אייזען מיט א לאך אין מיטען וואס ווערט אריינגעשטעלט אין דעם קנאפעל פון א שוך צום בעפעסטיגען שליט=שוה [קאנקים].

heel'-post *n.* (היעל'-פאוסט) דער הינטערשטער שטענדער=באלקען פון א שטאל; דער באלקען וואס אונטערשטיצט די טרייב=שרויף פון א דאמפף=שיף; דאס ביישטידעל פון טהיר צו וועלכען די זאוויעסעס ווערען אנגעשלאגען.

heel'-seat *n.* (היעל'-סיעט) דער ארט פון א שוך וואו דער קנאפעל איז אנגעשלאגען.

heel'-shave *n.* (היעל'-שייוו) אזא געצייג ארומצושניידען און ארומצופוצען דעם קנאפעל פון א שוך.

heel'-tap *n.* (היעל'-טעפ) אן אבזאץ=בלעטעל אדער לעדערעל; דאס ביסעל משקה וואס בלייבט איבער אין גלעזעל נאך'ן טרינקען.

heel'tap *v.* (היעל'-טעפ) ארויפלעגען אבזאץ=בלעטלעך.

heel'-tip *n.* (היעל'-טיפ) א שטיקעל אייזען וואס ווערט צוגעשלאגען צו א קנאפעל ער זאל זיך אזוי גיך ניט אבטראגען.

heel'-trim'mer *n.* (היעל'-טרימ'-ער) א מאשין צום ארומפוצען קנאפעל.

heer *n.* (היער) א לענגען מאס פאר גארן [פאדים] פון 600 יארד.

heft *n. and v.* (העפט) א הענטעל, א גריעף, א שטיעל; געוויכט, שווערקייט; דער הויפט=פונקט אדער דער שווער=פונקט פון עפעס; גויס, א נויט=צושטאנד; א העפט צום שרייבען; פראבירען דאס געוויכט דורך אויפהויבען; אויפהויבען; אבוועגען.

hef'ty *a.* (העפ'-טי) געוויכטיג; וואס האט געוויכט; לייכט אויפצוהויבען.

Hege'lian *a. and n.* (הי-גי'-ליען) וואס איז שייך צו העגעל אדער צו זיין פילאזאפישער סיסטעם; וואס איז געגרינדעט פון העגעל; א העגעליאנער, אן אנהענגער פון דער העגעליאנישער פילאזאפיע אדער פון העגעל. ז. *Hegelianism*.

Hege'lianism *n.* (הי-גי'-ליען-איזם) העגעליאניזם, די פילאזאפישע סיסטעם פון דעם דייטשען פילאזאף געארג ווילהעלם פרידריך העגעל [געבארען 1770, געשטארבען 1831]. דער הויפט=געדאנק פון העגעל'ס פילאזאפיע איז, אז אלעס וואס עקזיסטירט סאי אין דער מאטעריעלער, סאי אין דער גייסטיגער וועלט, איז אן ענטוויקלונג און אפענבארונג פון דעם אייביגען אבזאלוטען גייסט און אז אלעס קעהרט זיך אום צוריק צו דיעזען גייסט. דיעזער גייסט ווייזט זיך אלזא ארויס אין אנפאנג און אין דעם סוף פון דער ענטוויקלונג, וועלכע קומט פאר אויף א דיאלעקטישען שטייגער, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען פון "זיין", "ניט זיין" און "ווערען" אדער פון א טעזיס [בעהויפטונג], אנטי=טעזיס [געגען=בעהויפטונג] און א סינטעזיס [א פעראייניגונג].

Hege'lianize *v.* (הי-גי'-ליען-איז) ווערען א העגעליאנער, ווערען אן אנהענגער פון העגעל'ס פילאזאפיע. ז. *Hegelianism*.

He'gelism *n.* (היי'-געל-איזם) ז. *Hegelianism*.

heg'emon *n.* (העדזש'-ע-מאן) א העגעמאן, א פיהרער, איינער אדער עטוואס וואס האט די הויפט=מאכט אדער דעם הויפט פאליטישען איינפלוס [הויפטזעכליך וועגען א שטאאט].

hegemon'ic *a.* (הי-דזשי-מאנ'-איק) העגעמאניש, הערשענד, פיהרענד, וואס שפיעלט די הויפט=ראלע. ז. *hegemony*.

hegemon'ical *a.* (הי-דזשי-מאנ'-אי-קעל) ז. *hegemonic*.

he'gemony *n.* (הי'-דזשי-מא-ני) העגעמאניע, הערשאפט, אויבערהערשאפט, פיהרערשאפט [הויפטזעכליך וועגען דעם פאליטישען איינפלוס, הערשאפט אדער פיהרערשאפט פון איין שטאאט בנוגע צו א צווייטען].

heg'ira *n.* (העדזש'-אי-רא) ז. *hejira*.

he'-goat *n.* (היע'-גאוט) א באק.

hegu'men *n.* (הי-גיו'-מען) אן איגומען [א הויפט פון א מאנאסטיר].

hegu'mene *n.* (הי-גיו'-מע-ניע) די הויפט, די אויפזעהערין פון א מאנאסטיר.

hegu'meness *n.* (הי-גיו'-מע-נעס) ז. *hegumene*.

hegu'menos *n.* (הי-גיו'-מע-נאס) ז. *hegumen*.

heif'er *n.* (העפ'-ער) א קאלב, א טעליצע.

heigh *int.* (האי) היי! [א צורוף].

heigh'-ho *int.* (האי'-האו) אהא! אך! א! [אן אויסרוף פון פערוואונדערונג, איבערראשונג, ענטציקונג, מיעדקייט אדער לאנגוויילינקייט].

height *n.* (האיט) די הויך; הויכקייט; הויכע שטעלונג; פראמינענטקייט; דער העכסטער טייל, דער שפיץ; דער העכסטער גראד, די העכסטע שטופע; א הויכער פלאץ, א בארג.

heigh'ten *v.* (האי'טן) העכערען, אויפהויבען; דערהויבען, מאכען ערהאבענער אדער פראמינענטער; ווערען העכער, גרעסער, ערהאבענער אדער פראמינענטער.

height of the sea'son (האיט אוו טהי סיע'זן) די סאמע סעזאן=צייט, דער סאמע ברען פון סעזאן.

hei'nous *a.* (היי'-נאס) אבשייליך, נידערטרעכטיג; אונגעהייער, שרעקליך.

hei'nously *adv.* (היי'-נאס-לי) אויף אן אבשייליכען, אבשטויסענדען אדער שרעקליכען שטייגער; אונגעהייער.

hei'nousness *n.* (היי'-נאס-נעס) אבשייליכקייט; אונגעהייערקייט; שוידערליכקייט.

heir *n. and v.* (עהר) א יורש; ירשנ'ען.

heir'-appar'ency *n.* (עהר'-ע-פעהר'-ען-סי) דאס זיין א זיכערער יורש. ז. *heir apparent*.

heir appar'ent (עהר ע-פעהר'-ענט) א זיכערער יורש [אין געגענזאץ צו איינעם וואס קען פערלירען זיין רעכט אויף ירושה צוליעב דעם געבורט פון אן אנדער יורש].

heir at law (עהר עט לאה) דער געזעצליכער יורש, דער נאהנטסטער יורש.

heir'dom *n.* (עהר'-דאם) ערבשאפט; דאס זיין א יורש.

heir'ess *n.* (עהר'-עס) א יורש'טע.

heir'-land *n.* (עהר'-לענד) ירושה=לאנד.

heir'less *a.* (עהר'-לעס) אהן יורשים.

heir'loom *n.* (עהר'-לוהם) אלטע פאמיליען=זאכען [הויפטזעכליך קלייניגקייטען וואס געהען איבער בירושה פון דור צו דור].

heir presump'tive (עהר פרי-זאמפ'-טיוו) א ניט=זיכערער יורש [איינער וואס קען פערלירען זיין רעכט אויף ירושה, ווען עס זאל געבוירען ווערען א נעהנטערער יורש].

heir'ship *n.* (עהר'-שיפ) ירושה=רעכט, ערבשאפט; דאס זיין א יורש.

hej'ira *n.* (העדזש'-אי-רא) דאס אנטלויפען; מאכמעד'ס אנטלויפען פון מעקא [דעם 16טען יולי 622 נאך דער קריסטליכער צייט=רעכנונג. פון דיעזען טאג הויבט זיך אן די מאכמעדאנישע צייט=רעכנונג]; די מאכמעדאנישע צייט=רעכנונג.

hek'togram *n.* (העק'-טא-גרעם) ז. *hectogram*.

hek'tograph *n. and v.* (העק'-טא-גרעף) ז. *hectograph*.

hel'coid *a.* (העל'-קאיד) עהנליך צו א געשוויר; בעדעקט מיט געשווירען.

helcol'ogy *n.* (העל-קאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט געשווירען און אויפרייסונגען.

hel'coplasty *n.* (העל'-קא-פלעס-טי) דאס בעדעקען א געשוויר מיט פרעמדער הויט [אדער פון דעם קראנקען אליין אדער פון אן אנדער מענשען], אום ער זאל זיך גיכער פערהיילען.

held (העלד) געהאלטען. ז. *hold*.

he'liac *a.* (הי'-לי-עק) ז. ***heliacal***

heli'acal *a.* (הי-לאי'-ע-קעל) וואס פער־געהט אדער געהט אויף כמעט אין איין צייט מיט דער זון [ווענען שטערען].

Helian'thus *n.* (הי-לי-ען'-טהאס) דער מין זון־בלומען [אמעריקאנישע פלאנצען מיט געלבע אדער פורפורנע בלומען, וועל־כע גיבען ארויס האניג און א געלבע פארב].

hel'ical *a.* (העל'-אי-קעל) עהנליך צו א ספיראלע, ווי א ספיראלע.

helic'iform *a.* (הי-ליס'-אי-פארם) ז. ***helical***

hel'icine *a.* (העל'-אי-סין) געדרעהט; ווי א ספיראלע; וואס איז שייך צום אוי־ער־מושעל.

hel'icograph *n.* (העל'-אי-קא-גרעף) אן אינסטרומענט צו צייכענען ספיראל־לי־ניען.

hel'icoid *a.* (העל'-אי-קאיד) ווי א ספי־ראלע; געדרעהט, עהנליך צו א שרויף.

helicoi'dal *a.* (העל-אי-קאי'-דעל) ז. ***helicoid***

helicom'etry *n.* (העל-אי-קאמ'-ע-טרי) דאס צייכענען אדער מעסטען ספיראל־לי־ניען.

hel'icon *n.* (העל'-אי-קאן) א העליקאן [אזא מעשענער מוזיקאלישער בלאז־אינ־סטרומענט].

Helicon

helicop'ter *n.* (הי-לי-קאפ'-טער) א לופט־שיף וועלכע ווערט געהויבען פון א טרייב־שרויף.

heliocen'tric *a.* (הי-לי-א-סען'-טריק) העליאצענטריש, וואס איז שייך צו דער זון אלס מיטעלפונקט [פון דער זונען־סיס־טעם]; וואס איז שייך צו דער לאגע פון א שטערן בנוגע צו דער זון אדער וועלכע וואלט בעאבאכטעט געווארען פון דער זון.

heliocen'trical *a.* (הי-לי-א-סען'-טרי-קעל) ז. ***heliocentric***

heliocentric'ity *n.* (הי-לי-א-סענ-טריס'-אי-טי) העליאצענטראליטעט; דאס זיין העליאצענטריש; דאס פערהעלטניס צו דער זון אלס צענטער אדער מיטעל־פונקט. ז. ***heliocentric***

heliochro'mic *a.* (הי-לי-א-קראו'-מיק) העליאכראמיש, וואס איז שייך צו העליא־כראמיע [די קונסט צו פאטאגראפירען אין נאטירליכע פארבען].

heliochro'moscope *n.* (הי-לי-א-קראו'-מא-סקאופ) א העליאכראמאסקאפ [אן אפאראט צו פאטאגראפירען אין נא־טירליכע פארבען].

heliochro'motype *n.* (הי-לי-א-קראו'-מא-טאיפ) א העליאכראמיש בילד [פא־טאגראפירט אין די נאטירליכע פארבען].

helioch'romy *n.* (הי-לי-אק'-רא-מי) העליאכראמיע [די קונסט צו פאטאגראפי־רען אין נאטירליכע פארבען].

heliochry'sin *n.* (הי-לי-א-קראי'-סין) זון־גאלד [אזא מין אראנזש־פארב].

heliocom'ete *n.* (הי-לי-א-קאמ'-איט) א העליאקאמעט [א ליכט־פאס נאך דעם זון־אונטערגאנג].

he'lio-engra'ving *n.* (הי'-לי-או-ענ-גריי'-ווינג) ז. ***photo-engraving***

he'liograph *n.* and *v.* (הי'-לי-א-גרעף) א העליאגראף, אן אפאראט צו געבען ליכט־סיגנאלען; אן אינסטרומענט צו פאטאגרא־פירען די זון; א בילד געמאכט דורך א העליאגראף; א פאטאגראפיש בילד, א פא־טאגראפיע; געבען סיגנאלען דורך א הע־ליאגראף; פאטאגראפירען.

heliog'rapher *n.* (הי-לי-אג'-רע-פער) איינער וואס גיט סיגנאלען דורך א העליא־גראף; איינער וואס פאטאגראפירט די זון, צייכענט א מאפע פון דער זון אדער בע־שרייבט די זון; א פאטאגראף. ז. ***heliograph***

heliograph'ic *a.* (הי-לי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו א העליאגראף [אן אינ־סטרומענט צו געבען ליכט־סיגנאלען אדער צו פאטאגראפירען די זון]; וואס איז שייך צו העליאגראפיע. ז. ***heliography***

heliograph'ical *a.* (הי-לי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***heliographic***

heliog'raphy *n.* (הי-לי-אג'-רע-פי) העליאגראפיע, דאס געבען ליכט־סיגנאלען [דורך א העליאגראף], די בעשרייבונג פון דער זון, דאס מאכען א מאפע פון דער זון; פאטאגראפיע. ז. ***heliograph***

heliogra'vure *n.* (הי-לי-א-גריי'-וויור) ז. ***photo-engraving***

he'lioid *a.* (הי'-לי-איד) עהנליך צו דער זון.

heliol'ater *n.* (הי-לי-אל'-ע-טער) א זון־פערגעטערער, איינער וואס דיענט צו דער זון.

heliol'atrous *a.* (הי-לי-אל'-ע-טראס) זון־פערגעטערענד, דיענענדיג צו דער זון.

heliol'atry *n.* (הי-לי-אל'-ע-טרי) זון־פערגעטערונג, דאס דיענען צו דער זון.

heliol'ogist *n.* (הי-לי-אל'-א-דזשיסט) א העליאלאגיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שטודירען די זון.

heliol'ogy *n.* (הי-לי-אל'-א-דזשי) העלי־אלאגיע, דער טייל פון אסטראנאמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער זון.

heliom'eter *n.* (הי-לי-אמ'-ע-טער) א העליאמעטער, א זון־מעסטער [אזא אסטרא־נאמישער טעלעסקאפ].

helioph'ilous *a.* (הי-לי-אפ'-אי-לאס) וואס ווערט צוגעצויגען פון דער זון, וואס ווערט אויפגעלעבט אונטער דער ווירקונג פון די זון־שטראהלען.

heliopho'bia *n.* (הי-לי-א-פאו'-בי-א) א קראנקהאפטע מורא פאר זון־שיין.

heliopho'bic *a.* (הי-לי-א-פאו'-ביק) וואס האט מורא פאר דער זון־שיין, וואס מיידט אויס די זון־שיין.

he'lioscope *n.* (הי'-לי-א-סקאופ) א הע־ליאסקאפ [א זון־גלאז, א זון־טעלעסקאפ].

helioscop'ic *a.* (הי-לי-א-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו א העליאסקאפ, וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון א העלי־אסקאפ [א זון־גלאז, א זון־טעלעסקאפ].

heliospher'ical *a.* (הי-לי-א-ספער'-אי-קעל) קיילעכדיג ווי די זון.

he'liostat *n.* (הי'-לי-א-סטעט) א העליא־סטאט [אן אינסטרומענט, וועלכער רעפ־לעקטירט די זון־שטראהלען אין איין בע־שטימטער ריכטונג איז פערלויף פון גאנ־צען טאג].

he'liotrope *n.* (הי'-לי-א-טראופ) העלי־אטראפ [אזא פלאנצע]; העליאטראפ אדער דער גרינער כאלצעדאן [אזא מי־נעראל]; דער בלוטיגער־ראזעווער קאליר פון די העליאטראפ־פלאנצען; א העליא־גראף [אן אינסטרומענט צו געבען ליכט־סיגנאלען]. ז. ***heliograph***

he'liotroper *n.* (הי'-לי-א-טראו-פער) איינער וואס געברויכט אדער איז בעשעפ־טיגט ביי א העליאגראף. ז. ***heliograph***

heliotrop'ic *a.* (הי-לי-א-טראפ'-איק) העליאטראפיש, זיך ווענדענדיג, זיך אומ־קעהרענדיג, זיך בויגענדיג צו דער זון [ווענען דער נייגונג פון פלאנצען זיך אויסצובויגען אין דער ריכטונג פון די זון־שטראהלען אדער אין דער געגענזייטיגער ריכטונג].

heliotrop'ical *a.* (הי-לי-א-טראפ'-אי-קעל) ז. ***heliotropic***

heliotrop'ically *adv.* (הי-לי-א-טראפ'-אי-קעל-אי) העליאטראפיש. ז. ***heliotropic***

heliot'ropism *n.* (הי-לי-אט'-רא-פיזם) העליאטראפיזם, די נייגונג פון פלאנצען זיך אויסצובויגען אין דער ריכטונג פון די זון־שטראהלען אדער אין דער פער־קעהרטער ריכטונג.

he'liotropy *n.* (הי'-לי-א-טראו-פי) ז. ***heliotropism***

he'liotype *n.*, *a.* and *v.* (הי'-לי-א-טאיפ) א ליכט־דרוק בילד; דאס מאכען ליכט־דרוק בילדער; וואס איז שייך צו ליכט־דרוק; מאכען א בילד דורך ליכט־דרוק. ז. ***heliotypy***

heliotyp'ic *a.* (הי-לי-א-טיפ'-איק) וואס איז שייך צו ליכט־דרוק.

heliotypog'raphy *n.* (הי-לי-א-טאי-פאג'-רע-פי) ליכט־דרוק; פאטא־גראווי־רונג.

he'liotypy *n.* (הי'-לי-א-טאי-פי) ליכט־דרוק [א געוויסער פאטאגראפישער פרא־צעס צו מאכען פאטאגראפישע פלאטען פון וועלכע מען קען דירעקט דרוקען ביל־דער].

helispher'ic *a.* (העל-אי-ספער'-איק) ווי א ספיראלע, ספיראל־פערמיג.

helispher'ical *a.* (העל-אי-ספער'-אי-קעל) ז. ***helispheric***

helispher'ical line (העל-אי-ספער'-אי-קעל לאין) די ליניע, וועלכע א שיף פאהרט דורך, ווען זי געהט שרעג צום עקוואטאר האלטענדיג זיך ביי א פעסטען פונקט פון קאמפאס און שניידענדיג אלע מערידיאנען אונטער א גלייכען ווינקעל. דיעזע ליניע איז עהנליך צו א ספיראלע. פאהרענדיג מיט דיעזער ליניע, קומט די שיף אלץ נעהנטער צום ערד־פאל, אבער זי ערגרייכט איהם קיינמאל ניט.

he'lium *n.* (הי'-לי-אם) א העליום [א כעמישער גרונד־עלעמענט, וועלכען מען האט פריהער ענטדעקט אין דער זון און שפעטער אויך אויסגעפונען אויף דער ערד].

he'lix *n.* (הי'-ליקס) א ספיראל־ליניע; א שרויפען־ארטיגע ליניע; אין ארכיטעק־טור — א ספיראל־ארטיגע פערציערונג; דער אויסערער ראנד פון אויער.

He'lix *n.* (הי'-ליקס) אזעלכע מאלוסקעל־טהיערע וועלכע ליעגען אין ספיראל־פער־מיגע מושלען.

he'll אן אבקירצונג פון די ווערטער ***he shall*** אדער ***he will***

hell *n.* (העל) די העל, דער גיהנם; די פינסטערע בייזע כוחות; א גיהנם־אב־גרונד; א הויז וואו מען שפיעלט אין

אזארטנע שפיעלען; א פלאץ וואו מען ווארפט אוועק אבפאל.

hell'bender *n.* (העל'-בענ-דער) אן אמעריקאנער סאלאמאנדער⸗עהנליכע חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה. געפינט זיך געוועהנליך אין די טאלען פון שטאאט אהאיא; א וויסטע הוליאנקע, א טרינקעניש און א זויפעניש.

Hellbender

hell'-bent' *a.* (העל'-בענט') ענטשלאסען; ניט קוקענדיג אויף אלע געפאהרען.

hell'-black *a.* (העל'-בלעק) שווארץ ווי דער טייוועל.

hell'-born *a.* (העל'-בארן) געבארען אין דער העל; פון דער העל.

hell'-broth *n.* (העל'-בראטה) א טייוועלשער אדער פערכשופ'טער געטראנק.

hell'-cat *n.* (העל'-קעט) א מכשפה.

hell'-di'ver *n.* (העל'-דאי'-ווער) די גרעבע אדער גאגארא. ז. *grebe*

hell'-doomed *a.* (העל'-דוהמד) פערמשפט צום גיהנם.

hel'lebore *n.* (העל'-ע-באור) טשעמעריצע אדער העלעבארום⸗פלאנצע [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין. אין גרעסערע דאזען רופט זי ארויס מאגען⸗ענטצינדונג, ברעכען, קרעמפף, קאנוואולסיאנען, וועלכע ענדיגען זיך אפט מיט'ן טויט]; די ניעס⸗ווארצעל [אזא פלאנצע וואס איהר פולווער ווערט בענוצט צו פערניכטען אינזעקטען].

Hellebore

Hel'lene *n.* (העל'-אין) א גריך, א העלען.

Helle'nian *a.* (הע-לי'-ני-ען) ז. ***Hellenic***

Hellen'ic *a.* (הע-לענ'-איק) גריכיש; וואס איז שייך צו די גריכען.

Hellen'ically *adv.* (הע-לענ'-אי-קעל-אי) אויף א גריכישען אופן; אין בעצוג צום העלעניזם. ז. ***Hellenism***

Hellen'icism *n.* (הע-לענ'-אי-סיזם) גריכישער כאראקטער, גריכישע אייגענשאפט אדער סטיל [פון די אלטע גריכען].

Hel'lenism *n.* (העל'-ענ-איזם) העלעניזם, די גריכישע שפראך⸗אייגענטימליכקייטען; גריכישע אויסדריקע, זיטען, אידעען און מנהגים; גריכענטום, דער גייסט און דער כאראקטער פון דער אמאליגער גריכישער ראסע.

Hel'lenist *n.* (העל'-ענ-איסט) א העלעניסט, א איד וואס האט אנגענומען די גריכישע זיטען און שפראך [אין די צייטען פון אלט⸗גריכענלאנד]; א קענער אין דער קלאסישער גריכישער שפראך און ליטעראטור; אן אנהענגער אדער פערשפרייטער פון דער גריכישער קולטור.

Hellenis'tic *a.* (העל-ע-ניס'-טיק) העלעניסטיש, גריכיש; וואס איז געמישט פון גריכיש מיט אנדערע פרעמדע עלעמענטען.

Hellenis'tical *a.* (העל-ע-ניס'-טי-קעל) ז. ***Hellenistic***

Hellenis'tically *adv.* (העל-ע-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א העלעניסטישען אופן.

Hellenis'tic di'alect (העל-ע-ניס'-טיק דאי'-ע-לעקט) גריכיש וואס ענטהאלט אין זיך העברעאישע און אראמעאישע ווערטער און אויסדריקע, ווי די שפראך פון דער סעפטואגינטע [די בעוואוסטע גריכישע איבערזעצונג פון תנ"ך, וועלכע איז בעקאנט מיט דעם נאמען תרגום השבעים].

Helleniza'tion *n.* (העל-ענ-אי-זיי'-שאן) דאס העלעניזירען זיך, דאס אננעהמען זיך מיט העלעניסטישע [גריכישע] אידעען און זיטען.

Hel'lenize *v.* (העל'-ענ-איז) העלעניזירען, מאכען פאר א גריך; זיך אנפאסען צו גריכישע זיטען און מנהגים; זיך ערציהען אין גריכישען גייסט און קולטור; געברויכען די גריכישע שפראך [קלאסישער גריכיש].

hel'ler *n.* (העל'-ער) א העלער [אן עסטרייך⸗אונגארישע קופערנע קליינע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך א פינפטעל אמעריקאנער סענט; אן אלטע דייטשע מטבע].

Hel'lespontine *a.* (העל'-עס-פאנ-טין) וואס איז שייך צום העלעספאנט [די דארדאנעלען, דער ים⸗וועג וואס טיילט אב איירָאפא פון אזיען און וועלכער פעראייניגט דעם עגעאישען ים מיט דעם מארמארישען].

hell'-fire *n.* (העל'-פאיר) דאס פייער פון גיהנם; די מאטערנישען פון גיהנם.

hell'-gate *n.* (העל'-גייט) דער טויער פון גיהנם.

hell'grammite *n.* (העל'-גרע-מאיט) די לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען אן אינזעקט ענטוויקעלט זיך] פון א געוויסען אינזעקט, וועלכע ווערט געברויכט אנצושטעכען אויף'ן האטשיק צו כאפען פיש.

hell'-hag *n.* (העל'-העג) אן אלטע ארורה, אן אלטע מכשפה.

hell'-ha'ted *a.* (העל'-היי'-טעד) פערהאסט ווי דער גיהנם.

hell'-haun'ted *a.* (העל'-האנ'-טעד) פערפאלגט פון א בייזען גייסט.

hell'-hound *n.* (העל'-האונד) א גיהנם⸗הונד; א טייוועלשע פערזאן.

hel'licat *a.* and *n.* (העל'-אי-קעט) לייכטזיניג, אונבעזאנען; פוסט⸗קעפיג, ניט איבערגעשפיצט; א גאטלאזע, טייוועלשע, פערדארבענע בעשעפעניש.

hell'ish *a.* (העל'-איש) העליש, בייזארטיג, טייוועלש; ווי א גיהנם.

hell'ishly *adv.* (העל'-איש-לי) אויף א העלישען, טייוועלשען אדער בייזארטיגען אופן.

hell'ishness *n.* (העל'-איש-נעס) העלישע, טייוועלשע פערדארבענהייט.

hell'-kite *n.* (העל'-קאיט) א גיהנם⸗בעשעפעניש; א טייוועלשע בייזע פערזאן.

hello' *int.* (הע-לאו') העלאו! [אן אויסרופונגס⸗ווארט, וואס ווערט געברויכט צו ציהען אימעצענס אויפמערקזאמקייט; א בעגריסונגס⸗צורוף].

hell'ward *adv.* (העל'-הווארד) צום גיהנם צו.

hell'wards *adv.* (העל'-הווארדז) ז. ***hellward***

helm *n.* and *v.* (העלם) א העלם, א פאנצער⸗היטעל; דאס הענטעל פון א שטייער⸗רודער; א שטייער⸗ראד; פערוואלטונגס⸗פלאץ, דירעקציאנס⸗פאסטען; א שווארצער שווערער וואלקען וועלכער זעהט זיך איבער דעם שפיץ פון א בארג פאר א שטורם, וועהרענד דער הימעל ארום איז קלאר; אנטהאן א העלם.

helm'-cloud *n.* (העלמ'-קלאוד) א שווארצער, שווערער וואלקען, וועלכער זעהט זיך אויף דעם שפיץ פון א בארג פאר א שטורם וועהרענד דער הימעל ארום איז קלאר.

hel'met *n.* (העל'-מעט) א העלם, א פאנצער⸗היטעל; א שטייפער הוט, אפטמאל פון לעדער, אין דער פארם פון א העלם [ווי עס טראגען אין אייניגע לענדער פאליציסטען, פייער⸗לעשער א. ז. וו.]; א העלם⸗פערמיג היטעלע ביי געוויסע בליהונגען פון פלאנצען.

Helmets

hel'meted *a.* (העל'-מעט-עד) וואס טראגט א העלם אדער א פאנצער⸗היטעל; אנגעטהאן אין א העלם.

hel'met-flow'er *n.* (העל'-מעט-פלאו'-ער) דער שטורם⸗הוט [אזא העלם⸗עהנליכע פלאנצע].

hel'met-quail *n.* (העל'-מעט-קהווייל) די העלם⸗וואכטעל [אזא פויגעל, ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם טשוב, וואס דערמאהנט אן א העלם]. ז. ***quail***

hel'met-shaped *a.* (העל'-מעט-שייפט) העלם⸗פערמיג, וואס האט די פארם פון א העלם אדער פון א פאנצער⸗היטעל.

hel'minth *n.* (העל'-מינטה) א ווארים; דער איינגעווייד⸗ווארים אדער פאראזיטען⸗ווארים [א ווארים וואס געפינט זיך אין די געדערים פון מענשען].

helminthagog'ic *a.* (העל-מינ-טהע-גאדזש'-איק) וואס האט די אייגענשאפטען

אבצוטרייבן ווערים [וועגן א מעדי־ציין].

helmin'thagogue *n.* (העל־מינ'־טהע־גאג) א מעדיצינישער מיטעל צום אבטרייבן ווערים.

Helmin'thes *n.* (העל־מינ'־טהיז) די אינגעווייד אדער פאראזיטען־ווערים [דער מין ווערים וואס געפינט זיך אין די גע־דערים פון מענשען].

helmin'thic *a.* and *n.* (העל־מינ'־טהיק) וואס טרייבט אב ווערים; וואס געהערט צו ווערים; א מעדיצינישער מיטעל צום אבטרייבן ווערים.

helminthologʹic *a.* (העל־מינ־טהא־לאדזש'־איק) וואס איז שייך צו העלמינ־טאלאגיע [דער טייל פון נאטור־געשיכטע וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספאר־שונג פון ווערים, בעזאנדערס פון אינגע־ווייד־ווערים].

helmintholog'ical *a.* (העל־מינ־טהא־לאדזש'־אי־קעל) ז. ***helminthologic***

helminthol'ogist *n.* (העל־מינ־טהאל'־א־דזשיסט) א העלמינטהאלאג, א קענער פון העלמינטהאלאגיע.

ז. ***helminthology***

helminthol'ogy *n.* (העל־מינ־טהאל'־א־דזשי) העלמינטהאלאגיע [דער טייל פון נאטור־געשיכטע וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון ווערים, בע־זאנדערס פון די אינגעווייד־ווערים]

helm'less *a.* (העלמ'־לעס) אהן א שטייער־רודער; אהן א העלם אדער פאנ־צער־היטעל.

helm'-port *n.* (העלמ'־פאורט) דאס לאך פון א שיף דורך וועלכען עס געהט דורך דער שטייער־רודער.

helms'man *n.* (העלמז'־מען) א שטייער־מאן [דער וואס שטעהט ביים שטייער פון א שיף].

helo'sis *n.* (הי־לאו'־סיס) א פערדרעהונג פון די אויגען־לעדלעך; ספאזמעס פון די אויגען־מוסקולען.

He'lot *n.* (הי'־לאט) א העלאט, א ספאר־טאנישער שקלאף; א שקלאף.

He'lotism *n.* (הי'־לאט־איזם) די ספארטאנישע שקלאפעריי; שקלאפעריי, לייב־אייגענשאפט.

help *v.* and *n.* (העלפ) מיט־העלפען; פערלייכטערען [וועהטאג, קראנק־הייט א. ד. ג.]; אויסבעסערען, נעפינען א מיטעל צו...; אויסמיידען, צוריקהאלטען; אויסטיילען; אויסטיילען שפייז אדער בע־דיענען ביים טיש; הילף; א פערלייכטע־רונגס אדער פערבעסערונגס־מיטעל; אן ארויסהעלפער; א געהילף; א דיענער, אן ארבייטער.

help'-ale *n.* (העלפ'־אייל) א הוליאנקע פאר שכנים נאכדעם ווי זיי האבען ארויס־געהאלפען ביי א געוויסער ארבייט.

help down (העלפ דאון) העלפען ארונ־טערצוקומען, ארונטערשטופען; בייטרא־גען, מיטהעלפען צום אונטערגאנג אדער צום זינקען.

hel'per *n.* (העל'־פער) א העלפער, א געהילף.

hel'per-on *n.* (העל'־פער־אן) אן אונ־טערהעלפער.

help for'ward (העלפ פאר'־וואורד) אונטערהעלפען, העלפען שטייגען, העלפען געהן פאראווערטס.

help'ful *a.* (העלפ'־פול) בעהילפליך, הילף־רייך, דיענליך, ניצליך, היילזאם.

help'fully *adv.* (העלפ'־פול־אי) בע־הילפליך, ניצליך, היילזאם.

help'fulness *n.* (העלפ'־פול־נעס) הילף, בעהילפליכקייט, ניצליכקייט.

hel'ping *a.* and *n.* (העל'־פינג) העל־פענד; דאס העלפען, הילף; א פארציע [שפייז אדער משקה].

hel'ping hand (העל'־פינג הענד) שטיי־צע, אונטערשטיצונג; אן ארויסהעלפער, א געהילף.

help'less *a.* (העלפ'־לעס) הילפלאז; שוואך; וואס מען קען ניט העלפען, וואס מען קען געגען דעם קיין מיטעל ניט גע־פינען.

help'lessly *adv.* (העלפ'־לעס־לי) אהן הילף; הילפסלאז.

help'lessness *n.* (העלפ'־לעס־נעס) הילפלאזיגקייט.

help'mate *n.* (העלפ'־מייט) א געהילף; א מיטהעלפער; א חבר; א שותף; א פרוי.

help'meet *n.* (העלפ'־מיעט) ז. ***helpmate***

help off (העלפ אף) העלפען פטור ווע־רען פון עפעס.

help on (העלפ אן) [צו געהן] מיטהעלפען פאראווערטס].

help out (העלפ אוט) ארויסהעלפען, מיטהעלפען.

help o'ver (העלפ או'־ווער) העלפען איבערקומען עפעס.

help to (העלפ טו) העלפען עפעס דער־גרייכען; דערלאנגען עפעס, בעדיענען.

help up (העלפ אפ) אונטערשטיצען, אויפהויבען.

help yourself' (העלפ יור־סעלף') זארג אליין פאר זיך; נעהמט אייך אליין, בע־דיענט זיך אליין.

hel'ter-skel'ter *adv.*, *a.* and *n.* (העל'־טער־סקעל'־טער) אין בייזער איי־לעניש, אהן אן ארדנונג, אבי־ווי; געטהאן אין איילעניש, אין טומלעניש, ווי־ניט־איז; טומלעניש, איילעניש.

helve *n.* and *v.* (העלוו) א הענטעל [פון א האק, האמער א. ד. ג.]; א שטיעל; צומאכען א הענטעל אדער שטיעל.

helve'-ham'mer *n.* (העלוו'־העמ'־ער) א גרויסער שמיעד־האמער.

hel'ver *n.* (העל'־ווער) דאס הענטעל אדער שטיעל [פון אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט אין שאכטען].

Helve'tian *a.* and *n.* (העל־ווי'־שען) העלוועטיש, וואס איז שייך צו די אמאלי־גע העלוועציער, וועלכע האבען זיך געפו־נען אין דער איצטיגער שווייץ; וואס איז שייך צו דער שווייץ; שווייצעריש; אן העלוועציער, א שווייצער.

Helvet'ic *a.* (העל־וועט'־איק) העלווע־טיש, שווייצעריש. ז. ***Helvetian***

hel'vin *n.* (העל'־ווין) אזא געלבליכער מינעראל.

hel'vite *n.* (העל'־וואיט) ז. ***helvin***

hel'volous *a.* (העל'־וואָ־לאס) טונקעל־גרוי; רויטליך־געלב.

hem *n.*, *v.* and *int.* (העם) א זוים, א ברעג, א ראנד; אן איינפאסונג; זוי־מען, מאכען א ברעג אדער ראנד; איינ־פאסען; ארויסברייננגען דעם קלאנג "הם"; וואעקהוסטען; הם! [דריקט אויס צענע־רונג אין ריידען].

hem'achate *n.* (העמ'־ע־קייט) דער בלוט־אכאט [אזא אגאט־שטיין מיט רויטע פלעקען].

hem'achrome *n.* (העמ'־ע־קראום) דער בלוט־פארב־שטאף [דער בעשטאנד־טייל פון בלוט וואס גיט דעם בלוט צו א רויטען קאליר].

hemachro'sis *n.* (העמ־ע־קראו'־סיס) די רויטקייט פון דעם בלוט.

hemacytom'eter *n.* (העמ־ע־סאי־טאמ'־ע־טער) אן אפאראט צו צעהלען די בלוט־קיילעכלעך אין בלוט.

hemadrom'ograph *n.* (העמ־ע־דראמ'־א־גרעף) אן אינסטרומענט וועל־כער בעצייכענט אויטאמאטיש די ענדע־רונגען אין דער שנעלקייט פון דעם בלוט [אין די אדערען].

hemadromom'eter *n.* (העמ־ע־דרא־מאמ'־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעס־טען די שנעלקייט פון דעם בלוט אין די אדערען.

hemadynamom'eter *n.* (העמ־ע־דאי־נע־מאמ'־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם בלוט־דרוק אין די אדערען.

hem'agogue *n.* (העמ'־ע־גאג) א מע־דיצינישער מיטעל ארויסצורופען בלוט־פלוס ביי מענסטרואציעס [מאנאטליכע בלוט־ריינגינונג ביי פרויען] אדער ביי מע־רידען.

he'mal *a.* (היע'־מעל) עהנליך צו בלוט; בלוטיג; וואס האט א שייכות צום בלוט, צו דער בלוט־צירקולאציאן אדער צו די בלוט־ארטעריען; וואס געפינט זיך אין דעם טייל פון קערפער וואו עס געפינט זיך דאס הארץ.

hem and haw (העם ענד האו) זיך דרעהען אהין און אהער, ניט ארויסזא־גען אפען, שטאמלען, הם'קען.

Don't hem and haw. Give me a direct answer.

hemastat'ic *a.* and *n.* (העמ־ע־סטעט'־איק) וואס פערהאלט א בלוט־פלוס; א מעדיצין וואס פערהאלט א בלוט־פלוס.

hematachom'eter *n.* (העמ־ע־טע־קאמ'־ע־טער) אן אפאראט צו מעסטען די שנעלקייט פון דעם בלוט־פלוס.

hematangion'osus *n.* (העמ־ע־טען־דזשי־אנ'־א־סאס) א קראנקהייט פון די בלוט־ארטעריען.

hematem'esis *n.* (העמ־ע־טעמ'־ע־סיס) דאס ברעכען מיט בלוט.

hem'atherm *n.* (העמ'־ע־טהוירם) א חיה וואס האט ווארעם בלוט.

hemat'ic *a.* and *n.* (הי־מעט'־איק) וואס איז שייך צום בלוט; בלוטיג; וואס היילט אדער פערבעסערט דאס בלוט; א הייל־מיטעל פאר דעם בלוט.

hemat'ics *n.* (הי־מעט'־איקס) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן בלוט.

hem'atite *n.* (העמ'־ע־טאיט) נאטיר־ליכער רויטער אייזען־ראסט אדער בלוט־שטיין [א זעהר ווערטהפאלער אייזען־ערץ].

hematit'ic *a.* (העמ־ע־טיט'־איק) בלוט־רויט; עהנליך צום בלוט־שטיין. ז. ***hematite***

hem'atocele *n.* (העמ'־ע־טא־סיל) א בלוט־געשוויר.

hem'atoid *a.* (העמ'־ע־טאיד) בלוטיג, עהנליך צו בלוט.

hematol'ogy *n.* (העמ־ע־טאל'־א־דזשי) העמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען בלוט [וועגען דער אויסבילדונג, פונקציאנען, און קראנקהייטען פון בלוט].

hemato'sis *n.* (העמ־ע־טאו'־סיס) די אויסבילדונג פון בלוט, די פערוואנדלונג פון וועגען־בלוט [אויסגענוצט בלוט] אין ארטעריען־בלוט [פריש בלוט].

hemeralo'pia *n.* (העמ־ע־רע־לאו'־פי־א) נאכט־בלינדקייט אדער היהנער־בלינד־קייט [א מין אויגען־קראנקהייט, ווען דער

מענש זעהט גוט ביי טאג, אבער ער זעהט זעהר שלעכט אדער גאר ניט אין אבענד און בכלל אין א טונקעלער שיין]; טאג-בלינד-קייט [ווען מען זעהט אם בעסטען ביי קינסטליכער ליכט אדער אין האלב-טונקעלהייט].

hemerobap'tism *n.* (העמ-ע-רא-בעפ'-טיזם) דאס טובל זיין זיך יעדען טאג [ווי עס איז געווען דער מנהג ביי געוויסע אידישע און קריסטליכע סעקטען].

hemerol'ogy *n.* (העמ-ע-ראל'-א-דזשי) העמעראלאגיע, די וויסענשאפט אדער קונסט פון צוזאמענשטעלען א לוח.

hemiablep'sia *n.* (העמ-אי-ע-בלעפ'-סי-א) ז. ***hemianopsia***

hemianop'sia *n.* (העמ-אי-ע-נאפ'-סי-א) א מין בלינדקייט פון איינעם אדערביידע אויגען, ווען מען זעהט נור א טייל פון דער זאך, איהר רעכטע אדער לינקע זייט.

hemicra'nia *n.* (העמ-אי-קריי'-ני-א) א קאפ-שמערץ ווען עס פיהלט זיך א וועהטאג נור אין איין העלפט פון קאפ, א מיגרען.

hem'icycle *n.* (העמ'-אי-סאיקל) א האלב-בער צירקעל, א האלבער קרייז; אן אמ-פיטעאטער, א צימער אדער זאל, וואו עס זיינען אויסגעשטעלט שטוהלען אדער בייגק אין האלב-רונדע צייל‎ען.

hemi'na *n.* (הי-מאי'-נא) די העמינא, א מאס פאר פליסיגקייטען ביי די אלטע רוימער [האט ענטהאלטען ארום א פיערטעל קווארט].

hemio'pia *n.* (העמ-אי-או'-פי-א) ז. ***hemianopsia***

hemiop'sia *n.* (העמ-אי-אפ'-סי-א) ז. ***hemianopsia***

hem'iopsy *n.* (העמ'-אי-אפ-סי) ז. ***hemianopsia***

hemiple'gia *n.* (העמ-אי-פלי'-דזשי-א) א פאראליז פון א האלבען טייל פון קערפער.

hem'iplegy *n.* (העמ'-אי-פלי-דזשי) ז. ***hemiplegia***

Hemip'tera *n.* (הי-מיפ'-טע-רא) די העמיפטערען אדער האלב-פליגעלדיגע [דער קלאס אינזעקטען פאראזיטען, ביי וועלכע דאס מויל איז געבויט צו זויגען דעם זאפט אדער בלוט פון אנדערע בעשעפעניש‎ען, ווי וואנצען, לייז א. ד. ג.].

hem'isphere *n.* (העמ'-אי-ספיר) די העמיספערע, דער האלב-קוגעל; א העלפט פון דעם ערד-קוגעל; א לאנד-קארט אדער א צייכנונג פון א העלפט פון ערד-קוגעל.

hemispher'ic *a.* (העמ-אי-ספער'-איק) העמיספעריש, אין דער פארם פון א האלב-קוגעל.

hemispher'ical *a.* (העמ-אי-ספער'-אי-קעל) ז. ***hemispheric***

hem'istich *n.* (העמ'-אי-סטיק) אין דיכ-טונג — דער האלב-פערז; א האלבע שורה פון א געדיכט.

hem'itone *n.* (העמ'-אי-טאון) אין מו-זיק — א האלבער טאן.

hem'itropal *a.* and *n.* (העמ'-אי-טראו-פעל) האלב אויסגעדרעהט אדער אויסגעבויגען; עטוואס וואס איז האלב אויסגעדרעהט אדער אויסגעבויגען.

hemit'ropous *a.* (הי-מיט'-רא-פאס) ז. ***hemitropal***

hemityp'ic *a.* (העמ-אי-טיפ'-איק) אין זאאלאגיע — האלב-טיפיש, וואס האט אייגענשאפטען פון צוויי אדער מעהרערע מינים.

hem'lock *n.* (העמ'-לאק) דער העמלאק [א מין פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער. דער זאפט פון דיעזער פלאנצע איז זעהר גיפטיג און מיט איהם פלעגט מען אין אלט-גריכענלאנד פער'סמ'ען מענשען וואס זיינען פערורטיילט געווארען צום טויט. ווערט געברויכט אין מעדיצין]; אן אמעריקאנער טאנענבוים. ז. ***hemlock-spruce***

Hemlock

hem'lock-spruce *n.* (העמ'-לאק-ספרוהס) אן אמעריקאנער טאנענבוים, ביי וועלכען די צווייגען און בלעטער זיינען עהנליך צו א העמלאק-פלאנצע. די קארע פון דיעזען בוים ווערט געברויכט אין גארבען פעל.

hem'lock-tree *n.* (העמ'-לאק-טריע) ז. ***hemlock-spruce***

he'moid *a.* (הי'-מאיד) וואס האט דעם אויסזעהן פון בלוט.

hemop'tysis *n.* (הי-מאפ'-טי-סיס) דאס כראקען אדער שפייען מיט בלוט.

hem'orrhage *n.* (העמ'-א-רעדזש) בלוט-פלוס, פליסונג פון בלוט [פון אן אינערליכער אדער אויסערליכער וואונד].

hem'orrhagy *n.* (העמ'-א-ריי-דזשי) ז. ***hemorrhage***

hemorrhoi'dal *a.* (העמ-א-ראי'-דעל) וואס געהערט צו העמארידען [מערידען].

hem'orrhoids *n.* (העמ'-א-ראידז) העמארידען [מערידען].

hemostat'ic *a.* and *n.* (העמ-א-סטעט'-איק) בלוט-שטילענד; וואס האלט איין א בלוט-פלוס; א מיטעל איינצוהאלטען א בלוט-פלוס.

hemp *n.* (העמפ) האנף, קאנאפליע.

Hemp

hemp'-ag'rimony *n.* (העמפ'-עג'-רי-מא-ני) וואסערדאסטען [א מין גראז מיט רויטליכע בלימעלעך].

hemp'-brake *n.* (העמפ'-בריייק) א מא-שין אויסצוקלאפען פלאקס פון האנף אדער קאנאפליע.

hemp'-comb *n.* (העמפ'-קאום) א האנף-קאם.

hem'pen *a.* (העמ'פן) פון האנף, פון קאנאפליע.

hem'pen col'lar (העמ'פן קאל'-ער) דער שלייף פון א תליה-שטריק, א שטריק אויף'ן האלז.

hem'pen cravat' (העמ'פן קרע-וועט') ז. ***hempen collar***

hem'pen wid'ow (העמ'פן וויד'-או) די אלמנה פון א געהאנגענעם.

hemp'-field *n.* (העמפ'-פיעלד) א האנף-פעלד, א פעלד פון קאנאפליע.

hemp'-oil *n.* (העמפ'-איל) האנף-אויל, קאנאפליע-אויל.

hemp'-palm *n.* (העמפ'-פאהם) די האנף-פאלמע [אזא קליין פאלמען-בוימעל אין די לענדער ביים מיטעללענדישען ים, אין כינא און יאפאן].

hemp'-seed *n.* (העמפ'-סיעד) האנף-זאמען, קאנאפליע-זאמען.

hemp'-tree *n.* (העמפ'-טריע) ז. ***hemp-palm***

hen *n.* (העןן) א הוהן; א "זי" פון פויגעלען; א מין מאלוסקעל [פון די ווייכע ים-חיה'לעך].

hen'bane *n.* (הענ'-ביין) בילזען-קרויט [א גיפטיגע פלאנצע מיט א שטארקען גערוך, וואס וואקסט אין חורבות און אויף מיסט. ווערט בענוצט אין מעדיצין אלס א מיטעל איינצושטילען א וועהטאג].

Henbane

hen'-bird *n.* (הענ'-בוירד) א "זי" פון פויגלען.

hen'-blind'ness *n.* (הענ'-בלאינד'-נעס) היהנער-בלינדקייט, נאכט-בלינדקייט [אן אויגען-קראנקהייט, ווען דער מענש זעהט ניט אין א טונקעלער שיין].

hence *adv.* (הענס) פון דאנען; פון איצט אן און ווייטער; דעריבער, פאלגליך, אויס דיעזען גרונד; פון דיעזען קוואל אדער אורשפרונג.

hence'-depar'ture *n.* (הענס'-די-פאר'-טשור) דאס פערלאזען; שיידונג.

hence'forth' *adv.* (הענס-פאורטה') פון יעצט אן און ווייטער.

hence'for'ward *adv.* (הענס-פאר'-הווארד) ז. ***henceforth***

hence'-go'ing *n.* (הענס'-גאו'-אינג) ז. ***hence-departure***

hence it fol'lows (הענס איט פאל'-אוז) דערפון איז געדרונגען.

hence it is that (הענס איט איז דהעט) דערפון קומט עס, אז...

hench'man *n.* (הענטש'-מען) א דינער,

א פאזש [אז אדעליגער דינער פון א קעניג]; אז אנהענגער, אז אבהענגינגער.

hen'-coop *n.* (הענ'-קופּ) א היהנער-שטייג, א היהנער-הויז, א היהנער-שטאַל.

hendec'agon *n.* (הענ-דעק'-ע-גאַן) אן עלף-ווינקלדיגע געאָמעטרישע פיגור.

hendecag'onal *a.* (הענ-דע-קעג'-א-נעל) וואס בעשטעהט פון עלף זייטען, עלף-ווינקלדיג [ווענען געאָמעטרישע פיגורען].

hendecahe'dron *n.* (הענ-דעק-ע-הי'-דראָן) אן עלף-זייטיגער געאָמעטרישער קערפּער.

hendecan'drous *a.* (הענ-דע-קענ'-דראָס) אין באָטאניק — וואס האט עלף שטויב-בעכערלעך.

hendecasyllab'ic *a.* (הענ-דעק-ע-סי-לעב'-איק) וואס בעשטעהט פון עלף זילבען [ווענען שורות אין פּאָעזיע].

hendecasyl'lable *n.* (הענ-דעק-ע-סיל'-עבל) א שורה אין פּאָעזיע וואס בעשטעהט פון עלף זילבען.

hen'-harm *n.* (הענ'-הארם) ז. ***hen-harrier***

hen'-har'rier *n.* (הענ'-הער'-אי-ער) דער מארטינס-פויגעל אדער קארשון [אזא רויב-פויגעל].

hen'-hear'ted *a.* (הענ'-האר'-טעד) שרעקעדיג, פייג.

hen'-house *n.* (הענ'-האוס) א היהנער-שטאַל, א געפליגעל-הויף; א הויז וואו די פרוי הערשט.

hen'-huz'zy *n.* (הענ'-האז'-אי) א מאן מיט א ווייבערשער נשמה; איינער וואס מישט זיך אין ווייבערשע געשעפטען.

hen'-mold *n.* (הענ'-מאָולד) א מין שווארצע ערד וואס זעהט אויס ווי צוגראבען פון היהנער.

hen'na *n.* (הענ'-א) די גן-עדן פלאנצע, אזא בוימעל מיט קליינע ווייסליכע שמעקעדיגע בליטהען; אזא רויטליך-בראַנזשעווע פארב געמאכט פון די בלעטלעך פון דיעזען בוימעל.

hen'nery *n.* (הענ'-ער-אי) א היהנער-שטאַל, א געפליגעל-הויף.

hen'ny *a.* (הענ'-אי) היהנעריש [הויפט-זעכליך אין בעצוג צו "ער"-פויגלען, וואס האבען דיעזעלבע פעדערען וואס די "זי"].

henot'ic *a.* (הע-נאָט'-איק) פעראייניגענד, צונויפגיסענדיג אין איין גאַנצעס, וואס ברייגנט צו איינינקייט, צו שלום אדער צו הארמאָניע.

hen par'ty (הען פאַר'-טי) א פערזאמלונג בלויז פון פרויען.

hen past lay'ing (הען פעסט ליי'-אינג) א הוהן וואס לעגט ניט מעהר קיין אייער.

hen'peck *v.* and *n.* (הענ'-פעק) האלטען דעם מאן אונטער'ן פאנטאפעל; דאס האלטען דעם מאן אונטער'ן פאנטאפעל.

hen'pecked *a.* (הענ'-פעקט) געפליקט פון די היהנער [ווענען א האהן, וועלכער לאזט די היהנער אויספליקען ביי איהם פעדערען]; וואס ליגענט אונטער דעם ווייב'ס פאנטאפעל [ווענען א מאן].

hen'-roost *n.* (הענ'-רוהסט) א היהנער-שטאנג, א סידעלע.

hen's'-foot *n.* (הענז'-פוט) ערד-רויך [אזא אייראָפּעאישע פלאנצע וואס וואקסט געוועהנליך אויף תבואה-פעלדער. די בלעטער זיינען עהנליך צו א היהנערשען פיסעל].

hen'wife *n.* (הענ'-הוואיף) אן אויפזעהערין איבער עופות.

hen'woman *n.* (הענ'-הוואָמ-ען) ז. ***henwife***

he'par *n.* (הי'-פּאר) דער לעבער.

hepatal'gia *n.* (העפּ-ע-טעל'-דזשי-א) לעבער-שמערץ.

hepat'ic *a.* and *n.* (הי-פעט'-איק) וואס איז שייך צום לעבער; פון לעבער-קאליר, טונקעל ברוין-רויט; א מעדיצינישער מיטעל פאר לעבער-קראנקהייטען; א לעבער-בלימעל [אזא מאך-ארטיגע פלאנצע].

hepat'ica *n.* (הי-פעט'-אי-קא) דאס לעבער-בלימעל [אזא מאך-ארטיגע פלאנצע].

hepat'ic air (הע-פעט'-איק עהר) ז. ***hepatic gas***

hepat'ical *a.* (הי-פעט'-אי-קעל) ז. ***hepatic***

hepat'ic ar'tery (הי-פעט'-איק אר'-טע-רי) די לעבער-בלוט-ארטעריע. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

hepat'ic cin'nabar (הי-פעט'-איק סינ'-ע-באר) קוועקזילבער-לעבער-ערץ.

hepat'ic gas (הי-פעט'-איק געס) שוועבעל-וואסערשטאף-גאז.

hepat'icous *a.* (הי-פעט'-אי-קאס) עהנליך צו לעבער [אין פארם אדער קאליר].

hepati'tis *n.* (העפּ-ע-טאי'-טיס) לעבער-ענטצינדונג.

hepatiza'tion *n.* (העפּ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס ווערען עהנליך צו לעבער, די צונויפציהונג פון דעם צעלען-געוועב [ווי פון די לונגען ביי לונגען-ענטצינדונג].

hep'atize *v.* (העפּ'-ע-טאיז) מאכען עהנליך צו לעבער [ווי די לונגען ביי לונגען-ענטצינדונג]. ז. ***hepatization***

hepatocys'tic *a.* (העפּ-ע-טאָ-סיס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם לעבער און צו דער גאל-בלאז צוזאמען.

hepatogas'tric *a.* (העפּ-ע-טאָ-געס'-טריק) וואס איז שייך צו דעם לעבער און מאגען צוזאמען.

hepatog'enous *a.* (העפּ-ע-טאָדזש'-ע-נאס) וואס קומט פון לעבער.

hepatog'raphy *n.* (העפּ-ע-טאָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דעם לעבער.

hepatolithi'asis *n.* (העפּ-ע-טאָ-לי-טהאי'-ע-סיס) גאלשטיין-קראנקהייט.

hepatol'ogist *n.* (העפּ-ע-טאָל'-א-דזשיסט) א ספּעציאליסט אין לעבער-קראנקהייטען.

hepatol'ogy *n.* (העפּ-ע-טאָל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן לעבער.

hepatophy'ma *n.* (העפּ-ע-טאָ-פאי'-מא) אין פּאטאלאגיע — א קראנקהייט, ביי וועלכער דער לעבער איז געשוואלען און פּוילט.

hepatorrhe'a *n.* (העפּ-ע-טאָ-רי'-א) אין פּאטאלאגיע — א שטארקער פלוס פון גאל.

hepatos'copy *n.* (העפּ-ע-טאָס'-קאָ-פּי) נביאות נאך דעם לעבער פון חיות [ביי פארצייטיגע פעלקער].

hepatot'omy *n.* (העפּ-ע-טאָט'-א-מי) אין כירורגיע — אן איינשניט אין לעבער.

Hephæs'tus *n.* (הי-פעס'-טאס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — העפעסטאס [ביי די רוימער — וואולקאן], דער גאט פון פייער און שמיעדעריי.

hep'tachord *n.* (העפּ'-טע-קארד) פּאעזיע וואס ווערט געזונגען אדער געשפיעלט אויף זיבען נאטען; דאס זיבען-נאטען-סיסטעם אין מוזיק; א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט זיבען סטרונעס.

hep'tad *n.* (העפּ'-טעד) די צאהל זיבען; א סומע פון זיבען איינצעלנע זאכען; אין כעמיע — אן אטאם, וועלכער האט די פערבינדונגס-קראפט פון זיבען אטאמען וואסערשטאף.

hep'taglot *a.* and *n.* (העפּ'-טע-גלאָט) געשריבען אין זיבען שפראכען; א בוך געשריבען אין זיבען שפראכען.

hep'tagon *n.* (העפּ'-טע-גאָן) אין געאָמעטריע — א זיבען-קאנטיגע פיגור.

heptag'onal *a.* (העפּ-טעג'-א-נעל) זיבען-קאנטיג, זיבען-עקיג.

heptahe'dron *n.* (העפּ-טע-הי'-דראָן) אין געאָמעטריע — א קערפּער וואס האט זיבען זייטען.

heptam'eron *n.* (העפּ-טעמ'-ע-ראָן) א בוך וואס ענטהאלט ערצעהלונגען ווענען פּאסירונגען, וואס זיינען פארגעקומען אין זיבען טעג; א בוך מיט מעשות, וואס זיינען ערצעהלט געווארען אין זיבען טעג.

heptam'erous *a.* (העפּ-טעמ'-ע-ראָס) אין באָטאניק — וואס בעשטעהט פון זיבען גליעדער אדער טיילען [ווענען געוויסע פלאנצען].

heptan'drian *a.* (העפּ-טענ'-דרי-ען) אין באטאניק — וואס האט זיבען שטויב-פעדים אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען.

heptan'drous *a.* (העפּ-טענ'-דראָס) ז. ***heptandrian***

heptan'gular *a.* (העפּ-טענ'-גיו-לער) זיבען-ווינקלדיג, וואס האט זיבען ווינקלען.

hep'tarch *n.* (העפּ'-טארק) א העפּטארך, איינער פון די קעניגע אדער הערשער פון א העפּטארכיע. ז. ***heptarchy***

heptar'chic *a.* (העפּ-טאר'-קיק) וואס איז שייך צו א העפּטארכיע. ז. ***heptarchy***

hep'tarchist *n.* (העפּ'-טאר-קיסט) ז. ***heptarch***

hep'tarchy *n.* (העפּ'-טאר-קי) א העפּטארכיע, א רעגיערונג פון זיבען קעניגע אדער הערשער; א פעראייניגונג פון זיבען מלוכות [ווי עס איז געווען אין ענגלאנד אין 8טען יאהרהונדערט].

Hep'tateuch *n.* (העפּ'-טע-טיוק) די ערשטע זיבען ספרים פון תנ"ך [בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים, יהושע און שופטים].

her *pr.* (הויר) איהר; זי; איהרע.

Her'acles *n.* (הער'-ע-קליז) ז. ***Hercules***

Her'aclid *n.* (הער'-ע-קליד) איינער פון די הערקלידען [דער אריסטאקראטישער קלאס אין ספּארטא. די מיטגליעדער פון דיעזען קלאס האבען געהאלטען, אז זיי שטאמען ארויס פון הערקולעסען].

her'ald *n.* (הער'-עלד) א העראלד, א שליח [איינער וועלכען א קעניג אדער א רעגיערונג שיקט ארויס צו פערעפענטליכען זיינעם אדער איהרען א בעפעהל]; אן אפיציעלער שליח; אן אנזאגער; פערעפענטליכען; אנזאגען; ברייגנען א בשורה.

heral'dic *a.* (הי-רעל'-דיק) העראלדיש, וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט ווענען הערבען און ווענען דער אבשטאמונג פון אריסטאקראטישע פאמיליען.

her'aldry *n.* (הער'-עלד-רי) העראלדיק, די וויסענשאפט ווענען הערבען און ווענען

דער אבשטאמונג פון אריסטאקראטישע פאמיליען; א העראלדישער סמן; א הערב; פאראד, צערעמאניע; דאס אמט פון א העראלד אדער אפיציעלען אנזאגער.

her'aldship *n.* (הער'-עלד-שיפ) דאס אמט פון א העראלד אדער אפיציעלען אנזאגער.

herb *n.* (הוירב) גראז, קרייטיך, גרינס.

herba'ceous *a.* (הויר-ביי'-שיאס) גראז-ארטיג, קרייטיך-ארטיג; וואס איז שייך צו גראז אדער גרינס; וואס שפייזט זיך מיט גרינס.

her'bage *n.* (הויר'-ביידזש) גראז, גרינס, קרייטיכער; פאשע, פיטערנים; די פרייהייט אדער רעכט צו פיטערען אין פרעמדע וועלדער אדער לאנקעס [אין די ענגלישע געזעצען].

her'baged *a.* (הויר'-ביידזשד) בעדעקט מיט גראז אדער קרייטיכער.

her'bal *n.* (הויר'-בעל) א בוך וועגען פלאנצען אדער קרייטיכער.

her'balism *n.* (הויר'-בעל-איזם) די וויסענשאפט וועגען פלאנצען אדער קרייטיכער.

her'balist *n.* (הויר'-בעל-איסט) א פלאנצען-קענער, א פלאנצען-זאמלער.

herba'rian *n.* (הויר-ביי'-רי-ען) ז. *herbalist*.

herba'rium *n.* (הויר-ביי'-רי-אם) א זאמלונג פון געטריקענטע פלאנצען; א בוך, אין וועלכען עס זיינען אריינגעקלעפט אויסגעטריקענטע פלאנצען; א פלאץ וואו עס ווערען געהאלטען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען.

her'bary *n.* (הויר'-בע-רי) א גארטען פון קרייטיכער אדער גרינסען.

herb'-ben'net *n.* (הוירב'-בענ'-עט) בענעדיקטען-קרויט [א מין אראמאטישע פלאנצע וועלכע פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין מעדיצין].

herb'-doc'tor *n.* (הוירב'-דאק'-טאר) א דאקטאר וואס היילט מיט קרייטיכער, א דאקטאר וואס גיט באבסקע רפואות.

herbes'cent *a.* (הויר-בעס'-ענט) וואס וואקסט ווי קרייטיכער, וואס איז עהנליך צו קרייטיכער.

her'bid *a.* (הויר'-ביד) בעדעקט מיט גראזען אדער קרייטיכער.

herbif'erous *a.* (הויר-ביפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גראז, קרייטיכער אדער גרינס.

her'bist *n.* (הויר'-ביסט) ז. *herbalist*.

Herbiv'ora *n.* (הויר-ביוו'-א-רא) דער מין גראז-עסענדע בהמות אדער חיות.

her'bivore *n.* (הויר'-בי-וואור) א גראז-עסענדע חיה.

herbiv'orous *a.* (הויר-ביוו'-א-ראס) וואס עסט גראז אדער קרייטיכער.

herb'less *a.* (הוירב'-לעס) אהן קרייטיכער, אהן גראז.

herb'let *n.* (הוירב'-לעט) א גרעזעל, א גרינסעל.

herb'-mar'garet *n.* (הוירב'-מאר'-גע-רעט) די ענגלישע מארגאריטקע [אזא בלימעל]. ז. *daisy*.

herborisa'tion *n.* (הויר-בא-רי-זיי'-שאן) ז. *herborization*.

her'borise *v.* (הויר'-בא-ראיז) ז. *herborize*.

her'borist *n.* (הויר'-בא-ריסט) ז. *herbalist*.

herboriza'tion *n.* (הויר-בא-רי-זיי'-שאן) דאס זוכען אדער זאמלען קרייטיכער פאר באטאנישע צוועקען; דער אבדרוק פון פלאנצען אין מינעראלען.

her'borize *v.* (הויר'-בא-ראיז) זוכען אדער זאמלען קרייטיכער פאר באטאנישע צוועקען; אבדריקען די פארם פון פלאנצען אין א מינעראל.

her'borizer *n.* (הויר'-בא-ראי-זער) איינער וואס זוכט אדער זאמעלט פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען.

her'bose *a.* (הויר'-באוס) ז. *herbous*.

her'bous *a.* (הויר'-באס) רייך אין קרייטיכער אדער אין גראזען.

herb'-par'is *n.* (הוירב'-פער'-איס) די איין-בעערע אדער וואלפס-יאגדע [אזא פלאנצע פון וועלכער דיווארצלען און די יאגדעס ווערען בעטראכט אלס גיפטיג. אמאל איז דיעזע פלאנצע בענוצט געווארען אין מעדיצין].

herb'-rob'ert *n.* (הוירב'-ראב'-ערט) דער ראבערט-קרייטיך [אזא פלאנצע מיט וועלכער מען פלעגט אמאל היילען די קראנקהייט וועלכע האט זיך גערופען די ראבערט-פלאג].

herb'-true'love *n.* (הוירב'-טרוה'-לאוו) ז. *herb-paris*.

herb'woman *n.* (הוירב'-הוואומ-ען) א פרוי וואס פערקויפט קרייטיכער אדער גרינס.

her'by *a.* (הויר'-בי) בעוואקסען מיט קרייטיכער; פול מיט גראז אדער גרינסען; וואס איז שייך אדער עהנליך צו קרייטיכער.

Hercu'lean *a.* (הויר-קיו'-לי-ען) וואס איז שייך צו הערקולעס. ז. *Hercules*.

hercu'lean *a.* (הויר-קיו'-לי-ען) ווי הערקולעס [שטארק, גרויס, מוטיג ווי הערקולעס]; זעהר שווער אדער געפעהרליך.

Her'cules *n.* (הויר'-קיו-ליז) הערקולעס [איינער פון די אלט-גריכישע מיטאלאגישע העלדען, וועלכער האט געהאט א וואונדערבארע קראפט און געדולד]; א געוויסע שטערען-גרופע אין דער אלטער אסטראנאמיע.

Hercules

her'cules *n.* (הויר'-קיו-ליז) א גרויסער און שטארקער מענש; א גרויסער האמער צום ברעכען גוס-אייזען.

Her'cules-bee'tle *n.* (הויר'-קיו-ליז-ביע'טל) דער הערקולעס-קעפער [אזא גרויסער בראזיליאנישער זשוק וועלכער דערגרייכט אפט א האלבען פוס די לענג. פון קאפ געהען ביי איהם ארויס אזעלכע צוויי לאנגע הערנער און ער האט די פארם פון א צוואנג].

Hercules-beetle

her'cynite *n.* (הויר'-סי-נאיט) אזא מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך אלומיניום און אייזען.

herd *n.* and *v.* (הוירד) א הערדע, א סטאדע; א מחנה אדער א קאמפאניע מענשען; א געזעמעל; א הירט, א פאסטוך; געהן אין סטאדעס; זיך געזעלען, זיך פעראייניגען אין א קאמפאניע.

herd'-book *n.* (הוירד'-בוק) א יחוס-בריעף פון בהמות אין טייערע סטאדעס.

herd'boy *n.* (הוירד'-באי) א פאסטוך, א הירט.

her'der *n.* (הויר'-דער) איינער וואס פאסט אויף א סטאדע בהמות; א פאסטוך

herd'-grass *n.* (הוירד'-גרעס) ז. *herd's-grass*.

her'dic *n.* (הויר'-דיק) אזא צוויי אדער פיער-רעדערדיגער נידריגער וואגען צום פיהרען פאסאזשירען.

herd's'-grass *n.* (הוירדז'-גרעס) פוטער-גראז [א גוטער זארט גראז וואס ווערט קולטיווירט אלס פוטער פאר בהמות].

herds'man *n.* (הוירדז'-מען) אן אויפפאסער אויף סטאדעס בהמות; א פאסטוך, א הירט.

herds'woman *n.* (הוירדז'-הוואומ-ען) אן אויפפאסערין אויף סטאדעס בהמות; א הירטין, א פאסטושקע.

here *adv.* (היער) היער, דא; אהער.

here'about' *adv.* (היער'-ע-באוט') דא ארום, ארום דיעזען ארט, אין דיעזער געגענד.

I'll stay hereabout to see who is coming.

here'abouts' *adv.* (היער'-ע-באוטס') ז. *hereabout*.

hereaf'ter *adv.* and *n.* (היער-עפ'-טער) דערנאך; אין דער צוקונפט; מיט דער צייט; די צוקונפט.

here and there (היער ענד טהער) דא און דארט, אמאל דא און אמאל דארט.

hereat' *adv.* (היער-עט') צוליעב דעם; דעריבער.

here'away *adv.* (היער'-ע-הוויי) ערגעץ וואו דא; אין דיעזער ריכטונג; דא דערביי.

hereby' *adv.* (היער-באי') דורך דעם; דערמיט; ניט ווייט, דערביי.

hered'itable *a.* (הי-רעד'-אי-טעבל) ערבליך, וואס מען קען בעקומען בירושה.

heredit'ament *n.* (הער-אי-דיט'-ע-מענט) דאס ערב-גוט [יעדעס פערמעגען אדער אייגענטום, ווי לאנד, הייזער, חפצים א. ד. ג., וואס קען גע'ירש'נט ווערען].

heredita'rian *n.* (הי-רעד-אי-טיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון דער ביאלאגישער פערערבונגס-טעאריע, אז די פיזישע און גייסטיגע אייגענשאפטען פון א געוויסען ארגאניזם ווערען איבערגעגעבען בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

hered'itarily *adv.* (הי-רעד'-אי-טע-

רי-לי)· דורך ירושה; דורך'ן איבערגעבען פון איין דור צום אנדערען.

hered'itariness *n.* (הי-רעד'-אי-טע-רי-נעס) דאס בעקומען זיך בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

hered'itary *a.* (הי-רעד'-אי-טע-רי) ערבליך, וואס געהט איבער אדער בעקומט זיך בירושה.

hered'ity *n.* (הי-רעד'-אי-טי) פערערבונג, די איבערגעבונג פון פיזישע און גייסטיגע פעהיגקייטען, קראנקהייטען א. ד. ג. פון עלטערען צו קינדער; די נייגונג פון אן ארגאניזם צו בעקומען אין גאנג פון ענטוויקלונג דיעזעלבע פארם ווי זיינע עלטערען.

herefrom' *adv.* (היער-פראם') דערפון; פון דעם וואס איז געזאגט אדער געטהאן געווארען.

here goes! (היער גאוז) עס געהט! אט! נא!

herein' *adv.* (היער-אין') דאריז, אין דעם.

herein'af'ter *adv.* (היער-אינ'-עפ'-טער) בנוגע צו דעם, וואס איז אונטען אדער שפעטער דערמאנט [אין א דאקומענט].

herein'before' *adv.* (היער-אינ'-בי-פאור') פריהער בעשריבען; פריהער דערמאהנט [אין שריפטען אדער דאקומענטען].

herein'to *adv.* (היער-אינ'-טוה) אינעווייניג אין דעם.

her'em *n.* (הער'-עם) א חרם.

hereof' *adv.* (היער-אוו') דערפון.

hereon' *adv.* (היער-און') דערויף.

her'esiarch *n.* (הער'-ע-סי-ארק) א הערעסיארך, א גרינדער אדער אנפיהרער פון אן אפיקורסישער סעקטע.

heresiol'ogy *n.* (הער-ע-סי-אל'-א-דזשי) די געשיכטע פון די אפיקורס'ישע ריכטונגען און לעהרען; דאס שטודיום פון אפיקורס'ישע לעהרען און ריכטונגען.

her'esy *n.* (הער'-ע-סי) אפיקורסות [א לעהרע אדער מיינונג, וועלכע טרעט ארויס געגען דער אנגענומענער און פעסטגעשטעלטער לעהרע אדער מיינונג אין רעליגיאן, פילאזאפיע, וויסענשאפט א. ד. ג.].

here, there and eve'rywhere (היער, טהעהר ענד עוו'-רי-הוועהר) אומעטום, וואוהין מען זאל זיך ניט א קעהר טהאן.

her'etic *n. and a.* (הער'-ע-טיק) א הערעטיק, אן אפיקורוס [איינער, וועלכער האלט זיך אן א מיינונג, וואס איז דאגעגען דער אנגענומענער און פעסטגעשטעלטער מיינונג אין רעליגיאן, פילאזאפיע, וויסענשאפט א. ד. ג.]; הערעטיש, אפיקורסיש; וואס איז שייך צו אפיקורסות.

heret'ical *a.* (הי-רעט'-אי-קעל) אפיקורסיש; אין געגענזאץ צום פעסטגעשטעלטען גלויבען אדער צו דער אנגענומענער מיינונג.

heret'ically *adv.* (הי-רעט'-אי-קעל-אי) אויף א הערעטישען אדער אפיקורסישען שטייגער.

hereto' *adv.* (היער-טוה') דערצו.

here'tofore' *adv.* (היער'-טו-פאור') אמאל, פריהער, אין די אמאליגע צייטען.

hereun'der *adv.* (היער-אנ'-דער) אונטער דעם, לויט דעם.

hereupon' *adv.* (היער-א-פאן') אויף דעם, נאכפאלגענדיג אדער לויט דעם.

herewith' *adv.* (היער-הוויטה') דערמיט, מיט דעם.

her'iot *n.* (הער'-אי-אט) אן אבצאהלונג וואס א יורש פלעגט אין מיטעלאלטער צאהלען צום פריץ פאר דעם רעכט איבערצונעהמען א ירושה.

her'iotable *a.* (הער'-אי-אט-עבל) וואס האט געמוזט געגעבען ווערען דעם פעאדאלען העրר. ז. *heriot*

her'isson *n.* (הער'-אי-סאן) א באלקען מיט אייזערנע שפיצען וועלכער שטעקט ארויס פון א פעסטונג, כדי מען זאל ניט קענען נאהענט פארבייגעהן; אזעלכע הילצערנע פערדלעך אנגעשטעקט מיט אייזערנע שפיציגע טשוועקעס, וועלכע פלעגען בענוצט ווערען אמאל אלס א שטראףמיטעל אין מיליטער [דעם וועמען מען האט בעדארפט בעשטראפען פלעגט מען ארויפזעצען אויף אזא פערדעל]; די שטראף דורך דיעזע פערדלעך.

heritabil'ity *n.* (הער-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גע'ירש'ענט ווערען; ערבפעהיגקייט.

her'itable *a.* (הער'-אי-טעבל) ערב-פעהיג [וואס האט רעכט אויף א ירושה]; ערבליך [וואס קען ערהאלטען ווערען בירושה].

her'itably *adv.* (הער'-אי-טע-בלי) דורך ערבליכקייט, בירושה.

her'itage *n.* (הער'-אי-טעדזש) אן ערבשאפט, א ירושה.

her'itor *n.* (הער'-אי-טאר) אן אייגענטימער פון א ירושה; א גרונדגעזעסענער פון א קירכען-גוט.

her'itrix *n.* (הער'-אי-טריקס) אן אייגענטימערין פון א ירושה.

hermaph'rodism *n.* (הער-מעפ'-רא-דיזם) ז. *hermaphroditism*

hermaph'rodite *n. and a.* (הער-מעפ'-רא-דאיט) א הערמאפראדיט, אן אנדרוגינוס [א פערזאן וואס איז א זכר און א נקבה אין איינעם]; א פלאנצע וואס האט אי מענליכע, אי ווייבליכע ארגאנען; וואס איז ווי א הערמאפראדיט.

hermaphrodit'ic *a.* (הער-מעפ-רא-דיט'-איק) הערמאפראדיטיש, וואס האט אי מענליכע, אי ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען [ווי אן אנדרוגינוס].

hermaphrodit'ical *a.* (הער-מעפ-רא-דיט'-אי-קעל) ז. *hermaphroditic*

hermaphrodit'ically *adv.* (הער-מעפ-רא-דיט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי א הערמאפראדיט, מעשה אנדרוגינוס.

hermaph'roditism *n.* (הער-מעפ'-רא-די-טיזם) די פעראייניגונג פון ביידע געשלעכטער אין איין פערזאן; דאס זיין אן אנדרוגינוס.

hermeneu'tic *a.* (הער-מי-ניו'-טיק) וואס געהערט צו אויסטייטשונגען אדער צו פירושים.

hermeneu'tical *a.* (הער-מי-ניו'-טיק-על) ז. *hermeneutic*

hermeneu'tically *adv.* (הער-מי-ניו'-טיק-על-אי) אויסטייטשענדיג, ערקלערענדיג, מאכענדיג א פירוש.

hermeneu'tics *n.* (הער-מי-ניו'-טיקס) די קונסט אדער די פעהיגקייט אויסצוטייטשען אדער צו ערקלערען.

hermeneu'tist *n.* (הער-מי-ניו'-טיסט) אן אויסטייטשער, א מבאר, אן ערקלערער.

Her'mes *n.* (הויר'-מיעז) הערמעס. אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער שליח פון די געטער, דער בעשיצער פון הירטען, דער גאט פון וויסענשאפט, האנדעל, ערפינדונגען און דער בעשיצער פון רייזענדע און גנבים. ביי די רוימער איז דיעזער גאט גערופען געווארען מערקור און ביי די עגיפטער — טהאט].

Hermes

her'mes *n.* (הויר'-מיעז) אין דער אלט-גריכישער בוי-קונסט — א קאפ אדער א ביוסט אויף א זייל אזוי, אז דער זייל קומט פאר ווי די פארטזעצונג פון דעם קערפער.

Hermet'ic *a.* (הויר-מעט'-איק) וואס איז שייך צום אלט-גריכישען גאט הערמעס אדער מערקור [דער שליח פון די געטער, דער בעשיצער פון די פאסטוכער, הענדלער און שווינדלער, דער גאט פון האנדעל, וויסענשאפט, ערפינדונגען א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו געוויסע הייליגע געהיימע אלט-עגיפטישע ספרים [כלומר'שט פערפאסט פון דעם גאט טהאט אדער, אין גריכיש, הערמעס].

hermet'ic *a.* (הויר-מעט'-איק) געהיים; אלכעמיש; כעמיש; לופט-דיכט; וואס איז שייך צו א זייל מיט א מענשען-קאפ. ז. *hermes*

Hermet'ical *a.* (הויר-מעט'-אי-קעל) ז. *Hermetic*

hermet'ically *adv.* (הויר-מעט'-אי-קעל-אי) לופט-דיכט, וואס לאזט ניט דורך קיין לופט; פערמאכט אזוי, אז קיין לופט זאל ניט קענען דורכדרינגען; כעמיש; געהיים; לויט דער לעהרע פון די הייליגע געהיימע אלט-עגיפטישע הערמעטישע ספרים. ז. *Hermetic*

hermet'ic art (הויר-מעט'-איק ארט) אלכעמיע; כעמיע.

hermet'ic col'umn (הויר-מעט'-איק-קאל'-אם) ז. *hermes*

hermet'ic seal (הויר-מעט'-איק סיעל) א לופט-דיכטע פערשטאפונג; א פערזיעגלונג פון א כלי וואס לאזט ניט דורך קיין לופט.

her'mit *n.* (הויר'-מיט) אן איינזידלער, א פרוש, א מאנאך; איינער וואס לעבט אבגעזונדערט; א חיה וואס לעבט איינזאם און אבגעזונדערט.

her'mitage *n.* (הויר'-מי-טעדזש) אן אויפהאלטונגס-פלאץ פון אן איינזידלער [פרוש, מאנאך]; אן אבגעזונדערטע וואהנונג.

her'mitary *n.* (הויר'-מי-טע-רי) אן אויפהאלטונגס-פלאץ פון א מאנאך [איינזידלער, פרוש]; א מאנאכען-צימערעל נעבען א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

her'mit-crab *n.* (הויר'-מיט-קרעב) א מין ראק וואס האלט זיך אין מושעלען.

her'mitess *n.* (הויר'-מי-טעס) אן איינזידלערין [א פרוי וואס האט זיך פורש געווען פון דער וועלט און פערברייננגט איהר צייט אין תפלה]; א מאנאשקע.

hermit'ical *a.* (הויר-מיט'-אי-קעל) וואס

איז שייך צו אן איינזידלער [פרוש, מא־נאך]; צוגעפאסט צום לעבען פון א פרוש.

hermodac'tyl *n.* (הויר־מא־דעק׳־טיל) אזא געטריקענטער פלאנצען־ווארצעל פון טערקיי, וועלכער פלעגט אמאל בענוצט ווע־רען אלס א מעדיצין.

hern *n.* (האירן) ז. *heron*

her'nia *n.* (הויר׳־ני־א) א ברוך; א קילע; א קערפער־גליעד וואס רייסט זיך אב פון ארט און שטארצט ארויס.

her'nial *a.* (הויר׳־ני־על) וואס איז שייך צו א ברוך [קילע].

her'nial truss (הויר׳־ני־על טראס) א ברוך־באנד.

her'niated *a.* (הויר׳־ני־איי־טעד) גע־בריכט, קילעווטע.

her'nioid *a.* (הויר׳־ני־איד) ענליך צו א ברוך אדער צו א קילע.

herniol'ogy *n.* (הויר־ני־אל׳־א־דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענ־שאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט ברוכען אדער קילעס.

herniot'omy *n.* (הויר־ני־אט׳־א־מי) אן אפעראציאן אויף א ברוך [קילע].

her'nious *a.* (הויר׳־ני־אס) ז. *hernial*

hern'shaw *n.* (הוירנ׳־שאה) ז. *heron*

he'ro *n.* (הי׳־ראו) א העלד; אין דער גרי־כישער מיטאלאגיע — א הערואס [א האלב־גאט].

Hero'dian *a. and n.* (הי־ראו׳־די־ען) וואס איז שייך צו דעם אמאליגען אידישען קעניג הורדוס; אן אמאליגער אנהענגער פון הורדוס'ען.

hero'ic *a. and n.* (הי־ראו׳־איק) העלי־דיש; וואס פאסט פאר א העלד; ערהאבען; מוטיג, געוואגט, ריזיקאליש; אונגעהייער גרויס; א העלדען־פאעמא, אן עפיש פאע־מא; באמבאסטיק, איבערטריבענקייט.

hero'ical *a.* (הי־ראו׳־אי־קעל) העלדיש; מוטיג; געוואגט, ריזיקאליש; אונגעהייער גרויס.

hero'ically *adv.* (הי־ראו׳־אי־קעל־אי) אזוי ווי א העלד, מיט העלדישקייט.

hero'icalness *n.* (הי־ראו׳־אי־קעל־נעס) העלדענמוט, העלדישקייט.

hero'ic line (הי־ראו׳־איק לאין) העל־דען־געשלעכט.

heroicom'ic *a.* (הי־רא־אי־קאמ׳־איק) העלדיש־קאמיש, געמישט דאס ערהאבענע מיט דעם קאמישען.

heroicom'ical *a.* (הי־רא־אי־קאמ׳־אי־קעל) ז. *heroicomic*

hero'ic verse (הי־ראו׳־איק ווארס) דער עפישער אדער העראאישער פערזען־מאס אין פאעזיע [דער גריכישער העקזא־מעטער]. ז. *hexameter*

her'oine *n.* (הער׳־א־אין) א העלדין.

her'oism *n.* (הער׳־א־איזם) העלדישקייט.

her'on *n.* (הער׳־אן) א צאפליא [א מין בוטשאן אדער בושעל, א בלאטע־פויגעל מיט לאנגע, דינע פיס].

Heron

her'onry *n.* (הער׳־אנ־רי) א פלאץ וואו עס האלטען זיך צאפליאס. ז. *heron*

her'on's-bill *n.* (הער׳־אנז־ביל) דער שטארך־שנאבעל [אזא פלאנצע, ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם אויסזעהן פון איהרע פרוכט].

he'roship *n.* (הי׳־ראו־שיפ) העלדענ־שאפט.

hero'um *n.* (הי־ראו׳־אם) אין אלטען גריכענלאנד — א טעמפעל צום אנדענקען פון א הערואס אדער האלב־געטליכען מענ־שען.

he'ro-wor'ship *n.* (הי׳־ראו־הוואיר׳־שיפ) העלדען־קולט, העלדען־פערגעטערונג; פערגעטערונג פון גרויסע מענשען.

he'ro-wor'shiper *n.* (הי׳־ראו־הוואיר׳־שיפ־ער) א העלדען־פערגעטערער.

her'pes *n.* (הויר׳־פיעז) [א לישאיעס מין הויט־קראנקהייט].

herpet'ic *a.* (הויר־פעט׳־איק) ווי לי־שאיעס; וואס איז שייך צו לישאיעס.

herpet'ical *a.* (הויר־פעט׳־אי־קעל) ז. *herpetic*

her'petism *n.* (הויר׳־פע־טיזם) א ניי־גונג צו בעקומען לישאיעס.

her'petoid *a.* (הויר׳־פע־טאיד) ענה־ליך צו רעפטיליען [קריכענדע בעשעפעני־שען, רמשים].

herpetolog'ic *a.* (הויר־פע־טא־לאדזש׳־איק) הערפעטאלאגיש, וואס איז שייך צו הערפעטאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די רעפטיליען אדער קריכענדע בעשעפע־נישען].

herpetolog'ical *a.* (הויר־פע־טא־לאדזש׳־אי־קעל) ז. *herpetologic*

herpetol'ogist *n.* (הויר־פע־טאל׳־א־דזשיסט) א הערפעטאלאגיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם שטודיום פון רעפטיליען [קריכענדע בעשעפענישען, רמשים].

herpetol'ogy *n.* (הויר־פע־טאל׳־א־דזשי) הערפעטאלאגיע, די לעהרע וועגען קריכענדע בעשעפענישען [רעפטיליען, רמשים]; רעפטיליען בכלל.

herpetot'omist *n.* (הויר־פע־טאט׳־א־מיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אנאטאמיע פון רעפטיליען [קריכענ־דע בעשעפענישען].

herpetot'omy *n.* (הויר־פע־טאט׳־א־מי) הערפעטאטאמיע [רעפטיליען־אנאטאמיע].

herr *n.* (הער) הערר.

her'ring *n. and v.* (הער׳־אינג) א הערינג; מיסטיגען פעלדער מיט הערינג אדער מיט אנדערע פיש.

Herring

her'ring-bank *n.* (הער׳־אינג־בענק) א פלאץ צום פיש־פאנג, וואו הערינג קומען זיך צונויף אין גרויסע מאסען.

her'ring-bone *n., a. and v.* (הער׳־אינג־באון) דער ביין אדער רוקען־ביין פון א הערינג; וואס איז ענליך צום רוקען־ביין פון א פיש [הויפטזעכליך וועגען דעם גראטען־שטיך אדער זאנגען־ענליכען שטיך ביים אויסנעהען און וועגען אן ענליכער פארם ביים אויסלעגען שטיינער אין גע־ביידעס]; אויסנעהען מיט א גראטען־שטיך.

her'ring-bone stitch (הער׳־אינג־באון סטיטש) דער גראטען־שטיך אדער זאנגען־ענליכער שטיך [ביים אויסנעהען].

her'ring-bone work (הער׳־אינג־באון הוואירק) אין אר־כיטעקטור—שרעג געלעגטע שטיי־נער.

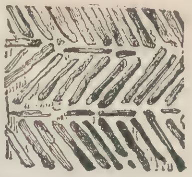

Herring-bone Work

her'ring-cur'er *n.* (הער׳־אינג־קיור׳־ער) א הערינג־זאלצער.

her'ringer *n.* (הער׳־אינג־ער) א הערינג־פישער, איינער וואס בע־שעפטיגט זיך מיט׳ן פאנג פון הערינג.

her'ring-fish'ery *n.* (הער׳־אינג־פיש׳־ער־אי) דער פאנג פון הערינג.

her'ring-gut'ted *a.* (הער׳־אינג־גאט׳־עד) מאגער, איינגעדארט.

her'ring-hog *n.* (הער׳־אינג־האג) דער ברוינפיש [א פיש פון דעם מין דעלפי־נען].

her'ring-pond *n.* (הער׳־אינג־פאנד) דער ים [אין א הומאריסטישען זיין].

her'ring-sea'son *n.* (הער׳־אינג־סיז׳ען) דער הערינג־סעזאן [די צייט ווען מען פאנגט הערינג].

her'ring-smack *n.* (הער׳־אינג־סמעק) א הערינג־פאנג־שיף.

her'ring-time *n.* (הער׳־אינג־טאים) ז. *herring-season*

her'ring-work *n.* (הער׳־אינג־הוואירק) ז. *herring-bone work*

hers *pr.* (הוירז) איהרס, איהריגע.

herse *n.* (הוירס) א גראטע; א גראטע אדער אן אנדער פארריכטונג מיט שפיצען [אין פעסטונגען צו שטערען דאס צוקו־מען פון א פיינד].

herself' *pr.* (הויר־סעלף׳) זי זעלבסט, זי אליין; זיך, זיך זעלבסט [ווייבליך].

her'sillon *n.* (הויר׳־סי־לאן) א פלאנקען בעשלאגען מיט טשוועקעס אדער שפיצען צו שטערען דעם גאנג פון א פיינדליכער ארמעע.

Hesh'van *n.* (העש׳־וואן) חשון, דער צווייטער חדש פון יאהר לויט דעם אידי־שען לוח.

hes'itancy *n.* (העז׳־אי־טענ־סי) אונ־ענטשלאסענהייט, דאס וואקלען זיך, דאס שטאמלען, דאס צוגערען, דאס זיין אין צווייפעל.

hes'itant *a.* (העז׳־אי־טענט) צעגערענד, שטאמלענד, וואקלענדיג, אונענטשלאסען, צווייפלענד.

hes'itantly *adv.* (העז׳־אי־טענט־לי) מיט אונענטשלאסענהייט; אין צווייפעל; צעגערענד, שטאמלענד.

hes'itate *v.* (העז׳־אי־טייט) בלייבען שטעקען, זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלא־סען; שטאמלען, צעגערען.

hes'itatingly *adv.* (העז׳־אי־טיי־טינג־לי) ז. *hesitantly*

hesita'tion *n.* (העז־אי־טיי׳־שאן) אונ־ענטשלאסענהייט; צעגערונג; דאס זיין אין צווייפעל; דאס שטאמלען.

hes'itative *a.* (העז׳־אי־טיי־טיוו) ז. *hesitant*

hes'itator *n.* (העז׳־אי־טיי־טאר) איי־נער וואס איז אונענטשלאסען, איז אין צווייפעל, צעגערט אדער שטאמעלט.

Hes'per *n.* (העס־פער) ז. *Hesperus*

Hespe'rian *a.* (העס־פי׳־רי־ען) וועסט־ליך; וואס איז שייך צו די העספערידען. ז. *Hesperides*

Hesper'ides *n.* (העס־פער׳־אי־דיעז)

אין דער מיטאָלאָגיע — די העספערידען [די נימפען, וואָס האָבען, מיט דער הילף פון אַ שרעקליכער שלאַנג, געהיט די גאָלדענע עפּעל אין אַ גאָרטען אין דעם מערבֿ-ענד פון דער וועלט. די גאָלדענע עפּעל זיינען געשענקט געוואָרען פון געא (די ערד) צו דער געטין יונאָנע].

Hesperid'ian *a.* (העס-פּע-ריד'-אי-ען) וואָס איז שייך צו די העספערידען אָדער צום גאָרטען, וועלכע זיי האָבען געהיט. ז. ***Hesperides***

Hes'perus *n.* (העס'-פּע-ראָס) דער אָבענד-שטערן, דער שטערן ווענוס [אַלס אָבענד-שטערן].

Hes'sian *a. and n.* (העש'-ען) וואָס איז שייך צו העסען אין דייטשלאַנד אָדער צו איהרע איינוואָהנער; אַ געבאָרענער אָדער בירגער פון העסען אין דייטשלאַנד; אַ פערקויפטע נשמה [נאָך'ן נאָמען פון די העסען'ער סאָלדאַטען, וועלכע ענגלאַנד האָט געדונגען צו פיהרען מלחמה געגען די אַמעריקאַנער אין דער צייט פון דער אַמעריקאַנער רעוואָלוציאָן].

Hes'sian fly (העש'-ען פלאַי) די העסען פליעג [אַזאַ אינזעקט אין אַמעריקאַ וואָס איז זעהר שעדליך פאַר די ווייץ-פעלדער. די לאַרווא (ווערימלעך פון וועלכע אַן אינזעקט ענטוויקעלט זיך) פון דיעזער פליעג האַלטען זיך אויף די ווייץ-זאַנגען און זויגען פון זיי אויס דעם זאַפט].

Hessian Fly

Hes'sians *n.* (העש'-ענז) אַזעלכע לאַנגע שטיוועל; אַ מין דיקער צייג.

Hes'van *n.* (העס'-ווען) ז. ***Heshvan***

hetæ'ra *n.* (הע-טיע'-ראַ) אין אַלט-גריכענלאַנד — אַ העטערא אָדער גאַסען-פרוי [אַ שקלאַווין אָדער אויסלענדערין, וועלכע פלעגט זיין אַ זינגערין, טענצערין און שפּיעלערין אָבער פלעגט זיין אין פרייע פערהעלטניסע מיט מענער]; אַ קורטיזאַנקע.

Hetæ'ria *n.* (הע-טיע'-רי-אַ) די העטעריע [דער פעראיין פון גריכישע פּאַטריאָטען, וועלכער האָט זיך געגרינדעט אין יאָהר 1812 צו בעפרייען גריכענלאַנד פון די טערקען].

hetæ'ria *n.* (הע-טיע'-רי-אַ) אַ בונד, אַ פעראייניגונג.

hetæ'rism *n.* (הע-טיע'-ריזם) אין אַנטראָפּאָלאָגיע — דער העטעריזם [דאָס געמישטע צוזאַמענלעבען פון געשלעכטער ביי די פּאַרהיסטאָרישע שבטים, ביי וועלכע קיין הייראַט האָט ניט עקזיסטירט, נאָר יעדער מאַנספּערזאָן פון שבט פלעגט קענען פריי לעבען מיט יעדער פרוי]; געשלעכטליכער צוזאַמענלעבען אויסער הייראַט.

hetai'rism *n.* (הע-טאַי'-ריזם) ז. ***hetærism***

heteratom'ic *a.* (העט-ע-רע-טאָמ'-איק) וואָס בעשטעהט פון פערשיעדענאַרטיגע אַטאָמען.

het'erism *n.* (העט'-ע-ריזם) אין ביאָלאָגיע — פערשיעדענאַרטיגקייט פון אָרגאַניזמען, וועלכע בעקומען זיך ניט צוליעב די אַרומיגע בעדינגונגען [ווי למשל, די פערשיעדענאַרטיגקייט פון געשלעכטער א. ד. ג.].

heteriza'tion *n.* (העט-ע-ראַי-זיי'-שאָן) דאָס מאַכען פערשיעדענאַרטיג.

het'erize *v.* (העט'-ע-ראַיז) מאַכען אַנדערש, ניט ווי די פריהעריגע זאַך; אומבייטען, צוגעבען אַן אַנדער פאָרם.

het'eroclite *n. and a.* (העט'-ע-ראָ-קלאַיט) אין גראַמאַטיק — אַ וואָרט וואָס בייט זיינע ענדונגען ניט לויט די געוועהנליכע רעגעלען; אַן אונרעגעלמעסיג וואָרט; אונרעגעלמעסיג, אַנאָמאַל.

heteroclit'ic *n. and a.* (העט-ע-ראָ-קליט'-איק) ז. ***heteroclite***

het'erodox *a.* (העט'-ע-ראָ-דאָקס) וואָס האַלט ניט פון אָנגענומענעם גלויבען, אַפּיקורסיש; וואָס גלויבט אַנדערש ווי די אָנגענומענע מיינונג.

het'erodoxy *n.* (העט'-ע-ראָ-דאָק-סי) דאָס זיין ניט אָרטאָדאָקסיש; דאָס גלויבען אַנדערש ווי די אָנגענומענע מיינונג.

heterogene'ity *n.* (העט-ע-ראָ-דזשי-ני'-אי-טי) פערשיעדענאַרטיגקייט; דאָס זיין אונגלייך אָדער פערשיעדען; דאָס זיין פון פערשיעדענע מינים אָדער גאַטונגען.

heteroge'neous *a.* (העט-ע-ראָ-דזשי'-ני-אָס) פערשיעדענאַרטיג; פון פערשיעדענע מינים אָדער גאַטונגען; צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע טיילען.

heteroge'neously *adv.* (העט-ע-ראָ-דזשי'-ני-אָס-לי) אויף אַ פערשיעדענאַרטיגען אופן; פון פערשיעדענע טיילען.

heteroge'neousness *n.* (העט-ע-ראָ-דזשי'-ני-אָס-נעס) אונגלייכאַרטיגקייט, פערשיעדענאַרטיגקייט.

heterogen'esis *n.* (העט-ער-אָ-דזשענ'-ע-סיס) העטעראָגענעזיס, אַ ספּאָנטאַנע אָבשטאַמונג, אַן אָבשטאַמונג פון זיך אַליין; אַן אָבשטאַמונג פון לעבעדיגע אָרגאַניזמען פון ניט לעבעדיגע; אַן אָבשטאַמונג דורך אַן אויסערליכער אורזאַכע; אַן אָבשטאַמונג, וואו די קינדער זיינען פערשיעדען פון די עלטערען אין זייער בוי און אויסזעהן, אָבער אין אַ פּאָר דורות אַרום קעהרט זיך צוריק אום אין דער אָבשטאַמונג דאָס אָריגינאַלע אויסזעהן פון די ערשטע עלטערען.

heterogenet'ic *a.* (העט-ע-ראָ-דזשי-נעט'-איק) וואָס איז שייך צו העטעראָגענעזיס. ז. ***heterogenesis***

heterog'enist *n.* (העט-ע-ראָדזש'-ע-ניסט) אַ העטעראָגעניסט, איינער וואָס גלויבט אין דער טעאָריע פון ספּאָנטאַנער אָבשטאַמונג [די אָבשטאַמונג פון לעבעדיגע אָרגאַניזמען פון ניט לעבעדיגע].

heterog'eny *n.* (העט-ע-ראָדזש'-ע-ני) אַן אָבשטאַמונג וואָס קומט פון אַן אויסערליכער אורזאַכע.

heterog'onism *n.* (העט-ע-ראָג'-אָ-ניזם) אין באָטאַניק — דאָס האָבען ניט גלייכאַרטיגע רעפּראָדוקציאָנס אָרגאַנען [וועגען געוויסע בלומען].

heterog'onous *a.* (העט-ע-ראָג'-אָ-נאָס) אין באָטאַניק — וואָס האָט ניט גלייכאַרטיגע רעפּראָדוקציאָנס אָרגאַנען [וועגען געוויסע בלומען].

heterog'ony *n.* (העט-ע-ראָג'-אָ-ני) ז. ***heterogonism***

heterog'raphy *n.* (העט-ע-ראָג'-רע-פי) דער געברויך פון דיעזעלבע בוכשטאַבען מיט אַ פערשיעדענער אויסשפּראַכע אין פערשיעדענע ווערטער [ווי דער בוכשטאַב "c" למשל, אין די ווערטער ***cell*** (סעל) און ***call*** (קאָהל)].

heterol'ogy *n.* (העט-ע-ראָל'-אָ-דזשי) אַבנאָרמאַליטעט; מאַנגעל אין גלייכאַרטיגקייט אָדער גלייכפאָרמיגקייט; אַן אונאָרמאַלער אָדער אונגעוועהנליכער געבוי אָדער טיפּ.

heteromor'phic *a.* (העט-ע-ראָ-מאָר'-פיק) וואָס ווייכט אָב פון דער געוועהנליכער פאָרם אָדער פון געוועהנליכען טיפּ; וואָס איז אונאָרמאַל; וואָס איז ניט רעגעלמעסיג אין דער פאָרם; וואָס עקזיסטירט אונטער פערשיעדענע פאָרמען [וועגען אינזעקטען, וואָס ענטוויקלען זיך פון אַ לאַרווא אין אַ פּופּע און דאַן ערשט אין אינזעקטען].

heteromor'phism *n.* (העט-ע-ראָ-מאָר'-פיזם) די אָבווייכונג פון דער געוועהנליכער פאָרם אָדער פון געוועהנליכען טיפּ; אוננאָרמאַלקייט, אונרעגעלמעסיגקייט אין דער פאָרם; דאָס דורכגעהן פערשיעדענע ענטוויקלונגס-שטופען [וועגען אינזעקטען, וואָס ענטוויקלען זיך פון אַ לאַרווא אין אַ פּופּע און דאַן אין אינזעקטען].

heteromor'phous *a.* (העט-ע-ראָ-מאָר'-פאָס) ז. ***heteromorphic***

het'eromorphy *n.* (העט'-ע-ראָ-מאָר-פי) ז. ***heteromorphism***

heteron'omous *a.* (העט-ע-ראָנ'-אָ-מאָס) אין ביאָלאָגיע — וואָס אונטערשיידען זיך פון דעם מין אָדער קלאַס, צו וועלכען זיי בעלאַנגען [וועגען געוויסע חיות און פלאַנצען].

heteron'omy *n.* (העט-ע-ראָנ'-אָ-מי) העטעראָנאָמיע, דאָס געפינען זיך אָדער דאָס זיין אונטערגעוואָרפען אונטער דער הערשונג אָדער ווירקונג פון אַן אַנדערען [אין געגענזאַץ צו אויטאָנאָמיע].

het'eronym *n.* (העט'-ע-ראָ-נים) אַ העטעראָנים, אַ וואָרט וואָס ווערט אויסגעלעגט גלייך ווי אַן אַנדערס נאָר עס ווערט אַנדערש געלייענט און האָט אַן אַנדער בעדייטונג [ווי דאָס ענגלישע וואָרט ***lead*** (ליעד) — פיהרען און ***lead*** (לעד) — בליי].

heteronym'ic *a.* (העט'-ע-ראָ-נימ'-איק) ז. ***heteronymous***

heteron'ymous *a.* (העט-ע-ראָנ'-אי-מאָס) העטעראָנימיש, וואָס איז שייך צו אַ העטעראָנים. ז. ***heteronym***

heterop'tics *n.* (העט-ע-ראָפּ'-טיקס) דאָס האָבען ניט קיין נאָרמאַלע ראיה; דאָס זעהן ניט ווי אַלע אַנדערע זעהען.

heteros'cian *n. and a.* (העט-ע-ראָש'-אי-ען) איינער וואָס וואָהנט אויף איין זייט פון עקוואַטאָר אין בעצוג צו אַן אַנדערען וואָס וואָהנט אויף דער צווייטער זייט [זייערע שאָטענס פאַלען אין דער-זעלבער צייט פון טאָג אין געגענגעזעצטע ריכטונגען]; וואָס איז שייך צו צוויי געגענדען פון ערד-קוגעל, וועלכע געפינען זיך פון ביידע זייטען פון עקוואַטאָר [ווען אין איין געגענד פאַלט דער שאָטען אין צפון-זייט, פאַלט אין דערזעלביגער צייט אין דער אַנדערער געגענד דער שאָטען אין דרום-זייט].

heterot'opy *n.* (העט-ע-ראָט'-אָ-פּי) דאָס זיין אַרויס פון אָרט; דאָס זיין ניט אין דעם ריכטיגען אָרט [וועגען קערפּער-גליעדער].

het'man *n.* (העט'-מען) [א העטמאן [א הויפטמאן פון קאזאקען אמאל אין רוסלאנד]; א הויפטמאן פון אן ארמעע אמאל אין פוילען.

heuret'ic *n.* (היו-רעט'-איק) די קונסט צו ענטדעקען אדער ערפינדען.

heuris'tic *a.* (היו-ריס'-טיק) וואס העלפט ענטדעקען אדער ערפינדען.

hew *v.* (היו) האקען [מיט א האק], צוהאקען.

hew down (היו דאון) אבהאקען, אראבהאקען [ווי א בוים].

hew'er *n.* (היו'-ער) א האקער, א שטיינהאקער; א האלצהאקער.

hew'gag *n.* (היו'-געג) אזא הילצערנע פייפעל.

hewn (היון) געהאקט. ז. ***hew***

hew out (היו אוט) אויסהאקען.

hew up (היו אפ) צוהאקען.

hex'achord *n.* (העק'-סע-קארד) א העקסאקארד [אן אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט 6 סטרונעס]; אזא פארצייטיגע סיסטעם פון מוזיק-נאטען מיט 6 טענער.

hex'ad *n.* and *a.* (העק'-סעד) די צאהל 6; א גרופע אדער סעריע פון 6; אין כעמיע — אן עלעמענט וואס זיינע אטאמען האבען א זעקספאכע פערבינדונגס-קראפט; וואס האט א זעקספאכע פערבינדונגס-קראפט [וועגען געוויסע כעמישע עלעמענטען].

hexad'ic *a.* (העק-סעד'-איק) וואס איז שייך צו דער צאהל 6 אלס א באזיס פון א צאהלען-סיסטעם.

hex'agon *n.* (העק'-סע-גאן) א העקסאגאנאל, א זעקס-קאנטיגע פיגור.

hexag'onal *a.* (העק-סעג'-א-נעל) העקסאגאנאל, זעקס-קאנטיג; געטיילט אין זעקס-קאנטיגע פיגורען.

hexag'onally *adv.* (העק-סעג'-א-נעל-אי) אין דער פארם פון א העקסאגאנאל [א זעקס-קאנטיגע פיגור]; זעקס-קאנטיג.

hex'agram *n.* (העק'-סע-גרעם) א געאמעטרישע פיגור, וועלכע בעשטעהט פון 6 ליניען.

hexahe'dral *a.* (העק-סע-הי'-דרעל) וואס האט זעקס גלייכע פלעכען [ווי א קוביק].

hexahe'dron *n.* (העק-סע-הי'-דראן) א זעקס-פלעכיגער קערפער, א קוביק.

hexam'eter *n.* and *a.* (העק-סעמ'-ע-טער) א העקזאמעטער, א פארם פון ליעדער-שרייבען, וואו יעדע שורה בעשטעהט פון זעקס פוס-טראטען [מעטרען], די ערשטע פינף זיינען "דאקטילען", ד. ה. בעשטעהען פון דריי זילבען מיט דעם אקצענט אויף דער ערשטער, און דער זעקסטער איז א "כאראום", ד. ה. בעשטעהט פון צוויי זילבען מיט דעם אקצענט אויף דער ערשטער; העקזאמעטריש, געשריבען אין דער העקזאמעטרישער פארם.

hexam'etral *a.* (העק-סעמ'-ע-טרעל) ז. ***hexametric***

hexamet'ric *a.* (העק-סע-מעט'-ריק) העקזאמעטריש, געשריבען אין א העקזאמעטרישער פארם. ז. ***hexameter***

hexamet'rical *a.* (העק-סע-מעט'-רי-קעל) ז. ***hexametric***

hexam'etrist *n.* (העק-סעמ'-ע-טריסט) איינער וואס שרייבט אין דער העקזאמעטרישער פארם. ז. ***hexameter***

hexan'drian *a.* (העק-סענ'-דרי-ען) ז. ***hexandrous***

hexan'drous *a.* (העק-סענ'-דראס) וואס האט 6 שטויב-געפעס [וועגען געוויסע פלאנצען].

hexan'gular *a.* (העקס-ענ'-גיו-לאר) זעקס-עקיג, זעקס-ווינקעלדיג, וואס האט זעקס ווינקלען.

hexapet'alous *a.* (העק-סע-פעט'-ע-לאס) וואס האט 6 בלומען-בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

hexaphyl'lous *a.* (העק-סע-פיל'-אס) זעקס-בלעטערדיג, וואס האט 6 בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

hex'aplar *a.* (העק'-סע-פלאר) זעקס-שפאלטיג, וואס ענטהאלט זעקס שפאלטען [וועגען ביכער אדער צייטונגען וועלכע זיינען געדרוקט אין 6 שפאלטען].

hex'apod *a.* and *n.* (העק'-סע-פאד) זעקס-פיסיג [וועגען אינזעקטען]; א זעקס-פיסיגער אינזעקט.

Hexap'oda *n.* (העק-סעפ'-א-דא) דער מין אינזעקטען וואס האבען 6 פיס.

hexap'odan *a.* and *n.* (העק-סעפ'-א-דען) ז. ***hexapod***

hex'apode *a.* and *n.* (העק'-סע-פאוד) ז. ***hexapod***

hexap'odous *a.* (העק-סעפ'-א-דאס) זעקס-פיסיג.

hex'astich *n.* (העק'-סע-סטיק) א געדיכט וואס בעשטעהט פון 6 שורות.

hex'astylar *a.* (העק'-סע-סטאי-לאר) וואס האט 6 זיילען אין פראנט [וועגען געביידען].

hex'astyle *a.* (העק'-סע-סטאיל) וואס האט 6 זיילען אין פראנט [וועגען געביידען].

Hex'ateuch *n.* (העק'-סע-טיוק) די ערשטע זעקס ספרים פון תנ"ך [די 5 חומשים און יהושע].

Hex'ateuchal *a.* (העק'-סע-טיו-קעל) וואס איז שייך צו די ערשטע 6 ספרים פון תנ"ך [די 5 חומשים און יהושע].

hexatom'ic *a.* (העקס-ע-טאמ'-איק) אין כעמיע — וואס בעשטעהט פון זעקס אטאמען; וואס האט די פערבינדונגס-קראפט פון 6 וואסערשטאף אטאמען.

hexav'alent *a.* (העקס-עוו'-ע-לענט) אין כעמיע — וואס האט די פערבינדונגס-קראפט פון 6 וואסערשטאף אטאמען.

hey *int.* (היי) [אן אויסרוף] איי! היי! וואס דריקט אויס איבערראשונג, פרייד א. ז. וו.].

hey'day *n.* and *int.* (היי'-דיי) העכסטע קראפט, פולע קראפט; אן אויסרוף פון פרייד אדער איבערראשונג.

H. I. אן אבקירצונג פון די ווערטער ***Hawaiian Islands*** [האוואאי אדער סאנדוויטש-אינזלען].

hi ! *int.* (האי) [אן אי! אך! אי-אי! אויסרוף פון איבערראשונג אדער בעוואונדערונג; אפטמאל אויך אלס אויסדרוק פון שפאס].

hia'tion *n.* (האי-איי'-שאן) דאס גענעצען.

hia'tus *n.* (האי-איי'-טאס) א ברוך, אן עפנונג; א לאך, א שפאלט; א גענעץ; א ניט-אויסגעפילטער פלאץ; עטוואס וואס פעהלט אין מיטען; אין גראמאטיק — דאס צוזאמענקומען פון צוויי וואקאלען.

hi'bernacle *n.* (האי'-בויר-נעקל) א ווינטער-נארע [א ווינטער-וואהנונג] פאר חיות; א ווינטער-איינהילונג [פאר פלאנצען]; דער טייל פון פלאנצען וואס דעקען צו אום ווינטער די שפראץ-אוינעלעך.

hibernac'ulum *n.* (האי-בויר-נעק'-יו-לאם) ז. ***hibernacle***

hiber'nal *a.* (האי-בויר'-נעל) ווינטערדיג.

hi'bernate *v.* (האי'-בויר-נייט) ווינטערען, איבערווינטערען, איבערשלאפען דעם ווינטער [וועגען חיות]; לעבען אבגעזונדערט; זיין אבגעלאזען, פויל, אפאטיש.

hiberna'tion *n.* (האי-בויר-ניי'-שאן) דאס ווינטערען; דאס איבערשלאפען דעם ווינטער [וועגען חיות]; דער צושטאנד אדער די צייט, ווען געוויסע חיות שלאפען איין פאר די ווינטער-מאנאטען.

Hiber'nian *a.* and *n.* (האי-בויר'-ני-ען) וואס איז שייך צו היבערניא [אירלאנד]; אירלענדיש; אן אירלענדער.

Hiber'nianism *n.* (האי-בויר'-ני-ען-איזם) ז. ***Hibernicism***

Hiber'nicism *n.* (האי-בויר'-ני-סיזם) אן אייגענטימליכקייט פון דער אירלענדישער שפראך.

Hiber'nicize *v.* (האי-בויר'-ני-סאיז) מאכען אירלענדיש, צוגעבען אן אירלענדישען כאראקטער; איבערגעבען אין אן אייגענטימליכער אירלענדישער שפראך.

hiberniza'tion *n.* (האי-בויר-ני-זיי'-שאן) ז. ***hibernation***

Hiber'no-Cel'tic *a.* and *n.* (האי-בויר'-נאו-סעל'-טיק) וואס איז שייך צו דער אירלענדישער צווייג פון דער קעלטישער ראסע; די אירלענדישע שפראך.

Hibernol'ogist *n.* (האי-בויר-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די אירלענדישע געשיכטע און אלטערטימליכקייטען.

Hibernol'ogy *n.* (האי-בויר-נאל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון אירלענדישער געשיכטע און אלטערטימליכקייטען.

hic *v.*, *n.* and *int.* (היק) שלוקערצען; א שלוקערץ; היק! [דער קלאנג פון א שלוקערץ].

hic'cough *n.* and *v.* (היק'-אפ) א שלוקערץ; שלוקערצען.

hic'cup *n.* and *v.* (היק'-אפ) ז. ***hiccough***

hick'ball *n.* (היק'-באהל) ז. ***hickwall***

hick'ledy-pick'ledy *adv.*, *a.* and *n.* (היק'ל-די-פיק'ל-די) ז. ***higgledy-piggledy***

hick'ory *n.* (היק'-א-רי) דער ווייסער נארד-אמעריקאנישער וואלנוס-בוים; דאס האלץ פון דיעזען בוים.

Hickory

hick'ory-nut *n.* (היק'-א-רי-נאט) דער ווייסער וואלנוס. ז. ***hickory***

hick'up *n. and v.* (היק׳-אפּ) ז. *hiccough*.
hick'wall *n.* (היק׳-וואהל) א האלץ-פּיקער; דער גרינער האלץ-פּיקער [אזא פויגעל].
hid (היד) בעהאלטען, פערשטעלט, גע-היימניספאל. ז. *hide*.
hi'dage *n.* (האי׳-דעדזש) קעניגליכער הויף-שטייער, א שטייער פון יעדען בויע-רישען הויז [אמאל אין ענגלאנד].
hidal'go *n.* (האי-דעל׳-גאו) א שפּאני-שער אדעליגער פון נידריגערען גראד.
hid'den (הידן) בעהאלטען, פערשטעלט, געהיימניספאל. ז. *hide*.
hid'denly *adv.* (היד׳נ-לי) אין געהיים, בעהאלטענערהייד, פערשטעלטערהייד.
hide *v. and n.* (האיד) בעהאלטען, פער-שטעלען, פערבארגען, פערשטעקען; זיך בעהאלטען, זיך פערשטעקען, זיך פערבאר-גען; שמייסען; א פעל; א הויט.
hide'-and-seek' *n.* (האיד׳-ענד-סיעק׳) בעהעלטעניש [א שפּיעל].
hide'bound *a.* (האיד׳-באונד) וואס האט א שטייפע הויט, פעל אדער קארע; פער-עקשנ׳ט; קליינקעפּיג; פאנאטיש.
Hide-bound partisans never change the opinions.
hide'-mill *n.* (האיד׳-מיל) א מאשין ווייך צו מאכען פעל איידער מען נעהמט זיי בעארבייטען.
hid'eous *a.* (היד׳-אי-אס) שרעקליך, שויד-דערליך; עקעלהאפט.
The witch had a **hideous** face.
hid'eously *adv.* (היד׳-אי-אס-לי) אויף א שרעקליכען אדער עקעלדיגען אופן.
hid'eousness *n.* (היד׳-אי-אס-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט, עקעלדיג-קייט.
hi'der *n.* (האי׳-דער) איינער וואס בע-האלט אדער פערבארגט עפּעס.
hide'-rope *n.* (האיד׳-ראופּ) א שטריק געמאכט פון פעל.
hide'-scra'per *n.* (האיד׳-סקריי׳-פּער) א מאשין אבצושאבען דאס פלייש פון פעל.
hide'-stretch'er *n.* (האיד׳-סטרעטש׳-ער) א פאבריקטונג אויסצוציהען און אויס-צוגלייכען פעל.
hi'ding *n.* (האי׳-דינג) דאס בעהאלטען, דאס פערבארגען; דאס בעהאלטען זיך; שמיץ, קלעפּ.
hi'ding-place *n.* (האי׳-דינג-פּלייס) א בעהעלטעניש, א צופלוכט.
hidro'sis *n.* (הי-דראו׳-סיס) דאס שוויי-צען [הויפּטזעכליך, ווען עס איז זעהר שטארק אדער ווען עס איז קינסטליך ארויס-גערופען].
hidrot'ic *a. and n.* (הי-דראט׳-איק) וואס רופט ארויס שוויים; א מיטעל ארויס-צורופען שוויים.
hie *n. and v.* (האי) איילען, זיך איילען; איילעניש.
hi'emal *a.* (האי׳-ע-מעל) ווינטערדיג: וואס קומט פאר אום ווינטער.
hi'emate *v.* (האי׳-ע-מייט) ז. *hibernate*.
hiema'tion *n.* (האי-ע-מיי׳-שאן) ז. *hibernation*.
hi'ems *n.* (האי׳-עמז) ווינטער.
hi'erarch *n.* (האי׳-ע-רארק) א היעראַרך, א הויפּט-גייסטליכער; א גייסטליכער הערשער; אן אויטאריטעט אין רעליגיע-זע ענינים.
hi'erarchal *a.* (האי׳-ע-ראר-קעל) ז. *hierarchic*.
hierar'chic *a.* (האי-ע-ראר׳-קיק) וואס איז שייך צו א היעראַרכיע; וואס איז שייך צו קירכען-הערשאפט אדער פּריסטער-הערשאפט. ז. *hierarchy*.
hierar'chical *a.* (האי-ע-ראר׳-קי-קעל) ז. *hierarchic*.
hierar'chically *adv.* (האי-ע-ראר׳-קי-קעל-אי) ווי א היעראַרכיע; אין איינ-קלאנג מיט א קירכען אדער פּריסטער-הערשאפט. ז. *hierarchy*.
hi'erarchism *n.* (האי׳-ע-ראר-קיזם) היעראַרכישע ארדנונג, פּרינציפּען, איינ-פלוס אדער מאכט; אנהענגערשאפט צו א היעראַרכיע אדער צו קירכען-הערשאפט. ז. *hierarchy*.
hi'erarchy *n.* (האי׳-ע-ראר-קי) היעראַר-כיע, די הערשאפט פון א הויפּט-גייסטלי-כען; קירכליכע אויטאריטעט אדער הער-שאפט; פּריסטער-הערשאפט, קירכען-הער-שאפט; א הייליגע קערפּערשאפט [הויפּט-זעכליך פון מלאכים] וואס בעדיענט גאט; אן ארגאניזירטע קערפּערשאפט אדער די צונויפשטעלונג, די ראנגען א. ז. וו. פון אזא קערפּערשאפט אין דער קירך אדער רעגיערונג; אן ארדנונג אין ראנגען, קלא-סען, איינטהיילונגען א. ז. וו.
hierat'ic *a.* (האי-ע-רעט׳-איק) וואס איז געברויך ביי גייסטליכע; פון פּריס-טערליכער אדער הייליגער אבשטאמונג.
hierat'ica *n.* (האי-ע-רעט׳-אי-קא) א פיינער זארט פּאפּירוס [אויף וועלכען מען פלעגט פּארצייטען שרייבען].
hierat'ical *a.* (האי-ע-רעט׳-אי-קעל) ז. *hieratic*.
hieroc'racy *n.* (האי-ע-ראק׳-רע-סי) א פּריסטער-רעגירונג, א רעגיערונג פון גייסטליכע [ממשלת כהנים]; דער פּריס-טער-קלאס.
hi'eroglyph *n. and v.* (האי׳-ע-רא-גליף) א היע-ראגליף, בילדער-שריפט [ביי די פּארצייטיגע עגיפּטער אדער מצריים]; א צייכען, בוכשטאב, פי-גור א. ד. ג. מיט א פער-בארגענער בעדייטונג; שרייבען אדער בעצייכנען מיט היעראגליפען.

Hieroglyph

hieroglyph'ic *a. and n.* (האי-ע-רא-גליפ׳-איק) היעראגליפיש; געשריבען מיט פערשטעלטע אדער סימבאלישע צייכענס; גע-היימניספאל, סימבאליש, אונפערשטענד-ליך; וואס איז בעדעקט מיט אונרעגעל-מעסיגע פלעקען [ווענען אינזעקטען]; א היעראגליף. ז. *hieroglyph*.
hieroglyph'ical *a.* (האי-ע-רא-גליפ׳-אי-קעל) היעראגליפיש. ז. *hieroglyphic*.
hieroglyph'ically *adv.* (האי-ע-רא-גליפ׳-אי-קעל-אי) ווי היעראגליפען; גע-היימניספאל, שווער צו פערשטעהן. ז. *hieroglyph*.
hierog'lyphist *n.* (האי-ע-ראג׳-לי-פיסט) א קענער פון היעראגליפען [די בילדער-שריפט פון די פּארצייטיגע מצריים].
hierog'lyphize *v.* (האי-ע-ראג׳-לי-פאיז) אויסדריקען אין היעראגליפען, צו-געבען א היעראגליפישע פארם. ז. *hieroglyph*.
hi'erogram *n.* (האי׳-ע-רא-גרעם) א היעראגראם, א היעראגליפישער צייכען; א הייליגער צייכען אדער סימבאל; היי-ליגע שריפט.
hierogram'mat *n.* (האי-ע-רא-גרעמ׳-עט) א הייליגער שרייבער, א סופר [הויפּטזעכליך איינער וואס שרייבט אין היעראגליפען]. ז. *hieroglyph*.
hierogrammat'ic *a.* (האי-ע-רא-גרע-מעט׳-איק) וואס איז שייך צו היעראגרא-מען, געשריבען אין היעראגראמען [היי-ליגע אדער סימבאלישע בילדער-שריפט]; וואס איז שייך צו הייליגער שריפט.
hierogrammat'ical *a.* (האי-ע-רא-גרע-מעט׳-אי-קעל) ז. *hierogrammatic*.
hierogram'matist *n.* (האי-ע-רא-גרעמ׳-ע-טיסט) ז. *hierogrammat*.
hierog'rapher *n.* (האי-ע-ראג׳-רע-פער) א שרייבער פון הייליגע שריפטען; א סופר; א בקי אין הייליגע שריפטען.
hierograph'ic *a.* (האי-ע-רא-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו הייליגע שריפטען.
hierograph'ical *a.* (האי-ע-רא-גרעפ׳-אי-קעל) ז. *hierographic*.
hierog'raphy *n.* (האי-ע-ראג׳-רע-פי) א הייליגע שריפט.
hierol'atry *n.* (האי-ע-ראל׳-ע-טרי) א פערגעטערונג פון הייליגע און פון הייליגע זאכען.
hierolog'ic *a.* (האי-ע-רא-לאדזש׳-איק) וואס איז נוגע צום שטודיום פון די אל-טע עגיפּטישע שריפטען אדער פון היילי-גע זאכען.
hierolog'ical *a.* (האי-ע-רא-לאדזש׳-אי-קעל) ז. *hierologic*.
hierol'ogist *n.* (האי-ע-ראל׳-א-דזשיסט) איינער וועלכער שטודירט די אלט-עגיפּטי-שע שריפטען אדער הייליגע זאכען.
hierol'ogy *n.* (האי-ע-ראל׳-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען הייליגע זאכען; די וויסענשאפט וועגען די אלט-עגיפּטישע שריפטען.
hi'eromancy *n.* (האי׳-ע-רא-מען-סי) דאס וואהרזאגען, דאס נביאות-זאגען דורך א געבראכטען קרבן.
hi'eromartyr *n.* (האי׳-ע-רא-מאר-טויר) א פּריסטער א מארטירער.
hierom'onach *n.* (האי-ע-ראמ׳-א-נעק) א גלח א מאנאך.
hi'eron *n.* (האי׳-ע-ראן) א הייליגער פּלאץ; א טעמפּעל.
hi'erophant *n.* (האי׳-ע-רא-פענט) א היעראפאנט [א פּארצייטיגער גריכישער פּריסטער]; א פּריסטער.
hierophan'tic *a.* (האי-ע-רא-פענ׳-טיק) וואס איז שייך צו א היעראפאנט [א פּארצייטיגער גריכישער פּריסטער]; פּריסטערליך.
hieros'copy *n.* (האי-ע-ראס׳-קא-פּי) וואהרזאגעריי אדער נביאות דורך דעם איינ-געווייד פון די געבראכטע קרבנות.
Hierosol'ymitan *a.* (האי-ע-רא-סאל׳-אי-מאי-טען) וואס איז שייך צו ירושלים, פון ירושלים.
hig'gle *v.* (היגל) זיך ארומדרייסען אי-בער קליינינגקייטען; זיך שטארק דינגען; הויזירען [פּעדלען].
hig'gledy-pig'gledy *adv., a. and n.* (היג׳ל-די-פּיג׳ל-די) צומישט, צוטומלט, מיט׳ן קאפּ אראב, אהן ארדנונג; א מיש-מאש, א תהו ובהו.
hig'glehaggle *v.* (היג׳ל-העגל) ז. *higgle*.
hig'gler *n.* (היג׳-לער) א הויזירער [א

פעדלער]; איינער וואס דינגט זיך שטארק ביים קויפען עפּעס.

hig'glery *n.* (היג'-לער-אי) פעדלער־סחורה, הויזירער־סחורה.

hig'gling *n.* (היג'-לינג) דאס דינגען זיך איבער קלייניגקייטען; דאס הויזירען [פעדלען].

high *a., adv. and n.* (האי) הויך, ערהאבען, דערהויבען, פראמינענט, פון העכסטען ראנג, קראפט, ווערטה, ווירדע, בעדייטונג א. ז. וו.; הויכמוטיג, שטאלץ; שטארק, ענערגיש, קרעפטיג; אין א הויכען גראד; וואס האלט ביים אנהויבען פוילען [וועגען שפייז]; נאהענט צום ווינד [וועגען א שיף]; שכור; א הויכער פלאץ אדער געגענד; אין קארטען־שפיעל — די טויז אדער דער העכסטער קאזיר.

high ad'miral (האי עד'-מי-רעל) דער גרויס־אדמיראל [א טיטול אין דער ענגלישער קריעגס־פלאטע].

high al'tar (האי אהל'-טאר) דער הויפּט־אלטאר.

high and dry (האי ענד דראי) אויסער דעם וואסער, אויסער דעם שטראם; אויסער דער צייט אדער לעבענס־שטראם; פערעלטערט, פערגליווערט, אונפעהיג געווארען; הויל און נאקעט.

His experience in stock speculation left him high and dry.

high and low (האי ענד לאו) הויך און נידריג, פון אלע קלאסען פון פאלק, קליין און גרויס, אלע.

He is respected for his fairness by the high and low.

high and migh'ty (האי ענד מאי'-טי) גרויס, מעכטיג, ערהאבען, דערהויבען, שטאלץ, געביעטעריש, ווי א הערשער.

high antiq'uity (האי ען-טיק'-הווי-טי) דאס גרויע אלטערטום.

high arm (האי ארם) קראפט, מאכט, אונטערדריקונג, שטאלץ, געוואגטקייט; ווילקיר.

high'-backed *a.* (האי'-בעקט) מיט א הויכען רוקען [וועגען א שטוהל].

high bai'liff (האי ביי'-ליף) דער הויפּט מאגיסטראט [פון א פארשטאדט אדער דארף]; דער הויפּט ריכטער פון א בעצירק. ז. *bailiff*

high'-ball *n.* (האי'-באהל) דאס ווארפען גורל דורך אזעלכע באלען מיט נומערען, ווער פון א קאמפּאניע עס דארף בעצאהלען פאר א פונדע; אזא מין געטראנק פון בראנפען מיט סאדא און אייז.

high'-bear'ing *a.* (האי'-בעהר'-אינג) הויכמוטיג, שטאלץ.

high'binder *n.* (האי'-באינ-דער) א יונגאטש; א ווילדער, צולאזענער יונג; א מיטגליעד פון א געהיימער פערברעכערישער כינעזישער ארגאניזאציאן אין קאליפארניען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

high'-blest *a.* (האי'-בלעסט) איבערגליקליך.

high'-blood'ed *a.* (האי'-בלאד'-עד) פון הויכער, אריסטאקראטישער אבשטאמונג.

high'-blown *a.* (האי'-בלאון) אויפגעבלאזען.

high'-born *a.* (האי'-בארן) פון הויכער אבשטאמונג.

high'-boy *n.* (האי'-באי) א קאמאד אויף הויכע פיס.

high'-bred *a.* (האי'-ברעד) נאבעל ערצויגען; פון נאבעלער אבשטאמונג.

high change (האי טשיינדזש) דער לעבעדיגסטער געשעפטס־סעזאן [אויף דער בערזע].

High'-church *a.* (האי'-טשוירטש) וואס האלט שטארק פון דער קירכען אויטאריטעט [הויפּטזעכליך וועגען די קאנסערוואטיווע אנהענגער פון דער אנגליקאנישער קירך]. ז. *High Church*

High Church (האי טשוירטש) די קאנסערוואטיווע פארטיי אין דער אנגליקאנישער אדער עפּיסקאפּאלישער קירך [די פארטיי, וועלכע אנערקענט, אז די אויטאריטעט פון דער קירך און די יעראַרכישע ארגאניזאציאן פון בישאפען שטאמט דירעקט פון די אפּאסטאלען, און האלט פון פיעל צערעמאניען און סימבאלען אין דער קירכליכער גאטעס־דיענסט, וועלכע עס אנערקענט ניט די ליבעראלע פארטיי פון דער קירך].

High'-church'man *n.* (האי'-טשוירטש'-מען) אן אנהענגער פון דער קאנסערוואטיווער פארטיי אין דער אנגליקאנישער קירך. ז. *High Church*

high'-cockalo'rum *n.* (האי'-קאק-ע-לאו'-ראם) אזא שפּיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס איינער שפּרינגט ארויף אויף'ן צווייטענס רוקען; א כל וכל, א גאנצער מאכער.

high col'or (האי קאל'-אר) א זעהר העלע פארב, א שרייענדער קאליר.

high'-col'ored *a.* (האי'-קאל'-ארד) שטארק קאלירט; מיט שרייענדע קאלירען; לעבהאפט; איבערטריבען.

high'-day *n. and a.* (האי'-דיי) א יום־טוב, פערגניגענס־צייט; די צייט אדער פעריאדע פון פאלשטענדיגער ענטוויקלונג, קראפט אדער טהעטיגקייט; יום־טוב'דיג, וואס פּאסט פאר א יום־טוב.

high di'et (האי דאי'-עט) גוטע קעסט.

high'er al'gebra (האי'-ער על'-דזשע-ברא) העכערע אלגעברא. ז. *algebra*

high'er crit'icism (האי'-ער קריט'-אי-סיזם) א נאכפארשונג וועגען דער געשיכטע, דעם כאראקטער א. ז. וו. פון ליטעראַרישע ווערק אדער דאקומענטען און הויפּטזעכליך פון דער ביבעל [ניט ארייןלאזענדיג זיך אין איינצעלהייטען וועגען בעזונדערע שטעלען].

high'er mathemat'ics (האי'-ער מעטה-אי-מעט'-איקס) העכערע מאטעמאטיק [ווי אנאליטישע געאמעטריע, דיפערענציאל־רעכנונגען א. ז. וו.].

high'er walk in life (האי'-ער הוואהק אין לאיף) א העכערער שטאנד.

high'falu'tin *n. and a.* (האי'-פע-ליו'-טין) אויפגעבלאזענע, באמבאסטישע שפּראך; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש.

high feath'er (האי פעטה'-ער) א גינסטיגע לאגע, דאס זיין אויף'ן פערד.

He is in high feather. He is the favorite nephew of the mayor.

high'-fed *a.* (האי'-פעד) גוט געפּיטערט, גוט גענעהרט; אבגעקארמעט, פעט.

high'-fee'ding *n.* (האי'-פיע'-דינג) דאס לעבען א גוטען טאג, דאס שפּייזען זיך גוט, נאשעריי.

high fig'ure (האי פיג'-יור) א הויכע סומע.

The portrait was purchased at a high figure.

high'-fin'ished *a.* (האי'-פינ'-אישט) פיין אויסגעארבייט; העכסט עלעגאנט.

high'-fla'vored *a.* (האי'-פליי'-ווארד) שטארק שמעקענד; געפעפערט, פּיקאנט.

high'-fli'er *n.* (האי'-פלאי'-ער) א פויגעל וואס פליהט הויך; א הויך־פליהער, איינער וואס האט גרויסע השגות אדער לעבט אויף'ן גרויסען שטייגער; איינער וואס איז צו עקסטרעם.

high'-flood *n.* (האי'-פלאד) די עבע, די רעגעלמעסיגע שטייגונג פון וואסער אין ים.

high'-flown *a.* (האי'-פלאון) הויך, שטאלץ, געהויבען, דערהויבען; ענטוזיאסטיש; באמבאסטיש.

high'-fly'ing *a.* (האי'-פלאי'-אינג) הויך־פליהענד; מיט גרויסע השגות; לעבענדיג אויף'ן גרויסען שטייגער; עקסטרעם.

high-Ger'man *a.* (האי'-דזשויר'-מען) הויך־דייטש.

high'-grade *a.* (האי'-גרייד) פון א העכערען גראד; וואס איז ביז א הויכען גראד פון ריינער אבשטאמונג [וועגען בהמות].

high'-grown *a.* (האי'-גראון) הויך געוואקסען; הויך בעוואקסען [מיט גראז].

high hand (האי הענד) הערשאפט, אונטערדריקונג, ווילקיר.

high'-han'ded *a.* (האי'-הענ'-דעד) הערשעריש, אונטערדריקענד, ווילקירליך.

high'-han'dedness *n.* (האי'-הענ'-דעד-נעס) ווילקיר, שטאלצע, הערשערישע בענעהמונג.

high'-hear'ted *a.* (האי'-הארט'-טעד) הויכהארציג; מוטיג.

high'-heeled *a.* (האי'-היעלד) מיט הויכע אבזאצען אדער קנאפּעל.

high'holder *n.* (האי'-האול-דער) ז. *highhole*

high'hole *n.* (האי'-האול) דער גאלד־געפליגעלטער פּיק־האלץ [אזא פויגעל].

high'-hook *n.* (האי'-הוק) ז. *high-line*

high'ish *a.* (האי'-איש) נישקשה'דיג הויך, צימליך הויך.

high jinks (האי דזשינקס) אזא מין שפּיעל אין פאנדען; רעש'יגע לוסטיגקייט; הוליאנקעס; א גורל ווער עס זאל פריהער טרינקען; צולאזענקייט, שטיפעריי.

high'-keyed *a.* (האי'-קיעד) אויף א הויכער אקטאווע; אנגעצויגען; שטארק אויפמערקזאם; נייגעריג.

high'land *n. and a.* (האי'-לענד) הויך־לאנד; הויכלענדיש.

High'land *n.* (האי'-לענד) דאס הויך־לאנד, די געבירגיגע געגענד אין שאטלאנד.

High'lander *n.* (האי'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון דעם שאטלענדישען הויך־לאנד.

high'lander *n.* (האי'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון הויך־לאנד.

high life (האי לאיף) דאס ארט לעבען, מנהגים און מאניערען פון דער אריסטאקראטיע; די אריסטאקראטיע.

high'-line *n.* (האי'-לאין) דער ערפאלגרייכסטער צווישען א קאמפּאניע פישפאנגער.

high'-li'ner *n.* (האי'-לאי'-נער) ז. *high-line*

high'-lived *a.* (האי'-ליוד) פארנעהם, מאדיש, אריסטאקראטיש.

high liv'er (האי ליוו'-ער) דער וואס האט ליעב גוט א לעב טהאן; איינער וואס לעבט אויף'ן גרויסען שטייגער.

high'-lows *n.* (האי'-לאוז) קורצע שטיוועל.

high'ly *adv.* (האי'-לי) הויך, אין א הויכען גראד, שטארק, זעהר.

high'ly fin'ished (האי'-לי פינ'-אישט) פיין אויסגעארבייט, העכסט עלעגאנט.
The desk has a **highly finished** top.

high mass (האי מעס) א יום-טוב'דיגע גאטעס-דיענסט [ביי קריסטען].

high'-met'tled *a.* (האי'-מעט'לד) מוטיג, פייערדיג, היציג.

high'-min'ded *a.* (האי'-מאינ'-דעד) הויכמוטיג, הויכהערציג, ערהאבען, שטאלץ, שטארק איינגענלויבט אין זיך אליין.

high'-muck'-a-muck' *n.* (האי'-מאק'-ע-מאק') דאס זיין פעררישען ביי זיך, דאס בלאזען פון זיך; א פארנעהמער מענש; א גאנצער "קנאקער".

high'ness *n.* (האי'-נעס) הויך, הויכקייט; ערהאבענהייט; פארנעהמקייט, דאס זיין דער הויפט; האהייט [א טיטול]; שטארקייט, העפטיגקייט.

high'-nob *n. and a.* (האי'-נאב) א פארנעהמער מענש; פארנעהם.

high noon (האי נוהן) סאמע מיטאג-צייט.

high old time (האי אולד טאים) א גוט שטיקעל צייט.
They had a **high old time** at the picnic.

high'-pad *n.* (האי'-פעד) א גאסען-רויבער.

high'-pitched *a.* (האי'-פיטשט) ז. ***high-keyed***.

high'-place *n.* (האי'-פלייס) אין דער ביבעל — א הויכער פלאץ אדער בארג פאר גאטעסדיענסט [הויפטזעכליך פאר געצענדיענסט].

high'-placed *a.* (האי'-פלייסט) פון הויכען שטאנד.

high pres'sure (האי פרעש'-אור) הויך-דרוק [שטארקע דרוק-קראפט]; שטארקע אנשטרענגונג, שווערקייט, מיהזאמקייט.
I am so much behind in my work that I must work under **high pressure**.

high'-pres'sure *a.* (האי'-פרעש'-אור) וואס האט א שטארקע דרוק-קראפט, מיט הויך-דרוק.
This is a **high-pressure** engine.

high priest *n.* (האי פריעסט) דער אויבער-פריסטער; דער כהן גדול.

High Priest

high'-priest'ship *n.* (האי'-פריעסט'-שיפ) דאס אמט פון אן אויבער-פריסטער [כהן גדול].

high'-prin'cipled *a.* (האי'-פרינ'-סיפלד) מיט גרויסע, נאבעלע פרינציפען; עהרענהאפט, ערהאבען.

high'-proof *a.* (האי'-פרוהף) שטארק געלייטערט אדער דיסטילירט; פון ריינעם ספירים; וואס קען אויסהאלטען א שטארקע פראבע; וואס איז דורכגעגאנגען א שטארקע פראבע.

high'-rea'ching *a.* (האי'-ריע'-טשינג) הויך-גרייכענד; אמביציעז.

high'road *n.* (האי'-ראוד) ז. ***highway***.

high'-roll'er *n.* (האי'-ראול'-ער) איינער וואס פיהרט א ברייט, אויסגעלאסען לעבען; א קארטען-שפיעלער וואס שפיעלט אויף גרויסע סומען.

high school (האי סקוהל) א מיטעל-שולע, א גימנאזיע.

high sea (האי סיע) א שטורמדיגער ים.

high seas (האי סיעז) דער אפענער ים; דער ים-וועג; די ים-טיילען, וועלכע בעלאנגען ניט צו קיין לאנד.

high'-sea'soned *a.* (האי'-סיע'זנד) שטארק געווירצט, געפעפערט; פיקאנט.

high'-sigh'ted *a.* (האי'-סאי'-טעד) שטאלץ, קוקענדיג פון אויבען אראב, מיט שטאלצע בליקען.

high'-souled *a.* (האי'-סאולד) ערהאבען, מיט א גרויסער נשמה.

high'-sound'ing *a.* (האי'-סאונד'-אינג) הויך-קלינגענד.
High-sounding titles.

high'-spir'ited *a.* (האי'-ספיר'-אי-טעד) מוטיג, שטאלץ, געוואגט; עמפפינדליך; הויכמוטיג.

high'-step'per *n.* (האי'-סטעפ'-ער) א פערד וואס הויבט הויך די פיס ביים געהן; א שטאלצער מענש.

high'-step'ping *a.* (האי'-סטעפ'-אינג) שטאלץ.

high'-stom'ached *a.* (האי'-סטאמ'-עקט) שטאלץ, אנגעבלאזען, פעררישען ביי זיך.

high'-street *n.* (האי'-סטריעט) די הויפט-גאס.

high'-strung *a.* (האי'-סטראנג) געשפאנט, אנגעצויגען, שטארק אויפמערקזאם, שטארק אנגעשטרענגט; זעהר עמפפינדליך.

high'-swell'ing *n. and a.* (האי'-סוועל'-אינג) שטארקע אויפגעשוואלענקייט אדער אויפגעבלאזענקייט; אויפגעבלאזען; פערביטערט.

hight *n.* (האיט) הויך, הויכקייט; ערהאבענהייט; דערהויבענהייט; פראמינענץ; א הויכער פלאץ, א בארג.

high'-ta'per *n.* (האי'-טיי'-פער) וואל-גראז. ז. ***mullein***.

high'-tas'ted *a.* (האי'-טייס'-טעד) וואס האט א שארפען געשמאק; שטארק געווירצט; פיקאנט.

high tea (האי טיע) טהעע צוזאמען מיט פלייש-שפייזען אדער אנדערע שווערערע שפייזען.

high'ten *v.* (האי'-טן) מאכען הויך, דערהויבען, ערהויבען.

high tide (האי טאיד) [די פלוט] רעגעלמעסיגע טעגליכע שטייגערונג פון וואסער אין ים]; דער העכסטער פונקט, די העכסטע שטופע.

high'tide *n.* (האי'-טאיד) א גרויסער יום טוב.

high time (האי טאים) די העכסטע צייט.
It is **high time** to go home.

high'-toned *a.* (האי'-טאונד) 1. מאדיש, אריסטאקראטיש, פרעטענציעז; מיט ערהאבענע פרינציפען, עהרענהאפט, זעלבסט-אכטענד; 2. שטארק אנגעצויגען [וועגען מוזיקאלישע אינסטרומענטען].
1. He belongs to a **high-toned** family.

high'-top *n.* (האי'-טאפ) אזא מין זיסער עפעל.

high trea'son (האי טריע'זן) הויכפערראטה [צום לאנד אדער צום הערשער פון לאנד].

high'-tuned *a.* (האי'-טיונד) מעלאדיש, שעהן, עדעל, ערהאבען.

high'ty-tigh'ty *a. and int.* (האי'-טי-טאי'-טי) ז. ***hoity-toity***.

high vac'uum (האי וועק'-יו-אם) כמעט א פאלשטענדיגע פוסטקייט.

high wa'ter (האי וואה'-טער) די העכסטע שטופע וואס דאס וואסער אין ים, אין א טייך א. ד. ג. קען דערגרייכען; הויך-וואסער.

high'-wa'ter mark (האי'-וואה'-טער מארק) די ליניע וואס בעצייכענט די העכסטע שטופע פון דעם וואסער [אין ים, אין א טייך א. ז. וו.]; דער העכסטער אדער ווייטסטער פונקט; דאס העכסט-ערלויבטע אדער העכסט-מעגליכע.
He passed the **high-water mark** of his popularity.

high'way *n.* (האי'-הווי) א לאנד-גאס, א פוהר-וועג; א פרייער וועג אויף'ן לאנד אדער וואסער; דער ריכטיגער וועג, דער לייכטסטער וועג.

high'wayman *n.* (האי'-הוויי-מען) א גאסען-רויבער, א וועג-רויבער.

high'way rob'bery (האי'-הווי ראב'-ער-אי) גאסען-רויבעריי, רויבעריי אויף די טראקטען.

high'ways and by'ways (האי'-הוויז ענד באי'-הוויז) וועגען און שטעגען.

high wind (האי ווינד) א שטורמווינד.

high'-wit'ted *a.* (האי'-וויט'-עד) כיטרע, דורכגעטריבען.

high'-wrought *a.* (האי'-ראהט) קינסטליך אויסגעארבייט, שעהן געמאכט; אויסגערענגט; געבראכט צו א הויכער שטופע.

hike *v.* (האיק) שטויסען; שטופען; שטויסען מיט די הערנער; ווארפען ארויף און אראב; אויפהויבען; א ריס טהאן, א שלעפ טהאן; אוועקשלעפען; אוועקיקען, אוועקיאגען; אוועקלויפען מיט אימפעט; פלעצליך אנטלויפען.

hila'rious *a.* (הי-לײי'-רי-אס) לוסטיג, פרעהליך.

hila'riously *adv.* (הי-לײי'-רי-אס-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

hilar'ity *n.* (הי-לער'-אי-טי) לוסטיגקייט, פרעהליכקייט.

hil'ding *n. and a.* (היל'-דינג) א נידריגער מענש, א פאדלעץ; געמיין, נייסטלאז, כאראקטערלאז.

hi'ley peach (האי'-לי פיעטש) א זארט פערסיק וואס ווערט קולטיווירט אין אמעריקא.
ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

hill *n. and v.* (היל) א בערגעל; צוניפשארען אדער אויפשיטען א בערגעל; זיך פארמירען אין א בערגעל.

hill'-coun'try *n.* (היל'-קאנ'-טרי) א געגענד פון קליינע בערגלעך.

hill'-dig'ger *n.* (היל'-דיג'-ער) אן אוצרות-זוכער.

hilled *a.* (הילד) בערגעלדיג, מיט בערגלעך.

hill'er *n.* (היל'-ער) אזא כלי אין וועלכער מען גרייט צו גלאזור צום גלייזען ליימענע כלים.

hill'-folk *n.* (היל'-פאוק) איינוואהנער פון בערגיגע געגענדען.

hill'-fort *n.* (היל'-פאורט) א בעפעסטיגטער פלאץ ביי א בערגעל.

hill'iness *n.* (היל'-אי-נעס) דאס זיין בערגיג.

hill'man *n.* (היל'-מען) א בעוואהנער פון א בערגיגער געגענד.

hill'-oat *n.* (היל'-אוט) א זארטווילדער האבער, וואס וואקסט אין אייראפא.

hill'ock *n.* (היל'-אק) א בערגעלע.

hill'ocky *a.* (היל'-אק-אי) בעדעקט מיט קליינע בערגעלעך.

hill'side *n.* (היל'-סאיד) די זייט אדער די משופע'דיגקייט פון א בערגעל.

hill'-site *n.* (היל'-סאיט) אן ארט [ווי א שטאדט, געביידע א. ד. ג.] וואס געפינט זיך אויף א בערגעל.

hill'top *n.* (היל'-טאפ) דער שפיץ פון א בערגעל.

hill'wort *n.* (היל'-הוואירט) די פאליימינצע [א מיענטע־גראז מיט פיעל קליינע בלעטעלעך. וואקסט אין אייראפא און אזיען].

hill'y *a.* (היל'-אי) בערגיג, פול מיט בערגלעך.

hilt *n.* (הילט) א גריף אדער א הענטעל פון א שווערד.

hil'ted *a.* (היל'-טעד) מיט א גריף, מיט א הענטעל.

hi'lum *n.* (האי'-לאם) — אין באטאניק דאס קליינע שפעלטעלע פון א זוימען וואס ווייזט אן דעם ארט וואו ער איז געווען בעהעפט צו דעם זוימען־הייטעל ביים וואקסען; דאס אויגעל פון א באב; דאס אינווענינגסטע קערנדעל פון א זוימען; אין אנאטאמיע — די שפאלט־ענליכע עפנונג אין אן ארגאן וואו עס קומען זיך צונויף און געהען ארוים די בלוט־געפעס און די נערוועז.

H. I. M. ראשי תבות פון די ווערטער *His (or Her) Imperial Majesty* זיין [אדער איהר] קעניגליכע מאיעסטעט.

him *pr.* (הים) איהם, עס.

Himala'yan *a.* (הים-א-ליי'-יען) וואס איז שייך צו די הימאלאאישע בערג [די העכסטע בערג־קייט אין דער וועלט. געפינט זיך אין אזיען אויף דער גרענעץ פון אסט־אינדיען און טיבעט].

himat'ion *n.* (הי-מעט'-אי-אן) אין אלט־גריכענלאנד — די הימאטיע [א שטיק פיער־קאנטיגער צייג ווי א טלית, וואס די גריכען פלעגען טראגען אלס אויבער־מאנטעל].

himself' *pr.* (הים-סעלף') ער זעלבסט, ער אליין; זיך, זיך זעלבסט [מענליך].
One should be in harmony with himself.

hin *n.* (הין) א הין [א פליסיגקייטס־מאס פון די אלטע עגיפטער און אידען. דער אידישער הין ווערט אנגענומען, אז ער איז געווען אונגעפעהר גלייך 6 ליטער אדער 1 מיט 6 צעהנטעל אמעריקאנער גאלאן].

hind *n. and a.* (האינד) א הירש־קוה, אן אינדין [די "זי" פון א הירש]; א מין אמעריקאנער פיש; א קנעכט; א פויער, א נארישער קאפ; וואס איז דער הינטערשטער.

hind'berry *n.* (האינד'-בער-אי) א מאלינע, א הימבעערע; א מאלינעס־קוסט.

hin'der *a.* (האינ'-דער) וואס איז דער הינטערשטער, וואס איז פון הינטען.

hin'der *v.* (הינ'-דער) הינדערען, שטערען, אבהאלטען, אבשטעלען; שטעהן אין וועג.

hin'derance *n.* (הינ'-דער-ענס) ז. *hindrance*

hin'derer *n.* (הינ'-דער-ער) א שטערער, א הינדערער, אן אבהאלטער.

hin'dermost *a.* (האינ'-דער-מאוסט) ז. *hindmost*

hind'hand *n.* (האינד'-הענד) דער הינטערטייל פון א פערד.

hind'head *n.* (האינד'-העד) די פאטיליצע, דער הינטערשטער טייל פון קאפ.

Hin'di *n. and a.* (הינ'-די) די הינדוסטאנישע שפראך [איינע פון די מאדערנע שפראכען אין אסט־אינדיען]; אן אסט־אינדיער; א הינדוס, א מאכמעדאנער וואס איז געבארען אין הינדוסטאן; הינדוסטאניש.

hind'most *a.* (האינד'-מאוסט) גאר דער הינטערשטער אדער דער לעצטער.

Hin'doo *n. and a.* (הינ'-דוה) ז. *Hindu*

Hin'dooism *n.* (הינ'-דוה-איזם) ז. *Hinduism*

Hin'dooize *v.* (הינ'-דוה-איז) ז. *Hinduize*

hin'drance *n.* (הינ'-דרענס) א הינדערניס; א שטערונג; אן אבהאלט.

hind'sight *n.* (האינד'-סאיט) א בליק צוריק; א הינטער־קוק; א צו שפעט געקומענער שכל, דאס כאפען זיך צו שפעט צום שכל.
An ounce of foresight is worth a pound of hindsight.

Hin'du *n. and a.* (הינ'-דו) א הינדוסטאנער, א מיטגליעד פון דער ארישער ראסע אין אינדיען; וואס איז שייך צו די הינדוסען [אין אינדיען].

Hin'duism *n.* (הינ'-דו-איזם) די רעליגיאן פון א גרויסען טייל איינוואהנער אין אינדיען [דיעזע רעליגיאן איז אן ענטוויקלונג פון דעם אלטען בראהמאניזם, בעאיינפלוסט פון בודאאיזם און אנדערע עלעמענטען].

Hin'duize *v.* (הינ'-דו-איז) פערוואנדלען אין א הינדוס.

Hindusta'ni *n. and a.* (הינ-דו-סטא'-ני) די הינדוסטאנישע שפראך אין אינדיען; וואס איז שייך צו דער הינדוסטאנישער שפראך.

hinge *n. and v.* (הינדזש) א זאוויעסע; א טהיר־קרוק; א בעוועגליכער געלענק; א שלאס פון א מושעל; א פונקט פון וועלכען עס הענגט עטוואס אב; א הויפט־פונקט; בעזארגען מיט זאוויעסעס; מאכען אבהענגיג פון עטוואס; זיך דרעהען ווי אויף זאוויעסעס; זיין אבהענגיג פון עטוואס.

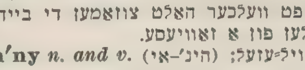

Hinge

hinge and pluck (הינדזש ענד פלאק) הארץ און לונג און לעבער פון א געהרג'עטען חזיר.

hinge'-joint *n.* (הינדזש'-דזשאינט) א געלענק פון א גליעד וואס בעוועגט זיך נאר אין איין זייט, ווי דער עלענבויגען.

hinge'-pin *n.* (הינדזש'-פין) דער שטיפט וועלכער האלט צוזאמען דיביידע טיילען פון א זאוויעסע.

hin'ny *n. and v.* (הינ'-אי) א מויל־עזעל; שרייען ווי א מויל־עזעל.

hint *v. and n.* (הינט) געבען אן אנצוהערעניש; לאזען מערקען, אנדייטען אויף עפעס, אנווינקען; אנגרייפען, אנכאפען; אנדייטונג, א ווינק; א רמז אויף עפעס.

hint at (הינט עט) אנדייטען אויף עפעס, געבען א ווינק.

hin'terland *n.* (הינ'-טער-לענד) לאנד וואס ליעגט ווייט אוועק פון ברעג ים אדער פון א טייך.

hip *n., v. and int.* (היפ) א לענד, א היפט; דער שפיציגער ווינקעל פון א פאר קראקוועס [באלקענס פון א משופע'דיגען דאך]; א הונד־ראזע יאגדע; א געדריקטע שטימונג, מרה שחורה, מעלאנכאליע; אויסלינקען אדער לעהמען א היפט; בעזארגען מיט שפיציגע קראקוועס; ווערען מעלאנכאליש; אן אויסרוף ״הוראה״ יוי

hip'-bath *n.* (היפ'-בעטה) א זיץ־באד, א זיץ־וואנע [א פלאכע וואנע וואס גרייכט נאר ביז די היפטען].

hip'-bone *n.* (היפ'-באון) דער היפטען־ביין.

hip'-gout *n.* (היפ'-גאוט) נייראלגיע אין די היפטען; א היפטוועהטאג, א לענדען־וועהטאג.

hip'-joint *n.* (היפ'-דזשאינט) דער היפטען־געלענק.

hip'-lock *n.* (היפ'-לאק) אן ארומנעהמען זיך ביים ראנגלען וואו איינער שפארט דעם אנדערען צו מיט דער היפט אום איהם אנידערצוווארפען.

hipped *a.* (היפט) מיט אן אויסגעלונקענער היפט; מעלאנכאליש; מיט א שפיץ [וועגען קראקוועס פון א דאך].

hipped roof (היפט רוהף) ז. *hip -roof*

hip'pelaph *n.* (היפ'-ע-לעף) ז. *hippelaphus*

hippel'aphus *n.* (הי-פעל'-ע-פאס) א מין גרויסער הירש פון אסט־אינדיען.

hip'pety-hop'pety *adv.* (היפ'-ע-טי-האפ'-ע-טי) שפרינגענדיג און טאנצענדיג.

hippia'ter *n.* (היפ-אי-איי'-טער) א פערד־דאקטאר, א וועטערינאר.

hippiat'ric *a.* (היפ-אי-עט'-ריק) וואס איז שייך צו א פערד־דאקטאר אדער וועטערינאר.

hippia'try *n.* (היפ-אי-איי'-טרי) די קונסט צו קורירען פערד, וועטערינארישע כירורגיע.

hip'pish *a.* (היפ'-איש) מעלאנכאליש, מרה שחורה'דיג.

hip'pocamp *n.* (היפ'-א-קעמפ) ז. *hippocampus*

hippocam'pus *n.* (היפ-א-קעמ'-פאס) אין מיטאלאגיע — א לעגענדארעס ים־פערד וואס האט צוויי פאדערשטע פיס און א קערפער וואס ענדיגט זיך מיט אן עק פון א פיש.

Hippocam'pus *n.* (הי-פא-קעמ'-פאס) דער מין ים־פערד [אזא מין פישעלעך וואס דער קאפ זייערער איז עהנליך צו א פערדישען]. ז. *sea-horse*

hippocen'taur *n.* (היפ-א-סענ'-טאהר) א פאבעלהאפטע בעשעפעניש וואס איז האלב מענש האלב פערד.

hip'pocras *n.* (היפ'-א-קרעס) געווירץ־ווייז [אן אלטער מעדיצינישער געטראנק וואס בעשטעהט פון וויין צוגעריכט מיט פערשיעדענע געווירצען].

Hippoc'rates's sleeve (הי-פאק'-רע-טי-זיז סליעוו) א פילטריר־זעקעל.

Hippocrat'ic *a.* (היפ-א-קרעט'-איק) וואס איז שייך צו היפאקראטעס, דעם בעריהמטען גריכישען ארצט [דאקטאר], געבארען ארום 460 יאהר פאר קריסטוס.

Hippocrat'ic face (היפ-א-קרעט'-איק פיים) דאס געזיכט פון א גוסס'ען אדער פון א שטארק אויסגעמאגערטען פון א לאנגער קרענק אדער הונגער [ווערט גע־

רופען אויף דעם נאמען פון היפאקראטעס, דעם אלט=גריכישען בעריהמטען מעדיצינער, וועלכער האט פינקטליך און אויספיהרליך בעשריבען אזא געזיכט].

Hippoc'ratism *n.* (הי-פאק'-רע-טיזם) די מעדיצינישע סיסטעם פון היפאקראטעס, דעם בעריהמטען גריכישען מעדיצינער, וועלכער רעכענט זיך אלס דער גרינדער פון דער וויסענשאפטליכער מעדיצין.

Hippocre'ne *n.* (היפ-א-קרי'-ני) דער מוזען=קוואל, א פאבעלהאפטער קוואל אויף דעם בארג העליקאן אין גריכענלאנד, וואס זיין וואסער האט כלומר'שט געהאט די קראפט פון פאעטישער בעגייסטערונג.

hippocrep'iform *a.* (היפ-א-קרעפ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פערדישער פאדקאווע.

hip'podrome *n. and v.* (היפ'-א-דראם) א היפאדראם, א צירקוס; א שווינדלערישער וועט=קאמפף אדער וועט=שפיעל; אנפיהרען א שווינדלערישען וועט=קאמפף אדער וועט=שפיעל.

hip'pogriff *n.* (היפ'-א-גריף) א היפאגריף [א פאבעלהאפטע בעשעפעניש, האלב פויגעל האלב פערד].

Hippogriff

hippogrif'fin *n.* (היפ-א-גריפ'-אין) ז. ***hippogriff***

hip'pogryph *n.* (היפ'-א-גריף) ז. ***hippogriff***

hip'polith *n.* (היפ'-א-ליטה) א שטיין וואס ווערט געפונען אין דעם מאגען אדער אין דעם אורין=בלאז פון א פערד.

hippol'ogy *n.* (הי-פאל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכער שטודיום וועגען פערד.

hipponosol'ogy *n.* (היפ-א-נא-סאל'-א-דזשי) ז. ***hippopathology***

hippopathol'ogy *n.* (היפ-א-פע-טהאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט פון דער וועטערינארישער מעדיצין; די קראנקהייטען פון פערד.

hippoph'agi *n.* (הי-פאפ'-ע-דזשאי) פערדען=פלייש עסער.

hippoph'agist *n.* (הי-פאפ'-ע-דזשיסט) א פערדען=פלייש עסער.

hippoph'agous *a.* (הי-פאפ'-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט פערדען=פלייש.

hippoph'agy *n.* (הי-פאפ'-ע-דזשי) דאס עסען פערדען=פלייש.

hip'pophile *n.* (היפ'-א-פיל) א ליעבהאבער פון פערד.

hippopot'amic *a.* (היפ-א-פאט'-ע-מיק) וואס איז שייך צו א היפאפאטאמוס. ז. ***hippopotamus***

hippopot'amus *n.* (היפ-א-פאט'-ע-מאס) א היפאפאטאמוס, א טייך=פערד, א ניל=פערד [א זעהר גרויסע, דיקע חיה מיט קורצע פיס, וועלכע געפינט זיך מייסטענס אין די וואסערען פון אפריקא. זי נעהרט זיך מיט וואסער=פלאנצען און מיט גראזען, וואס וואקסען נאהענט פון וואסער].

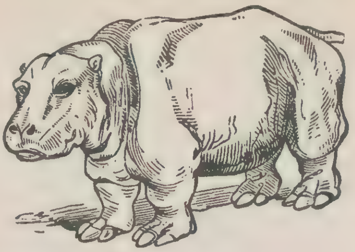

Hippopotamus

hipposteol'ogy *n.* (הי-פאס-טי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די ביינער פון א פערד.

hippot'omy *n.* (הי-פאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון א פערד.

hip'pus *n.* (היפ'-אס) אן אויגען=קראנקהייט וואס בעשטעהט אין שטענדיגע ספאזמען פון דער אירים אדער רעגענבויגען=הויט. ז. ***iris***

hip'-roof *n.* (היפ'-רוהף) א האלענדישער דאך [א שארפער שפיציגער דאך ביי וועלכען אלע זייטען זיינען משופע'דיג].

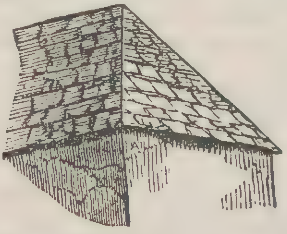

Hip-roof

hip'-roofed *a.* (היפ'-רוהפט) וואס האט א האלענדישען דאך. ז. ***hip-roof***

hip'-shot *a.* (היפ'-שאט) מיט אויסגעלונקענע היפטען; מיט געלעהמטע לענדען; ניט=ריהרעוודיג, אומגעלומפערט, אונגעשיקט.

hip'-strap *n.* (היפ'-סטרעפ) דער לענדען=רימען אין דעם שפאן=געצייג פון א פערד [דער קווער רימען איבער די לענדען פון פערד וואס האלט צוזאמען דעם רוקען=רימען מיט דעם בויך=רימען].

hip'-tile *n.* (היפ'-טאיל) אן אויסגעבויגענער דאך=ציגעל וואס ווערט געברויכט צו בעדעקען דעם שפיץ פון א דאך.

hip'-tree *n.* (היפ'-טריע) די הונד=ראזע [א מין ווילדע אייראפעאישע רויז].

hir'cine *a.* (הויר'-סין) עהנליך צו א באק אדער ציעג, וואס האט דעם ריח פון א ציעג.

hirci'nous *a.* (הויר-סאי'-נאס) וואס האט דעם ריח אדער גערוך פון א באק אדער ציעג.

hir'cus *n.* (הויר'-קאס) א ציעג, א באק.

hire *v. and n.* (האיר) דינגען; נעהמען אויף פראקאט; בעשטעכען, אונטערקויפען; שכירות; לוין.

hire'less *a.* (האיר'-לעס) אונבעלוינט; אומזיסט.

hire'ling *n. and a.* (האיר'-לינג) א געדונגענער מענש; איינער וועלכען מען קען אונטערקויפען; א פערקויפטע נשמה; וואס איז פערקויפט, וואס לאזט זיך אונטערקויפען.

hire out (האיר אוט) פערדינגען, געבען אויף פראקאט.

hir'er *n.* (האיר'-ער) איינער וואס דינגט עפעס אדער אימעצען.

hirse *n.* (הוירס) הירזש, פראסע.

hirsute' *a.* (הויר-סיוט') האריג, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; שארסטקע.

hirsute'ness *n.* (הויר-סיוט'-נעס) האריגקייט, דאס זיין בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר.

his *pr.* (היז) זיין, זיינער, זיינס.

hish *v.* (היש) צישען, שיפען [ווי א שלאנג]; אויססווישטשען, אויספייפען.

Hispan'ic *a.* (היס-פענ'-איק) וואס איז שייך צו שפאניען אדער צו די שפאניער.

Hispan'icism *n.* (היס-פענ'-אי-סיזם) היספאניציזם, די אייגענטימליכקייט פון דער שפאנישער שפראך; א שפאניש ווארט אדער אויסדרוק.

Hispan'iolate *v.* (היס-פענ'-אי-א-לייט) ז. ***Hispaniolize***

Hispan'iolize *v.* (היס-פענ'-אי-א-לאיז) דורכדרינגען מיט שפאנישע געפיהלען; מאכען שפאניש.

his'pid *a.* (היס'-פיד) האריג, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; שארסטקע.

hispid'ity *n.* (היס-פיד'-אי-טי) האריגקייט; דאס זיין בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; דאס זיין שארסטקע.

hispid'ulous *a.* (היס-פיד'-יו-לאס) אין באטאניק — וואס האט קליינע הערעלעך.

hiss *v. and n.* (היס) צישען, שיפען ווי א שלאנג; אויספייפען אימעצען; דאס שיפען, דאס צישען; דאס אויספייפען אימעצען.

hiss'er *n.* (היס'-ער) איינער אדער עפעס וואס שיפעט ווי א שלאנג; אן אויספייפער.

hiss'ing *n.* (היס'-אינג) דאס צישען, דאס שיפען; דאס אויספייפען.

hiss off the stage (היס אף טהי סטיידזש) אויספייפען אן אקטיאר.

hist *v. and int.* (היסט) אנרייצען א הונד דורך שיפען; שא! סט! שטיל!

his'tioid *a.* (היס'-טי-איד) וואס איז עהנליך צו געוועב.

histiol'ogy *n.* (היס-טי-אל'-א-דזשי) ז. ***histology***

histogen'esis *n.* (היס-טא-דזשענ'-ע-סיס) היסטאגענעזיס, די ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון ארגאנישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועז, ביינער אדער דער געוועב פון פרוכטען, האלץ א. ד. ג.]; די צוזאמענהעפטונג, טיילונג און ספעציאליזירונג פון ארגאנישע עלעמענטען.

histogenet'ic *a.* (היס-טא-דזשי-נעט'-איק) היסטאגענעזיש, וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון ארגאנישען געוועב.

histogenet'ically *adv.* (היס-טא-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) פון א היסטאגענעזישען שטאנדפונקט. ז. ***histogenesis***

histogen'ic *a.* (היס-טא-דזשענ'-איק) ז. ***histogenetic***

histog'eny *n.* (היס-טאדזש'-ע-ני) ז. ***histogenesis***

histog'raphy *n.* (היס-טאג'-רע-פי) היסטאגראפיע, די בעשרייבונג פון ארגאנישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועז, ביינער, פרוכטען אדער דער געוועב פון האלץ א. ד. ג.].

histolog'ic *a.* (היס-טא-לאדזש'-איק) היסטאלאגיש, וואס איז שייך צו היסטאלאגיע. ז. ***histology***

histol'ogist *n.* (היס-טאל'-א-דזשיסט) א היסטאלאגיסט, איינער וועלכער שטו־דירט אונטער'ן מיקראסקאפ דעם געוועב־געבוי פון ארגאניזמען.

histol'ogy *n.* (היס-טאל'-א-דזשי) היס־טאלאגיע, די לעהרע וועגען מיקראסקאפי־שען געבוי פון ארגאנישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועז,ביינער א. ד. ג.].

histol'ysis *n.* (היס-טאל'-אי-סיס) דע־גענעראציאן אדער אבשטארבונג פון אר־גאנישען געוועב.

histolyt'ic *a.* (היס-טא-ליט'-איק) וואס איז שייך צו אדער כאראקטעריזירט זיך מיט דער אבשטארבונג אדער אונטערגאנג פון ארגאנישען געוועב.

histon'omy *n.* (היס-טאנ'-א-מי) היס־טאנאמיע, די געזעצען פון אויסבילדונג און פונקציאנירונג פון ארגאנישען געוועב.

histo'rian *n.* (היס-טאו'-רי-ען) א היס־טאריקער, א געשיכטע־שרייבער.

histo'riated *a.* (היס-טאו'-רי-איי-טעד) בעציערט מיט צייכנונגען און פיגורען פון ח'ות, בלומען און מענשען [ווי די מיטעל־אלטערליכע מאנוסקריפטען און ביכער].

histor'ic *a.* (היס-טאר'-איק) וואס איז שייך צו היסטאריע אדער היסטאריקער; וואס איז בעוואוסט אדער בעריהמט אין געשיכטע; היסטאריש; געשיכטליך.

histor'ical *a.* (היס-טאר'-אי-קעל) היס־טאריש, געשיכטליך; וואס איז דערמאהנט אין היסטאריע; וואס בעלאנגט צו דער פערגאנגענהייט.

histor'ically *adv.* (היס-טאר'-אי-קעל־אי) אויף א היסטארישען שטייגער; לויט דער געשיכטע.

histor'ical meth'od (היס-טאר'-אי-קעל מעטה'-אד) די היסטארישע מעטאדע, דאס שטודירען א זאך פון שטאנדפונקט פון איהר ענטוויקלונגס־צושטאנד אין פער־שיעדענע צייטען.

histor'ical school (היס-טאר'-אי-קעל סקוהל) אין יוריספרודענץ — די היסטא־רישע שוהל [די יוריסטישע שוהל וועל־כע לעהרענט, אז די אדער יענע געזעצגע־בונג פון א לאנד שטאמט נים פון די רע־גירער, נאר פון דעם קולטורעלען צו־שטאנד פון פצלק אין זיין היסטארישער ענטוויקלונג].

historiette' *n.* (היס-טאו-רי-עט') א קור־צע געשיכטע, א מעשה'לע.

histor'ify *v.* (היס-טאר'-אי-פאי) דער־צעהלען די געשיכטע פון עפעס.

histo'riograph *n.* (היס-טאו'-רי-א־גרעף) ז. *historiographer*

historiog'rapher *n.* (היס-טאו-רי-אג'־רע-פער) א היסטאריע־שרייבער, א געשיכ־טע־שרייבער, א היסטאריקער.

historiograph'ic *a.* (היס-טאו-רי-א־גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו געשיכטע־שרייבונג.

historiog'raphy *n.* (היס-טאו-רי-אג'־רע-פי) געשיכטע־שרייבונג.

historiol'ogy *n.* (היס-טאו-רי-אל'-א־דזשי) היסטאריאלאגיע, די היסטארישע וויסענשאפט.

his'tory *n.* (היס'-טא-רי) היסטאריע, גע־שיכטע; די בעשרייבונג פון די פערגאנגע־נע פאסירונגען; א קאריערע פון א מענ־שען וואס איז רייך מיט פאסירונגען; א היסטארישע דראמא אדער קאמעדיע.

his'tory of the four knigs (היס'־טא-רי אוו טהי פאור קינגז) קארטען־שפיעל [הומאריסטיש].

his'tory-pain'ting *n.* (היס'-טא-רי־פיינ'-טינג) היסטארישע מאלעריי, די קונסט פארזשטעלען היסטארישע פאסירונ־גען אין בילדער.

his'tory-piece *n.* (היס'-טא-רי-פיעס) א בילד וואס שטעלט פאר א היסטארישע פאסירונג.

his'trion *n.* (היס'-טרי-אן) א שוישפיע־לער; א קאמעדיאנט; א טאשען־שפיעלער, א קונצען־מאכער.

histrion'ic *a.* (היס-טרי-אנ'-איק) טע־אטראליש, וואס איז שייך צו דער טע־אטראלער קונסט; קאמעדיאנטיש, ווי א שוישפיעלער; ניט רעאל, ניט עכט.

histrion'ical *a.* (היס-טרי-אנ'-אי-קעל) ז. *histrionic*

histrion'ically *adv.* (היס-טרי-אנ'-אי־קעל-אי) טעאטראליש; אזוי ווי א שוי־שפיעלער; אויף א קאמעדיאנטישען אופן.

histrion'ic art (היס-טרי-אנ'-איק ארט) די שוישפיעל־קונסט; די קונסט פון טע־אטראלע פארשטעלונגען.

histrion'icism *n.* (היס-טרי-אנ'-אי־סיזם) טעאטער־קונסט; ביהנען־עפעקט.

his'trionism *n.* (היס'-טרי-א-ניזם) די קונסט פון טעאטער־שפיעל; קאמעדיאנט־סקע שטיק.

his'trionize *v.* (היס'-טרי-א-נאיז) שפיעלען אויף דער ביהנע; מאכען אדער פארשטעלען טעאטראליש.

hit *v. and n.* (היט) שלאגען; שטויסען; טרעפען, ערגרייכען; גרייפען; אבשלאגען; געלינגען, גליקען; צופאסען; א שלאג, א קלאפ; א טרעפונג, א צופאל; א גרויסער, אונערווארטעטער ערפאלג; א שלאג־ווארט, א פאסענד ווארט אין א רעדע.

hitch *v. and n.* (היטש) שפרינ־גען, הינקען, פערטשעפען; נים קענען ארוים־געהן; זיך ארויפשטויסען; ארבייטען צוזא־מען; צוזאמענבינדען, פערקניפען; א שטויס ארויף; דאס פערקרעמפעווען אדער פערשטארקען, דאס פערקניפלען; א צייט־ווייליגע שטיצע; א קנופ פון א קאנאט.

hitch togeth'er (היטש טו-געטה'-ער) זיך פערקניפען, ארבייטען צוזאמען.

hitch up (היטש אפ) ציהען אין דער הויך; איינשפאנען [פערד].

hit hard (היט הארד) 1. שטארק אנגע־גריפען; 2. שטארק אנגרייפען.

1. He was **hit hard**.

hith'er *adv.* (היטה'-ער) אהער, אהערצו.

hith'er and thith'er (היטה'-ער ענד טהיטה'-ער) אהער און אהין; הין און צוריק.

hith'er and yon (היטה'-ער ענד יאן) דא און דארט, ווייט און נאהענט.

hith'ermost *a.* (היטה'-ער-מאוסט) דער נעהנטסטער אויף דיעזער זייט.

hitherto' *adv.* (היטה-ער-טו') ביזהער, ביז יעצט.

hith'erward *adv.* (היטה'-ער-הווארד) אהער־צו, צו דיעזען ארט־צו.

hith'erwards *adv.* (היטה'-ער-הווארדז) ז. *hitherward*

hit it off (היט איט אף) געטראפען אין סאמע פונקט, ריכטיג כאראקטעריזירט.

You **hit it off** right that time.

hit off (היט אף) ריכטיג כאראקטעריזי־רען; טרעפען אין סאמע פונקט.

hit'-off *n.* (היט'-אף) א געלונגענע כא־ראקטעריזירונג פון עפעס.

The after dinner speech was a good **hit-off** at the guest of honor.

hit'-or-miss' *adv. and a.* (היט'-אר־מיס') טרעף אדער פעהל, פערלאזענדיג זיך אויף'ן צופאל; אונבערעכענט.

hit out (היט אוט) ארויסשטויסען מיט די קולאקעס; געבען קלעפ.

hit the cush'ion (היט טהי קוש'-אן) טרעפען; דערגרייכען א ציעל.

hit the nail on the head (היט טהי נייל אן טהי העד) טרעפען דעם טשוואק איבער'ן קאפ, טרעפען אין פינטעל אריין.

hit upon' (היט א-פאן') פאלען אויף א המצאה; איינפאלען אויף עפעס.

The general **hit upon** a plan to attack the enemy.

hive *n. and v.* (האיוו) א ביענשטאק; א געדיכטע מענגע ביענען; אריינטהאן אין א ביענשטאק; וואהנען צוזאמען.

hive'-bee *n.* (האיוו'-ביע) א געוועהנליכע ביען, א האניג־ביען.

hive'-bee'tle *n.* (האיוו'-ביע'טל) א מין זשוק, וואס לעגט זיינע אייעלעך אין א ביענשטאק.

Hive-beetle.

hi'ver *n.* (האי'-ווער) א ביענען־צוכטער [איינער וואס האדעוועט ביענען], איינער וואס זעצט אריין ביענען אין א ביענ־שטאק.

hives *n.* (האיווז) לא־רינגיט [א האלז־ענטציני־דונג]; וואסער־בלאטערען [א מין הויט־קראנקהייט].

ho *int. and v.* (האו) הא! [אן אויסרוף מיט וועלכען מען וויל ציהען אי־מעצענס אויפמערקזאמקייט אדער מען וויל אימעצען אבשטעלען]; א געשריי טהאן צו אימעצען; אויסשרייען; אבשטעלען דורך א צורוף.

hoact'zin *n.* (הא-עקט'-זין) אזא זיך־אמעריקאנישער פויגעל מיט פעדערען פון פערשיעדענארטיגע קאלירען. האלט זיך אויף אויף נידריגע ביימלעך און קוסטעס נעבען וואסער.

hoac'zin *n.* (הא-עק'-זין) ז. *hoactzin*

hoar *a., n. and v.* (האור) ווייס; וויים־גרוי, גרוי, גרוי־האריג; אלט, אלטערטים־ליך; גרויקייט, אלטקייט, אלטערטימליכ־קייט; ווערען פערשימעלט; מאכען ווייס אדער גרוי.

hoard *n. and v.* (האורד) אן אנזאמ־לונג, אנקליבונג; פאררעט [זאפאס]; אן אוצר, שאץ, פאנד; אנזאמלען, אנקלייבען, אבלעגען אין זאפאס; א צייטווייליגער הילצערנער פערשלאג אדער גאלערעע אויף פעסטונגס־ווענד [אלס פערטיידיגונגס־מי־טעל].

hoar'der *n.* (האור'-דער) א זאמלער; אן אנקלייבער; איינער וואס זאמעלט און לעגט אב אין פאררעט [זאפאס].

hoar'ding *n.* (האור'-דינג) א צייטווייל־יגער הילצערנער פערשלאג אדער גאלערעע אויף פעסטונגס־ווענד [צום פערטיידיגען זיך]; א ביולעטין־ברעט [וואו מען קלעפט אויף פערשיעדענע אנאנסען]; אן ארומ־צוימונג פון ברעטער.

hoar'-frost *n.* (האור'-פראסט) געפרא־רענער טהוי.

hoar'hound *n.* (האור'-האונד) דער אנדארן [אזא קליין בוימעל וואס וואקסט מייסטענס ביי די זייטען פון א וועג און איז פערשפרייט כמעט אין אלע לענדער. איז אין גאנצען בעדעקט מיט אזעלכע ווייסע פוכיגע האר און האט קליינע ווייו־סע בליהונג, וועלכע האבען א גוטען ריח

און א ביטערליכען טעם. זיי ווערען בע=נוצט אלס א מיטעל געגען הוסט].

Hoarhound

hoar'iness *n.* (האור'-אי-נעס) גרויקייט.
hoarse *a.* (האורס) הייזעריג.
hoarse'ly *adv.* (האורס'-לי) הייזעריג, מיט א הייזעריגער שטימע.
hoarse'ness *n.* (האורס'-נעס) הייזעריג=קייט.
hoar'stone *n.* (האור'-סטאון) א גרע=נעץ=שטיין [וואס בעצייכענט די גרענעץ פון א לאנד=גוט].
hoar'y *a.* (האור'-אי) ווייס, ווייסליך, גרוי, גרוי=האריג; אלטערטימליך; וואס איז בעדעקט מיט קורצע, געדיכטע, גרוי=ליכע האר [ווענען אינזעקטען און פלאנ=צען].
hoar'y antiq'uity (האור'-אי ענ-טיק'-הווי-טי) דאס גרויע אלטערטום.
hoar'y frost (האור'-אי פראסט) ז. *hoar-frost*.
hoar'y-head'ed *a.* (האור'-אי-העד'-עד) מיט א גרויען קאפ.
hoax *v. and n.* (האוקס) אבנארען [אלס שפאס], מאכען א שפאס, איינריידען א נישט=געשטויגענע נישט=געפלויגענע זאך: א בעטרוג [צוליעב א שפאס].
hoax'er *n.* (האוק'-סער) איינער וואס נארט אב [צוליעב שפאס]; איינער וואס טראכט אויס, צוליעב שפאס, נישט=געשטוי=גענע מעשיות.
hoaz'in *n.* (הא-עז'-אין) ז *hoactzin*
hob *n.* (האב) אן אויווען=טהיר, אן אויווען=רעקעל, א זאסלינקע; דער טייל פון א ראד ארום דער אכס; א שטעקען אדער אן עהנ=ליכע זאך וואס דיענט אלס צייכען ביי גע=וויסע שפיעלען; אזא שפיעל [עס בע=שטעהט אין דעם וואס מען ווארפט אראב מיט א שטיין מטבעות וואס ליעגען אויף'ן שפיץ פון א שטעקען]
hob'-and-nob' *adv. and v.* (האב'-ענד-נאב') ז. *hobnob*
hob'-a-nob' *adv. and v.* (האב'-ע-נאב') ז. *hobnob*
hob'badehoy' *n.* (האב'-ע-די-האי') ז. *hobbledehoy*
hob'ble *v. and n.* (האבל) אונטערשפרינ=גען, געהן אויף קוליעס, הינקען; פערבינ=דען די פיס [פון פערד]; פענטען; שטע=רען, ברייננען אין פערלעגענהייט, מאכען שוועריגקייטען; דאס אונטערשפרינגען, דאס הינקען, אומגעלומפערטער גאנג; שטע=רונג, שוועריגקייט, פערלעגענהייט; עט=וואס וואס שטערט אין גאנג; א פענטע.
hob'bledehoy *n.* (האב'ל-די-האי) א האלב=דערוואקסענער [א יונגעל צווישען 14 און 21 יאהר]; אן אומגעלומפערטער, ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער יונג, א "דראנג".
hob'bledygee' *adv.* (האב'ל-די-דזשי') אונטערהינקענדיג; אויף א שפרינגענדען אופן.
hob'ble o'ver (האבל או'-ווער) אבפאר=טאטשעווע, אבטאנדעטעווען.
hob'bler *n.* (האב'-לער) איינער וואס הינקט אדער שפרינגט אונטער.
hob'blingly *adv.* (האב'-לינג-לי) היני=קענדיג; אונטערשפרינגענדיג; ווי עס איז, אבי=ווי.
hob'by *n.* (האב'-אי) 1. א קליין פערדעל, א פאני; 2. א שטעקען=פערד, אויף וועל=כען קינדער רייטען; 3. א ליעבלינגס=פונקט, א שוואכקייט [דאס, צו וואס א מענש גיט זיך אב אם ליעבסטען]; 4. א קליינער פאלק=פויגעל אדער סאקאל.
3. His hobby is collecting autographs.
hob'by-horse *n.* (האב'-אי-האהרס) א הילצערן פערדעל, אויף וועלכען קינדער רייטען; א ליעבלינגס=פונקט, א שוואכקייט [א זאך, צו וועלכער א מענש איז אם שטארקסטען איבערגעגעבען]; א מין ווע=לאסיפעד.
hobgob'lin *n.* (האב-גאב'-לין) א בייזער רוח, א שד, א ניט=גוטער; דאס וואס רופט ארויס פחד און שרעק.
hob'like *a.* (האב'-לאיק) פויעריש, גראב.
hob'nail *n.* (האב'-נייל) א קורץ טשוועק קעל מיט א דיקען קעפעל, מיט וועלכען מען שלאגט צו פאדעשוועס צו גראבע שיך.
hob'nailed *a.* (האב'-נייلד) וואס איז בעשלאגען מיט קליינע טשוועקלעך מיט גרויסע קעפלעך; וועלכער טראגט שיך בע=שלאגען מיט אזעלכע טשוועקלעך.
hob'nob' *adv. and v.* (האב-נאב') יא אדער ניין, ענטוועדער—אדער [אן איינ=לאדונג צו טרינקען לחיים]; אויף גאט'ס בערעט; זאל זיין וואס עס וויל; אבקלא=פען די גלעזער; טרינקען לחיים; פיהרען א פריינדליכען געשפרעך.
ho'bo *n.* (האו'-באו) אן ארומשלעפער, א בראדיאגע, א מענש וואס האט ניט קיין היים און שלעפט זיך ארום פון ארט צו ארט.
Hob'son's choice (האב'-סאנז טשאיס) א וואהל אהן א ברירה [ענטוועדער דאס אדער גארנישט].
Hob's pound (האבז פאונד) א שוועריג=קייט, א פערלעגענהייט.
hock *n. and v.* (האק) די קניע=ביינער פון די הינטערשטע פיס ביי א פיער=פי=סיגער חיה; די קניע=אדערען; מאכען הינ=קענדיג דורך'ן איבערשניידען די קניע=אדערען פון די הינטערשטע פיס; ווייסער דייטשער וויין.
hock'ey *n.* (האק'-אי) א מין שפיעל אין פילקעס אדער באלעו, וואו דער שפיעלער האלט אן אויסגעבויגענעם שטעקען און סטארעט זיך ארייגצוטרייבען זיין פילקע אין דעם געגנער'ס פעלד; דער אויסגעבוי=גענער שטעקען וואס ווערט געברויכט אין דיעזען שפיעל.
hock'-glass *n.* (האק'-גלעס) א גריין אדער רויט גלאז, וואס ווערט בענוצט צום טרינקען ווייסען וויין.
hock'-herb *n.* (האק'-הוירב) די מאלווע [א מין גראז מיט גרויסע רויטע און ווייסע בליטהען. וואקסט אפט אויף קופעס מיסט און אויף וועגען].
hock'le *v.* (האקל) מאכען הינקעדיג; אי=בערשניידען דעם קניע=אדער.
hock'-leaf *n.* (האק'-ליעף) ז. *hock-herb*
Hock'-Mon'day *n.* (האק'-מאנ'-דיי) דער צווייטער אדער דריטער מאנטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.
ho'cus *v.* (האו'-קאס) אבטהאן א שטוקע אדער א שפיצעל; בעשווינדלען, בעטרי=גען; איינגעבען א שלאף=געטראנק מיט דעם ציעל צו בערויבען.
ho'cus-po'cus *n., v. and a.* (האו'-קאס-פאו'-קאס) האקוס=פאקוס, קונצען=מא=כעריי; א דריידעל, א שווינדעל, א שטו=קע, א שפיצעל; בעשווינדלען אדער בע=טריגען דורך א שפיצעל; וואס בעשווינ=דעלט דורך א שפיצעל.
hod *n. and v.* (האד) א מין מולטער אויף א שטעקען, אין וועלכער די מויערער טרא=גען וואפנע [ז. איל]; אן עמער, אין וועלכען מען האלט שטיין=קויהלען; א מין לייט=רעהרעל, וואס ווערט בענוצט ביים מא=כען ציינערנע געשיר; טריסלען, הויבען זיך ארויף און אראב [ווי ביים רייטען אויף א פערד].

Hod

hod'-car'rier *n.* (האד'-קער'-אי-ער) אן ארבייטער, וועלכער טראגט ציעגעל און וואפנע אין א מולטער אויף א שטעקען.
hod'den *n.* (האדן) ז. *hodden-gray*
hod'den-gray' *n.* (האד'נ-גריי') א סער=מיגע, גראבע ניט געפארבטע געוואנד, פון וועלכער פויערים פלעגען מאכען זייערע קליידער.
hod'dy-dod'dy *n.* (האד'-אי-דאד'-אי) א נארישער קאפ, א שוטה.
hodge *n.* (האדזש) א ישובניק, א פויער, א גראבער יונג.
hodge'podge *n.* (האדזש'-פאדזש) א גע=ריכט פון פערשיעדענע איבערגעבליבענע שטיקלעך; א געמישעכץ; א מיש=מאש.
hodier'nal *a.* (האו-די-אויר'-נעל) היי=טיג, פון היינטיגען טאג.
hod'man *n.* (האד'-מען) א ציגעל=דער=לאנגער ביים בויען הייזער; אן ארויסהעל=פער פון א מויערער.
hodom'eter *n.* (הא-דאמ'-ע-טער) אן אדאמעטער [אזא אינסטרומענט וואס בע=וויזט די צאהל וויפיעל מאל א ראד פון א וואגען האט זיך אומגעדרעהט, כדי צו וויסען דעם מהלך וואס מען איז אבגעפאה=רען].
hoe *n. and v.* (האו) א מין לאפעטקע צו גראבען אדער בראנעווען ערד און אויס=רייסען גראז פון א פעלד אדער גארטען; א יעט=העקעל; גראבען אדער בראנעווען ערד; יעטען [אויסרייסען ווילדע גראזען פון א גארטען אדער פעלד].

Hoes

hoe'-cake *n.* (האו'-קייק) א מין דין און טרוקען קיכעל געבאקען פון קוקורוזע=מעהל מיט זאלץ און וואסער.

hog *n. and v.* (האג) א שווייַן, א חזיר ; אן אייניאהריגען שעפּס ; א זשערעבטשיק, א לאשעק, א יונג פערדעל ; א מענש מיט א חזיר'שער נאטור, א גראבער יונג, א דבר אחר ; א מין בארשט, מיט וועלכער מען רייניגט דעם דעק פון א שיף אונטער'ן וואסער ; זיך בעגעהען אויף א חזיר'שען אופן ; זיין זשעדנע, גייציג ; זיין אויסגעבויגען ווי דער רוקען פון א חזיר [וועגען דעם אונטערשטען דעק פון א שיף] ; שייערען אדער רייניגען דעם אונטערשטען דעק פון א שיף.

hog'-bean *n.* (האג'-ביען) בילזען=קרויט [א מין גיפטיג גראז]. ז. *henbane*.

hog'-cote *n.* (האג'-קאוט) א שוויינען=שטאל.

hogged *a.* (האגד) וואס די ברעגעס זיינען איינגעפאלען אדער געזונקען [וועגען א שיף, וואס האט זיך אבגעשלאגען אן א שטיין אדער וועלכע איז ניט ריכטיג געבויט].

hog'gish *a.* (האג'-איש) שווייניש ; מיט א חזיר'שער נאטור, גראב, פרעסעריש, קארג.

hog'gishly *adv.* (האג'-איש-לי) מעשה חזיר, ווי א דבר=אחר ; גראב, פרעסעריש, קארג.

hog'gishness *n.* (האג'-איש-נעס) א חזיר'שע נאטור ; חזיריי, פרעסעריי ; שמוציגקייט.

hog'gism *n.* (האג'-איזם) ז. *hoggishness*.

hog'herd *n.* (האג'-הוירד) א חזירים=פאסטוך, איינער וואס פיטערט חזירים.

hog'-louse *n.* (האג'-לאוס) א חזיר=לויז [א מין ווערימלעך אדער זשוקלעך, וועגען וועלכע מען גלויבט, אז בעת זיי ווייזען זיך אין א גרויסער צאהל, איז א סמן, אז באלד וועט זיין א רעגען].

hog'-mane *n.* (האג'-מיין) די גריווע אדער די האר וואס וואקסען אויף'ן נאקען פון א פערד אבגעשארען אזוי, עס זאל שטארצען ווי חזיר=האר.

hog'nut *n.* (האג'-נאט) דער נוס פון א געוויסען מין נארד=אמעריקאנישע נוס=ביימער, וועלכער ענטהאלט פיער קערנדלעך אדער יאדרעס.

hog'-pea'nut *n.* (האג'-פיע'-נאט) א נארד=אמעריקאנישע פלאנצע מיט רויטליכע בליטהען, אויף וועלכער עס וואקסען א מין צווייענדיגע שייטען [סטרוטשקעס] מיט קליינע בעבלעך.

hog'-pen *n.* (האג'-פען) ז. *hog-cote*.

hog'-plum *n.* (האג'-פלאם) די חזיר=פלוים [א מין פרוכט פון א נארד=אמעריקאנישען בוים, וועלכע ווערט געברויכט אלס פוטער פאר חזירים].

hog'-reeve *n.* (האג'-ריעוו) א בעאמטער וואס איז אנגעשטעלט ניט צו דערלאזען אז חזירים זאלען אנטהאן היזק אין די הויפען און גערטנער פון די איינוואהנער.

hog'-ring'er *n.* (האג'-רינג'-ער) איינער וואס טהוט אן א רינג א חזיר אויף'ן שנוק [כדי ער זאל ניט גראבען די ערד] ; א מין צווייגעל, מיט וועלכען מען טהוט אן א רינג אויף דעם שנוק פון א חזיר.

hog's'-bean *n.* (האגז'-ביען) ז. *hog-bean*.

hog's'-fen'nel *n.* (האגז'-פענ'-על) חזיר'שע קימעל=גראז [א מין ביטער גראז וואס וואקסט אין שמוציגע ערטער].

hogs'head *n.* (האגז'-העד) אן ענגלישע מאס פון וויין און ביער [63 גאלאן אדער טעפּ] ; א וויין=פעסעל, א ביער=פעסעל.

hog'-shear'ing *n.* (האג'-שיער'-אינג) א גרויסער טומעל צוליעב גארנישט.

hog'skin *n.* (האג'-סקין) חזיר=לעדער ; חזיר'שע פעל.

hog'-sty *n.* (האג'-סטאי) ז. *hog-cote*.

hog'-wal'low *n.* (האג'-וואל'-או) א גרודיגע אדער געגרונצעלטע פלעכע, א פלעכע וואס איז פול מיט טהאלען און בערגלעך.

hog'wash *n.* (האג'-וואש) פאמויניצע=וואסער, דאס וואס מען ווארפט ארויס פון קיך און מען גיט חזירים.

hog'weed *n.* (האג'-וויעד) גיפטיגע אונקרויט.

hoicks *int. and v.* (האיקס) ז. *hoics*.

hoics *int. and v.* (האיקס) א צורוף צו הינד זיי אנצורייצען ; אויפמונטערען אדער אנרייצען הינד.

hoi'den *n., a. and v.* (האידן) אן אויסגעלאסען מיידעל ; גראב, אונארטיג, אויסגעלאסען ; ווילד שטיפען, טהאן מעשים תעתועים.

hoi'denhood *n.* (האי'דנ-הוד) גראבקייט ; אונארטיגקייט ; אויסגעלאסענהייט.

hoi'denish *a.* (האי'דנ-איש) גראב ; אונארטיג ; אויסגעלאסען.

hoi'denism *n.* (האי'דנ-איזם) גראבקייט; אונארטיגקייט ; אויסגעלאסענהייט.

hoigh *int.* (האי) היי ! ז. *hoy*.

hoist *v. and n.* (האיסט) ארויפציהען, אויפהויבען; דאס ארויפציהען; דאס ארויפהויבען ; א הויב ; א הויב=מאשין, אן עלעוואטאר ; די הויך פון אן אויפגעצויגענעם פלאג ; עטליכע פלאגען צוזאמען אויף א שיף, וועלכע ווערען ארויסגעשטעלט פאר סיגנאלען.

hois'ter *n.* (האיס'-טער) איינער וואס הויבט אדער ציהט ארויף ; א הויב=מאשין, אן אויפצוגס=אפאראט, אן עלעוואטאר.

hois'ting *n.* (האיס'-טינג) דאס ארויפציהען ; דאס ארויפהויבען.

hoist'way *n.* (האיסט'-וויי) די עפנונג פון איין עטאזש צום צווייטען, דורך וועלכער עס ווערט ארויף און אראבגעבראכט סחורה אין א וואארען=הויז אדער מאגאזין; די עפנונג דורך וועלכער עס געהט דער עלעוואטאר [אויפצוגס=אפאראט].

hoi'ty-toi'ty *int. and a.* (האי'-טי-טאי'-טי) באַ ! נא דיר ! אט האסטו דיר ! לייכטזיניג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט.

ho'ky-po'ky *n.* (האו'-קי-פאו'-קי) אייז=קרעם [מאראזשענע] פערקויפט אין קליינע שטיקלעך אויף'ן גאס.

hol'cad *n.* (האל'-קעד) אין אלטען גריכענלאנד — א שיף צו פיהרען סחורות.

hold *v. and n.* (האולד) צוריקהאלטען ; ענטהאלטען ; צוזאמענהאלטען ; אויפהאלטען ; אנהאלטען ; אונטערהאלטען, שטיצען ; האבען, בעזיצען ; מיינען, האלטען פאר עפעס ; זיך האלטען ביי עפעס ; זיך אנהאלטען ; זיך האלטען ; בלייבען ; פארטדויערען ; אבהאלטען, שטעהן בלייבען ; דאס האלטען ; לאנד=בעזיץ ; פערמעגען; אונטערשטיצונג; פערהאלטונג; ארעסטירונג, פערהאפטונג ; געפאנגענשאפט ; א בעפעסטיגונג, א זיכערער ארט, א פעסטונג ; אין מוזיק — א רוהע=צייכען [א צייכען אין נאטען וואס בעדייטעט א פויזע]; דער פראכט=רוים פון א שיף.

hold a can'dle to the dev'il (האולד ע קענדל טו טהי דעוול) אונטערהעלפען דעם טייוועל אין זיין ארבייט [אונטערשטיצען א פערברעכער].

hold aloof' (האולד ע-לוהף') זיך האלטען פון ווייטען.

hold an ac'tion (האולד ען עק'-שאן) פיהרען א פראצעס.

hold'back *n.* (האולד'-בעק) א צוריקהאלט, א הינדערניס, א שטערונג.

hold'-beam *n.* (האולד'-ביעם) איינער פון די אונטערשטע שטיץ=באלקענס פון א שיף, וועלכע געהען קווער פון איין זייט שיף צו דער אנדערער.

hold by the but'ton (האולד באי טהי באטן) האלטען פאר'ן קנעפעל [אנטשעפען זיך מיט א געשפרעך און ניט אבלאזען].

hold care'lessly (האולד קעהר'-לעס-לי) שעצען נידריג.

hold chat (האולד טשעט) פלוידערען.

hold cheap (האולד טשיעפּ) גרינגשעצען.

hold cop'y (האולד קאפ'-אי) האלטען דעם מאנוסקריפט ביים לעזען די קארעקטור [ווי דאס טהוט דער געהילף פון א קארעקטאר].

hold coun'sel (האולד קאונ'-סעל) זיך בעראטען.

hold down a claim (האולד דאון ע קליים) אנהאלטען א שטיק לאנד אזוי לאנג, דאס מען זאל קענען עס ערקלערען פאר אייגענטום לויט דעם געזעץ פון חזקה.

hol'der *n.* (האול'-דער) א האלטער ; א בעזיצער ; א הענטעל ; אן ארבייטער אין דעם לאסט=רוים פון א שיף.

hol'der-forth *n.* (האול'-דער-פאורטה) א פארטרעגער, א פרעדיגער.

hold'fast *n.* (האולד'-פעסט) עטוואס וואס האלט פעסט, ווי א קלאמער, א צוואנג, א האקען, א קרוק א. ד. ג. ; שטיצע, אונטערהאלט.

hold forth (האולד פאורטה) פארלעזען ; ארויסשטעלען צום שיין ; אנבאטען ; האלטען א פארטראג ; פרעדיגען ; פראקלאמירען.

hold good (האולד גוד) גילטען, בלייבען אין קראפט, ריכטיג זיין ; זיך גוט ערהאלטען.
The rule **holds good** in all cases.

hold in (האולד אין) איינהאלטען ; האלטען אין זיך ; צוריקהאלטען, האלטען אין צוים.

hold in bal'ance (האולד אין בעל'-ענס) זיך וואקלען, זיין אין אן אונזיכערען צושטאנד.

hold in contempt' (האולד אין קאנ-טעמפּט') מבזה זיין, פעראכטען, מאכען צו קליינגעלד.
I **hold** him **in contempt** who turns traitor to his people.

hol'ding *n.* (האול'-דינג) די פאכטונג, ארענדע [בעזאנדערס לאנד אין ארענדע]; בעזיץ ; אייגענטום ; איינפלוס, ווירקונג ; מאכט.

hol'ding-ground *n.* (האול'-דינג-גראונד) א פעראנקערונגס=גרונד [א ארט וואו דער אנקער פון א שיף ווערט גוט פערהאלטען].

hold in hand (האולד אין הענד) האבען אין האנד [האבען די קאנטראל]; האלטען אויף'ן שטריקעל [האלטען אין א צושטאנד פון אונגעוויסהייט]; געבען גוטע האפנונג אויף עפעס.

hold in lea'guer (האולד אין ליע'-גער) בעלאגערען.

hold in play (האולד אין פליי) האלטען פערנומען ; אנהאלטען די אויפמערקזאמקייט.

hold in pledge (האולד אין פלעדזש) האלטען פאר א משכון.

hold of (האולד אוו) בעזיצען דורך דער בעוויליגונג פון...

hold off (האולד אף) זיך האלטען פון ווייטען.

hold on (האולד אן) אנהאלטען, פארטזעצען; אבהאלטען, אבשטעלען.

hold one's breath (האולד הוואנז ברעטה) איינהאלטען דעם אטהעם.

hold one's hands (האולד הוואנז הענדז) אבהאלטען אימעצען פון עפעס צו טהאן.

hold one's nose (האולד הוואנז נאוז) פערשטעלען די נאז.

hold one's own (האולד הוואנז אוון) האלטען זיך אויף'ן פלאץ, זיך ניט לאזען נעהמען.

He is **holding** his **own** in spite of his serious illness.

hold one's peace (האולד הוואנז פיעס) זיך רוהיג פערהאלטען; שטיל זיין.

hold one's tongue (האולד הוואנז טאנג) האלטען דאס מויל; זיין שטיל.

hold out (האולד אוט) 1. אויסברייטען, אויסציהען; אנבאטען, פארלעגען; 2. אויסהאלטען, אויסשטעהן.

1. Don't **hold out** promises while you can not fulfil. 2. The enemy is **holding out** longer than was expected.

hold o'ver (האולד או'-ווער) אבלעגען, אבהאלטען צוליעב עפעס.

hold'-o'ver *n.* (האולד'-או'-ווער) א בעאמטער וואס בלייבט אין זיין אמט איבער זיין רעגולארען טערמין; א פערהאלטונגסארט, א געפענגניס.

hold pace with (האולד פיים הוויטה) אנהאלטען דעם שריט, מיטהאלטען, מיטגעהן.

hold place (האולד פליים) זיך פעסטהאלטען, זיך גוט פערטיידיגען.

hold tack with (האולד טעק הוויטה) מיטהאלטען.

hold terms (האולד טוירמז) האלטען אן אבמאך.

hold the belt (האולד טהי בעלט) זיין א טשעמפיאן [זיין דער זיעגרייכער, בעזאנדערס אין אטלעטישע איבונגען, ווי פויסטען־קאמפף, ראנגלען א. ד. ג.].

hold the mar'ket (האולד טהי מאר'-קעט) קאנטראלירען דעם מארק [קאנטראלירען די פרייזען אויף סחורות, וואס ווערען געבראכט אין מארק; ניט האבען קיין קאנקורענטען].

hold togeth'er (האולד טו-געטה'-ער) צוזאמענהאלטען, בלייבען פעראייניגט.

hold true (האולד טרוה) 1. טריי בלייבען; 2. ריכטיג בלייבען.

1. **Hold true** to your belief. 2. It still **holds true** that America is the land of opportunity.

hold up (האולד אפ) אבשטעלען און בערויבען; האלטען גראד; אויפהויבען אין דער הויך; אונטערשטיצען, אונטערהאלטען; אויפהערען; אנהאלטען דעם שריט, אנהאלטען די געשווינדקייט.

hold up one's hands (האולד אפ הוואנז הענדז) אונטערשטיצען; געבען הילף; צוגעבען מוטה.

Good citizens always **hold up the hands** of the government officials.

hold'-ups *n.* (האולד'-אפס) רויבער־איבערפאלען אויף'ן וועג אדער אין גאס.

hold up the hands of (האולד אפ טהי הענדז אוו) אונטערשטיצען; געבען הילף; צוגעבען מוטה.

hold up to shame (האולד אפ טו שיים) מאכען צו שאנד און צו שפאט; צובינדען צום שאנד־קלאץ.

hold watch (האולד וואטש) שטעהן אויף דער וואך.

hold wa'ter (האולד וואה'-טער) ניט דורכלאזען קיין וואסער; זיין דורך און דורך פעסט און זיכער; אבשטעלען א שיפעל דורך האלטען די רודער געגען שטראם.

hole *n. and v.* (האול) א לאך, א גרוב, א הויהל, אן עפנונג; א פינסטערע בעהעלטעניש; א פינסטערע פערשטיקטע וואהנונג; א נארע, א קאנורע [פון א חיה]; אן איינשניט אין ברעג פון ים, א קליינער האפען; א שמאלער וואסער־וועג צווישען צוויי אינזלען; א פלאכע לאנקע צווישען בערג; א שווערע לאגע, א פערלעגענהייט; מאכען א לאך; אריינטרייבען אין א לאך, אין א בעהעלטעניש אדער נארע; פערקריכען אין א לאך אדער נארע [הויפטזעכליך וועגען חיות, ווען זיי שלאפען איין אום ווינטער].

hole'-and-cor'ner *a.* (האול'-ענד-קאר'-נער) קונציג, שווינדלעריש.

hole in one's coat (האול אין הוואנז קאוט) א פלעק אויף דער רעפוטאציע, א שוואכער פונקט אין איינעמס כאראקטער אדער רעפוטאציע.

hole'-stitch *n.* (האול'-סטיטש) דאס אויסנעהען לעכלעך אין די דיקע טיילען פון קישען־האפטונג.

holeth'nos *n.* (הא-לעטה'-נאס) א פרימיטיווע ראסע, וועלכע איז נאך ניט צוטיילט אויף בעזונדערע פעלקער און שבטים.

hol'iday *n. and a.* (האל'-אי-דיי) א פעסט־טאג, א יום־טוב; א פרייער טאג; יום־טוב'דיג.

ho'liness *n.* (האו'-לי-נעס) הייליגקייט; דאס זיין געהייליגט אדער געווידמעט צו גאט און גאטעס־דיענסט; דער טיטעל פון פאפסט אדער פון א הויכען גייסטליכען.

ho'ling-ax *n.* (האו'-לינג-עקס) א קווערהאק [אזא שמאלע האק].

hol'la *v., n. and int.* (האל'-א) שרייען, רופען, אויסשרייען; א געשריי, א רוף; היי!

hol'land *n. and a.* (האל'-ענד) האלענדער לייוונט; געמאכט פון האלענדער לייוונט.

Hol'lander *n.* (האל'-ען-דער) א האלענדער.

hol'lands *n.* (האל'-ענדז) האלענדער בראנפען.

hol'ler *v., n. and int.* (האל'-ער) ז. *hollo*.

hollo' *v., n. and int.* (הא-לאו') שרייען, רופען, צורופען; א געשריי, א צורוף; היי!

hol'loa *v. and int.* (הא'-לאו) שרייען, רופען, צורופען; היי!

hol'low *n., a., v. and adv.* (האל'-או) אן אויסהוילונג; א פערטיעפונג; א נידריגע געגענד [צווישען בערג], א טהאל; אויסגעהוילט, איינגעפאלען, איינגעזונקען; לעער, ליידיג, פוסט, אהן זין, אהן בעדייטונג, אהן אינהאלט, ווערטהלאז; דומפּ; ניט אויפריכטיג, פאלש, בעטריגעריש; פאלשטענדיג; צופלאכטען, צושויבערט [ווי וואל]; אויסהוילען, אויסבויגען; אהן צווייפעל, דורכאויס, דורך און דורך.

hol'low-backed *a.* (האל'-או-בעקט) מיט א געבויגענעם רוקען.

hol'low-boned *a.* (האל'-או-באונד) הויט־און־ביינער.

hol'low brick (האל'-או בריק) אויסגעהוילטע, געלעכערטע ציעגעל.

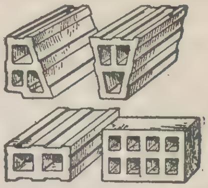

Hollow Bricks

hol'low-cheeked *a.* (האל'-או-טשיעקט) מיט איינגעפאלענע באקען.

hol'low-eyed *a.* (האל'-או-איד) מיט איינגעזונקענע אויגען.

hol'low-hear'ted *a.* (האל'-או-האר'-טעד) ניט אויפריכטיג, פאלש.

hol'low-horn *n.* (האל'-או-הארן) הוילהארנדיגקייט [אזא קראנקהייט ביי בהמות וואס בעשטעהט אין דעם פערלוסט פון דעם ביין וואס געפינט זיך אין די הערנער].

hol'low-horned *a.* (האל'-או-הארנד) מיט אויסגעהוילטע הערנער.

hol'lowly *adv.* (האל'-א-לי) אויסגעהוילט, פוסט, לעער; איינגעפאלען; ניט אויפריכטיג, פאלש; זינלאז, אהן אינהאלט, אהן בעדייטונג.

hol'lowness *n.* (האל'-א-נעס) אויסגעהוילטקייט, איינגעפאלענקייט; לעדיגקייט, לעערקייט, פוסטקייט; אונאויפריכטיגקייט, פאלשקייט; זינלאזיגקייט, אינהאלטלאזיגקייט, בעדייטונגסלאזיגקייט, ווערטהלאזיגקייט.

hol'low of the hand (האל'-או אוו טהי הענד) די האנד־פלעכע [די דלאניע].

hol'lowroot *n.* (האל'-או-רוהט) ביזאנט־קרויט [א נידריג מאט־גרין שמעקענדיג גראז פון די קאלטע לענדער. וואקסט צווישען קוסטעס אין פייכטע ערטער].

hol'low sound (האל'-או סאונד) א דומפּפער קלאנג; א פוסטער קלאנג.

hol'low-toned *a.* (האל'-או-טאונד) וואס גיט ארויס דומפּפע קלאנגען.

hol'low-ware *n.* (האל'-או-הוועהר) גוס־אייזערנע קיך־כלים; דאס פלייש פון יאגד־פויגעל, האזען א. ד. ג. וואס ווערט פערקויפט אין גאנצען ניט אין שטיקער.

hol'ly *n.* (האל'-אי) די שטעך־פאלמע [א מין בוים אדער קוסט מיט שפיציגע בלעטער און ווייסע בלומען. זיין פרוכט איז ענהליך צו רויטע יאגדעס. ז. איל.]; דער שטיין־דעמב [אן אייביג גרינער דעמב אין די הייסע לענדער].

Holly

hol'lyhock *n.* (האל'-אי-האק) א מין גראז מיט ברייטע רונדע בלעטער און מיט ווייסע, געלבע אדער רויטע בלומען.

hol'ly-oak *n.* (האל'-אי-אוק) ז. ***holm-oak***

hol'ly-tree *n.* (האל'-אי-טריע) די שטעך=פאלמע. ז. ***holly***

holm *n.* (האולם) א קליינער אינזעל אין א טייך; א נידריגער ברעג ביי א טייך בעוואקסען מיט גראז; א לאנקע; די שטעך=פאלמע; דער שטיין=דעמב. ז. ***holly***

holm'-oak *n.* (האולמ'-אוק) דער שטיין=דעמב [אן אייביג גרינער דעמב פון די הייסע לענדער].

hol'ocaust *n.* (האל'-א-קאהסט) א קרבן=עולה, א בראנד=אפפער; א גרויסע שחיטה פון מענשען.

hol'ograph *n.* (האל'-א-גרעף) א פאפיער געשריבען מיט דער אייגענער האנד [ווי א בריעף, א מאנוסקריפט, א צוואה א. ד. ג.].

holograph'ic *a.* (האל-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו א שריפט געשריבען מיט דער אייגענער האנד.

holograph'ical *a.* (האל-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***holographic***

holom'eter *n.* (הא-לאמ'-ע-טער) אזא מאטעמאטישער אינסטרומענט אויסצורעכענען יעדע ארט לענג, ברייט אדער הויך.

hol'ophote *n.* (האל'-א-פאוט) דער ליכט=אפאראט וואס ווערט בענוצט אין א לייכט=טורם אדער מאיאק.

holophotom'eter *n.* (האל-א-פא-טאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען ליכט אין אלע ריכטונגען.

hol'ster *n.* (האול'-סטער) א לעדערנער טאש צו האלטען א פיסטאלעט.

hol'stered *a.* (האול'-סטערד) וואס האט א פיסטאלעטען=טאש.

ho'ly *a.* (האו'-לי) הייליג; פערהייליגט; בעשטימט פאר רעליגיעזע צוועקען.

Ho'ly Alli'ance (האו'-לי ע-לאי'-ענס) דער הייליגער פערבאנד [א פערבאנד פון דער רוסישער, עסטרייכישער און פרייסישער רעגיערונג, וועלכער האט זיך אויסגעבילדעט נאך נאפאלעאן'ס נידערלאגע אין יאהר 1815, מיט דעם ציעל ניט צו דערלאזען אין אייראפא קיינע רעוואלוציאנערע בעוועגונגען און איינשטעלען אומעטום די אלטע רעגיערונגס=פארמען].

ho'ly bread (האו'-לי ברעד) דאס הייליגע ברויט [דאס ברויט וואס ווערט בענוצט אין קירך ביים הייליגען אבענדמאל].

ho'ly cit'y (האו'-לי סיט'-אי) די הייליגע שטאדט [ווי ביי די אידען און קריסטען — ירושלים, ביי די מאכמעדאנער — מעקקא, ביי די קאטויליקען — רוים א. ד. ג.].

ho'ly-cru'el *a.* (האו'-לי-קרוה'-על) גרויזאם, אכזר'יש אין רעליגיעזע התלהבות אדער פאנאטיזם.

ho'ly-day *n.* (האו'-לי-דיי) א הייליגער טאג, א רעליגיעזער יום=טוב.

Ho'ly Fath'er (האו'-לי פאטה'-ער) ביי די קאטויליקען — דער הייליגער פאטער, דער פאפסט.

Ho'ly Ghost (האו'-לי גאוסט) אין דער קריסטליכער רעליגיאנס=לעהרע — דער הייליגער גייסט [די דריטע פערזאן אין דער "הייליגער דריי=איינינקייט"].

ho'ly grass (האו'-לי גרעס) דאס מאריען=גראז [א מין שמעקעדיג גראז, וואס די פויערים אין אייראפא לעגען אפט אויס ארום די טהירען פון זייערע קירכען אין א יום=טוב].

Ho'ly Land (האו'-לי לענד) דאס הייליגע לאנד, פאלעסטינא, ארץ=ישראל.

Ho'ly Of'fice (האו'-לי אפ'-איס) די אינקוויזיציאן.

ho'ly of ho'lies (האו'-לי אוו האו'-ליז) דאס אלערהייליגסטע, קדשי=קדשים.

Ho'ly One (האו'-לי הוואן) דער אלערהייליגסטער, דער רבונו של עולם, גאט.

Ho'ly Rood (האו'-לי רוהד) דער הייליגער קרייץ; דער קרייץ איבער דעם אריינגאנג אין געוויסע קאטוילישע קירכען.

Ho'ly-Rood day (האו'-לי-רוהד-דיי) דער טאג פון דער ערהויבונג פון קרייץ [א געוויסער קריסטליכער יום=טוב].

Ho'ly Sat'urday (האו'-לי סעט'-אויר-דיי) דער שבת וואס איז ערב דעם קריסטליכען פסח.

Ho'ly Scrip'tures (האו'-לי סקריפ'-טשורז) די הייליגע שריפטען [אלטער און נייער טעסטאמענט].

Ho'ly See (האו'-לי סיע) דער פאפסטליכער טהראן, הויף אדער אמט.

Ho'ly Spir'it (האו'-לי ספיר'-איט) ז. ***Holy Ghost***

ho'lystone *n. and v.* (האו'-לי-סטאון) א מין ווייכער שטיין, מיט וועלכען די מאטראזען שייערען דעם דעק פון א שיף ביים וואשען איהם; שייערען דעם דעק פון א שיף מיט דיעזען שטיין.

ho'ly this'tle (האו'-לי טהיסל) אזא שטעכיג גראז מיט געלבע בליטהען, וואס מען פלעגט בענוצען אלס מיטעל געגען סם.

ho'ly-tide *n.* (האו'-לי-טאיד) יום=טוב=צייט.

ho'ly war (האו'-לי הוואהר) א קרייץ=צוג, א מלחמה, וועלכע איז אנגעפיהרט געווארען אין נאמען פון רעליגיאן [בעזאנדערס די מלחמות, וועלכע די קריסטליכע פעלקער האבען אין מיטעלאלטער געפיהרט געגען די טערקען מיט דעם ציעל צו בעפרייען פאלעסטינא און מאכען זי פאר א קריסטליכער מלוכה].

ho'ly wa'ter (האו'-לי וואה'-טער) דאס הייליגע וואסער וואס ווערט געברויכט אין די קריסטליכע קירכען ביים טויפען.

Ho'ly Week (האו'-לי הוויעק) די הייליגע וואך [די וואך פאר דעם קריסטליכען פסח אין וועלכער עס ווערט ניט געשפיעלט קיין מוזיק].

ho'ly writ (האו'-לי ריט) די הייליגע שריפט [כתבי הקדש].

hom'age *n.* (האמ'-עדזש) רעספעקט, אכטונג, פערעהרונג, דאס אבגעבען כבוד; די אונטערווארפענהייט אדער די פפליכטען פון וואסאלען [אין דער פעאדאלער ארדנונג] און זייער פערעהרונג צום לארד; א טרייהייטס=שבועה פון די וואסאלען.

hom'ager *n.* (האמ'-ע-דזשער) אן אונטערגעווארפענער, א וואסאל; איינער וואס צייגט ארויס אכטונג אדער פערעהרונג; א לויב=רעדנער.

homaloi'dal *a.* (האמ-ע-לאי'-דעל) אין געאמעטריע — עהנליך צו א פלעכע; פלאך.

hom'arine *a. and n.* (האמ'-ע-רין) עהנליך צו אן אמאר [ים=ראק, ים=קרעבס]; אן אמאר.

homatom'ic *a.* (האמ-ע-טאמ'-איק) וואס בעשטעהט פון איין און דעמזעלבען מין אטאמען. ז. ***atom***

home *n., a., v. and adv.* (האום) א היים; היימאטה; א פאטערלאנד; א הויז, א וואהנונג; אן אזיל [א פערזארגונגס=אנשטאלט]; אין פערשיעדענע אטלעטישע שפיעלען — א פלאץ, צו וועלכען דער שפיעלער לויפט, א ציעל; היימיש; וואס איז צום פונקט, ווירקענד; אין אטלעטישע שפיעלען — נאהענט צום בעשטימטען ציעל, ענדליך, וואס מאכט מעגליך דעם שפיעלער צו דערגרייכען דעם ציעל; וואהנען; אינסטינקטיוו זיך אומקעהרען אהיים [וועגען פאסט=טויבען]; ברייננגען אדער שיקען אהיים; אהיים; צום בעשטימטען פונקט, צום ציעל; צופרידענשטעלענד, ווירקענד, נאהענט, פעסט.

home'-affairs' *n.* (האומ'-ע-פעהרז') אינערליכע אנגעלעגנהייטען [פון א שטאאט]; הויזליכע אנגעלעגענהייטען.

home'-bird *n.* (האומ'-בוירד) א פויגעל וואס איז אויסגעהאדעוועט געווארען אין א הויז; א קינד וואס איז אויסגעוואקסען אונטער דעם איינפלוס פון דער היים; א זיידען קינד, דער "מאמעס קדיש"; א הויזזיצער.

home'-born *a.* (האומ'-בארן) וואס איז א געבירטיגער אדער איינגעבארענער פון דעם לאנד; וואס איז שייך צו א היים; היימיש; אינלענדיש.

home'-bound *a.* (האומ'-באונד) וואס געהט אהיים [וועגען שיפען אדער שיף=רייזענדע וועלכע קעהרען זיך אום פון א פרעמדען לאנד אהיים].

home'-bred *a.* (האומ'-ברעד) אויפגעצויגען אין דער היים; ניט ציוויליזירט, גראב; היימיש, אינלענדיש; נאטירליך; איינגעבארען.

home'-brew *n.* (האומ'-ברוה) ביער וואס ווערט געברייט אין דער היים אדער פאר אייגענעם געברויך.

home'-brewed *a.* (האומ'-ברוהד) געברייט אין דער היים אדער פאר אייגענעם געברויך [וועגען ביער און אנדערע משקאות].

home'-child *n.* (האומ'-טשאילד) א זייזען קינד; א קינד וואס האלט זיך ביי דער מאמעס פארטוך.

home'-com'ing *n.* ((האומ'-קאמ'-אינג) דאס צוריקקעהרען אהיים.

Home Depart'ment (האום די-פארט'-מענט) דאס מיניסטעריום פון אינערליכע אנגעלעגענהייטען [אין ענגלאנד].

home'-driv'en *a.* (האומ'-דריוו'ן) פעסט אריינגעשלאגען.

home'-dwell'ing *a.* (האומ'-דהוועל'-אינג) וואס האלט זיך אין הויז, וואס פערברייננגט מעהרסטענס אין דער היים.

home farm (האום פארם) א פערמע וואס איז ניט פערדונגען און איז אין געברויך פון דעם לארד אליין [אין ענגלאנד]; די פערמע אדער דער טייל פון דער פערמע וואס איז אם נעהנטסטען צום לארד'ס הויז.

home'-felt *a.* (האומ'-פעלט) היימליך, אינערליך [געפיהלט], פריוואט.

home field (האום פיעלד) דאס לאנד אונטער און ארום די פערמע=געביידעס.

home'-keep'ing *a.* (האומ'-קיעפ'-אינג) ז. ***home-dwelling***

home'less *a.* (האומ'-לעס) אהן א היים, היימלאז.

home'like *a.* (האומ'-לאיק) היימיש, היימליך; בעקוועם, אנגענעהם; וואס דערמאהנט אן דער היים; פאמיליאר.

home'likeness *n.* (האומ'-לאיק-נעס) היימישקייט; בעקוועמליכקייט, אנגענעהמליכקייט; פאמיליאריטעט.

home'lily *adv.* (האומ'-לי-לי) אויף א היימישען שטייגער; גראב, איינפאך.

home'liness *n.* (האומ'-לי-נעס) היימישקייט, הויזליכקייט; גראבקייט, איינפאכקייט.

home'ly *a.* (האָומ׳-לי) היימיש, הויז־ליך; איינפאַך, גראָב, ניט שעהן.

home'-made *a.* (האָומ׳-מייד) איינגע־געמאַכט, געמאַכט אין דער היים, היימיש; געמאַכט אין לאַנד [ניט אין אויסלאַנד].

home man'ners (האָום מענ׳-ערז) גראָבע, ניט געשליפענע מאַניערען.

Home Of'fice (האָום אָפ׳-איס) מיניס־טעריום פון אינערען [אין ענגלאַנד].

ho'meopath *n.* (האָו׳-מי-אָ-פּעטה) ז. *homeopathist*.

homeopath'ic *a.* (האָו-מי-אָ-פּעטה׳-איק) האָמעאָפּאַטיש, וואָס איז שייך צו האָמעאָפּאַטיע. ז. *homeopathy*.

homeopath'ical *a.* (האָו-מי-אָ-פּעטה׳-אי-קעל) ז. *homeopathic*.

homeopath'ically *adv.* (האָו-מי-אָ-פּעטה׳-אי-קעל-אי) דורך האָמעאָפּאַטיע, האָמעאָפּאַטיש. ז. *homeopathy*.

homeop'athist *n.* (האָו-מי-אָפּ׳-ע-טהיסט) אַ האָמעאָפּאַט, איינער וואָס פּראַק־טיצירט האָמעאָפּאַטיע אָדער גלויבט אין האָמעאָפּאַטיע. ז. *homeopathy*.

homeop'athy *n.* (האָו-מי-אָפּ׳-ע-טהי) האָמעאָפּאַטיע [די מעדיצינישע הייל־מע־טאָדע, וועלכע איז געגרינדעט אויף דער מיינונג, אַז די היילען אַ קראַנקהייט דאַרף מען מיט אַ מיטעל, וואָס וואָלט ביי אַ געזונדען מענשען ארויסגערופען דיזעל־בע קראַנקהייט, אוּן אַז די הייל־מיטלען דאַרף מען געבען אין זעהר קליינע דאָזען. ווען למשל, איינער האָט זיך אָבגעבריהט, דאַרף מען איהם היילען מיט הייסען וואַ־סער].

ho'mer *n.* (האָו׳-מער) אַ טויב, וועלכע איז געלערענט צוריק צו קומען אַהיים פון ווייטע שטרעקען; דער עומר [אַן אַלט־העברעאישע מאָס פאַר תבואה אָדער וויין].

Homer'ic *a.* (האָ-מער׳-איק) וואָס איז שייך צום גריכישען פּאָעט האָמער, צו זיין צייט אָדער זיינע שריפטען.

Homer'ical *a.* (האָ-מער׳-אי-קעל) ז. *Homeric*.

home rule (האָום רוהל) אַ פּאָליטישע פּראָגראַם, לויט וועלכער אַ געוויסער טייל פון אַ מלוכה, ווי אַ שטאַדט, פּראָווינץ א. ד. ג., בענוצט זיך מיט זעלבסטפערוואַל־טונג און מיט אַן איינענער געזעצגעבונג בנוגע צו איהרע אינערליכע ענינים.

home'-ru'ler *n.* (האָומ׳-רוה׳-לער) אַן אנהענגער פון די פּרינציפּען פון זעלבסט־פערוואַלטונג. ז. *home rule*.

Home Sec'retary (האָום סעק׳-רי-טע-רי) דער מיניסטער פון אינערען [אין ענגלאַנד].

home'sick *a.* (האָומ׳-סיק) וואָס בייַנקט נאָך דער היים, וואָס ליידט היים־וועה.

home'sickness *n.* (האָומ׳-סיק-נעס) דאָס בייַנקען נאָך דער היים, היים־וועה.

home'-speak'ing *n.* (האָומ׳-ספּיק׳-אינג) אַ קרעפטיגע און איינדרוקספאָלע רעדע; דאָס רעדען צו דער זאַך.

home'spun *a.* and *n.* (האָומ׳-ספּאַן) געשפּונען צו הויז; איינפאַך, גראָב, שלעכט; געמאַכט אין דער היים; היימישע צייג.

home'stall *n.* (האָומ׳-סטאָהל) אַן ארום־געצאַמטער אָרט פאַר פיה אין אַן ענגלי־שען דאָרף.

home'stead *n.* (האָומ׳-סטעד) די ערד וואָס בעלאַנגט צו אַ הויז; אַ וואָהנונגס־אָרט, אַ היים.

home'-trade *n.* (האָומ׳-טרייד) אינלענ־דישער האַנדעל.

home'ward *adv.* (האָומ׳-וואָרד) אַ היים־צו, אויף׳ן וועג צו דער היים.

home'ward-bound *a.* (האָומ׳-וואָרד-באַונד) וואָס געהט צוריק אַהיים [ווענען אַ שיף אָדער רייזענדע אויף׳ן ים].

We met a homeward-bound steamer.

home'wards *adv.* (האָומ׳-וואָרדז) ז. *homeward*.

hom'icidal *a.* (האָמ׳-אי-סאַי-דעל) מער־דעריש; בלוטיג; וואָס פיהרט צו מענשען־מאָרד.

hom'icidally *adv.* (האָמ׳-אי-סאַי-דעל-אי) מערדערליך; אויף אַ מערדערישען אופן; מיט דעם ציעל צו ערמאָרדען.

hom'icide *n.* (האָמ׳-אי-סאַיד) מענשען־מאָרד, טויט־שלאַג; אַ מערדער, אַ טויט־שלעגער.

hom'icide by adven'ture (האָמ׳-אי-סאַיד באַי עד-ווענ׳-טשור) אַ מאָרד דורך אַ צופאַל אָדער בשוגג [ניט ווילענדיגער־הייד].

homilet'ic *a.* (האָמ-אי-לעט׳-איק) האָ־מילעטיש, וואָס איז אין דעם סטיל אָדער כאַראַקטער פון אַ פּרעדיגט; וואָס איז שייך צו אַ פּרעדיגט; וואָס איז שייך צו דער קונסט פון פּרעדיגען.

homilet'ical *a.* (האָמ-אי-לעט׳-אי-קעל) האָמילעטיש, וואָס איז אין דעם סטיל אָדער כאַראַקטער פון אַ פּרעדיגט אָדער דרשה.

homilet'ics *n.* (האָמ-אי-לעט׳-איקס) האָ־מילעטיק, די קונסט פון פּרעדיגען; דער טייל פון רעטאָריק [רעדע־קונסט] וואָס פערנעהמט זיך מיט דער קונסט פון פּרע־דיגען.

homilia'rium *n.* (האָמ-אי-לי-איי׳-רי-אַם) אַ בוך פאַר פּרעדיגער.

hom'iliary *n.* (האָמ׳-אי-לי-איי-רי) אַ זאַמעל־בוך פון פּרעדיגער־רעדען [דרשות].

hom'ilist *n.* (האָמ׳-אי-ליסט) איינער וואָס פערפאַסט רעדעס פאַר פּרעדיגער; אַ קירכען־פּרעדיגער.

hom'ily *n.* (האָמ׳-אי-לי) אַ פּרעדיגט אָדער דרשה וואָס ערקלערט פּסוקים פון דער ביבעל; אַ קירכען־רעדע, אַ פּרעדיגט.

hom'inal *a.* (האָמ׳-אי-נעל) מענשליך; וואָס איז נוגע צום מענשען.

ho'ming *n.* and *a.* (האָו׳-מינג) דאָס געהן אַהיים; אומקעהרענדיג זיך אַהיים; וואָס האָט די אייגענשאַפט זיך אומצוקעה־רען אַהיים [ווענען געוויסע חיות און פויגעל, ווי טויבען, למשל].

hom'iny *n.* (האָמ׳-אי-ני) קאַשע געקאָכט פון גרייפּלעך פון געטריקענטען מאַאיס [קוקורוזע אָדער טערקישע ווייץ].

hom'mock *n.* (האָמ׳-אָק) ז. *hummock*.

hom'mocky *a.* (האָמ׳-אָק-אי) ז. *hummocky*.

homobar'ic *a.* (האָו-מאָ-בער׳-איק) פון גלייכער געוויכט.

homocategor'ic *a.* (האָו-מאָ-קעט-אי-גאָר׳-איק) וואָס בעלאַנגט צו דערזעלביגער קאַטעגאָריע.

homocen'tric *a.* (האָו-מאָ-סענ׳-טריק) וואָס האָט דעמזעלביגען צענטער [מיטעל־פּונקט].

ho'modont *a.* (האָו׳-מאָ-דאָנט) וואָס האָט אַלע צייהנער גלייך.

homod'romal *a.* (האָ-מאָד׳-ראָ-מעל) ז. *homodromous*.

homod'romous *a.* (האָ-מאָד׳-ראָ-מאַס) וואָס לויפט אין דערזעלבער ריכטונג [ווע־גען די בלעטער פון אַ פלאַנצע].

ho'mœopath *n.* (האָו׳-מי-אָ-פּעטה) ז. *homeopathist*.

homœopath'ic *a.* (האָו-מי-אָ-פּעטה׳-איק) ז. *homeopathic*.

homœopath'ical *a.* (האָו-מי-אָ-פּעטה׳-אי-קעל) ז. *homeopathic*.

homœopath'ically *adv.* (האָו-מי-אָ-פּעטה׳-אי-קעל-אי) ז. *homeopathically*.

homœop'athist *n.* (האָו-מי-אָפּ׳-ע-טהיסט) ז. *homeopathist*.

homœop'athy *n.* (האָו-מי-אָפּ׳-ע-טהי) ז. *homeopathy*.

ho'mogen *n.* (האָו׳-מאָ-דזשען) אַ האָמאָ־גענע [גלייכאַרטיגע] סטרוקטור אָדער זאַך; איינער וואָס שטאַמט אָב פון דיע־זעלביגע אָדער גלייכאַרטיגע עלטערען.

homoge'neal *a.* (האָו-מאָ-דזשי׳-ני-על) ז. *homogeneous*.

homogene'ity *n.* (האָו-מאָ-דזשי-ני׳-אי-טי) גלייכאַרטיגקייט, גלייכפערמיגקייט.

homoge'neous *a.* (האָו-מאָ-דזשי׳-ני-אַס) האָמאָגען, גלייכאַרטיג, גלייכפערמיג.

homoge'neously *adv.* (האָו-מאָ-דזשי׳-ני-אַס-לי) אויף אַ האָמאָגענעם, גלייכאַרטי־גען אופן.

homoge'neousness *n.* (האָו-מאָ-דזשי׳-ני-אַס-נעס) גלייכאַרטיגקייט, גלייכ־פערמיגקייט.

homogen'esis *n.* (האָו-מאָ-דזשען׳-ע-סיס) אין ביאָלאָגיע — דער געוועהנליכער גאַנג פון אַבשטאַמונג וואו די קינדער זיי־נען עהנליך צו די עלטערען און מאַכען דורך דעמזעלביגען ענטוויקלונגס־וועג.

homogenet'ic *a.* (האָו-מאָ-דזשי-נעט׳-איק) וואָס מאַכט דורך דעמזעלביגען ענט־וויקלונגס־וועג ווי זיינע עלטערען; וואָס האָט די גלייכע אַבשטאַמונג.

homoge'neum *n.* (האָו-מאָ-דזשי׳-ני-אַם) עטוואָס וואָס איז האָמאָגען אָדער גלייכאַרטיג.

homog'enize *v.* (האָ-מאָדזש׳-ע-נאַיז) מאַכען האָמאָגען, גלייכאַרטיג אָדער גלייכ־פערמיג.

homog'enous *a.* (האָ-מאָדזש׳-ע-נאַס) וואָס האָט דיזעלביגע אַבשטאַמונג; וואָס קומט פון דערזעלביגער קוועלע.

homog'eny *n.* (האָ-מאָדזש׳-ע-ני) די גלייכע נאַטור פון עפּעס; גלייכאַרטיגקייט; בלוט־פערוואַנדשאַפט צווישען חיות.

ho'moglot *a.* (האָו׳-מאָ-גלאָט) וואָס בע־זיצט דיזעלביגע שפּראַך.

ho'mograph *n.* (האָו׳-מאָ-גרעף) אַ וואָרט וואָס ווערט פונקט געשריבען ווי אַן אַנדער וואָרט אָבער עס האָט אַן אַנדער בעשטאַמונג און אַן אַנדער בעדייטונג [ווי די ווערטער "אָדער", "רוקען" א. ד. ג.].

homograph'ic *a.* (האָו-מאָ-גרעפ׳-איק) האָמאָגראַפיש, בענוצענדיג אין יעדען פאַל דיזעלביגע בוכשטאַבען ארויסצוברייינגען דעמזעלביגען קלאַנג. ז. *homography*.

homog'raphy *n.* (האָ-מאָג׳-רע-פי) די רעפּרעזענטירונג פון יעדען קלאַנג מיט אַ בעזונדערען בוכשטאַב, וועלכער ווערט בע־נוצט נור פאַר דיזען קלאַנג אַליין.

homohe'dral *a.* (האָו-מאָ-הי׳-דרעל) וואָס האָט גלייכע זייטען.

Homoiou'sian *n.* and *a.* (האָו-מאָי-אוה׳-סי-ען) אַ האָמויזיאַנער [אַן אנהענ־גער פון אַ קריסטליכער סעקטע, וואָס בע־הויפּטעט, אַז די נאַטור פון קריסטוס איז נור עהנליך צו גאָט אָבער זי איז ניט דיע־זעלביגע ווי פון גאָט]; וואָס איז שייך צו די האָמויזיאַנער אָדער צו זייער גלויבען.

homoiou'sian *a.* (האַ–מאַי–אוה'–סי–ען) וואָס האָט אַן עהנליכע נאַטור.

homol'ogal *a.* (האַ–מאַל'–אָ–געל) ז. ***homologous***

homol'ogate *v.* (האַ–מאַל'–אַ–גייט) ער־לויבען; גוט־הייסען, מסכים זיין, בעשטעטיגען.

homologa'tion *n.* (האַ–מאַל–אַ–גיי'–שאַן) א הסכמה, א גוט־הייסונג, א בעשטעטיגונג.

homolog'ic *a.* (האָו–מאַ–לאַדזש'–איק) ז. ***homological***

homolog'ical *a.* (האָו–מאַ–לאַדזש'–אי–קעל) גלייכפערמיג, עהנליך, פּערוואַנדט; שטעהענדיג אין בעציהונג אדער פערהעלטניס; אין געאָמעטריע — וואָס שטעלט פאַר צוויי פיגורען אין איין פלעכע, וועלכע שטעהען אין אַזאַ בעציהונג, דאָס איינע קען זיין די פּראָיעקציאָן פון דער צווייטער.

homolog'ically *adv.* (האָו–מאַ–לאַדזש'–אי–קעל–אי) אויף אַן עהנליכען אדער גלייכפערמיגען אופן; אין אַן עהנליכען זין.

homol'ogize *v.* (האַ–מאַל'–אָ–דזשאַיז) מאַכען עהנליך אדער גלייכאַרטיג; אַרויסשטעלען די עהנליכע בעציהונגען אדער פערוואַנדשאַפט; זיין אין עהנליכע בעציהונגען; זיין גלייכאַרטיג אדער גלייכפערמיג.

homol'ogon *n.* (האַ–מאַל'–אָ–גאַן) עטוואָס וואָס איז עהנליך, גלייכאַרטיג אדער גלייכפערמיג מיט אַן אַנדער זאַך.

homol'ogous *a.* (האַ–מאַל'–אָ–גאַס) גלייכאַרטיג, גלייכפערמיג, גלייכווערטהיג; פון אַ גלייכער פּראָפּאָרציע; עהנליך; ענטשפּרעכענד.

homolograph'ic *a.* (האַ–מאַל–אַ–גרעף'–איק) וואָס שטעלט פאַר די ריכטיגע פּראָפּאָרציע פון טיילען.

ho'mologue *n.* (האָו'–מאַ–לאָג) עטוואָס וואָס איז גלייכאַרטיג, גלייכפערמיג אדער גלייכווערטהיג; עטוואָס וואָס איז אין אַ גלייכער פּראָפּאָרציע.

homol'ogy *n.* (האַ–מאַל'–אָ–דזשי) דאָס זיין גלייכאַרטיג, גלייכפערמיג אדער גלייכווערטהיג; דאָס זיין ענטשפּרעכענד אדער אין אַ גלייכער פּראָפּאָרציע אין געבוי אדער אייגענשאַפטען.

homom'eral *a.* (האַ–מאַמ'–ע–רעל) וואָס זיינען גלייך אין אַלע זייערע טיילען [וועגען זאַכען].

homomor'phism *n.* (האַ–מאַ–מאָר'–פיזם) אויסערליכע עהנליכקייט.

homomor'phous *a.* (האַ–מאַ–מאָר'–פאַס) עהנליך נור אין פאָרם; אויסערליך עהנליך.

ho'momorphy *n.* (האָו'–מאַ–מאָר–פי) ז. ***homomorphism***

hom'ony *n.* (האָמ'–אָ–ני) ז. ***hominy***

ho'monym *n.* (האָו'–מאַ–נים) אַ וואָרט אדער אויסדרוק וואָס האָט מעהרערע בעדייטונגען; אַ וואָרט וואָס האָט דיעזעלבע אויסשפּראַכע ווי אַן אַנדערס אָבער האָט ניט דיעזעלבע בעדייטונג. ז. ***homograph***

ho'monyme *n.* (האָו'–מאַ–נים) ז. ***homonym***

homonym'ic *a.* (האַ–מאַ–נימ'–איק) וואָס האָט דעמזעלבען נאָמען אדער קלאַנג.

homonym'ical *a.* (האַ–מאַ–נימ'–אי–קעל) ז. ***homonymic***

homon'ymous *a.* (האַ–מאַנ'–אי–מאַס) וואָס האָט דעמזעלבען נאָמען; וואָס דריקט אויס דעמזעלבען בעגריף; וואָס האָט דיעזעלבע בעדייטונג; וואָס האָט דעמזעלבען קלאַנג.

homon'ymously *adv.* (האַ–מאַנ'–אי–מאַס–לי) אויף אַ גלייך־בעדייטענדען אדער גלייך־לויטענדען אופן.

homon'ymy *n.* (האַ–מאַנ'–אי–מי) דאָס זיין גלייך אין נאָמען אָבער ניט אין בעדייטונג.

Homoou'sian *n. and a.* (האָו–מאַ–אוה'–סי–ען) אַ האָמאָוזיאַנער, אַן אַנהענגער פון דער אָרטאָדאָקסישער קריסטליכער בעהויפּטונג, אַז די נאַטור און דער וועזען פון קריסטוס איז איינס און דאָסזעלבע וואָס פון גאָט [אין געגענזאַץ צו די האָמויזיאַנער וועלכע בעהויפּטען, אַז זיי זיינען נור עהנליך אָבער ניט איינס און דאָסזעלבע]; וואָס איז שייך צו די האָמאָוזיאַנער אדער צו זייער גלויבען.

homoou'sian *a.* (האָו–מאַ–אוה–סי–ען) וואָס האָט דיעזעלבע נאַטור.

ho'mophone *n.* (האָו'–מאַ–פאָון) אַ גלייך־לויטענדער בוכשטאַב, אַ בוכשטאַב וואָס דריקט אויס דעמזעלבען קלאַנג ווי אַן אַנדערער; אַ וואָרט וואָס האָט דעמזעלבען קלאַנג ווי אַן אַנדערס אָבער אַן אַנדער בעדייטונג.

homophon'ic *a.* (האָו–מאַ–פאַנ'–איק) וואָס האָט דעמזעלבען קלאַנג.

homoph'onous *a.* (האַ–מאַפ'–אָ–נאַס) גלייך־קלינגענד. ז. ***homophonic***

homoph'ony *n.* (האַ–מאַפ'–אָ–ני) די גלייכקייט אין קלאַנג.

homoplas'mic *a.* (האָו–מאַ–פּלעז'–מיק) ז. ***homoplastic***

ho'moplasmy *n.* (האָו'–מאַ–פּלעז–מי) דאָס זיין אויסערליך עהנליך.

ho'moplast *n.* (האָו'–מאַ–פּלעסט) אַן אָרגאַן אדער טייל וואָס האָט אַן אויסערליכע עהנליכקייט צו אַן אַנדערען.

homoplas'tic *a.* (האָו–מאַ–פּלעס'–טיק) וואָס איז אויסערליך עהנליך אָבער קומט פון אַן אַנדער אָבשטאַמונג.

ho'moplasy *n.* (האָו'–מאַ–פּלעס–אי) דאָס זיין אויסערליך עהנליך אָבער פון אַן אַנדער אָבשטאַמונג.

Homop'tera *n.* (האַ–מאַפּ'–טע–רא) די גלייך־פליגלער אדער ציקאַדען [אַ געוויסער מין אינזעקטען פון פערשיעדענע פאָרמען מיט גרויסע פליגלען, וועלכע זיינען מייסטענס צוזאַמענגעלעגט אין אַ שרעגער ריכטונג].

homop'terous *a.* (האַ–מאַפּ'–טער–אַס) וואָס איז נוגע אדער עהנליך צו די גלייך־פליגלער אדער ציקאַדען. ז. ***Homoptera***

homother'mous *a.* (האָו–מאַ–טהויר'–מאַס) וואָס האָט דיעזעלבינע קערפּערליכע טעמפּעראַטור; וואָס האָט די קערפּערליכע טעמפּעראַטור פון אַ חיה.

homot'onous *a.* (האַ–מאַט'–אָ–נאַס) וואָס האָט דעמזעלבען טאָן; וואָס איז פון דעמזעלבען גראַד [וועגען קראַנקהייטען].

ho'motype *n.* (האָו'–מאַ–טאַיפּ) אין ביאָלאָגיע — וואָס איז געבויט נאָך דעמזעלבינגען פּלאַן אדער טיפּ; אַן אָרגאַן אדער אַ טייל פון אַן אָרגאַן וואָס איז סימעטריש מיט אדער גלייך צו אַן אַנדער אָרגאַן פון קערפּער.

homotyp'ic *a.* (האָו–מאַ–טיפּ'–איק) פון דעמזעלבינגען טיפּ; סימעטריש מיט אַן אַנדער קערפּערליכען אָרגאַן אדער אַ טייל פון איהם.

The right hand is homotypic of the left.

homotyp'ical *a.* (האָו–מאַ–טיפּ'–אי–קעל) ז. ***homotypic***

ho'motypy *n.* (האָו'–מאַ–טאַי–פּי) די סימעטרישע סטרוקטור־בעציהונג צווישען די צוויי זייטען פון קערפּער [פון דער רעכטער און לינקער].

homun'cular *a.* (האַ–מאַנ'–קיו–לאַר) עהנליך צו אַ קליין מענשעלע אדער צו אַ קאַרליק; ווי אַ קליין מענשעלע, ווי אַ קאַרליק.

homun'culus *n.* (האַ–מאַנ'–קיו–לאַס) אַ קליין מענשעלע, אַ צווערג, אַ קאַרליק; אַ פאַנטאַסטיש מענשעלע, געבאָרען אָהן אַ מוטער, וואָס בעזיצט אַ מאַגישע קראַפט.

Hon. אַן אַבקירצונג פון דעם וואָרט ***Honorable*** אדער ***Honorary***

hone *n. and v.* (האָון) אַ שלייף־שטיין, אַ שאַרף־שטיין [הויפּטזעכליך צום אָבציהען גאָל־מעסערס]; אַ געשווילעכץ אויף דער באַק; שאַרפען, שלייפען [אויף אַ שאַרף אדער שלייף־שטיין]; בענקען.

Hones

hon'est *a.* (אָנ'–עסט) ערנטליך, טוגענד־האַפט, עהרליך; אויפריכטיג; ווירקליך; אָפענהערציג; וואָס מאַכט דעם איינדרוק אדער דעם אָנשטעל פון עהרליכקייט.

hon'est crust (אָנ'–עסט קראַסט) כשר פערדינטע חיונה.

hon'est-hear'ted *a.* (אָנ'–עסט–האַר'–טעד) אויפריכטיג, עהרליך, געטריי.

hon'estly *adv.* (אָנ'–עסט–לי) אויף אַן ערנטליכען, טוגענדהאַפטען, עהרליכען, אָפענהערציגען אדער אויפריכטיגען שטייגער; אויף עהרען־וואָרט.

hone'stone *n.* (האָונ'–סטאָון) אַזאַ האַרטער שטיין [ווערט געברויכט פאַר שאַרף־שטיינער].

hon'est tar (אָנ'–עסט טאַר) אַ ריכטיגער מאַטראָז.

hon'esty *n.* (אָנ'–עס–טי) ערנטליכקייט, טוגענדהאַפטיגקייט, עהרליכקייט; אָפענהערציגקייט; אויפריכטיגקייט; דער זילבער־בלאַט [אַ מין קליינע פלאַנצע, ביי וועלכער די שייד־וואַנטלעך זיינען זעהר דורכזיכטיג].

hone'wort *n.* (האָונ'–הוואָירט) אַזאַ פלאַנצע, וואָס פלעגט אַמאָל בענוצט ווערען אַלס אַ מיטעל געגען געשווילעכץ.

hon'ey *n., a. and v.* (האַנ'–אי) האָניג; זיסינקער, זיסינקע [אַלס אויסדרוק פון ליעבע און צערטליכקייט]; זיס; האָניגזיס; צערטליך רייד־ען, חנפ'ענען; פּערזיסען; פּערזיסען מיט האָניג.

hon'ey-ant *n.* (האַנ'–אי–ענט) די האָניג־מוראַשקע [אַזאַ קליינע מוראַשקע אין די זיד־וועסט טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ. אין דעם מאַגען פון אַ געוויסען טייל פון דיעזע מוראַשקעס זאַמלען די איבריגע מוראַשקעס אַן האָניג, וועלכען זיי געברויכען דאַן, ווען זיי געפינען ניט קיין שפּייז]. ז. ***honey-bearer***

hon'ey-bag *n.* (האַנ'–אי–בעג) דער האָניג־מאַגען [דער טייל פון דעם מאַגען ביי ביענען, וואו זיי האַלטען דעם האָניג].

hon'ey-bas'ket *n.* (האַנ'–אי–בעס'–קעט) די קישעלעך אדער די טיילען אויף די פיסלעך ביי ביענען, אין וועלכע זיי זאַמלען דאָס האָניג־שטויב.

hon'ey-bear *n.* (האַנ'–אי–בעהר) דער האָניג־בער, דער אָסט־אינדישער בער.

hon'ey-bear'er *n.* (האַנ'–אי–בעהר'–

ער) איינע פון די האניג=מוראשקעס, וועלכע זאמעלט האניג. ז. *honey-ant*

Honey-bearer

hon′ey-bee *n.* (האנ'-אי-ביע) די האניג=ביען.

hon′ey-bird *n.* (האנ'-אי-בוירד) א פויגעל וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זיסען פלאנצען=זאפט; א האניג=זויגער [אזא פויגעל וועלכער שפייזט זיך מיט דעם זיסען זאפט פון בלומען].

hon′ey-bread *n.* (האנ'-אי-ברעד) אזא בוימעל מיט זיסליכע בלעטער און בליטהען, וואס ווערען גענעסען פון בהמות. געפינט זיך אין די לענדער פון מיטעללענדישע ים.

hon′ey-buz′zard *n.* (האנ'-אי-באז'-ארד) דער האניג=בוסארד [אזא פויגעל וואס פרעסט די לארווא פון די ביענען].

hon′ey-cell *n.* (האנ'-אי-סעל) א האניג=צעלע [דאס וואקס=קעמערעל, וואו די ביענען לעגען אריין דעם האניג].

hon′eycomb *n. and v.* (האנ'-אי-קאום) די וואקס=קעמערלעך, וואו די ביענען לעגען אריין דעם האניג; עטוואס וואס איז עהנליך צו די וואקסענע האניג=צעלען; דער צווייטער מאגען פון א בהמה וואס איז מעלה גרה; מאכען צעלען=פערמיג, מאכען לעכער.

hon′ey-combed *a.* (האנ'-אי-קאומד) צעלענפערמיג [ווי די וואקסענע האניג=צעלען]; געלעכערט, בעדעקט מיט פערטיעפונגען און לעכלעך; גענעהט אזוי אז דער שטאך צווישען די נעט זאל זיין אויפגעבלאזען.

hon′eycombing *n.* (האנ'-אי-קאו-מינג) א מין נעהען, וואו די נעט לויפען דיאגאנאל [שרעג] און די נעט=פאדים ווערען איינגעצויגען אזוי, אז דער שטאך צווישען די נעט ווערט אויפגעבלאזען.

hon′ey-cup *n.* (האנ'-אי-קאפ) דאס האניג=בעכערעל ביי פלאנצען.

hon′eydew *n.* (האנ'-אי-דיו) האניג=טהוי [א זיסליכער שטאף וועלכער קומט ארויס אין קליינע טראפענס אויף די בלעטער פון אייניגע פלאנצען].

hon′eydewed *a.* (האנ'-אי-דיוד) בעשפרענקעלט מיט האניג=טהוי. ז. *honeydew*

hon′ey-ea′ter *n.* (האנ'-אי-איע'-טער) א האניג=פרעסער; א האניג=זויגער [אזא פויגעל]; דער האניג=בער.

hon′eyed *a.* (האנ'-איד) בעשמיערט מיט האניג; וואס ענטהאלט פיעל האניג; האניג=זיס; זיס, צערטלענד, בערוהיגענד.

hon′ey-flow′er *n.* (האנ'-אי-פלאו'-ער) די האניג=בלום.

hon′ey-guide *n.* (האנ'-אי-גאיד) דער האניג=קוקוק [א מין אפריקאנישער פויגעל, דורך וועלכען, ווי מען זאגט, מען געפינט אויס וואו עס געפינען זיך ביענשטאקען אין די וועלדער]; איינער וואס צייגט עפעס אן אדער גיט עפעס ארויס.

hon′eyless *a.* (האנ'-אי-לעס) אהן האניג.

hon′ey-lo′cust *n.* (האנ'-אי-לאו'-קאסט) די קריסטוס=אקאציע [אזא בוים אין נארד=אמעריקא].

Honey-locust

hon′eymoon *n. and v.* (האנ'-אי-מוהן) דער האניג=מאנאט [דער ערשטער מאנאט נאך דער חתונה]; די גאלדענע וואך; פערברייגגען דעם האניג=מאנאט; מאכען א האניג=מאנאט רייזע.

hon′ey-moth *n.* (האנ'-אי-מאטה) א האניג=מאטען=פליעגעלע וואס האלט זיך אויף אין ביענשטאקען.

hon′ey-mouthed *a.* (האנ'-אי-מאוטהט) וואס רעדט זיס, ווייך אדער צארט.

hon′ey-pot *n.* (האנ'-אי-פאט) א טאפ פון וואקס אדער אנדערע מאטעריאלען, אין וועלכע מאנכע ביענען בעהאלטען זייער האניג.

hon′ey-stalk *n.* (האנ'-אי-סטאהק) אזא מין זיס גראז, מיט וועלכען בהמות פרעסען זיך אפט איבער.

hon′ey-stom′ach *n.* (האנ'-אי-סטאמ'-עק) ז. *honey-bag*

hon′ey-strai′ner *n.* (האנ'-אי-סטריי'-נער) א מאשין אויסצולעדיגען האניג=צעלען [אזוי אז די צעלען זאלען בלייבען גאנץ און מען זאל זיי ווייטער קענען נוצען].

hon′ey-suck′er *n.* (האנ'-אי-סאק'-ער) א האניג=זויגער [אזא פויגעלע]; א פויגעל וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זיסען פלאנצען=זאפט.

Honeysuckle

hon′eysuckle *n.* (האנ' - אי - סאקל) דאס גייס=בלאט [אזא קלעטער=פלאנצע ביי וועלכער די בלעטער וואקסען פארווייז פונקט איינס נעגען דעם אנדערען און אויף וועלכער עס וואקסען קליינע, רויטליכע, זיסע יאגדעס; די בליהונג פון גייס=בלאט.

hon′eysuckle-clo′ver *n.* (האנ'-אי-סאקל-קלאו'-ווער) דער ווייסער קלעע [אזא גראז].

hon′eysuckled *a.* (האנ'-אי-סאקלד) בעדעקט מיט גייסבלאט אדער מיט דער בליהונג פון גייסבלאט. ז. *honeysuckle*

hon′ey-sug′ar *n.* (האנ'-אי-שוג'-אר) האניג=צוקער [פערהארטעוועטער און צוריבענער האניג].

hon′ey-sweet *a. and n.* (האנ'-אי-סהוויעט) זיס ווי האניג; די וויעזען=קעניגין [א מין קוסטעס און גראזען מיט ראזעווע, געלבע און ווייסע בליטהען].

hon′ey-tongued *a.* (האנ'-אי-טאנגד) ז. *honey-mouthed*

hon′eywort *n.* (האנ'-אי-הוואירט) די וואקס=בלום [א מין פלאנצע מיט טונקעלגרינע בלעטער בעשפריינקעלט מיט שווארצע פינטעלעך. ענטהאלט אין זיך פיעל האניג].

hon′ied *a.* (האנ'-איד) ז. *honeyed*

hon′or *n. and v.* (אנ'-אר) עהרע, כבוד, ווירדע; עהרענהאפטיגקייט, אויסגעצייכענטקייט; עהרען; בעעהרען; אבגעבען כבוד; אננעהמען, נאכגעבען.

hon′orable *a. and n.* (אנ'-אר-עבל) עהרענווירדיג; עהרענהאפט; ווירדיג, בכבוד'יג; עהרזאם; מיט כבוד, מיט פאראד; אן עהרענהאפטער אדער עהרענווירדיגער מענש.

hon′orable discharge′ (אנ'-אר-עבל דיס-טשארדזש') אן עהרען=דיפלאם, וואס ווערט ארויסגעגעבען צו א מאטראז אדער סאלדאט, ווען ער האט גוט אבגעדיענט זיין צייט [דיעזער דיפלאם גיט איהם אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא דאס רעכט צו בעקומען פאר 3 מאנאטען געהאלט ווען ער שרייבט זיך איין א צווייטען מאל אין דיענסט].

hon′orableness *n.* (אנ'-אר-עבל-נעס) ווירדע; ריהמליכקייט; עהרענווירדיגקייט; עהרענהאפטיגקייט.

hon′orably *adv.* (אנ'-אר-ע-בלי) אויף אן עהרענווירדיגער ארט; מיט עהרע; בכבוד'יג.

hon′oraries *n.* (אנ'-אר-ע-ריז) ז. *honorarium*

honora′rium *n.* (אנ-א-ריי'-רי-אם) א האנאראר, בעלאהנונג [געצאהלט פאר אינטעליגענטער ארבייט, ווי דאס געצאהלט וואס עס בעקומען שרייבער, דאקטוירים, אדוואקאטען א. ד. ג.].

hon′orary *a.* (אנ'-אר-ע-רי) וואס איז געמאכט לכבוד פון אימעצען; וואס בריינגט עהרע, וואס איז צוגעטיילט אלס עהרע; האלטענדיג אן עהרען=אמט.

hon′orary mem′ber (אנ'-אר-ע-רי מעמ'-בער) אן עהרען=מיטגליעד.

hon′orary ti′tle (אנ'-אר-ע-רי טאיטל) אן עהרען=טיטעל.

hon′or bright ! (אנ'-אר בראיט) דעם ריכטיגען אמת געזאגט; צווישען אונז גערעדט.

Honor bright ! Is it really as you state ?

hon′ored self (אנ'-ארד סעלף) ווערטהע פערזאן.

hon′orer *n.* (אנ'-אר-ער) אן עהרער, א פערעהרער.

honorif′ic *a. and n.* (אנ-א-ריפ'-איק) וואס בריינגט עהרע; בעעהרענד; א פראזע, ווארט אדער א זילבע אין א ווארט וואס ווערט געברויכט מיט דעם צוועק אויסצודריקען אכטונג און פערעהרונג.

hon′orless *a.* (אנ'-אר-לעס) עהרענלאז, אהן עהרע.

hon′or-man *n.* (אנ'-אר-מען) איינער וואס ענדיגט אן אוניווערזיטעט מיט עהרע.

hon′ors are ea′sy (אנ'-ארז אר איע'-זי) א צושטאנד, ווען א שפיעל אדער א

קאמפף ענדיגט זיך אזוי, אז קיינער געווינט ניט.

hood *n. and v.* (הוד) א קאפ־צודעק, א קאפע, א מיץ, א קאפושאן; א קאלפאק איבער'ן קאפ; א פאלקאן־קאפע [א מין היטעלע וואס מען טהוט אן א פאלק אדער סאקאל אויף'ן קאפ כדי צו האלטען איהם פערבונדען די אויגען]; די בויד אויף א קארעט, וועלכע מען קען אויפהויבען און צונויפלייגען; אין א שיף — די פלאנקען, וועלכע בעדעקען דעם פאדערשטען און הינטערשטען טייל; בעדעקען דעם קאפ מיט א קאפע; צוגעהען א קאפושאן; פערבינדען די אויגען; פערדעקען, פערהילען; בעהאלטען.

Hood

hood'ed *a.* (הוד'־עד) וואס טראגט, וואס איז בעדעקט אדער וואס איז בעזארגט מיט א קאפ־צודעק אדער קאפושאן; אין זאאלאגיע — ביי וועלכען דער קאפ איז בעוואקסען אדער בעדעקט ווי מיט א קאפ־צודעק [וועגען געוויסע חיות און פויגלען]; אין באטאניק — ביי וועלכער דאס שטויב־געפעס איז בעדעקט פון אויבען מיט א שיסעלע [וועגען געוויסע פלאנצען].

hood'ed snake (הוד'־עד סנייק) די ברילען־שלאנג [א מין שלאנג, ביי וועלכער די עלאסטישע פעל, וואס בעדעקט דעם האלז, ציהט זיך ווייטער און בעדעקט א טייל פון די ריפען].

hood'lum *n.* (הוהד'־לאם) א ליידאק, א הוליגאן, א שורקע.

hood'man-blind *n.* (הוד'־מען־בלאינד) באפעניש, זשמורקעס [אזא שפיעל וואו מען פערבינדט איינעם די אויגען און ער דארף כאפען איינעם פון די שפיעלער און אנרופען זיין נאמען].

hood'wink *v.* (הוד'־הווינק) פערבינדען די אויגען; פערדעקען, בעהאלטען; פערפיהרען איינעם, אבנארען, בעשווינדלען.

hood'winked *a.* (הוד'־הווינקט) מיט פערבונדענע אויגען.

hoof *n. and v.* (הוהף) א קלויע, א קאפיטע; א חיה וואס האט קאפיטעס אויף די פיס; אין געאמעטריע — א שטיקעל פון א צילינדער אדער קאנוס וואס איז אבגעשניטען געווארען צוזאמען מיט א טייל פון דעק; געהן צו־פוס.

hoof'-bound *a.* (הוהפ'־באונד) וואס האט א צוזאמענגעדריקטע אדער צוזאמענגעצויגענע קאפיטע.

hoof'-cush'ion *n.* (הוהפ'־קוש'־אן) א מין קישעלע וואס טהוט זיך אן אויף א פערד'ס קאפיטע אדער פוס, כדי ער זאל זיך ניט אבשלאגען.

hoofed *a.* (הוהפט) מיט קלויען; וואס האט קאפיטעס.

hoof'less *a.* (הוהפ'־לעס) וואס האט ניט קיין קלויען, אהן קאפיטעס.

hoof'-pad *n.* (הוהפ'־פעד) ז. *hoof-cushion*.

hoo'fy *a.* (הוה'־פי) וואס איז שייך צו א קאפיטע.

hook *n. and v.* (הוק) א קרוק; א קלאמער; א קרוטשיק אדער האטשיק צום כאפען פיש; א קרוטשיק פון א פעטליע; א העקעל [צום זושפילען א קלייד]; א סערפ, א קארן־שנייד־מעסער; די צוציהונג, די פערנארונג; א שמאל שטיק ערד, וואס שניידט זיך אריין פון ברעג אין ים; פערהאלטען אדער אנציהען מיט א קרוק; אויפהויבען אויף די הערנער; פערטשעפען, פערכאפען; גנב'ענען; פאנגען אויף'ן האטשיק אדער קרוטשיק; אויסבויגען ווי א קרוק; זיין אנגעהאנגען אויף א קרוק; שטויסען זיך מיט די הערנער [וועגען קיה]; ארויסדרעהען זיך.

hoo'ka *n.* (הוה'־קא) א וואסער־פייפקע [אזא טאבאק־ליולקע מיט א רעהר, וועלכע געהט דורך א פלאש וואסער. ווערט געברויכט אין אסט־אינדיען].

Hooka

hoo'kah *n.* (הוה'־קא) ז. *hooka*.

hook and eye (הוק ענד אי) א מאנעלע און ווייבעלע [א פאר קליידער־העקעלעך, וועלכע פערטשעפען זיך איינע אן די אנדערע].

Hook and Eye

hook'-and-lad'der com'pany (הוק'־ענד־לעד'־ער קאמ'־פע־ני) א קאמאנדע פון פייער־לעשער, וועלכע האבען גרויסע קרוקעס און לייטערס, כדי ארונטערצורייסען א ברענענדע געביידע.

hooked *a.* (הוקט) געבויגען, געקרימט [ווי א קרוק].

hook'edness *n.* (הוק'־עד־נעס) געבויגענקייט [ווי א קרוק], געקרימטקייט, קרומקייט.

hooked nose (הוקט נאוז) אן אויסגעבויגענע נאז.

hook'er *n.* (הוק'־ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע; א גנב, א קעשענניק; א האלענדישע שיף מיט צוויי מאסטען.

hook'-knife *n.* (הוק'־נאיף) א גארטען־מעסער, א סערפ.

hook'-land *n.* (הוק'־לענד) לאנד וואס ווערט יעדעס יאהר געאקערט און געזייהט.

hook'-nose *n.* (הוק'־נאוז) א נאז וואס איז אויסגעבויגען ווי א קרוק; אן אדלער־נאז.

hook'-nosed *a.* (הוק'־נאוזד) מיט אן אדלער־נאז, מיט א געקרימטער נאז.

hook off (הוק אף) איינ־אוועקנעהמען; שטעלען די ארבייט; אבטשעפען.

hook'y *a. and n.* (הוק'־אי) מיט א קרוק; פערקרימט, פערבויגען; וואס שטויסט מיט די הערנער [וועגען א קוה]; א שילער וואס איז אבוועזענד פון שול אהן אן ערלויבניס.

hook'-worm *n.* (הוק'־הוואירם) א מין פאראזיטישער ווארים אין די געדערים פון א מענשען אדער חיה.

hoo'lee *n.* (הוה'־ליע) א גרויסער יום־טוב וואס ווערט געפייערט אין אסט־אינדיען אין פריהלינג.

hoo'ligan *n.* (הוה'־לי־גען) א הוליגאן, א גאסען־יונג, א פאגראמשטשיק.

hoop *n. and v.* (הוהפ) א רייף; א קרינאלינע; א רינג; א באנד; א געשריי; אנשלאגען רייפען; רופען, שרייען.

hoop and hide (הוהפ ענד האיד) שפיעלען אין בעהעלטעניש.

hoop'-cramp *n.* (הוהפ'־קרעמפ) א רייפען־בעשלאגער, א מין צווייגנעל, מיט וועלכע מען ציהט אן רייפען אויף א פאס.

hoo'per *n.* (הוה'־פער) א רייף־מאכער, א רייף־בינדער, א באנדער.

hoo'ping-cough *n.* (הוה'־פינג־קאף) א קייכהוסט אדער קאקליוש [א מין קינדער־קראנקהייט, ביי וועלכער דאס קינד הוסט זעהר שטארק און קאנוואולסיוו].

hoop'-ma'ker *n.* (הוהפ'־מיי'־קער) ז. *hooper*.

hoo'poe *n.* (הוה'־פאו) אזא פויגעל מיט א לאנגען און בויגזאמען שנאבעל און מיט א טשוב פון רויטליכע פעדערען אויף'ן קאפ. ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, וועלכע ער גראבט אוים פון דער ערד.

Hoopoe

hoo'poo *n.* (הוה'־פוה) ז. *hoopoe*.

hoop'-pet'ticoat *n.* (הוהפ'־פעט'־אי־קאוט) ז. *hoop-skirt*.

hoop'-skirt *n.* (הוהפ'־סקוירט) א קרינאלינע [א מין ברייט פרויען־קלייד אונטערגענעהט מיט שטאהלענע רייפען].

hoose *n.* (הוהס) א מין קראנקהייט פון בהמות און בעזאנדערס פון קעלבער [דאס קאלב הוסט זעהר שטארק, פערלירט דעם אפעטיט, אטהעמט שנעל און די הערנער ווערען ביי איהם הייס].

hoot *v. and n.* (הוהט) אויסשרייען, אויספייפען [מיט אן אויסדרוק פון פעראכטונג]; שרייען ווי א פילין [א מין נאכט־פויגעל]; פערטרייבען דורך געשרייען און פייפערייען; אן אויסגעשריי, וואס דריקט אוים אונצופריעדענהייט און פעראכטונג.

hoo'ting *n.* (הוה'־טינג) דאס שרייען; א געשריי. ז. *hoot*.

hoot out (הוהט אוט) פערטרייבען מיט א געשריי.

hoot'-owl *n.* (הוהט'־אול) א נאכט־פויגעל וואס שרייט, א פילין [א מין נאכט־פויגעל עהנליך צו א נאכט־אוילע אדער א סאווא].

hoot'-toot'! *int.* (הוהט'־טוהט') אהא! אט־טא! [א פעראכטונגס־אויסגעשריי].

hoove *n.* (הוהוו) א מין מאגען־קראנקהייט ביי בהמות וואס נעהמט זיך פון צופיעל עסען גרין גראז.

hoo'ven *a.* (הוהוון) וואס ליידט פון א געוויסער מאגען־קראנקהייט [וועגען בהמות]. ז. *hoove*.

hooze *n.* (הוהז) ז. *hoose*.

hop *v. and n.* (האפ) שפרינגען; אריבערשפרינגען; שפרינגען אויף איין פוס; הינקען; א שפרונג [הויפטזעכליך אויף

איין פוס]; געברויכטע האפען; די האפען=פלאנצע.

Hop

hop'bine *n.* (האפ'-באין) ז. ***hop-vine***

hop'-dri'er *n.* (האפ'-דראי'-ער) א פלאץ וואו מען טריקענט האפען.

hope *n. and v.* (האופ) האפנונג, ערווארטונג; האפען, ערווארטען; א קליינע בוכטע.

hope against' hope (האופ ע-גענסט' האופ) האפען ניט האבענדיג קיין האפנונג.

hope'-deser'ted *a.* (האופ'-די-זויר'-טעד) האפנונגסלאז.

hope'ful *a. and n.* (האופ'-פול) האפנונגספול; א צולאזען קינד, פון וועלכען מען קען שוין קיין גוטס ניט ערווארטען [בלשון סגינהור].

hope'fully *adv.* (האופ'-פול-אי) פול מיט האפנונגען, האפנונגספול.

hope'fulness *n.* (האופ'-פול-נעס) דאס האפען, דאס זיין האפנונגספול, גוטע האפנונג.

hope'less *a.* (האופ'-לעס) האפנונגסלאז.

hope'lessly *adv.* (האופ'-לעס-לי) אהן האפנונג, האפנונגסלאז.

hope'lessness *n.* (האופ'-לעס-נעס) האפנונגסלאזיגקייט.

ho'per *n.* (האו'-פער) איינער וואס האפט; א האפנונגספולער מענש.

hope'-sick *a.* (האופ'-סיק) געקרענקט פון אונערפילטע האפנונגען.

hope well of (האופ הוועל אוו) ערווארטען דאס בעסטע פון...

hop'-fac'tor *n.* (האפ'-פעק'-טאר) א האפען=הענדלער.

hop'-frame *n.* (האפ'-פריים) שטעקענס אדער דראטען, ארום וועלכע די האפען=פלאנצען פלעכטען זיך.

hop'-gar'den *n.* (האפ'-גאר'דן) א האפען=גארטען.

hop'-ground *n.* (האפ'-גראונד) א האפען=פעלד.

ho'pingly *adv.* (האו'-פינג-לי) מיט האפנונג, מיט ערווארטונג.

hop'-kiln *n.* (האפ'-קיל) ז. ***hop-drier***

hop'lite *n.* (האפ'-לאיט) א האפליט, א שווער=בעוואפענטער פוס=סאלדאט [ביי די אלטע גריכען].

hop'-o'-my-thumb' *n.* (האפ'-א-מאי-טהאם') א קליין מענשעלע, א קארליק.

hop'per *n.* (האפ'-ער) א שפרינגער; א שפרינגענדער אינזעקט; א קינדער=שפיעל, ביי וועלכען מען שפרינגט אויף איין פוס; אן עפענונג אדער אזא פארריכטונג [געוועהנליך אין דער פארם פון א לייקע], דורך וועלכער מען שיט אריין קערנער אין א מיהל; א זייה=קארב, א זייה=זאק [אין וועלכען מען האלט זאמען ביים זייהען]; א שיף מיט א בעוועגליכען דעק, דורך וועלכען מען שיט אויס דעם שמוץ וואס ווערט אויסגעגראבען פון א וואסער=רייניגונגס=מאשין; א האפען=קלייבער; אין ברויעריי — א פאס, אין וועלכער האפען ווערט פארבערייטעט צום געברויך.

hop'per-boy *n.* (האפ'-ער-באי) אזא מין גראבליע אין א מיהל וואס דרעהט זיך אין א קרייז און שארט די איבערגעמאהלענע מעהל צו אן עפנונג, דורך וועלכער זי פאלט ארוים.

hop'per-car *n.* (האפ'-ער-קאר) אזא אייזענבאהן=וואגאן, אין וועלכען מען פיהרט קויהלען, שטיינער א. ד. ג.

hop'-pest *n.* (האפ'-פעסט) אן אינזעקט וואס איז שעדליך פאר האפען.

hop'pet *n.* (האפ'-עט) א האנד=קארב; א כלי מיט וועלכער מען מעסט דעם אויסגעגראבענעם ערץ אין שאכטען; אין גלאז=פאבריקען — א רעהר אין דער פארם פון א לייקע, אין וועלכער מען האלט זאמד און וואסער.

hop'-pick'er *n.* (האפ'-פיק'-ער) א האפען=קלייבער [איינער וואס נעהמט אראב די האפען פון פעלד]; אזא מאשין צום רייסען און רייניגען האפען.

hop'ple *v. and n.* (האפל) פענטען, פערבינדען די פיס [פון א פערד]; א פענטע.

hop'po *n.* (האפ'-או) דער הויפט=צאל=בעאמטער אין כינא.

hop'-pole *n.* (האפ'-פאול) א האפען=שטעקען [ארום וועלכען די האפען=פלאנצען פלעכטען זיך].

hop'py *a.* (האפ'-אי) פול מיט האפען; וואס שמעקט ווי האפען.

hops *n.* (האפס) האפען, די בליהונג פון האפען וועלכע ווערט בענוצט ביים ברייען ביער.

hop'-scotch' *n.* (האפ'-סקאטש') א קינדער=שפיעל, אין וועלכען מען שפרינגט אויף איין פוס.

hop'ser *n.* (האפ'-סער) אזא פרעהליכער לעבעדיגער טאנץ.

hop'-set'ter *n.* (האפ'-סעט'-ער) א האפען=פלאנצער.

hop the twig (האפ טהי טהוויג) אבפאהרען; שטארבען.

hop the wag (האפ טהי הוועג) ז. ***hop the twig***

hop'thumb *n.* (האפ'-טהאם) ז. ***hop-o'-my-thumb***

hop'-tree *n.* (האפ'-טריע) אזא נארד=אמעריקאניש בוימעל מיט גרינליך=ווייסע בליטהען [די קליינע רונדע פרוכט פון דיעזען בוימעל ווערט געברויכט אנשטאט האפען].

hop'-tre'foil *n.* (האפ'-טרי'-פאיל) דער געלבער האפען=קלעע [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען בינטלעך געלבע בלומען].

hop'-vine *n.* (האפ'-וואין) דאס קלעטערענדע שטענגעל פון דער האפען=פלאנצע.

hop'-yard *n.* (האפ'-יארד) ז. ***hop-ground***

ho'ral *a.* (האו'-רעל) שטונדענווייז, וואס איז שייך צו א שטונדע, וואס קומט פאר יעדע שטונדע, וואס ענדערט זיך יעדע שטונדע, וואס געדויערט א שטונדע.

ho'rally *adv.* (האו'-רעל-אי) יעדע שטונדע, שטונדענווייז.

hora'rious *a.* (הא-רוי'-רי-אס) וואס דויערט בלויז א שעה אדער צוויי [וועגען פלאנצען און פלאנצען=טיילען].

ho'rary *a.* (האו'-רע-רי) וואס איז שייך צי א שטונדע, וואס בעצייכענט שטונדען; וואס קומט פאר יעדע שטונדע.

Hora'tian *a.* (הא-ריי'-שען) וואס איז שייך צו האראציוס [א בעריהמטער אלט=רוימישער פאעט]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו די שריפטען פון האראציוס.

horde *n. and v.* (האורד) א הארדע אדער שבט פון נאמאדען אין אזיען; א וואנדערענדע באנדע; א באנדע; לעבען אדער זיך צונויפזאמלען אין הארדען [באנדעס].

hordea'ceous *a.* (האהר-די-איי'-שיאס) עהנליך צו גערשטען.

hor'dein *n.* (האר'-די-אין) גערשטען=מעהל=שטאף [א מעהליגער שטאף וואס בלייבט איבער פון גערשטען=קראכמאל ווען מען טהוט עס אריין אין אצידיל=וואסער].

hor'deine *n.* (האר'-די-אין) ז. ***hordein***

horde'olum *n.* (האר-די'-א-לאם) א גערשט אויף'ן אויג.

hore'hound *n.* (האור'-האונד) ז. ***hoarhound***

hori'zon *n.* (הא-ראי'-זאן) דער האריזאנט [דער קרייז וואו עס שיינט אונז, דאס הימעל און ערד קומען זיך צונויף]; דער געזיכטס=קרייז [די גרענעצען ביז וועלכע איינעמס שכל אדער וויסען איז משיג]; אין אסטראנאמיע — א פאראלעלע פלעכע, וועלכע געהט דורך דעם צענטער פון דער ערד.

hori'zon-glass *n.* (הא-ראי'-זאן-גלעס) א קליין שפיגעלע אריינגעשטעלט אין א קוואדראנט און איז האלב בעזילבערט [ווערט געברויכט פאר אסטראנאמישע צוועקען].

horizon'tal *a.* (האר-אי-זאנ'-טעל) האריזאנטאל, פאראלעל צום האריזאנט; וואס ליעגט אויסגעשטרעקט; ליעגענד; וואס געהערט צום האריזאנט.

horizon'tal bar (האר-אי-זאנ'-טעל באר) א טורן=שטאנג [א האריזאנטאלער שטאנג צו מאכען גימנאסטיקע].

horizon'tal dis'tance (האר-אי-זאנ'-טעל דיס'-טענס) א דיסטאנץ [מרחק] וואס ווערט געמאסטען אין דער ריכטונג פון האריזאנט.

horizontal'ity *n.* (האר-אי-זאנ-טעל'-אי-טי) דאס זיין האריזאנטאל, דאס זיין אין א האריזאנטאלער [גראד=ליעגענדער] לאגע.

horizon'tal line (האר-אי-זאנ'-טעל לאין) אין פערספעקטיוו=לעהרע — די ליניע, וואו עס שניידט זיך די האריזאנטאלע פלעכע מיט דער פערספעקטיווער; א פארגעשטעלטע ליניע וועלכע קרייצט א בילד פאראלעל צו זיין באזיס=ליניע און די האריזאנטאלע ליניע פון דעם בעטראכטערס אויג.

horizon'tally *adv.* (האר-אי-זאנ'-טעל-אי) אין א האריזאנטאלער ריכטונג; ליעגענדיג אין דער ריכטונג פון דעם האריזאנט.

horizon'tal plane (האר-אי-זאנ'-טעל פליין) א האריזאנטאלע פלעכע, א פלעכע וואס ליעגט פאראלעל צום האריזאנט; אין פערספעקטיוו=לעהרע — א פלעכע פאראלעל צום האריזאנט, וועלכע געהט דורך דעם אויג פון בעטראכטער און שניידט די פערספעקטיווע פלעכע רעכט=ווינקעליג.

horn *n. and v.* (הארן) א הארן; הארן=שטאף [ווי נעגעל]; א טרינק=הארן; א

זופ שטארקען ליקער; דאס פיהל=הערנדעל פון אן אינזעקט; עטוואס וואס איז עהנליך צו א הארן; א יעגער=הארן; א בלאז=הארן; א טרומייט; די הארן=פערמיגע פיגור פון-דער לבנה; צוגעבען די פארם פון א הארן.

horn′-band *n.* (הארנ׳–בענד) א טרומייטען=ארקעסטער, א קאפעלע טרומייטען=שפיעלער.

horn′beak *n.* (הארנ׳–ביעק) דער הארן=פיש [א פיש מיט א לאנגען מויל, עהנליך צו א העכט]. ז. ***garfish***

horn′beam *n.* (הארנ׳–ביעם) דער הארן=בוים [אזא קליין בוימעל מיט זעהר א הארטען האלץ].

Hornbeam

horn′-beech *n.* (הארנ׳–ביעטש) ז. ***hornbeam***

horn′bill *n.* (הארנ׳–ביל) דער הארן=פויגעל אדער דער נאז=הארן=פויגעל [אזא גרויסער פויגעל מיט א גרויסען שנאבעל און א הארנדיגען אנוואוקס איבער׳ן שנאבעל].

Hornbill

horn′blende *n.* (הארן׳–בלענד) די הארנבלענדע [אזא מין מינעראל].

hornblen′dic *a.* (הארנ–בלענ׳–דיק) וואס זעהט אויס ווי הארנבלענדע; וואס ענטהאלט הארנבלענדע [אזא מינעראל].

horn′-blow′er *n.* (הארנ׳–בלאו׳–ער) א הארן=בלאזער; א טרומייט=שפיעלער.

horn′book *n.* (הארנ׳–בוק) אן אלף=בית=ביכעל, אן א=בע=צע=טאוועל.

horn′-bug *n.* (הארנ׳–באג) דער הארן=קעפער [אזא נארד=אמעריקאנער שווארצער לאנגליכער זשוק מיט א שטארקען געבויגענעם הארן אויף׳ן קאפ].

horn′-distem′per *n.* (הארנ׳–דים–טעמ׳–פער) הארן=פוילונג [אזא קראנקהייט ביי בהמות וואס דריקט זיך אויס אין פוילען פון די הערנער].

horned *a.* (הארנד) מיט הערנער; וואס האט הערנער; געקרימט ווי א הארן; וואס זעהט אויס ווי א הארן.

horned hog (הארנד האג) דער הארן=שוויין, דער ווילדער אסט=אינדישער הארנדיגער חזיר. ז. ***babirussa***

Horned Hog

horned′ness *n.* (הארנד׳–נעס) דאס זיין הארנדיג; דאס האבען דעם אויסזעהן פון א הארן.

horned owl (הארנד אול) דער אוהו [אזא פויגעל עהנליך צו א סאווא אדער נאכט=אוילע, וועלכער האט צוויי הערנער פון פעדערען אויף׳ן קאפ].

Horned Owl

horned pop′py (הארנד פאפ׳–אי) דער הארן=מאהן [אזא פלאנצע מיט געלבער בליהונג און הארנפערמיגע אויסגעבויגענע זאמען=קערנער].

horned toad (הארנד טאוד) אזא עקדעש [יאשטשערקע] וואס איז עהנליך אין אויסזעהן צו א פראש און זיין קערפער איז בעדעקט מיט שפיציגע הערנדלעך.

Horned Toad

hor′ner *n.* (האר׳–נער) א הארן=ארבייטער; א הארן=בלאזער; א טרומייטער, א טרומייט=שפיעלער.

hor′net *n.* (האר׳–נעט) די וועספע אדער די הארן=ביען [אזא שטעכעדיגע ביען מיט צוויי הערנער. איהר שטאך איז זעהר שמערצליך]; א פערזאן וואס דאקוטשעט אדער דערגעהט די יאהרען.

hor′nets′ nest (האר׳–נעטס נעסט) א וועספען=נעסט; א פיינדליכער ארט, א פלאץ פון שונאים.

The discussion unintentionally stirred up a **hornets′ nest**

horn′-fish *n.* (הארנ׳–פיש) די ים=נאדעל [אזא פיש]. ז. ***pipe-fish***

horn′-fis′ted *a.* (הארנ׳–פיס׳–טעד) מיט א הארטען קולאק [פויסט].

hor′nify *v.* (האר׳–ני–פאי) מאכען, אז עס זאל זיין ווי פון הארן.

hor′ning *n.* (האר׳–נינג) דאס הארן=פערמיגע אויסזעהן פון דער לבנה אין ערשטען אדער לעצטען פיערטעל פון חדש; א הומאריסטישער חתן=כלה מזל=טוב דורך שפיעלען מיט בלאז=הערנער און עהנליכע אינסטרומענטען; א קאצען=מוזיק; אן עפענטליכע בעקאנטמאכונג וועלכע ווערט געמאכט דורך בלאזען מיט א הארן.

hor′nist *n.* (האר׳–ניסט) א הארן=בלאזער.

horn′-lead *n.* (הארנ׳–לעד) כלאר=בליי אדער הארן=בליי.

horn′less *a.* (הארנ׳–לעס) אהן הערנער.

horn′lessness *n.* (הארנ׳–לעס–נעס) דאס זיין אהן הערנער.

horn′let *n.* (הארנ׳–לעט) א הערנדעל.

horn′-mad *a.* (הארנ׳–מעד) ווילד פאר צארן צוליעב דער אונטרייהייט פון דער פרוי.

horn′-mad′ness *n.* (הארנ׳–מעד׳–נעס) דער ווילדער צארן פון אן אבגענארטען מאן.

horn′-ma′ker *n.* (הארנ׳–מיי׳–קער) איינער וואס מאכט טרינק=הערנער.

horn′-mer′cury *n.* (הארנ׳–מויה׳–קיו–רי) כלאר=קוועקזילבער, הארן=קוועקזילבער אדער קאלאמעל.

horn of plen′ty (הארן אוו פלענ׳–טי) דער הארן פון שפע, דער פול=הארן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער הארן פון דער ציעג אמאלטהעא פון וועלכער דער גאט צעאוס האט קליינערהייד געזויגען. צעאוס האט אראבגעבראכען דעם הארן פון דער ציעג און האט איהם בעשאנקען מיט אזא איינגענשאפט דאס ער ווערט פול מיט אלדאס=גוטס ווען זיין בעזיצער פערלאנגט עס]; א הארן פון א ציעג אלס א סימבאל פון שפע און איבערפלוס.

Horn of Plenty

horn′-owl *n.* (הארנ׳–אול) ז. ***horned owl***

horn′-pike *n.* (הארנ׳–פאיק) דער הארן=פיש [ז. ***hornbeak***]; די ים=נאדעל [ז. ***pipe-fish***].

horn′pipe *n.* (הארנ׳–פאיפ) אזא אלטער שאטלענדישער מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס האט די פארם פון א הארן; אן ענגלישער מאטראזען=טאנץ; די מוזיק צו דיעזען טאנץ.

horn′-pith *n.* (הארנ׳–פיטה) דער וייכער ביין וואס פילט אויס דעם חלל פון א הארן.

horn′-pop′py *n.* (הארנ׳–פאפ׳–אי) ז. ***horned poppy***

horn′-pout *n.* (הארנ׳–פאוט) א מין אמעריקאנער קאץ=פיש. ז. ***catfish***

horn′-sha′vings *n.* (הארנ׳–שיי׳–ווינגז) אבגעשאבענעם פון די הערנער פון הירשען.

horn′-sil′ver *n.* (הארנ׳–סיל׳–ווער) הארן=זילבער אדער כלאר=זילבער.

horn′stone *n.* (הארנ׳–סטאון) דער הארן=שטיין [אזא פעסטער שטיין פון א דונקעלען קאליר].

horn′wort *n.* (הארנ׳–הוואירט) דאס הארן=בלאט [אזא וואסער=פלאנצע וואס וואקסט אין רוהיגע וואסערען].

horn'wrack *n.* (הארן'-רעק) די ים=קארע [אזא ים=פלאנצע].

hor'ny *a.* (האר'-ני) פון הארן; הארנארטיג; ענהליך צו הארן; וואס האט הערנער.

hor'ny-fis'ted *a.* (האר'-ני-פיס'-טעד) ז. ***horny-handed***.

hor'ny-han'ded *a.* (האר'-ני-הענ'-דעד) מיט מאזאליעדיגע הענד, מיט הענד פערהארטעוועט פון דער ארבייט.

horog'rapher *n.* (הא-ראג'-רע-פער) ז. ***horologiographer***.

horog'raphy *n.* (הא-ראג'-רע-פי) די קונסט פון קאנסטרואירען אינסטרומענטען צו מעסטען צייט, ווי זייגערס [אוהרען], זונען=זייגערס א. ד. ג.

hor'ologe *n.* (האר'-א-לאודזש) א זייגער, אן אוהר.

horol'oger *n.* (הא-ראל'-א-דזשער) א זייגער=מייסטער, אן אוהרמאכער; א קענער פון דער זייגער=קונסט.

horolo'gia *n.* (האר-א-לאו'-דזשי-א) גריכיש=קאטוילישע געבעט=ביכער, וואס ענטהאלטען די טאג=טעגליכע תפילות. ז. ***orologion***.

horolog'ic *a.* (האר-א-לאדזש'-איק) וואס איז נוגע צו דער זייגערמאכער=קונסט אדער צו דער צייט=מעסטונג קונסט; וואס עפענען זיך און פערמאכען זיך אין בעשטימטע שטונדען [וועגען בלומען].

horolog'ical *a.* (האר-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***horologic***.

horologiog'rapher *n.* (האר-א-לאו-דזשי-אג'-רע-פער) א זייגער=מייסטער, אן אוהרמאכער; איינער וואס שרייבט איבער דער קונסט פון זייגער=מאכעריי.

horologiograph'ic *a.* (האר-א-לאו-דזשי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אוהר=מאכעריי אדער זייגער=מייסטער קונסט.

horologiog'raphy *n.* (האר-א-לאו-דזשי-אג'-רע-פי) ז. ***horography***.

horolo'gion *n.* (האר-א-לאו'-דזשי-אן) א געבעט=בוך אין דער גריכיש=קאטוילישער קירך, וואס ענטהאלט די טאג=טעגליכע תפילות.

horol'ogist *n.* (הא-ראל'-א-דזשיסט) א זייגער=מייסטער, אן אוהרמאכער.

horolo'gium *n.* (האר-א-לאו'-דזשי-אם) א זייגער, אן אוהר; א בוך אין דער גריכיש=קאטוילישער קירך, וואס ענטהאלט די טאג=טעגליכע תפילות.

hor'ologue *n.* (האר'-א-לאג) דער מזל אדער שיקזאל וואס ווערט פארויסגעזאגט פון דער שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון אימעצענס געבורט.

horol'ogy *n.* (הא-ראל'-א-דזשי) די קונסט פון צייט=מעסטונג; די זייגער=מאכער=קונסט; א געבעט=בוך אין דער גריכיש=קאטוילישער קירך, וואס ענטהאלט די טאג=טעגליכע תפילות.

horom'eter *n.* (הא-ראמ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען צייט, א זייגער, אן אוהר.

horomet'rical *a.* (האר-א-מעט'-רי-קעל) וואס בעלאנגט צו צייט=מעסטונג.

horom'etry *n.* (הא-ראמ'-ע-טרי) די צייט=מעסטונג; די בעשטימונג פון דער צייט.

hor'oscope *n.* (האר'-א-סקאופ) די שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון אימעצענס געבורט, לויט וועלכער די אסטראלאגען [שטערען=זעהער] פלעגען פאראויסזאגען דעם שיקזאל אדער מזל פון דעם געבארענעם; א טאבעלע פאר דער לענג פון די טעג און נעכט אין פערשיעדענע לענדער און ערטער.

hor'oscoper *n.* (האר'-א-סקאו-פער) איינער וואס זאגט פארויס אימעצענס מזל אדער שיקזאל נאך דער שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון זיין געבורט.

horoscop'ic *a.* (האר-א-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו האראסקאפיע. ז. ***horoscopy***.

horoscop'ical *a.* (האר-א-סקאפ'-אי-קעל) ז. ***horoscopic***.

horos'copist *n.* (הא-ראס'-קא-פיסט) ז. ***horoscoper***.

horos'copy *n.* (הא-ראס'-קא-פי) האראסקאפיע, דאס פאראויסזאגען איינעמס מזל פון דער שטעלונג פון די שטערען אין הימעל; די שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון איינעמס געבורט.

hor'rent *a.* (האר'-ענט) וואס שטעהט ווי די האר פון א בארשט; וואס איז ווי א בארשט; וואס מאכט שטעלען די האר קאפויר; שרעקליך.

horrib'ile dic'tu (הא-ריב'-אי-לי דיק'-טו) שרעקליך אויסצורעדען, א שרעק פאר'ן מויל צו ברענגען; א מורא צו זאגען.

hor'rible *a.* (האר'-איבל) שרעקליך, פירכטערליך; אבשייליך.

hor'ribleness *n.* (האר'-איבל-נעס) שרעקליכקייט, אבשייליכקייט.

hor'ribly *adv.* (האר'-אי-בלי) אויף א שרעקליכען אדער אבשייליכען אופן.

hor'rid *a.* (האר'-איד) שרעקליך, אבשייליך, העסליך.

hor'ridly *adv.* (האר'-איד-לי) שרעקליך; אויף א שרעקליכער אדער אבשייליכער ארט; העסליך.

hor'ridness *n.* (האר'-איד-נעס) שרעקליכקייט; אבשייליכקייט.

horrif'ic *a.* (הא-ריפ'-איק) שוידערליך; שרעקליך; וואס ווארפט אן א שרעק.

hor'rify *v.* (האר'-אי-פאי) אנווארפען א שרעק; איבערפילען מיט שרעק אדער מיט שוידער.

horripila'tion *n.* (האר-אי-פי-ליי'-שאן) הויט=שוידערונג [א מין פיבער פון דער הויט, וואס נעהמט זיך פון א פלוצליכען שרעק א. ד. ג.].

hor'ror *n.* (האר'-אר) א שרעק, א שוידער.

hors de combat' (אהר דע קאנ-בא') אויסער דעם קאמפף, אונפעהיג צו נעהמען א ווייטערדיגען אנטייל אין קאמפף.

hors-d'œuvre' *n.* (אר-דעוור') א מאכל וואס ווערט דערלאנגט צום טיש ניט אלס א בעזונדערע געריכט [ווי רעטעכלעך, אוגערקעס, כריין א. ד. ג.].

horse *n. and v.* (האהרס) א פערד; רייטער, קאוואלעריע; א געשטעל, אן אונטערהאלטונג, א ראהם, א האלץ=באק [ווי דער באק, אויף וועלכען מען זעגט האלץ]; אן איבערזעצונג אדער אן אנדערער פערבאטענער געהילפס=מיטעל, וועלכע שילער בענוצען ביים מאכען די אויפגאבען [אוראקען]; צושטעלען פערד [ווי אין קאוואלעריע], בעזארגען מיט פערד; פארונג, געשלעכטליכער פערקעהר [ביי פערד]; קאמאנדעווען שטרענג מיט מאטראזען; בענוצען זיך מיט אן איבערזעצונג ביים מאכען די אויפגאבע [אוראקען].

horse and foot (האהרס ענד פוט) קאוואלעריע [רייטער] און אינפאנטעריע [פיעכאטע].

horse'-ant *n.* (האהרס'-ענט) די רויטע מוראשקע.

horse'-ar'mor *n.* (האהרס'-אר'-מאר) פערד=וואפען, דער פאנצער וואס פלעגט זיך אנטהאן אויף א פערד אין מלחמה.

Horse-armor

horse'-artil'lery *n.* (האהרס'-אר-טיל'-ע-רי) רייטענדע ארטילעריע [א טייל ארטילעריע, וועלכע בעלאנגט צו קאוואלעריע].

horse'back *n. and adv.* (האהרס'-בעק) דער רוקען פון א פערד, ספעציעל דער ארט וואו דער רייטער זיצט; א נידריגער און עטוואס שארפער רוקען פון א בערגעל פון אנגעשאטענעם זאמד אדער שטיינדלעך; רייטענדיג.

horse'-bean *n.* (האהרס'-ביען) א מין גרויסע בעבלעך אדער פאסאליעס.

horse'-bee *n.* (האהרס'-ביע) די פערד=פליג [א מין גרויסע פליג מיט קורצע פליגלען און גרינע אויגען, וועלכע דאקוטשעט פערד און אנדערע בהמות].

horse'-block *n.* (האהרס'-בלאק) א קלאץ, אויף וועלכען מען שטעלט זיך, כדי לייכטער ארויפצוגעהן אויף א פערד; ביי ערד=גראבער — א קוואדראטע ראהם פון ברעטער, מיט וועלכער זיי האלטען אין אן אויפגעהויבענער פאזיציאן די ברעגעס פון זייער טאטשקע; די פלאטפארמע איבער'ן דעק פון א שיף, וועלכע איז בעשטימט פאר די דעק=אפיציערען.

horse'-boat *n.* (האהרס'-באוט) א שיף אדער פאראם, געשלעפט פון פערד.

horse'-boot *n.* (האהרס'-בוהט) א לעדער, וואס בעדעקט די קאפיטע און קנעכעל פון א פערד.

Horse-boot

horse'-bot *n.* (האהרס'-באט) ז. ***horse-bee***.

horse'-box *n.* (האהרס'-באקס) א וואגאן אויף אן אייזענבאהן אדער אן ארומגעצאמטער ארט אויף א שיף, וועלכער איז בעשטימט איבערצופיהרען אדער טראנספארטירען פערד.

horse'-boy *n.* (האהרס'-באי) א שטאל=יונג, א פערד=יונג [א יונג, וועלכער געהט ארום פערד].

horse'-brea'ker *n.* (האהרס'-בריי'-קער) איינער וואס לערענט א פערד צו געהן אין שפאן.

horse'-car *n.* (האהרס'-קאר) א גאסען=באהן אדער טראמוואי וואס געהט מיט פערד; אן אייזענבאהן=וואגאן, וועלכער איז געבויט צו טראנספארטירען פערד.

horse'-chest'nut *n.* (האהרס'-טשעס-נאט) א מין גרויסער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען אזא זארט גרויסע ביטערע

קאשטאנעם; די קאשטאנעם פון דיעזען בוים.

horse'-clip'per *n.* (האהרס'-קליפ'-ער) א מאשינקע מיט וועלכער מען שערט פערד.

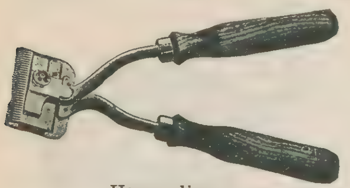

Horse-clipper

horse'-cloth *n.* (האהרס'-קלאטה) א פערד-דעקע.

horse'-col'lar *n.* (האהרס'-קאל'-אר) א כאמוט.

horse'-cu'cumber *n.* (האהרס'-קיו'-קאמ-בער) א גרינע, גרויסע אוגערקע.

horse'-dea'ler *n.* (האהרס'-דיע'-לער) א פערד-הענדלער.

horse'-doc'tor *n.* (האהרס'-דאק'-טאר) א פערד-דאקטאר, א קאנאוואל, א וועטערי-נאר.

horse'-drench *n.* (האהרס'-דרענטש) א דאזע מעדיצין וואס מען גיט איין א פערד; א כלי מיט וועלכער מען גיט איין א פערד מעדיצין.

horse'-dung *n.* (האהרס'-דאנג) פערדען-דרעק, פערדען-מיסט.

horse'-em'met *n.* (האהרס'-עמ'-עט) ז. ***horse-ant***

horse'-faced *a.* (האהרס'-פייסט) מיט א פערדישען פנים; העסליך.

horse'-fair *n.* (האהרס'-פעהר) א יאריד, א מארק וואו מען האנדעלט מיט פערד.

horse'-flesh *n. and a.* (האהרס'-פלעש) פערדען-פלייש; פערד אין אלגעמיין; א מין רויט האלץ; מיט א קאליר פון פער-דען-פלייש, רויטליך-בראנז.

horse'-fly *n.* (האהרס'-פלאי) ז. ***horse-bee***

horse'foot *n.* (האהרס'-פוט) דער פוס פון א פערד; א מין ווילד גראז וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער; א מין ראק.

horse'-fur'niture *n.* (האהרס'-פויר'-ני-טשור) די שפאן-געצייג פון א פערד, ווי דער זאטעל, די צוים א. ד. ג.

horse'-gin *n.* (האהרס'-דזשין) א מאשין צו הויבען שווערע משאות וואס ווערט געטריבען דורך א פערד.

horse'-guards *n.* (האהרס'-גארדז) פערד-גווארדיע [די לייב-גווארדיע פון ענגלישען הויף, וועלכע רייטען אויף פערד].

horse'hair *n. and a.* (האהרס'-העהר) פערדישע האר [הויפטזעכליך די האר פון דער גריווע און פון דעם עק]; געמאכט פון פערדישע האר.

horse'-hoe *n.* (האהרס'-האו) א פערד-בראנע צום צושלאגען די אויפגעאקער-טע ערד און צום אויסרייסען די גראזען.

Horse-hoe

horse'-jock'ey *n.* (האהרס'-דזשאק'-אי) א זשאקיי, א פראפעסיאנעלער רייטער אין א וועט-לויף פון פערד.

horse'-laugh *n.* (האהרס'-לאף) א פער-דישער געלעכטער [א הויכער, גראבער גע-לעכטער].

horse'-laugh'ter *n.* (האהרס'-לאפ'-טער) ז. ***horse-laugh***

horse'-leech *n.* (האהרס'-ליעטש) א גרויסע פיאווקע וואס בייסט זיך איין אין די פיס פון פערד; א פערדען-דאקטאר, א קאנאוואל; א קלעק, אן אנטשעפעניש, א געלד-צאפער.

horse'less *a.* (האהרס'-לעס) אהן פערד; וואס פיהרט דורך די ארבייט אהן דער הילף פון פערד.

horse'-lit'ter *n.* (האהרס'-ליט'-ער) א מין וואגען אהן רעדער [א קאסטען אדער שטוהל אויף צוויי שטאנגען, וועלכע זיינען אנגעבונדען צו צוויי פערד, וואס געהען איינס הינטער דעם אנדערען].

horse'-load *n.* (האהרס'-לאוד) די משא וואס מען קען ארויפלעגען אויף א פערד; א גרויסע צאהל.

horse'-mack'erel *n.* (האהרס'-מעק'-ער-על) א מין מאקרעל-פיש [א קליינער ים-פיש, ביי וועלכען דער רוקען איז בלוי-ליך מיט א געלב-גרינליכען אבשיין און צייכענט זיך אויס מיט דעם געשמאק פון זיין פלייש].

horse'man *n.* (האהרס'-מען) א ריי-טער; א רייט-סאלדאט, א קאוואלעריסט; א מין הויז-טויב.

horse'manship *n.* (האהרס'-מען-שיפ) רייט-קונסט, רייטעריי.

horse'-marine' *n.* (האהרס'-מע-רין') א מענש וואס פאסט ניט פאר דער שטע-לע וועלכע ער פערנעהמט.

horse'-mill *n.* (האהרס'-מיל) א מיהל וואס ווערט געטריבען פון א פערד.

horse'mint *n.* (האהרס'-מינט) די וואלד-מינצע [א מין גראז מיט א שטארקען גע-שמאקען גערוך].

horse'-nail *n.* (האהרס'-נייל) א פאד-קאווע-נאגעל [א נאגעל מיט וועלכען מען שלאגט צו די פאדקאווע פון א פערד].

horse of good bot'tom (האהרס אוו גוד באט'-אם) א קרעפטיגער, א שטאר-קער [א חיה אדער מענש].

horse'-path *n.* (האהרס'-פעטה) א רייט-וועג; דאס שטעגעלע ביים ברעג פון א קאנאל, איבער וועלכען פערד שלעפען שי-פען.

horse'-pick *n.* (האהרס'-פיק) א האק-טשיק צום רייניגען די פאדקאוועס פון א פערד.

horse'-pis'tol *n.* (האהרס'-פיס'-טאל) אזא גרויסער פיסטאלעט פון אמאליגע קא-וואלעריסטען [רייטענדע סאלדאטען].

horse'-play *n.* (האהרס'-פליי) א פערדי-שע חכמה, א פערדישער שפאס [א שפאס פון וועלכען מען ליידט פיזיש, ווי ווען איינער שטעלט אונטער דעם אנדערען א פיסעל און לאזט איהם פאלען].

horse'-pond *n.* (האהרס'-פאנד) א סא-זשעלקע, אין וועלכער מען באדט פערד.

horse'-pow'er *n.* (האהרס'-פאו'-ער) א פערד-קראפט; די קראפט וואס א פערד קען ארויסציהען; אן איינהייטס-מאס מיט וועלכער מען מעסט מעכאנישע ארבייטס-קראפט [דאס איז די קראפט וועלכע קען הויבען 550 פונט איין פוס הויך אין איין סעקונדע, אדער אין דער מעטרישער מאס — 75 קילאגראם איין מעטער הויך אין איין סעקונדע].

horse'pox *n.* (האהרס'-פאקס) פערד-פאקען [א מין אנשטעקענדע קראנקהייט ביי פערד און בהמות].

horse'-quar'ter *n.* (האהרס'-קהוואר'-טער) א קאזארמע פאר רייט-סאלדאטען אדער קאוואלעריע.

horse'-race *n.* (האהרס'-רייס) א וועט-לויף פון פערד.

horse'-ra'cer *n.* (האהרס'-ריי'-סער) איינער וואס האלט פערד פאר וועט-לויף; א רייטער ביי א וועט-לויף, א זשאקיי.

horse'-ra'cing *n.* (האהרס'-ריי'-סינג) דער ספארט פון וועט-לויף, דאס לויפען פון פערד.

horse'-rad'ish *n.* (האהרס'-רעד'-איש) כריין.

horse'-rake *n.* (האהרס'-רייק) א לאנד-ווירטשאפטליכע מאשין צונויפצושארען די אבגעשניטענע זאנגען אדער היי, וואס ווערט געפיהרט פון א פערד.

horse'-sense *n.* (האהרס'-סענס) א פשוט'ער, פראקטישער שכל.

horse'shoe *n.* (האהרס'-שוה) א פאדקא-ווע פון א פערד; יעדע זאך וואס איז עהנליך צו א פאדקאווע [ווי אן אויסבוי-גונג פון א טייך, א גראבען אדער וואל ארום דעם פאדערשטען טייל פון א פעס-טונג א. ד. ג.].

horse'shoe arch (האהרס'-שוה ארטש) אין ארכיטעקטור — אן ארקע אדער בוי-גען וואס האט די פארם פון א פאדקאווע.

horse'shoe-head *n.* (האהרס'-שוה-העד) א קרייז-קאפ [א מין קינדער-קראנק-הייט, וואו די צוזאמענהעפטונג פון די פער-שיעדענע טיילען פון שארבען זיינען צו אפען].

horse'shoe-mag'net *n.* (האהרס'-שוה-מעג'-נעט) א מאגנעט-פאדקאווע [א מאג-נעט וואס איז אויסגעבויגען ווי א פאד-קאווע].

horse'-sol'dier *n.* (האהרס'-סאול'-דזשער) א פערד-סאלדאט, א קאוואלעריסט.

horse'-stea'ler *n.* (האהרס'-סטיע'-לער) א פערד-גנב.

horse'tail *n.* (האהרס'-טייל) א פערדען-עק; דער סולטאן אדער פערדען-עק-בראנזש [א פערדישער עק אויף א שטעקען, וועל-כען מען טראגט פאר א טערקישען פאשא אלס עהרען-צייכען]; א מין גראז, וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער און ווערט געברויכט אלס שפייז פאר חזירים און אויך צו פאלירען מעטאלענע כלים; א מין פערשטיינערטע ווירמער, וועלכע האבען זיך פערוואנדעלט אין שטיין-קויהלען; אין אנאטאמיע — די בינטלעך נערוועז, וועל-כע ענדיגען זיך אין רוקען-מארך.

horse'-thief *n.* (האהרס'-טהיעף) ז. ***horse-stealer***

horse'-this'tle *n.* (האהרס'-טהיס'ל) די קראץ-דיסטעל [א מין שטעכיגע פלאנצע, וועלכע וואקסט אויף מיסט און אין זומפי-גע ערטער].

horse'tongue *n.* (האהרס'-טאנג) אזא שטעכעדיגע הארטע פלאנצע. ז. ***butcher's-broom***

horse'-vetch *n.* (האהרס'-וועטש) א מין גארטען-פלאנצע מיט זעהר שעהנע געלבע בלומען.

horse'way *n.* (האהרס'-הוויי) א וועג, וואו פערד קענען געהען.

horse'-whim *n.* (האהרס'-הווים) א

מאשין ארויפצוהויבען ערץ אדער וואסער פון א שאכטע מיט דער הילף פון א פערד.

horse'whip *n. and v.* (האהרס'-הוויפ) א בייטש, א רייט-בייטש; שמייסען מיט א בייטש.

horse'woman *n.* (האהרס'-הוואומ-ען) א רייטערין.

horse'-worm *n.* (האהרס'-הוואירם) א ווארעם וואס געפינט זיך אין אינגעווייד פון פערד.

hors'ey *a.* (האהרס'-אי) ז. *horsy*

hors'iness *n.* (האהרס'-אי-נעס) דאס זיין פערדיש; דאס אבגעבען זיך מיט פערד.

hors'ing *n.* (האהרס'-אינג) דאס ברעטעל אויף וועלכען א מעסער-שלייפער זיצט; דאס שמייסען א אינגעל אין שוהל, ארויפזעצענדיג איהם רייטענדיג אויף אן אנדערען.

hors'ing-i'rons *n.* (האהרס'-אינג-אי'-ערנז) די אינסטרומענטען, מיט וועלכע מען פערשטאפט שפאלטען אין א שיף.

hors'y *a.* (האהרס'-אי) פערדיש; וואס איז שייך צו אדער וואס איז כאראקטעריסטיש פאר פערד; וואס גיט זיך אב מיט קולטיווירען פערד.

horta'tion *n.* (האר-טיי'-שאן) ז. *exhortation*

hor'tative *a.* (האר'-טע-טיוו) ז. *exhortative*

hor'tatory *a.* (האר'-טע-טא-רי) ז. *exhortative*

hor'ticultist *n.* (האר'-טי-קאל-טיסט) ז. *horticulturist*

hor'ticultor *n.* (האר'-טי-קאל-טאר) ז. *horticulturist*

horticul'tural *a.* (האר-טי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו גערטנעריי.

horticul'turalist *n.* (האר-טי-קאל'-טשור-על-איסט) ז. *horticulturist*

hor'ticulture *n.* (האר'-טי-קאל-טשור) גארטען-בוי, גארטען-קונסט, גערטנעריי.

horticul'turist *n.* (האר-טי-קאל'-טשור-איסט) א גערטנער, איינער וואס איז בעקאנט מיט דער גערטנער-קונסט.

hor'tulan *a. and n.* (האר'-טשו-לען) פון א גארטען; וואס איז שייך צו א גארטען; א פויגעל.

hor'tus sic'cus *n.* (האר'-טאס סיק'-אס) א זאמלונג פון אויסגעטריקענטע פלאנצען; א פלאץ, וואו מען האלט זאמלונגען פון אויסגעטריקענטע פלאנצען.

hosan'na *int. and n.* (האו-זענ'-א) הושע-נא [העלף]; א רוף נאך הילף [צו גאט].

hose *n. and v.* (האוז) א זאק; הויזען; א וואסער-קישקע; דאס לאך אין אן אינסטרומענט אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין דאס הענטעל; בעשפריצען מיט א וואסער-קישקע.

hose'-bridge *n.* (האוז'-ברידזש) א האנד-שינע אדער רעלסע, וועלכע מען לעגט איבער די וואסער-קישקעס, ווען זיי שטעקען בעת א פייער דעם גאנג פון א טראמוואי [גאסען-באהן].

hose'-car'riage *n.* (האוז'-קער'-עדזש) א וואגען, אויף וועלכען מען פיהרט די וואסער-קישקעס פון א פייער-קאמאנדע.

hose'-car'rier *n.* (האוז'-קער'-אי-ער) א האקען אויפצוהויבען א וואסער-קישקע.

hose'-cart *n.* (האוז'-קארט) ז. *hose-carriage*

hose'-clamp *n.* (האוז'-קלעמפ) א פער-בינדונג פון צוויי וואסער-קישקעס [געמאכט פון גומי מיט א שרויף אינווענינג].

hose'-com'pany *n.* (האוז'-קאמ'-פע-ני) דער טייל פון דער פייער-קאמאנדע וואס האט די אויפזיכט איבער די וואסער-קישקעס.

hose'-hook *n.* (האוז'-הוק) א האקען, מיט וועלכען מען נעהמט ארויס די וואסער-קישקעס פון דעם וואגען.

hose'-jum'per *n.* (האוז'-דזשאמ'-פער) ז. *hose-bridge*

hose'man *n.* (האוז'-מען) איינער פון א פייער-קאמאנדע וואס איז בעשעפטיגט ביי די וואסער-קישקעס.

hose'-protec'tor *n.* (האוז'-פרא-טעק'-טאר) ז. *hose-bridge*

hose'-shield *n.* (האוז'-שילד) ז. *hose-bridge*

ho'sier *n.* (האו'-זשער) א זאקען-הענדלער; א הענדלער מיט געשטריקטע ארטיקלען [ווי זאקען, אונטערוועש א. ד. ג.].

ho'siery *n.* (האו'-זשער-אי) שטרומפ-ווארען, זאקען-ווארען; געשטריקטע ווארען [ווי זאקען, אונטערוועש א. ד. ג.]; א פאבריק פון אזעלכע געשטריקטע ווארען; די בעשעפטיגונג פון א הענדלער מיט אזעלכע ארטיקלען.

hosiomar'tyr *n.* (האו-סי-א-מאר'-טויר) א מארטירער א מאנאך.

hos'pice *n.* (האס'-פיס) א אכסניה; א אן אכסניה; א שוץ-פלאץ פאר רייזענדע [הויפטזעכליך אזא פלאץ אין די אלפישע בערג אויסגעהאלטען פון גלחים].

hos'pitable *a.* (האס'-פי-טעבל) גאסט-פריינדליך; וואס נעהמט גוט אויף.

hos'pitableness *n.* (האס'-פי-טעבל-נעס) גאסט-פריינדליכקייט.

hos'pitably *adv.* (האס'-פי-טע-בלי) מיט גאסט-פריינדליכקייט.

hos'pital *n.* (האס'-פי-טעל) א האספיטאל, א שפיטאל, א קראנקען-הויז.

hos'pitaler *n.* (האס'-פי-טעל-ער) איינער וואס גיט זיך אב מיט ארעמע קראנקע; א מיטגליעד פון א מיטעלאלטערליכען רעליגיעזען ארדען וואס איינע פון זיינע אויפגאבען איז געווען צו זארגען פאר ארעמע און קראנקע.

hos'pital-fe'ver *n.* (האס'-פי-טעל-פי'-ווער) טיפוס.

hospital'ity *n.* (האס-פי-טעל'-אי-טי) גאסט-פריינדליכקייט.

hos'pital-ship *n.* (האס'-פי-טעל-שיפ) א האספיטאל-שיף [א שיף אויף וועלכער מען האלט קראנקע].

Hos'pital Sun'day (האס'-פי-טעל סאנ'-דיי) א בעשטימטער זונטאג אין יאהר, ווען מען זאמעלט אין די קלויסטערם נדבות פאר די שפיטאלען.

hos'pitate *v.* (האס'-פי-טייט) זיין א גאסט; אויפנעהמען אלס גאסט.

hospi'tium *n.* (האס-פיש'-אי-אם) אן אכסניא, א האטעל.

hos'podar *n.* (האס'-פאו-דאר) האספאדאר [א טיטעל וואס עס האבען אמאל געטראגען די הערשער פון מאלדאוויא און וואלאכיא, פון פוילען און ליטא; דעמזעלבען טיטעל אונטער דער פערענדערטער פארם "גאסודאר" טראגט איצט דער רוסישער קיסר].

host *n.* (האוסט) א מחנה; אן ארמעע; א בעל-הבית, א ווירטה [וואס נעהמט אויף געסט]; א בעל-הבית פון אן אכסניא אדער האטעל; א פלאנצע אדער חיה, אין אדער אויף וועלכער עס האלטען זיך פאראזיטען; די האסטיע [דאס הייליגע ברויט ביי די קריסטען].

hos'tage *n.* (האס'-טעדזש) איינער וואס ווערט געהאלטען פאר א משכון; א משכון.

hos'tel *n.* (האס'-טעל) אן אכסניא, א האטעל, א גאסט-הויז; א פאנסיאן אדער קעסט-הויז פאר די סטודענטען פון אן ענגלישער אוניווערזיטעט [הויפטזעכליך פון דער קעמברידזשער אדער אקספארדער].

hos'teler *n.* (האס'-טעל-ער) א מאנאך וואס האט די אויפגאבע אויפצונעהמען די געסט אין א מאנאסטיר; א סטודענט וואס לעבט אין א קעסט-הויז אדער פאנסיאן.

hos'telry *n.* (האס'-טעל-רי) ז. *hostel*

א קרעטשמע, א גאסט-הויז, אן אכסניא.

hos'tess *n.* (האוס'-טעס) א ווירטהין, א בעל-הביתטע [וואס נעהמט אויף געסט]; א ווירטהין פון אן אכסניא.

hos'tess-ship *n.* (האוס'-טעס-שיפ) דאס בעווירטהען, דאס אויפנעהמען געסט.

hos'tile *a. and n.* (האס'-טיל) פיינדליך; דעם שונא'ס; א פיינד.

hos'tilely *adv.* (האס'-טיל-לי) אויף א פיינדליכען אופן.

hostil'ities *n.* (האס-טיל'-אי-טיז) מלחמה, פיינדליכע צוזאמענשטויסע.

Hostilities began even before war was formally declared.

hostil'ity *n.* (האס-טיל'-אי-טי) פיינדליכקייט, פיינדליכע בעציהונגען, פיינדליכער צוזאמענשטויס, קריעג.

hos'tilize *v.* (האס'-טיל-איז) מאכען פאר א פיינד.

hos'tler *n.* (האס'-לער) א שטאל-קנעכט, א דיענער ביי די פערד.

host of heav'en (האוסט אוו העוון) צבא השמים, די הימלישע קערפער [זון, לבנה און שטערען].

hot *a.* (האט) הייס; היציג; אויסגעלאסען; שארף, בייסענד.

hot air · (האט עהר) 1. הייסע לופט; 2. פוסטע פראזען, רייד אהן אן אינהאלט.

2. All his oratory is nothing but hot air.

hot-air' *a.* (האט-עהר') פון הייסער לופט.

The building is heated by the hot-air system.

hot and heav'y (האט ענד העוו'-אי) היציג, שטארק, שרעקליך; שנעל און קרעפטיג.

In the quarrel we had I gave it to him hot and heavy.

hot'-and-hot' *n.* (האט'-ענד-האט') שפייזען וואס ווערען דערלאנגט צום טיש הייסערהייד.

hot'bed *n.* (האט'-בעד) א גוט-בעמים-טיגטע בייט אין א גארטען בעדעקט מיט גלאז אלס שוץ געגען קעלט; א פלאץ פון שנעלען וואוקס און ענטוויקלונג אדער פון שטארקער, פיבערישער טהעטיגקייט [מעהרסטענטיילס אין שלעכטען זין].

Hotbed

hot blast (האט בלעסט) א שטראם הייסע

לופט [ווי למשל דער הייסער לופט־צוג אין אַן אייזען־שמעלץ־אויוועז].

hot′-blast *a.* (האַט׳-בלעסט) געהייצט דורך אַ צוג פון הייסער לופט [ווי אַ שמעלץ־אויוועז].

hot′-blood′ed *a.* (האַט׳-בלאַד׳-עד) הייס־בלוטיג.

hot′-brained *a.* (האַט׳-בריינד) היץ־קעפּיג, היציג.

hot′-chis′el *n.* (האַט׳-טשיז׳-על) אַזאַ דלאָט [מייסעל] אויסצושניידען פיגורען אין אָנגעהייצטע מעטאַלען.

hotch′pot *n.* (האַטש׳-פּאַט) דאַס צו־נויפנעהמען אין איינעם די לאַנד־בעזיצונ־גען פון אַלע יורשים כדי נאָכדעם זיי צו צוטיילען גלייך צווישען אַלע.

hotch′potch *n.* (האַטש׳-פּאַטש) אַ מאכל פון פערשיעדענע פליישען; אַ מישמאַש.

hot′-cock′les *n.* (האַט׳-קאָק׳לז) אַזאַ שפּיעל אין בלינדעניש [מען פערבינדעט איינעם די אויגען און ער דאַרף טרעפען, ווער פון די מיטשפּיעלער האָט איהם אַ קלאַפּ געטהאַן].

hot cop′pers (האַט קאָפּ׳-ערז) בראַנד אין קעהל [האַלז] פון שכור׳ען.

hot′-corn *n.* (האַט׳-קאָרן) ווייך געקאָכ־טע קוקורוזע.

hotel′ *n.* (האָ-טעל׳) אַ האָטעל, אַ גאַסט־הויז, אַן אכסניה.

hotel′-car *n.* (האָ-טעל׳-קאַר) אַ וואַ־גאָן וואָס דיענט אויף אַלס שלאָף־צימער און עס־צימער.

hot′-flue *n.* (האַט׳-פלוה) אַ צימער צו טריקענען געוועבטע שטאָפען, פּאַפּיער, קראָכמאַל א. ד. ג.

hot′foot *adv.* (האַט׳-פוט) מיט גרויס איילעניש; זעהר שנעל.

hot haste (האַט הייסט) גרויס איילע־ניש.

hot′head *n.* (האַט׳-העד) אַ היץ־קאָפּ.

hot′-head′ed *a.* (האַט׳-העד׳-עד) היץ־קעפּיג, היציג.

hot′house *n.* (האַט׳-האַוס) אַ טרייב־הויז, אַן אָראַנזשערעע [מיט אַ קינסט־ליך אויפגעהאַלטענער טעמפּעראַטור]; אין פאַבריקען — אַ טריקען־צימער [אַ צימער צו טריקענען די פאַבריצירטע וואַרען].

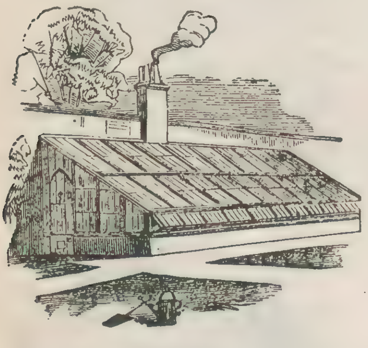

Hothouse

hot′house plant (האַט׳-האַוס פּלענט) די טרייב־הויז־פלאַנצע, אַן אָראַנזשערעע־פלאַנצע; איינער אָדער עטוואָס וואָס איז ערצויגען מיט מיה אָדער וואָס איז גע־צערטעלט אָדער שוואַך.

hot liv′er (האַט ליוו׳-ער) היציגקייט, אויפגעבראַכקייט.

hot′-liv′ered *a.* (האַט׳-ליוו׳-ערד) הי־ציג, אויפגעבראַכט.

hot′ly *adv.* (האַט׳-לי) מיט היץ, מיט היציגקייט.

hot′-mouthed *a.* (האַט׳-מאַוטהט) האַרטנעקיג, אונקאָנטראָלירבאַר [ווי אַ פערד וואָס ווערט אויפגערעגט פון די צוים־אייזענדלעך].

hot′ness *n.* (האַט׳-נעס) הייסקייט; הי־ציגקייט.

hot place (האַט פּלייס) אַ פּלאַץ, וואו מען רייסט גרויסע פּרייזען; אַ טייערער פּלאַסטער.

hot′-plate *n.* (האַט׳-פּלייט) אַ גאַז־אויוועלע געברויכט ביים לייטען.

hot′-pot *n.* (האַט׳-פּאַט) אַ געטראַנק געמישט פון אַלע [אַזאַ ביער אַהן האָ־פען] מיט בראַנפען; אַזאַ מאכל פון דינע שטיקלעך שעפּסענע פלייש אַריינגעלעגט צווישען דינע שטיקלעך קאַרטאָפעל.

hot′-press *n.* and *v.* (האַט׳-פּרעס) אַ מאַשין צו מאַכען פּאַפּיער אָדער צייג גלאַט און גלאַנציג דורך היץ און דרוק; אַן עהנ־ליכע מאַשין צום אויסדריקען אויל און סטעאַרין פון פערשיעדענע מאַטעריאַלען; געברויכען אַזאַ פּרעס־מאַשין; מאַכען גלאַט און גלאַנציג דורך היץ און דרוק.

hot′-press′ing *n.* (האַט׳-פּרעס׳-אינג) דאָס הייס־פּרעסען, דאָס גלאַנציג מאַכען.

hot′-saw *n.* (האַט׳-סאָה) אין אייזען־גיסערייען — אַ זעג צו שניידען צוגליהט אייזען.

hot′-short *a.* and *n.* (האַט׳-שאָהרט) וואָס ברעכט זיך פון אָנברענען; אייזען וואָס ברעכט זיך פון אָנברענען.

hot′-spir′ited *a.* (האַט׳-ספּיר׳-אי-טעד) היציג, ליידענשאַפטליך.

hot′spur *n.* (האַט׳-ספּוּר) אַ היץ־קאָפּ; אַ היציגער, אונבעזאָנענער, ליידענשאַפט־ליכער מענש.

hot′-tem′pered *a.* (האַט׳-טעמ׳-פּערד) וואָס האָט אַ היציגען טעמפּעראַמענט; הי־ציג, הייס־בלוטיג, אויפערגבאַר.

Hot′tentot *n.* (האַט׳נ-טאַט) אַ האָטענ־טאָט [איינער פון דעם האָטענטאָטען־שטאַם אין זיד־אַפריקאַ, אַ שטאַם וואָס שטעהט אויף אַ זעהר נידריגער שטופע פון ענטוויקלונג]; אַ ווילדער; אַ גראָבער, אונענטוויקעלטער מענש.

Hottentot′ic *a.* (האַטנ-טאַט-איק) האָ־טענטאָטיש; וואָס איז שייך צו האָטענטאָ־טען; ווילד, גראָב. ז. *Hottentot*

Hot′tentotism *n.* (האַט׳נ-טאַט-איזם) האָטענטאָטיזם, עטוואָס וואָס איז כאַראַק־טעריסטיש האָטענטאָטיש; דאָס שטאַמלען [וואָס דערמאָהנט, ווי עס ווערט בעהויפּ־טעט, אָן דער האָטענטאָטישער אַרט ריי־דען]. ז. *Hottentot*

hot′ter *n.* and *a.* (האַט׳-ער) אַ מחנה קליינע חיות אין בעוועגונג; הייסער.

hot′test *a.* (האַט׳-עסט) אַם הייסעסטען, אַם היציגסטען.

hot′-wall *n.* (האַט׳-הוואָהל) אַ טרייב־וואַנד [אַ וואַנד מיט וואַרעם־רעהרען אויפ־צוהאַלטען אַ העכערע טעמפּעראַטור אין גערטנער].

hot′-well *n.* (האַט׳-הוועל) אין אַ דאַמפף־מאַשין — אַ רעזערוואואַר פאַר דעם וואַ־סער וואָס די לופט־פּומפּ ציהט אַרויס פון דעם קאָנדענזאַטאָר.

hou′dah *n.* (האַו׳-דאַ) ז. *howdah*

hound *n.* and *v.* (האַונד) אַ הונד [הויפּטזעכליך אַ יאַגד־הונד]; אַ נידרי־גער, פערדאָרבענער מענש; דער הונד־פיש [אַ מין הייפיש]; אַן אָקסעל־שטיק ביי אַ מאַסט [איינער פון די צוויי האָרי־זאָנטאַלע שטיקער פון אויבען]; האָריזאָנ־טאַלע פעראייניגונגס־באַלקענס אָדער שטע־קענס אין געוויסע פאַהרצייגען; אַנריי־צען, אָנהעצען [הינד]; פערפאָלגען אָדער נאָכיאָגען מיט הינד; נאָכפאָלגען, נאָכשפּי־רען [ווי אַ הונד].

hound′-bitch *n.* (האַונד׳-ביטש) אַ יאַגד־צויג.

houn′der *n.* (האַונ׳-דער) איינער וואָס פיהרט יאַגד מיט הינד.

hound′fish *n.* (האַונד׳-פיש) דער הונד־פיש [אַ מין הייפיש]; דער בלויפיש; דער שפּאַנישער מאַקערעל [אַזאַ פיש].

houn′ding *n.* (האַונ׳-דינג) דאָס פיה־רען יאַגד מיט הינד; די אָקסעל־שטיקער [די האָריזאָנטאַלע שטיקער אויף אַ מאַסט].

hound on (האַונד אָן) אויף־אַנרייצען, אָנהעצען.

hound′s′-ber′ry *n.* (האַונדז׳-בער׳-אי) ז. *dogwood*

hound′s′-tongue *n.* (האַונדז׳-טאַנג) די הונד־צונג [אַ מין גראָז מיט לאַנ־גע צונג־פערמיגע בלעטער].

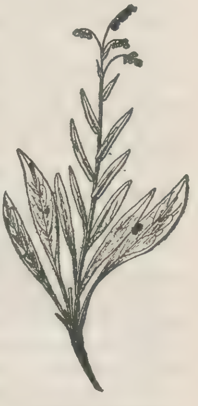

Hound's-tongue

hound′s′-tree *n.* (האַונדז׳-טריע) ז. *dogwood*

hour *n.* (אַור) אַ שטונדע; די צייט [אויף׳ן זייגער]; אַ בעשטימטע צייט, אַ בעשטימטער סע־זאָן.

Hour *n.* (אַור) אין גריכישער מיטאָלאָ־גיע — אַ האָרע [איינע פון די גע־טינען פון די יאָה־רעסצייטען, וועלכע זיינען אויך געווען די וועכטערינס פון די הימלישע טויערען].

hour′-an′gle *n.* (אַור׳-ענ׳גל) דער שטונדען־ווינקעל [דער ווינקעל צווישען דעם מערידיאַן פון דער ערד און דעם מע־רידיאַן פון דעם הימעל־קרייז].

hour′-cir′cle *n.* (אַור׳-סויר׳קל) דער שטונדען־קרייז [אַ קרייז וואָס געהט דורך די פּאָלען; אַ מערידיאַן. ווערט אַזוי גערופען, וויל ווען עס ווערט בעשטימט דער קרייז אַנטקעגען וועלכען די זון געפינט זיך, קען מען אויך בעשטימען די שטונדע פון טאָג].

Hour-glass

hour′-glass *n.* and *a.* (אַור׳-גלעס) אַ זאַמד־זייגער; וואָס איז עהנליך צו אַ זאַמד־זייגער.

hour′-hand *n.* (אַור׳-הענד) אַ שטונדען־ווייזער [אויף אַ זייגער].

hou′ri *n.* (הוה׳-רי) אַ גן־עדן־יונג־פרוי [ביי מאַכמעדאַנער].

hour′ly *a.* and *adv.* (אַור׳-לי) שטונד־ליך, וואָס קומט פאַר יעדע שטונדע, וואָס ווידערהאָלט זיך אָפט; יעדע שטונדע, שטונדע נאָך שטונדע; אָפט.

hour′-plate *n.* (אַור׳-פּלייט) אַ ציפער־בלאַט.

hour′-rule *n.* (אַור׳-רוהל) די בעשטי־מונג [אין קאָנגרעס פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ] אין וועלכער צייט וועלכע פערהאַנדלונגען זאָלען פאָר־קומען.

hours *n.* (אורז) שטונדען; בעשטימטע צייטען פאר געטס=דיענסט אדער די תפלות פאר בעשטימטע צייטען [ביי קרים=טען].

hour'-wheel *n.* (אור'-הוויעל) דאס שטונדען=רעדעל [דאס רעדעל וואס דרעהט דעם שטונדען=ווייזער אין א זייגער].

hou'sage *n.* (האו'-זעדזש) לאגער=געלד [דאס געלד וואס מען צאהלט פאר האלטען סחורה אין א לאגער=הויז].

house *v.* (האוז) בעזארגען מיט א וואה=נונג; געבען א הויז; אריינגעהמען אין שטוב; געבען א שוץ אדער אבדאך; בע=דעקען, מאכען א דאך [אויף א שיף]; וואהנען; זיצען אין א הויז.

house *n.* (האוס) 1. א הויז, א וואהנונג; 2. ווירטהשאפט בעל=הבית'ישקייט; 3. א פאמיליע; אן אבשטאמונג; א דינאסטיע; 4. א האנדעלס=פירמע; 5. איינער פון די קוואדראטען אויף א שאך=ברעטעל.
3. The house of Hapsburg is now reigning in Austria.

House *n.* (האוס) א הויז; א פארלאמענט פון פאלקס=פערטרעטער.
The House was in session yesterday.

house'-a'gent *n.* (האוס'-איי'-דזשענט) א הויז=אגענט, א מעקלער פון הייזער.

house'-bell *n.* (האוס'-בעל) א הויז=גלאק, א טהיר=גלאק.

house'-boat *n.* (האוס'-באוט) א הויז מיט צימערען געבויט אויף א שיף.

house'-bote *n.* (האוס'-באוט) דאס רעכט צו נעהמען האלץ פאר רעפאראטורען און הייצען פון די וועלדער פון גוטס=בעזיצער, אויף וועמענס לאנד מען וואהנט [אין ענג־לאנד].

house'breaker *n.* (האוס'-בריי-קער) א גנב וואס ברעכט זיך אריין אין א הויז.

house'breaking *n.* (האוס'-בריי-קינג) דאס איינברעכען זיך אין א הויז צו בע=גנב'ענען.

house'-crick'et *n.* (האוס'-קריק'-עט) די הויז=גריל [א שווארצליך=גרויע גריל. וואס געפינט זיך אין הייזער און לאזט ארויס פון זיך גרילצענדע קלאנגען].

House-cricket

house'-dog *n.* (האוס'-דאג) א הויז=הונד, א הונד וואס היט די שטוב.

house'-door *n.* (האוס'-דאור) א הויז=טהיר.

house'-du'ty *n.* (האוס'-דיו'-טי) הויז=שטייער [דער שטייער וואס מען צאהלט פאר הייזער לויט דעם ווערטה ווי מען שאצט זיי אב].

house'father *n.* (האוס'-פא-טהער) א פאמיליען=פאטער, דער עלטסטער און דער ווירטה פון הויז.

house'-fly *n.* (האוס'-פלאי) די געוועהנ=ליכע הויז=פליג [געפינט זיך כמעט אין אלע טיילען פון דער ערד].

house'hold *n. and a.* (האוס'-האולד) א הויז, א פאמיליע; א הויז=האלטונג, א ווירטשאפט, א בעל=הבת'ישקייט; הויז=ליך; וואס איז שייך צו דעם הויז אדער בעל=הבת'ישקייט.

house'hold-bread *n.* (האוס'-האולד-ברעד) היימיש ברויט.

House'hold Brigade' (האוס'-האולד ברי-גייד') די קעניגליכע לייב=גווארדיע אין ענגלאנד.

house'holder *n.* (האוס'-האול-דער) א הויז=ווירטה, א הויז=פאטער.

house'holds *n.* (האוס'-האולדז) דער בעסטער זארט ווייצען=מעהל.

house'hold stuff (האוס'-האולד סטאף) הויז=זאכען, מעבעל, חפצים.

house'hold suf'frage (האוס'-האולד סאפ'-רעדזש) דאס ענגלישע וואהלרעכט=געזעץ פון יאהר 1867 און 1884, וואס גיט שטימרעכט צו יעדען, וועלכער האט אן אייגען הויז אדער וואהנט אין א דירה, צאהלענדיג א געוויסען מינימום דירה=געלד.

house'hold word (האוס'-האולד הווארד) א ווארט אדער זאגע וואס ווערט געברויכט אין ענגע פאמיליען=קרייזען.

house'-hunt'ing *n.* (האוס'-האנט-אינג) דאס זוכען א דירה.

house'keeper *n.* (האוס'-קיפ-פער) א הויז=אויפזעהער, א דווארניק, איינער וואס פערוואלטעט אדער פאסט אויף אויף א הויז; איינער וואס פערנעהמט א הויז מיט זיין פאמיליע.

house'keeping *n. and a.* (האוס'-קיפ-פינג) הויז=האלטונג, הויז=פערוואלטונג; היימיש.

house'-lamb *n.* (האוס'-לעם) א שעפס=לע וואס מען פיטערט אין הויז.

house'leek *n.* (האוס'-ליעק) דער וויל=דער קנאבעל [א מין גראז מיט קליינע דיקע בלעטער און געלבע בליטהען. וואקסט אויף זאמד, שטיינער און אויף אלטע דע=כער].

Houseleek

house'less *a.* (האוס'-לעס) אהן א הויז, אהן אן אבדאך.

house'lessness *n.* (האוס'-לעס-נעס) הויזלאזיגקייט, היימלאזיגקייט.

house'maid *n.* (האוס'-מייד) א קאמער=מיידעל, א פאקאיעווע, א דיענסט=מיידעל.

house'-mar'tin *n.* (האוס'-מאר'-טין) ז. *house-swallow*.

house'mother *n.* (האוס'-מאטה-ער) די הויז=מוטער, די הויז=פערזארגעריז.

house of accommoda'tion (האוס אוו ע-קאמ-א-דיי'-שאן) א קרעטשמע, אן אכסניא.

house of call (האוס אוו קאהל) א הויז וואו ארבייטער קומען זיך צונויף.

House of Com'mons (האוס אוו קאמ'-אנז) די אונטערשטע פאלאטע אין ענגלי=שען פארלאמענט [דאס דעפוטאטען=הויז], אין געגענזאץ צו דער אויבערשטער פא=לאטע [לארדען=הויז].

house of correc'tion (האוס אוו קא-רעק'-שאן) א שטראף=אנשטאלט אדער גע=פענגניס [פאר ניט=וויכטיגע פערברעכער].

house of deten'tion (האוס אוו די-טענ'-שאן) אן ארעסט=הויז, וואו מען פער=האלט אז עדות [און אפט אויך בעשולדיג=טע] ביז'ן געריכט.

house of entertain'ment (האוס אוו ען-טער-טיין'-מענט) א גאסטהויז, אן אכסניא.

house of eter'nity (האוס אוו אי-טויר'-ני-טי) א בית=עולם, א בית=עלמין.

house of God (האוס אוו גאד) דאס געטס=הויז, א בית תפילה, א קירך.

house of Is'rael (האוס אוו איז'-רע-על) בית ישראל, דאס אידישע פאלק.

House of Lords (האוס אוו לארדז) דאס לארדען=הויז, די אויבערשטע פאלאטע פון דעם ענגלישען פארלאמענט.

house of of'fice (האוס אוו אפ'-איס) אן אבטרעט, א בית=הכסא; א שפייז=קאמער.

House of Peers (האוס אוו פיערז) ז. *House of Lords*.

house of pray'er (האוס אוו פרעהר) א בית=תפילה, א שוהל, א קירך.

house of ref'uge (האוס אוו רעפ'-יודזש) א הקדש, אן ארט וואו עס האלטען זיך אויף אביונים.

House of Represen'tatives (האוס אוו רעפ-רי-זענ'-טע-טיווז) דאס אונטער=שטע הויז פון קאנגרעס [פארלאמענט] אין די פערייניגטע שטאאטען פון אמע=ריקא.

house'-pain'ter *n.* (האוס'-פיינ'-טער) א הויז=מאלער, איינער וואס פארבט און דעקארירט הייזער.

house'-pig'eon *n.* (האוס'-פידזש'-אן) א הויז=טויב [צום אונטערשייד פון א ווילדער טויב].

house'-room *n.* (האוס'-רוהם) פלאץ אין א הויז, געראמקייט.
His home has plenty of **house-room**.

house'-spar'row *n.* (האוס'-ספער'-או) א שפערלינג, א ווארעביי [א קליין, גרוי פויגעלע וואס האלט זיך נאהענט ארום מענשליכע וואהנונגען].

house'-spi'der *n.* (האוס'-ספאי'-דער) א הויז=שפין.

house'-staff *n.* (האוס'-סטאף) די שטענ=דיגע דאקטוירים און פעלדשארעס וואס גע=פינען זיך אין א האספיטאל.

house'-stew'ard *n.* (האוס'-סטיו'-ארד) איינער וואס פערוואלטעט די הויז=ווירטה=שאפט, אן עקאנאם.

house'-swal'low *n.* (האוס'-סוואל'-או) די געוועהנליכע אייראפעאישע שוואלב.

house'top *n.* (האוס'-טאפ) דער שפיץ פון א הויז, דער דאך.
People watched the parade from the **house-tops**.

house'warming *n.* (האוס'-הוואהר-מינג) א חנוכת=הבית, א יום=טוב וואס א פאמיליע מאכט בעניינגדיג א הויז.

house'wife *n.* (האוס'-הוואיף) א הויז=פרוי, א בעל=הבית'טע, א ווירטהין; א הויז=האלטעריז; א נעה=קעסטעלע.

house'wifely *a. and adv.* (האוס'-הוואיפ-לי) וואס איז שייך אדער וואס כא=ראקטעריזירט א הויז=ווירטהין; מעשה בעל=הבית'טע.

house'wifery *n.* (האוס'-הוואיפ-רי) די בעשעפטיגונג פון א הויז=ווירטהין; די הויז=פערוואלטונג פון א פרוי.

house'work *n.* (האוס'-הווירק) הויז=ארבייט; שטוביגע מלאכות.

hou'sing *n.* (האו'-זינג) דאס אריינגעה=מען אין א הויז; דאס געבען אן אבדאך; א שיצונג, בעדעקונג; אין טישלעריי — די פוגע, דער אויסשניט אין א ברעט אדער האלץ אריינצושטעלען אן אנ=דער ברעט אדער האלץ; אין ארכיטעק=טור — א נישע אדער פערטיעפונג אין א

וואנד, וואו עס שטעלט זיך א סטאטוע אדער אן אנדער ארנאמענט; א קאנאט פון א שיף, וואס איז צוזאמענגעדרעהט פון דריי בעזונדערע שטריק; דער לאגער פון א מאשין, וואו עס ליעגט דער ענד פון א זיך דרעהענדער אקס אדער וואל; די טיילען פון א מאשין, אין וועלכע דער לאגער איז איינגעפאסט; א דעקע, א פערציערטער צודעק; א פערד־דעקע.

hove (האווו) געהויבען, אויפגעהויבען. ז. *heave*

hov′el *n. and v.* (האוו′-על) א פאוועט אדער א דאך אהן ווענד, וואו מען האלט פיה און מען לעגט אב סחורות זיי זאלען זיך ניט פערנעצען אונטער'ן רעגען; א קליין שטיבעל, א הייזקע; א חורבה; פערטרייבען פיה אונטער אן אבדאך; געבען אן אבדאך.

hov′eling *n.* (האוו′-על-אינג) א געוויסער אופן פון בויען קוימענס אז זיי זאלען ניט רויכערען; דער קוימען געבויט אויף אזא אופן.

hov′elling *n.* (האוו′-על-אינג) ז. *hoveling*

hov′er *v.* (האוו′-ער) שוועבען, פלאטערען; פאטשען מיט די פליגלען; הענגען בעוועגענדיג זיך איבער עפעס; זיין אדער האלטען זיך צווישען [ווי צווישען לעבען און טויט]; זיך ארומדרעהען [ארום א פלאץ]; פארזיכטיג אדער צעגערענד ארומגעהן; בעשיצען אונטער די פליגלען.

hov′erer *n.* (האוו′-ער-ער) איינער וואס שוועבט, פלאטערט אדער דרעהט זיך ארום צעגערענד [ז. *hover*]; א פלאץ צו האלטען ווארעם יונגע נור־וואס אויסגעבריהטע העהנדעלעך.

how *adv. and n.* (האו) ווי; ווי אזוי; אויף וועלכען אופן; פאר וועלכען פרייז; ווארום; דער אופן; דער שטייגער; די ארט.

howbe′it *adv.* (האו-בי′-איט) דאך; טראץ דעם; עס מעג זיין וואס עס וויל.

how′dah *n.* (האו′-דא) א ביידעל אויף אן עלפאנט.

how do you do? (האו דו יו דו) וואס מאכט איהר? ווי איז אייער געזונד?

how′dy *int.* (האו′-די) א פערקירצונג פון די ווערטער *how do you do*

how′dy-do′ *n.* (האו′-די-דו′) א בעגריסונג [ז. *howdy*]; אן אונערווארטעטע צרה אדער פערלעגענהייט.

how′el *n. and v.* (האו′-על) א באנדאר־הובעל, א באנדאר־געצייג צו מאכען גלאט א פעסעל; מאכען גלאט מיט דער הילף פון א באנדאר־הובעל.

howev′er *adv. and c.* (האו-עוו′-ער) ווי אויך [ווי עס זאל אויך ניט זיין]; פון דעסטוועגען; דאך.

I am delayed. **However** I shall be able to complete my work.

how fare you? (האו פעהר יו) וואס מאכט איהר? ווי געהט עס?

how′itzer *n.* (האו′-איט-סער) די האוביצע [א מין קורצער הארמאט].

Howitzer

howl *v. and n.* (האול) וואיען [ווי א הונד אדער א וואלף]; ברילען; קלאגען; דאס וואיען; א קלאג־געשריי.

howl at (האול עט) בילען, האווקען אויף...

howl′er *n.* (האול′-ער) איינער וואס וואיעט אדער ברילט; די בריל־אפע [אן אבעזיאנע, וואס געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא און וועלכע וואיעט זעהר הויך].

Howler

how′let *n.* (האו′-לעט) די וואלד־אוילע אדער סאווע [א מין נאכט־פויגעל].

howl′ing *a.* (האול′-אינג) 1. וואיענדיג, שרייענדיג, ברילענדיג; זעהר הויך [לויט]; 2. גוואלדיג, אונגעהייער.

2. The picnic was a **howling** success.

how much? (האו מאטש) וויפיעל קאסט עס? וואס איז דער פרייז?

how′soev′er *adv.* (האו′-סא-עוו′-ער) ווי עס זאל אויך ניט זיין, אין וואס פאר אן ארט עס איז; אבוואהל; פון דעסטוועגען; יעדענפאלס; דאך.

hoy *n. and int.* (האי) אזא קליין טראנספארט־שיפעל; היי! היידא! [אן אויפרוף צו ציהען אימעצענס אויפמערקזאמקייט].

hoy′den *n., a. and v.* (האידן) ז. *hoiden*

H. P. ראשי תבות פון *horse-power*

H. R. ראשי תבות פון די ווערטער *House of Representatives*

hub *n.* (האב) א ראד־נאבע [דער מיטעלסטער טייל פון א ראד אין וועלכען עס ליעגט דער אקס]; א צענטראלער אדער וויכטיגער פונקט; א האלץ־קלעצעל אבצוהאלטען א ראד פון א וואגען; א קורצער אייזען־ראהר מיט איינגעשניטענע שרויפען פון ביידע ענדען פון אינוועניג כדי איהם צונויפצושרויפען מיט אנדערע רעהרען; א שטאהל־שטעמפעל צו מאכען מטבעות, מעדאלען א. ד. ג.; אן אינסטרומענט פון הארטען שטאהל צו מאכען שרויפען אדער געצייג מיט שרויפען; א ציעל־צייכען צו וועלכען א דיסק ווערט געווארפען; א שטיעל אדער גריף פון א וואפע; אן ארויסשטארצונג.

Hub *n.* (האב) די שטאדט באסטאן [ווערט אזוי גערופען הומאריסטיש צוליעב דעם וואס באסטאן רעכענט זיך אלס דער צענטער פון קולטור אין אמעריקא].

hub′-band *n.* (האב′-בענד) דער אייזערנער רינג וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א נאבע פון א ראד [דער מיטעלסטער טייל פון א ראד וואו דער אקס ווערט אריינגעשטעלט].

Hub′bite *n.* (האב′-איט) א באסטאנער [אין א הומאריסטישען זין]. ז. *Hub*

hub′ble *n.* (האבל) א קליין בערגעל, א גרודע.

hub′ble-bub′ble *n.* (האב′ל-באב′ל) א געפילדער, א טומעל; אזא פיפקע [ליולקע] פאר טאבאק־רויכערער אין פערזיען און אינדיען.

Hubble-bubble

hub′bly *a.* (האב′-לי) שארסטיג, גרודיג, פול מיט בערגלעך.

hub′bub *n.* (האב′-אב) א טומעל, א ליארם, א סומאטאכע.

hub′by *a. and n.* (האב′-אי) בערגעלדיג, גרודיג, שארסטיג; מאנעלע [א ליעבלינגסנאמען פערקירצט פון *husband*].

hub′-deep *a.* (האב′-דיעפ) איינגעזונקען ביז די אקסען.

huck′aback *n. and a.* (האק′-ע-בעק) אזא דיקער שארסטיגער לייווענט אדער באוועל־שטאף וואס ווערט געברויכט פאר האנד־טיכער; וואס איז געמאכט פון דיעזען שטאף.

huck′le *n.* (האקל) א היפט; עטוואס וואס שטארצט ארויס ווי א היפט.

huck′le-backed *a.* (האק′ל-בעקט) מיט א הויקער, הארבאטע.

huck′leberry *n.* (האק′ל-בער-אי) די היידעל־בעערע [א מין שווארצע אדער רויטע יאגדעס מיט א בלויליכען קאליר]; דער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען בלויע יאגדעס אדער היידעל־בעערע.

Huckleberry

huck′lebone *n.* (האק′ל-באון) דער היפטען אדער שפרונג־ביין.

huck′ster *n. and v.* (האק′-סטער) א קליין־הענדלער; איינער וואס האלט זיין גאנצע סחורה אויף די פלייצעס, אין א קעסטעל אדער אויף א וועגעל און שרייט אויס וועגען זיינע סחורות; פערקויפען סחורה אויף אזא אופן.

huck′stress *n.* (האק′-סטרעס) א סעדעכע, א מארק־פרוי.

hud′dle *v. and n.* (האדל) צוזאמענווארפען, אנווארפען אהן שום ארדנונג; גיך אבטהאן א זאך [ניט אבגעבענדיג זיך מיט די איינצעלהייטען]; שנעל ארויפווארפען אויף זיך עפעס; זיך דרענגען, זיך דריקען; א צונויפגעדרענגטע מאסע, א מענגע, א הויפען.

hud′dle in (האדל אין) אריינשטופען זיך.

hud′dle on (האדל אן) ארויפכאפען, ארויפווארפען [אויף זיך א קליידעל].

hud′dler *n.* (האד′-לער) איינער וואס ווארפט צונויף זאכען אהן א שום ארדנונג.

hud′dle up (האדל אפ) גיך אבטהאן, גיך אבענדיגען א זאך.

hue *n.* (היו) א פארב, א קאליר, א שאטירונג; א געשריי, א טומעלדיגער רעש פון פיעלע שטימען.

hue and cry (היו ענד קראי) א ליארם אדער א געפילדער; דאס מאכען אן אלארם ביים נאכלויפען א פערברעכער; אין ענגלאנד — א געשריבענער אלארם־אויפרוף צו העלפען כאפען אן אנטלאפענעם פערברעכער.

hued *a.* (היוד) פון א בעשטימטען קאליר אדער קאליר־שאטירונג.

BLOODVESSELS OF THE HUMAN BODY

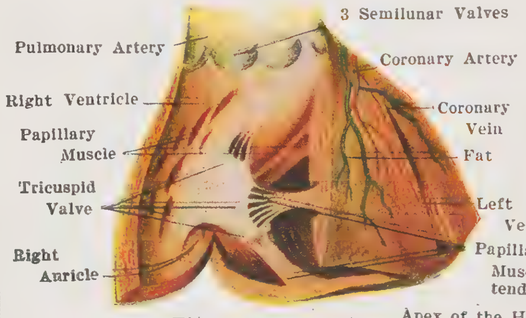

Fig. 1. The Heart.
(Both Ventricles are opened.)

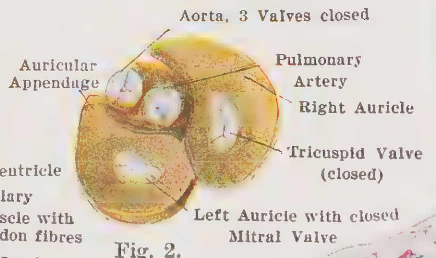

Fig. 2.
Auricles of the Heart.

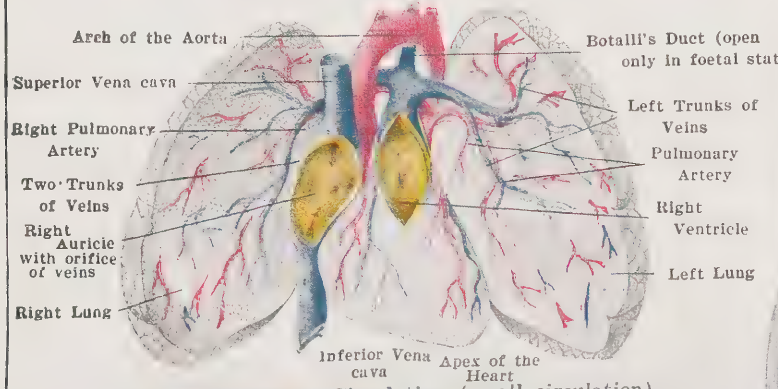

Fig. 3. Pulmonary Circulation (small circulation).

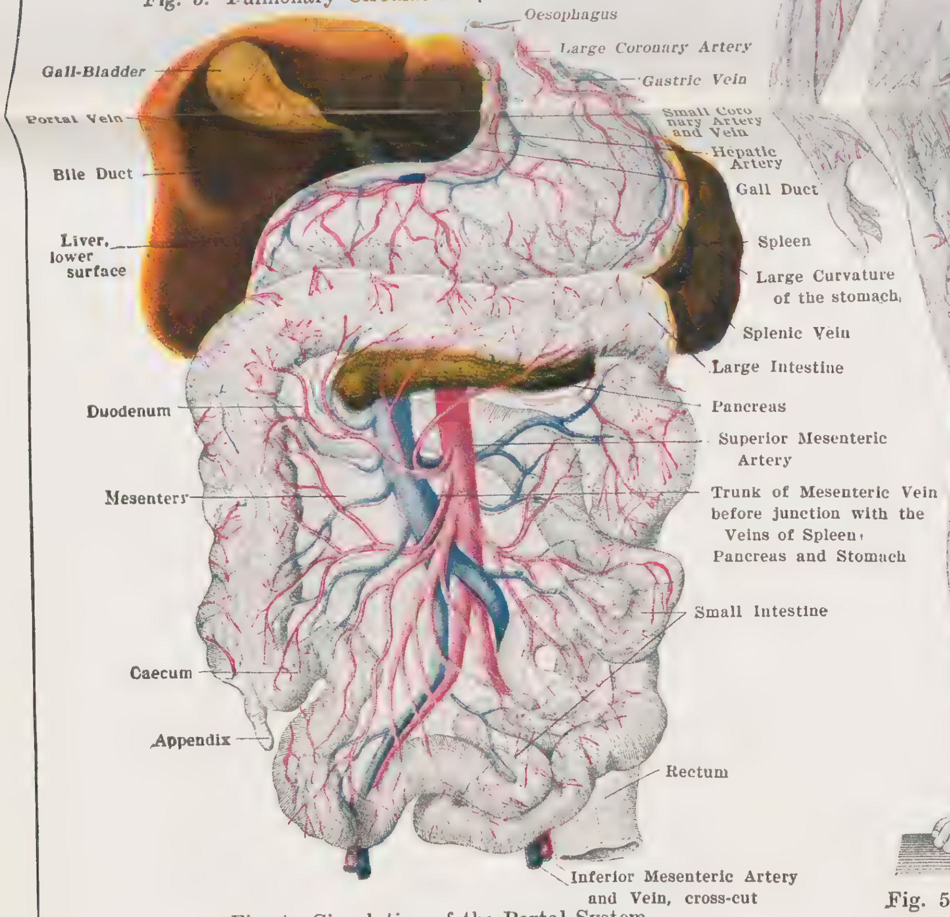

Fig. 4. Circulation of the Portal System.
(The Union of the veins of the stomach, intestines, spleen and pancreas with the trunk of the Portal Vein is covered by the stomach.)

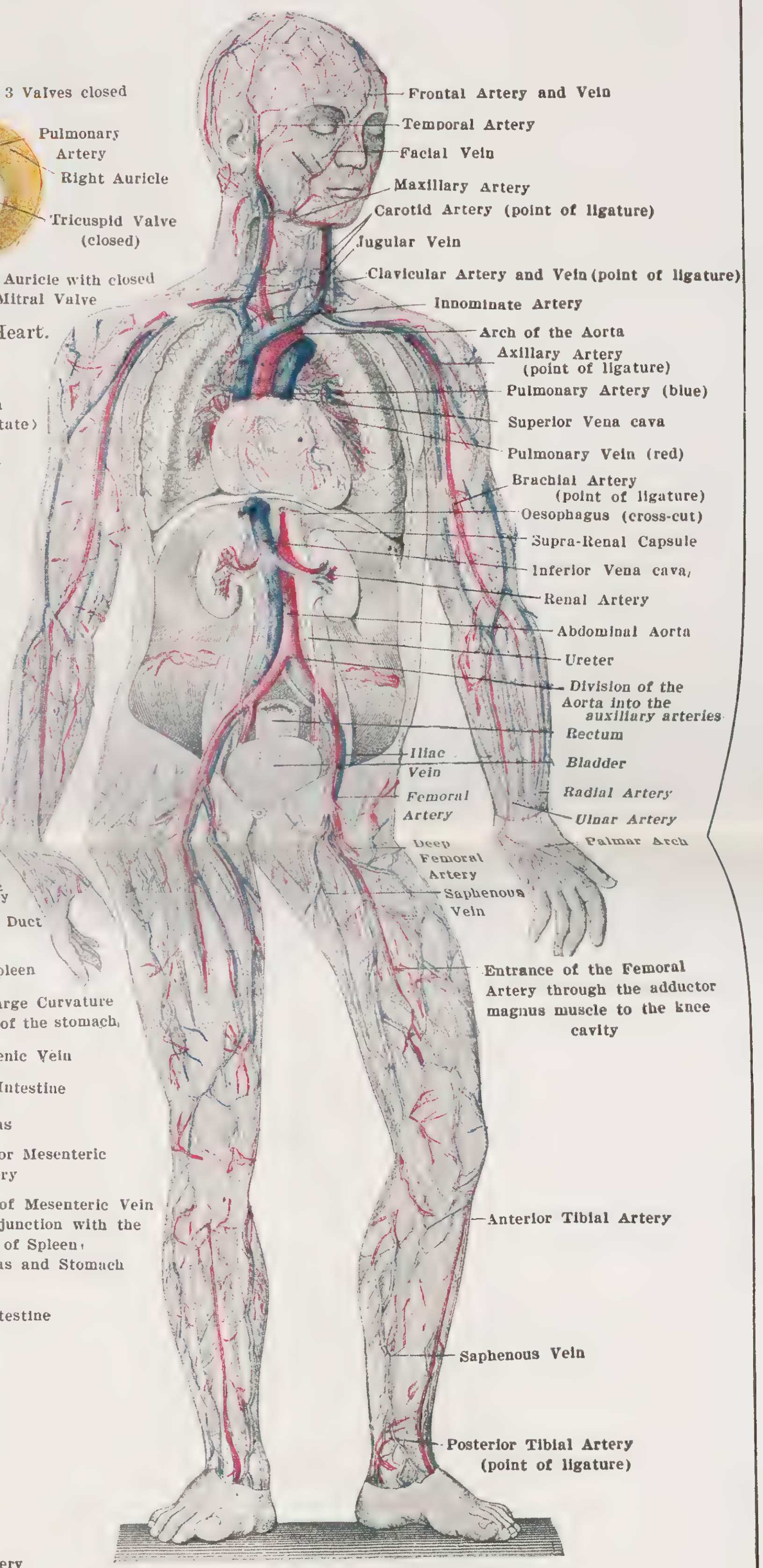

Fig. 5. Circulation of the Blood in the Body
(large circulation)
(The Viscera of the Portal System, Fig. 4, have been removed from the abdominal cavity.)

The red lines indicate the Arteries, the blue lines the Veins

hue'less *a.* (היו'-לעס) אהן קאליר, אהן שאטירונג, בלאס.

hu'er *n.* (היו'-ער) א פישער וואס שטעהט אויף דער וואך און גיט א סיגנאל ווען עס קומט אן א סטאדע הערינג אדער אנדערע פיש וואס וואנדערען אין מאסען אין געוויסע צייטען פון יאהר.

huff *v., n. and a.* (האף) זיך אנצינדען פון כעס, ארויס פון די כלים; זיין קאפריזנע, זיך אנבלאזען; ווערען גרויס ביי זיך, שטאלץ אדער חוצפה'דיג; אנבלאזען, אויפבלאזען; בעהאנדלען גראב, מיט כעס אדער חוצפה'דיג; אין שאכמאט־שפיעל — צונעהמען א פיגור; אין דאמקעס־שפיעל — צונעהמען ביים געגנער א פעשקע אלס שטראף, ווען ער פערנאכלעסיגט צוצונעהמען יענעמס א פעשקע; אן אויסברוך פון צארן; דאס ווערען שטאלץ, חוצפה'דיג, קאפריזנע אדער שלעכט־געשטימט; אויפגעבלאזען, שטאלץ; צארנדיג, אין כעס; קאפריזנע.

huff and puff (האף ענד פאף) דונערען און שטורמען; גוואלדעווען און פילדערען.

huff'ily *adv.* (האפ'-אי-לי) שטאלץ; אנגעבלאזען, קאפריזנע; אין כעס, חוצפה'דיג.

huff'iness *n.* (האפ'-אי-נעס) אנגעבלאזענקייט, שטאלץ, חוצפה; צארן, שלעכטע שטימונג, קאפריזנעקייט.

huff'ingly *adv.* (האפ'-אינג-לי) ז. ***huffily***

huff'ish *a.* (האפ'-איש) ז. ***huffy***

huff'ishly *adv.* (האפ'-איש-לי) ז. ***huffily***

huff'ishness *n.* (האפ'-איש-נעס) ז. ***huffiness***

huff'y *a.* (האפ'-אי) אנגעבלאזען, שטאלץ, קאפריזנע, חוצפה'דיג, אין כעס.

hug *v. and n.* (האג) ליעגען נאהענט איינער צום צווייטען; שטארק ארומנעהמען; שטארק זיך האלטען אן עפעס; זיך ארומטראגען מיט עפעס; אומארמונג.

hug a belief' (האג ע בי-ליעף') האלטען זיך פעסט אין א גלויבען, שטארק גלויבען אין עפעס.

huge *a.* (היודזש) זעהר גרויס, אונגעהייער, ריעזיג.

huge'ly *adv.* (היודזש'-לי) אויף א גרויסען, אונגעהייערען, ריעזיגען שטייגער.

huge'ness *n.* (היודזש'-נעס) אונגעהייערע גרויסקייט, געוואלדיגע גרויס.

hug'ger *n.* (האג'-ער) איינער וואס נעהמט ארום אדער וואס אומארמט.

hug'ger-mug'ger *v., n. and a.* (האג'-ער-מאג'-ער) פערשטיקען עפעס; טהון עפעס אין געהיים: בעהעלטעניש, פערבארגענהייט; דאס האלטען אדער טהון עפעס אין געהיים; בעהאלטען, געהיים, כיטרע, הינטען־ארום; אהן ארדנונג, אהן טאלק.

hug in a sin (האג אין ע סין) זיין צוגעבונדען צו א תאוה.

hug one's self (האג הוואנז סעלף) אנקוועלען פון זיך אליין.

hug the land (האג טהי לענד) געהן ווי מעגליך נאהענט צום ברעג [ווענען א שיף].

hug the shore (האג טהי שאור) געהן ווי מעגליך נאהענט צום ברעג [ווענען א שיף].

Hu'guenot *n.* (היו'-גע-נאט) א הוגענאט [א פראטעסטאנט פון דער קאלוויניסטישער ריכטונג אין פראנקרייך אין זעכצעהנטען און זיעבצעהנטען יאהרהונדערט. די הוגענאטען זיינען זעהר שטארק פערפאלגט געווארען אין פראנקרייך. אין דער נאכט פון 24טען אויגוסט 1572 איז אין פאריז געמאכט געווארען א גרויסע שחיטה אויף די הוגענאטען וועלכע איז בעקאנט אין דער געשיכטע מיט דעם נאמען די בארטהאלאמעאוס־נאכט].

Hu'guenotism *n.* (היו'-גע-נאט-איזם) דער גלויבען און די פרינציפען פון די הוגענאטען. ז. ***Huguenot***

hulk *n. and v.* (האלק) דער קערפער פון א שיף [אהן די מאסטען, שטריק און די איבריגע אויסריכטונגען]; אן אלטע, אבגענוצטע שיף [הויפטזעכליך אין ענגלאנד א שיף פאר ארעסטאנטען]; עטוואס וואס איז שווער און אומגעלומפערט; א. שווערער, גרויסער, אומגעלומפערטער מענש.

hul'king *a.* (האל'-קינג) שווער, גרויס, אומגעלומפערט.

hul'ky *a.* (האל'-קי) ז. ***hulking***

hull *n. and v.* (האל) די הילזע [די אויסערע בעדעקונג פון עפעס]; א שאלעכץ, א סטרוטשקע, א שויט [פון ארבעס אדער בעבלעך]; דער קערפער פון א שיף [אהן די שטריק־ווערק און מאסטען]; שיילען, לושטשען; דורכשיסען דעם קערפער פון א שיף.

hullabaloo' *n.* (האל-ע-בע-לוה') א געטומעל, א געשריי, א מהומה.

hull down (האל דאון) אזוי ווייט, אז מען זעהט נור ארויס די מאסטען [ווענען א שיף].

hulled bar'ley (האלד באר'-לי) גערשטען־גרויפען.

hull'er *n.* (האל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס שיילט אדער נעהמט אראב די שאלעכץ; א מאשין צו רייניגען באוועלפלאנצען.

hull'er-gin *n.* (האל'-ער-דזשין) א מאשין צו רייניגען באוועל־פלאנצען.

hull'-gull *n.* (האל'-גאל) אזא קינדערשפיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען דארף טרעפען וויפיעל זאכען איינער האט אין דער פערמאכטער האנד.

hull'ing-machine' *n.* (האל'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס נעהמט אראב די שאלעכץ פון תבואה־קערנער; א גרויפען־מאשין.

hull'ing-mill *n.* (האל'-אינג-מיל) א גרויפען־מיהל.

hullo' *int.* (הא-לאו') ז. ***hello***

hull'y *a.* (האל'-אי) וואס איז בעדעקט מיט א שאלעכץ אדער שויט.

hum *v., n. and int.* (האם) זשומען, זשוזשען [ווי א ביען]; מורמלען; אונטערברומען; צעגערען אין ריידען, המ'קען; זיך זאאיקען, שטאמלען; אבנארען; א זשומען, א זשוזשען, א געמורמעל; בעטרוג, נארעריי; הם!

hu'man *a. and n.* (היו'-מען) מענשליך; א מענש.

hum and haw (האם ענד האה) מאכען איינווענדונגען; זיך זאאיקען; זיין אונענטשלאסען.

humane' *a.* (היו-מיין') מענשליך, גוטהארציג; הומאניטאר, וואס מאכט מענשליכער, בעסער [הויפטזעכליך ווענען דער שעהנער ליטעראטור, פילאלאגיע און קלאסישער ליטעראטור].

humane' lear'ning (היו-מיין' לויר'-נינג) הומאניטארע וויסענשאפטען; די קלאסישע [גריכישע און רוימישע] שפראכען און ליטעראטור. ז. ***humane***

humane'ly *adv.* (היו-מיינ'-לי) מיט מענשליכקייט, מיט גוטהארציגקייט, הומאניטאר.

humane'ness *n.* (היו-מיינ'-נעס) מענשליכקייט, גוטהארציגקייט.

hu'man-hear'tedness *n.* (היו'-מען-הארט'-טעד-נעס) מענשליכקייט, גוטסקייט.

humanisa'tion *n.* (היו-מענ-אי-זיי'-שאן) ז. ***humanization***

hu'manise *v.* (היו'-מענ-איז) ז. ***humanize***

hu'maniser *n.* (היו'-מענ-אי-זער) ז. ***humanizer***

hu'manism *n.* (היו'-מענ-איזם) מענשליכקייט, הומאניטעט; הומאניזם, קלאסישע בילדונג און קולטור [צו ענדע פון 15טען יאהרהונדערט, ווען אין אייראפא האט צוריק אויפגעבליהט די קלאסישע בילדונג און קולטור].

hu'manist *n. and a.* (היו'-מענ-איסט) א הומאניסט, איינער וואס שטודירט די קלאסישע [אלט־רוימישע און אלט־גריכישע ליטעראטור]; איינער וואס שטודירט די מענשליכע נאטור; הומאניסטיש.

humanis'tic *a.* (היו-מע-נים'-טיק) וואס איז שייך צו דער מענשהייט אדער מענשליכקייט; הומאניסטיש. ז. ***humanism***

humanis'tically *adv.* (היו-מע-נים'-טי-קעל-אי) מיט מענשליכקייט, מיט גוטהערציגקייט; הומאניסטיש. ז. ***humanism***

humanita'rian *n. and a.* (היו-מענ-אי-טיי'-רי-ען) א הומאניטאריער, א וואהלטהעטער, א פילאנטראפ; א קריסט וואס גלויבט ניט אין קריסטוס'עס געטליכער אבשטאמונג, אן אוניטאריער.

humanita'rianism *n.* (היו-מענ-אי-טיי'-רי-ענ-איזם) הומאניטארישע פרינציפען, מענשען־ליעבע; וואהלטהעטיגקייט, פילאנטראפיע; די לעהרע אז קריסטוס איז געווען א בשר־ודם און ניט גאט'ס זוהן.

human'ity *n.* (היו-מענ'-אי-טי) מענשליכקייט; מענשהייט; מענשען־ליעבע, הומאניטעט; דאס שטודירען די מענשליכע נאטור; דאס שטודירען די הומאניטארע ליטעראטור [די שעהנע ליטעראטור, די קלאסישע ליטעראטור, פילאלאגיע, גראמאטיק און רעטאריק].

humaniza'tion *n.* (היו-מענ-אי-זיי'-שאן) פערמענשליכונג, פערעדלונג.

hu'manize *v.* (היו'-מענ-איז) פערמענשליכען, פערפיינערען, פערעדלען; אויסגעעדעלט ווערען, מענשליכער ווערען.

hu'manized lymph (היו'-מענ-איזד לימף) ז. ***humanized vaccine***

hu'manized vac'cine (היו'-מענ-איזד וועק'-סין) פאקען־שטאף גענומען פון מענשליכע פאקען [ניט פון בהמות].

hu'manizer *n.* (היו'-מענ-אי-זער) איינער וואס עדעלט אויס, בילדעט אויס, מאכט מענשליכער.

hu'mankind *n.* (היו'-מענ-קאינד) די מענשהייט, דאס מענשען־געשלעכט.

hu'manly *adv.* (היו'-מענ-לי) מענשליך; לויט מענשליכע בעגריפען, גלויבען, געוועהנהייטען א. ז. וו.

hu'manness *n.* (היו'-מענ-נעס) מענשליכקייט, דאס זיין מענשליך.

hu'man race (היו'-מען רייס) דאס מענשען־געשלעכט.

hu'man skel'eton (היו'-מען סקעל'-עטאן) א סקעלעט פון א מענשען.
Humane' Soci'ety (היו-מיין' סאָ-סאַי'-ע-טי) א צער-בעלי-חיים געזעלשאפט.
hu'man spe'cies (היו'-מען ספיע'-שיעז) דאס מענשליכע געשלעכט.
huma'tion *n.* (היו-מיי'-שאן) די בעערדיגונג, דאס ברייננען צו קבורה.
hum a tune (האם ע טיון) אונטערברומען א ניגון.
hum'bird *n.* (האמ'-בוירד) ז. *humming-bird*.
hum'ble *a. and v.* (האמבל) נידריג; דעמיטהיג; עניוות'דיג; בעשיידען; פשוט, ניט וויכטיג; געהארכזאם, אונטערטעניג; ערנידריגען, דעמיטהיגען.
hum'ble-mouthed *a.* (האמ'בל-מאוטהד) בעשיידען, עניוות'דיג, ערנידריגט [אין רעדען].
hum'bleness *n.* (האמ'בל-נעס) נידריגקייט, דעמיטהיגקייט; עניוות; בעשיידענהייט; פשוט'קייט, ניט וויכטיגקייט; אונטערטעניגקייט, געהארכזאמקייט.
hum'ble-pie *n.* (האמ'בל-פאי) א געבעקס געמאכט מיט פלייש פון די איגנעווייד פון א הירש.
hum'ble-plant *n.* (האמ'בל-פלענט) די זינפלאנצע אדער די ריהר-מיך-ניט-אן-פלאנצע.
hum'bler *n.* (האמ'-בלער) אן ערנידריגער; איינער אדער עטוואס וואס ערנידריגט.
hum'bler clas'ses (האמ'-בלער קלעס'-עז) די אונטערשטע קלאסען פון פאלק.
hum'bles *n.* (האמבלז) די איינגעווייד פון א הירש.
hum'ble ser'vant (האמבל סויר'-ווענט) אונטערטעניגסטער דיענער, געהארכזאמער דיענער [ווי עס ווערט אמאל געשריבען ביים שלוס פון א בריעף פאר דער אונטערשריפט].
hum'bling *n.* (האמ'-בלינג) ערנידריגונג; דאס רוישען, דאס זשומען, דאס מורמלען.
hum'blingly *adv.* (האמ'-בלינג-לי) מיט הכנעה, מיט אונטערטעניגקייט, מיט ערנידריגונג.
hum'bly *adv.* (האמ'-בלי) מיט עניוות, אהן שטאלץ, מיט ערנידריגונג, געהארכזאם, אונטערטעניג.
hum'bug *n. and v.* (האמ'-באג) א שווינדעל, א ליגען, א בעטרוג; א ליגנער, א שארלאטאן; בעשווינדלען, אבנארען, בעטריגען.
hum'buggery *n.* (האמ'-באג-ער-אי) שווינדעל, בעטרוג, פאלשקייט.
hum'drum *a., n. and v.* (האמ'-דראם) איינארטיג, מיט איינעם און דעמזעלבען שטייגער; אהן שום פערענדערונגען; נודנע; א נודנער געשפרעך; נודנעקייט; איינארטיגקייט; פערברייננגען די צייט אויף א לאנגווייליגען שטייגער.
humecta'tion *n.* (היו-מעק-טיי'-שאן) די בעפייכטונג, די בענעצונג.
hu'mefy *v.* (היו'-מי-פאי) ווייך מאכען, פייכט מאכען.
hu'meral *a.* (היו'-מע-רעל) וואס געהערט צו דעם שולטער אדער צו דער פלייצע.
hu'merus *n.* (היו'-מע-ראס) דער שולטערביין, דער פלייצע-ביין.
hum'hum *n.* (האמ'-האם) גראבער אינדישער לייוועוונד.
hu'mic *a.* (היו'-מיק) וואס בעקומט זיך פון הומוס אדער דאס-ערד. ז. *humus*.
hu'mid *a.* (היו'-מיד) פייכט, נאס.
humid'ity *n.* (היו-מיד'-אי-טי) די פייכטקייט, נאסקייט; אין מעטעאראלאגיע — די גרויס פון פייכטקייט אין דער אטמאספערע.
hu'midness *n.* (היו'-מיד-נעס) פייכטקייט, נאסקייט.
hu'midor *n.* (היו'-מי-דאהר) אזא קעסטעל, אין וועלכען מען האלט ציגארען זיי זאלען ניט פערטריקענט ווערען.
humid'ostat *n.* (היו-מיד'-א-סטעט) אזא פארט-סיגאר, וועלכער ענטהאלט אין זיך א פייכטען מאטעריאל, כדי די ציגארען זאלען ניט פערטריקענט ווערען.
hu'mifuse *a.* (היו'-מי-פיוס) אין באטאניק — וואס פערשפרייט זיך איבער'ן באדען; קריכענד [וועגען געוויסע פלאנצונגען].
humil'iate *v.* (היו-מיל'-אי-אייט) ערנידריגען; דעמיטהיגען.
humil'iating *a.* (היו-מיל'-אי-איי-טינג) ערנידריגענד; דעמיטהיגענד.
humilia'tion *n.* (היו-מיל-אי-איי'-שאן) ערנידריגונג; דעמיטהיגונג.
humil'ity *n.* (היו-מיל'-אי-טי) די זעלבסט-ערנידריגונג, עניוות; אונטערגעווארפענקייט, געהארכזאמקייט.
hum'mel *v.* (האמ'-על) וועהען געשטען [אבריינינגען די קערנער פון דער איינהילונג].
hum'mer *n.* (האמ'-ער) א זשומזשער, א זשוזשער, א מורמלער; איינער וואס שטייגט אריבער אלע אנדערע, ספעציעל אין שנעלקייט אדער פלינקקייט; א זשום-פויגעלע אדער קאליברי; אן ארט טעלעפאן-גלעקעל, וואס זשוזשעט אנשטאט קלינגען.
hum'ming *n. and a.* (האמ'-אינג) דאס זשוזשען, דאס זשומען, דאס מורמלען; וואס זשוזשעט, וואס מורמעלט.
hum'ming-bird *n.* (האמ'-אינג-בוירד) דאס זשום-פויגעלע [איינס פון דעם מין קליינינקע פויגעלעך, ווי די קאליברי א. ד. ג. וועלכע זשומען ווי פליגען דורך דער שנעלער בעוועגונג פון זייערע פליגלען].

Humming-bird

hum'mock *n.* (האמ'-אק) א בערגעל; נידריגע בערגלעך בעוואקסען מיט וואלד; קריהעס אדער אייז-בערגלעך, וואס הויבען זיך אויף איינע אויף די אנדערע.
hum'mocky *a.* (האמ'-אק-אי) פול מיט בערגלעך.
hum'mum *n.* (האמ'-אם) א טערקישע באד, א שוויץ-באד.
hu'mor *n. and v.* (היו'-מאר) פייכטקייט, נאסקייט; דער פליסיגער שטאף פון א לעבעדיגען קערפער [ווי בלוט, גאל א. ד. ג.]; דאס געמיטה, די ארט פון פיהלונג; די שטימונג; א קאפריז, אן איינפאל; הומאר [די פעהיגקייט צו בעמערקען און איבערגעבען די לעכערליכע זייט פון עפעס]; שפאס, וויציגקייט; בעווילי-גען, בעפרידיגען, טהאן א געפעליגקייט; נאכגעבען א קאפריז אדער תאוה; צופאסען; זיך ריכטען נאך עפעס.
hu'moral *a.* (היו'-מאר-על) וואס געהערט צו אדער נעהמט זיך פון די פליסיגקייטען אין קערפער.
hu'moralism *n.* (היו'-מאר-על-איזם) דאס בעלאנגען אדער דאס בעקומען זיך פון די פליסיגע שטאפען אין קערפער; די לעהרע, אז אלע קראנקהייטען נעהמען זיך פון א געוויסען צושטאנד פון די פליסיגע שטאפען אין קערפער.
hu'morism *n.* (היו'-מאר-איזם) אין מעדיצין — די טעאריע דאס א קראנקהייט ווערט פעראורזאכט דורך פערדארבענע פליסיגקייטען אין קערפער; די מאניערען, נייגונגען אדער פעהיגקייטען פון א הומאריסט.
hu'morist *n.* (היו'-מאר-איסט) א הומאריסט, א שפאס-שרייבער, א וויצלינג.
humoris'tic *a.* (היו-מאר-איס'-טיק) הומאריסטיש, וויציג.
hu'morless *a.* (היו'-מאר-לעס) אהן הומאר, אהן לעבעדיגקייט; לאנגווייליג.
hu'morous *a.* (היו'-מאר-אס) קאפריזנע, איינגענזיניג; שפאסיג, וויציג.
hu'morously *adv.* (היו'-מאר-אס-לי) אויף א הומאריסטישען שטייגער; אויף א וויציגער, שפאסיגער ארט.
hu'morousness *n.* (היו'-מאר-אס-נעס) קאפריזנעקייט; פרעהליכקייט; שארפזיניגקייט, וויציגקייט; נייגונג צו טרייבען קאטאוועס.
hu'morsome *a.* (היו'-מאר-סאם) ז. *humorous*.
hu'morsomely *adv.* (היו'-מאר-סאם-לי) ז. *humorously*.
hu'mous *a.* (היו'-מאס) וואס איז שייך צו דאס-ערד אדער טשערנאזאם [א שווארצער, פעטער און פרוכטבארער ערד-באדען].
hump *n. and v.* (האמפ) א הויקער, א הארב; אויסבויגען דעם רוקען, מאכען א הארב; צונויפציהען זיך, איילען, מאכען שנעל; אנבלאזען זיך; אנשטרענגען זיך.
hump'back *n.* (האמפ'-בעק) ז. *hunchback*.
hump'backed *a.* (האמפ'-בעקט) ז. *hunchbacked*.
humped *a.* (האמפט) הארבאטע, הויקערדיג.
hump'-shoul'dered *a.* (האמפ'-שאול'-דערד) וואס האט הויכע אויסגעבויגענע אקסלען.
hump'ty-dump'ty *a. and n.* (האמפ'-טי-דאמפ'-טי) קורץ און ברייט; א קורצער און דיקער מענש; א פאנטאמימע, אין וועלכער עס שפיעלט א קורצער און דיקער מענש; א מין שנאפס.
hump'y *a.* (האמפ'-אי) פול מיט בערגלעך; הויקערדיג, הארבאטע; א שטיבעל, א ביידעל.
hu'mus *n.* (היו'-מאס) הומוס אדער דאס-ערד [א פרוכטבארער, פעטער, שווארצער ערד-באדען, וועלכער ענטהאלט אין זיך פיעל איבערגעפוילטע ארגאנישע שטאפען].
Hun *n.* (האן) אן אונגאר, איינער פון אונגארן; איינער פון די הונען [א קריעגעריש, אזיאטיש פאלק, וואס האט אין 5טען יאהרהונדערט פערניכטעט און צושטערט מעהר ווי א העלפט פון דער רוימישער מלוכה].
hunch *n. and v.* (האנטש) א הארב, א

הויקער; א גרויס שטיק, א גרויסע המוציא; א שטויס מיט'ן עלנבויגען; שטויסען מיט'ן עלנבויגען; מאכען הארבאטע.

hunch'back *n.* (האנטש'־בעק) אן אויסגעבויגענער רוקען; א הארבאטער מענש, איינער מיט א הויקער; א מין וואלפיש מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען.

hunch'backed *a.* (האנטש'־בעקט) הארבאטע, הויקערדיג.

hunch'y *a.* (האנ'־טשי) הויקערדיג, הארבאטע.

hun'dred *n. and a.* (האנ'־דרעד) הונדערט; א הונדערט, א מאה; אין מיטעלאלטערליכען ענגלאנד — די צענט־גראפשאפט אדער לאנד־בעצירק [אן אדמיניסטראטיווער בעצירק מיט א געריכט פאר ציווילע און קרימינעלע פערברעכענס].

hun'dred-court *n.* (האנ'־דרעד־קאורט) אין מיטעלאלטערליכען ענגלאנד — א בעצירקס־געריכט [א געריכט פון א צענט־גראפשאפט אדער לאנד־בעצירק פאר ציווילע און קרימינעלע פערברעכענס].

Hun'dred Days (*the*) (האנ'־דרעד דייז) "די הונדערט טעג" [פון נאפאלעאן דעם ערשטענס הערשונג זינט ער האט זיך צוריקגעקעהרט פון עלבא ביז זיין צווייטער נידערלאגע, פון דעם 20טען מערץ ביז דעם 28טען יוני, 1815].

hun'dreder *n.* (האנ'־דרעד־ער) אין מיטעלאלטערליכען ענגלאנד — אן איינוואהנער אדער גוטס־בעזיצער פון א צענט־גראפשאפט [ז. *hundred*]; איינער וועלכער קען זיין אויסגעקליבען אלס געריכטס־געשווארענער אין א בעצירקס־געריכט [ז. *hundred-court*]; דער מאגיסטראט פון א צענט־גראפשאפט.

hun'dredfold *n.* (האנ'־דרעד־פאולד) הונדערטפאך, הונדערט מאל אזוי פיעל.

hun'dredman *n.* (האנ'־דרעד־מען) אין מיטעלאלטערליכען ענגלאנד — דער מאגיסטראט פון א צענט־גראפשאפט אדער לאנד־בעצירק.

hun'dredth *n.* (האנ'־דרעדטה) דער הונדערטסטער; א הונדערט־חלק, א הונדערטעל.

hun'dredweight *n.* (האנ'־דרעד־הוויט) א צענטער [א געוויכט פון הונדערט פונט].

hung (האנג) געהאנגען, אויפגעהאנגען. ז. *hang*

Hunga'rian *a. and n.* (האנ־גיי'־רי־ען) וואס איז שייך צו אונגארן; אן אונגאר; א מאדיאר; די אונגארישע שפראך.

hung beef (האנג ביעף) איינגעזאלצען פלייש, וואס איז געדעמפפט און געטריקענט.

hun'ger *n. and v.* (האנ'־גער) הונגער; א דורשט אדער א שטארקער פערלאנג נאך עפעס; הונגערען; דורשטען נאך עפעס, שטארק פערלאנגען.

hun'ger-bit *a.* (האנ'־גער־ביט) וואס ליידט הונגער, געפלאגט פון הונגער.

hun'ger-bit'ten *a.* (האנ'־גער־ביט'ן) ז. *hunger-bit*

hun'ger-cure *n.* (האנ'־גער־קיור) דאס היילען א קראנקהייט דורך זעהר א שטרענגער דיעטע [דורך אבהאלטען זיך פון עסען].

hun'gered *a.* (האנ'־גערד) פערהונגערט, אויסגעהונגערט.

hun'gerer *n.* (האנ'־גער־ער) איינער וואס הונגערט; איינער וואס דורשט שטארק נאך עפעס, איינער וואס האט א שטארקען פערלאנג נאך עפעס.

hun'ger-grass *n.* (האנ'־גער־גרעס) אזא גראז מיט בינטלעך בליהונג וואס זיינען ענליך צו א פוקסען־עק ז. *foxtail*

hun'ger-rot *n.* (האנ'־גער־ראט) א קראנקהייט ביי שעפסען פון שלעכטער פאשע אדער פיטערונג.

hun'ger-starved *a.* (האנ'־גער־סטארווד) פערהונגערט, אויסגעמארעט פון הונגער.

hun'ger strike (האנ'־גער־סטראיק) א שטרייק פון ארעסטאנטען אין א טורמע, וועלכער בעשטעהט אין ענטזאגען זיך פון עסען און פרייוויליגען הונגער.

hun'gerworm *n.* (האנ'־גער־הווארם) א שטענדיגער הונגער; א שטארקער אפעטיט וואס קען קיינמאל ניט געשטילט ווערען.

hung ju'ry (האנג דזשו'־רי) א יורי אדער געריכטס־געשווארענע, וועלכע קענען ניט ארויסטראגען קיין געריכטס־אורטייל צוליעב איין מיטגליעד, וועלכער מאכט שטערונגען צוליעב אונעהרליכע אדער פערזענליכע צוועקען.

hun'grily *adv.* (האנ'־גרי־לי) אויף א זשעדנעם, הונגעריגען אדער גיעריגען אופן.

hun'gry *a.* (האנ'־גרי) הונגעריג; וואס האט א שטארקען חשק צו עפעס; ארעם; אונפרוכטבאר.

hun'gry e'vil (האנ'־גרי אי'וול) אן אונגעוועהנליכער אפעטיט צום עסען ביי פערד.

hun'gry ta'ble (האנ'־גרי טייבל) אן ארעמער מאהלצייט.

hunk *n. and a.* (האנק) 1. א גרויס שטיק; 2. א פערשלומפערטע פרוי; 3. אויסגעצייכענט, פארטרעפליך.
1. Give the beggar a hunk of bread.

Hun'ker *n.* (האנ'־קער) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א קאנזערוואטאר, איינער, וועלכער דערלאזט ניט קיין נייע איינפיהרונגען און רעפארמען.

hun'kerism *n.* (האנ'־קער־איזם) קאנסערוואטיזם; א פיינדליכע האלטונג צו יעדען פראגרעס און פארטשריט.

hunks *n.* (האנקס) א קמצן, א קארגער מענש.

hun'ky *a.* (האנ'־קי) אויסגעצייכענט, פארטרעפליך.

hun'ky-do'ry *a.* (האנ'־קי־דאו'־רי) ז. *hunky*

hunt *v. and n.* (האנט) פיהרען יאגד; יאגען, פערפאלגען, נאכיאגען, נאכשפירען; זוכען, נאכזוכען; א יאגד; פערפאלגונג, נאכשפירונג, נאכזוכונג, זוכונג; א מחנה יאגד־הינד; א יאגד־געזעלשאפט; די געגענד, וואו מען פיהרט יאגד מיט הינד.

hunt at force (האנט עט פאורס) העצען די הינד אויף דער חיה [ביי יאגד] אנשטאט זי צו שיסען.

hunt change (האנט טשיינדזש) נאכפאלגען נאך אן אנדער, נייער שפור [וועגען יאגד־הינד].

hunt coun'ter (האנט קאונ'־טער) נאכשפירען אדער פערפאלגען אויף א פאלשער שפור.

hunt down (האנט דאון) דערגרייכען און כאפען אדער טויטען [אויף יאגד]; פערפאלגען, רודף'ען ביז צום לעצטען.

hun'ter *n.* (האנ'־טער) א יעגער; א יאגדהונד, א שפיר־הונד; א יאגד־פערד; א זוכער; אזא גרויסער קוקוק־פויגעל [אין יאמאיקא]; א יאגד־שפין אדער וואלף־שפין [אזא שפין וואס יאגט זיך נאך אינזעקטען אנשטאט צו ווארטען ביז זיי וועלען אריינפאלען אין זיין שפינוועב].

Hun'ter's screw (האנ'־טערז סקרוה) די האנטערס־שרויף אדער די־פערענציאל־שרויף [א שרויף דורך וועלכער עס געהט אין מיטען דורך א צווייטע שרויף. די מעלה פון דיעזער שרויף איז, וואס זי שרויפט זעהר שטארק און רעגולירט גוט, ניט האבענדיג אזא געדיכטען שרויפען־גאנג ווי ביי אן איינפאכער שרויף].

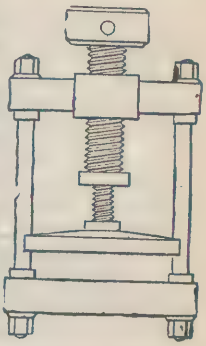

Hunter's Screw

hun'ting *n.* (האנ'־טינג) יאגד, דאס יאגען, דאס נאכיאגען, דאס זוכען.

hun'ting-bag *n.* (האנ'־טינג־בעג) א יאגד־טאש.

hun'ting-box *n.* (האנ'־טינג־באקס) א יעגער־שטיבעל.

hun'ting-coat *n.* (האנ'־טינג־קאוט) א יאגד־ראק.

hun'ting-cog *n.* (האנ'־טינג־קאג) דער איבריגער צאהן אין איינעם פון צוויי צאהן־רעדער, כדי אין זייערע בעוועגונגען זאלען זיך ניט צוזאמענטרעפען אלע מאל איינע און דיעזעלבינע צייהנער.

hun'ting-ground *n.* (האנ'־טינג־גראונד) א יאגד־פלאץ.

hun'ting-horn *n.* (האנ'־טינג־הארן) א יאגד־הארן.

hun'ting-jug *n.* (האנ'־טינג־דזשאג) א קרוג מיט רעליעפע בילדער פון יאגד, יעגער, יאגד־הינד א. ד. ג.

hun'ting-leop'ard *n.* (האנ'־טינג־לעפ'־ארד) דער יאגד־לעמפערט [א לעמפערט, וועלכער איז געלערענט צו פאנגען אנטילאפען].

hun'ting-shirt *n.* (האנ'־טינג־שוירט) א יעגער־בלוזע.

hun'ting-song *n.* (האנ'־טינג־סאנג) א יעגער־ליעד.

hun'ting-sword *n.* (האנ'־טינג־סאורד) א יעגער־שווערד [אזא שווערד וואס יעגערס בענוצען ענדגילטיג צו דער'הרג'ענען א געשאסענע חיה].

hun'ting the slip'per (האנ'־טינג טהי סליפ'־ער) פאנטאפעל־יאגד [א געוויסע שפיעל, וואו מען בעהאלט א שוך און איינער מיט פערבונדענע אויגען דארף איהם געפינען].

hun'ting-tide *r.* (האנ'־טינג־טאיד) דער יאגד־סעזאן, די צייט פון יאגד.

hunt out (האנט אוט) אויסשפירען, אויספארשען, אויסזוכען.

hunt'ress *n.* (האנט'־רעס) א יעגערין.

hunts'man *n.* (האנטס'־מען) א יעגער, א יעגער־יונג.

hunts'manship *n.* (האנטס'־מען־שיפ) יעגעריי, יעגער־קונסט.

hunt's'-up *n.* (האנטס'־אפ) עטוואס וואס וועקט אויף; א רוף צו ערוואכען.

hunt the squir'rel (האנט טיה סקהוואר'־על) א קינדער־שפיעל אין יאגעניש [דער וואס ווערט אנגעריהרט מיט דער האנד יאגט נאך דעם אנריהרער ביז ער כאפט איהם און דער געכאפטער מוז

דאַן פערנעהמען דעם פּלאַץ פון דעם נאָכיאָגער].

hunt up (האַנט אַפּ) אויסזוכען, סטאַרען זיך אויסצוגעפינען.

1. **Hunt up** my cousin when you are in Chicago. 2. I shall **hunt up** material for my speech.

hur'dle *n. and v.* (הויר'דל) א ראַהם אדער וואַנטעל געפלאָכטען פון ריטער אדער שטעקענס; א מין שליטען אדער געפלאָכטענער קארב, אין וועלכען מען פלעגט אמאָל פיהרען פעראורטיילטע פערברעכער צום עשאַפאָט; אין פעסטונגען — די בינטלעך צווייגען, מיט וועלכע מען פילט אָן א גראַבען; א געפלאָכטענער פּאַרקאַן ארום א פעלד אדער גארטען; א וואַנד פון געפלאָכטענע צווייגען ביים ברעג פון א טייך, כדי דאָס וואַסער זאָל ניט אונטערשווענקען די ערד; אין וועט־לויף — א מין וואַנטעל אדער קינסטליכער באַריער, וועלכען דער לויפער דאַרף אריבערשפּרינגען; א מין אייזערנע אדער הילצערנע ראַהם, אויף וועלכער מען ציהט אָן געוואַלטע וואָליק, כדי אויסצואוואַלקען עס און מאַכען א הוט; מאַכען א צאַם אדער בעדעקען מיט געפלאָכטענע צווייגען אדער שטעקענס; אין וועט־לויף — אריבערשפּרינגען א קינסטליכען באַריער אדער געפלאָכטענעם וואַנטעל.

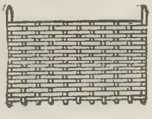
Hurdle

hur'dle-race *n.* (הויר'דל־רייס) א וועט־לויף, אין וועלכען דער לויפער דאַרף אריבערשפּרינגען איבער באַריערען אדער וואַנטעלעך.

hurds *n.* (הוירדז) פּאַקולע, די פּסולת פון קאַנאַפּליעס [פענקע, האַנף].

hur'dy-gur'dy *n.* (הויר'־די־גויר'־די) אַן אַלטפרענקישער מוזיקאַלישער אינסטרומענט עהנליך צו א גיטאַרע מיט פיער אדער מעהר סטרונעס, וועלכע ווערען בעריהרט און לאָזען ארויס טענער דורך א רעדעל וואָס ווערט געדרעהט מיט דער לינקער האַנד.

Hurdy-gurdy

hurl *v. and n.* (הוירל) וואַרפען מיט קראַפט, שליידערען; אַנידערוואַרפען, שטירצען; אויסשרייען, אַנפאַלען מיט א געשריי; שנעל בעוועגען זיך, לויפען; פליהען ווי א פייל פון בויגען; שפּיעלען אין שליידערען א באַל; וואַרפען עפּעס אויף איינעם; דאָס שליידערען, דאָס וואַרפען; דאָס לויפען פון וואַסער; דאָס לויפען בארג־אַראָב; א וואַנטעל אדער אַן אַנדער זאַך געפלאָכטען פון ריטער אדער שטעקענס.

hurl'bone *n.* (הוירל'־באָון) דער קניע־ביין ביי א פערד.

hur'ling *n.* (הויר'־לינג) א מין באַל־שפּיעל.

hur'ly-bur'ly *n.* (הויר'־לי־בויר'־לי) א געטומעל, א סומאַטאָכע, א גערויש.

hurra' *int. and v.* (הוה־ראַ') ז. *hurrah*

hurrah' *int. and v.* (הוה־ראַ') הוראַ! שרייען הוראַ.

hur'ricane *n.* (האַר'־אי־קיין) א שטורם־ווינד, א ציקלאָן.

hur'ried *a.* (האַר'־איד) אייליג, איבער־איילט; געטהאָן אין איילעניש.

hur'riedly *adv.* (האַר'־איד־לי) אין איילעניש.

hur'riedness *n.* (האַר'־איד־נעס) איילעניש.

hur'rier *n.* (האַר'־אי־ער) איינער וואָס איילט; איינער וואָס טרייבט אונטער.

hur'ry *v. and n.* (האַר'־אי) איילען, אונטערטרייבען; צווינגען אדער ווירקען אויף איינעם צו טהאָן א שלעכטע אדער נאַרישע זאַך; שטופּען [א וועגעל] אין א קויהלען־שאַכטע; בעוועגען אדער טהאָן עפּעס אין איילעניש; דאָס זיין אין איילעניש; דאָס מאַכען עפּעס שנעל; איילעניש, אויפגערעגטקייט, אונרוהיגקייט.

hur'ry away' (האַר'־אי ע־הוויי') שנעל אַוועקפיהרען, שנעל אַוועקגעהן.

hur'rygraph *n.* (האַר'־אי־גרעף) א בריעף אדער אַן אַנדער שריפט וואָס איז געשריבען אין גרויס איילעניש.

hur'ry-scur'ry *adv.* (האַר'־אי־סקאַר'־אי) אין איילעניש, אין אונאָרדנונג; צורודערטערהייד.

hur'ry-skur'ry *adv.* (האַר'־אי־סקאַר'־אי) ז. *hurry-scurry*

hurt *v. and n.* (הוירט) קאַליעטשען, פערוואונדען, פעראורזאַכען וועהטאָג; שעדיגען, בעליידיגען; פערשאַפען עגמת נפש; טהאָן שאַדען; א פערלעצונג, א בעליידיגונג, א וואונד, א שאַדען, א היזק.

hurt at (הוירט עט) געקרענקט דורך אדער צוליעב עפּעס.

hur'ter *n.* (הויר'־טער) איינער וואָס פערשאַפט וועהטאָג אדער שאַדען; איינער וואָס פערשאַפט עגמת נפש.

hurt'ful *a.* (הוירט'־פול) שעדליך, פערדערבליך; וואָס רופט ארויס א וועהטאָג; וואָס פערשאַפט עגמת נפש.

hurt'fully *adv.* (הוירט'־פול־אי) אויף א שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן.

hurt'fulness *n.* (הוירט'־פול־נעס) שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

hur'tle *v.* (הויר'־טל) בעוועגען מיט קראַפט, שטויסען; געשווינד ארומדרעהען; בעוועגען זיך מיט קראַפט; זיך געשווינד ארומדרעהען.

hur'tleberry *n.* (הויר'־טל־בער־אי) א מין שוואַרצע אדער טונקעל־בלויע יאַגדע. ז. *huckleberry*

hurt'less *a.* (הוירט'־לעס) אונשעדליך; אונבעשעדיגט, אונבעריהרט.

hurt'lessly *adv.* (הוירט'־לעס־לי) אויף אַן אונשעדליכען אדער אונבעשעדיגטען אופן.

hus'band *n. and v.* (האַז'־בענד) א מאַן [פון א ווייב]; א שפּאָרזאַמער ווירטה אדער פערוואַלטער; זיין איינער'ס מאַן; געבען איינער א מאַן; עקאָנאָמיזירען, זיין א גוטער ווירטה.

hus'bandage *n.* (האַז'־בענ־דעדזש) געצאָהלט פאַר שיפס־פערוואַלטונג.

hus'bandhood *n.* (האַז'־בענד־הוד) דאָס זיין א פערהייראַטער מאַן.

hus'bandless *a.* (האַז'־בענד־לעס) אָהן א מאַן.

hus'bandly *a.* (האַז'־בענד־לי) מעשה ווירטה, ווי א גוטער מאַן.

hus'bandman *n.* (האַז'־בענד־מען) אַן אַקערס־מאַן, א לאַנד־ווירטה, א פּערמער.

hus'bandry *n.* (האַז'־בענד־רי) אַקערבוי, לאַנדבוי.

hush *int., n., v. and a.* (האַש) סט! שטיל! שטילקייט; שווייגען, זיין שטיל; מאַכען שווייגען, שטיל מאַכען; בערוהיגען; שטיל, רוהיג.

hush'aby *int. and a.* (האַש'־ע־באַי) שטיל! אַי־לו־לי־לו! וואָס שטילט איין, וואָס לולעט איין.

hush'-mon'ey *n.* (האַש'־מאַנ'־אי) שווייג־געלד, לאַ־יחרץ־געלד.

hush up (האַש אַפּ) פערשטיקען, פערדעקען, מאַכען א שווייג.

husk *n. and v.* (האַסק) א מעקענע; א שאָלעכץ, א הילז, א לושקע; א שויט, א סטרוטשקע; דער קליינער געפלעקטער הונד־פיש; אראָבנעהמען דעם שאָלעכץ; אויסשיילען, אויסלושטשען.

husked *a.* (האַסקט) בעדעקט מיט א שאָלעכץ; וואָס איז אין א שויט.

hus'ker *n.* (האַס'־קער) איינער וואָס שיילט אויס אדער לושטשעט אויס קוקורוזע אדער מאַאיס; א מאַשין צום רייניגען קוקורוזע אדער מאַאיס.

hus'kily *adv.* (האַס'־קי־לי) הייזעריג, טרוקען.

hus'kiness *n.* (האַס'־קי־נעס) הייזערינקייט, טרוקענקייט [פון דער שטימע].

hus'king *n.* (האַס'־קינג) דאָס אויסשיילען אדער אויסלושטשען קוקורוזע [טערקישע ווייץ]; א פערזאַמלונג פון פריינד און בעקאַנטע צו העלפען אויסשיילען קוקורוזע אדער מאַאיס ביי וועלכער עס ווערט געמאַכט א הוליאַנקע.

hus'king-bee *n.* (האַס'־קינג־ביע) א פערזאַמלונג פון פריינד און בעקאַנטע צו העלפען אויסשיילען אדער אויסלושטשען קוקורוזע אדער מאַאיס ביי וועלכער עס ווערט געמאַכט א הוליאַנקע.

hus'ky *a. and n.* (האַס'־קי) פול מיט שאָלעכץ אדער מעקענע; פּראָסט, וואָס האָט ווענינ ווערטה; הייזעריג, טרוקען אין האַלז; שטאַרק און גרויס; א שטאַרקער גרויסער יונג; א האַראַפּאַסניק; אַן עסקימאָס; די עסקימאָסישע שפּראַך; אַזא זאָרט הונד וואָס ווערט בענוצט צום שלעפּען שליטענס אין די קאַלטע געגענדען.

hussar' *n.* (הע־זאַר') א הוזאַר [א רייט־סאָלדאַט פון א געוויסער קאַוואַלעריע־אַבטיילונג וואָס צייכענט זיך מיט געפּוצטע בונטע אוניפאָרמס].

hus'sif *n.* (האַז'־איף) א הויז־פרוי; א הויז־ווירטין; א נעה־קעסטעל [א קעסטעלע וואו מען האַלט נעה־געצייג].

Hus'site *n.* (האַס'־איט) א הוסיט, אַן אַנהענגער פון יאָהאַן הוס, דער רעפאָרמער פון דער קאַטוילישער רעליגיאָן, וועלכען מען האָט פערברענט אין יאָהר 1415.

hus'sy *n.* (האַז'־אי) א צולאָזען מיידעל; אַן אויסגעלאַסענע פרוי; א נעה־קעסטעל [א קעסטעלע וואו מען האַלט נעה־געצייג].

hus'ting *n.* (האַס'־טינג) ז. *hustings*

hus'tings *n.* (האַס'־טינגז) 1. א וואַהל־בינע [א בינע פון וועלכער מען האַלט וואַהל־רעדען]; 2. א קאָנפערענץ, א בעראַטונגס־פערזאַמלונג; 3. א שטאָדט־געריכט.

1. All the cabinet ministers appeared on the **hustings**.

hus'tle *v.* (האַסל) צוזאַמענוואַרפען אָהן אַן אָרדנונג; שטופּען, דרענגען, שטויסען; איילען, האַסטיג בעוועגען אדער טהאָן; האָרעווען, ארויסווייזען ענערגיע.

hus'tler *n.* (האס'-לער) ; א הארעפאסניק ; אן ענערגישער ארבייטזאמער מענש.
Mr. A— can easily get a position, because he is a hustler.

hut *n. and v.* (האט) אביידעל, א בודקע ; א געצעלט ; א באראק ; הילצערנע באראקען וועלכע ווערען געבויט פאר סאלדאטען וואס געפינען זיך אין פעלדלאגער ; בעזעצען אין א באראק ; זיך בעזעצען אין א באראק אדער א ביידעל.

hutch *n. and v.* (האטש) א קעסטעל ; א קאסטען ; א קאפער ; א נידריג וועגעל וואס ווערט בענוצט ארויסצופיהרען קויהלען פון א קויהלען=גרוב ; א בעקער'ס קנעטקאסטען ; א שטייג אין וועלכער מען האלט קליינע חיה'לעך, ווי קראליקעס א. ד. ג. ; אוועקלעגען אין א קעסטעל.

hux *v.* (האקס) פאנגען פיש מיט האטשעקעס אנגעבונדען צו פענכערס.

hux'ter *n.* (האק'-סטער) א קליין=הענדלער. ז. ***huckster***

huzza' *int. and v.* (הא-זא') הורא ! אויפנעהמען מיט א הורא=געשריי ; ארויסלאזען א הורא=געשריי.

huzzah' *int. and v.* (הא-זא') ז. ***huzza***

hy'acinth *n.* (האי'-ע-סינטה) די היאצינטע [אזא גארטען=פלאנצע, וואס וואקסט אזוי ווי ציבעלעס, מיט גלאקען=פערמיגע בלומען] ; דער היאצינט [אזא עדעלשטיין פון רויטליכען קאליר]. ז. איל. ***"Gems"***

Hyacinth

hyacin'thian *a.* (האי-ע-סינ'-טהי-ען) ז. ***hyacinthine***

hyacin'thine *a.* (האי-ע-סינ'-טהין) וואס איז געמאכט אדער וואס בעשטעהט פון היאצינט ; וואס האט דעם קאליר ווי די היאצינטע אדער וואס האט אזא ריח ; זעהר שעהן אדער אנציהענד. ז. ***hyacinth***

Hyacin'thus *n.* (האי-ע-סינ'-טהאס) די היאצינטען=פלאנצען. ז. ***hyacinth***

Hy'ades *n.* (האי'-ע-דיז) אין אסטראנאמיע — די היאדען [א גרופע פון זיבען שטערען] ; אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די היאדען [די נימפען, וועלכע האבען געהאדעוועט באקכוס'ען און זיינען פערוואנדעלט געווארען אין שטערען].

Hy'ads *n.* (האי'-עדז) ז. ***Hyades***

hyæ'na *n.* (האי-אי'-נא) ז. ***hyena***

Hya'lea *n.* (האי-איי'-לי-א) א מין מאלוסקעלען וואס האבען פליגעל=עהנליכע בעוועגונגס=גליעדער [געפינען זיך אין אטלאנטישען און מיטעללענדישען ים].

Hyalea

hyales'cence *n.* (האי-ע-לעס'-ענס) דאס זיין דורכזיכטבאר אדער גלאז=ארטיג ; דאס ווערען ווי גלאז ; גלאזינקייט.

hyales'cent *a.* (האי-ע-לעס'-ענט) וואס זעהט אויס ווי גלאז ; וואס ווערט ווי גלאז ; גלאז=ארטיג ; דורכזיכטיג.

hy'aline *a. and n.* (האי'-ע-לין) גלאז=ארטיג, קריסטאל=ארטיג, דורכזיכטיג ; עהנליך צו גלאז ; וואס בעשטעהט פון גלאז ; א גלעזערנער אדער דורכזיכטיגער שטאף.

hy'alithe *n.* (האי'-ע-ליטה) אזא זארט שטארק, דונקעל גלאז.

hyalog'raphy *n.* (האי-ע-לאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען אדער גראווירען אויף גלאז.

hy'aloid *a. and n.* (האי'-ע-לאיד) גלאז=ארטיג ; ווי גלאז ; דורכזיכטיג ; די גלאז=ארטיגע הויט פון אויג.

hyaloidi'tis *n.* (האי-ע-לאי-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער גלאז=הויט אדער קריסטאל פון אויג.

hy'brid *n. and a.* (האי'-בריד) א חיה אדער פלאנצע וואס שטאמט ארויס פון געמישטע מינים ; עטוואס וואס שטאמט אב פון געמישטע קוועלען [ווי אווארט צוזאמענגעשטעלט פון עלעמענטען פון צוויי שפראכען] ; וואס קומט ארויס פון געמישטע עלטערען ; וואס שטאמט אב פון געמישטע קוועלען [ווי א ווארט וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון עלעמענטען פון צוויי שפראכען].

hy'bridisable *a.* (האי'-ברי-דאי-זעבל) ז. ***hybridizable***

hybridisa'tion *n.* (האי-ברי-די-זיי'-שאן) ז. ***hybridization***

hy'bridise *v.* (האי'-ברי-דאיז) ז. ***hybridize***

hy'bridism *n.* (האי'-ברי-דיזם) דאס אבשטאמען פון געמישטע מינים ; דאס צוזאמענפארען חיות און פלאנצען פון געמישטע מינים ; דאס בילדען א ווארט פון טיילען וואס שטאמען פון צוויי אדער מעהר שפראכען.

hybrid'ity *n.* (האי-בריד'-אי-טי) דאס אבשטאמען פון געמישטע מינים ; דאס זיין אן אבשטאם פון געמישטע מינים.

hy'bridizable *a.* (האי'-ברי-דאי-זעבל) וואס קען ארויסקומען אלס אן אבשטאמונג פון געמישטער פארונג ; וואס קען ארויסבריינגען אן אבשטאמונג פון געמישטער פארונג.

hybridiza'tion *n.* (האי-ברי-די-זיי'-שאן) דאס צוזאמענפארען געמישטע מינים [חיות אדער פלאנצען] צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג.

hy'bridize *v.* (האי'-ברי-דאיז) צונויפפארען פערשיעדענע מינים [חיות אדער פלאנצען] אום צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג ; שאפען א ווארט אלס אן אבשטאם פון צוויי שפראכען.

hy'bridizer *n.* (האי'-ברי-דאי-זער) איינער וואס פארט געמישטע מינים [חיות אדער פלאנצען] צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג.

hy'datid *n.* (האי'-דע-טיד) א וואסער=בלאז ; דער בלאז=פערמיגער צושטאנד פון דער לארווא פון א באנד=ווארים.

hydatid'iform *a.* (האי-דע-טיד'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א וואסער=בלאז.

hydat'iform *a.* (האי-דעט'-אי-פארם) ז. ***hydatidiform***

hy'datis *n.* (האי'-דע-טיס) ז. ***hydatid***

hy'datoid *a.* (האי'-דע-טאיד) וואסערדיג, עהנליך צו וואסער ; וואס איז עהנליך צו דער פליסיגקייט וואס פילט אויס דאס אויג.

Hy'dra *n.* (האי'-דרא) אין דער אלטער אסטראנאמיע — א שטערען=גרופע, וואס האט דעם אויסזעהן פון א וואסער=שלאנג ; א מין טייך=פאליפען [ז. איל.].

Hydra

hy'dra *n.* (האי'-דרא) א הידרע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א שלאנג אדער דראכען מיט 9 קעפ וואס ווען מען פלעגט איהר אבהאקען איין קאפ, פלעגען אויף דער שטעלע אויסוואקסען צוויי נייע, אויסער ווען מען האט די וואונד אויסגעברענט. איינע פון די 12 גבורות פון דעם העלד הערקולעס איז געוועזן, וואס ער האט דיעזען דראכען גע'הרג'ט] ; א צרה, וועלכע ווערט אלץ גרעסער און שטארקער, וואס מעהר מען שטרענגט זיך אן פון איהר פטור צו ווערען ; א וואסער=שלאנג ; א זארט טייך=פאליפ ; אזא ספיריטוס=טערמאמעטער.

hy'dragogue *n.* (האי'-דרע-גאג) א שטארקער אבפיהר=מיטעל אבצוטרייבען וואסער וואס האט זיך וואו עס איז אנגעקליבען אין קערפער.

hy'dra-head'ed *a.* (האי'-דרא-העד'-עד) פיעל=קעפיג ; וואס איז שווער אויסצוראטען ; וואס וואקסט אימער פון דאס ניי ארויס.

Hydran'gea *n.* (האי-דרענ'-דזשי-א) די הארטענזיע [א מין אמעריקאנישע און אזיאטישע פלאנצען מיט שעהנע פערשיעדען=פארביגע בליהונגען].

Hydrangea

hy'drant *n.* (האי'-דרענט) אן אפאראט צו ציהען וואסער פון די גרויסע וואסער=לייטונגס=רעהרען, וואס ציהען זיך אין א

גאס אונטער דער ערד [ווערט בענוצט מייסטענס פון פייער־לעשער בעת א שריפה].

hydrar'gyrate *a.* (האי-דראר'-דזשי-רייט) וואס איז שייך צו קוועקזילבער.

hydrargyri'asis *n.* (האי-דראר-דזשי-ראי'-ע-סיס) קוועקזילבער־פערגיפטונג.

hydrargyr'ic *a.* (האי-דראר-דזשיר'-איק) וואס איז שייך צו קוועקזילבער; וואס איז פון קוועקזילבער.

hydrar'gyrum *n.* (האי-דראר'-דזשי-ראם) קוועקזילבער [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

hydrarthro'sis *n.* (האי-דראר-טהראו'-סיס) די אנזאמלונג פון פליסיגקייט אדער פלוס אין א געלענק.

hy'drate *n. and v.* (האי'-דרייט) א הידראט [א כעמישע פערבינדונג פון וואסער מיט אן אנדער שטאף]; פערבינדען מיט וואסער; בילדען א הידראט.

hydra'tion *n.* (האי-דריי'-שאן) דאס פערבינדען מיט וואסער; דאס דורכנעצען מיט וואסער.

hydrau'lic *a.* (האי-דראה'-ליק) הידראוליש, וואס איז שייך צו וואסער וואס געפינט זיך אין בעוועגונג אדער צו דער קראפט וועלכע ווערט ביי דיזער בעוועגונג ענטוויקעלט; וואס איז שייך צו הידראוליק. ז. *hydraulics*

hydrau'lical *a.* (האי-דראה'-לי-קעל) ז. *hydraulic*

hydrau'lically *adv.* (האי-דראה'-ליק-על-אי) מיט הידראולישער קראפט. ז. *hydraulics*

hydrau'lic cement' (האי-דראה'-ליק סי-מענט') א געוויסער זארט וואפנע וואס ווערט גיך פערהארטעוועט אין וואסער.

hydrau'lic en'gine (האי-דראה'-ליק ענ'-דזשין) א הידראולישע מאשין, א וואסער־מאשין [א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך דעם דרוק פון וואסער].

hydrau'lic engineer'ing (האי-דראה'-ליק ענ-דזשי-ניער'-אינג) וואסער־בוי אינזשיניער־קונסט [דער טייל פון דער אינזשיניער־וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט וואסער־בוי, ווי וואסער־טורבינען, וואסער־מיהלען א. ד. ג.].

hydrauli'cian *n.* (האי-דראה-ליש'-ען) ז. *hydraulist*

hydrau'lic jack (האי-דראה'-ליק דזשעק) א הידראולישע הויב־מאשין [אזא מאשין צו הויבען משא דורך דעם דרוק פון א פליסיגקייט].

hydrau'lic lime (האי-דראה'-ליק לאים) הידראולישער קאלך אדער וואפנע [אזא זארט וואפנע וואס ווערט הארט אין וואסער].

hydrau'lic mor'tar (האי-דראה'-ליק מאהר'-טאר) ז. *hydraulic cement*

hydrau'lic mo'tor (האי-דראה'-ליק מאו'-טאר) א הידראולישער מאטאר [א מאטאר וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער־קראפט].

hydrau'licon *n.* (האי-דראה'-לי-קאן) ז. *hydraulic organ*

hydrau'lic or'gan (האי-דראה'-ליק אר'-גאן) אן ארגעל וועלכער שפיעלט דורך דעם דרוק פון וואסער.

hydrau'lic pow'er (האי-דראה'-ליק פאו'-ער) די וואסער־דרוק־קראפט.

hydrau'lic press (האי-דראה'-ליק פרעס) א הידראולישע פרעס [א פרעס וואס דיענט צו מאכען זעהר א שטארקען דרוק און ווערט בעטריבען דורך דעם דרוק פון וועלכער עס איז פליסיגקייט].

hydrau'lic ram (האי-דראה'-ליק רעם) אזא אויטאמאטישע וואסער־פומפ צום שפריצען וואסער אין דער הויך, וועלכע ווערט בעטריבען דורך דעם דרוק פון א וואסער־זייל.

hydrau'lics *n.* (האי-דראה'-ליקס) הידראוליק, דער טייל פון אינזשיניער־וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעוועגונג פון פליסיגקייטען, די פיזיקאלישע געזעצען דורך וועלכע דיעזע בעוועגונג ווערט רעגולירט און זייער אנווענדונג אין דער טעכניק פון וואסער־בוי, ווי וואסער־טורבינען, שיפען, פומפען א. ד. ג.

hydrau'list *n.* (האי-דראה'-ליסט) א קענער אין הידראוליק. ז. *hydraulics*

hydre'mia *n.* (האי-דרי'-מי-א) א וואסערדיגער צושטאנד פון דעם בלוט; דאס האבען צופיעל וואסער אין בלוט.

hy'driad *n.* (האי'-דרי-עד) אין מיטאלאגיע — א וואסער־נימפע.

hy'dric *a.* (האי'-דריק) וואס איז פערפערבונדען מיט אדער ענטהאלט וואסער־שטאף.

hy'drid *n.* (האי'-דריד) א שטאף וואס בעשטעהט פון וואסער־שטאף וועלכער איז פערבונדען מיט אן אנדער כעמישען עלעמענט; א טייך־פאליפ.

hy'dride *n.* (האי'-דריד) א שטאף וואס בעשטעהט פון וואסער־שטאף, וועלכער איז פערבונדען מיט אן אנדער כעמישען עלעמענט.

hy'driodate *n.* (האי'-דרי-א-דייט) א זאלץ פון הידרא־יאד־זויערע. ז. *hydriodic acid*

hydriod'ic *a.* (האי-דרי-אד'-איק) וואס איז פראדוצירט פון א פערבינדונג פון וואסער־שטאף און יאד.

hydriod'ic ac'id (האי-דרי-אד'-איק עס'-איד) א קאלירלאזער גאז מיט א שטיקענדען גערוך, וואס בילדעט זיך פון דער פערבינדונג פון וואסער־שטאף מיט יאד.

hydrobro'mate *n.* (האי-דרא-בראו'-מייט) א זאלץ וואס בילדעט זיך פון הידרא־בראם־זויערע. ז. *hydrobromic acid*

hydrobro'mic *a.* (האי-דרא-בראו'-מיק) וואס בעשטעהט פון וואסער־שטאף און בראם.

hydrobro'mic ac'id (האי-דרא-בראו'-מיק עס'-איד) א זויערע וועלכע ווערט געמאכט פון א פעראייניגונג פון פאספאר, בראם און וואסער. דיעזע זויערע ערשיינט אין דער פארם פון א קאלירלאזען גאז מיט א שטיקענדען גערוך.

hydrocar'bon *n.* (האי-דרא-קאר'-באן) קויהלען־וואסער־שטאף [א כעמישע פערבינדונג פון קויהלען־שטאף און וואסער־שטאף].

hydrocarbona'ceous *a.* (האי-דרא-קאר-בא-ניי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט קויהלען־וואסער־שטאף.

hydrocarbon'ic *a.* (האי-דרא-קאר-באנ'-איק) וואס האט די נאטור אדער וואס איז שייך צו קויהלען־וואסער־שטאף.

hydrocar'bonous *a.* (האי-דרא-קאר'-בא-נאס) ז. *hydrocarbonic*

hydrocar'dia *n.* (האי-דרא-קאר'-די-א) אן אנזאמלונג פון א וואסער־פליסיגקייט אין דעם זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט.

hy'drocele *n.* (האי'-דרא-סיל) א וואסער־ברוך [אן אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין אייער־בייטעל].

hydrocephal'ic *a.* (האי-דרא-סי-פעל'-איק) וואס איז שייך צו קאפ־וואסערזוכט. ז. *hydrocephalus*

hydroceph'aloid *a.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאיד) וואס איז עהנליך צו קאפ־וואסערזוכט [אן אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ].

hydroceph'alous *a.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאס) ז. *hydrocephaloid*

hydroceph'alus *n.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאס) קאפ־וואסערזוכט [אן אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ].

hydrochlo'rate *n.* (האי-דרא-קלאו'-רייט) זאלץ־זויער־זאלץ, הידרא־כלאר זויער־זאלץ [א כעמישער זאלץ וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון וואסער־שטאף מיט כלאר].

hydrochlo'ric *a.* (האי-דרא-קלאו'-ריק) וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון וואסער־שטאף מיט כלאר; זאלץ־זויער.

hydrochlo'ric ac'id (האי-דרא-קלאו'-ריק עס'-איד) הידרא־כלאר זויערע, זאלץ־זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון וואסער־שטאף מיט כלאר וועלכע שטעלט פאר א קאלירלאזען גאז מיט א שטיקענדען גערוך און א זויערען געשמאק].

hydrocyan'ic *a.* (האי-דרא-סאי-ענ'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון וואסער־שטאף און ציאן.

hydrocyan'ic ac'id (האי-דרא-סאי-ענ'-איק עס'-איד) ציאן־זויערע אדער בלוי־זויערע [א קאלירלאזע, שטארק גיפטיגע פליסיגקייט, וועלכע בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון וואסער־שטאף מיט ציאן].

hydrocy'anide *n.* (האי-דרא-סאי'-ע-ניד) ציאן־זויער־זאלץ אדער בלוי־זויער־זאלץ.

hydrodynam'ic *a.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-איק) וואס איז שייך צו הידראדינאמיק; וואס איז שייך צו וואסער־קראפט.

hydrodynam'ical *a.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-אי-קעל) ז. *hydrodynamic*

hydrodynam'ics *n.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-איקס) הידראדינאמיק, וואסער־קראפט־לעהרע, אדער די לעהרע פון וואסער־בעוועגונג.

hydrodynamom'eter *n.* (האי-דרא-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) א הידראדינאמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק און די בעוועגונגס־געשווינדקייט פון וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען].

hy'dro-elec'tric *a.* (האי'-דראו-אי-לעק'-טריק) וואס איז ענטשטאנען פון אדער איז שייך צו עלעקטריציטעט וואס איז פראדוצירט געווארען דורך דער אנווענדונג פון א שטארקען דאמפף־דרוק.

hy'dro-elec'tric machine' (האי-דראו-אי-לעק'-טריק מע-שין') א הידרא־עלעקטרישע מאשין [א מאשין צום פראדוצירען עלעקטריציטעט דורך א שטארקען דאמפף־דרוק. די עלעקטריציטעט ווערט געשאפען דורך דעם וואס א שטארקער דאמפף־שטראם ווערט געטריבען אויף א מעטאלענעם בערשטעל וואס איז פערבונדען מיט אן איזאלירטען מעטאל־קוגעל. די רייבונג פון דאמפף־שטראם אז דאס מעטאל־בערשטעל שאפט די עלעקטריציטעט, וועלכע זאמעלט זיך ביסלעכווייז אן אין דעם איזאלירטען מעטאל־קוגעל].

hydrofluor'ic *a.* (האי-דרא-פלו-אר'-

איק) וואס בעשטעהט פון וואסער=שטאף
און פלואר.

hydrofluor'ic ac'id (האי-דרא-פלו-
אר'-איק עס'-איד) פלואר=וואסער=שטאף=
זויערע [א זויערע וועלכע ווערט ערהאל=
טען פון פלואר=שפאט און שוועפעל=זויע=
רע. דיעזע זויערע האט א שטיקענדען
גערוך און א שטארקע נייגונג זיך צו פער=
אייניגען מיט וואסער. זי ווערט בענוצט
ביי גלאז=גראווירונג].

hy'drogen *n.* (האי'-דרא-דזשען) ווא=
סער=שטאף. [איינער פון די כעמישע גרונד=
עלעמענטען].

hy'drogenate *v.* (האי'-דרא-דזשענ-
אייט) פעראייניגען מיט וואסער=שטאף.

hydrogena'tion *n.* (האי-דרא-דזשענ-
איי'-שאן) דאס פערבינדען מיט וואסער=
שטאף; דאס זיין פערבונדען מיט וואסער=
שטאף.

hydrogenif'erous *a.* (האי-דרא-דזשע-
ניפ'-ע-ראי ' וואס ענטהאלט אדער גיט
ארויס וואסער=שטאף.

hy'drogenise *v.* (האי'-דרא-דזשענ-
איז) ז. *hydrogenize*.

hy'drogenize *v.* (האי'-דרא-דזשענ-
איז) פערבינדען מיט וואסער=שטאף; ביל=
דען א וואסער=שטאף=פערבינדונג.

hydrog'enous *a.* (האי-דראדזש'-ע-
נאס) וואס ענטהאלט אדער אנבעלאנגט
צו וואסער=שטאף; וואס איז געבילדעט
אדער געשאפען דורך וואסער.

hydrogeol'ogy *n.* (האי-דראו-דזשי-אל'-
א-דזשי) הידראגעאלאגיע, דער טייל פון
געאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די
וואסערען, וועלכע געפינען זיך אונטער
דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

hydrog'nosy *n.* (האי-דראג'-נא-סי) אן
אבהאנדלונג אדער בעשרייבונג פון די ווא=
סערען אויף דער ערד.

hydrog'rapher *n.* (האי-דראג'-רע-
פער) א הידראגראף, א וואסער=בעשריי=
בער, א צייכנער פון זעע=קארטען; א קע=
נער אין הידראגראפיע.
ז. *hydrography*.

hydrograph'ic *a.* (האי-דרא-גרעפ'-
איק) הידראגראפיש; וואס איז שייך צו
הידראגראפיע. ז. *hydrography*.

hydrograph'ical *a.* (האי-דרא-גרעפ'-
אי-קעל) ז. *hydrographic*.

hydrog'raphy *n.* (האי-דראג'-רע-פי)
הידראגראפיע, די בעשרייבונג פון ימים,
טייכען און אנדערע וואסערען, מיט בע=
זונדערע אנגאבען וועגען זייערע נוצען
פאר שיף=פערקעהר.

hy'droid *a.* (האי'-דראיד) וואס לעבט
אין וואסער; וואס איז ענליך צו א היד=
רא [א וואסער=שלאנג].

hydrokinet'ic *a.* (האי-דרא-קי-נעט'-
איק) וואס איז שייך צו דער בעוועגונג פון
פליסיגקייטען און דער קראפט וואס ענט=
שטעהט דורך דיעזער בעוועגונג.

hydrokinet'ical *a.* (האי-דרא-קי-נעט'-
איק-על) ז. *hydrokinetic*.

hydrokinet'ics *n.* (האי-דרא-קי-נעט'-
איקס) די וויסענשאפט וועלכע פערנעהמט
זיך מיט דער בעוועגונג פון פליסיגקייטען.

hydrolog'ic *a.* (האי-דרא-לאדזש'-איק)
הידראלאגיש, וואס איז שייך צו הידראלא=
גיע. ז. *hydrology*.

hydrolog'ical *a.* (האי-דרא-לאדזש'-
אי-קעל) ז. *hydrologic*.

hydrol'ogist *n.* (האי-דראל'-א-דזשיסט)
א קענער אין הידראלאגיע.
ז. *hydrology*.

hydrol'ogy *n.* (האי-דראל'-א-דזשי)
הידראלאגיע, די לעהרע וועגען וואסער
[ווי די אייגענשאפטען, פיזיקאלישע גע=
זעצען, פערשפרייטונג איבער דער ערד
א ז. וו.].

hy'dromancy *n.* (האי'-דרא-מענ-סי)
נביאות אדער כשוף דורך וואסער.

hydroma'nia *n.* (האי-דרא-מיי'-ני-א)
א זארט מרה=שחורה, וועלכע פיהרט דעם
ליידענדען צו זעלבסטמארד דורך דער=
טרינקען זיך.

hydromechan'ics *n.* (האי-דראו-מי-
קענ'-איקס) הידרא=מעכאניק [די וויסענ=
שאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער נא=
טור פון פליסיגקייטען, ווען זיי זיינען אין
בעוועגונג אדער רוה].

hy'dromel *n.* (האי'-דרא-מעל) האניג=
וואסער, מעד.

hydromet'allurgy *n.* (האי-דרא-מעט'-
על-אויר-דזשי) הידרא=מעטאלורגיע, דאס
בעהאנדלען ערץ [רויהע מעטאלען] דורך
געוויסע כעמישע פליסיגקייטען.

hydrome'teor *n.* (האי-דרא-מי'-טי-
אר) אן אטמאספערישע ערשיינונג וואס
העננגט אב פון וואסער=אויסדאמפפונג [ווי
רעגען, שנעע, האגעל א. ד. ג.].

hydrometeorol'ogy *n.* (האי-דרא-מי-
טי-א-ראל'-א-דזשי) הידראמעטעאראלא=
גיע, דער טייל פון מעטעאראלאגיע [וועט=
טער=לעהרע] וואס פערנעהמט זיך מיט די
וואסער=ערשיינונגען אין דער אטמאספערע
[ווי וואלקענס, רעגען, שנעע, האגעל א.
ד. ג.].

hydrom'eter *n.* (האי-
דראמ'-ע-טער) א הידראמע=
טער, אן אינסטרומענט צום
מעסטען די ספעציפישע שווער=
קייט און געדיכטקייט פון פלי=
סיגקייטען, איבערהויפט פון
וואסער; אן אינסטרומענט צו
מעסטען די געשווינדקייט פון
א וואסער=שטראם.

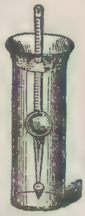

Hydrometer

hydromet'ric *a.* (האי-
דרא-מעט'-ריק) הידראמעט=
ריש, וואס איז שייך צו א היד=
ראמעטער. ז. *hydrometer*.

hydromet'ric pen'dulum (האי-דרא-
מעט'-ריק פענ'-דיו-לאם) דער הידראמעט=
רישער פערפענדיקעל [אן אינסטרומענט
צו מעסטען די געשווינדקייט פון א ווא=
סער=שטראם].

hydromet'rograph *n.* (האי-דרא-
מעט'-רא-גרעף) אן אינסטרומענט צו בע=
שטימען די מאסע פון וואסער וואס פליסט
ארויס פון א רעהר אין א בעשטימטער
צייט.

hydrom'etry *n.* (האי-דראמ'-ע-טרי)
הידראמעטריע, די קונסט צו מעסטען די
ספעציפישע שווערקייט, געדיכטקייט און
געשווינדקייט פון פליסיגקייטען.

hy'dropath *n.* (האי'-דרא-פעטה)
ז. *hydropathist*.

hydropath'ic *a.* (האי-דרא-פעטה'-איק)
הידראפאטיש; וואס איז שייך צו הידרא=
פאטיע אדער צו דער וואסער=הייל=מעטא=
דע.

hydropath'ical *a.* (האי-דרא-פעטה'-
איק-על) ז. *hydropathic*.

hydrop'athist *n.* (האי-דראפ'-ע-טהיסט)
א הידראפאט [איינער וואס ווענדט אן
די וואסער=הייל=מעטאדע].
ז. *hydropathy*.

hydrop'athy *n.* (האי-דראפ'-ע-טהי)
הידראפאטיע אדער וואסער=הייל=מעטאדע
[די מעטאדע פון היילען קראנקהייטען
דורך דער בענוצונג פון וואסער, ווי בע=
דער, אומשלעגע, אברייבונגען, א. ד. ג.].

hy'drophane *n.* (האי'-דרא-פיין) דער
הידראפאן [א מין אפאל=שטיין וואס
ווערט דורכזיכטיג דורך איינטונקען אין
וואסער].

hydroph'anous *a.* (האי-דראפ'-ע-נאס)
דורכזיכטיג געמאכט דורך איינטונקען אין
וואסער.

hy'drophid *n.* (האי'-דרא-פיד) א ווא=
סער=שלאנג.

hy'drophobe *n.* (האי'-דרא-פאוב) איי=
נער וואס ליידעט פון הידראפאביע.
ז. *hydrophobia*.

hydropho'bia *n.* (האי-דרא-פאו'-בי-א)
הידראפאביע אדער וואסער=פורכט [א
קראנקהייט וואס קומט פון א ביס פון א
משוגע'נעם הונד. איינע פון די וויכטיגסטע
סמנים איהרע איז די מורא פאר וואסער
אדער אנדערע פליסיגקייטען און דאס ניט
קענען זיי אראבשלינגען].

hydropho'biac *n.* (האי-דרא-פאו'-בי-
עק) איינער וואס איז קראנק אויף הידרא=
פאביע. ז. *hydrophobia*.

hydropho'bic *a.* (האי-דרא-פאו'-ביק)
הידראפאביש, וואס ליידט פון הידראפא=
ביע. ז. *hydrophobia*.

hy'drophoby *n.* (האי'-דרא-פאו-בי)
ז. *hydrophobia*.

hy'drophore *n.* (האי'-דרא-פאור) א
הידראפאר [אן אינסטרומענט ארויסצו=
ציהען וואסער פון וועלכער עס איז טיעפ=
קייט].

hydrophthal'mia *n.* (האי-דראפ-
טהעל'-מי-א) אויגען=וואסערזוכט [אן אוי=
גען=קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער
פערמעהרונג פון דער פליסיגקייט, מיט
וועלכער דאס אויג איז אנגעפילט].

hy'drophyte *n.* (האי'-דרא-פאיט) א
וואסער=פלאנצונג.

hydrop'ic *a.* and *n.* (האי-דראפ'-איק)
וואסערזיכטיג, קראנק אויף וואסערזוכט;
א מעדיצין צום היילען וואסערזוכט; א
פערזאן וואס איז קראנק אויף וואסער=
זוכט. ז. *dropsy*.

hydrop'ical *a.* (האי-דראפ'-אי-קעל)
וואסערזיכטיג, קראנק אויף וואסערזוכט.

hydrop'ically *adv.* (האי-דראפ'-אי-
קעל-אי) אויף א וואסערזיכטיגען אופן.

hy'droplane *n.* (האי'-דרא-פליין) אזא
רודער ביי אן אונטער=וואסער שיפעל.

hydropneumat'ic *a.* (האי-דרא-ניו-
מעט'-איק) וואס איז פראדוצירט געווארען
דורך דער פעראייניגטער מיטווירקונג פון
וואסער און לופט.

hy'drops *n.* (האי'-דראפס) ז. *dropsy*.

hydrop'sia *n.* (האי-דראפ'-סי-א)
ז. *dropsy*.

hy'dropsy *n.* (האי'-דראפ-סי)
ז. *dropsy*.

hy'droscope *n.* (האי'-דרא-סקאופ) א
הידראסקאפ, אזא אינסטרומענט אבצופרא=
בירען אויב עס געפינט זיך פייכטקייט אין
דער לופט; אזא וואסער=זייגער.

hy'drostat *n.* (האי'-דרא-סטעט) א היד=
ראסטאט, אזא אפאראט צו פערהיטען עקס=
פלאזיאנען פון דאמפף=קעסעל; אן עלעק=
טרישער מיטעל צו ענטדעקען אויב עס גע=
פינט זיך וואסער ערגעץ.

hydrostat'ic *a.* (האי-דרא-סטעט'-איק)
הידראסטאטיש; וואס איז שייך צו די
פרינציפען וועגען דעם גלייכגעוויכטס=צו=
שטאנד פון וואסער אדער אנדערע פליסיג=
קייטען.

hydrostat'ical *a.* (האי-דרא-סטעט'-אי-קעל) ז. *hydrostatic*

hydrostat'ic press (האי-דרא-סטעט'-איק פרעס) ז. *hydraulic press*

hydrostat'ics *n.* (האי-דרא-סטעט'-איקס) הידראסטאטיק, די לעהרע וועגען דעם דרוק און גלייכגעוויכטס-צושטאנד פון וואסער און אנדערע פליסיגקייטען.

hydrosul'phuret *n.* (האי-דרא-סאל'-פיו-רעט) אין כעמיע — א שוועפעל-פערבינדונג.

hydrotherapeu'tics *n.* (האי-דרא-טהער-ע-פיו'-טיקס) וואסער-הייל-מעטאדע [די בענוצונג פון וואסער אלס הייל-מיטעל].

hydrother'mal *a.* (האי-דרא-טהויר'-מעל) וואס איז ענטשטאנען דורך דער קראפט פון אנגעווארעמטען אדער הייסען וואסער; וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון הייסען וואסער.

hydrotho'rax *n.* (האי-דרא-טהאו'-רעקס) ברוסט-קאסטען וואסערזוכט. ז. *dropsy*

hy'drous *a.* (האי'-דראס) וואסערדיג, וואס ענטהאלט וואסער; וואס ענטהאלט וואסער-שטאף.

hydrox'id *n.* (האי-דראק'-סיד) א כעמישע פערבינדונג וואס ענטהאלט הידראקסיל [א פערבינדונג פון איין אטאם וואסער-שטאף און איין אטאם זויער-שטאף].

hydrox'ide *n.* (האי-דראק'-סיד) ז. *hydroxid*

hydrox'yl *n.* (האי-דראק'-סיל) הידראקסיל [א כעמישע פערבינדונג וואס בעשטעהט פון איין אטאם וואסער-שטאף און איין אטאם זויער-שטאף און ערשיינט אין אלקאהאלען, זויערען און אין פיעלע כעמישע ארגאנישע פערבינדונגען].

Hydrozo'a *n.* (האי-דרא-זאו'-א) די הידראזאען [א נידריגער מין ווייכע אדער זשעלע-ארטיגע וואסער-בעשעפענישען, וועלכע געפינען זיך הויפטזעכליך אין ים].

hydrozo'al *a.* (האי-דרא-זאו'-על) וואס איז שייך צו די הידראזאען. ז. *Hydrozoa*

hydrozo'an *a. and n.* (האי-דרא-זאו'-ען) וואס איז שייך צו די הידראזאען; א בעשעפעניש פון דעם מין הידראזאען. ז. *Hydrozoa*

Hy'drus *n.* (האי'-דראס) א מין וואסער-שלאנגען; א געוויסע גרופע שטערען אין דרום'דיגען האלב-קוגעל פון דער ערד.

hy'en *n.* (האי'-ען) ז. *hyena*

hye'na *n.* (האי-אי'-נא) די היענע [אזא ווילדע נאכט-חיה, וואס ערנעהרט זיך מיט נבלות און ריהעט פאנאנדער קברים].

Striped Hyena

hye'na-dog *n.* (האי-אי'-נא-דאג) דער ווילדער אפריקאנישער געפלעקטער הונד אדער יעגער-הונד.

hyen'ic *a.* (האי-ענ'-איק) ווי א היענא. ז. *hyena*

hy'etal *a.* (האי'-ע-טעל) וואס אנבעלאנגט צו רעגנען אדער רעגען-פאל; רעגנעדיג.

hy'etograph *n.* (האי'-ע-טא-גרעף) די רעגען-קארטע [וואס צייגט דעם דורכשניטליכען רעגען-פאל אויף דער ערד אדער אין א געוויסער געגענד].

hyetograph'ic *a.* (האי-ע-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער רעגען-צוטיילונג איבער דעם ערד-קוגעל אדער צו דעם טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אונטערזוכונגען וועגען דעם דורכשניטליכען רעגען-פאל אויף דער ערד אדער אין פערשיעדענע געגענדען.

hyetograph'ical *a.* (האי-ע-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *hyetographic*

hyetograph'ic map (האי-ע-טא-גרעפ'-איק מעפ) ז. *hyetograph*

hyetog'raphy *n.* (האי-ע-טאג'-רע-פי) דער טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אונטערזוכונגען וועגען דעם רעגען-פאל און וועגען זיין צוטיילונג איבער'ן ערד-קוגעל.

hyetolog'ical *a.* (האי-ע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט רעגענס.

hyetol'ogy *n.* (האי-ע-טאל'-א-דזשי) רעגען-קונדע, די וויסענשאפט וועגען רעגען, דער טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט רעגענס.

hyetomet'rograph *n.* (האי-ע-טא-מעט'-רא-גרעף) אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכנען ווען און וויפיעל רעגען עס איז געפאלען.

Hyge'ia *n.* (האי-דזשי'-א) היגיעא [די געטין פון געזונדהייט, אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

hyge'ian *a.* (האי-דזשי'-ען) היגיעניש, וואס איז שייך צו געזונדהייט.

hy'gieist *n.* (האי'-דזשי-איסט) א קענער אין היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע].

hy'giene *n.* (האי'-דזשי-אין) היגיענע, געזונדהייטס-לעהרע.

hygien'ic *a.* (האי-דזשי-ענ'-איק) היגיעניש, וואס איז שייך צו היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע].

Hygeia

hygien'ically *adv.* (האי-דזשי-ענ'-אי-קעל-אי) היגיעניש, לויט די פארשריפטען פון היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע].

hygien'ics *n.* (האי-דזשי-ענ'-איקס) היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע].

hy'gienism *n.* (האי'-דזשי-ען-איזם) ז. *hygienics*

hy'gienist *n.* (האי'-דזשי-ען-איסט) א קענער אין היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע].

hy'grodeik *n.* (האי'-גרא-דאיק) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די פייכטקייט אין דער לופט.

hy'grograph *n.* (האי'-גרא-גרעף) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די ענדערונגען אין דער לופט-פייכטקייט.

hygrom'eter *n.* (האי-גראמ'-ע-טער) א היגראמעטער, אן אינסטרומענט צום מעסטען די פייכטקייט אין דער לופט.

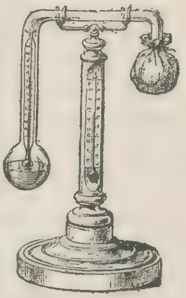

Hygrometer

hygromet'ric *a.* (האי-גרא-מעט'-ריק) היגראמעטריש, וואס איז שייך צו היגראמעטריע [דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט פייכטקייט און הויפטזעכליך מיט דער פייכטקייט אין דער לופט]; וואס איז שייך צו אדער איז אבהענגיג פון דער לופט-פייכטקייט; וואס זויגט אין זיך איין פייכטקייט.

hygromet'rical *a.* (האי-גרא-מעט'-רי-קעל) ז. *hygrometric*

hygrom'etry *n.* (האי-גראמ'-ע-טרי) היגראמעטריע, דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט פייכטקייט אין שטאפען און הויפטזעכליך אין דער לופט, די קונסט צו מעסטען די לופט-פייכטקייט.

hy'groscope *n.* (האי'-גרא-סקאופ) א היגראסקאפ [אן אינסטרומענט צו בעשטימען אויב פייכטקייט געפינט זיך אין דער לופט].

hygroscop'ic *a.* (האי-גרא-סקאפ'-איק) היגראסקאפיש, וואס איז שייך צו א היגראסקאפ [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אנוועזענהייט פון פייכטקייט אין דער לופט]; וואס זויגט אין זיך איין פייכטקייט; עמפפינדליך צו פייכטקייט, פעראורזאכט פון פייכטקייט, וואס ווערט איינגעשרומפפען אדער אויפגעשוואלען פון פייכטקייט אדער טרוקענקייט [וועגען פלאנצען].

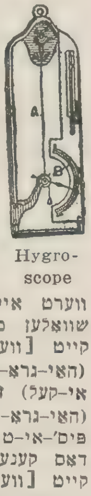

Hygro-scope

hygroscop'ical *a.* (האי-גרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *hygroscopic*

hygroscopic'ity *n.* (האי-גרא-סקא-פיס'-אי-טי) דאס זיין היגראסקאפיש, דאס קענען אין זיך איינזויגען פייכטקייט [וועגען פלאנצען].

hygrostat'ics *n.* (האי-גרא-סטעט'-איקס) די וויסענשאפט אדער די קונסט פון מעסטען די גרויס אדער גראדען פון פייכטקייט.

hyke *n. and int.* (האיק) אראביש געוואנט; היי! אטו! [אויסגעשריי ביי יאגד].

hy'licism *n.* (האי'-לי-סיזם) ז. *hylism*

hy'licist *n.* (האי'-לי-סיסט) א מאטעריאליסט. ז. *materialist*

hy'lism *n.* (האי'-ליזם) מאטעריאליזם [ז. *materialism*]; די לעהרע, אז מאטעריע אדער דער חומר איז די אורזאכע פון אל-דאס-בייז.

hy'lobate *n.* (האי'-לא-בייט) דער גיבאן [אן אפע אהן אן עק און מיט לאנגע הענד].

hy'loist *n.* (האי'-לא-איסט) איינער וואס גלויבט, אז בלויז די מאטעריע איז גאט און אז אויסער דער מאטעריע קען קיין גאט ניט עקזיסטירען.

hy'lotheism *n.* (האי'-לא-טהי-איזם)

הילאטעאיזם, די לעהרע אז מאטעריע איז גאט, און קיין גאט אויסער מאטעריע עקזיסטירט ניט.

hy'lotheist *n.* (האי'-לא-טהי-איסט) איינער וועלכער האלט, אז קיין גאט אויסער מאטעריע עקזיסטירט ניט; איינער וועלכער גלויבט, אז די וועלט איז א קדמון.

hylozo'ic *a.* (האי-לא-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע, אז מאטעריע אדער שטאף איז בעלעבט. ז. *hylozoism*.

hylozo'ical *a.* (האי-לא-זאו'-אי-קעל) ז. *hylozoic*.

hylozo'ism *n.* (האי-לא-זאו'-איזם) הילאזאאיזם, די לעהרע, אז קיין טויטע מאטעריע איז ניטא און יעדע ארט מאטעריע אדער שטאף ענטהאלט אין זיך עלעמענטען פון לעבען.

hylozo'ist *n.* (האי-לא-זאו'-איסט) א הילאזאאיסט, איינער וואס האלט, אז יעדעס טיילכעלע פון מאטעריע אדער שטאף ענטהאלט אין זיך עלעמענטען פון לעבען.

hylozois'tic *a.* (האי-לא-זא-איס'-טיק) וואס איז שייך צו הילאזאאיזם. ז. *hylozoism*.

hylozois'tically *adv.* (האי-לא-זא-איס'-טי-קעל-אי) לויט די הילאזאאיסטישע לעהרען. ז. *hylozoism*.

Hy'men *n.* (האי'-מען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — הימען אדער הימענעאוס [דער גאט פון הייראט]; הייראט, חתונה.

hy'men *n.* (האי'-מען) דאס בתולים-הייטעל; א הייטעל.

hymene'al *a. and n.* (האי-מע-ני'-על) וואס געהערט צו עהע אדער הייראט; האכצייטליך; א האכצייטס-ליעד, א חתונה-ליעד.

hymene'an *a.* (האי-מע-ני'-ען) ז. *hymeneal*.

hyme'nial *a.* (האי-מי'-ני-על) וואס איז שייך צו עהע אדער הייראט; וואס איז שייך צום בתולים-הייטעל.

hymen'ic *a.* (האי-מען'-איק) ז. *hymeneal*.

hyme'nium *n.* (האי-מי'-ני-אם) אין באטאניק — א שיכט פון ספארען אדער מיקראסקאפישע צעלען, וועלכע בעדעקען דעם אויבערשטען טייל פון שוואמלעך און דיענען צו בעפרוכטונג.

hymenog'raphy *n.* (האי-מע-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די הייטלעך אין אן ארגאנישען קערפער.

hymenolog'ical *a.* (האי-מען-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו הימענאלאגיע. ז. *hymenology*.

hymenol'ogy *n.* (האי-מע-נאל'-א-דזשי) הימענאלאגיע, די לעהרע וועגען די הייטלעך אין אן ארגאנישען קערפער.

Hymenop'tera *n.* (האי-מע-נאפ'-טע-רא) די הויט-פליגלדיגע [דער העכסטער מין אינזעקטען, צו וועלכע עס בעלאנגען די ביענען, מוראשקעס א. ד. ג., ביי וועלכע די פליגלען זיינען דינינקע הייטלעך מיט אדערען].

hymenop'teral *a.* (האי-מע-נאפ'-טע-רעל) ז. *hymenopterous*.

hymenop'terous *a.* (האי-מע-נאפ'-טע-ראס) וואס איז שייך צו די הויט-פליגלדיגע. ז. *Hymenoptera*.

hymn *n. and v.* (הים) א הימנע, א לויב-געזאנג; לויבען; זינגען שבחים.

hym'nal *n. and a.* (הימ'-נעל) א בוך פון לויב-געזאנגען אדער שבחים; וואס געהערט צו א לויב-געזאנג.

hymna'rium *n.* (הים-ניי'-רי-אם) ז. *hymn-book*.

hymn'-book *n.* (הימ'-בוק) א בוך פון לויב-געזאנגען, סדור תהלות.

hym'nic *a.* (הימ'-ניק) וואס געהערט צו לויב-געזאנגען.

hym'nist *n.* (הימ'-ניסט) א דיכטער פון הימנען אדער לויב-געזאנגען.

hym'nodist *n.* (הימ'-נא-דיסט) ז. *hymnist*.

hym'nody *n.* (הימ'-נא-די) דאס זינגען הימנען אדער לויב-געזאנגען; הימנען.

hymnog'rapher *n.* (הים-נאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט הימנען אדער לויב-ליעדער.

hymnog'raphy *n.* (הים-נאג'-רע-פי) הימנאגראפיע, דאס שרייבען לויב-ליעדער.

hymnol'ogist *n.* (הים-נאל'-א-דזשיסט) א הימנאלאגיסט, איינער וועלכער שטודירט הימנען אדער לויב-ליעדער, זייער געשיכטע און זייער טיילונג; א הימנען-שרייבער.

hymnol'ogy *n.* (הים-נאל'-א-דזשי) הימנאלאגיע אדער די וויסענשאפט וועגען הימנען [זייער ענטשטעהונג, זייער ענטוויקלונג און זייער קלאסיפיקאציאן].

hymn'-tune *n.* (הימ'-טיון) א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אדער פערפאסונג פון א הימנע אדער לויב-געזאנג.

hymn'-wri'ter *n.* (הימ'-ראי'-טער) ז. *hymnist*.

hy'oid *a. and n.* (האי'-איד) וואס האט די פארם פון גריכישען בוכשטאב איפסילאן [Υ]; וואס איז שייך צום צונג-ביין; דער צונג-ביין [דאס בעוועגליכע ביינדעל, וואס ליעגט נעבען גארגעל אונטער דער צונג].

hy'oid bone (האי'-איד באון) דער צונג-ביין. ז. *hyoid*.

hyoi'dean *a.* (האי-אי'-די-ען) ז. *hyoid*.

hyp *n. and v.* (היפ) שווערמוטה, מרה-שחורה, מעלאנכאליע; מאכען שווערמוטיג; ארויפווארפען א מרה-שחורה.

hypac'tic *a.* (הי-פעק'-טיק) וואס שווענקט אב אדער רייניגט אב דעם מאגען.

hypacu'sis *n.* (היפ-ע-קיו'-סיס) דאס הערען שוואך; די אבשוואכונג פון חוש השמיעה.

hypæ'thral *a.* (האי-פיע'-טהרעל) אהן א דאך; אפען צום הימעל [ווי א הויף אדער געוויסע אלטע טעמפלען].

hypæ'thron *n.* (האי-פיע'-טהראן) אין ארכיטעקטור — אן אפענער פלאץ, א טייל פון א געביידע וואס איז אהן א דאך.

hypal'lage *n.* (הי-פעל'-ע-דזשי) אין גראמאטיק — די היפאלאגע, דאס פערבייטען איין אויסדרוקס-פארם אויף א צווייטער [ווי למשל, "זיי האבען איהם אומגעקעהרט צו זיין מלוכה" אנשטאט "זיי האבען אומגעקעהרט זיין מלוכה צו איהם"].

hypas'pist *n.* (הי-פעס'-פיסט) דער היפאספיסט [א וואפען-טרעגער אין דער אלט-גריכישער ארמעע].

hyperalge'sia *n.* (האי-פער-על-דזשי'-סי-א) אן אוננארמאלעס שטארקעס פיהלען פון א וועהטאג.

hyperal'gia *n.* (האי-פער-על'-דזשי-א) ז. *hyperalgesia*.

hyperbat'ic *a.* (האי-פער-בעט'-איק) אין גראמאטיק — אומגעקעהרט, אומגעענדערט [ביים נאטירליכען גאנג פון ווערטער, ווען למשל, אנשטאט "איך האב דיך ליעב" זאגט מען "ליעב דיך האב איך"].

hyper'baton *n.* (האי-פויר'-בע-טאן) אין גראמאטיק — דאס איבערטראגען א ווארט אדער עטליכע ווערטער פון זייער געוועהנליכען ארט, ווי למשל, "שטארק איז ער געווען" אנשטאט "ער איז געווען שטארק".

hyper'bola *n.* (האי-פויר'-בא-לא) אין געאמעטריע — א היפערבעל [די קרומע ליניע וואס בעקומט זיך ווען צוויי קאנוסען, וואס זיינען געשטעלט מיט די שפיצען איינער צום אנדערען, ווערען אין דער לענג דורכגעשניטען דורך א פלעכע].

Hyperbola

hyper'bole *n.* (האי-פויר'-בא-לי) א היפערבעל, אן איבערטרייבונג, פערגרעסערונג, א גוזמא.

hyperbol'ic *a.* (האי-פער-באל'-איק) היפערבאליש, איבערטריבען, פערגרעסערט, גוזמא'דיג; אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו א היפערבעל. ז. *hyperbola*.

hyperbol'ical *a.* (האי-פער-באל'-אי-קעל) ז. *hyperbolic*.

hyperbol'ically *adv.* (האי-פער-באל'-אי-קעל-אי) אויף אן איבערטריבענעם, פערגרעסערטען אופן; היפערבאליש, גוזמא'דיג; אין געאמעטריע — אין דער פארם פון א היפערבעל. ז. *hyperbola*.

hyperbol'iform *a.* (האי-פער-באל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א היפערבעל [א געוויסע געאמעטרישע פיגור. ז. *hyperbola*].

hyper'bolism *n.* (האי-פויר'-בא-ליזם) היפערבאליזם, די לסט צו איבערטרייבען אדער צו רעדען מיט גוזמאות.

hyper'bolist *n.* (האי-פויר'-בא-ליסט) א פערגרעסערער, אן איבערטרייבער, א בעל-גוזמא.

hyper'bolize *v.* (האי-פויר'-בא-לאיז) פערגרעסערען, מגזם זיין, איבערטרייבען.

hyperbol'ograph *n.* (האי-פויר-באל'-א-גרעף) א היפערבאלאגראף, אן אינסטרומענט צו צייכנען היפערבעלען. ז. *hyperbola*.

hyper'boloid *n.* (האי-פויר'-בא-לאיד) אין געאמעטריע — א היפערבאלאאיד [א קערפער וואס בעקומט זיך דורך דער בעוועגונג פון א היפערבעל ארום זיך אליין]. ז. *hyperbola*.

hyperbo'rean *a.* (האי-פער-באו'-רי-ען) היפערבארעאיש, נארדליך, ווייט צום צפון; ארקטיש; זעהר קאלט.

Hyperbo'rean *n. and a.* (האי-פער-באו'-רי-ען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינער פון די היפערבארעער [א לעגענדאריש פאלק, וואס האט געוואוינט אין ווייטען צפון און געפיהרט זעהר א גליקליך לעבען]; וואס איז שייך צו די היפערבארעער.

hyperbu'lia *n.* (האי-פער-ביו'-לי-א) היפערבוליע [א קרענקליכער צושטאנד, ווען דער ווילען קען ווירקען אויף אזעלכע פונקציאנען פון ארגאניזם, אויף וועלכע ער קען ניט ווירקען אין נארמאלען צושטאנד, ווי למשל, די פעהיגקייט צו פערהאלטען אדער אבשטעלען לויט'ן אייגענעם ווילען דאס קלאפען פון הארץ א. ד. ג.].

hypercrit'ic *n.* (האי-פער-קריט'-איק) א צו שטרענגער קריטיקער; א מענש וואס זוכט אלץ חסרונות.

hypercrit'ical *a.* (האי-פער-קריט'-אי-קעל) צו שטרענג, וואס קריטיקירט צו שטארק.

hypercrit'ically *adv.* (האי-פער-קריט'-אי-קעל-אי) מיט א צו שטארקער קרי־טיק; צופיעל זוכענדיג חסרונות.

hypercrit'icise *v.* (האי-פער-קריט'-אי-סאיז) ז. ***hypercriticize***

hypercrit'icism *n.* (האי-פער-קריט'-אי-סיזם) צו שטרענגע קריטיק.

hypercrit'icize *v.* (האי-פער-קריט'-אי-סאיז) קריטיקירען צו שטרענג; צו־פיעל זוכען חסרונות.

hyperduli'a *n.* (האי-פער-דיו-לאי'-א) די פערגעטערונג פון דער הייליגער מאריא [מרים] ביי די קאטויליקען.

hy'perduly *n.* (האי'-פער-דיו-לי) ז. ***hyperdulia***

hyperem'esis *n.* (האי-פער-עמ'-ע-סיס) אין פאטאלאגיע — דאס צו שטארקע ברעכען [מייקענען].

hypere'mia *n.* (האי-פער-אי'-מי-א) אין פאטאלאגיע — א צו שטארקע צונויפ־פליסונג פון בלוט אין א געוויסען טייל פון קערפער.

hypergeom'etry *n.* (האי-פער-דזשי-אמ'-ע-טרי) געאמעטריע וועלכע האט צו טהאן מיט מעהר אלס דריי מעסטונגען [לענג, ברייט און הויך].

Hyper'icum *n.* (האי-פויר'-אי-קאם) יאהאנעס־קרויט [א מין גרא־זען מיט געלבע בלי־טהען און מיט בלע־טער וואס האבען פיעל דורכזיכטיגע פינטלעך. ווערען בענוצט אין מעדיצין].

Hypericum

hypermetamor'phism *n.* (האי-פער-מעט-ע-מאר'-פיזם) היפערמעטאמארפיזם [די ארט פון ענטוויקלונג ביי געוויסע אינזעקטען, ווי זשוקעס א. ד. ג., ביי וועל־כע די לארווא און די פופא מאכען פיעל מעהר מעטאמארפאזען אדער געהען דורך פיעל מעהר פערענדערונגס־שטופען איידער אנדערע אינזעקטען].

hypermetamor'phosis *n.* (האי-פער-מעט-ע-מאר'-פא-סיס) ז. ***hypermetamorphism***

hyper'meter *n.* (האי-פויר'-מע-טער) אין דיכטונג — א פערז, וועלכער האט צום סוף אן איבעריגע זילבע, ווי למשל:

א'-איהר || קליי'-נע || ליב'-טע || לעך,
איהר'-דער || צעהלט'-גע || שיב'-טע || לעך.

hypermet'ric *a.* (האי-פער-מעט'-ריק) אין דיכטונג — וואס האט אן איבעריגע זילבע אין א פערז.

hypermet'rical *a.* (האי-פער-מעט'-רי-קעל) ז. ***hypermetric***

hypermet'rope *n.* (האי-פער-מעט'-ראופ) א ווייטזיכטיגער, איינער וואס זעהט ניט פון נאהענט.

hypermetro'pia *n.* (האי-פער-מע-טראו'-פי-א) היפערמעטראפיע, ווייטזיכ־טיגקייט.

hypermet'ropy *n.* (האי-פער-מעט'-רא-פי) ז. ***hypermetropia***

hy'pernic *n.* (האי'-פער-ניק) ניקארא־גוא־האלץ, א מין רויט האלץ.

hypernor'mal *a.* (האי-פער-נאר'-מעל) איבערנארמאל, העכער איידער דער נאר־מאלער צושטאנד.

hypernutri'tion *n.* (האי-פער-ניו-טריש'-אן) איבערשטאפונג, דאס איבער־עסען זיך.

hyperop'sia *n.* (האי-פער-אפ'-סי-א) זעהר א שארפע ראיה.

hyperorex'ia *n.* (האי-פער-א-רעק'-סי-א) אין פאטאלאגיע — א קרענקליכער צושטאנד ווען דער מענש איז קיינמאל ניט זאט, א שטענדיגער הונגער.

hyperor'thodox *a.* (האי-פער-אר'-טהא-דאקס) אן עקסטרעמער ארטאדאקס, א גרויסער רעאקציאנער.

hyperor'thodoxy *n.* (האי-פער-אר'-טהא-דאק-סי) דאס זיין צופיעל ארטא־דאקס; עקסטרעמע ארטאדאקסיע.

hyperos'mia *n.* (האי-פער-אס'-מי-א) א צו שטארקע עמפפינדליכקייט צו פער־שיעדענע ריחות.

hyperosto'sis *n.* (האי-פער-אס-טאו'-סיס) א קרענקליכער צושטאנד ווען א ביין וואקסט ארויס פון אן אנדער ביין; א נארמאלע פאנאנדערוואקסונג פון ביין־גע־וועב אין א קערפער.

hyperphys'ical *a.* (האי-פער-פיז'-אי-קעל) איבערנאטירליך, ניט מאטעריעל.

hypersarco'ma *n.* (האי-פער-סאר-קאו'-מא) ווילד־פלייש [אויף'ן קערפער].

hypersarco'sis *n.* (האי-פער-סאר-קאו'-סיס) ז. ***hypersarcoma***

hy'persthene *n.* (האי'-פער-סטהין) היפערשטיין [א מין גרוי אדער גרין־שווארצליכער מינעראל מיט בלישטשענ־דע קופער־רויטליכע פינטעלעך].

hyperten'sion *n.* (האי-פער-טענ'-שאן) א צו שטארקע אנגעצויגענקייט אדער אנ־שטרענגונג.

hypertroph'ic *a.* (האי-פער-טראפ'-איק) וואס איז שייך צו היפערטראפיע. ז. ***hypertrophy***

hypertroph'ical *a.* (האי-פער-טראפ'-אי-קעל) היפערטראפיש, איבערגעוואקסען די מאס.

hyper'trophy *n.* and *v.* (האי-פויר'-טרא-פי) אין פאטאלאגיע — היפערטרא־פיע, אן אוננארמאלע פאנאנדערוואקסונג פון א געוויסען טייל פון קערפער; יעדע צו גרויסע אויסוואקסונג אדער אנקליי־בונג; אין באטאניק — א צו גרויסע ווי־וואקסונג פון א געוויסען ארגאן פון א פלאנצע; צופיעל פאנאנדערוואקסען זיך.

hype'thral *a.* (האי-פיע'-טהרעל) ז. ***hypæthral***

hy'phen *n.* and *v.* (האי'-פען) דאס בינדע־שטריכעלע צווישען זילבען אדער ווערטער [־]; פעראייניגען צוויי זילבען אדער ווערטער דורך א בינדע־שטריכעלע.

hy'phenate *v.* (האי'-פען-אייט) ארייג־שטעלען א בינדע־שטריכעלע צווישען צוויי זילבען אדער ווערטער.

hyphena'tion *n.* (האי-פע-ניי'-שאן) דאס בענוצען זיך מיט פערבינדונגס־שטרי־כעלעך; דאס אריינשטעלען א פערבינ־דונגס־שטריכעלע צווישען צוויי ווערטער אדער זילבען.

hyphen'ic *a.* (האי-פענ'-איק) וואס איז שייך צו א בינדע־שטריכעלע. ז. ***hyphen***

hyphenīza'tion *n.* (האי-פען-אי-זיי'-שאן) דאס צוזאמענבינדען צוויי ווערטער אדער זילבען מיט א בינדע־שטריכעלע.

hy'phenize *v.* (האי'-פען-איז) צוזאמענ־בינדען צוויי ווערטער אדער זילבען מיט א בינדע־שטריכעלע.

hypnagog'ic *a.* (היפ-נע-גאדזש'-איק) וואס שלעפערט איין, וואס היפנאטיזירט.

hypnoba'tia *n.* (היפ-נא-ביי'-טי-א) א מין קראנקהייט, ווען דער מענש טהוט אין שלאף פערשיעדענע זאכען [געהט, לויפט, קלעטערט א. ד. ג.], ווי וואכעדי־געהייד; נאכט־וואנדלונג, סאמנאמבוליזם.

hyp'nody *n.* (היפ'-נא-די) א צו לאנ־גע פעריאדע פון שלאף אדער אונבעוועג־ליכקייט אין לעבען פון אן אינזעקט; די לאגע פון דעם אינזעקט אין דיעזער פע־ריאדע.

hyp'noid *a.* (היפ'-נאיד) עהנליך צו היפנאטיזם אער צו א היפנאטישען צו־שטאנד. ז. ***hypnotism***

hypnoi'dal state (היפ-נאי'-דעל סטייט) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען שטיקלעך פון א פערגאנגענער פאסירונג, וועגען וועלכער דער מענש האט געהאט זעהר א טונקלע פארשטעלונג און קיינ־מאל ניט געדענקט וועגען איהר, ערשיינען אין זיין בעוואוסטזיין אין א קלארער און ריכטיגער געשטאלט.

hypnoi'dic state (היפ-נאי'-דיק סטייט) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען א גאנצע פערגאנגענע פאסירונג, וועגען וועלכער דער מענש האט געהאט זעהר א טונקעלע פארשטעלונג און קיינמאל ניט געדענקט וועגען איהר, ערשיינט אין זיין בעוואוסט־זיין אין א קלארער און ריכטיגער גע־שטאלט.

hypnoidiza'tion *n.* (היפ-נאי-די-זיי'-שאן) דאס שטעלען א מענשען אין א צו־שטאנד פון לייכטען היפנאז. ז. ***hypnosis***

hypnol'ogy *n.* (היפ-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועלכע שטודירט אלע ערשיינונגען פון שלאף.

hypnopho'bia *n.* (היפ-נא-פאו'-בי-א) היפנאפאביע, א קרענקליכער צושטאנד ווען דער מענש האט מורא צו שלאפען.

hypno'sis *n.* (היפ-נאו'-סיס) דאס איינ־שלעפערען, דער שלאף; היפנאז אדער היפ־נאטישער צושטאנד. ז. ***hypnotism***

hypnot'ic *a.* and *n.* (היפ-נאט'-איק) איינשלעפערענד, וואס מאכט איינשלאפען; היפנאטיש, וואס איז שייך צו היפנאטיזם; א מיטעל איינצושלעפערען, א שלאף־טרונק; איינער וואס איז היפנאטיזירט געווארען. ז. ***hypnotism***

hypnot'ically *adv.* (היפ-נאט'-אי-קעל-אי) דורך היפנאטיזם. ז. ***hypnotism***

hyp'notisable *a.* (היפ'-נא-טאי-זעבל) ז. ***hypnotizable***

hypnotisa'tion *n.* (היפ-נא-טי-זיי'-שאן) ז. ***hypnotization***

hyp'notism *n.* (היפ'-נא-טיזם) היפנא־טיזם [אן אוננארמאלער גייסטיגער צו־שטאנד ביי מענשען און חיות, וואס איז עהנליך צו שלאף, נאר אונטערשיידעט זיך פון איהם מיט פיעל כאראקטעריסטישע בעזונדערהייטען. אין היפנאטישען צו־שטאנד פערלירט דער מענש זיין אייגע־נעם ווילען און טהוט אויטאמאטיש פער־שיעדענע זאכען אונטער דעם איינפלוס פון דעם, וועלכער האט איהם פערשלעפערט].

hyp'notist *n.* (היפ'-נא-טיסט) א היפנא־טיסט, איינער וועלכער שלעפערט איין אן

אנדערען און ברייננט איהם אין א היפנאטישען צושטאנד. ז. *hypnotism*

hypnotis'tic *a.* (היפ-נא-טיס'-טיק) היפנאטיש, וואס איז שייך צו היפנאטיזם.

hypnotizabil'ity *n.* (היפ-נא-טאי-זע-ביל'-אי-טי) היפנאטיזירבארקייט, דאס קענען היפנאטיזירט ווערען.

hyp'notizable *a.* (היפ'-נא-טאי-זעבל) וואס קען היפנאטיזירט ווערען.

hypnotiza'tion *n.* (היפ-נא-טי-זיי'-שאן) דאס היפנאטיזירען אדער דאס ווערען היפנאטיזירט, היפנאטיזירונג.

hyp'notize *v.* (היפ'-נא-טאיז) היפנאטיזירען.

hyp'notizer *n.* (היפ'-נא-טאי-זער) איינער וואס היפנאטיזירט דעם אנדערען.

Hyp'num *n.* (היפ'-נאם) א מין מאך-געוויקסען, וועלכע האבען שטעכיגע צווייגעלעך און בלעטעלעך וואס וואקסען פון איין זייט.

hypob'ole *n.* (האי-פאב'-א-לי) אן ארט רעדע, אין וועלכער דער רעדנער ברייננט די ערווידערונגען פון פערשיעדענע געגנער און ענטפערט אויף זיי.

hyp'ocaust *n.* (היפ'-א-קאהסט) אן אויווען אין קעלער פון הויז, פון וועלכען עס געהען ארוים רעהרען און ווארעמען דאס גאנצע הויז.

hypochon'dria *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-א) היפאכאנדריע, אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען דער מענש גיט זיך אב צופיעל מיט זיך און מיינט, אז ער איז פיעל קראנקער איידער אין דער ווירקליכקייט; שווערמוטיגקייט, מעלאנכאליע.

hypochon'driac *n. and a.* (האי-פא-קאנ'-דרי-עק) א היפאכאנדריק, איינער וואס מיינט אלץ אז ער איז זעהר קראנק; א שווער-מוטיגער מענש; היפאכאנדריש, וואס ליידעט פון היפאכאנדריע. ז. *hypochondria*

hypochondri'acal *a.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-קעל) היפאכאנדריש, מעלאנכאליש, שווערמוטיג, אומעדיג.

hypochondri'acism *n.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-סיזם) ז. *hypochondria*

hypochondri'asis *n.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-סיס) ז. *hypochondria*

hypochon'driast *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-עסט) דער היפאכאנדריק, דער מעלאנכאליקער.

hypochon'drium *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-אם) אין אנאטאמיע — דער טייל פון בויך אין ביידע זייטען גלייך אונטער די ריפען.

hypoc'risy *n.* (הי-פאק'-רי-סי) היפאקריטסטווע, פערשטעלטקייט, צביעות, צבוע'צטווע.

hyp'ocrite *n.* (היפ'-א-קריט) א היפאקריט, א פערשטעלטער מענש, א צבוע, א צבוע'ק.

hypocrit'ical *a.* (היפ-א-קריט'-אי-קעל) היפאקריטיש, פערשטעלט, פערמאסקירט, ווי א צבוע'ק.

hypocrit'ically *adv.* (היפ-א-קריט'-אי-קעל-אי) מיט פערשטעלטקייט, מיט פאלשקייט, מעשה צבוע'ק.

hy'poderm *n.* (האי'-פא-דוירם) דער צעלען-שיכט ביי אן אינזעקט אונטער דעם אויסערליכען הייטעל; א שיכט פארבלאזע צעלען אונטער דעם אויבערשטען הייטעל פון א בלאט.

hypoder'ma *n.* (האי-פא-דויר'-מא) אין באטאניק — דער שיכט פון פארבלאזע צעלען, וואס ליגענט אונטער דעם אויבערשטען הייטעל פון א בלאט.

hypoder'mic *a.* (האי-פא-דויר'-מיק) וואס געפינט זיך אונטער דער הויט; וואס איז שייך צום שטח פון אונטער דער הויט.

hypogas'tric *a.* (האי-פא-געס'-טריק) וואס געהערט דעם אונטער-לייב; וואס געפינט זיך אונטער דעם מאגען.

hypogas'trium *n.* (האי-פא-געס'-טרי-אם) דאס אונטער-לייב, דער אונטערשטער טייל פון בויך.

hypoge'al *a.* (האי-פא-דזשי'-על) וואס וואקסט אונטער דער ערד.

hypoge'an *a.* (האי-פא-דזשי'-ען) ז. *hypogeal*

hy'pogene *a.* (האי'-פא-דזשין) פלוטאניש, אויסגעבילדעט אינוועניג אין דער ערד [וועגען פעלזען].

hypog'enous *a.* (האי-פאדזש'-ע-נאס) וואס וואקסט אונטער דער ערד.

hypoge'ous *a.* (האי-פא-דזשי'-אס) ז. *hypogeal*

hypoge'um *n.* (האי-פא-דזשי'-אם) דאס אונטערארירדישע געוועלב פון א געביידע, א קעלער-געוועלב.

hypoglos'sal *a. and n.* (האי-פא-גלאס'-על) וואס געפינט זיך אונטער דער צונג [וועגען געוויסע נערוועז]; איינער פון די נערוועז וואס געפינען זיך אונטער דער צונג.

hypoglos'sis *n.* (האי-פא-גלאס'-איס) דער אונטערשטער טייל פון דער צונג.

hypoglot'tis *n.* (האי-פא-גלאט'-איס) ז. *hypoglossis*

hypogyn'ic *a.* (האי-פא-דזשינ'-איק) וואס געפינט זיך אונטער דעם פיסטיל [ווייבליכער געשלעכטס-ארגאן ביי פלאנצען].

hypog'ynous *a.* (האי-פאדזש'-אי-נאס) ז. *hypogynic*

hypomoch'lion *n.* (האי-פא-מאק'-לי-אן) דער שטיץ-פונקט [פון א הויב-מאשין].

hypophos'phate *n.* (האי-פא-פאס'-פייט) אונטער-פאספאר-זויער-זאלץ [א געוויסער כעמישער פראדוקט].

hypophos'phite *n.* (האי-פא-פאס'-פאיט) ז. *hypophosphate*

hypophos'phorous *a.* (האי-פא-פאס'-פא-ראס) אין כעמיע — וואס ענטהאלט וועניגער זויער-שטאף ווי עס געפינט זיך אין פאספאר-זויערע.

hypophos'phorous ac'id (האי-פא-פאס'-פא-ראס עס'-איד) אונטער-פאספאר-זויערע [א כעמישע פעראייניגונג פון פאספאר, וואסער-שטאף און זויער-שטאף, ביי וועלכער די מאס פון זויער-שטאף איז קלענער ווי אין געוועהנליכע פאספאר-זויערע].

hypo'pyum *n.* (האי-פאו'-פי-אם) אן אייטער-אויג [אן אייטער-אנזאמלונג אין אויג].

hypos'tasis *n.* (האי-פאס'-טע-סיס) א גרונד, א יסוד, א באזיס; אין דער קריסטליכער רעליגיאן — איינע פון די דריי איינהייטען [גאט — דער פאטער, גאט — דער זוהן און גאט — דער הייליגער גייסט] וועלכע שטעלען מיט זיך פאר איין איינציגען און אונטיילבארען געטליכען עצם; אין פילאזאפיע — א היפאטעטישע זאך, א פארם אדער צושטאנד פון עפעס וועגען וועלכע מען דענקט, אז דאס איז ניט בלויז א פארם, נאר א רעאלע זאך, וועלכע עקזיסטירט אן און פאר זיך; ביי די אמאליגע אלכעמיסטען — א פרינציפ אדער עלעמענט [איינע פון די דריי שטאפען — קוועקזילבער, שוועבעל און זאלץ — וועלכע זיינען, לויט זייערע לעהרען, די גרונד-עלעמענטען פון אלע מאטעריעלע קערפער]; אין מעדיצין — דער אבזאץ פון אורין וואס פערבלייבט אין קערפער און פעראורזאכט א קראנקהייט; א קרענקליכער איבערפלוס פון בלוט אין די הינטערשטע טיילען פון די לונגען און די פיס צוליעב א לאנגען ליגען אונבעוועגט אויף איין ארט.

hypos'tasize *v.* (האי-פאס'-טע-סאיז) ז. *hypostatize*

hypos'tasy *n.* (האי-פאס'-טע-סי) ז. *hypostasis*

hypostat'ic *a.* (האי-פא-סטעט'-איק) היפאסטעטיש, וועזענטליך; פערזענליך; אין מעדיצין — וואס בעקומט זיך פון דעם דרוק אראב; וואס נעהמט זיך פון א שטענדיגען ליגען אויף איין ארט.

hypostat'ical *a.* (האי-פא-סטעט'-אי-קעל) ז. *hypostatic*

hypostat'ically *adv.* (האי-פא-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף א היפאסטאטישען אדער וועזענטליכען שטייגער; אויף א פערזענליכער ארט. ז. *hypostasis*

hypos'tatize *v.* (האי-פאס'-טע-טאיז) צושרייבען צו עפעס א פערזענליכע עקזיסטענץ; פארשטעלען עס אלס א זאך וואס עקזיסטירט אן און פאר זיך. ז. *hypostasis*

hyposul'phite *n.* (האי-פא-סאל'-פאיט) אונטער-שוועבעל זויער-זאלץ [א כעמישער שטאף וואס ווערט געברויכט אין פאטאגראפיע און ביי טוך-פארבער].

hyposul'phurous ac'id (האי-פא-סאל'-פויר-אס עס'-איד) די אונטער-שוועבעל-זויערע [אזא שוועבעל-זויערע, וועלכע ענטהאלט אין זיך וועניגער זויער-שטאף ווי געוועהנליכע שוועבעל-זויערע].

hypot'enuse *n.* (האי-פאט'-ע-ניום) אין געאמעטריע — די היפאטענוזע, די לענגסטע זייט אדער די שרעגע ליניע פון א רעכטווינקעלדיגען דרייעק.

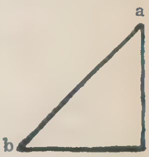

ab. Hypotenuse

hypoth'ec *n.* (האי-פאטה'-עק) א היפאטעקע אדער זאקלאדנע [די פערזיכערונג פון א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecary *a.* (האי-פאטה'-אי-קע-רי) וואס איז שייך צו א היפאטעקע אדער זאקלאדנע. ז. *hypothec*

hypoth'ecary cred'itor (האי-פאטה'-אי-קע-רי קרעד'-אי-טאר) דער היפאטעקער [איינער וואס לייהט געלד אויף אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecary debt (האי-פאטה'-אי-קע-רי דעט) א היפאטעקען שולד [א חוב, וועלכער איז פערזיכערט מיט אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecate *v.* (האי-פאטה'-אי-קייט) געבען א היפאטעקע אדער זאקלאדנע, פערזיכערען א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום.

hypotheca'tion *n.* (האי-פאטה-אי-קיי'-שאן) א היפאטעקע אדער פערזיכערונג פון א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום, ווי א הויז אדער לאנד [דער מלוה נעהמט אלס משכון נאר דעם קאנטראקט פון הויז אדער לאנד, אבער ניט דאס הויז אדער לאנד אליין]; א הלואה וואס ווערט געמאכט אונטער דער פערזיכערונג פון א שיף אדער די סחורות וואס זי פיהרט.

hypoth'ecator *n.* (האי-פאטה'-אי-קיי-טאר) איינער וואס פער'משכון'ט עפעס אדער לעגט איין א פערזיכערונג פאר א חוב.

hypoth'enuse *n.* (האי-פאטה'-ע-ניוס) ז. ***hypotenuse***

hypoth'esis *n.* (האי-פאטה'-ע-סיס) א היפאטעזע, א השערה; א טעאריע, וועלכע איז נאך ניט דערוויזען געווארען שטרענג-וויסענשאפטליך.

hypothet'ic *a.* (האי-פא-טהעט'-איק) היפאטעטיש, לויט השערה, פארויסגע-זעצט, בלויז אנגענומען, אונבעוויזען.

hypothet'ical *a. and n.* (האי-פא-טהעט'-אי-קעל) היפאטעטיש; בלויז אנ-גענומען; לויט השערה; א סברה, א מיי-נונג, וועלכע בויט זיך בלויז אויף א השערה און ניט אויף ווירקליכע פאקטען.

hypothet'ically *adv.* (האי-פא-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א היפאטעטישען שטיי-גער; בלויז אויף א השערה.

hypotypo'sis *n.* (האי-פא-טי-פאו'-סיס) א לעבהאפטע בעשרייבונג פון עפעס; דאס בעשרייבען א זאך אזוי, אז עס ווייזט זיך אויס ווי מען זעהט זי פאר די אויגען.

hypsomet'rical *a.* (היפ-סא-מעט'-רי-קעל) היפסאמעטריש, וואס איז שייך צו דער אויסמעסטונג פון הויכע געגענשטענ-דע [ווי זעהר הויכע בערג א. ד. ג.].

hypsom'etry *n.* (היפ-סאמ'-ע-טרי) היפסאמעטריע, די אויסמעסטונג פון הויכע געגענשטענדע, ווי בערג מיט דער הילף פון א באראמעטער, טערמאמעטער א. ד. ג.

hyrse *n.* (הוירס) הירזש, פראסע.

hy'son *n.* (האיסן) א מין גרינער טהעע.

hys'sop *n.* (היס'-אפ) [א דער איזאפ מין פלאנצע מיט לאנגע פערשפיצטע בלע-טער און מיט בלויע בלומען. וואקסט אויף פעלזען און אין גערטנער. ווערט געברויכט אין דער מעדיצין. אין דער ביבעל ווערט זי גערופען איזוב].

Hyssop

hysteral'gia *n.* (היס-טע-רעל'-דזשי-א) נייראלגיע אין דער געבעהר-מוטער.

hysteral'gic *a.* (היס-טע-רעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו נייראלגיע אין דער גע-בעהר-מוטער.

hysterec'tomy *n.* (היס-טע-רעק'-טא-מי) דאס אויסשניידען די געבעהר-מוטער.

hyste'ria *n.* (היס-טי'-רי-א) היסטעריע [א נערווען-קראנקהייט, וועלכע קומט מייס-טענס פאר ביי פרויען, וואס דריקט זיך אויס אפט אין קאנוואלסיאנען און בעזאנ-דערס אין א קרענקליכען פסיכישען צו-שטאנד, ווען דער קראנקער פערלירט די קאנטראל איבער זיינע בעוועגונגען און ביי איהם בייט זיך אום דער כאראקטער, די פיהלונגען און שטימונג]; אן אויפגע-רעגטער צושטאנד; אזא אויפגעבראכט-קייט, ווען דער מענש פערלירט די קאנ-טראל איבער זיך.

hyster'ic *a. and n.* (היס-טער'-איק) היסטעריש, וואס איז שייך צו היסטעריע; א היסטעריקער, איינער וואס ליידעט פון היסטעריע. ז. ***hysteria***

hyster'ical *a.* (היס-טער'-אי-קעל) ז. ***hysteric***

hyster'ically *adv.* (היס-טער'-אי-קעל-אי) אויף א היסטערישען שטייגער; קאנ-וואולסיוו; מיט ספאזמען.

hyster'ics *n.* (היס-טער'-איקס) היסטע-ריקע; ספאזמען, קראמפף.

hysteri'tis *n.* (היס-טע-ראי'-טיס) ענט-צינדונג פון דער געבעהר-מוטער.

hys'terocele *n.* (היס'-טע-רא-סיל) דער מוטער-ברוך [א קילע ביי א פרוי].

hys'teroid *a.* (היס'-טע-ראיד) עהנליך צו היסטעריע. ז. ***hysteria***

hysterol'ogy *n.* (היס-טע-ראל'-א-דזשי) היסטעראלאגיע, דער טייל פון דער מעדי-צינישער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער געבעהר-מוטער.

hysterot'omy *n.* (היס-טע-ראט'-א-מי) אין כירורגיע — די אויפשניידונג פון דער געבעהר-מוטער.

I

I, i (אי) דער נייינטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

I *pr. and n.* (אי) איך; דער „איך".

I. אבקירצונג פון ***Idaho*** [אידעהא, איי-נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

Ia. אבקירצונג פון ***Iowa*** [איאווא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

i'amb *n.* (אי'-עמב) ז. ***iambus***

iam'bic *a.* (אי-עמ'-ביק) יאמביש, וואס איז שייך צו א יאמב, וואס בעשטעהט פון יאמבען; וואס געברויכט יאמבען. ז. ***iambus***

iam'bical *a.* (אי-עמ'-בי-קעל) ז. ***iambic***

iam'bically *adv.* (אי-עמ'-בי-קעל-אי) יאמביש; ווי א יאמב.

iambog'rapher *n.* (אי-עמ-באג'-רע-פער) א שרייבער פון יאמבישער פאעזיע; איינער וואס געברויכט דעם יאמב-פערזען-פוס. ז. ***iambus***

iam'bus *n.* (אי-עמ'-באס) [א יאמב א פערזען-פוס פון צוויי זילבען מיט דעם אק-צענט אויף דער צווייטער זילבע, ווי: שטעהט-אויף', ‖ איהר-אונ'‖ טער-דריק' ‖ טע-מא'-‖ סען].

ib. אן אבקירצונג פון ***ibidem***

i'bex *n.* (אי'-בעקס) א מין ווילדע ציעג; דער שטיינבאק.

Ibex

ibid. אן אבקירצונג פון ***ibidem***

ibi'dem *adv.* (אי-באי'-דעם) איין דעמ-זעלביגען ארט, אין דעם שוין אנגעציי-טען פלאץ [ווען מען רעפערירט צו א פלאץ אין א בוך].

i'bis *n.* (אי'-ביס) דער איביס [אזא זומפ-פויגעל מיט א רונדען נאך אונטען געבויגענעם שנאבעל].

Ibis

Ica'rian *a. and n.* (אי-קיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו איקאריע [אין גריכענ-לאנד]; וואס איז שייך צו איקארוס [וועל-כער איז, לויט דער אלט-גריכישער לעגענ-דע, אויף וואקסענע פליגעל געפליגען אזוי הויך, אז די זון האט זיי צושמאלצען און ער איז אריינגעפאלען אין ים]; הויך-פליהענד, אונטערנעהמענד, וואגענד; וואס איז שייך צום פאנטאסטישען גליקליכען לאנד איקאריע [פון דער פאנטאזיע „א רייזע נאך איקאריע" פון דעם פראנצויזי-שען אוטאפיסטישען סאציאליסט עטיען קאבע] אדער צו קאבע'ס קאמוניסטי-שע קאלאניעס; איקאריש; וואס איז שייך צו די קאמוניסטישע פרינציפען פון עטיען

קאבע; אן איינוואוינער פון איקאריע; א מיטגליעד פון קאבע'ס קאלאניעס; אן אנהענגער פון קאבע.

Ica′rianism *n.* (אי-קיי'-רי-ענ-איזם) די קאמוניסטישע סיסטעם פון דעם פראנצויזישען אוטאפיסטישען סאציאליסט עטיען קאבע.

ice *n. and v.* (אים) אייז; בעצוקערונג, צוקער=גלאזור [אויף געבעקס]; אייז=קרעם, געפרארענעס [מאראזשענע]; בעדעקען מיט אייז; פערפרירען; פערוואנדלען אין אייז; האלטען אויף אייז; געברויכען צו עפּעס אייז; בעצוקערען, בעדעקען מיט צוקער=גלאזור.

ice′-an′chor *n.* (אים'-ענ'-קאר) דער אייז=אנקער [צו בעפעסטיגען א שיף צום אייז].

ice′-a′pron *n.* (אים'-איי'-פראן) אן אייז=ברעכער ביי א בריק [א פארריכטונג ביי א בריק צום צוהאקען די גרויסע שווימענדע שטיקער אייז].

ice′-au′ger *n.* (אים'-אה'-גער) אן אינסטרומענט צו מאכען פאלאנקעס אדער פראליוועס [לעכער אין אייז] פאר פישפאנג.

ice′-ax *n.* (אים'-עקס) אן אייז=האק [אזא האק צום האקען אייז, הויפּטזעכליך אזא וואס ווערט געברויכט אין די אלפּישע בערג אויסצוהאקען טרעפּלעך אויף משופּע'דיגע בערג וועלכע זיינען בעדעקט מיט אייז].

ice′-bag *n.* (אים'-בעג) אן אייז=פּענכער.

ice′-belt *n.* (אים'-בעלט) דער אייז=פּאס [ארום ברעג פון ים אין די קאלטע געגענדען].

ice′berg *n.* (אים'-בוירג) אן אייז=בארג [א ריעזיגע, שווימענדע, הויכע שטיק אייז].

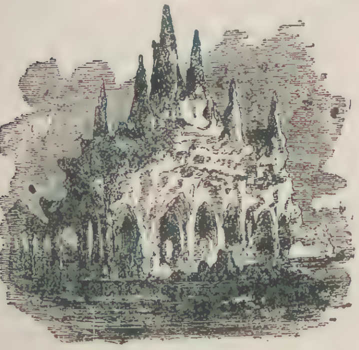

Iceberg

ice′-blink *n.* (אים'-בלינק) א גלאנציגע ווייסקייט אין דער לופט, וואס קומט פון שנעע אדער אייז [דיעזער גלאנץ זעהט זיך אפּט אויף א פּאר צעהנדליג מייל].

ice′-boat *n.* (אים'-באוט) א שליטען=שיף [מיט וועלכער מען פאהרט אויף'ן אייז]; א שיף דורכצוברעכען אייז.

ice′-bone *n.* (אים'-באון) דער שוים=ביין אדער רומפּ=ביין [אין אקסען=פליייש].

ice′-bound *a.* (אים'-באונד) פערשטעלט פון אייז, פערהאלטען פון אייז, איינגעפרארען.

ice′-box *n.* (אים'-באקס) אן אייז=שראנק, אן אייז=אלמער.

ice′-brea′ker *n.* (אים'-בריי'-קער) אן אייז=ברעכער, א מאשין צום צושלאגען אייז אין קליינע שטיקלעך, א פארריכטונג צו בעשיצען בריקען אדער א האפען פון שווימענדען אייז; א שיף אויפצוברעכען דאס אייז אין טייך; דער גרויסער פּאלאר=וואלפיש.

ice′-brook *n.* (אים'-ברוק) אן אייז=קאלט טייכעל, אן אייז=קאלטער שטראם.

ice′-built *a.* (אים'-בילט) פון אייז, וואס בעשטעהט פון אייז.

ice′-cap *n.* (אים'-קעפּ) דאס שטענדיגע אייז אדער שטענדיגער שנעע וואס בעדעקט די שפּיצען פון הויכע בערג; אן אייז=פּענכער.

ice′-chest *n.* (אים'-טשעסט) א קיהל=צימער, אן אייז=צימער [אין הייזער].

ice′-claw *n.* (אים'-קלאה) אן אייז=צוואנג [צו טראגען שטיקער אייז].

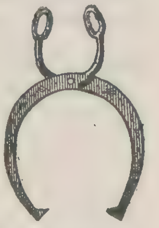

Ice-claw

ice′-clos′et *n.* (אים'-קלאז'-עט) א גרויסער אייז=שראנק; אן אייז=צימער וואס איז אויסגעמאכט ווי א שראנק.

ice′-cold *a.* (אים'-קאולד) אייז=קאלט.

ice′-cream *n.* (אים'-קריעם) אייז=קרעם [מאראזשענע, געפרארענעס].

ice′-crush′er *n.* (אים'-קראש'-ער) אן אפּאראט צו צושטויסען אדער צו צוברעקלען אייז.

iced *a.* (איסט) בעדעקט מיט אייז, פערוואנדעלט אין אייז, פערפרוירען; געקיהלט דורך אייז; בעדעקט מיט צוקער=גלאזור; בעדעקט ווי מיט געפרוירענעם טוי [וועגען פלאנצען].

ice′-drift *n.* (אים'-דריפט) שווימענדע אייז=מאסען, שווימענדע קריהעס.

ice′-drops *n.* (אים'-דראפּס) אייז=טראפּען [דורכזיכטיגע טיילעכלעך אויף פלאנצען, וועלכע זיינען עהנליך צו אייז=טראפּען].

iced sug′ar (איסט שוג'-אר) צוקער=גלאזור.

ice′-el′evator *n.* (אים'-על'-אי-ווײ-טאר) א מאשין אויפצוהויבען שטיקער אייז פון וואסער.

ice′-escape′ *n.* (אים'-עס-קייפּ') א פארריכטונג [פון שטעקענס און שטריק] ארויסצושלעפּען איינעם וואס פאלט אריין דורך'ן אייז אין א טייך.

ice′-fall *n.* (אים'-פאהל) דאס אבברעכען זיך און פאלען פון מאסען שטיקער אייז [פון אן אייזבארג אדער גלעטשער]; א גלעטשער.

ice′-feath′ers *n.* (אים'-פעטה'-ערז) פעדערען=עהנליכער אייז [מעהרסטענטייל אויף די שפּיצען פון בערג].

ice′-fern *n.* (אים'-פוירן) פראסט=פלאנצען [אויף די שויבען].

ice′-field *n.* (אים'-פיעלד) אן אייז=פעלד [א זעהר גרויסע מאסע שווימענדע אייז].

ice′-fish′ing *n.* (אים'-פיש'-אינג) דאס כאפּען פיש דורך פּראליוועס אדער פּאלאנקעס [אויסגעהאקטע לעכער אין אייז].

ice′-float *n.* (אים'-פלאוט) ז. *ice-floe*

ice′-floe *n.* (אים'-פלאו) א גרוים שטיק שווימענדע אייז, א גרויסע קריהע אייז.

ice′-foot *n.* (אים'-פוט) ז. *ice-belt*

ice′-glazed *a.* (אים'-גלייזד) איבערגעצויגען מיט אייז.

ice′-hock′ey *n.* (אים'-האק'-אי) א מין שפּיעל אויף אייז מיט פּילקעס אדער באלען וואס ווערען געטריבען מיט אזעלכע אויסגעבויגענע שטעקענס. ז. *hockey*

ice′-house *n.* (אים'-האום) אן אייז=קעלער, א לעדאווניע.

Ice-house

Ice′land *n.* (אים'-לענד) דער אינזעל איסלאנד [אין צפון אייראפּא]; דער איסלאנדישער הונד [א ווייס=האריג הינטעל מיט שפּיציגע אויערען].

Ice′land crys′tal (אים'-לענד קריס'-טעל) ז. *Iceland spar*

Ice′land dog (אים'-לענד דאג) דער איסלאנדישער הונד. ז. *Iceland*

Ice′lander *n.* (אים'-לענ-דער) אן איסלאנדער, אן איינוואוינער פון דעם אינזעל איסלאנד.

Icelan′dic *a. and n.* (אים-לענ'-דיק) איסלאנדיש, וואס איז שייך צום אינזעל איסלאנד, צו די דארטיגע איינוואוינער אדער שפּראך; די איסלאנדישע שפּראך און ליטעראטור.

Ice′land moss (אים'-לענד מאהס) איסלאנדישע מאך.

Ice′land spar (אים'-לענד ספּאר) דער דאפּעל=שפּאט [א מין מינעראל אין איסלאנד].

ice′-ledge *n.* (אים'-לעדזש) ז. *ice-belt*

ice′-machine′ *n.* (אים'-מע-שין') א מאשין צו מאכען קינסטליך אייז.

ice′man *n.* (אים'-מען) אן אייז=הענדלער; א קינסטלער זיך צו גליטשען אויף אייז.

ice′-mark *n.* (אים'-מארק) א צייכען אדער צייכענס פון אייז אדער גלעטשערס [ווי א פערטיעפונג אין בערג, גלאטקייט פון פעלזען א. ז. וו.].

ice′-mas′ter *n.* (אים'-מעס'-טער) א לאצמאן אדער שטייערמאן וואס פיהרט דורך שיפען דורך שווימענדען אייז.

ice′-moun′tain *n.* (אים'-מאונ'-טען) ז. *iceberg*

ice o′ver (אים או'-ווער) איבערציהען מיט אייז; בעצוקערען, בעדעקען מיט צוקער=גלאזור.

ice′-pack *n.* (אים'-פּעק) אן אייז=פעלד [א גרוים שטיק שווימענדעס אייז] וואס בעשטעהט פון בעזונדערע שטיקער אייז, וועלכע זיינען ענג צוזאמענגעדריקט.

ice′-pit *n.* (אים'-פּיט) אן אייז=גרוב, א לעדאווניע.

ice′-plant *n.* (אים'-פּלענט) אייז=קרויט [אזא קלעטערענדע פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען בעדעקט ווי מיט פראסט און וועלכע גלענצען פאר דער זון=שיין ווי אייז].

ice′-plow *n.* (אים'-פלאו) אן אינסטרומענט איינצוטיילען אייז אין גלייכע שטי=

קער [דער אינסטרומענט קריצט איין ציי־כענס, לויט וועלכע מען שניידט נאכדעם דאס אייז].

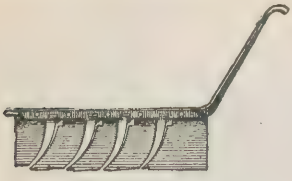

Ice-plow

ice′-poul′tice *n.* (איס־פאול׳־טיס) ז. ***ice-bag***.
ice′-preser′ver *n.* (איס׳־פרי־זויר׳־ווער) אן אייז־שראנק.
ice′-scoo′ter *n.* (איס׳־סקוה׳־טער) א שיף וואס קען אי שווימען אויף׳ן וואסער, אי געפיהרט ווערען אויף אייז.
ice′-ship *n.* (איס׳־שיפ) א שיף צוגע־פאסט צו שווימען צווישען אייז.
ice′-spade *n.* (איס׳־ספייד) אן אינסטרו־מענט צו צושלאגען אייז אין בעזונדערע שטיקער.
ice′-spar *n.* (איס׳־ספאר) אייז־שפאט [א מין גלאזיגער מינעראל].
ice′-ta′ble *n.* (איס׳־טיי׳־בל) א פלאכע אייז־מאסע.
ice′-tongs *n.* (איס׳־טאנגז) אייז־צוואנגען [צו טראגען שטיקער אייז]; אן אייז־צוועגנגעל [צו נעהמען שטיקלעך אייז ביים עסען].
ice′-wa′ter *n.* (איס׳־הוואה׳־טער) אייז־וואסער [וואסער פון צולאזענעם אייז אדער וואסער אבגעקיהלט אויף אייז].
ice′-whale *n.* (איס׳־הווהייל) דער גרוי־סער פאלאר־וואלפיש.
ice′work *n.* (איס׳־הווארק) ז. ***ice-feathers***.
ice′-yacht *n.* (איס׳־יאט) ז. ***ice-boat***.
ichneu′mon *n.* (איק־ניו׳־מאן) דער איכניימאן אדער פרעה׳ס מויז [אן אפרי־קאניש חיה׳לע, וואס עסט שלאנגען און קראקאדיל־אייער. איז געווען פערגעטערט ביי די פארצייטיגע עגיפטער אדער מצריים].

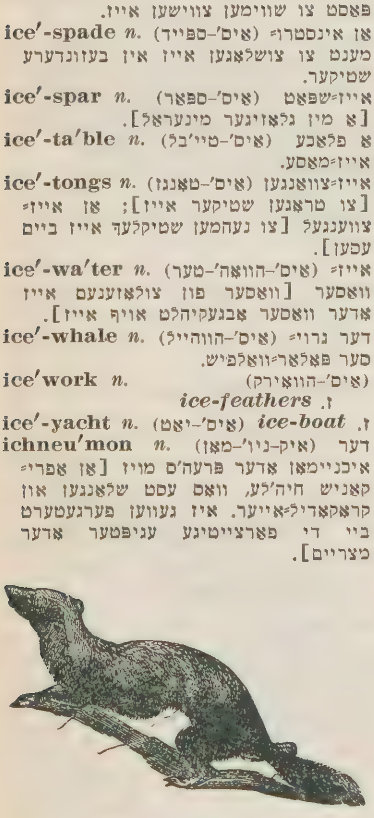

Ichneumon

ichneu′mon-fly *n.* (איק־ניו׳־מאן־פלאי) דער רייטער [אזא מין אינזעקט וואס איז זעהר ניצ־ליך פאר די פעל־דער דערמיט וואס ער פערניכטעט די אייעלעך פון אנדערע שעדליכע אינזעקטען. עס זיינען פאראן איבער 500 מינים פון דיזען אינזעקט].

Ichneumon-fly

ich′nograph *n.* (איק׳־נא־גרעף) א גרונד־ריס, א גרונד־פלאן [פון א געביי־דע].
ichnograph′ic *a.* (איק־נא־גרעפ׳־איק) וואס איז שייך צו א גרונד־פלאן פון א געביידע; וואס גיט דעם גרונד־פלאן פון א געביידע.
ichnograph′ical *a.* (איק־נא־גרעפ׳־אי־קעל) ז. ***ichnographic***.
ichnog′raphy *n.* (איק־נאג׳־רע־פי) צייכנונג פון א גרונד־פלאן אדער גרונד־ריס.
ich′nolite *n.* (איק׳־נא־לאיט) א שטיין מיט א פוס־שפור אדער פוס־אבדרוק פון א פערשטיינערטער חיה.
ichnolitholog′ical *a.* (איק־נא־ליטה־א־לאדזש׳־אי־קעל) ז. ***ichnological***.
ichnolithol′ogy *n.* (איק־נא־ליטה־אל׳־א־דזשי) ז. ***ichnology***.
ichnolog′ical *a.* (איק־נא־לאדזש׳־אי־קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פוס־שפורען פון פערשטיינערטע חיות אדער מיט יענע חיות, וועגען וועלכע מען ווייסט נור פון זייערע פוס־שפורען אין שטיינער.
ichnol′ogy *n.* (איק־נאל׳־א־דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פוס־שפורען פון פערשטיינערטע חיות אדער מיט די חיות, וועגען וועלכע מען ווייסט נור פון זייערע פוס־שפורען אין שטיינער.
i′chor *n.* (אי׳־קאר) [פון א גריכישער מי־טאלאגיע — געטער־בלוט [א פליסיגקייט וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון בלוט ביי די געטער]. אייטער [פון א וואונד]; אין דער רוימיש־גריכישער מי־טאלאגיע — געטער־בלוט [א פליסיגקייט וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון בלוט ביי די געטער].
i′choroid *a.* (אי׳־קאר־איד) ז. ***ichorous***.
i′chorose *a.* (אי׳־קא־ראוס) ז. ***ichorous***.
i′chorous *a.* (אי׳־קא־ראס) אייטער־דיג.
ich′thyic *a.* (איק׳־טהי־איק) וואס איז שייך צו פיש; עהנליך צו פיש.
ich′thyocol *n.* (איק׳־טהי־א־קאל) ז. ***ichthyocolla***.
ichthyocol′la *n.* (איק־טהי־א־קאל׳־א) פיש־קליי.
ichthyograph′ic *a.* (איק־טהי־א־גרעפ׳־איק) איכטיאגראפיש, וואס איז שייך צו איכטיאגראפיע [בעשרייבונג פון פיש].
ichthyog′raphy *n.* (איק־טהי־אג׳־רע־פי) איכטיאגראפיע, בעשרייבונג פון פיש.
ich′thyoid *a.* (איק׳־טהי־איד) פיש־ארטיג, עהנליך צו א פיש.
ichthyoi′dal *a.* (איק־טהי־אי׳־דעל) ז. ***ichthyoid***.
ich′thyol *n.* (איק׳־טהי־אל) איכטיאל [א מעדיצינישער מיטעל פאר הויט־קראנקהייטען, געמאכט פון פערשטיינערטע פיש].
ichthyol′atrous *a.* (איק־טהי־אל׳־ע־טראס) פיש־פערגעטערענד; דיענענדיג צו פיש־עהנליכע אבגעטער [ווי דער גאט דגון ביי די פלשתים].
ichthyol′atry *n.* (איק־טהי־אל׳־ע־טרי) פיש־פערגעטערונג; דאס דיענען פיש־עהנ־ליכע אבגעטער [ווי דער גאט דגון ביי די פלשתים].
ichthyol′ic *a.* (איק־טהי־אל׳־איק) גע־מאכט פון איכטיאל. ז. ***ichthyol***.
ich′thyolite *n.* (איק׳־טהי־א־לאיט) א פערשטיינערטער פיש; א פערשטיינערטער אבדרוק פון א פיש.
ichthyolog′ic *a.* (איק־טהי־א־לאדזש׳־איק) איכטיאלאגיש, וואס איז שייך צו איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].
ichthyolog′ical *a.* (איק־טהי־א־לאדזש׳־אי־קעל) ז. ***ichthyologic***.
ichthyol′ogist *n.* (איק־טהי־אל׳־א־דזשיסט) אן איכטיאלאגיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].
ichthyol′ogy *n.* (איק־טהי־אל׳־א־דזשי) איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].
ich′thyomancy *n.* (איק׳־טהי־א־מענ־סי) דאס טרעפען, דאס נביאות־זאגען לויט די קעפ אדער דעם איינגעווייד פון פיש.
ichthyoman′tic *a.* (איק־טהי־א־מענ׳־טיק) וואס איז שייך צום נביאות־זאגען לויט די קעפ אדער לויט דעם איינגעווייד פון פיש.
ichthyoph′agist *n.* (איק־טהי־אפ׳־ע־דזשיסט) איינער וואס שפייזט זיך מיט פיש.
ichthyoph′agous *a.* (איק־טהי־אפ׳־ע־גאס) פיש־עסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.
ichthyoph′agus *n.* (איק־טהי־אפ׳־ע־גאס) ז. ***ichthyophagist***.
ichthyoph′agy *n.* (איק־טהי־אפ׳־ע־דזשי) דאס ערנעהרען זיך מיט פיש; פיש־דיעטע.
ichthyophthal′mite *n.* (איק־טהי־אפ־טהעל׳־מאיט) דאס פיש־אויג [א געוויסער מינעראל].
ich′thyosaur *n.* (איק׳־טהי־א־סאהר) ז. ***Ichthyosaurus***.
ichthyosau′rus *n.* (איק־טהי־א־סאה׳־ראס) דער איכטיאזאור [די ריעזיגע פיש־יאשטשערקע פון די אור־אלטע דורות].

Ichthyosaurus

ichthyo′sis *n.* (איק־טהי־או׳־סיס) דער שופען־אויסשלאג [א מין הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט זעהט אויס ווי בע־דעקט מיט הארטע, טרוקענע שופען].
i′cicle *n.* (אי׳־סיקל) אן אייז־ליכטעל אדער אייז־צאפען [א שפיציג שטיקעל אייז וואס הענגט אראב פון דאך].
i′cicled *a.* (אי׳־סיקלד) וואס איז בע־האנגען מיט אייז־ליכטלעך אדער אייז־צאפענס. ז. ***icicle***.
i′cily *adv.* (אי׳־סי־לי) קאלט, פראסטיג.
i′ciness *n.* (אי׳־סי־נעס) אייזיגקייט, פראסטיגקייט, קאלטקייט.
i′cing *n.* (אי׳־סינג) צוקער־גלאזור [אויף געבעקס].
i′con *n.* (אי׳־קאן) [א בילד אן איקאנע פון א קריסטליכען הייליגען]; א בילד; אן אילוסטראציע [אין א וויסענשאפטלי־כע בוך].
icon′ic *a.* (אי־קאנ׳־איק) בילדליך, וואס איז שייך צו א בילד אדער פארטרעט; וואס איז שייך אדער עהנליך צו אן אי־קאנע [א הייליג בילד].
icon′ical *a.* (אי־קאנ׳־אי־קעל) ז. ***iconic***.
i′conism *n.* (אי׳־קאנ־איזם) א פיגור; א

בילד; אן עהנליכקייט; דאס פארשטעלען אין בילדער.

i'conize *v.* (אי'-קאנ-איז) אויסדריקען אין בילדער, מאכען אן עהנליכקייט.

icon'oclasm *n.* (אי-קאנ'-א-קלעזם) איקאנאקלאזם, דאס צוברעכען הייליגע בילדער, הייליגקייט-פערשוועכונג, אן אנגריף אויף אלטע, פערהייליגטע גלויבענס און אינסטיטוציאנען.

icon'oclast *n.* (אי-קאנ'-א-קלעסט) אן איקאנאקלאסט, א צוברעכער פון הייליגע בילדער, א הייליגקייט-פערשוועכער, איינער וואס גרייפט אן פערהייליגטע גלויבענס אדער אינסטיטוציאנען.

iconoclas'tic *a.* (אי-קאנ-א-קלעס'-טיק) איקאנאקלאסטיש. ז. *iconoclasm*

iconograph'ic *a.* (אי-קאנ-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו פארשטעלונגען אין בילדער אדער סטאטוען; אילוסטרירענד.

iconog'raphy *n.* (אי-קא-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון בילדער אדער סטאטוען; דאס פארשטעלען אין בילדער; אילוסטראציאנען.

iconol'ater *n.* (אי-קא-נאל'-ע-טער) א בילדער-פערגעטערער; איינער וואס דיענט צו בילדער אדער סטאטוען; א געצענדיענער.

iconol'atry *n.* (אי-קא-נאל'-ע-טרי) בילדער-פערגעטערונג, געצענדיענעריי.

iconol'ogist *n.* (אי-קא-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט בילדער און סטאטוען.

iconol'ogy *n.* (אי-קא-נאל'-א-דזשי) א בעשרייבונג פון בילדער, צייכנונגען, סטאטוען א. ז. וו.; די קונסט פון מאלען, גראווירען א. ז. וו.

iconom'achist *n.* (אי-קא-נאמ'-ע-קיסט) אן איקאנאקלאסט; איינער וואס איז געגען דעם געברויך פון איקאנען [הייליגע בילדער]. ז. *iconoclast*

iconom'achy *n.* (אי-קא-נאמ'-ע-קי) געגנערשאפט צו איקאנען [הייליגע בילדער].

iconomat'ic *a.* (אי-קאנ-א-מעט'-איק) אויסדריקענד געדאנקען אדער ווערטער דורך בילדער.

iconomat'icism *n.* (אי-קאנ-א-מעט'-אי-סיזם) בילדער-שריפט.

icosahe'dral *a.* (אי-קא-סע-הי'-דרעל) וואס בעשטעהט פון צוואנציג פלעכען [ווען געאמעטרישע קערפער].

icosahe'dron *n.* (אי-קא-סע-הי'-דראן) אן איקאסאעדער [א געאמעטרישער קערפער וואס בעשטעהט פון צוואנציג פלעכען].

icosan'der *n.* (אי-קא-סענ'-דער) א פלאנצע מיט צוואנציג שטויב-פעדים.

Icosan'dria *n.* (אי-קא-סענ'-דרי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צוואנציג שטויב-פעדים.

icosan'drian *a.* (אי-קא-סענ'-דרי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין פלאנצען וואס האבען צוואנציג שטויב-פעדים.

icosan'drous *a.* (אי-קא-סענ'-דראס) ז. *icosandrian*

icosidodecahe'dron *n.* (אי-קא-סי-דאו-דעק-ע-הי'-דראן) א געאמעטרישער קערפער וואס בעשטעהט פון דרייסיג פלעכען.

icosihe'dral *a.* (אי-קא-סי-הי'-דרעל) ז. *icosahedral*

icosihe'dron *n.* (אי-קא-סי-הי'-דראן) ז. *icosahedron*

icter'ic *a. and n.* (איק-טער'-איק) געלבזיכטיג; וואס הײלט געלבזוכט; א מיטעל געגען געלבזוכט.

icter'ical *a.* (איק-טער'-אי-קעל) געלבזיכטיג; וואס הײלט געלבזוכט.

icteri'tious *a.* (איק-טע-ריש'-אס) געל; וואס זעהט אויס ווי געלבזיכטיג.

icter'itous *a.* (איק-טער'-אי-טאס) ז. *icteritious*

ic'teroid *a.* (איק'-טע-ראיד) ז. *icteritious*

ic'terus *n.* (איק'-טע-ראס) געלבזוכט; א געלקייט אויף פלאנצען וואס קומט פון קעלט אדער פייכטקייט.

ic'tus *n.* (איק'-טאס) א שלאג, א קלאפ [ווי למשל, פון פולס]; אן אונטערשטרייכונג [אין ריידען] פון א ווארט אדער זילבע; אן אקצענט.

i'cy *a.* (אי'-סי) אייזיג; געפרארען, אייז-קאלט; קאלט, אונפריינדליך, גלייכגילטיג.

i'cyness *n.* (אי'-סי-נעס) ז. *iciness*

i'cy-pearled *a.* (אי'-סי-פוירלד) בעפערלט מיט אייז-שטיקלעך.

I'd (איד) אן אבקירצונג פון די ווערטער *I would, I should, I had.*

id. אן אבקירצונג פון *idem*

Ida. אן אבקירצונג פון *Idaho* [אידעהא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

Ida'lian *a.* (אי-דיי'-לי-ען) וואס איז שייך צו אידאליע [אן אלט-גריכישע שטאדט אין ציפערן] אדער צו דער געטין ווענוס, צו וועלכער די שטאדט איז געווען געהייליגט.

ide'a *n.* (אי-די'-א) אן אידעע, א פארשטעלונג, א בעגריף; א געדאנק, א מיינונג; אן אבזיכט.

ideag'enous *a.* (אי-די-עדזש'-ע-נאס) וואס רופט ארויס אידעען, פארשטעלונגען אדער בעגריפען.

ide'al *a. and n.* (אי-די'-על) אידעאל; וואס עקזיסטירט נור אין דער פארשטעלונג; וואס איז אונמעגליך צו פערווירקליכען; ניט רעאל; וואס איז די העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט; מוסטערהאפט; אידעאליסטיש; אן אידעאל.

ide'aless *a.* (אי-די'-ע-לעס) אהן אידעען, אהן בעגריפען, אהן געדאנקען.

idealisa'tion *n.* (אי-די-ע-לי-זיי'-שאן) ז. *idealization*

ide'alise *v.* (אי-די'-ע-לאיז) ז. *idealize*

ide'alism *n.* (אי-די'-ע-ליזם) אידעאליזם; די פילאזאפישע שיטה וואס בעטראכט די ווירקליכקייט בלויז אלס פראדוקט פון אונזער פארשטעלונג [דאס הייסט, אז די וועלט איז ניט מעהר ווי אונזער אידעע]; די שטרעבונג צו אן אידעאל; דאס שטרעבען צו פאלקאמענהייט; דאס בעהאנדלען זאכען אידעאליסטיש, לויט דער פארשטעלונג פון פאלשטענדיגער פאלקאמענהייט; אין קונסט — די שטרעבונג פארצושטעלען עטוואס פאלקאמענעס.

ide'alist *n.* (אי-די'-ע-ליסט) אן אידעאליסט, אן אנהענגער פון אידעאליזם, אן אונפראקטישער מענש, א טרוימער. ז. *idealism*

idealis'tic *a.* (אי-די-ע-ליס'-טיק) אידעאליסטיש; וואס איז שייך צום אידעאליזם; וואס איז שייך אדער וואס שטרעבט צו אידעאלען, וואס שטרעבט צו פאלקאמענהייט. ז. *idealism*

ideal'ity *n.* (אי-די-על'-אי-טי) דאס זיין אידעאל, דאס זיין אין געגענזאץ צו דער ווירקליכקייט; די פעהיגקייט צו שאפען אידעאלען, אן אידעאל, א ניט-ווירקליכקייט.

idealiza'tion *n.* (אי-די-על-אי-זיי'-שאן) דאס שאפען אן אידעע אדער געדאנק; דאס אידעאליזירען, דאס פארשטעלען א זאך מעהר פאלקאם און בעסער איידער זי איז אין דער ווירקליכקייט.

ide'alize *v.* (אי-די'-ע-לאיז) אידעאליזירען; אויסבילדען פארשטעלונגען אדער בעגריפען; זיך פארשטעלען, זיך מאכען א בעגריף.

ide'ally *adv.* (אי-די'-על-אי) אין געדאנק; לויט דער פארשטעלונג; אידעאל, מוסטערהאפט.

idea'tion *n.* (אי-די-איי'-שאן) די אויסבילדונג פון אידעען אדער פארשטעלונגען.

idea'tional *a.* (אי-די-איי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אויסצובילדען אידעען.

i'dem *adv.* (אי'-דעם) דאסזעלביגע, פון דערזעלבער שטעלע, ווי פריהער [ווערט געברויכט אין ביכער ביי בריינגען א ציטאטע, אנווייזענדיג, אז זי איז גענומען פון זעלביגען ארט, פון וועלכען עס איז גענומען די פריהעריגע ציטאטע].

iden'tic *a.* (אי-דענ'-טיק) אידענטיש, נעמליך, זעלביג, גלייך.

iden'tical *a.* (אי-דענ'-טי-קעל) אידענטיש; וואס איז דאסזעלבע; וואס מען קען ניט אונטערשיידען.

iden'tically *adv.* (אי-דענ'-טי-קעל-אי) אויף דערזעלבער ארט.

iden'ticalness *n.* (אי-דענ'-טי-קעל-נעס) נעמליכקייט, זעלביגקייט, גלייכקייט.

iden'tifiable *a.* (אי-דענ'-טי-פאי-עבל) וואס קען אידענטיפיצירט ווערען; וואס קען זיין דאסזעלבע.

identifica'tion *n.* (אי-דענ-טי-פי-קיי'-שאן) דאס אידענטיפיצירען, דאס ערקלערען פאר נעמליך אדער דאסזעלבע.

iden'tify *v.* (אי-דענ'-טי פאי) אידענטיפיצירען, ערקלערען פאר זעלביג אדער נעמליך [בעווייזען דאס עפעס איז דיזעלביגע זאך]; ווערען איינס און דאסזעלביגע.

iden'tiscope *n.* (אי-דענ'-טי-סקאופ) א פאטאגראפיש בילד אין לעבענס-גרויס.

iden'tity *n.* (אי-דענ'-טי-טי) גלייכקייט, נעמליכקייט, זעלביגקייט.

i'deogram *n.* (אי'-די-א-גרעם) אן אידעאגראמע, א פיגור אדער צייכנונג וואס בעצייכענט ניט א בוכשטאב, נאר א גאנץ ווארט אדער פראזע [ווי די כינעזישע שריפט א. ד. ג.].

i'deograph *n.* (אי'-די-א-גרעף) א בוכשטאב, צייכען אדער פיגור, וועלכער דריקט אויס די אידעע אדער פארשטעלונג פון א זאך, ניט אנרופענדיג זי מיט'ן נאמען.

ideograph'ic *a.* (אי-די-א-גרעפ'-איק) אידעאגראפיש, וואס בעצייכענט זאכען און געדאנקען אהן די נעמען, וועלכע זיי האבען אין דער שפראך [ווי למשל, אין די עגיפטישע היעראגליפען — א שיסעל מיט וואסער, וואס גיסט זיך אריבער פון די ברעגעס, האט בעצייכענט דעם טייך נילוס].

ideograph'ical *a.* (אי-די-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *ideographic*

ideograph'ically *adv.* (אי-די-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אידעאגראפישען שטייגער. ז. *ideographic*

ideog'raphy *n.* (אי-די-אג'-רע-פי) אידעאגראפיע [דאס בעצייכנען זאכען און

געדאנקען אהן די נעמען וואס זיי האבען אין דער שפראך, ווי היעראגליפען].

ideolog'ical *a.* (אי–די–א–לאדזש'–אי–קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען אידעען.

ideol'ogist *n.* (אי–די–אל'–א–דזשיסט) אן אידעאלאג, איינער וועלכער גיט זיך אב מיט אידעען אדער אידעאלען, וועלכע האבען ניט קיין ווירקליכען ווערטה; איינער וועלכער בויט אן אידעאלען פלאן פון צוקינפטיגען לעבען, ניט רעכענענדיג זיך מיט די פאקטען פון לעבען, אויף וויפיעל זיי גיבען א מעגליכקייט צו פערווירקליכען אזא פלאן; אן אנהענגער פון דער אידעאלאגישער לעהרע. ז. *ideology*.

ideol'ogy *n.* (אי–די–אל'–א–דזשי) אידעאלאגיע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון אידעען.

ide'ophone *n.* (אי–די'–א–פאון) אן איינציגער קלאנג אדער א פערבינדונג פון עטליכע אויסגעשפראכענע קלאנגען, וועלכע רופען ארויס אן אידעע אדער פארשטעלונג וועגען א געוויסער זאך.

ides *n.* (אידז) אין אלט-רוימישען קאלענדאר — די אידעס [דער 15טער טאג פון מערץ, מאי, יולי, אקטאבער, און דער 13טער פון די איבעריגע מאנאטען].

id est (איד עסט) דאס איז, דאס הייסט.

idioc'rasy *n.* (איד–אי–אק'–רע–סי) אידיאקראזיע, אן אייגענטימליכקייט, אן אינדיווידועלע אייגענשאפט [א בעזונדערע עמפפינדליכקייט פון ארגאניזם צו פערשיעדענע ווירקונגען].

idiocrat'ic *a.* (איד–אי–א–קרעט'–איק) אידיאקראטיש, אייגענטימליך נור צו איהם אליין; ביי וועמען דער ארגאניזם האט א בעזונדערע עמפפינדליכקייט צו פערשיעדענע ווירקונגען.

idiocrat'ical *a.* (איד–אי–א–קרעט'–אי–קעל) ז. *idiocratic*.

id'iocy *n.* (איד'–אי–א–סי) אידיאטסטווע, שוואכקייט אין פערשטאנד; דאס ניט האבען די פעהיגקייט צו בעגרייפען; דאס זיין אן אידיאט.

idioelec'tric *a.* (אי–די–א–אי–לעק'–טריק) אידיא-עלעקטריש, זעלבסט-עלעקטריש [אזוי פלעגט מען אמאל אנרופען די אלע שטאפען, וועלכע ווערען עלעקטריזירט דורך רייבונג, ווי גלאז, ברושטין א. ד. ג., מיינענדיג אז אנדערע שטאפען, ווי מעטאלען, ווערען ניט עלעקטריזירט אויף אזא אופן].

id'iom *n.* (איד'–אי–אם) אן אידיאם, א בעזונדערער אויסדרוק, וועלכער איז אייגענטימליך נור פאר א געוויסער שפראך און ניט פאר קיין אנדערער; א דיאלעקט, די פארם פון שפראך-אויסדריקע פון א געוויסער געגענד.

idiomat'ic *a.* (איד–אי–א–מעט'–איק) אידיאמאטיש, וואס געהערט צו דעם כאראקטער פון א שפראך; וואס איז אייגענטימליך נור פאר א געוויסער שפראך און ניט פאר קיין אנדערער.
"How do you do?" is an American idiomatic expression.

idiomat'ical *a.* (איד–אי–א–מעט'–אי–קעל) ז. *idiomatic*.

idiomat'ically *adv.* (איד–אי–א–מעט'–אי–קעל–אי) אויף אן אידיאמאטישען שטייגער; לויט די אייגענטימליכקייטען פון דער שפראך.

idiopathet'ic *a.* (אי–די–א–פע–טהעט'–איק) ז. *idiopathic*.

idiopath'ic *a.* (איד–אי–א–פעטה'–איק) אין דער מעדיצין — אידיאפאטיש, וואס איז שייך צו א קראנקהייט, וועלכע איז ניט ענטשטאנען פון אן אנדער קראנקהייט.

idiopath'ical *a.* (איד–אי–א–פעטה'–אי–קעל) ז. *idiopathic*.

idiopath'ically *adv.* (איד–אי–א–פעטה'–אי–קעל–אי) אויף דער ארט פון אן אידיאפאטישער קראנקהייט. ז. *idiopathic*.

idiop'athy *n.* (איד–אי–אפ'–ע–טהי) אין מעדיצין — אן אידיאפאטישער כאראקטער פון א קראנקהייט [א קראנקהייט, וועלכע האט זיך ניט ענטוויקעלט פון אן אנדער קראנקהייט].

idiosyn'crasy *n.* (איד–אי–א–סינ'–קרע–סי) אידיאסינקראזיע, אן אייגענארטיגקייט ביי געוויסע פערזאנען, וועלכע דריקט זיך אויס אין דעם, וואס זיי זיינען צופיעל אדער גארניט עמפפינדליך צו געוויסע ווירקונגען.

idiosyncrat'ic *a.* (איד–אי–א–סינ–קרעט'–איק) וואס איז שייך צו אידיאסינקראזיע. ז. *idiosyncrasy*.

id'iot *n.* (איד'–אי–אט) אן אידיאט, איינער מיט זעהר בעשרענקטע גייסטיגע פעהיגקייטען; א מענש וואס האט ניט קיין געזונטען פערשטאנד; א דומקאפ.

idiot'ic *a.* (איד–אי–אט'–איק) אידיאטיש, דום, נאריש.

idiot'ically *adv.* (איד–אי–אט'–אי–קעל–אי) מעשה אידיאט; זעהר נאריש.

idiot'icon *n.* (איד–אי–אט'–אי–קאן) דער דיאלעקט-ווערטערבוך [א ווערטערבוך, וועלכער ענטהאלט אין זיך אידיאמאטישע ווערטער און אויסדריקע פון א געוויסער געגענד].

id'iotish *a.* (איד'–אי–אט–איש) ז. *idiotic*.

id'iotism *n.* (איד'–אי–אט–איזם) אן אידיאם, אן אייגענטימליכער אויסדרוק פון א שפראך; דער גייסט פון א שפראך.

i'dle *a. and v.* (אידל) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען; לעדיג; פוסט; אונטהעטיג; ניט אויסגענוצט, ניט געברויכט; נוצלאז, בעדייטונגסלאז, ווערטהלאז, אומזיסט; פויל, זארגלאז, גלייכגילטיג; פוילענצען, פוסט-און-פאסעוועז.

i'dle conceit (אידל קאנ-סיט') א פוסטע איינבילדונג.

i'dle fel'low (אידל פעל'-או) א פוילענצער, א פוסט-און-פאסניק.

i'dle hours (אידל אורז) פרייע שטונדען, לעדיגע צייט.

i'dleness *n.* (אי'דל-נעס) פוילקייט, פוילענצעריי; לעדיגקייט, פוסטקייט, דאס זיין אונבעשעפטיגט, דאס פוסט-און-פאסעוועז; נוצלאזיגקייט, ווערטהלאזיגקייט, אונגעברויכבארקייט.

i'dle proj'ects (אידל פראדזש'-עקטס) לופט-שלעסער, פוסטע חלומות.

id'ler *n.* (איד'-לער) א ליידיג-געהער, א פוילענצער, א פוסט-און-פאסניק; איינער פון דער מאנשאפט פון א שיף וואס דארף ניט זיין אויף נאכט-וואך; א ראד [צווישען אנדערע צוויי רעדער] וואס גיט איבער די בעוועגונג פון אקס צו דער צווייטער, ניט ענדערענדיג די ריכטונג פון דער בעוועגונג.

i'dle sto'ry (אידל סטאו'-רי) א בבא-מעשה.

i'dle talk (אידל טאהק) פוסטע דבורים.

i'dle time (אידל טאים) פרייע צייט, ליידיגע צייט.

i'dle weeds (אידל וויעדז) ווילד גראז, אונקרויט.

i'dle-wheel *n.* (אי'דל-הוויעל) א ראד [צווישען אנדערע צוויי רעדער] וואס גיט איבער די בעוועגונג פון איין אקס צו דער צווייטער ניט ענדערענדיג די ריכטונג פון דער בעוועגונג.

i'dle words (אידל וואירדז) אומזיסטע ווערטער, פוסטע רייד, פוסטע פלוידעריי.

id'ly *adv.* (איד'-לי) פויל, אבגעלאזען, נוצלאז, ווערטהלאז, פוסט.

i'docrase *n.* (אי'-דא-קרייס) דער אידאקראס אדער וועזוואויאן [אזא מינעראל].

i'dol *n.* (אי'-דאל) אן אידאל, אן אבגאט, א געץ; איינער וואס ווערט שטארק פערעהרט.

idol'ater *n.* (אי-דאל'-ע-טער) א געצענדיענער; א שטארקער פערעהרער.

idol'atress *n.* (אי-דאל'-ע-טרעס) א געצענדיענערין; א שטארקע פערעהרערין.

idolat'rical *a.* (אי-דא-לעט'-רי-קעל) געצענדיענעריש.

idol'atrize *v.* (אי-דאל'-ע-טראיז) דיענען צו אבגעטער; שטארק פערגעטערען.

idol'atrous *a.* (אי-דאל'-ע-טראס) געצענדיענעריש.

idol'atry *n.* (אי-דאל'-ע-טרי) געצענדיענסט; שטארקע פערגעטערונג.

idoliza'tion *n.* (אי-דאל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען א "געטשקע" פון אימיצען אהער עפעס; שטארקע פערגעטערונג.

i'dolize *v.* (אי'-דאל-איז) שטארק פערגעטערען, פערעהרען אדער ליעבען; מאכען א "געטשקע" פון אימיצען אדער עפעס; דיענען צו אן אבגאט.

i'dolizer *n.* (אי'-דאל-אי-זער) איינער וואס פערעהרט אימיצען צו שטארק, איינער וואס מאכט פון איינעם א "געטשקע".

i'dol-wor'ship *n.* (אי'-דאל-הוואיר'-שיפ) עבודה-זרה, געצענדיענסט.

i'dyl *n.* (אי'-דיל) אן אידיליע, א קורצע פאעמא פון דעם איינפאכען דארפישען לעבען; א סענטימענטאלע בעשרייבונג פון עפעס.

i'dylist *n.* (אי'-דיל-איסט) א שרייבער פון אידיליען. ז. *idyl*.

i'dyll *n.* (אי'-דיל) ז. *idyl*.

idyl'lic *a.* (אי-דיל'-איק) אידיליש. ז. *idyl*.

i'dyllist *n.* (אי'-דיל-איסט) ז. *idylist*.

i. e. אבקירצונג פון *id est*.

if *c.* (איף) אויב, ווען, אין פאל; כאטש.

if an'ything (איף עני'-אי-טהינג) ווען איבערהויפט.

if as (איף עז) פונקט ווי עס וואלט...

I for one (אי פאר וואן) איך פון מיין זייט; ווענינגסטענס איך; איך, צום ביישפיעל.

if you please (איף יו פליעז) אויב איהר ווילט אזוי גוט זיין.

ig'neo-a'queous *a.* (איג'-ני-או-איי'-קווי-אס) אין געאלאגיע — וואס איז צו שטאנד געקומען דורך דער פעראייניגטער טהעטיגקייט פון פייער און וואסער.

ig'neous *a.* (איג'-ני-אס) פייערדיג, גליענד; אין געאלאגיע — וואס איז צו שטאנד געקומען דורך פייער [ווי למשל, פעלזען געבילדעט דורך דער טהעטיגקייט פון א פייער-שפייענדען בארג].

ignes'cent *a. and n.* (איג-נעס'-ענט) וואס לאזט ארויס פונקען פייער; עפעס וואס גיט ארויס פונקען [הויפטזעכליך א שטיין אדער מינעראל ווען מען קלאפט אויף איהם מיט שטאהל אדער אייזען].

ig'nes fat'ui (איג׳-ניעז פעט׳-יו-אַי) בלאַנדזשענדע פייערען. ז. *ignes fatuus*.

ignic'olist *n.* (איג-ניק׳-אַ-ליסט) אַ פייער=פערגעטערער.

ig'nify *v.* (איג׳-ני-פאַי) פערוואַנדלען אין פייער.

ignig'enous *a.* (איג-נידזש׳-ע-נאַס) וואָס קומט פון פייער אדער דורך פייער.

ignip'otent *a.* (איג-ניפּ׳-אַ-טענט) פייער=מעכטיג, וואָס בעהערשט מיט פייער.

ig'nis fat'uus (איג׳-ניס פעט׳-יו-אַס) בלאַנדזשענדער פייער [אַ מין פאַספאָרשיין וואָס זעהט זיך אין דער לופט איבער זומפּען].

ignitabil'ity *n.* (איג-נאַי-טע-ביל׳-אי-טי) ז. *ignitibility*.

igni'table *a.* (איג-נאַי׳-טעבל) ז. *ignitible*.

ignite' *v.* (איג-נאַיט׳) אַנצינדען; זיך אַנצינדען; אַנגליהען.

igni'ter *n.* (איג-נאַי׳-טער) איינער אדער עטוואָס וואָס צינדט אָן אדער גליהט אָן.

ignitibil'ity *n.* (איג-נאַי-טי-ביל׳-אי-טי) צינדבאַרקייט, די פעהיגקייט זיך אָנצוצינדען אדער זיך אַנצוגליהען.

igni'tible *a.* (איג-נאַי׳-טיבל) צינדבאַר, וואָס קען זיך אַנצינדען; וואָס קען אָנגעגליהט ווערען.

igni'tion *n.* (איג-ניש׳-אַן) אַנצינדונג, אַנגליהונג.

igniv'omous *a.* (איג-ניוו׳-אַ-מאַס) פייער=שפּייענד.

ignobil'ity *n.* (איג-נאַ-ביל׳-אי-טי) נידריגקייט, געמיינהייט; נידריגע אַבשטאַמונג, נידריגער גראַד; ווערטהלאָזיגקייט.

igno'ble *a.* (איג-נאָו׳בל) נידריג, געמיין, פון נידריגער אבשטאַמונג אדער גראַד; ווערטהלאָז.

igno'bleness *n.* (איג-נאָו׳בל-נעס) ז. *ignobility*.

igno'bly *adv.* (איג-נאָו׳-בלי) אויף אַ געמיינעם אדער נידריגען שטייגער.

ignomin'ious *a.* (איג-נאַ-מינ׳-אי-אַס) שענדליך, געמיין, ערנידריגענד, פעראַכטונגס=ווערטה.

ignomin'iously *adv.* (איג-נאַ-מינ׳-אי-אַס-לי) אויף אַ שענדליכער, געמיינער אַרט.

ig'nominy *n.* (איג׳-נאַ-מינ-אי) שאַנדע, אונעהרע, שמאַך; דאָס זיין פעראַכטעט אדער אונווירדיג.

ignora'mus *n.* (איג-נאַ-ריי׳-מאַס) אַן איגנאַראַמוס, אַן אונוויסענדער מענש, אַן עם=הארץ.

ig'norance *n.* (איג׳-נאַ-רענס) אונוויסענהייט, עם=הארצות.

ig'norant *a.* (איג׳-נאַ-רענט) אונוויסענד, אונגעבילדעט, ניט געלערענט, אונבעקאַנט מיט עפּעס.

ig'norantly *adv.* (איג׳-נאַ-רענט-לי) אוים אונוויסענהייט; אויף אַן עם=הארצ׳ישען שטייגער.

ignore' *v.* (איג-נאָור׳) זיך ניט וויסען; איגנאָרירען ניט וויסענדיג פון עפּעס, איגנאָרירען; ערקלערען אַ קלאַגע פאַר אונבעגרינדעט [פון אַן אַנקלאַגע=געריכט]. ז. *grand jury*.

Igorro'te *n. and a.* (אי-גאָו-ראָו׳-טע) אַן איגאָראָט, אַ מיטגליעד פון די ווילדע שבטים וואָס ריידען די איגאָראָטישע שפּראַך; די איגאָראָטישע שפּראַך: אַ ווילדער; וואָס איז שייך צו די איגאָראָטען.

igua'na *n.* (אי-גהוואָ׳-נאַ) די איגואַנאַ אדער דער לעגואַן, אַזאַ גרויסער זיד=אַמעריקאַנישער עקדעש [יאַשטשערקע].

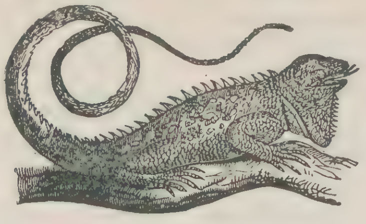

Iguana

iguan'odon *n.* (אי-גהוועג׳-אַ-דאַן) אַן איגוואַנאַדאַן [אַ מין ריעזיגער רעפּטיל פון די פּאַרהיסטאָרישע צייטען. פון די סקעלעטען, וואָס מען האָט געפונען, ווייזט זיך אַרויס, אַז אייניגע זיינען געווען אַרום דרייסיג פוס לאַנג].

I. H. S. ראשי תבות פון די ווערטער *Iesus Hominum Salvator* [יעזוס דער ערלעזער פון דער מענשהייט]. ווערט געברויכט אַלס סימבאָל פאַר אויפשריפטען אויף צלמים, מצבות, קירכען א. ד. ג.

I'-i'ron *n.* (אַי׳-אַי׳-ערן) אַן אייזען=שטאַנג וואָס האָט אין קווער=שניט דאָס אויסזעהן פון אַן I.

i'kon *n.* (אַי׳-קאַן) ז. *icon*.

il'eac *a.* (איל׳-אי-עק) וואָס אַנבעלאַנגט צו דעם קרום=דאַרם [די אונטערשטע קליינע קישקע].

ilei'tis *n.* (איל-אי-אַי׳-טיס) ענטצינדונג פון דעם קרום=דאַרם [די אונטערשטע קליינע קישקע].

il'eum *n.* (איל׳-אי-אַם) דער קרום=דאַרם [די אונטערשטע קליינע קישקע]; די אונטערשטע קישקע.

il'eus *n.* (איל׳-אי-אַס) שניידעניש אדער קראַמפּף אין די געדערים.

i'lex *n.* (אַי׳-לעקס) אַ שטיין=אייכע אדער שטעך=פּאַלמע [אַזאַ זיד=אַמעריקאַנישער פּאַלמען=בוים].

I. L. G. W. U. אַבקירצונג פון די ווערטער *International Ladies' Garment Workers' Union* [אַן אַמעריקאַנישע דאַמען=שניידער יוניאָן].

Il'iac *a.* (איל׳-אי-עק) וואָס איז שייך צו דער אַמאָליגער שטאָדט טראָיאַ; וואָס איז שייך צו דעם טראָיאַנישען קריעג [אין דער אַלט=גריכישער געשיכטע].

il'iac *a.* (איל׳-אי-עק) וואָס איז שייך צו דעם אויבערשטען פלאַכען טייל פון דעם היפטען=ביין.

ili'acal *a.* (אי-לאַי׳-ע-קעל) ז. *iliac*.

il'iac vein (איל׳-אי-עק וויין) דער אדער וואָס געהט פון בויך איבער דער היפט. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

Il'iad *n.* (איל׳-אי-עד) די איליאַדע [אַ העלדען=געדיכט וועגען דעם טראָיאַנישען קריעג פון דעם בעריהמטען גריכישען דיכטער האָמער].

Il'ian *a.* (איל׳-אי-ען) ז. *Iliac*.

Il'ium *n.* (איל׳-אי-אַם) די שטאָדט טראָיאַ [אין דער אַלט=גריכישער לעגענדע].

il'ium *n.* (איל׳-אי-אַם) דער אויבערשטער פלאַכער טייל פון דעם היפט=ביין.

Iliuper'sis *n.* (איל-אי-יו-פּויר׳-סיס) די צושטערונג פון דער שטאָדט טראָיאַ [אין דער אַלט=גריכישער לעגענדע].

ilk *a.* (אילק) דאָסזעלבע, דערזעלביגער; יעדער.

Ill. אַבקירצונג פון *Illinois* [אילינאָיז, איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון נאָרד=אַמעריקאַ].

ill *a. and n.* (איל) קראַנק; שלעכט; בייז; אונגליקליך; אונגעשיקט, שוואַך, ניט געניט; שווערליך; אַן איבעל, אַ שלעכטע זאַך, אַן אונגליק.

ill'-advised' *a.* (איל׳-עד-וואַיזד׳) וואָס קומט פון אַ שלעכטער עצה; שלעכט איבערלעגט; אונקלוג.

ill'-affec'ted *a.* (איל׳-ע-פעק׳-טעד) שלעכט געשטימט; אַבגענייגט; אונפריינדליך.

illaq'ueate *v.* (אי-לעק׳-הווי-אייט) אַריינכאַפּען אדער פערפּלאָנטערען אין אַ נעץ.

illaquea'tion *n.* (אי-לעק-הווי-איי׳-שאַן) דאָס אַריינכאַפּען אדער פערפּלאָנטערען אין אַ נעץ.

ill at ease (איל עט איעז) אונרוהיג, אונבעקוועם.

illa'tion *n.* (אי-ליי׳-שאַן) אַ שלוס, אַ פאָלגע.

il'lative *a. and n.* (איל׳-ע-טיוו) וואָס פאָלגט; וואָס בעצייכענט אַ שלוס=פאָלגע; וואָס איז געדרונגען פון אַ שלוס=פאָלגע; אַ וואָרט וואָס בעצייכענט אַ שלוס=פאָלגע [ווי די ווערטער "דעריבער", "דאַרום" א. ד. ג.].

il'latively *adv.* (איל׳-ע-טיוו-לי) דורך אַ שלוס=פאָלגע.

illau'dable *a.* (אי-לאָה׳-דעבל) וואָס איז ניט ווערטה צו לויבען; וואָס פערדיענט געטאַדעלט צו ווערען; אונווירדיג.

illau'dably *adv.* (אי-לאָה׳-דע-בלי) אונווירדיג; אויף אַ טאַדעלס=ווערטהען אופן.

ill'-besee'ming *a.* (איל׳-בי-סיע׳-מינג) וואָס פּאַסט ניט; וואָס קליידט ניט.

ill blood (איל בלאָד) בייז בלוט, שנאה; בייזקייט, כעס.

ill'-bo'ding *a.* (איל׳-באָו׳-דינג) וואָס זאָגט פאָרויס אונגליק.

ill'-bred *a.* (איל׳-ברעד) שלעכט ערצויגען, אונהעפליך, גראָב.

ill'-bree'ding *n. and a.* (איל׳-בריע׳-דינג) שלעכטע ערציהונג, אונהעפליכקייט; גראָבקייט; וואָס ברייגנט אונגליק.

ill'-come *a.* (איל׳-קאַם) נעקומען אין אַ שלעכטער צייט.

ill'-condi'tioned *a.* (איל׳-קאַן-דיש׳-אַנד) וואָס געפינט זיך אין אַ שלעכטען צושטאַנד; וואָס איז פון אַ שלעכטער קוואַליטעט; וואָס איז אין אונאָרדנונג.

ill'-defined' *a.* (איל׳-די-פאַינד׳) אונבעשטימט, אונקלאָר, אונדייטליך.

ill'-disposed' *a.* (איל׳-דים-פאָוזד׳) שלעכט אויפגעלעגט, שלעכט געשטימט; אונפריינדליך.

ille'gal *a.* (אי-לי׳-געל) אונגעזעצליך.

ille'galise *v.* (אי-לי׳-געל-אַיז) ז. *illegalize*.

illegal'ity *n.* (איל-אי-געל׳-אי-טי) אונגעזעצליכקייט.

ille'galize *v.* (אי-לי׳-געל-אַיז) ערקלערען פאַר אונגעזעצליך.

ille'gally *adv.* (אי-לי׳-געל-אי) אונגעזעצליך, אויף אַן אונגעזעצליכען אופן.

ille'galness *n.* (אי-לי׳-געל-נעס) ז. *illegality*.

illegibil'ity *n.* (אי-לעדזש-אי-ביל׳-אי-טי) דאָס זיין ניט לעזבאַר; דאָס ניט קענען געלעזען ווערען.

illeg'ible *a.* (אי־לעדזש'־איבל) אונלעזבאר, אונמעגליך צו לעזען.

illeg'ibleness *n.* (אי־לעדזש'־איבל־נעס) ז. *illegibility*

illeg'ibly *adv.* (אי־לעדזש'־אי־בלי) אויף אן אונלעזבארען אופן.
The letter is written **illegibly.**

illegit'imacy *n.* (איל־אי־דזשיט'־אי־מיי־סי) אונגעזעצליכע געבורט [פון ניט געזעצליך פערהייראטע עלטערען]; אונגעזעצליכקייט; אונעכטקייט; דאס זיין געגען אנגענומענעם.

illegit'imate *a. and v.* (איל־אי־דזשיט'־אי־מייט) אונגעזעצליך; אונגעזעצליך געבארען; ערקלערען פאר אן אונגעזעצליך קינד אדער א ממזר.

illegit'imately *adv.* (איל־אי־דזשיט'־אי־מייט־לי) אויף אן אונגעזעצליכען אופן; אונגעזעצליך; ניט לויט ווי עס איז אנגענומען אדער איינגעפיהרט.

illegitima'tion *n.* (איל־אי־דזשיט־אי־מיי'־שאן) דאס ערקלערען פאר אונגעזעצליך; דאס מאכען אונגילטיג; אונגעזעצליכע געבורט; דאס ערקלערען פאר אונגעזעצליך געבארען.

illegit'imatize *v.* (איל־אי־דזשיט־אי־מע־טאיז) ערקלערען פאר אונגעזעצליך; ערקלערען פאר אונגעזעצליך געבארען.

illev'iable *a.* (אי־לעוו'־אי־עבל) וואס קען ניט איינגעפאדערט אדער איינגעמאהנט ווערען.

ill fame (איל פיים) א שלעכטע רעפוטאציע, א שלעכטער נאמען [וועגען א פרוי אדער א הויז].
This is a house of **ill fame.**

ill'-fa'ted *a.* (איל'־פיי'־טעד) וואס ברייגנט אונגליק; וואס האט א שלעכטען מזל.
The **ill-fated** Titanic was built in England.

ill'-fa'vored *a.* (איל'־פיי'־ווארד) העסליך, מיאוס.

ill'-fa'voredly *adv.* (איל'־פיי'־ווארד־לי) מיט א העסליכען אויסזעהן; העסליך, מיאוס.

ill'-fa'voredness *n.* (איל'־פיי'־ווארד־נעס) העסליכקייט, מיאוס'קייט.

ill'-foot'ing *n.* (איל'־פוט'־אינג) א געפעהרליכער צושטאנד; אן אונזיכערער אנקער־פלאץ.

ill health (איל העלטה) דאס זיין ניט מיט אלעמען [אין געזונד].

ill'-hu'mored *a.* (איל'־יו'־מארד) וואס איז אין א שלעכטען הומאר; ניט צו מוטה; שלעכט געשטימט.

ill'-hu'moredly *adv.* (איל'־יו'־מארד־לי) אין שלעכטען הומאר; אין שלעכטער שטימונג.

illib'eral *a.* (אי־ליב'־ע־רעל) ניט ליבעראל, ניט פריי, ניט פרייזיניג; ניט פרייגעביג, קארג; ניט קולטיווירט, גראב, פראסט; געמיין; בעשרענקט אין דענקען.

illib'eralism *n.* (אי־ליב'־ע־רעל־איזם) ענגהערציגקייט, קארגקייט, קמצנות; פראסטקייט, אונקולטיווירטקייט; בעשרענקטקייט אין דענקען; מאנגעל אין פרייזיניגקייט.

illiberal'ity *n.* (אי־ליב־ע־רעל'־אי־טי) ז. *illiberalism*

illib'eralize *v.* (אי־ליב'־ע־רעל־איז) מאכען אונליבעראל. ז. *illiberal*

illib'erally *adv.* (אי־ליב'־ע־רעל־אי) אונליבעראל; קארג, געמיין; מיט בעשרענקטקייט אין דענקען; ניט פרייזיניג.

illic'it *a.* (אי־ליס'־איט) אונערלויבט, אונגעזעצליך, פערבאטען.

illic'itly *adv.* (אי־ליס'־איט־לי) אויף אן אונערלויבטער אדער אונגעזעצליכער ארט.

illic'itness *n.* (אי־ליס'־איט־נעס) אונגעזעצליכקייט; דאס זיין ניט ערלויבט.

illimitabil'ity *n.* (אי־לים־אי־טע־ביל'־אי־טי) אונבעגרענצבארקייט, גרענצלאזיגקייט.

illim'itable *a.* (אי־לים'־אי־טעבל) גרענצלאז, אונבעגרענצבאר, וואס קען ניט בעגרענצט ווערען.

illim'itableness *n.* (אי־לים'־אי־טעבל־נעס) דאס זיין אונבעגרענצט, דאס זיין גרענצלאז.

illim'itably *adv.* (אי־לים'־אי־טע־בלי) אהן גרענצען; אונבעגרענצבאר, גרענצלאז.

illimita'tion *n.* (אי־לים־אי־טיי'־שאן) אונבעגרענצטקייט; גרענצלאזיגקייט.

illim'ited *a.* (אי־לים'־אי־טעד) אונבעגרענצט, אהן גרענצען.

illini'tion *n.* (איל־אי־ניש'־אן) אן איינשמירונג, אן איינגרייבונג; דאס וואס איז איינגעשמירט אדער איינגעריבען; דער דינער, אויבערשטער, קארע־פערמיגער שיכט פון מינעראלען.

ill'-inten'tioned *a.* (איל'־אין־טען'־שאנד) מיט א שלעכטער כונה.

illiqua'tion *n.* (איל־אי־קהוויי'־שאן) די איינשמעלצונג פון איין שטאף אין א צווייטען.

illit'eracy *n.* (אי־ליט'־ע־ריי־סי) אונגעלערנטהייט, אונוויסענהייט; דאס זיין אונגעבילדעט.

illit'erate *a. and n.* (אי־ליט'־ע־רייט) אונגעלעהרט, אונוויסענד, אונגעבילדעט, בעזונדראמאטנע; גראב, בארבאריש, ווילד; אן אונגעבילדעטער מענש, אן עם־הארץ.

illit'erately *adv.* (אי־ליט'־ע־רייט־לי) אויף אן אונוויסענדען, עם־הארצ'ישען שטייגער.

illit'erateness *n.* (אי־ליט'־ע־רייט־נעס) ז. *illiteracy*

ill'-judged' *a.* (איל'־דזשאדזשד) שלעכט בערעכענט, שלעכט געאורטיילט, ניט גוט בעגרינדעט.
An **ill-judged** attempt was made to climb the mountain.

ill'-lan'guage *n.* (איל'־לענ'־גוועדזש) אן אונהעפליכע שפראך.

ill'-looked' *a.* (איל'־לוקט) וואס זעהט אויס שלעכט; מיאוס, העסליך.

ill'-look'ing *a.* (איל'־לוק'־אינג) וואס זעהט אויס שלעכט, פון שלעכטען אויסזעהן; העסליך, מיאוס.

ill'-luck *n.* (איל'־לאק) דאס אונגליק, דער שלים־מזל.

ill'-man'nered *a.* (איל'־מענ'־ערד) מיט שלעכטע מאניערען, ניט איידעל, גראב, געמיין.

ill'-min'ded *a.* (איל'־מאינ'־דעד) שלעכט געשטימט.

ill'-na'ture *n.* (איל'־ניי'־טשור) בייזקייט, שלעכטקייט, א שלעכטער כאראקטער.

ill'-na'tured *a.* (איל'־ניי'־טשורד) מיט א שלעכטען כאראקטער; בייז; שלעכט.

ill'-na'tured land (איל'־ניי'־טשורד לענד) א שלעכטער בארען, שלעכטע ערד.

ill'-na'turedly *adv.* (איל'־ניי'־טשורד־לי) מיט בייזקייט, עקשנות'דיג.

ill'ness *n.* (איל'־נעס) א קראנקהייט, א חלאת.

illog'ic *n.* (אי־לאדזש'־איק) אן אונלאגישע זאך.

illog'ical *a.* (אי־לאדזש'־אי־קעל) אונלאגיש, קרום [אין רעדען אדער דענקען].

illogical'ity *n.* (אי־לאדזש־אי־קעל'־אי־טי) אונלאגישקייט, קרומקייט [אין רעדען אדער דענקען]; אן אונלאגישע זאך.

illog'ically *adv.* (אי־לאדזש'־אי־קעל־אי) אויף אן אונלאגישען אופן.

illog'icalness *n.* (אי־לאדזש'־אי־קעל־נעס) דאס זיין אונלאגיש.

ill'-o'mened *a.* (איל'־או'־מענד) וואס האט אונגליקליכע פארבעדייטונגען.

ill'-patched *a.* (איל'־פעטשט) שלעכט צוזאמענגעשטוקעוועט.

ill'-propor'tioned *a.* (איל'־פרא־פאור'־שאנד) שלעכט פראפארציאנירט, ניט הארמאניש צוזאמענגעשטעלט.

ill'-sor'ted *a.* (איל'־סאהר'־טעד) שלעכט זארטירט, ניט צוגעפאסט איינס צום אנדערען.

ill'-starred *a.* (איל'־סטארד) געבוירען אין א בייזער שעה; וואס ערווארטעט א בייזען מזל.

ill tem'per (איל טעמ'־פער) בייזקייט, אויפגערעגטקייט.

ill'-tem'pered *a.* (איל'־טעמ'־פערד) אנגעכמורעט, בייז, מיט א שלעכטען כאראקטער.

ill'-timed *a.* (איל'־טאימד) וואס איז ניט צו רעכטער צייט; ניט אין סעזאן; וואס האט ניט צוגעטראפען די צייט.

ill-treat' *v.* (איל־טריעט') שלעכט אדער אונגערעכט בעהאנדלען.

illude' *v.* (אי־ליוד') פערבלענדען, טוישען; אבנארען מיט פאלשע האפנונגען; אבשפאטען, אויסלאכען.

illume' *v.* (אי־ליום') בעלייכטען, אילומינירען, אילוסטרירען [מיט צייכנונגען].

illu'minable *a.* (אי־ליו'־מי־נעבל) וואס קען בעלייכטעט ווערען, וואס קען אילומינירט ווערען.

illu'minant *a. and n.* (אי־ליו'־מי־נענט) בעלייכטענד, אילומינירענד; עטוואס וואס בעלייכט אדער אילומינירט; עטוואס וואס גיט פון זיך ארויס ליכט.

illu'minate *v., a. and n.* (אי־ליו'־מי־נייט) בעלייכטען, אילומינירען; אילומטרירען [מיט צייכנונגען]; אילוסטרירט; איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסען.

Illumina'ti *n.* (אי־ליו־מי־ניי'־טאי) די אילומינאטען [מיטגליעדער פון פערשיעדענע קריסטליכע סעקטען אין פערשיעדענע לענדער פון אייראפא אין 16טען און 17טען יאהרהונדערט, וועלכע האבען געלייקענט אין ענטפלעקונגען, האבען זיך ניט זעהר שטרענג געהאלטען אן רעליליעזע מנהגים און האבען בכלל געפערדיגט אויפקלערונג אין רעליגיעזע ענינים; אן אילומינאטען־געזעלשאפט, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין באווארען און האט זיך אין די יאהרען 1776 און 1785 פערשפרייט איבער גאנץ אייראפא, האט אויך געטראגען א פאליטישען כאראקטער און האט אגיטירט פאר רעפובליקאנישע רעגיערונגס־פארמען].

illumina'ti *n.* (אי־ליו־מי־ניי'־טאי) מענשען וואס האבען פרעטענזיעס אויף פעהיגקייטען און קענטניסע; אויפגעקלערטע מענשען [אין רעליגיעזע ענינים], משכילים.

illumina'tion *n.* (אי־ליו־מי־ניי'־שאן) בעלייכטונג; אילומינאציאן; אויפקלערונג; אילוסטראציאן.

illu'minative *a.* (אי־ליו'־מי־ניי־טיוו) בעלייכטענד, אילומינירענד; אויפקלערענד; אילוסטרירענד.

illumina'to *n.* (אי־לוה־מי־נא'־טאו) אן אילומינאט. ז. *Illuminati*

illu'minator *n.* (אי-ליו'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס בעלייכט; אן אילוסטראטאר [איינער וואס בעציערט אדער ערקלערט מיט צייכנונגען]; א גלאז אין אפטישע אינסטרומענטען צו קאנצענטרירען די שטראהלען; אן אפאראט צו ווארפען די שיין אויף א געוויסען פונקט; א גלעזערנע פלאטע אין א טראטואר אדער פאדלאגע [דיל].

illu'mine *v.* (אי-ליו'-מין) בעלייכטען, אילומינירען; אויפקלערען.

illuminee' *n.* (אי-ליו-מי-ניע') איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסען און אויפקלערונג; אן אילומינאט. ז. *Illuminati*

illu'minism *n.* (אי-ליו'-מי-ניזם) די לעהרע פון די אילומינאטען. ז. *Illuminati*

illure' *v.* (אי-ליור') אריינגארען, פערפיהרען.

ill u'sage (איל יו'-סעדזש) שלעכטע בעהאנדלונג, אונגערעכטיגקייט.

ill-use' *n.* (איל-יוס') שלעכטער געברויך, מיסברויך, שלעכטע בעהאנדלונג.

illu'sion *n.* (אי-ליו'-זשאן) אילוזיאן, פערבלענדונג; פערפיהרונג, פערנארונג; אזא זעהר דינער, דורכזיכטיגער טול.

illu'sionary *a.* (אי-ליו'-זשאנ-ע-רי) וואס איז ענליך צו אן אילוזיאן אדער פערבלענדונג; וואס שיינט נור צו זיין דאס וואס עס איז; פערפיהרענד, פערבלענדענד.

illu'sionist *n.* (אי-ליו'-זשאנ-איסט) א פערבלענדעטער, איינער וואס גלויבט אין אילוזיאן, א פאנטאזיאר; א פאקוסניק.

illu'sive *a.* (אי-ליו'-סיוו) פערפיהרענד, פערבלענדענד; פאלש.

illu'sively *adv.* (אי-ליו'-סיוו-לי) אויף א פערבלענדענדען, פערפיהרענדען אופן; ווי אן אילוזיאן; פאלש.

illu'siveness *n.* (אי-ליו'-סיוו-נעס) פערבלענדונג; פערפיהרונג; דאס זיין ניט דאס וואס עס שיינט צו זיין.

illu'soriness *n.* (אי-ליו'-סא-רי-נעס) ז. *illusiveness*

illu'sory *a.* (אי-ליו'-סא-רי) ז. *illusive*

illus'trable *a.* (אי-לאס'-טרעבל) וואס קען אילוסטרירט ווערען, וואס קען געמאכט ווערען קלאר אדער ערקלערט ווערען.

illus'trate *v.* (אי-לאס'-טרייט) אילוסטרירען, מאכען צייכנונגען [אויף א בוך]; ערקלערען, קלאר מאכען; דערהויבען, פערעהרען.

illus'trater *n.* (אי-לאס'-טריי-טער) ז. *illustrator*

illustra'tion *n.* (איל-אס-טריי'-שאן) אילוסטראציאן, א צייכנונג [אין א בוך]; קלאר-מאכונג, ערקלערונג.

illus'trative *a.* (אי-לאס'-טריי-טיוו) אילוסטרירענד, קלאר-מאכענד, ערקלערענד [דורך א משל, אן אויסצוג אדער צייכנונג].

illus'tratively *adv.* (אי-לאס'-טרייטיוו-לי) אלס אילוסטראציאן, אלס ערקלערונג, אלס מיטעל צו מאכען עפעס קלאר און פערשטענדליך.

illus'trator *n.* (אי-לאס'-טריי-טאר) אן אילוסטראטאר, אן אילוסטרירער, איינער וואס מאכט קלאר, אילוסטרירט אדער מאכט צייכנונגען.

illus'trious *a.* (אי-לאס'-טרי-אס) ערהאבען, גרויס, פראמינענט, בעריהמט; גלענצענד.

illus'triously *adv.* (אי-לאס'-טרי-אס-לי) מיט ערהאבענהייט, מיט פראמינענץ, מיט בעריהמטקייט; גלענצענד.

illus'triousness *n.* (אי-לאס'-טרי-אס-נעס) בעריהמטקייט, ערהאבענהייט, פראמינענץ, גלאנץ.

illuxu'rious *a.* (אי-לאג-זשו'-רי-אס) ארעם, אהן לוקסוס.

ill'-will' *n.* (איל'-הוויל') פיינדליכקייט, שלעכטקייט.

ill'-willed' *a.* (איל'-הווילד') שלעכט, פיינדליך, בייזוויליג.

ill'-will'er *n.* (איל'-הוויל'-ער) ז. *ill-wisher*

ill'-will'y *a.* (איל'-הוויל'-אי) בייז, שלעכט.

ill'-wish'er *n.* (איל'-הוויש'-ער) א שונא; איינער וואס ווינשט שלעכטס.

il'ly *a.* (איל'-אי) שלעכט, ניט צופרידענשטעלענד.

I'm (אים) [איך] *I am* אבקירצונג פון [בין].

im'age *n. and v.* (אימ'-עדזש) א בילד; א סטאטוע, א פארטרעט; אן אבבילדונג; א געטרייע קאפיע; א געצען-בילד; א פערשטעלונג; א פינקטליכע עהנליכקייט; א שפיעגעל-בילד; אבבילדען; אבשפיגלען; זיין עהנליך; פארשטעלען; זיך פארשטעלען.

im'ageable *a.* (אימ'-עדזש-עבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד; וואס קען געמאלט ווערען; דענקבאר.

im'age-brea'ker *n.* (אימ'-עדזש-בריי'-קער) א געצען-צושטערער.

im'aged *a.* (אימ'-עדזשד) פערציערט מיט מענשליכע פיגורען.

im'ageless *a.* (אימ'-עדזש-לעס) אהן א געשטאלט.

im'age-mug *n.* (אימ'-עדזש-מאג) א קרוג וואס איז אויסגעמאכט אין דער פארם פון א מענשליכער פיגור.

im'agery *n.* (אימ'-עדזש-ער-אי) בילד-ווערק; בילדער; שילדערונג; געדאנקען; ערצעהלונגס-בילד; איינבילדונג, פארשטעלונג אין געדאנקען.

im'age-wor'ship *n.* (אימ'-עדזש-הוואיר'-שיפ) בילדער-פערגעטערונג; געצענדיענסט.

imag'inable *a.* (אי-מעדזש'-אי-נעבל) דענקבאר, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

imag'inableness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נעבל-נעס) דענקבארקייט; דאס קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

imag'inably *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-בלי) אויף א דענקבארען אדער בעגרייפליכען אופן; פארשטעלבאר; מעגליך.

imag'inal *a.* (אי-מעדזש'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א פאלשטענדיג-ענטוויקעלטען אינזעקט.

imag'inarily *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי-לי) דורך איינבילדונג, דורך פארשטעלען זיך אין געדאנק; ניט ווירקליך; אין דער פארשטעלונג; אין איינבילדונג.

imag'inariness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי-נעס) דאס איינגעבילדעטע, דאס עקזיסטירען נור אין איינבילדונג אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; אונווירקליכקייט.

imaginar'ity *n.* (אי-מעדזש-אי-נער'-אי-טי) אין מאטעמאטיק — דאס זיין אימאגינער. ז. *imaginary*

imag'inary *n. and a.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי) איינגעבילדעט, וואס עקזיסטירט נור אין דער איינבילדונג אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; ניט ווירקליך; אין מאטעמאטיק — אימאגינער, ניט ווירקליך עקזיסטירענד נאר אין דער פארשטעלונג; אן אימאגינערע צאהל, א צאהל וועלכע קען נור פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק, ווי צ. ב. דער קוואדראט ווארצעל פון [1—].

imag'inary quan'tities (אי-מעדזש'-אי-נע-רי קהוואנ'-טי-טיז) אין דער מאטעמאטיק — אימאגינערע גרעסען [צאהלען וועלכע ווערען נור פארגעשטעלט אין געדאנק אבער זיי עקזיסטירען נים אין דער ווירקליכקייט].

imagina'tion *n.* (אי-מעדזש-אי-ניי'-שאן) אן איינבילדונג, א פארשטעלונג, אן אידעע, א געדאנק, א מחשבה; א פלאן; איינבילדונגס-קראפט, פאנטאזיע; א גרונדלאזע אדער פאנטאסטישע מיינונג.

imagina'tional *a.* (אי-מעדזש-אי-ניי'-שאנ-על) איינגעבילדעט, פאנטאסטיש; וואס איז שייך צו דער איינבילדונגסקראפט.

imag'inative *a.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו) פול מיט פארשטעלונגען אדער איינבילדונגען; רייך אין פאנטאזיעס; וואס איז שייך צו דער איינבילדונגס-קראפט; ערפינדעריש; איינגעבילדעט.

imag'inative fac'ulty (אי'-מעדזש-אי-נע-טיוו פעק'-אל-טי) די איינבילדונגסקראפט.

imag'inatively *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו-לי) דורך איינבילדונג אדער פארשטעלונג; מיט איינבילדונגס-קראפט; אויף אן איינגעבילדעטען אופן.

imag'inativeness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו-נעס) רייכקייט אין פאנטאזיע; ערפינדזאמקייט; רייכקייט אין איינבילדונגס-קראפט.

imag'ine *v.* (אי-מעדזש'-אין) זיך פארשטעלען; זיך דענקען; פלאנעווען אין געדאנק.

imag'iner *n.* (אי-מעדזש'-אי-נער) אן ערדענקער, אן ערפינדער; איינער וועלכער שאפט אידעען אדער פלענער.

im'aging *n.* (אימ'-עדזש-אינג) איינבילדונג, פארשטעלונג.

ima'go *n.* (אי-מיי'-גאו) א פאלשטענדיגענטוויקעלטער אינזעקט [נאכדעם ווי ער איז דורכגעגאנגען די ענטוויקלונגס-שטופען פון א לארווע און א פופע].

imam' *n.* (אי-מאם') א מאכמעדאנישער הויפט אדער פיהרער; א מאכמעדאנישער גייסטליכער וואס לייענט די תפילות אין מעטשעט [מאכמעדאניש געבעט-הויז]; דער רעליגיעזער טיטעל וואס איז געגעבען געווארען צו מאכמעד און זיינע ערשטע פיער נאכפאלגער.

imaum' *n.* (אי-מאהם') ז. *imam*

imband' *v.* (אים-בענד') צונויפזאמלען אין באנדעס.

im'becile *a. and n.* (אימ'-בע-סיל) שוואך אין פערשטאנד; איינער וואס איז שוואך אין פערשטאנד; אן אידיאט.

imbecil'ity *n.* (אים-בע-סיל'-אי-טי) שוואכקייט אין פערשטאנד.

imbed' *v.* (אים-בעד') איינבעטען, אריינלעגען ווי אין א בעט; איינגראבען.

imbibe' *v.* (אים-באיב') איינטרינקען, איינזויגען [ווי א שוואם]; זיך אננעהמען [מיט אימעצענס געדאנקען, פעהלערען א. ד. ג.].

imbi'ber *n.* (אים-באי'-בער) איינער אדער עטוואס וואס זויגט אין זיך אריין.

imbibi'tion *n.* (אים-בי-ביש'-אן) דאס איינזויגען.

imbow′ *v.* (אימ-באו׳) ז. *embow*

imbow′el *v.* (אימ-באו׳-על) ז. *embowel*

imbow′er *v.* (אימ-באו׳ער) ז. *embower*

im′brex *n.* (אימ׳-ברעקס) אן אויסגעבויגענער ציגעל [ווי א דאך־ציגעל]; א דאך־ציגעל.

im′bricate *a.* and *v.* (אימ׳-ברי-קייט) אויסגעבויגענעו ווי א דאך־ציגעל; וואס האט די פארם פון א דאך־ציגעל; לעגען איינס איבער׳ן אנדערען ווי דאך־ציגעל.

im′bricated *a.* (אימ׳-ברי-קיי-טעד) אויסגעבויגענעו ווי א דאך־ציגעל; וואס האט די פארם פון א דאך־ציגעל.

im′bricately *adv.* (אימ׳-ברי-קייט-לי) אויף דעם אופן פון דאך־ציגעל.

imbrica′tion *n.* (אימ-ברי-קיי׳-שאן) א דאך־ציגעל־פערמיגע בעדעקונג.

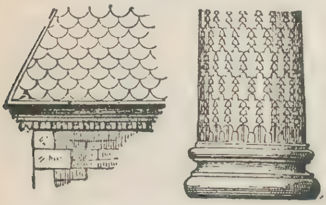

Imbrication

im′bricative *a.* (אימ׳-ברי-קע-טיוו) ז. *imbricated*

imbro′glio *n.* (אימ-בראו׳-ליאו) א פערפלאנטערונג; א פערוויקלונג; א פערפלאנטערטער ענין.

imbrue′ *v.* (אימ-ברו׳) בענעצען, דורכנעצען; איינטונקען.

imbrute′ *v.* (אימ-ברוט׳) מאכען ברוטאל, טהיעריש אדער גרויזאם; ווערען ברוטאל אדער גרויזאם.

imbrute′ment *n.* (אימ-ברוט׳-מענט) דאס ווערען ברוטאל אדער טהיעריש; דאס מאכען ברוטאל אדער טהיעריש.

imbue′ *v.* (אימ-ביו׳) דורכנעצען, אנזאפען; איינטונקען; דורכדרינגען.
Americans are **imbued** with the idea of liberty.

imbue′ment *n.* (אימ-ביו׳-מענט) דורכנעצונג; דאס זיין דורכגענעצט אדער אנגעזאפט.

imitabil′ity *n.* (אימ-אי-טע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען נאכגעאהמט ווערען.

im′itable *a.* (אימ׳-אי-טעבל) וואס מען קען נאכאהמען אדער נאכמאכען; וואס איז ווערטה נאכצואהמען.

im′itableness *n.* (אימ׳-אי-טעבל-נעס) ז. *imitability*

im′itably *adv.* (אימ׳-אי-טע-בלי) צום נאכאהמען, צום נאכמאכען.

im′itate *v.* (אימ׳-אי-טייט) נאכאהמען, נאכמאכען, נאכטהאן.

imita′tion *n.* and *a.* (אימ-אי-טיי׳-שאן) נאכאהמונג, נאכמאכונג; ניט עכט, נאכגעמאכט.

imita′tional *a.* (אימ-אי-טיי׳-שאנ-על) וואס איז נאכגעאהמט אדער נאכגעמאכט; ניט עכט.

imita′tionist *n.* (אימ-אי-טיי׳-שאנ-איסט) א נאכאהמער, א נאכמאכער.

im′itative *a.* (אימ׳-אי-טיי-טיוו) נאכאהמענד, נאכמאכענד, נאכגעאהמט, נאכגעמאכט; וואס פאסט פאר נאכאהמונג; וואס איז געניינט צו נאכאהמונג.

im′itatively *adv.* (אימ׳-אי-טיי-טיוו-לי) דורך נאכאהמונג; אויף א נאכגעאהמטען אדער נאכגעמאכטען אופן.

im′itativeness *n.* (אימ׳-אי-טיי-טיוו-נעס) דאס זיין נאכגעאהמט אדער נאכגעמאכט.

im′itator *n.* (אימ׳-אי-טיי-טאר) א נאכאהמער, א נאכמאכער.

im′itatorship *n.* (אימ׳-אי-טיי-טאר-שיפ) נאכאהמונג, נאכמאכעריי.

im′itatress *n.* (אימ׳-אי-טיי-טרעס) א נאכמאכערין, א נאכאהמערין.

im′itatrix *n.* (אימ׳-אי-טיי-טריקס) ז. *imitatress*

immac′ulacy *n.* (אי-מעק׳-יו-לע-סי) דאס זיין ריין, אונבעפלעקט; דאס זיין מיט אן אונבעפלעקטען נאמען; דאס האבען איין קאליר אהן פלעקען.

immac′ulate *a.* (אי-מעק׳-יו-לייט) אונבעפלעקט, אהן א מום, ריין, קלאר.

Immac′ulate Concep′tion (אי-מעק׳-יו-לייט קאנ-סעפ׳-שאן) די אונבעפלעקטע בעפרוכטונג [א דאגמע אין דער קאטוילישער קירך, אז די הייליגע מאריע, קריסטוס׳ס מוטער, איז אויך געבארען געווארען אהן א געשלעכטליכען פערקעהר צווישען א פרויענצימער און מאנספערזאן, ווי קריסטוס אליין].

immac′ulately *adv.* (אי-מעק׳-יו-לייט-לי) מיט אן אונבעפלעקטער ריינקייט.

immac′ulateness *n.* (אי-מעק׳-יו-לעט-נעס) ריינקייט, אונבעפלעקטקייט.

immal′leable *a.* (אי-מעל׳-אי-עבל) אונשמיעדבאר, וואס לאזט זיך ניט שמיעדען, וואס קען זיך ניט אויסציהען אדער אויסברייטען דורך שמיעדען.

imman′acle *v.* (אימ-ענ׳-עקל) פערשמיעדען אין קייטען; אנטהאן קאנדאלען אויף די הענד.

immana′tion *n.* (אימ-ע-ניי׳-שאן) דאס אריינפליסען, דאס אריינטרעטען אין ערגעץ.

im′manence *n.* (אימ׳-ע-נענס) אין פילאזאפיע — אימאנענץ, אינערליכקייט, דאס וואס ענטהאלט זיך אין עצם פון דער זאך אליין [ווי למשל, די לעהרע, אז דער שאפענדער גייסט אדער גאט איז ניט א זאך וואס עקזיסטירט אויסער דער נאטור, נאר ענטהאלט זיך אין דעם עצם פון דער נאטור אליין].

im′manency *n.* (אימ׳-ע-נענ-סי) ז. *immanence*

im′manent *a.* (אימ׳-ע-נענט) אימאנענט, אינערליך; וואס געפינט זיך ניט אויסער דער זאך, נאר ליעגט אין עצם פון דער זאך גופא.

im′manent act (אימ׳-ע-נענט עקט) א טהאט, וועלכע ווירקט אינערליך אויף דער אורזאכע גופא, וואס האט ארויסגערופען דיזע טהאט, אבער ווירקט ניט אויף קיין אנדער זאך אויסער איהר.

imman′tle *v.* (אימ-מענ׳טל) איינהילען אדער איינוויקלען ווי אין א מאנטעל.

Imman′uel *n.* (אימ-מענ׳-יו-על) עמנואל, (אי-מענ׳-יו-על) גאט איז מיט אונז [דער נאמען פון רעטער פון אידישען פאלק, וועגען וועלכען ישעיה הנביא האט נביאות געזאגט, און די קריסטליכע לעהרען בעהויפטען, אז אונטער דיזען נאמען האט ער געמיינט קריסטוס׳ען].

immar′ginate *a.* (אי-מאר׳-דזשי-נייט) אהן ראנדען.

immate′rial *a.* and *n.* (אימ-ע-טי׳-רי-על) ניט מאטעריעל, אונקערפערליך; אונבעדייטענד, ניט וויכטיג; דאס וואס איז אונמאטעריעל אדער אונקערפערליך.

immate′rialism *n.* (אימ-ע-טי׳-רי-על-איזם) אימאטעריאליזם, די לעהרע לויט וועלכער עס עקזיסטירען גייסטער אהן קערפערס, ספיריטואליזם; די לעהרע, אז קיין מאטעריעלע וועלט עקזיסטירט ניט און אלע זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים זיינען ניט מעהר ווי אונזערע פארשטעלונגען; אידעאליזם.

immate′rial is′sue (אימ-ע-טי׳-רי-על איש׳-אוה) אין געריכטס־פראצעס — א ניט־וויכטיגע אדער אונבעדייטענדע שטרייט־פראגע [ווי למשל, ווען איינער מאהנט פון צווייטען געלד פאר סחורה און דער צווייטער איז מודה, אז ער האט ווירקליך געקויפט די סחורה, נאר ניט אין דעם טאג ווי דער אנקלאגער ווייזט אן].

immate′rialist *n.* (אימ-ע-טי׳-רי-על-איסט) איינער וואס גלויבט דאס עס עקזיסטירען גייסטער אהן קערפערס; איינער וועלכער האלט, אז קיין מאטעריעלע וועלט עקזיסטירט ניט.

immaterial′ity *n.* (אימ-ע-טי-רי-על׳-אי-טי) אונקערפערליכקייט; דאס זיין בלויז גייסטיג; אן אונמאטעריעלע אדער אונקערפערליכע זאך; אונוויכטיגקייט; דאס ניט האבען קיין בעדייטונג.

immate′rialize *v.* (אימ-ע-טי׳-רי-על-איז) מאכען אונקערפערליך; בעפרייען פון חומר אדער שטאף.

immate′rially *adv.* (אימ-ע-טי׳-רי-על-אי) אויף אן אונבעדייטענדער אדער ניט וויכטיגער ארט; אויף אן אונקערפערליכען אדער גייסטיגען שטייגער.

immature′ *a.* (אימ-ע-טיור׳) אונרייף, אונצייטיג; פריהצייטיג.

immatured′ *a.* (אימ-ע-טיורד׳) אונרייף, אונצייטיג.

immature′ly *adv.* (אימ-ע-טיור׳-לי) צופריה, פאר דער צייט.

immature′ness *n.* (אימ-ע-טיור׳-נעס) אונצייטיגקייט, אונרייפקייט.

immatu′rity *n.* (אימ-ע-טיו׳-רי-טי) ז. *immatureness*

immeasurabil′ity *n.* (אי-מעזש-אור-ע-ביל׳-אי-טי) ז. *immeasurableness*

immeas′urable *a.* (אי-מעזש׳-אור-עבל) וואס קען ניט אויסגעמאסטען ווערען; אונערמעסליך, זעהר גרויס.

immeas′urableness *n.* (אי-מעזש׳-אור-עבל-נעס) אונערמעסליכקייט; דאס ניט קענען זיין אויסגעמאסטען; א זאך וואס האט קיין גרענעץ ניט.

immeas′urably *adv.* (אי-מעזש׳-אור-ע-בלי) ביז אין דער אונענדליכקייט.

imme′diacy *n.* (אי-מי׳-די-ע-סי) דאס שטעהן דירעקט אדער אונמיטעלבאר צו עפעס; דאס זיין אהן א פערמיטלער, דאס האבען א דירעקטע שייכות; אין פילאזאפיע — דאס וואס עקזיסטירט אן און פאר־זיך, אהן וועלכער ניט איז שייכות צו אן אנדער זאך, אן אבסאלוטעס וועזען.

imme′diate *a.* (אי-מי׳-די-אייט) זאפארטיג, באלד, גלייך; אונמיטעלבאר; וואס האט א דירעקטע שייכות.

imme′diate agglutina′tion (אי-מי׳-די-אייט ע-גלוה-טי-ניי׳-שאן) אין כירורגיע — דאס פערהיילען א וואונד, צוזאמענהעפטענדיג דירעקט די צוריסענע אדער פאנאנדערגעשניטענע טיילען, ניט לעגענדיג צווישען זיי וועלכע עס איז זאך.

imme′diate cer′tainty (אי-מי׳-די-אייט סויר׳-טענ-טי) אן אונמיטעלבארע

געוויסהייט, א זאך, וועלכע מען האלט פאר געוויס ניט אויף'ן גרונט פון לאגישען דענקען, נאר אונמיטעלבאר [ווי למשל, די געוויסהייט, אז שווארץ איז ניט ווייס, אז א־קרייז איז ניט קיין קווּאדראט א. ד. ג.].

imme'diate good (אי-מי'-די-אייט גוד) עטוואס וואס ווערט אנערקענט אלס ציעל אן און פאר זיך.

imme'diately *adv.* (אי-מי'-די-אייט-לי) אויגענבליקליך; אונמיטעלבאר, דירעקט.

imme'diateness *n.* (אי-מי'-די-אייט-נעס) דאס זיין אונמיטעלבאר; באלדקייט, אויגענבליקליכקייט.

imme'diate tes'timony (אי-מי'-די-אייט טעס'-טי-מא-ני) דאס עדות־זאגען פון פערזענליכער ערפאהרונג [ווען דער עדות האט אליין געזעהן אדער איז אליין בעקאנט דערמיט וועגען וואס ער זאגט עדות].

imme'diatism *n.* (אי-מי'-די-ע-טיזם) אונמיטעלבארקייט, אונפערמיטעלטקייט; באלדיגקייט.

immed'icable *a.* (אי-מעד'-אי-קייבל) וואס קען ניט אויסגעהיילט ווערען; אונהיילבאר.

immelo'dious *a.* (אימ-אי-לאו'-די-אס) ניט מעלאדיש.

immemo'rial *a.* (אימ-ע-מאו'-רי-על) אונגעדענקליך, וואס מען קען ניט געדענקען; פון אונגעדענקליכע אלטע צייטען.

immemo'rially *adv.* (אימ-ע-מאו'-רי-על-אי) פארצייטיג, פון גאנץ אלטע צייטען.

immense' *a.* (אי-מענס') אונגעהויער גרויס, אונערמעסליך, אונבעגרענצט, אונענדליך; פון זעהר א גרויסער קוואנטיטעט; ריעזיג; גרויסארטיג.

immense'ly *adv.* (אי-מענס'-לי) זעהר גרויס; ביז אן אונגעהויערען גראד.

immense'ness *n.* (אי-מענס'-נעס) ז. *immensity*.

immen'sity *n.* (אי-מענ'-סי-טי) אונערמעסליכקייט, אונענדליכקייט; א געוואלדיגע גרויס.

immensurabil'ity *n.* (אי-מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) אונערמעסליכקייט, אונענדליכקייט.

immen'surable *a.* (אי-מענ'-שו-רעבל) אהן א מאס, אונערמעסליך, אונענדליך גרויס.

im'mer *n.* (אימ'-ער) דער אייז־טויכער [אזא גרויסער וואסער־פויגעל]. ז. *ember-goose*.

immerge' *v.* (אי-מוירדזש') אונטערטויכען; פערשווינדען אדער ניט לאזען זיך מעהר זעהן [ווי א שטערען ווערט פערשוואונדען פון אויג, ווען איהם פערשטעלט דער שיין פון דער זון אדער ווי די לבנה ווערט ניט געזעהן, ווען זי געהט אריין אין דעם שאטען פון דער ערד].

immer'sable *a.* (אי-מויר'-סעבל) ז. *immersible*.

immerse' *v.* (אי-מוירס') אונטערטויכען, אונטערטונקען זיך אדער אריינלאזען זיך אין א שטראם; טובל זיין; אריינטהאן זיך אין עטוואס.

immersed' *a.* (אי-מוירסט') אריינגעטויכט אין א שטראם, איינגעזונקען; אריינגעטהאן, אין גאנצען זיך איבערגעגעבען צו עפעס; אין באטאניק — וואס וואקסט אונטער'ן וואסער אדער צווישען שפאלטען פון פעלזען אדער ערד.

immer'sible *a.* (אי-מויר'-סיבל) וואס קען זיך אונטערטויכען; וואס קען אין גאנצען אריינדרינגען.

immer'sion *n.* (אי-מויר'-שאן) דאס אונטערטויכען, דאס אריינלאזען זיך מיט'ן קאפ אין וואסער; דאס אריינדרינגען טיעף אין אן עניין, דאס איבערגעבען זיך אין גאנצען צו א געוויסער זאך; אין אסטראנאמיע — דאס פערשווינדען פון א שטערען אדער אנדער הימלישען קערפער דורך דעם, וואס ער געהט אריין אין שאטען פון דער זון אדער פון דער ערד; דאס אריינשטעלען א טראפען פליסיגקייט אין א מיקראסקאפ; דאס בעדעקען א לייזונג כלי מיט גלאזור אונטערטונקענדיג זי אין א קעסעל מיט פאנאנדערגעלאזענער גלאזור.

immer'sionist *n.* (אי-מויר'-שאנ-איסט) אן אימערסיאניסט, אן אנהענגער פון א קריסטליכער סעקטע, וועלכע האלט, אז ביים טויפען דארף מען אין גאנצען זיך טובל זיין און ניט נאר בעשפריצען מיט דעם הייליגען טויף־וואסער, ווי ביי די אנדערע קריסטען.

immesh' *v.* (אימ-מעש') בעשטריקען, ארומוויקלען אדער איינדרעהען אין א נעץ.

immethod'ical *a.* (אימ-אי-טהאד'-אי-קעל) אהן א מעטאדע, אהן א סדר, ניט אין א סיסטעמאטישער ארדנונג.

immethod'ically *adv.* (אימ-אי-טהאד'-אי-קעל-אי) אויף אן אונמעטאדישען שטייגער; אהן א סיסטעמאטישער ארדנונג.

immethod'icalness *n.* (אימ-אי-טהאד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין אונמעטאדיש אדער אהן א סדר.

im'migrant *n.* and *a.* (אימ'-אי-גרענט) אן אימיגראנט, אן איינוואנדערער; איינער וועלכער האט איינגעוואנדערט פון אן אנדער לאנד; וואס האט איינגעוואנדערט פון אן אנדער לאנד.

im'migrate *v.* (אימ'-אי-גרייט) אימיגרירען, איינוואנדערען, אנקומען פון אן אנדער לאנד.

immigra'tion *n.* (אימ-אי-גריי'-שאן) אימיגראציאן, איינוואנדערונג.

im'minence *n.* (אימ'-אי-נענס) עפעס וואס שטעהט אימעצען פאר; דאס וואס מוז אונפערמיידליך קומען; אונפערמיידליכקייט.

im'minent *a.* (אימ'-אי-נענט) וואס מוז פארקומען; וואס איז אונפערמיידליך. The approach of the enemy was imminent.

im'minently *adv.* (אימ'-אי-נענט-לי) אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

immiscibil'ity *n.* (אי-מיס-אי-ביל'-אי-טי) אונפערמישבארקייט; דאס ניט קענען פערמישט ווערען.

immis'cible *a.* (אי-מיס'-איבל) וואס קען ניט פערמישט ווערען [ווי אויל מיט וואסער].

immis'sion *n.* (אי-מיש'-אן) דאס אריינלאזען אדער אריינברייגען; דאס אריינשפריצען.

immit' *v.* (אימ-מיט') אריינלאזען; אריינשפריצען.

immit'igable *a.* (אי-מיט'-אי-געבל) וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס וויל ניט ווייכער ווערען; וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען.

immit'igably *adv.* (אי-מיט'-אי-גע-בלי) ניט לאזענדיג זיך בויגען אדער איינבעטען.

immix' *v.* (אימ-מיקס') אריינמישען, פערמישען.

immix'able *a.* (אי-מיק'-סעבל) וואס קען זיך ניט פערמישען.

immo'bile *a.* (אי-מאו'-ביל) אונבעוועגליך, פעסט; וואס ווערט ניט געריהרט [פון געפיהלען].

immobil'ity *n.* (אימ-א-ביל'-אי-טי) אונבעוועגליכקייט, פעסטקייט; אונפעהיגקייט געריהרט צו ווערען [פון געפיהלען].

immobiliza'tion *n.* (אי-מאו-בי-לי-זיי'-שאן) דאס מאכען פעסט, אונבעוועגליך; דאס מאכען אדער זיין ניט מאביליזירט אדער קריעגס־פערטיג [וועגען אן ארמעע אדער פלאטע].

immo'bilize *v.* (אי-מאו'-בי-לאיז) מאכען אונבעוועגליך אדער פעסט; מאכען ניט מאביליזירט אדער קריעגס־פערטיג [אן ארמעע אדער פלאטע].

immod'erate *a.* (אי-מאד'-ע-רייט) ניט מעסיג, וואס כאפט אריבער די מאס.

immod'erately *adv.* (אי-מאד'-ע-רייט-לי) איבער דער מאס, אריבערכאפענדיג די מאס.

immod'erateness *n.* (אי-מאד'-ע-רייט-נעס) אונמעסיגקייט, דאס אריבערכאפען די מאס.

immodera'tion *n.* (אי-מאד-ע-ריי'-שאן) ז. *immoderateness*.

immod'est *a.* (אי-מאד'-עסט) ניט בעשיידען, חוצפה'דיג; ניט צניעות'דיג, אונאנשטענדיג.

immod'estly *adv.* (אי-מאד'-עסט-לי) אויף אן אונבעשיידענעם, חוצפה'דיגען אדער אונאנשטענדיגען אופן.

immod'esty *n.* (אי-מאד'-עס-טי) אונבעשיידענהייט, חוצפה, אונאנשטענדיגקייט.

im'molate *v.* (אימ'-א-לייט) מקריב זיין.

immola'tion *n.* (אימ-א-ליי'-שאן) דאס מקריב זיין; דאס ווערען געבראכט אלס קרבן; א קרבן.

im'molator *n.* (אימ'-א-ליי-טאר) איינער וואס איז מקריב א קרבן.

immo'ment *a.* (אי-מאו'-מענט) ז. *immomentous*.

immomen'tous *a.* (אימ-א-מענ'-טאס) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

immor'al *a.* (אי-מאר'-על) אונמאראליש, אהן מדות, אהן זיטען.

immoral'ity *n.* (אימ-א-רעל'-אי-טי) אונמאראליטעט, אונזיטליכקייט.

immor'ally *adv.* (אי-מאר'-על-אי) אונמאראליש; אונזיטליך.

immorig'erous *a.* (אימ-א-רידזש'-ע-ראס) אונגעהארכזאם; גראב.

immorig'erousness *n.* (אימ-א-רידזש'-ע-ראס-נעס) אונגעהארכזאמקייט; גראבקייט.

immor'tal *a.* and *n.* (אי-מאר'-טעל) אונשטערבליך; אייביג; אן אונשטערבליכער [אין דער גריכיש־רוימישער מיטאלאגיע — איינער פון די געטער].

immor'tal herb (אי-מאר'-טעל הוירב) די שטרוי־בלום [אזא פלאנצע].

immortalisa'tion *n.* (אי-מאר-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *immortalization*.

immor'talise *v.* (אי-מאר'-טעל-איז) ז. *immortalize*.

immor'talist *n.* (אי-מאר'-טעל-איסט) אן אימארטאליסט [איינער וואס גלויבט אין דער אונשטערבליכקייט פון דער נשמה].

immortal'ity *n.* (אימ-אר-טעל'-אי-טי) אונשטערבליכקייט, אייביגקייט.

immor'talize *v.* (אי-מאָר'-טעל-איז) מאַכן אונשטערבליך, פֿעראייביגן; ווערן אונשטערבליך, זיך פֿעראייביגן.

immortaliza'tion *n.* (אי-מאָר-טעל-אי-זיי'-שאַן) פֿעראייביגונג, דאָס מאַכן אונשטערבליך, דאָס ווערן אונשטערבליך.

immor'tally *adv.* (אי-מאָר'-טעל-אי) אונשטערבליך; אויף אייביג.

immortelle' *n.* (אים-אָר-טעל') די אימאָרטעלע [אַזאַ בלום]; אַ קראַנץ פֿון אימאָרטעלן.

Immortelles

immo'tile *a.* (אי-מאָו'-טיל) אונבעוועגליך, פֿעסט.

immo'tive *a.* (אי-מאָו'-טיוו) אונפֿעהיג זיך צו בעוועגן.

immovabil'ity *n.* (אי-מו-וועָ-ביל'-אי-טי) אונבעוועגליכקייט; פֿעסטקייט.

immo'vable *a.* (אי-מו'-וועבל) אונבעוועגליך; פֿעסט; וואָס ווערט ניט גערירט [פֿון געפֿיהלען], אונעמפּפֿינדליך; אונבעוועגליכעס [וועגן אייגנטום]. –

immo'vable feast (אי-מו'-וועבל פֿיעסט) אַ יום טוב וואָס קומט אימער פֿאַר אין איין און דעמזעלבען דאַטום.

immo'vableness *n.* (אי-מו'-וועבל-נעס) ז. *immovability*

immo'vables *n.* (אי-מו'-וועבלז) אונבעוועגליך אייגענטום.

immund' *a.* (אי-מאַנד') אונריין.

immun'dity *n.* (אי-מאַנ'-די-טי) אונריינקייט.

immune' *a. and n.* (אי-מיון') בעשיצט פֿון עפּעס, ניט אונטערוואָרפֿן צו עפּעס; בעשיצט פֿון אַ קראַנקהייט דורך אַן איינשפּריצונג פֿון דעם גיפֿט פֿון דערזעלבער קראַנקהייט [ווי למשל, ביי פּאָקן־שטעלען] אָדער דורך דעם וואָס די פּערזאָן האָט שוין געליטען פֿון דיזער קראַנקהייט; איינער וואָס איז אויף דיזען אופֿן געשיצט פֿון אַ געוויסער קראַנקהייט.

immune' se'rum (אי-מיון' סי'-ראַם) אַ שטאָף וואָס דיענט פֿאַר קינסטליכער אַנשטעקונג מיט אַ געוויסער קראַנקהייט און פֿערהיט דערמיט פֿון דיזער קראַנקהייט (ווי ביי פּאָקן].

immu'nity *n.* (אי-מיו'-ני-טי) פֿרייהייט, בעפֿרייאונג; בעפֿרייאונג פֿון געוויסע פֿפֿליכטען, אָבצאָהלונגען א. ד. ג.; אַ ספּעציעלע פּריווילעגיע.

immuniza'tion *n.* (אי-מיו-ני-זיי'-שאַן) דאָס שיצען גענען געוויסע אַנשטעקענדע קראַנקהייטען דורך קינסטליכער אַנשטעקונג מיט דעם גיפֿטיגען שטאָף וואָס ענטוויקעלט זיך ביי אַזאַ קראַנקהייט [ווי למשל, ביי פּאָקן־שטעלען].

immu'nize *v.* (אי-מיו'-נאַיז) בעשיצען גענען געוויסע קראַנקהייטען [הויפּטזעכליך דורך קינסטליכער אַנשטעקונג, מיט דעם גיפֿט וואָס ענטוויקעלט זיך ביי דיזער קראַנקהייט, ווי למשל, ביי פּאָקן־שטעלען].

immure' *v.* (אי-מיור') אַרוממויערן, אַרומרינגלען מיט וואַנד, איינמויערן, איינשפּאַרן אין תּפֿיסה.

immure'ment *n.* (אי-מיור'-מענט) דאָס איינמויערן, דאָס אַריינמויערן, דאָס אַריינזעצען אין תּפֿיסה.

immutabil'ity *n.* (אי-מיו-טע-ביל'-אי-טי) אונפֿערענדערליכקייט; דאָס זיין אונפֿערענדערליך.

immu'table *a.* (אי-מיו'-טעבל) אונפֿערענדערליך; וואָס איז ניט מעגליך צו ענדערען.

The laws of nature are immutable.

immu'tableness *n.* (אי-מיו'-טעבל-נעס) ז. *immutability*

immu'tably *adv.* (אי-מיו'-טע-בלי) אויף אַן אופֿן וואָס איז אונמעגליך צו ענדערען.

immuta'tion *n.* (אי-מיו-טיי'-שאַן) די ענדערונג, פֿערענדערונג.

imp *n. and v.* (אימפּ) אַ קליינער טייוועל; אַ שלעכט, קאַפּריזנע קינד; אַ צוזאַץ צו עפּעס, אַ צוגעגעבען שטיקעל, כּדי צו מאַכען די זאַך לענגער אָדער גרעסער; פֿערגרעסערען אַ זאַך, צוגעבענדיג צו איהר נאָך אַ שטיקעל.

im'pact *n.* (אימ'-פּעקט) אַ שטויס, אַן אָבקלאַפּונג.

impact' *v.* (אים-פּעקט') צוזאַמענפּאַקען.

impa'ges *n.* (אים-פּיי'-דזשיז) די קוועריליגענדע באַלקענס פֿון אַ טהיר־ראַהם.

impair' *v.* (אים-פּעהר') פֿערמינדערען, פֿערדאַרבען, פֿערערגערען, שעדיגען.

He is impairing his strength by over-work.

impair'er *n.* (אים-פּעהר'-ער) אַ פֿערדאַרבער, אַ שעדיגער.

impair'ment *n.* (אים-פּעהר'-מענט) פֿערמינדערונג, שעדיגונג, פֿערדאַרבונג.

impale' *v.* (אים-פּייל') זעצען אויף'ן פּלאָקען [אַן אַלטע פֿאָרם פֿון טויט־שטראָף, וואָס דעם פֿעראורטהיילטען פֿלעגט מען אַרויפֿזעצען אויף אַ שפּיציגען פּלאָקען]; מאַכען איינעם אונמעכטיג אָדער הילפֿלאָז; אַרומצאַמען אַ פּלאַץ מיט פּלעקער.

impale'ment *n.* (אים-פּייל'-מענט) דאָס אַרויפֿזעצען אויף'ן פּלאָקען [ז. *impale*]; דאָס אַרומצאַמען אַ פּלאַץ מיט פּלעקער; די איינשליסונג; אַ צאַם; אַן אַרומגעצאַמט שטיקעל לאַנד.

impalm' *v.* (אים-פּאַם') אָננעהמען; נעהמען אין האַנד.

impalpabil'ity *n.* (אים-פּעל-פּע-ביל'-אי-טי) אונפֿיהלבאַרקייט, דאָס ניט לאָזען זיך פֿיהלען ביים אַנריהרען [ווי זעהר אַ דינע זאַך, ווי אַ שאָטען].

impal'pable *a.* (אים-פּעל'-פּעבל) אונפֿיהלבאַר, וואָס לאָזט זיך ניט פֿיהלען ביים אַנריהרען; זעהר דין, רוחניות'דיג.

impal'pably *adv.* (אים-פּעל'-פּע-בלי) אויף אַן אונפֿיהלבאַרען שטייגער.

impal'sy *v.* (אים-פּאָהל'-זי) פּאַראַליזירען.

impa'nate *v. and a.* (אים-פּיי'-נייט) אין דער קריסטליכער רעליגיאָן — פֿערקערפּערען אין ברויט; פֿערקערפּערט אין ברויט [וועגען דעם בלוט און פֿלייש פֿון קריסטוס]. ז. *impanation*

impana'tion *n.* (אים-פּע-ניי'-שאַן) אין דער קריסטליכער רעליגיאָנס־לעהרע— די בעהויפּטונג, אַז דאָס בלוט און פֿלייש פֿון קריסטוס איז נור ענטהאַלטען אין דעם ברויט און וויין פֿון היילינגען אָבענדמאָהל [אין געגענזאַץ צו דער בעהויפּטונג, אַז דאָס היילינע ברויט און וויין ווערט אין גאַנצען פֿערוואַנדעלט אין דעם פֿלייש און בלוט פֿון קריסטוס].

impan'el *v.* (אים-פּענ'-על) אויסשטעלען אַ צעטעל פֿון פּערזאָנען פֿאַר געריכטס־געשוואָרענע; איינשרייבען אָדער רעגיסטרירען.

impan'elment *n.* (אים-פּענ'-על-מענט) דאָס אויסשטעלען אַ צעטעל פֿון פּערזאָנען פֿאַר געריכטס־געשוואָרענע; דאָס זיין איינגעשריבען אין דעם צעטעל פֿאַר געריכטס־געשוואָרענע.

impar'adise *v.* (אים-פּער'-ע-דאַיס) אַריינזעצען אין גן־עדן, גליקליך מאַכען.

imparidig'itate *a.* (אים-פּער-אי-דידזש'-אי-טייט) אין זאָאָלאָגיע — וואָס די צאָהל פֿינגער איז אום [וועגען בעשעפֿענישען וואָס די צאָהל פֿון זייערע פֿינגער, איז אום און ניט גראַד, ווי פֿון דער מענשליכער האַנד, למשל].

imparipin'nate *a.* (אים-פּער-אי-פּינ'-אייט) אין באָטאַניק — וואָס די צאָהל בלעטער איז אום [וועגען פּלאַנצען־צווייגלעך וואָס זייער צאָהל בלעטער איז אום און ניט גראַד, ווי די פּלאַנצען וואָס האָבען פֿעדער־אַרטיגע צווייגלעך, וואו די בלעטער וואַקסען פּאָרווייז איינע געגען די אַנדערע און אויף'ן שפּיץ פֿון צווייגעל איז נור איין בלעטעל].

Imparipinnate Leaf

imparisyllab'ic *a.* (אים-פּער-אי-סי-לעב'-איק) אין גראַמאַטיק — וואָס בעשטעהט פֿון אַן אונגלייכער צאָהל זילבען.

impar'ity *n.* (אים-פּער'-אי-טי) אונגלייכהייט, פֿערשיעדענהייט.

impark' *v.* (אים-פּאַרק') אַרומצאַמען אַלס אַ פּאַרק; איינשליסען, אַרומצאַמען.

imparl' *v.* (אים-פּאַרל') אָבלעגען דעם משפּט, אַז די געגנערישע צדדים זאָלען אַליין מושוה ווערען צווישען זיך.

impar'lance *n.* (אים-פּאַר'-לענס) דאָס אָבלעגען אַ פּראָצעס אום די געגנערישע צדדים זאָלען אַליין מושוה ווערען צווישען זיך; דאָס פֿערציהען אַ פּראָצעס אום צו געבען דעם אַנגעקלאַגטען צייט זיך צו איבערלעגען.

imparsonnee' *a. and n.* (אים-פּאַר-סאַ-ניע') וואָס איז אַנגעשטעלט געוואָרען אויף אַ קירכליכען אַמט מיט אַ קירכליכען בעזיץ; אַ גייסטליכער וואָס איז אַנגעשטעלט געוואָרען אויף אַ קירכליכען אַמט מיט אַ קירכליכען בעזיץ.

impart' *v.* (אים-פּאַרט') געבען; איינטיילען אָדער געבען אַ חלק; מיטטיילען; בעקאַנטמאַכען, ערקלערען.

imparta'tion *n.* (אים-פּאַר-טיי'-שאַן) איינטיילונג; מיטטיילונג.

impar'ter *n.* (אים-פּאַר'-טער) אַ מיטטיילער; אַן ערקלערער.

impar'tial *a.* (אים-פּאַר'-שעל) אונפּאַרטייאיש; גערעכט.

impar'tialist *n.* (אים-פּאַר'-שעל-איסט) אַן אונפּאַרטייאישער.

impartial'ity *n.* (אים-פּאַר-שי-על'-אי-טי) אונפּאַרטייליכקייט; גערעכטיגקייט.

impar'tially *adv.* (אים-פּאַר'-שעל-אי) אויף אַן אונפּאַרטייאישען אופֿן; מיט גערעכטיגקייט.

impar'tialness *n.* (אים-פּאַר'-שעל-נעס) אונפּאַרטייליכקייט.

impartibil'ity *n.* (אים-פּאַר-טי-ביל'-אי-טי) אונטיילבאַרקייט; מיטטיילבאַרקייט; דאָס קענען געגעבען ווערען.

impar'tible *a.* (אים-פּאַר'-טיבל) וואָס

קען מיטגעטיילט אדער געגעבען ווערען; אונטיילבאר, וואס קען ניט געטיילט ווערען.

impar'ticled *a.* (אים-פאר'-טיקלד) וואס בעשטעהט ניט פון טיילכעלעך.

impart'ment *n.* (אים-פארט'-מענט) מיטטיילונג, בעקאנטמאכונג.

impassabil'ity *n.* (אים-פעס-ע-ביל'-אי-טי) אונדורכגאנגבארקייט.

impass'able *a.* (אים-פעס'-עבל) אונדורכגאנגבאר, וואס מען קען ניט דורכגעהן.

impass'ableness *n.* (אים-פעס'-עבל-נעס) דאס זיין אונדורכגאנגבאר; אונדורכגאנגבארקייט.

impass'ably *adv.* (אים-פעס'-ע-בלי) אונדורכגאנגבאר, אויף אן אופן וואס מען קען ניט דורכגעהן.

impassibil'ity *n.* (אים-פעס-אי-ביל'-אי-טי) ליידענס-אונפעהיגקייט; אונעמפפינדליכקייט אדער אונפיהלבארקייט צו שמערצען; געפיהללאזיגקייט.

impas'sible *a.* (אים-פעס'-איבל) ליידענס-אונפעהיג; ניט עמפפינדליך; וואס ליידט ניט, וואס פיהלט ניט; וואס האט ניט קיין מיטגעפיהל; געפיהללאז.

impas'sibleness *n.* (אים-פעס'-איבל-נעס) ז. *impassibility*

impas'sion *v.* (אים-פעש'-אן) שטארק ריהרען, בעוועגען; ליידענשאפטליך ערגעגען, בעגייסטערען.

impas'sionable *a.* (אים-פעש'-אנ-עבל) וואס ווערט לייכט אויפגערעגט, ליידענשאפטליך, התלהבות'דיג.

impas'sionate *v.* (אים-פעש'-אנ-אייט) שטארק אויפרעגען; שטארק ריהרען; שטארק בעגייסטערען, אריינברייננגען אין התלהבות.

impas'sioned *a.* (אים-פעש'-אנד) אויפגערעגט, בעגייסטערט.

An impassioned appeal always wins applause.

impas'sive *a.* (אים-פעס'-איוו) אונפעהיג צו ליידען, אונעמפפינדליך; וואס פיהלט ניט קיין שמערץ; געפיהללאז; אפאטיש.

impas'sively *adv.* (אים-פעס'-איוו-לי) אהן עמפפינדליכקייט צו שמערצען; ניט האבענדיג די פעהיגקייט צו פיהלען שמערצען; געפיהללאז.

impas'siveness *n.* (אים-פעס'-איוו-נעס) אונעמפפינדליכקייט אדער אונפיהלבארקייט פאר שמערצען; געפיהללאזיגקייט, אונעמפפינדליכקייט.

impassiv'ity *n.* (אים-פע-סיוו'-אי-טי) ז. *impassiveness*

impasta'tion *n.* (אים-פעס-טיי'-שאן) דאס פערקנעטען ווי א טייג; א צונויפמישונג און פערקנעטונג פון מאטעריאלען פון וועלכע עס ווערען געמאכט פארצעלייענע כלים אדער פאלשער מארמאר; דאס דיק אנלעגען פארבען [אין מאלען].

impaste' *v.* (אים-פייסט') פערקנעטען; פערקנעטען ווי א טייג; דיק אנלעגען פארבען [אין מאלען].

impas'to *n.* (אים-פעס'-טאו) א דיקע אנלעגונג פון פארבען ביים מאלען.

impa'tience *n.* (אים-פיי'-שענס) אונגעדולד, אונגעדולדיגקייט; אונדולדזאמקייט [דאס ניט קענען פערטראגען אדער ליידען].

Impa'tiens *n.* (אים-פיי'-שי-ענז) די באלזאם-גראזען.

impa'tient *a.* (אים-פיי'-שענט) אונגעדולדיג; וואס קען ניט דולדען, וואס קען ניט ליידען אדער פערטראגען.

impa'tiently *adv.* (אים-פיי'-שענט-לי) מיט אונגעדולד; אויף אן אונגעדולדיגען אופן; ניט דולדענדיג.

impawn' *v.* (אים-פאהן') פער'משכון'ען, פערפאנדען, פערזעצען.

impeach' *v.* (אים-פיעטש') ציהען צו פעראנטווארטליכקייט: אנקלאגען, בעשולדיגען; שטעלען אין צווייפעל; דערוועקען א ספק; שטעלען אונטער א פראגעצייכען; בעשטרייטען.

impeachabil'ity *n.* (אים-פיעטש-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען; דאס קענען געשטעלט ווערען אין א צווייפעל; דאס זיין בעשטרייטבאר.

impeach'able *a.* (אים-פיעטש'-עבל) אנקלאגבאר, וואס קען אדער פערדיענט אנגעקלאגט צו ווערען; בעשטרייטבאר; וואס קען געשטעלט ווערען אין צווייפעל.

impeach' a wit'ness (אים-פיעטש' ע הוויט'-נעס) שטעלען אין צווייפעל די גלויבווירדיגקייט פון אן עדות.

impeach'er *n.* (אים-פיעטש'-ער) א קלעגער, אן אנקלאגער.

impeach'ment *n.* (אים-פיעטש'-מענט) דאס רופען צו פעראנטווארטליכקייט; אן אנקלאגע, א בעשולדיגונג, א פארוואורף, אן אויסרייד; דאס שטעלען אין צווייפעל; דאס שטעלען אונטער א פראגע-צייכען.

impearl' *v.* (אים-פוירל') בעציערען מיט פערל; מאכען עהנליך צו פערל.

impeccabil'ity *n.* (אים-פעק-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט צו זינדיגען אדער בעגעהן א פערברעכען; זינדלאזיגקייט.

impec'cable *a.* (אים-פעק'-עבל) אונפעהיג צו זינד אדער צו פערברעכען; זינדלאז, ריין פון זינד.

impec'cance *n.* (אים-פעק'-ענס) ז. *impeccancy*

impec'cancy *n.* (אים-פעק'-ענ-סי) זינדלאזיגקייט.

impec'cant *a.* (אים-פעק'-ענט) זינדלאז, אהן זינד.

impecu'niary *a.* (אים-פי-קיו'-ני-ע-רי) ז. *impecunious*

impecunios'ity *n.* (אים-פי-קיו-ני-אס'-אי-טי) ארימקייט, קבצנות.

impecu'nious *a.* (אים-פי-קיו'-ני-אס) ארים, פער'דלפן'ט.

impe'dance *n.* (אים-פי'-דענס) אין עלעקטריציטעט — ווידערשטאנד, הינדערניס; אימפעדאנץ [א פערגרעסערונג פון דעם עלעקטרישען ווידערשטאנד אין אן עלעקטרישען שטראם-קרייז דורך דער עלעקטרישער אינדוקציאן]; הינדערונג.

impede' *v.* (אים-פיד') פערהינדערען, שטערען; איינהאלטען.

imped'ible *a.* (אים-פעד'-איבל) וואס האלט אב, וואס שטערט, וואס הינדערט.

impe'dient *a. and n.* (אים-פי'-די-ענט) וואס הינדערט אדער שטערט; א הינדערניס אדער שטערונג.

imped'iment *n.* (אים-פעד'-אי-מענט) א הינדערניס, א שטערונג.

impedimen'ta *n.* (אים-פעד-אי-מענ'-טא) הינדערניסע, שטערונגען [בעזאנדערס וועגען צופיעל מיטגענומענע זאכען אויף א רייזע]; זאכען וואס שטערען אדער הינדערען [איבערהויפט אויף א רייזע].

impedimen'tal *a.* (אים-פעד-אי-מענ'-טעל) וואס שטערט אדער הינדערט.

imped'itive *a.* (אים-פעד'-אי-טיוו) וואס פערהאקט א הינדערניס אדער שטערונג; וואס שטערט אדער הינדערט.

impel' *v.* (אים-פעל') טרייבען, אנטרייבען.

impel'lent *a. and n.* (אים-פעל'-ענט) טרייבענד, וואס טרייבט; א טרייב-קראפט, א בעוועגונגס-קראפט.

impel'ler *n.* (אים-פעל'-ער) א טרייבער, אן אנטרייבער; א טרייב-קראפט, א בעוועגונגס-קראפט.

impen' *v.* (אים-פען') איינשליסען, איינשפארען.

impend' *v.* (אים-פענד') אריבערהענגען; זיין גרייט אראבצופאלען; זיין נאהנט עס זאל פאסירען; דראהען [אלס בעפארשטעהענדע געפאהר אדער אונגליק].

impen'dence *n.* (אים-פענ'-דענס) דאס אריבערהענגען; א געפעהרליכע שטעלונג אדער לאגע; דאס בעפארשטעהען [ווי א געפאהר].

impen'dency *n.* (אים-פענ'-דענ-סי) ז. *impendence*

impen'dent *a.* (אים-פענ'-דענט) בעפאר-שטעהענד; דראהענד, שוועבענד [ווי א געפאהר].

impenetrabil'ity *n.* (אים-פענ-אי-טרע-ביל'-אי-טי) אונדורכדרינגליכקייט; אונערפארשליכקייט; אונפערשטענדליכקייט; אונצוגענגליכקייט; טעמפקייט, אונעמפפינדליכקייט.

impen'etrable *a.* (אים-פענ'-אי-טרעבל) אונדורכדרינגליך; אונערפארשליך; אונצוגענגליך; אונפערשטענדיג.

impen'etrableness *n.* (אים-פענ'-אי-טרעבל-נעס) ז. *impenetrability*

impen'etrably *adv.* (אים-פענ'-אי-טרע-בלי) אויף אן אונדורכדרינגליכען אופן; אונערפארשליך; אונפערשטענדליך; אונעמפפינדליך.

impen'itence *n.* (אים-פענ'-אי-טענס) הארטקייט, הארטהערציגקייט; דאס ניט זיין בערייט תשובה צו טהאן.

impen'itency *n.* (אים-פענ'-אי-טענ-סי) ז. *impenitence*

impen'itent *a. and n.* (אים-פענ'-אי-טענט) הארט, הארטהערציג; ניט בערייט אדער אונוויליג צו טהאן תשובה; איינער וואס וויל קיין תשובה ניט טהאן אויף זיינע זינד.

impen'itently *adv.* (אים-פענ'-אי-טענט-לי) ניט וועלענדיג תשובה טהאן אויף די זינד.

impen'nate *a. and n.* (אים-פענ'-אייט) מיט קורצע שופען-ארטיגע פליגלען; אהן פעדערען אדער אהן פליגלען; א שווים-פויגעל מיט קורצע שופען-ארטיגע פליגלען [ווי דער פינגווין].

im'perate *a.* (אים'-פע-רייט) מיט אן אינערען אנטריב; מיט דעם בעפעהל פון ווילען.

imper'ative *a. and n.* (אים-פער'-ע-טיוו) בעפעהלענד; געביטעריש; בינדענד, וואס איז א מוז; אין גראמאטיק — דער אימפעראטיוו אדער די בעפעהלס-פארם [די פארם פון ווערטער וואס דריקען אויס א בעפעהל, ווי למשל: שרייב, טרינק, געה א. ד. ג.]; אין פילאזאפיע — אן אינערליכער בעפעהל, א געוויסענס-בעפעהל.

imper'atively *adv.* (אים-פער'-ע-טיוו-לי) אויף א בעפעהלענדען שטייגער; אויף דעם אופן פון אן אימפעראטיוו.

ז. *imperative*

imper'ative mode (אים-פער'-ע-טיוו

מאוד) איז גראמאטיק — דער אימפעראטיוו אדער די בעפעהלס-פארם. ז. *imperative*

imper'ativeness *n.* (אים-פער'-ע-טיוו-נעס) דאס זיין א מוז; דאס זיין געביטעריש.

im'perator *n.* (אים'-פי-ריי-טאר) אן אימפעראטאר, א קייזער; א קאמאנדיר, א הערשער, א בעפעהלס-האבער.

imperato'rial *a.* (אים-פער-ע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אימפעראטאר; בעפעהלעריש, געביטעריש.

imper'atory *a.* (אים-פער'-ע-טא-רי) ז. *imperatorial*

impercei'vable *a.* (אים-פויר-סיע'-וועבל) ז. *imperceptible*

impercei'vableness *n.* (אים-פויר-סיע'-וועבל-נעס) ז. *imperceptibility*

imperceptibil'ity *n.* (אים-פויר-סעפ-טי-ביל'-אי-טי) אונמערקליכקייט, אונמערקבארקייט.

impercep'tible *a. and n.* (אים-פויר-סעפ'-טיבל) אונמערקליך, אונמערקבאר; עטוואס וואס מען קען ניט בעמערקען מיט'ן נאקעטען אויג; עטוואס וואס מען קען ניט פיהלען מיט די פינף חושים.

impercep'tibleness *n.* (אים-פויר-סעפ'-טיבל-נעס) ז. *imperceptibility*

impercep'tibly *adv.* (אים-פויר-סעפ'-טי-בלי) אויף אן אונמערקבארען אופן.

impercep'tion *n.* (אים-פויר-סעפ'-שאן) אונפעהיגקייט צו בעגרייפען; דאס ניט בעגרייפען.

impercep'tive *a.* (אים-פויר-סעפ'-טיוו) ניט בעגרייפענדיג, אונפעהיג צו בעגרייפען.

impercip'ient *a.* (אים-פויר-סיפ'-אי-ענט) אונפעהיג צו מערקען אדער צו בעגרייפען.

imper'dible *a.* (אים-פויר'-דיבל) אונצושטערבאר, אונפערניכטבאר, וואס קען ניט פערלארען געהן.

imper'fect *a. and n.* (אים-פויר'-פעקט) אונפאלשטענדיג; אונפאלקאמען; אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט אדער צושטאנד וואס איז ניט פאלשטענדיג, וואס ווערט ניט געענדיגט אדער וואס קומט פאר אין איין און דערזעלבער צייט מיט אן אנדער טהעטיגקייט אדער צושטאנד [וועגען דער פערגאנגענער צייט פון צייטווערטער]; אן אונפאלשטענדיגע פארם פון דער פערגאנגענער צייט פון צייטווערטער.

imper'fect flow'er (אים-פויר'-פעקט פלאו'-ער) אן אונפאלקאמענע בלום [ביי וועלכער עס פעהלען געוויסע טיילען, וועלכע זיינען געוועהנליך פאראן ביי בלומען, ווי דער מענליכער אדער ווייבליכער ארגאן].

imperfectibil'ity *n.* (אים-פויר-פעק-טי-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט געמאכט צו ווערען פאלקאם.

imperfec'tible *a.* (אים-פויר-פעק'-טיבל) וואס קען ניט געמאכט ווערען פאלקאם.

imperfec'tion *n.* (אים-פויר-פעק'-שאן) אונפאלקאמענהייט, אונפאלשטענדיגקייט; א פעהלער; א מום.

imper'fectly *adv.* (אים-פויר'-פעקט-לי) אויף אן אונפאלקאמענעם אדער אונפאלשטענדיגען אופן.

imper'fectness *n.* (אים-פויר'-פעקט-נעס) אונפאלקאמענהייט, אונפאלשטענדיגקייט.

imper'fect num'ber (אים-פויר'-פעקט נאמ'-בער) א צאהל, ביי וועלכער אלע צאהלען, אויף וועלכע זי טיילט זיך אהן א רעשט, שטעלען צוזאמען א סומע, וואס איז גרעסער אדער קלענער פון דער צאהל גופא [למשל, 8 טיילט זיך אויף 1, 2 און 4, די סומע פון וועלכע איז קלענער פון דער צאהל 8].

imper'forable *a.* (אים-פויר'-פא-רעבל) וואס קען ניט דורכגעבויערט אדער דורכגעלעכערט ווערען.

imper'forate *a.* (אים-פויר'-פא-רייט) פערמאכט, אהן אן עפנונג, אהן פארען.

imperfora'tion *n.* (אים-פויר-פא-ריי'-שאן) דאס זיין פערמאכט, דאס ניט האבען קיין עפנונגען אדער פארען.

impe'rial *a. and n.* (אים-פי'-רי-על) קייזערליך, וואס איז שייך צו אן אימפעריע אדער צו אן אימפעראטאר; אן אימפעריאל [אן אמאליגע רוסישע גאלדענע מטבע פון 10 רובעל]; דער פערדעק פון א וואגען אדער דיליזשאנס; רייזע-קאסטענס [וועלכע מען פיהרט אויף'ן פערדעק פון א דיליזשאנס]; א שפיציג בערדעל [נאך דעם נאמען פון נאפאלעאן דעם דריטען]; אזא שרייב-פאפיער 30x22 צאל אדער דרוק-פאפיער 32x22; אזא געטראנק.

Impe'rial Cham'ber (אים-פי'-רי-על טשיימ'-בער) דאס העכסטע געריכט אין אלט-דייטשלאנד [איינגעפיהרט פון מאקסימיליאן דעם ערשטען אין יאהר 1495].

impe'rial cit'y (אים-פי'-רי-על סיט'-אי) א רייכס-שטאדט [איינע פון די 51 שטעדט אין דער אלטער דייטשער מלוכה, וועלכע זיינען געווען אונאבהענגיג און האבען געהאט אין רייכסטאג אן ארט און א שטימע. איצטער האבען נור דריי שטעדט — האמבורג, ברעמען און ליבעק — דיעזע זעלבסטשטענדיגקייט].

Impe'rial Cit'y (אים-פי'-רי-על סיט'-אי) די שטאדט רוים [אלס די הויפטשטאדט פון דער אמאליגער רוימישער מלוכה].

impe'rial crown (אים-פי'-רי-על קראון) א קייזערליכע קרוין; די ענגלישע קראנע [א זילבערנע מטבע פון 5 שילינג].

impe'rial di'et (אים-פי'-רי-על דאי'-עט) דער אלט-דייטשער רייכסטאג [פארלאמענט].

impe'rialism *n.* (אים-פי'-רי-על-איזם) די הערשאפט פון א קיסר; די רעגיערונגס-פארמען פון א קייזערטום אדער אימפעריע; די אנהענגערשאפט פון א קייזערטום; אימפעריאליזם [אין ענגלאנד — די פערשפרייטונג פון דער ענגלישער מאכט אדער איינפלוס אויף נייע קאלאניעס און האנדעלס-פונקטען אדער די נעהנטערע פערבינדונג צווישען די פערשיעדענע טיילען פון ענגלאנד וואס האבען זעלבסטשטענדיגע רעגיערונגען, ווי למשל, קאנאדא און אויסטראליע, פאר אלגעמיינע צוועקען, ווי האנדעל, מלוכה-שוץ א. ד. ג.; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס צוקריעגען נייע טעריטאריעס, וועלכע מען גיט ניט דיעזעלבע רעכטע וואס עס האבען די בעזונדערע שטאאטען און וואו די איינוואהנער זיינען גיכער אונטערטהאנען ווי בירגער פון די פעראייניגטע שטאאטען].

impe'rialist *n.* (אים-פי'-רי-על-איסט) אן אונטערטהאן אדער נאכפאלגער פון א קייזער; אן אנהענגער פון א קייזערטום אדער אימפעריע; אן אימפעריאליסט. ז. *imperialism*

imperial'ity *n.* (אים-פי-רי-על'-אי-טי) קייזערליכע הערשאפט; קייזערליכע רעכטע אדער פריווילעגיען.

imperializa'tion *n.* (אים-פי-רי-על-אי-זיי'-שאן) דאס בילדען אן אימפעריע אדער קייזערטום.

impe'rially *adv.* (אים-פי'-רי-על-אי) אויף א קייזערליכען שטייגער.

Impe'rial Par'liament (אים-פי'-רי-על פאר'-לי-מענט) דער מלוכה-פארלאמענט פון ענגלאנד, וואס האט זיך פון יאהר 1801 צוזאמענגעגאסען מיט דעם אירלענדישען.

imper'il *v.* (אים-פער'-איל) ברענגען אין געפאהר.

impe'rious *a.* (אים-פי'-רי-אס) בעפעהלעריש, הערשעריש; חוצפה'דיג, העזה'דיג; דריקענד, צווינגענד, דרינגענד.

impe'riously *adv.* (אים-פי'-רי-אס-לי) אויף א בעפעהלענדען, הערשערישען אדער העזה'דיגען אופן; אויף א דרינגענדען אדער צווינגענדען שטייגער.

impe'riousness *n.* (אים-פי'-רי-אס-נעס) בעפעהלערישע אדער הערשערישע האלטונג אדער האנדלונג; העזה; דרינגליכקייט.

imperishabil'ity *n.* (אים-פער-אי-שע-ביל'-אי-טי) אונפערניכטבארקייט, אונפערדערבליכקייט, אונצושטערבארקייט.

imper'ishable *a.* (אים-פער'-אי-שעבל) אונפערדערבליך, אונצושטערבאר.

imper'ishableness *n.* (אים-פער'-אי-שעבל-נעס) ז. *imperishability*

imper'ishably *adv.* (אים-פער'-אי-שע-בלי) אויף אן אונצושטערבארען אדער אונפערדערבליכען אופן.

impe'rium in impe'rio (אים-פי'-רי-אם אין אים-פי'-רי-או) א מלוכה אין א מלוכה [ווען א געוויסער טייל פון דער בעפעלקערונג אין א מלוכה פערוואלטעט זיך מיט איהרע אייגענע געזעצען און מנהגים].

imper'manence *n.* (אים-פויר'-מע-נענס) אונבעשטענדיגקייט, פערגענגליכקייט.

imper'manency *n.* (אים-פויר'-מע-נען-סי) ז. *impermanence*

imper'manent *a.* (אים-פויר'-מע-נענט) אונבעשטענדיג, פערגענגליך.

impermeabil'ity *n.* (אים-פויר-מי-ע-ביל'-אי-טי) אונדורכדרינגליכקייט, דאס ניט דורכלאזען קיין פליסיגקייט.

imper'meable *a.* (אים-פויר'-מי-עבל) אונדורכדרינגליך, וואס לאזט ניט דורך קיין פליסיגקייט.

imper'meableness *n.* (אים-פויר'-מי-עבל-נעס) אונדורכדרינגליכקייט, דאס ניט דורכלאזען קיין פליסיגקייט.

imper'meable soil (אים-פויר'-מי-עבל סאיל) א ליימיגער באדען, וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער.

imper'meably *adv.* (אים-פויר'-מי-ע-בלי) אונדורכדרינגליך, אויף אן אופן וואס לאזט ניט דורך קיין פליסיגקייט.

imper'meator *n.* (אים-פויר'-מי-איי-טאר) א מעכאנישע פארריכטונג צו שמירען מיט אויל דעם צילינדער פון א דאמפף-מאשין.

impermis'sible *a.* (אים-פויר-מיס'-איבל) ניט ערלויבט.

imperscru'table *a.* (אים-פויר-סקרו'-טעבל) וואס לאזט זיך ניט אויספארשען.

imperscru'tableness *n.* (אים-פויר-סקרו'-טעבל-נעס) אונערפארשבארקייט.

impersever'ant *a.* (אים-פויר-סע-

וויר'-ענט) וואס האלט ניט אן; וואס דוי־ ערט ניט.

imper'sonal *a. and n.* (אימ-פויר'-סא־ סאן-על) 1. אונפערזענליך, וואס ערשיינט ניט אין א פערזענליכער אדער אינדיווי־ דועלער פארם; וואס בעלאנגט ניט צו קיין פערזאן; 2. אהן א פערזענליכער אינטע־ רעסע, אונפארטייאיש, אביעקטיוו; 3. אן אונפערזענליך צייטווארט.
impersonal verb ז.
2. My attitude on political questions is impersonal.

impersonal'ity *n.* (אימ-פויר-סא-נעל'- אי-טי) אונפערזענליכקייט.

imper'sonally *adv.* (אימ-פויר'-סאנ- על-אי) אונפערזענליך; אהן שום פערזענ־ ליכע צוועקען; אונפארטייאיש, אביעקטיוו.

imper'sonal verb (אימ-פויר'-סאנ-על ווארב) אן אונפערזענליך צייטווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע ווערט ניט געטהאן פון א בעשטימ־ טער פערזאן, ווי למשל: עס רעגענט, עס שנייעט א. ד. ג.].

imper'sonate *v. and a.* (אימ-פויר'- סאן-אייט) פערזאניפיצירען, פערפערזענ־ ליכען [ניט־לעבעדיגע זאכען אדער טהיע־ רע פארשטעלען אלס פערזאנען]; וואס איז פערזאניפיצירט אדער פארגעשטעלט אלס פערזאן; פארשטעלענד דעם כאראק־ טער פון א געוויסער פערזאן.

impersona'tion *n.* (אימ-פויר-סאנ- איי'-שאן) דאס פערפערזענליכען [דאס פארשטעלען געדאנקען, זאכען אדער טהיע־ רע אלס פערזאנען]; אין טעאטער־שפיעל — דאס שפיעלען די ראלע פון א געוויסען כאראקטער אדער נאכמאכען א בעוואוסטען ארטיסט אדער אקטיאר.

imper'sonator *n.* (אימ-פויר'-סא-ניי־ טאר) א פערזאניפיצירער; א פארשטע־ לער. **impersonate** ז.

imper'tinence *n.* (אימ-פויר'-טי-נענס) 1. אונגעהעריגקייט, דאס וואס איז ניט שייך צום ענין; 2. אימפערטינענץ, גראב־ קייט, אונהעפליכקייט, אונפאסיגקייט, חוצפה, דאס וואס איז ניט קיין דרך־ארץ; 3. אין געריכטס־פראצעסען — א זאך אדער ערקלערונג, וואס האט ניט קיין בעדייטונג פאר'ן פראצעס און פערציהט איהם לענגער.
2. It is an **impertinence** to ask one about his religious convictions.

imper'tinency *n.* (אימ-פויר'-טי-נענ- סי) ז. **impertinence**

imper'tinent *a. and n.* (אימ-פויר'- טי-נענט) אונגעהעריג; גראב, העזה'דיג; ניט אם פלאץ; א גראבער מענש, א בעל־ העזה; איינער וואס מישט זיך אין פרעמ־ דע געשעפטען.

imper'tinently *adv.* (אימ-פויר'-טי- נענט-לי) גראב, העזה'דיג; ניט אם פלאץ.

imperturbabil'ity *n.* (אימ-פויר- טויר-בע-ביל'-אי-טי) אונערשיטערליכ־ קייט, אונאבגעשראקענהייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט, זעלבסטבעהערשונג.

imperturb'able *a.* (אימ-פויר-טויר'- בעבל) אונערשיטערליך; וואס קען ניט אויפגערעגט אדער בעאונרוהיגט ווערען; רוהיג, געלאסען.

imperturb'ably *adv.* (אימ-פויר- טויר'-בע-בלי) אויף א רוהיגען, געלאסע־ נעם שטייגער; מיט זעלבסטבעהערשונג; אהן אויפרעגונג.

imper'vious *a.* (אימ-פויר'-ווי-אס) ניט דורכגענגליך; אונדורכדרינגליך; אונצו־ געגנגליך; וואס מען קען ניט דורכגעהן אדער דורכדרינגען.

imper'viously *adv.* (אימ-פויר'-ווי- אס-לי) אויף אן אונדורכגענגליכען אדער אונדורכדרינגליכען שטייגער.

imper'viousness *n.* (אימ-פויר'-ווי- אס-נעס) אונדורכגענגליכקייט; אונדורכ־ דרינגליכקייט; וואס האט ניט קיין צו־ גאנגס־וועג; וואס קען ניט דורכגענעצט ווע־ רען.

impetig'inous *a.* (אימ-פע-טידזש'- אי-נאס) קרעציג, מיט לישאיעס.

impeti'go *n.* (אימ-פע-טאי'-גאו) קרעץ, הויט־אויסשלאג, לישאיעס.

impetuos'ity *n.* (אימ-פעטש-יו-אס'-אי- טי) א פלוצליכער אויסברוך פון ענערגיע, האסטיגקייט, פייעריגקייט, העפטיגקייט, וואוטה.

impet'uous *a.* (אימ-פעטש'-יו-אס) ראש, פייעריג, האסטיג; וויטהענד, העפטיג; רייסענד.

impet'uously *adv.* (אימ-פעטש'-יו-אס- לי) מיט ראש, האסט אדער העפטיגקייט.

impet'uousness *n.* (אימ-פעטש'-יו-אס- נעס) ז. **impetuosity**

im'petus *n.* (אימ'-פי-טאס) אימפעט, די קראפט אדער ענערגיע פון בעוועגונג; אן אנטריב; דער שטויס, דער דראנג, דאס בעשטרעבען.

im'phee *n.* (אימ'-פי) אפריקאנישע צו־ קער־ראהר.

impi'ety *n.* (אימ-פאי'-ע-טי) ניט־פרומ־ קייט, גאטלאזיגקייט; א האנדלונג וואס איז געגען גאט'ס געבאט, אן אנטי־רעליגיעזע האנדלונג; דאס ניט האבען קיין רעספעקט פאר גאט אדער פאר די עלטערען.

impignora'tion *n.* (אימ-פיג-נא-ריי'- שאן) דאס פער'משכונ'ען א זאך.

im'ping *n.* (אימ'-פינג) דאס ארייננשטע־ לען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדער בוים; א צווייג וואס ווערט ארייננעזעצט אין א בוים.

impinge' *v.* (אימ-פינדזש') זיך אנ־ שטויסען, קומען אין א צוזאמענשטויס, זיך אבקלאפען.

impinge'ment *n.* (אימ-פינדזש'-מענט) דאס אנשטויסען זיך, דאס צוזאמענשטוי־ סען זיך.

impin'gent *a.* (אימ-פינ'-דזשענט) זיך אנשטויסענד; וואס שטויסט זיך אב אן עפעס.

im'pious *a.* (אימ'-פי-אס) ניט פרום, ניט גאטספארכטיג; אונרעליגיעזע, זינדיג.

im'piously *adv.* (אימ'-פי-אס-לי) אויף א זינדיגען, אנטי־רעליגיעזען שטייגער; אהן יראת־הכבוד.

im'piousness *n.* (אימ'-פי-אס-נעס) ניט־פרומקייט; זינדיגקייט; דאס זיין אהן יראת־הכבוד.

im'pish *a.* (אימ'-פיש) ווי א קליינער שד; טייוועלש.

im'pishly *adv.* (אימ'-פיש-לי) מעשה טייוועלש; אויף א טייוועלשען שטייגער.

implacabil'ity *n.* (אימ-פליי-קע-ביל'- אי-טי) די אונוויליגקייט צו פערגעבען; דאס ניט מוחל זיין, דאס זיין אויפגע־ בראכט.

impla'cable *a.* (אימ-פליי'-קעבל) אונ־ וויליג אדער ניט גענייגט צו פערגעבען, וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען; וואס וויל ניט מוחל זיין.

impla'cableness *n.* (אימ-פליי'-קעבל- נעס) ז. **implacability**

impla'cably *adv.* (אימ-פליי'-קע-בלי) ניט זייענדיג גענייגט אדער ניט וועלענדיג מוחל זיין.

implacen'tal *a. and n.* (אימ-פלע- סענ'-טעל) וואס האט ניט קיין פלאצענטא [דאס ארט אדער דאס הייטעל, וואס געהט ארויס צוזאמען מיט'ן קינד פון מוטער'ס לייב]; א זויג־טהיער וואס האט ניט קיין פלאצענטא.

Implacenta'lia *n.* (אימ-פלע-סענ- טיי'-לי-א) די מינים זויג־טהיערע, וועלכע האבען ניט קיין פלאצענטא, ווי די קענ־ גורו א. ד. ג. ז. **implacental**

implacen'tate *a.* (אימ-פלע-סענ'-טייט) וואס האט ניט קיין פלאצענטא.
ז. **implacental**

implant' *v.* (אימ-פלענט') איינפלאנצען, איינווארצלען; ארייננשלאגען אין זכרון.

implanta'tion *n.* (אימ-פלען-טיי'- שאן) די איינפלאנצונג, דאס איינווארצלען; דאס ארייננשלאגען אין זכרון.

implausibil'ity *n.* (אימ-פלאה-זי-ביל'- אי-טי) אונוואהרשיינליכקייט, דאס זיין אונוואהרשיינליך, דאס ניט לעגען זיך אויף'ן שכל.

implau'sible *a.* (אימ-פלאה'-זיבל) אונ־ וואהרשיינליך, אונגלויבליך.

implau'sibleness *n.* (אימ-פלאה'-זיבל- נעס) ז. **implausibility**

implau'sibly *adv.* (אימ-פלאה'-זי-בלי) אויף אן אונוואהרשיינליכען אדער אונ־ גלויבליכען שטייגער.

implead' *v.* (אימ-פליעד') לאדען פאר א געריכט, אנקלאגען.

implea'der *n.* (אימ-פליע'-דער) איי־ נער וואס פאדערט אויף דעם אנדערען צום געריכט, אן אנקלאגער, א בעשולדיגער.

im'plement *n. and v.* (אימ'-פלי- מענט) דאס, מיט וואס מען בעפריעדיגט א געוויסע בעדירפניס אדער פערלאנג; אן ארבייטס־אינסטרומענט; א געצייג; א ווערקצייג; בעפריעדיגען די נויטיגע פא־ דערונגען פון עפעס; בעזארגען מיט די נויטיגע ארבייטס־אינסטרומענטען.

im'plements *n.* (אימ'-פלי-מענטס) געשיר, כלים; געצייג; אינסטרומענטען.

imple'tion *n.* (אימ-פלי'-שאן) דאס אנ־ פילען; דאס זיין פול; דאס וואס פילט אן.

im'plex *a.* (אימ'-פלעקס) פערוויקעלט, קאמפליצירט.

implex'ion *n.* (אימ-פלעק'-שאן) די פערפלעכטונג, פערוויקלונג; קאמפליצירט־ קייט.

im'plicate *v. and n.* (אימ'-פלי-קייט) איינוויקלען, איינשליסען, אומפאסען אין זיך; ארייננעהמען; דאס וואס איז איינ־ געשלאסען אדער איינגעוויקעלט.

implica'tion *n.* (אימ-פלי-קיי'-שאן) דאס איינוויקלען; די פערוויקלונג, די פערפלעכטונג, דאס איינפלאנטערען אין א זאך; דאס נעהמען אנטייל אין עפעס; א שלוס־פאלגערונג; דאס וואס פערשטעהט זיך, אבער ווערט ניט ארויסגערעדט.

im'plicative *a.* (אימ'-פלי-קע-טיוו) וואס פערמישט אדער פערוויקעלט; וואס דייטעט אן אדער גיט אנצוהערעניש.

im'plicatively *adv.* (אימ'-פלי-קע-טיוו- לי) פערמישענדיג אדער פערוויקלענדיג; אנדייטענדיג.

implic'it *a.* (אימ-פליס'-איט) וואס פער־ שטעהט זיך אליין, כאטש עס ווערט ניט אויסגעדריקט מיט ווערטער; וואס נעהמט זיך פון פאלשטענדיגען צוטרויען אדער נעהארכזאמקייט; אונבעדינגט, בלינד.

implic'it belief' (אימ-פליס'-איט בי- ליעף') בלינדער גלויבען.

implic'it com'pact (אים-פליס'-איט קאמ'-פעקט) א שטיל-שווייגענדער אבמאך.

implic'itness *n.* (אים-פליס'-איט-נעס) דער בלינדער גלויבען; בלינדע געהארכזאמקייט.

implied' *a.* (אים-פלאיד') וואס פערשטעהט זיך אליין, כאטש ניט אויסגערעדט בפירוש.

implied' con'tract (אים-פלאיד' קאנ'-טרעקט) א ניט-בפירוש'ע פערפליכטונג, א פערפליכטונג וואס ווערט אויסגעטייטשט נאך די אנדערע בעדינגונגען, א פערפליכטונג וואס שטיצט זיך אויף יושר.

implied'ly *adv.* (אים-פלאיד'-לי) דורך אן אנצוהערעניש.

implied' prom'ise (אים-פלאיד' פראמ'-איס) א ניט-בפירוש'ער פערשפרעכען, א פערשפרעכען אדער פערפליכטונג וואס ווערט ארויסגעדרונגען פון די אומשטענדען.

implode' *v.* (אים-פלאוד') אימפלאזירען, פלעצליך צונויפברעכען, אינערליך אויפרייסען [אין געגענזאץ צו עקספלאדירען]; אויסשפרעכען דורך אימפלאזיאן.

implora'tion *n.* (אים-פלא-ריי'-שאן) דאס בעטען זעהר שטארק; אן ערנסטע בקשה.

implore' *v.* (אים-פלאור') בעטען זעהר שטארק; בעטען זיך.

implor'er *n.* (אים-פלאור'-ער) איינער וואס בעט זעהר שטארק.

implor'ingly *adv.* (אים-פלאור'-אינג-לי) בעטענדיג זעהר שטארק; דורך אן ערנסטער בקשה.

implo'sion *n.* (אים-פלאו'-זשאן) אימפלאזיאן, א פלעצליך צונויפברעכען, אן אינערליכע אויפרייסונג [אין געגענזאץ צו אן עקספלאזיאן וועלכע רייסט אויף פון אויסווענדיג]; דער לופט-דרוק וואס ווערט געשאפען ווען די שטים-ארגאנען זיינען געשלאסען ביים אויסשפרעכען געוויסע בוכשטאבען, ווי "פ" אדער "ט" למשל.

implu'vium *n.* (אים-פלוה'-ווי-אם) א באסיין אין דעם מיטעלסטען וויכטיגסטען צימער פון אן אלט-רוימישען הויז אנצוזאמלען דאס רעגען-וואסער, וואס פלעגט אנרינען דורך אן אפענעם פיער-עקיגען לאך אין מיטען פון דער סטעליע.

imply' *v.* (אים-פלאי') אין זיך אליין שליסען, אין זיך אליין בעדייטען; בעדייטען; אינדירעקט אנדייטען.

impol'icy *n.* (אים-פאל'-אי-סי) א האנדלונג וואס איז ניט פאליטיש, ניט צוגעפאסט צו דער זאך, ניט קלוג.

impolite' *a.* (אים-פא-לאיט') אונהעפליך, ניט עדעל, גראב.

impolite'ly *adv.* (אים-פא-לאיט'-לי) אויף אן אונהעפליכער ארט; מיט גראבקייט.

impolite'ness *n.* (אים-פא-לאיט'-נעס) אונהעפליכקייט, אונעדעלקייט, גראבקייט.

impol'itic *a.* (אים-פאל'-אי-טיק) אונפאליטיש, ניט קלוג.

impol'iticly *adv.* (אים-פאל'-אי-טיק-לי) אויף אן אונפאליטישען אדער אונקלוגען שטייגער.

imponderabil'ity *n.* (אים-פאן-דער-ע-ביל'-אי-טי) אונוועגבארקייט; דאס ניט האבען קיין וואג אדער שווערקייט.

impon'derable *a.* and *n.* (אים-פאנ'-דער-עבל) אונוועגבאר, וואס האט ניט קיין וואג אדער שווערקייט; אין פיזיק — א זאך וואס האט ניט קיין וואג [ווי מען פלעגט אמאל עס געברויכען וועגען היץ, ליכט, עלעקטריציטעט א. ד. ג., וועלכע מען האט אנגענומען פאר מאטעריע].

impon'derableness *n.* (אים-פאנ'-דער-עבל-נעס) ז. *imponderability*.

imporos'ity *n.* (אים-פא-ראס'-אי-טי) פארענלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פארען אדער קליינינקע מיקראסקאפישע לעכעלעך.

impo'rous *a.* (אים-פאו'-ראס) וואס האט ניט קיין פארען אדער קליינינקע מיקראסקאפישע לעכעלעך.

import' *v.* (אים-פאורט') אימפארטירען, אריינפיהרען אדער אריינברענגען פון אויסלאנד; בעדייטען, אויסמאכען; האבען א בעדייטונג; זיין וויכטיג.

im'port *n.* (אים'-פאורט) אימפארט, אריינגעפיהרטע סחורה; א זין, אן אינהאלט; בעדייטונג; וויכטיגקייט.

impor'table *a.* (אים-פאור'-טעבל) איינפיהרבאר, וואס קען אימפארטירט אדער אריינגעפיהרט ווערען.

impor'tance *n.* (אים-פאר'-טענס) וויכטיגקייט; בעדייטונג.

impor'tant *a.* (אים-פאר'-טענט) וויכטיג.

impor'tantly *adv.* (אים-פאר'-טענט-לי) מיט וויכטיגקייט; אויף א וויכטיגען אופן.

importa'tion *n.* (אים-פאר-טיי'-שאן) אימפארטירונג אדער אריינפיהרונג [פון סחורות פון אן אנדער לאנד]; איינער אדער עטוואס וואס ווערט אימפארטירט אדער אריינגעפיהרט פון אן אנדער פלאץ.

im'port du'ty (אים'-פאורט דיו'-טי) שטייער אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

impor'ter *n.* (אים-פאור'-טער) אן אימפארטער, איינער וואס פיהרט אריין סחורה פון אויסלאנד.

im'port house (אים'-פאורט האוס) א פירמע, וואס פיהרט אריין אדער האנדעלט מיט אויסלענדישע סחורות.

im'port trade (אים'-פאורט טרייד) דער האנדעל מיט אויסלענדישע סחורות.

impor'tunacy *n.* (אים-פאר'-טיו-ניי-סי) צודרינגליכקייט; בעלעסטיגונג; דאס ניט אבטרעטען אדער דאס דאקוטשען.

impor'tunate *a.* (אים-פאר'-טיו-נייט) צודרינגליך, וואס טרעט ניט אב, וואס דאקוטשעט, וואס בעלעסטיגט.

impor'tunately *adv.* (אים-פאר'-טיו-נייט-לי) אויף א צודרינגליכען אופן; בעלעסטיגענדיג, דאקוטשענדיג, ניט אבטרעטענדיג.

impor'tunateness *n.* (אים-פאר'-טיו-נייט-נעס) ז. *importunity*.

impor'tunator *n.* (אים-פאר'-טיו-ניי-טאר) ז. *importuner*.

importune' *v.* (אים-פאר-טיון') דאקוטשען, בעלעסטיגען; זיין צודרינגליך.
My friends importuned me to go to Europe and I reluctantly agreed.

importu'ner *n.* (אים-פאר-טיו'-נער) א צודרינגליכער, בעלעסטיגענדער אדער דאקוטשליווער מענש.

importu'nity *n.* (אים-פאר-טיו'-ני-טי) צודרינגליכקייט; דאס דאקוטשען; דאס בעלעסטיגען.

impo'sable *a.* (אים-פאו'-זעבל) ארויפלעגבאר; וואס קען ארויפגעלעגט ווערען; ארויפצווינגענד, ארויפדרינגענד.

impo'sableness *n.* (אים-פאו'-זעבל-נעס) ארויפלעגבארקייט; דאס קענען ארויפגעלעגט ווערען; דאס קענען ארויפגעצוואונגען אדער ארויפגעדרונגען ווערען.

impose' *v.* (אים-פאוז') ארויפלעגען; ארויפצווינגען; ארויפדרינגען; בעטריגען, אריינגארען; אויסשטעלען און איינשליסען שריפט-זאץ צום דרוקען.

impo'ser *n.* (אים-פאו'-זער) אן ארויפלעגער; אן ארויפצווינגער; א בעטריגער.

impo'sing *a.* (אים-פאו'-זינג) אימפאנירענד; איינפליסענדיג אכטונג אדער רעספעקט; גרויסארטיג, אימפאזאנט.

impo'singly *adv.* (אים-פאו'-זינג-לי) אויף אן אימפאנירענדען אופן; גרויסארטיג, אימפאזאנט.

impo'singness *n.* (אים-פאו'-זינג-נעס) דאס זיין אימפאנירענד; דאס איינפליסען רעספעקט אדער אכטונג.

impo'sing-stone (אים-פאו'-זינג-סטאון) אין דרוקעריי — דער ברעט-טיש [דער טיש אויף וועלכען עס ווערט צונויפגעשטעלט דער שריפט-זאץ אין דרוקפארמס].

impo'sing-ta'ble *n.* (אים-פאו'-זינג-טיי'-בל) ז. *imposing-stone*.

imposi'tion *n.* (אים-פא-זיש'-אן) אן אונגערעכטער פערלאנג; דאס ארויפלעגען; דאס ארויפצווינגען אדער ארויפלעגען שטייער, אבגאבען א. ד. ג.; ארויפגעלעגטע שטייער, אבגאבען א. ד. ג.; דאס צונויפשטעלען שריפט-זאץ אין דרוקפארמס; א שווינדעל, א בעטרוג; אן אויפגאבע וואס ווערט געגעבען א שילער אלס שטראף.

impossibil'ity *n.* (אים-פאס-אי-ביל'-אי-טי) אונמעגליכקייט.

impos'sible *a.* (אים-פאס'-איבל) אונמעגליך; אונדענקבאר, אונגלויבליך.

impos'sibly *adv.* (אים-פאס'-אי-בלי) אונמעגליך.

im'post *n.* (אים'-פאוסט) שטייער, אבגאבע; גרענעץ-אבצאהל; דער פונקט פון א זייל אדער וואנד וואו עס פאנגט זיך אן דער געוועלב.

impos'ter *n.* (אים-פאס'-טער) ז. *impostor*.

impos'tor *n.* (אים-פאס'-טאר) א בעטריגער, א שווינדלער.

impos'torship *n.* (אים-פאס'-טאר-שיפ) בעטריגעריי, שווינדלעריי.

impos'tress *n.* (אים-פאס'-טרעס) א שווינדלערין, א בעטריגערין.

impos'trix *n.* (אים-פאס'-טריקס) ז. *impostress*.

impos'ture *n.* (אים-פאס'-טשור) שווינדלעריי, בעטריגעריי.

impos'turous *a.* (אים-פאס'-טשו-ראס) שווינדלעריש, בעטריגעריש.

impo'sure *n.* (אים-פאו'-זשור) דאס ארויפלעגען; דאס ארויפצווינגען.

impo'table *a.* (אים-פאו'-טעבל) אונטרינקבאר, וואס טויג ניט צום טרינקען.

im'potence *n.* (אים'-פא-טענס) אימפאטענץ, שאפונגס-אונפעהיגקייט [פיזיש אדער גייסטיג]; שוואכקייט; מענערשוואכקייט [געשלעכטליכע אונפעהיגקייט]; מאנגעל אין זעלבסטבעהערשונג.

im'potency *n.* (אים'-פא-טענ-סי) ז. *impotence*.

im'potent *a.* and *n.* (אים'-פא-טענט) אימפאטענט, שאפונגס-אונפעהיג [פיזיש אדער גייסטיג]; שוואך; געשלעכטליך אונפעהיג [וועגען א מאנספערזאן]; וואס קען זיך ניט קאנטראלירען, וואס האט ניט די קראפט פון זעלבסטבעהערשונג; א שוואכער, א קרענקליכער; אן אימפאטענטער מאן [א געשלעכטליך אונפעהיגער].

im'potently *adv.* (אים'-פּאָ-טענט-לי) אויף אַן אימפּאָטענטען אופן; אָהן כח, אָהן קראַפט; אָהן זעלבסט=בעהערשונג; ניט קענענדיג זיך קאָנטראָלירען.

impound' *v.* (אים-פּאַונד') איינשליסען, איינשפּאַרען; פערהאַלטען אַ דאָקומענט אַלס אַ בעווייז אין אַ פּראָצעס; אַנזאַמלען וואַסער אין אַ רעזערוואָאַר.

impoun'dage *n.* (אים-פּאַונ'-דעדזש) דאָס איינשליסען אָדער איינשפּאַרען [בהמות].

impoun'der *n.* (אים-פּאַונ'-דער) איינער וואָס שפּאַרט איין אָדער שליסט איין.

impov'erish *v.* (אים-פּאָוו'-ער-איש) פעראַרימען, אָרים מאַכען; אויסמאַרגען; אויסצעהרען.

impov'erisher *n.* (אים-פּאָוו'-ער-איש-ער) איינער וואָס פעראַרימט; איינער וואָס צעהרט אויס אָדער פערמאַרעט.

impov'erishment *n.* (אים-פּאָוו'-ער-איש-מענט) פעראַרימונג; אויסצעהרונג, אויסמאַרגונג.

impracticabil'ity *n.* (אים-פּרעק-טי-קע-ביל'-אי-טי) אונפּראַקטישקייט, אונאויספיהרבאַרקייט, אונמעגליכקייט; אונגעזעליגקייט.

imprac'ticable *a. and n.* (אים-פּרעק'-טי-קעבל) אונפּראַקטיש, אונאויספיהרבאַר, אונמעגליך; אונגעזעליג; אַ מענש, מיט וועלכען מען קען זיך ניט פערטראַגען.

imprac'ticableness *n.* (אים-פּרעק'-טי-קעבל-נעס) ז. *impracticability*

imprac'ticably *adv.* (אים-פּרעק'-טי-קע-בלי) אויף אַן אונפּראַקטישען, אונמעגליכען אָדער אונאויספיהרבאַרען שטייגער.

im'precate *v.* (אים'-פּרי-קייט) פערפלוכען, פערשילטען.

impreca'tion *n.* (אים-פּרי-קיי'-שאַן) די פערפלוכונג, די פערשילטונג; אַ קללה.

im'precatory *a.* (אים'-פּרי-קע-טאָ-רי) פלוכענד, שילטענד.

impregnabil'ity *n.* (אים-פּרעג-נע-ביל'-אי-טי) ז. *impregnableness*

impreg'nable *a.* (אים-פּרעג'-נעבל) וואָס קען ניט בעצוואונגען ווערען, וואָס קען ניט בעזיעגט ווערען; וואָס קען בעפרוכטעט ווערען אָדער אַנגעזאַפּט ווערען.

impreg'nableness *n.* (אים-פּרעג'-נעבל-נעס) אונבעצווינגליכקייט, דאָס ניט קענען בעזיעגט ווערען.

impreg'nably *adv.* (אים-פּרעג'-נע-בלי) אונבעצווינגליך; ניט לאָזענדיג זיך גובר זיין; אונבעזיעגבאַר.

impreg'nate *v. and a.* (אים-פּרעג'-נייט) בעפרוכטען [אַ נקבה], שוואַנגער מאַכען; אַנזאַפּען; אַנפילען; בעפרוכטעט [ווי אַ פרוי פון אַ מאַן].

impregna'tion *n.* (אים-פּרעג-ניי'-שאַן) די בעפרוכטונג, די שוואַנגער=מאַכונג; די זעטיגונג, די אַנפילונג; דאָס מיט וואָס אַ זאַך איז אַנגעזאַפּט אָדער אַנגעפילט.

impreg'natory *a.* (אים-פּרעג'-נע-טאָ-רי) וואָס בעפרוכטעט; וואָס איז שייך צו בעפרוכטונג.

impresa'rio *n.* (אים-פּרע-סאַ'-רי-אָו) אַן אימפּרעסאַריאָ [אַ דירעקטאָר אָדער פיהרער פון אַ קאָמפּאַניע אָפּערא=זינגער].

imprescri'bable *a.* (אים-פּרי-סקראַי'-בעבל) ז. *imprescriptible*

imprescriptibil'ity *n.* (אים-פּרי-סקריפּ-טי-ביל'-אי-טי) אין יוריספּרודענץ — די אונמעגליכקייט צו ווערען בטל אָדער אונגילטיג [וועגען געוויסע רעכטע און פּפליכטען, וועלכע מען קען ניט אַבנעהמען פון דעם, צו וועמען זיי בעלאַנגען].

imprescrip'tible *a.* (אים-פּרי-סקריפּ'-טיבל) וואָס קען ניט אונגילטיג ווערען, וואָס קען ניט בטל ווערען נאָך דער צייט.

imprescrip'tibly *adv.* (אים-פּרי-סקריפּ'-טי-בלי) אויף אַן אופן, וואָס קען ניט אונגילטיג ווערען.

impress' *v.* (אים-פּרעס') איינדרוקען, אַבדרוקען; איינדריקען, מאַכען אַן איינדרוק; צווינגען אַריינצוגעהן אין עפענטליכער דיענסט [ווי מיליטער=דיענסט]; פערנעהמען מיט גוואַלט לטובת דער געזעלשאַפט [ווי מען פערנעהמט פון דער בעפעלקערונג פּראָוויאַנט אין צייט פון אַ מלחמה].

im'press *n.* (אים'-פּרעס) אַן אַבדרוק, אַ צייכען; אַן איינדרוק.

impressibil'ity *n.* (אים-פּרעס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *impressibleness*

impress'ible *a.* (אים-פּרעס'-איבל) איינדריקבאַר; איינדרוקספעהיג [אויף וועלכען עס מאַכט אַן איינדרוק].

impress'ibleness *n.* (אים-פּרעס'-איבל-נעס) איינדרוקספעהיג, די פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע.

impres'sion *n.* (אים-פּרעש'-אַן) אַן איינדרוק, אַן איינפלוס, אַן איינווירקונג, אַ ווירקונג; אַ בעגריף; אַן אונבעשטימטע ערינערונג; דאָס איינדרוקען, דאָס אויפדרוקען; אַן איינגעדרוקטער צייכען אָדער בוכשטאַב [ווי אויף אַ מטבע]; דער אַבדרוק, דער אַבצוג [אין דרוקעריי]; אַ געדרוקטער עקזעמפּלאַר; די גאַנצע אויפלאַגע פון אַן אַבגעדרוקטען בוך; אין מאַלעריי — דער פאַרבען גרונט [די ערשטע פאַרב, וואָס לעגט זיך אויף'ן לייוועונד און אויף וועלכען עס לעגען זיך דערנאָך די אַנדערע פאַרבען].

impressionabil'ity *n.* (אים-פּרעש-אַנ-ע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט אָדער די אייגענשאַפט אויפצונעהמען איינדריקע; אַ שטאַרקע עמפּפינדליכקייט.

impres'sionable *a.* (אים-פּרעש'-אַנ-עבל) איינדרוקספעהיג, וואָס קען אויפנעהמען איינדריקע; עמפּפינדליך.

impres'sional *a.* (אים-פּרעש'-אַנ-על) וואָס איז שייך צו אַן איינדרוק; וואָס איז שייך צו אַן אַבדרוק.

impres'sionalist *n.* (אים-פּרעש'-אַנ-על-איסט) ז. *impressionist*

impres'sionism *n.* (אים-פּרעש'-אַנ-איזם) אימפּרעסיאָניזם, די ריכטונג אין קונסט און ליטעראַטור, וועלכע פאָדערט, אַז זאַכען און געגענשטענדע זאָלען פאָרגעשטעלט ווערען לויט דעם ערשטען און אונמיטעלבאַרען איינדרוק, וואָס זיי מאַכען אויף'ן קינסטלער, ניט אַריינגעהענדיג אין פּרטים און איינצעלהייטען.

impres'sionist *n.* (אים-פּרעש'-אַנ-איסט) אין קונסט און ליטעראַטור — אַן אימפּרעסיאָניסט, אַ קינסטלער, וועלכער מאָלט געגענשטענדע פון דער נאַטור, לויט דעם ערשטען און אונמיטעלבאַרען איינדרוק, וואָס זיי מאַכען אויף איהם; אַ קינסטלער, וועלכער גיט אַלגעמיינע שטריכען פון אַ זאַך אָדער אַן אַלגעמיינעם עפעקט, ניט אַבשטעלענדיג זיך אויף איינצעלהייטען און בעאַרבייטונג פון אַלע פּרטים.

impressionis'tic *a.* (אים-פּרעש-אַנ-איס'-טיק) אימפּרעסיאָניסטיש, וואָס איז שייך צו אימפּרעסיאָניזם אָדער צו די אימפּרעסיאָניסטען. ז. *impressionism*

impres'sionless *a.* (אים-פּרעש'-אַנ-לעס) איינדרוקסלאָז; וואָס איז ניט פעהיג אויפצונעהמען איינדריקע; אונעמפּפינדליך.

impress'ive *a.* (אים-פּרעס'-איוו) וואָס מאַכט אַן איינדרוק; איינדרוקספול; וואָס ווערט בעאיינפלוסט.

The parade was an **impressive** sight.

impress'ively *adv.* (אים-פּרעס'-איוו-לי) מאַכענדיג אַן איינדרוק, איינדרוקספאָל.

impress'iveness *n.* (אים-פּרעס'-איוו-נעס) איינדריקליכקייט; דאָס קענען מאַכען אַן איינדרוק.

impress'ment *n.* (אים-פּרעס'-מענט) די פאָדערונג אָדער צווינגונג צו דיענסט; דאָס אַוועקנעהמען מיט גוואַלד פאַר די בעדערפנישע פון דער רעגיערונג [ווי דאָס נעהמען פּראָוויאַנט פון דער בעפעלקערונג אין צייט פון מלחמה].

im'prest *n.* (אים'-פּרעסט) אַ הלואה; האַנד=געלד.

impreventabil'ity *n.* (אים-פּרי-ווענ-טע-ביל'-אי-טי) אונפערמיידליכקייט.

impreven'table *a.* (אים-פּרי-ווענ'-טעבל) וואָס איז ניט צו פערהינדערען; אונפערמיידליך.

imprima'tur *n.* (אים-פּרי-מיי'-טויר) אַ דרוק=ערלויבניס; די פאָרמולע "ערלויבט צו דרוקען" [אַן אויפשריפט אויף אַ בוך, ספּעציעל פון רעליגיעזען אינהאַלט, וועלכע בעדייטעט אַז ערלויבניס פון צענזאָר עס צו דרוקען].

impri'mis *adv.* (אים-פּראַי'-מיס) ערשטענס, צוערשט, קודם=כל.

im'print *n.* (אים'-פּרינט) די אויפשריפט אויף דער טיטעל=זייט פון אַ בוך אָדער אַ צייטונג וועלכע ענטהאַלט דעם פערלעגער'ס נאָמען, מיט דעם אָרט און דער צייט פון דעם אַרויסגעבען..

imprint' *v.* (אים-פּרינט') איינדרוקען, איינשטעמפּלען; דרוקען; איינדריקען אין זכרון.

impris'on *v.* (אים-פּריז'ן) איינשפּאַרען; אַריינזעצען אין געפענגניס; פערהאַפטען.

impris'oner *n.* (אים-פּריז'נ-ער) דער איינשפּאַרער; דער וואָס זעצט אַריין אין געפענגניס.

impris'onment *n.* (אים-פּריז'נ-מענט) איינשפּאַרונג, פערהאַפטונג; דאָס אַריינזעצען אין געפענגניס.

improbabil'ity *n.* (אים-פּראָב-ע-ביל'-אי-טי) אונוואַהרשיינליכקייט, אונמעגליכקייט.

improb'able *a.* (אים-פּראָב'-עבל) אונוואַהרשיינליך.

The election of the candidate is **improbable.**

improb'ableness *n.* (אים-פּראָב'-עבל-נעס) ז. *improbability*

improba'tion *n.* (אים-פּראָ-ביי'-שאַן) אַ בעווייז פון אונוואַהרהייט און פעלשונג; די אַנקלאַגע וואָס ווערט אַריינגעטראָגען אויף דעם גרונד פון פאַקטען, וועלכע דערווייזען געוויסע פעלשונגען.

improb'ity *n.* (אים-פּראָב'-אי-טי) אונעהרליכקייט, שלעכטיגקייט, רשעות.

improfi'cience *n.* (אים-פּראָ-פיש'-ענס) ז. *improficiency*

improfi'ciency *n.* (אים-פּראָ-פיש'-ענ-סי) אונפאָלקאָמענהייט, אונפערענדיגטקייט, הינטערשטעליגקייט.

impromp'tu *a. adv. and n.* (אים-פּראָמפּ'-טיו) עקספּראָמפּט, גלייך אויף'ן אָרט, פון דער האַנד, אונצוגעגרייטערהייד; אַן עקספּראָמפּט, אַ זאַך, וואָס איז אַרויס=

געזאגט, אנגעשריבען אדער געשפיעלט אהן וועלכען ניט איז צוגרייטען זיך דערצו.

improp'er *a.* (אים-פראפ'-ער) אונטויגליך, אונשיקליך, אונפאסענד; אונריכטיג.

improp'erly *adv.* (אים-פראפ'-ער-לי) אויף א ניט ריכטיגער אדער אונטויגליכער ארט.

impro'priate *v. and a.* (אים-פראו'-פרי-אייט) צואייגנען, צונעהמען פאר זיך; איבערגעבען קירכען-גיטער צו א ניט-גייסטליכען; איבערגעבען צו א וועלטליכען [קירכען-גיטער].

impropria'tion *n.* (אים-פראו-פרי-איי'-שאן) דאס איבערטראגען קירכליכע גיטער צו א וועלטליכער [ניט גייסטליכער] פערזאן; צואייגנונג; דאס צונעהמען עפעס פאר זיך.

impro'priator *n.* (אים-פראו'-פרי-איי-טאר) א וועלטליכע [ניט גייסטליכע] פערזאן וואס האלט אין בעזיץ קירכען-גיטער; איינער וואס נעהמט עפעס צו פאר זיך.

impropri'ety *n.* (אים-פרא-פראי'-ע-טי) אונפאסיגקייט, ניט ריכטיגקייט, אן אונפאסיגער אדער ניט ריכטיגער אויסדרוק; אן אונפאסיגע טהאט.

improsper'ity *n.* (אים-פראס-פער'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין ערפאלג.

impros'perous *a.* (אים-פראס'-פער-אס) ניט גליקליך, אהן ערפאלג, אהן מזל-ברכה.

improvabil'ity *n.* (אים-פרוה-ווע-ביל'-אי-טי) פערבעסערליכקייט, די פעהיגקייט אדער מעגליכקייט פערבעסערט צו ווערען; די מעגליכקייט צו ציהען נוצען פון עפעס.

impro'vable *a.* (אים-פרוה'-וועבל) פערבעסערליך, וואס קען פערבעסערט ווערען; נוצבאר.

impro'vable lands (אים-פרוה'-וועבל לענדז) לאנד וואס מען קען בעארבייטען אדער קולטיווירען.

impro'vableness *n.* (אים-פרוה'-וועבל-נעס) ז. *improvability*

impro'vably *adv.* (אים-פרוה'-ווע-בלי) מיט דער פעהיגקייט אויסגעבעסערט צו ווערען.

improve' *v.* (אים-פרוהוו') 1. פערבעסערען; פערפאלקאמען; 2. אויסנוצען, נוצבאר מאכען; 3. ווערען בעסער; זיך פערבעסערען; 4. מאכען פארטשריט.
3. His health is **improving**. 4. You should **improve** in your studies.

improve'ment *n.* (אים-פרוהוו'-מענט) פערבעסערונג, פערפאלקאמונג; אויסנוצונג; בענוצונג; פארטשריט.

improve' on (אים-פרוהוו' אן) ז. *improve upon*

impro'ver *n.* (אים-פרוה'-ווער) א פערבעסערער, א פערבעסערונגס-מיטעל; איינער וואס ארבייט ביי עפעס בלויז מיט דעם צוועק צו קריגען ערפאהרונג אדער אום זיך צו פערפאלקאמנען; א קישעלע וואס פרויען געברויכען אום זייער פיגור זאל אויסזעהן פולער און שעהנער.

improve' the mo'ment (אים-פרוהוו' טהי מאו'-מענט) אויסנוצען די געלעגענהייט.

improve' the occa'sion (אים-פרוהוו' טהי א-קיי'-זשאן) אויסנוצען די געלעגענהייט.

improve' upon' (אים-פרוהוו' א-פאן') פערבעסערען, פערפאלקאמען; צוגעבען; טהון מעהר [וויפיעל עס איז ערווארטעט].

improv'idence *n.* (אים-פראוו'-אי-דענס) אונפארזיכטיגקייט, אונאויסגערעכענטקייט, נאכלעסיגקייט, פערשווענדערישקייט.

improv'ident *a.* (אים-פראוו'-אי-דענט) אונפארזיכטיג, ניט אויסגערעכענט, נאכלעסיג; פערשווענדעריש.

improv'idently *adv.* (אים-פראוו'-אי-דענט-לי) אהן פאראויסזיכט, אונפארזיכטיג, ניט אויסגערעכענט, נאכלעסיג; פערשווענדעריש.

impro'ving *n. and a.* (אים-פרוה'-ווינג) דאס פערבעסערען, דאס פערפאלקאמען, דאס בענוצען זיך מיט עפעס; אויסבעסערענד; וואס קען אויסגענוצט ווערען.

impro'vingly *adv.* (אים-פרוה'-ווינג-לי) פערבעסערענד, אויסנוצענד, צוגעבענד.

improv'isate *v. and a.* (אים-פראוו'-אי-סייט) אימפראוויזירען; אימפראוויזירט. ז. *improvise*

improvisa'tion *n.* (אים-פראוו-אי-סיי'-שאן) אימפראוויזאציאן, דאס פערפאסען מוזיק אדער פאעזיע אהן פארבערייטונגען.

improvis'atize *v.* (אים-פרא-וויז'-ע-טאיז) אימפראוויזירען. ז. *improvise*

improv'isator *n.* (אים-פראוו'-אי-סיי-טאר) אן אימפראוויזאטאר [איינער וואס פערפאסט פאעזיע אדער מוזיק ניט פארבערייטעטערהייד].

improv'isatore *n.* (אים-פראוו'-אי-סיי-טאר) ז. *improvisator*

improvisato'rial *a.* (אים-פרא-וויז-ע-טאו'-רי-על) אימפראוויזאטאריש, פערפאסענדיג אונפארבערייטעטערהייד פאעזיע אדער מוזיק.

improvis'atory *a.* (אים-פרא-וויז'-ע-טא-רי) ז. *improvisatorial*

improvise' *v.* (אים-פרא-וואיז') אימפראוויזירען, פערפאסען פאעזיע און מוזיק אונפארבערייטעטערהייד; טהון עפעס ניט פארבערייטעטערהייד.

improvi'ser *n.* (אים-פרא-וואי'-זער) ז. *improvisator*

improvi'sion *n.* (אים-פרא-וויזש'-אן) אונפארזיכטיגקייט, אונאויסגערעכענטקייט.

improvi'so *a.* (אים-פרא-וואי'-סאו) ניט פארבערייטעט, ניט שטודירט פארויס.

improvvisato're *n.* (אים-פרא-ווי-זע-טאו'-רע) ז. *improvisator*

improvvisatri'ce *n.* (אים-פרא-ווי-זע-טרי'-טשע) אן אימפראוויזאטארין. ז. *improvisator*

impru'dence *n.* (אים-פרוה'-דענס) אונקלוגהייט, אונאויסגערעכענטקייט, אונפארזיכטיגקייט, נאכלעסיגקייט; אן אונקלוגע, ניט בערעכענטע טהאט.

impru'dent *a.* (אים-פרוה'-דענט) ניט קלוג, אונבעטראכט, אונאויסגערעכענט, אונפארזיכטיג, נאכלעסיג.

impru'dently *adv.* (אים-פרוה'-דענט-לי) אויף א ניט-קלוגען, אונבערעכענטען, ניט פארזיכטיגען, נאכלעסיגען שטייגער.

impu'beral *a.* (אים-פיו'-בע-רעל) מינדעריעהריג, געשלעכטליך אונרייף.

impu'berty *n.* (אים-פיו'-בער-טי) מינדער-יעהריגקייט; געשלעכטליכע אונרייפקייט.

impubes'cent *a.* (אים-פיו-בעס'-ענט) נאך ניט רייף, נאך ניט דערוואקסען.

impu'bic *a.* (אים-פיו'-ביק) ז. *impuberal*

im'pudence *n.* (אים'-פיו-דענס) אונפערשעמטהייט, חוצפה, העזה.

im'pudent *a.* (אים'-פיו-דענט) אונפערשעמט, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

im'pudently *adv.* (אים'-פיו-דענט-לי) אויף אן אונפערשעמטער ארט; חוצפה'דיג, העזה'דיג.

impudic'ity *n.* (אים-פיו-דיס'-אי-טי) אויסגעלאסענקייט; אונציכטיגקייט; אונפערשעמטהייט.

impugn' *v.* (אים-פיון') בעשטרייטען, שטרייטען, ריידען געגען, ארגומענטירען.

impug'nable *a.* (אים-פיו'-נעבל) וואס קען בעשטריטען אדער ווידערשפראכען ווערען.

impug'ner *n.* (אים-פיו'-נער) א בעשטרייטער, א שטרייטער, א ווידערשפרעכער.

impugn'ment *n.* (אים-פיונ'-מענט) דאס בעשטרייטען, ווידערשפרעכען אדער אטאקירען; דאס זיין בעשטריטען אדער ווידערשפראכען.

im'pulse *n.* (אים'-פאלס) אן אימפולס, אן אנשטויס וואס רופט ארויס א בעוועגונג; אן אנטריעב; א פלוצליכע שטארקע נייגונג צו טהאן א געוויסע טהאט; אויפרעגונג, אויפריהרונג; אויפרעגען אדער ערוועקען צו א געוויסער בעוועגונג אדער טהאט.

impulse' *v.* (אים-פאלס') געבען אן אימפולס אדער אנשטויס.

impul'sion *n.* (אים-פאל'-שאן) דער אנשטויס, דער אנטריעב, די נייגונג, די בעוועגונג; אן אימפולס.

impul'sive *a.* (אים-פאל'-סיוו) אימפולסיוו, וואס האנדעלט נאך'ן אינערען אנטריעב; שטויסענד, אנטרייבענד, נייגענד, בעוועגענד.

impul'sive force (אים-פאל'-סיוו פאורס) די בעוועגענדע קראפט [אין מעכאניק].

impul'sively *adv.* (אים-פאל'-סיוו-לי) אויף אן אימפולסיווען אדער אויפרעגענדען שטייגער; דורך אן אימפולס.

impul'siveness *n.* (אים-פאל'-סיוו-נעס) דאס זיין אימפולסיוו אדער אויפרעגבאר; דאס קומען אין בעוועגונג דורך אן אנשטויס אדער אנטריעב.

impunc'tate *a.* (אים-פאנק'-טייט) ניט פונקטירט.

impu'nity *n.* (אים-פיו'-ני-טי) אונבעשטראפטקייט; שטראפלאזיגקייט.

impure' *a.* (אים-פיור') אונריין; בלאטיג, שמוציג; אונבעשיידען, אונאנשטענדיג.

impure'ly *adv.* (אים-פיור'-לי) אויף אן אונריינעם אדער אונאנשטענדיגען אופן.

impure'ness *n.* (אים-פיור'-נעס) אונריינקייט; פאסקודנעקייט; אונבעשיידענהייט; שמוציגע האנדלונג.

impu'rity *n.* (אים-פיו'-רי-טי) ז. *impureness*

imputabil'ity *n.* (אים-פיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגערעכענט ווערען אדער צוגעשריבען ווערען אויף איינעמס פעראנטווארטליכקייט אדער אויף'ן חשבון פון עפעס.

impu'table *a.* (אים-פיו'-טעבל) צורעכענבאר, צושרייבליך [וואס קען צוגערעכענט אדער צוגעשריבען ווערען]. ז. *imputability*

impu'tableness *n.* (אים-פיו'-טעבל-נעס) ז. *imputability*

impu'tably *adv.* (אים-פיו'-טע-בלי) דורך צושרייבען; דורך אייגעם זיין חטא, דורך בעשולדיגונג.

imputa'tion *n.* (אים-פיו-טיי'-שאן) די צורעכנונג, די צושרייבונג; די בעשולדיגונג; דאס פארווארפען.

impu'tative *a.* (אים-פיו'-טע-טיוו) וואס עס קען צוגערעכענט אדער צוגעשריבען ווערען.

impu'tatively *adv.* (אים-פיו'-טע-טיוו-לי) דורך צורעכנונג אדער צושרייבונג.

impute' *v.* (אים-פיוט') צורעכנען, צושרייבען; ארויפלעגען [די שולד פאר עפעס].
Why do you **impute** bad motives to his action?

impu'ter *n.* (אים-פיו'-טער) א צורעכנער, א צושרייבער.

imputres'cible *a.* (אים-פיו-טרעס'-איבל) וואס קען ניט ווערען פערפוילט אדער פערדארבען.

in *prep. and adv.* (אין) אין; אויף; צו; ביי; מיט; צווישען; דעריין, אינוועניג; צו הויז.

inabil'ity *n.* (אין-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט, אונטויגליכקייט; אונפערמעגליכקייט.
His **inability** to do the work forced him to resign his position.

in a blue funk (אין ע בלוה פאנק) אין א שכור'ליכען צושטאנד, בגילופינ'דיג.

in a bod'y (אין ע באד'-אי) צוזאמען; פעראייניגט.
The congregation visited the minister **in a body.**

in a breath (אין ע ברעטה) אין איין אטעמצוג; אין איין אויגענבליק.

inaccep'table *a.* (אין-עק-סעפ'-טעבל) וואס קען ניט אנגענומען ווערען.

inaccessibil'ity *n.* (אין-עק-סעס-אי-ביל'-אי-טי) אונצוגענגליכקייט; דאס ניט קענען דערגרייכט ווערען.

inacces'sible *a.* (אין-עק-סעס'-איבל) אונצוגענגליך; וואו מען קען ניט צוקומען.

inacces'sibleness *n.* (אין-עק-סעס'-איבל-נעס) ז. *inaccessibility*

inacces'sibly *adv.* (אין-עק-סעס'-אי-בלי) אונצוגענגליך; אונערגרייכבאר.

in accor'dance with (אין ע-קאר'-דענס הוויטה) אין איינקלאנג מיט איםשטימען אדער מיט עפעס.
In accordance with my promise I am sending you herewith an outline of my plan.

inac'curacy *n.* (אין-עק'-יו-רע-סי) אונפינקטליכקייט, אונגענויאיגקייט, אונריכטיגקייט.

inac'curate *a.* (אין-עק'-יו-רייט) אונפינקטליך, אונגענוי, אונריכטיג.

inac'curately *adv.* (אין-עק'-יו-רייט-לי) אויף אן אונפינקטליכען אדער אונגענויען שטייגער.

in a crack (אין ע קרעק) גלייך אויף'ן ארט; איינס און צוויי.

inac'tion *n.* (אין-עק'-שאן) אונטהעטיגקייט; רוה.

in ac'tion (אין עק'-שאן) אין בעוועגונג; אין טהעטיגקייט.

inac'tive *a.* (אין-עק'-טיוו) אונטהעטיג; אונווירקזאם.

inac'tively *adv.* (אין-עק'-טיוו-לי) אין אונטהעטיגקייט; אהן טהעטיגקייט; אהן ארבייט.

inactiv'ity *n.* (אין-עק-טיוו'-אי-טי) אונטהעטיגקייט; אונווירקזאמקייט.

inadaptabil'ity *n.* (אין-ע-דעפ-טע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען אדער זיין ניט פעהיג צוגעפאסט צו ווערען.

inadap'table *a.* (אין-ע-דעפ'-טעבל) וואס קען ניט צוגעפאסט ווערען; וואס פאסט ניט.

inadap'tive *a.* (אין-ע-דעפ'-טיוו) ז. *inadaptable*

in addi'tion (אין ע-דיש'-אן) אלס צוגאב.

inad'equacy *n.* (אין-עד'-אי-קוואי-סי) מאנגעלהאפטיגקייט; ניט אנגעמאסטענקייט; אונפאלקאמענהייט; דאס זיין אין א שלעכטער פראפארציאן.

inad'equate *a.* (אין-עד'-אי-קוואיט) מאנגעלהאפט; ניט צוגעמאסטען; ניט גענוגענד; אונפאלקאמען; אונפראפארציאנעל.
His pay is **inadequate** for the work he is doing.

inad'equately *adv.* (אין-עד'-אי-קוואייט-לי) אויף א מאנגעלהאפטען אדער ניט גענוגענדען אופן; אונפאלקאמען, מאנגעלהאפט.
He expressed himself **inadequately.**

inad'equateness *n.* (אין-עד'-אי-קוואייט-נעס) ז. *inadequacy*

inadher'ent *a.* (אין-עד-היר'-ענט) וואס איז ניט צוגעקלעפט; איז באטאניק — וואס איז ניט אנגעוואקסען, פריי [וועגען געוויסע טיילען פון פלאנצען].

inadhe'sion *n.* (אין-עד-הי'-זשאן) דאס זיין ניט קלעפיג, דאס ניט אנהעפטען; מאנגעל אין אנציהונגס-קראפט.

inadhe'sive *a.* (אין-עד-הי'-סיוו) ניט קלעפיג, ניט אנהעפטענד, ניט אנציהענד.

inadmissibil'ity *n.* (אין-עד-מיס-אי-ביל'-אי-טי) אונצולעסיגקייט.

inadmis'sible *a.* (אין-עד-מיס'-איבל) אונצולעסיג, וואס קען ניט צוגעלאזען אדער ערלויבט ווערען.

inadmis'sibly *adv.* (אין-עד-מיס'-אי-בלי) אויף אן אונצולעסיגען אופן.

in advance' (אין עד-וואנס') פאריוס.

inadver'tence *n.* (אין-עד-וואיר'-טענס) אונאויפמערקזאמקייט; דאס ניט נעהמען אין אכט; נאכלעסיגקייט; א פערזעהן, א טעות, א פעהלער.

inadver'tency *n.* (אין-עד-וואיר'-טען-סי) ז. *inadvertence*

inadver'tent *a.* (אין-עד-וואיר'-טענט) ניט אכטזאם, ניט אויפמערקזאם; נאכלעסיג; אונבעוואוסט, ניט בעאבזיכטיגט.

inadver'tently *adv.* (אין-עד-וואיר'-טענט-לי) ניט נעהמענדיג אין אכט, אהן איבערלעגונג; מיט נאכלעסיגקייט.

inadvisabil'ity *n.* (אין-עד-וואי-זע-ביל'-אי-טי) אונראטהזאמקייט.

inadvi'sable *a.* (אין-עד-וואי'-זעבל) אונראטהזאם.

inaffabil'ity *n.* (אין-עפ-ע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, אונפריינדליכקייט.

inaf'fable *a.* (אין-עפ'-עבל) אונגעזעליג, אונפריינדליך, אונגעשפרעכיג.

inalienabil'ity *n.* (אין-אייל-יען-ע-ביל'-אי-טי) אונאיבערטראגבארקייט; די אונמעגליכקייט איבערגעטראגען צו ווערען צו אן אנדערען; די אונמעגליכקייט פערפרעמדעט צו ווערען.

inal'ienable *a.* (אין-אייל'-יען-עבל) אונאיבערטראגבאר, וואס קען ניט פערפרעמדעט ווערען אדער איבערגעטראגען ווערען צו אן אנדערען.

inal'ienableness *n.* (אין-אייל'-יען-עבל-נעס) ז. *inalienability*

inal'ienably *adv.* (אין-אייל'-יען-ע-בלי) אזוי, אז עס זאל ניט פערפרעמדעט אדער איבערגעטראגען ווערען צו אן אנדערען.

inalimen'tal *a.* (אין-על-אי-מענ'-טעל) ניט נאהרהאפט.

in all respects' (אין אהל רי-ספעקטס') אין אלע בעציהונגען, אין אלע הינזיכטען.

inalterabil'ity *n.* (אין-אהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט.

inal'terable *a.* (אין-אהל'-טער-עבל) אונפערענדערליך.

inamis'sible *a.* (אין-ע-מיס'-איבל) וואס קען ניט פערלארען ווערען.

inamora'ta *n.* (אין-ע-מא-רא'-טא) א געליעבטע.

inamora'to *n.* (אין-ע-מא-רא'-טאו) א פערליעבטער.

in'-and-in' *n. and a.* (אינ'-ענד-אין') אזא אלט שפיעל אין ביינדלעך; וואס שטאמט ניט פון פערשיעדענע מינים [וועגען חיות]; ווירקענד אהן אויפהער.

in and out (אין ענד אוט) אריין און ארויס; היין און הער.

inane' *a. and n.* (אינ-איין') לעדיג, פוסט; זינלאז, ניכטיג; פוסטקייט, לעדיגקייט.

inan'gular *a.* (אינ-ענ'-גיו-לער) ניט ווינקעלדיג.

inan'imate *a.* (אינ-ענ'-אי-מייט) אונבעלעבט, וואס האט קיין לעבען; אהן לעבעדיגקייט, אונטהעטיג.

inan'imated *a.* (אינ-ענ'-אי-מיי-טעד) ז. *inanimate*

inan'imateness *n.* (אינ-ענ'-אי-מייט-נעס) אונבעלעבטקייט, אונלעבעדיגקייט.

inanima'tion *n.* (אינ-ענ-אי-מיי'-שאן) ז. *inanimateness*

inani'tiate *a. and v.* (אין-ע-ניש'-אי-אייט) אויסגעמאטערט פון הונגער; פוסט, לעדיג; אויסמאטערען דורך הונגער.

inanitia'tion *n.* (אין-ע-ניש-אי-איי'-שאן) דאס זיין אויסגעמאטערט פון הונגער.

inani'tion *n.* (אין-ע-ניש'-אן) דאס זיין פוסט אדער לעדיג; פוסטקייט, לעדיגקייט; דאס זיין אויסגעמאטערט דורך הונגער.

inan'ity *n.* (אין-ענ'-אי-טי) פוסטקייט, לעדיגקייט; זינלאזיגקייט; ניכטיגקייט.

inap'athy *n.* (אין-עפ'-ע-טהי) עמפפינדליכקייט, פיהלבארקייט.

inappeal'able *a.* (אין-ע-פיעל'-עבל) וואס קען ניט אפעלירט ווערען.

inappeas'able *a.* (אין-ע-פיעז'-עבל) ניט צו בערוהיגען; ניט איבערצובעטען.

inappellabil'ity *n.* (אין-ע-פעל-ע-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט אפעלירט צו ווערען.

inap'petence *n.* (אין-עפ'-אי-טענס) מאנגעל אין אפעטיט, אפעטיטלאזיגקייט.

inap'petency *n.* (אין-עפ'-אי-טען-סי) ז. *inappetence*

inapplicabil'ity *n.* (אין-עפ-לי-קע-ביל'-אי-טי) אונאנווענדבארקייט; אונברויכבארקייט, אונצופאסיגקייט.

inap'plicable *a.* (אין-עפ'-לי-קעבל) אונאנווענדבאר, וואס מען קען ניט אנווענדען; אונברויכבאר.
Some of the provisions of the American Constitution are **inapplicable** to present conditions.

inap′plicableness *n.* (אינ-עפּ'-לי-קעבל-נעם) ז. *inapplicability*

inap′plicably *adv.* (אינ-עפּ'-לי-קע-בלי) מיט דער אונמעגליכקייט אנצואווענדען; אונברויכבאר.

inapplica′tion *n.* (אינ-עפּ-לי-קיי'-שאן) אונפלייסיגקייט, אונטהעטיגקייט; פוילקייט.

inap′posite *a.* (אינ-עפּ'-א-זיט) אונפּאסענד; אונגעהעריג.

inap′positely *adv.* (אינ-עפּ'-א-זיט-לי) אונפּאסענד, אונגעהעריג.

inappre′ciable *a.* (אינ-ע-פּרי'-שי-עבל) וואס איז ניט ווערטה צו שאצען; ווערטהלאז.

inappreciation *n.* (אינ-ע-פּרי-שי-איי'-שאן) די ניט ווירדיגונג, דאס ניט אנערקענען דעם ווערטה.

inappre′ciative *a.* (אינ-ע-פּרי'-שי-איי-טיוו) ניט געבענדיג קיין אנערקענונג; ניט אבשאצענדיג דעם ווערטה.

inapprehen′sible *a.* (אינ-עפּ-רי-הענ'-סיבל) אונבעגרייפליך; אונפערשטענדליך.

inapprehen′sion *n.* (אינ-עפּ-רי-הענ'-שאן) אונבעגרייפליכקייט, אונפערשטענדליכקייט.

inapprehen′sive *a.* (אינ-עפּ-רי-הענ'-סיוו) אונבעגרייפליך; אהן מורא, פורכטלאז.

inapproach′able *a.* (אינ-ע-פּראוטש'-עבל) אונצוגענגליך, אונערררייכבאר.

inapproach′ably *adv.* (אינ-ע-פּראוטש'-ע-בלי) אויף אן אונצוגענגליכען אדער אונערררייכבארען אופן.

inappro′priate *a.* (אינ-ע-פּראו'-פּרי-אייט) אונגעהעריג, אונפּאסענד; ניט ריכטיג.

inappro′priately *adv.* (אינ-ע-פּראו'-פּרי-אייט-לי) אויף אן אונגעהעריגען אדער אונפּאסענדען אופן.

inappro′priateness *n.* (אינ-ע-פּראו'-פּרי-אייט-נעס) אונפּאסיגקייט, אונצוטרעפליכקייט.

inapt′ *a.* (אינ-עפּט') אונפּאסענד, אונטויגליך; אונגעשיקט.
This expression is very inapt.

inap′titude *n.* (אינ-עפּ'-טי-טיוד) אונטויגליכקייט; אונגעשיקטקייט; אונפּאסליכקייט.

inapt′ly *adv.* (אינ-עפּט'-לי) אויף אן אונפּאסענדען, אונטויגליכען אדער אונגעשיקטען אופן.

inapt′ness *n.* (אינ-עפּט'-נעס) ז. *inaptitude*

inar′able *a.* (אינ-ער'-עבל) וואס קען ניט געאקערט ווערען.

inarch′ *v.* (אינ-ארטש') לאזען צוזאמענוואקסען צווייגען פון בוימער וואס שטעהען איינע נעבען די אנדערע.

inar′ching *n.* (אינ-אר'-טשינג) דאס לאזען צוזאמענוואקסען צווייגען פון בוימער וואס שטעהען איינע נעבען די אנדערע.

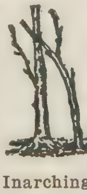

Inarching

inartic′ulate *a.* (אינ-אר-טיק'-יו-לייט) אונדייטליך אויסגעשפּראכען; וואס קען ניט אויסגעשפּראכען ווערען; וואס האט ניט קיין געלענקען; ניט געגלידערט.

inartic′ulated *a.* (אינ-אר-טיק'-יו-לייט-עד) אהן געלענקען; ניט געגלידערט.

inartic′ulately *adv.* (אינ-אר-טיק'-יו-לייט-לי) מיט אן אונדייטליכער אויסשפּראכע; אויף אן אונדייטליך אויסגעשפּראכענעם אופן.

inartic′ulateness *n.* (אינ-אר-טיק'-יו-לייט-נעס) ז. *inarticulation*

inarticula′tion *n.* (אינ-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) די אונדייטליכקייט אין אויסשפּרעכען; די אונדייטליכקייט פון דער אויסשפּראכע.

in artic′ulo mor′tis (אין אר-טיק'-יו-לאו מאר'-טיס) א מינוט פאר'ן טויט, ביי דער יציאת נשמה, ביי דער גסיסה.

inartifi′cial *a.* (אינ-אר-טי-פיש'-על) ניט קינסטלעריש; אונגעשיקט; איינפאך, נאטירליך, ניט געקינסטעלט.

inartifi′cially *adv.* (אינ-אר-טי-פיש'-על-אי) אויף א ניט קינסטלערישען אדער אונגעשיקטען אופן; מיט איינפאכקייט; ניט געקינסטעלט, נאטירליך.

inartifi′cialness *n.* (אינ-אר-טי-פיש'-על-נעס) דאס זיין ניט קינסטלעריש; אונגעשיקטליכקייט; איינפאכקייט, נאטירליכקייט, אונגעקינסטעלטקייט.

inartis′tic *a.* (אינ-אר-טיס'-טיק) ניט ארטיסטיש, ניט קינסטלעריש.

inartis′tical *a.* (אינ-אר-טיס'-טי-קעל) ז. *inartistic*

inartis′tically *adv.* (אינ-אר-טיס'-טי-קעל-אי) אויף א ניט קינסטלערישען אדער ניט ארטיסטישען שטייגער.

in′asmuch′ *adv.* (אינ'-עז-מאטש') אזוי פיעל ווי...; אזוי ווייט ווי...; אזוי ווי, נעהמענדיג אין אנבעטראכט, איינזעהענדיג.

inassimila′tion *n.* (אינ-ע-סימ-אי-ליי'-שאן) אונפערדייאונג; אונפעהיגקייט זיך צו פערמישען.

inatten′tion *n.* (אינ-ע-טענ'-שאן) אונאויפמערקזאמקייט, צושטרייטקייט, נאכלעסיגקייט; א פערנאכלעסיגונג; אן אונהעפליכקייט.

inatten′tive *a.* (אינ-ע-טענ'-טיוו) אונאויפמערקזאם, נאכלעסיג, צושטרייט.

inatten′tively *adv.* (אינ-ע-טענ'-טיוו-לי) אויף אן אונאויפמערקזאמען, צושטרייטען אדער נאכלעסיגען שטייגער.

inatten′tiveness *n.* (אינ-ע-טענ'-טיוו-נעס) ז. *inattention*

inaudibil′ity *n.* (אינ-אה-די-ביל'-אי-טי) אונהערבארקייט, אונפעהיגקייט געהערט צו ווערען.

inau′dible *a.* (אינ-אה'-דיבל) אונהערבאר, וואס קען ניט געהערט ווערען.

inau′dibleness *n.* (אינ-אה'-דיבל-נעס) ז. *inaudibility*

inau′dibly *adv.* (אינ-אה'-די-בלי) אונהערבאר; אזוי אז עס איז אונמעגליך צו הערען.

inau′gural *a. and n.* (אינ-אה'-גיו-רעל) אינאגוראל, וואס איז שייך צו אן איינוויהונג אדער פייערליכער איינפיהרונג אין אן אמט; א פייערליכע איינפיהרונג פון עפּעס וויכטיגעו; אן איינוויהונגס-רעדע; א רעדע פון איינעם, ווען מען פיהרט איהם פייערליך איין אין אן אמט.

inau′gural adress′ (אינ-אה'-גיו-רעל ע-דרעס') אן איינוויהונגס-רעדע; א רעדע, וועלכע איינער האלט, ווען מען פיהרט איהם פייערליך איין אין אן אמט.

inau′gurate *v.* (אינ-אה'-גיו-רייט) איינוויהען, מחנך זיין; מאכען א פייערליכע אדער אפּיציעלע איינפיהרונג אדער אנפאנג פון עפּעס; פייערליך איינפיהרען אין אן אמט.

inaugura′tion *n.* (אינ-אה-גיו-ריי'-שאן) איינוויהונג, חנוך; איינפיהרונג, אנפאנג; עפענטליכע, אפּיציעלע ערעפנונג פון עפּעס; פייערליכע איינפיהרונג אין אן אמט.

inaugura′tion day (אינ-אה-גיו-ריי'-שאן דיי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער 4טער מערץ, אין דעם יאהר, ווען דער ניי-ערוועהלטער פּרעזידענט ווערט איינגעפיהרט אין אמט.

inau′gurator *n.* (אינ-אה'-גיו-ריי-טאר) איינער וואס פיהרט איין, ערעפענט אדער הויבט עפּעס אן; אן איינווייהער; איינער וואס פיהרט איין אין אן אמט.

inau′guratory *a.* (אינ-אה'-גיו-רע-טא-רי) ז. *inaugural*

inau′rate *v. and a.* (אינ-אה'-רייט) בעגילדען; בעגילט, ווי בעגילט; וואס האט א מעטאלישען אדער גאלדענעם אבגלאנץ [וועגען קערפּער-טיילען פון אינזעקטען].

inaura′tion *n.* (אינ-אה-ריי'-שאן) פערגאלדונג, בעגילדונג.

inauspi′cious *a.* (אינ-אס-פּיש'-אס) אונגינסטיג, ניט מזל'דיג, וואס זאגט פאָרויס אויף שלעכטס.

inauspi′ciously *adv.* (אינ-אס-פּיש'-אס-לי) אויף א ניט גינסטיגען אדער ניט מזל'דיגען שטייגער.

inauspi′ciousness *n.* (אינ-אס-פּיש'-אס-נעס) אונגינסטיגקייט, ניט-מזל'דיגקייט.

inauthor′itative *a.* (אינ-אה-טהאר'-אי-טע-טיוו) אהן אויטאריטעט, אהן פאלמאכט, אהן מאכט, אהן א דעה.

in banc (אין בענק) ז. *in banco*

in ban′co (אין בענ'-קאו) אין דער פולער פערזאמלונג פון אלע ריכטער.

in′being *n.* (אינ'-בי-אינג) דאס דא-זיין, דאס ביי-זיין, דאס עקזיסטירען, דאס דרין-זיין.

in′bent *a.* (אינ'-בענט) איינגעבויגען נאך אינווייניג.

inbind′ *v.* (אינ-באינד') איינשליסען.

in′board *adv. and a.* (אינ'-באורד) אינווייניג, צום מיטעלפּונקט [פון א שיף]; וואס געפינט זיך אינווייניג אדער נאהענט צום מיטעלפּונקט [פון א שיף].

in board (אין באורד) אויף קעסט.

in boards (אין באורדז) געבונדען אין טאוועל-פּאפּיער.

in′bond *a.* (אינ'-באנד) געלעגט אין דער לענג פון דער וואנד [וועגען ציגעל און שטיינער].

in′born *a.* (אינ'-בארן) איינגעבארען, נאטירליך.

in′bound *a.* (אינ'-באונד) אנקומענדיג, זיך צוריקקעהרענדיג [אהיים].

inbreathe′ *v.* (אינ-בריעטה') אריינאטהמען; איינגעבען דורך איינאטהעמען; בעגייסטערען, איבערגעבען ברוח הקודש.

in′bred *a.* (אינ'-ברעד) איינגעבארען, נאטירליך.

inbreed′ *v.* (אינ-בריעד') איינגעבעהרען; ענטוויקלען אינערליך; מאכען אלס א נאטירליכע איינגעשאפט; ערציהען חיות פון דערזעלביגער אבשטאמונג.

in buff (אין באף) נאקעט.

In′ca *n.* (אינ'-קא) איינער פון די אינקא [א ראסע אדער שבט, וועלכער האט געהערשט אין פּערו איידער די שפּאניער האבען איינגענומען דיעזעס לאנד]; א מין ים-שוואלבען [שווארצע שוואלבען מיט א לאק ווייסע פעדערען פון ביידע זייט

טען קאפ, וואס האלטען זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים]; א מין מעקסיקאנישע רויטע זשוקלעך, וועלכע פליהען ארום על-פי-רוב אין סאמע מיטען טאג.

in'ca *n.* (אינ'-קא) א פארצייטיגער הויפט-מאן אדער קעניג פון פערו [אין זיד-אמעריקא].

incage' *v.* (אינ-קיידזש') איינשפארען אין א שטייג.

incal'culable *a.* (אינ-קעל'-קיו-לעבל) אונבערעכענבאר; אזוי גרויס אדער אזוי פיעל, דאס מען קען עס ניט צונויפרעכענען.

incal'culableness *n.* (אינ-קעל'-קיו-לעבל-נעס) די אונמעגליכקייט צו ווערען בערעכענט [ווענען זעהר גרויסע קוואנטיטעטען].

incal'culably *adv.* (אינ-קעל'-קיו-לע-בלי) אויף אזא אופן וואס קען ניט בערעכענט ווערען; דורך זעהר גרויסע קוואנטיטעטען.

incales'cence *n.* (אינ-קע-לעס'-ענס) די אנוווארעמונג, דאס ווערען ווארימער און ווארימער.

incales'cency *n.* (אינ-קע-לעס'-ענ-סי) ז. *incalescence*.

incales'cent *a.* (אינ-קע-לעס'-ענט) וואס ווערט ווארימער און ווארימער.

in calf (אין קאהף) געבונדען אין קאלב-לעדער [ווענען א בוך].

in-cal'ving *a.* (אין-קאה'-ווינג) וואס קעלבט זיך; ביים קעלבען זיך [ווענען א קוה].

incamera'tion *n.* (אינ-קעמ-ע-ריי'-שאן) די פאראייניגונג אדער צוגעבונג פון גיטער צו די גיטער וואס בעלאנגען צום פאפסט אדער צו א רעגיערונג.

incandes'cence *n.* (אינ-קען-דעס'-ענס) דאס ווייס-גליהען [פון פייער].

incandes'cency *n.* (אינ-קען-דעס'-ען-סי) ז. *incandescence*.

incandes'cent *a.* (אינ-קען-דעס'-ענט) ווייס-גליהענד, וואס גליהט ביז ווייס [פון פייער].

incandes'cent lamp (אינ-קען-דעס'-ענט לעמפ) א גאז-לאמפ אדער עלעקטרישער לאמפ וואס ברענט מיט א ווייס-גליהענדער שיין.

inca'nous *a.* (אינ-קיי'-נאס) גרויליך, בעדעקט מיט עפעס וואס איז גרוי; בעדעקט מיט שימעל.

incanta'tion *n.* (אינ-קען-טיי'-שאן) דאס פער'כשופ'ען; בעצויבערונג, צויבער; כשוף.

in'cantator *n.* (אינ'-קען-טיי-טאר) א מכשף, א בעצויבערער.

incan'tatory *a.* (אינ-קענ'-טיי-טא-רי) צויבעריש, כשופ'דיג.

incan'ton *v.* (אינ-קענ'-טאן) פעראייניגען אין א קאנטאן אדער גובערניע [ווענען די קאנטאנען אין שווייץ].

incapabil'ity *n.* (אינ-קיי-פע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט; אונמעכטיגקייט; אונטיכטיגקייט; געזעצליכע אונפעהיגקייט.

inca'pable *a.* and *n.* (אינ-קיי'-פעבל) אונפעהיג; אונטיכטיג, געזעצליך אונפעהיג; אן אונפעהיגער, שוואכער מענש.

inca'pableness *n.* (אינ-קיי'-פעבל-נעס) ז. *incapability*.

inca'pably *adv.* (אינ-קיי'-פע-בלי) אונפעהיגערווייזע.

incapa'cious *a.* (אינ-קע-פיי'-שאס) ניט גערוים, ענג; ניט אומפאסענד; וואס ענטהאלט אדער פערמאגט ווענינ; אונפעהיג, אונטיכטיג.

incapa'ciousness *n.* (אינ-קע-פיי'-שאס-נעס) ניט-גערוימקייט, ענגקייט.

incapac'itate *v.* (אינ-קע-פעס'-אי-טייט) בריינגען אויסער שטאנד; מאכען אונפעהיג; אבנעהמען איינעמס רעכטע, מאכען איהם פאר געזעצליך אונפעהיג.

incapacita'tion *n.* (אינ-קע-פעס-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען אונפעהיג אדער אונפאסיג; דאס אוועקנעהמען די רעכטע.

incapac'ity *n.* (אינ-קע-פעס'-אי-טי) אונפעהיגקייט, שוואכקייט; דאס ניט האבען די קאמפעטענץ אדער מאכט דורכצופיהרען עפעס; דאס ניט האבען קיין רעכטע, דאס זיין געזעצליך אונפעהיג.

incar'cerate *v.* (אינ-קאר'-סע-רייט) איינשפארען אין געפענגנים; איינשליסען.

incarcera'tion *n.* (אינ-קאר-סע-ריי'-שאן) די איינשפארונג אין געפענגנים; אין כירורגיע — א שטארקע צונויפדרייקונג [ביי א קילע אדער ברוך].

in care of (אין קעהר אוו) אונטער דער אויפזיכט, אונטער דער בעזארגונג פון אימעצען אדער עפעס.

Please address my mail in care of my brother.

incar'nadine *v.* (אינ-קאר'-נע-דין) פארבען מיט א פלייש-קאליר [א בלאס-רויטער קאליר].

incar'nate *v.* and *a.* (אינ-קאר'-נייט) בעדעקען מיט פלייש, פערקערפערען אין פלייש, פערמענשליכען; בעדעקט מיט פלייש, פערקערפערט אין פלייש; פון א פלייש-קאליר, בלאס-רויט.

incarna'tion *n.* (אינ-קאר-ניי'-שאן) דאס בעדעקען זיך מיט פלייש, דאס פערקערפערען זיך אין פלייש; דאס ווערען א בשר-ודם [אין דער לעהרע פון דער קריסטליכער קירך ווענען יעזוס קריסטוס]; דאס היילען זיך פון א וואונד; די פערקערפערונג פון אן אידעע אדער פארשטעלונג, פערזאניפיקאציאן.

in case (אין קייס) אין פאל, פאלס.

incase' *v.* (אינ-קייס') איינשליסען; בעדעקען.

incase'ment *n.* (אינ-קייס'-מענט) דאס איינשליסען אדער דאס זיין איינגעשלאסען אין א קעסטעל אדער שיידעל; א שיידעל, א קעסטעל.

incas'tellated *a.* (אינ-קעס'-טע-ליי-טעד) וואס איז איינגעשפארט אין א שלאס.

incas'telled *a.* (אינ-קעס'-טעלד) ז. *incastellated*.

incau'tion *n.* (אינ-קאה'-שאן) אונפארזיכטיגקייט.

incau'tious *a.* (אינ-קאה'-שאס) אונבעהיטזאם, אונפארזיכטיג.

incau'tiously *adv.* (אינ-קאה'-שאס-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, אויף אן אונפארזיכטיגען שטייגער.

incau'tiousness *n.* (אינ-קאה'-שאס-נעס) אונבעהיטזאמקייט, אונפארזיכטיגקייט.

inca'vate *a.* (אינ-קיי'-ווייט) אויסגעהעהלט, לעכערדיג, פוסט פון אינעווייניג.

inca'vated *a.* (אינ-קיי'-ווי-טעד) ז. *incavate*.

incava'tion *n.* (אינ-קע-ווי'-שאן) די אויסהעהלונג, דאס אויסלעכערען, דאס מאכען פוסט פון אינעווייניג.

incen'diarism *n.* (אינ-סענ'-די-ע-ריזם) אונטערצינדעריי, מארד-ברענעריי.

incen'diary *n.* and *a.* (אינ-סענ'-די-ע-רי) אן אונטערצינדער, א מארד-ברענער; אן אויפהעצער; וואס צינדעט אונטער; וואס מאכט א שרפה; וואס העצט אן, וואס רייצט אויף; וואס מאכט אן מחלוקות.

in'cense *n.* and *v.* (אינ'-סענס) וויירויך; דאס רויכערען ווייררויך; אראמאט; א ריח ניחוח; א שבח; א לויב; רויכערען ווייררויך; זינגען שבחים, חנפ'ענען.

incense' *v.* (אינ-סענס') ענטצינדען, ערבימערען, אויפרייצען, אויפהעצען.

I am incensed at your unjust actions.

in'cense-brea'thing *a.* (אינ'-סענס-בריע'-טהינג) וואס אטהעמט מיט אראמאט; וואס פערשפרייט אן אנגענעהמען ריח.

incensed' *a.* (אינ-סענסט') שטארק אויפגערעגט; שטארק אין כעס.

incense'ment *n.* (אינ-סענס'-מענט) גרימצארן, א שטארקער כעס.

incen'sive *a.* (אינ-סענ'-סיוו) ענטצינדענד, ערביטערנד; אויפרייצענד, אנהעצענד.

incen'sor *n.* (אינ-סענ'-סאר) אן אנרייצער, אן אנהעצער.

incen'surable *a.* (אינ-סענ'-שוהר-עבל) וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

incen'surably *adv.* (אינ-סענ'-שוהר-ע-בלי) אזוי, עס זאל ניט פערדיענען געטאדעלט צו ווערען.

incen'tive *a.* and *n.* (אינ-סענ'-טיוו) אויפריהרענד, אויפמונטערנד; אן אנטריב, א מאטיוו, עפעס וואס ערוועקט צו א געוויסער טהאט אדער אויפפיהרונג.

incen'tively *adv.* (אינ-סענ'-טיוו-לי) אויף אן אויפמונטערענדען אדער ערעגענדען שטייגער.

incep'tion *n.* (אינ-סעפ'-שאן) אן אנפאנג; די אנפאנגס-שטופע.

incep'tive *a.* and *n.* (אינ-סעפ'-טיוו) אנפאנגענד; וואס בעצייכענט דעם אנפאנג אדער דעם ארויסגאנגס-פונקט פון עפעס; אין מאטעמאטיק — וואס דיענט אלס אנפאנג צו דער ענטוויקלונג פון אן אנדער זאך אדער פיגור [א פונקט גיט דעם אנפאנג פון א ליניע; א ליניע גיט דעם אנפאנג פון א פלעכע; א פלעכע גיט דעם אנפאנג פון א סאלידער פיגור]; דער אדער דאס וואס פאנגט אן; דאס וואס בעצייכענט אן אנפאנג.

incep'tively *adv.* (אינ-סעפ'-טיוו-לי) אנפאנגענדיג.

incep'tor *n.* (אינ-סעפ'-טאר) אן אנפאנגער; א קאנדידאט פאר א טיטעל פון געלעהרזאמקייט אין די אלטע ענגלישע אוניווערזיטעטען.

incera'tion *n.* (אינ-סי-ריי'-שאן) דאס בעדעקען מיט וואקס; דאס מישען וואקס מיט אן אנדער שטאף.

in'cerative *a.* (אינ'-סי-רע-טיוו) וואס קלעפט זיך צו ווי וואקס.

incer'tainty *n.* (אינ-סויר'-טענ-טי) אונגעוויסהייט, א ספק, א צווייפעל.

incer'titude *n.* (אינ-סויר'-טי-טיוד) אונגעוויסהייט, אונזיכערהייט.

inces'sancy *n.* (אינ-סעס'-ענ-סי) אונאויפהערליכקייט, אונאויפהערליכער דויער.

inces'sant *a.* (אינ-סעס'-ענט) אונאויפהערליך; וואס הערט ניט אויף.

inces'santly *adv.* (אינ-סעס'-ענט-לי) אויף אן אונאויפהערליכען אופן; מיט א בעשטענדיגער ווידערהאלונג.

inces'santness *n.* (אינ-סעס'-ענט-נעס) אונאויפהערליכקייט.

in'cest *n.* (אינ'-סעסט) בלוט־שאנדע, אונערלויבטע הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inces'tuous *a.* (אינ-סעס'-טיו-אס) וואס איז שולדיג אין בלוט־שאנדע [אין הייראט מיט נאהנטע קרובים]; בלוט־שענדעריש.

inces'tuously *adv.* (אינ-סעס'-טיו-אס-לי) אויף א בלוט־שענדערישען אופן, אויף דעם אופן פון הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inces'tuousness *n.* (אינ-סעס'-טיו-אס-נעס) בלוט־שאנדע, הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inch *n., a. and v.* (אינטש) א צאל [א לענגען־מאס, א צוועלפטער טייל פון א פוס]; א קלייניגקייט; אן אינזעל; וואס איז א צאל [די לענג, די הויך אדער די ברייט]; אבמעסטען אין צאלען; טרייבען, שטופען, פארטשרייטען אדער צוריקטרעטען טריט פאר טריט [צאל פאר צאל]; געבען ביסלעכווייז, שפארעוודיג געבען.

incham'ber *v.* (אינ-טשיימ'-בער) איינקווארטירען אין א צימער.

inch by inch (אינטש באי אינטש) טריט ביי טריט, ביסלעכווייז, גראדענווייז.

inched *a.* (אינטשט) בעצייכענט אין צאלען, אבגעמאסטען אין צאלען.

in'choant *a.* (אינ'-קא-ענט) פון אנפאנג, פון אנהויב; אנפאנגענדיג, אנהויבענדיג.

in'choate *a. and v.* (אינ'-קא-אייט) פון סאמע אנהויב; אנפאנגענדיג; נאך ניט פאלשטענדיג פארמירט אדער איינגעשטעלט; אנפאנגען.

in'choately *adv.* (אינ'-קא-אייט-לי) אין אן אנפאנגס־צושטאנד; אין אנפאנג.

inchoa'tion *n.* (אינ-קא-איי'-שאן) אן אנפאנג, דאס אנפאנגען; אן אנפאנגס־צושטאנד.

incho'ative *a. and n.* (אינ-קאו'-ע-טיוו) אנפאנגענד; וואס בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט; אן אנפאנג; דאס וואס דריקט אויס אדער בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט אדער פאסירונג; אין גראמאטיק — א צייטווארט [פעל] וואס בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט.

inch'-pound *n.* (אינטש'-פאונד) אן איינהייט צו מעסטען ענערגיע [דאס איז די ארבייט וועלכע ווערט געטהאן ביים אויפהויבען א פונט משא א צאל הויך].

in'cidence *n.* (אינ'-סי-דענס) דאס פאלען אדער די ריכטונג פון פאלען; אין פיזיק — די ריכטונג פון א ליכט־שטראהל אדער היץ־שטראהל, ווען ער פאלט אויף א פלעכע; אין געאמעטריע — דאס צונויפפאלען פון א פונקט מיט א ליניע אדער פון א ליניע מיט א פלעכע; די לאסט פון א געזעץ אדער שטייער וואס פאלט אונגלייך אויף דער בעפעלקערונג.

in'cident *a. and n.* (אינ'-סי-דענט) 1. צופעליג; וואס פאלט אויף עפעס; נעבענביי; פאלגענד, וואס האט א שייכות, פערבונדען; 2. אן אינצידענט, א צופאל, א צווישענפאל; אן אומשטאנד; א נעבענזאך, א ביי־זאך.

2. The visit to Rome was only an incident in our journey.

inciden'tal *a. and n.* (אינ-סי-דענ'-טעל) צופעליג; ביילויפיג; געלעגענטליך; נעבענביי; א נעבענזאך, א ביי־זאך.

inciden'tally *adv.* (אינ-סי-דענ'-טעל-אי) צופעליגערווייזע; דורך א צופאל.

in'cidentless *a.* (אינ'-סי-דענט-לעס) אהן אן אינצידענט, אהן א צופאל.

in'cident proposi'tion (אינ'-סי-דענט פרא-פאו-זיש'-אן) אין גראמאטיק — א צווישענזאץ, א נעבענזאץ.

incin'erate *v.* (אינ-סינ'-ע-רייט) פערברענען אויף אש.

incinera'tion *n.* (אינ-סינ-ע-ריי'-שאן) דאס פערברענען אויף אש, דאס פערוואנדלען אין אש.

incin'erator *n.* (אינ-סינ'-ע-ריי-טאר) אן אויוועז צום פערברענען זאכען אויף אש.

incip'ience *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענס) אן אנפאנג, אן אנהויב.

incip'iency *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענ-סי) ז. *incipience*

incip'ient *a.* (אינ-סיפ'-אי-ענט) אנפאנגענד, אנהויבענד.

incip'iently *adv.* (אינ-סיפ'-אי-ענט-לי) אנפאנגענדיג, אנהויבענדיג.

in'-circle *n.* (אינ'-סוירקל) אן אריינגעשריבענער קרייז [א קרייז אריינגעשריבען אין א דריי־עק, אין א קוואדראט אדער אין אן אנדער פיעל־זייטיגער געאמעטרישער פיגור].

incir'cle *v.* (אינ-סויר'קל) ארומרינגלען, ארומקרייזען.

incircumscrip'tible *a.* (אינ-סויר-קאמ-סקריפ'-טיבל) וואס קען ניט בעגרענעצט ווערען; אונבעגרענעצט.

incircumscrip'tion *n.* (אינ-סויר-קאמ-סקריפ'-שאן) דאס זיין אונבעגרענעצט.

incir'cumspect *a.* (אינ-סויר'-קאמ-ספעקט) אונפארזיכטיג, אונבעדאכט.

incircumspec'tion *n.* (אינ-סויר-קאמ-ספעק'-שאן) אונפארזיכטיגקייט; אונבעדאכטזאמקייט.

incir'cumspectly *adv.* (אינ-סויר'-קאמ-ספעקט-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, מיט אונבעדאכטזאמקייט.

incise' *v.* (אינ-סאיז') איינשניידען; איינגראווירען.

incised' *a.* (אינ-סאיזד') איינגעשניטען; איינגעגראווירט.

inci'sion *n.* (אינ-סיזש'-אן) דאס איינשניידען; א שניט, אן איינשניט.

inci'sion-knife *n.* (אינ-סיזש'-אן-נאיף) א לאנצעט [א כירורגיש מעסער].

inci'sive *a.* (אינ-סאי'-סיוו) שניידענד, איינשניידענד; שארף, שניידענד [ווי א שניידענדער וויץ]; וואס איז שייך צו די שניידענדע אדער פאדערשטע צייהנער.

inci'siveness *n.* (אינ-סאי'-סיוו-נעס) די שניידיגקייט, שארפקייט.

inci'sive teeth (אינ-סאי'-סיוו טיעטה) די שניידענדע אדער פאדערשטע צייהנער.

inci'sor *n.* (אינ-סאי'-סאר) א שנייד־צאהן [א פאדערשטער צאהן].

inci'sory *a.* (אינ-סאי'-סא-רי) ז. *incisive*

incis'ure *n.* (אינ-סיזש'-אור) אן איינשניט, א שניט.

incitabil'ity *n.* (אינ-סאי-טע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו ווערען אויפגערעגט אדער בעוועגט צו א געוויסער טהעטיגקייט.

inci'table *a.* (אינ-סאי'-טעבל) וואס איז פעהיג אויפצורעגען זיך אדער בעוועגט צו ווערען צו א געוויסער טהעטיגקייט.

incita'tion *n.* (אינ-סי-טיי'-שאן) די אנרייצונג, די אנטרייבונג, אן אנטריעב; דאס וואס בעוועגט צו א געוויסער טהעטיגקייט; א מאטיוו.

inci'tative *n.* (אינ-סאי'-טע-טיוו) דאס אויפרייצען אדער בעוועגען צו עפעס; אן אנטריעב; א מאטיוו.

incite' *v.* (אינ-סאיט') אנרייצען, אנטרייבען; בעוועגען צו עפעס.

incite'ment *n.* (אינ-סאיט'-מענט) אן אנטריעב, א מאטיוו, דאס וואס ערוועגט צו א געוויסער טהאט; אויפרייצונג.

inci'ter *n.* (אינ-סאי'-טער) איינער וואס רעגט אויף אדער בעוועגט צו א געוויסער טהאט.

incivil'ity *n.* (אינ-סי-וויל'-אי-טי) אונהעפליכקייט, אונארטיגקייט, אונאנשטענדיגקייט, גראבקייט.

in'civism *n.* (אינ'-סי-וויזם) דאס ניט טהאן קיין בירגער־פפליכטען; דאס זיין אנטי־סאציאל, דאס ארויסטרעטען געגען דער עקזיסטירענדער פאליטישער און געזעלשאפטליכער ארדנונג.

inclasp' *v.* (אינ-קלעספ') ארומנעהמען, איינשליסען.

incla'vated *a.* (אינ-קליי'-וויי-טעד) אריינגעזעצט; איינגעשלאסען.

inclem'ency *n.* (אינ-קלעמ'-ענ-סי) אונבארמהערציגקייט, שטרענגקייט, אונפריינדליכקייט; ווידערוויליגקייט, פאסקודנעקייט [וועגען וועטער].

inclem'ent *a.* (אינ-קלעמ'-ענט) 1. אונבארמהערציג, שטרענג, אונפריינדליך; 2. ווידערוויליג, פאסקודנע [וועגען וועטער].

2. The inclement weather kept me indoors.

incli'nable *a.* (אינ-קלאי'-נעבל) וואס מען קען נייגען; געניינגט צו עפעס.

incli'nableness *n.* (אינ-קלאי'-נעבל-נעס) גענייגטקייט; דאס זיין גענייגט צו עפעס.

inclina'tion *n.* (אינ-קלי-ניי'-שאן) נייגונג; אבבויגונג, אבווייכונג; א נייגונג אדער ווילען צו עפעס; אין געאמעטריע — די נייגונג פון צוויי ליניען, וועלכע זיינען געבויגען איינע צו דער אנדערער, זיך אימער מעהר צו דערנעהנטערען און זיך איבערשניידען אין זייער טרעפונגס־פונקט; דער ווינקעל וואס א ליניע אדער פלעכע בילדעט מיט דעם האריזאנט; א גענייגטע אדער משופע'דיגע פלעכע.

incli'natory *a.* (אינ-קלאי'-נע-טא-רי) זיך נייגענד; אבווייכענד; וואס איז שייך צו דער אבנייגונג אדער אבווייכונג פון דער מאגנעטישער נאדעל [אין א קאמפאס].

incli'natory nee'dle (אינ-קלאי'-נע-טא-רי ניע'דל) ז. *dipping-needle*

incline' *v. and n.* (אינ-קלאין') זיך נייגען; זיין גענייגט אדער האבען א ווילען צו עפעס; ברייגנען צו עפעס; נייגען; ריכטען; פערבויגען זיך; אנווענדען, צואווענדען; א געבויגענער וועג [בארג ארויף אדער בארג אראב]; אן אנגעבויגענע, משופע'דיגע פלעכע.

incline'-car *n.* (אינ-קלאינ'-קאר) א וואגאן, ביי וועלכען די רעדער זיינען משופע'דיג בנוגע צו דער פלאטפארמע [ווערט געברויכט צו פיהרען משא און פאסאזשירען איבער א משופע'דיגען בארג].

inclined' plane (אינ-קלאינד' פליין) א משופע'דיגע פלעכע; א קורצע אייזענבאהן־ליניע, וועלכע איז שטארק משופע [די וואגאנען אויף אזא ליניע ווערען געצויגען בארג ארויף מיט א דראט־שטריק, וואס איז פערבונדען מיט א דאמפף־מאשין, וועלכע שטעהט אויף דעם שפּיץ פון בארג].

inclinom'eter *n.* (אינ-קלי-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די ריכ-טונג פון דער מאגנעטישער קראפט פון דער ערד אין בעצוג צום האריזאנט; אן אינסטרומענט צו מעסטען משופע'דיגקייטען אדער נייגונגען.

inclois'ter *v.* (אינ-קלאיס-טער) איינ-שליסען אין א קלויסטער; איינשפארען.

inclose' *v.* (אינ-קלאוז') איינשליסען; ארומרינגלען [ווי ארומצאמען א שטיק לאנד מיט א פארקאן].

inclo'sure *n.* (אינ-קלאו'-זשור) דאס איינשליסען; דאס ארומצאמען א שטיק לאנד אלס פריוואט-איינענטום; אן איינ-געשלאסענער אדער פערצאמטער ארט; א בריעף אדער פאפיער וואס איז אריינגע-לעגט מיט אן אנדער בריעף אין איין קאנ-ווערט.

in cloth (אין קלאטה) איין געבונדען אין לייוונט [וועגען ביכער].

incloud' *v.* (אינ-קלאוד') מיט בעדעקען מיט וואלקען.

include' *v.* (אינ-קלוהד') אריינרעכנען, אריינגנעהמען אין זיך, איינשליסען, ענט-האלטען, צורעכענען.

includ'ing *a.* (אינ-קלוהד'-אינג) איינ-שליסענד; אויך אין כלל, צורעכענענדיג [צו די איבריגע]; ענטהאלטענד.

incluse' *a.* and *n.* (אינ-קלוהס') איינ-געשלאסען; אן איינגעמויערטער [א מא-נאך וואס פלעגט אוים פרומקייט זיך לא-זען איינמויערען].

inclu'sion *n.* (אינ-קלוה'-זשאן) דאס איינשליסען אדער ענטהאלטען; דאס זיין איינגעשלאסען אדער ענטהאלטען; עפעס וואס געפינט זיך אלס בעשטאנד-טייל אדער איז איינגעשלאסען.

inclu'sive *a.* (אינ-קלוה'-סיוו) איינשליס-ליך, איינגעשלאסען; אויך אין כלל; אריינגנעהמענד, אריינגערעכענט.

inclu'sively *adv.* (אינ-קלוה'-סיוו-לי) אויך אין כלל, אריינגעהמענדיג, אריינגע-רעכענט.

incoag'ulable *a.* (אינ-קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען ניט פערגליווערט ווערען.

incoag'ulative *a.* (אינ-קא-עג'-יו-לע-טיוו) ז. *incoagulable*.

incoer'cible *a.* (אינ-קא-אויר'-סיבל) אונצווינגבאר, וואס מען קען ניט צווינ-גען; וואס מען קען ניט פערוואנדלען דורך דרוק אין א פליסיגקייט [וועגען גאזען].

incoexis'tence *n.* (אינ-קאו-עג-זיס'-טענס) דאס ניט עקזיסטירען אין דערזעל-בער צייט מיט עפעס אנדערש.

incog' *a.* (אינ-קאג') ז. *incognito*.

inco'gent *a.* (אינ-קאו'-דזשענט) אונ-דענקבאר, וואס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל, ניט איבערצייגענד.

incogitabil'ity *n.* (אינ-קאדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונדענקבארקייט, דאס ניט לעגען זיך אויף'ן שכל.

incog'itable *a.* (אינ-קאדזש'-אי-טעבל) אונדענקבאר.

incog'itance *n.* (אינ-קאדזש'-אי-טענס) געדאנקענלאזיגקייט; דאס ניט נאכדענקען; אונדענקבארקייט.

incog'itancy *n.* (אינ-קאדזש'-אי-טענ-סי) ז. *incogitance*.

incog'itant *a.* (אינ-קאדזש'-אי-טענט) געדאנקענלאז, אהן געדאנקען; אהן נאכ-דענקען.

incog'itantly *adv.* (אינ-קאדזש'-אי-טענט-לי) אהן געדאנקען, אהן נאכדענקען.

incog'itative *a.* (אינ-קאדזש'-אי-טע-טיוו) ניט דענקענד; אונפעהיג צו דענ-קען.

incog'nisable *a.* (אינ-קאג'-ני-זעבל) ז. *incognizable*.

incog'nisance *n.* (אינ-קאג'-ני-זענס) ז. *incognizance*.

incog'nita *a.* and *n.* (אינ-קאג'-ני-טא) אינקאגניטא, פערשטעלט, אונטער א פרעמ-דען נאמען, אונבעקאנט [וועגען א פרוי]; אן אונבעקאנטע אדער פערשטעלטע פרוי, א פרוי אונטער א פרעמדען נאמען.

incog'nite *a.* (אינ-קאג'-ניט) אינקאג-ניטא, אונבעקאנט, פערשטעלט, אונטער א פרעמדען נאמען.

incog'nito *a.* and *n.* (אינ-קאג'-ני-טאו) אינקאגניטא, פערשטעלט, אונבעקאנט, אונטער א פרעמדען נאמען; דאס פער-שטעלען זיך, דאס אננעהמען א פרעמדען נאמען; איינער וואס לעבט פערשטעלט, אונטער א פרעמדען נאמען.
The king is traveling **incognito**.

incognizabil'ity *n.* (אינ-קאג-ני-זע-ביל'-אי-טי) אונערקענבארקייט, אונבע-גרייפבארקייט, אונבאקאנטקייט, אונבע-וואוסטקייט.

incog'nizable *a.* (אינ-קאג'-ני-זעבל) אונערקענבאר, וואס מען קען ניט דערקע-נען, אונבעקאנט, אונבעגרייפבאר.

incog'nizance *n.* (אינ-קאג'-ני-זענס) אונפעהיגקייט צו דערקענען אדער בעגריי-פען.

incog'nizant *a.* (אינ-קאג'-ני-זענט) ניט דערקענענד, ניט בעגרייפענד.

incognoscibil'ity *n.* (אינ-קאג-נאס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *incognizability*.

incognos'cible *a.* (אינ-קאג-נאס'-איבל) ז. *incognizable*.

incoher'ence *n.* (אינ-קא-היער'-ענס) מאנגעל אין צוזאמענהאנג, לויזקייט.

incoher'ency *n.* (אינ-קא-היער'-ענ-סי) ז. *incoherence*.

incoher'ent *a.* (אינ-קא-היער'-ענט) אהן צוזאמענהאנג, לויז, ניט פערבונדען.

incoher'ently *adv.* (אינ-קא-היער'-ענט-לי) אהן צוזאמענהאנג, לויז, ניט צו-זאמענגעבונדען.

incoher'entness *n.* (אינ-קא-היער'-ענט-נעס) ז. *incoherence*.

incohe'sion *n.* (אינ-קא-היע'-זשאן) ז. *incoherence*.

incohe'sive *a.* (אינ-קא-היע'-סיוו) אהן צוזאמענהאנג.

incombustibil'ity *n.* (אינ-קאמ-באס-טי-ביל'-אי-טי) אונפערברענליכקייט.

incombus'tible *a.* and *n.* (אינ-קאמ-באס'-טיבל) אונפערברענליך, וואס קען ניט פערברענט ווערען; עטוואס וואס קען ניט פערברענט ווערען.

incombus'tibleness *n.* (אינ-קאמ-באס'-טיבל-נעס) ז. *incombustibility*.

in'come *n.* (אינ'-קאם) איינקינפטע, הכנסה; דאס אריינקומען; אריינגאנג.

in'come du'ty (אינ'-קאם דיו'-טי) ז. *income tax*.

in'comer *n.* (אינ'-קאמ-ער) אן אנגע-קומענער, אן אימיגראנט; א נאכפאלגער [אלס א שכן אדער בעאמטער]; אן איינ-וואהנער, וואס איז ניט קיין איינגעבארע-נער פון דעם לאנד; א פויגעל וואס פליהט צום יעגער צו.

in'come tax (אינ'-קאם טעקס) הכנסה-שטייער [א שטייער וואס ווערט ארויפ-געלעגט אויף הכנסות].

in'coming *a.* and *n.* (אינ'-קאמ-אינג) אריינקומענד אדער האלטענדיג ביים אריינקומען; דאס אריינקומען אדער אנ-קומען; איינקונפט, הכנסה.

in'comings *n.* (אינ'-קאמ-אינגז) איינ-קינפטע, הכנסות.

in commemora'tion (אין קא-מעמ-א-ריי'-שאן) צום אנדענקען.

in commen'dam (אין קא-מענ'-דעם) א קירכען-גוט אונטער דער אויפזיכט פון א צייטיגער פערזאן. ז. *commendam*.

incommensurabil'ity *n.* (אינ-קא-מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען געמאסטען ווערען; דאס ניט האבען קיין געמיינשאפטליכע מאס.

incommen'surable *a.* and *n.* (אינ-קא-מענ'-שו-רעבל) אונמעסטבאר, וואס קען ניט געמאסטען ווערען; וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכע מאס; אין אריטמע-טיק — וואס האט ניט קיין געמיינשאפט-ליכען טיילער [וועגען צוויי אדער מעה-רערע צאהלען וועלכע קענען ניט געטיילט ווערען דורך א געמיינשאפטליכער צאהל אויסער 1]; צוויי אדער מעהרערע צאה-לען, וועלכע האבען ניט קיין געמיינשאפט-ליכען טיילער.

incommen'surableness *n.* (אינ-קא-מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. *incommensurability*.

incommen'surably *adv.* (אינ-קא-מענ'-שו-רע-בלי) אויף אן אונמעסטבארען אופן.

incommen'surate *a.* (אינ-קא-מענ'-שו-רייט) אונאויסמעסטבאר, וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכע מאס; אונפערהעלט-ניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט וועד-ליג.

incommen'surately *adv.* (אינ-קא-מענ'-שו-רייט-לי) ניט פערהעלטניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט ווערליג.

incommen'surateness *n.* (אינ-קא-מענ'-שו-רייט-נעס) דאס זיין ניט פער-העלטניסמעסיג אדער פראפארציאנעל.

incommis'cible *a.* (אינ-קא-מיס'-איבל) אונפערמישבאר, וואס קען ניט ווערען צוזאמענגעמישט.

incommoda'tion *n.* (אינ-קאמ-א-דיי'-שאן) אונבעקוועמליכקייט; בעלעסטיגונג.

incommode' *v.* (אינ-קא-מאוד') פער-אורזאכען אונבעקוועמליכקייטען; בעלעס-טיגען.

incommo'dious *a.* (אינ-קא-מאו'-די-אס) לעסטיג; אונבעקוועם.

incommo'diously *adv.* (אינ-קא-מאו'-די-אס-לי) מיט בעלעסטיגונג; אונבע-קוועם.

incommo'diousness *n.* (אינ-קא-מאו'-די-אס-נעס) אונבעקוועמליכקייט, לעסטיגקייט.

incommod'ity *n.* (אינ-קא-מאד'-אי-טי) עטוואס וואס פעראורזאכט אונבע-קוועמליכקייט; לעסטיגקייט, אונבעקוועמ-ליכקייט.

incommunicabil'ity *n.* (אינ-קא-מיו-ני-קע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען מיט-געטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicable *a.* (אינ-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס קען ניט מיטגעטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicableness *n.* (אינ-קא-מיו'-ני-קעבל-נעס) ז. *incommunicability*.

incommu'nicably *adv.* (אינ-קא-מיו'-ני-קע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט מיטגעטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicative *a.* (אינ-קא-מיו'-

ני-קע-טיוו) וואָס איז ניט גענייגט מיטצוטיילען אָדער צו דערצעהלען; צוריקגעהאַלטען.

incommu'nicatively *adv.* (אין-קאַ-מיו'-ני-קע-טיוו-לי) ניט מיטטיילענדיג אָדער ניט דערצעהלענדיג; אויף אַ צוריקגעהאַלטענעם אופן.

incommu'nicativeness *n.* (אין-קאַ-מיו'-ני-קע-טיוו-נעס) דאָס זיין צוריקגעהאַלטען, דאָס זיין ניט רעדעוודיג.

incommutabil'ity *n.* (אין-קאַ-מיו-טע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט; דאָס ניט קענען פערביטען ווערען.

incommu'table *a.* (אין-קאַ-מיו'-טעבל) אונפערענדערליך; וואָס קען ניט פערביטען ווערען.

incommu'tableness *n.* (אין-קאַ-מיו'-טעבל-נעס) ז. *incommutability*

incommu'tably *adv.* (אין-קאַ-מיו'-טע-בלי) אונפערענדערליך; ניט ווערענדיג פערביטען.

incompact' *a.* (אין-קאַם-פעקט') ניט פעסט, ניט קאָמפּאַקט, ניט געדיכט; ניט שטאַרק צוזאַמען.

incompac'ted *a.* (אין-קאַם-פעק'-טעד) ז. *incompact*

incomparabil'ity *n.* (אין-קאַם-פּע-רע-ביל'-אי-טי) אונפערגלייכליכקייט.

incom'parable *a.* (אין-קאַמ'-פּע-רעבל) אונפערגלייכליך.

incom'parableness *n.* (אין-קאַמ'-פּע-רעבל-נעס) אונפערגלייכליכקייט; דאָס זיין אונפערגלייכליך.

incom'parably *adv.* (אין-קאַמ'-פּע-רע-בלי) אויף אַן אונפערגלייכליכען אופן; אָהן אַ גלייכען.

incompas'sionate *a.* (אין-קאַם-פּעש'-אַנ-אייט) מיטליידלאָז, אָהן רחמנות, אָהן געפיהל.

incompas'sionately *adv.* (אין-קאַם-פּעש'-אַנ-אייט-לי) אונ'ברחמנות'דיג; מיט אונבאַרמהערציגקייט; אָהן מיטלייד, אָהן געפיהל.

incompas'sionateness *n.* (אין-קאַם-פּעש'-אַנ-אייט-נעס) אונבאַרמהערציגקייט; געפיהללאָזיגקייט.

incompatibil'ity *n.* (אין-קאַם-פּעט-אי-ביל'-אי-טי) 1. אונפערטראַגליכקייט; אונפערטרעגליכקייט; דאָס ניט קענען הויזען אָדער זיך פערטראַגען; 2. אונמישבאַרקייט [וועגען שטאָפען וואָס פעראייניגען זיך ניט כעמיש].

1. The court granted her a divorce on the ground of **incompatability** of temper.

incompat'ible *a.* (אין-קאַם-פּעט'-איבל) אונפערטרעגליך; וואָס קען זיך ניט פערטראַגען; וואָס קענען ניט הויזען; אונפעראייניבאַר; אונמישבאַר, וואָס רעאַגירען ניט איינער אויף דעם אַנדערען [וועגען שטאָפען וואָס פעראייניגען זיך ניט כעמיש].

incompat'ibleness *n.* (אין-קאַם-פּעט'-איבל-נעס) ז. *incompatibility*

incompat'ibles *n.* (אין-קאַם-פּעט'-איבלז) פערזאָנען אָדער זאַכען וואָס קענען ניט פעראייניגט ווערען.

incompat'ibly *adv.* (אין-קאַם-פּעט'-אי-בלי) אויף אַן אונפעראייניבאַרען אָדער אונפערטרעגליכען אופן.

incom'petence *n.* (אין-קאַמ'-פּי-טענס) אונקאָמפּעטענץ, אונפעהיגקייט, אונטיכטיגקייט; אונבערעכטיגטקייט.

incom'petency *n.* (אין-קאַמ'-פּי-טענ-סי) ז. *incompetence*

incom'petent *a. and n.* (אין-קאַמ'-פּי-טענט) אונקאָמפּעטענט, אונפעהיג, אונטיכטיג; ניט בערעכטיגט; אַן אונקאָמפּעטענטע פערזאָן.

incom'petently *adv.* (אין-קאַמ'-פּי-טענט-לי) אויף אַן אונקאָמפּעטענטען אופן; מיט אונפעהיגקייט.

incomplete' *a.* (אין-קאַם-פּליט') אונפאָלשטענדיג; מאַנגעלהאַפט; ניט פערענדיגט.

incomplete'ly *adv.* (אין-קאַם-פּליט'-לי) אויף אַן אונפאָלשטענדיגען אָדער מאַנגעלהאַפטען אופן; ניט פערענדיגטערהייד.

incomplete'ness *n.* (אין-קאַם-פּליט'-נעס) אונפאָלשטענדיגקייט; אונפאָלקאָמענהייט; מאַנגעלהאַפטיגקייט.

incomple'tion *n.* (אין-קאַם-פּלי'-שאַן) ז. *incompleteness*

incom'plex *a.* (אין-קאַמ'-פּלעקס) ניט קאָמפּליצירט, ניט פערוויקעלט, ניט צוזאַמענגעזעצט; איינפאַך.

incom'plexly *adv.* (אין-קאַמ'-פּלעקס-לי) אויף אַ ניט קאָמפּליצירטען אופן; ניט פערוויקעלט, ניט צוזאַמענגעזעצט.

incompli'ance *n.* (אין-קאַם-פּלאַי'-ענס) אונגעפעליגקייט [אונפערטיגקייט צו טהאָן דעם צווייטענס פערלאַנג].

in compli'ance (אין קאַם-פּלאַי'-ענס) אין איינקלאַנג; לויט.

In compliance with his request the package was sent to him by express.

incompli'ant *a.* (אין-קאַם-פּלאַי'-ענט) אונגעפעליג [ניט פערטיג צו טהאָן דעם צווייטענס רצון]; ניט נאָכגיביג.

incompli'antly *adv.* (אין-קאַם-פּלאַי'-ענט-לי) אונגעפעליג, אָהן בערייטקייט צו טהאָן דעם צווייטענס רצון, ניט נאָכגיביג.

incompos'ite *a.* (אין-קאַם-פּאַז'-איט) ניט צוזאַמענגעזעצט; איינפאַך.

incompos'ite num'bers (אין-קאַם-פּאַז'-איט נאַמ'-בערז) פּרים-צאָהלען [צאָהלען וועלכע ווערען געטיילט נור דורך זיך אַליין אָדער דורך דער צאָהל 1, ווי די צאָהלען 1, 2, 3, 5, 7, 11, 13 א. ז. וו.].

incomprehensibil'ity *n.* (אין-קאַם-פּרי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) אונבעגרייפליכקייט.

incomprehen'sible *a. and n.* (אין-קאַם-פּרי-הענ'-סיבל) אונבעגרייפליך; אַן אונבעגרייפליכע זאַך.

American political methods are often **incomprehensible** to foreigners.

incomprehen'sibleness *n.* (אין-קאַם-פּרי-הענ'-סיבל-נעס) ז. *incomprehensibility*

incomprehen'sibly *adv.* (אין-קאַם-פּרי-הענ'-סי-בלי) אויף אַן אונבעגרייפליכען אופן.

incomprehen'sion *n.* (אין-קאַם-פּרי-הענ'-שאַן) מאַנגעל אין בעגרייפונגסקראַפט; אונפערשטענדיגקייט.

incomprehen'sive *a.* (אין-קאַם-פּרי-הענ'-סיוו) ניט אומפאַסענד; בעשרענקט.

incomprehen'sively *adv.* (אין-קאַם-פּרי-הענ'-סיוו-לי) ניט אומפאַסענדיג; בעשרענקט.

incomprehen'siveness *n.* (אין-קאַם-פּרי-הענ'-סיוו-נעס) בעשרענקטקייט; דאָס זיין בעשרענקט אָדער ניט אומפאַסענד.

incompressibil'ity *n.* (אין-קאַם-פּרעס-אי-ביל'-אי-טי) אונצוזאַמענדריקבאַרקייט; דאָס ניט קענען צונויפגעדריקט אָדער צונויפגעפּרעסט ווערען.

incompress'ible *a.* (אין-קאַם-פּרעס'-איבל) ניט צוזאַמענדריקבאַר, וואָס מען קען ניט צונויפפּרעסען.

incompress'ibleness *n.* (אין-קאַם-פּרעס'-איבל-נעס) ז. *incompressibility*

incompu'table *a.* (אין-קאַם-פּיו'-טעבל) וואָס מען קען ניט צוזאַמענרעכנען.

inconcea'lable *a.* (אין-קאַנ-סיע'-לעבל) וואָס קען ניט בעהאַלטען אָדער פערבאָרגען ווערען.

inconceivabil'ity *n.* (אין-קאַנ-סיעוו-ע-ביל'-אי-טי) אונבעגרייפליכקייט.

inconceiv'able *a.* (אין-קאַנ-סיעוו'-עבל) אונבעגרייפליך.

inconceiv'ableness *n.* (אין-קאַנ-סיעוו'-עבל-נעס) דאָס זיין אונבעגרייפליך.

inconceiv'ably *adv.* (אין-קאַנ-סיעוו'-ע-בלי) אויף אַן אונבעגרייפליכען אופן.

inconcin'nity *n.* (אין-קאַנ-סינ'-אי-טי) אונאיבעראיינשטימונג; אונצופּאַסיגקייט.

inconclu'sive *a.* (אין-קאַנ-קלו'-סיוו) ניט איבערצייגענד; ניט בעשטימענד; ניט ווירקזאַם; וואָס פיהרט ניט צו קיין בעשטימטען רעזולטאַט.

inconclu'sively *adv.* (אין-קאַנ-קלו'-סיוו-לי) אויף אַ ניט איבערצייגענדען אופן.

inconclu'siveness *n.* (אין-קאַנ-קלו'-סיוו-נעס) דאָס זיין ניט איבערצייגענד; דאָס ניט פיהרען צו קיין בעשטימטען רעזולטאַט.

inconcus'sible *a.* (אין-קאַנ-קאַס'-איבל) אונערשיטערליך; וואָס קען ניט געריהרט ווערען פון אָרט.

incondensabil'ity *n.* (אין-קאַנ-דענ-סע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט צו ווערען צוזאַמענגעפּרעסט אָדער געדיכט.

inconden'sable *a.* (אין-קאַנ-דענ'-סעבל) וואָס קען ניט צוזאַמענגעפּרעסט ווערען, וואָס קען ניט געמאַכט ווערען געדיכט.

inconden'sible *a.* (אין-קאַנ-דענ'-סיבל) ז. *incondensable*

incondensibil'ity *n.* (אין-קאַנ-דענ-סי-ביל'-אי-טי) ז. *incondensability*

incon'dite *a.* (אין-קאַנ'-דיט) שלעכט געבויט, שלעכט פאָרמירט, ניט געשליפען, גראָב.

in condi'tion (אין קאַנ-דיש'-אַן) אין [גוטען] צושטאַנד אָדער לאַגע.

The athlete is now **in condition** to enter the race.

in confor'mity (אין קאַנ-פאַר'-מי-טי) ווערדליג, לויט, אין איינקלאַנג מיט...; אום נאָכצוקומען עפּעס.

inconfor'mity *n.* (אין-קאַנ-פאַר'-מי-טי) ניט צוגעפּאַסטקייט, דאָס ניט זיין אין איינקלאַנג אָדער איינשטימונג.

inconfu'table *a.* (אין-קאַנ-פיו'-טעבל) אונבעשטרייטבאַר, וואָס מען קען ניט בעווייזען אַז עס איז ניט ריכטיג.

inconfu'tably *adv.* (אין-קאַנ-פיו'-טע-בלי) אויף אַן אונבעשטרייטבאַרען אופן.

incongea'lable *a.* (אין-קאַנ-דזשיע'-לעבל) וואָס קען ניט פערקיהלט, געפראָרען אָדער פערגליווערט ווערען.

incongea'lableness *n.* (אין-קאַנ-דזשיע'-לעבל-נעס) אונפעהיגקייט צו ווערען פערקיהלט, געפראָרען אָדער פערגליווערט.

inconge'nial *a.* (אין-קאַנ-דזשי'-ני-על) ניט עהנליך, ניט צוגעפּאַסט, ניט גלייך, ניט פערוואַנדט.

incongenial'ity *n.* (אין-קאַנ-דזשי-ני-על'-אי-טי) אונעהנליכקייט, ניט צוגעפּאַסטקייט, דאָס זיין ניט פערוואַנדט.

incon'gruence *n.* (אינ-קאנ'-גרו-ענס) ז. *incongruity*.

incon'gruent *a.* (אינ-קאנ'-גרו-ענט) ז. *incongruous*.

incongru'ity *n.* (אינ-קאנ-גרו'-אי-טי) אונשיקליכקייט, ניט=קלעפיגקייט, ניט=פאסיגקייט; אונהארמאניע; דאס זיין אהן צוזאמענהאנג, דאס זיין ניט פערבונדענע [װענען טיילען פון עפּעס].

incongru'ity of speech (אינ-קאנ-גרו'-אי-טי אוו ספיטש) דאס ריידען אהן א צוזאמענהאנג, דאס ניט קלעפען זיך א ווארט צו א ווארט [אין ריידען].

incon'gruous *a.* (אינ-קאנ'-גרו-אס) אונשיקליך, ניט=קלעפיג, ניט צוזאמענגעפאסט, ניט פעראייניגט [װענען טיילען פון עפּעס], ניט הארמאנירענד.

incon'gruously *adv.* (אינ-קאנ'-גרו-אס-לי) אויף אן אונגעשיקטען, ניט צוזאמענגעפאסטען אדער ניט הארמאנישען שטייגער; אהן צוזאמענהאנג, ניט צוזאמענגעבונדען.

incon'gruousness *n.* (אינ-קאנ'-גרו-אס-נעס) ז. *incongruity*.

inconnec'tion *n.* (אינ-קא-נעק'-שאן) אונפערבונדענקייט, אונפעראייניגטקייט.

inconnex'ion *n.* (אינ-קא-נעק'-שאן) ז. *inconnection*.

incon'scient *a.* (אינ-קאנ'-שיענט) אונבעוואוסטזיניג.

incon'scious *a.* (אינ-קאנ'-שאס) ז. *inconscient*.

inconsec'utive *a.* (אינ-קאן-סעק'-יו-טיוו) וואס פאלגט ניט אין דער ריכטיגער ארדנונג, אונפעראייניגט.

inconsec'utiveness *n.* (אינ-קאן-סעק'-יו-טיוו-נעס) דאס ניט פאלגען אין דער ריכטיגער ארדנונג.

incon'sequence *n.* (אינ-קאנ'-סי-קהווענס) דאס זיין ניט קאנזעקווענט, אויסגעהאלטען אדער לאגיש; עטוואס וואס איז ניט קאנזעקווענט, ניט אויסגעהאלטען אדער ניט לאגיש.

in con'sequence of (אין קאנ'-סי-קהווענס אוו) אלס א רעזולטאט פון...; דורך...

incon'sequent *a.* (אינ-קאנ'-סי-קהווענט) ניט קאנזעקווענט, ניט אויסגעהאלטען, ניט לאגיש.

inconsequen'tial *a.* (אינ-קאן-סי-קהווענ'-שעל) ניט קאנזעקווענט, ניט אויסגעהאלטען, ניט לאגיש; ניט וויכטיג, וואס האט ניט קיין ווערטה.

inconsequential'ity *n.* (אינ-קאן-סי-קהווענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין ניט קאנזעקווענט, ניט אויסגעהאלטען אדער אונלאגיש; עטוואס וואס איז ניט קאנזעקווענט אדער ניט לאגיש; עטוואס וואס איז ניט וויכטיג אדער וואס האט ניט קיין ווערטה.

inconsequen'tially *adv.* (אינ-קאן-סי-קהווענ'-שעל-אי) ז. *inconsequently*.

incon'sequently *adv.* (אינ-קאנ'-סי-קהווענט-לי) אויף א ניט קאנזעקווענטען, ניט אויסגעהאלטענעם אדער אונלאגישען שטייגער.

incon'sequentness *n.* (אינ-קאנ'-סי-קהווענט-נעס) ז. *inconsequence*.

inconsid'erable *a.* (אינ-קאן-סיד'-ער-עבל) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

inconsid'erableness *n.* (אינ-קאן-סיד'-ער-עבל-נעס) אונוויכטיגקייט; דאס זיין אונבעדייטענד.

inconsid'erably *adv.* (אינ-קאן-סיד'-ער-ע-בלי) אונבעדייטענד, אונוויכטיג, זעהר ווייניג, זעהר קליין.

inconsid'erate *a.* (אינ-קאן-סיד'-ער-אייט) ניט בעטראכט, אונאיבערלעגט, נאכלעסיג, אונפארזיכטיג.

inconsid'erately *adv.* (אינ-קאן-סיד'-ער-אייט-לי) אונבעטראכט, אהן איבערלעגונג, נאכלעסיג, אונפארזיכטיג.

inconsid'erateness *n.* (אינ-קאן-סיד'-ער-אייט-נעס) אונבעדראכטזאמקייט, אונאיבערלעגטקייט, נאכלעסיגקייט, אונפארזיכטיגקייט.

inconsidera'tion *n.* (אינ-קאן-סיד-ע-ריי'-שאן) אונבעטראכטקייט, אונאיבערלעגטקייט, נאכלעסיגקייט, אונפארזיכטיגקייט; עטוואס וואס ווערט געטהאן אהן איבערלעגונג און ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט קיין זאך.

in considera'tion of (אין קאן-סיד-ע-ריי'-שאן אוו) אין אנבעטראכט..., נעהמענדיג אין אנבעטראכט.

inconsis'tence *n.* (אינ-קאן-סיס'-טענס) ז. *inconsistency*.

inconsis'tency *n.* (אינ-קאן-סיס'-טענ-סי) אונאיינשטימיגקייט, אונפעראייניגבארקייט; דאס זיין ניט קאנזעקווענט, ניט אויסגעהאלטען אדער ניט אין איינקלאנג; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט.

inconsis'tent *n.* (אינ-קאן-סיס'-טענט) אונאיינשטימיג, ניט אין איינקלאנג, ניט אויסגעהאלטען, ניט קאנזעקווענט; אונבעשטענדיג, פערענדערליך.

inconsis'tently *adv.* (אינ-קאן-סיס'-טענט-לי) ניט איינשטימיג, ניט אין איינקלאנג, אויף א ניט קאנזעקווענטען אדער ניט אויסגעהאלטענעם שטייגער; אויף אן אונבעשטענדיגען אדער פערענדערליכען אופן.

inconso'lable *a.* (אינ-קאן-סאו'-לעבל) אונטרייסטבאר, וואס קען זיך ניט טרייסטען.

inconso'lableness *n.* (אינ-קאן-סאו'-לעבל-נעס) אונטרייסטבארקייט.

inconso'lably *adv.* (אינ-קאן-סאו'-לע-בלי) אהן טרייסט, אונטרייסטבאר.

incon'sonance *n.* (אינ-קאנ'-סא-נענס) דאס זיין ניט אין איינקלאנג, אין ווידערשפרוך, אונאיינשטימיג אדער ניט הארמאנירענד.

incon'sonancy *n.* (אינ-קאנ'-סא-נענ-סי) ז. *inconsonance*.

incon'sonant *a.* (אינ-קאנ'-סא-נענט) ניט איבעראיינשטימענד, ווידערשפרעכענד, ניט הארמאנירענד.

incon'sonantly *adv.* (אינ-קאנ'-סא-נענט-לי) אונאיינשטימענד, ניט הארמאנירענד, ווידערשפרעכענד.

inconspic'uous *a.* (אינ-קאן-ספיק'-יו-אס) אונבעמערקליך, וואס קען ניט בעמערקט ווערען.

inconspic'uously *adv.* (אינ-קאן-ספיק'-יו-אס-לי) אויף אן אונבעמערקליכען אופן.

inconspic'uousness *n.* (אינ-קאן-ספיק'-יו-אס-נעס) אונבעמערקבארקייט.

incon'stancy *n.* (אינ-קאנ'-סטענ-סי) אונבעשטענדיגקייט; פערענדערליכקייט; אונגלייכהייט, פערשיעדענהייט.

incon'stant *a.* (אינ-קאנ'-סטענט) אונבעשטענדיג; פערענדערליך.

incon'stantly *adv.* (אינ-קאנ'-סטענט-לי) מיט אונבעשטענדיגקייט; פערענדערליך.

inconstruc'tible *a.* (אינ-קאן-סטראק'-טיבל) וואס קען ניט קאנסטרואירט ווערען.

inconsu'mable *a.* (אינ-קאן-סיו'-מעבל) אונפערצעהרבאר, וואס קען ניט פערצעהרט ווערען; אונפערברענבאר.

inconsu'mably *adv.* (אינ-קאן-סיו'-מע-בלי) אזוי אז מען זאל עס ניט קענען פערצעהרען אדער פערברענען.

inconsum'mate *a.* (אינ-קאן-סאמ'-אייט) אונפערענדיגט, אונפאלקאמען.

inconsum'mateness *n.* (אינ-קאן-סאמ'-אייט-נעס) דאס זיין אונפאלקאמען אדער ניט פערענדיגט.

incontam'inate *a.* (אינ-קאן-טעמ'-אי-נייט) אונבעפלעקט; ריין.

incontam'inateness *n.* (אינ-קאן-טעמ'-אי-נייט-נעס) אונבעפלעקטקייט; ריינקייט.

incontestabil'ity *n.* (אינ-קאן-טעס-טע-ביל'-אי-טי) אונבעשטרייטבארקייט.

incontes'table *a.* (אינ-קאן-טעס'-טעבל) אונבעשטרייטבאר, וואס איז ניט צו בעשטרייטען; זיכער, אהן צווייפעל.

incontes'tableness *n.* (אינ-קאן-טעס'-טעבל-נעס) אונבעשטרייטבארקייט.

incontes'tably *adv.* (אינ-קאן-טעס'-טע-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

incontig'uous *a.* (אינ-קאן-טיג'-יו-אס) וואס בעריהרט ניט; וואס איז אבגעזונדערט.

incontig'uously *adv.* (אינ-קאן-טיג'-יו-אס-לי) ניט בעריהרענדיג, אבגעזונדערט.

incon'tinence *n.* (אינ-קאנ'-טי-נענס) ניט איינגעהאלטענקייט; ניט איינגעהאלטענקייט אין עסען, אין געשלעכטס=לעבען א. ד. ג.; אין מעדיצין — די אונפעהיגקייט פון געוויסע ארגאנען צוריקצוהאלטען די נאטירליכע אבזונדערונגען [ווי אורין א. ד. ג.].

incon'tinency *n.* (אינ-קאנ'-טי-נענ-סי) ז. *incontinence*.

incon'tinent *a. and n.* (אינ-קאנ'-טי-נענט) ניט איינגעהאלטען; אונמעסיג אדער ניט איינגעהאלטען אין עסען, טרינקען, געשלעכטס=לעבען א. ד. ג.; אין מעדיצין — וואס האט ניט די פעהיגקייט צוריקצוהאלטען די נאטירליכע אבזונדערונגען [װענען געוויסע ארגאנען פון קערפער]; א ניט=איינגעהאלטענער.

incon'tinently *adv.* (אינ-קאנ'-טי-נענט-לי) אויף א ניט איינגעהאלטענעם אופן; אהן איינגעהאלטענקייט אין געשלעכטס=לעבען, אין עסען, טרינקען א. ד. ג.; אהן צוריקהאלטונג; ניט אבלעגענדיג; באלד.

incontrol'lable *a.* (אינ-קאן-טראו'-לעבל) אונקאנטראלירבאר, וואס קען ניט קאנטראלירט ווערען.

incontrovertibil'ity *n.* (אינ-קאן-טרא-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) אונבעשטרייטבארקייט.

incontrover'tible *a.* (אינ-קאן-טרא-וואיר'-טיבל) אונבעשטרייטבאר, אונווידערשפרעכליך.

incontrover'tibly *adv.* (אינ-קאן-טרא-וואיר'-טי-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

inconve'nience *n. and v.* (אינ-קאן-ווי'-ניענס) אונבעקוועמליכקייט, לעסטיגקייט; אונאנגענעהמליכקייט; מאכען אונבעקוועם, בעלעסטיגען; שטעלען אין פערלעגענהייט.

inconve'nient *a.* (אינ-קאנ-ווי'-ניענט) אונבעקוועם; לעסטיג; בעשווערליך; הינ- דערליך.

inconve'niently *adv.* (אינ-קאנ-ווי'- ניענט-לי) אויף אן אונבעקוועמען אופן; אויף א בעשווערליכען אדער הינדערלי- כען אופן.

inconver'sable *a.* (אינ-קאנ-וואיר'- סעבל) ניט ריידעוודיג, ניט געזעלשאפט- ליך; צוריקגעהאלטען.

incon'versant *a.* (אינ-קאנ'-וואיר- סענט) וואס איז ניט בעקאנט מיט...

inconvertibil'ity *n.* (אינ-קאנ-וואיר- טי-ביל'-אי-טי) אונפערוואנדעלבארקייט; אונפערענדערליכקייט; דאס ניט קענען פערביטען אדער אויסגעביטען ווערען אויף עטוואס אנדערש.

inconver'tible *a.* (אינ-קאנ-וואיר'- טיבל) וואס קען ניט פערוואנדעלט ווע- רען; אונפערענדערליך; וואס קען ניט אויסגעביטען ווערען אויף עטוואס אנ- דערש.

inconver'tibleness *n.* (אינ-קאנ- וואיר'-טיבל-נעס) ז. *inconvertibility*.

inconver'tibly *adv.* (אינ-קאנ-וואיר'- טי-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט פערוואנדעלט אדער פערענדערט ווערען.

inconvin'cible *a.* (אינ-קאנ-ווינ'- סיבל) וואס קען ניט איבערצייגט ווערען.

inconvin'cibly *adv.* (אינ-קאנ-ווינ'- סי-בלי) ניט לאזענדיג זיך איבערצייגען.

incor'porable *a.* (אינ-קאהר'-פא- רעבל) וואס קען אינקארפארירט ווערען, וואס קען פעראייניגט אדער פערבונדען ווערען.

incor'porate *v. and a.* (אינ-קאהר'- פא-רייט) אינקארפארירען, פעראייניגען פערשידענע עלעמענטען אין איין קער- פערשאפט; זיך פעראייניגען אדער פער- בינדען מיט אן אנדער מאסע אדער קער- פערשאפט; אריינעהמען אין עפעס; זיך פערבינדען אין א געזעלשאפט, וואס איז אנערקענט פון געזעץ, מיט ספעציעלע פונקציאנען, רעכטען און פפליכטען; פער- קערפערען, צוגעבען א מאטעריעלע פארם צו עפעס; אינקארפארירט, פעראייניגט אין א קערפערשאפט; אויסגעמישט, צו- זאמענגעבונדען; ניט קערפערליך, אונ- מאטעריעל.

incorpora'tion *n.* (אינ-קאהר-פא- ריי'-שאן) דאס אינקארפארירען אדער דאס זיין אינקארפארירט; דאס פעראיי- ניגען פערשידענע עלעמענטען אין איין מאסע אדער קערפערשאפט; דאס פער- אייניגען זיך מיט אן אנדער מאסע אדער קערפערשאפט; די אויסבילדונג אדער עק- זיסטענץ פון א געזעצליך אנערקענטער גע- זעלשאפט מיט ספעציעלע צוועקען, רעכ- טע און פפליכטע; די פערקערפערונג פון עפעס.

incor'porator *n.* (אינ-קאהר'-פא-ריי- טאר) איינער וואס בילדעט א קארפארא- ציאן; איינער פון די ערשטע מיטגליע- דער פון אן אינקארפארירטער קערפער- שאפט.

incorpo'real *a. and n.* (אינ-קאהר- פאו'-רי-על) ניט קערפערליך, ניט מאטע- ריעל; וואס בעשטעהט ניט פון מאטעריע; וואס מען קען ניט פיהלען מיט די חושים; א ניט מאטעריעלע זאך.

incorpo'realism *n.* (אינ-קאהר-פאו'- רי-על-איזם) דאס זיין ניט קערפערליך אדער ניט מאטעריעל; דאס בעשטעהן ניט פון מאטעריע; אן אונקערפערליכע עקזיסטענץ.

incorpo'realist *n.* (אינ-קאהר-פאו'- רי-על-איסט) איינער וואס גלויבט אין א ניט קערפערליכער אדער גייסטיגער עקזיסטענץ.

incorporeal'ity *n.* (אינ-קאהר-פאו- רי-על'-אי-טי) ז. *incorporeity*.

incorpo'really *adv.* (אינ-קאהר-פאו'- רי-על-אי) אויף אן אונקערפערליכען אופן; ניט מאטעריעל, ניט בעשטעהענד פון מאטעריע.

incorpore'ity *n.* (אינ-קאהר-פא-רי'- אי-טי) דאס זיין ניט קערפערליך אדער ניט מאטעריעל; אן אונקערפערליכע עק- זיסטענץ.

incorrect' *a.* (אינ-קא-רעקט') אונקא- רעקט, ניט ריכטיג, פעהלערהאפט; אונ- אנשטענדיג; ניט אקוראט.

incorrect'ly *adv.* (אינ-קא-רעקט'-לי) אויף אן אונקארעקטען שטייגער; מיט פעהלערען.

incorrect'ness *n.* (אינ-קא-רעקט'- נעס) אונקארעקטקייט; אונריכטיגקייט, פעהלערהאפטיגקייט.

incorrespon'dence *n.* (אינ-קאר-ע- ספאנ'-דענס) די ניט צוגעפאסטקייט; דאס זיין ניט פראפארציאנעל.

incorrespon'dency *n.* (אינ-קאר-ע- ספאנ'-דענ-סי) ז. *incorrespondence*.

incorrespon'ding *a.* (אינ-קאר-ע- ספאנ'-דינג) ניט צופאסענד, ניט זייענ- דיג פראפארציאנעל.

incorrigibil'ity *n.* (אינ-קאר-אי-דזשי- ביל'-אי-טי) אונפערבעסערליכקייט.

incor'rigible *a. and n.* (אינ-קאר'-אי- דזשיבל) אונפערבעסערליך, אונפעהיג פער- בעסערט צו ווערען; איינער, וועלכער קען זיך ניט בעסערען.

incor'rigibleness *n.* (אינ-קאר'-אי- דזשיבל-נעס) ז. *incorrigibility*.

incor'rigibly *adv.* (אינ-קאר'-אי- דזשי-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען.

incorro'dible *a.* (אינ-קא-ראו'-דיבל) אונצופרעסליך, וואס קען ניט צופרעסען ווערען.

incorrupt' *a.* (אינ-קא-ראפט') אונ- פערדארבען, ריין, עהרליך; אונבעשטעכ- ליך, וואס נעהמט ניט קיין שוחד.

incorruptibil'ity *n.* (אינ-קא-ראפ- טי-ביל'-אי-טי) אונפערדערבליכקייט; אונבעשטעכליכקייט.

incorrup'tible *a.* (אינ-קא-ראפ'- טיבל) אונפערדערבליך; אונבעשטעכליך.

incorrup'tibleness *n.* (אינ-קא-ראפ'- טיבל-נעס) ז. *incorruptibility*.

incorrup'tibly *adv.* (אינ-קא-ראפ'- טי-בלי) אויף אן אונפערדערבליכען אופן; ניט נעהמענדיג קיין שוחד.

incorrup'tion *n.* (אינ-קא-ראפ'-שאן) אונפערדערבליכקייט; דאס זיין אונפער- דערבליך.

incorrupt'ly *adv.* (אינ-קא-ראפט'-לי) ניט פערדארבען; ריין; עהרליך; ניט נעהמענדיג קיין שוחד.

incorrupt'ness *n.* (אינ-קא-ראפט'- נעס) אונפערדארבענהייט, ריינהייט, עהר- ליכקייט.

in course (אין קאורס) אין דער ריכ- טיגער אדער געוועהנליכער ארדנונג.

in course of (אין קאורס אוו) אין גאנג פון עפעס; אין משך פון דעם פראצעס.

incras'sate *v. and a.* (אינ-קרעס'- אייט) פערדיקען; געדיכט מאכען; ווע- רען דיקער אדער געדיכטער; וואס איז געווארען דיקער אדער געדיכטער; פעט געווארען; דיק.

incras'sated *a.* (אינ-קרעס'-איי-טעד) געמאכט דיק.

incrassa'tion *n.* (אינ-קרע-סיי'-שאן) די פערדיקונג; דאס ווערען דיק.

incras'sative *a. and n.* (אינ-קרעס'- ע-טיוו) פערדיקענד; דאס וואס מאכט דיק.

increa'sable *a.* (אינ-קריע'-סעבל) וואס קען פערמעהרט אדער פערגרעסערט ווע- רען.

increa'sableness *n.* (אינ-קריע'- סעבל-נעס) די פערמעהרבארקייט.

increase' *v.* (אינ-קריעס') צו- צוקומען, זיך פערמעהרען; פערמעהרען, וואקסען, פערגרעסערען.

in'crease *n.* (אינ'-קריעס) דאס צוקומען, די צוּוואקסונג, די פערמעהרונג, די פער- גרעסערונג; פרוכט, ערטראג; אין אס- טראנאמיע — די צייט ווען די לבנה פער- גרעסערט זיך.

increa'ser *n.* (אינ-קריע'-סער) א פער- מעהרער.

increa'singly *adv.* (אינ-קריע'-סינג- לי) פערמעהרענדיג, פערגרעסערענדיג. The day is proving increasingly hot.

increa'sing mo'tion (אינ-קריע'-סינג מאו'-שאן) אין פיזיק — א בעוועגונג וואס איהר שנעלקייט ווערט אימער גרע- סער.

in'create *a.* (אינ'-קרי-אייט) אונער- שאפען; וואס איז ניט בעשאפען געווארען.

incredibil'ity *n.* (אינ-קרעד-אי-ביל'- אי-טי) אונגלויבליכקייט; עפעס וואס איז אונגלויבליך.

incred'ible *a.* (אינ-קרעד'-איבל) אונ- גלויבליך.

incred'ibleness *n.* (אינ-קרעד'-איבל- נעס) ז. *incredibility*.

incred'ibly *adv.* (אינ-קרעד'-אי-בלי) אויף אן אונגלויבליכען אופן.

incredu'lity *n.* (אינ-קרי-דיו'-לי-טי) אונגלויביגקייט; דאס ניט גלויבען אין עפעס; סקעפטיציזם.

incred'ulous *a.* (אינ-קרעד'-יו-לאס) אונגלויביג, שווער-גלויביג; סקעפטיש.

incred'ulously *adv.* (אינ-קרעד'-יו- לאס-לי) אויף א סקעפטישען אופן; מיט אונגלויביגקייט.

incred'ulousness *n.* (אינ-קרעד'-יו- לאס-נעס) ז. *incredulity*.

increma'tion *n.* (אינ-קרי-מיי'-שאן) פערברענונג.

in'crement *n.* (אינ'-קרי-מענט) צו- וואקס, פערמעהרונג, פערגרעסערונג; צו- נאהמע, צוזאץ.

incremen'tal *a.* (אינ-קרי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו פערמעהרונג, פערגרע- סערונג אדער צוזאץ.

incres'cent *a.* (אינ-קרעס'-ענט) וואק- סענד; וואס פערגרעסערט זיך [בנוגע צו דער לבנה].

incrim'inate *v.* (אינ-קרימ'-אי-נייט) בעשולדיגען אין א פערברעכען.

incrimina'tion *n.* (אינ-קרימ-אי-ניי'- שאן) דאס בעשולדיגען אין א פערברע- כען; דאס אנטייל-נעהמען אין א פער- ברעכען.

incrust' *v.* (אינ-קראסט') איבערציהען, בעלעגען, בעדעקען [מיט שימעל, מיט א קארע]; אין מאזאאיק — אריינזעצען אדער אריינקלעפען שטיינדלעך אדער אנ-

דערע זאכען, כדי צו שאפען א בילד אדער פיגור.

incrus'tate *a.* (אינ-קראס'-טייט) איבערגעצויגען, בעדעקט [מיט שימעל, מיט א קארע א. ד. ג.]; אריינגעזעצט אדער אריינגעקלעפט [ווי שטיינדלעך אין א מאזאאישער פיגור].

incrusta'tion *n.* (אינ-קראס-טיי'-שאן) איבערצוג, א קארע; אן אריינגעזעצטע אדער אריינגעקלעפטע זאך [ווי א שטיינדעל אין א מאזאאישער פיגור].

incrust'ment *n.* (אינ-קראסט'-מענט) ז. *incrustation*.

in'cubate *v.* (אינ'-קיו-בייט) זיצען אויף אייער, בריהען; אין מעדיצין — דורכגעהן די אינקובאציאן. ז. *incubation*.

incuba'tion *n.* (אינ-קיו-ביי'-שאן) דאס זיצען אויף אייער, דאס בריהען; אין מעדיצין — די אינקובאציאנס-צייט [די צייט ווען אין ארגאניזם געהען אריין מיקראבען פון אן אנשטעקיגער קראנקהייט ביז דיעזע קראנקהייט ווייזט זיך ארויס]; דאס ליעגען אינוועניג; דאס שלאפען אין א טעמפעל, כדי צו בעקומען די השפעה פון גאט [ווי ביי די אלטע גריכען].

in'cubator *n.* (אינ'-קיו-ביי-טאר) א פויגעל וואס בריהט אוים אייער; א בריה-מאשין [צום אויסבריהען אייער].

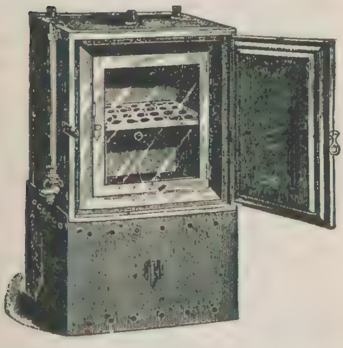

Incubator

incu'batory *a.* (אינ-קיו'-בע-טא-רי) וואס דיענט אדער געהערט צום בריהען.

in'cubus *a.* (אינ'-קיו-באס) א קאשמאר [זעהר א שווערער און אונרוהיגער שלאף מיט שוידערליכע חלומות]; אן אינקובוס, א שד, וועגען וועלכען מען האט געגלויבט אז ער קומט צום מענשען אין שלאף און איז די אורזאכע פון א קאשמאר; א שווערע לאסט, א שטיין אויף'ן הארצען.

in cuer'po (אין קהווער'-פאו) אהן אן אויבערשטע בגד; אין די תחתונים; נאקעט, ניט בעשיצט.

incul'cate *v.* (אינ-קאל'-קייט) לערנען מיט איינעם און איינ'חזר'ען מיט איהם; איינקריצען איינעם אין זכרון.

The school aims to **inculcate** habits of industry.

inculca'tion *n.* (אינ-קאל-קיי'-שאן) דאס איינ'חזר'ען, דאס איינקריצען אין זכרון דורך אפטען חזר'ען.

incul'cator *n.* (אינ-קאל'-קיי-טאר) איינער וואס חזר'ט כסדר איינע און דיעזעלבע זאך, כדי זי זאל זיך איינקריצען אין זכרון.

incul'pable *a.* (אינ-קאל'-פעבל) וואס פערדיענט ניט קיין שטראף אדער פארוואורף; ווערען מען קען ניט טאדלען.

incul'pableness *n.* (אינ-קאל'-פעבל-נעס) דאס ניט פערדיענען קיין שטראף, פארוואורף אדער טאדעל.

incul'pably *adv.* (אינ-קאל'-פע-בלי) ניט פערדיענענדיג קיין שטראף אדער טאדעל.

incul'pate *v.* (אינ-קאל'-פייט) בעשולדיגען; טאדלען; מאכען פארווירפע.

inculpa'tion *n.* (אינ-קאל-פיי'-שאן) טאדלונג; דאס מאכען פארווירפע; בעשולדיגונג.

incul'patory *a.* (אינ-קאל'-פע-טא-רי) וואס האט א נייגונג צו ווארפען א שולד אדער צו טאדלען; בעשולדיגענד, טאדלענד.

The prosecution presented strong **inculpatory** evidence.

incultiva'tion *n.* (אינ-קאל-טי-וויי'-שאן) דאס זיין אונבעארבייט, דאס זיין וויסט.

incum'bency *n.* (אינ-קאמ'-בענ-סי) דאס האלטען א קירכליכע שטעלע; דאס זיין אין א קירכליכען אמט.

incum'bent *a.* and *n.* (אינ-קאמ'-בענט) ארויפגעלעגט, אויסגעלעגט; וואס איז אויסגעלעגט איבער עפעס, האלטענדיג זיך נור אין איין פונקט [ווי די האר וואס איז אויסגעלעגט אויף'ן קאפ]; ארויפגעלעגט אלס א פפליכט; איינער וואס פערנעהמט אן אמט; איינער וואס האלט אן א שטעלע.

incum'ber *v.* (אינ-קאמ'-בער) ז. *encumber*.

incum'brance *n.* (אינ-קאמ'-ברענס) ז. *encumbrance*.

incunab'ula *n.* (אינ-קיו-נעב'-יו-לא) דער ארט, אין וועלכען א זאך האט בעקומען איהר ערשטע ענטוויקלונג; דער אנהויב, די ענטשטעהונג פון עפעס; דער ארט וואו מען קולטיווירט אדער האדעוועט עופות; אין ביבליאגראפיע — די ביכער, וועלכע זיינען אבגעדרוקט געווארען גלייך ווי מען האט ערפונדען בוכדרוקעריי, ספעציעל די ביכער, וועלכע זיינען ערשיענען ביז'ן יאהר 1500.

incur' *v.* (אינ-קויר') צוציהען אדער ארויפציהען אויף זיך; ארויפברייגגען אויף זיך [אן אונאנגענעהמליכקייט, א צרה].

incurabil'ity *n.* (אינ-קיור-ע-ביל'-אי-טי) אונהיילבארקייט, אונקורירבארקייט.

incur'able *a.* and *n.* (אינ-קיור'-עבל) אונהיילבאר, אונקורירבאר; וואס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען; אן אונהיילבארער חולה.

incur'ableness *n.* (אינ-קיור'-עבל-נעס) ז. *incurability*.

incur'ably *adv.* (אינ-קיור'-ע-בלי) אויף אן אונהיילבארען אופן.

incurios'ity *n.* (אינ-קיו-רי-אס'-אי-טי) מאנגעל אין נייגיעריגקייט; גלייכגילטיגקייט.

incu'rious *a.* (אינ-קיו'-רי-אס) ניט נייגיעריג, גלייכגילטיג, אינדיפערענט; ניט פעראינטערעסירט.

incu'riously *adv.* (אינ-קיו'-רי-אס-לי) אויף אן אונניייגיעריגען אדער גלייכגילטיגען שטייגער.

incu'riousness *n.* (אינ-קיו'-רי-אס-נעס) ז. *incuriosity*.

incur'sion *n.* (אינ-קויר'-שאן) דער אריינפאל, דער אריינברוך, דאס אריינרייסען זיך [ווי פון שונאים אין א לאנד].

incur'sionist *n.* (אינ-קויר'-שאנ-איסט) איינער וואס פאלט אריין אין אן ארט אונגעבעטענערהייד.

incur'sive *a.* (אינ-קויר'-סיוו) וואס ברעכט זיך אריין [ווי א שונא אין לאנד]; וואס מאכט אפטע אנפאלען; אגרעסיוו; פיינדליך.

incur'vate *v.* and *a.* (אינ-קויר'-וויים) קרימען, בויגען; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

incurva'tion *n.* (אינ-קויר-וויי'-שאן) דאס קרימען, דאס בויגען; א קרימונג, א בויג; דאס זיין אויסגעבויגען; בויגזאמקייט.

incurve' *v.* (אינ-קוירוו') איינבויגען אדער פערקרימען נאך אינוועניג.

incur'vity *n.* (אינ-קויר'-ווי-טי) געקרימטקייט, געבויגטקייט [נאך אינוועניג].

in'cus *n.* (אינ'-קאס) איינס פון די ביינדלעך פון אינווענינגסטען טייל פון אויער ביי זויג-טהיערע וואס זעהט אוים ווי א קאוואדלע [אמבאס].

incuse' *a.* and *n.* (אינ-קיוז') אויסגעשלאגען אדער אויסגעדריקט פון אינוועניג [ווי א שטעמפעל]; אזא איינדריקונג.

in'cut *a.* (אינ'-קאט) אריינגעשניטען; אריינגעזעצט אין אן אויסגעשניטענעם פלאץ [ווי אן אנמערקונג אין א בוך, וואס איז אבגעדרוקט ניט אויף דער זייט פון בלאט, נאר אין א לעדיגען ארט אין טעקסט גופא].

indart' *v.* (אינ-דארט') אריינפאלען, אריינפליהען [ווי א געווארפענער שטיין אדער ווי א פייל פון בויגען].

in days of old (אין דייז אוו אולד) אין די אמאליגע צייטען.

indebt'ed *a.* (אינ-דעט'-עד) פערשולדיגט, פערפפליכטעט, פערבונדען.

indebt'edness *n.* (אינ-דעט'-עד-נעס) פערבונדענקייט; פערשולדיגטקייט; דאנקשולדיגקייט.

indebt'ment *n.* (אינ-דעט'-מענט) ז. *indebtedness*.

inde'cency *n.* (אינ-די'-סענ-סי) אונאנשטענדיגקייט; וואולגאריטעט; אן אונאנשטענדיגע, וואולגארע שפראך אדער אויפפיהרונג.

inde'cent *a.* (אינ-די'-סענט) אונאנשטענדיג; וואולגאר; געמיין; נידריג.

indecid'uous *a.* (אינ-די-סיד'-יו-אס) וואס פאלען ניט אראב, וואס בלייבען אלע מאל [ווי בלעטער פון געוויסע ביימער].

indeci'pherable *a.* (אינ-די-סאי'-פער-עבל) וואס מען קען ניט איבערלייענען; וואס קען ניט ערקלערט ווערען [ווי אן אונפערשטענדליכע שריפט].

indeci'sion *n.* (אינ-די-סיזש'-אן) אונענטשלאסענהייט; אונענטשיעדענהייט.

indeci'sive *a.* (אינ-די-סאי'-סיוו) ניט ענטשיידענד; אונענטשיידענד; אונענטשלאסען, שוואנקענד.

indeci'siveness *n.* (אינ-די-סאי'-סיוו-נעס) די אונפעהיגקייט צו ענטשיידען; אונענטשיעדענהייט; אן אונענטשיעדענער צושטאנד.

indecli'nable *a.* and *n.* (אינ-די-קלאי'-נעבל) אין גראמאטיק — אונדעקלינירבאר, וואס ווערט ניט אבגעענדערט [וועגען הויפטווערטער, אדיעקטיווען א. ז. וו., וועלכע ענדערען ניט זייערע ענדונגען אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע ווערטער]; אן אונדעקלינירבאר ווארט.

indecli'nably *adv.* (אינ-די-קלאי'-נע-

בלי) אונדערקלינירבאר, ניט ענדערענדיג די פארם אדער ענדונגען [ווענגען הויפטווערטער, אדיעקטיוועז א. ז. וו.].

indecompo'sable *a.* (אין־די־קאמ־פאו׳־זעבל) אונצולעגבאר [וואס מען קען ניט צולעגען אויף טיילען].

indeco'rous *a.* (אין־די־קאו׳־ראס) אונאנשטענדיג.

indeco'rously *adv.* (אין־די־קאו׳־ראס־לי) אויף אן אונאנשטענדיגען אופן.

indeco'rousness *n.* (אין־די־קאו׳־ראס־נעס) אונאנשטענדיגקייט.

indeco'rum *n.* (אין־די־קאו׳־ראם) אונאנשטענדיגקייט.

indeed' *adv.* (אין־דיעד׳) ווירקליך; פאקטיש; אין דער אמת׳ן.

I am very glad, **indeed**, to hear this good news.

indefatigabil'ity *n.* (אין־די־פעט־אי־גע־ביל׳־אי־טי) אונערמידליכקייט; דאס ניט ווערען מיעד פון עפעס.

indefat'igable *a.* (אין־די־פעט׳־אי־געבל) אונערמידליך, וואס ווערט ניט מיעד.

indefat'igableness *n.* (אין־די־פעט׳־אי־געבל־נעס) ז. *indefatigability*

indefat'igably *adv.* (אין־די־פעט׳־אי־גע־בלי) אויף אן אונערמידליכען אופן.

indefeasibil'ity *n.* (אין־די־פיע־זי־ביל׳־אי־טי) אונצושטערבארקייט; דאס ניט קענען בטל ווערען.

indefea'sible *a.* (אין־די־פיע׳־זיבל) אונצושטערבאר, אונפערניכטבאר; וואס קען ניט אונטערגעהן אדער בטל ווערען.

indefea'sibleness *n.* (אין־די־פיע׳־זיבל־נעס) ז. *indefeasibility*

indefea'sibly *adv.* (אין־די־פיע׳־זי־בלי) אויף אן אונצושטערבארען שטייגער; אויף אן אופן וואס קען ניט אונטערגעהן אדער בטל ווערען.

indefectibil'ity *n.* (אין־די־פעק־טי־ביל׳־אי־טי) דאס וואס קען קיינמאל ניט אויפהערען; אונאויפהערליכקייט; אונפערגענגליכקייט.

indefec'tible *a.* (אין־די־פעק׳־טיבל) פריי פון פעהלער, אהן חסרונות; אונאויפהערליך; וואס קען ניט אונטערגעהן.

indefensibil'ity *n.* (אין־די־פענ־סי־ביל׳־אי־טי) דאס ניט קענען פערטיידיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.

indefen'sible *a.* (אין־די־פענ׳־סיבל) וואס איז ניט צו פערטיידיגען; וואס מען קען ניט ענטשולדיגען.

indefen'sibly *adv.* (אין־די־פענ׳־סי־בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט פערטיידיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.

indefi'nable *a.* (אין־די־פאי׳־נעבל) אונערקלערבאר, אונבעשטימבאר.

indefi'nably *adv.* (אין־די־פאי׳־נע־בלי) אויף אן אונערקלערבארען אדער אונבעשטימבארען אופן.

indef'inite *a.* (אין־דעפ׳־אי־ניט) אונבעשטימט; אונענטשיעדען; אונבעשרענקט, אונבעגרענצט; אונבעגרענצבאר.

indef'initely *adv.* (אין־דעפ׳־אי־ניט־לי) אויף אן אונבעשטימטען אדער אונבעגרענצטען שטייגער.

indef'initeness *n.* (אין־דעפ׳־אי־ניט־נעס) אונבעשטימטהייט; אונבעשרענקטקייט, אונבעגרענצקייט; אונבעגרענצבארקייט.

indefin'itive *a.* (אין־די־פינ׳־אי־טיוו) ז. *indefinite*

indeflec'tible *a.* (אין־די־פלעק׳־טיבל) וואס קען זיך ניט אבבויגען רעכטס אדער לינקס; וואס קען ניט אראבגעהן פון דרך הישר.

indehis'cent *a.* (אין־די־היס׳־ענט) אין באטאניק — וואס קען אליין זיך ניט פאנאנדערעפענען [ווענגען פלאנצען־טייל׳ען, ווי למשל, דער שטויב־בייטעל].

indelec'table *a.* (אין־די־לעק׳־טעבל) וואס איז אונאנגענעהם.

indelib'erate *a.* (אין־די־ליב׳־ע־רייט) ניט בעקלערט, אונאיבערלעגט.

indelib'erately *adv.* (אין־די־ליב׳־ע־רייט־לי) ניט געטראכטערהייד; אהן איבערלעגונג.

indelibil'ity *n.* (אין־דעל־אי־ביל׳־אי־טי) די אונמעגליכקייט ארויסצונעהמען אדער אויסצומעקען; דאס ניט קענען אויסגעמעקט ווערען.

indel'ible *a.* (אין־דעל׳־איבל) וואס מען קען ניט ארויסנעהמען אדער אויסמעקען.

indel'ibleness *n.* (אין־דעל׳־איבל־נעס) ז. *indelibility*

indel'ibly *adv.* (אין־דעל׳־אי־בלי) ניט צום אויסמעקען, ניט צום פערטיליגען.

indel'icacy *n.* (אין־דעל׳־אי־קע־סי) אונדעליקאטקייט, אונעדעלקייט, גראבקייט.

indel'icate *a.* (אין־דעל׳־אי־קייט) ניט דעליקאט, אונעדעל, אונפיין, גראב.

indel'icately *adv.* (אין־דעל׳־אי־קייט־לי) אויף אן אונעדעלען שטייגער; מיט גראבקייט.

indemnifica'tion *n.* (אין־דעם־ני־פי־קיי׳־שאן) זיכערונג געגען שאדען; שאדען־ערזאץ, פערגיטיגונג [דער אומקעהר פאר א היזק].

indem'nify *v.* (אין־דעמ׳־ני־פאי) זיכערען געגען שאדען; אומקעהרען פאר א היזק; פערגיטיגען.

indemnitee' *n.* (אין־דעם־ני־טיע׳) איינער, וועמען מען פערזיכערט שאדען־ערזאץ.

indem'nitor *n.* (אין־דעמ׳־ני־טאר) איינער וואס פערזיכערט שאדען־ערזאץ.

indem'nity *n.* (אין־דעמ׳־ני־טי) זיכערונג געגען שאדען; שאדען־ערזאץ, ארויסצאהלונג פאר א שאדען; בעפרייאונג פון א שטראף; אמנעסטיע.

indemonstrabil'ity *n.* (אין־די־מאנ־סטרע־ביל׳־אי־טי) די אונבעוועיזליכקייט; דאס ניט קענען בעוויזען ווערען.

indemon'strable *a.* (אין־די־מאנ׳־סטרעבל) אונבעוועיזליך [וואס קען ניט בעוויזען ווערען].

indemon'strableness *n.* (אין־די־מאנ׳־סטרעבל־נעס) ז. *indemonstrability*

indeniza'tion *n.* (אין־דענ־אי־זיי׳־שאן) נאטוראליזאציאן, דאס מאכען אדער אנערקענען פאר א בירגער.

inden'izen *v.* (אין־דענ׳־איזן) נאטוראליזירען, מאכען פאר א בירגער.

indent' *v. and n.* (אין־דענט׳) אויסשניידען צייהנדלעך, מאכען צייהניג; פערקארבען; מאכען פגימות [ווי אין א מעסער]; בעצייכנען מיט א זיג־זאג־ליניע; אין דרוקעריי — אריינציהען א שורה [ווי אין אנהויב פון א פאראגראף]; שליסען א קאנטראקט, געבען א געגענזייטיגע פערפפליכטונג; אבגעבען אין דער לעהרע מיט א קאנטראקט; אן איינשניט, א קארב; א קאנטראקט, א געגענזייטיגע פערפפליכטונג; א קופאן פון שטאאטס־שולדען, וואס די רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא האט ארויסגעגלאזען נאך דער רעוואלוציאן.

indenta'tion *n.* (אין־דענ־טיי׳־שאן) אן איינשניט, אן אויסקארבונג; א צאהנשניט [א שניט ווי א קארב]; א זיג־זאג־ליניע.

inden'ted *a.* (אין־דענ׳־טעד) געצאקט, געקארבט; געמאכט מיט א זיג־זאג־ליניע; אויסגעשניטען ווי צייהנדלעך; אריינגעצויגען א שורה [ווי אין אנהויב פון א פאראגראף].

inden'tion *n.* (אין־דענ׳־שאן) די אריינציהונג פון א שורה [ווי אין אנהויב פון א פאראגראף]; דאס אויסקארבען, דאס אויסצאקען.

inden'ture *n. and v.* (אין־דענ׳־טשור) א פערטראג, אן אבמאך; א דאקומענט, א פאפיער; אבגעבען אין דער לעהרע מיט א קאנטראקט.

indepen'dence *n.* (אין־די־פענ׳־דענס) אונאבהענגיגקייט; זעלבסטשטענדיגקייט.

Indepen'dence Day (אין־די־פענ׳־דענס דיי) דער אונאבהענגיגקייטס־טאג [דער 4טער יולי, דער יום־טוב וואס ווערט געפייערט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא צום אנדענקען פון דער ערקלערונג פון אונאבהענגיגקייט פון ענגלאנד וואס איז פארגעקומען אין דיזען טאג אין יאהר 1776].

indepen'dency *n.* (אין־די־פענ׳־דענ־סי) אונאבהענגיגקייט; די לעהרען און פרינציפען פון די אינדעפענדענטען [א קריסטליכע סעקטע, וועלכע אנערקענט ניט קיין אויבערהערשונג איבער די קירכען, קיין בישאפליכע מאכט, און האלט, אז יעדע קירכליכע געמיינדע דארף זיין אונאבהענגיג אין איהרע האנדלונגען און אויפפיהרונגען, זייענדיג פעראנטווארטליך נור פאר יעזוס קריסטוס אליין].

indepen'dent *a. and n.* (אין־די־פענ׳־דענט) אונאבהענגיג; זעלבסטשטענדיג, וואהלהאבענד, רייך; אן אונאבהענגיגער, זעלבסטשטענדיגער מענש; איינער, וועלכער האלט זיך אונאבהענגיג פון וועלכער ניט איז פאליטישער פארטיי.

Indepen'dent *n.* (אין־די־פענ׳־דענט) איינער וואס בעלאנגט צו די אינדעפענדענטען. ז. *independency*

indepen'dentism *n.* (אין־די־פענ׳־דענ־טיזם) ז. *independency*

indepen'dently *adv.* (אין־די־פענ׳־דענט־לי) אויף אן אונאבהענגיגען אדער זעלבסטשטענדיגען שטייגער.

Indepen'dent Or'der of For'esters (אין־די־פענ׳־דענט אהר׳־דער אוו פאר׳־עס־טערז) אן אמעריקאנישער ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

Indepen'dent Or'der of Odd Fel'lows (אין־די־פענ׳־דענט אהר׳־דער אוו אד פעל׳־אוז) אן אמעריקאנישער ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

indep'recable *a.* (אין־דעפ׳־רי־קעבל) וואס לאזט זיך ניט אבווענדען דורך א בקשה.

indeprehen'sible *a.* (אין־דעפ־רי־הענ׳־סיבל) וואס איז ניט צום פערשטעהן; אונבעגרייפליך.

indescri'bable *a.* (אין־דעס־קראי׳־בעבל) אונבעשרייבליך.

indescri'bables *n.* (אין־דעס־קראי׳־בעבלז) תחתונים, הויזען.

indescri'bably *adv.* (אין־דעס־קראי׳־בע־בלי) אויף אן אונבעשרייבליכען אופן.

indestructibil'ity *n.* (אינ-די-סטראק-טי-ביל'-אי-טי) אונצושטערבארקייט; דאס ניט קענען פערניכטעט ווערען.

indestruc'tible *a.* (אינ-די-סטראק'-טיבל) אונצושטערבאר; וואס קען ניט פערניכטעט ווערען.

indestruc'tibleness *n.* (אינ-די-סטראק'-טיבל-נעס) ז. *indestructibility*.

indestruc'tibly *adv.* (אינ-די-סטראק'-טי-בלי) אויף אן אונצושטערבארען אופן.

indeter'minable *a.* (אינ-די-טויר'-מי-נעבל) אונבעשטימבאר [וואס מען קען ניט בעשטימען].

indeter'minableness *n.* (אינ-די-טויר-מי-נעבל-נעס) אונבעשטימבארקייט; דאס ניט קענען בעשטימט ווערען אדער ערקלערט ווערען.

indeter'minably *adv.* (אינ-די-טויר'-מי-נע-בלי) אויף אן אונבעשטימבארען אופן.

indeter'minate *a.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט) אונבעשטימט, ניט געווים.

indeter'minately *adv.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט-לי) אויף אן אונבעשטימטען אופן.

indeter'minateness *n.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט-נעס) אונבעשטימטהייט; אונענטשלאסענהייט.

indetermina'tion *n.* (אינ-די-טויר-מי-ניי'-שאן) אונבעשטימטהייט; אונענטשלאסענהייט.

indeter'mined *a.* (אינ-די-טויר'-מינד) אונבעשטימט; וואס קען ניט בעשטימט ווערען.

indeter'minism *n.* (אינ-די-טויר'-מי-ניזם) די לעהרע, אז כאטש דעם מענשען'ס ווילען איז אונטערגעווארפען אונטער די געזעצען פון נויטווענדיגקייט, דאך האט דער מענש אין א געוויסער מאס א פרייע בחירה.

indeter'minist *n.* (אינ-די-טויר'-מי-ניסט) אן אנהענגער פון דער לעהרע, אז כאטש דעם מענשען'ס ווילען איז אונטערגעווארפען אונטער די געזעצען פון נויטווענדיגקייט, דאך האט דער מענש אין א בעשטימטער מאס א פרייע בחירה.

indevo'tion *n.* (אינ-די-וואו'-שאן) ניט=פרומקייט; קאלטזיניגקייט.

indevout' *a.* (אינ-די-וואוט') אהן פרומער פערטיעפטקייט, אהן כונה.

in'dex *n. and v.* (אינ'-דעקס) אן אנצייגער; דאס וואס בעווייזט אדער צייגט אן [ווי די פיגור פון א האנד מיט אן אויסגעשטרעקטען פינגער ☞]; אן אינדעקס, אן אינהאלטס=פערצייכניס [תוכן העניינים]; אין אנאטאמיע — דער צייגע=פינגער [אצבע]; דער מיטלער און לענגסטער פינגער=עהנליכער טייל פון פליגעל ביי א פויגעל; אין מאטעמאטיק — דער עקספאנענט אדער כפל=אנצייגער [ז. *exponent*]; מאכען אן אינדעקס אדער אינהאלטס=פערצייכניס צו א בוך.

in'dex-dig'it *n.* (אינ'-דעקס-דידזש'-איט) ז. *index-finger*.

in'dexer *n.* (אינ'-דעקס-ער) איינער וואס מאכט אן אינהאלטס=פערצייכניס.

In'dex Expurgato'rius (אינ'-דעקס עקס-פויר-גע-טאו'-רי-אס) א פערצייכניס פון ביכער וואס זיינען פערבאטען פון פאפסט.

in'dex-fin'ger *n.* (אינ'-דעקס-פינ'-גער) דער צייגע=פינגער, דער פינגער מיט וועלכען מען ווייזט אן [אצבע].

in'dex-hand *n.* (אינ'-דעקס-הענד) דער צייגער פון א זייגער אדער פון אן אנדער מעכאניזם.

index'ical *a.* (אינ-דעק'-סי-קעל) וואס איז שייך צו אן אנצייגער אדער אינהאלטס=פערצייכניס; וואס דיענט אדער ווערט בענוצט אלס אנצייגער.

index'ically *adv.* (אינ-דעק'-סי-קעל-אי) ווי אן אנצייגער; אויף'ן אופן פון אן אינהאלטס=פערצייכניס. ז. *index*.

indexter'ity *n.* (אינ-דעקס-טער'-אי-טי) אונגעשיקטהייט.

ind'fine *n.* (אינד'-פאין) איינע פון די גרופען, אין וועלכע די פארצייטיגע אירלענדישע שבטים פלעגען איינגעטיילט ווערען.

In'dia chi'na (אינ'-די-א טשאי'-נע) אינדישע [אדער כינעזישע] פארצעליי.

In'dia ink (אינ'-די-א אינק) טוש [אזא שווארצער זארט טינט וואס ווערט בענוצט צום צייכענען].

In'diaman *n.* (אינ'-די-א-מען) א גרויסע שיף פאר דעם האנדעל מיט אינדיען.

In'dian *a., n. and v.* (אינ'-די-ען) וואס איז שייך צו אסט אדער וועסט=אינדיען; געמאכט פון אינדישע קארן אדער קוקורוזע; אן אמעריקאנישער אינדיאנער; אן אינדוס [איינער וואס בעלאנגט צו דער אסט אדער וועסט=אינדישער ראסע]; אן אייראפעער וועלכער לעבט אין אסט=אינדיען; די שפראך פון די אמעריקאנישע אינדיאנער; לעבען ווי אן אינדיאנער.

In'dian ar'row (אינ'-די-ען ער'-או) א מין אמעריקאנער קוסט מיט געלבע בליטהען און לאנגליכע טונקעל=רויטע יאגדעם.

In'dian bay (אינ'-די-ען ביי) דער אינדישער לארבער=בוים.

In'dian blue (אינ'-די-ען בלו) ז. *indigo*.

In'dian clubs (אינ'-די-ען קלאבז) אזא זארט שווערע פלעקלעך וואס האבען די פארם פון פלעשלעך [בענוצט אין מאכען גימנאסטיקע].

Indian Club

In'dian corn (אינ'-די-ען קאהרן) מאאיס, טערקישע ווייץ, קוקורוזע.

In'dian file (אינ'-די-ען פאיל) א רייה ווי פון אמעריקאנישע אינדיאנער וועלכע געהען איינציגווייז איינער הינטער דעם אנדערען.

In'dian grass (אינ'-די-ען גרעס) א מין שווארצער הירזש.

In'dian hemp (אינ'-די-ען העמפ) אסט=אינדישע קאנאפליע [האנף].

In'dian ink (אינ'-די-ען אינק) ז. *India ink*.

In'dian oak (אינ'-די-ען אוק) דער טעק=בוים אדער אינדישער דעמב.

In'dian ox (אינ'-די-ען אקס) דער זעבו [א גרויסער אקס פון אסט=אינדיען מיט א מין הארב אויף דער פאדערשטער זייט פון רוקען].

In'dian red (אינ'-די-ען רעד) אזא רויטע ערד [ווערט בענוצט צו מאכען פארב].

In'dian reserva'tion (אינ'-די-ען רעז-אויר-וויי'-שאן) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א טראקט לאנד, וואס איז בעשטימט אלס אויפהאלטונגס=פלאץ פאר די אינדיאנער און אלס זייער אייגענטום.

In'dian sum'mer (אינ'-די-ען סאמ'-ער) אינדיאנער זומער [א פאר וואכען אין מיטען סעפטעמבער ווען דאס וועטער איז ווארעם און שטיל].

In'dian tobac'co (אינ'-די-ען טא-בעק'-או) אינדישער טאבאק.

Indian Tobacco

In'dian tur'nip (אינ'-די-ען טויר'-ניפ) א צפון=אמעריקאנער פלאנצע מיט א ווארצעל וואס האט א שארפען זיסליכען טעם ווי א ריב.

Indian Turnip

In'dian yel'low (אינ'-די-ען יעל'-או) א העל=געלבע פארב וואס ווערט פראדוצירט אין אסט=אינדיען [ווערט געברויכט אין מאלעריי]. ז. איל. *"Colors"*

In'dia pa'per (אינ'-די-א פיי'-פער) א מין זעהר דין שטייף פאפיער.

in'dia-rub'ber *n.* (אינ'-די-א-ראב'-ער) גומי, קאוטשוק, גומילאסטיק.

In'dic *a.* (אינ'-דיק) וואס איז שייך צו אינדיען, איהר שפראך און איינוואהנער.

in'dicant *a. and n.* (אינ'-די-קענט) אנגעבענד, אנצייגענד, אנווייזענד; דאס אנצייגענדע, דאס אנגעבענדע.

in'dicate *v.* (אינ'-די-קייט) אנגעבען, אנצייגען, אנווייזען.

indica'tion *n.* (אינ-די-קיי'-שאן) דאס אנווייזען, דאס אנצייגען, דאס אנגעבען; א צייכען, א סמן, א סימפטאם.

indic'ative *a. and n.* (אינ-דיק'-ע-טיוו) אנצייגענד, אנגעבענד, אנדייטענד: אין גראמאטיק — אינדיקאטיוויש, אנצייגענד [וועגען דער פארם פון האנדלונגס=ווערטער (פעלים) וואס צייגען בלויז אן די האנדלונג]; אן אינדיקאטיוו [די פארם פון א האנדלונגס=ווארט (פעל) וואס צייגט בלויז אן די האנדלונג].

indic'ative plants (אינ-דיק'-ע-טיוו

פלענטס) פלאנצען, וועגען וועלכע עס ווערט בעהויפטעט, אז זיי דיענען אלס סמנים דאס אין דער געגענד, וואו זיי וואקסען, געפינען זיך געוויסע מעטאלען.

in'dicator *n.* (אינ'-די-קיי-טאר) אן אנצייגער, אן אנווייזער; אן אינדיקאטאר [דער אפאראט אין א דאמפף-מאשין וואס צייגט אן דעם דאמפף-דרוק]; דער ווייזער פון א טעלעגראפישען אפאראט; אין מעדיצין — דער שטרעק-מוסקול פון ציינגע-פינגער; דער האניג-קוקוק [אזא פויגעל].

in'dicatory *a.* (אינ'-די-קיי-טא-רי) אנצייגענד, אנווייזענד, אנדייטענד.

in'dices *n.* (אינ'-די-סיז) אינדעקסען. ז. *index*.

indi'cia *n.* (אינ-דיש'-אי-ע) סמנים, צייכענס, סימפטאמען.

The **indicia** of the disease were clear.

indic'olite *n.* (אינ-דיק'-א-לאיט) דער אינדיקאליט [אזא שטיין פון אינדיגא-בלויען קאליר].

indict' *v.* (אינ-דאיט') 1. פערקלאגען, אנקלאגען; 2. פערפאסען, שרייבען.

1. The grand jury **indicted** him for burglary. 2. I shall at once **indict** a letter to my friend.

indict'able *a.* (אינ-דאיט'-עבל) פערקלאגבאר, אנקלאגבאר [וואס מען קען אנקלאגען פאר א געריכט].

indictee' *n.* (אינ-דאיט-איע') אן אנגעקלאגטער, דער געגען וועמען דער בעשולדיגונגס-אקט איז אויסגעשטעלט געווארען.

indict'er *n.* (אינ-דאיט'-ער) א קלעגער, אן אנקלאגער; איינער וואס שטעלט אוים דעם בעשולדיגונגס-אקט.

indic'tion *n.* (אינ-דיק'-שאן) א פעריאדע פון 15 יאהר, וועלכע איז איינגעשטעלט געווארען אמאל אין דער רוימישער אימפעריע פאר דער אבשאצונג פון אונבעוועגליכע גיטער, לויט וועלכער עס האט געדארפט געצאהלט ווערען שטייער פון זיי; א יאהר מיט דער בעצייכנונג פון זיין רייה אין דער פעריאדע פון די 15 יאהר, גערעכענט פון דעם יאהר 313 נאך קריסטוס'ס געבורט.

indict'ment *n.* (אינ-דאיט'-מענט) 1. א בעשולדיגונג; 2. א בעשולדיגונגס-אקט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון אן אנקלאגע-געריכט.

1. The address proved a strong **indictment** of the policy of the president. 2. The grand jury handed down an **indictment** against the official.

indict'or *n.* (אינ-דאיט'-אר) ז. *indicter*.

In'dies *n.* (אינ'-דיז) אינדיען, די מזרח-אינדישע אדער מערב-אינדישע אינזלען.

indif'ference *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענס) גלייכגילטיגקייט; אונוויכטיגקייט; אונפארטייליכקייט.

indif'ferency *n.* (אינ-דיפ'-ער-ענ-סי) ז. *indifference*.

indif'ferent *a. and n.* (אינ-דיפ'-ע-רענט) אינדיפערענט, גלייכגילטיג; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; אונפארטייאיש; מיטעלמעסיג; אהן אונטערשיעד; אין ביאלאגיע — ניט דיפערענצירט, איינפאך, פרימיטיוו, ניט ספעציאליזירט; א גלייכגילטיגער, אן אונפארטייאישער; א גלייכגילטיגע זאך.

indif'ferent equilib'rium (אינ-דיפ'-ע-רענט אי-קהווי-ליב'-רי-אם) אין פיזיק — אינדיפערענטעס גלייכגעוויכט [דאס בלייבען אין גלייכגעוויכט פון א קערפער אין יעדער פאזיציאן אין וועלכער מען שטעלט איהם אוועק].

indifferen'tial *a. and n.* (אינ-דיפ-ע-רענ'-שעל) אינדיפערענט, גלייכגילטיג; א גלייכגילטיגע זאך; א אונוויכטיגע זאך.

indifferen'tiated *a.* (אינ-דיפ-ע-רענ'-שי-איי-טעד) ניט דיפערענצירט.

indif'ferentism *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענ-טיזם) גלייכגילטיגקייט [בעזאנדערס אין רעליגיאנס-זאכען]; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז זיין אין דער אידעע אדער אין געדאנק און ווירקליך עקזיסטירען איז איינס און דאסזעלבע.

indif'ferentist *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענ-טיסט) א מענש וואס איז גלייכגילטיג צו אלעס; איינער וואס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאן.

indif'ferently *adv.* (אינ-דיפ'-ע-רענט-לי) אויף אן אינדיפערענטען אדער גלייכגילטיגען אופן; אויף אן אונפארטייאישען אופן; מיטעלמעסיג.

in'digence *n.* (אינ'-די-דזשענס) מאנגעל, ארימקייט.

in'digency *n.* (אינ'-די-דזשענ-סי) ז. *indigence*.

in'digene *a. and n.* (אינ'-די-דזשין) איינגעבארען, היימיש [אין א געוויסען לאנד]; אן איינגעבארענער, א היימישער.

indig'enous *a.* (אינ-דידזש'-ע-נאס) איינגעבארען, היימיש [אין א געוויסען לאנד].

indig'enously *adv.* (אינ-דידזש'-ע-נאס-לי) דורך איינגעבארענשאפט.

in'digent *a.* (אינ'-די-דזשענט) ארעם, בעדירפטיג.

in'digently *adv.* (אינ'-די-דזשענט-לי) אויף אן ארימען אדער בעדירפטיגען אופן.

indiges'ted *a.* (אינ-די-דזשעס'-טעד) אונפערדייט; ניט רייף; אונפערמיג, אהן פארם; ניט איבערלעגט, אונגעארדענט.

indiges'tedness *n.* (אינ-די-דזשעס'-טעד-נעס) דאס זיין אונפערדייט; דאס זיין ניט רייף; דאס זיין ניט אין דער ריכטיגער ארדנונג אדער ריכטיגער פארם.

indigestibil'ity *n.* (אינ-די-דזשעס-טי-ביל'-אי-טי) אונפערדייליכקייט, דאס זיין אונפערדייליך; אונבעגרייפליכקייט.

indiges'tible *a.* (אינ-די-דזשעס'-טיבל) אונפערדייליך; אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.

indiges'tibleness *n.* (אינ-די-דזשעס'-טיבל-נעס) ז. *indigestibility*.

indiges'tibly *adv.* (אינ-די-דזשעס'-טי-בלי) ניט צום פערדייען; ניט צום בעגרייפען.

indiges'tion *n.* (אינ-די-דזשעס'-טשאן) אונפערדייליכקייט; פערדייאונגס-שוואכקייט, מאגען-ליידען פון שלעכטער פערדייאונג.

indiges'tive *a.* (אינ-די-דזשעס'-טיוו) וואס ליידט פון אונפערדייליכקייט.

indig'nant *a.* (אינ-דיג'-נענט) ענטריסטעט, אויפגעבראכט, צארניג.

indig'nantly *adv.* (אינ-דיג'-נענט-לי) מיט ענטריסטונג, מיט צארן; אויפגעבראכטערהייד.

indigna'tion *n.* (אינ-דיג-ניי'-שאן) ענטריסטונג, אויפגעבראכטקייט, צארן.

indigna'tion mee'ting (אינ-דיג-ניי'-שאן מיע'-טינג) א פראטעסט-פערזאמלונג, א פאלקס-פערזאמלונג צום אויסדריקען ענטריסטונג געגען עטוואס.

indig'natory *a.* (אינ-דיג'-ניי-טא-רי) וואס דריקט אוים ענטריסטונג אדער צארן.

indig'nity *n.* (אינ-דיג'-ני-טי) א בעליידיגונג; א בעשימפפונג; אן אונווירדיגקייט.

in'digo *n.* (אינ'-די-גאו) אינדיגא, סינקע [א בלויע פארב וואס ווערט ערהאלטען פון דער אינדיגא-פלאנצע]; דער וויאלעט-בלויער קאליר פון רעגען-בויגען.

in'digo-bird *n.* (אינ'-די-גאו-בוירד) ז. *indigo bunting*.

in'digo blue (אינ'-די-גאו בלו) אינדיגא-בלוי [דער בלויער פארב-שטאף וואס ענטהאלט אינדיגא].

in'digo bun'ting (אינ'-די-גאו באנ'-טינג) דער אינדיגא-פויגעל [אזא פויגעל אין נארד-אמעריקא. דער "ער" איז פון אינדיגא-בלויען קאליר].

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

in'digo-finch *n.* (אינ'-די-גאו-פינטש) ז. *indigo bunting*.

in'digogen *n.* (אינ'-די-גא-דזשען) אינדיגא-ווייס [אזא קריסטאליזירטער שטאף וואס בעקומט זיך אויף א כעמישען אופן פון אינדיגא].

in'digogene *n.* (אינ'-די-גא-דזשין) ז. *indigogen*.

in'digolite *n.* (אינ'-די-גא-לאיט) ז. *indicolite*.

indigom'eter *n.* (אינ-די-גאמ'-ע-טער) אן אינדיגאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די פארב-קראפט פון אינדיגא].

in'digo-plant *n.* (אינ'-די-גאו-פלענט) די אינדיגא-פלאנצע [א פלאנצע, פון וועלכער מען מאכט אינדיגא-בלוי אדער סינקע].

Indigo-plant

indigot'ic *a.* (אינ-די-גאט'-איק) וואס קומט אדער ווערט געמאכט פון אינדיגא-בלוי; טיעף-בלוי.

indigot'ic ac'id (אינ-די-גאט'-איק עס'-איד) אינדיגא-זויערע [א זויערע וועלכע בעקומט זיך פון געוויסע כעמישע פערבינדונגען מיט אינדיגא].

in'digotin *n.* (אינ'-די-גא-טין) ז. *indigo blue*.

indimin'ishable *a.* (אינ-די-מינ'-איש-עבל) אונפערמינדערליך, וואס קען ניט פערמינדערט ווערען.

indirect' *a.* (אינ-די-רעקט') אינדירעקט, ניט גראד, ניט גלייך; ניט רעכט, אונעהרליך.

indirect' demonstra'tion (אינ-די-רעקט' דעמ-אנ-סטריי'-שאן) אן אינדירעקטער בעווייז, א בעווייז וואס גיט ניט אן דירעקט די ווירקליכע אורזאכע פון דעם פאקט, וואס דארף בעוויזען ווערען.

iidirect' discourse' (אינ-די-רעקט' דיס-קאורס') אן אינדירעקטע איבערגאבע פון איינעמס ווערטער אדער געדאנקען אין דער דריטער פערזאן [ווי למשל: ער

האט געזאגט, אז ער איז שוין אין וועג און ער וועט באלד קומען. אין געגענזאץ צו א דירעקטער איבערגאבע ווי למשל: ער האט געזאגט: "איך בין שוין אין וועג און איך וועל באלד קומען"].

indirect' equilibra'tion (אינ-די-רעקט' אי-קהווי-לאי-בריי'-שאן) דאס צופאסען זיך פון א גרופע ארגאניזמען צו נייע אומשטענדען דורך דער פערניכטונג פון געוויסע מיטגליעדער פון דער גרופע אדער דורך דעם אבשטארבען פון געוויסע גליעדער פון ארגאניזם, וועלכע קענען זיך ניט צופאסען צו די נייע אומשטענדען.

indirect' ev'idence (אינ-די-רעקט' עוו'-אי-דענס) אן אינדירעקטער בעווייז אדער עדות [בעווייזע אדער עדות וועלכע בעשטעטיגען ניט דירעקט דעם פאקט, אבער מען קען פון זיי אינדירעקט זעהן, אז דער פאקט שיינט צו זיין א ריכטיגער].

indirec'tion *n.* (אינ-די-רעק'-שאן) אן אומוועג, א ניט גראדער וועג; אן אונעהרליכער מיטעל; אונעהרליכע האנדלונג.

indirect'ly *adv.* (אינ-די-רעקט'-לי) אויף אן אינדירעקטען אופן; מיט אן אומוועג, ניט גראד; אונעהרליך; בעטריגעריש.

indirect'ness *n.* (אינ-די-רעקט'-נעס) דאס זיין אינדירעקט אדער ניט גראד; קרומקייט; אונעהרליכקייט.

indirect' proof (אינ-די-רעקט' פרוהף) דאס בעווייזען די ריכטיגקייט פון א זאץ דורך דער פאלשקייט פון דעם געגענזאץ.

indirect' tax (אינ-די-רעקט' טעקס) אן אינדירעקטער שטייער [א שטייער וועלכע ווערט ניט געצאהלט דירעקט, נאר דורך די פרייזען פון די סחורות, וועלכע מען קויפט, ווי למשל, דער שטייער אויף טאבאק, אויף בראנפען, ביער א. ד. ג.].

indirect' tes'timony (אינ-די-רעקט' טעס'-טי-מאנ-אי) אינדירעקטע עדות [עדות אדער בעווייזע וועלכע בעשטעטיגען ניט דירעקט דעם פאקט, נאר מען קען דרינגען פון זיי, אז ער איז ריכטיג].

indiscer'nible *a. and n.* (אינ-די-זויר'-ניבל) אונמערקליך; ניט אונטערשיידבאר; ניט זיכטבאר; א זאך וואס איז ניט אונטערשיידבאר אדער זיכטבאר.

indiscer'nibleness *n.* (אינ-די-זויר'-ניבל-נעס) אונמערקליכקייט; אונזיכטבארקייט; אונאונטערשיידבארקייט.

indiscer'nibly *adv.* (אינ-די-זויר'-ני-בלי) אויף אן אונמערקליכען אדער אונזיכטבארען אופן.

indiscerpibil'ity *n.* (אינ-די-סויר-פי-ביל'-אי-טי) אונצוטיילבארקייט, אונצוטרענליכקייט, אונצורייסבארקייט, אונאויפלעזבארקייט.

indiscer'pible *a.* (אינ-די-סויר'-פיבל) אונצוטיילבאר, אונצוטרענליך, אונצורייסבאר; אונאויפלעזבאר.

indiscer'pibleness *n.* (אינ-די-סויר'-פיבל-נעס) ז. *indiscerpibility*

indiscer'pibly *adv.* (אינ-די-סויר'-פי-בלי) ניט קענענדיג אויפגעלעזט ווערען; ניט קענענדיג געטיילט אדער צוריסען ווערען.

indiscerptibil'ity *n.* (אינ-די-סויר-פטי-ביל'-אי-טי) ז. *indiscerpibility*

indiscerp'tible *a.* (אינ-די-סוירפ'-טיבל) ז. *indiscerpible*

indis'ciplinable *a.* (אינ-דיס'-אי-פלין-עבל) וואס קען ניט דיסציפלינירט ווערען; וואס קען ניט געהאלטען ווערען אין ארדנונג אדער געהארכזאמקייט.

indis'cipline *n.* (אינ-דיס'-אי-פלין) מאנגעל אין דיסציפלין.

indiscov'erable *a.* (אינ-דיס-קאוו'-ער-עבל) אונענטדעקבאר; וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

indiscreet' *a.* (אינ-דיס-קריעט') ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, אונפארזיכטיג.

His indiscreet remarks embarrass his friends.

indiscreet'ly *adv.* (אינ-דיס-קריעט'-לי) אהן איבערלעגונג; אונבעזאנען; אהן פארזיכטיגקייט.

indiscreet'ness *n.* (אינ-דיס-קריעט'-נעס) ז. *indiscretion*

indiscrete' *a.* (אינ-דיס-קריעט') ניט אבגעטיילט, ניט אבגעזונדערט.

indiscre'tion *n.* (אינ-דיס-קרעש'-אן) אונקלוגהייט, אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט, אונפארזיכטיגקייט; אן אונבעזאנענע אדער אונפארזיכטיגע האנדלונג.

indiscrim'inate *a.* (אינ-דיס-קרימ'-אי-נייט) וואס מאכט קיין אונטערשיעד; ניט אונטערשיעדען.

indiscrim'inately *adv.* (אינ-דיס-קרימ'-אי-נייט-לי) אהן א אונטערשיעד.

indiscrim'inateness *n.* (אינ-דיס-קרימ'-אי-נייט-נעס) דאס ניט מאכען קיין אונטערשיעד; מאנגעל אין אונטערשיידונג.

indiscrim'inating *a.* (אינ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טינג) וואס אונטערשיידעט ניט; וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד.

indiscrimina'tion *n.* (אינ-דיס-קרימ-אי-ניי'-שאן) מאנגעל אין אונטערשיידונג.

indiscrim'inative *a.* (אינ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד.

indispensabil'ity *n.* (אינ-דיס-פענ-סע-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט אויסגעלאזען אדער געשפארט צו ווערען; אן אבזאלוטע נויטווענדיגקייט.

indispen'sable *a.* (אינ-דיס-פענ'-סעבל) וואס מען קען זיך אן דעם ניט בעגעהן; דורכאויס נויטווענדיג.

Soap is an indispensable article.

indispen'sableness *n.* (אינ-דיס-פענ'-סעבל-נעס) דאס ניט קענען זיך בעגעהן אהן דעם; אן אבזאלוטע נויטווענדיגקייט.

indispen'sably *adv.* (אינ-דיס-פענ'-סע-בלי) ניט קענענדיג זיך בעגעהן אהן דעם; מיט אבזאלוטער נויטווענדיגקייט.

indispose' *v.* (אינ-דיס-פאוז') מאכען אונפריינדליך; מאכען אבגענייגט; מאכען אונפאסליך; אין אונארדנונג ברייגנען.

indisposed' *a.* (אינ-דיס-פאוזד') אבגענייגט; ניט גינסטיג געשטימט; אונוואהל, ניט מיט אלעמען; ניט אין גאנצען אין ארדנונג.

indispo'sedness *n.* (אינ-דיס-פאו'-זעד-נעס) אבגענייגטקייט; שלעכטע שטימונג; פערדריסליכקייט; ווידערווילען; אונוואהלקייט; אונפאסליכקייט, ניט אויפגעראמטהייט; דאס זיין ניט מיט אלעמען.

indisposed' or'gans (אינ-דיס-פאוזד' אר'-גענז) אבגעשוואכטע אברים.

indisposi'tion *n.* (אינ-דיס-פאו-זיש'-אן) אבנייגונג; שלעכטע שטימונג; פערדריסליכקייט; ווידערווילען; אונוואהלקייט, אונפאסליכקייט, דאס זיין ניט מיט אלעמען; קרענקליכקייט.

indisputabil'ity *n.* (אינ-דיס-פיו-טע-ביל'-אי-טי) אונשטרייטיגקייט, אונבעשטרייטבארקייט; דאס ניט קענען בעשטריטען אדער דיספוטירט ווערען.

indispu'table *a.* (אינ-דיס-פיו'-טעבל) אונשטרייטיג, וואס איז ניט צום דיספוטירען, וואס איז אהן צווייפעל ריכטיג.

indispu'tableness *n.* (אינ-דיס-פיו'-טעבל-נעס) דאס זיין אונבעשטרייטבאר, דאס זיין אונדיספוטירבאר.

indispu'tably *adv.* (אינ-דיס-פיו'-טע-בלי) ניט צום דיספוטירען, ניט צו בעשטרייטען.

indisso'ciable *a.* (אינ-די-סאו'-שיעבל) וואס קען ניט צוטיילט אדער אבגעזונדערט ווערען.

indissolubil'ity *n.* (אינ-דיס-א-ליו-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט אויפצולעזען אדער פאנאנדערצולאזען; אונצוטרענליכקייט, די אונמעגליכקייט אבגעטיילט צו ווערען.

indis'soluble *a.* (אינ-דיס'-א-ליובל) אונאויפלעזליך, וואס קען ניט אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען; אונצוטרענבאר, אונצורייסבאר, אונצוברעכבאר; פעסט, שטארק.

indis'solubleness *n.* (אינ-דיס'-א-ליובל-נעס) ז. *indissolubility*

indis'solubly *adv.* (אינ-דיס'-א-ליו-בלי) ניט קענענדיג אויפלעזען אדער פאנאנדערלאזען; אונצוטרענבאר, אונצורייסבאר, אונצוברעכבאר.

indissol'vable *a.* (אינ-די-זאל'-וועבל) אונאויפלעזליך, וואס קען ניט אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען.

indissol'vableness *n.* (אינ-די-זאל'-וועבל-נעס) אונאויפלעזליכקייט, די אונמעגליכקייט אויפצולעזען אדער פאנאנדערצולאזען.

indistinct' *a.* (אינ-דיס-טינקט') אונדייטליך, אונקלאר.

indistinc'tion *n.* (אינ-דיס-טינק'-שאן) אונדייטליכקייט ניט-אונטערשיידונג; אונאונטערשיידענהייט; די גלייכקייט אין ראנג.

indistinc'tive *a.* (אינ-דיס-טינק'-טיוו) וואס אונטערשיידעט זיך ניט; וואס מען קען ניט אונטערשיידען.

indistinc'tiveness *n.* (אינ-דיס-טינק'-טיוו-נעס) דאס זיין ניט אונטערשיעדען; דאס ניט קענען מאכען קיין אונטערשיעד; אונפעהיגקייט צו אונטערשיידען.

indistinct'ly *adv.* (אינ-דיס-טינקט'-לי) אויף אן אונדייטליכען אופן; אונדייטליך, אונקלאר.

indistinct'ness *n.* (אינ-דיס-טינקט'-נעס) אונדייטליכקייט, אונקלארקייט.

indistin'guishable *a.* (אינ-דיס-טינ'-גהוויש-עבל) וואס קען ניט אונטערשיעדען ווערען.

indistin'guishableness *n.* (אינ-דיס-טינ'-גהוויש-עבל-נעס) דאס ניט קענען אונטערשיעדען ווערען.

indistin'guishably *adv.* (אינ-דיס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) ניט צום אונטערשיידען.

indistrib'utable *a.* (אינ-דיס-טריב'-יו-טעבל) וואס קען ניט אויסגעטיילט אדער פערטיילט ווערען.

indistur'bance *n.* (אינ-דיס-טויר'-בענס) אונגעשטערטקייט, רוהיגקייט.

indite' *v.* (אינ-דאיט') דיקטירען; שרייבען; פערפאסען; אויפשרייבען.

indite'ment *n.* (אינ-דאיט'-מענט) דאס דיקטירען; דאס אויפשרייבען; דאס פערפאסען.

indi'ter *n.* (אינ-דאי'-טער) א דיקטירער; א שרייבער, א פערפאסער.

in'dium *n.* (אינ'-די-אם) אינדיום [א מעטאל ענליך צו בליי. איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

indiver'tible *a.* (אינ-די-וואיר'-טיבל) וואס קען ניט אוועקגעדרעהט ווערען אז א זייט; וואס קען ניט אבגעווענדעט ווערען.

individ'ual *a.* and *n.* (אינ-די-וויד'-יו-על, אינ-די-ווידזש'-יו-על) פערזענליך; איינצעלן, אונגעטיילט; איינציג; אן אינדיווידואום; אן איינצעלנע פערזאן; אן איינצעלנע זאך.

individ'ual dif'ference (אינ-די-וויד'-יו-על דיפ'-ע-רענס) אינדיווידועלע פערשיעדענהייט, די פערשיעדענהייט צווישען די אינדיווידואומס אין איינעם און דעמזעלבען מין.

individ'ualism *n.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איזם) אינדיווידואליזם, פערזענליכע פרייהייט פון ווארט אדער טהאט; די אייגענשאפט פון זיין אדער האבען א שטארקע פערזענליכקייט; זעלבסט־אינטערעסע [עגאאיזם]; אינדיווידואליזם, די פֿילאזאפֿישע לעהרע דאס די רעגירונג דארף זיך ניט אריינמישען אין די עסקים פון דעם איינצעלנעם; די פילאזאפישע לעהרע, דאס אויסער דעם "איך" האט קיין זאך ניט קיין ווירקליכקייט.

individ'ualist *n.* and *a.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איסט) אן אינדיווידואליסט, אן אנהענגער פון אינדיווידואליזם; אינדיווידואליסטיש. ז. *individualism*

individualis'tic *a.* (אינ-די-וויד-יו-על-איס'-טיק) אינדיווידועל; פערזענליך; אינדיווידואליסטיש, וואס איז שייך צו אינדיווידואליזם. ז. *individualism*

individual'ity *n.* (אינ-די-וויד-יו-על'-אי-טי) אינדיווידואליטעט, פערזענליכקייט; איינצעלהייט.
The author's work shows remarkable **individuality**.

individualiza'tion *n.* (אינ-די-וויד-יו-על-אי-זיי'-שאן) די אינדיווידואליזירונג; דאס פעראיינצעלנען.

individ'ualize *v.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איז) אינדיווידואליזירען; פעראיינצעלנען.

individ'ualizer *n.* (אינ-די-וויד'-יו-על-אי-זער) איינער וואס אינדיווידואליזירט אדער פעראיינצעלט.

individ'ually *adv.* (אינ-די-וויד'-יו-על-אי) יעדער בעזונדער.
Individually and collectively they all agreed with me.

individ'uate *v.* (אינ-די-וויד'-יו-אייט) ז. *individualize*

individua'tion *n.* (אינ-די-וויד-יו-איי'-שאן) די פעראיינצעלונג, דער פראצעס פון אינדיווידואליזירונג.

indivisibil'ity *n.* (אינ-די-וויז-אי-ביל'-אי-טי) אונטיילבארקייט.

indivis'ible *a.* and *n.* (אינ-די-וויז'-איבל) אונטיילבאר; דאס וואס קען זיך ניט טיילען.

indivis'ibleness *n.* (אינ-די-וויז'-איבל-נעס) ז. *indivisibility*

indivis'ibles *n.* (אינ-די-וויז'-איבלז) אונטיילבארע שטיקלעך שטאף, אטאמען.

indivis'ibly *adv.* (אינ-די-וויז'-אי-בלי) אויף אן אונטיילבארען אופן.

indoc'ile *a.* (אינ-דאס'-איל) אונגעהארכזאם, אונפאלגזאם; וואס לאזט זיך ניט לערנען אדער מדריך זיין.

indocil'ity *n.* (אינ-דא-סיל'-אי-טי) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט פאלגען.

indoc'trinate *v.* (אינ-דאק'-טרי-נייט) בעלעהרען; ווירקען אנצונעהמען א דאקטרין אדער לעהרע.

indoctrina'tion *n.* (אינ-דאק-טרי-ניי'-שאן) דאס בעלעהרען; דאס איינפלויסען אדער זיין בעאיינפלוסט פון א לעהרע.

In'do-Europe'an *a.* and *n.* (אינ'-דאו-יו-רא-פי'-ען) אריש; וואס געהערט צו די אינדא־גערמאנישע שפראכען [ווי סאנסקריט, זענד, פערזיש, גריכיש, לאטייז, די גערמאנישע, ראמאנישע און סלאווישע שפראכען א. ד. ג.]; אן אריער, איינער וואס בעלאנגט צו די ראסען, וועלכע געברויכען די אינדא־גערמאנישע שפראכען.

In'do-German'ic *a.* (אינ'-דאו-דזשער-מענ'-איק) אינדא־גערמאניש. ז. *Indo-European*

in'dolence *n.* (אינ'-דא-לענס) פוילקייט; זארגלאזיגקייט; קאלטקייט, גלייכגילטיגקייט; שמערצלאזיגקייט.

in'dolent *a.* (אינ'-דא-לענט) פויל, שלעפעריג; ווייניג שמערצליך, שמערצלאז.

in'dolently *adv.* (אינ'-דא-לענט-לי) דורך פוילקייט; אויף א קאלטען, גלייכגילטיגען שטייגער.

indom'itable *a.* (אינ-דאמ'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט בעהערשען, וואס מען קען ניט האלטען אין צוים.

indom'itably *adv.* (אינ-דאמ'-אי-טע-בלי) ניט צום בעהערשען.

in'door *a.* (אינ'-דאור) אינווענניג, אין הויז; וואס איז ניט אונטער'ן פרייען הימעל.

in'door relief' (אינ'-דאור רי-ליעף') די שטיצע, וואס מען גיט ארימע לייט, וועלכע געפינען זיך אין אנשטאלטען פאר ארימע [אין אונטערשייד פון דער שטיצע, וואס מען גיט ארימע לייט ביי זיי אין דער היים].

indoors' *adv.* (אינ-דאורז') אינווענניג; אין הויז [ניט אויף דער גאס].
The bad weather forced me to stay **indoors**.

indor'sable *a.* (אינ-דאהר'-סעבל) וואס קען אונטערגעשריבען ווערען אויף דער אנדערער זייט [פון א טשעק, פון א וועקסעל]; וואס קען בעשטעטיגט אדער סאנקציאנירט ווערען.

indorse' *v.* (אינ-דאהרס') אונטערשרייבען זיך אויף דער אנדערער זייט פון א דאקומענט צו בעשטעטיגען איהם; בעשטעטיגען; סאנקציאנירען; ארויפלעגען א לאסט אויף איינעמס פלייצע.

indorsee' *n.* (אינ-דאהר-סיע') איינער צו וועמען עס איז איבערגעגעבען א געוויסעס רעכט דורך אן אונטערשריפט אויף דער צווייטער זייט פון א דאקומענט.

indorse'ment *n.* (אינ-דאהרס'-מענט) אן אויפשריפט אדער אונטערשריפט אויף דער צווייטער זייט פון א דאקומענט צו בעשטעטיגען איהם אדער ערב זיין פאר איהם; דאס בעשטעטיגען; דאס סאנקציאנירען; דאס אנערקענען.

indor'ser *n.* (אינ-דאהר'-סער) איינער וואס שרייבט זיך אונטער אויף דער אנדערער זייט פון א וועקסעל אדער אנדער דאקומענט; איינער וואס גיט זיין הסכמה אויף עפעס.

In'dra *n.* (אינ'-דרא) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — אינדרא, דער גאט פון דונער, בליץ און רעגען [ווערט פארגעשטעלט ווי א יונגער מאן מיט 4 הענד און 1000 אויגען].

in'draft *n.* (אינ'-דרעפט) אן אריינציהונג; אן אריינשלעפונג; א שטארקע שטרעמונג פון לופט אדער וואסער.

in'draught *n.* (אינ'-דרעפט) ז. *indraft*

indraw' *v.* (אינ-דראה') אריינציהען.

in'drawn *a.* (אינ'-דראהן) אריינגעצויגען; איינגעאטהעמט; אויסגעשפראכען מיט א פערשטיקטען אטהעם; צוטראגען, צושטרייט; זעהר שטארק פערנומען, אריינגעטהאן אין ארבייט.

in'dri *n.* (אינ'-דרי) אזא אפען־עהנליכע חיה אין מאדאגאסקאר.

indu'bious *a.* (אינ-דיו'-בי-אס) אונצווייפעלהאפט, אהן א ספק, געוויס.

indu'biously *adv.* (אינ-דיו'-בי-אס-לי) אהן צווייפעל, אהן א ספק, געוויס.

indu'bitable *a.* (אינ-דיו'-בי-טעבל) וואס קען קיין צווייפעל ניט זיין; וואס איז אהן א ספק.

indu'bitableness *n.* (אינ-דיו'-בי-טעבל-נעס) אונצווייפעלהאפטיגקייט, געוויסהייט.

indu'bitably *adv.* (אינ-דיו'-בי-טע-בלי) אויף אן אונצווייפעלהאפטען אופן; אהן א ספק, געוויס.

induce' *v.* (אינ-דיוס') 1. פיהרען צו; צורייצען, בעוועגען; פעראורזאכען; ארויסברענגען; 2. אין פיזיק — אינדוצירען אן עלעקטרישען שטראם [ארויסרופען אן עלעקטרישען שטראם דורך אן אנדער שטראם אהן בעריהרונג].
1. He **induced** me to pay him a visit.

induce' a belief' (אינ-דיוס' ע בי-ליעף') ערוועקען גלויבען.

induce' a hope (אינ-דיוס' ע האופ) ערוועקען האפנונג.

induced' *a.* (אינ-דיוסט') אינדוצירט [וועגען אן עלעקטרישען שטראם]. ז. *induce*

induced' cur'rent (אינ-דיוסט' קאר'-ענט) אן אינדוצירטער עלעקטרישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וועלכער ווערט ארויסגערופען דורך אן אנדער עלעקטרישען שטראם].

induced' mag'netism (אינ-דיוסט' מעג'-נע-טיזם) אינדוצירטער מאגנעטיזם [מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען אין א ווייכען אייזען ווען מען האלט ניט ווייט פון איהם א מאגנעט אדער ווען ארום איהם איז ארומגעוויקעלט א דראט דורך וועלכען עס פליסט אן עלעקטרישער שטראם].

induce'ment *n.* (אינ-דיוס'-מענט) אן אנטריב, א רייץ־מיטעל; אן אורזאכע; א מיטעל צו בעוועגען צו א טהאט.

indu'cer *n.* (אינ-דיו'-סער) א פעראורזאכער; איינער וואס רעדט צו עפעס צו טהאן; אן ערמוטיגער.

indu'cible *a.* (אינ-דיו'-סיבל) וואס קען פעראורזאכט ווערען; וואס קען ארויסגעדרונגען ווערען אלס שלוס.

induct' *v.* (אינ-דאקט') איינפיהרען; איינפיהרען אין אן אמט, פארמעל אנשטעלען.

induc'tance *n.* (אינ-דאק'-טענס) אינדוקטאנץ [די קראפט פון עלעקטרישער אדער מאגנעטישער אינדוקציאן]. ז. *induction*

induc'teous *a.* (אינ-דאק'-טי-אס) וואס איז געמאכט געגענגעזעצט עלעקטריש דורך אינדוקציאן [דורך ארויסרופען אן עלעקטרישען שטראם דורך אן אנדער שטראם].

induc'tile *a.* (אינ-דאק'-טיל) וואס קען ניט אויסגעצויגען ווערען אדער זיך אויס־

שטרעקען, וואס קען ניט אויסגעצויגען ווערען אין א דראט [וועגען געוויסע מעטאלען].

inductil'ity *n.* (אין-דאק-טיל'-אי-טי) דאס ניט קענען זיך שטרעקען אדער אויסגעצויגען ווערען.

induc'tion *n.* (אין-דאק'-שאן) אן איינפיהרונג, אן איינלייטונג אדער הקדמה פון א בוך, א פיעסע א. ד. ג.; די איינזעצונג, די איינפיהרונג [אין אן אמט]; אין פיזיק — אינדוקציאן, דאס ארויסרופען אין א קערפער [ווי אין מעטאל] עלעקטריציטעט אדער מאגנעטיזם דורך דער דערנעהנטערונג [אבער ניט בעריהרונג] פון אן עלעקטרישען שטראם אדער מאגנעט צו איהם; אין פילאזאפיע — אן אלגעמיינע שלוספאלגערונג וואס ווערט געדרונגען פון א רייה איינצעלנע פעלע; אן אינדוקציאנס-בעוויז, א כלל וואס ווערט בעגרינדעט אויף א רייה פרטים.

induc'tional *a.* (אין-דאק'-שאנ-על) איינלייטענד, איינפיהרענד; אין פיזיק — וואס איז שייך צו אינדוקציאן, וואס איז ארויסגערופען דורך אינדוקציאן; אין פילאזאפיע — וואס איז שייך צו דער אינדוקציאנס-מעטאדע אדער צו אן אינדוקציאנס-בעוויז. ז. *induction*

induc'tion-coil *n.* (אין-דאק'-שאן-קאיל) אן אינדוקציאנס-אפאראט [אן אפאראט צו פראדוצירען אן עלעקטרישען אינדוקציאנס-שטראם. דער אפאראט בעשטעהט פון צוויי דראט-שפולען איינע אין דער אנדערער, אין וועלכע עס ליעגט א ווייך שטיק אייזען. איין שפולע איז פון דיקען דראט און ווערט גערופען די פריימער שפולע, די צווייטע איז פון דינעם דראט און ווערט גערופען די סעקאנדערע].

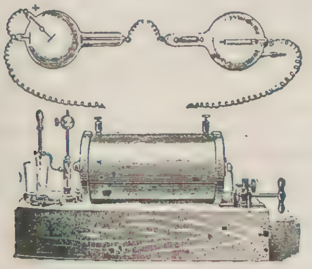

Induction-coil

induc'tion-pipe *n.* (אין-דאק'-שאן-פאיפ) דער ראהר פון א דאמפף-מאשין דורך וועלכען עס געהט דער דאמפף פון קעסעל צו דעם דאמפף-קאמער.

induc'tion-port *n.* (אין-דאק'-שאן-פאורט) דער קאנאל פון דעם דאמפף-קאמער אין א דאמפף-מאשין, דורך וועלכען עס געהט דער דאמפף אין צילינדער.

induc'tive *a.* (אין-דאק'-טיוו) איינלייטענד, איינפיהרענד; אין פילאזאפיע — וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינדוקציאנס-פאלגערונג אדער אינדוקציאנס-בעוויז; אין פיזיק — וואס קען ארויסבריינגען עלעקטריציטעט דורך אינדוקציאן; וואס ארבייט דורך אינדוצירטע עלעקטריציטעט; וואס ווערט עלעקטריש אינדוצירט. ז. *induction*

induc'tively *adv.* (אין-דאק'-טיוו-לי) דורך אן אינדוקציאנס-פאלגערונג, דורך אן אינדוקציאנס-בעוויז. ז. *induction*

induc'tive philos'ophy (אין-דאק'-טיוו פי-לאס'-א-פי) די אינדוקטיווע פילאזאפיע, די וויסענשאפט וועלכע איז געגרינדעט אויף אינדוקציאן אדער בעאבאכטונגען; די עקספערימענטאלע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען וועלכע זיינען בעגרינדעט אויף עקספרימענטען].

induc'tive sci'ence (אין-דאק'-טיוו סאי'-ענס) אן אינדוקטיווע וויסענשאפט, א וויסענשאפט וועלכע איז בעגרינדעט אויף פאקטען פון בעאבאכטונגען.

inductiv'ity *n.* (אין-דאק-טיוו'-אי-טי) די אינדוקציאנס-פעהיגקייט [עלעקטרישע אדער מאגנעטישע].

inductom'eter *n.* (אין-דאק-טאמ'-ע-טער) אן אינדוקטאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטרישע אינדוקציאן].

induc'tor *n.* (אין-דאק'-טאר) איינער וועלכער פיהרט אימעצען אריין אין אמט; אן אינדוקציאנס-אפאראט, א טייל פון אן עלעקטרישען אפאראט וועלכער אינדוצירט [רופט ארויס] אן עלעקטרישען שטראם אין אן אנדער טייל.

induc'toscope *n.* (אין-דאק'-טא-סקאופ) אן אינדוקטאסקאפ, אן אינסטרומענט צו בעשטימען דאס פארהאנדען זיין פון עלעקטרישער אדער מאגנעטישער אינדוקציאן.

induct'-pipe *n.* (אין-דאקט'-פאיפ) אן איינלאז-ראהר [א ראהר דורך וועלכען מען לאזט אריין לופט, גאז א. ד. ג.].

induc'tric *a.* (אין-דאק'-טריק) וואס ווירקט דורך אינדוקציאן [ווי אן עלעקטריזירטער געגענשטאנד].

indue' *v.* (אין-דיו') בעקליידען; בעזארגען, אנטהאן.

in due course (אין דיו קאורס) אין פערלויף פון צייט, אין דעם משך פון צייט; אין דער אנגעגעבענער ריכטונג.

in due form (אין דיו פארם) אין דער ריכטיגער פארם, ווי עס דארף צו זיין.

indulge' *v.* (אין-דאלדזש') זיך נאכגעבען, זיך אבגעבען; זיך אריינלאזען; בעגינסטיגען, צערטליך בעהאנדלען; נאכגעבען [אימעצען וואס ער וויל].

Parents very often foolishly **indulge** their children.

indul'gence *n.* (אין-דאל'-דזשענס) דאס נאכגעבען; דאס אריינלאזען זיך; דאס אבגעבען זיך; א גינסטיגע אדער צערטליכע בעהאנדלונג; דאס נאכגעבען [אימעצען וואס ער פערלאנגט]; א פריינדליכע פערלענגערונג פון א צאהלונגס-טערמין פון א שולד; אינדולגענציע [א זינד-פערגעבונג, אין דער קאטוילישער רעליגיאן].

indul'gent *a.* (אין-דאל'-דזשענט) שוינענד; זעהר צערטליך אדער מילד; בעגינסטיגענד אדער בעפריעדיגענד אימעצענס פערלאנגען, נאכגעבענד; וואס גיט זיך נאך אין אלץ; וואס גיט זיך איבער.

indulgen'tial *a.* (אין-דאל-דזשענ'-שעל) וואס איז שייך צו זינד-פערגעבונג [אין דער קאטוילישער רעליגיאן].

indul'gently *adv.* (אין-דאל'-דזשענט-לי) אויף א זעהר צערטליכען אדער מילדען אופן; בעגינסטיגענדיג אדער בעפריעדיגענדיג אימעצענס פערלאנגען, נאכגעבענד; זיך נאכגעבענדיג אין אלץ; זיך איבערגעבענדיג.

indul'ger *n.* (אין-דאל'-דזשער) איינער וואס גיט זיך נאך אין אלץ; איינער וואס גיט נאך אימעצענס פערלאנגען.

indult' *n.* (אין-דאלט') אן ערלויבניס פון פאפסט; א פריווילעגיע געגעבען פון פאפסט; אן אבצאהל וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין שפאניען צום קעניג פאר אריינגעפיהרטע זאכען פון אמעריקא.

indumen'tum *n.* (אין-דיו-מענ'-טאם) די פעדערען-בעדעקונג פון פויגלען; א האריגע בעדעקונג פון פלאנצען.

indur'able *a.* (אין-דיור'-עבל) ניט דויערהאפט, וואס האלט ניט לאנג.

in'durate *v.* (אינ'-דיו-רייט) הארט ווערען; הארט מאכען; פערהארטעווען.

indura'tion *n.* (אין-דיו-ריי'-שאן) די הארט-ווערונג; די הארט-מאכונג; דאס פערהארטעווען; א פערהארטעוועטער טייל; א פערהארטונג; הארטקייט; געפיהללאזינקייט.

in'durative *a.* (אינ'-דיו-ריי-טיוו) וואס פערהארטעוועט; פערהארטעווענדיג.

indu'sial *a.* (אין-דיו'-זשי-על) וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע הייטלעך פון אינזעקטען-לארווען.

indu'sial lime'stone (אין-דיו'-זשי-על לאימ'-סטאון) א געוויסער וואסער-קאלכשטיין פון אן אלטער געאלאגישער פעריאדע, וועגען וועלכען מען נעהמט אן, אז ער בעשטעהט פון די פערשטיינערטע הייטלעך פון אינזעקטען-לארווען.

indu'sium *n.* (אין-דיו'-זשי-אם) אין באטאניק — דאס אויבערשטע הייטעל, מיט וועלכען עס זיינען בעצויגען די זאמען פון פארנקרויט אדער פאפאראטניק; דאס האריגע דעקעל, וואס בעדעקט די נארבע אדער די אויבערשטע עפנונג פון א בלום; דאס שיידעל, אין וועלכען עס האלט זיך די לארווע פון אן אינזעקט; אין אנאטאמיע — דאס הייטעל, אין וועלכען עס האלט זיך דער עמבריאן אדער ולד.

indus'trial *a. and n.* (אין-דאס'-טרי-על) אינדוסטריעל; וואס איז שייך צו אינדוסטריע אדער געווערב; א האנדארבייטער.

indus'trialism *n.* (אין-דאס'-טרי-על-איזם) אינדוסטריאליזם, א שטארקע איבערגעגעבענהייט צו די אינטערעסען פון אינדוסטריע און האנדעל; אינדוסטריעלע טהעטיגקייט; פראדוקטיווע ארבייט, מלאכות; דער פרינציפ, אז די ארבייטער דארפען זיין ארגאניזירט אין יוניאנס [געווערקשאפטען] ניט לויט די איינצעלנע פאכען פון דער אינדוסטריע, אין וועלכער זיי זיינען בעשעפטיגט, נאר אין איין ארגאניזאציאן פון דער גאנצער אינדוסטריע.

indus'trialist *n.* (אין-דאס'-טרי-על-איסט) אינדוסטריאליסט, איינער וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו די אינטערעסען פון אינדוסטריע און האנדעל; אן אנהענגער פון דעם אינדוסטריעלען ארגאניזאציאנס-פרינציפ. ז. *industrialism*

indus'trialize *v.* (אין-דאס'-טרי-על-איז) דורכדרינגען אדער זיין דורכגעדרונגען מיט'ן גייסט פון אינדוסטריאליזם. ז. *industrialism*

indus'trially *adv.* (אין-דאס'-טרי-על-אי) לויט דער אינטערעסע פון דער אינדוסטריע.

indus'trial school (אין-דאס'-טרי-על סקוהל) א שוהל וואו מען לערענט פערשיעדענע צווייגען פון אינדוסטריע; א שוהל וואו מען לערענט ארימע אדער צולאזענע קינדער פערשיעדענע מלאכות.

Indus'trial Wor'kers of the World (אין-דאס'-טרי-על הוואיר'-קערז אוו טהי הוואירלד) אן אמעריקאנישע רעוואלוציאנערע ארבייטער-ארגאניזאציאן, וואס איינער פון איהרע הויפט פרינציפען איז דער אינדוסטריאליזם. ז. *industrialism*

indus'trious *a.* (אינ-דאַס'-טרי-אַס) אַרבייטזאַם; פלייסיג.

indus'triously *adv.* (אינ-דאַס'-טרי-אַס-לי) אויף אַן אַרבייטזאַמער, פלייסיגער אַרט.

indus'triousness *n.* (אינ-דאַס'-טרי-אַס-נעס) אַרבייטזאַמקייט, פלייסיגקייט.

in'dustry *n.* (אינ'-דאַס-טרי) אַרבייטזאַמקייט; פלייס; אינדוסטריע, בעטריעבזאַמקייט.

indu'viæ *n.* (אינ-דיו'-ווי-איע) אין באָטאַניק — די פערוועלקטע בלעטער, וואָס בלייבען אויף'ן שטאַם פון געוויסע פלאַנצען און פאַלען ניט אַראָב.

indwell' *v.* (אינ-דהוועל') וואָהנען אָדער געפינען זיך שטענדיג אינוועניג; זיין שטענדיג אין גייסט, אין דער מענשליכער נשמה [ווי אַ געוויסע אידעע אָדער געפיהל].

in'dweller *n.* (אינ'-דהוועל-ער) אַ בעוואָהנער, איינער וואָס וואָהנט אין אַ געוויסען פלאַץ.

in'dwelling *a.* and *n.* (אינ'-דהוועל-אינג) וואָס געפינט זיך אינוועניג, אין גייסט אָדער אין דער מענשליכער נשמה; הערצליך; אַן אינערליך, הערצליך געפיהל אָדער אידעע.

inearth' *v.* (אינ-אוירטה') בעערדיגען.

ine'briacy *n.* (אינ-אי'-ברי-ע-סי) דאָס שכור'ן; דאָס זיין צוגעוואָהנט צו שכרות.

ine'briant *a.* and *n.* (אינ-אי'-ברי-ענט) וואָס בערוישט אָדער מאַכט שכור; עפּעס וואָס שכור'ט אַן.

ine'briate *v.* (אינ-אי'-ברי-אייט) בערוישען, שכור מאַכען; זיך אָנ'שכור'ען, זיך בערוישען, זיין פער'שכור'ט [ווי מיט אַ געוויסער אידעע אָדער געפיהל]; בערוישט, פער'שכור'ט; אַ שכור, אַ פּיאַניצע.

inebria'tion *n.* (אינ-אי-ברי-איי'-שאַן) בעטרונקענהייט, שכרות; דאָס זיין בערוישט אָדער פער'שכור'ט מיט אַ געוויסער אידעע אָדער געפיהל.

inebri'ety *n.* (אינ-אי-בראַי'-ע-טי) ז. *inebriation*.

ine'brious *a.* (אינ-אי'-ברי-אַס) בעטרונקען, אַנגע'שכור'ט.

inedibil'ity *n.* (אינ-עד-אי-ביל'-אי-טי) דאָס זיין אונעסבאַר, דאָס ניט קענען געברויכט ווערען צום עסען.

ined'ible *a.* (אינ-עד'-איבל) אונעסבאַר, וואָס מען קען ניט עסען.

ined'ita *n.* (אינ-עד'-אי-טאַ) ניט געדרוקטע שריפטען; אַ ווערק וואָס איז אָנגעשריבען אָבער ניט געדרוקט.

ined'ited *a.* (אינ-עד'-אי-טעד) אונגעדרוקט, ניט אַרויסגעגעבען.

ined'ucable *a.* (אינ-עד'-יו-קעבל) אונערצויגען, אונגעלערענט.

ineffabil'ity *n.* (אינ-עפ-ע-ביל'-אי-טי) אונאויסשפּרעכליכקייט.

inef'fable *a.* (אינ-עפ'-עבל) אונאויסשפּרעכליך, וואָס קען ניט אויסגעשפּראָכען ווערען אין ווערטער.

inef'fableness *n.* (אינ-עפ'-עבל-נעס) אונאויסשפּרעכליכקייט.

inef'fably *adv.* (אינ-עפ'-ע-בלי) אויף אַן אופן וואָס קען ניט אויסגעשפּראָכען ווערען.

ineffa'ceable *a.* (אינ-ע-פיי'-סעבל) וואָס קען ניט אויסגעמעקט ווערען.

ineffa'ceably *adv.* (אינ-ע-פיי'-סע-בלי) אויף אַן אופן וואָס קען ניט אויסגעמעקט ווערען.

ineffec'tive *a.* (אינ-ע-פעק'-טיוו) אונווירקזאַם, קראַפטלאָז, אונטהעטיג.

ineffec'tively *adv.* (אינ-ע-פעק'-טיוו-לי) אויף אַ שוואַכען, אונווירקזאַמען שטייגער.

ineffec'tual *a.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על) וואָס מאַכט ניט קיין עפעקט אָדער ווירקונג.

ineffec'tually *adv.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על-אי) אויף אַן אופן וואָס מאַכט ניט קיין עפעקט אָדער ווירקונג.

ineffec'tualness *n.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על-נעס) אונווירקזאַמקייט, דאָס ניט מאַכען קיין עפעקט.

inefferves'cence *n.* (אינ-עפ-ער-וועס'-ענס) דאָס ניט אויפזידען, אויפברויזען, שוימען אָדער געהרען.

inefferves'cent *a.* (אינ-עפ-ער-וועס'-ענט) וואָס קען ניט אויפזידען, אויפברויזען אָדער געהרען.

ineffervescibil'ity *n.* (אינ-עפ-ער-וועס-אי-ביל'-אי-טי) דאָס ניט קענען אויפזידען אָדער געהרען [ווי ביער אָדער וויין ביים זייערען].

inefferves'cible *a.* (אינ-עפ-ער-וועס'-איבל) וואָס קען ניט זידען, ברויזען אָדער שוימען; וואָס קען ניט געהרען [ווי ביער אָדער וויין ביים זייערען]; וואָס קען ניט מאַכען זידען, ברויזען, שוימען אָדער געהרען.

ineffica'cious *a.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאַס) וואָס מאַכט ניט קיין ווירקונג; וואָס רופט ניט אַרויס קיין רעזולטאַט.

ineffica'ciously *adv.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאַס-לי) אונווירקזאַם; אונקרעפטיג, שוואַך.

ineffica'ciousness *n.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאַס-נעס) די אונווירקזאַמקייט; דאָס ניט פיהרען צו קיין רעזולטאַט.

inef'ficacy *n.* (אינ-עפ'-אי-קע-סי) ז. *ineffectualness*.

ineffi'ciency *n.* (אינ-ע-פיש'-ען-סי) אונפעהיגקייט; אונווירקזאַמקייט, קראַפטלאָזיגקייט; אונטהעטיגקייט.

ineffi'cient *a.* (אינ-ע-פיש'-ענט) אונפעהיג; ניט קאָמפּעטענט; אונווירקזאַם, אונטהעטיג.

ineffi'ciently *adv.* (אינ-ע-פיש'-ענט-לי) אָהן ווירקונג, אָהן ערפאָלג.

inefful'gent *a.* (אינ-ע-פאַל'-דזשענט) וואָס שיינט ניט; וואָס בלישטשעט ניט.

in ei'ther case (אין אי'-טהער קייס) אין ביידע פעלע, אין יעדען פון ביידע פעלע.

inelab'orate *a.* (אינ-אי-לעב'-אָ-רייט) וואָס איז ניט אויסגעאַרבייט.

inelas'tic *a.* (אינ-אי-לעס'-טיק) ניט עלאַסטיש, ניט בויגזאַם, ניט נאָכגיעביג; וואָס לאָזט זיך ניט אונטערגעבען.

inel'egance *n.* (אינ-על'-אי-גענס) אונעלעגאַנטקייט, דאָס זיין ניט עלעגאַנט; אונציערליכקייט.

inel'egancy *n.* (אינ-על'-אי-גען-סי) ז. *inelegance*.

inel'egant *a.* (אינ-על'-אי-גענט) ניט עלעגאַנט, ניט ציערליך.

inel'egantly *adv.* (אינ-על'-אי-גענט-לי) אויף אַ ניט עלעגאַנטען אָדער אונציערליכען אופן.

ineligibil'ity *n.* (אינ-על-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) אונוועהלבאַרקייט, דאָס ניט האָבען די נויטיגע פעהיגקייטען און אייגענשאַפטען צו זיין ערוועהלט.

inel'igible *a.* (אינ-על'-אי-דזשיבל) אונוועהלבאַר, וואָס האָט ניט די אייגענשאַפטען צו זיין אַן אויסערוועהלטער.

An immigrant is **ineligible** to the presidency of the United States.

inel'igibly *adv.* (אינ-על'-אי-דזשי-בלי) אויף אַן אופן וואָס מאַכט איינעם ניט ווערטה צו זיין ערוועהלט אָדער אויסערוועהלט.

inelim'inable *a.* (אינ-אי-לימ'-אי-נעבל) וואָס מען קען ניט אויסשטרייכען אָדער בעזייטיגען.

inel'oquent *a.* (אינ-על'-אָ-קוועוענט) ניט רעדנעריש; וואָס האָט ניט קיין רעדנער-קראַפט.

ineluc'table *a.* (אינ-אי-לאַק'-טעבל) וועלכען מען קען ניט בייקומען; פון וועלכען מען קען זיך ניט אַרויסדרעהען.

inelu'dible *a.* (אינ-אי-ליו'-דיבל) וואָס מען קען ניט אויסוויכען; פון וועלכען מען קען ניט אַנטרינען.

inept' *a.* (אינ-עפּט') אונזיניג; נוצלאָז; אונפּאַסענד, אונגעהעריג.

inep'titude *n.* (אינ-עפּ'-טי-טיוד) אונפּאַסיגקייט, אונגעהעריגקייט; אונזיניגקייט.

inept'ly *adv.* (אינ-עפּט'-לי) אויף אַן אונפּאַסיגען אָדער אונזיניגען שטייגער.

inept'ness *n.* (אינ-עפּט'-נעס) ז. *ineptitude*.

inequal'ity *n.* (אינ-אי-קוואָל'-אי-טי) אונגלייכהייט; אונגערעכטיגקייט; פּאַרטייליכקייט.

inequa'tion *n.* (אינ-אי-קוויי'-שאַן) אין מאַטעמאַטיק — אַן אונגלייכהייט.

inequidis'tant *a.* (אינ-אי-קוּוי-דיס'-טענט) וואָס איז ניט גלייך דערווייטערט.

inequilat'eral *a.* (אינ-אי-קוּוי-לעט'-ע-רעל) וואָס האָט ניט קיין גלייכע זייטען.

ineq'uitable *a.* (אינ-עק'-ווי-טעבל) אונגערעכט, ניט גראַד, ניט רעכט.

ineq'uitably *adv.* (אינ-עק'-ווי-טע-בלי) אויף אַן אונגערעכטער אָדער אונגראַדער אַרט.

ineq'uity *n.* (אינ-עק'-ווי-טי) אונגערעכט, דאָס זיין ניט על פי יושר.

ine'quivalve *a.* (אינ-אי'-קווי-וועלוו) וואָס האָט ניט קיין גלייכע דעקלעך אָדער קלאַפּעס [וועגען געוויסע מינים מושלען].

inequival'vular *a.* (אינ-אי-קווי-וועל'-וויו-לאַר) ז. *inequivalve*.

inerad'icable *a.* (אינ-אי-רעד'-אי-קעבל) וואָס קען ניט אויסגעוואָרצעלט ווערען.

inerad'icably *adv.* (אינ-אי-רעד'-אי-קע-בלי) ניט קענענדיג אויסגעוואָרצעלט ווערען.

inerget'ic *a.* (אינ-ער-דזשעט'-איק) וואָס האָט ניט קיין ענערגיע, וואָס איז אונקרעפטיג, אונווירקזאַם, אונטהעטיג.

inerm' *a.* (אינ-אוירם') אין באָטאַניק — וואָס איז ניט בעוואָפענט [אָהן שטאַכעלען].

iner'mous *a.* (אינ-אויר'-מאַס) ז. *inerm*.

iner'rable *a.* (אינ-ער'-עבל) וואָס מאַכט ניט קיין טעות; וואָס בלאָנדזשעט ניט.

iner'rancy *n.* (אינ-ער'-ען-סי) דאָס זיין פריי פון פעהלערען.

iner'rant *a.* (אינ-ער'-ענט) אָהן פעהלערען, אָהן אַ טעות.

inerrat'ic *a.* (אינ-ע-רעט'-איק) וואָס בלאָנדזשעט ניט; וואָס געפינט זיך אויף איין אָרט.

inert' *a.* (אינ-אוירט') אינערטיש, ניט

אקטיוו, וואס האט ניט קיין לעבן; וואס האט ניט קיין אינערליכע בעוועגונגסקראפט; אונטהעטיג, פויל, שלעפעריג, אונבעוועגליך.

iner'tia *n.* (אינ-אויר'-שיא) אין פיזיק — אינערציע, די אייגענשאפט פון שטאף, וועלכע דריקט זיך אויס אין זיין שטרעבונג צו פערבלייבען אלע מאל אין דעמזעלביגען צושטאנד, אין וועלכען ער געפינט זיך אין דעם אדער יענעם מאמענט [ווען דער שטאף געפינט זיך אין מאמענט פון בעוועגונג, שטרעבט ער צו בעוועגען זיך אהין אן אויפהער אין דער אנגעגעבענער ריכטונג; פערקעהרט, ווען ער געפינט זיך אין מאמענט פון רוה, שטרעבט ער צו פערבלייבען אלע מאל אין דיזער לאגע]; אונטעטיגקייט, דאס זיין ניט אקטיוו.

iner'tial *a.* (אינ-אויר'-שיעל) אינערטיש, וואס איז שייך צו אינערציע. ז. *inertia*.

inert'ly *adv.* (אינ-אוירט'-לי) אויף אן אונטהעטיגער ארט; אינערטיש.

inert'ness *n.* (אינ-אוירט'-נעס) דאס זיין אינערטיש; דאס ניט האבען קיין אקטיוויטעט; פויליקייט, אונטהעטיגקייט.

iner'udite *a.* (אינ-ער'-או-דאיט) וואס איז ניט געלעהרט; וואס האט ניט קיין ערודיציאן אדער בקיאות.

inesca'pable *a.* (אינ-עס-קיי'-פעבל) וואס איז אונפערמיידליך.

inescutche'on *n.* (אינ-עס-קאטש'-אן) א קליינער שילד אין מיטען פון א גרויסער.

Inescutcheon

inessen'tial *a.* (אינ-ע-סענ'-שעל) אונוועזענטליך; וואס איז ניט דער עצם, וואס איז ניט דער עיקר.

ines'timable *a.* (אינ-עס'-טי-מעבל) וואס מען קען ניט אבשאצען; אונשעצבאר, אונבערעכענבאר.

ines'timably *adv.* (אינ-עס'-טי-מע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אבגעשאצט ווערען.

ineva'sible *a.* (אינ-אי-וויי'-זיבל) וואס איז אונפערמיידליך.

in eve'ry respect' (אין עוו'-רי רי-ספעקט') אין אלע בעציהונגען, אין יעדער הינזיכט.

inev'ident *a.* (אינ-עוו'-אי-דענט) וואס איז ניט אויגענשיינליך; ניט דייטליך; דונקעל.

inevitabil'ity *n.* (אינ-עוו-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונפערמיידליכקייט; דאס ניט קענען פערמיידען ווערען.

inev'itable *a.* (אינ-עוו'-אי-טעבל) אונפערמיידליך.

inev'itableness *n.* (אינ-עוו'-אי-טעבל-נעס) ז. *inevitability*.

inev'itably *adv.* (אינ-עוו'-אי-טע-בלי) אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

inexact' *a.* (אינ-עג-זעקט') אונפינקטליך, אונגענוי, אונריכטיג.

inexact'ly *adv.* (אינ-עג-זעקט'-לי) אויף אן אונפינקטליכען אדער אונגענויעם שטייגער.

inexact'ness *n.* (אינ-עג-זעקט'-נעס) אונפינקטליכקייט, אונריכטיגקייט.

inexcitabil'ity *n.* (אינ-עק-סאי-טע-ביל'-אי-טי) אונעררעגבארקייט, דאס ניט קענען אויפגערעגט ווערען.

inexci'table *a.* (אינ-עק-סאי'-טעבל) אונערעגבאר, וואס קען ניט אויפגערעגט ווערען.

inexcu'sable *a.* (אינ-עקס-קיו'-זעבל) וואס מען קען ניט ענטשולדיגען אדער פערצייהען.

inexcu'sableness *n.* (אינ-עקס-קיו'-זעבל-נעס) אונפערצייהליכקייט; דאס ניט קענען ענטשולדיגט ווערען.

inexcu'sably *adv.* (אינ-עקס-קיו'-זע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט ענטשולדיגט ווערען.

inexecu'table *a.* (אינ-עק-סי-קיו'-טעבל) וואס קען ניט ערפילט ווערען; אונדורכפיהרבאר.

inexecu'tion *n.* (אינ-עק-סי-קיו'-שאן) די ניט-ערפילונג; דאס ניט דורכפיהרען.

inexer'tion *n.* (אינ-עג-זויר'-שאן) אונטהעטיגקייט.

inexha'lable *a.* (אינ-עקס-היי'-לעבל) וואס קען ניט פערדאמפפט אדער אויסגעדונסטעט ווערען; וואס מען קען ניט פערוואנדלען אין דאמפף [פארע]; וואס קען ניט אויסגעוועפט ווערען.

inexhaustibil'ity *n.* (אינ-עג-זאהס-טי-ביל'-אי-טי) דאס זיין אונערשעפליך; דאס ניט קענען זיך אויסנעהמען.

inexhaus'tible *a.* (אינ-עג-זאהס'-טיבל) אונערשעפפליך; וואס קען זיך ניט אויסנעהמען.

inexhaus'tibleness *n.* (אינ-עג-זאהס'-טיבל-נעס) ז. *inexhaustibility*.

inexhaus'tibly *adv.* (אינ-עג-זאהס'-טי-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעשעפט ווערען.

inexhaus'tive *a.* (אינ-עג-זאהס'-טיוו) ז. *inexhaustible*.

inexis'tence *n.* (אינ-עג-זיס'-טענס) דאס ניט עקזיסטירען.

inexis'tent *a.* (אינ-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט ניט.

inexorabil'ity *n.* (אינ-עק-סא-רע-ביל'-אי-טי) אונערביטליכקייט, דאס ניט געריהרט ווערען דורך איינעמס בקשה.

inex'orable *a.* (אינ-עק'-סא-רעבל) אונערביטליך, וואס ווערט ניט געריהרט פון א בקשה.

inex'orableness *n.* (אינ-עק'-סא-רעבל-נעס) ז. *inexorability*.

inex'orably *adv.* (אינ-עק'-סא-רע-בלי) זייענדיג אונערביטליך; זייענדיג אונגעריהרט פון א בקשה.

inexpe'diency *n.* (אינ-עקס-פי'-די-ענ-סי) דאס זיין ניט ראטהזאם; דאס זיין ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען; אונפאסיגקייט; צוועקלאזיגקייט.

inexpe'dient *a.* (אינ-עקס-פי'-די-ענט) ניט אין צייט, אונפאסענד; אונראטהזאם; ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

It is often inexpedient to assert one's rights.

inexpe'diently *adv.* (אינ-עקס-פי'-די-ענט-לי) אויף אן אונראטהזאמען אופן; ניט צוגעפאסטערהייד; ניט אין דער פאסיגער צייט אדער ניט אין פאסיגען ארט.

inexpen'sive *a.* (אינ-עקס-פענ'-סיוו) ניט אויסבערגענריש, ניט טהייער.

inexpe'rience *n.* (אינ-עקס-פי'-רי-ענס) אונערפאהרענהייט.

inexpe'rienced *a.* (אינ-עקס-פי'-רי-ענסט) אונערפאהרען.

inexpert' *a.* (אינ-עקס-פוירט') וואס איז ניט קיין עקספערט; ניט אויטאריטעט, ניט ערפאהרען.

inexpert'ness *n.* (אינ-עקס-פוירט'-נעס) די ניט-ערפאהרענהייט, ניט-געניטקייט; דאס זיין ניט קיין עקספערט אדער אויטאריטעט אין א געוויסער זאך.

inex'piable *a.* (אינ-עקס'-פי-עבל) וואס קען ניט פערגעבען ווערען, וואס קען ניט פערצייהט ווערען; וואס קען ניט שלום ווערען.

inex'piableness *n.* (אינ-עקס'-פי-עבל-נעס) דאס ניט קענען פערגעבען ווערען; דאס ניט קענען שלום ווערען.

inex'piably *adv.* (אינ-עקס'-פי-ע-בלי) אויף אן אונפערגעבליכען אדער אונפערצייהליכען אופן.

inexplai'nable *a.* (אינ-עקס-פליי'-נעבל) אונערקלערליך, אונערקלערבאר, וואס מען קען ניט ערקלערען.

inexplicabil'ity *n.* (אינ-עקס-פלי-קע-ביל'-אי-טי) אונערקלערבארקייט; עפעס וואס מען קען ניט ערקלערען.

inex'plicable *a.* (אינ-עקס'-פלי-קעבל) אונערקלערליך, אונערקלערבאר.

inex'plicableness *n.* (אינ-עקס'-פלי-קעבל-נעס) דאס זיין אונערקלערבאר.

inex'plicables *n.* (אינ-עקס'-פלי-קעבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

inex'plicably *adv.* (אינ-עקס'-פלי-קע-בלי) אויף אן אונערקלערבארען אופן; אונערקלערליך.

inexplic'it *a.* (אינ-עקס-פליס'-איט) אונערקלערט; ניט דייטליך, ניט אויסדריקליך ערקלערט.

inexplor'able *a.* (אינ-עקס-פלאר'-עבל) וואס קען ניט אויסגעפארשט ווערען, וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

inexplo'sive *a.* (אינ-עקס-פלאו'-סיוו) וואס קען ניט עקספלאדירען.

inexpress'ible *a.* (אינ-עקס-פרעס'-איבל) וואס מען קען ניט אויסדריקען מיט ווערטער; אונאויסשפרעכליך; אונבעשרייבליך.

inexpress'ibles *n.* (אינ-עקס-פרעס'-איבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

inexpress'ibly *adv.* (אינ-עקס-פרעס'-אי-בלי) ניט אויסצודריקען מיט ווערטער; אויף אן אונאויסשפרעכליכען אדער אונבעשרייבליכען אופן.

inexpres'sive *a.* (אינ-עקס-פרעס'-איוו) אהן אויסדרוק; אויסדרוקסלאז.

inexpres'siveness *n.* (אינ-עקס-פרעס'-איוו-נעס) אויסדרוקסלאזיגקייט.

inexpugnabil'ity *n.* (אינ-עקס-פאג-נע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען בייגעקומען, בעצוואונגען אדער איינגענומען ווערען.

inexpug'nable *a.* (אינ-עקס-פאג'-נעבל) וואס מען קען ניט בייקומען, בעצווינגען אדער איינגעהמען.

inexpug'nably *adv.* (אינ-עקס-פאג'-נע-בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט בייצוקומען; ניט איינצונעהמבאר, ניט בעצווינגבאר; ניט צו איבערווינדען.

inexpun'gible *a.* (אינ-עקס-פאנ'-דזשיבל) וואס קען ניט אבגעמעקט אדער אויסגעמעקט ווערען.

inexten'ded *a.* (אינ-עקס-טענ'-דעד) ניט אויסגעצויגען; ניט אויסגעברייטערט.

inextensibil'ity *n.* (אינ-עקס-טענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען אויסגעצויגען אדער אויסגעברייטעט ווערען.
inexten'sible *a.* (אינ-עקס-טענ'-סיבל) וואס קען ניט ווערען אויסגעברייטעט אדער אויסגעצויגען.
inexten'sion *n.* (אינ-עקס-טענ'-שאן) מאנגעל אין אויסציהונג אדער אויסברייטונג.
in exten'so (אין עקס-טענ'-סאו) אין דער פולער לענג אדער אין דער פולער גרויס; אהן פערקירצונגען.
In my next letter I shall tell you **in extenso** of the occurrences.
inexter'minable *a.* (אינ-עקס-טויר'-מי-נעבל) וואס איז ניט אויסצוראטטען אדער צו פערטיליגען.
inextinct' *a.* (אינ-עקס-טינקט') ניט אויסגעלאשען; ניט פערטיליגט.
inextin'guishable *a.* (אינ-עקס-טינ'-גהוויש-עבל) אונאויסלעשליך; אונלעשבאר. וואס מען קען ניט פערלעשען; וואס קען ניט פערניכטעט אדער אונגילטיג געמאכט ווערען.
inextin'guishably *adv.* (אינ-עקס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) אויף אן אונלעשבארען אופן; ניט קענענדיג אויסגעלאשען אדער פערניכטעט ווערען.
in extre'mis (אין עקס-טרי'-מיס) אין דער העכסטער געפאהר; אין אויסהויכען די נשמה, אין דער לעצטער גסיסה.
inex'tricable *a.* (אינ-עקס'-טרי-קעבל) וואס מען קען ניט אויספלאנטערען.
On the witness stand he got himself into an **inextricable** tangle by attempting to conceal the truth.
inex'tricableness *n.* (אינ-עקס'-טרי-קעבל-נעס) די אונמעגליכקייט אויסצופלאנטערען.
inex'tricably *adv.* (אינ-עקס'-טרי-קע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט אויספלאנטערען.
in'fair *n.* (אינ'-פעהר) ז. *infare*.
in'fall *n.* (אינ'-פאהל) א צונויפפאלונג, א צונויפגיסונג, א צונויפשטראמונג; דאס ארט וואו דאס וואסער גיסט זיך אריין אין א רעזערוואואר אדער א באסיין.
infal'libilism *n.* (אינ-פעל'-אי-בי-ליזם) דער פרינציפ פון דער קאטוילישער קירך, אז דער פאפסט איז אונפעהלבאר [ד. ה. ער קען קיין טעות ניט מאכען אין רעליגיאנס-אנגעלעגענהייטען].
infal'libilist *n.* (אינ-פעל'-אי-בי-ליסט) איינער וואס האלט פון דער דאגמא פון דער קאטוילישער קירך, אז דער פאפסט איז אונפעהלבאר [קען קיין טעות ניט מאכען אין רעליגיאנס-אנגעלעגענהייטען].
infallibil'ity *n.* (אינ-פעל-אי-ביל'-אי-טי) אונפעהלבארקייט, דאס ניט קענען מאכען קיין טעות; די בעהויפטונג, אז די קירך אלס גאנצע קען קיין פעהלער ניט מאכען; די דאגמא פון דער קאטוילישער קירך, אז דער פאפסט קען קיין טעות ניט מאכען [אין רעליגיאנס-אנגעלעגענהייטען]; א פאלשטענדיגע זיכערהייט אין ערפאלג; אונמעגליכקייט פון א דורכפאל.
infal'lible *a.* (אינ-פעל'-איבל) אונפעהלבאר, וואס קען ניט מאכען קיין פעהלער; פאלשטענדיג זיכער; אונמעגליך צו האבען א דורכפאל; וואס מען קען זיך דארויף פאלשטענדיג פערלאזען.
infal'libleness *n.* (אינ-פעל'-איבל-נעס) ז. *infallibility*.
infal'libly *adv.* (אינ-פעל'-אי-בלי) אהן א דורכפאל אדער פעהלער; מיט זיכערהייט, מיט געוויסהייט.
I have found his judgment **infallibly** correct.
infam'atory *a.* (אינ-פעמ'-ע-טא-רי) פערלוימדעריש; שענדליך, נידערטרעכטיג.
infamed' *a.* (אינ-פיימד') בעשימפפט, געמאכט צו שאנדע.
in'famous *a.* (אינ'-פיי-מאס) שענדליך; פערעכטליך; נידערטרעכטיג; אבשייליך.
in'famously *adv.* (אינ'-פיי-מאס-לי) אויף א שענדליכען, פערעכטליכען אדער אבשייליכען אופן.
in'famousness *n.* (אינ'-פיי-מאס-נעס) עהרלאזיגקייט; שאנדע; נידערטרעכטיגקייט.
in'famy *n.* (אינ'-פיי-מי) עהרלאזיגקייט; שאנדע; נידערטרעכטיגקייט; א סקאנדאלעזע רעפוטאציע.
in'fancy *n.* (אינ'-פענ-סי) קינדהייט; מינדער-יעהריגקייט; די אנפאנגס-יאהרען; אן אנפאנג אדער א גאנץ פריהע פעריאדע אין דער געשיכטע.
in'fant *n. and a.* (אינ'-פענט) א קינד; א זויגלינג; אן אונמינדיגער אדער מינדער-יעהריגער; יוגענדליך; קינדיש, וואס איז נאך אין א קינדישען צושטאנד; וואס איז אין אן אנפאנגס-צושטאנד.
infan'ta *n.* (אינ-פענ'-טא) א שפאנישע אדער פארטוגעזישע פרינצעסין.
infan'te *n.* (אינ-פענ'-טע) א שפאנישער אדער פארטוגעזישער פרינץ.
in'fanthood *n.* (אינ'-פענט-הוד) די ערשטע קינדהייט; די קינדער-יאהרען.
infan'ticidal *a.* (אינ-פענ'-טי-סאי-דעל) קינדער-מערדעריש, וואס איז שייך צו קינדער-מארד אדער צו א קינדער-מערדער.
infan'ticide *n.* (אינ-פענ'-טי-סאיד) קינדער-מארד; א קינדער-מערדער.
in'fantile *a.* (אינ'-פענ-טיל) קינדיש; יוגענדליך; ווי א קינד.
in'fantine *a.* (אינ'-פענ-טין) ז. *infantile*.
in'fantry *n.* (אינ'-פענ-טרי) אינפאנטעריע, פוס-סאלדאטען; קינדערשאפט, א קינדער-כאליאסטרע [אלס א הומאריסטישער אויסדרוק].
in'fantryman *n.* (אינ'-פענ-טרי-מען) אן אינפאנטעריע-סאלדאט, א פוס-סאלדאט.
in'fant-school *n.* (אינ'-פענט-סקוהל) א קליין-קינדער-שוהל.
infarct' *n.* (אינ-פארקט') אין מעדיצין — דאס וואס פערשטאפט.
infarc'ted *a.* (אינ-פארק'-טעד) פערשטאפט.
infarc'tion *n.* (אינ-פארק'-שאן) פערשטאפונג.
infare' *v.* (אינ-פעהר') אריינגעהן, אריינקומען.
in'fare *n.* (אינ'-פעהר) א חנוכת-הבית יום-טוב; אן אונטערהאלטונג אדער א קערמישעל וואס א יונג פאר פאלק מאכט ביים אריינציהען אין אן אייגענער וואהנונג.
infat'uate *v. and a.* (אינ-פעט'-יו-אייט) פערדרעהען דעם קאפ, אראבפיהרען פון שכל; פערבלענדען; פערדרעהט דעם קאפ, פערלארען דעם שכל; פערבלענדעט; פערקאכט.
infat'uated *a.* (אינ-פעט'-יו-איי-טעד) פערדרעהט דעם קאפ, פערלארען דעם שכל; פערבלענדעט; פערקאכט.
infatua'tion *n.* (אינ-פעט-יו-איי'-שאן) 1. דאס פערדרעהען דעם קאפ, דאס אראבפיהרען פון שכל; 2. פערבלענדונג; דאס זיין פערקאכט.
1. His **infatuation** for the young lady was the cause of his downfall.
in fa'vor of (אין פיי'-וואר אוו) צו גונסטען; פאר.
The cause was decided **in favor of** the employee.
infeasibil'ity *n.* (אינ-פיע-זי-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען געטהאן ווערען; אונמעגליכקייט אויסצופיהרען אדער צו טהאן.
infea'sible *a.* (אינ-פיע'-זיבל) וואס קען ניט געטהאן ווערען; וואס איז אונמעגליך אויסצופיהרען.
infea'sibleness *n.* (אינ-פיע'-זיבל-נעס) ז. *infeasibility*.
infect' *v.* (אינ-פעקט') אנשטעקען; פערגיפטען; פערדארבען, פערפעסטען; בעפלעקען; מאכען שטראפבאר; ערקלערען אלס אונגעזעצליך, ערלויבען עפעס זאל פערכאפט אדער קאנפיסקירט ווערען.
infec'tant *a.* (אינ-פעק'-טענט) עטוואס וואס שטעקט אן.
infec'tedness *n.* (אינ-פעק'-טעד-נעס) אנגעשטעקטקייט.
infec'ter *n.* (אינ-פעק'-טער) איינער אדער עפעס וואס שטעקט אן.
infec'tion *n.* (אינ-פעק'-שאן) אנשטעקונג; פערפעסטונג, פערגיפטונג, פערדארבונג; דאס מאכען עטוואס אונגעזעצליך אדער שטראפבאר; אן ערלויבניס עטוואס צו קאנפיסקירען; עטוואס וואס שטעקט אן מיט עפעס.
infec'tionist *n.* (אינ-פעק'-שאנ-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז קראנקהייטען קומען פון אנשטעקונג.
infec'tious *a.* (אינ-פעק'-שאס) אנשטעקענד; פערפעסטענד, פערגיפטענד, פערדארבענד; וואס איז ערקלערט אלס אונגעזעצליך אדער שטראפבאר; וואס קען קאנפיסקירט ווערען.
infec'tiously *adv.* (אינ-פעק'-שאס-לי) אויף אן אנשטעקענדען, פערדארבענדען אדער פערפעסטענדען שטייגער.
infec'tiousness *n.* (אינ-פעק'-שאס-נעס) אנשטעקעדיגקייט; פערפעסטיגונג, פערדארבליכקייט.
infec'tive *a.* (אינ-פעק'-טיוו) אנשטעקענד.
infec'tively *adv.* (אינ-פעק'-טיוו-לי) דורך אנשטעקונג; אויף אן אנשטעקענדען אופן.
infec'tiveness *n.* (אינ-פעק'-טיוו-נעס) אנשטעקיגקייט.
infectiv'ity *n.* (אינ-פעק-טיוו'-אי-טי) אנשטעקיגקייט.
infecund' *a.* (אינ-פי-קאנד') אונפרוכטבאר.
infecun'dity *n.* (אינ-פי-קאנ'-די-טי) אונפרוכטבארקייט.
infelic'itous *a.* (אינ-פי-ליס'-אי-טאס) אונגליקליך; אונגעלונגען, אונגינסטיג, אונפאסיג, אונגעשיקט, וואס איז ניט אם פלאץ.
infelic'ity *n.* (אינ-פי-ליס'-אי-טי) אונגליקליכקייט, אונגליק, עלענד; אונפאסיגקייט, אונשיקליכקייט, אונגינסטיגקייט; אן אונגעלונגענער, אונפאסיגער אויסדרוק.
infelo'nious *a.* (אינ-פע-לאו'-ני-אס) ניט פערברעכעריש, וואס קען ניט בעשטראפט ווערען געזעצליך. ז. *felony*.
in'felt *a.* (אינ'-פעלט) וואס ווערט געפיהלט אינערליך; שטארק געפיהלט.
infer' *v.* (אינ-פויר') אויספיהרען, ארויס-

ברייננגען, שליסען אדער דרינגען פון עפעס; ציהען א לאגישען שלום.

infer'able *a.* (אינ-פויר'-עבל) וואס מען קען דרינגען אדער ציהען אלס שלום.

in'ferably *adv.* (אינ'-פויר-ע-בלי) דורך ארויסדרינגען, דורך ציהען שליסע פון עפעס.

in'ference *n.* (אינ'-פער-ענס) א שלום, א לאגישע שלום=פאלגערונג, אן אויספיהר.

inferen'tial *a.* (אינ-פע-רענ'-שעל) וואס איז שייך צו א לאגישער שלום=פאלגערונג; וואס קען געצויגען ווערען אלס לאגישער שלום.

inferen'tially *adv.* (אינ-פע-רענ'-שעל-אי) אויף'ן אופן פון א לאגישער שלום=פאלגערונג; דורך א לאגישער שלום=פאלגערונג.

infe'rior *a. and n.* (אינ-פי'-רי-אר) נידריגער; אונטערער; וואס איז וועניגער וויכטיג; וואס איז פון קליינעם ווערטה; אין אסטראנאמיע — וואס געפינט זיך צווישען דער ערד און דער זון, וואס געפינט זיך אונטער'ן האריזאנט; איינער פון א נידריגערען ראנג, אן אונטערגעארדענטער.

infe'rior court (אינ-פי'-רי-אר קאורט) א געריכט מיט א בעשרענקטער מאכט צו פערהאנדלען געוויסע געריכטס=פראצעסען.
The **inferior courts** of the state have jurisdiction over minor offences or over civil cases involving small amounts.

inferior'ity *n.* (אינ-פי-רי-אר'-אי-טי) נידריגקייט; נידריגערער שטאנד, קלענערער ווערטה.

infe'riorly *adv.* (אינ-פי'-רי-אר-לי) אויף א נידריגערען, אונוויכטיגערען אדער וועניגער ווערטהפאלען אופן; אונטען, אין די אונטערשטע טיילען.

infe'rior to none (אינ-פי'-רי-אר טו נאן) ניט נידריגער פון קיינעם.

infe'rior ve'na ca'va (אינ-פי'-רי-אר ווי'-נא קיי'-ווא) די גרויסע בלוט=ארטעריע וואס פיהרט דאס בלוט פון די פיס און בויך אין דעם רעכטען אויערעל פון הארץ.
ז. איל. "*Bloodvessels of the Human Body*"

infer'nal *a. and n.* (אינ-פויר'-נעל) העליש, טייפעליש; אבשייליך; א טייפעל; איינער אדער עטוואס וואס איז טייפעליש, וואס בריינגט פערניכטונג א. ז. וו.; אן אויפרייסונגס=מאשין, א טארפעדא.

infernal'ity *n.* (אינ-פויר-נעל'-אי-טי) העלישקייט, טייפעלשקייט.

infer'nally *adv.* (אינ-פויר'-נעל-אי) אויף א העלישען, טייפעלשען אדער אבשייליכען שטייגער.

infer'nal machine' (אינ-פויר'-נעל מע-שין') א טייפעלשע מאשין, אן אויפרייסונגס=מאשין, א טארפעדא.

infer'nal re'gions (אינ-פויר'-נעל ריע'-דזשאנז) דער גהינם, די אונטערוועלט.

infer'rible *a.* (אינ-פויר'-איבל) ז. *inferable*.

infer'tile *a.* (אינ-פויר'-טיל) אונפרוכטבאר.

infertil'ity *n.* (אינ-פויר-טיל'-אי-טי) אונפרוכטבארקייט.

infest' *a.* (אינ-פעסט') 1. אנפאלען; 2. פלאגען, קוועלען.
1. The robbers **infest** the highway. 2. The house is **infested** with vermin.

infesta'tion *n.* (אינ-פעס-טיי'-שאן) בעאונרוהיגונג, קוועלונג.

infes'ter *n.* (אינ-פעס'-טער) דער אדער דאס וואס בעאונרוהיגט, דאקוטשעט, פלאגט אדער קוועלט.

infeuda'tion *n.* (אינ-פיו-דיי'-שאן) אין דער פעאדאלער געזעצגעבונג — דאס איבערגעבען א גוט פון דעם פריץ צו זיין וואסאל פאר געוויסע דיענסטע אדער בעלוינונג; דאס געבען מעשר צו א וועלטליכען [ניט צו קיין גייסטליכען].

infib'ulate *v.* (אינ-פיב'-יו-לייט) צוזאמענהעפטען; צונויפשנאלען, צונויפהעקלען, צונויפטשעפען.

infibula'tion *n.* (אינ-פיב-יו-ליי'-שאן) א צוזאמענהעפטונג, א צונויפשנאלונג, א צונויפהעקלונג; דאס ארויפלעגען א שלאס אדער רינג [כומז] אויף די געשלעכטליכע ארגאנען אום צו פערהיטען געשלעכטליכען פערקעהר.

in'fidel *a. and n.* (אינ'-פי-דעל) אונגלויביג; וואס גלויבט ניט אין קיין רעליגיאן און אין קיין רעליגיעזער הייליגקייט; אן אונגלויביגער.

infidel'ity *n.* (אינ-פי-דעל'-אי-טי) אונגלויביגקייט [וועגען רעליגיאן]; טריילאזיגקייט; אונטרייהייט [אין פערהייראטען לעבען].

in'field *n.* (אינ'-פיעלד) דער פיער=עקיגער פלאץ, געוועהנליך פון 30 יארד, אויף וועלכען עס ווערט געשפיעלט בייס=באל; א פעלד וואס איז בעארבייט און בעזייהט.

in fi'eri (אין פאי'-ע-ראי) אין ווערען, אין געשאפען ווערען [וועגען א פראצעס וואס געהט אן און איז נאך ניט פערענדיגט].

in'fill *v.* (אינ'-פיל) אנפילען, פול מאכען.

in'filling *n.* (אינ'-פיל-אינג) דאס מיט וואס מען פילט אן.

infilm' *v.* (אינ-פילם') בעדעקען מיט א הייטעל אדער דינעם שיכט.

infil'ter *v.* (אינ-פיל'-טער) אריינפילטרירען, אריינזייען.

infil'trate *v. and n.* (אינ-פיל'-טרייט) זיך דורכפילטרירען, אריינדרינגען ווי דורך א פילטער; דורכדרינגען; דאס וואס דרינגט אדער פילטרירט זיך דורך.

infiltra'tion *n.* (אינ-פיל-טריי'-שאן) דאס איינפילטרירען אדער איינדרינגען; דאס וואס פילטרירט זיך אדער דרינגט דורך ווי דורך א פילטער; א קראנקהאפטער צושטאנד פון וועלכען עס איז קערפער=טייל דורך אנזאמלען זיך אין איהם פרעמדע שטאפען, וועלכע דרינגען אין איהם אריין פון אויסען.

in fine (אין פאין) ענדליך, בקיצור.

infin'itant *a.* (אינ-פינ'-אי-טענט) וואס איז שייך צו א פערניינונגס=ווארט וואס ווערט פערבונדען מיט א געוויסען בעגריף, ווי למשל, דאס ווארט "ניט" אין דעם אויסדרוק ניט=עקזיסטירענד.

infin'itary *a.* (אינ-פינ'-אי-טע-רי) אונענדליך גרויס; וואס איז שייך צו אן אונענדליכער גרעסע.

infin'itate *v.* (אינ-פינ'-אי-טייט) פערוואנדלען אין אונענדליך; פערניינען א בעגריף [מאכען עס זאל זיין ניין] דורך דער צושטעלונג פון דעם ווארט "ניט" אדער "ניין" א. ד. ג.

in'finite *a. and n.* (אינ'-פי-ניט) אונענדליך; גרענצלאז, ענדלאז; אונענדליך גרויס [אזוי אז עס קען ניט געמאסטען ווערען]; דער אונענדליכער [וועגען גאט]; עטוואס וואס איז אונענדליך.

in'finitely *adv.* (אינ'-פי-ניט-לי) אויף אן אונענדליכען אופן; ענדלאז; אויף'ן העכסטען גראד; אונצעהלבאר; אונמעסטבאר.

in'finiteness *n.* (אינ'-פי-ניט-נעס) אונענדליכקייט.

infinites'imal *a. and n.* (אינ-פי-ני-טעס'-אי-מעל) אונענדליך קליין; אן אונענדליך קליינע גרעסע.

infinites'imally *adv.* (אינ-פי-ני-טעס'-אי-מעל-אי) אין אדער דורך אונענדליך קליינע גרעסען; דורך אן אונענדליך קליינער פערגרעסערונג.

infin'itival *a.* (אינ-פינ'-אי-טי-וועל) אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו דעם אינפיניטיוו. ז. *infinitive*.

infin'itive *a. and n.* (אינ-פינ'-אי-טיוו) אין גראמאטיק — אונבעשטימט, וואס בעצייכענט די אינפיניטיווע [אונבעשטימטע] פארם פון האנדלונגס=ווערטער [פעלים]; דער אינפיניטיוו, די אונבעשטימטע פארם פון האנדלונגס=ווערטער [די אנפאנגס=פארם פון האנדלונגס=ווערטער, וועלכע בעצייכענען נור די האנדלונג אהן בעצוג צו דער צייט, פערזאן און צאהל, ווי די ווערטער "געבען", "געהן", "שרייבען" א. ד. ג.].

infin'itively *adv.* (אינ-פינ'-אי-טיוו-לי) אין דער פארם פון אן אינפיניטיוו. ז. *infinitive*.

infin'itive mode (אינ-פינ'-אי-טיוו מאוד) די אינפיניטיווע [אונבעשטימטע] פארם פון האנדלונגס=ווערטער. ז. *infinitive*.

infin'itude *n.* (אינ-פינ'-אי-טיוד) אונענדליכקייט; אן אונצעהליגע גרויסע מענגע; אן אונענדליכע אויסברייטונג; אן אונענדליכער רוים.

infin'ity *n.* (אינ-פינ'-אי-טי) אונענדליכקייט; ענדלאזיגקייט; אונצעהלבארקייט; אונמעסטבארקייט.

infirm' *a.* (אינ-פוירם') ניט פעסט, שוואך; קרענקליך.

infir'mary *n.* (אינ-פויר'-מע-רי) א קראנקען=הויז, א שפיטאל.

infir'mity *n.* (אינ-פויר'-מי-טי) ניט=פעסטקייט; שוואכקייט; קרענקליכקייט.

infirm'ly *adv.* (אינ-פוירמ'-לי) ניט פעסט; שוואך; קרענקליך.

infirm'ness *n.* (אינ-פוירמ'-נעס) ז. *infirmity*.

infis'tulated *a.* (אינ-פיס'-טיו-ליי-טעד) פול מיט פיסטלען. ז. *fistula*.

infix' *v.* (אינ-פיקס') אריינשפארען, אריינדריקען; אריינשטעלען; איינפעסטיגען.

infix'ion *n.* (אינ-פיק'-שאן) דאס אריינשפארען, דאס אריינדריקען, דאס בעפעסטיגען.

inflame' *v.* (אינ-פליים') אנצינדען; אויפפלאמען; אויפרעגען; אויפרייצען די געפיהלען; זיך ענטצינדען.
Demagogues **inflame** the passions of the people.

inflamed' *a.* (אינ-פליימד') ענטצונדען; אויפגעפלאמט; אויפגערעגט.

infla'mer *n.* (אינ-פליי'-מער) אן אנצינדער; אן אויפהעצער; אן אויפרייצער.

inflammabil'ity *n.* (אינ-פלעמ-ע-ביל'-אי-טי) ענטצינדליכקייט; ענטצינדבארקייט; די פעהיגקייט זיך אנצוצינדען; די פעהיגקייט זיך שטארק אויפצורעגען.

inflam'mable *a.* (אינ-פלעמ'-עבל) ענטצינדליך; ענטצינדבאר; וואס ווערט לייכט אנגעצונדען; וואס רעגט זיך שטארק אויף.

inflam'mableness *n.* (אינ-פלעמ'-עבל-נעס) ז. *inflammability*

inflam'mably *adv.* (אינ-פלעמ'-ע-בלי) ענטצינדליך; עטצינדבאר; ווערענדיג גרינג אויפגערעגט.

inflamma'tion *n.* (אינ-פלע-מיי'-שאן) אן ענטצינדונג; דאס אנצינדען; א בראנד, א פלאקער; א פלאמענדע אויפרעגונג.

inflam'mative *a.* (אינ-פלעמ'-ע-טיוו) ז. *inflammatory*

inflam'matory *a.* (אינ-פלעמ'-ע-טא-רי) ענטצינדענד; שטארק אויפרעגענד; אויפריהרענד, אויפרייצענד.

inflam'matory fe'ver (אינ-פלעמ'-ע-טא-רי פי'-ווער) א פיבער וואס רופט ארוים ענטצינדונג.

infla'table *a.* (אינ-פליי'-טעבל) וואס קען אויפגעבלאזען ווערען.

inflate' *v. and a.* (אינ-פלייט') אויפבלאזען; זיך אויפבלאזען; אויפשווענלען; אויפגעבלאזען, אויפגעשוואלען.

infla'ted *a.* (אינ-פליי'-טעד) 1. אויפגעבלאזען; אויפגעשוואלען; 2. באמבאסטיש [אין ריידען אדער שרייבען].

1. The tires of the automobile are **inflated**.
2. His writings exhibit an **inflated** style.

infla'ted val'ues (אינ-פליי'-טעד וועל'-יוז) אויפגעבלאזענע פרייזען.

infla'ter *n.* (אינ-פליי'-טער) אן אויפבלאזער; איינער וואס בלאזט אויף די פרייזען.

infla'tingly *adv.* (אינ-פליי'-טינג-לי) אויפבלאזענדיג.

infla'tion *n.* (אינ-פליי'-שאן) דאס אויפבלאזען; די אויפבלאזונג פון פרייזען; אויפגעבלאזענקייט; דאס זיין אויפגעבלאזען.

infla'tionist *n.* (אינ-פליי'-שאנ-איסט) אן אויפבלאזער; אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז עס זאל זיין א גרויסע צירקולאציאן פון פאפיער-געלד אין לאנד, כדי לאנד-פראדוקטען זאלען ווערען טייערער.

infla'tor *n.* (אינ-פליי'-טאר) ז. *inflater*

infla'tus *n.* (אינ-פליי'-טאס) אן ארייגבלאזונג; אינספיראציאן, השפעה, בעאיינפלוסונג.

inflect' *v.* (אינ-פלעקט') בויגען; אין גראמאטיק — ענדערען די פארם פון די ווערטער [דעקלינירען אדער קאניוגירען]; מאדולירען [בויגען, ענדערען] די שטימע; בעקומען אן אנדער פארם דורך גראמאטיקאלישע ענדערונגען.

inflec'ted *a.* (אינ-פלעק'-טעד) געבויגען; אבגעבויגען פון דער גראדער ריכטונג; אין גראמאטיק — געענדערט די פארם פון ווארט.

inflec'tion *n.* (אינ-פלעק'-שאן) בויגונג; מאדולירונג [ענדערונג] פון דער שטימע; אין גראמאטיק — די ענדערונג פון די ווערטער [דורך דעקלינירען אדער קאניוגירען]; די ענדערונג פון א ליכטשטראהל ווען ער געהט דורך אן אונדורכזיכטיגען קערפער.

inflec'tional *a.* (אינ-פלעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בויגונג; וואס איז שייך צו א מאדולירונג [א וועקסלונג אדער ענדערונג] פון דער שטימע; וואס אנבעלאנגט צו א גראמאטיקאלישער ענדערונג פון ווערטער.

inflec'tive *a.* (אינ-פלעק'-טיוו) בויגזאם, וואס האט די פעהיגקייט זיך צו בויגען; וואס קען גראמאטיקאליש געבויגען ווערען [קאניוגירט אדער דעקלינירט ווערען].

inflex' *v.* (אינ-פלעקס') בויגען, אויסבויגען.

inflexed' *a.* (אינ-פלעקסט') געבויגען, אויסגעבויגען.

inflexibil'ity *n.* (אינ-פלעק-סי-ביל'-אי-טי) אונבויגזאמקייט; שטייפקייט; הארטנעקיגקייט; אונפערענדערליכקייט.

inflex'ible *a.* (אינ-פלעק'-סיבל) אונבויגזאם; הארטנעקיג; שטייף; פער'עקשן'ט; אונפערענדערליך.

inflex'ibleness *n.* (אינ-פלעק'-סיבל-נעס) ז. *inflexibility*

inflex'ibly *adv.* (אינ-פלעק'-סי-בלי) אויף אן אונבויגזאמען אופן; שטייף, פער'עקשן'ט.

inflex'ion *n.* (אינ-פלעק'-שאן) ז. *inflection*

inflex'ure *n.* (אינ-פלעק'-שור) א בויגונג; א פאלד.

inflict' *v.* (אינ-פליקט') ארויפלעגען [א שטראף], פעראורזאכען [וועהטאג אדער ליידען]; ארויפצווינגען, ארויפדרינגען.

inflic'ter *n.* (אינ-פליק'-טער) איינער וואס לעגט ארויף [א שטראף], איינער וואס פעראורזאכט [ליידען, וועהטאג א. ד. ג.], איינער וואס צווינגט עפעס ארויף אדער דרינגט ארויף.

inflic'tion *n.* (אינ-פליק'-שאן) דאס ארויפלעגען [א שטראף]; דאס פעראורזאכען [ליידען אדער וועהטאג]; שטראף; ליידען.

inflic'tive *a.* (אינ-פליק'-טיוו) ארויפלעגענד [א שטראף], פעראורזאכענדיג [וועהטאג אדער ליידען].

inflores'cence *n.* (אינ-פלא-רעס'-ענס) דאס צובליהען זיך, דאס קוויטלען זיך [פון בלומען]; די איינארדנונג פון בליטהען.

inflores'cent *a.* (אינ-פלא-רעס'-ענט) זיך צובליהענד, זיך קוויטלענד; וואס איז שייך צו בליהונג.

in'flow *n.* (אינ'-פלאו) ארייגפליסונג; עטוואס וואס פליסט אריין.

inflowed' *a.* (אינ-פלאוד') ארייגגעפלאסען.

in'fluence *n. and v.* (אינ'-פלו-ענס) איינפלוס, ווירקונג; אין אסטראלאגיע — די ווירקונג פון די שטערען אויף דעם מזל פון מענשען; אין עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם — אינדוקציאן [ז. *induction*]; בעאיינפלוסען, האבען א ווירקונג.

in'fluencer *n.* (אינ'-פלו-ענ-סער) איינער אדער עטוואס וואס האט אן איינפלוס אדער א ווירקונג.

in'fluent *a. and n.* (אינ'-פלו-ענט) ארייגפליסענד; בעצייכנענד דעם טייל [פון א רעהר, למשל], דורך וועלכען לופט שטראמט אריין; א נעבענפלוס, א צופלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין א צווייטען טייך].

influen'tial *a.* (אינ-פלו-ענ'-שעל) וואס האט איינפלוס, וואס האט א ווירקונג, איינפלוסרייך.

He was the most **influential** man in the town.

influen'tially *adv.* (אינ-פלו-ענ'-שעל-אי) מיט איינפלוס, איינפלוסרייך, דורך ווירקונג.

influen'za *n.* (אינ-פלו-ענ'-זא) אינפלוענצא, גריפ.

in'flux *n.* (אינ'-פלאקס) דאס ארייגפליסען; דער פלאץ וואו א טייך פאלט אריין אין א צווייטען טייך אדער אין ים.

influx'ible *a.* (אינ-פלאק'-סיבל) וואס איז ניט אונטערווארפען צו שטענדיגע אדער אנהאלטענדע ענדערונגען.

influx'ion *n.* (אינ-פלאק'-שאן) דאס ארייגפליסען; עטוואס וואס פליסט אריין.

infold' *v.* (אינ-פאולד') איינוויקלען; איינשליסען; אומפאסען; ארומנעהמען, אומארמען.

info'liate *v.* (אינ-פאו'-לי-אייט) בעדעקען אדער פערשפרייטען מיט בלעטער.

in fo'lio (אין פאו'-ליאו) אין פאליא, אין האלב-בויגענדיגען פארמאט [ווענען א בוך].

in for it (אין פאר איט) 1. ארייגגעקראכען אין א בלאטע, אין א פערלעגענהייט; 2. מעוברת.

1. Mary was **in for it** when she broke her father's pipe.

inform' *v.* (אינ-פארם') מעלדען, בענאכריכטיגען, בעריכטען, דערצעהלען, מסר'ען; אונטעררריכטען, לערנען; בעלעבען; צוגעבען א פארם.

infor'mal *a.* (אינ-פאר'-מעל) ניט פארמעל, וואס איז ניט לויט די אנגענומענע פארמען, אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולאר, ניט אפיציעל, אהן צערעמאניעס.

informal'ity *n.* (אינ-פאר-מעל'-אי-טי) אינפארמאליטעט, אונרעגעלמעסיגקייט; דאס זיין ניט לויט די אנגענומענע פארמען, כללים אדער מנהגים; דאס זיין ניט אפיציעל; דאס ניט צערעמאניען זיך.

infor'mally *adv.* (אינ-פאר'-מעל-אי) אין א ניט געהעריגער פארם, אויף אן אונרעגעלמעסיגען שטייגער, ניט לויט די אנגענומענע כללים אדער מנהגים, אהן צערעמאניעס; ניט אפיציעל.

infor'mant *n. and a.* (אינ-פאר'-מענט) א בענאכריכטיגער [איינער וואס איז מודיע]; א מוסר, א דאנאשטשיק; פארמירענדיג, צוגעבענדיג א פארם, בעלעבענד.

informa'tion *n.* (אינ-פאר-מיי'-שאן) א נאכריכט, א ידיעה; בעלעהרונג, וויסען; א מסירה; אן אנקלאגע געמאכט ניט פון אן אנקלאגע-געריכט, נאר פון דעם פראקוראר אליין; אן אנקלאגע אונטער א שבועה פאר א פרידענס-ריכטער; אן אנקלאגע פאר ניט צאהלען א געזעצליכע שטראף; אין ענגלאנד — א קלאגע פון שטאאט געגען א פערזאן פאר שעדיגען שטאאטס-אייגענטום.

infor'mative *a.* (אינ-פאר'-מע-טיוו) פארמירענד, צוגעבענדיג א פארם; בעלעבענד; בעלעהרענד.

infor'matory *a.* (אינ-פאר'-מע-טא-רי) בעלעהרענד; וואס גיט נאכריכטען, בעקאנט מאכענד.

infor'mer *n.* (אינ-פאר'-מער) איינער וואס בענאכריכטיגט; א מוסר, א דאנאשטשיק; איינער וואס מאכט מיט עפעס בעקאנט; איינער וואס פארמירט אדער בעלעבט.

infor'midable *a.* (אינ-פאר'-מי-דעבל) ניט פורכטבאר.

infract' *v.* (אינ-פרעקט') אבברעכען; אונטערברעכען; פערלעצען; איבערטרעטען [א געזעץ, אן אבמאך א. ד. ג.].

infrac'ted *a.* (אינ-פרעק'-טעד) שארף איינגעבויגען ווי עס וואלט געוועזען איינגעבראכען [ווענען געוויסע גליעדער ביי חיות].

infrac'tible *a.* (אינ-פרעק'-טיבל) וואס קען זיך ברעכען.

infrac'tion *n.* (אינ-פרעק'-שאן) דער

ברוך; פערלעצונג אדער איבערטרעטונג [פון א געזעץ, אבמאך א. ד. ג.].
The child was punished by the teacher for an infraction of the rules.

infrac'tor *n.* (אינ-פרעק'-טאר) אן איבערטרעטער, א פערלעצער [פון א געזעץ, אבמאך א. ד. ג.]

infrahu'man *a.* (אינ-פרא-היו'-מען) נידריגער ווי א מענש, וואס האט נידריגערע אייגענשאפטען ווי די מענשליכע.

infralapsa'rian *a.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אינפראלאפסאריאניזם. ז. *infralapsarianism*

Infralapsa'rian *n.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון אינפראלאפסאריאניזם. ז. *infralapsarianism*

infralapsa'rianism *n.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען-איזם) אינפראלאפסאריאניזם [די קאלוויניסטישע לעהרע, דאס ערשט נאך דעם זינד־פאל פון אדם הראשון'ען האט גאט פארויסבעשטימט ווער עס וועט זוכה זיין דעם גן־עדן און ווער עס וועט פעראורטיילט ווערען צו אייביגען גיהנם].

inframam'mary *a.* (אינ-פרא-מעמ'-ע-רי) וואס ליעגט אונטער דער ברוסט.

inframax'illary *a. and n.* (אינ-פרא-מעק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צום אונטערשטען קינבאק־ביין; וואס געפינט זיך אונטער דעם אונטערשטען קינבאק־ביין; דער אונטערשטער קינבאק־ביין.

inframun'dane *a.* (אינ-פרא-מאנ'-דיין) אונטערוועלטליך.

infranat'ural *a.* (אינ-פרא-נעטש'-או-רעל) אונטער־נאטירליך, וואס איז נאך נידריגער ווי דער חומר.

infrangibil'ity *n.* (אינ-פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) אונצוברעכליכקייט, אונצוטיילבארקייט; דאס ניט קענען איבערגעטראטען ווערען.

infran'gible *a.* (אינ-פרענ'-דזשיבל) אונצוברעכליך, אונצוטיילבאר, וואס מען קען ניט צוברעכען; וואס מען קען ניט איבערטרעטען אדער עובר זיין.

infran'gibleness *n.* (אינ-פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. *infrangibility*

in'fra-obli'quus *n.* (אינ'-פרא-אב-לאי'-קהוואס) דער אונטערשטער מוסקעל פון דעם אויג, מיט דער הילף פון וועלכען דאס אויג בעוועגט זיך ארויף און ארויסצו.

in'fra-oc'ular *a.* (אינ'-פרא-אק'-יו-לאר) וואס ליעגט אונטער'ן אויג [וועגען די פיהל־הערענדלעך ביי אינזעקטען].

in'fra-or'bital *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טעל) וואס ליעגט אונטער דעם ארביט אדער קרייז פון אויג [וועגען א געוויסען נערוו].

in'fra-or'bitar *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טאר) ז. *infra-orbital*

in'fra-or'bitary *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טע-רי) ז. *infra-orbital*

infrapose' *v.* (אינ-פרא-פאוז') אוועקלעגען אדער אוועקשטעלען אונטען.

infraposi'tion *n.* (אינ-פרא-פא-זיש'-אן) דאס געפינען זיך אונטען.

infre'quence *n.* (אינ-פרי'-קהווענס) ז. *infrequency*

infre'quency *n.* (אינ-פרי'-קהוועג-סי) זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט, דאס זיין ניט אפט.

infre'quent *a.* (אינ-פרי'-קהווענט) אונגעוועהנליך, זעלטען; וואס פאסירט ניט אפט.
His visits at our house are infrequent.

infre'quently *adv.* (אינ-פרי'-קהווענט-לי) זעלטען, ניט אפט, אונגעוועהנליך.

infric'tion *n.* (אינ-פריק'-שאן) איינרייבונג.

infrig'idate *v.* (אינ-פרידזש'-אי-דייט) קאלט מאכען.

infrigida'tion *n.* (אינ-פרידזש-אי-דיי'-שאן) דאס קאלט מאכען.

infringe' *v.* (אינ-פרינדזש') ברעכען, איבערטרעטען, עובר זיין; פערלעצען [ווי אימיצענס רעכטען].

infringe'ment *n.* (אינ-פרינדזש'-מענט) די ברעכונג, די איבערטרעטונג [פון א געזעץ]; די פערלעצונג [פון אימיצענס רעכטען].

infrin'ger *n.* (אינ-פרינג'-דזשער) איינער וואס טרעט איבער אדער איז עובר אויף עפעס; איינער וואס פערלעצט [אימיצענס רעכט].

infruc'tuose *a.* (אינ-פראק'-טשו-אוס) ז. *infructuous*

infruc'tuous *a.* (אינ-פראק'-טשו-אס) אונפרוכטבאר; ניט פראדוקטיוו; וואס טראגט ניט איין קיין פראפיט.

infruc'tuously *adv.* (אינ-פראק'-טשו-אס-לי) אויף אן אונפרוכטבארען אדער אונפראדוקטיווען אופן; נוצלאז.

infru'gal *a.* (אינ-פרו'-געל) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש, אויסברייגגעריש.

in full ac'tion (אין פול עק'-שאן) אין פולען גאנג, אין פולען בעטריעב.

in'fumate *v. and a.* (אינ'-פיו-מייט) דורכרויכערען, אויסטריקענען מיט רויך; בעדעקט אדער פערצויגען ווי מיט א רויך.

infuma'tion *n.* (אינ-פיו-מיי'-שאן) דאס דורכרויכערען; דאס טריקענען אין רויך.

infund' *v.* (אינ-פאנד') אריינגיסען, אריינשיטען.

infundib'ular *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לאר) ז. *infundibuliform*

infundib'ulate *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לייט) ז. *infundibuliform*

infundib'uliform *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א לייקע.

infundib'ulum *n.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לאם) א גליעד אדער ארגאן וואס האט די פארם פון א לייקע.

in funds (אין פאנדז) ביי געלד.
The city is not in funds this year to build the bridge.

infurca'tion *n.* (אינ-פויר-קיי'-שאן) די אויסשפרייטונג ווי א גאפעל.

infu'riate *v. and a.* (אינ-פיו'-רי-אייט) מאכען וויטהענד; אריינברייגגען אין גרויס צארן; וויטהענד, זעהר צארנדיג.

infu'riated *a.* (אינ-פיו'-רי-איי-טעד) שטארק צארנדיג; וויטהענד.

infus'cate *v. and a.* (אינ-פאס'-קייט) שווארץ אדער דונקעל מאכען; בעצויגען ווי מיט א דונקעלען וואלקען.

infusca'tion *n.* (אינ-פאס-קיי'-שאן) דאס מאכען שווארץ אדער דונקעל; דאס זיין דונקעל.

infuse' *v.* (אינ-פיוז') אריינגיסען; איינפליסען אדער אריינגעבען [געדאנקען, מוטה, א. ד. ג.]; איינטונקען; איינווייקען; אויפגיסען [ווי מען טהוט עס אויף פרוכטען ארויסצובעקומען פון זיי זייער עקסטראקט]; דורכנעצען, דורכווייקען.

infu'ser *n.* (אינ-פיו'-זער) איינער אדער עפעס וואס פליסט איין.

infusibil'ity *n.* (אינ-פיו-זי-ביל'-אי-טי) אונשמעלצבארקייט; דאס קענען אריינגעגאסען ווערען.

infu'sible *a.* (אינ-פיו'-זיבל) אונשמעלצבאר; וואס קען אריינגעגאסען ווערען.

infu'sibleness *n.* (אינ-פיו'-זיבל-נעס) ז. *infusibility*

infu'sion *n.* (אינ-פיו'-זשאן) דאס אריינגיסען; דאס אויפגיסען; דער אויפגוס; די איינפליסונג אדער די אריינגעבונג [פון געדאנקען, מוטה א. ד. ג.]; דאס איינווייקען פלאנצען, פרוכטען א. ד. ג. אין א פליסיגקייט אום ארויסצובעקומען פון זיי דעם עקסטראקט; א פליסיגקייט מיט וועלכער עס איז ארויסגעצויגען געווארען דער עקסטראקט פון פלאנצען אדער פרוכטען.

infu'sive *a.* (אינ-פיו'-סיוו) וואס פליסט איין, וואס האט איינפלוס־קראפט; וואס קען איינגעווייקט ווערען.

Infuso'ria *n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-א) די אינפוזאריען [קליינינקע מיקראסקאפישע בעשעפענישען אדער ארגאניזמען וועלכע געפינען זיך אין פוילענדע ארגאנישע שטאפען אדער אין וואסער].

Infusoria

infuso'rial *a.* (אינ-פיו-סאו'-רי-על) וואס ענטהאלט אינפוזאריען; וואס האט דעם כאראקטער פון אינפוזאריען. ז. *Infusoria*

infuso'rial earth (אינ-פיו-סאו'-רי-על אוירטה) אזא פיינע זארט ווייסליכע ערד, עהנליך צו מאגנעזיע, וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון זעהר קליינע פלאנצען־ארגאניזמען.

infuso'rian *a. and n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-ען) וואס ענטהאלט אינפוזאריען, עהנליך צו אינפוזאריען; אן אינפוזאריע.

infuso'riform *a.* (אינ-פיו-סאו'-רי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אינפוזאריע. ז. *Infusoria*

infuso'rium *n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-אם) אן אינפוזאריע. ז. *Infusoria*

infu'sory *a. and n.* (אינ-פיו'-סא-רי) ז. *infusorian*

in futu'ro (אין פיו-טיו'-ראו) אין דער צוקונפט.

ingath'er *v.* (אינ-געטה'-ער) איינזאמלען; צונויפזאמלען.

ingath'erer *n.* (אינ-געטה'-ע-רער) א שניטער; איינער וואס נעהמט צוזאמען די תבואה פון פעלד.

in'gathering *n.* (אינ'-געטה-ער-אינג) צונויפזאמלונג; דאס צונויפנעהמען די תבואה פון פעלד.

ingel'able *a.* (אינ-דזשעל'-עבל) וואס מען קען ניט מאכען איינפריערען אדער פערגליווערען.

ingem'inate *v. and a.* (אינ-דזשעמ'-

אי-נייט) ווידערהאלען, איבער'חזר'ן; ווי־דערהאלט, איבער'גע'חזר'ט.

ingemina'tion *n.* (אינ-דזשעמ-אי-ניי'-שאן) ווידערהאלונג; דאס איבער־חזר'ן.

ingene' *n.* (אינ-דזשיען') גייסט, געניא־ליטעט, פערשטאנד, זינרייכקייט.

ingen'erable *a.* (אינ-דזשענ'-ע-רעבל) וואס קען ניט פראדוצירט, ערצייגט אדער ארויסגעבראכט ווערען.

ingen'erate *v. and a.* (אינ-דזשענ'-ע-רייט) ערצייגען, פראדוצירען, ארויס־ברייננגען; ניט ערציינט, ניט פראדוצירט אדער ניט געבראכט אין עקזיסטענץ; איינגעבארען.

ingenera'tion *n.* (אינ-דזשענ-ע-ריי'-שאן) דאס ערצייגען, דאס פראדוצירען, דאס ארויסברייננגען.

inge'nious *a.* (אינ-דזשי'-ניאס) געני־אל, זינרייך, שארפזיניג; גייסטרייך.

inge'niously *adv.* (אינ-דזשי'-ניאס-לי) אויף א געניאלען אדער גייסטרייכען אופן; מיט שארפזין; זינרייך.

inge'niousness *n.* (אינ-דזשי'-ניאס-נעס) געניאליטעט; שארפזיניגקייט; דאס זיין זינרייך אדער גייסטרייך.

ingen'ital *a.* (אינ-דזשענ'-אי-טעל) נא־טירליך, איינגעבארען.

ingénue' *n.* (אינ-זשיי-ניע') אז אויפ־ריכטיגע, אפענהערציגע אדער נאאיווע פרוי אדער מיידעל; אן אקטריסע וועלכע שפיעלט די ראלע פון אן אויפריכטיגער, אפענהערציגער אדער נאאיווער פרוי אדער מיידעל.

ingenu'ity *n.* (אינ-דזשי-ניו'-אי-טי) געניאליטעט; דאס זיין שארפזיניג, ער־פינדעריש, גייסטרייך אדער זינרייך.

ingen'uous *a.* (אינ-דזשענ'-יו-אס) פריימיטיג; אויפריכטיג, אפענהערציג; ערעל, ערהאבען, נאבעל.

ingen'uously *adv.* (אינ-דזשענ'-יו-אס-לי) אויף אן אפענהערציגען אדער אויפריכטיגען שטייגער; פריימיטיג.

ingen'uousness *n.* (אינ-דזשענ'-יו-אס-נעס) פריימיטיגקייט, אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; נאאיוויטעט.

inger'minate *v.* (אינ-דזשויר'-מי-נייט) ברייננגען צום אויסשפראצען.

ingest' *v.* (אינ-דזשעסט') אריינברייננגען אדער אריינפיהרען [אין מאגען].

inges'ta *n.* (אינ-דזשעס'-טא) שטאפען וואס ווערען אריינגעבראכט אין שפייז־קאנאל; א זאך וואס ווערט אריינגענומען אין געדראנקען.

inges'tion *n.* (אינ-דזשעס'-טשאן) דאס אריינברייננגען, דאס אריינפיהרען [אין מאגען].

inglo'bate *a.* (אינ-גלאו'-בייט) וואס איז צונויפגעקייקעלט ווי א קנויל, וואס איז געפארמט ווי א קוגעל אדער באל.

inglobe' *v.* (אינ-גלאוב') אויסמאכען ווי א קנויל אדער ווי א באל.

inglo'rious *a.* (אינ-גלאו'-רי-אס) אונ־בעריהמט, אונבעקאנט; שאנדהאפט.

inglo'riously *adv.* (אינ-גלאו'-רי-אס-לי) אהן בעריהמטקייט, ניט בעקאנט; אויף א שענדליכען אופן.

inglo'riousness *n.* (אינ-גלאו'-רי-אס-נעס) אונבעריהמטקייט, דאס זיין אונבע־קאנט, שאנדהאפטיגקייט.

inglu'vial *a.* (אינ-גלוה'-ווי-על) וואס איז שייך צום פאדער־מאגען אדער קראפ [וואליע].

inglu'vies *n.* (אינ-גלוה'-ווי-איז) דער פאדער־מאגען, קראפ, וואליע.

inglu'vin *n.* (אינ-גלוה'-ווין) א מיטעל געגען ברעכען [געמאכט פון דעם מאגען פון עופות].

in'going *a. and n.* (אינ'-גאו-אינג) וואס קומט אריין; אריינקומענדיג; דאס אריינקומען; אריינגאנג.

in good shape (אין גוד שייפ) אין גוטען צושטאנד; אין גוטען געזונד־צו־שטאנד.

in'got *n.* (אינ'-גאט) א גוס־פורעם [פאר מעטאלען]; א שטיק מעטאל אבגעגאסען אין א גוס־פורעם.

in'got-i'ron *n.* (אינ'-גאט-אי'-ערן) פלוס־אייזען אדער פלוס־שטאהל [א גע־וויסער זארט שטארקער אייזען פון וועל־כען עס ווערען הויפטזעכליך געמאכט איי־זענבאהן־רעלסען].

in'got-mold *n.* (אינ'-גאט-מאולד) א גוס־פורעם [פאר מעטאלען].

in'got-steel *n.* (אינ'-גאט-סטיעל) ז. *ingot-iron*.

ingraft' *v.* (אינ-גרעפט') אריינזעצען, איינפלאנצען [ווי א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען]; איינוווארצלען.

ingraf'ted *a.* (אינ-גרעפ'-טעד) אריינ־געזעצט [ווי א צווייג פון איין בוים אין א צווייטען]; איינגעוווארצעלט; טיעף [ווערען א געפיהל].

ingraf'ter *n.* (אינ-גרעפ'-טער) איינער וואס זעצט אריין צווייגען פון איין בוים אין אן אנדערען; איינער וואס פלאנצט איין אדער ווארצעלט איין.

ingraft'ment *n.* (אינ-גרעפט'-מענט) דאס אריינזעצען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען; דאס אריינגעזעצטע צווייגעל; איינפלאנצונג, איינוווארצלונג.

in'grain *a. and n.* (אינ'-גריין) גע־פארבט נאך אלס רויהער מאטעריאל [ווע־גען געוועבטע שטאפען]; וואס איז שייך צום רויהען מאטעריאל [פון געוועבטע שטאפען]; א געוועבטער שטאף געמאכט פון רויהען מאטעריאל וואס איז געפארבט מיט שארפע דויערענדע פארבען.

ingrain' *v.* (אינ-גריין') פארבען מיט א געוויסער דויערענדער טיעפער רויטער פארב; פארבען מיט א דויערנדער טיע־פער פארב; פארבען די וואל אדער אנדער מאטעריאל רויהערהייד פאר'ן פאבריצי־רען; דורכנעהמען דורך און דורך; פעסט איינוווארצלען.

in'grain col'oring (אינ'-גריין קאל'-אר-אינג) דאס פארבען רויהע וואל אדער בכלל רויהע וועב־שטאפען.

in'gram ap'ple (אינ'-גרעם עפל) אזא מין רויטער עפעל.

in'grate *a. and n.* (אינ'-גרייט) אונ־דאנקבאר; אן אונדאנקבארער מענש.

ingra'tiate *v.* (אינ-גריי'-שי-אייט) בע־ליעבט מאכען; געפעגען חן אדער לייט־זעליגקייט; זיך צו'חנפ'ענען.

He tried to ingratiate himself with the mother before proposing to the daughter.

ingratia'tion *n.* (אינ-גריי-שי-איי'-שאן) דאס צו'חנפ'ענען זיך; דאס בעליעבט מאכען, דאס געפינען חן אדער לייטזע־ליגקייט.

ingra'tiatory *a.* (אינ-גריי'-שי-ע-טא-רי) וואס העלפט בעליעבט צו מאכען אדער געפינען לייטזעליגקייט.

ingrat'itude *n.* (אינ-גרעט'-אי-טיוד) אונדאנקבארקייט.

ingraves'cence *n.* (אינ-גרע-ווע'-סענס) פערשטארקונג, פערערגערונג [פון א קראנקהייט].

ingraves'cent *a.* (אינ-גרע-ווע'-סענט) זיך פערשטארקענד, זיך פערערגערענד [ווענען א קראנקהייט].

ingre'dient *n.* (אינ-גריע'-די-ענט) א בעשטאנדטייל; א ביימישונג.

ingress' *v.* (אינ-גרעס') אריינגעהען.

in'gress *n.* (אינ'-גרעס) איינגאנג, אריינ־טריט.

ingres'sion *n.* (אינ-גרעש'-אן) דאס אריינגעהען.

ingres'sive *a.* (אינ-גרעס'-איוו) אריינ־קומענד, וואס איז ביים אריינגאנג אדער ביים אנהויב.

in'growing *a.* (אינ'-גראו-אינג) וואס וואקסט אריין אין פלייש [ווי למשל א נאגעל].

in'grown *a.* (אינ'-גראון) אריינגעוואק־סען אין פלייש [ווי א נאגעל, למשל]; פערוואנדט, אינערליך פערבונדען, נאטיר־ליך, איינגעבארען.

in'growth *n.* (אינ'-גראוטה) אריינ־וואקסונג.

in'guinal *a.* (אינ'-גוואי-נעל) וואס איז שייך צו דעם קנייטש צווישען דעם אוי־בערשטען טייל פון דער פאלקע [שענ־קעל] וואס קומט זיך צונויף מיט דעם בויך. ז. *groin*.

ingulf' *v.* (אינ-גאלף') ווארפען אין אב־גרונד; פערשלינגען [ווי אן אבגרונד]. ז. *engulf*.

ingulf'ment *n.* (אינ-גאלפ'-מענט) ז. *engulfment*.

ingur'gitate *v.* (אינ-גויר'-דזשי-טייט) שלינגען מיט זשעדנעקייט; טרינקען פיעל, זויפען; אראבשטירצען [ווי אין אן אב־גרונד].

ingurgita'tion *n.* (אינ-גויר-דזשי-טיי'-שאן) דאס טרינקען מיט זשעדנע־קייט; דאס זויפען; דאס וואס עס ווערט ארונטערגעשלונגען מיט זשעדנעקייט אדער וואס ווערט געזויפט.

ingus'table *a.* (אינ-גאס'-טעבל) גע־שמאקלאז; וואס קען ניט פערזוכט ווערען צוליעב געשמאקלאזיגקייט.

inhab'it *v.* (אינ-העב'-איט) וואהנען; בעוואהנען.

inhab'itable *a.* (אינ-העב'-אי-טעבל) וואס קען בעוואהנט ווערען; וואס פאסט צום בעוואהנען.

inhab'itance *n.* (אינ-העב'-אי-טענס) א וואהנונג; א וואהנ־ארט, אן אויפהאל־טונגס־ארט.

inhab'itancy *n.* (אינ-העב'-אי-טענ-סי) ז. *inhabitance*.

inhab'itant *n.* (אינ-העב'-אי-טענט) א בעוואהנער, אן איינוואהנער.

inhabita'tion *n.* (אינ-העב-אי-טיי'-שאן) דאס בעוואהנען; דאס זיין בע־וואהנט.

inhab'itative *a.* (אינ-העב'-אי-טע-טיוו) בעוואהנענד.

inhab'itativeness *n.* (אינ-העב'-אי-טע-טיוו-נעס) ז. *inhabitiveness*.

inhab'ited *a.* (אינ-העב'-אי-טעד) בע־וואהנט; בעזעצט.

America was inhabited by Indians before its discovery by Columbus.

inhab'itedness *n.* (אינ-העב'-אי-טעד-נעס) דאס זיין בעוואהנט אדער בעזעצט.

inhab'itiveness *n.* (אינ-העב'-איט-איוו-נעס) די נייגונג צו פערבלייבען וואה־נען אויף איין ארט; די צוגעבונדענקייט אדער ליעבע צום וואהנונגס־ארט.

inha'lant *a.* (אינ-היי'-לענט) וואס אטהעמט איין; וואס ציהט אריין אין זיך.

inhala'tion *n.* (אינ-הע-ליי'-שאן) דאס

איינאטהעמען; דאס וואס ווערט איינגעאטהעמט [אלס מעדיצינישער מיטעל, ווי דאמפף, כלאראפארם א. ד. ג.].

inhale' *v.* (אינ-הייל') איינאטהעמען; אריינציהען אין זיך.

inha'lent *a.* (אינ-היי'-לענט) ז. *inhalant*

inha'ler *n.* (אינ-היי'-לער) איינער וואס אטהעמט איין; אן אפאראט צום איינאטהעמען [ווי כלאראפארם, דאמפף א. ד. ג.].

Inhaler

inharmon'ic *a.* (אינ-האר-מאנ'-איק) אונהארמאניש; ניט אין איינקלאנג; אונאייניג; ניט צוזאמענפאסענד.

inharmon'ical *a.* (אינ-האר-מאנ'-אי-קעל) ז. *inharmonic*

inharmon'ically *adv.* (אינ-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונהארמאנישען, ניט צוזאמענפאסענדען אדער אונאייניגען אופן.

inharmo'nious *a.* (אינ-האר-מאו'-ני-אס) ז. *inharmonic*

inharmo'niously *adv.* (אינ-האר-מאו'-ני-אס-לי) ז. *inharmonically*

inharmo'niousness *n.* (אינ-האר-מאו'-ני-אס-נעס) דיסהארמאניע, אונהארמאנישקייט, ניט=צוזאמענגעפאסטקייט, אונאייניגקייט.

inhaust' *v.* (אינ-האהסט') אריינציהען, אריינשלינגען, אריינטרינקען.

inhearse' *v.* (אינ-הוירס') אריינלעגען אין א טרונע.

inhere' *v.* (אינ-היער') זיין אין צוזאמענהאנג, זיין א טייל פון עפעס, זיין איינגענטימליך; ליעגען אין דעם עצם, אין דער נאטור פון א זאך, זיין איינגעבארען אדער כאראקטעריסטיש; זיין אונצושיידבאר [פון עפעס].

inher'ence *n.* (אינ-היער'-ענס) אינהערענץ, דאס ליעגען אין דער נאטור פון א זאך; צוזאמענהאנג, אנהעפטונג; דאס כאראקטעריסטישע, איינגענטימליכע אדער איינגעבארענע; אונצושיידבארקייט.

inher'ency *n.* (אינ-היער'-ענ-סי) ז. *inherence*

inher'ent *a.* (אינ-היער'-ענט) אינהערענט, צוזאמענהענגענד; כאראקטעריסטיש, איינגענטימליך, איינגעבארען; אונצושיידבאר.

inheren'tial *a.* (אינ-היע-רענ'-שעל) ז. *inherent*

inher'ently *adv.* (אינ-היער'-ענט-לי) אין עצם, איינגעבארען; אזוי, אז עס קען ניט צושיידט ווערען.

inher'it *v.* (אינ-הער'-איט) ירש'נען; בעקומען.

inheritabil'ity *n.* (אינ-הער-אי-טע-ביל'-אי-טי) ערבליכקייט; דאס קענען איבערגעהן בירושה.

inher'itable *a.* (אינ-הער'-אי-טעבל) ערבליך; וואס מען קען קריגען אלס ירושה; וואס מען קען ירש'נען; וואס איז בערעכטיגט אדער פעהיג צו ירש'נען.

inher'itably *adv.* (אינ-הער'-אי-טע-בלי) בירושה; אזוי אז עס זאל קענען איבערגעהן בירושה.

inher'itance *n.* (אינ-הער'-אי-טענס) דאס ירש'נען; אן ערבשאפט, א ירושה; א נאטירליכע גאבע; געשענקט אייגענטום; בעשטענדיג אייגענטום.

inher'itative *a.* (אינ-הער'-אי-טע-טיוו) וואס געהט איבער בירושה.

inher'iter *n.* (אינ-הער'-אי-טער) א יורש.

inher'itor *n.* (אינ-הער'-אי-טאר) ז. *inheriter*

inher'itress *n.* (אינ-הער'-אי-טרעס) א יורש'טע.

inher'itrix *n.* (אינ-הער'-אי-טריקס) ז. *inheritress*

inhe'sion *n.* (אינ-היע'-זשאן) ז. *inherence*

inhib'it *v.* (אינ-היב'-איט) הינדערען, שטערען; פערביטען, פערווערען.

inhib'iter *n.* (אינ-היב'-אי-טער) איינער אדער עטוואס וואס שטערט אדער הינדערט; איינער וואס פערווערט אדער לעגט א פערבאט.

inhibi'tion *n.* (אינ-הי-ביש'-אן) הינדערונג, שטערונג; פערווערונג; פערבאט; אן אינהיביטאריום [א פערבאט פון א העכערען געריכט צו א נידריגערען ווייטער אנצוגעהן מיט א פראצעס].

inhib'itive *a.* (אינ-היב'-אי-טיוו) שטערענד, הינדערענד; פערביטענד, פערווערענד.

inhib'itor *n.* (אינ-היב'-אי-טאר) ז. *inhibiter*

inhib'itory *a.* (אינ-היב'-אי-טא-רי) ז. *inhibitive*

inhive' *v.* (אינ-האיוו') אריינטהאן אין א ביענשטאק.

in hoc (אין האק) אין דעם; אין דיעזער הינזיכט.

inhos'pitable *a.* (אינ-האס'-פי-טעבל) אונגאסטפריינדליך.

inhos'pitableness *n.* (אינ-האס'-פי-טעבל-נעס) אונגאסטפריינדליכקייט.

inhos'pitably *adv.* (אינ-האס'-פי-טע-בלי) אויף אן אונגאסטפריינדליכען אופן.

inhospital'ity *n.* (אינ-האס-פי-טעל'-אי-טי) אונגאסטפריינדליכקייט.

in hot wa'ter (אין האט הוואה'-טער) אין אונאנגענעהמליכקייטען; אין שטרייט; ערהיצט, היציג, צארניג; פערליעבט; געפעהרליך.

inhu'man *a.* (אינ-היו'-מען) אונמענשליך, גרויזאם; אכזריות'דיג.

inhumane' *a.* (אינ-היו-מיין') אונמענשליך, אכזריות'דיג.

inhuman'ity *n.* (אינ-היו-מענ'-אי-טי) אונמענשליכקייט, גרויזאמקייט.

inhu'manize *v.* (אינ-היו'-מענ-איז) מאכען אונמענשליך, מאכען גרויזאם, פערווילדען.

inhu'manly *adv.* (אינ-היו'-מענ-לי) אויף אן אונמענשליכען, גרויזאמען אופן.

in'humate *v.* (אינ'-היו-מייט) בעגראבען, בעערדיגען, מקבר זיין.

inhuma'tion *n.* (אינ-היו-מיי'-שאן) בעגראבונג, בעערדיגונג, דאס ברייגען צו קבורה.

inhume' *v.* (אינ-היום') בעגראבען, בעערדיגען, מקבר זיין; אין כעמיע — פערפאקען אין ווארעמער ערד אדער אין בעמיסטיגונגס=שטאפען.

inim'ical *a.* (אי-נימ'-אי-קעל) פיינדליך; געגנעריש.

inimical'ity *n.* (אי-נימ-אי-קעל'-אי-טי) פיינדליכקייט.

inim'ically *adv.* (אי-נימ'-אי-קעל-אי) מיט פיינדליכקייט.

inimitabil'ity *n.* (אינ-אימ-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען נאכגעמאכט אדער נאכגעאהמט ווערען.

inim'itable *a.* (אינ-אימ'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט נאכמאכען אדער נאכאהמען.

As a writer he has an **inimitable** style.

inim'itableness *n.* (אינ-אימ'-אי-טעבל-נעס) ז. *inimitability*

inim'itably *adv.* (אינ-אימ'-אי-טע-בלי) ניט צום נאכמאכען.

in imita'tion of (אין אימ-אי-טיי'-שאן אוו) נאך דער געשטאלט פון... לויט דער פארם פון...

in ink (אין אינק) מיט טינט [געשריבען, געצייכענט].

iniq'uitous *a.* (אי-ניק'-הווי-טאס) אונגערעכט, זינדיג.

iniq'uitously *adv.* (אי-ניק'-הווי-טאס-לי) אויף אן אונגערעכטען אדער זינדיגען אופן.

iniq'uity *n.* (אי-ניק'-הווי-טי) אונגערעכטיגקייט, זינדיגקייט, זינד.

inirritabil'ity *n.* (אינ-איר-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונרייצבארקייט, דאס ניט ווערען אויפגערייצט אדער צארניג; גוטמוטיגקייט.

inir'ritable *a.* (אינ-איר'-אי-טעבל) וואס ווערט ניט אויפגערייצט אדער אין צארן; גוטמוטיג.

inir'ritative *a.* (אינ-איר'-אי-טע-טיוו) וואס ווערט ניט אויפגערייצט; וואס איז ניט גענייגט צו צארן.

ini'tial *a., n. and v.* (אי-ניש'-על) אנפענגליך; וואס איז געשטעלט צום אנהויב; אן איניציאל, דער ערשטער בוכשטאב פון א ווארט; דער ערשטער בוכשטאב פון א בוך אדער שריפט; בעצייכענען מיט אן איניציאל אדער מיט דעם אנפאנגס=בוכשטאב; בעצייכענען מיט ראשי תבות; אוועקשטעלען דעם אנפאנגס=בוכשטאב [ווי פון א נאמען].

ini'tialize *v.* (אי-ניש'-על-איז) בעצייכענען מיט ראשי תבות [אנשטאט דעם פולען נאמען]; געברויכען איניציאלען אדער ראשי תבות.

ini'tial let'ter (אי-ניש'-על לעט'-ער) אן אנפאנגס=בוכשטאב, א גרויסער בוכשטאב אין אנפאנג ווארט אדער זאץ.

ini'tially *adv.* (אי-ניש'-על-אי) אין אנהויב, אין אנפאנג.

ini'tiary *a.* (אי-ניש'-אי-ע-רי) אנפענגליך.

ini'tiate *v., a. and n.* (אי-ניש'-אי-אייט) איינפיהרען [אין א געזעלשאפט] איינוויהען, מחנך זיין; אויפנעהמען; אנווייזען, אונטערריכטען, לערנען; אנפאנגען, אנהויבען; איינגעפיהרט [אין א געזעלשאפט]; ערשט נור אנגעפאנגען; פארבערייטעט צו אונטערריכט; איינער וואס איז איינגעפיהרט געווארען; איינער וועמען מען האט בעקאנט געמאכט מיט א וויסענשאפט אדער מיט א געהיימער לעהרע.

initia'tion *n.* (אי-ניש-אי-איי'-שאן) די ערשטע איינפיהרונג; די איינוויהונג; דער ערשטער אונטערריכט; די איינפיהרונג אדער די אויפנאהמע אין א געזעלשאפט.

initia'tion fee (אי–ניש–אי–איי'–שאַן פיע) אויפנאַהמע־געלד, איינטריטס־געלד [די איינצאַהלונג וואָס מען מאַכט פאַר ווערען אויפגענומען אין אַ פעראיין].

ini'tiative *n. and a.* (אי–ניש–אי–איי–טיוו) די איניציאַטיווע; דאָס אַנטראַגס־רעכט [דאָס רעכט פון פאָלק פאָרצושלאָגען געזעצע און זיי אַרויסשיקען אויף אַבשטימונג]; אונטערנעהמונגס־גייסט; דער ערשטער שריט אָדער דער ערשטער אַנשטויס צו עפּעס; די מאַכט אָדער פעהיגקייט צו געבען דעם ערשטען אַנשטויס אָדער אַנצוהויבען אַ בעוועגונג; אָנהויבענד, אַנפאַנגענד; איינפיהרענד; איינלייטענד; איינווייהענד.

ini'tiator *n.* (אי–ניש–אי–איי–טאָר) אַן איניציאַטאָר, איינער וואָס פאַנגט אַן אָדער גיט אַן אַנשטויס [צו אַ נייעם געדאַנק, צו אַ נייער בעוועגונג א. ז. וו.].

ini'tiatory *a. and n.* (אי–ניש–אי–איי–טאָ–רי) איינפיהרענד, איינלייטענד; איינווייהענד; די איינפיהרונגס אָדער די איינווייהונגס־צערעמאָניע.

ini'tiatrix *n.* (אי–ניש–אי–איי–טריקס) אַן איניציאַטאָרין. ז. *initiator*.

inject' *v.* (אין–דזשעקט') 1. איינשפּריצען, אַריינגיסען, אַריינלאַזען; אַריינוואַרפען; 2. אַריינציהען [אַ זייטיגען פונקט אין אַ רעדע אָדער אַרטיקעל].
2. Personalities were **injected** into the discussion.

injec'ta *n.* (אין–דזשעק'–טאַ) שטאָפען וואָס ווערען אַריינגעשפּריצט אָדער אַריינגעלאָזען אינווענייג.

injec'table *a.* (אין–דזשעק'–טעבל) וואָס מען קען אַריינשפּריצען; וואָס מען קען אין דעם אַריינשפּריצען.

injec'tion *n.* (אין–דזשעק'–שאַן) דאָס אַריינשפּריצען, אַריינוואַרפען; דאָס אַריינשפּריצונג; אַ קאַנע, אַ קליסטיר; די פליסיגקייט וועלכע ווערט אַריינגעשפּריצט.

injec'tion-cock *n.* (אין–דזשעק'–שאַן–קאַק) דער קראַן דורך וועלכען עס ווערט אַריינגעשפּריצט קאַלט וואַסער אין דעם קאָנדענזאַטאָר [דער אַפּאַראַט וואו דער אַבגענוצטער דאַמפּף ווערט אַבגעקיהלט] פון אַ דאַמפּף־מאַשין.

injec'tion-conden'ser *n.* (אין–דזשעק'–שאַן–קאָן–דען'–סער) אַן איינשפּריץ־קאָנדענזאַטאָר [דער אַפּאַראַט פון אַ דאַמפּף־מאַשין וואו דער אַבגענוצטער דאַמפּף ווערט אַבגעקיהלט דורך אַריינשפּריצען קאַלט וואַסער].

injec'tion-pipe *n.* (אין–דזשעק'–שאַן–פּאַיפּ) דער איינשפּריץ־ראָהר [דער ראָהר פון אַ דאַמפּף־מאַשין דורך וועלכען מען שפּריצט אַריין קאַלט וואַסער אין קאָנדענזאַטאָר אַבצוקיהלען דעם אַבגענוצטען דאַמפּף].

injec'tion-wa'ter *n.* (אין–דזשעק'–שאַן–וואָה'–טער) איינשפּריץ־וואַסער [דאָס קאַלטע וואַסער וואָס ווערט אַריינגעשפּריצט אין דעם קאָנדענזאַטאָר פון אַ דאַמפּף־מאַשין אַבצוקיהלען דעם אַבגענוצטען דאַמפּף].

injec'tor *n.* (אין–דזשעק'–טאָר) אַן אַריינשפּריצער; אַ שפּריצער, אַן אַפּאַראַט צום איינשפּריצען.

injoint' *v.* (אין–דזשאָינט') פעראייניגען, בעהעפטען.

inju'dicable *a.* (אין–דזשו'–די–קעבל) וואָס קען ניט פאָרגעבראַכט ווערען פאַר אַ געריכט.

injudi'cial *a.* (אין–דזשו–דיש'–על) ניט לויט רעכט; ניט נאָך'ן געזעץ.

in judi'cio (אין דזשו–דיש'–אי–או) אין געריכט; אין געריכטליכען פּראָצעס.

injudi'cious *a.* (אין–דזשו–דיש'–אַס) אונאיבערלעגט; אונפערשטענדיג; ניט קלוג.

injudi'ciously *adv.* (אין–דזשו–דיש'–אַס–לי) אויף אַן אונקלוגען אופן; אָהן איבערלעגונג.

injudi'ciousness *n.* (אין–דזשו–דיש'–אַס–נעס) אונפערשטענדיגקייט, ניט־קלוגקייט; אונאיבערלעגטקייט.

injunc'tion *n.* (אין–דזשאַנק'–שאַן) אַ בעפעהל, אַן אָנזאַג; אַ געריכטליכער דעקרעט אָדער פערבאָט.

injunc'tive *a.* (אין–דזשאַנק'–טיוו) וואָס האָט די קראַפט פון אַ געריכטליכען דעקרעט אָדער פערבאָט.

in'jure *v.* (אין'–דזשור) וועה טהאָן; פערלעצען; פערוואונדען; בעליידיגען.

in ju're (אין דזשו'–רי) אין געזעץ, אין יוריספּרודענץ.

in'jured *a.* (אין'–דזשורד) בעשעדיגט; פערוואונדעט; פערלעצט; בעליידיגט.

in'jurer *n.* (אין'–דזשור–ער) איינער וואָס שעדיגט; אַ בעליידיגער.

inju'ria *n.* (אין–דזשו'–רי–אַ) אַ פערברעכען געגען געזעץ; אַ פערברעכען וואָס ווערט פערפאָלגט פון געזעץ.

inju'rious *a.* (אין–דזשו'–רי–אַס) שעדליך; בעליידיגענד.

inju'riously *adv.* (אין–דזשו'–רי–אַס–לי) אויף אַ שעדליכען אופן; אונגערעכט; בעליידיגענדיג.

inju'riousness *n.* (אין–דזשו'–רי–אַס–נעס) שעדליכקייט; בעליידיגונג.

in'jury *n.* (אין'–דזשו–רי) פערלעצונג; שאַדען; פערוואונדונג; בעליידיגונג.

injust' *a.* (אין–דזשאַסט') אונגערעכט.

injus'tice *n.* (אין–דזשאַס'–טיס) אונגערעכטיגקייט, אַן אונרעכט.

injus'tifiable *a.* (אין–דזשאַס–טי–פאַי–עבל) אונבערעכטיגט; וואָס קען ניט פערענטפערט ווערען אָדער בערעכטיגט ווערען.

ink *n. and v.* (אינק) דרוק־פאַרב; טינט; בעשמירען מיט טינט.

ink'-bag *n.* (אינק'–בעג) דער פענכער פון דעם טינט־פיש, אין וועלכען עס געפינט זיך די טינט־עהנליכע פליסיגקייט.

ink'-ball *n.* (אינק'–באָהל) דער דרוק־באַל [אַזאַ לעדער־קישעלע אויף איינצוטונקען אין טינט דעם דרוק־זאַץ. איז אַמאָל געברויכט געוואָרען אין דרוקערייען]; גאַלעש, אַזאַ מין נוס־עהנליכער געוויקס אויף געוויסע פלאַנצען, פון וועלכע מען מאַכט טינט.

ink'-bench *n.* (אינק'–בענטש) דער טייל פון אַ דרוק־מאַשין, אויף וועלכען עס איז אַנגעשמירט די דרוק־פאַרב.

ink'berry *n.* (אינק'–בער–אי) אַזאַ בוימעל אויף וועלכען עס וואַקסען אַ מין שוואַרצע יאַגדעס.

ink'-block *n.* (אינק'–בלאָק) דער פאַרב־שטיין [ביי האַנד־דרוק־מאַשינען].

ink'-blot *n.* (אינק'–בלאָט) אַ טינט־פלעק.

ink'-blurred *a.* (אינק'–בלורד) בעפלעקט מיט טינט.

ink'-bot'tle *n.* (אינק'–באָטל) אַ טינט־פלאַש; אַ טינטער.

ink'-bray'er *n.* (אינק'–בריי'–ער) אַ קורצער הילצערנער וואַל מיט אַ הענטעל, צו צושמירען די דרוק־פאַרב אויף דעם פאַרב־שטיין [ביי האַנד־דרוק־מאַשינען].

ink'-cyl'inder *n.* (אינק'–סיל'–אין–דער) אַ וואַל וואָס רעגולירט די גלייכמעסיגע צוטיילונג פון דער דרוק־פאַרב אין אַ דרוק־מאַשין.

ink'-duct *n.* (אינק'–דאַקט) אַ פאַרריכטונג צוצופיהרען די דרוק־פאַרב צו דער דרוק־מאַשין.

in kee'ping with (אין קיע'–פּינג הוויטה) איינשטימיג מיט...
He maintains an establishment **in keeping** with his large income.

in'ker *n.* (אינ'–קער) איינער פון די גרויסע וואַלען ביי אַ דרוק־מאַשין, וועלכער שמירט אַן מיט פאַרב דעם דרוק־זאַץ; די פאַרריכטונג ביי אַ פערצייכנונגס־אינסטרומענט, דורך וועלכער עס ווערען געמאַכט אויף'ן פּאַפּיער די פערצייכנים־פּונקטען אָדער ליניען.

in'ket *n.* (אינ'–קעט) אַ טינטער.

ink'fish *n.* (אינק'–פיש) דער טינט־פיש. ז. *cuttlefish*.

ink'-foun'tain *n.* (אינק'–פאַונ'–טען) דער טייל פון אַ דרוק־מאַשין, וואו עס געפינט זיך די דרוק־פאַרב.

ink'-gland *n.* (אינק'–גלענד) ז. *ink-bag*.

ink'holder *n.* (אינק'–האָול–דער) אַ טינטער; דער טייל פון אַ שרייב־געצייג, וואו עס געפינט זיך דער טינט.

ink'horn *n.* (אינק'–האָרן) אַ טאַשען־טינטער צוזאַמען מיט שרייב־געצייג.

ink'hornism *n.* (אינק'–האָרנ–איזם) אַ געקינסטעלטער אויסדרוק; אַן אויסדרוק גענומען פון בוך.

ink'horn mate (אינק'–האָרן מייט) איינער וואָס טראַגט זיך אַרום מיט פען און טינט; אַ בוך־וואָרעם, איינער וואָס רעדט מיט געקינסטעלטע, אויסגעלערענטע פראַזען; אַ פּעדאַנט.

ink'horn terms (אינק'–האָרן טוירמז) געקינסטעלטע, אויסגעלערענטע אויסדריקע.

in'kiness *n.* (אינ'–קי–נעס) טינטיגקייט, שוואַרצקייט.

in'king-roll'er *n.* (אינ'–קינג–ראָול'–ער) אַן עלאַסטישער וואַלץ אין דרוק־מאַשינען, וועלכער בעשמירט דעם דרוק־זאַץ מיט דרוק־פאַרב.

in'kle *n. and v.* (אינקל) צווירן־באַנד, פּאַזאַמענט, אַ טאַשמע; אַנווינקען, אַנדייטען; פערשטעהן אַ וואונק, אַנהויבען פערשטעהן.

ink'-lines *n.* (אינק'–לאַינז) אַ לינירט בלאַט, אַ בלאַט מיט שורות.

ink'ling *n.* (אינק'–לינג) די אַנצייגונג, די אַנווייזונג; אַ וואונק.

ink'-ma'ker *n.* (אינק'–מיי'–קער) אַ טינט־מאַכער.

in'knee *n.* (אינ'–ניע) אַ נאַך־אינוועניג־אויסגעבויגענע קניע.

in'kneed *a.* (אינ'–ניעד) וואָס האָט אַ נאַך־אינוועניג־אויסגעבויגענע קניע.

inknit' *v.* (אין–ניט') איינשטריקען.

inknot' *v.* (אין–נאָט') פערבינדען מיט אַ קניפּעל.

ink'-pen'cil *n.* (אינק'–פען'–סיל) אַ טינט־בליישטיפט [אַ בליישטיפט וואָס שרייבט ווי מיט טינט].

ink'-pow'der *n.* (אינק'–פּאַו'–דער) טינט־פּולווער [אַ פּולווער פון וועלכען מען מאַכט טינט].

ink'-roll'er *n.* (אינק'–ראָול'–ער) ז. *inking-roller*.

ink'shed *n.* (אינק'–שעד) שמירערייע.

ink'-sling'er *n.* (אינק'–סלינג'–ער) אַ

פראפעסיאנעלער שרייבער; איינער וואס מאכט שרייבעריי אלס זיין פראפעסיע.

ink'-spil'ler *n.* (אינק׳-ספּיל׳-ער) א טינט־פארדארבער, א פעדער־פּושער, א פּאטשקון, א שמירער.

ink'stand *n.* (אינק׳-סטענד) א טינטער; א שרייב־געצייג־האלטער.

ink'-stone *n.* (אינק׳-סטאון) דער טינט־שטיין [אזא שטיין פון וועלכען מען מאכט טינט]; אזא גלאטער שטיין מיט וועלכען מען רייבט דאס מאטעריאל פון וועלכען מען מאכט טינט.

ink'-ta'ble *n.* (אינק׳-טיי׳בל) א טינט־ברעט [אין א דרוקעריי].

in'ky *a.* (אינ׳-קי) טינטיג, פון טינט; איינגעמאכט אין טינט; שווארץ.

inlace' *v.* (אין-לייס׳) ארומ־איינשליסען, ארומנעהמען אדער בעלעגען מיט שנור־באנד אדער ווי מיט שנור־באנד; ארומרינגלען, ארומוויקלען, דורכפלעכטען.

in'lack *n.* (אינ׳-לעק) דער איינפאל פון וואג אדער מאס [דורך איינטריקענען א. ד. ג.].

inlaid' *a.* (אין-לייד׳) אריינגעלעגט, בעלעגט. ז. *inlay*.

in'land *n., a. and adv.* (אינ׳-לענד) דאס אינערע לאנד; אין דער פעאדאלער ארדנונג — דאס לאנד וואס איז בעארבייט געווארען אדער בעשטימט געווען פאר׳ן פריץ אליין; אינלענדיש; היימיש [אין געגנזאץ צו אויסלענדיש]; וואס קומט פאר אדער געפינט זיך אין די אינערליכע טיילען פון לאנד; ווייט פון דעם ים־ברעג; אין אדער צו דעם אינערען פון לאנד.

in'lander *n.* (אינ׳-לען-דער) אן אינלענדער, אן איינוואהנער פון דעם אינערען פון לאנד [ווייט פון ים].

inlan'dish *a.* (אין-לענ׳-דיש) אינלענדיש, וואס געפינט זיך אין דעם אינערען פון לאנד, ווייט פון ים, היימיש [אין געגנזאץ צו אויסלענדיש].

inlap'idate *v.* (אין-לעפ׳-אי-דייט) פערשטיינערען.

inlaw' *v.* (אין-לאה׳) צוריקברייננגען צו פערלארענע בירגער־רעכטע.

inlay' *v. and n.* (אין-ליי׳) אריינלעגען אדער בעפעסטיגען אין עפּעס [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; עטוואס וואס ווערט אריינגעלעגט [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; אן ארנאמענט, א בעציערונג; מאזאאיק.

in'lay *n.* (אינ׳-ליי) עטוואס וואס ווערט אריינגעלעגט [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; אן ארנאמענט, א בעציערונג; מאזאאיק.

in'layer *n.* (אינ׳-ליי-ער) אן איינלעגער [איינער וואס מאכט איינגעלעגטע ארבייט]; א מאזאאיק־ארבייטער.

inlay'ing *n.* (אין-ליי׳-אינג) דאס דעקארירען מעבעל, וואפען א. ז. וו., אריינלעגענדיג שטיקער עלפאנטביין, גאלד, זילבער, האלץ א. ד. ג.

inlet' *v.* (אין-לעט׳) אריינ־איינלעגען, אריינשטעלען.

in'let *n.* (אינ׳-לעט) איינגאנג, צוגאנג; וועג; א קליינע בוכט [א שמאלער טייל פון א טייך אדער א ים וואס קומט אריין אין א ברעג אדער צווישען אינזלען]; א וואסערלייטונג.

in lieu of (אין ליו אוו) אנשטאט, במקום.

Can you arrange to work on Tuesday in lieu of Monday?

in lit'tle (אין ליטל) אין מיניאטור.

in love (אין לאוו) פערליעבט.

in'ly *adv.* (אינ׳-לי) אינערליך; אינוועניג; אין געהיים.

in'mate *n. and a.* (אינ׳-מייט) איינער וואס געפינט זיך אין א געוויסען פּלאץ אדער אנשטאלט; א מיטוואהנער, אן איינוואהנער; מיטוואהנענד, וואהנענד צוזאמען; געפינענדיג זיך אין א געוויסען פּלאץ אדער אנשטאלט.

The inmates of the hospital are well taken care of.

in'meats *n.* (אינ׳-מיטס) די געדערים, די אינגעווייד.

in me'dias res (אין מיע׳-די-עס ריעז) אין די אינווענינגסטע טיילען; אין תוך.

in memo'riam (אין מי-מאו׳-רי-עם) צום אנדענקען [מעהרסטענס געברויכט אלס אויפשריפט אויף מצבות].

in mem'ory of (אין מעמ׳-א-רי אוו) צום אנדענקען פון...

inmesh' *n.* (אין-מעש׳) ז. *immesh*.

in'most *a. and n.* (אינ׳-מאוסט) אינערסט, אינערליכסט; דער אינערליכסטער טייל.

in'most thoughts (אינ׳-מאוסט טהאהטס) אינערליכסטע געדאנקען, פערבארגענסטע מחשבות.

inn *n.* (אין) א גאסט־הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

in'nate *a.* (אינ׳-נייט) איינגעבארען, נאטירליך, אינסטינקטיוו; אין באטאניק — וואס ווערט געבארען אינוועניג, וואס קומט ארויס פון אינוועניג.

in'nately *adv.* (אינ׳-נייט-לי) פון נאטור אויס; דורך אינסטינקט.

in'nateness *n.* (אינ׳-נייט-נעס) איינגעבארענקייט, נאטירליכקייט.

innav'igable *a.* (אי-נעוו׳-אי-געבל) אונשיפבאר [וואס מען קען ניט ארומרייזען מיט א שיף].

in'ner *a. and n.* (אינ׳-ער) אינערליך, אינוועניג; ניט קלאר [אין בעדייטונג]; דער טייל פון א ציעל־ברעט ארום דעם צענטער; א שאס אין דעם טייל פון א ציעל־ברעט וואס איז ארום דעם צענטער.

in'ner bar'rister (אינ׳-ער בער׳-איס-טער) אן עלטערער מיטגליעד און איינער פון די פערוואלטער פון א רעכטס־קאלעגיום אין לאנדאן. ז. *inn of court*.

in'ner mon'itor (אינ׳-ער מאנ׳-אי-טאר) די אינערליכע שטימע, דאס געוויסען.

in'nermost *a.* (אינ׳-ער-מאוסט) ז. *inmost*.

in'ner thoughts (אינ׳-ער טהאהטס) געהיימע געדאנקען.

inner'vate *v.* (אי-נויר׳-וועיט) ווירקען דורך די נערוועז.

innerva'tion *n.* (אינ-אויר-וויי׳-שאן) די נערוועז־סיסטעם; די פונקציאנען און ווירקונג פון דער נערוועז־סיסטעם; דאס האבען אבגעשוואכטע נערוועז.

innerve' *v.* (אי-נורוו׳) קרעפטיגען.

inn'holder *n.* (אינ׳-האול-דער) א בעל אכסניה, א קרעטשמער.

in'ning *n.* (אינ׳-אינג) דאס אריינברייננגען אדער אריינעהמען די אבגעשניטענע תבואה; ערנטע; א שטיק לאנד וואס ווערט בעפרייט און בעשיצט פון ים־וואסער.

in'nings *n.* (אינ׳-אינגז) גאנג, רייה, אטשערעד [אין באל־שפּיעל]; די צייט אין וועלכער איינער האלט אן אמט אדער א פּאליטישע פּארטיי איז אין מאכט; ערנטע.

inn'keeper *n.* (אינ׳-קיע׳-פּער) א קרעטשמער, א בעל־אכסניא; איינער וואס האלט אן איינפאהר־הויז.

in'nocence *n.* (אינ׳-א-סענס) אונשולד; אונשעדליכקייט; דאס זיין פריי פון א חשד [וועגען געוויסע זאכען וואס זיינען פערבאטען דורך׳ן געזעץ]; ריינקייט פון זינד; נאאיוויטעט.

in'nocency *n.* (אינ׳-א-סענ-סי) ז. *innocence*.

in'nocent *a. and n.* (אינ׳-א-סענט) אונשולדיג; ניט זינדיג, מאראליש ריין; פריי פון א חשד [וועגען געוויסע זאכען וואס זיינען פערבאטען לויט׳ן געזעץ]; נאאיוו, אונוויסענד; קליין, מילד און ליעבליך [וועגען א קינד אדער בלום]; א נאאיוו קינד; אן אונשולדיגער מענש; אן אונוויסענדער, א פּראסטאק.

in'nocently *adv.* (אינ׳-א-סענט-לי) אויף אן אונשולדיגען אדער נאאיוון אופן.

In'nocents' day (אינ׳-א-סענטס דיי) דער טאג פון די אונשולדיגע קינדער [א קאטוילישער יום־טוב צום אנדענקען פון קעניג הורדוס׳ס אויסשלאכטונג פון קליינע קינדער — דער 28טער דעצעמבער].

innoc'uous *a.* (אי-נאק׳-יו-אס) אונשעדליך; וואס מאכט ניט קיין שלעכטע ווירקונג; ניט גיפטיג [וועגען שלאנגען].

innoc'uously *adv.* (אי-נאק׳-יו-אס-לי) אויף אן אונשעדליכען אופן.

innoc'uousness *n.* (אי-נאק׳-יו-אס-נעס) אונשעדליכקייט.

inn of court (אין אוו קאורט) דאס רעכטס־קאלעגיום [איינע פון די פיער יורידישע געזעלשאפטען אין לאנדאן, ענגלאנד, וואס האבען דאס אויסשליסליכע רעכט צו בעשטימען דאס רעכט פון אדוואקאטען צו פּראקטיצירען].

innom'inate *a.* (אי-נאמ׳-אי-נייט) אהן א בעשטימטען נאמען; אנאנים.

innom'inate ar'tery (אי-נאמ׳-אי-נייט אר׳-טע-רי) איינע פון די גרויסע ארטעריען אדער שלאג־אדערען אין מענשליכען קערפּער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

innom'inate bone (אי-נאמ׳-אי-נייט באון) דער לענדען־ביין אין מענשליכען קערפּער.

in'novate *v.* (אינ׳-א-ווייט) בענייען, אומענדערען; איינפיהרען נייאיגקייטען.

innova'tion *n.* (אינ-א-וויי׳-שאן) א נייערונג, א נייעס; אן אומענדערונג; נייע איינפיהרונגען.

innova'tional *a.* (אינ-א-וויי׳-שאנ-על) וואס בענייעט; וואס ברייננגט אן אומענדערונג.

innova'tionist *n.* (אינ-א-וויי׳-שאנ-איסט) איינער וואס שטרעבט צו בענייען; איינער וואס זוכט אומענדערונגען.

in'novative *a.* (אינ׳-א-וויי-טיוו) בענייענד; וואס האט א נייגונג צו בענייען אדער אומצוענדערען; וואס איז שייך צו נייאיגקייטען אדער אומענדערונגען.

in'novator *n.* (אינ׳-א-וויי-טאר) א נייעס־מאכער; איינער וואס ענדערט אדער מאכט נייע איינפיהרונגען.

innox'ious *a.* (אי-נאק׳-שאס) ז. *innocuous*.

innox'iously *adv.* (אי-נאק׳-שאס-לי) אויף אן אונשעדליכען אופן.

innox'iousness *n.* (אי-נאק'-שאס-נעס) אונשעדליכקייט.

inn'-por'ter *n.* (אינ'-פאור'-טער) דער געפעק=טרעגער, א משרת אין אן אכסניא.

innuen'do *n.* (אינ-יו-ענ'-דאו) א רמז, א וואונק אויף עפעס, אן אנדייטונג, אינסינואציאן [דאס ארויסשטעלען יענעם אין א פאלשען שיין אדער מאכען אנדייטונגען, מיט'ן צוועק איהם צו שעדיגען אדער פערלוימדען].

innumerabil'ity *n.* (אי-ניו-מע-רע-ביל'-אי-טי) די אונצעהלבארקייט; דאס זיין גרויס אהן א צאהל; אונענדליכקייט.

innu'merable *a.* (אי-ניו'-מע-רעבל) אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

innu'merous *a.* (אי-ניו'-מע-ראס) ז. *innumerable*.

innutri'tion *n.* (אינ-יו-טריש'-אן) דער מאנגעל אין נאהרונג.

innutri'tious *a.* (אינ-יו-טריש'-אס) ניט=נעהרענד, אונגאהרהאפט.

innu'tritive *a.* (אי-ניו'-טרי-טיוו) וואס האט ניט קיין נאהרונג.

in obe'dience (אין א-בי'-די-ענס) אוים געהארכזאמקייט.

inobser'vable *a.* (אינ-אב-זויר'-וועבל) אונבעמערקבאר; וואס מען קען ניט זעהן אפילו מיט דער הילף פון אינסטרומענטען.

inobser'vance *n.* (אינ-אב-זויר'-ווענס) אונאכטזאמקייט, גלייכגילטיגקייט; דאס ניט היטען אדער ניט נאכפאלגען עפעס; דאס ניט בעמערקען.

inobser'vant *a.* (אינ-אב-זויר'-ווענט) ניט מערקענד; וואס נעהמט ניט אין אכט.

inoccupa'tion *n.* (אינ-אק-יו-פיי'-שאן) דאס זיין אונבעשעפטיגט אדער ליידיג.

inoc'ulable *a.* (אינ-אק'-יו-לעבל) וואס קען אריינגעזעצט ווערען [ווי א צווייגעל פון איין בוים וואס ווערט אריינגעזעצט אין אן אנדערען]; וואס קען אריינגעשפריצט ווערען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inoc'ulate *v.* (אינ-אק'-יו-לייט) אריינזעצען א צווייגעל פון איין בוים אין אן אנדערען; אריינשפריצען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inocula'tion *n.* (אינ-אק-יו-ליי'-שאן) די אריינזעצונג פון א צווייג אין אן אנדערען בוים; דאס אריינשפריצען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inoc'ulator *n.* (אינ-אק'-יו-ליי-טאר) א גערטנער וואס שטעלט אריין צווייגען פון איין בוים אין אן אנדערען; א פאקען-שטעלער.

ino'dorous *a.* (אינ-או'-דא-ראס) אהן א גערוך, אהן א ריח.

ino'dorousness *n.* (אינ-או'-דא-ראס-נעס) דאס זיין אהן א גערוך; דאס ניט האבען קיין ריח.

inoffen'sive *a.* (אינ-א-פענ'-סיוו) ניט בעליידיגענד, אונשעדליך.

inoffen'sively *adv.* (אינ-א-פענ'-סיוו-לי) אויף אן אונשעדליכער ארט.

inoffen'siveness *n.* (אינ-א-פענ'-סיוו-נעס) אונשעדליכקייט.

inoffi'cial *a.* (אינ-א-פיש'-על) ניט אפיציעל, וואס האט ניט דעם כאראקטער אדער די אויטאריטעט פון א הערשענדער מאכט.

inoffi'cially *adv.* (אינ-א-פיש'-על-אי) אויף אן אונאפיציעלען שטייגער.

in old days (אין אולד דייז) פארצייטען.

in one (אין הוואן) צו דערזעלבער צייט.

inop'erative *a.* (אינ-אפ'-ע-רע-טיוו) וואס ווירקט ניט, וואס מאכט ניט קיין עפעקט אדער ווירקונג.

inoper'cular *a.* (אינ-א-פויר'-קיו-לער) אהן דעקלעך [וועגען מושלען אדער ראקאווינעס].

inop'inate *a.* (אינ-אפ'-אי-נייט) אונערווארטעט, אונגעריכט.

inopportune' *a.* (אינ-אפ-אר-טיון') ניט אין צייט, ניט צו דער פאסענדער געלעגענהייט.

inopportune'ly *adv.* (אינ-אפ-אר-טיונ'-לי) אין ניט קיין געלעגענער אדער בעקוועמער צייט; ניט ביי דער פאסענדער געלעגענהייט.

inoppres'sive *a.* (אינ-א-פרעס'-איוו) ניט דריקענד, ניט לעסטיג.

inor'dinacy *n.* (אינ-אהר'-די-נע-סי) אונארדנונג, אונרעגעלמעסיגקייט; דאס ניט האלטען זיך אין געוויסע גרענעצען; דאס זיין אריבער דער מאס.

inor'dinate *a.* (אינ-אהר'-די-נייט) ניט אין ארדנונג, אונרעגעלמעסיג; אהן א שיעור; וואס האלט זיך ניט אין געוויסע גרענעצען.

inor'dinately *adv.* (אינ-אהר'-די-נייט-לי) אויף א ניט ארדענטליכען אדער אונרעגעלמעסיגען שטייגער.

inor'dinateness *n.* (אינ-אהר'-די-נייט-נעס) ז. *inordinacy*.

inorgan'ic *a.* (אינ-אהר-גענ'-איק) אונארגאניש; וואס האט ניט די סמנים, וועלכע כאראקטעריזירען א לעבעדיגען און וואקסענדען קערפער.

inorgan'ical *a.* (אינ-אהר-גענ'-אי-קעל) ז. *inorganic*.

inorgan'ically *adv.* (אינ-אהר-גענ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונארגאנישען שטייגער.

inorganiza'tion *n.* (אינ-אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) דאס ניט זיין ארגאניזירט, דער מאנגעל אין ארגאניזאציאן.

inornate' *a.* (אינ-אהר-נייט') ניט בעציערט, איינפאך, פראסט.

inos'culate *v.* (אינ-אס'-קיו-לייט) אין אנאטאמיע — אנאסטאמאזירען, זיך בעריהרען, זיך צונויפגעהן; זיך פעראייניגען [ווי צוויי אדערען אדער נערוועז געהען זיך צונויף און איין ברעג פעראייניגט זיך מיט'ן אנדערען].

inoscula'tion *n.* (אינ-אס-קיו-ליי'-שאן) אין אנאטאמיע — די בעריהרונג, די צוזאמענריהרונג אדער פערבינדונג פון צוויי אדערען אדער נערוועז.

in'osite *n.* (אינ'-א-סאיט) אינאסיט [א צוקער=סובסטאנץ, וואס געפינט זיך אין די מוסקולען פון הארצען, אין די לונגען, אין די ניערען, אין מארך א. ז. וו.].

in part (אין פארט) טיילווייז.

in partic'ular (אין פאר-טיק'-יו-לער) בעזאנדערס.

in parts (אין פארטס) אין טיילען, איינציגע.

in pass'ing (אין פעס'-אינג) אין פערבייגעהן, פערבייגעהענדיג.

in'-pa'tient *n.* (אינ'-פיי'-שענט) א קראנקער וואס ליעגט אין האספיטאל [אין געגענזאץ צו א פאציענט, וועלכער קורירט זיך ביי זיך אין דער היים].

in per'son (אין פויר'סן) פערזענליך, בכבודו ובעצמו.

in pet'to (אין פעט'-טא) פערבארגען טיעף אין הארצען; בעהאלטען אינוועניג; ניט אויפגעדעקט.

in pie'ces (אין פיע'-סעז) אויף שטיקלעך.

in place of (אין פלייס אוו) אנשטאט.

in pos'se (אין פאס'-אי) פאטענציאל, בכח [ניט בפועל].

in poten'tia (אין פא-טענ'-שיא) פאטענציאל, אין מעגליכקייט [ניט אין דער ווירקליכקייט].

in'pouring *n.* (אינ'-פאור-אינג) אן אריינגיסונג, אן איינפלוס.

in prime (אין פראים) אין פולער יוגענדס=קראפט.

in print (אין פרינט) געדרוקט.

in pro'pria perso'na (אין פראו'-פרי'-א פויר-סאו'-נא) פערזענליך [ניט דורך אן אנדערען], בכבודו ובעצמו.

in pu'ris natural'ibus (אין פיו'-ריס נע-טשו-רעל'-אי-באס) אין ריינער נאטור, נאקעט.

in'quest *n.* (אינ'-קהוועסט) אן אונטערזוכונג; א געריכטליכע אויספארשונג וועגען א פערברעכען אדער וועגען אן אנדער זאך וואס דארף גע'משפט ווערען.

inqui'etude *n.* (אינ-קהוואי'-ע-טיוד) אונרוהיגקייט, אונרוה.

inquir'able *a.* (אינ-קהוואיר'-עבל) אונטערזוכבאר [וואס איז צום אונטערזוכען אדער צום ערפארשען].

inquire' *v.* (אינ-קהוואיר') זיך ערקינדיגען, פרעגען נאך עפעס, אונטערזוכען, ערפארשען; מאכען א געריכטליכע אונטערזוכונג.

inquire' about' (אינ-קהוואיר' ע-באוט') קלייבען ידיעות אדער אינפארמאציאנען וועגען עפעס.

inquire' af'ter (אינ-קהוואיר' עפ'-טער) זיך נאכפרעגען אויף אימעצען אדער עפעס.

inquired' for (אינ-קהוואירד' פאר) אויף וואס מען פרעגט זיך נאך, וואס מען פערלאנגט שטארק.

inquir'er *n.* (אינ-קהוואיר'-ער) אן אונטערזוכער, א פארשער.

inquir'ingly *adv.* (אינ-קהוואיר'-אינג-לי) דורך אונטערזוכונג, מיט אויספארשונג.

inquir'y *n.* (אינ-קהוואיר'-אי) די אונטערזוכונג, די פארשונג; א פראגע, א קשיא.

inquisi'tion *n.* (אינ-קהווי-זיש'-אן) די אונטערזוכונג, די נאכפארשונג; א געריכטס=אונטערזוכונג.

Inquisi'tion *n.* (אינ-קהווי-זיש'-אן) די אינקוויזיציאן, א קירכליך געריכט, וואס איז געגרינדעט געווארען אין מיטעלאלטער מיט דעם ציעל צו פערפאלגען אפיקורסים און געגנער פון דער הערשענדער קירך.

inquisi'tional *a.* (אינ-קהווי-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א נאכפארשונג; וואס איז כאראקטעריזירט דורך אן אונטערזוכונג; וואס געהערט צו דער אינקוויזיציאן. ז. *Inquisition*.

inquis'itive *a.* (אינ-קהוויז'-אי-טיוו) 1. פארשענד, נאכפארשענד; 2. נייגיעריג.
2. Children are by nature **inquisitive**.

inquis'itively *adv.* (אינ-קהוויז'-אי-טיוו-לי) אויף א נאכפארשענדען שטייגער; מיט נייגיעריגקייט.

inquis'itiveness *n.* (אינ-קהוויז'-אי-טיוו-נעס) נייגיעריגקייט; נייגיערדע.

inquis'itor *n.* (אינ-קהוויז'-אי-טאר)

אן אונטערזוכונגס-ריכטער; אן אינקוויזיטאר [א ריכטער וואס פערפאלגט און משפט די געגנער פון דער הערשענדער קירך]. ז. *Inquisition*.

inquisito'rial *a.* (אינ-קהוויז-אי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אונטערזוכונגס-ריכטער; וואס געהערט צו אן אינקוויזיטאר אדער צום קירכליכען ריכטער, וועלכער פערפאלגט אפיקורסים און געגנער פון דער הערשענדער רעליגיאן; וואס איז שייך צו אן אונטערזוכונג.

inrac'inate *v.* (אינ-רעס'-אי-נייט) איינוואָרצלען, איינפלאנצען.

in rea'son (אין ריע'זן) מיט רעכט, לויט יושר.

in reserve' (אין רי-זורוו') אין רעזערוו, אין זאפאס, גרייט.

in respect' to (אין רי-ספעקט' טו) בנוגע צו...; וואס איז שייך, וואס אנבעלאנגט צו...

in return' (אין רי-טוירן') דערפאר; אלס בעלוינונג.

in right mind (אין ראיט מאינד) ביים פולען פערשטאנד, ביים קלארען זינען.

in'road *n.* (אינ'-ראוד) 1. דאס צונעהמען עפעס ביי אימעצען, דאס שעדיגען; 2. אן איבערפאל, אן אנפאל, אן אנגריף.
1. We are making inroads on the commerce of Europe.

in'rolled *a.* (אינ'-ראולד) אריינגעוויקעלט [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

in'run *n.* (אינ'-ראן) דאס אריינפליסען [ווי פון איין וואסער-שטראם אין צווייטען אדער אין ים]; אריינפלוס; א פלאץ וואו איין פלוס פאלט אריין אין צווייטען.

in'running *n.* (אינ'-ראנ-אינג) אן אריינפלוס. ז. *inrun*.

in'rush *n.* (אינ'-ראש) דאס אריינשטראמען; א צופלוס.

insal'ivate *v.* (אינ-סעל'-אי-וועיט) אויסמישען ביים קייען די שפייז מיט שפייעכץ.

insaliva'tion *n.* (אינ-סעל-אי-וויי'-שאן) אויסמישונג פון שפייעכץ מיט דער שפייז בשעת'ן קייען.

insalu'brious *a.* (אינ-סע-ליו'-ברי-אס) אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד.

insalu'brity *n.* (אינ-סע-ליו'-ברי-טי) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר'ן געזונד.

insal'utary *a.* (אינ-סעל'-יו-טע-רי) אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; שעדליך; וואס פערורזאכט שלעכטס.

insanabil'ity *n.* (אינ-סענ-ע-ביל'-אי-טי) אונהיילבארקייט, אונקורירבארקייט.

insan'able *a.* (אינ-סענ'-עבל) אונהיילבאר; אונקורירבאר.

insan'ableness *n.* (אינ-סענ'-עבל-נעס) ז. *insanability*.

insan'ably *adv.* (אינ-סענ'-ע-בלי) אויף אן אונהיילבארען אופן.

ins and outs (אינז ענד אוטס) בויגונגען, זיגזאגען; שוואנקונגען; א פערדרעהטער, ניט גלייכער וועג; א לאבירינט; געניוע איינצעלהייטען; די הערשענדע רעגיערונגס-פארטיי און די געגנער-פארטיי [דאס מיניסטעריום און די אפאזיציאן].

insane' *a.* (אינ-סיין') וואהנזיניג, משוגע; וואס האט א שייכות צו משוגעת אדער משוגעים.

insane'ly *adv.* (אינ-סיינ'-לי) מיט משוגעת; ווי א משוגע'נער.

insane'ness *n.* (אינ-סיינ'-נעס) ז. *insanity*.

insan'itary *a.* (אינ-סענ'-אי-טע-רי) אונסאניטאריש, וואס איז געגען די כללים פון היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע], אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד.

insan'ity *n.* (אינ-סענ'-אי-טי) וואהנזין, משוגעת.

insa'piency *n.* (אינ-סיי'-פי-ענ-סי) נארישקייט.

insa'pient *a.* (אינ-סיי'-פי-ענט) נאריש.

insatiabil'ity *n.* (אינ-סיי-שיע-ביל'-אי-טי) אונערזעטליכקייט, דאס ניט קענען זיך אנזעטיגען; דאס ניט קענען זיך צופריעדענשטעלען.

insa'tiable *a.* (אינ-סיי'-שיעבל) אונערזעטליך, וואס קען זיך ניט אנזעטיגען; וואס קען זיך ניט צופריעדענשטעלען.

insa'tiableness *n.* (אינ-סיי'-שיעבל-נעס) ז. *insatiability*.

insa'tiably *adv.* (אינ-סיי'-שיע-בלי) ניט אנצוזעטיגען; ניט צום שטילען אדער צופריעדען צו שטעלען [דורשט, הונגער, פערלאנג א. ד. ג.].

insa'tiate *a.* (אינ-סיי'-שיעיט) ז. *insatiable*.

insa'tiately *adv.* (אינ-סיי'-שיעיט-לי) ז. *insatiably*.

insa'tiateness *n.* (אינ-סיי'-שיעיט-נעס) ז. *insatiability*.

insati'ety *n.* (אינ-סע-טאי'-ע-טי) ז. *insatiability*.

insatisfac'tion *n.* (אינ-סעט-אים-פעק'-שאן) אונבעפריעדיגקייט, אונצופריעדענהייט.

inscri'bable *a.* (אינ-סקראי'-בעבל) וואס מען קען אריינשרייבען [איין געאמעטרישע פיגור אין א צווייטער]; וואס מען קען אויפשרייבען, פערצייכנען אדער איינקריצען; וואס קען איינגעשריבען ווערען [אין א ליסט]; וואס קען געווידמעט ווערען [אין אן אויפשריפט].

inscri'bableness *n.* (אינ-סקראי'-בעבל-נעס) דאס קענען אויפגעשריבען ווערען, אריינגעשריבען ווערען, איינגעשריבען ווערען, פערצייכענט ווערען אדער איינגעקריצט ווערען; וואס מען קען ווידמענען. ז. *inscribe*.

inscribe' *v.* (אינ-סקראיב') איינשרייבען, אויפשרייבען; פערצייכנען; איינקריצען; ווידמען [דורך אן אויפשריפט]; אריינשרייבען איין געאמעטרישע פיגור אין א צווייטער [ווי למשל, א דריי-עק אין א קרייז].

inscribed' *a.* (אינ-סקראיבד') וואס האבען קאלירטע צייכענס עהנליך צו בוכשטאבען [וועגען אינזעקטען].

inscri'ber *n.* (אינ-סקראי'-בער) דער וואס מאכט אן אויפשריפט, קריצט איין אדער ווידמעט עפעס אימעצען [דורך אן אויפשריפט]; איינער וואס שרייבט איין [אין א ליסט]; איינער וואס שרייבט אריין איין געאמעטרישע פיגור אין א צווייטער.

inscrip'tible *a.* (אינ-סקריפ'-טיבל) וואס קען אריינגעשריבען ווערען [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

inscrip'tion *n.* (אינ-סקריפ'-שאן) אויפשריפט; איינקריצונג; ווידמונג [פון א ליטעראַרישען ווערק]; די צושטימונג פון אן אנקלאגער צו נעהמען אויף זיך די שטראף, וועלכע עס דארף קריגען דער אנגעקלאגטער, אויב עס וועט זיך ארויסצייגען, אז די אנקלאגע איז א פאלשע; דאס איינשרייבען אין א ליסט.

inscrip'tional *a.* (אינ-סקריפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויפשריפט, איינקריצונג, איינשרייבונג אדער ווידמונג.

inscrip'tive *a.* (אינ-סקריפ'-טיוו) ז. *inscriptional*.

inscrutabil'ity *n.* (אינ-סקרו-טע-ביל'-אי-טי) אונערפארשליכקייט, אונדורכדרינגליכקייט, געהיימניספאלקייט.

inscru'table *a.* (אינ-סקרו'-טעבל) אונערפארשליך; אונדורכדרינגליך; געהיימניספאל.

inscru'tableness *n.* (אינ-סקרו'-טעבל-נעס) ז. *inscrutability*.

inscru'tably *adv.* (אינ-סקרו'-טע-בלי) אויף אן אונערפארשליכען, אונדורכדרינגליכען אדער געהיימניספאלען אופן.

in se (אין סיע) אן און פאר זיך.

insec'able *a.* (אינ-סעק'-עבל) אונשניידבאר, וואס מען קען ניט צושניידען אדער פאנאנדערטיילען.

in'sect *n. and a.* (אינ'-סעקט) אן אינזעקט [ווי א פליג, א שפין, א ביען, א וואנץ א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו אן אינזעקט; ווי אן אינזעקט, קליין, נידריג.

insec'tean *a.* (אינ-סעק'-טי-ען) ווי ביי אן אינזעקט; אינזעקטענארטיג.

insec'ticide *n.* (אינ-סעק'-טי-סאיד) אן אינזעקטען-פערניכטער; א מיטעל צו פערניכטען אינזעקטען; דאס פערניכטען אינזעקטען.

insec'tiform *a.* (אינ-סעק'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אינזעקט; עהנליך צו אן אינזעקט.

insec'tifuge *n.* (אינ-סעק'-טי-פיודזש) אן אינזעקטען-פערטרייבער; א מיטעל צו פערטרייבען אינזעקטען.

in'sectile *a.* (אינ'-סעק-טיל) אינזעקטענארטיג; וואס האט די פארם אדער דעם כאראקטער פון אן אינזעקט.

insec'tion *n.* (אינ-סעק'-שאן) דער איינשניט; דאס איינשניידען.

Insectiv'ora *n.* (אינ-סעק-טיוו'-א-רא) דער מין חיות וואס ערנעהרען זיך מיט אינזעקטען.

insec'tivore *n.* (אינ-סעק'-טי-וואור) א חיה וואס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען.

insectiv'orous *a.* (אינ-סעק-טיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען; וואס בעלאנגט צו די אינזעקטען-פרעסענדע חיות.

in'sect-pow'der *n.* (אינ'-סעקט-פאו'-דער) א פולווער [פראשעק] צו פערניכטען אינזעקטען.

insecure' *a.* (אינ-סי-קיור') אונזיכער; אונגעוויס.

insecure'ly *adv.* (אינ-סי-קיור'-לי) אויף אן אונזיכערען אדער אונגעוויסען שטייגער.

insecu'rity *n.* (אינ-סי-קיו'-רי-טי) אונזיכערקייט; אונגעוויסהייט; דאס זיין אונזיכער אדער אונגעוויס.

insen'sate *a.* (אינ-סענ'-סייט) וואס פיהלט ניט; אונבעלעבט; אונזיניג, נאריש.

insensibil'ity *n.* (אינ-סענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס ניט-פיהלען; אונעמפפינדליכקייט.

insen'sible *a.* (אינ-סענ'-סיבל) וואס פיהלט ניט; אונעמפפינדליך; וואס לאזט זיך ניט פיהלען; אונמערקליך.

insen'sibleness *n.* (אינ-סענ'-סיבל-נעס) ז. *insensibility*.

insen'sibly *adv.* (אינ-סענ'-סי-בלי) אויף אן אונפיהלבארען אדער אונעמפפינדליכען אופן.

insen'sitive *a.* (אינ-סענ'-סי-טיוו) וואס פיהלט ניט; אונעמפפינדליך.

insen'sitiveness *n.* (אינ-סענ'-סי-טיוו-נעס) דאס ניט פיהלען; דאס זיין אונעמפפינדליך.

insen'tient *a.* (אינ-סענ'-שיענט) וואס פיהלט ניט.

inseparabil'ity *n.* (אינ-סעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) אונצוטרענליכקייט, דאס ניט קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arable *a.* (אינ-סעפ'-ע-רעבל) אונצוטרענליך; וואס קען ניט פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arableness *n.* (אינ-סעפ'-ע-רעבל-נעס) אונצוטרענליכקייט, אונאבזונדערליכקייט; דאס ניט קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arably *adv.* (אינ-סעפ'-ע-רע-בלי) אויף אזא אופן, דאס עס קען ניט פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arate *a.* (אינ-סעפ'-ע-רייט) אונטרענבאר, ניט געטרענט; אונטיילבאר, ניט פאנאנדערגעטיילט.

insep'arated *a.* (אינ-סעפ'-ע-ריי-טעד) ז. *inseparate*

insert' *v.* (אינ-סוירט') ארייגזעצען, ארייגשטעלען, ארייגרוקען; צושטעלען.

in'sert *n.* (אינ'-סוירט) עפעס וואס איז ארייגגעשטעלט אדער צוגעזעצט.
The map is an insert in the dictionary.

inser'table *a.* (אינ-סויר'-טעבל) וואס קען ארייגגעזעצט אדער ארייגגעשטעלט ווערען.

inser'ter *n.* (אינ-סויר'-טער) דער וואס שטעלט עפעס אריין; דער וואס גיט אריין א מודעה אין א צייטונג.

inser'ting *n.* (אינ-סויר'-טינג) דאס ארייגשטעלען, דאס צושטעלען; אן ארייגגעשטעלטע זאך.

inser'tion *n.* (אינ-סויר'-שאן) די ארייגשטעלונג, די ארייגרוקונג; די צושטעלונג; דאס וואס איז ארייגגעשטעלט, ארייגגעזעצט אדער ארייגגענעהט.

insesso'rial *a.* (אינ-סע-סאו'-רי-על) וואס קען זיצען אויף א שטאנג [ווי א פויגעל]; וואס איז געבויט צו קענען זיצען אויף א שטאנג [ווי די פיס פון א פויגעל].

in'set *n.* (אינ'-סעט) אן ארייגגעזעצטע אדער ארייגגעשטעלטע זאך; ביי בוכבינדער — א בלאט אדער בלעטער וואס ווערען ארייגגעקלעפט אין בוך בשעת'ן איינבינדען; דער ארייגפלוס [ווי פון א שטראם בעת ער פאלט אריין אין אן אנדער שטראם].

inset' *v.* (אינ-סעט') ארייגזעצען, ארייגשטעלען, ארייגפליסען.

inshel'ter *v.* (אינ-שעל'-טער) געבען אן אבדאך, ארייננעהמען אין וואהנונג.

in'shoot *n.* (אינ'-שוהט) דאס ארייגשיסען [ווי אין באל-שפיעל, ווען דער ווארפערווארפט דעם באל אזוי, דאס אויף א געוויסען פונקט מאכט ער א קרומע ליניע און פאלט גלייך אריין צום כאפער אין די הענד, ניט לאזענדיג דעם אבקלאפער אבצוקלאפען איהם].

in'shore *a. and adv.* (אינ'-שאור) וואס איז נאהנט צום ברעג; וואס דערנעהנטערט זיך צום ברעג; נעבען ברעג; אין דער ריכטונג צום בדעג.

in short (אין שאהרט) בקיצור.

in'side *n., a. and adv.* (אינ'-סאיד) דאס אינערע, דאס אינוועניגסטע; די אינוועניגסטע זייט; אינוועניגסטער; אינוועניג.

in'side out (אינ'-סאיד אוט) קאפויר, להיפוך, מיט דעם אונטערשלאג פון אויבען, מיט די פיס ארויף.

insi'der *n.* (אינ-סאי'-דער) אן אינוועניגסטער מענש, איינער וואס געפינט זיך אינוועניג [אין א הויז, אין א קרייז, אין א געזעלשאפט] און איז גוט בעקאנט מיט אלע אינערליכע אנגעלעגענהייטען.

in'side-screw *n.* (אינ'-סאיד-סקרוה) די שרויף-מוטער [מוטערקע].

in'side-shut'ter *n.* (אינ'-סאיד-שאט'-ער) פענסטער-לאדען, וואס פערמאכען זיך פון אינוועניג.

insid'ious *a.* (אינ-סיד'-אי-אס) וואס לויערט פון א בעהאלטענעם ארט; וואס איז געפלאנעוועט אדער געמאכט מיט דעם ציעל ארייגצונארען; הינטערליסטיג; בעטריגעריש.

insid'iously *adv.* (אינ-סיד'-אי-אס-לי) לויערענדיג פון א בעהאלטענעם ארט; אויף אן ארייננארענדען, בעטריגערישען אופן.

insid'iousness *n.* (אינ-סיד'-אי-אס-נעס) הינטערליסטיגקייט, בעטרוג, פאלשקייט.

in'sight *n.* (אינ'-סאיט) א טיעפער בליק; א גרינדליכע קענטנים פון עפעס; א שארפע איינזיכט.

insig'nia *n.* (אינ-סיג'-ני-א) עהרען-צייכענס [פון בעאמטע], צייכענס.

insignif'icance *n.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענס) אונבעדייטענהייט, אונוויכטיגקייט, קלייניגקייט.

insignif'icancy *n.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענ-סי) ז. *insignificance*

insignif'icant *a.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענט) אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קלייניך, געמיין.

insignif'icantly *adv.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענט-לי) אויף אן אונבעדייטענדען, ניט וויכטיגען שטייגער.

insincere' *a.* (אינ-סינ-סיר') ניט אויפריכטיג, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש.

insincere'ly *adv.* (אינ-סינ-סיר'-לי) אהן אויפריכטיגקייט; פערשטעלטערהייד; מעשה צבוע'ק.

insincer'ity *n.* (אינ-סינ-סער'-אי-טי) אונאויפריכטיגקייט, פערשטעלטקייט, פאלשקייט, צבוע'טסטווע.

in'sinking *n.* (אינ'-סינ-קינג) דאס איינזינקען; אן ארייגדריקונג, א פערטיעפונג.

insin'uate *v.* (אינ-סינ'-יו-אייט) אינסינואירען, ארויסשטעלען איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט אז עס זאל איהם שאדען; אונבעמערקט ארייגדרינגען; זיך איינשמייכלען; אנדייטען אויף א פערשטעלטען אופן; געבען א זייטיגע אנצוהערעניש.

insin'uating *a.* (אינ-סינ'-יו-איי-טינג) וואס רוקט זיך אונטער בגנבה; אונטערקריכענד, איינשמייכלענד; אינסינואירענד, וואס שטעלט ארויס איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטעלט, וועלכע זאל איהם ברייגגען שאדען.

insin'uatingly *adv.* (אינ-סינ'-יו-איי-טינג-לי) אויף אן אינסינואירענדען אופן.

insinua'tion *n.* (אינ-סינ-יו-איי'-שאן) אן אינסינואציע [דאס ארויסשטעלען איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט, וואס זאל איהם ברייגגען שאדען]; דאס לאנגזאמע ארייגקריכען; דאס ארייג'גנב'ענען זיך; דאס אונטער'חנפ'נען זיך; אן אנדייטונג אויף עפעס, אן אנצוהערעניש.

insin'uative *a.* (אינ-סינ'-יו-איי-טיוו) ז. *insinuating*

insin'uator *n.* (אינ-סינ'-יו-איי-טאר) איינער וואס חנפ'ט זיך צו; אן אינסינואטאר, איינער וואס שטעלט ארויס דעם אנדערענס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט, וואס ברייגגט איהם שאדען.

insip'id *a.* (אינ-סיפ'-איד) געשמאקלאז; פלאך, טעמפ, ניט אינטערעסאנט.

insipid'ity *n.* (אינ-סי-פיד'-אי-טי) געשמאקלאזיגקייט; פלאכקייט, טעמפקייט [אין גייסט]; אונאינטערעסאנטקייט.

insip'idly *adv.* (אינ-סיפ'-איד-לי) אהן געשמאק, אהן טעם, אהן אינטערעס; טעמפ, פלאך.

insip'idness *n.* (אינ-סיפ'-איד-נעס) ז. *insipidity*

insip'ience *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענס) נארישקייט.

insip'ient *a.* (אינ-סיפ'-אי-ענט) ניט קלוג, נאריש.

insist' *v.* (אינ-סיסט') בעשטעהן, דרינגען אז אזוי מוז עס זיין. אויף עפעס

insis'tence *n.* (אינ-סיס'-טענס) עקשנות; דאס בעשטעהן אויף עפעס.

insis'tency *n.* (אינ-סיס'-טענ-סי) דרינגליכקייט.

insis'tent *a.* (אינ-סיס'-טענט) וואס בעשטעהט אויף עפעס, איינגעשפארט; לעבעדיג, אינטענסיוו; וואס ציהט די אויפמערקזאמקייט.

insis'tently *adv.* (אינ-סיס'-טענט-לי) בעשטעהענדיג אויף עפעס; פאדערענדיג אדער בעטענדיג מיט עקשנות.

in si'tu (אין סאי'-טיו) אין געלאגיע — אויף'ן ארט, אויף'ן פלאץ וואו דאס האט זיך אויסגעבילדעט אדער פארמירט [ווענען שטיין-מאסען און ערד-שיכטען].

insnare' *v.* (אינ-סנעהר') ארייגכאפען אין א פאסטקע, ארייננארען אין זאק; שטעלען אין א פערצווייפעלטער לאגע; בעטריגען, פערפיהרען.

insnar'er *n.* (אינ-סנעהר'-ער) איינער וואס שטעלט א פאסטקע ארייגצוכאפען; א בעטריגער, אן אבנארער.

insobri'ety *n.* (אינ-סא-בראי'-ע-טי) ניט-ניכטערקייט, שכור'קייט.

insociabil'ity *n.* (אינ-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, דאס ניט פעהיג זיין צום געזעלשאפטליכען לעבען.

inso'ciable *a.* (אינ-סאו'-שיעבל) אונגעזעליג, ניט פריינדליך, ניט געזעלשאפטליך.

inso'ciate *a.* (אינ-סאו'-שי-אייט) אהן חברים, איינזאם.

in'solate *v.* (אינ'-סא-לייט) אויסשטעלען עפעס אויף דער זון [צו טריקענען אדער בלייכען].

insola'tion *n.* (אינ-סא-ליי'-שאן) דאס אויסשטעלען אויף דער זון; די דערוואַרעמונג פון דער זון; א געוויסע שעדיגונג פון פלאנצען אין אן אראנזשעריי, ווען אויף זיי פאלען צופיעל שטראהלען פון דער זון.

in'-sole *n.* (אינ'-סאול) דער אינוועניגסטער זויל [פאדעשווע] פון א שוך; א שטיקעל שטאף ארייגגעלעגט אין א שוך.

in'solence *n.* (אינ'-סא-לענס) העזה, חוצפה, אונפערשעמטהייט, גראבקייט.

in'solent *a.* (אינ'-סא-לענט) העזה'דיג, אונפערשעמט, גראב.

in'solently *adv.* (אינ'-סא-לענט-לי) אויף א חוצפה'דיגען אדער אונפערשעמטען אופן.

insolid'ity *n.* (אינ-סא-ליד'-אי-טי) ניט-פעסטקייט, שוואכקייט; אונהאלטבארקייט.

in sol'ido (אין סאל'-אי-דאו) סאלידאריש; פעראייניגט, צוזאמען.

insolubil'ity *n.* (אינ-סאל-יו-ביל'-אי-טי) אונשמעלצבארקייט, אונצולאזבארקייט; אונלעזבארקייט, אונערקלערבארקייט.

insol'uble *a. and n.* (אינ-סאל'-יובל) אונשמעלצבאר [וואס מען קען ניט צושמעלצען אדער צולאזען]; וואס קען ניט געלעזט אדער ערקלערט ווערען; אן אונשמעלצבארע זאך; א פראבלעם וואס קען ניט געלעזט ווערען.

insol'ubleness *n.* (אינ-סאל'-יובל-נעס) ז. *insolubility*.

insol'vable *a.* (אינ-סאל'-וועבל) וואס מען קען ניט אויפלעזען אדער ערקלערען; וואס קען ניט בעצאהלט ווערען; וואס מען קען ניט פאנאנדערלאזען אדער פאנאנדערנעהמען.

insol'vency *n.* (אינ-סאל'-ווענ-סי) די אונפעהיגקייט, דאס ניט זיין אין שטאנד צו צאהלען חובות; באנקראט.

insol'vency of an estate' (אינ-סאל'-ווענ-סי אוו ען עס-טייט') דער באנקראט פון א מאיאנטעק [וואס אז מען זאל איהם פערקויפען, וועט דאס געלד ניט קלעקען אויף צו בעצאהלען אלע חובות פון'ם אייגענטימער].

insol'vent *a. and n.* (אינ-סאל'-ווענט) אונפעהיג אדער ניט אימשטאנד צו צאהלען חובות; וואס איז שייך צו א באנקראט; איינער וואס איז ניט אימשטאנד אויסצוצאהלען אלע זיינע חובות.

insol'vent debt'ors' court (אינ-סאל'-ווענט דעט'-ארז קאורט) אן אבטיילונג אין געריכט, וואס פערנעהמט זיך מיט באנקראט-פראצעסען.

in some respect' (אין סאם רי-ספעקט') אין א געוויסער מאס, אין א געוויסער הינזיכט.

insom'nia *n.* (אינ-סאמ'-ני-א) שלאפלאזיגקייט, דאס ניט קענען שלאפען.

insom'niac *n.* (אינ-סאמ'-ני-עק) איינער וואס ליידעט פון שלאפלאזיגקייט.

insom'nious *a.* (אינ-סאמ'-ני-אס) שלאפלאז, וואס קען ניט שלאפען.

insom'nolence *n.* (אינ-סאמ'-נא-לענס) ז. *insomnia*.

in'somuch' *adv.* (אינ'-סא-מאטש') אויף אזוי פיעל, ווי.

insono'rous *a.* (אינ-סא-נאו'-ראס) וואס קלינגט ניט, וואס האט ניט קיין רעזאנאנס.

insooth' *adv.* (אינ-סוהטה') וואהרהאפטיג, אין אמת'ן.

insou'ciance *n.* (אינ-סוה'-סי-ענס) נאכלעסיגקייט, אונבעזארגטהייט, אונבעזארגטקייט.

insou'ciant *a.* (אינ-סוה'-סי-ענט) אונבעזארגט, נאכלעסיג, אונבעזארגט.

insoul' *v.* (אינ-סאול') אריינלעגען די נשמה, צובינדען זיך מיט לייב און לעבען.

inspan' *v.* (אינ-ספען') איינשפאנען, איינאכען, אנטהאן א יאך.

in spe'cie (אין ספיע'-שי) מיט הארטע מטבעות, במזומנים [צאהלען]; אין דער פארם, אין דעם סארט, אין דעם מין.

inspect' *v.* (אינ-ספעקט') בעזעהן, בעקוקען; אונטערזוכען, אויפזעהן אדער אכטונג געבען אויף עפעס.

inspec'tion *n.* (אינ-ספעק'-שאן) אינספעקציאן, גענויע בעטראכטונג, בעקוקונג, אונטערזוכונג; אויפזיכט, השגחה.

inspec'tion-car *n.* (אינ-ספעק'-שאן-קאר) אן אינספעקציאנס-וואגאן [צום אונטערזוכען דעם צושטאנד פון דער אייזענבאהן-ליניע].

inspec'tive *a.* (אינ-ספעק'-טיוו) בעטראכטענד, בעקוקענד, אונטערזוכענד, האבענדיג די אויפזיכט.

inspec'tor *n.* (אינ-ספעק'-טאר) אן אינספעקטאר, אן אויפזעהער.

inspec'torate *n.* (אינ-ספעק'-טאר-אייט) אינספעקטאראט, די געגענד אונטער דעם רשות פון אן אינספעקטאר, אינספעקטארען-קערפערשאפט.

inspec'tor-gen'eral *n.* (אינ-ספעק'-טאר-דזשענ'-ע-רעל) דער הויפט-אינספעקטאר אדער אויפזעהער.

inspecto'rial *a.* (אינ-ספעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אינספעקטאר.

inspec'torship *n.* (אינ-ספעק'-טאר-שיפ) אינספעקטאראט; דאס אמט פון אן אינספעקטאר; דער דיסטריקט אונטער דעם רשות פון אן אינספעקטאר.

inspec'tress *n.* (אינ-ספעק'-טרעס) אן אינספעקטארשע; א פרוי אן אינספעקטאר.

insperse' *v.* (אינ-ספוירס') בעשפרענקלען, בעשפריצען.

insper'sion *n.* (אינ-ספויר'-שאן) בעשפרענקלונג; דאס בעשפריצען.

insphere' *v.* (אינ-ספיער') איינשליסען אין א קרייז.

in'-sphere *n.* (אינ'-ספיער) אן אריינגעשריבענער קרייז [א קרייז אריינגעשריבען אין אן אנדערער געאמעטרישער פיגור].

inspir'able *a.* (אינ-ספאיר'-עבל) וואס קען איינגעאטהעמט ווערען; וואס קען אינספירירט ווערען; וואס קען בעאיינפלוסט ווערען, וואס קומט דורך השפעה; וואס קען קריגען אן אנשטויס, וואס קען בעגייסטערט ווערען.

inspira'tion *n.* (אינ-ספי-ריי'-שאן) די איינאטהעמונג; אינספיראציאן, השפעה; דער איינפלוס פון רוח הקודש; בעגייסטערונג.

inspira'tional *a.* (אינ-ספי-ריי'-שאנ-על) וואס קומט פון אינספיראציאן אדער געטליכער השפעה; וואס איז אונטער דער ווירקונג פון רוח הקודש.

inspira'tionalist *n.* (אינ-ספי-ריי'-שאנ-על-איסט) איינער וואס בעגייסטערט אדער בעאיינפלוסט; איינער אונטער וועלכענס השפעה אנדערע געפינען זיך; איינער וואס בעהויפטעט צו ריידען ברוח הקודש.

inspira'tionally *adv.* (אינ-ספי-ריי'-שאנ-על-אי) דורך השפעה; דורך'ן רוח הקודש; דורך בעגייסטערונג.

inspira'tionist *n.* (אינ-ספי-ריי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער געטליכער השפעה; איינער וואס גלויבט אז די הייליגע שריפטען זיינען געשריבען ברוח הקודש.

in'spirator *n.* (אינ'-ספי-ריי-טאר) אן אינסטרומענט איינצואטהעמען אדער אריינצוציהען לופט, גאז אדער פארע [דונסט]; אין א דאמפף-מאשין — א דאפעלטע פומפע [איין טייל פון דער פומפע ציהט ארויס דאס וואסער פון דעם רעזערוואואר און דער צווייטער טייל גיסט עס אריין אין קעסעל].

inspir'atory *a.* (אינ-ספאיר'-ע-טא-רי) וואס איז צום איינאטהעמען; אינספירירט. ז. *inspire*.

inspire' *v.* (אינ-ספאיר') איינאטהעמען; בעאיינפלוסען, בעגייסטערען; אינספירירען, שטעלען אונטער דער השפעה; שטעלען אונטער דעם איינפלוס פון דער געטליכער השפעה אדער פון רוח הקודש.

inspired' *a.* (אינ-ספאירד') איינגעאטהעמט; בעגייסטערט; אינספירירט. ז. *inspire*.

inspir'er *n.* (אינ-ספאיר'-ער) איינער וואס אינספירירט, וואס בעאיינפלוסט אדער בעגייסטערט צו עפעס.

inspir'ing *a.* (אינ-ספאיר'-אינג) בעאיינפלוסענד, בעגייסטערענד, אנשטעקענד [מיט געפיהלען, גלויבען א. ז. וו.]; אינספירירענד.

inspir'ingly *adv.* (אינ-ספאיר'-אינג-לי) דורך אינספיראציאן; דורך בעאיינפלוסונג אדער אנשטעקונג [מיט געפיהלען, גלויבען א. ז. וו.]; בעגייסטערענד.

inspir'it *v.* (אינ-ספיר'-איט) בעלעבען, אויפמונטערען.

inspis'sate *v. and a.* (אינ-ספיס'-אייט) געדיכט מאכען [פליסיגקייטען]; געמאכט געדיכט.

inspissa'tion *n.* (אינ-ספי-סיי'-שאן) דאס געדיכט מאכען אדער געדיכט ווערען [פון פליסיגקייטען].

in'-square *n.* (אינ'-סקוועהר) אן אריינגעשריבענער קוואדראט [א קוואדראט וואס איז אריינגעשריבען אין אן אנדערער געאמעטרישער פיגור].

inst. אן אבקירצונג פון *instant*.
Your letter of the 12th **inst.** is at hand.

instabil'ity *n.* (אינ-סטע-ביל'-אי-טי) אונבעשטענדיגקייט, ניט-פעסטקייט.

insta'ble *a.* (אינ-סטיי'-בל) אונבעשטענדיג, ניט פעסט.

instal' *v.* (אינ-סטאהל') ז. *install*.

install' *v.* (אינ-סטאהל') אינסטאלירען, איינפיהרען [אין אן אמט].

installa'tion *n.* (אינ-סטא-ליי'-שאן) אינסטאלירונג, איינפיהרונג [אין אן אמט].

install'ment *n.* (אינ-סטאהל'-מענט) אינסטאלירונג, איינפיהרונג [אין אן אמט]; ראטען-צאהלונג, ראטע; א טייל, א פארטזעצונג [פון עפעס וואס ווערט געגעבען טיילענווייז, ווי למשל, פון א בוך, פון אן ערצעהלונג א. ד. ג.].

instal'ment *n.* (אינ-סטאהל'-מענט) ז. *installment*.

instamp' *v.* (אינ-סטעמפ') איינדריקען, איינקריצען.

in'stance *n. and v.* (אינ'-סטענס) א פאל [א פאסירונג]; א ביישפיעל; דרינגליכקייט; אינסטאנץ; ברינגען אלס ביישפיעל.

in'stance court (אינ'-סטענס קאורט) א נאוויגאציאנס-געריכט, אן אבטיילונג פון דעם אמאליגען אדמיראליטעטס-געריכט אין ענגלאנד; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פעדעראלעס בעצירק-געריכט וואס בעשעפטיגט זיך מיט קלאגען וואס קומען ארויס פון נאוויגאציאן [שיפפאהרט].

in'stancy *n.* (אינ'-סטענ-סי) דרינגליכקייט.

in'stant *a. and n.* (אינ'-סטענט) באלדיג, איצטיג, געגענווערטיג, אויגענבליקליך; מאמענט, אויגענבליק, רגע; איצטיגע צייט, איצטיגער מאמענט.

instantane'ity *n.* (אינ-סטענ-טע-ני'-אי-טי) אויגענבליקליכקייט.

instanta'neous *a.* (אינ-סטענ-טיי'-ני-אס) אויגענבליקליך, מאמענטאל.

instanta'neously *adv.* (אינ-סטענ-טיי'-ני-אס-לי) אין איין מאמענט.

instanta'neousness *n.* (אינ-סטענ-טיי'-ני-אס-נעס) ז. *instantaneity*

instan'ter *adv.* (אינ-סטענ'-טער) באלד, די מינוט.

in'stantly *adv.* (אינ'-סטענט-לי) באלד; אויגענבליקליך.

instar' *v.* (אינ-סטאר') אויסשטערנען; איינפאסען אדער בעציערען מיט שטערען אדער ברילִיאנטען; מאכען ווי א שטערן, האלטען זעהר הויך.

instate' *v.* (אינ-סטייט') אינסטאלירען, איינשטעלען, עטאבלירען.

instate'ment *n.* (אינ-סטייט'-מענט) אינסטאלירונג, איינשטעלונג, עטאבלירונג.

in sta'tu quo (אין סטיי'-טיו קוואו) ווי געווען, אין דעמזעלבען צושטאנד.

instau'rate *v.* (אינ-סטאה'-רייט) רעס-טאורירען, ווידער-הערשטעלען, ווידער-בע-נייען, רעפארירען.

instaura'tion *n.* (אינ-סטאה-ריי'-שאן) רעסטאוראציאן, רעפארירונג, ווידער-הער-שטעלונג, ווידער-בענייאונג.

instead' *prep.* (אינ-סטעד') אנשטאט.

insteep' *v.* (אינ-סטיעפ') איינגעצען, איינטונקען; דורכנעצען מיט וואסער.

insteeped' *a.* (אינ-סטיעפט') איינגע-טונקט.

in'step *n.* (אינ'-סטעפ) דער אויבער-שטער אויסגעבויגענער טייל פון פוס-טראט פון א מענשליכען פוס; די פאדערשטע זייט פון פוס ביי א פערד צווישען קניע און קנעכעל.

in'stigate *v.* (אינ'-סטי-גייט) אנרייצען, אויפהעצען.

instiga'tion *n.* (אינ-סטי-גיי'-שאן) די אנרייצונג, די אויפהעצונג.

in'stigator *n.* (אינ'-סטי-גיי-טאר) אן אנרייצער, אן אויפהעצער.

instil' *v.* (אינ-סטיל') איינטריפען; אריינגיסען טראפענווייז; איינפליסען אין איינעם געדאנקען אדער געפיהלען; וויר-קען, אויפהעצען, אנרייצען.

instill' *v.* (אינ-סטיל') ז. *instil*

instilla'tion *n.* (אינ-סטי-ליי'-שאן) די איינטריפונג, דאס אריינגיסען טראפענ-ווייז; דאס איינפליסען אדער ווירקען אויף איינעם ביסלעכווייז; דאס אויפהעצען.

instill'er *n.* (אינ-סטיל'-ער) איינער וואס גיסט אריין טראפענווייז; איינער וואס פלאנצט איין אין צווייטען געוויסע געדאנקען אדער אידעען; אן אנרייצער, אן אויפהעצער.

instill'ment *n.* (אינ-סטיל'-מענט) דאס אריינטריפען; דאס אריינגיסען טראפענ-ווייז; דאס וואס ווערט אריינגעטריפט.

instil'ment *n.* (אינ-סטיל'-מענט) ז. *instillment*

in'stinct *n.* (אינ'-סטינקט) אן אינ-סטינקט, א נאטור-טריעב [אן אונבע-וואוסטזיניגע נאטירליכע אנרעגונג, וועלכע צווינגט א חיה צו טהאן געוויסע צוועקמע-סיגע טהאטען, וואס דיענען צו דערהאל-טען דאס לעבען פון אינדיווידואום אדער פון מין]; אן אינערליכע, אונמיטעלבארע [אהן דער הילף פון זינליכער ערפאהרונג] ערקענטניס-פעהיגקייט.

instinct' *a.* (אינ-סטינקט') אינערליך בעוועגט, אהן אן אויסערליכער קראפט אדער ווירקונג.

instinc'tive *a.* (אינ-סטינק'-טיוו) אינ-סטינקטיוו, וואס האט א נאטור-טריעב.

instinc'tively *adv.* (אינ-סטינק'-טיוו-לי) אינסטינקטיוו, דורך א נאטור-טריעב.

instinc'itve monoma'nia (אינ-סטינק'-טיוו מאנ-א-מיי'-ני-א) א משוגעת צו בעגעהן א געוויסען פערברעכען [ווי גנב'נען, מארדען א. ז. וו.].

in'stitute *v. and n.* (אינ'-סטי-טיוט) אינסטיטואירען, פעסטזעצען, עטאבלירען, פערארדנען [אן אונטערזוכונג], אנהוי-בען [א געריכטס-פראצעס]; איינשטעלען [אין א גייסטליכען אמט]; אן איינגע-פיהרטער פרינציפ, רעגעל אדער געזעץ; אן איינגעשטעלטע ארדנונג; אן אינסטי-טוט, א געזעלשאפטליכע קערפערשאפט מיט ליטעראַרישע אדער וויסענשאפטליכע צוועקען.

in'stitutes *n.* (אינ'-סטי-טיוטס) סטאטו-טען, אינסטיטוציאנען [זאמלונגען פון גע-זעצען און תקנות].

institu'tion *n.* (אין-סטי-טיו'-שאן) אן אינסטיטוציאן, אן איינריכטונג; אן אנ-שטאלט; די איינזעצונג, די פערארדנונג; דאס איינשטעלען אדער איינפיהרען אין א גייסטליכען אמט; אן איינגעשטעלטע זאך, א מנהג; אן אינסטיטוט, א געזעלשאפטלי-כע קערפערשאפט מיט ליטעראַרישע אדער וויסענשאפטליכע צוועקען.

institu'tional *a.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-על) וואס געהערט צו עלעמענטארער אונ-טערריכט אדער בעלעהרונג; וואס איז איינגעשטעלט; וואס איז פעסטגעזעצט; וואס איז שייך צו אן אינסטיטוציאן אדער איינריכטונג.

institu'tionalism *n.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-על-איזם) אין טעאלאגיע — דער גייסט אדער די ריכטונג, וועלכע לעגט גרויס וויכטיגקייט אויף די רעליגיעזע אינ-סטיטוציאנען אדער איינריכטונגען.

institu'tionary *a.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו אינסטיטוציאנען אדער איינריכטונגען; וואס ענטהאלט אן אנפאנגס-אונטערריכט; עלעמענטאר; וואס איז שייך צו דער איינפיהרונג אין א גייסטליכען אמט.

in'stitutive *a.* (אינ'-סטי-טיו-טיוו) עטאבלירענד, איינריכטענד; איינגעאר-דענט.

in'stitutor *n.* (אינ'-סטי-טיו-טאר) א גרינדער, אן איינריכטער; דער וואס פיהרט איין א גייסטליכען אין זיין אמט.

in'stitutor of law (אינ'-סטי-טיו-טאר אוו לאה) א געזעצגעבער.

in stock (אין סטאק) אויף לאגער.

in store (אין סטאור) אנגעגרייט.

in'stroke *n.* (אינ'-סטראוק) אין א דאמפף-מאשין — דער אריינשטויס [דער שטויס, ביי וועלכען דער קאלבען ווערט אריינגעשטויסען אין ציליגדער].

instruct' *v.* (אינ-סטראקט') אונטערריכ-טען, בעלעהרען; געבען אינסטרוקציאנען.

instruc'tion *n.* (אינ-סטראק'-שאן) אונ-טערריכט, די בעלעהרונג; אן אינסטרוק-ציאן, אן אנזאג.

instruc'tional *a.* (אינ-סטראק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו בילדונג אדער אויפ-קלערונג.

instruc'tive *a.* (אינ-סטראק'-טיוו) בע-לעהרענד.

instruc'tively *adv.* (אינ-סטראק'-טיוו-לי) אויף א בעלעהרענדען אופן.

instruc'tor *n.* (אינ-סטראק'-טאר) א לעהרער; איינער וואס גיט געוויסע ידיעות וועגען א זאך.

instruc'tress *n.* (אינ-סטראק'-טרעס) א לעהרערין.

in'strument *n.* (אינ'-סטרו-מענט) אן אינסטרומענט, א ווערקצייג, א געצייג; אן אקט, א פאפיער, א דאקומענט.

instrumen'tal *a.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל) אינסטרומענטאל; וואס דיענט אלס ווערק-צייג; ניצליך פאר וועלכען ניט איז צוועק; וואס איז געמאכט אדער דורכגעפיהרט דורך אן אינסטרומענט.

instrumen'tal cause (אינ-סטרו-מענ'-טעל קאהז) די ווירקענדע אורזאכע.

instrumen'talist *n.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-איסט) איינער וואס שפיעלט אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט; איינער וואס פערריכט מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

instrumental'ity *n.* (אינ-סטרו-מענ-טעל'-אי-טי) דיענליכקייט, נוציגקייט פאר עפעס, ווירקונג.

instrumen'tally *adv.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-אי) אלס ווערקצייג, אלס מיטעל; מיט דער הילף פון אן אינסטרומענט.

instrumen'talness *n.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-נעס) ז. *instrumentality*

instrumenta'tion *n.* (אינ-סטרו-מענ-טיי'-שאן) דאס בענוצען אינסטרומענטען ביי דער ארבייט; דאס פערפאסען מוזיק פאר מוזיק-אינסטרומענטען, בעזונדערס פאר אן ארקעסטער.

in'strumentist *n.* (אינ'-סטרו-מענ-טיסט) איינער וואס שפיעלט אויף א מו-זיקאלישען אינסטרומענט; איינער וואס פערריכט מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

insubjec'tion *n.* (אינ-סאב-דזשעק'-שאן) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט פאל-גען די הערשענדע מאכט אדער דאס געזעץ.

insubmis'sion *n.* (אינ-סאב-מיש'-אן) אונגעהארכזאמקייט; ווידערשפעניגקייט; דאס ניט אנערקענען קיין אויבערהאר.

insubor'dinate *a.* (אינ-סאב-אר'-די-נייט) אונגעהארכזאם; וואס גיט זיך ניט אונטער אונטער דער הערשענדער מאכט אדער געזעץ.

insubordina'tion *n.* (אינ-סאב-אר-די-ניי'-שאן) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט פאלגען די הערשענדע מאכט אדער דאס געזעץ.

insubstan'tial *a.* (אינ-סאב-סטענ'-שעל) וואס איז ניט וועזענטליך; לייכט; אהן אן אינהאלט; אונווירקליך.

insubstantial'ity *n.* (אינ-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין וועזען; דאס זיין אהן אן אינהאלט; אונ-ווירקליכקייט.

in succes'sion (אין סאק-סעש'-אן) איינס נאך'ן אנדערען; כסדר.

insuf'ferable *a.* (אינ-סאפ'-ער-עבל) אונערטרעגליך, וואס מען קען ניט דער-ליידען; וואס מען קען ניט אויסהאלטען.

insuf'ferably *adv.* (אינ-סאפ'-ער-ע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן.

insuffi'cience *n.* (אינ-סא-פיש'-ענס) ניט-גענוגקייט; אונפעהיגקייט.

insuffi'ciency *n.* (אינ-סא-פיש'-ענ-סי) ז. *insufficience*

insuffi'cient *a.* (אינ-סא-פיש'-ענט) ניט גענוגענד; ניט קאמפעטענט, אונפע-היג.

insuffla'tion *n.* (אינ-סא-פליי'-שאן) די אנהויכונג; די איינהויכונג, די אריינ-בלאזונג.

in'sufflator *n.* (אינ'-סא-פליי-טאר) א מין בלאז-זאק; א מעדיצינישער אינ-סטרומענט אריינצובלאזען לופט אדער גאז אין קערפער.

insuitabil'ity *n.* (אינ-סיו-טע-ביל'-אי-טי) ניט-צוגעפאסטקייט, דאס זיין ניט צו-געפאסט.

in'sular *a. and n.* (אינ'-סיו-לאר) וואס איז שייך צו אן אינזעל; ארומגערינגעלט פון אלע זייטען מיט וואסער; וואס איז אבגעזונדערט פון אלע אנדערע; וואס איז שייך צו אן איינוואהנער פון אן אינזעל אדער צו א מענשען וואס געפינט זיך אין אן אבגעזונדערטער לאגע; אן איינוואהנער פון אן אינזעל.

in'sularism *n.* (אינ'-סיו-לאר-איזם) דאס זיין אין אן אבגעזונדערטער לאגע; דאס פיהרען זיך מעשה ישוב'ניק.

insular'ity *n.* (אינ-סיו-לער'-אי-טי) די אינזעל=לאגע; שמאלקייט, בעגרענצטקייט.

in'sularly *adv.* (אינ'-סיו-לאר-לי) ווי אין אן אינזעל=לאגע.

in'sulate *v.* (אינ'-סיו-לייט) אויסבילדען אן אינזעל, ארומרינגלענדיג דאס ארט מיט וואסער; אבזונדערען, איזאלירען.

insula'tion *n.* (אינ-סיו-ליי'-שאן) די איזאלירונג, אבזונדערונג.

in'sulator *n.* (אינ'-סיו-ליי-טאר) אן איזולאטאר, א קערפער וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט; איינס פון די גלעזערנע אדער פארצעלייענע בעכערלעך אויף די טעלעגראפען=סלופעס, צו וועלכע מען בעפעסטיגט די דראטען.

Insulator

in'sult *n.* (אינ'-סאלט) אן בעליידיגונג; אן איבערפאל, אן אטאקע.

insult' *v.* (אינ-סאלט') בעליידיגען; איבערפאלען; מאכען אן אטאקע [ניט לויט די קריעגס=כללים].

insul'table *a.* (אינ-סאל'-טעבל) וואס בעליידיגט זיך לייכט.

insul'ter *n.* (אינ-סאל'-טער) א בעליידיגער.

insul'ting *a.* (אינ-סאל'-טינג) בעליידיגענד.

insul'tingly *adv.* (אינ-סאל'-טינג-לי) מיט בעליידיגונג.

insuperabil'ity *n.* (אינ-סיו-פע-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען איבערגעשטיגען ווערען אדער בייגעקומען ווערען.

insu'perable *a.* (אינ-סיו'-פע-רעבל) וואס מען קען ניט איבערשטייגען אדער בייקומען.

insu'perableness *n.* (אינ-סיו'-פע-רעבל-נעס) ז. *insuperability*

insu'perably *adv.* (אינ-סיו'-פע-רע-בלי) ניט צום איבערשטייגען, ניט בייצוקומען.

insuppor'table *a.* (אינ-סא-פאור'-טעבל) אונערטרעגליך; אונאונטערשטיצבאר.

insuppor'tableness *n.* (אינ-סא-פאור'-טעבל-נעם) אונערטרעגליכקייט; אונמעגליכקייט צו ווערען אונטערשטיצט.

insuppor'tably *adv.* (אינ-סא-פאור'-טע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן; אזוי אז עס זאל אונמעגליך זיין צו אונטערשטיצען.

insuppo'sable *a.* (אינ-סא-פאו'-זעבל) וואס מען קען ניט משער זיין; וואס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל.

insuppress'ible *a.* (אינ-סא-פרעס'-איבל) וואס עס איז אונמעגליך צו אונטערדריקען, וואס מען קען ניט בעהאלטען אדער פערשווייגען.

insuppress'ibly *adv.* (אינ-סא-פרעס'-אי-בלי) ניט צו פערשווייגען, ניט צו בעהאלטען, ניט צו אונטערדריקען.

insuppress'ive *a.* (אינ-סא-פרעס'-איוו) ז. *insupressible*

insurabil'ity *n.* (אינ-שוהר-ע-ביל'-אי-טי) פערזיכערונגס=פעהיגקייט [דאס קענען אסעקורירט, פערסטראכירט אדער פערזיכערט ווערען פון פייער, שאדען א. ז. וו.].

insur'able *a.* (אינ-שוהר'-עבל) וואס קען אסעקורירט ווערען, פערסטראכירט ווערען אדער פערזיכערט ווערען [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insur'able in'terest (אינ-שוהר'-עבל אינ'-טער-עסט) דאס וואס ווערט אסעקורירט אדער פערזיכערט [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insur'ance *n.* (אינ-שוהר'-ענס) פערזיכערונג, אסעקוראנץ [פון פייער, שאדען א. ז. וו.]; א פערזיכערונגס=פאליסע [א קאנטראקט צווישען דעם פערזיכערטען און דער פערזיכערונגס=געזעלשאפט]; די פערזיכערונגס=פרעמיום [דאס געצאהלט פאר פערזיכערונג].

insur'ance a'gent (אינ-שוהר'-ענס איי'-דזשענט) אן אגענט פון א פערזיכערונגס=געזעלשאפט [וואס אסעקורירט פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'ance bro'ker (אינ-שוהר'-ענס בראו'-קער) א פערזיכערונגס=מעקלער, אן אגענט פון א פערזיכערונגס=געזעלשאפט.

insur'ance commis'sioner (אינ-שוהר'-ענס קא-מיש'-אנ-ער) א פערזיכערונגס=קאמיסיאנער [אין איינִיגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטאאט=בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די פערזיכערונגס=געזעלשאפטען].

insur'ance com'pany (אינ-שוהר'-ענס קאמ'-פע-ני) א פערזיכערונגס=געזעלשאפט [פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'ance pol'icy (אינ-שוהר'-ענס פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס=פאליסע [א קאנטראקט צווישען דעם פערזיכערטען און דער פערזיכערונגס=געזעלשאפט].

insure' *v.* (אינ-שוהר') גאראנטירען, פעסטשטעלען, מאכען געוויס אדער זיכער; אסעקורירען, פערזיכערען [פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'er *n.* (אינ-שוהר'-ער) איינער וואס גאראנטירט; איינער וואס אסעקורירט אדער פערזיכערט [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insurge' *v.* (אינ-סוירדזש') אויפהעצען צו אן אויפשטאנד, ארויסרופען א בונט.

insur'gence *n.* (אינ-סויר'-דזשענס) ז. *insurgency*

insur'gency *n.* (אינ-סויר'-דזשענ-סי) אן אויפשטאנד, א בונט.

insur'gent *a. and n.* (אינ-סויר'-דזשענט) מאכענדיג אן אויפשטאנד, בונטעווענדיג; א בונטאווטשיק, איינער וואס מאכט אן אויפשטאנד אדער א בונט.

insurmountabil'ity *n.* (אינ-סויר-מאונ-טע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען איבערגעשטיגען אדער בייגעקומען ווערען.

insurmoun'table *a.* (אינ-סויר-מאונ'-טעבל) וואס קען ניט איבערגעשטיגען ווערען, וואס מען קען ניט בייקומען.

insurmoun'tableness *n.* (אינ-סויר-מאונ'-טעבל-נעס) ז. *insurmountability*

insurmoun'tably *adv.* (אינ-סויר-מאונ'-טע-בלי) ניט צום איבערשטייגען, ניט בייצוקומען.

insurrect' *v.* (אינ-סא-רעקט') זיך בונטעווען, מאכען אן אויפשטאנד.

insurrec'tion *n.* (אינ-סא-רעק'-שאן) אן אויפשטאנד, א בונט.

insurrec'tional *a.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויפשטאנד; רעוואלוציאנער, בונטעווענד זיך.

insurrec'tionary *a.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-ע-רי) ז. *insurrectional*

insurrec'tionist *n.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אויפשטאנד; א בונטאווטשיק.

insusceptibil'ity *n.* (אינ-סא-סעפ-טי-ביל'-אי-טי) אונעמפפינדליכקייט; דאס זיין ניט אונטערגעווארפען צו דער ווירקונג פון עפעס.

insuscep'tible *a.* (אינ-סא-סעפ'-טיבל) אונעמפפינדליך; ניט אונטערגעווארפען צו דער ווירקונג פון עפעס.

insuscep'tive *a.* (אינ-סא-סעפ'-טיוו) ז. *insusceptible*

inswathe' *v.* (אינ-סהווייטה') איינהילען, איינוויקלען.

int. אן אבקירצונג פון די ווערטער: *interest, introduction* אדער *interjection*

intact' *a.* (אינ-טעקט') ניט=געריהרט, גאנץ, ניט=בעשעדיגט.

intac'table *a.* (אינ-טעק'-טעבל) אונפיהלבאר, וואס מען קען ניט פיהלען אדער אנטאפען.

intac'tible *a.* (אינ-טעק'-טיבל) ז. *intactable*

intac'tile *a.* (אינ-טעק'-טיל) אונפיהלבאר, וואס מען קען ניט פיהלען אדער אנטאפען.

intact'ness *n.* (אינ-טעקט'-נעס) גאנצקייט, פאלקאמענהייט, ניט=געריהרטקייט, אונבעשעדיגטקייט.

intagl'io *n. and v.* (אינ-טעל'-יאו) אן איינגראווירונג, אן איינגעשניטענע פיגור, צייכנונג א. ד. ג. [אין געגענזאץ צו רעליעפע אדער בולט'ע פערציערונגען]; אן עדעלשטיין מיט אן איינגעשניטענער פיגור אדער צייכנונג; אן איינגראווירונג וואס דיענט אלס מיטעל אבצוגיסען דיעזעלבע צייכנונג אין רעליעף; איינגראווירען; מאכען בולט'ע פיגורען מיט דער הילף פון אן איינגראווירונג.

in'take *n.* (אינ'-טייק) דאס אריינגעהמען אינוועניג; דאס וואס ווערט אריינגענומען אדער אריינגעצויגען אינוועניג; די איינפלוס=עפנונג [פון א רעהר]; דער לופטשטראם וואס ווערט אריינגעלאזען פון אויסען אין א שאכטע.

in'taker *n.* (אינ'-טיי-קער) איינער אדער עטוואס וואס נעהמט אריין אדער ציהט אריין.

intangibil'ity *n.* (אינ-טענ-דזשי-ביל'-אי-טי) אונפיהלבארקייט, אונבעריהרבארקייט; דאס ניט לאזען זיך פיהלען ביים אנריהרען; דאס ניט קענען בעגריפען ווערען.

intan'gible *a.* (אינ-טענ'-דזשיבל) אונפיהלבאר, אונבעריהרבאר; וואס לאזט זיך ניט פיהלען ביים אנריהרען; ניט צו בענעהמען, ניט צו בעגרייפען.

intan'gibleness *n.* (אינ-טענ'-דזשיבל-נעס) ז. *intangibility*

intan'gibly *adv.* (אינ-טענ'-דזשי-בלי) אויף אן אונבעריהרבארען אדער אונפיהלבארען אופן; ניט צו בענעהמען, ניט צו בעגרייפען.

in'teger *n.* (אינ'-טי-דזשער) דאס גאנצע; א גאנצע צאהל [ניט קיין ברוך=צאהל].

integrabil'ity *n.* (אינ-טי-גרע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אינטעגרירט ווערען. ז. *integral*.

in'tegrable *a.* (אינ'-טי-גרעבל) וואס מען קען אינטעגרירען. ז. *integral*.

in'tegral *a. and n.* (אינ'-טי-גרעל) וואס איז שייך צו א גאנצע, וועלכע איז צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע טיילען [ווי א מענשליכער קערפער איז צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע אברים]; וואס איז ניט פאנאנדערגעטיילט; גאנץ, פאלשטענדיג; וואס איז אינערליך פערבונדען מיט דאס גאנצע און איז ניט א פשוט'ע צוגעבונג; אין מאטעמאטיק — וואס בעלאנגט צו א גאנצע צאהל [ניט צו א ברוך-צאהל]; א גאנצע זאך אדער צאהל וואס בעשטעהט פון בעזונדערע טיילען; אן אינטעגראל, א פונקציאן פון פערענדערליכע גרעסען, וועלכע בלייבט קאנסטאנט [שטענדיג, ניט געענדערט]. אן אינטעגראל ווערט בעטראכט אלס די סומע פון דיפערענציאלען. ווען א קערפער צום ביישפיעל לויפט דורך א שטרעקע מיט א געשווינדיגקייט, וועלכע האלט זיך אין ענדערען לויט געוויסע פיזיקאלישע געזעצען [ווי א קויל פון א ביקס, א געווארפענער שטיין א. ד. ג.], דאן איז די דורכגעלאפענע שטרעקע — די סומע פון א סעריע אונענדליך קליינע שטרעקען, וועלכע קענען יעדע בעזונדער בעטראכט ווערען אלס אזעלכע, וואו די געשווינדיגקייט פון דעם לויפענדען קערפער איז אין אונענדליך קליינע צייט-פעריאדען א גלייכמעסיגע און ניט קיין פערענדערליכע.

in'tegral cal'culus (אינ'-טי-גרעל קעל'-קיו-לאס) אינטעגראל-רעכנונג, דער טייל פון העכערער מאטעמאטיק וועלכע פערנעהמט זיך מיט אויסרעכנען די פונקציאנען פון געוויסע גרעסען לויט זייערע דיפערענציאלען, ווי אויך מיט אויסרעכנען פלעכען, וועלכע זיינען בעגרענעצט מיט קרומע ליניען, אדער אן אומפאנג, וועלכער איז בעגרענעצט מיט קרומע אויסגעבויגענע פלעכען. ז. *differential calculus*.

integral'ity *n.* (אינ-טי-גרעל'-אי-טי) גאנצהייט, געזאמטהייט, פאלשטענדיגקייט.

in'tegrally *adv.* (אינ'-טי-גרעל-אי) מיט דער גאנצער צאהל; פאלשטענדיג, אין גאנצען.

in'tegrant *a. and n.* (אינ'-טי-גרענט) ערגענצענד, וואס בילדעט אויס א גאנצע זאך פון בעזונדערע טיילען; אן אינטעגראלער טייל, א טייל פון א גאנצער זאך [ווי די האנד איז אן אינטעגראלער טייל פון קערפער].

in'tegrate *v. and a.* (אינ'-טי-גרייט) אינטעגרירען, צוזאמענגעהמען די בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע; ערגענצען, פערפאלשטענדיגען; צוזאמענגענומען; ערגענצט, פאלשטענדיג.

integra'tion *n.* (אינ-טי-גריי'-שאן) דאס אינטעגרירען, דאס צוזאמענגעהמען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע; ערגענצונג, די פערפאלשטענדיגונג; אין מאטעמאטיק — די אינטעגראציאן, דאס געפינען דעם אינטעגראל. ז. *integral*.

integ'rity *n.* (אינ-טעג'-רי-טי) גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט; עהרליכקייט, תמימות; עכטקייט, ריינקייט.

integ'ument *n.* (אינ-טעג'-יו-מענט) דאס וואס בעדעקט די אויסערליכע זייט, ווי א הויט אדער פעל בעדעקט דעם קערפער.

integumen'tary *a.* (אינ-טעג-יו-מענ'-טע-רי) וואס בעדעקט, וואס הילט איין [ווי די הויט וואס בעדעקט דעם קערפער]; וואס איז שייך צו דער אויסערליכער דעקע [ווי די הויט אדער פעל].

integumenta'tion *n.* (אינ-טעג-יו-מען-טיי'-שאן) דאס בעדעקען זיך [ווי מיט א הויט אדער פעל].

in'tellect *n.* (אינ'-טע-לעקט) אינטעלעקט, פערשטאנד, דאס ערקענטניס-פערמעגען, אורטייל-קראפט; דער גייסט.

intellec'tion *n.* (אינ-טע-לעק'-שאן) דאס פערשטעהן, דאס בעגרייפען; די פעהיגקייט צו דענקען.

intellec'tive *a.* (אינ-טע-לעק'-טיוו) וואס איז שייך צום אינטעלעקט אדער פערשטאנדניס-פעהיגקייט; וואס קען בעגריפען ווערען נור מיט'ן שכל און ניט דורך די חושים.

intellec'tual *a. and n.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על) אינטעלעקטועל; וואס איז שייך צום אינטעלעקט אדער פערשטאנד; וואס קען בעגריפען ווערען דורך'ן שכל; גייסטיג, אידעעל; וואס האט א פערשטאנד.

intellec'tualism *n.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על-איזם) פערשטאנדס-קראפט, דענקונגס-פעהיגקייט; קאפ-ארבייט; אינטעליגענץ; איבערגעבענהייט צו גייסטיגער ארבייט; דער אינטעלעקטואליזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז דער שכל איז דער איינציגער קוואל פון וויסען.

intellec'tualist *n.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על-איסט) אן אינטעלעקטואליסט, איינער וועלכער האלט, אז בלויז דער שכל און ניט די חושים איז דער איינציגער קוואל פון אונזער וויסען.

intellectual'ity *n.* (אינ-טע-לעק-טשו-על'-אי-טי) אינטעליגענץ, גייסטעס-קראפט, גייסטיגקייט.

intellectualiza'tion *n.* (אינ-טע-לעק-טשו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אינטעלעקטועל, דאס ענטוויקלען דעם גייסט.

intellec'tualize *v.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על-איז) מאכען אינטעלעקטועל, ענטוויקלען דעם גייסט; אידעאליזירען.

intellec'tually *adv.* (אינ-טע-לעק'-טשו-על-אי) בנוגע צום אינטעלעקט; מיט פערשטאנד, דורך'ן שכל.

intel'ligence *n.* (אינ-טעל'-אי-דזשענס) אינטעליגענץ, שכל, פערשטאנד, ערקענטניס-קראפט; די פעהיגקייט צו פערשטעהן; איינפערשטענדניס, דאס פערשטעהן איינער דעם אנדערען; נייעס, א נאכריכט, א מיטטיילונג; א גייסטיגע זאך, א זאך וואס מען קען בעגרייפען נור מיט'ן שכל.

intel'ligence of'fice (אינ-טעל'-אי-דזשענס אפ'-איס) אן אדרעס-ביורא, א ביורא, וואו מען קען קריגען די אדרעסען פון מענשען און אנדערע ידיעות.

intel'ligencer *n.* (אינ-טעל'-אי-דזשענסער) א נאכריכט-געבער, א ידיעה-געבער.

intel'ligent *a.* (אינ-טעל'-אי-דזשענט) אינטעליגענט, פערשטענדיג; ערפאהרען.

intelligen'tial *a.* (אינ-טעל-אי-דזשען'-שעל) פערנינפטיג, פערשטענדיג, גייסטיג, דייטליך.

intel'ligently *adv.* (אינ-טעל'-אי-דזשענט-לי) אויף אן אינטעליגענטען, פערשטענדיגען אופן.

intelligibil'ity *n.* (אינ-טעל-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) פערשטענדליכקייט, בעגרייפליכקייט, דייטליכקייט, קלארקייט פון געדאנק.

intel'ligible *a.* (אינ-טעל'-אי-דזשיבל) פערשטענדליך, בעגרייפליך, דייטליך, קלאר; אין פילאזאפיע — וואס קען בעגריפען ווערען נור מיט'ן פערשטאנד, אבער ניט דורך די חושים.

intel'ligibleness *n.* (אינ-טעל'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *intelligibility*.

intel'ligibly *adv.* (אינ-טעל'-אי-דזשי-בלי) אויף א פערשטענדליכען, דייטליכען אדער קלארען אופן.

intem'perament *n.* (אינ-טעמ'-פער-ע-מענט) דאס ניט פיהלען זיך גוט, דאס זיין ניט אין גאנצען געזונד.

intem'perance *n.* (אינ-טעמ'-פער-ענס) אונמעסיגקייט, ניט-איינגעהאלטענקייט; דאס האבען א חשק צו אלקאהאל-געטרענקע.

intem'perant *n.* (אינ-טעמ'-פער-ענט) אן אונמעסיגער, ניט איינגעהאלטענער מענש; א ליעבהאבער פון אלקאהאל-געטרענקע.

intem'perate *a.* (אינ-טעמ'-פער-אייט) ניט מעסיג, איבערמעסיג; ניט איינגעהאלטען; וואס ליעבט אלקאהאל-געטרענקע.

intem'perately *adv.* (אינ-טעמ'-פער-אייט-לי) אויף אן אונמעסיגען, ניט איינגעהאלטענעם שטייגער.

intem'perateness *n.* (אינ-טעמ'-פער-אייט-נעס) אונמעסיגקייט אין עסען אדער טרינקען; איבערמעסיגקייט.

in tem'po (אין טעמ'-פאו) אין מוזיק — אין שטרענגען ריטם.

intend' *v.* (אינ-טענד') בעשטימען; האבען אין זינען; בעאבזיכטיגען, רעכענען; מיינען.

inten'dance *n.* (אינ-טענ'-דענס) ז. *intendancy*.

inten'dancy *n.* (אינ-טענ'-דענ-סי) אויפזעהונג, השגחה; דאס אמט פון אן אויפזעהער; דאס ארט אדער בעצירק, איבער וועלכען אן אינטענדאנט האט אויפזיכט.

inten'dant *n.* (אינ-טענ'-דענט) אן אויפזעהער; אן אינטענדאנט, א פערוואלטער איבער געוויסען פערמעגען, וואס בעלאנגט צו דער רעגיערונג.

inten'ded *a. and n.* (אינ-טענ'-דעד) בעאבזיכטיגט; וואס מען האט געמיינט; וואס מען האט געהאלטען אין זינען; וואס איז בעשטימט פאר א געוויסען צוועק; דער זיווג, דער חתן אדער די כלה.

inten'dedly *adv.* (אינ-טענ'-דעד-לי) אבזיכטליך, מיט א כיוון.

inten'dent *n.* (אינ-טענ'-דענט) ז. *intendant*.

inten'der *n.* (אינ-טענ'-דער) איינער וואס בעאבזיכטיגט אדער רעכענט עפעס צו טהאן.

inten'ding *a.* (אינ-טענ'-דינג) בעאבזיכטיגענד, האבענד אין זינען, רעכענענד.

intend'ment *n.* (אינ-טענד'-מענט) די ריכטיגע מיינונג, דער ריכטיגער זין פון עפעס.

inten'erate *v.* (אינ-טענ'-ע-רייט) מאכען ווייך.

intenera'tion *n.* (אינ-טענ-ע-ריי'-שאן) דאס מאכען ווייך אדער צארט.

intense' *a.* (אינ-טענס') אנגעשטרענגט, געשפאנט; שטארק, קרעפטיג, העפטיג.

intense'ly *adv.* (אינ-טענס'-לי) מיט שפאנונג, מיט אנשטרענגונג.

intense'ness *n.* (אינ-טענס'-נעס) אנשטרענגונג, שטארקייט, קראפט.

intensifica'tion *n.* (אינ-טענ-סי-פי-

קיי'-שאַן) די פערשטאַרקונג [ווי פון היץ, פאַרבען א. ז. וו.]

inten'sifier *n.* (אינ-טענ'-סי-פאַי-ער) דער אדער דאָס וואָס פערשטאַרקט אדער מאַכט העפטיגער; אַן אַפּאַראַט צו פערשטאַרקען דעם דרוק אויף אַ מאַסע פון צונויפגעפּרעסטער לופט אדער פליסיגקייט; אין פאָטאָגראַפיע — אַ כעמישער פּראָדוקט, וועלכער פערשטאַרקט די טונקעלקייט פון נעגאַטיוו.

inten'sify *v.* (אינ-טענ'-סי-פאַי) מאַכען מעהר אַנגעשטרענגט; מאַכען מעהר שפּאַנענד.

inten'sion *n.* (אינ-טענ'-שאַן) אַנשטרענגונג, אינטענזיוויטעט, פערשטאַרקונג.

inten'sity *n.* (אינ-טענ'-סי-טי) די אַנשטרענגונג, שפּאַנונג; די אינערליכע שטאַרקייט; אינטענזיוויטעט, אַ הויכער גראַד פון אַ געוויסער קראַפט.

inten'sive *a. and n.* (אינ-טענ'-סיוו) אינטענזיוו, אַנגעשטרענגט, געשפּאַנט; דאָס וואָס מאַכט אַנגעשטרענגט אדער העפטיג.

inten'sively *adv.* (אינ-טענ'-סיוו-לי) אויף אַן אינטענזיווען, שטאַרקען אדער אַנגעשטרענגטען שטייגער.

inten'siveness *n.* (אינ-טענ'-סיוו-נעס) שטאַרקייט, אַנגעשטרענגטקייט, אינטענזיוויטעט.

intent' *a. and n.* (אינ-טענט') וואָס האָט דעם צוועק אדער די אַבזיכט פון עפּעס; וואָס איז געריכטעט צו אַ געוויסען פּאַרויסבעטראַכטען פּונקט; אַנגעשטרענגט אויפמערקזאַם אדער פערטהאַן; אַבזיכט, כונה.

inten'tion *n.* (אינ-טענ'-שאַן) אַ מיין, אַן אַבזיכט, אַ צוועק.

inten'tional *a.* (אינ-טענ'-שאַנ-על) אַבזיכטליך, בעאַבזיכטיגט.

intentional'ity *n.* (אינ-טענ-שאַנ-על'-אי-טי) אַבזיכטליכקייט, כונה.

inten'tionally *adv.* (אינ-טענ'-שאַנ-על-אי) מיט אַבזיכט, בכיון, ניט צופעליג.

inten'tioned *a.* (אינ-טענ'-שאַנד) בעאַבזיכטיגט, געמיינט.

intent'ly *adv.* (אינ-טענט'-לי) מיט אויפמערקזאַמקייט, מיט שפּאַנונג.

intent'ness *n.* (אינ-טענט'-נעס) אַנגעשטרענגטע אויפמערקזאַמקייט.

inter' *v.* (אינ-טויר') בעגראָבען, בעערדיגען.

interact' *n. and v.* (אינ-טער-עקט') אַנטראַקט, צווישען-צייט, צווישען-אַקט, צווישען-האַנדלונג [צווישען די אַקטען פון אַ דראַמאַ]; געגענזייטיג ווירקען.

interac'tion *n.* (אינ-טער-עק'-שאַן) געגענזייטיגע ווירקונג.

interac'tive *a.* (אינ-טער-עק'-טיוו) געגענזייטיג ווירקענד.

interad'ditive *a.* (אינ-טער-עד'-אי-טיוו) וואָס ווערט אַריינגעגעבען אין מיטען [ווי למשל אַ בעמערקונג אין קלאַמערען אדער האַלבע לבנות אין אַ זאַץ].

intera'gency *n.* (אינ-טער-איי'-דזשענ-סי) פערמיטלונג.

intera'gent *n.* (אינ-טער-איי'-דזשענט) אַ פערמיטלער.

interam'nian *a.* (אינ-טער-עמ'-ני-ען) וואָס געפינט זיך צווישען צוויי טייכען [הויפּטזעכליך וועגען אַרם נהרים וואָס ליעגט צווישען די טייכען חדקל און פּרת].

interan'imate *v.* (אינ-טער-ענ'-אי-מייט) געגענזייטיג זיך בעלעבען אדער אויפמונטערען.

interartic'ular *a.* (אינ-טער-אַר-טיק'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך אין אַ געלענק.

interas'tral *a.* (אינ-טער-עס'-טרעל) וואָס געפינט זיך צווישען די שטערען.

interax'al *a.* (אינ-טער-עק'-סעל) אין אַרכיטעקטור — וואָס געפינט זיך אין שטח צווישען די צענטער-ליניען פון אַ זייל.

interax'illary *a.* (אינ-טער-עק'-סי-לע-רי) וואָס געפינט זיך צווישען בלעטער-ווינקלען [די ווינקלען וואָס די בלעטער פון אַ פלאַנצע בילדען מיט'ן שטאַם].

interax'is *n.* (אינ-טער-עק'-סיס) אין אַרכיטעקטור — דער שטח צווישען די צענטער-ליניען פון זיילען. ז. *axis*

interblend' *v.* (אינ-טער-בלענד') צוזאַמענגיסען, צוזאַמענמישען.

interbor'ough *a.* (אינ-טער-באַר'-אָו) וואָס געפינט זיך צווישען די שטאָדט-בעצירקען, וואָס פערבינדט די שטאָדט-בעצירקען.

interbreed' *v.* (אינ-טער-בריעד') קרייצען, צוזאַמענפּאָרען פערשיעדענע מינים חיות.

interbree'ding *n.* (אינ-טער-בריע'-דינג) קרייצונג, געמישטע צוזאַמענפּאָרונג [פון חיות פון פערשיעדענע מינים].

inter'calar *a.* (אינ-טויר'-קע-לאַר) ז. *intercalary*

inter'calary *a.* (אינ-טויר'-קע-לע-רי) וואָס ווערט צוגעגעבען, אום צו מאַכען פּאַלשטענדיג די צייטרעכנונג [ווי דער 29טער טאָג וואָס ווערט צוגעגעבען צום מאָנאַט פעברואַר אין אַ קריסטליכען עבור-יאָהר אדער דער מאָנאַט ואדר וואָס ווערט צוגעגעבען אין אידישען עבור-יאָהר]; וואָס געפינט זיך צווישען אַנדערע [וועגען ערד-שיכטען]; וואָס שטעלט מיט זיך פּאָר אַן איבערגאַנגס-שטופע [אין ביאָלאָגיע].

inter'calary days (אינ-טויר'-קע-לע-רי דייז) צוגעגעבענע טעג [אום אויסצוגלייכען די צייטרעכנונג, ווי למשל, דער 29טער פעברואַר אין אַ קריסטליכען עבור-יאָהר אדער די טעג פון מאָנאַט ואדר אין אַ אידישען עבור-יאָהר]; די פרייע טעג, די איבערגאַנגס-טעג [צווישען קריזיס-שטופען פון אַ קראַנקהייט].

inter'calary verse (אינ-טויר'-קע-לע-רי וואירס) אַ רעפריין [אַ טייל פון אַ ליעד וואָס ווידערהאָלט זיך נאָך יעדען פּערז].

inter'calary year (אינ-טויר'-קע-לע-רי ייהר) אַן עבור-יאָהר.

inter'calate *v.* (אינ-טויר'-קע-לייט) צוגעבען, אַריינשטעלען אין מיטען צווישען אַנדערע זאַכען; צוגעבען טעג צו אַ מאָנאַט אדער צום יאָהר. ז. *intercalary*

inter'calated *a.* (אינ-טויר'-קע-ליי-טעד) אַריינגעשטעלט, צוגעגעבען.

inter'calated sen'tence (אינ-טויר'-קע-ליי-טעד סענ'-טענס) אַן אַריינגעשטעלטער זאַץ, אַ זאַץ וואָס ווערט אַריינגעשטעלט אַלס זייטיגע בעמערקונג [אין קלאַמערען אדער האַלבע לבנות].

intercala'tion *n.* (אינ-טער-קע-ליי'-שאַן) אַריינשטעלונג, צושטעלונג אדער צוגעבונג אין מיטען; צוגעבונג פון טעג, אום אויסצוגלייכען די צייטרעכנונג. ז. *intercalary*

intercap'illary *a.* (אינ-טער-קעפּ'-אי-לע-רי) וואָס געפינט זיך צווישען די האָר-דינע בלוט-אָדערלעך פון קערפּער.

intercede' *v.* (אינ-טער-סיעד') פערמיטלען, זיך אַריינמישען, זיך אַריינלעגען אין שלום, בעטען פאַר אימעצען; זיין אַ מליץ יושר פאַר אימעצען.

interce'dent *a.* (אינ-טער-סי'-דענט) זיך אַריינמישענד, פערמיטלענד, בעטענד אדער זייענד אַ מליץ יושר פאַר אימעצען.

interce'dently *adv.* (אינ-טער-סי'-דענט-לי) דורך אַריינמישען זיך; דורך פערמיטלונג; בעטענדיג פאַר אימעצען.

interce'der *n.* (אינ-טער-סי'-דער) אַ מליץ, אַ פערמיטלער; איינער וואָס מישט זיך אַריין [צווישען שטרייטענדע צדדים], איינער וואָס לעגט זיך אַריין אין שלום.

intercel'lular *a.* (אינ-טער-סעל'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך צווישען די צעלען.

intercept' *v.* (אינ-טער-סעפּט') איבערנעהמען [אין מיטען וועג]; אונטערברעכען; פערהאַלטען; אין מאַטעמאַטיק — איינשליסען.

in'tercept *n.* (אינ'-טער-סעפּט) דאָס וואָס ווערט איבערגענומען אדער פערהאַלטען; אין געאָמעטריע — דער טייל פון אַ ליניע וואָס געפינט זיך צווישען צוויי פּונקטען, אין וועלכע די ליניע ווערט איבערגעהאַקט פון אַנדערע צוויי ליניעס, פון אַ קרייז א. ז. וו.

intercep'ter *n.* (אינ-טער-סעפּ'-טער) איינער וואָס נעהמט איבער [אין מיטען וועג]; איינער וואָס פערשטעלט דעם וועג אדער שטערט; אַ געגנער.

intercep'tion *n.* (אינ-טער-סעפּ'-שאַן) איבערנעהמונג [אין מיטען וועג]; אונטערברעכונג; שטערונג, אַבהאַלטונג.

intercep'tive *a.* (אינ-טער-סעפּ'-טיוו) איבערנעהמענד [אין מיטען וועג], אונטערברעכענד, שטערענד, אַבהאַלטענד.

intercept' the trade (אינ-טער-סעפּט' טהי טרייד) שאַדען דעם האַנדעל, אַבברעכען דעם האַנדעל.

interces'sion *n.* (אינ-טער-סעש'-אַן) די פערמיטלונג; דאָס אַריינמישען זיך; דאָס אַריינלעגען זיך אין שלום; דאָס בעטען פאַר [אדער געגען] אימעצען; דאָס זיין אַ מליץ פאַר אימעצען.

interces'sional *a.* (אינ-טער-סעש'-אַנ-על) וואָס ענטהאַלט אַ בקשה [פאַר אימעצען].

interces'sor *n.* (אינ-טער-סעס'-אָר) ז. *interceder*

interces'sory *a.* (אינ-טער-סעס'-אָ-רי) פערמיטלעריש; פערמיטלענד; זיך אַריינמישענד, זיך אַריינלעגענד אין שלום; בעטענד פאַר אימעצען, אַרויסטרעטענד אַלס מליץ פאַר אימעצען.

interchain' *v.* (אינ-טער-טשיין') צוזאַמענקייטען, שטייף פעראייניגען.

interchange' *v.* (אינ-טער-טשיינדזש') בייטען זיך איינער מיט דעם אַנדערען; אויסטוישען, אויסוועקסלען; אויסבייטען אויף עפּעס; נאָכפאָלגען איינער נאָך'ן אַנדערען אַזוי, אַז פריהער געהט דער ערשטער, נאָכדעם — דער צווייטער, נאָכדעם — ווידער דער ערשטער א. ז. וו.

in'terchange *n.* (אינ'-טער-טשיינדזש) דאָס בייטען זיך איינער מיט'ן אַנדערען;

אן אבוועקסלונג, אן איבערבייטונג, אן אויסטויש; דאס בייטען זיך איינער מיט'ן אנדערען אין שטענדיגען גאנג [ווי טאג בייט זיך כסדר מיט נאכט].

interchangeabil'ity *n.* (אינ-טער-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) די אויסטוישבארקייט, דאס קענען אויסגעביטען ווערען; די אבוועקסלונג, דער טויש.

interchan'geable *a.* (אינ-טער-טשיינ'-דזשעבל) וואס קען אויסגעביטען ווערען; אבוועקסלענד, איבערבייטענד; אויסבייטענד, אויסטוישענד; וואס ערשיינען כסדר איינס נאך'ן אנדערען [ווי טאג און נאכט].

interchan'geableness *n.* (אינ-טער-טשיינ'-דזשעבל-נעס) דאס קענען אויסגעביטען אדער צובייטען ווערען.

interchan'geably *adv.* (אינ-טער-טשיינ'-דזשע-בלי) ערשיינענדיג כסדר איינס נאך'ן אנדערען [ווי טאג און נאכט]; וועקסעלזייטיג.

interchange'ment *n.* (אינ-טער-טשיינדזש'-מענט) דער אויסטויש.

interchange' vis'its (אינ-טער-טשיינדזש' וויז'-איטס) בייטען זיך מיט וויזיטען, בעזוכען איינער דעם אנדערען.

intercip'ient *a. and n.* (אינ-טער-סיפ'-אי-ענט) וואס האלט אויף, וואס פערהאלט; איינער אדער עטוואס וואס פערהאלט אדער שטעלט אב אין מיטען וועג.

interclavic'ular *a.* (אינ-טער-קלע-וויק'-יו-לער) וואס געפינט זיך צווישען די שליסעלביינער [די ביינער וואס פעראייניגען דעם אקסעל מיט די ברוסטביינער].

interclose' *v.* (אינ-טער-קלאוז') איינשליסען.

interclude' *v.* (אינ-טער-קלוהד') פערשפארען; אונטערברעכען, פערהאלטען.

intercolle'giate *a.* (אינ-טער-קא-לי'-דזשי-אייט) צווישען די אוניווערזיטעטען; וואס איז שייך צו פערשיעדענע העכערע שוהלען.

Our college participates in intercollegiate athletics.

intercolo'nial *a.* (אינ-טער-קא-לאו'-ני-על) וואס געהערט צו א פערקעהר צווישען קאלאניען.

intercolum'nar *a.* (אינ-טער-קא-לאמ'-נער) וואס געפינט זיך צווישען זיילען.

intercolumnia'tion *n.* (אינ-טער-קא-לאמ-ני-איי'-שאן) דער לעדיגער ארט צווישען זיילען וואס שטעהען איינע נאך די אנדערע.

intercom'mon *v.* (אינ-טער-קאמ'-אן) צוזאמען עסען; האבען איין געמיינשאפטליכע פאשע פאר די בהמות פון בעזונדערע בעלי-בתים.

intercom'monage *n.* (אינ-טער-קאמ'-אנ-עדזש) דאס צוזאמען עסען; דאס רעכט צו האבען געמיינשאפטליכע פאשע פאר די בהמות פון בעזונדערע בעלי-בתים.

intercommunicabil'ity *n.* (אינ-טער-קא-מיו-ני-קע-ביל'-אי-טי) דאס זיין אין שטענדיגען פערקעהר אדער פערבינדונג מיט אנדערע.

intercommu'nicable *a.* (אינ-טער-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס געפינט זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג מיט אנדערע.

intercommu'nicate *v.* (אינ-טער-קא-מיו'-ני-קייט) זיך איינער דעם אנדערען מיטטיילען; האבען פערקעהר אדער אומגאנג; האבען אין געמיינשאפט.

intercommunica'tion *n.* (אינ-טער-קא-מיו-ני-קיי'-שאן) געגענזייטיגער פערקעהר.

intercommu'nion *n.* (אינ-טער-קא-מיו'-ניאן) געמיינשאפטליכער פערקעהר אדער אומגאנג.

intercommu'nity *n.* (אינ-טער-קא-מיו'-ני-טי) געגענזייטיגע געמיינשאפט; דאס לעבען צוזאמען אין א הארמאנישען פערקעהר.

interconnect' *v.* (אינ-טער-קא-נעקט') פערבינדען זיך איינע מיט די אנדערע.

interconnec'tion *n.* (אינ-טער-קא-נעק'-שאן) א געגענזייטיגע פערבינדונג.

intercontradic'tory *a.* (אינ-טער-קאנ-טרע-דיק'-טא-רי) וואס ווידערשפרעכען זיך איינע די אנדערע.

intercos'tal *a. and n.* (אינ-טער-קאס'-טעל) וואס ליעגט צווישען די ריפען; די ארטעריע אדער דער מוסקול וואס ליעגט צווישען די ריפען.

in'tercourse *n.* (אינ'-טער-קאורס) פערקעהר, אומגאנג; פערבינדונג.

intercross' *v.* (אינ-טער-קראס') קרייצען, צוזאמענפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

in'tercross *n.* (אינ'-טער-קראס) דאס צונויפפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

intercur'rent *a.* (אינ-טער-קאר'-ענט) צונויפקומענדיג; טרעפענדיג זיך צווישען; דורכלויפענדיג, צווישען-לויפענדיג.

intercuta'neous *a.* (אינ-טער-קיו-טיי'-ני-אס) וואס געפינט זיך צווישען הויט און פלייש.

interdash' *v.* (אינ-טער-דעש') ז. *intersperse*.

interdenomina'tional *a.* (אינ-טער-די-נאמ-אי-ניי'-שאנ-על) וואס געפינט זיך צווישען בעזונדערע סעקטען, כתות אדער קלאסען; וואס האט זייער געמיינשאפטליכע אונטערשטיצונג.

interden'til *n.* (אינ-טער-דענ'-טיל) דער רוים צווישען צוויי אויסשניטען אדער צאהן-שניטען [אין ארכיטעקטור].

interdepen'dence *n.* (אינ-טער-די-פענ'-דענס) געגענזייטיגע אבהענגיגקייט.

interdepen'dency *n.* (אינ-טער-די-פענ'-דענ-סי) ז. *interdependence*.

interdepen'dent *a.* (אינ-טער-די-פענ'-דענט) וואס זיינען אבהענגיג איינער פון'ם אנדערען.

interdestruc'tive *a.* (אינ-טער-די-סטראק'-טיוו) וואס פערניכטען געגענזייטיג איינער דעם אנדערען.

interdict' *v.* (אינ-טער-דיקט') פערבאטען, פערווערען; אבזאגען [פון שטעלע]; אבנעהמען דאס רעכט אויף אייגענטום; ארויפלעגען א חרם.

in'terdict *n.* (אינ'-טער-דיקט) א פערבאט; א קירכליכער חרם אויף אימעצען אדער עפעס.

interdic'tion *n.* (אינ-טער-דיק'-שאן) דער פערבאט, די פערבאטונג; דאס ארויפלעגען א חרם; דאס אבנעהמען ביי איינעם דאס רעכט צו פערוואלטען זיינע געשעפטען [ווי צוליעב משוגעת, שוואכזיניגקייט א. ז. וו.].

interdic'tive *a.* (אינ-טער-דיק'-טיוו) פערבאטענד.

interdic'tory *a.* (אינ-טער-דיק'-טא-רי) וואס פערבאט, פערבאטענד.

interdig'ital *a.* (אינ-טער-דידזש'-אי-טעל) וואס געפינט זיך צווישען די פינגער; וואס פעראייניגט די פינגער.

in'terduce *n.* (אינ'-טער-דיום) א קווער-האלץ, א וואנד-ריגעל [א שטיק האלץ וואס פערפעסטיגט צוויי קווער-ליעגענדע קלעצער אדער צוויי ווענד איינע צו דער אנדערער].

in'terest *n. and v.* (אינ'-טער-עסט) אן אינטערעס; א נוצען, וויגאדע; אן אנטייל; א טייל; מאכט, ווירקונג; בעדייטונג; די פעראינטערעסירטע [קאלעקטיוו]; פראצענט, צינז; אייגעננוץ, געלדזיכטיגקייט; זיך אינטערעסירען; נעהמען אן אנטייל; פעראינטערעסירען.

in'terested *a.* (אינ'-טער-עס-טעד) פעראינטערעסירט; וואס האט א פערזענליכע אינטערעסע; בעטייליגט אין עפעס.

in'terestedly *adv.* (אינ'-טער-עס-טעד-לי) מיט א פערזענליכער אינטערעסע; זייענדיג פערזענליך פעראינטערעסירט.

in'terestedness *n.* (אינ'-טער-עס-טעד-נעס) דאס פעראינטערעסירט זיין; דאס האבען א פערזענליכע אינטערעסע; דער אייגעננוץ; דאס בעטייליגען זיך אין עפעס.

in'terested wit'ness (אינ'-טער-עס-טעד הוויט'-נעס) אן עדות וואס איז פערזענליך פעראינטערעסירט אין דער זאך וואס ווערט פערהאנדעלט.

in'teresting *a.* (אינ'-טער-עס-טינג) אינטערעסאנט.

in'terestingly *adv.* (אינ'-טער-עס-טינג-לי) אויף אן אינטערעסאנטען, אנציהענדען שטייגער.

in'terestingness *n.* (אינ'-טער-עס-טינג-נעס) אינטערעסאנטקייט; דאס זיין אינטערעסאנט.

in'terest ta'ble (אינ'-טער-עסט טייבל) א צינזען-טאבעלע, א פראצענט-ליסטע.

in'terface *n.* (אינ'-טער-פיים) די פלעכע, וועלכע טיילט פאנאנדער צוויי צוזאמענליעגענדע קערפערם.

interfa'cial *a.* (אינ-טער-פיי'-שיעל) וואס ליעגט צווישען צוויי פלעכען.

interfec'tion *n.* (אינ-טער-פעק'-שאן) דאס טויטען; מארד.

interfec'tor *n.* (אינ-טער-פעק'-טאר) א מערדער.

interfenes'tral *a.* (אינ-טער-פי-נעס'-טרעל) וואס געפינט זיך צווישען פענסטער.

interfenestra'tion *n.* (אינ-טער-פענ-עס-טריי'-שאן) דער רוים אדער דער שטח צווישען צוויי פענסטער.

interfere' *v.* (אינ-טער-פיר') אריינמישען זיך; סטארען זיך אבצוהאלטען אדער הינדערען; זיך צוזאמענשטויסען; אבשלאגען א פוס מיט דער קאפיטע פון צווייטען פוס [וועגען פערד]; אין פיזיק — אינטערפערירען. ז. *interference*.

interfer'ence *n.* (אינ-טער-פיר'-ענס) דאס אריינמישען זיך; א צוזאמענשטויס; הינדערנים, שטערונג; דאס אבקלאפען א פוס מיט דער קאפיטע פון דעם צווייטען פוס [וועגען פערד]; אין פיזיק — די אינטערפערענץ, די פערשטארקונג אדער אבשוואכונג פון א ליכט-שטראהל אדער קלאנג-וועללע דורך דער געגענזייטיגער ווירקונג פון צוויי אדער עטליכע סיסטעמען פון וועללען, וואס שטרעמען צוזאמען.

interfer'er *n.* (אינ-טער-פיר'-ער) איינער וואס מישט זיך אריין.

in'terflow *n.* (אינ'-טער-פלאו) דאס פליסען פון ימים אדער טייכען צווישען [ווי צווישען אינזלען]; דאס אריינשטרעמען פון ימים און טייכען איינע אין די אנדערע.

interflow' *v.* (אינ-טער-פלאו') פליסען צווישען [ווי דאס וואסער פון ים אדער פון א טייך וואס פליסט צווישען צוויי אינזלען].

inter'fluent *a.* (אינ-טויר'-פלו-ענט) וואס פליסט צווישען; וואס שטרעמען צוזאמען; וואס גיסט זיך הארמאניש צוזאמען.

interfolia'ceous *a.* (אינ-טער-פאו-לי-איי'-שיאס) אין באטאניק — וואס געפינט זיך צווישען בלעטער, וועלכע שטעהען איינס געגען אנדערען.

interfo'liate *v.* (אינ-טער-פאו'-לי-אייט) אריינזעצען ליידיגע בלעטער צווישען די בלעטער פון א בוך.

interfret'ted *a.* (אינ-טער-פרעט'-עד) אריינגעפלאכטען איינע אין די אנדערע [וועגען ארנאמענטען אויף הערבען].

interful'gent *a.* (אינ-טער-פאל'-דזשענט) וואס שיינט אדער לייכט צווישען.

interfuse' *v.* (אינ-טער-פיוז') פאנאנדערגיסען אדער פערשפרייטען צווישען; דורכנעצען; מאכען אז עס זאל דורכדרינגען; פערמישען, פעראייניגען, אויסמישען.

interfu'sion *n.* (אינ-טער-פיו'-זשאן) דאס פאנאנדערגיסען אדער פערשפרייטען צווישען; דאס פערמישען אדער צוזאמענמישען.

intergen'tial *a.* (אינ-טער-דזשענ'-שיעל) וואס עקזיסטירט צווישען שבטים אדער פעלקער; אינטערנאציאנאל.

intergla'cial *a.* (אינ-טער-גליי'-שיעל) אין געאלאגיע — וואס האט זיך אויסגעבילדעט אדער וואס האט פאסירט צווישען צוויי פעריאדען, ווען די ערד האט זיך בעדעקט מיט אייז.

in'tergrowth *n.* (אינ'-טער-גראוטה) דאס וואקסען צווישען; דאס וואקסען צוזאמען.

in'terim *n., a. and adv.* (אינ'-טער-אים) צווישען=צייט; א צייטווייליגער אבמאך צווישען די קאטוילוקען און פראטעסטאנטען אין דייטשלאנד אין דער צייט פון דער רעפארמאציאן; צייטווייליג, פארלויפיג; דערווייל.

in'terimist *n.* (אינ'-טער-אים-איסט) אן אינטערימיסט [א דייטשער פראטעסטאנט וואס האט אין צייט פון דער רעפארמאציאן אנגענומען דעם צייטווייליגען אבמאך צווישען די פראטעסטאנטען און קאטוילוקען].

interimis'tic *a.* (אינ-טער-אי-מיס'-טיק) אינטערימיסטיש. ז. *interimist*

interin'sular *a.* (אינ-טער-אינ'-סיו-לאר) וואס קומט פאר אדער געפינט זיך צווישען אינזלען.

inte'rior *a. and n.* (אינ-טי'-רי-אר) אינערליך, אינוועניג; אינלענדיש, וואס געפינט זיך אין דעם אינערען פון דעם לאנד [ווייט פון די גרענעצען], היימיש [אין געגענזאץ צו אויסלענדיש]; דאס אינערע, דאס אינוועניגסטע; אינלאנד [די אינערליכע טיילען פון א לאנד].

interior'ity *n.* (אינ-טי-רי-אר'-אי-טי) אינערליכקייט, אינוועניגקייט.

inte'riorly *adv.* (אינ-טי'-רי-אר-לי) אין אינערען; אינערליך, אינוועניג.

interj. אבקירצונג פון *interjection*

interja'cence *n.* (אינ-טער-דזשיי'-סענס) ז. *interjacency*

interja'cency *n.* (אינ-טער-דזשיי'-סענ-סי) דאס געפינען זיך אדער ליגען צווישען; דאס וואס ליגט צווישען.

interja'cent *a.* (אינ-טער-דזשיי'-סענט) וואס ליגט צווישען.

interjac'ulate *v.* (אינ-טער-דזשעק'-יו-לייט) אויסשרייען [אין מיטען פון א געשפרעך]; מאכען א זייטיגע בעמערקונג [אין א געשפרעך].

interjac'ulatory *a.* (אינ-טער-דזשעק'-יו-לע-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון אן אויסגעשריי אדער פון א זייטיגער בעמערקונג [אין א געשפרעך].

interject' *v.* (אינ-טער-דזשעקט') שטעלען צווישען; אריינרוקען א ווארט; אריינקומען אין מיטען.

interjec'tion *n.* (אינ-טער-דזשעק'-שאן) דאס אריינשטעלען אין מיטען; דאס אויסשרייען, דאס אויסדריקען עפעס מיט געפיהל אדער מיט קראפט; אין גראמאטיק — אן אינטעריעקציאן, אויסגעשריי-ווארט אדער אויסרופס=ווארט [ווי אך! היי!].

interjec'tional *a.* (אינ-טער-דזשעק'-שאנ-על) אריינגעשטעלט אין מיטען [ווי למשל, א זייטיגע בעמערקונג]; וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינטעריעקציאן. ז. *interjection*

interjec'tionary *a.* (אינ-טער-דזשעק'-שאנ-ע-רי) ז. *interjectional*

interjoin' *v.* (אינ-טער-דזשאין') מיט איינאנדער פערבינדען אדער פעראייניגען; פערהייראטען.

in'terjoist *n.* (אינ'-טער-דזשאיסט) דער שטח צווישען צוויי באלקענס.

interjunc'tion *n.* (אינ-טער-דזשאנק'-שאן) געגענזייטיגע פערבינדונג.

interknit' *v.* (אינ-טער-ניט') צוזאמענפלעכטען, ענג צוזאמענבינדען.

interknot' *v.* (אינ-טער-נאט') צוזאמענפלעכטען, ענג פערבינדען מיט איינאנדער.

interlace' *v.* (אינ-טער-לייס') דורכפלעכטען; איינפלעכטען איינס אין אנדערען; צונויפגיסען, פעראייניגען.

interlace'ment *n.* (אינ-טער-לייס'-מענט) דאס צוזאמענפלעכטען.

interla'cing *n.* (אינ-טער-ליי'-סינג) צוזאמענפלעכטונג.

interla'cing ar'ches (אינ-טער-ליי'-סינג אר'-טשעז) זיילען וואס זעהען אויס ווי איבערגעפלאכטען אין די אויבערשטע טיילען.

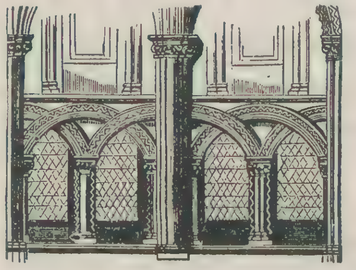

Interlacing Arches

interlam'inar *a.* (אינ-טער-לעמ'-אי-נאר) ז. *interlaminated*

interlam'inated *a.* (אינ-טער-לעמ'-אי-ניי-טער) וואס ליגענט צווישען דינע פלאטען אדער בלעכען.

interlap' *v.* (אינ-טער-לעפ') צוזאמענפאלטען, צוזאמענוויקלען.

in'terlapse *n.* (אינ'-טער-לעפס) א צווישען=צייט, אן אינטערוואל.

interlard' *v.* (אינ-טער-לארד') דורכשפיקען [מאגער פלייש מיט פעטען]; אונטערמישען; צווישען=לעגען; איינמישען.

interlatitu'dinal *a.* (אינ-טער-לעט-אי-טיו'-די-נעל) וואס געפינט זיך צווישען צוויי פאראלעלע קרייזען אויף'ן ערד=גלאבוס.

interlay' *v.* (אינ-טער-ליי') צווישענלעגען.

in'terleaf *n.* (אינ'-טער-ליעף) א לעדיג בלאט וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען די בלעטער פון א בוך.

interleave' *v.* (אינ-טער-ליעוו') אריינשטעלען צווישען בלעטער [ווי ליידיגע בלעטער אדער בילדער צווישען די בלעטער פון א בוך].

interleaved' *a.* (אינ-טער-ליעווד') וואס האט אריינגעשטעלטע בלעטער; אין געאלאגיע — וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון דינע שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע [וועגען געוויסע ערד=שיכטען].

interline' *v.* (אינ-טער-לאין') אריינשטעלען צווישען די שורות; שרייבען צווישען די ציילען; אריינשטעלען א שטיק מאטעריע צווישען דעם אויבערשלאג און אונטערשלאג פון א קלייד.

in'terline *n.* (אינ'-טער-לאין) א שורה וואס איז אריינגעשטעלט צווישען אנדערע שורות.

interlin'eal *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-על) וואס איז געשריבען אדער שטעהט צווישען די שורות.

interlin'eally *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-על-אי) אריינשטעלענדיג אדער לעזענדיג צווישען די שורות.

interlin'ear *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-אר) וואס שטעהט צווישען די ציילען; וואס איז געשריבען צווישען די ציילען [ווי אין אן איבערזעצונג, וואס אונטער יעדער שורה פון טעקסט קומט די איבערזעצונג].

interlin'earily *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-ע-רי-לי) ז. *interlinearly*

interlin'early *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-אר-לי) דורך אריינשטעלען שורות צווישען די געדרוקטע אדער געשריבענע שורות.

interlin'eary *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-ע-רי) ז. *interlinear*

interlinea'tion *n.* (אינ-טער-לינ-אי-איי'-שאן) דאס שרייבען צווישען די ציילען; דאס צווישען=געשריבענע.

interlin'gual *a.* (אינ-טער-לינ'-גוועל) וואס איז שייך צו צוויי אדער עטליכע שפראכען.

interli'ning *n.* (אינ-טער-לאי'-נינג) דאס שרייבען צווישען די ציילען; א שטיקעל טוך וואס ליעגט צווישען דעם אויבערשלאג און אונטערשלאג פון א בגד.

interlink' *v.* (אינ-טער-לינק') צוזאמענקייטען, פערבינדען.

in'terlink *n.* (אינ'-טער-לינק) א רינג פון א קייט; א צווישען=שטופע אין דעם פראצעס פון פיזישע אדער גייסטיגע ערשיינונגען.

interlo'cal *a.* (אינ-טער-לאו'-קעל) צווישען=ארטיג; וואס געפינט זיך צווישען איינינע פלעצער; וואס איז שייך צו אדער וואס פעראייניגט איינינע ערטער.

interlo'cally *adv.* (אינ-טער-לאו'-קעל-אי) אין א צווישען=ארט; דורך דער פערבינדונג פון איינינע פלעצער.

interlo'cate *v.* (אינ-טער-לאו'-קייט) אוועקשטעלען צווישען [אנדערע זאכען].

interlock' *v.* (אין־טער־לאַק') צוזאַמענפלעכטען, פאַראייניגען; אַריינגעפלאָכטען ווערען איינער אין דעם אַנדערען.

interlocu'tion *n.* (אין־טער־לאָ־קיו'־שאַן) אַ געשפּרעך, אַ דיאַלאָג; אין געריכטס=פּראָצעסען — דער לעצטער ויכוח צווישען די געגנערישע צדדים איידער מען גיט אַרויס דעם געריכטס=אורטייל.

interloc'utive *a.* (אין־טער־לאַק'־יו־טיוו) וואָס איז שייך צו אַ געשפּרעך אָדער דיאַלאָג; וואָס איז שייך צו די שליסענדע טענות פון די געגנערישע צדדים אין אַ געריכטס=פּראָצעס.

interloc'utor *n.* (אין־טער־לאַק'־יו־טאָר) אַ מיט=שפּרעכער; איינער וואָס נעהמט אַנטייל אין אַ געשפּרעך; אַ נעבען=אורטייל [אַן אורטייל וואָס ווערט אַרויסגעזאָגט אין גאַנג פון געריכטס=פּראָצעס, אָבער ער איז נים דער לעצטער און ענדליכער אורטייל].

interloc'utory *a.* (אין־טער־לאַק'־יו־טאָ־רי) געשפּרעך=מעסיג; וואָס איז שייך צו אַ נעבען=אורטייל. ז. *interlocutor*

interlope' *v.* (אין־טער־לאָופּ') אַריינמישען זיך אָדער אַריינדרינגען אין אַ געשעפט אָדער אונטערנעהמונג וואָס בעלאַנגט צו אַן אַנדערען; בעשעפטיגען זיך מיט קאָנטראַבאַנד; טרייבען אַ פאַרבאָטענעם האַנדעל.

in'terloper *n.* (אין'־טער־לאָו־פּער) אַן אַריינדרינגער, איינער וואָס דרינגט אַריין אין אַן אָרט וואו ער האָט קיין רעכט ניט; איינער וואָס מישט זיך אַריין אָדער דרינגט אַריין אין אַ געשעפט אָדער אונטערנעהמונג וואָס בעלאַנגט צו אַן אַנדערען; איינער וואָס האַנדעלט אַהן אַ געזעצליכען ערלויבניס; איינער וואָס פאַרנעהמט זיך מיט אַזעלכע זאַכען וואָס האָבען צו איהם קיין שייכות ניט.

interlu'cent *a.* (אין־טער־ליו'־סענט) וואָס שיינט צווישען.

in'terlude *n.* (אין'־טער־ליוד) אַ צווישען=שפּיעל [אַן אונאַבהענגיגע פאָרשטעלונג וואָס ווערט געגעבען אין טעאַטער אין דער צייט פון אַנטראַקט]; אַן אינטערמעצאָ, אַ קליין מוזיקאַליש שטיק וואָס ווערט געשפּיעלט צווישען די אַקטען פון אַ דראַמאַ.

interlu'nar *a.* (אין־טער־ליו'־נער) וואָס איז שייך צו דער צייט צווישען אַלט=חדש און ניי=חדש, ווען די לבנה זעהט זיך ניט.

interlu'nary *a.* (אין־טער־ליו'־נע־רי) ז. *interlunar*

intermarine' *a.* (אין־טער־מע־רין') וואָס געפינט זיך צווישען ימים.

intermar'riage *n.* (אין־טער־מער'־עדזש) דאָס הייראַטען אונטער איינאַנדער [די וועקסעלזייטיגע הייראַט צווישען פאַמיליעס]; בלוט=פאַרמישונג, דאָס הייראַטען פון נאָהענטע קרובים; דאָס הייראַטען פון מענשען וואָס בעלאַנגען צו בעזונדערע ראַסען אָדער רעליגיאָנען.

intermar'ry *v.* (אין־טער־מער'־אי) הייראַטען אונטער איינאַנדער, פאַראייניגען זיך דורך הייראַטען [ווי בעזונדערע פאַמיליעס, משפּחות, שבטים]; פאַרהייראַטען מענשען, וואָס בעלאַנגען צו בעזונדערע ראַסען אָדער רעליגיאָנען.

intermed'dle *v.* (אין־טער־מעד'ל) זיך אַריינמישען, זיך אַריינשטעקען אין מיטען; נעהמען אַנטייל אין אַ געשעפט, מיט וועלכען איינער איז גאָר ניט פאַרבונדען.

intermed'dler *n.* (אין־טער־מעד'־לער) איינער וואָס מישט זיך אָדער שטעקט זיך אַריין אין דעם אַנדערענס עסקים.

interme'dial *a.* (אין־טער־מי'־די־על) צווישענדיג, פאַרמיטלענד, וואָס דיענט אַלס פאַרמיטלער.

interme'diary *a. and n.* (אין־טער־מי'־די־ע־רי) וואָס איז אָדער קומט פאָר צווישען; וועלכער אַרבייט פאַרמיטלעריש; איינער וואָס קומט צווישען; אַ פאַרמיטלער.

interme'diate *v. and a.* (אין־טער־מי'־די־אייט) קומען צווישען, אַרבייטען פאַרמיטלעריש; וואָס געפינט זיך צווישען צוויי עקסטרעמען, מיטעלמעסיג.

interme'diately *adv.* (אין־טער־מי'־די־אייט־לי) דורך אַריינמישען זיך צווישען; אויף אַ מיטעלמעסיגען שטייגער.

intermedia'tion *n.* (אין־טער־מי־די־איי'־שאַן) דאָס קומען צווישען; דאָס אַריינמישען זיך; די פאַרמיטלונג.

interme'diator *n.* (אין־טער־מי'־די־איי־טאָר) אַ פאַרמיטלער צווישען צוויי אָדער עטליכע צדדים; איינער אָדער עפּעס וואָס דיענט אַלס פאַרמיטלער.

intermediet'to *n.* (אין־טער־מי־די־עט'־אָו) אַן אינטערמעדיעטאַ, אַ קליינער צווישען=שפּיעל צווישען די אַקטען פון אַ דראַמאַ.

interme'dium *n.* (אין־טער־מי'־די־אַם) אַ צווישען=רוים; עפּעס וואָס קומט צווישען.

intermen'strual *a.* (אין־טער־מענ'־סטרו־על) וואָס קומט פאָר צווישען די מענסטרואַציאָנס=פּעריאָדען [מאָנאַטליכע ביי פרויען].

inter'ment *n.* (אין־טויר'־מענט) די בעערדיגונג, דאָס בריינגען צו קבורה.

intermez'zo *n.* (אין־טער־מעד'־זאָו) אין מוזיק — אינטערמעצאָ, דאָס צווישען=שפּיעל; אַ קליינע און לייכטע מוזיקאַלישע קאָמפּאָזיציאָן.

intermigra'tion *n.* (אין־טער־מאַי־גריי'־שאַן) געגענזייטיגע עמיגראַציאָן, דאָס איבערוואַנדערען פון בירגער פון איין לאַנד אין דעם צווייטען און פון צווייטען אין דעם ערשטען.

inter'minable *a.* (אין־טויר'־מי־נעבל) וואָס מען קען ניט בעשטימען; אונבעגרענצט, אונענדליך.

inter'minableness *n.* (אין־טויר'־מי־נעבל־נעס) גרענצלאָזיגקייט, אונענדליכקייט.

inter'minably *adv.* (אין־טויר'־מי־נע־בלי) אַהן אַ סוף; אויף אַ גרענצלאָזען אופן.

inter'minate *a.* (אין־טויר'־מי־נייט) אונבעגרענצט, ענדלאָז, אַהן אַ סוף.

intermin'gle *v.* (אין־טער־מינ'גל) אונטערמישען, פאַרמישען; זיך פאַרמישען.

intermis'sion *n.* (אין־טער־מיש'־אַן) אַן אונטערברעכונג; אַן אָבשטעל; אַן אַנטראַקט אין טעאַטער; אַ צווישען=פּויזע אין שול צווישען איין לעקציאָן און דער צווייטער.

intermis'sive *a.* (אין־טער־מיס'־איוו) אונטערבראָכען; אָבגעשטעלט אויף אַ צייט.

intermit' *v.* (אין־טער־מיט') צייטענווייז אונטערברעכען אָדער אויפהערען; נאָכלאָזען; אָבשטעלען זיך אויף אַ צייט.

intermit'tence *n.* (אין־טער־מיט'־ענס) אַן אונטערברעכונג; אַ צייטווייליגע אויפהערונג, אַ הפסקה.

intermit'tency *n.* (אין־טער־מיט'־ענ־סי) ז. *intermittence*

intermit'tent *a. and n.* (אין־טער־מיט'־ענט) צייטווייליג אונטערברעכענד, אויפהערענד; נאָכלאָזענד [פון אַ קראַנקהייט]; קדחת, וואָס הערט צייטווייליג אויף און הויבט זיך ווידער אָן.

intermit'tently *adv.* (אין־טער־מיט'־ענט־לי) מיט הפסקות.

intermit'ting *a.* (אין־טער־מיט'־אינג) וואָס שטעלט זיך אָב אויף אַ צייט און הויבט ווידער אָן.

intermit'tingly *adv.* (אין־טער־מיט'־אינג־לי) מיט אונטערברעכונגען.

intermix' *v.* (אין־טער־מיקס') צוזאַמענמישען, אויסמישען.

intermix'edly *adv.* (אין־טער־מיק'־סעד־לי) אין אַן אויסגעמישטען שטייגער; ניט מאַכענדיג קיין אונטערשייד צווישען איין טייל און אַן אַנדערען.

intermix'ture *n.* (אין־טער־מיקס'־טשור) אַן אויסמישונג, אַ מישונג; אַ מאַסע וואָס האָט זיך אויסגעבילדעט פון דעם צוזאַמענמישען פון פאַרשיעדענע עלעמענטען.

intermoun'tain *a.* (אין־טער־מאַונ'־טען) וואָס געפינט זיך צווישען בערג.

intermun'dane *a.* (אין־טער־מאַנ'־דיין) וואָס ליעגט צווישען וועלטען; וואָס געפינט זיך צווישען די הימלישע קערפּער [ווי די זון, פּלאַנעטען און שטערען].

intermun'dian *a.* (אין־טער־מאַנ'־די־ען) ז. *intermundane*

intermu'ral *a.* (אין־טער־מיו'־רעל) וואָס געפינט זיך צווישען ווענד.

intermus'cular *a.* (אין־טער־מאַס'־קיו־לאַר) וואָס געפינט זיך צווישען די מוסקלען.

intern' *v., n. and a.* (אין־טוירן') שיקען אין די אינערליכע טיילען פון לאַנד; איינשפּאַרען אין אָדער בעשרענקען מיט אַ בעשטימטען פּלאַץ; אַן אַסיסטענט [הויפּטזעכליך איינער וואָס נעהמט ערשט פּראַקטיצירען] פון אַ האָספּיטאַל=דאָקטאָר; איינער וואָס געפינט זיך אין אַ געוויסען פּלאַץ אָדער אַנשטאַלט; אינערליך.

inter'nal *a.* (אין־טויר'־נעל) אינווענייג; אינערליך; וואָס איז שייך צו די אינערליכע אַנגעלעגענהייטען פון אַ לאַנד.

internal'ity *n.* (אין־טויר־נעל'־אי־טי) אינווענייגקייט, אינערליכקייט.

inter'nally *adv.* (אין־טויר'־נעל־אי) אינווענייג, אינערליך; בנוגע צו די אינערליכע אַנגעלעגענהייטען; גייסטיג, אין גייסט.

inter'nal neces'sity (אין־טויר'־נעל נע־סעס'־אי־טי) אַן אינערליכע נויטווענדיגקייט [אַ נויטווענדיגקייט וואָס שטאַמט אַרויס פון דער נאַטור פון דער זאַך אַליין].

inter'nal rev'enue (אין־טויר'־נעל־רעוו'־ע־ניו) די איינקינפטע פון אַ מדינה, וואָס זי האָט פון צאָל אויף פּראָדוקטען וועלכע ווערען פּראָדוצירט אין לאַנד, פון שטייערן אויף אייגענטום, אַקציז א. ד. ג.; אַלע איינקינפטע פון אַ מדינה אויסער דעם צאָל אויף אויסלענדישע סחורות.

interna'rial *a.* (אין־טויר־ניי'־רי־על) ז. *internasal*

interna'sal *a.* (אין־טויר־ניי'־זעל) וואָס געפינט זיך צווישען די נאָז=לעכער, וואָס טיילט פאַנאַנדער די נאָז=לעכער.

interna'tion *n.* (אין־טויר־ניי'־שאַן) דאָס שיקען [וואַרע] אין די אינערליכע טיילען פון לאַנד; איינשפּאַרונג אָדער פאַרשיקונג [הויפּטזעכליך פון קריעגס=

געפאנגענע] אין די אינערליכע טיילען פון לאנד.

interna'tional *a.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על) אינטערנאציאנאל, צווישנפעלקערליך [וואס איז נוגע צוויי אדער מעהרערע פעלקער].

Interna'tional *n. and a.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על) די אינטערנאציאנאלע [די אינטערנאציאנאלע סאציאליסטישע ארבייטער=ארגאניזאציאן, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1864 און איז זיך צופאלען אין 1873]; אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער אינטערנאציאנאלע; וואס איז שייך צו דער אינטערנאציאנאלע.

Interna'tionalism *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איזם) די פרינציפען פון דער אינטערנאציאנאלע. ז. *International*.

interna'tionalist *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איסט) איינער וואס פארשט אויס, לערענט אדער האלט פון'ם אינטערנאציאנאלען רעכט.

Interna'tionalist *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איסט) אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער אינטערנאציאנאלע. ז. *International*.

interna'tionalize *v.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איז) מאכען אינטערנאציאנאל, מאכען אז עס זאל האבען א שייכות צו מעהרערע נאציאנען.

interna'tional law (אינ-טער-נעש'-אנ-על לאה) דאס אינטערנאציאנאלע רעכט [די געזעצען וואס רעגולירען די בעציהונגען צווישען פערשיעדענע אונאבהענגיגע פעלקער].

interna'tionally *adv.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-אי) אין בעצוג צו אינטערנאציאנאלע אדער צווישענפעלקערליכע בעציהונגען; פון אן אינטערנאציאנאלען שטאנדפונקט.

interna'tional trade (אינ-טער-נעש'-אנ-על טרייד) אינטערנאציאנאלער האנדעל [צווישען פערשיעדענע אונאבהענגיגע לענדער].

interne'cine *a.* (אינ-טער-ני'-סין) פערניכטענד; טויטליך; מערדעריש.

interne'cine war (אינ-טער-ני'-סין הוואהר) א מלחמה אויף טויט און אויף לעבען; א פערניכטונגס=מלחמה.

intern'ment *n.* (אינ-טורנ'-מענט) דאס שיקען אדער פערשיקען אין די אינערליכע טיילען פון לאנד. ז. *internation*.

in'ternode *n.* (אינ'-טער-נאוד) דאס שטיק וואס געפינט זיך צווישען צוויי קנאטען פון א פלאנצע אדער געלענקען פון א קערפער [הויפטזעכליך פון די פינגער].

interno'dium *n.* (אינ-טער-נאו'-די-אם) ז. *internode*.

in'ter nos (אינ'-טער נאוס) צווישען אונז גערעדט, צווישען אונז זאל עס בלייבען.

internun'cial *a.* (אינ-טער-נאנ'-שעל) וואס איז שייך צו אן אינטערנונציוס [א פאפסטליכער פערטרעטער ביי א רעגירונג פון צווייטען ראנג] אדער צו זיין אמט; אין פיזיאלאגיע — וואס איז שייך צו דער פונקציאן פון דעם נערווען=סיסטעם צו פעראייניגען פערשיעדענע קערפער=טיילען.

internun'cio *n.* (אינ-טער-נאנ'-שי-או) אן אינטערנונציוס [דעם פאפסט'ס א פארשטעהער ביי א רעגירונג פון צווייטען ראנג]; א שליח צווישען צוויי צדדים.

internun'cius *n.* (אינ-טער-נאנ'-שי-אס) ז. *internuncio*.

internup'tial *a.* (אינ-טער-נאפ'-שעל) וואס איז שייך צו דער צייט צווישען איין הייראט און דער צווייטער [פון דרערזעלבער פערזאן]; וואס איז שייך צו א געמישטער הייראט. ז. *intermarriage*.

interocean'ic *a.* (אינ-טער-או-שי-ענ'-איק) וואס ליעגט צווישען צוויי אקעאנען; וואס ציהט זיך פון איין אקעאן צום צווייטען [הויפטזעכליך פון אטלאנטישען צום פאסיפישען].

interoc'ular *a.* (אינ-טער-אק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך צווישען די אויגען.

interor'bital *a.* (אינ-טער-אהר'-בי-טעל) וואס געפינט זיך צווישען די ארביטען [קרייזען] פון די אויגען.

interos'seal *a.* (אינ-טער-אס'-אי-על) ז. *interosseous*.

interos'seous *a.* (אינ-טער-אס'-אי-אס) וואס געפינט זיך צווישען צוויי אדער עטליכע ביינער פון קערפער.

interos'seus *n.* (אינ-טער-אס'-אי-אס) א מוסקעל וואס געפינט זיך צווישען צוויי ביינער.

interpage' *v.* (אינ-טער-פיידזש') ארייננשטעלען זייטען [בלעטער] אין א בוך; ארייננשטעלען ליטערארישע זאכען [אין מיטען פון א בוך].

interparliamen'tary *a.* (אינ-טער-פאר-לי-מענ'-טע-רי) געמיינשאפטליך פאר פארלאמענטען פון פערשיעדענע לענדער.

interpel'lant *n.* (אינ-טער-פעל'-ענט) אן אינטערפעלאנט, אן אינטערפעלאטאר, איינער וואס שטעלט א פראגע אדער מאכט אן אנפראגע [הויפטזעכליך צו א מיניסטעריום אדער צו דער רעגיערונג אין א פארלאמענט]; איינער וואס בעט, איינער וואס איז א מליץ פאר א צווייטען.

interpel'late *v.* (אינ-טער-פעל'-אייט) אנפרעגען, אינטערפעלירען. ז. *interpellation*.

interpella'tion *n.* (אינ-טער-פע-ליי'-שאן) אן אינטערפעלאציאן [אן אנפראגע געווענדעט צו א רעגיערונגס=מיטגליעד אדער צו א מיניסטעריום אין א פארלאמענט]; אן עפענטליכע אנפראגע; אן אויפפאדערונג פון א געריכט; אונטערברעכונג פון א רעדע [מיט א פראגע]; דאס בעטען, דאס זיין א מליץ פאר אימעצען.

interpen'etrate *v.* (אינ-טער-פענ'-אי-טרייט) געמיינזאם דורכדרינגען [איינס אין אנדערען]; דורכדרינגען איבעראל אדער דורך און דורך; זיך צוזאמענגיסען דורך געמיינזאמען דורכדרינגען.

interpenetra'tion *n.* (אינ-טער-פענ-אי-טריי'-שאן) געמיינזאמע דורכדרינגונג; צוזאמענגיסונג אין איין גאנצעס דורך געמיינזאמען דורכדרינגען.

interpen'etrative *a.* (אינ-טער-פענ'-אי-טריי-טיוו) געמיינזאם דורכדרינגענד [איינע אין די אנדערע].

interper'meate *v.* (אינ-טער-פויר'-מי-אייט) ז. *interpenetrate*.

interplait' *v.* (אינ-טער-פלייט') איינפלעכטען [ווי צעפ אדער אין צעפ].

interplan'etary *a.* (אינ-טער-פלענ'-עט-ע-רי) וואס געפינט זיך צווישען די פלאנעטען; וואס געפינט זיך אין דער זונען=סיסטעם, אבער ניט אין דער אטמאספערע פון דער זון אדער פון די פלאנעטען.

in'terplay *n.* (אינ'-טער-פליי) געמיינזאמע ווירקונג [איינס אויף'ן אנדערען].

interplead' *v.* (אינ-טער-פליעד') פראצעסירען אום צו בעשטימען ווער פון די פאדערער איז דער גערעכטער [וועגען א פראצעס, וואו עס טרעטען אויף מעהרערע קלעגער, וועלכע פאדערען פון איינעם געלד אדער סחורות און דער ריכטער האט צו בעשטימען ווער עס איז דער גערעכטער]; בעהאנדלען אין א פראצעס א צווייטיגען פונקט, איידער מען קומט צו דעם הויפט=פונקט.

interplea'der *n.* (אינ-טער-פליע'-דער) א פראצעס וואו איינער, פון וועלכען צוויי אדער מעהרערע פערזאנען פאדערען געלד אדער סחורות, פערלאנגט פון ריכטער, אז ער זאל בעשטימען ווער פון די פאדערער איז דער גערעכטער; א פראצעס, וואו דער ריכטער דארף ענטשיידען צווישען די קרעדיטארען אדער מאהנער ווער פון זיי איז דער בערעכטיגטער.

interpledge' *v.* (אינ-טער-פלעדזש') געגענזייטיג זיך פערבינדען דורך משכנות.

inter'polable *a.* (אינ-טויר'-פא-לעבל) וואס קען איינגעשאלטעט אדער אינטערפאלירט ווערען [וואס קען ארייננגעשטעלט ווערען אין א שריפט, ווי א ווארט, א זאץ אדער א פראזע].

interpo'lar *a.* (אינ-טער-פאו'-לאר) איינגעשאלטעט, ארייננגעשטעלט צווישען די פאלען, ווי פון אן עלעקטרישער באטעריי.

inter'polary *a.* (אינ-טויר'-פא-לע-רי) אינטערפאלירט. ז. *interpolation*.

inter'polate *v.* (אינ-טויר'-פא-לייט) איינשאלטען, אינטערפאלירען [ארייננשטעלען א ווארט, א זאץ אדער א פראזע אין א שריפט]; ענדערען דעם טעקסט פון א שריפט אדער בוך דורך ארייננשטעלען נייע ווערטער אדער זעצע; ארייננשטעלען ווערטער אין א שריפט אום זי צו פעלשען; אין מאטעמאטיק — ארייננשטעלען אין א סעריע פון צאהלען נייע צאהלען=גליעדער.

inter'polater *n.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טער) ז. *interpolator*.

interpola'tion *n.* (אינ-טויר-פא-ליי'-שאן) אן אינטערפאלאציאן, אן ארייננשטעלונג פון נייע ווערטער אדער אויסדריקע אין א שריפט אדער בוך; די פעלשונג פון א טעקסט דורך ארייננשטעלען נייע ווערטער; עטוואס וואס איז אינטערפאלירט אדער ארייננגעשטעלט אין א טעקסט; אין מאטעמאטיק — דאס אינטערפאלירען, דאס אויסגעפינען די צווישען=ווערטהען פון א קוואנטיטעט פון א סעריע געגעבענע ווערטהען.

inter'polative *a.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טיוו) אינטערפאלאטיוו, וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינטערפאלאציאן. ז. *interpolation*.

inter'polator *n.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טאר) איינער וואס שטעלט אריין צוגעלעגטע ווערטער אדער אויסדריקע אין א טעקסט; א פערפעלשער פון א שריפט אדער פון א בוך; אן עלעקטרישער אויטאמאטישער איינשאלטער [שטראם=שליסער] פאר אן אונטער=וואסער קריעגסשיף.

interpor'tal *a.* (אינ-טער-פאָר'-טעל) וואָס געפינט זיך צווישען צוויי פּאָרטען.

interpo'sal *n.* (אינ-טער-פאו'-זעל) ז. *interposition*

interpose' *v.* (אינ-טער-פאוז') לעגען צווישען; אונטערברעכען; זיך אריינמישען; אריינפאלען אין די רייד.

interpo'ser *n.* (אינ-טער-פאו'-זער) א פערמיטלער; איינער וואס מישט זיך אריין אין מיטען.

interposi'tion *n.* (אינ-טער-פא-זיש'-אן) די צווישענשטעלונג; די פערמיטלונג, דאס אריינמישען זיך.

inter'pret *v.* (אינ-טויר'-פרעט) ערקלערען; פערטייטשען, אויסטייטשען; איבערזעצען.

inter'pretable *a.* (אינ-טויר'-פרע-טעבל) ערקלערבאר; איבערזעצבאר; וואס מען קען אויסטייטשען.

interpreta'tion *n.* (אינ-טויר-פרע-טיי'-שאן) אן ערקלערונג; א פערטייטשונג; אן איבערזעצונג.

interpreta'tional *a.* (אינ-טויר-פרע-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אדער וואס האט דעם כאראקטער פון אן ערקלערונג אדער פערטייטשונג.

inter'pretative *a.* (אינ-טויר'-פרע-טיי-טיוו) ערקלערענד; פערטייטשענד.

inter'pretatively *adv.* (אינ-טויר'-פרע-טיי-טיוו-לי) ערקלערענדיג, פערטייטשענדיג; דורך ערקלערונג, דורך פערטייטשונג.

inter'preter *n.* (אינ-טויר'-פרע-טער) אן ערקלערער; א פערטייטשער; א דאלמעטשער, אן איבערזעצער.

interpunc'tion *n.* (אינ-טער-פאנק'-שאן) דאס אינטערפונקטירען, דאס שטעלען שרייב-צייכען אדער פונקטען צווישען ווערטער און זעצע [ווי א קאמא, פונקט, זעמיקאלאן א. ז. וו.].

interpunc'tuate *v.* (אינ-טער-פאנק'-טשו-אייט) אינטערפונקטירען, שטעלען שרייב-צייכען אדער פונקטען צווישען די ווערטער [ווי א קאמא, פונקט, זעמיקאלאן א. ז. וו.].

interpunctua'tion *n.* (אינ-טער-פאנק-טשו-איי'-שאן) ז. *interpunction*

interra'cial *a.* (אינ-טער-ריי'-שיעל) וואס געפינט זיך אדער עקזיסטירט צווישען פערשידענע ראסען.

interra'dial *a.* and *n.* (אינ-טער-ריי'-די-על) וואס געפינט זיך צווישען די שטראהלען; א שטראהל וואס געפינט זיך צווישען שטראהלען.

interra'dially *adv.* (אינ-טער-ריי'-די-על-אי) צווישען שטראהלען.

interre'gal *a.* (אינ-טער-רי'-געל) וואס איז אדער עקזיסטירט צווישען קעניגע.

interre'gional *a.* (אינ-טער-רי'-דזשאנ-על) וואס געפינט זיך צווישען פערשידענע רעגיאנען [געגענדען].

interreg'num *n.* (אינ-טער-רעג'-נאם) א צווישען-רעגירונג, א צווישען-הערשאפט [די צייט צווישען דער רעגירונג פון א הערשער און זיין נאכפאלגער אין וועלכער דער טהראן בלייבט ליידיג]; אן אונטערברעכונג אין דער פארטזעצונג פון א טהעטיגקייט, איינפלוס א. ד. ג.

interrela'tion *n.* (אינ-טער-רי-ליי'-שאן) א געגענזייטיגע בעציהונג.

inter'rer *n.* (אינ-טויר'-ער) א בעגרעבער, א קברן.

in'terrex *n.* (אינ'-טער-רעקס) אין אלטען רוים — דער אינטעררעקס אדער רעגענט, איינער וועלכער פלעגט רעגירען אין דער צווישען-צייט צווישען איין געזעצליכען הערשער און דעם צווייטען.

inter'rogate *v.* (אינ-טער'-א-גייט) פרעגען; פערהערען; שטעלען פראגען; עקזאמענירען.

interroga'tion *n.* (אינ-טער-א-גיי'-שאן) דאס פרעגען; א פראגע; דאס פערהערען; א פערהער.

interroga'tion-point *n.* (אינ-טער-א-גיי'-שאן-פאינט) א פראגע-צייכען [?].

interrog'ative *a.* and *n.* (אינ-טע-ראג'-ע-טיוו) פרעגענדיג; א פראגע; אין גראמאטיק — א פראגע-ווארט.

interrog'atively *adv.* (אינ-טע-ראג'-ע-טיוו-לי) אין דער פארם פון א פראגע.

inter'rogator *n.* (אינ-טער'-א-גיי-טאר) א פרעגער; א פראגע-שטעלער.

interrog'atories *n.* (אינ-טע-ראג'-ע-טא-ריז) פראגע-פונקטען פון א פראצעס אדער פון אן אויספארשונג, וועלכע ווערען געשטעלט די עדות אדער די צדדים.

interrog'atory *a.* and *n.* (אינ-טע-ראג'-ע-טא-רי) פרעגענד; וואס ענטהאלט אדער דריקט אויס א פראגע; פראגע-פונקטען פון א פראצעס אדער פון אן אויספארשונג, וועלכע ווערען געשטעלט די עדות אדער די צדדים.

in terro'rem (אין טע-ראו'-רעם) אלס א ווארנונג, אזהרה אדער אנשרעקונג.

interrule' *v.* (אינ-טער-רוהל') אריינצייכענען ליניעס צווישען.

interrupt' *v.* (אינ-טער-ראפט') אונטערברעכען, שטערען.

interrup'ted *a.* (אינ-טער-ראפ'-טעד) אונטערבראכען; ניט גלייכמעסיג, ניט רעגעלמעסיג; פלעצליך זיך אבגעשטעלט.

interrup'tedly *adv.* (אינ-טער-ראפ'-טעד-לי) מיט אונטערברעכונגען.

interrup'ter *n.* (אינ-טער-ראפ'-טער) אן אונטערברעכער; אן עלעקטרישער שטראם-אונטערברעכער.

interrup'tion *n.* (אינ-טער-ראפ'-שאן) אן אונטערברעכונג, א שטערונג.

interrup'tive *a.* (אינ-טער-ראפ'-טיוו) אונטערברעכענד; וואס האט די נייגונג צו אונטערברעכען.

interrup'tively *adv.* (אינ-טער-ראפ'-טיוו-לי) דורך אונטערברעכונג.

interrup'tor *n.* (אינ-טער-ראפ'-טאר) ז. *interrupter*

interscap'ular *a.* and *n.* (אינ-טער-סקעפ'-יו-לאר) וואס געפינט זיך צווישען די בלאט-ביינער פון די אקסלען [פלייצעס]; א פעדער אויף דעם פאדערשטען טייל פון רוקען ביי א פויגעל.

interscap'ulary *a.* and *n.* (אינ-טער-סקעפ'-יו-לע-רי) ז. *interscapular*

interscap'ulum *n.* (אינ-טער-סקעפ'-יו-לאם) דער פאדערשטער טייל פון רוקען ביי פויגעל.

in'terscene *n.* (אינ'-טער-סין) א פויזע צווישען צוויי סצענעס פון א טעאטער-שטיק.

interscholas'tic *a.* (אינ-טער-סקא-לעס'-טיק) וואס עקזיסטירט צווישען שוהלען.
Interscholastic athletics are very popular.

interscind' *v.* (אינ-טער-סינד') צושניידען אין צוויי, צושניידען אין מיטען.

interscribe' *v.* (אינ-טער-סקראיב') אריינשרייבען צווישען.

interse'cant *a.* (אינ-טער-סי'-קענט) וואס שניידען זיך [ווי ליניען]; צוטיילענד.

intersect' *v.* (אינ-טער-סעקט') דורכשניידען; צוטיילען; זיך דורכשניידען; זיך איבערהאקען, זיך קרייצען.

intersec'tion *n.* (אינ-טער-סעק'-שאן) א דורכשניט, א דורכשניידונג; א צוטיילונג; א דורכהאקונג אדער דורכקרייצונג; א קרייצונגס-פונקט, א דורכשניטס-פונקט; אין לאגיק — די בעציהונג פון צוויי קלאסען וואס יעדער פון זיי שליסט אין זיך טיילווייז איין און טיילווייז אויס דעם אנדערען.

intersec'tional *a.* (אינ-טער-סעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א דורכשניט אדער דורכשניידונג.

interseg'ment *n.* (אינ-טער-סעג'-מענט) דער פלאץ אדער די פלעכע וואס איז איינגעשלאסען צווישען צוויי סעגמענטען ווי די רינגעלעך פון אן ערד-ווארים.

interseg'mental *a.* (אינ-טער-סעג'-מענ-טעל) וואס איז שייך צו צוויי אדער מעהר סעגמענטען; וואס געפינט זיך צווישען סעגמענטען. ז. *segment*

intersem'inate *v.* (אינ-טער-סעמ'-אי-נייט) זייהען צווישען.

intersex'ual *a.* (אי-טער-סעק'-שו-על) צווישען-געשלעכטליך.

interso'cial *a.* (אינ-טער-סאו'-שעל) וואס קומט פאר צווישען די פערשידענע קלאסען פון דער געזעלשאפט; געזעלשאפטליך; געגענזייטיג פערקעהרענד.

intersom'nious *a.* (אינ-טער-סאמ'-ני-אס) וואס איז צווישען דער צייט וואס מען ערוואכט פון שלאף ביז מען שלאפט א צווייטען מאל איין; וואס איז אין דער צייט ווען מען איז וואך.

intersow' *v.* (אינ-טער-סאו') פערזייהען צווישען; אויסזייהען.

in'terspace *n.* (אינ'-טער-ספייס) א צווישען-רוים, א צווישען-ארט.

interspace' *v.* (אינ-טער-ספייס') פערנעהמען אדער אויספילען דעם צווישען-רוים.

in'terspeech *n.* (אינ'-טער-ספיטש) א צווישען-געשפרעך.

intersperse' *v.* (אינ-טער-ספוירס') דורכשפרענקלען; אריינמישען צווישען; פאנאנדערזייהען אדער פאנאנדערווארפען צווישען אנדערע זאכען

intersper'sion *n.* (אינ-טער-ספויר'-שאן) דאס דורכשפרענקלען; דאס אריינמישען צווישען; דאס פאנאנדערזייהען אדער פאנאנדערווארפען צווישען אנדערע זאכען.

interspi'nal *a.* (אינ-טער-ספאי'-נעל) וואס ליעגט צווישען דעם רוקען-ביין.

interspi'nous *a.* (אינ-טער-ספאי'-נאס) ז. *interspinal*

in'terstate *a.* (אינ'-טער-סטייט) צווישען-שטאאטליך, וואס עקזיסטירט צווישען פערשידענע שטאאטען.

in'terstate com'merce (אינ'-טער-סטייט קאמ'-אוירס) צווישען-שטאאטליכער האנדעל; דער האנדעלס-פערקעהר צווישען די פערשידענע שטאאטען אין אמעריקא.

In'terstate Com'merce Commis'sion (אינ'-טער-סטייט קאמ'-אוירס קא-מיש'-אן) די צווישען-שטאאטליכע האנדעלס-קאמיסיאן אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [א קאמיסיאן פון 5 פערזאן, וועלכע האט די אויפגאבע צו רעגולירען די קאמערציעלע בעציהונגען און די אייזענבאהנען, וועלכע פערקעהרען צווי-

שען די פערשידענע פעראייניגטע שטאַ־טען פון נאָרד־אַמעריקאַ].

interstel'lar *a.* (אינ־טער־סטעל'־אַר) וואָס געפינט זיך צווישען די שטערען.

interstel'lary *a.* (אינ־טער־סטעל'־ע־רי) ז. *interstellar*

in'terstice *n.* (אינ'־טער־סטיס) אַ צווי־שען־רוים, אַ צווישען־חלל, אַ צווישען־שפּאַלט; אַן אָבשטאַנד; צווישען־צייט.

in'tersticed *a.* (אינ'־טער־סטיסט) וואָס האָט אַ צווישען־רוים.

intersti'tial *a.* (אינ־טער־סטיש'־על) צווישען־רוימליך; וואָס ענטהאַלט אַ צווי־שען־רוים.

intersti'tially *adv.* (אינ־טער־סטיש'־על־אי) דורך צווישען־רוימען; מיט אַן אָבשטאַנד.

interstratifica'tion *n.* (אינ־טער־סטראַט־אי־פי־קיי'־שאָן) אין געאָלאָגיע— אַ צווישען־שיכט.

interstrat'ified *a.* (אנ־טער־סטראַט'־אי־פאַיד) וואָס איז איינגעשלאָסען צווי־שען שיכטען; וואָס האָט די פאָרם פון צווישען־שיכטען.

interstrat'ify *v.* (אינ־טער־סטראַט'־אי־פאַי) אין געאָלאָגיע — פעראורזאַכען צו פערנעהמען אַ לאַגע צווישען שיכטען.

in'terstream *a.* (אינ'־טער־סטרים) וואָס ליגט צווישען צוויי שטראָמען.

intertan'gle *v.* (אינ־טער־טאַנ'גל) צו־נויפפּלאָנטערען, צונויפדרעהען, צונויפ־שטריקען.

interterrito'rial *a.* (אינ־טער־טער־אי־טאָו'־רי־על) אינטערטעריטאָריעל, צווישען טעריטאָריעס.

intertex'ture *n.* (אינ־טער־טעקס'־טשור) די דורכפלעכטונג אָדער דורכווע־בונג; די איינפלעכטונג אָדער איינוועבונג.

in'tertie *n.* (אינ'־טער־טאַי) אַ בינד־ריגעל [אַ האָלץ־ריגעל וואָס דיענט צו פערבינדען צוויי באַלקענס מיט איינאַנ־דער].

intertill'age *n.* (אינ־טער־טיל'־עדזש) דאָס קולטיווירען דאָס לאַנד בלויז צווישען די פלאַנצען אָדער די פערזייהטע ערטער.

intertranspic'uous *a.* (אינ־טער־טראַנ־ספּיק'־יו־אָס) וואָס שיינט דורך צווישען [ווי דורך אַ שפּאַלט].

intertri'bal *a.* (אינ־טער־טראַי'־בעל) וואָס עקזיסטירט צווישען שבטים; וואָס נעהמט פון שבט צו שבט.

intertri'go *n.* (אינ־טער־טראַי'־גאָו) אַ לייכטע הויט־ענטצינדונג, וועלכע קומט פון דער רייבונג פון די הויט־טיילען אין די ערטער וואו דאָס פלייש האָט פאַלדען.

intertrop'ical *a.* (אינ־טער־טראָפּ'־אי־קעל) וואָס געפינט זיך צווישען די טראָ־פּיקען [די געאָגראַפישע פּאַראַלעל־ליניען אויף'ן ערד־קוגעל, וועלכע געפינען זיך 23½ גראַד צו נאָרד און צו זיד פון'ם עק־וואַטאָר. דיעזע ליניען זיינען די גרענע־צען פון דעם הייסעסטען טייל אויף'ן ערד־קוגעל].

intertwine' *v.* (אינ־טער־טוואַין') צו־דורכפלעכטען, איינפלעכטען איינס אין אַנ־דערען.

intertwine'ment *n.* (אינ־טער־טוואַינ'־מענט) צוזאַמענפלעכטונג; גע־פלעכט־אַרבייט.

interur'ban *a.* (אינ־טער־אויר'־בען) וואָס געפינט זיך צווישען פערשידענע שטעדט; וואָס פעראייניגט פערשידענע שטעדט.

in'terval *n.* (אינ'־טער־וועל) אינטער־וואַל, אַ פּויזע, צווישען־צייט, צווישען־רוים; אַ נידריגער טראַקט לאַנד [הויפּט־זעכליך ביים ברעג פון אַ טייך] צווישען בערג.

in'tervale *n.* (אינ'־טער־וועיל) אַ ניד־ריגער טראַקט לאַנד צווישען בערגלעך [הויפּטזעכליך ביים ברעג פון אַ טייך].

interveined' *a.* (אינ־טער־וועינד') דורכ־געצוויגען; דורכגעוועבט מיט אָדערען אָדער אַזוי ווי מיט אָדערען.

interve'nant *n.* (אינ־טער־ווי'־נענט) ז. *intervener*

intervene' *v.* (אינ־טער־ווין') זיין צווישען; קומען צווישען; אריינקומען אין מיטען, זיך אריינמישען, זיך אריינלעגען אין מיטען, פערמיטלען; זיך אריינמישען און ווערען אַ צד אין אַ געריכטליכער קלאַגע.

interve'ner *n.* (אינ־טער־ווי'־נער) איינער וואָס מישט זיך אריין; אַ דריטע פּערזאָן וואָס מישט זיך אריין און ווערט אַ צד אין אַ געריכטליכער קלאַגע.

interve'nience *n.* (אינ־טער־ווי'־ניענס) אריינמישונג, דאָס אריינמישען זיך; דאָס אריינקומען אין מיטען; פּער־מיטלונג.

interve'nient *a.* (אינ־טער־ווי'־ניענט) וואָס קומט אריין צווישען; וואָס מישט זיך אריין; פערמיטלענד.

interve'ning *a.* (אינ־טער־ווי'־נינג) ז. *intervenient*

interven'tion *n.* (אינ־טער־ווענ'־שאָן) דאָס אריינקומען אין מיטען, דאָס אריינ־מישען זיך, פערמיטלונג; דאָס אריינטרע־טען פון אַ דריטער פּערזאָן אַלס צד אין אַ געריכטליכער קלאַגע.

interven'tionist *n.* (אינ־טער־ווענ'־שאָנ־איסט) אין מעדיצין — איינער וואָס גלויבט, אַז מען דאַרף אין געוויסע פעלע ניט איבערלאָזען די היילונג צו דער נאַטור, נאָר צוהעלפען מיט מעדיצינען; איינער וואָס דענקט, אַז זיין לאַנד דאַרף זיך אריינ־מישען אין די פּאָליטישע אַנגעלעגענהייטען פון אַן אַנדער לאַנד.

interven'tor *n.* (אינ־טער־ווענ'־טאָר) אַ פּערמיטלער; אַן אויפזעהער אין שאַכ־טעס.

interver'tebral *a.* (אינ־טער־וואיר'־טי־ברעל) וואָס געפינט זיך צווישען די ביינדלעך פון דעם חוט השדרה [רוקען־ביין].

in'terview *n. and v.* (אינ'־טער־וויו) אַ געשפּרעך, אַן אונטעררעדונג, אַן אינ־טערוויו [אַ געשפּרעך מיט איינעם מיט דעם צוועק צו פערעפענטליכען זיינע ווער־טער]; אַ צוזאַמענקונפט, אַ צוזאַמענטרע־פונג; האָבען אַן אינטערוויו.

in'terviewer *n.* (אינ'־טער־וויו־ער) אַן אינטערוויואירער [אַ צייטונגס־רעפּאָר־טער וואָס האָט אונטעררעדונגען מיט פּער־שיעדענע פּערזאָנען אום צו פערעפענטלי־כען זייערע מיינונגען].

in'terviewing *n.* (אינ'־טער־וויו־אינג) דאָס אינטערוויואירען [האָבען געשפּרע־כען מיט'ן צוועק זיי צו פערעפענטליכען].

intervis'ible *a.* (אינ־טער־וויז'־איבל) געגענזייטיג זיכטבאַר; וואָס איינער קען זעהן דעם צווייטען; וואָס פון איינעם קען מען זעהן דאָס צווייטע.

intervis'it *v. and n.* (אינ־טער־וויז'־איט) זיך בעזוכען איינער דעם צווייטען; דאָס בעזוכען איינער דעם צווייטען.

intervi'tal *a.* (אינ־טער־וואַי'־טעל) וואָס געפינט זיך צווישען צוויי לעבענס [דעם לעבען אויף דער וועלט און דעם לעבען אויף יענער וועלט].

intervocal'ic *a.* (אינ־טער־וואָ־קעל'־איק) וואָס געפינט זיך צווישען וואָקאַלען.

intervolu'tion *n.* (אינ־טער־וואָ־ליו'־שאָן) דאָס פערוויקלען איינס אין צוויי־טען; דאָס פערפּלאָנטערען, דאָס פערדרע־הען איינס אין צווייטען.

intervolve' *v.* (אינ־טער־וואָלוו') פער־וויקלען, פערפּלאָנטערען אָדער פערדרע־הען איינס אין צווייטען.

interweave' *v.* (אינ־טער־הוויוו') צו־זאַמענוועבען, איינוועבען איינס אין צוויי־טען, אריינפלעכטען, צוזאַמענמישען.

interwea'ving *n.* (אינ־טער־הוויו'־ווינג) צוזאַמענוועבונג; אריינפלעכטונג, צוזאַמענמישונג.

interwork' *v.* (אינ־טער־הוואירק') גע־מיינזאַם אַרבייטען, געמיינזאַם ווירקען [איינס אויף'ן אַנדערען], אַרבייטען צווי־שען אָדער אין מיטען.

in'terworld *n.* (אינ'־טער־הוואירלד) אַ צווישען־וועלט, אַיין וועלט צווישען אַנ־דערע.

interwound' *v.* (אינ־טער־הוואונד') געמיינזאַם זיך פערוואונדען.

interwove' (אינ־טער־הוואָוו') צו־זאַמענגעוועבט, אריינגעפלאָכטען, צוזאַ־מענגעמישט: ז. *interweave*

interwo'ven *a.* (אינ־טער־הוואָ'וון) צו־זאַמענגעוועבט, אריינגעפלאָכטען, צוזאַמענ־געמישט. ז. *interweave*

interwreathe' *v.* (אינ־טער־ריעטה') צוזאַמענפלעכטען אין אַ קראַנץ.

interwrought' (אינ־טער־ראָהט') געמיינזאַם געאַרבייט, געמיינזאַם געווירקט. ז. *interwork*

intes'table *a.* (אינ־טעס'־טעבל) געזעצ־ליך אונפעהיג צו מאַכען אַ צוואה [ווי אַן אידיאָט אָדער אַ משוגע'נער].

intes'tacy *n.* (אינ־טעס'־טע־סי) דאָס ניט איבערלאָזען קיין צוואה, דאָס שטאַר־בען אָהן אַ צוואה.

intes'tate *a. and n.* (אינ־טעס'־טייט) געשטאָרבען אָהן אַ צוואה; ניט בעזאָרגט דורך אַ צוואה [וועגען פּערמעגען]; איי־נער וואָס איז געשטאָרבען אָהן אַ צוואה.

in testimo'nium (אין טעס־טי־מאָו'־ני־אָם) אַלס עדות, אַלס בעווייז.

Intesti'na *n.* (אין־טעס־טאַי'־נאַ) דער מין בויך־ווערים.

intes'tinal *a.* (אין־טעס'־טי־נעל) וואָס געהערט צום אינגעווייד אָדער געדערים, וואָס געפינט זיך אין די געדערים, וואָס האָט געדערים.

Intestina'lia *n.* (אין־טעס־טי־ניי'־לי־אַ) ז. *Intestina*

intes'tinal tube (אין־טעס'־טי־נעל טיוב) דער דאַרם־קאַנאַל.

intes'tine *a. and n.* (אין־טעס'־טין) אינערליך, אינווענינסט; היימיש [אין געגענזאַץ צו אויסלענדיש]; די געדערים.

intes'tines *n.* (אין־טעס'־טינז) די גע־דערים.

intex'ture *n.* (אין־טעקס'־טשור) אריינ־וועבונג; איינווירקונג.

in that (אין טהעט) אין דעם; אַז; אויף אַזוי ווייט; וויל.

in the ab'stract (אין טהי עב'־סטרעקט) אַבסטראַקט, אין אַלגעמיין, אַז און פאַר זיך.

in the ag'gregate (אין טהי עג'־רי־גייט) צוזאַמענגענומען, אין סך הכל.

in the air (אין טהי עהר) אין דער לופט; צוטומעלט, אין עולם התהו; ניט וויסענדיג אויף וואס פאר א וועלט מען איז; אונבעשטימטקייט, דאס הייננען אין דער לופט, ניט פערענדיגט, זיין ניט אהין ניט אהער.

in the course of (אין טהי קאורס אוו) אין פערלויף, אין דער צייט פון...
In the course of a month everything will be changed.

in the course of time (אין טהי קאורס אוו טאים) מיט דער צייט.

in the face of (אין טהי פייס אוו) אין דעם אנגעזיכט; אין דער אנוועזענהייט; שטעהענדיג פנים אל פנים; אין אנבעטראכט, אונטער געוויסע אומשטענדען.

in the face of the en'emy (אין טהי פייס אוו טהי ען'-ע-מי) אונטער דעם שונא'ס פייער.

in the first in'stance (אין טהי פוירסט אינ'-סטענס) ערשטענס, ראשית, קודם כל.

in the first place (אין טהי פוירסט פלייס) ערשטענס, קודם כל.

in the flesh (אין טהי פלעש) קערפערליך, גשמיות'דיג, ערדיש [ביבלישער אויסדרוק].

in the grease (אין טהי גריעס) אבגעקארמעט, פעט [וועגען יאגד-טהיערע].

in the in'terim (אין טהי אינ'-טער-אים) דערווייל, פארלויפיג.

in the long run (אין טהי לאהנג ראן) אין סך הכל; אלס רעזולטאט; ענדליך.

in the main (אין טהי מיין) אין גרונד, איבערהויפט.

in the suds (אין טהי סאדז) אין קלעם, אריינגעפאלען, פערצווייפעלט.

inthral' *v.* (אינ-טהראהל') אונטעריאכען, פערשקלאפען.

inthrall' *v.* (אינ-טהראהל') ז. *inthral*.

inthrall'ment *n.* (אינ-טהראהל'-מענט) ז. *inthralment*.

inthral'ment *n.* (אינ-טהראהל'-מענט) קנעכטשאפט, שקלאפעריי, אונטעריאכונג, פערשקלאפונג.

in'timacy *n.* (אינ'-טי-מיי-סי) דאס זיין אינטים, אינינקייט, נאהענטקייט, פערטרויליכקייט; נאהענטע, אינטימע פריינדשאפט.

in'timate *v., a. and n.* (אינ'-טי-מייט) אנדייטען, געבען אנצוהערעניש; לאזען וויסען [הויפטזעכליך אפיציעל]; איניג, אינערליך; איינגעבארען; גענוי, מיט אלע קלענסטע איינצעלהייטען; אינטים, פערטרויליך, נאהענט בעפריינדעט; פריוואט; אן אינטימער פריינד אדער בעקאנטער.

in'timately *adv.* (אינ'-טי-מייט-לי) אויף אן אינטימען, פערטרויליכען, נאהענטען שטייגער; אינערליך; גענוי, מיט אלע איינצעלהייטען.

intima'tion *n.* (אינ-טי-מיי'-שאן) אן אנדייטונג, א וואונק, אן אנצוהערעניש; א מיטטיילונג [הויפטזעכליך אן אפיציעלע].

intim'idate *v.* (אינ-טימ'-אי-דייט) איינשרעקען.

intimida'tion *n.* (אינ-טימ-אי-דיי'-שאן) איינשרעקונג; דאס אבהאלטען דורך גוואלט אדער סטראשונקעס פון טהאן א געזעצליכע פפליכט אדער פון אויסאיבען א געזעצליך רעכט [ווי עדות זאגען אדער אנקלאגען געריכטליך].

intim'idative *a.* (אינ-טימ'-אי-דיי-טיוו) איינשרעקענד.

intim'idatory *a.* (אינ-טימ'-אי-דיי-טא-רי) איינשרעקענד.

intim'ity *n.* (אינ-טימ'-אי-טי) איינגעבארענע, אינערליכע נייגונג; דאס זיין בעהאלטען אדער פריוואט.

intit'ule *v.* (אינ-טיט'-יול) בעערעכטיגען; געבען א טיטול [א מענשען]; געבען א נאמען [א בוך], א קעפעל [א קאפיטעל אין א בוך, אן ענין אין א צייטונג].

intit'uled *a.* (אינ-טיט'-יולד) טיטולירט; מיט א נאמען.

in'to *prep.* (אינ'-טו) אין; צו; אריין.

in'-toed *a.* (אינ'-טאוד) ביי וועלכען די גראבע פיס-פינגער זיינען איינגעבויגען נאך אינוועניג.

intolerabil'ity *n.* (אינ-טאל-ע-רע-ביל'-אי-טי) אונערטרעגליכקייט, אונדולדזאמקייט.

intol'erable *a.* (אינ-טאל'-ע-רעבל) אונערטרעגליך; וואס מען קען ניט דערליידען.

intol'erableness *n.* (אינ-טאל'-ע-רעבל-נעס) אונערטרעגליכקייט; אונדולדזאמקייט.

intol'erably *adv.* (אינ-טאל'-ע-רע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען שטייגער.

intol'erance *n.* (אינ-טאל'-ע-רענס) אונטאלעראנץ; אונדולדזאמקייט, דאס ניט קענען דולדען.

intol'erancy *n.* (אינ-טאל'-ע-רענ-סי) ז. *intolerance*.

intol'erant *a. and n.* (אינ-טאל'-ע-רענט) ניט טאלעראנט, אונדולדזאם; איינער וואס האלט ניט פון טאלעראנץ.

intol'erantly *adv.* (אינ-טאל'-ע-רענט-לי) אהן טאלעראנץ.

intol'erate *v.* (אינ-טאל'-ע-רייט) ניט פערטראגען, ניט דולדען, זיין אונטאלעראנט.

intolera'tion *n.* (אינ-טאל-ע-ריי'-שאן) ז. *intolerance*.

in'tonate *v.* (אינ'-טא-נייט) אינטאנירען, אנגעבען דעם טאן, שטעלען דעם טאן; ארויסברייננגען טענער, אויסדריקען אין טענער; בעטאנען.

intona'tion *n.* (אינ-טא-ניי'-שאן) אינטאנאציאן, אויסדרוקס-פארם [אין טאן פון דער שטימע]; אינטאנירונג [דאס רעדען מיט א זינגענדער שטימע], דאס ארויסברייננגען טענער.

intone' *v.* (אינ-טאון') אינטאנירען, געבען א טאן, ארויסברייננגען א טאן, אויסזינגען; צוגעבען א בעזונדערען טאן אדער אויסדרוק; ארויסריידען מיט א זינגענדער שטימע.

intor'sion *n.* (אינ-טאר'-שאן) ז. *intortion*.

intort' *v.* (אינ-טארט') פלעכטען, דרעהען, בויגען.

intor'tion *n.* (אינ-טאר'-שאן) דרעהונג, בויגונג, פלעכטונג.

in to'to (אין טאו'-טאו) אין גאנצען; בכלל.

intox'icant *n.* (אינ-טאק'-סי-קענט) א בערוישונגס-מיטעל, א פער'שכור'ענדער געטראנק.

intox'icate *v.* (אינ-טאק'-סי-קייט) בערוישען, פער'שכור'ען; פערגיפטען.

intoxica'tion *n.* (אינ-טאק-סי-קיי'-שאן) בערוישונג, פער'שכור'טקייט, דאס פער'שכור'ען; פערגיפטונג.

intox'icative *a.* (אינ-טאק'-סי-קיי-טיוו) בערוישענד, פער'שכור'ענד; פערגיפטענד.

intracar'diac *a.* (אינ-טרא-קאר'-די-עק) וואס געפינט זיך אין הארצען.

intracephal'ic *a.* (אינ-טרא-סע-פעל'-איק) וואס געפינט זיך אין קאפ אדער אין מארך.

intracer'ebral *a.* (אינ-טרא-סער'-אי-ברעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין מארך.

intractabil'ity *n.* (אינ-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) אונבויגזאמקייט, ווידערשפענסטיגקייט, אונגעהארכזאמקייט, אונקאנטראלירבארקייט.

intrac'table *a.* (אינ-טרעק'-טעבל) אונבויגזאם, ניט עלאסטיש, אונגעהארכזאם, ווידערשפעניג, אונקאנטראלירבאר.

intrac'tableness *n.* (אינ-טרעק'-טעבל-נעס) ז. *intractability*.

intrac'tably *adv.* (אינ-טרעק'-טע-בלי) אויף אן אונבויגזאמען אדער ניט עלאסטישען אופן; אזוי אז מען קען ניט קאנטראלירען; אויף אן אונגעהארכזאמען, ווידערשפענסטיגען שטייגער.

intrac'tile *a.* (אינ-טרעק'-טיל) וואס מען קען ניט אויסציהען, ניט עלאסטיש.

intra'dos *n.* (אינ-טריי'-דאס) דער אינעוועניגסטער טייל פון א געוועלב.

intrafolia'ceous *a.* (אינ-טרא-פאו-לי-איי'-שיאס) וואס געפינט זיך איבער אדער אין פראנט פון א בלאט.

intramar'ginal *a.* (אינ-טרא-מאר'-דזשי-נעל) וואס ליעגט אינערהאלב פון ראנד [פון א בלאט].

intramun'dane *a.* (אינ-טרא-מאנ'-דיין) וואס געפינט זיך אויף דער וועלט אדער אויף דער ערד; ערדיש, גשמיות'דיג.

intramu'ral *a.* (אינ-טרא-מיו'-רעל) וואס געפינט זיך אין די מויערען [פון א שטאדט] אדער די ווענד [פון א געביידע]; אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך אין אן אויסהוילונג [ווי למשל, די געדערים].

intramus'cular *a.* (אינ-טרא-מאס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין א מוסקול.

intrana'sal *a.* (אינ-טרא-ניי'-זעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין דער נאז.

intranquil'lity *n.* (אינ-טרענ-קוויל'-אי-טי) אונרוהיגקייט.

intransca'lency *n.* (אינ-טרענס-קיי'-לענ-סי) אונדורכדרינגליכקייט פאר היץ; דאס ניט דורכלאזען קיין ווארעמקייט.

intransca'lent *a.* (אינ-טרענס-קיי'-לענט) וואס לאזט ניט דורך קיין ווארעמקייט.

intransgress'ible *a.* (אינ-טרענס-גרעס'-איבל) ניט אריבערצוטרעטען, ניט אריבערצוגעהן, אונפערמיידליך.

intran'sient *a.* (אינ-טרענ'-שענט) אונפערגענגליך, וואס פערגעהט ניט פלוצים.

intran'sigent *a. and n.* (אינ-טרענ'-סי-דזשענט) וואס זאגט זיך אב צו קומען צו אן איבעראיינשטימונג; וואס געהט ניט איין אויף א פשרה אדער קאמפראמיס; ניט קיין קאמפראמיסלער [א פערזאן וואס מאכט ניט קיין פשרות, בעזאנדערס אין פאליטיק].

intran'sigentism *n.* (אינ-טרענ'-סי-דזשענ-טיזם) די פרינציפען אדער דאס פראגראם פון די אינטראנסיזשאנטען אדער אונקאמפראמיסלער אין פאליטיק.

intran'sitable *a.* (אינ-טרענ'-סי-טעבל)

ניט דורכגאנגבאר, וואס איז ניט דורכצו=
געהן.

intran'sitive *a. and n.* (אינ-טרענ׳-
סי-טיוו) אין גראמאטיק — אינטראנזי=
טיוו, ניט איבערגעהענד [וועגען האנד=
לונגס=ווערטער וועלכע דריקען אוים א טהע=
טיגקייט אדער צושטאנד, וואס געהט ניט
איבער אויף אנדערע פערזאנען אדער
זאכען, ווי צ. ב. די ווערטער: געהן, שטעהן,
שפרינגען א. ד. ג.]; אן אינטראנזיטיוו,
אן אינטראנזיטיוועס האנדלונגס=ווארט
[פעל עומד].

intran'sitively *adv.* (אינ-טרענ׳-סי-
טיוו-טיוו-לי) אין גראמאטיק — אויף
דעם אופן פון אן אינטראנזיטיווען האנד=
לונגס=ווארט. ז. ***intransitive***

in tran'situ אויף׳ן (אין טרענ׳-סי-טיו)
טראנספארט, אויף׳ן וועג [וועגען סחורה
וואס איז אויף׳ן וועג].

intransmis'sible *a.* (אינ-טרענס-מיס׳-
איבל) אונאיבערטראגבאר, וואס מען קען
ניט אריבערטראגען פון איין ארט אויף׳ן
צווייטען.

intransmutabil'ity *n.* (אינ-טרענס-
מיו-טע-ביל׳-אי-טי) אונפערוואנדעלבאר=
קייט, דאס ניט קענען פערוואנדעלט ווע=
רען אין עטוואס אנדערעס.

intransmu'table *a.* (אינ-טרענס-מיו׳-
טעבל) אונפערוואנדעלבאר, וואס קען ניט
פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

intranspar'ency *n.* (אינ-טרענס-
פעהר׳-ענ-סי) אונדורכזיכטיגקייט.

intranspar'ent *a.* (אינ-טרענס-פעהר׳-
ענט) אונדורכזיכטיג.

in'tra-oc'ular *a.* (אינ׳-טרא-אק׳-יו-
לאר) וואס געפינט זיך אין אויג.

in'tra-or'bital *a.* (אינ׳-טרא-אהר׳-בי-
טעל) וואס ליעגט אין ארביט [דאס לאך
וואו דאס אויג ליעגט] פון אויג.

intrapari'etal *a.* (אינ-טרא-פע-ראי׳-
ע-טעל) וואס איז איינגעשלאסען צווישען
ווענד; וואס איז בעהאלטען אדער אבגע=
שלאסען פון דער עפענטליכקייט; פריוואט.

intrapul'monary *a.* (אינ-טרא-פאל׳-
מא-נע-רי) וואס געפינט זיך אין די לונגען.

intraspi'nal *a.* (אינ-טרא-ספאי׳-נעל)
וואס געפינט זיך אין רוקען=קאנאל.

intraterrito'rial *a.* (אינ-טרא-טער-
אי-טאו׳-רי-על) וואס עקזיסטירט אדער
געפינט זיך אין דער טעריטאריע.

intrathorac'ic *a.* (אינ-טרא-טהא-
רעס׳-איק) וואס געפינט זיך אין דער
ברוסט.

intratrop'ical *a.* (אינ-טרא-טראפ׳-אי-
קעל) וואס געפינט זיך אין די לענדער
צווישען די טראפּיקען [די הייסעסטע לענ=
דער פון דער וועלט].

intra-ur'ban *a.* (אינ-טרא-אויר׳-בען)
וואס געפינט זיך אין די גרענעצען פון
א שטאדט.

intravas'cular *a.* (אינ-טרא-וועס׳-קיו-
לאר) וואס געפינט זיך אין א בלוט=געפעס.

intrave'nous *a.* (אינ-טרא-ווי׳-נאס)
וואס געפינט זיך אין אן אדער.

intraves'ical *a.* (אינ-טרא-וועס׳-אי-
קעל) וואס געפינט זיך אין פענכער.

intrench' *v.* ארומרינג= (אינ-טרענטש׳)
לען מיט א גראבען; בעפעסטיגען מיט
גראבענס אדער פלאנקענס; בעפעסטיגען
אדער בעשיצען פון אן אטאקע; איבער=
פאלען, ארייננדרינגען, מאכען אן אנגריף.

intren'chant *a.* (אינ-טרענ׳-טשענט)
ניט טיילבאר; ניט צוצושניידען; ניט
שניידיג.

intren'cher *n.* (אינ-טרענ׳-טשער)
איינער וואס גראבט בעפעסטיגונגס=גרא=
בענס.

intrench'ment *n.* (אינ-טרענטש׳-
מענט) א בעפעסטיגונגס=גראבען, א בע=
פעסטיגונגס=ווערק; שוץ, בעשיצונג; אן
אנגריף, אן ארייננדרינגונג [אין אימעצענס
גרענעצען].

intrep'id *a.* אונ= (אינ-טרעפ׳-איד)
ערשראקען.

intrepid'ity *n.* (אינ-טרי-פיד׳-אי-טי)
אונערשראקענהייט.

intrep'idly *adv.* (אינ-טרעפ׳-איד-לי)
מיט אונערשראקענהייט.

in'-tri'angle *n.* אן (אינ׳-טראי׳-ענגל)
איינגעשריבענער דריי=עק [א דריי=עק
וועלכער ווערט אריינגעצייכענט אין אן
אנדער געאמעטרישער פיגור, ווי אין א
קרייז, אין א קוואדראט א. ד. ג.].

in'tricacy *n.* פער= (אינ׳-טרי-קיי-סי)
פלאנטערונג; פערוויקלונג; פערלעגענ=
הייט, שוועריגקייט.

in'tricate *a. and v.* (אינ׳-טרי-קייט)
פערוויקעלט, פערפלאנטערט; פערפלאנ=
טערען.

in'tricately *adv.* (אינ׳-טרי-קייט-לי)
אויף א פערפלאנטערטען אופן.

in'tricateness *n.* (אינ׳-טרי-קייט-נעס)
ז. ***intricacy***

in'trigant *n.* אן אינ= (אינ׳-טרי-גענט)
טריגאנט, א פלאטקע=מאכער; א רכילות׳=
ניק.

in'trigante *n.* אן (אינ׳-טרי-גענט)
אינטריגאנטקע, איינע וואס מאכט אינ=
טריגעס.

intrigue' *n. and v.* אן (אינ-טריג׳)
אינטריגע; א געהיימער פערוויקעלטער
פלאן נעגען אימעצען; די פערוויקלונג
פון א דראמא אדער פון א ראמאן; א
ליעבעס=אינטריגע, א געהיימע ליעבע;
מאכען אינטריגעס; מאכען געהיימע, פער=
וויקעלטע פלענער וועגען אימעצען.

intri'guer *n.* אן אינ= (אינ-טרי׳-גער)
טריגאנט, א פלאטקע=מאכער, א רכילות=
טרייבער.

intri'guery *n.* אינ= (אינ-טרי׳-גער-אי)
טריגעס=מאכעריי.

intri'guing *a.* מאכענ= (אינ-טרי׳-גינג)
דיג אינטריגעס; וואס מאכט פלאטקעס.

intri'guingly *adv.* (אינ-טרי׳-גינג-לי)
מיט אינטריגעס, מיט פלאטקעס.

intrin'sic *a.* אינער= (אינ-טרינ׳-סיק)
ליך; ווירקליך; אייגענטליך, וועזענטליך.

intrin'sical *a.* (אינ-טרינ׳-סי-קעל)
ז. ***intrinsic***

intrinsical'ity *n.* (אינ-טרינ-סי-קעל׳-
אי-טי) אינערליכקייט; וועזענטליכקייט;
ווירקליכקייט.

intrin'sically *adv.* (אינ-טרינ׳-סי-קעל-
אי) אויף אן אינערליכען אופן; וועזענט=
ליך; ווירקליך.

intrin'sicalness *n.* (אינ-טרינ׳-סי-
קעל-נעס) ז. ***intrinsicality***

in'tro-ac'tive *a.* (אינ׳-טרא-עק׳-טיוו)
ווירקענד אויף זיך זעלבסט.

introcep'tive *a.* (אינ-טרא-סעפ׳-טיוו)
וואס נעהמט אריין אין זיך זעלבסט.

introces'sion *n.* (אינ-טרא-סעש׳-אן)
אן איינפאלונג, אדער איינדריקונג פון וועל=
כען עס איז קערפער=טייל.

introduce' *v.* איינ= (אינ-טרא-דיוס׳)
פיהרען; אריינפיהרען; אריינבריינגען;
אריינלאזען; פארשטעלען, רעקאמענדירען;
בעקאנט מאכען; איינלייטען, מאכען אן
איינלייטונג.

introduce'ment *n.* (אינ-טרא-דיוס׳-
מענט) ז. ***introduction***

introdu'cer *n.* (אינ-טרא-דיו׳-סער)
אן איינפיהרער; אן אריינפיהרער; אן
אריינברייננגער, אן אריינלאזער; א פאר=
שטעלער, א בעקאנטמאכער; אן איינליי=
טער, איינער וואס מאכט א פאררעדע אדער
אן הקדמה.

introduce' to no'tice (אינ-טרא-
דיוס׳ טו נאו׳-טים) מאכען בעוואוסט; מא=
כען בעקאנט.

introdu'cible *a.* (אינ-טרא-דיו׳-סיבל)
וואס קען איינגעפיהרט ווערען, אריינגע=
בראכט ווערען, אריינגעלאזט ווערען, פאר=
געשטעלט ווערען, בעקענט געמאכט אדער
איינגעלייטעט ווערען.

introduc'tion *n.* (אינ-טרא-דאק׳-שאן)
איינפיהרונג; אריינפיהרונג, אריינבריינ=
גונג, אריינלאזונג; פארשטעלונג, בעקאנט=
מאכונג; אן איינלייטונג, א פאררעדע, א
הקדמה.

introduc'tive *a.* (אינ-טרא-דאק׳-טיוו)
איינפיהרענד, איינלייטענד, וואס דיענט
אלס פאררעדע אדער איינלייטונג; וואס
דיענט אלס פארבערייטונג; פארשטעלענד,
בעקאנטמאכענד.

introduc'tively *adv.* (אינ-טרא-דאק׳-
טיוו-לי) אין דער פארם פון אן איינליי=
טונג אדער פאררעדע; אין דער פארם פון
א פארבערייטונג; דורך פארשטעלונג אדער
בעקאנטמאכונג.

introduc'tor *n.* (אינ-טרא-דאק׳-טאר)
ז. ***introducer***

introduc'torily *adv.* (אינ-טרא-דאק׳-
טא-רי-לי) אלס הקדמה; אלס איינלייטונג;
אלס פארשטעלונג; אלס בעקאנטמאכונג.

introduc'tory *a.* (אינ-טרא-דאק׳-טא-
רי) ז. ***introductive***

introduc'tress *n.* (אינ-טרא-דאק׳-
טרעס) אן איינפיהרערין, אן אריינפיהרע=
רין; א פארשטעלערין, א בעקאנטמאכע=
רין, אן איינלייטערין.

introflec'tion *n.* (אינ-טרא-פלעק׳-שאן)
איינבויגונג נאך אינוועניג.

introflexed' *a.* (אינ-טרא-פלעקסט׳)
איינגעבויגען נאך אינוועניג; איינגעבוי=
גען, איינגעשלאגען.

introflex'ion *n.* (אינ-טרא-פלעק׳-שאן)
ז. ***introflection***

introgres'sion *n.* (אינ-טרא-גרעש׳-אן)
דאס אריינדרינגען אינוועניג; אן אריינ=
גאנג, אן איינטריט.

intro'it *n.* דער אנפאנג (אינ-טראו׳-איט)
פון דער מעסע אין א קירך; די תפלה
וואס דער גלח מיט דעם כאר זינגען, זיך
דערנעהענטערענד צום אלטאר פאר דער
מעסע.

introjec'tion *n.* (אינ-טרא-דזשעק׳-
שאן) דאס אריינווארפען [אינוועניג].

intromis'sion *n.* (אינ-טרא-מיש׳-אן)
דאס איינדרינגען, דאס אריינלאזען, דאס
אריינברייננגען; אריינלאזונג; צולאזונג,
צוטריט; אין יוריספרודענץ — דאס אי=
בערנעהמען אן אנדערענס פפליכטען, דאס
אריינמישען זיך אין פרעמדע געשעפטען.

intromit' *v.* אריינלא= (אינ-טרא-מיט׳)
זען, דורכלאזען, צולאזען; זיך אריינמי=
שען אין פרעמדע געשעפטען; פערלעצען
אימעצענס רעכטען.

intromit'tent *a.* (אינ-טרא-מיט׳-ענט)
אריינלאזענד, אריינפיהרענד, אריינבריינ=
גענד.

intromit'tent or'gan (אינ-טרא-מיט׳-
ענט אהר׳-גען) דער טייל פון דעם מענלי=

כען געשלעכטס=ארגאן, דורך וועלכען די זרע ווערט אריינגעבראכט אין דעם פרויען=ארגאן.

intromit'ter *n.* (אינ-טרא-מיט'-ער) איינער וואס לאזט אריין; איינער וואס מישט זיך אריין אין פרעמדע געשעפטען.

introrse' *a.* (אינ-טראהרס') וואס איז געבויגען נאך אינוועניג.

introrse'ly *adv.* (אינ-טראהרס'-לי) נאך אינוועניג [געריכטעט אדער געבויגען].

introspect' *v.* (אינ-טרא-ספעקט') אין עטוואס אריינקוקען, זיך פערטיעפען אין זיך אליין, שטודירען דעם אייגענעם גע=מיטס=צושטאנד, געדאנקען אדער געפיהלען.

introspec'tion *n.* (אינ-טרא-ספעק'-שאן) דאס אריינקוקען; דאס פערטיעפען זיך אין זיך [אין די אייגענע געפיהלען אדער געדאנקען].

introspec'tionist *n.* (אינ-טרא-ספעק'-שאנ-איסט) איינער וואס שטודירט זיינע אייגענע געפיהלען; איינער וואס בעגרינ=דעט זיינע פסיכאלאגישע פארשונגען אויף דעם שטודיום פון זיך אליין, אויף דעם זעלבסט=אנאליז.

introspec'tive *a.* (אינ-טרא-ספעק'-טיוו) אריינקוקענדיג; וואס איז שייך צו זעלבסט=אנאליז אדער צו פערטיעפונג אין די אייגענע גייסטיגע איבערלעבונגען און געפיהלען.

introspec'tive meth'od (אינ-טרא-ספעק'-טיוו מעטה'-אד) אין פסיכאלאגיע—די מעטאדע צו שטודירען גייסטיגע ער=שיינונגען דורך זעלבסט=אנאליז אדער דורך ערפארשונג פון די אייגענע גייסטיגע אי=בערלעבונגען און טהעטיגקייט.

introsuc'tion *n.* (אינ-טרא-סאק'-שאן) אריינזויגונג.

introsuscep'tion *n.* (אינ-טרא-סא-סעפ'-שאן) דאס אריינגעהמען אין זיך, דאס איינזאפען.

introtrac'tion *n.* (אינ-טרא-טרעק'-שאן) דאס אריינציהען [אינוועניג].

introversibil'ity *n.* (אינ-טרא-וואיר-סי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך אומצו=קעהרען אדער זיך אויסצודרעהען נאך אינ=וועניג; די פעהיגקייט זיך צו פערטיעפען אין זיך אליין.

introver'sible *a.* (אינ-טרא-וואיר'-סיבל) וואס קען אויסגעדרעהט אדער אומ=געקעהרט ווערען נאך אינוועניג; וואס קען געריכטעט ווערען נאך אינוועניג; וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף זעלבסט=אנאליז אדער אויף חשבון הנפש.

introver'sion *n.* (אינ-טרא-וואיר'-שאן) דאס ריכטען אדער אומקעהרען נאך אינ=וועניג, דאס זיין געריכטעט אדער אומגע=קעהרט נאך אינוועניג; קאנצענטרירונג, פערטיעפונג אין זיך זעלבסט, זעלבסט=אנאליז.

introver'sive *a.* (אינ-טרא-וואיר'-סיוו) זיך אומקעהרענדיג אדער זיך ריכטענדיג נאך אינוועניג; זיך פערטיעפענד אין דעם אייגענעם גייסטיגען צושטאנד.

introvert' *v.* (אינ-טרא-וואירט') אריינ=בויגען, ריכטען נאך אינוועניג.

introver'tive *a.* (אינ-טרא-וואיר'-טיוו) ז. *introversive*.

introvolu'tion *n.* (אינ-טרא-וואו-ליו'-שאן) אריינוויקלונג.

intrude' *v.* (אינ-טרוד') אריינקומען אומבעטעגנערהייד; אריינפיהרען אהן ער=לויבניס; אריינדרינגען אדער אריינשטוי=סען ניט אין דעם ריכטיגען פלאץ; אריינ=קוועטשען; אריינדרינגען.

intru'der *n.* (אינ-טרו'-דער) אן אונ=געבעטענער גאסט; איינער וואס דרינגט זיך אריין וואו מען דארף איהם ניט און וואו מען בעט איהם ניט.

intru'dingly *adv.* (אינ-טרו'-דינג-לי) קומענדיג ניט געבעטען, דערקוטשענדיג, שטופענדיג זיך וואו מען דארף ניט.

intru'sion *n.* (אינ-טרו'-זשאן) דאס איינדרינגען; דאס קומען אונגעבעטענער=הייד; דאס אונרעכטליכע פערנעהמען פון גיטער און זיך בענוצען מיט זיי; אין גע=אלאגיע — דאס אריינדרינגען פון א פעל=זען=מאסע אין געשמאלצענעם צושטאנד אין די שפאלטען און אין די לעכער פון אן אנדער פעלזען=מאסע.

intru'sional *a.* (אינ-טרו'-זשאנ-על) איינדרינגענד, איינדרינגליך.

intru'sive *a.* (אינ-טרו'-סיוו) איינדרינ=גענד; אריינקומענד ניט געבעטענערהייד; ניט ווילקאמען; לעסטיג; דערקוטשענדיג; אריינגעשטויסען, אריינגעקוועטשט ניט אין דעם רעגולערען פלאץ.

intru'sively *adv.* (אינ-טרו'-סיוו-לי) אריינדרינגענד; קומענדיג ניט געבעטען; דערקוטשענדיג; אריינשטויסענדיג, אריינ=קוועטשענדיג ניט אין דעם רעגולערען פלאץ.

intru'siveness *n.* (אינ-טרו'-סיוו-נעס) צודרינגליכקייט; דאס דערקוטשען; דאס שטופען זיך וואו מען דארף ניט; דאס קומען ניט געבעטען; דאס אריינשטויסען אדער אריינקוועטשען ניט אין דעם רעגו=לערען פלאץ.

intru'sive rocks (אינ-טרו'-סיוו ראקס) אריינגעקוועטשטע פעלזען [פעלזען וועלכע זיינען אריינגעקוועטשט געווארען, ווען זיי זיינען געווען אין א געשמאלצענעם צו=שטאנד, אין שפאלטען פון אנדערע פעל=זען].

intrust' *v.* (אינ-טראסט') אנפערטרויען.

in'tuit *v.* (אינ'-טיו-איט) אונמיטעלבאר ערקענען [אויפפאסען אדער תופס זיין א זאך אונמיטעלבאר, אהן חקירות און אהן בעוויזען].

intui'tion *n.* (אינ-טיו-איש'-אן) אינטו=איציאן, אונמיטעלבארע ערקענטניס, דאס זעהן קלאר די ריכטיגקייט פון א זאך אהן דער הילף פון בעווייזען; אן עלעמענטא=רער אמת, א ווארהייט וואס ברויכט ניט קיין בעווייזען.

intui'tional *a.* (אינ-טיו-איש'-אנ-על) אונמיטעלבאר אויפגעפאסט; וואס איז שייך צו אינטואיציאן אדער אונמיטעלבא=רער ערקענטניס. ז. *intuition*.

intui'tionalism *n.* (אינ-טיו-איש'-אנ-על-איזם) אינטואיציאנאליזם, די פילאזא=פישע שטה וואס בעהויפטעט, אז די אב=זאלוטע ווארהייטען קענען מיר בעגרייפען אונמיטעלבאר מיט אונזער שכל, אהן חקירות און בעווייזען.

intui'tionalist *n.* (אינ-טיו-איש'-אנ-על-איסט) אן אינטואיציאנאליסט, אן אנ=העגנער פון אינטואיציאנאליזם אין פילא=זאפיע. ז. *intuitionalism*.

intui'tionism *n.* (אינ-טיו-איש'-אנ-איזם) ז. *intuitionalism*.

intui'tionist *n.* (אינ-טיו-איש'-אנ-איסט) ז. *intuitionalist*.

intu'itive *a.* (אינ-טיו'-אי-טיוו) אינ=טואיטיוו, אונמיטעלבאר ערקענבאר; וואס מען קען באלד קלאר בעגרייפען אהן חקירות און בעווייזען; וואס מען קען גלייך קלאר זעהן.

intu'itively *adv.* (אינ-טיו'-אי-טיוו-לי) אינטואיטיוו, דורך אונמיטעלבארער ער=קענטניס; קלאר גלייך פון אויבען אויף; זעהענדיג אדער בעגרייפענדיג באלד קלאר אהן חקירות און בעווייזען.

intu'itiveness *n.* (אינ-טיו'-אי-טיוו-נעס) די אונמיטעלבארע ערקענטניס, דאס ערקענען אדער בעגרייפען באלד אהן חקירות און בעווייזען.

intu'itivism *n.* (אינ-טיו'-אי-טיוו-איזם) אינטואיטיוויזם, די לעהרע, וואס בעהויפטעט, אז די פונדאמענטאלע פרינ=ציפען פון עטהיק זיינען אונמיטעלבאר בע=גרייפליך [ד. ה. אז זיי ווערען ערקענט באלד אהן חקירות און בעווייזען].

intu'itivist *n.* (אינ-טיו'-אי-טיוו-איסט) אן אינטואיטיוויסט, אן אנהענגער פון אינ=טואיטיוויזם. ז. *intuitivism*.

intumesce' *v.* (אינ-טיו-מעס') אויפ=שוועלען, ווערען אויפגעבלאזען.

intumes'cence *n.* (אינ-טיו-מעס'-ענס) דאס אנגעשוואלען ווערען; א געשווילעכץ.

intumes'cent *a.* (אינ-טיו-מעס'-ענט) אויפשוועלענד.

in'turn *n.* (אינ'-טוירן) דאס אריינשטע=קען ביים ראנגלען זיך די קניע צווישען דעם געגנערס פיס און איהם אויפהויבען אין דער הויך.

in'turned *a.* (אינ'-טוירנד) אריינגע=דרעהט אדער אריינגעבויגען נאך אינווע=ניג.

intuspose' *v.* (אינ-טאס-פאוז') אריינ=שטעלען אינוועניג, אריינשטעלען ווי אין א שייד.

intusposi'tion *n.* (אינ-טאס-פא-זיש'-אן) דאס זיין אריינגעשטעלט אינוועניג; דאס זיין אריינגעשטעלט ווי אין א שייד.

intussuscep'ted *a.* (אינ-טא-סא-סעפ'-טעד) וואס איז אין זיך אריינגענומען אדער אריינגעשטעלט; וואס איז אריינגענומען אדער אריינגעשטעלט אין אן אנדער טייל, ווי אין א שייד.

intussuscep'tion *n.* (אינ-טא-סא-סעפ'-שאן) די אינוועניגסטע אריינשטעלונג פון איין טייל פון אן ארגאן אין דעם אנדע=רען טייל פון דעמזעלביגען ארגאן אדער אין אן אנדער ארגאן פון דעמזעלביגען זארט; די אריינשטעלונג אין א שייד; די אריינוואקסונג פון איין טייל פון די געדע=רים אין דעם אנדערען; די אויפנאהמע פון פרעמדע שטאפען אין א לעבעדיגען ארגאניזם און זייער פערוואנדלונג אין פלייש, בלוט, מארך א. ז. וו.; די פער=דייאונג פון שפייזען און זייער פערוואנד=לונג אין לעבעדיגען שטאף פון ארגאניזם.

intwist' *v.* (אינ-טהוויסט') איינפלעכטען, צוזאמענפלעכטען.

In'ula *n.* (אינ'-יו-לא) די אלאנדען [אזא מין פלאנצען מיט גרויסע געלבלי=כע בלומען=קעפ].

in'ulin *n.* (אינ'-יו-לין) אינולין [אזא מין קראכמאל וואס שטעלט זיך אב פון די ווארצלען פון דער אלאנד=פלאנצע].

inum'brate *v.* (אינ-אמ'-בריט) פער=וואר=פען א שאטען, בעדעקען מיט א שאטען.

inunc'tion *n.* (אינ-אנק'-שאן) דאס זאלבען; דאס איינרייבען, דאס איינשמי=רען.

inun'dant *a.* (אינ-אנ'-דענט) פערפלייצענד.

inun'date *v.* (אינ-אנ'-דייט) פערפליי=צען.

inunda'tion *n.* (אינ-אנ-דיי'-שאן) א פערפלייצונג; דאס פערפלייצען.

inurbane' *a.* (אין-אויר-ביין') ניט-שטאַרטיש; אונהעפליך.
inurbane'ly *adv.* (אין-אויר-ביינ'-לי) אהן העפליכקייט; אונהעפליך; מעשה ישוב'ניק.
inurbane'ness *n.* (אין-אויר-ביינ'-נעס) ז. *inurbanity*.
inurban'ity *n.* (אין-אויר-בענ'-אי-טי) אונהעפליכקייט.
inure' *v.* (אין-יור') 1. אבהארטען [דורך געוועהנהייט]; געוועהנען; 2. אין יוריס-פּרודענץ — עררייכען רעכטס-גילטיגקייט.
1. The Eskimo is inured to cold. 2. The law will inure to the benefit of the poor.
inure'ment *n.* (אין-יור'-מענט) געוועהנהייט.
inurn' *v.* (אין-אורן') אריינלעגען אין אַ אורנע [טרונע]; בעגראָבען.
inusita'tion *n.* (אין-יו-זי-טיי'-שאַן) אונגעברויכליכקייט, דאָס ניט געברויכט ווערען.
in u'tero (אין יו'-טע-ראָו) נאָך אין בויך [נאָך ניט געבאָרען].
inutil'ity *n.* (אין-יו-טיל'-אי-טי) אונ-ניצליכקייט; נוצלאָזיגקייט; אַ נוצלאָזע זאַך.
inu'tilized *a.* (אין-יו'-טי-לאַיזד) ניט נוצבאַר געמאַכט.
inut'terable *a.* (אין-אַט'-ער-עבל) ניט אויסזושפּרעכען, ניט אויסצודריקען, ניט צו דערצעהלען.
in vac'uo (אין וועק'-יו-אָו) אין אַ וואַ-קואום [אין אַ פּוסטען רוים].
invade' *v.* (אין-ווייד') אריינדרינגען מיט גוואַלט; אריינרייסען זיך [ווי אַ פּיינד]; אַנגרייפען; אַנפאַלען.
inva'der *n.* (אין-וויי'-דער) איינער וואָס רייסט זיך אריין מיט גוואַלט: אַן אריינדרינגער, אַן אַנפאַלער, אַן אַנגריי-פער.
invag'inable *a.* (אין-וועדזש'-אי-נעבל) וואָס איז אריינגעלעגט ווי אין אַ שייד.
invag'inate *a.* and *v.* (אין-וועדזש'-אי-נייט) אריינגעלעגט אין אַ שייד, אריינ-געשטעקט ווי אין אַ שייד; אריינלעגען אדער אריינשטעקען אין אַ שייד.
invagina'tion *n.* (אין-וועדזש-אי-ניי'-שאַן) דאָס אריינלעגען אין אַ שייד; דאָס אריינשטעקען איינס אין'ם אַנדערען, ווי אין אַ שייד.
in vain (אין וויין) אומזיסט.
invaletu'dinary *a.* (אין-וועל-אי-טיו'-די-נע-רי) קרענקליך, שוואַך, אונגעזונד.
inval'id *a.* (אין-וועל'-איד) 1. שוואַך; 2. אונגילטיג.
2. The courts declared the law invalid.
in'valid *a.*, *n.* and *v.* (אינ'-ווע-ליד) שוואַך, קראַנק; אַ קראַנקער; אַ קאַליקע; אַן אינוואַליד [אַ סאָלדאַט וואָס איז אין מלחמה געוואָרען אַ קאַליקע אדער אונפעה-היג צו דיענסט]; עטוואָס וואָס איז צוקאַ-ליעטשעט אדער פערדאַרבען; מאַכען קראַנק; מאַכען פאַר אַן אינוואַליד; פער-שרייבען אין דער ליסט פון אינוואַלידען; פערדרעכענט ווערען אלס אינוואַליד.
inval'idate *v.* (אין-וועל'-אי-דייט) מאַ-כען אונגילטיג.
invalida'tion *n.* (אין-וועל-אי-דיי'-שאַן) דאָס אבשוואַכען, דאָס מאַכען אונ-גילטיג אדער ווערטהלאָז.
in'validism *n.* (אינ'-ווע-ליד-איזם) כראָנישע שוואַכקייט; קרענקליכקייט.
invalid'ity *n.* (אין-ווע-ליד'-אי-טי) אונגילטיגקייט.
inval'idly *adv.* (אין-וועל'-איד-לי) אויף אַן אונגילטיגען אדער ווערטהלאָזען אופן.
inval'idness *n.* (אין-וועל'-איד-נעס) אונגילטיגקייט; שוואַכקייט.
inval'orous *a.* (אין-וועל'-אָ-ראַס) פּייג, שרעקעדיג.
inval'uable *a.* (אין-וועל'-יו-עבל) אונ-שעצבאַר, וואָס איז אונמעגליך אבצושאַצען.
inval'uableness *n.* (אין-וועל'-יו-עבל-נעס) אונשעצבאַרקייט.
inval'uably *adv.* (אין-וועל'-יו-ע-בלי) ניט אבצושאַצען.
invariabil'ity *n.* (אין-וויי-רי-ע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט, בעשטענדיג-קייט.
inva'riable *a.* and *n.* (אין-וויי'-רי-עבל) אונפערענדערליך, בעשטענדיג; אין מאַטעמאַטיק — אַ קוואַנטיטעט וואָס ענ-דערט זיך ניט.
inva'riableness *n.* (אין-וויי'-רי-עבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, בעשטענדיג-קייט.
inva'riably *adv.* (אין-וויי'-רי-ע-בלי) אויף אַן אונפערענדערליכען אופן; מיט בעשטענדיגקייט.
inva'riant *a.* (אין-וויי'-רי-ענט) אונ-פערענדערליך, בעשטענדיג.
inva'ried *a.* (אין-וויי'-ריד) אונפער-ענדערליך.
inva'sion *n.* (אין-וויי'-זשאַן) אריינדרינ-גונג; אריינדרינגונג אין אַ פרעמדען לאַנד אדער וואָהנונגס-פּלאַץ; אַ פּיינדליכער איבערפאַל; אַן אַנגריף; אַן אַנגריף אדער פערלעצונג [פון אַנדערענס רעכטע].
inva'sive *a.* (אין-וויי'-סיוו) אריינדרינ-גענד; אריינדרינגענד אין אַ פרעמדען לאַנד אדער וואָהנונגס-אָרט; אַנפאַלענד, אַנגרייפענד; אַטאַקירענד, פּיינדליך.
inva'sive arms (אין-וויי'-סיוו אָרמז) פּיינדליכע אַרמעע, פּיינדליכע וואָפען.
inva'sive war (אין-וויי'-סיוו וואָהר) אַן אַנגריפס-קריעג [ווען מען פאַלט אַן אויף'ן שונא'ס לאַנד אדער ווען מען וויל צונעהמען דעם שונא'ס לאַנד].
invecked' *a.* (אין-וועקט') ז. *invected*.
invec'ted *a.* (אין-וועק'-טעד) רונד גע-קאַרבט.
invec'tion *n.* (אין-וועק'-שאַן) בעשימפּ-פונג, בעליידיגונג, שטאַרקע טאַדלונג, שטאַרקער אַנגריף; פערשפּאָטונג.
invec'tive *a.* and *n.* (אין-וועק'-טיוו) בעשימפּפענד, בעליידיגענד, אַנגרייפענד; שטאַרק טאַדלענדיג; פערשפּאָטענדיג; בע-שימפּפונג, בעליידיגונג, פערשפּאָטונג, אַנ-גריף, שטאַרקע טאַדלונג.
invec'tively *adv.* (אין-וועק'-טיוו-לי) מיט בעליידיגונג, זידלעריי, פערשפּאָטונג אדער טאַדעל.
inveigh' *v.* (אין-וויי') [מיט אַנגרייפען ווערטער], טאַדלען, זידלען בעליידיגען.
inveigh'er *n.* (אין-וויי'-ער) אַן אַנ-גרייפער [מיט ווערטער], אַ טאַדלער.
invei'gle *v.* (אין-ווי'-גל) פערנאַרען, פערפיהרען, איבעררעדען.
invei'glement *n.* (אין-ווי'-גל-מענט) פערנאַרונג, פערפיהרונג, איבעררעדונג.
invei'gler *n.* (אין-ווי'-גלער) אַ פער-נאַרער, אַ פערפיהרער, אַן איבעררעדער.
inveil' *v.* (אין-וויל') פערשלייערען, פערדעקען מיט אַ שלייער.
invendibil'ity *n.* (אין-וועג-די-ביל'-אי-טי) אונפערקויפבאַרקייט, דאָס ניט קענען פערקויפט ווערען.
inven'dible *a.* (אין-וועג'-דיבל) אונ-פערקויפבאַר, וואָס פערקויפט זיך ניט.
invent' *v.* (אין-וועגט') ערפינדען; אויסטראַכטען.
invent'ful *a.* (אין-וועגט'-פול) ערפינ-דונגסרייך, ערפינדעריש.
inven'tible *a.* (אין-וועג'-טיבל) וואָס קען ערפונדען ווערען אדער אויסגעטראַכט ווערען.
inven'tibleness *n.* (אין-וועג'-טיבל-נעס) ערפינדבאַרקייט; דאָס קענען ער-פונדען ווערען.
inven'tion *n.* (אין-וועג'-שאַן) ערפינ-דונג; אויסטראַכטונג; דיכטונג; ערפינ-דונגס-פעהיגקייט, שאַפונגס-גייסט; איינ-בילדונגס-קראַפט, פאַנטאַזיע; דאָס געפי-נען; ערפינדונג.
Inven'tion of the Cross (אין-וועג'-שאַן אָוו טהי קראָהס) אַ קאַטוילישער יום-טוב [דעם 3טען מאַי] צום אַנדענ-קען דערפון וואָס מען האָט, ווי עס ווערט בעהויפּטעט, אין יאָהר 326 געפונען אין ירושלים דעם צלם, אויף וועלכען קריס-טוס איז געקרייציגט געוואָרען.
inven'tive *a.* (אין-וועג'-טיוו) ערפינ-דעריש.
inven'tive art (אין-וועג'-טיוו אַרט) ערפינדונגס-קונסט.
inven'tively *adv.* (אין-וועג'-טיוו-לי) דורך ערפינדונג; אויף אַן ערפינדערישען שטייגער.
inven'tiveness *n.* (אין-וועג'-טיוו-נעס) ערפינדונגס-קראַפט, ערפינדונגס-פע-היגקייט; ערפינדערישקייט.
inven'tor *n.* (אין-וועג'-טאָר) אַן ער-פינדער; אַן אויסטראַכטער, אַ שאַפער.
invento'rial *a.* (אין-וועג-טאָו'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַן אינווענטאַר.
ז. *inventory*.
invento'rially *adv.* (אין-וועג-טאָו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון אַן אינ-ווענטאַר. ז. *inventory*.
in'ventory *n.* and *v.* (אינ'-וועג-טאָ-רי) אַן אינווענטאַר, אַ דעטאַלירטע און אויספיהרליכע פערצייכניס פון די אַרטיק-לען פון אַ געשעפט אדער פון אַ גוט; אויפנעהמען דעם אינווענטאַר, מאַכען אַן אויספיהרליכע פערצייכניס, אויפשטעלען אַ קאַטאַלאָג.
in ven'tre (אין וועג'-טרי) אין בויך [נאָך ניט געבאָרען].
inven'tress *n.* (אין-וועג'-טרעס) אַן ערפינדערין.
inverac'ity *n.* (אין-ווי-רעס'-אי-טי) אַן אונוואָרהייט, אַן אונריכטיגקייט.
inverisimil'itude *n.* (אין-ווער-אי-סי-מיל'-אי-טיוד) אונוואַהרשיינליכקייט.
invermina'tion *n.* (אין-וואיר-מי-ניי'-שאַן) אין מעדיצין — דאָס ליידען פון ווערים.
inverse' *a.* and *n.* (אין-וואירס') אומ-געקעהרט, אומגעדרעהט; דער געגענטייל; עטוואָס וואָס איז דער געגענטייל אדער דאָס אומגעקעהרטע.
inverse'ly *adv.* (אין-וואירס'-לי) אויף אַן אומגעקעהרטען אופן; אין אַן אומגע-קעהרטען פערהעלטניס.
inverse' propor'tion (אין-וואירס' פּראָ-פּאָר'-שאַן) אַן אומגעקעהרטע פּראָ-פּאָרציאָן [ווי למשל: וואָס ווייניגער מענשען עס אַרבייטען, דעסטאָ מעהר צייט דאַרף עס נעהמען צו פערפערטיגען די אַרבייט].
inverse' ra'tio (אין-וואירס' ריי'-שיאָו)

אן אומגעקעהרטע פערהעלטניס אדער פּראפּארציאן.

inver'sion *n.* (אינ-וואיר'-שאן) אן אומקעהרונג אדער איבערקעהרונג; דאס איבערשטעלען פערקעהרט.

inver'sive *a.* (אינ-וואיר'-סיוו) אומקעהרבאר, איבערקעהרבאר.

invert' *v.* (אינ-וואירט') איבערקעהרען, אומקעהרען; איבערדרעהען, איבערשטעלען.

in'vert *n.* (אינ'-וואירט) אין ארכיטעקטור — א פערקעהרטער בויגען; אן איבערגעקעהרט איזאליר-העמערל אין א טעלעגראפישען אפּאראט.

inver'tebral *a.* (אינ-וואיר'-טי-ברעל) אהן א רוקען-ביין; שוואך, וואקלענדיג, ניט ענטשלאסען.

Invertebra'ta *n.* (אינ-וואיר-טי-בריי'-טא) חיות וואס האבען ניט קיין רוקען-ביין.

inver'tebrate *a. and n.* (אינ-וואיר'-טי-ברייט) אהן א רוקען-ביין; שוואך, וואקעלדיג, ניט ענטשלאסען; א חיה וואס האט ניט קיין רוקען-ביין.

inver'tebrated *a.* (אינ-וואיר'-טי-בריי-טעד) אהן א רוקען-ביין; שוואך, וואקעלדיג, ניט ענטשלאסען.

inver'ted *a.* (אינ-וואיר'-טעד) אומגעקעהרט, איבערגעקעהרט, פערקעהרט, איבערגעדרעהט.

inver'ted arch (אינ-וואיר'-טעד ארטש) אין ארכיטעקטור — אן איבערגעקעהרטער בויגען מיט'ן קאפּ אראב.

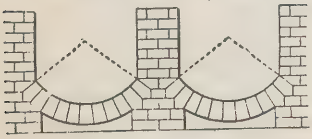

Inverted Arches

inver'ted com'mas (אינ-וואיר'-טעד קאמ'-עז) אנפיהרונגס-צייכען אדער גענזען-פיסלעך [אומגעקעהרטע קאמאס, וועלכע ווערען בענוצט אלס צייכענס פאר א ציטירטען ווארט אדער זאץ, ווי „...“].

inver'tedly *adv.* (אינ-וואיר'-טעד-לי) אויף אן אומגעקעהרטען אופן.

inver'tible *a.* (אינ-וואיר'-טיבל) וואס קען איבערגעקעהרט אדער איבערגעדרעהט ווערען.

inver'tor *n.* (אינ-וואיר'-טאר) דאס וואס דרעהט איבער אדער ענדערט די ריכטונג; אן עלעקטרישער שטראם-אומווענדער [אן אפּאראט צום אומקעהרען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם].

invest' *v.* (אינ-וועסט') אריינטהאן אדער אריינלעגען [געלד אין א געשעפט אדער אין עטוואס אנדערש]; בעקליידען; בעקליידען מיט אן אמט; איינשליסען, ארומרינגלען; ניט לאזען ארויסדרעהן זיך.

inves'tigable *a.* (אינ-וועס'-טי-געבל) ערפארשליך, וואס מען קען אונטערזוכען.

inves'tigate *v.* (אינ-וועס'-טי-גייט) אונטערזוכען, אויספארשען.

investiga'tion *n.* (אינ-וועס-טי-גיי'-שאן) אן אונטערזוכונג, אן אויספארשונג.

inves'tigative *a.* (אינ-וועס'-טי-גיי-טיוו) אונטערזוכענד, פארשענד.

inves'tigator *n.* (אינ-וועס'-טי-גיי-טאר) אן אונטערזוכער, א פארשער.

inves'titive *a.* (אינ-וועס'-טי-טיוו) אריינזעצענדיג פייערליך אין אן אמט.

inves'titure *n.* (אינ-וועס'-טי-טשור) די אינוועסטיטור, די פייערליכע איינזעצונג אין אן אמט; די בעקליידונג מיט אן אמט.

inves'tive *a.* (אינ-וועס'-טיוו) איינהילענד ווי אין א קלייד, בעקליידענד; ארומרינגלענד.

invest'ment *n.* (אינ-וועסט'-מענט) די אריינלעגונג פון געלד אדער קאפּיטאל [אין א געשעפט אדער אין אן אונטערנעהמונג]; א געלד-איינלאגע; עטוואס אין וואס געלד איז אריינגעטהאן; די בעקליידונג; קליידונג, קליידער; אן איינשליסונג, אן ארומרינגלונג.

inves'tor *n.* (אינ-וועס'-טאר) איינער וואס לעגט אריין זיין קאפּיטאל [אין א געשעפט אדער אין אן אונטערנעהמונג].

invet'eracy *n.* (אינ-וועט'-ע-ריי-סי) דאס זיין טיעף איינגעווארצעלט; דאס ציהען זיך פון לאנג אן; הארטנעקיגקייט.

invet'erate *a.* (אינ-וועט'-ע-רייט) טיעף איינגעווארצעלט; שטארק צוגעוועהנט; וואס האט שטארק איינגעווארצעלטע געוועהנהייטען; הארטנעקיג.

I am an inveterate smoker.

invet'erately *adv.* (אינ-וועט'-ע-רייט-לי) זייענדיג טיעף איינגעווארצעלט; מיט הארטנעקיגקייט.

invet'erateness *n.* (אינ-וועט'-ע-רייט-נעס) ז. *inveteracy*

invetera'tion *n.* (אינ-וועט-ע-ריי'-שאן) אן איינווארצלונג; אן איינגעווארצעלטע געוועהנהייט.

invid'ious *a.* (אינ-וויד'-אי-אס) אויפרעגענד; נייזדיש; ניט פערגינענד; אונרעכטליך אונטערשיידענד.

invid'iously *adv.* (אינ-וויד'-אי-אס-לי) אויף א נייזדישען אדער ניט פערגינערישען אופן.

invid'iousness *n.* (אינ-וויד'-אי-אס-נעס) אבשייליכקייט, העסליכקייט; דאס ניט פערגינען.

invigila'tion *n.* (אינ-ווידזש-אי-ליי'-שאן) דאס בעוואכען; וואכזאמקייט.

invig'or *v.* (אינ-וויג'-אר) שטארקען, ערמוטיגען, צוגעבען קוראזש.

invig'orant *n.* (אינ-וויג'-אר-ענט) א קרעפטיגענדער געטראנק.

invig'orate *v.* (אינ-וויג'-אר-אייט) קרעפטיגען, שטארקען; צוגעבען ענערגיע.

invigora'tion *n.* (אינ-וויג-א-ריי'-שאן) קרעפטיגונג, שטארקונג; שטארקייט, קראפט.

invig'orative *a.* (אינ-וויג'-א-ריי-טיוו) שטארקענדיג, קרעפטיגענד; צוגעבענדיג ענערגיע.

invil'laged *a.* (אינ-וויל'-עדזשד) פערוואנדעלט אין א דארף.

invincibil'ity *n.* (אינ-ווינ-סי-ביל'-אי-טי) אונבעזיעגבארקייט; אונאיבערווינדליכקייט.

invin'cible *a. and n.* (אינ-ווינ'-סיבל) אונבעזיעגבאר; אונאיבערווינדליך; אן אונבעזיעגבארער.

Invin'cible Arma'da (אינ-ווינ'-סיבל אר-מיי'-דא) די אונבעזיעגבארע ארמאדע [די בעריהמטע שפּאנישע פלאטע פון 130 שיפען וועלכע איז געשיקט געווארען פון דעם שפּאנישען קעניג פיליפּ דעם צווייטען, געגען ענגלאנד אין יאהר 1588 און וועלכע איז צוריקגעשלאגען געווארען און ענדליך כמעט פאלשטענדיג פערניכטעט געווארען דורך שטורם-ווינדען ביי די וועסטליכע ברעגען פון אירלאנד].

invin'cibleness *n.* (אינ-ווינ'-סיבל-נעס) ז. *invincibility*

invin'cibly *adv.* (אינ-ווינ'-סי-בלי) אויף אן אונבעזיעגבארען אופן.

inviolabil'ity *n.* (אינ-וואי-א-לע-ביל'-אי-טי) אונבעריהרליכקייט; אונפערלעצבארקייט; אונפערשוועכליכקייט.

invi'olable *a.* (אינ-וואי'-א-לעבל) אונפערלעצליך; אונבעריהרליך; ניט צו פערשוועכען; ניט עובר צו זיין.

invi'olableness *n.* (אינ-וואי'-א-לעבל-נעס) ז. *inviolability*

invi'olably *adv.* (אינ-וואי'-א-לע-בלי) ניט צו פערלעצען; ניט צו בעריהרען; ניט צו פערשוועכען; ניט עובר צו זיין.

invi'olate *a.* (אינ-וואי'-א-לייט) ניט פערלעצט; ניט בעריהרט; ניט פערשוועכט; ניט עובר געווען.

An officer must keep his oath of office inviolate.

invi'olated *a.* (אינ-וואי'-א-ליי-טעד) ז. *inviolate*

invi'olately *adv.* (אינ-וואי'-א-לייט-לי) אונפערלעצט, אונבעריהרט, אונפערשוועכט, ניט עובר געווען דארויף.

invi'olateness *n.* (אינ-וואי'-א-לייט-נעס) דאס זיין אונבעריהרט, אונפערלעצט אדער ניט פערשוועכט.

in'vious *a.* (אינ'-ווי-אס) וואס מען קען ניט דורכגעהן.

invir'ile *a.* (אינ-וויר'-איל) ניט מאנבאר, ניט מענליך.

inviril'ity *n.* (אינ-ווי-ריל'-אי-טי) דאס ניט זיין מאן גענוג; שוואכקייט.

invis'cid *a.* (אינ-ווים'-איד) ניט קלעפּיג.

invisibil'ity *n.* (אינ-וויז-אי-ביל'-אי-טי) אונזיכטבארקייט; דאס וואס מען קען ניט זעהן.

Invis'ible (the) *n.* (אינ-וויז'-איבל) דער אונזיכטבארער, גאט.

invis'ible *a. and n.* (אינ-וויז'-איבל) אונזיכטבאר; איינער פון די ראזענקרייצער [א געהיימע קריסטליכע סעקטע אין דייטשלאנד אין 16טען יאהרהונדערט].

invis'ible green (אינ-וויז'-איבל גריען) שווארץ-גרין.

invis'ible ink (אינ-וויז'-איבל אינק) אונזיכטבארע טינט [אזא פליסיגקייט צום שרייבען פון וועלכער די שריפט בלייבט אונזיכטבאר ביז מען געברויכט געוויסע מיטלען זי זיכטבאר צו מאכען, ווי דערהיצען אדער בעשמירען מיט א כעמישער פליסיגקייט].

invis'ibleness *n.* (אינ-וויז'-איבל-נעס) ז. *invisibility*

invis'ibly *adv.* (אינ-וויז'-אי-בלי) אויף אן אונזיכטבארען אופן.

invi'tal *a.* (אי-וואי'-טעל) אונלעבהאפט, וואס האט אין זיך קיין לעבען אדער לעבעדיגקייט.

invi'ta Miner'va (אינ-וואי'-טא מי-נויר'-ווא) אהן טאלאנט [אהן מינערווא'ס גנאדען. מינערווא איז געווען ביי די אלטע גריכען די געטין פון קלוגשאפט און געניאליטעט].

invita'tion *n.* (אינ-ווי-טיי'-שאן) אן איינלאדונג; אן אנלאקונג, א צוציהונג.

invitato'rium *n.* (אינ-וואי-טע-טאו'-רי-אם) א קאפּיטעל תהלים אדער עטוואס עהנליכעס וואס דיענט אלס איינלאדונג צו גאטעס-דיענסט אין א קירך. ז. *invitatory psalm*

invi'tatory *a. and n.* (אינ-וואי'-טע-טא-רי) איינלאדענד; א קאפּיטעל תהלים

אדער אז אנדער פערז וואס דיענט אלס איינלאדונג צו גאטעס-דיענסט אין א קירך. ז. *invitatory psalm*.

invi'tatory psalm (אינ-וואי'-טע-טא-רי סאהם) דער צום געבעט איינלאדענדער פסאלם [דער קאפיטעל צ"ה אין תהלים, "לכו נרננה"].

invite' *v. and n.* (אינ-וואיט') איינלאדען, פערבעטען; צוציהען, רייצען; אויפפאדערען; אן איינלאדונג.

invi'ter *n.* (אינ-וואי'-טער) אן איינלאדער.

invi'tiate *a.* (אינ-וויש'-אי-אייט) ניט פערדארבען; ניט געפעלשט; ריין.

invi'ting *a.* (אינ-וואי'-טינג) איינלאדענד; צוציהענד, רייצענד.

invi'tingly *adv.* (אינ-וואי'-טינג-לי) איינלאדענדיג; צוציהענדיג, אנלאקענדיג.

invi'tingness *n.* (אינ-וואי'-טינג-נעס) דאס זיין צוציהענד אדער רייצענד.

invit'rifiable *a.* (אינ-וויט'-רי-פאי-עבל) וואס קען ניט פערגלאזט ווערען; וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

in vi'tro (אין וואי'-טראו) אין דעם אונטערזוכונגס-גלאז [וועגען א כעמישער רעאקציאן אדער וועגען קולטיווירען געוויסע מיקראבען אויף וויפיעל דאס קומט פאר אויף אן עקספערימענטאלען אופן אין דער גלאז-רעטארטע און ניט אין א לעבעדיגען ארגאניזם גופא].

in vi'vo (אין וואי'-וואו) אין לעבעדיגען קערפער [דאס הייסט ניט דורך א כעמישען עקספערימענט. ז. *in vitro*].

in'vocable *a.* (אינ'-ווא-קעבל) וואס קען אנגעבעטען ווערען.

in'vocant *n.* (אינ'-ווא-קענט) איינער וואס רופט צו הילף; איינער וואס בעט.

in'vocate *v.* (אינ'-ווא-קייט) רופען [ווי פאר הילף]; בעטען.

invoca'tion *n.* (אינ-ווא-קיי'-שאן) דאס רופען [ווי פאר הילף]; דאס בעטען; דאס בעטען די ברכה פון גאט; א געריכטליכע אויפפאדערונג.

invoc'ative *a.* (אינ-וואק'-ע-טיוו) בעטענדיג; רופענדיג [ווי פאר הילף].

invoc'atory *a.* (אינ-וואק'-ע-טא-רי) וואס רופט [ווי פאר הילף]; וואס בעט.

in'voice *n. and v.* (אינ'-וואיס) א דעטאלירטע, אויספיהרליכע רעכנונג פון וואארע; מאכען א דעטאלירטע, אויספיהרליכע וואארען-רעכנונג.

in'voice-book *n.* (אינ'-וואיס-בוק) א פאקטורען-בוך [א בוך, וואו עס ווערען קאפירט די דעטאלירטע רעכנונגען פון די סחורות].

invoke' *v.* (אינ-וואוק') 1. רופען [ווי פאר הילף]; 2. בעטען; מתפלל זיין פאר...; 3. אויפרופען צום געריכט.
2. The minister invoked God's blessing upon the congregation.

invo'ker *n.* (אינ-וואו'-קער) איינער וואס רופט פאר הילף; איינער וואס בעט.

invol'atile *a.* (אינ-וואל'-ע-טיל) וואס פערדאמפט ניט.

invol'ucel *n.* (אינ-וואל'-יו-סעל) אין באטאניק — א צווייטע הייטעל פון א בלום; בלעטלעך אונטער'ן בלומען-קעלך.

involucel'lum *n.* (אינ-וואל-יו-סעל'-אם) ז. *involucel*.

in'volucral *a.* (אינ'-ווא-ליו-קרעל) וואס האט א צווייטע הייטעל מיט בלעטלעך אונטער די בלומען [וועגען א בלום].

involu'crate *a.* (אינ-ווא-ליו'-קרייט) ז. *involucral*.

in'volucre *n.* (אינ'-ווא-ליו-קער) א הייטעל וואס וויקעלט ארום עפעס אן ארגאן; אין באטאניק — די בלעטלעך וואס רינגלען ארום דאס בלומען-בינטעל.

Involucre

invol'untarily *adv.* (אינ-וואל'-אנ-טע-רי-לי) ניט-ווילענדיג, געגען איינענעם ווילען.

invol'untary *a.* (אינ-וואל'-אנ-טע-רי) אונווילינג, אונפרייוויליג, געצוואונגען; אונגערן, ניט-ווילענדיג.

invol'untary bank'ruptcy (אינ-וואל'-אנ-טע-רי בענק'-ראפט-סי) א באנקראט [אן אנזעץ] וואס ווערט ערקלערט פון א געריכט אויף'ן פערלאנג פון די יעניגע וועמען דער באנקראטירטער איז שולדיג געלד און געגען דעם פערלאנג פון דעם באנקראטירטען.

invol'untary escape' (אינ-וואל'-אנ-טע-רי עס-קייפ') אן אנטרינונג, אנטלויפונג אדער בעפרייאונג [געגען דעם ווילען פון דעם וועכטער].

in'volute *a. and n.* (אינ'-ווא-ליוט) איינגעוויקעלט, איינגעדרעהט [וועגען פלאנצען-בלעטער]; צונויפגעדרעהט ווי א ספיראל; פערדרעהט, פערפלאנטערט; אין געאמעטריע — אן עוואלווענטע, א קרומע ליניע וואס ווערט בעשריבען פון דעם ענד פון א גראדער ליניע, ווען זי דרעהט זיך ארום א קרייז אדער אן אנדער געבויגענער ליניע.

involu'ted *a.* (אינ-ווא-ליו'-טעד) איינגעוויקעלט, איינגעדרעהט; פערדרעהט, פערפלאנטערט; געדרעהט ווי א ספיראל.

involu'tion *n.* (אינ-ווא-ליו'-שאן) איינוויקלונג; פערוויקלונג, קאמפליצירונג, פערפלאנטערונג; אין גראמאטיק — א פערפלאנטערטער, קאמפליצירטער זאץ-בוי; אין מאטעמאטיק — פאטענצירונג [ערהויבונג פון א צאהל צו איהרע פאטענצען, כפל'ען זי צוויי אדער מעהרערע מאל אויף זיך אליין].

in'volutive *a.* (אינ'-ווא-ליו-טיוו) איינגעדרעהט, איינגעוויקעלט [וועגען פלאנצען-בלעטער].

involve' *v.* (אינ-וואלוו') איינוויקלען, ארומוויקלען, פערוויקלען; פערפלאנטערען, מאכען קאמפליצירט; ברייגנען אין א געמיינזאמער פערבינדונג; ענטהאלטען, אריינגעהמען אין זיך אלס לאגישע פאלגע; אין מאטעמאטיק — ערהויבען צו א פאטענץ, כפל'ען א צאהל אויף זיך אליין צוויי אדער מעהרערע מאל.

invol'vedness *n.* (אינ-וואל'-וועד-נעס) ז. *involvement*.

involve'ment *n.* (אינ-וואלוו'-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, דאס אריינגעהמען אין זיך אלס לאגישע פאלגע; א פערלעגענהייט, א שוועריגקייט.

invulnerabil'ity *n.* (אינ-וואל-נע-רע-ביל'-אי-טי) אונפערוואונדבארקייט, די אונמעגליכקייט פערוואונדעט צו ווערען אדער געשעדיגט צו ווערען.

invul'nerable *a.* (אינ-וואל'-נע-רעבל) וואס קען ניט פערוואונדעט ווערען אדער געשעדיגט ווערען.

invul'nerableness *n.* (אינ-וואל'-נע-רעבל-נעס) ז. *invulnerability*.

invultua'tion *n.* (אינ-וואל-טשו-איי'-שאן) דאס שטעכען א וואקסענע אדער לייימענע פיגור פון איינעם, אום איהם אויף אזא אופן מיט דער הילף פון כשוף צו טויטען [אן אבערגלויבען וואס האט עקזיסטירט אין די אמאליגע צייטען].

inwall' *v.* (אינ-הוואהל') ארומרינגלען מיט ווענט; בעפעסטיגען מיט ווענט; ארוממויערען.

in'wall *n.* (אינ'-הוואהל) אן אינערליכע וואנד; די אינערליכע וואנד פון א קאלך-אויוועז.

in'ward *a., adv. and n.* (אינ'-הווארד) אינערער, אינווענינג, אינערליך; היימיש [אין געגענזאץ צו אויסלענדיש]; פערטרויט, אינטים; טיעף, נידריג, קוים הערבאר; אין דעם אינערען; אין געמיטה; דאס אינווענינגסטע, די אינגעווייד, די גערערים.

in'ward mon'itor (אינ'-הווארד מאנ'-אי-טאר) די אינערליכע שטימע, דאס געוויסען.

in'wardly *adv.* (אינ'-הווארד-לי) אינערליך; נאך אינווענינג; אין'ם געמיטה; אין געהיים, פריוואט; אין א נידריגען טאן, שטיל, ריידענדיג ווי צו זיך אליין.

in'wardness *n.* (אינ'-הווארד-נעס) אינווענינגקייט, אינערליכקייט; דער תוך, דער עצם; אינערליכע אדער ריכטיגע בעדייטונג.

in'ward peace (אינ'-הווארד פיעס) געמיטהס-רוה.

in'ward priv'ilege (אינ'-הווארד פריוו'-אי-לעדזש) פריוואט פאררעכט.

in'wards *adv.* (אינ'-הווארדז) אינווענינג; נאך אינווענינג; אין געמיטה.

inweave' *v.* (אינ-הוויעוו') איינוועבען, צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען.

inwork' *v.* (אינ-הווירק') אריינארבייטען; ארבייטען, אינערליך ווירקען, איינווירקען.

in'working *n.* (אינ'-הוויר-קינג) אינערליכע ווירקונג, אינערליכע קראפט.

inworn' *a.* (אינ-הווארן') אריינגעארבייט, איינגעווירקט.

inwove' (אינ-הוואוו') איינגעוועבט, פערפלאכטען. ז. *inweave*.

inwo'ven (אינ-הוואו'ווען) איינגעוועבט, פערפלאכטען. ז. *inweave*.

inwrap' *v.* (אינ-רעפ') איינוויקלען, אריינגעהמען, איינשליסען; ברייגנען אין פערלעגענהייט.

inwrap'ment *n.* (אינ-רעפ'-מענט) איינוויקלונג; איינהילונג.

inwreathe' *v.* (אינ-ריעטה') אומקראנצען, איינפלעכטען.

in wri'ting (אין ראי'-טינג) שריפטליך.

inwrought' (אינ-ראהט') אריינגעארבייט; בעציערט מיט פיגורען פון אנדערע שטאפען. ז. *inwork*.

I'o *n.* (אי'-או) אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע — יא, אינאקא'ס טאכטער, וועלכע די געטין הערא האט פערוואנדעלט אין א קאלב און שטארק געפייניגט אויס אייפערזוכט, ווייל צעאוס האט זי געליעבט; אין אסטראנאמיע — איינע פון די פיער לבנות, וועלכע בעוועגען זיך ארום פלאנעט יופיטער.

i'odate *n. and v.* (אי'-א-דייט) יאדזויער זאלץ; כעמיש פעראייניגען אדער בעשמירען מיט יאד.

iod'ic *a.* (אי-אד'-איק) וואס ענטהאלט יאד.

iod'ic ac'id (אי-אד'-איק עס'-איד) יאדזויערע.

i'odid *n.* (אי'-א-דיד) ז. *iodide*.

i'odide *n.* (אי'-א-דאיד) יאדיד, א יאדפערבינדונג מיט אן אנדערען כעמישען שטאף.

i'odide of mer'cury (אי'-א-דאיד אוו מויר'-קיו-רי) יאד-קוועקזילבער [א כעמישע פערבינדונג פון קוועקזילבער און יאד].

i'odide of potas'sium (אי'-א-דאיד אוו פא-טעס'-אי-אם) יאד-קאליום [א כעמישע פערבינדונג פון יאד און קאליום].

i'odide of sil'ver (אי'-א-דאיד אוו סיל'-ווער) יאד-זילבער [א כעמישע פערבינדונג פון יאד און זילבער].

i'odin *n.* (אי'-א-דין) ז. *iodine*.

i'odine *n.* (אי'-א-דין) יאד [א כעמישער עלעמענט וואס בעקומט זיך מייסטענס פון דעם אש פון ים-פלאנצען. ווערט געברויכט אין מעדיצין און אויך אין פאטאגראפיע].

i'odism *n.* (אי'-א-דיזם) א קראנקהאפטער צושטאנד וואס קומט פון נוצען צופיעל יאד אדער יאד-זויערע זאלצען.

i'odize *v.* (אי'-א-דאיז) אין מעדיצין — געברויכען יאד; צוגעבען יאד צו א כעמישען שטאף.

i'odoform *n. and v.* (אי'-א-דא-פארם) יאדאפארם [א געלבער פולווער מיט זעהר א שטארקען גערוך, וואס בעקומט זיך פון יאד און אלקאלי איבערגעברענט אין אלקאהאל און עטהער. ווערט געברויכט אין כירורגיע אלס אן אנטיסעפטישער מיטעל]; געברויכען יאדאפארם.

i'odure *n.* (אי'-א-דיור) א כעמישע פערבינדונג פון יאד מיט אן אנדער שטאף.

iod'uret *n.* (אי-אד'-יו-רעט) ז. *iodure*.

iod'yrite *n.* (אי-אד'-אי-ראיט) יאד-זילבער [אזא גלאנציגער מינעראל פון א העלגעלבען קאליר].

I. O. F. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Independent Order of Foresters* (אינ-די-פענ'-דענט אהר'-דער אוו פאר'-עס-טערז) א געוויסער גרויסער ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער שטיצע אין אמעריקא.

i'olite *n.* (אי'-א-לאיט) דער יאליט [א מינעראל פון וויאלעט-בלויען קאליר מיט א רויטליכער אדער שווארצער שאטירונג].

Io'nian *a. and n.* (אי-או'-ני-ען) יאניש, וואס איז שייך צו די יאניער [אלט-גריכען וואס האבען געוואהנט אין אטיקא און אומגעגענד, אויף די אינזלען פון דעם אייגעאישען ים און אין קליין-אזיען] אדער צו יאניא [דאס לאנד פון די יאניער]; א יאניער.

Ion'ic *a. and n.* (אי-אנ'-איק) יאניש, וואס איז שייך צו יאניא אדער צו די יאניער; וואס איז שייך צו א יאנישען פערזען-פוס [אין פאעזיע]; א יאנישער פערזען-פוס [אין וועלכען עס בייטען זיך צוויי לאנגע זילבען מיט צוויי קורצע]; א יאנישער זייל [צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס דער קאפ איז ביי די זייטען פערדרעהט ווי א ספיראל].

Ion'ic me'ter (אי-אנ'-איק מיע'-טער) דער יאנישער מעטער אדער פערזען-פוס. ז. *Ionic*.

Ion'ic or'der (אי-אנ'-איק אהר'-דער) אין ארכיטעקטור — דער יאנישער זייל [איינער פון די דריי אלט-גריכישע זיילען-פארמען, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט דערמיט, וואס דער קאפ פון דעם זייל האט געהאט ספיראלען-עהנליכע בעציערונגען].

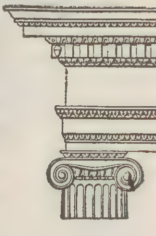

Ionic Order

I. O. O. F. אבקירצונג פון די ווערטער *Independent Order of Odd Fellows* (אינ-די-פענ'-דענט אהר'-דער אוו אד פעל'-אוז) א ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער שטיצע אין אמעריקא.

iop'terous *a.* (אי-אפ'-טע-ראס) וואס האט פליגלען פון א וויאלעט-קאליר [ווי געוויסע אינזעקטען].

io'ta *n.* (אי-או'-טא) די יאטע [דער גריכישע בוכשטאב *i*]; זעהר א קליינע צאהל; א קליינינקייט.

I O U (אי או יו) אן אבקירצונג פון די ווערטער *I owe you* [איך בין אייך שולדיג]. ווערט געברויכט אלס א מעמאראנדום צו בעשטעטיגען א חוב.

I'owan *a. and n.* (אי'-א-הווען) פון אייאווא, וואס איז שייך צו אייאווא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן איינוואהנער פון אייאווא.

ip'ecac *n.* (איפ'-אי-קעק) דער ברעך-ווארצעל [דער געטריקענטער ווארצעל פון אזעלכע בוימלעך וואס וואקסען אין אמעריקא. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל צום ברעכען און צום אבפיהרען].

ipecacuan'ha *n.* (איפ-אי-קעק-יו-ענ'-א) ז. *ipecac*.

ip'se dix'it (איפ'-סי דיק'-סיט) אן אונבעגרינדעטע אדער ניט בעוויזענע בעהויפטונג, א דאגמא [די בוכשטעבליכע בעדייטונג פון דיעזע צוויי לאטיינישע ווערטער איז: ער אליין האט עס געזאגט].

ipsedix'itism *n.* (איפ-סי-דיק'-סיט-איזם) דאגמאטיזם, דאס האלטען זיך אן בעהויפטונגען אדער מאכען בעהויפטונגען אהן בעווייזע אדער אהן בעגרינדונגען.

ipsis'sima ver'ba (איפ-סיס'-אי-מא ווער'-בא) דיעזעלבע ווערטער; ווארט אין ווארט; בוכשטעבליך, ווערטערליך.

ip'so fac'to (איפ'-סאו פעק'-טאו) פאקטיש, טהאטזעכליך.

ip'so ju're (איפ'-סאו דזשו'-רע) לויט געזעץ, נאך'ן געזעץ.

ira'de *n.* (אי-רא'-דע) אן איראדע, א געשריבענער בעפעהל פון טערקישען סולטאן.

Ira'nian *a. and n.* (אי-ריי'-ני-ען) איראניש; פערזיש; וואס איז שייך צו איראן [א געגענד אין אזיע צווישען קורדיסטאן און הינדאסטאן]; וואס איז שייך צו פערזיען; וואס איז שייך צו דער גרופע ארישע שפראכען; אן איינוואהנער פון איראן; א מיטגליעד פון א ראסע וואס רעדט אויף איינער פון די ארישע שפראכען [פערזיש, זענד, פארס א. ז. וו.]. ז. *Arian*.

Iran'ic *a.* (אי-רענ'-איק) איראניש; אריש. ז. *Iranian*.

irascibil'ity *n.* (אי-רעס-אי-ביל'-אי-טי) אויפגערעגטקייט, רייצבארקייט, געניגטקייט צו צארן.

iras'cible *a.* (אי-רעס'-איבל) אויפגערעגט, רייצבאר, גענייגט צו צארן.

iras'cibleness *n.* (אי-רעס'-איבל-נעס) ז. *irascibility*.

iras'cibly *adv.* (אי-רעס'-אי-בלי) מיט געניגטקייט צו צארן; ווערענדיג אויפגערעגט אדער גערייצט.

irate' *a.* (אי-רייט') צארנדיג, אויפגערעגט.

ire *n.* (איר) צארן. כעס.

ire'ful *a.* (איר'-פול) צארנדיג.

ire'fully *adv.* (איר'-פול-אי) אויף א צארנדיגען אופן; זייענדיג אין כעס.

ire'fulness *n.* (איר'-פול-נעס) דאס זיין אין צארן; כעס, צארן.

Ire'land *n.* (איר'-לענד) אירלאנד.

i'renarch *n.* (אי'-רי-נארק) דער אירענארך, א פריעדענס-ריכטער אין דעם מזרח-טייל פון דער אלטער רוימישער אימפעריע.

Ire'ne *n.* (א-רי'-ני) אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע — אירענא, די געטין פון פריעדען; אין אסטראנאמיע — די 14טע קליינע פלאנעטע וואס בעוועגט זיך ארום דער זון.

iren'ic *a.* (אי-רענ'-איק) פריעדליך.

iren'ical *a.* (אי-רענ'-אי-קעל) ז. *irenic*.

iren'icon *n.* (אי-רענ'-אי-קאן) א פלאן אדער פארשלאג איינצופיהרען שלום [בעזאנדערס אין דער קירך].

i'ridal *a.* (אי'-רי-דעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צום רעגען-בויגען.

iridere'mia *n.* (איר-אי-דע-רי'-מי-א) דאס פעהלען פון דער רעגען-בויגען-הויט אין אויג [דער קאלירטער קרייז ארום דעם שווארץ-אפעל].

irides'cence *n.* (איר-אי-דעס'-ענס) דאס האבען די קאלירען ווי פון א רעגען-בויגען; דאס שימערירען פון קאלירען.

irides'cent *a.* (איר-אי-דעס'-ענט) קאלירט ווי א רעגען-בויגען; וואס שימערירען ווי די פארבען פון רעגען-בויגען.

irid'ian *a.* (אי-ריד'-אי-ען) וואס איז שייך צו דער רעגען-בויגען-הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז וואס געפינט זיך ארום שווארץ-אפעל].

irid'ium *n.* (אי-ריד'-אי-אם) אירידיום [א מין הארטער ווייסליכער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

i'ris *n.* (אי'-ריס) דער רעגען-בויגען; עטוואס וואס האט די עהנליכקייט צום רעגען-בויגען; די רעגען-בויגען-הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז ארום דעם שווארץ-אפעל]; די אירים אדער שווערט-ליליע [אזא פלאנצע מיט אן ארמאטישען גערוך. ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון צאהן-פולווער. ווערט אויך געברויכט אין מעדיצין אלס אן אבפיהר-מיטעל].

I'ris *n.* (אי'-ריס) אין מיטאלאגיע — איריס [די געטין פון רעגען-בויגען, וועלכע דיענט אויך אויף שליחות ביי די געטער]; די אירים-פלאנצען.

i'risated *a.* (אי'-רי-סיי-טעד) קאלירט ווי א רעגען-בויגען.

irisa'tion *n.* (אי-רי-סיי'-שאן) דאס האבען רעגען-בויגען קאלירען.

i'rised *a.* (אי'-ריסט) =וואס האט די פאר בען ווי פון א רעגנבויגן.

i'ris green (אי'-ריס גרין) אירים=גרין אדער ליליען=גרין [א זעהר העלער גרין].

I'rish *a. and n.* (אי'-ריש) =אירלענ דיש; די אירלענדישע שפראך; די איר= לענדער.

I'rish-Amer'ican *n. and a.* (-אי'- ריש-ע-מער'-אי-קען) אן אירלענדער וואס האט זיך בעזעצט אין אמעריקא; וואס איז שייך צו די אירלענדער, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין אמעריקא.

I'rishism *n.* (אי'-ריש-איזם) =דאס איי גענטימליכע אירלענדישעס [ווי די ארט פון ריידען, זיך בענעהמען א. ד. ג.].

I'rishman *n.* (אי'-ריש-מען) =אן איר לענדער.

I'rish moss (אי'-ריש מאהס) =אזא ים גראז, וואס ווערט בענוצט אלס שפייז.

I'rish pota'to (אי'-ריש פא-טיי'-טאו) געוועהנליכער קארטאפעל [בולבע].

I'rishry *n.* (אי'-ריש-רי) =דאס אירלענ דישע פאלק; א קאמפאניע אירלענדער; בערג און אינזעל=בעוואהנער.

I'rish stew (אי'-ריש סטיו) =געדעמפטע שעפסען=פלייש מיט ציבעלעס און קארטא פעל.

I'rishwoman *n.* (אי'-ריש-וואומ-ען) אן אירלענדעריז.

iri'tis *n.* (אי-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער רעגענבויגען=הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז ארום שווארץ=אפעל].

irk *v.* (אוירק) ערגערען, קרענקען.

irk'some *a.* (אוירק'-סאם) ,ערגערליך לעסטיג, ערמידענד, לאנגווייליג.

irk'somely *adv.* (אוירק'-סאמ-לי) אויף אן ערגערליכען, לעסטיגען אדער ערמי= דענדען אופן.

irk'someness *n.* (אוירק'-סאמ-נעס) =ער גערליכקייט, פערדריסליכקייט; בעשווער= ליכקייט, לעסטיגקייט, לאנגווייליגקייט.

i'ron *n., a. and v.* (אי'-ערן) ;אייזען אן אייזערנער; א ביגעל=אייזען אדער פלעט=אייזען; אן אייזערנער שנייד=געצייג, ווי א מעסער, א שווערד א. ד. ג.; גע= מאכט פון אייזען; ווי אייזען; בעשמידען מיט אייזען; שמידען אין קייטען; ביגלען, פלעטען.

i'ron age (אי'-ערן איידזש) =די אייזען פעריאדע [די פעריאדע אין דער קולטור= געשיכטע, ווען מענשען האבען אנגעפאנגען זיך צו בענוצען מיט אייזען צו מאכען דערפון זייערע געצייג].

i'ron-bound *a.* (אי'-ערן-באונד) =בע שלאגען מיט אייזען; ארומגערינגעלט מיט פעלזען; פעסט אדער שטייף ווי אייזען.

i'ron-cased *a.* (אי'-ערן-קייסט) =איינ געפאסט אין אייזען; בעדעקט מיט אייזען.

i'ron-clad *a.* (אי'-ערן-קלעד) בעדעקט מיט אייזען; שטייף ווי אייזען.

i'ronclad *n.* (אי'-ערן-קלעד) =א קריעגס שיף בעדעקט מיט אייזען.

i'roner *n.* (אי'-ערן-ער) א ביגלער, א פרעסער.

i'ron-fis'ted *a.* (אי'-ערן-פיס'-טעד) וואס האט א פערמאכטע האנד, וואס איז גייציג, קארג.

i'ron-foun'der *n.* (אי'-ערן-פאונ'-דער) אן אייזען=גיסער.

i'ron-foun'dry *n.* (אי'-ערן-פאונ'-דרי) אן אייזען=גיסעריי.

i'ron-gray *a. and n.* (אי'-ערן-גריי) אייזען=גרוי [גרוי ווי אייזען]; אן איי= זען=גרויער קאליר.

i'ron-han'ded *a.* (אי'-ערנ-הענ'-דעד) מיט אן אייזערנער האנד; שטרענג.

i'ron-head'ed *a.* (אי'-ערנ-העד'-עד) וואס האט אן אייזערנעם שפיץ אדער קאפ; הארטנעקיג, איינגעשפארט; ענטשלאסען, פעסט.

i'ron-hear'ted *a.* (אי'-ערנ-האר'-טעד) הארט=הערציג.

i'ron horse (אי'-ערן הארס) =א לאקא מאטיוו.

iron'ic *a.* (אי-ראנ'-איק) *ironical* .ז

iron'ical *a.* (אי-ראנ'-אי-קעל) ,איראניש שפאטיש.

iron'ically *adv.* (אי-ראנ'-אי-קעל-אי) אויף אן איראנישען שטייגער; מיט אי= ראניע.

iron'icalness *n.* (אי-ראנ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין איראניש.

i'roning *n.* (אי'-ער-נינג) דאס ביגלען אדער פלעטען.

i'roning-board *n.* (אי'-ער-נינג-באורד) א ביגעל=ברעט.

i'roning-cloth *n.* (אי'-ער-נינג-קלאטה) א ביגעל=טוך [א שטיק שטאף וואס ווערט אונטערגעלעגט ביים ביגלען].

i'roning-machine' *n.* (-אי'-ער-נינג מע-שין') א ביגעל=מאשינקע, א ביגעל= אייזען.

i'ron-liqu'or *n.* (אי'-ערנ-ליק'-אר) אזא פליסיגקייט, וועלכע ענטהאלט אייזען, וואס ווערט געברויכט פון קליידער=פארבער.

i'ron-mas'ter *n.* (אי'-ערנ-מעס'-טער) אן אייזען=פאבריקאנט.

i'ron-mold *n. and v.* (אי'-ערנ-מאולד) דאס אראבנעהמען די פארב דורך אייזען= ראסט; אראבנעהמען די פארב דורך איי= זען=ראסט.

i'ronmonger *n.* (אי'-ערנ-מאנ-גער) אן אייזען=הענדלער, א הענדלער מיט אייזען= וואארען.

i'ronmongery *n.* (-אי'-ערנ-מאנ-גער אי) אייזען=האנדעל.

i'ron-o'cher *n.* (אי'-ערנ-או'-קער) =איי זען=אקער [אזא מין קאלירטע קרייד].

i'ron ore (אי'-ערן אור) אייזען=ערץ [אייזען אין אונבעארבייטעטען צושטאנד, ווי מען געפינט עס אין דער ערד].

i'ron-red *n.* (אי'-ערנ-רעד) אייזען=ראסט קאליר.

i'ron rule (אי'-ערן רוהל) דאס רעגירען מיט אן אייזערנער האנד.

i'ron-rust *n.* (אי'-ערנ-ראסט) =אייזען ראסט.

i'rons *n.* (אי'-ערנז) .קייטען, קאנדאלען

i'ron-sand *n.* (אי'-ערנ-סענד) =אייזען זאמד.

i'ron-saw *n.* (אי'-ערנ-סאה) א זעג צום שניידען אנגעגליהט אייזען.

i'ron-sick *a.* (אי'-ערנ-סיק) וואס האט פערראסטעטע אייזען=ווערק [וועגען א שיף].

i'ronside *n.* (אי'-ערנ-סאיד) *ironsides* .ז

i'ron-s'ided *a.* (אי'-ערנ-סאי'-דעד) אויפריהרעריש; וואס לאזט זיך ניט בע= הערשען; אייזען=פעסט.

i'ronsides *n.* (אי'-ערנ-סאידז) =אן איי זערנער כח; א שטארקער ווי אייזען [גע= וועהנליך געברויכט אלס ביי=נאמען פון א קריעגער, ווי וועגען די סאלדאטען פון קראמוועל א. ד. ג.].

i'ronsmith *n.* (אי'-ערנ-סמיטה) אן אייזען=שמיעד.

i'ron-stain *n.* (אי'-ערנ-סטיין) =אייזען פארב [א פארב וואס ווערט געמאכט פון אייזען=ראסט].

i'ronstone *n.* (אי'-ערנ-סטאון) =אייזען שטיין [אייזען=ערץ וואס ענטהאלט אין זיך פרעמדע שטאפען].

i'ronware *n.* (אי'-ערנ-הוועהר) =אייזען געשיר; אייזען=וואארען.

i'ronweed *n.* (אי'-ערנ-הוויעד) אזא גראז מיט פלאכע פורפור=רויטע קעפלעך. וואקסט אין די מזרח=געגענדען פון נארד= אמעריקא.

i'ronwood *n.* (אי'-ערנ-הוואוד) =אייזען האלץ [א הארט האלץ פון געוויסע בוי= מער]; דער אייזען=בוים [א בוים מיט זעהר הארטען האלץ].

Ironwood

i'ronwork *n.* (אי'-ערנ-הוואירק) =אייזען ווערק; אייזען=געצייג, אייזען=זאכען.

i'ron-wor'ker *n.* (-אי'-ערנ-הוואיר קער) אן אייזען=ארבייטער.

i'ron-works *n.* (אי'-ערנ-הוואירקס) אייזען=ווערק; אן אייזען=פאבריק.

i'ronwort *n.* (אי'-ערנ-הווארט) דאס גליעד=קרויט [אזא גראז, וואס מען האט געהאלטען אלס א הייל=מיטעל צו א שניט פון א שווערד].

i'rony *a.* (אי'-ער-ני) וואס בעשטעהט פון אייזען; וואס איז עהנליך צו אייזען.

i'rony *n.* (אי'-רא-ני) ;איראניע; שפא= טעריי.

i'ron-yel'low *n.* (אי'-ערנ-יעל'-או) אייזען=ראסט=געלב [אלס פארב].

Iroquois' *n. and a.* (אי-רא-קהוואי') אן איראקעז [איינער פון פערבאנד, וועל= כע עם האבען אויסגעבילדעט פינף אינ= דיאנער שבטים אין שטאאט ניו יארק אין צפון=אמעריקא]; וואס בעלאנגט צו די אי= ראקעזען.

irra'diance *n.* (אי-ריי'-די-ענס) שטראהלונג, בעליכטונג; גלאנץ, פראכט.

irra'diancy *n.* (אי-ריי'-די-ענ-סי) *irradiance* .ז

irra'diant *a.* (אי-ריי'-די-ענט) =שטראה לענד.

irra'diate *v.* (אי-ריי'-די-אייט) =שטראה לען, בעשיינען; דורכשטראהלען, דורכ= דרינגען מיט שיין; בעלייכטען; מאכען גלענצענד; דערהויבען, בעעהרען; בע= ציערען; אויפקלעהרען.

irradia'tion *n.* (אי-ריי-די-איי'-שאן) בעשטראהלונג; שיינונג, בעשיינונג, בע= לייכטונג; אויפקלערונג; אין פיזיק — איראדיאציאן [די ערשיינונג ווען א בע= לויכטענע זאך אויף א טונקעלען גרונט זעהט אויס גרעסער ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט און טונקעלע זאכען אויף א בעלויכטענעם גרונט זעהען אויס קלענער ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט].

irra'diative *a.* (אי-רײ'-די-אײ-טיװ) שטראַהלענד, שײנענד, בעלײכטענד.
irrad'icate *v.* (אי-רעד'-אי-קײט) אײנ־װאָרצלען, בעפעסטיגען.
irra'tional *a. and n.* (אי-רעש'-אַנ-על) אירראַציאָנאַל, געגען דער פערנונפט, אונפערנינפטיג, אונלאָגיש; אַבסורד, זינ־לאָז; אין מאַטעמאַטיק — װאָס קען ניט גענוי אויסגעדריקט װערען ניט אין גאַנ־צע צאָהלען, ניט אין ברוך־צאָהלען; עט־װאָס װאָס האָט ניט קײן פערנונפט [װי למשל, די נידריגע מינים חיות, משוגעים אָדער אידיאָטען]; אַן אירראַציאָנאַלע צאָהל.
irra'tionalism *n.* (אי-רעש'-אַנ-על-איזם) אונפערנינפטיגקײט, דאָס זײן גע־געגען דער פערנונפט אָדער אַבסורד; אין פילאָזאָפיע — אירראַציאָנאַליזם [אַלס גע־גענזאַץ פון ראַציאָנאַליזם]. ז. *rationalism*.
irra'tionalist *n.* (אי-רעש'-אַנ-על-איסט) אַן אירראַציאָנאַליסט, אַן אַנהענ־גער פון אירראַציאָנאַליזם [אַלס גע־גענזאַץ צו ראַציאָנאַליזם]. ז. *rationalism*.
irrational'ity *n.* (אי-רעש-אַ-נעל'-אי-טי) אירראַציאָנאַליטעט, דאָס ניט לײגען זיך אויף'ן שכל, דאָס זײן געגען דער פער־נונפט; דאָס זײן אַבסורד; מאַנגעל אין פערנונפט.
irra'tionally *adv.* (אי-רעש'-אַנ-על-אי) אָהן פערשטאַנד, געגען דער פערנונפט, אַבסורד, אָהן אַ זינען.
irra'tionalness *n.* (אי-רעש'-אַנ-על-נעס) ז. *irrationality*.
irre'alizable *a.* (אי-ריע'-ע-לאַי-זעבל) װאָס מען קען ניט בעגרײפען אָדער בע־שטימען; װאָס מען קען ניט רעאַליזירען; װאָס מען קען ניט פערװירקליכען.
irrebut'table *a.* (איר-אי-באַט'-עבל) װאָס מען קען ניט צוריקשלאָגען, װידער־לעגען אָדער בעשטרײטען.
irrecip'rocal *a.* (איר-אי-סיפּ'-ראָ-קעל) ניט געגענזײטיג, ניט געגענזײטיג װירקענד.
irreclai'mable *a.* (איר-אי-קלײ'-מעבל) אונפערבעסערליך; װאָס מען קען ניט צוי־מען; װאָס קען ניט געפאָדערט װערען צוריק; װאָס קען ניט אויסגעלעזט אָדער אויסגעקױפט װערען.
irreclai'mableness *n.* (איר-אי-קלײ'-מעבל-נעס) אונפערבעסערליכקײט, אונ־צױמבאַרקײט; דאָס ניט קענען געפאָדערט װערען צוריק; אונאויסלעזבאַרקײט, אונ־אויסקױפבאַרקײט.
irreclai'mably *adv.* (איר-אי-קלײ'-מע-בלי) אויף אַן אונפערבעסערליכען אָדער אונצױמבאַרען אופן; אַזױ אַז מען קען עס ניט אויסלײזען אָדער אויסקוי־פען.
irrecogni'tion *n.* (אי-רעק-אַג-ניש'-אַן) דאָס ניט דערקענען, דאָס ניט בע־מערקען.
irrec'ognizable *a.* (אי-רעק'-אַג-נאַי-זעבל) װאָס איז ניט צו דערקענען.
irrec'oncilable *a. and n.* (אי-רעק'-אַנ-סאַי-לעבל) װאָס לאָזט זיך ניט אי־בערבעטען; װאָס װיל ניט שלום װער־דען; אונפעראײנבאַר: װאָס קען ניט האַרמאָנירען אָדער זיך צופּאַסען אײנס צום צװײטען; אײנער װאָס ענטזאָגט זיך שלום צו װערען אָדער אײנגעהן אויף קאָמפּראָמיסען [הויפּטזעכליך אין פּאָלי־טיק].
irrec'oncilableness *n.* (אי-רעק'-אַנ-סאַי-לעבל-נעס) דאָס ניט קענען שלום װע־רען; אונפעראײנבאַרקײט; אונפּאַסליכ־קײט; דאָס ניט קענען האַרמאָנירען.
irrec'oncilably *adv.* (אי-רעק'-אַנ-סאַי-לע-בלי) אַזױ אַז מען זאָל ניט קע־נען שלום מאַכען, צופּאַסען אײנס צום צװײטען, מאַכען האַרמאָניש אָדער פער־אײניגען.
irrec'oncile *v.* (אי-רעק'-אַנ-סאַיל) אונאײניג מאַכען.
irrec'oncilement *n.* (אי-רעק'-אַנ-סאַיל-מענט) פײנדליכקײט, דאָס ניט קע־נען שלום װערען, אונפעראײנבאַרקײט, דאָס ניט שטימען, אונהאַרמאָנישקײט.
irreconcilia'tion *n.* (אי-רעק-אַנ-סיל-אי-אײ'-שאַן) ז. *irreconcilement*.
irrecor'dable *a.* (איר-אי-קאָר'-דעבל) װאָס מען קען ניט אָדער װאָס עס פּאַסט ניט צו פּראָטאָקאָלירען [פערצײכנען, פערשרײבען] אָדער צו געדענקען.
irrecov'erable *a.* (איר-אי-קאַװ'-ער-עבל) װאָס מען קען ניט בעקומען צוריק; װאָס מען קען ניט העלפען אָדער פער־ריכטען.
irrecov'erableness *n.* (איר-אי-קאַװ'-ער-עבל-נעס) די אונמעגליכקײט צוריקגעקראָגען צו װערען; דאָס ניט קע־נען געהאָלפען אָדער פערריכט װערען.
irrecov'erably *adv.* (איר-אי-קאַװ'-ער-ע-בלי) ניט צו העלפען, ניט צו פער־ריכטען; אַזױ אַז מען קען ניט צוריק־קריגען.
irrecu'sable *a.* (איר-אי-קיו'-זעבל) װאָס מען קען ניט אַבשאַפען, װאָס מען קען ניט פערװאַרפען.
irredeemabil'ity *n.* (איר-אי-דיע-מע-ביל'-אי-טי) ז. *irredeemableness*.
irredee'mable *a.* (איר-אי-דיע'-מעבל) אונאויסלײזבאַר, אונאויסקױפבאַר; אונ־פערבעסערליך.
irredee'mableness *n.* (איר-אי-דיע'-מעבל-נעס) אונאויסלײזבאַרקײט, אונאויס־קױפבאַרקײט; אונפערבעסערליכקײט.
irredee'mably *adv.* (איר-אי-דיע'-מע-בלי) אַזױ אַז מען זאָל ניט קענען אויס־לײזען אָדער אויסקױפען; אויף אַן אונ־פערבעסערליכען אופן.
irreducibil'ity *n.* (איר-אי-דיו-סי-ביל'-אי-טי) אונפערמינדערליכקײט; די אונמעגליכקײט געבראַכט צו װערען צו אַן אַנדער צושטאַנד.
irredu'cible *a.* (איר-אי-דיו'-סיבל) װאָס קען ניט געבראַכט װערען צו אַן אַנ־דער צושטאַנד; װאָס קען ניט פערמינ־דערט װערען.
irredu'cibleness *n.* (איר-אי-דיו'-סיבל-נעס) ז. *irreducibility*.
irredu'cibly *adv.* (איר-אי-דיו'-סי-בלי) אַזױ אַז עס זאָל ניט קענען געבראַכט װערען צו אַן אַנדער צושטאַנד; אויף אַן אונפערמינדערליכען אופן.
irreflec'tive *a.* (איר-אי-פלעק'-טיװ) אונבעדאַכט, אונאיבערלעגט, ניט דענקענד.
irreflex'ive *a.* (איר-אי-פלעק'-סיװ) ניט רעפלעקטירענד, ניט צוריקשטראַהלענד. ז. *reflexive*.
irrefor'mable *a.* (איר-אי-פאָר'-מעבל) װאָס קען ניט רעפאָרמירט װערען, װאָס קען ניט געענדערט אָדער אויסגעבעסערט װערען.
irrefragabil'ity *n.* (אי-רעפ-רע-גע-ביל'-אי-טי) אונבעשטרײטבאַרקײט; דאָס ניט קענען אַבגעפרעגט װערען.
irref'ragable *a.* (אי-רעפ'-רע-געבל) אונבעשטרײטבאַר; װאָס מען קען ניט װי־דערלעגען, װאָס מען קען ניט אַבפרעגען.
irref'ragableness *n.* (אי-רעפ'-רע-געבל-נעס) ז. *irrefragability*.
irref'ragably *adv.* (אי-רעפ'-רע-גע-בלי) אויף אַן אונבעשטרײטבאַרען אופן; אויף אַן אופן װאָס מען קען ניט אַבפרע־גען.
irrefran'gible *a.* (איר-אי-פרענ'-דזשיבל) פעסט, אונצובּרעכבאַר, װאָס מען קען ניט ברעכען אָדער איבערטרעטען.
irrefran'gibly *adv.* (איר-אי-פרענ'-דזשי-בלי) אויף אַ פעסטען, אונצובּרעכ־באַרען אופן.
irrefutabil'ity *n.* (איר-אי-פיו-טע-ביל'-אי-טי) אונבעשרײטבאַרקײט.
irrefu'table *a.* (איר-אי-פיו'-טעבל) אונבעשטרײטבאַר.
irrefu'tably *adv.* (איר-אי-פיו'-טע-בלי) אויף אַן אונבעשטרײטבאַרען אופן.
irreg'ular *a. and n.* (אי-רעג'-יו-לאַר) אונרעגעלמעסיג; ניט אָרדנונגסמעסיג; אונמעטאָדיש; אונאָרדענטליך, ניט פּאַסיג, ניט אַנשטענדיג, זיטענלאָז, געזעצלאָז; ניט סימעטריש; װאָס האָט ניט קײן בע־שטימטע פאָרם [װענען בײנער פון מענש־ליכען קערפּער]; אײנער װאָס װײכט אַב פון די רעגעלען; אײנער װאָס איז ניט אין דער רעגולערער דיענסט [װי אַ סאָל־דאַט, למשל].
irregular'ity *n.* (אי-רעג-יו-לער'-אי-טי) אונרעגעלמעסיגקײט; אונמעטאָדיש־קײט, דאָס זײן אונסימעטריש.
irreg'ularly *adv.* (אי-רעג'-יו-לער-לי) אויף אַן אונרעגעלמעסיגען אופן; אָהן אַ מעטאָדע; אָהן סימעטריע; געגען די כּללים.
irreg'ulate *v.* (אי-רעג'-יו-לײט) ברײנ־גען אין אונאָרדנונג; מאַכען אונרעגעלמעסיג.
irreg'ulous *a.* (אי-רעג'-יו-לאַס) גע־זעצלאָז; זיטענלאָז; צולאָזען.
irrela'tion *n.* (איר-אי-לײ'-שאַן) דאָס ניט האָבען קײן בעציהונג, קײן שײכות אָדער קײן פערבינדונג.
irrel'ative *a. and n.* (אי-רעל'-ע-טיװ) װאָס האָט ניט קײן שײכות, קײן בעצי־הונג אָדער פערבינדונג; אין מוזיק — װאָס האָט ניט קײן געמײנזאַמע טענער; עט־װאָס װאָס האָט ניט קײן שײכות.
irrel'atively *adv.* (אי-רעל'-ע-טיװ-לי) אָהן אַ שײכות, אָהן פערבינדונגען.
irrel'evance *n.* (אי-רעל'-אי-װענס) ז. *irrelevancy*.
irrel'evancy *n.* (אי-רעל'-אי-װענ-סי) אונאַנװענדבאַרקײט, דאָס ניט האָבען קײן שײכות צום ענין.
irrel'evant *a.* (אי-רעל'-אי-װענט) אונ־אַנװענדבאַר, װאָס האָט קײן שײכות ניט צום ענין.
irrel'evantly *adv.* (אי-רעל'-אי-װענט-לי) אָהן שײכות צום ענין; אַזױ אַז מען קען עס ניט אַנװענדען.
irreliabil'ity *n.* (איר-אי-לאַי-ע-ביל'-אי-טי) אונצופערלעסיגקײט, דאָס ניט קע־נען זיך פערלאָזען.
irrelie'vable *a.* (איר-ע-ליי'-װעבל) אונפערבעסערליך; װאָס קען ניט פערלײכ־טערט װערען, װאָס קען ניט געהאָלפען װע־רען, װאָס קען ניט געהײלט װערען.
irrelig'ion *n.* (איר-אי-לידזש'-אַן) אונ־גלויבינגקײט, רעליגיאָנסלאָזיגקײט, גאָטלאָ־זיגקײט.
irrelig'ionist *n.* (איר-אי-לידזש'-אַנ-

איסט) א געגנער פון רעליגיאָן; אן אונגלויביגער.

irrelig'ious *a.* (איר-אי-לידזש'-אס) ניט רעליגיעז, אונגלויביג, גאָטלאָז; זינדיג.

irrelig'iously *adv.* (איר-אי-לידזש'-אס-לי) אויף אן אונגלויביגען אדער אונרעליגיעזען אופן; אויף א זינדיגען אופן.

irrelig'iousness *n.* (איר-אי-לידזש'-אס-נעס) אונגלויביגקייט, גאָטלאָזיגקייט.

irrem'eable *a.* (אי-רעמ'-אי-עבל) פון וועלכען מען קען זיך ניט צוריקקעהרען; וואס ערלויבט ניט קיין צוריקקעהר; וואס קעהרט זיך ניט אום.

irreme'diable *a.* (איר-אי-מי'-די-עבל) וואס מען קען ניט פערריכטען, וואס מען קען ניט העלפען, וואס קען ניט גוט געמאכט ווערען, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען אדער געהיילט ווערען.

irreme'diableness *n.* (איר-אי-מי'-די-עבל-נעס) אונפערבעסערליכקייט; אונהיילבארקייט; דאס ניט קענען פערריכט אדער געהאָלפען ווערען; דאס ניט קענען גוט געמאכט ווערען.

irreme'diably *adv.* (איר-אי-מי'-די-ע-בלי) אזוי אז עס קען ניט געהאָלפען ווערען, פערריכט ווערען, גוט געמאכט ווערען, געהיילט ווערען אדער פערבעסערט ווערען.

irremis'sible *a.* (איר-אי-מיס'-איבל) אונפערצייהליך, אונפערגעבליך.

irremis'sibleness *n.* (איר-אי-מיס'-איבל-נעס) אונפערצייהליכקייט, אונפערגעבליכקייט.

irremis'sibly *adv.* (איר-אי-מיס'-אי-בלי) אויף אן אונפערצייהליכען אופן; אזוי אז עס קען ניט פערגעבען ווערען.

irremis'sion *n.* (איר-אי-מיש'-אן) דאס ניט וועלען פערצייהען אדער פערגעבען.

irremis'sive *a.* (איר-אי-מיס'-איוו) אונפערצייהליך, וואס קען ניט פערגעבען ווערען; וואס וויל ניט פערצייהען.

irremit'table *a.* (איר-אי-מיט'-עבל) ז. ***irremissible***

irremovabil'ity *n.* (איר-אי-מו-ווע-ביל'-אי-טי) בעשטענדיגקייט, דאס ניט קען ניט געענדערט און פערביטען ווערען מיט אן אנדערען אדער מיט עפעס אנדערס; דאס ניט קענען ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

irremo'vable *a.* (איר-אי-מו'-וועבל) אונבעוועגליך, בעשטענדיג, וואס קען ניט געענדערט און פערביטען ווערען אויף אן אנדערען; וואס קען ניט ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

irremo'vableness *n.* (איר-אי-מו'-וועבל-נעס) ז. ***irremovability***

irremo'vably *adv.* (איר-אי-מו'-ווע-בלי) אזוי אז מען קען ניט בעזייטיגען אדער ארונטערזעצען.

irremu'nerable *a.* (איר-אי-מיו'-נע-רעבל) וואס ווערט ניט בעלוינט; וואס קען ניט בעצאהלט ווערען.

irreparabil'ity *n.* (אי-רעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען גוט געמאכט ווערען, פערריכט ווערען אדער צוריקגעשטעלט ווערען.

irrep'arable *a.* (אי-רעפ'-ע-רעבל) וואס קען ניט גוט געמאכט ווערען, פערריכט ווערען אדער צוריקגעשטעלט ווערען.

irrep'arableness *n.* (אי-רעפ'-ע-רעבל-נעס) ז. ***irreparability***

irrep'arably *adv.* (אי-רעפ'-ע-רע-בלי) אזוי אז עס קען ניט פערריכט ווערען אדער גוט געמאכט ווערען.

irrepealabil'ity *n.* (איר-אי-פיע-לע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען צוריקגערופען ווערען אדער אבגעשאפט ווערען.

irrepea'lable *a.* (איר-אי-פיע'-לעבל) וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אבשאפען.

irrepea'lably *adv.* (איר-אי-פיע'-לע-בלי) אזוי אז עס זאל ניט קענען צוריקגערופען ווערען אדער אבגעשאפט ווערען.

irrepea'lableness *n.* (איר-אי-פיע'-לעבל-נעס) ז. ***irrepealability***

irrepen'tance *n.* (איר-אי-פענ'-טענס) דאס ניט האבען קיין חרטה, דאס ניט טהאן קיין תשובה.

irrepla'ceable *a.* (איר-אי-פליי'-סעבל) וואס קען ניט ערזעצט ווערען, וואס אן אנדער זאך קען ניט פערנעהמען זיין פלאץ.

irreplev'iable *a.* (איר-אי-פלעוו'-אי-עבל) אונאויסלעזליך; וואס קען ניט בעפרייט ווערען פון א פערבאט.

irreplev'isable *a.* (איר-אי-פלעוו'-אי-זעבל) ז. ***irrepleviable***

irreprehen'sible *a.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סיבל) אונטאדעלהאפט [וואס איז ניט צו טאדלען].

irreprehen'sibleness *n.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סיבל-נעס) אונטאדעלהאפטיגקייט, דאס ניט קענען געטאדעלט ווערען.

irreprehen'sibly *adv.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סי-בלי) אהן טאדעל; אויף אן אונטאדעלהאפטען שטייגער; אזוי אז עס זאל ניט זיין פאר וואס צו טאדלען.

irrepresen'table *a.* (אי-רעפ-רי-זענ'-טעבל) וואס קען ניט פארגעשטעלט ווערען.

irrepress'ible *a.* (איר-אי-פרעס'-איבל) אונאונטערדריקבאר, וואס מען קען ניט אונטערדריקען.

irrepress'ibly *adv.* (איר-אי-פרעס'-אי-בלי) אויף אן אונאונטערדריקבארען אופן; ניט צום אונטערדריקען.

irrepress'ive *a.* (איר-אי-פרעס'-איוו) וואס איז ניט צום אונטערדריקען.

irreproa'chable *a.* (איר-אי-פראו'-טשעבל) טאדעללאָז, אונטאדעלהאפט, וואס מען קען ניט טאדלען אדער קריטיקירען.

irreproa'chableness *n.* (איר-אי-פראו'-טשעבל-נעס) טאדעללאָזיגקייט.

irreproa'chably *adv.* (איר-אי-פראו'-טשע-בלי) אויף א טאדעללאָזען אופן; ניט צום קריטיקירען.

irreprodu'cible *a.* (אי-רי-פרא-דיו'-סיבל) וואס קען ניט רעפראָדוצירט ווערען; וואס קען ניט נאך אמאל ערצייגט אדער ארויסגעבראכט ווערען.

irreproduc'tive *a.* (אי-רי-פרא-דאק'-טיוו) ז. ***irreproducible***

irrepro'vable *a.* (איר-אי-פרו'-וועבל) וואס מען קען קיין פארווירפע ניט מאכען; וואס מען קען ניט טאדלען.

irrepro'vableness *n.* (איר-אי-פרו'-וועבל-נעס) דאס ניט קענען מאכען קיין פארווירפע; טאדעללאָזיגקייט.

irrepro'vably *adv.* (איר-אי-פרו'-ווע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט מאכען קיין פארווירפע אדער טאדלען.

irresil'ient *a.* (איר-אי-סיל'-אי-ענט) וואס שפרינגט ניט אב צוריק.

irresis'tance *n.* (איר-אי-זיס'-טענס) דאס ניט ארויסווייזען קיין ווידערשטאנד; בלינדע געהארכזאמקייט.

irresistibil'ity *n.* (איר-אי-זיס-טי-ביל'-אי-טי) אונווידערשטעהליכקייט, אונמעגליכקייט צו געבען א ווידערשטאנד אדער זיך שטעלען אנטקעגען.

irresis'tible *a.* (איר-אי-זיס'-טיבל) אונווידערשטעהליך, וואס מען קען ניט ווידערשטעהן, וואס מען קען זיך ניט שטעלען אנטקעגען.

irresis'tibleness *n.* (איר-אי-זיס'-טיבל-נעס) ז. ***irresistibility***

irresis'tibly *adv.* (איר-אי-זיס'-טי-בלי) אויף אן אונווידערשטעהליכען אופן; אזוי דאס מען קען ניט ווידערשטעהן.

irres'oluble *a.* (אי-רעז'-א-ליובל) אונאויפלעזבאר, וואס מען קען ניט אויפלעזען, צולאזען אדער צושמעלצען.

irres'olubleness *n.* (אי-רעז'-א-ליובל-נעס) אונאויפלעזבארקייט, די אונמעגליכקייט אויפצולעזען, צולאזען אדער צושמעלצען.

irres'olute *a.* (אי-רעז'-א-ליוט) אונענטשלאָסען.

irres'olutely *adv.* (אי-רעז'-א-ליוט-לי) אויף אן אונענטשלאָסענעם אופן.

irres'oluteness *n.* (אי-רעז'-א-ליוט-נעס) אונענטשלאָסענהייט.

irresolu'tion *n.* (אי-רעז-א-ליו'-שאן) ז. ***irresoluteness***

irresolvabil'ity *n.* (איר-אי-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) אונאויפלעזבארקייט, די אונמעגליכקייט אויפגעלעזט צו ווערען.

irresol'vable *a.* (איר-אי-זאל'-וועבל) אונאויפלעזבאר, וואס קען ניט אויפגעלעזט ווערען.

irresol'vableness *n.* (איר-אי-זאל'-וועבל-נעס) ז. ***irresolvability***

irresolved' *a.* (איר-אי-זאלווד') אונענטשלאָסען.

irresol'vedly *adv.* (איר-אי-זאל'-וועד-לי) מיט אונענטשלאָסענהייט.

irrespec'tive *a.* (איר-אי-ספעק'-טיוו) אהן ריקזיכט; ניט אכטענדיג; ניט נעהמענדיג אין בעטראכט.

irrespec'tively *adv.* (איר-אי-ספעק'-טיוו-לי) ניט נעהמענדיג אין בעטראכט; ניט אכטענדיג; ניט נעהמענדיג קיין ריקזיכט.

irrespir'able *a.* (איר-אי-ספאיר'-עבל) וואס מען קען ניט איינאטהעמען; וואס טויג ניט איינצואטהעמען.

irrespon'dence *n.* (איר-אי-ספאנ'-דענס) דאס זיין ניט ענטשפרעכענד.

irresponsibil'ity *n.* (איר-אי-ספאנ-סי-ביל'-אי-טי) אונפעראנטווארטליכקייט.

irrespon'sible *a.* (איר-אי-ספאנ'-סיבל) אונפעראנטווארטליך.

irrespon'sibly *adv.* (איר-אי-ספאנ'-סי-בלי) ניט זייענדיג פעראנטווארטליך.

irrespon'sive *a.* (איר-אי-ספאנ'-סיוו) ניט געבענדיג קיין ענטפער; ניט ענטשפרעכענד.

irrespon'siveness *n.* (איר-אי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס ניט קענען אדער ניט וועלען געבען אן ענטפער; דאס זיין ניט ענטשפרעכענד.

irrestrai'nable *a.* (איר-אי-סטריי'-נעבל) וואס מען קען ניט איינשרענקען אדער צוריקהאלטען; וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

irrestric'tive *a.* (איר-אי-סטריק'-טיוו) וואס איז ניט איינצושרענקען אדער צו בעשרענקען.

irresul'tive *a.* (איר-אי-זאל'-טיוו) רעזולטאטלאָז; צוועקלאָז.

irresus'citable *a.* (איר-אי-סאס'-אי-טעבל) וואס קען ניט אויפגעלעבט ווערען.

irresus'citably *adv.* (איר-אי-סאס'-אי-טע-בלי) אזוי אז עס קען ניט אויפגעלעבט ווערען.

irreten'tion *n.* (איר-אי-טענ'-שאן) דאס ניט קענען האלטען, שוואכקייט.

irreten'tive *a.* (איר-אי-טענ'-טיוו) ניט האלטענד, ניט איינהאלטענד, שוואך [ווי דער זכרון, למשל].

irret'icent *a.* (איר-רעט'-אי-סענט) ניט פערשווייגענד.

irretra'ceable *a.* (איר-אי-טריי'-סעבל) וואס מען קען ניט ווידערהאלען, צוריקגעהן, אבפרישען אין זכרון, צוריקפיהרען צום אורקוואל אדער איבערצייכנען.

irretrac'tile *a.* (איר-אי-טרעק'-טיל) וואס מען קען ניט אריינציהען אדער צוריקציהען.

irretrievabil'ity *n.* (איר-אי-טריע-ווע-ביל'-אי-טי) אונערזעצליכקייט; די אונמעגליכקייט צוריק גוט געמאכט צו ווערען; דאס ניט קענען מעהר צוריקגעקעהרט ווערען.

irretrie'vable *a.* (איר-אי-טריע'-ועבל) אונערזעצליך, וואס קען ניט צוריק גוט געמאכט ווערען, וואס קען מעהר ניט צוריקגעקעהרט ווערען.

irretrie'vableness *n.* (אי-רי-טריע'-ועבל-נעס) ז. *irretrievability*

irretrie'vably *adv.* (איר-אי-טריע'-וע-בלי) אונערזעצליך; ניט קענענדיג צוריק גוט געמאכט ווערען; ניט קענענדיג מעהר צוריק אומגעקעהרט ווערען.

irretur'nable *a.* (איר-אי-טויר'-נעבל) וואס מען קען ניט צוריקקעהרען אדער צוריקברייננגען.

irrevea'lable *a.* (איר-אי-וויע'-לעבל) וואס קען ניט ענטדעקט ווערען, וואס קען ניט געמאכט ווערען אפענבאר.

irrevea'lably *adv.* (איר-אי-וויע'-לע-בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט צו ענטדעקען.

irrev'erence *n.* (אי-רעוו'-ע-רענס) דאס ניט עהרען אדער אכטען; גרינגשעצונג; דאס ניט אכטען גאט און הייליגקייטען.

irrev'erent *a.* (אי-רעוו'-ע-רענט) ניט אכטענד, ניט עהרענד; גרינגשעצענד.

irrev'erently *adv.* (אי-רעוו'-ער-ענט-לי) ניט עהרענדיג; גרינגשעצענדיג.

irreversibil'ity *n.* (איר-אי-וואיר-סי-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט צו ענדערען אדער צוריקצורופען.

irrever'sible *a.* (איר-אי-וואיר'-סיבל) וואס מען קען ניט מעהר ענדערען; וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אנולירען.

irrever'sibleness *n.* (איר-אי-וואיר'-סיבל-נעס) ז. *irreversibility*

irrever'sibly *adv.* (איר-אי-וואיר'-סי-בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט צו ענדערען אדער צוריקצורופען.

irrever'tible *a.* (איר-אי-וואיר'-טיבל) ניט צו ענדערען; ניט צוריקצוציהען, ניט צוריקצואווענדען, ניט צוריקצוקעהרען.

irrevocabil'ity *n.* (אי-רעוו-א-קע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען צוריקגערופען ווערען; אונפערמיידליכקייט.

irrev'ocable *a.* (אי-רעוו'-א-קעבל) אונווידעררופליך, וואס מען קען ניט צוריקרופען; אונפערמיידליך.

irrev'ocableness *n.* (אי-רעוו'-א-קעבל-נעס) ז. *irrevocability*

irrev'ocably *adv.* (אי-רעוו'-א-קע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען; אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

irrhetor'ical *a.* (איר-אי-טאר'-אי-קעל) ניט רהעטאריש, ניט רעדנעריש.

ir'rigable *a.* (איר'-אי-געבל) וואס מען קען בעוואסערען.

ir'rigate *v.* (איר'-אי-גייט) בעוואסערען; בעפייכטען.

irriga'tion *n.* (איר-אי-גיי'-שאן) בעוואסערונג; בעפייכטונג.

ir'rigator *n.* (איר'-אי-גיי-טאר) איינער אדער עפעס וואס בעוואסערט; אן אפאראט צום אויסשפריצען.

irrig'uous *a.* (אי-ריג'-יו-אס) בעוואסערט; בעפייכטעט.

irri'sion *n.* (אי-ריזש'-אן) פערשפאטונג, אבלאכונג.

irri'sory *a.* (אי-ראי'-סא-רי) אבשפאטענד, אבלאכענד.

irritabil'ity *n.* (איר-אי-טע-ביל'-אי-טי) רייצבארקייט; אויפרעגבארקייט.

ir'ritable *a.* (איר'-אי-טעבל) רייצבאר, אויפרעגבאר.

ir'ritableness *n.* (איר'-אי-טעבל-נעס) ז. *irritability*

ir'ritably *adv.* (איר'-אי-טע-בלי) אויף א רייצארבען אדער אויפרעגבארען אופן.

ir'ritancy *n.* (איר'-אי-טענ-סי) דאס רייצען; דאס אויפרעגען; אויפרעגונג.

ir'ritant *a. and n.* (איר'-אי-טענט) וואס רייצט; אויפרעגענד; וואס פעראורזאכט שמערצען, היץ אדער ענטצינדונג; א רייץ=מיטעל; א מיטעל וואס רופט ארויס שמערצען אדער ענטצינדונג.

ir'ritate *v.* (איר'-אי-טייט) רייצען; אויפרעגען; אריינברייננגען אין צארן.

ir'ritating *a.* (איר'-אי-טיי-טינג) וואס רייצט; אויפרעגענד; אריינברייננגענדיג אין צארן.

ir'ritatingly *adv.* (איר'-אי-טיי-טינג-לי) רייצענדיג; אויפרעגענדיג.

irrita'tion *n.* (איר-אי-טיי'-שאן) רייצונג; אויפרעגונג; אויפרייצונג; אויפגעבראכטקייט; דאס אריינברייננגען אין צארן.

ir'ritative *a.* (איר'-אי-טיי-טיוו) אויפרייצענד; אויפרעגענד.

ir'ritatory *a.* (איר'-אי-טיי-טא-רי) וואס רייצט אויף; וואס רעגט אויף.

irrora'tion *n.* (איר-א-ריי'-שאן) דאס בענעצען מיט טוי; דאס זיין בענעצט מיט טוי; דאס זיין געשפרענקעלט, געפלעקט [ווי די פליגעל פון א שמעטערלינג].

irrota'tional *a.* (איר-א-טיי'-שאנ-על) אונדרעהבאר, וואס דרעהט זיך ניט.

irrupt' *v.* (אי-ראפט') דורכברעכען; אריינברעכען, אריינדרינגען מיט גוואלט.

irrup'tion *n.* (אי-ראפ'-שאן) אן אריינברוך, דאס אריינברעכען זיך, דאס אריינדרינגען מיט גוואלט.

irrup'tive *a.* (אי-ראפ'-טיוו) זיך אריינברעכענד, אריינדרינגענד מיט גוואלט.

Ir'vingite *n.* (אויר'-ווינג-איט) אן אירווינגיאנער [א מיטגליעד פון א געוויסער קריסטליכער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז געגרינדעט געווארען פון דעם שאטלענדישען גייסטליכען עדווארד אירווינג אין 18טען יאהרהונדערט].

is (איז) איז [דריטע פערזאן איינצאהל פון ***be***].

is'abel *n.* (איז'-ע-בעל) איזאבעל=פארב [א געלב=גרויע אדער ברוין=גרויע פארב].

isabel'la *n.* (איז-ע-בעל'-א) ז. *isabel*

is'abelle *n.* (איז'-ע-בעל) ז. *isabel*

isabel'line *a.* (איז-ע-בעל'-אין) עהנליך צו איזאבעל=פארב; פון איזאבעל=קאליר [געלב=גרוי אדער ברוין=גרוי].

isagog'ic *a.* (אי-סע-גאדזש'-איק) איינלייטענד; וואס איז שייך צו אן איינלייטונג [בעזאנדערס וועגען דער איינלייטונג צו דער איבערזעצונג פון דער ביבעל].

isagog'ical *a.* (אי-סע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *isagogic*

i'sagon *n.* (אי'-סע-גאן) א גלייכעקיגע אדער גלייכזייטיגע געאמעטרישע פיגור.

Isaian'ic *a.* (אי-זיי-יענ'-איק) וואס איז שייך צו ישעיה הנביא.

isan'drous *a.* (אי-סענ'-דראס) אין באטאניק — וואס די בלומען=שטענגלעך זיינען אלע גלייך און אין דערזעלביגער צאהל ווי די בלומען=בלעטלעך.

isan'therous *a.* (אי-סענ'-טהער-אס) אין באטאניק — וואס די שטויב=בייטלען זיינען אלע גלייך.

isan'thous *a.* (אי-סענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס האט רעגולערע בלומען.

i'satis *n.* (אי'-סע-טיס) דער ווייסער פוקס; דער פאלאר=פוקס.

Iscariot'ical *a.* (איס-קער-אי-אט'-אי-קעל) אין דער קריסטליכער רעליגיאן — וואס איז שייך צו יודא איסקאריאט, איינער פון די 12 אפאסטאלען פון קריסטוס, וועלכער האט איהם פערראטען; פעררעטעריש.

ischiad'ic *a.* (איס-קי-עד'-איק) ז. *ischiatic*

is'chial *a.* (איס'-קי-על) ז. *ischiatic*

ischial'gia *n.* (איס-קי-על'-דזשי-א) שמערץ אין די היפטען.

ischiat'ic *a.* (איס-קי-עט'-איק) וואס געהערט צו די היפטען.

is'chium *n.* (איס'-קי-אם) דער היפטען=ביין; דער דריטער געלענק אין דעם זיבען=געלענקיגען פוס פון א ראק [קרעבס].

ischuret'ic *n. and a.* (איס-קיו-רעט'-איק) א מיטעל צום אבטרייבען אורין [השתנה]; וואס האט די אייגענשאפט אבצוטרייבען אורין.

ischu'ria *n.* (איס-קיו'-רי-א) א פערהאלטונג פון אורין [השתנה].

is'chury *n.* (איס'-קיו-רי) ז. *ischuria*

Ish'maelite *n.* (איש'-מע-על-איט) א ישמעאלי, איינער וואס שטאמט פון ישמעאל'ען [אברהם'ס זוהן פון הגר'ען]; א קריעגערישער מענש, א מענש וואס איז אין פיינדליכע בעציהונגען צו דער געזעלשאפט.

Ish'maelitish *a.* (איש'-מע-על-אי-טיש) ווי א ישמעאלי. ז. *Ishmaelite*

I'siac *a.* (אי'-סי-עק) וואס איז שייך צו איזיס [די הויפט=געטין אין פארצייטיגען עגיפטען (מצרים)]

i'singlass *n.* (אי'-זינ-גלעס) פיש=קליי [א געוויסער זארט קליי וואס ווערט געמאכט פון דעם פענכער פון פיש]; מאריענגלאז אדער גלימער [אזא מינעראל].

i'singlass-stone *n.* (אי'-זינ-גלעס-סטאון) מאריענגלאז אדער גלימער [אזא מינעראל].

I'sis *n.* (אי'-סיס) איזיס [די הויפט=געטין אין דעם פארצייטיגען עגיפטען (מצרים)].

Is'lam *n.* (איס'-לאם) איסלאם, מאכמעדאניזם; די מאכמעדאנישע וועלט.

Islam'ic *a.* (איס-לעמ'-איק) מאכמעדאניש.

Is'lamism *n.* (איס'-לעמ-איזם) מאכמעדאניזם.

Is'lamist *n.* (איס'-לעמ-איסט) א מאכמעדאנער.

Is'lamite *n.* (איס'-לעמ-איט) א מאכמעדאנער.

Islamit'ic *a.* (איס-לע-מיט'-איק) מאכמעדאניש.

Is'lamize *v.* (איס'-לעמ-איז) בעקעהרען צום איסלאם אדער צום מאכמעדאנישען גלויבען; מאכען מאכמעדאניש.

is'land *n. and v.* (אי'-לענד) אן אינזעל; מאכען עס זאל אויסזעהן ווי אן אינזעל.

is'lander *n.* (אי'-לענ-דער) אן אינזעלאייכוואהנער.

is'land of safe'ty (אי'-לענד אוו סייפ'-טי) א פלאטפארמע אין מיטען פון א רוישיגער גאס, וואו די פארבייגעהער שטעלען זיך אב, אום אויסצומיידען די וואגענס, טראמוואיען א. ז. וו.

is'land plat'form (אי'-לענד פלעט'-פארם) א פלאטפארמע צווישען צוויי רייהען שינען [רעלסען].

isle *n. and v.* (איל) ז. *island*

isle of safe'ty (איל אוו סייפ'-טי) ז. *island of safety*

isle of saints (איל אוו סיינטס) דער אינזעל פון די הייליגע [אירלאנד].

is'let *n.* (אי'-לעט) א קליינער אינזעל.

ism *n.* (איזם) אן "איזם", אן "איזמוס" [א דאקטרין, א לעהרע, א ריכטונג, א געזעלשאפטליכע בעוועגונג, ווי למשל, נאציאנאליזם, סאציאליזם, אנארכיזם, ספיריטואליזם, ראדיקאליזם, קאנסערוואטיזם א. ד. ג.].

Ismael'ian *n.* (איס-מע-על'-אי-ען) ז. *Ismailian*

Ismail'ian *n.* (איס-מע-איל'-אי-ען) אן איזמאעליט, איינער פון א געוויסער סעקטע פון די מאכמעדאנישע שיאיטען, וועלכע האלטען, אז זיי שטאמען אב פון ישמעאל'ען, הגר'ס זוהן.

ismat'ic *a.* (איז-מעט'-איק) וואס איז שייך צו "איזמען" אדער "איזמוסען". ז. *ism*

isoabnor'mal *n.* (אי-סאו-עב-נאר'-מעל) א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע וואס פעראייניגט די פלעצער וואס האבען דיזעלבע אבווייכונג פון דער נארמאלער טעמפעראטור.

i'sobar *n.* (אי'-סא-באר) אן איזאבארע, א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע, וואס פעראייניגט אלע פונקטען אויף דער ערד, וואו דער לופט-דרוק איז דערזעלבער; א ליניע וואס פעראייניגט אלע פונקטען פון גלייכען דרוק.

isobar'ic *a.* (אי-סא-בער'-איק) איזאבאריש, וואס צייגט אן גלייכען לופטדרוק אדער גלייכע געוויכט.

i'sobarism *n.* (אי'-סא-באר-איזם) עהנליכקייט אדער גלייכקייט פון געוויכט.

isobaromet'ric *a.* (אי-סא-בער-א-מעט'-ריק) איזאבאראמעטריש, איזאבאריש. ז. *isobaric*

isochei'mal *a.* (אי-סא-קאי'-מעל) ז. *isochimal*

i'sochimal *a.* (אי'-סא-קאי-מעל) וואס האט אדער וואס צייגט דיזעלבע ווינטערטעמפעראטור.

i'sochime *n.* (אי'-סא-קאים) אן איזאכימע, א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע וואס געהט דורך די פונקטען, וועלכע האבען דיזעלבע ווינטער-טעמפעראטור.

isochromat'ic *a.* (אי-סא-קרא-מעט'-איק) וואס האט דעמזעלבען קאליר; גלייכפארביג.

isoch'ronal *a.* (אי-סאק'-רא-נעל) גלייכצייטיג, וואס נעהמט דיזעלבע צייט עס צו טהאן.

isoch'ronal line (אי-סאק'-רא-נעל לאין) א ליניע, א ריכטונג, נאך וועלכער א שווערער קערפער לאזט זיך ארונטער אזוי אז זיין שנעלקייט פערגרעסערט זיך ניט און פערקלענערט זיך ניט.

isoch'ronally *adv.* (אי-סאק'-רא-נעל-אי) אויף א גלייכצייטיגען אופן; אזוי אז עס זאל נעהמען דיזעלבע צייט.

isochron'ic *a.* (אי-סא-קראנ'-איק) וואס קומט פאר אין גלייכע צייט-אינטערוואלען.

isoch'ronism *n.* (אי-סאק'-רא-ניזם) גלייכצייטיגקייט; די אייגענשאפט פון א פערפענדיקעל, וועלכער מאכט זיינע שווינגונגען אין גלייכע צייט-אינטערוואלען.

isoch'ronize *v.* (אי-סאק'-רא-נאיז) מאכען אז די שווינגונגען [ווי פון א פערפענדיקעל] זאלען פארקומען אין גלייכע צייט-אינטערוואלען; איינשטעלען א גלייכצייטיגקייט אדער א גלייכמעסיגקייט.

isoch'ronous *a.* (אי-סאק'-רא-נאס) ז. *isochronal*

isoch'ronously *adv.* (אי-סאק'-רא-נאס-לי) ז. *isochronally*

isocli'nal *a.* (אי-סא-קלאי'-נעל) וואס האט דעמזעלבען נייגונגס-ווינקעל [וועגען א מאגנעט-נאדעל אדער וועגען די ערד-שיכטען].

isoclin'ic *a.* (אי-סא-קלינ'-איק) ז. *isoclinal*

isoc'racy *n.* (אי-סאק'-רע-סי) א סיסטעם פון רעגיערונג, וואו אלע האבען גלייכע פאליטישע רעכטען; גלייכהייט פון פאליטישע רעכטען.

i'socrat *n.* (אי'-סא-קרעט) אן אנהענגער פון גלייכע פאליטישע רעכטען פאר אלעמען.

isocrat'ic *a.* (אי-סא-קרעט'-איק) וואס גלויבט אין גלייכע פאליטישע רעכטען פאר אלעמען; וואס איז שייך צו א רעגיערונגס-סיסטעם פון גלייכע פאליטישע רעכטען.

isodem'ic *a.* (אי-סא-דעמ'-איק) פון גלייכער בעפעלקערונג; פון גלייכער געדיכטקייט.

isodiamet'ric *a.* (אי-סא-דאי-ע-מעט'-ריק) וואס איז פון א גלייכען דיאמעטער.

isodiamet'rical *a.* (אי-סא-דאי-ע-מעט'-רי-קעל) ז. *isodiametric*

isodynam'ic *a. and n.* (אי-סא-דאי-נעמ'-איק) וואס האט דיזעלביגע קראפט; אן איזאדינאמישע ליניע [א ליניע וועלכע פעראייניגט די פונקטען פון דער ערד וואו די מאגנעטישע קראפט איז דיזעלבע].

isodynam'ic line (אי-סא-דאי-נעמ'-איק לאין) אן איזאדינאמישע ליניע. ז. *isodynamic*

isody'namous *a.* (אי-סא-דאי'-נע-מאס) וואס האט גלייכע קראפט; וואס איז פון דערזעלביגער גרויס.

isog'enous *a.* (אי-סאדזש'-ע-נאס) פון דערזעלביגער אבשטאמונג.

isog'eny *n.* (אי-סאדזש'-ע-ני) די גלייכקייט פון אבשטאמונג.

i'sogon *n.* (אי'-סא-גאן) אין געאמעטריע — אן איזאגאן [א פיגור וואס אלע זיינע ווינקלען זיינען גלייך].

isog'onal *a. and n.* (אי-סאג'-א-נעל) איזאגאנאל, וואס אלע ווינקלען זיינען גלייך; אן איזאגאנישע ליניע [א ליניע וועלכע פערבינדט די פונקטען פון דער ערד-אויבערפלעכע, וואו די אבווייכונגען פון דער מאגנעטישער נאדעל פון דעםווירקליכען נארד-פאל איז דיזעלבע פאר א געוויסער צייט-פעריאדע].

isogon'ic *a.* (אי-סא-גאנ'-איק) איזאגאנאל. ז. *isogon*

isog'raphy *n.* (אי-סאג'-רע-פי) דאס נאכמאכען א האנדשריפט.

is'olable *a.* (איס'-א-לעבל אדער אי'-סא-לעבל) וואס מען קען איזאלירען אדער אבזונדערען; אין כעמיע—וואס מען קען ערהאלטען ריין, אהן פרעמדע ביימישונגען.

is'olate *v. and a.* (איס'-א-לייט) איזאלירען, אבזונדערען; אין כעמיע — ערהאלטען א שטאף אין זיין ריינעם צושטאנד אהן פרעמדע ביימישונגען; איזאלירט, אבגעזונדערט.

is'olated *a.* (איס'-א-ליי-טעד) איזאלירט, אבגעזונדערט.

isola'tion *n.* (איס-א-ליי'-שאן) איזאלירונג, אבזונדערונג; אבגעזונדערטקייט.

isola'tion hos'pital (איס-א-ליי'-שאן האס'-פי-טעל) א האספיטאל וואו מען האלט אבגעזונדערט אנשטעקענדע קראנקע.

isola'tionist *n.* (איס-א-ליי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער טאקטיק, אז די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא דארף זיך ניט מישען אין אינטערנאציאנאלע אנגעלעגענהייטען; איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז א נייע ראסע קאן ניט געשאפען ווערען דורך נאטירליכער אבקלייבונג, סיידען די אינדיווידואומס, פון וועלכע די נייע ראסע דארף ארויסקומען, ווערען אבגעזונדערט פון די איבריגע פון זייער מין.

isola'tion ward (איס-א-ליי'-שאן הוואהרד) אן אבטיילונג אין א האספיטאל, וואו מען האלט אבגעזונדערט אנשטעקענדע קראנקע.

is'olator *n.* (איס'-א-ליי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס איזאלירט אדער זונדערט אב; אן איזאלאטאר. ז. *insulator*

isome'ria *n.* (אי-סא-מי'-רי-א) גלייכטיילינקייט, דאס צוטיילען אין גלייכע חלקים.

isomer'ic *a.* (אי-סא-מער'-איק) אין כעמיע — איזאמעריש. ז. *isomerism*

isomer'ical *a.* (אי-סא-מער'-אי-קעל) ז. *isomeric*

isomer'ically *adv.* (אי-סא-מער'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו איזאמעריזם. ז. *isomerism*

isom'erism *n.* (אי-סאמ'-ע-ריזם) אין כעמיע — איזאמעריזם, דאס האבען דיזעלבע פארם און מאלעקולאר-געוויכט אבער פערשיעדענע פיזישע און כעמישע אייגענשאפטען.

isom'erous *a.* (אי-סאמ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס איז צונויפגעשטעלט פון א גלייכער צאהל טיילען; אין כעמיע — וואס האט דיזעלבינע פארם און מאלעקולאר-געוויכט, נאר אנדערע פיזיקאלישע און כעמישע אייגענשאפטען.

i'somery *n.* (אי'-סא-מער-אי) ז. *isomerism*

isomet'ric *a.* (אי-סא-מעט'-ריק) פון גלייכער מאס; וואס האט דריי גלייכע

אקסען פערפענדיקולאר איינער צום אנדערען [ווענען קריסטאלען].

isomet'rical *a.* (אי-סא-מעט'-רי-קעל) ז. *isometric*.

isomet'rograph *n.* (אי-סא-מעט'-רא-גרעף) אן איזאמעטראגראף [אן אינסטרומענט צום צייכענען ליניען, וועלכע דארפען זיין גלייך אבגעשטעלט איינע פון די אנדערע].

isomor'phic *a.* (אי-סא-מאר'-פיק) וואס האט דיזעלביגע פארם אדער קאנסטרוקציאן; וואס האט דיזעלביגע קריסטאליזירונגס=פארם; אין ביאלאגיע — וואס האט דיזעלביגע געשטאלט.

isomor'phism *n.* (אי-סא-מאר'-פיזם) אין כעמיע — איזאמארפיזם, די גלייכגעשטאלטיגקייט אין קריסטאלישער בעציהונג, דאס האבען גלייכע קריסטאלפארמען.

isomor'phous *a.* (אי-סא-מאר'-פאס) איזאמארפיש, פון גלייכער געשטאלט; וואס האט דיזעלבע קריסטאל=פארמען.

isono'mia *n.* (אי-סא-נאו'-מי-א) ז. *isonomy*.

isonom'ic *a.* (אי-סא-נאמ'-איק) וואס האט דיזעלביגע געזעצען, וואס זיינען גלייך אין זייערע געזעצען און רעכטען; פון דערזעלביגער ארט אדער ענטשטעהונג [ווענען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

ison'omy *n.* (אי-סאנ'-א-מי) די גלייכארטיגקייט פון געזעצען און רעכטען.

isop'athy *n.* (אי-סאפ'-ע-טהי) איזאפאטיע, די טעאריע, אז א קראנקהייט קען אויסגעהיילט ווערען מיט דעם פראדוקט פון דערזעלביגער קראנקהייט, ווי פאקען— מיט קליינע דאזען פון פאקען=מאטעריע; דאס גלויבען, אז א קראנקער ארגאן קען געהיילט ווערען, ווען דער חולה עסט אויף דעמזעלביגען ארגאן פון א געזונטער בשעפעניש.

isoperimet'rical *a.* (אי-סא-פער-אי-מעט'-רי-קעל) פון גלייכער גרויס, פון גלייכען אומפאנג [ווענען געאמעטרישע פיגורען].

isoperim'etry *n.* (אי-סא-פע-רימ'-ע-טרי) די לעהרע ווענען געאמעטרישע פיגורען וועלכע האבען א גלייכען אומפאנג.

i'sopod *a. and n.* (אי'-סא-פאד) גלייכפיסיג; וואס איז שייך צו די איזאפאדען [וואסער=בעשעפענישען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ, ווי קרעבסען, וואס האבען זיבען פאר פיס, וועלכע זיינען אלע גלייך]; אן איזאפאד.

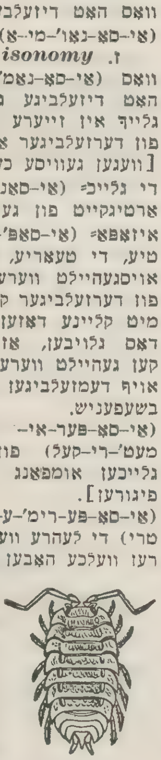

Isopod

Isop'oda *n.* (אי-סאפ'-א-דא) איזאפאדען [א מין וואסער=בעשעפענישען וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ ווי קרעבסען, וועלכע האבען זיבען פאר פיס וואס זיינען אלע גלייך].

isop'odan *a. and n.* (אי-סאפ'-א-דען) וואס איז שייך צו די איזאפאדען; איינער פון די איזאפאדען. ז. *Isopoda*.

i'sopode *a. and n.* (אי'-סא-פאוד) ז. *isopodan*.

isopod'iform *a.* (אי-סא-פאד'-אי-פארם) עהנליך צו אן איזאפאד; פלאך, לענגליך, זעקס=פיסיג. ז. *isopod*.

isop'odous *a.* (אי-סאפ'-א-דאס) גלייכפיסיג; וואס איז שייך צו די איזאפאדען. ז. *Isopoda*.

isopol'ity *n.* (אי-סא-פאל'-אי-טי) גלייכע פאליטישע רעכטען פאר די בירגער פון פערשיעדענע געמיינדען אדער לענדער.

isos'celes *a.* (אי-סאס'-ע-ליז) וואס האט צוויי גלייכע זייטען [ווענען געאמעטרישע פיגורען].

Isosceles Triangle

isos'celes tri'angle (אי-סאס'-ע-ליז טראי'-ענגל) א דריי=עק, ביי וועלכען צוויי זייטען זיינען גלייך.

isoseis'mal *a. and n.* (אי-סא-סאיס'-מעל) וואס פעראייניגט די פונקטען אויף דער ערד, וואו א ערד=ציטערניש האט זיך געפיהלט מיט דערזעלבער קראפט; א ליניע וואס פעראייניגט דיעזע פונקטען.

isoseis'mic *a.* (אי-סא-סאיס'-מיק) וואס פעראייניגט די פונקטען [אויף א לאנד=קארטע], וואו אן ערדציטערניש האט זיך געפיהלט מיט דערזעלבער קראפט.

i'sotely *n.* (אי'-סא-טעל-אי) אין אטהען [אין אלט=גריכענלאנד] — די גלייכבערעכטיגונג פאר'ן געזעץ וואס איז געגעבען געווארען צו די פרעמדע אדער גרים.

i'sotheral *a.* (אי'-סא-טהיע-רעל) איזאטהעריש, וואס פערבינדט די פונקטען [אויף א לאנד=קארטע], וועלכע האבען דיזעלבע דורכשניטליכע זומער=טעמפעראטור; וואס צייגט אן אזעלכע פונקטען [ווי א ליניע אדער א לאנד=קארטע].

i'sothere *n.* (אי'-סא-טהיער) אן איזאטהערע [א ליניע אויף א לאנד=קארטע, וואס פערבינדט די פונקטען, וועלכע האבען דיזעלבע דורכשניטליכע זומער=טעמפעראטור].

i'sotherm *n.* (אי'-סא-טהוירם) אן איזאטהערמע, א ליניע וואס פעראייניגט אויף א לאנד=קארטע אלע פונקטען פון דער ערד וואס האבען א גלייכע טעמפעראטור; א ליניע וואס פעראייניגט פונקטען פון א גלייכער טעמפעראטור.

isother'mal *a. and n.* (אי-סא-טהויר'-מעל) וואס האט דיזעלביגע טעמפעראטור; וואס פערגלייכט די טעמפעראטור; וואס צייגט די טעמפעראטור אין פערשיעדענע טיילען פון דער ערד; אן איזאטהערמע. ז. *isotherm*.

isother'mous *a.* (אי-סא-טהויר'-מאס) ז. *isothermal*.

isotherom'brose *n.* (אי-סא-טהע-ראמ'-בראוס) אין געאגראפיע — וואס האבען דעמזעלבען דורכשניטליכען רעגעןפאל; וואס בעצייכענט [אויף א לאנד=קארטע] די פונקטען, וועלכע האבען דעמזעלבען דורכשניטליכען רעגען=פאל.

isoton'ic *a.* (אי-סא-טאנ'-איק) וואס האבען דיזעלבע טענער, גלייכטאניג.

i'sotrope *a.* (אי'-סא-טראופ) ז. *isotropic*.

isotrop'ic *a.* (אי-סא-טראפ'-איק) איזאטראפיש, וואס האט אין אלע ריכטונגען דיזעלבע פיזישע אייגענשאפטען; וואס האט א גלייכע אדער געוועהנליכע ענטוויקלונגס=פעהיגקייט.

isot'ropism *n.* (אי-סאט'-רא-פיזם) איזאטראפיזם [דאס האבען אין אלע ריכטונגען דיזעלבע פיזישע אייגענשאפטען].

isot'ropous *a.* (אי-סאט'-רא-פאס) ז. *isotropic*.

i'sotropy *n.* (אי'-סא-טראו-פי) דאס זיין איזאטראפיש. ז. *isotropic*.

i'sotype *n.* (אי'-סא-טאיפ) אן איזאטיפ [א מין אדער א קלאס פון חיות וואס געפינט זיך אין צוויי אדער מעהרערע לענדער].

isotyp'ic *a.* (אי-סא-טיפ'-איק) איזאטיפיש. ז. *isotype*.

I'-spy' *n.* (אי'-ספאי') בעהעלטעניש [א קינדער=שפיעל]. ז. *hide-and-seek*.

Is'raelite *n.* (איז'-רע-על-איט) אן איזראעליט, א איד.

Israelit'ic *a.* (איז-רע-ע-ליט'-איק) איזראעליטיש, אידיש.

Israeli'tish *a.* (איז-רע-על-אי'-טיש) איזראעליטיש, אידיש; פון אידישער אבשטאמונג.

is'suable *a.* (איש'-או-עבל) וואס מען קען ארויסלאזען, ארויסגעבען, אויסטיילען אדער ארויסברייגגען; אין יוריספרודענץ — וואס קען פיהרען צו אן ענטשיידונג.

is'suably *adv.* (איש'-או-ע-בלי) אזוי אז עס זאל פיהרען צו אן ענטשיידונג.

is'suance *n.* (איש'-או-ענס) דאס ארויסגעבען, ארויסברייגגען, ארויסלאזען אדער פאנאנדערטיילען.

is'sue *n. and v.* (איש'-או) אן אויסגאנג; א רעזולטאט; א שלוס, אן ענד; אן אויספלוס; אן אבפלוס; אן אבלייטונגס=געשוויר אבצוציהען שלעכט בלוט פון קערפער; אן אבפלוס=עפנונג פאר בלוט אדער אייטער; אן ארויסגאנג; אן אויסגאבע; א צייטונגס=אויסגאבע; נאכקאמענשאפט, קינדער; אן ארויסגעבונג אדער ארויסלאזונג [ווי פון א בעפעהל]; איינקונפט; זייטיגע הכנסות; א ליפערונג; א שטרייט=פראגע וואס קומט ארויס פון א קלאגע; א געריכטליכע שלוס=פערהאנדלונג; א געריכטליכער אויסשפרוך; א זאך, וואס דארף ענטשיעדען ווערען; א שטרייט=פונקט; א פראגע צו וועלכער פארטייען מוזען נעהמען א שטעלונג; ארויסגעהן; ארויספליסען; ארויסקומען, ארויסשטאמען; ארויסוואקסען; קומען צו א רעזולטאט אדער צו א שלוס; ארויסשיקען, ליפערען; ארויסגעבען [א צייטונג, א שריפט א. ד. ג.]; ארויסלאזען [א בעפעהל]; מאכען אבהענגיג א געריכטליכע ענטשיידונג פון א בעשטימטען פונקט; ארויסגעהן פון א פונקט, וועלכער ווערט אנערקענט פון ביידע צדדים [אין א געריכטליכען פראצעס].

is'sue in fact (איש'-או אין פעקט) א פאקט וועלכען מען קען בעשטרייטען.

is'sue in law (איש'-או אין לאה) א שטרייטינער געזעץ=פונקט.

is'sueless *a.* (איש'-או-לעס) קינדערלאז, אהן קינדער.

is'sue-pea *n.* (איש'-או-פיע) א קייקעלע ווי אן ארבעס וואס ווערט געברויכט פאר אן אבלייטונגס=געשוויר אבצוציהען שלעכט בלוט פון קערפער.

is'suer *n.* (איש'-או-ער) אן ארויסגעבער.

ist *n.* (איסט) איינער וואס האלט זיך פאר וועלכער עס איז אידעע, בעוועגונג, טעאריע א. ד. ג. [ווי א סאציאליסט, א נאציאנאליסט א. ז. וו.].
He is some kind of an ist.

isth'mian *a. and n.* (איסט'-מי-ען) וואס איז שייך צו א לאנד=ענגע [א שמאל שטיק לאנד וואס פעראייניגט צוויי גרויסע טיילען לאנד]; א בעוואהנער פון א לאנד=ענגע.

isthmi'tis *n.* (איסט-מאי'-טיס) האלז=ענטצינדונג.

isth'mus *n.* (איסט'-מאס) א לאנד=ענגע [א שמאל שטיק לאנד וואס פעראייניגט

צוויי גרויסע טיילען לאנד]; א שייד־וואנטעל, א שייד־הייטעל.

it *pr.* (איט) עס; ער, זיא [פון טהיערע און ניט־לעבעדיגע זאכען].

Ital'ian *a. and n.* (אי־טעל'־יען) איטאליעניש; אן איטאליענער; די איטאליענישע שפראך.

Ital'ianism *n.* (אי־טעל'־יען־איזם) די איטאליענישע שפראך־אייגענטימליכקייטען; די איטאליענישע קולטור, דער איטאליענישער גייסט א. ד. ג.

Italianiza'tion *n.* (אי־טעל־יען־אי־זיי'־שאן) דאס ווערען איטאליעניש.

Ital'ianize *v.* (אי־טעל'־יען־איז) מאכען אדער ווערען איטאליעניש.

Ital'ian mil'let (אי־טעל'־יען מיל'־עט) אזא גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות.

ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

Ital'ic *a. and n.* (אי־טעל'־איק) אלט־איטאליעניש; וואס איז שייך צו די אלט־איטאליענישע שבטים אדער שפראכען; די איטאליענישע שפראכען־גרופע.

ital'ic *n. and a.* (אי־טעל'־איק) קורסיוו־שריפט [די דרוק־שריפט וואס זעהט אויס נעהנטער צו די געשריבענע בוכשטאבען]; קורסיוו, וואס געהערט צו דער קורסיוו־שריפט.

Ital'icism *n.* (אי־טעל'־אים־איזם) ז. *Italianism*

ital'icize *v.* (אי־טעל'־אי־סאיז) דרוקען אין קורסיוו־שריפט; אונטערשטרייכען.

italiciza'tion *n.* (אי־טעל־אי־סי־זיי'־שאן) ז. *italicizing*

ital'icizing *n.* (אי־טעל'־אי־סאי־זינג) דאס דרוקען אין קורסיוו־שריפט; דאס אונטערשטרייכען.

ital'ics *n.* (אי־טעל'־איקס) קורסיוו־שריפט, קורסיוו־בוכשטאבען.

This line is set in italics.

itch *n. and v.* (איטש) א קרעץ; א בייסעניש, א יוקעניש; א בעגיערדע, א חשק; יוקען, בייסען [צום קראצען זיך]; פערלאנגען, בעגעהרען.

itch'iness *n.* (איטש'־אי־נעס) א בייסעניש, א יוקעניש.

itch'ing *n.* (איטש'־אינג) א בייסעניש, א יוקעניש; אן אויפרייצענדער אדער קיצעלדינער בעגעהר.

itch'ing palm (איטש'־אינג פאהם) א גיעריגע האנד; גיעריגקייט; א כאבארניק.

itch'-mite *n.* (איטש'־מאיט) א קרעץ־לויז [אזא קליינע לויז וואס עסט זיך איין אין הויט אדער אין קרעץ און פעראורזאכט א שטארקע בייסעניש].

Itch-mite

itch'y *a.* (איטש'־אי) קרעציג, בייסיג.

i'tem *n., adv. and v.* (אי'־טעם) א רעכנונגס־פאסטען אין א בוך; א דעטאיל, א פרט; א פאראגראף, אבזאץ אדער שטיקעל נייעס אין א צייטונג; דעסגלייכען, ווי אויך; פערצייכענען, מאכען א נאטיץ.

i'temize *v.* (אי'־טעם־איז) ספעציפיזירען, פערצייכענען אין איינצעלהייטען, פרט פאר פרט; אויסשטעלען אין א רעכנונג יעדען פאסטען בעזונדער.

i'temizer *n.* (אי'־טעם־אי־זער) איינער וואס שטעלט צו פרטים אדער נייעס־ארטיקלען פאר צייטונגען.

it'erable *a.* (איט'־ע־רעבל) וואס איז צום ווידערהאלען [איבער'חזר'ען].

it'erant *a.* (איט'־ע־רענט) ווידערהאלענד, איבער'חזר'ענד.

it'erate *v.* (איט'־ע־רייט) ווידערהאלען, איבער'חזר'ען.

itera'tion *n.* (איט־ע־ריי'־שאן) א ווידערהאלונג, אן איבער'חזר'ונג.

it'erative *a.* (איט'־ע־ריי־טיוו) ווידערהאלענד, איבער'חזר'ענדיג; ווידערהאלט, איבערגע'חזר'ט.

Ith'acan *a. and n.* (איטה'־ע־קען) וואס איז שייך צום אינזעל איטהאקא [איינער פון די יאנישע אינזלען וואס ווערט דערמאהנט אין דער גריכישער מיטאלאגיע אלס די היים פון אדיסעאוס]; אן איינוואהנער פון איטהאקא.

itin'eracy *n.* (אי־טינ'־ע־ריי־סי) ז. *itinerancy*

itin'erancy *n.* (אי־טינ'־ע־רענ־סי) דאס ארומוואנדערען, דאס ארומרייזען; דאס ארומרייזען פון ארט צו ארט וועגען געשעפטס־אנגעלעגנהייטען.

itin'erant *a. and n.* (אי־טינ'־ע־רענט) ארומוואנדערענד, ארומרייזענד; א רייזענדער; א וואנדערער.

itin'erantly *adv.* (אי־טינ'־ע־רענט־לי) אויף אן ארומוואנדערענדען אופן; ארומרייזענדיג.

itin'erary *a. and n.* (אי־טינ'־ע־רע־רי) ארומוואנדערענד; ארומרייזענד; וואס איז שייך צו אן ארומרייזע; א רייזע־טור; א רייזע־בוך; א רייזע־בעשרייבונג; אן ארומרייזע.

itin'erate *v.* (אי־טינ'־ע־רייט) רייזען; וואנדערען.

it's (איטס) א פעראיינפאכונג פון *it is*

its (איטס) זיינס, וואס בעלאנגט אדער איז שייך צו דעם [געניטיוו פון *it*].

itself' *pr.* (איט־סעלף') דאס זעלבסט; זיך זעלבסט.

it'tria *n.* (איט'־רי־א) די איטער־ערד [אזא מינעראל]. ז. *yttra*

it'trium *n.* (איט'־רי־אם) איטריום [אזא כעמישער שטאף]. ז. *yttrium*

I've (איוו) א פעראיינפאכונג פון די ווערטער *I have*

i'vied *a.* (אי'־וויד) בעדעקט מיט עפיי אדער פליושטש [אזא קלעטערענדע פלאנצע]. ז. *ivy*

i'voried *a.* (אי'־ווא־ריד) געמאכט עהנליך צו עלפענביין.

i'vories *n.* (אי'־ווא־ריז) צייהנער.

i'vory *n. and a.* (אי'־ווא־רי) עלפענביין; א זאך וואס איז געמאכט פון עלפענביין; געמאכט פון אדער עהנליך צו עלפענביין.

i'vory-black' *n.* (אי'־ווא־רי־בלעק') עלפענביין־שווארץ; געברענטער עלפענביין.

i'vory-gull *n.* (אי'־ווא־רי־גאל) די עלפענביין־מעווע אדער טשאיקע [א פויגעל פון די קאלטע געגענדען מיט ווייסע פעדערען און שווארצע פיס].

i'vory-gum *n.* (אי'־ווא־רי־גאם) ז. *ivy-gum*

i'vory-nut *n.* (אי'־ווא־רי־נאט) עלפענביין־נוס אדער שטיין־נוס [די פרוכט פון דער עלפענביין־פאלמע].

i'vory-palm *n.* (אי'־ווא־רי־פאהם) די עלפענביין־פאלמע [אזא זיד־אמעריקאנישער בוים].

i'vory-pa'per *n.* (אי'־ווא־רי־פיי'־פער) עלפענביין־פאפיער, בריסטאל־פאפיער [אזא גלאט ווייס דרוק־פאפיער].

i'vory-sculp'ture *n.* (אי'־ווא־רי־סקאלפ'־טשור) עלפענביין־שניצעריי.

i'vory-tab'lets *n.* (אי'־ווא־רי־טעב'־לעטס) עלפענביין־טאוועלעך [צו מאכען נאטיצען].

i'vory-tree *n.* (אי'־ווא־רי־טריע) דער עלפענביין־בוים [א בוים מיט א הארטען ווייסען האלץ עהנליך צו עלפענביין].

i'vory-tur'ner *n.* (אי'־ווא־רי־טויר'־נער) א טאקער פון עלפענביין, אן ארבייטער ביי עלפענביין.

i'vorytype *n.* (אי'־ווא־רי־טאיפ) א א פאטאגראפיש בילד וואס בעשטעהט פון צוויי בילדער ארויפגעלעגט איינס אויף'ן אנדערען [דאס אויבערשטע בילד איז דורכזיכטיג].

i'vory-white' *n.* (אי'־ווא־רי־הוואיט') א מין ווייסע כינעזישע פארצעליי.

i'vory-wor'ker *n.* (אי'־ווא־רי־הוואיר'־קער) ז. *ivory-turner*

i'vory-yel'low *n.* (אי'־ווא־רי־יעל'־או) עלפענביין־געלב [א זעהר בלאסער געלבער קאליר].

i'vy *n.* (אי'־ווי) עפיי אדער פליושטש [אזא אימער גרינע קלעטערנדע פלאנצע מיט גלאנציגע בלעטער וואס בריינגט ארויס שווארצע יאגדעס].

Ivy

i'vy-ber'ry *n.* (אי'־ווי־בער'־אי) א יאגדע פון דער עפיי־פלאנצע [פליושטש]. ז. *ivy*

i'vy-gum *n.* (אי'־ווי־גאם) א פעכיגער זאפט פון דער עפיי־פלאנצע [פליושטש]. ז. *ivy*

i'vy-man'tled *a.* (אי'־ווי־מענ'טלד) ז. *ivied*

i'vy-owl *n.* (אי'־ווי־אול) די אייראפעאישע ברוינע נאכט־אוילע [סאווא].

i'vy-tears *n.* (אי'־ווי־טיערז) ז. *ivy-gum*

i'vy-tod *n.* (אי'־ווי־טאד) אן עפיי־קוסט. ז. *ivy*

I. W. W. אבקירצונג פון די ווערטער *Industrial Workers of the World*

iz'ar *n.* (איז'־אר) אזא מין לאנגער, ברייטער אויבער־מאנטעל [געברויכט אין די מאכמעדאנישע לענדער].

iz'ard *n.* (איז'־ארד) ז. *izzard*

iz'zar *n.* (איז'־אר) ז. *izar*

iz'zard *n.* (איז'־ארד) א פארצייטיגער נאמען פון דעם בוכשטאב *Z* [זעט]; אזא ווילדע פירענעאישע ציעג.

J

J, j (דזשיי) דער צעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

jab *v. and n.* (דזשעב) א ווארף טהאן מיט'ן שפיץ; שטעכען; כאפען פיש מיט א פיקע; א שטאך; א פיק.

jab'ber *v. and n.* (דזשעב'-ער) פלאפלען; פלוידערען; פלוידעריי.

jab'berer *n.* (דזשעב'-ער-ער) א פלאפלער, א פלוידערער, א באלטון.

jab'beringly *adv.* (דזשעב'-ער-אינג-לי) מעשה פלאפלער; דורך פלוידעריי.

jab'iru *n.* (דזשעב'-אי-רוה) דער רינגשטארך [א מין פויגעל וואס איז עהנליך צו א שטארך, געפינט זיך על פי רוב אין בראזיליען].

Jabiru

jabot' *n.* (זשא-באו') געוועבטע שפיצען וואס פרויען טראגען אויף דעם קארסעט אדער אלס האלז-טוך; א האלז-טוך פון ווייסע שפיצען, וועלכע מענער פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט.

jac'amar *n.* (דזשעק'-ע-מאר) דער יאקאמאר אדער דער גרינער גלאנץ-פויגעל [א העל גרינער דרום-אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען שנאבעל און קורצע שווארצע פים].

jaca'na *n.* (דזשע-קיי'-נא) אן אמעריקאנער זומפ-פויגעל מיט לאנגע פים און לאנגע גראדע פינגער, וועלכע מאכען איהם מעגליך צו לויפען איבער די ברייטע בלעטער, וואס בעדעקען א זומפ.

jac'a-tree *n.* (דזשעק'-ע-טריע) ז. *jack-tree*

jac'chus *n.* (דזשעק'-אס) א מין קליינע אפע, וואס איז עהנליך צו א וועווערקע.

ja'cent *a.* (דזשיי'-סענט) וואס ליעגט אויסגעצויגען אין דער לענג; ליעגענד.

ja'cinth *n.* (דזשיי'-סינטה) די היאצינטע [א מין בלום]; דער היאצינט [א מין טייערער שטיין, אן עדעלשטיין]. ז. *hyacinth*

Jack *n.* (דזשעק) א צונאמען אדער פערקלענערונגס-נאמען פון *John*; א מאטראז; א יונגער מאן, א בחור; א יאקאביט [אן אנהענגער פון דזשיימס דעם צווייטען, קעניג פון ענגלאנד, וועלכען מען האט אראבגעזעצט פון טהראן אין יאהר 1688].

jack *n. and v.* (דזשעק) א יונג, א דיענער; אן אונגעלומפערטער יונג; א וואלעט אדער אן אונטער [אין קארטען]; דער "ער" פון געוויסע טהיערע [בעזאנדערס פון עזלען]; א הויב-מאשין; א טייל פון א מאשין אדער וועלכע עס איז מעכאנישע פארריכטונג וואס ווערט בענוצט צום אונטערשטעלען אונטער עטוואס אדער אונטערשפארען; א שטיוועל-קנעכט [אזא בענקעלע אראבצוציהען די שטיוועל פון די פים]; א זעג-באק [א געשטעל וואס ווערט בענוצט צו זעגען האלץ]; א פרוזשינקע צו פערבינדען אן עלעקטרישען שטראם; א לאנטערנע מיט איין שויב וואס ווערט בענוצט צו פאנגען פיש; דאס אנשלאג-העמערעל אין א פיאנא; אן אויטאמאטישע פיגור אין געוויסע זייגערם צו שלאגען די שטונדען; א פארריכטונג אין א קוימען, אז דער רויך זאל ניט געטריבען ווערען צוריק; א קליינער העכט; א נאמען פון אייניגע זארטען פיש; א קרוג; א לעדערנער לאגעל; א ציעל-קוגעל [אין קוגעל-שפיעל — דער קוגעל וואס ווערט געווארפען אלס צייכען פאר די שפיעלער]; א פלאג פון א שיף וואס האט א צייכען פון פעראייניגונג [ווי דער פלאג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און פון גרויס בריטאניען]; אזא אונגעלומפערט פישער-שיפעל וואס די פישער אין ניו-פאונדלענד בענוצען; אזא לעדערנער יאק וואס די פוס-סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען; א מאטראז; אזא פומפ; א האלץ-קלין; הויבען מיט א הויב-מאשין; פאנגען פיש ביי נאכט ביים שיין פון אן איינשויביגער לאנטערנע.

jack'adan'dy *n.* (דזשעק'-ע-דענ'-די) א פוסטער פראנט.

jack'al *n.* (דזשעק'-אהל) דער שאקאל [א מין ווילדער הונד, וואס איז עהנליך צו א פוקס]; א פערזאן וואס טהוט שמוציגע ארבייט פאר אן אנדערען; איינער וואס דיענט צום צוועק פון אן אנדערען.

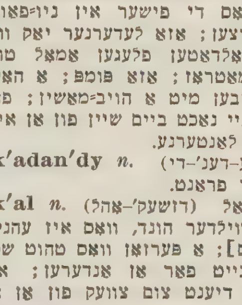

Jackal

jack'alegs *n.* (דזשעק'-ע-לעגז) א הויכער מענש מיט לאנגע פים; א גרויס מעסער וואס לעגט זיך צונויף.

Jack'-a-Lent *n.* (דזשעק'-ע-לענט) ז. *Jack-o'-Lent*

jack'anapes *n.* (דזשעק'-ע-נייפס) אן אפע, אן אבעזיאנע; א פוסטער פראנט.

jack'-ape *n.* (דזשעק'-אייפ) אן "ער" אן אבעזיאנע [אפע].

jack'ass *n.* (דזשעק'-עס) אן "ער" אן עזעל; א נאר, א פראסטאק.

jack at a pinch (דזשעק עט ע פינטש) א מענש וואס איז אלע מאל אונטער דער האנד [ווען מען בענוצט אין א נויט]; א גלח וואס האט ניט קיין שטענדיגע שטעלע, נאר מען דינגט איהם אין אן איינצעלנעם פאל ווען א גלח איז נויטיג.

jack'-block *n.* (דזשעק'-בלאק) א קלאץ וואס ווערט בענוצט ארויפצוציהען און אראבצולאזען די פערלענגערונגס-שטיק פון א מאסט אויף א שיף.

jack'-boot *n.* (דזשעק'-בוהט) א וואסער-שטיוועל [שטיוועל מיט לאנגע כאליעוועס].

jack'-by-the-hedge' *n.* (דזשעק'-באי-טהי-העדזש') די ווילדע זענעפט-פלאנצע.

jack'daw *n.* (דזשעק'-דאה) די דאהלע אדער גאלקע [א קליינער שווארצער פויגעל פון דעם מין קראהען, וועלכער בויט זיין נעסט מייסטענס אין אלטע חורבות].

jack'et *n. and v.* (דזשעק'-עט) א זשאקעט; א יאק, א קאמיזעלקע; אן אומשלאג, אן איינוויקלונג; א צונויפגעלעגט פאפיער אדער אן אפענער קאנווערט, וועלכער ענטהאלט אין זיך אן אפיציעלען פאפיער אדער דאקומענט; בעדעקען מיט אן אומשלאג; איינוויקלען; קלאפען אדער שלאגען מיט עפעס; אנברעכען די ביינער.

jack'eting *n.* (דזשעק'-עט-אינג) דאס צייג פון וועלכען מען נעהט זשאקעטען אדער רעק; צייג מיט וועלכען מען וויקעלט איין וואסער-רעהרען אדער דאמפף-רעהרען; דאס אנברעכען די ביינער.

jack'-fish'ing *n.* (דזשעק'-פיש'-אינג) דאס פאנגען העכט; דאס פאנגען פיש ביי נאכט מיט דער הילף פון אן איינשויביגער לאנטערנע.

jack'-flag *n.* (דזשעק'-פלעג) א פלאג-צייכען וואס מען הויבט אויף אויף דעם פאדערשטען שפיץ פון א שיף.

jack'-frame *n.* (דזשעק'-פריים) א פאר-ריכטונג אויף א שפין-מאשין אנצואוויקלען פאדים אויף דער שפולע.

jack'-fri'ar *n.* (דזשעק'-פראי'-ער) א הומאריסטישער נאמען פאר א גלח.

jack'-hare *n.* (דזשעק'-העהר) א האז אן "ער".

jack'-in-a-box' *n.* (דזשעק'-אינ-ע-באקס') א מין שפיעלצייג אין א קעסטעל, וואס שפרינגט ארויס, ווען דאס קעסטעל עפענט זיך; א פעדלער אדער קאראבעלניק וואס האלט זיין גאנצע סחורה אין א קעסטעל אויף די פלייצעס; א מין שפיעל, וואו א שפיציגער שטעקעל שטעקט ארויס פון א לאך אין א קעסטעל, אויף'ן שטעקעל לעגט זיך א זאך און ביי א ווארף מיט אן אנדער שטעקעל מוז די זאך אראבפאלען אין לאך פון קעסטעל; דאס ראהמשפינדעל אין א שפין-מאשין; א גרויסע הילצערנע שרויף, וואס שרויפט זיך אריין אין א קעסטעל און דיענט אויפצוהויבען שווערע זאכען; א מין פלאנצע מיט א גרויסען נוס; א מין ראק אדער קרעבס.

jack in of'fice (דזשעק אין אפ'-אים) א נאטשאלניק, וואס מאכט פון זיך גרויס פאראד.

jack'-in-the-box' *n.* (דזשעק'-אין-טהי-באקס') ז. *jack-in-a-box*

Jack in the green (דזשעק אין טהי גריען) א מענש פערקליידעט אין געריב־טע גרינע בלעטער [אלס פיגור ביים פּא־ראד פון די קוימען־קעהרער אין די אמא־ליגע צייטען דעם 1טען מאי].

Jack Ketch (דזשעק קעטש) א הענקער, א תליון, א שארף־ריכטער.

jack′-knife *n.* (דזשעק′-נאיף) א טא־שען־מעסער; אין טעלעפאן־סטאציאנען — א פּרוזשינע וואס ווערט בענוצט צו פער־איינינגען טעלעפאן־דראטען.

jack′-lamp *n.* (דזשעק′-לעמפּ) א לאנ־טערנע, צו וועלכער עס שטעלט זיך צו א גלאז־צילינדער.

jack′man *n.* (דזשעק′-מען) א סאלדאט וואס טראגט א לעדערנעם יאק [די פארם פון מיטעלאלטערליכע מיליטער־קליידער].

Jack of all trades (דזשעק אוו אהל טריידז) א מושלם, א "כל־בו′ניק"; איי־נער וואס טויג צו אלע מלאכות; איינער וואס נעהמט זיך צו אלע מלאכות און קען קיין זאך ניט.

Jack of the dust (דזשעק אוו טהי דאסט) א געהילף ביים אויסטיילען פּרא־וויזיאן אויף אן אמעריקאנער קריעגס־שיף.

Jack′-o′-lan′tern *n.* (דזשעק′-א-לענ′-טערן) אן אירליכט [וואס בעווייזט זיך איבער זומפען]; א שפּיעלצייג־לאנטערנע.

jack′-o′-legs′ *n.* (דזשעק′-א-לעגז′) ז. *jackalegs*

Jack′-o′-Lent′ *n.* (דזשעק′-א-לענט′) א פיגור אין צוריסענע טראנטעס, וועלכע פלעגט דיענען אלס סימבאל פון תעניתים און וועלכע די קריסטען פלעגען טראגען אין זייערע רעליגיעזע פּראצעסיאנען אין דער צייט פון זייערע תעניתים.

Jack out of of′fice (דזשעק אוט אוו אפ′-איס) אן אבגעזאגטער בעאמטער.

jack′-plane *n.* (דזשעק′-פליין) א באנק־הובעל [א גרויסער לאנגער הובעל].

jack′-pud′ding *n.* (דזשעק′-פוד′-אינג) א לץ, א ברחן, א פורים־שפּיעלער.

jack′-rab′bit *n.* (דזשעק′-רעב′-איט) א מין גרויסער אמעריקאנער האז מיט זעהר לאנגע פים און אויערען.

jack′-raf′ter *n.* (דזשעק′-רעפ′-טער) די קירצערע קראקוועס פון דעם טייל פון א דאך, וואו עס בילדעט זיך אוים א ווינקעל.

Jack′s alive′ (דזשעקס ע-לאיוו′) א שפּיעל, אין וועלכען מען ווארפט איינער דעם אנדערען א ברענענדען שפּאן.

jack′-screw *n.* (דזשעק′-סקרוה) א הויב־מאשין, וועלכע ווערט בעטריבען דורך א שרויף; דאס רעגוליר־שרייפעל פון אן ארטיקולאטאר [אן אפּאראט וואס צאהן־טעכניקער בענוצען פאר דער בעשטימונג פון דער ריכטיגער שטעלונג פון די צייה־נער וואס זיי מאכען].

jack′-snipe *n.* (דזשעק′-סנאיפּ) די האַרשנעפּע [א מין וואלדשנעפּע, א טונ־קעל־רויטער פויגעל מיט גרויע און שוואר־צע פלעקען].

jack′-staff *n.* (דזשעק′-סטעף) א פלאגען־שטאנג אויף א שיף. ז. *jack*

jack′stones *n.* (דזשעק′-סטאונז) קליינע רונדע שטיינדעלעך אדער אזעלכע אייזענדלעך מיט וועלכע קינדער שפּיעלען זיך אין צייכען.

Jackstone

jack′straw *n.* (דזשעק′-סטראה) א שטרויענע פיגור, א מענש וואס האט ניט קיין אייגענע מיינונג אדער קיין זעלבסטשטענדיגקייט און איז אבהענגיג פון אנדערע; אין קינ־דער־שפּיעל — איינס פון א גאנצער צאהל דינע שטעקעלעך, וועלכע מען לאזט ארויס פון האנד אויף׳ן טיש און מען דארף זיי אויפקלייבען איינציגווייז אזוי, אז קיינע פון די ליגענדע שטעקעלעך זאלען זיך ניט א טרייסעל טהאן.

Jack Tar (דזשעק טאר) א מאטראז.

jack′-tim′ber *n.* (דזשעק′-טימ′-בער) איינע פון א רייהע צוזאמענגעשטעלטע קלעצער אדער קראקוועס, וועלכע איז קיר־צער פון די אנדערע.

jack′-tow′el *n.* (דזשעק′-טאו′-על) א לאנגער האנדטוך וואס הענגט אויף א ראָ־לע.

jack′-tree *n.* (דזשעק′-טריע) דער ברויטפּרוכט־בוים [א מין גרויסער פּרוכט־בוים וואס וואקסט אויף די אינזלען נע־בען צענטראל־אמעריקא, מיט א געלבען און הארטען האלז, איין פּרוכט פון דיע־זען בוים וועגט פון 30 ביז 40 פונט].

jack′y *n.* (דזשעק′-אי) ענגלישער דזשין [א שטארקער שנאפּס]; א רעקרוט אדער ערשט אנגעקומענער סאלדאט אין דער פּלאטש.

jac′obin *n.* (דזשעק′-א-בין) א מין הויז־טויב [ז. *jacobin pigeon*]; א מין זשום־פויגעלע אדער קאליברי.

Jac′obin *n. and a.* (דזשעק′-א-בין) א יאקאבינער, איינער פון דער עקסטרעם־ראדיקאלער פּארטיי אין פראנקרייך, וועל־כע האט געשפּיעלט א גרויסע ראלע אין דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן; אן עקסטרעמער ראדיקאל, א רעוואלוציא־נער; א מאנאך פון דאמיניקאנישען אר־דען [אין פראנקרייך]; וואס איז שייך צו די יאקאבינער; יאקאביניש, רעוואלו־ציאנער.

Jacobin′ic *a.* (דזשעק-א-בינ′-איק) וואס איז שייך צו יאקאבינער; יאקאביניש; עקסטרעם־ראדיקאל; רעוואלוציאנער. ז. *Jacobin*

Jacobin′ical *a.* (דזשעק-א-בינ′-אי-קעל) ז. *Jacobinic*

Jac′obinism *n.* (דזשעק-א-בינ-איזם) יאקאביניזם, די לעהרען אדער פּרינציפּען פון די יאקאבינער. ז. *Jacobin*

Jac′obinize *v.* (דזשעק-א-בינ-איז) מאכען פאר אן אנהענגער פון די יאקאבי־נישע פּרינציפּען. ז. *Jacobin*

jac′obin pig′eon (דזשעק-א-בין פּידזש′-אן) א מין הויז־טויבען, ביי וועל־כע דער האלז און א טייל פון קאפּ איז בעדעקט מיט פעדערען ווי מיט א קאפּו־שאן.

Jac′obite *n. and a.* (דזשעק-א-באיט) א יאקאביט, אן אנהענגער פון דזשיימס דעם צווייטען, קעניג פון ענגלאנד, וועל־כען מען האט אראבגעזעצט פון טהראן אין יאהר 1688; איינער פון אן אלטער קריסטליכער סעקטע אין סיריען, וועלכע איז געגרינדעט געווארען פון יאקאבוס באראדעאוס, דעם ערשטען בישאף פון מע־סאפּאטאמיען; וואס איז שייך צו די יא־קאביטען.

Jacobit′ic *a.* (דזשעק-א-ביט′-איק) וואס איז שייך צו די ענגלישע יאקאבי־טען. ז. *Jacobite*.

Jacobit′ical *a.* (דזשעק-א-ביט′-אי-קעל) ז. *Jacobitic*

Jacobit′ically *adv.* (דזשעק-א-ביט′-אי-קעל-אי) אין גייסט פון די ענגלישע יאקאביטען. ז. *Jacobite*

Jac′obitism *n.* (דזשעק-א-באיט-איזם) יאקאביטיזם, די פּרינציפּען פון די ענג־לישע יאקאביטען. ז. *Jacobite*

Ja′cob′s-lad′der *n.* (דזשיי′-קאבז-לעד′-ער) א לייטער פון שטריק מיט הילצערנע שטעקלעך [ווערט בענוצט מיים־טענס אויף א שיף]; פּאלעמאניום [א מין גראז וואס האט דעם אויסזעהן ווי א פּעדער, מיט געלבע בליטהען וואס זיינען עהנליך צו גלעקלעך]; א מין שפּיעלצייג פון צוזאמענגעשטעלטע שטיינדלעך, גלאז און שטיקלעך האלץ.

Ja′cob′s-staff *n.* (דזשיי′-קאבז-סטעף) א וואנדער־שטאק; א שטעקען מיט א שטעך־מעסער; אן אסטראלאביע, אן אינ־סטרומענט צו מעסטען די הויכקייט פון שטערען; א געשטעל אויף איין פוס וואס ווערט בענוצט פון פעלד־מעסטער אוועקצו־שטעלען דעם קאמפּאס; א גרופּע פון דריי ווייסע שטערען אין דער אריאן־גרופּע, וועלכע געהען אין א גלייכער ליניע איי־נער נאך׳ן אנדערען.

jaco′bus *n.* (דזשע-קאו′-באס) א גאל־דענע מטבע פון 25 שילינג פון די צייי־טען פון דזשיימס דעם ערשטען פון ענג־לאנד.

jac′onet *n.* (דזשעק′-א-נעט) זשאקאנעט [א מין קליידער־מאטעריע — א ווייכער מוסלין].

Jacquerie′ *n.* (זשאק-ע-רי′) די זשא־קעריע, דער בלוטיגער אויפשטאנד פון די פראנצויזישע פויערים געגען די פּריצים אין 14טען יאהרהונדערט.

jac′tant *a.* (דזשעק′-טענט) בעריהמע־ריש; וואס האט ליעב צו בעריהמען זיך.

jacta′tion *n.* (דזשעק-טיי′-שאן) דאס ווארפען, דאס שליידערען; אן אונרוהיג־קייט פון קערפּער, דאס ווארפען אין קדחת; די איבונג אין רייטען אויף א פּערד; בעריהמעריי.

jactita′tion *n.* (דזשעק-טי-טיי′-שאן) דאס אומווארפען זיך פון קערפּער הין און צוריק; די אונרוהיגקייט; פּוסטע בעריה־מעריי; א פאלשע בעהויפּטונג וועגען אי־מעצען, וואס פּעראורזאכט א רעה; דער געריכטס־פּראצעס וועגען אזא פאלשער בע־הויפּטונג.

jactita′tion of mar′riage (דזשעק-טי-טיי′-שאן אוו מער′-אידזש) די אונבע־גרינדעטע בעהויפּטונג, אז ער אדער זי האט כלומרשט חתונה געהאט.

jac′ulate *v.* (דזשעק′-יו-לייט) וואר־פען; שיסען.

jacula′tion *n.* (דזשעק-יו-ליי′-שאן) דאס ארויסווארפען, דאס אויסשיסען.

jac′ulator *n.* (דזשעק′-יו-ליי-טאר) דער שליידערער, דער ווארפער.

jac′ulatory *a.* (דזשעק′-יו-לע-טא-רי) וואס ווארפט ארוים, וואס שליידערט; גע־ווארפען, געשאסען, ארויסגעשטויסען; אויסגעשפּראכען איז אבגעריסענע ווערטער, אויסשרייענד. ז. *ejaculatory*

jade *n. and v.* (דזשייד) א קליאטשע, אן אלטע שקאפּע, א פּגירה; א שליוכע, אן אויסגעלאסענע פּרוי; אן אירא־נישער אויסדרוק וועגען א יונגען מיי־דעל; דער נעפריט [א מין גרינליכער מי־נעראל, פון וועלכען מען פלעגט פּארצייטען מאכען פערשיעדענע כלי־זיין]; אבמאטע־רען, ערמידען; ווערען פערמאטערט; ווערען אבגענוצט; פערלירען דעם מוטה.

ja′ded *a.* (דזשיי′-דעד) אבגענוצט, אויסגעמאטערט.

ja′dery *n.* (דזשיי′-דער-אי) עקשנות, ווילדקייט [פון א פּערד]; א מיאוס שפּי־צעל.

ja'dish *a.* (דזשיי'-דיש) זינדיג, צולא־זען [וועגען אן אויסגעלאסענער פרוי]; פער'עקשנ'ט, ווילד [וועגען א פערד].

jag *n. and v.* (דזשעג) א שארפער צאהן [ווי אין א זעג]; א קארב, א זיג־זאג; איינער פון די אויסגעשניטענע שפיצען אדער צאקען פון דעם ראנד פון א קלייד; א קארב אדער צאק פון א בלאט; דאס זיין מלא אדער שכור; אויסקארבען; מאכען קארבען אדער צאקען.

jagg *n.* (דזשעג) א שטאך מיט א שפיצי־גער זאך.

jagged *a.* (דזשעגד) געצאקט, געקארבט; אויסגעשניטען אין שפיצען.

jag'gedness *n.* (דזשעג'-עד-נעס) גע־קארבטקייט, געצאקטקייט.

jag'ger *n.* (דזשעג'-ער) איינער וואס מאכט קארבען אדער צאקען; א קליין רע־דעל מיט א געקארבטען ראנד; א צייהני־גע דלאטע.

jag'ging-i'ron *n.* (דזשעג'-אינג-אי'-ערן) א שטופעל [א רעדעל מיט צייהנער, ווי דאס רעדעל מיט וועלכען מען רע־דעלט מצה].

jag'gy *a.* (דזשעג'-אי) געקארבט, מיט קארבען, מיט צייהנער; שארטקע, ניט גלאט.

jaghir' *n.* (דזשע-גיר') אין אסט־אינ־דיען — די איינקינפטע פון א געוויסען טייל פון רעגירונגס־לאנד, וועלכע די רע־גירונג גיט אב צו א פערזאן פאר זיין איינגענעם נוצען אדער אונטערצושטיצען א געווי'סע רעגירונגס־אנשטאלט.

jaghir'dar *n.* (דזשע-גיר'-דאר) אין אסט־אינדיען — איינער וועמען די רע־גירונג גיט אב די איינקינפטע פון א שטיק לאנד צוליעב געוויסע צוועקען.

jaghire' *n.* (דזשע-גיר') ז. ***jaghir***

jaguar' *n.* (דזשעג-וואר') דער יאגואר [דער אמעריקאנער טיגער].

Jaguar

Jah *n.* (יאה) ז. ***Jehovah***

Jahveh' *n.* (יא-וויי') ז. ***Jehovah***

Jah'vism *n.* (יא'-וויזם) דער יאהוויזם [די רעליגיאן פון די פארצייטיגע אידען, וועלכע האבען פערגעטערט יהוה אלס זיי־ער נאציאנאלען גאט].

Jah'vist *n.* (יאה'-וויסט) ז. ***Jehovist***

Jahvis'tic *a.* (יא-וויס'-טיק) ז. ***Jehovistic***

jail *n. and v.* (דזשייל) א געפענגניס, א טורמע; איינקערקערען, אריינזעצען אין געפענגניס.

jail'bird *n.* (דזשייל'-בוירד) א טורמע־פויגעל, אן ארעסטאנט, איינער וואס זיצט אדער וואס איז געזעסען אין א געפענג־ניס.

jail'-deliv'ery *n.* (דזשייל'-די-ליוו'-ער-אי) דאס אויסלעדיגען די טורמע; דאס אב'פטר'ען די משפטים פון אלע די, וואס זיינען פערהאפטעט געווארען; דאס בעפרייען ארעסטירטע דורך אויפברעכען די טורמע אדער דורך אנטלויפען.

jai'ler *n.* (דזשיי'-לער) א היטער פון א געפענגניס, א געפענגניס־וועכטער.

jail'-fe'ver *n.* (דזשייל'-פי'-ווער) א טיפוס־פיבער.

jail'-kee'per *n.* (דזשייל'-קיע'-פער) ז. ***jailer***

jak *n.* (דזשעק) ז. ***jack-tree***

jakes *n.* (דזשייקס) אן אבטריט.

jak'-wood *n.* (דזשעק'-הוואוד) דאס געלבע האלץ פון ברויטפרוכט־בוים. ז. ***jack-tree***

jal'ap *n.* (דזשעל'-עפ) די יאלאפע [א מין אמעריקאנער גראז, וואס פלעכט זיך איבער ווענד און צווייגען. ווערט גע־ברויכט אין מעדיצין אלס אבפיהרונגס־מיטעל].

Jalap

jalap'ic *a.* (דזשע-לעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער יאלאפע. ז. ***jalap***

jal'apin *n.* (דזשעל'-ע-פין) דאס יאלא־פין [אן ארט צוקער־זאפט, וואס געפינט זיך אין יאלאפע־גראז און דיענט אלס א שטארקער אבפיהרונגס־מיטעל].

jalousie' *n.* (זשע-לוה-זיע') זשאלוזען [פענסטער־לאדען, וואס בעשטעהען פון א ראהם, אין וועלכער עס זיינען אריינגע־שטעלט עטוואס אנגעבויגענע ברעטעלעך, וועלכע לאזען דורך אין צימער לופט, אבער ניט די זון־שטראהלען].

jam *n. and v.* (דזשעם) איינגעמאכטס, ווארעניעס; א צוזאמענפרעסונג, א צו־נויפדריקונג; דאס צוזאמענדריקען; אין שאכטען — א שטיין־מאסע, וואס שפארט אונטער אדער טיילט פאנאנדער א קויה־לען־אדער; דריקען, קוועטשען, צודריקען, צונויפפרעסען; אנפילען, אנהויפען; צו־נויפדריקען א גרויסען עולם; שטערען דעם דורכגאנג; אין אמעריקאנער פאליטיק — דורכשטופען א געוויסען געזעץ אדער תקנה דורך א "מאשין־אבשטימונג"; בע־שמירען מיט ווארעניעס.

Jamai'ca *n.* (דזשע-מיי'-קא) יאמאיקא [איינע פון די גרעסטע וועסט־אינדישע אינזלען אין צענטראל־אמעריקא]; אזא ראם וואס ווערט פראדוצירט אין יא־מאיקא.

Jamai'can *a. and n.* (דזשע-מיי'-קען) וואס געהערט צו דעם אינזעל יאמאיקא; אן איינוואהנער פון דיעזען אינזעל. ז. ***Jamaica***

jamb *n.* (דזשעם) א טהיר־פאסט, אן אוי־שאק, א ביישטידעל; אין שאכטען — א שטיין־מאסע וועלכע שפארט אונטער אדער טיילט פאנאנדער א קויהלען־אדער.

jambe *n.* (דזשעמב) א פוס־פאנצער, וועלכע סאלדאטען פון מיטעלאלטער פלע־גען טראגען.

jamb'-li'ning *n.* (דזשעמ'-לאי'-נינג) דער בעשלאג פון א טהיר אדער פענסטער.

jambo'sa *n.* (דזשעם-באו'-סא) א מין קליינע אסט־אינדישע ביימלעך מיט זעהר שעהנע בלומען און מיט פרוכטען וועלכע רופען זיך "רויז־עפעל".

Jambosa

jamb'-post *n.* (דזשעמ'-פאוסט) א ביישטידעל פון א טהיר אדער פענסטער.

jam'bu *n.* (דזשעמ'-בוה) דאס רויז־עפעל ביימעל. ז. ***jambosa***

jam in (דזשעם אין) איינפרעסען, בע־שרענקען.

jam'-pud'ding *n.* (דזשעמ'-פוד'-אינג) א פודינג געפילט מיט מארמעלאד.

jam up! (דזשעם אפ) ־ אויסגעצייכענט! פארטרעפליך!

jane *n.* (דזשיין) א מין גענועזער מטבע; בומאזע, א מין באוועל־צייג, פון וועלכען מען נעהט וועש.

jan'gle *v. and n.* (דזשענ'גל) אונהאר־מאניש קלינגען; פלוידערען, פלאפלען מיט א הויכען קול; קריעגען זיך, ארומ־רייסען זיך; קריעג, צאנקעריי; א טומעל, א געפילדער, אן אונהארמאנישע צאנקע־ריי.

jan'gling *n.* (דזשענ'-גלינג) געצאנק, קריגעריי, גערויש, טומעל, רייסעריי; אן אונהארמאנישע קלינגעריי.

jan'itor *n.* (דזשענ'-אי-טאר) אן אויפ־זעהער אויף א הויז, א דווארניק.

jan'itress *n.* (דזשענ'-אי-טרעס) אן אויפזעהערין פון א הויז.

jan'itrix *n.* (דזשענ'-אי-טריקס) ז. ***janitress***

janiza'rian *a.* (דזשענ-אי-זיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו יאניטשארען. ז. ***janizary***

jan'izary *n.* (דזשענ'-אי-זע-רי) איי־נער פון די יאניטשארען אדער טראבאנ־טען [א מיליטערישע קערפערשאפט פון דער טערקישער ארמעע אין די אמאליגע צייטען].

Jan'senism *n.* (דזשענ'-סען-איזם) יאנ־סעניזם, די לעהרען פון דעם קאטוילישען בישאף קארנעליוס יאנסעניוס, וועלכער איז ארויסגעטרעטען אלס שטארקער גע־גנער פון די יעזואיטען. זיין הויפט לעה־רע איז בעשטאנען אין דעם, וואס ער לייקענט אב די פרייהייט פון דער מענש־ליכער בחירה.

Jan'senist *n.* (דזשענ'-סען-איסט) א יאנסעניסט, אן אנהענגער אדער נאכ־פאלגער פון יאנסעניזם. ז. ***Jansenism***

jan'tily *adv.* (דזשאַנ׳-טי-לי) ז. *jauntily*.

jan'ty *a.* (דזשאַנ׳-טי) ז. *jaunty*.

Jan'uary *n.* (דזשענ׳-יו-ע-רי) דער מאָנאַט יאַנואַר.

Ja'nus *n.* (דזשיי׳-נאַס) בײַ די אַלטע רוימער — יאַנוס, דער גאָט פֿון זון און פֿון יעדען אָריינגאַנג און אַרויסגאַנג. ער איז געווען פֿאָרגעשטעלט מיט אַ צווייענ־דיגען פּנים פֿון פֿאָרענט און פֿון הינטען.

Ja'nus-faced *a.* (דזשיי׳-נאַס-פֿייסט) צוויי פּנימ׳דיג; וואָס זאָגט איינס און טראַכט אַנדערש; בעטריגעריש.

Ja'nus-head'ed *a.* (דזשיי׳-נאַס-העד׳-עד) צוויי־קעפּיג.

Japan' *n. and a.* (דזשע-פּען׳) יאַפּאַן; יאַפּאַניש, וואָס בעקומט זיך פֿון יאַפּאַן.

japan' *n. and v.* (דזשע-פּען׳) לאַקיר־טע אַרבייט; יאַפּאַנישער לאַק; לאַקירען מיט מאַטעריאַל, וועלכער גיט צו אַ שוואַר־צען גלאַנץ.

Japan' earth (דזשע-פּען׳ אוירטה) יאַפּאַנעזישע ערד [אַ מין צוזאַמענצי־הענדער שטאָף וואָס ווערט אַרויסגעצוי־גען פֿון בוימער].

Japanese' *a. and n.* (דזשעפּע-ע-נים׳) וואָס איז שייך צו יאַפּאַן אָדער איהרע איינוואוינער; אַ יאַפּאַנעזער, איינער וואָס געהערט צום יאַפּאַנישען פֿאָלק; די יאַ־פּאַנישע שפּראַך.

Japanesque' *a.* (דזשעפּע-ע-נעסק׳) וואָס איז ענליך צו יאַפּאַנעזער אָדער יאַפּאַנעזישעס.

Japan'ism *n.* (דזשע-פּענ׳-איזם) יאַפּאַ־ניזם, די יאַפּאַנישע קונסט, קולטור א. ד. ג.

Japan' lau'rel (דזשע-פּען׳ לאָה׳-רעל) אַ מין מזרח־אַזיאַטישער קוסט מיט געלב־געשפּריינקעלטע בלעטער, שעהנע בלומען און רויטע יאַגדעס.

Japan Laurel

japanned' *a.* (דזשע-פּענד׳) בעדעקט מיט יאַפּאַנעזישען לאַק אָדער מיט אַן אַנ־דערען ענליכען לאַק.

japan'ner *n.* (דזשע-פּענ׳-ער) אַ לאַ־קירער; אַ מין וואַקס צום שטיוועל־פּוצען.

jape *v. and n.* (דזשייפּ) שפּאַסען; אָבלאַכען; מאַכען לצנות; אַ שפּאַס, אַ שפּיצעל, אַ לצנות.

Japhet'ic *a.* (דזשע-פֿעט׳-איק) וואָס איז שייך אָדער וואָס קומט אַרויס פֿון יפת [איינער פֿון נח׳ס דריי זיהן].

ja'pish *a.* (דזשיי׳-פּיש) ווי אַ לץ; וואָס ליעבט צו טרייבען קאָטאָוועס.

jar *v. and n.* (דזשאַר) קלאַפּערען, שלעכט קליינגען; אַרויסלאָזען אונהאַרמאָ־נישע קלאַנגען; גרילצען אין די אויערען; אויפּטרייסלען; וויברירען; שטרייטען, צאַנקען, קריעגען זיך; דאָס גרילצען אין די אויערען; אונהאַרמאָנישע קלאַנגען; אַ שטרייט, אַ קריעג, אַ צאַנקערײַ; אַ ליימענער אָדער גלעזערנער קרוג; די מאָס וויפֿיעל אַזאַ קרוג ענטהאַלט אין זיך.

jarara'ca *n.* (דזשאַ-ראַ-ראַ׳-קאַ) אַ גרויסע גיפֿטיגע דרום־אַמעריקאַנישע שלאַנג פֿון גרוי־ברוינעם קאָליר.

jarde *n.* (דזשאַרד) אַ מין געשווילעכטס אָדער געשוויר אויף אַ פֿערד׳ס פֿוס.

jardinière' *n.* (זשאַר-די-ניעהר׳) אַ בעפּוצט טישעל פֿאַר וואַזאַנעס אָדער בלו־מען; אַ בלומען־וואַזע.

jardon' *n.* (זשאַר-דאָן׳) ז. *jarde*.

jar'gon *n. and v.* (דזשאַר׳-גאָן) זשאַר־גאָן, אַ שפּראַך, וועלכע שטעלט מיט זיך פֿאָר אַ צוזאַמענמישונג פֿון פֿאַרשיעדענע שפּראַכען און האָט ניט קיין ליטעראַטור; אַן אַרט אויסדריקע, וועלכע זיינען כאַ־ראַקטעריסטיש פֿאַר דעם אָדער יענעם שטאַנד אָדער פּראָפֿעסיאָן; ציריקאָן [אַ מין געלבליכער מינעראַל פֿון אינזעל צייל־לאָן]; רעדען זשאַרגאָן; געברויכען אַ גע־מישטע, אונקולטורעלע שפּראַך.

jargonelle' *n.* (דזשאַר-גאָ-נעל׳) די יאַרגאָנעל [אַ געוויסער זאָרט באַרנעס].

jargonesque' *a.* (דזשאַר-גאָ-נעסק׳) וואָס האָט דעם כאַראַקטער פֿון זשאַרגאָן אָדער פֿון אַ געמישטער אונקולטורעלער שפּראַך.

jargon'ic *a.* (דזשאַר-גאָנ׳-איק) וואָס איז ענליך צו זשאַרגאָן; וואָס איז שייך צום ציריקאָן [אַ מין געלבליכער מינעראַל פֿון אינזעל צייל־לאָן].

jar'goning *n.* (דזשאַר׳-גאָנ-אינג) דאָס פּלאַפּלען, דאָס פּיהרען אַן אויסגעמישטען געשפּרעך; דאָס צוויטשערען פֿון פֿויג־לען.

jargoniza'tion *n.* (דזשאַר-גאָנ-אי-זיי׳-שאָן) דאָס בענוצען אַ זשאַרגאָן; דאָס פֿערוואַנדלען אַ קולטורעלע שפּראַך אין אַ זשאַרגאָן.

jarl *n.* (יאַרל) — אין אַלט־סקאַנדינאַוויען אַן עלטערער, אַן אַנפֿיהרער; אַן אַדעליגער, אַ גראַף.

jar'nut *n.* (דזשאַר׳-נאַט) דער ערד־נוס [אַ פּרוכט פֿון אַ געוויסער אַמערי־קאַנער פֿלאַנצע].

jar of flow'ers (דזשאַר אָוו פֿלאַו׳-ערז) אַ בלומען־טאָפּ.

ja'sey *n.* (דזשיי׳-זי) אַ מין וואָלענער פּאַרוק.

jas'min *n.* (דזשעס׳-מין) יאַסמין [אַ גע־וויסע גאַרטען אָדער הויז־פֿלאַנצע מיט געל־בע אָדער ווייסע שמע־קענדע בלומען].

Jasmin

jas'mine *n.* (דזשעס׳-מין) ז. *jasmin*.

jas'per *n.* (דזשעס׳-פּער) יאַספּיס [אַ מין שטיין פֿון פֿאַר־שיעדענע קאָלירען וואָס ווערט געברויכט צו מאַכען קלאַ־נעז, וואַזען א. ד. ג.].

jas'perated *a.* (דזשעס׳-פּער-איי-טעד) בעמאָלט מיט דער פֿאַרב וועלכע איז ענ־ליך צום קאָליר פֿון דעם יאַספּיס־שטיין; אויסגעמיישט מיט יאַספּיס.

jas'perite *n.* (דזשעס׳-פּער-איט) ז. *jasper*.

jas'per-o'pal *n.* (דזשעס׳-פּער-אָו׳-פּעל) ניט קיין ריינער אָפּאַל [אַן אָפּאַל איז אַ טייערער מילך־ווייסער מינעראַל, אויף וועלכען עס שפּיעלען זיך פֿאַרשיע־דענע קאָלירען], וועלכער האָט דעם קאָ־ליר פֿון אַ געלבליכען יאַספּיס־שטיין.

jas'pery *a.* (דזשעס׳-פּער-אי) אַזוי ווי יאַספּיס־שטיין.

jaspid'ean *a.* (דזשעס-פּיד׳-אי-ען) ווי יאַספּיס־שטיין; וואָס בעשטעהט פֿון יאַס־פּיס־שטיין.

jaspid'eous *a.* (דזשעס-פּיד׳-אי-אַס) ווי יאַספּיס־שטיין.

jas'poid *a.* (דזשעס׳-פּאָיד) וואָס איז ענליך צו יאַספּיס־שטיין.

jas'ponyx *n.* (דזשעס׳-פּאָ-ניקס) דער יאַספּאָניקס, אַן אָניקס־שטיין, וועלכער האָט אין זיך יאַספּיס־אָדערען [פֿון דיעזען שטיין ווערען אויסגעשניטען פֿיגורען אויף באַרעליעפֿען].

jasp'-o'pal *n.* (דזשעספּ-אָו׳-פּעל) ז. *jasper-opal*.

Jat'ropha *n.* (דזשעט׳-ראָ-פֿאַ) אַ מין גראָזען, קוסטעס און בוימער, וועלכע וואַקסען אין די הייסע לענדער פֿון אַמע־ריקאַ, מיט אַ דיקען שטאַם און ברייטע דריי־ענדיגע בלעטער. דער זאַפֿט פֿון דיע־זע פֿלאַנצען ווערט געברויכט אין דער מע־דיצין פֿאַר פֿאַרשיעדענע זאַלבען.

jaun'dice *n. and v.* (דזשאָנ׳-דיס) די געלבזוכט; אַ ביטערער געפֿיהל, ווי קנאה, אייפֿערזוכט א. ד. ג.; ליידען פֿון געלבזוכט; האָבען געפֿיהלען פֿון קנאה אָדער אייפֿערזוכט.

jaun'diced *a.* (דזשאָנ׳-דיסט) געלבזיכ־טיג; פֿול מיט קנאה, אייפֿערזוכט אָדער פֿאָראורטיילען.

jaunt *n. and v.* (דזשאָנט) דער גאַנג, דער אויסשפּאַציר; אַרומלויפֿען, אַרומ־שפּאַצירען.

jaun'tily *adv.* (דזשאָנ׳-טי-לי) אויף אַ לעבעדיגען, לוסטיגען, מונטערען, לייכט־פֿערטיגען אָדער פֿרעהליכען אופֿן.

jaun'tiness *n.* (דזשאָנ׳-טי-נעס) לעבע־דיגקייט, פֿרעהליכקייט, לוסטיגקייט, לייכ־טיגקייט, לייכט־פֿערטיגקייט; אַנמוטה, שעהנקייט, חן, אַרטיגקייט.

jaun'ting-car *n.* (דזשאָנ׳-טינג-קאַר) אַ לייכט וועגעל אויף פֿיער רעדער, אין וועלכען די פּערזאָנען זיצען רוקען צו רוקען.

jaun'ty *a.* (דזשאָנ׳-טי) אַנמוטיג, מיט חן, שעהן, אַרטיג, עלעגאַנט; מונטער, לוסטיג, לייכטפֿערטיג.

jaun'ty-car *n.* (דזשאָנ׳-טי-קאַר) ז. *jaunting-car*.

ja'va *n.* (דזשאַ׳-וואַ) די יאַוואַ־הוהן [אַ מין הויז־הוהן].

Ja'van *a.* (דזשאַ׳-וואַן) וואָס איז שייך צום אינזעל יאַוואַ.

Javanese' *a. and n.* (דזשאַוואַ-ע-ניס׳) וואָס איז שייך צום אינזעל יאַוואַ; אַ גע־באָרענער אָדער אַן איינוואוינער פֿון דיע־זען אינזעל.

jave'lin *n.* (דזשעוו׳-לין) אַ וואָרף־שפּיעז.

jaw *n. and v.* (דזשאָה) דער קינבאַק [דער ביין אין וועלכען עס זיצען די ציינער]; אין אַ מאַשין — צוויי טיילען, וועלכע געהען זיך צונויף און רוקען זיך פֿאַנאַנדער; אין אַ זעגעל־שיף — דער אויסשניט אויף דעם עק פֿון זעגעל־שטאַנג, מיט וועלכען ער האַלט זיך אָן דער מאַסט; שרייען אויף איינעם; שימפּפֿען, זידלען.

jaw'-bone *n.* (דזשאָה׳-באָון) דער קינ־באַק־ביין [דער ביין אין וועלכען עס זי־

צען די צייהנער, ספּעציעל דער אונטער=
שטער ביין].

jaw'-brea'ker *n.* (דזשאה'-בריי'-קער)
א ווארט צום אויסברעכען די צייהנער
[א ווארט וואס ענטהאלט אין זיך פיעל
זילבען און עס איז שווער עס אויסצו=
רעדען].

jawed *a.* (דזשאהד) וואס האט קינבאקען.

jaw'fall *n.* (דזשאה'-פאהל) אן אראבגע=
לאזענער פּנים, נידערגעשלאגענקייט.

jaw'fallen *a.* (דזשאה'-פאהלן) מיט
אן אראבגעלאזענעם פּנים, טרויעריג, בע=
טריבט.

jaws of death (דזשאהז אוו דעטה)
דעם מלאך המות נעגעל.
He was snatched from the **jaws of death.**

jaw'smith *n.* (דזשאה'-סמיטה) א שריי=
ער א דעמאגאג.

jaw'-tooth *n.* (דזשאה'-טוהטה) א באק=
צאהן.

jaw'-work *n.* (דזשאה'-הוואירק) פּיסק=
ארבייט [ריידען]; פּרעסעריי.

jay *n.* (דזשיי) דער האלצהעהער אדער
סאיקע [א קליינער אייראפּעאישער און
נארד=אמעריקאנישער פויגעל מיט גרוי=
רויטע פעדערען און מיט בלויע, ווייסע
און שווארצע פּאסיקלעך אויף די פליגלען.
ערנעהרט זיך מיט יאגדעס און תבואה=
קערנדלעך]; א ישובניק, א "גרינער", א
פּראסטאק; אן אקטיאר א דילעטאנט
[ניט קיין פאכמאן]; א שלעכטער אקטיאר.

Jay

jay'-bird *n.* (דזשיי'-בוירד) דער האלצ=
העהער אדער סאיקע [אזא פויגעל].
ז. *jay*

jay'hawk *v.* (דזשיי'-האהק) פיהרען א
גועריל=קריעג. ז. *jayhawker*

jay'hawker *n.* (דזשיי'-האה-קער) א
מיטגליעד פון איינע פון די באנדעס וואס
האבען אין דעם אנפאנג פון דעם בירגער=
קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון
אמעריקא געפיהרט א גועריל=קריעג [אן
אונרעגולערער קריעג], בעזאנדערס אין
קענזעס; אזא גרויסע שפּין.

jaz'erant *n.* (דזשעז'-ע-רענט) א מין
פּאנצער פון צונויפגעפלאכטענע אייזערנע
רינגען.

jaz'erent *n.* (דזשעז'-ע-רענט)
ז. *jazerant*

J. D. אבקירצונג פון *Juris Doctor*
[דאקטאר יורי, א טיטול פון א געלעהר=
טען יוריסט].

jeal'ous *a. and v.* (דזשעל'-אס) איי=
פערזיכטיג; אייפריג, בעזארגט; פערדעכ=
טיגען, ניט טרויען; זיין אייפערזיכטיג.

jeal'ously *adv.* (דזשעל'-אס-לי) מיט
אייפערזוכט אדער פערדעכטיגונג.

jeal'ousness *n.* (דזשעל'-אס-נעס)
קנאה, אייפערזוכט; פערדעכטיגונג, חשד.

jeal'ousy *n.* (דזשעל'-אס-אי) אייפער=
זוכט, קנאה.

jean *n.* (דזשיין) בומאזעע [אזא בא=
וועל=צייג פון וועלכען מען נעהט וועש].

jear *n.* (דזשיר) אזא שיף=שטריק.

jee *v. and int.* (דזשיע) ז. *gee*

jeer *v. and n.* (דזשיער) שפּאטען; אב=
לאכען פון אימעצען; שפּאט, לצנות, שפּאס;
אזא שיף=שטריק.

jeer'er *n.* (דזשיער'-ער) א שפּעטער,
אן אבלאכער, א לץ.

jeer'ing *a.* (דזשיער'-אינג) שפּאטענד,
אבלאכענד.

jeer'ingly *adv.* (דזשיער'-אינג-לי) אב=
לאכענדיג, אבשפּאטענדיג; מאכענדיג
לצנות.

jeers *n.* (דזשיערז) אזעלכע שטריק אדער
קאנאטען אויף א שיף.

Jefferso'nian *a. and n.* (דזשעפ-ער-
סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו טאמאס
דזשעפערסאן, דעם דריטען פּרעזידענט פון
די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא
[פון יאהר 1801 ביז 1809], דער גרינ=
דער פון דער דעמאקראטישער פּארטיי און
דער פערפאסער פון דער דעקלאראציאן
פון אונאבהענגיגקייט [דער דאקומענט
אין וועלכען די פעראייניגטע שטאאטען
פון אמעריקא ערקלערט זיך אונאבהענגיג
פון ענגלאנד]; אן אנהענגער פון די פּא=
ליטישע פּרינציפּען פון טאמאס דזשעפער=
סאן, א דעמאקראט.

Jefferso'nianism *n.* (דזשעפ-ער-
סאו'-ני-ען-איזם) דאס פּאליטישע פּרא=
גראם פון טאמאס דזשעפערסאן, וואס בויט
זיך אויף די פּרינציפּען פון אינדיווידוע=
לער און לאקאלער פרייהייט און בעשרענ=
קונג פון דער מאכט פון דער צענטראלער
רעגיערונג.

jeff'ing *n.* (דזשעפ'-אינג) א מין ווירפעל=
שפּיעל ביי שריפטזעצער.

Jeho'vah *n.* (דזשי-האו'-ווא) יעהאווא,
דער העברעאישער נאמען פון גאט, דער
שם=המפורש [יהוה].

Jeho'vist *n.* (דזשי-האו'-וויסט) דער יע=
האוויסט, דער אונבעוואוסטער שרייבער
וועגען וועלכען מען דענקט, אז ער האט
פערפאסט די שטעלען פון דער ביבעל,
וואו גאט'ס נאמען ווערט בעצייכענט מיט'ן
נאמען "יהוה" [אין געגענזאץ צום
"אלהיסט"]. ז. *Elohist*

Jehovis'tic *a.* (דזשי-הא-ווים'-טיק)
וואס איז שייך צו די "יעהאוויסטישע"
שטעלען פון חומש [אין געגענזאץ צו די
"אלהיסטישע"]. ז. *Elohistic*

Je'hu *n.* (דזשי'-היו) א גיכער אנטריי=
בער; א קוטשער.

jeju'nal *a.* (דזשי-דזשוה'-נעל) וואס איז
שייך צום אויבערשטען טייל פון דער קליי=
נער קישקע. ז. *jejunum*

jejune' *a.* (דזשי-דזשוהן') ליער, פּוסט,
טרוקען; ניט אינטערעסאנט.

jejune'ly *adv.* (דזשי-דזשוהנ'-לי) אויף
א פּוסטען, אינהאלטסלאזען אדער טרוקע=
נעם שטייגער.

jejune'ness *n.* (דזשי-דזשוהנ'-נעס)
פּוסטקייט, ליערקייט, טרוקענקייט, אינ=
האלטסלאזיגקייט.

jeju'nity *n.* (דזשי-דזשוה'-ני-טי)
ז. *jejuneness*

jeju'num *n.* (דזשי-דזשוה'-נאם) אין
אנאטאמיע — די אויבערשטע צוויי פינפ=
טעל פון דער קליינער קישקע.

jel'lied *a.* (דזשעל'-איד) געדיכט און
קלעפּעדיג, געדיכט און ציטערדיג, ווי
זשעלע אדער סטודען [פּוטשא].

jel'ly *a.* (דזשעל'-אי) זשעלע, א גע=
דיכטע איינגעמאכטס פון פרוכט; א גע=
דיכטער סאק; א געדיכטער און קלייאי=
גער שטאף; א געדיכטער און ציטערדי=
גער שטאף ווי שטודען [פּוטשא].

jel'ly-bag *n.* (דזשעל'-אי-בעג) א זע=
קעל, דורך וועלכען מען זייט דורך זשעלע.

jel'lyfish *n.* (דזשעל'-אי-פיש) דער זשע=
לע=פיש [א מין ווייכע שוואמיגע ים=
חיה, וועלכע האט די פארם פון א שווע=
מעל=קעפּעל. די אונטערשטע זייט פון דיע=
זען קעפּעל ענטהאלט אין זיך די מויל=
עפענונג, וואס איז ארומגערינגעלט מיט
לאנגליכע ברייטע לאפּעס].

Jellyfish

jem'idar *n.* (דזשעמ'-אי-דאר) אן אסט=
אינדישער אפיציער [פון די דארטיגע
איינגעבארענע].

jem'miness *n.* (דזשעמ'-אי-נעס) זוי=
בערקייט, שעהנקייט; געציערטקייט.

jem'my *n. and a.* (דזשעמ'-אי) א מין
ברעך=אייזען, וואס ווערט בענוצט פון
גנבים; זויבער, שעהן, בעפּוצט.

jen'net *n.* (דזשענ'-עט) א מין שפּאניש
פערדעל.

jen'neting *n.* (דזשענ'-עט-אינג) א
מין פריהצייטיגער עפּעל.

jen'ny *n.* (דזשענ'-אי) א שפּין=מאשין;
א פויגעל א "זי"; אן עזעל א "זי".

jen'ny-ass *n.* (דזשענ'-אי-עס) אן עזע=
לין [אן עזעל א "זי"].

jen'ny-wren *n.* (דזשענ'-אי-רען) דער
צוין=קעניג [א קליין זינג=פויגעלע מיט א
ברייטליכען שנאבעל מיט גרינליכע פע=
דערען און מיט א העל=געלבען טשוב].

jeof'ail *n.* (דזשעפ'-אייל) א פערזעהן,
א טעות [אין א געריכטס=פּראצעס].

jeop'ard *v.* (דזשעפּ'-ארד) שטעלען אין
קאן, ריזיקירען, וואגען.

jeop'arder *n.* (דזשעפּ'-אר-דער) איי=
נער וואס שטעלט אין קאן אדער ריזי=
קירט.

jeop'ardize *v.* (דזשעפּ'-אר-דאיז)
ז. *jeopard*

jeop'ardous *a.* (דזשעפּ'-אר-דאס) גע=
פעהרליך, ריזיקאליש.

jeop'ardy *n.* (דזשעפּ'-אר-די) א ריזי=
קע, א סכנה, דאס שטעלען אין קאן.

jer'boa *n.* (דזשויר'-בא-א) די שפּרינג=
מויז [א מין קליין שפּרינגענד חיה'לע
מיט זעהר קורצע פאדערשטע און זעהר

לאנגע הינטערשטע פיס און מיט א לאנגען עק].

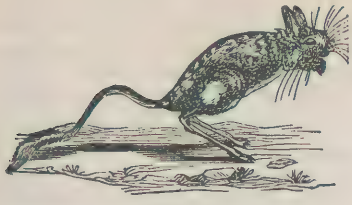

Jerboa

jereed' *n.* (דזשע-ריעד') א טערקישע פיקע אדער שפיעז, וואס ווערט בענוצט אין פערשיעדענע שפיעלען.

jeremi'ad *n.* (דזשער-אי-מאי'-עד) ז. *jeremiade*.

jeremi'ade *n.* (דזשער-אי-מאי'-עד) א יערעמיאדע, א קלאג-ליעד, א קינה.

jer'falcon *n.* (דזשויר'-פאהקן) ז. *gerfalcon*.

jer'guer *n.* (דזשויר'-גער) ז. *jerker*.

jerid' *n.* (דזשע-ריד') ז. *jereed*.

jerk *v. and n.* (דזשוירק) שטויסען, טרייסלען, רוקען; שנעלען; שלאגען; מאכען א פלוצליכע בעוועגונג; א פלוצליכער שטויס, שלאג אדער וואורף; א טרייסעל [ווי פון א מוסקול]; א רוק; פלייש פאנאנדערגעשניטען אויף דינע שטיקלעך און געטריקענט אויף דער זון; פאנאנדערשניידען פלייש אויף דינע שטיקלעך און טריקענען אויף דער זון.

jerked beef (דזשוירקט ביעף) פלייש געטריקענט אויף דער זון.

jer'ker *n.* (דזשויר'-קער) איינער וואס שטופט, וואס טהוט א שלעפ; איינער וואס בעקומט קאנוואולסיווע בעוועגונגען פון א רעליגיעזען עקסטאז אדער פון אן אנדער אויפרעגונג; א צאל-אויפזעהער [א בעאמטער וואס רעווידירט די שיפען אין האפען].

jer'kin *n.* (דזשויר'-קין) א יאק, א קאמעזעלקע; דער "ער" גייער-פאלקען. ז. *gerfalcon*.

jer'kingly *adv.* (דזשויר'-קינג-לי) אויף א שטויסענדען שטייגער; דורך א שטופ.

jerk out (דזשוירק אוט) ארויסטרייסלען, אויסשיטען.

jerks *n.* (דזשוירקס) קאנוואולסיווע בעוועגונגען פון רעליגיעזען עקסטאז אדער פון אויפרעגונג.

jer'ky *a.* (דזשויר'-קי) שטויסארטיג, טרייסלענד; קאפריזנע; אונגעדולדיג.

jerrid' *n.* (דזשע-ריד') ז. *jereed*.

jer'ry *n., a. and v.* (דזשער'-אי) איינער וואס בויט אויף שנעל הייזער צום פערקויף; א הויז געבויט אויף שנעל [צום פערקויפען]; א טאשען-זייגער; א נאכט-טאפ; געמאכט ווי-עס-איז, געמאכט אויף שנעל; בויען אבשפאטען.

jer'ry-built *a.* (דזשער'-אי-בילט) געבויט אויף צו פערקויפען [אין איילעניש און מיט שלעכטען מאטעריאל].

jer'rymander *n.* (דזשער'-אי-מענ-דער) ז. *gerrymander*.

jer'sey *n. and a.* (דזשויר'-זי) זעהר פיינע וואל; א יאק פון דיעזער וואל, א טריקאט-יאק; פון זעהר דינער וואל.

Jeru'salem ar'tichoke (דזשע-רו'-זע-לעם אר'-טי-טשאוק) די ערד-בארנע [א מין גראז-ארטיגע אמעריקאנער פלאנצע מיט א זיסען דיקען ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס שפייז].

jess *n. and v.* (דזשעס) א רימען אדער שנירעל וואס דיענט אלס פוס-באנד פון א פאלק-פויגעל; פערפענטען די פיס פון א פאלק-פויגעל מיט אזא פוס-באנד.

jes'samine *n.* (דזשעס'-ע-מין) ז. *jasmine*.

jes'sant *a.* (דזשעס'-ענט) וואס טויכט ארוים [ווי א פיגור אויף א הערב].

jessed *a.* (דזשעסט) געפענטעט מיט א שנירעל [וועגען פאלק-פויגלען].

Jes'sie *n.* (דזשעס'-אי) א קלאפער, א דובינקע.

Jes'sy *n.* (דזשעס'-אי) ז. *Jessie*.

jest *n. and v.* (דזשעסט) א שפאס, קאטאוועס; געשפעט; שפאסען, טרייבען קאטאוועס; מאכען לצנות.

jest'-book *n.* (דזשעסט'-בוק) א זאמעל-בוך פון וויצען, אנעקדאטען און לייכטע ערצעהלונגען.

jes'ter *n.* (דזשעס'-טער) א קאטאוועס-טרייבער, א שפאס-מאכער, אן אבלאכער, א גלייכווערטעל-זאגער, א לץ; א הויף-נאר [ביי די מיטעלאלטערליכע פריצים].

jest'ful *a.* (דזשעסט'-פול) וויציג, שפאסיג.

jes'ting *a.* (דזשעס'-טינג) שפאסענד; קאטאוועס טרייבענד.

jes'tingly *adv.* (דזשעס'-טינג-לי) מיט שפאט; אויף קאטאוועס.

jes'ting-stock *n.* (דזשעס'-טינג-סטאק) א געגענשטאנד פון שפאט, א זאך צום אבלאכען.

jest'-mon'ger *n.* (דזשעסט'-מאנ'-גער) א קאטאוועס-טרייבער; אן אבלאכער; א לץ.

jest'word *n.* (דזשעסט'-הוואירד) א וויץ, א גלייכווערטעל.

Jes'uit *n.* (דזשעז'-יו-איט) א יעזואיט, א מיטגליעד פון יעזואיטישען ארדען [א קאטוילישער ארדען, וועלכער איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1539 צו פערשטארקען דעם איינפלוס פון דער קאטוילישער רעליגיאן און צו בעקעמפפען די פראטעסטאנטען מיט אלע מעגליכע מיטעל]; א כיטרער מענש; אן אינטריגאנט.

Jes'uitess *n.* (דזשעז'-יו-איט-עס) א יעזואיטין [איינע פון א קאטוילישען פרויען-ארדען, וועלכער איז געווען געבויט אויף דיזעלביגע פרינציפען ווי דער יעזואיטישער מענער-ארדען און איז אויפגעלעזט געווארען אין יאהר 1630].

Jesuit'ic *a.* (דזשעז-יו-איט'-איק) יעזואיטיש; וואס איז שייך צו די יעזואיטען. ז. *Jesuit*.

jesuit'ical *a.* (דזשעז-יו-איט'-אי-קעל) יעזואיטיש, כיטרע, פערמאסקירט, פאלש.

jesuit'ically *adv.* (דזשעז-יו-איט'-אי-קעל-אי) אויף א יעזואיטישען, כיטרען אופן.

jes'uitish *a.* (דזשעז'-יו-איט-איש) יעזואיטיש.

Jes'uitism *n.* (דזשעז'-יו-איט-איזם) די לעהרע און די פרינציפען פון די יעזואיטען; כיטרעקייט, פערשטעלטקייט. ז. *Jesuit*.

Jes'uitry *n.* (דזשעז'-יו-איט-רי) ז. *Jesuitism*.

Jes'uits' bark (דזשעז'-יו-איטס בארק) די קארע פון געוויסע אמעריקאנישע כינע אדער כינין-בוימער [ווערט גערופען אזוי, ווייל די ערשטע, וועלכע האבען דיעזע קארע געבראכט אין אייראפא, זיינען געווען די יעזואיטען].

Jes'uits' pow'der (דזשעז'-יו-איטס פאו'-דער) כינין-פולווער.

Je'sus *n.* (דזשי'-זאס) יעזוס [קריסטום].

Je'sus Christ (דזשי'-זאס קראיסט) יעזוס קריסטוס.

jet *v., n. and a.* (דזשעט) ארויסווארפען, ארויסשיסען, ארויסשפריצען [פון א שמאלער עפענונג]; דאס ארויסשיסען, דאס ארויסווארפען; א שפריץ; אן אויסשוס; דאס גים-לאך, פון וועלכען עס פליסט ארוים צושמאלצענער מעטאל; א וואסער-שטראהל; דער גאגאט אדער פעך-קויהל [זעהר א שווארצער ברושטין]; דער גאגאט-קאליר [א טיעף-שווארצער קאליר]; וואס איז געמאכט פון גאגאט אדער שווארצען ברושטין.

jet'-black *a.* (דזשעט'-בלעק) שווארץ ווי פעך-קויהל אדער גאגאט.

jet d'eau (זשיי דאו) א דינער שטראם וואסער וואס שפריצט פון א פאנטאן.

jet of steam (דזשעט אוו סטיעם) דער דאמפף-שטראם.

jet'-pump (דזשעט'-פאמפ) א פומפ, פון וועלכער די פליסיגקייט ווערט געטריבען דורך אן אנדער שטראם פון דערזעלבער אדער אן אנדערער פליסיגקייט.

jet'sam *n.* (דזשעט'-סעם) דאס ווארפען אין ים אריין; זאכען וואס ווערען אין א נויטה געווארפען אין ים.

jet'tiness *n.* (דזשעט'-אי-נעס) שווארצקייט, דער שווארצער קאליר; דאס זיין שווארץ.

jet'tison *n. and v.* (דזשעט'-אי-סאן) דאס ארויסווארפען וואארע פון א שיף אום זי גרינגער צו מאכען; ארויסווארפען זאכען פון א שיף, כדי זי גרינגער צו מאכען אויף'ן וואסער.

jet'ton *n.* (דזשעט'-אן) א זשעטאן, א מעדאל וואס איז געמאכט געווארען צוליעב וועלכער ניט איז פאסירונג.

jet'ty *v., n. and a.* (דזשעט'-אי) ארויסשטארצען [ווי א שטיין אדער באלקען פון א געביידע]; אן ארויסשטארצונג [פון א געביידע]; א וואל אדער דאמבע צו פערהאלטען דאס וואסער; גאגאט אדער פעך-קויהל [שווארצער ברושטין]; פון גאגאט אדער פעך-קויהל; שווארץ ווי גאגאט.

jet'tyhead *n.* (דזשעט'-אי-העד) א דאמבע אדער וואנד אין א האפען.

jeu d'esprit' (זשוי דעס-פרי') שארפזין, וויציגקייט.

Jew *n.* (דזשוה) א איד.

Jew'-bai'ter *n.* (דזשוה'-ביי'-טער) א אידען-פרעסער; א אידען-העצער, א אידען-פערפאלגער.

Jew'dom *n.* (דזשוה'-דאם) דאס יודענטום.

jew'el *n.* (דזשוה'-על) יואוועל, קליינאד, ציערונג; אן עדעלשטיין; א זאך וואס ווערט הויך געשאצט.

jew'el-box *n.* (דזשוה'-על-באקס) א ציערונג-שאכטעל.

jew'el-case *n.* (דזשוה'-על-קיים) ז. *jewel-box*.

jew'eler *n.* (דזשוה'-על-ער) א יואוועליער, איינער וואס מאכט אדער האנדעלט מיט ציערונג.

jew'el-house *n.* (דזשוה'-על-האוס) ז. *jewel-office*.

jew'eller *n.* (דזשוה'-על-ער) ז. *jeweler*.

jew'eller's art (דזשוה'-ע-לערז ארט) די יואוועליער-קונסט.

jew'eller's red (דזשוה'-על-ערז רעד) א מין רויטער פולווער, מיט וועלכען מען פאלירט עדעלשטיינער.

jew'ellery *n.* (דזשוה'-על-רי) ז. *jewelry*

jew'el-like *a.* (דזשוה'-על-לאיק) וואס גלאנצט ווי א ציערונג, ווי בריליאנטען.

jew'elly *a.* (דזשוה'-על-אי) ווי א בריליאנט, פיין.

jew'el-of'fice *n.* (דזשוה'-על-אפ'-איס) דער זאל אין דעם "טאוער" פון לאנדאן, וואו עס געפינען זיך די קרוינען און ציערונג פון דער ענגלישער מלוכה.

jew'elry *n.* (דזשוה'-על-רי) יוּאוועליער=ארבייט; ציערונג.

Jew'ess *n.* (דזשוה'-עס) א אידין, א אידישע פרוי.

jew'hood *n.* (דזשוה'-הוד) יודאאיזם, אידישקייט.

Jew'ish *a.* (דזשוה'-איש) אידיש; וואס איז שייך צו די אידען.

Jew'ish law (דזשוה'-איש לאה) תורת משה.

Jew'ishly *adv.* (דזשוה'-איש-לי) אויף א אידישען אופן.

Jew'ishness *n.* (דזשוה'-איש-נעס) אידישקייט.

Jew'ish Pale (דזשוה'-איש פייל) דער אידישער תחום אדער טשערטא [די 15 גובערניעס אין רוסלאנד וואו אידען איז ערלויבט צו וואהנען].

Jew'ism *n.* (דזשוה'-איזם) יודאאיזם, אידישקייט.

Jew'ry *n.* (דזשוה'-רי) דאס אידישע לאנד, ארץ ישראל: דאס אידישע פאלק; א אידישער קווארטאל אין א שטאדט.

Jew's'-ear *n.* (דזשוהז'-איער) דער יודען=אויער [אן אויער=עהנליכער שוואם אויף א בוים].

jew's'-harp *n.* (דזשוהז'-הארפ) דאס ברום=אייזען [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס בעשטעהט פון א מעטאלענעם צינגעל איינגעפאסט אין אן אייזערנעם רונדען רעהמעל, וועלכען מען האלט ביים מויל און מיט די פינגער קלאפט מען איבער'ן צינגעל]; דאס פעסעל אדער דער אייזערנער רינג, מיט וועלכען א קאנאט אדער קייט האלט דעם אנקער אויף א שיף.

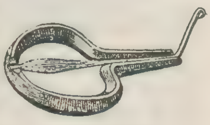

Jew's-harp

Jew's'-mal'low *n.* (דזשוהז'-מעל'-או) די מאלווא [א מין גראז מיט גרויסע רויטע בליטהען].

Jew's'-stone *n.* (דזשוהז'-סטאון) א פערשטיינערטער ים=איגעל אדער יאזשיק וואס מען געפינט אין דער ערד.

jew's'-trump *n.* (דזשוהז'-טראמפ) ז. *jew's-harp*

Jez'ebel *n.* (דזשעז'-ע-בעל) איזבל [די פערדארבענע פרוי פון אידישען קעניג אחאב]; א שלעכטע, זינדיגע אדער בייזע פרוי.

JHVH. א פערקירצונג פון *Jehovah*

jib *n. and v.* (דזשיב) דאס גרויסע דריי=עקיגע זעגעל אין דעם פאדערשטען טייל פון א שיף; דער ארויסגעשטארצטער ארם פון א הויב=מאשין; אן אונרוהיג פערד, וואס מען קען ניט איינהאלטען אין צוים; א געשטעל פאר ביער=פעסער; די אונטערשטע ליפ; אריבערטראגען פון איין עק שיף אויף'ן צווייטען [וועגען די פאדערשטע זעגלען]; ניט איינשטעהן אויף איין ארט; ניט איינהאלטען זיך אין צוים [וועגען א פערד].

jib'ber *n.* (דזשיב'-ער) אן אונרוהיג פערד.

jib'-boom *n.* (דזשיב'-בוהם) א קיילעכדיגער באלקען, וואס איז א פערלענגערונג פון דעם שטאנג, וועלכער געפינט זיך אין דעם פאדערשטען טייל פון שיף.

jib'-door *n.* (דזשיב'-דאור) א געהיימע טהיר [א טהיר, וועלכע איז געפארבט אזוי ווי די וואנד און מען בעמערקט זי ניט].

jibe *v.* (דזשאיב) 1. אריבערטראגען פון איין עק שיף צום צווייטען [וועגען די פאדערשטע זעגלען]; 2. שטימען, זיין אין איינקלאנג.

2. The two plans did not seem to **jibe**.

jib'-o'-jib *n.* (דזשיב'-א-דזשיב) א קליין דרייעקיג זעגעל, וואס ווערט אנגעצויגען איבער דעם גרויסען דרייעקיגען זעגעל.

jib'-stay *n.* (דזשיב'-סטיי) דער געשטעל פון דער האריזאנטאלער מאסט אויף א שיף, צו וועלכער עס פערפעסטיגט זיך דאס דרייעקיגע זעגעל.

jib'-top'sail *n.* (דזשיב'-טאפ'-סייל) דאס אויבערשטע קלענערע דרייעקיגע זעגעל אויף א יאכטע.

jif'fy *n.* (דזשיפ'-אי) א רגע, א מאמענט, אן אויגענבליק.

jig *n. and v.* (דזשיג) א זשיג, אזא לעבהאפטער טאנץ; די מוזיק פון אזא טאנץ; א שפיצעל, א שטוקע; א שפאס; טאנצען א זשיג; צוזינגען ביים טאנצען א זשיג; בעוועגען זיך ארויף און אראב; פערטשעפען [ווי מיט א האטשעק].

jigamaree' *n.* (דזשיג-ע-מע-ריע') עטוואס נייעס, אונבעוואוסטעס.

jig'ger *n. and v.* (דזשיג'-ער) דער אדער דאס וואס זיפט אדער טרייסעלט דורך; אן אפאראט, וואס סארטירט, רייניגט אדער שווייינקט די אויסגעגראבענע ערץ [אין בערג=ארבייט]; ביי גארבער— דער רונדער אייזערנער וואליק מיט גריבעלעך, וועלכער פרעסט אויף'ן לעדער און מאכט איהם קערנדיג [שאגרסטקע]; דער פראפיל, וועלכער גיט צו א ליימענער כלי איהר פארם, בעת מען דרעהט זי אויף'ן רעדעל; א הויב=מאשין אין א שפייכלער; א טהיר; א קליינער טראמוויי וואס ווערט געפיהרט פון איין פערד; א פריים=קוראנט=מאשין; א טרונק בראנפען; א קליין פליגעלע, וואס זויגט זיך איין אין לייב און פעראורזאכט א זוד אדער בייסעניש; טרייסלען, ווארפען, שאקלען; א זשיג=טענצער [ז. *jig*].

jig'gered *a.* (דזשיג'-ערד) פערדאמט, פערפלוכט.

jig'ger-pump *n.* (דזשיג'-ער-פאמפ) א פומפ, וועלכע מען קען אריבערטראגען פון איין ארט אויף'ן צווייטען, דיענט צו בעגיסען מיט וואסער לאנקעס אדער בלומען=בייטען.

jig'get *v.* (דזשיג'-עט) שפרינגען; שטיפען; זיין פרעהליך.

jig'ging-machine' *n.* (דזשיג'-אינג-מע-שין') א מאשין איבערצוזיפען אדער סארטירען ערץ [אויסגעגראבענע רויהע מינעראלען].

jig'gish *a.* (דזשיג'-איש) וואס איז שייך צו א פרעהליכען טאנץ אדער זשיג; וואס איז אויפגעלעגט צו געהן א פרעהליך טענצעל.

jig'gumbob *n.* (דזשיג'-אמ-באב) עפעס א מאדנע אדער משונה'דיגע זאך.

jig'jog *n. and adv.* (דזשיג'-דזשאג) א בעוועגונג וואס קומט פאר דורך שטענדיגען שטויסען אדער רוקען פארווערטס; דורך א שטויסווייזער בעוועגונג.

jig'ot *n.* (דזשיג'-אט) דער זאדיק אדער הינטער=חלק [פון שעפסען=פלייש].

jig'-saw *n.* (דזשיג'-סאה) א דינע שמאלע זעג איינגעפאסט אין א ראהם, אז מען זאל קענען זעגען מיט איהר ארויף און אראב.

jill *n.* (דזשיל) א יונג מיידעל, א געליעבטע; א טעשעל; אן אכטעל פון א קווארט אדער א פיערטעל פון א פיינט [א געוויסע מאס פון פליסיגקייט אין דער ענגלישער און אמעריקאנער מאס=סיסטעם].

jill'-flirt *n.* (דזשיל'-פלירט) א קאקעטקע, א לייכטזיניגע פרוי.

jilt *n. and v.* (דזשילט) איינער אדער איינע, וועלכע בעשווינדעלט אין ליעבע [שפיעלט א ליעבע און ווארפט דערנאך אוועק דעם געליעבטען].

jim *a.* (דזשים) אויסגעציערט, אויסגעפוצט.

Jim *n.* (דזשים) פערקירצט פון דעם נאמען *James*

jim'crack *n. and a.* (דזשימ'-קרעק) ז. *gimcrack*

jim'crackery *n.* (דזשימ'-קרעק-ער-אי) ז. *gimcrackery*

jim'-crow *n.* (דזשימ'-קראו) אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען בויגט אדער גלייכט אויס אייזערנע שטאנגען אדער רעלסען.

Jim Crow (דזשים קראו) אן אלגעמיינער נאמען פאר א נעגער א וויצלינג [אין אמעריקא].

Jim Crow car (דזשים קראו קאר) אן אייזענבאהן=וואגאן פאר נעגערס.

jim'mer *n.* (דזשימ'-ער) א טהיר=אנגעל, א טהיר=זאוויעסע.

jim'my *n.* (דזשימ'-אי) א ברעך=אייזען וואס ווערט בענוצט פון גנבים; א קויהלען=וואגאן.

jimp'son *n.* (דזשימפ'-סאן) ז. *jimson-weed*

jim'son-weed *n.* (דזשימ'-סאן-הוויעד) אזא גיפטיג גראז מיט ווייסע בליטהען [ווערט בענוצט אין דער מעדיצין].

jin'gal *n.* (דזשינ'-גאהל) א קליינער הארמאט [אין אסט=אינדיען].

jin'gle *v. and n.* (דזשינ'גל) קלינגען [ווי מיט גלעקלעך אדער שטיקלעך מעטאל]; האבען א מוזיקאלישען קלאנג; א קלינגעריי; עטוואס וואס קלינגט; א קליין גלעקעל; קלינגענדע ריימען [אין פאעזיע]; א מין אירלענדיש וועגעל אויף צוויי רעדער; א מין מאלוסק [א ווייך ים=חיה'לע].

jin'gle brains (דזשינ'גל בריינז) א צוטומעלטער קאפ, א לייכטזיניגער מענש.

jin'gle-jan'gle *n.* (דזשינ'גל-דזשענ'גל) קלינג=קלאנג, דאס צימבלען, דאס ריימפלען.

jin'gler *n.* (דזשינ'-גלער) א קלינגער, א פלאפלער; אן ארט שפארען וואס מען טראגט אויף די שטיוועל.

jin'glet *n.* (דזשינ'-גלעט) א קליין מעטאלען קייקעלע וואס קלינגט אין א גלעקעל; א גלעקעל.

jin'gling-match *n.* (דזשינ'-גלינג-מעטש) א שפיעל אין וועלכען איינער מיט פערבונדענע אויגען סטארעט זיך צו כאפען אן אנדערען מיט ניט פערבונדענע אויגען, וועלכער לויפט מיט א קלינגענדען גלעקעל אין האנד.

Jin'go *n.* (דזשינ'-גאו) א דזשינגא, א מארד=פאטריאט, א שאווינֿיסט; איינער וועלכער פאדערט אן אגרעסיווע [אנגריי=פענדע] פאליטיק בנוגע צו די אויסלענ=דישע מלוכות.

Jin'goism *n.* (דזשינ'-גא-איזם) דזשינ=גאאיזם, מארד=פאטריאטיזם, שאוויניזם, די פרינציפען און פאליטיק פון די דזשינ=גאס. ז. *Jingo*

jinrick'sha *n.* (דזשינ-ריק'-שא) ז. *jinriksha*

jinrik'isha *n.* (דזשינ-ריק'-אי-שא) ז. *jinriksha*

jinrik'sha *n.* (דזשינ-ריק'-שא) א יאפאניש וועגעל אויף צוויי רעדער, וואס ווערט געפיהרט פון א מענשען.

Jinriksha

jip'po *n.* (דזשיפ'-או) א יאקעל, א קארסעט.

jiu-jut'su *n.* (דזשוה-דזשוט'-סו) אן ארט ראנגלען זיך וואס ווערט פראקטי=צירט אין יאפאן; א יאפאנישע סיסטעם פון פיזישע איבונגען.

JJ. אן אבקירצונג פון *Justices*

Joan of Arc (דזשאון אוו ארק) זשאן ד'ארק, די יונגפרוי פון ארלעאן [די נא=ציאנאלע פראנצויזישע העלדין, וועלכע האט פערטריבען די ענגלענדער פון פראנקרייך און האט אומגעקעהרט קארל דעם 7טען צו זיין טהראן אין יאהר 1429].

Job *n.* (דזשאוב) איוב.

job *n., a. and v.* (דזשאב) א שטעלע, א בע=שעפטיגונג, אן ארבייט, א פאדריאד; א שטע=לע אדער אמט וואס ברייננט א לייכטען פראפיט; א שלאג, א שטויס, א שטאך; [ווי געדונגען פאר א געוויסער ארבייט [ווי א געדונגען פערד]; געבען א שטיקעל ארבייט; קויפען אין אנגרא [הורטאוו=נע] און פערקויפען צו קליין=הענדלער; מאכען צופעליגע שטיקלעך ארבייט; אויס=נוצען א געזעלשאפטליכען אמט פאר פרי=וואטע צוועקען.

joba'tion *n.* (דזשא-ביי'-שאן) מוסר, שטראף=רייד.

job'ber *n.* (דזשאב'-ער) איינער וואס מאכט א צופעליג שטיקעל ארבייט; א הענדלער וואס קויפט סחורה אין גרויסע מאסען און פערקויפט זי צו קליין=הענד=לער; א פערמיטלער [אין האנדעל]; אן אקציען=קרעמער [אויף דער בערזע]; איי=נער וואס נוצט אויס א געזעלשאפטליכע שטעלע אדער אמט פאר זיינע פריוואטע אינטערעסען.

job'bery *n.* (דזשאב'-ער-אי) דאס זו=כען אן אמט אין א געזעלשאפטליכער אינ=סטיטוציאן, כדי צו האבען לייכטע פרנסה.

job'bing-house *n.* (דזשאב'-אינג-האוס) א האנדעלס=פירמע, וועלכע קויפט אויף סחורות פון פאבריקען אין אנגרא [אין א גרויסער מאס מיט אמאל] און פערקויפט זיי צו קליין=הענדלער.

job lot (דזשאב לאט) א בינטעל פער=שיעדענע סחורות וואס ווערט ביליג פער=קויפט; רעשטלעך; א מציאה.

job'-mas'ter *n.* (דזשאב'-מעס'-טער) איינער וואס האלט פערד און וועגען צום פערדינגען.

job'-of'fice *n.* (דזשאב'-אפ'-אים) א דרוקעריי, וואו מען דרוקט פערשיעדענ=ארטיגע זאכען, ווי קארטען, אפישען, בי=כער [אויסער טעגליכע צייטונגען].

job'-press *n.* (דזשאב'-פרעס) א דרוק=מאשין, אויף וועלכער עס דרוקען זיך קלענערע זאכען, ווי קארטען, מודעות, קליינע אפישען א. ד. ג.

job'-prin'ter *n.* (דזשאב'-פרינ'-טער) א דרוקער וואס דרוקט פערשיעדענע קלע=נערע זאכען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

job'-prin'ting *n.* (דזשאב'-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פערשיעדענע קלענערע זא=כען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.; א דרוקעריי, וואו אזעלכע זאכען ווערען גע=דרוקט.

Job's com'fort (דזשאובז קאמ'-פארט) איוב'ס גליקען, דאס טרייסטען זיך מיט חלשות.

Job's com'forter (דזשאובז קאמ'-פאר-טער) איוב'ס טרייסטער, איינער וואס קומט צום צווייטען מיט כלומרש'די=גע טרייסט און מאכט איהם נאך מעהר נידערגעשלאגען.

Job's news (דזשאובז ניוז) טרויע=ריגע ידיעות; א שלעכטע בשורה.

Job's post (דזשאובז פאוסט) איינער וואס ברייננט א שלעכטע בשורה.

Job's'-tears' *n.* (דזשאובז'-טיערז') דאס טרעהרען=גראז [א מין גראז, אויף וועלכען עס וואקסען רונדע און ווייסע יאגדעס, וואס זיינען עהנליך צו טראפענס טרעהרען]; קארעלען פון טרעהרען=גראז.

job'-type *n.* (דזשאב'-טאיפ) דרוק=שריפט פאר פערשיעדנארטיגע קלענערע דרוק=ארבייט, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

job'-work *n.* (דזשאב'-הוואירק) בעשטע=לונגס=ארבייט [ווי א שניידער וועלכער נעהמט פאר קונדען און ניט פאר'ן מארק]; ארבייט הורטאם [ווען מען קריעגט בע=צאהלט פאר דער גאנצער ארבייט, ניט פון טאג אדער שטונדע]; אין דרוקעריי — פערשיעדנארטיגע קליינע דרוק=זאכען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

jock *n.* (דזשאק) א גרום, א זשאקיי. ז. *jockey*

jock'ey *n. and v.* (דזשאק'-אי) א גרום, א שטאל=קנעכט [א דיענער וואס פאסט אויף די פערד]; א זשאקיי [איינער, וועלכען מען דינגט צו רייטען אויף א פערד אין וועט=לויף]; א בעטריגער, א שווינדלער; בעטריגען, בעשווינדלען; אנשטויסען זיך, אבשלאגען זיך [רייטענ=דיג אין וועט=לויף].

jock'ey-club *n.* (דזשאק'-אי-קלאב) א קלוב פון ליעבהאבער פון פערד=ערצי=הונג, פערד=רייטונג און וועט=לויף.

jock'eyship *n.* (דזשאק'-אי-שיפ) רייט=קונסט [די קונסט פון רייטען אויף פערד, בעזאנדערס אין א וועט=לויף]; א כלומרש'=דיגער עהרען=טיטול.

jock'ey-whip *n.* (דזשאק'-אי-הוויפ) א רייט=בייטשעל, וואס ווערט בענוצט פון א רייטער אין וועט=לויף.

jock'y *n.* (דזשאק'-אי) ז. *jock*

jocose' *a.* (דזשא-קאוס') שפאסהאפט, לוסטיג.

jocose'ly *adv.* (דזשא-קאוס'-לי) אויף געלעכטער, אין שפאס.

jocose'ness *n.* (דזשא-קאוס'-נעס) שפאסהאפטיגקייט, לוסטיגקייט.

jocose'rious *a.* (דזשאו-קאו-סי'-רי-אס) האלב=ערנסט, האלב אין שפאס.

jocos'ity *n.* (דזשא-קאס'-אי-טי) ז. *jocoseness*

joc'ular *a.* (דזשאק'-יו-לאר) ז. *jocose*

jocular'ity *n.* (דזשאק-יו-לער'-אי-טי) ז. *jocoseness*

joc'ularly *adv.* (דזשאק'-יו-לאר-לי) אויף א שפאסהאפטען אדער לוסטיגען אופן.

joc'ulator *n.* (דזשאק'-יו-ליי-טאר) א שפאס=פויגעל, א פרעהליך=מאכער, א בדחן; א ליעדער=זינגער.

joc'ulatory *a.* (דזשאק'-יו-ליי-טא-רי) ז. *jocose*

joc'und *a.* (דזשאק'-אנד) מונטער, לוס=טיג, פרעהליך.

jocun'dity *n.* (דזשא-קאנ'-די-טי) מונטערקייט, לוסטיגקייט.

joc'undly *adv.* (דזשאק'-אנד-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

joc'undness *n.* (דזשאק'-אנד-נעס) ז. *jocundity*

joc'undry *n.* (דזשאק'-אנ-דרי) פרעה=ליכקייט, לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט.

Joe Mil'ler (דזשאו מיל'-ער) אן אויס=געדראשענער, אלטער וויץ; א וויץ=בוך.

Joe'-Mil'lerism *n.* (דזשאו'-מיל'-ער-איזם) דאס דערצעהלען וויצען [הויפט=זעכליך אלטע, אויסגעדראשענע וויצען]; אן אלטער וויץ.

jog *v. and n.* (דזשאג) לייכט שטויסען; אנשטויסען אויף עפעס [מאכען איינעם אויפמערקזאם]; זיך לאנגזאם בעוועגען, טרייסלען זיך; א לייכטער שטויס; דאס טרייסלען זיך; דאס בעוועגען זיך ניט רעגעלמעסיג, א שפרינגענדע בעוועגונג.

jog along' (דזשאג ע-לאהנג') לאנגזאם אדער געמיטליך ווייטער פאהרען.

jog'ger *n.* (דזשאג'-ער) איינער וואס גיט א לייכטען שטויס, איינער וואס שטופט אונטער; איינער וואס געהט לאנגזאם, וואקלענדיג.

jog'gle *v. and n.* (דזשאגל) לייכט טרייסלען, אונטערשטופען; פעראייניגען צוויי קלעצער אדער שטיינער דורך די ארויסגעשטארצטע קליגעם אדער צייה=נער, וואס שטעלען זיך אריין איינע אין די אנדערע; בעוועגען וואקלענדיג; א לייכטער שטויס; דאס אונטערשטופען אדער אונטעררוקען; דאס אויסגעבויער=טע לאך פון א קלאץ, אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין דער ארויסגעשטארצ=טער קלין אדער צאהן פון א צווייטען קלאץ ביים פעראייניגען זיי צוזאמען; א קלין ביים ענד פון א באלקען וואס לאזט איהם ניט זיך אומרוקען אין די זייטען.

jog'gle-joint *n.* (דזשאג'ל-דזשאינט) א קלין, וואס ווערט אריינגעשלאגען ביים ענד פון א באלקען, כדי ער זאל זיך ניט אומרוקען אין די זייטען.

jog'gle-piece *n.* (דזשאג'ל-פיעס) דער אויבערשטער באלקען אדער הענג=זייל אין די קראקוועס פון א דאך.

jog'-trot *n. and a.* (דזשאג'-טראט) א לייכטער געלאסענער לויף [ביים ריי=טען אויף א פערד]; א לאנגזאמע, מא=נאטאנע ארט פון טהאן געוועהנליכע טעג=ליכע ארבייט; לאנגזאם, מאנאטאנע.

Johan'nite *n.* (דזשא-הענ'-איט) א יא=האניט, איינער פון א קריסטליכען ריטער=ליכען ארדען, וועלכער האט זיך געגרינ=

דעט אין ירושלים אין דער צייט פון די קרייץ־ציגע אין יאהר 1048.

johan'nite *n.* (דזשא־האנ׳־איט) יאהא־ניט [אזא גרינער מינעראל].

John *n.* (דזשאן) יאהאן, איוואן; אן אלגעמיינער נאמען פאר א מאנספערזאן אדער אינגעל, בעזאנדערס פאר אן אונגעשיקטען מאן.

john'-ap'ple *n.* (דזשאן־עפ׳ל) די יאהאנים־עפעל [אן עפעל וואס ווערט צייטיג שפעט אין הערבסט].

John Bar'leycorn (דזשאן באר׳־לי־קאהרן) א פערזאן וועלכע פערזאניפיצירט אדער שטעלט פאר אויף א הומאריסטישען אופן שכרות.

John Blunt (דזשאן בלאנט) א גראבער עהרליכער יונג.

John Bull (דזשאן בול) אן ענגלענדער; די ענגלענדער אין אלגעמיין; א שפיעל, אין וועלכען מעןווארפט פעניס אדער סענטען אויף א גלאטען שטיין, וואס איז צוטיילט אויף 16 קליינע נומערירטע קוואדראטען.

John'-Bull'ism *n.* (דזשאנ׳־בול׳־איזם) דאס ענגלישע, דאס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר די ענגלענדער.

John Chi'naman (דזשאן טשאי׳־נא־מען) א כינעזער; די כינעזער אין אלגעמיין.

John Com'pany (דזשאן קאמ׳־פע־ני) א צונעמעניש וואס איז געגעבען געווארען איראניש דער ענגלישער אסט־אינדישער געזעלשאפט.

John Doe (דזשאן דאה) א פיקטיווער נאמען אין געריכטס־פראצעסען [א נאמען פון אן אנגעקלאגטען אין געריכט, וועמעס ווירקליכער נאמען איז אונבעוואוסט].

John Doe inquir'y (דזשאן דאה אינ־קוואיר׳־אי) א געריכטס־אונטערזוכונג וועגען א פערזאן אדער פערזאנען, וועלכע זיינען פארמעל ניט אנגעקלאגט געווארען אין געריכט.

John'-do'ry *n.* (דזשאנ׳־דא׳־רי) דער הערינג־קעניג [א מין פישעלע מיט רויטליכע פלוס־פעדערען].

john'ny *n.* (דזשאנ׳־אי) אזא קליינער פיש מיט א גלאטער הויט און מיט א קליינעם שפיציגען קאפ [געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום די מערב־ברעגען פון אמעריקא]; א מין פינגווין [א ים־פויגעל].

John'ny *n.* (דזשאנ׳־אי) א פראנט, א פרויען־נאכלויפער [איבערהויפט נאך אקטריסעס], א פוסט־און־פאסניק; יאהאן.

john'ny-cake *n.* (דזשאנ׳־אי־קייק) א מין געבעקס פון טערקישער מעהל אדער קוקורוזע.

john'ny on the spot (דזשאנ׳־אי אן טהי ספאט) איינער וואס פערשלאפט קיינמאל ניט אדער וואס איז אלע מאל אין צייט.

John Plush (דזשאן פלאש) א לאקיי.

join *v. and n.* (דזשאין) פעראייניגען, פערבינדען, צוזאמענבינדען; צושטעהן צו עפעס; פערבינדען זיך מיט אימעצען אדער עפעס; נעהמען אנטייל אין עפעס אויף א פריינדליכען אדער פיינדליכען אופן; צוגעבען, בעהעפטען; זיין פעראייניגט; צוזאמענקומען; אויסבילדען א פעראייניגונג; א פערבינדונג; דאס ארט וואו צוויי טיילען זיינען פערבונדען.

join bat'tle (דזשאין בעט׳ל) אנפאנגען א שלאכט [מיט אימעצען].

join'der *n.* (דזשאינ׳־דער) א פעראייניגונג; א צוזאמענבינדונג; אין געריכטס־פיהרונג — די פעראייניגונג פון צוויי אנקלאגען געגען איינעם אין איין אנקלאגע; די פעראייניגונג פון עטליכע פערזאנען צוזאמען אלס אנגעקלאגטע אין איין פראצעס; דאס אננעהמען אלס שטרייט־פונקט די טענה פון געגנערישען צד.

join'der in demur'rer (דזשאינ׳־דער אין דע־מיור׳־ער) אין געריכטס־פיהרונג — דאס אננעהמען די טענה פון געגנערישען צד און בעהויפטען, אז וועגן אפילו די פאקטען זיינען ריכטיג קומט ניט דעם אנקלאגער דאס וואס ער מאהנט.

join'der in is'sue (דזשאינ׳־דער אין איש׳־אוה) ז. *joinder of issue*

join'der of is'sue (דזשאינ׳־דער אוו איש׳־אוה) אין געריכטס־פראצעסען — דאס אננעהמען דעם שטרייט־פונקט פון דעם צווייטען צד.

joined with (דזשאינט הוויטה) אין איינקלאנג, אין איינקלאנג מיט אימעצען אדער עפעס.

joi'ner *n.* (דזשאי׳־נער) א טישלער, א סטאליער; א סטאליער־געצייג.

joi'ner's bench (דזשאי׳־נערז בענטש) א הובעל־באנק.

joi'ner's glue (דזשאי׳־נערז גלוה) טישלער־קליי.

joi'nery *n.* (דזשאי׳־נער־אי) טישלער־ארבייט, סטאליעריי.

joi'ning *n.* (דזשאי׳־נינג) א פערבינדונג, א צוזאמענהעפטונג, א צוזאמענשמעלצונג.

join in the cho'rus (דזשאין אין טהי קאו׳־ראס) מיט־איינשטימען, צושטעהן צו אלע איבריגע.

join is'sue (דזשאין איש׳־או) נעהמען א צד [דאפיר אדער דאגעגען] אין א שטרייט־פונקט אדער דעבאטע.

join part'nership (דזשאין פארט׳־נער־שיפ) ווערען א שותף.

joint *n., a. and v.* (דזשאינט) דאס ארט אדער פונקט וואו צוויי אדער עטליכע זאכען [ווי די ברעטלעך פון א קעסטעל] זיינען פערבונדען אדער פעראייניגט; א פערבינדונג, א פעראייניגונג; אין באטאניק — א קנאטען [א געלענק פון א פלאנצע]; אין אנאטאמיע — א געלענק, דאס ארט וואו צוויי ביינער שטעלען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען; א גליעד; אין געאלאגיע — א שפאלט, וואס שניידט דורך א שטיין־מאסע; איינע פון די שטיקער, אויף וועלכע א קצב צוהאקט א געקוילעטע און אבגעשונדענע בהמה; א פלאץ, וואו מען פערזאמעלט זיך פאר געהיימע אונגעזעצליכע אדער פערברעכערישע צוועקען [הויפטזעכליך אום זיך צו פער׳שכור׳ען מיט אפיום]; פערבונדען, פעראייניגט; געמיינשאפטליך; פעראייניגט אין פערפליכטונגען [וועגען קאנטראקטען, לויט וועלכע מען קען קלאגען נור אלע שותפים צוזאמען]; צוגליעדערען; פאנאנדערנעהמען אברים־ווייז; פעראייניגען, פערבינדען; צוזאמענבינדען; מאכען די זאך אזוי, אז זי זאל זיך קענען פערבינדען מיט אן אנדער זאך.

joint and sev'eral (דזשאינט ענד סעוו׳־ע־רעל) פעראייניגט אין פערפליכטונגען אויף אזא אופן דאס דער קרעדיטאר קען פאדערען פון אלעמען צוזאמען און פון יעדען בעזונדער.

joint bat'teries (דזשאינט בעט׳־ע־ריז) צוויי באטערייען וועלכע שיסען געמיינשאפטליך אין איין ציעל.

joint commit'tee (דזשאינט קא־מיט׳־אי) א געמיינשאפטליכער קאמיטעט [א קאמיטעט וואס איז צונויפגעשטעלט פון פערשידענע קערפערשאפטען].

joint con'tract (דזשאינט קאנ׳־טרעקט) א געמיינשאפטליכער קאנטראקט [א קאנטראקט דורך וועלכען די קאנטראקטארס זיינען געמיינשאפטליך געבונדען צו ערפילען די פערפליכטונגען פון קאנטראקט און זיינען געמיינשאפטליך בערעכטיגט צו די פראפיטען אדער פריווילעגיעס וואס דער קאנטראקט גיט].

joint conven'tion (דזשאינט קאנ־ווענ׳־שאן) אין אמעריקאנער פארלאמענטאריזם — א געמיינשאפטליכע זיצונג פון ביידע הייזער [רעפרעזענטאנטען־הויז און סענאט] פון דעם קאנגרעס אדער פון שטאאט־לעגיסלאטור.

joint'-coup'ling *n.* (דזשאינט׳־קאפ׳־לינג) א פארם פון אן אוניווערזאל־געלענק, ביי וועלכע די געלענקען אדער גליעדער זיינען צוזאמענגעשלאסען. ז. *universal joint*

join'ted *a.* (דזשאינ׳־טעד) געגליעדערט, וואס האט געלענקען.

join'ted fig'ure (דזשאינ׳־טעד פיג׳־יור) א האמפעלמאן [א שפיעלצייג פאר קינדער].

join'tedly *adv.* (דזשאינ׳־טעד־לי) דורך געלענקען.

join'ter *n.* (דזשאינ׳־טער) דער אדער דאס וואס פעראייניגט [ווי דער אינסטרומענט ביי א באנדער וואס פאסט צוזאמען די בעזונדערע ברעטלעך פון א פאס]; ביי מויערער — אן אייזערנער קלאמער, וועלכער איז איינגעמויערט אין ווינקעל, וואס פעראייניגט צוויי ווענד; אן אינסטרומענט אויסצופילען די שפאלטען צווישען ציגעל אדער שטיינער אין א געביידע.

join the major'ity (דזשאין טהי מע־דזשאר׳־אי־טי) אוועקגעהן וואו אלע געהען [שטארבען].

join the ranks (דזשאין טהי רענקס) אריינטרעטען אין דער ארמעע; אריינטרעטען אין די רייהען; זיך אנשליסען.

join'ting-rule *n.* (דזשאינ׳־טינג־רוהל) א לאנגער לינעאל, וועלכער ווערט בענוצט פון מאלער צו מאכען ליניען, בעת זיי פארבען א וואנד, אז זי זאל אויסזעהן ווי א געמויערטע וואנד פון ציגעל.

joint'less *a.* (דזשאינט׳־לעס) אהן קנאטען אדער קניפלעך [ביי פלאנצונגען]; אהן געלענקען אדער גליעדערונג; שטייף, אונבויגזאם.

joint'ly *adv.* (דזשאינט׳־לי) צוזאמען; איינשטימיג; אין הארמאניע.

joint'-oil *n.* (דזשאינט׳־איל) געלענק־זאפט, די זאפט וואס געפינט זיך צווישען די גליעדער פון קערפער.

joint'-pin *n.* (דזשאינט׳־פין) א שטיפט, מיט וועלכען מען פעראייניגט צוויי זאכען.

joint'-rack'ing *a.* (דזשאינט׳־רעק׳־אינג) וואס רופט ארויס א וועהטאג אין די געלענקען.

join'tress *n.* (דזשאינ׳־טרעס) א פרוי, וועלכע הערשט אדער בעזיצט עפעס צוזאמען מיט נאך א פערזאן.

joint'-ring *n.* (דזשאינט׳־רינג) א דאפעל־רינג, א רינג וואס איז אזוי צוזאמענגעשטעלט, דאס ער בעשטעהט פון צוויי גלייכע טיילען.

joint'-stock *a.* (דזשאינט׳־סטאק) וואס איז שייך צו א געשעפט, פון וועלכען דער קאפיטאל איז פאנאנדערגעטיילט אין אקציען. ז. *joint-stock company*

joint'-stock com'pany (דזשאינט'- סטאק קאמ'-פע-ני) א געשעפטס-געזעל-שאפט, וואו דער קאפיטאל בעשטעהט פון אקציען צוטיילט צווישען די מיטגליעדער און וואו א נייער מיטגליעד קען אריינ-טרעטען ניט לויט דער הסכמה פון די אנדערע מיטגליעדער [אזוי ווי אין א שותפות-געשעפט], נאר אויב ער האט אק-ציען פון דער געזעלשאפט.

joint'-stool *n.* (דזשאינט'-סטוהל) א צוי-נויפלעג-שטוהל.

join'ture *n. and v.* (דזשאינ'-טשור) א גוט אדער לאנד-בעזיץ וואס ווערט פער-שריבען אויף'ן נאמען פון מאן און ווייב פאר זייער חתונה; אן איינענטום וואס דאס ווייב ירש'ענט נאד'ן מאן'ס טויט: פערשרייבען אויף'ן נאמען פון מאן און ווייב; פערשרייבען אן איינענטום אויף'ן ווייב'ס נאמען, אז זי זאל עס קענען ירש'ענען נאד'ן מאן'ס טויט.

joist *n. and v.* (דזשאיסט) איינער פון די קווער-באלקענס, אויף וועלכע מען שלאגט אן די ברעטער פון א פאדלאגע; לעגען קווער-באלקענס.

joke *n. and v.* (דזשאוק) א שפאס, א וויץ; דאס וואס ווערט געמיינט ניט ערנסט; שפאסען; וויצלען זיך וועגען אימעצען אדער עפעס.

jo'ker *n.* (דזשאו'-קער) א שפאס-טרייי-בער, א וויצלינג; א קארט וואס ווערט צוגעגעבען צו א פעשעל קארטען און דיענט אין געוויסע שפיעלען; א געהיי-מע זאך אדער א שפיצעל, דורך וועלכע מען געווינט; א כלומר'שט ניט וויכטיגער פונקט אין א געזעץ-פראיעקט, וואס ווערט אריינגע'גנב'עט פון די געגנער, אום שפע-טער אבצושוואכען דאס געזעץ.

joke'smith *n.* (דזשאוק'-סמיטה) א פרא-פעסיאנעלער וויצלינג.

jo'kingly *adv.* (דזשאו'-קינג-לי) אויף קאטאוועס, אויף א געלעכטער.

jole *n.* (דזשאול) א באק.

jollifica'tion *n.* (דזשאל-אי-פי-קיי'-שאן) עפעס וואס ווערט געזאגט אדער געמאכט מיט דעם ציעל צו מאכען לוס-טיג, פרעהליך; די זאך וואס מאכט פרעה-ליך; דאס, וואס ווערט געטהאן אדער געמיינט ניט ערנסט.

jol'lify *v.* (דזשאל'-אי-פאי) מאכען פרעהליך אדער שכור'לעך; ווערען בגילופין.

jol'lily *adv.* (דזשאל'-אי-לי) אויף א לוס-טיגען, פרעהליכען אופן.

jol'liness *n.* (דזשאל'-אי-נעס) לוסטיג-קייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט.

jol'lity *n.* (דזשאל'-אי-טי) ז. *jolliness*.

jol'ly *a., adv., n. and v.* (דזשאל'-אי) לוסטיג, פרעהליך, מונטער; יום-טוב'דיג; גרויס, זעלטען, פארטרעפליך; שכור'ליך; אויפמונטערנדע רייד; ניט קיין ערנ-סטער אנבאט אויף אן אויקציאנס-פער-קויף; א מאשין מיט וועלכער מען מאכט ליימענע אדער פארצעלייענע טעלער; מאכען א פאלשען אנבאט אויף אן אויק-ציאנס-פערקויף; אויפמונטערען איינעם; זיין אויפגעלעגט בנוגע צו איינעם, לאש-טשענען.

jol'ly-boat *n.* (דזשאל'-אי-באוט) א קליין שיפעל וואס געהערט צו א גרויסער שיף.

jol'ly lot (דזשאל'-אי לאט) א פרעהליכע חברה.

jolt *n. and v.* (דזשאולט) א שטויס, א טרייסעל; טרייסלען; זיך טרייסלען.
The automobile ran into a fence and we all received a severe **jolt**.

jol'ter *n.* (דזשאול'-טער) איינער וואס שטויסט אדער טרייסעלט.

jolt'head *n.* (דזשאולט'-העד) א פויער-שער קאפ, א נאר.

jol'tingly *adv.* (דזשאול'-טינג-לי) טרייסלענדיג.

jongleur' *n.* (זשאנ-גליור') א זשאנגלער, א מיטעלאלטערליכער זינגער וואס פלעגט וואנדערען פון ארט צו ארט; א קונצען-מאכער, א פאקוסניק, א שווערדען-שלינ-גער.

Jonquil

jon'quil *n.* (דזשאנ'-קהוויל) דער יאנקוויל [א מין צוויעבעל-ארטיגע פלאנצע מיט לאנגע, שמאלע און צילינדער - פערמיגע בלעטער און מיט העל-געלבע בלומען. איינע פון די פלאנ-צען וואס בליהען זיך פא-נאנדער אין די פריהעסטע צייטען פון פריהלינג]; א העל - געלבער קאליר אויף פארצעלייי; א מין קאנאריק.

jonquille' *n.* (דזשאנ-קהוויל') ז. *jonquil*.

jook *v.* (דזשוהק) ז. *jouk*.

jor'dan *n.* (דזשאהר'-דען) א פלאש, אין וועלכער די פילגרימען [די וועלכע פלע-גען עולה לרגל זיין אין ירושלים] פלעגען ברייגגען וואסער פון דעם טייך ירדן; א פיש-טאפ.

jo'rum *n.* (דזשאו'-ראם) א גלאז ביער; א גלעזעל פונש.

josh *v.* (דזשאש) שפאסען, מאכען לצנות.

joss *n.* (דזשאס) א כינעזישער אבגאט.

joss'-house *n.* (דזשאס'-האוס) א כי-נעזישער טעמפעל.

joss'-pa'per *n.* (דזשאס'-פיי'-פער) גאלד אדער זילבער-פאפיער וואס די כי-נעזער פערברענען ביים בעערדיגען זיי-ערע טויטע.

joss'-stick *n.* (דזשאס'-סטיק) א שמע-קענדיגער שטעקעל וואס מען נוצט אלס ווייררויך [קטרת] אין א כינעזישען טעמפעל.

jos'tle *v. and n.* (דזשאס'ל) שטויסען, שטופען זיך; פערהאלטען, אבשטעלען; א שטויס; דאס שטופען זיך.
The passengers were **jostling** one another on the deck of the ship.

jot *n. and v.* (דזשאט) א יאָט, א יוד; אנשרייבען שנעל.

jot down (דזשאט דאון) אנשרייבען בקיצור, נאטירען.
Let me **jot down** your address for future reference.

jot'ter *n.* (דזשאט'-ער) איינער וואס פערצייכענט קורצע נאטיצען; א בוך אין וועלכען עס ווערען געמאכט קורצע נא-טיצען.

jot'ting *n.* (דזשאט'-אינג) א קורצער נא-טיץ, א מעמאראנדום.

jougs *n.* (דזשוהגז) אן אייזערנער האלז-באנד, מיט וועלכען מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען צושמידען א פערברע-כער צו דער וואנד אדער צו א בוים.

jouk *v.* (דזשוהק) זיך פערנייגען.

joule *n.* (דזשאול) א דזשאול [אן עלעק-טרישע ענערגיע-איינהייט אויף דעם נא-מען פון דעם בעריהמטען ענגלישען פי-זיקער דזשאול, געבארען אין יאהר 1818. די איינהייט איז גלייך צו דער ארבייט וואס ווערט געשאפען אין 1 סעקונדע פון אן עלעקטרישען שטראם פון 1 אמפער שטארקייט, ווען ער געהט דורך א ווי-דערשטאנד פון 1 אהם. ז. *ohm*].

joule'meter *n.* (דזשאול'-מי-טער) א דזשאול-מעטער [אן אפאראט צו מעסטען עלעקטרישע ענערגיע, ביי וועלכען דער דזשאול ווערט געברויכט אלס איינהייט]. ז. *joule*.

jounce *v. and n.* (דזשאונס) שפרינגען, טרייסלען [ווי ביים פאהרען אין א וואָ-גען]; א טרייסעל.

jour'nal *n. and v.* (דזשויר'-נעל) א טאגע-בוך; אין בוכהאלטעריע — דער זשורנאל, דאס בוך וואו עס פערשרייבען זיך אלע איינגאהמען און אויסגאבען פאר'ן טאג; א זשורנאל, א צייטונג; אין א מאשין — דער טייל פון אקס אדער וואל, וועלכער ליעגט אין לאגער; ארייג-שטעלען דעם וואל פון א מאשין אין זיין לאגער.

jour'nal-bear'ing *n.* (דזשויר'-נעל-בעהר'-אינג) אין א מאשין — דער לא-גער אין וועלכען עס ליעגט דער אקס אדער וואל.

jour'nalise *v.* (דזשויר'-נעל-איז) ז. *journalize*.

jour'nalism *n.* (דזשויר'-נעל-איזם) זשורנאליזם, צייטונגס-שרייבעריי, דאס שרייבען און ארויסגעבען צייטונגען.

jour'nalist *n.* (דזשויר'-נעל-איסט) א זשורנאליסט, א צייטונגס-שרייבער; איי-נער וואס שרייבט א טאגע-בוך.

journalis'tic *a.* (דזשויר-נע-ליס'-טיק) זשורנאליסטיש, וואס איז שייך צו זשורנאלען אדער צייטונגען.

jour'nalize *v.* (דזשויר'-נעל-איז) אין בוכהאלטעריע — אריינטראגען אין טאגע-בוך; אנטייל נעהמען אין דער ארויסגע-בונג פון א זשורנאל אדער צייטונג.

jour'ney *n. and v.* (דזשויר'-ני) א ריי-זע, דאס דורכפאהרען זיך פון איין ארט צום צווייטען; אין גלאז-פאבריקאציאן — די צייט וואס עס נעהמט צו פערוואנד-לען רויהע מאטעריאלען אין גלאז; די וואג פון פארטיגע מטבעות וואס ווערט פאר איין מאל איבערגעגעבען דעם מינץ-הויז אין ענגלאנד [ז. *journey-weight*]; רייזען; דורכפאהרען זיך פון איין ארט צום צווייטען.

jour'neyer *n.* (דזשויר'-ני-ער) א ריי-זענדער, א וואנדערער.

jour'neyman *n.* (דזשויר'-ני-מען) א בעל-מלאכה וואס איז שוין ארויס פון דער לעהרע; א פועל, אן ארבייטער-געזעל; א טאג-ארבייטער.

jour'neyman par'son (דזשויר'-ני-מען פאר'-סאן) א הילפס-פרעדיגער, א קוראט, איינער וואס פערנעהמט די שטע-לע פון א גלח.

jour'ney-weight *n.* (דזשויר'-ני-הוויט) די וואג פון פארטיגע מטבעות וואס ווערט פאר איין מאל איבערגעגעבען דעם אויפזעהער פון מינץ-הויז אין ענג-לאנד [15 פונט גאלד אדער 60 פונט זיל-בער].

jour'ney-work *n.* (דזשויר'-ני-הווירק) ארבייט וואס ווערט געמאכט פון א געדונגענעם פאכמאן.

joust *n. and v.* (דזשאסט) דאס פעכטען זיך מיט שפיזען אדער שווערדען [ווי

ביי די ריטער פון מיטעלאלטער]; פעכטען זיך מיט שפיזען אדער שווערדען, אנטייל נעהמען אין א טורניר.

jous'ter *n.* (דזשאס'-טער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א טורניר [א געפעכט מיט שפיזען].

Jove *n.* (דזשאוו) יופיטער [דער העכסטער גאט ביי די אלטע רוימער, דער גאט פון הימעל און פון דער ערד]; דער פלאנעט יופיטער.

Jo'vial *a.* (דזשאו'-ווי-על) וואס איז שייך צו יופיטער [דעם העכסטען גאט פון די אלטע רוימער]; ווי יופיטער; מעכטיג; מאיעסטעטיש; וואס איז שייך צו דעם פלאנעט יופיטער.

jo'vial *a.* (דזשאו'-ווי-על) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

jovial'ity *n.* (דזשאו-ווי-על'-אי-טי) לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט.

jo'vialize *v.* (דזשאו'-ווי-על-איז) מאכען פרעהליך, לעבעדיג.

jo'vially *adv.* (דזשאו'-ווי-על-אי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

jo'vialness *n.* (דזשאו'-ווי-על-נעס) ז. *joviality*

jo'vialty *n.* (דזשאו'-ווי-על-טי) ז. *joviality*

jowl *n.* (דזשאול) א באק; א קינבאק; א קאפ פון א פיש, פון א חזיר א. ז. וו. [אלס געריכט].

jow'ler *n.* (דזשאו'-לער) א שטארקער יאגד=הונד מיט גרויסע שטארקע קינבאקען.

joy *n. and v.* (דזשאי) פרייד; יובעל; שמחה; צופרידענהייט, גליק; דערפרעהען; זיך פרעהען; ווינשען גליק, גראטולירען.

joy'ance *n.* (דזשאי'-ענס) פרעהליכקייט, א דערפרעהונג.

joy'-bells *n.* (דזשאי'-בעלז) דאס קלינגען פון גלאקען בעת א שמחה אדער יום=טוב.

joy'ful *a.* (דזשאי'-פול) פרעהליך; זעהר צופרידען; מלא שמחה; וואס בריינגט פרייד; וואס פערשאפט פערגניגען.

joy'fully *adv.* (דזשאי'-פול-אי) אויף א פרעהליכען אדער דערפרעהענדען שטייגער.

joy'fulness *n.* (דזשאי'-פול-נעס) פריידיגקייט, פרעהליכקייט; שטארקע צופרידענהייט.

joy'less *a.* (דזשאי'-לעס) אהן פרייד, טרויעריג; וואס פערשאפט ניט קיין נחת.

joy'lessly *adv.* (דזשאי'-לעס-לי) אהן פרייד, אהן נחת.

joy'lessness *n.* (דזשאי'-לעס-נעס) דאס זיין אהן פרייד.

joy'ous *a.* (דזשאי'-אס) ז. *joyful*

joy'ously *adv.* (דזשאי'-אס-לי) מיט פרייד, מיט שמחה.

joy'ousness *n.* (דזשאי'-אס-נעס) ז. *joyfulness*

joy'some *a.* (דזשאי'-סאם) דערפרעהענד; וואס בריינגט מיט זיך פרייד.

J. P. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Justice of the Peace*

Jr. אבקירצונג פון *Junior*
John Smith Jr.

ju'bilance *n.* (דזשו'-בי-לענס) יובעל, העכסטע פרייד.

ju'bilant *a.* (דזשו'-בי-לענט) יובעלענד, מיט גרויס פרייד.
The speaker stroke a **jubilant** note in his address.

ju'bilantly *adv.* (דזשו'-בי-לענט-לי) אויף א יובעלענדען אופן; אין דער העכסטער פרייד.

ju'bilate *v.* (דזשו'-בי-לייט) יובעלען, טאנצען פון שמחה, זינגען פון פרייד.

Jubila'te *n.* (דזשו-בי-ליי'-טי) דאס הונדערטע קאפיטעל תהילים [מזמור לתודה]; די מוזיק צו דיעזען מזמור; דער דריטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.

jubila'tion *n.* (דזשו-בי-ליי'-שאן) א טריאומף; א פריידענס=געשריי.

ju'bilee *n.* (דזשו'-בי-לי) א יובילעאום [א יום=טוב לכבוד א וויכטיגער בעגעבענהייט]; יובל, דאס פופציגסטע יאהר נאך א וועלכער עס איז פאסירונג.

J. U. D. אבקירצונג פון די ווערטער *Juris utriusque Doctor*, דאקטאר פון ביידע רעכטען [בירגערליכע און קאנאנישע רעכט], אלס א טיטול פון א געלעהרטען יוריסט.

Judæ'an *a. and n.* (דזשו-דיע'-ען) ז. *Judean*

Judæ'ophobe *n.* (דזשו-דיע'-א-פאוב) א יודאפאב, איינער וועלכער האסט אידען; אן אנטיסעמיט.

Judæopho'bia *n.* (דזשו-דיע-א-פאו'-בי-א) יודאפאביע, אידען=האס, אנטיסעמיטיזם.

Juda'ic *a.* (דזשו-דיי'-איק) אידיש, וואס איז שייך צו די אידען.

Juda'ical *a.* (דזשו-דיי'-אי-קעל) ז. *Judaic*

Juda'ically *adv.* (דזשו-דיי'-אי-קעל-אי) אויף א אידישען אופן.

Ju'daiser *n.* (דזשו'-דע-אי-זער) ז. *Judaizer*

Ju'daism *n.* (דזשו'-דע-איזם) יודאיזם [די לעהרע פון דער אידישער רעליגיאן]; אין אמאליגען ענגלאנד — ספעציעלע שטייערען ארויסגעדריקט פון אידען.

Ju'daist *n.* (דזשו'-דע-איסט) אן אנהענגער פון יודאאיזם. ז. *Judaism*

Judais'tic *a.* (דזשו-דע-איס'-טיק) יודאאיסטיש, וואס איז שייך צו יודאאיזם. ז. *Judaism*

Judais'tically *adv.* (דזשו-דע-איס'-טי-קעל-אי) בנוגע צום יודאאיזם.

Judaiza'tion *n.* (דזשו-דע-אי-זיי'-שאן) דאס יודאאיזירען, דאס פעראידישען.

Ju'daize *v.* (דזשו'-דע-איז) יודאאיזירען, פעראידישען; געהן נאך דער לעהרע פון דער אידישער רעליגיאן.

Ju'daizer *n.* (דזשו'-דע-אי-זער) איינער וואס פיהרט זיך אויף לויט די לעהרען פון דער אידישער רעליגיאן; א משומד וואס היט די אידישע צערעמאניען.

ju'das *n.* (דזשו'-דעס) א לעכעל אין א טהיר, דורך וועלכען מען קען ארויסקוקען אונבעמערקט; א קליינע עפנונג אין א טהיר פון א געפענגניס, דורך וועלכער מען שפירט נאך די ארעסטירטע.

Ju'das *n.* (דזשו'-דעס) א פעררעטער, איינער וואס פערראט דעם צווייטען, פערשטעלענדיג זיך אלס זיינער א פריינד.

Ju'das-col'ored *a.* (דזשו'-דעס-קאל'-ארד) מיט רויטע האר.

Ju'das-haired *a.* (דזשו'-דעס-העהרד) רויט=האריג.

ju'das-hole *n.* (דזשו'-דעס-האול) א לעכעל אין דער טהיר פון א געפענגניס, דורך וועלכען מען שפירט נאך די ארעסטירטע.

Ju'das-kiss *n.* (דזשו'-דעס-קיס) יודא'ס קוש, א ליעבליכער, שמייכלענדער פנים מיט א פיינדליכען פעררעטערישען הארץ.

Ju'das-tree *n.* (דזשו'-דעס-טריע) יודאס=בוים [א קליינער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען סטרוטשקעס, מיט גרויסע בלעטער און העל=רויטע בליטהען. די לעגענדע דערצעהלט, אז יודא, וועלכער האט פערקויפט קריסטוס'ען, האט זיך אויפגעהאנגען אויף א בוים פון דיעזען מין].

jud'cock *n.* (דזשאד'-קאק) ז. *jack-snipe*

jud'dock *n.* (דזשאד'-אק) ז. *jack-snipe*

Judè'an *a. and n.* (דזשו-די'-ען) וואס איז שייך צו יודעא אדער ארץ=יהודה [דער דרום=טייל פון פאלעסטינא]; אן איינוואהנער פון יודעא, א יהודי, א איד.

Jude'o-Ger'man *a. and n.* (דזשו-די'-א-דזשויר'-מען) וואס איז שייך צו עברי=טייטש אדער זשארגאן; עברי=טייטש, די אידישע שפראך, זשארגאן.

judge *n. and v.* (דזשאדזש) א ריכטער; א שופט [אמאל ביי אידען]; א קענער, א מבין; ריכטען; משפט'ען; אורטיילען; דענקען; זאגען מבינות.

judge'-ad'vocate *n.* (דזשאדזש'-עד'-וואקייט) א בעאמטער אין מיליטערישען געריכט, וועלכער ערפילט די ראלע פון א געריכטס=פארשער און אויפזעהער אז אלץ זאל זיך פיהרען געזעצליך.

judge'ment *n.* (דזשאדזש'-מענט) ז. *judgment*

judg'er *n.* (דזשאדזש'-ער) דער ריכטער, דער בעאורטיילער.

Judg'es *n.* (דזשאדזש'-עז) ספר שופטים [פון תנ"ך].

judg'es' cham'bers (דזשאדזש'-עז טשיימ'-בערז) א בעזונדער צימער אין געריכטס=הויז, וואו דער ריכטער הערט אוים טענות, וועלכע זיינען ניט וויכטיג מען זאל זיי הערען אין געריכט גופא, אדער אזעלכע פראצעסען, וועלכע קענען ניט ווארטען ביז דאס געריכט וועט זיך אפיציעל צוזאמענקלייבען.

judge'ship *n.* (דזשאדזש'-שיפ) דאס ריכטער=אמט.

judgmat'ical *a.* (דזשאדזש-מעט'-אי-קעל) מיט מבינות, מיט א גוטען פערשטאנד.

judg'ment *n.* (דזשאדזש'-מענט) 1. אורטיילס=קראפט, פערשטאנד; דאס אורטיילען, דאס קומען צו א בעשטימטער מיינונג וועגען עפעס; 2. אן אורטייל; א משפט אדער ענטשיידונג פון א ריכטער; 3. דער דאקומענט אויף וועלכען דיעזע ענטשיידונג איז אנגעשריבען; 4. אן אבשאצונג, א מיינונג; מבינות; 5. דער יום=הדין, גאט'ס משפט, גאט'ס שטראף.
1. He showed good **judgment** in his purchases. 3. He won the case and secured a **judgment** against me. 4. According to my **judgment** you are wrong.

judg'ment-day *n.* (דזשאדזש'-מענט-דיי) דער טאג פון משפט, דער יום=הדין.

judg'ment-hall *n.* (דזשאדזש'-מענט-האהל) א געריכטס=שטוב, א געריכטס=זאל.

judg'ment of God (דזשאדזש'-מענט אוו גאד) א מיטעלאלטערליכע ארט משפט וועגען א פערברעכען, וועלכען מען האט ניט געקענט אויפדעקען [דעם בעשולדיגטען פלעגט מען צווינגען אריינלעגען די האנד אין זודיג וואסער אדער מען פלעגט

צו איהם צולעגען א גליהענדען אייזען, אונטער דער מיינונג, אז אויב ער איז אונשולדיג, וועט גאָט טהאָן א נס און עס וועט איהם ניט שאַדען].

judg'ment of the dead (דזשאַדזש'־מענט אָוו טהי דעד) דער יום־הדין.

judg'ment-seat *n.* (דזשאַדזש'־מענט־סיעט) א ריכטער־זיץ, א ריכטער־שטוהל; א געריכטס־הויף.

ju'dicable *a.* (דזשו'־די־קעבל) וואָס קען גע'משפט ווערען; וואָס איז אונטער־געוואָרפען דעם געריכט.

ju'dicative *a.* (דזשו'־די־קע־טיוו) אורטיילס־פעהיג; וואָס קען ארויסטראַגען א בעשטימטען אורטייל אָדער מיינונג.

ju'dicative fac'ulty (דזשו'־די־קע־טיוו פעק'־אַל־טי) די אורטיילס־קראַפט.

ju'dicatory *n. and a.* (דזשו'־די־קע־טאָ־רי) א געריכט, א געריכטס־הויף; וואָס איז שייך צו א געריכט, געריכטליך.

ju'dicature *n.* (דזשו'־די־קע־טשור) געריכטליכע מאַכט; א געריכט, א געריכטס־הויף.

judi'cial *a.* (דזשו־דיש'־על) וואָס איז שייך צו א ריכטער; ווי א ריכטער; קריטיש; אורטיילענד, אונטערשיידענד; אונפּאַרטייאיש; וואָס איז שייך צו א געריכטס־הויז אָדער געריכטס־פיהרונג; אורטיילענד; ענטשיידענד; בעשטראָפענד.

judi'cial act (דזשו־דיש'־על עקט) א געריכטליכער אַקט [אַן אָפּיציעלער פּאַפּיער, וואָס בעשטעטיגט איינעמס רעכט אָדער פפליכט צו עפּעס].

judi'cial discre'tion (דזשו־דיש'־על דיס־קרעש'־אַן) דאָס רעכט פון א ריכטער צו בעשטימען אין געוויסע פעלע א זאַך, פערלאַזענדיג זיך אויף'ן איינענעם פערשטאַנד און געוויסען [דאָרט, וואו דאָס געזעץ אָדער דער מנהג בעשטימט ניט אויף קלאָר די זאַך].

judi'cially *adv.* (דשו־דיש'־על־אי) אויף א געריכטליכען שטייגער; לויט'ן געריכט; מעשה ריכטער, אונפּאַרטייאיש; דורך פעראורטיילען אָדער בעשטראָפען.

judi'cial mur'der (דזשו־דיש'־על מויר'־דער) יוסטיץ־מאָרד [דאָס טויטען א מענשען לויט'ן פּסק־דין פון געריכט, ווען אין דער ווירקליכקייט איז ער געווען אונשולדיג].

judi'cial no'tice (דזשו־דיש'־על נאָו'־טיס) דאָס אַנערקענען פון געריכט אַז אַלגעמיין בעקאַנטען פאַקט, ניט פאָדערענדיג קיינע בעווייזע דערצו.

judi'cial oath (דזשו־דיש'־על אוטה) א שבועה וואָס ווערט געגעבען ביי א געריכטליכען פּראָצעס.

judi'cial pow'er (דזשו־דיש'־על פּאַו'־ער) די ריכטערליכע מאַכט; די מאַכט צו אורטיילען וועגען געוויסע רעכטען פון א פערזאָן אָדער איינענטום.

judi'cial procee'dings (דזשו־דיש'־על פּראָ־סיע'־דינגז) געריכטס־פערהאַנדלונגען.

judi'cial sale (דזשו־דיש'־על סייל) דער פערקויף פון פערמעגען לויט'ן פּסק־דין פון געריכט.

judi'cial separa'tion (דזשו־דיש'־על סעפּ־ע־ריי'־שאַן) א האַלבער גט [ווען דאָס געריכט פּסק'ענט, אַז מאַן און ווייב זאָלען ניט וואָהנען צוזאַמען אָבער אויך ניט גט'ן זיך].

judi'ciary *a. and n.* (דזשו־דיש'־אי־ע־רי) געריכטליך, ריכטערליך, וואָס קומט פון געריכט; ריכטערשאַפט; די סיסטעם פון געריכטס־פיהרונג אין א געוויסען אָרט.

judi'cious *a.* (דזשו־דיש'־אַס) מיט א גוטען פערשטאַנד; פערשטענדיג, קלוג; גוט בעטראַכט.

judi'ciously *adv.* (דזשו־דיש'־אַס־לי) אויף א קלוגען, פערשטענדיגען אָדער גוט בעטראַכטען אופן.

judi'ciousness *n.* (דזשו־דיש'־אַס־נעס) פערשטענדיגקייט, קלוגקייט.

Ju'dy *n.* (דזשו'־די) [א יהודית פרויען־נאָמען]; א כינעזישע קורטיזאַנקע אָדער פּראָסטיטוטקע.

jug *n. and v.* (דזשאַג) א קרוג; א געפענגניס; דער קלאַנג וואָס ווערט ארויס־געלאָזען פון האַלז נאַכצואָהמען דעם נאַכטיגאַל אָדער סאָלאָוויי; אריינלעגען אָדער האַלטען אין א קרוג; אריינזעצען אין טורמע; אויפהאַלטען זיך אין איין נעסט [ווי די קוראַפּאַטקעס]; וואָהנען צוזאַמען; ארויסלאָזען פון האַלז א קלאַנג עהנליך צו דיזען וואָרט, נאַכצואָהמען דעם נאַכטיגאַל.

ju'gal *n. and a.* (דזשו'־גאַל) דער יאַך־ביין, דער הויפּט־באַקען־ביין; וואָס איז שייך צום יאַך־ביין.

ju'gate *a.* (דזשו'־גייט) אין באָטאַניק — וואָס האָט די בלעטלעך בעהעפּט פּאַרווייז.

ju'gated *a.* (דזשו'־גיי־טעד) ז. *jugate*

Jug'gernaut *n.* (דזשאַג'־ער־נאָהט) אדון עולם, דער האַר פון דער וועלט [איינער פון די נעמען פון דעם גאָט קרישנא אָדער ווישנו אין אָסט־אינדיען]; א שטאַרקע איבערגעבענהייט צו אַן אידעע, מנהג אָדער מאָדע, וואָס מאַכט דעם מענשען פערגעסען אויף זיך אַליין.

jug'gle *v. and n.* (דזשאַגל) מאַכען קונצען; בעטריגען; גנב'ענען; א פּאָקוס, א קונץ; בעטרוג.

jug'gler *n.* (דזשאַג'־לער) א מאַשען־שפּיעלער, א קונצען־מאַכער, א פּאָקוסניק; א בעטריגער.

jug'glery *n.* (דזשאַג'־לער־אי) מאַשען־שפּיעלער־קונסט, פּאָקוס, קונצען־מאַכעריי; בעטריגעריי.

jug'gling *a.* (דזשאַג'־לינג) בעטריגליך, טוישענד.

jug'glingly *adv.* (דזשאַג'־לינג־לי) מיט בעטרוג.

jug'let *n.* (דזשאַג'־לעט) א קליין קריגעל.

ju'gular *a. and n.* (דזשו'־גיו־לאַר) וואָס געהערט צום האַלז; א האַלז־אָדער.

ju'gular vein (דזשו'־גיו־לאַר וויין) איינער פון די גרויסע בלוט־אָדערען פון האַלז.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

ju'gulate *v.* (דזשו'־גיו־לייט) איבערשניידען דעם האַלז; אבהאַקען דעם קאָפּ.

jugula'tion *n.* (דזשו־גיו־ליי'־שאַן) דאָס קעפּען [דאָס אבהאַקען דעם קאָפּ]; דאָס אַהבאַקען שנעל א קראַנקהייט דורך א געוויסען הייל־מיטעל.

ju'gulator *n.* (דזשו'־גיו־ליי־טאָר) א האַלז־שניידער, א מערדער.

juice *n.* (דזשוהס) זאַפט, סאָק.

juice'ful *a.* (דזשוהס'־פול) פול מיט זאַפט.

juice'less *a.* (דזשוהס'־לעס) אָהן זאַפט, טרוקען.

jui'ciness *n.* (דזשוה'־סי־נעס) זאַפטיגקייט, דאָס ענטהאַלטען אין זיך זאַפט.

jui'cy *a.* (דזשוה'־סי) זאַפטיג, פייכט.

ju'jube *n.* (דזשו'־דזשוב) די ברוסט־יאַגדע [די פרוכט פון א מין שטעכיגע ביימלעך און קוסטעס, וואָס וואַקסען אין די הייסע לענדער פון אַזיען און אַמעריקא]; די ברוסט־יאַגדע פלאַנצע; אַן איינגעמאַכטס פון צוקער מיט גומעראַביקע אָדער זשעלאַטין.

ju'jube paste (דזשו'־דזשוב פּייסט) אַן איינגעמאַכטס פון ברוסט־יאַגדעס. ז. *jujube*

juke *v.* (דזשוהק) זיך פערנייגען.

ju'lep *n.* (דזשו'־לעפּ) א זיסער געטראַנק.

Ju'lian account' (דזשו'־ליען ע־קאַונט') די יוליאַנישע צייט־רעכנונג. ז. *Julian calendar*

Ju'lian cal'endar (דזשו'־ליען קעל'־ען־דאַר) דער יוליאַנישער קאַלענדאַר [דער אַלטער קאַלענדאַר, לויט וועלכען א יאָהר ווערט גערעכענט 365 טעג מיט 6 שטונדען, אין נעגענזאַץ צו דעם גרעגאָריאַנישען קאַלענדאַר, וואָס רעכענט די לענג פון יאָהר מיט 11 מינוטען און 10 סעקונדען מעהר. די צייט־רעכנונג נאָך דעם יוליאַנישען קאַלענדאַר בלייבט אַלזאָ אימער הינטערשטעליג. אין דער איצטיגער צייט איז זי שוין הינטערשטעליג אין 13 טעג. דער יוליאַנישער קאַלענדאַר ווערט בענוצט אין רוסלאַנד און אין גריכענלאַנד].

Ju'lian year (דזשו'־ליען יהר) א יוליאַנישער יאָהר [365 טעג מיט 6 שטונדען].

July' *n.* (דזשו־לאַי') דער מאָנאַט יולי.

jum'ble *v. and n.* (דזשאַמבל) צוזאַמענוואַרפען, צומישען; א מישמאַש, א צומישעניש, אַן אונאָרדנונג; א דינער זיסער קוכען.

jum'bler *n.* (דזשאַמ'־בלער) א פערפּלאָנטערער, צודרעהער; איינער וואָס מישט אויס אין אונאָרדנונג.

jum'ble words (דזשאַמבל וואָירדז) ווערטער וואָס קלעפּען זיך ניט איינע צו די אַנדערע.

jum'bo *n.* (דזשאַמ'־באָו) א גרויסער עלעפאַנט.

jump *v. and n.* (דזשאַמפּ) שפּרינגען; אריבערשפּרינגען; איבערהיפּען; פערבייגעהן, דורכלאָזען עפּעס; אין דאַמקעס־שפּיעל — נעהמען דעם געגנער'ס א פּעשקע, אריבערשפּרינגענדיג איהר; די פּעשקע וואָס ווערט אויף אַזאַ אופן וועקגענומען; פערכאַפּען מיט גוואַלט איינעמס בעזיץ אָדער פערמעגען; שטויסען, שטופּען, וואַרפען; וואַרפען ארויף און אַראָב; ריזיקירען, געהן אויף א סכנה; שפּרינגען; היפּען; א שפּרונג; די לענג פון א שפּרונג.

jump a claim (דזשאַמפּ ע קליים) אין אַמעריקא און אויסטראַליען — פערכאַפּען אַן עפּענטליך שטיק לאַנד, וואָס אַן אַנדערער האָט פריהער ערקלערט אַלס זיין איינענטום.

jump at (דזשאַמפּ עט) זיך אָנכאַפּען, אָננעהמען מיט בערייטווילינקייט און צופרידענהייט.
The merchant jumped at our offer.

jum'per *n.* (דזשאַמ'־פּער) איינער אָדער עפּעס וואָס שפּרינגט; איינער פון דער סעקטע שפּרינגער [א רעליגיעזע סעקטע, וואו די מיטגליעדער ביים דאַווענען קומען

אין אזא התלהבות, דאס זיי שפרינגען און טאנצען]; אין זאאלאגיע — א שפּרינגענדער חיה; איינער וואס פערכאפּט עפּעטליך לאנד, אויף וועלכען אן אנדערער האט פריהער געמאלדען זיין רעכט; אן אינסטרומענט, וועלכער ארבייט שפּרונג־ווייז; א מין שליטען; א מין ווייך אויבער־העמד; אין פּאליטיק — איינער וואס רעגיסטרירט זיך און גיט אב זיין שטימע אין עטליכע פּלעצער.

jum'ping-deer *n.* (דזשאמ'-פּינג-דיער) דער שפּרינג־הירש [דער נארד־אמעריקאנער שווארץ־עקיגער הירש].

jum'ping-hare *n.* (דזשאמ'-פּינג-העהר) דער שפּרינג־האז [א שפּרינגענד חיה'לע מיט קורצע פאדערשטע פיס און לאנגע הינטערשטע פיס].

Jumping-hare

jump on (דזשאמפּ אן) פּלוצלונג ארויפ־פאלען אדער אטאקירען איינעם.

jump one's bail (דזשאמפּ וואנז בייל) אנטלויפען פון געריכט, איבערלאזענדיג דאס ערבות־געלד.

jump o'ver (דזשאמפּ או'-ווער) אריבערשפּרינגען; איבערהיפּען, דורכלאזען.

jump'-seat *n.* (דזשאמפּ'-סיעט) דער בעוועגליכער זיץ [א זיץ אין א קארעטע וואס בעוועגט זיך און מען קען איהם איבערררוקען צום פארענט אדער הינטען].

jump to a conclu'sion (דזשאמפּ טו ע קאנ-קלו'-זשאן) מאכען אן אונלאגישען שלוס, ניט גרינדליך בעטראכטענדיג די זאך.

jump upon' (דזשאמפּ א-פּאן') ארויפ־ווארפען זיך, ארויפכאפּען זיך אויף איינעם.

jump upon' this hour (דזשאמפּ א-פּאן' טהיס אור) פּונקט אין דיעזער צייט; צוטרעפענד.

jump with (דזשאמפּ הוויטה) איבער־איינשטימען; זיין אין איינקלאנג.

junca'ceous *a.* (דזשאנג-קיי'-שיאס) וואס איז שייך אדער וואס איז ענהליך צו קאמיש [אן ארט ריטלעך וואס וואקסען אין פייכטע ערטער].

jun'cous *a.* (דזשאנ'-קאס) בעוואקסען מיט קאמיש [אזעלכע ריטלעך וואס וואקסען אין פייכטע ערטער].

junc'tion *n.* (דזשאנק'-שאן) פאראייניגונג, פערבינדונג; דאס ארט, וואו עטליכע באהן־ליניען אדער טייכען פאראייניגען זיך.

junc'ture *n.* (דזשאנק'-טשור) 1. א פערבינדונג; 2. א געלענק; 3. א נאט; 4. אן אומשטאנד, א לאגע, א קריטישער מאמענט, א צופאל, א פאל.

1. The armies effected a juncture. 2. The juncture of the pipe was mended. 4. At this juncture no one can fortell the outcome of the war.

June *n.* (דזשון) דער מאנאט יוני.

ju'neating *n.* (דזשו'-ני-טינג) א מין פריהצייטיגער עפּעל. ז. *jenneting*

June'-bug *n.* (דזשונ'-באג) א זשוק וואס הויבט אן פליהען אין חודש יוני.

jun'gle *n.* (דזשאנ'גל) א געדיכט וועלדעל; לאנד בעדעקט מיט קוסטארניקעס.

jun'gle-fe'ver *n.* (דזשאנ'גל-פי'-ווער) זומפּ־פיבער [א קראנקהייט וואס איז פערשפּרייט אין אסט־אינדיען און אין אנדערע הייסע לענדער].

ju'nior *a. and n.* (דזשו'-ניאר) יונגער; קלענער אדער נידריגער אין ראנג אדער אין מצב; אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — וואס שייך צו א סטודענט אין דריטען יאהר פון קורס; דער יונגערער; איינער וואס שטעהט נידריגער אין ראנג אדער גראד; א סטודענט אויף'ן דריטען קורס [אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען].

ju'nior bar'rister (דזשו'-ניאר בער'-יס-טער) א געהילפס־אדוואקאט [אן אדוואקאט וואס איז אן אסיסטענט פון א העכערען אדוואקאט].

junior'ity *n.* (דזשו-ניאר'-אי-טי) דאס זיין יונגער אדער קלענער אין ראנג.

ju'niorship *n.* (דזשו'-ניאר-שיפּ) ז. *juniority*

ju'niper *n.* (דזשו'-ני-פּער) דער וואכאלדער אדער יאלאוועץ [א מין קוסט אדער קליין בוימעל וואס וואקסט אין די צפון־געגענדען פון אייראפּא און אמעריקא. די יאגדעס פון דיעזען קוסט ווערען געברויכט צו מאכען עטער־אויל ווי אויך אן ארט שטארקען שנאפּס אדער דזשין].

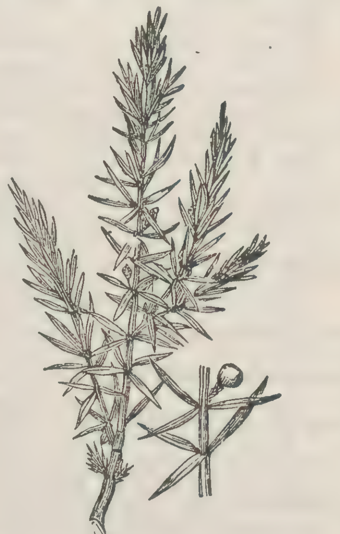

Juniper

ju'niper-ber'ry *n.* (דזשו'-ני-פּער-בער'-אי) א יאגדע פון א וואכאלדער. ז. *juniper*

ju'niper-oil *n.* (דזשו'-ני-פּער-אויל) עטער־אויל וואס ווערט געמאכט פון די יאגדעס פון וואכאלדער.

junk *n.* (דזשאנק) אלטע, אבגעניצטע און צושניטענע קאנאטען פון א שיף; אלטווארג, אבגעניצטע שטיקלעך אייזען, קופּער, שמאטעס א. ד. ג.; איינגעזאלצען פלייש; א שטיק, א דיקע שטיק; א יונקע [א כינעזישע זעגעל־שיף]. ז. *Chinese junk*

junk'-bot'tle *n.* (דזשאנק'-באטל) א קורצע דיקע פלאש פון טונקעלען גלאז

junk'-dea'ler *n.* (דזשאנק'-דיע'-לער) איינער וואס האנדעלט מיט אלטע אבגעניצטע זאכען.

jun'ker *n.* (יונ'-קער) א יונקער [א יונגער מיטגליעד פון א דייטשער אריסטאקראטישער פאמיליע; א שילער פון אן אפיציערען־שוהל אין רוסלאנד].

Jun'ker *n.* (יונ'-קער) א יונקער, א מיטגליעד פון דער קאנסערוואטיווער אריסטאקראטישער פארטיי אין פּרייסען.

Jun'kerism *n.* (יונ'-קער-איזם) די אידעען און פּאליטישע פּרינציפּען פון די יונקערס [קאנסערוואטיווער אריסטאקראטישער פּארטיי אין דייטשלאנד].

jun'ket *n. and v.* (דזשאנ'-קעט) א יומא דפּגרא, א פּיקניק, א הוליאנקע; קעז־קוכען; א נאשעריי; נאשען, עסען יום־טוב'דיג; מאכען א סעודה, א הוליאנקע אדער א פּיקניק.

jun'keter *n.* (דזשאנ'-קעט-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א סעודה אדער באנקעט.

junk'-ring *n.* (דזשאנק'-רינג) אין א דאמפּף־מאשין — דער עלאסטישער רינג ארום דעם קאלבען אין צילינדער, וועלכער מאכט איהם שטייף צו די ווענטלעך און לאזט ניט דורך קיין דאמפּף.

Ju'no *n.* (דזשו'-נאו) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — יונא אדער יונאנא, די געטין פון הימעל; איינער פון די פּלאנעטען וואס בעוועגען זיך ארום דער זון.

jun'ta *n.* (דזשאנ'-טא) א פערזאמלונג; אין שפּאניען — א געזעצגעבענדע פערזאמלונג פון גאנצען לאנד אדער פון א בעזונדערער געגענד.

jun'to *n.* (דזשאנ'-טאו) א געהיימער ראטה; א בונד פון פּאליטישע פערשווערער.

Ju'piter *n.* (דזשו'-פּי-טער) יופּיטער [דער הויפּט־גאט ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער; דער גרעסטער פּלאנעט אדער וואנדעל־שטערען].

jupon' *n.* (דשו-פּאן) א קורץ, אונטערשטע קליידעל געוועבט פון ליין און וואל; א מענער־מאנטעל, וועלכען מען פלעגט טראגען אין מיטעלאלטער.

ju'ral *a.* (דזשו'-רעל) וואס איז שייך צו יוריספּרודענץ.

Ju'ra lime'stone (דזשו'-רא לאימ'-סטאון) א מין קאלך־שטיין.

Juras'sic *a.* (דזשו-רעס'-איק) וואס איז שייך צו די יורא־בערג [אין דער שווייץ]; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער יורא־פעריאדע. ז. *Jurassic period*

Juras'sic pe'riod (דזשו-רעס'-איק פּי'-רי-אד) אין געאלאגיע — די פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען זיך אויסגעבילדעט די שטיינ־שיכטען, פון וועלכע עס זיינען געבויט די יורא־בערג. אין יענער צייט האבען געלעבט אויף דער ערד די משונה'דיגע חיות, וועלכע מען געפינט איצט פערשטיינערט אין דער ערד, ווי די איכטיאזאורוס, טעלעאזאורוס א. ד. ג.].

ju'rat *n.* (דזשו'-רעט) א געשווארענער בעאמטער אין א קהילה [ווי א מאגיסטראט]; אן אפיציעלע צושריפט אונטער א געשווארענעם צייגניס, אז אלץ וואס דארטען איז געזאגט איז ריכטיג.

ju'ratory *a.* (דזשו'-רע-טא-רי) וואס איז שייך צו א שבועה.

ju're divi'no (דזשו'-ריע די-וואַי'-נאָו) דורך געטליכען רעכט. ז. *divine right*

jurid'ic *a.* (דזשו-ריד'-איק) ז. *juridical*

jurid'ical *a.* (דזשו-ריד'-אי-קעל) יורידיש; געריכטליך.

jurid'ically *adv.* (דזשו-ריד'-אי-קעל-אי) אויף אַ יורידישען אָדער געריכטליכען שטייגער.

juriscon'sult *n.* (דזשו-ריס-קאָנ'-סאַלט) אַ יוריסקאָנסולט, אַ קענער פון יוריספּרודענץ; אַ יוריסט.

jurisdic'tion *n.* (דזשו-ריס-דיק'-שאַן) יוריסדיקציע, די ריכטערליכע מאַכט, די געזעצליכע איבערהערשאַפט; דאָס געזעצליכע רעכט צו משפּט'ן; דאָס רעכט צו מאַכען געזעצען און תקנות; אַ געריכטס-בעצירק; די געגענד, וועלכע געפינט זיך אונטער דער יוריסדיקציע פון אימעצען אָדער פון עפּעס.

jurisdic'tional *a.* (דזשו-ריס-דיק'-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו יוריסדיקציע. ז. *jurisdiction*

jurispru'dence *n.* (דזשו-ריס-פּרו'-דענס) יוריספּרודענץ, רעכטס-וויסענשאַפט, געזעץ-קענטניס; די אַלגעמיינע געזעצגעבונג פון אַ לאַנד.

jurispruden'tial *a.* (דזשו-ריס-פּרו-דענ'-שעל) וואָס איז שייך צו יוריספּרודענץ [רעכטס-וויסענשאַפט].

ju'rist *n.* (דזשו'-ריסט) אַ יוריסט, אַ געזעץ-קענער; אַ סטודענט פון יורידישען פאַקולטעט.

juris'tic *a.* (דזשו-ריס'-טיק) וואָס איז שייך צו יוריספּרודענץ אָדער רעכטס-וויסענשאַפט; ריכטערליך, געזעצליך.

juris'tical *a.* (דזשו-ריס'-טי-קעל) ז. *juristic*

juris'tically *adv.* (דזשו-ריס'-טי-קעל-אי) אויף אַ יוריסטישען, ריכטערליכען אָדער געזעצליכען שטייגער.

jur'-nut *n.* (דזשויר'-נאַט) דער ערד-נוס.

ju'ror *n.* (דזשו'-ראָר) אַ געריכטס-געשווארענער, אַ מיטגליעד פון אַ דזשורי.

ju'ry *n.* (דזשו'-רי) אַ דזשורי, געריכטס-געשווארענע; אַ גרופּע פון אויסגעקליבענע מענשען, וועלכע בעשטימען פּריזען און אַנדערע בעלוינונגען אויף אַן אויסשטעלונג א. ד. ג.

ju'ry-box *n.* (דזשו'-רי-באָקס) אַן אָרום-געצאַמטער פּלאַץ אין געריכט, וואו עס זיצען די געריכטס-געשווארענע.

ju'ry-leg *n.* (דזשו'-רי-לעג) אַ הילצערנער פוס [ביי אַ קאַליקע].

ju'ry-list *n.* (דזשו'-רי-ליסט) אַ צעטעל מיט נעמען פון מענשען, וועלכע קענען אויפגעפאָדערט ווערען צו ערפילען די פליכטען פון געריכטס-געשווארענע.

ju'ryman *n.* (דזשו'-רי-מען) ז. *juror*

ju'ry-mast *n.* (דזשו'-רי-מעסט) אַ צייטווייליגע מאַסט אויף אַ שיף וואָס ווערט געברויכט, ווען די שטענדיגע מאַסט ווערט צובראָכען.

ju'ry-pan'el *n.* (דזשו'-רי-פּענ'-על) די ליסטע פון די בירגער פון וועלכע מען וועהלט די געשווארענע.

ju'ry-proc'ess *n.* (דזשו'-רי-פּראָס'-עס) אַ געריכטליכע אויפפאָדערונג צוזאַמענצורופען אַ שוואור-געריכט.

ju'ry-rig *n.* (דזשו'-רי-ריג) אַ זאַפּאַסנער שטריק אויף אַ שיף, געברויכט אין אַ נויט-פאַל.

ju'ry-rigged *a.* (דזשו'-רי-ריגד) וואָס איז בעפעסטיגט מיט אַ זאַפּאַסנעם שטריק [וועגען אַ שיף].

ju'rywoman *n.* (דזשו'-רי-הוואומ-ען) אַ געריכטס-געשווארענע.

jus *n.* (דזשאַס) רעכט; דאָס וואָס קען ערקלערט ווערען אַלס רעכט אָדער געזעץ.

just *a., adv., n. and v.* (דזשאַסט) גערעכט, גערעכטיג; ריכטיג; צוגעפּאַסט; ווי עס דאַרף זיין; קאָרעקט; אַקוראַט, פּינקטליך; פאָלקאָם; גענוי; טריי; בלויז; נאָר-וואָס; אַקאָרשט; אַ געפעכט מיט שפּיזען אָדער שווערדען; אַ טורניר, אַ ריטערליכער וועט-קאַמפּף; נעהמען אַנטייל אין אַ געפעכט מיט שפּיזען אָדער שווערדען.

just as (דזשאַסט עז) פּונקט אַזוי ווי.
I shall do **just as** you request.

just by (דזשאַסט באַי) האַרט נעבען.
His cottage is situated **just by** the brook.

juste'-au-corps' *n.* (זשוסט'-או-קאָהר') אַן ענגער מאַנטעל מיט לאַנגע פּאָלעס, וועלכען מענער פלעגען טראָגען צום סוף פון 18טען יאָהרהונדערט; אַן אויבערשט פרויען-קלייד פון 17טען יאָהרהונדערט.

juste milieu' (זשוסט מי-ליעי') דער ריכטיגער מיטעל, דער באַלאַנס אָדער גלייכגעוויכט צווישען צוויי עקסטרעמען; מיטעלמעסיגקייט אין פּאָליטיק און מלוכה-פיהרונג.

jus'tice *n.* (דזשאַס'-טיס) גערעכטיגקייט; יושר; אַ שופט, אַ ריכטער.

jus'tice of the peace (דזשאַס'-טיס אָוו טהי פּיעס) אַ פריעדענס-ריכטער.

jus'ticer *n.* (דזשאַס'-טיס-ער) אַ ריכטער.

jus'ticeship *n.* (דזשאַס'-טיס-שיפּ) דאָס אַמט אָדער די ווירדע פון אַ ריכטער.

justi'ciable *a.* (דזשאַס-טיש'-אי-עבל) וואָס איז אונטערגעוואָרפען דעם געריכט; געריכטסבאַר.

justi'ciar *n.* (דזשאַס-טיש'-אי-ער) אַ ריכטער; אין אַלטען ענגלאַנד — דער הויפּט-ריכטער פון לאַנד, דער שני-למלך.

justi'ciary *a. and n.* (דזשאַס-טיש'-אי-ע-רי) וואָס איז שייך צום געזעץ אָדער געריכט; אין אַלטען ענגלאַנד — דער הויפּט-ריכטער פון לאַנד.

justifiabil'ity *n.* (דזשאַס-טי-פאַי-ע-ביל'-אי-טי) ז. *justifiableness*

jus'tifiable *a.* (דזשאַס'-טי-פאַי-עבל) וואָס מען קען גערעכט מאַכען; וואָס מען קען רעכטפערטיגען; רעכטמעסיג.
His conduct under the circumstances was justifiable.

jus'tifiableness *n.* (דזשאַס'-טי-פאַי-עבל-נעס) רעכטמעסיגקייט; דאָס קענען גערעכטפערטיגט ווערען.

jus'tifiably *adv.* (דזשאַס'-טי-פאַי-ע-בלי) דורך רעכטפערטיגונג.

justifica'tion *n.* (דזשאַס-טי-פי-קיי'-שאַן) די רעכטפערטיגונג, די רעכטמאַכונג, די פערענטפערונג, די פערטיידיגונג; די בעווייזונג, דער בעווייז; די גלייך-מאַכונג, צוזאַמענפּאַסונג.

justifica'tion by faith (דזשאַס-טי-פי-קיי'-שאַן באַי פּייטה) די רעכטפערטיגונג דורך אמונה [אין דער קריסטליכער רעליגיאָן — די לעהרע אַז די השפּעה פון געטליכקייט, וועלכע יעדער קען איבערנעהמען, רעכטפערטיגט דעם מענשען און איז מכפּר אויף זיינע זינד].

jus'tificative *a.* (דזשאַס'-טי-פי-קיי-טיוו) וואָס רעכטפערטיגט; וואָס בעווייזט די אונשולד.

jus'tificator *n.* (דזשאַס'-טי-פי-קיי-טאָר) וואָס רעכטפערטיגט אָדער פערטיידיגט.

jus'tificatory *a.* (דזשאַס'-טי-פי-קיי-טאַ-רי) רעכטפערטיגענד, פערענטפערענד, פערטיידיגענד.

jus'tifier *n.* (דזשאַס'-טי-פאַי-ער) אַ רעכטפערטיגער, אַ פערטיידיגער, אַ פערענטפערער; אַ גלייך-מאַכער, אַ צופּאַסער, אַ צוזאַמענפּאַסער.

jus'tify *v.* (דזשאַס'-טי-פאַי) רעכטפערטיגען; פערענטפערען, פערטיידיגען; פריישפּרעכען; גלייך מאַכען [שריפט-זאַץ].

just in time (דזשאַסט אין טאַים) פּונקט אין צייט, פּונקט צו דער מינוט.

jus'tle *v. and n.* (דזשאַסל) ז. *jostle*

just'ly *adv.* (דזשאַסט'-לי) אויף אַ גערעכטען אופן; אויף אַ ריכטיגען שטייגער.

just'ness *n.* (דזשאַסט'-נעס) ריכטיגקייט, גענויאיגקייט; גערעכטיגקייט.

just now (דזשאַסט נאַו) אָט ערשט, אַקאָרשט.
He said he would see me later but not just now.

just so (דזשאַסט סאָו) אָט אַזוי, פּונקט אַזוי.

just the thing (דזשאַסט טהי טהינג) פּונקט די זאַך; צוגעטראָפען.

jut *v. and n.* (דזשאַט) אַבשטעהען [ווי אַ בערגעל אָדער אַ הויקער]; אַרויסשטאַרצען; אַן אַבשפּרונג, אַן אַבשטעהונג; אַן אַרויסשטאַרצונג.

jute *n.* (דזשוט) די יוטע אָדער אינדישע פלאַקס [אַ הויכע גראָז-אַרטיגע פלאַנצע וואָס וואַקסט אין אָסט-אינדיען און אַמעריקאַ. די שטענגלעך פון דיזער פלאַנצע גיבען שטאַרקע פאַזערען אָדער פעדים, פון וועלכע מען מאַכט זעק, קאָווערען און מעבעל-בעציהונגען].

jut of land (דזשאַט אָוו לענד) אַ שטיקעל ערד וואָס שטאַרצט אַרויס אין ים.

jut'tingly *adv.* (דזשאַט'-אינג-לי) אויף אַן אַרויסגעשטאַרצטען אופן.

jut'-win'dow *n.* (דזשאַט'-הווינ'-דאָו) אַ פענסטער וואָס שטאַרצט אַרויס פון וואַנד.

ju'venal *n.* (דזשו'-וע-נעל) אַ אינגעל, אַ יונגערמאַן.

juvenes'cence *n.* (דזשו-וע-נעס'-ענס) די פעריינגונג; דאָס ווערען יונג.

ju'venile *a. and n.* (דזשו'-וע-ניל) יוגענדליך, יונג; אַ יונגלינג, אַ יונגער מאַן; אַ בוך געשריבען פאַר יונגלינגע; אַן אַקטיאָר, וועלכער שפּיעלט די ראָלע פון יונגלינגע.

juvenil'ia *n.* (דזשו-וע-ניל'-אי-אַ) זאַכען וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען אין דער יוגענד; שריפטען פון דער יוגענדצייט.

juvenil'ity *n.* (דזשו-וע-ניל'-אי-טי) יוגענדליכקייט, דאָס זיין יונג; דאָס וואָס איז כאַראַקטעריסטיש פאַר אַ יונגלינג; זאָרגלאָזיגקייט; יוגענד-פעהלער.

juxtapose' *v.* (דזשאַקס-טאַ-פּאָוז') צונויפשטעלען האַרט איינע ביי די אַנדערע; שטעלען זייט ביי זייט.

juxtapos'it *v.* (דזשאַקס-טאַ-פּאָז'-איט) ז. *juxtapose*

juxtaposi'tion *n.* (דזשאַקס-טאַ-פּאָ-זיש'-אַן) די נעבען-איינאַנדער-שטעהונג; דאָס צונויפשטעלען זאַכען האַרט איינע נעבען די אַנדערע.

juxtaposi'tional *a.* (דזשאַקס-טאַ-פּאָ-זיש'-אַנ-על) וואָס איז צונויפגעשטעלט האַרט צו אַן אַנדער זאַך; וואָס איז צוגעוואַקסען.

K

K, k (קיי) דער עלפטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Ka'aba *n.* (קא'–בא) די קאאבא [א הייליגער מאכמעדאנישער טעמפעל אין מעקקא, וואו עס געפינט זיך א שווארצער הייליגער שטיין וועגען וועלכען די מאכמעדאנער גלויבען, אז ער איז אראבגעפאלען פון הימעל].

kab'ala *n.* (קעב'–א–לא) קבלה, סתרי תורה.

kabalas'sou *n.* (קעב–ע–לעס'–או) די ריעזען=ארמאדילא. ז. *armadillo*

kabas'sou *n.* (קע–בעס'–או) ז. *kabalassou*

kab'bala *n.* (קעב'–א–לא) ז. *kabala*

kab'balah *n.* (קעב'–א–לא) ז. *kabala*

Kabyle' *n.* (קע–באיל') א קאביל, א מיטגליעד פון דער קאבילען=ראסע [א בערבערישע ראסע אין אלזשיר]; די קאבילען=שפראך.

kad'dish *n.* (קעד'–איש) קדיש [א אידישע תפילה].

ka'di *n.* (קיי'–די) א קאדי [א מאכמעדאנישער ריכטער].

ka'ffeeklatsch *n.* (קא'–פע–קלאטש) א קאפעקלאטש [א נאכמיטאג=אונטערהאלטונג ביי טהעע אדער קאפע].

Kaf'fer *n. and a.* (קעפ'–איר) ז. *Kafir*

Kaf'fir *n. and a.* (קעפ'–איר) ז. *Kafir*

Kaf'ir *n. and a.* (קעפ'–איר) אן אונגלויביגער [א נאמען מיט וועלכען די מאכמעדאנער בעצייכענען די קריסטען און די געגעצנדיענער]; א קאפער [א מיטגליעד פון א זיד=אפריקאנישער נעגער=ראסע] אדער א מיטגליעד פון א ראסע אין די בערג פון אפגאניסטאן; קאפריש, וואס איז שייך צו די קאפערם.

Kaf'ir-corn *n.* (קעפ'–איר–קאהרן) אינדישע הירזש [זארגא=הירזש].

kaf'tan *n.* (קעפ'–טען) א קאפטאן.

kag'o *n.* (קעג'–או) אזא יאפאנישער פאלאנקין [טראג=שטוהל].

ka'gou *n.* (קא'–גו) ז. *kagu*

ka'gu *n.* (קא'–גו) די קאגו [אזא נאכטפויגעל פון ניי=קאלעדאניע, עהנליך צו א צאפליא].

kaguan' *n.* (קא–גו–ען') דער פליהענדער לעמור. ז. *Lemur*

ka'hau *n.* (קא'–האה) די קאהאו אדער די נאז=אפע [אזא מאלפע].

ka'iak *n.* (קא'–יעק) א יאגד=שיפעל אין די קאלטע טיילען פון אמעריקא וואס איז בעשיצט מיט פעל געגען דער קעלט.

kaif *n.* (קאיף) אונגעשטערטע רוה אלס צושטאנד פון העכסטער גליקזעליגקייט [ביי די אראבער].

kail *n.* (קייל) בלעטער=קרויט; קרויט=זופ; א קעגעל [ז. *ninepins*].

kails *n.* (קיילז) אזא שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען קייקעלט אן אייזערנעם באל צווישען ניין גריבעלעך אין דער ערד [צו דריי אין א רייה].

kaimakam' *n.* (קאי–מע–קעם') א קאימאקאם, א טערקישער אפיציער, אן אדמיניסטראטיווער בעאמטער אין טערקיי.

kaique' *n.* (קע–איק') אזא לאנג, שמאל שיפעל; אזא מין פאפוגאי.

Kai'ser *n.* (קאי'–זער) דער דייטשער קייזער.

kai'ser *n.* (קאי'–זער) א קייזער.

kak'apo *n.* (קעק'–ע–פאו) דער ניי=זעעלאנדישער גרינליכער פאפוגאי [א נאכט=פויגעל, גרוים ווי א ראב].

Kakapo

ka'lan *n.* (קיי'–לען) א ים=אטער אדער ווידרא. ז. *otter*

kale *n.* (קייל) בלעטער=קרויט [קרויט וואס וואקסט בלויז אין בלעטער און בילדעט זיך ניט אין קעפ]; קרויט; קרויט=זופ.

kalei'dograph *n.* (קע–לאי'–דא–גרעף) א קאליידאגראף [אן אינסטרומענט וואס צייגט אויף א לייווענט די פיעל=פארביגע סימעטרישע פיגורען פון א קאליידאסקאפ. ז. *kaleidoscope*

kalei'dophon *n.* (קע–לאי'–דא–פאן) ז. *kaleidophone*

kalei'dophone *n.* (קע–לאי'–דא–פאון) א קאליידאפאן [אן אינסטרומענט, וועלכער צייגט די וויבראציאנען פון אן עלאסטישער פלאטע אדער שטאנג אום צו אילוסטרירען די קלאנגען=וועלען].

kalei'doscope *n.* (קע–לאי'–דא–סקאופ) א קאליידאסקאפ [אן אפטישער אינסטרומענט אין דער פארם פון א רעהר, אין וועלכען עס געפינען זיך צוויי שפיעגלען אנגעבויגען איינער צום צווייטען אונטער א געוויסען ווינקעל און פערשיעדען=פארביגע שטיקלעך גלאז. ווען מען דרעהט דעם קאליידאסקאפ, בילדען זיך פערשיעדען=פארביגע סימעטרישע פיגורען].

kaleidoscop'ic *a.* (קע–לאי–דא–סקאפ'–איק) קאליידאסקאפיש; וואס ענדערט די פארם און פארבען ווי אין א קאליידאסקאפ. ז. *kaleidoscope*

kaleidoscop'ical *a.* (קע–לאי–דא–סקאפ'–אי–קעל) ז. *kaleidoscopic*

kaleidoscop'ically *a.* (קע–לאי–דא–סקאפ'–אי–קעל–אי) אזוי ווי אין א פאנאראמע, אזוי ווי אין א קאליידאסקאפ.

kal'endar *n.* (קעל'–ען–דער) א פרעסמאשין אין דער פאבריקאציאן פון געוואנד און פאפיער.

kal'i *n.* (קעל'–אי) די זאלצקרויט [אזא שטעכיגע פלאנצע]; פאטאש.

ka'li *n.* (קא'–ליע) אזא מין טעפיך; דער מיטעלסטער גרויסער טעפיך אין א פערזישען צימער.

ka'lif *n.* (קיי'–ליף) א קאליף. ז. *calif*

ka'lifate *n.* (קיי'–לי–פייט) ז. *califate*

kal'iform *a.* (קעל'–אי–פארם) עהנליך צו זאלצקרויט [אזא שטעכיגע פלאנצע].

kalig'enous *a.* (קע–לידזש'–ע–נאס) וואס פראדוצירט אלקאלי אדער לויגזאלץ. ז. *alkali*

kal'in *n.* (קעל'–אין) די זאלצקרויט [אזא שטעכיגע פלאנצע]; פאטאש.

ka'lium *n.* (קיי'–לי–אם) קאליום, פאטאש.

Kalli'ope *n.* (קע–לאי'–א–פי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די מוזע, די געטין פון דער רעדנער=קונסט און העלדען=געדיכטע.

Kal'mia *n.* (קעל'–מי–א) די קאלמיע [א מין נארד=אמעריקאנער פלאנצען וועלכע האבען אימער גרינע בלעטער און אויף וועלכע עס וואקסען בינטלעך בלומען פון ווייסען אדער ליליען=קאליר].

Kal'muck *n.* (קעל'–מאק) א קאלמיק [די קאלמיקען בעלאנגען צו דער מאנגאלישער ראסע און געפינען זיך אין כינא, סיביר און אין די זיד=אסט טיילען פון אייראפעאישען רוסלאנד]; די קאלמיקען=שפראך.

kal'somine *n. and v.* (קעל'–סא–מין) א פיינער זארט קאלך צום קאלכען הייזער; קאלכען.

kalyp'tra *n.* (קע–ליפ'–טרא) א דינער וואואל אדער א טול וואס די פארצייטיגע גריכישע פרויען פלעגען טראגען אויף'ן געזיכט און אויף'ן קאפ.

Kam'chadale *n.* (קעמ'–טשע–דייל) א קאמטשאדאל [אן איינוואהנער פון קאמטשאטקא, א האלב=אינזעל אין סיביר].

Kamchat'kan *a. and n.* (קעמ–טשעט'–קען) וואס איז שייך צו אדער געפינט זיך אין קאמטשאטקא [א האלב=אינזעל אין סיביר]; אן איינוואהנער פון קאמטשאטקא, א קאמטשאדאל; די קאמטשאדאלען=שפראך.

kamptu'licon *n.* (קעמפ–טיו'–לי–קאן) קאמפטוליקאן [א מין ווייכער קאוויאר פון קארק און גוטאפערטשא].

kam'sin *n.* (קעמ'–סין) דער כאמסין [א רעגעלמעסיגער הייסער זיד=אסט ווינד וואס בלאזט אין עגיפטען אין פערלויף פון פופציג טעג אנפאנגענדיג אין מערץ].

Kan. אבקירצונג פון *Kansas* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Kanak'a *n.* (קע–נעק'–א) א קאנאקע [אן איינוואהנער פון די האוואאי אדער סאנדוויטש אינזלען]; אן איינוואהנער פון די אינזלען אין די זיד=טיילען פון דעם פאסיפישען אקעאן.

kangaroo' *n.* (קענ–גע–רוה') א קענגערו [אן אויסטראלישע שפרינגענדע חיה מיט

הינטערשטע פיס לענגער ווי די פאדערשטע און מיט א נאכהענגענדען בייטעל, אין וועלכען זי האלט די קינדער, ווען זיי זיינען נאך קליין].

Kangaroo

Kans. אבקירצונג פון *Kansas* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Kan'tian *a.* and *n.* (קענ'-טי-ען) וואס איז שייך צום דייטשען פילאזאף עמנואל קאנט [געבארען 1724, געשטארבען 1804] אדער צו זיין פילאזאפישער סיסטעם; אן אנהענגער פון קאנט'ס פילאזאפיע.

Kan'tianism *n.* (קענ'-טי-ען-איזם) די פילאזאפישע סיסטעם פון דעם דייטשען פילאזאף עמנואל קאנט. ז. *critical philosophy*.

kan'ticoy *n.* (קענ'-טי-קאי) ז. *kantikoy*.

kan'tikoy *n.* (קענ'-טי-קאי) א טאנץ [הויפטזעכליך א רעליגיעזער] ביי די אמעריקאנער אינדיאנער; אן אונטערהאלט מיט טענץ.

Kan'tism *n.* (קענ'-טיזם) ז. *Kantianism*.

Kan'tist *n.* (קענ'-טיסט) אן אנהענגער פון קאנט'ען אדער פון זיין פילאזאפישער סיסטעם.

ka'olin *n.* (קיי'-א-לין) קאאלין [פארצעלײַ-ערד].

ka'olinize *v.* (קיי'-א-לינ-איז) פערוואנדלען אין קאאלין [פארצעלײַ-ערד].

kapell'meister *n.* (קע-פעל'-מאיס-טער) א קאפעלמייסטער, א דירינענט פון א ארקעסטער.

kar'agan *n.* (קער'-ע-גען) דער קאראגאן [דער סטעפען-פוקס].

Ka'raism *n.* (קיי'-רא-איזם) די לעהרע פון די קאראאימען אדער קראים [א אידישע סעקטע וואס איז געגרינדעט געווארען אין מיטען פון 8טען יאהרהונדערט און וועלכע אנערקענט נור די תורה שבכתב, אבלייקענענדיג די אויטאריטעט פון'ם תלמוד. אם מעהרסטען געפינען זיי זיך אין קרים, רוסלאנד און טיילוויז אין טערקיי].

Ka'raite *n.* (קיי'-רא-איט) א קאראאים אדער קראי. ז. *Karaism*.

kar'at *n.* (קער'-עט) א קאראט. ז. *carat*.

Kas'ack *n.* (קעס'-עק) א קאזאק.

Kashmir'ian *a.* (קעש-מיר'-אי-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט קאשמיר [אין אינדיען].

katabol'ic *a.* (קעט-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צו קאטאבאליזם. ז. *catabolism*.

katab'olism *n.* (קעט-עב'-א-ליזם) קאטאבאליזם. ז. *catabolism*.

katato'nia *n.* (קעט-ע-טאו'-ני-א) א קראנקהייט, ביי וועלכער עס בייטען זיך פעריאדיש די אנפעלע פון משוגעת און מעלאנכאליע און פון עפילעפסיע.

katato'niac *a.* (קעט-ע-טאו'-ני-עק) וואס ליידט פון אנפעלע פון משוגעת, מעלאנכאליע און עפילעפסיע. ז. *katatonia*.

katch'up *n.* (קעטש'-אפ) ז. *catchup*.

kat'ipo *n.* (קעט'-אי-פאו) אזא גיפטיגע שפין.

kat'sup *n.* (קעט'-סאפ) ז. *catchup*.

ka'tydid *n.* (קיי'-טי-דיד) א קאטידיד [אזא גרויסער, גרינער אינזעקט, וועלכער גיט ארויס א רוישענדען קלאנג].

Katydid

kau'ri *n.* (קאו'-רי) אזא בוים אין ניי-זעעלאנד [ער דערגרייכט אפט ביז 180 פוס הויך און זיין האלץ ווערט געברויכט פאר מאסטען, שיפדעקען, בריקען א. ז. וו.]; דער פעך, די גומי פון דיעזען בוים.

kau'ri-pine *n.* (קאו'-רי-פאין) אזא בוים. ז. *kauri*.

kavass' *n.* (קע-וועס') א קאוואס, א טערקישער פאליציי-בעאמטער; א מיליטערישער קוריער וואס בעגלייט א טערקישען הויכען בעאמטען.

kawn *n.* (קאהן) ז. *khan*.

kaw'rie *n.* (קאו'-רי) ז. *kauri*.

ka'yak *n.* (קא'-יעק) ז. *kaiak*.

keb'lah *n.* (קעב'-לאה) די ריכטונג נאך מעקא [נאך וועלכער די מאכמעדאנער שטעלען זיך אוועק ביים מתפלל זיין]; א פערהייליגטע זאך.

keck *v.* and *n.* (קעק) ווארגען, זיך מאכען בעוועגונגען ווי מען וואלט געוואלט ברעכען; א פלאנצע מיט אן אויסגעהוילטען שטענגעל; דאס מאכען בעוועגונגען ווי מען וואלט געוואלט ברעכען; דאס ווארגען זיך.

keck'ish *a.* (קעק'-איש) וואס האט א נייגונג צו ברעכען [מייקענען].

keck'le *v.* (קעקל) ארומוויקלען מיט שטריק [אויף שיפען]; מאכען א בעוועגונג ווי מען וואלט געוואלט ברעכען.

keck'lish *a.* (קעק'-ליש) ז. *keckish*.

keck'son *n.* (קעק'-סאן) אן אויסגעהוילטער שטענגעל פון א פלאנצע.

kedge *v.*, *n.* and *a.* (קעדזש) ציהען א שיף מיט דער הילף פון א שטריק צוגעמשעפעט צו אן אנקער; א קליינער אנקער; לעבעדיג, מונטער.

kedge'-an'chor *n.* (קעדזש'-ענ'-קאר) א וואורף-אנקער, אזא קליינער אנקער.

kedg'y *a.* (קעדזש'-אי) לעבעדיג, מונטער.

ked'lack *n.* (קעד'-לעק) פעלד-זענעפט [אזא פלאנצע].

keel *n.* and *v.* (קיעל) א קיעל, דער גרונד-באלקען פון א שיף; אזא שיף; קויהלען-מאס פון 21 טון; אין ברויערייען — א פאס אבצוקיהלען די געטרענקע; פאהרען אויף'ן וואסער; צומאכען א קיעל; אומקעהרען א שיף מיט'ן דעק ארויף.

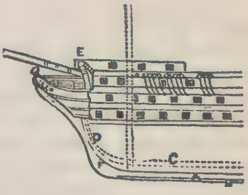

Keel

kee'lage *n.* (קיע'-לעדזש) האפען-געלד; דאס רעכט צו פאדערען האפען-געלד.

keel'-bill *n.* (קיעל'-ביל) אזא פויגעל אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא. זיינע פעדערען זיינען פון שווארצען קאליר מיט א מעטאל-גלאנץ.

keel'-boat *n.* (קיעל'-באוט) א פלאכע שיף, א קויהלען-שיף, א משא-שיף, א בארזשע.

keeled *a.* (קיעלד) וואס האט א קיעל, וואס האט עטוואס עהנליכעס צום גרונד-באלקען פון א שיף.

kee'ler *n.* (קיע'-לער) איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף א קויהלען-בארזשע; א קעסעל [צום וואשען]; א קאסטען צום קאנזערווירען אדער זאלצען מאקרעלען.

keel'hale *v.* (קיעל'-הייל) ז. *keelhaul*.

keel'haul *v.* (קיעל'-האהל) לעגען א שיף אויף א זייט אום זי צו פערריכטען; דורכשלעפען מיט א שטריק אונטער'ן גרונד-באלקען פון א שיף [אלס בעשטראפונג פאר מאטראזען אין די אמאליגע צייטען]; שטארק אויסריידען.

keel'hauling *n.* (קיעל'-האה-לינג) דאס לעגען א שיף אויף א זייט אום זי צו פערריכטען; דאס דורכשלעפען מיט שטריק אונטער'ן גרונד-באלקען פון א שיף [אלס שטראף].

kee'ling *n.* (קיע'-לינג) דער שטאק-פיש. ז. *codfish*.

keel'man *n.* (קיעל'-מען) איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף א קויהלען-בארזשע.

keel'rake *v.* (קיעל'-רייק) ז. *keelhaul*.

keel'raking *n.* (קיעל'-ריי-קינג) ז. *keelhauling*.

keel'-shaped *a.* (קיעל'-שייפט) וואס האט די פארם פון א קיעל אדער גרונד-באלקען פון א שיף.

keel'son *n.* (קיעל'-סאן) דער באלקען וואס ליגעט איבער דעם גרונד-באלקען פון א שיף.

keel up'wards (קיעל אפ'-הווארדז) מיט'ן קאפ אראב, פערקעהרט.

keen *a.* (קיען) שארף; דורכדרינגענד; שטעכענד, שניידענד; בייסענד; ענערגיש, העפטיג, היציג, גיעריג; שטארק.

keen ap'petite (קיען עפ'-אי-טאיט) א שטארקער אפעטיט.

keen blast (קיען בלעסט) א שטארקער ווינד, א שניידענדער ווינד.

keen cold (קיען קאולד) א שניידענדע קעלט, א ביטערע קעלט.

keen'ly *adv.* (קיענ'-לי) מיט שארפקייט; אויף א שניידענדער אדער בייסענדען אופן; מיט קראפט, מיט העפטיגקייט; אויף א דורכדרינגליכען אופן.

keen'ness *n.* (קיענ'-נעס) שארפקייט; שניידיגקייט, שטעכעדיגקייט; בייסעדיג-

קייט; גיערינגקייט; שטארקייט, העפטיג־קייט.

keen'-wit'ted *a.* (קיענ'-הוויט'-עד) שארפזיניג, שטארק וויציג.

keep *v. and n.* (קיעפ) אנ־האלטען, היטען, אויסהאלטען מיט'ן נוי־טיגען; פיהרען [ביכער, א געשעפט]; זיך אויפהאלטען, בלייבען ערגעץ; אויס־האלטונג, קעסט; פרנסה; דער הויפט שלאס־טורם.

keep a car'riage (קיעפ ע קער'-עדזש) האבען אן אייגענעם פערד און וואגען.

keep accounts' (קיעפ ע-קאונטס') פיהרען חשבונות.

keep a charge (קיעפ ע טשארדזש) האלטען אן אמט, פערוואלטען.

keep a day (קיעפ ע דיי) פייערען א טאג [געבורטס־טאג, נאמענסטאג א. ז. וו.].

keep a hold (קיעפ ע האולד) פעסט־האלטען, אנהאלטען, צוהאלטען.

keep alive' (קיעפ ע-לאיוו') 1. האלטען פריש; מאכען מונטער, לעבעדיג; 2. דער־האלטען ביים לעבען.

2. The doctor used oxygen to **keep** the patient alive.

keep aloof' (קיעפ ע-לוהף') זיך האל־טען פון ווייטען, זיך ניט מישען.

keep an account' (קיעפ ען ע-קאונט') פיהרען א חשבון.

keep an eye on (קיעפ ען אי אן) האבען אן אויג אויף עפעס; זיין וואכ־זאם אויף עפעס.

keep an of'fice (קיעפ ען אפ'-איס) האלטען אן אמט, פערטרעטען א שטעלע.

keep apart' (קיעפ ע-פארט') האלטען אבגעזונדערט; זיך האלטען פון ווייטען.

keep a prom'ise (קיעפ ע פראמ'-איס) האלטען ווארט; נאכקומען א פער־שפרעכען.

keep a seat (קיעפ ע סיעט) בלייבען זי־צען, אנהאלטען דעם זיץ־פלאץ.

keep at arm's length (קיעפ עט ארמז לענגטה) האלטען פון ווייטען.

keep at a stand (קיעפ עט ע סטענד) בלייבען אין דעמזעלבען צושטאנד, ניט געהן ווייטער.

keep at a stay (קיעפ עט ע סטיי) האלטען אין צוים, אבהאלטען.

keep at it (קיעפ עט איט) מיט עקשנות אנגעהן ווייטער מיט דער ארבייט.

keep away' (קיעפ ע-הוויי') זיך האל־טען פון ווייטענס.

keep a way (קיעפ ע הוויי) האלטען זיך אויף דעמזעלביגען וועג, געהן אין דערזעלבער ריכטונג.

keep back (קיעפ בעק) צוריקהאלטען, אבהאלטען; בעהאלטען אין זיך אדער פאר זיך, ניט איבערגעבען.

keep books (קיעפ בוקס) פיהרען גע־שעפטס־ביכער, זיין א בוכהאלטער.

keep clear of (קיעפ קליער אוו) אויס־ווייכען, אויסמיידען.

keep close (קיעפ קלאוס) האלטען זיך איינגעשלאסען, איינזאם, צוריקגעצויגען; האלטען בסוד.

keep com'pany (קיעפ קאמ'-פע-ני) זיין צוזאמען; לייסטען געזעלשאפט; בע־גלייטען; אומגעהן [ווי מיט א געליעב־טען אדער געליעבטער].

keep com'pass (קיעפ קאמ'-פעס) זיך האלטען אין בעשטימטע גרענעצען, זיך אויפפיהרען אנשטענדיג.

keep coun'sel (קיעפ קאונ'-סעל) האל־טען בסוד [א געשפרעך, בעשלוס אדער בעראטונג].

keep count (קיעפ קאונט) צעהלען.

keep coun'tenance (קיעפ קאונ'-טע-נענס) מאכען אן ערנסט פנים, זיך איינ־האלטען פון לאכען.

keep course (קיעפ קאורס) זיך בעוועגען אין דערזעלבער ריכטונג.

keep dark (קיעפ דארק) פערשווייגען, האלטען בסוד.

keep dis'tance (קיעפ דיס'-טענס) זיך האלטען פון ווייטענס.

keep down (קיעפ דאון) ארונטערדריי־קען, האלטען אויף א נידריגער שטופע, ניט לאזען זיך אויפהויבען; אונטערדריי־קען.

keep dry (קיעפ דראי) האלטען טרו־קען; זיין ניכטער.

keep ear'ly hours (קיעפ אויר'-לי אורז) קומען פריה אהיים, געהן פריה שלאפען.

kee'per *n.* (קיע'-פער) א האלטער; עטוואס וואס בינדט צוזאמען; א היטער, א שומר, א וועכטער; אן אויפזעהער.

kee'peress *n.* (קיע'-פער-עס) א היטע־רין, א וועכטערין, אן אויפזעהערין.

kee'perless *a.* (קיע'-פער-לעס) אהן אויפזיכט, אהן בעוואכונג; אונגעצוימט, אונגעשטערט.

kee'per of the priv'y purse ((קיע'-פער אוו טהי פריוו'-אי פוירס) דער פרי־וואט־קאסירער פון ענגלישען קעניג אדער קעניגין; דער אינטענדאנט פון דער קע־ניגליכער ציוויל־ליסטע [דער קאסירער פון דעם געהאלט וואס דער קעניג קריעגט פאר זיך און פאר זיין פאמיליע].

kee'pership *n.* (קיע'-פער-שיפ) דאס אמט פון אן אויפזעהער.

keep fair with (קיעפ פעהר הוויטה) זיין אין פריינדליכע בעציהונגען.

keep faith (קיעפ פייטה) האלטען ווארט.

keep from (קיעפ פראם) זיך צוריק־האלטען פון עפעס; זיך האלטען פון ווייטענס פון עפעס.

keep go'ing (קיעפ גאו'-אינג) אנהאל־טען, ווייטער אנגעהן, פארטזעצען.

keep good hours (קיעפ גוד אורז) פריה אהיים קומען אין אבענד, געהן פריה שלאפען.

keep ground (קיעפ גראונד) ניט צוריק־טרעטען; בלייבען אין דערזעלבער פא־זיציאן.

keep house (קיעפ האוס) פיהרען א הויז, פיהרען בעל־הבית'ישקייט.

keep in (קיעפ אין) איינשפארען, האל־טען איינגעשפארט [הויפטזעכליך א שי־לער נאך די געוועהנליכע לעהר־שטונדען]; פערשווייגען, ניט אויסזאגען, האלטען אין זיך, האלטען בסוד; איינהאלטען, צוריק־האלטען [ווי א פערד].

keep in check (קיעפ אין טשעק) האל־טען אין צוים, איינהאלטען.

keep in coun'tenance (קיעפ אין קאונ'-טע-נענס) אויפמונטערען, אונטער־שטיצען, בעגינסטיגען.

kee'ping *n.* (קיע'-פינג) האלטונג; בע־וואכונג, אויפזיכט, השגחה, פערוואלטונג; לעבענסמיטלען; שפייז; פראפארציאנא־ליטעט, צוזאמענפאסונג, הארמאניע.

keep in line (קיעפ אין לאין) געהן טריט אין טריט מיט אנדערע; געהן אין דער רייה.

keep in play (קיעפ אין פליי) אויפ־האלטען, אנהאלטען.

keep in sight (קיעפ אין סאיט) הא־בען אין אויג, האלטען אין אויג, האבען אין זינען.

keep in spir'its (קיעפ אין ספיר'-איטס) האלטען אימעצען אין גוטען מוטה.

keep in store (קיעפ אין סטאור) האל־טען צום פערקויפען; האבען אנגעגרייט; האבען אין פארראטה, אין זאפאס.

keep in touch with (קיעפ אין טאטש הוויטה) האבען פערבינדונגען, זיין נא־הענט צו עפעס, זיך אינטערעסירען מיט עפעס.

keep in view (קיעפ אין וויו) האבען אין זינען; האלטען פאר די אויגען.

keep in with (קיעפ אין הוויטה) האל־טען נאהענט; זיין נאהענט אדער פריינד־ליך; געהן האנד אין האנד.

keep late hours (קיעפ לייט אורז) געהן שפעט שלאפען, קומען שפעט אהיים.

keep life and soul togeth'er (קיעפ לאיף ענד סאול טו-געטה'-ער) קוים מיט צרות זיך דורכשלאגען.

keep off (קיעפ אף) האלטען פון דער ווייטען, אויסמיידען, צוריקהאלטען.

keep one's dis'tance (קיעפ הוואנז דיס'-טענס) זיך האלטען מיט אבשיי אדער רעספעקט; ניט האלטען זיך צו היימיש.

keep one's eyes peeled (קיעפ הוואנז איז פיעלד) האלטען די אויגען אפען; זיין וואכזאם; אכטונג געבען.

keep one's feet (קיעפ הוואנז פיעט) זיך דערהאלטען אויף די פיס [ווי ביים אויסגליטשען זיך]; בלייבען שטעהן פעסט [ביים וואקלען זיך]; אויסמיידען א פאל.

keep one's game (קיעפ הוואנז גיים) האלטען זיך אין דער ראלע.

keep one's hand in (קיעפ הוואנז הענד אין) האלטען אין פראקטיצירען עפעס.

keep one's own hand (קיעפ הוואנז אוון הענד) אליין פערוואלטען.

keep one's tem'per (קיעפ הוואנז טעמ'-פער) זיך בעהערשען, זיך קאנטרא־לירען.

keep o'pen house (קיעפ או'פן האוס) זיין גאסטפריינדליך, אויפנעהמען געסט.

keep out (קיעפ אוט) אויסענהאלטען, ניט אריינלאזען, ניט לאזען בעקומען עפעס אדער געהמען אין בעזיץ.

keep out of harm's way (קיעפ אוט אוו הארמז הוויי) אויסמיידען געפאהר.

keep out of reach (קיעפ אוט אוו ריעטש) פערבלייבען ניט דערגרייכבאר.

keep out of sight (קיעפ אוט אוו סאיט) בעהאלטען, האלטען פערבארגען.

keep o'ver (קיעפ או'-ווער) איבערהאל־טען, אבהאלטען [ביז א געוויסער צייט].

keep own coun'sel (קיעפ און קאונ'-סעל) פערשווייגען, האלטען אין זיך, האל־טען בסוד.

keep pace with (קיעפ פיים הוויטה) געהן האנד אין האנד, האלטען שריט, נאכ־האלטען.

keep peace (קיעפ פיעס) זיין רוהיג.

keep pri'vate (קיעפ פראי'-וועט) האל־טען בסוד.

keep'sake *n.* (קיעפ'-סייק) אן ערינע־רונגס־צייכען, אן אנדענקען; א געשענק־בוך פאר ימים־טובים.

keep sen'tinel (קיעפ סענ'–טי–נעל) האלטען וואך.

keep step with (קיעפ סטעפ הוויטה) האלטען שריט מיט אימעצען, ניט אבשטעהן.

keep tal'ly (קיעפ טעל'–אי) אבצייכענען, מאכען צייכענס [ווי למשל אויף די בעזונדערע צאהלען ביים מאכען א חשבון].

keep the cash (קיעפ טהי קעש) זיין א קאסירער, האלטען די קאסע.

keep the field (קיעפ טהי פיעלד) אנהאלטען די קריעגס־טהעטיגקייט, בלייבען אויף'ן שלאכטפעלד; לעבען אין לאגער; ווידערשטעהן א שונא.

keep the house (קיעפ טהי האוס) זיצען אין דער היים.

keep the land aboard' (קיעפ טהי לענד ע–באורד') זעגלען ניט ווייט פון ברעג.

keep the luff (קיעפ טהי לאף) געהן נאך'ן ווינד [וועגען שיפען].

keep the peace (קיעפ טהי פיעס) זיך פערהאלטען רוהיג, ניט שטערען די רוה.

keep the pot boil'ing (קיעפ טהי פאט באיל'–אינג) בעזארגען מיט'ן נויטווענדיגסטען, בעזארגען מיט חיונה; לעבעדיג אנגעהן מיט דער ארבייט.

keep the ranks (קיעפ טהי רענקס) בלייבען אין דער רייה.

keep the wind (קיעפ טהי הווינד) האלטען זיך נאך דער ריכטונג פון ווינד [וועגען שיפען].

keep time (קיעפ טאים) האלטען דעם טאקט.

keep to (קיעפ טו) זיך האלטען פעסט אן עפעס.

keep touch (קיעפ טאטש) זיין אין איינקלאנג, זיין אין סימפאטיע, האבען אלגעמיינע אינטערעסען; זיך אינטערעסירען; זיין פערבונדען.

keep un'der (קיעפ אנ'–דער) צוריקהאלטען, אונטערדריקען.

keep up (קיעפ אפ) אנהאלטען; פארטזעצען; אויפהאלטען; זיך ניט אונטערגעבען, ניט בלייבען הינטערשטעליג.

keep watch (קיעפ הוואטש) שטעהן אויף דער וואך, וואכען, אכטונג געבען.

keep well with (קיעפ הוועל הוויטה) זיין אין פריינדליכע בעציהונגען.

keep within' com'pass (קיעפ הוויטה–אין' קאמ'–פעס) זיך האלטען סטאטעטשנע, זיך האלטען אין די גרענעצען פון אנשטענדיגקייט.

keeve *n. and v.* (קיעוו) א גרויסער קעסעל; א פארב־קעסעל, א ברוי־קעסעל; א וואש־קעסעל [פאר ערץ]; אריינלעגען אדער האלטען אין אזא קעסעל.

kef'fekill *n.* (קעפ'–ע–קיל) מערשוים [אזא מין ליים].

keg *n.* (קעג) א קליין פעסעל [וואס ענטהאלט צווישען צוואנציג און פיערציג קווארט].

keir *n.* (קיער) א פארב־קעסעל.

kelp *n.* (קעלפ) טאנג [אזא ים־פלאנצע]; דאס אש פון טאנג וואס ווערט בענוצט ביים מאכען גלאז, זייף א. ז. וו.

kel'son *n.* (קעל'–סאן) ז. *keelson*

Kelt *n.* (קעלט) א קעלט. ז. *Celt*

kel'ter *n.* (קעל'–טער) ז. *kilter*

Kel'tic *a. and n.* (קעל'–טיק) קעלטיש; די קעלטישע שפראך. ז. *Celtic*

kem'bing *n.* (קעמ'–אינג) א ברוי־קעסעל.

ken *v. and n.* (קען) קענען, זעהן; וויסען; דאס זעהן; די זעה־ווייטקייט; דער האריזאנט; דאס וואס מען קען כאפען מיט'ן בליק; דאס וואס מען קען בענעהמען מיט'ן שכל.

kench *n.* (קענטש) א קאסטען צו זאלצען פיש אדער ווייקען פעל.

kench'-cured *a.* (קענטש'–קיורד) קאנזערווירט אין טרוקענער זאלץ [וועגען פיש].

ken'dal *n. and a.* (קענ'–דעל) קענדאל [אזא גראב געוואנד]; געמאכט פון קענדאל אדער עהנליך צו קענדאל.

Ken'dal green (קענ'–דעל גריען) גרינער קענדאל [אזא געוואנד] געברויכט מייסטענס פאר יעגער־קליידער. ז. *kendal*

ken'nel *n. and v.* (קענ'–על) א הונדשטאל, א קאנורע, א הויהל, א נארע; א מחנה הינד; א רינע, א קאנאווע; ליעגען אין א הויהל אדער קאנורע; האלטען אין א קאנורע.

ken'nel-ra'ker *n.* (קענ'–על–ריי'–קער) איינער וואס ריהעט זיך אין מיסט, א שמאטעס־קלייבער.

ke'no *n.* (קיע'–נאו) א מין שפיעל ווי לאטא.

ken'tle *n.* (קענ'טל) א הונדערט־פונט געוויכט. ז. *quintal*

kent'ledge *n.* (קענט'–לעדזש) באלאסט־אייזען [אויף א שיף].

Kentuck'ian *a. and n.* (קענ–טאק'–אי–ען) קענטאקיש, קענטאקיער, וואס איז שייך צו קענטאקי [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן איינוואהנער פון קענטאקי.

kep *v.* (קעפ) איבערנעהמען, איבערכאפען, אונטערכאפען.

keph'ir *n.* (קעפ'–איר) קעפיר [מילך וועלכע ווערט געבראכט צום זויערען דורך א געוויסען זארט קערענדלעך און ווערט בענוצט צום טרינקען].

kep'i *n.* (קעפ'–אי) א קעפקע [אזא היטעל].

kept (קעפט) געהאלטען, אנגעהאלטען, אויסגעהאלטען, בעוואכט, בעזארגט מיט'ן נויטיגען. ז. *keep*

kept mis'tress (קעפט מיס'–טרעס) א מעטרעסע, א ליובאווניצע, א קעבסווייב.

kept wom'an (קעפט הוואומ'–ען) א מעטרעסע, א ליובאווניצע, א קעבסווייב.

keram'ic *a.* (קע–רעמ'–איק) וואס איז שייך צו קעראמיק אדער טעפעריי־קונסט. ז. *ceramic*

keram'ics *n.* (קע–רעמ'–איקס) קעראמיק, טעפעריי־קונסט. ז. *ceramics*

kerb *n. and v.* (קוירב) א רייה שטיינער ביי א וועג אדער טראטואר; א געלענדער ארום א ברונעם; אויסלעגען א רייה שטיינער ביי א וועג אדער טראטואר; מאכען א געלענדער ארום א ברונעם. ז. *curb*

kerb'stone *n.* (קוירב'–סטאון) א שטיין אדער רייה שטיינער וואס שפארען עפעס אונטער; א רייה שטיינער ביי א טראטואר. ז. *curbstone*

ker'chief *n. and v.* (קויר'–טשיף) א קאפ־בעדעקונג, א קאפ־טיכעל; א טיכעל; בעדעקען מיט א קאפ־טיכעל.

kerf *n.* (קוירף) א שניט, אן איינשניט, א קארב.

ker'mes *n.* (קויר'–מיז) די קערמעז־שילד־לויז [אזא רויטער אינזעקט וואס האלט זיך אויף אין ביימער און זעהט אויס ווי אן ארבעס]; א רויטע פארב געמאכט פון דער געטריקענטער קערמעז־שילד־לויז.

ker'mes-ber'ry *n.* (קויר'–מיז–בער'–אי) געטריקענטע קערמעז [וועלכע מען פלעגט אמאל אננעהמען ניט פאר אינזעקטען, נאר פאר יאגדעס]. ז. *kermes*

ker'mes-min'eral *n.* (קויר'–מיז–מינ'–ע–רעל) דער מינעראלישער קערמעז [א כעמישער שטאף פון אראנזש־רויטען קאליר].

ker'mess *n.* (קויר'–מעס) א יעהרליכער יאריד פערבונדען מיט א יום־טוב אין פלאמאנדיען; אן אונטערהאלט [געוועהנליך פאר צדקה־צוועקען] אלס נאכאהמונג פון די פלעמישע פעסטליכקייטען.

ker'mis *n.* (קויר'–מיס) ז. *kermess*

kern *n. and v.* (קוירן) אין אמאליגען אירלאנד און שאטלאנד — א שלעכט־בעוואפענטער פוס־סאלדאט; א פויער; א טויגעניכטס, אן אויסוואורף; א וואגאבונד [בראדיאגא]; אין דרוקעריי — דער טייל פון א בוכשטאב וואס שטעקט ארויס פון דער שורה [ווי פון *f* אדער *ʃ*]; זיך פערוואנדלען אין קערנער; אין דרוקעריי — מאכען, אז א טייל פון א בוכשטאב זאל ארויסשטעקען פון דער שורה.

ker'nel *n. and v.* (קויר'–נעל) א קערן, א קערנדעל; א יאדרע, א ביינדעל [פון א פרוכט]; א געשווילעכץ; א דריזע; דער תוך, דאס הויפט־וויכטיגע; זיך פערוואנדלען אין קערנער.

ker'neled *a.* (קויר'–נעלד) וואס האט א קערנדעל אדער יאדרע.

ker'nelled *a.* (קויר'–נעלד) ז. *kerneled*

ker'nelly *a.* (קויר'–נעל–אי) פול מיט קערנער; עהנליך צו קערנער אדער יאדרעס.

ker'nelwort *n.* (קויר'–נעל–הוואירט) ברוין־ווארצעל, פייגען־ווארצעל [אזא פלאנצע]. ז. *figwort*

ker'nely *a.* (קויר'–נעל–אי) ז. *kernelly*

ker'osene *n.* (קער'–א–סין) קעראסין, גאזע, פעטראלעאום.

ker'sey *n. and a.* (קויר'–זי) סערמיגע אדער קערזיי [אזא דיקע וואלענע געוואנד]; געמאכט פון סערמיגע.

ker'seymere *n.* (קויר'–זי–מיר) קאזימיר [אזא וואלען־שטאף]. ז. *cassimere*

kes'trel *n.* (קעס'–טרעל) דער טורמפאלק [אזא פויגעל].

ketch *n.* (קעטש) א קיטס אדער יאכט [א קליינע צוויי־מאסטיגע שיף].

ketch'up *n.* (קעטש'–אפ) אזא געדיכטע זופ פון טאמאטען [פאמידארען]. ז. *catchup*

ket'tle *n.* (קעטל) א קעסעל; א בלעכענער עמער; א פערצאמונג אין א טייך צו כאפען פיש; א גרוב אויף'ן דעק פון א טייך וואו קארפען ווינטערען; א פערטיעפונג, אן אויסהוילונג.

Kettledrum

ket'tledrum *n.* (קעט'ל–דראם) א קעסעל־פויק; א נאכמיטאג־אונטערהאלטונג פאר פרויען.

ket'tledrummer *n.* (קעט'ל–דראמ–ער)

א פּיקלער, איינער וואס פּויקט אויף א קעסעל־פּויק.

ket'tle-hole *n.* (קעט'ל־האוֹל) א קעסעל־ עהנליכע אויסהוילונג אין א פעלז.

ket'tle of fish (קעטל אוו פיש) א פּלאָנטער, א ,פערפּלאָנטערטע לאַגע, א פערלעגענהייט.

ket'tle-pin *n.* (קעט'ל־פּין) א קעגעל [א הילצערנע פיגור, וועלכע מען גע־ ברויכט אין קעגעל־שפּיעל. די פיגורען ווע־ רען אויסגעשטעלט אין א געוויסער אָרד־ נונג און מען דארף זיי אומוואַרפען מיט א באַל].

ket'tle-pins *n.* (קעט'ל־פּינז) קעגעל־ שפּיעל. ז. *kettle-pin*

ket'tle-stitch *n.* (קעט'ל־סטיטש) אין בוכבינדעריי — דער קייטען־שטאָך. ז. *chain-stitch*

kev'el *n.* (קעוו'־על) א האָלץ צום בע־ פעסטיגען א שטריק פון א זעגעל; א טייל, א חלק; א גורל; א מין וואַלד־ציגע.

kev'il *n.* (קעוו'־איל) א האָלץ צו בעפעס־ טיגען א שטריק פון א זעגעל; א טייל, א חלק, א גורל.

key *n.* (קיע) א שליסעל; א געצייג צום פערשרויפען און צום אבשרויפען; א קלאַ־ וויש, ביינדעל פון א פּיאַנאָ; א קלאַפּע פון א פליים; דער גרונדטאָן, די טאָן־ לייטונג; א קלין; עטוואס וואס פעראיי־ ניגט אדער בעפעסטיגט; אריינגאַנג, עפע־ נונג; ערקלערונג; אן אויסלאַדונגס־ארט פאר שיפען; א קליינער פעלזען־אינזעל ביים ברעג.

key'-ac'tion *n.* (קיע'־עק'־שאָן) די קלאַווישען און אלע טיילען פון פּיאַנאָ און עהנליכע אינסטרומענטען וואס זיינען פער־ בונדען מיט די קלאַווישען.

key'age *n.* (קיע'־עדזש) דאס געצאָהלט פאר אן אויסלאַדונגס־ארט פאר שיפען.

key'-bed *n.* (קיע'־בעד) ז. *key-seat*

key'-bit *n.* (קיע'־ביט) דאס צינגעל פון א שליסעל [דער טייל וואס עפענט דעם שלאָס].

key'board *n.* (קיע'־באוֹרד) די קלאַוויא־ טור, דאס שליסעל־ברעט פון א פּיאַנאָ.

key'-bone *n.* (קיע'־באוֹן) דער שליסעל־ ביין. ז. *clavicle*

key'-bu'gle *n.* (קיע'־ביוּגל) א קלאַפּעהאָרן, קאָר־ נעט־אַפּיסטאָן [א מוזיקאַלישער אינ־ סטרומענט].

Key-bugle

key'-chain *n.* (קיע'־טשיין) א קייט אויף וועלכער עס הייננט דער שליסעל פון א קאַנאַנע.

key'-col'or *n.* (קיע'־קאָל'־אָר) אין מאַ־ לעריי — די גרונד־פאַרב.

key'-drop *n.* (קיע'־דראָפּ) אן אייזענדעל אדער בלעכעל וואס דעקט צו דעם שליסעל־ לאָך פון א שלאָס.

keyed *a.* (קיעד) מיט שליסלען אדער קלאַ־ ווישען [ווי א פּיאַנאָ]; אנגעצויגען אדער אנגעשטעלט לויט א געוויסען טאָן־ארט [וועגען מוזיקאַלישע אינסטרומענטען].

key'-guard *n.* (קיע'־גאַרד) א בלעכעל אדער אייזענדעל וואס דעקט צו דעם שלי־ סעל־לאָך פון א שלאָס.

key'hole *n. and v.* (קיע'־האוֹל) א שליסעל־לאָך; די לעכער אין באַלקענס, דורך וועלכע זיי שליסען זיך איין איינער אין צווייטען; אויסשלאָגען מיט א קויל א לענגליכען לאָך אין א ציעל־ברעט.

key'hole-guard *n.* (קיע'־האוֹל־גאַרד) ז. *key-guard*

key'hole-saw *n.* (קיע'־האוֹל־סאָה) א שליסעל־לאָך־זעגעלע.

key'-note *n.* (קיע'־נאוֹט) דער גרונד־ טאָן, דער לייטענדער טאָן [אין מוזיק]; דער לייטענדער געדאַנק, דער הויפּט־פּרינ־ ציפּ.

key'-pipe *n.* (קיע'־פּאַיפּ) די שליסעל־ רעהר [אין א שלאָס — די עפענונג, אין וועלכער עס געהט אריין דער שליסעל].

key'-point *n.* (קיע'־פּאָינט) דער הויפּט בעפעסטיגונגס־פּונקט.

key'-ring *n.* (קיע'־רינג) א שליסעל־ רינג [א רינג צום האַלטען שליסלען].

key'-screw *n.* (קיע'־סקרוה) א שרויפען־ ציהער.

key'-seat *n.* (קיע'־סיעט) א פּערטיע־ פונג, אין וועלכער עס קומט אריין א קלין.

key'stone *n.* (קיע'־סטאוֹן) א שלוס־ שטיין [א שטיין וואס קומט אין מיטען פון א געוועלב]; דער לייטענדער געדאַנק, דער הויפּט־פּרינציפּ.

Key'stone State (קיע'־סטאוֹן סטייט) דער שלוס־שטיין־שטאַאט [דער שטאַאט פּענסילוועניא, וויל צווישען די ערשטע דרייצעהן שטאַאטען, וואס האָבען געביל־ דעט די פעראייניגטע שטאַאטען פון אמע־ ריקא, האט פּענסילוועניא געאָגראַפיש פערנומען דעם מיטעלסטען, זיבענטען פּלאַץ; די ערשטע דרייצעהן שטאַאטען ווערען פארגעשטעלט אין דער פאָרם פון אן אַרקע מיט פּענסילוועניא אלס שלוס־ שטיין אדער מיטעל־שטיין].

key'way *n.* (קיע'־וועיי) ז. *key-seat*

key'-word *n.* (קיע'־וואוֹרד) א ווארט אדער פראַזע וואס בעצייכענט אדער ער־ קלערט אנדערע ווערטער אדער ענינים.

The **key-word** for "noun" in this dictionary is "n.". The **key-word** of morals is: whatsoever ye would that men should do to you, do you so to them.

kha'ki *a. and n.* (קאַ'־קי) פון אש־קאָליר, פון שאָקאָלאַד־קאָליר; א באוועלנעם צייג פון שאָקאָלאַד־קאָליר.

kha'lif *n.* (קיי'־ליף) א קאַליף. ז. *calif*

kha'liff *n.* (קיי'־ליף) א קאַליף. ז. *calif*

kham'sin *n.* (קעמ'־סין) כאַמסין. ז. *kamsin*

khan *n.* (קאַן) א כאַן [א הערשער אדער א הויכער בעאַמטער אין פּערזיען אדער אין די מאָטאַרישע מלוכות; אויך דער טיטול פון דעם טערקישען סולטאַן].

khan *n.* (קען) א גאַסטהויז, א קרעטשמע [אין די מאָכמעדאַנישע לענדער. בעלאַ־ גען מעהרסטענטיילס צו דער רעגיערונג].

khan'ate *n.* (קאַנ'־אייט) די הערשאַפט פון א כאַן; דאס לאַנד וואס ווערט בע־ הערשט פון א כאַן. ז. *khan*

khedive' *n.* (קע־דיוו') א כעדיוו [דער הערשער פון עגיפּטען].

khir'kah *n.* (קויר'־קאַ) א קלייד גע־ מאַכט פון לאַטעס [ווערט געטראָגען פון מאָכמעדאַנישע נזירים אדער אַסקעטען].

kib'bal *n.* (קיב'־על) א צעבער, אן עמער.

kib'ble *n. and v.* (קיבל) גראָב צומאַ־ לען אדער צושטויסען; אן עמער, א צע־ בער.

kibe *n.* (קאַיב) א ריס [אויף דער הויט]; א פראָסט־בלאַטער [א בלאַטער וואס קומט פון פראָסט].

kibed *a.* (קאַיבד) ריסיג, צושפּאָלטען [וועגען דער הויט]; בעדעקט מיט פראָסט־ בלאַטערן; אבגעפרארען.

kib'lah *n.* (קיב'־לאַ) די ריכטונג נאָך דער הייליגער מאָכמעדאַנישער שטאָדט מעקא [די ריכטונג, נאָך וועלכער די מאָכ־ מעדאַנער ווענדען זיך ביי זייערע תפלות]; א פערהייליגטע זאַך, א זאַך צו וועלכער מען שטרעבט שטאַרק.

kibosh' *n.* (קי־באַש') נאַרישקייט, אונ־ זין; די מאָדע, דער סטיל אדער די פאָרם פון עפּעס.

ki'by *a.* (קאַי'־בי) ז. *kibed*

kich'el *n.* (קיטש'־על) א קיכעל.

kick *v. and n.* (קיק) בריקען, געבען א שטויס מיט'ן פוס; אבשטויסען צוריק [ווי א ביקס ווען זי שיסט אוים קלאַפּט אב דעם אַקסעל]; אוועקוואַרפען [א גע־ ליעבטען]; בריקען זיך; זיין דאַגעגען, ארויסטרעטען מיט ערווידערונגען; א בריק, א שטויס מיט'ן פוס; איינער אדער עפּעס וואס שטויסט אב; אן אונגערוואַר־ טעטע און שטאַרקע ערווידערונג; א ווי־ דערשטאַנד; דאס קליינע אייזערנע שטי־ קעל, וואס שטאַרצט ארויס אויף'ן קלינ־ געל פון א טאַשען־מעסערעל; א לייכטע איינדריקונג אדער פערטיעפונג [ווי אויף דעם דעק פון א פלעשעל].

kick against' the pricks (קיק ע־ גענסט' טהי פּריקס) בריקען זיך געגען דער שטעך־שפּיעז, רעוואָלטירען אהן ער־ פאָלג געגען א העכערער מאַכט.

kick down the lad'der (קיק דאון טהי לעד'־ער) פערברענגען די בריקען הינטער זיך, מאַכען דאס מען זאל זיך ניט קענען אומקעהרען צוריק.

kick'er *n.* (קיק'־ער) איינער אדער עפּעס וואס בריקעט זיך אדער גיט א שטויס; איינער וואס טרעט ארויס אין שטענדיגער אָפּאָזיציאָן; איינער וואס געפינט אַלץ חסרונות.

kick'-off *n.* (קיק'־אָף) אין פוס־באָל־ שפּיעל — דער ערשטער שטויס מיט'ן פוס, פון וועלכען עס הויבט זיך אן דאס שפּיעל.

kick one's heels (קיק וואַנז היעלז) שטעהן לעדיג און ווארטען.

kick o'ver the trac'es (קיק אוֹ'־ווער טהי טרייס'־עז) ארויסשפּרינגען פון די האַלאַבלעס; אראָבוואַרפען פון זיך דעם יאָך.

kicks *n.* (קיקס) הויזען, פּלודערען.

kick'shaw *n.* (קיק'־שאָה) א קליינינגקייט, א גאַרנישט; א לייכטער מאכל וואס זע־ טיגט ניט אן.

kick'sies *n.* (קיק'־סיז) ז. *kicks*

kick the beam (קיק טהי ביעם) זיך אויפהויבען אויף דער וואָג־שאָל; זיין לייכט; זיין שוואַך, אונבעדייטענד.

kick the buck'et (קיק טהי באַק'־עט) אויסציהען די פיס [שטאַרבען].

kick'up *n.* (קיק'־אַפּ) א ליאַרעם, א סקאַנדאַל.

kick up a dust (קיק אַפּ ע דאַסט) וואַרפען שטויב מיט די פיס; מאַכען אן אומזיסטען ליאַרעם.

kick up a row (קיק אַפּ ע ראַו) מאַ־ כען א גרויסען סקאַנדאַל.

kid *n., a. and v.* (קיד) א ציגעלע, א בעקעלע; ציגען־לעדער, זעמש; זעמ־ שענע האַנדשוה; געמאַכט פון זעמש אדער ציגען־לעדער; א קינד; א קליין אינגעל אדער מיידעל; דער ברויט־בעקען [א קליינער בעקען, אין וועלכען מאַטראָזען

האלטען זייער פראוויזיע]; א הילצערנער קאסטען אויף א פישער=שיף, אין וועל=כען מען ווארפט אריין די געפאנגענע פיש; א בינטעל ריטער; א שפאס, א לצנות; אבציגעלען זיך; מאכען א שפאס; אבנא=רען.

kid'dle *n.* (קידל) א צאם פון שטעק=לעך אדער ריטלעך אריינגעשלאגען אין א שטראם צו כאפען פיש.

kid'dow *n.* (קיד'־אָו) ז. *guillemot*

kid'dy *n.* and *v.* (קיד'־אי) א קינד, א אינגעל; א טאשען=שניידער, א גנב; אב=טהאן א שפיצעל; אבנארען.

kid'-fox *n.* (קיד'־פאקס) א יונגער פוקס.

kidge *a.* (קידזש) לעבעדיג, מונטער.

kid'ling *n.* (קיד'־לינג) א ציגעלע, א בעקעלע.

kid'nap *v.* (קיד'־נעפ) פערכאפען אדער גנב'ענען א מענשען.

kid'naper *n.* (קיד'־נעפ־ער) ז. *kidnapper*

kid'napper *n.* (קיד'־נעפ־ער) א מענ=שען=גנב, א גנב נפשות; איינער וואס פערכאפט אדער גנב'עט א מענשען.

kid'napping *n.* (קיד'־נעפ־אינג) דאס פערכאפען אדער גנב'ענען א מענשען.

kid'ney *n.* (קיד'־ני) א ניער [דער הויפט=ארגאן פון קערפער, פון וועלכען עס טיילט זיך אויס די השתנה]; א זאך וואס איז עהנליך צו א ניער.

kid'ney-bean *n.* (קיד'־ני־ביען) טער=קישע באב אדער פאסאליעס.

kid'neys *n.* (קיד'־ניז) די ניערען; דאס אינערסטע, דאס טיעפסטע.

kid'ney-shaped *a.* (קיד'־ני־שייפט) ניערען=עהנליך, אין דער פארם פון א ניער.

kid'ney-shaped leaf (קיד'־ני־שייפט ליעף) א בלאט וואס איז ברייטער ווי לענגער און איז וויט פאנאנדערגעשפרייט ביים שטענגעל.

kid'ney-vetch *n.* (קיד'־ני־וועטש) דאס וואונדקרויט [א מין גראז מיט געלבע בליטהען. ווערט געברויכט אין מעדיציין].

kids'man *n.* (קידז'־מען) א רבי פון קינדער=גנבים.

kieve *n.* and *v.* (קיוו) ז. *keeve*

kilampere' *n.* (קיל־עמ־פער') טויזענד אמפער [אן עלעקטרישע מאס=איינהייט צו מעסטען די שטארקייט פון שטראם].

kil'dee *n.* (קיל'־דיע) ז. *killdee*

kil'deer *n.* (קיל'־דיער) ז. *killdee*

kil'derkin *n.* (קיל'־דער־קין) א קליין פעסעל [א מאס פאר פליסיגקייטען, וועל=כע ענטהאלט 18 גאלאנען].

kil'erg *n.* (קיל'־אוירג) טויזענד ערג [א מאס=איינהייט צו מעסטען ענערגישע קראפט. ז. *erg*].

kill *v.* and *n.* (קיל) הרג'ענען, טויטען; פערניכטען; מאכען אונטהעטיג, אונווירק=זאם אדער אונניצליך; אין פאליטיק — פערווארפען א פארגעשלאגענעם געזעץ; שטימען דאגעגען; דאס טויטען [חיות אויף געיעג].

kill'buck *n.* (קיל'־באק) א קצב.

kill'calf *n.* (קיל'־קאהף) ז. *killbuck*

kill'cow *n.* (קיל'־קאו) א טבח, א קצב; א ביטערער יונג.

kill'dee *n.* (קיל'־דיע) דער קילדי אדער רעגען=פייפער [א נארד=אמעריקאנישער זעהר אונרוהיגער און שרייענדער פויגעל מיט א שווארצען שנאבעל, גרוי=ברוינעם רוקען און העל=ווייסע בויך און האלז; בויט דעם נעסט אויף דער ערד צווישען גראז].

Killdee

kill'-dev'il *n.* (קיל'־דעוו'ל) א שרעק=ליכער יונג; א שטאף אויף א ווענטקע וואס בעוועגט זיך ווי א פערוואונדעטער פיש.

kill down (קיל דאון) פערניכטען א פלאנצע ביז די ווארצלען אדער ביז דעם שטענגעל.

kill'er *n.* (קיל'־ער) א טויט=שלעגער; א שטעקען פון הארטען האלץ, מיט וועלכען מען טויטעט פיש.

kill'ing *n.* and *a.* (קיל'־אינג) דאס טוי=טען; טויטענד.

kill'joy *n.* (קיל'־דזשאי) א שמחה=צוי=שטערער.

kill off (קיל אף) פערניכטען, אויסרא=טען.

Tuberculosis **kills off** tens of thousands of people annually.

kill the slain (קיל טהי סליין) דער=ווערגען א געהאנגענעם [טהאן אן אונניצ=ליכע זאך].

kill time (קיל טאים) פטר'ען צייט אומזיסט.

kiln *n.* and *v.* (קיל) אן אויווען אין א ציגעלניע צו טריקענען אדער ברענען ציעגעל; א קאלך=אויווען; ברענען אין א קאלך=אויווען.

kiln'-dried *a.* (קיל'־דראיד) געטרי=קענט אדער געברענט אין א קאלך=אויווען.

kiln'-hole *n.* (קיל'־האול) די עפנונג פון קאלך=אויווען, וואו מען ברענט איבער ציעגעל.

kil'o *n.* (קיל'־או) א קילאגראם. ז. *kilogram*

kil'odyne *n.* (קיל'־א־דאין) טויזענד דינען [א מאס=איינהייט צו מעסטען קראפט]. ז. *dyne*

kil'ogram *n.* (קיל'־א־גרעם) א קילא=גראם, א געוויכט=מאס פון טויזענד גראם [ענטהאלט אונגעפעהר $2\frac{1}{5}$ אמעריקאני=שע פונט].

kil'ogramme *n.* (קיל'־א־גרעם) ז. *kilogram*

kil'oliter *n.* (קיל'־א־לי־טער) א קילא=ליטער [א פליסיגקייטס=מאס וואס ענט=האלט טויזענד ליטער].

kil'olitre *n.* (קיל'־א־לי־טער) ז. *kiloliter*

kil'ometer *n.* (קיל'־א־מי־טער) א קילא=מעטער, א לענג=מאס וואס ענטהאלט 1000 מעטער [$\frac{5}{8}$ מייל].

kil'ometre *n.* (קיל'־א־מי־טער) ז. *kilometer*

kilt *n.* (קילט) א קילט [אזא קורץ קליי=דעל, וואס ווערט געטראגען אין שאט=לאנד].

kil'ted *a.* (קיל'־טעד) וואס טראגט א קילט. ז. *kilt*

kil'ter *n.* (קיל'־טער) ארדנונג, צופאסונג.

kimo'no *n.* (קי־מאו'־נאו) א קימאנא, א מין יאפאנישער פרויען=כאלאט.

Kim'ri *n.* (קים'־רי) ז. *Cymry*

kin *n.* and *a.* (קין) א ראסע, א פאמי=ליע, א מין, א גאטונג; פערזאנען פון דערזעלביגער ראסע אדער פאמיליע; קרובה'שאפט, בלוט=פערוואנדטשאפט; פון אייגען=בלוט; נאהענט; פערוואנדט; מיט דערזעלביגער אייגענשאפט ווי אן אנדע=רער; פון דעמזעלבען סארט; א כינעזי=שע און יאפאנעזישע געוויכטס=מאס וואס ענטהאלט אונגעפעהר $1\frac{1}{3}$ פונט; א כי=נעזישער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט זיידענע סטרונעס.

kin'chin *n.* (קינ'־טשין) א קינד [אויף גנבים=לשון].

kin'chin lay (קינ'־טשין ליי) דאס רויבען קינדער; א קנאפע בעדייטונג [פון א גנב צווישען פראפעסיאנעלע גנבים].

kind *n.* and *a.* (קאינד) א סארט, א מין פון א גאטונג; אן ארט אדער מעטאדע פון א געוויסער טהעטיגקייט אדער אויפפיהרונג; פריינדליך; גוטהערציג; צערטליך; ליעב=ליך; מילד; דיענליך.

kin'dergarten *n.* (קינ'־דער־גארטען) א קינדער=גארטען [א שוהל פאר קליינע קינדער].

kin'dergartner *n.* (קינ'־דער־גארט־נער) א לעהרער אין א קינדער=גארטען.

kind'-heart'ed *a.* (קאינד'־הארט'־עד) ליעבליך, מילד, גוטהערציג.

kind'-heart'edness *n.* (קאינד'־הארט'־עד־נעס) ליעבליכקייט, מילדקייט, גוט=הערציגקייט.

kin'dle *v.* (קינדל) צינדען, אנצינדען; ענטצינדען; אויפהעצען; אילומינירען, בעלייכטען; זיך אנצינדען; פאנאנדער=גליהען; זיך אויפהיצען.

kind'ler *n.* (קינד'־לער) א צינדער, אן ענטצינדער.

kind'liness *n.* (קאינד'־לי־נעס) גוטיג=קייט, פריינדליכקייט, ליעבליכקייט, מילד=קייט.

kind'ly *a.* and *adv.* (קאינד'־לי) פריינד=ליך, מילד, גוטמוטיג, גוטהערציג; סימ=פאטיש; אנגענעהם, ליעבליך; אויף א צו=געפאסטען אופן; דורך עהנליכקייט איינע צו די אנדערע; אויף א ליעבליכען, פריינד=ליכען שטייגער; מיט מילדקייט אדער צערטליכקייט; אויף א גינסטיגען אופן.

kind'ness *n.* (קאינד'־נעס) מילדקייט, ליעבליכקייט; גיטיגקייט, פריינדליכקייט.

kin'dred *n.* and *a.* (קינ'־דרעד) קרובה'שאפט, פערוואנדטשאפט; נאהענט=קייט; בלוט=אייגענע, פערוואנדטע; נאהענט; צוגעפאסט; עהנליך.

kin'dred like'ness (קינ'־דרעד לאיק'־נעס) א פאמיליען=עהנליכקייט.

kin'dreds *n.* (קינ'־דרעדז) קרובים; פערוואנדטע; א משפחה, א שבט.

kind'-spo'ken *a.* (קאינד'־ספאו'קען) וואס איז אויסגעשפראכען אויף א מילדען, פריינדליכען שטייגער; מיט א פריינד=ליכער רעדעס=ארט.

His **kind-spoken** manner will win him many friends.

kind'-tem'pered *a.* (קאינד'־טעמ'־פערד) גוטמוטיג; מילד.

kinemat'ic *a.* (קינ־אי־מעט'־איק) קי=נעמאטיש; וואס איז שייך צו קינעמא=טיק. ז. *kinematics*

kinemat'ics *n.* (קינ־אי־מעט'־איקס) קינעמאטיק [דער טייל פון טעארעטישער מעכאניק, וואס פערנעהמט זיך מיט די בעוועגונגען פון קערפערס אונאבהענגיג פון די קרעפטען, וועלכע רופען ארויס דיעזע בעוועגונגען].

kinemat'ograph *n.* (קינ-אי-מעט'-א-גרעף) א קינעמאטאגראף אדער סינעמא=טאגראף [אן אפאראט, וועלכער ווארפט אב אויף א לייווענד א רייה פאטאגראפי=שע בילדער פון פערזאנען און זאכען. די בילדער בייטען זיך אונגעהויער שנעל איי=נע נאך די אנדערע און דורך דעם בעקומט זיך אן איינדרוק, אז די פערזאנען און זאכען בעוועגען זיך אויף'ן לייווענד. שרייבט זיך אויך *cinematograph*].

kinesiat'ric *a.* (קי-ני-סי-עט'-ריק) וואס געהערט צו דער בעוועגונג פון די מוסקעלען [אלס א רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

kinesiat'rics *n.* (קי-ני-סי-עט'-ריקס) די בעוועגונג פון די מוסקעלען [ווי ביי גימנאסטיק אדער פערשיעדענע ארטען פון ספארט].

kinesip'athist *n.* (קינ-אי-סיפ'-ע-טהיסט) איינער וואס היילט א קראנקהייט דורך גימנאסטיק.

kinesip'athy *n.* (קינ-אי-סיפ'-ע-טהי) דאס היילען א קראנקהייט דורך גימנאס=טיק.

kinesither'apy *n.* (קי-ני-סי-טהער'-ע-פי) דאס היילען א קראנקהייט דורך גימ=נאסטיק אדער אנדערע בעוועגונגען פון קערפער.

kinet'ic *a.* (קי-נעט'-איק) וואס רופט ארויס בעוועגונג; בעוועגענד; טהעטיג; וואס איז שייך צו קינעטיק. ז. *kinetics*.

kinet'ical *a.* (קי-נעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קינעטיק. ז. *kinetics*.

kinet'ically *adv.* (קי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א קינעטישען שטייגער. ז. *kinetics*.

kinet'ics *n.* (קי-נעט'-איקס) קינעטיק אדער דינאמיק [דער טייל פון טעארע=טישער מעכאניק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די בעוועגונגען פון קערפערס אין שייכות צו די קרעפטען, וועלכע האבען דיעזע בעוועגונגען ארויסגערופען].

kinetogenet'ic *a.* (קי-ני-טא-דזשי-נעט'-איק) וואס ענטוויקעלט אדער ברייגנט ארויס א בעוועגונג.

kine'togram *n.* (קי-ני'-טא-גרעם) דאס בילד וואס ווערט אבגעווארפען אויף א לייוועגד דורך א קינעמאטאגראף. ז. *kinematograph*.

kine'tograph *n.* (קי-ני'-טא-גרעף) א קינעטאגראף, אן אפאראט אראבצונעהמען א רייה פאטאגראפישע בילדער פון א זאך וואס בעוועגט זיך און די בילדער אבצו=ווארפען אויף א לייוועגד.

kinetog'rapher *n.* (קינ-אי-טאג'-רע-פער) איינער וועלכער נעהמט אראב א רייה פאטאגראפישע בילדער מיט א קי=נעטאגראף. ז. *kinetograph*.

kinetograph'ic *a.* (קי-ני-טא-גרעפ'-איק) קינעטאגראפיש; וואס איז שייך צו א קינעטאגראף. ז. *kinetograph*.

kinetog'raphy *n.* (קינ-אי-טאג'-רע-פי) קינעטאגראפיע, דאס אראבנעהמען א רייה פאטאגראפישע בילדער פון א זאך וואס בעוועגט זיך.

kine'tophone *n.* (קי-ני'-טא-פאון) א קינעטאפאן. ז. *kinetophonograph*.

kinetopho'nograph *n.* (קי-ני-טא-פאו'-נא-גרעף) א קאמבינאציאן פון פא=נאגראף מיט'ן קינעמאטאגראף [אויף דער לייוועגד בעוועגען זיך פאטאגראפי=שע בילדער פון פערזאנען און זאכען און אין דערזעלבער צייט הערט מען דאס רע=דען און זינגען פון דיעזע פערזאנען].

kine'toscope *n.* (קי-ני'-טא-סקאופ) אן אפאראט, דורך וועלכען די רייה בילדער וואס ווערען אראבגענומען דורך א קי=נעטאגראף, ווערען אבגעווארפען אויף א לייוועגד שנעל איינע נאך די אנדערע, אזוי דאס עס קומט אויס, אז דאס בילד פון פערזאן אדער פון דער זאך אויף דער לייוועגד איז אין שטענדיגער בעוועגונג.

king *n. and v.* (קינג) א קעניג; דער הויפט=רעגיערער; איינער וואס איז דער העכסטער אין זיין גראד; איינער פון די פיער מלכים אין קארטען; די הויפט=פיגור אין שאך=שפיעל; דער נאמען פון די הייליגע שריפטען אין כינא, וועלכע זיינען צוזאמענגעשטעלט און ארויסגעגע=בען פון קאנפוציוס; א מין כינעזישער מוזיקאלישער אינסטרומענט פון 16 מע=טאלענע פלאטען, אויף וועלכע מען קלאפט מיט א העמערעל; געבען א קעניג; זאל=בען אויף דעם כסא המלוכה.

king'-ap'ple *n.* (קינג'-עפ'ל) א מין גרויסער רויטער, זאפטיגער עפעל.

king'-at-arms' *n.* (קינג'-עט-ארמז') דער העראלד=מייסטער, איינער פון די אמאליגע העכסטע רעגיערונגס=בעאמטע, וועלכער האט געהאט אונטער זיין אויפ=זיכט פערשיעדענע אנגעלעגענהייטען בנוגע צו טיטולען, הערבען, עהרען=נעמען א. ד. ג.

king'-bird *n.* (קינג'-בוירד) א מין פליגען=פויגעל [א זינג=פויגעלע מיט א ברייטען עטוואס אויסגעבויגענעם שנא=בעל, מיט וועלכען עס כאפט פליגען בעת'ן פליהען].

King-bird

king'-bolt *n.* (קינג'-באולט) א שווארען [א הילצערנער אדער אייזערנער שטע=קעל, וועלכער איז דורכגעלאזען דורך דעם פאדערשטען טייל פון א וואגען און דורך דער פאדערשטער אקס].

king'-crab *n.* (קינג'-קרעב) דער מאלוס=קען=קרעבס [א מין ברייטער און פלא=כער ים=פיש מיט א האלב=רונדען קאפ און קערפער, וואס איז עהנליך צו א פאדקאווע און מיט א לאנגען שפיציגען עק].

King-crab

king'craft *n.* (קינג'-קרעפט) די בעשעפ=טיגונג פון קעניגע; די קונסט צו רעגיע=רען ווי א קעניג.

king'cup *n.* (קינג'-קאפ) דער גאלד=קנאפ [א מין ביטער און גיפטיג גראז מיט האלב=צושפאלטע=נע בלעטער און געלבע בליטהען].

king'dom *n.* (קינג'-דאם) א קעניגטום; א קעניגרייך; א רייך, א מלוכה.

king'dom come (קינג'-דאם קאם) יענע וועלט.

king'domed *a.* (קינג'-דאמד) וואס בע=זיצט קעניגליכע מאכט אדער קעניגליכע אייגענשאפטען.

king'dom of heav'en (קינג'-דאם אוו העוו'ן) די הימעל=מלוכה, מלכותא דרקיע.

king'fish *n.* (קינג'-פיש) א מין לאקס [איינע פון עטליכע מינים גרויסע און עסבארע ים=פישען, ווי שטאקפיש, לאבאר=דאן, מערלאן א. ד. ג.].

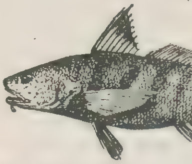

Kingfish

king'fish'er *n.* (קינג'-פיש'-ער) דער אייז=פויגעל [א פארביגער פויגעל מיט א לאנגען און שארפען שנאבעל, מיט א די=קען קאפ און קורצען עק].

Kingfisher

king'hood *n.* (קינג'-הוד) קעניגטום, קע=ניגליכקייט, קעניגליכע ווירדע.

King James Bi'ble (קינג דזשיימס באי'בל) די איבערזעצונג פון דער ביבעל אין ענגליש וואס איז געמאכט געווארען אין דער צייט פון ענגלישען קעניג דזשיימס דעם ערשטען אין אנהויב פון 17טען יאהר=הונדערט.

king'-kill'er *n.* (קינג'-קיל'-ער) א קעניגס=מערדער, איינער וואס הרג'עט א קעניג.

king'less *a.* (קינג'-לעס) אהן א קעניג; וואס האט ניט קיין קעניג.

king'let *n.* (קינג'-לעט) א קליינער אדער שוואכער קעניג; דאס קעניגעל אדער צוין=קעניג [א קליין העל=געלב זינג=פוי=געלע. ז. *wren*].

king'lihood *n.* (קינג'-לי-הוד) קעניג=ליכקייט, קעניגליכע ווירדע.

king'like *a.* (קינג'-לאיק) קעניגליך; ווי א קעניג.

king'liness *n.* (קינג'-לי-נעס) קעניג=ליכקייט; די אייגענשאפטען אדער מא=ניערען פון א קעניג.

king'ling *n.* (קינג'-לינג) א קעניגעל.

king'ly *a. and adv.* (קינג'-לי) וואס איז שייך צו א קעניג; קעניגליך; ווי א קעניג; מעשה קעניג.

king mob (קינג מאב) זיין מאיעסטעט דער פעבעל.

king'-piece *n.* (קינג'-פיעס) ז. ***king-post***

king'-pin *n.* (קינג'-פין) אין קעגעלשפיעל — איינער פון די ניין אדער צעהן קעגלען, וועלכער שטעהט אין פארענט אדער אין צענטער פון דער ראהם; די הויפט פערזאן אין א געזעלשאפט אדער אונטערנעהמונג; דער שווארען פון א וואגען [ז. ***king-bolt***].

king'-pine *n.* (קינג'-פאין) די אנאנאסען=פלאנצע [ז. ***pineapple***]; א מין אינדישער טאנענבוים.

king'-post *n.* (קינג'-פאוסט) דער מיטעלסטער שטיין=באלקען פון א דאך [דער באלקען, וועלכער שטעהט ווערטיקאל אין צענטער פון קוועער=באלקען און האלט דעם שפיץ פון דאך].

king'-rail *n.* (קינג'-רייל) דער נארד=אמעריקאנישער קאראסטעל [א גרויסער פויגעל מיט רויטע ברוסט=פעדערן, מיט לאנגע פאדערשטע און זעהר א קורצען הינטערשטען פינגער. האלט זיך אויף ארום בלאטעס און לוזשעס].
ז. איל. ***"Game Birds"***

Kings *n.* (קינגז) ספר מלכים [פון תנ"ך].

king's coun'sel (קינגז קאונ'-סעל) אין ענגלאנד — אן אדוואקאט וואס איז בעשטימט פון לארד=קאנצלער אלס רעגיערונגס=ראטה [אזא אדוואקאט בעקומט ניט קיין בעזונדערען געהאלט, נאר דאס איז אן עהרען=אמט און ער צייכענט זיך אוים דערמיט, וואס זיין אדוואקאטען=מאנטעל איז א זיידענער].

king's Eng'lish (קינגז אינג'-ליש) א שעהנע און ריכטיגע ענגלישע שפראך.

king's e'vil (קינגז אי'וול) שקראפעל אדער זאלאטוכע, א מין מיקראבען=קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך אוים אייגענארטיגע מיקראבען=נעסטען אין די ביינער, צווישען די געלענקען און אונטער דער הויט [וועגען דיזער קראנקהייט האט מען אמאל געמיינט, ווען א קעניג ריהרט זיך צו צום חולה, ווערט ער געזונד].

king's'-fish'er *n.* (קינגז'-פיש'-ער) ז. ***kingfisher***

king'ship *n.* (קינג'-שיפ) קעניגטום; קעניגסווירדע; קעניגליכקייט.

king's jest'er (קינגז דזשעסט'-ער) דער הויף=נאר.

king's pic'tures (קינגז פיק'-טשורז) קלינגערס, מטבעות.

king's'-spear *n.* (קינגז'-ספיער) די גאלדוואורץ [אזא בלום].

king's stores (קינגז סטאורז) די פראוויאנט=מאגאזינען פאר די קריעגס=שיפען.

king's yel'low (קינגז יעל'-או) געלבער ארזעניק אדער מישיאק [א מין גיפטיגער פולווער וואס ווערט צייטענווייז בענוצט פון מאלער צו מאכען געלבע פארב].

king'-ty'rant *n.* (קינג'-טאי'-רענט) ז. ***king-bird***

king'-vul'ture *n.* (קינג'-וואל'-טשור) א מין אמעריקאנער שפארבער אדער יאסטרעב.

kink *n. and v.* (קינק) א פלאנטער אדער א קניפעל אין א שטריק אדער פאדים; א משוגענער איינפאל, א טירוף, א קאפריז; דאס פערקייכען זיך פון הוסט אדער געלעכטער; פערפלאנטערען אדער פערקניפלען א שטריק אדער פאדים.

kin'kajou *n.* (קינ'-קע-דזשוה) א מין דרום=אמעריקאנישע ווילדע קאץ פון דעם מין לעמורען אדער האלב=אפען. ערנעהרט זיך מיט פרוכטען, אינזעקטען און פויגלען און קען לייכט ווערען א הויז=טהיער.

Kinkajou

kin'kle *v.* (קינקל) פערפלאנטערן אדער פערקניפלען א שטריק אדער פאדים.

kin'kled *a.* (קינ'קלד) וואס איז פערפלאנטערט אדער געקניפעלט [וועגען א שטריק אדער פאדים].

kin'ky *a.* (קינ'-קי) פערפלאנטערט, פערקניפעלט; וואס פערדרעהט זיך אדער צופלאנטערט זיך; עקסצענטריש, קאפריזנע.

kinnikinic' *n.* (קינ-אי-קי-ניק') די בלעטער אדער די קארע פון געוויסע פלאנצען, וועלכע די אינדיאנער ברויכען צום רויכערען ווי טאבאק.

kinnikinick' *n.* (קינ-אי-קי-ניק') ז. ***kinnikinic***

ki'no *n.* (קי'-נאו) א מין גומי אדער דורכזיכטיגער פעכיגער זאפט פון געוויסע בוימער אין די הייסע לענדער. ווערט בענוצט אין מעדיצין.

kins'folk *n.* (קינז'-פאוק) פערוואנדטע, קרובים.

kin'ship *n.* (קינ'-שיפ) קרובה'שאפט; פערוואנדטשאפט.

kins'man *n.* (קינז'-מען) א קרוב, א פערוואנדטער.

kins'woman *n.* (קינז'-הוואומ-ען) א קרובה, א פערוואנדטע.

kiosk' *n.* (קי-אסק') א קיאסק, אביידעל; א גארטען=הויז; אין פראנקרייך — א ביידעל אדער טישעל וואו מען פערקויפט צייטונגען.

ki'ote *n.* (קאי'-אוט) ז. ***coyote***

kip *n.* (קיפ) א ניט=בעארבייטע פעל פון קליינע חיות [ווי א קאלב, שאף א. ז. וו.]; א פרעהליך הייזעל.

kip'-leath'er *n.* (קיפ'-לעטה'-ער) ז. ***kipskin***

kip'per *n. and v.* (קיפ'-ער) א לאקס אין דער צייט ווען ער רייניגט זיך [ווארפט אב די איקרע]; געטריקענטער און געזאלצענער לאקס; רייניגען, טריקענען און זאלצען פיש.

kip'skin *n.** (קיפ'-סקין) לעדער פון די פעל פון יונגע בהמות. ז. ***kip***

kirk *n.* (קוירק) א קירך [אין שאטלאנד].

kirk'garth *n.* (קוירק'-גארטה) דער בית=הקברות ארום א קירך.

kirk ses'sion (קוירק סעש'-אן) א פערזאמלונג פון גלחים און קירכען=גבאים.

kirk'town *n.* (קוירק'-טאון) א דארף וואס האט א קירך.

kir'tle *n.* (קויר'טל) א מאנטעל; אן אונטער=רעקעל; א מאנאכען=קלייד; א מאס פלאקס [אונגעפעהר 100 פונט].

kish *n.* (קיש) אייזען=שוים [דער גראפיט וואס טיילט זיך אוים ביים שמעלצען אייזען]; א גרויסער קארב [אין אירלאנד].

kis'met *n.* (קיס'-מעט) דער שיקזאל, דער גורל, דער מזל.

kiss *n. and v.* (קיס) א קוש; א צוקערקע פון אן איי=ווייסעל מיט צוקער געבאקען אין אן אויוועז; קושען; צערטליך אנריהרען.

kiss'able *a.** (קיס'-עבל) וואס איז ווערטה צו קושען.

kis'sar *n.* (קיס'-אר) א לירע מיט פינף סטרונעס וואס ווערט געברויכט אין צפון=אפריקא און אביסיניען.

kiss away' (קיס ע-הוויי') פערנאכלעסיגען אדער פערלירען עפעס דורך ליעבע.

kiss'er *n.* (קיס'-ער) א קושער.

kiss'es *n.* (קיס'-עז) ז. ***kiss-me***

kiss'ing-and-hiss'ing *n.* (קיס'-אינג-ענד-היס'-אינג) א געוויסע שפיעל מיט קושען.

kiss'ing-bug *n.* (קיס'-אינג-באג) א קליין זשוקעל מיט א לאנגען און שארפען שטאכעל; איינער וואס האט ליעב זיך צו קושען.

kiss'ing-com'fit *n.* (קיס'-אינג-קאמ'-פיט) אזא שמעקעדיגע צוקערקע.

kiss'ing-crust *n.* (קיס'-אינג-קראסט) זליפעץ [דאס שטיקעל סקארינקע פון א לאבען ברוים וואס קומט צוגעקלעפט צו אן אנדער לאבען].

kiss in the ring (קיס אין טהי רינג) א געוויסע שפיעל [ווי "קאץ און מויז"].

kiss'-me *n.* (קיס'-מי) א מין וויאלעט=בלום.

kiss of peace (קיס אוו פיעס) ביי די פארצייטיגע קריסטען — א קוש וואס איינער פלעגט געבען דעם צווייטען אלס בעגריסונג אדער אלס צייכען פון קריסטליכער ליעבע און אויך ביי פערשיעדענע צערעמאניעס.

kiss the book (קיס טהי בוק) געבען א שבועה.

kiss the dust (קיס טהי דאסט) פאלען צו דער ערד; געטויטעט ווערען.

kiss the post (קיס טהי פאוסט) זיין אויסגעשלאסען; קומען צו שפעט צו עפעס.

kiss the rod (קיס טהי ראד) קושען די רוט; מקבל באהבה זיין די יסורים.

kit *n.* (קיט) א קעסטעל צו האלטען פערשיעדענע זאכען, ווי די געצייג פון א בעל=מלאכה א. ד. ג.; א קארב; א פלאש; א פאמיליע, א כנופיה; א קעצעלע; א קליין פיעדעלע מיט דריי סטרונעס; א מין צעמענט; אן אויסשטאטונג, אלע נויטווענדיגע זאכען פאר א געוויסער בעשעפטיגונג.

kitch'en *n.* (קיטש'-ען) א קיך.

kitch'en-boy *n.* (קיטש'-ען-באי) א קיך=יונג, א משרת אין קיך.

kitch'en cab'inet (קיטש'-ען קעב'-אי-נעט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א גרופע אינטימע פריינד פון פרעזידענט דזשעקסאן [1829—37 יאהר], מיט וועלכע ער פלעגט זיך מעהר בעראטהען וועגען פערשיעדענע מלוכה=ענינים איידער מיט זיינע מיניסטארען.

kitch'ener *n.* (קיטש'-ען-ער) א קוכער;

א משרת אין א קיך; אזא ספּעציעלער אויווען צום קאָכען.

kitch'en-fare *n.* (קיטש׳-ען-פעהר) דיענער־שפּייז, דאָס עסען וואָס די דיענער בעקומען אין קיך.

kitch'en-gar'den *n.* (קיטש׳-ען-גאַר׳דן) א גאָרטען פון קיכען־גרינס.

kitch'en-maid *n.* (קיטש׳-ען-מייד) א קיך־מיידעל, א קיך־דיענסט.

kitch'en-phys'ic *n.* (קיטש׳-ען-פיז׳-איק) גוטע קעסט, געשמאַקע מאכלים; שפּייז פאַר א קראַנקען.

kitch'en-salt *n.* (קיטש׳-ען-סאָהלט) קאָך־זאַלץ.

kitch'en-stove *n.* (קיטש׳-ען-סטאָווו) א קיך־אויווען.

kitch'en-stuff *n.* (קיטש׳-ען-סטאַף) זאַכען אָדער מאַטעריאַלען וואָס ווערען בענוצט צום קאָכען, בעזונדערס פערשיעדענע גרינסען; בראָטען־פעטס; די פּסלת פון קאָך־מאַטעריאַלען.

kitch'en-ta'ble *n.* (קיטש׳-ען-טייבל) א קיך־טיש.

kitch'en-wench *n.* (קיטש׳-ען-הווענטש) ז. *kitchen-maid*

kite *n.* *and* *v.* (קאַיט) א מין שפּאַרבער, א קאַרשון [אַזאַ רויב־פויגעל]; א פּאַפּיערענער דראַכען אָדער פליהענדע שלאַנג; איינער פון די העכסטע און קלענסטע זעגלען אויף א זעגעל־שיף; א פיקטיווער וועקסעל; א ווערטהלאָזער טשעק; פליהען שנעל ווי א קאַרשון; אַרויסלאָזען פיקטיווע וועקסלען; בעקומען געלד דורך פיקטיווע וועקסלען אָדער ווערטהלאָזע טשעקס.

Kite

kite'-fli'er *n.* (קאַיט׳-פלאַי׳-ער) איינער וואָס לאָזט פליהען א פּאַפּיערענע שלאַנג; איינער וואָס בעקומט געלד דורך אַרויסלאָזען פיקטיווע וועקסלען אָדער ווערטהלאָזע טשעקס.

kite'-fly'ing *n.* (קאַיט׳-פלאַי׳-אינג) דאָס לאָזען פליהען א פּאַפּיערענע שלאַנג; דאָס בעקומען געלד דורך פיקטיווע וועקסלען אָדער ווערטהלאָזע טשעקס.

kite'foot *n.* (קאַיט׳-פוט) א מין טאַבאַק־פלאַנצע.

kite'-wind *n.* (קאַיט׳-הווינד) א זיד אָדער זיד־וועסט ווינד וואָס בלאָזט אין סיאַם [אַזיע] ענדע פעברואַר און אָנהויב מערץ.

kit'-fox *n.* (קיט׳-פאָקס) אַזאַ קליינער אַמעריקאַנער פוקס.

kith and kin (קיטה ענד קין) קינד און קייט, אַלע פריינד אָדער קרובים.

ki'ting *n.* (קאַי׳-טינג) ז. *kite-flying*

kit'ling *n.* (קיט׳-לינג) א קעצעלע; א יונגע חיה.

kit'ten *n.* *and* *v.* (קיטן) א קעצעלע; זיך קעצלען [האָבען קעצלעך].

kit'tenish *a.* (קיט׳נ-איש) ווי א קעצעלע; שפּיעליג.

kit'ty *n.* (קיט׳-אי) א קעצעלע; אַזאַ גרויסע הילצערנע שיסעל; א קעסטעלע, וואו קאָרטען־שפּיעלער לעגען אָב א טייל פון זייער געווינס פאַר געווּיסע אויסגאַבען.

kiv'i *n.* (קיוו׳-אי) דער קיווי [א מין פויגעל פון ניי־זעעלאַנד]. ז. *apteryx*

kiv'i-kiv'i *n.* (קיוו׳-אי-קיוו׳-אי) ז. *kivi*

ki'wi *n.* (קיע׳-הווי) ז. *kivi*

ki'wi-ki'wi *n.* (קיע׳-הווי-קיע׳-הווי) ז. *kivi*

kleene'bok *n.* (קליענ׳-באָק) דער קליין־באָק [איינער פון די קלענסטע אַנטילאָפּען אין דרום־אַפריקאַ].

Kleenebok

kleptoma'nia *n.* (קלעפּ-טאָ-מיי׳-ני-אַ) קלעפּטאָמאַניע. ז. *cleptomania*

klick *n.* *and* *v.* (קליק) ז. *click*

klick'et *n.* (קליק׳-עט) אין פעסטונגס־ווערק — א קליין טויערעל.

klin'ker *n.* (קלינ׳-קער) ז. *clinker*

klin'ket *n.* (קלינ׳-קעט) ז. *klicket*

km. אַבקירצונג פון *kilometer*

knab *v.* (נעב) בייסען, גריזשען.

knack *n.* *and* *v.* (נעק) א שפּיעלכעל, א קליינינגקייט; א כיטראַסט, א שטוקע; געשיקטקייט; פלינקייט; קנאַקען; א קריץ טהאָן מיט די ציינער; מאַכען קנאַקען; רעדען מיט לעבעדיגקייט [גראַגערען], דערציילען.

knack'er *n.* (נעק׳-ער) א גראַגער, א קלאַפּער, א קאַלאַקאַטקע; איינער וואָס מאַכט קינדערשע שפּיעלצייג.

knack'ish *a.* (נעק׳-איש) געשיקט, פלינק, כיטרע.

knack'ishness *n.* (נעק׳-איש-נעס) געשיקטקייט, כיטרעקייט.

knack'y *a.* (נעק׳-אי) ז. *knackish*

knag *n.* (נעג) א קנאָטען, א סוק, א סענק; א טשוועקעל פון האָלץ.

knag'gy *a.* (נעג׳-אי) קנאָטיג, סוקעוואַטע, מיט סענקעס; שלעכט געשטימט, בייז, קריעגעריש, צאַנק־זיכטיג.

knap *v.* (נעפּ) קנאַקען; ברעכען; פּאַנאַנדערקלאַפּען.

knap'bottle *n.* (נעפּ׳-באָטל) א מין גראָז מיט בלויע בליטהען, וועלכע הענגען אַראָב ווי גלעקלעך.

knap'per *n.* (נעפּ׳-ער) א שטיין־האַקער; דער האַמער, מיט וועלכען מען האַקט שטיינער.

knap'sack *n.* (נעפּ׳-סעק) א ראַנעץ [א מין לעדערנער קליינער טשעמאָדאַן, וועלכען סאָלדאַטען בינדען צו צום רוקען און טראָגען אין איהם זייערע נויטיגע חפצים].

Knapsack

knap'weed *n.* (נעפּ׳-הוויעד) די פּלאַקען־בלום [א מין גראָז אויף די פעלדער און לאָנקעס מיט בלויע קאָרב־אַרטיגע בליטהען. ווערט בענוצט צו מאַכען אייניגע פאַרבען און אויך אין דער מעדיצין].

knar *n.* (נאַר) א קנאָטען, א סוק פון א בוים; אן אַנוואוקס אויף א בוים; א פעלז; א קורצער געזעצטער מענש.

knar'led *a.* (נאַרלד) מיט קנאָטען, מיט סוקעס אָדער סענקעס.

knave *n.* (נייוו) א פריינד, א חבר; א גנב, א שעלמע; אן אונטער אָדער וואַלעט [אין קאָרטען].

knave in grain (נייוו אין גריין) א פלוט, א שווינדלער.

kna'very *n.* (ניי׳-וועד-אי) שעלמעריי, אונעהרליכקייט, בעטרוג.

kna'vish *a.* (ניי׳-וויש) שעלמיש, בעטריגעריש.

kna'vishly *adv.* (ניי׳-וויש-לי) אויף אן אונעהרליכען, בעטריגערישען שטייגער; מעשה שעלמע, שעלמיש.

kna'vishness *n.* (ניי׳-וויש-נעס) ז. *knavery*

knaw'el *n.* (נאָה׳-על) א יאָהאַניסבלוט [א מין גראָז מיט גרינליכע בליטהען. וואַקסט אויף זאַמדיגען באָדען].

knead *v.* (ניעד) קנעטען; אויסמישען; פעראייניגען.

knea'dable *a.* (ניע׳-דעבל) וואָס לאָזט זיך קנעטען.

knea'der *n.* (ניע׳-דער) א קנעטער; א קנעט־מאַשין.

knea'dingly *adv.* (ניע׳-דינג-לי) אויף א קנעטענדען אופן; מעשה קנעטער.

knea'ding-machine' *n.* (ניע׳-דינג-מע-שין׳) א קנעט־מאַשין [פאַר טייג].

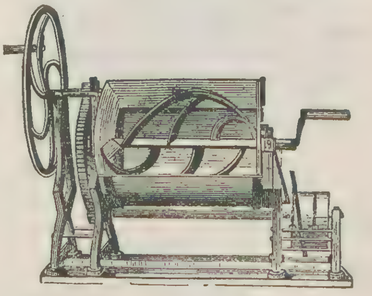
Kneading-machine

knea'ding-trough *n.* (ניע׳-דינג-טראָהף) א קנעט־דייזשע.

knee *n.* (ניע) א קניע; עטוואָס וואָס איז עהנליך צו א קניע.

knee'-bone *n.* (ניע׳-באָון) דער קניע־ביין.

knee'-boss *n.* (ניע׳-באָס) א קניע־פּאַנצער [א מין אייזערן דעקעל, וואָס די מיטעלאַלטערליכע ריטער פלעגען אָנטהאָן אויף דער קניע].

knee'-breech'es *n.* (ניע׳-בריטש׳-עז) קניע־הויזען [הויזען וואָס גרייכען נאָר ביז די קניע].

knee'-cap *n.* (ניע׳-קעפּ) דער ביין אין פאָרענט פון דער קניע; דאָס וואָס בעדעקט די קניע.

knee'-cords *n.* (ניע׳-קאָהרדז) ז. *knee-breeches*

knee'-crook'ing *a.* (ניע׳-קרוק׳-אינג) מיט געבויגענע קניע, מיט הכנעה, קנעכטיש.

kneed *a.* (ניעד) מיט קניע; אויסגעבויגען אין די קניע; אין זאָאָלאָגיע און באָטאַניק — אויסגעבויגען אין געלענק.

knee'-deep *a.* (ניע'-דיעפ) טיעף ביז די קניע.
The snow lay knee-deep.

knee'-guard *n.* (ניע'-גארד) א קניע-פאנציר.

knee'-high *a.* (ניע'-האי) ז. *knee-deep*

knee'holly *n.* (ניע'-האל-אי) דער מויז-דארן [א קליין בוימעל מיט שפיציגע און שטענדיג גרינע בלעטער]. ז. *butcher's-broom*

knee'holm *n.* (ניע'-האום) ז. *kneeholly*

knee'-joint *n.* (ניע'-דזשאינט) דאס געלענק פון קניע.

knee'-join'ted *a.* (ניע'-דזשאינ'-טעד) אין באטאניק און זאאלאגיע — אויסגעבויגענע אין געלענק.

kneel *v.* (ניעל) קניען, זיך קניען.

knee'ler *n.* (ניע'-לער) איינער וואס קניעט זיך אדער שטעהט אויף די קניע.

knee'ling *n.* (ניע'-לינג) דאס קניען.

knee'ling-stool *n.* (ניע'-לינג-סטוהל) דאס בענקעל אין א קירך, אויף וועלכען מען שטעהט אויף די קניע.

knee'pan *n.* (ניע'-פען) דער פאדערשטער ביין פון קניע.

knee'string *n.* (ניע'-סטרינג) א שטרומפפבאנד, א פאדעסקע.

knee'-tim'ber *n.* (ניע'-טימ'-בער) דאס קניע-האלץ [די אויסגעבויגענע קלעצער וואס ווערען געברויכט אין בויען א שיף].

knee'-trib'ute *n.* (ניע'-טריב'-יוט) הכנעה; אונטערטעניגקייט.

knee'-wor'ship *n.* (ניע'-וואיר'-שיפ) דאס פאלען כרעים.

knell *n. and v.* (נעל) דער גלאקען-קלונג נאך א טויטען; קלינגען אין די גלאקען נאך א געשטארבענעם.

knelt (נעלט) געקניעט. ז. *kneel*

knew (ניו) געוואוסט, געקענט. ז. *know*

knick *v. and n.* (ניק) קנאקען, טרעשטשען, דאס קנאקען, א טרעסק.

knick'er *n.* (ניק'-ער) א ליימען קוי-קעלע [פאר קינדער-שפיעל].

Knick'erbocker *n. and a.* (ניק'-ער-באק-ער) איינער וואס שטאמט ארויס פון די האלענדער, וועלכע זיינען געווען די ערשטע איינוואהנער פון ניו יארק; וואס איז שייך צו די האלענדער, וועלכע האבען זיך די ערשטע בעזעצט אין ניו יארק, אדער צו די, וואס שטאמען ארויס פון זיי.

knick'erbocker *n.* (ניק'-ער-באק-ער) א גראבער, שארסטקער געוואנד פאר פרויען-קליידער.

knick'erbockers *n.* (ניק'-ער-באק-ערז) שאראווארעס אדער ברייטע הויזען, וואס דערגרייכען ביז די קניע און פערשפילען זיך פון אונטען.

knick'knack *n.* (ניק'-נעק) א שפיעלצייג; א קלייניגקייט.

knick'knackatory *n.* (ניק'-נעק-א-טא-רי) א זאמלונג פון שפיעלצייג אדער קלייניגקייטען.

knick'knackery *n.* (ניק'-נעק-ער-אי) שפיעלצייג, קלייניגקייטען.

knife *n. and v.* (נאיף) א מעסער; א שטעכמעסער, א קינזשאל; דערשטעכען אדער קוילען מיט א מעסער; אין אמעריקאנער פאליטיק — ארבייטען אין געהיים אדער מיט הינטערוועגלעך, אז דער קאנדידאט פון דער אייגענער פארטיי זאל דורכפאלען ביי די וואהלען.

knife'-bas'ket *n.* (נאיפ'-בעס'-קעט) א מעסער-קערבעל [א קערבעל צו האלטען מעסערס].

knife'-blade *n.* (נאיפ'-בלייד) א קלינגע פון א מעסער.

knife'-board *n.* (נאיפ'-באורד) דאס ברעט, אויף וועלכען מען רייניגט מעסערס; אין ענגלאנד — די צווייזייטיגע באנק פון אויבען אויף א טראמוואי אדער אמניבוס.

knife'-box *n.* (נאיפ'-באקס) א מעסער-קעסטעל [א קעסטעל, וואו מען האלט מעסערס].

knife'-boy *n.* (נאיפ'-באי) א מעסער-פוצער [א משרת אין א קיך].

knife'-edged *a.* (נאיפ'-עדזשד) וואס האט א שארף ווי א מעסער.

knife'-grin'der *n.* (נאיפ'-גראינ'-דער) א מעסער-שלייפער; א שארף-שטיין.

knife'-rest *n.* (נאיפ'-רעסט) א מעסער-געשטעל, א מעסער-האלטער [א קליינער, מעטאלענער געשטעל, אויף וועלכען מען לעגט ביים עסען דעם גאפעל און מעסער, כדי דער טישטוך זאל זיך ניט איינריכטען].

knife'-sharpe'ner *n.* (נאיפ'-שארפ'-נער) א מעסער-שארפער [א שטיקעל שטאהל צום שארפען מעסערס].

knife'-tray *n.* (נאיפ'-טריי) א מעסער-קארב. ז. *knife-basket*

knight *n. and v.* (נאיט) א קאוואליער, א ריטער; אן עהרען-טיטול; דער שפרינגער אדער פערד אין שאך-שפיעל; מאכען פאר א ריטער.

Knight

knigh'tage *n.* (נאי'-טעדזש) דער ריי-טער-שטאנד.

knight bach'elor (נאיט בעטש'-ע-לאר) א ריטער פון אונטערשטען ראנג.

knight'-er'rant *n.* (נאיט'-ער'-ענט) א וואנדערענדער ריטער [א ריטער וואס וואנדערט איבער דער וועלט און ווייזט ארויס זיינע גבורות און גוטהערציגקייט].

knight'-er'rantry *n.* (נאיט'-ער'-ענט-רי) דאס וואנדערער-ריטערטום. ז. *knight-errant*

knight'-head *n.* (נאיט'-העד) איינער פון די צוויי קלעצער, צווישען וועלכע עס האלט זיך די האריזאנטאל-ליגענדע מאסט, וואס שטארצט ארויס פון דעם פאדערשטען טייל פון א זעגעל-שיף.

knight'hood *n.* (נאיט'-הוד) ריטער-שאפט; דער ראנג אדער די ווירדע פון א ריטער; דער ריטער-שטאנד.

knight'ly *a. and adv.* (נאיט'-לי) ריטעריש, ריטערליך; אויף א ריטערליכער ארט.

knight of the post (נאיט אוו טהי פאוסט) א פאלשער עדות; א קיסלער; א גנב.

knight of the road (נאיט אוו טהי ראוד) א וואלד-גזלן, א גאסען-רויבער; אן ארומשלעפער; א בראדיאגע.

knight of the shears (נאיט אוו טהי שיערז) א שניידער.

knight of the whip (נאיט אוו טהי הוויפ) א קוטשער, א שמייסער.

Knights of La'bor (נאיטס אוו ליי'-באר) אן ארבייטער-ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין יאהר 1869 מיט דעם ציעל צו פערטיידיגען די אינטערעסען פון ארבייטער-קלאס און מיטווירקען דער אינדוסטריעלער און סאציאלער ענטוויקלונג פון די מאסען [די ארגאניזאציאן איז געווען א געהיימע מיט דער פארם פון א געהיימען ארדען].

Knights Tem'plars (נאיטס טעמ'-פלארז) די טעמפעל-ריטער [א ריטערליכער ארדען, וועלכער האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1119 מיט דעם ציעל צו פערטיידיגען די קריסטליכע פילגרימען, וועלכע פלעגען געהען אין ירושלים]; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געוויסע אבטיילונג פון די פריימויערער, וועלכע זיינען ארגאניזירט ווי די אמאליגע טעמפעל-ריטער.

knit *v. and n.* (ניט) שטריקען; פלעכטען; בינדען, פערקניפען; זיך פעראייניגען; א פערקניפלונג, צונויפהעפטונג; א קניפעל-נאט אדער קניפעל-זוים.

knit'table *a.* (ניט'-עבל) וואס קען געשטריקט אדער פערקניפעלט ווערען; וואס איז פעראייניבאר.

knit'ter *n.* (ניט'-ער) א שטריקער, א העפטער.

knit the brows (ניט טהי בראוז) קנייטשען דעם שטערען; אנכמורען זיך.

knit'ting *n.* (ניט'-אינג) דאס פלעכטען, העפטען אדער שטריקען; געשטריקטער שטאף; שטיקעריי.

knit'ting-case *n.* (ניט'-אינג-קייס) ז. *knitting-sheath*

knit'ting-machine' *n.* (ניט'-אינג-מע-שין') א שטריק-מאשין.

knit'ting-nee'dle *n.* (ניט'-אינג-ניעדל) א שטריק-נאדעל, א העפט-נאדעל, א פרענטעל, א שפיזעל.

knit'ting-pin *n.* (ניט'-אינג-פין) א טאמבור-נאדעל, א העקעל-נאדעל.

knit'ting-sheath *n.* (ניט'-אינג-שיעטה) א שיידעל צום האלטען שטריקנאדלען.

knit'ting-work *n.* (ניט'-אינג-הוואירק) שטריקעריי-ארבייט.

knit'tle *n.* (ניטל) א שנירעל [צוזאמענצוציהען א בייטעל]; א מין קליינער שיף-שטריק.

knit up (ניט אפ) צוזאמענשטריקען, פעסט פעראייניגען.

knives *n.* (נאיווז) מעסערס. ז. *knife*

knob *n. and v.* (נאב) א קנאפ, א גוזיק, א גוז, א בערגעל; א קנאטען, א סוק, א סענק; א טהיר-קנאפ; אויפהויבען זיך אדער אויסוואקסען ווי א גוז אדער בערגעל; ווערען סוקעוואטע; מאכען סוקעוואטע; אבריייניגען פון בערגלעך.

knobbed *a.* (נאבד) מיט גוזען, מיט בערגלעך; מיט קנאטען אדער סענקעס.

knob'bines *n.* (נאב'-אי-נעס) דאס זיין גוזעוואטע, סוקעוואטע, קנאטענדיג אדער בערגעלדיג.

knob'ble *v.* (נאבל) אויסוואקסען ווי א גוז אדער בערגעל; ווערען סוקעוואטע, מאכען סוקעוואטע; אבריייניגען פון סוקעס אדער בערגלעך. ז. *knob*

knob'bled *a.* (נאבלד) ז. *knobbed*

knob'by *a.* (נאב'-אי) ז. *knobbed*

knob'stick *n.* (נאב'-סטיק) א שווערער שטעקעל מיט א גאלקע; א שטרייק-ברעכער, א סקעב.

knock *v. and n.* (נאק) קלאפען, שטויסען; א קלאפ טהאן מיט עפעס; אנקלאפען; אנשטויסען זיך, אבקלאפען זיך; א קלאפ, א שטויס, א שלאג.

knock about' (נאק ע-באוט') זיך ארומשלעפען, ארומשלענדערען אהן א ציעל; זיך ארומטרייבען איבער דער וועלט, אומוואנדערען; שלעכט בעהאנדלען, קוועלען.

knock'-about' man (נאק'-ע-באוט' מען) איינער וואס שלעפט זיך ארום אהן א ציעל; איינער וואס טרייבט זיך ארום איבער דער וועלט; א בראדיאגע; א מענש וואס טויג צו אלע מלאכות; א מושלם, א כל-בו'ניק.

knock'-down *a.* (נאק'-דאון) צוקלאפענד, צושטערענד; וואס מען קען ניט ווידערשטעהן, צושמעטערענד; וואס איז לייכט פאנאנדערצונעהמען און צונויפשטעלען.

knock down (נאק דאון) אנידערווארפען; אין אויקציאן-פערקויף אדער ליציטאציע — אבקלאפען מיט'ן האמער אלס סמן, אז די זאך איז שוין פערקויפט געווארען.

knock down fares (נאק דאון פעהרז) גנב'ענען דאס פאהר-געלד [וועגען א קאנדוקטאר אויף אן אייזענבאהן אדער טראמוואי, וועלכער גנב'עט דאס פאהרגעלד, וואס ער בעקומט פון די פאסאזשירען].

knocked up (נאקט אפ) צושלאגען; אבגעמאטערט; מאט [אין שאכמאט-שפיעל].

knock'er *n.* (נאק'-ער) א קלאפער, א שטויסער; א טהיר-קלאפער [אן אייזערן העמערעל וואס הענגט אויף דער טהיר אום אנצוקלאפען אין איהר]; ביי די בערג-ארבייטער — דער קלאפער [א שד, וועגען וועלכען זיי גלויבען, אז ער געפינט זיך אין דער ערד און קלאפט אז צו בעווייזען די מענשען, וואו עס ציהען זיך מינעראל-אדערען].

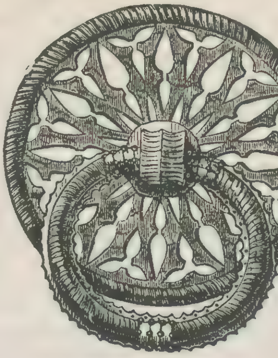

Knocker

knock in (נאק אין) ארייינקלאפען מיט שוועריגקייט.

knock'ing-mill *n.* (נאק'-אינג-מיל) א וואלגע אדער א מיהל, וואו מען וואלקעוועט אדער מען קלאפט דורך און מען מאכט ווייך געוויסע שטאפען.

knock in'to a cocked hat (נאק אינ'-טו ע קאקט העט) צוברעכען אויף פיצלעך, מאכען א תל.

knock'-kneed *a.* (נאק'-ניעד) וואס האט אויסגעבויגענע פיס, אזוי אז די קניע קלאפען זיך איינע אן די אנדערע ביים גאנג; קרום, שוואך.

knock'-off *n.* (נאק'-אף) א פארריכטונג אין א האפטונגס-מאשין, דורך וועלכער עס נעהמען זיך אראב די קניפלעך און פלאנטערס פון די פאדים.

knock off (נאק אף) אבשטעלען; מאכען א סוף צו עפעס; אב'פטר'ען; אויפהערען; אויפהערען ארבייטען.

knock'-out *a. and n.* (נאק'-אוט) ארויסשלאגענד; צוברעכענד; צושטערענד; אין פויסט-געשלעג — א קלאפ וואס פערורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט.

knock out (נאק אוט) געווינען אין א פויסט-געשלעג; בעזיעגען; האבען אן אויבער-האנד; פערלירען דעם שפור [וועגען יאגד-הינט].

knock o'ver (נאק או'-ווער) אומווארפען, אומשטירצען, דערשיסען.

knock round (נאק ראונד) זיך ארומטרייבען.

knock togeth'er (נאק טו-געטה'-ער) צונויפקלאפען אדער צונויפפאקען אין איילעניש, ווי עס איז.

knock un'der (נאק אנ'-דער) אונטערגעבען זיך, אנערקענען זיך אלס בעזיעגט.

knock up (נאק אפ) אויסמאטערען, אויסצעהרען פון מיעדקייט; אויפוועקען דורך אנקלאפען [אין טהיר]; צונויפקלאפען, צונויפשלאגען א זאך [ווי מיט טשוועקלעך אדער אין איילעניש]; אין בוכבינדעריי — אויסגלייכען די בלעטער קלאפענדיג מיט זיי אן טיש.

knoll *v. and n.* (נאול) קלינגען; קלינגען נאך א טויטען; דאס קלינגען; א בערגעל.

knoll'y *a.* (נאול'-אי) בעדעקט מיט קליינע רונדע בערגלעך.

knosp *n.* (נאספ) א שפראץ-קעפעלע פון א פלאנצונג.

knot *n. and v.* (נאט) א קנופ, א קניפעל; א באנט; א גוז, א סוק, א סענק; א בינטעל, א פערבאנד; א גרופע, א באנדע; אן אקסעלבאנד [א שנירעל מיט מעטאלענע שפיצען]; ביי די ים-פאהרער — א קנאט [א לענגען-מאס פון 6080 פוס]; א שוועריגקייט, א פראבלעם; צוזאמענקניפען, פערבינדען; פערוויקלען, פערפלאנטערען; מאכען קניפלעך.

knot'berry *n.* (נאט'-בער-אי) א מין שווארצע מאלינע [ווערט געברויכט צום עסען און אין מעדיצין].

knot'-grass *n.* (נאט'-גרעס) א מין גראז, וואס וואקסט זיך פאנאנדער אין צווייגלעך און מיט קנאטען. געפינט זיך איבעראל און וואקסט על פי רוב אויף טרוקענע אויסגעטראטענע ערטער.

knot'less *a.* (נאט'-לעס) אהן קניפלעך; אהן גוזיקעס, אהן סענקעס.

knot'ted *a.* (נאט'-עד) ז. *knotty*

knot'tiness *n.* (נאט'-אי-נעס) קניפעלדיגקייט; פערוויקלונג, פערפלאנטערטקייט.

knot'ty *a.* (נאט'-אי) קניפעלדיג; גוזעוואטע, סענקעוואטע; פערוויקעלט, פערפלאנטערט; שוויריג.

knot'weed *n.* (נאט'-הוויעד) ז. *knot-grass*

knout *n. and v.* (נוהט) דער קנוט [א מין בייטש מיט וועלכער מען פלעגט אין אמאליגע צייטען שלאגען פערברעכער אין רוסלאנד]; שלאגען מיט א קנוט.

know *v.* (נאו) וויסען, קענען, ערקענען; פערשטעהן.

know'able *a.* (נאו'-עבל) וואס מען קען וויסען אדער פערשטעהן.

know'ableness *n.* (נאו'-עבל-נעס) די ערקענבארקייט; דאס קענען בעוואוסט ווערען.

know'-all *n.* (נאו'-אהל) א יודע הכל; דער אלוויסער; איינער וואס פרעטענדירט אז ער ווייסט אלץ.

know by heart (נאו באי הארט) וויסען אויף אויסוועניג.

know'er *n.* (נאו'-ער) א קענער, א ווייסער.

know'ing *a. and n.* (נאו'-אינג) ערפאהרען; געשיקט; פערשטענדיג; שארפזיניג; קלוג; כיטרע; דורכגעטריבען; פערשפיצט; פראנטעוואטע; קענטשאפט; קלוגשאפט; דאס וויסען; פערשטאנד.

know'ingly *adv.* (נאו'-אינג-לי) וויסענדיג; מיט קענטשאפט פון דער זאך; מיט א פארויס-בעוואוסטער כונה; אויף א שארפזיניגען, כיטרען אופן.

know'ingness *n.* (נאו'-אינג-נעס) כיטרעקייט; דורכגעטריבענקייט.

knowl'edge *n.* (נאל'-עדזש) דאס וויסען; קענטניס; ערקענטניס; וויסענשאפט; א ידיעה, א נאכריכט פון עפעס; די בעקאנטשאפט מיט אימעצען אדער עפעס; ערפאהרענהייט; געשיקטליכקייט; דאס ערקענען.

knowl'edge-box *n.* (נאל'-עדזש-באקס) דער קאפ.

known *a.* (נאון) בעקאנט; בעוואוסט.

Know'-noth'ing *n.* (נאו'-נאטה'-אינג) א מיטגליעד פון דער געהיימער "אמעריקאנער פארטיי", וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1854 מיט דעם ציעל ניט צו דערלאזען, אז א וועלכער ניט איז מלוכה-אמט זאל זיין פערנומען פון איינעם וואס איז ניט קיין אמעריקאנער געבארענער [צוליעב דיעזען ציעל האט די פארטיי געפאדערט, עס זאל שטארק בעשרענקט ווערען דאס רעכט פון נאטוראליזאציאן].

know'-noth'ing *a. and n.* (נאו'-נאטה'-אינג) אונוויסענד; אן אונוויסענדער מענש; אן עם-הארץ.

Know'-noth'ingism *n.* (נאו'-נאטה'-אינג-איזם) די פרינציפען פון דער "אמעריקאנער פארטיי". ז. ***Know-nothing***

know the ropes (נאו טהי ראופס) קענען א זאך מיט אלע פרטים; וויסען אלע שטריק פון זעגעל-שיף.

know what's what (נאו הוואטס הוואט) וויסען וואס און ווען; ניט בלאנדזשען אין א זאך; שטעהן אויף א פעסטען באדען.

knuck'le *n. and v.* (נאקל) דער קנע-בעל, דאס געלענק [פון קניע און פון פינגער]; א געלענק, זאוויעסע צום אויפמאכען און צומאכען דאס טהירעל פון א קעסטעלע; בויגען די קניע; זיך אונטערווארפען; נאכגעבען.

knuck'le down (נאקל דאון) זיך אונטערגעבען; זיך אונטערווארפען; זיך ערקלערען בעזיעגט.

knuck'les *n.* (נאקלז) מעטאלענע בעשיצונגען אויף די פינגער געברויכט פון שלעגער און פערברעכער.

knuck'le un'der (נאקל אנ'-דער) ז. ***knuckle down***

knucks *n.* (נאקס) א מין קינדער-שפיעל אין צייכען.

knur *n.* (נויר) א קנאטען, א סוק.

knurl *n.* (נוירל) א קנאטען, א סוק.

knurled *a.* (נוירלד) סוקעוואטע.

knur'ly *a.* (נויר'-לי) פול מיט קנאטען אדער סוקעס.

knurr *n.* (נויר) ז. ***knur***

knur'ry *a.* (נויר'-אי) סוקעוואטע; פול מיט קנאטען אדער סוקעס.

koa'la *n.* (קא-א'-לא) די קאאלא [א מין אויסטראלישע חיה מיט אן אש-גרויער פעל וואס איז טיילווייז עהנליך צו א בער. האלט זיך אויף ביימער און ערנעהרט זיך מיט בלעטער און צווייגלעך].

Koala

kob *n.* (קאב) א געוויסער מין אפריקאנישע אנטילאפע מיט א רויט-ברוינעם רוקען און ווייסען בויך און מיט הערנער, וועלכע וואקסען אין דער פארם פון א לירע.

ko'ba *n.* (קאו'-בא) ז. ***kob***

ko'balt *n.* (קאו'-בעלט) ז. ***cobalt***

ko'bold *n.* (קאו'-באלד) אין די דייטשע פאלקס-לעגענדען — א קאבאלד אדער ערד-גייסט [א מין שד, וואס האלט זיך אויף אין קעלערס, גריבער, שאכטען א. ד. ג.].

ko'dak *n. and v.* (קאו'-דעק) א קאדאק, א קליינער פאטאגראפישער אפאראט, וועלכען מען טראגט אין האנד און מען נעהמט ארונטער פאטאגראפישע בילדער; שנעל פאטאגראפירען עפעס.

kohlra'bi *n.* (קאול-רא'-בי) דער קאהל-ראבי [א מין קרויט וואס וואקסט זיך פאנאנדער פון אויבען אין א דיקען שטאם און איז עהנליך צו א בוריק].

Kohlrabi

konis'tra *n.* (קא-נים'-טרא) אין אלט-גריכישען טעאטער — די קאניסטרא אדער ארקעסטער [דער פלאץ צווישען דער סצענע און אוידיטאריום, וואו דער כאר פלעגט זינגען].

koo'doo *n.* (קוה'-דוה) דאס קודו [אן ארט גרויסע אפריקאנישע אנטילאפען]. ז. ***striped antelope***

koo'miss *n.* (קוה'-מים) ז. ***kumiss***

koor'bash *n. and v.* (קוהר'-בעש) א בייטש געמאכט פון דער פעל פון א היפאפאטאמוס [ווערט געברויכט אין עגיפטען און אין אנדערע טיילען פון אפריקא]; שמייסען אדער שלאגען מיט אזא בייטש.

Koord *n.* (קוהרד) ז. ***Kurd***

ko'peck *n.* (קאו'-פעק) ז. ***copeck***

ko'pek *n.* (קאו'-פעק) ז. ***copeck***

Ko'ran *n.* (קאו'-רען) דער קאראן אדער אלקאראן [די ביבעל אדער די הייליגע שריפטען פון די מאכמעדאנער].

Koran'ic *a.* (קא-רענ'-איק) וואס איז שייך צום קאראן. ז. ***Koran***

ko'sher *a.* (קאו'-שער) כשר; ריין; ערלויבט צו געברויכען.

kosmog'ony *n.* (קאס-מאג'-א-ני) ז. ***cosmogony***

kotow' *v. and n.* (קאו-טאו') ז. ***kowtow***

kowtow' *v. and n.* (קאו-טאו') אבשלאגען דעם שטערען אן דער ערד ביים פאלען כרעים; קניען זיך מיט גרוים הכנעה; אונטערלעקען זיך; דאס בוקען זיך אזוי, אז דער שטערען דערגרייכט די ערד.

kraal *n.* (קראל) א קראאל, א דערפעל [אין דרום-אפריקא].

kra'ken *n.* (קרא'-קען) דער קראקען [א פאנטאסטישע, מורא'דיגע ים-חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז זי ווייזט זיך פון צייט צו צייט ביי די ברעגעס פון נארוועגיען].

kra'ma *n.* (קריי'-מא) א געטראנק פון וויין געמישט מיט וואסער, וואס ווערט געברויכט ביים הייליגען אבענדמאל אין די גריכישע און קאטוילישע קירכען.

kra'sis *n.* (קריי'-סים) דאס צוגיסען אביסעל וואסער צום וויין וואס ווערט געברויכט אין די קירכען ביים הייליגען אבענדמאל.

kra'ter *n.* (קריי'-טער) ז. ***crater***

kre'asote *n.* (קרי'-ע-סאוט) ז. ***creosote***

kre'osote *n.* (קרי'-א-סאוט) ז. ***creosote***

kreut'zer *n.* (קראיט'-סער) א קרייצער, א קליינע קופערנע מטבע אין עסטרייך [האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר א האלבען אמעריקאנישען סענט].

kreu'zer *n.* (קראיט'-סער) ז. ***kreutzer***

kris *n.* (קרים) אזא קורצע שווערד.

Krish'na *n.* (קריש'-נא) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — קרישנא, די 8טע פערקערפערונג פון גאט ווישנו, דאס קינד פון דער קעניגין דעוואקי [די לעגענדע וועגען קרישנא'ס געבורט און יוגענד איז זעהר עהנליך צו דער לעגענדע וועגען קריסטוס'עס געבורט און ערציהונג].

kro'ne *n.* (קראו'-נע) א קראנע [א דענישע, שוועדישע אדער נארוועגישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון אונגעפעהר 27 אמעריקאנישע סענט].

Kron'os *n.* (קראנ'-אס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — קראנאס, דער גאט פון הימעל און ערד, דער פאטער פון צעאוס.

krul'ler *n.* (קראל'-ער) ז. ***cruller***

kry'olite *n.* (קראי'-א-לאיט) ז. ***cryolite***

kry'olith *n.* (קראי'-א-ליטה) ז. ***cryolite***

kryom'eter *n.* (קראי-אמ'-ע-טער) א קריאמעטער [א מין טערמאמעטער, מיט וועלכען מען מעסט זעהר נידריגע אדער קאלטע טעמפעראטורען].

kryp'ton *n.* (קריפ'-טאן) קריפטאן, א מין גאז, וואס געפינט זיך אין דער אטמאספערע אין א זעהר קליינער מאס [ענטדעקט אין יאהר 1895].

ku'dos *n. and v.* (קיו'-דאס) דער לויב, דער כבוד; די עהרע; לויבען; בעעהרען [אין הומאריסטישען זין].

Ku'klux *n.* (קיו'-קלאקס) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען — א געהיימע ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט נאך דעם בירגערקריעג אין די דרום-שטאאטען מיט דעם ציעל צו האלטען די נעגערס אין דער מורא און ניט דערלאזען זיי אויסצונוצען זייערע פאליטישע רעכטען.

Ku'kluxism *n.* (קיו'-קלאקס-איזם) די מעטאדען פון דער געהיימער אמעריקאנער ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך גערופען "קוקלאקס". ז. ***Kuklux***

Ku'klux Klan (קיו'-קלאקס קלען) ז. ***Kuklux***

ku'miss *n.* (קוה'-מים) קומים, קליאטשע-מילך.

küm'mel *n.* (קימ'-על) קימעל-שנאפס [שנאפס פערזיסט מיט צוקער און מיט קימעל-געווירץ. ווערט בעזאנדערס געברויכט אין די באלטישע פראווינצען פון רוסלאנד].

ku'myss *n.* (קוה'-מים) ז. ***kumiss***

Kurd *n.* (קוהרד) א קורד, איינער פון די קורדען [א קריעגערישער מוסולמאנישער וואנדערענדער שבט פון קליין-אזיען].

kutch *n.* (קאטש) פאפיער-בלעטער אדער שטיקער פארמעט, צווישען וועלכע מען פרעסט אוים גאלד-בלעטער. ז. ***cutch***

kvass *n.* (קוועס) קוואס [א געזייערטער געטראנק וואס ווערט געברויכט אין רוסלאנד].

Ky. [אויי-] אבקירצונג פון ***Kentucky*** [איינע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

ky'ack *n.* (קאי'-עק) ז. ***kaiak***

ky'anise *v.* (קאי'-ע-נאיז) ז. ***kyanize***

ky'anite *n.* (קאי'-ע-נאיט) ז. ***cyanite***

ky'anize *v.* (קאי'-ע-נאיז) קיאניזירען, דורכווייקען האלץ אין געוויסע כעמישע מאטעריאלען, וועלכע לאזען עס ניט פוילען.

Kym'ry *n.* (קימ'-רי) ז. ***Cymry***

L

L, l (על) דער צוועלפטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

L *n.* (על) א הויז פליגעל וואס האט די פארם פון דעם בוכשטאב *L*; א רעכט־ווינקעלדיגע געבויגענע ראהר־פערבינדונג; אן אייל [א לענגען־מאס]; א הויף־באהן.

la *int.* (לאה) בא! ווירקליך! זעהט! אך!

la *n.* (לא) דער טאן לא [די 6טע נאטע אין דעם טאן־לייטער].

La. [איי־ אבקירצונג פון *Louisiana* נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

lab'arum *n.* (לעב'-ע-ראם) א קריעגס־פאהן אין אלטען רוים; א הייליגע פאהן פון דער קאטוילישער קירך; א מוסטער פאר מאראל; א מאראלישער וועג־ווייזער.

lab'danum *n.* (לעב'-דע-נאם) ז. *ladanum*

labefacta'tion *n.* (לעב-אי-פעק-טיי'- שאן) ז. *labefaction*

labefac'tion *n.* (לעב-אי-פעק'-שאן) ענטקרעפטונג; אבשוואכונג; רואינירונג.

la'bel *n. and v.* (ליי'-בעל) א צעטעל [אנגעהאנגען אדער צוגעקלעפט צו עט־וואס]; אן עטיקעט; א צוזאץ צו א צוואה; ארויפלעגען א צעטעל אדער אן עטיקעט; אין אבטאניק — די אונטער־ליפ ביי אר־כידעען־בלומען. ז. *labellum*

label'lum *n.* (לע-בעל'-אם) אין באטא־ניק — די אונטער־ליפ ביי ארכידעען־בלומען [דאס אונטערשטע, אראבהענגענ־דע בלומען־בלעטעל וואס איז מייסטענס גרעסער און האט אן אנדער פארם ווי די איבריגע]; א טייל פון דעם מויל פון אן אינזעקט, וואס הענגט אראב ווי א ליפ.

la'bel-machine' *n.* (ליי'-בעל-מע- שין') א מאשין צו פראדוצירען און צו קלעפען עטיקעטען אויף פלאשען, קעסט־לעך א. ד. ג.

la'bent *a.* (ליי'-בענט) זיך גליטשענדיג; אוועקגליטשענד.

la'bial *a. and n.* (ליי'-בי-על) וואס געהערט צו די ליפען; וואס ווערט אויס־געשפראכען מיט די ליפען; וואס האט אזעלכע ענדען ווי ליפען [וועגען געוויסע מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; א בוכ־שטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען; אן אפאראט צום אבגעוועהנען פון שטאמלען.

labial'ity *n.* (ליי-בי-על'-אי-טי) דאס זיין אויסגעשפראכען אדער ארויסגע־בראכט דורך די ליפען.

labializa'tion *n.* (ליי-בי-על-אי-זיי'- שאן) דאס אויסשפרעכען דורך די ליפען; פערוואנדלונג אין א ליפען־קלאנג [ארויס־געבראכט דורך די ליפען].

la'bialize *v.* (ליי'-בי-על-איז) אויס־שפרעכען דורך די ליפען; פערוואנדלען אין א ליפען־קלאנג [ארויסגעבראכט דורך די ליפען].

la'bially *adv.* (ליי'-בי-על-אי) דורך דער הילף פון די ליפען.

la'biate *a.* (ליי'-בי-אייט) ליפען־פערמיג [וועגען פלאנצען]; וואס האט ליפען.

la'biated *a.* (ליי'-בי-איי-טעד) ז. *labiate*

labioden'tal *a. and n.* (ליי-בי-א- דענ'-טעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט די צייהנער; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט די צייהנער.

labiona'sal *a. and n.* (ליי-בי-א-ניי'- זעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט דער הילף פון דער נאז; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט דער הילף פון דער נאז.

la'bis *n.* (ליי'-ביס) — א ביי קריסטען לעפעל אויסצוטיילען דאס הייליגע ברויט און וויין.

la'bium *n.* (ליי'-בי-אם) א ליפ; אן אר־גאן אדער א טייל פון אן ארגאן וואס איז ענהליך צו א ליפ.

lab'lab *n.* (לעב'-לעב) עגיפטישער אדער שווארצער באב.

la'bor *n. and v.* (ליי'-באר) ארבייט; אנשטרענגונג; מיה; ארבייטערשאפט; דאס בעוועגען זיך מיט מיה און אנשטרענ־גונג; דאס שטארקע שליידערען זיך פון א שיף; געבורטס־וועהען; דאס געהן צו קינד; ארבייטען; זיך אנשטרענגען; געהן צו קינד; האבען געבורטס־וועהען; בעווע־גען זיך מיט מיה און אנשטרענגונג; זיך שטארק שליידערען, ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים.

lab'oratory *n.* (לעב'-א-רע-טא-רי) א לאבאראטאריע [אן ארט וואו עס ווערען געמאכט כעמישע, פיזיקאלישע אדער אנדערע וויסענשאפטליכע אונטערזוכונ־גען, עקספערימענטען אדער ארבייטען]; א ווערקשטאט אין אן ארסענאל וואו עס ווערען געמאכט קוילען, טארפעדאס א. ד. ג.

La'bor Day (ליי'-באר דיי) ארבייטס־יום־טוב [א געזעצליכער יום־טוב אין פיע־לע שטאאטען פון נארד־אמעריקא. ווערט געפייערט דעם ערשטען מאנטאג פון סעפ־טעמבער לכבוד דער ארבייט].

la'bored *a.* (ליי'-בארד) געמאכט דורך שווערער ארבייט; וואס טראגט די צייכען פון שווערער ארבייט אדער אנשטרענ־גונג.

la'borer *n.* (ליי'-באר-ער) אן ארביי־טער; א לוין־ארבייטער; אן אונגעלערנ־טער ארבייטער.

la'boring *n.* (ליי'-באר-אינג) ארבייט; אנשטרענגונג.

la'boringly *adv.* (ליי'-באר-אינג-לי) מיט שווערקייט; מיט אנשטרענגונג.

labo'rious *a.* (לע-באו'-רי-אס) אר־בייטזאם; מיהזאם, שווער.

labo'riously *adv.* (ליי-באו'-רי-אס-לי) אויף אן ארבייטזאמען אופן; מיט מיה־זאמקייט, מיט אנשטרענגונג.

labo'riousness *n.* (ליי-באו'-רי-אס- נעס) ארבייטזאמקייט; מיהזאמקייט, שווערקייט, אנשטרענגונג.

la'borist *n. and a.* (ליי'-באר-איסט) איינער וואס ארבייט פאר די אינטערע־סען פון די ארבייטער; א מיטגליעד פון אן ארבייטער־פארטיי; וואס איז שייך צו ארבייט אדער צו די אינטערעסען פון אר־בייט.

la'borless *a.* (ליי'-באר-לעס) אהן אנ־שטרענגונג.

la'bor-mar'ket *n.* (ליי'-באר-מאר'- קעט) דער ארבייטס־מארק [דער אנבאט פון ארבייט און די פאדערונג נאך איהר].

la'bor on the way (ליי'-באר אן טהי הוויי) פארטזעצען, אנגעהן ווייטער מיט דער ארבייט.

la'bor-pains *n.* (ליי'-באר-פיינז) גע־בורטס־וועהען.

la'bor-sa'ving *n.* (ליי'-באר-סיי'- ווינג) וואס שפארט ארבייט.

la'borsome *a.* (ליי'-באר-סאם) מיה־זאם, אנגעשטרענגט; שליידערענדיג זיך ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים.

la'bor-time *n.* (ליי'-באר-טאים) אר־בייטס־צייט.

la'bor-u'nion *n.* (ליי'-באר-יו'-ניאן) אן ארבייטער־פעראייניגונג [א טרייד־יו־ניאן].

la'bor with (ליי'-באר הוויטה) ארבייט־טען'עז, אריינקנעלען.

He labored with him the whole day but could not persuade him.

la'bor-yard *n.* (ליי'-באר-יארד) א הויף ביי אן אנשטאלט פאר ארימע, וואו די ארימע לייט טהוען פערשיעדענע ארבייט.

la'bra *n.* (ליי'-ברא) — אין זאאלאגיע ליפען אדער ליפען־ענהליכע גליעדער. ז. *labrum*

Labrador' duck (לעב-רע-דאור' דאק) די לאבראדאר ענטעל [אזא ים־קאטשקע וועלכע געפינט זיך אויף'ן צפון־מזרח'דיגען ברעג פון נארד־אמעריקא].

lab'radorite *n.* (לעב'-רע-דאר-איט) דער לאבראדארשטיין, לאבראדאר־פעלד־שפאט [אזא זארט קאלירטער שטיין, וועל־כער געפינט זיך בעזאנדערס ביי די ברעג־גען פון לאבראדאר].

la'bret *n.* (ליי'-ברעט) א ביינדעל, א מו־שעל, א שטיינדעל אדער עטוואס ענהלי־כעס, וואס געוויסע ווילדע שטעכען זיך דורך אין דער אונטערשטער ליפ.

la'brose *a.* (ליי'-בראוס) וואס האט די־קע ליפען.

la'brum *n.* (ליי'-בראם) אין זאאלא־גיע — א ליפ אדער ליפען־ענהליכער קער־פער־גליעד.

labur'num *n.* (לע-בויר'-נאם) דער גאלד־רעגען [א קליין, שעהן בוימעלע מיט געלבער ארבעס־ענהליכער בליהונג. וואקסט אויף די אלפישע בערג].

lab'yrinth *n.* (לעב'-אי-רינטה) א לא־בירינט [א געביידע אדער אן ארט מיט פערדרעהטע גענג]; א פערפלאנטערטע זאך; דער אויער פון אינוועניג; אן אפא־ראט צום אויסראמען ערץ־שלאם [דאס בלאטיגע וואסער, וואס איז פערמישט מיט ערץ] פון אן ערץ־מינע.

labyrin'thal *a.* (לעב-אי-רינ'-טהעל) ז. *labyrinthian*

labyrin'thian *a.* (לעב-אי-רינ'-טהי- ען) לאבירינטיש; פערפלאנטערט. ז. *labyrinth*

labyrin'thic *a.* (לעב-אי-רינ'-טהיק) ווי א לאבירינט; פערפלאנטערט.

labyrin'thical *a.* (לעב-אי-רינ'-טהי- קעל) ז. *labyrinthic*

labyrin'thiform *n.* (לעב-אי-רינ'-טהי-פארם) וואס האט די פארם פון א לאבירינט. ז. *labyrinth*
labyrin'thine *a.* (לעב-אי-רינ'-טהין) וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו א לאבירינט; לאבירינטיש, פערפלאנטערט.
labyrin'thus *n.* (לעב-אי-רינ'-טהאס) דער לאבירינט, דער אינוועניגסטער טייל פון אויער.
lac *n.* (לעק) לאק, לאקיר; די סומע פון 100,000; א גרויסע צאהל, א מענגע.
laccin'ic *a.* (לעק-סינ'-איק) געמאכט פון לאק, ענהליך צו לאק.
lac'-dye *n.* (לעק'-דאי) לאק-פארב.
lace *n.* and *v.* (לייס) שפיצען, איינזאץ, קרוזשעווע; פאזאמענט; א שנור; בעפוצען מיט פאזאמענט אדער מיט שפיצען; צושנירען; זיין צוגעשנירט; אנברעכען די ביינער.
lace'bark *n.* (לייס'-בארק) דער לייסוואנט-בוים [אזא בוים וואס זיין קארע האט די פארם פון א געוועב].
lace'-boot *n.* (לייס'-בוהט) א שוך צום שנירען.
lace'border *n.* (לייס'-באהר-דער) אזא קליין מאטען-פליגעלע פון זילבער-ווייסען קאליר, מיט א ברייטען ראנד אויף די פליגעלעך, וואס זעהט אויס ווי די פליגעלעך וואלטען געווען בעלעגט מיט שפיצען [קרוזשעוועס].
lace'-emboss'ing *n.* (לייס'-עמ-באס'-אינג) דאס בעציערען מיט שפיצען אין רעליעף, דאס ארויפלעגען קרוזשעוועס, דאס בעציערען ווי מיט קרוזשעוועס.
lace'-frame *n.* (לייס'-פריים) א ראהם צו פאבריצירען שפיצען [קרוזשעווע].
lace'-ma'ker *n.* (לייס'-מיי'-קער) א פאזאמענטירער, א שמוקלער, א איינזאץ אדער שפיצען-מאכער.
lace'man *n.* (לייס'-מען) א שפיצען-הענדלער, א קרוזשעווע-הענדלער.
lace'-pa'per *n.* (לייס'-פיי'-פער) פאפיער-שפיצען.
lace'-pil'low *n.* (לייס'-פיל'-או) א קישעלע, מיט וועלכען מען האלט אונטער די ארבייט ביים מאכען שפיצען [קרוזשעוועס].
lac'erable *a.* (לעס'-ע-רעבל) צורייסבאר.
lac'erate *v.* and *a.* (לעס'-ער-אייט) צורייסען, צופליקען; פייניגען, קוועלען; צוריסען, צופליקט.
lac'erately *adv.* (לעס'-ע-רייט-לי) דורך צוריסונג; צוריסענערהייד.
lacera'tion *n.* (לעס-ע-ריי'-שאן) דאס צורייסען; א צוריסונג; דאס פייניגען, דאס פערוואונדען די געפיהלען.
lac'erative *a.* (לעס'-ע-ריי-טיוו) וואס האט די קראפט צו צורייסען; צורייסענדיג.
Lacer'ta *n.* (לע-סויר'-טא) א מין פיערפיסיגע עקדעשען [יאשטשערקעס] וואס האלטען זיך מעהרסטענטייל אויף דער ערד.
lacer'ta *n.* (לע-סויר'-טא) אן עקדעש [יאשטשערקע].
lacer'tian *a.* and *n.* (לע-סויר'-שי-ען) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע]; וואס איז שייך צו אן עקדעש; אן עקדעש.
lacer'tiform *a.* (לע-סויר'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון אן עקדעש [יאשטשערקע].
Lacertil'ia *n.* (לעס-ער-טיל'-אי-א) דער מין רעפטיליען, צו וועלכע עס געהערען די עקדעשען [יאשטשערקעס].
lacertil'ian *a.* and *n.* (לעס-ער-טיל'-אי-ען) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע]; אן עקדעש.
lacer'toid *a.* (לע-סויר'-טאיד) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע].
lace'-run'ner *n.* (לייס'-ראנ'-ער) א שפיצען-שטריקער אדער שטריקערין.
lace'wing *n.* (לייס'-הווינג) אזא אינזעקט וואס זיינע פליגלען זיינען נעץ-פערמיג אדער האבען די פארם פון שפיצען [איינזאץ, קרוזשעווע].
lace'-winged *a.* (לייס'-הווינגד) וואס האט נעץ-פערמיגע פליגעל [וועגען געוויסע אינזעקטען].
lace'-wom'an *n.* (לייס'-הוואומ'-ען) א שפיצען-הענדלערין.
lach'es *n.* (לעטש'-עז) א נאכלעסיגקייט; א פערנאכלעסיגונג; א פערנאכלעסיגונג אדער אבלעגונג פון אימעצענס רעכטען.
lach'rymal *a.* and *n.* (לעק'-רי-מעל) ז. *lacrimal*
lach'rymary *a.* (לעק'-רי-מע-רי) ז. *lacrimary*
lachryma'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) ז. *lacrimation*
lach'rymatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) ז. *lacrimatory*
lach'rymose *a.* (לעק'-רי-מאוס) ז. *lacrimose*
lach'rymous *a.* (לעק'-רי-מאס) ז. *lacrimose*
la'cing *n.* (ליי'-סינג) דאס צובינדען מיט א שנור; דאס צונויפשנירען; א שנור צום פערבינדען אדער צונויפבינדען; א פערבינדונגס-קניפ [א שטיק געבויגענע האלץ צו פערבינדען וועלכע עס איז צוויי טיילען פון א שיף]; דער ראנד פון א פעדער, וועלכער האט אן אנדער קאליר ווי דער מיטען זיינער; דאס אנברעכען די ביינער.
lacin'iate *a.* (לע-סינ'-אי-אייט) בעפוצט מיט פרענז; אין באטאניק — געצאקט, געקארבט [וועגען בלעטער, בלומען א. ד. ג.].
lacin'iated *a.* (לע-סינ'-אי-איי-טעד) ז. *laciniate*
lac'-in'sect *n.* (לעק'-אינ'-סעקט) א לאק-אינזעקט [אן אינזעקט וואס טיילט פון זיך אויס לאק אויף פלאנצען].
lack *v.* and *n.* (לעק) ניט האבען; ליידען מאנגעל אין עפעס; פעהלען; דער מאנגעל; דאס פעהלען.
lackadai'sical *a.* (לעק-ע-דיי'-זי-קעל) סענטימענטאל, שוואך, אבגעלאזען; מיט ווענינ לעבען; אונטהעטיג.
lackadai'sically *adv.* (לעק-ע-דיי'-זי-קעל-אי) אויף א סענטימענטאלען, שוואכען אדער אבגעלאזענעם שטייגער.
lack'adaisy *a.* and *int.* (לעק'-ע-דיי-זי) סענטימענטאל, שוואך, אבגעלאזען, אונטהעטיג; א וועה!
lack'aday *int.* (לעק'-ע-דיי) א וועה!
lack'all *n.* (לעק'-אהל) א אביון, אן מענש וואס האט גארנישט.
lack'beard *n.* (לעק'-ביערד) איינער וואס האט נאך ניט קיין בארד.
lack'brain *n.* (לעק'-בריין) א דומקאפ, א שוטה.
lack'er *n.* and *v.* (לעק'-ער) א לאקירער; לאקיר; איינער וואס ליידעט פון מאנגעל אין עפעס; לאקירען.
lack'er-work *n.* (לעק'-ער-הוואירק) לאקיר-ארבייט; זאכען וואס זיינען געפארבט און לאקירט.
lack'ey *n.* and *v.* (לעק'-אי) א לאקיי, א משרת, א דינער; בעדיענען; שפיעלען די ראלע פון א לאקיי.
lack'-lin'en *a.* (לעק'-לינ'-ען) אהן א העמד; בערום ובחסר כל; זעהר ארים.
lack'-love *a.* (לעק'-לאוו) אהן ליעבע.
lack'-lus'ter *a.* and *n.* (לעק'-לאס-טער) אהן גלאנץ, אהן שיין; דאס וואס האט ניט קיין שיין אדער גלאנץ.
lack'-thought *a.* (לעק'-טהאהט) אהן געדאנק, נאריש, משוגע.
lack'-wit *n.* (לעק'-הוויט) א דומקאפ.
lack'-wit'ted *a.* (לעק'-הוויט'-עד) טעמפ, נאריש.
Laco'nian *a.* and *n.* (לע-קאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו לאקאניען אדער ספארטא [א טייל פון אלט-גריכענלאנד]; אן איינוואהנער פון לאקאניען, א ספארטאנער.
lacon'ic *a.* and *n.* (לע-קאנ'-איק) לאקאניש, קורץ און שארף [אין אויסדריקע]; א קורצער און שארפער אויסדרוק.
lacon'ical *a.* (לע-קאנ'-אי-קעל) ז. *laconic*
lacon'ically *adv.* (לע-קאנ'-אי-קעל-אי) אויף א לאקאנישען אופן; קורץ און שארף.
lacon'icism *n.* (לע-קאנ'-אי-סיזם) לאקאניזם, די ארט פון רעדען מיט קורצע און שארפע אויסדריקע; א קורצער און שארפער אויסדרוק.
lac'onism *n.* (לעק'-א-ניזם) לאקאניזם, קורצקייט און שארפקייט אין אויסדריקע.
lac'quer *n.* (לעק'-ער) ז. *lacker*
lac'quer-work *n.* (לעק'-ער-הוואירק) ז. *lacker-work*
lac'quey *n.* (לעק'-אי) ז. *lackey*
lac'rimal *a.* and *n.* (לעק'-רי-מעל) וואס איז שייך צו טרעהרען אדער צו די ארגאנען וואס לאזען ארויס טרעהרען; א דין ביינדעל ווי א הייטעל וואס געפינט זיך אין ארביט פון אויג.
lac'rimals *n.* (לעק'-רי-מעלז) א געוויין; טרעהרען.
lac'rimary *a.* (לעק'-רי-מע-רי) וואס איז שייך צו טרעהרען; וואס ענטהאלט טרעהרען.
lacrima'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) דאס גיסען טרעהרען.
lac'rimatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) דאס טרעהרען-פלעשעל, איינס פון די שמאלע און לאנגע פלעשלעך, וועלכע מען געפינט אין די קברים פון די אלטע רוימער און גריכען [מען האט אמאל געגלויבט, אז אין דיעזע פלעשלעך פלעגען די אבלים פון א געשטארבענעם אנקלייבען זייערע טרעהרען און פלעגען זיי בעגראבען אין קבר צוזאמען מיט דעם טויטען].

Lacrimatory

lac'rimose *a.* (לעק'-רי-מאוס) וואס גיסט מיט טרעהרען; פול מיט טרעהרען; וויינענד.
lac'rimous *a.* (לעק'-רי-מאס) ז. *lacrimose*
lacrosse' *n.* (לא-קראהס) לאקראס [אזא באל-שפיעל, אין וועלכען מען ווארפט דעם באל ניט מיט דער האנד, נאר מיט א מין שטעקעל מיט א שאטקע].

lacrosse'-stick *n.* (לא-קראהס'-סטיק) די שאטקע וואס ווערט געברויכט אין לאקראס. ז. *lacrosse*

lac'rymal *a.* (לעק'-רי-מעל) ז. *lacrimal*

lac'rymary *n.* (לעק'-רי-מע-רי) ז. *lacrimary*

lacryma'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) ז. *lacrimation*

lac'rymatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) ז. *lacrimatory*

lac'tary *n.* (לעק'-טע-רי) א מילכיגס, א הויז וואו מען מאכט אדער מען האלט פערשיעדענע פראדוקטען פון מילך.

lac'tate *v. and n.* (לעק'-טייט) פערוואנדלען אין מילך; מאכען ווי מילך; אנזויגען; אין כעמיע — מילך=זויערע זאלץ [א זאלץ וואס בעקומט זיך פון זויער=מילך].

lacta'tion *n.* (לעק-טיי'-שאן) די אויסבילדונג אדער אויסטיילונג פון מילך; דאס זויגען, דאס קארמען מיט מילך.

lacta'tional *a.* (לעק-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער צייט פון זויגען א קינד.

lac'teal *a. and n.* (לעק'-טי-על) מילכיג; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו מילך; עהנליך צו כילוס [מילך=עהנליכע נאהרונגס=זאפט פון שפייזען וואס ווערט איבערגעקאכט אין די געדערים נאכדעם ווי עס קומט פון מאגען]; וואס ברייגנט ארויס מילך אדער כילוס; אן אדערעל וואס זויגט אין זיך אריין דעם כילוס.

lac'teally *adv.* (לעק'-טי-על-אי) ווי מילך; ווי כילוס. ז. *lacteal*

lac'teal vein (לעק'-טי-על וויין) דאס מילך=געפעס; כילוס=געפעס [אין קערפער]. ז. *lacteal*

lac'teal ves'sel (לעק'-טי-על ועס'-על) ז. *lacteal vein*

lac'tean *a.* (לעק'-טי-ען) מילכיג; מילך=עהנליך; וואס ברייגנט ארויס מילך אדער כילוס. ז. *lacteal*

lac'tein *n.* (לעק'-טי-אין) דער שטאף וואס בלייבט, ווען מילך ווערט אויסגעדאמפפט; קאנצענטרירטע מילך.

lac'teous *a.* (לעק'-טי-אס) ז. *lactean*

lac'teously *adv.* (לעק'-טי-אס-לי) ז. *lacteally*

lactes'cence *n.* (לעק-טעס'-ענס) מילכיגקייט; דאס זיין אדער אויסזעהן ווי מילך; א מילך=עהנליכע זאפט וואס פליסט ארויס פון געוויסע פלאנצען, ווען זיי ווערען בעשעדיגט.

lactes'cency *n.* (לעק-טעס'-ענ-סי) ז. *lactescence*

lactes'cent *a.* (לעק-טעס'-ענט) מילכיג; עהנליך צו מילך; וואס פערמאגט א מילך=עהנליכען זאפט [וועגען פלאנצען]; אויסטיילענדיג פון זיך א מילך=עהנליכען זאפט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

lac'tic *a.* (לעק'-טיק) מילכיג; געמאכט פון מילך; געמאכט פון עטוואס וואס איז עהנליך צו מילך.

lac'tic ac'id (לעק'-טיק עס'-איד) מילך=זויערע [א זויערע וואס געפינט זיך אין זויער=מילך].

lactif'erous *a.* (לעק-טיפ'-ע-ראס) מילכיג; מילך=עהנליך; וואס ברייגנט ארויס מילך אדער כילוס; וואס ברייגנט ארויס א מילך עהנליכען זאפט. ז. *lacteal*

lactif'erous duct (לעק-טיפ'-ע-ראס דאקט) דער מילך=קאנאל [אין קערפער].

lactif'ic *a.* (לעק-טיפ'-איק) וואס פראדוצירט מילך.

lactif'ical *a.* (לעק-טיפ'-אי-קעל) ז. *lactific*

lactifica'tion *n.* (לעק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס בילדען זיך פון מילך=זויערע [אין מילך]. ז. *lactate*

lactif'luous *a.* (לעק-טיפ'-לו-אס) פליסענד מיט מילך; אויסטיילענדיג א געדיכטען מילך=עהנליכען זאפט.

lac'tiform *a.* (לעק'-טי-פארם) מילך=עהנליך.

lactif'ugal *a.* (לעק-טיפ'-יו-געל) וואס האלט אב אדער פערקלענערט דאס פליסען אדער דאס ארויסברייגגען פון מילך.

lac'tifuge *n.* (לעק'-טי-פיודזש) א מעדיצינישער מיטעל אבצוהאלטען אדער צו פערקלענערען די אויסטיילונג פון מילך.

lac'tine *n.* (לעק'-טין) ז. *lactose*

lactom'eter *n.* (לעק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די פעטקייט און ריינקייט פון מילך.

lac'toscope *n.* (לעק'-טא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו פרובירען מילך.

lac'tose *n.* (לעק'-טאוס) מילך=צוקער [צוקער וואס מען קריעגט ארויס פון מילך].

lacu'na *n.* (לע-קיו'-נא) א הויהל, א גרוב, א פערטיעפונג, א ריס, אן אונטערברעכונג, א לאך, אן אויסהוילונג; א לעדיגער פלאץ, עטוואס וואס פעהלט אין מיטען.

lacu'nar *n. and a.* (לע-קיו'-נאר) א סופיט [סטעליע] וואס איז געמאכט ווי פון צונויפגעשטעלטע, טיעפע קעסטלעך; וואס איז שייך צו א פערטיעפונג; וואס האט פערטיעפונגען אדער אויסהוילונגען.

lacune' *n.* (לע-קיון') ז. *lacuna*

lacus'tral *a.* (לע-קאס'-טרעל) ז. *lacustrine*

lacus'trian *a. and n.* (לע-קאס'-טרי-ען) וואס איז שייך צו א לאנד=זעע אדער אזערע; וואס לעבט אויף אדער אין אזערעס; איינער וואס האט זיין וואהנונג אויף אן אזערע. ז. *lake-dweller*

lacus'trine *a.* (לע-קאס'-טרין) וואס איז שייך צו אן אזערע; וואס לעבט אין אדער אויף אן אזערע. ז. *lake-dweller*

la'cy *a.* (ליי'-סי) עהנליך צו שפיצען [איינזאץ, קרוזשעווע].

lad *n.* (לעד) א אינגעל, א בחור'על.

lad'anum *n.* (לעד'-ע-נאם) לאדאנום, וויירויך.

lad'der *n.* (לעד'-ער) א לייטער.

lad'der-bee'tle *n.* (לעד'-ער-ביעטל) אזא אמעריקאנער זשוק [ער האט זילבער=ווייסע פליגלען געשטרייפט אין גרין].

Ladder-beetle

lad'der-car'riage *n.* (לעד'-ער-קער'-עדזש) א וואגען, אויף וועלכען מען האלט די לייטערס וואס ווערען בענוצט פון פייער=לעשער.

lad'derway *n.* (לעד'-ער-הוויי) אן עפנונג איז א שאכטע צום ארויפגעהן און אראבגעהן מיט א לייטער.

lad'der-work *n.* (לעד'-ער-הוואירק) ארבייט געטהאן מיט דער הילף פון א לייטער [ווי ביים בויען אדער ביים פארבען ווענט].

lad'dess *n.* (לעד'-עס) א מיידעל [א הומאריסטישער אויסדרוק].

lad'die *n.* (לעד'-אי) א אינגעל; א בחור, א יונגערמאן; א געליעבטער.

lade *v. and n.* (לייד) לאדען; בעלאדען; איבערלאדען; אויסשעפען; אריינפליסען וואסער אין א שיף; א וואסער=קאנאל; אן אויסגוס פון א טייך [דער ארט, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין א צווייטען טייך אדער אין ים].

la'den *a.* (ליידן) אנגעלאדען, בעלאדען. ז. *lade*

la'dies' man (ליי'-דיעז מען) א דאמען=פריינד.

la'ding *n.* (ליי'-דינג) לאדונג, פראכט.
The bill of lading reached us to-day.

lad'kin *n.* (לעד'-קין) א קליין אינגעל, א יונג בחור'על.

la'dle *n. and v.* (ליי'דל) א גרויסער, לאנגער לעפעל; א קאך=לעפעל; א שויפעל פון א וואסער=ראד; א לאדע=שויפעל [אזא שויפעל וואס ווערט געברויכט ביים אנלאדען א הארמאט]; שעפען מיט א קאך=לעפעל.

la'dle-board *n.* (ליי'דל-באורד) א שויפעל=ברעטעל פון א וואסער=ראד.

la'dleful *n.* (ליי'דל-פול) א פולער לעפעל.

ladrone' *n.* (לע-דראון') א רויבער, א גנב.

la'dy *n.* (ליי'-די) א מאדאם, א דאמע; א פרוי; די ווירטהין פון הויז.

La'dy *n.* (ליי'-די) א ליידי [א טיטול אין ענגלאנד פאר פרויען פון הויכען אדעל].

la'dybird *n.* (ליי'-די-בוירד) משה־רבינו'ס קיהעלע [אזא קליינע באבעלקע אדער זשוק מיט רויטע אויבערשטע פליגעל=דעקלעך וועלכע זיינען בעדעקט מיט שווארצע פינטעלעך].

Ladybird

la'dybug *n.* (ליי'-די-באג) ז. *ladybird*

la'dycow *n.* (ליי'-די-קאו) ז. *ladybird*

La'dy-day *n.* (ליי'-די-דיי) די אנקינדיגונג פון מאריען, יעזוס'עס מוטער, אז זי וועט געבארען יעזוס'ען [א קריסטליכער יום=טוב דעם 25טען מערץ]. ז. *Annunciation-day*

la'dy-fern *n.* (ליי'-די-פוירן) דער פרויען=פארן [אזא פלאנצע].

la'dyfly *n.* (ליי'-די-פלאי) ז. *ladybird*

la'dyhood *n.* (ליי'-די-הוד) דאמענטום, דער שטאנד און די אייגענשאפט פון א דאמע.

la'dy-kill'er *n.* (ליי'-די-קיל'-ער) א פרויען=הארץ=פאנגער, איינער וואס פערדרעהט אלע פרויען די קעפ [א הומאריסטישער אויסדרוק].
His good looks and good manners have made him a lady-killer.

la'dy-kill'ing *n.* (ליי'-די-קיל'-אינג) דאס פאנגען פרויען=הערצער, דאס פערדרעהען פרויען די קעפ.

la'dylike *a.* (ליי'-די-לאיק) ווי א דא=

מע; צארט, עדעל, גוט ערצויגען; פרויען־
עהנליך, שוואכליך [וועגען א מאן].

la'dy-love *n.* (לֵיי'־די־לאוו) א געליעב־
טע; ראמאנטישע ליעבע; ליעבע צו א
פרוי.

la'dy's-bed'straw *n.* (לֵיי'־דיז־בעד'־
סטראה) דאס געלבע לאבקרויט [אזא
פלאנצע].

la'dy's-bow'er *n.* (לֵיי'־דיז־באו'־ער)
די וואלדרעבע [אזעלכע גראזען און קוס־
טעס מיט ווייסליכע בליטהען].

la'dy's-comb *n.* (לֵיי'־דיז־קאום) די
ווענוס־קאם [אזא אייראפעאישע פלאנצע
מיט קליינע ווייסע בליטהען, וואקסט אויף
בעארבייטע פעלדער. די פרוכט פון דיע־
זער פלאנצע האט שארפע, לאנגע שפיצען,
וועלכע דערמאנען אן די צייהנער פון א
קאם].

la'dy's-cush'ion *n.* (לֵיי'־דיז־קוש'־
אן) די ים־קישען [אזא ים־פלאנצע מיט
א קישען־פערמיגען אנוואוקס].

la'dy's-fin'ger *n.* (לֵיי'־דיז־פינ'־גער)
א געוויסער זארט עפעל; וואונד־קלעע
[אזא גראז].

la'dy's-hair *n.* (לֵיי'־דיז־העהר) דאס
ציטער־גראז [אזא פלאנצע].

la'dyship *n.* (לֵיי'־די־שיפ) דער טיטול
און שטאנד פון אן אדעליגער דאמע.

la'dy's-maid *n.* (לֵיי'־דיז־מייד) א
קאמער־מיידעל, א פאקאיאווע ביי א דאמע.

la'dy's-man'tle *n.* (לֵיי'־דיז־מענ'טל)
דער פרויען־מאנטעל [אזא ביטער גראז,
ווערט געברויכט אין מעדיצין].

la'dy's-seal *n.* (לֵיי'־דיז־סיעל) דער
שמערווארצעל [אזא קלעטערענדע פלאנצע
מיט גרינליך־ווייסע בליטהען און רויטע
יאגדעס].

la'dy's-slip'per *n.* (לֵיי'־דיז־סליפ'־
ער) דער פרויען־שוך [א מין ארכידעען־
פלאנצע. די ווארצלען ווערען געברויכט
אין מעדיציין אלס מיטעל געגען ספאזמען
און נערוועזיטעט].

la'dy's-smock *n.* (לֵיי'־דיז־סמאק) די
וויעזענקרעסע אדער די וויעזען־שוימקרויט
[אזא פלאנצע].

la'dy's-tress'es *n.* (לֵיי'־דיז־טרעס'־
עז) דער זומער־דרעהלינג [אזא ארכי־
דעען־פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך].

lag *a., v. and n.* (לעג) לעצט, צוריק־
געבליבען; צוריקבלייבען; צענגערען;
ארעסטירען, בעשטראפען; א פערצעגע־
רונג אדער פערהאלטונג פון דער בעווע־
גונג פון א געוויסען מאשינען־טייל; די
צאהל מאל וואס אזא בעוועגונג ווערט
פערהאלטען אדער פערצעגערט; א שמאל
האלץ־ברעטעל וואס ווערט בענוצט פאר
פערשיעדענע צוועקען, ווי אלס א טייל
פון א ראהם, דעק א. ד. ג.

la'gan *n.* (לֵיי'־גען) א זאך וואס איז
געזונקען אין ים, אבער צוגעבונדען צו
וועלכען עס איז שווימענדען געגענשטאנד
אום זי צו קענען געפינען.

lag'-bel'lied *a.* (לעג'־בעל'־איד) מיט
אן אראבהענגענדען בויך.

la'ger *n.* (לא'־גער) ביער [ביער (לאַ־
לאגער־ביער [ביער וואס מען לאזט
וואס ענטהאלט ווענינ האפען.
עס לאנגזאם איהרען ביי א נידריגער
טעמפעראטור].

la'ger-beer *n.* (לא'־גער־ביער)
ז. **lager**.

lag'gard *a. and n.* (לעג'־ארד)
1. לאנג־זאם; צוריקבלייבענד, בלייבענד הינטער־
שטעליג; 2. א פוילער, א לאנגזאמער;
א לעדיגגעהער: איינער וואס פערשפע־
טינט אדער פערזאמט.

1. ...
2. The schools contain many **laggards** who fail to be promoted.

lag'ger *n.* (לעג'־ער) א פוילער, א לע־
דיגגעהער; א לאנגזאמער; איינער וואס
פערזאמט אדער פערשפעטיגט.

lag'ging *n.* (לעג'־אינג) א לאנגזאמע בע־
וועגונג; א פערצעגערונג אדער פערהאל־
טונג פון א בעוועגונג; א שמאל האלץ־
ברעטעל וואס ווערט בענוצט פאר פער־
שיעדענע צוועקען, ווי אלס א טייל פון
א ראהם, דעק א. ד. ג.

lag'gingly *adv.* (לעג'־אינג־לי) פער־
צעגערענדיג, פערזאמענדיג, פערשפעטי־
גענדיג; צוריקבלייבענדיג.

lagnappe' *n.* (לען־יעפ') א קליינער
ארטיקעל אדער געגענשטאנד וואס מען
דערלעגט אומזיסט אין א געשעפט, ווען
מען קויפט דארטען עטוואס; א פרעזענט
וואס ווערט געגעבען פון א געשעפט צו א
קונד.

lagoon' *n.* (לע־גוהן') א לאגונע, א ניט
טיעפע אזערע, א פרוד; א פלאה, שטיל־
שטעהענד וואסער; א פלאכע, בלאטיגע
געגענד.

lagophthal'mia *n.* (לעג־אפ־טהעל'־
מי־א) א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס
אין ניט קענען צומאכען דאס אויג.

lagophthal'mic *a.* (לעג־אפ־טהעל'־
מיק) וואס איז שייך צו דער קראנקהייט,
וועלכע דריקט זיך אויס אין ניט קענען
צומאכען דאס אויג.

lagop'odus *a.* (לע־גאפ'־א־דאס) וואס
די פיס זיינען געדיכט בעוואקסען מיט
לאנגע האר אדער פעדערען.

lagune' *n.* (לע־גוהן') ז. **lagoon**.

la'ic *a. and n.* (לֵיי'־איק) וועלטליך, ניט
גייסטליך; ניט פראפעסיאנעל; א וועלט־
ליכער [ניט קיין גייסטליכער]; ניט קיין
ספעציאליסט; א ניט פראפעסיאנעלער.
ז. **laity**.

la'ical *a.* (לֵיי'־אי־קעל) וועלטליך, ניט
גייסטליך; ניט פראפעסיאנעל. ז. **laity**.

laid *a.* (לייד) געלעגט, אוועקגעלעגט,
אומגעווארפען; געדריקט; ארונטערגע־
דריקט. ז. **lay**.

laid-by' *a.* (לייד־באי') וואס ליעגט צו
בעט; אין קינפעט.

laid pa'per (לייד פיי'־פער) געשטרייפט
פאפיער [מיט וואסער־שטרייפען].

lain (ליין) ז. **lie**. געלעגען, ליעגענד.
The hat has **lain** on the floor for some time.

lair *n.* (לעהר) א לאגער, א רוה־ארט [פון
חיות].

laird *n.* (לעהרד) א לארד, א גוטס־בעזי־
צער [אין שאטלאנד].

La'ism *n.* (לֵיי'־איזם) ז. **Lamaism**.

lais'ser-faire' *n.* (לעס'־איי־פעהר')
דאס צו־רוה לאזען, דאס לאזען געהן ווי
עס געהט; דאס ניט אריינמישען זיך פון
שטאאט אין דעם פערזענליכען לעבען און
אין די עקאנאמישע בעציהונגען פון די
בירגער; די טעאריע, אז וואס ווייניגער
א שטאאט מישט זיך אין דעם פריוואטען
לעבען פון די בירגער, אלץ בעסער איז עס.

lais'sez-faire' *n.* (לעס'־איי־פעהר')
ז. **laisser-faire**.

la'ity *n.* (לֵיי'־אי־טי) 1. וועלטליכע
מענשען, ניט קיין גייסטליכע; 2. ניט קיין
פראפעסיאנעלע [אזעלכע וואס אינטע־
רעסירען זיך מיט אן אינטעליגענטער
פראפעסיאן, זיינען אבער ניט קיין ספע־
ציאליסטען].

1. The **laity** is ready to follow the bishop in his plans. 2. An intelligent **laity** is helpful to the specialist in any profession.

lake *n.* (לייק) א לאנד־זעע [אזערא]; א
לאק, רויטע לאקפארב.

lake'-ba'sin *n.* (לייק'־ביי־סין) דער בא־
סיין פון אן אזערא, דער שטח וואס אן
אזערא פערנעהמט, די געגענד, דורך וועל־
כער עס שטראמען די וואסערען וואס פא־
לען אריין אין אן אזערא.

lake'-bass *n.* (לייק'־בעס) א בארש
אדער אקון [אזא פיש].

lake'-dis'trict *n.* (לייק'־דיס'־טריקט)
דער זעע־בעצירק אין ענגלאנד [קומבער־
לאנד, וועסטמארלאנד און לאנקאשיר].

lake'-dwell'er *n.* (לייק'־דהוועל'־ער)
אן אזערא־איינוואהנער [איבערהויפט פון
די אורזאלטע צייטען. די וואהנונגען פלע־
גען געבויט ווערען אין מיטען אזערא אויף
סלופעס].

lake'-dwell'ing *n.* (לייק'־דהוועל'־
אינג) א וואהנונג אויף אן אזערא [לאנד־
זעע]. ז. **lake-dweller**.

lake'-fe'ver *n.* (לייק'־פיע'־ווער) מא־
לאריא [זומפ־פיבער].

lake'-fly *n.* (לייק'־פלאי) אן אינזעקט
וואס געפינט זיך אין מאסען אין מאנאט
יולי אין די געגענדען פון די גרויסע אזע־
ראס אין נארד־אמעריקא [די אזעראס:
סופיריאר, מישיגאן, הוראן, אירי און
אנטאריא].

lake'let *n.* (לייק'־לעט) א קליינער זעע,
א קליינע אזערא.

lake'-po'ets *n.* (לייק'־פאו'־עטס) די
זעע־דיכטער. ז. **Lake School**.

La'ker *n.* (לֵיי'־קער) א זעע־דיכטער
ז. **Lake School**.

Lake School (לייק סקוהל) די זעע־
פאעטען [א גרופע ענגלישע דיכטער, צו
וועלכע עס בעלאנגען ווארדסווארטה, קאל־
רידזש און סאוטהיי. דער נאמען שטאמט
דערפון וואס זיי האבען געוואהנט אין דעם
זעע־דיסטריקט אדער געהאט א שייכות מיט
דעם זעע־דיסטריקט אין ענגלאנד, דאס
הייסט, קומבערלאנד, וועסטמארלאנד און
לאנקאשיר].

lake'-vil'lage *n.* (לייק'־וויל'־עדזש)
א דארף וואס איז געבויט אויף אן אזע־
רא [לאנד־זעע]. ז. **lake-dweller**.

La'kist *n.* (לֵיי'־קיסט) א זעע־דיכ־
טער. ז. **Lake School**.

la'ky *a.* (לֵיי'־קי) עהנליך צו א לאנד־
זעע [אזערא]; וואס איז שייך צו אן
אזערא.

lalla'tion *n.* (לע־לֵיי'־שאן) דאס אויס־
רעדען די "ר" ווי א "ל".

la'lo *n.* (לֵיי'־לאו) א באאבאב, אן אפענ־
ברויטבוים. ז. **baobab**.

lalop'athy *n.* (לע־לאפ'־ע־טהי) שטע־
רונג אין דער שפראך־פונקציאן [ווי א
כבד פה א. ד. ג.].

la'ma *n.* (לא'־מא) א לאמא [א גייסט־
ליכער ביי די בודיסטען אין טיבעט, ווי
אויך ביי די מאנגאלען און קאלמיקען];
א קעמעל־ציגע [אזא חיה עהנליך צו א
קעמעל מיט ווייכע לאנגע האר]; א זיי־
דען־שטאף דורכגעוועבט מיט גאלד־פע־
דים.

la'maic *a.* (לא'־מא־איק) וואס איז שייך
צו א לאמא [א בודיסטישער גייסטלי־
כער אין טיבעט].

La'maism *n.* (לא'־מא־איזם) דער לא־
מאאיזם, א געוויסע פארם פון דער בו־

דיסטישער רעליגיאן, וועלכע איז האלב פאליטיש, האלב רעליגיעז, און טיבעט און מאנגאליען.

La'maist *n.* (לא'-מא-איסט) א לאמאאיסט, אן אנהענגער פון לאמאאיזם. ז. *Lamaism*

Lamais'tic *a.* (לא-מא-איס'-טיק) לאמאאיסטיש, וואס איז שייך צום לאמאאיזם.

La'maite *n.* (לא'-מא-איט) ז. *Lamaist*

laman'tin *n.* (לע-מענ'-טין) די ים־קוה [אזא זויגענדע ים־חיה]. ז. *manatee*

Lamarck'ian *a.* (לע-מארק'-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם פראנצויזישען נאטור־פארשער לאמארק [געבארען אין יאהר 1744, געשטארבען 1892. לאמארק איז געווען דער ערשטער בעגרינדער פון דער עוואלוציאנס־טעאריע, וועלכע איז שפעטער אויסגעבויט און ענטוויקעלט געווארען פון דארווין].

Lamarck'ianism *n.* (לע-מארק'-אי-ען-איזם) ז. *Lamarckism*

Lamarck'ism *n.* (לע-מארק'-איזם) די עוואלוציאנס־טעאריע פון דעם פראנצויזישען נאטור־פארשער לאמארק, וועלכע בעהויפטעט, אז די פערשיעדענע העכערע מינים פון חיות און פלאנצען שטאמען אב פון נידריגע און פרימיטיווע מינים.

lamb *n. and v.* (לעם) א לאם; א יונג שעפעלע; א נעבעכעל; אן אונפראקטישער ספעקולאנט אדער שפיעלער וואס פערלירט געלד; זיך שעפסלען [האבען שעפסלעך].

lamb'-ale *n.* (לעמ'-אייל) א דארפישער יום־טוב אין דער צייט ווען מען שערט די שאף.

lambaste' *v.* (לעמ-בייסט') גוט אנברעכען די ביינער, אריינקאטעווען מיט א שטריק.

lam'bency *n.* (לעמ'-בענ-סי) שימערירונג; דאס פליסען אדער לייכט פאריבערלויפען. ז. *lambent*

lam'bent *a.* (לעמ'-בענט) פליסענד אדער לויפענד לייכט אויף אן אויבערפלעכע ווי מען וואלט זי לעקען [ווי א פלאם פייער, וואס פערשפרייט זיך]; פליהענד; שימערענד, לייכט אדער זאנפט שטראהלענד.

lamb'kin *n.* (לעמ'-קין) א לעמעלע; א קינד וואס ווערט געצערטעלט, א ליעבלינג.

lamb'like *a.* (לעמ'-לאיק) ווי א לאם; געלאסען, זאנפט.

lamb'ling *n.* (לעמ'-לינג) א לעמעלע; א נאר, א שוטה.

Lamb of God (לעם אוו גאד) גאט'ס לעמעלע [אלס נאמען פאר יעזוס קריסטוס].

lam'boys *n.* (לעמ'-באיז) אזא פאנצער־קליידעל וואס פארצייטיגע קריעגער פלעגען טראגען.

lamb'skin *n. and v.* (לעמ'-סקין) לאם־פעל, לאם־לעדער, שעפסען־פעל; א פעל פון א לאם; "שינדען די פעל" [שלאגען].

lamb's'-let'tuce *n.* (לעמז'-לעט'-איס) דער פעלד־סאלאט [אזא פלאנצע].

lamb's'-quar'ters *n.* (לעמז'-קהוואהר'-טערז) דער ווייסער גענזען־פוס [אזא גראז מיט ווייסליכע בליטהען].

lamb's'-tongue *n.* (לעמז'-טאנג) דער ווייסער וועגעריך [אזא גראז־פלאנצע מיט ברייטע פלאכע בלעטער, וועלכע וואקסען ארויס גלייך פון ווארצעל]; א טישלער־הובעל מיט א שמאלען צונג־פערמיגען הובעל־קלינג.

lamb's'-wool *n.* (לעמז'-הוואול) לעמער־וואל; זיס ביער מיט געבאקטע עפעל.

lame *a. and v.* (ליים) פערהינקעדיג; פערקריפעלט; געלעהמט; ניט פאלקאמען; מיט א מום; מאכען פאר א קאליקע, מאכען הינקעדיג; פערקריפלען.

lame duck (ליים דאק) 1. אן אנזעצער; אן אונראיעלער בערזען־ספעקולאנט; 2. אן אויסגעשפיעלטער מענש.

2. The senator is a **lame duck.** He failed to be reelected.

lame excuse' (ליים עקס-קיוז') א פוילער תירוץ.

lam'el *n.* (לעמ'-על) ז. *lamella*

lamel'la *n.* (לע-מעל'-א) א לאמעלא, א דינע פלאטע, א בלעטעל, א בלעכעל.

lamel'læ *n.* (לע-מעל'-אי) לאמעלען, דינע פלאטען, בלעטלעך, בלעכלעך.

lam'ellar *a.* (לעמ'-ע-לאר) לאמעלירט, צונויפגעשטעלט פון לאמעלען [דינע פלאטען אדער בלעטלעך], בלעטערדיג; איבערגעלעגט ווי א בלאט אויף א בלאט.

lam'ellarly *adv.* (לעמ'-ע-לאר-לי) אין א לאמעלירטער פארם [דינע פלאטען אדער בלעטלעך איינע אויף די אנדערע].

lam'ellate *a.* (לעמ'-ע-לייט) ז. *lamellar*

lam'ellated *a.* (לעמ'-ע-ליי-טעד) ז. *lamellar*

lamel'libranch *a.* (לע-מעל'-אי-ברענק) ז. *lamellibranchiate*

Lamellibranchia'ta *n.* (לע-מעל-אי-ברענ-קי-איי'-טא) א מין מאלוסקעלען אהן קעפ, וועלכע האבען זייערע אטהעמונגס־ארגאנען אין די זייטען פון קערפער אין דער פארם פון א בלעטעל אדער דעקעל, וואס עפענט זיך און פערמאכט זיך.

lamellibran'chiate *a.* (לע-מעל-אי-ברענ'-קי-אייט) וואס האט דעקעל אדער בלעטעל־פערמיגע אטהעמונגס־ארגאנען [וועגען געוויסע מאלוסקעלען]. ז. *Lamellibranchiata*

lamellif'erous *a.* (לעמ-ע-ליפ'-ע-ראס) ז. *lamellar*

lamel'liform *a.* (לע-מעל'-אי-פארם) לאמעלען־פערמיג, בלעטער־פערמיג, וואס האט די פארם פון דינע פלאטען.

lam'ellose *a.* (לעמ'-ע-לאוס) לאמעלירט, בלעטערדיג, געבלעטערט.

lame'ly *adv.* (ליימ'-לי) אזוי ווי א געלעהמטער; אזוי ווי א הינקעדיגער אדער ווי א קריפעל; מיט א מום; ניט פאלקאמען; שוואך.

lame'ness *n.* (ליימ'-נעס) לעהמונג, געלעהמטקייט; דאס הינקען, דאס זיין פערקריפעלט; הינקעדיגקייט; דאס זיין מיט א מום; אונפאלקאמענהייט; שוואכקייט.

lament' *n. and v.* (לע-מענט') 1. א קלאג, א יאמער; א קלאג־ליעד; בעיאמערען, בעקלאגען; 2. יאמערען, קלאגען; טרויערען.

1. The poet composed a **lament** on the death of his friend. 2. We **lament** the death of our friends.

lam'entable *a.* (לעמ'-ענ-טעבל) קלעגליך, יאמערליך; יאמערפול; מיזעראבעל.

lam'entableness *n.* (לעמ'-ענ-טעבל-נעס) קלעגליכקייט, יאמערליכקייט; א קלעגליכער צושטאנד.

lam'entably *adv.* (לעמ'-ענ-טע-בלי) אויף א קלעגליכען אדער יאמערליכען אופן; צו בעקלאגען; יאמערפול.

lamenta'tion *n.* (לע-מענ-טיי'-שאן) דאס בעקלאגען, דאס בעיאמערען; א קלאג, א יאמער.

lamen'ter *n.* (לע-מענ'-טער) א יאמערער, א בעקלאגער.

lamen'tingly *adv.* (לע-מענ'-טינג-לי) מיט קלאג, מיט יאמער; בעקלאגענדיג, בעיאמערענדיג.

lame rimes (ליים ראימז) הינקעדיגע גראמען.

lamet'ta *n.* (לע-מעט'-א) א דין בלעטעל אדער דראט פון גאלד, זילבער אדער קופער.

la'mia *n.* (ליי'-מי-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די לאמא [א מכשפה וואס בע'כשופ'ט קינדער און זויגט אויס זייער בלוט]; א העקסע, א מכשפה.

lam'ina *n.* (לעמ'-אי-נא) א דינע פלאטע; א בלעכעל; א בלעטעל.

laminabil'ity *n.* (לעמ-אי-נע-ביל'-אי-טי) דאס האבען די אייגענשאפט אויסגעהאמערט אדער אויסגעוועלגערט צו ווערען אין א דינער פלאטע אדער בלאט.

lam'inable *a.* (לעמ'-אי-נעבל) וואס קען אויסגעהאמערט אדער אויסגעוועלגערט ווערען אין א דינער פלאטע אדער בלאט.

lam'inæ *n.* (לעמ'-אי-ניע) דינע פלאטען, בלעכלעך, בלעטלעך, שיכטען.

lam'inal *a.* (לעמ'-אי-נעל) ז. *laminar*

lam'inar *a.* (לעמ'-אי-נאר) וואס בעשטעהט פון דינע פלאטען אדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inary *a.* (לעמ'-אי-נע-רי) ז. *laminar*

lam'inate *v. and a.* (לעמ'-אי-נייט) צוטיילען אין פלאטען אדער בלעטער; פארמירען אין פלאטען אדער בלעטער; זיך טיילען אין פלאטען אדער בלעטער; וואס האט די פארם פון א פלאטע אדער בלאט; וואס בעשטעהט פון פלאטען אדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inated *a.* (לעמ'-אי-ניי-טעד) וואס האט די פארם פון א פלאטע אדער בלאט; וואס בעשטעהט פון פלאטען אדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inating-machine' *n.* (לעמ'-אי-ניי-טינג-מע-שין') א וואלץ־מאשין [א מאשין צו מאכען מעטאל־פלאטען].

lam'inating-roll'er *n.* (לעמ'-אי-ניי-טינג-ראול'-ער) איינער פון די וואלצען אין א וואלץ־מאשין.

lamina'tion *n.* (לעמ-אי-ניי'-שאן) דאס זיין געבלעטערט; דאס אויסוועלגערען אין פלאטען אדער אין בלעטער; דאס זיין געטיילט אין דינע שיכטען ווי בלעטער [וועגען פעלזען].

lam'iniform *a.* (לעמ'-אי-ני-פארם) פלאטען־פערמיג, בלאט־פערמיג.

lam'inose *a.* (לעמ'-אי-נאוס) ז. *laminiform*

la'mish *a.* (ליי'-מיש) א ביסעל געלעהמט, עטוואס הינקעדיג.

la'miter *n.* (ליי'-מי-טער) א קאליקע, א בעל־מום.

Lam'mas *n.* (לעמ'-עס) פעטרוס'עס קייטען־פייערטאג [א קריסטליכער יום־טוב דעם 1טען אויגוסט צום אנדענקען פון דעם נס, דורך וועלכען דער הייליגער פעטרוס איז בעפרייט געווארען פון געפענגניס]; דער טאג פון ווייץ־שניט וואס פלעגט אמאל געפייערט ווערען אין ענג־

לאנד לויט דעם אלטען קאלענדאר דעם 1טען אויגוסט [דער 13טער אויגוסט].

Lam'mas-day *n.* (לעמ'-עס-דיי) דער האלב קווארטאל=טאג אין ענגלאנד אדער דער קווארטאל=טאג אין שאטלאנד [דער 1טער אויגוסט אלס דער אנהויב פון א פיערטעל אדער האלב=פיערטעל יאהר].

lam'mas-land *n.* (לעמ'-עס-לענד) אין ענגלאנד — לאנד וואס ווערט געהאלטען און בעארבייט פון פריוואט=פערזאנען, נאר נאך שניט=צייט ווערט עס בענוצט פאר קהל'שע פיטערנים.

lam'mergeier *n.* (לעמ'-ער-גאי-ער) דער לעמער=גייער [א גרויסער רויב=פייגעל, וואס געפינט זיך אין די בערג פון זיד=אייראפא, אזיען און נארד=אפריקא].

lamp *n.* (לעמפּ) א לאמפ, א לאנטערנע; עטוואס וואס לייכט.

lam'padary *n.* (לעמ'-פּע-דע-רי) אן אנגעשטעלטער אין דער גריכיש=קאטוילי=שער קירך, וועלכער האט די אויפזיכט אויף די קירכען=לאמפּען.

lampaded'romy *n.* (לעמ-פּע-דעד'-ראַ-מי) א וועט=לויף מיט פאקעלען אין אלטען גריכענלאנד.

lam'pas *n.* (לעמ'-פּעס) אזא קאלירטער וואלען אדער זיידען=שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען מעבעל און פאר אנדערע דעקאראציאנס=צוועקען.

lam'pass *n.* (לעמ'-פּעס) ז. *lampers*.

lamp'black *n.* *and* *v.* (לעמפּ'-בלעק) רום, סאזשע; בעדעקען מיט סאזשע.

lamp'-bur'ner *n.* (לעמפּ'-בויר'-נער) דער ברענער פון א לאמפּ.

lamp'-chim'ney *n.* (לעמפּ'-טשימ'-ני) א לאמפּ=צילינדער, א לאמפּ=גלאז.

lamp'-cone *n.* (לעמפּ'-קאון) א קאלפּאק איבער א קעראסין=לאמפּ.

lam'per *n.* (לעמ'-פּער) א לאמפּען=פוצער.

lam'per-eel *n.* (לעמ'-פּער-איעל) די לאמפּרעטע אדער נייןאויגען=פיש [אזא שלאנגען=עהנליכער פיש, ווי דער אאל=פיש]. ז. *lamprey*.

lam'pers *n.* (לעמ'-פּערז) א געשווילעכץ אויף דעם גומען פון א פערד.

lamp'-fur'nace *n.* (לעמפּ'-פויר'-נייס) אן אויווען וועלכער ווערט געהייצט דורך א לאמפּ.

lamp'-glass *n.* (לעמפּ'-גלעס) ז. *lamp-chimney*.

lamp'-globe *n.* (לעמפּ'-גלאוב) א קאלפּאק פון א לאמפּ.

lamp'-hour *n.* (לעמפּ'-אור) די לאמפּען=שטונדע [די עלעקטרישע ענערגיע וואס איז נויטיג צו לאזען לייכטען אן עלעקטריש לעמפּעל א שטונדע צייט. ווערט אפט געברויכט אלס פּראקטישע עלעקטרישע איינהייט ביי בעלייכטונג].

lam'pion *n.* (לעמ'-פּי-אן) א קליין לעמפעל וואס ווערט בענוצט פאר אילומינאציאנס=צוועקען.

lam'pist *n.* (לעמ'-פּיסט) א לאמפּען=מאכער.

lam'pistry *n.* (לעמ'-פּיס-טרי) לאמפּען=פאבריקאציאן.

lamp'light *n.* (לעמפּ'-לאיט) די ליכט פון א לאמפּ, א לאמפּ=בעלייכטונג.

lamp'lighter *n.* (לעמפּ'-לאי-טער) א לאמפּען=אנצינדער, איינער וואס צינדט אן די גאסען=לאנטערנעם; א פאקעל מיט וועלכען מען צינדט אן די גאסען=לאנטערנעם.

lamp'-ma'ker *n.* (לעמפּ'-מיי'-קער) א לאמפּען=מאכער.

lampoon' *n.* *and* *v.* (לעמ-פּוהן') א פּאסקוויל; א שפּאט=שריפט, א סאטירע אויף אימעצען; שרייבען פּאסקווילען אדער סאטירען אויף אימעצען.

lampoo'ner *n.* (לעמ-פּוה'-נער) א פּאסקווילען=שרייבער; א שרייבער פון סאטירען.

lampoon'ry *n.* (לעמ-פּוהנ'-רי) פּאסקווילען=שרייבעריי, סאטירען=שרייבעריי.

lamp'-post *n.* (לעמפּ'-פּאוסט) א לאנטערנע=סלופּ.

lamp'-pru'ner *n.* (לעמפּ'-פּרוה'-נער) א געצייג אבצושנייצען דעם קנויט פון א לאמפּ.

lam'prey *n.* (לעמ'-פּרי) די לאמפּרעטע [אזא לאנגער רונדער פיש עהנליך צו אן אאל].

Lamprey

lam'protype *n.* (לעמ'-פּראַ-טאיפּ) א פאטאגראפיע וואס איז בעצויגען מיט קאַלאדיום און זשעלאטין.

lamp'-shade *n.* (לעמפּ'-שייד) א לאמפּ=שירם, א לאמפּ=קאלפּאק.

lamp'-stand *n.* (לעמפּ'-סטענד) א לאמפּ=געשטעל, א פוס פון א לאמפּ.

lamp'-stove *n.* (לעמפּ'-סטאווו) א לאמפּ=אויוועלע [אן אויוועלע וואס ווערט געווארעמט דורך א ברענענדען קנויט ווי פון א לאמפּ].

lamp'-wick *n.* (לעמפּ'-הוויק) א לאמפּען=קנויט.

la'nary *n.* (ליי'-נע-רי) א וואל=לאגער, א פּלאץ, וואו מען האלט וואל.

la'nate *a.* (ליי'-נייט) וואליג, בעדעקט ווי מיט וואל.

la'nated *a.* (ליי'-ניי-טעד) ז. *lanate*.

lance *n.* *and* *v.* (לענס) 1. א לאנצע, א פּיקע, א לאנגע שפּיעז; 2. אריינשטעכען, שטעכען, דורכשטעכען; דורכשניידען מיט א לאנצעט [אן אפּעראציאנס=מעסערעל].

2. The doctor was obliged to **lance** the abscess.

lance'-buck'et *n.* (לענס'-באק'-עט) דער לאנצען=שוך [א פארריכטונג אונטערצוהאלטען א לאנצע אדער פּיקע].

lance'-cor'poral *n.* (לענס'-קאר'-פּאַ-רעל) א צייטווייליגער קארפּאראל אין מיליטער [איינער וואס קריעגט בלויז אויף א צייט דעם ראנג פון א קארפּאראל און פערטרעט צייטווייליג דאס אמט פון א קארפּאראל].

lance'-head *n.* (לענס'-העד) דער שפּיץ פון א לאנצע אדער פּיקע.

lance in rest (לענס אין רעסט) די וואפען אין רוה.

lan'ceolar *a.* (לענ'-סי-או-לאר) שפּיעז=פערמיג, פערשפּיצט [וועגען בלעטער].

lan'ceolate *a.* (לענ'-סי-א-לייט) לאנצען=פערמיג, שפּיעז=פערמיג [הויפּטזעכליך וועגען פלאנצען].

lan'ceolated *a.* (לענ'-סי-א-ליי-טעד) ז. *lanceolate*.

lan'ceolated win'dow (לענ'-סי-א-ליי-טעד הווינ'-דאו) ז. *lancet-window*.

lan'cer *n.* (לענ'-סער) אן אולאן, א רייטענדער סאלדאט בעוואפענט מיט א לאנצע אדער פּיקע.

lan'cers *n.* (לענ'-סערז) א לאנסיי, [אזא טאנץ]; מוזיק פאר א לאנסיי.

lance'-shaped *a.* (לענס'-שייפּט) ז. *lanceolate*.

lancé'-stitch *n.* (לענ-סיי'-סטיטש) לאנסיי=שטעך [אין האפטען אדער אויסנעהען].

lan'cet *n.* (לענ'-סעט) א לאנצעט [אן אפּעראציאנס=מעסערעל]; א שפּיצבויגען, א פערשפּיצטער געוועלב; א שמאל, לאנג, רונד=געוועלבט פענסטער.

lan'cet-arch *n.* (לענ'-סעט-ארטש) א שפּיצבויגען, א געוועלב וואס איז פערשמעלט פון אויבען.

Lancet-arch

lan'cet-win'dow *n.* (לענ'-סעט-הווינ'-דאו) א שמאל, לאנג, רונד=געוועלבט פענסטער, עטוואס פערשפּיצט פון אויבען.

lanch *v.* *and* *n.* (לאנטש) ז. *launch*.

lan'ciers *n.* (לענ'-סיערז) ז. *lancers*.

lan'ciform *a.* (לענ'-סי-פּארם) ז. *lanceolate*.

lan'cinate *v.* (לענ'-סי-נייט) צורייסען; פעראורזאכען א שארפען צופּענדען וועהטאג.

lan'cinating pain (לענ'-סי-ניי-טינג פּיין) א שארפער, רייסענדער וועהטאג.

lancina'tion *n.* (לענ-סי-ניי'-שאן) צורייסונג; א שארפער, רייסענדער וועהטאג.

land *n.* *and* *v.* (לענד) לאנד, גרונד=אייגענטום; באדען; א לאנד; יבשה; לאנדען; צוקומען צו לאנד; אנקומען, זיך אבשטעלען.

land'-a'gent *n.* (לענד'-איי'-דזשענט) אן אגענט פון גיטער; א פערוואלטער פון א מאיאנטעק.

lan'dau *n.* (לענ'-דאה) א לאנדא [א מין קארעטע].

Landau

landaulet' *n.* (לענ-דאה-לעט') א קליינע לאנדא [אזא קארעטע] מיט איין זיץ.

land'-bank *n.* (לענד'-בענק) אן אגראר=באנק [א באנק וואס מאכט הלוואות אויף לאנד=אייגענטום].

land'-blink *n.* (לענד'-בלינק) אן אבגלאנץ פון שנעע אין דער לופט [אין די פּאלאר=געגענדען].

land'-bred *a.* (לענד'-ברעד) היעגע, היימיש, אינלענדיש; ערצויגען אין א דארף.

land'-breeze *n.* (לענד'-בריעז) א לאנד=ווינד [א ווינד וואס בלאזט פון ברעג צום ים=צו].

land'-cape *n.* (לענד'-קייפּ) א קאפּ, א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפּיץ אין ים.

land'-car'riage *n.* (לענד'-קער'-עדזש) דער לאנד=טראנספּארט; דאס טראנס=

פארטירען אדער פיהרען מיט דער יבשה; לאנד=טראנספארט געלד [פוהר=געלד].

land'-chain *n.* (לענד'-טשיין) א מעסט=קייט [צום מעסטען לאנד].

land'-crab *n.* (לענד'-קרעב) א לאנד=קרעבס, א לאנד=ראק [וואס לעבט טיילווייז אויף דער יבשה].

Land-crab

land'-drai'nage *n.* (לענד'-דריי'-נעדזש) דאס טרוקען מאכען לאנד; דאס אויסטריקענען זומפען.

lande *n.* (לענד) א פלאכע זאמדיגע געגענד וואס איז אונמעגליך צו בעארבייטען [הויפטזעכליך די שטרעקע לאנד ביים ים=ברעג אין דעם זיד=וועסטליכען טייל פון פראנקרייך].

lan'ded *a.* (לענ'-דעד) וואס בעשטעהט פון לאנד, וואס בעשטעהט פון גרונד=אייגענטום; וואס בעזיצט גרונד=אייגענטום.

lan'ded estates' (לענ'-דעד עס-טייטס') גרונד=אייגענטום.

lan'ded gen'try (לענ'-דעד דזשענ'-טרי) די גרונד=בעזיצער; דער קלאס קלענערע גרונד=בעזיצער.

lan'ded in'terests (לענ'-דעד אינ'-טער-עסטס) די אינטערעסען פון די ערד=בעזיצער; דער איינפלוס פון די ערד=בעזיצער; דער אינטערעס אין גרונד=אייגענטום.

lan'der *n.* (לענ'-דער) איינער וואס לאנדעט; אין שאכטען — איינער וואס שטעהט ביי דער עפנונג און נעהמט איבער די לאדונג וואס ווערט ארויפגעבראכט.

land'fall *n.* (לענד'-פאהל) אן ערד=שטורץ [דאס אבברייסען זיך און פאלען פון א מאסע ערד אדער שטיינער פון א בארג]; ירושה פון גיטער; דאס דערבליקען צום ערשטען לאנד אדער דאס דערנעהענטערען זיך צו לאנד [פון א שיף]; דאס לאנד צו וועלכען א שיף דערנעהנטערט זיך.

land'-flood *n.* (לענד'-פלאד) אן איבערשוועמונג, א פערפלייצונג.

land'-grab'ber *n.* (לענד'-גרעב'-ער) א לאנד=פערכאפער [איינער וואס פערנעהמט פרעמד אדער קהל'ש לאנד אויף אן אונעהרליכען אופן]; אין אירלאנד — איינער וואס קויפט אדער דינגט לאנד וואס מען האט אוועקגענומען ביי א צווייטען.

land'-grab'bing *n.* (לענד'-גרעב'-אינג) דאס פערכאפען לאנד אויף אן אונעהרליכען אופן. ז. *land-grabber*

land'graff *n.* (לענד'-גרעף) א לאנד=גראף. ז. *landgrave*

land'grave *n.* (לענד'-גרייוו) א לאנד=גראף [א הויכער טיטול אין דייטשלאנד].

landgra'viate *n.* (לענד-גריי'-ווי-אייט) לאנדגראפשאפט; דאס אמט, די מאכט אדער די טעריטאריע פון א לאנד=גראף. ז. *landgrave*

land'gravine *n.* (לענד'-גרע-ווין) א לאנדגרעפין. ז. *landgrave*

land'holder *n.* (לענד'-האול-דער) א לאנד=האלטער, א גוטס=בעזיצער.

land'-hun'ger *n.* (לענד'-האנ'-גער) לאנד=הונגער [זשעדנעקייט צו ערוואַרבען לאנד].

land'-hun'gry *a.* (לענד'-האנ'-גרי) זשעדנע נאך לאנד=ערוואבערונגען.

land'-ice *n.* (לענד'-איס) א שטרעקע אייז אין דער לענג פון ברעג.

lan'ding *n.* (לענ'-דינג) 1. דאס לאנדען; לאנדונג; לאנדונגס=פלאץ; אויסלאדונגס=פלאץ; 2. א פלאטפארמע [פון אן אייזענבאהן, צווישען רייהען שטיגען, ביים אריינגאנג אין א שאכט א. ז. וו.].

1. The landing of the Pilgrims is an event in American History.

lan'ding-net *n.* (לענ'-דינג-נעט) א קעשער אדער קעטשער [אזא נעץ צום ארויסנעהמען א געפאנגענעם פיש פון וואסער].

lan'ding-place *n.* (לענ'-דינג-פלייס) א לאנדונגס=פלאץ; א רוה=פלאץ, א פלאטפארמע [ווי ביי שטיגען].

lan'ding-stage *n.* (לענ'-דינג-סטיידזש) א לאנדונגס=פלאטפארמע [אראבצושטייגען פון א שיף אדער אייזענבאהן אדער צום אויסלאדען].

lan'ding-surve'yor *n.* (לענ'-דינג-סויר-וויי'-אר) דער הויפט פון די צאל=בעאמטע [אין ענגלאנד].

lan'ding-wai'ter *n.* (לענ'-דינג-הוויי'-טער) א צאל=בעאמטער.

land'-job'ber *n.* (לענד'-דזשאב'-ער) א לאנד=מעקלער, א גיטער=מעקלער; א לאנד=ספעקולאנט; איינער וואס האנדעלט מיט לאנד.

land'-job'bing *n.* (לענד'-דזשאב'-אינג) דער האנדעל מיט גיטער; לאנד=ספעקולאציעס.

land'lady *n.* (לענד'-ליי-די) א גרונד=אייגענטימעריז, א גוטס=בעזיצעריז, אן אייגענטימעריז פון הייזער; א פרוי פון א לאנד=אייגענטימער אדער הויז=אייגענטימער; א בעל=הבית'טע פון א האטעל אדער פאנסיאן.

land'-laid *a.* (לענד'-לייד) וואס איז אזוי ווייט אין ים, אז מען קען שוין ניט זעהן דעם ברעג [ווענען א שיף].

land'-law *n.* (לענד'-לאה) דאס געזעץ פון א לאנד; א געזעץ ווענען גרונד=אייגענטום.

Land League (לענד ליגע) די אירלענדישע לאנד=ליגע [א פעראייניגונג פון אירלענדישע פויערים, געגרינדעט אין 1879, מיט דעם צוועק צו קעמפפען פאר דער פערקלענערונג פון ארענדע=צאהלונגען אויף לאנד און אויסצוקעמפפען בעדינגונגען, אונטער וועלכע דער פויער זאל קענען ווערען אן אייגענטימער פון דעם געדונגענעם לאנד. די ליגע האט אויך געקעמפפט פאר "האום רול" אדער אויטאנאמיע פון אירלאנד. זי איז שטארק פערפאלגט געווארען און איז אפיציעל אבגעשאפט געווארען אין 1881].

Land'-Lea'guer *n.* (לענד'-ליג'-גער) א מיטגליעד פון דער אירלענדישער לאנד=ליגע. ז. *Land League*

land'-leech *n.* (לענד'-ליטש) א לאנד=פיאווקע [ביי א אינטש לאנג און זעהר דין, געפינט זיך הויפטזעכליך אויף'ן אינזעל ציילאן און פערברייטעט געוויסע צייטען פון יאהר אויף דער יבשה].

Land-leeches

land'less *a.* (לענד'-לעס) וואס פערמאגט ניט קיין גרונד=אייגענטום.

land'locked *a.* (לענד'-לאקט) ארומגערינגעלט מיט לאנד; בעשיצט פון לאנד [פון שטורמען, ווי למשל, א האפען]; וואס געפינט זיך אין א וואסער וואס איז ארומגערינגעלט מיט לאנד.

A landlocked harbor is a commercial asset for a city.

land'loper *n.* (לענד'-לאו-פער) אן ארומטרייבער, א וואנדערער, א בראדיאגע, א וואגאבונד.

land'loping *a.* (לענד'-לאו-פינג) וואנדערענד; ארומטרייבענדיג זיך.

land'lord *n.* (לענד'-לארד) א גרונד=אייגענטימער, א גוטס=בעזיצער, אן אייגענטימער פון הייזער, א בעל=הבית; א בעל=הבית פון א האטעל אדער פאנסיאן.

land'lordism *n.* (לענד'-לארד-איזם) די ווירטשאפט פון גרויסע גוטס=בעזיצער; די אינטערעסען פון דעם קלאס פון גרונד=בעזיצער.

land'lubber *n.* (לענד'-לאב-ער) אן אונערפאהרענער, אונגעשיקטער מאטראז.

Modern steamships hardly have any sailors. The crews consist almost entirely of landlubbers.

land'lubberly *adv.* (לענד'-לאב-ער-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אומגעלומפערטען אופן [ווענען אן אונערפאהרענעם מאטראז].

land'man *n.* (לענד'-מען) איינער וואס לעבט אדער דיענט אויף דער יבשה; אן ארענדאטאר.

land'mark *n.* (לענד'-מארק) 1. עטוואס וואס בעצייכענט א געוויסע געגענד אדער איז היסטאריש פערבונדען מיט א געוויסער געגענד; 2. א גרענעץ=צייכען; עטוואס וואס צייגט די ריכטונג אדער וואס מען קען נאך דעם דערקענען א געגענד; 3. עטוואס כאראקטעריסטישעס; עטוואס וואס בעצייכענט א נייעם ווענדע=פונקט; עטוואס וואס שיידט אב אדער מאכט אן אונטערשיעד.

1. This neighborhood is full of historical landmarks. 3. The Presidential Election of 1912 will be a landmark in American History.

land'-mar'ker *n.* (לענד'-מאר'-קער) אן ערד=ארבייטס=מאשין אנצוצייכענען רייהען פאר'ן פלאנצען.

land'-meas'ure *n.* (לענד'-מעזש'-אור) א לאנד=מאס.

land'-meas'urer *n.* (לענד'-מעזש'-אור-ער) א פעלד=מעסטער, א לאנד=מעסטער.

land'-meas'uring *n.* (לענד'-מעזש'-אור-אינג) פעלד=מעסטונג, לאנד=מעסטונג.

landoc'racy *n.* (לענ-דאק'-רע-סי) לאנד=אריסטאקראטיע, דער קלאס לאנד=אייגענטימער אלס הערשענדע מאכט [א הומאריסטישער אויסדרוק].

lan'docrat *n.* (לענד׳-דאָ-קרעט) א לאַנד־אַריסטאָקראַט. ז. *landocracy*.

land of dark'ness (לענד אָוו דאַרק׳-נעס) דעם שאָטנס לאַנד; דעם שטן׳ס קעניגרייך; דער קבר.

land'-of'fice *n.* (לענד׳-אָפ׳-איס) דאָס לאַנד־אַמט [אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא און אין די ענגלישע קאָלאָניעס — א רעגיערונגס־אַבטיילונג וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער פערוואַלטונג און אויסטיילונג פון רעגיערונגס־לאַנד].

land'-of'fice busi'ness (לענד׳-אָפ׳-איס ביז׳-נעס) א געשעפט, וואָס איז בעגלאַנערט פון קונים [ווי עס זיינען בעגלאַנערט די רעגיערונגס־קאָנטאָרען אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא, ווען מען טיילט פאַנאַנדער רעגיערונגס־לאַנד]. ז. *land-office*.

land of prom'ise (לענד אָוו פּראָמ׳-איס). דאָס פערשפּראָכענע לאַנד [ארץ ישראל. ווערט אויך געברויכט פאַר אַמעריקא אין בעצוג צו די אימיגראַנטען].

America is the modern **land of promise**.

land on both feet (לענד אָן באָוטה פּיעט) זיך אַרויסדרעהען פון א צרה.

land'owner *n.* (לענד׳-אָו-נער) א לאַנד־אייגענטימער.

land'ownership *n.* (לענד׳-אָו-נער-שיפּ) לאַנד־אייגענטום; דאָס זיין א לאַנד־אייגענטימער.

land'-ow'ning *a.* (לענד׳-אָו׳-נינג) וואָס בעזיצט לאַנד־אייגענטום; וואָס בעלאַנגט אָדער איז שייך צום קלאַס גרונד־אייגענטימער.

land'-pi'rate *n.* (לענד׳-פּאַי׳-רעט) א גאַסען־רויבער; איינער וואָס בעשווינדעלט אָדער רויבט מאַטראָזען ביי די האַפענס.

land'-poor *a.* (לענד׳-פּוהר) אָרים אין מזומנים אין דער צייט ווען מען בעזיצט פיעל לאַנד־אייגענטום, וואָס ברייננט נאָר ניט אַריין [היפּאָטעקליך צוליעב גרויסע שטייערען און אַנדערע קאָסטען].

land'-rail *n.* (לענד׳-רייל) דער וואַכטעל־קעניג [אַ פויגעל]. ז. *corn-crake*.

land'reeve *n.* (לענד׳-ריעוו) א געהילף פון א גוט־פערוואַלטער.

land'-rent *n.* (לענד׳-רענט) אַרענדע, צינזען.

land'scape *n. and v.* (לענד׳-סקייפּ) א לאַנדשאַפט; א פּייזאַזש; א לאַנדשאַפטס־בילד; פּאַרשטעלען אין א לאַנדשאַפט.

land'scape-gar'dening *n.* (לענד׳-סקייפּ-גאַר׳דנ-אינג) לאַנדשאַפטס־גערטנעריי [דאָס פערפלאַנצען און איינאָרדנען א גאָרטען, אַז ער זאָל מאַכען דעם איינדרוק פון א לאַנדשאַפטס־בילד].

land'scape-mir'ror *n.* (לענד׳-סקייפּ-מיר׳-אָר) א פערקלענערונגס־גלאָז געברויכט ביים מאָהלען לאַנדשאַפטען [פּייזאַזשען].

land'scape-pain'ter *n.* (לענד׳-סקייפּ-פּיינ׳-טער) א לאַנדשאַפטס־מאָלער, פּייזאַזשיסט.

land'scapist *n.* (לענד׳-סקיי-פּיסט) ז. *landscape-painter*.

land'-scrip *n.* (לענד׳-סקריפּ) א דאָקומענט וואָס בערעכטיגט צום בעזיץ פון א געוויסען שטח פון רעגיערונגס־לאַנד [אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא].

land'-shark *n.* (לענד׳-שאַרק) איינער וואָס בעשווינדעלט אָדער בערויבט מאַטראָזען אויף דער יבשה; איינער וואָס נעהמט צו לאַנד מיט גוואַלט אָדער שווינדעל.

land'-shar'ker *n.* (לענד׳-שאַר׳-קער) א לאַנד־וואַוכערניק.

land'-sick *a.* (לענד׳-סיק) קראַנק פאַר בענקשאַפט נאָך דער יבשה; געשטערט פון דער נאָהנטקייט פון לאַנד [וועגען א שיף]; זיך שווער בעוועגענדיג [וועגען א שיף ביים ברעג אָדער וועלכע האָט נור וואָס זיך אַנגעהויבען ריהרען פון אָרט].

lands'knecht *n.* (לאַנטס׳-קנעכט) א לאַנדס־קנעכט. ז. *lansquenet*.

land'slide *n. and a.* (לענד׳-סלאַיד) 1. ערד־פאַל, ערד־שטורץ [דאָס אַראָבפאַלען פון מאַסען ערד, שטיינער א. ז. וו. פון א באַרג]; 2. אַן אונערוואַרטעטע, גרויסע, שטורמדיגע פּאַסירונג [צו גונסטען פון אימיצען]; עהנליך צו אַן ערד־שטורץ.

2. The election of 1912 proved a **landslide** victory for the Democratic Party.

land'slip *n. and a.* (לענד׳-סליפּ) ז. *landslide*.

lands'man *n.* (לענדז׳-מען) א לאַנדס־מאַן; איינער וואָס לעבט אויף דער יבשה; איינער וואָס האָט ניט קיין ערפאַהרונג אויף׳ן ים.

land'-spout *n.* (לענד׳-ספּאַוט) א שטאַרקער רעגען בעת א שטורמווינד, וואָס הויבט אויף און דרעהט זיילען פון וואַסער.

land'-spring *n.* (לענד׳-ספּרינג) א וואַסער־קוואַל וואָס איז נאָהענט צו דער אויבערפלאַכע פון דער ערד; א ברונעם וואָס ווערט פול נור נאָך א רעגען.

land'-stew'ard *n.* (לענד׳-סטיו׳-אַרד) א גוט־פערוואַלטער.

land'sturm *n.* (לאַנט׳-סטורם) אַן אַל־געמיינע מאָביליזאַציאָן פון די שטרייט־קרעפטען אין דייטשלאַנד אָדער אין דער שווייץ אין דער צייט פון א קריעג.

Land'tag *n.* (לאַנט׳-טאַך) א לאַנדטאַג [א פּאַרלאַמענט אין איינעם פון די דייטשע שטאַאַטען, אויך אין מאַראַוויא און בעהמען, עסטרייך].

land'-tax *n.* (לענד׳-טעקס) גרונד־שטייער [אַבצאָהל אויף גרונד־אייגענטום].

land'-ten'ant *n.* (לענד׳-טענ׳-ענט) אַן אַרענדאַטאָר, אַן אַרענדאַר.

land'-tie *n.* (לענד׳-טאַי) א רייה פּלעקער ביים ברעג פון א טייך וואָס בעפעסטיגען די אַנגעשאָטענע ערד.

land'-tor'toise *n.* (לענד׳-טאָר׳-טיס) א לאַנד־טשערעפּאַכע, א טשערעפּאַכע וואָס האַלט זיך אויף דער יבשה.

land'-turn *n.* (לענד׳-טוירן) א לאַנד־ווינד [וואָס בלאָזט פון ברעג צום ים].

land'-tur'tle *n.* (לענד׳-טוירטל) ז. *land-tortoise*.

land up (לענד אַפּ) בעזאַמען; בעדעקען מיט גוטער ערד.

land'-ur'chin *n.* (לענד׳-אויר׳-טשין) א איגעל [יאַזשיק]. ז. *hedgehog*.

land'-wai'ter *n.* (לענד׳-הוויי׳-טער) א צאָל־בעאַמטער.

land'ward *a. and adv.* (לענד׳-הוואַרד) וואָס איז צום לאַנד־צו אָדער צו די אינערליכע טיילען פון לאַנד; וואָס איז ווייט פון ים־ברעג; צום לאַנד־צו; צום ברעג־צו.

land'wards *adv.* (לענד׳-הוואַרדז) צום ברעג־צו, צום לאַנד־צו.

land'-war'rant *n.* (לענד׳-הוואָר׳-ענט) א דאָקומענט וואָס בערעכטיגט צום בעזיץ פון א געוויסען שטח רעגיערונגס־לאַנד [אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא].

land'-wash *n.* (לענד׳-הוואָש) דער פּלאַץ אויף׳ן ברעג ים, צו וועלכען דאָס וואַסער קומט צו אין דער צייט פון פלוט [הויכען וואַסער־שטאַנד]; דאָס וואָס ווערט אויף דיעזען פּלאַץ צוגעשווענקט.

land'wehr *n.* (לאַנט׳-וועהר) לאַנדוועהר, מיליץ [וואָס ווערט געפאָדערט צו דיענסט נור אין צייט פון מלחמה — אין דייטשלאַנד, עסטרייך און אין דער שווייץ].

land'-wind *n.* (לענד׳-הווינד) א ווינד וואָס בלאָזט פון ברעג צום ים.

land'wor'ker *n.* (לענד׳-הוואָיר׳-קער) אַן ערד־אַרבייטער.

lane *n.* (לייִן) 1. א שטעגעלע; א שמאָל געסעל; 2. א דורכגאַנג; א בעשטימטער וועג; צוויי שורות ביימער אָדער מענשען וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אויף צוויי זייטען מיט א דורכגאַנג אין מיטען; 3. דער האַלז.

1. The farmer's house is situated on a **lane** of the main road.

lane'-route *n.* (לייִנ׳-רוהט) דער וועג פאַר שיפען אין ים.

Since the sinking of the Titanic, steamers take the more southern **lane-routes**.

langa'ha *n.* (לענ-גאַ׳-האַ) אַזאַ שלאַנג אין מאַדאַגאַסקאַר, וואָס איהר מויל ענדיגט זיך מיט א לענגליכען שאַרפען שפּיץ.

lang'syne' *n.* (לענג׳-סאַין׳) א לאַנג־פערגאַנגענע צייט.

lan'guage *n.* (לענ׳-גוועדזש) א שפּראַך; דער סטיל פון א שפּראַך [סגנון הלשון].

lan'guaged *a.* (לענ׳-גוועדזשד) וואָס האָט א שפּראַך; וואָס רעדט פערשיעדענע שפּראַכען.

lan'guageless *a.* (לענ׳-גוועדזש-לעס) וואָס האָט ניט קיין שפּראַך; אָהן לשון, שטום.

lan'guage-mas'ter *n.* (לענ׳-גוועדזש-מעס׳-טער) א שפּראַכען־לעהרער.

lan'guet *n.* (לענ׳-געט) עפּעס וואָס איז עהנליך צו א צינגעל.

lan'guid *a.* (לענ׳-גוויד) מאַט, שוואַך; שלאַף.

lan'guidly *adv.* (לענ׳-גוויד-לי) אָהן קראַפט, אָהן ענערגיע, מאַט, שוואַך.

lan'guidness *n.* (לענ׳-גוויד-נעס) מאַטקייט, שוואַכקייט; שלאַפקייט.

lan'guish *v.* (לענ׳-גוויש) ווערען שוואַך; ווערען מאַט; שמאַכטען; בענקען.

Captain Dreyfus, though innocent, **languished** in prison for many years.

lan'guishing *a.* (לענ׳-גוויש-אינג) ווערענדיג שוואַך אָדער מאַט; שמאַכטענד; בענקענד.

lan'guishingly *adv.* (לענ׳-גוויש-אינג-לי) שמאַכטענדיג; בענקענדיג; ווערענדיג שוואַך אָדער מאַט.

lan'guishment *n.* (לענ׳-גוויש-מענט) דאָס שמאַכטען; מאַטקייט, שוואַכקייט.

lan'guor *n.* (לענ׳-גאָר) מאַטקייט, שלאַפּקייט; שלעפּעריגקייט; נידערגעשלאַגענהייט; דאָס שמאַכטען; דאָס בענקען; זעהנזוכט; אויסצעהרונג פון פּלאַנצען.

lan'guorous *a.* (לענ׳-גאָר-אָס) שמאַכטענד; בענקענד; לאַנגווייליג; ערשלאַפענד; פערפּיהרעריש.

lan'iard *n.* (לענ׳-יאַרד) אַזאַ קורצעס שיף־שטריקעל.

laniar'iform *a.* (לייִ-ני-ער׳-אי-פאָרם)

וואס האט די פארם פון די אויגען-צייהנער ביי פלייש-עסענדע חיות.

la'niary *a. and n.* (לײ'-ני-ע-רי) וואס איז צוגעפאסט צו רייסען אדער בייסען פלייש [בעזאנדערס ווענען די אויגען-צייהנער פון די פלייש-עסענדע חיות]; אן אויגען-צאהן פון א פלייש-עסענדער חיה.

la'nier *n.* (לײ'-ניער) ז. *lanner*

lanif'erous *a.* (לע-ניפ'-ע-ראס) וואָ-ליג; וואס גיט ארויס וואָל.

lan'iform *a.* (לענ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון וואָל.

lanig'erous *a.* (לע-נידזש'-ע-ראס) וואָ-ליג; בעדעקט מיט וואָל; וואס האט דעם אויסזעהען ווי וואָל; וואס גיט ארויס וואָל.

lank *a.* (לענק) שלאַף; לויז; דין; שלאנק; דאַר, איינגעשרומפּט, מאגער.

lank'ly *adv.* (לענק'-לי) ז. *lank*

lank'ness *n.* (לענק'-נעס) דארקייט; מאגערקייט; איינגעשרומפּענקייט; דינ-קייט; שלאנקקייט; שלאַפקייט.

lan'ky *a.* (לענ'-קי) מאגערליך, דארליך; דין; שלאנק.

Abraham Lincoln was tall and **lanky** in appearance.

lan'ner *n.* (לענ'-ער) דער וואכטעל-פאלק [אזא גרויסער רויב-פויגעל, הויפּט-זעכליך די "זי"].

Lanner

lan'neret *n.* (לענ'-ער-עט) דער וואכ-טעל-פאלק [הויפּטזעכליך דער "ער"]. ז. *lanner*

lan'neroid *a.* (לענ'-ער-איד) עהנ-ליך צו א וואכטעל-פאלק. ז. *lanner*

lans'downe *n.* (לענז'-דאון) א מין צייג געמישט פון זייד און וואָל.

lans'quenet *n.* (לענס'-קע-נעט) א מין באנקא-שפּיעל אין קארטען; א לאנדס-קנעכט [א געדונגענער פוס-סאָלדאט אין 16טען און 17טען יאהרהונדערט]; א סאָל-דאט בעוואפענט מיט א פּיקע.

lant *n. and v.* (לענט) אורין [השתנה]; בענעצען אדער מישען מיט אורין.

lan'tern *n. and v.* (לענ'-טערן) א לאנ-טערנע; דער אויבערשטער גלעזערנער טייל פון א לייכט-טהורם; א דאך-טהורם מיט פענסטער; א גראָדעס דאך-פענסטער; א שעסטערנע [אזא לענג-ליך, צילינדער-פערמיג רעדעל וואס ווערט געטריבען פון א צאהן-ראד]; דער טייל פון אן עלעקטראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטריציטעט], וואו עס איז איינגעפאסט דאס שפּיעגעלע; א פאר-ריכטונג איינצושליסען שטאף ביים פאר-בען, כדי צו בעפעסטיגען די פארבען דורך דאמפף; בעזארגען מיט א לאנטער-נע; אויפהענגען אויף א לאנטערנע-סלופּ [אלס טויט-שטראף].

lan'tern-bel'lows *n.* (לענ'-טערן-בעל'-אוז) אזא בלאז-זאק עהנליך צו א יאפּאנעזישער אדער כינעזישער לאנטערנע [א פאפּיער-לאנטערנע וואס קען זיך צו-נויפלעגען].

lan'tern-car'rier *n.* (לענ'-טערן-קער'-אי-ער) ז. *lantern-fly*

lan'tern-fly *n.* (לענ'-טערן-פלאי) דער לאנטערנען-טרעגער [א מין גרויסע פליעג וועגען וועלכער מען רעכענט דאס זי לאזט ארויס פון זיך א שטארקע ליכט אין דער פינסטערניש].

Lantern-fly

lan'tern-jack *n.* (לענ'-טערן-דזשעק) ז. *Jack-o'-lantern*

lan'tern-jawed *a.* (לענ'-טערן-דזשאהד) וואס האט א לאנג, דין געזיכט; וואס האט איינגעפאלענע באקען.

lan'tern-jaws *n.* (לענ'-טערן-דזשאהז) איינגעפאלענע באקען; א לאנג, שמאָל געזיכט.

lan'tern-light *n.* (לענ'-טערן-לאיט) די בעלייכטונג פון א לאנטערנע.

lan'tern of the dead (לענ'-טערן אוו טהי דעד) א מין מצבה-טהורם אויף בית-עלמין'ס מיט א בעלויכטענעם פענ-סטער פון אויבען [אין פראנקרייך און אירלאנד].

lan'tern-tow'er *n.* (לענ'-טערן-טאו'-ער) א דאך-טהורם מיט פענסטער.

lan'tern-wheel *n.* (לענ'-טערן-הווילע) א שעסטערנע [אזא לענגליך, צילינדער-פערמיג רעדעל וואס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך, צווישען וועלכע עס זיינען אויסגעשטעלט אין דער רונד דרעט-לעך, אין וועלכע עס גרייפען איין די צייהנער פון א צאהן-ראד].

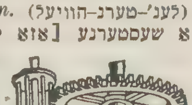

Lantern-wheel

lantha'nium *n.* (לענ-טהיי'-ני-אם) ז. *lanthanum*

lan'thanum *n.* (לענ'-טהע-נאם) לאנ-טהאנום [אזא דונקעל-גרויער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענ-טען].

lanugin'ic *a.* (לענ-יו-דזשינ'-איק) וואָ-ליג; וואס איז שייך צו וואָל.

lanu'ginose *a.* (לע-ניו'-דזשי-נאס) ז. *lanuginous*

lanu'ginous *a.* (לע-ניו'-דזשי-נאס) וואָליג, פוכיג; בעדעקט מיט פוך.

lan'yard *n.* (לענ'-יארד) ז. *laniard*

Laoc'oon *n.* (לע-אק'-א-אן) לאאקאאן [א בעריהמטע סטאטוע, וועלכע שטעלט פאר דעם טראיאנישען פריסטער לאאקאאן מיט זיינע צוויי זיהן ווי זיי ווערען דער-שטיקט פון א שלאנג].

Laocoon

Laodice'an *a. and n.* (לע-אד-אי-סי'-ען) וואס איז שייך צו דער אלטער שטאדט לאאדיצעא אין פריגיען; גלייכגילטיג צו רעליגיאן אדער רעליגיעזע אנגעלעגענהיי-טען; אהן א בעשטימטען כאראקטער; אן איינוואהנער פון לאאדיצעא; א קריסט וואס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאן.

Laodice'anism *n.* (לע-אד-אי-סי'-ענ-איזם) גלייכגילטיגקייט צו רעליגיאן.

lap *n. and v.* (לעפּ) דער שויס פון א קלייד; דער שויס; די פאלעס אדער דער פאדערשטער לויזער טייל פון א בגד; א רעדעל אדער פּלאטע פון ווייכען מע-טאל אדער האלץ וואס ווערט בענוצט צום פאלירען הארטען מעטאל אדער ביים שלייפען דימענטען; א פּלאכטע אדער רא-לע וואָל אדער באוועל וואס איז אנגע-גרייט צום בערשטען; א לעק; א קלאנג ווי דער וואס הערט זיך ביים לעקען; אן איבערשלאג; א טייל פון א זאך וואס שטארצט ארויס איבער די אנדערע ווי א געזימס, א זוים, א ראנד א. ד. ג.; ארי-בערבויגען, פערבויגען, איינפּאלבען; וויק-לען, אויפוויקלען; איבערשלאגען, איבער-דעקען; לעקען; זיך בעלעקען; ארויס-לאזען א קלאנג ווי ביים לעקען; שלייפען אדער פאלירען מיט א רעדעל אדער פּלא-טע פון ווייכען מעטאל אדער האלץ.

laparot'omy *n.* (לעפּ-ע-ראט'-א-מי) אן אפּעראציאן דורך אויפשניידען דעם בויך.

lap'-ban'der *n.* (לעפּ'-בענ'-דער) עט-וואס וואס פערבינדט צוויי געגענשטענדע פעסט צוזאמען.

lap'-board *n.* (לעפּ'-באורד) א שויס-ברעט [א ברעט אדער פּלאטע וואס ווערט געהאלטען אויף'ן שויס פאר דער ארבייט, ווי ביי שוסטער, אויסנעהער א. ד. ג.].

lap'-dog *n.* (לעפּ'-דאג) א שויס-הינטעל.

lap'-eared *a.* (לעפּ'-איערד) מיט אראב-געהאנגענע אויערען.

lapel' *n.* (לע-פעל') א לאץ אדער קלאפּע פון א בגד.

He wore a large badge on his **lapel.**

lap'ful *n.* (לעפּ'-פול) א פולער שויס.

The girl picked a **lapful** of apples in her apron.

lap'idarist *n.* (לעפּ'-אי-דע-ריסט) ז. *lapidist*

lap'idary *a. and n.* (לעפּ'-אי-דע-רי) וואס איז שייך צו א שטיין אדער שטיי-נער; וואס איז שייך צו שטיין-שניידע-

ריי אדער שטיין־קריצעריי; איינגעקריצט אדער איינגעגראווירט אין שטיין; א שטיין־שניידער, א שטיין־קריצער; א מצבות־קריצער.

lap'idary style (לעפּ'-אי-דע-רי סטאַיל) דער לאַפּידאַר־סטיל [דער סטיל פון אויפשריפטען אויף מצבות].

lap'idate *v.* (לעפּ'-אי-דייט) שניידען און פּאָלירען ווי שטיינער; פערוואַרפען מיט שטיינער; פערשטיינען.

lapida'tion *n.* (לעפּ-אי-דיי'-שאַן) דאָס פערשטיינען, דאָס פערוואַרפען מיט שטיינער; טויט־שטראַף דורך פערשטיינען [סקילה].

lapid'eous *a.* (לע-פּיד'-אי-אַס) שטייניג, שטיינערדיג, וואָס בעשטעהט פון שטיין.

lapidif'ic *a.* (לעפּ-אי-דיפ'-איק) פער־שטיינערענד, וואָס פערוואַנדעלט אין שטיין.

lapidif'ical *a.* (לעפּ-אי-דיפ'-אי-קעל) ז. *lapidific*.

lapidifica'tion *n.* (לע-פּיד-אי-פי-קיי'-שאַן) די שטיין־בילדונג, די פערוואַנדלונג אין שטיין.

lapid'ify *v.* (לע-פּיד'-אי-פאַי) פער־וואַנדלען אין שטיין, מאַכען צו שטיין.

lap'idist *n.* (לעפּ'-אי-דיסט) א קענער פון עדעלשטיינער; א קענער אין מינע־ראַלאָגיע [בעזאָנדערס אין שטיינער וואָס ווערען בענוצט אַלס בעפּוצונג].

lap'idose *a.* (לעפּ'-אי-דאָס) וואָס וואַקסט אין שטיינערדיגע ערטער.

lapil'li *n.* (לע-פּיל'-אי) וואולקאַן־שלאַ־קען, וואולקאַן־אש [ברוך־שטיקלעך פון פערשידענעם מאַטעריאַל וואָס ווערען אַרויסגעוואָרפען פון א פייער־שפּייענדען בארג].

lapil'liform *a.* (לע-פּיל'-אי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון קליינע שטיינ־דלעך.

lapil'lus *n.* (לע-פּיל'-אַס) א קליין שטיינדעל; אן אויער־שטיינדעל [אזא האַרט שטיקעל מאַטעריע וואָס געפינט זיך אין אינערליכען טייל פון אויער ביי פיש־לע חיות].

la'pis *n.* (ליי'-פּיס) א שטיין; א געווי־סע מעטאָדע פון דרוקען קאַליקאָ אדער קאַרטון [ציין].

la'pis caus'ticus (ליי'-פּיס קאָהס־טי-קאַס) לאַפּיס [א שטיין אויסצובערע־נען וואונדען].

la'pis inferna'lis (ליי'-פּיס אינ-פוּיר-ניי'-ליס) דער העל־שטיין [א פער־בינדונג פון שטיק־שטאָף, זויער־שטאָף און זילבער].

la'pis laz'uli (ליי'-פּיס לעז'-יו-לאַי) לאַפּיס לאַזולי, דער לאַזור־שטיין. ז. איל. "*Gems*".

la'pis Lyd'ius (ליי'-פּיס ליד'-אי-אַס) דער פּראָביר־שטיין.

la'pis olla'ris (ליי'-פּיס א-לא'-ראיס) דער זייל־שטיין אדער טאַלק־שטיין.

Lap'ithæ *n.* (לעפּ'-אי-טהיע) די לאַ־פּיטהען [א פּערציייטיגעס פאָלק אין טהעסאַליען, וועגען וועלכען די גריכישע מיטאָלאָגיע דערצעהלט, אַז עס שטאַמט אָב פון לאַפּיטהעס, דעם זוהן פון גאָט אַפּאָלאָ און וועלכעס האָט געפיהרט א קאַמפף מיט די צענטאַורען [בעשעפּעני־שען, וועלכע זיינען האַלב מענש און האַלב פערד].

lap'-joint *n.* (לעפּ'-דזשאָינט) א צו־נויפשלוס פון צוויי ברעטער אדער פּלאַ־טען וואו די ראַנדען פון איין ברעט אדער פּלאַטע זיינען אריבערגעבויגען איבער די צווייטע.

Lapla'cian *a.* (לאַ-פּלאַ'-סי-ען) וואָס איז שייך צו לאַפּלאַס [א בעריהמטער פראַנצויזישער אַסטראָנאָם און מאַטעמאַ־טיקער, געבאָרען אין יאָהר 1749, גע־שטאָרבען אין 1827].

Lap'land *n.* (לעפּ'-לענד) [א לאַפּלאַנד קאַלטע געגענד, וועלכע געפינט זיך אין צפון פון סקאַנדינאַווישען האַלב־אינזעל און איז צוטיילט צווישען שוועדען, נאָר־וועגיען און רוסלאַנד].

Lap'lander *n.* (לעפּ'-לען-דער) א לאַפּ־לענדער, אן איינוואוינער פון לאַפּלאַנד.

Lap'landish *a.* (לעפּ'-לען-דיש) לאַפּ־לענדיש, וואָס איז שייך צו אדער וואָס קומט פון לאַפּלאַנד.

lap'per *n.* (לעפּ-ער) א צוזאַמענלעגער, אן אויפוויקלער; א לעקער, א בעלעקער; ביי אינזעקטען — דאָס צינגעל [צום לע־קען האָניג].

lap'pet *n.* and *v.* (לעפּ'-עט) א פּאָלע פון א ראָק; א פליגעל אדער סטענגע פון א טשיפּעק אדער הוט; א שטיקעל פלייש וואָס הענגט אראָב ביי א פויגעל אונטער'ן שנאָבעל, ווי ביי היהנער און העהנער די באָרד; בעדעקען מיט א פּאָלע.

lap'peted *a.* (לעפּ'-עט-עד) וואָס האָט אָנגעוואַקסענע אראָבהענגענדע שטיקלעך פלייש אונטער'ן שנאָבעל [וועגען פויג־לען].

lap'pet-head *n.* (לעפּ'-עט-העד) א טשיפּעק אדער הוט מיט סטענגעס.

lap'ping *n.* (לעפּ'-אינג) דאָס אָבלעקען מיט דער צונג; דאָס שטילע רוישען פון וואַסער; דאָס וויקלען, דאָס צונויפלעגען; דאָס אָבפּאָלירען אדער אָבשלייפען מע־טאַל דורך רייבען מיט א ווייכער מעטאַ־לענער פּלאַטע.

Lap'pish *a.* and *n.* (לעפּ'-איש) וואָס איז שייך צו לאַפּלאַנד אדער צו די לאַפּ־לענדער; די שפּראַך פון די לאַפּלענדער [זי איז נאָהענט צו פיניש].

lap'-ring *n.* (לעפּ'-רינג) א רינג וואָס זיינע עקען קומען אריבער איינער איבער דעם אנדערען.

laps'able *a.* (לעפּס'-עבל) וואָס קען צוריקפאַלען; וואָס קען פאַלען; פעהל־באַר, וואָס מאַכט א פעהלער אדער א דורכפאַל.

lapse *n.* and *v.* (לעפּס) א פאַל; אן אַנפאַל; דאָס פאַלען פון וואַסער; א צייט־פערלויף; דאָס אונגילטיג ווערען פון א רעכט דורך ניט בענוצען זיך מיט איהם א לענגערע צייט אדער דורך פערנאַכלע־סיגען נאָכצוקומען די פליכטען, וועלכע זיינען מיט דיזען רעכט פערבונדען; א פעהלער, א פערזעהען; דאָס אראָבפאַ־לען אויף א נידריגערער מדרגה [דורך זינד]; פאַלען; זינקען; אָבפאַלען; פער־לויפען, פערגעהען; בעגעהן א פעהלער; צופאַלען אדער איבערגעהען פון דעם איי־גענטימער צו אן אנדערען דורך א פער־נאַכלעסיגונג, א פערזעהען אדער טויט־פאַל [ווי ירושה]; ווערען אונגילטיג.

lap'-si'ded *a.* (לעפּ'-סאַי'-דעד) ז. *lopsided*.

lap'-stone *n.* (לעפּ'-סטאָון) א שוסטער קלאַפּ־שטיין [דער שטיין וועלכען א שוס־טער האַלט אויף'ן שויס אויסצוקלאַפּען לעדער].

lap'streak *a.* (לעפּ'-סטריעק) אין שיף־בוי — געבויט פון ברעטער, וועלכע קו־מען אריבער איינע איבער די אנדערע.

lap'sus cal'ami (לעפּ'-סאַס קעל'-ע-מאַי) א שרייב־פעהלער.

lap'sus lin'guæ (לעפּ'-סאַס לינ'-גהוויע) אן אויסדרוק וואָס כאַפּט זיך אַרויס ניט ווילענדיג; אן אויסדרוק־פעה־לער וואָס כאַפּט זיך אַרויס אין ריידען.
My remark was not intentionally insulting. It was only a **lapsus linguae**.

Lapu'tan *a.* and *n.* (לע-פּיו'-טען) וואָס איז שייך צו דעם פאַנטאַסטישען פליהענדען אינזעל לאַפּוטאַ אין סוויפט'ס ערצעהלונגען, אויף וועלכען די איינוואוה־נער זיינען געווען אריינגעטהאָן אין פער־שיעדענע אונמעגליכע, לעכערליכע וויסענ־שאַפטליכע פּראָיעקטען; לעכערליך, אָב־סורד, אונמעגליך; אן איינוואוהנער פון דעם פליהענדען אינזעל לאַפּוטאַ; א פאַנ־טאַזיאָר, א טרוימער.

lap'wing *n.* (לעפּ'-הווינג) דער קיביץ [אזא פויגעל מיט א שפּיציגען טשוב אויף'ן קאָפּ, ער האָט מעטאַל־גלאַנציגע פעדערען אויף די אויבערשטע טיילען פון קערפּער און זיינע פיס האָבען צו פיער פינגער].

Lapwing

lap'work *n.* (לעפּ'-הוואָירק) ארבייט אין מעטאַל, וואו די טיילען ווערען בע־פעסטיגט צוזאַמען דורך דעם וואָס די ענ־דען פון איין טייל ווערען אריבערגעבויגען איבער דעם צווייטען און נאָכהער פערני־טעוועט.

laq'uear *n.* (לעק'-הווי-אַר) א סופיט [סטעליע] וואָס איז געמאַכט ווי פון צו־נויפגעשטעלטע טיפע קעסטעלעך.

Lar *n.* (לאַר) דער לאַר אדער דער הויז־גאָט [איינער פון די קליינע געטער אין אַלטען רוים, וואָס האָט געדאַרפט בעשי־צען דאָס הויז און די פאַמיליע]; א זאַך וואָס איז זעהר טייער אין דער פאַמיליע.

lar'board *n.* and *a.* (לאַר'-באָורד) די לינקע זייט פון א שיף; וואָס איז שייך צו דער לינקער זייט פון א שיף.

lar'cener *n.* (לאַר'-סע-נער) א גנב.

lar'cenist *n.* (לאַר'-סע-ניסט) ז. *larcener*.

lar'cenous *a.* (לאַר'-סע-נאַס) גנבה'ש.

lar'cenously *adv.* (לאַר'-סע-נאַס-לי) אויף א גנבה'שען אופן.

lar'ceny *n.* (לאַר'-סע-ני) גנבה.

larch *n.* (לאַרטש) דער לערכען־בוים.

larch'-bark *n.* (לאַרטש'-באַרק) לער־כען־בוים קאָרע [ווערט בענוצט צום גאַר־בען לעדער און אַלס פאַרב].

larch'-tree *n.* (לאַרטש'-טריע) ז. *larch*.

lard *n.* and *v.* (לאַרד) שווייענע־שמאַלץ; שטאָפּען אדער פילען מיט שווייענע־פלייש; בעשמירען מיט שווייענע־שמאַלץ; צולע־גען פעטס, פעט מאַכען; געשמאַק מאַכען, בע'טעמ'ען.

larda'ceous *a.* (לאַר-דיי'-שיאַס) ווי שווייענע־שמאַלץ, ווי חזיר־פעטס; וואָס ענטהאַלט אדער וואָס איז שייך צו שוויי־נענע־שמאַלץ.

lar'der *n.* (לאַר'-דער) א פלייש־קאַמער,

א שפייז־קאמער, א שפייז־אלמער; דער שפייז־פאראט אין א הויז.

lar'derer *n.* (לאר׳-דער-ער) אן אויפזעער איבער א שפייז־קאמער.

lar'ding-nee'dle *n.* (לאר׳-דינג-ניע׳דל) ז. *larding-pin*

lar'ding-pin *n.* (לאר׳-דינג-פין) א שפיק־נאדעל [א שטעכערעל וואס ווערט בענוצט ביים שטאפען אדער פילען עפעס מיט שוויינען־פלייש].

lard'-oil *n.* (לארד׳-אֵיל) א מין געדיכטע אויל, וואס ווערט פראדוצירט פון שוויינען־שמאלץ.

lar'don *n.* (לאר׳-דאן) א שטיק חזיר־פלייש אדער חזיר־שמאלץ [צום שטאפען אדער פילען].

lardoon' *n.* (לאר-דוהן׳) ז. *lardon*

lar'dy *a.* (לאר׳-די) ווי שוויינען־שמאלץ; וואס ענטהאלט חזיר־פעטס.

lar'dy-dar'dy *n., a. and v.* (לאר׳-די-דאר׳-די) א פראנט; גרויסארטיג, פראכטפאל; פראנטעווען.

La'res *n.* (ליי׳-ריעז) די לארען. ז. *Lar*

large *a., adv. and n.* (לארדזש) גרויס; פריי, אונגעצוואונגען; מיט׳ן פולען ווינד, מיט אלע זעגלען [וועגען א שיף]; פרייהייט, אונגעצוואונגענהייט.

large'-a'cred *a.* (לארדזש׳-איי׳-קערד) וואס בעזיצט פיעל גרונד־אייגענטום.

large'-han'ded *a.* (לארדזש׳-הענ׳-דעד) 1. וואס האט גרויסע הענד; 2. גיעריג, זשעדנע; 3. פרייגיעביג, מיט א ברייטער האנד.

3. Large-handed charity.

large'-hear'ted *a.* (לארדזש׳-האר׳-טעד) גרויסמוטיג, פרייגיעביג, גוטהארציג.

large'-hear'tedness *n.* (לארדזש׳-האר׳-טעד-נעס) גרויסמוטה, גוטהארציגקייט, פרייגיעביגקייט.

large intes'tine (לארדזש אינ-טעס׳-טין) די גרויסע קישקע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

large'ly *adv.* (לארדזש׳-לי) 1. אויף א ברייטען, פאלשטענדיגען, אומפאסענדען אדער אויספיהרליכען שטייגער; 2. ביז א גרויסען גראד; 3. מייסטענס, מעהרסטענטייל.

1. The speaker discussed the subject **largely**. He dwelt fully on every phase of his theme. 3. The African continent is **largely** inhabited by a negro population.

large'-min'ded *a.* (לארדזש׳-מאינ׳-דעד) וואס האט א ברייטען קוק אויף זאכען; ליבעראל.

large'-min'dedness *n.* (לארדזש׳-מאינ׳-דעד-נעס) א ברייטער קוק אויף זאכען; ליבעראליזם.

large'ness *n.* (לארדזש׳-נעס) גרויסקייט; ברייטקייט; אויסדעהנונג, אויסברייטונג; הויכמוטיגקייט.

lar'gess *n.* (לאר׳-דזשעס) א נדבה; א געשענק; פרייגיעביגקייט.

lar'gesse *n.* (לאר׳-דזשעס) ז. *largess*

lar'get *n.* (לאר׳-דזשעט) די לענג פון א שטיק אייזען וואס ווערט אבגעשניטען פאר דעם צוועק אויסצואוואלצען א פלאטע.

larghet'to *a. and n.* (לאר-געט׳-טא) אין מוזיק — עטוואס לאנגזאם; א שטיק מוזיק געשפיעלט לאנגזאם.

larghis'simo *a.* (לאר-גיס׳-סי-מא) אין מוזיק — זעהר לאנגזאם.

lar'go *a. and n.* (לאר׳-גא) אין מוזיק — לאנגזאם; א שטיק מוזיק געשפיעלט אין א לאנגזאמער טעמפא.

lar'iat *n.* (לער׳-אי-עט) א לאנגער שטריק, וועלכער ווערט בענוצט אנצובינדען בהמות, ווען זיי פיטערען זיך, אז זיי זאלען ניט ווייט אוועקגעהן; א לאסא [אזא שטריק מיט א שלייף ביים ענד וואס ווערט בענוצט צו כאפען ווילדע פערד, אקסען א. ד. ג.].

lark *n. and v.* (לארק) די לערכע [אזא קליין פויגעלע]; א שטוקע, א שפיצעל, א קונץ, א שפאס, א שטיפעריי; כאפען לערכען; בעווייזען א קונץ; מאכען א שפאס, אבטהאן א שפיצעל.

lar'ker *n.* (לאר׳-קער) א פאנגער פון לערכען־פויגעלעך.

lark'-finch *n.* (לארק׳-פינטש) דער לערכען־פינק [א פויגעל עהנליך צו א לערכע, וועלכער געפינט זיך אין א גרויסער צאהל אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

lark'-heel *n.* (לארק׳-היעל) א לאנגע ארויסגעשטארצטע פיאטע [קולגע].

lar'kish *a.* (לאר׳-קיש) ז. *larky*

lark's'-heel *n.* (לארקס׳-היעל) די קאפוצינער־קרעסע; דער ריטער־שפארן [אזעלכע פלאנצען]. ז. *larkspur*

lark'-spar'row *n.* (לארק׳-ספער׳-או) ז. *lark-finch*

lark'spur *n.* (לארק׳-ספויר) דער ריטער־שפארן [אזא פלאנצע, וואס ווערט געברויכט צו רייניגען דעם קאפ ביי קינדער].

lar'ky *a.* (לאר׳-קי) שטיפעריש, וואס ליעבט צו מאכען שטוקעס.

lar'mier *n.* (לאר׳-מיער) א קראנץ־לייסט פון א דאך איבער דער וואנד, כדי ניט צו דערלאזען, אז דער רעגען זאל ארונטערינען אויף דער וואנד; דאס טרעהרען־זעקעל אין ווינקעל אויג ביי הירשען אדער אנדערע חיות.

lar'rigan *n.* (לער׳-אי-גען) אזא שטיוועל פון גוט געאוילטען לעדער וואס האלץ־העקער טראגען געוועהנליך.

lar'rikin *a. and n.* (לער׳-אי-קין) בויאניש, צולאזען; א בויאן.

lar'rup *v.* (לער׳-אפ) אנברעכען די ביינער.

lar'um *n.* (לער׳-אם) א טרעוואגע, אן אלארם.

lar'va *n.* (לאר׳-ווא) די לארווע [דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט. די ערשטע פארם פון א בעשעפעניש אין דעם צושטאנד ווען זי איז ניט עהנליך צו איהרע עלטערען]; א גייסט; א גייסט פון א געשטארבענעם.

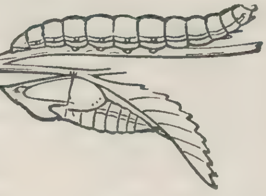

Larva

lar'val *a.* (לאר׳-וועל) בעהאלטען, פערמאסקירט, ניט קלאר [וועגען קראנקהייטען]; וואס איז שייך צו א לארווע.

lar'vate *a.* (לאר׳-וויים) בעהאלטען, פערמאסקירט, ניט קלאר [וועגען קראנקהייטען].

lar'vated *a.* (לאר׳-וויי-טעד) ז. *larval*

lar'viform *a.* (לאר׳-ווי-פארם) עהנליך צו א לארווע, וואס האט די פארם פון א לארווע.

laryn'geal *a.* (לע-רינ׳-דזשי-על) וואס איז שייך צום קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל, דורך וועלכען די שטימ־קלאנגען ווערען אויסגעדריקט].

laryn'gean *a.* (לע-רינ׳-דזשי-ען) ז. *laryngeal*

laryngit'ic *a.* (לער-אינ-דזשיט׳-איק) וואס איז שייך צו אן ענטצינדונג פון קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל].

laryngi'tis *n.* (לער-אינ-דזשאי׳-טיס) לארינגיטיס, אן ענטצינדונג פון קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל].

laryngol'ogist *n.* (לער-אינ-גאל׳-א-דזשיסט) א לארינגאלאגיסט, א קענער אין לארינגאלאגיע. ז. *laryngology*

laryngol'ogy *n.* (לער-אינ-גאל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל].

laryngoph'ony *n.* (לער-אינ-גאפ׳-א-ני) דער טאן פון קעהלקאפ, דער קלאנג פון דער שטימע וואס עס ווערט געהערט פון גארגעל דורך א סטעטהאסקאפ [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען הערט אויס די בעוועגונגען פון די לונגען און הארץ].

laryngophthi'sis *n.* (לע-רינ-גא-טאי׳-סים) שווינדזוכט [טובערקולאזיס] פון קעהלקאפ [אויבערשטער טייל פון גארגעל].

laryn'goscope *n.* (לע-רינ׳-גא-סקאופ) א קעהלקאפ־שפיעגעל [אזא שפיעגעל אריינצוקוקען אין אויבערשטען טייל פון גארגעל].

laryngot'omy *n.* (לער-אינ-גאט׳-א-מי) א קעהלקאפ־שניט [אן אפעראציאן אדער אויפשניידונג פון אויבערשטען טייל פון גארגעל].

lar'ynx *n.* (לער׳-אינקס) דער קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל דורך וועלכען עס ווערען אויסגעדריקט די שטימ־קלאנגען].

lascar' *n.* (לעס-קאר׳) א דיענער אין דער ארמעע אדער אויף א שיף אין אסט־אינדיען; אן אסט־אינדישער מאטראז.

lasciv'ious *a.* (לע-סיוו׳-אי-אס) תאוה׳דיג, געלוסטיג.

lasciv'iously *adv.* (לע-סיוו׳-אי-אס-לי) מיט תאוה, מיט געלוסטיגקייט.

lasciv'iousness *n.* (לע-סיוו׳-אי-אס-נעס) תאוה, געלוסטיגקייט.

la'ser *n.* (ליי׳-סער) לאזארגומי [אזא זארט גומי־פעך פון נארד־אפריקא].

la'serwort *n.* (ליי׳-סער-הווארט) לאזערקרויט [אזא גראז־פלאנצע מיט געלבליכע אדער ווייסע בליטהען. פון דעם ווארצעל פון דיעזער פלאנצע דריקט מען אויס א ביטערען זאפט, וואס דיענט אלס שטארקער אבפיהרונגס־מיטעל].

lash *n. and v.* (לעש) דאס רימענדעל אדער שטריקעל פון א בייטש; א שמיץ מיט א בייטש; א בייסענדע סאטירע; א וויהע פון אן אויג [די האר פון אויגענלעדעל]; שמייסען מיט א בייטש; שארף קריטיקירען, אבשפאטען מיט א בייסענדער סאטירע; פעסט מאכען, צוזאמענבינדען; אנבינדען מיט א שטריקעל.

lash'er *n.* (לעש׳-ער) איינער וואס שמייסט מיט א בייטש; א שמייסער; א בעפעסטיגונגס־שטריק; א פערצאמונג אין א טייך צו פאנגען פיש.

lash'ing *n.* (לעש׳-אינג) א צונויפבינ־

דונג מיט א שטריק אדער שנירעל; א שטריק אדער שנור צום פערבינדען; דאס שמייסען מיט א בייטש.

lash'ing-eye *n.* (לעש'-אינג-אי) א שלייף ביים ענד פון א שטריק כדי צו קענען פעסטער פערבינדען.

lask *n.* (לעסק) א דינער, פלאכער דימענט מיט א פאצעט [געשליפענע פלעכע].

las'ket *n.* (לעס'-קעט) א שלייף פון א שטריקעל אנגענעהט צו דעם אונטערשטען זוים פון א זעגעל צוצובינדען אן אנדער זעגעל צו איהם.

lass *n.* (לעס) א מיידעל; א געליעבטע.
The **lass** is well liked by all her friends.

las'sie *n.* (לעס'-אי) א קליין, יונג מיידעל.

las'situde *n.* (לעס'-אי-טיוד) מידיגקייט; מאטקייט.
A feeling of **lassitude** overcame me. I could not move another step.

lass'-lorn *a.* (לעס'-לארן) פערלאזען פון דער געליעבטער.

las'so *n. and v.* (לעס'-או) א לאסא [א שטריק מיט א פעטליע אדער שלייף צו כאפען ווילדע פערד, אקסען א. ד. ג.]; כאפען מיט א לאסא.

las'soing *n.* (לעס'-או-אינג) דאס כאפען חיות מיט א לאסא. ז. *lasso*

Lassoing

last *a., n., adv. and v.* (לעסט) לעצט, לעצטע; נידריגסט, גרינגסט: דער לעצטער, די לעצטע, דאס לעצטע; אן ענד, א שלוס; צום ענד, צום שלוס; אם ענדע; ענדליך; שליסליך; א קאפול אדער לייסט פון א שוך; א לאסט פון א געוויסען געוויכט [מייסטענס 4 טויזענד פונט]; א שטיקעל פיש, וואס ווערט בענוצט אויפצושטעקען אויף א האטשיק צו פאנגען פיש; ארויפציהען א שוך אויף'ן קאפול; דויערען; אויסהאלטען, זיך האלטען אדער בלייבען אין א גוטען צושטאנד.

las'tage *n.* (לעס'-טעדזש) באלאסט פון א שיף; א מאגאזין [אבצולעגען וואארען].

last but one (לעסט באט הוואן) דער פארלעצטער [דער אדער דאס וואס איז פאר דעם לעצטען].

last cast (לעסט קעסט) דער לעצטער שאנס, דאס לעצטע מיטעל, די לעצטע קארט.

last days (לעסט דייז) דער סוף פון דער וועלט; די ווייטע צוקונפט [באחרית הימים].

las'ter *n.* (לעס'-טער) אן ארבייטער אדער מאשין וואס ציהט אן דעם שוך אויף'ן קאפול [לייסט].

last extrem'ity (לעסט עקס-טרעמ'-אי-טי) דער לעצטער פערצווייפעלטער מיטעל; דער לעצטער אטעם=צוג.

last gasp (לעסט געספ) דער לעצטער אטעם=צוג.

las'ting *a. and n.* (לעס'-טינג) 1. דויערנד, דויערהאפט; בעשטענדיג; דויערהאפטיגקייט; אויסדויער; 2. לאסטינג [וואלען=אטלאס].
1. The two nations concluded a **lasting** peace.

las'ting-awl *n.* (לעס'-טינג-אהל) אזא שוסטערשער אל מיט א לעכעל ביים שפיץ.

las'tingly *adv.* (לעס'-טינג-לי) אויף א דויערהאפטען אדער בעשטענדיגען אופן; אויף אימער.

las'tingness *n.* (לעס'-טינג-נעס) דויער, דויערהאפטיגקייט.

last judg'ment (לעסט דזשאדזש'-מענט) דער גרויסער יום=הדין.

last'ly *adv.* (לעסט'-לי) לעצטענס; צום סוף; ענדליך.

last'-ma'ker *n.* (לעסט'-מיי'-קער) א לייסטען=מאכער, א קאפול=מאכער.

last night (לעסט נאיט) נעכטען ביי דער נאכט.

last not least (לעסט נאט ליעסט) דער לעצטער אבער ניט דער ערגסטער [אחרון אחרון חביב].

last out (לעסט אוט) אויסדויערען.

last resort' (לעסט רי-זארט') די לעצטע אינסטאנץ, דאס לעצטע מיטעל.
As a **last resort** the convict appealed to the governor for a pardon.

last sleep (לעסט סליעפ) דער טויטשלאף.

last week (לעסט הוויעק) פאריגע וואך.

Lat. אבקירצונג פון *Latin* [לאטיין, לאטייניש].

lat. אבקירצונג פון *latitude*

latch *n. and v.* (לעטש) א קליאמקע [פון א טהיר]; א פאסטקע; אזא שטריק=שלייף ביים אונטערשטען זוים פון א זעגעל צו בעפעסטיגען צו איהם אן אנדער זעגעל; פערמאכען אויף א קליאמקע; פערקלעמען, ארייגכאפען אין א פאסטקע; שפריצען, טריפען.

latch'et *n.* (לעטש'-עט) א שיך=בענדעל, א שיך=שנירעל.

latch'ing *n.* (לעטש'-אינג) א שטריקעל=שלייף ביים אונטערשטען זוים פון א זעגעל צו בעפעסטיגען צו איהם אן אנדער זעגעל.

latch'-key *n.* (לעטש'-קיע) אזא פלאכער הויז=שליסעל צו עפענען די טהיר פון דרויסען.

latch'-string *n.* (לעטש'-סטרינג) א שטריקעל מיט וועלכען מען הויבט אויף די קליאמקע פון דער דרויסען=זייט.

late *a. and adv.* (לייט) 1. שפעט; פערשפעטיגט; לעצט [אין צייט]; וואס איז נור=וואס פאריבער; וואס איז נאהענט צו דער געגענווארט; 2. פערשטארבען; 3. קירצליך, ניט לאנג צוריק.
1. We arrived **late** at the banquet hall.
2. The **late** editor was very much admired.

lateb'ricole *a.* (לע-טעב'-רי-קאול) וואס לעבט אדער בעהאלט זיך אין לעכער.

lat'ebrous *a.* (לעט'-ע-בראס) פול מיט לעכער און שפאלטען [אלס בעהעלטעניש=פלעצער].

la'ted *a.* (ליי'-טעד) פערשפעטיגט, איבערפאלען פון דער נאכט; פערהאלטען שפעט.

lateen' *a.* (לע-טיען') לאטייניש [וועגען א געוויסען מין זעגעל אדער זעגעלשטאנג].
ז. *lateen sail* און *lateen yard*

latee'ner *n.* (לע-טיע'-נער) א שיפעל מיט לאטיינישע זעגלען. ז. *lateen sail*

lateen' sail (לע-טיען' סייל) א לאטיינישער זעגעל, א דריי=עקיגער זעגעל [ווערט געברויכט מייסטענס אויף שיפלעך אין מיטעללענדישען ים].

lateen' yard (לע-טיען' יארד) א לאטיינישער זעגעל=שטאנג [א לאנגער אויסגעבויגענער שטאנג, פאר א לאטיינישען אדער דריי=עקיגען זעגעל].
ז. *lateen sail*

la'tence *n.* (ליי'-טענס) ז. *latency*

la'tency *n.* (ליי'-טענ-סי) פערבארגענהייט, בעהאלטענקייט; אונענטוויקעלטקייט.

late'ness *n.* (לייט'-נעס) שפעטקייט; דאס זיין דאס שפעטסטע, דאס לעצטע אדער דאס נייעסטע.

la'tent *a.* (ליי'-טענט) פערבארגען, בעהאלטען, געהיים; אונענטוויקעלט, ניט ארויסגעבראכט.
Education develops the **latent** powers of the mind.

la'tent ambigu'ity (ליי'-טענט עמ-בי-גיו'-אי-טי) א צווייפעל אין דעם מיין פון א דאקומענט וואס ווערט ניט ארויסגערופען ביים לייענען דעם דאקומענט, נאר קומט ערשט דעמאלט, ווען עס ווערען ענטדעקט געוויסע פאקטען.

la'tent fault (ליי'-טענט פאהלט) א חסרון אין וואארע וואס מען האט פערבארגען פון דעם קויפער אדער וואס דער קויפער האט ניט בעמערקט ביים קויפען.

la'tent heat (ליי'-טענט היעט) לאטענטע היץ [די אונפיהלבארע אדער פערבארגענע היץ, וועלכע ווערט פערברויכט צו פערוואנדלען אייז פון 0 גראד (צעלזיוס) טעמפעראטור אין וואסער פון 0 גראד אדער וואסער פון 1000 גראד (צעלזיוס) אין דאמפף פון דערזעלבער טעמפעראטור, ד. ה. די היץ, וועלכע פאדערט זיך צו ענדערען דעם צושטאנד פון די מאלעקולען און צו איבערווענדען זייער געגענזייטיגע צוציהונגס=קראפט און וועלכע ווערט ניט געפיהלט אלס היץ אין דעם נייעם צושטאנד].

la'tently *adv.* (ליי'-טענט-לי) אויף א פערבארגענעם אדער געהיימען שטייגער; אונענטוויקעלט, ניט ארויסגעבראכט.

la'tent pe'riod of a disease' (ליי'-טענט פי'-רי-אד אוו ע די-זיעז') די צווישענצייט צווישען דער אנשטעקונג מיט א קראנקהייט ביז דער צייט, ווען עס בעווייזען זיך די ערשטע סימפטאמען.

la'ter *a. and adv.* (ליי'-טער) שפעטער.

lat'erad *adv.* (לעט'-ע-רעד) צו דער זייט=צו.

lat'eral *a. and n.* (לעט'-ע-רעל) זייטיג, וואס געפינט זיך ביי דער זייט, וואס קומט ארויס פון דער זייט, וואס איז געריכטעט צו דער זייט=צו; אין פיזיק און מעכאניק — וואס בילדעט א גלייכען ווינקעל; א זייטיגע אבצווייגונג; עטוואס וואס שטארצט ארויס ביי דער זייט.

lateral'ity *n.* (לעט-ע-רעל'-אי-טי) זייטיגקייט; דאס האבען זייטען.

lat'erally *adv.* (לעט'-ע-רעל-אי) צו דער זייט=צו, ביי דער זייט, פון דער זייט, אויף דער זייט.

Lat'eran *a.* (לעט'-ע-רען) וואס איז שייך צו לאטעראן [א געגענד אין רוים, וואו עס האבען אמאל געוואהנט די פאפסטען].

Lat'eran coun'cils (לעט'-ע-רען קאונ'-סילז) די לאטעראן=סינאדען אדער לאטעראן=בעראטונגען [עלף בעראטונגען פון פערטרעטער פון דער קאטוילישער קירך,

אבגעהאלטען אין דער לאטעראן=קירך אדער לאטעראן=באזיליקא אין דער לאטעראן=געגענד אין רוים, וואו עס האבען ביז'ן 14טען יאהרהונדערט געוואהנט די פאפסטען].

lateri'ceous *a.* (לעט-ע-ריש'-אס) עהנליך צו ציגעל; פון ציגעל=קאליר.

lateri'ceous sed'iment (לעט-ע-ריש'-אס סעד'-אי-מענט) א שטאף, עהנליך צו ציגעל=שטויב, וואס זעצט זיך אב אין אורין [השתנה].

latericum'bent *a.* (לעט-ע-רי-קאמ'-בענט) ליעגענדיג אויף דער זייט.

lateriflec'tion *n.* (לעט-ע-רי-פלעק'-שאן) אן אויסבויגונג אויף דער זייט.

lateriflex'ion *n.* (לעט-ע-רי-פלעק'-שאן) ז. *lateriflection*

laterifo'lious *a.* (לעט-ע-רי-פאו'-לי-אס) וואס וואקסט אויף דער זייט פון בלאט.

lat'erigrade *a. and n.* (לעט'-ע-רי-גרייד) וואס לויפט אן א זייט אדער זייטווערטס [ווי געוויסע שפינען, וועלכע געהען זייטווערטס אדער ריקווערטס און מאכען ניט קיין שפינוועב=נעץ, נאר מאכען זיך א נעסט פון בלעטער, וועלכע זיי נעהען צוזאמען]; אזא שפין.

lat'erinerved *a.* (לעט'-ע-רי-נוירווד) וואס האבען זייטען=אדערלעך [וועגען פלאנצען=בלעטער].

lat'erite *n.* (לעט'-ע-ראיט) אזא רויטער זאמד=שטיין [אין אינדיען און אין די זיד=וועסט טיילען פון אזיען].

laterit'ic *a.* (לעט-ע-ריט'-איק) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון אזא מין רויטען זאמד=שטיין. ז. *laterite*

lateri'tious *a,* (לעט-ע-ריש'-אס) ז. *latericeous*

lateroflec'tion *n.* (לעט-ע-רא-פלעק'-שאן) ז. *lateriflection*

lateroflex'ion *n.* (לעט-ע-רא-פלעק'-שאן) ז. *lateriflection*

la'ter on (ליי'-טער אן) שפעטער, שפעטער=צו; נאכדעם.

This matter can be taken up later on.

lates'cence *n.* (לע-טעס'-ענס) פערטונקעלטקייט, אונקלארקייט, אונדייטליכקייט.

lates'cent *a.* (לע-טעס'-ענט) אונדייטליך, אונקלאר, פערטונקעלט.

la'test *a. and adv.* (ליי'-טעסט) וואס איז אם שפעטסטען; וואס קומט צום לעצט; וואס איז דאס נייעסטע; וואס איז פון די גאר פריהע צייטען; אם שפעטסטען, שפעטסטענס.

la'tex *n.* (ליי'-טעקס) א מילך=עהנליכע פליסיגקייט אין פערטיעפונגען פון אייניגע פלאנצען.

lath *n. and v.* (לעטה) א לאטע [אזא דינער פיערקאנטיגער הילצערנער שטאנג]; בעדעקען מיט לאטעס אדער מאכען פון לאטעס.

lath and plas'ter (לעטה ענד פלעס'-טער) א וואנד=פלעכע וואס איז בעשלאגען מיט לאטעס און בעדעקט מיט פלאסטער; א דינע וואנד וואס בעשטעהט פון לאטעס און פלאסטער.

lath'-back *n.* (לעטה'-בעק) א הויכער, דארער מענש [ווי א לאטע].

lath'-brick *n.* (לעטה'-בריק) א מין ציגעל, 22 צאל לאנג און 6 צאל ברייט, וואס ווערט בענוצט צו טריקענען מאלץ.

lath'-coop *n.* (לעטה'-קוהפ) ז. *lath-pot*

lath'-cut'ter *n.* (לעטה'-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען לאטעס [פון האלץ].

lathe *n.* (לייטה) א טאקער=מאשין; א דרעה=באנק.

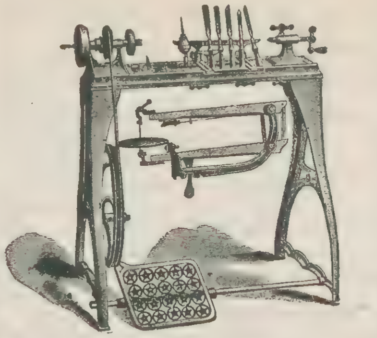

Lathe

lath'er *n. and v.* (לעטה'-ער) זייף=שוים, מולענעס; געדיכטער שוויים [פון א פערד]; אן ארבייטער וואס שלאגט צו לאטעס; מאכען מולענעס, פערוואנדלען אין מולענעס, בעדעקען מיט מולענעס אדער ווי מיט מולענעס [ווי א פערשוויצט פערד]; שמייסען.

lath'ery *a.* (לעטה'-ער-אי) זייפיג, בעדעקט מיט מולענעס.

lath'ing *n.* (לעטה'-אינג) א פונדאמענט פון לאטעס פאר א וואנד אדער פאר א סטעליע.

lath'-mill *n.* (לעטה'-מיל) א זעג=מיהל צו זעגען לאטעס.

lath'-pot *n.* (לעטה'-פאט) א פערצאמונג פון לאטעס צו כאפען פיש.

lath'work *n.* (לעטה'-הוואירק) נעץ=ארבייט [ווי געמאכט פון לאטעס].

lath'y *a.* (לעטה'-אי) דין און לאנג [ווי א לאטע אדער שטאנג].

latib'ulize *v.* (לע-טיב'-יו-לאיז) איינבערווינטערען, איבערשלאפען דעם ווינטער, ליעגען בעהאלטען אין א נארע [וועגען חיות].

latib'ulum *n.* (לע-טיב'-יו-לאם) א בעהעלטעניש; א ווינטער=נארע [וואו חיות שלאפען איבער דעם ווינטער].

lat'iclave *n.* (לעט'-אי-קלייוו) א לאטיקלאווע [א טוניקע אדער ברייטער מאנטעל מיט איינעם אדער צוויי פורפור=שטרייפען, וואס עס פלעגען טראגען די פארצייטיגע רוימישע סענאטארען]; די פורפור=שטרייפען אין דעם מאנטעל פון די פארצייטיגע רוימישע סענאטארען.

latifo'liate *a.* (לעט-אי-פאו'-לי-אייט) ברייט=בלעטערדיג.

latifo'lious *a.* (לעט-אי-פאו'-לי-אס) ברייט=בלעטערדיג.

Lat'in *a. and n.* (לעט'-אין) וואס איז שייך צו לאציום [א געגענד אין איטאליען, אין וועלכער עס געפינט זיך רוים]; לאטייניש; אלט=רוימיש; לאטיין, די לאטיינישע שפראך; א מיטגליעד פון דער פארצייטיגער ראסע וואס האט בעוואהנט לאציום.

Lat'in Church (לעט'-אין טשוירטש) די רוימיש=קאטוילישע קירך.

Lat'iner *n.* (לעט'-אינ-ער) ז. *Latinist*

Latinisa'tion *n.* (לעט-אינ-אי-זיי'-שאן) ז. *Latinization*

Lat'inise *v.* (לעט'-אינ-איז) ז. *Latinize*

Lat'inism *n.* (לעט'-אינ-איזם) א לאטיניזם, א לאטיינישע שפראך=פארם; דער געברויך פון לאטיינישע שפראך=פארמען.

Lat'inist *n.* (לעט'-אינ-איסט) א לאטיניסט, א קענער פון לאטיין.

Latin'ity *n.* (לע-טינ'-אי-טי) לאטיניטעט, די ארט ריידען אדער שרייבען לאטיין; לאטיינישע שפראך=פארם.

Latiniza'tion *n.* (לעט-אינ-אי-זיי'-שאן) דאס איבערזעצען אין לאטייניש; געברויך פון לאטיינישע שפראך=פארמען אדער פון לאטיינישע ווערטער.

Lat'inize *v.* (לעט'-אינ-איז) איבערזעצען אין לאטייניש; געברויכען לאטיינישע שפראך=פארמען אדער לאטיינישע ווערטער.

latipen'nate *a.* (לעט-אי-פענ'-אייט) ברייט=פליעגעלדיג [וועגען פויגלען].

latipen'nine *a.* (לעט-אי-פענ'-אין) ז. *latipennate*

latiros'tral *a.* (לעט-אי-ראס'-טרעל) ברייט=שנאבעלדיג.

latiros'trate *a.* (לעט-אי-ראס'-טרייט) ז. *latirostral*

la'tish *a.* (ליי'-טיש) שפעטליך.

latis'simus *n.* (לע-טיס'-אי-מאס) דער ברייטסטער מוסקעל אויף'ן רוקען.

latister'nal *a.* (לעט-אי-סטויר'-נעל) וואס האט א ברייטע פלאכע ברוסט.

lat'itant *a.* (לעט'-אי-טענט) פערבארגען, פערשטעקט; ווינטערענדיג אין נארעס [וועגען חיות].

lat'itat *n.* (לעט'-אי-טעט) אן אויפפאדערונג צו ערשיינען פאר'ן געריכט צו איינעם, וועמען מען האט פערדעכטיגט, אז ער בעהאלט זיך [אמאל אין ענגלאנד].

latita'tion *n.* (לעט-אי-טיי'-שאן) דאס זיין פערבארגען, דאס ליעגען בעהאלטען.

lat'itude *n.* (לעט'-אי-טיוד) ברייטקייט, ווייטקייט, רוים [שטח], אויסדעהנונג; אונבעשרענקטקייט, פרייהייט; די ברייטקייט פון דעם ערד=קוגעל [געמאסטען פון עקוואטאר צו די פאלען].

latitu'dinal *a.* (לעט-אי-טיו'-די-נעל) וואס געהערט צו דער ברייט פון דער ערד. ז. *latitude*

latitudina'rian *a. and n.* (לעט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) אונגעבונדען, פריי, פרייזיניג, ראציאנאליסטיש; א פרייזיניגער, א ראציאנאליסט, איינער וואס איז ניט קיין מקפיד [אין מאראל, רעליגיאן א. ז. וו.].

He is a latitudinarian in matters of religious observances.

latitudina'rianism *n.* (לעט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ענ-איזם) פרייזיניגקייט, גלייכגילטיגקייט צו אנגענומענע פארמען און כללים; דאס זיין ניט קיין מקפיד [אין מאראל, רעליגיאן א. ז. וו.]. ז. *latitudinarian*

latitu'dinous *a.* (לעט-אי-טיו'-די-נאס) זעהר ברייט; אויסגעדעהנט.

la'trant *a.* (ליי'-טרענט) בילענד; יאמערענד.

latri'a *n.* (לע-טראי'-א) די פערעהרונג פון אן איינציגען גאט [אמונה באל יחיד]; ביי די קאטויליקען — די העכסטע פארם פון גאטעס=דיענסט בלויז צו גאט [אין געגענזאץ צו דער פערעהרונג פון הייליגע, מלאכים א. ז. וו.].

latrine' *n.* (לע-טריען') אן אבטריט, א בית הכסא.

latteen' *a.* (לע-טיען') ז. *lateen*

lat'ten *n.* (לעט'-ען) בלעך, מעש=בלעך, לאטון.

lat'ten-brass *n.* (לעט'-ען-ברעס) מעש=בלעך.

lat'tener *n.* (לעט'-ענ-ער) א בלעך=ארבייטער.

lat'ten-i'ron *n.* (לעט'-ענ-אי'-ערן) אייזען=בלעך.

lat'ter *a.* (לעט'-ער) לעצט, ניי; וואס קומט נאכדעם אדער שפעטער; וואס ווערט דערמאנט דער לעצטער.

I made two statements. The former I can vouch for. For the **latter** I shall not assume personal responsibility.

lat'ter-day *a.* (לעט'-ער-דיי) וואס בעלאנגט צו די שפעטערע אדער נייערע צייטען.

Latter-day novelists are emphasizing social problems in their writings.

Lat'ter-day Saints (לעט'-ער-דיי סיינטס) די הייליגע פון דעם לעצטען טאג [די מארמאנען]. ז. *Mormon*

lat'terly *adv.* (לעט'-ער-לי) אין היינטיגע צייטען, ניט לאנג צוריק.

lat'termath *n.* (לעט'-ער-מעטה) שפעטהיי, הערבסט=היי [דאס גראז וואס וואקסט נאך דעם ערשטען אבשניידען].

lat'tice *n. and v.* (לעט'-אים) א רעשאטקע, א נעץ=ווערק; פערזארגען מיט א רעשאטקע; מאכען עהנליך צו א נעץ=ווערק.

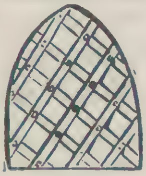

Lattice

lat'tice-blind *n.* (לעט'-אים-בלאינד) א פענסטער=פארהאנג פון נעץ=ווערק.

lat'tice-bridge *n.* (לעט'-אים-ברידזש) א בריק וואס איז געמאכט ווי א נעץ=ווערק.

lat'ticed *a.* (לעט'-איסט) געמאכט ווי א רעשאטקע אדער ווי א נעץ.

lat'ticeleaf *n.* (לעט'-אים-ליעף) ז. *lattice-plant*

lat'tice-plant *n.* (לעט'-אים-פלענט) די מאדאגאסקארער וואסער=פלאנצע.

Lattice-plant

lat'tice-stitch *n.* (לעט'-אים-סטיטש) א נעץ=ווערק שטאך [ביים אויסנעהען, שטעך וואו די פעדים קרייצען זיך איבער].

lat'tice-win'dow *n.* (לעט'-אים-הווינ'-דאו) א פענסטער וואס איז געמאכט ווי א רעשאטקע.

lat'ticework *n.* (לעט'-אים-הוואירק) א רעשאטקע, נעץ=ווערק; נעץ=ווערק שטעך [ביים אויסנעהען].

laud *n. and v.* (לאהד) א לויב, א שבח; שטארק לויבען, ריהמען.

laudabil'ity *n.* (לאה-דע-ביל'-אי-טי) לויבענסווירדיגקייט.

lau'dable *a.* (לאה'-דעבל) לויבענסווערטה, לויבליך; אין מעדיצין — געזונד, נאטירליך.

lau'dableness *n.* (לאה'-דעבל-נעס) לויבענסווירדיגקייט.

lau'dably *adv.* (לאה'-דע-בלי) אויף א לויבענסווערטהען אופן.

lau'danum *n.* (לאה'-דע-נאם) אפיום=עקסטראקט; לאדאנום. ז. *ladanum*

lauda'tion *n.* (לאה-דיי'-שאן) דאס לויבען אין הימעל אריין.

lau'dative *a. and n.* (לאה'-דע-טיוו) לויבענד, ריהמענד; א לויב=געזאנג, א שבח.

lauda'tor *n.* (לאה-דיי'-טאר) איינער וואס לויבט.

lau'datory *a.* (לאה'-דע-טא-רי) לויבענד, ריהמענד; וואס דריקט אוים אדער ענטהאלט לויב.

lau'datories *n.* (לאה'-דע-טא-ריז) דאס וואס ענטהאלט אדער דריקט אוים א שבח.

lau'der *n.* (לאה'-דער) איינער וואס לויבט.

lauds *n.* (לאהדז) דאס מארגען=געבעט, די פריה=מעסע [ביי קריסטען].

laugh *v. and n.* (לאף) לאכען; אויסלאכען; געלעכטער.

lau'ghable *a.* (לא'-פעבל) לעכערליך; וואס רופט ארוים געלעכטער.

lau'ghableness *n.* (לא'-פעבל-נעס) לעכערליכקייט.

lau'ghably *adv.* (לא'-פע-בלי) אויף א לעכערליכען שטייגער.

laugh at a feath'er (לאף עט ע פעטה'-ער) לאכען איבער יעדער קליינינגקייט.

laugh away' (לאף ע-הוויי') אוועקטרייבען דורך געלעכטער, אוועקלאכען.

laugh down (לאף דאון) אין גאנצען אויסלאכען.

lau'gher *n.* (לא'-פער) א לאכער; אן אבשפאטער; די לאף=טויב [אזא טויב. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס זי גיט ארוים קלאנגען עהנליך צו א געלעכטער].

lau'ghing *n. and a.* (לא'-פינג) געלעכטער, שפאט; לאכענד, אויסלאכענד.

lau'ghing-dove *n.* (לא'-פינג-דאוו) די רינגעלטויב.

lau'ghing-gas *n.* (לא'-פינג-געס) לאף=גאז אדער שטיק=אקסידול [דיעזער גאז מאכט לוסטיג און מונטער איידער ער בעטויבט און מאכט בעוואוסטלאז, ווערט געברויכט ביי קליינע אפעראציעס].

lau'ghing-goose *n.* (לא'-פינג-גוהס) אזא ווייס=ברוסטיגע גאנז, ביי וועלכער דער שנאבעל איז געבויט אזוי אז עס מאכט דעם איינדרוק ווי די גאנז וואלט געלאכט.

lau'ghing-hye'na *n.* (לא'-פינג-האי-איע'-נא) די לאכענדע היענע, די געפלעקטע היענע. ז. *hyena*

lau'ghing-jack'ass *n.* (לא'-פינג-דזשעק'-עס) דער גרויסער אויסטראלישער אייזפויגעל. ז. *kingfisher*

lau'ghingly *adv.* (לא'-פינג-לי) מיט געלעכטער.

lau'ghing-mat'ter *n.* (לא'-פינג-מעט'-ער) עטוואס וואס רופט ארוים געלעכטער.

lau'ghing-mus'cle *n.* (לא'-פינג-מאסל) דער לאף=מוסקעל [דער מוסקעל וואס בעוועגט די ווינקלען פון דעם מויל].

lau'ghing-stock *n.* (לא'-פינג-סטאק) איינער אדער עטוואס איבער וועמען אדער איבער וואס מען מאכט זיך לוסטיג; א קהל'שער נאר.

I am no fool. Don't make a **laughing-stock** out of me.

laugh in one's sleeve (לאף אין הוואנז סליעוו) לאכען בשתיקה.

laugh it off (לאף איט אף) נעהמען עפעס לייכט, אננעהמען מיט א געלעכטער, פארבייגעהן עפעס מיט א געלעכטער.

laugh one out (לאף הוואן אוט) אריבערלאכען, לאכען מעהר אדער העכער פון אן אנדערען.

laugh out of a mood (לאף אוט אוו ע מוהד) פערטרייבען אימעצענס מעלאנכאליע דורך געלעכטער.

laugh outright' (לאף אוט-ראיט') לאכען מיט'ן פולען מויל.

laugh'ter *n.* (לאפ'-טער) געלעכטער.

laugh'terless *a.* (לאפ'-טער-לעס) וואס לאכט ניט; אהן געלעכטער.

laugh'ter-lif'ter *n.* (לאפ'-טער-ליפ'-טער) א שפאס=מאכער.

laugh to scorn (לאף טו סקאהרן) מאכען צו שפאט.

lauk *int.* (לאהק) ז. *lawk*

launch *v. and n.* (לאנטש) ווארפען, שליידערען; ארויסלאזען, אריינברייגען; אריינטרעטען; זיך אריינלאזען אין עפעס; דאס ארבלאזען א שיף אין וואסער; א בארקאסע [דאס גרעסטע באאט אדער שיפעל אויף א קריעגס=שיף].

laun'ching-tube *n.* (לאנ'-טשינג-טיוב) א מעטאלענע רעהר אויף א טארפעדא=שיפעל אדער אויף אנדערע קריעגס=שיפען, דורך וועלכער מען שיסט ארויס טארפעדאס.

laun'ching-ways *n.* (לאנ'-טשינג-הווייז) די האלץ=פארריכטונגען, מיט וועלכע מען בענוצט זיך ביים ארבלאזען א ניי=געבויטע שיף אין וואסער.

launch on the world (לאנטש אן טהי הוואירלד) ארויסשיקען אויף דער וועלט, שטעלען אויף די אייגענע פיס, מאכען זעלבסטשטענדיג.

launch out (לאנטש אוט) זיך פערברייטערען וועגען עפעס; אריינטרעטען; זיך צופיעל אריינלאזען אין עפעס.

The lecturer **launched out** into a lengthy discussion of his theme.

launch'ways *n.* (לאנטש'-הווייז) ז. *launching-ways*

laun'der *n. and v.* (לאנ'-דער) א וועשער; א וועשערין, א וואש=פרוי; א וואסער=רעהר; וואשען [און פרעסען].

laun'derer *n.* (לאנ'-דער-ער) א וועשער; א וועשערין, א וואש=פרוי.

laun'dress *n.* (לאנ'-דרעס) א וואש=פרוי, א וועשערין.

laun'dry *n. and v.* (לאנ'-דרי) א וואש=הויז, א וואש=צימער; וואשען [און פרעסען].

laun'dry blue (לאנ'-דרי בלו) אינדיגא=בלויע פארב; סינקע [בלויע פארב געברויכט ביים וואשען].

laun'dry-maid *n.* (לאנ'-דרי-מייד) א וואש=פרוי, אן ארבייטערין אין א וואש=הויז.

laun'dryman *n.* (לאנ'-דרי-מען) א וועשער, אן ארבייטער אין א וואש=הויז, א בעל=הבית פון א וואש=הויז.

lau'reate *a., v. and n.* (לאה'-רי-אייט) געקרוינט מיט א לארבער=קראנץ; קרוינען מיט א לארבער=קראנץ; א בעקרוינטער מיט א לארבער=קראנץ; א פאעט וואס איז בעקרוינט מיט א לארבער=קראנץ; א הויף=דיכטער.

lau'reateship *n.* (לאה'-רי-אייט-שיפ) די ווירדע אדער אמט פון א הויף=דיכטער.

laurea'tion *n.* (לאה-רי-איי'-שאן) די קרוינונג מיט א לארבער=קראנץ.

lau'rel *n.* (לאה'-רעל) א לארבער=בוים; א לארבער=קראנץ; רוהם, עהרע; וואס איז שייך צו אדער וואס איז פון לאר=בערען.

Laurel

lau'reled *a.* (לאה'-רעלד) ז. *laurelled*

lau'relled *a.* (לאה'-רעלד) בעקרוינט מיט א לארבער=קראנץ.

lau'rel-tree *n.* (לאה'-רעל-טריע) דער לארבער=בוים.

lau'rel-wa'ter *n.* (לאה'-רעל-הוואה'-טער) לארבער=וואסער [א מעדיציין גע=מאכט פון די בלעטער פון לארבער=קארש=בוים].

lau'rel wreath (לאה'-רעל ריעטה) א לארבער=קראנץ.

lau'restine *n.* (לאה'-רעס-טין) ז. *laurustine*

laurif'erous *a.* (לאה-ריפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס לארבערען.

lau'rine *a.* (לאה'-רין) וואס איז פון לארבערען.

lau'rustine *n.* (לאה'-ראס-טין) דער לאורוסטין [א נעוויסער גארטען=בוים וואס בלייבט אימער גרין].

laurusti'nus *n.* (לאה-ראס-טאי'-נאס) ז. *laurustine*

lau'wine *n.* (לאה'-הווין) ז. *avalanche*

la'va *n.* (לא'-ווא) לאווא [געשמאלצע=נער שטיין וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א פייער=שפייענדען בארג].

Lava

la'va-field *n.* (לא'-ווא-פיעלד) א שטיק פלאץ וואס איז בעדעקט מיט לא=ווא [געשמאלצענער שטיין וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א פייער=שפייענדען בארג].

la'vage *n.* (לא'-וועדזש) שווענקונג, ריי=ניגונג, וואשונג; אין מעדיציץ — מאגען=שווענקונג, מאגען=וואשונג.

la'va-lake *n.* (לא'-ווא-לייק) א לאווא=אזיערא [א גרויסע מאסע צושמאלצענע לאווא אין דעם קראטער אדער עפנונג פון א פייער=שפייענדען בארג].

lav'aret *n.* (לעוו'-ע-רעט) דער מאי=פיש [אזא ווייסער פיש וועלכער געפינט זיך אין די אזיערעס פון דער שווייץ, דייטשלאנד און שוועדען].

la'va-stream *n.* (לא'-ווא-סטריעם) א שטראם פון לאווא.

lavat'ic *a.* (לא-וועט'-איק) וואס בע=שטעהט פון אדער וואס איז עהנליך צו לאווא.

lava'tion *n.* (לע-וויי'-שאן) א וואש=שונג אדער רייניגונג.

lavato'rial *a.* (לעוו-ע-טאר'-רי-על) וואס איז שייך צו א וואשונג.

lav'atory *a.* and *n.* (לעוו'-ע-טא-רי) וואשענדיג; א וואש=פלאץ, א וואש=צי=מער; א וואש=בעקען [ווי עס ווערט איינ=געריכטעט אין א טואלעט=צימער]; אן אבוואשונג; א וואש=מיטעל אויסצוואוו=שען וואונדען; אזא שטיינערן טהרה=ברעט, אויף וועלכען מען פלעגט אין מי=טעלאלטער אבוואשען א טויטען פאר דער קבורה; א טהרה=ברעט; די צערעמאניע פון וואשען די הענד פון דעם פריסטער ביים הייליגען אבענדמאל.

lave *v.* (לייוו) וואשען, בארען; זיך וואשען, זיך בארען; פליסען, אראבריי=נען; טרינקען, שלוקען, איינזויגען אין זיך; אויסגיסען; אויסשעפען; גיבען אדער בע=שענקען אין איבערפלוס אדער מיט דער פולער האנד.

lav'ender *n.* and *a.* (לעוו'-ען-דער) די לאווענדעל [אזא אראמאטישע פלאנ=צע מיט בליהונג פון א בלאסען לילא=קאליר, וועלכע ווערט בענוצט אין מאכען פארפיומען]; דער קאליר פון לאווענדעל=בלומען [בלאס=לילא]; פון א בלאסען לילא=קאליר. ז. איל. *"Colors"*

lav'ender-oil *n.* (לעוו'-ען-דער-איל) לאווענדעל=אויל [אן אראמאטישער אויל וואס מען בעקומט פון לאווענדעל=בלו=מען].

lav'ender-thrift *n.* (לעוו'-ען-דער-טהריפט) די שטראנד=נעלקע אדער ים=לאווענדעל [אזא בלומען=פלאנצע וואס וואקסט ביים ים].

lav'ender-wa'ter *n.* (לעוו'-ען-דער-הוואה'-טער) לאווענדעל=וואסער [פאר=פיום געמאכט פון לאווענדעל=בלומען און ספיריטוס].

lav'entine *n.* (לעוו'-ען-טין) אזא זארט דינער זייד וואס ווערט בענוצ=דערם בענוצט אלס פוטער פאר ארבעל.

la'ver *n.* (ליי'-ווער) א וואש=בעקען; א וואש=שיסעל; די באכבונגע [אזא ווא=סער=פלאנצע, וועלכע ווערט בענוצט אלס שפייז].

la'vic *a.* (לא'-וויק) ז. *lavatic*

lav'ish *a.* and *v.* (לעוו'-איש) 1. פער=שווענדעריש, אויסברייננגעריש; ניט איינ=געהאלטען, ווילד, אויסגעלאזען; פער=שווענדען, אויסברייננגען; 2. געבען אי=בער דער מאס, רייכליך בעשענקען.

1. The United States government is very lavish in expenditures. 2. The bride was lavished with gifts.

lav'isher *n.* (לעוו'-איש-ער) א פער=שווענדער, אן אויסברייננגער.

lav'ishly *adv.* (לעוו'-איש-לי) אויף א פערשווענדערישען אופן; פערשווענדע=ריש, אויסברייננגעריש.

lav'ishment *n.* (לעוו'-איש-מענט) פערשווענדונג.

lav'ishness *n.* (לעוו'-איש-נעס) דאס זיין פערשווענדעריש; פערשווענדונג.

lavolt' *n.* (לע-וואלט') ז. *lavolta*

lavol'ta *n.* (לע-וואל'-טע) דער לעוואל=טא=טאנץ [אן אלטער טאנץ עהנליך צו א וואלס אדער פאלקא].

law *n.* and *v.* (לאה) די (לאה) א געזעץ; סיסטעם פון געזעצען וואס ווערט בענוצט אין געריכט; א געזעצען=סיסטעם; א רעכט; א פראצעס; רעכטס=וויסענשאפט, יוריספרו=דענץ; דאס אלטע טעסטאמענט, תורת משה; זיך פראצעסירען, זיך משפט'ען; מאכען געזעצען, רעגולירען דורך געזעצען.

law'-abi'ding *a.* (לאה'-ע-באי'-דינג) געזעץ=ליעבענד, פריעדליך.

A law-abiding citizenship is the foundation of our republic.

law'-bin'ding *n.* (לאה'-באינ'-דינג) אן איינבונד פון א בוך אין ברוינעם קאלב אדער שעפסען=לעדער.

law'-blank *n.* (לאה'-בלענק) א בלאנק פון א געזעצליכען דאקומענט [א געדרוק=טע פארם מיט לעדיגע שורות אויסצופי=לען].

law'-book *n.* (לאה'-בוק) א געזעץ=בוך; א טעקסט=בוך צו שטודירען געזעצע; א בוך מיט פראטאקאלען פון געריכטליכע פראצעסען.

law'breaker *n.* (לאה'-בריי-קער) א געזעץ=ברעכער [איינער וואס איז עובר אויף א געזעץ].

law'-calf *n.* (לאה'-קאהף) ז. *law-binding*

law'-day *n.* (לאה'-דיי) א געריכטס=טאג [א טאג ווען די געריכטס=אנשטאלטען זיינען אפען].

law'ful *a.* (לאה'-פול) געזעצליך.

law'fully *adv.* (לאה'-פול-אי) אויף א געזעצליכען אופן; געזעצליך; אין איינ=קלאנג מיט דעם געזעץ.

law'fulness *n.* (לאה'-פול-נעס) גע=זעצליכקייט.

law'giver *n.* (לאה'-גיוו-ער) א געזעץ=געבער.

law'giving *a.* (לאה'-גיוו-אינג) גע=זעץ=געבענד; וואס מאכט געזעצען.

law'ing *n.* (לאה'-אינג) דאס פראצע=סירען אדער משפט'ען זיך.

lawk *int.* (לאהק) גרויסער גאט! מיין גאט! [א פערוואונדערונגס=אויסגעשריי].

lawks *int.* (לאהקס) ז. *lawk*

law lan'guage (לאה לענ'-גהווערדזש) די יורידישע שפראך [די טעכנישע ווער=טער אדער אויסדריקע וואס ווערען גע=ברויכט אין יורידישע דאקומענטען אדער שריפטען].

law Lat'in (לאה לעט'-אין) די לאטיי=נישע אויסדריקע געמישט מיט אלט=פראנ=צויזישע און ענגלישע ווערטער, וועלכע ווערען געברויכט אין יורידישע דאקומענ=טען און שריפטען.

law'less *a.* (לאה'-לעס) אונגעזעצליך; געזעצלאז; געגען געזעץ; אונקאנטראליר=באר; ניט נארמאל.

The lawless elements of the city are held in check with difficulty.

law'lessly *adv.* (לאה'-לעס-לי) געגען געזעץ; אויף אן אונגעזעצליכען אופן.

law'lessness *n.* (לאה'-לעס-נעס) גע=זעצלאזיגקייט.

law'-list *n.* (לאה'-ליסט) א יעהרליכע אפיציעלע אויסגאבע אין ענגלאנד, וועל=

כע ענטהאַלט ידיעות וועגן די געריכטס=
אַנשטאַלטן, ריכטער, אַדוואָקאַטן א.
ז. וו.

law'-lord *n.* (לאָה'-לאָרד) אַ פּער אין
ענגלישן פּאַרלאַמענט פון אַ הויכן ריכ=
טערליכן אַמט אָדער וועלכער האָט זיך
אויסגעצייכנט אַלס יוריסט.

law'maker *n.* (לאָה'-מיי-קער)
ז. *lawgiver*

law mer'chant (לאָה מויר'-טשענט)
האַנדעלס=רעכט [די פּרינציפּען און כללים
וועלכע האָבען זיך אויסגעבילדעט אין די
בעציהונגען צווישען קויפלייט און וועלכע
זיינען שפּעטער פעסטגעשטעלט געוואָרען
אַלס געזעצען].

law'monger *n.* (לאָה'-מאַנ-גער) אַן
אַדוואָקאַטעל, אַ כאַראַטאַי.

lawn *n.* and *a.* (לאָהן) אַ גראָז=פּלאַץ,
אַ לאָנקע [בעזאָנדערס ביי אַ הויז];
שלייער=לייווענט [אַ מין דינער לינען=
שטאָף]; באַטיסט; געמאַכט פון שלייער=
לייווענט.

lawn'-grass *n.* (לאָהנ'-גרעס) גראָז
וואָס וואַקסט אויף אַ לאָנקע; גראָז וואָס
ווערט געזייהט צו בילדען אַ לאָנקע.

lawn'-mow'er *n.* (לאָהנ'-מאָו'-ער) אַ
מאַשין אָבצושניידען גראָז פון אַ לאָנקע.

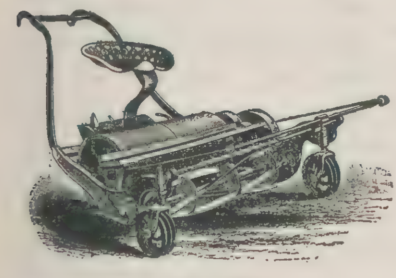

Lawn-mower

lawn'-par'ty *n.* (לאָהנ'-פּאַר'-טי) אַן
אויספלוג, אַ פּיקניק אונטער'ן פרייען הי=
מעל [אויף אַ לאָנקע פאַר'ן הויז].

lawn'-sprink'ler *n.* (לאָהנ'-ספּרינק'-
לער) אַזאַ וואַסער=שפּריצער צו בעשפּרי=
צען אַ לאָנקע.

lawn'-ten'nis *n.* (לאָהנ'-טענ'-איס)
לאָן=טעניס, אַזאַ שפּיעל אין פּילקעס וועל=
כע ווערען געוואָרפען מיט אַ ראַקעט
אָדער שלאַנ=נעץ [אַזאַ לאָפּעטקע אויסגע=
פלאָכטען ווי אַ נעץ]. ווערט געשפּיעלט
אויף אַ לאָנקע אָדער אַזוי אויף אַ פרייען
און גלאַטען פּלאַץ.

law'ny *a.* (לאָה'-ני) געמאַכט פון שליי=
ער=לייווענט אָדער פון באַטיסט; וואָס
האָט אַ לאָנקע; עהנליך צו אַ לאָנקע;
בעוואַקסען מיט געדיכטען גראָז ווי אַ לאָנ=
קע.

law of ac'tion and reac'tion
(לאָה אָוו עק'-שאַן ענד רי-עק'-שאַן)
דאָס געזעץ וועגען ווירקונג און געגענ=
ווירקונג [דאָס פיזיקאַלישע געזעץ וואָס
בעהויפּטעט, אַז פאַר יעדע ווירקונג אָדער
קראַפט עקזיסטירט אימער אַ גלייכע גע=
גענווירקונג אָדער געגענקראַפט פון אַ גע=
געגעזעצטער ריכטונג. צ. ב., ווען מען
דריקט אַ שטיין מיט'ן פינגער, ווערט
דער פינגער געדריקט פון שטיין אין אַ
געגענגעזעצטער ריכטונג מיט דערזעלבי=
גער קראַפט וואָס דער שטיין ווערט גע=
דריקט פון פינגער].

law of causa'tion (לאָה אָוו קאָה-זיי'-
שאַן) דאָס קאַוזאַליטעטס=געזעץ [דער
פּרינציפּ, אַז יעדע ערשיינונג איז אַ רע=
זולטאַט פון אַ פריהערדיגער ערשיינונג,
וועלכע האָט זי פעראורזאַכט].

law of demand' and supply'
(לאָה אָוו די-מענד' ענד סאַ-פּלאַי') אין
פּאָליטישער עקאָנאָמיע — דאָס געזעץ פון
נאָכפראַגע און אָנבאָט [דאָס געזעץ, אַז
ווען די נאָכפראַגע אויף אַ געוויסער
סחורה איז געשטיגען אָדער די נאָכפראַ=
גע איז געבליבען דיעזעלבע, נאָר דער
אָנבאָט איז געפאַלען — דאַן שטייגט
דער פּרייז פון דער סחורה; פּערקעהרט,
ווען דער אָנבאָט איז געשטיגען אָדער
דער אָנבאָט איז געבליבען דערזעלבי=
גער, נאָר די נאָכפראַגע איז געפאַלען —
דאַן פאַלט דער פּרייז פון דער סחורה].

law'-of'ficer *n.* (לאָה'-אָפ'-אי-סער)
אַ געריכטס=בעאַמטער.

law of mortal'ity (לאָה אָוו מאָר-
טעל'-אי-טי) דאָס שטערבליכקייטס=געזעץ
[די פּאָרויסרעכנונג דורך סטאַטיסטיק,
ווי גרויס עס איז די דורכשניטליכע
שטערבליכקייט צווישען פערשיעדענע על=
טערס גרופּען, צי פון 1000 צי פון 100,000,
אין פערלויף פון אַ יאָהר].

law of na'tions (לאָה אָוו ניי'-שאַנז)
פעלקער=רעכט, אינטערנאַציאָנאַלעס רעכט.
ז. *international law*

law of na'ture (לאָה אָוו ניי'-טשור)
דאָס נאַטור=געזעץ, דאָס געזעץ פון לעבען.

laws of hon'or (לאָהז אָוו אָנ'-אָר)
עהרען=רעכט [די אָנגענומענע רעגעלען
וועגען פערטיידיגען די עהרע, בעזאָנדערס
וועגען די רעגעלען פון אַ דועל].

laws of mo'tion (לאָהז אָוו מאָו'-שאַן)
די געזעצען פון בעוועגונג [די דריי גע=
זעצען פון ניוטאָן וועגען דער בעוועגונג
פון קערפּער. דאָס ערשטע געזעץ איז:
יעדער קערפּער בלייבט אין זיין רוהע=
צושטאַנד אָדער אין אַ גלייכפאָרמיגער
בעוועגונג אין אַ גראַדער ליניע, אויסער
ווען אַן אויסערליכע קראַפט צווינגט איהם
צו ענדערען זיין צושטאַנד אָדער ריכ=
טונג. דאָס צווייטע געזעץ איז: די ענ=
דערונג אין דער בעוועגונג פון אַ קער=
פּער איז פּראָפּאָרציאָנעל צו דער קראַפט
וואָס ווערט ערצו אָנגעווענדעט און איהר
ריכטונג איז אין אַ גראַדער ליניע, אין
וועלכער די קראַפט ווירקט. דאָס דריטע
געזעץ איז: געגען יעדער ווירקונג ווירקט
אימער אַ גלייכע געגענווירקונג].

law'-sta'tioner *n.* (לאָה'-סטיי'-שאַנ-
ער) אַ הענדלער פון שרייב=מאַטעריאַלען
פאַר אַדוואָקאַטען.

law'suit *n.* (לאָה'-סיוט) אַ פּראָצעס, אַ
משפּט.

law'term *n.* (לאָה'-טוירם) אַ יורידי=
שער אויסדרוק.

law'-wri'ter *n.* (לאָה'-ראַי'-טער) אַ
שרייבער פון יורידישע ביכער; אַן אי=
בערשרייבער פון יורידישע דאָקומענטען.

law'yer *n.* (לאָה'-יער) אַ יוריסט, אַן
אַדוואָקאַט; אַ געזעץ=קענער; אַן אויס=
טייטשער אָדער אַ מפרש פון תורת משה.

law'yerly *a.* (לאָה'-יער-לי) יורידיש;
ווי אַן אַדוואָקאַט.

lax *a.* (לעקס) שלאַף, שוואַך, לויז; לויז=
לייביג; אָבגעלאָזען.

As a teacher he was noted for his **lax** discipline in the classroom.

lax'ative *a.* and *n.* (לעק'-סע-טיוו)
אָבפיהרענד, וואָס מאַכט לאַקסירען; אַן
אָבפיהרונגס=מיטעל, אַ לאַקסיר=מיטעל.

lax'ativeness *n.* (לעק'-סע-טיוו-נעס)
די אייגענשאַפט צו מאַכען לאַקסירען.

lax'ity *n.* (לעק'-סי-טי) שוואַכקייט, לויז=
קייט, לויז=לייביגקייט.

lax'ly *adv.* (לעקס'-לי) שלאַפליך, לויז=
ליך, צוקראַכען; ניט פּינקטליך, ניט אַקו=
ראַט.

lax'ness *n.* (לעקס'-נעס) ז. *laxity*

lay *v.* (ליי) געלעגען. ז. *lie*

He **lay** in bed all day yesterday.

lay *v., n.* and *a.* (ליי) אַוועק=
לעגען; אַרויפלעגען; אַריבערלעגען; אויס=
לעגען; בעדעקען, איבערדעקען; אַנידער=
לעגען, אַנידערוואַרפען; נעהמען אַ ריכ=
טונג, ריכטען; איינלעגען אין אַ וועט;
וועטען; לעגען [אייער]; דעקען [צום
טיש], צורעכט מאַכען, איינריכטען;
אויסטראַכטען; פּלאַנעווען; ליעגען; די
לאַגע; אַ פּאַך, אַ בעשעפטיגונג; אַ גע=
וויסע קוואַנטיטעט פון פאַדים; פּראָפיט,
פערדיענסט; אַ טייל פון פּראָפיט; דער
שוואונג=שטאַנג פון אַ וועב=שטוהל; אַ
ליעד, אַ לירישע פּאָעמאַ, באַלאַדאַ אָדער
געזאַנג; וועלטליך, ניט גייסטליך, ניט
קירכליך, ניט פּראָפעסיאָנעל; ניט ער=
פאַהרען, ניט פאַכמעניש; וואָס איז שייך
צום געוועהנליכען פאָלק [צום אונטער=
שיעד פון גייסטליכע אָדער פּראָפעסיאָנע=
לע. ז. *laity*].

lay a ca'ble (ליי ע קייבל) צונויפ=
דרעהען די שטריק [אויף אַ שיף].

lay a course (ליי ע קאָורס) זעג=
לען אין אַ געוויסער ריכטונג; אויסמאַר=
קירען, אויספּלאַנעווען.

lay a plot (ליי ע פּלאַט) פּלאַנעווען
אָדער מאַכען אַ פערשווערונג.

lay a rope (ליי ע ראָופּ)
ז. *lay a cable*

lay aside' (ליי ע-סאַיד') אַוועקלעגען
אַן אַ זייט; אַוועקוואַרפען, אויפגעבען.

lay at stake (ליי עט סטייק) שטעלען
אין קאָן.

lay at one's door (ליי עט הוואַנז
דאָור) אַרויפלעגען אויף אימעצען די
שולד.

lay away' (ליי ע-הוויי') אַוועקלעגען;
אויפגעבען; אַוועקלעגען [אויף שפּע=
טער]; שפּאָרען.

Lay the document **away** for future reference.

lay bare (ליי בעהר) אַרויסשטעלען צום
שיין, ענטבלויזען, אויפדעקען.

The investigations will **lay bare** all the facts of the conspiracy.

lay before' (ליי בי-פאָור') פאָרלעגען.

lay by (ליי באַי) אַוועקלעגען; אַוועק=
לעגען אַן אַ זייט; אָבלעגען, אַוועקלעגען
[אויף שפּעטער], אָבשפּאָרען.

The old fellow has been able to **lay by** a snug sum.

lay by the heels (ליי באַי טהי היעלז)
פענטען, בינדען די פיס; איינשפּאַרען,
איינשרענקען.

lay claim to (ליי קליים טו) האָבען
פּרעטענזיעס אָדער אַ פאָדערונג אויף
עפּעס.

lay'-days *n.* (ליי'-דייז) אַ בעשטימטע
צאָהל טעג אין וועלכע אַ שיף מוז אָנגע=
לאָדען אָדער אויסגעלאָדען ווערען.

lay down (ליי דאַון) אויפגעבען; רע=
זיגנירען; אַוועקלעגען, איינלעגען; אויס=
לעגען [ווי אַ פּלאַן אויף'ן פּאַפּיער];
אַוועקלעגען [אַלס אַ פונדאַמענט אָדער
באַזיס]; אַוועקלעגען [פאַר אַ שפּעטער=
דיגען געברויך].

lay down the law (ליי דאַון טהי לאָה)
1. אויסטייטשען דאָס געזעץ; עטוואָס

פערשרייבען אלס געזעץ; 2. אנזאגען מיט'ן הארבען ווארט.
1. The judges **lay down** the law of the land. 2. He **laid down** the law to his office boy.

lay'er *n. and v.* (לייי'-ער) איינער וואס לעגט עפעס; א לעגעדיגע הוהן; א שיכט; א שיכט פון וואפנע אדער צעמענט; א צווייג פון א בוים וועלכער ווערט איינגעבויגען אין מיטען און ארייני-געשטעקט אין דער ערד, אז ער זאל איינ-וואקסען ניט זייענדיג אבגעריסען פון בוים; אין לעדער-ארבייט — א ראנד אדער זוים פערשטארקט מיט א לעדער-שטרייף; א גרוב וואו עס ווערען געלעגט פעלען אין שיכטען צום גארבען; פלאנצען דורך איינבויגען א צווייג און איהם אריינ-שטעקען אין דער ערד וועז ער איז נאך ניט אבגעריסען פון בוים.

lay'er-cake *n.* (לייי'-ער-קייק) א נע-פילטער קוכען אין שיכטען.

lay'ering *n.* (לייי'-ער-אינג) דאס איינ-פלאנצען א צווייג, ווען ער איז ניט אבגעטיילט פון בוים, דורך דעם וואס מען בויגט איהם איין און מען שטעקט איהם אריין אין דער ערד ער זאל איינוואקסען.

Layering

lay'er-on' *n.* (לייי'-ער-אן') אן ארויפ-לעגער; איינער וואס לעגט די פאפיער-בויגענס אין דער דרוק-מאשין.

lay'er-o'ver *n.* (לייי'-ער-או'-ווער) א בייטש; עטוואס מיט וואס מען בע-שטראפט.

lay'er-up' *n.* (לייי'-ער-אפ') אן אבשפא-רער, אן אנזאמלער.

lay'-fig'ure *n.* (לייי'-פיג'-יור) א מא-דעל פון א מענשליכער פיגור וואס מאה-לער בענוצען פארצושטעלען פערשיעדענע פאזיציאנען פון קערפער; א מענש אהן אינדיווידואליטעט וועלכען מען קען דרע-הען ווי מען וויל.

lay for (לייי פאר) לויערען, ליגענען און ווארטען [אויף עטוואס אדער אימעצען].
The robbers will **lay for** the travellers on this road.

lay hands on (לייי הענדז אן) ארויפ-לעגען די הענד צו בענשען; פערכאפען.

lay heads togeth'er (לייי העדז טו-געטה'-ער) זיך צוזאמען בעראטהען.

lay hold of (לייי האולד אוו) אנגריי-פען; פערכאפען.

lay hold on (לייי האולד אן) ז. *lay hold of*

lay in bal'ance (לייי אין בעל'-ענס) זיך געפינען אין אן אונענטשיעדענער לא-גע; ליגענען אין ערבות.

lay'ing *n.* (לייי'-אינג) דאס לעגען; דאס לעגען אייער; די צאהל אייער וואס זיינען אויסגעלעגט געווארען אין א היה-נער-שטייג פאר א טאג אדער פאר אן אנדער משך פון צייט; דאס צונויפדרעהען מעהרערע איינצעלנע פעדים אין א שטריק.

lay'ing-in' *n.* (לייי'-אינג-אין') דער ערשטער אנשטריך פון פארב אויף א גע-גענשטאנד וועלכער דארף געמאלט ווערען; די אויסען-ליניען פון א צייכנונג אויף מעטאל וואס דארף גראווירט ווערען.

lay'ing-machine' *n.* (לייי'-אינג-מע-שין') א מאשין צו דרעהען שטריק.

lay in lav'ender (לייי אין לעוו'-ענ-דער) עטוואס פארזיכטיג וועקלעגען [מיט לאווענדעל-צווייגלעך צווישען].

lay in'to (לייי אינ'-טו) ארייינלעגען קלעפ וויפיעל עס זאל נור אריין.

lay it on (לייי איט אן) איבערכאפען די מאס; שטארק איבערטרייבען.
Don't **lay it on**. I want none of your flattery.

lay low (לייי לאו) בע-; אנידערווארפען; גראבען.

lay'man *n.* (לייי'-מען) א מענש פון דער מאסע; איינער וואס איז ניט קיין גייסט-ליכער; ניט קיין פראפעסיאנעלער מענש; איינער וואס איז ניט קיין ספעציאליסט.

lay off (לייי אף) 1. אבזאגען אן ארביי-טער [געוועהנליך נור צייטווייליג]; 2. וועקלעגען אן א זייט; אראבנעהמען אדער אראבווארפען פון זיך; 3. אויס-מעסטען, אויפצייכענען, אויסלעגען אויף'ן פאפיער [ווי א פלאן]; 4. אבווענדען פון וועלכען עס איז פונקט אדער געגענשטאנד [בעזאנדערס ווענען א שיף].
1. The employer is planning to **lay off** half of his working force. 3. **Lay off** a yard to the right of this point.

lay on (לייי אן) דערלאנגען מיט כח; ארייינלעגען קלעפ; שלאגען; בעזארגען מיט עפעס, צושטעלען; ווענדען צו וועל-כען עס איז פונקט אדער געגענשטאנד [בעזאנדערס ווענען א שיף].

lay one out (לייי הוואן אוט) 1. אימע-צען אנידערווארפען; אימעצען בעזיגען; 2. דערלאנגען א פארציע, אנזידלען.
2. I heard the manager **lay out** the clerk.

lay one's self out (לייי הוואנז סעלף אוט) מאכען א שטארקע אנשטרענגונג.

lay on the ta'ble (לייי אן טהי טייבל) ליגענען לאזען [א פארלאמענטארישער אויסדרוק פאר אבלעגען די פערהאנדלונג פון א פראגע אויף אן אונבעשטימטער צייט].

lay o'pen (לייי אופן) אויפדעקען; ארויסשטעלען [צו שאנד, למשל]; מא-כען אן עפענונג; פערוואונדען.

lay out (לייי אוט) 1. אויסגעבען, אויסלע-גען; ארויסצייגען, ארויסשטעלען; מאכען א פלאן; פלאנעווען; זיך יאגען אדער שטרע-בען [נאך עטוואס]; אנטהאן אין תכריכים און מאכען פארטיג צו דער קבורה; 2. וועקלעגען, מאכען פאר א קאליקע.
2. He was **laid out** in the fight.

lay'-out *n. and a.* (לייי'-אוט) אן אויס-לעגונג, אן אויסשפרייטונג; אן אויסגע-לעגטער פלאן; עטוואס וואס איז אויסגע-לעגט אדער אויסגעשפרייט; אויסגעלעגט, אויסגעשפרייט, אויסגעצויגען.

lay o'ver (לייי או'-ווער) איבערדעקען, בעדעקען; איבערציהען.

lay siege to (לייי סידזש טו) 1. בעלא-גערען, ארומרינגלען מיט אן ארמעע; 2. שטארק שטרעבען צו געווינען.
2. I love her. I shall **lay siege to** her heart and will win.

lay stress (לייי סטרעס) לעגען געוויכט אויף עפעס, אננעהמען די דרינגליכקייט פון עפעס.

lay the cloth (לייי טהי קלאטה) דעקען דעם טיש.

lay the land (לייי טהי לענד) דערוויי-טערען זיך פון דער יבשה [ווענען א שיף].

lay to (לייי טו) זיך נעהמען [צו עפעס]; אבשטעלען [א שיף].

lay to heart (לייי טו הארט) זיך נעהמען צום הארצען.

lay to one's charge (לייי טו הוואנז טשארדזש) שטעלען אויף אימעצענס חשבון, בעשולדיגען אימעצען, האלטען אימעצען פעראנטווארטליך.

lay up (לייי אפ) אבלעגען; וועקלעגען אויף שפעטער; וועקלעגען אין בעט [צו-ליעב א קראנקהייט].

lay wait (לייי הווייט) לויערען, ליגענען און ווארטען.

lay waste (לייי הווייסט) פערוויסטען.

la'zar *n.* (לייי'-זאר) א קרעציגער, א מצורע; איינער וואס ליידט פון א מיאוס'ער קראנקהייט [הויפטזעכליך ווע-גען א בעטלער].

lazaret' *n.* (לעז-ע-רעט') א לאזארעט, א האספיטאל, א האספיטאל-שיף, א קא-ראנטין-אנשטאלט; א פלאץ פאר פראווי-זיעס [אויף האנדעלס-שיפען].

lazaret'to *n.* (לעז-ע-רעט'-או) ז. *lazaret*

la'zar-house *n.* (לייי'-זאר-האוס) ז. *lazaret*

la'zar-like *a.* (לייי'-זאר-לאיק) קרעציג, עהנליך צו א מצורע.

la'zarly *a.* (לייי'-זאר-לי) ז. *lazar-like*

la'zarman *n.* (לייי'-זאר-מען) ז. *lazar*

lazaro'ne *n.* (לעז-ע-ראו'-נע) ז. *lazzarone*

la'zarwort *n.* (לייי'-זאר-הוואירט) ז. *laserwort*

laze *v. and n.* (לייז) פוילענצען, זיך פוילען; אוועק'פטר'ען אין פוילקייט; פוילקייט.
When on my vacation I like to **laze** around a good part of the day.

la'zily *adv.* (לייי'-זי-לי) מיט פויל-קייט, פויל.

la'ziness *n.* (לייי'-זי-נעס) פוילקייט.

laz'uli *n.* (לעז'-יו-לאי) לאפיס לאזולי, לאזור-שטיין. ז. *lapis lazuli*

laz'ulite *n.* (לעז'-יו-לאיט) לאזוליט, בלוי-שפאט [אזא מינעראל פון העל-בלויען קאליר].

la'zy *a. and v.* (לייי'-זי) פויל; לאנג-זאם; זיך פוילען; פוילענצען.

la'zy-back *n. and a.* (לייי'-זי-בעק) א הויכער לעהן [רוקען-ווענטעל] פון א שטוהל; א געשטעל אויף אן אויוועז פאר א פאן; וואס האט א הויכען רוקען [ווע-גען א שטוהל].

la'zy-bed *n.* (לייי'-זי-בעד) א שטיקעל פלאץ פערזייהט מיט קארטאפעל אזוי, אז די קארטאפעל ווערען ניט בעגראבען אין דער ערד, נאר ווערען בלויז צוגעדעקט פון אויבען מיט אביסעל ערד.

la'zyboard *n.* (לייי'-זי-באורד) א ברעט ביי דער לינקער זייט פון א וואגען, אויף וועלכען די אנטרייבער שטעהען אפט, טרייבענדיג די פערד.

la'zybones *n.* (לייי'-זי-באונז) א פוי-לענצער.

la'zyboots *n.* (לייי'-זי-בוהטס) ז. *lazybones*

la'zy-tongs *n.* (לייי'-זי-טאהנגז) אזא צוואנג וואס איז צונויפגעשטעלט פון א גאנצער רייהע געלענקען און וועלכע קען אויסגעצויגען און צונויפגעצויגען ווערען.

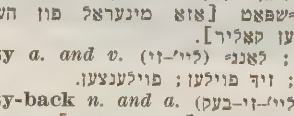
Lazy-tongs.

lazzaro'ne *n.* (לעז-ע-ראו'-נע) א לא-זאראני [א בעטלער אדער ליידיג-געהער פון נעאפעל, איטאליען].

L. B. ראשי תבות פון די געלעהרטען-טיטו-לען: *Baccalaureus Litterarum*

[באקאלאורוס פון ליטעראטור] אדער *Legum Baccalaureus* [באקאלאורוס פון יוריספרודענץ].

lb. אבקירצונג פון *libra* [א פונט].

lbs. אבקירצונג פון *libras* [פונטען].

l. c. ראשי תבות פון *lower case* [אין דרוקעריי — די געוועהנליכע בוכשטאבען, ניט די גרויסע אנפאנגס=בוכשטאבען] אדער פון *loco citato* [אין דעם שוין ציטירטען פלאץ].

lea *n.* (ליע) א פעלד; א לאנקע.

leach *n. and v.* (ליעטש) לויג [וואס ווערט געמאכט פון אש]; א לויג=צעבער; אש צו מאכען לויג; מאכען לויג דורך אויפגיסען וואסער אויף אש.

lea'cher *n.* (ליע'-טשער) ז. *leach-tub*.

leach'-tub *n.* (ליעטש'-טאב) א לויג=צעבער.

lea'chy *a.* (ליע'-טשי) וואס לאזט דורך פליסיגקייטען, וואס זייהט דורך [ווי אש, זאמד א. ד. ג.].

lead *v. and n.* (ליעד) לייטען, פיהרען; אנפיהרען, געהן פארויס, זיין דער ערשטער, זיין אן דער שפיצע; אריינפיהרען, אריינציהען, אריינגארען; בעוועגען צו עפעס; אנפאנגען; געבען דעם טאן; איינלייטען; געפיהרט ווערען; פיהרערשאפט, פיהרונג; דאס געהן פארויס, דאס זיין דער ערשטער; דער אנפאנג, דער ערשטער גאנג [אין א שפיעל]; ריכטונג; בעקאנטשאפט, געניטקייט; עטוואס וואס פיהרט אדער ריכטעט; א שמאלער דורכגאנג.

lead *n., a. and v.* (לעד) בליי; דורכשוסליניע אדער שפאנע [א דין בליי=בלעכעל וואס ווערט אריינגעלעגט צווישען די שורות פון שריפטזאץ זיי צו מאכען שיטערער]; א זינק=בליי [א בליי=געוויכט צום מעסטען די טיעפקייט פון וואסער]; דאס בליי אין א בליישטיפט; געמאכט פון בליי, וואס ענטהאלט בליי; בעדעקען מיט בליי; פערגיסען מיט בליי; אריינלעגען די דורכשוסליניען אדער שפאנעם צווישען די שורות פון שריפטזאץ; פאלירען, בעדעקען מיט א גלאנץ דורך אברייבען מיט בליי אדער גראפיט.

lead a child (ליעד ע טשאילד) פיהרען א קינד מיט דער הילף פון עפעס [ווען מען לערענט עס געהן].

lead a dance (ליעד ע דענס) זיך שטעלען אן דער שפיצע, זיין אן אנפיהרער; זיין דער פיהרער פון א טאנץ.

lead'-ash *n.* (לעד'-עש) דאס פסולת פון בליי.

lead astray' (ליעד ע-סטריי') פערפיהרען; אראבפיהרען פון וועג.

Evil companions led him astray.

lead'-bob *n.* (לעד'-באב) א בליי=געוויכט אויף א ווענטקע.

lead by force (ליעד באי פאורס) שלעפען מיט גוואלט.

lead by the nose (ליעד באי טהי נאוז) פיהרען ביי דער נאז.

lead cap'tive (ליעד קעפ'-טיוו) פיהרען געפאנגען, פיהרען אין געפענגנשאפט.

lead'-col'ic *n.* (לעד'-קאל'-איק) בליי=קאליק [א קראנקהייט וואס מען בעקומט פון דעם שטויב פון בליי].

lead'-col'or *n.* (לעד'-קאל'-אר) בליי=קאליר [א מאטער בלויליך=גרויער קאליר].

lead'-col'ored *a.* (לעד'-קאל'-ארד) פון בליי=קאליר.

lead'-cut'ter *n.* (לעד'-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען דורכשוסליניען אדער שפאנעם [דינע בליי=בלעכלעך וואס מען לעגט אריין צווישען די שורות פון דרוקזאץ].

lead'ed *a.* (לעד'-עד) אבגעטיילט דורך שפאנעם אדער דורכשוסליניען [דינע בליי=בלעכלעך וואס ווערען אריינגעלעגט צווישען די שורות אין דרוק=זאץ]; בעדעקט מיט בליי אדער גראפיט.

lead'en *a.* (לעדן) געמאכט פון בליי, וואס זעהט אוים ווי בליי אדער ווי געמאכט פון בליי; בלייערן, שווער, פויל; מאט; מרה=שחורה'דיג.

lead'-encephalop'athy *n.* (לעד'-ענ-סעפ-ע-לאפ'-ע-טהי) א געהירן=קראנקהייט וואס קומט פון כראנישער בליי=פערגיפטונג.

lead'en-gray *a. and n.* (לעד'נ-גריי) בליי=פארביג, בלייערן; א בליי=קאליר.

lea'der *n.* (ליע'-דער) א פיהרער; א וועגווייזער; אן אנפיהרער; דער ערשטער; דער הויפט; איינער אדער עטוואס וואס געהט פארויס; א טאן=געבער; א כאר=דיריגענט, א קאפעלמייסטער; די ערשטע פידעל, דער ערשטער שפיעל=אינסטרומענט אין אן ארקעסטער; עטוואס וואס ריכטעט, פיהרט אדער צייגט אן די ריכטונג; דאס הויפט=ראד אין מאשינעריע; א לייט=ארטיקעל; א הויפט צוציהונגס=סחורה פאר קונים.

leaderette' *n.* (ליע-דער-עט') א קליינער לייט=ארטיקעל.

lea'dership *n.* (ליע'-דער-שיפ) פיהרערשאפט, פיהרונג.

lead'-glance *n.* (לעד'-גלענס) בליי=גלאנץ, בליי=ערץ.

lead'-gray *n. and a.* (לעד'-גריי) ז. *leaden-gray*.

lead'ing *n.* (לעד'-אינג) בליי=ווערק, בלייענע זאכען; צוזאמענבלייאונג.

lea'ding *n. and a.* (ליע'-דינג) פיהרונג, לייטונג, אנפיהרונג, פיהרערשאפט, פעהיגקייט צו זיין א פיהרער; וועג=ווייזונג; פיהרענד, לייטענד; א צוציהונגס=ארטיקעל [פאר קונים]; וואס איז דאס הויפט, דאס ערשטע, דאס וויכטיגסטע; וואס געהט פארויס.

lea'ding ar'ticle (ליע'-דינג אר'-טיקל) א לייט=ארטיקעל [אין א צייטונג]; א הויפט=ארטיקעל, א גאנגבארער ארטיקעל, א צוציהונגס=ארטיקעל [אלס סחורה].

lea'ding card (ליע'-דינג קארד) די ערשטע קארט, מיט וועלכער מען מאכט דעם ערשטען גאנג.

lea'ding fash'ion (ליע'-דינג פעש'-אן) די הערשענדע מאדע.

lea'ding hand (ליע'-דינג הענד) די ערשטע האנד [ביים שפיעלען]; דער געשעפטס=פיהרער.

lea'ding horse (ליע'-דינג האהרס) דאס פאדערשטע אדער ערשטע פערד אין שפאן.

lea'ding la'dy (ליע'-דינג ליי'-די) א פרימאדאנע, די אקטריסע וואס שפיעלט די הויפט ראלע.

lea'dingly *adv.* (ליע'-דינג-לי) פיהרענדיג; דורך לייטונג אדער פיהרערשאפט.

lea'ding man (ליע'-דינג מען) דער אקטיאר וואס שפיעלט די הויפט ראלע.

lea'ding mo'tive (ליע'-דינג מאו'-טיוו) א לייט=מאטיוו [א גרונד=מאטיוו פון א מוזיק=שטיק].

lea'ding part (ליע'-דינג פארט) די הויפט ראלע.

He is taking a leading part in the play.

lea'ding ques'tion (ליע'-דינג קהוועס'-טשאן) א פראגע וואס איז געשטעלט אזוי, אז זי ענטהאלט אין זיך דעם ענטפער אדער שטויסט אן אויף א געווינשטען ענטפער.

lea'ding-staff *n.* (ליע'-דינג-סטעף) דער שטאק פון א מיליטערישען קאמאנדיר.

lea'ding-strings *n.* (ליע'-דינג-סטרינגז) געה=בענדער, לויף=בענדער [בענדער מיט וועלכע מען פיהרט קליינע קינדער, ווען מען לערענט זיי געהן]; שטערונגען צו זעלבסטשטענדיגקייט.

lea'ding-wind *n.* (ליע'-דינג-הווינד) א גינסטיגער ווינד.

lea'ding word (ליע'-דינג הוואירד) דאס ערשטע ווארט; דאס שלאג=ווארט.

lead in prayer (ליעד אין פרעהר) פארבעטען, זיין א שליח צבור.

lead'-line *n.* (לעד'-לאין) א שטריק מיט א בליי=געוויכט [אום צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער אדער אום צו זינקען א נעץ].

lead'-mine *n.* (לעד'-מאין) א בליי=מינע, א בליי=גרוב.

lead off (ליעד אף) געהן פארויס, נעהמען אויף זיך די איניציאטיווע פון עפעס, אנפאנגען דער ערשטער עפעס צו טהאן.

lead off a ball (ליעד אף ע באהל) ערעפענען א באל.

lead one a dance (ליעד הוואנ ע דענס) מאכען איינעם ארומלויפען אומזיסט און אומנישט, פערפיהרען מיט פוסטע הבטחות.

lead'-ore *n.* (לעד'-אור) בליי=ערץ, רויה בליי.

lead'-pen'cil *n.* (לעד'-פענ'-סיל) א בליישטיפט, א בלייפעדער.

lead'-poi'soning *n.* (לעד'-פאי'-זאנ-אינג) בליי=פערגיפטונג.

leads *n.* (לעדז) בלייענע דאך=פלאטען.

lead'-shot *n.* (לעד'-שאט) בליי=שראט [צום שיסען].

lead'-spar *n.* (לעד'-ספאר) בליי=שפאט [א מינעראל].

lead the field (ליעד טהי פיעלד) רייטען אן דער שפיצע, אנפיהרען א יאגד.

lead the way (ליעד טהי הוויי) געהן פארויס, זיין אן דער שפיצע.

lead to the al'tar (ליעד טו טהי אהל'-טער) הייראטען.

lead up (ליעד אפ) פיהרען, ארויפפיהרען.

My introduction gradually leads up to my argument.

lead'-works *n.* (לעד'-הוואירקס) א בליי=גיסעריי.

lead'wort *n.* (לעד'-הווארט) דער בליי=ווארצעל [אזא זיד=אייראפעאישע פלאנצע].

lead'y *a.* (לעד'-אי) בלייערן, בלייאיג, עהנליך צו בליי.

leaf *n. and v.* (ליעף) א בלאט; א בעוועגליכער טייל פון עפעס [ווי אן אריינזאץ=ברעט אין א טיש, א טהיר, פליגעל, א פאל=ברעט פון א תליה א. ד. ג.]; בלעטער=בעציערונגען [אין ארכיטעקטור]; זיך בלעטערען, ארויסברינגען בלעטער.

lea'fage *n.* (ליע'-פעדזש) בלעטער, בעבלעטערונג.

leaf'-bear'ing *a.* (ליעפ'-בעהר'-אינג) וואס טראגט ארום בלעטלעך אין מויל [ווי א געוויסער מין מוראשקעס]; וואס האבען בלעטער=עהנליכע קערפער=טיילען.

leaf'-blight *n.* (ליעפ'-בלאיט) אזא

קראנקהייט פון וועלכער עס ווערען אנגע-גריפען די בלעטער פון פלאנצען.

leaf'-bridge *n.* (ליעפ'-ברידזש) אן אויפצוג-בריק [וואס עפענט זיך אויף, אום דורכצולאזען שיפען].

leaf'-bud *n.* (ליעפ'-באד) א שפראץ-אויגעלע אדער קנאספע פון וועלכער עס קומט ארויס א בלאט.

leaf'-car'rier *n.* (ליעפ'-קער'-אי-ער) א מוראשקע וואס טראגט ארום אין מויל בלעטלעך.

leaf'-cut'ter *n.* (ליעפ'-קאט'-ער) א מעסער אויפצושניידען די בלעטער פון א בוך; אזא מין ביען וואס שפרייט אויס דעם ביענשטאק מיט בלעטער.

leafed *a.* (ליעפט) וואס האט בלעטער, בעבלעטערט, בלעטערדיג.

leaf'-fee'der *n.* (ליעפ'-פיע'-דער) אן אינזעקט אדער א ווערימעל וואס שפייזט זיך מיט בלעטער.

leaf'-fol'der *n.* (ליעפ'-פאול'-דער) אזא מאטען-פליגעלע [מאל] וואס איהר לאר-ווא [דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענט-וויקעלט זיך אן אינזעקט] וויקעלט צו-נויף בלעטער און מאכט זיך אין זיי א נעסט.

leaf'-foot'ed *a.* (ליעפ'-פוט'-עד) וואס האט בלעטער-עהנליכע פיס [וועגען געווי-סע מינים בעשעפענישען].

leaf'-gil'ding *n.* (ליעפ'-גיל'-דינג) דאס גילדען מיט גאלד-בלאט.

leaf'-gold *n.* (ליעפ'-גאולד) בלאט-גאלד [צום גילדען].

lea'finess *n.* (ליע'-פי-נעס) בעבלע-טערטקייט, דאס זיין בעדעקט מיט בלע-טער, דאס זיין פול מיט בלעטער.

leaf'less *a.* (ליעפ'-לעס) אונבעבלעטערט, אהן בלעטער.

leaf'lessness *n.* (ליעפ'-לעס-נעס) אונבעבלעטערטקייט, דאס ניט האבען קיין בלעטער.

leaf'let *n.* (ליעפ'-לעט) א בלעטעל; א פלוג-בלאט, א פלוג-בלעטעל.

leaf'-louse *n.* (ליעפ'-לאוס) א בלאט-לויז [אזא קליינער גרינער אינזעקט וואס געפינט זיך אויף בלעטער].

leaf'-met'al *n.* (ליעפ'-מעט'-על) בלאט-מעטאל, בלאט-גאלד [מעטאל אין דינע בלעטער מיט א גאלד-גלאנץ, גע-ברויכט צום גילדען].

leaf'-roll'er *n.* (ליעפ'-ראול'-ער) ז. *leaf-folder*.

leaf'-shaped *a.* (ליעפ'-שייפט) בלאט-פערמיג.

leaf'-sil'ver *n.* (ליעפ'-סיל'-ווער) בלאט-זילבער [צו בעזילבערען].

leaf'stalk *n.* (ליעפ'-סטאהק) דאס שטענ-געל פון א בלאט.

leaf'-tobac'co *n.* (ליעפ'-טא-בעק'-או) בלעטער-טאבאק.

leaf'-tur'ner *n.* (ליעפ'-טויר'-נער) א פארריכטונג ביי א פארטעפיאנא איבער-צומישען די בלעטער פון די נאטען.

leaf'-valve *n.* (ליעפ'-וועלוו) א קלאפען-ווענטיל [אזא דעקעל אויף א זאווייעסע אין א פומפ-מאשין].

leaf'work *n.* (ליעפ'-הוואירק) בלעטער-עהנליכע בעציערונגען.

lea'fy *a.* (ליע'-פי) בלעטערדיג; מיט א סך בלעטער.

league *n.* and *v.* (ליעג) א ליגע, א פעראייניגונג, א בונד; א מייל; א ים-מייל [3.45 ענגלישע מייל]; זיך פער-אייניגען, זיך פעראייניגען אין א ליגע.

lea'guer *n.* and *v.* (ליע'-גער) איי-נער וואס געהערט צו א ליגע אדער פער-אייניגונג, א בונד-גענאסע; בעלאגערונג; בעלאגערען.

leak *v.* and *n.* (ליעק) ארייַנ-רינען; ארויס-פליסען; פישען [משתין זיין]; לאזען רינען; א שפאלט, א לאך, אן עפנונג [דורך וועלכער עטוואס קען ארויסרינען אדער אריינרינען].

lea'kage *n.* (ליע'-קעדזש) דאס רינען; דאס אריינפליסען; די מאס אדער צאהל וואס קומט צו אדער פאלט אב פון רי-נען; לעקאזש [פערגיטיגונג פאר פער-לוסט וואס קומט פון אויסרינען].

leak'-alarm' *n.* (ליעק'-ע-לארם') א פארריכטונג אויף א שיף אויטאמאטיש צו געבען אן אלארם-סיגנאל, ווען די שיף הויבט אן צו רינען.

lea'kiness *n.* (ליע'-קי-נעס) דאס זיין רינעדיג, דאס זיין לעכערדיג.

leak out (ליעק אוט) 1. אויסרינען; 2. זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

2. The secret leaked out.

lea'ky *a.* (ליע'-קי) רינעדיג; געלע-כערט [אזוי אז א פליסיגקייט קען ארייַנ-רינען אדער ארויסרינען]; אויספלוידע-רענדיג, וואס קען ניט איינהאלטען קיין סוד.

lean *v.*, *n.* and *a.* (ליען) זיך נייגען, זיין גענייגט; זיך אבנייגען; זיך אבווענדען; זיך בויגען, זיך אונטערגע-בען, נאכגעבען; זיך לעהנען, זיך אנלעה-נען; אבמאגערען, מאכען מאגער; אראב-נעהמען דאס פלייש פון א וואלפיש; ניי-גונג, צונייגונג; דער טייל פון פלייש וואס בעשטעהט נור פון מוסקעלען; דאס פלייש פון א וואלפיש; ביי דרוקער — אן ארבייט וואס ברייגגט ניט קיין פרא-פיט; מאגער; פוסט, ארעם, אינהאלטס-לאז; וואס מאכט מאגער; ביי דרוקער— וואס מען פערדיענט ניט ביי דעם.

lean against' (ליען ע-גענסט') זיך אנ-לעהנען, זיך אנשפארען אן עפעס.

lean as a cane (ליען עז ע קיין) דאר ווי א שטעקען, הויט און ביין.

lean'-faced *a.* (ליען'-פייסט) מיט א מאגערען געזיכט; אין דרוקעריי — וואס איז זעהר שמאל [וועגען שריפט].

lea'ning *n.* and *a.* (ליע'-נינג) נייגונג; זיך לעהנענדיג, זיך נייגענד.

lea'ning-knife *n.* (ליע'-נינג-נאיף) א מעסער, מיט וועלכען מען שניידט ארום דאס מאגערע פלייש פון א וואלפיש.

lea'ning-note *n.* (ליע'-נינג-נאוט) א פערציערונגס-נאטע. ז. *appoggiatura*.

lean'ly *adv.* (ליען'-לי) מאגער, דאר, ארעם, אינהאלטסלאז, צוועקלאז, אהן פראפיט.

lean'ness *n.* (ליען'-נעס) מאגערקייט, דארקייט; פוסטקייט, אינ-האלטסלאזיגקייט, ארעמקייט; צוועקלא-זיגקייט.

lean o'ver (ליען או'-ווער) זיך איבער-בויגען, זיך אריבערהייגען.

Don't lean over the fence.

lean'-to *n.* (ליען'-טו) א נעבען-געביי-דע, א צובוי; אן אפענע געביידע [פאר קראנקע, הויפטזעכליך פאר שווינדזיכטי-גע].

lean type (ליען טאיפ) שמאלע דרוק-שריפט [וואס 26 בוכשטאבען פערנעה-מען וועניגער ווי צוויי צאל].

lean'-wit'ted *a.* (ליען'-הוויט-עד) ניט איבריג קלוג, ניט איבריג שארפזיניג.

lean work (ליען הוואירק) ביי דרו-קער — ארבייט, וועלכע נעהמט צופיעל צייט און ביי וועלכער מען קען ניט פער-דיענען.

leap *v.* and *n.* (ליעפ) א שפרינגען, א שפרונג טהאן, אריבערשפרינגען, ארויס-שפרינגען; ארויפשפרינגען, האבען גע-שלעכטליכען פערקעהר [וועגען חיות]; צווינגען אריבערצושפרינגען; דאס שפרינ-גען; א שפרונג; געשלעכטליכער פערקעהר [ביי חיות].

leap clear o'ver (ליעפ קליער או'-ווער) אריבערשפרינגען א זאך, ניט אנ-ריהרענדיג זי.

lea'per *n.* (ליע'-פער) א שפרינגער; א סאלם אדער לאקס; אן אינסטרומענט פאנאנדערצופלעכטען אלטע שטריק.

leap'-frog *n.* (ליעפ'-פראג) דער פראש-שפרונג, דער זשאבע-שפרונג [א קינדער-שע שפיעל, ביי וועלכער איינער שפרינגט אריבער איבער'ן צווייטען].

lea'ping-fish *n.* (ליע'-פינג-פיש) דער שפרינג-פיש [אזא קליינער, שמאלער, לענגליכער, גלאנציגער פיש וואס שפרינגט אפט ארויס אויף'ן ברעג].

leap in the dark (ליעפ אין טהי דארק) א שפרונג אין דער פינסטערניש, א בלינדע אונטערנעהמונג, עטוואס וואס מען ווייס ניט מיט וואס עס וועט זיך ענדיגען, עטוואס וואס מען טהוט ניט רע-כענענדיג זיך מיט די פאלגען.

leap out of the skin (ליעפ אוט אוו טהי סקין) שפרינגען פון דער הויט.

leap'-year *n.* (ליעפ'-ייהר) אן עבור-יאהר.

lear *n.* (ליער) א קיהל-אויווען [אין גלאז-פאבריקאציאן].

learn *v.* (לוירן) לערנען, זיך לערנען, ערפאהרען, זיך דערוויסען.

lear'nable *a.* (לויר'-נעבל) וואס מען קען לערנען; וואס מען קען ערפאהרען.

learn a les'son (לוירן ע לעסן) אנ-געלערענט ווערען.

learn by heart (לוירן באי הארט) לערנען אויף אויסוועניג.

learn by mem'ory (לוירן באי מעמ'-א-רי) לערנען מעכאניש, אריינקלאפען זיך אין קאפ.

learn by rote (לוירן באי ראוט) ז. *learn by memory*.

lear'ned *a.* (לויר'-נעד) געלערענט, געלעהרט; געניט בעקאנט מיט...

He is learned in the law.

lear'nedly *adv.* (לויר'-נעד-לי) ווי א געלעהרטער; מיט קענטניס.

lear'nedness *n.* (לויר'-נעד-נעס) גע-לעהרטקייט, לומדות.

lear'ner *n.* (לויר'-נער) א לערנער; א לעהרלינג, א שילער.

lear'ning *n.* (לויר'-נינג) געלעהרזאמ-קייט, לומדות; ערודיציע; דאס לערנען; סיסטעמאטישעס וויסען; ספעציעלע פאך-קענטניסע.

learn off (לוירן אף) לערנען אויסווע-ניג.

learn one's book (לוירן וואנז בוק) מאכען די לעקציאנען; לערנען.

learn wit (לוירן הוויט) ווערען געשיי-טער, קליגער.

lear'y *a.* (ליער'-אי) כיטרע, וואכזאם, [אין דער גנבים-שפראך].

lea'sable *a.* (ליע'-סעבל) וואס קען פערפאכטעט אדער פערדונגען ווערען.

lease *v.* and *n.* (ליעס) פערפאכטען, פערדינגען [לאנד, הייזער א. ד. ג.]; פאכטען, דינגען; א פאכט; א פערפאכ-

טונג; א פאכט=קאנטראקט; א פאכט=טערמין; א טערמין, א משך, א צייט=דויער.

lease *v. and n.* (ליעז) קלייבען, זאמלען; קלייבען איבערגעבליבענע זאנגען אין פעלד; א פיטערנים.

lease'hold *n. and a.* (ליעס'-האולד) א פאכטונג [ווי פון ערד, א הויז א. ד. ג.]; א פאכט=גוט; א פאכט; געפאכטעט.

lease'holder *n.* (ליעס'-האול-דער) א פאכטער, איינער וואס דינגט אב א הויז.

I have been a **leaseholder** of this house for many years.

lea'ser *n.* (ליע'-סער) א פערפאכטער, איינער וואס פערדינגט ערד, א הויז, א גוט א. ד. ג. אין ארענדע.

leash *n. and v.* (ליעש) א שטריקעל, א באנד, א רימענדעל [בעזאנדערס אזא מיט וועלכען מען האלט א יאגד=הונד]; אנדערטהאלבען פאר, דריי פון איין מין [אויף דער שפראך פון יעגער]; דריי זאכען; אנבינדען אדער האלטען מיט א שטריקעל אדער מיט א באנד.

lea'sing *n.* (ליע'-סינג) דאס פאכטען אדער דינגען; דאס פערפאכטען אדער פערדינגען.

lea'sing *n.* (ליע'-זינג) דאס זאגען ליגען; א ליגען; דאס זאמלען, דאס זאמלען איבערגעבליבענע זאנגען אויף'ן פעלד.

least *a. and adv.* (ליעסט) וואס איז דאס מינדעסטע; ווענינגסטענס, אם ווענינסטען, אם אלערווענינגסטען.

least'ways *adv.* (ליעסט'-הוויז) ז. *leastwise*.

least'wise *adv.* (ליעסט'-הוואיז) אם ווענינגסטען, ווענינגסטענס, צום ווענינגסטען.

leath'er *n., a. and v.* (לעטה'-ער) לעדער; א לעדערעל אויף א האטשיק פון א ווענטקע; דער אראבהענגענדער טייל פון א הונד'ס אויער; געמאכט פון לעדער; וואס בעשטעהט פון לעדער; בעזארגען מיט לעדער; אנווענדען אדער געברויכען לעדער; פערוואנדלען אדער אויסגארבען אין לעדער; דורכקלאפען די ביינער; אבשמייסען מיט א רימען.

leath'er-cloth *n.* (לעטה'-ער-קלאטה) לעדער=טוך, צעראטע [אזא צייג וואס איז נאכגעמאכט ווי לעדער].

leath'er-coat *n.* (לעטה'-ער-קאוט) א לעדער=עפעל [אן עפעל מיט א גראבער הויט]; א פרוכט מיט א דיקער הויט.

leath'er-dress'er *n.* (לעטה'-ער-דרעס'-ער) א לעדער=בעארבייטער, איינער וואס פארטיגט ארויס די לעדער נאך'ן גארבען.

leath'er-dress'ing *n.* (לעטה'-ער-דרעס'-אינג) דאס לעדער=בעארבייטונג, ארויספארטיגען די לעדער נאך'ן גארבען.

leatherette' *n.* (לעטה-ער-עט') נאכגעמאכטע לעדער.

leath'erhead *n.* (לעטה'-ער-העד) א פויערשער קאפ, א דומער יונג; דער לעדער=קאפ [אזא אויסטראלישער פויגעל]. ז. *friar-bird*.

leath'er-knife *n.* (לעטה'-ער-נאיף) א לעדער=מעסער [אזא געבויגענע מעסער צום שניידען לעדער].

leath'er-mouthed *a.* (לעטה'-ער-מאוטהט) וואס האט א מויל ווי פון לעדער [גלאט און הארט און אהן צייהנער].

leath'ern *a.* (לעטה'-ערן) לעדערנער; געמאכט פון לעדער.

leath'er-pa'per *n.* (לעטה'-ער-פיי'-פער) לעדער=פאפיער [א דיקער זארט פאפיער וואס איז געמאכט ענליך צו לעדער].

leath'er-punch *n.* (לעטה'-ער-פאנטש) אן אינסטרומענט אדער מאשין אויסצוקלאפען לעכלעך אין לעדער.

leath'er-skin *n.* (לעטה'-ער-סקין) די אונטערשטע הויט=שיכט.

leath'er-winged *a.* (לעטה'-ער-הווינגד) וואס האט פליגלען ווי לעדער [ווי א פלעדערמויז, למשל].

leath'erwood *n.* (לעטה'-ער-הוואוד) לעדער=האלץ [אזא ביימעל מיט א הארטער קארע וואס וואקסט אין נארד=אמעריקא; אזא בוים אדער קוסט אין אויסטראליען].

leath'ery *a.* (לעטה'-ער-אי) לעדערארטיג, ווי לעדער.

leave *v. and n.* (ליעוו) 1. לאזען; צוריקלאזען; איבערלאזען; פערלאזען; אויפהערען; 2. אבפאהרען; 3. געבען אורלויב [בעפרייאונג אויף א צייט פון דיענסט]; ערלויבען; 4. ארויסלאזען בלעטער; 5. אן ערלויבניס; אן אורלויב; 6. אן אבשיעד.

1. **Leave** me alone. I am too busy to see you. 2. He **leaves** on the next train. **5. He** secured **leave** to visit his parents.

leave alone' (ליעוו ע-לאון') לאזען צורוה, ניט שטערען.

leaved *a.* (ליעווד) בלעטערדיג, מיט בלעטער.

leave in the cold (ליעוו אין טהי קאולד) פערנאכלעסיגען, פערזעהן.

leav'en *n. and v.* (לעוון) זויערטייג, ראשטשינע; עטוואס וואס מאכט אן ענדערונג דורך אן אונזיכטבארען איינפלוס; אן אונזיכטבארער איינפלוס וואס ווירקט פערדארבענד; מאכען אויפגעהן אדער לייכט ווי טייג דורך זייערען; האבען א ווירקונג דורך אן אונזיכטבארען איינפלוס.

leav'ening *n.* (לעוו'נ-אינג) דאס מאכען אויפגעהן און לייכט דורך זויערטייג [ווי טייג]; דאס מאכען איהרען אדער געהרען, דאס זייערען.

leave of ab'sence (ליעוו אוו עב'-סענס) אורלויב [בעפרייאונג אויף א געוויסער צייט פון דיענסט].

leave off (ליעוו אף) אויפהערען, אוועקווארפען, אויפגעבען, אוועקלעגען.

leave one in the dark (ליעוו הוואן אין טהי דארק) האלטען בסוד עפעס פון אימעצען.

leave one in the lurch (ליעוו הוואן אין טהי לוירטש) לאזען אין שטיך, לאזען אין פערלעגענהייט.

leave one with the bag (ליעוו הוואן הוויטה טהי בעג) לאזען אין שטיך, לאזען אין פערלעגענהייט.

leave out (ליעוו אוט) אויסלאזען, דורכלאזען.

leave out in the cold (ליעוו אוט אין טהי קאולד) לאזען מיט דער בייטש, לאזען ביי גארנישט.

lea'ver *n.* (ליע'-ווער) א ויברח=מאכער; איינער וואס איז עוקר אדער פערשווינדט; איינער וואס פערלאזט.

leaves *n.* (ליעווז) בלעטער. ז. *leaf*.

leave'-ta'king *n.* (ליעוו'-טיי'-קינג) דאס נעהמען אבשיעד; דאס געזעגענען זיך; א זיי=געזונד.

leave word (ליעוו הווארד) לאזען וויסען, אנזאגען.

Leave word of your arrival.

lea'ving *n.* (ליע'-ווינג) דאס שיידען זיך, דאס פערלאזען, דאס אברייזען; עטוואס וואס בלייבט נאך אדער פאלט אב.

lea'vings *n.* (ליע'-ווינגז) רעשטלעך, איבערבלייבעכץ, אבפאל, שריים.

The dog is fed on the **leavings**.

lea'ving-shop *n.* (ליע'-ווינג-שאפ) א לאמבארד אדער לייה=הויז [אן ארט וואו מען לייהט אויף משכנות], וואס האט ניט קיין געזעצליכע ערלויבנים.

lech'er *n. and v.* (לעטש'-ער) א בעל=תאוה, א נואף; פיהרען א לעבען פון תאוה און נאוף.

lech'erous *a.* (לעטש'-ער-אס) תאוה'דיג, נאוף'דיג; וואס ערוועקט תאוה.

lech'erously *adv.* (לעטש'-ער-אס-לי) אויף א תאוה'דיגען אופן; מיט תאוה, מיט נאוף.

lech'erousness *n.* (לעטש'-ער-אס-נעס) תאוה, נאוף; דאס זיין תאוה'דיג.

lech'ery *n.* (לעטש'-ער-אי) תאוה; נאוף.

lec'tern *n.* (לעק'-טוירן) א לעזע=פולט אדער סטענדער אין א קירך.

lec'tion *n.* (לעק'-שאן) דאס לעזען; א לעזע=ארט; א נוסח אין א בוך אדער שריפט; א קאפיטעל פון דער ביבעל אדער אנדערער הייליגער שריפט וואס ווערט פארגעלעזען אין קירך.

lec'tionary *n.* (לעק'-שאנ-ע-רי) א בוך וואס ענטהאלט קאפיטלעך פון דער ביבעל אדער פון אנדערע הייליגע שריפטען, וועלכע ווערען פארגעלעזען אין קירך.

lec'tor *n.* (לעק'-טאר) א פארלעזער פון תפילות אין א קירך.

lec'trice *n.* (לעק'-טרים) א פארלעזערין.

lec'tual *a.* (לעק'-טשו-על) וואס בינדט צום בעט [א מעדיצינישער אויסדרוק וועגען א קראנקהייט וועלכע בינדט צום בעט].

lec'ture *n. and v.* (לעק'-טשור) א פארלעזונג, א לעקציע; א פרעדיגט, א מוסר=דרשה; האלטען פארלעזונגען; אונטערריכטען, געבען לעקציעס; געבען א לעקציע, אויס'מוסר'ען.

lec'turer *n.* (לעק'-טשור-ער) א לעקטאר, איינער וואס האלט לעקציעס אדער פארטרעגע; א פראפעסאר; א הילפס=פרעדיגער.

lec'ture-room *n.* (לעק'-טשור-רוהם) אן אודיטאריע, א זאל, וואו עס ווערען געהאלטען פארלעזונגען אדער לעקציעס.

lec'tureship *n.* (לעק'-טשור-שיפ) דאס אמט פון א פראפעסאר, לעקטאר, פארלעזער אדער פרעדיגער.

lec'turess *n.* (לעק'-טשור-עס) א לעקטארין, א פרוי וואס האלט לעקציעס אדער פארטרעגע.

led (לעד) געפיהרט, געלייטעט. ז. *lead*.

I am **led** to believe that you are mistaken.

ledge *n.* (לעדזש) א פאליצע; א ראנד, א לייסט; א געזימס; א שיכט; עטוואס וואס שטארצט ארויס; א רייה פון פעלזען=שטיינער אונטערן וואסער; אין דרוקעריי — קלינעס אדער קלאמערס געברויכט ביים שליסען דרוק=זאץ אין א ראהם.

ledg'er *n.* (לעדזש'-ער) א שטאנג, באלקען, א שטיין וואס ליגט האריזאנטאל; א קווער=באלקען; דאס הויפט=בוך [אין בוכפיהרונג].

ledg'er-book *n.* (לעדזש'-ער-בוק) דאס הויפט=בוך אין בוכהאלטעריע.

ledg'ment *n.* (לעדזש'-מענט) אין אר=

כיטעקטור — א געזימס, אן ארויסשטאר-צונג.

led horse (לעד האהרס) א זאפאסנער פערד וואס ווערט געברויכט איין א נויט; א לאסט-פערד.

lee *n. and a.* (ליע) די זייט, וועלכע איז געשיצט פון ווינד אדער נאך וועלכער דער ווינד בלאזט [וועגען א שיף]; שי-צונג; וואס איז שייך צו דער זייט וואס איז געשיצט פון ווינד אדער נאך וועלכער דער ווינד בלאזט.

lee'-board *n.* (ליע'-באורד) אזא לאנג, פלאך ברעט וואס ווערט בעהעפט צו דער זייט פון א פלאכער שיף צו שיצען זי פון ווינד [אזעלכע ברעטער זיינען פאראן פוןביידע זייטען].

leech *n. and v.* (ליעטש) א פיאווקע [א בלוט-איגעל]; א בלוט-זויגער; א דאקטאר; דער ראנד פון א זעגעל; לויג; אש-לויג; היילען, דאקטארען; שטעלען פיאווקעס; ווייקען אין לויג.

leechee' *n.* (ליע-טשיע') ז. *lichi*

lee'cher *n.* (ליע'-טשער) איינער וואס שטעלט פיאווקעס [בלוט-איגעל]; איי-נער וואס לאזט בלוט [אלס הייל-מיטעל].

leech'-fee *n.* (ליעטש'-פיע) דאקטאר-האנאראר, דאקטאר-געצאהלט.

leech'-fish'ing *n.* (ליעטש'-פיש'-אינג) דאס כאפען פיאווקעס [בלוט-איגעל].

lee'ching *n.* (ליע'-טשינג) היילונג, קוי-ראציע.

leech'-line *n.* (ליעטש'-לאין) א שטריק, מיט וועלכען מען שנורט איין דעם אונ-טערשטען זעגעל פון א שיף.

leech'-rope *n.* (ליעטש'-ראופ) דער ווערטיקאלער טייל פון א שטריק, מיט וועלכען עס איז ארומגענעהט דער זעגעל.

lee'fang *n.* (ליע'-פענג) א שטריק וואס האלט צו פון אונטען א געוויסען זעגעל אין מיטען פון דער שיף, בעת מען ציהט איהם אן.

lee'-gage *n.* (ליע'-גיידזש) א גינסטי-גערע לאגע בנוגע צום ווינד, א גרעסערע דערווייטערונג פון ווינד [אלס פערגלייך צווישען צוויי אדער מעהרערע שיפען].

leek *n.* (ליעק) פארריי [אזא פלאנצע מיט ברייטע בלע-טער, עהנליך צו א ציבע-לע].

Leek

leek'-green *n.* (ליעק'-גריען) פארריי-גרין [א פארב ווי פון פארריי]. ז. *leek*

lee lurch (ליע לוירטש) דאס בויגען זיך אויף א זייט אין א שטורם-וועטער [וועגען א שיף].

leer *n. and v.* (ליער) א זייטיגער קוק, אן אויס-דרוקספאלער בליק, א וואונק, א ליעבע-בליק; א קיהל-אויווען [אין גלאז-פאברי-קאציאן]; ווארפען א זייטיגען בליק, אויסדריקען אויסדרוקספאל, קוקען מיט פערליעבטע בליקען; פערפיהרען דורך כיטרע אדער פערליעבטע בליקען.

leer'ingly *adv.* (ליער'-אינג-לי) מיט א זייטיגען קוק; מיט פערליעבטע בליקען; כיטרע אדער בעדייטונגספאל צוואווינקענ-דיג.

leer'-pan *n.* (ליער'-פען) א מין פאן, אין וועלכער מען האלט גלעזערנע כלים, ווען מען קיהלט זיי אב [אין גלאז-פאברי-קען].

lees *n.* (ליעז) הייוועז, אבזאץ, פסולת [פון משקאות].

lee shore (ליע שאור) א ברעג וואס דער ווינד בלאזט אין דער ריכטונג צו איהם.

lee side (ליע סאיד) די זייט פון א שיף וואס איז געשיצט פון ווינד.

leet *n.* (ליעט) א פארצייטיגער פריצישער געריכט אין ענגלאנד; דער דיסטריקט וואס איז געווען אונטערגעווארפען אונטער דער יורידיקציע פון אזא געריכט; דער גע-ריכטס-טאג; א פארציאן, א חלק; א צע-טעל פון קאנדידאטען פאר אן אמט.

leet'-ale *n.* (ליעט'-אייל) א יום-טוב בעת דער ערעפנונג פון געריכט [אמאל אין ענגלאנד]. ז. *leet*

lee tide (ליע טאיד) דאס שטראמען פון דעם וואסער נאך דער ריכטונג פון ווינד.

lee'ward *a., adv. and n.* (ליע'-הווארד) וואס איז אין דער ריכטונג פון דעם ווינד; וואס איז שייך צו דער זייט, נאך וועל-כער דער ווינד בלאזט; אין דער ריכטונג פון דעם ווינד; די ריכטונג, נאך וועלכער דער ווינד בלאזט.

lee'wardly *a.* (ליע'-הווארד-לי) וואס איז אין דער ריכטונג, נאך וועלכער דער ווינד בלאזט.

lee'ward tide (ליע'-הווארד טאיד) ז. *lee tide*

lee'way *n.* (ליע'-הוויי) די דרייף, דער .1 אבווייכונג פון שיף, וועלכע עס טראגט דער וואסער-שטראם אדער עס טרייבט דער ווינד, פון דעם ריכטיגען וועג; .2 עקסטרא צייט אדער שטח; .3 דאס בלייבען צוריקשטעלענד.

2. I can not finish the job in the time specified. I must have some **leeway**.

left *a., adv. and n.* (לעפט) לינק, וואס איז אויף דער לינקער זייט; לינקס; די לינקע זייט; דער לינקער טייל, די לינקע, די אפאזיציאן [אין אייראפעאישען פארלאמענט].

left about'! (לעפט ע-באוט') לינקס! קעהרען [א מיליטערישע קאמאנדע זיך אומצודרעהען לינקס מיט'ן געזיכט אין דער ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג].

left about' turn! (לעפט ע-באוט' טוירן) ז. *left about!*

left'-hand *a.* (לעפט'-הענד) וואס גע-פינט זיך לינקס; וואס עפענט זיך אדער דרעהט זיך נאך לינקס.

left'-han'ded *a.* (לעפט'-הענ'-דעד) געלינקס; אונגעשיקט, אונגעלומפערט, ניט ריהרעוודיג; לינק; אונאויפריכטיג; כלומר'שטדיג; געריכטעט נאך לינקס.

left'-han'ded mar'riage (לעפט'-הענ'-דעד מער'-אידזש) די מארגאנאטישע הייראט [ווען איינער פון א קייזערליכער אדער פירסטליכער פאמיליע האט חתונה מיט א פרוי פון א נידריגערען שטאנד און פערקעהרט]. ז. *morganatic*

left'-han'dedness *n.* (לעפט'-הענ'-דעד-נעס) געלינקטקייט; אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט, ניט-ריהרעוודיגקייט.

left'-han'der *n.* (לעפט'-הענ'-דער) א געלינקטער; א קלאפ מיט דער לינקער האנד; אן אונערווארטעטער קלאפ, א קלאפ פון א זייט, פון וועלכער מען האט דעם קלאפ ניט ערווארטעט; א קינזשאל, וואס מען פלעגט אין די אלטע צייטען האלטען אין דער לינקער האנד ביים ראפירען-גע-פעכט.

left'ness *n.* (לעפט'-נעס) דאס זיין אויף דער לינקער זייט.

left'-off *a.* (לעפט'-אף) וואס ווערט שוין מעהר ניט געטראגען [וועגען קליי-דער].

left out in the cold (לעפט אוט אין טהי קאולד) פערבליבען מיט דער בייטש, געבליבען ביי גארנישט.

left to oneself' (לעפט טו הוואן-סעלף') אונגעשיצט, הילפלאז; געשטיצט אויף איי-גענע כחות; געלאזט צו-רוה.

left ven'tricle (לעפט ווענ'-טריקל) דער לינקער הארץ-קאמער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

left'ward *adv.* (לעפט'-הווארד) נאך לינקס.

leg *n.* (לעג) א פוס; פוס-ביין; דער טייל פון פוס צווישען דער קניע און דעם פוס-טריט; א פאלקע; א פיסעל [פון א טיש, א שטוהל א. ז. וו.]; עפעס וואס האלט אונטער מאראליש אדער פיזיש; דער טייל זאק אדער הויזען וואס בעדעקט דעם פוס; דער טייל פעלד אין קריקעט-שפיעל וואס ליעגט צו דער לינקער זייט און הינטער דעם אבקלאפער; דער שפיע-לער וואס פערנעהמט דיזען טייל פעלד; א שווינדלער.

leg. אבקירצונג פון *legato*

leg'able *a.* (לעג'-עבל) וואס מען קען איבערגעבען בירושה.

leg'acy *n.* (לעג'-ע-סי) א ירושה; כא-ראקטער-איינגעשאפטען וואס געהען אי-בער פון עלטערען צו קינדער.

leg'acy-hun'ter *n.* (לעג'-ע-סי-האנ'-טער) א ירושה-יעגער, איינער וואס שטרעבט דורך חניפה אדער אנדערע עהנ-ליכע מיטלען צו ווערען אימעצענס יורש.

leg'acy-hun'ting *n.* (לעג'-ע-סי-האנ'-טינג) דאס יאגען זיך נאך א ירושה. ז. *legacy-hunter*

le'gal *a. and n.* (לי'-געל) לעגאל, גע-זעצליך, געריכטליך; געזעצליך גילטיג; וואס איז לויט דעם בוכשטאב פון תורת משה; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — וואס איז שייך צו דער לעהרע, אז נור מעשים טובים פערזיכערען דעם גן-עדן.

le'gal advi'ser (לי'-געל עד-וואי'-זער) אן אדוואקאט פון א פירמע אדער געזעלשאפט, וואס פערטרעט איהרע אינ-טערעסען פאר'ן געזעץ.

le'gal claim (לי'-געל קליים) דאס גע-זעצליכע רעכט אויף עפעס.

le'gal debt (לי'-געל דעט) א חוב וואס איז געזעצליך גילטיג און וואס קען אויפ-געמאהנט ווערען דורך א געוועהנליכען גע-ריכט.

le'gal force (לי'-געל פאורס) רעכטס-גילטיגקייט.

le'gal heir (לי'-געל עהר) א געזעצ-ליכער יורש [וואס איז בערעכטיגט צו א ירושה לויט דעם געזעץ און ניט לויט א צואה].

legalisa'tion *n.* (לי-געל-אי-זיי'-שאן) ז. *legalization*

le'galise *v.* (לי'-געל-איז) ז. *legalize*

le'galism *n.* (לי'-געל-איזם) דאס שטרענגע האלטען זיך אן דעם בוכשטאב פון דעם געזעץ; דאס האלטען זיך מעהר אן דעם בוכשטאב פון די הייליגע שריפ-טען ווי אן דעם גייסט פון די ווערטער; די לעהרע, אז בלויז דורך מעשים טובים קען מען פערדיענען דעם גן-עדן.

le'galist *n.* (לי'-געל-איסט) איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דעם בוכשטאב פון געזעץ; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דעם בוכשטאב פון די הייליגע שריפטען.

legal'ity *n.* (לי-געל'-אי-טי) געזעצליכ-

קייט, לעגאַליטעט; דאס האַלטען מעהר פון'ם בוכשטאַב ווי פון'ם גייסט פון די הייליגע שריפטען; דאס גלויבען, אַז מעשים טובים און ניט די געטליכע גנאַד מאַכען זעליג [אין דער קריסטליכער טע־אָלאָגיע].

legaliza'tion *n.* (לי־געל־אי־זיי'־שאַן) לעגאַליזירונג, דאס מאַכען עפּעס רעכטמע־סיג געזעצליך; אויטאָריזירען, סאַנקציאָ־נירען, בערעכטיגען; אין טעאָלאָגיע — דאס אננעהמען אדער דאס אויסטייטשען די הייליגע שריפטען לויט דעם בוכשטאַב און ניט לויט דעם גייסט.

le'galize *v.* (לי'־געל־איז) לעגאַליזירען, מאַכען געזעצליך, ערקלערען עפּעס פאַר גע־זעצליך, סאַנקציאָנירען; פערטייטשען אדער מקיים זיין די געבאָטען פון די היי־ליגע שריפטען לויט'ן גייסט פון לעגאַליזם, וואס האַלט מעהר פון בוכשטאַב ווי פון גייסט.

le'gally *adv.* (לי'־געל־אי) אויף אַ גע־זעצליכען שטייגער; לויט דעם געזעץ.

le'galness *n.* (לי'־געל־נעס) ז. ***legality***

le'gal per'son (לי'־געל פּויר'־סאַן) אַ יורידישע פּערזאָן [אַ פּערזאָן, קערפּער־שאַפט אדער פירמע, וואס ווערט געזעצ־ליך אנערקענט און קען קלאַגען אדער אָנ־געקלאַגט ווערען].

le'gal proce'dure (לי'־געל פּראָ־סי'־דזשור) די מעטאָדען, די סיסטעם אדער די אַרט פון געריכטס־פיהרונג.

A knowledge of legal procedure is often more essential to a lawyer than a knowledge of the law.

le'gal profes'sion (לי'־געל פּראָ־פעש'־אַן) אַדוואָקאַטור, די יוריסטישע פּראָפע־סיאָן.

le'gal rela'tion (לי'־געל רי־ליי'־שאַן) די געזעצליכע רעכטען און פליכטען פון איין פּערזאָן צו אַ צווייטער.

le'gal ten'der (לי'־געל טענ'־דער) וואס ווערט געזעצליך אנגענומען אלס געלד צו צאָהלען חובות.

Copper coins are not legal tender except for a very limited amount.

leg'antine *a.* (לעג'־ען־טין) ז. ***legatine***

leg'atary *n.* (לעג'־ע־טע־רי) אַ יורש, איינער וועמען מען זאָגט עפּעס אָב בצוואה.

leg'ate *n.* (לעג'־אייט) אַ געזאַנדטער, אַ פערטרעטער פון אַ שטאַאַט אדער רע־גיערונג אין אַ פרעמדער מלוכה; אַ לע־גאַט, אַ פערטרעטער אדער געזאַנדטער פון דעם רוימישען פּאַפּסט.

leg'ate a lat'ere (לעג'־אייט ע לעט'־ע־ריע) דעם פּאַפּסט'ס פערטרעטער אדער געזאַנדטער, וואס איז אַ קאַרדינאַל.

leg'ate de lat'ere (לעג'־אייט די לעט'־ע־ריע) דעם פּאַפּסט'ס געזאַנדטער אדער פּערטרעטער, וואס איז ניט קיין קאַרדי־נאַל.

legatee' *n.* (לעג־ע־טיע') ז. ***legatary***

leg'ateship *n.* (לעג'־אייט־שיפּ) דאס אַמט, די ווערדע פון אַ לעגאַט, געזאַנדטען אדער פערטרעטער. ז. ***legate***

leg'atine *a.* (לעג'־ע־טין) וואס איז שייך צו אַ לעגאַט [דעם פּאַפּסט'ס אַ געזאַנדטער אדער פערטרעטער].

lega'tion *n.* (לי־גיי'־שאַן) געזאַנדשאַפט; דאס אַמט פון אַ געזאַנדטען; די קאַנצע־לאַריע פון אַ געזאַנדשאַפט; אין די אַמע־ריגע צייטען — איינער פון די זעקס שטאַאַטען אונטער דעם פּאַפּסט'ס הער־שאַפט.

lega'tionary *a.* (לי־גיי'־שאַנ־ע־רי) וואס איז שייך צו אַ געזאַנדשאַפט. ז. ***legation***

legatis'simo *a. and adv.* (לעי־גע־טיע'־סי־מאָ) אין מוזיק — לעגאַטיסימאָ, זעהר גלאַט, זעהר פערבונדען, אין גאַנ־צען אהן אונטערברעכונגען. ז. ***legato***

leg'ative *a. and n.* (לעג'־ע־טיוו) וואס מאַכט פאַר אַ לעגאַט אדער געזאַנדטען; וואס גיט די מאַכט פון אַ לעגאַט; אַ לע־גאַט. ז. ***legate***

lega'to *a., adv. and n.* (לע־גאַ'־טאָ) אין מוזיק — לעגאַטאָ, גלאַט, פערבונדען, אהן אונטערברעכונגען, געגומען מיט איין אָטעם אדער מיט איין פּיהר פון'ם בויגען [ווערט בעצייכענט מיט ⌒ איבער די נאָטען אדער מיט ⌣ אונטער די נאָטען]; דאס שפּיעלען לעגאַטאָ.

lega'tor *n.* (לי־גיי'־טאָר) איינער וואס זאָגט אָב בצוואה.

legatu'ra *n.* (לעג־ע־טוה'־רא) אין מו־זיק—דער צייכען פון לעגאַטאָ. ז. ***legato***

leg'-bail *n.* (לעג'־בייל) דאס מאַכען פּליטה; דאס אנטלויפען פון אַרעסט אדער געפענגנשאַפט.

leg'-by *n.* (לעג'־באַי) אַ וואַרף פון אַ באַל אין קריקעט־שפּיעל, אַזוי אַז ער טרעפט דעם שפּיעלער [אָבער ניט אין דער האַנד] וואס דאַרף איהם אָבקלאַפּען.

leg'end *n. and v.* (לעדזש'־ענד אדער ליע'־דזשענד) אַ לעגענדע, אַ וואונדער־גע־שיכטע, אַ פאָלקס־געשיכטע וועגען פאַרציי־טיגע וואונדער [וואס איז ניט ריכטיג]; מוזיק צו אַ לעגענדע; אַ זאַמלונג פון היי־ליגע קריסטליכע שריפטען; אַ זאַמלונג פון געשיכטען וועגען קריסטליכע הייליגע; אַן אויפשריפט אויף אַ מטבע; דערצעה־לען ווי אַ לעגענדע; פערפאַסען אַ לעגענ־דע; מאַכען אַן אויפשריפט אויף אַ מטבע.

leg'endary *a. and n.* (לעדזש'־ען־דע־רי) לעגענדאַריש, פאַבעלהאַפט; אַ זאַמ־לונג פון לעגענדען; אַ זאַמלונג פון לע־בענס־געשיכטען פון קריסטליכע הייליגע; אַ שרייבער אדער דערצעהלער פון לע־גענדען. ז. ***legend***

leg'endist *n.* (לעדזש'־ען־דיסט) אַ לעגענדען־שרייבער.

leg'endize *v.* (לעדזש'־ען־דאַיז) מאַכען אַן אויפשריפט אויף אַ מטבע; פערוואַנד־לען אין אַ לעגענדע. ז. ***legend***

leg'er *a.* (לעדזש'־ער) (ווע־דיג, שמאָל [ווע־גען ליניען]. ז. ***leger line***

legerdemain' *n.* (לעדזש־ער־די־מיין') אַ קונץ־שטיק, אַ פּאָקוס, אַ שווינדעל.

legerdemai'nist *n.* (לעדזש־ער־די־מיי'־ניסט) אַ פּאָקוסניק, אַ קונצען־מאַכער.

leg'er line (לעדזש'־ער לאַין) אין מו־זיק — אַ צוגעגעבענע ליניע [איבער אדער אונטער די געוועהנליכע פינף נאָ־טען־ליניען].

leg'er space (לעדזש'־ער ספּיים) דער שטח צווישען די צוגעגעבענע ליניען [אין מוזיק]. ז. ***leger line***

legged *a.* (לעגד) פיסיג, וואס האָט פיס.

leggia'dro *adv.* (לע־דזשאַ'־דראָ) מיט לעבעדיגקייט, לוסטיג [אַ בעצייכנונג אין מוזיק].

leggie'ro *a. and adv.* (לע־דזשיי'־ראָ) אין מוזיק — לייכט און שנעל.

leg'gin *n.* (לעג'־אין) ז. ***legging***

leg'ging *n.* (לעג'־אינג) אַ לעדערנע אדער וואָלענע כאַליאַווע ביז די קניע וואס מען טראָגט אויף די שיך.

leg'gism *n.* (לעג'־איזם) דאס שווינדלען,

דאס לעבען פון וועטען אדער שפּילעלע [אין קאָרטען].

leg'-har'ness *n.* (לעג'־האַר'־נעס) דער פוס־פּאַנצער.

leg'horn *a. and n.* (לעג'־האָרן) וואס איז שייך צו דער שטאָדט ליוואָרנאָ [אי־טאַליען]; וואס קומט פון ליוואָרנאָ, גע־מאַכט אין ליוואָרנאָ; געמאַכט פון איטאַ־ליענישען שטרוי [וועגען היט]; איטאַ־ליעניש שטרוי [פאַר היט]; אַ הוט גע־מאַכט פון איטאַליענישען שטרוי.

Leg'horn *n.* (לעג'־האָרן) אַזאַ מין שפּאַ־נישע היהנער פון קליינעם וואוקס, וואס לעגען קליינע ווייסע אייער.

leg'horn plait (לעג'־האָרן פּלייט) גע־פלאַכטענעם ליוואָרנער שטרוי [פאַר היט].

leg'horn straw (לעג'־האָרן סטראָה) לי־וואָרנער אדער איטאַליענישעס שטרוי [פון אַזאַ מין ווייץ, געברויכט פאַר היט].

legibil'ity *n.* (לעדזש־אי־ביל'־אי־טי) לעזבאַרקייט, לייכטקייט [צום לעזען]; קלאָרקייט, דאס קענען דערקענען אדער בעמערקט ווערען.

His handwriting was remarkable for his legibility.

leg'ible *a.* (לעדזש'־איבל) לעזבאַר, לייכט צום לעזען; קלאָר, וואס מען קען דערקע־נען.

leg'ibleness *n.* (לעדזש'־איבל־נעס) ז. ***legibility***

leg'ibly *adv.* (לעדזש'־אי־בלי) אַזוי מען זאָל קענען לייכט לעזען אדער דער־קענען; אויף אַ קלאָרען, לעזבאַרען אופן.

le'gion *n. and v.* (לי'־דזשאַן) אַ לע־גיאָן [אַ מיליטערישע אַבטיילונג פון פוס־סאָלדאַטען אין אַמאָליגען רוים]; אַ מי־ליטער־אַבטיילונג; אַ רעגימענט, אַ מחנה; אַ גרויסע צאָהל; אָרדענירען אין אַ לע־גיאָן, פאָרמירען אַ לעגיאָן.

le'gionary *a. and n.* (לי'־דזשאַ־נע־רי) וואס איז שייך צו אַ לעגיאָן; וואס בעשטעהט פון לעגיאָנען; צאָהלרייך; איינער פון אַ לעגיאָן, אַ סאָלדאַט פון אַ לעגיאָן. ז. ***legion***

Legionary

le'gionize *v.* (לי'־דזשאַ־נאַיז) פאָרמירען אַ לעגיאָן.

Le'gion of Hon'or (לי'־דזשאַן אָוו אָנ'־אָר) דער עהרען־לעגיאָן [אַן אויס־צייכנונגס־אָרדען אין פראַנקרייך].

leg'islate *v.* (לעדזש'־איס־לייט) מאַכען

געזעצע, ארויסגעבען געזעצע; דורכפיה־רען עפּעס דורך געזעצגעבונג.

legisla'tion *n.* (לעדזש־איס־לײ׳־שאַן) געזעצגעבונג; געזעץ־מאַכונג; דאָס געזעץ.

leg'islative *a.* (לעדזש׳־איס־לײ־טיװ) געזעצגעבענד; וואָס איז שייך צו אַ גע־זעצגעבער אָדער צו אַ געזעצגעבענדער פערזאַמלונג.

Leg'islative Assem'bly (לעדזש׳־איס־לײ־טיװ ע־סעמ׳־בלי) די געזעצגע־בענדע קערפּערשאַפטען פון פראַנקרייך אין די יאָהרען 2—1791 און 51—1849; די געזעצגעבענדע קערפּערשאַפט פון דעם שטאַאַט אָרעגאָן און די טעריטאָריעס [אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמע־ריקאַ].

leg'islative bod'y (לעדזש׳־איס־לײ־טיװ באָד׳־אי) אַ געזעצגעבענדע קערפּער־שאַפט, אַ פּאַרלאַמענט.

leg'islatively *adv.* (לעדזש׳־איס־לײ־טיװ־לי) דורך געזעצגעבונג; דורך אַ גע־זעצגעבענדער קערפּערשאַפט.

leg'islative pow'er (לעדזש׳־איס־לײ־טיװ פּאַו׳־ער) געזעצגעבענדע מאַכט, די מאַכט ארויסצוגעבען און ענדערען געזעצע.

Leg'islative U'nion (לעדזש׳־איס־לײ־טיװ יו׳־ניאָן) די פעראייניגונג פון ענגלאַנד מיט אירלאַנד [אין יאָהר 1800].

leg'islator *n.* (לעדזש׳־איס־לײ־טאָר) אַ געזעצגעבער; אַ מיטגליעד פון אַ גע־זעצגעבענדער קערפּערשאַפט.

legislato'rial *a.* (לעדזש־איס־לײ־טאָ׳־רי־על) געזעצגעבעריש.

leg'islatorship *n.* (לעדזש׳־איס־לײ־טאָר־שיפּ) דאָס אַמט פון אַ געזעצגעבער אָדער פון אַ מיטגליעד פון אַ געזעצגע־בענדער קערפּערשאַפט.

leg'islatress *n.* (לעדזש׳־איס־לײ־טרעס) אַ געזעצגעבערין.

legisla'trix *n.* (לעדזש־איס־לײ׳־טריקס) אַ געזעצגעבערין.

leg'islature *n.* (לעדזש׳־איס־לײ־משור) אַ געזעצגעבענדע קערפּערשאַפט.

le'gist *n.* (לי׳־דזשיסט) אַן אויטאָריטעט אין יוריספּרודענץ, אַ געזעץ־קענער.

leg'itim *n.* (לעדזש׳־אי־טים) ז. *legitime*

legit'imacy *n.* (לי־דזשיט׳־אי־מײ־סי) געזעצליכקייט; געזעצמעסיגקייט; רעכט־מעסיגקייט; ריכטיגקייט; נאַטירליכער אָדער לאָגישער רעזולטאַט; לעגיטימי־טעט [דאָס געבוירען ווערען פון אַ גע־זעצליכער פּאָר].

legit'imate *v. and a.* (לי־דזשיט׳־אי־מייט) מאַכען געזעצליך, געזעצמעסיג אָדער רעכטמעסיג; לעגיטימירען [ער־קלערען פאַר געזעצליך אַן אונגעזעצליך קינד]; געזעצמעסיג, רעכטמעסיג, בערעכ־טיגט; פון געזעצליכער געבורט [ניט קיין ממזר]; לאָגיש־ריכטיג, בעגרינדעט; ריכ־טיג, ניט געפעלשט.

legit'imate dra'ma (לי־דזשיט׳־אי־מייט דראַ׳־מאַ) אַן אמת׳ע ליטעראַרישע אָדער קלאַסישע דראַמאַ; אַ רעגעלמעסי־גע דראַמאַטישע ביהנע [אין געגענזאַץ צו וואָדעוויל].

Vaudeville acting is considered the best training for the **legitimate drama**.

legit'imately *adv.* (לי־דזשיט׳־אי־מייט־לי) אויף אַ געזעצליכען אָדער רע־געלמעסיגען אופן; ריכטיג, ניט געפעלשט.

legit'imateness *n.* (לי־דזשיט׳־אי־מייט־נעס) ז. *legitimacy*

legitima'tion *n.* (לי־דזשיט־אי־מיי׳־שאַן) לעגאַליזירונג [דאָס מאַכען געזעצ־ליך]; דאָס לעגיטימירען [ערקלערען פאַר געזעצליך אַן אונגעזעצליך קינד]; אַ ציינ־ניס וואָס בערעכטיגט צו וואוינען אין גע־וויסע פּלעצער, זיך צו בעשעפטיגען מיט אַ געוויסער זאַך א. ד. ג.

legit'imatist *n.* (לי־דזשיט׳־אי־מע־טיסט) ז. *legitimist*

leg'itime *n.* (לעדזש׳־אי־טים) דער טייל פון בעוועגליכען אייגענטום וואָס מען קען ניט אַוועקשענקען אָדער אַבזאָגען בצוואה צו פרעמדע, נאָר זיי מוזען בלייבען פאַר די קינדער.

legitimisa'tion *n.* (לי־דזשיט־אי־מי־זיי׳־שאַן) ז. *legitimation*

legit'imise *v.* (לי־דזשיט׳־אי־מאַיז) ז. *legitimize*

legit'imism *n.* (לי־דזשיט׳־אי־מיזם) לעגיטימיזם, אַנהענגערשאַפט פון געזעצ־ליכער רעגירונגס־מאַכט אָדער פון גע־זעצליכער ערבשאַפט; די בעהויפּטונג, אַז די רעכטע פון זעלבסטהערשער קומען פון גאָט און אַז קעניגליכע הערשאַפט דאַרף איבערגעהן בירושה פון דור צו דור.

legit'imist *n.* (לי־דזשיט׳־אי־מיסט) אַ לעגיטימיסט, אַן אַנהענגער פון געזעצ־ליכקייט, איינער וואָס גלויבט אין דעם געטליכען רעכט פון קעניגע אויף דעם טהראָן. ז. *legitimism*

Legit'imist *n.* (לי־דזשיט׳־אי־מיסט) אַ לעגיטימיסט [אין פראַנקרייך — אַן אַנהענגער פון די פּרעטענדענטען אויף׳ן פראַנצויזישען טהראָן, וואָס שטאַמען פון דעם קעניג לואיס דעם 14טען; אין שפּאַ־ניען — אַ קאַרליסט. ז. *Carlist*].

legitimis'tic *a.* (לי־דזשיט־אי־מיס׳־טיק) לעגיטימיסטיש. ז. *legitimism*

legitimiza'tion *n.* (לי־דזשיט־אי־מי־זיי׳־שאַן) ז. *legitimation*

legit'imize *v.* (לי־דזשיט׳־אי־מאַיז) מאַכען געזעצליך, געזעצמעסיג אָדער רעכטמעסיג; לעגיטימירען [ערקלערען פאַר געזעצליך אַן אונגעזעצליך קינד].

leg'less *a.* (לעג׳־לעס) אָהן פיס.

leg'let *n.* (לעג׳־לעט) אַ רינג אַלס ציע־רונג אויף׳ן פוס. ז. *anklet*

leg'-lock *n.* (לעג׳־לאָק) אַ פענטע, פוס־קאַנדאַלען.

leg'-rest *n.* (לעג׳־רעסט) עטוואָס און־טערצוהאַלטען די פיס; אַ ווייך בעשלאָ־גען ברעטעל אָדער קישעלע אונטערצו־האַלטען די פיס.

leg'-stretch'er *n.* (לעג׳־סטרעטש׳־ער) אַ טרונק בראַנפען.

leg'ume *n.* (לעג׳־יום) שויטען־פּרוכט [וואָס וואַקסט אין סטרוטשקעס]; אַר־בעס, באָב.

legu'men *n.* (לי־גיו׳־מען) ז. *legume*

legu'minar *a.* (לי־גיו׳־מי־נאַר) עהנ־ליך צו שויטען אָדער סטרוטשקעס־פּרוכט [ווי למשל, באָב]; וואָס איז שייך צו באָב און עהנליכע פּלאַנצען.

legu'miniform *a.* (לעג־יו׳־מין־אי־פאָרם) עהנליך צו שויטען אָדער סטרוטש־קעס־פּרוכט [ווי באָב, למשל].

legu'minose *a.* (לי־גיו׳־מי־נאָוס) ז. *leguminous*

legu'minous *a.* (לי־גיו׳־מי־נאַס) וואָס האָט שויטען אָדער סטרוטשקעס [ווי אַר־בעס, למשל].

Leibnit'zian *a. and n.* (לאַיב־ניט׳־זי־ען) וואָס איז שייך צו דעם דייטשען פילאָזאָף און מאַטעמאַטיקער גאָטפריעד ווילהעלם לייבניץ [געבאָרען אין 1646, געשטאָרבען אין 1716]; אַן אַנהענגער פון לייבניץ.

Leibnit'zianism *n.* (לאַיב־ניט׳־זי־ען־איזם) די פּרינציפּען פון לייבניצעס פילאָזאָפיע.

leipo'a *n.* (לאַי־פּאָו׳־אַ) דער אויסטראַ־לישער פּאַזאַן [אַ גרויסער אויסטראַלי־שער פויגעל].

Leipoa

lei'surable *a.* (ליע׳־זשור־עבל) וואָס איז ניט פערנומען, וואָס איז פריי.

lei'surably *adv.* (ליע׳־זשור־ע־בלי) פריי, ניט פערנומען.

lei'sure *n. and a.* (ליע׳־זשור) 1. פרייע צייט, לעדיגע צייט; 2. פריי, ניט בע־שעפטיגט.

1. He is a man of leisure. 2. He is at leisure evenings.

lei'sured *a.* (ליע׳־זשורד) לעדיג, ניט בעשעפטיגט.

lei'surely *a. and adv.* (ליע׳־זשור־לי) אין פרייער צייט; ניט געאײַלט, בעדאַכט, לאַנגזאַם.

They walked and talked **leisurely**.

le'man *n.* (לי׳־מען) אַ געליעבטער, אַ געליעבטע; קרויז, הארץ.

lem'ing *n.* (לעמ׳־אינג) ז. *lemming*

lem'ma *n.* (לעמ׳־ע) אַ לעמאַ, אַ זאַץ וואָס אויף איהם איז אויפגעבויט דער לאָגישער שלוס; די טהעמאַ, דער ענין; אין מאַטעמאַטיק — אַ הילפס־זאַץ, וואָס דיענט צו בעווייזען דעם הויפּט־זאַץ.

lem'ming *n.* (לעמ׳־אינג) דער לעמינג אָדער די סיבירער מויז [אַ קליין חיה׳לע וואָס געפינט זיך אין די קעלטערע גע־גענדען פון אייראָפּאַ].

Lemming

lem'on *n. and a.* (לעמ׳־אָן) אַ לימאָנע, אַ ציטראָן; וואָס איז צוגעריכט מיט ציט־ראָן, וואָס האָט אַ ציטראָן־געשמאַק; פון אַ ציטראָן־קאָליר.

lem'on ac'id (לעמ׳־אָן עס׳־איד) ציטראָן־זויערע.

lemonade' *n.* (לעמ־אָ־נייד׳) לימאָנאַד.

lem'on-col'or *n.* (לעמ׳־אָן־קאָל׳־אָר) ציטראָן־קאָליר.

lem'on-col'ored *a.* (לעמ׳־אָן־קאָל׳־אָרד) פון ציטראָן־קאָליר.

lem'on-drop *n.* (לעמ׳־אָן־דראָפּ) אַ ציטראָן־קאַנפעקט [קאַנפעקטען, וועלכע זיינען צוגעריכט מיט דעם זאַפט פון ציט־ראָנען].

lem'on-grass *n.* (לעמ׳־אָן־גראַס) מעל־היי [אַ אָסט־אינדיש גראָז וואָס ווערט בענוצט אַלס טהעע].

lem'on-juice *n.* (לעמ׳־אָן־דזשוס) ציטראָן־זאַפט.

lem'on-squee'zer *n.* (לעמ׳־אָן־סקוויז׳־ער) אַ ציטראָן־פּרעסער [אַ מאַ־

שינקע אויסצופרעסען דעם זאפט פון ציט-רענען].

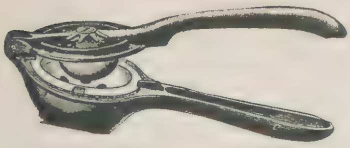

Lemon-squeezer

Le'mur *n.* (לי'-מויר) דער מין לעמורען אדער האלב-אפען [חיות וואס זיינען עהנליך צו אפען, מיט א לאנגען עק און מיט שארפע שפיציגע ציינער. געפינען זיך אין אסט-אינדיען און אפריקא].

Lemur

lem'ures *n.* (לעמ'-יו-ריז) ביי די אלטע רוימער — די נשמות פון געשטארבענע, וועלכע פערוואנדלען זיך אין בייזע רוחות און פערפאלגען די מענשען.

lend *v.* (לענד) 1. לייהען אדער בארגען אימעצען; מאכען הלוואות; 2. געבען, לייסטען [הילף, שטיצע א. ד. ג.].

2. Lend a hand to the helpless.

len'dable *a.* (לענ'-דעבל) וואס מען קען פערלייהען.

lend a hand (לענד ע הענד) אונטערהעלפען; העלפען, שטיצען.

lend aid (לענד אייד) געבען הילף.

lend an ear (לענד ען איער) צוהערען.

len'der *n.* (לענ'-דער) איינער וואס פערלייהט געלד, א מלוה.

len'ding *n.* (לענ'-דינג) א געליהענע אדער געבארגטע זאך; א הלוואה; דאס לייהען.

le'ne *a. and n.* (לי'-ני) גלאט, זאנפט, ניט הויכענד [וועגען דער אויסשפראכע פון געוויסע בוכשטאבען]; א בוכשטאב וועלכער ווערט זאנפט און ניט הויכענד אויסגעשפראכען [ווי ק, פּ, ט]; דאס זאנפטע אטהעמען.

length *n.* (לענגטה) 1. לענג; 2. ווייטקייט, א מרחק; א שטח.

2. We walked the length of two miles.

leng'then *v.* (לענג'טהען) מאכען לענגער, פערלענגערען; אויסציהען; לענגער ווערען.

leng'thily *adv.* (לענג'-טהי-לי) אויסגעצויגען אין דער לענג; גאנץ לאנג.

leng'thiness *n.* (לענג'-טהי-נעס) לאנגקייט; דאס זיין לאנג, אויסגעצויגענקייט.

length of days (לענגטה אוו דייז) אריכת ימים; לאנג לעבען.

length'ways *adv.* (לענגטה'-הוועיז) ז. *lengthwise*

length'wise *adv.* (לענגטה'-הוואיז) אין דער לענג.

Arrange the tables lengthwise.

leng'thy *a.* (לענג'-טהי) לאנג; זעהר לאנג; פאנאנדערגעצויגען, לאנגווייליג.

The preacher delivered a lengthy sermon.

le'nience *n.* (לי'-ניענס) ז. *leniency*

le'niency *n.* (לי'-ניענ-סי) מילדקייט, לינדקייט.

The judge showed leniency in imposing the sentence upon the prisoner.

le'nient *a.* (לי'-ניענט) מילד, לינד; ניט שטרענג, גוטהארציג.

le'niently *adv.* (לי'-ניענט-לי) אויף א מילדען אדער לינדען אופן.

len'ify *v.* (לענ'-אי-פאי) מילדערען, לינדערען.

len'itive *a. and n.* (לענ'-אי-טיוו) מילדערענד, לינדערענד; א מעדיצין וואס מילדערט אדער לינדערט די שמערצען.

len'itiveness *n.* (לענ'-אי-טיוו-נעס) דאס זיין מילדערענד. ז. *lenitive*

len'ity *n.* (לענ'-אי-טי) מילדקייט, ווייכקייט, זאנפטקייט.

lens *n.* (לענז) א לינז [א שטיקעל גלאז אדער אנדער דורכזיכטיגעס מאטעריאל וואס איז בעגרענצט פון צוויי געבויגענע פלעכען אדער פון איין געבויגענער און איין גראדער פלעכע וואס האט דעם צוועק צו קאנצענטרירען ליכט-שטראהלען אדער זיי פאנאנדערצושפרייטען, ווי די גלעזער פון שפּאקטיוועז, ברילען, ברען-גלעזער א. ד. ג.]; די קריסטאל-לינז פון אויג.

Lenses

lent (לענט) געליהען, אוועקגעליהען. ז. *lend*

lent *a.* (לענט) אין מוזיק — לאנגזאם.

Lent *n.* (לענט) די פאסט-צייט [ביי קריסטען], וועלכע דויערט 40 טעג פאר זייער פסח.

lentan'do *adv.* (לענ-טענ'-דא) אין מוזיק — פערצעגערענדיג, פערלאנגזאמערענדיג.

len'ten *a.* (לענ'-טען) וואס געהערט צו דער קריסטליכער פאסט-צייט; בענוצט אין פאסט-צייט; ארעם, איינפאך, קלאגענדיג.

len'ten fare (לענ'-טען פעהר) א הונגער-מאהלצייט.

len'ten feast (לענ'-טען פיעסט) ז. *lenten fare*

lentic'ula *n.* (לענ-טיק'-יו-לא) א קליינע לינז; א פלעק [אויף פלאנצען].

lentic'ular *a.* (לענ-טיק'-יו-לאר) לינזען-ארטיג, ווי א לינז.

lentic'ularly *adv.* (לענ-טיק'-יו-לאר-לי) אויף א לינזען-ארטיגען אופן; מיט דער עהנליכקייט צו א לינז.

len'tiform *a.* (לענ'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון א לינז.

lentig'erous *a.* (לענ-טידזש'-ע-ראס) וואס האט א קריסטאל-לינז [ווי דאס אויג].

lentig'inose *a.* (לענ-טידזש'-אי-נאוס) געשפרענקעלט, געפלעקט [וועגען פלאנצען].

lentig'inous *a.* (לענ-טידזש'-אי-נאס) ז. *lentiginose*

lenti'go *n.* (לענ-טאי'-גאו) א זומער-שפרענקעל.

Lenti'go *n.* (לענ-טאי'-גאו) א געווייסער מין מאלוסקעלען.

len'til *n.* (לענ'-טיל) די לינזען-פלאנצע; א לינז; אזא לינזען-פערמיג געזעל אין אן אפאראט צום דיסטילירען אלקאהאל.

lentis'cus *n.* (לענ-טיס'-קאס) דער מאסטיק-בוים אדער פיסטאציען-בוים. ז. *mastic*

len'tisk *n.* (לענ'-טיסק) ז. *lentiscus*

lenti'tis *n.* (לענ-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער קריסטאל-לינז פון אויג.

len'to *a. and adv.* (לענ'-טאו) אין מוזיק — לאנגזאם, אויף א לאנגזאמען אופן.

len'toid *a.* (לענ'-טאיד) וואס האט די פארם פון א לינז.

len'tor *n.* (לענ'-טאר) קלעפּיגקייט; לאנגזאמקייט.

len'tous *a.* (לענ'-טאס) קלעפּעדיג.

l'envoi' *n.* (לאנ-וואוא) א שלום-שורה פון א פאעמע; א נאך-שריפט [א קליינע צוגאבע] צו א ליטעראַרישער שריפט אדער אויפזאץ.

l'envoy' *n.* (לאנ-וואוא') ז. *l'envoi*

Le'o *n.* (לי'-או) דער שטערן-בילד לייב [מזל אריה].

le'onine *a.* (לי'-א-נין) 1. לייביש, ווי א לייב; 2. וואס בעשטעהט פון א לעאנינישען פערז [א לאטיינישער פערז, וואס דער מיטען פון דער שורה גראמט זיך מיט איהר ענד].

1. He was full of leonine courage.

le'oninely *adv.* (לי'-א-נינ-לי) אזוי ווי א לייב.

leop'ard *n.* (לעפ'-ארד) א לעמפערט.

Leopard

lep'er *n.* (לעפ'-ער) א קרעציגער, א מצורע.

lep'erous *a.* (לעפ'-ער-אס) קרעציג, מצורע'דיג.

lep'id *a.* (לעפ'-איד) פרעהליך, מונטער, וויציג.

lep'idolite *n.* (לעפ'-אי-דא-לאיט) דער לעפּידאליט [א מין שטיין].

lepidop'ter *n.* (לעפ-אי-דאפ'-טער) א שמעטערלינג מיט שופּען-פליגעלעך.

Lepidop'tera *n.* (לעפ-אי-דאפ'-טע-רא) דער מין שמעטערלינגען וואס האבען שופען-פליגעלעך.

lepidop'teran *a. and n.* (לעפ-אי-דאפ'-טע-רען) וואס האט שופען-פליגעלעך; א שמעטערלינג מיט שופען-פליגעלעך.

lepidop'terous *a.* (לעפ-אי-דאפ'-טע-ראס) וואס האט שופען-פליגעלעך [וועגען געוויסע אינזעקטען].

lep'idote *a.* (לעפ'-אי-דאוט) שופּיג, בעדעקט מיט שופען [וועגען פלאנצען].

lep'idoted *a.* (לעפ'-אי-דאו-טעד) ז. *lepidote*

lep'oriform *a.* (לעפ'-א-רי-פארם) וואס האט די פארם פון א האז.

lep'orine *a.* (לעפ'-א-רין) וואס איז שייך צו א האז; האזען-ארטיג.

lep'ra *n.* (לעפ'-רא) לעפרא, קרעץ, צרעת.

lep'ric *a.* (לעפ'-ריק) קרעציג ; וואס איז שייך צו קרעץ אדער צרעת.

leprol'ogy *n.* (לעפ-ראל'-א-דזשי) לעפראלאגיע, דער טייל פון דער מעדיצין וואס פערנעהמט זיך מיט קרעץ [צרעת].

lep'rosery *n.* (לעפ'-רא-סע-רי) א שפיטאל פאר לעפרא-קראנקע [מצורעים].

lepros'ity *n.* (לעפ-ראס'-אי-טי) קרעציגקייט.

lep'rosy *n.* (לעפ'-רא-סי) לעפרא, קרעץ, צרעת.

lep'rous *a.* (לעפ'-ראס) קרעציג, מצורע'דיג.

lep'rousness *n.* (לעפ'-ראס-נעס) צרעת, קרעציגקייט.

lep'tiform *a.* (לעפ'-טי-פארם) דין, שמאל, ווארים-עהנליך.

leptodac'tyl *a. and n.* (לעפ-טא-דעק'-טיל) וואס האט דינע, בויגיגע פוס-פינגער ; א פויגעל אדער חיה מיט דינע, בויגיגע פוס-פינגער.

leptol'ogy *n.* (לעפ-טאל'-א-דזשי) דאס אריינלאזען זיך אין גענויע און לאנגווייליגע איינצעלהייטען.

le'rot *n.* (ליע'-ראט) די גארטען-שלאף-מויז אדער וועווערקע-מויז. ז. *dormouse*

lese'-maj'esty *n.* (ליז'-מעדזש'-עס-טי) מאיעסטעטס-בעליידיגונג; א שטאאטס-פערראטה.

le'sion *n.* (לי'-זשאן) א פערוואונדונג, א קערפערליכע צושעדיגונג ; א וואונד.

less *a. and adv.* (לעס) קלענער ; ווע-ניגער, מינדער ; אין א קלענערען גראד.

lessee' *n.* (לע-סיע') א פאכטער, אן ארענדאטאר [איינער וואס דינגט א מאיאנטעק, א הויז א. ד. ג., ווערט הויפטזעכליך געברויכט אלס יורידישער אויסדרוק].

less'en *v.* (לעסן) מאכען ווינציגער ; פערקלענערען, מאכען קלענער ; פערמינדערען ; ערנידריגען ; ווערען קלענער, אויסזעהן קלענער ; ווערען ווינציגער ; פערמינדערט ווערען.

lesse'ning *n.* (לעס'-נינג) פערקלענערונג ; פערמינדערונג.

less'er *a.* (לעס'-ער) ווענינער, קלענער, מינדער.

God made the **lesser** light to rule the night.

les'ses *n.* (לעס'-עז) מיסט, צאה פון ווילדע חיות.

les'son *n. and v.* (לעסן) 1. א לעהרשטונדע, אן אוראק, א לעקציע, אן אונטערריכט ; א פארלעזונג ; 2. די טעקסטען פון היילינע שריפטען, וואס ווערען געלעזען אין קירך אין דער צייט פון גאטעס-דיענסט ; א לעהרע, א מוסר השכל; 3. א פארציע, א פסק ; 4. געבען א לעקציע ; אונטערריכטען.

1. The boy is studying his **lessons**. 3. This experience will be a **lesson** to you.

les'sor *n.* (לעס'-אר) א פערפאכטער, א פערדינגער [איינער וואס פערדינגט ערד, א הויז, א גוט א. ד. ג. אין ארענדע. ווערט הויפטזעכליך געברויכט אלס יורידישער אויסדרוק].

lest *c.* (לעסט) כדי ניט ; אויס מורא אז ; דערמיט עס זאל ניט.

Take heed **lest** you fall.

let *v. and n.* (לעט) לאזען, ערלויבען ; פערפאכטען, פערדינגען ; זיין פערדונגען, זיין פערפאכטעט ; הינדערען, שטערען, אבהאלטען; א הינדערניס, אן אבהאלט.

let'-alone' *a.* (לעט'-ע-לאון') פאסיוו, אונטהעטיג.

A **let-alone** policy is often very effective.

let alone' (לעט ע-לאון') 1. שוין ניט רעדענדיג ; 2. לאזען צו רוה.

1. I would not do it for my father, **let alone** a stranger. 2. She wished to be **let alone**.

let be (לעט בי) לאזען צורוה.

let blood (לעט בלאד) לאזען אן אדער, בלוט לאזען.

letch *v. and n.* (לעטש) ז. *leach*

letch'y *a.* (לעטש'-אי) ז. *leachy*

let down (לעט דאון) אראבלאזען, ארונטערלאזען.

let drive (לעט דראיוו) אריינפאהרען אין צורה, דערלאנגען א רייב.

let fall (לעט פאהל) ווארפען, אריינווארפען ; אראבלאזען ; לאזען אראבהענגען ; לאזען אנטלויפען ; לאזען פאלען א בעמערקונג, ארויסרעדען צופעליג.

let fly (לעט פלאי) א ווארף טהאן, שלייַדערען.

let go (לעט גאו) ארויסלאזען, פריילאזען; דורכלאזען אונבעמערקט.

let go amain' (לעט גאו ע-מיין') לאזט שנעל אראב, לאזט די זעגעל אראב.

le'thal *a.* (לי'-טהעל) וואס קען טויטען, טויטליך.

lethar'gic *a.* (לי-טהאר'-דזשיק) לעטארגיש, אנגעגריפען פון לעטארגיע [הינהערפלעט]; פערשלאפען, אפאטיש, אונעמפפינדליך.

lethar'gical *a.* (לי-טהאר'-דזשי-קעל) ז. *lethargic*

lethar'gically *adv.* (לי-טהאר'-דזשי-קעל-אי) אויף א לעטארגישען אופן ; אזוי ווי אין הינהערפלעט.

lethar'gicalness *n.* (לי-טהאר'-דזשי-קעל-נעס) דאס זיין לעטארגיש, דאס זיין אין הינהערפלעט.

lethar'gicness *n.* (לי-טהאר'-דזשיק-נעס) ז. *lethargicalness*

leth'argise *v.* (לעטה'-אר-דזשאיז) ז. *lethargize*

leth'argize *v.* (לעטה'-אר-דזשאיז) אריינווארפען אין א הינהערפלעט, איינשלעפערען אין א לעטארגישען שלאף ; בעטויבען.

leth'argy *n.* (לעטה'-אר-דזשי) לעטארגישער שלאף, הינהערפלעט; בעטויבטקייט; אונעמפפינדליכקייט.

Le'the *n.* (לי'-טהי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער טייך לעטהע, דער טייך פון פערגעסענהייט [א טייך וואס זיין וואסער, ווען מען האט עס געטרונקען, פלעגט מאכען פערגעסען אלץ וואס עס איז געוועזען]; פערגעסענהייט.

Lethe'an *a.* (לי-טהי'-ען) פון'ם טייך לעטהע ; וואס מאכט פערגעסען אלץ. ז. *Lethe*

let her rip (לעט הויר ריפ) לאז עס לויפען, זאל עס געהן ווי עס געהט.

lethif'erous *a.* (לי-טהיפ'-ע-ראס) טויטליך, וואס ברייננט טויט.

let in (לעט אין) אריינלאזען ; אריינשווינדלען, בעטריגען.

let in'to (לעט אינ'-טו) פערטרויען.

He was **let into** the secret.

let loose (לעט לוהס) פריילאזען, אבבינדען.

let off (לעט אף) 1. אבלאזען, פריילאזען ; 2. אויסשיסען [פייערווערק]; ארויסלאזען [דאמפף].

1. He was **let off** with a warning. 2. The engine **lets off** steam.

let'-off *n.* (לעט'-אף) אן ארויסלאז, אן אויסגאנג ; א פרעהליכע הוליאנקע.

let on (לעט אן) 1. צוגעבען [אז עס איז אזוי]; 2. אויסזאגען.

2. You must not **let on** that I am coming.

let out (לעט אוט) ארויסלאזען ; בעפרייען ; פערדינגען, אבגיבען אין ארענדע ; אויספלוידערען, אויסדערצעהלען ; שלאגען רעכטס און לינקס ; פאנאנדערלאזען א נאהט אדער פאלד ; איינציהען א נאהט; בעזייטיגען א פאלד.

let slide (לעט סלאיד) ניט נעהמען אין אנבעטראכט, ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט, לאזען עס געהן ווי עס געהט ; לאזען לויפען, לאזען אנטרונען ווערען.

let slip (לעט סליפ) לאזען זיך ארויסגליטשען אדער ארויסדרעהען ; ארויסלאזען פון דער האנד [א געלעגענהייט].

You must not **let** this opportunity **slip** by.

let's see (לעטס סיע) לאמיר בעטראכטען [א פערקירצונג פון *let us see*].

Lett *n.* (לעט) א לעט [א מיטגליעד פון לעטישען פאלק, וואס געפינט זיך אין די באלטישע פראווינצען [קורלאנד און ליפלאנד] און צום טייל אין וויטעבסקער און מאהילעווער גובערניעס פון רוסלאנד].

let'ter *n. and v.* (לעט'-ער) א בוכשטאב, אן אות ; טיפאגראפישע שריפט ; דער בוכשטעבליכער זין, די ווערטערליכע בעדייטונג, פשט ; א בריעף ; פאלמאכט ; אפיציעלער דאקומענט וואס גיט בעשטימטע רעכטע אדער פריווילעגיעס ; איינער וואס לאזט אדער ערלויבט ; איינגראווירען אדער איינקריצען בוכשטאבען ; איינדריקען אדער אבשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך.

let'ter-bal'ance *n.* (לעט'-ער-בעל'-ענס) א בריעף-וואג [א וואג צום וועגען שריפט-זאכען אדער דרוק-זאכען, וועלכע דארפען געשיקט ווערען פער פאסט].

let'ter-board *n.* (לעט'-ער-באורד) דאס זאץ-ברעט [אזא ברעט אין א דרוקעריי, אויף וועלכען עס ווערט געשטעלט שריפט-זאץ, וועלכע מען דארף פאנאנדערווארפען]; א ברעט אויף א וואגאן מיט אן אויפשריפט [פון דעם נאמען פון דער אייזענבאהן-ליניע א. ז. וו.].

let'ter-book *n.* (לעט'-ער-בוק) אזא בוך אין וועלכען עס ווערען געהאלטען בריעף אדער קאפיעס פון בריעף.

let'ter-bound *a.* (לעט'-ער-באונד) געבונדען צום בוכשטאב [וואס האלט זיך בלויז ביי דעם בוכשטאב פון געזעץ, טעקסט א. ד. ג., אבער ניט ביי דעם גייסט אין וועלכען זיי זיינען געשריבען געווארען].

let'ter-box *n.* (לעט'-ער-באקס) א בריעף-קאסטען.

let'ter-car'rier *n.* (לעט'-ער-קער'-אי-ער) א בריעף-טרעגער, א פאסטאליאן.

let'ter-case *n.* (לעט'-ער-קיים) א פארטפעל וואו מען האלט בריעף ; א שריפט-קאסטען [אין א דרוקעריי].

let'ter-clip *n.* (לעט'-ער-קליפ) א פאפיער-קלאמער [אזא קלאמער צום פעסטהאלטען פאפיערען]. ז. *clip*

let'ter-cut'ter *n.* (לעט'-ער-קאט'-ער) א שריפט-שניידער, איינער וואס שניידט אדער קריצט איין בוכשטאבען.

let'tered *a.* (לעט'-ערד) ליטעראריש געבילדעט, וויסענשאפטליך געבילדעט ; מיט איינגעדריקטע בוכשטאבען [אויף'ן רוקען אדער טאוועל פון א בוך]; בעשפרענקעלט ווי מיט בוכשטאבען [וועגען חיות אדער פלאנצען].

let'terer *n.* (לעט'-ער-ער) איינער וואס

מאכט די אויפשריפטען אויף צייכנונגען; איינער וואס שרייבט איין אדער קריצט איין בוכשטאבען.

let'ter-file *n.* (לעט'-ער-פאיל) א בריעף-האלטער, א בריעף-קלאמער; א פארטפעל צו האלטען בריעף.

let'ter-foun'der *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דער) א שריפט-גיסער.

let'ter-foun'ding *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דינג) דאס גיסען שריפט, שריפט-גיסעריי.

let'ter-foun'dry *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דרי) א שריפט-גיסעריי.

let'ter-head *n.* (לעט'-ער-העד) א בריעף-בלאנק פון א פערזאן אדער פירמע [בריעף-פאפיער וואס פון אויבען איז אבגעדרוקט דער נאמען פון א פירמע אדער פערזאן]; דער גערדרוקטער נאמען פון א פירמע אדער פערזאן און דער אדרעס אויף א בריעף-בלאנק.

let'ter-head'ing *n.* (לעט'-ער-העד'-אינג) דער געדרוקטער נאמען און אדרעס פון א פערזאן אדער פירמע אויף א בריעף-בלאנק.

let'tering *n.* (לעט'-ער-אינג) דאס מא-כען אויפשריפטען אויף צייכנונגען א. ד. ג.; דאס אויסדריקען בוכשטאבען אויף'ן רוקען פון א בוך; אן אויפשריפט.

let'tering-box *n.* (לעט'-ער-אינג-באקס) א קליין קעסטעל, וואו איינבינדער [בוך-בינדער] האלטען די בוכשטאבען, וועלכע זיי בענוצען צום אבשטעמפלען די נעמען פון די ביכער.

let'terize *v.* (לעט'-ער-איז) שרייבען בריעף.

let'terless *a.* (לעט'-ער-לעס) אונווי-סענד, ניט געלערנט.

let'ter-lock *n.* (לעט'-ער-לאק) א בוכ-שטאבען-שלאס [א שלאס מיט אנגעצייכנעטע בוכשטאבען, וועלכער עפענט זיך און פערשליסט זיך נור דאן, ווען די בוכשטאבען זיינען אויף א געוויסען אופן קאמבינירט איינע מיט די אנדערע].

let'ter mis'sive (לעט'-ער מיס'-איוו) א בריעף פון אן אפיציעלען כאראקטער, וואס ווערט געשיקט צו פערשיעדענע פער-זאנען וועגען אן אנגעלעגענהייט וואס איז צו זיי אלעמען שייך.

let'ter of accredita'tion (לעט'-ער אוו עק-רי-די-טיי'-שאן) א בעגלויבונגס-בריעף, א כתב הרשאה.

let'ter of advice' (לעט'-ער אוו עד-וואיס') א מיטטיילונגס-בריעף, א וויזע-בריעף [א מיטטיילונג וואס איין באנק מאכט צו דער צווייטער וועגען א געשיק-טער סומע געלד אויף אימעצענס נא-מען; די מיטטיילונג פון א שיף].

let'ter of allot'ment (לעט'-ער אוו ע-לאט'-מענט) ז. *allotment certificate*.

let'ter of attor'ney (לעט'-ער אוו ע-טויר'-ני) א שריפטליכע פאלמאכט וואס איין פערזאן גיט ארויס צו א צווייטער.

let'ter of condo'lence (לעט'-ער אוו קאנ-דאו'-לענס) א טרייסט-בריעף, א מיטליידס-בריעף [א בריעף אין וועל-כען עס ווערט אויסגעדריקט מיטלייד אדער מיטגעפיהל צו אן אבל].

let'ter of cre'dence (לעט'-ער אוו קרי'-דענס) א רעקאמענדאציאנס-בריעף.

let'ter of cred'it (לעט'-ער אוו קרעד'-איט) א קרעדיט-בריעף [א מיט-טיילונג וועגען דעם קרעדיט פון א פער-זאן].

let'ter-of'fice *n.* (לעט'-ער-אפ'-איס) א פאסט-קאנטאר.

let'ter of li'cense (לעט'-ער אוו לאי'-סענס) אן אבמאך צווישען א פער-ענגטען בעל-חוב און מלוים, אז מען זאל איהם פערלייכטערען די אבצאהלונג און איהם לאזען אוננעשטערט אנגעהן מיט זיינע געשעפטען.

let'ter of marque (לעט'-ער אוו מארק) אן ערלויבניש, וואס א רעגיערונג גיט ארויס צו איהרע בירגער, אז זיי מע-גען פערכאפען אויף'ן ים די שיפען אדער די סחורה פון די בירגער פון א פיינדלי-כען לאנד אין דער צייט פון קריעג.

let'ter-or'nament *n.* (לעט'-ער-אהר'-נע-מענט) אן ארנאמענט אין דער פארם פון בוכשטאבען.

let'ter-pa'per *n.* (לעט'-ער-פיי'-פער) בריעף-פאפיער, פאסט-פאפיער.

let'ter-press *n.* (לעט'-ער-פרעס) א קאפיר-פרעס [צו קאפירען בריעף].

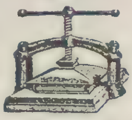
Letter-press

let'terpress *n. and a.* (לעט'-ער-פרעס) ווערטער גערדרוקט מיט א דרוק-מאשין; דער געדרוקטער טעקסט [צו אילוסטראציאנען]; וואס איז שייך צו דרוקעריי פון בוכשטאבען.

let'ter-proud *a.* (לעט'-ער-פראוד) וואס שטאלצירט מיט זיין בילדונג אדער געלערענטקייט.

let'ter-rack *n.* (לעט'-ער-רעק) א בריעף-האלטער [א קעסטעל אדער גע-שטעל פאר בריעף]; א געשטעל מיט פא-ליצעס צו האלטען דרוק-שריפט פון האלץ.

let'ters *n.* (לעט'-ערז) ווי-ליטעראטור; סען; געלעהרזאמקייט; בריעף; בוכשטאבען.

let'ters avoc'atory (לעט'-ערז ע-וואק'-ע-טא-רי) די בריעף פון א רע-גיערונג, דורך וועלכע עס ווערען גערו-פען אהיים איהרע בירגער, וועלכע געפי-נען זיך אין א לאנד מיט וועמען זי פיהרט קריעג.

let'ter-scale *n.* (לעט'-ער-סקייל) ז. *letter-balance*.

let'ters clause (לעט'-ערז קלאהז) אין דער ענגלישער יוריספרודענץ — בריעף אין דעם נאמען פון קעניג, פערזיגעלט מיט דעם קעניגליכען זיעגעל.

let'ters close (לעט'-ערז קלאוס) ז. *letters clause*.

let'ters pat'ent (לעט'-ערז פעט'-ענט) א פאטענט-פאפיער [א פאפיער וואס ווערט ארויסגעגעבען פון דער רעגיע-רונג צו אן ערפינדער, אז קיין אנדערער טאר זיך אהן זיין רשות ניט בענוצען מיט זיין ערפינדונג].

let'ters rog'atory (לעט'-ערז ראג'-איי-טא-רי) א בריעף וואס א געריכט פון איין לאנד שיקט צו א געריכט פון א צווייטען לאנד, דאס וועגען א געוויסער קלאגע איז נויטיג ארויסצורופען עדות, וועלכע געפינען זיך אין דער צייט אין יענעם לאנד און אז דאס דארטיגע גע-ריכט זאל אויסהערען זייערע בעווייזע.

let'ter-stamp *n.* (לעט'-ער-סטעמפ) א בריעף-מארקע; א שטעמפעל פון א פאסט-קאנטאר צו שטעמפלען בריעף.

let'ter testamen'tary (לעט'-ער טעס-טע-מענ'-טע-רי) דאס געריכטס-פא-פיער, וואס בעפאלמעכטיגט דעם אפעקון צו פערוואלטען איבער דעם אייגענטום פון די יורשים.

let'ter-wood *n.* (לעט'-ער-הוואוד) מוסקאט-האלץ [אזא זארט זיד-אמעריקא-ניש האלץ פון ברוינעם קאליר מיט שוואר-צע פלעקען, וואס צייכענט זיך אויס מיט זיין הארטקייט].

let'ter-wri'ter *n.* (לעט'-ער-ראי'-טער) א בריעף-שרייבער; א בריעפען-שטעלער.

let the cat out of the bag (לעט טהי קעט אוט אוו טהי בעג) ארויסלא-זען די קאץ פון זאק [אויסזאגען א סוד].

Let'tic *a. and n.* (לעט'-איק) ז. *Lettish*.

let'ting *n.* (לעט'-אינג) דאס פערדינגען.

Let'tish *a. and n.* (לעט'-איש) לעטיש, וואס איז שייך צו די לעטען; די לעטי-שע שפראך. ז. *Lett*.

let'tuce *n.* (לעט'-איס) דער געוועהנ-ליכער סאלאט.

let'tuce-bird *n.* (לעט'-איס-בוירד) דער אמעריקאנער גאלדפינק [אזא פויגעל]. ז. *goldfinch*.

let'-up *n.* (לעט'-אפ) א פויזע, אן אב-שטעל.

Don't have a **let-up** in the work.

let up (לעט אפ) 1. אויפהערען, נאכלאזען; 2. אבלאזען, בעפרייען; 3. פערדינגען, פער-פאכטען, פערלייהען.

1. The enemy would not **let up** in its attacks on the fort.

let well enough' alone' (לעט וועל אי-נאפ' ע-לאון') טשעפע ניט, לאז עס צורוה.

Don't tempt faith, **let well enough alone.**

leuce'mia *n.* (ליו-סיע'-מי-א) א גע-פעהרליכע קראנקהייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס אין בלוט געפינען זיך צופיעל ווייסע בלוט-קייקעלעך.

leu'cin *n.* (ליו'-סין) דאס לייסין [א ווייסער כעמישער פולווער].

leu'cism *n.* (ליו'-סיזם) אזאלא-גיע — ווייסקייט דורך פעהלען אדער פער-לוסט פון קאליר.

leu'cite *n.* (ליו'-סאיט) דער ווייסער גראנאט [אזא מין מינעראל וואס גע-פינט זיך מייסטענס ביי די וואולקאנען, בעזאנדערס ביי דעם וועזוף אין איטא-ליען].

leu'cocyte *n.* (ליו'-קא-סאיט) א ווייס בלוט-קייקעלע [איינס פון די ווייסע קיי-קעלעך וואס געפינען זיך אין בלוט].

leucocyto'sis *n.* (ליו-קא-סאי-טאו'-סיס) א צייטווייליגער איבערפלוס פון ווייסע בלוט-קייקעלעך אין בלוט.

leucoder'mia *n.* (ליו-קא-דויר'-מי-א) א קראנקהאפטע קאלירלאזיגקייט פון דער הויט.

leuco'ma *n.* (ליו-קאו'-מא) א בעלם [אזא ווייס הייטעל אויף'ן אויג].

leucoph'ilous *a.* (ליו-קאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט ליכט.

leucorrhe'a *n.* (ליו-קא-רי'-א) אזא ווייסער אויספלוס ביי פרויען וואס קומט פון אן ענטצינדונג אין די געשלעכטליכע ארגאנען.

leu'coscope *n.* (ליו'-קא-סקאופ) אזא אפטישער אינסטרומענט וואס ווערט בע-נוצט אבצופראבירען די אויגען אויף פארבען-בלינדהייט.

leuco'sis *n.* (ליו-קאו'-סיס) בלייכקייט אדער בלאסקייט פון דער הויט; דאס ביל-דען זיך פון א בעלם אויף'ן אויג.

leucosper'mous *a.* (ליו-קא-ספויר'-מאס) וואס האט ווייסע פרוכט אדער ווייסע זאמען.

Levant' *n.* (לי-וועַנט') די לעוואנטע, דאס מזרח-לאנד [די לענדער צום מזרח-זייט פון איטאליען, ביים ברעג פון מי-טעללענדישען ים, איינשליסענדיג גרי-

כענלאנד און עגיפּטען]; די ברעג=געגענד און אינזלען פון קליין=אזיען און סיריען].

levant′ *n. and v.* (לי-וועגט′) דער מזרח=ווינד וואס בלאזט ביי די ברעגען פון מיטעללענדישען ים; א טייערער זארט מאראקא=לעדער; מאכען פליטה, אנטרונען ווערען.

levan′ter *n.* (לי-וועג′-טער) דער מזרח=ווינד וואס בלאזט ביי די ברעגען פון מיטעללענדישען ים; איינער וואס מאכט פליטה; א ויברח=מאכער; איינער וואס וועט זיך אויף פערד ביים וועט=לויפען און מאכט פליטה ניט בעצאהלענדיג דעם וועט.

Levan′tine *a. and n.* (לי-וועג′-טין) מזרח=לענדיש, אריענטאל, לעוואנטיש; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון לעוואנט אדער אריענט. ז. *Levant*

levan′tine *n.* (לי-וועג′-טין) לעוואנטין [אזא טייערער געקרעפּטער זיידען=שטאף].

leva′tor *n.* (לי-וויי′-טאר) א הויב=מוסקעל; א כירורגישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן איינגעדריקטען ארט פון שארבען [שיידעל].

levee′ *n. and v.* (לע-וויע′) דער פריה=מארגען=עמפּפאנג, די פריהמארגען=אוידיענץ [ביי א קעניג אדער אנדערע הויכגעשטעלטע פּערזאנען], די פריהמארגען=צוזאמענקונפט; א צוזאמענקונפט פון געסט; א דאמבע ביים ברעג פון א טייך צו פערהיטען פון א פערפלייצונג; א לאנדונגס=פּלאץ אדער האפען פאר שיפען; בויען א דאמבע ביים ברעג פון א טייך צו פערהיטען פון א פערפלייצונג.

lev′el *n., a., v. and adv.* (לעוו′-על) דאס ניוואָ, א האריזאנטאלע גלייכע פלעכע אדער שטח; אן אינסטרומענט צו מעסטען די האריזאנטאלקייט פון פלעכען, ווי א וואסער=וואג, א בליי=ריכט=שנור א. ד. ג.; די הויך פון עטוואס; א מדרגה; הויכקייט; א ריכט=שנור, א ציעל; האריזאנטאל; וואס האט א גראדע און גלייכמעסיגע פלעכע; וואס ליעגט האריזאנטאל; וואס איז אין דערזעלביגער ניווא אדער אין דעמזעלביגען שטח; וואס שטעהט אויף דערזעלביגער הויך אדער מדרגה; גלייך אין ראנג; גלייכמעסיג; גראד, גראד=ליניג; גלייכפּערטיג [עהרליך]; שכל′דיג, איבערלעגט; לאגיש; מאכען האריזאנטאל; מאכען פלאך און גלייכמעסיג; ברייגגען אין א האריזאנטאלער פלעכע; ריכטען אדער ציעלען גראד צו עטוואס; ציעלען; אראבזעצען אויף דער גלייכער מדרגה אדער אויף דעם גלייכען שטאנד; מאכען גלייך; מאכען פלאך; צופּאסען; אויסגלייכען; ניוועלירען [מעסטען די גלייכע הויכקייטען פון אן ארט מיט אן אינסטרומענט אום צו מאכען א פּלאן]; בענוצען א ניוועלירונגס=אינסטרומענט אויפצונעהמען א פּלאן; אין א גראדער ליניע; אויף א גלייכען אופן.

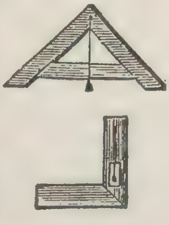

Levels

lev′el at (לעוו′-על עט) ציעלען [אין עפּעס].

Don't level your criticism at me. I am not to blame.

lev′eler *n.* (לעוו′-על-ער) איינער וואס גלייכט אוים, וואס מאכט גראד; אן אויסגלייכער; איינער וואס שטרעבט אויסצוגלייכען די פערשיעדענהייטען אין דער מענשליכער געזעלשאפט; אן איינשטעלשרויף [א שרויף אין דעם פוס פון א ביליארד=טיש אדער פון וועלכען עס איז אפּאראט איינצושטעלען איהם גראד]; איינער וואס גראבט אב די ערד צו מאכען גראד דעם פּלאץ.

Lev′eler *n.* (לעוו′-על-ער) א מיטגליעד פון דער גלייכהייטס=פּארטיי אין ענגלאנד ארום דעם יאהר 1647 [די פּארטיי האט געשטרעבט אבצושאפען די פערשיעדענע פּריווילעגיען=טיטולען און ראנגען פון איינצעלנע פּערזאנען און איינפיהרען גלייכהייט אין לאנד].

lev′eling *n.* (לעוו′-על-אינג) דאס גלייך מאכען; דאס ניוועלירען, דאס בעשטימען די הויכקייט פון פערשיעדענע פּונקטען אין א געגענד [ווי ביים בויען א באהן=ליניע].

lev′eling-in′strument *n.* (לעוו′-על-אינג-אינ′-סטרו-מענט) א ניוועליר=אינסטרומענט, א פעלדמעסטונגס=אינסטרומענט [אן אינסטרומענט צו מעסטען די הויכקייטען פון א געגענד. ער בעשטעהט הויפּטזעכליך פון א טעלעסקאפּ].

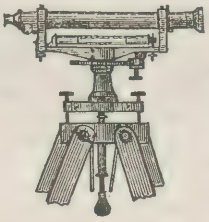

Leveling-instrument

lev′eling-machine′ *n.* (לעוו′-על-אינג-מע-שין′) א שוסטערשע מאשין צום אויסגלייכען דעם זויל [פּאדעשווע] פון א שוך און געבען איהם די ריכטיגע פארם.

lev′eling-pole *n.* (לעוו′-על-אינג-פּאול) ז. *leveling-staff*

lev′eling-rod *n.* (לעוו′-על-אינג-ראד) ז. *leveling-staff*

lev′eling-staff *n.* (לעוו′-על-אינג-סטעף) א ניוועליר=שטאב אדער א ציעל=שטאנג [אזא שטאנג איינגעטיילט אין גראדען וואס ווערט בענוצט ביים מעסטען די הויכקייטען פון א געגענד מיט א ניוועליר=אינסטרומענט].

Leveling-staff

lev′eller *n.* (לעוו′-על-ער) ז. *leveler*

lev′el line (לעוו′-על לאין) די וואסער=ליניע, דער וואסער=שטאנד [די ליניע ביז וואנען דאס וואסער דערגעהט].

lev′elling *n.* (לעוו′-על-אינג) ז. *leveling*

lev′elly *adv.* (לעוו′-על-אי) אויף א גראדען אופן; גלייך; גראד.

lev′elness *n.* (לעוו′-על-נעס) גלייכקייט; גראדקייט; די גלייכע הויך.

lev′el of the wa′ter (לעוו′-על אוו טהי הוואה′-טער) די אויבערפלעכע פון וואסער, דער וואסער=שפּיגעל.

lev′el-point *n.* (לעוו′-על-פּאינט) א בעשטימטער הויך=פּונקט, נאך וועלכען מען מעסט און מען פערגלייכט הויכקייטען [ווי דער וואסער=שפּיגעל פון ים, למשל].

lev′el to the ground (לעוו′-על טו טהי גראונד) אין גאנצען חרוב מאכען, ארונטעררייסען, פאנאנדערווארפען [א הויז] ביז דער ערד.

lev′er *n. and v.* (לעוו′-ער) א הויבעל, א הויבער, א הויב=שטאנג, א הויב=הענטעל; א הויב=געצייג; ארבייטען מיט א הויבעל אדער הויב=שטאנג.

lev′erage *n.* (לעוו′-ער-איידזש) הויבעל=קראפט, די קראפט וועלכע מען געווינט דורך דער בענוצונג פון א הויב=שטאנג; די ארבייט פון א הויבעל אדער הויב=שטאנג; פערמעהרטע אדער געשטיגענע קראפט.

lev′eret *n.* (לעוו′-ער-עט) א יונגער האז, א העזעלע.

lev′er of the first kind (לעוו′-ער אוו טהי פוירסט קאינד) דער צוויי=ארעמדיגער הויבעל [א הויבעל, וואו דער שטיץ=פונקט איז ניט ביים ברעג און דעריבער שטעלט מיט זיך פאר דער הויבעל ווי צוויי ארעמס (ווי דער באלאנס=שטאנג פון א וואג=שאל)].

lev′er of the sec′ond kind (לעוו′-ער אוו טהי סעק′-אנד קאינד) אן איינ=ארעמדיגער הויבעל, א הויבעל, וואו דער שטיץ=פונקט איז ביים סאמע ברעג [ווי דער שטאנג פון א פּומפּע].

lev′er-valve *n.* (לעוו′-ער-וועלוו) א זיכערהייטס=ווענטיל מיט א הויבעל [א ווענטיל אדער קלאפּאן וואס ווערט געהאלטען פערמאכט דורך דעם דרוק פון א געוויכט].

lev′iable *a.* (לעוו′-אי-עבל) וואס קען ארויפגעלעגט ווערען און געזאמעלט ווערען [ווי שטייער, אבצאהל א. ד. ג.]; וואס קען צונויפגערופען ווערען דורך צוואנג [ווי סאלדאטען].

levi′athan *n.* (לי-וואי′-ע-טהען) דער לויתן, אן אונגעהויער גרויסע ים=חיה [ווי א וואלפיש, למשל]; אן אונגעוועהנליך גרויסע זאך.

lev′igable *a.* (לעוו′-אי-געבל) וואס קען צוריבען ווערען אין דינעם פּולווער.

lev′igate *v. and a.* (לעוו′-אי-גייט) דין צורייבען, צופּולווערען; גלאט ווי פּאלירט [ווענען בלעטער, פּרוכט אדער זוימען].

leviga′tion *n.* (לעוו-אי-גיי′-שאן) צורייבונג, צופּולווערונג.

lev′irate *a.* (לעוו′-אי-רייט) וואס איז שייך צו לעוויראט אדער יבום [דער אלטער דין ביי די אידען און ביי די אנדערע אלטע פעלקער, אז ווען א מאן שטארבט און לאזט ניט קיין קינדער, מוז דער ברודער פון געשטארבענעם הייראטען מיט דער אלמנה, און די קינדער וואס וועלען געבארען ווערען, דארפען זיך רעכענען אלס קינדער פון דעם געשטארבענעם ברודער].

levirat′ic *a.* (לעוו-אי-רעט′-איק) וואס איז שייך צו לעוויראט אדער יבום. ז. *levirate*

levirat′ical *a.* (לעוו-אי-רעט′-אי-קעל) ז. *leviratic*

levira′tion *n.* (לעוו-אי-ריי′-שאן) דאס לעוויראט, די מצוה פון מיבם זיין.

lev′itate *v.* (לעוו′-אי-טייט) שוועבען, שווימען אין דער לופט; מאכען שוועבען אין דער לופט, מאכען לייכט.

levita′tion *n.* (לעוו-אי-טיי′-שאן) 1. דאס מאכען לייכט; לייכטקייט; 2. דאס מאכען שוועבענד אדער שווימענד אין דער לופטען.

2. Spiritualists claim to be able to practice levitation.

lev'itator *n.* (לעוו'-אי-טיי-טאר) א ספּיריטיסט וואס גלויבט אין דער פעהיגקייט צו שוועבען אדער מאכען שוועבען זאכען; א ספּיריטיסט וואס ציינגט קונצען, ווי זאכען שוועבען אין דער לופט.

Le'vite *n.* (לי'-וואיט) א לוי, א מיטגליעד פון שבט לוי; ביי די פּארצייטיגע קריסטען — אן אונטער=גלח.

Levit'ic *a.* (לי-וויט'-איק) ז. ***Levitical***

Levit'ical *a.* (לי-וויט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם ספר ויקרא [תורת כהנים]; וואס איז שייך צו די לויים.

Levit'ically *adv.* (לי-וויט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון די לויים; לויט די דינים פון תורת כהנים [ויקרא].

Levit'icus *n.* (לי-וויט'-אי-קאס) דער ספר ויקרא [תורת כהנים].

Le'vitism *n.* (לי'-וואיט-איזם) די אויפגאבען פון די לויים.

lev'ity *n.* (לעוו'-אי-טי) לייכטקייט; לייכטזיניגקייט, ניט=גענעצטקייט.

This matter can not be treated with **levity**.

lev'y *v. and n.* (לעוו'-אי) צונויפרופען אדער צונויפזאמלען מיליטער דורך א בעפעהל; ארויפלעגען אדער זאמלען דורך צוואנג [ווי שטייער, אבצאהלונג א. ד. ג.]; ברייננגען אין בעוועגונג; ברייננגען צו שטאנד; אנהויבען; ארויפלעגען אן ארעסט אויף גיטער אדער זיי פערנעהמען דורך א גענעצליכען בעפעהל אדער שריפט, כדי איינצומאהנען געלד ביים אייגענטימער; דאס ארויפלעגען אדער זאמלען דורך צוואנג [ווי שטייער, אבצאהלונג א. ד. ג.]; דאס צונויפרופען דורך א בעפעהל [ווי מיליטער]; דאס ארויפלעגען אן ארעסט אויף גיטער אדער זיי פערנעהמען דורך דער גענעצליכער מאכט, כדי איינצומאהנען געלד ביים אייגענטימער.

lev'y in kind (לעוו'-אי אין קאינד) אבצאהל מיט פּראדוקטען [אנשטאט געלד].

lev'y in mass (לעוו'-אי אין מעס) אלגעמיינע מיליטער=פפליכט [די פפליכט צו דיענען אין מיליטער וואס ווערט ארויפגעלעגט אין א לאנד אויף אלע בירגער, וועלכע זיינען פעהיג צו מיליטער=דיענסט].

lev'y on (לעוו'-אי אן) ארויפלעגען אן ארעסט אויף גיטער דורך דעם געזעץ, כדי איינצומאהנען געלד פון אייגענטימער.

lev'y war (לעוו'-אי הוואהר) אנהויבען א קריעג.

lewd *a.* (ליוד) תאוה'דיג, צולאזען, אויסגעלאסען.

lewd'ly *adv.* (ליוד'-לי) אויף א תאוה'דיגען אדער אויסגעלאסענעם אופן.

lewd'ness *n.* (ליוד'-נעס) צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט.

lew'is *n.* (ליו'-איס) א פארריכטונג איינצוקלאמערען א שטיין ביים אויפהויבען איהם מיט א הויב=מאשין.

lew'is-hole *n.* (ליו'-איס-האול) א לאך אין א שטיין, וואו עס בעפעסטיגט זיך א פארריכטונג איהם איינצוקלאמערען ביים אויפהויבען איהם מיט א הויב=מאשין.

lex. אבקירצונג פון ***lexicon***

lex'ical *a.* (לעק'-סי-קעל) לעקסיקאליש, וואס האט א שייכות צו א ווערטער=בוך; וואס איז שייך צו דעם ווערטער=שאץ פון א שפּראך.

lex'ically *adv.* (לעק'-סי-קעל-אי) אין בעצוג צו דעם ווערטער=שאץ פון א שפּראך אדער צו א ווערטער=בוך.

lexicog'rapher *n.* (לעק-סי-קאג'-רע-פער) א לעקסיקאגראף [איינער וואס שטעלט צונויף א ווערטער=בוך].

lexicograph'ic *a.* (לעק-סי-קא-גרעפ'-איק) לעקסיקאגראפיש, וואס איז שייך צו דער קונסט פון צונויפשטעלען ווערטער=ביכער.

lexicograph'ical *a.* (לעק-סי-קא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***lexicographic***

lexicog'raphy *n.* (לעק-סי-קאג'-רע-פי) לעקסיקאגראפיע, די צוזאמענשטעלונג פון ווערטער=ביכער; די קונסט אדער וויסענשאפט פון צונויפשטעלען ווערטער=ביכער.

lexicolog'ical *a.* (לעק-סי-קא-לאדזש'-אי-קעל) לעקסיקאלאגיש, וואס איז שייך צו לעקסילאגיע אדער ווערטער=וויסענשאפט. ז. ***lexicology***

lexicol'ogist *n.* (לעק-סי-קאל'-א-דזשיסט) א לעקסיקאלאג, א קענער אין לעקסיקאלאגיע. ז. ***lexicology***

lexicol'ogy *n.* (לעק-סי-קאל'-א-דזשי) לעקסיקאלאגיע, ווערטער=וויסענשאפט [די וויסענשאפט, וואס פארשט אוים ווערטער, זייערע פארמען, בעציהונגען, בעדייטונגען און אבשטאמונג].

lex'icon *n.* (לעק'-סי-קאן) א לעקסיקאן, א ווערטער=בוך.

lexigraph'ic *a.* (לעק-סי-גרעפ'-איק) לעקסיגראפיש, וואס איז שייך צו דער ערקלערונג פון ווערטער.

lexigraph'ical *a.* (לעק-סי-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***lexigraphic***

lexig'raphy *n.* (לעק-סיג'-רע-פי) לעקסיגראפיע, די ערקלערונג פון ווערטער.

lexiphan'ic *a.* (לעק-סי-פענ'-איק) באמבאסטיש, שטארק מליצה'דיג, וואס רעדט מיט אן אויפגעבלאזענער שפּראך.

lexiphan'icism *n.* (לעק-סי-פענ'-אי-סיזם) א באמבאסטישע, אויפגעבלאזענע שפּראך.

ley *n.* (ליי) דער פּראדוקט; דער ווערטה.

Ley'den jar (לאי'-דען דזשאר) די לייי דען=פלאש [אזא גלעזערנער אפּאראט אין דער פארם פון א פלאש צו זאמלען סטאטישע עלעקטריציטעט].

Ley'den vi'al (לאי'-דען וואי'-על) ז. ***Leyden jar***

leze'-maj'esty *n.* (ליעז'-מעדזש'-עס-טי) ז. ***lese-majesty***

L. H. אין מוזיק — ראשי תבות פון ***left hand***

liabil'ity *n.* (לאי-ע-ביל'-אי-טי) פערענטווארטליכקייט; פערפליכטונג; חוב; נייגונג, גענייגטקייט; דאס זיין אויסגעזעצט אדער אונטערגעווארפען [צו דער ווירקונג אדער געפאהר פון עפּעס].

li'able *a.* (לאי'-עבל) פעראנטווארטליך; פערפליכטעט; גענייגט, אויסגעזעצט, אונטערווארפען [צו דער ווירקונג אדער געפאהר פון עפּעס].

One who spits in public places is **liable** to be punished with a fine or imprisonment.

li'ableness *n.* (לאי'-עבל-נעס) ז. ***liability***

li'able to a tax (לאי'-עבל טו ע טעקס) מחויב צו צאהלען שטייערען.

liaison' *n.* (לי-איי-זאן') א פערבינדונג; א נאהנטע שייכות; אונגעזעצליכע ליעבעס=פערהעלטניסע צווישען א מאן און א פרוי; דאס קאכען שפּייזען צוזאמען מיט געשלאגענע אייער אדער עהנליכע שטאפען, וועלכע האלטען די שפּייזען צוזאמען; די פערבינדונג אין דער אויסשפּראך פון צוויי פראנצויזישע ווערטער, ווען דאס ערשטע ענדיגט זיך מיט א קאנסאנאנט און דאס צווייטע הויבט זיך אן מיט א וואקאל.

lian'a *n.* (לי-ענ'-א) ליאנען [קלעטערענדע פלאנצען, וואס פלעכטען ארום די בוימער אין די טראפּישע וועלדער].

Lianas

liane' *n.* (לי-ען') ז. ***liana***

li'ar *n.* (לאי'-אר) א ליגנער.

liard' *n.* (ליאר) א פארצייטיגע פלאנצויזישע קליינע מטבע [אן אכטעל פון אן אמעריקאנישען סענט].

Li'as *n.* (לאי'-אס) ליאס [א געאלאגישע שיכט]; קאלכשטיין.

lib. אבקירצונג פון ***liber*** [א טייל פון א בוך; א בוך אין וועלכען מען האלט געזעצליכע דאקומענטען].

lib'anomancy *n.* (ליב'-ע-נא-מענ-סי) נביאות דורך רויכערען ווייררויך.

libanotoph'orous *a.* (ליב-ע-נא-טאפ'-א-ראס) וואס פּראדוצירט ווייררויך.

li'bate *v.* (לאי'-בייט) ברייננגען א געטראנק=אפּפער [קרבן נסך].

liba'tion *n.* (לאי-ביי'-שאן) א געטראנק=אפּפער [קרבן נסך].

li'batory *a.* (לאי'-בע-טא-רי) וואס איז שייך צו א געטראנק=אפּפער [קרבן נסך].

li'bel *n. and v.* (לאי'-בעל) א פּאסקוויל; א פערלוימדונג [מעהרסטענס א שריפטליכע]; א געריכטליכע קלאגע [הויפּטזעכליך אין א קירכען=געריכט אדער אין אן אדמיראליטעטס=געריכט]; ארויסלאזען א פּאסקוויל אויף אימעצען, פערלוימדען [מעהרסטענטייל שריפטליך]; אנקלאגען אין געריכט.

li'belant *n.* (לאי'-בעל-אנט) ז. ***libellant***

li'beler *n.* (לאי'-בעל-ער) ז. ***libeller***

li'belist *n.* (לאי'-בעל-איסט) ז. ***libeller***

li'bellant *n.* (לאי'-בעל-ענט) א פּאסקווילען=שרייבער; א פערלוימדער; א קלעגער [הויפּטזעכליך אין א קירכען=געריכט אדער אין אן אדמיראליטעטס=געריכט].

li'beller *n.* (לאי'-בעל-ער) א פּאסקוויאנט; א פערלוימדער.

li'bellist *n.* (לאי'-בעל-איסט) ז. ***libeller***

li'bellous *a.* (לאי'-בעל-אס) פערלוימדעריש.

li'bellously *adv.* (לאי'-בעל-אס-לי)

דורך פערלוימדונג; אויף א פערלוימדערישען אופן.

Libel'lula *n.* (לאי-בעל'-יו-לא) די ליבעלען [א מין אינזעקטען, צו וועלכע עס בעלאנגען די דראכען=פליגען]. ז. ***dragon-fly***

libel'lula *n.* (לאי-בעל'-יו-לא) א דראכען=פליג. ז. ***dragon-fly***

libel'luline *a.* (לאי-בעל'-יו-לין) עהנליך צו א דראכען=פליג. ז. ***dragon-fly***

li'belous *a.* (לאי'-בעל-אס) פערלוימדעריש.

li'belously *adv.* (לאי'-בעל-אס-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן; דורך פערלוימדונג.

li'ber *n.* (לאי'-בער) דער לוב אדער די אינערע קארע פון פלאנצען; א טייל פון א בוך; א בוך וואו מען האלט געזעצליכע דאקומענטען.

lib'eral *a. and n.* (ליב'-ע-רעל) ליבעראל; פרייזיניג; פראגרעסיוו; פרייגיביג; גרויסמוטיג; ניט שמאל=קעפיג, ניט ענגהארציג, טאלעראנט; אהן פאראורטייל; וואס פאסט פאר א פרייען מענשען; פריי, ברייט, פיעלזייטיג, אונבעצוואונגען; פיעל, רייך, איבער=גענוג; א ליבעראל; א פרייזיניגער.

Lib'eral *n.* (ליב'-ע-רעל) א מיטגליעד פון א ליבעראלער פארטיי.

lib'eral arts (ליב'-ע-רעל ארטס) די הומאניטארע וויסענשאפטען [ווי היסטאריע, סאציאלאגיע, פילאזאפיע א. ד. ג.].
Technical schools do not offer an education in **liberal arts**.

lib'eral educa'tion (ליב'-ע-רעל עד-יו-קיי'-שאן) א ברייטע, פיעלזייטיגע ערציהונג; העכערע שול=בילדונג.

liberalisa'tion *n.* (ליב-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***liberalization***

lib'eralise *v.* (ליב'-ע-רעל-איז) ז. ***liberalize***

lib'eralism *n.* (ליב'-ע-רעל-איזם) ליבעראליזם, פרייזיניגקייט, דאס זיין פראגרעסיוו.

lib'eralist *n.* (ליב'-ע-רעל-איסט) א ליבעראל, א פראגרעסיווער, א פרייזיניגער.

liberalis'tic *a.* (ליב-ע-רע-ליס'-טיק) ליבעראל, פרייזיניג, פראגרעסיוו.

liberal'ity *n.* (ליב-ע-רעל'-אי-טי) 1. פרייגיביגקייט; עטוואס וואס ווערט געגעבען מיט דער ברייטער האנד; 2. פרייהייט פון פאראורטיילע, טאלעראנץ.
1. He is noted for his **liberality** in matters of charity.

liberaliza'tion *n.* (ליב-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען ליבעראל, פרייזיניג, פראגרעסיוו, פריי פון פאראורטיילע, טאלעראנט.

lib'eralize *v.* (ליב'-ע-רעל-איז) מאכען ליבעראל; בעפרייען פון פאראורטיילע.

lib'erally *adv.* (ליב'-ע-רעל-אי) 1. אויף א ליבעראלען אופן; אהן פאראורטיילע, מיט טאלעראנץ; 2. מיט דער ברייטער האנד; 3. צו פריי, צולאזען.
2. The hero was **liberally** rewarded for his bravery.

lib'eralness *n.* (ליב'-ע-רעל-נעס) ז. ***liberality***

Lib'eral par'ty (ליב'-ע-רעל פאר'-טי) די ליבעראלע פארטיי, די פראגרעסיווע פארטיי אין ענגלאנד.

lib'eral thanks (ליב'-ע-רעל טהענקס) פיעל דאנקבארקייט, א גרויסער דאנק!

lib'erate *v.* (ליב'-ע-רייט) בעפרייען; אבשיידען, אבטיילען.

libera'tion *n.* (ליב-ע-ריי'-שאן) בעפרייאונג; אבזונדערונג, אבשיידונג.

libera'tionism *n.* (ליב-ע-ריי'-שאנ-איזם) די פרינציפען פון דער ענגלישער פארטיי, וועלכע פאדערט די אבשאפונג פון דער אנגליקאנישער קירך אלס שטאאטס=קירך.

libera'tionist *n.* (ליב-ע-ריי'-שאנ-איסט) איינער וואס פאדערט, אז די אנגליקאנישע קירך זאל אין ענגלאנד אבגעשאפט ווערען אלס שטאאטס=קירך.

lib'erator *n.* (ליב'-ע-ריי-טאר) א בעפרייער.

liberta'rian *n. and a.* (ליב-ער-טיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון דער לעהרע וועגען פרייען ווילען; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען פרייען ווילען.

liberta'rianism *n.* (ליב-ער-טיי'-רי-ענ-איזם) דער גלויבען אין פרייען ווילען.

lib'erticide *n.* (ליב'-ער-טי-סאיד) א פרייהייטס=הענקער; דער טויט פון פרייהייט, די פערניכטונג פון פרייהייט.

lib'erties *n.* (ליב'-ער-טיז) 1. א פלאץ, וואו עס גילטען געוויסע רעכטע; גרענעצען פון אזא פלאץ; 2. פרייהייטען, פריווילעגיען, פרייהייטס=רעכטע; 3. צופיעל פאמיליאריטעט, אונפאסיגע בענעהמונג.
2. The country was conquered and the people were robbed of their **liberties**. 3. He takes too many **liberties** in dealing with his friend.

lib'ertinage *n.* (ליב'-ער-טינ-עדזש) ז. ***libertinism***

lib'ertine *n. and a.* (ליב'-ער-טין) א צולאזענער אדער אויסגעלאסענער מענש; א בעפרייטער שקלאף [אין אמאליגען רוים]; א פרייזיניגער; צולאזען, אויסגעלאסען; פרייזיניג.

Lib'ertine *n.* (ליב'-ער-טין) די ליבערטינער [א פאנטעאיסטישע סעקטע פון 16טען יאהרהונדערט, וואס האט געהאלטען, אז עס איז ניטא קיין אונטערשיעד צווישען גוטס און שלעכטס, ווייל וואס א מענש זאל ניט טהאן, טהוט ער גאט'ס ווילען, און ער בעגעהט דאריבער קיין מאל קיין זינד ניט].

lib'ertinism *n.* (ליב'-ער-טינ-איזם) אונבעצוואונגענהייט, צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט; פרייזיניגקייט; פרייהייט [פון שקלאפעריי].

lib'erty *n.* (ליב'-ער-טי) פרייהייט; פרייער ווילען; ערלויבניש [הויפטזעכליך פאר א מאטראז צו פערלאזען די שיף]; א רעכט, א פריווילעגיע.

lib'erty-book *n.* (ליב'-ער-טי-בוק) א בוך אויף א קריעגס=שיף, וואו עס ווערט פערשריבען דער אורלויב [צייטווייליגע בעפרייאונג] פון די מאטראזען.

lib'erty-boy *n.* (ליב'-ער-טי-באי) א מאטראז אין אורלויב אדער צייטווייליגער פרייהייט פון דיענסטע אויף דער שיף.

lib'erty-cap *n.* (ליב'-ער-טי-קעפ) דאס פרייהייטס=היטעלע [א מין היטעלע, וואס פלעגט זיך רופען "דאס פריגישע" און וואס מען פלעגט אנטהאן א בעפרייטען שקלאף אין אלטען רוים אלס צייכען פון זיין פרייהייט. אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן איז געווען א מאדע צו טראגען אויף'ן קאפ רויטע מיצלעך, "פרייהייטס=היטעלעך", אלס צייכען פון רעוואלוציאן].

libe'rty-man *n.* (ליב'-ער-טי-מען) ז. ***liberty-boy***

lib'erty of the press (ליב'-ער-טי אוו טהי פרעס) פרעס=פרייהייט, די פרייהייט פון געדרוקטען ווארט.

Lib'erty par'ty (ליב'-ער-טי פאר'-טי) די פרייהייטס=פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פארטיי וואס האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1839 און האט געפאדערט די בעפרייאונג פון די נעגער=שקלאפען].

lib'erty-par'ty *n.* (ליב'-ער-טי-פאר'-טי) די מיטגליעדער פון א שיפס=מאנשאפט וואס האבען געקראגען ערלויבניש צו פערלאזען די שיף.

lib'erty-pole *n.* (ליב'-ער-טי-פאול) א פרייהייטס=שטאנג [אוועקגעשטעלט צום צייכען פון געוואונענער פרייהייט און בעציערט מיט פערשיעדענע סימבאלען פון פרייהייט].

lib'erty-tick'et *n.* (ליב'-ער-טי-טיק'-עט) דער אורלויב=שיין [א שיין אדער צייגניס, אז א מאטראז איז צייטווייליג בעפרייט פון דיענסט].

lib'erty-tree *n.* (ליב'-ער-טי-טריע) א פרייהייטס=בוים [געפלאנצט צום אנדענקען פון געוואונענער פרייהייט].

libid'inist *n.* (לי-ביד'-אי-ניסט) א בעל=תאוה, א צולאזענער, אן אויסגעלאסענער.

libidinos'ity *n.* (לי-ביד-אי-נאס'-אי-טי) צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט, תאוה'דיגקייט.

libid'inous *a.* (לי-ביד'-אי-נאס) תאוה'דיג, צולאזען, אויסגעלאסען; ערוועקענד תאוה.

libid'inously *adv.* (לי-ביד'-אי-נאס-לי) מיט תאוה; אויף אן אויסגעלאסענעם אדער צולאזענעם שטייגער.

libid'inousness *n.* (לי-ביד'-אי-נאס-נעס) ז. ***libidinosity***

li'bra *n.* (לאי'-ברא) א פונט [שפאנישער אדער איטאליענישער]; א רוימישער פונט.

Li'bra *n.* (לאי'-ברא) מזל מאזנים [א געוויסע צונויפשטעלונג פון א שטערען=גרופע].

li'bral *a.* (לאי'-ברעל) פונטיג, וואס וועגט א [רוימישען] פונט.

libra'rian *n.* (לאי-בריי'-רי-ען) א ביבליאטעקאר.

libra'rianship *n.* (לאי-ברע'-רי-ענ-שיפ) דאס אמט פון א ביבליאטעקאר.

li'brary *n.* (לאי'-ברע-רי) א ביבליאטעק.

li'brate *v.* (לאי'-ברייט) האלטען אין גלייכגעוויכט; זיין אין גלייכגעוויכט; וואקלען זיך, זיך וויעגען [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

libra'tion *n.* (לאי-בריי'-שאן) דאס גלייכגעוויכט; דאס וויעגען זיך, דאס וואקלען זיך [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

li'bratory *a.* (לאי'-בריי-טא-רי) וואס איז אין גלייכגעוויכט; זיך וואקלענד, זיך וויעגענד [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

libret'tist *n.* (לי-ברעט'-איסט) א ליברעטען=שרייבער, איינער וואס שרייבט ליברעטאס [די ווערטער, דעם טעקסט פאר אפעראס אדער אראטאריעס].

libret'to *n.* (לי-ברעט'-או) א ליברעטא [דער טעקסט, די ווערטער פון אן אפערא אדער אראטאריע].

li'briform *n.* (לאי'-ברי-פארם) עהנליך צו לוב [אינערע קארע].

lice *n.* (לאיס) לייז. ז. ***louse***

lice'bane *n.* (לאיס'-ביין) לייז=קרויט [א מין ריטער=שפארן פלאנצע]. ז. ***larkspur***

li'cence *n.* (לאַי'-סענס) אַן ערלויבניש, פּאַטענט, פּריווילעגיע; צולאַזענקייט, אויסגעלאַסענהייט; די פרייהייט אבצווייכען פון אנגענומענע כללים [אין ליטעראַטור און קונסט].

li'cencer *n.* (לאַי'-סענ-סער) ז. *licenser*

li'censable *a.* (לאַי'-סענ-סעבל) אויף וואָס מען קען קריגען אַן ערלויבניס, אַ פּאַטענט אדער אַ פּריווילעגיע.

li'cense *n. and v.* (לאַי'-סענס) ערלויבניש, פּאַטענט, פּריווילעגיע; צולאַזענקייט, אויסגעלאַסענהייט; די פרייהייט אבצווייכען פון אנגענומענע כללים [אין ליטעראַטור אדער קונסט]; געבען אַן ערלויבניש אדער פּריווילעגיע.

licensee' *n.* (לאַי-סענ-סיע') איינער וואָס בעקומט אַן ערלויבניש אויף עפּעס, אַ פּאַטענט אדער פּריווילעגיע.

li'cense out'wards (לאַי'-סענס אוט'-הוואַרדז) ערלויבניש-שיין אויף ארויסצופיהרען סחורות.

li'censer *n.* (לאַי'-סענ-סער) איינער וואָס גיט אַן ערלויבניש אויף עפּעס, אַ פּאַטענט אדער אַ קאָנצעסיע.

li'censer of the press (לאַי'-סענ-סער אוו טהי פּרעס) אַ צענזאָר.

li'cense-tax *n.* (לאַי'-סענס-טעקס) אַן איינקונפט-שטייער אויף קאָרפּאָראַציאָנען. ז. *corporation*

li'censing mag'istrate (לאַי'-סענ-סינג מעדזש'-אים-טרייט) אַ בעאַמטער אין דער מאַגיסטראַטור וועלכער בעשעפטיגט זיך ספּעציעל מיט ארויסגעבען קאָנצעסיאָנען און פּאַדריאַדען.

li'censor *n.* (לאַי'-סענ-סאָר) ז. *licenser*

licen'tiate *n.* (לאַי-סענ'-שי-אייט) אַ ליצענציאַט [איינער וואָס האָט ערלויבניש פון אַן אוניווערזיטעט צו פּראַקטיצירען מעדיצין, יורי א. ד. ג.]; אַן אַקאַדעמישער טיטול [אין איירפּאָ] צווישען באַקאַלאַורוס און דאָקטאָר; איינער וואָס האָט אַ דיפּלאָם, אַ פּאַטענט אדער אַ פּריווילעגיע אויף עפּעס.

licen'tiateship *n.* (לאַי-סענ'-שי-אייט-שיפּ) דאָס זיין אַ ליצענציאַט. ז. *licentiate*

licentia'tion *n.* (לאַי-סענ-שי-איי'-שאָן) דאָס געבען רעכט אדער ערלויבניש אויף עפּעס; דאָס געבען אַ פּאַטענט אדער דיפּלאָם.

licen'tious *a.* (לאַי-סענ'-שאָס) צולאַזען, אויסגעלאַסען.

licen'tiously *adv.* (לאַי-סענ'-שאָס-לי) מיט צולאַזענקייט, מיט אויסגעלאַסענקייט.

licen'tiousness *n.* (לאַי-סענ'-שאָס-נעס) צולאַזענקייט, אויסגעלאַסענהייט.

li'cet *n.* (לאַי'-סעט) אַ פאָרמעלע ערלויבניש צו טהאָן עפּעס: אויטאָריזירונג.

li'chen *n.* (לאַי'-קען) אַ לישאַיע-פלאַנצע [אַזאַ מין שוועמעל-פלאַנצע, וואָס וואַקסט אויף שטיינער, ווענד, דעכער א. ז. וו. איז פערשפּרייט אין אַלע טיילען פון דער וועלט און וואַקסט אויך אין די קעלטסטע געגענדען, וואו עס וואַקסען ניט קיין אַנדערע זאַכען], מאָה: אַ לישאַי [אויף דער הויט].

Lichen

lichena'ceous *a.* (לאַי-קע-ניי'-שיאָס) עהנליך צו אַ לישאַי [אויף דער הויט]; עהנליך צו אַ לישאַיע-פלאַנצע. ז. *lichen*

lichen'ic *a.* (לאַי-קענ'-איק) וואָס איז שייך צו לישאַיע-פלאַנצען, וואָס קומט פון לישאַיע-פלאַנצען. ז. *lichen*

li'cheniform *a.* (לאַי'-קענ-אי-פאָרם) עהנליך צו אַ לישאַיע-פלאַנצע. ז. *lichen*

li'chenin *n.* (לאַי'-קענ-אין) אַ מין קראַכמאַל וואָס מען בעקומט פון איינינע מינים לישאַיע-פלאַנצען. ז. *lichen*

li'chenist *n.* (לאַי'-קענ-איסט) איינער וואָס שטודירט די לישאַיע-פלאַנצען. ז. *lichen*

lichenog'raphy *n.* (לאַי-קע-נאָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון לישאַיע-פלאַנצען. ז. *lichen*

lichenol'ogy *n.* (לאַי-קע-נאָל'-אָ-דזשי) דער טייל פון באָטאַניק וואָס בעשעפטיגט זיך מיט לישאַיע-פלאַנצען. ז. *lichen*

lich'-fowl *n.* (ליטש'-פאַול) דער ציעגען-מעלקער אדער די נאַכט-שוואַלב [אַזאַ פויגעל]. ז. *goatsucker*

lich'-gate *n.* (ליטש'-גייט) אַ פאָרהויף מיט אַ דאַך ביים אריינגאַנג אין אַ קלויסטער, וואו מען האַלט אַ מת, איידער מען טראָגט איהם אריין אין קלויסטער.

Lich-gate

lichi' *n.* (ליע-טשי') לעטשי אדער צוויינגס-פלוים [אַזאַ כינעזישע יאַגדע, עהנליך צו מאַלינעס].

lich'-owl *n.* (ליטש'-אַול) די טויטען-סאָווע [אַזאַ נאַכט-פויגעל. ווערט אַזוי גערופען צוליעב דעם גלויבען, אַז איהר געשריי זאָגט אָן אויף טויט].

lic'it *a.* (ליס'-איט) ערלויבט פון געזעץ; געזעצליך.

licita'tion *n.* (ליס-אי-טיי'-שאָן) אַ ליציטאַציאָן, אַן אויקציאָן.

lic'itly *adv.* (ליס'-איט-לי) ערלויבט פון געזעץ; געזעצליך.

lic'itness *n.* (ליס'-איט-נעס) געזעצליכקייט.

lick *v. and n.* (ליק) לעקען; שלאָגען, אנברעכען די ביינער; בייקומען; איבערשטייגען; דאָס לעקען; אַ לעק; אַ שמיער; אַ דינע שיכט פאַרב; אַ פּלאַץ ביי זאַלץ-קוואַלען [וואוהין חיות קומען אום צו לעקען די זאַלץ]; אַן אנשטרענגונג, אַ פּראָבע צו טהאָן עפּעס.

lick'-dish *n.* (ליק'-דיש) אַ טעלער-לעקער, אַ פאַראַזיט, אַ דאַרמאַיעדניק.

lick'er *n.* (ליק'-ער) אַ לעקער; אַ שלעגער; דער אויל-לעקער [אַ פאָררי֫כטונג ביי אַ מאַשין איבערצוגעבען אויל צו געוויסע טיילען פון דער מאַשין].

lick'erish *a.* (ליק'-ער-איש) געשמאַק; וואָס דערוועקט אַפּעטיט אדער בעגעהר; נאַשעריש, איבערקלייבעריש.

lick'erishly *adv.* (ליק'-ער-איש-לי) אויף אַ נאַשערישען אופן; מיט געלוסט.

lick'erishness *n.* (ליק'-ער-איש-נעס) דאָס זיין נאַשעריש; געלוסט; איבערקלייבעריי, פיינער געשמאַק.

lick'ety-cut' *adv.* (ליק'-ע-טי-קאַט') ז. *lickety-split*

lick'ety-split' *adv.* (ליק'-ע-טי-ספּליט') זעהר שנעל: ראַש.

lick'ing *n. and a.* (ליק'-אינג) 1. דאָס שלאָגען; דאָס אנברעכען די ביינער; 2. דאָס לעקען; לעקענד.

1. I will give you a **licking** if you don't behave.

lick in'to shape (ליק אינ'-טו שייפּ) פאָרמירען, צוגעבען אַ פאָרם אדער אויסזעהן.

I must take time to **lick** my article **into** shape.

lick'platter *n.* (ליק'-פּלעט-ער) אַ טעלער-לעקער, אַן אומזיסטער פרעסער, אַ פאַראַזיט, אַ דאַרמאַיעדניק.

lick'spittle *n.* (ליק'-ספּיטל) אַן אונטערלעקער, אַ מיאוסער, נידריגער חונף; אַ טעלער-לעקער.

lick the dust (ליק טהי דאַסט) געהרג'עט ווערען; אומקומען אין שלאַכט; זיך ערנידריגען, זיין אונטערטהעניג.

lick the spit'tle (ליק טהי ספּיטל) זיך אונטער'חנפ'ענען, זיך אונטערלעקען.

lick up (ליק אַפּ) ארונטערלעקען; אין גאַנצען אבווישען; אין גאַנצען פערניכטען.

lic'orice *n.* (ליק'-אָ-ריס) לאַקריץ-וואָרצעל, זיס-וואָרצעל.

lic'orice-mass *n.* (ליק'-אָ-ריס-מעס) ניט בעאַרבייטער לאַקריץ.

lic'orice-paste *n.* (ליק'-אָ-ריס-פּייסט) ניט בעאַרבייטער לאַקריץ.

lic'tor *n.* (ליק'-טאָר) אַ ליקטאָר [אין פאַרצייטיגען רוים — אַ בעאַמטער וואָס פלעגט געהן פאַרויס די קאָנסולען און די העכסטע ריכטער און טראָגען אַלס צייכען פון זייער מאַכט אַ האַק צונויפגעבונדען מיט אַ פּעקעל ריטער]. ז. *fasces*

Lictor with Fasces

lid *n.* (ליד) 1. אַ דעקעל; 2. דאָס אויגען-לעדעל; 3. אַ טאָוועל פון אַ בוך.

1. The **lid** was taken off the pot.

lid'ded *a.* (ליד'-עד) וואָס האָט אַ דעקעל; צוגעדעקט אדער פערמאַכט מיט אַ דעקעל.

lid'less *a.* (ליד'-לעס) אָהן אַ דעקעל; אָהן אויגען-לעדלעך, וואָס פערמאַכט ניט די אויגען; שלאַפלאָז, אימער וואַכענד.

lie *v. and n.* (לאַי) ליעגען; לעגען זיך; רוהען אויף עפּעס; אנשפּארען זיך; ליעגען אין קבר; געפינען זיך; ליעגען אין אַ געוויסען פּלאַץ; פערבלייבען אין אַ געוויסען צושטאַנד; דאָס ליעגען; דאָס אָרט וואו אַ חיה, פיש אדער פויגעל געפינט זיך געוועהנליך; ביי אַן אייזענבאַהן — אַ קליינע קורצע ליניע, וואָס טיילט זיך אָב נעבען אַ סטאַנציע פון דער הויפּט-ליניע און אויף וועלכער מען לאָדט אָן וואַגאָנען; אַ ליגען; אַ פאַלשע בעהויפּטונג; זאָגען אַ ליגען; מאַכען אַ פאַלשע בעהויפּטונג.

lie'-a-bed *n.* (לאַי'-ע-בעד) איינער

וואס ליגט שפעט אין בעט; א פאפער, א פוילאק.

lie about′ (לאַי ע-באַוט) ליגען ארום עפעס, זיך ארומוואלגערן.
Don't let the balls lie about on the ground.

lie along′ (לאַי ע-לאָהנג) ליגען אויס־געשטרעקט; זיין איינגעבויגען בשעת דעם פעררייכטען [וועגען א שיף].
The ship lies along the dock.

lie at an′chor (לאַי עט ענ׳-קאָר) שטעהן אויף׳ן אנקער, ניט בעוועגען זיך [וועגען א שיף].
The ship lies at anchor in the harbor.

lie at one's door (לאַי עט הוואַנז דאָור) זיין די שולד פון אימעצען.
If I have failed, the fault lies wholly at my door.

lie at one's heart (לאַי עט הוואַנז האַרט) זיין איינעם נאהענט צום הארצען; זיין געליעבט פון איינעם.

lie at one's mer′cy (לאַי עט הוואַנז מויר׳-סי) ליגען אונטער איינעמס ווילקיר; זיין פאלשטענדיג אבהענגיג פון איינעם.

lie at stake (לאַי עט סטייק) שטעהן אין קאָן; זיין אין ריזיקע.

lie at the root (לאַי עט טהי רוהט) זיין די גרונד־אורזאכע פון עפעס.

lie by (לאַי באַי) ליגען נעבען עפעס; שטיל זיין, ניט ריהרען זיך; זיין נאהענט [ווי אייז שיף צו דער אנדערער]; בלייבען ביי אימעצען, זיין דערגרייכבאר פאר אימעצען.

lie close togeth′er (לאַי קלאָוס טו-געטה׳-ער) אין ספארט — רייטען הארט איינער נעבען אנדערען.

lie dor′mant (לאַי דאָר׳-מענט) זיין אונטעטיג; ניט ווערען אויסגענוצט.

lie down (לאַי דאַון) אנידערלעגען זיך; רוהען, ליעגען.
Let us lie down on the grass for a rest.

lief *a. and adv.* (ליעף) ליעב, טייער; אנגענעהם; ווילליג; גערן; מיט חשק; מיט פרייד.
I would just as lief not meet him.

lie fal′low (לאַי פעל׳-או) זיין ניט בעארבייט [וועגען פעלד אדער לאנד].

lief′er *a.* (ליעפ׳-ער) זעהר גערן אדער וויליג.

liege *a. and n.* (ליעדזש) פריי; בעפרייט פון אלע פערפפליכטונגען אויסער צו זיין אייגענעם פריץ; וואס איז שייך צו דער געגענזייטיגער פערפפליכטונג פון א פריץ און זיין אונטערטהאן; אן אונטערטהאן; א וואסאל; א פריעדליכער בירגער וואס פאלגט דאס געזעץ; א פעאדאל־הערר; א פריץ.

liege hom′age (ליעדזש האמ׳-עדזש) די צערעמאָניע, ביי וועלכער אן אונטערטהאן אדער וואסאל פערפפליכטעט זיך מיט געוויסע פערזענליכע התחיבות׳ען בנוגע צו זיין פריץ אדער פעאדאל.

liege lord (ליעדזש לאָהרד) א פעאדאל, א פריץ וואס האט זיינע אונטערטהאנען אדער וואסאלען.

liege′man *n.* (ליעדזש׳-מען) א וואסאל [איינער וואס פלעגט זיך שטעלען אונטער׳ן שוץ פון א פריץ אדער פעאדאל־הערר און דערפאר פלעגט ער זיך פערפפליכטען צו לייסטען איהם געוויסע דיענסטען].

lie hard upon′ (לאַי הארד א-פאָן) זיין צו לאסט; דריקען אויף איינעם ווי א משא.

lie in (לאַי אין) ליגען אין קינפעט.

lie in one (לאַי אין הוואַן) זיין אבהענגיג פון איינעם; זיין אין איינעמס רשות.

lie in one's teeth (לאַי אין הוואַנז טיטה) זאגען א געמיינעם, פרעכען ליגען.

lie in one's throat (לאַי אין הוואַנז טהראוט) ז. ***lie in one's teeth***

lie in the way (לאַי אין טהי וועי) זיין גרייט אונטער דער האנד; ליגען אין וועג, זיין א שטערונג צו עפעס.

lie in wait (לאַי אין ווייט) לויערען, אויפוואַרטען אויף איינעם פון א בעהעלטעניש.

lie low (לאַי לאָו) ניט לאזען זיך זעהן; בעהאלטען זיך; פערשטעלען אדער פערמאסקירען זיך, ניט ארויסווייזען די ריכטיגע כונה.

lien *n.* (ליען) דאס רעכט צו פערהאלטען איינעמס אייגענטום ביז ער צאהלט ניט אב דעם חוב אדער ערפילט ניט געוויסע פערפפליכטונגען; א געזעצליכע פאדערונג; א פאדערונג, וועלכע מוז דורך׳ן געריכט בעפריעדיגט ווערען.
There is a lien on this property.

lie off (לאַי אף) אברוהען; איבעררייסען די ארבייט; אבשטעלען זיך.

lie on (לאַי אן) ליגען אדער דריקען אויף עפעס; ארויפלעגען אויף איינעם ווי א פערפפליכטונג; אבהענגען פון עפעס.

lie on hand (לאַי אָן העַנד) פערבלייבען אונפערקויפט.

lie on one's hands (לאַי אן הוואנז הענדז) פערבלייבען אונפערקויפט; בלייבען אונבענוצט.

lie on one's oars (לאַי אן הוואנז אורז) וועקלעגען די רודער, אברוהען פון דער ארבייט; בעציהען זיך לייכט צו א זאך.

lie out (לאַי אַוט) שלאפען ניט אין דער היים, ליגען דרויסען.

lie o′ver (לאַי או׳-ווער) ניט בעצאהלט ווערען צום טערמין [ווי א וועקסעל]; אבגעלעגט ווערען אויף א שפעטערער צייט; אנגעבויגען זיין [וועגען א שיף בעת׳ן פעררייכטען].

li′er *n.* (לאַי׳-ער) איינער וואס ליגט; א קיהל־אויוועז אין גלאז־פאבריקען.

lies have no legs (לאַיז העוו נאו לעגז) שקר אין לו רגלים; מיט ליגענס קען מען ווייט ניט געהן.

lie to (לאַי טו) ליגען אהן בעוועגונג, ניט ריהרען זיך [וועגען א שיף].

lie to one's work (לאַי טו הוואנז וואירק) ארבייטען מיט התמדה; אנשטרענגען די כחות אויסצופיהרען עפעס.

lie top and tail (לאַי טאפ ענד טייל) ליגען הארט איינער ביים אנדערען.

lieu *n.* (ליו) דער ארט, דער פלאץ פון עפעס. ז. ***in lieu of***

lie un′der (לאַי אנ׳-דער) זיין אונטער־ווארפען צו אימעצען, ווערען אונטערדריקט אדער ליידען פון אימעצען.

lie up (לאַי אפ) ליגען אין רוהען; זיך אברוהען פון דער ארבייט.

lie up and down (לאַי אפ ענד דאַון) זיין אנגעוואָרפען, זיין אין אונארדנונג.

lie upon′ (לאַי א-פאָן) ז. ***lie on***

Lieut. אבקירצונג פון ***lieutenant***

lieuten′ancy *n.* (ליו-טענ׳-ען-סי) דאס אמט פון א לייטענאנט אדער שטעל־פערטרעטער.

lieuten′ant *n.* (ליו-טענ׳-ענט) א לייטענאנט, א שטאט־האלטער, א שטעל־פערטרעטער.

lieuten′ant at arms (ליו-טענ׳-ענט עט ארמז) דער אונטערשטער שיפס־לייטענאנט, וועלכער לערענט און מושטירט די מאטראזען.

lieuten′ant-colo′nel *n.* (ליו-טענ׳-ענט-קויר׳-נעל) אן אבערסט־לייטענאַנט, א פאד־פאלקאווניק.

lieuten′ant-gen′eral *n.* (ליו-טענ׳-ענט-דזשענ׳-ע-רעל) א גענעראל־לייטענאנט.

lieuten′ant-gov′ernor *n.* (ליו-טענ׳-ענט-גאוו׳-ער-נאר) א וויצע־גובערנאטאר.

lieuten′antry *n.* (ליו-טענ׳-ען-טרי) ז. ***lieutenancy***

lieuten′antship *n.* (ליו-טענ׳-ענט-שיפ) ז. ***lieutenancy***

Lieut.-Gen. פערקירצונג פון די ווערטער ***Lieutenant-General***

Lieut.-Gov. פעהקירצונג פון די ווערטער ***Lieutenant-Governor***

lie with (לאַי הוויטה) 1. וואהנען אדער שלאפען צוזאמען; 2. געהערען, בעלאנגען צו..., אבהענגען אז..., זיך ווענדען אז...
2. It lies with you to make amends.

life *n.* (לאַיף) דאס לעבען; דער דויער פון עקזיסטענץ; די לעבענס־צייט; דער לעבענס־בערוף; די לעבענס־ארט; א לעבענס־בעשרייבונג; לעבהאפטיגקייט; לעבדיגקייט; מונטערקייט; דאס ריכטיגע לעבענס־בילד.

life′-and-death′ *a.* (לאַיפ׳-ענד-דעטה׳) וואס איז אויף לעבען און טויט; פערצווייפעלט; קריטיש.

life′-and-death′ strug′gle (לאַיפ׳-ענד-דעטה׳ סטראגל) דער קאמפף אויף לעבען און טויט.

life annu′ity (לאַיף ע-ניו׳-אי-טי) א לעבענסלענגליכע פענסיע.

life′-ar′row *n.* (לאַיפ׳-ער׳-או) א פייל צוגעבונדען צו א שטריק, וועלכע מען שיסט אויס פון ברעג אין א זינקענדער שיף כדי זי ארויסצוציהען צום ברעג.

life′-belt *n.* (לאַיפ׳-בעלט) א רעטונגס־גארטעל [אויף א שיף].

life′-blood *n. and a.* (לאַיפ׳-בלאד) דאס ווארימע בלוט; די לעבענס־קראפט; א קאנוואלסיווע ציטערען פון אויגען־לעדעל אדער פון דער ליפ; וויכטיג, וואס איז אזוי וויכטיג ווי בלוט פאר׳ן לעבען.

life′-boat *n.* (לאַיפ׳-באוט) א רעטונגס־שיפעל.

life′-buoy *n.* (לאַיפ׳-באי) די רעטונגס־באיע [א מין קלעצעל צוגעבונדען צו א שטריק, וואס ווערט אראבגעלאזען פון א שיף אין וואסער צו רעטען איינעם וואס טרינקט זיך].

life′-car *n.* (לאַיפ׳-קאר) א פעסט־פער־מאכטער קאסטען, אין וועלכען מען פיהרט אריבער אויף׳ן ברעג מענשען פון א צו־שעדיגטער שיף.

life′-cord *n.* (לאַיפ׳-קאָהרד) ז. ***lifestring***

life′-drop *n.* (לאַיפ׳-דראפ) א לעבענס־טראפען, א בלוט־טראפען פון הארצען.

life′-estate′ *n.* (לאַיפ׳-עס-טייט׳) א מאיאנטעק וואס רעכענט זיך פאר איינעמס אייגענטום נור פאר דער צייט פון זיין לעבען, און ער קען עס ניט איבערגעבען בירושה צו זיינע קינדער.

life everlas′ting (לאַיף עוו-ער-לעס׳-טינג) דאס אייביגע לעבען.

life′-everlas′ting *n.* (לאַיפ׳-עוו-ער-לעס׳-טינג) די אימארטעלע [א בלום, וואס ווערט ניט אן דעם קאליר און די פארם נאכדעם ווי זי איז פערטריקענט געווארען].

life′-guard *n.* (לאיפ′-גארד) לייב=גוואר=דיע, וואך; א מין בארשט פון פארענט פון א לאקאמאטיוו אבצורייניגען דעם וועג פאר׳ן צוג.

life′-his′tory *n.* (לאיפ′-היס′-טא-רי) אין ביאלאגיע — אלע ענדערונגען וואס א לעבעדיגער ארגאניזם געהט דורך פון דעם איי ביז פאלשטענדיגער ענטוויקלונג; א בעשרייבונג פון דיעזע ענדערונגען.

life′-insur′ance *n.* (לאיפ′-אינ-שוהר′-ענס) לעבענס=פערזיכערונג.

life′-insur′ance com′pany (לאיפ′-אינ-שוהר′-ענס קאמ′-פע-ני) א לעבענס=אסעקוראנץ=געזעלשאפט, א לעבענס=פערזי=כערונגס=געזעלשאפט.

life′-in′terest *n.* (לאיפ′-אינ′-טער-עסט) א בעזיץ וואס ענדיגט זיך מיט׳ן טויט פון אייגענטימער און קען ניט איי=בערגעהן בירושה צו די קינדער.

life′less *a.* (לאיפ′-לעס) לעבענסלאז, טויט; אהן לעבען; ניט בעלעבט; אונ=ארגאניש; אונבעוועגליך, אונטעטיג, שוואך; וואס האט ניט קיין לעבעדיגע בעשעפע=נישען.

life′lessly *adv.* (לאיפ′-לעס-לי) אויף אן אונלעבהאפטען, אונטעטיגען שטייגער.

life′lessness *n.* (לאיפ′-לעס-נעס) דאס זיין אהן לעבען; אונבעוועגליכקייט; אונאקטיוויטעט.

life′like *a.* (לאיפ′-לאיק) ווי לעבעדיג; גלייך ווי ס׳לעבט.

life′likeness *n.* (לאיפ′-לאיק′-נעס) לעבענס=עהנליכקייט; דאס זיין אדער אויס=זעהן ווי לעבעדיג.

life′-line *n.* (לאיפ′-לאין) א שטריק צו=געבונדען צו א רעטונגס=שיפעל אדער אן אנדער רעטונגס=אפאראט אנצוכאפען איי=נעם, וועלכער טרינקט זיך; א שטריק אויף א שיף זיך אנצוהאלטען בעת א שטורם.

life′long *a.* (לאיפ′-לאהנג) לעבענס=לאנג.

life of an execu′tion (לאיף אוו ען עק-סי-קיו′-שאן) די צייט=דויער, וואס עס גיט זיך פון געריכט אויסצופיהרען דעם פסק=דין.

life′-of′fice *n.* (לאיפ′-אפ′-איס) א לעבענס=פערזיכערונגס=קאנטאר.

life pol′icy (לאיף פאל′-אי-סי) א לע=בענס=פערזיכערונגס=פאליסע [אזעלכע וואס ווערט אויסגעצאהלט ערשט נאך׳ן טויט צו די יורשים].

life′-preser′ver *n.* (לאיפ′-פרי-זויר′-ווער) א שווים=גארטעל, א רעטונגס=גאר=טעל [אויף א שיף]; א געוועהר אין האנד [ווי א רעוואלווער אדער דובינע צו פערטיידיגען זיך געגען אנפאלער].

li′fer *n.* (לאי′-פער) איינער וואס איז פעראורטיילט צו געפענגניס אויף׳ן גאנ=צען לעבען.

life′-raft *n.* (לאיפ′-רעפט) א פליט=עהנליכע פארריכטונג אויף א שיף, צו ראטעווען די מענשען, ווען די שיף האלט ביים זינקען.

life′-rate *n.* (לאיפ′-רייט) די אבצאה=לונגען אויף לעבענס=פערזיכערונגס=פאלי=סעס.

life′-rent *n.* (לאיפ′-רענט) די לעבענס=רענטע [א יעהרליכע הכנסה, וואס מען בעקומט דעם גאנצען לעבען]; דאס רעכט אויף אן הכנסה פון א געוויסען אייגענ=טום, ניט אנריהרענדיג דאס אייגענטום אליין.

life′-ren′ter *n.* (לאיפ′-רענ′-טער) איי=נער וועלכער בעקומט א בעשטימטע רענ=טע דעם גאנצען לעבען.

life′-ren′trix *n.* (לאיפ′-רענ′-טריקס) א פרויענצימער וואס בעקומט דעם גאנ=צען לעבען א בעשטימטע הכנסה פון אן אייגענטום, אבער האט ניט קיין רעכט אנצוריהרען דיעזעס אייגענטום.

life′-sa′ving *a.* (לאיפ′-סיי′-ווינג) לע=בענס=רעטענד.

life′-sa′ving ser′vice (לאיפ′-סיי′-ווינג סויר′-ווים) אן ארגאניזאציאן צו רעטען מענשען פון שיפען וואס געהען אונטער ניט ווייט פון ברעג.

life′-size *a.* (לאיפ′-סאיז) אין לע=בענס=גרויס [וועגען א פארטרעט פון א מענשען אדער א זאך].

life′spring *n.* (לאיפ′-ספרינג) דער קוואל פון לעבען, די לעבענס=פרוזשינע, א לע=בענס=נויטווענדיגקייט.

life′string *n.* (לאיפ′-סטרינג) דער לע=בענס=פאדים, דער לעבענס=נערוו; לעבענס=קראפט.

life′-ta′ble *n.* (לאיפ′-טייבל) א סטא=טיסטישע טאבעלע וואס בעווייזט וויפיעל עס דויערט דאס דורכשניטליכע לעבען פון פערשיעדענע קלאסען מענשען.

life′time *n.* (לאיפ′-טאים) די לעבענס=צייט.

life′-wear′y *a.* (לאיפ′-הוויער′-אי) לע=בענס=מיעד, מיעד פון לעבען.

life′-work *n.* (לאיפ′-הוואירק) א לע=בענס=ווערק; א לעבענס=ארבייט [אן אר=בייט צו וועלכער איינער האט זיך אב=געגעבען זיין גאנצען לעבען].

lift *v. and n.* (ליפט) הויבען; אויפ=הויבען; דערהויבען צו א הויכער מדרגה; אוועקנעהמען, גנב׳ענען; צוזאמענקלייבען, צוזאמעננעהמען, איינקאלעקטירען; אויפ=הויבען זיך, פערשווינדען אין דער לופט [ווי א נעבעל]; דאס אויפהויבען, די הויבונג; אונטערשטיצונג; הילף; דאס אויפהויבען זיך צו א העכערער מדרגה; דאס מיט וואס מען הויבט עפעס אויף; א הויב=אפאראט, אן עלעוואטאר [א קאס=טען אדער וואגאן, אין וועלכען מען הויבט אויף מענשען אדער זאכען]; אין קויה=לען=שאכטען — א רייה פון פומפען; דאס הענטעל אדער קנאפקע ביי א פענסטער, וואס פערהאלט עס בעת מען הויבט עס אויף, אז עס זאל זיך צוריק ניט אראב=לאזען; א מאשין אדער אפאראט צו הוי=בען דעם קערפער ביי געוויסע גימנאסטי=שע איבונגען; א טויער, וועלכער הויבט זיך אויף און לאזט זיך ארונטער; אין א שטיוועל אדער שוך — איינס פון די לעדערנע בלעטלעך, וועלכע בילדען אויס דעם קנאפעל [אבזאץ].

lif′table *a.* (ליפ′-טעבל) וואס קען גע=הויבען ווערען.

lift away′ (ליפט ע-הוויי′) אוועקטרא=גען, ארויסטראגען, אוועקפיהרען.

lift′-bridge *n.* (ליפט′-ברידזש) א בריק, וועלכע מען קען אויפהויבען, כדי דורכצולאזען שיפען.

lif′ted up with pride (ליפ′-טעד אפ הוויטה פראיד) אנגעבלאזען; מיט גדלות; בקומה זקופה.

lif′ter *n.* (ליפ′-טער) אן אויפהויבער, איינער וואס הויבט עפעס אויף; אן אינ=סטרומענט אדער מעכאניזם אויפצוהוי=בען מענשען אדער זאכען; א גנב.

lift′-gate *n.* (ליפט′-גייט) — אין שאכטען א רייה פומפען.

lift′-ham′mer *n.* (ליפט′-העמ′-ער) אזא גרויסער שמיעד=האמער אין אייזען=פאבריקען.

lif′ting *n.* (ליפ′-טינג) דאס הויבען; די הויבונג; די אונטערשטיצע; גנבה.

Lifting-jack

lif′ting-jack *n.* (ליפ′-טינג-דזשעק) די שרויף מיט וועלכער מען הויבט אונטער א וואגען און אנדערע שווערע משאות.

lift one′s hair (ליפט הוואנז העהר) סקאלפירען [אבשינדען די הויט מיט די האר פון שארבען].

lift out (ליפט אוט) אוועק=טראגען; ארויסטראגען; אוועק=פיהרען; אין דרוקעריי—אויפ=הויבען די ראהם, אין וועלכער עס איז איינגעפאסט דער זאץ.

lift up (ליפט אפ) ערהויבען [דעם גייסט, די שטימונג, דעם קאפ, דאס אויג].

lift up the eyes (ליפט אפ טהי איז) אויפהויבען די אויגען; ריכטען דעם בליק אדער דעם געדאנק אויף עפעס.

lift up the feet (ליפט אפ די פיעט) מאכען שנעלע טריט; געהן שנעל.

lift up the hand (ליפט אפ טהי הענד) אויפהויבען די האנד; געבען א שבועה; מתפלל זיין; אנפאלען; בעליידיגען; אונ=טערדריקען; געהמען זיך פאר דער אר=בייט.

lift up the head (ליפט אפ טהי העד) אויפהויבען דעם קאפ [בעקומען מוטה, ווערען פרעהליך אדער מונטער].

lift up the horn (ליפט אפ טהי הארן) ארויסטרעטען מיט גדלות; ווערען עזות׳=דיג.

lift′-wall *n.* (ליפט′-הוואהל) די קווער=וואנד פון א שלייזע=אבטיילונג.

lig′ament *n.* (ליג′-ע-מענט) א פער=בינדונגס=מיטעל; א צוזאמענבונד; אין אנאטאמיע — א ליגאמענט [א מין שטייף געוועב, וואס פערבינדט צוזאמען ביינער אדער מוסקולען].

ligamen′tal *a.* (ליג-ע-מענ′-טעל) ז. *ligamentous*.

ligamen′tous *a.* (ליג-ע-מענ′-טאס) וואס איז שייך צו א ליגאמענט. ז. *ligament*.

li′gate *v.* (לאי′-גייט) — אין כירורגיע פערבינדען, צונויפבינדען מיט א ליגא=טור; פערבאנדאזשירען. ז. *ligature*.

liga′tion *n.* (לאי-גיי′-שאן) אין כירור=גיע — דאס פערבינדען אן אדער צו פער=מיידען א בלוט=פלוס נאך דער אפעראציאן.

lig′ature *n. and v.* (ליג′-ע-טשור) אין כירורגיע — די ליגאטור, דער פאדים, מיט וועלכען מען פערבינדט די אדערען ביי אן אפעראציאן, כדי ניט צו דערלאזען א בלוט=פלוס; יעדע זאך וואס דיענט צו פערבינדען אדער פערשטייפען עפעס, ווי א שטריקעל אדער פאדים; דאס פערבינ=דען; אין מוזיק=נאטען — דער צייכען לענגאטא [א צייכען וועלכער בעווייזט, אז עטליכע טענער דארפען געזונגען ווערען מיט איין אטהעם אדער געשפיעלט ווע=רען אין איין מוזיקאלישער פראזע, ז. *legato*]; אין דרוקעריי — אן ארט שריפט, וועלכע שטעלט פאר א פעראיי=ניגונג אדער צוזאמענבינדונג פון צוויי אדער עטליכע בוכשטאבען; צוזאמענבינ=דען [אן אדער, נאטען א. ז. וו.].

light *a., adv., n. and v.* (לאיט) ליכ=טיג, העל; מיט א העלען קאליר; לייכט, גרינג; קליין, אונבעדייטענד; לייכטזיניג; אויבערפלעכליך; אויף א לייכטען שטיי=

גער; ניט מיט דער פולער קראפט: אויף א בילינגען אופן; ליכט, ליכטיגקייט, בעלייכטונג; שיין; אויפגעדעקטקייט: דאס זיין אפען פאר אלעמען; א לייכטענדע זאך; דאס וואס גיט ליכטיגקייט; א ליכט-טהורם אדער מאיאק; א העלער קאליר; דער געזיכטס-פונקט; לייכטען; שיינען; ליכטיג ווערען; זיך אנצינדען; בעלייכטען; אנצינדען; פערלייכטערען, מאכען גרינגער; ארונטערגעהן, אראבקריכען [פון א פערד]; זעצען זיך [וועגען פויגלען אדער אינזעקטען]; קומען צופעליג; טרעפען זיך.

ligh'table *a.* (לאי'-טעבל) וואס קען בעלייכטען ווערען.

light'-armed *a.* (לאיט'-ארמד) לייכט בעוואפענט.

light'-ball *n.* (לאיט'-באהל) די ליכט-קויל [אן ארט פייערווערק וואס ווערט געברויכט פון סאלדאטען].

light'brain *n.* (לאיט'-בריין) א פוסטער קאפ, א מענש מיט א שוואכען פערשטאנד.

light coin (לאיט קאין) א מטבע וואס האט ניט די פולע וואג.

ligh'ten *v.* (לאיטען) לייכטען; בעלייכטען; בליצען; גרינגער מאכען; פערלייכטערען די משא; מאכען לייכט אויף'ן הארצען, דערפרעהען; מאכען ליכטיגער אדער בלייכער דעם שאטען אויף א בילד.

lighte'ning *n.* (לאיט'-נינג) דאס ווערען העל אדער ליכטיג; ; דאס מאכען אדער ווערען לייכטער.

ligh'ter *n.* (לאי'-טער) איינער וואס בעלייכט עפעס, וואס צינדעט אן [ווי א פאקעל]; אן אנצינדער; א שיפעל צום אויסלאדען און איבערפיהרען סחורות.

ligh'terage *n.* (לאי'-טער-עדזש) דאס אויסלאדען א שיף אין אן אויסלאדונגס-שיפעל; דאס געצאהלט פאר אזא אויסלאדונג.

ligh'terman *n.* (לאי'-טער-מען) א שיפער פון אן אויסלאדונגס-שיפעל.

light'-fin'gered *a.* (לאיט'-פינ'-גערד) לייכט-פינגערדיג; גנב'יש.

light'-foot *a.* (לאיט'-פוט) לייכט אויף די פיס; פלינק, געשיקט.

light'-foot'ed *a.* (לאיט'-פוט'-עד) לייכטפיסיג.

The runner proved to be very **light-footed.**

light'ful *a.* (לאיט'-פול) פול מיט ליכט; שיינענד, גלענצענד.

light'-han'ded *a.* (לאיט'-הענ'-דעד) מיט לייכטע הענד; וואס האט א ווייכען צארטען אנריהר; וואס טראגט אדער וואס ברייגנט וועניג זאכען אין האנד; וואס האט וועניג הענד אדער ארבייטער [ווי אויף א שיף אדער אין א פאבריק].

light'-head'ed *a.* (לאיט'-העד'-עד) פוסט-קעפיג; מיט צומישטע רעיונות; גייסטיג צורודערט; ליכטזיניג.

light'-head'edness *n.* (לאיט'-העד'-עד-נעס) פוסט-קעפיגקייט; ליכטזיניגקייט.

light'-hear'ted *a.* (לאיט'-האר'-טעד) לייכטהערציג; פרעהליך, לוסטיג.

light'-hear'tedly *adv.* (לאיט'-האר'-טעד-לי) מיט א לייכטען הארצען; אויף א לייכטהערציגען אופן.

light'-hear'tedness *n.* (לאיט'-האר'-טעד-נעס) לייכטהערציגקייט; פרעהליכקייט, מונטערקייט.

light'-heeled *a.* (לאיט'-היעלד) פלינק אויף די פיס.

light'-horse *n.* (לאיט'-האהרס) לייכטע קאוואלעריע [לייכטע בעוואפענטע רייטער אין אן ארמעע].

The **light-horse** cavalry began the charge.

light'-horse'man *n.* (לאיט'-האהרס'-מען) א לייכט-בעוואפענטער קאוואלעריע-סאלדאט.

light'house *n.* (לאיט'-האוס) א לייכט-טהורם, א מאיאק [א הויכער טהורם אין א האפען אדער אויף א קליינעם אינזעל, וואו ביי טאג פלאטערט א פאהן און ביי נאכט ברענט א פייער, כדי צו בעווייזען דעם וועג פאר די שיפען אין ים].

Lighthouse

ligh'ting *n.* (לאי'-טינג) בעלייכטונג; פערלייכטערונג, דאס לייכטער מאכען, דאס לייכטער ווערען.

light'-kee'per *n.* (לאיט'-קיע'-פער) דער וועכטער פון א לייכט-טהורם.

light'-legged *a.* (לאיט'-לעגד) לייכט אויף די פיס; פלינק.

light'less *a.* (לאיט'-לעס) אהן ליכט, פינסטער.

light'ly *adv.* (לאיט'-לי) 1. לייכט, גרינג; 2. ראש, שנעל; 3. לייכטזיניג, אהן איבערלעגונג; 4. פרעהליך, לעבעדיג; פלינק.

1. He treads **lightly.** 2. Watch... and **lightly** bring me word. 3. Matrimony is not to be entered into **lightly.** 4. The seventy years were borne **lightly.**

light mat'ter (לאיט מעט'-ער) א קלייניגקייט.

light'-min'ded *a.* (לאיט'-מאינ'-דעד) לייכטזיניג; אונבעשטענדיג; קאפריזנע.

light'-min'dedness *n.* (לאיט'-מאינ'-דעד-נעס) לייכטזיניגקייט; אויבערפלעכליכקייט; קאפריזנעקייט.

light'ness *n.* (לאיט'-נעס) שיינונג, ליכטיגקייט; לייכטקייט, גרינגקייט; שנעלקייט; פלינקייט; אויבערפלעכליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

light'ness of belief' (לאיט'-נעס אוו בי-ליעף') לייכט-גלויביגקייט.

light'ning *n.* (לאיט'-נינג) א בליץ; אויפשיינונג.

light'ning-arres'ter *n.* (לאיט'-נינג-ע-רעס'-טער) א פאררייכטונג צו בעשיצען פון בליצען טעלעגראפען און טעלעפאנען און די ארבייטער וואס זיינען ביי זיי בעשעפטיגט.

light'ning before' death (לאיט'-נינג בי-פאור' דעטה) דאס אויפפלאקערען פון לעבענס-פייער פאר'ן טויט.

light'ning-bug *n.* (לאיט'-נינג-באג) ז. ***firefly***.

light'ning-conduc'tor *n.* (לאיט'-נינג-קאנ-דאק'-טאר) ז. ***lightning-rod***.

light'ning-dischar'ger *n.* (לאיט'-נינג-דיס-טשאר'-דזשער) ז. ***lightning-arrester***.

light'ning-print *n.* (לאיט'-נינג-פרינט) א בוים-ענליכער אדער צווייגען-ענליכער צייכען אויף דער הויט פון מענשען, אויף חיות און אויף קליידער, וואס קומט פון דער נאהנטקייט פון א בליץ.

light'ning-proof *n.* (לאיט'-נינג-פרוהף) בליץ-זיכער, בעשיצט פאר א בליץ.

light'ning-protec'tor *n.* (לאיט'-נינג-פרא-טעק'-טאר) ז. ***lightning-arrester***.

light'ning-rod *n.* (לאיט'-נינג-ראד) א בליץ-אבלייטער [א הויכער אייזערנער שטאנג, מייסטענס מיט א בעזילבערטען שפיץ, איבער דעם דאך פון א געביידע אבצוציהען דעם בליץ ער זאל ניט איינשלאגען אין דער געביידע].

light of ear (לאיט אוו איער) לייכט-גלויביג.

light'-o'-love' *n.* (לאיט'-א-לאוו') א לייכטזיניגע פרוי, א קאקעטקע; אן אלטער טאנץ-ניגון.

light on (לאיט אן) בעגעגנען אימעצען צופעליג; פאלען.

light'-room *n.* (לאיט'-רוהם) דאס צימער אין אויבערשטען טייל פון א לייכט-טהורם, וואו עס געפינט זיך דער לייכט-אפאראט; א קליין צימער אין א קריעגס-שיף, דורך וועלכען עס ווערט בעלייכטעט דער מאגאזין מיט אויפרייסענדע מאטעריאלען [די לאמפען געפינען זיך אין דיעזען צימער און זיי בעלייכטען דעם מאגאזין דורך שויבען פון דיקען גלאז].

lights *n.* (לאיטס) די לונגען [פון חיות]; פענסטער.

light'-ship *n.* (לאיט'-שיפ) א לייכט-שיף [א שווימענדער לייכט-טהורם, א שיף וואס דיענט אלס לייכט-טהורם].

light'some *a.* (לאיט'-סאם) העל, ליכטיג; לוסטיג, פרעהליך.

light'-spir'ited *a.* (לאיט'-ספיר'-אי-טעד) לוסטיג געשטימט.

light up (לאיט אפ) אנצינדען, בעלייכטען.

light upon' (לאיט א-פאן') ז. ***light on***.

light'-wave *n.* (לאיט'-הוועיוו) א ליכט-וועלע.

light'-weight *n.* (לאיט'-הוועיט) אין וועט-קעמפפע — איינער וואס איז פון לייכטער וואג [די צווייטע שטופע נאך פעדער-לייכטקייט]; אן אונוויכטיגער מענש.

light'wood *n.* (לאיט'-הוואוד) צינד-האלץ, קינעלעך.

lignal'oes *n.* (ליג-נעל'-אוז) איינער פון די אלאע-ביימער; דער גן-עדן-בוים.

lig'neous *a.* (ליג'-ני-אס) פון האלץ; הילצערן.

lignif'erous *a.* (ליג-ניפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט ארוים האלץ.

lignifica'tion *n.* (ליג-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען זיך אין האלץ, דאס ווערען ווי האלץ.

lig'niform *a.* (ליג'-ני-פארם) האלץ-ארטיג; וואס זעהט אויס ווי האלץ.

lig'nify *v.* (ליג'-ני-פאי) פערוואנדלען אין האלץ, זיך פערוואנדלען אין האלץ.

lig'nin *n.* (ליג'-נין) דער האלץ-פאזער [דער געוועבס-שטאף פון פלאנצען, דורך וועלכע דער זאפט, וואס די ווארצלען בעקומען פון דער ערד, געהט זיך פאנאנדער איבער דער גאנצער פלאנצע].

ligniper'dous *a.* (ליג-ני-פויר'-דאס) האלץ-פערניכטענד, האלץ-פרעסענד [אזוי רופען זיך געוויסע זשוקלעך און ווערים וואס נאגען און גריבלען זיך אין האלץ].

lig'nite *n.* (ליג'-נאיט) ליגניט אדער ברוין-קויהלען [א מין הייצונגס-מאטעריאל, וואס שטעלט מיט זיך פאר אן איבערגאנג פון טארף צו שטיין-קויהלען. ענט-

האלט אין זיך מעהר וואסער=שטאף און
זויער=שטאף איידער געוועהנליכע שטיינ=
קויהלען].

lignit'ic *a.* וואס ענט= (ליג-ניט'-איק)
האלט ליגניט. ז. ***lignite***

lig'nitize *v.* פערוואנדלען (ליג'-ני-טאיז)
אין ליגניט. ז. ***lignite***

ligniv'orous *a.* (ליג-ניוו'-א-ראס)
האלץ=פרעסענד [ווענען געוויסע אינזעק=
טען].

lig'num-vi'tæ *n.* (ליג'-נאם-וואי'-טיע)
גואיא=האלץ [א מין בוים מיט זעהר האר=
טען און לאנג=דויערענדען האלץ].

lig'ula *n.* אין באטא= (ליג'-יו-לא)
ניק — איינער פון די צונג=פערמיגע טיי=
לען אדער ארגאנען פון א פלאנצע; דאס
בינטעל פון וויסען נערוועז=שטאף, וואס
רינגעלט ארום דעם אונטערשטען טייל פון
מארך.

lig'ular *a.* וואס איז שייך (ליג'-יו-לאר)
צו די צונג=פערמיגע טיילען אדער ארגא=
נען פון א פלאנצע.

lig'ulate *a.* צונג=פערמיג; (ליג'-יו-לייט)
וואס הענגט אראב ווי א צונג [ווענען
געוויסע טיילען אדער ארגאנען פון א
פלאנצע].

lig'ulated *a.* (ליג'-יו-ליי-טעד)
ז. ***ligulate***

lig'ule *n.* איינער פון די עט= (ליג'-יול)
ליכע צונג=פערמיגע טיילען אדער ארגא=
נען פון א פלאנצע.

lig'ure *n.* דער עדעלשטיין לשם (ליג'-יור)
[איינער פון די שטיינער פון חשן, וואס
דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף'ן האר=
צען].

li'kable *a.* (לאי'-קעבל) ז. ***likeable***

like *a., adv., n. and v.* גלייך, (לאיק)
עהנליך; ווי; אויף א גלייכען אופן;
גלייכמעסיג; צוגעפאסטערהייד; אויף דעמ=
זעלבען שטייגער; וואהרשיינליך, מעגליך;
א מענש אדער זאך וואס איז עהנליך צו
אן אנדער מענש אדער זאך; א קאפיע,
א דופליקאט; א סימפאטיע, א ליעבע
אדער נייגונג צו עפעס; ליעבען; האל=
טען פון אימעצען אדער עפעס.

li'keable *a.* וואס קען גע= (לאי'-קעבל)
פעלען זיין, ליעבענסווירדיג.

like bla'zes ווּיטהענד, (לאיק בליי'-זעס)
מיט גרימצארן.

like for like מדה כנגד (לאיק פאר לאיק)
מדה.

like fun דוקא ניט; אט (לאיק פאן)
צולויף איך זיך עס צו טהאן [הומאריס=
טיש].

Lend me a dollar. "I will **like fun**".

like'lihood *n.* מעג= (לאיק'-לי-הוד)
ליכקייט, וואהרשיינליכקייט.

In all **likelihood** our candidate will be elected.

like'liness *n.* מעגליכ= (לאיק'-לי-נעס)
קייט; וואהרשיינליכקייט; אנגענעהמליכ=
קייט, צוגעפאסטקייט.

like loves like גלייך (לאיק לאווז לאיק)
מיט גלייך חבר'ט זיך.

like'ly *adv. and a.* 1. מעג= (לאיק'-לי)
ליך; וואהרשיינליך: מעגליכערהייד;
אויף א מעגליכען אופן; 2. וואס פאסט
זיך צו עפעס, וואס קען געפעלען; אנגע=
נעהם.

1. It is **likely** that I shall meet him soon.
2. He is a **likely** fellow.

like mad ווי משוגע. (לאיק מעד)

like mas'ter like man (לאיק מעס'-
טער לאיק מען) ווי דער בעל=הבית אזוי
דער משרת.

like'-min'ded *a.* (לאיק'-מאינ'-דעד)
וואס האט דיזעלביגע אידעען אדער ניי=
גונגען.

Like-minded persons easily become friends.

li'ken *v.* (לאיקן) פערגלייכען.

like'ness *n.* עהנליכקייט; (לאיק'-נעס)
א בילד, פארטרעט.

This portrait is a lifelike **likeness** of me.

likes and dislikes' (לאיקס ענד דיס-
לאיקס') סימפאטיען און אנטיפאטיען.

like'wise *adv.* פונקט (לאיק'-וואיז)
אזוי; אויך.

li'king *n.* א נייגונג, א גע= (לאי'-קינג)
שמאק צו עפעס; אן אנגענעהם אויסזעהן;
א גוטער צושטאנד.

li'lac *n.* א מאי=בוים אדער (לאי'-לעק)
בעז=בוים; לילא=פארב.
ז. איל. ***"Colors"***

lila'ceous *a.* פון לי= (לאי-ליי'-שיאס)
לא=פארב. ז. ***lilac***

li'lac-gray *n.* א זעהר (לאי'-לעק-גריי)
בלאסער וויאלעט=קאליר.

li'lacthroat *n.* (לאי'-לעק-טהראוט)
אזא זשום=פויגעלע אדער קאליברי.
ז. ***humming-bird***

lilia'ceous *a.* וואס (ליל-אי-איי'-שיאס)
איז שייך צו ליליען; ווי א ליליע.

lil'ied *a.* פול מיט ליליען; (ליל'-איד)
ווי א ליליע, ליליען=ארטיג.

Lillibulle'ro *n.* (ליל-אי-בא-לי'-ראו)
א פאראל=ווארט ביי די אירלענדישע קא=
טויליקען צו דערקענען איינע די אנדערע,
בעת זיי האבען אויסגעקוילעט די פראטעס=
טאנטען אין יאהר 1641. אין יאהר 1688
איז אין אירלאנד פערפאסט געווארען א
הומאריסטיש פאלקס=ליעד, פון וועלכען
יעדער פערז האט זיך געענדיגט מיט דעם
צוזאנג "ליליבאלירא".

Lilliburle'ro *n.* (ליל-אי-בויר-לי'-ראו)
ז. ***Lillibullero***

Lillipu'tian *n. and a.* (ליל-אי-פיו'-
שען) א ליליפוט, א קארליקעל, א קליין
מענשעלע; וואס איז שייך צו די ליליפו=
טען אדער קליין=מענשעלעך; קליין.

lilt *v. and n.* זינגען מונטער (לילט)
אדער לעבעדיג; א פרעהליכער, לעבהאפ=
טער געזאנג; א
ריטמישע בעוועגונג.

Lily

lil'ting *a.* (ליל'-
טינג) לעבעדיג און
מונטער געזונגען
אדער געשפיעלט.

lil'y *n. and a.*
(ליל'-אי) די לי=
ליע [א בלום];
יעדע פלאנצע וואס
איז עהנליך צו א
ליליע; דער שפיץ
פון א קאמפאס
וואס איז געריכ=
טעט צו צפון; וואס איז עהנליך צו א
ליליע, ריין, ווייס.

lil'y-faced *a.* בלאס, (ליל'-אי-פייסט)
בלייך; כלומר'שט בעשיידען; כלומר'שט
עמפפינדליך.

lil'y-han'ded *a.* (ליל'-אי-הענ'-דעד)
וואס האט ווייסע, צארטע הענד; פרויען=
עהנליך, פערצערטעלט.

lil'yliver *n.* א פיינ= (ליל'-אי-ליוו-ער)
לינג; א טרוס.

lil'y-liv'ered *a.* (ליל'-אי-ליוו'-ערד)
שרעקעדיג, מיט א האזען=הארץ.

lil'y-of-the-val'ley *n.* (ליל'-אי-אוו-
טהי-וועל'-אי) דער לאנדיש אדער מאי=
בלום [א מין גראז וואס בעשטעהט פון
צוויי אדער דריי אוואל=בלעטער מיט וויי=
סע שמעקענדע בליטהען, וואס זעהען אויס
ווי גלעקלעך].

Lily-of-the-valley

lil'y-pad *n.* דאס גרוי= (ליל'-אי-פעד)
סע שווימענדע בלאט פון דער וואסער=
ליליע.

lil'y-white *a.* ווייס (ליל'-אי-הוואיט)
ווי א ליליע.

lima'ceous *a.* ווי (לאי-מיי'-שיאס)
א שנעק [שליאמאק, אוליטקע]; שנעקען=
ארטיג.

lima'tion *n.* דאס פיי= (לאי-מיי'-שאן)
לען, פאלירען.

li'mature *n.* דאס (לאי'-מע-טשור)
אבפיילען; פייל=שטויב.

limb *n. and v.* אן אבר, א גליעד; (לים)
א צווייג פון א בוים; א טייל פון א בוי=
גען; א פערזאן אדער זאך, וואס ווערט
בעטראכט ווי א טייל פון עפעס; א טייל;
א מיטגליעד; א קונדס, א ווייסער חברה'=
ניק; אין אסטראנאמיע — דער ראנד
פון דער זון אדער לבנה; צוגליעדערען;
פאנאנדערנעהמען אברים=ווייז; צוגעבען
אברים; בעקומען אברים.

lim'bat *n.* א קיהלער ווינד, (לימ'-בעט)
וואס בלאזט פעריאדיש אויף דעם אינ=
זעל ציפערן פון 8 א זייגער אין דער
פריה ביז האלבען טאג.

lim'bate *a.* וואס האט א (לימ'-בייט)
ראנד אדער ברעג פון אן אנדער קאליר
[ווענען געוויסע בלומען]; וואס האט א
ראנד [ווענען קערפער=טיילען].

limbed *a.* וואס האט אברים, (לימד)
וואס האט גליעדער.

The baby is very strong-**limbed**.

lim'ber *n., v. and a.* דער (לימ'-בער)
דישעל אדער דייקסעל [פון א וואגען];
דער פאדערטייל פון א קאנאנען=וואגען;
דאס לאך אין דעם דעק פון א שיף,
דורך וועלכען דאס וואסער לויפט צום
פומפ; צוזאמענשטעלען ביידע טיילען פון
קאנאנען=וואגען; בויגזאם; ווייך; זאנפט.

lim'ber-hole *n.* דאס (לימ'-בער-האול)
לאך אין דעם דעק פון א שיף, דורך
וועלכען דאס וואסער לויפט צום פומפ.

lim'berness *n.* בוי= (לימ'-בער-נעס)
גענדיגקייט; ווייכקייט.

lim'ber up אויסטשו= (לימ'-בער אפ)
כען זיך, אויסגלייכען די ביינער; אויס=
רייבען זיך; ווערען געשיקט צו עפעס.

I am not fit for the game, but a little practice will **limber** me **up**.

lim'bo *n.* דאס פארהויז פון (לימ'-באו)
גיהנום; א געפענגניס; אן ארט וואו מען
ווארפט צונויף אלטע אבגעניצטע זאכען.

Lim'burger cheese (לימ'-בוירג-ער
טשיעז) לימבורגער קעז [א זארט קעז
מיט א שארפען ריח וואס ווערט געמאכט
ארום לימבורג אין בעלגיען].

lim'bus *n.* (לימ'-באס) דאס פארהויז פון גיהנום; אין אנאטאמיע — א ראנד.

lime *n. and v.* (לאים) א קלעפּיגער שטאף, קליי; פויגעל=קליי [אזא קלעפּיגער שטאף מיט וועלכען מען בעשמיערט צווייגען פון ביימער צו כאפּען פויגלען]; קאלך, וואפּנע; א לינדען=בוים; אן ארט ציטראן=בוים וואס וואקסט אין די ווארעמע לענדער; די פרוכט פון אזא בוים; בעשמיערען מיט פויגעל=קליי; פערנארען; בעקאלכען; בעמיסטיגען א פעלד מיט קאלך; בעגיסען מיט וואפּנע.

Lime

lime'-bur'ner *n.* (לאימ'-בויר'-נער) א קאלך=ברענער [איינער וואס ברענט איבער קאלך צו מאכען וואפּנע].

lime'-juice *n.* (לאימ'-דזשוהס) ציטראן=זאפט.

lime'-kiln *n.* (לאימ'-קיל) א קאלך=אויווען.

lime'-light *n.* (לאימ'-לאיט) קאלציום=ליכט, דאס דרומאנדישע ליכט. ז. *calcium light*.

lime'-machine' *n.* (לאימ'-מע-שין') א מאשין, וועלכע רייניגט גאז, דורכטרייבענדיג איהם דורך וואפּנע.

lime'-pit *n.* (לאימ'-פּיט) א קאלך=גרוב, א גרוב, אין וועלכער מען האלט אבגעלאשענע וואפּנע.

lime'-spread'er *n.* (לאימ'-ספּרעד'-ער) אין אגריקולטור — א לעבערדיגער קאסטען אויף רעדער מיט וועלכען מען בעשיט אדער בעשפּריינקעלט א פעלד מיט קאלך.

lime'stone *n.* (לאימ'-סטאון) קאלך=שטיין.

lime'-tree *n.* (לאימ'-טריע) א לינדען=בוים.

lime'-twig *n.* (לאימ'-טהוויג) א צווייגעל, בעשמירט מיט פויגעל=קליי [צו כאפּען פויגלען]; א פּאסטקע, א כיטרער קונץ.

lime'twig *v.* (לאימ'-טהוויג) אנשטעלען פּאסטקעס; ארייננכאפּען אין נעץ.

lime'-wa'ter *n.* (לאימ'-הוואה'-טער) קאלך=וואסער.

lim'inal *a.* (לימ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו דער שוועל אדער צום אריינגאנג; וואס איז שייך צום אנפאנג אדער צו דער ערשטער ענטוויקלונגס=שטופע.

lim'it *n. and v.* (לימ'-איט) א גרענעץ; אן ענדונגס=פּונקט אדער ענדונגס=ליניע; דאס וואס איז בעגרענעצט אדער בעשרענקט ארום און ארום, א געגענד, א דיסטריקט; בעגרענעצען; בעשרענקען.

lim'itable *a.* (לימ'-אי-טעבל) וואס קען בעגרענעצט ווערען.

lim'itary *a.* (לימ'-אי-טע-רי) בעגרענעצענד, איינשרענקענד; בעגרענעצט, בעשרענקט.

limita'tion *n.* (לימ-אי-טיי'-שאן) דאס בעגרענעצען; די בעגרענעצונג; דאס זיין בעגרענעצט; אין יוריספּרודענץ — די בעגרענעצטע צייט אדער דער סראק, נאך וועלכען מען קען ניט אויפמאנען קיין חוב אדער ארויסשטעלען אנדערע פאדערונגען אין געריכט.

lim'ited *a. and n.* (לימ'-אי-טעד) בעגרענעצט, בעשרענקט; שמאל, ענג; א שנעל=צוג אין אמעריקא וואס האט נור ערשטע קלאסע וואגאנען און געהט זעהר שנעל.

lim'ited com'pany (לימ'-אי-טעד קאמ'-פּע-ני) א קאמפּאניע אדער האנדעלס=געזעלשאפט, וואו די פעראנטווארטליכקייט פון יעדען מיטגליעד פאר די חובות אדער פערפּפליכטונגען פון דער געזעלשאפט איז בעשרענקט נור ביז א געוויסער סומע, ווי למשל, די סומע פון זיין אייגענעם געלד, וואס ער האט אריינגעלעגט אין געשעפט.

lim'ited divorce' (לימ'-אי-טעד די-ווארס') א בעשרענקטער גט [א געריכטליכער פּסק=דין אז מאן און ווייב זאלען לעבען בעזונדער כאטש זיי האבען זיך ניט געג'גט].

lim'ited liabil'ity (לימ'-אי-טעד לאי-ע-ביל'-אי-טי) אין האנדעל — א בעשרענקטע פעראנטווארטליכקייט [ווען יעדער מיטגליעד פון א האנדעלס=געזעלשאפט איז פעראנטווארטליך פאר'ן גאנצען געשעפט ניט מיט זיין גאנצען פערמעגען, נור מיט א טייל פון איהם].

lim'itedly *adv.* (לימ'-אי-טעד-לי) אויף א בעשרענקטען אופן.

lim'ited part'nership (לימ'-אי-טעד פּארט'-נער-שיפּ) א שותפות, ווען דער שותף טראגט אריין א סומע געלד אין מזומן און איז פעראנטווארטליך פאר די חובות פון דער אונטערנעהמונג בלויז מיט דעם געלד וואס ער האט אריינגעלעגט אין געשעפט.

lim'ited train (לימ'-אי-טעד טריין) א שנעל=צוג אין אמעריקא וואס האט בלויז ערשטע קלאס וואגאנען און געהט זעהר שנעל.

lim'iter *n.* (לימ'-אי-טער) איינער אדער עטוואס וואס בעגרענעצט אדער בעשרענקט; א מאנאך, ווען עס איז ערלויבט צו קלייבען נדבות נור אין א בעשרענקטען בעצירק.

lim'itless *a.* (לימ'-איט-לעס) גרענעצלאז, אהן גרענעצען.

lim'mer *n.* (לימ'-ער) א לומפּ, אן אויסוואורף.

limn *v.* (לים) צייכנען, מאלען מיט וואסער=פארבען; שילדערען, בעשרייבען.

lim'ner *n.* (לימ'-נער) א צייכנער; א מיניאטור=מאלער [איינער וואס מאלט א בילד אין א זעהר פערקלענערטער פארם].

lim'ning *n.* (לימ'-נינג) דאס מאלען אדער צייכנען א זאך.

lim'onin *n.* (לימ'-א-נין) לימאנין, א ביטערער שטאף וואס געפינט זיך אין די קערנדלעך פון אפּעלסינען, ציטראנען א. ד. ג.

li'monite *n.* (לאי'-מא-נאיט) לימאניט [ברוינע אייזען=ערץ, פון וועלכער מען בעקומט אייזען און אויך געלבע און רויטע פארב].

li'mous *a.* (לאי'-מאס) בלאטיג, שלאמיג.

limp *a., v. and n.* (לימפּ) מאט, שוואך, אונפעהיג; ווייך, בויגיג; הינקען; דאס הינקען.

lim'per *n.* (לימ'-פּער) א הינקעדיגער.

lim'pet *n.* (לימ'-פּעט) א טעלער=מושעל, א מאלוסקעל וואס ליעגט אין א טעלער=מושעל.

lim'pid *a.* (לימ'-פּיד) ליכטיג, קלאר, דורכזיכטיג.

limpid'ity *n.* (לימ-פּיד'-אי-טי) ז. *limpidness*.

lim'pidly *adv.* (לימ'-פּיד-לי) אויף א ליכטיגען, קלארען אדער דורכזיכטיגען אופן.

lim'pidness *n.* (לימ'-פּיד-נעס) ליכטיגקייט, קלארקייט, דורכזיכטיגקייט.

lim'pingly *adv.* (לימ'-פּינג-לי) הינקעדיג; אויף א הינקעדיגען שטייגער.

limp'sy *a.* (לימפּ'-סי) שוואך, דין, בויגזאם.

li'my *a.* (לאי'-מי) בעשמיערט מיט קליי; קלעפּיג; קאלכיג, וואס ענטהאלט קאלך.

lin *n.* (לין) א וואסער=פאל.

lin'ament *n.* (לינ'-ע-מענט) פערבאנד=שטאף [שטאף מיט וועלכען מען פערבינדט וואונדען].

linch'-pin *n.* (לינטש'-פּין) דאס פלעקעל וואס מען שטעקט אריין אין אן אקס, אום דער ראד זאל ניט ארונטערפאלען.

linc'ture *n.* (לינק'-טשור) א רפואה, וועלכע מען לעקט אדער שמאקטשעט [ווי א מין צוקערקע געגען הוסט].

linc'tus *n.* (לינק'-טאס) ז. *lincture*.

lin'den *n.* (לינ'-דען) דער לינדען=בוים.

line *n. and v.* (לאין) א שטריקעל, א שנירעל; א ליניע; אן אייזענבאהן=ליניע; א שטריך; אן ענטוואורף, א קאנטור, א סקיצירונג; א גרענעץ=ליניע; אן אונטערשיידונגס=שטריך אין געדאנק אדער אויפפיהרונג; דער וועג, אין וועלכען א געוויסע זאך ווערט געריכטעט; א ריכטונגס=ליניע, א ריכטונג פון א געדאנק אדער טהעטיגקייט; א רייהע; א צייל, א שורה; אן אבשטאמונגס=ליניע, דער יחוס; א פאך, פּראפעסיאן אדער מלאכה; א געוויסער פאך סחורות; א מאטעמאטישע ליניע [א פארשטעלונג וועגען א זאך, וואס האט בלויז א לענג אבער ניט קיין ברייט און ניט קיין הויך]; א פערז [א שורה פון א געדיכט]; דער עקוואטאר [די אימאגינערע ליניע, וועלכע צוטיילט דעם ערד=קוגעל אויף צוויי גלייכע האלב=קוגלען, דער צפון'דיגער און דרום'דיגער]; א צעהנטעל אדער צוועלפטעל פון א צאל אדער אינטש; בעצייכנען מיט א ליניע אדער ליניען; איבערגעבען זיך צו א געוויסען פאך אדער בעשעפטיגונג; שטעלען אין א רייה אדער צייל; לייענען א שורה נאך א שורה; זיין אין רייה; לעגען אן אונטערשלאג אין א בגד א. ד. ג.; בעדעקען מיט עפּעס די אינערליכע זייט; אונטערשטיצען, אונטערהעלפען; בעפרוכטען [וועגען חיות].

lin'eage *n.* (לינ'-אי-עדזש) די אבשטאמונגס=ליניע, דער יחוס.

lin'eal *a.* (לינ'-אי-על) וואס איז שייך צו א ליניע אדער צו דער לענג; וואס בעשטעהט פון ליניען; וואס שטאמט אב אין א דירעקטער ליניע פון א געוויסער פערזאן.

lin'eal consanguin'ity (לינ'-אי-על קאנ-סענ-גהווינ'-אי-טי) בלוט=פערוואנד=

שאפט אדער קרובה'שאפט לויט דעם סדר היחוס.

lin'eal descent' (לינ'-אי-על די-סענט) די אבשטאמונג אין א גראדער ליניע [דורך די מענליכע מיטגליעדער פון דער פאמיליע, דורך די זיהן].

lin'eally *adv.* (לינ'-אי-על-אי) דורך א דירעקטער אבשטאמונג.
He is lineally descended from one of the founders of the Republic.

lin'eal meas'ure (לינ'-אי-על מעזש'-אור) די לענגען-מאס.

lin'eament *n.* (לינ'-אי-ע-מענט) א געזיכטס-צוג; א כאראקטעריסטישע אייגענשאפט אדער אייגענטימליכקייט.

line'-and-line' *a.* (לאינ'-ענד-לאין') וואס פאסט זיך צו א ברעג צו א ברעג.

lin'ear *a.* (לינ'-אי-אר) וואס איז שייך צו א ליניע; וואס בעשטעהט פון ליניען; וואס איז שייך נור צו דער לענג פון עפעס; ווי א ליניע אדער פאדים, שמאל און אויסגעצויגען [וועגען פלאנצען, בלעטער און לעבעדיגע בעשעפענישען].

lin'ear equa'tion (לינ'-אי-אר אי-קהוויי'-שאן) א לינעארע גלייכונג, אן אלגעבראאישע גלייכונג, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א גראדע ליניע [געוויסע מאטעמאטישע גלייכונגען קענען פארגעשטעלט ווערען אין דער פארם פון געוויסע ליניען, ווי א קרייז, א פאראבאל א. ד. ג. א גלייכונג פון ערשטען גראד שטעלט מיט זיך פאר א גראדע ליניע].

lin'ear meas'ure (לינ'-אי-אר מעזש'-אור) די לענגען-מאס.

lin'ear num'bers (לינ'-אי-אר נאמ'-בערז) צאהלען וואס בעצייכענען בלויז די לענג.

lin'ear perspec'tive (לינ'-אי-אר פויר-ספעק'-טיוו) די ליניען-פערספעקטיווע [דאס מאלען אדער בעצייכנען זאכען, וועלכע שטעהען אב אויף א געוויסער שטרעקע פון אויג, נור דורך ליניען און פונקטען און ניט דורך פארבען און קאלירען]. ז. *perspective*.

lin'eate *a.* (לינ'-אי-אייט) וואס האט לאנגע ליניען, וועלכע ציהען זיך פאראלעל [ווי געוויסע בלעטער פון פלאנצען אדער געוויסע פארמען פון ארכיטעקטור].

lin'eated *a.* (לינ'-אי-איי-טעד) ז. *lineate*.

linea'tion *n.* (לינ-אי-איי'-שאן) דאס פיהרען א ליניע; דאס בעצייכנען מיט ליניען; ליניען-צייכענס [ביי חיות].

line bees (לאין ביעז) נאכשפירען ביען ווי זיי פליהען ביז זייער נעסט.

lined *a.* (לאינד) בעמיט אונטערשלאג; בעפרוכטעט [וועגען חיות].

lined pa'per (לאינד פיי'-פער) געליניִרט פאפיער.

line'-forma'tion *n.* (לאינ'-פאר-מיי'-שאן) ביי מיליטער — די ליניען-אויסבילדונג פון סאלדאטען, דאס אויסשטעלען סאלדאטען ציילענווייז.

line'-kee'per *n.* (לאינ'-קיע'-פער) דער וועכטער אויף אן אייזענבאהן.

line'man *n.* (לאינ'-מען) איינער וועלכער טראגט די שנור אדער קייט וואס ווערט בענוצט אין מעסטען לאנד; דער וואס איז אנגעשטעלט אכטונג צו געבען און צו פעררריכטען טעלעגראף-ליניען, טעלעפאן אדער אייזענבאהן-ליניען.

lin'en *n.* and *a.* (לינ'-ען) לייווענד; וועש; א לייווענד פאדים; געמאכט פון לײן אדער לייווענד; וואס איז עהנליך צו לייווענד; וויס, בלייך.

lin'en cam'bric (לינ'-ען קעמ'-בריק) באטיסט [זעהר א דינער און דורכזיכטיגער לייווענד-שטאף].

lin'en cloth (לינ'-ען קלאטה) לייווענד.

lin'en dam'ask (לינ'-ען דעמ'-עסק) דאמאסטיק [א מין דיקע און הארטע לייווענד].

lin'en-dra'per *n.* (לינ'-ען-דריי'-פער) א לייווענד-הענדלער.

lin'en-pro'ver *n.* (לינ'-ען-פרוה'-וער) א קליינער מיקראסקאפ וואס ווערט בענוצט אין די לייווענד-פאבריקען צו זעהן אויף וויפיעל די לייווענד איז גוט געשפינט און געוועבט.

lin'en-scroll *n.* (לינ'-ען-סקראול) אין ארכיטעקטור — אויסגעבויגענע ארנאמענטען אויף די וועגד אין דער פארם פון א צונויפגעוויקעלטען טישטוכעל.

Linen-scroll

line of ac'tion (לאין אוו עק'-שאן) די ארט פון האנדלונג אדער טעטיגקייט.
The conference agreed on a line of action.

line of bat'tle (לאין אוו בעטל) די ליניע, וועלכע קריעגס-שיפען אדער ארמעען בילדען אויס, פערפערטיגענדיג זיך צו א שלאכט.

line of busi'ness (לאין אוו ביז'-נעס) א בראנזשע, א געשעפטס-צווייג, א געשעפטס-ספעציאליטעט.
He is retiring from the dry goods business. He is planning to engage in another line of business.

line of defence' (לאין אוו די-פענס') די פערטיידיגונגס-ליניע; די גרענעץ-וואך, דער קארדאן.

line of dip (לאין אוו דיפ) אין געאלאגיע — די נייגונגס-ליניע [די ליניע וואס בעווייזט אויף וויפיעל די אדער יענע ערד-שיכט איז געבויגען אין פערגלייך מיט'ן האריזאנט].

line of fate (לאין אוו פייט) די מזל-ליניע [די ליניע אויף דער האנד-פלעכע וועלכע פאנגט זיך אן פון דעם האנד-ווארצעל און ענדיגט זיך ביים צווייטען פינגער.

line of health (לאין אוו העלטה) די געזונדהייטס-ליניע [די ליניע אויף דער האנד-פלעכע וועלכע פאנגט זיך אן פון האנד-ווארצעל און געהט ביז צום פיערטען פינגער].

line of life (לאין אוו לאיף) די לעבענס-ליניע [די ליניע אויף דער האנד-פלעכע, וועלכע הויבט זיך אן פון האנד-ווארצעל און ציהט זיך ארום דעם באזיס פון גראבען פינגער].

line of opera'tion (לאין אוו אפ-ער-איי'-שאן) די אפעראציאנס-ליניע [די גאנצע ליניע, איבער וועלכער עס איז פערשפרייט אן ארמעע וואס פיהרט א מלחמה].

line of thought (לאין אוו טהאהט) דער געדאנקען-גאנג.

line'ola *n.* (לי-ני'-א-לא) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א דינער קליינער שטריך אדער ליניע.

lin'eolate *a.* (לינ'-אי-א-לייט) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס איז בעצייכענט מיט דינע קוים בעמערקבארע ליניען.

line one's pock'et (לאין הוואנז פאק'-עט) אנפילען די קעשענעס.

li'ner *n.* (לאי'-נער) א ליניען-צייכנער; א קריעגס-שיף; א שיף, וואס געהט רעגעלמעסיג פון איין פארט צום צווייטען און צוריק; אין בייסבאל-שפיעל — א באל, וועלכער ווערט געווארפען אזוי, דאס ער פליהט אין א גלייכער ליניע פאראלעל מיט דער ערד; אונטערשלאג; אונטערשלאג-שטאף.

lines'man *n.* (לאינז'-מען) דער ליניען-סאלדאט [פון אינפאנטעריע].

line upon' line (לאין א-פאן' לאין) א ברעג אויף א ברעג, אזוי אז די ברעגעס קומען זיך צוזאמען.

ling *n.* (לינג) דער לענג [א גרויסער ים-פיש וואס געפינט זיך אין די צפון-אייראפעאישע ימים. ווערט געכאפט אין גרויסע מאסען און מען עסט איהם געזאלצענערהייד אדער געטריקענטערהייד].

Ling

lin'ger *v.* (לינ'-גער) זיך קווענקלען, צעגערען, אבלעגען; לאנג ווארטען, פערוויילען, ארומבלאנקען זיך.

lin'gerer *n.* (לינ'-גער-ער) איינער וואס קווענקעלט זיך, צעגערט, לעגט אב, בלאנקעט זיך ארום.

lin'gering *a.* (לינ'-גער-אינג) לאנגזאם; דויערענד; זיך ציהענד; קווענקלענד.

lin'geringly *adv.* (לינ'-גער-אינג-לי) אויף א לאנגזאמען, זיך ציהענדען, קווענקלענדען שטייגער.

lin'get *n.* (לינ'-געט) ז. *lingot*.

lin'go *n.* (לינ'-גאו) א לשון; א דיאלעקט; א זשארגאן.

lin'got *n.* (לינ'-גאט) א שטיקעל צוזאמענגעגאסען מעטאל; א צינגעל.

lin'gua *n.* (לינ'-גהווא) די צונג; א שפראך.

linguaden'tal *a.* (לינ-גהווא-דענ'-טעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער צונג און ציינער.

Lin'gua Fran'ca (לינ'-גהווא פראנ'-קא) איטאליעניש געמישט מיט אראביש, טערקיש און גריכיש, וואס ווערט גענוצט אין אריענט; א צונויפגעמישטע שפראך; אן אינטערנאציאנאלער דיאלעקט.

lin'gual *a.* and *n.* (לינ'-גהוועל) וואס איז שייך צו דער צונג; וואס איז פערבונדען מיט דער צונג; וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער צונג [ווי די בוכשטאבען "ד", "ט" א. ד. ג.]; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער צונג.

lin'gual mus'cle (לינ'-גהוועל מאסל) דער צונג-מוסקעל.

lin'guiform *a.* (לינ'-גהווי-פארם) וואס האט די פארם פון א צונג, צונג-פערמיג.

lin'guist *n.* (לינ'-גהוויסט) א לינגוויסט, א שפראך-קענער, א פילאלאג.

linguis'tic *a.* (לינ-גהוויס'-טיק) לינגוויסטיש, שפראכליך, וואס איז שייך צו שפראך-וויסענשאפט.

linguis'tical *a.* (לינ-גהוויס'-טי-קעל) ז. *linguistic*.

linguis'tically *adv.* (לינ-גהוויס'-טי-קעל-אי) אויף א לינגוויסטישען שטייגער; דורך שפראך-וויסענשאפט.

linguis'tics *n.* (לינ-גהווים'-טיקס) לינגוויסטיק, שפּראַך=וויסענשאַפט.

lin'gula *n.* (לינ'-גיו-לא) א צינגעל, א צינגעל=עהנליכער קערפּער=טייל.

lin'gulate *a.* (לינ'-גיו-לייט) וואס האט די פאָרם פון א צונג.

ling'wort *n.* (לינג'-הוואירט) די ווייסע טשעמעריצע [א הויך גראז מיט ווייסע בליטהען. פון דיעזען גראז בעקומט זיך א גיפטיגער זאפט, נאראטרין, וועלכער ווערט בענוצט אין א פלאסטער צו א געשוויר].

linig'erous *a.* (לי-נידזש'-ע-ראס) וואס פּראדוצירט פלאקס; וואס פּראדוצירט לײַן.

lin'iment *n.* (לינ'-אי-מענט) א שיטערע זאלב [צום שמיערען].

li'ning *n.* (לאי'-נינג) פוטער; אונטערשלאג; דאס בעלעגען אדער בעשלאגען די אינערליכע זייט פון א וואנד; דאס וואס ענטהאלט זיך אינוועניג.

li'ning-pa'per *n.* (לאי'-נינג-פּיי'-פּער) א פּאפּיער וואס בעדעקט די אינערליכע זייט פון עפּעס [ווי אין אן איינגעבונדענעם בוך דאס פּאפּיער, וואס בעדעקט די אינערליכע זייט פון טאוועל א. ד. ג.].

link *n. and v.* (לינק) א גליעד אדער א רינג פון א קייט; דאס וואס פערבינדט אדער פערראייניגט איין זאך מיט אן אנדערער; א הונדערט=חלק פון דער קייט, מיט וועלכער מען מעסט לאנד; אין א דאמפּף=מאשין — דער גליעד אדער די פערריכטונג, וועלכע פערוואנדעלט איין פארם פון בעוועגונג אין אן אנדערער; א פאקעל; פערקייטלען; פערבינדען; צוזאמענבינדען: זיך צוזאמענקייטלען אדער צוזאמענבינדען.

link'boy *n.* (לינק'-באי) א פאקעל=יונג, איינער וואס בעלייכט דעם וועג פאר פּאסאזשירען אין א פינסטערער גאס [אין אמאליגע צייטען אין לאנדאן].

linked arms (לינקט ארמז) ארם אין ארם, האנד אין האנד.

link'man *n.* (לינק'-מען) א פאקעל=מאן, א פאקעל=טרעגער. ז. *linkboy*

link'-mo'tion *n.* (לינק'-מאו'-שאן) קוליסען=שטייערונג [א געוויסע סיסטעם פון די בעטריעבס=טיילען אין א דאמפּף=מאשין זי צו זעצען אין בעוועגונג אדער אומצוקעהרען איהר בעוועגונגס=ריכטונג. דיעזע סיסטעם בעשטעהט הויפּטזעכליך פון א שטאנג מיט א שפּאלט וועלכער ווערט געטריבען פון איין אדער צוויי עקסצענטערס].

linn *n.* (לין) ז. *lin*

Linnæ'an *a.* (לי-ניע'-ען) ז. *Linnean*

Linne'an *a.* (לי-ני'-ען) וואס איז שייך צו דעם שוועדישען באטאניקער קארל לינע [געבארען אין יאהר 1707, געשטארבען 1778] אדער צו זיין סיסטעם.

lin'net *n.* (לינ'-עט) דער האנפלינק [א קליין זינגפויגעלע מיט פעדערען פון א געמישטען גרויען, ברוינעם און פלאקס=קאליר. אום זומער בעקומט דער קאפּ און די ברוסט ביי די זכרים א מין רויטליכען קאליר].

Linnet

lino'leum *n.* (לי-נאו'-לי-אם) לינאלעאום [א געמיש פון קארק=פּולווער מיט קאוטשוק, מיט וועלכען מען בעשמיערט דיקע לייווענד און מען פּראדוצירט א מין דיקע צעראטע].

lin'otype *n.* (לינ'-א-טאיפּ) א שורה דרוק=שריפט אויסגעגאסען אין איין שטיק; א זעץ=מאשין וואס גיט ארויס גאנצע שורות שריפט אנשטאט איינצעלנע בוכשטאבען.

lin'seed *n.* (לינ'-סיעד) לײַן=זאמען, פלאקס=זאמען.

lin'seed-cake *n.* (לינ'-סיעד-קייק) א לײַן=קוכען [די הארטע מאסע וואס בלייבט ווען מען האט אויסגעפּרעסט דעם אויל פון לײַן=זאמען. ווערט געברויכט אלס קארמע פאר בהמות].

lin'seed-oil *n.* (לינ'-סיעד-איל) לײַן=אויל, זאמען=אויל [אן אויל וואס ווערט אויסגעפּרעסט פון פלאקס=זאמען].

lin'sey *n.* (לינ'-סי) ז. *linsey-woolsey*

lin'sey-wool'sey *n. and a.* (לינ'-סי-הוואול'-סי) אזא גראבער שטאף געוועבט פון האלב וואל און האלב פלאקס; א געמישטער געוועב; שעטנז; א געמישעכץ; פלאפּלעריי; געמאכט פון שעטנז; ניט פליישיג ניט מילכיג.

lin'stock *n.* (לינ'-סטאק) א צינד=שטאק [א צוגעשפּיצט שטעקעל צום אנצינדען די קויל פון א הארמאט].

lint *n.* (לינט) קארפּיע [אנגעצופּטע לײַן=פעדים צום פערבינדען וואונדען]; רויטע באוועל [וואס איז גערייניגט פון זאמען]; פוך; א נעץ, א סעטקע; דאס פערשפּרייטען א נעץ איבער א טייכעל.

lin'tel *n.* (לינ'-טעל) דער אויבערבאלקען פון א טהיר אדער פענסטער.

lint'stock *n.* (לינט'-סטאק) ז. *linstock*

lint'-white *a.* (לינט'-הוואיט) ווייס ווי פלאקס.

lin'ty-white *a.* (לינ'-טי-הוואיט) ז. *lint-white*

li'ny *a.* (לאי'-ני) פול מיט ליניען; בעצייכענט מיט ליניען.

li'on *n.* (לאי'-אן) א לייב; א מענש מיט די אייגענשאפטען פון א לייב, א פּערזאן מיט גרויס קראפט, מוטה און קוראזש; דער העלד פון טאג [א מענש, אויף וועלכען יעדער ריכטעט זיין אויפמערקזאמקייט]; אזא אלטע גאלדענע שאטלענדישע מטבע.

Lion

Li'on *n.* (לאי'-אן) מזל אריה [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען].

li'on-ant *n.* (לאי'-אנ-ענט) די לייבמוראשקע. ז. *ant-lion*

li'on-dog *n.* (לאי'-אנ-דאג) דער לייבהונד [א מין הונד וואס איז בעוואקסען מיט א גריווע].

li'onel *n.* (לאי'-אנ-על) א יונגער לייב.

li'oness *n.* (לאי'-אנ-עס) א לייבעכע [די נקבה פון א לייב]; א פרוי א בעריהמטהייט, וואס רופט ארויס אלגעמיינע אויפמערקזאמקייט.

li'onet *n.* (לאי'-אנ-עט) ז. *lionel*

li'on-head'ed *a.* (לאי'-אנ-העד'-עד) מיט א לייבען=קאפּ.

li'on-heart *n.* (לאי'-אנ-הארט) א לייבען=הארץ, א מענש מיט גרויס מוטה.

li'on-hear'ted *a.* (לאי'-אנ-האר'-טעד) וואס האט א לייבען=הארץ; טאפּפער, גרויסמוטיג; מיט גרויס קוראזש.

li'on-hun'ter *n.* (לאי'-אנ-האנ'-טער) דער לייבען=יעגער; איינער וואס יאגט זיך נאך גרויסע פּערזענליכקייטען און בעריהמטהייטען.

li'on in the way (לאי'-אן אין טהי הוויי) א געפאהר וואס שטעהט איינעם אין וועג; א כלומרשטדיגע סכנה, וואס איינער שטעלט זיך פאר צוליעב פויגהייט אדער צוליעב ניט וועלען עפּעס טהאן.

li'onise *v.* (לאי'-אנ-איז) ז. *lionize*

li'onism *n.* (לאי'-אנ-איזם) דאס יאגען זיך נאך בעריהמטהייטען.

li'onize *v.* (לאי'-אנ-איז) בעציהען זיך צו איינעם ווי צו א לייב, מאכען איהם פאר א געגענשטאנד פון גרויס אינטערעס און אויפמערקזאמקייט.

lioniza'tion *n.* (לאי-אנ-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען איינעם פאר א "לייב" פון דער געזעלשאפט, דאס ציהען צו איהם פיעל אויפמערקזאמקייט.

li'on-like *a.* (לאי'-אנ-לאיק) ווי א לייב.

li'on-met'tled *a.* (לאי'-אנ-מעט'לד) וואס האט די קראפט אדער דעם מוטה פון א לייב.

li'on's den (לאי'-אנז דען) די לייבען=גרוב.

li'on's-foot *n.* (לאי'-אנז-פוט) דער לייבען=פוס [א מין נידריג גראז מיט רונדליכע און עטוואס צונויפגעלעגטע בלעטלעך און מיט קליינינקע גרינליכע בליטהען. ווערט אפט געברויכט אלס א באבסקע רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

li'on's-leaf *n.* (לאי'-אנז-ליעף) דאס לייבען=בלאט [דאס בלאט פון געוויסע פלאנצען, וואס ווייזט אויס ווי דער אבדרוק אדער דער סליאד פון א לייב'ס פוס].

li'on's share (לאי'-אנז שעהר) א לייבען=חלק [דער גרעסטער טייל אדער די גאנצע זאך].

She received the lion's share of the estate.

li'on's-tail *n.* (לאי'-אנז-טייל) דער לייבען=עק [א מין ווילד גראז מיט ווייסע בליטהען. ווערט געברויכט אלס באבסקע רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

li'on's-tooth *n.* (לאי'-אנז-טוהטה) דער לייבען=צאהן [אזא גראז מיט בלעטלעך ביים סאמע ווארצעל. די בלימעלעך האבען די פארם פון געלבע קערבעלעך און זיינען פול מיט א מין מילך=זאפט. דער ווארצעל ווערט געברויכט אנשטאט ציקאריע און אויך אין פאלקס=מעדיצין].

li'on's whelp (לאי'-אנז הוועלפּ) א יונגער לייב.

lip *n. and v.* (ליפּ) א ליפּ; דער רעדע=ארגאן, דאס מויל; דאס רעדען; חוצפּה'דיגע אדער בעליידיגענדע רייד; דער ברעג אדער ראנד פון עפּעס; אין באטאניק — די אויבערשטע אדער אונטערשטע ליפּ פון דער עפענונג פון א

בלומען־קריינדעל; אנריהרען מיט די ליפען; קושען; אויסדריקען מיט די ליפען; רעדען; אין מוזיק — אויסציהען די ליפען און צופאסען זיי צום בלאז־אינסטרומענט.

lip'arocele *n.* (ליפ'-ע-רא-סיל) אין מעדיצין — אן אנוואקסונג פון פעטקייט, א פעטע געשווילעכץ.

lip'-born *a.* (ליפ'-באהרן) וואס געהט ארוים פון די ליפען און ניט פון הארצען, ניט אויפריכטיג, אונערנסט.

lip'-com'fort *n.* (ליפ'-קאמ'-פארט) דאס טרייסטען מיט'ן מויל; א ניט אויפריכטיגע טרייסט.

lip'-com'forter *n.* (ליפ'-קאמ'-פאר-טער) איינער וועלכער טרייסט נור מיט די ליפען אהן שום אויפריכטיגקייט.

lip'-devo'tion *n.* (ליפ'-די-וואו'-שאן) דאס מתפלל זיין נור מיט'ן מויל אהן שום ערנסט און אויפריכטיגקייט.

lip'-good *a.* (ליפ'-גוד) וואס איז גוט נור מיט'ן מויל, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט.

lip'-hom'age *n.* (ליפ'-האמ'-עדזש) די עהרפורכט אדער יראת הכבוד נור מיט די ליפען.

lip'-la'bor *n.* (ליפ'-ליי'-באר) פוסטע רייד; פוסטע הבטחות; א פאלשער שבח.

lip'-labo'rious *a.* (ליפ'-ליי-באו'-ריאס) מיט פאלשע שבחים, היפאקריטיש.

lip'less *a.* (ליפ'-לעס) אהן ליפען.

lip'let *n.* (ליפ'-לעט) א קליין ליפעלע.

lipogen'esis *n.* (לאי-פא-דזשענ'-ע-סים) די אויסבילדונג פון פעטקייט.

li'pogram *n.* (לאי'-פא-גרעם) דאס ליפאגראם, דאס ארויסלאזען א געוויסען בוכשטאב אין א שריפט [ווי למשל אין אריסעע איז אין איין קאפיטעל פון אלע ווערטער ארויסגעלאזען דער בוכשטאב *A*, אין אן אנדערען — דער בוכשטאב *B* א. ז. וו.].

lipogrammat'ic *a.* (לאי-פא-גרע-מעט'-איק) ליפאגראמאטיש; וואס איז שייך צו א ליפאגראם. ז. ***lipogram***.

lipo'ma *n.* (לי-פאו'-מא) ז. ***liparocele***.

lipomato'sis *n.* (לי-פאו-מע-טאו'-סים) אן אוננארמאלע אנוואקסונג פון פעטקייט.

lip'-or'nament *n.* (ליפ'-אהר'-נע-מענט) א ליפ־ציערונג, א זאך וואס ווערט ארייגעשטעלט אין דער ליפ אלס א ציערונג [ווי ביי געוויסע ווילדע שבטים].

liposto'mia *n.* (לאי-פא-סטאו'-מי-א) ז. ***lipostomy***.

lipostomo'sis *n.* (לאי-פא-סטא-מאו'-סים) דאס ניט האבען קיין מויל.

lipos'tomy *n.* (לאי-פאס'-טא-מי) ליפאסטאמיע, דאס פערלירען דאס מויל, דאס ניט האבען קיין מויל [ווי ביי שוואמען און אנדערע פלאנצען־חיות].

lipothym'ia *n.* (לאי-פא-טהימ'-אי-א) ז. ***lipothymy***.

lipoth'ymous *a.* (לאי-פאטה'-אי-מאס) אהנמעכטיג, אין חלשות.

lipoth'ymy *n.* (לאי-פאטה'-אי-מי) אהנמאכט, חלשות.

lipped *a.* (ליפט) מיט ליפען; מיט גראבע ליפען [וועגען געוויסע מינים פיש].

lip'pitude *n.* (ליפ'-אי-טיוד) דאס טריפען פון אויג [אן אויגען־קראנקהייט].

lip'-rea'ding *n.* (ליפ'-ריע'-דינג) דאס לעזען לויט די ליפען, דאס פערשטעהן וואס א צווייטער זאגט לויט די בעוועגונגען פון זיינע ליפען [אין דעם לערנען פון טויב־שטומע].

lip'-righ'teousness *n.* (ליפ'-ראי'-טשאס-נעס) דאס זיין א צדיק מיט'ן מויל.

lip'-salve *n.* (ליפ'-סאוו) ליפען־פאמאדע, ליפען־זאלב; האניג־זיסע רייד.

lip'-ser'vice *n.* (ליפ'-סויר'-ווים) דאס מתפלל זיין נור מיט די ליפען; ניט קיין ערנסטע פרומקייט.

lip'-wis'dom *n.* (ליפ'-הוויז'-דאם) פוסטע חכמה, דאס זיין א חכם בלויז מיט'ן מויל.

lip'-work *n.* (ליפ'-הוואירק) ליפען־ארבייט; דאס קושען; קושעריי.

lip'-wor'ship *n.* (ליפ'-הוואיר'-שיפ) ז. ***lip-service***.

liq'uable *a.* (ליק'-הוועבל) שמעלצבאר, וואס קען געשמאלצען ווערען.

li'quate *v.* (לאי'-קהווייט) שמעלצען; אבטיילען איין מעטאל פון א צווייטען דורך שמעלצונג.

liqua'tion *n.* (לאי-קהוויי'-שאן) די שמעלצונג, דאס שמעלצען; דאס אבזונדערען איין מעטאל פון אן אנדערען דורך שמעלצען.

liquefa'cient *a.* (ליק-הווי-פוי'-שיענט) וואס פערוואנדעלט אין א פליסיגקייט; וואס דיענט צו פערוואנדלען אין א פליסיגקייט.

liquefac'tion *n.* (ליק-הווי-פעק'-שאן) דאס שמעלצען, די שמעלצונג; דאס פערוואנדלען אין א פליסיגקייט; דאס ווערען צושמאלצען.

liq'uefiable *a.* (ליק'-הווי-פאי-עבל) שמעלצבאר, וואס קען געשמאלצען ווערען.

liq'uefy *v.* (ליק'-הווי-פאי) שמעלצען; ווערען פליסיג.

liques'cence *n.* (לי-קהוועס'-ענס) דאס זיין שמעלצבאר, שמעלצבארקייט.

liques'cency *n.* (לי-קהוועס'-ענ-סי) ז. ***liquescence***.

liques'cent *a.* (לי-קהוועס'-ענט) צושמעלצענד; וואס ווערט צושמאלצען.

liqueur' *n.* (לי-קויר') ליקער, א זיסער אלקאהאלישער געטראנק געמישט מיט פערשיעדענע געווירצען.

liqueur'-glass *n.* (לי-קויר'-גלעס) זעהר א קליין גלעזעל אדער קעלישאק, פון וועלכען מען טרינקט ליקער. ז. ***liqueur***.

liq'uid *a. and n.* (ליק'-הוויד) פליסיג; ווי א פליסיגקייט, קלאר, דורכזיכטיג; פייכט פון טרעהרען; פול מיט טרעהרען; וואס קלינגט זאנפט אין די אויערען [ווי א פליסיגע מעלאדיע, א פליסיגער בוכשטאב]; א פליסיגקייט; א פליסיגע זאך; אין גראמאטיק — א פליסיגער בוכשטאב [איינער פון די בוכשטאבען "ל", "מ", "נ", "ר"].

liq'uid air (ליק'-הוויד עהר) געוועהנליכע לופט וואס ווערט פערוואנדעלט אין א פליסיגקייט דורך דרוק און דורך שטארקע קעלט.

liq'uidamber *n.* (ליק'-הוויד-עמ-בער) דער אמבער־בוים [א מין אמעריקאנישער בוים מיט גרויסע גלאנציגע בלעטער, וואס זעהען אויס ווי שטערען. פון איהם טריפט א זיסער קלעפיגער זאפט, וואס ווערט געברויכט אין געוויסע צוקערקעס און אויך אין מעדיצין].

liq'uidate *v.* (ליק'-הווי-דייט) 1. ליקווידירען, אויסגלייכען, אבצאהלען [די חובות]; 2. קלאר מאכען, ברייגגען אין ארדנונג; 3. ווייכער מאכען.

1. The proprietors are liquidating their business.

liquida'tion *n.* (ליק-הווי-דיי'-שאן) די ליקווידירונג, די אויסגלייכונג [פון שולדען].

liq'uidator *n.* (ליק'-הווי-דיי-טאר) א ליקווידירער [איינער וואס צאהלט אוים אדער גלייכט אוים זיינע חובות]; א ליקווידאטאר.

liquid'ity *n.* (לי-קהוויד'-אי-טי) פליסיגקייט; דאס זיין פליסיג; דאס זיין פליסיג, הארמאניש אדער אנגענעהם [וועגען מעלאדיע, קלאנג א. ד. ג.].

liq'uid manure' (ליק'-הוויד מע-ניור') פליסיגע מיסט [צו בעמיסטיגען פעלדער].

liq'uid meas'ure (ליק'-הוויד מעזש'-אור) א פליסיגקייטס־מאס [א מאס, מיט וועלכער מען מעסט פליסיגקייטען].

liq'uidness *n.* (ליק'-הוויד-נעס) ז. ***liquidity***.

liqu'or *n. and v.* (ליק'-אר) א פליסיגקייט; א געטראנק, אן אלקאהאלישער געטראנק [וויין, ביער, בראנפען א. ד. ג.]; ליקער; צוגעבען אלקאהאל, בעארבייטען עפעס מיט אלקאהאל; טרינקען שנאפס.

liq'uorice *n.* (ליק'-הווא-רים) ז. ***licorice***.

li'ra *n.* (לי'-רא) א לירא, אן איטאליענישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון א פראנצויזישען פראנק אדער 19 אמעריקאנישע סענט; א טערקישער פונט, א טערקישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון 4 דאלאר מיט 40 סענט; א לירע, א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס. ז. ***lyre***.

lir'icon-fan'cy *n.* (ליר'-אי-קאן-פענ-סי) די מאי־בלום אדער לאנדיש. ז. ***lily-of-the-valley***.

liripip'ium *n.* (ליר-אי-פיפ'-אי-אם) דאס ליריפיפיום [א מין היטעלע וואס עס פלעגען טראגען די ענגלישע סטודענטען, וועלכע האבען שוין בעקומען א דיפלאם פון א העכערער שוהל. אין די שפעטעריגע צייטען האבען זיי אנגעהויבען טראגען אלס צייכען פון זייער דיפלאמירטען צושטאנד א זיידענעם שארף, פון וועלכען די עקען הענגען אראב ביז דער ערד].

lir'ipoop *n.* (ליר'-אי-פוהפ) דאס ליריפיפיום [ז. ***liripipium***]; געלערנטקייט; שכל, שמד־שטיק; א שוטה, א נאר.

Lis'bon *n.* (ליז'-באן) ליסאבאן, די הויפט־שטאדט פון פארטוגאל; א מין פארטוגעזישער ווייסער וויין.

lisp *v. and n.* (ליספ) רעדען שטשיפעליאווע [ניט שארף ארויסרעדען די בוכשטאבען "ז" אדער "ס", ווי למשל, "געגעטהען" אנשטאט "געגעסען"]; שוואך אדער ניט שארף ארויסרעדען די ווערטער [ווי א קינד וואס פאנגט ערשט אן צו רעדען]; דאס רעדען שטשיפעליאווע.

lis'per *n.* (ליס'-פער) איינער וואס רעדט שטשיפעליאווע; איינער וואס קען ניט שארף ארויסרעדען די בוכשטאבען "ז" אדער "ס".

lis'some *a.* (ליס'-אם) בויגזאם; ווייך; וואס לאזט זיך איבערדרעהען; לייכט, טהעטיג, געשיקט.

lis'someness *n.* (ליס'-אם-נעס) בויגזאמקייט, ווייכקייט; לייכטקייט, געשיקטקייט.

list *v., n. and a.* (ליסט) איינשרייבען

אין א בוך אדער קאטאלאג, אריינטראגען אין א ליסטע אדער צעטעל; בעשלאגען מיט א לייסט, ארומלעגען מיט א קרייקע; פערשמעלערען, מאכען שמאל; אנבויגען [א שיף] אז א זייט; בעפריעדיגען, צופריעדענשטעלען; פערלאנגען, לוסט האבען; אויסקלייבען; הערען, זיך צוהערען; ארומצאמען, ארומרינגלען מיט א צאם [וועגען א קאמפפס⸗פעלד]; א ליסטע, א צעטעל, א קאטאלאג; א לייסט, א קרייקע, א ברעג, א זוים; דאס אנבויגען זיך פון א שיף; לוסט, חשק; דער באריער, דער צאם אדער גרענעץ פון א פעלד, בעזאנדערס פון א שלאכט⸗פעלד; געמאכט פון קרייקעס [ווי געוויסע טעפיכען אדער קאווירען].

lis'ted *a.* (ליס'-טעד) געשטרייפט, מיט פאסען; אנגעבויגען [וועגען א שיף].

lis'tel *n.* (ליס'-טעל) אין ארכיטעקטור — א קליינע שמאלע לייסט.

lis'ten *v.* (ליסן) הערען; זיך צוהערען.

lis'tener *n.* (ליס'-נער) א הערער; א צוהערער.

lis'ter *n.* (ליס'-טער) אן איינשרייבער, איינער וואס שרייבט איין אין א ליסטע; אין אגריקולטור — א מאשין, וועלכע שטעלט פאר א מין אקער⸗אייזען וואס אקערט אויף די ערד און אין דערזעלבער צייט פערזייהט זי קוקורוזע אדער אנדערע זארטען קערנער.

lis'terine *n.* (ליס'-טער-אין) ליסטערין, אן אנטיסעפישער מיטעל, וואס ווערט בענוצט אין כירורגיע צו פערמיידען די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אויף דער וואונד פון איינעם, ווען מען האט געמאכט אן אפעראציע.

Lis'terism *n.* (ליס'-טער-איזם) ליסטעריזם, די אנטיסעפטישע מעטאדע פון כירורגיע, וועלכע עס האט איינגעפיהרט דער ענגלישער כירורג דר. ליסטער.

list'ful *a.* (ליסט'-פול) אויפמערקזאם.

lis'ting *n.* (ליס'-טינג) דאס בעשלאגען מיט א לייסט; דאס ארומלעגען מיט א קרייקע; א קרייקע; דאס מאכען א ליסטע אדער קאטאלאג; דאס איינטיילען פון לאנד צווישען די ערד⸗ארבייטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

lis'ting-machine' *n.* (ליס'-טינג-מע-שין') א צוזאמענרעכנונגס⸗מאשין [א מאשין, וועלכע דרוקט אב פערשיעדענע צאהלען און ווייזט זייער אלגעמיינע סומע].

list'less *a.* (ליסט'-לעס) וואס בעציהט זיך גלייכגילטיג אדער אהן אויפמערקזאמקייט; אונטהעטיג, אהן לעבען.

The audience was very **listless**. They paid no attention to the proceedings.

list'lessly *adv.* (ליסט'-לעס-לי) אויף אן אונאויפמערקזאמען, גלייכגילטיגען שטייגער.

list'lessness *n.* (ליסט'-לעס-נעס) גלייכגילטיגקייט, אונאויפמערקזאמקייט.

lit (ליט) אנגעצונדען; זיך ארונטערגעלאזט. ז. ***light***.

lit'any *n.* (ליט'-ע-ני) די ליטאניע [א קריסטליכע תפילה וואס ווערט פארגעלעזען און געזונגען ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניען].

li'ter *n.* (לי'-טער) אין דער מעטרישער סיסטעם — א ליטער, א מאס פאר פליסיגקייטען [$2\frac{1}{10}$ פיינט] און תבואות [$\frac{9}{10}$ קווארט].

lit'eracy *n.* (ליט'-ע-רע-סי) דאס זיין גראמאטנע, דאס קענען לעזען און שרייבען.

lit'eral *a.* (ליט'-ע-רעל) 1. לויט די בוכשטאבען, אלפאבעטיש; 2. בוכשטעבליך, ווערטערליך; פינקטליך.

2. Give me a **literal** translation of this passage.

literalisa'tion *n.* (ליט-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***literalization***.

lit'eralise *v.* (ליט'-ע-רעל-איז) ז. ***literalize***.

lit'eralism *n.* (ליט'-ע-רעל-איזם) בוכשטעבליכקייט, גענויקייט; דאס האלטען זיך נאהענט צום בוכשטאב פון טעקסט [ווי ביי אן איבערזעצונג]; פינקטליכקייט.

lit'eralist *n.* (ליט'-ע-רעל-איסט) דער וואס האלט זיך אן די דינים און תקנות לויט זייער בוכשטעבליכען זין; א בוכשטעבליכער איבערזעצער.

literal'ity *n.* (ליט-ע-רעל'-אי-טי) בוכשטעבליכקייט, די בוכשטעבליכע בעדייטונג.

literaliza'tion *n.* (ליט-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען בוכשטעבליך; דאס האלטען זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון די ווערטער.

lit'eralize *v.* (ליט'-ע-רעל-איז) מאכען בוכשטעבליך; האלטען זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט.

lit'erally *adv.* (ליט'-ע-רעל-אי) אויף א בוכשטעבליכען אופן.

lit'eral mea'ning (ליט'-ע-רעל מיע'-נינג) דער בוכשטעבליכער זין.

lit'eralness *n.* (ליט'-ע-רעל-נעס) ז. ***literality***.

lit'eral transla'tion (ליט'-ע-רעל טרענס-ליי'-שאן) א בוכשטעבליכע איבערזעצונג.

lit'erary *a.* (ליט'-ע-רע-רי) ליטעראריש, וואס געהערט צו ליטעראטור; וואס בעשעפטיגט זיך מיט ליטעראטור.

lit'erary li'ons (ליט'-ע-רע-רי לאי'-אנז) ליטעראטור⸗לייבען; ליטערארישע בעריהמטהייטען.

lit'erary man (ליט'-ע-רע-רי מען) א ליטעראט, א שרייבער.

lit'erary pow'er (ליט'-ע-רע-רי פאו'-ער) ליטערארישער טאלענט.

lit'erary prop'erty (ליט'-ע-רע-רי פראפ'-ער-טי) ליטערארישעס אייגענטומסרעכט [דאס רעכט פון א מחבר אויף זיין ווערק, אז קיינער זאל עס ניט איבערדרוקען אהן זיין ערלויבניש].

lit'erary remains' (ליט'-ע-רע-רי רי-מיינז') די ניט⸗געדרוקטע שריפטען, וואס בלייבען נאך'ן טויט פון א שריפטשטעלער.

lit'erate *a. and n.* (ליט'-ע-רייט) געלערענט, געבילדעט; וואס האט צו טהאן מיט ביכער אדער ליטעראטור; א געלעהרטע פערזאן; א געבילדעטער מענש, וועלכער האט ניט געשטודירט אין א שוהל אדער אוניווערזיטעט.

litera'tim *adv.* (ליט-ע-ריי'-טים) בוכשטעבליך, אות באות.

lit'erator *n.* (ליט'-ע-ריי-טאר) א ליטעראט; א דרדקי מלמד [אין די אלטע צייטען].

lit'erature *n.* (ליט'-ע-רע-טשור) ליטעראטור; ליטערארישע ווערק.

lit'eratured *a.* (ליט'-ע-רע-טשורד) געלערענט; וואס האט ליטערארישע קענטניסע.

lith'arge *n.* (ליטה'-ארדזש) בליי⸗גלאזור [א מין געלבער אדער רויטליכער האלבדורכזיכטיגער שטאף, וואס בעקומט זיך ביים איבערברענען בליי ביי א גענוגענדען צופלוס פון לופט. ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון לאק, פאיאנס, קריסטאל א. ד. ג.].

lith'ate *n.* (ליטה'-אייט) א כעמישע זאלץ פון אורין⸗זויערע. ז. ***uric acid***.

lithe *a.* (לאיטה) וואס בויגט זיך לייכט אדער גראציעז; בויגזאם, בייגעדיג.

She has a **lithe** and handsome figure.

lithe'ly *adv.* (לאיטה'-לי) אויף א בויגזאמער ארט.

lithe'ness *n.* (לאיטה'-נעס) בויגזאמקייט, בויגיגקייט.

lith'er *a.* (ליטה'-ער) שלעכט; פערדארבען; פויל; אונגווירדיג.

lith'erness *n.* (ליטה'-ער-נעס) אונגווירדיגקייט; נידערטרעכטיגקייט.

lithe'some *a.* (לאיטה'-סאם) עטוואס געבויגען; בויגעדיג; שוואך; לייכט.

lithe'someness *n.* (לאיטה'-סאם-נעס) דאס זיין עטוואס געבויגען; בויגזאמקייט, צארטקייט.

lith'ia *n.* (ליטה'-אי-א) — אין כעמיע דאס ליטהיאן אדער ליטהיאום⸗אקסיד [א זויערשטאף⸗פערבינדונג מיט'ן מעטאל ליטהיאום]. ז. ***lithium***.

lithi'asis *n.* (לי-טהאי'-ע-סיס) די שטיין⸗קראנקהייט [א געוויסע קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך אויס שטיינדלעך אין די אורין⸗ארגאנען אדער אין אנדערע טיילען פון קערפער].

lith'ic *a.* (ליטה'-איק) שטייניג, וואס בעשטעהט פון שטיין; וואס איז שייך צו די שטיינדלעך וואס בילדען זיך אויס אין פענכער אדער אין די אנדערע אורין⸗ארגאנען; וואס געהערט צו ליטהיאום. ז. ***lithium***.

lith'ic ac'id (ליטה'-איק עס'-איד) אורין⸗זויערע. ז. ***uric acid***.

lithifica'tion *n.* (ליטה-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערהארטעוועט ווערען אין א שטיין; דאס ווערען שטייניג.

lith'ium *n.* (ליטה'-אי-אם) ליטהיאום [א זעהר לייכטער און ווייכער מעטאל מיט א זילבער⸗ווייסען קאליר, וועלכער ווערט שנעל טונקעל אין דער לופט. ער געפינט זיך אין דעם אש פון טאבאק, אין בוריקעס א. ד. ג.].

lith'ocarp *n.* (ליטה'-א-קארפ) א פערשטיינערטע פרוכט.

lithochromat'ic *a.* (ליטה-א-קרא-מעט'-איק) ז. ***lithochromic***.

lithochromat'ics *n.* (ליטה-א-קרא-מעט'-איקס) ז. ***lithochromics***.

lithochro'mic *a.* (ליטה-א-קראו'-מיק) ליטאכראמיש, וואס איז געדרוקט אויף א שטיין מיט אויל⸗פארבען.

lithochro'mics *n.* (ליטה-א-קראו'-מיקס) די קונסט צו דרוקען אויף א שטיין מיט אויל⸗פארבען.

lith'oclast *n.* (ליטה'-א-קלעסט) א שטיין⸗האקער; א כירורגישער אינסטרומענט צו צורייבען א שטיינדעל אין אורין⸗פענכער, כדי עס זאל ארויסגעהן מיט דער השתנה.

lithoclas'tic *a.* (ליטה-א-קלעס'-טיק) וואס איז שייך צום צוברעכען אדער צוּרייבען א שטיינדעל אין אורין⸗פענכער.

lithocol'la *n.* (ליטה-א-קאל'-א) דער שטיין⸗קיט [א מין צעמענט, וועלכען מען ברויכט ביים צוזאמענקלעפען צובראכענע שטיקלעך מארמאר אדער אנדערע שטיינער].

Lithoden'dron *n.* (ליטה-א-דענ'-דראן) א מין צווייגיגע שטיין⸗קאראלען.

lith'odome *n.* (ליטה'-א-דאום) דער שטיין⸗בויערער [א מין מושעל⸗פיש, וועל⸗

כער בויערט אליין אוים א לאך אין א שטיין און לעבט דארטען].

lithogen'esy *n.* (ליטה-א-דזשענ'-ע-סי) די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון די מינעראלען, וועלכע בילדען אוים די ערד.

lithog'enous *a.* (לי-טהאדזש'-ע-נאם) וואס איז שייך צו די חיה'לעך, וועלכע בילדען אוים קאראלען.

lith'oglyph *n.* (ליטה'-א-גליף) א גראווירונג אדער איינקריצונג אין אן עדעלשטיין; א גראווירטער עדעלשטיין.

lithoglyp'tics *n.* (ליטה-א-גליפ'-טיקס) די קונסט פון גראווירען אדער קריצען אין עדעלשטיינער.

lith'ograph *v. and n.* (ליטה'-א-גרעף) ליטאגראפירען [דרוקען מיט אן אויסגעקריצטען שטיין]; א ליטאגראפיע, א שטיין=אבדרוק [א בילד געדרוקט פון א שטיין].

lithog'rapher *n.* (לי-טהאג'-רע-פער) א ליטאגראפיסט, א שטיין=דרוקער.

lithograph'ic *a.* (ליטה-א-גרעפ'-איק) ליטאגראפיש, וואס געהערט צו שטיין=דרוקעריי.

lithograph'ical *a.* (ליטה-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***lithographic***

lithograph'ically *adv.* (ליטה-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א ליטאגראפישען שטייגער.

lithograph'ic press (ליטה-א-גרעפ'-איק פרעס) א דרוק=פרעס צו דרוקען פון ליטאגראפישע שטיינער.

lithograph'ic slate (ליטה-א-גרעפ'-איק סלייט) ז. ***lithographic stone***

lithograph'ic stone (ליטה-א-גרעפ'-איק סטאון) א הארטער, גלאטער קאלךשטיין פון געלבען קאליר, וואס ווערט בענוצט פאר ליטאגראפיע.

lithog'raphize *v.* (לי-טהאג'-רע-פאיז) ליטאגראפירען, דרוקען פון שטיין.

lithog'raphy *n.* (לי-טהאג'-רע-פי) ליטאגראפיע, שטיין=דרוק [די קונסט פון דרוקען פערשיעדענע שריפטען און צייכנונגען, וועלכע זיינען איינגעקריצט אין א שטיין דורך גראווירען אדער דורך געוויסע כעמישע מיטלען].

lith'oid *a.* (ליטה'-איד) עהנליך צו א שטיין; שטייניג.

lithoi'dal *a.* (לי-טהאי'-דעל) ז. ***lithoid***

litholapax'y *n.* (ליטה-א-לע-פעק'-סי) אין כירורגיע — א מעטאדע פאנאנדערצורייבען שטיינדלעך אין אורין=פענכער.

lithol'atrous *a.* (לי-טהאל'-ע-טראם) וואס איז שייך צו ליטאלאטריע אדער דער פערגעטערונג פון שטיינער.

lithol'atry *n.* (לי-טהאל'-ע-טרי) ליטאלאטריע, די פערגעטערונג פון שטיינער.

litholog'ic *a.* (ליטה-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו ליטאלאגיע אדער צו דער לעהרע וועגען שטיינער.

litholog'ical *a.* (ליטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***lithologic***

lithol'ogist *n.* (לי-טהאל'-א-דזשיסט) א ליטאלאגיסט, א קענער פון ליטאלאגיע.

lithol'ogy *n.* (לי-טהאל'-א-דזשי) ליטאלאגיע, די לעהרע וועגען שטיינער און פעלזען.

lith'omancy *n.* (ליטה'-א-מענ-סי) דאס נביאות=זאגען אדער טרעפען די צוקונפט לויט סמנים אויף שטיינער.

lith'omarge *n.* (ליטה'-א-מארדזש) דאס שטיינמארק [א מין מינעראל, וואס איז עהנליך צו דער ווייסער ליים, פון וועל-

כער מען מאכט פארפאר אדער פארצעלייז].

lithoph'agi *n.* (לי-טהאפ'-ע-דזשאי) שטיינער=פרעסער [דער אלגעמיינער נאמען פון געוויסע מאלוסקען און אנדערע חיה'לעך, וועלכע בויערען אוים א לאך אין א שטיין, וואס דיענט זיי אלס א נעסט].

lithoph'agus *a.* (לי-טהאפ'-ע-גאס) וואס עסט שטיינער; וואס שלינגט שטיינדלעך [ווי געוויסע פויגלען].

lith'ophyte *n.* (ליטה'-א-פאיט) דער ליטאפיט, די שטיין=פלאנצע אדער ים=פעכער [אזעלכע קאראלען].

lith'otint *n.* (ליטה'-א-טינט) דאס דרוקען פארביגע בילדער אויף ליטאגראפישע שטיינער; אזא געדרוקט בילד.

lith'otome *n.* (ליטה'-א-טאום) א מין מינעראל, וועלכער האט דאס אויסזעהן פון געשליפענע דימענטען; דער ליטאטאם [א כירורגישער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען שניידט אוים די שטיינדלעך פון אורין=פענכער].

lithot'omist *n.* (לי-טהאט'-א-מיסט) א כירורג, וועלכער שניידט אוים די שטיינער פון אורין=פענכער.

lithot'omy *n.* (לי-טהאט'-א-מי) ליטאטאמיע, די אויסשניידונג פון שטיינער [אין בויך אדער אין די גערערים].

lith'otripsy *n.* (ליטה'-א-טריפ-סי) אן אפעראציאן, וועלכע בעשטעהט אין צורייבען די שטיינדלעך אין אורין=פענכער, כדי די צוריבענע שטיקעלעך זאלען קענען ארויסגעהן מיט דער השתנה.

lithotrip'tic *a.* (ליטה-א-טריפ'-טיק) וואס צומאלט די שטיינדלעך אין אורין=פענכער.

lith'otriptor *n.* (ליטה'-א-טריפ-טאר) א כירורגישער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען צומאלט א שטיינדעל אין אורין=פענכער, כדי די צומאלענע שטיקעלעך זאלען ארויסגעהן פון קערפער מיט דער השתנה.

lith'otrite *n.* (ליטה'-א-טראיט) ז. ***lithotriptor***

lith'otritor *n.* (ליטה'-א-טראי-טאר) ז. ***lithotriptor***

lith'otrity *n.* (ליטה'-א-טראי-טי) די אפעראציאן, ביי וועלכער מען צוברעקעלט די שטיינדלעך אין אורין=פענכער.

lith'otype *n. and v.* (ליטה'-א-טאיפ) א ליטאטיפ, א סטערעאטיפ אדער מאטריצע, וואס איז געמאכט געווארען פון א געוויסען לאק צוזאמענגעמישט מיט דינעם זאמד, ווייכען פעך און אויל; אן ארט דרוקען אויף א ליטאגראפישען שטיין ווי אויף אנגעזעצטע שריפט [צוליעב דיעזען צוועק ווערט די צייכנונג אויף'ן שטיין ניט איינגעקריצט, נאר זי איז בולט אדער רעליעף]; דרוקען אויף אזא ארט.

lithotyp'ic *a.* (ליטה-א-טיפ'-איק) ליטאטיפיש, וואס איז שייך צו ליטאטיפיע. ז. ***lithotypy***

lith'otypy *n.* (ליטה'-א-טאי-פי) ליטאטיפיע, דאס מאכען א סטערעאטיפ אדער מאטריצע פון א געוויסען לאק צוזאמענגעמישט מיט דינעם זאמד. ווייכען פעך און אויל.

lith'wake *a.* (ליטה'-הוויק) ווייך, בויגזאם; וואס גיט זיך אונטער.

li'thy *a.* (לאי'-טהי) וואס בויגט זיך לייכט; בויגזאם.

lit'igable *a.* (ליט'-אי-געבל) וואס קען בעשטריטען ווערען; איבער וואס מען קען זיך משפט'ען.

lit'igant *a. and n.* (ליט'-אי-גענט) וואס שטרייט, וואס פיהרט פראצעסען; איינער וועלכער משפט זיך מיט אן אנדערען.

lit'igate *v.* (ליט'-אי-גייט) שטרייטען, משפט'ען זיך, פיהרען פראצעסען.

litiga'tion *n.* (ליט-אי-גיי'-שאן) א משפט, א פראצעס=פיהרונג.

lit'igator *n.* (ליט'-אי-גיי-טאר) איינער וואס פיהרט א פראצעס אדער משפט זיך.

liti'gious *a.* (לי-טידזש'-אס) וואס משפט זיך, וואס פיהרט פראצעסען; שטרייטזיכטיג, וואס האט א נייגונג צו שטרייטען, קריעגען זיך אדער זיך איינרייסען; איבער וואס מען שטרייט אדער מען משפט זיך.

liti'giously *adv.* (לי-טידזש'-אס-לי) אויף א שטרייטזיכטיגען אופן; דורך פראצעסען און משפטים.

liti'giousness *n.* (לי-טידזש'-אס-נעס) שטרייטזיכטיגקייט, די נייגונג צו משפט'ן זיך.

lit'mus *n.* (ליט'-מאס) לאקמוס, בלוי=פארב [א טונקעל=בלויער שטאף, וואס ווערט לייכט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער. ווערט בענוצט צוצוגעבען א בלויליכען קאליר צו וועש, וויינען א. ד. ג.].

lit'oral *a.* (ליט'-א-רעל) וואס געהערט צום ברעג, וואס ליעגט ביים ברעג [פון ים אדער פון אן אזיערע].

lit'otes *n.* (ליט'-א-טיז) אין רעטאריק — א רעדע=ארט, וואו א געוויסע אייגענשאפט פון א זאך ווערט אויסגעדריקט ניט דורך'ן נאמען פון דיעזער אייגענשאפט, נאר דורך דער פערניינונג פון איהר געגענזאץ, ווי למשל, אנשטאט "ער איז א גוטער" זאגט מען "ער איז ניט קיין שלעכטער".

li'tre *n.* (לי'-טער) ז. ***liter***

lit'ter *n. and v.* (ליט'-ער) א נאסילקע; א טראג=ברעטעל [אן ארט פארצייטיגער עקיפאזש אהן רעדער, וועלכער פלעגט געטראגען ווערען פון מענשען]; א טראג-

Litter

בעטעל, אין וועלכען מען טראגט אריבער קראנקע און פערוואונדעטע; דער וואורף, דאס ווארפען, דאס געבעהרען א גאנצע צאהל קינדער מיט איין מאל [ווי ביי חזירים, קעץ א. ד. ג.]; די צאהל קינדער וואס ווערען מיט איין מאל געבארען ביי א חיה; אונטערשפרייטונג, אונטערשיטונג [שטרוי אדער היי, וואס מען שפרייט פאנאנדער אונטער בהמות]; אנגעווארפענע שמאטעס; צוזאמענגעווארפענע זאכען; אן אונארדנונג; טראגען אין א נאסילקע אדער טראג=בעטעל; פאנאנדערשפרייטען שטרוי, היי א. ד. ג. אלס אן אונטערבעט פאר בהמות; בענוצען פאר אן אונטערבעט פאר בהמות; ווארפען אדער געבעהרען עטליכע קינדער מיט איין מאל [וועגען געוויסע חיות]; אנווארפען אין אן אונארדנונג; האבען אן אונטערבעט פון שטרוי, היי א. ד. ג.

litterateur' *n.* (ליט-ע-רע-טויר') א ליטעראט, א שרייבער, א מחבר; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט ליטעראַרישער ארבייט.

lit'tery *a.* (ליט'-ער-אי) אנגעווארפען

איז אונארדנונג; בעדעקט מיט פערשפריי־טע היי אדער שטרוי, וואס דיענט אלס אונטערבעט פאר בהמות.

lit'tle *a., n. and adv.* (ליטל) קליין; וועניג; קורץ; אונבעדייטענד; געמיין, קליינליך; א ביסעלע; א קליינע צאהל; איז א קליינער צאהל; אויף א קליינעם גראד.

lit'tle by lit'tle (ליטל באי ליטל) ביסלעכווייז.
Little by **little** we are making progress.

lit'tle go (ליטל גאו) דער פאר־עקזאמען [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען].

lit'tle-min'ded *a.* (ליט'ל־מאינ'־דעד) קליין־קעפיג, מיט א שוואכען פערשטאנד.

lit'tleness *n.* (ליט'ל־נעס) קליינקייט; אונבעדייטענהייט.

lit'tle ones (ליטל וואנז) קינדער.
Good bye! Take good care of the **little ones.**

lit'tleworth *n.* (ליט'ל־הוואירטה) א טויגניכטס, א גארנישט.

lit'toral *a. and n.* (ליט'־א־רעל) וואס געהערט צום ברעג, וואס ליעגט ביים ברעג [פון ים אדער פון א גרויסער אזערע]; דער טייל פון א לאנד, וואס ליעגט ביים ברעג ים.

lit'uate *a.* (ליט'־יו־אייט) אין באטא־ניק — אין דער פארם פון א גאפעל מיט די שפיצען אויסגעבויגען צום דרויסען.

liturge' *n.* (לי־טוירדזש') א ליטורגיסט, דער וואס פראוועט די עבודה אדער גא־טעסדיענסט אין קירך.

litur'gic *a.* (לי־טויר'־דזשיק) *liturgical* ז.

litur'gical *a.* (לי־טויר'־דזשי־קעל) לי־טורגיש, קירכען־דיענסטליך; וואס געהערט צו דער עבודה אדער גאטעסדיענסט אין דער קירך.

litur'gically *adv.* (לי־טויר'־דזשי־קעל־לי) ליטורגיש; לויט דעם סדר העבודה אין קירך.

litur'gics *n.* (לי־טויר'־דזשיקס) די לעהרע וועגען דער עבודה אדער גאטעס־דיענסט אין קירך.

liturgiol'ogist *n.* (לי־טויר־דזשי־אל'־א־דזשיסט) איינער, וועלכער ווייסט די לעהרען און מעטאדען פון גאטעסדיענסט אין קירך.

liturgiol'ogy *n.* (לי־טויר־דזשי־אל'־א־דזשי) *liturgics* ז.

lit'urgist *n.* (ליט'־אויר־דזשיסט) *liturge* ז.

lit'urgy *n.* (ליט'־אויר־דזשי) ליטורגיע, קירכען־דיענסט.

li'tus *n.* (לאי'־טאס) ביי די אלטע זאק־סען — א מיטגליעד פון נידריגסטען אדער דריטען שטאנד פון פאלק.

lit'uus *n.* (ליט'־יו־אס) אן ארט שטע־קען מיט אן אויסגעבויגענעם הענטעל, וועל־כען עס פלעגען בענוצען די אויגורען אדער פריסטער אין אלטען רוים; א מו־זיקאלישער בלאז־אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביי מיליטער [אן ארט טרומייט מיט א גרילצענדען טאן]; אין מאטעמאטיק — אן ארט ספיראל.

Lit'vak *n.* (ליט'־וואק) א ליטוואק, א איד פון ליטא.

live *a.* (לאיוו) 1. לעבעדיג, בעלעבט; פול מיט לעבען; ענערגיש; לעבהאפט; טהעטיג, גרייט צו ארבייטען; 2. גליהענד [וועגען קויהלען]; 3. פריש, ריין [ווי למשל, לופט]; 4. פון דער לעצטער צייט [ניט פערעלטערט].
2. The stove is full of **live** coal. 4. The tariff is always a **live** issue in our politics.

live *v.* (ליוו) 1. לעבען; האבען איז זיך לעבען; ענטהאלטען לעבענס־פונקציאנען; פיהרען א געוויסען ארט לעבען; 2. וואה־נען, זיך אויפהאלטען; האבען לעבענס־מיטלען; זיך ערנעהרען; מאכען א לע־בען; האבען א גייסטיגען לעבען; 3. עק־זיסטירען אלס א גייסטיג וועזען; פער־לעבען, פערברייינגען; לעבען [אין איינ־קלאנג מיט געוויסע אידעען אדער אידע־אלען].
2. They **live** in the country. 3. One can not **live** entirely on his ideals.

live away' (ליוו ע־הוויי') פיהרען א פרעהליך, אויסברענגעריש לעבען.

live beyond' means (ליוו בי־יאנד' מיענז) לעבען נים נאך דער קעשענע.

live cir'cuit (לאיוו סויר'־קיט) א דראט דורך וועלכען עס פליסט אן עלעק־טרישער שטראם.

live close'ly (ליוו קלאוס'־לי) לעבען קארג.

live coal (לאיוו קאול) א גליהענדע קויהלע.

lived *a.* (לאיווד) וואס לעבט, וואס עק־זיסטירט [ווערט בענוצט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער, ווי ***long-lived***, ***short-lived*** א. ד. ג.].

live down (ליוו דאון) פערגלעטען אדער אבווישען א זינד אדער געמאכטען פעהלער מיט דעם ווייטערען ארט לעבען; בריינ־גען עפעס אין פערגעסענהייט, איבערלע־בען עפעס.
An ex-convict can often **live down** his bad reputation.

live feath'ers (לאיוו פעטה'־ערז) פע־דערען וואס זיינען געפליקט געווארען פון לעבעדיגע עופות.

live in clo'ver (ליוו אין קלאו'־ווער) לעבען א גוטען טאג.

live'lihood *n.* (לאיוו'־לי־הוד) אויס־קומעניש, חיונה, לעבענסמיטלען.
He is earning his **livelihood** by writing.

live'liness *n.* (לאיוו'־לי־נעס) לעבע־דיגקייט, לעבהאפטיגקייט; בעלעבונג, טהע־טיגקייט, מונטערקייט.

live'long *a. and n.* (ליוו'־לאהנג) לאנג, דויערהאפט; לאנגוויילינג; א מין גראז מיט דיקע קליינע בלעטלעך און מיט געלבע בליטהען [וואקסט אויף שטיינער, זאמד און אויך אויף אלטע דעכער].

live'ly *a. and adv.* (לאיוו'־לי) ווי לע־בעדיג, רעאל, זעהר ענהליך צו עפעס; פול מיט לעבען אדער ענערגיע; אקטיוו, טהעטיג; פלינק, מונטער; לעבהאפט; גייסטרייך; פרעהליך; פריש, גלענצענד [וועגען פארבען]; וואס שניידט לייכט דאס וואסער [וועגען א שיף].

live mat'ter (לאיוו מעט'־ער) דרוק־זאץ, וועלכען מען דארף ערשט געברויכען, פון וועלכען מען דארף נאך דרוקען.

live on a large scale (ליוו אן ע לארדזש סקייל) לעבען אויף א ברייטען פוס, לעבען בהרחבה.

live out (ליוו אוט) דורכ־אויסלעבען; לעבען אדער איבערלעבען עפעס; אוועק־געהן פון דער היים און דיענען אין א הויז.

liv'er *n.* (ליוו'־ער) איינער וואס לעבט, א לעבעדיגער; איינער וואס וואהנט ער־געץ, אן איינוואהנער; איינער וואס פיהרט א געוויסען ארט לעבען; דער לעבער; דער ברוינער איבים [א זומפ־פויגעל מיט א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל. ווען ער איז יונג, האבען זיינע פליגלען דעם קאליר פון לעבער].

liv'er-col'or *n.* (ליוו'־ער־קאל'־אר) לעבער־קאליר [רויט־ברוין].

liv'er-col'ored *a.* (ליוו'־ער־קאל'־ארד) פון א לעבער־קאליר [רויט־ברוין].

liv'ered *a.* (ליוו'־ערד) וואס האט א לעבער; מיט א לעבער [ווערט געברויכט נור אין פערבינדונג מיט אן אנדער ווארט].

liv'er-grown *a.* (ליוו'־ער־גראון) וואס לייידעט פון א פאנאנדערגעוואקסענעם לע־בער.

liv'eried *a.* (ליוו'־ער־איד) פערקליי־דעט אין א ליווערע; וואס טראגט אן אוי־ניפארם.
He rang the bell and a **liveried** servant appeared at the door.

liv'erleaf *n.* (ליוו'־ער־ליעף) די לע־בער־בלום [א פלאנצע מיט 3־טיילינע הארץ־פערמיגע בלעטער און מיט קליינע ווייסע אדער בלויע בליטהען, וועלכע וואקסען איינציגווייז אויף לאנגע דינע שטענ־געלעך. די לע־בער־בלום וואקסט אין זומפיגע ער־טער און אויך צופיילטע בוימער].

Liverleaf

liv'er-spots *n.* (ליוו'־ער־ספאטס) לע־בער־פלעקען [א מין הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער עס ווייזען זיך אויף'ן לייב געלב־ברוינע און שארסטע פלעקען].

liv'erstone *n.* (ליוו'־ער־סטאון) דער לעבער־שטיין, א מין מינעראל, וועלכער לאזט ארויס זעהר א שארפען גערוך, ווען מען רייבט איהם אדער ווען מען ברענט איהם אן ביז רויט.

liv'erwort *n.* (ליוו'־ער־הוואירט) לע־בער־קרויט, לעבער־גראז [א פלאנצע עהנ־ליך צו דער לעבער־בלום]. *liverleaf* ז.

liv'ery *n., v. and a.* (ליוו'־ער־אי) א ליווערע; אן אוניפארם פון א לאקיי אדער הויז־דיענער; די אונפיארם פון א וועלכער גיט איז ארגאניזאציאן; דאס האלטען פערד און וועגען גרייט צו בע־נוצען אדער פערדינגען זיי; די פארציאן פון פראוויזיע אדער קארמע, וואס ווערט אבגעלאזען פאר א פאמיליע, פאר די הויז־דיענער, פאר פערד א. ד. ג.; דאס אי־בערגעבען אין בעזיץ א הויז אדער לאנד; א שטאל, וואו מען האלט פערד און וועג־גען צו פערדינגען; אנטהאן א ליווערע, בעקליידען מיט א געוויסער אוניפארם; עהנליך צו לעבער.

liv'ery-coat *n.* (ליוו'־ער־אי־קאוט) א ליווערע, די אוניפארם פון א לאקיי.

liv'eryman *n.* (ליוו'־ער־אי־מען) איי־נער וועלכער טראגט א ליווערע אדער א געוויסע אוניפארם פון אן ארגאניזאציאן; איינער וועלכער האלט פערד און וועגען צו פערדינגען.

liv'ery-of'fice *n.* (ליוו'־ער־אי־אפ'־איס) אן אפיציעלער אמט איבערצוגעבען לאנד אין בעזיץ.

liv'ery of sei'zin (ליוו'־ער־אי אוו סי'־זין) די פארמאלע איבערגעבונג פון אן אייגענטום אין איינעמס בעזיץ [אין דער פעאדאלער ענגלישער געזעצגעבונג].

liv'ery-sta'ble *n.* (ליוו'־ער־אי־סטיי'־בל) א שטאל פאר פערד און וועגען צום פערדינגען; א שטאל וואו פערד ווערען אנגענומען צום קארמענען.

lives *n.* (לאיווז) לעבענס. ז. *life*

live stock (לאיוו סטאק) הורטען פון הויז=טהיערע, ווי פערד, אקסען, שעפסען, חזירים א. ז. וו., וועלכע מען האלט צוליעב פראפיט.

live upon' the catch (ליוו א-פאן' טהי קעטש) לעבען פון ווינד.

live up to (ליוו אפ טו) פיהרען א לעבען לויט...

He lives up to his theories.

live up to means (ליוו אפ טו מיענז) לעבען נאך דער קעשענע.

live'-well *n.* (לאיוו'-הוועל) אזא קאסטען פול מיט וואסער אין א פישער=שיף, וואו מען האלט לעבעדיגע געפאנגענע פיש.

live wire (לאיוו הוואיר) א ספריטנער טהעטיגער יונג; אן אויפטהוער.

liv'id *a.* (ליוו'-איד) [ווי שווארץ=בלוי די געזיכטס=פארב פון א דערשטיקטען מענשען].

livid'ity *n.* (לי-וויד'-אי-טי) שווארץ=בלויקייט, דאס האבען א שווארץ=בלויען קאליר.

liv'idness *n.* (ליוו'-איד-נעס) ז. *lividity*

liv'ing *n. and a.* (ליוו'-אינג) דאס לעבען, דאס עקזיסטירען; די לעבענס=צייט; די לעבענס=ארט; לעבענס=מיטלען, הכנסה, פרנסה; די הכנסה פון א נלח; לעבענד, וואס לעבט; וואס איז אקטיוו, וואס ווירקט [ווענען זאכען]; שטארק, שרעקליך [ווענען א כוואליע אין ים].

liv'ing coal (ליוו'-אינג קאול) א גליהענדע קויהל.

liv'ing day (ליוו'-אינג דיי) א העלער, ליכטיגער טאג.

liv'ing lan'guage (ליוו'-אינג לענ'-גהווערדזש) א לעבעדיגע שפראך, א שפראך, אויף וועלכער מען רעדט נאך [אין נעגענזאץ צו טויטע שפראכען אדער בוך=שפראכען].

liv'ingly *adv.* (ליוו'-אינג-לי) אויף א לעבעדיגען אופן; אין א לעבעדיגען צושטאנד; דורך'ן לעבען.

liv'ingness *n.* (ליוו'-אינג-נעס) לעבעדיגקייט, לעבהאפטיגקייט.

liv'ing rock (ליוו'-אינג ראק) א פעלז וואס שטעהט אין זיין נאטירליכען אייבינען צושטאנד [ניט געריהרט דורך וועלכע ניט איז אומשטענדען].

liv'ing-room *n.* (ליוו'-אינג-רוהם) די וואהן=שטוב, דאס צימער פאר דעם אלגעמיינעם געברויך פון דער פאמיליע.

livraison' *n.* (לי-וורײ-זאהן') א קונטרס, א טייל אדער העפט פון א בוך.

li'vre *n.* (לי'-ווער) אן אלטער פראנצויזישער פראנק.

lixiv'ial *a.* (ליק-סיוו'-אי-על) וואס איז לויג דורכגענעצט אדער דורכגעווייקט אין לויג [ווארעם וואסער וואס ווערט דורכגעזייט דורך אש]; עהנליך צו לויג; פון א לויגקאליר.

lixiv'iate *v. and a.* (ליק-סיוו'-אי-אייט) [ווארעם וואסער דורכגעזייט דורך אש]; מאכען לויג; וואס איז שייך צו לויג; דורכגעווייקט אין לויג.

lixivia'tion *n.* (ליק-סיוו-אי-איי'-שאן) דאס מאכען לויג, דאס דורכזייען ווארעם וואסער דורך אש; דאס אויסלויגען, דאס דורכווייקען אין לויג.

lixiv'ious *a.* (ליק-סיוו'-אי-אס) ז. *lixivial*

lixiv'ium *n.* (ליק-סיוו'-אי-אם) לויג [וואסער וואס איז דורכגעזייט דורך אש].

liz'ard *n.* (ליז'-ארד) אן עקדעש אדער יאשטשערקע; א מין שליטען, אויף וועלכען מען פיהרט איבער שטיינער.

Lizard

lla'ma *n.* (לא'-מא) די לאמא, דער דרום=אמעריקאנישער קעמעל [די לאמא איז קלענער פון א געוועהנליכען קעמעל. זי איז בעדעקט מיט געדיכטער וואל און האט ניט קיין הארב].

Llama

lla'no *n.* (לא'-נאו) אין דרום אדער צענטראל=אמעריקא — א סטעפ, א פלאכע געגענד אהן בוימער בעוואקסען מיט גראז.

LL. B. ראשי תבות פון די ווערטער *Legum Baccalaureus* [קאנדידאט פון יוריספרודענץ].

Llb. אבקירצונג פון *libræ* [פונטען].

LL. D. *Legum Doctor* ראשי תבות פון [דאקטאר פון יוריספרודענץ, אן עהרען=טיטול].

LL. M. ראשי תבות פון די ווערטער *Legum Magister* [מאגיסטער פון יוריספרודענץ].

Lloyd's *n.* (לאידז) די לאידס [א בעוואוסטע ענגלישע געזעלשאפט פאר שיפס=פערזיכערונג אין אלע טיילען פון דער וועלט].

lo *int. and n.* (לאו) אט! זעה! אן אינדיאנער פון נארד=אמעריקא [א הומאריסטישער אויסדרוק].

loach *n.* (לאוטש) [אזא דער שמערלינג] קליינער לאנגליכער פיש מיט עטליכע דינע עקעלעך ארום מויל. לעבט אין קליינע אייראפעאישע טייכלעך און ווערט הויך געשעצט אלס געשמאקע שפייז].

Loach

load *n. and v.* (לאוד) א לאסט, א משא; א שווערינקייט; דאס וואס איז שווער אריבערצוטראגען, א פעקעל יסורים, א צרה; די אנלאדונג פון א ביקס; א וואג, א בעשטימטע געוויכטס=מאס פון פערשיעדענע זאכען [פון ווייץ — 40 בושעל; פון זאמד — א קוביק=יארד א. ד. ג.]; אין מעכאניק — דער דרוק אויף א מעכאניזם, וואס ווירקט אלס א ווידערשטאנד צו זיין בעוועגונג; דאס איבערכאפען די מאס אין עסען אדער טרינקען; לאדען, בעלאדען, ארויפלעגען א לאסט; אנפילען, אנלעגען, מאכען שווער: אנהויפען, מאכען קופעס; פעלשען [ווי מאכען געפעלשטע עסענווארג אדער געטראנקען]; אנלאדען א ביקס; אין מאלעריי — מישען מיט ווייסער פארב; מאכען טונקעל, ניט דורכזיכטיג.

loa'der *n.* (לאו'-דער) א לאדער, אן אנלאדער; א קליינער אפאראט אנצולאדען קוילען אין אן הארמאט; יעדע פארריכטונג, מיט וועלכער מען לאדט אן א וואגען מיט משא.

loa'ding *n.* (לאו'-דינג) דאס לאדען, דאס אנלאדען; א לאסט, א משא; דאס וואס גיט צו א זאך מעהר שווערקייט; אין מאלעריי — דיק אנגעלעגטע פארב, כדי א געוויסער טייל פון בילד זאל אויסזעהן טונקעלער; אין פערזיכערונג — דער טייל פון'ם געצאהלט פאר דער פרעמיום, וועלכער געהט צו דעקען די הוצאות פון פערוואלטונג.

load'star *n.* (לאוד'-סטאר) ז. *lodestar*

load'stone *n.* (לאוד'-סטאון) ז. *lodestone*

loaf *n. and v.* (לאוף) א לאבען ברויט; א היטעל צוקער; ארומלויפען, ניט וועלען ארבייטען, שטיפען, יונגאטשעווען.

loa'fer *n.* (לאו'-פער) א באד=יונג, א יונגאטש, א שייגעץ, אן ארומטרייבער.

loa'ferish *a.* (לאו'-פער-איש) ווי א שייגעץ, ווי א יונגאטש.

loaf'-sug'ar *n.* (לאופ'-שוג'-אר) שטיקער צוקער.

loam *n. and v.* (לאום) ליים, ליימינע ערד; אין מעטאל=גיסעריי — א געמיש פון זאמד, ליים, שטרוי א. ז. וו., פון וועלכען מען מאכט די פורעמס; בעשמירען מיט ליים.

loam'-mold *n.* (לאום'-מאולד) דער ליים=ערד=פורעם אין מעטאל=גיסעריי פאר גוס=אייזען אדער מעש.

loa'my *a.* (לאו'-מי) ליימיג, עהנליך צו ליים.

loan *n. and v.* (לאון) אן אנלייהע, א הלואה; דאס לייהען; לייהען, מאכען א הלואה.

loan'-fund *n.* (לאונ'-פאנד) א לייה=קאסע, א גמלות=חסדים=קאסע.

loan'-of'fice *n.* (לאונ'-אפ'-איס) א לאמבארד, אן ארט וואו מען לייהט געלד אויף משכנות.

loath *a.* (לאוטה) זעהר אונווילינ, וואס פיהלט אן עקעל; אבגענייגט.

I am loath to undertake the journey.

loathe *v.* (לאוטה) האסען; האבען אן עקעל צו עפעס.

A gentleman loathes to associate with ill-bred people.

loa'ther *n.* (לאו'-טהער) איינער וועלכער האסט אדער פיהלט אן עקעל צו עפעס.

loath'ful *a.* (לאוטה'-פול) מיט האס, מיט עקעל.

loa'thing *n.* (לאו'-טהינג) א ווידערווילען, אן עקעל, אן אבשיי, א האס.

loa'thingly *adv.* (לאו'-טהינג-לי) מיט עקעל, ווידערווילען, אבשיי אדער האס.

loath'liness *n.* (לאוטה'-לי-נעס) אבשייליכקייט, ווידערווילינקייט, עקעל.

loath'ly *adv.* (לאוטה'-לי) מיט אבשייליכקייט; פיהלענדיג א שטארקען עקעל.

loath'ness *n.* (לאָוטה׳-נעס) ווידערווי-לינקייט; עקעל.

loath'some *a.* (לאָוטה׳-סאַם) עקעלהאַפּט, אַבשייליך.

Leprosy is a loathsome disease.

loath'somely *adv.* (לאָוטה׳-סאַם-לי) מיט עקעל, מיט אַבשייליכקייט.

loath'someness *n.* (לאָוטה׳-סאַם-נעס) עקעלהאַפּטיגקייט, אַבשייליכקייט.

loaves *n.* (לאָוווז) לאַבענס ברויט, היט-לעך צוקער. ז. ***loaf***

lob *n. and v.* (לאַב) אַ גראָביאַן, אַ גראָבער קאָפּ, אַ פּויער; אַ קאָם, אַ פּלאַכטע, אַ שטיק; אַ געדיכטער געמיש; דער דיקער ערד-וואָרים אָדער רעגנוואָרים: אַ מין דיקער פיש אין די קאַלטע צפון-ימים; אין קריקעט-שפּיעל — אַ באַל וואָס לויפט נידריג און לאַנגזאַם; וואַרפען אַ באַל אַזוי, ער זאָל לויפען לאַנגזאַם; מאַכען אַ שוואַכען שטוים.

lo'bate *a.* (לאָו׳-בייט) לעפעל-פערמיג; ווי לעפעלך [אַבגערונדעטע טיילען פון עפּעס, ווי דאָס לעפעל פון אויער, ווי דער טייל פון אַ בלאַט א. ד. ג.].

lo'bated *a.* (לאָו׳-ביי-טעד) ז. ***lobate***

lob'by *n. and v.* (לאַב׳-אי) אַ פאָר-צימער, אַ פאָרהויז; די קולוארען אָדער פאָר-זאַאַל פון פּאַרלאַמענט; די מענשען, וועלכע וואַרטען אין די קולוארען פון פּאַר-לאַמענט, כדי צו בעאיינפלוסען די דעפּו-טאַטען צוליעב געוויסע צוועקען [אין די פּעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ]; בעזוכען אָפט דעם פאָר-זאַאַל אָדער די קו-לואַרען פון פּאַרלאַמענט מיט דעם ציעל צו ווירקען אויף די דעפּוטאַטען; אויספּיה-רען געוויסע צוועקען דורך בעאיינפלוסען די מיטגליעדער פון קאָנגרעס אָדער אַמע-ריקאַנער פּאַרלאַמענט.

lob'byist *n.* (לאַב׳-אי-איסט) איין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — איינער וואָס בעזוכט אָפט די קולואַרען פון קאָנגרעס אָדער לעגיסלאַטור אום צו בע-איינפלוסען די דעפּוטאַטען, אַז זיי זאָלען שטימען פאַר אַ געוויסען פּלאַן אָדער גע-זעץ-פּראָיעקט.

lob'by-mem'ber *n.* (לאַב׳-אי-מעמ׳-בער) ז. ***lobbyist***

lob'cock *n.* (לאַב׳-קאַק) אַ פּויער, אַ גראָבער קאָפּ.

lobe *n.* (לאָוב) לעפעל [אַן אַבגערונדע-טער טייל פון עפּעס, ווי דאָס לעפעל פון אויער אָדער ווי די טיילען פון די לונ-גען, פון לעבער א. ד. ג.].

lobed *a.* (לאָובד) ז. ***lobate***

lobe'foot *n.* (לאָוב׳-פוט) אַ לאַפּען-פוס [אַ פוס, ביי וועלכען יעדער פינגער איז בעזונדער בעצוימט מיט אַ ברייטליכען היי-טעל, ווי ביי געוויסע שווים-פויגלען].

lobe'let *n.* (לאָוב׳-לעט) אַ לעפעל, אַן אַבגערונדעטער טייל פון עפּעס [ווי דאָס לעפעל פון אויער, ווי אַ טייל פון אַ בלאַט א. ד. ג.].

Lobe'lia *n.* (לאָ-בי׳-ליאַ) די לאָבעליען [אַ מין גראָז-אַרטיגע פּלאַנצען פון די היי-סע לענדער, וועלכע האָבען אַ מילך-פּערמי-גען זאַפט, וואָס ווערט אָפט געברויכט אין מעדיצין].

lob'lolly *n.* (לאַב׳-לאַל-אי) אַ מין קאַשע פאַר מאַטראָזען אויף אַ שיף; רפואות.

lob'lolly-boy *n.* (לאַב׳-לאַל-אי-באָי) דער פעלדשער ביים שיף-דאָקטאָר.

lob'scouse *n.* (לאַב׳-סקאַוס) אַ מין מאַטראָזען-געריכט וואָס בעשטעהט פון גע-האַקטען פלייש, קאַרטאָפעל און ציבעלעס.

lob'sided *a.* (לאַב׳-סאַי-דעד) ז. ***lopsided***

lobs'pound *n.* (לאַבז׳-פּאַונד) אַ טורמע, אַ געפענגניס.

lob's pound (לאַבז פּאַונד) ז. ***lobspound***

lob'ster *n.* (לאַב׳-סטער) אַ ים-ראַק, אַ ים-קרעבס; אַן ענגלישער פּוס-סאָלדאַט.

Lobster

lob'ster-box *n.* (לאַב׳-סטער-באַקס) אַ קאַזאַרמע [אַ הומאָריסטישער אויסדרוק].

lob'ster-chum *n.* (לאַב׳-סטער-טשאַם) אַבפאַל פון ים-קרעבסען אָדער ים-ראַקעס [געברויכט אַלס בעמיסטיגונג].

lob'ster-crawl *n.* (לאַב׳-סטער-קראָהל) אַ פּלאַץ, וואו מען כאַפּט ים-קרעבסען [ים-ראַקעס].

lob'stering *n.* (לאַב׳-סטער-אינג) דאָס כאַפּען ים-קרעבסען [ים-ראַקעס].

lob'sterman *n.* (לאַב׳-סטער-מען) איי-נער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט פאַנגען ראַקעס.

lob'ster-pot *n.* (לאַב׳-סטער-פּאַט) אַ פּאַסטקע פאַר ים-קרעבסען [ים-ראַקעס].

lob'ular *a.* (לאַב׳-יו-לאַר) עהנליך צו אַ לעפעל אָדער קליינע אַבגערונדעטע טיילען פון עפּעס [ווי די טיילען פון די לונגען]; וואָס בעשטעהט פון לעפעלך. ז. ***lobe***

lob'ulate *a.* (לאַב׳-יו-לייט) וואָס בע-שטעהט פון לעפעלך אָדער קליינע אַבגע-רונדעטע טיילען.

lob'ulated *a.* (לאַב׳-יו-ליי-טעד) ז. ***lobulate***

lobula'tion *n.* (לאַב-יו-ליי׳-שאַן) די איינטיילונג פון אַ לעפעל אָדער פון אַן אַבגערונדעטען טייל פון וועלכען ניט איז אָבער.

lob'ule *n.* (לאַב׳-יול) אַ לעפעל, אַן אַבגע-רונדעטער טייל פון עפּעס [ווי דאָס לעפעל פון אויער, די טיילען פון די לונגען, לע-בער, געהירען א. ז. וו.].

lo'bus *n.* (לאָו׳-באַס) אַ לעפעל [אַן אַב-גערונדעטער טייל פון אַ קערפּער-אָרגאַן, ווי דאָס לעפעל פון אויער, ווי די טיילען פון די לונגען א. ד. ג.].

lob'worm *n.* (לאַב׳-וואָירם) רעגנוואָ-רעם, ערד-וואָרם.

lo'cal *a. and n.* (לאָו׳-קעל) לאָקאַל, אָרטליך, וואָס איז שייך צו אַ בעשטימ-טען אָרט אָדער געגענד; אין גראַמאַ-טיק — וואָס דייטעט אַן די לאַגע אָדער דעם פּלאַץ [ווי די ווערטער "וואו", "וואַ-היז", "פון וואַנען" א. ד. ג.]: אַ לאָקאַלע נייעס אין אַ צייטונג; אַ צוג וואָס שטעלט זיך אָב אויף אַלע סטאַנציאָנען [אין גע-גענזאַץ צו אַ שנעל-צוג]; אין טעלעגראַ-פיע — אַ לאָקאַלע באַטעריי.

lo'cal act (לאָו׳-קעל עקט) אַ לאָקאַלער געזעץ.

lo'cal ac'tion (לאָו׳-קעל עק׳-שאַן) אַ געריכטליכע קלאַגע וואָס מוז פאַרגעבראַכט ווערען אין דעמזעלבען אָרט, וואו די קלאַגע איז פּעראורזאַכט געוואָרען.

lo'cal anæsthe'sia (לאָו׳-קעל אַנ-עס-טהי׳-סי-אַ) לאָקאַלע אַנעסטעזיע [אוני-עמפּפינדליכקייט, אַרויסגערופען דורך פערשיעדענע מעדיצינישע מיטלען, וואָס פערגאַפט בלויז אַ געוויסען טייל פון קערפּער].

lo'cal author'ities (לאָו׳-קעל אָה-טהאַר׳-אי-טיז) לאָקאַלע בעאַמטע, אָרטי-גע בעאַמטע; בעאַמטע וואָס האָבען אַ לאָ-קאַלען אָדער בעשרענקטען קרייז פון טהע-טיגקייט.

The enforcement of the law is in the hands of the local authorities.

lo'cal author'ity (לאָו׳-קעל אָה-טאַר׳-אי-טי) אַ דעפּאַרטאַמענט פון אַ שטאָדט-פערוואַלטונג.

lo'cal board (לאָו׳-קעל באָורד) דער געמיינדע-ראַטה, ראשי הקהל; בעאַמטע פון אַ בעשטימטען דעפּאַרטאַמענט אין דער שטאָדט-פערוואַלטונג.

locale' *n.* (לאָו-קייל׳) אַן אָרט, אַ פּלאַץ; אַ געגענד.

localisa'tion *n.* (לאָו-קעל-אי-זיי׳-שאַן) ז. ***localization***

lo'calise *v.* (לאָו׳-קעל-איז) ז. ***localize***

lo'calism *n.* (לאָו׳-קעל-איזם) אָרטיג-קייט; לאָקאַליטעט; דאָס זיין לאָקאַל, אָר-טיג, בעשרענקט אויף אַ געוויסען פּלאַץ אָדער געגענד; אַ לאָקאַלע אייגענטימליכ-קייט [אין ריידען, אין אויפפיהרונג א. ז. וו.]; אַ פּראָווינציאַליזם; די ווייר-קונג פון אַ געוויסען פּלאַץ אָדער פון אַ געוויסער געגענד.

localis'tic *a.* (לאָו-קע-ליס׳-טיק) לאָ-קאַל, אָרטליך; וואָס איז שייך צו אַ בע-שטימטען אָרט אָדער געגענד [בנוגע דעם אָרט ריידען, מנהגים א. ז. וו.]; וואָס איז שייך צו דער בעשטימונג פון אַ בע-שרענקטען פּלאַץ, וואָס איז שייך צו דער בעשרענקונג אין די גרענעצען פון אַ בע-שטימטען פּלאַץ.

local'ity *n.* (לאָ-קעל׳-אי-טי) אָרט-ליכקייט, לאָקאַליטעט; געגענד; געאָגראַ-פישע לאַגע; די שייכות צו אַ פּלאַץ; געזעצליכע בעשרענקונג בנוגע צום אָרט; דער אָרטס-זיין [די פעהיגקייט צו געדענ-קען איינצעלהייטען וועגען אַ פּלאַץ אָדער געגענד].

lo'calizable *a.* (לאָו׳-קעל-אי-זעבל) וואָס מען קען לאָקאַליזירען, בעשרענקען אויף אַ געוויסען פּלאַץ אָדער בעשטימען דעם פּלאַץ דערפון.

localiza'tion *n.* (לאָו-קעל-אי-זיי׳-שאַן) לאָקאַליזירונג, בעשרענקונג אויף אַ געוויסען פּלאַץ; בעשטימונג פון אָרט.

lo'calize *v.* (לאָו׳-קעל-איז) לאָקאַליזי-רען, בעשרענקען אויף אַ געוויסען פּלאַץ, בעשטימען דעם פּלאַץ פון עפּעס.

lo'cal knowl'edge (לאָו׳-קעל נאַל׳-עדזש) בעקאַנטשאַפט מיט די פאַקטען פון אַ ספּעציעלען פאַך, אָרט, אַבטיילונג א. ז. וו.

lo'cally *adv.* (לאָו׳-קעל-אי) אין בע-צוג צום פּלאַץ.

lo'cal op'tion (לאָו׳-קעל אַפּ׳-שאַן) אַ געזעצליכער פּרינציפּ [אין די פּער-איינינטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ און אין ענגלאַנד], אַז יעדע בעזונדערע שטאָדט אָדער דיסטריקט האָט אַ רעכט צו בעשטימען, אויב מען זאָל פּערבויטען דעם פּערקויף פון משקאות.

lo'cate *v.* (לאָו׳-קייט) **1.** אויסגעפינען

דעם פלאץ; 2. אוועקשטעלען אויף'ן ארט, אוועקזעצען אויף אן ארט, ברייננגען אויף אן ארט; 3. זיך בעזעצען, וואהנען; בעזעצט ווערען; 4. בעשטימען אן ארט; בעשטימען די גרענעצען פון א טראקט לאנד.

1. I can **locate** many cities on the map. 3. They are planning to **locate** in the west. 4. The surveyors **located** the boundaries of his estate.

loca'tion *n.* (לא-קיי'-שאן) ארט; פלאץ; שטעלע, לאגע [בנוגע צום ארט]; בעזעצונג; וואהן-ארט; בעשטימונג פון ארט; א בעשטימטער פלאץ; דאס בעשטימען די גרענעצען פון א טראקט לאנד; דאס פערדינגען.

The store is in a good **location** for that line of business.

loc'ative *a. and n.* (לאק'-ע-טיוו) אין גראמאטיק — וואס ציינגט אן אויף ארט; אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — וואס ציינגט אן די לאגע [בנוגע צום ארט]; א גראמאטישע פארם אדער אווארט וואס בעשטימט די שייכות צום ארט.

lo'cator *n.* (לאו'-קיי-טאר) איינער וואס בעזעצט זיך אויף א געוויסען פלאץ; איינער וואס דינגט לאנד.

loc. cit. אן אבקירצונג פון די לאטיינישע ווערטער *loco citato* [אויף דעם פלאץ, וואס איז שוין ציטירט געווארען].

loch *n.* (לאק) ז. *lincture*.

loch *n.* (לאך) אן אזיערא, א לאנד-זעע [אין שאטלאנד]; ברוסט-זאפט [אזא מעדיצין פאר דער ברוסט].

loche *n.* (לאוטש) ז. *loach*.

lo'ci *n.* (לאו'-סאי) א זאמלונג פון אויסציגע פון פערשיעדענע שריפטען [הויפטזעכליך פון די הייליגע שריפטען]; געאמעטרישע ערטער. ז. *locus*.

lock *n. and v.* (לאק) א שלאס; א שלאס פון א ביקס; א ברעמזע, א טארמאז [איינצוהאלטען די רעדער פון א וואגען אדער וואגאן]; אן אבגעצאמטער פלאץ; א שלייז [שליוזע]; א וואסער-אבשפארונג, א דאמבע; צוזאמענשליסונג; שטאנדהאפטיגקייט, אונבעוועגליכקייט; אן ארומנעהמונג [ביים ראנגלען זיך]; א לאקען [האר]; א געקרויזטער לאקען; א בינטעל, א זשמעניע, א הויפען; פערשליסען, צונויפשליסען; בעהאלטען; צוריקהאלטען; אבשפארען; איינשליסען, ארומנעהמען, שטארק אומארמען; דורכלאזען דורך א שלייז [ווי א שיף]; זיך צושליסען, זיך איינשליסען.

lock'age *n.* (לאק'-עדזש) שלייזען; וואסער-דאמבעס, וואסער-אבשפארונגען; אבצאהל פאר דורכגעהן א שלייז [פון א קאנאל אדער טייך].

lock'-chain *n.* (לאק'-טשיין) א קייט וואס דיענט אלס טארמאז אדער ברעמזע, אבצוהאלטען די רעדער פון א וואגען; א שלאס-קייטעל [ביי א טהיר אדער טויער].

lock'-cham'ber *n.* (לאק'-טשיימ'-בער) א שלייזען-קאמער [דער וואסער-שטח צווישען שלייזען].

lock'-drag *n.* (לאק'-דרעג) א ברעמזע, א טארמאז [אבצוהאלטען א ראד].

lock'-dues *n.* (לאק'-דיוז) שלייזען-געלד, אן אבצאהלונג פאר דורכגעהן דורך די שלייזען פון א קאנאל.

locked jaw (לאקט דזשאה) ז. *lockjaw*.

lock'er *n.* (לאק'-ער) א צושליסער; איינער אדער עטוואס וואס שליסט צו; עטוואס וואס קען צוגעשלאסען ווערען [ווי אן אלמער, בופעט א. ד. ג.]; אן אבטיילונג אין איניגע קאטוילישע קירכען וואו מען האלט וואסער, אויל א. ד. ג.

lock'er-up *n.* (לאק'-ער-אפ) א צושליסער; א געפענגנים-וועכטער [וואס האלט די שליסלען פון די קאמערען].

lock'et *n.* (לאק'-עט) א מעדאליאן.

lock'-gate *n.* (לאק'-גייט) דער שלייזען-טויער [פון א קאנאל].

lock'-house *n.* (לאק'-האוס) א וואהנונג פון א דאמבע-אויפזעהער אדער שלייזען-אויפזעהער.

lock'ing *n.* (לאק'-אינג) שליסונג; צוזאמענהאלטונג, צוזאמענפרעסונג, צוזאמענשרויפונג.

lock'jaw *n.* (לאק'-דזשאה) קינבאקען-קראמפף [א קראמפפהאפטע, קאנוואולסיווע צוזאמענדריקונג פון די קינבאקען].

lock'-kee'per *n.* (לאק'-קיע'-פער) א דאמבע-אויפזעהער; א שלייזען-אויפזעהער; דאס צינגעל פון א שלאס.

lock'less *a.* (לאק'-לעס) אהן א שלאס.

lock'out *n.* (לאק'-אוט) א לאקאוט [דאס ענטזאגען ארבייטער מיט'ן צוועק זיי צו צווינגען נאכצוגעבען געוויסע פאדערונגען פון די ארבייטסגעבער].

lock out (לאק אוט) אויסשליסען.

lock'-rail *n.* (לאק'-רייל) די מיטעלע קווער-פלאנקע פון א טהיר [וואו מען פאסט געוועהנליך איין דעם שלאס].

lock'ram *n. and a.* (לאק'-רעם) גראבע, פראסטע לייוונט; זאק-לייוונט; קוידערוועלש, אן אונפערשטענדליכע שפראך, אונזין; געמאכט פון זאק-לייוונט; רעדענדיג קוידערוועלש.

lock'-saw *n.* (לאק'-סאה) א לאך-זעג [צום אויסשניידען לעכער אין די טהירען צום אריינשטעלען שלעסער].

locks'man *n.* (לאקס'-מען) א וועכטער; א שליסעל-האלטער [איבערהויפט אין א געפענגנים].

lock'smith *n.* (לאק'-סמיטה) א שלאסער.

lock'smithery *n.* (לאק'-סמיטה-ער-אי) שלאסעריי.

lock'-step *n.* (לאק'-סטעפ) א מין מיליטערישער שריט [הארט איינער נאך'ן אנדערען].

lock'-stitch *n. and a.* (לאק'-סטיטש) שטעפ-שטעך [ביי נעה-מאשינען]; נעהענדיג מיט שטעפ-שטעך [וועגען נעה-מאשינען]; געמאכט מיט שטעפ-שטעך.

lock, stock and bar'rel (לאק, סטאק ענד בער'-על) האק און פאק.

lock up (לאק אפ) פערשליסען; איינשליסען, איינפעסטיגען; איינשפארען; איינשפארען אין געפענגנים; האלטען עפעס אזוי, אז מען זאל עס ניט קענען געברויכען.

lock'up *n.* (לאק'-אפ) אן ארעסט-הויז, א פאליציי-געפענגנים; א פערשליסונג; אן איינשפארונג, אן ארעסט; דאס פערטהאן עטוואס אזוי אז מען זאל עס ניט קענען געברויכען.

lock'-weir *n.* (לאק'-הוועהר) דער וואסער-אראבגוס ביי די שלייזען [פון א קאנאל אדער טייך].

Lo'co *n.* (לאו'-קאו) ז. *Locofoco*.

lococes'sion *n.* (לאו-קא-סעש'-אן) דאס מאכען פלאץ, דאס אבטרעטען דעם פלאץ, דאס ווייכען.

lo'co cita'to (לאו'-קאו סי-טיי'-טאו) אין דעם פריהער ציטירטען פלאץ.

Locofo'co *n.* (לאו-קא-פאו'-קאו) א מיטגליעד פון דעם ראדיקאלען פליגעל פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין יאהר 1835].

locofo'co *n.* (לאו-קא-פאו'-קאו) א שוועבעלע.

locomo'bile *a. and n.* (לאו-קא-מאו'-ביל) זיך זעלבסט-בעוועגענד; א לאקאמאביל [א זיך זעלבסט-בעוועגענדע מאשין, וואגען אדער וואגאן].

locomobil'ity *n.* (לאו-קא-מא-ביל'-אי-טי) זעלבסט-בעוועגליכקייט.

lo'comote *v.* (לאו'-קא-מאוט) זיך בעוועגען פון איין פלאץ צום אנדערען; אין ביאלאגיע — ארויסרופען אן ענדערונג פון פלאץ.

locomotil'ity *n.* (לאו-קא-מא-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך צו בעוועגען.

locomo'tion *n.* (לאו-קא-מאו'-שאן) בעוועגונג [פון ארט צו ארט], ארט-ענדערונג; בעוועגונגס-קראפט, בעוועגונגס-פעהיגקייט.

locomo'tive *a. and n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו) בעוועגענד; זיך בעוועגענד; בעוועגונגס-פעהיג; א לאקאמאטיוו.

locomo'tive-boi'ler *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-באי'-לער) א הייץ-קעסעל אין א לאקאמאטיוו.

locomo'tive-car *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-קאר) א לאקאמאביל. ז. *locomobile*.

locomo'tive fac'ulty (לאו-קא-מאו'-טיוו פעק'-אל-טי) זעלבסט-בעוועגונגס-פעהיגקייט.

locomo'tiveness *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-נעס) די פעהיגקייט אומצובייטען דאס ארט אדער זיך אליין צו בעוועגען.

locomo'tive or'gans (לאו-קא-מאו'-טיוו אר'-גענז) די בעוועגונגס-ארגאנען [ביי חיות].

locomo'tive propen'sity (לאו-קא-מאו'-טיוו פרא-פען'-סי-טי) א נייגונג זיך צו בעוועגען; צו ענדערען דעם פלאץ.

locomo'tive-pump *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-פאמפ) א פומפ ביי א לאקאמאטיוו.

loc'ulament *n.* (לאק'-יו-לע-מענט) א צעלע, א זוימען-קעמערעל [ביי פלאנצען]. ז. *loculus*.

loc'ular *a.* (לאק'-יו-לאר) צוזאמענגעשטעלט פון צעלען אדער קעמערלעך. ז. *loculus*.

loc'ulate *a.* (לאק'-יו-לייט) צעליג, וואס האט צעלען.

loc'ulated *a.* (לאק'-יו-ליי-טעד) ז. *loculate*.

loc'ule *n.* (לאק'-יול) א צעלע, א קעמערעל.

loc'ulose *a.* (לאק'-יו-לאוס) איינגעטיילט אין צעלען.

loc'ulous *a.* (לאק'-יו-לאס) ז. *loculose*.

loc'ulus *n.* (לאק'-יו-לאס) א צעלע, א קעמערעל, א קליינער אבגעטיילטער חלל [אין פלאנצען אדער ביי חיות]; א זוימען קעמערעל [ביי פלאנצען].

lo'cum-te'nens *n.* (לאו'-קאם-טיע'-נענז) א שטעלפערטרעטער.

lo'cus *n.* (לאו'-קאס) א פלאץ, אן ארט; אין מאטעמאטיק — דער געאמעטרישער ארט, א ליניע וואס ווערט בעשריבען פון א פונקט [אדער א פלעכע וואס ווערט בעשריבען פון א ליניע] וואס בעוועגט זיך אונטער געוויסע בעדינגונגען; א פיגור וואס עס שטעלען מיט זיך צוזאמען די שטראהלען, וועלכע קומען ארוים פון עטליכע ברען-פונקטען; א שטעלע, א פלאץ פון א שריפט.

lo'cust *n.* (לאו'-קאסט) א היישעריק; דער לאקוסט-בוים [אזא בוים מיט הארטען האלץ]; די פאלשע אקאציע, די קרים-טום-אקאציע [אזא בוים]; א באקסער-בוים [יאהאניסברויט-בוים]; א פאליצייסקער שטעקען.

Locust

locusta'rian *n.* (לאו-קאס-טיי'-רי-ען) א היישעריק-עהנליכער אינזעקט.

lo'cust-bird *n.* (לאו'-קאסט-בוירד) דער רויט-געלבער שטאר אדער סקווארעץ [א קליינער אפריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט היישעריקען].

lo'cust-tree *n.* (לאו'-קאסט-טריע) די פאלשע אקאציע [אן אמעריקאנער בוים, מיט שטעכיגע צווייגלעך און בלעטער און מיט ווייסע אראבהענגענדע בליטהען].

locu'tion *n.* (לא-קיו'-שאן); דאס ריידען; אן אויסדרוק; די רעדענס-ארט.

lode *n.* (לאוד); אבלייטונגס-גראבען; וואסער-אבלויף; א מינעראל-גאנג, א מינעראל-אדער.

lodes'man *n.* (לאודז'-מען) א פילאט, א לאטסמאן, א שטייערמאן.

lode'star *n.* (לאוד'-סטאר) דער לייטענדער שטערן [נאך וועלכען מען ריכטעט זיך]; דער פאלאר-שטערן.

lode'stone *n.* (לאוד'-סטאון) דער מאגנעט-שטיין.

lodge *n. and v.* (לאדזש) א הייזעל; א יאגד-הייזעל; אן אינדיאנער געצעלט; א צייטווייליגע וואהנונג; א נארע, א בעהעלטעניש [פון חיות]; א פערזאמלונגס-פלאץ פון א געהיימער געזעלשאפט; א לאדזש, א חברה, א פעראיין; א פלאץ אין א שאכט, וואו עס זאמעלט זיך אן וואסער; אוועקלעגען אלס זאפאס; איינלעגען [געלד]; זיך אוועקלעגען; איינקווארטירען, זיך איינקווארטירען; בעזארגען מיט א צייטווייליגער וואהנונג; זיך בעזארגען מיט א צייטווייליגער וואהנונג.

lodge'able *a.* (לאדזש'-עבל) בעוואהנבאר; וואס קען בענוצט ווערען אלס צייטווייליגע וואהנונג.

lodge a complaint' (לאדזש ע קאמ-פליינט') אריינברענגען א קלאגע.
The policeman **lodged a complaint** against the prisoner.

lodge a cred'it (לאדזש ע קרעד'-איט) עפענען א קרעדיט.

lodge'-gate *n.* (לאדזש'-גייט) א טויער, נעבען וועלכען עס געפינט זיך א וואהנונג פאר'ן וועכטער.

lodge informa'tion (לאדזש אינ-פאר-מיי'-שאן) מאכען אן אנצייגע, געבען אינפארמאציאנען.

lodge informa'tion against' (לאדזש אינ-פאר-מיי'-שאן ע-גענסט') אריינברענגען א קלאגע געגען אימעצען.

lodge'ment *n.* (לאדזש'-מענט) ז. *lodgment*.

lodg'er *n.* (לאדזש'-ער) א לאזשירער, א קווארטיראנט.

lodg'ing *n.* (לאדזש'-אינג) א וואהנונג, א קווארטיר; אן אויפהאלט.

lodg'ing and keep (לאדזש'-אינג ענד קיעפ) קווארטיר און קעסט.

lodg'ing-car *n.* (לאדזש'-אינג-קאר) א וואגאן פאר די אייזענבאהן-אנגעשטעלטע.

lodg'ing-house *n.* (לאדזש'-אינג-האוס) א לאזשיר-הויז [וואו מען קען קריגען צייטווייליגע וואהנונג אדער קווארטירען].

lodg'ing-place *n.* (לאדזש'-אינג-פלייס) א נאכט-קווארטיר.

lodg'ment *n.* (לאדזש'-מענט) איינקווארטירונג; דאס קווארטירען אדער לאזשירען; דאס איינלעגען [געלד]; דאס אוועקלעגען; דאס אנזאמלען זיך; דאס אבזעצען זיך; אין מיליטער—א פאזיציאן, א בעפעסטיגונג [געגען שונא].

loft *n. and v.* (לאהפט) אן עטאזש; אן אויבערשטער עטאזש איבער א מאגאזין אדער פאבריק; א בוידעם; א מעזאנין; א גאלערעע; בעזארגען מיט אן אויבערשטען עטאזש; מאכען א גאלערעע.

lof'tily *adv.* (לאהפ'-טי-לי) אין דער הויך; אויף אן ערהאבענעם שטייגער.

lof'tiness *n.* (לאהפ'-טי-נעס) הויכקייט; ערהאבענהייט; דערהויבענקייט; שטאלץ.

lof'ty *a.* (לאהפ'-טי) הויך; דערהויבען; ערהאבען; שטאלץ.

log *n., a. and v.* (לאג) א פאלענע, א ניט געטשעסעטער קלאץ, שייט האלץ, א באלקען; א גולם, א בולוואן; א לאג, אן אפאראט צו מעסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף; אן אויספיהרליכע פערצייכנונג פון דער רייזע פון א שיף פאר א טאג אדער מעהר, א שיף-זשורנאל; א צעטעל אין וועלכען עס ווערען פערשריבען די שטונדען וואס א שניידער-ארבייטער וועלכער קריגט געצאהלט פון שטונדע האט פערברויכט אויף א בגד; א לוג [אן אלטע אידישע פליסיגקייטס-מאס, וועלכע איז געווען אונגעפעהר א האלבער ליטער אדער אביסעל ווייניגער ווי א קווארט]; געבויט פון ניט געטשעסעטע קלעצער; מעסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף מיט א לאג; אריינשרייבען אין שיף-זשורנאל.

lo'gan *n.* (לאו'-גען) ז. *loggan*.

log'arithm *n.* (לאג'-ע-ריטהם) לאגאריטמוס [א צאהל וואס ווייזט וויפיעל מאל א צאהל, וועלכע ווערט אנגענומען אלס באזיס, דארף געדאפעלט ווערען אויף זיך אליין אום צו בעקומען א געוויסע צאהל. צ. ב., ווען 10 ווערט אנגענומען אלס באזיס, דאן וועט זיין 2 דער לאגאריטמוס פון 100 און 3 דער לאגאריטמוס פון 1000, ד. ה. אום צו בעקומען די צאהל 100 דארף די צאהל 10 געדאפעלט ווערען 2 מאל אויף זיך און אום צו בעקומען 1000 דארף 10 געדאפעלט ווערען 3 מאל אויף זיך אליין. עס ווערט געשריבען $10^2=100$, $10^3=1000$].

logarithmet'ic *a.* (לאג-ע-ריטה-מעט'-איק) ז. *logarithmic*.

logarithmet'ical *a.* (לאג-ע-ריטה-מעט'-אי-קעל) ז. *logarithmic*.

logarith'mic *a.* (לאג-ע-ריטה'-מיק) לאגאריטמיש, וואס איז שייך צו לאגאריטמען. ז. *logarithm*.

logarith'mical *a.* (לאג-ע-ריטה'-מי-קעל) ז. *logarithmic*.

logarith'mical ta'bles (לאג-ע-ריטה-מי-קעל טייבלז) לאגאריטמישע טאבעלען [אזעלכע טאבעלען, וואו עס זיינען אויסגערעכנעט די לאגאריטמען פון פערשיעדענע צאהלען. ווערען בענוצט פאר פערשיעדענע מאטעמאטישע צוועקען].

log'-board *n.* (לאג'-באורד) א לאג-טאוועל [א פאר טאוולען, ווי פון א בוך, וואו עס ווערען פערצייכענט די איינצעלהייטען פון דער רייזע פון א שיף].

log'-book *n.* (לאג'-בוק) דאס שיפס-טאגעבוך אדער שיף-זשורנאל [א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט די איינצעלהייטען פון דער רייזע פון א שיף].

log'-cab'in *n.* (לאג'-קעב'-אין) א הייזעל געבויט פון קלעצער.

Log-cabin

log'-cab'in campaign' (לאג'-קעב'-אין קעמ-פיין') אין דער אמעריקאנער געשיכטע — דער פרעזידענטען וואהל-קאמפף אין יאהר 1840, ווען די אנהענגער פון הענרי העריסאן האבען געטראגען אבצייכנונגען פון קלעצער-הייזלעך און פעסלעך עפעל-קוואס [געקומען איז עס דערפון, וואס איינער פון העריסאן'ס געגנער האט זיך אויסגעדריקט, אז העריסאן האט געלעבט אין א קלעצער-הייזעל און האט געטרונקען עפעל-קוואס].

log canoe' (לאג קע-נוה') א לאדקע [שיפעל] אויסגעהאקט פון א קלאץ.

log'gan *n.* (לאג'-ען) א וואג-שטיין [א פעלזען-שטיין וואס ליגט אזוי, דאס ער וואקעלט זיך ווי א וואג-שאל].

log'ger *n.* (לאג'-ער) א וואלד-האקער [איינער וואס האקט אוים בוי-האלץ].

log'gerhead *n.* (לאג'-ער-העד) א נארבער קאפ, א דומער יונג; אזא רונד שטיק אייזען מיט א לאנגען הענטעל [ווערט בענוצט ביים אויספעכען שיפען און פאר אנדערע צוועקען]; אזא גרויסע ים-טשערעפאכע [שילדקרעט]; דער קליינער גרויער ווירגער [אזא אמעריקאנער פויגעל וואס געפינט זיך אין די זידליכע טיילען פון לאנד]; אזא שטאנג מיט א רונדען קאפ וואס שטארצט ארויס פון דעם שפיץ פון א וואלפיש-שיפעל.

log'gerheaded *a.* (לאג'-ער-העד-עד) דום, נאריש, גראב-קעפיג.

log'gia *n.* (לאדזש'-א) א גאלערעע וואס האלט זיך אויף זיילען אין דעם פראנט פון א הויז; א גרויס געציערט פענסטער אין דעם מיטעלסטען אדער אין דעם גרונד-עטאזש פון א הויז.

log'ging *n.* (לאג'-אינג) דאס האקען בוי-האלץ פון א וואלד.

log'ging-camp *n.* (לאג'-אינג-קעמפ) א ווינטער-געצעלט פאר וואלד-האקער.

log'ging-rock *n.* (לאג'-אינג-ראק) א פעלזען-שטיין וואס ליגט אזוי, אז ער קען זיך וויגען.

log'-glass *n.* (לאג'-גלעס) דאס לאג-גלאז [א קליינע זאמד-אוהר וואס ווערט געברויכט אויף א שיף צו בעשטימען איהר געשווינדיגקייט].

log house (לאג האוס) א הויז וואס איז געבויט פון קלעצער.

log'-house *n.* (לאָג'-האַוס)
ז. *log house*.

log'ic *n.* (לאָדזש'-איק) לאָגיק, די לעהרע וועגען די געזעצען און פאָרמען פון ריכטיג דענקען; דאָס ריכטיג דענקען.

log'ical *a.* (לאָדזש'-אי-קעל) לאָגיש, ריכטיג נאָך'ן שכל, לויט די פּרינציפּען פון לאָגיק.

logical'ity *n.* (לאָדזש-אי-קעל'-אי-טי) לאָגישקייט, דאָס זיין לאָגיש.

log'ically *adv.* (לאָדזש'-אי-קעל-אי) לויט די פּרינציפּען פון לאָגיק; על פּי השכל.

log'icalness *n.* (לאָדזש'-אי-קעל-נעס) ז. *logicality*.

logi'cian *n.* (לאָ-דזשיש'-ען) א לאָגיקער, א קענער פון לאָגיק.

log'ion *n.* (לאָדזש'-אי-אָן) א גערייד, א זאָגעכץ, א שפּרוך.

logis'tic *a. and n.* (לאָ-דזשיס'-טיק) געאייבט אין רעכנען; וואָס איז שייך צו רעכנען; פּראַפּאָרציאָנאַל, פּערהעלטניס-מעסיג; די קונסט צו רעכנען אויף די פינגער אָדער אויף א רעכען-קעסטעל: די רעכנונג מיט 60-סטלעך [ווי מינוטען אָדער סעקונדען א. ד. ג.].

logis'tical *a.* (לאָ-דזשיס'-טי-קעל) גע-איבט אין רעכנען; וואָס איז שייך צו רעכנען; פּראַפּאָרציאָנאַל, פּערהעלטניס-מעסיג.

logis'tic arith'metic (לאָ-דזשיס'-טיק ע-ריטה'-מעט-איק) פּראַקטישע אַריפמע-טיק [דאָס רעכנען אויף די פינגער אָדער מיט צייכענס].

logis'tics *n.* (לאָ-דזשיס'-טיקס) די רעכ-נונג מיט 60-סטלעך [ווי מינוטען, סעקונ-דען א. ד. ג.]; דער טייל פון מיליטער-וויסענשאַפט וואָס פערנעהמט זיך מיט דער בעוועגונג פון די אַרמעען, זייער פּאַ-נאַנדערטיילונג א. ז. וו.; די סטראַטעגי-שע וויסענשאַפט, חכמת המלחמה.

log'-line *n.* (לאָג'-לאַין) די לאָג-שטריק [א שטריק צו מעסטען די שנעלקייט פון א שיף].

log'man *n.* (לאָג'-מען) א האָלץ-טרע-גער; איינער וואָס איז בעשעפטיגט ביים אויסהאַקען קלעצער און פיהרען זיי אין זעג-מיהל.

log'ogram *n.* (לאָג'-אָ-גרעם) א ראשי תבות, א בוכשטאַב אָדער א צייכען, וואָס ווערט געשריבען אַנשטאָט א וואָרט [צ. ב. דער צייכען $ וואָס בעדייטעט דאָלאַר].

log'ograph *n.* (לאָג'-אָ-גרעף) א געשרי-בענעם וואָרט; אן אינסטרומענט וואָס פּער-צייכענט אויסגעשפּראָכענע ווערטער.

logograph'ic *a.* (לאָג-אָ-גרעף'-איק) וואָס בעשטעהט פון צייכענס וואָס יעדער פון זיי שטעלט מיט זיך פאָר א וואָרט; וואָס איז שייך צו לאָגאָגראַפיע.
ז. *logography*.

logograph'ical *a.* (לאָג-אָ-גרעף'-אי-קעל) ז. *logographic*.

logograph'ically *adv.* (לאָג-אָ-גרעף'-אי-קעל-אי) דורך לאָגאָגראַפיע.
ז. *logography*.

logog'raphy *n.* (לאָ-גאָג'-רע-פי) וואָרט-דרוק [דאָס דרוקען מיט אַזא דרוק-שריפט, פון וועלכער יעדעס שטיקעל ענט-האַלט א זילבע אָדער א גאַנצעס וואָרט]; די מעטאָדע פון פערשרייבען א רעדע וואָרט ביי וואָרט דורך עטליכע רעפּאָר-טערס, וועלכע פערשרייבען אין דער רייה יעדער צו עטליכע ווערטער.

log'ogriph *n.* (לאָג'-אָ-גריף) א לאָגאָ-גריף [א מין בוכשטאַבען-רעטעניש].

logom'achist *n.* (לאָ-גאָמ'-ע-קיסט) א וואָרט-שטרייטער, איינער וואָס משפּעט זיך צו ווערטער.

logom'achy *n.* (לאָ-גאָמ'-ע-קי) א וואָרט-שטרייט, א וואָרט-קאַמפּף; א שפּיעל מיט קאַרטען, אויף וועלכע עס זיינען אָנ-געשריבען איינצעלנע בוכשטאַבען פון וועלכע עס דאַרפען צונויפגעשטעלט ווע-רען ווערטער.

logoma'nia *n.* (לאָג-אָ-מיי'-ני-אָ) דאָס פערלירען דאָס לשון, דאָס פערלירען די פעהיגקייט צו ריידען, שרייבען אָדער פער-שטעהן א שפּראַך. ז. *aphasia*.

logom'eter *n.* (לאָ-גאָמ'-ע-טער) א לאָגאָמעטער [א לאָגאַריטמישע סקאַלא, אַזא לינייקע אָדער ווירע, דורך וועלכער מען קען אויסגעפינען די לאָגאַריטמען פון צאָהלען]; א סקאַלא צו מעסטען כעמישע עקוויוואַלענטען; אַזא אינסטרומענט צו מעסטען די גשווינדיגקייט פון א שיף.

logomet'ric *a.* (לאָג-אָ-מעט'-ריק) וואָס איז שייך צו א לאָגאָמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען כעמישע עקווי-וואַלענטען].

logomet'rical *a.* (לאָג-אָ-מעט'-רי-קעל) ז. *logometric*.

Log'os *n.* (לאָג'-אָס) דער וואָרט; דער גייסט אָדער פערנונפט וואָס דריקט זיך אויס אין ווערטער; אין פילאָזאָפיע — דער לאָגאָס, דאָס געטליכע שאַפענדע וואָרט, דער געטליכער געדאַנק, וואָס האָט זיך אַבגעטיילט צו בעשאַפען און אָנפיה-רען די וועלט; אין דער קריסטליכער טע-אָלאָגיע — די צווייטע פּערזאָן אין דער געטליכער דרייאייניגקייט, גאָט'ס זוהן.

log'othete *n.* (לאָג'-אָ-טהיט) א רעכ-נונגס-בעאַמטער אָדער קאַנצלער אין דער אַלטער ביזאַנטישער מלוכה.

log'otype *n.* (לאָג'-אָ-טאַיפּ) וואָרט-דרוק-שריפט [דרוק-שריפט וואָס עטליכע בוכשטאַבען אָדער א גאַנצעס וואָרט איז אויסגעגאָסען צוזאַמען].

log'-reel *n.* (לאָג'-ריעל) די שפּול ארום וועלכער עס איז אַרומגעוויקעלט די לאָג-שטריק [די שטריק מיט וועלכער עס ווערט געמאָסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף].

log'roll *v.* (לאָג'-ראָול) אַריינגעהן אין א פּאָליטישען אַבמאַך צו שטיצען איינער דעם אַנדערען דורכצופיהרען געוויסע גע-זעצען אין געזעצגעבענדע קערפּערשאַפ-טען.

log'-roll'er *n.* (לאָג'-ראָול'-ער) דאַמפּף-מאַשין אין א זעג-מיהל וואָס לעגט די קלעצער צום זעגען; איינער פון א פּאַרטיי אָדער גרופּע וואָס שליסט אן אַב-מאַך מיט אן אַנדער פּאַרטיי אָדער גרופּע אין א געזעצגעבענדער קערפּערשאַפט צו שטיצען איינע די אַנדערע ביים דורכ-פיהרען געזעצען.

log'-roll'ing *n.* (לאָג'-ראָול'-אינג) 1. א פערזאַמלונג פון נאַכבאַרען אום צו העל-פען איינער דעם אַנדערען אַראַבצופיהרען קלעצער פון א פּלאַץ; 2. געגענזייטיגע שטיצע איינצעלנע פּערטרעטער אָדער גרופּען אין א געזעצגעבענדער קערפּער-שאַפט דורכצופיהרען געוויסע געזעצען.
2. The bill was passed in congress by log-rolling methods.

log'-tur'ner *n.* (לאָג'-טויר'-נער) אין א זעג-מיהל — א מאַשין, וועלכע בעוועגט דעם קלאָץ צו דער זעג צו

log'wood *n.* (לאָג'-הוואוד) בלוי-האָלץ [אַזא זאָרט זעהר האַרט האָלץ וואָס קומט פון צענטראַל-אַמעריקא. דיעזעס האָלץ צייכענט זיך אויס מיט זיין שווער-קייט. עס האָט א רויטליך-ברוינעם קאָ-ליר און ווערט בע-נוצט אין פאַרבען וואָל, זייד, באַוועל און לעדער. א געווי-סער עקסטראַקט פון דיעזען האָלץ ווערט בענוצט אין מעדי-צין]; דער בוים פון וועלכען דאָס בלוי-האָלץ ווערט גענומען.

Logwood

lo'hoch *n.* (לאָו'-האָק) ז. *linctures*.

loi'mic *a.* (לאָי'-מיק) וואָס איז שייך צו פּעסט אָדער מגפה.

loimog'raphy *n.* (לאָי-מאָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון א פּעסט אָדער מגפה.

loimol'ogy *n.* (לאָי-מאָל'-אָ-דזשי) די לעהרע וועגען פּעסט אָדער מגפות.

loin *n.* (לאָין) די לענד, דאָס לענדען-שטיק.

loin'-cloth *n.* (לאָינ'-קלאָהטה) א שטיק צייג וואָס מען טראָגט אַרום די לענדען אָדער היפטען.

loi'ter *v.* (לאָי'-טער) זאַמען, צענגערען, פּטר'ען ציים, גאַרנישט טהאָן.

loi'ter about' (לאָי'-טער ע-באַוט') אַרומגעהען פּוסט און פּאַס.

loi'terer *n.* (לאָי'-טער-ער) אן אַרומ-טרייבער, א פּוסט און פּאַסניק, א לעדיג-געהער.

loi'tering *a.* (לאָי'-טער-אינג) פויל; זיייענדיג פויל.

loi'teringly *adv.* (לאָי'-טער-אינג-לי) פוילענדיג זיך.

loll *v.* (לאָל) זיך פויל אָנלעהנען, זיך ציהען [ווי פון פוילקייט]; אַרויסהענגען [ווי די צונג פון א הונד]; אַרויסשטע-קען [די צונג].

lol'lard *n.* (לאָל'-אַרד) א פוילענצער.

Lol'lard *n.* (לאָל'-אַרד) א לאָלאַרד, אן אָנהענגער פון דער ענגלישען רעפאָרמאַ-טאָר דזשאָן וויקליף אין 14טען יאָהרהונ-דערט, וועלכער איז אַרויסגעטרעטען גע-גען דער הערשאַפט פון די גייסטליכע און פון פּאַפּסט. דיעזע רעפאָרם-בעוועגונג, וועלכע איז אַריינגעלעגט געוואָרען פון פּאַפּסט אין חרם, האָט שפּעטער אָנגענו-מען אויסער איהר רעליגיעזען כאַראַקטער אויך א סאָציאַלען; א מיטגליעד פון א געוויסען פערעיין אין נידערלאַנד אַרום דעם יאָהר 1300, וועלכער האָט געהאַט די אויפגאַבע צו בעזוכען אָרימע קראַנקע און זיי צו בעערדיגען נאָך'ן טויט.

Lol'lardism *n.* (לאָל'-אַר-דיזם) די פּרינציפּען אָדער די לעהרע פון די לאָ-לאַרדען. ז. *Lollard*.

Lol'lardist *n.* (לאָל'-אַר-דיסט) וואָס איז שייך צו די לאָלאַרדען אָדער זייערע פּרינציפּען. ז. *Lollard*.

Lol'lardy *n.* (לאָל'-אַר-די) ז. *Lollardism*.

loll'er *n.* (לאָל'-ער) א פוילענצער, א פּוסט און פּאַסניק, אן אַרומטרייבער.

loll'ing *a.* (לאָל'-אינג) אַראַבהענגענדיג; פויל אָנלעהנענדיג זיך; ציהענדיג זיך [ווי פון פוילקייט].

loll'ingly *adv.* (לאל'-אינג-לי) הענגענ־דיג, ארויסהענגענדיג; פויל אנלעהנענדיג זיך; ציהענדיג זיך [ווי פון פוילקייט].

lol'lipop *n.* (לאל'-אי-פאפ) *lollypop* .ז

lol'ly *n.* (לאל'-אי) א צונויפמישונג פון שטיקער; ווייכע צוריבענע אייז פון קריהעם וואס שלאגען זיך צונויף; צוקער־געבעקס, קאנפעקטען.

lol'lybanger *n.* (לאל'-אי-בענ-גער) אזא דיקער אינגבער־קוכען געבאקען מיט ראזשינקעס.

lol'lypop *n.* (לאל'-אי-פאפ) א מין קאנפעקטען, א מין צוקער־געבעקס.

Lom'bard *n. and a.* (לאמ'-בארד) אן איינוואהנער אדער בירגער פון לאמבארדיע איז איטאליען; א מיטגליעד פון דעם גער־מאנישען שבט לאנגאבארדע, וועלכער האט ארום יאהר 568 איינגענומען א טייל פון נארד־איטאליען און האט געגרינדעט א קעניגרייך אונטער דעם נאמען לאמבאר־דיע; וואס איז שייך צו לאמבארדיע אדער צו איהרע איינוואהנער.

lom'bard *n.* (לאמ'-בארד) א לאמבארד, א לייה־הויז אויף משכנות.

Lombar'dic *a.* (לאמ-באר'-דיק) וואס איז שייך צו לאמבארדיע אדער צו איהרע איינוואהנער; וואס איז שייך צו דער קונסט פון לאמבארדיע. ז. ***Lombard***

lo'ment *n.* (לאו'-מענט) א גליעדערשייט [א געצאקטער שייט, ווי פון בעבלעך, וואס בעשטעהט פון אבגעטיילטע קעמער־לעך]

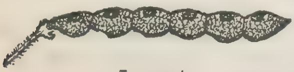

Loment

lomenta'ceous *a.* (לאו-מענ-טיי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו א גליעדער־שייט; וואס האט גליעדער־שייטען. ז. ***loment***

Lon'don clay (לאנ'-דאן קליי) לאנדאנ־ליים [דער ליים־שיכט וואס האט זיך גע־בילדעט אין דער ערד אין דעם אנפאנג פון דער געאלאגישער טערציאר פעריאדע. דיעזע ליים געפינט זיך אין זיד־אסט ענג־לאנד און בעזאנדערס ארום און אין לאנ־דאן].

Lon'doner *n.* (לאנ'-דאנ-ער) א לאנ־דאנער.

Londonese' *a. and n.* (לאנ-דאנ-איס') וואס איז שייך צו לאנדאן אדער צו די אייגענטימליכקייטען פון דער לאנדאנער שפראך; די ענגלישע שפראך ווי זי ווערט גערעדעט אין לאנדאן.

Lon'donism *n.* (לאנ'-דאנ-איזם) א לאנדאנער שפראך־אויסדרוק.

Lon'donize *v.* (לאנ'-דאנ-איז) לאנדא־ניזירען, מאכען פאר א לאנדאנער; אנ־נעהמען לאנדאנער מאניערען אדער גע־וועהנהייטען.

Lon'don-pride *n.* (לאנ'-דאנ-פרייד) דאס פארצעלײַ־בלימעל [אזא גארטען־בלום וואס וואקסט אין ענגלאנד].

lone *a.* (לאון) איינזאם, אליין, אבגעזונ־דערט; עלענד, פערלאזען; אונפערהיי־ראט.

lone'liness *n.* (לאונ'-לי-נעס) איינזאמ־קייט, אבגעזונדערטקייט; עלענד, פערלא־זענהייט.

lone'ly *a.* (לאונ'-לי) איינזאם, אליין; עלענד, פערלאזען.

lone'ness *n.* (לאונ'-נעס) איינזאמקייט; אבגעזונדערטקייט.

lone'some *a.* (לאונ'-סאם) איינזאם, אליין, אבגעזונדערט, פערלאזען.

lone'somely *adv.* (לאונ'-סאם-לי) אויף אן איינזאמען, אבגעזונדערטען, פערלאזע־נעם שטייגער.

lone'someness *n.* (לאונ'-סאם-נעס) *loneliness* .ז

Lone'-Star State (לאונ'-סטאר סטייט) דער שטאאט טעקסאס [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען, ווייל ווען דער שטאאט איז נאך געווען א זעלבסטשטענ־דיגע רעפובליק, האט זיך אויף זיין פלאג געפונען איין שטערען].

long *a., adv., n. and v.* (לאהנג) לאנג; לאנג־דויערענד; ווייט־גרייכענד, ווייט־בליקענד; שפעט, פערשפעטיגט; פון לאנג, זייט לאנג; עטוואס וואס איז לאנג; א לאנגע זילבע [אין פאעזיע]; א גאנ־צע נאטע; וואקאציע [פעריעז, קאניקו־לעס] אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען; בייענקען, געלוסטען.

long and short of it (לאהנג ענד שאהרט אוו איט) אלעס מיט איינאנדער, דער סך הכל, די אונטערשטע שורה.

The **long and short of it** is the defeat of Turkey in the war.

longanim'ity *n.* (לאנ-גע-נימ'-אי-טי) געדולד, געדולדזאמקייט, ארך אפים.

long'-backed *a.* (לאהנג'-בעקט) שטייף, געדולדיג.

long'-bar'relled *a.* (לאהנג'-בער'-עלד) מיט א לאנגער רעהר [וועגען שיס־גע־וועהר].

long'bill *n.* (לאהנג'-ביל) דער וואלד־שנעפ [א רויט־ברוינער פויגעל מיט שווארצע און גרויע פלעקען. א וויכטיגער יאגד־פויגעל].

long'-boat *n.* (לאהנג'-באוט) דאס גרעס־טע שיפעל וואס געפינט זיך אויף א דאמפף־שיף אדער זעגעל־שיף.

long'bow *n.* (לאהנג'-באו) דער גרוי־סער בויגען [אזא גרויסער פייל־בויגען וואס איז געברויכט געווארען אין די אל־טע צייטען].

long'-breath'ed *a.* (לאהנג'-ברעטהט) וואס האט א לאנגען אטהעם.

long clothes (לאהנג קלאוטהז) קינדער־קליידער וואס גרייכען איבער די פיס.

long coats (לאהנג קאוטס) *long clothes* .ז

long day (לאהנג דיי) א ווייטע צייט; אן אבלעגונג אדער פערצעגערונג אויף א לאנגער צייט.

long'-descen'ded *a.* (לאהנג'-די-סענ'-דעד) פון א יחוס'דיגער, אלטער אבשטא־מונג.

long divi'sion (לאהנג די-וויזש'-אן) א חלוק, אין וועלכען דער טיילער [די צאהל מיט וועלכער מען טיילט] איז גרע־סער ווי 10].

long doz'en (לאהנג דאזן) א גרויסער דוצענד [די צאהל 13].

long'-drawn *a.* (לאהנג'-דראהן) שטארק פאנאנדערגעצויגען.

The discussion was **long-drawn** out.

longe *n. and v.* (לאנדזש) א לאנגער שטריק צו פיהרען א פערד [ביים לער־נען]; אן ארט וואו מען לערנט פערד; פיהרען א פערד אויף'ן שטריק [ביים לערנען].

long'-eared *a.* (לאהנג'-איערד) מיט לאנגע אויערען.

long'-eared bat (לאהנג'-איערד בעט) די לאנג־אויעריגע פלעדערמויז.

long'-ears *n.* (לאהנג'-איערז) א עזעל.

long'er *n. and a.* (לאהנג'-ער) איינער וואס געלוסט נאך עפעס, איינער וואס בייענקט נאך עפעס; לענגער.

lon'gest *a. and adv.* (לאהנ'-געסט) וואס איז אם לענגסטען; אם לענגסטען.

longe'val *a.* (לאנ-דזשי'-וועל) לאנג־לעביג, וואס לעבט לאנג.

longev'ity *n.* (לאנ-דזשעוו'-אי-טי) לאנ־געס לעבען, לעבענס־דויער.

longe'vous *a.* (לאנ-דזשי'-וואס) *longeval* .ז

long face (לאהנג פייס) א געזיכט וואס דריקט אויס טרויער; א געזיכט וואס דריקט אויס שטארקען ערנסט; א געזיכט וואס דריקט אויס טעמפקייט.

long'-faced *a.* (לאהנג'-פייסט) מיט אן אויסגעצויגענעם געזיכט; מיט א טעמ־פען אויסזעהען; שטארק ערנסט.

long'-field *n.* (לאהנג'-פיעלד) אין קרי־קעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ, רעכטס אדער לינקס פון דעם באל־ווארפער.

long'-field-off' *n.* (לאהנג'-פיעלד-אף') אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ לינקס פון דעם באל־ווארפער.

long'-field-on' *n.* (לאהנג'-פיעלד-אן') אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ רעכטס פון דעם באל־ווארפער.

long fig'ure (לאהנג פיג'-יור) א הויכער פרייז; א גרויסע סומע.

long firm (לאהנג פוירם) א שווינדעל־געשעפט.

long'-glass *n.* (לאהנג'-גלעס) אזא שמא־לער הויכער גלעזערנער בעכער.

long'hand *n.* (לאהנג'-הענד) די גע־וועהנליכע שריפט [אין געגענזאץ צו סטע־נאגראפיע].

He took **longhand** notes of the speech.

long head (לאהנג העד) א קלוגער, איי־בערלעגטער מענש.

long'-head'ed *a.* (לאהנג'-העד'-עד) איבערלעגט, קלוג.

long'-head'edness *n.* (לאהנג'-העד'-עד-נעס) איבערלעגטקייט, קלוגהייט.

long home (לאהנג האום) דער קבר.

long'horn *n.* (לאהנג'-האהרן) דער באק־קעפער [אזא זשוק מיט זעהר לאנגע פיהל־הערנער].

long'-horned *a.* (לאהנג'-האהרנד) מיט לאנגע הערנער.

long'-horned bull (לאהנג'-האהרנד בול) א זארט אקס וואס צייכענט זיך אויס מיט דער לאנגקייט פון זיינע הערנער.

Long-horned Bull

long hours (לאהנג אורז) איבער־שטונ־דען, לאנגע ארבייטס־צייט.

long house (לאהנג האוס) א געמיינ־שאפטליכע וואהנונג פון אייניגע אינדיא־נער־שבטים [ווי למשל, די איראקוואיס].

long hun'dred (לאהנג האנ'-דרעד) צעהן דוצענד [120].

lon'gicorn *n. and a.* (לאנ'-דזשי-קארן) דער באק־קעפער [אזא זשוק מיט לאנגע

פיהל=הערנער]: וואס האט לאנגע פיהל=הערנער.

Longicorn

longim'anous *a.* (לאנ-דזשימ'-ע-נאם) לאנג=הענדיג [וועגען געוויסע אפען].

longimet'ric *a.* (לאנ-דזשי-מעט'-ריק) לאנגימעטריש, וואס איז שייך צו לענג=מעסטונג.

longim'etry *n.* (לאנ-דזשימ'-ע-טרי) לאנגימעטריע, לענג=מעסטונג.

long'ing *n. and a.* (לאהנג'-אינג) שטארקער בעגעהר, געלוסט, ביינקעניש; געלוסטעניש [פאסטעמקעס] ביי שוואנגערע פרויען; שטארק בעגעהרענד, בייינקענד, געלוסטענד.

long'ingly *adv.* (לאהנג'-אינג-לי) מיט שטארקען בעגעהר, מיט ביינקעניש, געלוסטענדיג.

long'ing-mark *n.* (לאהנג'-אינג-מארק) שוואנגער=פלעקען [פלעקען וואס ערשיינען אויף'ן געזיכט פון שוואנגערע פרויען].

longipen'nate *a.* (לאנ-דזשי-פענ'-אייט) לאנג=פליגעלדיג.

Longipen'nes *n.* (לאנ-דזשי-פענ'-איז) דער מין פויגלען וואס האבען לאנגע פליגעל.

longipen'nine *a.* (לאנ-דזשי-פענ'-אין) ז. *longipennate*.

longiros'ter *n.* (לאנ-דזשי-ראס'-טער) א לאנג=שנאבעלדיגער פויגעל.

longiros'tral *a.* (לאנ-דזשי-ראס'-טרעל) לאנג=שנאבעלדיג.

longiros'trate *a.* (לאנ-דזשי-ראס'-טרייט) ז. *longirostral*.

long'ish *a.* (לאהנג'-איש) לאנגליך.

lon'gitude *n.* (לאנ'-דזשי-טיוד) די געאגראפישע לענג פון א געוויסען פלאץ [די שטרעקע וואס ווערט געמאסטען רעכטס און לינקס פון א בעשטימטען מערידיאן, וועלכער רופט זיך דער ערשטער]. ז. *meridian*.

longitu'dinal *a.* (לאנ-דזשי-טיו'-די-נעל) וואס געפינט זיך אדער לויפט אין דער לענג פון עפעס; וואס איז שייך צו דער געאגראפישער לענג. ז. *longitude*.

longitu'dinally *adv.* (לאנ-דזשי-טיו'-די-נעל-אי) אין דער לענג, נאך דער געאגראפישער לענג [איבערהויפט פון דער ערד]. ז. *longitude*.

long'-leg'ged *a.* (לאהנג'-לעגד) לאנג=פיסיג.

long'-legs *n.* (לאהנג'-לעגז) א לאנג=פיסיגער מענש; א לאנג=פיסיגער אינזעקט.

long'-lived *a.* (לאהנג'-לאיווד) וואס לעבט לאנג; לאנג=דויערענד.

long'ly *adv.* (לאהנג'-לי) לאנג [אין שטח]; פאר א לאנגער צייט.

long meas'ure (לאהנג מעזש'-אור) לענגען=מאס.

long nine (לאהנג נאין) א לאנגע ליי=מענע פיפקע [ליולקע].

long'nose *n.* (לאהנג'-נאוז) דער הארן=העכט [א פיש מיט א לאנגען פיסק, ענליך צו א העכט]. ז. *garfish*.

long odds (לאהנג אדז) 1. א גרויסער אונטערשיעד; 2. א גרעסערער וועט געגען א קלענערען.

1. By **long odds** he is the tallest of the two. 2. He received **long odds** in his bet.

long'-off *n.* (לאהנג'-אף) ז. *long-field-off*.

long'-on *n.* (לאהנג'-אן) ז. *long-field-on*.

Long Par'liament (לאהנג פאר'-לי-מענט) דער לאנגער פארלאמענט [דער ענגלישער פארלאמענט וואס האט עקזיסטירט איבער 12 יאהר און איז אויפגעלעזט געווארען פון קראמוועל'ען אין יאהר 1653].

long pig (לאהנג פיג) א מענשליכער קרבן פון קאניבאלען [מענשען=פרעסער].

long price (לאהנג פראיס) דער פולער פרייז.

long prim'er (לאהנג פרימ'-ער) קארפוס אדער גארמאנד [אזא דרוק=שריפט וואס געהט אן ערך פון 90 שורות אין א פוס].

This line is in long primer.

long pull (לאהנג פול) א דויערענדע אנשטרענגונג.

long purse (לאהנג פוירס) א שווערער בייטעל; רייכטום.

long'-range *a.* (לאהנג'-ריינדזש) ווייט=גרייכענד, ווייט=שיסענד; וואס האט גרויסע השגות.

long robe (לאהנג ראוב) אן אדוואקאטען=מאנטעל [וואס אדוואקאטען טראגען אין געריכט]; די אדוואקאטען=פראפעסיאן.

long roe to hoe (לאהנג ראו טו האו) האבען פאר זיך א שווערע, ערמיעדענדע ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

long'-run *n.* (לאהנג'-ראן) דער גאנצער גאנג, פערלויף, פראצעס אדער קורס [פון א זאך אדער פאסירונג].

In the **long-run** it pays to be honest.

longs and shorts (לאהנגז ענד שאהרטס) שפיעל=קארטען פון פערשיעדענער גרויס [צום שווינדלען].

long sea (לאהנג סיע) א ים, אין וועלכען עס לויפען רעגעלמעסיג און אונאויפהערליך לאנגע כוואליעס.

long'shanks *n.* (לאהנג'-שענקס) א לאנג=פיסיגער מענש; שטאלצען; דער שטראנד=רייטער [אזא פויגעל].

long'shore *a. and n.* (לאהנג'-שאור) וואס געפינט זיך ביים ברעג פון'ם ים; וואס איז בעשעפטיגט ביים ברעג פון ים; א דאק=ארבייטער [וואס איז בעשעפטיגט ביים אנלאדען און אויסלאדען שיפען]; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט פישעריי ביים ברעג פון ים.

long'shoreman *n.* (לאהנג'-שאור-מען) א דאק=ארבייטער [אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים אויסלאדען און אנלאדען שיפען]; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט פישעריי ביים ברעג פון ים.

long'-short *n.* (לאהנג'-שאהרט) א קורץ ארבייטס=קלייד [פאר פרויען].

long'-sigh'ted *a.* (לאהנג'-סאי'-טעד) ווייטזיכטיג, וואס זעהט ווייט; פארויסזעהונגס=פעהיג, מיט א ווייטען קוק.

long'sightedness *n.* (לאהנג'-סאי-טעד-נעס) ווייטזיכטיגקייט; פארויסזעהונגס=פעהיגקייט, א ווייטער בליק.

long since (לאהנג סינס) לאנג צוריק; זייט לאנג.

long'some *a.* (לאהנג'-סאם) לאנג און לאנגווייליג.

long'someness *n.* (לאהנג'-סאם-נעס) לאנגווייליגקייט; דאס זיין לאנג און לאנגווייליג.

long'-spun *a.* (לאהנג'-ספאן) פאנאנדערגעצויגען; לאנגווייליג.

I want no **long-spun** arguments.

long stan'ding (לאהנג סטענ'-דינג) אלטקייט, לאנג=דויעריגקייט, דאס עקזיסטירען פון לאנג.

This is an evil of **long standing**.

long'-sta'ple *a.* (לאהנג'-סטייפל) וואס האט לאנגע פעדים אדער פיבער; [וועגען בוימוואל=פלאנצען].

long'-stop *n.* (לאהנג'-סטאפ) אין קריקעט=שפיעל — דער הינטערמאן, דער שפיעלער וואס שטעהט הינטער דעם טויער=ווארטסמאן [וואס שטעהט ביים טויער אדער ביי דער עפנונג].

long'stop *v.* (לאהנג'-סטאפ) זיין א הינטערמאן [אין קריקעט=שפיעל]. ז. *long-stop*.

long'-suf'fering *n. and a.* (לאהנג'-סאפ'-ער-אינג) לאנגמוטיגקייט, געדולדזאמקייט; לאנגמיטיג, לאנג=דולדענד [ארך אפים].

long'-tail *n. and a.* (לאהנג'-טייל) א חיה מיט א לאנגען אדער ניט=אונטערגעשניטענעם עק [הויפטזעכליך וועגען א פערד אדער הונד]; וואס האט א לאנגען עק, וואס האט א ניט=אונטערגעהאקטען עק.

long'-tailed *a.* (לאהנג'-טיילד) לאנג=עקיג; פאנאנדערגעצויגען.

long'-tails *n.* (לאהנג'-טיילז) פאזאנען [אזעלכע פויגלען].

long Tom (לאהנג טאם) אן אפאראט צו וואשען גאלד; א לאנגע קאנאנע [געברויכט אויף שיפען]; א לאנגער סיגאר.

long ton (לאהנג טאן) א גרויסע טון [2,240 פונט].

Coal is sold by the **long ton**.

long'-tongue *n.* (לאהנג'-טאנג) א מין האלץ=פיקער [אזא פויגעל].

long tongue (לאהנג טאנג) א פלוי=דערזאק.

long'-tongued *a.* (לאהנג'-טאנגד) וואס האט א לאנגע צונג; וואס פלוידערט.

long'-wais'ted *a.* (לאהנג'-הוויים'-טעד) וואס האט א לאנגען רומפ [דער קערפער פון א שיף אהן די מאסטען, מאשינעריע א. ז. וו., אדער דער טייל פון מענשליכען קערפער פון די פאכוועס ביז די לענדען].

long way (לאהנג הוויי) א לאנגער וועג, א לאנגע שטרעקע; ווייט.

long'ways *adv.* (לאהנג'-הווייז) אין דער לענג, נאך דער לענג.

long'-win'ded *a.* (לאהנג'-הווינ'-דעד) לאנג=אטהעמדיג; פיעל=ריידענדיג; לאנג און לאנגווייליג [וועגען ריידען אדער שריפטען].

long'-win'dedness *n.* (לאהנג'-הווינ'-דעד-נעס) לאנג=אטהעמדיגקייט; פיעל=ריידעריי; לאנגווייליגקייט.

long'wise *adv.* (לאהנג'-הוואיז) אין דער לענג, נאך דער לענג.

loo *n., v. and int.* (לוה) לוה אדער מושקא [אזא קארטען=שפיעל]; געווינען אין דיעזען שפיעל; א צורוף [צו ציהען אויפמערקזאמקייט].

loo'bily *a. and adv.* (לוה'-בי-לי) אונ= געלומפערט; טעמפ.

loo'by *n. and a.* (לוה'-בי) אן אונגע= לומפערטער אדער טעמפער מענש; אונ= געלומפערט; דומ.

look *v. and n.* (לוק) קוקען; ארויסקו= קען, ארויסגעהן, זיין געווענדעט; בעווא= כען, אכטונג געבען; זיין פארזיכטיג, זיך היטען; אויסזעהן; אויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען; ווירקען דורך'ן קוק אדער מיט'ן אויסזעהן; אויסדריקען דורך א בליק אדער דורך דעם געזיכטס=אויסדרוק; דאס אויסזעהן; א קוק, א בליק.

look about' (לוק ע-באוט') זיך ארומקו= קען, זיך ארומזעהן.

look about' one (לוק ע-באוט' הוואן) זיין פארזיכטיג, זיך אריענטירען, זעהן וואס עס איז צו טהאן.

look a fig'ure (לוק ע פיג'-יור) אויס= זעהן ווי א סטראשידלע [אזוי אז עס איז א שרעק א קוק צו טהאן].

look a fright (לוק ע פראיט) אויס= זעהן ווי א סטראשידלע.

look af'ter (לוק עפ'-טער) אכטונג גע= בען אויף עפעס; ערווארטען עפעס; ווע= גען עטוואס נאכדענקען; עפעס אין אכט נעהמען.

look alive' (לוק ע-לאיוו') זיין אויף דער וואך, זיין פארזיכטיג.

look all won'der (לוק אהל הוואנ'- דער) אויסזעהן פערוואונדערט, אויסשטע= לען א פאר גרויסע אויגען.

look at (לוק עט); קוקען אויף עפעס; לויט דעם אויסזעהן, אויף'ן קוק.

look at home (לוק עט האום) האבען אין זינען אייגענע געשעפטען, זיך ניט מישען אין פרעמדע געשעפטען.

look black (לוק בלעק) אויסזעהן פער= דריסליך אדער אנגעכמורעט.

look blue (לוק בלו) אויסזעהן טרויע= ריג; אויסזעהן פערשעמט אדער צעטו= מעלט.

look dag'gers (לוק דעג'-ערז) מיט'ן קוק דורכשטעכען, קוקען בייז.

look down (לוק דאון); ארונטערקוקען; צווינגען איינעם אראבצולאזען די אויגען.

look down on (לוק דאון אן) קוקען אויף אימעצען פון אויבען אראב, בע= טראכטען אלס נידריגער פון זיך; פעראכ= טען.

look down upon' (לוק דאון א-פאן') ז. *look down on.*

look'er *n.* (לוק'-ער) א קוקער, א זוכער, א נאכזוכער, א נאכפארשער.

look'er-on *n.* (לוק'-ער-און) א צוקוקער, א צושויער.

look for (לוק פאר) זוכען; ארויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען עפעס.

look for'ward (לוק פאר'-הווארד) קו= קען פאָרויס; ארויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען.

We are **looking** forward to good times in this country.

look here! (לוק היער) העי זיך איין! הער נור!

look'-hole *n.* (לוק'-האול) א קוק=לאך.

look in (לוק אין) זיך אריינכאפען א צו קוק צו טהאן אויף עפעס; אריינקוקען.

look'ing *n.* (לוק'-אינג) דאס זוכען, דאס נאכזוכען.

look'ing-for *n.* (לוק'-אינג-פאר) דאס ארויסקוקען, ערווארטונג, פארויסזעהונג.

look'ing-glass *n.* (לוק'-אינג-גלעס) א שפיגעל.

look in the face (לוק אין טהי פייס) קוקען גלייך אין געזיכט; מוטיג בעגעג= נען.

look in'to (לוק אינ'-טו) אריינקוקען; גענוי בעטראכטען, אונטערזוכען, חוקר ודורש זיין.

We must **look into** the matter before giving our decision.

look it (לוק איט) גאנץ אזוי אויס= זעהן.

I am very tired. Yes, you **look** it.

look like (לוק לאיק) אויסזעהן ווי...

look low (לוק לאו); אויסזעהן שלעכט אויסזעהן נידערגעשלאגען.

look nine ways (לוק נאין הוועיז) זיך ווארפען אויף אלע זייטען, אויספרובען אלע וועגען.

look on (לוק אן); קוקען אויף עפעס; בעטראכטען; צוקוקען, זיין א צושויער; בעטראכטען אלס...; שעצען.

look one's age (לוק הוואנז איידזש) אויסזעהן ניט עלטער און ניט יונגער ווי אין דער ווירקליכקייט, אויסזעהן ריכטיג נאך'ן עלטער.

look one's best (לוק הוואנז בעסט) זעהר גוט אויסזעהן.

look one's full (לוק הוואנז פול) זיך זאט אנקוקען.

look one's last (לוק הוואנז לעסט) ווארפען דעם לעצטען בליק [פאר'ן טויט].

look one's self (לוק הוואנז סעלף) אויסזעהן ווי געוועהנליך.

look one's self in the face (לוק הוואנז סעלף אין טהי פייס) זיך זעהן אין שפיעגעל, קוקען אין שפיעגעל.

look out (לוק אוט) ארויסקוקען; זיין אויף דער וואך, אויפפאסען; אויסזוכען, אויסקלייבען.

look'out *n.* (לוק'-אוט) דאס אויסקוקען אויף עפעס; דאס זיין אויף דער וואך; א וואך; א וואך=פלאץ, אן אבסערוואציאנס=פונקט; עטוואס וואס ווערט בעאב= אכטעט, עטוואס וואס ווערט געהאלטען אן אויג דאראויף; אן אויסקוק.

look out for (לוק אוט פאר) זיך היטען; ארויסקוקען אויף עפעס; ערווארטען עפעס, פארויסזעהן עפעס.

look out of coun'tenance (לוק אוט אוו קאונ'-טע-נענס) בריינגען אין פער= לעגענהייט, צוטומלען [דורך א בליק].

look o'ver (לוק או'-ווער) דורכקוקען; דורכבלעטערען.

look sharp (לוק שארפ) קוקען מיט בייזע אויגען; שטארק אויפפאסען; זיין זעהר פארזיכטיג; זיך איילען.

look small (לוק סמאהל) אויסזעהן אדער זיין פערשעמט אדער אין פערלע= גענהייט.

look squall'y (לוק סקהוואהל'-אי) אויס= זעהן מרה=שחורה'דיג.

The sea **looks** very **squally.**

look strange (לוק סטריינדזש) קוקען אויף אימעצען קאלט; אויסזעהן מאדנע.

look to (לוק טו) 1. אכטונג געבען אויף עפעס; 2. זיך פערלאזען אויף אימעצען, ערווארטען עפעס פון אימעצען.

2. Don't **look to** me for help. I shall do nothing for you.

look to one's self (לוק טו הוואנז סעלף) פאר זיך אליין זארגען; זיך פער= לאזען אויף זיך אליין.

look to'ward (לוק טאו'-ארד) קוקען אין דער ריכטונג פון...; קוקען צו; טרינ= קען פאר אימעצענס געזונד.

look up (לוק אפ) ארויפקוקען; נאכזעהן, נאכזוכען; בעזוכען, ארויפקומען צו אי= מעצען.

look upon' (לוק א-פאן') ז. *look on.*

look up to (לוק אפ טו) בעטראכטען מיט אכטונג; בעטראכטען איינעם אלס מוסטער.

look vol'umes (לוק וואל'-יומז) פיעל אויסדריקען מיט'ן בליק, ווארפען פיעל= בעדייטענדע בליקען.

look yel'low (לוק יעל'-או) קוקען מיט קנאה; זיין אייפערזיכטיג.

loom *n. and v.* (לוהם) א וועבער=שטוהל, א וועב=מאשין; א רודער=גריף, א רודער= הענטעל; א שימערירען [ניט קלאר אויס= זעהן פון ווייטען]; דאס אנהויבען שי= מערירען אדער בעווייזען זיך ניט קלאר [פון ווייטען]; אן אונקלארער, אוננא= טירליך=פערגרעסערטער אדער הויכער אויסזעהן פון ווייטען; זיך הויבען הויך; די לומע [אזא וואסער=פויגעל, ז. *guillemot*]; שימערירען, ניט קלאר זיך זעהן פון ווייטען; אויסזעהן פון ווייטען ניט קלאר, אוננאטירליך=גרויס אדער אוננאטירליך=הויך [איבער דער ערד אדער וואסער].

loom'-fig'ured *a.* (לוהמ'-פיג'-יורד) וואס האט אן אריינגעוועבטע פיגור [ווע= גען געוועבטע שטאפען].

loom'-gale *n.* (לוהמ'-גייל) א לייכטער ווינד.

loo'ming *n.* (לוה'-מינג) דאס שימערירען פון ווייטענס, דאס בעווייזען זיך ניט קלאר [פון ווייטען]; א מיראזש, א לופט= אבשפיגלונג [ווען זאכען ווייזען זיך פון ווייטען אויס גרעסער און העכער ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט].

loom'-pic'ture *n.* (לוהמ'-פיק'-טשור) א אויסגעוועבטע פיגור [אין געוועבטע שטאפען].

loon *n.* (לוהן) דער אייז=טויכער אדער דער פאלאר=מעער=טויכער [א וואסער= פויגעל פון די קאלטע נארד=טיילען. די פעדערען פון די פערשיעדענע מינים זיי= נען פון פערשיעדענער פארב, אנפאנגענ= דיג פון גלאנציג=שווארץ און ענדיגענדיג מיט בלויליך=גרוי. די בעוועגונגען און דער געשריי פון דיעזען פויגעל אין צייט פון געפאהר זיינען משונה'דיג ווילד]; א דומקאפ, א גולם.

loo'ning *n.* (לוה'-נינג) דער ווילדער געשריי פון אן אייז=טויכער. ז. *loon.*

loop *n. and v.* (לוהפ) א שלייף; עטוואס וואס איז ענליך צו א שלייף; א בוי= גונג, א קרימונג; א זייטיגע אייזענבאהן= ליניע אדער טעלעגראפען=ליניע וואס ביל= דעט מיט דער הויפט=ליניע עטוואס ענה= ליכעס צו א שלייף; אן אויער פון א כלי [ענהליך צו א שלייף]; א רינגעל ביים ענד פון א מאשינען=טייל וואס קאנטרא= לירט די בעוועגונג פון א צווייטען טייל; שלייפען=ארבייט [ביים שטריקען]; א קנאטען [אויף געוויסע פלאנצען]; א קליי= נע פערגרעסערונגס=גלאז; א שמאל פענ= סטער; א שמאלע עפנונג, א קוק=לאך [אין א פעסטונג]; א פלויט; בעפעסטיגען מיט שלייפען; אננעהמען די פארם פון א שלייף; בעזארגען מיט שלייפען; זיך בעוועגען אזוי, אז דער וועג זאל בילדען שלייפען [ווענען דער לארווא, די ווערימלעך פון איינינע אינזעקטען].

loop'hole *n.* (לוהפ'-האול) א לאך, אן עפנונג, א קוק=לאך, א שיס=לאך [אין פעס= טונגען]; אן אויסרייד, א תירוץ; א מי= טעל זיך אויסצודרעהען פון עפעס.

loop'holed *a.* (לוהפ'-האולד) וואס האט

קוק־לעכער אדער עפנונגען צום שיסען [ווי פעסטונגען].

loop'light *n.* (לוהפ'־לאיט) א שמאל פענסטערל; א קליינע עפנונג [צום בע־לייכטען].

loop'-line *n.* (לוהפ'־לאין) א זייטיגע אייזענבאהן־ליניע. ז. *loop*

loop the loop (לוהפ טהי לוהפ) א געבויגענער קינסטליכער וועג, וואו א וואַ־גען אדער שליטען לויפט ארויף אויף א בארג מיט דעם אימפעט וואס ער קריגט ארונטערלויפענדיג פון אן אנדער בארג.

loop'work *n.* (לוהפ'־הוואירק) שלייפען־ארבייט [ביים שטריקען].

loo'py *a.* (לוה'־פי) כיטרע, בעטריגע־ריש.

loose *a., n. and v.* (לוהס) לויז, אבגע־בונדען, ניט פערשטייפט, שלאף, פריי; שיטער; פאנאנדערגעלאזען; פעראיינ־צעלט, צושטרייט; אונבעשטימט, שוואַנ־קענד; נאכלעסיג; אויסגעלאסען, צולאַ־זען, פערשייט; מיט א שוואכען מאגען; דאס ארויסלאזען, דאס אויסשיסען [ווי א פייל פון בויגען]; אויפבינדען, פאנאַנ־דערבינדען; ארויסלאזען, בעפרייען; אב־לאזען; אבשוואכען; פאנאנדערלאזען; מאכען לויז.

loose fish (לוהס פיש) אן אויסגעלאסע־נער יונג, א הולטאי.

loose'ly *adv.* (לוהס'־לי) אויף א לויזען, פרייען אדער ניט געבונדענעם שטייגער; מיט נאכלעסיגקייט; אויסגעלאסען, צולאַ־זען, פערשייט.

loo'sen *v.* (לוה'סן) מאכען לויז; אויפ־לעזען; ערשיטערען, אויפטרייסלען; לויז מאכען, אויפבינדען; מאכען לויז־לייב; ווייך מאכען [דעם באדען]; זיך אויס־בינדען, זיך פאנאנדערלאזען.

loose'ness *n.* (לוהס'־נעס) שלאפקייט, לויזקייט; צולאזענקייט, פערשייטקייט; ניט־צוזאמענגעבונדענקייט; לויז־לייב.

loose'strife *n.* (לוהס'־סטראיף) וועז־ביייניק [א מין גראז מיט געלבע בלי־טהען. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

loot *n. and v.* (לוהט) רויב, קריגס־רויב; רויבען, ראבעווען; נעהמען רויב. The soldiers are beginning to loot the conquered city.

loo'-ta'ble *n.* (לוה'־טיי'בל) א רונדער טישעל צו שפיעלען לוה. ז. *loo*

loo'ter *n.* (לוה'־טער) א רויבער, א פאַ־גראמשטשיק.

lop *v. and n.* (לאפ) אבשניידען דעם שפיץ, בעשניידען; לאזען הענגען; אראב־הענגען [ווי די אויערען ביי א הונד, חזיר א. ד. ג.]; דאס אראבהענגען; דער אב־שניט; דאס וואס איז אבגעשניטען גע־ווארען.

lop and top (לאפ ענד טאפ) אבגע־שניטענע ריטלעך און צווייגלעך; יעדער טייל; דאס גאנצע.

lope *v. and n.* (לאופ) גאלאפירען, לויפען מיט א גאלאפ; שפרינגען; א לייכ־טער גאלאפ; אן ארט לויפען מיט לאנגע טריט.

lop'-eared *a.* (לאפ'־איערד) לאנג־אויער־דיג, מיט אראבהענגענדע אויערען.

lo'per *n.* (לאו'־פער) איינער וואס לויפט מיט א גאלאפ; דער ווירבעל אדער דרעה־רינג, וואס ווערט בענוצט אין מאכען שטריק.

lop'per *n.* (לאפ'־ער) אן ארומשניידער פון צווייגען, א בוים־בעשניידער.

lop'ping *n.* (לאפ'־אינג) דאס אבשניידען אלע צווייגען פון א בוים [ניט לטובת דעם בוים, נאר כדי צו בענוצען די צוויי־גען]; די אבגעשניטענע צווייגען.

lop'ping-ax *n.* (לאפ'־אינג־עקס) א קליינע האק, וועלכע מען בענוצט ארומצו־האקען די צווייגלעך פון א בוים.

lop'pings *n.* (לאפ'־אינגז) אבגעשניטע־נע צווייגען.

lop'ping-shears *n.* (לאפ'־אינג־שירז) א גרויסע שער וואס ווערט בענוצט ארומ־צושניידען קוסטעס און בוימלעך.

lop'sided *a.* (לאפ'־סאי'־דעד) וואס בויגט זיך צו איין זייט; שווערער אדער מעהר ענטוויקעלט אין איין זייט.

loqua'cious *a.* (לא־קהוויי'־שאס) בערע־דעוודיג, פלאפלעריש, פלוידערדיג.

loqua'ciously *adv.* (לא־קהוויי'־שאס־לי) אויף א פלאפלערישען אדער פלוידער־דיגען אופן.

loqua'ciousness *n.* (לא־קהוויי'־שאס־נעס) שוואַצהאפטיגקייט, פלוידערישקייט; פלאפלעריי.

loquac'ity *n.* (לא־קהועס'־אי־טי) ז. *loquaciousness*

lo'quence *n.* (לאו'־קהווענס) דאס רייד־דען.

lo'rate *a.* (לאו'־רייט) — אין באטאניק צונג־פערמיג, אויסגעצויגען אין דער לענג.

lor'cha *n.* (לאהר'־טשא) א מין כינעזי־שע זעגעל־שיף.

lord *n. and v.* (לאהרד) א לארד, א הערר; א הערשער; א געוועלטיגער; דער טיטול פון איינעם, צו וועלכען מען בע־ציהט זיך מיט רעספעקט אדער עהרפורכט; א פעאדאל, א לאנד־אייגענטימער; דער טיטול פון א הויכען אדעליגען אדער הוי־כען בעאמטען אין ענגלאנד; אויפהויבען צו דער מדרגה פון א לארד, אנערקענען פאר א הערשער; געוועלטיגען אדער הער־שען ווי א לארד.

Lord *n.* (לאהרד) גאט, דער רבונו של עולם.

lord ad'vocate (לאהרד עד'־וואַ־קייט) אין שאטלאנד — דער אויבער־פראקוראר אדער דער הויפט שטאאטס־אנוואלט.

lord cham'berlain (לאהרד טשיימ'־בער־לען) דער אויבער קאמערהערר [אין ענגלישען קעניגליכען הויף].

Lord Chief Jus'tice (לאהרד טשיעף דזשאס'־טיס) דער טיטול פון אויבער־ריכטער אדער פארזיצענדען פון העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

lord high chan'cellor (לאהרד האי טשענ'־סעל־אר) אין ענגלאנד — דער גרויס־קאנצלער און פארזיצענדער פון לאר־דען־הויז [ער רופט צונויף דורך א מאַ־ניפעסט דעם פארלאמענט, ער בעשטימט אלע פריעדענס־ריכטער און האט נאך פער־שיעדענע הויכע פונקציאנען].

lord'kin *n.* (לאהרד'־קין) א קליינער אדער יונגער לארד.

lord'less *a.* (לאהרד'־לעס) אהן א לארד אדער פעאדאל; ניט אבהענגיג פון אן אוי־בערהארר.

lord lieuten'ant (לאהרד ליו־טענ'־ענט) אין ענגלאנד — דער טיטול פון וויצע־קעניג און גובערנאטאר פון איר־לאנד; דער הויפט־בעאמטער פון א גראפ־שאפט אדער בעצירק.

lord'like *a.* (לאהרד'־לאיק) ווי א לארד; בעפעהלעריש; שטאלץ; העזה'דיג.

lord'liness *n.* (לאהרד'־לי־נעס) דאס האבען די בענעהמונג און אויפפיהרונג פון א לארד; ווירדע; הויכמוטה, שטאלץ.

lord'ling *n.* (לאהרד'־לינג) א הארלעלע, א קליין הערשערל.

lord'ly *a. and adv.* (לאהרד'־לי) אדעליג, אריסטאקראטיש; גרויס, הויך; הויכמוטיג; שטאלץ; העזה'דיג; מעשה לארד, הער־שעריש.

Lord May'or (לאהרד מיי'־אר) דער טיטול פון שטאדט־הויפט אדער בירגער־מייסטער פון לאנדאן, דובלין און יארק [ענגלאנד].

Lord of hosts (לאהרד אוו האוסטס) גאט פון די הערשאפטען, ה' צבאות.

lord of a man'or (לאהרד אוו ע מענ'־אר) א גוטסבעזיצער, א פריץ.

lord par'amount (לאהרד פער'־ע־מאונט) דער העכסטער, דער אויבערהער־שער, דער פעאדאל.

Lord's Day (לאהרדז דיי) דער קריסט־ליכער שבת [זונטאג].

lord'ship *n.* (לאהרד'־שיפ) די לארד־שאפט, דער שטאנד אדער ווירדע פון א לארד; דער בעצירק אונטער דער הער־שאפט פון א לארד; הערשאפט, געוואלט, מאכט.

Lord's Prayer (לאהרדז פרעהר) די קריסטליכע תפילה וואס פאנגט זיך אן "אונזער פאטער אין הימעל".

lords spir'itual (לאהרדז ספיר'־אי־טשו־על) אין ענגלאנד — די ארצבישאַ־פען און בישאפען, וועלכע זיינען מיטגליע־דער אין לארדען־הויז פון ענגלישען פאר־לאמענט.

Lord's Sup'per (לאהרדז סאפ'־ער) דאס הייליגע אבענדמאהל [א הייליגע צע־רעמאניע אין די קריסטליכע קירכען].

Lord's ta'ble (לאהרדז טייבל) דער טיש אין קירך, אויף וועלכען עס ליגענט דאס הייליגע ברויט און וויין פון הייליַ־גען אבענדמאהל.

lords tem'poral (לאהרדז טעמ'־פא־רעל) די וועלטליכע לארדען [די לארדען פון ענגלישען אויבער־הויז, וועלכע זיינען ניט קיין גייסטליכע].

lore *n.* (לאור) דאס וואס ווערט געלע־רענט; וויסען, לעהרע, געלעהרזאמקייט; ביי א פויגעל — דער טייל פון קאפ צווי־שען דעם אויג און שנאבעל.

lorette' *n.* (לא־רעט') א לארעטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי פון הויכען שטאנד, וועלכע לעבט אויף'ן חשבון פון איהרע גע־ליעבטע.

lorgnette' *n.* (לאהר־ניעט') א לארנעט [ברילען וואס לעגען זיך צונויף און ווערען געהאל־טען אויף א הענטעל].

Lorgnette

lorgnon' *n.* (לאהר־ניאן') ז. *lorgnette*

lori'ca *n.* (לא־ראי'־קא) ביי די אלטע רוימער — א קיראסע, א מין פאנצער וואס בעדעקט דאס הארץ און דעם רוקען.

Lorica'ta *n.* (לאר־אי־קיי'־טא) די אלע פערשיעדענארטיגע קלאסען חיות, וועלכע האבען א הארנדיגען פאנצער אדער בע־דעקונג.

lor'icate *v., a. and n.* (לאר'־אי־קייט) איבערציהען אדער בעדעקען מיט א קאַ־רע אדער שיכט אלס בעשיצונג; בעשיצט מיט א געוויסען צודעק; וואס בעשטעהט פון פלאטען אדער שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע; וואס האט א מוי־שעל; בעדעקט מיט א הארץ־פאנצער; א חיה וואס איז בעדעקט מיט א הארנדיגען אדער ביינינגען צודעק אדער מושעל.

lor'icated *a.* (לאר'-אי-קיי-טעד) איבערגעצויגען, בעדעקט, איבערגעלעגט מיט א קארע, שיכט אדער פלאטע.

Lorica'ti *n.* (לאר-אי-קיי'-טאי) דער מין טהיערע און פיש, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א הארנדיגען פאנצער אדער פלאטע.

lorica'tion *n.* (לאר-אי-קיי'-שאן) איבערצוג, איבערלעג, בעדעקונג [מיט א קארע, שיכט אדער פלאטע].

lor'icoid *a.* (לאר'-אי-קאיד) ז. *loricated*

lorikeet' *n.* (לאר-אי-קיעט') א מין קליינער פאפוגאי מיט א לאנגער דינער צונג, מיט וועלכער ער ציהט ארויס די זאפט פון בלומען און פרוכטען.

lor'imer *n.* (לאר'-אי-מער) א שפארען-מאכער; א זאטעל-מאכער.

lor'iner *n.* (לאר'-אי-נער) ז. *lorimer*

lor'iot *n.* (לאר'-אי-אט) דער גאלדדראסעל [א קליין אייראפעאיש זינג-פויגעלע. דער "ער" האט א גאלד-געלבען קאליר מיט א שווארצען עק און פליגלען; די "זי" האט א געלב-גרינעם קאליר].

lo'ris *n.* (לאו'-ריס) דער ציילאנער לעמור [אזא אפען-עהנליכע חיה וואס געפינט זיך אויף דעם אינזעל ציילאן].

Loris

lorn *a.* (לאהרן) פערלאזען; פערלארען; איינזאם.

lo'rum *n.* (לאו'-ראם) — ביי א פויגעל דער טייל פון קאפ צווישען אויג און שנאבעל.

lo'ry *n.* (לאו'-רי) אזא קליינער פאפוגאי וועלכער געפינט זיך אין געוויסע טיילען פון אזיען און אויף דעם מאלאאישען ארכיפעלאג [ער צייכענט זיך אויס מיט דער פערשיעדענארטיגקייט און מיט דעם גלאנץ פון די קאלירען פון זיינע פעדערען].

Lory

lo'sable *a.* (לוה'-זעבל) פערליערבאר; וואס מען קען פערליערען אדער פערשפיעלען.

lose *v.* (לוהז) פערליערען; פערשפיעלען; אנווערהען עפעס; ליידען א היזק; פאלען אין פרייז; שפעטיגען זיך [וועגען א זייגער]; דורכלאזען [א געלעגענהייט]; ניט בעמערקען עפעס, ארויסלאזען פון אויפמערקזאמקייט; פערשווענדען, פטר'ען [צייט]; זיין די אורזאכע פון א פערלוסט; רואינירט ווערען.

lo'seable *a.* (לוה'-זעבל) ז. *losable*

lose caste (לוהז קעסט) פערליערען די שטעלונג אין דער געזעלשאפט.

lose foot'ing (לוהז פוט'-אינג) אויסגלימשען זיך.

lose ground (לוהז גראונד) פערליערען דעם באדען; אבטרעטען צוריק; זיין ארויסגעשטויסען פון דער פריהעריגער פאזיציע אדער שטעלונג; פערליערען די אויבערמאכט; אנווערהען דעם קרעדיט אדער די בעדייטונג; פערליערען דעם איינפלוס.

lose heart (לוהז הארט) פערליערען דעם מוטה.

lo'sel *n. and a.* (לוה'-זעל) א טויגעניכטס, א ניכטסווירדיגער מענש, א לייידאק; ניכטסווירדיג; וואס טויג אויף גאר נישט.

lose one's grip (לוהז הוואנז גריפ) פערליערען די קאנטראלע איבער עפעס; דורכפאלען אין א געשעפט אדער אונטערנעהמונג.

lose one's head (לוהז הוואנז העד) פערליערען דעם קאפ: ניט וויסען וואס צו טהאן; זיין פערצווייפעלט.

lose one's legs (לוהז הוואנז לעגז) אויסגליטשען זיך, געשטרויכעלט ווערען.

lose one's mind (לוהז הוואנז מאינד) זיין אויסער זיך: משוגע ווערען.

lose one's self (לוהז הוואנז סעלף) פערליערען דעם וועג, פערבלאנדזשען; פערליערען זיך, ווערען צומישט אדער צוטומעלט; פערליערען דעם קאפ, אנווערען דעם פערשטאנד.

lose one's tem'per (לוהז הוואנז טעמ'-פער) פערלירען די קאנטראלע איבער זיך, ארויסגעהן פון די כלים, ווערען אין כעס.

lo'ser *n.* (לוה'-זער) א פערליערער; א פערשפיעלער.

lose sight of (לוהז סאיט אוו) פערליערען פון אויג, פערנאכלעסיגען.

lose the bell (לוהז טהי בעל) פערליערען אדער בעזיעגט ווערען אין א געפעכט.

lo'sing *a.* (לוה'-זינג) וואס פערליערט; וואס פעראורזאכט פערלוסט אדער ענדיגט זיך מיט פערלוסט.

lo'sing pri'ces (לוה'-זינג פראי'-סעז) פרייזען, צו וועלכע מען לעגט צו.

loss *n.* (לאהס) דער אנווער, שאדען, היזק; דער טויט; א פערלוסט; א דורכפאל; דאס פעהלען, דער מאנגעל, די אבוועזענהייט פון עפעס; אין יאגד — דאס פערליערען דעם שפור פון א חיה אדער פויגעל.

loss of time (לאהס אוו טאים) צייט-פערלוסט.

loss on loss (לאהס אן לאהס) איין שאדען נאך דעם אנדערען.

lost *a.* (לאהסט) פערלארען; פערשפיעלט; ניט בענוצט; דורכגעלאזען; פערניכטעט; צושטערט; צושטרייט [מיט צופלאנטערטע רעיונות].

lost cause (לאהסט קאהז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער פערלארענער קאמפף, וועלכען די דרום-שטאאטען האבען געפיהרט געגען די צפון-שטאאטען אין בירגער קריעג; א פערלארענער קאמפף.

lost mo'tion (לאהסט מאו'-שאן) אין מעכאניק — ענערגיע-פערלוסט דורך דעם אונטערשיעד אין דער בעוועגונגס-געשווינדיגקייט ביי א מאשין וואס ווערט בעטריבען פון א מאטאר [צוליעב קאנסטרוקציאנס-פעהלערען אדער דורך אבנוצונג].

lost to shame (לאהסט טו שיים) אהן שום בושה.

lot *n. and v.* (לאט) א לאאז; א גורל; א חלק; דאס שיקזאל, דער מזל; א טייל; א שטיקעל אבגעטיילט לאנד; א קופע; א סך; טיילען אין חלקים; ווארפען גורל.

Lo'ta *n.* (לאו'-טא) א מין פיש, וועלכע האבען א לאנגליכען און רונדען טונקעלגרויען קערפער מיט שטעכער אויף'ן קאפ.

lo'ta *n.* (לאו'-טא) ז. *lotah*

lo'tah *n.* (לאו'-טא) א קליינער, רונדער מעטאלענער טאפ, וואס ווערט געברויכט אין אסט-אינדיען צו טראגען וואסער.

lote *n.* (לאוט) דער הארן-קליי [ז. *Lotus*]; דער שטעך-פיש [ז. *burbot*].

lote'-tree *n.* (לאוט'-טריע) ז. *lotus-tree*

loth *n.* (לאוט) א לויט, א געוויסע רוסישע אדער דייטשע וואג [ענטהאלט $\frac{1}{32}$ פון א רוסישען פונט].

Lotha'rio *n.* (לא-טהיי'-רי-או) א צולאזענער, אן אויסגעלאסענער מענש; א פרויען-פערפיהרער.

lo'tion *n.* (לאו'-שאן) דאס וואשען דאס פנים; א קאסמעטישער אדער מעדיצינישער מיטעל צו וואשען די הויט.

lo'to *n.* (לאו'-טא) ז. *lotto*

lot of ground (לאט אוו גראונד) א שטיקעל לאנד וואס איז אויסגעטיילט געווארען פאר א בעשטימטען צוועק, ווי פאר א געביידע, פאשע א. ד. ג.

lo'tos *n.* (לאו'-טאס) ז. *lotus*

lots of mon'ey (לאטס אוו מאנ'-אי) זעהר פיעל געלד.

lot'tery *n.* (לאט'-ע-רי) דער גורל: די לאטעריי.

lot'tery tick'et (לאט'-ע-רי טיק'-עט) א לאטעריי-צעטעל.

lot'to *n.* (לאט'-או) דאס לאטא-שפיעל [א מין שפיעל מיט קארטען אדער פלאטען, אויף וועלכע עס זיינען פערצייכענט פערשיעדענע נומערען און רונדע נומערירטע קליינע קלעצעלעך. ביים ארויסציהען יעדעס קלעצעלע ווערט אויסגערופען זיין נומער און אויב דיזער נומער געפינט זיך אויף א קארטע, ווערט ער בעדעקט מיט עפעס. די קארטע, אויף וועלכער אלע נומערען זיינען אויף אזא אופן פערדעקט געווארען, האט געוואונען].

lo'tus *n.* (לאו'-טאס) די לאטאס-פלאנצע, איינע פון די פערשיעדענע אייראפעאישע און אזיאטישע וואסער-ליליען מיט ווייסע אראמאטע בלומען און רונדע דיקע בלעטער. געוועזן פערהייליגט ביי איינינע פעלקער פון אלטערטום, ווי אין עגיפטען, אינדיען א. ד. ג.; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון אן עגיפטישער וואסער-ליליע.

Lotus

Lo'tus *n.* (לאו'-טאס) [א מין הארן-קליי עסבארע גראזען מיט געלבע בליטהען].

lo'tus-ea'ter *n.* (לאו'-טאס-איט'-טער) א לאטאס-עסער, איינער פון א לעגענדא-

רען פאלק, די לאטאפאגען, וועגען וועלכע די גריכישע לעגענדען דערצעהלען, אז זיי פלעגען זיך ערנעהרען מיט לאטאס-פלאנצען און זיינען שטענדיג געווען מונטער און גליקליך; א פרעהליכער יונג; איינער וואס זוכט תענוגים און פערגעניגענס.

lo'tus-tree *n.* (לאו'-טאס-טריע) א שטעכיגער קוסט אדער בוש פון דרום-אייראפא און צפון-אפריקא מיט גרויסע, זיסע און אראמאטישע יאגדעס.

loud *a. and adv.* (לאוד) מיט א הויכער שטימע, שרייענד, ליארמענד; וואס לאזט ארוים א שטארקען קול; וואס רעדט מיט ענערגיע אדער ענטוזיאזם; דרינגענד, שרייענד; וואס ווארפט זיך אין די אויגען, וואס רופט ארוים אן עפעקט; אויפפאלענד, בעריהמעריש; בלענדענד, שרייענד [פון פארבען]; מיט איבערמעסיגער פרעכטיגקייט אדער גלאנץ; מיט א שטארקען שלעכטען גערוך; אויף א שרייענדען, ליארעמדען אופן.

loud applause' (לאוד ע-פלאהז') שטורמישער בייפאל, שטורמישע אפלאדיסמענטען.

loud'ly *adv.* (לאוד'-לי) מיט א הויכען קול; אויף א שרייענדען, ליארעמדען אופן.

loud'-mouthed *a.* (לאוד'-מאוטהט) מיט א גרויסען מויל; מיט א שטארקען קול; שרייענדיג.

loud'ness *n.* (לאוד'-נעס) הויכקייט אדער שטארקייט פון קול; שרייענדיגקייט [פון פארבען, פון פוץ א. ד. ג.].

lough *n.* (לאך) אן אזיערע.

lou'is *n.* (לוה'-אי) א לואידאר [א פראנצויזישע גאלדענע מטבע פון 20 פראנק].

Lou'is-Quatorze' *a.* (לוה'-אי-קא-טאהרז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 14טען אין יאהר 1638—1715 [פאלאצען מיט גרויסע זאאלען און ברייטע טהירען און פענסטער און מיט בעגילטע ווענד און סטעליעס].

Lou'is-Quinze' *a.* (לוה'-אי-קענז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 15טען [1710—1774 יאהר].

Lou'is-Seize' *n. and a.* (לוה'-אי-סייז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 16טען [1754—1793 יאהר].

Lou'is-Treize' *a.* (לוה'-אי-טרייז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 13טען [אין די יאהרען 1601—1643].

lounge *n. and v.* (לאונדזש) א זאפא, א קושעטקע; זיך ארומטרייבען, אומגעהן פוסט און פאס, געהן לעדיג, נארנישטטהאן; ליעגען אויסגעצויגען אויף'ן דיוואן אדער זאפא; דאס ארומגעהן לעדיג; דאס זיצען מיט צונויפגעלעגטע הענד; דאס ארט, וואו עס קומען פוילענצער און פוסט-און-פאסניקעס.

loun'ger *n.* (לאונ'-דזשער) א לעדיגגעהער, א פוסט-און-פאסניק.

lour *v.* (לאור) קוקען כמורנע.

louse *n.* (לאוס) א לויז.

louse *v.* (לאוז) לויזען, זוכען לייז.

louse'wort *n.* (לאוס'-הוואירט) די לויז-קרויט [א מין גראז וואס מען פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצען אלס א מיטעל געגען לייז].

lou'sily *adv.* (לאו'-זי-לי) אויף א לויזיגען שטייגער; געמיין, קבצנ'ישדיג.

lou'siness *n.* (לאו'-זי-נעס) לייזיגקייט.

lou'sy *a.* (לאו'-זי) לייזיג; לומפיג, נידריג, געמיין.

lout *n. and v.* (לאוט) א דומקאפ, אן אונגעלומפערטער מענש, א גולם; בויגען זיך; בוקען זיך.

lou'tish *a.* (לאו'-טיש) דום, אונגעלומפערט.

lou'tishly *adv.* (לאו'-טיש-לי) מעשה פויער; אונגעלומפערט.

lou'trin *n.* (לוה'-טרין) דער אטער אדער ווידרא. ז. *otter*

lou'ver *n.* (לוה'-ווער) א לאך אדער פענסטער אין דאך פון א מיטעלאלטערליכען הויז ארויסצולאזען דעם רויך; א מין פענסטער מיט ברייטליכע שרעג אויסגעלעגטע פלאטען צו ווענטילירען דאס צימער.

lou'ver-win'dow *n.* (לוה'-ווער-הווינ'-דאו) ז. *louver*

lovabil'ity *n.* (לאוו-ע-ביל'-אי-טי) ליעבענסווירדיגקייט, דאס האבען די פעהיגקייט אדער די אייגענשאפטען געליעבט צו ווערען.

lov'able *a.* (לאוו'-עבל) ליעבענסווערטה; ליעבליך; וואס מען קען ליעבען; וואס פערדיענט געליעבט צו ווערען.

lov'ableness *n.* (לאוו'-עבל-נעס) ליעבענסווירדיגקייט; א ליעבענסווירדיגער כאראקטער.

lov'age *n.* (לאוו'-עדזש) דאס ליעבשטעקעל [אזא בערג-פלאנצע וואס ווערט אפט קולטיווירט אין גערטנער].

love *v. and n.* (לאוו) ליעבען, האלט האבען; ליעבע; ליעבשאפט: א געליעבטער, א געליעבטע.

love'-affair' *n.* (לאוו'-ע-פעהר') א ליעבע; א ליעבעס-פערהעלטניס.

love'-ap'ple *n.* (לאוו'-עפל) דער ליעבעס-עפעל, א טאמאטע [א פאמידאר, א פאטלאזשאן].

love'-bird *n.* (לאוו'-בוירד) דער געזעלשאפטס-פויגעל [א מין קליינער פאפוגאי וואס צייכענט זיך אוים מיט זיין צוגעבונדענקייט צו זיין פאר].

Love-bird

love'-bro'ker *n.* (לאוו'-בראו'-קער) א ליעבע-מעקלער; א שדכן.

love'-cause *n.* (לאוו'-קאהז) ז. *love-affair*

love'-child *n.* (לאוו'-טשאילד) אן אונגעזעצליך-געבארענעס קינד.

love dear'ly (לאוו דיער'-לי) הארציג ליעבען.

love'-fa'vor *n.* (לאוו'-פיי'-וואר) א ליעבעס-צייכען; א ליעבעס-אנדענקען.

love'-feast *n.* (לאוו'-פיעסט) דאס ליעבעס-פעסט, די ליעבעס-מאהלצייט [א רעליגיעזע מאהלצייט ביי די ערשטע קריסטען אדער אזא עהנליכע מאהלצייט ביי געוויסע קריסטליכע סעקטען נאך היינט].

love'-grass *n.* (לאוו'-גרעס) דאס ליעבעס-גראז [אזא גראז וואס וואקסט אויף די געוועהנליכע לאנקעס].

love'-in-i'dleness *n.* (לאוו'-אינ-אי'דל-נעס) דאס שטיעף-מיטערכען [אזא בלום].

love'-knot *n.* (לאוו'-נאט) א ליעבעס-קניפעל, א ליעבעס-שלייף [א קניפעל אדער א שלייף אלס א צייכען פון טרייער ליעבע].

love'less *a.* (לאוו'-לעס) אהן ליעבע, אונגעליעבט.

love'-let'ter *n.* (לאוו'-לעט'-ער) א ליעבעס-בריעף.

love'-lies-blee'ding *n.* (לאוו'-לאיז-בליע'-דינג) דער רויטער אמאראנט [אזא רויטע גארטען-בלום וואס וואקסט מייסטענס ליעגענדיג צוליעב איהרע שוואכע ווארצלען].

love'liness *n.* (לאוו'-לי-נעס) ליעבליכקייט, רייץ.

love'-lock *n.* (לאוו'-לאק) א געקרויזעלטער לאק איינגעפלאכטען מיט א בענדעל, וואס קאוואליערען פלעגען טראגען אין 17טען יאהרהונדערט; א חן-לאק.

love'-lorn *a.* (לאוו'-לאהרן) אויסגעהענדיג פון ליעבע; וואס געהט אוים פון ליעבע.

love'ly *a. and adv.* (לאוו'-לי) ליעבליך, ליעבענסווירדיג, רייצענד.

love'-ma'king *n.* (לאוו'-מיי'-קינג) דאס שדכנ'ען זיך.

love'-match *n.* (לאוו'-מעטש) הייראט אוים ליעבע.

love'monger *n.* (לאוו'-מאנ-גער) א שדכן, א פערמיטלער אין שדוכים.

love'-par'rot *n.* (לאוו'-פער'-אט) ז. *love-bird*

love'-po'tion *n.* (לאוו'-פאו'-שאן) א ליעבעס-טראנק.

lov'er *n.* (לאוו'-ער) א ליעבהאבער, א ליעבהאבערין, א געליעבטער, א געליעבטע.

lov'ered *a.* (לאוו'-ערד) וואס האט א געליעבטע; וואס האט א געליעבטען.

love'-shaft *n.* (לאוו'-שעפט) א ליעבעס-פייל [ווי די פיילען וואס קופיד אדער אמור, דער מיטאלאגישער גאט פון ליעבע, שיסט אין די הערצער פון פערליעבטע].

love'-sick *a.* (לאוו'-סיק) ליעבעס-קראנק.

love'-sick'ness *n.* (לאוו'-סיק'-נעס) ליעבעס-קראנקהייט.

love'some *a.* (לאוו'-סאם) ליעבליך.

love'somely *adv.* (לאוו'-סאם-לי) מיט ליעבליכקייט.

love'-song *n.* (לאוו'-סאהנג) א ליעבעס-ליעד.

love'-suit *n.* (לאוו'-סיוט) דאס שדכנ'ען זיך.

love'-to'ken *n.* (לאוו'-טאו'קן) א ליעבעס-צייכען; אן אנדענקונגס-צייכען.

love'-worth *a.* (לאוו'-הוואירטה) דאס זיין ווערטה געליעבט צו ווערען.

love'-wor'thy *a.* (לאוו'-הוואיר'-טהי) ליעבענסווערטה.

lov'ing *a.* (לאוו'-אינג) ליעבענד; ליעבליך, פריינדליך.

lov'ing-cup *n.* (לאוו'-אינג-קאפ) א פריינדשאפטס־בעכער וואס ווערט איינעם געגעבען אלס אנדענקונג אדער אלס אנער־קענונג פון זיינע פערדיענסטען.

lov'ing-kind'ness *n.* (לאוו'-אינג-קאינד'-נעס) ליעבהארציגקייט; ליעבעס־פריינדשאפט, גוטסקייט.

lov'ingly *adv.* (לאוו'-אינג-לי) מיט ליעבע.

lov'ingness *n.* (לאוו'-אינג-נעס) ליע־בע, צערטליכקייט.

low *a., adv., n. and v.* (לאו) נידריג; טיעף; ביליג; ווייניג; קארג; שוואך; געמיין; קליין; קליינליך; ווייניג בעדיי־טענד; ארונטערגעלאזען; מיט א גדריק־טער שטימונג, מעלאנכאליש; אויף א נידריגען שטייגער; אין א געמיינער לא־גע; אין דער שפעטסטער צייט; מיט א נידריגען, געדריקטען אדער שטילען קול; אין קארטען־שפיעל — דער נידריגסטער טרומף אדער קאזיר; דאס מעקען פון א בהמה; מעקען [ווי א בהמה].

low'bell *n. and v.* (לאו'-בעל) א גלע־קעל, וואס הענגט אויף'ן האלז פון א שעפס אדער אן אנדער בהמה; א מין גלעקעל, מיט וועלכען מען קלינגט ביים ארייננארען פויגלען אין נעץ; אריינגנא־רען פויגלען אין נעץ דורך'ן קלינגען מיט אזא גלעקעל.

low born (לאו בארן) פון נידריגען יחוס, גראב.

low'-boy *n.* (לאו'-באי) א קאמאד אויף קורצע פיס.

low bred (לאו ברעד) פון א נידריגער ערציהונג, אונגעבילדעט, געמיין.

Low'-church *a.* (לאו'-טשוירטש) ליבע־ראל אין די קירכליכע ענינים; וואס גלויבט ניט אז די אויטאריטעט פון דער קירך שטאמט פון די אפאסטאלען; וואס האלט ניט פון פיעל רעליגיעזע צערעמא־ניעס; עוואנגעליש. ז. *Low Church*.

Low Church (לאו טשוירטש) די לי־בעראלע פארטיי אין דער אנגליקאנישער אדער עפיסקאפאלישער קירך [די פארטיי, וועלכע אנערקענט ניט, אז די אויטאריטעט פון דער קירך און די יעראַרכיע פון בי־שאפען שטאמט ארוים דירעקט פון די אפאסטאלען. זי האלט אויך ניט פון פיע־לע רעליגיעזע צערעמאניעס און סימבא־לען און שטעהט אין געגענזאץ צו דער קאנסערוואטיווער פארטיי]. ז. *High Church*.

Low'-church'man *n.* (לאו'-טשוירטש'-מען) אן אנהענגער פון דער ליבעראלער פארטיי אין דער אנגליקאנישער קירך. ז. *Low Church*.

low come'dian (לאו קא-מי'-די-ען) אן אקטיאר וואס שפיעלט קאמישע רא־לען אין א פארס.

Low Coun'tries (לאו קאנ'-טריז) ני־דערלאנד, האלאנד.

low dawn (לאו דאהן) דער ערשטער אויסברוך אויף טאג; דער ערשטער בא־גינען.

low'-day *n.* (לאו'-דיי) א וואכעדיגער טאג, א טאג ווען עס פאלט ניט אוים קיין קירכליכער יום־טוב.

low'-down *a.* (לאו'-דאון) זעהר נידריג; געמיין; פערדארבען.

low'-dow'ner *n.* (לאו'-דאו'-נער) א געזונקענער, געמיינער מענש; א גרוי־סער ארימאן.

Low Dutch (לאו דאטש) פלאט־דייטש, האלענדיש, די האלענדישע שפראך.

low'er *v., a. and n.* (לאו'-ער) מאכען נידריגער; טיעפער לעגען; זינקען, אראבלאזען, ארונטערלאזען; אראבזעצען [דעם פרייז]; פערקלענערען [דעם ווערטה]; מאכען שוואכער [א פליסיג־קייט]; אראבזעצען, ערנידריגען [אין דער עפענטליכער מיינונג]; מאכען שווא־כער [אין געזונד]; זינקען; פאלען, ארונטערגעהן [אין פרייז]; קוקען מיט כמורנע בליקען; אנשטעלען א פערפינ־סטערטען פנים; ווערען איז כעס; סטרא־שען; טונקעל ווערען; נידריגער; אונ־טערער; כמורנעקייט, טונקעלקייט, פינ־סטערקייט, א כמורנער פינסטערער בליק.

low'er case (לאו'-ער קיים) איז דרוקע־ריי — די אונטער־העלפט פון שריפט־קאס־טען מיט קליינע אותיות.

low'er-case *a. and n.* (לאו'-ער-קיים) אין דרוקעריי — וואס איז שייך צו דעם אונטערשטען טייל פון שריפט־קאסטען, וואו עס ליעגען די קליינע אותיות; די קליינע אותיות פון דרוק־שריפט.

low'er deck (לאו'-ער דעק) דער אונ־טערשטער דעק [אויף א שיף].

low'ering *a.* (לאו'-ער-אינג) כמארע־דיג, וואלקענדיג; וואס דראהט מיט א שטורם.

low'eringly *adv.* (לאו'-ער-אינג-לי) דונקעל, פינסטער, טריב.

low'ermost *a.* (לאו'-ער-מאוסט) דער נידריגסטער, דער אונטערשטער, דער סא־מע נידריגסטער.

low'est *a.* (לאו'-עסט) וואס איז דער נידריגסטער אדער לעצטער.

low'est bid'der (לאו'-עסט ביד'-ער) דער וואס באט ווייניגער ווי אלע.

Low'-Ger'man *a.* (לאו'-דזשויר'-מען) וואס איז שייך צו פלאט־דייטש אדער צו די דיאלעקטען פון דער דייטשער שפראך וואס ווערען געברויכט אין די צפון־געגענ־דען פון דייטשלאנד.

Low Ger'man (לאו דזשויר'-מען) נידער־דייטש [די גרופע גערמאנישע אדער טויטאנישע שפראכען, וועלכע שלי־סען איין אין זיך די גאטהישע, האלענדי־שע און ענגלישע שפראכען]; פלאט־דייטש.

low'ing *n.* (לאו'-אינג) דאס מעקען פון א קוה.

low'land *n.* (לאו'-לענד) נידריגעס לאנד, פלאכעס לאנד.

Low'lander *n.* (לאו'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון די נידריגע פלאכע גע־גענדען פון שאטלאנד.

Low'lands *n.* (לאו'-לענדז) די פלאכע, ניט הויכע געגענדען אין שאטלאנד.

Low Lat'in (לאו לעט'-אין) מיטעל־אלטערליכער לאטיין [די לאטיינישע שפראך אין דער צייט, ווען זי האט אויפ־געהערט צו זיין קלאסיש און האט אריינ־גענומען אין זיך פיעל עלעמענטען פון אנ־דערע שפראכען].

low lat'itudes (לאו לעט'-אי-טיודז) די געאגראפיע'ע ברייט־ליניען, וואס גע־פינען זיך נאהנט צום עקוואטאר.

low'liness *n.* (לאו'-לי-נעס) נידריג־קייט; קליינינקייט, עניוות, בעשיידענ־הייט.

low'-lived *a.* (לאו'-לאיווד) וואס פיהרט א נידריגע ארט לעבען; גראב, געמיין, וואולגאר.

low'ly *a. and adv.* (לאו'-לי) נידריג, קליין; געמיין; דעמיטיג; נידערגעשלא־גען.

low'ly born (לאו'-לי בארן) פון נידרי־גען יחוס.

low mal'low (לאו מעל'-או) ז. *Jew's-mallow*.

low mar'riage (לאו מער'-אידזש) די הייראט מיט א פערזאן פון א נידריגען שטאנד.

low mass (לאו מעס) א געוועהנליכע גאטעס־דיענסט אין קירך אהן געזאנג פון כאר.

low'-min'ded *a.* (לאו'-מאינ'-דעד) נידריג געזינט, מיט שלעכטע מחשבות.

lown *n.* (לאון) א דומקאפ, א גולם, א שוטה.

low'ness *n.* (לאו'-נעס) נידריגקייט; קליינהייט; געמיינהייט, פאדלעקייט.

low'-pres'sure *a.* (לאו'-פרעש'-אור) וואס ארבייט מיט א שוואכען דרוק פון דאמפף [וועגען א דאמפף־מאשין].

low relief' (לאו רע-ליעף') ז. *bas-relief*.

low'-roofed *a.* (לאו'-רוהפט) מיט א נידריגען דאך.

low'ry *n.* (לאו'-רי) א פלאטפארמע־וואגאן [אויף אייזענבאהנען].

low'-spir'ited *a.* (לאו'-ספיר'-אי-טעד) נידערגעשלאגען, טרויריג.

low'-spir'itedness *n.* (לאו'-ספיר'-אי-טעד-נעס) נידערגעשלאגענהייט.

low'-stud'ded *a.* (לאו'-סטאד'-עד) מיט נידריגע ביישטיהלען; נידריג גע־בוים.

Low Sun'day (לאו סאנ-'דיי) דער ערשטער זונטאג נאך פסח.

low wa'ter (לאו וואה'-טער) די ניד־ריגסטע ליניע, ביז וועלכער דאס וואסער פאלט אראב אין א טייך, אין ים א. ד. ג.

low wine (לאו וואין) א שוואכער ליקער וואס בעקומט זיך פון דעם ערשטען איבערזייען די פערברויזטע וויינטרויבען אדער אנדערע פרוכטען.

low'-worm *n.* (לאו'-וואירם) א מין פערד־קראנקהייט וואס בעשטעהט אין אן אויסשלאג אויף דער פעל.

lox'ocosm *n.* (לאק'-סא-קאזם) אן אינ־סטרומענט צו בעווייזען ווי אזוי עס ענ־דערט זיך די לענג פון טאג אום זומער, הערבסט, ווינטער און פריהלינג.

lox'odrome *n.* (לאק'-סא-דראום) ז. *loxodromic line*.

loxodrom'ic *a.* (לאק-סא-דראמ'-איק) וואס איז שייך צו א שרעגער אדער קאסער ריכטונג פון א שיף אין ים איבער דער לאקסאדראמישער ליניע. ז. *loxodromic line*.

loxodrom'ic curve (לאק-סא-דראמ'-איק קורוו) די לאקסאדראמישע ליניע. ז. *loxodromic line*.

loxodrom'ic line (לאק-סא-דראמ'-איק לאין) די לאקסאדראמישע ליניע [דער גאנג פון א שיף אין א שרעגער ריכטונג צום עקוואטאר, אזוי, אז די ליניע, וועלכע בעצייכענט דיעזען גאנג, שניידט איבער אלע מערידיאנען אונטער איינעם און דעמ־זעלבען ווינקעל].

loxodrom'ics *n.* (לאק-סא-דראמ'-איקס) דער גאנג פון א שיף אין דער ריכטונג פון א לאקסאדראמישער ליניע. ז. *loxodromic line*.

lox'odromy *n.* (לאק'-סא-דראו-מי) ז. *loxodromics*.

loy'al *a.* (לאי'-על) לאיאל; טריי; גע־טריי; איבערגעגעבען.

loy'alism *n.* (לאי'-על-איזם) לאיאליזם,

טרייהייט: איבערגעבענהייט צום קעניג, צום פריץ, צום הערשער.

loy'alist *n.* (לאי׳-על-איסט) א לאיא־ליסט, איינער וואס איז טריי צו דער עקזיסטירענדער ארדנונג; אין דער אמע־ריקאנער געשיכטע — אן אנהענגער פון דער ענגלישער רעגירונג אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן.
During the American Revolution the **loyalist** party was very strong in New York.

loy'ally *adv.* (לאי׳-על-אי) אויף א טרייען, איבערגעבענעם שטייגער.

loy'alty *n.* (לאי׳-על-טי) טרייקייט, גע־טרייקייט; איבערגעבענהייט; דאס זיין א טרייער אונטערטהאן צום קעניג, פריץ א. ד. ג.

loz'enge *n. and a.* (לאז׳-ענדזש) אין געאמעטריע — א ראמבוס, א פיער־קאנ־טיגע פיגור מיט צוויי שפי־ציגע און צוויי שטומפפע ווינקלען; דאס וואס איז ענהליך צו א ראמבוס; א פיער־קאנטיגע פיגור אויף א שילד; א זיסע צוקערקע אדער קיכעל; א שויב פון א פענסטער; דאס אויסגע־שניטענע פאפיער פאר קאנ־ווערטען א. ד. ג.; אין דעקאראציאנען — אויסגעשטעלט, אויסגעלעגט אדער אויסגע־מאלען אין א ראמבוס־פארם.

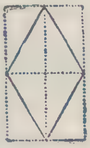
Lozenge

loz'enge-mol'ding *n.* (לאז׳-ענדזש-מאול׳-דינג) די קיכעל־פערמיגע בעפוצונג פון א הויז, ווי דער געזימס א. ד. ג.

lub'ber *n.* (לאב׳-ער) אן אונגעלומפער־טער, ניט־ריהרעוודיגער מענש; א ניט־גענייטער מאטראז.

lub'ber-line *n.* (לאב׳-ער-לאין) ז. *lubber's point*

lub'berliness *n.* (לאב׳-ער-לי-נעס) אונגעלומפערטקייט, ניט־ריהרעוודיגקייט.

lub'berly *a. and adv.* (לאב׳-ער-לי) אונגעלומפערט, ניט־ריהרעוודיג; אויף אן אונגעלומפערטען, ניט־ריהרעוודיגען אופן.

lub'ber's hole (לאב׳-ערז האול) א חלל אין א שיפס־מאסט, דורך וועלכען מאטראזען קריכען ארויף אויף׳ן שפיץ מאסט; א מיטעל זיך ארויסצודרעהען ווי א פיינלינג.

lub'ber's point (לאב׳-ערז פאינט) א שווארצער שטריך אין אינערליכען ראנד פון קאמפאס־קאסטען אויף א שיף, וואס בעצייכענט די ריכטונג פון דעם שפיץ פון דער שיף.

lu'bric *a.* (ליו׳-בריק) גלאט, גליטשיג; צולאזיג, אונבעשטענדיג; וואקעלדיג; צולאזעו, תאוה׳דיג.

lu'brical *a.* (ליו׳-ברי-קעל) ז. *lubric*

lu'bricant *a. and n.* (ליו׳-ברי-קענט) וואס מאכט גלאט אדער גליטשיג [ווי למשל, אויל]; עטוואס וואס מאכט גליטשיג [ווי אויל], שמיער [פאר מאשינען, רע־דער א. ד. ג.].

lu'bricate *v. and a.* (ליו׳-ברי-קייט) שמירען, מאכען גלאט אדער גליטשיג [דורך אויל, למשל]; גליטשיג.

lubrica'tion *n.* (ליו-ברי-קיי׳-שאן) דאס מאכען גליטשיג, דאס שמירען; דאס זיין גליטשיג, דאס זיין געשמירט [מיט אויל, למשל].

lu'bricator *n.* (ליו׳-ברי-קיי-טאר) א שמיער־אפאראט [פאר מאשינען־טיילען, רעדער פון מאשינען א. ז. וו.].

lubric'ity *n.* (לו-בריס׳-אי-טי) גלאט־קייט, גליטשיגקייט [דורך שמירונג אדער אוילונג]; אונבעשטענדיגקייט, פערגענג־ליכקייט; דאס אויסמיידען, דאס ארויס־דרעהען זיך [פון עפעס]; די פעהיגקייט צו דיענען אלס שמיער; צולאזענהייט, תאוה׳־דיגקייט.

lubrifac'tion *n.* (לו-ברי-פעק׳-שאן) דאס גלאט־מאכען; דאס גליטשיג־מאכען [דורך אויל, למשל].

lubrifac'tor *n.* (לו-ברי-פעק׳-טאר) א שמיער־אפאראט [צו אוילען מאשינען].

lubrifica'tion *n.* (לו-ברי-פי-קיי׳-שאן) ז. *lubrifaction*

lucarne' *n.* (ליו-קארן׳) א דאך־פענ־סטערל; א פענסטערל; א קליינע שייז.

luce *n.* (לוס) א העכט [אזא פיש].

lu'cency *n.* (ליו׳-סען-סי) דאס שיינען, העלקייט, גלאנץ.

lu'cent *a.* (ליו׳-סענט) לייכטענד, שיי־נענד, העל, גלענ־צענד.

Lucern

lucern' *n.* (לו-סירן׳) א לאמפ; לוצערן אדער אל־פאלפא [אזא שיי־טען־פלאנצע, אזא מין קלעע].

lucer'nal *a.* (לו-סיר׳-נעל) וואס איז שייך צו א לאמפ אדער בכלל צו קינסטליכער בע־לייכטונג.

lucerne' *n.* (לו-סירן׳) לוצערנע אדער אלפאלפא. ז. *lucern*

lu'cid *a.* (לו׳-סיד) שיינענד, לייכטענד; דורכזיכטיג; דייטליך, קלאר, פערשטענד־ליך; גייסטיג געזונד, מיט א קלארען פער־שטאנד; מיט א גלענצענדער דענקונגס־פעהיגקייט; גלאט, שיינענד, פאלירט, פאספאריש [וועגען אינזעקטען].

lu'cida *n.* (לו׳-סי-דא) א זיכטבארער שטערן; דער ליכטיגסטער שטערן אין א שטערן־גרופע.

lu'cid in'tervals (לו׳-סיד אינ׳-טער-וועלז) מאמענטען פון קלארען פערשטאנד [ביי א משוגע׳נעם].

lucid'ity *n.* (לו-סיד׳-אי-טי) לייכטונג; העלקייט; גלאנץ; דורכזיכטיגקייט; דייט־ליכקייט, קלארקייט; קלארקייט פון גע־דאנק אדער פערשטאנד.
As a speaker, President Wilson is noted for his **lucidity** of expression.

lu'cidly *adv.* (לו׳-סיד-לי) מיט העל־קייט, מיט גלאנץ, שיינענד; מיט דורכ־זיכטיגקייט; מיט קלארקייט, מיט דייט־ליכקייט.

lu'cidness *n.* (לו׳-סיד-נעס) ז. *lucidity*

Lu'cifer *n.* (לו׳-סי-פער) לוציפער, דער טייוועל, דער שטן; דער מארגענשטערן.

lu'cifer *n.* (לו׳-סי-פער) א שוועבעלע.

Lucife'rian *a.* (לו-סי-פי׳-רי-ען) טייוולישׁ; וואס איז שייך צו לוסיפער, דער בישאף פון קאגליארי [אין 4טען יאהרהונדערט], וועלכער האט מיט זיי־נע נאכפאלגער זיך אבגעטיילט פון דער ארטאדאקסישער קריסטליכער קירך, ווייל זי, לויט זיין מיינונג, איז ניט ארויס־געטראטען גענוג שטרענג געגען די אריא־נער [א דאמאלסדיגע אפיקורס׳ישע סעק־טע].

lucif'erous *a.* (לו-סיפ׳-ע-ראס) לייכ־טענד; שיינענד; בעלייכטענד; אויפקלע־רענד.

Lucif'erously *adv.* (לו-סיפ׳-ע-ראס-לי) ווי א טייוועל; אויף א טייוועלישען שטייגער.

lu'ciform *a.* (ליו׳-סי-פארם) ליכט־פערמיג; פון א לייכטענדער נאטור.

lu'cigen *n. and a.* (ליו׳-סי-דזשען) א לאמפ מיט א שטארקער ליכט־קראפט.

lucim'eter *n.* (ליו-סים׳-ע-טער) א פאטאמעטער, א ליכט־מעסטער [אן אינ־סטרומענט צו מעסטען די קראפט פון ליכט, הויפטזעכליך פון דער זונען־שיין].

luck *n.* (לאק) גליק; מזל; ערפאלג; א מזל׳דיגע זאך; א שטיקעל וואל ארומ־געוויקעלט ארום דעם שפינער׳ס פינגער.

luck'ily *adv.* (לאק׳-אי-לי) אויף א גליקליכען שטייגער; צום גליק; דורך א גליקליכען צופאל.

luck'iness *n.* (לאק׳-אי-נעס) מזל׳דיג־קייט, גליק, א גליקליכער צופאל, א גליק־ליכע ענדע.

luck'less *a.* (לאק׳-לעס) שלים־מזל׳דיג; אונגליקליך.

luck'lessly *adv.* (לאק׳-לעס-לי) צום אונגליק; אויף א שלים־מזל׳דיגען אופן.

luck'lessness *n.* (לאק׳-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין מזל; שלים־מזל׳דיגקייט.

luck'-pen'ny *n.* (לאק׳-פעני׳-אי) א מזל׳דיגע מטבע [א מטבע וואס מען גיט "אויף מזל" אין אירלאנד און שאטלאנד צו א קונה; א מטבע וואס מען ווארפט אוועק "אויף מזל" אדער א געפונענע מטבע וואס מען האלט "אויף מזל"].

luck'y *a.* (לאק׳-אי) גליקליך; מזל׳דיג, גינסטיג; געלונגען.

luck'y-hands *n.* (לאק׳-אי-הענדז) א מין פאפאראטניק [אזא פלאנצע] וועל־כער פלעגט בענוצט ווערען פון אבערגלוי־בענדע המון אלס א מיטעל געגען כשוף.

lu'crative *a.* (ליו׳-קרע-טיוו) איינ־טרעגליך; וואס ברייננט א גרויסען פרא־פיט אדער ריוח.
The importing business is a **lucrative** occupation.

lu'cratively *adv.* (ליו׳-קרע-טיוו-לי) מיט א גרויסען פראפיט אדער ריוח.

lu'cre *n.* (ליו׳-קער) ריוח, פראפיט, פערדיענסט; דער לוסט צו געלד; זשעד־נעקייט.

lucrif'erous *a.* (ליו-קריפ׳-ע-ראס) איינטרעגליך; וואס ברייננט פראפיט אדער ריוח.

lucrif'ic *a.* (ליו-קריפ׳-איק) ז. *lucriferous*

lu'crous *a.* (ליו׳-קראס) וואס איז שייך צו פראפיט אדער ריוח.

lucta'tion *n.* (לאק-טיי׳-שאן) די אנ־שטרענגונג בייצוקומען איינעם אין א גע־פעכט; א קאמפף, א שטרייט.

luc'tual *a.* (לאק׳-טשו-על) וואס רופט ארויס טרויער אדער קלאג.

luc'tuous *a.* (לאק׳-טשו-אס) ז. *luctual*

lu'cubrate *v.* (לו׳-קיו-ברייט) שטודי־רען פאר ליכט; ארבייטען נעכט; לער־נען מיט גרויס התמדה; טיעף ארייננטראכ־טען זיך; אויסארבייטען עפעס דורך דער נאכט פאר ליכט.

lucubra'tion *n.* (לו-קיו-ברי׳-שאן) דאס ארבייטען נעכט; דאס שטודירען פאר ליכט; דאס לערנען מיט התמדה; דאס טיעף ארייננטראכטען זיך; דער רעזול־טאט פון לערנען אדער דענקען; אן אנ־געשריבען ווערק.

lu'cubrator *n.* (לו׳-קיו-בריי-טאר) דער, וועלכער ארבייט נעכט אדער שטו־דירט מיט גרויס התמדה.

lu'cubratory *a.* (לו'-קיו-ברע-טא-רי) וואס איז פערפאסט געווארען דורך שווערער נאכט־ארבייט אדער גרויס התמדה.

lu'culent *a.* (ליו'-קיו-לענט) העל, קלאר; שיינענד; דייטליך, פערשטענדליך; אהן א טעות.

lu'culently *adv.* (ליו'-קיו-לענט-לי) אויף א העלען, קלארען אדער דייטליכען אופן.

lucul'lite *n.* (לו-קאל'-איט) דער לוקולאן אדער לומאכעל [א מין טייערער מארמאר, וועלכער ענטהאלט אין זיך פיעל שטיקלעך פון פערשטיינערטע מושלען און דיעזע מושלען גיבען איהם צו פערשיעדענארטיגע קאלירען].

Lud *int.* (לאד) גאט! מיין גאט! [אן אויסגעשריי].

Lud'dite *n. and a.* (לאד'-איט) א מיט־גליעדער פון א געהיימער ארבייטער־ארגאניזאציאן אין ענגלאנד, וועלכע האט עקזיסטירט פון די יאהרען 1811 ביז 1816 מיט דעם ציעל צו מאכען בונטען און פערניכטען די ניי־איינגעפיהרטע מאשינען; וואס איז שייך צו דיעזער ארגאניזאציאן.

lu'dicrous *a.* (ליו'-די-קראס) שפאס־האפט, קאמיש, לעכערליך.

lu'dicrously *adv.* (ליו'-די-קראס-לי) אויף א קאמישען, לעכערליכען אופן.

lu'dicrousness *n.* (ליו'-די-קראס-נעס) שפאסהאפטיגקייט, קאמישקייט, לעכערליכקייט.

luff *n. and v.* (לאף) דער רונדער און ברייטער טייל פון דער נאז פון א שיף; דער טייל פון שיף, וועלכער איז געריכטעט צו דער זייט פון ווינד; דער גאנג פון א שיף אין דער ריכטונג פון ווינד; דער טייל פון זעגעל וועלכער איז אנגעצויגען צו דער זייט פון ווינד; א לייטענאנט אויף א שיף; קירעווען די שיף אין דער ריכטונג פון ווינד.

lug *v. and n.* (לאג) שלעפען; צופען, רייסען; געבען א צופ אדער א ריס פאר'ן אויער; פלאגען, קוועלען; דאס שלעפען; דאס וואס ווערט געשלעפט; א משא; א פוילענצער; א ווארים, וועלכען מען טשעפעט אן אויף דער ווענטקע צו כאפען פיש; דער אויער; דאס אויערעל פון עפעס א זאך; א הענטעל פון א כלי אדער געצייג; אן אושאק אדער קאסאק וואס שטארצט ארויס פון וואנד; א סארט טאבאק.

lug'gage *n.* (לאג'-עדזש) עפעס וואס מען דארף טראגען אדער שלעפען; געפעק; באגאזש.

lug'gage-van *n.* (לאג'-עדזש-ווען) א באגאזש־וואגאן.

lug'ger *n.* (לאג'-ער) א ליוגער [א שיף מיט דריי מאסטען און לאנגע זעגלען].

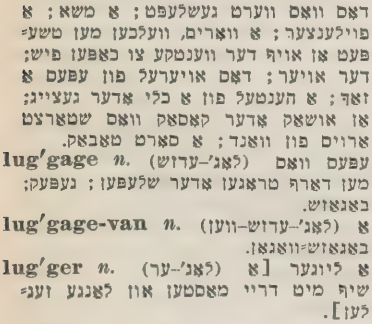

Lugger

lug'-hooks *n.* (לאג'-הוקס) א פאר האַקענס אנגעטשעפעט אין מיטען פון א קורצער שטאנג צו טראגען קליינע משאות.

Lug-hooks

lug out (לאג אוט) ארויסציהען געלד.

lug'-sail *n.* (לאג'-סייל) א שיף־זעגעל וואס הענגט שרעג.

lugubrios'ity *n.* (לו-גיו-ברי-אס'-אי-טי) טרויער, קומער; קלעגליכקייט, טרויריגקייט.

lugu'brious *a.* (לו-גיו'-ברי-אס) טרויריג, קלעגליך; פול מיט צער אדער קומער.

lugu'briously *adv.* (לו-גיו'-ברי-אס-לי) קלאגענדיג, טרוירערנדיג.

lugu'briousness *n.* (לו-גיו'-ברי-אס-נעס) ז. *lugubriosity*.

lug'worm *n.* (לאג'-וואירם) א גרויסער ווארים, וואס גראבט זיך איין אין זאמד ביים ברעג ים. ווערט בענוצט צו כאפען פיש.

luke *a.* (ליוק) ווארעמליך, לעבליך.

luke'warm *a.* (ליוק'-וואהרם) ווארעמליך, לעבליך; ניט זעהר היציג; קאלט־בלוטיג, גלייכגילטיג.

luke'warmly *adv.* (ליוק'-וואהרם-לי) ווארעמליך, לעבליך; קאלטבלוטיג, גלייכגילטיג.

luke'warmness *n.* (ליוק'-וואהרם-נעס) לעבליכקייט; גלייכגילטיגקייט, קאלטבלוטיגקייט.

lull *v. and n.* (לאל) ליולען; איינוויגענען; איינשלעפערען; בערוהיגען; צערטלען; איינשטילען זיך, בערוהיגען זיך; בערוהיגונג, איינשטילונג.

lull'aby *n. and v.* (לאל'-ע-באי) א וויעג־ליעד [א ליעדעלע איינצושלעפערען א קינד]; איינשלעפערען מיט א וויעגליעד.

lull'er *n.* (לאל'-ער) דער וועלכער שלעפערט איין אדער וויעגט איין.

lull'ingly *adv.* (לאל'-אינג-לי) איינשלעפערענדיג, בערוהיגענדיג.

lum *n.* (לאם) א קוימען; א טהאל וואס איז בעוואקסען מיט וואלד.

lumachel'la *n.* (ליו-מע-קעל'-א) מושעל־מארמאר [דער מארמאר פון די פערקאלכטע אדער פערשטיינערטע מויערקעפ].

lumbag'inous *a.* (לאם-בעדזש'-אי-נאס) וואס האט א וועהטאג אין די לענדען אדער היפטען.

lumba'go *n.* (לאם-ביי'-גאו) א וועהטאג אין די לענדען אדער היפטען.

lum'bal *a.* (לאם'-בעל) ז. *lumbar*.

lum'bar *a.* (לאם'-באר) וואס איז נוגע צו די לענדען אדער היפטען.

lum'bar re'gion (לאם'-באר רי'-דזשאן) דאס ארט פון די לענדען אדער היפטען [אין קערפער פון א מענשען אדער חיה].

lum'ber *n. and v.* (לאם'-בער) געהילץ [ווי ברעטער, ברוסען א. ז. וו.]; אבגעווארפענע, אבגענוצטע זאכען; שמאטעס; פלאפלעריי, דברים בטלים; אנפילען מיט נוצלאזע זאכען; אנווארפען; אנלעגען; אנווארפען אין אונארדנונג; האנדלען מיט געהילץ; זיך שלעפען מיט מאטערניש; הארעווען; קומען נעהנטער מיט א גערויש.

lum'ber-car *n.* (לאם'-בער-קאר) א וואגאן צו פיהרען געהילץ.

lum'berer *n.* (לאם'-בער-ער) איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים האקען און ארויספיהרען געהילץ פון וואלד.

lum'bering *n. and a.* (לאם'-בער-אינג) דאס האקען און ארויספיהרען געהילץ פון וואלד; וואס שלעפט זיך מיט מאטערניש; וואס דערנעהנטערט זיך מיט א גערויש.

lum'ber-kiln *n.* (לאם'-בער-קיל) א טריקען־קאמער פאר געהילץ [א קאמער וואס ווערט נעהייצט צום טריקענען געזעגטע געהילץ].

lum'berly *a.* (לאם'-בער-לי) שלעפענדיג זיך; געהענדיג פארווערטס מיט שווערע טריט.

lum'berman *n.* (לאם'-בער-מען) א געהילץ־הענדלער; איינער וואס האקט און פיהרט ארויס געהילץ.

lum'ber-room *n.* (לאם'-בער-רוהם) א צימער פאר אלטע נוצלאזע זאכען.

lum'ber-wag'on *n.* (לאם'-בער-וועג'-אן) א גרויסער קאסטען־וואגען צו פיהרען משא; א גרויסער וואגען צו פיהרען געהילץ.

lum'ber-yard *n.* (לאם'-בער-יארד) א געהילץ־הויף, א געהילץ־לאגער.

lumbodyn'ia *n.* (לאם-בא-דינ'-אי-א) ז. *lumbago*.

lum'bric *n.* (לאם'-בריק) אן ערד־ווארם, א רעגען־ווארם.

lum'brical *a. and n.* (לאם'-ברי-קעל) וואס איז עהנליך צו א ווארם; ווארם־פערמיג; אין אנאטאמיע — דער ווארם־פערמיגער מוסקול [איינער פון די פיער קליינע מוסקולען אויף די פינגער פון דער האנד].

lumbric'iform *a.* (לאם-ברים'-אי-פארם) ווארם־פערמיג; עהנליך צו א ווארם.

lum'bus *n.* (לאם'-באס) אין אנאטאמיע — די לענד, דער טייל פון קערפער וואו עס געפינען זיך די לענדען.

lu'men *n.* (ליו'-מען) אן עפנונג אדער דורכגאנג אין א קערפער־גליעד; א חלל.

lum'-head *n.* (לאם'-העד) דער שפיץ אדער קאפ פון א קוימען.

lu'minarist *n.* (לו'-מי-נע-ריסט) אין מאלעריי — איינער וואס מאלט א בילד מיט ליכט און שאטענס; איינער וואס איז געשיקט אין לעגען ליכט און שאטענס אויף א בילד.

lu'minary *n.* (לו'-מי-נע-רי) א ליכט־געבער, א קערפער וואס גיט ארויס ליכט, ווי די זון, די שטערען א. ד. ג.; איינער וועלכער דיענט אלס קוואל פון גייסטיגער בעלייכטונג, א שטערען, א גדול.

luminif'erous *a.* (לו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ליכט, וואס ברייגנט ארויס ליכטיגקייט.

luminos'ity *n.* (לו-מי-נאס'-אי-טי) דאס זיין ליכטיג; דער גראד ליכטיגקייט אדער העלקייט פון א קאליר, וואס ווערט געמאסטען דורך געוויסע אינסטרומענטען; אין באטאניק — די פאספארעסצענץ, די איינגעזאפט פון געוויסע פלאנצען ארויסצולאזען פון זיך א פאספארישען שיין.
The lense of the telescope must be of exceptional luminosity.

lu'minous *a.* (לו'-מי-נאס) וואס גיט ארויס ליכטיגקייט; לייכטענד, ליכטיג, העל; גלענצענד; שיינענד.

lu'minously *adv.* (לו'-מי-נאס-לי) אויף א לייכטענדען שטייגער; גלענצענדיג; שיינענדיג.

lu'minousness *n.* (לו'-מי-נאס-נעס) ליכטיגקייט, העלקייט, קלארקייט.

lu'minous ray (לו'-מי-נאס ריי) א ליכט=שטראהל.

lum'mox *n.* (לאמ'-אקס) א ליימענער גולם, א דומער יונג.

lum'my *a.* (לאמ'-אי) געשיקט, כיטרע [אויף גנבים=שפראך].

lump *n. and v.* (לאמפ) א שטיק, א קלומפ; א געשוואולסט, א גוז, א גוליע; דער לומפ=פיש [ז. *lump-fish*]; א ליימענער גולם, א דומער יונג; צוזאמעננעהמען אין איין מאסע; צונויפנעהמען האק און פאק; נעהמען ווי עס געהט, ניט קלייבענדיג; ארבייטען אלס לאסט=טרעגער ביי שיפען.

lum'per *n.* (לאמ'-פער) א לאסט=טרעגער [אן אנלאדער און אויסלאדער] ביי א שיף.

lump'-fish *n.* (לאמפ'-פיש) דער לומפ=פיש אדער דער ים=האז [אזא ברייטער, קורצער און ווייכער ים=פיש].

Lump-fish

lum'piness *n.* (לאמ'-פי-נעס) דאס בעשטעהן פון שטוקער אדער קלומפען.

lum'ping *a.* (לאמ'-פינג) קלומפיג, פלומפ, גראב, דיק, שווער.

lump in the throat (לאמפ אין טהי טהראוט) פערשטיקט דעם האלז [ווי פון איינהאלטען זיך פון וויינען].

A lump was formed in the throat of the judge as he heard the tragic story of the prisoner.

lum'pish *a.* (לאמ'-פיש) פלומפ, גראב, דיק, שווער; אונגעלומפערט; דום, נאריש.

lum'pishly *adv.* (לאמ'-פיש-לי) אין קלומפען, אין שטיקער; אויף א פלומפען אדער אונגעלומפערטען אופן; שווער, גראב, דיק; מיט דומהייט.

lum'pishness *n.* (לאמ'-פיש-נעס) גראבקייט, דיקקייט, שווערקייט, אונגעלומפערטקייט; דומהייט.

lump'-suck'er *n.* (לאמפ'-סאק'-ער) ז. *lump-fish*.

lump'-sug'ar *n.* (לאמפ'-שוג'-אר) שטיק=צוקער [געהאקטער צוקער].

lump sum (לאמפ סאם) א סומע געלד וואס ווערט בעצאהלט מיט איין מאל.

The debt was paid in a lump sum.

lump work (לאמפ הוואירק) אן ארבייט וואס ווערט אונטערנומען צו מאכען אין גאנצען אין אלע איהרע טיילען.

lum'py *a.* (לאמ'-פי) וואס בעשטעהט פון שטיקער, פול מיט שטיקער; אונגעלומפערט, שווער: דום, נאריש.

Lu'na *n.* (לו'-נא) לונא [די געטין פון דער לבנה ביי די אלטע רוימער].

lu'na *n.* (לו'-נא) די לבנה; זילבער.

lu'na cor'nea (לו'-נא קאר'-ני-א) הארנזילבער אדער זילבער=כלאריד.

lu'nacy *n.* (לו'-ניי-סי) פעררי קטקייט, משוגעת.

lu'na-moth *n.* (לו'-נא-מאטה) אזא גרויסער, זעהר שעהנעם זומער=פויגעלע אין נארד=אמעריקא פון א העל=גרינעם קאליר מיט לילא אדער וויאלעט=פארביגע ראנדען.

lu'nar *a. and n.* (לו'-נאר) וואס איז שייך צו דער לבנה; ווי די לבנה; עהנליך צו דער לבנה; ווי א האלבע לבנה; וואס איז שייך צו זילבער; דער מרחק פון דער לבנה פון דער זון. ז. *lunar distance*.

lu'nar caus'tic (לו'-נאר קאהס'-טיק) דער העלען=שטיין [א כעמישע פעראייניגונג וואס בעשטעהט פון זאלפעטער=זויערען זילבער=אקסיד].

lu'nar cy'cle (לו'-נאר סאיקל) דער לבנה=ציקלוס [א משך פון 19 יאהר. דער צושטאנד פון דער זון איז אין ענד פון דעם ציקלוס דערזעלביגער ווי אין אנפאנג].

lu'nar dis'tance (לו'-נאר דיס'-טענס) דער מרחק פון דער לבנה פון דער זון, לויט וועלכען עס ווערט גערעכענט די געאגראפישע לענג אין וועלכער א שיף געפינט זיך אויף'ן ים.

luna'rian *n.* (לו-ניי'-רי-ען) א קענער אין דעם שטודיום פון דער לבנה; א בעוואהנער פון דער לבנה [לויט ווי מען האט אמאל געגלויבט]

lu'narist *n.* (לו'-נאר-איסט) א קענער אין דעם שטודיום פון דער לבנה.

lu'nar month (לו'-נאר מאנטה) דער לבנה=חדש [דער חדש, גערעכענט נאך דעם גאנג פון דער לבנה, ווי דער אידישער חדש].

lu'nar ta'bles (לו'-נאר טייבלז) טאבעלען אויף וועלכע עס איז אויסגערעכענט דער גאנג פון דער לבנה און לויט וועלכע מען קען אויסגעפינען דאס ארט פון דער לבנה צו יעדער צייט.

lu'nary *n.* (לו'-נא-רי) אזא פלאנצע וועגען וועלכער מען האט אמאל געגלויבט, אז זי האט די קראפט אראבצוציהען די פארקאוועס פון די פיס פון פערד.

lu'nar year (לו'-נאר ייהר) א לבנה=יאהר [א יאהר פון 354 טעג, ווי דאס אידישע יאהר].

lu'nate *a.* (לו'-נייט) האלב=לבנה=פערמיג, ווי א האלבע לבנה.

lu'nated *a.* (לו'-ניי-טער) ז. *lunate*.

lu'nately *adv.* (לו'-נייט-לי) אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

lu'natic *a. and n.* (לו'-נעט-איק) פערריקט, משוגע, וואהנזיניג; א פערריקטער, א משוגענער.

lu'natic asy'lum (לו'-נעט-איק ע-סאי'-לאם) א משוגעים=הויז, אן אירען=אנשטאלט.

luna'tion *n.* (לו-ניי'-שאן) די אומדרעהונג פון דער לבנה ארום דער ערד.

lunch *n. and v.* (לאנטש) א צוביים, א נאכמיטאג=צוביים, א צווייטער אנבייסען; א צווייטער פריהשטיק, א קליינער מאהלצייט [צווישען די גרויסע]; צובייסען; עסען פריהשטיק.

lunch'-coun'ter *n.* (לאנטש'-קאונ'-טער) א הויכער עס=טיש אין א שענק, רעסטאראן א. ד. ג., וואו מען זיצט אויף הויכע שטוהלען ביים עסען אדער טרינקען.

lun'cheon *n. and v.* (לאנ'-טשאן) ז. *lunch*.

lune *n.* (לון) א האלבע לבנה; א געאמעטרישע פיגור אין דער פארם פון א האלבער לבנה; א גולם.

lunette' *n.* (לו-נעט') עטוואס וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; אין בעפעסטיגונגס=ווערק — א בעפעסטיגונג וואס ענדיגט זיך מיט א שפיץ אויסגעשטעלט נעגען פיינד [ווערט געמאכט צו שיצען גאסען אדער בריקען]; א האלבע פערדישע פאדקאווע וואס האט נור דעם פראנט; א פערד=בריל [אן ארויסגעשטארצט שטיקעל לעדער פון דער צוים פון א פערד, וואס לאזט איהם ניט קוקען אין אלע זייטען]; אן עפנונג אדער פענסטערעל אין א דאך; א פלאכעס אוהר=גלאז; א קאנוועקס=קאנקאוועס ברילען=גלאז

lung *n.* (לאנג) א לונג.

lunge *n. and v.* (לאנדזש) א שטויס, א טרייסעל, א קלאפ; שטויסען; טרייסלען.

lunged *a.* (לאנגד) מיט לונגען, וואס האט לונגען.

lung'-grown *a.* (לאנג'-גראון) וואס האט צוגעוואקסענע לונגען.

lung'less *a.* (לאנג'-לעס) אהן לונגען.

lun'goor *n.* (לאנ'-גוהר) א מין אפע פון צפון=אינדיען מיט א ווייסער בארד.

lungs *n.* (לאנגז) די לונגען.

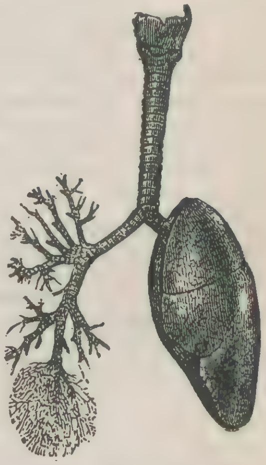

Lungs

lung'wort *n.* (לאנג'-הוואירט) לונגען=קרויט [אזא פלאנצע וועלכע מען האט אמאל בענוצט אלס מיטעל געגען לונגען=קראנקהייט].

lu'niform *a.* (לו'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון דער לבנה, וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

luniso'lar *a.* (לו-ני-סאו'-לער) וואס איז שייך צו דעם גאנג פון דער לבנה און פון דער זון צוזאמען.

lu'nistice *n.* (לו'-ניס-טיס) אין אסטראנאמיע — די צייטען ווען די לבנה איז אין ווייטסטען פונקט פון דער ערד אין צפון אדער דרום=זייט.

luniti'dal *a.* (לו-ני-טאי'-דעל) וואס איז שייך צו עבע און פלוט [שטייגען און אבפאלען פון וואסער אין ים] דורך דער צוציהונגס=קראפט פון דער לבנה.

lunk'head *n.* (לאנק'-העד) א ליימענער גולם, א גלאמפ.

lu'nula *n.* (לו'-ניו-לא) עטוואס וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; א געאמעטרישע פיגור וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

lu'nular *a.* (לו'-ניו-לאר) וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

lu'nulate *a.* (לו'-ניו-לייט) ז. *lunular*.

lu'nule *n.* (לו'-ניול) ז. *lunula*.

Luperca'lia *n.* (לו-פער-קיי'-לי-א) דער אלט=רוימישער יעהרליכער יום טוב איז מאנאט פעברואר לכבוד דעם גאט לופערקוס.

lu'pine *a. and n.* (ליו'-פין) וועלפיש, ווי א וואלף; וואס איז שייך צו דער גרופע חיות צו וועלכער עס געהערט דער וואלף; די לופענע אדער וועלפישער באב [אזא פלאנצע וואס ווערט בענוצט צום פערבעסערן אן אונפרוכטבארען באדען צוליעב איהר איינגעשאפט אויפצונעהמען פיעל שטיק=שטאף פון דער לופט].

lu'puline *n. and a.* (ליו'-פיו-לין) לופולין, האפען=מעהל, דער ביטערער עקסטראקט פון האפען; וואס איז עהנליך צו א האפען=קעפעל.

Lu'pus *n.* (ליו'-פאס) א געוויסעס שטערען=בילד אין דער אלטער אסטראנאמיע וואס שטעלט מיט זיך פאר דאס בילד פון א וואלף.

lu'pus *n.* (ליו'-פאס) א וואלף; א טובערקולאזער הויט=אויסשלאג, מייסטענס אויף דער נאז.

lurch *v. and n.* (לוירטש) לויערען, אבהיטען פון א בעהעלטעניש; בעשווינדלען, בעטריגען; זיך טרייסלען, זיך ווארפען אויף אלע זייטען [ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים]; וואקלען זיך, שאקלען זיך; א שאקעל, א טרייסעל, א שטויס; אן אבווייכונג אדער פערשיבונג פון ארט; אין קריבעדזש=שפיעל [אזא קארטען=שפיעל] — די לאגע פון א שפיעלער ווען זיין געגנער האט געוואונען אלע פונקטען [61] איידער ער האט געמאכט 30; דער צושטאנד פון אזא שפיעל; א דאפעל=שפיעל אין קריבעדזש; געווינען א דאפעל=שפיעל אין קריבעדזש.

lur'cher *n.* (לויר'-טשער) א לויערער; א לויער=הונד, א שפיר=הונד.

lur'dan *a. and n.* (לויר'-דען) דום, אונפעהיג; א דומער מענש, א ליימענער גולם.

lur'den *a. and n.* (לויר'-דען) ז. ***lurdan***

lure *n. and v.* (ליור) א צוציהונג; א פערנארונג; דאס ווערעמעל אדער פליגעלע וואס ווערט ארויפגעשטאכען אויף'ן האטשעק [אנגעל] אום צוצוציהען פיש; צוציהען; פערנארען.

The lure of the land forces me to become a farmer.

lu'rid *a.* (ליו'-ריד) בלייך; פערדונקעלט, פערצויגען ווי מיט א וואלקען אדער רויך; וואס האט א קאליר פון א רויכיגען פלאם; וואס האט א שמוציג=ברוינעם קאליר [וועגען געוויסע פלאנצען אדער חיות].

lurk *v.* (לוירק) לויערען: זיין בעהאלטען.

lur'ker *n.* (לויר'-קער) א לויערער, איינער וואס לויערט פון א בעהעלטעניש.

lur'king-place *n.* (לויר'-קינג-פליים) א לויערונגס=ארט, א בעהעלטעניש=ארט, אן ארט צום לויערען.

lur'king suspi'cion (לויר'-קינג סאס-פיש'-אן) א בעהאלטענער פערדאכט אין הארצען.

We all had a **lurking suspicion** that some day he would betray his comrades.

lus'cious *a.* (לאש'-אס) זעהר זים; פריקרע זים; געשמאק; אנגענעהם, רייצענד.

I bought a luscious pear.

lus'ciously *adv.* (לאש'-אס-לי) זעהר זים; מיט פריקרער זיסקייט; אויף א געשמאקען, אנגענעהמען אופן.

lus'ciousness *n.* (לאש'-אס-נעס) שטארקע זיסקייט; פריקרע זיסקייט.

lush *a., n. and v.* (לאש) זאפטיג; ביער, א פער'שכור'ענדע משקה; טרינקען, שכור'ען.

lush'y *a.* (לאש'-אי) שכור'לעך, בגלופינ'דיג.

lu'sory *a.* (ליו'-סא-רי) שפאסיג; שפיעליג; אמוזירענד.

lust *n. and v.* (לאסט) לוסט, תאוה; געשלעכטליכע תאוה; געלוסטען, האבען תאוה; בעגעהרען.

lust'-di'eted *a.* (לאסט'-דאי'-עט-עד) וואס לעבט לויט זיינע תאוות.

lus'ter *n. and v.* (לאס'-טער) א בעל=תאוה; א גלאנץ; דאס גלענצען; ליסטער [אזא גלאנציגער, דינער שטאף פון האלב וואל, האלב זייד]; א לוסטרע [א קרוין=לייכטער אדער וואנד=לייכטער]; א ריינינגונגס=אפפער וואס פלעגט געבראכט ווערען אין אלטען רוים פאר'ן פאלק אלע 5 יאהר; א משך פון 5 יאהר; מאכען א גלאנץ.

lus'tered *a.* (לאס'-טערד) וואס האט א גלאנץ.

lus'tering *n.* (לאס'-טער-אינג) דאס מאכען א גלאנץ אויף שטאף; א פוץ=מאטעריאל צו מאכען א גלאנץ.

lus'terless *a.* (לאס'-טער-לעס) אהן א גלאנץ.

lus'ter-ware *n.* (לאס'-טער-הוועהר) שטיין=גוט אדער פארצעלייי מיט א מעטאל=גלאנץ.

lust'ful *a.* (לאסט'-פול) תאוה'דיג, פול מיט תאוה.

lust'fully *adv.* (לאסט'-פול-אי) אויף א תאוה'דיגען אופן.

lust'fulness *n.* (לאסט'-פול-נעס) תאוה'דינקייט, דאס זיין פול מיט תאוה.

lus'tihood *n.* (לאס'-טי-הוד) לעבענס=קראפט; דאס זיין פול מיט לעבענס=קראפט.

lus'tily *adv.* (לאס'-טי-לי) קרעפטיג, שטארק, געזונד.

lus'tiness *n.* (לאס'-טי-נעס) קרעפטיגקייט; דאס זיין קרעפטיג, דאס זיין פול מיט לעבענסקראפט.

lus'tral *a.* (לאס'-טרעל) וואס ריינינגט, וואס הייליגט, וואס איז מטהר.

lus'trate *v.* (לאס'-טרייט) ריינינגען, הייליגען, מטהר זיין.

lustra'tion *n.* (לאס-טריי'-שאן) די ריינינגונג, די הייליגונג, דאס מטהר זיין [בעזאנדערס אלס רעליגיעזע צערעמאניע, ווי ברייננגען ריינינגונגס=קרבנות אדער בענוצען הייליגעס וואסער א. ד. ג.].

lus'tre *n. and v.* (לאס'-טער) א לוסטרע [א קרוין=לייכטער אדער וואנד=לייכטער]; ליסטער [אזא גלאנציגער שטאף פון האלב וואל האלב זייד]; א ריינינגונגס=אפפער וואס פלעגט געבראכט ווערען אין אלטען רוים פאר'ן פאלק אלע 5 יאהר; א משך פון 5 יאהר; מאכען א גלאנץ.

lus'treless *a.* (לאס'-טער-לעס) ז. ***lusterless***

lus'trical *a.* (לאס'-טרי-קעל) ריינינגענד, מטהר זייענדיג; וואס איז שייך צו דער ריינינגונג דורך א קרבן [אין אלטען רוים].

lus'trine *n.* (לאס'-טרין) ז. ***lustring***

lus'tring *n.* (לאס'-טרינג) לוסטרין [אזא גלאנציגער זיידען אדער וואלען=שטאף].

lus'trous *a.* (לאס'-טראס) גלענצענד, שטראהלענד, שיינענד.

lus'trously *adv.* (לאס'-טראס-לי) אויף א גלענצענדען אופן; מיט גלאנץ.

lus'trum *n.* (לאס'-טראם) א ריינינגונג [בעזאנדערס די צערעמאניעלע ריינינגונג פון רוימישען פאלק אין אלטען רוים יעדע 5 יאהר]; א פעריאדע פון 5 יאהר.

lust'-wear'ied *a.* (לאסט'-הוויער'-איד) מיעד פון לוסטיגען און תאוה'דיגען לעבען.

lust'wort *n.* (לאסט'-הוואירט) דער זונענטוי [אזא פלאנצע וואס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען].

lus'ty *a.* (לאס'-טי) קרעפטיג, שטארק, געזונד, לעבענספול, פריש, זאפטיג, לעבענסלוסטיג; רייצענד, שעהן, אנציהענד; גרויס, דיק; בעלייבט.

lu'sus natu'ræ (ליו'-סאס נע-טיו'-ריע) א נאטור=פערזעהעניש; א נאטור=שפיעל [אן אונגארמאלע נאטור=בעשעפעניש].

lu'tanist *n.* (ליו'-טע-ניסט) איינער וואס שפיעלט אויף א לאוטע אדער לוטנע.

ז. ***lute***

luta'rious *a.* (לו-טיי'-רי-אס) וואס לעבט אין בלאטע; בלאטיג, ווי בלאטע; וואס האט א בלאטיגען קאליר.

luta'tion *n.* (לו-טיי'-שאן) דאס פערקיטען, דאס פערשמיערען מיט קיט.

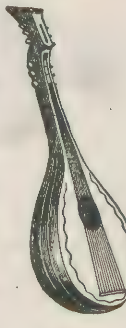
Lute

lute *n. and v.* (לוט) א זארט קיט וואס ווערט בענוצט פאר גלאז, פארצעלייי א. ד. ג.; א לאוטע אדער לוטנע [אזא מיטעל=אלטערליכער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס איז עהנליך צו א באלאלאיקע]; שפיעלען אויף א לאוטע; פערשמיערען אדער פערקלעפען מיט קיט.

lute'olous *a.* (לו-טי'-א-לאס) געלבליך.

lu'teous *a.* (לו'-טי-אס) גאלד=געלב, רויטליך געלב; ווי ליים, קליי אדער קיט.

lutes'cent *a.* (לו-טעס'-ענט) געלבליך.

lute'string *n.* (לוט'-סטרינג) א סטרונע פון א לאוטע אדער לוטנע [ז. *lute*]; לוסטרין [אזא גלאנציגער זיידען=שטאף].

Lu'theran *a. and n.* (ליו'-טהער-ען) לוטהעראניש, וואס איז שייך צו די לוטהעראנער; וואס געהערט צו דער לעהרע פון דעם דייטשען רעליגיאנס=רעפארמאטאר מארטין לוטהער [געבארען אין יאהר 1483, געשטארבען אין 1546], וועלכער איז ארויסגעטרעטען געגען דער הערשאפט פון רוימישען פאפסט און געגען פיעלע דאגמען פון דער רוימיש=קאטוילישער קירך; א לוטהעראנער, איינער וואס געהט נאך לוטהער'ס לעהרע.

Lu'theranism *n.* (ליו'-טהער-ען-איזם) לוטהעראניזם, די לעהרע פון מארטין לוטהער.

lu'thern *n.* (לו'-טהערן) א דאך=פענסטער.

lu'ting *n.* (ליו'-טינג) קיט, א פערשמיער=מיטעל.

lu'tist *n.* (ליו'-טיסט) ז. ***lutanist***

lu'tose *a.* (ליו'-טאוס) בלאטיג, שמוציג, שטויביג.

lux *n.* (לאקס) עלעגאנץ, פראכט, עקסטרא=פיינע קוואליטעט; ליכט.

lux'ate *v.* (לאק'-סייט) אויסלינקען [א גליעדר].

luxa'tion *n.* (לאק-סיי'-שאן) דאס

אויסלינקען [פון א גליעד]; די אויסלינקונג; דאס זיין אויסגעלינקט.

luxu'riance *n.* (לאג-זשו'-רי-ענס) שפע, איבערפלוס; א שטארקער גרויסער וואוקס; א זעהר גרויסע צאהל.

luxu'riancy *n.* (לאג-זשו'-רי-ען-סי) ז. ***luxuriance***

luxu'riant *a.* (לאג-זשו'-רי-ענט) וואס וואקסט אין איבערפלוס; זעהר פיעל, זעהר גרויס און שטארק אין וואוקס; זעהר גרויס אין צאהל.

luxu'riantly *adv.* (לאג-זשו'-רי-ענט-לי) אין גרויס איבערפלוס; מיט א גרויסען, שטארקען וואוקס; זעהר פיעל; בשפע.

luxu'riate *v.* (לאג-זשו'-רי-אייט) זיך גרויס און שטארק פאנאנדערוואקסען; וואקסען אין איבערפלוס; פיטערען זיך אין רייכע פעלדער; הולטאיעווען אויף'ן גרויסען שטייגער.

luxuria'tion *n.* (לאג-זשו-רי-איי'-שאן) דאס וואקסען אין איבערפלוס, בשפע; דאס לעבען אויף'ן גרויסען שטייגער.

luxu'rious *a.* (לאג-זשו'-רי-אס) זעהר רייך, פערשווענדעריש; וואס לעבט אין לוקסוס.

luxu'riously *adv.* (לאג-זשו'-רי-אס-לי) אין לוקסוס; פערשווענדעריש רייך.

luxu'riousness *n.* (לאג-זשו'-רי-אס-נעס) לוקסוס; פערשווענדערישע רייכקייט; דאס פערשווענדערישע רייכע לעבען.

lux'ury *n.* (לאק'-שו-רי) לוקסוס; פערשווענדערישע רייכקייט; דאס פערשווענדערישע רייכע לעבען.

lycan'thrope *n.* (לאי-קען'-טהראופ) אין די פאלקס-אבערגלויבונגען — א מענש וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א וואלף; איינער וואס ליידעט פון ליקאנטראפיע [אזא משוגעת, ווען דער מענש דענקט אז ער איז א וואלף].

lycanthro'pia *n.* (לאי-קען-טהראו'-פי-א) ז. ***lycanthropy***

lycanthrop'ic *a.* (לאי-קען-טהראפ'-איק) וואס איז שייך צו ליקאנטראפיע אדער צו דער כלומר'שדיגער מעגליכקייט פון א מענשען צו פערוואנדלען זיך אין א וואלף.

lycan'thropist *n.* (לאי-קען'-טהרא-פיסט) ז. ***lycanthrope***

lycan'thropy *n.* (לאי-קען'-טהרא-פי) די אבערגלויבישע פארשטעלונג, אז איינער קען האבען די מאכט צו פערוואנדלען זיך אין א וואלף; דאס גלויבען אז עס קענען זיין מענשען וואס פערוואנדלען זיך אין וועלף; ליקאנטראפיע, א גייסטיגע קראנקהייט, ווען דער מענש שטעלט זיך פאר, אז ער איז א וואלף.

lyce'um *n.* (לאי-סי'-אם) א ליצעאום, אן אקאדעמיע, א לעהר-אנשטאלט, א שטודיר-ארט, אן ארט וואו מען גיט לעקציעס.

Lyce'um *n.* (לאי-סי'-אם) אין אלטערטום — דער ליצעאום [אן ארט נעבען דער אלט-גריכישער שטאדט אטהען מיט וועלדלעך און א גימנאזיום, וואו דער פילאזאף אריסטאטעל האט געלערענט זיינע תלמידים]; די פעריפאטעטישע פילאזאפישע שולע [די לעהרען פון אריסטאטעל'ס תלמידים און נאכפאלגער].

Lych'nis *n.* (ליק'-ניס) ליכט-נעגעלעך [א מין גראזען מיט געלבע בליטהען און פעדער-פערמיגע בלעטלעך. ווערען גענוצט אין מעדיצין].

lych'nis *n.* (ליק'-ניס) א רובין אדער סאפיר [א מין רויטער אדער בלויער עדעלשטיין].

Lyc'ium *n.* (ליס'-אי-אם) דער באקס-דארן [א מין שטעכיגע קוסטעס מיט קליינע בלעטעלעך, ווייסע אדער רויטע בלומען און מיט רויטע יאגדעס. געפינען זיך אין די הייסע און ווארימע לענדער].

Lycoper'don *n.* (לאי-קא-פויר'-דאן) דער באוויסט [א מין שוועמעלעך, וואס האבען די פארם פון א קאלפאק, און ווען זיי עפענען זיך, שיט זיך אויס א מין שווארצער אדער ברוינער פולווער].

Lycopo'dium *n.* (לאי-קא-פאו'-די-אם) בערלאפ אדער ליקאפאדיום [א מין מאך-ארטיגע גראזען, ביי וועלכע די שטענגלעך ציהען זיך איבער דער ערד, איבער א וואנד אדער איבער דעם שטאם פון א בוים. די ספארען פון דיעזע גראזען ווערען געברויכט אין מעדיצין].

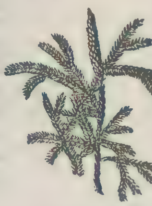
Lycopodium

lycopo'dium pow'der (לאי-קא-פאו'-די-אם פאו'-דער) העקסען-מעהל [א זעהר דינער געלבליכער פולווער, וואס בעקומט זיך פון די ספארען פון בערלאפ אדער ליקאפאדיום-פלאנצען. דער פולווער פלאקערט אויף זעהר לייכט מיט זעהר א העלער שיין און ווערט בענוצט אין פייערווערק. ווערט אויך בענוצט אין מעדיצין און פון אפטייקערס אלס דאס מעהל אין וועלכען מען האלט פילען]. ז. ***Lycopodium***

lydd'ite *n.* (ליד'-אית) לידיט [א מין שטארקער אויפרייסענדער שטאף].

lye *n.* (לאי) לויג, די פליסיגקייט וואס בעקומט זיך פון דורכזייערען ווארים וואסער דורך אש אדער דורך אן אנדער זאך, וואס ענטהאלט אין זיך לויג-שטאף אדער אלקאלי.

ly'ing *a. and n.* (לאי'-אינג) ליגענהאפט, פאלש; ליגען, דאס ליגען-זאגען; שקר, פאלשקייט; ליעגענד, וואס ליעגט, וואס איז אויסגעצויגען.

ly'ing-down' *n.* (לאי'-אינג-דאון') דאס ליעגען אין קינפעט.

ly'ing-in *n. and a.* (לאי'-אינג-אין) דאס ליעגען אין קינפעט; קינפעט; וואס איז שייך צו קינפעט; וואס ליעגט אין קינפעט.

ly'ing-in hos'pital (לאי'-אינג-אין האס'-פי-טעל) א האספיטאל פאר קינפעטארינס.

ly'ing-in physi'cian (לאי'-אינג-אין פי-זיש'-ען) אן אקושער.

ly'ing-in wom'an (לאי'-אינג-אין הוואומ'-ען) א קינפעטארין.

ly'ingly *adv.* (לאי'-אינג-לי) ליגענהאפט; לויט ליגען. א ווערטערין [ביי א קינפעטארין]. זאגענדיג ליגען.

lymph *n.* (לימף) די לימפע אדער בלוט-וואסער [א וואסער-ארטיגע פליסיגקייט מיט א מילך-קאליר, וואס פליסט אין די דינסטע לימפאטישע אדערען פון קערפער].

lym'phate *a.* (לימ'-פייט) משוגע, אויפגערייצט, וויטהענד.

lym'phated *a.* (לימ'-פיי-טעד) ז. ***lymphate***

lymphat'ic *a. and n.* (לימ-פעט'-איק) לימפאטיש, בלוט-וואסעריג, וואס געהערט צו דער לימפע אדער בלוט-וואסער; פלעגמאטיש, לאנגזאם אין בעוועגונג; מיט ווענעג לעבען; די לימף-געפעס אין קערפער. ז. ***lymph***

lymphat'ic duct (לימ-פעט'-איק דאקט) די לימף-געפעס אין קערפער [די געפעסען אדער אדערען, וועלכע דיענען אלס פיהרער פון בלוט, לימף און אנדערע פליסיגקייטען אין קערפער].

lymphat'ic gan'glion (לימ-פעט'-איק גענ'-גלי-אן) ז. ***lymphatic gland***

lymphat'ic gland (לימ-פעט'-איק גלענד) די לימף-דריזע [דער ארגאן אין קערפער, וואו עס קלייבט זיך אן לימף אדער וואסער-בלוט און פון דארטען פליסט עס איבער די לימף-געפעס].

lymphat'ic sys'tem (לימ-פעט'-איק סיס'-טעם) די לימף-סיסטעם [די גאנצע סיסטעם פון די לימף-געפעס און לימף-דריזען אין קערפער].

lymphat'ic tem'perament (לימ-פעט'-איק טעמ'-פער-ע-מענט) א פלעגמאטישער טעמפעראמענט [א טעמפעראמענט פון א קאלטען, גלייכגילטיגען מענשען].

lymphat'ic ves'sel (לימ-פעט'-איק וועס'-על) ז. ***lymphatic duct***

lymph'-duct *n.* (לימפ'-דאקט) ז. ***lymphatic duct***

lymphog'raphy *n.* (לימ-פאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון לימפע אדער בלוט-וואסער, איהר פליסונג איבער די לימף-געפעס און איהר בעדייטונג פאר'ן ארגאניזם.

lymph'-ves'sel *n.* (לימפ'-וועס'-על) ז. ***lymphatic duct***

lym'phy *a.* (לימ'-פי) לימפארטיג, עהנליך צו בלוט-וואסער. ז. ***lymph***

lynch *v.* (לינטש) לינטשען, פעראורטיילען און היגריכטען אהן א געריכט.

lynch'-law *n.* (לינטש'-לאה) דאס לינטשען; די פעראורטיילונג און היגריכטונג אהן א געריכט; די בעשטראפונג מיט'ן טויט אהן געריכט.

lynx *n.* (לינקס) דער לוקס [א מין גרויסע ווילדע קאץ מיט באקענבארדען און מיט א קורצען דיקען עק. צייכענט זיך אויס מיט איהר פלינקקייט און שארפזיכטיגקייט].

Lynx

lynx'-eyed *a.* (לינקס'-איד) וואס האט א שארפע ראיה; זעהר שארפזיכטיג.

lyonnaise' *a.* (לי-א-נייז') געקאכט אדער געבראטען מיט ציבעלעס און פערשיעדענע געווירצען.

Ly'ra *n.* (לאי'-רא) די לירע [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען אין דער נארדליכער העמיספער אדער האלב-קוגעל].

ly'ra *n.* (לאי'-רא) אין אנאטאמיע — געוויסע שטריכען אויף דעם הינטערטייל פון מארך אין דער פארם פון א לירע; אין זאאלאגיע — א מין פיש, ביי וועלכען דער רוקען איז בעדעקט מיט אכט ציילען ביי-

נינע פלאטען. געפינט זיך אין די אייראָ-פעאישע ימים].

ly'rate *a.* (לאי'-רייט) עהנליך צו א לירע; וואס האט די פארם פון א לירע.

ly'rated *a.* (לאי'-ריי-טעד) ז. *lyrate*

lyre *n.* (לאיר) א לירע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, וואס איז געווען פיעל געברויכט אין אלטערטום. די פאעטען פון גריכענלאנד פלעגען דע-קלאמירען זייערע געדיכטע אונטער דעם אקאמפאנימענט פון א לירע, און דעריבער איז די לירע געווארען די עמבלעם פון פאעזיע].

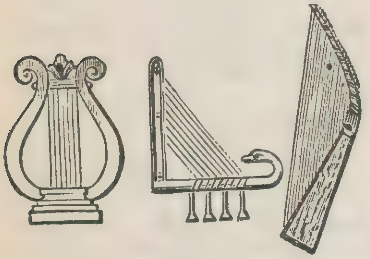

Lyres

lyre'-bird *n.* (לאיר'-בוירד) דער לירע-פויגעל, א מין אויסטראלישער פויגעל, גרויס ווי א הוהן, מיט אן עק אין דער פארם פון א לירע.

Lyre-bird

lyre'-pheas'ant *n.* (לאיר'-פעז'-ענט) ז. *lyre-bird*

lyre'tail *n.* (לאיר'-טייל) ז. *lyre-bird*

lyr'ic *a. and n.* (ליר'-איק) וואס איז שייך צו דער לירע; וואס איז פער-פאסט צו זינגען מיט אן אקאמפאנימענט; ליריש, ליעדעריש; א ליריש געדיכט. ז. *lyre*

lyr'ical *a.* (ליר'-אי-קעל) ליריש. ז. *lyric*

lyr'ically *adv.* (ליר'-אי-קעל-אי) אויף א לירישען שטייגער; מעשה ליריקער.

lyr'icism *n.* (ליר'-אי-סיזם) די ליריק, לירישע דיכטונג.

lyr'ic po'etry (ליר'-איק פאו'-עט-רי) לירישע פאעזיע [אזא ארט פאעטישע דיכטונג, וואו דער פאעט שילדערט זיינע אייגענע איבערלעבונגען, געפיהלען און ליידענשאפטען. אין געגענזאץ צו עפישער און דראמאטישער פאעזיע].

lyr'ist *n.* (לאיר'-איסט) איינער וואס שפיעלט אויף א לירע; א לירישער דיכ-טער.

lysim'eter *n.* (לאי-סימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מאסע פון רעגען-וואסער, וואס ווערט איינגעזאפט אין בארען אויף א געוויסער טיעף.

ly'sis *n.* (לאי'-סיס) אין מעדיצין — דאס לאנגזאמע אויפהערען פון א קראנקהייט [אין געגענזאץ צו א "קריזיס", וואו די קראנקהייט ווערט איבערגעהאקט מיט אמאל].

lys'sa *n.* (ליס'-א) די משוגעת פון א הונד; הידראפאביע. ז. *hydrophobia*

lyte'rian *a.* (לאי-טי'-רי-ען) אין מעדי-צין — ליטעריש, וואס ווייזט, אז די קראנקהייט ענדיגט זיך.

M

M, m (עם) דער דרייצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

M' אבקירצונג פון *Mac.*

M. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Master of Arts* [מאגיסטער פון די פרייע קינסטע, אן אקאדעמישער טיטול].

ma *n.* (מא) מאמע, מוטער.

ma'am *n.* (מעם) פאראיינפאכונג פון *madam* [מאדאם].

ma'am'-school *n.* (מעמ'-סקוהל) א שוהל געפיהרט פון א פרוי.

ma'amselle' *n.* (מאם-זעל') פרייליין [די ענגלישע פארם פון דעם פראנצויזי-שעןווארט *mademoiselle*].

Mab *n.* (מעב) א פעען-קעניגין.

mab *n. and v.* (מעב) אן אבגעלאזענער, א שלומפער; געהן אבגעלאזען; געהן מעשה שלומפער.

mab'by *n.* (מעב'-אי) א מין קארטאפעל-שנאפס.

Mac. (מעק) א צוזאץ צו שאטלענדישע און אירלענדישע נעמען פון פערזאנען [בעדייטעט זוהן].

maca'co *n.* (מע-קיי'-קאו) א לעמור [ז. *Lemur*]; א מין מאלפע [ז. *macaque*].

macad'am *n.* (מעק-עד'-עם) ברוק, שאסעע; ברוק-שטיינער, שאסעע-שטיינער, צושלאגענע שטיינער [נאך דעם נאמען פון דעם שאטלענדישען אינזשינער מעק-אדאם].

macadamisa'tion *n.* (מעק-עד-עמ-אי-זיי'-שאן) ז. *macadamization*

macad'amise *v.* (מעק-עד'-עמ-איז) ז. *macadamize*

macad'amiser *n.* (מעק-עד'-עמ-אי-זער) ז. *macadamizer*

macadamiza'tion *n.* (מעק-עד-עמ-אי-זיי'-שאן) דאס ברוקירען מיט קליינע שטיינדלעך.

macad'amize *v.* (מעק-עד'-עמ-איז) ברוקירען מיט קליינע שטיינדלעך [נאך דער מעטאדע פון דעם שאטלענדישען אינזשינער מעק-אדאם].

macad'amizer *n.* (מעק-עד'-עמ-אי-זער) א ברוקירער. ז. *macadamize*

maca'o *n.* (מע-קא'-א) ז. *macaw*

macaque' *n.* (מע-קעק') א מין מאלפע.

mac'arism *n.* (מעק'-ע-ריזם) א גליק-זעליגקייט, א גליקזעליגקייטס-ברכה. ז. *beatitude*

mac'arize *v.* (מעק'-ע-ראיז) בענשען, ווינשען גליק, גראטולירען.

macaro'ni *n. and a.* (מעק-ע-ראו'-ני) מאקאראנען [לאקשען]; עטוואס וואסווארפט זיך שטארק אין די אויגען; א פראנט; א מין פינגווין [אזא פויגעל]; אין צייט פון בירגער-קריעג אין די פער-איינינגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן ארמעע-אבטיילונג אין שטאאט מערילענד, וואס האט געטראגען א זעהר שעהנעם אוי-ניפארם; פראנטיש.

macaro'nian *a. and n.* (מעק-ע-ראו'-ני-ען) ז. *macaronic*

macaron'ic *a. and n.* (מעק-ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך צו מאקאראנען, גע-מאכט פון מאקאראנען; מאקאראניש [ווענען א שפאסיגען געדיכט, וואו עס ווערען געברויכט אין א ווילדען מישמאש פרעמדע ווערטער און פארמען]; א מא-קאראנישעס געדיכט; א מישמאש.

macaroon' *n.* (מעק-ע-רוהן') מאקארא-נע, מאנדעל-געבעקס.

Macart'ney cock (מע-קארט'-ני קאק) דער פייער-פאזאן פון די מאלאאישע אינזלען [א גרויסער פויגעל מיט א בלוי-רויטליכער הויט פון ביידע זייטען פון קאפ און מיט א קאם אדער קריינדעל פון הויך-שטארצענדע פעדערען].

Macartney Cock

Macart'ney pheas'ant (מע-קארט'-ני פעז'-ענט) דער פייער-פאזאן פון די מאלאאישע אינזלען. ז. *Macartney cock*

Macas'sar *a. and n.* (מע-קעס'-ער) וואס איז שייך צום דיסטריקט מאקאסאר [אויף דעם אינזעל סעלעבעס]; מאקא-סאר-אויל [אזא האר-אויל].

Macas'sar oil (מע-קעס'-ער איל) מא-קאסאר-אויל. ז. *Macassar*

macaw' *n.* (מע-קאה') די ארא אדער דער אמעריקאנישער פאפוגאי [א גרוי-סער פאפוגאי מיט א לאנגען עק, האלט

זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

Macaw

macaw'-palm *n.* (מע-קאה'-פאהם) ז. ***macaw-tree***

macaw'-tree *n.* (מע-קאה'-טריע) די מאקאזובא=פאלמע [אזא זיד=אמעריקאנישע פאלמע].

Maccabe'an *a.* (מעק-ע-בי'-ען) וואס איז שייך צו די מאקאבעער אדער חשמונאים; מאקאבעאיש.

Mac'cabees *n.* (מעק'-ע-ביעז) די ספרי החשמונאים.

maccaro'ni *n. and a.* (מעק-ע-ראו'-ני) ז. ***macaroni***

Macchiavel'lian *a. and n.* (מעק-אי-ע-וועל'-אי-ען) ז. ***Machiavellian***

mac'coboy *n.* (מעק'-א-באי) מאקובא [אזא שמעק=טאבאק].

mac'couba *n.* (מעק'-או-בא) ז. ***maccoboy***

mace *n. and v.* (מיים) א דובינע, א בולאווע; א שטאב; א סצעפטער, א הערשער=שטאק; אזא ביליארד=שטעקען; מוסקאטען=געווירץ [פון דער זוימען=שאלעכץ פון מוסקאט=נים].

Mace

mace'-ale *n.* (מיים'-אייל) געווירצטעס ביער [הויפטזעכליך מיט מוסקאט=געווירץ].

mace'-bear'er *n.* (מיים'-בעהר'-ער) דער סצעפטער=טרעגער, דער טרעגער פון הערשער=רוט, א בולאווע=טרעגער.

ma'cer *n.* (מיי'-סער) א סצעפטער=טרעגער, א בולאווע=טרעגער; א געריכטס=בעאמטער אין שאטלאנד [וואס רופט אויס נעמען, האלט ארדנונג, מאכט ארעסטען א. ז. וו.].

mac'erate *v.* (מעס'-ע-רייט) ווייך מאכען דורך ווייקען; אויסווייקען; אבשוואכען; אבמאגערען.

macera'tion *n.* (מעס-ע-ריי'-שאן) דאס ווייך מאכען דורך ווייקען; אויסווייקונג; אבשוואכונג; אבמאגערונג.

mac'erator *n.* (מעס'-ע-ריי-טאר) א כלי צום ווייקען עפעס.

mace'-reed *n.* (מיים'-ריעד) די וואסער=קאלבע [אזא פלאנצע]. ז. ***reed-mace***

mache'te *n.* (מע-טשיי'-טיי) אזא לאנג שפאניש מעסער.

machette' *n.* (מע-טשיי-טיי') ז. ***machete***

Machiavel'lian *a. and n.* (מעק-אי-ע-וועל'-אי-ען) וואס איז שייך צום איטאליענישען שטאאטסמאן מאקיאוועלי און זיינע פאליטישע פרינציפען; מאקיאוועליש; ביטרע, פאליטיש אונעהרליך; אן אנהענגער פון מאקיאוועלי'ס פרינציפען אין פאליטיק; א ביטרער, אונעהרליכער פאליטיקער. ז. ***Machiavellianism***

Machiavel'lianism *n.* (מעק-אי-ע-וועל'-אי-ען-איזם) מאקיאוועליזם, די פאליטישע פרינציפען פון דעם איטאליענישען שטאאטסמאן מאקיאוועלי [געבארען 1469, געשטארבען 1527], וועלכער האט געהאלטען, אז אלע אונעהרליכע מיטלען זיינען ערלויבט, ווען עס האנדעלט זיך וועגען אנהאלטען די מאכט פון דעם הערשער איבער זיינע אונטערטהאנען; פאליטישע ביטרעקייט, פאליטישע אונעהרליכקייט.

Machiavel'lic *a.* (מעק-אי-ע-וועל'-איק) מאקיאוועליש. ז. ***Machiavellianism***

Machiavel'lism *n.* (מעק-אי-ע-וועל'-איזם) ז. ***Machiavellianism***

machicola'tion *n.* (מע-טשיק-א-ליי'-שאן) אן עפנונג אין די פארצייטיגע פעסטונגען, דורך וועלכער מען פלעגט שיסען אויף'ן שונא אדער איהם בעגיסען מיט זודיגע שטאפען; פערטיידיגונג דורך אזא עפנונג.

mach'inal *a.* (מעק'-אי-נעל) וואס איז שייך צו מאשינען; מאשינמעסיג.

mach'inate *v.* (מעק'-אי-נייט) פראיעקטירען, פלאנעווען; פלאנעווען שלעכטס, מאכען א פערשווערונג.

machina'tion *n.* (מעק-אי-ניי'-שאן) א מאכינאציע, דאס מאכען מאכינאציעס, פראיעקטירען אדער פלאנעווען הינטען ארום; א פערשווערונג.

mach'inator *n.* (מעק'-אי-ניי-טאר) א פראיעקטען=מאכער, א פלאנען=מאכער; א פערשווערער.

machine' *n. and v.* (מע-שין') א מאשין; א מעכאניזם; א פייער=לעש=מאשין; א וואגען, א וועלאסיפעד, אן אויטאמאביל; א פארריכטונג צו שאפען פערשיעדענע ביהנע=עפעקטען [אין דעם פארצייטיגען גריכישען און רוימישען טעאטער]; א פאסירונג [הויפטזעכליך אן איבערנאטירליכע] אין א ליטעראַרישען ווערק; אן ארבייטס=סיסטעם פון אן ארגאניזאציאן; א פאליטישע מאשין [א שטרענגע ארגאניזאציאן פון פארטיי=מיטגליעדער, וואס ערמעגליכט די פיהרער דורך אויסטיילען עמטער און אנדערע עהנליכע מיטלען צו האבען די פאלשטענדיגע קאנטראל איבער דער פארטיי; די פארטיי=קליקע, וואס האלט אויף אזא אופן די פארטיי אין איהרע הענד]; אן אויטאמאט; געברויכען מאשינעריע; מאכען מיט דער הילף פון א מאשין; ארבייטען אויף א מאשין אדער ביי א מאשין; דיענען אלס פאסירונג אין א דראמא; געברויכען איבערנאטירליכע פאסירונגען אין א ליטעראַרישען ווערק.

machine'-gun *n.* (מע-שינ'-גאן) א מאשין=געוועהר [א הארמאט וואס שיסט אונאויפהערליך מיט דער הילף פון א ספעציעלען מעכאניזם].

machine'-made *a.* (מע-שינ'-מייד) מאשינאווע, געמאכט מיט א מאשין.

machine'-man *n.* (מע-שינ'-מען) אן ארבייטער ביי א דרוק=מאשין.

machine' man (מע-שין' מען) איינער וואס בעלאנגט צו א פאליטישער מאשין; א בלינדער אנהענגער פון א פאליטישער מאשין. ז. ***machine***

machine'-ru'ler *n.* (מע-שינ'-רוה'-לער) א מאשין צו ליניִרען [ווירען] פאפיער; א מאשין צו מאכען די איינטיילונגען אויף וואג=שאלען.

machi'nery *n.* (מע-שי'-נע-רי) מאשינעריע; מאשינען [קאלעקטיוו]; א קאמפליצירטע ארבייטס=סיסטעם [פון א רעגיערונג, געזעלשאפט א. ז. וו.]; פאסירונגען [הויפטזעכליך איבערנאטירליכע] אין ליטעראַרישע ווערק.

machine'-shop *n.* (מע-שינ'-שאפ) א מאשינען=פאבריק [וואו מען מאכט מאשינען אדער טיילען פון מאשינען].

machine'-tool *n.* (מע-שינ'-טוהל) מאשין=געצייג [א מאשין וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון א האנד=געצייג].

machine'-work *n.* (מע-שינ'-הוואירק) מאשין=ארבייט; פראדוקטען פון מאשין=ארבייט.

machi'nist *n.* (מע-שי'-ניסט) א מאשיניסט, איינער וואס מאכט מאשינען.

machiniza'tion *n.* (מע-שי-ני-זיי'-שאן) דאס אויסארבייטען אדער ברייננגען אין ארדנונג [ווי מאשינעריע אדער מיט דער הילף פון מאשינעריע]; אויסארבייטונג, סיסטעמאטיזירונג.

machi'nize *v.* (מע-שי'-נאיז) ברייננגען אין ארדנונג; אויסארבייטען; סיסטעמאטיזירען.

mac'intosh *n.* (מעק'-אינ-טאש) ז. ***mackintosh***

Mc'Intosh ap'ple (מעק'-אינ-טאש עפל) אזא רויטער עפעל. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

mack'erel *n. and v.* (מעק'-ע-רעל) די מאקרעל [א זעהר ווערטהפאלער שפייז=פיש]; פאנגען מאקרעלען.

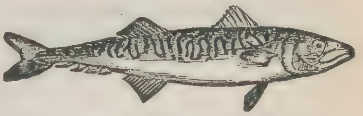

Mackerel

mack'erel-back sky (מעק'-ע-רעל-בעק סקאי) ז. ***mackerel-sky***

mack'ereler *n.* (מעק'-ע-רעל-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט מאקארעלען=פאנג; א שיף בענוצט פאר מאקארעלען=פאנג.

mack'ereller *n.* (מעק'-ע-רעל-ער) ז. ***mackereler***

mack'erel-mint *n.* (מעק'-ע-רעל-מינט) די גרינע מינצע [א פלאנצע וואס גיט ארויס א שמעקעדיגע שארפע זאפט]. ז. ***spearmint***

mack'erel-scales *n.* (מעק'-ע-רעל-סקיילז) גרופען לענגליכע פוכיגע וואלקענדלעך.

mack'erel-sky *n.* (מעק'-ע-רעל-סקאי) א הימעל בעצויגען מיט גרופען לענגליכע פוכיגע וואלקענדלעך.

mack'intosh *n.* (מעק'-אינ-טאש) א מאקינטאש, רעגען=מאנטעל; מאקינטאש=צייג.

mack'le *n. and v.* (מעקל) א פלעק; אין דרוקעריי — א דאפעל=דרוק [ווען אויף א פלאץ זעהט זיך א דאפעלטע דרוק צוליעב דעם וואס דאס פאפיער האט זיך א רוק געטהאן אדער צוליעב דעם וואס דאס פאפיער האט זיך פערבויגען]; פערפלעקען, פערשמירען; מאכען א פלעק [הויפטזעכליך אין דרוק=ארבייט — מאכען א דאפעל=דרוק].

mac'ouba *n.* (מעק'-או-בא) ז. ***maccoboy***

macro'bian *n.* (מעק-ראו'-בי-ען) איינער וואס לעבט לאנג.

macrobio'sis *n.* (מעק-רא-באי-או'-סיס) א לאנג לעבען; לאנג-לעביגקייט.

macro'biote *n.* (מעק-ראו'-בי-אוט) איינער וואס לעבט לאנג; א מענש אדער חיה וואס לעבט לאנג.

macrobiot'ic *a.* (מעק-רא-באי-אט'-איק) וואס לעבט לאנג.

macrobiot'ics *n.* (מעק-רא-באי-אט'-איקס) די לעהרע וועגען לאנג לעבען; א שטודיום וועגען די אורזאכען פון לאנג לעבען אדער וועגען די מיטלען צו לעבען לאנג.

macroceph'alous *a.* (מעק-רא-סעפ'-ע-לאס) לאנג-קעפיג, גרויס-קעפיג.

macrococ'cus *n.* (מעק-רא-קאק'-אס) א מין באקטעריען.

mac'rocosm *n.* (מעק'-רא-קאזם) די גאנצע וועלט, דער וועלט-אל.

macrocos'mic *a.* (מעק-רא-קאז'-מיק) וואס איז שייך צום וועלט-אל [די גאנצע וועלט]; אונגעהייער גרויס.

macrodac'tyl *n.* and *a.* (מעק-רא-דעק'-טיל) א פויגעל מיט לאנגע פינגער; וואס האט לאנגע פינגער [הויפטזעכליך וועגען פויגעל].

macrodactyl'ic *a.* (מעק-רא-דעק-טיל'-איק) וואס האט לאנגע פינגער [וועגען פויגעל].

macrol'ogy *n.* (מע-קראל'-א-דזשי) א לאנגער, לאנגווייליגער געשפרעך: א לאנגע, אינהאלטלאזע רעדע; אן אויסגוס פון ווערטער, א ים מיט ווערטער אבער מיט ווייניג אינהאלט.

macrom'eter *n.* (מעק-ראמ'-ע-טער) א מאקראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען אונצוגענגליכע הויכקייטען].

mac'ron *n.* (מעק'-ראן) דער שטריך [—] איבער א וואקאל, צו צייגען, אז ער איז לאנג.

macros'cian *a.* and *n.* (מעק-ראס'-אי-ען) וואס ווארפט א לאנגען שאטען [וועגען די איינוואהנער פון די פאלאר-לענדער]; איינער וואס ווארפט א לאנגען שאטען, אן איינוואהנער פון די פאלאר-לענדער.

macroscop'ic *a.* (מעק-רא-סקאפ'-איק) וואס מען קען זעהן מיט'ן נאקעטען אויג [אהן פערגרעסערונגס-גלעזער].

macroscop'ical *a.* (מעק-רא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *macroscopic*

macroscop'ically *adv.* (מעק-רא-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט'ן נאקעטען אויג; אהן א פערגרעסערונגס-גלאז; אויבערפלעכליך בעטראכטענדיג.

mac'rotone *n.* (מעק'-רא-טאון) ז. *macron*

macro'tous *a.* (מעק-ראו'-טאס) לאנג-אויערדיג, מיט לאנגע אויערען.

macru'ran *n.* (מעק-רוה'-רען) א מין קרעבס מיט א לאנגען עק.

macru'rous *a.* (מעק-רוה'-ראס) לאנג-עקיג, מיט א לאנגען עק.

mac'ula *n.* (מעק'-יו-לא) א פלעק; א פלעק אויף דער הויט; א טונקעלער פלאץ אויף א שיינענדער פלעכע; א זונען-פלעק; א פלעק אויף דער לבנה.

mac'ular *a.* (מעק'-יו-לאר) געפלעקט.

mac'ulate *v.* and *a.* (מעק'-יו-לייט) בעפלעקען; בעשמוצען; געפלעקט; בעפלעקט; בעשמוצט.

mac'ulated fe'ver (מעק'-יו-ליי-טעד פי'-ווער) טיפוס.

macula'tion *n.* (מעק-יו-ליי'-שאן) געפלעקטקייט; בעפלעקונג, בעשמוצונג.

mac'ulatory *a.* (מעק'-יו-לע-טא-רי) בעפלעקענד, בעשמוצענד.

mac'ulature *n.* (מעק'-יו-ליי-טשור) אין דרוקעריי — א מאקולאטור [א פערשמיערטער אדער שלעכט-געדרוקטער בויגען]; לעש-פאפיער, קלעק-פאפיער.

mac'ule *n.* and *v.* (מעק'-יול) ז. *mackle*

mac'ulose *a.* (מעק'-יו-לאוס) געפלעקט; בעפלעקט, בעשמוצט.

mac'ulous *a.* (מעק'-יו-לאס) געפלעקט.

mad *a.* (מעד) פעררוקט, משוגע, ווילד; שטארק פערקאכט אין עפעס; ארויס פון די כלים, אויסער זיך.

mad'am *n.* and *v.* (מעד'-עם) מאדאם; רופען אדער בעגריסען מיט'ן ווארט "מאדאם".

madame' *n.* (מע-דאם') מאדאם.

madapol'lam *n.* (מעד-ע-פאל'-עם) מאדאפאלאן [אזא באוועל-צייג].

mad'-ap'ple *n.* (מעד'-עפל) די אייער-פלאנצע. ז. *egg-plant*

mad as a hat'ter (מעד עז ע העט'-ער) ווילד, משוגע, אויסער זיך פאר צארן.

mad'brain *a.* and *n.* (מעד'-בריין) א היצקאפ; היצקעפיג.

mad'-brained *a.* (מעד'-בריינד) היציג, היצקעפיג.

mad'cap *n.* and *a.* (מעד'-קעפ) א צולאזענער יונג, א היצקאפ; צולאזען, ווילד, היצקעפיג.

mad'den *v.* (מעדן) ווערען ווילד, ווערען משוגע, ווערען אויסער זיך; מאכען ווילד, אויפרעגען ביז משוגעת, אריינברענגען אין ווילדען כעס.

mad'der *n.* and *v.* (מעד'-ער) קראפ [אזא מין פלאנצע וואס גיט ארויס א זעהר דויערהאפטע פארב, וואס ווערט געברויכט פאר לייווענד און בוימוואל]; די קראפ-פארב; פארבען מיט קראפ.

Madder

mad'derwort *n.* (מעד'-ער-הווירט) די קראפ-פלאנצע. ז. *madder*

mad'ding *a.* and *n.* (מעד'-אינג) ווערענדיג ווילד אדער משוגע; האנדלענדיג ווילד אדער משוגע; ארויס פון די כלים, ווילד, וויטהענד; א משוגעת, א ווילדער, משוגע'נער אויפטהו.

mad'dingly *adv.* (מעד'-אינג-לי) אויף א ווילדען, משוגע'נעם שטייגער.

mad'dish *a.* (מעד'-איש) משוגע'וואטע.

mad'dle *v.* (מעדל) זיין ווילד אדער משוגע; ריידען פון היץ.

mad'-doc'tor *n.* (מעד'-דאק'-טאר) אן אליעניסט, א פסיכיאטער, א משוגעים-דאקטאר.

made *a.* (מייד) געמאכט; פאבריצירט; קינסטליך; צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע טיילען; צוגעריכט [וועגען שפייזען]; פערזארגט; פערזיכערט [מיט ערפאלג]; גוט געלערענט [ווי למשל, א הונד]. ז. *make*

madefac'tion *n.* (מעד-אי-פעק'-שאן) בעפייכטונג, איינעצונג.

mad'efy *v.* (מעד'-אי-פאי) בעפייכטען, בענעצען.

Madei'ra *n.* (מע-דיי'-רא) מאדיירא [א פארטוגעזישער אינזעל ביים נארדוועסט ברעג פון אפריקא]; מאדיירא-וויין [פון אינזעל מאדיירא].

Madei'ran *a.* (מע-דיי'-רען) וואס איז שייך צום אינזעל מאדיירא, וואס קומט פון מאדיירא [אן אינזעל ביים נארדוועסט ברעג פון אפריקא, בעלאנגט צו פארטוגאל].

Madei'ra-vine *n.* (מע-דיי'-רא-וואין) אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט העל-גרינע בלעטער און מיט לאנגע בינטלעך קליינע שמעקעדיגע בלימעלעך.

made man (מייד מען) א פערזארגטער מענש, אן איינגעשטעלטער מענש, א מענש, וואס איז שוין זיכער מיט ערפאלג.

A few more years of hard work and I shall be a **made man**.

made mast (מייד מעסט) א צוזאמענגעזעצטער מאסט [א מאסט וואס איז צוזאמענגעזעצט פון מעהרערע טיילען].

mademoiselle' *n.* (מע-דע-מוא-זעל') מאדמואזעל, פרייליין.

made of flesh (מייד אוו פלעש) ניט מעהר ווי א זינדיגער מענש.

made to meas'ure (מייד טו מעזש'-אור) געמאכט נאך דער מאס; בעשטעלט.

This store is selling garments **made to measure**.

made up (מייד אפ) 1. שלום געווארען, זיך אויסגעגליכען; 2. קינסטליך, ניט נאטירליך, כלומר'שטדיג, אויסגעטראכט; 3. פארטיג, טאנדעט [געמאכט ניט אויף בעשטעלונג]; 4. צוזאמענגעשטעלט; פערפאלקאמט, פערפערטיגט, פערענדיגט; פאלשטענדיג, דורך און דורך.

1. The children quarreled in their play, but they **made up** very soon. 2. The story of the merchant's disappearance was only **made up** to fool his creditors. 3. The store sells only cheap **made up** goods.

mad'-head'ed *a.* (מעד'-העד'-עד) היציג, היצקעפיג.

mad'house *n.* (מעד'-האוס) א משוגעים-הויז.

mad'id *a.* (מעד'-איד) נאס, פייכט.

mad'ly *adv.* (מעד'-לי) אויף א משוגע'נעם אדער ווילדען שטייגער; מיט משוגעת; אויסער זיך פאר כעס; שטארק פערקאכט.

mad'man *n.* (מעד'-מען) א משוגע'נער, א וואהנזיניגער, א ווילדער יונג.

mad'ness *n.* (מעד'-נעס) וואהנזין, משוגעת; גרימצארן, היציגקייט, היצקעפיגקייט.

madon'a *n.* (מע-דאנ'-א) ז. *madonna*

Madon'na *n.* (מע-דאנ'-א) די מאדאנא, די הייליגע מאריע [קריסטוס'עס מוטער]; א בילד פון דער הייליגער מאריע.

madon'na *n.* (מע-דאנ'-א) מאדאם [אין איטאליעניש].

Madon'na-wise *adv.* (מע-דאנ'-א-וואיז) אין דער מאדאנא-פארם [וועגען האר-פריזור וואס איז עהנליך צו דער פריזור פון דער הייליגער מאריע, ווי עס ווערט געוועהנליך פארגעשטעלט אויף די בילדער].

madras' *n.* (מע-דרעס') מאדראס [האלב-זיידענצייג]; א טיכעל פון מאדראס.

mad'reperl *n.* (מעד'-רע-פוירל) פערל-מוטער.

madrepo'ra *n.* (מעד-רי-פאו'-רא) ז. *madrepore*

mad'repore *n.* (מעד'-רי-פאור) דער

מאדרעפאר, דער שטערן=קאראל, דער שוואם=קאראל.

Madrepore

mad'rier *n.* (מעד'-רי-ער) אן אבדאך איבער פעסטונגס=ווערק; א באלקען אונטערצושפארען די ערד אין א מינע.

mad'rigal *n.* (מעד'-רי-געל) א מאדריגאל [אזא געדיכט, א פאסטוכער=ליעד, א ליעבעס=ליעד; אויך די מוזיק צו אזא ליעד].

madriga'lian *a.* (מעד-רי-גיי'-לי-ען) וואס איז שייך צו א מאדריגאל.
ז. *madrigal*

mad'rigalist *n.* (מעד'-רי-געל-איסט) א פערפאסער אדער זינגער פון מאדריגאלען. ז. *madrigal*

mad'stone *n.* (מעד'-סטאון) א שטיין, וואס קען, לויט דעם פאלקס גלויבען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא], היילען אדער פערהיטען הידראפאביא [די קראנקהייט וואס קומט פון דעם בים פון א משוגע'נעם הונד].

mad'wort *n.* (מעד'-הוואירט) א מין זענעפט=פלאנצע. ז. *Alyssum*

Mael'strom *n.* (מייל'-סטראם) דער מאלשטראם [אזא קעסעל=גרוב אין ים ביים ברעג פון נארוועגען, וואו דאס וואסער דרעהט זיך ווי אווירבעל].

mael'strom *n.* (מייל'-סטראם) א בעסעל=גרוב [אן ארט אין א טייך אדער ים וואו דאס וואסער דרעהט זיך, ווי א ווירבעל]; א פערניכטענדע קראפט.

mæ'nad *n.* (מיע'-נעד) א מענאדע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א פריסטערין פון דעם גאט באקכוס, דער גאט פון וויין און שכרות, וועלכע זינגט, טאנצט און הוליעט ווילד אין פרעהליכע שכור'ע גענעלשאפטען].

mænad'ic *a.* (מיע-נעד'-איק) ווי א מענאדע; ווילד, משוגע, וואקכאניש.
ז. *mænad*

maesto'so *adv.* (מא-עס-טאו'-סא) אין מוזיק — מאיעסטעטיש, געהויבען.

maes'tro *n.* (מא-עס'-טרא) א קונסט=מייסטער, א מוזיק=קינסטלער.

maf'fia *n.* (מא'-פי-א) ז. *Mafia*

Maf'fia *n.* (מא'-פי-א) ז. *Mafia*

Ma'fia *n.* (מא'-פי-א) די מאפיא, א געוויסע געהיימע פערברעכערישע געזעלשאפט אין סיציליען, איטאליען.

mag *v. and n.* (מעג) פלאפלען, פלוידערען; פלאפלעריי, פלוידעריי.

magazine' *n.* (מעג-ע-זין') א מאגאזין, א לאגער=הויז, א שפייכלער; א זשורנאל, א פעריאדישע אויסגאבע וואס ענטהאלט א זאמלונג פון פערשיעדענע ארטיקלען; א פולווער=קאמער.

magazin'er *n.* (מעג-ע-זינ'-ער) א שרייבער אין א זשורנאל.

magazine'-ri'fle *n.* (מעג-ע-זינ'-ראיפל) א מאגאזין=געוועהר [א ביקס, וועלכע קען אנגעלאדען ווערען מיט עטליכע קוילען מיט אמאל].

magazin'ist *n.* (מעג-ע-זינ'-איסט)
ז. *magaziner*

mag'dalen *n.* (מעג'-דע-לען) א פראסטיטוטקע וואס האט אנגעפאנגען פיהרען אן אנשטענדיג לעבען.

mag'dalen asy'lum (מעג'-דע-לען ע-סאי'-לאם) אן אנשטאלט אדער שפיטאל פאר געפאלענע פרויען, וועלכע ווילען אנפאנגען פיהרען אן אנשטענדיג לעבען.

mag'dalene *n.* (מעג'-דע-ליען).
ז. *magdalen*

magdalene'um *n.* (מעג-דע-לי-ני'-אם)
ז. *magdalen asylum*

mag'dalen hos'pital (מעג'-דע-לען האס'-פי-טעל) ז. *magdalen asylum*

magda'leon *n.* (מעג-דיי'-לי-אן) א פיל אדער מעדיקאמענט בכלל צוגעפערטיגט מיט שטיקלעך ברויט; א פלאסטער.

mage *n.* (מיידזש) א מאגיקער, א צויבערער, א כשוף=מאכער.

Magellan'ic clouds (מעדזש-ע-לענ'-איק קלאודז) אזעלכע צוויי וואלקען=עהנליכע שטערען=שטרייפען אין דער זידליכער העלפט פון הימעל.

ma'gen-Da'vid *n.* (מא'-גיין-דא'-וויד) א מגן דוד.

magen'ta *n.* (מע-דזשענ'-טע) אזא לילא=רויטער קאליר אדער פארב.

mag'got *n.* (מעג'-אט) א קאפריז, א משוגע'נער איינפאל, א שגעון; די לארווא [ווערימעל] פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך א פליעג; א ווארים.

mag'gotiness *n.* (מעג'-אט-אי-נעס) קאפריזנעקייט; דאס האבען א שגעון; דאס זיין בעדעקט מיט לארווא [א ווערימעל] פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א פליעג; ווערימדיגקייט.

mag'goty *a.* (מעג'-א-טי) ווערימדיג; קאפריזנע, וואס האט א שגעון אדער משוגע'נע איינפעלע.

Ma'gi *n.* (מיי'-דזשאי) די מאגיקער, די געלעהרטע און די פריסטער=קאסטע ביי די פערזיאנער און מעדער [חכמי פרס ומדי]; געלעהרטע לייט אין אריענט; די חכמי הקדם וואס זיינען געקומען, לויט ווי עס דערצעהלט זיך אין דער געשיכטע פון דער קריסטליכער רעליגיאן, בעגריסען די געבורט פון יעזוס קריסטוס.
ז. *Magus*

Ma'gian *a. and n.* (מיי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו די מאגיקער אדער צו דער פריסטער=קאסטע אין פערזיען [פרס]; א מאגיקער, א מיטגליעד פון דער פריסטער=קאסטע אין פערזיען.

Ma'gianism *n.* (מיי'-דזשי-ענ-איזם) די לעהרע אדער רעליגיאן פון די מאגיקער [אין פערזיען].

mag'ic *n. and a.* (מעדזש'-איק) מאגיע, צויבער=קונסט, כשוף; צויבער=קראפט; מאגיש, צויבעריש, כשוף'דיג.

mag'ical *a.* (מעדזש'-אי-קעל) מאגיש, צויבעריש, כשוף'דיג.

mag'ically *adv.* (מעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א מאגישען אדער כשוף'דיגען אופן; דורך כשוף, דורך צויבער.

mag'ic flute (מעדזש'-איק פליוט) א צויבער=פלייט.

magi'cian *n.* (מע-דזשיש'-ען) א מאגיקער, א כשוף=מאכער. א צויבערער.

mag'ic lamp (מעדזש'-איק לעמפ)
ז. *magic lantern*

mag'ic lan'tern (מעדזש'-איק לענ'-טערן) א מאגישע לאנטערנע [אזא לאנטערנע צום פערגרעסערען קליינע בילדער, וועלכע ווערען רעפראדוצירט אויף א לייוונד אדער ווייסער וואנד אין א פינסטערען צימער].

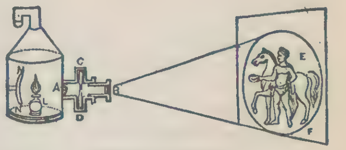

Magic Lantern

mag'ic mir'ror (מעדזש'-איק מיר'-אר) א צויבער=שפיגעל [אזא שפיגעל צו מאכען קונצען].

mag'ic mu'sic (מעדזש'-איק מיו'-זיק) דאס טרעפען דורך מוזיק [אזא שפיעל וואו א זאך ווערט בעהאלטען אין אן ארט און איינער דארף זי געפינען לויט די טענער פון מוזיק. ווען ער קומט צ. ב. נעהנטער צום בעהעלטעניש=ארט שפיעלט די מוזיק שנעלער, ווען ער דערווייטערט זיך — שפיעלט די מוזיק לאנגזאמער א. ז. וו.].

mag'ic square (מעדזש'-איק סקהוועהר) דאס מאגישע צאהלען=פיער=עק [אזא פיער=עקיג קעסטעלע געטיילט אין קוואדראטען אין וועלכע עס זיינען אויסגעשטעלט ציפער אויף אזא אופן, דאס ווי מען זאל זיי ניט צונויפרעכענען, אין דער לענג, אין דער ברייט אדער שרעג, בעקומט מען אלץ דיעזעלבינע סומע.

1	16	11	6
13	4	7	10
8	9	14	3
12	5	2	15

Magic Square

magilp' *n.* (מע-גילפ') לייזן=אויל=פערניץ [אזא אויל=לאק וואס ווערט געברויכט ביים פארבען אדער מאלען].

magis'ter *n.* (מע-דזשיס'-טער) א מאגיסטער [אן אקאדעמישער טיטול, וואס איז אונגעפעהר ווי דער טיטול דאקטאר].

magiste'rial *a.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על) ווי א לעהרער; בעפעהלעריש, געביטעריש; דיקטאטאריש; שטאלץ, הויכמוטיג; וואס איז שייך צו א מאגיסטראט; וואס איז שייך צו א כעמישער פערבינדונג פון צוויי פליסיגקייטען, וועלכע זיינען פערשיעדען אין זייער כאראקטער.

magiste'rially *adv.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א לעהרער; געביטעריש, בעפעהלעריש; אזוי ווי א מאגיסטראט.

magiste'rialness *n.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על-נעס) דאס זיין בעפעהלעריש אדער געביטעריש.

magiste'rium *n.* (מעדזש-איס-טי'-רי-אם) אין אלכעמיע — דער שטיין פון די פילאזאפען [אבן החכמים] מיט וועלכען מען קען, לויט ווי מען האט געגלויבט, אלע מעטאלען פערוואנדלען אין גאלד; א בעהויפטונג, ערקלערונג אדער בעפעהל פון אן אויטאריטעט אדער מאכט.

mag'istery *n.* (מעדזש'-איס-טע-רי) א בעהויפטונג, ערקלערונג אדער בעפעהל פון אן אויטאריטעט אדער מאכט; אין אלכעמיע — דער שטיין פון פילאזאפען [אבן החכמים] מיט וועלכען, לויט ווי מען האט געגלויבט, מען קען פערוואנדלען אלע מעטאלען אין גאלד; א בעמי=

שע פערבינדונג פון צוויי פליסיגקייטען פון פערשיעדענעם כאראקטער.

mag'istracy *n.* (מעדזש'-איס-טרע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון א מאגיסטראט; די קערפערשאפט פון מאגיסטראטען.

mag'istral *a. and n.* (מעדזש'-איס-טרעל) ווי א לעהרער; ווי א מאגיסטראט: בעפעהלעריש, געביטעריש; וואס איז ספעציעל פערשריבען געווארען אדער צוזאמענגעשטעלט געווארען אלס רעצעפט [וואס מען בעקומט ניט אין אפטייק פארטיג]; אין פעסטונגס-ווערק — די גארטעל-ליניע אדער די גרונד-ליניע [די ליניע פון וועלכער אלע בעפעסטיגטע פלעצער ווערען בעצייכענט]; פולווערייזירטעם קופער וואס ווערט געטריקענט אין דער לופט צו מישען מיט זילבער; א בעאמטער אין א קירך אדער קאטעדראלע, וועלכער דארף האלטען א געוויסען קורס פון דרשות.

mag'istral line (מעדזש'-איס-טרעל לאין) אין פעסטונגס-ווערק — די גארטעל-ליניע אדער די גרונד-ליניע [די ליניע פון וועלכער אלע בעפעסטיגטע פלעצער ווערען בעצייכענט].

mag'istral meth'od (מעדזש'-איס-טרעל מעטה'-אד) די אונטערריכטס-מעטאדע פון א שוהל-לעהרער; דאס לערנען פעסטגעשטעלטע ווארהייטען.

mag'istrate *n.* (מעדזש'-איס-טרייט) א מאגיסטראט [אן אדמיניסטראטיווער בעאמטער, ווי א גובערנאטאר, א שטאדט-הויפט א. ד. ג.]; א פאליציי-ריכטער; א פריעדענס-ריכטער.

magistrat'ic *a.* (מעדזש-איס-טרעט'-איק) וואס האט די אויטאריטעט פון א מאגיסטראט; וואס איז שייך צו א מאגיסטראט. ז. *magistrate*.

magistrat'ical *a.* (מעדזש-איס-טרעט'-אי-קעל) ז. *magistratic*.

mag'ma *n.* (מעג'-מא) דער געדיכטער עקסטראקט וואס עס בלייבט פון דעם זאפט, וועלכער ווערט אויסגעדריקט פון געוויסע שטאפען; א זאלב; די גרונד-מאסע אדער באזיס פון א פעלז.

Mag'na Char'ta (מעג'-נא קאר'-טא) די גרויסע כארטא [דער דאקומענט, וואס דער ענגלישער קעניג דזשאהן איז געצוואונגען געווען ארויסצוגעבען אין יאהר 1215. דיעזער דאקומענט, וואס דיענט אלס דער באזיס פון דער ענגלישער פרייהייט, בעשרענקט די רעכטען און מאכט פון קעניג און גאראנטירט די פערזענליכע פרייהייטען און רעכטען פון די בירגער]; א קאנסטיטוציאן וואס זיכערט די רעכטען און פרייהייטען פון די בירגער.

magnan'erie *n.* (מען-יען'-ע-ריע) א פלאץ, וואו מען האדעוועט זייד-ווערים; דאס האדעווען אדער קולטיווירען זייד-ווערים.

magnan'imate *v.* (מעג-נען'-אי-מייט) מאכען גרויסמוטיג אדער עדעלמוטיג.

magnanim'ity *n.* (מעג-נע-נימ'-אי-טי) גרויסמוטה, עדעלמוטה.
The conquered army was treated with magnanimity.

magnan'imous *a.* (מעג-נען'-אי-מאס) גרויסמוטיג, עדעלמוטיג.

magnan'imously *adv.* (מעג-נען'-אי-מאס-לי) אויף א גרויסמוטיגען אדער עדעלמוטיגען אופן.

mag'nate *n.* (מעג'-נייט) א מאגנאט; אן אדעלמאן; א הויך-געשטעלטע פערזאן; א בעהערשער פון גרויסע רייכטימער; א מיטגליעד פון דעם אויבערשטען הויז פון דעם אונגארישען פארלאמענט.

magne'sia *n.* (מעג-ני'-שיא) מאגנעזיע [אזא ווייסער ערד-פולווער וועלכער ווערט געברויכט אין דער מעדיצין אלס אן אבפיהרונגס-מיטעל].

magne'sian *a.* (מעג-ני'-שי-ען) וואס איז שייך צו מאגנעזיע אדער וואס האט די אייגענשאפטען פון מאגנעזיע.

mag'nesite *n.* (מעג'-ני-סאיט) מאגנעזיט [נאטירליכער מאגנעזיום-קארבאנאט, א מינעראל וועלכער געפינט זיך אין ווייסע קאמפאקטע מאסען].

magne'sium *n.* (מעג-ני'-שיאם) מאגנעזיום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען. אזא זילבער-ווייסער לייכטער מעטאל, וואס גיט א זעהר העלעס ליכט ווען עס ווערט אנגעצונדען און ווערט בענוצט ביים אויפנעהמען פאטאגראפיעס ביי נאכט].

mag'net *n.* (מעג'-נעט) א מאגנעט.

magnet'ic *a. and n.* (מעג-נעט'-איק) מאגנעטיש; וואס האט מאגנעטישע אייגענשאפטען; צוציהענד; וואס איז שייך צו דער מאגנעטישער קראפט פון דער ערד; א מעטאל וואס קען געמאכט ווערען מאגנעטיש.

magnet'ical *a.* (מעג-נעט'-אי-קעל) מאגנעטיש.

magnet'ically *adv.* (מעג-נעט'-אי-קעל-אי) דורך מאגנעטיזם; אויף א מאגנעטישען אופן.

magnet'icalness *n.* (מעג-נעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין מאגנעטיש; די מאגנעטישע קראפט.

magnet'ic curves (מעג-נעט'-איק קוירווז) מאגנעטישע ליניען [די געבויגענע ליניען וועלכע ווערען פארמירט פון אייזען-שטויב, וואס געפינט זיך אויף א פאפיער אונטער וועלכען עס ווערט געהאלטען א מאגנעט].

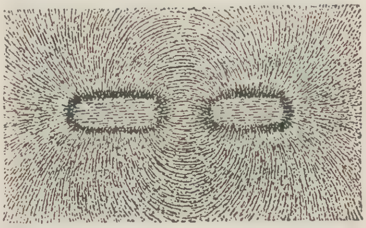

Magnetic Curves

magnet'ic den'sity (מעג-נעט'-איק דען'-סי-טי) מאגנעטישע געדיכטקייט [די מאס מאגנעטיזם וואס איז קאנצענטרירט אויף אן איינהייטס-פלעכע, ווי אויף א קוואדראט צענטימעטער אדער א קוואדראט צאל א. ד. ג.].

magnet'ic field (מעג-נעט'-איק פיעלד) א מאגנעטישעס פעלד [א פלאץ וועלכער געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון א מאגנעט אדער וואו א דראט מיט אן עלעקטרישען שטראם געהט דורך].

magnet'ic force (מעג-נעט'-איק פאורס) די מאגנעטישע קראפט [די קראפט וואס הערשט צווישען די מאגנעטישע פאלען].

magneti'cian *n.* (מעג-נע-טיש'-ען) א קענער אין מאגנעטיזם.

magnet'ic induc'tion (מעג-נעט'-איק-דאק'-שאן) מאגנעטישע אינדוקציאן [די קראפט וואס א מאגנעט אדער אן עלעקטרישער שטראם בעזיצט ארויסצורופען מאגנעטיזם אין אנדערע קערפער וועלכע געפינען זיך אין זייער נאהנטקייט אבער ניט אין בעריהרונג].

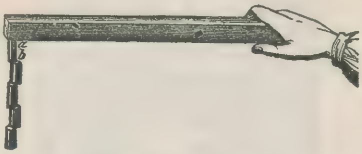

Magnetic Induction

magnet'ic lim'it (מעג-נעט'-איק לימ'-איט) די מאגנעטישע גרענעץ [דער טעמפעראטור-פונקט ביי וועלכען א מאגנעטישער מעטאל פערליערט זיינע מאגנעטישע פעהיגקייטען: ביי אייזען — ווען עס ווערט דערהיצט ביז העל-רויט; ביי ניקעל — ווען די טעמפעראטור דערגרייכט ארום 350 גראד צעלזיוס].

magnet'ic nee'dle (מעג-נעט'-איק ניעדל) א מאגנעט-נאדעל [א שטיקעל דינע מאגנעטישע שטאל וואס דרעהט זיך אין דער מיטען אויף א שפיץ פון א נאדעל ווי אין קאמפאס צ. ב.].

Magnetic Needle

magnet'icness *n.* (מעג-נעט'-איק-נעס) ז. *magneticalness*.

magnet'ics *n.* (מעג-נעט'-איקס) די וויסענשאפט פון מאגנעטיזם.

mag'netisable *a.* (מעג'-נע-טאי-זעבל) ז. *magnetizable*.

magnetisa'tion *n.* (מעג-נע-טי-זיי'-שאן) ז. *magnetization*.

mag'netise *v.* (מעג'-נע-טאיז) ז. *magnetize*.

mag'netism *n.* (מעג'-נע-טיזם) מאגנעטיזם, מאגנעט-קראפט; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די אייגענשאפטען פון מאגנעטען; צוציהונגס-קראפט.

mag'netist *n.* (מעג'-נע-טיסט) ז. *magnetician*.

magnetizabil'ity *n.* (מעג-נע-טאי-זע-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט מאגנעטיזירט צו ווערען.

mag'netizable *a.* (מעג'-נע-טאי-זעבל) וואס קען מאגנעטיזירט ווערען.

magnetiza'tion *n.* (מעג-נע-טי-זיי'-שאן) מאגנעטיזירונג.

mag'netize *v.* (מעג'-נע-טאיז) מאגנעטיזירען, מאכען מאגנעטיש; צוציהען ווי מיט א מאגנעט.

mag'netizer *n.* (מעג'-נע-טאי-זער) א מאגנעטיזירער.

mag'neto-elec'tric *a.* (מעג'-נע-טאו-אי-לעק'-טריק) עלעקטרא-מאגנעטיש.

mag'neto-elec'trical *a.* (מעג'-נע-טאו-אי-לעק'-טרי-קעל) ז. *magneto-electric*.

mag'neto-electric'ity *n.* (מעג'-נע-טאו-אי-לעק-טרים'-אי-טי) עלעקטרא־מאגנעטיזמוס, עלעקטריציטעט וואס ווערט ארויסגערופען דורך מאגנעטיזם; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די אייגענשאפטען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם אין זייער פערבינדונג.

magnet'ograph *n.* (מעג-נעט'-א-גרעף) א מאגנעטאגראף [אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די קראפט פון א מאגנעט אדער די מאגנעטישע קראפט פון דער ערד].

magnetom'eter *n.* (מעג-נע-טאמ'-ע-טער) א מאגנעטאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען מאגנעטישע קראפט.

magnetom'etry *n.* (מעג-נע-טאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די שטארקייט פון א מאגנעט אדער די מאגנעטישע קראפט פון דער ערד.

magnetomo'tive *a.* (מעג-נע-טא-מאו'-טיוו) וואס פראדוצירט אקטיווע מאגנעטישע ווירקונגען.

mag'nifiable *a.* (מעג'-ני-פאי-עבל) וואס קען פערגרעסערט ווערען.

magnif'ic *a.* (מעג-ניפ'-איק) וואס מאכט גרויס אדער בעריהמט; גרויסארטיג, פרעכטיג, הערליך.

magnif'ical *a.* (מעג-ניפ'-אי-קעל) ז. ***magnific***

magnif'ically *adv.* (מעג-ניפ'-אי-קעל-אי) אויף א גרויסארטיגען אדער פרעכטיגען אופן; מיט פראכט, מיט גלאנץ.

Magnif'icat *n.* (מעג-ניפ'-אי-קעט) דער לויב־געזאנג פון דער הייליגער מאריע.

magnifica'tion *n.* (מעג-ני-פי-קיי'-שאן) די פערגרעסערונג; די פערגרעסערונג דורך א מיקראסקאפ.

magnif'icence *n.* (מעג-ניפ'-אי-סענס) גרויסארטיגקייט, פראכט, הערליכקייט; א טיטול פון הויכע בעאמטע אין אלטען רוים, ווי אויך נאך איצט אין דייטשלאנד פון א רעקטאר אין אן אוניווערזיטעט און פון אנדערע העכערע אוניווערזיטעטס־בעאמטע.

magnif'icent *a.* (מעג-ניפ'-אי-סענט) גרויסארטיג, פרעכטיג, הערליך.
The audience witnessed a magnificent production of the play.

magnif'icently *adv.* (מעג-ניפ'-אי-סענט-לי) אויף א פרעכטיגען אדער גרויסארטיגען אופן; מיט פראכט, מיט גלאנץ; פרעכטיג, גלענצענד, הערליך.

magnif'ico *n.* (מעג-ניפ'-אי-קאו) אן אמאליגער טיטול פאר אן ארעליגען פון דער ווענעציאנער רעפובליק; א הויךגעשטעלטע פערזאן; א ביי־נאמען פאר א רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט אין דייטשלאנד.

mag'nifier *n.* (מעג'-ני-פאי-ער) עפעס וואס פערגרעסערט; א פערגרעסערער; א פערגרעסערונגס־גלאז.

mag'nify *v.* (מעג'-ני-פאי) פערגרעסערען; לויבען, ריהמען; מגזם זיין, איבערטרייבען.

mag'nifying-glass *n.* (מעג'-ני-פאי-אינג-גלעס) א פערגרעסערונגס־גלאז.

mag'nifying-lens *n.* (מעג'-ני-פאי-אינג-לענז) א פערגרעסערונגס־לינז [א פערגרעסערונגס־גלאז].

magnil'oquence *n.* (מעג-ניל'-א-קהווענס) באמבאסטיק [דאס נעברויכען הויכע פראזען אין ריידען אדער שרייבען].

magnil'oquent *a.* (מעג-ניל'-א-קהווענט) באמבאסטיש.

magnil'oquently *adv.* (מעג-ניל'-א-קהווענט-לי) אויף א באמבאסטישען שטייגער.

mag'nitude *n.* (מעג'-ני-טיוד) די גרויס אדער די מאס פון עפעס; וויכטיגקייט; בעדייטונג; אין מאטעמאטיק— א מעסטבארע גרעסע; די אייגענשאפט פון האבען א מעסטבארע גרויס אדער מאס; די העלקייט פון א שטערען לויט דעם נומערישען סיסטעם, וואס ווערט געברויכט אין אסטראנאמיע פאר דיעזען צוועק.

Magno'lia *n.* (מעג-נאו'-לי-א) דער מין מאגנאליע בוימער [אזא שעהנער ציערליכער מין בוימער מיט זעהר שעהנע בלומען].

Magnolia

mag'num *n.* (מעג'-נאם) אזא גרויסע וויין־פלאש [מייסטענס א צוויי־קווארטיגע]; די מאס וויין וואס אזא פלאש ענטהאלט.

mag'ot *n.* (מעג'-אט) די בערבערישע אדער טערקישע אפע [מאלפע]; א קליינע קאמישע מענשען־פיגור, ווי זי געפינט זיך אין די כינעזישע אדער אנדערע אריענטאלישע קונסט־זאמלונגען.

mag'pie *n.* (מעג'-פאי) אן עלסטער, א סאראקע [א גוט־בעקאנטער שווארצער פויגעל מיט א ווייסען בייכעל]; א האלבע פעני [אין ענגלאנד].

Magpie

mags'man *n.* (מעגז'-מען) א גאסען־שווינדלער וואס נארט ארייז דארפס־פויערים, וועלכע קומען אין שטאדט.

maguey' *n.* (מע-געהוויי') דער אמעריקאנער אלאען־בוים.

Ma'gus *n.* (מיי'-גאס) א מאגיקער [איינער פון דער פריסטער און געלעהרטען־קאסטע אין אלטען פערזיען]; איינער פון די דריי חכמי־קדם [ווערען אויך גערופען די דריי קעניגע] וואס זיינען געקומען, לויט דער געשיכטע פון דער קריסטליכער רעליגיאן, צו בעגריסען די געבורט פון קריסטוס.

Magyar' *n.* (מע-דזשאר') א מאגיאר, אן אונגאר; די אונגארישע שפראך.

ma'haleb *n.* (מא'-הע-לעב) די ווייקסעלקארש [אזא מין קארש פון וויאלעטען־פארב].

mahara'ja *n.* (מע-הא-רא'-דזשא) א פראמינענטער אינדישער פרינץ; אן אפיציעלער רעליגיאנס־לעהרער ביי די הינדוסען.

mahara'jah *n.* (מע-הא-רא'-דזשא) ז. ***maharaja***

Mah'di *n.* (מא'-די) מאהדי, דער מאכמעדאנישער משיח.

Mah'dian *n.* (מא'-די-ען) איינער וואס גלויבט, אז דער מאכמעדאנישער משיח מאהדי איז ערשיענען און ווארט נור אויף דעם ריכטיגען מאמענט, ווען זיך צו בעווייזען.

Mah'diism *n.* (מא'-די-איזם) דאס גלויבען אין דעם קומען פון דעם מאכמעדאנישען משיח, מאהדי.

mahl'stick *n.* (מאל'-סטיק) אזא שטעקען מיט א פילקע אויף איין ענד, וואס מאלער בענוצען אנצושפארען די האנד ביים מאלען.

mahog'anize *v.* (מע-האג'-ע-נאיז) מאכען אזוי ווי מאהאגאניע־האלץ, פארבען אזוי, אז עס זאל אויסזעהן ווי מאהאגאניע־האלץ.

mahog'any *n.* (מע-האג'-ע-ני) א מאהאגאניע־בוים; מאהאגאניע־האלץ [אזא טייערער זארט האלץ פון רויטליך־ברוינעם קאליר. ווערט בענוצט צו מאכען מעבעל, צו צימער־פערציערונגען א. ד. ג]; א טיש, א שפייז־טיש.

Mahogany

mahog'any-col'or *n.* (מע-האג'-ע-ני-קאל'-אר) מאהאגאניע־קאליר [רויט־ברוין].

Mahom'edan *a.* *and* *n.* (מא-האמ'-עד-ען) ז. ***Mohammedan***

Mahom'etan *n.* *and* *a.* (מע-האמ'-עט-ען) ז. ***Mohammedan***

Mahom'etanism *n.* (מע-האמ'-עט-ענ-איזם) ז. ***Mohammedanism***

Mahom'etanize *v.* (מע-האמ'-עט-ענ-איז) ז. ***Mohammedanize***

mahone' *n.* (מע-האון') אזא לאנגע טערקישע בארזשע אדער טראנספארט־שיף.

mahoun' *n.* (מע-האון') א שרעקליכע בעשעפעניש; א שד, א ניט־גוטער.

mahound *n.* (מע-האונד) ז. ***mahoun***

mahout' *n.* (מע-האוט') א פיהרער פון אן עלעפאנט [אין אינדיען].

Mahrat'i *n.* (מע-ראט'-אי) די שפראך פון די מאראטאס. ז. ***Mahratta***

Mahrat'ta *n.* (מע-ראט'-א) א מאראטא [א מיטגליעד פון א געוויסער הינדוסען ראסע, וועלכע געפינט זיך אין וועסט און צענטראל־אינדיען]; די שפראך פון די מאראטאס.

maid *n.* (מייד) א מיידעל, א יונגפרוי; א דיענסט; אזא פיש.

mai'den *n.* *and* *a.* (מיידן) א מיידעל, א יונגפרוי; א דיענסטמיידעל; א יונגע חיה; א נייע זאך אדער עטוואס אזעלכעס

וואס איז נאך ניט בענוצט געווארען; אן אינסטרומענט וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען צום קעפען פער'משפט'ע צום טויט; א פראלניק [אזא דיק האלץ-ברעטעל מיט א הענטעל צום קלאפען וועש ביים וואשען]; מיידעלש; יונגפרויליך; יונג, פריש, ניי; אונבענוצט; אונבעפלעקט, ריין; ערשט.

mai'den assize' (מיידן ע-סאיז') א קרימינאל-געריכט וואס האט קיינעם צום טויט ניט פעראורטיילט.

mai'den bat'tle (מיידן בעטל) דער ערשטער קאמפף, דער ערשטער שטרייט.

mai'denhair *n.* (מיי'דנ-העהר) דאס פרויען-האר [אזא פארן-פלאנצע וועלכע וואקסט אין פייכטע פעלזיגע ערטער].

mai'denhead *n.* (מיי'דנ-העד) יונגפרוי-שאפט; יונגפערשאפט, בתולים.

mai'denhood *n.* (מיי'דנ-הוד) יונגפרוי-שאפט; יונגפערשאפט; מיידעלשאפט.

mai'den-like *a.* (מיי'דנ-לאיק) מיידעלש, יונגפרויליך, ווי א מיידעל; אלס מיידעל; בעשיידען, שעמעוודיג.

mai'denliness *n.* (מיי'דנ-לי-נעס) יונגפרויליכקייט; די צניעות אדער בעשיידענהייט פון א מיידעל.

mai'denly *a. and adv.* (מיי'דנ-לי) מיידעלש; בעשיידען, צניעות'דיג; אזוי ווי א מיידעל; אויף א בעשיידענעם אדער צניעות'דיגען אופן.

mai'den-meek *a.* (מיי'דנ-מיעק) זאנפט, מילד ווי א מיידעל.

mai'den name (מיידן ניים) דער מיידעלשער נאמען [פון א פערהייראטער פרוי].

Mrs. Cohen's **maiden name** was Abrams.

mai'den-pink *n.* (מיי'דנ-פינק) די יונגפערן-נעלקע [אזא בלום].

mai'den-plum *n.* (מיי'דנ-פלאם) אזא וועסט-אינדישע פלאנצע, וועלכע גיט ארויס פון זיך א קלעפיגען זאפט פון וועלכען עס ווערט א שווארצע פארב ווען ער ווערט געבראכט אין דער פרייער לופט.

mai'den speech (מיידן ספיעטש) א יונגפערן-רעדע, אן ערשטלינגס-רעדע [בעזאנדערס פון א נייעם פארלאמענט-מיטגליעד].

mai'den stakes (מיידן סטייקס) דער ערשטער געלד-וועט וואס א יונג פערד געווינט אין זיין ערשטען וועט-לויף.

mai'den-tongued *a.* (מיי'דנ-טאנגד) מיט א זאנפטער שטימע [ווי א מיידעל].

mai'den-wid'owed *a.* (מיי'דנ-הוויד-אוד) וואס איז געבליבען אן אלמנה זייענדיג נאך א בתולה.

maid'hood *n.* (מייד'-הוד) ז. ***maidenhood***

Maid'-mar'ian *n.* (מייד'-מער'-אי-ען) די מאי-קעניגין [אין אמאליגע אלטע שפיעלען]; א מאנספערזאן פערקליידעט אין פרויען-קליידער; א קאמיקער; א פרעכע פרוי; אזא טאנץ.

Maid Mar'ian (מייד מער'-אי-ען) ז. ***Maid-marian***

maid of hon'or (מייד אוו אנ'-אר) א הויף-דאמע ביי א קעניגין אדער פרינצעסין; אן עהרען-דאמע אויף א חתונה [די דאמע, וועלכע בעגלייט די כלה צו דער חופה-צערעמאניע].

Maid of Or'leans (מייד אוו אר'-לי-ענז) די יונגפרוי פון ארלעאנס [די פראנצויזישע נאציאנאלע העלדין זשאנא ד'ארק, געבארען אין יאהר 1412, וועלכע האט, אלס א מיידעל פון 17 יאהר, א טאכטער פון א פויער, אנגעפיהרט די פראנצויזישע ארמעע אין קאמפף מיט די ענגלענדער און האט זיי בעזיעגט. שפעטער איז זי אריינגעפאלען אין געפאנגענשאפט ביי די ענגלענדער, וועלכע האבען זי אין יאהר 1431 פערברענט אלס מכשפה. זשאנא ד'ארק צעהלט זיך צווישען די הייליגע פון דער פראנצויזישער קירך].

maid'-pale *a.* (מייד'-פייל) בלייך, בלאס.

maid'-ser'vant *n.* (מייד'-סויר'-וועננט) א דיענסטמיידעל.

mail *n. and v.* (מייל) פאסט; זאכען וואס ווערען געשיקט דורך פאסט; א פאסט-זאק; א טשעמאדאן; א פאנצער; געפלאכטענע פון רינגעלעך; א פאנצער, א שטארקע שוץ-דעקע; איבערגעבען צו דער פאסט אבצושיקען; שיקען דורך פאסט; ארייןווארפען אין בריעף-קאסטען; אנטהאן א פאנצער; בעדעקען מיט א פאנצער.

mail'able *a.* (מייל'-עבל) וואס מען קען שיקען דורך פאסט.

mail'-bag *n.* (מייל'-בעג) א בריעף-זאק, א פאסט-זאק.

mail'-box *n.* (מייל'-באקס) א בריעף-קאסטען, א פאסט-קאסטען.

mail'-car *n.* (מייל'-קאר) א וואגאן פון אן אייזענבאהן אין וועלכען עס ווערט געפיהרט די פאסט.

mail'-car'rier *n.* (מייל'-קער'-אי-ער) א בריעף-טרעגער, א פאסטאליאן.

mail'-cart *n.* (מייל'-קארט) א פאסט-וואגען.

mail'-clad *a.* (מייל'-קלעד) בעפאנצערט; געשיצט דורך א פאנצער.

mail'-coach *n.* (מייל'-קאוטש) א פאסט-וואגען.

mailed *a.* (מיילד) וואס האט א פאנצער [וועגען געוויסע חיות, ווי א שילדקרעט א. ד. ג.].

mai'ler *n.* (מיי'-לער) איינער וואס פערפערטיגט און פערפאקט צום אבשיקען פאסט-זאכען; אן אדרעס-מאשין.

mail'-guard *n.* (מייל'-גארד) א פאסט-קאנדוקטאר, א פאסטאליאן.

mai'ling-machine' *n.* (מיי'-לינג-מע-שין') אן אדרעס-מאשין.

mai'ling-ta'ble *n.* (מיי'-לינג-טיי'-בל) א טיש אין א פאסט-קאנטאר, אויף וועלכען עס ווערען זארטירט די בריעף.

mail'-mas'ter *n.* (מייל'-מעס'-טער) א פאסט-בעאמטער.

mail'-mat'ter *n.* (מייל'-מעט'-ער) פאסט-זאכען [זאכען, וועלכע ווערען געוועהנליך געשיקט דורך פאסט, ווי בריעף, צייטונגען א. ד. ג.].

mail'-or'der *n.* (מייל'-אר'-דער) א פאסט-בעשטעלונג [א בעשטעלונג אויף סחורה וואס ווערט ערהאלטען דורך פאסט].

mail'-or'der house (מייל'-אר'-דער האוס) א געשעפטס-הויז פאר איינצעל-פערקויף, וואס קריעגט די בעשטעלונגען און שיקט זיי ארויס דורך פאסט.

mail'-route *n.* (מייל'-רוהט) א פאסט-וועג [דער וועג מיט וועלכען די פאסט ווערט געפיהרט אין די ערטער וואו קיין אייזענבאהנען זיינען ניטא].

mail'-sack *n.* (מייל'-סעק) ז. ***mail-bag***

mail'-stage *n.* (מייל'-סטיידזש) ז. ***mail-coach***

mail'-stea'mer *n.* (מייל'-סטיע'-מער) א פאסט-דאמפפער [א דאמפפער מיט וועלכען מען פיהרט די פאסט].

mail'-train *n.* (מייל'-טריין) א פאסט-צוג [אן אייזענבאהן-צוג מיט וועלכען מען פיהרט פאסט].

maim *v. and n.* (מיים) פערקריפלען; דאס קאליעטשען; א פערקריפלונג.

mai'medly *adv.* (מיי'-מעד-לי) אויף א צוקאליעטשעטען אדער פערקריפעלטען אופן.

mai'medness *n.* (מיי'-מעד-נעס) דאס זיין צוקאליעטשעט אדער פערקריפעלט.

main *n. and a.* (מיין) קראפט, מאכט, געוואלט; דער הויפט-טייל, דער גרעסטער טייל; א וויטע שטרעקע, דער אפענער ים, א קאנטינענט [א גרויס שטיק יבשה]; א הויפט-קאנאל, רעהר א. ז. וו.; וועט-קאמפף פון העהנער; א לאפעטקע צו שארען געלד [אין באנקען]; הויפט, וואס איז דאס גרעסטע אדער דאס וויכטיגסטע; פול, גאנץ [וועגען קראפט].

main'-bod'y *n.* (מיינ'-באד'-אי) דער הויפט-קארפוס [פון אן ארמעע]; דער מיטעלסטער טייל פון א שיף.

main'-boom *n.* (מיינ'-בוהם) דער גרויסער מאסט-בוים אויף א סקונער [אזא שיף].

main chance (מיין טשענס) דער הויפט-שאנס; די הויפט-וואהרשיינליכקייט; דער הויפט-ציעל וואס מען דארף אין זינען האבען; דער הויפט פערזענליכער נוצען אדער פארטייל.

main'-coup'le *n.* (מיינ'-קאפל) דער הויפט-באלקען פון א דאך.

main'-deck *n.* (מיינ'-דעק) דער הויפט-דעק פון א שיף [אויף קריעגס-שיפען — דער טייל, וואו עס געפינען זיך די קאנאנען; אויף אנדערע שיפען — דער מיטען פון דעם אויבערשטען דעק].

main'-ham'per *n.* (מיינ'-העמ'-פער) א פרוכט-קארב.

main'land *n.* (מיינ'-לענד) א קאנטינענט, די הויפט-יבשה [אין געגענזאץ צו אינזעלען].

main'-link *n.* (מיינ'-לינק) די פערבינדונג צווישען דעם קורבעל-שטאנג פון א דאמפף-מאשין מיט דעם קאלבען-שטאנג.

main'ly *adv.* (מיינ'-לי) 1. הויפטזעכליך; 2. מיט קראפט, מיט מאכט, מיט געוואלט.

1. Some districts in the city are **mainly** inhabited by foreigners.

main'mast *n.* (מיינ'-מעסט) דער הויפט-מאסט, דער גרעסטער מאסט [אויף א שיף].

main opin'ion (מיין א-פינ'-יאן) די הערשענדע מיינונג.

mai'nor *n.* (מיי'-נאר) א גנבה וואס מען כאפט ביי דער האנד; א גנבה געפונען ביים גנב; גנבה.

main'-road *n.* (מיינ'-ראוד) דער הויפט-וועג, דער טראקט, א שאסע.

main'royal *n.* (מיינ'-ראי-על) דער אויבערשטער זעגעל אויף דער הויפט-מאסט.

main'sail *n.* (מיינ'-סייל) דאס הויפט-זעגעל, דאס גרעסטע זעגעל פון א שיף.

main sea (מיין סיע) דער אפענער ים, דער ברייטער אקעאן.

main'spring *n.* (מיינ'-ספרינג) די הויפט פרוזשינע פון א מעכאניזם; די שפרינג-פעדער [פון א זייגער]; די הויפט-קראפט; די הויפט-אורזאכע.

main'stay *n.* (מיינ'-סטיי) 1. א שטריק

וואס בעפעסטיגט די הויפט־מאסט פון א שיף; 2. די הויפט־שטיצע.
2. The support of his friends is the mainstay of his popularity.

main'swear *v.* (מיינ'-סהוועהר) שווערען פאלש.

maintain' *v.* (מיינ-טיינ') 1. האלטען; אנהאלטען, אויסהאלטען, בעזארגען [מיט חיונה]; 2. אונטערהאלטען, אונטערשטיצען; פערטיידיגען; בעהויפטען.
1. The lad is working hard to maintain his widowed mother. 2. I maintain that my opinion is the right one.

maintai'nable *a.* (מיינ-טיי'-נעבל) וואס מען קען אנהאלטען; וואס קען אויסגעהאלטען ווערען מיט חיונה; וואס קען געשטיצט אדער פערטיידיגט ווערען; וואס קען בעהויפטעט ווערען.

maintai'ner *n.* (מיינ-טיי'-נער) א האלטער, אן אונטערהאלטער, אן אונטערשטיצער, א פערטיידיגער; איינער וואס האלט אויס, בעזארגט מיט חיונה.

maintai'nor *n.* (מיינ-טיי'-נאר) איינער וואס אונטערשטיצט, געגען די אינטערעסען פון דער געריכטליכקייט, איינעם פון די צדדים וואס לאדען זיך אין געריכט; איינער וואס שטערט דער געריכטליכקייט.

main'tenance *n.* (מיינ'-טע-נענס) האלטונג, אנהאלטונג; אויסהאלטונג, פערזארגונג [מיט חיונה]; חיונה; פערטיידיגונג, בעשיצונג; דאס אונטערשטיצען, געגען די אינטערעסען פון דער געריכטליכקייט, איינעם פון די צדדים וואס לאדען זיך אין געריכט; דאס שטערען דער געריכטליכקייט.

main'top *n.* (מיינ'-טאפ) דער גרויס־מארס, [א פלאטפארמע אויף דעם שפיץ פון דעם הויפט מאסט אויף א שיף].

main'topmast *n.* (מיינ'-טאפ-מעסט) דער גרויס־מארס־שטאנג [אויף א שיף].

main'-yard *n.* (מיינ'-יארד) דער שטאנג, אויף וועלכען דאס הויפטזעגעל איז אנגעצויגען.

maio'lica *n.* (מא-יאו'-לי-קא) ז. ***majolica***.

maî'tre *n.* ((מייטר) א בעל־הבית.

maize *n.* (מייז) מאאים, קוקורוזע, טערקישע ווייץ; אזא פארב [פארבט זייד און וואל אין רויטליך־געל].

Maize

Maj. אבקירצונג פון ***Major*** [מאיאר].

majes'tic *a.* (מע-דזשעס'-טיק) מאיעסטעטיש, פול מיט ווירדע, ערהאבען.

majes'tical *a.* (מע-דזשעס'-טי-קעל) ז. ***majestic***.

majes'tically *adv.* (מע-דזשעס'-טי-קעל-אי) אויף א מאיעסטעטישען אופן, מאיעסטעטיש; פול מיט ווירדע, ערהאבען.

majes'ticalness *n.* (מע-דזשעס'-טי-קעל-נעס) מאיעסטעטישקייט, ווירדע, ווירדיגקייט, ערהאבענהייט.

maj'esty *n.* (מעדזש'-עס-טי) מאיעסטעט, ווירדע, ערהאבענהייט.

Maj.-Gen. אבקירצונג פון די ווערטער ***Major-General***

majol'ica *n.* (מע-דזשאל'-אי-קא) מאיאליקא [ערדענע כלים בעדעקט מיט פארביגע פיגורען].

ma'jor *a., n. and v.* (מיי'-דזשאר) גרעסער, וויכטיגער; הויפט; וואס איז עלטער; מינדיג, פול־יעהריג; וואס איז שייך צום צע־דור טאנארט [דער געוועהנליכער טאנארט אין מוזיק]; אין לאגיק — ברייטער, אומפאסענדער, וואס דיענט אלס פארויסזעצונג; א מאיאר [אין מיליטער]; א פול־יעהריגער, א מינדיגער; דער צע־דור טאנארט; אין לאגיק — די פארויסזעצונג, דער אויבערזאץ אדער פאדערזאץ אין א סילאגיזם [ווי למשל, דער ערשטער זאץ פון דעם סילאגיזם: אלעס וואס לעבט מוז שטארבען; מענשען לעבען; פאלגליך מוזען מענשען שטארבען]; זיך האלטען ווי א קאמאנדיר אדער אויף א מיליטערישען אופן.

ma'jorate *n.* (מיי'-דזשאר-אייט) ז. ***majorship***.

majordo'mo *n.* (מיי-דזשאר-דאו'-מאו) א מאזשארדאם, דער הויפט־אויפזעהער אדער פערוואלטער פון א הויז־בעל־הבית־ישקייט [הויפטזעכליך פון א קעניגליכען הויף].

ma'jor-gen'eral *n.* (מיי'-דזשאר-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל־מאיאר.

ma'jor-gen'eralship *n.* (מיי'-דזשאר-דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דאס אמט אדער דער טיטול פון א גענעראל־מאיאר.

ma'jor in'terval (מיי'-דזשאר אינ'-טער-וועל) דער גרויסער אינטערוואל, די צווישענצייט פון איין טאן ביז'ן צווייטען אין דעם צע־דור טאנארט. ז. ***major***.

major'ity *n.* (מע-דזשאר'-אי-טי) 1. מאיאריטעט, די מעהרהייט, גרעסטער טייל [מעהר ווי העלפט]; 2. מינדיגקייט, פול־יעהריגקייט; 3. א מאיאר־אמט.
2. A man reaches his majority at 21.

major'ity par'ty (מע-דזשאר'-אי-טי פאר'-טי) די הערשענדע פארטיי.
The Republicans have been the majority party for many years.

major'ity-par'ty *n.* (מע-דזשאר'-אי-טי-פאר'-טי) אן אונטערהאלט, ווען איינער ווערט פול־יעהריג.

ma'jor key (מיי'-דזשאר קיע) די צע־דור טאנארט [אין מוזיק]. ז. ***major***.

ma'jor mode (מיי'-דזשאר מאוד) ז. ***major key***.

ma'jor prem'ise (מיי'-דזשאר פרעמ'-איס) דער פאדערזאץ אין א סילאגיזם וואס ענטהאלט דעם פרעדיקאט פון דעם שלוס [ווי דער פאדערזאץ "מענשען זיינען שטערבליך" אין דעם סילאגיזם: מענשען זיינען שטערבליך, ברוך איז א מענש; פאלגליך: ברוך איז שטערבליך].

ma'jor proph'ets (מיי'-דזשאר פראפ'-עטס) די נביאים ישעיה, ירמיהו, יחזקאל און דניאל.

ma'jorship *n.* (מיי'-דזשאר-שיפ) דאס אמט אדער ראנג פון א מאיאר.

ma'jor term (מיי'-דזשאר טוירם) דער פרעדיקאט אין א שלוס פון א סילאגיזם. ז. ***major premise***.

majus'cula *n.* (מע-דזשאס'-קיו-לא) ז. ***majuscule***.

majus'cule *n.* (מע-דזשאס'-קיול) דער גרויסער אדער אנפאנגס־בוכשטאב [אין די פארצייטיגע גריכישע מאנוסקריפטען].

ma'kable *a.* (מיי'-קעבל) וואס קען געמאכט ווערען.

make *v. and n.* (מייק) מאכען, בילדען, שאפען, בעשאפען; ארויסברייננגען, פראדוצירען, פאבריצירען; אויפבויען, צוזאמענשטעלען; פארמירען, פערפאסען; פערוואנדלען, איבערמאכען; צוגרייטען, פערפערטיגען צום געברויך; אויסבילדען, ארויסרופען, פארשטעלען; ווירקען; צווינגען; ערווערבען, בעקומען; דורכגעהן, פערבייגעהן; דערוואייזען א פאקט; צוקומען נעהנטער, בעוואייזען זיך [וועגען א שיף]; בעשליסען, בערעכנען; ערגענצען, פערפאלקאמענען; מאכען א שלום; בעטראכטען; טהאן עפעס; פארלעגען אן ערבייט; פערשליסען, פערצאמען; בעוועגען זיך, ריכטען זיך; ערשיינען; פליסען; אויפהויבען זיך [וועגען וואסער]; דער געבוי, דאס געשטאלט, די פארם, דער פאסאן; די טבע, די נאטור אדער כאראקטער פון איינעם; די פראדוקציאן, די פאבריקאציאן; דאס מאכען, דאס ערווערבען.

make a back (מייק ע בעק) איינבויגען דעם רוקען צו לאזען אריבערשפרינגען איבער זיך.

make abate'ment (מייק ע-בייט'-מענט) געבען ראבאט; ארונטערלאזען פון פרייז.

make a bed (מייק ע בעד) פערבעטען דאס בעט.

make a board (מייק ע באורד) שווימען אין זיגזאגען [וועגען א שיף].

make abode' (מייק ע-באוד') וואהנען, האבען א וואהנונג.

make a cast (מייק ע קעסט) זובען דעם סליאד פון א חיה [אין געיעג].

make account' of (מייק ע-קאונט' אוו) היכשעצען.

make a cir'cuit (מייק ע סויר'-קיט) מאכען אן אומוועג; קרייזען; געהן ארום; ארבעגעהן פון גלייכען וועג.

make a clean breast of (מייק ע קליען ברעסט אוו) אויפדעקען דאס הארץ, מתודה זיין זיך; ארונטערנעהמען א שטיין פון הארצען.

make a clean sweep (מייק ע קליען סהוויעפ) פאלשטענדיג אויסראמען אדער אויסקעהרען; אין פאליטיק — בעזייגען די פארטיי אין מאכט; ארונטערווארפען פריהערדיגע בעאמטע.

make a cour'tesy (מייק ע קויר'-טי-סי) זיך פערבויגען, זיך פערנייגען.

make acquain'tance (מייק ע-קוויינ'-טענס) שליסען בעקאנטשאפט.

make acquain'ted with (מייק ע-קוויינ'-טעד הוויטה) 1. נאכריכט געבען פון אימעצען אדער פון עטוואס; 2. בעקאנט מאכען, פארשטעלען.
2. Permit me to make you acquainted with Mr. Brown.

make a date (מייק ע דייט) בעשטימען א צייט אדער דאטום.
The lovers made a date to meet in the park.

make a depos'it (מייק ע די-פאז'-איט) 1. אריינטראגען אדער דעפאנירען געלד אין א באנק; 2. איינלעגען געלד; האנדגעלד געבען.
1. He made a deposit of two hundred dollars. 2. Make a deposit on the order or the goods will not be shipped.

make a dif'ference (מייק ע דיפ'-

ע-רענס) מאכען אן אונטערשיעד; אויס־מאכען, האבען א בעדייטונג.
It makes no difference whether you will come to-day or to-morrow.

make a div'idend (מייק ע דיווי־אי־דענד) צוטיילען דעם ריוח פון א גע־שעפט צווישען די איינענטימער פראפאר־ציאנעל לויט דעם קאפיטאל וואס יעדער האט אריינגעלעגט.

make a doub'le (מייק ע דאבל) אין יאגד — דערשיסען צוויי חיות אדער צוויי פויגלען איינע נאך די אנדערע פון א צוויי־רעהריגער ביקס.

make a face (מייק ע פיים) מאכען א מינע; מאכען העויות.

make a feint (מייק ע פיינט) מאכען אן אנשטעל.

make a fig'ure (מייק ע פיג'־יור) זיין אנגעזעהן; מאכען אן אנשטעל.

make a fool of (מייק ע פוהל אוו) מאכען איינעם לעכערליך; מאכען איינעם צום נארען.

make a for'tune (מייק ע פאהר'־טשון) מאכען א פערמעגען, ווערען רייך.

make af'ter (מייק עפ'־טער) נאכפאל־גען, נאכיאגען נאך עפעס; סטארען זיך צו כאפען.

make against' (מייק ע־גענסט') ווי־דערשפרעכען; זיין געגען.

make a good board (מייק ע גוד באורד) שווימען א ווייטע שטרעקע גע־גען ווינד [וועגען א שיף].

make a hare of (מייק ע העהר אוו) מאכען איינעם לעכערליך; אבטהאן איי־נעם א שפיצעל.

make a hash of (מייק ע העש אוו) אין גאנצען רואינירען, צושטערען, פער־ניכטען.

make ahead' (מייק ע־העד') פארווערטס קומען; בריינגען צו עפעס.

make a hit (מייק ע היט) האבען גרויסען ערפאלג.

make a jest (מייק ע דזשעסט) אבשפא־סען, מאכען שפאס.

make a leap at (מייק ע ליעפ עט) זיך ווארפען אויף אימעצען אדער עפעס.

make a lee shore (מייק ע ליע שאור) צופאהרען אונטער'ן ווינד צום סאמע ברעג [וועגען א שיף].

make a lip (מייק ע ליפ) אנבלאזען זיך; ווערען ברוגז; מאכען א מינע פון פערדראסונג.

make a liv'ing (מייק ע ליוו'־אינג) מאכען א לעבען; האבען חיונה; האבען אויף אויסקומעניש.

make al'manacs for last year (מייק אהל'־מע־נעקס פאר לעסט ייר) טהאן עפעס צו שפעט; אריינפאהרען אין שבת אריין.

make a long arm (מייק ע לאהנג ארם) אויסציהען די האנד צו דערלאנגען עפעס.

make a meal (מייק ע מיעל) האבען א גוטען מאהלצייט.

make amends' (מייק ע־מענדז') עפעס גוט מאכען; בעגיטיגען; בעפריעדיגען.
He will make amends for his errors.

make a mess of (מייק ע מעס אוו) עפעס פערדארבען; אנמאכען א צרה.

make a mo'tion (מייק ע מאו'־שאן) מאכען א פארשלאג.

make a mouth (מייק ע מאוטה) פער־קרימען דאס מויל; מאכען א מינע; מא־כען העויות.

make a move (מייק ע מוהוו) מאכען א צוג, געהן א גאנג [אין שאך־מאט].

make am'ple prom'ises (מייק עמפל פראמ'־אי־סעז) צוזאגען גאלדענע בערג.

make an appoint'ment (מייק ען ע־פאינט'־מענט) אבמאכען צו טרעפען זיך מיט אימעצען.

make and mar (מייק ענד מאר) האל־פען אין איין בויען און צוברעכען.

make an end (מייק ען ענד) מאכען א סוף; אב'פטר'ען.

make an en'try (מייק ען ענ'־טרי) אריינשרייבען אין א בוך [אין א קאנ־טאר].

make an exam'ple of a per'son (מייק ען עג־זעמ'פל אוו ע פויר'־סאן) מאכען איינעם אלס מוסטער אדער ביי־שפיעל; אנלערנען איינעם אזוי, אז אנ־דערע זאלען זיך נעהמען א מוסר.

make an hon'est wom'an of (מייק ען אנ'־עסט הוואומ'־ען אוו) חתונה הא־בען מיט א פרויענצימער נאכדעם ווי מען האט זי פערפיהרט.

make an invest'ment (מייק ען אינ־וועסט'־מענט) אריינלעגען געלד.

make a pas'sage (מייק ע פעס'־עדזש) עמיגרירען פון איין נאהרונגס־ארט צום צווייטען [ווי די וואלפיש]; שווימען צו א בעשטימטען ארט אדער צוריק [וועגען א שיף].

make a pass at (מייק ע פעס עט) אימעצען א קלאפ געבען.

make a point (מייק ע פאינט) מאכען א בעזונדערען ווינשענסווערטהען איינ־דרוק; זיך אויפהייבען אויף א בעזונדע־רען אופן אין דער לופט [וועגען א פאלק־פויגעל].

make a point of (מייק ע פאינט אוו) זיין בעשלאסען צו טהאן עפעס און טהאן עס; בעשטעהן אויף עפעס.
He made a point of rising early.

make a pres'ent (מייק ע פרעז'־ענט) געבען א מתנה.

make a pretense' to (מייק ע פרי־טענס' טו) פרעטענדירען, פאדערען עפעס; ארויסטרעטען מיט א פרעטענזיע.

make a res'cue (מייק ע רעס'־קיו) בעפרייען מיט געוואלט אן ארעסטירטען.

make arrange'ments (מייק ע־ריינדזש'־מענטס) ארראנזשירען, צוגרייטען.

make a scene (מייק ע סין) מאכען א סצענע; מאכען א סקאנדאל.

make a sensa'tion (מייק ע סענ־סיי'־שאן) מאכען א סענזאציאן אדער שטארקען איינדרוק.

make a show (מייק ע שאו) זיך ארויס־שטעלען, מאכען א פאראד פון זיך.

make as if (מייק עז איף) מאכען אן אנשטעל, ארויסווייזען זיך כלומר'שט.

make a speech (מייק ע ספיעטש) האל־טען א רעדע.

make a splash (מייק ע ספלעש) ציה־הען די אויפמערקזאמקייט.

make a stand (מייק ע סטענד) זיך אבשטעלען; זיך שטעלען געגען, ארויס־ציינען א ווידערשטאנד.

make a state'ment (מייק ע סטיימ'־מענט) מאכען אן ערקלערונג; אין מסחר — אנגעבען די אקטיווא און פאסיווא [וואס מען האט און וואס מען איז שול־דיג].

make a stay (מייק ע סטיי) אויפהאל־טען זיך [אויף אן ארט]; וואקלען זיך, זיין ניט־ענטשלאסען.

make at (מייק עט) זיך דערנעהנטערען מיט'ן ציעל אנצופאלען; געהן מיט א בייזער כונה געגען אימעצען אדער עפעס.

make a tri'al (מייק ע טראי'־על) פרו־בירען.

make away' with (מייק ע־הוויי' הוויטה) אבראמען פון וועג; פטר'ען, פערניכטען; טויטען; פערשווענדען, צו־שטערען.

make'bate *n.* (מייק'־בייט) די פאלע־מאניום [א מין פעדער־ארטיג גראז מיט געלבע בליטהען]; איינער וואס רופט ארויס מחלוקות אדער קריגע; א פריע־דענס־שטערער.

make'-belief' *n. and a.* (מייק'־בי־ליעף') ז. ***make-believe***

make believe' (מייק בי־ליעוו') פרע־טענדירען, מאכען אן אנשטעל; ארויס־ווייזען זיך כלומר'שט פאר עפעס.

make'-believe' *n. and a.* (מייק'־בי־ליעוו') דאס ארויסשטעלען זיך ניט אין דעם ריכטיגען געשטאלט; א פרעטענ־זיע; א פאלשע פארשטעלונג; ניט רע־אל; פאלש ארויסגעשטעלט; מיט א פרע־טענזיע.

make boast of (מייק באוסט אוו) זיך מיט עפעס בעריהמען.

make bold (מייק באולד) זיך נעהמען די פרייהייט, זיך ערלויבען.

make bold with (מייק באולד הוויטה) ברויכען אדער טהאן עפעס ניט אנפרע־גענדיג זיך.

make boot of (מייק בוהט אוו) האבען פראפיט; שלאגען קאפיטאל פון עפעס.

make both ends meet (מייק באוטה ענדז מיעט) זיך שטרעקען נאך די עקען; אויסקומען מיט דער חלה אויף המוציא; דורכקומען מיט דער הוצאה: לעבען אזוי, אז די הוצאה זאל ניט זיין גרעסער פון דער הכנסה.

make brags on (מייק ברעגז אן) מא־כען א גאנצען ווענזען פון עפעס.

make close inqui'ry (מייק קלאוס אינ־קהוואי'־רי) מאכען א גרינדליכע אונ־טערזוכונג.

make com'mon cause with (מייק קאמ'־אן קאהז הוויטה) שטרעבען צוזא־מען צו איין ציעל; אונטערשטיצען איי־נער דעם אנדערען אין דערגרייכען עפעס.

make con'science (מייק קאנ'־שענס) טהאן עפעס לויט'ן געוויסען.

make dain'ty (מייק דיינ'־טי) זיך ציע־רען; זיך בלאזען.

make dates (מייק דייטס) ז. ***make a date***

make doub'le returns' (מייק דאבל רי־טוירנז') איינברענגען צוויי מאל אזוי פיעל.

make duck and drake (מייק דאק ענד דרייק) מאכען קאטשקעלעך אויף'ן וואסער [ווארפען פלאכע שטיינדלעך אויף'ן וואסער אזוי אז זיי זאלען איינינע מאל אבשפרינגען פון דער אויבערפלעכע]; טהאן עפעס אויף א נאכלעסיגען אופן, פאנאנדערווארפען, צושליידערען, אנמאכען אן אונארדנונג.

make ea'sy (מייק איע'־זי) בערוהי־גען.

make e'ven (מייק איווען) אויסגלייכען, סילוק'ען די חובות; ניט בלייבען שולדיג.

make fa'ces (מייק פיי'־סעז) מאכען מאוס'ע העויות.

make fast (מייק פעסט) צומא־כען [א טהיר]; אנציהען [א שטריק].

make fish (מייק פיש) רויכע־רען, זאלצען, אדער טריקענען פיש.

make flesh (מייק פלעש) קריגען פלייש אויף זיך; ווערען דיקער.

make for (מייק פאר) דיענען לטובת עפעס; זיין ניצליך.

make foul wa'ter (מייק פאול הוואה'–טער) שווימען אין פלאכען וואסער אזוי, אז דער דעק פון שיף רייבט זיך אן גרונד.

make free with (מייק פריע הוויטה) ערלויבען זיך פרייהייטען מיט עפעס; זיך האלטען פאמיליאר.

make fun of (מייק פאן אוו) זיך לוסטיג מאכען איבער אימעצען אדער עפעס; אבלאכען פון איינעם.

make'game *n.* (מייק'–גיים) א זאך וואס מען לאכט דערפון.

make game of (מייק גיים אוו) מאכען איינעם צו געלעכטער; אבשפאטען, אבלאכען.

make good (מייק גוד) גוט מאכען, ערפילען דאס ווארט, מקיים זיין א הבטחה; פעסטשטעלען א זאך, דערוויזען עפעס; בעזארגען מיט די נויטיגע בעדערפנישען; בעגיטיגען, אומקעהרען א היזק; פערטיידיגען א פלאץ, איינהאלטען איהם; פערווירקליכען עפעס, איינפיהרען אין לעבען, ווי אן אבמאך, א הבטחה א. ד. ג.

make haste (מייק הייסט) זיך איילען, מאכען שנעל.

make hay (מייק היי) צוגרייטען היי [שניידען און טריקענען גראז אלס פוטער פאר בהמות]; אנווארפען זאכען אין אונארדנונג.

make head against' (מייק העד ע–גענסט') ביישטעהן א זאך; געהן פארווערטס טראץ אלע שטערונגען; ענטגעגען שטעלען זיך מיט אלע קרעפטען; פעראייניגען זיך געגען עפעס אדער אימעצען.

make head'way (מייק העד'–הוויי) געהן פארווערטס, מאכען פארטשריט, פראגרעסירען.

make inqui'ries (מייק אין–קהוואי'–ריז) קלייבען ידיעות; זיך ערקינדיגען וועגען עפעס.

The neighbors **made inquiries** as to the condition of the patient.

make it one's busi'ness (מייק איט הוואנז ביז'–נעס) איבערגעבען זיך צו א זאך און זעהן אז זי זאל דורכגעפיהרט ווערען.

make known (מייק נאון) בעקאנט מאכען, מודיע זיין.

make light of (מייק לאיט אוו) מאכען עפעס צו גארנישט; אוועקמאכען מיט דער האנד.

make lit'tle of (מייק ליטל אוו) גרינגשעצען; מאכען עפעס פאר א קליינינקייט; ניט פערשטעהן די גאנצע בעדייטונג פון א זאך.

make love to (מייק לאוו טו) מאכען חן'דלעך, זיך ליעבען, ארויסצייגען ליעבע [אוכאזשעווען]; סטארען זיך ארויסצורופען איינעמס ליעבע.

make mer'ry (מייק מער'–אי) מאכען זיך יום-טוב'דיג, לוסטיג.

make mon'ey (מייק מאנ'–אי) פערדיענען געלד; רייך ווערען.

make more of (מייק מאור אוו) מאכען פון עפעס א גרויסען וועזען; האלטען פאר זעהר וויכטיג.

make much of (מייק מאטש אוו) ז. *make more of*

make no account' of (מייק נאו ע–קאונט' אוו) גרינגשעצען, ניט אכטען.

make no bones (מייק נאו באונז) ניט מאכען קיין וועזען פון עפעס; ניט מקפיד זיין, זיך ניט נעהמען שטארק צום הארצען פון עפעס.

He **made no bones** about receiving the present.

make no doubt (מייק נאו דאוט) ניט צווייפלען אין עפעס; זיין בעגלויבט.

make no mat'ter (מייק נאו מעט'–ער) ניט האבען קיין בעדייטונג; זיין אונוויכטיג.

make noth'ing of (מייק נאטה'–אינג אוו) האלטען פאר א קליינינקייט; ניט פערשטעהן די וויכטיגקייט פון א זאך; ניט בעקומען קיין בעפרידיגענדען רעזולטאט פון עפעס.

make oath (מייק אוטה) געבען א שבועה.

make off (מייק אף) פלוצים נעלם ווערען; ניט ווערען, אנטלויפען.

make off with (מייק אף הוויטה) אנטלויפען מיט...

make one's luck'y (מייק הוואנז לאק'–אי) אנטרינען, אנטלויפען.

make one's man'ners (מייק הוואנז מענ'–ערז) מאכען קניקסען, פערבויגען זיך [וועגען קינדער].

make one's mark (מייק הוואנז מארק) 1. מאכען א קרייץ אנשטאט חתמ'ענען דעם נאמען [וועגען מענשען וואס קענען ניט שרייבען]; 2. זיך אויסצייכענען; האבען אן איינפלוס.

2. Although still a young man, he has already **made** his **mark** in the world.

make one's mar'ket (מייק הוואנז מאר'–קעט) פערקויפען די גאנצע סחורה; חתונה האבען.

make one's pile (מייק הוואנז פאיל) ערווערבען א גרויסען רייכטום.

make one's self at home (מייק הוואנז סעלף עט האום) מאכען זיך ווי אין דער היים; פיהלען זיך געמיטליך, בעקוועם.

make one's way (מייק הוואנז הוויי) זיך דורכשלאגען; האבען ערפאלג.

make out (מייק אוט) 1. עפעס ארויסדרינגען, ערלערנען, פערשטעהן אדער אויסגעפינען; 2. זיך אנשטרענגען צו דערגרייכען; 3. פעסטשטעלען, דערוויזען, צווינגען צו אנערקענען עפעס; 4. אויסמאכען אדער דערפילען דאס וואס עס פעהלט; 5. אנשרייבען, צוגרייטען [א חשבון, א דאקומענט א. ד. ג.]; 6. אנגעהן אין עפעס; פראגרעסירען; האבען ערפאלג; 7. אויסציהען.

1. I can not **make out** the meaning of this passage. 2. Please **make out** to reach the place in time. 3. You would **make** him **out** to be a fool. 4. He was not able to **make out** the money.

make o'ver (מייק או'–ווער) 1. איבערמאכען, איבערבויען; 2. איבערגעבען דאס רעכט אויף עפעס.

2. He **made over** his estate to his nephew.

make'peace *n.* (מייק'–פיעס) א שלום-מאכער; א רודף-שלום.

make place (מייק פליים) מאכען פלאץ, לאזען א וועג.

make pub'lic (מייק פאב'–ליק) פערעפענטליכען, בעקאנט מאכען.

The text of the treaty was **made public** yesterday.

ma'ker *n.* (מיי'–קער) א מאכער, א בעשאפער; א פערפערטיגער; א ליעדער-מאכער, א פאעט; איינער וואס שרייבט זיך אונטער אונטער א פערפליכטונג. ז. *maker of a note*

Ma'ker *n.* (מיי'–קער) דער בעשאפער, דער רבונו של עולם.

make'-read'y *n.* (מייק'–רעד'–אי) אין דרוקעריי — דער בויגען פאפיער, אויף וועלכען עס זיינען אנגעקלעפט שטיקלעך פאפיער אדער קארטאן, וואס לעגען זיך אונטער פערשיעדענע ערטער פון דער דרוק-פלאטע, כדי דער דרוק זאל אומעטום ארויסגעהן גלייכמעסיג; די צוגרייטונג פון דרוק-זאץ צום דרוקען.

make read'y (מייק רעד'–אי) פארטיג מאכען, צוגרייטען.

ma'ker of a note (מיי'–קער אוו ע נאוט) איינער וואס שרייבט אונטער זיין נאמען אונטער א פערפפליכטונג צו בעצאהלען א געוויסע סומע אין א בעשטימטען סראק.

make room (מייק רוהם) מאכען פלאץ, מאכען א ווארע; אבטרעטען.

ma'ker-up' *n.* (מיי'–קער–אפ') אן אומברעכער [א שריפטזעצער וואס שטעלט אוים דעם זאץ אין שפאלטען אדער זייטען].

make sail (מייק סייל) אנציהען די זעגעל פון א שיף.

make'shift *n. and a.* (מייק'–שיפט) א צייטווייליגער מיטעל; וואס דיענט אלס צייטווייליגער מיטעל פאר עפעס.

The peace which was concluded was only a **makeshift**. There were no elements of permanency in it.

make shift (מייק שיפט) זיך מיט עפעס בעהעלפען; געפינען א מיטעל ווי צו טהאן אדער אויספיהרען א געוויסע זאך.

make sure (מייק שוהר) מאכען עפעס אויף זיכער; טהאן אויף געווים; האלטען פאר געווים.

make the best of (מייק טהי בעסט אוו) אויסנוצען עפעס אויף'ן בעסטען אופן; טהאן דאס בעסטע וואס מען קען.

make the feath'ers fly (מייק טהי פעטה'–ערז פלאי) מאכען א שטארקען אנפאל; ארויסרופען א שרעקליכען גערודער.

make the fur fly (מייק טהי פויר פלאי) אנמאכען א טומעל אדער א גערודער; ארויסצייגען א כעס; זיך כאפען שלאגען.

make the land (מייק טהי לענד) בעמערקען דעם ברעג, זיך דערנעהנטערען צו דער יבשה [וועגען א שיף].

make the most of (מייק טהי מאוסט אוו) טהאן דאס בעסטע אדער דאס מעגליכסטע וואס מען קען; ציהען דעם גרעסטען פראפיט פון עפעס.

make the place too hot (מייק טהי פליים טו האט) מאכען היים דעם באדען, מאכען פאר איינעם אונבעקוועם אדער אונמעגליך דארט צו בלייבען.

make the port (מייק טהי פאורט) דערגרייכען דעם האפען.

make things hum (מייק טהינגז האם) ארויסצייגען טהעטיגקייט אדער לעבען; מאכען אלעם ארום זאל זיך בעוועגען, זאל זיין טהעטיג.

make tracks (מייק טרעקס) אנטלויפען.

make'-up *n.* (מייק'–אפ) דער אופן ווי אזוי א זאך איז אויפגעמאכט אדער צוזאמענגעשטעלט; די בעארבייטונג פון אלע פרטים פון א זאך; אין דרוקעריי — דאס אומברעכען, דאס צוזאמענשטעלען די אויפגעזעצטע שריפט אין זייטען; דאס פערפערטיגען זיך פון אן אקטיאר פארצושטעלען א געוויסען כאראקטער.

make up (מייק אפ) צוזאמענשטעלען בעזונדערע טיילען; צוגעבען א בעשטימטע פארם אדער פאסאן דורך דער פעראייניגונג פון בעזונדערע טיילען; פאר-

מירען, צוגרייטען אדער אויסבילדען פון בעזונדערע עלעמענטען אדער טיילען; עפעס אויסטראכטען, פאבריצירען אין געדאנק; ערגענצען, דערפילען, מאכען פול; בעזארגען מיט אלץ וואס איז נויטווענדיג; אנגעהמען א בעשטימטע מינע אדער כאראקטער; גוט מאכען, בעגיטיגען; אויסגלייכען חשבונות; בעשטימען, קומען אדער בריינגען צו א בעשלום; רעכענען, האלטען פאר עפעס; בריינגען צו א שלום, אויסגלייכען; פערריכטען.

make up a defi'ciency (מייק אפ ע די-פיש'-ענ-סי) אבצאהלען דאס, וואס פעהלט; אבטהאן וואס מען האט פערפעהלט צו טהאן.

make up for (מייק אפ פאר) אויספילען דאס לעדיג=געווארענע ארט; פערנעהמען דעם פלאץ מיט עטוואס גלייכעס; אויספילען אדער גוט מאכען דאס פעהלענדע.

make up one's mind (מייק אפ הוואנז מאינד) זיך ענטשליסען, קומען צו א בעשלום.

make up one's mouth for (מייק אפ הוואנז מאוטה פאר) האבען אפעטיט צו עטוואס; ערווארטען מיט גרויס חשק.

make up to (מייק אפ טו) צו אימעצען צוגעהן; זיך צו אימעצען דערנעהנטערען.

make up with (מייק אפ הוויטה) זיך מיט אימעצען אייניגען; זיך מיט אימעצען אויסגלייכען.

make war (מייק הוואהר) בריינגען צו א קאנפליקט אדער מלחמה; אנפאלען, אטאקירען.

make wa'ter (מייק הוואה'-טער) אריינפליסען וואסער אין א שיף דורך א שפאלט; אבשלאגען וואסער [משתין זיין].

make way (מייק הוויי) פארווערטס קומען; מאכען פראגרעס; עפענען א דורכגאנג; מאכען א וועג.

make'weight *n.* (מייק'-הווייט) דאס וואס ווערט צוגעלעגט אויף א שאל צו מאכען גרעסער דאס געוויכט; א צולעג, א צוגאב צו דער וואג.

make words (מייק הווארדז) רעדען צופיעל.

mak'i *n.* (מעק'-אי) א מאקי, א לעמור [אזא האלב=אפען עהנליכע חיה]. ז. *Lemur*

ma'king *n.* (מיי'-קינג) דאס מאכען, דאס פערפערטיגען, קאנסטרוקציאן; דאס וואס איז געמאכט געווארען מיט אמאל; דער מאטעריאל, פון וועלכען עפעס איז געמאכט געווארען; הצלחה, די אורזאכען אדער מיטלען פון ערפאלג.

mal'achite *n.* (מעל'-ע-קאיט) מאלאכיט [א שטיין=ארטיגער מינעראל פון א גרינעם קאליר מיט שווארצע אדערען און פלעקען. פאלירט זיך זעהר לייכט און ווערט בענוצט צו מאכען פערשיעדענע זאכען, ווי וואזעס, קאנען, קאמינען, טישען א. ד. ג.].

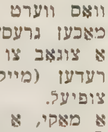

Malachite

malacolog'ical *a.* (מעל-ע-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מאלאקאלאגיע. ז. *malacology*

malacol'ogist *n.* (מעל-ע-קאל'-א-דזשיסט) א מאלאקאלאגיסט, דער מאלוסקען=קענער.

malacol'ogy *n.* (מעל-ע-קאל'-א-דזשי) מאלאקאלאגיע, די לעהרע וועגען מאלוסקען אדער ווייך=טהיערע.

maladdress' *n.* (מעל-ע-דרעס') אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט; גראבקייט אין רעדען אדער מאניערען; אונטאקטישקייט.

maladjust'ment *n.* (מעל-ע-דזשאסט'-מענט) א שלעכטע איינארדנונג; א שלעכטע צופאסונג.

maladministra'tion *n.* (מעל-עד-מינ-איס-טריי'-שאן) א שלעכטע אדמיניסטראציאן, שלעכטע פערוואלטונג.

maladroit' *a.* (מעל-ע-דראיט') אונגעשיקט, אונגעלומפערט.

maladroit'ly *adv.* (מעל-ע-דראיט'-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אונגעלומפערטען שטייגער.

maladroit'ness *n.* (מעל-ע-דראיט'-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

mal'ady *n.* (מעל'-ע-די) א קראנקהייט [הויפטזעכליך א כראנישע אדער געפעהרליכע].

ma'la fi'de (מיי'-לא פאי'-די) מיט א שלעכטער כונה; מיט א בייזער אבזיכט; שווינדלעריש, פעררעטהעריש, פערפיהרעריש.

Mal'aga *n.* (מעל'-ע-גא) מאלאגא [א פראווינץ אין שפאניען]; א וויין וואס ווערט פראדוצירט אין דיזער פראווינץ; די וויינטרויבען פון מאלאגא.

Malagas'y *a. and n.* (מעל-ע-געס'-אי) וואס איז שייך צום אינזעל מאדאגאסקאר [אין אפריקא] אדער צו זיינע איינוואהנער; איינער פון די שווארצע ראסען אדער שבטים וואס געפינען זיך אין מאדאגאסקאר; די שפראך פון די איינוואהנער פון מאדאגאסקאר.

mal'anders *n.* (מעל'-ען-דערז) א קניע=געשוויר אדער קרעץ [ביי פערד].

mal'apert *a. and n.* (מעל'-ע-פוירט) העזה'דיג, חוצפה'דיג, עזות'דיג; אן עזות=פנים, א העזה'ניק.

mal'apertly *adv.* (מעל'-ע-פוירט-לי) העזה'דיג, עזות'דיג; מעשה חוצפה'ניק.

mal'apertness *n.* (מעל'-ע-פוירט-נעס) עזות, העזה, חוצפה.

malappro'priate *v.* (מעל-ע-פראו'-פרי-אייט) פאלש געברויכען.

mal'apropism *n.* (מעל'-ע-פראפ-איזם) דאס פאלש געברויכען ווערטער צוליעב דעם פערלאנג צו רעדען מיט שעהנע מליצות; א פאלש=געברויכטעס ווארט.

malapropos' *a. and adv.* (מעל-עפ-רא-פאו') ניט געלעגענטליך, ניט פאסענד, ניט צו דער צייט, ניט אם פלאץ.

ma'lar *a.* (מיי'-לאר) וואס געהערט צו דער באק אדער צום באק=ביין.

mala'ria *n.* (מע-ליי'-רי-א) מאלאריע אדער זומפ=פיבער; אונגעזונדע, פערפעסטעטע לופט.

mala'rial *a.* (מע-ליי'-רי-על) וואס איז פעראורזאכט פון פערפעסטעטער לופט; וואס איז שייך צו מאלאריע אדער זומפ=פיבער.

mala'rialist *n.* (מע-ליי'-רי-על-איסט) איינער וואס שטודירט מאלאריע אדער זומפ=פיבער.

mala'rious *a.* (מע-ליי'-רי-אס) וואס ענטהאלט אדער רופט ארויס מאלאריע אדער זומפ=פיבער.

malassimila'tion *n.* (מעל-ע-סימ-אי-ליי'-שאן) א שלעכטע פערדייאונג; א שלעכטע איבערקאכונג פון דעם שפייז אין מאגען.

ma'late *n.* (מיי'-לייט) עפעל=זויערע זאלץ.

mal'axage *n.* (מעל'-עק-סעדזש) דאס קנעטען ליים צו מאכען טעפ.

mal'axate *v.* (מעל'-עק-סייט) ווייך מאכען; קנעטען ביז עס ווערט ווייך [וועגען ליים].

mal'axator *n.* (מעל'-עק-סיי-טאר) א מאשין צונויפצומישען פערשיעדענע מאטעריאלען [ווי ביים מאכען וואפנע א. ד. ג.].

Malay' *n. and a.* (מע-ליי') אן איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען אדער פון דעם האלב=אינזעל מאלאקא; די שפראך פון דיעזע לענדער; א מין הוהן מיט לאנגע פיס, מיט א לאנגען האלז און א קורצען אראבגעבויגענעם עק; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען אדער זייער שפראך.

malconceived' *a.* (מעל-קאן-סיווד') שלעכט בעגריפען, פערשטאנען אדער געפלאנט.

malconforma'tion *n.* (מעל-קאן-פאר-מיי'-שאן) א שלעכטע אדער ניט ריכטיגע צוזאמענשטעלונג פון די בעזונדערע טיילען.

malconstruc'tion *n.* (מעל-קאן-סטראק'-שאן) א שלעכטער געבוי; א שלעכטע צוזאמענשטעלונג.

mal'content *a. and n.* (מעל'-קאן-טענט) אונצופריעדען; וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער פאליטישער אדער סאציאלער ארדנונג; אן אונצופריעדענער מענש; איינער וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער ארדנונג.

malconten'ted *a.* (מעל-קאן-טענ'-טעד) אונצופריעדען; וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער פאליטישער אדער סאציאלער ארדנונג.

malconten'tedly *adv.* (מעל-קאן-טענ'-טעד-לי) מיט אונצופריעדענהייט; אויף אן אונצופריעדענעם שטייגער.

malconten'tedness *n.* (מעל-קאן-טענ'-טעד-נעס) אונצופריעדענהייט.

malcontent'ly *adv.* (מעל-קאן-טענט'-לי) מיט אונצופריעדענהייט; ווי אן אונצופריעדענער מענש.

malcontent'ment *n.* (מעל-קאן-טענט'-מענט) אונצופריעדענהייט.

male *a. and n.* (מייל) מענליך, פון מענליכען געשלעכט; א מאנספערזאן; א זכר [פון מענשען און חיות].

male child (מייל טשאילד) א אינגעלע.

maledic'tion *n.* (מעל-אי-דיק'-שאן) דאס פערשילטען; א פלוך, א קללה.

maledic'tory *a.* (מעל-אי-דיק'-טא-רי) פערפלוכענד, פערשילטענד; וואס איז שייך צו א פלוך אדער קללה.

malefac'tion *n.* (מעל-אי-פעק'-שאן) רשעות, בייזקייט, שלעכטס; א פערברעכען.

mal'efactor *n.* (מעל'-אי-פעק-טאר) א רשע=מרושע; א פערברעכער.

mal'efactress *n.* (מעל'-אי-פעק-טרעס) א פערברעכערין, מרשעת.

malef'ic *a.* (מע-לעפ'-איק) בייזהאפט, שעדליך, וואס טהוט שלעכטס.

malef'icence *n.* (מע-לעפ'-אי-סענס) שלעכטסקייט, בייזקייט, די נייגונג צו טהאן שלעכטס.

malef'icent *a.* (מע-לעפ'-אי-סענט) וואס טהוט שלעכטס; וואס טהוט עפעס מיט א בייזער כונה.

male rimes (מייל ראימז) מענליכע גראמען [ווען נור די לעצטע זילבע גראמט

זיך, ווי אין די ווערטער "געזאגט" און "בעקלאגט"].

male screw (מייל סקרוה) א שרויף.

malev'olence *n.* (מע-לעוו'-א-לענס) דאס ווינשען שלעכטס; דאס זיין פון נאטור א שלעכטער; בייזוויליגקייט; פיינדזעליגקייט.

malev'olent *a.* (מע-לעוו'-א-לענט) בייזוויליג; וואס ווינשט שלעכטס; וואס איז פון נאטור א שלעכטער; פיינדזעליג.

malev'olently *adv.* (מע-לעוו'-א-לענט-לי) ווינשענדיג שלעכטס; פיינדזעליג; בייזוויליג.

malexecu'tion *n.* (מעל-עק-סי-קיו'-שאן) א שלעכטע אויספיהרונג פון עפעס; א שלעכטע אדמיניסטראציאן.

malfea'sance *n.* (מעל-פיע'-זענס) א שלעכטע טהאט, א בייזע טהאט.

malforma'tion *n.* (מעל-פאר-מיי'-שאן) אן אונרעגולערע אדער אוננארמאלע געשטאלט אדער פיגור; א מיסגעבורט.

malformed' *a.* (מעל-פארמד') שלעכט געבויט; וואס האט א מיאוס'ע פארם.

ma'lic *a.* (מיי'-ליק) וואס איז שייך צו עפעל; וואס בעקומט זיך פון עפעל-זאפט.

ma'lic ac'id (מיי'-ליק עס'-איד) עפעל-זויערע [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דעם זאפט פון געוויסע פרוכט און פלאנצען].

mal'ice *n.* (מעל'-אים) בייזקייט, שלעכטסקייט, מוטוויליגקייט; האס, שנאה; שלעכטע אבזיכט.

mal'ice afore'thought (מעל'-אים ע-פאור'-טהאהט) א פארויס-בעטראכטע רשעות, א במזיד'יגע רשעות.

The crime was committed with malice aforethought.

mal'iceless *n.* (מעל'-אים-לעס) אהן רשעות; אהן א בייזער אבזיכט.

mal'ice prepense' (מעל'-אים פרי-פענס') ז. *malice aforethought*

mali'cious *a.* (מע-ליש'-אס) בייזהאפט, שלעכט, פיינדזעליג.

mali'ciously *adv.* (מע-ליש'-אס-לי) אויף א בייזהאפטען, שלעכטען אדער פיינדזעליגען אופן.

mali'cious mis'chief (מע-ליש'-אס מיס'-טשיף) דאס שעדיגען איינעמס אייגענטום מיט א בייזער אבזיכט.

mali'ciousness *n.* (מע-ליש'-אס-נעס) א בייזער ווילען; בייזהאפטיגקייט.

mali'cious prosecu'tion (מע-ליש'-אס פראס-אי-קיו'-שאן) אן ארעסט אדער קלאגע וואס איז געמאכט געווארען אויף א געזעצליכען אופן, אבער אהן א גרינדליכער אורזאכע; א פראצעס צו מאהנען ענטשעדיגונג פאר אזא ארעסט אדער קלאגע.

malign' *a. and v.* (מע-לאין') בייזהאפט, שלעכט, פיינדזעליג; שעדליך, פערדערבענד; רעדען לשון-הרע, טרייבען רכילות; מאכען איינעם א מיאוס'ען נאמען.

malig'nance *n.* (מע-ליג'-נענס) ז. *malignancy*

malig'nancy *n.* (מע-ליג'-נענ-סי) שלעכטסקייט, בייזקייט; דאס זיין שלעכט אדער בייזהאפט.

malig'nant *a. and n.* (מע-ליג'-נענט) 1. פיינדזעליג; בייזהאפט; שלעכט; בייזוויליג; געפעהרליך; סכנות'דיג; 2. א פיינדזעליגער אדער בייזוויליגער מענש.

1. He is suffering from a malignant growth in his stomach.

malig'nantly *adv.* (מע-ליג'-נענט-לי) אויף א פיינדזעליגען, בייזהאפטען שטייגער.

malign'er *n.* (מע-לאינ'-ער) א פערליימדער, א רכילות'ניק; איינער וואס רעדט שלעכטס אויף'ן אנדערען.

malig'nity *n.* (מע-ליג'-ני-טי) שלעכטסקייט, בייזקייט; פיינדזעליגקייט.

malign'ly *adv.* (מע-לאינ'-לי) אויף א בייזהאפטען, שלעכטען אדער פיינדזעליגען שטייגער.

malin'fluence *n.* (מעל-אינ'-פלו-ענס) א שלעכטע ווירקונג.

malin'ger *v.* (מע-לינ'-גער) מאכען זיך כלומר'שט קראנק [אום אויסצומיידען א פליכט אדער ארבייט].

malin'gerer *n.* (מע-לינ'-גער-ער) איינער וואס מאכט זיך כלומר'שט קראנק, כדי אויסצומיידען א פליכט.

malin'gery *n.* (מע-לינ'-גער-אי) דאס מאכען זיך כלומר'שט קראנק [ביי סאלדאטען וועלכע ווילען ניט טהאן זייער פליכט].

mal'ison *n.* (מעל'-אי-זאן) פלוך, פערשילטונג; א קללה.

mal'kin *n.* (מאהל'-קין) אן אויווען-בעזים, א פאמעלע; א סטראשידלע; א טשוטשעלע; א קיכען-דיענסט; א פראסטע פרוי; א פרוי א שלומפער; א קאץ.

mall *n. and v.* (מאהל) א שלעגעל, א שווערער הילצערנער האמער, א דובינע; א קלאפער, א מין האמער וואס ווערט בענוצט אין מלחמה; די גראבע זייט פון אזא האמער; א מין שפיעל מיט א הילצערנעם באל און האמער; אן אלעע, א שפאציער-וועג צווישען בוימער; א געריכטס-הויף; קלאפען אדער שלאגען מיט א שלעגעל.

mal'lard *n.* (מעל'-ארד) א ווילדע ענטעל [קאטשקע].

ז. איל. *"North American Game Birds"*

malleabil'ity *n.* (מעל-אי-ע-ביל'-אי-טי) שמיעדבארקייט [די אייגענשאפט פון א מעטאל זיך צו לאזען שמיעדען].

mal'leable *a.* (מעל'-אי-עבל) שמיעדבאר, וואס לאזט זיך שמיעדען; וואס לאזט זיך בויגען; וואס קען בעאיינפלוסט ווערען.

mal'leableness *n.* (מעל'-אי-עבל-נעס) ז. *malleability*

mal'leate *v.* (מעל'-אי-אייט) שמיעדען, האמערען, אויסקלאפען מיט א האמער.

mallea'tion *n.* (מעל-אי-איי'-שאן) דאס שמיעדען, דאס האמערען; אין פאטאלאגיע — א קאנוואולסיווע בעוועגונג פון די הענד, ווען זיי טרייסלען זיך גלייכמעסיג ווי עס קלאפט א האמער.

mal'lenders *n.* (מעל'-ען-דערז) ז. *malanders*

malle'olar *a.* (מעל-אי'-א-לאר) וואס איז שייך צום פוס-קנעבעל.

malle'olus *n.* (מע-לי'-א-לאס) א קנעבעל-ביינדעל; א צווייג וואס ווערט אויסגעבויגען און איינגעפלאנצט, בלייבענדיג ניט אבגעריסען פון'ם בוים.

Mallets

mal'let *n.* (מעל'-עט) א הילצערנער האמער.

mal'leus *n.* (מעל'-אי-אס) א קליין ביינדעל פון דעם מיטעלסטען אויער, וואס געפינט זיך נעבען דעם פויק-הייטעל.

mal'linders *n.* (מעל'-אינ-דערז) ז. *malanders*

mal'low *n.* (מעל'-או) די מאלווא [א גראז-ארטיגע פלאנצע מיט רויטליכע אדער ווייסע בלומען. וואקסט אין סערער און אויך אויף קופעם מיסט].

Mallow

malm *n. and a.* (מאהם) א ווייכער גרוי-ווייסער קאלך-שטיין; א ליימיגער בארען וואס ענטהאלט אין זיך קאלך; געמאכט פון גרוי-ווייסען קאלך-שטיין.

malm brick (מאהם בריק) א זארט געלבע ציעגעל [ווערט געמאכט פון ליימיגער ערד, וועלכע ענטהאלט אין זיך קאלך].

malm rock (מאהם ראק) א מין זאמד-שטיין [געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין דרום-ענגלאנד].

malms *n.* (מאהמז) א זארט געלבע ציעגעל. ז. *malm brick*

malm'sey *n.* (מאהמ'-זי) מאלוואזיע [א זיסער, שטארקער און שמעקענדער געלבער אדער רויטער וויין. ווערט געמאכט אין גריכענלאנד און בעזאנדערס אין מאדיירא און אויף די אזארישע אינזלען].

malm'stone *n.* (מאהמ'-סטאון) ז. *malm rock*

mal'my *a.* (מאה'-מי) וואס בעשטעהט אדער וואס ענטהאלט אין זיך ווייכען גרוי-ווייסען קאלך-שטיין.

malnutri'tion *n.* (מעל-נו-טריש'-אן) שלעכטע נאהרונג.

malo'dor *n.* (מעל-או'-דאר) א שלעכטער גערוך; א געשטאנק.

malo'dorous *a.* (מעל-או'-דאר-אס) וואס האט א שלעכטען גערוך; שטינקענד.

malo'dorousness *n.* (מעל-או'-דאר-אס-נעס) שטינקעריי, דאס לאזען פון זיך א שלעכטען גערוך.

Ma'lo-Rus'sian *n.* (מיי'-לאו-ראש'-ען) מאלאראסיא, קליין-רוסלאנד [דער טייל פון רוסלאנד, וואס בעשטעהט פון פאלטאווער, כארקאווער און טשערניגאווער גובערניעס].

malposi'tion *n.* (מעל-פא-זיש'-אן) א שלעכטע אדער פאלשע שטעלונג.

malprac'tice *n.* (מעל-פרעק'-טיס) די האנדלונג געגען געזעץ אדער געגען די אנגענומענע רעגעלען; אונערלויבטע האנדלונג; דאס שלעכט היילען א קראנקהייט; א מעדיצינישער פערברעכען; א קרימינע-

לע אפעראציאן [אויף שוואנגערע פרויען].

malpracti’tioner *n.* (מעל-פּרעק-טיש’-אנ-ער) א דאקטאר וואס גיט אזעלכע רפואות, דאס דער חולה ווערט ערגער; א דאקטאר וואס בעגעהט א פערברעכען [ווי למשל, ארויסרופענדיג א פריהצייטיגע געבורט].

mal’stick *n.* (מאהל’-סטיק) ז. *mahlstick*

mal’strom *n.* (מייל’-סטראם) ז. *maelstrom*

malt *n., a. and v.* (מאהלט) מאלץ [די קערנער פון גערשטען אדער ווייץ א. ד. ג. וואס ווערען געווייקט אין וואסער, דערנאך געטריקענט און דיק צומאהלען. ווערט געברויכט אין מאכען ביער, בראנפען, קוואס א. ד.' ג.]; ליקער וואס בעקומט זיך פון מאלץ, ווי ביער, פארטער א. ד. ג.; וואס איז שייך צו מאלץ; וואס בעקומט זיך פון מאלץ; מאכען מאלץ; פערוואנדלען קערנער אין מאלץ; זיך פערוואנדלען אין מאלץ; טרינקען ליקער וואס בעקומט זיך פון מאלץ.

Maltese’ *a. and n.* (מאהל-טיעז’) וואס איז שייך צו מאלטא [אן אינזעל אין מיטעללענדישען ים]; אן איינוואהנער פון מאלטא; די שפראך וואס ווערט געברויכט אויף דעם אינזעל מאלטא [א געמישטע שפראך פון אראביש מיט איטאליעניש].

Maltese’ cat (מאהל-טיעז’ קעט) אזא קעצעל מיט לאנגע דינע האר.

Maltese’ cross (מאהל-טיעז’ קראהס) אן אכט=שפּיציגער קרייץ.

Maltese’ dog (מאהל-טיעז’ דאג) א קליין הינטעלע בעוואקסען מיט לאנגע ווייסע זייד=דינע האר.

Maltese Dogs

malt’-ex’tract *n.* (מאהלט’-עקס’-טרעקט) דער עקסטראקט פון ניט=פערזויערטע מאלץ [ווערט געברויכט אין מעדיצין].

malt’-floor *n.* (מאהלט’-פלאור) דער בארען אדער פאדלאגע, אויף וועלכער עס ווערט געטריקענט מאלץ. ז. *malt*

mal’tha *n.* (מעל’-טהא) מינעראל=פעך [א מין שווארצער צעמענט].

malt’-horse *n.* (מאהלט’-האהרס) א לאנגזאמער, שווערער פערד; א פערד וואס ארבייט אין א ברויעריי; א דומקאפ, א נאר, א פערדישער קאפ.

malt’-house *n.* (מאהלט’-האוס) א געביידע וואו מען מאכט מאלץ.

Malthu’sian *a. and n.* (מעל-טהיו’-סי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען עקאנאמיסט טאמאס מאלטוס אדער צו זיינע לעהרען; אן אנהענגער פון מאלטוס’עס לעהרען. ז. *Malthusianism*

Malthu’sianism *n.* (מעל-טהיו’-סי-ענ-איזם) מאלטוזיאניזם [די לעהרע פון’ם ענגלישען עקאנאמיסט טאמאס מאלטוס, אז די מענשליכע בעפעלקערונג וואקסט אלע מאל אין א פיעל גרעסערער פראפארציע איידער די אלגעמיינע סומע פון לעבענס=מיטלען. און ווייל די צאהל מענשען איז פיעל גרעסער איידער די צאהל פּראדוקטען, וואס מען בעקומט פון דער נאטור, דעריבער הערשט ארימקייט און אלע אנדערע צרות, פון וועלכע די געזעלשאפט ליידט. כדי צו פערמיידען דיעזע צרות, איז נויטיג, אז דער וואוקס פון דער בעפעלקערונג זאל ווערען פיעל קלענער, און צוליעב דעם מוזען מענשען אויפהערען פריה צו הייראטען און דארפען זיך סטארען, אז ביי זיי זאלען געבארען ווערען וואס וועניגער קינדער].

mal’ting *n.* (מאהל’-טינג) דאס מאכען מאלץ. ז. *malt*

malt’-kiln *n.* (מאהלט’-קיל) א ווארים אנגעהייצט צימער, וואו מען טריקענט מאלץ. ז. *malt*

malt’-mad *a.* (מאהלט’-מעד) שכור; אויסער’ן זינען צוליעב שכרות; שטארק איבערגעגעבען צום שכור’ען.

malt’man *n.* (מאהלט’-מען) א מאלץ=מאכער.

mal’tose *n.* (מאהל’-טאוס) מאלץ=צוקער.

maltreat’ *v.* (מעל-טריעט’) שלעכט בעהאנדלען, זיך שלעכט בעגעהן מיט אימעצען. The nurse maltreats the children.

maltreat’ment *n.* (מעל-טריעט’-מענט) שלעכטע בעהאנדלונג.

malt’ster *n.* (מאהלט’-סטער) א מאלץ=מאכער; א מאלץ=הענדלער.

malt’worm *n.* (מאהלט’-הווארם) א שכור, א פיאניצע.

mal’ty *a.* (מאהל’-טי) וואס איז שייך צו מאלץ; וואס בעשטעהט אדער בעקומט זיך פון מאלץ. ז. *malt*

ma’lum *n.* (מיי’-לאם) אין יוריספרודענץ — א שלעכטע טהאט, אן אונרעכט.

ma’lum in se (מיי’-לאם אין סי) א זאך וואס איז פערבאטען, ווייל זי איז אן און פיר=זיך אן אונרעכט געגען זיטליכקייט.

ma’lum prohib’itum (מיי’-לאם פרא-היב’-אי-טאם) א טהאט, וועלכע איז שלעכט נור דערפאר, ווייל עס איז פערבאטען פון געזעץ.

malva’ceous *a.* (מעל-וויי’-שיאס) וואס איז שייך צו די מאלווא=פלאנצען. ז. *mallow*

malversa’tion *n.* (מעל-ווער-סיי’-שאן) אונעהרליכע האנדלונג; דאס זיין א פערקויפטע נשמה; דאס דיענען אונגעטריי [ווי דורך נעהמען כאבאר א. ד. ג.].

mam *n.* (מעם) מוטער; מאדאם.

ma’ma *n.* (מא’-מא) מאמע, מוטער.

mam’aluke *n.* (מעמ’-ע-ליוק) ז. *mameluke*

mam’elon *n.* (מעמ’-ע-לאן) א רונד קליין בערגעל.

mam’eluke *n.* (מעמ’-ע-ליוק) א מאמעליוק, א שקלאף, מייסטענס א טשערקעס, וואס דיענט אין הויף פון א טערקישען אדער עגיפּטישען פּאשא.

Mam’eluke *n.* (מעמ’-ע-ליוק) איינער פון די מאמעליוקען אדער עגיפּטישע גווארדיע [אן ארט ארמעע, וועלכע איז אין מיטעלאלטער געוועזן דער הערשענדער עלעמענט פון עגיפּטען].

mam’ma *n.* (מא’-מא) א מוטער.

mam’ma *n.* (מעמ’-א) א ברוסט, א ציצקע; אן אייטער.

mam’mal *a. and n.* (מעמ’-על) וואס האט אן אייטער אדער בריסט; א זויג=טהיער.

Mamma’lia *n.* (מע-מיי’-ליא) דער מין זויג=טהיערע.

mamma’lian *a. and n.* (מע-מיי’-ליען) וואס איז שייך צו די זויג=טהיערע; א זויג=טהיער.

mammalif’erous *a.* (מעמ-ע-ליפ’-ע-ראס) אין געאלאגיע — וואס ענטהאלט איבערגעבליבענע טיילען פון זויג=טהיערע.

mammal’ogist *n.* (מע-מעל’-א-דזשיסט) א מאמאלאג, איינער וועלכער שטודירט זויג=טהיערע.

mammal’ogy *n.* (מע-מעל’-א-דזשי) מאמאלאגיע, די לעהרע איבער די זויג=טהיערע.

mam’mary *a.* (מעמ’-ע-רי) וואס געהערט צו די בריסט.

mam’mate *a.* (מעמ’-אייט) וואס האט בריסט.

mammee’ *n.* (מע-מיע’) דער אמעריקאנישער אפריקאזען=בוים; די אפריקאזע [די פרוכט פון דיעזען בוים]. ז. *apricot*

mam’mie *n.* (מעמ’-אי) ז. *mammy*

mam’mifer *n.* (מעמ’-אי-פער) א חיה פון קלאס זויג=טהיערע.

mammif’erous *a.* (מע-מיפ’-ע-ראס) מיט בריסט, וואס האט בריסט; וואס זויגט די קינדער.

mam’miform *a.* (מעמ’-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ברוסט.

mam’miformed *a.* (מעמ’-אי-פארמד) ז. *mammiform*

mammil’la *n.* (מע-מיל’-א) דער ברוסט=ווארצעל; א זאך וואס האט די פארם פון א ברוסט=ווארצעל.

mam’millar *a.* (מעמ’-אי-לאר) ז. *mammillary*

mam’millary *a.* (מעמ’-אי-לע-רי) ברוסט=פערמיג. ווי א ברוסט=ווארצעל, רונד=בערגעלדיג, גוזעוואטע.

mam’millate *v. and a.* (מעמ’-אי-לייט) מאכען ווי א ברוסט; וואס האט די פארם פון א ברוסט=ווארצעל; גוזעוואטע, בערגעלדיג.

mam’millated *a.* (מעמ’-אי-ליי-טעד) וואס האט די פארם פון א ברוסט=ווארצעל; וואס האט א ברוסט=פערמיגע צואוואקסונג.

mammilla’tion *n.* (מעמ-אי-ליי’-שאן) דאס האבען א ברוסט=פערמיגע צואוואקסונג אדער אנוואקסונגען.

mammil’liform *a.* (מע-מיל’-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ברוסט=ווארצעל.

mam’milloid *a.* (מעמ’-אי-לאיד) ז. *mammilliform*

mammi’tis *n.* (מע-מאי’-טיס) ענטצינדונג פון די בריסט.

mam’mock *v.* (מעמ’-אק) צורייסען אין שטיקער.

mam’modis *n.* (מעמ’-א-דיס) אזא זארט דיקער אינדישער מוסלין.

Mam’mon *n.* (מעמ’-אן) מאמאן, דער סירישער גאט פון רייכטום; די פערזאניפיקאציאן אדער פארשטעלונג פון וועלטליכע פערגניגענס אדער עולם=הזה=זאכען.

mam’mon *n.* (מעמ’-אן) ממון, געלד, עולם=הזה=זאכען.

mam’monish *a.* (מעמ’-אנ-איש) וואס איז איבערגעגעבען צום גאט מאמאן, געלדזיכטיג.

mam'monism *n.* (מעמ'-אנ-איזם) מאמאניזם, די איבערגעבענהייט צום גאט מאמאן; געלד=זיכטיגקייט; דאס יאגען זיך נאך רייכטום.

mam'monist *n.* (מעמ'-אנ-איסט) א רייכטום=זוכער; א פערעהרער פון דעם געלד=גאט.

mammonis'tic *a.* (מעמ-א-נים'-טיק) וואס איז שייך צו מאמאניזם. ז. *mammonism*.

mam'monite *n.* (מעמ'-אנ-איט) א דיענער פון גאט מאמאן; א מענש וואס האט אין זינען נור זאמלען געלד און רייכטום.

mammoniza'tion *n.* (מעמ-אנ-אי-זיי'-שאן) דאס ווערען אדער דאס זיין איבערגעגעבען צום גאט מאמאן; דאס יאגען זיך כסדר נאך געלד און עולם=הזה=זאכען.

mam'monize *v.* (מעמ'-אנ-איז) ווערען א דיענער פון גאט מאמאן; האבען איין איינציגען ציעל — זאמלען געלד.

mam'moth *n. and a.* (מעמ'-אטה) דער מאמאט אדער מאמאנט [א מין אוראלטער עלפאנט וועלכער עקזיסטירט ניט מעהר. מען געפינט נאך זיינע ביינער אין דער ערד]; זעהר גרויס, שרעקליך גרויס.

Mammoth

mam'moth tree (מעמ'-אטה טריע) דער מאמאנט=בוים [איינער פון די גרעסטע טאנען=בוימער וואס וואקסען אין קאליפארניע].

mam'my *n.* (מעמ'-אי) מאמעניו, מוטער; אין די דרום=שטאאטען פון אמעריקא — א נעגערשע אם אדער קינדער=אויפזעהערין [ביי ווייסע].

man *n. and v.* (מען) א מענש, א מאנספערזאן, א מאן; די מענשליכע ראסע, די מענשהייט; איינער; מענשליכקייט; א דיענער; א שאך=פיגור; בעזארגען אדער בעזעצען מיט מענשען אדער מיט א מאנשאפט; מאכען מענליך, מאכען מוטיג.

man about' town (מען ע-באוט' טאון) א לעבעמאן, א הולטאי, א רייכער פוסט און פאסניק.

man'acle *n. and v.* (מענ'-עקל) א האנדקייט, קאנדאלען; שמיערען די הענד, אנטהאן קאנדאלען אויף די הענד.

man'acles *n.* (מענ'-עקלז) האנד=קייטען, קאנדאלען.

man'age *v.* (מענ'-עדזש) פיהרען, אנפיהרען, לייטען, פערוואלטען, קאנטראלירען, האלטען אין צוים; דרעסירען, צוימען [חיות]; איינריכטען, איינארדנען; דורכפיהרען [עפעס].

manageabil'ity *n.* (מענ-עדזש-ע-ביל'-אי-טי) בעקוועמליכקייט און לייכטקייט אין אנגעהן מיט עפעס; די מעגליכקייט צו ווערען געפיהרט, קאנטראלירט אדער געצוימט; נאכגיעביגקייט, געהארכזאמקייט.

man'ageable *a.* (מענ'-עדזש-עבל) וואס מען קען דערמיט לייכט אנגעהן; וואס לאזט זיך לייטען, פיהרען, קאנטראלירען אדער צוימען; נאכגיעביג, געהארכזאם.
Her husband is very **manageable**.

man'ageableness *n.* (מענ'-עדזש-עבל-נעס) ז. *manageability*.

man'ageably *adv.* (מענ'-עדזש-ע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען לייכט אנגעהן מיט עפעס, פיהרען אדער קאנטראלירען עפעס; מיט געהארכזאמקייט, מיט נאכגיעביגקייט.

man'agement *n.* (מענ'-עדזש-מענט) 1. פערוואלטונג, פיהרונג, לייטונג, דירעקציאן, קאנטראל; 2. אומגאנג, בעהאנדלונג; די ארט און וייזע פון פיהרונג אדער איינארדנונג פון עפעס; 3. געשיקטקייט אין פיהרונג אדער איינארדנונג.
1. The **management** of this hotel is very good. 2. The failure of the undertaking was due to poor **management**.

man'ager *n.* (מענ'-ע-דזשער) א פערוואלטער, א פיהרער, אן אויפזעהער; א דירעקטאר; איינער וואס פלאנעוועט, אן אינטריגאנט.

manage'rial *a.* (מענ-ע-דזשי'-רי-על) וואס איז שייך צו א פערוואלטונג אדער דירעקציאן [הויפטזעכליך א טעאטער=דירעקציאן].

man'agership *n.* (מענ'-עדזש-ער-שיפ) דירעקציאן, פערוואלטונג, לייטונג.

man'aging *n. and a.* (מענ'-עדזש-אינג) דירעקציאן, פערוואלטונג, לייטונג; לייטענד, פערוואלטענד, קאנטראלירענד; שפארזאם; פלאנעווענדיג, אינטריגירענד.

man'aging direc'tor (מענ'-עדזש-אינג די-רעק'-טאר) דער הויפט=פערוואלטער, דער הויפט=בעל=הבית פון א געשעפט.

man'akin *n.* (מענ'-ע-קין) ז. *manikin*.

man alive'! (מען ע-לאיוו') אום גאטעס ווילען! [אן אויסרוף פון ערשטוינונג אדער פראטעסט].

man'-ape *n.* (מענ'-אייפ) די מענשען=עהנליכע אפע [די שימפאנזע, די גארילא, דער אראנג=אוטאנג און דער גיבאן].

man'-at-arms *n.* (מענ'-עט-ארמז) א סאלדאט; א שווער=בעוואפענטער סאלדאט [אין מיטעלאלטער].

manatee' *n.* (מענ-ע-טיע') די ים=קוה [אזא זויגענדע ים=חיה].

Manatee

man'atin *n.* (מענ'-ע-טין) ז. *manatee*.

manav'elins *n.* (מע-נעוו'-ע-לינז) עקסטרא שפייזען, פערשיעדענע ביי=שפייזען [אין דער מאטראזען=שפראך].

man'-car *n.* (מענ'-קאר) א מין וואגאן, מיט וועלכען מען לאזט ארונטער און מען ברייננגט ארויף ארבייטער אין משופע'דיגע שאכטען [קויהלען=גרובען אדער מעטאל=גרובען].

manch *n.* (מענטש) דער האלז פון א פידעל, גיטאר אדער עהנליכען אינסטרומענט.

manche *n.* (מענטש) ז. *manch*.

man'chet *n. and a.* (מענ'-טשעט) ברויט געמאכט פון בעסטען ווייצען=מעהל; פון בעסטען ווייצען=מעהל.

manchette' *n.* (מאנ-שעט') א מאנזשעט.

man'-child *n.* (מענ'-טשאילד) א אינגעל [בן זכר].

manchineel' *n.* (מענ-טשי-ניעל') דער מאנצאנילא=בוים [וואקסט אין די הייסע טיילען פון אמעריקא, ענטהאלט א מילך=עהנליכען גיפטיגען זאפט, די פרוכט פון דעם בוים איז עהנליך צו אן עפעל].

Manchineel

Manchoo' *n. and a.* (מענ-טשוה') ז. *Manchu*.

Manchoo'rian *a.* (מענ-טשוה'-רי-ען) ז. *Manchurian*.

Manchu' *n. and a.* (מענ-טשוה') א מאנדזשו [איינער פון דעם מאנדזשו=פאלק, וואס האט בעזיעגט כינא אין 17טען יאהרהונדערט און וועמעס נאמען עס טראגט די כינעזישע פראווינץ מאנדזשוריע]; די מאנדזשו=שפראך; וואס איז שייך צו די מאנדזשוס, צו זייער לאנד אדער שפראך.

Manchu'rian *a.* (מענ-טשוה'-רי-ען) מאנדזשוריש, וואס איז שייך צו מאנדזשוריע. ז. *Manchu*.

mancipa'tion *n.* (מענ-סי-פיי'-שאן) א פארמאליטעט ביים איבערגעבען געקויפטעם גרונד=אייגענטום; א פארמאליטעט, דורך וועלכער א פאטער האט בעפרייט אדער געמאכט זעלבסטשטענדיג א זוהן [אין פארצייטיגען רוים].

man'cipatory *a.* (מענ'-סי-פע-טא-רי) וואס איז שייך צו דער פארמאליטעט פון איבערגעבען געקויפטעם גרונד=אייגענטום אדער פון מאכען זעלבסטשטענדיג א זוהן [אין פארצייטיגען רוים].

man'ciple *n.* (מענ'-סיפל) א הויז=האלטער, א פראוויאנט=צושטעלער [הויפטזעכליך פון א לעהר=אנשטאלט].

man'cus *n.* (מענ'-קאס) אן אלטע אנגלא=זאקסישע מטבע [ווערטה לערך 61 סענט].

manda'mus *n. and v.* (מענ-דיי'-מאס) א געשריבענער בעפעהל פון א העכערען געריכט [צו א נידריגערען געריכט, צו א פערזאן, קערפערשאפט א. ז. וו.]; ארויסגעבען אזא בעפעהל, דערלאנגען אזא בעפעהל.

mandarin' *n., a. and v.* (מענ-דע-רין') א מאנדארין [א כינעזישער בעאמטער]; וואס איז שייך אדער וואס פאסט פאר א מאנדארין: עדעל, נאבעל; דאס כינעזישע ענטעל [א קליין ענטעל מיט פערשיעדענפארביגע שהענע פעדערען]; יאפאנעזישע פארצעליי מיט פיגורען [הויפטזעכליך פון מאנדארינען]; מאנדארין=פארב [אזא העלע רויטליך=אראנזשעווע פארב]; פארבען אין מאנדארין=פארב.

Mandarin' *n.* (מענ-דע-רין') די אלגעמיין=אנגענומענע כינעזישע שפראך [אין געגענזאץ צו די פערשיעדענע דיאלעקטען].

mandari'nate *n.* (מענ-דע-רי'-נייט) דאס אמט, די מאכט אדער די ווירדע פון א מאנדארין [כינעזישען בעאמטען]; דער מאנדארינען=קלאס; א טייל פון לאנד אונטער דער פערוואלטונג פון א מאנדארין.

mandarin' duck (מענ-דע-רין' דאק) דאס כינעזישע ענטעל [א קליין ענטעל מיט פערשיעדענפארביגע פעדערען].

mandarin'ic *a.* (מענ-דע-רינ'-איק)

וואס איז שייך צו א מאנדארין, וואס פאסט פאר א מאנדארין [א כינעזישער בעאמטער].

mandarin'ism *n.* (מענ-דע-רינ'-איזם) דער כאראקטער אדער די מנהגים פון מאנדארינען [כינעזישע בעאמטע]; מאנדארינען-הערשאפט.

man'datary *n.* (מענ'-דע-טע-רי) א מאנדאטאר, אן אפעקון. ז. *mandatory*.

man'date *n.* (מענ'-דייט) א מאנדאט, א בעפעהל, א בעפאלמעכטיגונג צו ווערען אפעקון איבער איינגענטום.

manda'tor *n.* (מענ-דיי'-טאר) א מאנדאנט, איינער וואס גיט איבער א צווייטען צו זיין אן אפעקון איבער זיין פערמעגען, א בעפאלמעכטיגער, א בעפעהל-געבער.

man'datory *n. and a.* (מענ'-דע-טא-רי) איינער וואס האט געקראגען א מאנדאט, בעפעהל אדער פארשריפט; א מאנדאטאר, אן אפעקון איבער איינגענטום; בעפעהלענד, ענטהאלטענד א פארשריפט, וואס האט דעם כאראקטער פון א פארשריפט.

Some laws are permissive, others are mandatory in character.

man'delstone *n.* (מענ'-דעל-סטאון) דער מאנדעלשטיין [אזא הארטער שטיין].

man'dible *n.* (מענ'-דיבל) א קינבאק; דער אונטערשטער קינבאק [ביי אינזעקטען].

mandib'ular *a.* (מענ-דיב'-יו-לאר) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קינביין.

man'dlestone *n.* (מענ'דל-סטאון) ז. *mandelstone*.

mando'la *n.* (מענ-דאו'-לא) א מאנדאלע [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס ווי א מאנדאלינע, נאר פון א גרעסערען פארמאט].

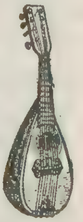

Mandolin

man'dolin *n.* (מענ'-דא-לין) א מאנדאלינע [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס].

man'doline *n.* (מענ'-דא-לין) ז. *mandolin*.

mando'ra *n.* (מענ-דאו'-רא) ז. *mandola*.

mandore' *n.* (מענ-דאור') ז. *mandola*.

man'drake *n.* (מענ'-דרייק) די צויבער-פלאנצע [אזא גיפטיגע פלאנצע, וואס פלעגט אמאל פיעל געברויכט ווערען אין מעדיצין, הויפטזעכליך אלס איינשלעפערונגס-מיטעל. זי איז אויך געברויכט געווארען פון פאלק אלס קמיע, אלס מיטעל ארויסצורופען ליעבע].

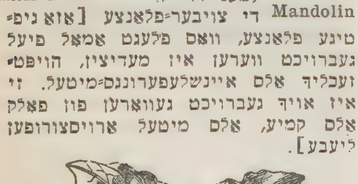

Mandrake

man'drel *n. and v.* (מענ'-דרעל) א דרעה-באנק-שפינדעל [א רונד אייזענדעל ביי א טאק-מאשין צו בעפעסטיגען דעם געגענשטאנד, וואס דארף געטאקט ווערען]; געברויכען א דרעה-באנק-שפינדעל.

man'drill *n.* (מענ'-דריל) א מאנדריל, א גרויסער וועסט-אפריקאנישער באבון [אזא אפע]; א דרעה-באנק-שפינדעל. ז. *mandrel*.

Mandrill

man'ducable *a.* (מענ'-דיו-קעבל) עסבאר, וואס מען קען עסען; וואס מען קען קייען.

man'ducate *v.* (מענ'-דיו-קייט) קייען, עסען.

manduca'tion *n.* (מענ-דיו-קיי'-שאן) דאס קייען, דאס עסען.

man'ducatory *a.* (מענ'-דיו-קיי-טא-רי) געברויכט צום בייסען אדער קייען [וועגען קערפער-גליעדער]; וואס קען קייען אדער בייסען [וועגען אינזעקטען].

mane *n.* (מיין) א גריווע [די לאנגע האר ארום דעם האלז פון טהיערע].

man'-ea'ter *n.* (מענ'-איע'-טער) א מענשען-פרעסער: א טיגער וואס האט א בעזונדערע נייגונג צו פרעסען מענשען: א געוויסער מין האיפיש.

maned *a.* (מיינד) מיט א גריווע.

manège' *n. and v.* (מע-נייזש') א מאנעזש [וואו מען לערענט פערד אדער וואו מען לערענט רייטען]; א רייט-שולע, א רייט-פלאץ; א מושטיר-פלאץ; די רייט-קונסט; צוימען פערד, לערנען פערד.

mane'less *a.* (מיינ'-לעס) אהן א גריווע.

man'-en'gine *n.* (מענ'-ענ'-דזשין) אזא הויב-מאשין אין טיעפע שאכטען [פאר די ארבייטער].

ma'nent (מיי'-נענט) זיי בלייבען [אן אויסדרוק אין א דראמאטישען ווערק וואס בעצייכענט, אז די אקטיארען בלייבען אויף דער ביהנע].

ma'nes *n.* (מיי'-ניז) די פערגעטערטע נשמות פון טויטע [ביי די פארצייטיגע רוימער]; די גייסטער-וועלט; גהינום-פייניגונגען.

ma'net (מיי'-נעט) ער בלייבט, זי בלייבט [אן אויסדרוק אין א דראמאטישען ווערק, צו בעצייכנען, אז דער אקטיאר אדער אקטריסע בלייבט אויף דער ביהנע].

maneu'ver *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) ז. *manœuver*.

maneu'vre *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) ז. *manœuver*.

Man Fri'day (מען פראי'-דיי) אן איבערגעבענער דיענער, אן איבערגעבענער נאכפאלגער [ווי עס איז געוועזען דער ווילדער, וועלכען ראבינזאן קרוזא האט געפונען אויף'ן פערזוארפענעם אינזעל און וועלכען ער האט גערופען פרייטאג, ווייל ער האט איהם געפונען אום פרייטאג].

man'ful *a.* (מענ'-פול) מענליך, מוטיג.

The candidate took a **manful** stand in his reply to his critics.

man'fully *adv.* (מענ'-פול-אי) ווי א מאן; מיט מוטה.

man'fulness *n.* (מענ'-פול-נעס) מענליכקייט, מוטיגקייט.

man'gabey *n.* (מענ'-גע-ביי) אזא מאדאגאסקארער אפע.

man'ganate *n.* (מענ'-גע-נייט) מאנגאן-זויער זאלץ.

mangane'sate *n.* (מענ-גע-ני'-סייט) ז. *manganate*.

manganese' *n.* (מענ-גע-ניעס') מאנגאן אדער ברוינשטיין [אזא מינעראל].

mangane'sian *a.* (מענ-גע-ני'-סי-ען) וואס איז שייך צו מאנגאן אדער ברוינשטיין [אזא מינעראל]; וואס ענטהאלט מאנגאן.

mangan'ic *a.* (מענ-גענ'-איק) וואס איז שייך צו מאנגאן אדער ברוינשטיין [אזא מינעראל].

mangan'ic ac'id (מענ-גענ'-איק עס'-איד) מאנגאן-זויערע [אזא כעמישער שטאף].

mang'corn *n.* (מענג'-קאהרן) מענגקארן [א געמיש פון פערשיעדענע תבואות].

mange *n.* (מיינדזש) קרעץ, פארך-קרעץ [ביי חיות].

man'gel-wur'zel *n.* (מענ'גל-הוואיר'צל) דער מאנגאלד-ווארצעל [א מין בורעק].

man'ger *n.* (מיינ'-דזשער) א קארעטע: דער שאפהאק [דאס ארט אויף דעם הינטערשטען טייל פון א שיף, וואס האלט צוריק דאס וואסער, וואס קומט אריין דורך די שטריק-לעכער].

man'giness *n.* (מיינ'-דזשי-נעס) קרעציגקייט; פארכיגקייט [ביי חיות]; שארםטיגקייט.

man'gle *v. and n.* (מענגל) 1. צורייסען, צוברעכען, צושניידען, צוהאקען; צושטערען, קאליע מאכען: 2. וועלגערען, מאנגלען [וועש]; א מאנגעל-האלץ, א וואלגער-האלץ. א וואליק.

1. The machine **mangled** the workingman's hand. 2. Some linen need only be **mangled**, but not ironed.

man'gler *n.* (מענ'-גלער) איינער וואס צושניידט אדער צורייסט: א פערדארבער; איינער וואס מאכט קאליע; א וועלגערער, א מאנגלער [וואס וועלגערט וועש]; א פלייש-מיהלכעל; א מאשינקע צו האקען פלייש.

man'go *n.* (מענ'-גאו) דער מאנגא-בוים [וואקסט אין אינדיען]; די מאנגא [די פרוכט פון דיעזען בוים].

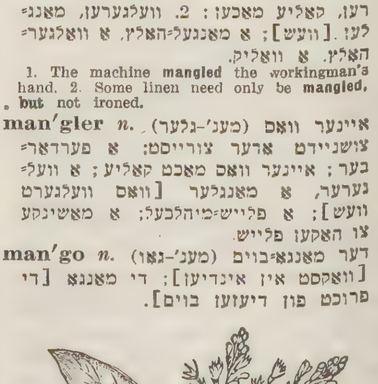

Mango

man'go-fish *n.* (מענ'-גאָו-פיש) דער מאַנגאָ-פיש [אין וועסט-אינדיען, איז ניט גרויס און איז פון גאָלד-קאָליר].

man'gold *n.* (מענ'-גאָולד) ז. ***mangel-wurzel***

man'gold-wur'zel *n.* (מענ'-גאָולד-הוואיר'צל) ז. ***mangel-wurzel***

man'gonel *n.* (מענ'-גאַ-נעל) אַ פאַרצייטיגע קריעגס-מאַשין צו וואַרפען שטיינער.

man'gostan *n.* (מענ'-גאַ-סטען) ז. ***mangosteen***

man'gosteen *n.* (מענ'-גאַ-סטין) דער מאַנגאָסטאַנאַ-בוים [אַ אינדישער בוים] אָדער די פרוכט פון דיעזען בוים.

man'go-tree *n.* (מענ'-גאָו-טריע) דער מאַנגאָ-בוים. ז. ***mango***

man'grove *n.* (מענ'-גראָוו) דער מאַנגלע-בוים אָדער ווארצעל-בוים [אַ קליינער בוים וואָס וואַקסט אין בלאָטיגע געגענדען אין וועסט-אינדיען און אין די וואַרימע געגענדען פון אַמעריקאַ. די קאָרע ווערט געברויכט צו גאַרבען לעדער און אויך אין מעדיציין].

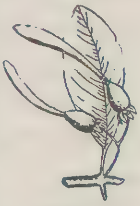

Mangrove

man'grove-cuck'oo *n.* (מענ'-גראָוו-קוק'-אוה) אַן אַמעריקאַנער קוקוק-פויגעל וואָס האַלט זיך אין די ווארצעלבוימער-וועלדער. ז. ***mangrove***

man'gy *a.* (מיינ'-דזשי) פאַרקרעציג, פאַרכיג; שאַרסטקע.

manha'den *n.* (מענ-היי'דן) ז. ***menhaden***

man'handle *v.* (מענ'-הענדל) בעהאַנדלען מיט מענשליכער קראַפט, אָהן דער הילף פון מאַשינען, אינסטרומענטען א. ז. וו. [אויף שיפען]; גראָב בעהאַנדלען, וואַרפען און שליידערען [אימעצען].

man'-ha'ter *n.* (מענ'-היי'-טער) אַ מענשען-האַסער, אַ מיזאַנטראָפ.

man'-ha'ting *n. and a.* (מענ'-היי'-טינג) מענשען-האַס, מיזאַנטראָפיע; מענשען-האַסענד, מיזאַנטראָפיש.

man'heim *n.* (מענ'-האַים) מאַנהיימער גאָלד אָדער סימילאָר [פון קופער און צין].

man'hole *n.* (מענ'-האָול) דאָס ריינגונגס-לאָך [אַ לאָך אין אַ מאַשין, רינע א. ז. וו., דורך וועלכען אַ מענש קען דורכגעהן עס צו רייניגען]; אַ קורצער דורכגאַנג אין קויהלען-גרובען; אַ פאַרטיעפונג אין דער וואַנד פון אַ טונעל.

man'hood *n.* (מענ'-הוד) מענשליכקייט; מענליכקייט, דאָס זיין אַ מאַן; מענליכער אַלטער; מוטיגקייט.

man'hood suf'frage (מענ'-הוד סאַפ'-רעדזש) דאָס אַלגעמיינע וואַהלרעכט [פאַר יעדען פול-יעהריגען מאַן].

ma'nia *n.* (מיי'-ני-אַ) מאַניע, משוגעת, וואַהנזין; משוגע'נער צאָרן; אַ משוגע'נע איינבילדונג; אַ משוגע'נע לוסט צו עפּעס; אַ משוגע'נע פּערקאַכטקייט אין עפּעס.

ma'niac *n. and a.* (מיי'-ני-עק) אַ מאַניאַק, אַ משוגע'נער, אַ וואַהנזיניגער; משוגע, וואַהנזיניג.

mani'acal *a.* (מע-נאַי'-ע-קעל) משוגע, וואַהנזיניג.

Manichæ'an *a. and n.* (מענ-אי-קיע'-ען) ז. ***Manichean***

Man'ichæism *n.* (מענ'-אי-קיע-איזם) ז. ***Manicheism***

Maniche'an *a. and n.* (מענ-אי-קיע'-ען) מאַניכייאיש, וואָס איז שייך צו דער מאַניכייער סעקטע; אַ מאַניכייער. ז. ***Manicheism***

Maniche'anism *n.* (מענ-אי-קיע'-ען-איזם) ז. ***Manicheism***

Man'ichee *n.* (מענ'-אי-קיע) אַ מאַניכייער. ז. ***Manicheism***

Man'icheism *n.* (מענ'-אי-קיע-איזם) מאַניכייאיזם [די רעליגיעזע לעהרע פון מאַני, מאַנעס אָדער מאַניכייאוס, אַ פערזיער, וואָס האָט געלעבט אין דריטען יאָהרהונדערט. די לעהרע איז געווען אַ מישמאַש פון בודיזם, קריסטענטום און אַנדערע רעליגיאָנען. זי האָט אַנערקענט גוטע און שלעכטע געטער און אַ קאַמפּף צווישען ליכט און פינסטערניש. לויט דיעזער לעהרע איז דער מענשליכער קערפער דער פּראָדוקט פון פינסטערע כחות און די נשמה, וועלכע קומט פון קעניגרייך פון ליכט, פיהרט אימער אַ קאַמפּף מיט'ן קערפער. די מאַניכייער האָבען דעריבער געהאַלטען פון זעלבסט-פּייניגונגען. פון פערזיען האָט זיך דער מאַניכייאיזם פערשפּרייט אין רוים און האָט אויך געפונען אנהענגער צווישען אידען. די מאַניכייער סעקטע האָט עקזיסטירט ביז'ן זיבענטען יאָהרהונדערט].

man'ichord *n.* (מענ'-אי-קאָהרד) אַ מאַניקאָרדיום [אַ מין מוזיקאַלישער אינסטרומענט].

man'icure *n. and v.* (מענ'-אי-קיור) מאַניקיור, הענד און נעגעל-פּוצונג; אַ הענד און נעגעל-פּוצער; זיך בעשעפטיגען מיט הענד און נעגעל-פּוצונג.

man'icurist *n.* (מענ'-אי-קיור-איסט) אַ הענד און נעגעל-פּוצער.

man'ifest *a., n. and v.* (מענ'-אי-פעסט) אָפענבאַר, קלאָר, אויגענשיינליך; אַ לאַדונגס-מאַניפעסט, אַ לאַדונגס-פערצייכניס [וואָס אַ שיפס-קאַפּיטאַן שטעלט צו די צאָל-בעאַמטע]; מאַכען אָדער ארויסצייגען קלאָר, אָפענבאַר אָדער אויגענשיינליך.

man'ifestable *a.* (מענ'-אי-פעס-טעבל) וואָס קען געמאַכט ווערען אָפענבאַר, קלאָר אָדער אויגענשיינליך.

manifesta'tion *n.* (מענ-אי-פעס-טיי'-שאַן) אַ מאַניפעסטאַציאָן, אַן ארויסצייגונג, אַן ענטפּלעקונג, אַן אָפענבאַרונג.

man'ifest des'tiny (מענ'-אי-פעסט דעס'-טי-ני) עטוואָס וואָס איז קלאָר, אַז עס מוז פּאַסירען, וואָס מען קען פאָרויסזעהן און וואָס איז אונפערמיידליך.

It was **manifest destiny** that slavery would be abolished in America.

man'ifestible *a.* (מענ'-אי-פעס-טיבל) ז. ***manifestable***

man'ifestly *adv.* (מענ'-אי-פעסט-לי) אויף אַ קלאָרען, אָפענבאַרען אָדער אויגענשיינליכען אופן.

It is **manifestly** impossible to cover the subject in one lecture.

man'ifestness *n.* (מענ'-אי-פעסט-נעס) אויגענשיינליכקייט, קלאָרקייט, דייטליכקייט.

manifes'to *n. and v.* (מענ-אי-פעס'-טאָו) אַ מאַניפעסט, אַן עפענטליכע ערקלערונג [הויפּטזעכליך פון אַ הערשער אָדער פון אַ רעגיערונג]; ארויסלאָזען אַ מאַניפעסט.

man'ifold *a., adv., n. and v.* (מענ'-אי-פאָולד) פיעלפאַכיג; פערשיעדענאַרטיג; פיעלפאַך; אַ פיעלפאַכיגע זאַך; אַ קאָפּיע פון אַ העקטאָגראַף אָדער אַנדער אַפּאַראַט צו קאָפּירען שריפטען; אַ רעהר מיט מעהרערע לעכער אַריינצופּאַסען אין איהם אַנדערע רעהרען; אין דער קאַנטישער פילאָזאָפיע — דער סך הכל פון אַ רייהע ערפאַהרונגען וועלכע זיינען אויפגענומען אַלס איינדריקע פון די חושים, אָבער זיי זיינען נאָך ניט אָרגאַניזירט און בעאַרבייט פון פערשטאַנד; אין מאַטעמאַטיק — אַ קלאַס, אַן אַגרעגאַט, אַ צאָהל אָביעקטען וועלכע זיינען געבראַכט אונטער איין סיסטעם; פערפיעלפאַכען; מאַכען מעהרערע קאָפּיעס פון איין זאַך [ווי פון אַ בריעף, אַ דאָקומענט א. ד. ג.].

man'ifolder *n.* (מענ'-אי-פאָול-דער) אַ העקטאָגראַף [אָדער אַן אַנדער עהנליכע פאָרריכטונג צו מאַכען מעהרערע קאָפּיעס]; איינער וואָס מאַכט מעהרערע קאָפּיעס מיט דער הילף פון אַ העקטאָגראַף. ז. ***hectograph***

man'ifoldly *adv.* (מענ'-אי-פאָולד-לי) מיט פיעלפאַכיגקייט.

man'ifoldness *n.* (מענ'-אי-פאָולד-נעס) פיעלפאַכיגקייט; פערשיעדענאַרטיגקייט; אין מאַטעמאַטיק — די צאָהל פון די פערשיעדענע פּרימער-צאָהלען וואָס אַ געוויסע צאָהל ענטהאַלט אין זיך [צ. ב. די צאָהל פּרימערע צאָהלען אין דער צאָהל 15 זיינען דריי, ד. ה. 5, 3, 1, ווייל דיעזע צאָהלען קענען געטיילט ווערען נור אויף זיך אַליין און דורך זיי קען געטיילט ווערען די צאָהל 15]; אַן אַגרעגאַט, אַ געזאַמטהייט, אַן אַלגעמיינער בעגריף פון אַ מאַטעמאַטישער גרעסע וואָס שליסט איין אין זיך פערשיעדענע ספּעציעלע בעגריפען, צ. ב. רוים אָדער פּלאַץ איז אַן אַגרעגאַט אָדער געזאַמטהייט פון אַלע פּונקטען וואָס זיינען אין איהם ענטהאַלטען.

man'ifold-pa'per *n.* (מענ'-אי-פאָולד-פּיי'-פּער) העקטאָגראַף-פּאַפּיער. ז. ***hectograph***

man'ifold-wri'ter *n.* (מענ'-אי-פאָולד-ראַי'-טער) אַ העקטאָגראַף. ז. ***hectograph***

man'iform *a.* (מענ'-אי-פאָרם) האַנד-פאָרמיג.

manigl'ion *n.* (מע-ניל'-יאָן) אַזאַ הענקעל ביי האַרמאַטען פון אַלטען טיפּ.

man'ihot *n.* (מענ'-אי-האָט) ז. ***manioc***

man'ikin *n.* (מענ'-אי-קין) אַ קאַרליק, אַ צווערג, אַ קליין מענשעלע; אַ מאָדעל פון אַ מענשליכער פיגור.

Manil'a *n.* (מע-ניל'-אַ) די מאַנילאַ, די הויפּט-שטאָדט פון די פיליפּינישע אינזלען.

manil'a *n.* (מע-ניל'-אַ) אַ מאַנילער ציגאַר [אַזאַ זאָרט ציגאַר וואָס ווערט פּאַבריצירט אין מאַנילאַ, די הויפּט-שטאָדט פון די פיליפּינישע אינזלען]; מאַנילאַ-האַנף, מאַנילאַ-קאַנאַפּליע [אַזאַ גראָז וואָס וואַקסט אויף די פיליפּינען].

manil'a pa'per (מע-ניל'-אַ פּיי'-פּער) מאַנילאַ-פּאַפּיער [אַזאַ זאָרט שטאַרקעס, ברוינליכעס פּאַפּיער].

manil'io *n.* (מע-ניל'-יאָו) אַ מין אָרם-באַנד אָדער בראַסלעט וואָס ווערט געטראָגען פון די ווילדע אין אַפריקאַ.

manil'la *n.* (מע-ניל'-אַ) אַ מעטאַלענער אָרם-באַנד אָדער בראַסלעט וואָס ווערט געטראָגען פון געוויסע שבטים אין וועסט-אַפריקאַ און ווערט בענוצט פון זיי אַלס.

געלד; איז פֿערשיעדענע קארטען-שפּי-לען — דער צווייטער בעסטער טרומף.

man in the moon (מען אין טהי מוהן) דאס מענשליכע געזיכט, וואס מען זעהט, ווי עס שיינט, אין דער לבנה.

man'ioc *n.* (מענ'-אי-אק) די קאסאווע פּלאנצע אדער מאניאק; די פּראדוקטען פֿון דער קאסאווע פּלאנצע [א נאהרהאפֿטע פּלאנצע אין די הייסע געגענדען פֿון אמעריקא].

man'iple *n.* (מענ'-איפּל) אזא שמאלער באנד וואס ווערט געטראגען אויף'ן לינקען ארם פֿון די קאטוילישע גלחים אין דער צייט פֿון גאטעסדיענסט; א הויפֿען, א האנד-פֿול; א קליינע ראטע סאלדאטען [אין פֿארצייטיגע רוים].

man'iplies *n.* (מענ'-אי-פּלייז) ז. *manyplies*

manip'ular *a.* (מע-ניפּ'-יו-לאר) מא-ניפּולירענד, בעהאנדלענד אדער ארבייטענד מיט די הענד; וואס איז שייך צו א קליינע ראטע סאלדאטען [אין פֿארצייטיגע רוים].

manip'ulate *v.* (מע-ניפּ'-יו-לייט) 1. מאניפּולירען, אומגעהן מיט עפּעס, ארבייטען מיט די הענד; בעהאנדלען מיט די הענד; בעארבייטען; צוגרייטען, צופּערטיגען; 2. סחור-מכר'ען, שווינדלען, פֿאלען אויף פֿערשיעדענע המצאות.

1. The doctor **manipulated** the broken leg and set the parts together.

manip'ulate stocks (מע-ניפּ'-יו-לייט סטאקס) קינסטליך, דורך המצאות בעאיינפֿלוסען דעם קורס אויף דער בערזע.

The broker **manipulated** the stocks of the railroad in which he was a director.

manipula'tion *n.* (מע-ניפּ-יו-ליי'-שאן) מאניפּולאציאן, די בעהאנדלונג מיט די הענד; די בעארבייטונג מיט די הענד; די צוגרייטונג, די צופּערטיגונג; דאס שווינדלען אדער אנווענדען המצאות.

manip'ulative *a.* (מע-ניפּ'-יו-ליי-טיוו) מאניפּולירענד; וואס בעהאנדעלט אדער בעארבייט מיט די הענד; צוגריי-טענד, צופּערטיגענד; וואס ווענדעט אן קונצען אדער המצאות.

manip'ulator *n.* (מע-ניפּ'-יו-ליי-טאר) 1. איינער וואס מאניפּולירט, איי-נער וואס בעהאנדעלט עפּעס מיט די הענד; 2. א שווינדעל-קאפּ, א דרעה-קאפּ.

2. The business world regards him as a **manipulator** and therefore distrusts his undertakings.

manip'ulatory *a.* (מע-ניפּ'-יו-ליי-טא-רי) מאניפּולירענד, בעהאנדלענד אדער בעארבייטענד מיט די הענד.

man'ito *n.* (מענ'-אי-טאו) א גייסט, א ניט-גוטער [ביי געוויסע אינדיאנער שבטים אין אמעריקא].

man'itou *n.* (מענ'-אי-טוה) ז. *manito*

man it out (מען איט אוט) זיך האלטען ווי א מאן, זיך האלטען מוטיג, דרייסט.

mankind' *n.* (מענ-קאינד') די מענשלי-כע ראסע, דאס מענשליכע געשלעכט, די מענשהייט; דאס מענליכע געשלעכט, מאנסלייט.

man'less *a.* (מענ'-לעס) מענשענלאז, ניט בעוואהנט פֿון מענשען.

man'like *a.* (מענ'-לאיק) מענליך, מאנ-האפֿט, ווי א מאן.

man'lily *adv.* (מענ'-לי-לי) מאנהאפֿט, העלדיש.

man'liness *n.* (מענ'-לי-נעס) מענליכ-קייט, מאנהאפֿטיגקייט.

man'ly *a. and adv.* (מענ'-לי) מענליך, מאנהאפֿט; אויף א מאנהאפֿטען שטייגער.

man'-made *a.* (מענ'-מייד) געמאכט פֿון מענשליכע הענד.

man'-mid'wife *n.* (מענ'-מיד'-וואיף) א געבורטס-העלפֿער, אן אקושער.

man'-mil'liner *n.* (מענ'-מיל'-אי-נער) א מאדיסט, א מאדען-הענדלער.

man'na *n.* (מענ'-א) מן [וואס אידען האבען געגעסען אין דער מדבר]; הימעל-ברויט, הימעל-שפּייז; גייסטיגע שפּייז; אזא זיסער זאפֿט וואס ווערט ערהאלטען פֿון דעם מאנא-בוים און ווערט בענוצט אין מעדיצין.

man'na-croup *n.* (מענ'-א-קרופּ) מאנא-גרייפּלעך.

man'ner *n.* (מענ'-ער) דער אופֿן, דער שטייגער, די ארט, די ווייזע, די מאניער; א געוואוהנהייט, א זיטע, א מנהג; א זארט.

man'nered *a.* (מענ'-ערד) געזיטעט, וואס האט זיטען, וואס האט מאניערען; ניט נאטירליך, געקינסטעלט; איינפֿער-מיג, איינארטיג.

man'nerism *n.* (מענ'-ער-איזם) איינ-ארטיגקייט, איינפֿערמיגקייט; דאס האל-טען זיך שטענדיג ביי געוויסע מאניערען [אין ריידען, שרייבען, מאלען א. ד. ג.]; איינגענארטיגקייט.

man'nerist *n.* (מענ'-ער-איסט) איינער וואס האט שטענדיגע געוויסע מאניערען אין ריידען, שרייבען, מאלען א. ד. ג.

man'nerless *a.* (מענ'-ער-לעס) אהן מא-ניערען, אונגעזיטעט.

man'nerliness *n.* (מענ'-ער-לי-נעס) מאניערליכקייט, העפֿליכקייט, גוטע בענעה-מונג.

man'nerly *a. and adv.* (מענ'-ער-לי) וואויל-געזיטעט, העפֿליך, מאניערליך, דרך-ארץ'דיג; מיט גוטע מאניערען; מיט דרך-ארץ, מיט העפֿליכקייט.

man'ners *n.* (מענ'-ערז) גוטע בענעה-מונג, גוטע זיטען, דרך-ארץ, העפֿליכקייט.

man'nikin *n.* (מענ'-אי-קין) ז. *manikin*

man'nish *a.* (מענ'-איש) ווי א מאן, מאנהאפֿט, מענליך, העלדיש.

man'nishly *adv.* (מענ'-איש-לי) אויף א מאנהאפֿטען שטייגער; מיט דרייסט-קייט; מיט מוטה.

man'nishness *n.* (מענ'-איש-נעס) מענליכקייט, מאנהאפֿטיגקייט, דרייסטקייט, מוטיגקייט.

man'nite *n.* (מענ'-איט) מאניט, מאנא-צוקער [אזא זיסער שטאף וואס געפֿינט זיך אין פֿערשיעדענע פּלאנצען].

mannit'ic *a.* (מע-ניט'-איק) וואס ענט-האלט אדער וואס איז שייך צו מאניט.

ז. *mannite*

manœu'ver *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) א מאנעווער; א קונציגער איינפֿאל אב-צוציהען די אויפֿמערקזאמקייט; מאכען א מאנעווער, מושטירען.

manœu'vre *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) ז. *manœuver*

man of blood (מען אוו בלאד) א בלוט-דורשטיגער מענש, א מערדער.

man of busi'ness (מען אוו ביז'-נעס) א געשעפֿטס-מענש, א געשעפֿטס-פֿערוואל-טער.

man of fig'ures (מען אוו פֿיג'-יורז) א בעל-חשבון.

man of let'ters (מען אוו לעט'-ערז) א ליטעראט, א שרייבער; א ליטערארי-שער מענש.

man of straw (מען אוו סטראָה) א שטרוי-ענער מענש, א מענש אהן ווילען, א מענש מיט א שוואכען כאראקטער; אן אויסגע-טראכטע, פּיקטיווע פּערזאן, אן אונטער-געשטעלטער מענש.

man of the world (מען אוו טהי וואירלד) א וועלטליכער מענש; אן ער-פֿאהרענער מענש.

man of war (מען אוו וואהר) א סאל-דאט; א גרויסע קריעגס-שיף.

man'-of-war' *n.* (מענ'-אוו-וואהר') א גרויסע קריעגס-שיף.

man'-of-war's'-man *n.* (מענ'-אוו-וואהרז'-מען) א מאטראז אויף א קריעגס-שיף.

manom'eter *n.* (מע-נאמ'-ע-טער) א מאנא-מעטער [אן אינסטרו-מענט צום מעסטען דעם דרוק פֿון גאזען אדער דאמפּף].

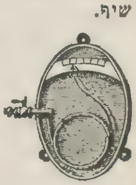

Manometer

manomet'ric *a.* (מענ-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א מאנאמעטער; געמאסטען מיט א מאנאמעטער.

manomet'rical *a.* (מענ-א-מעט'-רי-קעל) ז. *manometric*

man'or *n.* (מענ'-אר) א פּריצישער הויף; דער דיסטריקט איבער וועלכען א פּעאדאלער באראן האט געהערשט; דאס גוט וואס בעלאנגט צו א לארד.

man'or-house *n.* (מענ'-אר-האוס) א הויז אין א פּריצישען הויף.

mano'rial *a.* (מע-נאו'-רי-על) וואס געהערט צו א לאנד-גוט אדער צו א פּרי-צישען הויף.

man'or-seat *n.* (מענ'-אר-סיעט) ז. *manor-house*

man'oscope *n.* (מענ'-א-סקאופּ) ז. *manometer*

manos'copy *n.* (מע-נאס'-קא-פּי) דער טייל פֿון פּיזיק וואס בעשעפֿטיגט זיך מיט דער בעשטימונג פֿון דער געדיכטקייט פֿון גאזען און דונסט [פּארע].

man'-pow'er *n.* (מענ'-פּאו'-ער) די ארבייט וואס ווערט געוואוהנליך געטהאן פֿון א מענשען אין א בעשטימטער צייט; מאשינעריע בעטריבען פֿון מענשליכער קראפֿט.

man'-rope *n.* (מענ'-ראופּ) איינער פֿון די צוויי ווערטיקאל-הענגענדע שטריק, וועל-כע בילדען אוים א שטריק-לייטער אויף א שיף.

man'sard *n.* (מענ'-סארד) א מאנסארדע, א דאך מיט א צווייענדיגער משופּע'דיגקייט; א צימער אויף דעם בוידעם אונטער אזא דאך.

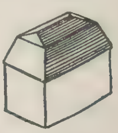

Mansard

man'sard roof (מענ'-סארד רוהף) ז. *mansard*

manse *n.* (מענס) די וואהנונג פֿון א גלח נעבען א קירך; א לאנדהויז.

man'-ser'vant *n.* (מענ'-סויר'-וועגט) א דיענער, א לאקיי.

man'sion *n.* (מענ'-שאן) א פּריציש הויז, א גרויס הויז; א וואהנונג; אין מיטעלאלטערליכער אסטראנאמיע — איי-נער פֿון די 28 טיילען, אויף וועלכע עס איז צוטיילט דער זאדיאק אדער דער קרייז פֿון די צוועלף מזלות.

man'sionary *a.* (מענ'-שאנ-ע-רי) וואהנהאפֿט; וואו איינער וואהנט; וואו עפּעס געפֿינט זיך.

Man'sion-house *n.* (מענ'-שאנ-האוס)

דאס אפיציעלע הויז, וואו עס וואוינט דער לארד-מער [לארד-מאיאר] פון לאנ־דאן.

man'sion-house *n.* (מענ'-שאנ-האוס) ז. *manor-house*

man'slaughter *n.* (מענ'-סלאה-טער) מענשענ־מארד; א מענשענ־מארד בעגאנ־גען אהן איבערלעגונג, אין א גרויסער אויפרעגונג אדער אונטער אויסערארדענטליכע אומשטענדען.

man'slayer *n.* (מענ'-סליי-ער) א מער־דער.

man'stealer *n.* (מענ'-סטיע-לער) א מענשענ־רויבער, א מענשענ־גנב [איינער וואס גנב'עט א מענשען מייסטענס מיט דעם ציעל צו פערקויפען איהם אין שקלא־פעריי].

man'stealing *n.* (מענ'-סטיע-לינג) מענשענ־רויב, מענשענ־גנבה; דאס גנב'ע־נען מענשען, איבערהויפט צו פערקויפען זיי אין שקלאפעריי.

man'swear *v.* (מענ'-סהוועהר) שווערען פאלש; געבען א פאלשע שבועה; זאגען פאלשע עדות.

man'teau *n.* (מענ'-טאו) א מאנטעל, א בגד; א פרויען־ראק.

man'tel *n.* (מענ'-טל) א קאמין, א גע־זימס אדער א פאליצע איבער א קאמין.

man'telboard *n.* (מענ'טל-באורד) דאס ברעטעל אדער די פאליצע איבער א קא־מין.

man'tel-clock *n.* (מענ'טל-קלאק) א זייגער וואס שטעהט אויף דעם ברעטעל אדער פאליצע איבער א קאמין.

man'telet *n.* (מענ'-טעל-עט) א קליין פרויען מענטעלע; א קליינער מאנטעל אהן ארבעל, וועלכען עס פלעגען אמאל טראגען ריטער און אדעלינג; א שוץ־וואנד, וועלכע סאלדאטען געברויכען אין מלחמה; א בעוועגליכער דאך צו בעשי־צען די בעלאגערער פון א פעסטונג; א בעוועגליכע שוץ־וואנד וואס ווערט גע־ברויכט פון יעגער.

man'telpiece *n.* (מענ'טל-פיעס) די דעקאראציאן פון דעם אויבערדעק פון א קאמין.

man'tel-set *n.* (מענ'טל-סעט) א גאנג אדער גארניטור פון געגענשטענדע וואס שטעלען זיך אויס אויף דעם אויבער־שטען ברעטעל פון א קאמין.

man'tel-shelf *n.* (מענ'טל-שעלף) ז. *mantelpiece*

man'teltree *n.* (מענ'טל-טריע) א ברעט אדער א ציגעל־געוועלב איבער א קאמין.

man'tian *a.* (מענ'-טיען) ז. *mantic*

man'tic *a.* (מענ'-טיק) פראפעטיש, נביא'יש.

man'ticore *n.* (מענ'-טי-קאור) א לע־גענדארע בעשעפעניש וואס האט א קאפ פון א מענשען און א גוף פון א רויב־חיה; א מין אונבעשטימטע אדער ניט עקזיסטירענדע אפע.

man'tiger *n.* (מענ'-טי-דזשער) ז. *manticore*

mantil'la *n.* (מענ-טיל'-א) א מאנטי־ליע; א פרויען נאכט־מיץ; א לייכטע טוך וואס ווערט איבערגעווארפען איבער א פרויען־קלייד.

Man'tis *n.* (מענ'-טיס) א מין היישע־ריקעל, ביי וועלכע די פאדערשטע פיס זיינען אזוי געבויט, דאס ווען זיי ער־ווארטען זייער רויב נעהמען זיי אן א פאזע ווי איינער וואס דאווענט מיט אויס־געשטרעקטע הענד. צייכנען זיך אויס מיט זייער רויבגיעריגקייט. גאנץ אפט ביים געשלעכטליכען פערקעהר עסט אויף די נקבה דעם זכר.

Mantis

mantis'sa *n.* (מענ-טיס'-א) אין מאטע־מאטיק — די מאנטיסע אדער די דעצי־מאל־ציפערען פון א לאגאריטמוס; א צוגאב, א צולעג.

man'tle *n. and v.* (מענ'טל) א מאנ־טעל, א שלייער, אן איבערדעקונג; אן אויסווערטיגע בעדעקונג אדער בעשלאג פון א וואנד; ביי מעטאל־גיסען — די לייס, מיט וועלכער מען לעגט ארום א פא־רעם אדער מאדעל פון וואקס [פון היץ ווערט דער וואקס צוגאנגען און די ליימי־גע בעדעקונג בילדעט אויס דעם פורעם]; דער שטייניגער בעשלאג פון א שמעלץ־אויווען; אין אנאטאמיע — א טייל אדער ארגאן פון קערפער, וועלכער פערדעקט אן אנדער טייל אדער ארגאן; דאס אויי־בערשטע הייטעל פון א מאלוסקעל; אן ארט דעקאראציאן פון א ערב; דאס גע־זימס אדער ברעטעל איבער א קאמין; א שאטקע אדער גליה־מאנטעל [א מין היטעלע געוועבט פון באוועל און דורכ־געווייקט אין געוויסע כעמישע שטאפען, וועלכע טהוט זיך אויף'ן רעהר פון א גאז־לאמפ און דיענט צו מאכען דאס פייער פון לאמפ פיעל העלער]; איינדע־קען אין א מאנטעל, פערדעקען, פערשליי־ערען; דיענען אלס א מאנטעל, שלייער אדער צודעק; בעדעקען זיך מיט עפעס [ווי מיט שמאנט ביי מילך אדער מיט שוים ביי וואסער א. ד. ג.]; פאנאנדער־לאזען די פליגלען; ווערען לוסטיג, לע־בעדיג; בייטען די פארבען; רויט ווערען [אין געזיכט].

man'tlepiece *n.* (מענ'טל-פיעס) ז. *mantelpiece*

man'tlet *n.* (מענ'-טלעט) ז. *mantelet*

man'tletree *n.* (מענ'טל-טריע) ז. *manteltree*

mant'ling *n.* (מענט'-לינג) א מין צייג פאר מאנטלען.

mantol'ogy *n.* (מענ-טאל'-א-דזשי) וואהרזאגונג, נביאות־זאגונג; דאס טרע־פען.

man'-trap *n.* (מענ'-טרעפ) א מענ־שענ־פאסטקע [א פאסטקע איבערהויפט פאר די, וואס טרעטען איבער אן אנדע־רענס פלאץ, הויף אדער פעלד]; א לאך וואו א מענש קען אונגערן אריינפאלען.

man'tua *n.* (מענ'-טשו-א) אזא לויזער פארצייטיגער פרויען־מאנטעל.

man'tua-ma'ker *n.* (מענ'-טשו-א-מיי'-קער) א דאמען־שניידער; א מא־דיסטקע.

Man'u *n.* (מענ'-אוה) אין דער אינדי־שער מיטאלאגיע — מאנו, דער ערשטער מענש, דער פאטער פון מענשליכען גע־שלעכט; דער לעגענדארער אויטאר פון די עלטעסטע אינדישע געזעצען וואס זיי־נען געשריבען אין דער סאנסקריטישער שפראך אין א בוך, וואס רופט זיך "דאס בוך פון מאנו".

man'ual *a. and n.* (מענ'-יו-על) וואס איז שייך צו דער האנד; געמאכט מיט דער האנד; א האנד־בוך; א בוך מיט קורצע ערקלערונגען איבער א וויסענ־שאפט אדער מיט קורץ־געפאסטע רעגע־לען וועגען א געוויסער זאך; דאס געבעט־בוך פון דער אלטער קאטוילישער קירך אין ענגלאנד; די קלאוויאטור אדער די ביינדלעך פון אן ארגאן; א האנד־מאשין ביי די פייער־לעשער.

man'ual al'phabet (מענ'-יו-על על'-פע-בעט) פינגער א"ב [אין דער פינגער־שפראך געברויכט פון שטומע]. ז. *finger-alphabet*

man'ual ar'ticles (מענ'-יו-על אר'-טיקלז) גאנגבארע סחורות.

man'ual ex'ercise (מענ'-יו-על עק'-סער-סאיז) אין מיליטער — די איבונ־גען ווי אזוי צו האלטען די ביקס און אנדערע געוועהר לויט געוויסע רעגעלען.

man'ual goods (מענ'-יו-על גודז) ז. *manual articles*

man'ualist *n.* (מענ'-יו-על-איסט) א האנדווערקער, א האנד־ארבייטער.

man'ual-key *n.* (מענ'-יו-על-קיע) א ביינדעל פון דער קלאוויאטור פון אן אר־גאן.

man'ually *adv.* (מענ'-יו-על-אי) מיט די הענד; דורך די הענד.

manufac'tory *n.* (מענ-יו-פעק'-טא-רי) א מאנופאקטור, א פאבריק, א ווערק־הויז.

manufac'tural *a.* (מענ-יו-פעק'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו מאנופאק־טור אדער פאבריצירטע וואארען; פון א פאבריק; וואס איז אויסגעארבייט אדער פראדוצירט.

manufac'ture *n. and v.* (מענ-יו-פעק'-טשור) מאנופאקטור, פאבריקאציע; פאבריטשנע ארבייט; פאבריצירען, אויס־ארבייטען, פערפערטיגען, מאכען.

manufac'turer *n.* (מענ-יו-פעק'-טשור-ער) א פאבריקאנט.

manufac'turing *n. and a.* (מענ-יו-פעק'-טשור-אינג) דאס פאבריצירען; די אינדוסטריע־סיסטעם, וועלכע פראדוצירט פאבריק־וואארען; פאבריצירענד; וואס איז שייך צו מאנופאקטור אדער פאברי־קאציאן; אינדוסטריעל.

manumis'sion *n.* (מענ-יו-מיש'-אן) די פריי־לאזונג פון שקלאפען; עמאנצי־פאציאן.

manumit' *v.* (מענ-יו-מיט') פריי לאזען פון שקלאפעריי; עמאנציפירען.

manumo'tor *n.* (מענ-יו-מאו'-טאר) א קליין וועגעל אויף רעדער וואס האט א פרוזשינע און דער מענש וואס זיצט אין איהם קען איהם בעוועגען אין אלע ריכטונגען מיט די הענד.

manur'able *a.* (מע-ניור'-עבל) וואס מען קען בעמיסטיגען און מאכען פרוכט־באר [וועגען לאנד].

manure' *n. and v.* (מע-ניור') מיסט [צו בעמיסטיגען פעלדער]; בעמיסטיגען.

manure'-distrib'uter *n.* (מע-ניור'-דיס-טריב'-יו-טער) ז. *manure -spreader*

manure'-drag *n.* (מע-ניור'-דרעג) אין אגריקולטור — א מין גראבליע מיט לאנ־גע אויסגעבויגענע צייהנער אויפצוהוי־בען און איבערווארפען מיסט אויף פעל־דער.

manure'-drill *n.* (מע-ניור'-דריל) אין אגריקולטור — אן אפאראט, וואס איז צוגעגעבען צו א זייה־מאשין און וועל־כער שיט פאנאנדער צוזאמען מיט בעמיס־טיגונג; א מין וואגען, וועלכער גיסט פא־

נאנדער פליסיגע בעמיסטיגונג איבער א פעלד.

manure'-fork *n.* (מע-ניור׳-פאהרק) א גרויסער גאפעל, מיט וועלכען מען הויבט אויף מיסט.

manure'-hook *n.* (מע-ניור׳-הוק) ז. *manure-drag*

manure'-loa'der *n.* -מע-ניור׳-לאו׳) דער) א מין גראבליע, געפיהרט פון א פערד, מיט וועלכער מען נעהמט אן מיט איין מאל א קופע מיסט צו לעגען אין א וואגאן.

manur'er *n.* (מע-ניור׳-ער) א בע־מיסטיגער פון פעלדער.

manure'-spread'er *n.* -מע-ניור׳) ספרעד׳-ער) א מאשין צו בעמיסטיגען א פעלד.

manu'rial *a.* (מע-ניו׳-רי-על) וואס איז שייך צו בעמיסטיגונגס־שטאף; וואס דיענט פאר בעמיסטיגונג; וואס מאכט פרוכטבאר.

ma'nus *n.* (מיי׳-נאס) די האנד; דער פאדערשטער פוס ביי א פיערפיסיגער חיה; די קלעשנעס פון א ראק; אין רוי־מישער געזעצגעבונג — די מאכט פון איין פערזאן איבער אן אנדערער [ווי די מאכט פון א מאן איבער דער פרוי].

man'uscript *n. and a.* -מענ׳-יו) סקריפט) א מאנוסקריפט, א כתב־יד; געשריבען מיט דער האנד [ניט גע־דרוקט].

manustupra'tion *n.* -מענ-יו-סטיו) פריי׳-שאן) ז. *masturbation*

man'utype *v. and n.* (מענ׳-יו-טאיפ) דרוקען מיט דער האנד; זעצען שריפט אות באות; דאס וואס איז געדרוקט מיט דער האנד [ווי מיט א שרייב־מאשין].

man'utyper *n.* (מענ׳-יו-טאי-פער) איינער וואס דרוקט מיט דער האנד [ווי מיט א שרייב־מאשין].

man'-wor'ship *n.* -מענ׳-הוואיר׳) שיפ) די פערגעטערונג פון א מענשען; דאס בעציהען זיך צו א מענשען ווי צו א גאט.

man'y *a. and n.* (מענ׳-אי) פיעלע, מאנכע; פון א געוויסער צאהל; א מענגע, א מאסע, א סך.

man'y a man (מענ׳-אי ע מען) כמעט אלע; פיעל מענשען.

Many a man would gladly accept a public office.

man'y a one (מענ׳-אי ע הוואן) אלע; יעדער איינער; פיעלע.

man'y a time (מענ׳-אי ע טאים) אפט; מאל.

Many a time did the teacher punish the pupil.

man'y-col'ored *a.* -מענ׳-אי-קאל׳) ארד) פיעל־פארביג.

man'y-cor'nered *a.* -מענ׳-אי-קאר׳) נערד) פיעל־קאנטיג, פיעל־עקיג; מיט פיעל ווינקלען.

man'y-fol'ded *a.* -מענ׳-אי-פאול׳) דעד) פיעל מאל צונויפגעלעגט; פיעל־פאכיג.

man'y-head'ed *a.* -מענ׳-אי-העד׳) עד) פיעל־קעפיג [וועגען לעגענדארע משונה׳דיגע בעשעפענישען אדער וועגען אן אויפגערייצטער פאלקס־מאסע].

man'yplies *n.* (מענ׳-אי-פלאיז) דער דריטער מאגען פון א מעלה גרה חיה, וועלכער בעשטעהט פון א רייה הייטלעך וואס ליגען איינע אויף די אנדערע.

man'y-si'ded *a.* (מענ׳-אי-סאי׳-דעד) פיעלזייטיג; מיט פיעל פעהיגקייטען אדער טאלאנטען.

man'y-si'dedness *n.* -מענ׳-אי-סאי׳) דער-נעס) פיעלזייטיגקייט; דאס האבען פיעלפאכיגע פעהיגקייטען; דאס האבען א ברייטען בליק.

man'yways *adv.* (מענ׳-אי-הוועיז) ז. *manywise*

man'ywise *adv.* (מענ׳-אי-הוואיז) פערשיעדענארטיג; דורך פערשיעדענע וועגען.

map *n. and v.* (מעפ) א לאנד־קארטע, א קארטע, א וועלט־קארטע; א בעצייכנונג פון עפעס; צייכנען א לאנד־קארטע; מא־כען א צייכנונג פון עפעס.

ma'ple *n. and a.* (מייפל) דער אהארן [א בוים וואס וואקסט אין אלע מיטעלמעסיגע צפון־געגענדען פון דער וועלט. זייז האלץ ווערט געברויכט אין פערשיעדענער טישלער־ארבייט. איי־ניגע מינים גיבען ארויס א זאפט, פון וועלכען מען זידט אויס א סירופ און פון וועלכען מען מאכט אויך צוקער]; וואס בעשטעהט אדער וואס איז געמאכט פון קליאן־האלץ.

ma'ple molas'ses -מייפל מא-לעס׳) עז) ז. *maple sirup*

ma'ple sir'up (מייפל סיר׳-אפ) א סי־ראפ וואס ווערט געמאכט דורך אויס־זידען דעם זאפט פון אהארן אדער קליאן. ז. *maple*

ma'ple sug'ar (מייפל שוג׳-אר) א מין ברוינער צוקער פון דעם זאפט פון אן אהארן אדער קליאן. ז. *maple*

ma'ple-tree *n.* (מיי׳פל-טריע) ז. *maple*

map'-meas'urer *n.* -מעפ׳-מעזש׳-אור) ער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיס־טאנץ אדער דעם מרחק אויף א לאנד־קארטע.

map'-moun'ter *n.* (מעפ׳-מאונ׳-טער) אן ארבייטער, וועלכער ארבייט ביי לאנד־קארטען [ווי אונטערקלעפען זיי מיט לייוונט, זיי לאקירען א. ז. וו.].

map'pery *n.* (מעפ׳-ע-רי) דאס צייכנען לאנד־קארטען; דאס שטודירען לאנד־קארטען.

mar *v. and n.* (מאר) פערדארבען, שעדיגען; קאליע מאכען; צושטערען; 2. פערפלעקען; א פלעק, א קלעק; א בע־שעדיגונג; 3. א צייכען פון א קלאפ [א סיניאק].

1. The bad weather will mar the proposed out-door celebration.

mar'abou *n.* (מער׳-ע-בוה) א מארא־בו אדער בייטעל־שטארך [אזא שטארך, וועמענס פעדערען ווערען געברויכט פאר היט־בעפוצונג]; א מאראבו־פעדער; אזא ווייסער רויהער זייד; א מולאט.

mar'abou-stork *n.* -מער׳-ע-בוה) סטאהרק) א מאראבו. ז. *marabou*

Mar'about *n.* (מער׳-ע-בוהט) א מוה־רישער פריסטער אדער היילינער.

mar'about *n.* (מער׳-ע-בוה) א מא־ראבו. ז. *marabou*

mar'-all *n.* (מאר׳-אהל) א צומישטער קאפ; איינער וואס שטערט איבעראל וואו ער מישט זיך אריין.

maranath'a *n.* (מער-ע-נעטה׳-א) א פלוך־ווארט וואס די קריסטען פלעגען אמאל געברויכען ביים ארייננלעגען אין חרם.

mara'no *n.* (מא-רא׳-נאו) א מאראן [א איד אדער מאכמעדאנער וואס האט אין מיטעלאלטער געצוואונגענערהייד לפנים אנגענומען קריסטענטום].

maraschi'no *n.* (מער-עס-קיע׳-נאו) מאראסקינא [איטאליענישער ליקער].

maras'mic *a.* (מע-רעז׳-מיק) וואס איז שייך צו מאראזמוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, דער]; וואס ליידט פון מאראז־מוס.

maras'moid *a.* (מע-רעז׳-מאיד) ענהנ־ליך צו מאראזמוס, וואס ליידט פון מא־ראזמוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, דער].

maras'mus *n.* (מע-רעז׳-מאס) מאראז־מוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, די דער].

marasqui'no *n.* (מער-עס-קיע׳-נאו) ז. *maraschino*

Mar'athon *n.* (מער׳-ע-טהאן) ז. *Marathon race*

Mar'athon race (מער׳-ע-טהאן רייס) דער מאראטהאנישער וועט־לויף [א וועט־לויף אויף א גרויסער שטרעקע, אלס נאכאהמונג פון די וועט־לויפען אין פאר־צייטיגען גריכענלאנד ביי די פיער־יעהר־ליכע אלימפישע שפיעלען].

maraud' *v. and n.* (מע-ראהד׳) מארא־דירען, ארויסגעהן אויף רויב, רויבען [הויפטזעכליך וועגען סאלדאטען אין צייט פון קריעג]; דאס מאראדירען; סאלדאטען־רויב [בעת א מלחמה].

marau'der *n.* (מע-ראה׳-דער) א מא־ראדער, א פלינדערער, א רויבער [הויפט־זעכליך א סאלדאט א רויבער אין צייט פון מלחמה].

mar'ble *n., a. and v.* (מארבל) מיר־מעל־שטיין, מארמאר; א מארמאר־קונסט־ווערק; א מארמאר־סטאטוע, א מארמאר־פלאטע מיט אן אויפשריפט [הויפטזעכ־ליך א פארצייטיגע]; א שפיעל־צייכען [פאר קינדער]; אין גלאז־פאבריקאציא— א שטיק האלץ מיט האלב־קיילעכדיגע אויסהיילונגען, וואס דיענען אלס פורעמס פאר פלעשער און עהנליכע קיילעכדיגע זאכען; עהנליך צו מארמאר, געמאכט פון מארמאר; פערשיעדענפארביג; הארט, קאלט, אונעמפפינדליך; מאכען עהנליך צו מארמאר.

mar'ble-breas'ted *a.* -מאר׳בל-ברעס׳) טעד) אהן געפיהלען, מיט א שטיינערנעם הארץ.

mar'ble-cut'ter *n.* (מאר׳בל-קאט׳-ער) א מארמאר־שניידער, א מארמאר־שליי־פער; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו שניידען מארמאר.

mar'bled *a.* (מארבלד) געמאכט עהנליך צו מארמאר, פערשיעדענפארביג.

mar'ble-edged *a.* (מאר׳בל-עדזשד) מיט ברעגעס וואס זיינען עהנליך צו מאר־מאר־פאפיער, מיט פערשיעדענפארביגע ברעגעס [ווי למשל א בוך].

mar'ble-hand'saw *n.* -מאר׳בל) הענד׳-סאה) אזא האנד־זעגעל צו שניידען מארמאר.

mar'ble-hear'ted *a.* -מאר׳בל-האר׳) טעד) הארטהערציג, אהן געפיהלען.

mar'bleize *v.* (מאר׳בל-איז) מארמארי־רען, מאכען עהנליך צו מארמאר, מאכען פערשיעדענפארביג.

mar'ble-paste *n.* (מאר׳בל-פייסט) אזא ווייסער פארצעליי־קליי [געברויכט פאר סטאטוען].

mar'ble-pol'isher *n.* -מאר׳בל-פאל׳) אי-שער) א מאשין אדער וועלכע ניט איז פארריכטונג צו שלייפען אדער פאלירען מארמאר.

mar'bler *n.* (מאר׳-בלער) איינער וואס ארבייט אויף מארמאר; איינער וואס מאכט מארמאר־פאפיער; איינער וואס מאכט עהנליך צו מארמאר.

mar'ble-rub'ber *n.* (מאר'בל-ראב-ער) א רייב-גומי צו פאלירען מארמאר.

mar'ble-saw *n.* (מאר'בל-סאה) א מא-שין צו שניידען מארמאר.

mar'ble-scour'er *n.* (מאר'בל-סקאור-ער) א מארמאר-רייניגער [א פארריכטונג צו רייניגען מארמארנע דילען (פאדלא-געס)].

mar'blewood *n.* (מאר'בל-הוואוד) א מין גרויסער עבען-בוים [דאס הארטע האלץ פון דעם בוים איז גרויליך מיט א שווארצען אונטער-קאליר און ווערט גע-ברויכט פאר מעבעל].

mar'ble-wor'ker *n.* (מאר'בל-הוואיר-קער) א מארמאר-ארבייטער.

mar'ble-works *n.* (מאר'בל-הווירקס) א מארמאר-פאבריק.

mar'bling *n.* (מאר'-בלינג) דאס מא-כען עהנליך צו מארמאר; פערשיעדענפאר-ביגקייט, געפלעקטקייט; פלייש וואס איז דורכגעוואקסען מיט שמאלץ.

mar'bly *a.* (מאר'-בלי) עהנליך צו מאר-מאר.

marc *n.* (מארק) די פסולת פון פרוכ-טען [ווי פון ווינטרויבען אדער אליווען נאכדעם ווי מען דריקט פון זיי אויס דעם זאפט]; א מארק [ז. *mark*].

marcan'do *a.* (מאר-קאנ'-דא) אין מו-זיק — קלאר, אונטערגעשטראכען.

mar'casite *n.* (מאר'-קע-סאיט) מארקא-זיט [אזא מינעראל].

marcasit'ic *a.* (מאר-קע-סיט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו מארקא-זיט [אזא מינעראל].

marca'to *a.* (מאר-קא'-טא) ז. *marcando*.

marcel' *v.* (מאר-סעל') פריזירען די האר וועלענארטיג.

mar'celine *n.* (מאר'-סע-לין) א די-נער זיידען-שטאף [געברויכט אלס אונ-טערשלאג פאר פרויען-קליידער]; אזא מי-נעראל.

mar'celline *n.* (מאר'-סע-לין) אזא דינ-נער זיידען-שטאף [געברויכט אלס אונ-טערשלאג פאר פרויען-קליידער].

Marcel' wave (מאר-סעל' הוועיוו) א וועלענארטיגע האר-פריזור.

marces'cent *a.* (מאר-סעס'-ענט) וועל-קענד, וויאנענד.

marces'cible *a.* (מאר-סעס'-איבל) וואס קען פערוועלקט ווערען; פון קורצער עקזיסטענץ, פאריבערגעהענד.

March *n.* (מארטש) דער מאנאט מערץ.

march *n.* and *v.* (מארטש) א מארש; דאס מארשירען; דער פויקען-סיגנאל ביים מארשירען; די אבגעמאסטענע שטרי-טע; פארטשריט; א גרענעץ; גרענעץ-לאנד; דאס גרענעצען זיך, דאס געפינען זיך אין שכנה-שאפט; מארשירען; לאזען מארשירען, זעצען אין מארש; פיהרען, צווינגען צו געהן.

march'-ditch *n.* (מארטש'-דיטש) א גרענעץ-גראבען, א גרענעץ-צייכען, א גרע-נעץ.

mar'cher *n.* (מאר'-טשער) א מארשי-רער; א גרענעץ-אויפזעהער.

mar'chet *n.* (מאר'-טשעט) אן אבצאה-לונג פאר דער ערלויבניס חתונה צו מא-כען א טאכטער [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

mar'chioness *n.* (מאר'-שאנ-עס) א מארקיזין, די פרוי פון א מארקיז [אן אדעל-טיטול].

march'land *n.* (מארטש'-לענד) גרענעץ-לאנד.

march'-line *n.* (מארטש'-לאין) א גרע-נעץ, א גרענעץ-ליניע.

March'-mad *a.* (מארטש'-מעד) אויפ-גערעגט, ווילד, משוגע [ווי אייניגע חיות אין דער צייט פון פארען-זיך אין מאנאט מערץ].

march'man *n.* (מארטש'-מען) א גרע-נעץ-איינוואוינער.

march'-move'ment *n.* (מארטש'-מוהוו'-מענט) אין מוזיק — דער מארש-ריטם, דער מארש-טאקט.

march off (מארטש אף) אוועקגעהען, אוועקמארשירען, שטארבען.

march of in'tellect (מארטש אוו אינ'-טע-לעקט) גייסטיגע ענטוויקלונג.

march out (מארטש אוט) ארויסמארשי-רען; ארויספיהרען; ארויסיאגען.

march'pane *n.* (מארטש'-פיין) מאר-ציפאן, מארציפאנעס [א מין צוקער-גע-בעק]; א נאשעריי; א גוטע, געשמאקע זאך.

march'-time *n.* (מארטש'-טאים) ז. *march-movement*.

march'-trea'son *n.* (מארטש'-טריע'זן) גרענעץ-פערראטה, דאס פערראטהען דעם גרענעץ אדער די גרענעץ-אינטערעסען צום שונא.

march'-ward *n.* (מארטש'-הוואהרד) א גרענעץ-אויפזעהער.

mar'cid *a.* (מאר'-סיד) פערוועלקט, גע-קנייטשט, אבגעצעהרט; אויסצעהרענד, אב-שוואכענד.

marcid'ity *n.* (מאר-סיד'-אי-טי) פער-וועלקטקייט; אבגעמאגערטקייט, אויסגע-צעהרטקייט.

marco'nigram *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעם) א מארקאניגראם, א דעפעשע דורך דעם דראטלאזען טעלעגראף.

marco'nigraph *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעף) מארקאני'ס דראטלאזער טעלעגראף.

marco'nigraphy *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעפ-אי) מארקאני'ס סיסטעם פון דראט-לאזער טעלעגראפיע.

marco'nism *n.* (מאר-קאו'-ניזם) די סיסטעם פון מארקאני'ס דראטלאזער טע-לעגראפיע.

marco'nist *a.* and *n.* (מאר-קאו'-ניסט) וואס איז שייך צו מארקאני'ס דראטלאזער טעלעגראפיע; א טעלעגראפיסט ביים דראטלאזען טעלעגראף.

mar'cor *n.* (מאר'-קאר) אויסצעהרונג, מאגערקייט.

Mar'di gras (מאר'-די גרא) א פאלקס-פעסט אין פראנקרייך און אין אנדערע קאטוילישע לענדער אין דעם דינסטאג וואס איז ערב די פאסט-טעג; אין איינ-יגע זומער-פלעצער פון אמעריקא — א פאלקס-פעסט צום שלוס פון סעזאן.

mare *n.* (מעהר) א קליאטשע, א שקאפע; אן אונרוהיגער שלאף מיט שלעכטע חלומות; אינקובוס [א טייוועל, וועלכער פעראורזאכט, לויט דעם פאלקס אבערגלוי-בען, אן אונרוהיגען שלאף און בייזע חלומות].

ma're clau'sum (מיי'-ריע קלאה'-סאם) אן אבגעשלאסענער ים; א ים וואס איז אבגעשלאסען פאר נאוויגאציאן; א ים אדער א טייל פון ים וואס געפינט זיך אונטער דער יוריסדיקציע פון איין לאנד [אין געגענזאץ צו א ים, וואס בעלאנגט צו אלע פעלקער].

mare'na *n.* (מע-ריע'-נא) דער מאי-פיש. ז. *lavaret*.

mare's nest (מעהרז נעסט) א פוסטער חלום, א לופט-שלאס; א לעכערליכע, איינ-גערעדטע ענטדעקונג.

mare's'-nest *v.* (מעהרז'-נעסט) מאכען א לעכערליכע איינגערעדטע ענטדעקונג.

Mare's-tail

mare's'-tail *n.* and *a.* (מעהרז'-טייל) דער טאנען-עק [אזא פלאנצע]; א לאנ-גער, שמאלער, שווארצער שטורם-וואלקען; עהנליך צו א טאנען-עק [וועגען וואל-קענס].

mar'garate *n.* (מאר'-גע-רייט) מארגארין-זאלץ [א כעמישער שטאף].

margar'ic *a.* (מאר-גער'-איק) פערלדיג, עהנליך צו פערל.

margar'ic ac'id (מאר-גער'-איק עס'-איד) מארגאריז, מארגארין-זויערע [א כעמישער שטאף].

mar'garin *n.* (מאר'-גע-רין) מארגא-רין, קינסטליכע פוטער.

mar'garine *n.* (מאר'-גע-רין) ז. *margarin*.

margarita'ceous *a.* (מאר-גע-רי-טיי'-שיאס) עהנליך צו פערלמוטער; פערלדיג.

mar'garite *n.* (מאר'-גע-ראיט) בערג-גלימער [אזא רויטליכער אדער גרויליכער מינעראל מיט א פערלדיגען גלאנץ]; א פערל.

margarit'ic *a.* (מאר-גע-ריט'-איק) פערלדיג; וואס איז שייך צו בערג-גלימער. ז. *margarite*.

margaritif'erous *a.* (מאר-גע-רי-טיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער פרא-דוצירט פערל; פערלדיג; עהנליך צו פערלמוטער.

mar'gate-fish *n.* (מאר'-גייט-פיש) אזא גרויסער פערל-ווייסער פיש [האלט זיך אויף אין קאראאיבישען ים].

mar'gay *n.* (מאר'-גיי) דער מארגאי אדער די אמעריקאנישע טיגער-קאץ [אן אמעריקאנישע ווילדע קאץ מיט א גע-שטרייפטער און געפלעקטער פעל].

marge *n.* (מארדזש) ז. *margin*.

marged *a.* (מארדזשד) ז. *marginated*.

mar'gent *n.* and *a.* (מאר'-דזשענט) א ראנד-בעמערקונג [א בעמערקונג אויף'ן זייטען-ראנד פון א בוך]; וואס איז שייך צו א ראנד, וואס געפינט זיך אויף'ן ראנד.

mar'gin *n.* and *v.* (מאר'-דזשין) א ברעג, א ראנד [פון א טייך, פון א בוך א. ז. וו.]; א בעמערקונג אויף'ן ראנד פון א בוך; אומפאנג, רוים; אונבעשרענקט-קייט, מעגליכקייט זיך צו פערברייטען; אן עקסטרא סומע [פאר ניט פארויסגע-זעהענע אויסגאבען, שאדען א. ז. וו.]; א סומע וואס א בערזען-ספעקולאנט צאהלט איין אויף'ן פאל פון פערלוסט; מאכען א ברעג אדער ראנד; מאכען א בעמערקונג אויף'ן ראנד [פון א בוך].

mar'ginal *a.* (מאר'-דזשי-נעל) וואס געפינט זיך אויף'ן ראנד אדער נאהענט צום ראנד; וואס איז געשריבען אדער גע-דרוקט אויף'ן ראנד פון א בוך.

margina'lia *n.* (מאר-דזשי-ניי'-לי-א) ראנד-בעמערקונגען, בעמערקונגען אויף'ן ראנד פון א בוך.

mar'ginally *adv.* (מאר'-דזשי-נעל-אי) ביים ראנד אדער אויף'ן ראנד [פון א בוך].

mar'ginate *v.* and *a.* (מאר'-דזשי-נייט) מאכען א ראנד, בעזארגען מיט א

ראנד; וואס האט א ראנד; וואס האט א קאליִרטען ראנד [וועגען אינזעקטען].

mar'ginated *a.* (מאר'–דזשי–ניי–טעד) וואס האט ברעגעס אדער ראנדען.

mar'gined *a.* (מאר'–דזשינד) ז. *marginated*.

mar'gining *n.* (מאר'–דזשי–נינג) די ראנדען, די ברעגען [בכלל]; די פארב פון די ראנדען.

mar'giniform *a.* (מאר'–דזשי–ני–פארם) ענהליך צו א ראנד אדער ברעג; וואס דיענט אלס ראנד אדער ברעג.

mar'gin up (מאר'–דזשין אפ) איינצאהלען א געוויסע סומע אויף בערזען־ספעקולאציעס אום צו דעקען דעם פערלוסט אין פאל ווען דער קורס פאלט.

mar'gravate *n.* (מאר'–גרע–וועיט) א מארקגראפשאפט, דאס לאנד אונטער דער הערשאפט פון א מארקגראף [א הויכער טיטול אין דייטשלאנד].

mar'grave *n.* (מאר'–גרייוו) א מארקגראף [א הויכער טיטול אין דייטשלאנד].

margra'viate *n.* (מאר–גריי'–ווי–אייט) א מארקגראפשאפט. ז. *margravate*.

mar'gravine *n.* (מאר'–גרע–וויען) א מארקגרעפין. ז. *margrave*.

mar'guerite *n.* (מאר'–גע–ריעט) א מארגאריטקע, א גענזענבלימעל. ז. *daisy*.

mar'iet *n.* (מער'–אי–עט) דאס מעער־פיילכען [אזא בלום].

marig'enous *a.* (מע–רידזש'–ע–נאס) וואס וואקסט אדער ווערט געבארען אין ים.

mar'igold *n.* (מער'–אי–גאולד) די גאלד־בלום [אזא פלאנצע מיט געלבע בלומען].

mar'igraph *n.* (מער'–אי–גרעף) אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכנען די הויך פון דעם ים־פלוט [וואסער־העכערונג].

marinade' *n.* (מער–אי–נייד') מארינאט [א צוזאמענגעזעצטע פליסיגקייט פון וויין אדער פון עסיג מיט פערשידענע געווירצען, אין וועלכע מען טונקט איין פלייש אדער פיש פאר'ן קאכען. פלייש אדער פיש וואס ווערט מארינירט].

mar'inate *v.* (מער'–אי–נייט) מארינירען.

marine' *a. and n.* (מע–רין') וואס איז שייך צום ים; וואס געפינט זיך אין ים; די מארינע [די פלאטע]; א מארינע־סאלדאט [א מאטראז אויף א קריעגס־שיף]; א ים־אנזיכט [א בילד וואו עס איז אבגעמאלט דער ים]; א לעדיגע פלאש.

marine' ac'id (מע–רין' עס'–איד) הידרא־כלאר זויערע, זאלץ־זויערע. ז. *hydrochloric acid*.

marine' blue (מע–רין' בלוה) מארינע בלוי [דונקעל־בלוי].

marine' boi'ler (מע–רין' באי'–לער) א דאמפף־קעסעל פון א שיף [צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס עס האט א גרויסע הייץ־פלעכע און פערנעהמט פראפארציאנעל א קליינעם פלאץ].

marine' en'gine (מע–רין' ענ'–דזשין) א דאמפף־מאשין פון א שיף וואס געהט אויף'ן ים.

marine' enginee'ring (מע–רין' ענ–דזשי–ניע'–רינג) דער טייל פון דער אינזשענער־וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער קאנסטרוקציאן פון שיפען.

marine' insur'ance (מע–רין' אינ–שור'–ענס) שיפס־פערזיכערונג, ים־אסעקוראנץ [דאס פערזיכערען א שיף אין א פערזיכערונגס־געזעלשאפט].

marine' league (מע–רין' ליעג) א ליגע: איינהייט וואס איז גלייך צו דריי געאגראפישע מיילען.

marine' of'ficer (מע–רין' אפ'–אי–סער) א שיפס־אפיציער.

mar'iner *n.* (מער'–אי–נער) א זעע־מאן, א שיפס־מאן, א מאטראז.

mar'iners' com'pass (מער'–אי–נערז קאמ'–פעס) א שיפס־קאמפאס.

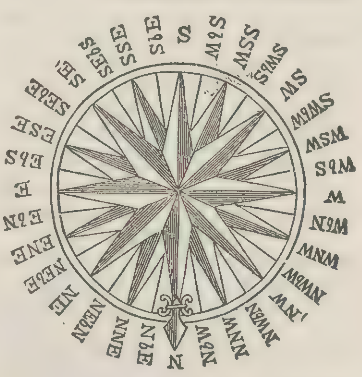

Mariners' Compass

marine' soap (מע–רין' סאופ) קאקאס־נוס־זייף, א זארט זייף וואס איז צוגעפאסט פאר וואשען מיט ים־וואסער.

marine' survey'or (מע–רין' סויר–וויי'–אר) א שיפס־קאנטראלער [פאר צוועקען פון פערזיכערונג, אום זיך צו איבערצייגען, אויב מען דארף זיי ניט פערריכטען א. ז. וו.].

Mariol'atry *n.* (מיי–רי–אל'–ע–טרי) די פערגעטערונג פון מאריא, די מוטער פון יעזוס קריסטוס.

marionette' *n.* (מער–אי–א–נעט') א בעוועגליכע קוקלע, א קוקלע וואס ווערט בעוועגט דורך שטריקלעך.

mar'iput *n.* (מער'–אי–פוט) די צארילע [אזא קליין חיה'לע געשטרייפט אין שווארץ און ווייס, מיט א שלעכטען ריח].

mar'ital *a.* (מער'–אי–טעל) וואס איז שייך צו א בעווייבטען מאן; וואס איז שייך צו הייראט.

mar'ital affec'tion (מער'–אי–טעל ע–פעק'–שאן) אין רוימישער געזעצגעבונג — ליעבע וואס פיהרט צו הייראט [אין געגענזאץ צו קאנקובינאט אדער אונגעזעצליכער הייראט], כדי די קינדער זאלען זיין געזעצליך אנערקענט.

mar'itime *a.* (מער'–אי–טאים) וואס איז שייך צום ים; וואס איז פערבונדען מיט'ן ים; וואס איז שייך צו ים־נאוויגאציאן; וואס ליעגט ביים ים.

mar'itime com'merce (מער'–אי–טאים קאמ'–אוירס) ים־האנדעל.

mar'itime court (מער'–אי–טאים קאורט) א געריכט, פאר וועלכען עס ווערען פארגעבראכט קלאגען וואס זיינען פערבונדען מיט נאוויגאציאן.

mar'itime law (מער'–אי–טאים לאה) דאס ים־געזעץ [וואס האט צו טהאן מיט נאוויגאציאן, ים־האנדעל און פערברעכענס אויף'ן ים].

mar'itime pow'ers (מער'–אי–טאים פאו'–ערז) ים־מעכטע [לענדער וואס פערמאגען גרויסע קריעגס־פלאטען].

mar'itime trade (מער'–אי–טאים טרייד) ז. *maritime commerce*.

mar'jay *n.* (מאר'–דזשיי) דער מארגאי, די אמעריקאנישע טיגער־קאץ. ז. *margay*.

mar'joram *n.* (מאר'–דזשא–רעם) מאיאראן [אזא פלאנצע מיט ווייסע בליטהען, ווערט געברויכט אין מעדיצין און אויף אין שפייזן].

Sweet Marjoram

mark *n. and v.* (מארק) א צייכען, א קענצייכען, א מערק־צייכען; א בראנד־מארק; עטוואס כאראקטעריסטישעס; א ציעל; פראמינענץ; א גרענעץ; אן אנגענומענע, נארמאלע מאס [פון אויפפיהרונג, ווערטה, מאראל א. ז. וו.]; א רעגיערונגס־ערלויבניס צו פערכאפען פיינדליכע שיפען; א קהל'שעס שטיק לאנד [אין מיטעלאלטער אין ענגלאנד און דייטשלאנד]; א געוויכט פון 8 אונצעס אמאל אין ענגלאנד [הויפטזעכליך פאר גאלד און זילבער]; א מארק [א דייטשע מטבע פון אונגעפעהר 24 אמעריקאנישע סענט]; טונקעלקייט, פינסטערניש; מאכען א צייכען, בעצייכענען, בראנדמארקען; דיענען אלס צייכען, כאראקטעריזירען; נעהמען אין אכט, בעמערקען, בעאבאכטען.

mark down (מארק דאון) 1. פערצייכענען, פערשרייבען; 2. ארויפשטעלען א פערקלענערטען [רעדוצירטען] פרייז; רעדוצירען דעם פרייז.

1. Let me mark this down in my note book. 2. The goods for sale to-day are marked down in price.

marked *a.* (מארקט) קענבאר, קלאר, בולט, אויפפאלענד; גוט בעקאנט [צום גוטען אדער צום שלעכטען]; געשטעמפעלט; אין מוזיק — קלאר, אונטערגעשטראכען.

marked degree' (מארקט די–גריע') א הויכער גראד.

The boy shows ability to a marked degree.

mar'kedly *adv.* (מאר'–קעד–לי) אויף א קענטליכען, מערקבארען, בולט'ען אדער אויפפאלענדען אופן.

markee' *n.* (מאר–קיע') ז. *marquee*.

mar'ker *n.* (מאר'–קער) איינער וואס פערצייכענט אדער פערשרייבט; איינער וואס מאכט צייכענס אדער בעצייכענט עפעס; איינער וואס שטעמפעלט אדער הייגנט אויף קוויטלעך [אויף סחורות]; א מארקער [וואס האלט דעם חשבון ביי ביליארד און אנדערע שפיעלען]; אין מיליטער — א סאלדאט נאך וועלכען די איבעריגע סאלדאטען ריכטען זיך; א בעאבאכטער; א ציעל־שיסער; א פערריכ־

טונג אנצוציכענען די רייהען אויף א פעלד
[צום פערפלאנצען]; ביי א נעה=מאשין —
א פארריכטונג אנצוצייכנען דעם פלאץ,
וואו צו מאכען א פאלד אדער א נאט;
א פען צום מאכען צייכענס אויף סחורות.

mar'ket *n. and v.* (מאר'-קעט) א מארק,
א מארק=פלאץ; א מארק, א יאריד; דער
פערקויף, דער אבגאנג; דער פרייז; קוי=
פען, פערקויפען, האנדלען; ברייננען אין
מארק; פערקויפען אין מארק.

marketabil'ity *n.* (מאר-קעט-ע-ביל'-
אי-טי) פערקויפליכקייט; גאנגבארקייט.

mar'ketable *a.* (מאר'-קעט-עבל) לייכט
צו פערקויפען, גאנגבאר, וואס קען געהן
אין מארק.

mar'ketableness *n.* (מאר'-קעט-עבל-
נעס) פערקויפליכקייט; גאנגבארקייט.

mar'ketable ti'tle (מאר'-קעט-עבל
טאיטל) א רעכט אויף אייגענטום, וואס
קען פערקויפט ווערען.

mar'ket-bas'ket *n.* (מאר'-קעט-בעס'-
קעט) א קאשיק, מיט וועלכען מען געהט
אין מארק איינקויפען.

mar'ket-bell *n.* (מאר'-קעט-בעל) א
מארק=גלאק [דורך דעם קלינגען פון דעם
גלאק לאזט מען וויסען וועגען דער עפע=
נונג אדער שליסונג פון דעם מארק].

mar'ket-court *n.* (מאר'-קעט-קאורט)
א מארק=געריכט [אמאל אין ענגלאנד —
א געריכט, פאר וועלכען עס פלעגען פארגע=
בראכט ווערען קלאגען וואס זיינען געווען
פערבונדען מיט'ן מארק אדער מיט א
יאריד].

mar'ket-day *n.* (מאר'-קעט-דיי) א
מארק=טאג; א יאריד=טאג.

mar'keter *n.* (מאר'-קעט-ער) א מארק=
מענש; א מארק=קויפער; א מארק=העננר=
לער, א מארק=זיצער.

mar'ket-gar'den *n.* (מאר'-קעט-
גאר'דן) א גארטען וואס זיינע פראדוק=
טען זיינען בעשטימט פאר פערקויף.

mar'ket-garde'ner *n.* (מאר'-קעט-
גארד'-נער) א גערטנער וואס האנדעלט
מיט זיינע גארטען=פראדוקטען.

mar'ket-house *n.* (מאר'-קעט-האוס)
א מארק, א באזאר, א מארק=הויז.

mar'keting *n.* (מאר'-קעט-אינג) דער
קויף, דער איינקויף; איינגעהאנדעלטע
זאכען; איינגעהאנדעלטע מארק=פראדוק=
טען.

mar'ket-Jew *n.* (מאר'-קעט-דזשוה)
א מין קראהע. ז. *chough*

mar'ket-Jew crow (מאר'-קעט-דזשוה
קראו) א מין קראהע. ז. *chough*

mar'ket-maid *n.* (מאר'-קעט-מייד) א
דיענסט=מיידעל וואס שטעהט אין מארק
זיך צו פערדינגען.

mar'ketman *n.* (מאר'-קעט-מען)
ז. *marketer*

mar'ket-mas'ter *n.* (מאר'-קעט-מעס'-
טער) א שטאדטישער בעאמטער וואס האט
די אויפזיכט איבער די מארקען.

mar'ket-place *n.* (מאר'-קעט-פלייס) א
מארק, א מארק=פלאץ.

mar'ket price (מאר'-קעט פראיס) דער
מארק=פרייז, דער אנגענומענער פרייז,
דער קורס.

mar'ket rate (מאר'-קעט רייט)
ז. *market price*

mar'ket-town *n.* (מאר'-קעט-טאון) א
יאריד=שטאדט [א שטאדט, וואו עס קומט
פאר א יאריד].

mar'king *n. and a.* (מאר'-קינג) דאס
צייכנען, דאס מאכען צייכענס; א צייכען
אדער רייה צייכענס: פארבונג; דאס
ארומשניידען די ברעגען פון מטבעות; מא=
כענדיג א צייכען; בעדייטענד, זיך אויס=
צייכנענד, אויפפאלענד; בעמערקענדיג,
בעאבאכטענדיג.

mar'king-gage *n.* (מאר'-קינג-גיידזש)
א שטרייך=מאס אדער א
שטריך=מאס [א טישלער=
אינסטרומענט צו מאכען
פאראלעלע ליניען].

Marking-gage

mar'king-ink *n.* (מאר'-
קינג-אינק) צייכען=טינט,
צייכען=פארב.

mar'king-i'ron *n.*
(מאר'-קינג-אי'-ערן) א
צייכען=אייזען, א מארקיר=
אייזען, א ברען=אייזען.

mar'kingly *adv.* (מאר'-
קינג-לי) מיט בעאבאכטונג,
מיט אויפמערקזאמקייט.

mar'king-machine' *n.*
(מאר'-קינג-מע-שין') א
מאשין צום אויסשניידען
מטבעות פארצובערייטען זיי
צו דער פרעג=מאשין.

mar'king-plow *n.* (מאר'-קינג-פלאו)
אן אקער, מיט וועלכען מען שניידט איין
ניט טיעפע שורות אין דער ערד, נאך
וועלכע מען ריכטעט זיך נאכדעם ביים
פערפלאנצען אדער פערזייהען.

mar'king-pole *n.* (מאר'-קינג-פאול)
דער מארקיר=שטאנג [ביים מעסטען].

mark'man *n.* (מארק'-מען) א שותף צו
קהל'שען לאנד, א מיטגליעד פון א שטאדט
אדער דארף וואס פערמאגט קהל'שע ערד,
מיט וועלכער אלע איינוואהנער בענוצען
זיך; א גוטער שיסער, א ציעל=טרעפער.

mark me! (מארק מי) געדענק מיינע
רייד!

mark'mote *n.* (מארק'-מאוט) א בערא=
טהענדע פערזאמלונג, א בעראטהונג פון
שטאדט אדער דארף=איינוואהנער, וואס
פערמאגען קהל'שע ערד, מיט וועלכער אלע
בענוצען זיך.

mark out (מארק אוט) 1. אנווארפען
א פלאן; 2. אנצייכענען, אויסקלייבען,
בעשטימען.

1. Please **mark out** the plan for decorating our house. 2. The ringleaders were **marked out** for punishment.

marks'man *n.* (מארקס'-מען) א גוטער
שיסער, א ציעל=טרעפער; איינער וואס
שרייבט זיך אונטער מיט א צייכען [וואס
קען ניט שרייבען].

marks'manship *n.* (מארקס'-מען-שיפ)
די קונסט צו שיסען אין ציעל.

marks'woman *n.* (מארקס'-הוואומ-
ען) א גוטע שיסערין.

mark time (מארק טאים) אבקלאפען
דעם טאקט; אין מיליטער — זיך טאפ=
טשען אויף איין ארט, בעוועגען מיט די
פיס אויף איין פונקט ווי מען וואלט
מארשירט.

mark'-tooth *n.* (מארק'-טוהטה) א צאהן
פון א פערד נאך וועלכען מען בעשטימט
דעם פערד'ס יאהרען.

mark up (מארק אפ) ארויפשטעלען א
העכערען פרייז; העכערען דעם פרייז;
מארקירען, בראנדמארקען; בעצייכנען,
אנצייגען; אנמערקען.

mark'worthy *a.* (מארק'-הוואיר-טהי)
בעמערקענסווערטה.

marl *n. and v.* (מארל) מערגעל=ערד
אדער רוכליאק [אזא פעטע ערד צום בע=
מיסטיגען]; מארמאר; א שפיעל=צייכען;
בעמיסטיגען מיט מערגעל=ערד: ארומוויק=
לען א שיפס=שטריק מיט מארלין אדער
קליינע שטריקלעך.

marla'ceous *a.* (מאר-ליי'-שיאס) מער=
געלדיג, עהנליך צו מערגעל=ערד, וואס
ענטהאלט מערגעל=ערד [אזא פעטע ערד,
געברויכט צום בעמיסטיגען].

mar'lin *n.* (מאר'-לין) א בראכפויגעל.
ז. *curlew*

mar'line *n. and v.* (מאר'-לין) מארלין
[קליינע שטריקלעך, מיט וועלכע מען ווי=
קעלט ארום א שיפס=שטריק]; ארומוויק=
לען מיט מארלין.

mar'linespike *n.* (מאר'-לינ-ספאיק)
א שפיציגער אייזערנער אינסטרומענט גע=
ברויכט ביים אנוויקלען שיפס=שטריק מיט
מארלין [קליינע שטריקלעך].

marl'-pit *n.* (מארל'-פיט) א מערגעל=
ערדגרוב. ז. *marl*

marl'-slate *n.* (מארל'-סלייט) מערגעל=
שיעפער [א מין מערגעל=ערד וואס שפאלט
זיך אין דינע פלאטען].

marl'stone *n.* (מארל'-סטאון) מערגעל=
קאלכשטיין [א מין פעטע ליים צום מיס=
טיגען].

mar'ly *a.* (מאר'-לי) מערגעלארטיג, ווי
מערגעל=ערד; וואס ענטהאלט מערגעל=
ערד [א מין פעטע ערד צום מיסטיגען].

mar'ly clay (מאר'-לי קליי) א מין
ליים [ווערט געברויכט פאר ציגעל און
אויך אלם בעמיסטיגונג].

mar'malade *n.* (מאר'-מע-לייד) מאר=
מעלאד.

mar'malade-plum *n.* (מאר'-מע-לייד-
פלאם) דער מארמעלאד=בוים; די מארמע=
לאד=פרוכט. ז. *marmalade-tree*

mar'malade-tree *n.* (מאר'-מע-לייד-
טריע) דער מארמעלאד=בוים [די פרוכט
פון דיעזען בוים גיט ארויס א זאפט,
וואס איז עהנליך צו מארמעלאד].

marmaro'sis *n.* (מאר-מע-ראו'-סיס)
פערוואנדלונג פון קאלכשטיין אין מאר=
מאר.

marmora'ceous *a.* (מאר-מא-ריי'-
שיאס) עהנליך צו מארמאר; וואס ענט=
האלט מארמאר.

mar'morate *a.* (מאר'-מא-רייט) מאר=
מארירט, געמאכט עהנליך צו מארמאר,
בעדעקט מיט מארמאר.

marmora'tion *n.* (מאר-מא-ריי'-שאן)
מארמאר=בעדעקונג; מארמארירונג, דאס
מאכען עהנליך צו מארמאר.

marmo'real *a.* (מאר-מאו'-רי-על)
מארמאר=עהנליך.

marmo'rean *a.* (מאר-מאו'-רי-ען)
ז. *marmoreal*

mar'mose *n.* (מאר'-מאוס) דער בוש=
ראץ אדער ביימעל=ראץ [אזא חיה'לע אין
זיד=אמעריקא וואס טראגט אום די קינ=
דער אויף'ן רוקען].

Marmose

mar′moset *n.* (מאר′-מא-זעט) די זיי־רעז־אפע [א זיד־אמעריקאנישע אפע וואס איז ענליך צו א וועווערקע]; א מיאוס'ע צורה.

Marmoset

mar′mot *n.* (מאר′-מאט) דאס מורמעל־טהיער אדער סורקע [אזא גריזשענדעס חיה'לע].

Marmot

maroon′ *n., v. and a.* (מע-רוהן′) א מין זיסע קאשטאנעס; טונקעל רויט־ברוי־נער קאליר; אזא באמבע; א מאראן, א בוש־נעגער [אין דער צייט פון דער נע־גער־שקלאפעריי אין אמעריקא — אן אנטלאפענער נעגער־שקלאף וואס האט זיך אומגעקעהרט צו א ווילדען צושטאנד]; איינער וואס איז איבערגעלאזט געווארען אויף א ווילדען אינזעל [אלס שטראף]; לעבען א לאגער־לעבען; פערווילדעט, זיך צוריק אומגעקעהרט צו א ווילדען צו־שטאנד; טונקעל רויט־ברוין.
ז. איל *"Colors"*

maroo′ner *n.* (מע-רוה′-נער) א מאראן, א בוש־נעגער. ז. *maroon*

mar′plot *n.* (מאר′-פלאט) א פלאן־צו־שטערער.

marque *n.* (מארק) דאס פערכאפען א שונא'ס שיף אדער בכלל דאס איינענטום פון א פיינדליכען לאנד [אויף א רעגיע־רונגס־ערלויבניס]; איינענטום [הויפטזאכ־ליך א שיף] וואס איז אויף אזא אופן פערכאפט געווארען.

marquee′ *n.* (מאר-קיע′) א גרויס נע־צעלט [פאלאטקע].

mar′quess *n.* (מאר′-קהוועס) ז. *marquis*

mar′quetry *n.* (מאר′-קעט-רי) די איינ־געלעגטע טישלער־ארבייט [צונויפגעקלייע־טע שטיקלעך האלץ אדער עלפענביין, וואס בילדען אויס פערשיעדענע פיגורען און ווערען איינגעפאסט אין דעם אויבערשטען בעשלאג פון מעבעל און אנדערע טישלער־ארבייט].

mar′quis *n.* (מאר′-קהוויס) א מארקיז [אן אדעל־טיטול, וואס בעצייכענט א צווי־שען־שטופע צווישען א גראף און א הער־צאג].

mar′quisate *n.* (מאר′-קהוויס-אייט) די ווירדע אדער דער הערשונגס־בעצירק פון א מארקיז. ז. *marquis*

marquise′ *n.* (מאר-קיז′) אין פראנק־רייך — א מארקיזין, די פרוי פון א מאר־קיז; אן אמאליגער קליינער רעגען־שירם; אן ארט שניידען אדער שלייפען דימאנטען; אן ארט גלעזערנער דאך איבער דער אריינ־גאנגס־טהיר פון א געביידע.

mar′quisship *n.* (מאר′-קהווים-שיפ) ז. *marquisate*

mar′ram *n.* (מאר′-עם) דער זאמד־ראהר [א מין גראז, ענליך צו שטרוי, וואס וואקסט אויף די זאמדיגע ברעגעס פון ים אין אייראפא און אמעריקא].

mar′rer *n.* (מאר′-ער) א פערדארבער; איינער וועלכער מאכט אן שאדען.

mar′riage *n.* (מער′-אידזש) הייראט; חתונה; אן ענגער פערבאנד [ווי דער פערבאנד פון א פערהייראטען פאר פאלק]; אין געוויסע קארטען־שפיעלען — דאס האבען דעם מלך מיט דער מלכה.

mar′riageable *a.* (מער′-אידזש-עבל) וואס איז פעהיג צו הייראטען; אין די יאהרען אדער אין צושטאנד חתונה צו האַ־בען.

mar′riageableness *n.* (מער′-אידזש-עבל-נעס) דאס זיין אין די יאהרען אדער אין צושטאנד חתונה צו האבען.

mar′riage ar′ticles (מער′-אידזש אר′-טיקלז) ז. *marriage contract*

mar′riage bro′kage (מער′-אידזש בראו′-קיידזש) שדכנות; שדכנות־געלד.

mar′riage con′tract (מער′-אידזש קאנ′-טרעקט) א הייראטס־קאנטראקט; א כתובה.

mar′riage fa′vors (מער′-אידזש פיי′-וארז) שלייפען פון בענדער אדער קראנ־צען פון ווייסע בלומען, וועלכע מען טראגט אויף א חתונה.

mar′riage li′cense (מער′-אידזש לאי′-סענס) א הרשאה, אן ערלויבניס־שיין חתונה צו האבען, וואס עס ווערט ארויס־געגעבען פון מאגיסטראט אדער פון אן אנדער אפיציעלען בעאמטען.

mar′riage por′tion (מער′-אידזש פאור′-שאן) נדן.

mar′riage set′tlement (מער′-אידזש סעט′ל-מענט) א מין כתובה אדער קאנ־טראקט וואס ווערט געמאכט פאר דער חתונה, אז אין פאל פון מאן'ס טויט זאל א געוויסער טייל פון זיין פערמעגען בע־לאנגען צו דער אלמנה.

mar′riage-song *n.* (מער′-אידזש-סאנג) א חתונה־ליעד, א האכצייטס־גע־דיכט.

mar′ried *a.* (מער′-איד) פערהייראט.

mar′ried state (מער′-איד סטייט) דאס פערהייראטע לעבען, דאס זיין פער־הייראט.

mar′rier *n.* (מער′-אי-ער) איינער וואס הייראט.

marroon′ *n.* (מע-רוהן′) אין פייער־ווערק — א פאפיערענע באמבע, וועלכע קנאקט אויס ווי דער שאס פון א האר־מאט; א קאשטאנען־קאליר; א גרויסער זיסער קאשטאן פון די דרום־אייראפעאישע קאשטאנען־ביימער.

mar′rot *n.* (מער′-אט) דער אלק־פויגעל [איינער פון די מינים ים־פויגלען, וועל־כע קענען ניט פליהען, נאר שווימען שנעל און לאזען זיך ארונטער אונטער'ן וואַ־סער].

mar′row *n.* (מער′-או) דער מארך פון די ביינער; דאס סאמע וועזען, דער עיקר פון עפעס.

mar′row-bone *n.* (מער′-או-באון) דער מארך־ביין, א ביין פול מיט מארך אדער זאפט; א גרויסער ביין, מיט וועלכען מען קלאפט אן אן אנדער זאך, כדי צו בעקומען געוויסע ריטמישע טענער און קלאנגען.

mar′row-bones *n.* (מער′-או-באונז) די קניע [הומאריסטיש].

mar′rowfat *n.* (מער′-א-פעט) א זארט גרויסע ארבעס.

mar′rowless *a.* (מער′-א-לעס) אהן מארך; וואס האט ניט קיין מארך אדער זאפט [וועגען ביינער]; אהן א גלייכען; וואס קען זיך ניט פערגלייכען.

mar′row-spoon *n.* (מער′-או-ספוהן) א מין לאנג לעפעלע, מיט וועלכען מען נעהמט ארויס דעם מארך פון א ביין.

mar′rowy *a.* (מער′-א-אי) פול מיט מארך אדער זאפט אין די ביינער; שטארק; ענערגיש.

mar′ry *v. and int.* (מער′-אי) פער־הייראטען, חתונה מאכען; הייראטען, חתונה האבען; פעראייניגען; אויף א שיף — פעראייניגען צוויי שטריק ענד צו ענד; ווירקליך! טאקע! [אן אויס־דרוק פון בעוואונדערונג, ערשטוינונג אדער אונגלויביגקייט].

mar′rying man (מער′-אי-אינג מען) א מענש, וועלכער האלט ביי חתונה הא־בען; איינער וואס שטעהט אין שידוכים.

Mars *n.* (מארז) מארס, דער אלט־רוימי־שער גאט פון מלחמה, וועלכער פלעגט זיין פארגעשטעלט ווי א שטארקער בע־וואפענטער מאנספערזאן; דער פלאנעט מארס, איינער פון די פלאנעטען פון אונ־זער זונען־סיסטעם [דער פלאנעט איז 6½ מאל קלענער איידער אונזער ערד. דער טאג אויף איהם דויערט 24 שטונדען מיט 37 מינוטען און דאס יאהר — 668⅔ טעג. דער קלימאט אויף איהם איז כמעט דערזעלבער ווי אויף דער ערד].

Marsa′la *n.* (מאר-סא′-לא) א מין וויי־סער וויין וואס ווערט פראדוצירט אין סיציליען ארום דער שטאדט מארסאלא.

Marseillais′ *a. and n.* (מאר-סע-ליעי′) ז. *Marseillaise*

Marseillaise′ *a. and n.* (מאר-סע-לייז′) וואס איז שייך צו מארסעל [די פראנצויזישע שטאדט אויף'ן ברעג פון מיטעללענדישען ים]; אן איינוואוהנער פון מארסעל; די מארסעליעזע [א רעוואַ־לוציאנערעם ליעד, וואס איז פערפאסט געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1792 און ווערט געזונגען כמעט אין אלע ציווילזירטע לענדער].

marseilles′ *n.* (מאר-סיילז′) א באוועל־נע צייג ענליך צו פיקע, פון וועלכער מען נעהט זשילעטען און זומערדיגע מענער־קליידער.

marsh *n.* (מארש) א זומפ־ גער באדען.

mar′shal *n. and v.* (מאר′-שעל) א מארשאל, א בעאמטער, וועלכער האט אויף זיך די פפליכט צו רעגולירען צערעמאַ־ניעס, אכטונג צו געבען אויף דער ארד־נונג, אויפהאלטען די עטיקעטע א. ד. ג.; א פעלד־מארשאל, דער קאמאנדיר פון

דער גאנצער ארמעע; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער אדמיניסטראטיווער בעאמטער פון העכסטען געריכט פון לאנד אדער פון א געריכטס-בעצירק; דער הויפט פון דער פאליציי אדער פון די פייער-לעשער אין געוויסע שטעדט; אן אנגעשטעלטער פון א פריוואטער געזעלשאפט צו רעגולירען איהרע צערעמאניעס און אויספיהרען איהרע בעשליסע און בעפעהלען; איינארדנען, בריינגען אין ארדנונג; אויסשטעלען אן ארמעע אין מלחמה-ארדנונג; אנפיהרען אן ארמעע; דיסציפלינירען, לערנען; צוזאמענקלייבען זיך, גרופירען זיך אין א געוויסער ארדנונג [וועגען אן ארמעע].

mar'shalcy *n.* (מאר'-שעל-סי) דאס אמט, דער ראנג אדער די שטעלע פון א מארשאל.

mar'shaler *n.* (מאר'-שעל-ער) איינער וואס שטעלט איין אין א גוטער אדער פאסענדער ארדנונג.

mar'shaller *n.* (מאר'-שעל-ער) ז. ***marshaler***.

mar'shalsea *n.* (מאר'-שעל-סיע) פארצייטען אין ענגלאנד — דאס געריכט פון דעם קעניגליכען הויף-מארשאל. ז. ***marshal***.

mar'shalship *n.* (מאר'-שעל-שיפ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א מארשאל; דאס זיין א מארשאל; די צייט פון דיענסט פון א מארשאל.

marsh'-bred *a.* (מארש'-ברעד) ערצויגען אין זומפ; פון נידריגער ערציהונג.

marsh'-el'der *n.* (מארש'-על'-דער) דער ווילדער שנעעבאל אדער קאלינע [א מין קוסט מיט ווייסע בליטהען און רויטע זויערע יאגדעס].

marsh'-fe'ver *n.* (מארש'-פי'-ווער) זומפ-פיבער [א קדחת וואס הערט צייטווייליג אויף און הויבט זיך ווידער אן].

marsh'-gas *n.* (מארש'-געס) זומפ-גאז [א גאז, וועלכער בילדעט זיך אויס פון צופוילטע פלאנצען. א לייכטע פעראייניגונג פון זויער-שטאף מיט קויהלען-שטאף].

marsh'-har'rier *n.* (מארש'-הער'-אי-ער) אזא קארשון אדער מארטין-פויגעל וואס פערניכטעט פרעש [זשאבעס] אין זומפען.

mar'shiness *n.* (מאר'-שי-נעס) בלאטיגקייט, זומפיגקייט.

marsh'land *n.* (מארש'-לענד) בלאטיג לאנד, זומפיג לאנד.

marsh'-mal'low *n.* (מארש'-מעל'-או) א גראז-ארטיגער בוש אדער קוסט מיט מאט-רויטליכע בלומען, וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער און בעזונדערס ביים ברעג ים אין אייראפא און אין איינינע טיילען פון אמעריקא; דער זאפט פון די ווארצלען פון דיעזען בוש.

marsh'-mar'igold *n.* (מארש'-מער'-אי-גאולד) די זומפ-גאלדבלום [א מין גראז מיט געלבע קעפעלעך, וואס זיינען ארומגעוואקסען מיט ווייסע צונג-פערמיגע בלעטעלעך].

marsh'-pen'nywort *n.* (מארש'-פען'-אי-הוואירט) א מין קריכענד גראז מיט ברייטע בלעטלעך און טונקעל-ווייסע בליטהען, וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער.

marsh'-tre'foil *n.* (מארש'-טרי'-פאיל) זומפ-טריפאל אדער ביטער-גראז [א מין גראז מיט דרייענדיגע בלעטלעך און ווייסע בליטהען. וואקסט אין זומפיגע ערטער. איהרע ביטערע בלעטלעך ווערען געברויכט אין מעדיצין].

mar'shy *a.* (מאר'-שי) זומפיג; וואס איז שייך צו א זומפ אדער בלאטע; וואס וואקסט אין א זומפיגען ארט.

marsu'pia *n.* (מאר-סיו'-פי-א) בייטלען. ז. ***marsupium***.

marsu'pial *a. and n.* (מאר-סיו'-פי-על) וואס האט א זעקעל אדער בייטעל [וועגען געוויסע בייטעל-חיות]; וואס איז שייך צום בייטעל ביי די בייטעל-חיות; איינע פון די בייטעל-חיות. ז. ***Marsupialia***.

Marsupia'lia *n.* (מאר-סיו-פי-איי'-לי-א) די בייטעל-טהיערע [מינים זויג-טהיערע, וועלכע צייכנען זיך אויס דערמיט, וואס די נקבה האט אויף'ן בויך א מין זעקעל אדער בייטעל, אין וועלכען זי טראגט איהרע קינדער, ווי די קענגורו א. ד. ג.].

marsupia'lian *a. and n.* (מאר-סיו-פי-איי'-לי-ען) ז. ***marsupial***.

marsu'pian *a. and n.* (מאר-סיו'-פי-ען) ז. ***marsupial***.

Marsupia'ta *n.* (מאר-סיו-פי-איי'-טא) ז. ***Marsupialia***.

marsu'piate *a. and n.* (מאר-סיו'-פי-אייט) ז. ***marsupial***.

marsu'piated *a.* (מאר-סיו'-פי-איי-טעד) וואס האט א בייטעל. ז. ***marsupial***.

marsu'pium *n.* (מאר-סיו'-פי-אם) אין אלטען רוים — א בייטעל, בעזונדערס אזא, וועלכען עס פלעגט האלטען דער גאט מערקור, אלס סימבאל פון פראפיט; אין מעדיצין — אן איינהילונג אדער בייטעל צו ווארימען א קערפער-גליעד; דער בייטעל פון די בייטעל-טהיערע. ז. ***Marsupialia***.

mart *n. and v.* (מארט) א מארק, א האנדעלס-פלאץ; האנדלען, פערהאנדלען.

mar'tel *n.* (מאר'-טעל) א האמער, וואס ווערט בענוצט אלס א געוועהר.

mar'teline *n.* (מאר'-טע-לין) א קליינער האמער, וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען און מארמאר-ארבייטער.

mar'ten *n.* (מאר'-טען) א מארדער [א קליין רויב-חיה'לע מיט א לאנגען עק און זעהר טייערען פוטער. צו דיעזען מין געהערען אויך סויבלען]. ז. ***pine-marten***.

mar'text *n.* (מאר'-טעקסט) א טעקסט-פערדארבער, איינער וואס ציטירט פאלש טעקסטען; א בעל-דרשן אן עם-הארץ.

mar'tial *a.* (מאר'-שעל) קריעגעריש, מיליטעריש; וואס איז שייך צו מלחמה אדער מיליטער.

Mar'tial *a.* (מאר'-שעל) וואס איז שייך צו מארס [דער גאט פון מלחמה אין אלטען רוים]; וואס איז שייך צום פלאנעט מארס.

mar'tialism *n.* (מאר'-שעל-איזם) א קריעגערישער אדער מיליטערישער כאראקטער אדער גייסט.

mar'tialist *n.* (מאר'-שעל-איסט) א קריעגער, א מענש פון מיליטער, א סאלדאט.

mar'tialize *v.* (מאר'-שעל-איז) מאכען קריעגעריש אדער מיליטעריש.

mar'tial law (מאר'-שעל לאה) קריעגס-צושטאנד [ווען א לאנד, א געגענד אדער א שטאדט איז אונטערגעווארפען אונטער מיליטער-געזעצען און די הערשונג איז איבערגעגעבען אין די הענד פון מיליטערישע קאמאנדירען].

mar'tially *adv.* (מאר'-שעל-אי) אויף א קריעגערישען אדער מיליטערישען אופן.

mar'tial mu'sic (מאר'-שעל מיו'-זיק) מיליטער-מוזיק.

mar'tialness *n.* (מאר'-שעל-נעס) דאס זיין קריעגעריש אדער מיליטעריש.

Mar'tian *a.* (מאר'-שען) וואס איז שייך צו מארס'ען [דער גאט פון מלחמה ביי די אלטע רוימער]; קריעגעריש; וואס איז שייך צום פלאנעט מארס.

mar'tin *n.* (מאר'-טין) א מין שוואלב, ביי וועלכער די ביידע שפיצען פון עק זיינען ניט אזוי לאנג ווי ביי א געוועהנליכער שוואלב; אן אינסטרומענט צו מאהלען אדער פאלירען שטיינער.

mar'tinet *n.* (מאר'-טי-נעט) א מין שוואלב. ז. ***martin***.

martinet' *n.* (מאר-טי-נעט') א שטרענגער אפיציער; א קאמאנדיר, וועלכער האלט זיינע סאלדאטען אין א שטרענגער דיסציפלין; א פעדאנט, א מקפיד אויף יעדער קלייניגקייט.

martinet'ism *n.* (מאר-טי-נעט'-איזם) די אנווענדונג פון א שטארקער און שטרענגער דיסציפלין; די מעטאדען פון א שטרענגען אפיציער; דאס זיין א פעדאנט, דאס מקפיד זיין אויף יעדער קלייניגקייט.

mar'tingal *n.* (מאר'-טין-געל) ז. ***martingale***.

mar'tingale *n.* (מאר'-טין-גייל) אין א פערד-געשפאן — דער מארטינגאל אדער שפרונג-רימען [דער רימען וואס ציהט זיך פון צווים אונטען און פערבינדט זיך אויף'ן בויך מיט דעם זאטעל-פאס, כדי דאס פערד זאל ניט ווארפען אין דער הויך מיט'ן קאפ]; אויף א זעגעל-שיף — א שטאנג, וואס שטעהט ווערטיקאל אונטער דער אנגעבויגענער פאדערשטער מאסט און צו וועלכען עס בינדען זיך צו די ענדען פון דריי-עקיגען פאדערשטען זעגעל; אן ארט קארטען-שפיעל, וואו אין קאן ווערט געשטעלט אין צווייען מעהר איידער די סומע וואס איז פערשפיעלט געווארען.

mart'let *n.* (מארט'-לעט) ז. ***martinet***.

mar'tyr *n. and v.* (מאר'-טיר) א מארטירער, איינער וואס איז דערהרג'עט געווארען אויף קדוש-השם, איינער וואס ווערט געפייניגט פאר זיינע רעליגיעזע איבערצייגונגען; איינער וואס ליידעט פאר זיין אידעע; א מענש וואס האט פיעל צרות; א פייניגונגס-אינסטרומענט פון די אלטע צייטען, מיט וועלכען מען פלעגט א מענשען דערדריקען ביז צום טויט; א הילצערנער קאסטען, אין וועלכען מען קוועטשט אויס ווייטרויבען; מאטערען, פייניגען; טויטען מיט א מיתה-משונה פאר אנגעהעריגקייט צו אן אנדער גלויבען.

mar'tyrdom *n.* (מאר'-טיר-דאם) דאס זיין א מארטירער; א מארטירער-טויט; דאס שטארבען אויף קדוש-השם; יסורים; פייניגונג.

martyriza'tion *n.* (מאר-טיר-אי-זיי'-שאן) דאס אנטהאן יסורים; דאס מאכען פאר א מארטירער; דאס זיין א מארטירער.

mar'tyrize *v.* (מאר'-טיר-איז) מאכען פאר א מארטירער; פייניגען; אנטהאן יסורים.

martyrolog'ical *a.* (מאר-טיר-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער געשיכטע אדער לעבענס-בעשרייבונג פון מארטירער.

martyrol'ogist *n.* (מאר-טי-ראל'-א-דזשיסט) איינער וועלכער שרייבט די געשיכטע פון מארטירער.

martyrol'ogy *n.* (מאר-טי-ראל'-א-דזשי) מארטיראלאגיע, די געשיכטע פון מארטירער, די לעבענס=בעשרייבונג פון די מענשען וואס זיינען אומגעקומען אויף קדוש=השם.

mar'tyrship *n.* (מאר'-טיר-שיפ) דאס זיין א מארטירער.

mar'tyry *n.* (מאר'-טיר-אי) דאס ארט וואו איינער איז גע'הרג'עט געווארען אויף קדוש=השם; דער קבר פון א מארטירער.

ma'rum *n.* (מיי'-ראם) ז. *marram*

mar'vel *n. and v.* (מאר'-וועל) א וואונדערליכע זאך; א וואונדער; בעוואונדערונג; ערשטוינונג; וואונדערען זיך; ווערען פערוואונדערט; בעוואונדערען.

mar'vellous *a.* (מאר'-ווע-לאס) ז. *marvelous*

mar'vellously *adv.* (מאר'-ווע-לאס-לי) ז. *marvelously*

mar'vellousness *n.* (מאר'-ווע-לאס-נעס) ז. *marvelousness*

mar'vel-mon'ger *n.* (מאר'-וועל-מאנ'-גער) איינער וועלכער דערצעהלט אדער שרייבט וואונדערליכע מעשות.

mar'vel-of-Peru' *n.* (מאר'-וועל-אוו-פע-רוה') די וואונדער=בלום [א פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די טראפישע לענדער פון אמעריקא. איהרע רויטע, ווייסע אדער געלבע בלומען, וועלכע זיינען עהנליך צו א לייקע, עפענען זיך אין א טרוקענעם וועטער און נור צו דער נאכט].

mar'velous *a.* (מאר'-ווע-לאס) וואונדערליך, וואונדערבאר, ערשטוינענד, אונגלויבליך.

The growth of the United States has been truly **marvelous.**

mar'velously *adv.* (מאר'-ווע-לאס-לי) אויף א וואונדערליכען אדער אונגלויבליכען אופן; צום שטוינען, איבערנאטירליך.

mar'velousness *n.* (מאר'-ווע-לאס-נעס) וואונדערליכקייט, וואונדערבארקייט; דאס זיין ערשטוינענד אדער אונגלויבליך.

Marx'ism *n.* (מארקס'-איזם) מארקסיזם, די סאציאלאגישע און עקאנאמישע לעהרען פון דעם גרינדער פון וויסענשאפטליכען סאציאליזם קארל מארקס [1818—1883]. דיעזע לעהרען בעשטעהען אין פאלגענדען: דער הויפט=באדען, אויף וועלכען עס בויט זיך יעדע געזעלשאפט, זיינען די עקאנאמישע בעציהונגען, אויף וועלכע עס וואקסען אויס די פאליטישע און סאציאלע איינריכטונגען, דאס רעכט און געזעצגעבונג, די מאראל און רעליגיאן, די פילאזאפיע און וויסענשאפט. דער עקאנאמישער געבוי פון דער מאדערנער געזעלשאפט בעשטעהט אין דעם, וואס אלע רייכטימער ווערען בעטראכט אלס סחורות, וועלכע מען קען קויפען און פערקויפען. דער ווערטה פון יעדער סחורה ווערט בעשטימט דורך דער מאס פון געזעלשאפטליך=נויטיגער ארבייט וואס ווערט אנגעווענדעט אין איהר פראדוקציאן. דער ארבייטער=קלאס, וועלכער ארבייט אויס אלע רייכטימער, בעזיצט ניט די ארבייטס=מיטלען, ווי פאבריקען, מאשינען א. ז. וו., וועלכע זיינען נויטיג צו דער פראדוקציאן, און דעריבער איז ער געצוואונגען צו פערקויפען זיין ארבייטס=קראפט צו די קאפיטאליסטען, וועלכע נעהמען צו א וויכטיגען טייל פון דעם ווערטה, וואס די ארבייטער בעשאפען.

Marx'ian *a.* (מארק'-סי-ען) וואס איז שייך צו קארל מארקס אדער צו מארקסיזם. ז. *Marxism*

Marx'ist *n.* (מארקס'-איסט) א מארקסיסט, אן אנהענגער פון מארקסיזם. ז. *Marxism*

ma'ry-bud *n.* (מיי'-רי-באד) ז. *marigold*

marzia'le *a.* (מאר-טסי-א'-לע) אין מוזיק — קריעגעריש; מיליטעריש.

mas *n.* (מעס) אין זאאלאגיע און באטאניק — א מאנסביל, א פלאנצע אדער בעשעפעניש פון מענער=געשלעכט.

mas'caro *n.* (מעס'-קע-ראו) א מין פארב, מיט וועלכער אקטיארען פארבען זיך די ברעמען.

mas'cot *n.* (מעס'-קאט) א זאך, וועגען וועלכער מען מיינט, אז זי ברייננט הצלחה; א מענש, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז זיין אנוועזענהייט ברייננט גליק.

mas'cular *a.* (מעס'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו שטויב=פעדים [מענליכער ארגאן ביי פלאנצען].

mas'culine *a. and n.* (מעס'-קיו-לין) וואס איז שייך צו א מאנספערזאן; וואס האט אייגענשאפטען פון א מאנספערזאן; מענליך, שטארק, ענערגיש; וואס איז שייך צו די שטויב=פעדים [מענליכער ארגאן פון פלאנצען]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צום מין זכר; דער מין זכר; א ווארט פון מין זכר.

mas'culineness *n.* (מעס'-קיו-לין-נעס) מענליכקייט.

mas'culine rimes (מעס'-קיו-לין ראימז) מענליכע גראמען. ז. *male rimes*

masculin'ity *n.* (מעס-קיו-לינ'-אי-טי) דאס מענליכע; דאס בעלאנגען צום מענליכען געשלעכט.

mash *n. and v.* (מעש) א געמיש, א קאשע; קלייען=וואסער; מאלץ געמישט מיט וואסער; א מין האמער, מיט וועלכען מען צוקלאפט קויהלען; א געליעבטער אדער געליעבטע; מישען, מאכען א קאשע; עפעס צושטויסען, צוקוועטשען אדער צורייבען [ווי קארטאפעל]; פלירטען, שפיעלען זיך אין ליעבע; ווארפען ליעבע=אויגעלעך; זיין אויפגערעגט, טהאן עפעס מיט רוגזה.

mashed pota'toes (מעשט פא-טיי'-טאוז) קארטאפעל=קאשע.

mash'er *n.* (מעש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צורייבט אדער צושטויסט; א מאשין צו צושטויסען קארטאפעל ביים טרייבען בראנפען; א פראנט; איינער וואס פלירטעוועט אדער ווארפט ליעבע=אויגעלעך.

mash'-fat *n.* (מעש'-פעט) ז. *mashing-tub*

mash'ing *n.* (מעש'-אינג) דאס צורייבען [ווי מען צורייבט קארטאפעל]; אין ביער=ברויעריי — דאס פאנאנדערלאזען צוריבענע מאלץ אין ווארימען וואסער; די קוואנטיטעט פון מאלץ וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין וואסער; דאס פלירטעווען, דאס מאכען ליעבע=אויגעלעך.

mash'ing-tub *n.* (מעש'-אינג-טאב) אין ביער=ברויעריי — דער צעבער אדער דאס פאס, אין וועלכען מען פיהרט פאנאנדער צוריבענע מאלץ מיט ווארימען וואסער.

mash'-tub *n.* (מעש'-טאב) ז. *mashing-tub*

mask *n. and v.* (מעסק) א מאסקע; אזא געפלאכטענע קערבעל פון דראט וואס טהוט זיך אן אויף'ן פנים צו בעשיצען עס; דער מאדעל פון פנים וואס ווערט ארונטערגענומען גלייך נאך'ן טויט; אן אנשטעל; א שוישפיעל, אין וועלכען די אקטיארען טרעטען ארויס אין מאסקען; א מאסקאראד; איינער וועלכער טראגט א מאסקע, א פערמאסקירטער מענש; אין מיליטער — א מין שוץ=וואנד צו פערשטעלען א באטאריי; פערמאסקירען; פערדעקען דאס פנים מיט א מאסקע; אין מיליטער — פערבארגען א באטאריי פון הארמאטען דורך א הינטער=שוץ=וואנד; טראגען א מאסקע.

mas'kalonge *n.* (מאס'-קע-לאנדזש) א גרויסער העכט וואס געפינט זיך אין די אזערעס און טייכען פון נארד=אמעריקא.

mask'-ball *n.* (מעסק'-באהל) א מאסקאראדען=באל.

masked *a.* (מעסקט) מאסקירט, פערמאסקירט.

mas'ker *n.* (מעס'-קער) א מענש אין א מאסקע [ווי אויף א מאסקאראדען=באל].

mas'king-piece *n.* (מעס'-קינג-פיעס) א טעאטער=דעקאראציע, וואס ווערט געברויכט צו פערשטעלען עפעס.

mas'king *n.* (מעס'-קינג) דאס טראגען א מאסקע [ווי אויף א מאסקאראדען=באל].

mas'kinonge *n.* (מעס'-קי-נאנדזש) ז. *maskalonge*

ma'son *n.* (מייסן) א מויערער; א שטיין=ארבייטער; א פריי=מויערער [א מיטגליעד פון דעם פריי=מויערער=ארדען]. ז. *freemason*

mason'ic *a.* (מע-סאנ'-איק) וואס איז שייך צו די פריי=מויערער. ז. *freemason*

mason'ic hall (מע-סאנ'-איק האהל) ז. *masonic lodge*

mason'ic lodge (מע-סאנ'-איק לאדזש) א פערזאמלונגס=זאאל אדער א געזעלשאפט פון פריי=מויערער. ז. *freemason*

ma'sonry *n. and a.* (מיי'סנ-רי) מויערווערק, מויער=ארבייט; שטיין=ארבייט; פריי=מויעריי; מויער=מאטעריאל; געמויערט.

ma'sonwork *n.* (מיי'סנ-הוואירק) מויעריי; שטיין=ארבייט.

Mas'ora *n.* (מעס'-א-רא) די מסורה [א רייה פון ווערטער, טעמים און טראפ, וועלכע שרייבען זיך אין דער תורה ניט גראמאטיקאליש, נאר לויט דער פאדערונג פון דער אלטער טראדיציאן].

Masoret'ic *a.* (מעס-א-רעט'-איק) וואס איז שייך צו דער מסורה. ז. *Masora*

Mas'orite *n.* (מעס'-א-ראיט) איינער פון די בעלי המסורה [פון תנ"ך]; איינער וועלכער שטודירט די מסורה. ז. *Masora*

masque *n. and v.* (מעסק) ז. *mask*

mas'quer *n.* (מעס'-קער) ז. *masker*

masquerade' *n. and v.* (מעס-קע-רייד') א מאסקאראד; דאס פערמאסקירען אדער פערשטעלען זיך; מאסקאראד=קליידונג; געהן אין מאסקאראד=קליידונג, זיך מאסקירען.

masquera'der *n.* (מעס-קע-ריי'-דער) איינער וואס טראגט א מאסקע; איינער אדער עפעס וואס איז פערמאסקירט אדער פערשטעלט.

mass *n. and v.* (מעס) א מאסע, א סך, א הויפען, א געדרענג; אויסבילדען א מאסע; די מעסע [אן ארט קאטוילישער קירכען=דיענסט]; די קירכען=מוזיק פון דער מעסע; צוזאמענקלייבען אין א גרופע אדער הויפען; אבריכטען אין קירך א מעסע.

Mass. *Massachusetts* אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

mas'sa *n.* (מעס'-א) אין אמעריקא — א נעגערשער אויסדרוק פאר *master* [בעל=הבית, הערר].

mas'sacre *n. and v.* (מעס'-ע-קער) א בלוט=באד; א שחיטה; א פאגראם; אומברייננגען; מאכען א שחיטה.

massage' *n. and v.* (מע-סאזש') מאסאזש [א מעטאדע אין היילען געוויסע קראנקהייטען, וועלכע בעשטעהט אין רייבען דעם קערפער אדער טיילען פון איהם מיט די הענד אדער מיט געוויסע אינסטרומענטען]; מאכען מאסאזש, מאסאזשירען, מאסירען: היילען דורך מאסאזש.

massa'gist *n.* (מע-סא'-זשיסט) א מאסאזשיסט, איינער וואס מאכט מאסאזש. ז. *massage*

mass'-book *n.* (מעס'-בוק) דער סדור תפילות אין די קאטוילישע קירכען.

masse'ter *n.* (מע-סי'-טער) דער קיימוסקול [דער מוסקול, דורך וועלכען דאס מויל קען זיך עפענען און פערמאכען].

masseter'ic *a.* (מעס-אי-טער'-איק) וואס איז שייך צום קיי=מוסקול. ז. *masseter*

masse'terine *a.* (מע-סי'-טער-אין) ז. *masseteric*

masseur' *n.* (מע-סויר') א מאסאזשיסט.

mas'sicot *n.* (מעס'-אי-קאט) בליי=געלב [אזא פולווער וואס ווערט געמאכט פון דעם אויבערשטען הייטעל פון געשמאלצענעם בליי. ווערט בענוצט אין פארב].

massif' *n.* (מע-סיף') דער מאסיוו, די צענטראלע בערג=מאסע, דער הויפט טייל פון א רייה בערג.

mas'siness *n.* (מעס'-אי-נעס) דאס זיין אין א גרויסער אדער דיקער מאסע; שווערקייט; דיקקייט; פעסטקייט.

mas'sive *a.* (מעס'-איוו) מאסיוו, סאליד, שווער, דיק; פעסט; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער מאסע אדער כלל [ניט ספעציעל, לאקאל אדער טיילווייז]: אין מינעראלאגיע — מאסיוו, וואס האט ניט קיין בעשטימטע קריסטאל=פארמען; אין געאלאגיע — האמאגען, גלייכפערמיג, אהן בעזונדערע אויסגעלעגטע שיכטען [וועגען דעם געבוי פון געוויסע בערג=מאסען].

mas'sively *adv.* (מעס'-איוו-לי) אויף א מאסיווען אדער סאלידען שטייגער.

mas'siveness *n.* (מעס'-איוו-נעס) מאסיווקייט; דיקקייט, געדיכטקייט, שווערקייט.

mass'-mee'ting *n.* (מעס'-מיע'-טינג) אן עפענטליכע פערזאמלונג וואו יעדער איינער ווערט צוגעלאזען.

Mas'sora *n.* (מעס'-א-רא) ז. *Masora*

Massoret'ic *a.* (מעס-א-רעט'-איק) ז. *Masoretic*

Mas'sorite *n.* (מעס'-א-ראיט) ז. *Masorite*

mass'-priest *n.* (מעס'-פריעסט) א קאטוילישער גלח, וועלכען מען דינגט ספעציעל צו האלטען א מעסע אדער גאטעסדיענסט פאר א קראנקען, געשטארבענעם א. ד. ג.

mass'y *a.* (מעס'-אי) וואס בעשטעהט פון א מאסע אדער מאסען; מאסיוו, גרויס, שווער.

mast *n. and v.* (מעסט) א מאסט פון א שיף; א הויכער שטאנג: אן אייכעלנוס אדער חזיר=נוס [די פרוכט פון א דעמב]; ארויפשטעלען א מאסט, בעזארגען מיט מאסטען; קארמענען חזירים מיט חזיר=ניסלעך.

mastadeni'tis *n.* (מעס-טעד-ע-נאי'-טיס) אין מעדיצין — די ענטצינדונג פון די ברוסט=דריזען [ביי א פרויענצימער].

mastal'gia *n.* (מעס-טעל'-דזשי-א) אין מעדיצין — א וועהטאג אין ברוסט [ביי א פרויענצימער].

mas'ted *a.* (מעס'-טעד) מיט מאסטען [וועגען א שיף].

mas'ter *n., a. and v.* (מעס'-טער) א בעל=הבית, א בעזיצער, א הערשער; א הערר, א יונגער הערר, א אינגעל פון די העכערע געזעלשאפטליכע קלאסען; א קענער, א געלעהרטער, א מאגיסטער; א לעהרער, א שול=לעהרער; א מייסטער, א גוטער בעל=מלאכה; דער אויפזעהער איבער די ארבייטער אין א פאבריק; דער שטורמאן אויף א קריעגס=שיף; דער טיטול פון א דירעקטאר, קאמאנדיר אדער פערוואלטער; וואס דיענט אלס עלטערער אדער אנפיהרער; וואס האט די פאלשטענדיגע קענטניס פון א זאך; וועלכער איז א מייסטער פון עפעס; הערשען; בעהערשען עפעס, בעקומען די אויבערהאנד; געוועלטיגען; בייקומען א שוועריגקייט, דערגרייכען צו א געוויסען ציעל; ווערען דער הויפט פון עפעס; ווערען א מייסטער.

mas'ter-at-arms' *n.* (מעס'-טער-עט-ארמז') אן אונטער=אפיציער אויף א שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די ארעסטירטע און אויך די ארדנונג אין די שלאף=קאיוטען].

mas'ter atten'dant (מעס'-טער ע-טענ'-דענט) א האפען=מייסטער, דער געהילף פון הויפט=אויפזעהער איבער א האפען [אין ענגלאנד].

mas'ter buil'der (מעס'-טער ביל'-דער) אן ארכיטעקטאר; א בוימייסטער; א פאדריאדטשיק וואס דינגט ארבייטער צו בויען א געביידע.

mas'ter chord (מעס'-טער קאהרד) אין מוזיק — דער הויפט אקארד אדער הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון טענער אין דער דאמינאנטע. ז. *dominant*

mas'terdom *n.* (מעס'-טער-דאם) די מאכט פון א מייסטער אדער בעל=הבית; הערשונג; געוועלטיגונג.

mas'terful *a.* (מעס'-טער-פול) 1. וואס האט דעם כאראקטער אדער די אייגענשאפטען פון א בעל=הבית אדער הערשער; הערשעריש, געוואלטזאם; 2. מייסטערהאפט.

1. Theodore Roosevelt is a **masterful** personality.

mas'terfully *adv.* (מעס'-טער-פול-אי) ווי א בעל=הבית; מעשה הערשער; אויף א מייסטערהאפטען אופן.

mas'terfulness *n.* (מעס'-טער-פול-נעס) דאס זיין ווי א בעל=הבית אדער הערשער; געוואלטזאמקייט; מייסטערהאפטיגקייט.

mas'ter gun'ner (מעס'-טער גאנ'-ער) אן אונטער=אפיציער אין ארטילעריע.

mas'terhood *n.* (מעס'-טער-הוד) מייסטערשאפט; דאס זיין א מייסטער, א בעל=הבית, א הערשער א. ד. ג.

mas'ter in chan'cery (מעס'-טער אין טשענ'-סע-רי) א בעאמטער אין א גערעכטיגקייטס=געריכט. ז. *court of chancery*

mas'ter-key *n.* (מעס'-טער-קיע) א שליסעל, וואס קען עפענען עטליכע פערשיעדענע שלעסער; אן אלגעמיינער שליסעל אדער אנצייגער ווי אזוי ארויסצוגעהן פון פערשיעדענע שוועריגקייטען: אן אנווייזער ווי אזוי צו לעזען פערשיעדענע פראבלעמען.

mas'terless *a.* (מעס'-טער-לעס) אהן א הערר, אהן א בעל=הבית; פריי פון וועלכער ניט איז קאנטראל; וואס לאזט זיך ניט בעהערשען.

mas'terlessness *n.* (מעס'-טער-לעס-נעס) דאס ניט האבען אויף זיך קיין בעל=הבית אדער הערשער.

mas'ter-like *a. and adv.* (מעס'-טער-לאיק) מייסטערהאפט; ווי א בעל=הבית.

mas'terliness *n.* (מעס'-טער-לי-נעס) מייסטערהאפטע געשיקטקייט, טאלענט; מייסטערהאפטיגקייט, געשיקטקייט.

mas'ter-lode *n.* (מעס'-טער-לאוד) דער הויפט=אדער פון א מינעראל אין דער ערד.

mas'terly *a.* (מעס'-טער-לי) מייסטערהאפט; מייסטערליך, קונציג.

mas'ter mind (מעס'-טער מאינד) דער לייטענדער אדער הערשענדער גייסט.

Mas'ter of Arts (מעס'-טער אוו ארטס) מאגיסטער פון די פרייע קינסטע [אן אקאדעמישער טיטול].

mas'ter of cer'emonies (מעס'-טער אוו סער'-אי-מא-ניז) א צערעמאניען=מייסטער [אין קעניגליכען הויף און ביי אנדערע צערעמאניעלע אנגעלעגענהייטען].

mas'ter of the horse (מעס'-טער אוו טהי האהרס) אין פארצייטיגען רוים — א בעאמטער בעשטימט פון דיקטאטאר אדער אונבעגרענצטען הערשער אלס זיין הויפט געהילף: דער שטאלמייסטער [איינער פון די העכסטע בעאמטע אין קעניגליכען הויף].

mas'ter of the ord'nance (מעס'-טער אוו טהי ארד'-נענס) דער קאמאנדיר איבער דער ארטילעריע אין דער ענגלישער ארמעע.

Mas'ter of the Robes (מעס'-טער אוו טהי ראובז) א בעאמטער אין קעניגליכען הויף וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די קעניגליכע מלבושים [אין ענגלאנד].

Mas'ter of the Rolls (מעס'-טער אוו טהי ראולז) דער אויבער=ארכיוואר [א ריכטער פון דעם העכסטען געריכטס=הויף אין ענגלאנד, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע אפיציעלע דאקומענטען און די פראטאקאלען פון געריכטס=פיהרונג].

mas'terpiece *n.* (מעס'-טער-פיעס) א מייסטערווערק, אן אויסגעצייכענט שטיקעל ארבייט.

mas'tership *n.* (מעס'-טער-שיפ) מייסטערשאפט; הערשאפט, גוואלט; פארטרעפליכקייט: געשיקטליכקייט, פלינקייט; פאלקאמענע קענטניס.

mas'tersinger *n.* (מעס'-טער-סינ-גער) דער מייסטער=זינגער [איינער פון די דייטשע פאעטען און מוזיקאנטען, מייסטענס פויערים און בעלי=מלאכות, וועלכע האבען אין 14טען יאהרהונדערט אנגעהויבען אויסצובילדען געזעלשאפטען צו ענטוויקלען זייער קונסט].

mas'ter's mate (מעס'-טערז מייט) אין די אמאליגע אמעריקאנישע קריעגס=שיפען — אן אונטער=אפיציער וואס האט געדיענט אלס געהילף פון שטורמאן.

mas'ter-spring *n.* (מעס'-טער-ספרינג) די הויפט פרוזשינע פון א מאשין.

mas'ter-stroke *n.* (מעס'-טער-סטראוק) 1. א קונציגעס שטיקעל ארבייט, א געשיקטער, מייסטערהאפטער אויפטהו אדער

איינפאל; 2. אין קונסט — א מייסטערשטריך, די הויפט אדער וויכטיגסטע ליניע אין א בילד.

1. The statement issued by the President was a master-stroke of politics.

mas'ter-touch *n.* (מעס'-טער-טאטש) די צולעגונג פון א קינסטלער־האנד, אן ארטיסטישער שטריך אדער פערענדיגונג פון א זאך.

mas'terwork *n.* (מעס'-טער-הוואירק) ז. *masterpiece*.

mas'terwort *n.* (מעס'-טער-הוואירט) די מייסטער־ווארצעל [א מין אייראפעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע, וואס איהר אראמאטישער ווארצעל דיענט אלס אויפרעגונגס־מיטעל].

mas'tery *n.* (מעס'-טער-אי) הערשאפט, געוועלטיגקייט, הערשונג, קאנטראל, מאכט; מייסטערהאפטיגקייט; מייסטערשאפט, פאכמאנשאפט.

mast'ful *a.* (מעסט'-פול) פול מיט חזיר־ניסלעך [די פרוכט פון א דעמב און איי־ניגע אנדערע בוימער].

mast'head *n. and v.* (מעסט'-העד) דער שפיץ פון א מאסט [פון א שיף]; איינער וואס געפינט זיך אויף'ן שפיץ פון א מאסט; ארויפציהען אדער ארויפשטעלען עפעס אויף'ן שפיץ פון מאסט; בעשטראפען א מאטראז דערמיט, וואס מען שיקט איהם אויף א בעשטימטער צייט אויף'ן שפיץ פון א מאסט.

mast'-house *n.* (מעסט'-האוס) א פלאץ וואו מען טריקענט חזיר־ניסלעך [די פרוכט פון א דעמב און אייניגע אנדערע בוימער].

mas'tic *n. and a.* (מעס'-טיק) מאסטיק [א מין געלבליכע גומי אדער פעך וואס טריפט פון די מאסטיק־בוימלעך, וועלכע וואקסען אין די לענדער ארום דעם מיטעללענדישען ים]; דער מאסטיק־בוים; א מין ליקער פון אויסגעפרעסטע וויינטרויבען געמישט מיט מאסטיק [ווערט פיעל געברויכט אין טערקיי און גריכענלאנד]; א מין וואפנע אדער צעמענט, וואס ווערט געברויכט ביים מויערען שטיינערנע וואנד; קלעפיג; קלעפענד, ווי מיט גומי אדער מאסטיק.

mas'ticable *a.* (מעס'-טי-קעבל) וואס קען צוקייעט ווערען.

mas'ticate *v.* (מעס'-טי-קייט) קייען; פאנאנדערקייען עפעס.

mastica'tion *n.* (מעס-טי-קיי'-שאן) דאס קייען; דאס צורייבען אדער פאנאנדערקייען.

mas'ticator *n.* (מעס'-טי-קיי-טאר) איי־נער אדער עפעס וואס צוקייעט; א מאשינקע וואס צוהאקט אדער צורייבט א שטיקעל פלייש, כדי מענשען מיט שוואכע צייהנער זאלען עס קענען צוקייען; א מאשין צו רייניגען גוטא־פערטשא.

mas'ticatory *n. and a.* (מעס'-טי-קיי-טא-רי) א קיי־מיטעל; א רפואה, וועלכע מען קייעט אבער מען דערשלינגט ניט; וואס קען ווערען געקייעט; וואס איז שייך צום קייען.

mas'tich *n.* (מעס'-טיק) מאסטיק. ז. *mastic*.

mas'tic-tree *n.* (מעס'-טיק-טריע) א מין בוים פון וועלכען מען בעקומט מאסטיק. ז. *mastic*.

mas'tiff *n.* (מעס'-טיף) א גרויסער הונד; א קייט־הונד.

masti'tis *n.* (מעס-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון די ברוסט־דריזען [ביי א פרויענצימער].

mast'less *a.* (מעסט'-לעס) אהן מאסטען [וועגען א שיף]; אהן אייכעלען, אהן חזיר'שע ניסלעך [וועגען א דעמבע].

mas'todon *n.* (מעס'-טא-דאן) א מאסטאדאן, א מין עלעפאנט, וועלכער האט עקזיסטירט אין די פארהיסטארישע צייטען [זיינע ביינער און גאנצע סקעלעטען געפינען זיך אין דער ערד אין פערשיעדענע טיילען פון דער וועלט].

Mastodon

mastodyn'ia *n.* (מעס-טא-דינ'-אי-א) שמערץ אין די ברוסט־דריזען [ביי פרויען].

mas'toid *a. and n.* (מעס'-טאיד) ענליך צו א ברוסט־ווארצעל, אין דער פארם פון א ברוסט־ווארצעל; אין אנאטאמיע— וואס איז שייך צום שלייף־ביין הינטער'ן אויער, וועלכער האט די פארם פון א ברוסט־ווארצעל; די נאפעל־פערמיגע ארויסשטארצונג פון שלייף־ביין הינטער'ן אויער.

mastoidi'tis *n.* (מעס-טאי-דאי'-טיס) אין מעדיצין — די ענטצינדונג פון שלייף־ביין הינטער'ן אויער. ז. *mastoid*.

mas'toid proc'ess (מעס'-טאיד פראס'-עס) אין אנאטאמיע — די נאפעל־פערמיגע ארויסשטארצונג אדער אנוואקסונג פון שלייף־ביין הינטער'ן אויער.

mastol'ogy *n.* (מעס-טאל'-א-דזשי) די לעהרע אדער וויסענשאפט וועגען זויגטהיערע.

Mastozo'a *n.* (מעס-טא-זאו'-א) דער מין זויג־טהיערע.

mast'-tree *n.* (מעסט'-טריע) איינער פון די בוימער, פון וועלכע מען מאכט מאסטען פאר שיפען.

mas'turbate *v.* (מעס'-טויר-בייט) זיך זעלבסט בעפלעקען, פראקטיצירען אנאניזם. ז. *masturbation*.

masturba'tion *n.* (מעס-טויר-ביי'-שאן) זעלבסט־בעפלעקונג, אנאניזם; די בעפריעדיגונג פון דער געשלעכטליכער ליידענשאפט אויף א קינסטליכען וועג.

masturba'tional *a.* (מעס-טויר-ביי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו זעלבסט־בעפלעקונג, וואס איז שייך צו אנאניזם. ז. *masturbation*.

mas'turbator *n.* (מעס'-טויר-ביי-טאר) אן אנאניסט, איינער וואס בעפריעדיגט זיינע געשלעכטליכע ליידענשאפטען אויף א קינסטליכען וועג.

mas'turbatory *a.* (מעס'-טויר-ביי-טא-רי) וואס איז שייך צו אנאניזם אדער בעפריעדיגונג פון די געשלעכטליכע ליידענשאפטען אויף א קינסטליכען וועג.

mas'ty *a.* (מעס'-טי) פול מיט אייכעלען אדער חזיר־ניסלעך.

mat *n., v. and a.* (מעט) א מאטע, א ראגאזשע; א געפלעכט פון פלאנצען און בוימלעך ביי א טייך־ברעג [אלס א גרעבליע]; עטוואס וואס איז געדיכט און דיק [ווי פלאנצען אדער האר]; א מאטראץ; א פאספארטו [א דיק פאפיער מיט אן אויסשניט אין מיטען פאר דעם בילד אין א בילד־ראהם]; אין האפטונג — די געדיכטע טיילען; מאטקייט [אין קאליר]; אונפאלירטקייט; אן אינסטרומענט צו מאכען מעטאל מאט; בעדעקען מיט מאטען אדער ראגאזשעס; מאכען עהנליך צו מאטען, צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלאנטערען; זיך געדיכט צוזאמענוואקסען אדער צוזאמענפלעכטען; מאכען מעטאל אויסזעהן מאט און אונפאלירט; מאט, ניט פאלירט, אהן גלאנץ.

matador' *n.* (מעט-ע-דאור') א מאטאדאר [אין אקסען־קאמפף — דער יעניגער וואס טויטעט דעם אקס וועלכער ווערט פערוואונדעט אין קאמפף]; איינער וואס טויטעט; א מאטאדאר־קארט [א הויפט־קארט אין אייניגע שפיעלען].

mat'afund *n.* (מעט'-ע-פאנד) ז. *matafunda*.

matafun'da *n.* (מעט-ע-פאנ'-דא) א פארצייטיגע מיליטערישע מאשין צו ווארפען שטיינער.

mat'-braid *n.* (מעט'-ברייד) געדיכטע שווערע טאשמעס [בענדלעך].

match *n. and v.* (מעטש) א חבר; איינער אדער עטוואס פון א פאר; איינער וואס איז א גלייכען צו א צווייטען; א גלייכען; א הייראטס־פארטיי, א שדוך; א פאר; א פארונג, א פעראייניגונג; א וועט־קאמפף; א שוועבעלע; א צינד־שנור פון א קאנאן; פעראייניגען, פארען; צופאסען; זיין גלייך צו איינעם אדער עפעס; זיין אימעצענס גלייכען; זיין פון דערזעלבער קראפט, פעהיגקייט א. ד. ג.; פערהייראטען; רייניגען א כלי דורך אנצינדען אין איהר שוועבעלעך.

match'able *a.* (מעטש'-עבל) פאסענד, ענטשפרעכענד, ווי אנגעמאסטען, גלייך [אין כאראקטער, אויסזעהן, פעהיגקייט א. ז. וו.].

match'ableness *n.* (מעטש'-עבל-נעס) פאסיגקייט; אנגעמאסטענקייט; דאס זיין גלייך [אין קראפט, פעהיגקייטען, אויסזעהן א. ז. וו.].

match'-board *n.* (מעטש'-באורד) א צונויפשליסונגס־ברעט [א ברעט וואס פאסט זיך איין אין אנדערע, פון איין זייט מיט א שפונד וואס ווערט אויסגעשניטען אין דעם ברעט גופא, און פון דער צווייטער זייט דורך אן אויסשניט, אין וועלכען עס געהט אריין א שפונד פון אן אנדער ברעט].

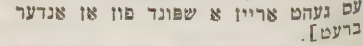

Match-boards

match'-boar'ding *n.* (מעטש'-באור'-דינג) א וואנד־בעשלאג געמאכט פון צונויפשליסונגס־ברעטער. ז. *match-board*.

match'-box *n.* (מעטש'-באקס) א שוועבעלעך־קעסטעלע; א רעהרעל, אין וועלכען מען פלעגט אמאל פערשטעלען דאס פייער וואס מען פלעגט נויטיג האבען פאר די קרעמען־ביקסען. ז. *matchlock*.

match'-cloth *n.* (מעטש'-קלאהטה) א מין גראבער וואלענער שטאף.

match col'ors (מעטש קאל'-ארז) צופאסען קאלירען, אבקלייבען קאלירען וואס זאלען הארמאנירען.

match'-cord *n.* (מעטש'-קאהרד) א צינד־שטריקעל [ביי די פארצייטיגע שיסגעוועהר].

match'er *n.* (מעטש'-ער) איינער וואס פאסט צונויף; א שדכן.

match'ing-machine' *n.* (מעטש'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס מאכט די

איינשניטע און די שפונדען אין צונויפ=שליסונגס=ברעטער. ז. *match-board*

match'-joint *n.* (מעטש'-דזשאינט) די שפונדען און איינשניטע פון צונויפשליסונגס=ברעטער; די צוזאמענפאסונג פון צונויפשליסונגס=ברעטער. ז. *match-board*

match'less *a.* (מעטש'-לעס) אונפערגלייכליך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט.

match'lessly *adv.* (מעטש'-לעס-לי) אויף אן אונפערגלייכליכען אופן; אהן א גלייכען צו זיך.

match'lessness *n.* (מעטש'-לעס-נעס) אונפערגלייכליכקייט; דאס ניט האבען צו זיך קיין גלייכען.

match'-line *n.* (מעטש'-לאין) ז. *match-cord*

match'-lock *n.* (מעטש'-לאק) דער שלאס פון א קרעמען=ביקס. ז. *matchlock*

match'lock *n.* (מעטש'-לאק) א קרעמען=ביקס [א פארצייטיגע ביקס וואס פלעגט שיסען מיט דער הילף פון א צינד=שנור].

match'-ma'ker *n.* (מעטש'-מיי'-קער) א שוועבעלעך=פאבריקאנט, א שוועבעלעך=מאכער; א שדכן.

match'-ma'king *n. and a.* (מעטש'-מיי'-קינג) שדכנות; שדכנ'ענדיג.

match'-pipe *n.* (מעטש'-פאיפ) א רעהרעל צו פערשטעלען דאס פייער וואס מען האט אמאל געברויכט פאר קרעמען=ביקסען. ז. *matchlock*

match'-plane *n.* (מעטש'-פליין) א מין הובעל געברויכט ביים מאכען צונויפשליסונגס=ברעטער. ז. *match-board*

match'-safe *n.* (מעטש'-סייף) א כלי צו האלטען שוועבעלעך.

match'-tub *n.* (מעטש'-טאב) דער צינד=שטריק פאס [וואו מען פלעגט אויף די פארצייטיגע קריעגס=שיפען האלטען טליענדע צינד=שטריק פאר די הארמאטען].

match'-wood *n.* (מעטש'-הוואוד) שוועבעלעך=האלץ; שוועבעלעך=העלצלעך; קלייני שטיקעלעך האלץ.

ma'té *n.* (מא'-טיי) בראזילישע טהעע אדער פאראגוואי=טהעע [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער ווערען געברויכט ווי טהעע].

mate *n. and v.* (מייט) א חבר, א גליי=כען; איינער פון א פאר; א מאן, א ווייב; א געהילף; א שטייערמאן [אויף א שיף]; א מאט [אין שאך=שפיעל]; דער שאך=שפיעלער וואס האט בעקומען מאט; זיך פעראייניגען; פערהייראטען; פארען זיין ערשטווינט; מאכען מאט [אין שאך=שפיעל].

mate'less *a.* (מייט'-לעס) אהן א חבר; איינזאם, עלענד.

mat'elote *n.* (מעט'-ע-לאוט) פיש אדער פלייש פערפערטינט מיט וויין, גרינסען און פערשיעדענע געווירצען.

mate'rial *a. and n.* (מע-טיע'-רי-על) מאטעריעל; וואס איז שייך צו שטאף; קערפערליך, [אין נעגענזאץ צו גייסטיג]; גשמיות'דיג; אין פילאזאפיע — וואס איז שייך צום מאטעריעלען אינהאלט [אין נעגענזאץ צו פארם], וואס איז שייך צום פאקטישען אדער ווירקליכען צושטאנד פון זאכען; וויכטיג, נויטווענדיג; ממשות'דיג; מאטעריאל, שטאף; בעשטאנד=טיילען.

materialisa'tion *n.* (מע-טיע-רי-על-אי-זיי'-שאן) ז. *materialization*

mate'rialise *v.* (מע-טיע'-רי-על-איז) ז. *materialize*

mate'rialism *n.* (מע-טיע'-רי-על-איזם) די מאטעריאליסטישע וועלט=אנשויאונג, די פילאזאפישע לעהרע, וואס אנערקענט אין דער נאטור בלויז די עקזיסטענץ פון שטאף [און ניט פון שטאף און גייסט] און ערקלערט אלע נאטור=ערשיינונגען און גייסטיגע ערשיינונגען דורך די מעכאנישע בעוועגונגען פון די שטאף=אטאמען; מאטעריאליזם, איבערגעבענהייט צו מאטעריעלע, עגאאיסטישע אינטערעסען, צו תאוות און תענוגים.

mate'rialist *n. and a.* (מע-טיע'-רי-על-איסט) א מאטעריאליסט, אן אנהענגער פון דער מאטעריאליסטישער וועלט=אנשויאונג; מאטעריאליסטיש; וואס איז שייך צו דער מאטעריאליסטישער וועלט=אנשויאונג. ז. *materialism*

materialis'tic *a.* (מע-טיע-רי-ע-ליס'-טיק) מאטעריאליסטיש, וואס איז שייך צו דער מאטעריאליסטישער וועלט=אנשויאונג. ז. *materialism*

materialis'tical *a.* (מע-טיע-רי-ע-ליס'-טי-קעל) ז. *materialistic*

material'ity *n.* (מע-טיע-רי-על'-אי-טי) דאס בעשטעהן פון שטאף; א מאטעריעלע זאך, א שטאף=זאך [אין נעגענזאץ צו א גייסטיגער]: קערפערליכקייט; גשמיות'דיגקייט; ממשות'דיגקייט, וויכטיגקייט.

materializa'tion *n.* (מע-טיע-רי-על-אי-זיי'-שאן) מאטעריאליזירונג; פערקערפערונג; דאס אננעהמען א מאטעריעלע, קערפערליכע אדער גשמיות'דיגע פארם [הויפטזעכליך ווענען דער נשמה פון א פערשטארבענעם, לויט דעם גלויבען פון די ספיריטואליסטען].

mate'rialize *v.* (מע-טיע'-רי-על-איז) מאטעריאליזירען, מאכען קערפערליך; מאכען מאטעריאליסטיש, בעטראכטען פון דעם שטאנדפונקט פון דער מאטעריאליסטישער וועלט=אנשויאונג; ווערען מאטעריעל, קערפערליך אדער גשמיות'דיג; אננעהמען א בעשטימטע פארם; ווערען א ווירקליכקייט.

mate'rially *adv.* (מע-טיע'-רי-על-אי) מאטעריעל; אין בעצוג צו שטאף אדער גשמיות; גשמיות'דיג, קערפערליך, פיזיש; אויף א ממשות'דיגען אופן, מיט וויכטיגקייט.

mate'rialness *n.* (מע-טיע'-רי-על-נעס) דאס זיין מאטעריעל; וויכטיגקייט, ממשות'דיגקייט.

mate'ria med'ica (מע-טיע'-רי-א מעד'-אי-קא) מעדיציניש מיטלען; דער טייל פון דער מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער נאטור און ווירקונג פון די היילמיטלען.

matériel' *n.* (מע-טיי-רי-על') אינווענטאר.

mater'nal *a.* (מע-טויר'-נעל) מוטערליך; וואס איז שייך צו א מוטער אדער מוטערס; וואס קומט פון א מוטער אדער פון מוטער'ס צד [ווי פערוואנדשאפט, למשל]; וואס איז שייך צום געבורטס=לאנד, היימיש.

maternal'ity *n.* (מע-טויר-נעל'-אי-טי) מוטערליכקייט, מוטער=שטאנד, מוטערשאפט.

mater'nallly *adv.* (מע-טויר'-נעל-אי) אויף א מוטערליכען שטייגער; פון דער מוטער'ס צד [פערוואנדט].

mater'nity *n.* (מע-טויר'-ני-טי) מוטערליכקייט, מוטער=שטאנד, מוטערשאפט; שוואנגערשאפט.

mater'nity dress (מע-טויר'-ני-טי דרעס) א קלייד צוגעפאסט פאר שוואנגערע פרויען.

mater'nity hos'pital (מע-טויר'-ני-טי האס'-פי-טעל) א קינפעטארינס=שפיטאל.

mat'-grass *n.* (מעט'-גרעס) בארשטענ=גראז, נארד [אזא אייראפעאיש גראז וואס וואקסט אין בינטלעך, געברויכט אלס פאשע פאר שעפסען].

math *n.* (מעטה) היי=שניט.

math. אבקירצונג פון *mathematical* און *mathematics*

mathemat'ic *n. and a.* (מעטה-אי-מעט'-איק) מאטעמאטיק; מאטעמאטיש.

mathemat'ical *a.* (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל) מאטעמאטיש; גענוי, פינקטליך; וואס קען בעוויזען ווערען.

mathemat'ical abstrac'tion (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל עב-סטרעק'-שאן) מאטעמאטישע אבסטראקציאן [דאס אוועקנעהמען אין געדאנק אלע אייגענשאפטען פון א געגענשטאנד [ווי קאליר, געשמאק א. ז. וו.] און איהם איבערלאזען בלויז די געאמעטרישע דימענזיאנען [ווי לענג, ברייט, הויך].

mathemat'ical bod'y (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל באד'-אי) א מאטעמאטישער קערפער [פון וועלכען מען האט אין אבסטראקציע אוועקגענומען אלע נאטירליכע אייגענשאפטען אזוי, אז פון איהם זיינען געבליבען נור די לענג, ברייט און הויך].

mathemat'ical concep'tion (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל קאנ-סעפ'-שאן) א מאטעמאטישע קאנצעפציאן, א מאטעמאטישער בעגריף [וואס האט צו טהאן בלויז מיט רוים און צייט].

mathemat'ical in'struments (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל אינ'-סטרו-מענטס) מאטעמאטישע אינסטרומענטען [צום צייכנען מאטעמאטישע פיגורען].

mathemat'ically *adv.* (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א מאטעמאטישען שטייגער; דורך מאטעמאטיק; מיט גענויקייט, מיט פינקטליכקייט; אזוי עס זאל קענען בעוויזען ווערען.

mathemat'ical nota'tion (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל נא-טיי'-שאן) די סיסטעם פון צייכענס, פיגורען און בוכשטאבען, וואס ווערען געברויכט אין מאטעמאטיק.

mathemat'ical point (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל פאינט) א מאטעמאטישער פונקט [וואס פערנעהמט ניט קיין רוים און וועלכען מען שטעלט זיך פאר נור אין געדאנק].

mathemat'ical quan'tities (מעטה-אי-מעט'-אי-קעל קהוואנ'-טי-טיז) מאטעמאטישע גרעסען [אבסטראקטע גרעסען]. ז. *mathematical abstraction*

mathemati'cian *n.* (מעטה-אי-מע-טיש'-ען) א מאטעמאטיקער.

mathemat'ics *n.* (מעטה-אי-מעט'-איקס) מאטעמאטיק.

mathe'sis *n.* (מע-טהיע'-סיס) געלעהרזאמקייט; וויסענשאפט; מאטעמאטיק.

mati'co *n.* (מע-טיע'-קאו) מאטיקא [אזא פלאנצע אין פערו וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין].

ma'tie *n.* (מיי'-טיע) א פעטער הערינג וואס האט אין זיך ניט פיעל מילך אדער רויגען [איקרא].

mat'in *a.* (מעט'-אין) וואס איז שייך צום פריה=מארגען.

mat'inal *a.* (מעט'-אי-נעל) וואס איז שייך צום פריהמארגען; וואס איז שייך צו א פריהמארגען-געבעט [ביי די קאטוילִיקען].

matinée' *n.* (מעט-אי-ניי') א נאכמיטאגדיגע טעאטער-פארשטעלונג, קאנצערט אדער אונטערהאלט; א נאכמיטאגדיג הויז-קלייד פאר פרויען.

ma'ting *n.* (מיי'-טינג) פערהייראטונג; פארונג [ביי חיות]; צוטיילונג פון טראן צווישען צוויי קאמפאניעס פיש-פאנגער אדער וואלפיש-פאנגער.

ma'ting-time *n.* (מיי'-טינג-טאים) פארונגס-צייט [ביי חיות].

mat'ins *n.* (מעט'-אינז) פריהמארגען-געבעט [ביי די קאטוילִיקען]; מוזיק פאר מארגען-געבעט.

mat'rass *n.* (מעט'-רעס) א דיסטילירפלאש, א ברען-קאלבען [פאר כעמישע צוועקען].

mat'ress *n.* (מעט'-רעס) *mattress* ז.

ma'triarch *n.* (מיי'-טרי-ארק) א מאטריארך [א פרוי אין דער מאטריארכאלער ארדנונג]. ז. *matriarchy*

matriar'chal *a.* (מיי-טרי-אר'-קעל) מאטריארכאליש. ז. *matriarchy*

matriar'chalism *n.* (מיי-טרי-אר'-קעל-איזם) מאטריארכאט, מאטריארכאלישע מנהגים און לעבענס-פארמען. ז. *matriarchy*

matriar'chate *n.* (מיי-טרי-אר'-קייט) די לאגע און די רעכטע פון א פרוי אין א מאטריארכאלישער ארדנונג. ז. *matriarchy*

ma'triarchy *n.* (מיי'-טרי-אר-קי) מאטריארכאט, פרויען-הערשאפט [די געזעלשאפטליכע ארדנונג ביי פרימיטיווע פעלקער, אין וועלכער די פרוי איז געווען די הויפט פון דער פאמיליע און די קרובה'שאפט און די ירושה-רעכט זיינען געווען פון דער מוטער'ס צד].

ma'trice *n.* (מיי'-טריס) *matrix* ז.

mat'rices *n.* (מעט'-רי-סיז) געבעהר-מוטערס; מאטריצען. ז. *matrix*

mat'ricidal *a.* (מעט'-רי-סאי-דעל) מוטער-מערדעריש, וואס איז שייך צו א מוטער-מארד אדער צו א מוטער-מערדער.

mat'ricide *n.* (מעט'-רי-סאיד) א מוטער-מערדער, א מוטער-מערדערין [וואס מארדעט די אייגענע מוטער]; א מוטער-מארד.

matric'ula *n.* (מע-טריק'-יו-לא) א מאטריקעל, א ליסטע, א צעטעל אדער רייסטער פון מיטגליעדער [הויפטזעכליך פון סטודענטען אין אן אוניווערזיטעט אדער אנדער הויך-שוהל].

matric'ulant *n.* (מע-טריק'-יו-לענט) איינער וואס שלאגט זיך פאר אדער טרעט אריין [אין א געזעלשאפט, פעראייניגונג א. ז. וו., הויפטזעכליך אין אן אוניווערזיטעט אדער אנדער הויך-שוהל].

matric'ular *a.* (מע-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א מאטריקעל. ז. *matricula*

matric'ulate *v., a. and n.* (מע-טריק'-יו-לייט) מאטריקולירען, אריינשרייבען דעם נאמען אין א ליסטע אדער רייסטער [הויפטזעכליך וועגען סטודענטען פון אן אוניווערזיטעט]; ווערען א מיטגליעד, אריינגענומען ווערען אלס מיטגליעד, אריינקומען אלס סטודענט אין אן אוניווערזיטעט; מאטריקולירט, אריינגענומען; איינער וואס איז אריינגענומען געווארען [אלס מיטגליעד פון א געזעלשאפט אדער, הויפטזעכליך, אלס סטודענט פון אן אוניווערזיטעט].

matricula'tion *n.* (מע-טריק-יו-ליי'-שאן) די מאטריקולירונג, דאס אריינטראגען איינעמס נאמען אין רייסטער [הויפטזעכליך אלס סטודענט פון אן אוניווערזיטעט]; אריינטרעטונג [אלס מיטגליעד, הויפטזעכליך אין אן אוניווערזיטעט].

matric'ulator *n.* (מע-טריק'-יו-ליי-טאר) איינער וואס טרעט אריין אלס נייער מיטגליעד אין א געזעלשאפט; איינער וואס טרעט אריין אלס סטודענט אין אן אוניווערזיטעט; איינער וואס פערשרייבט איינעמס נאמען אין א ליסטע [פון מיטגליעדער, פון סטודענטען א. ז. וו.].

matriher'itage *n.* (מעט-רי-הער'-אי-טעדזש) ירושה-רעכט נאך דער מוטער'ס צד [ווי אין דער מאטריארכאלישער ארדנונג]. ז. *matriarchy*

matriher'ital *a.* (מעט-רי-הער'-אי-טעל) וואס איז שייך צום ירושה-רעכט פון דער מוטער'ס צד [אין דער מאטריארכאלישער ארדנונג] ז. *matriarchy*

matrimo'nial *a.* (מעט-רי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו הייראטה אדער צום פערהייראטהען לעבען; וואס קומט דורך הייראטה.

matrimo'nial cause (מעט-רי-מאו'-ני-על קאהז) א געריכטליכע קלאגע וואס קומט ארויס פון הייראטה [ווי למשל א גט-פראצעס].

matrimo'nially *adv.* (מעט-רי-מאו'-ני-על-אי) דורך הייראטה; לויט די הייראטהס-געזעצע אדער מנהגים.

matrimo'nious *a.* (מעט-רי-מאו'-ני-אס) ז. *matrimonial*

mat'rimony *n.* (מעט'-רי-מא-ני) הייראטה, הייראטה-שטאנד, דאס פערהייראטהע לעבען.

ma'trix *n.* (מיי'-טריקס) די געבעהר-מוטער; עטוואס וואס הילט עפעס איין אדער ברייגנט עפעס ארויס [ווי א געבעהר-מוטער]; א מאטריצע, אן אויסגעהוילטע מעטאל-פורעם [אין דרוקעריי]; א דרוק-פלאטע; דער צווישען-צעלען שטאף [ביי פלאנצען]; דאס אויף וואס אדער פון וואס א פלאנצע וואקסט: א פעלז, אין וועלכען עס געפינען זיך מינעראלען, פערשטיינערטע פלאנצען אדער חיות א. ז. וו.

ma'tron *n.* (מיי'-טראן) א מאטראנע; א פערהייראטהעטע פרוי [הויפטזעכליך אן עלטערע]; א הויז-מוטער; א הויפט-ווערטערין פון א שפיטאל; א פערוואלטעריין פון אן אנשטאלט.

ma'tronage *n.* (מיי'-טראנ-עדזש) מאטראנען-שטאנד, פרויען-שטאנד; ווירדיגע פרויען, שעהנע בעל-הבית'טעס [קאלעקטיוו]; דאס אמט פון א הויפט-שפיטאל-ווארטערין; דאס אמט פון א פערוואלטערין פון אן אנשטאלט.

ma'tronal *a.* (מיי'-טראנ-על) וואס איז שייך צו אן עלטערער פרוי; וואס פאסט פאר א פאמיליען-מוטער; מוטערליך; ערנסט, איינגעהאלטען, ווירדיג.

ma'tronhood *n.* (מיי'-טראנ-הוד) דער שטאנד פון אן עלטערער פרוי אדער פאמיליען-מוטער.

ma'tronise *v.* (מיי'-טראנ-איז) ז. *matronize*

ma'tronize *v.* (מיי'-טראנ-איז) מאכען מאטראנען-עהנליך [עהנליך צו אן עלטערער פרוי אדער פאמיליען-מוטער]; בעהאנדלען ווי א מוטער.

ma'tronlike *a.* (מיי'-טראנ-לאיק) ווי אן עלטערע פרוי אדער פאמיליען-מוטער; ערנסט, ווירדיג, מוטערליך.

ma'tronly *a.* (מיי'-טראנ-לי) ז. *matronlike*

ma'tronship *n.* (מיי'-טראנ-שיפ) דאס אמט פון א הויפט-ווארטערין פון א שפיטאל; דאס אמט פון א פערוואלטעריין פון אן אנשטאלט.

matronym'ic *a. and n.* (מעט-רא-נימ'-איק) וואס שטאמט פון דער מוטער אדער פון דער מוטער'ס צד [וועגען א נאמען]; וואס איז שייך צו אזא נאמען; א ווארט אדער שפראך-פארם צו בעצייכנען אזא נאמען.

matross' *n.* (מע-טראס') אן אונטער-קאנאניער [ארויסהעלפער ביי א קאנאנען-שיסער].

matte *n.* (מעט) א נים גאנץ ריינער מעטאל, וואס ענטהאלט שוועבעל [הויפטזעכליך קופער].

mat'ter *n. and v.* (מעט'-ער) שטאף, מאטעריע; מאטעריאל; אין דרוקעריי — געשריבענע זאכען צום דרוקען; דרוקזאץ; אבפאל פון א לעבעדיגען ארגאניזם; אייטער [פלאגמע]; אן אנגעלעגענהייט; אן ענין, געגענשטאנד, א זאך, א טהעמא [צום אורטיילען אדער נאכדענקען]; א שטרייטפונקט; אורזאכע, גרונד; בעדייטונג, וויכטיגקייט; אן אנצאהל, א נים גענויע מאס אדער צאהל; א געריכטליכע בעהויפטונג אדער אנצייגע; א געריכטליכער אנטראג אדער פאדערונג; בעדייטען, זיין פון וויכטיגקייט, אויסמאכען.

mat'terate *v.* (מעט'-ע-רייט) אייטערען [וועגען א געשוויר].

mat'ter at is'sue (מעט'-ער עט איש'-אוה) א שטרייטפונקט.

The slavery question was the **matter at issue** between the north and the south.

mat'terful *n.* (מעט'-ער-פול) אינהאלטס-רייך; בעדייטונגספול, וויכטיג.

mat'terless *a.* (מעט'-ער-לעס) אהן שטאף, אינהאלטסלאז; בעדייטונגסלאז, אונוויכטיג.

mat'ter of con'sequences (מעט'-ער אוו קאנ'-סי-קהווענס-עז) א וויכטיגע זאך.

mat'ter of course (מעט'-ער אוו קאורס) א זעלבסטפערשטענדליכע זאך.

mat'ter-of-course' *a.* (מעט'-ער-אוו-קאורס') קומענדיג אלס נאטירליכע פאלגע; אנגענומען אלס זעלבסטפערשטענדליך.

mat'ter of fact (מעט'-ער אוו פעקט) טהאטזעכליכקייט, ווירקליכקייט; א פאקטישע זאך, א פאקט.

mat'ter-of-fact' *a.* (מעט'-ער-אוו-פעקט') זאכליך; פאקטיש; ווירקליך [אין געגענזאץ צו אידעאליזירט אדער פאנטאסטיש]; געוועהנליך, דורכשניטליך; וואס האלט זיך אן דער ווירקליכקייט אדער אן פאקטען; פראזאאיש; פראקטיש.

mat'ter-of-fact' man (מעט'-ער-אוו-פעקט' מען) א פראקטישער מענש, א רעאליסט [אין געגענזאץ צו אידעאליסט].

mat'ter of life and death (מעט'-ער אוו לאיף ענד דעטה) א פראגע פון לעבען און טוים; א קריטישע לאגע [וואו עס שטעהט אין קאן דאס לעבען].

mat'ter of rec'ord (מעט'-ער אוו רעק'-ארד) אין יוריספרודענץ — עטוואס וואס איז פערשריבען, עטוואס וואס קען בעוויזען ווערען דורך אפיציעלע געריכטליכע דאקומענטען.

mat'tery *a.* (מעט'-ער-אי) מיט מאטעריע, אייטעריג; וויכטיג, בעדייטונגספול.

mat'ting *n.* (מעט'-אינג) ראגאזשעס, מאטען; מאטען-מאטעריאל; מאטען-עהנלי-

כע געפלעכט; א פאספארטו [א דיק פא-פיער מיט אן אויסשניט פאר'ן בילד אין א בילד-ראהם]; דאס מאכען מאט, אונ-פאלירט, אהן א גלאנץ [מעטאל]; א מאט-קייט [אויף מעטאלען].

mat'ting-tool *n.* (מעט'-אינג-טוהל) אן אינסטרומענט צו מאכען מעטאל אויסועהן מאט [אונפאלירט, אהן א גלאנץ].

mat'tock *n.* (מעט'-אק) א ברעך-האק, א ברעך-אייזען מיט א ברייטען ענד.

mat'tress *n.* (מעט'-רעס) א מאטראץ.

mat'tress-ma'ker *n.* (מעט'-רעס-מיי'- קער) א מאטראצען-מאכער.

mat'ty *n.* (מעט'-אי) ז. *matie*

matur'able *a.* (מע-טיור'-עבל) וואס קען ווערען צייטיג, רייף אדער פאלקאמען; וואס קען געבראכט ווערען צו אייטערונג.

mat'urant *n.* (מעט'-יו-רענט) אן איי-טערונגס-מיטעל [צום אנציהען א געשוויר און ארויסברייננגען אייטער].

mat'urate *v.* (מעט'-יו-רייט) ווערען צייטיג, רייף ווערען; צייטיג מאכען, רייף מאכען; אייטערען [ווענען א געשוויר].

matura'tion *n.* (מעט-יו-ריי'-שאן) דאס צייטיג ווערען, דאס רייף ווערען; אייטערונג, אייטער-אנציהונג.

matur'ative *a. and n.* (מע-טיור'-ע-טיוו) וואס מאכט רייף אדער צייטיג; וואס ציהט אן א געשוויר און רופט ארויס איי-טערונג; אן אייטערונגס-מיטעל.

mature' *a. and v.* (מע-טיור') רייף, צייטיג; פול ענטוויקעלט; פאלקאם, פאל-שטענדיג; אנגעצויגען, אייטערדיג [ווע-גען א געשוויר]; צאהלבאר, פעליג, וואס האט דערגרייכט דעם צאהלונגס-טערמין [ווענען חובות]; מאכען רייף אדער צייטיג; פערפאלקאמענען, פאלשטענדיג ענט-וויקלען; אנציהען אדער ברייננען צו איי-טערונג [א געשוויר]; רייף ווערען, פאל-קאם ווערען; ווערען אנגעצויגען אדער אייטערען [ווענען א געשוויר]; ווערען פעליג [ווענען חובות].

mature'ly *adv.* (מע-טיור'-לי) 1. אויף א רייפען, פול-ענטוויקעלטען אדער פאל-שטענדיגען אופן; 2. מיט פאלשטענדיגער איבערלעגונג, דורך און דורך.

2. Entering on war a government has to consider maturely its finances.

mature'ness *n.* (מע-טיור'-נעס) רייפ-קייט, צייטיגקייט; פאלשטענדיגע ענטוויק-לונג.

matures'cent *a.* (מעט-יו-רעס'-ענט) וואס האלט אין רייף ווערען.

matu'rity *n.* (מע-טיו'-רי-טי) רייפקייט, צייטיגקייט; פאלשטענדיגע ענטוויקלונג אדער אויסארבייטונג; צאהלבארקייט, פע-ליגקייט [פון א חוב]; אנגעצויגענקייט, אייטערדיגקייט [פון א געשוויר].

matu'tinal *a.* (מע-טיו'-טי-נעל) מאר-גענדיג, פריהמארגענדיג.

mat'weed *n.* (מעט'-הוויעד) ספארטא-גראז אדער ליגעאן [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט פאר מאטען אדער ראָ-גאזשעס].

mat'work *n.* (מעט'-הוואירק) מאטען-ארבייט, ראגאזשע-ארבייט.

matz'oth *n.* (מעט'-סאוטה) מצות.

maud *n.* (מאהד) א גרויער געשטרייפטער פלעד [שאל] וואס מען טראגט אין שאט-לאנד; א רייזע-פלעד, א רייזע-שאל.

maude *n.* (מאהד) ז. *maud*

maud'lin *a. and n.* (מאהד'-לין) סענ-טימענטאל, צוקראכצו; וויינענדיג; שכור, נאריש-צוקראכצו [פון שכרות]; דער לע-בער-באלזאם [אזא שמעקעדיגע גראז-פלאנ-צע מיט געלבע בליטהען, וואקסט אין זיד-אייראפא].

maud'lin-drunk *a.* (מאהד'-לין-דראנק) וויינענדיג און סענטימענטאל-צו-קראכצו פון שכרות.

maud'linism *n.* (מאהד'-לין-איזם) קרענקליכע סענטימענטאליטעט, צוקראכצנ-קייט, דאס זיין א פערוויינטע נשמה.

maud'lin sen'timents (מאהד'-לין סענ'-טי-מענטס) סענטימענטאליטעט, צו-קראכצנקייט.

mau'gre *prep.* (מאהר'-גער) ניט קוקענ-דיג אויף, טראץ.

mau'kin *n.* (מאה'-קין) ז. *malkin*

maul *n. and v.* (מאהל) א שווערער הילצערנער האמער; שלאגען מיט א האַ-מער אדער ווי מיט א האמער; צושלאגען, צוקאליעטשען; מאכען פארטיג מאכען.

maul'ey *n.* (מאהל'-אי) א קולאק, א פויסט.

mau'ling *n.* (מאה'-לינג) הארטע קלעפ.

maul'kin *n.* (מאה'-קין) ז. *malkin*

maul'stick *n.* (מאהל'-סטיק) ז. *mahlstick*

maum *n. and a.* (מאהם) ז. *malm*

maun'der *v.* (מאהנ'-דער) ריידען מיט א וויינענדען קול [ווי א בעטלער]; מור-מלען; בורטשען; ריידען אונקלאר און אהן א טאלק [ווי א שכור]; פלוידערען נא-רישקייטען.

maun'derer *n.* (מאהנ'-דער-ער) א בורטשאדלע, א בורטשון, איינער וואס בורטשעט.

maun'dering *n.* (מאהנ'-דער-אינג) דאס בורטשען.

maun'dy *n.* (מאהנ'-די) די קריסטליכע צערעמאניע [אם גרין-דאנערשטאג] צו וואשען די פיס פון ארימע מענשען אלס זכר דערפון וואס קריסטוס האט, לויט דער לעגענדע, ביים לעצטען אבענדמאהל געוואַ-שען די פיס פון זיינע תלמידים.

Maun'dy Thurs'day (מאהנ'-די טהוירס'-דיי) גרין-דאנערשטאג.

ז. *maundy*

mausole'an *a.* (מאה-סא-לי'-ען) וואס איז שייך צו א מאוזאלעאום [א שעהנע געביידע איבער א קבר אדער איבער עט-ליכע, מעהרסטענטייל פאמיליען-קברים]; וואס איז שייך צו א מצבה.

mausole'um *n.* (מאה-סא-לי'-אם) א מאוזאלעאום [א פראכטפאלע געביידע אי-בער א קבר אדער קברים, א פראכטפאלער קבר, א פראכטפאלע מצבה].

mauve *n. and a.* (מאווו) די אנילין-פארב [רויטליך-וויאלעט]; רויטליך-וויא-לעט.

mav'erick *n. and v.* (מעווו'-ער-איק) אין די פיה-פיטערענדע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בהמה, וואס איז געפונען געווארען אהן א בראנדמארק פון דעם אייגענטימער; עטוואס וואס מען האט בעקומען אויף אן אונעהרליכען אדער אונגעזעצליכען אופן; כאפען א ניט-געבראנדמארקטע בהמה און ארויפלעגען אויף איהר אן אייגענעם בראנדמארק; ארייננקריגען אייגענטום אויף אן אונגעזעצליכען אדער אונעהרליכען אופן.

ma'vis *n.* (מיי'-ווים) די זינג-דראָסעל [א בעקאנט זינג-פויגעלע אין אייראפא].

mavor'tial *a.* (מע-וואהר'-שעל) קריע-געריש.

maw *n.* (מאה) דער מאגען [פון חיות]; דער קראפ, די וואליע [פון א פויגעל]; דער פענכער פון א פיש.

maw'kin *n.* (מאה'-קין) ז. *malkin*

maw'kish *a.* (מאה'-קיש) עקעלהאפט, ווידערליך; ניט געשמאק, אבגעשמאקט.

maw'kishly *adv.* (מאה'-קיש-לי) אויף א ווידערליכען אדער עקעלהאפטען שטיי-גער.

maw'kishness *n.* (מאה'-קיש-נעס) ווי-דערליכקייט, עקעלהאפטיגקייט; אבגע-שמאקטקייט.

maw'-worm *n.* (מאה'-הוואירם) א מא-גען-ווארים; א בויך-ווארים.

maxil'la *n.* (מעקס-איל'-א) א קינבאק-ביין; דער אויבערשטער קינבאק-ביין.

max'illar *a.* (מעק'-סי-לאר) ז. *maxillary*

max'illary *a.* (מעק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צום קינבאקען-ביין.

max'illary ar'tery (מעק'-סי-לע-רי אר'-טע-רי) די קינבאק ארטעריע.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

max'im *n.* (מעק'-סים) א כלל, א פעסט-געשטעלטער פרינציפ, א גרונדזאץ.

That honesty is the best policy is an old maxim.

max'ima *n.* (מעק'-סי-מא) מאקסימום-צאהלען, מאקסימום-ווערטהען.

ז. *maximum*

max'imal *a.* (מעק'-סי-מעל) מאקסי-מאל, פון א מאקסימאלען אדער העכסטען ווערטה.

max'imally *adv.* (מעק'-סי-מעל-אי) ביז צום העכסטען גראד; ביז צו א מאק-סימאלען [העכסטען] ווערטה.

Max'im gun (מעק'-סים גאן) די מאק-סים ביקס [אן אויטאמאטיש שיסענדע ביקס, ערפונדען פון היראם מאקסים].

maximisa'tion *n.* (מעק-סי-מי-זיי'-שאן) ז. *maximization*

max'imise *v.* (מעק'-סי-מאיז) ז. *maximize*

max'imist *n.* (מעק'-סי-מיסט) איינער וואס האט ליעב צו געברויכען אנגענומע-נע אויסדריקע אדער כללים.

maximiza'tion *n.* (מעק-סי-מי-זיי'-שאן) דאס דערהויבען צו א מאקסימום אדער צו דעם העכסטען גראד.

max'imize *v.* (מעק'-סי-מאיז) דערהוי-בען ביז צו א מאקסימום אדער ביז צום העכסטען גראד; מאכען אזוי גרוים ווי מעגליך.

max'imum *a. and n.* (מעק'-סי-מאם) א מאקסימום; דער העכסטער גראד, די גרעס-טע צאהל; דער גרעסטער ווערטה; גרעסט, העכסט.

May *n.* (מיי) דער מאנאט מאי; דער פריהלינג פון לעבען.

may *v. and n.* (מיי) מעגען, קענען; מעג-ליך זיין; זיין ערלויבט; פייערען דעם מאי-טאג; די פייערונג פון מאי-טאג; דער וויים-דארן [ז. *hawthorn*].

May'-ap'ple *n.* (מיי'-עפל) דער מאי-עפעל [אזא אמעריקאנער פרוכט-פלאנצע].

may'be *adv.* (מיי'-בי) אפשר, פיליכט, מעגליך.

May'-bee'tle *n.* (מיי'-ביע'-טל) דער מאי-קעפער [אזא גרויסער שווארצער זשוק].

May'-bloom *n.* (מיי'-בלוהם) דער וויים-דארן. ז. *hawthorn*

May'-bug *n.* (מיי'-באג) ז. *May-beetle*

May'-bush *n.* (מיי'-בוש) ז. *May-bloom*

May'-day *n.* (מיי'-דיי) דער ערשטער מאי.

May'-dew *n.* (מיי'-דיו) דער מאי-טוי [וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער האט בעזונדערע אייגענשאפטען].

May'duke *n.* (מיי'-דיוק) דער מאי-קארש [אזא זארט זויערער קארש].

May'-flow'er *n.* (מיי'-פלאו'-ער) א מאי-בלום.

May'-fly *n.* (מיי'-פלאי) די מאי-פליג [אזא פליג וואס אין איהר לארוועז-צושטאנד לעבט זי אין וואסער און ווען זי וואקסט אויס פון דער לארווע לעבט זי א גאנץ קורצע צייט ביז זי לעגט אויס איהרע אייער].

May'-game *n.* (מיי'-גיים) מאי-שפיעל [אונטערהאלטונג אין שפיעל פון ערשטען מאי]; פרעהליכקייט, לוסטיגקייט; איינער וואס נעהמט אנטייל אין מאי-שפיעל.

may'hap *adv.* (מיי'-העפ) אפשר, פיילייכט, מעגליך.

may'hem *n.* (מיי'-העם) א פערברעכען וואס בעשטעהט אין פערוואונדען אימעצען אדער איהם מאכען פאר א קאליקע.

May'-hill *n.* (מיי'-היל) א שווער שטיקעל צייט; א קריטישער מאמענט.

may'ing *n.* (מיי'-אינג) דאס פייערען דעם ערשטען מאי [דורך זאמלען בלומען אדער דורך פערשיעדענע אונטערהאלטונגען].

May'-la'dy *n.* (מיי'-ליי'-די) ז. *May-queen*.

May'-lil'y *n.* (מיי'-ליל'-אי) דאס מאי בלימעל, די טהאל-ליליע.

May'-morn *n.* (מיי'-מאהרן) דער מאי-מארגען; פרישקייט, יוגענד-פרישקייט.

mayonnaise' *n.* (מיי-אנ-אייז') אזא סאוס געמאכט פון רויהע אייער-געלכליך מיט אליוועז-אויל און ציטראן-זאפט.

may'or *n.* (מיי'-אר) א בירגער-מייסטער, א שטאדט-הויפט.

may'oral *a.* (מיי'-אר-על) וואס איז שייך צו א בירגער-מייסטער אדער צו זיין אמט.

may'oralty *n.* (מיי'-אר-על-טי) דאס אמט פון א בירגער-מייסטער, די אמטפיהרונג פון א בירגער-מייסטער.

may'oress *n.* (מיי'-אר-עס) א בירגער-מייסטערין, די פרוי פון א בירגער-מייסטער.

may'orship *n.* (מיי'-אר-שיפ) דאס אמט אדער ווירדע פון א בירגער-מייסטער.

May'-pole *n.* (מיי'-פאול) דער מאי-בוים [א הויכער שטאנג בעפוצט מיט בלומען און בענדער, ארום וועלכען מען פלעגט טאנצען ביי די שפיעל-אונטערהאלטונגען פון ערשטען מאי].

May'-queen *n.* (מיי'-קוויען) די מאי-קעניגין [א מיידעל אדער יונגע פרוי, וועלכע פלעגט געקרוינט ווערען מיט א בלומען-קראנץ אלס די קעניגין פון די שפיעל-אונטערהאלטונגען פון דעם ערשטען מאי].

may'thorn *n.* (מיי'-טהארן) דער ווייס-דארן. ז. *hawthorn*.

may'weed *n.* (מיי'-וויעד) די הונדס-קאמילע אדער הונדס-ראמאשקע [אזא גראז מיט געלבע בלימלעך און ווייסע ראנדען מיט א זעהר שארפען ריח].

Maz'agan *n.* (מעז'-ע-גען) א מין קליינע בעבלעך.

maz'ard *n.* (מעז'-ארד) אזא שווארצער ווילדער קארש וואס וואקסט אין איירָאפא.

mazarine' *n. and v.* (מעז-ע-רין') א טיעף-בלויער קאליר; א קליינע שיסעל ווען זי ווערט אריינגעשטעלט אין א גרעסערער; בעפוצען מיט שפיצען [קרוזשעווע] אויף א געוויסען אופן.

Maz'deism *n.* (מעז'-די-איזם) מאצדע-איזם [די אלטע פערזישע רעליגיאן].

maze *n. and v.* (מייז) א לאבירינט; א פערווירונג, א פערפלאנטערונג; א צומישונג, א פערלעגענהייט; צומישען, פערווירען, בריינגען אין פערלעגענהייט.

ma'zer *n.* (מיי'-זער) א גרויסער הילצערנער טרינק-בעכער.

ma'zily *adv.* (מיי'-זי-לי) אויף א פערווירענדען אדער צומישענדען אופן; דרעהענדיג זיך הין און הער ווי א לאבירינט; מיט פערלעגענהייט.

ma'ziness *n.* (מיי'-זי-נעס) פערווירטקייט, צומישטקייט; פערפלאנטערונג; פערלעגענהייט.

mazol'ogy *n.* (מע-זאל'-א-דזשי) ז. *mammalogy*.

mazur'ka *n.* (מע-זור'-קא) א מאזורקא [אזא טאנץ]; די מוזיק פון א מאזורקא.

ma'zy *a.* (מיי'-זי) צומישט, פערווירט, פערפלאנטערט.

Mc אבקירצונג פון *Mac.*

M. C. ראשי תבות פון די ווערטער *Member of Congress*

Mch. אן אבקירצונג פון *March*

Md. אבקירצונג פון ווארט *Maryland* (מער'-אי-לענד) [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

M. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Medicinæ Doctor* אדער *Medical Doctor* [א דאקטאר, א מעדיקער].

Mdm. אן אבקירצונג פון *Madam*

M. E. ראשי תבות פון די ווערטער *Methodist Episcopal,* פון *Mining Engineer* אדער פון *Mechanical Engineer*

me *pr.* (מי) מיך, מיר.

mead *n.* (מיעד) מעד, האניג-וואסער; א לאנקע, א גראז-פלאץ.

mead'ow *n.* (מעד'-או) א לאנקע, א גראז-פלאץ.

mead'ow-clo'ver *n.* (מעד'-או-קלאו'-ווער) קלעווער [אזא מין גראז].

mead'ow-fox'tail *n.* (מעד'-או-פאקס-טייל) פיקסען-עק-גראז [אזא מין גראז]. ז. *foxtail*.

mead'ow-grass *n.* (מעד'-או-גרעס) לאנקע-גראז, פיטערונגס-גראז.

mead'ow-ground *n.* (מעד'-או-גראונד) ז. *meadow-land*.

mead'ow-land *n.* (מעד'-או-לענד) גראז-לאנד, לאנקעס.

mead'ow-lark *n.* (מעד'-או-לארק) די פעלד-לערכע [אן אמעריקאנער פויגעל. די אויבערשטע טיילען זיינע זיינען גרוי, ברוין און שווארץ, די אונטערשטע טיילען זיינען העל-געלב מיט א שווארצען צייכען אין דער פארם פון א פאדקאווע אויף דער ברוסט].

mead'ow-mouse *n.* (מעד'-או-מאוס) אזא פעלד-מויז אין נארד-אמעריקא.

mead'ow-ore *n.* (מעד'-או-אור) זומפ-אייזען [אזא זארט אייזען-ערץ].

mead'ow-pink *n.* (מעד'-או-פינק) די פעלד-נעלקע [אזא בלום].

mead'ow-rue *n.* (מעד'-או-רוה) ווייזען-קרויט [אזא גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס].

mead'ow-saf'fron *n.* (מעד'-או-סעפ'-ראן) ווייזען-זאפראן [אזא גראז וואס איז עהנליך צו זאפראן].

mead'ow-sage *n.* (מעד'-או-סיידזש) די ווייזען-זאלביי [אזא בלום וואס וואקסט אויף לאנקעס].

mead'ow-sax'ifrage *n.* (מעד'-או-סעק'-סי-פרעדזש) די זענעל-בלום; די פעפער-בלום.

mead'ow-sweet *n.* (מעד'-או-סהוויעט) די ווייזען-קעניגין [א מין גראז-ארטיגע איירָאפּעאישע און אמעריקאנישע גארטען-פלאנצע מיט לאנגע צייהניג-געקארבטע בלעטער און מיט פיעל ווייסע זעהר שמעקענדע בלימלעך].

Meadow-sweet

mead'owwort *n.* (מעד'-או-וואירט) ז. *meadow-sweet*.

mead'owy *a.* (מעד'-א-אי) וואס איז שייך אדער עהנליך צו לאנקעס; וואס בעשטעהט פון לאנקעס.

mea'ger *a.* (מיע'-גער) מאגער; דאר; אונפרוכטבאר; מאנגעלהאפט, ארעמזעליג, שוואך; ניט גענוגענד.

mea'ger day (מיע'-גער דיי) א פאסט-טאג.

mea'gerly *adv.* (מיע'-גער-לי) מאגער; דאר; אונפרוכטבאר; מאנגעלהאפט; ארעמזעליג; שוואך.

mea'gerness *n.* (מיע'-גער-נעס) מאגערקייט; דארקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; אונפרוכטבארקייט; ארעמזעליגקייט; שוואכקייט.

mea'gre *a.* (מיע'-גער) ז. *meager*.

mea'grely *adv.* (מיע'-גער-לי) ז. *meagerly*.

mea'greness *n.* (מיע'-גער-נעס) ז. *meagerness*.

meal *n. and v.* (מיעל) א מאהלצייט; מעהל; צומאהלען אויף מעהל.

meal'-bee'tle *n.* (מיעל'-ביע'-טל) דער מעהל-קעפער אדער דער מעהל-זשוק [זיין לארווא איז שעדליך נאר מעהל].

mea'liness *n.* (מיע'-לי-נעס) מעהליגקייט, דאס זיין מעהליג; ווייכקייט.

mea'ling-stone *n.* (מיע'-לינג-סטאון) א מיהל-שטיין פון א האנד-מיהל.

meal'man *n.* (מיעל'-מען) א מעהל-הענדלער.

meal'monger *n.* (מיעל'-מאנ-גער) ז. *mealman*.

meal'-moth *n.* (מיעל'-מאטה) א מעהל-פליעגעלע.

meal'-mouthed *a.* (מיעל'-מאוטהד) ז. *mealy-mouthed*.

meal'-time *n.* (מיעל'-טאים) די צייט פון עסען.

meal'-tub *n.* (מיעל'-טאב) א מעהל-קאסטען.

meal'-worm *n.* (מיעל'-הווארם) א

מעהל=ווארים [די לארווא פון דעם מעהל=זשוק]. ז. *meal-beetle*

mea'ly *a.* (מיע'-לי) מעהליג, ווי מעהל; בעשטויבט מיט מעהל אדער ווי מיט מעהל; גלאט=צונגיג, זיס=ריידעוודיג, היפאקריטיש.

mea'ly-mouthed *a.* (מיע'-לי-מאוטהט) זיס=ריידעוודיג, גלאט=צונגיג, אונאויפריכטיג, היפאקריטיש.

mea'ly-mouthed'ness *n.* (מיע'-לי-מאוטהד'-נעס) גלאט=צונגיגקייט, זיס=ריידעוודיגקייט, אונאויפריכטיגקייט, היפאקריטיזם.

mea'ly-tree *n.* (מיע'-לי-טריע) דער מעהל=בוים [אזא בוים וואס זיינע יונגע צווייגען און בלעטער זיינען בעדעקט ווי מיט א מעהליגען שטויב].

mean *v., a. and n.* (מיען) מיינען; דענקען; דייטען; פראסט, געמיין; נידריג, פערעכטליך, נידערטרעכטיג; קארג; פון נידריגען ווערטה; וואס איז אין א מיטעל=צושטאנד; מיטעלמעסיג; צווישענצייטיג, דערווייליג; דורכשניטליך [ווע־גען מאס, צאהל א. ד. ג.]; מיטעלמעסיגקייט; דער מיטען; א מיטעלווערטה, א דורכשניט; א מיטעל=שטימע [ווי טענאר אדער אלטא]; די צווייטע אדער דריטע סטרונע פון אן אלט [אזא גרויסער פידעל].

mean busi'ness (מיען ביז'-נעס) זיך בעציהען ערנסט צו עטוואס, האבען ברעה ווירקליך עטוואס צו טהאן.

mean'der *n. and v.* (מי-ען'-דער) א געדרעהטער וועג אדער דורכגאנג; א לאבירינט; אן ארנאמענט, וואס בעשטעהט פון ליניען וועלכע דרעהען זיך הין און הער; זיך דרעהען הין און הער; מאכען אן אויבערפלעכליכע אויסמעסטונג פון א געגענד.

mean'drian *a.* (מי-ען'-דרי-ען) זיך דרעהענד; זיך שלענגלענדיג.

mean'drically *adv.* (מי-ען'-דרי-קעל-אי) זיך דרעהענדיג, זיך שלענגלענדיג.

mean'drine *a.* (מי-ען'-דרין) ז. *meandrous*

mean'drous *a.* (מי-ען'-דראס) געדרעהט, געשלענגעלט.

mea'ning *n. and a.* (מיע'-נינג) א מיינונג, אבזיכט, א כונה; א בעדייטונג, א זין; בעדייטונגספול.

mea'ningful *a.* (מיע'-נינג-פול) בעדייטונגספול.

mea'ningless *a.* (מיע'-נינג-לעס) בעדייטונגסלאז; זינלאז, אונזיניג.

mea'ningly *adv.* (מיע'-נינג-לי) בעדייטונגספול; אבזיכטליך.

mea'ningness *n.* (מיע'-נינג-נעס) בעדייטונג, בעדייטזאמקייט.

mean'ly *adv.* (מיענ'-לי) אויף א געמיינעם אופן; געמיין; נידריג; נידערטרעכטיג; מיט בעליידיגונג, מיט פעראכטונג.

mean'ness *n.* (מיענ'-נעס) נידריגקייט, געמיינהייט; נידערטרעכטיגקייט; קארגקייט; קליינליכקייט.

mean propor'tional (מיען פרא-פאור'-שאנ-על) אין מאטעמאטיק — די מיטעלע פראפארציאנאלע, געאמעטרישער מיטעל=ווערטה.

means *n.* (מיענז) מיטלען.

mean speed (מיען ספיעד) דורכשניטליכע געשווינדקייט.

mean'-spir'ited *a.* (מיענ'-ספיר'-אי-טעד) נידערטרעכטיג, געמיין.

meant (מענט) געמיינט, געדענקט. ז. *mean*

mean'time *adv. and n.* (מיענ'-טאים) אונטערדעסען, דערווייל; די צווישענצייט.

mean voice (מיען וואיס) א צווישען=שטימע, א מיטעל=שטימע [ווי טענאר אדער אלטא].

mean'while *adv. and n.* (מיענ'-הוואיל) ז. *meantime*

mease *n.* (מיעז) די צאהל פון 500 הערינג.

mea'sle *n.* (מיעזל) די לארווע פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך דער ווארעם וואס פעראורזאכט מאזלען=קראנקהייט ביי חזירים; אזא מאזעל=ארטיגער פלעק אויף פלאנצען=בלעטער.

mea'sled *a.* (מיעזלד) וואס איז אנגעגריפען פון מאזלען.

mea'sles *n.* (מיעזלז) מאזלען; מאזעל=ארטיגע פלעקען אויף בלעטער פון פלאנצען [אזא פלאנצען=קראנקהייט]; מאזלען=קראנקהייט ביי חזירים.

mea'sle-worm *n.* (מיע'זל-הוואירם) דער ווארעם וואס פעראורזאכט די מאזלען=קראנקהייט ביי חזירים.

mea'sly *a.* (מיע'-זלי) וואס איז אנגעגריפען פון מאזלען; נידריג, געמיין, פעראכטליך.

meas'urable *a.* (מעזש'-אור-עבל) מעסטבאר, וואס מען קען מעסטען אדער אויסמעסטען; מעסיג [ניט גרוים].

meas'urableness *n.* (מעזש'-אור-עבל-נעס) מעסטבארקייט, דאס קענען געמאסטען ווערען.

meas'urably *adv.* (מעזש'-אור-ע-בלי) אויף א מעסטבארען אופן; מעסיג [ניט גרוים], אין א מעסיגען גראד.

meas'ure *n. and v.* (מעזש'-אור) א מאס; א פערהעלטניס, א מאסשטאב; א מאסרעגעל; פערזען=מאס אדער ריטם=מאס [אין געדיכטע]; אין מוזיק — צייט=מאס, טאן=מאס, טאקט; מעסטען, אויסמעסטען; אנטקעגען שטעלען, קאנקורירען; פערגלייכען; דורכמעסטען אדער דורכגעהן א פלאץ.

meas'ured *a.* (מעזש'-אורד) געמאסטען, אויסגעמאסטען; איינגעטיילט מיט א מאס, אבגעמאסטען, בעגרענצט; מעסיג; ריטמיש.

meas'ureless *a.* (מעזש'-אור-לעס) וואס קען ניט אויסגעמאסטען ווערען, אהן מאס; אונבעגרענצט, אונבעשרענקט.

meas'urelessness *n.* (מעזש'-אור-לעס-נעס) דאס ניט קענען אויסגעמאסטען ווערען; אונמעסיגקייט.

meas'urement *n.* (מעזש'-אור-מענט) דאס מעסטען, א מאס=סיסטעם; די מאס.

meas'ure of a num'ber (מעזש'-אור אוו ע נאמ'-בער) א צאהל, וועלכע טיילט אן אנדער צאהל אהן א רעסט [צ. ב. די צאהל 3 אין 15 א. ד. ג.].

meas'ure of capac'ity (מעזש'-אור אוו קע-פעס'-אי-טי) א קאפאציטעטס=מאס [א מאס ווי א קווארט, ליטער א. ד. ג. צו מעסטען פליסיגקייטען ווי אויך געוויסע טרוקענע ארטיקלען].

measure one's length (מעזש'-אור הוואנז לענגטה) זיך אויסציהען ווי לאנג מען איז, פאלען מיט דער גאנצער לענג.

meas'urer *n.* (מעזש'-אור-ער) א מעסטער; א פעלד=מעסטער, א קאמארניק.

meas'ure strength (מעזש'-אור סטרענגטה) זיך מעסטען מיט די קרעפטען.

meas'ure swords (מעזש'-אור סאורדז) פעכטען מיט שווערדען.

meas'uring cast (מעזש'-אור-אינג קעסט) א ווארף אין א שפיעל וואס איז אזוי עהנליך צו א צווייטען, אז מען קען זיי ניט אונטערשיידען מיט'ן אויג, נאר מען מוז מאכען אן אויסמעסטונג; עטוואס וואס איז אין צווייפעל.

meas'uring-chain *n.* (מעזש'-אור-אינג-טשיין) א מעסט=קייט [צו מעסטען לאנד].

meas'uring-glass *n.* (מעזש'-אור-אינג-גלעס) א מעסט=גלאז [א גלעזערנע כלי איינגעטיילט אין גראדען, וועלכע ווערט בענוצט פון כעמיקער אדער אפטייקער צו מעסטען פליסיגקייטען].

meas'uring-line *n.* (מעזש'-אור-אינג-לאין) א מעסט=שנור.

meas'uring-machine' *n.* (מעזש'-אור-אינג-מע-שין') א מעסט=מאשין [פאר לענג=מעסטונגען].

meas'uring-worm *n.* (מעזש'-אור-אינג-הוואירם) א ווארעם וואס בעוועגט זיך פארווערטס דורך איינציהען זיך און אויסציהען זיך.

meat *n.* (מיעט) פלייש; דער עסבארער טייל פון עפעס [ווי פון אן איי, א נוס א. ז. וו.]; א מאהלצייט.

mea'tal *a.* (מי-איי'-טעל) וואס איז שייך צו א קאנאל אין קערפער. ז. *meatus*

meat'-chop'per *n.* (מיעט'-טשאפ'-ער) א האק=מעסער צום האקען פלייש.

mea'ted *a.* (מיע'-טעד) מיט פלייש, וואס האט פלייש, א פליישיגען אדער עסבארען טייל.

meat'-fly *n.* (מיעט'-פלאי) די פלייש=פליעג [אזא פליעג וואס לעגט איהרע אייער אויף פלייש, מיט וואס די שפעטערדיגע פליגלען=ווערימלעך וואס קומען ארוים פון די אייער, שפייזען זיך].

mea'tiness *n.* (מיע'-טי-נעס) פליישיגקייט; דאס האבען אן עסבארען, ווייכען טייל [ווי אן איי, א נוס א. ז. וו.]; נאהרהאפטיגקייט; דאס האבען אינהאלט [ווי א געשפרעך], בעדייטונגספול.

meat'-jack *n.* (מיעט'-דזשעק) א בראט=שפיעז.

meat'less *a.* (מיעט'-לעס) אהן פלייש; אהן נאהרונג, אהן שפייז.

meat'-mar'ket *n.* (מיעט'-מאר'-קעט) א פלייש=געשעפט; א פלייש=מארק.

meat'-of'fering *n.* (מיעט'-אפ'-ע-רינג) א שפייז=אפפער [א קרבן מנחה].

meat'-pie *n.* (מיעט'-פאי) א פלייש=קוכען, א פלייש=פיראג.

meat'-safe *n.* (מיעט'-סייף) א פלייש=קאמער, א פלייש=אלמער.

meat'-tea *n.* (מיעט'-טיע) א טהעע=מאהלצייט ביי וועלכען מען עסט פלייש=שפייזען.

mea'tus *n.* (מי-איי'-טאס) א קאנאל אין קערפער [ווי דער אורין=קאנאל א. ד. ג.].

mea'ty *a.* (מיע'-טי) פליישיג; וואס האט א סך פלייש; נאהרהאפט; אינהאלטסרייך.

Mec'can *a. and n.* (מעק'-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט מעקא [א הייליגע שטאדט אין אראביען, וואו מאכמעד איז געבארען געווארען און וואוהין די מאכמעדאנער זיינען עולי לרגל]; אן איינוואהנער פון מעקא.

mech. אן אבקירצונג פון די ווערטער *mechanical* אדער *mechanics*

mechan'ic *n. and a.* (מי-קענ'-איק) א בעל=מלאכה, א מעכאניקער, א מאשיניסט; איינער וואס ארבייט מעכאניש,

מאשין־מעסיג, אויטאמאטיש [אהן קאפ, אהן געפיהל]; מעכאניש; מאשין־מעסיג; וואס איז שייך צו מעכאניק; וואס איז שייך צו האנדווערק אדער מלאכה; מאטעריאליסטיש, אטאמיסטיש [ז. *materialism*]; איינפאך; גראב, וואולגאר.

mechan'ical *a.* (מי־קען׳־אי־קעל) מעכאניש, וואס איז שייך צו מעכאניק; וואס איז שייך צו א מעכאניזם אדער מאשין; וואס איז געשאפען דורך א מאשין; מאטעריאליסטיש [ז. *materialism*]; וואס ברייננט נור א מעכאנישע ענדערונג אין שטאף [א קוואנטיטאטיווע אדער אויסערליכע ענדערונג, אבער ניט קיין קוואליטאטיווע]; וואס ווערט ערהאלטען דורך א מעכאנישען עקספערימענט; וואס האט א טאלאנט פון א מעכאניקער; וואס טהוט די ארבייט פון א מעכאניקער; וואס ווערט געטהאן מעכאניש, מאשין־מעסיג אדער אויטאמאטיש; איינפאך, גראב, וואולגאר.

mechan'ical engineer' (מי־קען׳־אי־קעל ען־דזשי־ניער׳) א מאשינען־אינזשינער.

mechan'ical engineer'ing (מי־קען׳־אי־קעל ען־דזשי־ניער׳־אינג) די אינזשינער־קונסט פון מאשינען־בוי.

mechan'ical force (מי־קען׳־אי־קעל פאורס) מעכאנישע אדער בעוועגענדע קראפט.

mechan'ically *adv.* (מי־קען׳־אי־קעל־אי) אין איינקלאנג מיט די פרינציפען פון מעכאניק; פון א מעכאנישען שטאנדפונקט, לויט דער מעכאנישער קאנסטרוקציאן; דורך מעכאנישער קראפט; אויף א מעכאנישען אופן, אזוי ווי א מאשין, אזוי ווי אן אויטאמאט [אהן קאפ, אהן געפיהל]; אויף אן אופן וואס ברייננט נור א מעכאנישע ענדערונג אין שטאף [א קוואנטיטאטיווע אדער אויסערליכע ענדערונג, ניט קיין קוואליטאטיווע].

mechan'ical mix'ture (מי־קען׳־אי־קעל מיקס׳־טשור) א מעכאנישע מישונג [א מישונג פון שטאפען ביי וועלכער די כעמישע אייגענשאפטען פון די שטאפען ווערען ניט געענדערט].

mechan'icalness *n.* (מי־קען׳־אי־קעל־נעס) דאס זיין מעכאניש אדער מאשין־מעסיג.

mechan'ical philos'ophy (מי־קען׳־אי־קעל פי־לאס׳־א־פי) די מאטעריאליסטישע פילאזאפיע [ז. *materialism*]; די פיזיק אלס באזיס פון דער פילאזאפיע.

mechan'ical pow'ers (מי־קען׳־אי־קעל פאו׳־ערז) איינפאכע מאשינען; מעכאנישע פאטענצען [מאשינען־טיילען, וועלכע געפינען זיך אין יעדער מאשין].

mechan'ical prin'ter (מי־קען׳־אי־קעל פרינ׳־טער) ז. *type-writer*.

mechan'ic arts (מי־קען׳־איק ארטס) מעכאנישע קינסטע, אומנות, מלאכה.

mechani'cian *n.* (מעק־ע־ניש׳־ען) א מעכאניקער, א מאשיניסט.

mechanicochem'ical *a.* (מי־קען־אי־קאו־קעמ׳־אי־קעל) וואס ווירקט פיזיקאליש און כעמיש [ווי עלעקטריציטעט, למשל].

mechan'ics *n.* (מי־קען׳־איקס) מאשינען־לעהרע; מעכאניק, די טעאריע פון בעוועגונג.

mech'anism *n.* (מעק׳־ע־ניזם) א מעכאניזם, א מאשינעריע.

mech'anist *n.* (מעק׳־ע־ניסט) א מעכאניקער, א מאשיניסט.

mech'anize *v.* (מעק׳־ע־נאיז) מאכען מעכאניש; אויסארבייטען די מעכאנישע איינצעלהייטען [פון עטוואס].

mech'anizer *n.* (מעק׳־ע־נאי־זער) אן אנהענגער פון א מעכאנישער ארדנונג אדער סיסטעם; א פארמאליסט.

mechanog'raphy *n.* (מעק־ע־נאג׳־רע־פי) די קונסט צו מאכען קאפיעס פון שריפטען, קונסט־ווערק א. ז. וו. מיט דער הילף פון א מאשין.

Mech'lin *a.* and *n.* (מעק׳־לין) וואס ווערט פראדוצירט אין דער שטאדט מעכלען, אין בעלגיען; איינזאץ, שפיצען [קרוזשעווע] וואס זיינען פאבריצירט אין מעכלען.

mecon'ic *a.* (מי־קאן׳־איק) וואס קומט פון מאהן אדער אפיום.

mecon'ic ac'id (מי־קאן׳־איק עס׳־איד) מעקאן־זויערע [אן ארגאנישע זויערע וואס געפינט זיך אין אפיום].

meco'nium *n.* (מי־קאו׳־ני־אם) דער־דרעק [די צאה פון א ניי־געבארענעם קינד].

med. אן אבקירצונג פון *medicine* אדער פון *medical*.

med'al *n.* (מעד׳־על) א מעדאל.

med'alist *n.* (מעד׳־על־איסט) א מעדאלען־זאמלער; איינער וואס מאכט מעדאלען; איינער וואס האט געקראגען א מעדאל.

medal'lic *a.* (מי־דעל׳־איק) וואס געהערט צו מעדאלען.

medal'lion *n.* (מי־דעל׳־יאן) א גרויסער מעדאל; א מעדאליאן.

med'allist *n.* (מעד׳־על־איסט) ז. *medalist*.

med'dle *v.* (מעדל) זיך אריינמישען.

med'dler *n.* (מעד׳־לער) איינער וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlesome *a.* (מעד׳ל־סאם) וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlesomeness *n.* (מעד׳ל־סאמ־נעס) דאס אריינמישען זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dling *a.* and *n.* (מעד׳־לינג) וואס מישט זיך אריין אין פרעמדע עסקים; דאס אריינמישען זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlingly *adv.* (מעד׳־לינג־לי) אריינמישענדיג זיך אין פרעמדע עסקים.

me'dia *n.* (מי׳־די־א) מעדיומס [ז. *medium*]; דער מיטעלסטער שיכט פון אן ארטעריע.

mediæ'val *a.* and *n.* (מי־די־איע׳־וועל) ז. *medieval*.

mediæ'valism *n.* (מי־די־איע׳־וועל־איזם) ז. *medievalism*.

mediæ'valist *n.* (מי־די־איע׳־וועל־איסט) ז. *medievalist*.

mediæ'valize *v.* (מי־די־איע׳־וועל־איז) ז. *medievalize*.

mediæ'vally *adv.* (מי־די־איע׳־וועל־אי) ז. *medievally*.

me'dial *a.* (מי׳־די־על) וואס איז שייך צום מיטען; וואס געפינט זיך אין מיטען צווישען צוויי עקסטרעמען; מיטעלמעסיג, געמיין; אין ספיריטיזם — וואס איז שייך צו א מעדיום אדער פערזאן, אויף וועלכער עס ווירקען אונמיטעלבאר געהיימניספאלע קרעפטע און גייסטער.

me'dian *a.* (מי׳־די־ען) וואס איז שייך צום מיטען; וואס איז געשטעלט אין מיטען.

me'dian plane (מי׳־די־ען פליין) אין אנאטאמיע — די פלאכע וואס צוטיילט א קערפער אין דער לענג אויף צוויי סימעטרישע העלפטען.

me'diant *n.* (מי׳־די־ענט) אין מוזיק — די מעדיאנטע, די טערץ [דער דריטער טאן פון גרונד־טאן].

me'diate *v.* and *a.* (מי׳־די־אייט) פערנעהמען א מיטעל־שטעלע; דיענען אלס מיטעל אדער פערמיטלער; פערמיטלען, זיך שטעלען אין מיטען, זיך אריינמישען; אין ספיריטיזם — דיענען אלס מעדיום אדער פערזאן אויף וועלכער עס ווירקען אונמיטעלבאר געהיימניספאלע קרעפטע און גייסטער; וואס געפינט זיך אין מיטען; מיטעלבאר; וואס דיענט אלס מיטעל אדער פערמיטלער; וואס דיענט אלס מעדיום [אין ספיריטיזם].

me'diate agglutina'tion (מי׳־די־אייט עג־לו־טי־ניי׳־שאן) אין כירורגיע — דאס מיטעלבארע בעהעפטען די אויפגעשניטענע טיילען פון קערפער אדער די ליפען פון א וואונד, אריינלעגענדיג צווישען זיי וועלכען ניט איז שטאף.

me'diate ausculta'tion (מי׳־די־אייט אהס־קאל־טיי׳־שאן) דאס אויסהערען א קראנקען ניט דירעקט מיט׳ן אויער, נאר מיט א געוויסען אינסטרומענט.

me'diate cer'tainty (מי׳־די־אייט סויר׳־טענ־טי) א מיטעלבארע געוויסהייט, א זאך וועלכע מען האלט פאר געוויס אויף׳ן גרונד פון ערפאהרונג אדער לאגישער שלוס־פאלגערונג. ז. *immediate certainty*.

me'diate ev'idence (מי׳־די־אייט עווי׳־אי־דענס) אין געריכטס־פראצעסען — אזא ארט עדות־זאגונג, וועלכע דערווייזט ניט דירעקט דעם פאקט וואס מען דארף דערווייזען, נאר האט אן אונדירעקטע שייכות צו איהם.

me'diate knowl'edge (מי׳־די־אייט נאל׳־עדזש) דאס וויסען וואס ווערט ערווארבען ניט דירעקט אדער אונמיטעלבאר [ווי למשל, אז שווארץ איז ניט ווייס], נאר דורך געוויסע ערפאהרונגען און לאגישען דענקען.

me'diately *adv.* (מי׳־די־אייט־לי) אויף א מיטעלבארען שטייגער; זיך אריינלעגענדיג צווישען; זיך אריינמישענדיג אין מיטען.

me'diateness *n.* (מי׳־די־אייט־נעס) דאס זיין מיטעלבאר; דאס לעגען זיך אין מיטען; דאס פערמיטלען; דאס אריינמישען זיך.

media'tion *n.* (מי־די־איי׳־שאן) דאס אריינמישען זיך; דאס אריינלעגען זיך צווישען; פערמיטלונג; שתדלנות; אין מוזיק — דער טייל פון א מעלאדיע, וועלכער ליגט צווישען דער אינטאנאציע און דער ענדונג; דער הויפט טייל פון א נגון.

me'diative *a.* (מי׳־די־איי־טיוו) וואס דיענט אלס מיטעל אדער פערמיטלער.

mediatiza'tion *n.* (מי־די־ע־טי־זיי׳־שאן) מעדיאטיזירונג, דאס אונטערווארפען א קלענערע מלוכה אונטער א גרעסערע. ז. *mediatize*.

me'diatize *v.* (מי׳־די־ע־טאיז) מעדיאטיזירען, אונטערווארפען א קלענערע מלוכה אונטער א גרעסערער [בנוגע צו די פערשיעדענע מלוכות פון דייטשלאנד. אמאל זיינען אלע דייטשע גרעסערע און קלענערע מלוכות געווען גלייכבערעכטיגטע טיילען פון דער אלגעמיינער דייטשער אימפעריע. שפעטער זיינען די קליינע מלוכות׳לעך מעדיאטיזירט געווארען, ד. ה. זיי האבען אויפגעהערט צו זיין זעלבסטשטענדיגע טיילען פון דער דייטשער אימפעריע מיט אייגענער מאכט און פעראנטווארטליכקייט, נאר זיינען אונטערגעוואר־

פעז געווארען אונטער די שכנ'ישע גרעסערע מלוכות, פערבלייבענדיג זעלבסטשטענדיג נור אין זייערע לאקאלע ענגעלעגענהייטען].

me'diator *n.* (מי'-די-איי-טאר) א פערמיטלער; איינער וואס מישט זיך אריין; איינער וואס לעגט זיך אריין צו מאכען א פשרה; אן אגענט, א פאקטאר.

mediato'rial *a.* (מי-די-ע-טאו'-רי-על) פערמיטלעריש; וואס געהערט צו א פערמיטלער.

mediato'rially *adv.* (מי-די-איי-טאו'-רי-על-אי) דורך פערמיטלונג; אויף א פערמיטלערישען שטייגער.

me'diatorship *n.* (מי'-די-איי-טאר-שיפ) פערמיטלערשאפט; דאס אמט אדער די שטעלע פון א פערמיטלער.

me'diatory *a.* (מי'-די-איי-טא-רי) ז. *mediatorial*.

me'diatress *n.* (מי'-די-איי-טרעס) א פערמיטלעריז, א מעקלעריז.

media'trix *n.* (מי-די-איי'-טריקס) ז. *mediatress*.

med'ic *n.* (מעד'-איק) א דאקטאר; איינער וואס שטודירט מעדיצין; לוצערן אדער אלפאלפא [אזא גראז]. ז. *lucerne*.

med'icable *a.* (מעד'-אי-קעבל) היילבאר; וואס מען קען היילען.

med'ical *a. and n.* (מעד'-אי-קעל) מעדיציניש; וואס איז שייך צו מעדיצין; איינער וואס שטודירט מעדיצין; א קליין גלעזערן פלעשעל.

med'ical advice' (מעד'-אי-קעל עד-וואיס') ערצטליכע הילף, אן עצה פון א דאקטאר.

med'ical board (מעד'-אי-קעל באורד) דער דאקטוירים=ראטה.

med'ical jurispru'dence (מעד'-אי-קעל דזשוה-ריס-פרוה'-דענס) געריכטליכע מעדיצין [דער טייל פון יוריספרודענץ וואס האט א שייכות צו דער מעדיצינישער וויסענשאפט, ווי די פראגען וועגען וואונדען, גיפט, משוגעת'ען א. ז. וו.].

med'ically *adv.* (מעד'-אי-קעל-אי) אויף א מעדיצינישען אופן; מיט א מעדיצינישען צוועק; בנוגע צו מעדיצין.

med'ical man (מעד'-אי-קעל מען) א דאקטאר, א כירורג; אין ענגלאנד — א רופא, וועלכער האט ניט קיין דאקטאר=דיפלאם.

med'icament *n.* (מעד'-אי-קע-מענט) א מעדיקאמענט, א הייל=מיטעל, א רפואה; מעדיצינישע ווירקונג; הייל=קראפט.

medicamen'tal *a.* (מעד-אי-קע-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א רפואה; היילזאם.

medicamen'tally *adv.* (מעד-אי-קע-מענ'-טעל-אי) ווי א מעדיקאמענט אדער רפואה.

medicamen'tary *a.* (מעד-אי-קע-מענ'-טע-רי) ז. *medicamental*.

medicamenta'tion *n.* (מעד-אי-קע-מען-טיי'-שאן) ז. *medication*.

med'icaster *n.* (מעד'-אי-קעס-טער) א דאקטארעל, א קאנאוואל, אן אונוויסענדער דאקטאר; א שארלאטאן אין מעדיצין.

med'icate *v.* (מעד'-אי-קייט) מישען עפעס מיט א רפואה; געבען רפואות.

med'icated ale (מעד'-אי-קיי-טעד איל) ביער געברייט מיט געוויסע גראזען, וואס דיענט אלס רפואה.

med'icated bath (מעד'-אי-קיי-טעד בעטה) א קרייטער=באד [א וואנע געמאכט מיט גראזען פאר א רפואה].

medica'tion *n.* (מעד-אי-קיי'-שאן) דאס פערמישען עפעס מיט א רפואה; דאס ארייננעבען א רפואה; דאס ארויסרופען עפעס אין ארגאניזם מיט דער הילף פון רפואות.

med'icative *a.* (מעד'-אי-קיי-טיוו) היילענד; קורירענד; וואס ענטהאלט היילענדע אייגענשאפטען.

med'icator *n.* (מעד'-אי-קיי-טאר) איינער וואס מאכט אדער גיט רפואות; אן אינסטרומענט, דורך וועלכען א הייל=מיטעל ווערט ארייננעגעבען אין קערפער.

med'icatory *a.* (מעד'-אי-קיי-טא-רי) ז. *medicative*.

medic'inal *a.* (מי-דיס'-אי-נעל) מעדיציניש; היילזאם.

medic'inal herbs (מי-דיס'-אי-נעל הוירבז) גראזען וואס ווערען געברויכט אין מעדיצין.

medic'inally *adv.* (מי-דיס'-אי-נעל-אי) אויף א מעדיצינישען אדער היילבארען שטייגער.

medic'inal spring (מי-דיס'-אי-נעל ספרינג) א הייל=קוועל.

med'icine *n.* (מעד'-אי-סין) א מעדיצין, א רפואה, רפואות; דאס היילען, קורירען; דאס וואס ענטהאלט אין זיך כלומרשט א מאגישע היילונגס=קראפט [ווי קמיעות].

med'icine-bag *n.* (מעד'-אי-סין-בעג) א זאק, אין וועלכען די מכשפים פון די ווילדע און בארבארישע פעלקער טראגען זייערע הייל=מיטלען [ווי קמיעות, וואלפצייהנדלעך א. ד. ג.].

med'icine-chest *n.* (מעד'-אי-סין-טשעסט) א קעסטעל, אין וועלכען מען האלט רפואות און אויך כירורגישע אינסטרומענטען.

med'icine-lodge *n.* (מעד'-אי-סין-לאדזש) א קליין שטיבעל ביי די נארדאמעריקאנישע אינדיאנער וואו מען האלט אב געהיימע רעליגיעזע צערעמאניעס.

med'icine-man *n.* (מעד'-אי-סין-מען) ביי די אינדיאנער און אנדערע ווילדע און בארבארישע שבטים — א מכשף, א מענש וועלכער האט א איבערנאטירליכע קראפט צו היילען קראנקהייטען.

med'iciner *n.* (מעד'-אי-סי-נער) א מעדיקער; א דאקטאר.

med'icine-spoon *n.* (מעד'-אי-סין-ספוהן) א מין פארצעלייענער לעפעל אדער שיסעלע מיט א שנויץ, מיט וועלכען מען נעהמט איין רפואות.

med'ico *n.* (מעד'-אי-קאו) א דאקטאר.

med'icochirur'gical *a.* (מעד'-אי-קאו-קאי-רויר'-דזשי-קעל) מעדיקא=כירורגיש; וואס איז שייך צו מעדיצין און כירורגיע; וואס בעשטעהט פון מעדיקער און כירורגען.

medi'etas lin'guæ (מי-דאי'-ע-טעס לינ'-גהוויע) א שוואור=געריכט, וואס בעשטעהט העלפט פון איינגעבארענע און העלפט פון אויסלענדער [ביים משפט'ען אן אויסלענדער].

medi'ety *n.* (מי-דאי'-ע-טי) די העלפט; דער מיטען; דער מיטעלער וועג, די מיטעלע שטעלונג.

medie'val *a. and n.* (מי-די-אי'-וועל) מיטעלאלטערליך, וואס איז שייך צום מיטעלאלטער אדער צו דער פעריאדע אין דער וועלט=געשיכטע פון דעם אונטערגאנג פון דער אלט=רוימישער מלוכה [אין ענדע פון 5טען יאהרהונדערט] ביז דער ענטדעקונג פון אמעריקא [אנפאנג 16טען יאהרהונדערט]; איינער וואס האט געלעבט אין דער צייט פון מיטעלאלטער.

medie'val his'tory (מי-די-אי'-וועל היס'-טא-רי) די געשיכטע פון מיטעלאלטער [פון דעם אונטערגאנג פון דער אלט=רוימישער מלוכה אין ענדע פון 5טען יאהרהונדערט ביז דעם אנפאנג פון 16טען יאהרהונדערט].

medie'valism *n.* (מי-די-אי'-וועל-איזם) דאס וואס כאראקטעריזירט זיך מיט'ן מיטעלאלטער; דער גייסט פון מיטעלאלטער; איבערגעבענהייט צום גייסט פון מיטעלאלטער.

medie'valist *n.* (מי-די-אי'-וועל-איסט) א קענער פון דער געשיכטע פון מיטעלאלטער; אן אנהענגער פון דעם גייסט פון מיטעלאלטער; איינער וואס האט געלעבט אין מיטעלאלטער.

medie'valize *v.* (מי-די-אי'-וועל-איז) מאכען מיטעלאלטערליך; צוגעבען א מיטעלאלטערליכע פארם.

Medie'val Lat'in (מי-די-אי'-וועל לעט'-איז) ז. *Low Latin*.

medie'vally *adv.* (מי-די-אי'-וועל-אי) אויף א מיטעלאלטערליכען שטייגער.

me'dine *n.* (מי'-דין) די מעדינא אדער פארא [א קליינע עגיפטישע מטבע, א פיערטעל פון א פיאסטער].

me'diocre *a. and n.* (מי'-די-או-קער) מיטעלמעסיג, ארדינער, גאנץ געוועהנליך; ניט איבערגעשפיצט.

The manager is a man of mediocre abilities.

me'diocrist *n.* (מי'-די-או-קריסט) אן ארדינערער, גאנץ געוועהנליכער מענש.

medioc'rity *n.* (מי-די-אק'-רי-טי) מיטעלמעסיגקייט; אן ארדינערער, גאנץ געוועהנליכער מענש.

The membership of this club is full of mediocrities.

med'itate *v.* (מעד'-אי-טייט) דענקען; נאכדענקען; בעטראכטען עפעס; איבערלעגען, נאכדענקען איבער עפעס; אין זינען האבען; בעאבזיכטיגען.

medita'tion *n.* (מעד-אי-טיי'-שאן) דאס דענקען, דאס בעטראכטען; דאס טיעפע רעליגיעזע ארייננטראכטען זיך; די נאכדענקונג; דאס דאווענען אדער דאס ארייננטראכטען זיך אין געטליכקייט מיט א טיעפער כונה; א רעליגיעזע הימנע אדער תפילה, וואס איז פערפאסט געווארען מיט דעם ציעל ארויסצורופען א טיעפע רעליגיעזע נאכדענקונג.

medita'tionist *n.* (מעד-אי-טיי'-שאנ-איסט) א פערפאסער פון רעליגיעזע הימנען, וואס האבען דעם ציעל ארויסצורופען א טיעפע רעליגיעזע נאכדענקונג.

med'itative *a.* (מעד'-אי-טיי-טיוו) דענקענד, נאכדענקענד, בעטראכטענד.

med'itatively *adv.* (מעד'-אי-טיי-טיוו-לי) נאכדענקענדיג; טיעף ארייננטראכטענדיג זיך.

med'itativeness *n.* (מעד'-אי-טיי-טיוו-נעס) דאס טיעפע ארייננטראכטען זיך.

mediterra'nean *a.* (מעד-אי-טע-ריי'-ני-ען) מיטעללענדיש; ארומגערינגעלט מיט לאנד [וועגען א ים].

Mediterra'nean *n. and a.* (מעד-אי-טע-ריי'-ני-ען) דער מיטעללענדישער ים, דער ים התיכון; וואס איז שייך צו די לענדער אדער פעלקער ארום דעם מיטעללענדישען ים.

me'dium *n. and a.* (מי'-די-אם) דאס מעדיום, דער מיטען; דאס וואס שטעהט אין מיטען; דאס וואס געפינט זיך צווישען צוויי עקסטרעמען; אין ספיריטיזם — א מעדיום אדער פערזאן, וועלכער

מען גלויבט, אז זי ווערט בעאיינפלוסט פון איבערנאטירליכע גייסטער און קרעפ־טען; אין פיזיק—דער עטהער אדער עפיר, וועלכער דיענט אלס טרעגער פון ליכט און ווארעמקייט; יעדע זאך, ווי לופט א. ד. ג., וועלכע דיענט אלס ספערע אדער סביבה, אין וועלכער עס קענען פארקומען געוויסע ערשיינונגען; אין מאלעריי — יעדע פליסיגקייט, ווי וואסער, אויל, לאק, אין וועלכע מען מישט אויס די פארבען; דאס מיטעל, דורך וועלכען עפעס ווערט בעווירקט, א הילפס־מיטעל; אין מאטעמא־טיק — דאס אריפמעטישע מיטעל אדער די דורכשניטליכע צאהל, דער רעזולטאט וואס בעקומט זיך פון צוטיילען די סומע פון עטליכע צאהלען אויף זייער צאהל [ווי למשל דאס אריפמעטישע מיטעל פון 3 צאהלען 15, 8 און 25 בעקומט זיך ווען מען צוטיילט זייער סומע, ד. ה. 48 אויף זייער צאהל, ד. ה. אויף 3. דאס אריפמע־טישע מיטעל אדער די דורכשניטליכע צאהל וועט אלזא זיין 16]; אין לאגיק — דער מיטעל־זאץ פון א סילאגיזם [א סי־לאגיזם אדער שלוס־פאלגערונג בעשטעהט געוועהנליך פון 3 זעצע, ווי למשל: 1) אברהם איז א מענש; 2) יעדער מענש מוזן שטארבען; 3) פאלגליך, אברהם וועט מוזען שטארבען]; דאס מעדיאן פאפיער [א זארט פאפיער פון 23x18 צאל]; א מיטעלמעסיגע זאך, עפעס פון מיטעלמעסי־גער גרויס, וואוקס א. ד. ג.; מיטעלמע־סיג; דורכשניטליך.

mediumis'tic *a.* (מי־די־אם־איס־טיק) וואס איז שייך צו מעדיומיסטישע אדער ספיריטיסטישע ערשיינונגען [ווי דאס טאנצען פון שטוהלען און בכלל די אלע געהיימניספאלע ערשיינונגען, אין וועלכע די ספיריטיסטען גלויבען].

me'diumship *n.* (מי'־די־אם־שיפ) דאס זיין א מעדיום אדער פערזאן, אויף וועלכער עס ווירקען געהיימניספאלע אי־בערנאטירליכע גייסטער און קרעפטע [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיס־טען].

me'dium-sized *a.* (מי'־די־אם־סאיזד) פון א מיטעלמעסיגער אדער דורכשניטלי־כער מאס.

med'lar *n.* (מעד'־לאר) דער מיספעל [א קליינע פרוכט, וואס האט די פארם פון א קליינעם ברוינעם עפעל. די פרוכט עסט מען און מען פרעגעלט זי ווען זי הויבט אן אביסעל פוילען]; דער מיספעל־בוים.

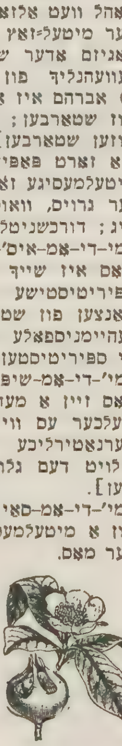
Medlar

med'lar-tree *n.* (מעד'־לאר־טריע) דער מיספעל־בוים [דאס קליינע בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסען מיספעלען]. ז. *medlar*.

med'ley *n. and a.* (מעד'־לי) א געמיש, א געמישעכץ; א מיש־מאש; א מוזיקאלי־שע קאמפאזיציאן וואס בעשטעהט פון בע־זונדערע שטיקלעך, א פאפורי; צייג אדער שטאף וואס איז געוועבט פון וואל, וועלכע מען האט געפארבט אין פערשיעדענע פאר־בען פאר'ן שפינען; געמישט, אויסגעמישט.

Médoc' *n.* (מע־דאק') מעדאק [א זארט זעהר גוטער רויטער בארדא־וויין].

medul'la *n.* (מי־דאל'־א) דער אינוועז־ניגסטער טייל פון אן ארגאן; דער מארך פון ביינער; דער רוקען־מארך; דער אינ־ווענינגסטער טייל אדער דאס הערצעל פון האר; דאס הערצעל פון א פלאנצע.

medul'la oblonga'ta (מי־דאל'־א אב־לאנ־גיי'־טא) דער הינטערשטער טייל פון'ם קאפ־מארך וואס איז פאראייניגט מיט'ן רוקען־מארך.

medul'lar *a.* (מי־דאל'־ער) ז. *medullary*.

med'ullary *a.* (מעד'־א־לע־רי) מארכיג, וואס געהערט צום מארך; פון מארך; וואס איז שייך צום הערצעל פון א פלאנצע.

Medu'sa *n.* (מי־דיו'־סא) אין דער גרי־כישער מיטאלאגיע — מעדוזא, איינע פון די דריי שוידערליכע שוועסטער מיט שלאנ־גען אויף'ן קאפ אנשטאט האר [ז. *Gorgon*]; אין זאאלאגיע—די מע־דוזע, איינע פון די מינים ווייכע ים־חיה'לעך. ז. *acaleph*.

meed *n.* (מיעד) א לויז, א בעלוינונג; א מתנה; כאבאר.

meek *a. and v.* (מיעק) מילד, געלא־סען, ווייך, זאנפט, זאנפטמוטיג; וואס גיט זיך אונטער; וואס לאזט זיך בויגען; עניוות'דיג, קליין ביי זיך; זיך אונטער־געבען; זיין מילד אדער געלאסען; מאכען הכנעה'דיג, מאכען מילד.

meek'-eyed *a.* (מיעק'־איד) מיט מילדע אדער זאנפטע אויגען.

meek'ly *adv.* (מיעק'־לי) אויף א מיל־דען, זאנפטען אדער ווייכען אופן; מיט אונטערגעגעבענהייט; מיט הכנעה.

meek'ness *n.* (מיעק'־נעס) מילדקייט, ווייכקייט, גוטסקייט, זאנפטמוטיגקייט, עניוות.

meer'schaum *n.* (מיער'־שאהם) מעער־שוים [א מין ווייסער, ווייכער און לייכ־טער מינעראל, פון וועלכען מען מאכט טאבאק־ליולקעס אדער פיפקעס. געפינט זיך אין איטאליען, גריכענלאנד, קליין־אזיען און קרים]; א טאבאק־ליולקע אדער פיפקע געמאכט פון מעער־שוים.

meer'schaum pipe (מיער'־שאהם פאיפ) א טאבאק־ליולקע אדער פיפקע גע־מאכט פון מעער־שוים. ז. *meerschaum*.

meet *v., n. and a.* (מיעט) בעגעגנען; זיך טרעפען פנים אל פנים; זיך אנשטוי־סען אויף אימעצען אדער עפעס; זיך בע־העפטען; צוקומען, דערגרייכען עפעס; זיך צוזאמענשטויסען; בעפריעדיגען א פאדערונג, ערפילען א פערלאנג; ענטפע־רען אויף א טענה אדער פארוואורף; זיך צוזאמענקומען, זיך פערזאמלען; געגענ־זייטיג זיך צופאסען; צוזאמענשטימען, זיין אין אנקלאנג; א צוזאמענקלייבונג פון יעגער; דאס ארט וואו די יעגער קלייבען זיך צונויף; פאסענד; צוגעפאסט; וואס שיקט זיך; וואס לאזט זיך טרעפען; אנ־געגנעהמליך.

mee'ter *n.* (מיע'־טער) דער וועלכער בעגעגענט, א בעגעגנער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערזאמלונג.

meet half'-way (מיעט האפ'־הוויי) בע־געגנען זיך אין האלב־וועג; געהן איינער געגען אנדערען; אויסגלייכען זיך אדער קומען צו א פשרה דורך מאכען איינער דעם אנדערען הנחות.

mee'ting *n.* (מיע'־טינג) א מיטינג, א פערזאמלונג, אן אסיפה; א צוזאמענטרע־פונג; א צוזאמענגיסונג [פון טייכען]; א בעהעפטונג; א פעראייניגונג; א פיינד־ליכע צוזאמענקונפט, א דועל.

mee'ting-house *n.* (מיע'־טינג־האוס) א געבעט־הויז, א בית־תפילה, א קירך; אין ענגלאנד — א געבעט־הויז פון דיסידענ־טען.

meet'ly *adv.* (מיעט'־לי) פאסענדיג; צוגעפאסטערהייד.

meet'ness *n.* (מיעט'־נעס) דאס זיין צוגעפאסט, טויגבארקייט; צוגעפאסט־קיים.

meet one's match (מיעט הוואנז מעטש) אנטרעפען א גלייכען צו זיך.

meet one's responsibil'ity (מיעט הוואנז רי־ספאנ־סי־ביל'־אי־טי) טהאן זיין חוב.

meet the eye (מיעט טהי אי) בעמערקט ווערען; זיך לאזען זעהן.

meet togeth'er (מיעט טו־געטה'־ער) זיך בעגעגענען, זיך צוזאמענטרעפען.

meet with (מיעט הוויטה) פעראייני־גען זיך; צושטעהן צו א קאמפאניע אדער געזעלשאפט; אנטרעפען אויף עפעס אונ־ערוואַרטעטעס; ליידען עפעס, איבערער־טראגען יסורים; זיך געגענשטעלען.

meet with an ac'cident (מיעט הוויטה ען עק'־סי־דענט) געטראפען ווע־רען פון א צופאל אדער אונגליק.

meet with a refus'al (מיעט הוויטה ע רי־פיוז'־על) קריעגען אן ענטפער אויף ניין; אבגעזאגט ווערען.

meet with a repulse' (מיעט הוויטה ע רי־פאלס') כאפען אן אבשניט; צוריק־געשטויסען ווערען.

megac'erous *a.* (מי־געס'־ע־ראס) וואס האט זעהר גרויסע הערנער [ווי דער הירש וואס האט זיך געפונען אין די אוראלטע צייטען אין אירלאנד].

meg'acosm *n.* (מעג'־ע־קאזם) דער וועלט־אל, די וועלט אין גאנצען. ז. *macrocosm*.

meg'aderm *n.* (מעג'־ע־דוירם) זעהר א גרויסע אויסטראלישע פלעדערמויז; א מין אינדישע פלעדערמויז.

meg'adont *a.* (מעג'־ע־דאנט) וואס האט גרויסע צייהנער.

meg'adyne *n.* (מעג'־ע־דאין) א מע־גאדין, א קראפט־איינהייט וואס ענטהאלט א מיליאן דינען. ז. *dyne*.

meg'aerg *n.* (מעג'־ע־אוירג) א מעגאערג, א מאס־איינהייט וואס ענטהאלט א מיליאן ערג. ז. *erg*.

meg'afarad *n.* (מעג'־ע־פער־עד) א מעגאפאראד, אן עלעקטרישע איינהייטס־מאס וואס ענטהאלט א מיליאן פאראד. ז. *farad*.

meg'alerg *n.* (מעג'־ע־לוירג) ז. *megaerg*.

meg'alith *n.* (מעג'־ע־ליטה) א מעגא־ליט, א גרויסער שטיין; איינער פון די גרויסע שטיינער, מיט וועלכע עס זיינען געווען געבויט די פארצייטיגע ציקלאפישע געביידען. ז. *Cyclops*.

megalith'ic *a.* (מעג־ע־ליטה'־איק) וואס בעשטעהט אדער וואס איז געבויט פון מעגאליטען אדער זעהר גרויסע שטיי־נער [ווי די ציקלאפישע געביידען אין אלט־גריכענלאנד]. ז. *Cyclops*.

megaloma'nia *n.* (מעג־ע־לא־מיי'־ני־א) מעגאלאמאניע, די מאניע אדער משוגעת פון גרויסקייט [אזא משוגעת, ביי וועלכער דער קראנקער איז איינגע־גלויבט, אז ער איז אונגעהויער גרויס און מעכטיג].

megaloma'niac *a. and n.* (מעג־ע־לא־מיי'־ני־עק) וואס איז שייך צו מע־גאלאמאניע; איינער וואס ליידט פון מע־גאלאמאניע. ז. *megalomania*.

megalomani'acal *a.* (מעג־ע־לא־מע־נאי'־ע־קעל) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון מעגאלאמאניע. ז. *megalomania*.

megalop'sia *n.* (מעג-ע-לאפ'-סי-א) מעגאלאפסיע, אן אונגארמאליטעט פון אויג, ביי וועלכער אלע זאכען ווייזען זיך אויס פיעל פערגרעסערט.

megalosau'rian *a. and n.* (מעג-ע-לא-סאה'-רי-ען) וואס האט דעם כאראקטער פון א מעגאלאזאורוס; א מעגאלאזאורוס. ז. *Megalosaurus*.

Megalosau'rus *n.* (מעג-ע-לא-סאה'-ראס) דער מעגאלאזאורוס [א מין גיגאנטישער פלייש=פרעסענדער רעפטיל פון די אוראלטע צייטען. זיינע ביינער געפינט מען אין פערשיעדענע בערג=שיכטען].

Megalosaurus

meg'aphone *n.* (מעג'-ע-פאון) א מעגאפאן [אן אפאראט וואס ווערט בענוצט פון טויבע צו הערען. ווערט אויך בענוצט צו לאזען הערען די שטימע פון א ווייטער שטרעקע].

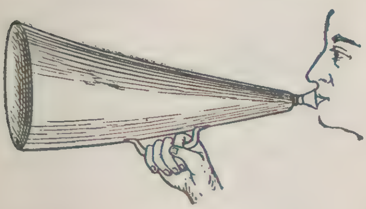

Megaphone

Mega'rian *a.* (מע-גיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו מעגארא [א שטאדט אין אלט=גריכענלאנד, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר בעריהמטער פילאזאפישער שוהל]. ז. *Megarian school*.

Mega'rian school (מע-גיי'-רי-ען סקוהל) א פילאזאפישע שוהל, וועלכע עס האט געגרינדעט אויקלידאס, סאקראטעס'עס א תלמיד, אין דער שטאדט מעגארא אין אלט=גריכענלאנד. די פילאזאפען פון דיעזער שוהל האבען געלערענט, אז די מאטעריעלע וועלט האט ניט קיין רעאלע עקזיסטענץ און די איינציגע רעאליטעט איז די טוגענד. דיעזע שוהל האט זיך בעזונדערס אויסגעצייכענט מיט איהר סאפיסטישען פלפול און האט זיך גערופען די דיאלעקטישע שוהל.

meg'ascope *n.* (מעג'-ע-סקאופ) א מעגאסקאפ, א פאטאגראפישער אפאראט, וואס ווארפט אב א בילד פון א זאך אין א פערגרעסערטער געשטאלט; א מין שפאקטיוו צו בעטראכטען גרויסע אדער פערגרעסערטע זאכען.

megascop'ic *a.* (מעג-ע-סקאפ'-איק) מעגאסקאפיש, וואס מען קען זעהן מיט'ן בלויזען אויג אהן דער הילף פון א פערגרעסערונגס=גלאז [אין נעגענזאץ צו מיקראסקאפיש].

megascop'ical *a.* (מעג-ע-סקאפ'-אי-קעל) ז. *megascopic*.

megascop'ically *adv.* (מעג-ע-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט'ן בלויזען אויג; אהן דער הילף פון א פערגרעסערונגס=גלאז.

megathe'rium *n.* (מעג-ע-טהי'-רי-אם) דער מעגאטעריום [א גיגאנטישע חיה פון די אוראלטע צייטען, וועמעס ביינער און סקעלעטען מען געפינט פערשטיינערט אין די בערג=שיכטען פון דרום=אמעריקא. דיעזע חיה איז געווען עהנליך צו דעם פויל=טהיער פון היינטיגער צייט].

Megatherium

me'grim *n.* (מי'-גרים) מיגרען [א מין קאפ=שמערץ]. ז. *hemicrania*.

meis'tersänger *n.* (מאיס'-טער-סענג-ער) ז. *mastersinger*.

meis'tersinger *n.* (מאיס'-טער-סינג-ער) ז. *mastersinger*.

meizoseis'mal *a. and n.* (מאי-זא-סאיס'-מעל) וואס איז שייך צו דער שטארקסטער קראפט פון אן ערד=שטויס בעת אן ערד=ציטערניש; א ליניע וואס פעראייניגט די געאגראפישע פונקטען, וואו אן ערד=ציטערניש האט זיך געפיהלט אם שטארקסטען.

me ju'dice (מי דזשוה'-די-סי) לויט מיין מיינונג; ווערליג מיין פערשטאנד.

melancho'lia *n.* (מעל-ען-קאו'-לי-א) מעלאנכאליע, מרה=שחורה; א גייסטיגע קראנקהייט, ביי וועלכער דער קראנקער פיהלט זיך אויף דעם העכסטען אופן בעטריבט, דערשלאגען און אהן שום מוטה.

melancho'liac *n.* (מעל-ען-קאו'-לי-עק) א מעלאנכאליקער, איינער וואס ליידט פון מעלאנכאליע.

melancho'lian *a. and n.* (מעל-ען-קאו'-לי-ען) מעלאנכאליש; א מעלאנכאליקער.

melanchol'ic *a. and n.* (מעל-ען-קאל'-איק) מעלאנכאליש, שווער=מוטיג, מרה=שחורה'דיג, אומעדיג; א מעלאנכאליקער; איינער וואס ליידט פון מעלאנכאליע.

melanchol'ically *adv.* (מעל-ען-קאל'-אי-קעל-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה=שחורה'דיגען אופן.

mel'ancholiness *n.* (מעל'-ען-קאל-אי-נעס) דאס זיין מעלאנכאליש אדער מרה=שחורה'דיג.

melancho'lious *a.* (מעל-ען-קאו'-לי-אס) מעלאנכאליש, מרה=שחורה'דיג; בעטריבט; שווערמוטיג.

mel'ancholy *n. and a.* (מעל'-ען-קאל-אי) מעלאנכאליע, מרה=שחורה; אומעדיגקייט; שווערמוטה; וואס איז שייך צו מעלאנכאליע; מעלאנכאליש; בעטריבט; אומעדיג; טרויעריג.

mel'ancoly *n. and a.* (מעל'-ען-קאל-אי) ז. *melancholy*.

mélange' *n.* (מיי-לאנזש') א געמיש.

mel'anism *n.* (מעל'-ע-ניזם) מעלאניזם, אן אונגארמאלע ענטוויקלונג פון שווארצען פארב=שטאף אין דער פעל אדער הויט פון חיות און אין די פעדערען פון פויגלען.

melanis'tic *a.* (מעל-ע-ניס'-טיק) וואס האט מעלאניזם; מיט א צו=שווארצען קאליר פון דער הויט אדער פון די פעדערען. ז. *melanism*.

mel'anite *n.* (מעל'-ע-נאיט) דער מעלאניט אדער שווארצער גראנאט [א מין מינעראל].

melanit'ic *a.* (מעל-ע-ניט'-איק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א מעלאניט אדער שווארצען גראנאט. ז. *melanite*.

mel'anoid *a.* (מעל'-ע-נאיד) וואס זעהט אויס שווארץ אדער טונקעל.

melano'sis *n.* (מעל-ע-נאו'-סיס) מעלאנאזע [א קרענקליכער צושטאנד ווען אין געוויסע טיילען פון קערפער קלייבט זיך אן צופיעל שווארצע פארב=שטאף].

melanot'ic *a.* (מעל-ע-נאט'-איק) וואס ליידט פון מעלאנאזע. ז. *melanosis*.

mêlée' *n.* (מיי-ליי') א מאסען=געשלעג, א געשלעג, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פיעל פערזאנען.

mel'ic *a.* (מעל'-איק) וואס איז פערפאסט צום זינגען; וואס דארף געזונגען ווערען [וועגען געוויסער פאעזיע].

mel'ic-grass *n.* (מעל'-איק-גרעס) פערל=גראז [א מין גראז].

mel'ilot *n.* (מעל'-אי-לאט) די האניג=קלעע [א גרויגעלבעס גראז מיט געלבע בליטהען. דאס גראז און די בליטהען האבען א האניג=זאפט און ציהען צו זיך צו ביענען].

me'linite *n.* (מיי'-לינ-איט) מעליניט [א געוויסער שטארקער אויפרייסענדער שטאף].

Melic-grass

me'liorate *v.* (מי'-ליא-רייט) פערבעסערען; זיך פערבעסערען; ווערען אויסגעבעסערט.

meliora'tion *n.* (מי-ליא-ריי'-שאן) די פערבעסערונג; דאס פערבעסערען זיך.

me'liorator *n.* (מי'-ליא-ריי-טאר) דער פערבעסערער.

me'liorism *n.* (מי'-ליא-ריזם) מעליאריזם, די לעהרע, אז די וועלט איז ניט די בעסטע און ניט די ערגסטע און זי קען ווערען בעסער, ווען מען זאל אנווענדען געוויסע פראקטישע מיטלען [מעליאריזם פערנעהמט א מיטעל=פלאץ צווישען אפטימיזם און פעסימיזם].

me'liorist *n. and a.* (מי'-ליא-ריסט) א מעליאריסט, אן אנהענגער פון מעליאריזם; וואס איז שייך צו מעליאריזם. ז. *meliorism*.

melioris'tic *a.* (מי-ליא-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו מעליאריזם. ז. *meliorism*.

melior'ity *n.* (מי-ליאר'-אי-טי) בעסערקייט; דאס זיין בעסער.

Melis'sa *n.* (מי-ליס'-א) די מעליסא אדער ציטראן=מענטע [א מין אראמאטישע גראזען מיט ווייסע בליטען. וואקסען אין דרום=אייראפא און ווערען געברויכט אלס פאטראווע צום עסען. מיט זיי רייבט מען אויך אן די ווענטלעך פון א ביענשטאק כדי צוצוציהען די ביענען].

mel'ley *n.* (מעל'-אי) א מאסען=געשלעג, א געשלעג, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פיעל פערזאנען; א טורניר אדער וועט=קאמפף, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל מעהר ווי צוויי פערזאנען.

mel'lic *a.* (מעל'-איק) האניגדיג; וואס איז שייך צו האניג.

mellif'erous *a.* (מע-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט האניג [ווי א פלאנצע]; וואס מאכט האניג [ווי א ביען].

mellif'ic *a.* (מע-ליפ'-איק) וואס מאכט אדער פראדוצירט האניג.

mellifica'tion *n.* (מעל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען האניג.

mellif'luence *n.* (מע-ליפ'-לו-ענס) אַן אויסגוס אָדער שטראָם פון זיסע טענער; זיסקייט, האַרציגקייט [ווענען אַ מעלאָדיע, אַ גערעדט א. ד. ג.].

mellif'luent *a.* (מע-ליפ'-לו-ענט) האָניג־זים, אַנגענעהם; וואָס קלינגט שעהן; וואָס איז זים ווי האָניג [ווענען אַ שטימע, אַ מעלאָדיע א. ד. ג.].

mellif'luently *adv.* (מע-ליפ'-לו-ענט-לי) מיט אַ זים־קלינגענדער שטימע.

mellif'luous *a.* (מע-ליפ'-לו-אָס) טריפענד ווי האָניג, זים, האַרציג [ווענען אַ שטימע, מעלאָדיע א. ד. ג.].

mellif'luously *a.* (מע-ליפ'-לו-אָס-לי) ז. ***mellifluently***

melli'go *n.* (מע-לאַי'-גאָו) האָניג־טהוי. ז. ***honeydew***

mellil'oquent *a.* (מע-ליל'-אָ-קוועגט) וואָס רעדט זים און אַנגענעהם.

mellisu'gent *a.* (מעל-אי-סיו'-דזשענט) וואָס זויגט האָניג; האָניג־זויגענד [ווענען געוויסע פויגלען און אינזעקטען].

mel'lit *n.* (מעל'-איט) קרעציגקייט אויף'ן פוס פון אַ פערד, וועלכע מען היילט מיט אַ זאַלב פון האָניג און עסיג.

mel'litate *n.* (מעל'-אי-טייט) אַ כעמישע זאַלץ וואָס בעקומט זיך פון מעליט־זויערע. ז. ***mellitic acid***

mel'lite *n.* (מעל'-איט) דער מעליט אָדער האָניג־שטיין [אַ זעלטענער מינעראַל וואָס האָט אַ געלבען האָניג־קאָליר].

mellit'ic *a.* (מע-ליט'-איק) וואָס איז שייך צו אָדער וואָס האָט זיך בעקומען פון מעליט אָדער האָניג־שטיין. ז. ***mellite***

mellit'ic ac'id (מע-ליט'-איק עס'-איד) מעליט־זויערע [אַ ביטערער כעמישער שטאָף וואָס בעקומט זיך פון מעליט אָדער האָניג־שטיין. ער לאָזט זיך לייכט פאַנאַנדער אין וואַסער אָדער אַלקאָהאָל און קריסטאַליזירט זיך אין דער פאָרם פון דינע נאָדלען].

melli'tous *a.* (מע-לאַי'-טאָס) געמישט מיט האָניג.

melliv'orous *a.* (מע-ליוו'-אָ-ראָס) וואָס עסט האָניג; וואָס ערנעהרט זיך מיט האָניג [ווענען געוויסע אינזעקטען].

mel'lone *n.* (מעל'-אָון) אַ מין געלבער פולווער, וואָס בעקומט זיך דורך אַ כעמישער פערבינדונג פון קוהלען־שטאָף מיט שטיק־שטאָף [קאַרבאָן און אַזאָט].

mel'low *a. and v.* (מעל'-אָו) ווייך, צייטיג, רייף [ווענען פרוכטען]; ווייך, ליימיג [ווי ווייכע ערד]; ווייך, זאַנפט, זים־קלינגענד [פאַר'ן געהער]; געשמאַק, אַנגענעהם, מיט אַ זיסען טעם; ליעבליך, צאַרט, אַנגענעהם [פאַר'ן אויג]; וואָס האָט דעם אויסזעהן פון אַ רייפער, צייטיגער זאַך; פערפאָלקאָמט; אין פולען לעבען; מונטער; גוט־געשטימט; בגלופין; אין אַ פרעהליכער שטימונג, שכור'ליך; ווייך אָדער רייף מאַכען; צייטיג ווערען; מאַכען אָדער ווערען פאָלקאָם, ליעבליך, אַנגענעהם, זאַנפט אָדער געשמאַק.

mel'lowly *adv.* (מעל'-אָ-לי) ווייכליך, צייטיג; אויף אַ זיסען, זאַנפטען אָדער אַנגענעהמען שטייגער; בערוישט, בעטרונקען.

mel'lowness *n.* (מעל'-אָ-נעס) ווייכקייט; צייטיגקייט; רייפקייט; צאַרטקייט; זאַנפטקייט; אַנגענעהמקייט.

mel'lowy *a.* (מעל'-אָ-אי) ווייך, צייטיג; זאַנפט, צאַרט, אַנגענעהם; בערוישט, בעטרונקען.

Melocac'tus *n.* (מעל-אָ-קעק'-טאָס) דער רונדער קאַקטוס [אַן אַמעריקאַנער פלאַנצע מיט אַ ברייטען, רונדען, קוגעלפערמיגען שטאַם און מיט אייניגע ברייטע און רונדע קעפּ, פול מיט בלומען און בליטהען, וועלכע האַלטען זיך אויף צילינדער־פערמיגע שטענגלעך].

Melocactus

mel'ocoton *n.* (מעל'-אָ-קאַט-אַן) דער קווייט־בוים [אַן אָריענטאַלישער בוים מיט עסבאַרע געלבע פרוכטען, וועלכע זיינען עהנליך צו בארנעס]; די פרוכט פון דעם קווייט־בוים; אַ מין גרויסער פערסיק [אַן אָריענטאַלישע פרוכט מיט אַ דיקער ווייכער פעל און מיט אַ גרויסען ביינדעל ווי פון אַ פלוים].

mel'ocotoon *n.* (מעל'-אָ-קאַ-טוהן) ז. ***melocoton***

melo'deon *n.* (מע-לאָו'-די-אַן) אַ מעלאָדיאָן [אַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט, וואָס בעשטעהט פון אַ קליין קעסטעל מיט אַ זיך דרעהענדען מעטאַלענעם וואַליק און אַ צייהניגער מעטאַלענער פּלאַטע. דער וואַליק איז אַנגעזעצט מיט קליינע שטיפטעלעך, און בעת ער דרעהט זיך, בעריהרען די שטיפטעלעך פון וואַליק די צייהנדלעך פון דער פּלאַטע. יעדע אַזעלכע בעריהרונג פּראָדוצירט אַ מוזיקאַלישען טאָן אָדער קלאַנג].

melod'ic *a.* (מע-לאָד'-איק) מעלאָדיש; וואָס איז שייך צו מעלאָדיע.

melod'ically *adv.* (מע-לאָד'-אי-קעל-אי) מעלאָדיש; מיט אַ ניגון.

melod'ico *a.* (מע-לאָד'-אי-קאָו) אין מוזיק — מעלאָדיש, ווייך [ווענען אַ צייכען אָדער אַנווייזונג אין די נאָטען ווי אַזוי אַ געוויסע מוזיקאַלישע שטיק דאַרף געשפּיעלט ווערען].

melod'icon *n.* (מע-לאָד'-אי-קאַן) אַ מעלאָדיקאָן, אַ מין אַלטפרענקישער פאָרטעפּיאַן, אין וועלכען אַנשטאַט דראָטענע סטרונעס זיינען געווען שטאָהלענע פּלאַטען אָדער ריטלעך.

melod'ics *n.* (מע-לאָד'-איקס) מעלאָדיקע, דער טייל פון מוזיקאַלישער וויסענשאַפט, וועלכער בעהאַנדעלט די פראַגע וועגען מעלאָדיע.

melo'diograph *n.* (מע-לאָו'-די-אָ-גרעף) ז. ***melograph***

melo'dion *n.* (מע-לאָו'-די-אַן) אַ מעלאָדיאָן, אַן אַלטפרענקישער מוזיקאַלישער אינסטרומענט מיט אַ קלאַוויאַטור, וועלכער פלעגט שפּיעלען דורך אַ סעריע שטאָהלענע פּלאַטען, וואָס פלעגען בעריהרט ווערען דורך אַ זיך־דרעהענדען צילינדער.

melo'dious *a.* (מע-לאָו'-די-אָס) מעלאָדיש, מוזיקאַליש, שעהן־קלינגענד; וואָס פּראָדוצירט מעלאָדישע טענער.

melo'diously *adv.* (מע-לאָו'-די-אָס-לי) אויף אַ מעלאָדישען אָדער שעהן־קלינגענדען אופן.

melo'diousness *n.* (מע-לאָו'-די-אָס-נעס) דאָס זיין מעלאָדיש.

mel'odise *n.* (מעל'-אָ-דאַיז) ז. ***melodize***

mel'odist *n.* (מעל'-אָ-דיסט) איינער וואָס פּערפאַסט אָדער זינגט מעלאָדיען; אַ זאַמלונג פון מעלאָדיען.

melo'dium *n.* (מע-לאָו'-די-אַם) ז. ***melodeon***

mel'odize *v.* (מעל'-אָ-דאַיז) מאַכען מעלאָדיש; פערפאַסען אָדער זינגען מעלאָדיען.

melodra'ma *n.* (מעל-אָ-דראַ'-מאַ) אַ מעלאָדראַמאַ, אַ דראַמאַ מיט אַ ראָמאַנטישען אינהאַלט, וואו די סצענען און בילדער זיינען שטאַרק איבערטריבען און אוננאַטירליך און בעצוועקען צו ריהרען שטאַרק די געפיהלען פון די צושויער; אַ מוזיקאַלישע דראַמאַ.

melodramat'ic *a.* (מעל-אָ-דרע-מעט'-איק) מעלאָדראַמאַטיש, וואָס איז שייך צו מעלאָדראַמאַ. ז. ***melodrama***

melodramat'ical *a.* (מעל-אָ-דרע-מעט'-אי-קעל) ז. ***melodramatic***

melodramat'ically *adv.* (מעל-אָ-דרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אַ מעלאָדראַמאַטישען שטייגער; מיט אַן איבערטריבענער, אוננאַטירליכער אַרט רעדען אָדער האַנדלונג.

melodram'atist *n.* (מעל-אָ-דרעמ'-ע-טיסט) איינער וואָס שרייבט מעלאָדראַמען. ז. ***melodrama***

mel'odrame *n.* (מעל'-אָ-דרעם) ז. ***melodrama***

mel'ody *n.* (מעל'-אָ-די) אַ מעלאָדיע, אַ זיסער ניגון.

mel'ograph *n.* (מעל'-אָ-גרעף) אַ מעלאָגראַף, אַן עלעקטרישער אַפּאַראַט, דורך וועלכען עס ווערט פערצייכענט אויף אַ לאַנגען פּאַפּיער יעדער טאָן און יעדער אינטערוואַל פון אַ שטיק, וואָס ווערט געשפּיעלט אויף דער פּיאַנאָ. דיזע פערצייכנונגען ווערען דערנאָך אויסגעשניטען און מיט דער הילף פון דיזען פּאַפּיער קען מען דאָס שטיק ווידער איבערשפּיעלען אויף אַ פּיאַנאָלאַ.

mel'omane *n.* (מעל'-אָ-מיין) אַ מעלאָמאַן, איינער וואָס האָט אַ ליידענשאַפטליכע ליעבע צו מוזיק.

meloma'nia *n.* (מעל-אָ-מיי'-ני-אַ) מעלאָמאַניע, אַ ליידענשאַפטליכע ליעבע צו מוזיק.

meloma'niac *n.* (מעל-אָ-מיי'-ני-עק) ז. ***melomane***

mel'omany *n.* (מעל'-אָ-מיי-ני) ז. ***melomania***

mel'on *n.* (מעל'-אַן) אַ מעלאָן, אַ וואַסער־מעלאָן, אַ קאַוואַן; אַ געוויסער טייל פון קאָפּ ביי איינגע פיש, פון וועלכען מען ציהט אַרויס טראַן.

mel'on-bed *n.* (מעל'-אַן-בעד) אַ בייט פערזייהט מיט קאַוואַנעס.

mel'on-blub'ber *n.* (מעל'-אַן-בלאַב'-ער) דער טראַן אָדער פעטקייט פון אַ וואַלפיש.

mel'on-cac'tus *n.* (מעל'-אַן-קעק'-טאָס) ז. ***Melocactus***

mel'on-ground *n.* (מעל'-אַן-גראַונד) לאַנד פערזייהט מיט קאַוואַנעס.

mel'oniform *a.* (מעל'-אַן-אי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ מעלאָן אָדער קאַוואַן.

mel'on-oil *n.* (מעל'-אַן-אויל) פיש־טראַן. ז. ***melon***

mel'on-pit *n.* (מעל'-אַן-פּיט) ז. ***melon-bed***

mel'on-shaped *a.* (מעל'-אַן-שייפּט) מעלאָנענפערמיג, עהנליך אין פאָרם צו אַ קאַוואַן.

mel'on-this'tle *n.* (מעל'-אַנ-טהיסל) דער קאַוואָן-קאַקטוס [אַזאַ מין קיילעכדיגער קאַקטוס]. ז. *Cactaceæ*

mel'on-tree *n.* (מעל'-אַנ-טריע) דער פּאַפּאַיאַ-בוים. ז. *papaw*

mel'ophone *n.* (מעל'-אָ-פאָון) אַ מעלאָפאָן, אַ מין קאָנצערטינאַ. ז. *concertina*

melophon'ic *a.* (מעל-אָ-פאַנ'-איק) מוזיקאַליש; וואָס איז שייך צו מוזיק אָדער מוזיק-שפּיעל.

mel'ophonist *n.* (מעל'-אָ-פאָו-ניסט) אַ מעלאָדיען-זינגער.

mel'oplast *n.* (מעל'-אָ-פּלעסט) אַ סיסטעם צו לערנען מוזיק פאַר אַנפאַנגער [וואו די שווערערע און מעהר קאָמפּליצירטע נאָטען זיינען אַרויסגעלאָזען].

mel'oplasty *n.* (מעל'-אָ-פּלעס-טי) אין כירורגיע — דאָס צונעהען אַנדער פלייש צו אַ באַק [פון וועלכער דאָס פלייש איז אַרונטערגעריסען געוואָרען].

melopœ'ia *n.* (מעל-אָ-פּיע'-יאַ) ז. *melodics*

Melpom'ene *n.* (מעל-פּאַמ'-ע-ניע) מעלפּאָמענע [אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — די מוזע פון געזאַנג און מוזיקאַלישער האַרמאָניע און פון דער טראַגעדיע]; דער נאָמען פון אַ געוויסען פּלאַנעטאָיד אָדער אַסטעראָיד [קליינע פּלאַנעטען וואָס געפינען זיך צווישען די קרייזוועגען פון די פּלאַנעטען מאַרס און יופּיטער].

Melpomene

mel'rose *n.* (מעל'-ראָוז) רויזען-האָניג [אַ געמיש פון האָניג, רויזענבלומען-שטויב און אַלקאָהאָל].

melt *v. and n.* (מעלט) 1. שמעלצען; זיך פאַנאַנדערלאָזען; צונויפשמעלצען; זיך פאַנאַנדערלאָזען; צונויפשמעלצען, זיך פאַנאַנדערלאָזען; 2. מאַכען ווייך, צאַרט אָדער עמפּפינדליך; ווערען ווייך, צאַרט אָדער עמפּפינדליך; 3. זיך צוזאַמענשמעלצען, אונבעמערקט איבערגעהן אין אַן אַנדער צושטאַנד; 4. שוואַך ווערען; 5. אונטערגעהן, פערשווינדען; 6. שמעלצונג; דאָס רינען פון צושמאָלצענעם מעטאַל; דער מעטאַל אין אַ שמעלץ-טאָפּ אָדער שמעלץ-אויווען.

1. The snow **melted**. 2. We **melted** under his oratory. 3. The twilight **melted** into morn. 4. Their hearts **melted** from fear.

mel'table *a.* (מעל'-טעבל) שמעלצבאַר, וואָס מען קען שמעלצען.

melt away' (מעלט ע-הוויי') פערשווינדען.

All the inhabitants of Canaan shall **melt** away.

melt down (מעלט דאַון) איינפאַלען אין געוויכט ביים שמעלצען.

mel'ter *n.* (מעל'-טער) אַ שמעלצער; אַ רעגיערונגס-בעאַמטער וואָס גיט אַכטונג אויף'ן שמעלצען פון גאָלד און זילבער פאַר מטבעות; אַ טיגעל, אַ שמעלץ-טאָפּ, אַ שמעלץ-אויווען.

mel'ting *a.* (מעל'-טינג) שמעלצענד, זיך שמעלצענד; ווייך מאַכענד, ריהרענד; ווייך, וואָס ווערט לייכט געריהרט.

mel'ting clouds (מעל'-טינג קלאָודז) פערשווינדענדע וואָלקענס.

mel'ting col'or (מעל'-טינג קאָל'-אָר) די פערשמעלצונג אָדער צוזאַמענגיסונג פון פאַרבען [אונבעמערקבאַרער איבערגאַנג פון איין פאַרב אין אַ צווייטער].

mel'ting-fur'nace *n.* (מעל'-טינג-פויר'-נעס) אַ שמעלץ-אויווען [אין גלאָז-פאַבריקען].

mel'ting la'dle (מעל'-טינג ליידל) אַזאַ מין לעפעל אָדער לעפעל-עהנליכע כלי צו שעפען צושמאָלצענעם מעטאַל.

mel'tingly *adv.* (מעל'-טינג-לי) דורך שמעלצונג; אויף אַ ריהרענדען אופן.

mel'ting-pan *n.* (מעל'-טינג-פּען) אַ פּלאַץ אין אַ צוקער-פאַבריק, וואו מען קאָכט אויס דעם צוקער-סיראָפּ.

mel'ting-point *n.* (מעל'-טינג-פּאָינט) דער שמעלץ-פּונקט [דער היץ-פּונקט, וואו אַ סאָלידער קערפּער, ווי אייז אָדער מעטאַל פאַנגט אָן צו שמעלצען].

mel'ting-pot *n.* (מעל'-טינג-פּאָט) 1. אַ טיגעל, אַ שמעלץ-טאָפּ; 2. אַ פּלאַץ, אין וועלכען עס ווערען צוזאַמענגעשמאָלצען פערשיעדענע ראַסען, פעלקער א. ז. וו.

2. America is the **melting-pot** of Europe.

melt in'to tears (מעלט אינ'-טו טיערז) געריהרט ווערען ביז טרעהרען, זיך בעגיסען מיט טרעהרען.

mel'ton *n.* (מעל'-טאָן) אַ שווערער וואָלענער שטאָף [מעהרסטענס געברויכט פאַר אויבערמאַנטלען].

mem'ber *n.* (מעמ'-בער) אַ קערפּערגליעד, אַן אבר [הויפּטזעכליך די הענד, די פיס, די פליגעל און די געשלעכטס-גליעדער]; אַ מיטגליעד; אַ בעזונדערער טייל פון עפּעס; אַ טייל פון אַן אַלגעבראַאישער גלייכונג.

mem'ber at large (מעמ'-בער עט לאַרדזש) אַ מיטגליעד וואָס בעלאַנגט דירעקט צו אַ קערפּערשאַפט [ניט צו אַ צווייג פון דער קערפּערשאַפט].

mem'bered *a.* (מעמ'-בערד) גליעדערדיג; מיט גליעדער, וואָס האָט גליעדער.

mem'berless *a.* (מעמ'-בער-לעס) אָהן גליעדער, אָהן בעזונדערע טיילען, אונטיילבאַר, ניט קאָמפּליצירט.

Mem'ber of Con'gress (מעמ'-בער אָוו קאָנ'-גרעס) אַ קאָנגרעס-מיטגליעד [אַ מיטגליעד פון דעם קאָנגרעס אָדער פּאַרלאַמענט פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

mem'bership *n.* (מעמ'-בער-שיפּ) מיטגליעדערשאַפט.

mem'bra *n.* (מעמ'-בראַ) ענד-גליעדער אָדער זייטען-גליעדער [ווי פליגעל, הענד, פיס]. ז. *membrum*

mem'bral *a.* (מעמ'-ברעל) וואָס איז שייך צו אַזעלכע קערפּער-טיילען ווי הענד, פיס, פליגעל [אין געגענזאַץ צו די טיילען וואָס בעלאַנגען צום רומף אָדער דעם קערפּער-טייל צווישען די הענד און די פיס].

membrana'ceous *a.* (מעמ-ברע-ניי'-שיאָס) וואָס האָט אַ הייטעל; עהנליך צו אַ הייטעל.

mem'brane *n.* (מעמ'-בריין) אַ פּלעווקע, אַ דין הייטעל; אַ פעל געברויכט צום שרייבען אויף איהר [ווי פּאַרמעט].

membra'neous *a.* (מעמ-בריי'-ני-אָס) ז. *membranous*

membranif'erous *a.* (מעמ-ברע-ניפ'-ע-ראָס) וואָס האָט אַ הייטעל; וואָס פּראָדוצירט הייטלעך.

membra'niform *a.* (מעמ-בריי'-ני-פאָרם) הויטפערמיג, ווי אַ הייטעל.

membrano'sus *n.* (מעמ-ברײ-נאָו'-סאָס) אַ מוסקול פון די לענדען אָדער היפטען.

mem'branous *a.* (מעמ'-בריי-נאָס) וואָס בעשטעהט פון הייטלעך; הייטעל-עהנליך.

mem'brum *n.* (מעמ'-בראָם) אַן ענד-גליעד, אַ זייט-גליעד [ווי אַ האַנד, פוס, פליגעל].

memen'to *n.* (מי-מענ'-טאָו) דערמאָהנונג, ערינערונג; ערינערונגס-צייכען; אָנדענקונגס-צייכען.

memen'to mo'ri (מי-מענ'-טאָו מאָו'-רי) ערינערונג אַן טויט, דערמאָהנונג אַן טויט; אַ ציערונג מיט אַן עמבלעם פון טויט.

memo. אַבקירצונג פון *memorandum*

mem'oir *n.* (מעמ'-אואַר) אַ מעמואַר, אַ שריפט מיט פאַקטען פון איינענער פאָרשונג אָדער ערפאַהרונג; אַ קורצע אַבהאַנדלונג איבער אַ געגענשטאַנד, אַ קורצע מיטטיילונג [ווי למשל, צו אַ וויסענשאַפטס-געזעלשאַפט] וועגען פאַקטען פון איינענער פאָרשונג אָדער ערפאַהרונג; אַ ביאָגראַפיע [לעבענס-בעשרייבונג]; אַ בוך מיט פאַקטען און ערינערונגען וועגען אַ פערשטאָרבענעם.

mem'oirism *n.* (מעמ'-אואַר-איזם) מעמואַרען-שרייבעריי. ז. *memoirs*

mem'oirist *n.* (מעמ'-אואַר-איסט) אַ מעמואַרען-שרייבער, אַ ביאָגראַף. ז. *memoirs*

mem'oirs *n.* (מעמ'-אואַרז) מעמואַרען, ערינערונגס-שריפטען [ביאָגראַפישע אָדער ביאָגראַפיש-היסטאָרישע].

memorabil'ia *n.* (מעמ-אָ-רע-ביל'-אי-אַ) געדענקווירדיגקייטען [זאַכען וואָס זיינען ווערטה צו געדענקען], מערקווירדיגקייטען; זאַכען וואָס דיענען אַלס ערינערונגס-צייכען, וואָס דערמאָהנען אַן עפּעס; אָנדענקונגס-זאַכען.

memorabil'ity *n.* (מעמ-אָ-רע-ביל'-אי-טי) ז. *memorableness*

mem'orable *a.* (מעמ'-אָ-רעבל) געדענקסווירדיג, מערקווירדיג.

mem'orableness *n.* (מעמ'-אָ-רעבל-נעס) געדענקווירדיגקייט, מערקווירדיגקייט.

mem'orably *adv.* (מעמ'-אָ-רע-בלי) אויף אַ געדענקווירדיגען אופן, אַזוי אַז מען קען עס ניט פערגעסען.

memoran'dum *n.* (מעמ-אָ-רענ'-דאָם) אַ מעמאָראַנדום, אַ נאָטיץ אָדער אַ פערצייכניס [צום געדענקען]; אין יוריספּרודענץ — אַ פערצייכניס פון די בעדינגונגען פון אַ געזעצליכען אַבמאַך; אַ דיפּלאָמאַטישער בעריכט.

memoran'dum-book *n.* (מעמ-אָ-רענ'-דאָם-בוק) אַ נאָטיץ-בוך.

memoran'dum check (מעמ-אָ-רענ'-דאָם-טשעק) אַ טשעק וואָס דיענט אַלס וועקסעל און מען קען אויף איהם ניט פאָדערען קיין געלד אין אַ באַנק, סיידען דער חוב ווערט ניט אַבגעצאָהלט אין אַ פאָרויס בעשטימטען טאָג [אויף אַזאַ טשעק שטעלט מען אַוועק דאָס וואָרט *memo.* וואָס איז אַן אַבקירצונג פון *memorandum*].

memoran'dum sale (מעמ-אָ-רענ'-דאָם סייל) דאָס שיקען סחורה צו איינעם אויף אַזעלכע בעדינגונגען, אַז די סחורה רעכענט זיך פאַר'ן פערקויפער'ס אייגענטום אַזוי לאַנג ווי פאַר איהר איז ניט אַבגעצאָהלט.

The goods were not sold to them. They were only sent as a **memorandum sale**.

mem'orate *v.* (מעמ'־א־רייט) פערצייכ־נען, נאטירען [צום געדענקען].

mem'orative *a.* (מעמ'־א־ריי־טיוו) וואס איז שייך צום זכרון; וואס פרישט אב דעם זכרון, וואס העלפט זיך צו דער־מאהנען.

mem'orative pow'er (מעמ'־א־ריי־טיוו פאו'־ער) ערינערונגס־קראפט, כח הזכרון.

memo'ria *n.* (מי־מאו'־רי־א) אן ארון אדער א כלי וואו מען האלט די ביי־נער פון קריסטליכע הייליגע; א קלויסטער געבויט צום אנדענקען פון א קריסטליכען היילינגען.

memo'rial *a. and n.* (מי־מאו'־רי־על) וואס דיענט אלס ערינערונגס־צייכען, וואס העלפט זיך צו דערמאהנען, וואס דיענט צום אנדענקען; אן אנדענקען, אן אנדענ־קונגס־צייכען, אן אנדענקונגס־מתנה; א מעמאריאל, א קצור פון א געזעצליכען אבמאך; א קורצע בעשרייבונג פון פאק־טען, וועלכע דיענען אלס גרונט פאר א ביטשריפט אדער פעטיציע; א דיפלא־מאטישער דאקומענט.

Memo'rial day (מי־מאו'־רי־על דיי) דער אנדענקונגס־טאג אדער דעקאראציאנס־טאג. ז. ***Decoration day***

memo'rial day (מי־מאו'־רי־על דיי) א יאהר־צייט, אן ערינערונגס־טאג.

memo'rialise *v.* (מי־מאו'־רי־על־איז) ז. ***memorialize***

memo'rialist *n.* (מי־מאו'־רי־על־איסט) א שרייבער פון מעמאריאלען אדער ביט־שריפטען. ז. ***memorial***

memo'rialize *v.* (מי־מאו'־רי־על־איז) פערצייכנען [צום געדענקען אדער אנ־דענקען]; דערלאנגען א מעמאריאל אדער ביטשריפט. ז. ***memorial***

The committee **memorialized** Congress not to restrict immigration.

memo'rial stone (מי־מאו'־רי־על סטאון) אן אנדענקונגס־שטיין אין א וואנד [צום אנדענקען פון א פערזאן אדער פא־סירונג].

memo'rial-stone *n.* (מי־מאו'־רי־על־סטאון) א ווינקעל־שטיין [וואס איז זיין אויסהוילונג בעהאלט מען היסטארישע דא־קומענטען].

memo'rial tab'let (מי־מאו'־רי־על טעב'־לעט) אן אנדענקונגס־פלאטע [אין א וואנד, צום אנדענקען פון א פערזאן אדער פאסירונג].

memo'ria tech'nica (מי־מאו'־ריא טעק'־ני־קא) מעכאנישער זכרון, קינסטלי־כער זכרון, מנעמאניק. ז. ***mnemonics***

memo'rious *a.* (מי־מאו'־רי־אס) וואס האט פיעל ערינערונגען; וואס איז ווערטה צו געדענקען, געדענקווירדיג.

memor'iter *adv.* (מי־מאר'־אי־טער) פון זכרון, אויף אויסווענינ.

memor'iter meth'od (מי־מאר'־אי־טער מעטה'־אד) די מעטאדע מעכאניש איינצולערנען אויף אויסווענינ.

Some facts can only be learned by the memoriter method.

mem'orizable *a.* (מעמ'־א־ראי־זעבל) וואס מען קען בעהאלטען אין זכרון, וואס מען קען געדענקען אדער איינלערנען אויף אויסווענינ; וואס מען קען פעראייביגען [אין געדעכנים].

memoriza'tion *n.* (מעמ־א־רי־זיי'־שאן) איינלערנונג אויף אויסווענינ.

mem'orize *v.* (מעמ'־א־ראיז) פערצייכ־נען אדער פערשרייבען [צו געדענקען אדער צום אנדענקען]; פעראייביגען [אין געדעכנים]; געדענקען; אויסלערנען אויף אויסווענינ.

mem'orizer *n.* (מעמ'־א־ראי־זער) איי־נער וואס קלאפט זיך אריין אין קאפ; איינער וואס לערענט אויף אויסווענינ.

mem'ory *n.* (מעמ'־א־רי) זכרון; גע־דעכנים; ערינערונג; אנדענקען.

men *n.* (מען) מענער; לייט; מענשען, מענשען־געשלעכט. ז. ***man***

men'ace *v. and n.* (מענ'־איים) דראהען, סטראשען; א דראהונג, א סטראשונאק.

Europe has always feared the **menace** of the Orient.

men'acement *n.* (מענ'־איים־מענט) דראהונג.

men'acer *n.* (מענ'־איים־ער) איינער וואס דראהעט אדער סטראשעט.

men'acingly *adv.* (מענ'־איי־סינג־לי) אויף א דראהענדען אופן; דראהענדיג.

me'nad *n.* (מי'־נעד) ז. ***mœnad***

menage' *n.* (מע־נאזש') הויז־בעל־הבת'ישקייט; פיהרונג פון הויז־בעל־הבת'ישקייט.

menage' *n.* (מע־נעדזש') א מין אונטער־האלטונגס־קלוב [פון ענגלישע און שאט־לענדישע ארבייטער].

menag'erie *n.* (מע־נעדזש'־ע־רי) א מענאזשעריע, אן ארט וואו ווילדע חיות ווערען געהאלטען; א קאלעקציאן פון וויל־דע חיות.

menag'erist *n.* (מע־נעדזש'־ע־ריסט) אן אייגענטימער פון א מענאזשעריע. ז. ***menagerie***

men'agogue *n.* (מענ'־ע־גאג) א מעדי־צין אדער רפואה וואס רופט ארויס מענ־סטרואציע [דאס מאנאטליכע ביי פרויען].

mend *v. and n.* (מענד) פעררריכטען, צורעכט מאכען, אויסבעסערען; פערבעסע־רען, בעסערען; זיך בעסערען [אין גע־זונד אדער אין אויפפיהרונג]; בעסערונג.

men'dable *a.* (מענ'־דעבל) וואס קען פערבעסערט ווערען, צורעכט געמאכט ווע־רען אדער פעררריכט ווערען.

menda'cious *a.* (מענ־דיי'־שאס) ליגנע־ריש, פאלש.

menda'ciously *adv.* (מענ־דיי'־שאס־לי) אויף א ליגנערישען אדער פאלשען אופן.

menda'ciousness *n.* (מענ־דיי'־שאס־נעס) ליגנעריי, כזבנות, דאס זיין א לי־גען; דאס זאגען ליגען.

mendac'ity *n.* (מענ־דעס'־אי־טי) כזבנות, ליגנעריי, פאלשקייט; א ליגען.

mend a pen (מענד ע פען) פערשניצען א פעדער [א גענזענע].

men'der *n.* (מענ'־דער) א פעררריכטער; א פערבעסערער.

mend fen'ces (מענד פענ'־סעז) פער־ריכטען די מערכה [ווענען א מיטגליעד פון אמעריקאנישען קאנגרעס, וועלכער כאפט זיך פון צייט צו צייט אראב אין זיין וואהל־בעצירק, אום צו פערזיכערען זיין ווידער־ערוועהלונג].

men'dicancy *n.* (מענ'־די־קען־סי) בעטלעריי.

men'dicant *n. and a.* (מענ'־די־קענט) בעטלעריש, בעטלענדיג; א בעטלער, א בעטלערקע; א בעטלער־מאנאך. ז. ***mendicant orders***

men'dicant fri'ar (מענ'־די־קענט פראי'־ער) א בעטלער־מאנאך. ז. ***mendicant orders***

men'dicant or'ders (מענ'־די־קענט אר'־דערז) די מיטעלאלטערליכע קריסט־ליכע מאנאכען־ארדענס, וועלכע האבען אין אנפאנג געלעבט בלויז פון נדבות [די הויפט זיינען געווען: די פראנציסקאנער, דאמיניקאנער, אויגוסטינער און קארמע־ליטען].

mendic'ity *n.* (מענ־דיס'־אי־טי) בעט־לערשאפט, בעטלעריי.

men'ding *a. and n.* (מענ'־דינג) פער־ריכטענדיג, פערבעסערענד; זיך בעסע־רענד; פעדים צום פערצירעווען [פער־שטאפען]; זאכען צום פעררריכטען; פער־בעסערונג, פעררריכטונג, צורעכט־מאכונג; זאכען אדער חפצים, וועלכע מען דארף פעררריכטען.

mend one's pace (מענד הוואנז פיים) פערשנעלערען דעם גאנג.

mend one's ways (מענד הוואנז הוייז) זיך פערבעסערען אין אויפפיהרונג, ווערען לייטישער.

men'-folks *n.* (מענ'־פאוקס) די מענער, די מאנסבילען.

On holidays the **men-folks** of our house stay home.

men'gite *n.* (מענ'־דזשאיט) מענגיט, א שווארצער מינעראל, וואס געפינט זיך אין דער פארם פון קליינע קריסטאלען אין די אילמענישע בערג [אין אוראל, רוסלאנד].

menha'den *n.* (מענ־היי'־דן) אזא הע־רינג־עהנליכער פלאכער און ברייטער אמע־ריקאנער פיש.

Menhaden

men'hir *n.* (מענ'־היר) אזעלכע פאר־צייטיגע מצבה־שטיינער, וועלכע מען גע־פינט אין איינינע טיילען פון אייראפא, אפריקא און אזיע.

me'nial *a. and n.* (מי'־ני־על) וואס איז שייך צו א הויז־דיענער אדער הויז־דיענערשאפט; לאקייאיש, הכנעה'דיג, אונטערלעקעריש; א הויז־דיענער, א הויז־דיענסט, א לאקיי.

me'nial la'bor (מי'־ני־על ליי'־באר) גראבע ארבייט, גראבע הויז־ארבייט [ווי וואשען, ריינינגען].

In our house the **menial labor** is done by a woman hired by the day.

me'nialty *n.* (מי'־ני־על־טי) דער גרא־בער המון.

men'ilite *n.* (מענ'־אי־לאיט) דער מע־ניליט אדער לעבער־אפאל [אזא מין מי־נעראל פון א מאט־גרויליכען אדער בלוי־ליכען קאליר].

menin'geal *n.* (מי־נינ'־דזשי־על) וואס איז שייך צו דער געהירן־הויט אדער צום אויבערשטען הייטעל פון'ם מארך.

menin'ges *n.* (מע־נינ'־דזשיז) די מארך־הייטלעך. ז. ***meninx***

meningi'na *n.* (מענ־אינ־דזשאי'־נא) דער ווייכער טייל פון מארך.

meningini'tis *n.* (מי־נינ־דזשי־נאי'־טיס) מענינגיניטיס [ענטצינדונג פון דעם ווייכען מארך־טייל].

meningit'ic *a.* (מענ־אינ־דזשיט'־איק) וואס איז שייך צו מענינגיטיס [ענטצינ־דונג פון דעם מארך־הייטעל].

meningi'tis *n.* (מענ־אינ־דזשאי'־טיס) מענינגיטיס [ענטצינדונג פון דעם מארך־הייטעל].

me'ninx *n.* (מי'־נינקס) א הייטעל; א מארך־הייטעל.

menis'cal *a.* (מי־ניס'־קעל) וואס איז שייך צו א מעניסקוס, וואס האט די פארם פון א מעניסקוס [א גלאז־לינזע וואס איז פון איין זייט קאנקאוו און פון דער אנ־דערער זייט קאנוועקס].

menis'ciform *a.* (מי־ניס'־אי־פארם) עהנליך צו א מעניסקוס. ז. *meniscus*.

menis'cus *n.* (מי־ניס'־קאס) א פיער־טעל־לבנה; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פיערטעל־לבנה; א מעניסקוס, א גלאז־לינזע וואס איז פון איין זייט קאנקאוו [אריינגעבויגען] און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס [ארויסגעבויגען]; די קאנ־קאווע אדער קאנוועקסע פלעכע פון א פלי־סיגקייט ווען זי געפינט זיך אין א רעה־רעל [דער מעניסקוס פון קוועקזילבער איז קאנוועקס און פון וואסער—קאנקאוו].

Men'nonite *n.* (מענ'־אנ־איט) א מעננא־ניט, איינער פון א קריסטליכער סעקטע איז אנפאנג פון 16טען יאהרהונדערט, וועלכע האט געפאדערט, אז דער מענש זאל געטויפט ווערען אין דער קירך ניט אלס א קינד, נאר אין די עלטערע יאה־רען און מיט זיין פאלשטענדיגען איינ־נעם דעת און ווילען. די מעננאניטען האבען זיך געהאלטען אן זעהר שטרענגע פרינצי־פען פון מאראל און זיטליכקייט.

men'obranch *n.* (מענ'־א־ברענק) ז. *menobranchus*.

menobran'chus *n.* (מענ־א־ברענ'־קאס) א מין לאנג־עקיגע פיער־פיסיגע אמ־פיביע [א בעשעפעניש וואס לעבט אי אין וואסער, אי אויף דער יבשה], וואס געפינט זיך אין טייך מיסיסיפי, אין די גרויסע אמעריקאנישע אזייערעס [עריע, סופיריאר, הוראן, מישיגען און אנטאריא] און אין אנדערע אמעריקאנישע וואסערען.

menolip'sis *n.* (מענ־א־ליפ'־סיס) אן אוננארמאלע פערהאלטונג פון די רעגעלען אדער מאנאטליכע ביי פרויען.

menolo'gium *n.* (מענ־א־לאו'־דזשי־אם) ז. *menology*.

menol'ogy *n.* (מי־נאל'־א־דזשי) א קא־לענדאר, א לוח; א לוח פון קריסטליכע ימים־טובים צום אנדענקען פון מארטירער.

men'opause *n.* (מענ'־א־פאהז) די ענדע פון מענסטרואציע אדער מאנאטליכע [ביי פרויען].

menopla'nia *n.* (מענ־א־פליי'־ני־א) א בלוט־פלוס איז דער צייט פון נידה ניט פון דער געבעהר־מוטער.

meno'rah *n.* (מע־נאו'־רא) א מנורה.

Menorah

menorrha'gia *n.* (מענ־א־ריי'־דזשי־א) מענסטרואציע אדער דאס מאנאטליכע; אין פאטאלאגיע — א צו־שטארקע מענ־סטרואציע [מאנאטליכער פלוס ביי פרוי־ען].

menorrhag'ic *a.* (מענ־א־רעדזש'־איק) וואס ליידעט פון א צו־שטארקער מענסטרו־אציע אדער מאנאטליכע.

men'orrhagy *n.* (מענ'־א־רע־דזשי) ז. *menorrhagia*.

menorrhœ'a *n.* (מענ־א־רי'־א) אין פאטאלאגיע — א לאנג־דויערענדע מענ־סטרואציע אדער מאנאטליכע.

menos'tasis *n.* (מי־נאס'־טע־סיס) אין מעדיצין — די פערהאלטונג פון מענסטרו־אציע אדער מאנאטליכען בלוט־פלוס און די אנקלייבונג פון בלוט אין דער גע־בעהר־מוטער; א וועהטאג, וועלכען אייני־גע פרויען ליידען אין אנפאנג פון מענ־סטרואציע.

menosta'tion *n.* (מענ־אס־טיי'־שאן) ז. *menostasis*.

men'sa *n.* (מענ'־סא) א טיש; עטוואס וואס איז עהנליך צו א טיש; דאס פלאכע קריינדעל פון א באק־צאהן; דער אויבער־שטער טייל פון אלטאר [אין א קלויס־טער].

men'sal *a.* (מענ'־סעל) מאנאטליך; וואס איז שייך צו א טיש, וואס ווערט גע־טהאן ביי א טיש.

men'ses *n.* (מענ'־סיז) מענסטרואציע, רעגעל, דאס מאנאטליכע [ביי פרויען].

men'strual *a.* (מענ'־סטרו־על) מאנאט־ליך; וואס קומט פאר איין מאל אין מא־נאט; וואס דויערט א מאנאט; וואס איז שייך צו מענסטרואציע [רעגעל, דאס מא־נאטליכע, ביי פרויען]; וואס איז שייך צו אן אויפלעזונגס־מיטעל [אין כעמיע].

men'strual flux (מענ'־סטרו־על פלאקס) דאס מאנאטליכע, מענסטרואציע, רעגעל.

men'struant *a.* (מענ'־סטרו־ענט) וואס האט מענסטרואציע [דאס מאנאטליכע, רעגעל].

men'struate *v.* (מענ'־סטרו־אייט) הא־בען מענסטרואציע, האבען דאס מאנאטלי־כע [ביי פרויען].

menstrua'tion *n.* (מענ־סטרו־איי'־שאן) מענסטרואציע [דאס מאנאטליכע, רעגעל]; די צייט פון מענסטרואציע.

men'struous *a.* (מענ'־סטרו־אס) וואס האט דאס מאנאטליכע [מענסטרואציע, רעגעל]; וואס איז שייך צו מענסטרוא־ציע; וואס דויערט א מאנאט [וועגען פלאנצען].

men'struum *n.* (מענ'־סטרו־אם) אן אויפלעזונגס־מיטעל [אין כעמיע].

men'sual *a.* (מענ'־שו־על) מאנאטליך.

mensurabil'ity *n.* (מענ־שו־רע־ביל'־אי־טי) מעסטבארקייט, דאס קענען געמאס־טען ווערען.

men'surable *a.* (מענ'־שו־רעבל) מעסט־באר, וואס מען קען אויסמעסטען.

men'surableness *n.* (מענ'־שו־רעבל־נעס) ז. *mensurability*.

men'sural *a.* (מענ'־שו־רעל) וואס גע־הערט צו מאס.

mensura'tion *n.* (מענ־שו־ריי'־שאן) מעסטונג, אויסמעסטונג.

men'surative *a.* (מענ'־שו־ריי־טיוו) וואס איז צוגעפאסט צום מעסטען זאכען.

mentag'ra *n.* (מענ־טעג'־רא) אזא הויט־אויסשלאג אויף דער מארדע.

men'tal *a.* and *n.* (מענ'־טעל) גייסטיג; וואס איז שייך צום פערשטאנד; אינער־ליך; בעהארצט; וואס איז שייך צו די־קינבאקען אדער צו דער מארדע; אזא צבעבער צום ציהען וואסער פון א ברונעם [אין אייניגע לענדער אין אזיען].

men'tal aberra'tion (מענ'־טעל עב־ער־איי'־שאן) משוגעת.

men'tal àliena'tion (מענ'־טעל אייל־יען־איי'־שאן) משוגעת.

men'tal arith'metic (מענ'־טעל ע־ריטה'־מע־טיק) דאס רעכענען אויף'ן קאפ.

mental'ity *n.* (מענ־טעל'־אי־טי) איני־טעלעקטואליטעט, גייסטיגע פעהיגקייט, גייסטיגע טהעטיגקייט.

men'talize *v.* (מענ'־טעל־איז) אינטע־לעקטועל, גייסטיג ענטוויקלען; ארויסרו־פען גייסטיגע טהעטיגקייט.

men'tally *adv.* (מענ'־טעל־אי) אין גע־דאנקען, אין פארשטעלונג.

men'tal philos'ophy (מענ'־טעל פי־לאס'־א־פי) פסיכאלאגיע; פסיכאלאגיע, לאגיק און מעטאפיזיק [אלס גענענזאץ צו מאראל־פילאזאפיע און נאטור־פילאזא־פיע].

men'tal reserva'tion (מענ'־טעל רעז־ער־וויי'־שאן) דאס ניט דערערדעטע; דאס ניט דערערדערטע.

men'tal sight (מענ'־טעל סאיט) דאס גייסטיגע אויג, דאס בעגרייפען עטוואס אזוי ווי מען וואלט עס געזעהן מיט די אויגען.

menta'tion *n.* (מענ־טיי'־שאן) גייסטי־גע טהעטיגקייט; אינטעלעקט; גייסטיגער צושטאנד.

Men'tha *n.* (מענ'־טהא) דער מין שמעקעדיגע מינץ־פלאנצען [מיאטע, מיענטע].

men'thene *n.* (מענ'־טהיען) א כע־מישער שטאף וואס ווערט געמאכט פון פעפער־מינץ־אויל.

men'thol *n.* (מענ'־טהאל) מענטאל [א ווייסער וואקס־עהנליכער כעמישער שטאף וואס האט דעם גערוך פון מיא־טע אדער פעפער־מינץ. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

Mentha

menticul'tural *a.* (מענ־טי־קאל'־טשור־על) וואס ענטוויקעלט דעם פער־שטאנד.

men'tion *v.* and *n.* (מענ'־שאן) דער־מאהנען, אנצייגען, מאכען א בעמערקונג [וועגען אימעצען אדער עפעס]; דאס דערמאהנען; אנצייגונג, א בעמערקונג.

men'tionable *a.* (מענ'־שאן־עבל) וואס קען דערמאהנט ווערען; וועגען וואס מען קען מאכען א בעמערקונג; אויף וואס מען קען אנצייגען [אין א בעמערקונג].

men'tor *n.* (מענ'־טאר) א מענטאר [ראטהגעבער, פיהרער, לעהרער, ערצי־הער — הויפטזעכליך אין בעציהונגען פון אן עלטערען צו א יונגערען].

mento'rial *a.* (מענ־טאו'־רי־על) מענ־טאריש, ראטהענד, ווארנענד, פיהרענד אויף'ן גלייכען וועג.

men'tum *n.* (מענ'־טאם) דער קינבאקען, די מארדע.

menu' *n.* (מע־ניו') א שפייז־קארטע [פערצייכניס פון שפייזען]; די שפייזען פון א שפייז־קארטע.

Mephistoph'eles *n.* (מעפ־איס־טאפ'־ע־ליז) מעפיסטאפעל אדער מעפיסטא [דער טייוועל, דער שטן].

Mephistophe'lian *a.* (מעפ־איס־טא־פי'־ליען) מעפיסטאפעליש, טייוועליש.

mephit'ic *a.* (מי־פיט'־איק) מעפיטיש, שטיקעדיג, גיפטיג; פערפעסטעט.

mephit'ical *a.* (מי־פיט'־אי־קעל) ז. *mephitic*.

mephit'ically *adv.* (מי־פיט'־אי־קעל־אי) מיט שטיק־לופט, מיט א שלעכטען ריח; שטיקעדיג, גיפטיג, פערפעסטעט.

Mephi'tis *n.* (מי־פאי'־טיס) א מין אמעריקאנער שטינק־חיה'לע, עהנליך צו טכוירעז אדער שעשקעס מיט זעהר א לאנגען אוז האריגען עק.

mephi'tis *n.* (מי־פאי'־טיס) שטיק־לופט; שטינקעדיגקייט.

mephi'tism *n.* (מי־פאי'־טיזם) שטיק־לופט; שטינקעדיגקייט.

mer'aline *n.* (מער'־ע־לין) א מין וואָלענער צייג וואס ווערט בענוצט פאר פרויען־קליידער.

mer'cantile *a.* (מויר'־קען־טיל) מערקאנטיל, קויפמענייש, סוחר'יש, געשעפטליך.

mer'cantile a'gency (מויר'־קען־טיל איי'־דזשען־סי) א מערקאנטילע אגענטור [אן אגענטור וואס שטעלט צו געוויזע ידיעות וועגען געשעפטס־פירמען און געשעפטסלייט, וועגען זייער פינאנציעלען צושטאנד, קרעדיט־פעהיגקייט א. ד. ג.].

mer'cantile code (מויר'־קען־טיל קאוד) דאס האנדעלס־געזעץ־בוך.

mer'cantile law (מויר'־קען־טיל לאָה) דאס האנדעלס־רעכט [געזעצען וועגען האנדעל].

mer'cantile sys'tem (מויר'־קען־טיל סיס'־טעם) די מערקאנטילע סיסטעם [די טעאריע אין פאליטישער עקאנאמיע, וועלכע האט געהערשט אין 17טען און 18טען יאהרהונדערט, וועלכע בעהויפטעט, אז דאס רייכטום פון א לאנד בעשטעהט אין געלד און זילבער און דעריבער דארף א לאנד שטרעבען ארויסצושיקען אין אויסלאנד וואס מעהר סחורות און אריינגעהמען וואס מעהר געלד און זילבער, וועהרענד דאס אריינברייננגען סחורות פון אויסלאנד און ארויסשיקען געלד און זילבער דארף זיין פערבאטען אדער אזוי בעשרענקט ווי נור מעגליך].

mer'cantilism *n.* (מויר'־קען־טיל־איזם) מערקאנטיליזם, דער קאמערציעלער אדער סוחר'ישער גייסט; די איבערגעבענהייט צו קאמערציע; די מערקאנטילע סיסטעם. ז. *mercantile system*.

mer'cantilist *n.* (מויר'־קען־טיל־איסט) אן אנהענגער פון קאמערציע; איינער וואס גלויבט, אז קאמערציע און האנדעל איז דאס וויכטיגסטע פאר'ן לאנד; אן אנהענגער פון דער מערקאנטילער סיסטעם. ז. *mercantile system*.

mercantilis'tic *a.* (מויר'־קען־טי־ליס'־טיק) וואס איז שייך צו מערקאנטיליזם. ז. *mercantilism*.

mer'cenarily *adv.* (מויר'־סע־נע־רי־לי) געלד־זיכטיג; טהוענדיג אלעס פאר געלד; פערדינגענדיג זיך צו דעם וואס גיט מעהר; פערקויפענדיג זיך פאר געלד.

mer'cenariness *n.* (מויר'־סע־נע־רי־נעס) געלדזיכטיגקייט; דאס פערקויפען זיך פאר געלד.

mer'cenary *a.* and *n.* (מויר'־סע־נע־רי) געלדזיכטיג; וואס פערקויפט זיך פאר געלד; וואס טהוט אלעס פאר געלד; אייגער וואס טהוט אלעס פאר געלד, איינער וואס דער העכסטער ציעל ביי איהם איז געלד; איינער וואס פערדינגט זיך פאר א סאלדאט צוליעב געלד.

mer'cer *n.* (מויר'־סער) א קרעמער; א שניט־קרעמער.

mer'cership *n.* (מויר'־סער־שיפ) די בעשעפטיגונג פון א קרעמער אדער שניט־קרעמער.

mer'cery *n.* (מויר'־סע־רי) קלייז־האנדעל; שניט־געשעפט; שניט־סחורה; א שניט־קראם.

mer'chandise *n.* (מויר'־טשען־דאיז) וואארע, סחורה.

mer'chant *n.* (מויר'־טשענט) א הענדלער, א סוחר.

mer'chantable *a.* (מויר'־טשען־טעבל) פערקויפליך, גאנגבאר [וועגען סחורות].

mer'chant cap'tain (מויר'־טשענט קעפ'־טען) א קאפיטאן פון א האנדעלס־שיף.

mer'chanthood *n.* (מויר'־טשענט־הוד) האנדעלשאפט, די בעשעפטיגונג פון א הענדלער.

mer'chantman *n.* (מויר'־טשענט־מען) א האנדעלס־שיף.

mer'chant prince (מויר'־טשענט פרינס) א גרויסער, רייכער סוחר.

mer'chantry *n.* (מויר'־טשען־טרי) האנדעל; קויפמאנשאפט.

mer'chant's accounts' (מויר'־טשענטס ע־קאונטס') בוכהאלטונג.

mer'chant ser'vice (מויר'־טשענט סויר'־וויס) ים־האנדעל; די האנדעלס־פלאטע.

mer'chant ship (מויר'־טשענט שיפ) ז. *merchantman*.

mer'chant tai'lor (מויר'־טשענט טיי'־לאר) א קונדען־שניידער וואס נעהט מיט זיין אייגענער וואארע.

mer'ciful *a.* (מויר'־סי־פול) פול מיט רחמנות אדער מיטלייד; גנעדיג, בארמהערציג.

mer'cifully *adv.* (מויר'־סי־פול־אי) אויף א בארמהערציגען אופן; מיט רחמנות, מיט גנאד.

mer'cifulness *n.* (מויר'־סי־פול־נעס) גנאדע, בארמהערציגקייט, רחמנות, מיטלייד.

mer'ciless *a.* (מויר'־סי־לעס) אהן רחמנות, אהן מיטלייד, אונבארמהערציג.

mer'cilessly *adv.* (מויר'־סי־לעס־לי) און'ברחמנות'דיג; אהן מיטלייד, אונבארמהערציג.

mer'cilessness *n.* (מויר'־סי־לעס־נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ'ברחמנות'דיגקייט.

mercu'rial *a.* and *n.* (מויר־קיו'־רי־על) פון קוועק־זילבער; קוועק־זילבערדיג; וואס ענטהאלט קוועק־זילבער, וואס איז פעראורזאכט פון קוועק־זילבער; א מעדיצין פון קוועק־זילבער.

Mercu'rial *a.* (מויר־קיו'־רי־על) וואס איז שייך צו דעם גאט מערקור; וואס האט די אייגענשאפטען פון מערקור; לייכטזיניג; לופטיג, פלינק, לעבהאפט. ז. *Mercury*.

mercu'rialist *n.* (מויר־קיו'־רי־על־איסט) איינער וואס איז עהנליך אין כאראקטער צו דעם גאט מערקור [ז. *Mercury*]; א דאקטאר וואס איז אן אנהענגער פון געברויכען קוועק־זילבער פאר דער היילונג פון פערשיעדענע קראנקהייטען.

mercu'rialize *v.* (מויר־קיו'־רי־על־איז) זיין קאפריזנע אדער ניט־געזעצט; זיין לעבהאפט אדער פלינק; בעהאנדלען קראנקהייטען מיט קוועק־זילבער; ענטוויקלען פאטאגראפישע פלאטען מיט קוועק־זילבער.

mercu'rially *adv.* (מויר־קיו'־רי־על־אי) מיט דער הילף פון קוועק־זילבער; לעבהאפט, פלינק.

Mercu'rian *a.* (מויר־קיו'־רי־ען) וואס איז שייך צום גאט מערקור; וואס איז שייך צום פלאנעט מערקור. ז. *Mercury*.

mercu'ric *a.* (מויר־קיו'־ריק) וואס איז שייך צו קוועק־זילבער, וואס ענטהאלט קוועק־זילבער; קוועק־זילבערדיג, מיט קוועק־זילבער.

mercu'rify *v.* (מויר־קיו'־רי־פאי) פערבינדען אדער צומישען מיט קוועק־זילבער; ארויסקריגען קוועק־זילבער פון מעטאלען.

mer'curous *a.* (מויר'־קיו־ראס) וואס איז שייך צו קוועק־זילבער; וואס ענטהאלט קוועק־זילבער; קוועק־זילבערדיג, מיט קוועק־זילבער.

Mer'cury *n.* (מויר'־קיו־רי) מערקור [איינער פון די געטער ביי די אלטע רוימער. ער איז געווען דער גאט פון שווינדלער און גנבים, פון סוחרים און האנדעל; ער איז געווען דער בעשיצער פון רייזענדע, שלוחים און אטלעטען. ער ווערט געמאלען אין דעם בילד פון א יונגען מאן מיט א קליינעם הוט מיט פליגלען אויף'ן קאפ און מיט פליגלען ביי די קנעכלעך פון די פיס]; א שליח, א נייעס־בריינגער; א צייטונג; דער פלאנעט מערקור.

Mercury

mer'cury *n.* (מויר'־קיו־רי) קוועק־זילבער [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען]; דער קוועק־זילבער־זייל אין א טערמאמעטער; דאס בינגעל־קרויט [אזא פלאנצע].

mer'cury-cup *n.* (מויר'־קיו־רי־קאפ) א קליין שיסעלע מיט קוועק־זילבער וואס ווערט בענוצט פאר עלעקטרישע אפאראטען אלס שטראם־פערבינדונג; דאס קוועק־זילבער־שיסעלע פון א בעראמעטער.

mer'cy *n.* (מויר'־סי) פערצייהונג; גנאדע; רחמנות, בארמהערציגקייט, מיטלייד.

mer'cy-seat *n.* (מויר'־סי־סיט) דער כפרת [דער צודעק פון דעם ארון אין בית המקדש]; דער גנאדען־טהראן.

mere *a.* and *n.* (מיער) בלויז, נאר, ניט מעהר ווי; לויטער, ריין; א קליינע אזערע [זעע]; א גרענעץ, א גרענעץ־ליניע [א מעזשע].

mere'ly *adv.* (מיער'-לי) ניט מעהר ווי, נאר, בלויז.

mere noth'ing (מיער נאטה'-אינג) א גאלע גארנישט.

mere'stead *n.* (מיער'-סטעד) א פערמע.

mere'stone *n.* (מיער'-סטאון) א גרעניץ-שטיין; א גרענעץ.

meretri'cian *a.* (מער-אי-טריש'-ען) ז. *meretricious*

meretri'cious *a.* (מער-אי-טריש'-אס) הורעריש, ווי א הור; פאלש, אנציהענד דורך א פאלשען אויסזעהן; וואס האט א פאלשען פערפוצטען אויסזעהן.

meretri'ciously *adv.* (מער-אי-טריש'-אס-לי) אויף א הורישען אופן; מעשה הור: אנציהענדיג אדער רייצענדיג דורך א פאלשען פערפוצטען אויסזעהן.

meretri'ciousness *n.* (מער-אי-טריש'-אס-נעס) א פאלשעם אויסזעהן, א פאלשער שיין; א פאלשע בעפוצונג; אן אנציהונג אדער רייצונג דורך א פאלשען שיין; א הורישע אויפפיהרונג.

mer'etrix *n.* (מער'-ע-טריקס) אן אויסגעלאסענע פרוי, א פראסטיטוטקע.

mergan'ser *n.* (מויר-גענ'-סער) דער קאלבען-טויכער [אזא קאטשקע מיט א רונדען שנאבעל און א קאם פון שטארצענדע פעדערען אויף'ן קאפ].

merge *v.* (מוירדזש) טויכען, טונקען, זיך טובל'ען; זינקען; פערזינקען, אונטערגעהן; פערשלונגען ווערען.

mer'ger *n.* (מויר'-דזשער) די פערשמעלצונג פון א קלײנעם גוט אין א גרעסערען; א פערזינקער.

merid'ian *n. and a.* (מי-ריד'-אי-ען) אין געאגראפיע — א מערידיאן, א קרייז געצויגען ארום דעם ערד-קוגעל דורך די פאלען, אדער א האלבער קרייז געצויגען פון פאל צו פאל; אין אסטראנאמיע — א קרייז געצויגען אין דער הימעלס-ספערע פון פאל צו פאל; מיטאג-צייט: דער העכסטער פונקט; מיטאגדיג; פון מיטאג-צייט; העכסט, וואס איז אויף דעם העכסטען פונקט; וואס איז שייך צו א מעריריאן, מערידיאניש.

merid'ional *a.* (מי-ריד'-אי-א-נעל) וואס איז שייך צו אדער געפינט זיך אויף א מערידיאן; העכסט; דרום-זייטיג, זידליך; וואס איז שייך צו דעם קלימאט פון זיד אדער צו די זידליכע איינוואהנער.

merid'ional dis'tance (מי-ריד'-אי-א-נעל דיס'-טענס) דער מרחק פון מערידיאן [צו מזרח-זייט אדער צו מערב-זייט].

meridional'ity *n.* (מי-ריד-אי-א-נעל'-אי-טי) די לאגע אדער שטעלונג אין מערידיאן; די זידליכע לאגע אדער ריכטונג; די ארט-לאגע צו דרום-זייט, די זידליכקייט.

merid'ionally *adv.* (מי-ריד'-אי-א-נעל-אי) אין דער ריכטונג פון מערידיאן [צו צפון אדער צו דרום].

meringue' *n.* (מע-רענג') צוקלאפטע אייער-ווייסעל מיט צוקער וואס ווערט גענוצט צו בעפוצען פיינע זארטען געבעקס.

meri'no *n. and a.* (מע-רי'-נאו) מערינא-שעפס [א זארט פיינע שעפסען]; אזא דינער, פיינער וואלען-שטאף; א זארט טריקא וואס ווערט בענוצט פאר אונטערוועש; וואס איז שייך צו מערינא-שעפסען אדער צו זייער וואל; געמאכט פון מערינא-וואל.

meri'no sheep (מע-רי'-נאו שיעפ) א מערינא-שעפס [אזא זארט שעפס מיט לאנגע, פיינע וואל].

mer'istem *n.* (מער'-איס-טעם) אין ביאלאגיע — די מעריסטעמע, א געוועב פון לעבעדיגע צעלען, פון וועלכען עס ענטוויקלען זיך אנדערע ארגאנישע געוועבען.

meristemat'ic *a.* (מער-איס-טי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א מעריסטעמע. ז. *meristem*

mer'it *v. and n.* (מער'-איט) 1. פערדיענען [א בעלוינונג אדער שטראף]; 2. זיך פערדיענט מאכען, זיך ווערטה מאכען [וועגען עפעס]; 3. פערדיענסט, ווערטה; אנשפרוך.

2. Dishonest acts **merit** the condemnations of all right-minded persons. 3. The book has many **merits**.

mer'itedly *adv.* (מער'-אי-טעד-לי) לויט פערדיענסט, לויט ווערטה.

merito'rious *a.* (מער-אי-טאו'-רי-אס) לויבענסווערטה.

As a teacher he rendered **meritorious** service to the community.

merito'riously *adv.* (מער-אי-טאו'-רי-אס-לי) אויף א לויבענסווערטהען אופן.

merito'riousness *n.* (מער-אי-טאו'-רי-אס-נעס) פערדיענסטליכקייט, לויבענסווירדיגקייט.

merle *n.* (מוירל) די אמזעל [אזא שווארץ אייראפעאיש זינג-פויגעלע מיט א לאנגען עק].

Merlin

mer'lin *n.* (מויר'-לין) דער לערכען-פאלק [אזא רויב-פויגעל פון דער פאלקען-פאמיליען]; א מין פאני אדער קליין פערדעל.

mer'ling *n.* (מויר'-לינג) דער מערלאן [א קליינער ים-פיש מיט דריי שווים-פעדערען אויף'ן רוקען, ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז].

mer'lon *n.* (מויר'-לאן) אין פארטיפיקאציאן אדער פעסטונג-בויאונג — דער טייל פון א ברוסט-וועהר וואס טיילט אב צוויי שיס-פענסטער.

mer'maid *n.* (מויר'-מייד) די ים-פרוי [א לעגענדארע אדער פאבעלהאפטע ים-בעשעפעניש וועלכע ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א שעהנער פרוי מיט אן עק פון א פיש].

mer'maiden *n.* (מויר'-מיידן) ז. *mermaid*

mer'man *n.* (מויר'-מען) א ים-מענש [א לעגענדארע אדער פאבעלהאפטע ים-בעשעפעניש וואס ווערט פארגעשטעלט אלס האלב-מענש האלב-פיש].

mer'oblast *n.* (מער'-א-בלעסט) אן איי וואס ענטהאלט שפייז-געלכעל [אזא געלכעל וואס נור א טייל פון איהם בעשטעהט פון בילדענדער פראטאפלאזמע, פון וואס דער ארגאניזם, ווי א פויגעל, א פיש, א רעפטיל א. ד. ג. ווערט געשאפען, וועהרענד דער אנדערער טייל בעשטעהט פון נאהרונגס-פראטאפלאזמע].

meroblas'tic *a.* (מער-א-בלעס'-טיק) וואס בעשטעהט נור צום טייל פון בילדענדער פראטאפלאזמע [וועגען אייער]. ז. *meroblast*

merogen'esis *n.* (מער-א-דזשענ'-ע-סיס) די ענטשטעהונג פון די בעזונדערע טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט אן ארגאניזם.

merognos'tic *n.* (מער-אג-נאס'-טיק) א מעראגנאסטיק, איינער וואס ווייסט אדער גלויבט אז ער ווייסט טיילווייז.

merognos'ticism *n.* (מער-אג-נאס'-טי-סיזם) מעראגנאסטיציזם, דאס וויסען טיילווייז.

mer'osome *n.* (מער'-א-סאום) איינע פון די טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט אן ארגאניזם [ווי א בעזונדערער רינג ביי א רינג-ווארים א. ד. ג.].

Merovin'gian *a.* (מער-א-ווינ'-דזשי-ען) מעראווינגיש, וואס איז פון אדער וואס איז שייך צו דער פאמיליע אדער דינאסטיע פון מעראווינגער [א פרענקישער שבט, וועלכער האט געגרינדעט די ערשטע פראנצויזישע קעניגליכע דינאסטיע אין יאהר 486 נאך קריסטוס'ס געבורט].

mer'rily *adv.* (מער'-אי-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען אופן; פרעהליך, לוסטיג.

mer'rimake *n. and v.* (מער'-אי-מייק) א שמחה, א לוסטיגע פערזאמלונג; זיין לוסטיג, זיך משמח זיין.

mer'riment *n.* (מער'-אי-מענט) לוסטיגקייט, פרעהליכקייט.

mer'riness *n.* (מער'-אי-נעס) ז. *merriment*

mer'row *n.* (מער'-או) ז. *mermaid*

mer'ry *a. and adv.* (מער'-אי) לוסטיג, פרעהליך; מונטער, גוט אויפגעלעגט; לעבהאפט; אויף א לעבהאפטען שטייגער.

The wedding was attended by a **merry** crowd of friends.

mer'ry-an'drew *n.* (מער'-אי-ענ'-דרוה) א פאיאץ, א פורים-שפיעלער, א קלאון.

mer'ry-go-round' *n.* (מער'-אי-גא-ראונד') א קארוסעל [הילצערנע פערדעלעך, קארעטען אדער וויעגען, וועלכע דרעהען זיך דורך א מאשין אין דער רונד].

Merry-go-round

mer'rymake *n. and v.* (מער'-אי-מייק) א שמחה, א לוסטיגע פערזאמלונג; זיין לוסטיג, זיך משמח זיין.

mer'ry-ma'king *n. and a.* (מער'-אי-מיי'-קינג) דאס מאכען לוסטיג אדער פרעהליך; א שמחה, א לוסטיגער מאהלצייט; וואס מאכט לוסטיג אדער פרעהליך.

mer'ryman *n.* (מער'-אי-מען) ז. *merry-andrew*

mer'rymeeting *n.* (מער'-אי-מיע-טינג) א לוסטיגע פערזאמלונג, א שמחה.

mer'rythought *n.* (מער'-אי-טהאהט) דער גאפעל-פערמיגער ברוסט-ביין פון אן עוף.

merse *v.* (מוירס) אונטערטויכען אדער אונטערטונקען אין וואסער אדער אין אן אנדער פליסיגקייט.

mer'sion *n.* (מויר'-שאן) דאס אונטער=

טויכען, דאס אונטערטונקען זיך [אין וואסער אדער אין אן אנדער פליסיגקייט].

Mer'u *n.* (מער'-אוה) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — מערו, דער הויכער צענטראלער בארג פון דער ערד, וואו עס האלטען זיך אויף די געטער [ווי ביי די גריכען — דער בארג אלימפוס].

mer'woman *n.* (מויר'-הוואומ-ען) א ים=פרוי, א ים=נימפע [א פאנטאסטיש בעשעפעניש אין דער פארם פון א שעהנער פרוי מיט אן עק פון א פיש, וואס געפינט זיך כלומרשט אין ים]. ז. *mermaid*

mer'ycism *n.* (מער'-אי-סיזם) דאס מעלה=גרה זיין ביי מענשען [א קראנקהאפטע ערשיינונג, ווען ביי א מענשען קעהרט זיך די שפייז אום צוריק פון מאגען אין מויל און קייעט זי נאך אמאל איבער].

me'sa *n.* (מיי'-סא) הויך פלאך=לאנד.

me'sad *adv.* (מיע'-סעד) צו דעם מיטען=צו.

mes'al *a.* (מעס'-על) וואס געפינט זיך אין דער מיט.

mésalliance' *n.* (מיי-זעל-לי-אנס') א הייראט, אין וועלכער איינער פון דעם פארעל איז פון א קלענערען יחוס.

mes'ally *adv.* (מעס'-ע-לי) אין דער מיט.

mesdames' *n.* (מע-דאם') מאדאמען, מאדאמען. ז. *madam*

mesdemoiselles' *n.* (מע-דע-מוא-זעל) פרייליינס. ז. *mademoiselle*

meseems' (מי-סיעמז') מיר שיינט, מיר דאכט זיך.

Mesembryan'themum *n.* (מע-סעמ-ברי-ענ'-טהי-מאם) די צאזער=בלומען, א מין פלאנצען מיט שעהנע ווייסע, געלבע אדער ראזעווע בליטהען וואס וואקסען אין בינטלעך [די פרוכט פון דיעזע פלאנצען איז קאפסול=פערמיג. עס זיינען פאראן איבער 300 מינים פון דיעזע פלאנצען].

mesencephal'ic *a.* (מעס-ענ-סע-פעל'-איק) וואס געפינט זיך אין מיטעל=טייל פון קאפ=מארך.

mesenceph'alon *n.* (מעס-ענ-סעפ'-ע-לאן) דער מיטעל=טייל פון דעם קאפ=מארך.

mesente'rial *a.* (מעז-ענ-טיע'-רי-על) ז. *mesenteric*

mesenter'ic *a.* (מעז-ענ-טער'-איק) וואס איז שייך צום גרייזשיק אדער געדערים=נעץ.

mesenteri'tis *n.* (מעס-ענ-טע-ראי'-טיס) ענטציגדונג פון דעם גרייזשיק אדער געדערים=נעץ.

mesente'rium *n.* (מעס-ענ-טיע'-רי-אם) ז. *mesentery*

mes'entery *n.* (מעז'-ענ-טער-אי) א גרייזשיק, א געדערים=נעץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

mesh *n. and v.* (מעש) א נעץ=לאך, א שלייף פון א נעץ=געוועב; א נעץ; א פלאנטער; דאס צוזאמענקומען, דאס צוזאמענטשעפען זיך פון רעדער=צייהנער; מאכען א נעץ; כאפען אין א נעץ; פערפלאנטערען [אין א נעץ אדער ווי אין א נעץ]; זיך צוזאמענקומען [ווענען צייהנער פון צוויי צאהן=רעדער].

meshed *a.* (מעשט) נעץ=פערמיג; וואס האט נעץ=פערמיגע בעציערונגען.

mesh'work *n.* (מעש'-הוואירק) א נעץ, א געוועב; נעץ=ארבייט.

mesh'y *a.* (מעש'-אי) נעץ=ארטיג, נעץ=פערמיג.

mes'ial *a.* (מעס'-אי-על) וואס איז אין דער מיט.

mes'ially *adv.* (מעס'-אי-על-אי) אין מיטען.

mes'ian *a.* (מעס'-אי-ען) ז. *mesial*

mes'lin *n.* (מעס'-לין) מיש=קארן [קארן געמישט מיט ווייץ].

mesmeree' *n.* (מעז-מויר-איע') איינער וועמען מען ווארפט אונטער אונטער דעם איינפלוס פון מעזמעריזם [טהיערישער מאגנעטיזם]. ז. *mesmerism*

mesmer'ic *a.* (מעז-מער'-איק) מעזמעריש, וואס איז שייך צום מעזמעריזם אדער צום טהיערישען מאגנעטיזם; היפנאטיש.

mesmer'ical *a.* (מעז-מער'-אי-קעל) מעזמעריש, וואס איז שייך צו מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם, היפנאטיש.

mesmer'ically *adv.* (מעז-מער'-אי-קעל-אי) דורך מעזמעריזם, מיט דער הילף פון מעזמעריזם [טהיערישער מאגנעטיזם].

mesmer'ic lucid'ity (מעז-מער'-איק לו-סיד'-אי-טי) העל=זעהן. ז. *clairvoyance*

mesmer'ic prom'ise (מעז-מער'-איק פראמ'-איס) די ווירקונג פון מעזמעריזם אדער היפנאטיזם אין נארמאלען צושטאנד [נאכדעם ווי מען איז שוין מעהר ניט איינגעשלעפערט].

mesmerisa'tion *n.* (מעז-מויר-אי-זיי'-שאן) ז. *mesmerization*

mes'merise *v.* (מעז'-מויר-איז) ז. *mesmerize*

mes'meriser *n.* (מעז'-מויר-אי-זער) ז. *mesmerizer*

mes'merism *n.* (מעז'-מויר-איזם) מעזמעריזם אדער טהיערישער מאגנעטיזם [די לעהרע פון דעם דייטשען מעדיקער מעזמער (געבארען 1733, געשטארבען 1815), וועלכע בעהויפטעט, אז מענשען בעזיצען א בעזונדערע "מאגנעטישע קראפט", מיט וועלכער מען קען בעאיינפלוסען אנדערע מענשען, זיי צווינגען צו טהאן פערשיעדענע זאכען, זיי איבערגעבען דעם אייגענעם ווילען און געדאנקען און זיי היילען. אמאל האט מען דעם מעזמעריזם בעטראכט אלס שווינדעל, איצטער פערבינדעט מען איהם מיט'ן היפנאטיזם]. ז. *hypnotism*

mes'merist *n.* (מעז'-מויר-איסט) איינער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם. ז. *mesmerism*

mesmeriza'tion *n.* (מעז-מויר-אי-זיי'-שאן) מעזמעריזירונג. ז. *mesmerism*

mes'merize *v.* (מעז'-מויר-איז) פראקטיצירען מעזמעריזם [טהיערישען מאגנעטיזם]; היפנאטיזירען.

mes'merizer *n.* (מעז'-מויר-אי-זער) איינער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם.

mesmeroma'nia *n.* (מעז-מויר-א-מיי'-ני-א) מעזמעראמאניע [דאס זיין פערקאכט ביז משוגעת אין מעזמעריזם]. ז. *mesmerism*

mesmeroma'niac *n.* (מעז-מויר-א-מיי'-ני-עק) איינער וואס איז משוגע אויף מעזמעריזם, איינער וואס איז ביז משוגעת פערקאכט אין מעזמעריזם [טהיערישער מאגנעטיזם].

mesne *a.* (מיען) — אין יוריספרודענץ וואס איז אין מיטען, וואס קומט אריין צווישען.

mesne lord (מיען לאהרד) אין דער פעאדאלער ארדנונג — א פעאדאל, וואס איז אין דערזעלבער צייט געווען א וואסאל פון אן אנדערען. ז. *feudal system*

mesne proc'ess (מיען פראס'-עס) א נעבען=פראצעס [געריכטס=פערהאנדלונג], וואס קומט פאר בעת א פראצעס צוליעב א זייטיגען שטרייט=פונקט.

mes'oblast *n.* (מעס'-א-בלעסט) דער מיטעלסטער פון די דריי שיכטען אין דעם עמבריאן. ז. *embryo*

mesoblaste'ma *n.* (מעס-א-בלעס-טי'-מא) די מאסע פון צעלען, וועלכע בילדען אויס דעם מיטעלען שיכט פון דעם עמבריאן. ז. *embryo*

mesoc'olon *n.* (מע-סאק'-א-לאן) דער גרייזשיק אדער געדערים=נעץ פון דער גרימדארם. ז. *colon*

mes'oderm *n.* (מעס'-א-דוירם) ז. *mesoblast*

mesogas'tric *a.* (מעס-א-געס'-טריק) וואס געפינט זיך אין מיטעלסטען טייל פון בויך.

mesogas'trium *n.* (מעס-א-געס'-טרי-אם) דער מיטעלסטער טייל פון בויך; דער גרייזשיק [געדערים=נעץ] ארום דעם מאגען.

mes'olite *n.* (מעס'-א-לאיט) א מעזאליט [אזא ווייס=זאמדיגער מינעראל].

mesolog'ical *a.* (מעס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעסאלאגיע. ז. *mesology*

mesol'ogy *n.* (מע-סאל'-א-דזשי) מעסאלאגיע, די לעהרע וועגען די בעציהונגען אדער די שייכות פון אן ארגאניזם צו דער ארומיגער סביבה, אין וועלכער ער געפינט זיך.

mesometri'tis *n.* (מעס-א-מי-טראי'-טיס) אן ענטציגדונג פון די מיטעלע מוסקולען פון דער געבעהר=מוטער.

mes'on *n.* (מעס'-אן) די פלעכע וואס טיילט דעם קערפער אין צוויי גלייכע סימעטרישע טיילען [א רעכטער און א לינקער]; אין מוזיק — א טעטראכארד. ז. *tetrachord*

Mesopota'mian *a.* (מעס-א-פא-טיי'-מי-ען) וואס איז שייך צו מעסאפאטאמיע אדער ארם נהרים [די געגענד אין אזיען צווישען די טייכען פרת און חדקל].

mesothorac'ic *n.* (מעס-א-טהא-רעס'-איק) וואס איז שייך צום מיטעלסטען ברוסט=טייל פון אינזעקטען.

mesotho'rax *n.* (מעס-א-טהאו'-רעקס) דער מיטעלסטער ברוסט=טייל ביי אינזעקטען.

Mesozo'ic *a.* (מעס-א-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דער מעסאזאאישער אדער מיטעלער פעריאדע — צווישען דער פאלעאזאאישער און טערטיער=צייטען אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד [דיעזע פעריאדע צייכענט זיך אויס מיט ריעזיגע רעפטיליען (קריכענדע בעשעפענישען) און מיט דער ערשטער ערשיינונג פון זויג=טהיערע, פויגלען, פיש מיט רוקען=ביינער און פאלמען].

mesquit' *n.* (מעס-קיעט') דער מעסקיט=בוים [א מין בוים אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא מיט א זעהר טייערען שווערען און הארטען האלץ פון ברוינעם אדער רויטען קאליר. די צאהלרייכע ווארצלען פון דיעזען בוים ווערען געברויכט אלס הייצונג און די בעבלעך=עהנליכע זיסע

פרוכט ווערט געברויכט אלס שפייז. מען קריגט אויך פון דעם בוים א זאפט וואס איז ענליך צו גומי=ראביקום].

mesquit'-bean *n.* (מעס-קיעט'-ביען) דער מעסקיט=בעבעל [די פרוכט פון דעם מעסקיט=בוים].. ז. *mesquit*

mesquite' *n.* (מעס-קיעט') ז. *mesquit*

mesquit'-gum *n.* (מעס-קיעט'-גאם) מעסקיט=גומי. ז. *mesquit*

mesquit'-tree *n.* (מעס-קיעט'-טריע) ז. *mesquit*

mess *n. and v.* (מעס) א געריכט; א פארציע שפייז; א פארציע פוטער [פאר בהמות]; פיש געכאפט אין איין פאנג: א טיש=קאמפאניע [הויפטזעכליך פון סאלדאטען אדער מאטראזען]; א טיש=קאמפאניע פון פיער מענשען: א מישמאש: שמוץ; אונארדנונג; פערלעגענהייט; צוטומלעניש; עסען צוזאמען מיט אנדערע: גיבען א פארציע [שפייז]; איינטיילען אין פארציעס; מאכען א מישמאש, א טומעל אדער אונארדנונג; בעשמוצען; צוטומלען.

mes'sage *n.* (מעס'-איידזש) א שליחות, א באטשאפט; א מיטטיילונג; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אפיציעלע צושריפט צו א געזעצגעבענדער קערפערשאפט מיט פארשלעגע, מיינונגען און אינפארמאציאנען [ווי למשל פון דעם פרעזידענט צום קאנגרעס].

mess'-chest *n.* (מעס'-טשעסט) א שפייז=געשיר=קאסטען אויף א קריעגס=שיף.

mess'-cloth *n.* (מעס'-קלאהטה) א טיש=דעק אויף א קריעגס=שיף.

mess'-deck *n.* (מעס'-דעק) דער דעק אויף א קריעגס=שיף, וואו די מאטראזען עסען.

mes'senger *n.* (מעס'-ענ-דזשער) א שליח, אן איבערברייינגער פון אפיציעלע דאקומענטען; א פארויסלויפער; א וואלקענדעל וואס זאגט אן אויף א שטורם: דער קאבעלארינג [אן אונענדליכע קייט צום אויפהויבען אן אנקער]; איינער וואס ווערט געריכטליך בעשטימט צו פיהרען די געשעפטען אין פאל פון א באנקראט; א שטיק הארט פאפיער ביים שטריק=ענד פון א פאפיערענער פליהענדער שלאנג, דורך וועלכען מען בלאזט ארויס דאס שטריקעל.

mess'-gear *n.* (מעס'-גיער) געשיר [אויף א שיף].

Messi'ah *n.* (מע-סאי'-א) משיח; יעזוס קריסטוס [דער קריסטליכער משיח].

Messi'ahship *n.* (מע-סאי'-ע-שיפ) משיחות; די שליחות פון משיח; די שליחות פון קריסטוס'ען [אלס דעם קריסטליכען משיח].

Messian'ic *a.* (מעס-אי-ענ'-איק) וואס געהערט צו משיח.

Messi'as *n.* (מע-סאי'-עס) ז. *Messiah*

messieurs' *n.* (מע-סיעי') הערען, מיינע הערען.

mess'-ket'tle *n.* (מעס'-קעטל) א לאגער=קעסעל אדער פעלד=קעסעל.

mess'-kit *n.* (מעס'-קיט) פעלד=געשיר אדער לאגער=געשיר [די טעפ, לעפעל א. ז. וו. און אויך דער קאסטען פאר דעם געשיר].

mess'-lock'er *n.* (מעס'-לאק'-ער) א געשיר=קעסטעל [אויף א שיף].

mess'making *n.* (מעס'-מיי-קינג) דאס צוזאמענעסען, דאס עסען קאמפאניעסווייז.

mess'mate *n.* (מעס'-מייט) א שיסעל=ברודער, א טיש=קאמפאניאן [הויפטזעכליך אויף א שיף]; אין זאאלאגיע — חיות וואס שפייזען זיך צוזאמען, אבער ניט אלס פאראזיטען. ז. *commensal*

mess'-ta'ble *n.* (מעס'-טייבל) אן עס=טיש פאר א גאנצער קאמפאניע.

mess'-traps *n.* (מעס'-טרעפס) ז. *mess-gear*

mes'suage *n.* ((מעס'-הוועדזש) אין יוריספרודענץ — א הויז מיט דעם ארומיגען גרונט און נעבען=געביידען.

mesti'zo *n.* (מעס-טיע'-זאו) א מעסטיצע [איינער פון געמישטער אבשטאמונג, הויפטזעכליך פון שפאניער און אינדיאנער].

met (מעט) בעגעגענט, געטראפען. ז. *meet*

metab'asis *n.* (מע-טעב'-ע-סיס) אין רעטאריק — אן איבערגאנג [פון איין פונקט צו א צווייטען]; אין מעדיצין — ענדערונג [פון דער לופט, פון דער היילונגס=מעטאדע, פון א קראנקהייט א. ז. וו.].

metabat'ic *a.* (מעט-ע-בעט'-איק) וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון ענערגיע; וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון היץ [פון איין קערפער צו א צווייטען].

metab'ola *n.* (מע-טעב'-א-לא) אין מעדיצין — ענדערונג [פון לופט, פון דער היילונגס=מעטאדע, פון דער קראנקהייט א. ז. וו.].

Metab'ola *n.* (מע-טעב'-א-לא) דער מין אינזעקטען, וואס געהען דורך אלע דריי שטופען פון ענטוויקלונג [א לארווא, א פופע און דאן דער אינזעקט].

metabol'ic *a.* (מעט-ע-באל'-איק) אין זאאלאגיע — מעטאבאליש, וואס איז שייך צו אינזעקטען וואס געהען דורך אלע דריי שטופען [א לארווא, א פופע און דאן אן אינזעקט]; וואס ענדערט די פארם; אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו מעטאבאליזם. ז. *metabolism*

metab'olism *n.* (מע-טעב'-א-ליזם) מעטאבאליזם [אין ביאלאגיע — די רייה ענדערונגען וואס קומען פאר אין א לעבעדיגען ארגאניזם אדער אין אן איינצעלנער צעלע, דורך וועלכע דער לעבעדיגער שטאף אדער פראטאפלאזמע ווערט פון איין זייט געשאפען און פון דער צווייטער זייט פערוואנדעלט אין אבפאל. דער ערשטער פראצעס ווערט אנגערופען אנאבאליזם, דער צווייטער — קאטאבאליזם]; אין זאאלאגיע — די מעטאמארפאזע, די פארמען=ענדערונג פון אן אינזעקט [די לארווא, די פופע און דער אינזעקט]; אין פאעזיע — די ענדערונג פון מעטער [פערזען=פוס].

metab'olite *n.* (מע-טעב'-א-לאיט) א שטאף וואס ענטוויקעלט זיך דורך מעטאבאליזם. ז. *metabolism*

metab'olize *v.* (מע-טעב'-א-לאיז) ענדערען דורך מעטאבאליזם, אונטערווארפען דעם פראצעס פון מעטאבאליזם. ז. *metabolism*

metab'olous *a.* (מע-טעב'-א-לאס) וואס געהט דורך אלע ענטוויקלונגס=פארמען [וועגען אינזעקטען]. ז. *metabolic*

metab'oly *n.* (מע-טעב'-א-לי) ז. *metabolism*

metacar'pal *a. and n.* (מעט-ע-קאר'-פעל) וואס איז שייך צו דער מיטעלהאנד; א ביין פון דער מיטעלהאנד [איינער פון די ביינער צווישען דעם האנד=געלענק און די פינגער].

metacarpa'le *n.* (מעט-ע-קאר-פיי'-לי) די מיטעלהאנד [דער ביין צווישען דעם האנד=געלענק און די פינגער].

metacar'pus *n.* (מעט-ע-קאר'-פאס) די מיטעלהאנד [דער טייל פון דער האנד צווישען דעם האנד=געלענק און די פינגער].

metacen'ter *n.* (מעט-ע-סענ'-טער) דער מעטאצענטער [דער פונקט אין א שווימענדען קערפער, אויף וועלכען עס ווירקען די רעזולטירענדע קרעפטען (דער סך הכל פון די קרעפטען) פון דער פליסיגקייט אין וועלכער ער שווימט. כדי א שווימענדער קערפער זאל זיך קענען האלטען אין גלייכגעוויכט, מוז זיין מעטאצענטער זיך געפינען א ביסעל נידריגער ווי זיין שווערפונקט. אין א שיף ווערט דער מעטאצענטער בעשטימט אלס דער פונקט, וואו עס שניידט זיך די ווערטיקאלע ליניע וואס ווערט געצויגען דורך דעם שווערפונקט פון שיף מיט דער וואסער=ליניע].

metacen'tre *n.* (מעט-ע-סענ'-טער) ז. *metacenter*

metacen'tric *a.* (מעט-ע-סענ'-טריק) מעטאצענטריש, וואס איז שייך צום מעטאצענטער. ז. *metacenter*

metachro'matism *n.* (מעט-ע-קראו'-מע-טיזם) פארב=ענדערונג [הויפטזעכליך דורך דער ענדערונג אין דער טעמפעראטור].

metachromato'sis *n.* (מעט-ע-קראו-מע-טאו'-סיס) קאליר=ענדערונג.

met'achrome *n.* (מעט'-ע-קראום) עטוואס וואס ענדערט דעם קאליר.

metach'ronism *n.* (מע-טעק'-רא-ניזם) א פעהלער אין צייט=רעכנונג [ווען מען גיט אן א שפעטערדיגען דאטום].

metachro'sis *n.* (מעט-ע-קראו'-סים) קאליר=ענדערונג [ווי ביים כאמעלעאן].

me'tage *n.* (מי'-טעדזש) מעסטונג [הויפטזעכליך פון קויהלען]; דאס געצאהלט פאר מעסטען [קויהלען].

metagen'esis *n.* (מעט-ע-דזשענ'-ע-סים) מעטאגענעזים, גענעראציאנס=וועקסעל [די וועקסלונג אין דער פארם פון פרוכפערען זיך ביי געוויסע מינים בעשעפענישען. אזוי, למשל, קומט פאר די פערמעהרונג אדער פרוכפערונג פון געוויסע מינים ווייכע ים=חיה'לעך אין איין דור דורך געשלעכטליכען פערקעהר און אין צווייטען — דורך אבשפאלטונג].

metagenet'ic *a.* (מעט-ע-דזשי-נעט'-איק) מעטאגענעטיש, וואס איז שייך צו מעטאגענעזים. ז. *metagenesis*

metagenet'ically *adv.* (מעט-ע-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א מעטאגענעטישען אופן. ז. *metagenesis*

metagen'ic *a.* (מעט-ע-דזשענ'-איק) מעטאגענעטיש. ז. *metagenesis*

metagnos'tic *a. and n.* (מעט-עג-נאס'-טיק) וואס איז העכער פון פערשטאנד, וואס מען קען ניט בעגרייפען; מעטאפיזיש [ז. *metaphysics*]; איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון א געטליכקייט, וואס מען קען ניט בעגרייפען.

metagnos'ticism *n.* (מעט-עג-נאס'-טי-סיזם) מעטאגנאסטיציזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז גאט קען מען בעגרייפען נור דורך א בעזונדערען רעליגיעזען בעוואוסטזיין.

metagnos'tics *n.* (מעט-עג-נאס'-טיקס) מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*

metagram'matism *n.* -(מעט-ע-גרעמ'-ע-טיזם) אַן אַנאַגראַם [דאָס איבערשטעל־לען די בוכשטאַבן פֿון אַ וואָרט, אום צו בילדן אַן אַנדער וואָרט, ווי למשל, אויס־בילדן פֿון דעם וואָרט "טישען" דאָס וואָרט "שיטען"]; דאָס איבערשטעלען די בוכשטאַבן פֿון אַ נאָמען אַזוי, אַז עס זאָ־לען זיך בעקומען ווערטער וואָס האָבען אַ שייכות מיט דער פּערזאָן וואָס טראָגט דעם נאָמען.

metag'raphy *n.* (מע-טעג'-רע-פי) דאָס בעצייכנען די קלאַנגען פֿון איין שפּראַך מיט בוכשטאַבען פֿון אַן אַנדער שפּראַך [ווי למשל אין דיעזען ווערטער־בוך ביים איבערגעבען אין אידיש די אויספּראַך פֿון די ענגלישע ווערטער].

met'al *n.* *and* *v.* (מעט'-על) מעטאַל: אַ צושמאַלצענע מאַסע [ווי גלאָז, למשל]; דאָס בליי פֿון דרוק־זאַץ; די שטיינדלעך מיט וועלכע עס איז בעדעקט אַ וועג; די האַרמאַטען פֿון אַ שיף; דער הויפּט שטאָף אָדער מאַטעריאַל, פֿון וועלכען עפּוואַס איז געמאַכט; דער כאַראַקטער [פֿון אַ פּערזאָן]; בעדעקען מיט מעטאַל; בע־דעקען אַ וועג מיט שטיינדלעך.

met'al-cas'ting *n.* -(מעט'-על-קעס'-טינג) דאָס גיסען מעטאַל אין פֿורעמס; אַ שטיק מעטאַל וואָס איז אָבגעגאָסען גע־וואָרען אין אַ פֿורעם.

met'aled *a.* (מעט'-עלד) בעדעקט מיט מעטאַל; בעדעקט מיט שטיינדלעך [וועגען אַ וועג]. ז. *macadamize*

met'al-foun'der *n.* -(מעט'-על-פֿאונ'-דער) אַ מעטאַל־גיסער, אַ מעטאַל־שמעל־צער.

met'aline *n.* (מעט'-על-אין) אַ דראַט־פֿאַדים צום נעהען לעדער.

met'aling *n.* (מעט'-על-אינג) די שטיינ־לעך, מיט וועלכע מען מאַכט אַ שאָסע.

met'alist *n.* (מעט'-על-איסט) ז. *metallist*

met'alled *a.* (מעט'-עלד) ז. *metaled*

metal'lic *a.* (מע-טעל'-איק) מעטאַליש, וואָס איז שייך צו מעטאַל, וואָס האָט די אייגענשאַפטען פֿון מעטאַל.

metal'lically *adv.* -(מע-טעל'-אי-קעל-אי) ווי מעטאַל; מיט דער הילף פֿון מע־טאַל; מעטאַליש.

metal'lic beds (מע-טעל'-איק בעדז) שיכטען מעטאַל אין דער ערד.

metal'lic cur'rency (מע-טעל'-איק קאַר'-ען-סי) מעטאַל־געלד, מעטאַלענע מטבעות.

metallic'ity *n.* (מעט-ע-לים'-אי-טי) דאָס זיין מעטאַליש, דאָס בעשטעהען פֿון מעטאַל.

metal'lic lus'ter -(מע-טעל'-איק לאָס־טער) אַ מעטאַלענער גלאַנץ.

metal'lic ox'id -(מע-טעל'-איק אָק'-סיד) אַ פֿערבינדונג פֿון מעטאַל מיט זויע־ערשטאָף.

metal'lic pa'per -(מע-טעל'-איק פּיי'-פּער) קרייד־פּאַפּיער [אויף וועלכען מען שרייבט מיט אַ מעטאַל־שטיפֿט].

metal'lic salts (מע-טעל'-איק סאָהלטס) מעטאַל־זאַלצען [וואָס זייער באַזע איז אַ מעטאַל אָדער אַ פֿערבינדונג פֿון מעטאַל מיט זויערשטאָף].

metal'lic tin'kling (מע-טעל'-איק טינ'-קלינג) אַזאַ מעטאַלענער קלאַנג וואָס הערט זיך פֿון די לונגען ביי געוויסע קראַנקהייטען.

metallif'erous *a.* -(מעט-ע-ליפֿ'-ע-ראָס) וואָס גיט אַרויס מעטאַל.

metal'liform *a.* (מע-טעל'-אי-פֿאָרם) עהנליך צו מעטאַל.

metal'lify *v.* (מע-טעל'-אי-פֿאַי) פֿער־וואַנדלען אין מעטאַל.

met'alline *a.* (מעט'-על-אין) מעטאַליש, עהנליך צו מעטאַל, וואָס ענטהאַלט מע־טאַל, וואָס בעשטעהט פֿון מעטאַל.

met'alline wa'ter (מעט'-על-אין הוואָה'-טער) מינעראַל־וואַסער.

met'alling *n.* (מעט'-על-אינג) ז. *metaling*

metallisa'tion *n.* -(מעט-על-אי-זיי'-שאָן) ז. *metallization*

met'allise *v.* (מעט'-על-איז) ז. *metallize*

met'allist *n.* (מעט'-על-איסט) אַ קענער פֿון מעטאַלען; אַ מעטאַל־אַרבייטער; אַ מעטאַליסט, איינער וואָס פֿאָדערט, אַז מע־טאַלען [גאָלד און זילבער] זאָלען גע־ברויכט ווערען אַלס געלד.

metalliza'tion *n.* -(מעט-על-אי-זיי'-שאָן) פֿערוואַנדלונג אין מעטאַל.

met'allize *v.* (מעט'-על-איז) פֿערוואַנד־לען אין מעטאַל.

metal'lochrome *n.* -(מע-טעל'-אָ-קראָום) פֿאַרב־רינגען אויף פּאָלירטע שטאָהלענע פּלאַטען.

met'allochromy *n.* -(מעט'-ע-לאָ-קראָו-מי) מעטאַל־פֿאַרבונג.

metallograph'ic *a.* -(מעט-ע-לאָ-גרעפֿ'-איק) מעטאַלאָגראַפֿיש, וואָס איז שייך צו מעטאַלאָגראַפֿיע [בעשרייבונג פֿון מעטאַ־לען].

metallog'raphist *n.* -(מעט-ע-לאָג'-רע-פֿיסט) אַ מעטאַלאָגראַפֿיסט, איינער וואָס בעשעפֿטיגט זיך מיט מעטאַלאָגראַפֿיע [בעשרייבונג פֿון מעטאַלען].

metallog'raphy *n.* -(מעט-ע-לאָג'-רע-פֿי) מעטאַלאָגראַפֿיע, די בעשרייבונג פֿון מעטאַלען; מעטאַלען־בעפּוצונג; מעטאַל־דרוק [דאָס דרוקען פֿון איינגראַווירטע מעטאַלענע פּלאַטען].

met'alloid *a.* *and* *n.* (מעט'-ע-לאָיד) וואָס איז עהנליך צו מעטאַל; וואָס איז שייך צו אַ מעטאַלאָיד; אַ מעטאַלאָיד [אַ כעמישער עלעמענט וואָס איז ניט קיין מעטאַל, האָט אָבער אייניגע אייגענשאַפֿ־טען פֿון מעטאַל].

metalloi'dal *a.* (מעט-ע-לאָי'-דעל) מעטאַל־עהנליך; וואָס איז שייך צו אַ מע־טאַלאָיד. ז. *metalloid*

metallur'gic *a.* (מעט-ע-לויר'-דזשיק) מעטאַלורגיש, וואָס איז שייך צו מעטאַ־לורגיע [די וויסענשאַפֿט וואָס בעשעפֿ־טיגט זיך מיט דער שמעלצונג פֿון מעטאַ־לען, זייער ריייניגונג א. ז. וו.].

metallur'gical *a.* -(מעט-ע-לויר'-דזשי-קעל) ז. *metallurgic*

metallur'gically *adv.* -(מעט-ע-לויר'-דזשי-קעל-אי) אין בעצוג צו מעטאַלור־גיע, מיט מעטאַלורגישע מעטאָדען. ז. *metallurgy*

met'allurgist *n.* -(מעט'-על-איר-דזשיסט) אַ מעטאַלורג, איינער וואָס בע־שעפֿטיגט זיך מיט מעטאַלורגיע [די ווי־סענשאַפֿט וואָס בעשעפֿטיגט זיך מיט דער שמעלצונג פֿון מעטאַלען, זייער ריי־ניגונג א. ז. וו.].

met'allurgy *n.* (מעט'-על-איר-דזשי) מעטאַלורגיע [די וויסענשאַפֿט וואָס בע־שעפֿטיגט זיך מיט דער שמעלצונג פֿון מעטאַלען, זייער ריייניגונג א. ז. וו.].

met'als *n.* (מעט'-עלז) [שיי־נען]; מעטאַלען. רעלסען

met'al sheet (מעט'-על שיעט) בלעך.

met'amer *n.* (מעט'-ע-מער) אַ מעטאַ־מער [אַ כעמישער שטאָף וואָס ענטהאַלט דיעזעלבע עלעמענטען אין דערזעלבער פּראָפּאָרציאָן און פֿון דעמזעלבען מאָלע־קולאַר־געוויכט ווי אַן אַנדער שטאָף און איז דאָך פֿערשיעדען פֿון איהם אין זיי־נע כעמישע אייגענשאַפֿטען.

met'ameral *a.* (מעט'-ע-מי-רעל) מע־טאַמעריש. ז. *metamer*

metamer'ic *a.* (מעט-ע-מויר'-איק) כעמאַמעריש. ז. *metamer*

metamer'ically *adv.* -(מעט-ע-מויר'-אי-קעל-אי) מעטאַמעריש, אַזוי ווי אַ מע־טאַמער. ז. *metamer*

met'amerism *n.* (מעט'-ע-מע-ריזם) מעטאַמעריזם [אין כעמיע — די אייגענ־שאַפֿט פֿון געוויסע כעמישע שטאָפֿען וועל־כע ענטהאַלטען דיעזעלבע עלעמענטען אין דערזעלבער פּראָפּאָרציאָן און מיט דעמ־זעלביגען מאָלעקולאַר־געוויכט און דאָך זיי־נען זיי פֿערשיעדען אין זייערע כעמישע אייגענשאַפֿטען].

metamor'phic *a.* (מעט-ע-מאָהר'-פֿיק) מעטאַמאָרפֿיש, וואָס איז שייך צו מעטאַ־מאָרפֿיזם אָדער אומוואַנדלונגען אין פֿאָרם און געבוי [הויפּטזעכליך פֿון פֿעלזען].

metamor'phism *n.* -(מעט-ע-מאָהר'-פֿיזם) מעטאַמאָרפֿיזם, אומענדערונג פֿון געבוי אָדער פֿאָרם [הויפּטזעכליך פֿון פֿעלזען אונטער דער ווירקונג פֿון היץ, פֿייכטקייט און דרוק].

metamor'phize *v.* -(מעט-ע-מאָהר'-פֿאַיז) אַרויסרופֿען אַ מעטאַמאָרפֿאָזע [אומוואַנדלונג, ענדערונג אין פֿאָרם אָדער געבוי — הויפּטזעכליך וועגען פֿעלזען אונטער דער ווירקונג פֿון היץ, פֿייכטקייט און דרוק].

metamorphol'ogy *n.* -(מעט-ע-מאָהר-פֿאָל'-אָ-דזשי) דער טייל פֿון ביאָלאָגיע וואָס בעשעפֿטיגט זיך מיט די מעטאַמאָר־פֿאָזען אָדער אומענדערונגען פֿון אַ לע־בעדיגען אָרגאַניזם פֿאַר דער גאַנצער לע־בענס־צייט.

metamorphop'sia *n.* -(מעט-ע-מאָהר-פֿאָפּ'-סי-אַ) אַן אויגען־קראַנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט אַלעס אין אונאָרדנונג אָדער אין אַ לענגליכער פֿאָרם.

metamor'phoscope *n.* -(מעט-ע-מאָהר'-פֿאָ-סקאָופּ) אַזאַ שפּיעלכעל, אין וועלכען פֿיגורען פֿון מענשען, חיות און פֿויגלען ענדערען די קעפּ, די פֿיס און די הענד.

metamor'phose *v.* -(מעט-ע-מאָהר'-פֿאָוז) זיך אומענדערען, זיך אומוואַנד־לען; ענדערען דעם געבוי אָדער די פֿאָרם.

metamor'phoser *n.* -(מעט-ע-מאָהר'-פֿאָו-זער) איינער וואָס פֿעראורזאַכט מע־טאַמאָרפֿאָזען, איינער וואָס ענדערט אום.

metamorpho'sic *a.* -(מעט-ע-מאָהר-פֿאָו'-סיק) וואָס איז שייך צו אַ מעטאַמאָר־פֿאָזע אָדער אומוואַנדלונג; וואָס פֿעראור־זאַכט מעטאַמאָרפֿאָזען.

metamor'phosis *n.* -(מעט-ע-מאָהר'-פֿאָ-סיס) אַ מעטאַמאָרפֿאָזע, אַן אומ־וואַנדלונג, אַן אומענדערונג [ווי פֿון אַ לעבעדיגען אָרגאַניזם אין דעם פּראָצעס פֿון ענטוויקלונג, אָדער פֿון דער אומוואַנד־לונג פֿון איין פּלאַנצען־טייל אין אַ צווייי־טען א. ז. וו. (די אילוסטראַציאָן בעוויזט

די מעטאמארפאזען אדער די אומוואנדלונגס-שטופען פון א פראש].

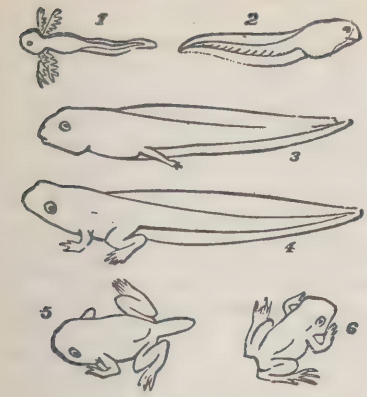

Metamorphosis

metamorphot'ic *a.* (מעט-ע-מאהר-פאט'-איק) וואס איז שייך צו מעטאמארפאזען אדער אומוואנדלונגען, וואס בעשטעהט פון מעטאמארפאזען.

met'amorphy *n.* (מעט'-ע-מאהר-פי) ז. *metamorphosis*.

met'aphor *n.* (מעט'-ע-פאר) א מעטאפארע, א בילדליכע אדער איבערטראגענדע רעדענס-ארט, א מליצה [אזא רעדענס-ארט, וואו מען גיט צו א זאך אן איינגעשאפט, וועלכע זי האט געוועהנליך ניט און וועלכע מען קען איהר נעבען בלויז אויף'ן גרונד פון איהר עהנליכקייט צו אן אנדער זאך. למשל: קריסטאלענע וואסער, בריליאנטענע פעהיגקייטען, די זון שיסט מיט גליהענדע פיילען א. ז. וו.].

metaphor'ic *a.* (מעט-ע-פאר'-איק) מעטאפאריש, בילדליך, פערגלייכליך, וואס ווערט געברויכט בלויז בדרך מליצה. ז. *metaphor*.

metaphor'ical *a.* (מעט-ע-פאר'-אי-קעל) ז. *metaphoric*.

metaphor'ically *adv.* (מעט-ע-פאר'-אי-קעל-אי) אויף א מעטאפארישען אופן; בדרך מליצה. ז. *metaphor*.

metaphor'icalness *n.* (מעט-ע-פאר'-אי-קעל-נעס) דאס זיין מעטאפאריש אדער בילדליך [אין אויסדריקע]. ז. *metaphor*.

met'aphorist *n.* (מעט'-ע-פאר-איסט) איינער וואס געברויכט מעטאפארען, איינער וואס רעדט אדער שרייבט אין א בילדליכער שפראך, מיט מליצה. ז. *metaphor*.

metaphos'phate *n.* (מעט-ע-פאס'-פייט) אין כעמיע — דאס מעטאפאספאט [א זאלץ וואס בעקומט זיך דורך דער פעראייניגונג פון מעטאפאספאר-זויערע מיט א באזע, ד. ה. מיט א כעמישער פערבינדונג פון א מעטאל מיט זויערשטאף]. ז. *metaphosphoric acid*.

metaphosphor'ic *a.* (מעט-ע-פאס-פאר'-איק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פאספאר אדער פאספאר-זויערע.

metaphosphor'ic ac'id (מעט-ע-פאס-פאר'-איק עס'-איד) מעטאפאספאר-זויערע, א פאספאר-זויערע, וואס ענטהאלט ניט אין זיך קיין וואסערשטאף.

met'aphrase *n. and v.* (מעט'-ע-פרייז) א ווערטליכע אדער בוכשטעבליכע איבערזעצונג; א רעפארטיע, א שנעלער, שארפער ענטפער; א תשובה כהלכה; איבערזעצען ווארט ביי ווארט, בוכשטעבליך איבערזעצען.

metaph'rasis *n.* (מע-טעפ'-רע-סים) ז. *metaphrase*.

met'aphrast *n.* (מעט'-ע-פרעסט) איינער וואס איבערזעצט בוכשטעבליך פון איין שפראך אין אן אנדערער.

metaphras'tic *a.* (מעט-ע-פרעס'-טיק) וואס איבערזעצט אדער איז איבערזעצט ווערטערליך אדער בוכשטעבליך.

metaphras'tical *a.* (מעט-ע-פרעס'-טי-קעל) ז. *metaphrastic*.

metaphys'ic *a. and n.* (מעט-ע-פיז'-איק) מעטאפיזיש; מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*.

metaphys'ical *a.* (מעט-ע-פיז'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעטאפיזיק אדער צו די מעטאפיזיקער; אבסטראקט; למעלה מן השכל; וואס איז שייך צו א זאך, וועלכע מען קען ניט בעגרייפען מיט די חושים; טראנסצעדענטאל. ז. *metaphysics*.

metaphys'ically *adv.* (מעט-ע-פיז'-אי-קעל-אי) פון א מעטאפיזישען שטאנדפונקט; דורך א מעטאפיזישער סברה: בנוגע צו מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*.

metaphysi'cian *n.* (מעט-ע-פי-זיש'-ען) א מעטאפיזיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט פראגען, וואס זיינען שייך צו מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*.

metaphys'icist *n.* (מעט-ע-פיז'-אי-סיסט) ז. *metaphysician*.

metaphys'ics *n.* (מעט-ע-פיז'-איקס) מעטאפיזיק, די וויסענשאפט איבער זאכען און פרינציפען אין דער פיזישער און גייסטיגער וועלט, וועלכע קענען בעגרייפען ווערען נור מיט'ן שכל, אבער ניט דורך די חושים און ערפאהרונג; די לעהרע איבער זאכען וואס זיינען למעלה מן הטבע.

metaph'ysis *n.* (מע-טעפ'-אי-סים) די אומבייטונג אין דער נאטור; מעטאמארפאזע. ז. *metamorphosis*.

met'aplasm *n.* (מעט'-ע-פלעזם) אין גראמאטיק — מעטאפלאזם, די ענדערונג פון א ווארט דורך ארויסלאזען, צוגעבען אדער איבערשטעלען א בוכשטאב אדער זילבע; אין באטאניק — א געוויסע פארם פון פראטאפלאזמע, וועלכע בילדעט אויס די וואנטלעך פון א צעלע.

met'aplast *n.* (מעט'-ע-פלעסט) אין גראמאטיק — א ווארט וואס האט זיך געענדערט דורך דעם, וואס פון איהם איז ארויסגעלאזען אדער צו איהם איז צוגעקומען א בוכשאב אדער זילבע.

metaplas'tic *a.* (מעט-ע-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו א מעטאפלאזם. ז. *metaplasm*.

metaplastol'ogy *n.* (מעט-ע-פלעס-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מעטאמארפאזען אדער אומענדערונגען אין דער נאטור.

metapsycho'sis *n.* (מע-טעפ-סי-קאו'-סים) די בעאיינפלוסונג אדער ווירקונג פון איין גייסט אויף'ן צווייטען [ווי דורך היפנאטיזם א. ד. ג.].

metapto'sis *n.* (מעט-עפ-טאו'-סים) אין לאגיק — די פערוואנדלונג פון א פאלשען זאץ אדער בעהויפטונג אין אן אמת'ען און פערקעהרט; אין מעדיצין — די פערוואנדלונג פון איין קראנקהייט אין אן אנדערער.

metar'gon *n.* (מעט-אר'-גאן) מעטארגאן, א מין גאז, וועלכער איז איינער פון די זעקס עלעמענטען [זויערשטאף, שטיקשטאף, ארגאן, קריפטאן, נעאן און מעטארגאן, אויסער וואסער-שטאף און קויהלען-זויערע], פון וועלכע עס בעשטעהט די לופט.

metas'tasis *n.* (מע-טעס'-טע-סים) מעטאסטאזיס, די פערוואנדלונג פון איין שטאף אין אן אנדערען: דער איבערגאנג פון א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער צו אן אנדערען.

metastat'ic *a.* (מעט-ע-סטעט'-איק) וואס געהערט צו מעטאסטאזים. ז. *metastasis*.

metastat'ically *adv.* (מעט-ע-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף א מעטאסטאטישען אופן. ז. *metastasis*.

metasthen'ic *a.* (מעט-ע-סטהענ'-איק) וואס האט די קראפט אדער דאס געוויכט אין הינטערשטען טייל פון קערפער [ווי א קענגורו א. ד. ג.].

metatar'sal *a. and n.* (מעט-ע-טאר'-סעל) וואס איז שייך צום מיטעל-פוס [די פינף בעזונדערע אדער צוזאמענגעוואקסענע ביינער צווישען דעם קנעכעל און די פינגער]; איינער פון די ביינער פון מיטעל-פוס.

metatarsa'le *n.* (מעט-ע-טאר-סיי'-ליע) א ביין פון מיטעל-פוס [איינער פון די בעזונדערע אדער צוזאמענגעוואקסענע ביינער צווישען דעם קנעכעל און די פינגער].

met'atarse *n.* (מעט'-ע-טארס) ז. *metatarsus*.

metatar'sus *n.* (מעט-ע-טאר'-סאס) דער מעטאטארסוס אדער מיטעל-פוס [דער טייל פוס צווישען דעם קנעכעל און די פינגער. בעשטעהט פון פינף בעזונדערע אדער צוזאמענגעוואקסענע ביינער].

metath'esis *n.* (מע-טעטה'-ע-סים) אין גראמאטיק — דאס איבערשטעלען בוכשטאבען אין א ווארט [ווי די ווערטער "שמאקטשען" אין "שמאטשקען"]; אין מעדיצין — דער איבערגאנג פון א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער צו אן אנדערען; אין לאגיק — דאס אומקעהרען פון א זאץ [ווי למשל דאס פערוואנדלען דעם זאץ: "די נעגערם זיינען שווארצע מענשען" אין דעם זאץ "די שווארצע מענשען זיינען נעגערם"].

metathet'ic *a.* (מעט-ע-טהעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אומבייטונג פון א ווארט אדער זאץ; וואס געהערט צום איבערגאנג פון א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער אין אן אנדערען. ז. *metathesis*.

metathet'ical *a.* (מעט-ע-טהעט'-אי-קעל) ז. *metathetic*.

meta'yage *n.* (מע-טיי'-יעדזש) די סיסטעם פון אגריקולטור, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס דער אייגענטימער פון א שטיק לאנד גיט עס אב איינעם צו בעארבייטען און דערפאר צוטיילען זיי צווישען זיך די פראדוצירטע תבואות.

meta'yer *n.* (מע-טיי'-יער) איינער וואס גיט אב אן אנדערען א שטיק לאנד צו בעארבייטען און דערפאר טיילט זיך יענער מיט איהם מיט די תבואות.

Metazo'a *n.* (מעט-ע-זאו'-א) אין זאאלאגיע — די מעטאזאען, אלע מינים לעבעדיגע בעשעפענישען אויסער די פראטאזאען אדער די איינפאכסטע איין-צעליגע טהיערע [אלע מעטאזאען האבען א קאמפליצירטען פיעל-צעליגען ארגאניזם און פערמעהרען זיך דורך סעקסועלען פערקעהר פון א זכר מיט א נקבה].

metazo'an *a. and n.* (מעט-ע-זאו'-ען)

וואס איז שייך צו די מעטאזאען; איינער פון דער אבטיילונג מעטאזאען. ז. *Metazoa*

metazo'ic *a.* (מעט-ע-זאו'-איק) וואס איז שייך צו די מעטאזאען. ז. *Metazoa*

metazo'on *n.* (מעט-ע-זאו'-אן) א מעטאזאאן, איינער פון די קאמפליצירטע פיעל=צעלינע ארגאניזמען, וועלכע פערמעהרען זיך דורך געשלעכטליכען פערקעהר פון א זכר מיט א נקבה.

mete *v. and n.* (מיעט) מעסטען, אבמעסטען; זיין א מאס פון עפעס; א מאס; א גרענעץ; אן אבגרענצונג.

metempir'ic *n.* (מעט-עם-פיר'-איק) אן אנהענגער פון דער טראנסצעדענטאלער פילאזאפיע [די פילאזאפיע, וועלכע בויט זיך אויף שכל'דיגע שלוס=פאלגערונגען און ניט אויף פאקטען פון ערפאהרונג].

metempir'ical *a.* (מעט-עם-פיר'-אי-קעל) אין פילאזאפיע — וואס איז ניט עמפיריש; וואס איז ניט געגרינדעט אויף ערפאהרונג; טראנסצעדענטאל.

metempir'icism *n.* (מעט-עם-פיר'-אי-סיזם) א פילאזאפישע סיסטעם, וועלכע איז געבויט אויף שכל'דיגע חקירות און ניט אויף'ן גרונד פון ערפאהרונגען.

metempir'icist *n.* (מעט-עם-פיר'-אי-סיסט) ז. *metempiric*

metemp'sychose *v.* (מע-טעמפ'-סי-קאוז) איבערזעצען די נשמה פון איין גוף אין אן אנדערען; פעראורזאכען גלגול הנפש.

metempsycho'sis *n.* (מע-טעמפ-סי-קאו'-סיס) מעטעמפסיכאזיס, די זעעלענוואנדערונג, די איבערזעצונג פון די נשמות; גלגול הנפש.

metempsycho'size *v.* (מע-טעמפ-סי-קאו'-סאיז) מגולגל ווערען; אריבערגעזעצט ווערען פון איין גוף אין אן אנדערען [וועגען דער נשמה].

metempto'sis *n.* (מעט-עמפ-טאו'-סיס) דאס אויסגלייכען דעם זון=לוח מיט דעם לבנה=לוח דערמיט, וואס מען ווארפט ארוים איין עבור=טאג איין מאל אין 134 יאהר.

me'teor *n.* (מי'-טי-אר) א מעטעאר, אן ערשיינונג אין דער אטמאספערע אדער לופט; א פייעריגער אדער שיינענדער קערפער, וואס פליהט אין דער אטמאספערע; א שטיין וואס פאלט פון הימעל; א זאך וואס גלאנצט, אבער געהט שנעל פאריבער.

meteor. אבקירצונג פון *meteorology* אדער פון *meteorological*

meteor'ic *a.* (מי-טי-אר'-איק) מעטעאריש; וואס געהערט צו לופט=ערשיינונגען; וואס קומט פון וועטער אדער לופט=ערשיינונגען; וואס איז שייך צו א מעטעאר אדער פאלענדען שטערען.

meteor'ical *a.* (מי-טי-אר'-אי-קעל) ז. *meteoric*

meteor'ic i'ron (מי-טי-אר'-איק אי'-ערן) ז. *meteorite*

meteor'ic show'ers (מי-טי-אר'-איק שאו'-ערז) א רעגען פון מעטעארען; שטיינער וואס פאלען פון הימעל אין גרויסע מאסען [דיעזע ערשיינונג אין דער אטמאספערע טרעפט זיך פעריאדיש, בעזונדערס אין די מאנאטען אויגוסט און נאוועמבער].

me'teorism *n.* (מי'-טי-א-ריזם) אין מעדיצין — טימפאניטיס, אן אנקלייבונג פון גאזען אין בויך, דורך וועלכע דער בויך ווערט אויפגעשוואלען און קלינגט ווען מען קלאפט אין איהם.

me'teorite *n.* (מי'-טי-אר-איט) א מעטעאריט, א מעטאל אדער שטיין=מאסע וואס פאלט פון הימעל.

Meteorite

meteorit'ic *a.* (מי-טי-א-ריט'-איק) וואס איז שייך צו א מעטעאריט. ז. *meteorite*

meteorog'raphy *n.* (מי-טי-א-ראג'-רע-פי) מעטעאראגראפיע, דאס פערשרייבען אדער פערצייכנען די ערשיינונגען פון דער אטמאספערע; מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

me'teoroid *n.* (מי'-טי-א-ראיד) א מעטעאראאיד, א הימלישער קערפער וואס בעוועגט זיך אין רוים און ווען ער קומט אין דער אטמאספערע פון דער ערד, זעהט מען איהם ווי א מעטעאר.

meteoroi'dal *a.* (מי-טי-א-ראי'-דעל) וואס איז שייך צו מעטעראאידען. ז. *meteoroid*

me'teorolite *n.* (מי'-טי-א-רא-לאיט) ז. *meteorite*

meteorolog'ic *a.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-איק) ז. *meteorological*

meteorolog'ical *a.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorolog'ically *adv.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-אי-קעל-אי) מעטעאראלאגיש; בנוגע צו מעטעאראלאגיע; לויט די כללים פון מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorol'ogist *n.* (מי-טי-א-ראל'-א-דזשיסט) א מעטעאראלאג, א קענער פון מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorol'ogy *n.* (מי-טי-א-ראל'-א-דזשי) מעטעאראלאגיע, די וויסענשאפט וועגען די ערשיינונגען אין דער אטמאספערע, בעזאנדערס וועגען וועטער.

me'teoromancy *n.* (מי'-טי-א-רא-מענ-סי) דאס טרעפען אדער נביאות=זאגען דורך מעטעארישע ערשיינונגען.

me'ter *n. and v.* (מי'-טער) א מעסטער, איינער וואס מעסט; דאס מיט וואס מען מעסט עפעס [אן אפאראט, וועלכער בעווייזט אויטאמאטיש די קוואנטיטעט, קראפט אדער דרוק פון פליסיגקייט, גאז אדער עלעקטריציטעט וואס פליסט דורך איהם]; א מעטער [א פראנצויזישע לענגמאס. ענטהאלט עטוואס מעהר פון א יארד מיט דריי אינטשעס]; אין פאעזיע אדער ליעדער=שרייבען — דער מעטער, דער טייל פון שורה אין געדיכט וואס טיילט זיך אב פון די אנדערע טיילען דורך'ן אקצענט [דער מעטער בעשטעהט געוועהנליך פון דער זילבע, אויף וועלכער עס שטעהט דער אקצענט צוזאמען מיט די איבריגע זילבען וואס ציהען זיך צו צו איהר]; אין מוזיק — דער כאראקטער פון א קאמפאזיציאן, אויף וויפיעל זי איז איינגעטיילט אין טאקטען אדער בעשטימטע צייט=מאסען; אין פישערייען — איינע פון די צוויי גראבע שטריק, וואס זיינען צוגעבונדען צום אויבערשטען און אונטערשטען ברעג פון א נעץ; מעסטען דורך א מעסטונג=אפאראט.

me'terage *n.* (מי'-טער-עדזש) מעסטונג; דער רעזולטאט פון מעסטען; דאס געצאהלט פאר מעסטען.

me'ter-pump *n.* (מי'-טער-פאמפ) אן אפאראט, אין וועלכען מען נעהמט אריין לופט צו מאכען געוויסע אנאליזען אין וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען.

metes and bounds (מיעטס ענד באונדז) די איינשליסונג; די גרענעץ=ליניע.

metes'thetism *n.* (מעט-עס'-טהע-טיזם) מעטעסטעטיזם, די מאניסטישע לעהרע, אז גייסט איז אן איינענשאפט פון שטאף און ערשיינט אויף געוויסע ענטוויקלונגס=שטופען פון שטאף.

meth'ane *n.* (מעטה'-איין) מעטהאן [א מין גאז וואס האט ניט קיין קאליר און גערוך און איז א וויכטיגער בעשטאנדטייל פון בעלייכטונגס=גאז].

methanom'eter *n.* (מעטה-ע-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט אויטאמאטיש צו בעשטימען וויפיעל מעטהאן [אזא גאז] עס געפינט זיך אין א קויהלען=גרוב. ז. *methane*

metheg'lin *n.* (מי-טהעג'-לין) א מין מעד, א מין האניג=געטראנק.

meth'er *n.* (מעטה'-ער) אזא כלי צו טרינקען מעד.

methinks' *v.* (מי-טהינקס') מיר דאכט זיך, מיר שיינט, מיר זעהט אויס.

Methinks I have lost my way on this road.

meth'od *n.* (מעטה'-אד) א מעטאדע, א סדר; אן ארט; א סיסטעם.

method'ic *a.* (מע-טהאד'-איק) מעטאדיש, געארדנעט, מיט א סדר.

method'ical *a.* (מע-טהאד'-אי-קעל) ז. *methodic*

method'ically *adv.* (מע-טהאד'-אי-קעל-אי) אויף א מעטאדישען אדער סיסטעמאטישען אופן.

method'ics *n.* (מע-טהאד'-איקס) מעטאדיק אדער מעטאדאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די מעטאדען ווי אזוי צו שטודירען א געוויסע פראגע].

methodisa'tion *n.* (מעטה-אד-אי-זיי'-שאן) ז. *methodization*

meth'odise *v.* (מעטה'-אד-איז) ז. *methodize*

meth'odism *n.* (מעטה'-אד-איזם) דער פרינציפ פון האנדלען לויט א געוויסער מעטאדע אדער סיסטעם.

Meth'odism *n.* (מעטה'-אד-איזם) די לעהרע פון די מעטאדיסטען. ז. *Methodist*

Meth'odist *n. and a.* (מעטה'-אד-איסט) א מעטאדיסט, איינער פון א קריסטליכער סעקטע, וועלכע איז ענטשטאנען פון א רעליגיעזער בעוועגונג, וואס האט

זיך אנגעפאנגען איז אקספארד אין אנהויב פון 18טען יאהרהונדערט אונטער דער פיהרונג פון דזשאהן וועסלי; אין אלט=גריכענלאנד — א מעטאדיסט אדער דאגמאטיקער [איינער פון א גרופע דאמאלדיגע דאקטוירים, וועלכע פלעגען היילען קראנקע לויט געוויסע דאגמען און טעארעטישע השערות]; וואס איז שייך צו דער קריסטליכער סעקטע מעטאדיסטען אדער צו זייער קירך.

meth'odist *n.* (מעטה'-אד-איסט) איינער וואס דענקט אדער האנדעלט לויט א בעשטימטער מעטאדע אדער סיסטעם; א מעטאדיקער: א בעל=סדר.

Meth'odist Epis'copal Church (מעטה' - אד - איסט אי - פיס' - קא - פעל טשוירטש) די קירך פון דער קריסטליכער סעקטע מעטאדיסטען. ז. *Methodist*

Methodis'tic *a.* (מעטה-א-דיס'-טיק) וואס איז שייך צו דער מעטאדיסטישער קירך. ז. *Methodist*

methodis'tic *a.* (מעטה-א-דיס'-טיק) מעטאדיסטיש; לויט א געוויסער מעטאדע אדער סיסטעם; שטרענג אויסגעהאלטען; פינקטליך.

Methodis'tical *a.* (מעטה-א-דיס'-טי-קעל) ז. *Methodistic*

Methodis'tically *adv.* (מעטה-א-דיס'-טי-קעל-אי) מעטאדיסטיש: לויט די מנהגים פון די מעטאדיסטען; בנוגע צו די מעטאדיסטען. ז. *Methodist*

methodiza'tion *n.* (מעטה-אד-אי-זיי'-שאן) דאס ברייננען צו א מעטאדע אדער סיסטעם; דאס איינגעארדנעט ווערען לויט א געוויסער מעטאדע.

meth'odize *v.* (מעטה'-אד-איז) ארדנען מיט א מעטאדע, מאכען מיט א סדר; זיין מעטאדיש; האלטען זיך לויט א געוויסער מעטאדע.

meth'odizer *n.* (מעטה'-אד-אי-זער) איינער וואס ברייננט צו א מעטאדע אדער סיסטעם.

meth'od of agree'ment (מעטה'-אד און ע-גריע'-מענט) די מעטאדע פון גלייכהייט אדער עהנליכקייט [דער כלל פון וויסענשאפטליכען דענקען, אז ווען אן ערשיינונג ווערט אונטערזוכט אונטער פערשיעדענע אומשטענדען און ביי יעדען פון דיעזע אומשטענדען קומט ארויס אייגער און דערזעלבער רעזולטאט — הייסט דאס, אז די אורזאך פון דיעזען רעזולטאט איז די ערשיינונג גופא און ניט דער אדער יענער אומשטאנד].

meth'od of dif'ference (מעטה'-אד און דיפ'-ער-ענס) די מעטאדע פון דיפערענץ אדער אונטערשיעד [דער כלל פון וויסענשאפטליכען דענקען, אז ווען אן ערשיינונג ווערט אונטערזוכט אונטער פערשיעדענע אומשטענדען און ביי איין אומשטאנד קומט ארויס א געוויסער רעזולטאט און אין דער צייט ווען ביי אן אנדער אומשטאנד קומט דיעזער רעזולטאט ניט ארויס — הייסט דאס, אז די אורזאך פון דיעזען רעזולטאט איז ניט די ערשיינונג גופא, נאר דער אדער יענער אומשטאנד].

methodolog'ical *a.* (מעטה-אד-א-לאדזש'-אי-קעל) מעטאדאלאגיש, וואס איז שייך צו מעטאדאלאגיע. ז. *methodology*

methodol'ogist *n.* (מעטה-א-דאל'-א-דזשיסט) א מעטאדאלאגיסט; א קענער פון מעטאדאלאגיע. ז. *methodology*

methodol'ogy *n.* (מעטה-א-דאל'-א-דזשי) מעטאדאלאגיע, די לעהרע וועגען די מעטאדען און וועגען ווי אזוי צו מאכען פארשונגען און אונטערזוכונגען אין פערשיעדענע צווייגען פון דער וויסענשאפט.

methoma'nia *n.* (מעטה-א-מיי'-ני-א) מעטאמאניע אדער אלקאהאליזם [א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין א ליידענשאפטליכען בעגעהר נאך אלקאהאלישע משקאות]

methought' (מי-טהאהט') מיר האט זיך געדאכט. ז. *methinks*

meth'yl *n.* (מעטה'-איל) אין כעמיע — מעטהיל, דער ראדיקאל אדער הויפט-עלעמענט פון מעטהיל=אלקאהאל, עסיג=זויערע א. ד. ג.

meth'yl al'cohol (מעטה'-איל על'-קאו-האל) מעטהיל=אלקאהאל [א ספיריט וואס ווערט געטריבען פון האלץ און עסיג=זויערע און ווערט געברויכט צו ברענען].

meth'ylate *v.* (מעטה'-אי-לייט) מישען מיט מעטהיל. ז. *methyl*

methyl'ic *a.* (מע-טהיל'-איק) וואס איז שייך צו מעטהיל. ז. *methyl*

meth'ysis *n.* (מעטה'-אי-סיס) די קראנקהייט פון אלקאהאליזם אדער שכרות.

met'ic *n.* (מעט'-איק) אין אלט=גריכענלאנד — דער מעטעקע [אן אויסלענדער, וועלכער איז געווארען א תושב אין לאנד]; אן אימיגראנט וואס וואהנט שוין לאנג אין לאנד.

metic'ulous *a.* (מי-טיק'-יו-לאס) פורכטזאם, שרעקעדיג, פחדנ'יש.

me'tif *n.* (מי'-טיף) איינער וואס שטאמט אב פון געמישטע עלטערען, פון א ווייסען און א מולאט.

me'ting *n.* (מיע'-טינג) דאס מעסטונג; מעסטען.

Me'tis *n.* (מי'-טיס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — מעטיס, די געטין פון פארזיכטיגקייט; איינע פון די קליינע פלאנעטען וואס בעוועגען זיך ארום דער זון; א מין מאלוסקען.

métis' *n.* (מיי-טיס') איינער וואס האט אין זיך געמישט בלוט פון פערשיעדענע ראסען.

Meton'ic *a.* (מע-טאנ'-איק) וואס איז שייך צום אלט=גריכישען אסטראנאם מעטאן אדער צו זיינע לעהרען.

Meton'ic cy'cle (מע-טאנ'-איק סאיקל) דער מעטאנישער ציקל, די צייט=רעכונג, וועלכע עס האט איינגעפיהרט דער גריכישער אסטראנאם מעטאן אין יאהר 432 פאר קריסטוס'עס געבורט [מעטאן האט געשטרעבט אויסצוגלייכען דאס לבנה=יאהר מיט דעם זונען=יאהר און דעריבער האט ער איינגעפיהרט די רעכנונג פון אן עבור=יאהר, ד. ה., אז אין יעדען ציקל אדער תקופה פון 19 יאהר זאלען 12 יאהר ענטהאלטען צו 12 חדשים און די איבריגע 7 יאהר צו 13 חדשים].

metonym'ic *a.* (מעט-א-נימ'-איק) וואס איז שייך צו א מעטאנימיע. ז. *metonymy*

metonym'ical *a.* (מעט-א-נימ'-אי-קעל) ז. *metonymic*

metonym'ically *adv.* (מעט-א-נימ'-אי-קעל-אי) דורך מעטאנימיע. ז. *metonymy*

meton'ymy *n.* (מע-טאנ'-אי-מי) מעטאנימיע, ווארט=פערבייטונג, ווארט=טוישונג [די בענוצונג בלשון מליצה פון איין ווארט אנשטאט אן אנדערען, ווי צ. ב. "טיש" אנשטאט "קעסט"].

met'ope *n.* (מעט'-א-פי) אין ארכיטעקטור — די מעטאפע [א פיער=עקיגע פלאטע מיט אויסגעשניצטע פיגורען וואס שטעלט זיך אריין אין קארניז פון געוויסע זיילען צווישען די טריגליפען]. ז. *triglyph*

A. Metope of Doric Order

metopos'copy *n.* (מעט-א-פאס'-קא-פי) מעטאפאסקאפיע אדער חכמת הפרצוף [דאס טרעפען דעם כאראקטער און די געדאנקען אדער ווילען פון א מענשען לויט די שטריכען פון זיין געזיכט].

metral'gia *n.* (מי-טרעל'-דזשי-א) אין מעדיצין — מעטראלגיע, א וועהטאג אין דער געבעהר=מוטער.

me'tre *n.* (מי'-טער) ז. *meter*

met'ric *a.* (מעט'-ריק) — אין פאעזיע מעטריש, וואס האט א מעטער אדער פאעטישען ריטם; וואס איז שייך צום מעסטען א געוויסען מרחק; וואס איז שייך צו דער מעטרישער סיסטעם. ז. *metric system*

met'rical *a.* (מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צום מעסטען; וואס ווערט בענוצט אין מעסטען; וואס איז שייך צום מעטער אדער פאעטישען ריטם; געשריבען מעטריש.

met'rically *adv.* (מעט'-רי-קעל-אי) אויף א מעטרישען אדער געמאסטענעם שטייגער.

metri'cian *n.* (מי-טריש'-ען) א גראמען=שרייבער; איינער וואס שרייבט שירים אדער ליעדער.

met'ricist *n.* (מעט'-רי-סיסט) ז. *metrician*

met'ric sys'tem (מעט'-ריק סיס'-טעם) די מעטרישע סיסטעם, די פראנצויזישע מעסטונג=סיסטעם, פון וועלכער די איינהייט=מאס איז א מעטער [ענטהאלט עטוואס מעהר פון 39 צאל אדער אינטשעס]. די העכערע מאס איז א דעקאמעטער אדער 10 מעטער, די נאך העכערע איז א העקטאמעטער אדער 10 דעקאמעטער א. ז. וו. יעדע העכערע מאס איז גרעסער פון דער פריהעריגער אין 10 מאל [דיזעע סיסטעם איז אנגעווענדעט ניט נור בנוגע צו דער לענג=מאס, נאר אויך צו אלע אנדערע מאסען].

met'rify *v.* (מעט'-רי-פאי) שרייבען מעטריש; פערפאסען שירים.

me'trist *n.* (מי'-טריסט) ז. *metrician*

met'rochrome *n.* (מעט'-רא-קראום) א מעטראכראם, אן אינסטרומענט צו מעסטען פארבען אדער קאלירען.

metroc'racy *n.* (מי-טראק'-רע-סי) מוטער=הערשונג [ווי עס איז איינגעפיהרט ביי פערשיעדענע ווילדע שבטים, דאס ניט דער פאטער, נאר די מוטער איז די הערשערין אין דער פאמיליע].

met'rograph *n.* (מעט'-רא-גרעף) א מעטראגראף, אן אפאראט וואס פערצייכענט די שנעלקייט פון גאנג פון אן אייזענבאהן און די צייט פון איהר קומען און אוועקגאנג פון יעדער סטאנציאן.

metrolog'ical *a.* (מעט-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעטראלאגיע. ז. *metrology*

metrol'ogy *n.* (מעט-ראל'-א-דזשי) מעטראלאגיע, די לעהרע וועגען וואג און מאס; די וויסענשאפט וועגען דער וואג און מאס פון פערשידענע לענדער.

metroma'nia *n.* (מעט-רא-מיי'-ני-א) מעטראמאניע, א מאניע אדער קרענקליכע לײדענשאפט צו פערפאסען געדיכטע [שירים].

metroma'niac *a.* (מעט-רא-מיי'-ני-עק) וואס האט א קרענקליכע לײדענשאפט צו פערפאסען געדיכטע.

metrom'eter *n.* (מעט-ראמ'-ע-טער) ז. *metronome*

met'ronome *n.* (מעט'-רא-נאום) א מעטראנאם אדער טאקט-מעסטער [אן אינ־סטרומענט וואס מעסט דעם טאקט אין מו־זיק. ווערט בעזאנדערס בענוצט ביי שפיע־לען פיאנא].

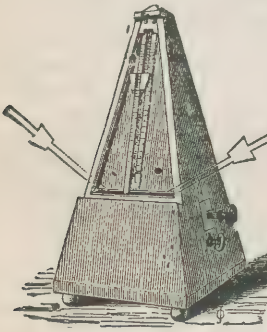

Metronome

metron'omy *n.* (מעט-ראנ'-א-מי) דאס בענוצען א מעטראנאם אדער טאקט־מעסטער [צו מעסטען דעם טאקט אין מוזיק].

met'ronym *n.* (מעט'-רא-נים) א נא־מען, וואס שטאמט פון דער מוטער'ס נא־מען. ז. *metronymic*

metronym'ic *a.* and *n.* (מעט-רא-נימ'-איק) וואס נעהמט זיך אדער וואס שטאמט פון דער מוטער'ס נאמען; א נא־מען וואס נעהמט זיך פון א פרויען-נאמען [ווי דער נאמען פייגין — פון פייגע; ליפשיץ — פון ליפשע]; וואס איז שייך צו יענער געזעלשאפטליכער ארדנונג, וואו דאס קינד טראגט דער מוטער'ס נאמען און בעלאנגט צו דער מוטער'ס פאמיליע.

metron'ymy *n.* (מעט-ראנ'-אי-מי) קרובה'שאפט און נעמען נאך דער מוטער'ס צד. ז. *metronymic*

metrop'olis *n.* (מי-טראפ'-א-ליס) ביי די אלטע גריכען — די מעטראפאליע, דאס מוטער-לאנד אין געגענזאץ צו די קא־לאניען [דאס לאנד, פון וועלכען א טייל איינוואהנער זיינען אוועק און האבען אויסגעבילדעט א קאלאניע]; ביי די אל־טע רוימער — די רעגיערונגס-שטאדט [די שטאדט, וואו עס איז קאנצענטרירט די פערוואלטונג פון א פראווינץ]; די הויפט־שטאדט; די רעזידענץ-שטאדט פון א מעטראפאליט אדער ארצבישאף.

metropol'itan *a.* and *n.* (מעט-רא-פאל'-אי-טען) וואס געהערט צו דער מעט־ראפאליע אדער צו דער הויפט-שטאדט פון לאנד; וואס איז שייך צו דער רעזי־דענץ-שטאדט פון א מעטראפאליט אדער ארצבישאף; א מעטראפאליט אדער ארצ־בישאף.

metropol'itanate *n.* (מעט-רא-פאל'-אי-טען-אייט) דאס אמט אדער דער בע־זיץ פון א מעטראפאליט.

metropol'itanism *n.* (מעט-רא-פאל'-אי-טען-איזם) דאס זיין א מעטראפאליע אדער הויפט-שטאדט; גרויס-שטעדטיש־קייט.

metropol'itanize *v.* (מעט-רא-פאל'-אי-טען-איז) מאכען פאר א מעטראפא־ליע אדער הויפט-שטאדט.

metropol'itic *a.* (מעט-רא-פאל'-איט-איק) ז. *metropolitical*

metropolit'ical *a.* (מעט-רא-פא-ליט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א מעטרא־פאליע אדער הויפט-שטאדט; וואס איז שייך צום אמט, ראנג אדער רעזידענץ פון א מעטראפאליט.

metrorrha'gia *n.* (מי-טרא-ריי'-דזשי-א) אין מעדיצין — א בלוט-פלוס פון דער געבעהר-מוטער.

metrorrhe'a *n.* (מי-טרא-רי'-א) א קראנקהאפטע פליסונג פון דער געבעהר־מוטער.

me'troscope *n.* (מי'-טרא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו הערען ווי עס קלאפט דאס הארץ פון א קינד אין דער מוטער'ס בויך.

metros'copy *n.* (מי-טראס'-קא-פי) דאס אונטערזוכען די געבעהר-מוטער.

me'trotome *n.* (מי'-טרא-טאום) אין כירורגיע — אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער דאס העלזעל פון דער געבעהר־מוטער.

met'tle *n.* (מעטל) פיזישע אדער גייסטיגע מאטעריאל פון וועלכען עפעס איז געבויט [ספעציעל דער מענשליכער כאראקטער]; א היציגער טעמפעראמענט; פייער; מוטה; קוראזש; חשק; אייפ־ריגקייט; ענטוזיאזם; ענערגיע.

met'tled *a.* (מעטלד) ז. *mettlesome*

met'tlesome *a.* (מעט'ל-סאם) מיט א היציגען טעמפעראמענט; פייערדיג, מו־טיג, חשק'דיג; מיט קוראזש; ענטוזיאס־טיש.

met'tlesomely *adv.* (מעט'ל-סאם-לי) מיט קוראזש; מיט חשק; אייפריג; ענ־טוזיאסטיש.

met'tlesomeness *n.* (מעט'ל-סאם-נעס) דאס זיין היציג, לעבעדיג; דאס האבען מוטה; ענערגיע, אייפריגקייט, ענטוזיאזם.

me'um *pr.* (מע'-אם) מיינע, מיינס.

me'um and tu'um (מע'-אום ענד טו'-אום) מיינס און דיינס.

mew *n.* and *v.* (מיו) די מעווע אדער טשאיקע [א ים-פויגעל מיט א לאנגען פער־שפיצטען שנאבעל און מיט שווים-הייט־לעך אויף די פיס]; א שטייג פאר פויג־לען; א טורמע, א תפיסה; א מין גראז מיט ווייסע אדער רויטליכע בליטהען, וואס וואקסט אין די בערגיגע געגענדען פון אייראפא; דאס מיאוקען פון א קאץ; איינשפארען, איינמויערען, איינשליסען; מיאוקען [ווי א קאץ]; פערלירען די פע־דערען [וועגען א פויגעל].

mew'-gull *n.* (מיו'-גאל) די מעווע אדער טשאיקע. ז. *mew*

mewl *n.* and *v.* (מיול) דאס געשריי פון א קינד; שרייען ווי א קינד.

mew'ler *n.* (מיו'-לער) א שרייער.

mews *n.* (מיוז) די שטאלען פאר די קעניגליכע פערד אין לאנדאן.

Mex'ican *a.* and *n.* (מעק'-סי-קען) וואס געהערט צו מעקסיקא [א לאנד אין אמעריקא]; א מעקסיקאנער, א בירגער אדער איינוואהנער פון מעקסיקא.

meze'reon *n.* (מי-זי'-רי-אן) דער קעלערהאלז [א מין קוסט מיט ראזעווע בלומען און א שווערען גערוך. בליהט זעהר פריה אין פריהלינג. זיין קארע ענט־האלט א גיפטיגען שטאף דאפנין]. ז. *Daphne*

mezu'za *n.* (מע-זוה'-זא) א מזוזה.

mezu'zah *n.* (מע-זוה'-זא) ז. *mezuza*

mez'zanine *n.* (מעז'-ע-נין) א מעזא־ניז. אן אויבערשטיבעל [אן אויבערשטער קלענערער עטאזש]; א ברייט פענסטער פון אן אויבערשטיבעל.

mez'za vo'ce (מעד'-זא וואו'-טשע) מיט א האלבער שטימע.

mez'zo *a.* (מעד'-זא) אין מוזיק — מי־טעל. האלב, מיטעלמעסיג.

mez'zo-rilie'vo *n.* (מעד'-זא-רי-ליעי'-וואו) אין סקולפטור — א מיטעל-רעליעף; א פיגור וואס איז אויסגעשניטען אדער אויסגעקנאטען האלב-בולט.

mez'zo-sopra'no *n.* (מעד'-זא-סא-פרא'-נא) א מעצא-סאפראנא [א פרויען־שטימע וואס איז נידריגער פון א סאפרא־נא און העכער פון א קאנטער-אלטא].

mez'zotint *n.* and *v.* (מעד'-זא-טינט) מעזאטינטא [אן ארט גראווירען אויף קופער אדער שטאהל אויף א שארסטיגער פלעכע, וועלכע ווערט שפעטער ערטערווייז גלאט געמאכט לויט ווי עס פאדערט די פערטיילונג פון שאטען און ליכט]; גראווירען אין מעזאטינטא.

mezzotin'to *n.* and *v.* (מעד-זא-טינ'-טאו) ז. *mezzotint*

mfg. *manufacturing* פערקירצונג פון

mfr. *manufacturer* פערקירצונג פון

M. ft. אן אבקירצונג פון די לאטיינישע ווערטער *mistura fiat* [אן אויפשריפט וואס ווערט געמאכט אויף א רעצעפט וואס מיינט: זאל די מישונג געמאכט ווערען].

M. G. *Major-General* ראשי תבות פון

mg. *milligram* פערקירצונג פון

Mgr. *Monsignor* פערקירצונג פון

mi'asm *n.* (מאי'-עזם) ז. *miasma*

mias'ma *n.* (מאי-עז'-מא) מיאזמא [שעדליכע, גיפטיגע ריחות אדער אויס־דונסטונגען].

mias'mal *a.* (מאי-עז'-מעל) פול מיט מיאזמען. ז. *miasma*

miasmat'ic *a.* (מאי-עז-מעט'-איק) מיאזמאטיש, אנגעשטעקט אדער פעראור־זאכט דורך שעדליכע גיפטיגע ריחות אדער אויסדונסטונגען.

miasmat'ical *a.* (מאי-עז-מעט'-אי-קעל) ז. *miasmatic*

mias'matist *n.* (מאי-עז'-מע-טיסט) איינער וואס שטודירט די קראנקהייטען, וועלכע ווערען פעראורזאכט פון מיאזמען [שעדליכע, גיפטיגע ריחות אדער אויס־דונסטונגען].

mias'matous *a.* (מאי-עז'-מע-טאס) וואס גיט ארויס מיאזמען [שעדליכע, גיפ־טיגע ריחות אדער אויסדונסטונגען].

miasmol'ogy *n.* (מאי-עז-מאל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג איבער מיאזמען. ז. *miasma*

mias'mous *a.* (מאי-עז'-מאס) ז. *miasmal*

miaul' *v.* (מי-אהל') מיאוקען ווי א קאץ.

mi'ca *n.* (מאי'-קא) מיקא, גלימער אדער מאריענגלאז [א מין . מינעראל וואס שפאלט זיך אין דינע בלעטלעך, וועלכע ווערען בענוצט אלס גלעזלעך פאר לאנ־טערנעס און אויוונעס].

mica'ceous *a.* (מאי-קיי'-שיאס) גלימער־

ארטיג, וואס איז שייך אדער. וואס איז עהנליך צו מיקא אדער גלימער. ז. *mica*

mi'ca-schist' *n.* (מאי׳-קא-שיסט) א גלימער-שיפער-שטיין [א שטיין וואס איז געמישט פון גלימער און שיפער].

mi'ca-slate' *n.* (מאי׳-קא-סלייט) ז. *mica-schist*

mice *n.* (מאיס). מייז. ז. *mouse*

Mich. אן אבקירצונג פון *Michigan* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן אבקירצונג פון *Michaelmas*

mi'chaelite *n.* (מאי׳-קעל-איט) א ווייסער פערל-פערמיגער אפאל [אזא ערדעל-שטיין]. ז. *opal*

Mich'aelmas *n.* (מיק׳-על-מעס) מיכאעלים [א קאטוילישער יום טוב דעם 29טען סעפטעמבער, לכבוד דעם מלאך מכאל]; הערבסט.

miche *v.* (מיטש) זיך בעהאלטען; ליעגען פערבארגען; ליעגען פער׳גנב׳עטערהייד.

mich'ing *a. and n.* (מיטש׳-אינג) פערבארגענדיג זיך; ליעגענדיג פער׳גנב׳עטערהייד; דאס בעהאלטען זיך אדער פערבארגען זיך.

mick'le *a. and n.* (מיקל) פיעל; גרויס; א מאסע, א סך.

mick'y *n.* (מיק׳-אי) אן אירלענדיש אינגעל; א יונגער ווילדער אקס.

mi'co *n.* (מי׳-קאו) א קליינע וועווערקע-עהנליכע אבעזיאנע [אפע] אין זיד-אמעריקא.

mi'cro *n.* (מאי׳-קראו) א קליינער אינזעקט.

mi'crobal *a.* (מאי׳-קראו-בעל) ז. *microbial*

mi'crobe *n.* (מאי׳-קראוב) א מיקראב [א קליינע מיקראסקאפישע בעשעפעניש].

micro'bia *n.* (מאי-קראו׳-בי-א) מיקראבען. ז. *microbe*

micro'bial *a.* (מאי-קראו׳-בי-על) וואס איז שייך צו מיקראבען אדער וואס ווערט פעראורזאכט פון מיקראבען.

micro'bian *a.* (מאי-קראו׳-בי-ען) ז. *microbial*

micro'bic *a.* (מאי-קראו׳-ביק) ז. *microbial*

micro'bicide *n.* (מאי-קראו׳-בי-סאיד) א שטאף וואס טויטעט מיקראבען.

microbiolog'ical *a.* (מאי-קרא-באי-א-לאדזש׳-אי-קעל) מיקראביאלאגיש, וואס איז שייך צו מיקראביאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען מיקראבען].

microbiol'ogist *n.* (מאי-קרא-באי-אל׳-א-דזשיסט) א מיקראביאלאגיסט, א קענער אין מיקראביאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען מיקראבען].

microbiol'ogy *n.* (מאי-קרא-באי-אל׳-א-דזשי) מיקראביאלאגיע, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון מיקראבען.

micro'bion *n.* (מאי-קראו׳-בי-אן) ז. *microbe*

microceph'alous *a.* (מאי-קרא-סעפ׳-ע-לאס) וואס האט א קליינעם קאפ.

microchem'istry *n.* (מאי-קרא-קעמ׳-אים-טרי) מיקרא-כעמיע, א כעמישע אונטערזוכונג פון קלייניגקע זאכען אונטער א מיקראסקאפ.

microchronom'eter *n.* (מאי-קרא-קרא-נאמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעצייכנען זעהר קליינע צייט-דויערונגען [ווי א צעהנטעל אדער הונדערטעל פון א סעקונדע]

mi'crocosm *n.* (מאי׳-קרא-קאזם) א מיקראקאזם, א קליין וועלטעל, די וועלט אין מיניאטור; דער מענש אלס א קליין וועלטעל פאר זיך; א קליינע געמיינדע אדער פעראיין.

microcos'mian *a.* (מאי-קרא-קאז׳-מי-ען) ז. *microcosmic*

microcos'mic *a.* (מאי-קרא-קאז׳-מיק) וואס איז שייך צו א מיקראקאזם. ז. *microcosm*

microcos'mical *a.* (מאי-קרא-קאז׳-מי-קעל) ז. *microcosmic*

microcos'mic salt (מאי-קרא-קאז׳-מיק סאהלט) פאספאר-זאלץ [א זאלץ וואס בעשטעהט פון סאדא, אמאניום און פאספאר-זויערע. ענטהאלט זיך אין מענשליכער השתנה].

microcosmog'raphy *n.* (מאי-קרא-קאז-מאג׳-רע-פי) די בעשרייבונג פון מענשען אלס א קליין וועלטעל פאר זיך.

microcosmol'ogy *n.* (מאי-קרא-קאז-מאל׳-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען דעם מענשען אלס א קליין וועלטעל פאר זיך.

microcos'mos *n.* (מאי-קרא-קאז׳-מאס) ז. *microcosm*

microcos'mus *n.* (מאי-קרא-קאז׳-מאס) ז. *microcosm*

microcoulomb' *n.* (מאי-קרא-קו-לאם׳) א מיקראקולאן, א מיליאנט-חלק פון א קולאן אדער קאלאמב. ז. *coulomb*

mi'crocyte *n.* (מאי׳-קרא-סאיט) א קליין קערפערעל אדער צעלע.

microcythe'mia *n.* (מאי-קרא-סאי-טהי׳-מי-א) דער צושטאנד פון בלוט ווען אין איהם געפינט זיך א גרויסע צאהל זעהר קליינע קערפערלעך.

microcyto'sis *n.* (מאי-קרא-סאי-טאו׳-סיס) ז. *microcythemia*

microdac'tylous *a.* (מאי-קרא-דעק׳-טי-לאס) וואס האט זעהר קורצע אדער קליינע פינגער.

mi'crodont *a.* (מאי׳-קרא-דאנט) וואס האט זעהר קליינע צייהנער.

mi'crogram *n.* (מאי׳-קרא-גרעם) א מיליאנט חלק פון א גראם.

mi'crograph *n.* (מאי׳-קרא-גרעף) א מיקראגראף, אן אינסטרומענט צום שרייבען אדער גראווירען זעהר קליינע בוכשטאבען אדער צו מאלען קליינע זאכען; א מיקראסקאפיש [זעהר קליין] בילד.

microg'rapher *n.* (מאי-קראג׳-רע-פער) א קענער אין מיקראגראפיע. ז. *micrography*

micrograph'ic *a.* (מאי-קרא-גרעפ׳-איק) מיקראגראפיש, וואס איז שייך צו מיקראגראפיע. ז. *micrography*

microg'raphist *n.* (מאי-קראג׳-רע-פיסט) ז. *micrographer*

micrograph'ophone *n.* (מאי-קרא-גרעפ׳-א-פאון) א מיקראגראפאפאן, אן אינסטרומענט וועלכער קען פערצייכנען און איבערגעבען זעהר שוואכע קלאנגען.

microg'raphy *n.* (מאי-קראג׳-רע-פי) מיקראגראפיע, דאס בעשרייבען מיקראסקאפישע [זעהר קליינע] געגענשטענדע.

microli'ter *n.* (מאי-קרא-לי׳-טער) א מיליאנט חלק פון א ליטער.

microm'elus *n.* (מאי-קראמ׳-ע-לאס) א מאנסטער [א פערזעהעניש] מיט זעהר קליינע גליעדער.

microm'eter *n.* (מאי-קראמ׳-ע-טער) א מיקראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען גאנץ קליינע לענגען אדער ווינקלען.

microm'eter-screw *n.* (מאי-קראמ׳-ע-טער-סקרוה) א מיקראמעטער-שרויף [אזא שרויף וואס ווערט צוגעשטעלט צו אן אפטישען און מאטעמאטישען אינסטרומענט צו מעסטען גאנץ קליינע ווינקלען].

micromet'ric *a.* (מאי-קרא-מעט׳-ריק) מיקראמעטריש, וואס איז שייך צו א מיקראמעטער. ז. *micrometer*

micromet'rical *a.* (מאי-קרא-מעט׳-רי-קעל) ז. *micrometric*

micromet'rically *adv.* (מאי-קרא-מעט׳-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א מיקראמעטער. ז. *micrometer*

microm'etry *n.* (מאי-קראמ׳-ע-טרי) מיקראמעטריע, די קונסט צו מעסטען מיט א מיקראמעטער. ז. *micrometer*

micromil'limeter *n.* (מאי-קרא-מיל׳-אי-מי-טער) א מיליאנטעל אדער טויזענדסטעל פון א מילימעטער.

micromil'limetre *n.* (מאי-קרא-מיל׳-אי-מי-טער) ז. *micromillimeter*

mi'cron *n.* (מאי׳-קראן) א מיקראן, א מיליאנטעל פון א מעטער אדער טויזענדסטעל פון א מילימעטער.

micron'ymy *n.* (מאי-קראנ׳-אי-מי) דאס געברויכען קורצע, לייכטע ווערטער אנשטאט לאנגע און שווערע.

mi'cro-organ'ic *a.* (מאי׳-קראו-אר-גענ׳-איק) מיקרא-ארגאניש, וואס איז שייך צו מיקראבען אדער מיקראסקאפישע ארגאניזמען.

mi'cro-or'ganism *n.* (מאי׳-קראו-אר׳-גען-איזם) א מיקראסקאפישער ארגאניזם, א מיקראב, א באציל.

micropan'tograph *n.* (מאי-קרא-פענ׳-טא-גרעף) א מיקראפאנטאגראף, אן אינסטרומענט צום שרייבען אדער גראווירען זעהר קליינע בוכשטאבען.

micropar'asite *n.* (מאי-קרא-פער׳-ע-סאיט) א מיקרא-פאראזיט, א מיקראסקאפישער פאראזיט.

microparasit'ic *a.* (מאי-קרא-פער-ע-סיט׳-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון א מיקרא-פאראזיט, וואס ווערט פעראורזאכט פון א מיקרא-פאראזיט [ווי קראנקהייטען וואס ווערען פעראורזאכט פון מיקראסקאפישע פאראזיטען].

micropatholog'ical *a.* (מאי-קרא-פעטה-א-לאדזש׳-אי-קעל) מיקרא-פאטאלאגיש, וואס איז שייך צו מיקראפאטאלאגיע. ז. *micropathology*

micropathol'ogist *n.* (מאי-קרא-פע-טהאל׳-א-דזשיסט) א קענער אין מיקרא-פאטאלאגיע. ז. *micropathology*

micropathol'ogy *n.* (מאי-קרא-פע-טהאל׳-א-דזשי) מיקראפאטאלאגיע, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט מיקראסקאפישע ארגאניזמען [ווי מיקראבען, באצילען] און זייערע בעציהונגען צו קראנקהייטען.

microph'agist *n.* (מאי-קראפ׳-ע-דזשיסט) א בעשעפעניש וואס שפייזט זיך מיט מיקראסקאפישע ארגאניזמען.

mi'crophone *n.* (מאי׳-קרא-פאון) א מיקראפאן, אן אינסטרומענט וואס מאכט מען זאל דייטליכער הערען נידריגע קלאנגען; דער טייל פון טעלעפאן, אין וועלכען מען רעדט אריין.

microphon'ic *a.* (מאי-קרא-פאנ׳-איק) וואס איז שייך צו א מיקראפאן; וואס האט די אויפגאבע צו פערשטארקען א שוואכען קלאנג אדער טאן. ז. *microphone*

microphon'ics *n.* (מאי-קרא-פאנ׳-איקס) מיקראפאניק, די וויסענשאפט וואס

בעשעפטיגט זיך מיט פערשטארקען שוואַכע קלאַנגען אדער טענער.

microph'onous *a.* (מאַי-קראָפ'-אָ-נאָס) ז. *microphonic*

mi'crophony *n.* (מאַי'-קראָ-פאָו-ני) שוואַכקייט פון דער שטימע.

micropho'tograph *n.* (מאַי-קראָ-פאָו'-טאָ-גרעף) אַ מיקראָסקאָפּישע פאָטאָגראַפיע [אַ זעהר קליינע פאָטאָגראַפיע וואָס מען דאַרף קוקען אויף איהר דורך אַ מיקראָסקאָפּ].

microphotog'raphy *n.* (מאַי-קראָ-פאָ-טאָג'-רע-פי) דאָס מאַכען מיקראָסקאָפּישע [זעהר קליינע] פאָטאָגראַפיעס.

microphthal'mia *n.* (מאַי-קראָפ-טהעל'-מי-אַ) אַן אוננאָרמאַלע קליינקייט פון אויג.

mi'crophthalmy *n.* (מאַי'-קראָפ-טהעל-מי) ז. *microphthalmia*

mi'crophyte *n.* (מאַי'-קראָ-פאַיט) אַ מיקראָפיט, אַ מיקראָסקאָפּישע פּאַראַזיטישע פלאַנצע.

micros'copal *a.* (מאַי-קראָס'-קאָ-פּעל) ז. *microscopic*

mi'croscope *n.* (מאַי'-קראָ-סקאָופּ) אַ מיקראָסקאָפּ, אַן אָפּטישער אינסטרומענט וואָס פערגרעסערט די געגענשטענדע אויף וועלכע מען קוקט דורך איהם; אַ פערגרעסערונגס-גלאָז.

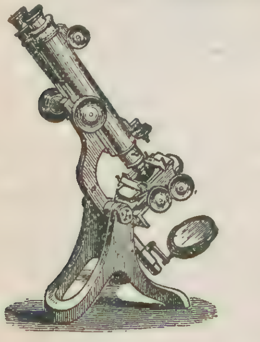

Microscope

microsco'pial *a.* (מאַי-קראָ-סקאָו'-פּי-על) ז. *microscopic*

microscop'ic *a.* (מאַי-קראָ-סקאָפּ'-איק) מיקראָסקאָפּיש, וואָס מען קען זעהן מיט אַ פערגרעסערונגס-גלאָז, זעהר קליין; וואָס איז געמאַכט ווי מיט אַ מיקראָסקאָפּ; וואָס איז שייך צו אַ מיקראָסקאָפּ; ווי אַ פערגרעסערונגס-גלאָז.

microscop'ical *a.* (מאַי-קראָ-סקאָפּ'-אי-קעל) ז. *microscopic*

microscop'ically *adv.* (מאַי-קראָ-סקאָפּ'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון אַ מיקראָסקאָפּ; אויף אַ מיקראָסקאָפּישען אופן.

mi'croscopist *n.* (מאַי'-קראָ-סקאָו-פּיסט) איינער וואָס איז געאיבט אין בענוצען זיך מיט אַ מיקראָסקאָפּ; אַ קענער אין מיקראָסקאָפּיע [די קונסט צו אונטערזוכען געגענשטענדע מיט אַ מיקראָסקאָפּ].

mi'croscopy *n.* (מאַי'-קראָ-סקאָו-פּי) מיקראָסקאָפּיע [די קונסט צו אונטערזוכען געגענשטענדע מיט אַ מיקראָסקאָפּ].

mi'croseism *n.* (מאַי'-קראָ-סאַיסם) אַ שוואַכע ערד-ציטערניש.

microspec'troscope *n.* (מאַי-קראָ-ספּעק'-טראָ-סקאָופּ) אַ מיקראָספּעקטראָסקאָפּ [אַן אָפּטישער אינסטרומענט וואָס בעשטעהט פון אַ פערבינדונג פון אַ מיקראָסקאָפּ און פון אַ ספּעקטראָסקאָפּ]. ז. *microscope* און *spectroscope*

microtasim'eter *n.* (מאַי-קראָ-טע-סים'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען און פערצייכנען זעהר אַ קליינעם דרוק.

mi'crotome *n.* (מאַי'-קראָ-טאָום) אַ מיקראָטאָם, אַן אינסטרומענט וואָס ווערט בענוצט פאַנאַנדערצושניידען זאַכען אין גאַנץ דינע טיילען פאַר מיקראָסקאָפּישע אונטערזוכונגען.

Microtome

microtom'ic *a.* (מאַי-קראָ-טאָמ'-איק) וואָס שניידט אין גאַנץ דינע טיילען; וואָס איז שייך צו אַ מיקראָטאָם. ז. *microtome*

microtom'ical *a.* (מאַי-קראָ-טאָמ'-אי-קעל) ז. *microtomic*

microt'omist *n.* (מאַי-קראָט'-אָ-מיסט) אַ קינסטלער אין בענוצען דעם מיקראָטאָם. ז. *microtome*

microt'omy *n.* (מאַי-קראָט'-אָ-מי) די קונסט פון שניידען אָרגאַנישע געוועבען אין גאַנץ דינע טיילען פאַר מיקראָסקאָפּישע אונטערזוכונגען.

mi'crovolt *n.* (מאַי'-קראָ-וואָלט) אַ מיליאָנט-חלק פון אַ וואָלט. ז. *volt*

microzo'on *n.* (מאַי-קראָ-זאָו'-אָן) אַ קליין מיקראָסקאָפּיש חיה'לע.

mic'tion *n.* (מיק'-שאָן) דאָס לאָזען אוריז [השתנה].

mic'turate *v.* (מיק'-טשו-רייט) משתין זיין [פּישען].

micturi'tion *n.* (מיק-טשו-ריש'-אָן) דאָס משתין זיין [פּישען]; דאָס אָפּט משתין זיין [אַלס אַ קרענקליכער צושטאַנד].

mid *a. and n.* (מיד) וואָס מיטעלסט, וואָס געפינט זיך צווישען אדער אין דער מיט; אַ שיפּס-יונקער, אַ שיפּס-קאַדעט.

'mid *prep.* אַן אַבקירצונג פון *amid*

mid'angle *n.* (מיד'-ענגל) אַ העלפט פון אַ גלייכען ווינקעל, אַ ווינקעל פון 45 גראַד.

Mi'das *n.* (מאַי'-דעס) אַ גוואַלדיגער עושר [נאָך דעם נאָמען פון דעם פאַרציטיגען פריגישען קעניג מידאַס, וועמען די לעגענדע האָט בעשענקט מיט אַ וואונדערבאַרער קראַפט צו פערוואַנדלען אין גאָלד אַלעס צו וואָס ער האָט זיך צוגעריהרט]; אַ מין זיידען-אַפען. ז. *marmoset*

mid'brain *n.* (מיד'-ברעין) דער מיטעלסטער טייל פון מאַרך.

mid'-course *n.* (מיד'-קאָורס) העלפט-וועג, דער מיטען וועג; מיטעל-וועג.

mid'day *n. and a.* (מיד'-דיי) מיטאָג; מיטאָג-צייט, וואָס קומט פאַר מיטאָג-צייט, וואָס איז שייך צו מיטאָג-צייט.

mid'dle *a., n. and v.* (מידל) מיטעלסט, וואָס געפינט זיך אין מיטען אדער צווישען; מיטעלמעסיג: דער מיטעלפּונקט, דער מיטען; צווישענרוים, צווישענצייט; דער מיטעלסטער טייל פון מענשליכען קערפּער, די טאַליע; אַריינברייננגען אין מיטען; מאַכען אַ קאָמפּראָמיס, אויסגלייכען; בעשטימען דעם מיטעלפּונקט; צוזאַמענלייגען אויף דער מיט.

mid'dle age (מידל איידזש) מיטעלע יעהריגקייט [צווישען 40 און 50 יאָהר].

mid'dle-aged *a.* (מיד'ל-איידזשד) מיטעל-יעהריג [אין עלטער פון 40 און 50 יאָהר].

mid'dle a'ges (מידל איי'-דזשיז) דער מיטעלאַלטער [די געשיכטליכע פּעריאָדע צווישען דעם פאַל פון דער רוימישער אימפּעריע און ענדע פון פינפטען יאָהרהונדערט און צווישען דער ענטדעקונג פון אַמעריקאַ אין יאָהר 1492].

mid'dle class (מידל קלעס) דער מיטעלקלאַס, דאָס בירגערטום, דער דריטער שטאַנד [דער קלאַס צווישען אַדעליגע און פּריסטער פון איין זייט און אַרבייטער פון דער צווייטער: קויפלייט, פּראָפעסיאָנעלע און דער ניט-טיטולירטער פערמעגליכער קלאַס].

mid'dle-class *a.* (מיד'ל-קלעס) וואָס בעלאַנגט צום מיטעלקלאַס. ז. *middle class*

mid'dle dis'tance (מידל דיס'-טענס) דער מיטעל-וועג: דער מיטעל-גרונט פון אַ בילד.

mid'dle-earth *n.* (מיד'ל-אוירטה) די ערד [וועלכע געפינט זיך, ווי עס ווערט געגלויבט, צווישען הימעל און דעם גיהנום].

mid'dle ground (מידל גראַונד) דער מיטעל-גרונט פון אַ בילד; דער מיטעל-וועג.

mid'dle king'dom (מידל קינג'-דאָם) די מיטעלסטע מלוכה, כינאַ.

mid'dle life (מידל לאַיף) דאָס לעבען פון מיטעלקלאַס. ז. *middle class*

mid'dleman *n.* (מיד'ל-מען) אַ מיטעלמאַן, אַ פערמיטלער; אַ פערמיטלער צווישען דעם פּראָדוצירער און פערברויכער; איינער וואָס בעלאַנגט צום מיטעלקלאַס. ז. *middle class*

mid'dlemost *a.* (מיד'ל-מאָוסט) מיטעלסט, וואָס געפינט זיך אין מיטען; וואָס איז אַם נעהנסטען צו דעם מיטען.

mid'dler *n.* (מיד'-לער) אַ סטודענט פון דעם צווייטען קלאַס אין אַן אַמעריקאַנישען טעאָלאָגישען סעמינאַריום.

mid'dle-rate *a.* (מיד'ל-רייט) מיטעלמעסיג.

mid'dle-sized *a.* (מיד'ל-סאַיזד) מיטעלמעסיג, פון מיטעלער גרויס.

mid'dle spa'ces (מידל ספּיי'-סעז) אין דרוקעריי — דער געוועהנליכער צווישענרוים אין דרוק-זאַץ [אַ דריטעל אדער אַ פערטעל פון דער דיקקייט פון דעם זאַץ].

Mid'dle States (מידל סטייטס) די מיטעלע שטאַאַטען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ [די שטאַאַטען ניו יאָרק, ניו דזשוירסי, פּענסילווייניאַ און דעלאַווער, וועלכע האָבען פערנומען דעם מיטען צווישען די ערשטע דרייצעהן שטאַאַטען].

mid'dle stitch'ing (מידל סטיטש'-אינג) די מיטעלסטע דאָפּעל-נאַהט [הויפּט-זעכליך פון אַ זעגעל].

mid'dle term (מידל טוירם) דער מי=
טעל=גליעד פון א סילאגיזם [דער זאַצ=
טייל וואס ווידערהאלט זיך אין די פּאַ=
דער=זעצע און ווערט ארויסגעלאזען פון
שלוס. למשל: מענשען זיינען שטערבליך;
זשעניען זיינען מענשען; פאלגליך: זשע=
ניען זיינען שטערבליך. אין דיעזען סי=
לאגיזם איז "מענשען" דער מיטעל=
גליעד].

mid'dle-weight *n.* (מיד'ל-הווייט)
א פויסט=קעמפּפער אדער זשאקיי [פערד=
רייטער ביים וועט=לויפען] פון מיטעלען
אדער געוועהנליכען געוויכט.

mid'dling *a., n. and adv.* (מיד'-לינג)
מיטעל, מיטעלמעסיג; ניט גוט און ניט
שלעכט; נישקשה'דיג; ערטרעגליך.

mid'dlingly *adv.* (מיד'-לינג-לי)
נישקשה'דיג; ערטרעגליך.
The patient is getting along **middlingly.**

mid'dlingness *n.* (מיד'-לינג-נעס) מי=
טעלמעסיגקייט.

mid'dlings *n.* (מיד'-לינגז) אזא גראָב
מעהל; די אויבערשטע טיילען פון די
תבואה=קערנדלעך [אונטער דער שאָ=
לעכץ].

mid'dy *n.* (מיד'-אי) ז. ***midshipman***

mid'-earth *n. and a.* (מיד'-אוירטה)
דער מיטען פון דעם ערד=קוגעל; וואס
געפינט זיך אין מיטען פון ערד=קוגעל:
די ערד [וואס געפינט זיך, ווי עס ווערט
געגלויבט, צווישען הימעל און גיהנום].

midge *n.* (מידזש) א קאמאר, א קליין
פליגעלע: עטוואס וואס איז זעהר קליין;
א קארליק; א קליין פישעל; אזא קליין
ווענגעלע.

midg'et *n.* (מידזש'-עט) א קארליקעל;
א פליגעלע, א קאמאר; א קליין=געוויקסיג
ספּריטנע קינד.

mid'-heav'en *n.* (מיד'-העוו'ן) דער
מיטען הימעל.

mid'-hour *n.* (מיד'-אור) מיטאג=צייט;
א צווישען=שטונדע.

mid'land *n. and a.* (מיד'-לענד) מיטעל=
לאנד, די מיטעלסטע טיילען פון א לאנד
[הויפּטזעכליך אין בעצוג צו ענגלאנד];
וואס געפינט זיך אין די מיטעל=טיילען
פון א לאנד; ווייט פון ים=ברעג.

mid'layer *n.* (מיד'-לייי-ער) דער מי=
טעלסטער פון די דריי שיכטען פון דעם
עמבריאָן [מעזאָדערמאַ]. ז. ***embryo***

mid'leg *n.* (מיד'-לעג) דער מיטעלסטער
טייל פון פוס; ביי אינזעקטען — איינער
פון די מיטעלסטע פיס.

Mid'-Lent *n.* (מיד'-לענט) דער מיטען
פון דער פאסט=צייט ביי קריסטען, דער
פיערטער זונטאג פון דער פאסט=צייט.

mid'-main *n.* (מיד'-מיין) דער מיטען
פון אקעאן; א פּלאַץ ווייט אין ים.

mid'most *a.* (מיד'-מאוסט) וואס גע=
פינט זיך אין סאמע מיטען.

mid'night *n. and a.* (מיד'-נאיט) האל=
בע נאכט; וואס איז שייך צו דעם מי=
טען נאכט, וואס קומט פאר אום האלבע
נאכט.

mid'night appoint'ment (מיד'-נאיט
ע-פּאינט'-מענט) אין די פערייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא — אויסשטעלונג
פון רעגיערונגס=שטעלען אין די לעצטע
טעג פון דער הערשאפט פון א פּאָליטי=
שער פּארטיי מיט'ן צוועק צו פערשטעלען
דעם וועג די אנהענגער פון דער זיעגריי=
כער פּארטיי [הויפּטזעכליך אין בעצוג
צו אזא האנדלונג פון פרעזידענט דזשאהן
אדאמס].

mid'night sun (מיד'-נאיט סאן) די
מיטען=נאכט זון [אין די פּאָלאַר=געגענדען,
וואו מען זעהט די זון אין געוויסע צייי=
טען פון יאהר אויך ביינאכט].

mid'-noon *n.* (מיד'-נוהן) מיטאג, מי=
טאג=צייט.

mid'-off' *n.* (מיד'-אָף')
ז. ***midwicket off***

mid'-on' *n.* (מיד'-אָן')
ז. ***midwicket on***

Mid'rash *n.* (מיד'-רעש) מדרש.

Midrash'ic *a.* (מי-דרעש'-איק) וואס
איז שייך צו מדרש.

mid'rib *n.* (מיד'-ריב) דער מיטעלסטער
אדער פון א בלאט.

mid'ribbed *a.* (מיד'-ריבד) וואס האט
א מיטעל=אדער [וועגען בלעטער].

mid'rif *n.* (מיד'-ריף) ז. ***midriff***

mid'riff *n.* (מיד'-ריף) די צווערכפעל
אדער דיאפראגמע [די דיקע שייד=הויט
צווישען בויך און ברוסט=קאסטען].
ז. ***diaphragm***

mid'-sea *n.* (מיד'-סיע) דער מיטען ים,
דער אפענער ים.

mid'ship *a.* (מיד'-שיפּ) וואס איז שייך
צום מיטעל=טייל פון א שיף; וואס גע=
פינט זיך אין מיטעל=טייל פון א שיף.

mid'shipman *n.* (מיד'-שיפּ-מען) א
שיפס=יונקער, א שיפס=קאדעט.

mid'shipmite *n.* (מיד'-שיפּ-מאיט) א
קליינינקער שיפס=יונקער [הומאריסטיש].

mid'ships *adv. and n.* (מיד'-שיפּס)
אין דער מיט פון א שיף; די באלקענס
פון דעם מיטעלסטען טייל פון א שיף.

midst *n., adv. and prep.* (מידסט)
דער מיטען; אין דער מיט, אין מיטען;
צווישען, אונטער.

mid'stream *n.* (מיד'-סטריעם) דער
מיטען פון שטראם.

mid'summer *n.* (מיד'-סאמ-ער) דער
מיטען זומער.

mid'summer day (מיד'-סאמ-ער דיי)
דער קריסטליכער יום טוב לכבוד יאהאַן
דעם טויפער [יוחנן המטבל], דעם 24טען
יוני [פלעגט אמאל זיין פערבונדען מיט
פערשיעדענע מנהגים].

mid'summer mad'ness (מיד'-סאמ-
ער מעד'-נעס) די אמאליגע ווילדע מנהגים
ביים קריסטליכען יום טוב לכבוד יאהאַן
דעם טויפער [יוחנן המטבל]; משוגעת.

mid'summery *a.* (מיד'-סאמ-ער-אי)
וואס איז שייך צום מיטען זומער.

mid'-watch *n.* (מיד'-הוואטש) די
שיפס=וואך צווישען 12 ביינאכט ביז 4 אין
דער פריה.

mid'way *n., adv. and a.* (מיד'-הוויי)
העלפט וועג, דער מיטען וועג; מיטעל=
וועג; וואס געפינט זיך אין מיטעל=וועג,
מיטעלסט; העלפט וועג, אין מיטען וועג.

mid'week *a. and n.* (מיד'-הוויעק)
דער מיטען פון דער וואך; וואס קומט
פאר אין מיטען וואך, וואס איז בעשטימט
פאר דעם מיטען וואך.

mid'wicket *n.* (מיד'-הוויק-עט) אין
קריקעט=שפּיעל — דער שפּיעלער, וואס
שטעהט רעכטס אדער לינקס פון דעם באל=
אבשלאגער [אנטקעגען דעם באל=וואר=
פער].

mid'wicket off (מיד'-הוויק-עט אָף)
אין קריקעט=שפּיעל — דער שפּיעלער וואס
שטעהט רעכטס פון דעם באל=אבשלאגער.

mid'wicket on (מיד'-הוויק-עט אָן)
אין קריקעט=שפּיעל — דער שפּיעלער
וואס שטעהט לינקס פון באל=אבשלאגער.

mid'wife *n. and v.* (מיד'-הוואיף) אַן
אקושעריז, א הייבאם, א באבע; ערפילען
די פפליכטען פון א הייבאם; אבנעהמען
דאס קינד ביי דער געווינעריז; איינער
אדער איינע וואס העלפט עפּעס ארויסצו=
ברייגגען.

mid'wifery *n.* (מיד'-הוואיפ-רי) גע=
בורטס=הילף, הייבאם=קונסט, אקושערסטווע.

mid'wifish *a.* (מיד'-הוואי-פיש) ווי
אַן אקושעריז אדער הייבאם; וואס איז
שייך צו א הייבאם אדער איהרע פליכטען.

mid'winter *n.* (מיד'-הווינ-טער) דער
מיטען ווינטער.

mid'wive *v.* (מיד'-הוואיוו) אבנעהמען
דאס קינד ביי א געווינעריז [ווי אַן אקו=
שעריז]; העלפען ביי דער געבורט.

mid'year *n. and a.* (מיד'-ייר) דער
מיטען יאהר; וואס קומט פאר אין מיטען
יאהר.

mien *n.* (מיען) א מינע, דעם מענשענס
אויסזעהן.

miff *n. and v.* (מיף) לייכטער פער=
דרוס, לייכטע ערגערניש; פערשאפען עט=
וואס פערדרוס; ערגערען.

might *n.* (מאיט) מאכט, קראפט, שטאר=
קייט, כח; גוואלט.

might (מאיט) וואלט געקענט אדער גע=
מעגט; האט געקענט, האט געמעגט.
ז. ***may***

might and main (מאיט ענד מיין)
גרעסטע אנשטרענגונג, אנשטרענגונג פון
אלע כחות.
He is working with **might and main** to finish his job.

might'ful *a.* (מאיט'-פול) מעכטיג;
קרעפטיג.

might'fulness *n.* (מאיט'-פול-נעס)
מעכטיגקייט, מאכט, גוואלט.

migh'tily *adv.* (מאי'-טי-לי) מיט פיעל
מאכט, קראפט אדער גוואלט; מיט ערנסט;
זעהר, אויף א גרויסען שטייגער, אויסער=
אָרדענטליך.

migh'tiness *n.* (מאי'-טי-נעס) מעכטיג=
קייט, מאכט, גרויסקייט, הויכקייט;
אויסערארדענטליכקייט, א גרויסע צאהל,
א גרויסער גראד; האהייט [טיטול].

might'less *a.* (מאיט'-לעס) מאכטלאָז,
קראפטלאָז.

migh'ty *a. and adv.* (מאי'-טי) מעכ=
טיג, שטארק; אויסערארדענטליך [אין
גרויס, צאהל, קראפט א. ז. וו.]; גרויס=
מעכטיג [אלס טיטול]; זעהר, אויסער=
ארדענטליך.
England is a **mighty** sea-power.

mignonette' *n.* (מינ-יאַ-נעט') רעזעדאַ
[א שמעקעדיגע פלאנצע מיט גרינליך=
ווייסע אדער ווייסע בליטהען].

Mignonette

migraine' *n.* (מי-גריין') מיגרען, קאפּ־שמערצען. ז. *hemicrania*.

migrai'nous *a.* (מי-גריי'-נאס) וואס איז שייך צו מיגרען [קאפּ־שמערצען], וואס קומט פון מיגרען. ז. *hemicrania*.

mi'grant *a. and n.* (מאי'-גרענט) וואנדערענד; א וואנדערער; א וואנדער־פויגעל, א וואנדער־חיה.

mi'grate *v.* (מאי'-גרייט) וואנדערען.

migra'tion *n.* (מאי-גריי'-שאן) וואנדערונג; צוג; א צוג פון וואנדערענדע פויגלען אדער חיות.

migra'tionist *n.* (מאי-גריי'-שאנ-איסט) א וואנדערער.

migra'tion-sta'tion *n.* (מאי-גריי'-שאנ-סטיי'-שאן) א פּלאץ, וואו מען בעאבאכטעט די פויגלען־וואנדערונגען.

migra'tion-wave *n.* (מאי-גריי'-שאנ-הווייוו) א וואנדערונגס־כוואליע, א גרויסע מאסע וואנדערענדע פויגלען.

mi'grator *n.* (מאי'-גריי-טאר) א וואנדערער.

mi'gratory *a.* (מאי'-גרע-טא-רי) וואנדערענד, גענייגט צו וואנדערען.

mi'gratory an'imals (מאי'-גרע-טא-רי ענ'-אי-מעלז) חיות וואס וואנדערען איז געוויסע יאהרעס־צייטען פון קאלטע לענדער אין ווארימע און פערקעהרט.

mika'do *n.* (מי-קא'-דאו) דער מיקאדא [דער יאפּאנישער הערשער].

mil *n.* (מיל) א טויזענד־חלק פון אן אינטש אדער צאל [אן איינהייטס־מאס צו מעסטען די דיקקייט פון דראט].

mila'di *n.* (מי-ליי'-די) א פראנצויזישע אדער איטאליענישע פארם פון *my lady*.

mila'dy *n.* (מי-ליי'-די) ז. *miladi*.

mi'lage *n.* (מאי'-לעדזש) ז. *mileage*.

milch *a.* (מילטש) מעלקעדיג, וואס גיט מילך.

milch'-wench *n.* (מילטש'-הווענטש) א זויגעריז, אז אם.

milch'-wom'an *n.* (מילטש'-הוואומ'-ען) א זויגעריז, אז אם.

mil'chy *a.* (מיל'-טשי) מעלקעדיג; וואס גיט פיעל מילך; מילכיג.

mild *a.* (מאילד) מילד, זאנפט, גוט, צערטליך; שוואך, לייכט, ניט שארף.

mild'-cured *a.* (מאילד'-קיורד) ווענינ געזאלצען [וועגען קאנזערווירטע שפּייזען].

mil'dew *n. and v.* (מיל'-דיו) מעהל־טוי, פלאנצען־ראסט [אזא פראסט־ארטיגער שטויב וואס פערדארבט פלאנצען]; עהנליכער ראסט אדער פלעקען אויף פערשיעדענע שטאפען; בעדעקט ווערען אדער בעדעקען מיט מעהל־טהוי, ראסט אדער פלעקען.

mil'dewy *a.* (מיל'-דיו-אי) בעדעקט מיט מעהל־טוי אדער ראסט־פלעקען [וועגען פלאנצען אדער שטאפען]. ז. *mildew*.

mild'ly *adv.* (מאילד'-לי) מיט מילדקייט, מיט זאנפטקייט, מיט צערטליכקייט, מיט גוטמוטיגקייט; ווייך, שוואך, אהן שארפקייט.

mild'ness *n.* (מאילד'-נעס) מילדקייט, זאנפטינקייט, גוטסקייט, צערטליכקייט; שוואכקייט, ווייכקייט.

mild'-spir'ited *a.* (מאילד'-ספּיר'-אי-טעד) גוטמוטיג, זאנפטמוטיג.

mild'-spo'ken *a.* (מאילד'-ספּאוקן) מילד גערעדט, אויסגעדריקט אין מילדע, ניט בעליידיגענדע ווערטער.

mild tem'per (מאילד טעמ'-פּער) א זאנפטער, גוטמוטיגער כאראקטער; גוטמוטיגקייט.

mild'-tem'pered *a.* (מאילד'-טעמ'-פּערד) גוטמוטיג, זאנפטמוטיג.

mile *n.* (מאיל) א מייל.

mi'leage *n.* (מאי'-לעדזש) א לענג גערעכענט אין מיילען; רייזע־קאסטען פאר אן אנגעשטעלטען אדער בעאמטען, גערעכענט פון מייל; פרייזען פון אייזענבאהנען פער מייל; א ביכעל פון באהן־בילעטען וואס בערעכטיגט אויף א רייזע פון א בעשטימטער צאהל מייל.

mile'-col'umn *n.* (מאיל'-קאל'-אם) ז. *mile-post*.

mile'-mark *n.* (מאיל'-מארק) ז. *mile-post*.

mile'-post *n.* (מאיל'-פּאוסט) דער מייל־עז־סלופּ, דער מיילען־צייגער [צו בעצייכענען די מיילען אויף א וועג].

Mile'sian *a. and n.* (מי-ליע'-שיען) מילעזיש, וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער שטאדט מילעט [אין קליין אזיען] אדער איהרע איינוואהנער; אירלענדיש, וואס איז שייך צו אירלאנד אדער אירלענדער; אן איינוואהנער פון מילעט; אן אירלענדער.

mile'-stone *n.* (מאיל'-סטאון) א מייל־שטיין, א מייל־זייל, א מייל־צייכען [צו בעצייכענען די צאהל מיילען אויף א וועג].

mile'-stone mon'ger (מאיל'-סטאון מאנ'-גער) א שטענדיגער וואנדערער.

mil'foil *n.* (מיל'-פאיל) די שאף־גארב אדער דאס טויזענד־בלעטער גראז [א גרויליך־גרין גראז מיט ווייסע און רויטליכע בינטלעך בליטהען און פעדער־עהנליכע בלעטלעך. וואקסט אויף טרוקענע פּאשע־פּלעצער און ביי די זייטען פון וועג און ווערט גענוצט אלס פוטער פאר בהמות.

Milfoil

די בלעטער און די בלימלעך ווערען געברויכט אין מעדיצין אלס קרעפטיגונגס־מיטעל און צו פערהאלטען בלוט־גיסונג].

milia'ria *n.* (מיל-אי-איי'-רי-א) הירזש־קדחת, הירזש־פיעבער [אזא פיעבער, ביי וועלכען דער קערפּער ווערט בעדעקט מיט א דראבנעם אויסשלאג].

mil'iary *a.* (מיל'-אי-ע-רי) הירזש־עהנליך, וואס דערמאהנט אן דעם אויסזעהן אדער אן דער גרויס פון הירזש.

milieu' *n.* (מי-ליעי') די מיליע, די סביבה, די אומגעבונג, די ארומיגע בעדינגונגען.

mil'itancy *n.* (מיל'-אי-טענ-סי) קריגערישקייט; קריעגס־צושטאנד.

mil'itant *a.* (מיל'-אי-טענט) קריעגעריש, שטרייטענד, קעמפּפענד; קריעגפיהרענד; קריעגעריש געשטימט, מיט א קריעגערישער נייגונג.

mil'itantly *adv.* (מיל'-אי-טענט-לי) אויף א קריעגערישען אופן.

mil'itarily *adv.* (מיל'-אי-טע-רי-לי) אויף א מיליטערישען אדער קריעגערישען אופן; דורך מיליטער; פון מיליטערישען שטאנדפּונקט.

mil'itarism *n.* (מיל'-אי-טע-ריזם) מיליטאריזם, די סיסטעם פון א רעגיערונג צו פערשטארקען איהר מיליטערישע מאכט דורך דער אויפהאלטונג פון א גרויסער ארמעע; מיליטאריסטישער גייסט; א קריעגערישע שטימונג; א צושטאנד, ווען דאס מיליטער און די מיליטער־אינטערעסען שפּיעלען די הויפּט ראלע אין א שטאאט.

mil'itarist *n.* (מיל'-אי-טע-ריסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך אדער איז גוט בעקאנט מיט דער קריעגס־קונסט; א מיליטאריסט, אן אנהענגער פון מיליטאריזם. ז. *militarism*.

mil'itary *a. and n.* (מיל'-אי-טע-רי) מיליטעריש, זעלנעריש, סאלדאטיש; קריעגעריש; זעלנער, סאלדאטען [קאלעקטיוו]; די אפיציערען פון אן ארמעע; מיליטער.

mil'itary ar'chitecture (מיל'-אי-טע-רי אר'-קי-טעק-טשור) מיליטערישע בוי־קונסט [פון פעסטונגען א. ד. ג.].

mil'itary art (מיל'-אי-טע-רי ארט) קריעגס־קונסט [ארמעע־פיהרונג, סטראטעגיק, קריעגס־ארכיטעקטור, אנווענדונג פון קריעגס־מאשינען און וואפען א. ז. וו.].

mil'itary code (מיל'-אי-טע-רי קאוד) דאס געזעץ וועגען מיליטערישע ענינים.

mil'itary commis'sion (מיל'-אי-טע-רי קא-מיש'-אן) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די קריעגס־קאמיסיאן [א מיליטערישע קערפּערשאפט וואס האט צו אורטיילען איבער פערברעכענס געגען קריעגס־געזעצען].

mil'itary court (מיל'-אי-טע-רי קאורט) א מיליטער־געריכט, א קריעגס־געריכט.

mil'itary lands (מיל'-אי-טע-רי לענדז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — לאנד וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען צו אלטע סאלדאטען אלס בעלוינונג פאר זייער דיענסט.

mil'itary law (מיל'-אי-טע-רי לאה) מיליטערישע געזעצען; קריעגס־געזעצען.

mil'itary police' (מיל'-אי-טע-רי פּא-ליס') א געוויסע צאהל סאלדאטען, וועלכע האבען אין דער ארמעע געוויסע פּאליציי־פפליכטען, ווי ארעסטירען, האבען אויפזיכט אויף די מיליטערישע טורמעס א. ד. ג.; א פּאליציי, וואס איז ארגאניזירט אויף א מיליטערישען אופן, ווי דער זשאנדארמען־קארפּוס אין רוסלאנד א. ד. ג.

mil'itary ten'ure (מיל'-אי-טע-רי טענ'-יור) לאנד וואס ווערט איינעם אוועקגעגעבען אויף דער פערפפליכטונג פון מיליטער־דיענסט.

mil'itate *v.* (מיל'-אי-טייט) 1. שטרייטען געגען, קומען אין צוזאמענשטויס; 2. קעמפּפען [דאפיר אדער דאגעגען].

2. These facts **militate** against the success of our plans.

milita'tion *n.* (מיל-אי-טיי'-שאן) צוזאמענשטויס, שטרייטיגקייט.

mili'tia *n.* (מי-ליש'-א) מיליץ, א ניט־רעגולערע ארמעע; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די שטאאט־מיליץ, וואס געפינט זיך אונטער דער קאנטראלע פון די בעזונדערע שטאאטען [ניט פון דער פעדעראלער רעגיערונג ווי די רעגולערע ארמעע], געהט אבער איבער אונטער דער קאנטראלע פון דער פעדעראלער רעגיערונג בעת א מלחמה.

mili'tiaman *n.* (מי-ליש'-ע-מען) א סאלדאט פון דער מיליץ. ז. *militia*.

milk *n. and v.* (מילק) מילך; מילך־עהנליכע זאפט [הויפּטזעכליך פון פלאנצען]: א מאטער פלעק אין דימענטען; מעלקען; ארויסשטעלען א פערד צום וועטלויפען מיט'ן צוועק צו וועטען געגען איהם; אין טעלעגראפיע — אבציהען פון א דראט א טייל פון דעם עלעקטרישען שטראם.

milk'-ab'scess *n.* (מילק'-עב'-סעס) א ברוסט־געשוויר ביי פרויען [אין דער צייט ווען זיי זויגען א קינד].

milk'-and-wa'ter *a.* (מילק'-ענד-וואה'-טער) שוואך, כאראקטערלאז.

milk'-blotch *n.* (מילק'-בלאטש) א מין פארך אויף'ן געזיכט, האלז און ברוסט פון קליינע קינדער.

milk'-broth'er *n.* (מילק'-בראטה'-ער) א מילך־ברודער [איינער וואס איז צוזא־מען מיט אן אנדערען אדער אנדערער אויסגעהאדעוועט געווארען פון דערזעל־בער פרוי אדער אם].

milk'-can *n.* (מילק'-קען) א מילך־קאן.

milk'-car *n.* (מילק'-קאר) א וואגאן צו פיהרען מילך [אין קאנען].

milk'-coo'ler *n.* (מילק'-קוה'-לער) א מילך־קיהלער [אן אפאראט אבצוקיהלען פריש אויסגעמאלקענע מילך.

milk'-crust *n.* (מילק'-קראסט) ז. *milk-blotch*.

milk'-cure *n.* (מילק'-קיור) היילונג דורך א מילך־דיעטע [מילך־שפייז־סיסטעם].

milk'-denti'tion *n.* (מילק'-דענ-טיש'-אן) מילך־צייהן.

milk'-di'et *n.* (מילק'-דאי'-עט) א מילך־דיעטע, א מילך־שפייז־סיסטעם.

milk'-duct *n.* (מילק'-דאקט) א מילך־קאנאל [אין די ברוסטען].

mil'ken *a.* (מילקן) מילכיג; מילך־עהנליך.

mil'ker *n.* (מיל'-קער) א מעלקער, א מעלקעריז; אן אפאראט צו מעלקען בהמות; א מעלקעדיגע בהמה.

milk'-fac'tory *n.* (מילק'-פעק'-טא-רי) א פוטער און קעז פאבריק; א פאבריק, וואו מען מאכט קאנדענזירטע מילך; אין אירלאנד — א פאבריק, וואו מען נעהמט ארויס די סמעטענע פון דער מילך.

milk'-farm *n.* (מילק'-פארם) א מילך־פערמע, א מעלקעריי [א פערמע פאר מילך־פראדוקציאן].

milk'-fe'ver *n.* (מילק'-פיע'-ווער) מילך־פיבער [א פיבערישער צושטאנד ביי קינפעטארינס אין דער צייט, ווען עס הויבט זיך ביי זיי אן צו ענטוויקלען מילך].

milk'-fish *n.* (מילק'-פיש) דער מילך־פיש [אזא אויסטראלישער פיש, וואס לאזט ארויס פון זיך א מילך־עהנליכע פליסיגקייט].

milk'-flour *n.* (מילק'-פלאור) מילך־מעהל [מילך וואס ווערט אויסגעדראכפעט און פערוואנדעלט אין מעהל אדער פול־ווער].

milk'ful *a.* (מילק'-פול) איבערפליסענד מיט מילך; פרוכטבאר.

milk'-glass *n.* (מילק'-גלעס) מילך־גלאז אדער קריאליט־גלאז [אזא ווייסער זארט גלאז]. ז. *cryolite*.

milk'-hedge *n.* (מילק'-העדזש) אזא בוימעל אין אפריקא און אינדיען [ווערט געברויכט פאר פלעכטען פלויטען. די מילך־עהנליכע זאפט פון דעם בוימעל ווערט געברויכט אלס הייל־מיטעל].

milk'-house *n.* (מילק'-האוס) א מילך־קראם; א מילך־קאמער.

mil'kily *adv.* (מיל'-קי-לי) ווי מילך; מיט א מילך־אויסזעהן.

mil'kiness *n.* (מיל'-קי-נעס) מילכיג־קייט; מילך־עהנליכקייט; ווייכקייט, זאנפטקייט, מילדקייט.

mil'king *n.* (מיל'-קינג) דאס מעלקען; א געמעלק [די מילך וואס ווערט אויס־געמאלקען פאר איין מאל]; דאס ווערטען געגען אייגענעם פערד [ביי וועט־לויפען, ווען מען ווייסט, אז ער וועט ניט לויפען אדער אז ער וועט ניט געווינען].

mil'king-stool *n.* (מיל'-קינג-סטוהל) א מעלק־ביינקעל [צום זיצען ביים מעלקען בהמות].

Milking-stool

mil'king-time *n.* (מיל'-קינג-טאים) די צייט [הויפטזעכליך אבענד־צייט], ווען מען מעלקט געוועהנ־ליך די בהמות.

mil'king-tube *n.* (מיל'-קינג-טיוב) א מעלק־רעהרעל [א דין זילבערן רעהרעל וואס מען שטעלט אריין אין די ציצקעס פון א בהמה, אום לייכטער צו מאכען דעם מילך־אויספלוס ביים מעלקען].

milk'-kin'ship *n.* (מילק'-קינ'-שיפ) מילך־קרובה'שאפט [צווישען מענשען וואס זיינען אויסגעהאדעוועט געווארען פון דער־זעלבער פרוי].

milk'less *a.* (מילק'-לעס) אהן מילך.

milk'-liv'ered *a.* (מילק'-ליוו'-ערד) פייג, שרעקעדיג.

milk'maid *n.* (מילק'-מייד) א פרוי וואס מעלקט בהמות אדער איז בעשעפטיגט אין א מילך־געשעפט.

milk'man *n.* (מילק'-מען) א מילכמאן, א מילכיגער, א מילך־פערקויפער, א מילך־פאנאנדערפיהרער.

milk'-meat *n.* (מילק'-מיעט) מילך־שפייזען; מילך־פראדוקטען [ווי קעז, פו־טער א. ז. וו.].

milk'-mir'ror *n.* (מילק'-מיר'-אר) גע־וויסע צייכענס אויף דעם אייטער פון א קוה, לויט וועלכע מען קען דערקענען, ווי עס ווערט בעהויפטעט, וויפיעל די קוה גיט מילך און וואס פאר א מילך זי גיט.

milk'-mo'lar *n.* (מילק'-מאו'-לאר) א מילך־באקצאהן [א באקצאהן ביי א קינד וועלכער בייט זיך אין עלטער פון 7 ביז 12 יאהר אויף א בעשטענדיגען צאהן].

milk'-nurse *n.* (מילק'-נוירס) א זויגע־ריז, אן אם.

milk of magne'sia (מילק אוו מעג-ניע'-שיא) מילך־מאגנעזיע [מאגנעזיע גע־מישט מיט מילך, אלס אבפיהרונגס־מי־טעל].

milk'-pail *n.* (מילק'-פייל) א מילך־עמער, א דאיניצע.

milk'-pan *n.* (מילק'-פען) א מילך־פאן, א מילך־כלי, א לאדישעק [צום איינשטע־לען מילך, צו מאכען סמעטענע].

milk'-pap *n.* (מילק'-פעפ) א ציצקע, א ברוסט־נאפעל.

milk'-por'ridge *n.* (מילק'-פאר'-אידזש) מילך־זופ, מילך־קאשע.

milk'-pot'tage *n.* (מילק'-פאט'-עדזש) ז. *milk-porridge*.

milk'-pump *n.* (מילק'-פאמפ) א מילך־אבציהער [אן אינסטרומענט צו ציהען מילך פון די ברוסטען].

milk'-punch' *n.* (מילק'-פאנטש') מילך־פונש [א געטראנק פון מילך, ספירים, צו־קער און מוסקאט־נוס].

milk'-room *n.* (מילק'-רוהם) א מילך־קאמער.

milk'-scab *n.* (מילק'-סקעב) ז. *milk-blotch*.

milk'-shake' *n.* (מילק'-שייק') א גע־טראנק פון סאדא־וואסער, מילך און פרוכט־זאפט, וועלכע ווערען צונויפגעמישט דורך אזא מאשינקע.

milk'-sick *a.* (מילק'-סיק) קראנק אויף מילך־פעסט. ז. *milk-sickness*.

milk'-sick'ness *n.* (מילק'-סיק'-נעס) מילך־פעסט [א פיה־קראנקהייט, וואס איז פערשפרייט אין אייניגע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. מיט דיעזער קראנקהייט ווערען אויך אנ־געשטעקט מענשען, ווען זיי עסען דאס פלייש און די מילך־פראדוקטען פון די קראנקע בהמות. ביי מענשען דריקט זיך די קראנקהייט אויס אין ברעכען, לאקסי־רען און נערוועזער אויפרעגונג].

milk'-snake *n.* (מילק'-סנייק) די מילך־שלאנג [אזא שעהנע ניט גיפטיגע שלאנג ביי דריי פוס לאנג, פון א געלבליך־גרויען קאליר מיט שאקאלאד־שווארצע פלעקען].

milk'sop *n.* (מילק'-סאפ) א שטיקעל ברויט געווייקט אין מילך [פאר קליינע קינדער צו זויגען]; א פערצערטעלטער, ווייבער, שוואכער מאן, א פרויען־עהנלי־כער מאן [אין כאראקטער, אויסזעהן א. ז. וו.].

milk'sopism *n.* (מילק'-סאפ-איזם) דאס זיין שוואך, ווייך, פערצערטעלט, פרויען־עהנליך.

milk'-sug'ar *n.* (מילק'-שוג'-אר) מילך־צוקער [צוקער וואס מען קריעגט ארויס פון מילך].

milk'-tes'ter *n.* (מילק'-טעס'-טער) א מילך־מעסטער [אן אינסטרומענט צו בע־שטימען די פעטקייט און ריינקייט פון מילך].

milk the he'-goat (מילק טהי היע'-גאוט) "מעלקען דעם באק" [טהאן אן ארויסגעווארפענע ארבייט].

milk the pig'eon (מילק טהי פידזש'-אן) ז. *milk the he-goat*.

milk the ram (מילק טהי רעם) "מעל־קען דעם באק" [טהאן אן ארבייט וואס קען צו קיין רעזולטאטען ניט פיהרען].

milk'-tie *n.* (מילק'-טאי) מילך־קרובה'־שאפט [קרובה'שאפט דורך דעם וואס מען איז אויסגעהאדעוועט געווארען פון דער־זעלבער פרוי].

milk'-tooth *n.* (מילק'-טוהטה) א מילך־צאהן [א צאהן ביי א קינד וואס בייט זיך שפעטער אויף א בעשטענדיגען].

milk'-tree *n.* (מילק'-טריע) דער מילך־בוים. ז. *cow-tree*.

milk'-vat *n.* (מילק'-וועט) א מילך־פאס, א מילך־צעבער [צום איינשטעלען מילך].

milk'-ves'sel *n.* (מילק'-וועס'-על) א מילך־זאפט־אדער [אין א פלאנצע — א רעהרעל, דורך וועלכען עס טריפט ארויס א מילך־עהנליכע זאפט].

milk'-vetch *n.* (מילק'-וועטש) שטראגעל [אזא פלאנצע, וועגען וועלכער מען גלויבט אז די בהמות וואס שפייזען זיך מיט איהר, גיבען פיעל מילך].

milk'-warm *a.* (מילק'-הוואהרם) ווא־רעם ווי נאר־וואס אויסגעמאלקענע מילך.

milk'weed *n.* (מילק'-הוויעד) די שוואל־בענקרויט אדער זיידענפלאנצע [א מין גראז וואס גיט פון זיך ארויס א מילך־עהנ־ליכען זאפט].

milk'-white *a.* (מילק'-הוואיט) מילך־ווייס, ווייס ווי מילך.

milk'wort *n.* (מילק'-הוואירט) די קרייץ־בלום אדער די מילך־פלאנצע [אזעל־כע פלאנצען, וועגען וועלכע מען גלויבט, אז פון זיי קומט צו מילך ביי זויגענדע פרויען].

mil'ky *a.* (מיל'-קי) מילכיג; מילך־עהנ־ליך; וואס גיט מילך, מעלקעדיג; זויגע־

דיג; פול מיט מילך־עהנליכער זאפט; ווייך, מילד, פרויען־עהנליך [אין כאראקטער, אויסזעהן א. ז. וו.].

Mil'ky Way (מיל'-קי הוויי) די מילך־שטראסע, דער מילך־וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הימעל וואס בעשטעהט פון זעהר פיעל אונזיכטבארע שטערען].

mill *n. and v.* (מיל) א מיהל; א מאשין צום מאהלען אדער צו צורייבען; א פאבריק; א פויסטען־קאמפף; א טויזענדסטעל; א צעהנטעל פון א סענט [א טויזענדסטעל פון א דאלאר]; מאהלען [אין א מיהל]; צורייבען; מאכען א ראנד פון א מטבע [כדי די צורה פון דער מטבע זאל זיך ניט אברייבען]; קעמפפען מיט די פויסטען [באקסען]; זיך אונטערטונקען און שווימען אונטער'ן וואסער [וועגען וואלפיש]; זיך דרעהען אין דער רונד ארום איין פונקט אהן א געוויסען ציעל [וועגען סטאדעס בהמות].

mill'-bar *n.* (מיל'-באר) א געוואלצטער אייזען־שטאנג.

mill'board *n.* (מיל'-באורד) טאקטור, טאוועל־פאפיער, קארדאן.

mill'-dam *n.* (מיל'-דעם) א מיהל־דאמבע [א וואנד וואס פערהאלט דאס וואסער פון א טייך נעבען א וואסער־מיהל].

milled *a.* (מילד) געמאהלען אין א מיהל; אויסגעזעגט אדער אויסגעבויערט; געוואלצט [וואס איז בעארבייט מיט וואלצען אדער ראלען]; געמאכט מיט א מאשין.

milled cloth (מילד קלאטה) געוואלעטעס אדער געפילצטעס טוך.

milled lead (מילד לעד) וואלץ־בליי [בליי וואס איז אויסגעוואלצט אין בויגענס, ווי בלעך].

milled mon'ey (מילד מאנ'-אי) מטבעות וואס זיינען געמאכט דורך א פרעס־מאשין [צום אונטערשיעד פון מטבעות וואס ווערען געמאכט מיט א פורעם].

millena'rian *a. and n.* (מיל-ע-ניי'-רי-ען) טויזענד־יעהריג, וואס בעשטעהט פון טויזענד יאהר; איינער וואס גלויבט אז יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט טויזענד יאהר איידער זי וועט אונטערגעהן.

millena'rianism *n.* (מיל-ע-ניי'-רי-ען-איזם) דאס גלויבען, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט טויזענד יאהר איידער די וועלט וועט אונטערגעהן.

mil'lenary *n. and a.* (מיל'-ע-נע-רי) א טויזענד יאהר, א משך פון טויזענד יאהר; איינער וואס גלויבט, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט טויזענד יאהר איידער זי וועט אונטערגעהן; טויזענד־יעהריג.

millen'nial *a.* (מי-לענ'-אי-על) טויזענד־יעהריג, וואס בעשטעהט פון טויזענד יאהר.

millen'nialist *n.* (מי-לענ'-אי-על-איסט) איינער וואס גלויבט, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט טויזענד יאהר איידער זי וועט אונטערגעהן.

millen'nianism *n.* (מי-לענ'-אי-ענ-איזם) ז. *millenarianism*

millen'niarism *n.* (מי-לענ'-אי-ע-ריזם) ז. *millenarianism*

millen'nium *n.* (מי-לענ'-אי-אם) א טויזענד־יאהר, א יאהר־טויזענד; די טויזענד יאהר וואס, לויט דעם גלויבען פון די קריסטען, יעזוס קריסטוס וועט רעגיערען די וועלט איידער זי וועט אונטערגעהן.

mil'leped *n.* (מיל'-ע-פעד) א טויזענד־פיסיגער [אזא ווארם מיט זעהר פיעל פיס].

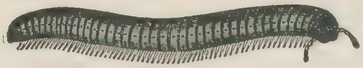

Milleped

mil'lepore *n.* (מיל'-ע-פאור) דער מילעפאר אדער פונקט־קאראל [א קאראל מיט אן אונגעהייערער צאהל קליינינקע לעכעלעך אדער גריבעלעך. פון דיעזען קאראל האט זיך אויסגעבילדעט די גרעסטע צאהל קאראל־ריפען אין אטלאנטישען און אינדישען אקעאן].

mil'leporite *n.* (מיל'-ע-פאור-איט) א מילעפאריט [א פערשטיינערונג פון א פונקט־קאראל ארגאניזם].

mill'er *n.* (מיל'-ער) א מילנער; אזא שמעטערלינג מיט מעהל־ווייסע פליגעלעך; א מאשין צום שניידען רעדער־צייהנער אדער מטבעות־ראנדען.

mill'er's-thumb *n.* (מיל'-ערז-טהאם) די גראפע [אזא פיש מיט א גרויסען פלאכען און ברייטען קאפ און מיט לאנגע שטאכלעך ארום די זשאברעס. געפינט זיך אין די אייראפעאישע ימים און בייט אפט דעם קאליר לויט דער סביבה, אין וועלכער ער געפינט זיך]

milles'imal *a.* (מי-לעס'-אי-מעל) טויזענדסט; טויזענדפאך, וואס בעשטעהט פון טויזענד טיילען.

mil'let *n.* (מיל'-עט) הירזש.

Millet

mil'let-grass *n.* (מיל'-עט-גרעס) הירזש־גראז [אזא הויכעס זארט גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות].

mill'-eye *n.* (מיל'-אי) די עפנונג אין די קאסטענס פון א מיהל, פון וועלכער עס שיט זיך דאס מעהל.

mill'-fur'nace *n.* (מיל'-פויר'-נייס) א שווייס־אויוועז [וואו עס ווערט צונויפגעשווייסט אייזען].

mill'-hand *n.* (מיל'-הענד) אן ארבייטער אין א מיהל; א פאבריק־ארבייטער.

mill'-hop'per *n.* (מיל'-האפ'-ער) א מיהל־טריכטער [די לייקע דורך וועלכער מען שיט אריין די תבואה צום מאהלען].

mill'-horse *n.* (מיל'-האהרס) א מיהל־פערד [א פערד צום דרעהען א מיהל].

mil'liampere *n.* (מיל'-אי-עמ-פעהר) אן איינהייטס־מאס פון עלעקטריציטעט וואס איז גלייך צו א טויזענד־חלק פון אן אמפער ז. *ampere*

mil'liard *n.* (מיל'-יארד) א מיליארד [טויזענד מיליאן].

mil'liary *a. and n.* (מיל'-אי-ע-רי) וואס בעצייכענט מיילען; א מייל־שטיין [א שטיין וואס ווערט געשטעלט צו בעצייכענען א מייל].

millier' *n.* (מיל-יעי') טויזענד קילאגראם [דאס געוויכט פון א קוביק־מעטער וואסער פון 4 צעלזיוס טעמפעראטור].

mil'ligram *n.* (מיל'-אי-גרעם) א מיליגראם [א טויזענדסטעל פון א גראם].

mil'ligramme *n.* (מיל'-אי-גרעם) ז. *milligram*

mil'liliter *n.* (מיל'-אי-לי-טער) א טויזענדסטעל פון א ליטער. ז. *liter*

mil'lilitre *n.* (מיל'-אי-לי-טער) ז. *milliliter*

mil'limeter *n.* (מיל'-אי-מי-טער) א מילימעטער [א טויזענדסטעל פון א מעטער]. ז. *meter*

mil'limetre *n.* (מיל'-אי-מי-טער) ז. *millimeter*

mil'liner *n.* (מיל'-אי-נער) א פוץ־הענדלער, פוץ־מאכער [וואס בעפוצט אדער פערקויפט דאמען־היט]; א פוץ־מאכערין, א פוץ־הענדלערין; א מאדיסטקע.

mil'linery *n.* (מיל'-אי-נער-אי) פוץ־וואארען, מאדע־וואארען [פאר דאמען]; א פוץ־וואארען־האנדלונג, א דאמען־הוט־האנדלונג.

mill'ing *n.* (מיל'-אינג) דאס מאהלען אין א מיהל, דאס מאהלען מעהל; דאס אויספרעגען א ראנד פון א מטבע; דאס וואלענען אדער פילצען טוך.

mill'ing-machine' *n.* (מיל'-אינג-מע-שין') א מאשין צום שניידען די צייהנער אין צאהן־רעדער; א מאשין צום אויספרעגען דעם ראנד פון מטבעות.

mil'lion *n. and a.* (מיל'-יאן) א מיליאן [טויזענד מאל טויזענד]; זעהר א גרויסע צאהל; וואס בעשטעהט פון א מיליאן.

millionaire' *n.* (מיל-יאן-עהר') א מיליאנער [איינער וואס פערמאגט מיליאנען].

millionnaire' *n.* (מיל-יאן-עהר') ז. *millionaire*

mil'lionary *a.* (מיל'-יאן-ע-רי) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון מיליאנען.

mil'lionism *n.* (מיל'-יאן-איזם) דאס האבען מיליאנען.

mil'lionist *n.* (מיל'-יאן-איסט) א מיליאנער.

mil'lionth *n. and a.* (מיל'-יאנטה) א מיליאנט־חלק, א מיליאנטעל; וואס איז א מיליאנטעל.

mil'lipede *n.* (מיל'-אי-פיעד) ז. *milleped*

mil'lipede *n.* (מיל'-אי-פעד) ז. *milleped*

mil'livolt *n.* (מיל'-אי-וואולט) א טויזענדסטעל פון א וואלט. ז. *volt*

mill'man *n.* (מיל'-מען) איינער וואס איז בעשעפטיגט אין א מיהל.

mill'-pick *n.* (מיל'-פיק) א געצייג צו שארפען מיהל־שטיינער [אויסצוקלאפען די פערטיעפונגען].

mill'-pond *n.* (מיל'-פאנד) א מיהל־טייך [א וואסער וואס איז אבגעשפארט מיט א דאמבע צו בעטרייבען א מיהל].

mill'-pool *n.* (מיל'-פוהל) ז. *mill-pond*

mill'-race *n.* (מיל'-רייס) א שטראם

וואסער וואס טרייבט די רעדער פון א מיהל.

mill'round *n.* (מיל'-ראונד) א שטענדיגע מאנאטאנגע אדער איינארטיגע ארבייט.

mill'-run *n.* (מיל'-ראן) ז. *mill-race*

mill'-sail *n.* (מיל'-סייל) א זעגעל פון א ווינד-מיהל.

mill'-six'pence *n.* (מיל'-סיקס'-פענס) אן ענגלישע זילבערנע מטבע פון 6 פעניס, מיט א געפרעגטען ראנד.

mill'stone *n.* (מיל'-סטאון) א מיהל-שטיין.

mill'stone-dress'er *n.* (מיל'-סטאון-דרעס'-ער) אן ארבייטער וואס קלאפט אויס די פערטיעפונגען אין א מיהל-שטיין; א מאשין צו שארפען מיהל-שטיינער.

mill'stone-feed *n.* (מיל'-סטאון-פיעד) א פאררוכטונג, וועלכע רעגולירט די קוואנטיטעט פון קארן וואס שיט זיך אין מיהל-שטיין.

mill'stone-grit *n.* (מיל'-סטאון-גריט) א מין פעלז, פון וועלכען מען האקט אויס מיהל-שטיינער אין ענגלאנד.

mill'stone-ham'mer *n.* (מיל'-סטאון-העמ'-ער) ז. *mill-pick*

mill'-tail *n.* (מיל'-טייל) דער מיהל-אבפלוס-שטראם [דער וואסער-שטראם וואס געהט ארויס פון דעם מיהל-ראד נאכדעם ווי ער האט זיך אומגעדרעהט].

mill'-ward *n.* (מיל'-הוואהרד) א מילנער; א מיהל-אויפזעהער.

mill'-work *n.* (מיל'-הוואירק) מיהל-ווערק, די מאשינעריע פון א מיהל אדער פאבריק.

mill'wright *n.* (מיל'-ראיט) איינער וואס בויט מיהלען.

mill'wrighting *n.* (מיל'-ראי-טינג) די קונסט פון בויען מיהלען.

milord' *n.* (מי-לאהרד') פערקירצונג פון *my lord*

mil'reis *n.* (מיל'-רים) טויזענד ריס, [א פארטוגעזישע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך 1 אמעריקאנער דאלאר מיט 8 סענט; א בראזילישע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך 55 אמעריקאנער סענט].

mil'sey *n.* (מיל'-סי) א מילך-זייער.

milt *n. and v.* (מילט) א מילץ; מילך [פון פיש]; בעפרוכטען [ביי פיש].

mil'ter *n.* (מיל'-טער) א פיש אדער א הערינג מיט מילך; דער זכר פון פיש אין דער בעפרוכטונגס-צייט.

mil'vine *n. and a.* (מיל'-ווין) א מין שפארבער אדער קארשון; וואס איז שייך צו דיעזען מין שפארבער. ז. *kite*

mim'bar *n.* (מימ'-באר) די בימה אין א מאכמעדאנישער מאשעע.

mime *n. and v.* (מאים) א מימיקער; א נאכמאכער; א פאיאץ, א קלאון, אן אקטיאר א מימיקער; א מימישעס טעאטער-שטיק [וואו עס ווערט געשפיעלט נאר דורך בעוועגונגען און אהן ווערטער]; שפיעלען דורך מימיק; שפיעלען דעם פאיאץ.

mim'eograph *n.* (מימ'-אי-א-גרעף) א מימעאגראף [אזא אפאראט צו פערפיעלפאכען א געשריבענע שריפט].

mime'sis *n.* (מאי-מי'-סיס) ז. *mimicry*

mimet'ic *a.* (מאי-מעט'-איק) וואס איז געשיקט אין נאכמאכונג אדער נאכאהמונג; נאכמאכענד, נאכאהמענד.

mimet'ical *a.* (מאי-מעט'-אי-קעל) ז. *mimetic*

mimet'ically *adv.* (מאי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א נאכאהמענדען אדער נאכמאכענדען אופן; דורך מימיק.

mim'ic *a., n. and v.* (מימ'-איק) מימיש; וואס מאכט נאך ווי א מימיקער; נאכמאכענד אדער נאכאהמענד דורך בעוועגונגען; וואס איז נאכגעמאכט אדער נאכגעאהמט; א מימיקער; א נאכאהמער; א מימישער אקטיאר; נאכאהמען, נאכמאכען.

mim'icker *n.* (מימ'-אי-קער) א מימיקער.

mim'icry *n.* (מימ'-איק-רי) נאכמאכונג אדער נאכאהמונג; אין זאאלאגיע — מימיקריע, דאס פערשטעלען זיך פאר עטוואס אנדערש [ווי א צווייג-אינזעקט וואס האט די פארם פון א טרוקענעם צווייגעל א. ד. ג.].

Mimo'sa *n.* (מאי-מאו'-סא) די מימאזע, א מין פלאנצען פון טראפישע לענדער מיט ווייסע בלומען. ביי פיעלע גאטונגען פון דיעזען מין זיינען די בלעטעלעך זעהר עמפפינדליך און ביי יעדער בעריהרונג מאכען זיי זיך צו.

mi'na *n.* (מאי'-נא) א מין אינדישער קראקעדיגער שטיינ-פויגעל, וועלכען מען קען אויסלערנען רעדען; א מנה [אזא פארצייטיג געוויכט אדער פארצייטיגע מטבע פון 60 שקל ביי די אידען, ביי די גריכען און ביי איניגע אנדערע פארצייטיגע פעלקער].

minar' *n.* (מי-נאר') ז. *minaret*

min'aret *n.* (מינ'-ע-רעט) א מינארעט [אזא שמאלער, הויכער טהורם מיט גאלערען ווי עס ווערט געבויט אויף די מאכמעדאנישע מאשעען].

Minaret

minato'rial *a.* (מינ-ע-טאו'-רי-על) וואס סטראשעט, וואס דראהט.

minato'rially *adv.* (מינ-ע-טאו'-רי-על-אי) אויף א דראהענדען אופן; סטראשענדיג.

min'atorily *adv.* (מינ'-ע-טא-רי-לי) מיט סטראשונקעס, מיט דראהונגען.

min'atory *a.* (מינ'-ע-טא-רי) דראהענד, סטראשענד.

min'bar *n.* (מינ'-באר) ז. *mimbar*

mince *v. and n.* (מינס) צוהאקען אין קליינע שטיקלעך; פערקלענערען, פערמינדערען; ניט דעררעדען; ריידען מיט א האלבען מויל; ריידען ציערליך-מאניערליך; ריידען מיט א געמאכטער עלעגאנטקייט; געהן מיט געצעהלטע טריט; דין געהאקט פלייש.

minced pie (מינסט פאי) ז. *mince-pie*

mince mat'ters (מינס מעט'-ערז) רייזדען מיט א האלבען מויל אדער מיט כלומר'שדיגער עדעלקייט; זיך דרעהען, ניט זאגען גלייך.

Be frank. Don't **mince matters** and come to the point.

mince'-meat *n.* (מינס'-מיעט) דין געהאקט פלייש.

mince'-pie *n.* (מינס'-פאי) א קוכען געפילט מיט דין געהאקטען פלייש אדער פרוכט; א פיראג.

min'cing *a.* (מינ'-סינג) געציערט, אפעקטירט; וואס רעדט אדער געהט ציערליך-מאניערליך.

min'cing-knife *n.* (מינ'-סינג-נאיף) א האק-מעסער [צום האקען פלייש, גרינסען א. ד. ג.].

min'cingly *adv.* (מינ'-סינג-לי) אויף א ציע[illegible] אופן; אפעקטירענדיג; מיט ציערליכקייט.

mind *n. and v.* (מאינד) דער גייסט; די נשמה; דער ווילען; די ווילענסקראפט; פערלאנג, נייגונג; דאס געדעכניס, זכרון; די געדאנקען; די אינטעלעקטועלע קראפט; דער שכל; דער זינען; די מיינונג, די אנזיכט; די אבזיכט; אויפמערקזאמקייט; האבען אין זינען; נעהמען אין אכט; געדענקען; זיך בעציהען מיט אויפמערקזאמקייט; זיין געהארכזאם; זיך איבערלעגען; נאכטראכטען; האבען א נייגונג אדער פערלאנג; אויפמערקזאם מאכען; אויפפאסען; זיין אויף דער וואך; דערמאהנען.

mind'-cure *n.* (מאינד'-קיור) די מעטאדע פון היילען קראנקהייטען, וועלכע איז בעגרינדעט אויף דער בעהויפטונג, אז די אורזאכע פון אלע קערפערליכע קראנקהייטען איז דער אוננארמאלער גייסטיגער צושטאנד פון פאציענט און דעריבער דארף דער וואס קורירט די קראנקהייטען דירעקט ווירקען מיט זיין גייסטעס-קראפט אויף דעם גייסטיגען צושטאנד פון דעם פאציענט.

mind'-cur'er *n.* (מאינד'-קיור'-ער) איינער וואס האלט פון דער טעאריע אז קראנקהייטען דארפען געהיילט ווערען דורך א דירעקטען איינפלוס אויף דעם גייסטיגען צושטאנד פון דעם פאציענט.

mind'-day *n.* (מאינד'-דיי) יאהרצייט נאך איינעמס טויט.

min'ded *a.* (מאינ'-דעד) געזינט, גענייגט; וואס האט געוויסע געדאנקען, מיינונגען אדער אנזיכטען [ווערט געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

min'dedness *n.* (מאינ'-דעד-נעס) נייגונג, געזינונג, אנזיכט [ווערט געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

min'der *n.* (מאינ'-דער) אן אויפפאסער.

mind'ful *a.* (מאינד'-פול) 1. וואכזאם, אכטזאם, אויפמערקזאם; 2. האבענד אין זינען, וויסענד.

2. **Mindful** of the danger that confronted the army, the general ordered a retreat.

mind'fully *adv.* (מאינד'-פול-אי) אויפמערקזאם, וואכזאם.

mind'fulness *n.* (מאינד'-פול-נעס) אויפמערקזאמקייט, וואכזאמקייט, אכטזאמקייט.

mind'-hea'ler *n.* (מאינד'-היע'-לער) ז. *mind-curer*

mind'less *a.* (מאינד'-לעס) געדאנקענלאז, אהן שכל; דום; אונאויפמערקזאם; ניט וואכזאם.

mind'-rea'der *n.* (מאינד'-ריע'-דער) א געדאנקען-לעזער; איינער וואס בעהויפטעט, אז מען קען לעזען דעם צווייטענס געדאנקען.

mind'-rea'ding *n.* (מאינד'-ריע'-דינג) די קונסט פון לעזען אימעצענס געדאנקען.

mind the word! (מאינד טהי הוואירד) זיי אויפמערקזאם צו דעם געגעבענעם בעפעהל אדער צו דער פעראָרדנונג.

mind'-trans'ference *n.* (מאינד'-טרענס'-פער-ענס) טעלעפאטיע [דאס היפנאטיזירען, בעאיינפלוסען אדער אנשטעקען מיט איינענע געדאנקען אויף א שטרעקע, אהן קערפערליכער בעריהרונג]. ז. *telepathy*

mind your eye! (מאינד יור אי) זיי פארזיכטיג.

mind your own busi'ness (מאינד

יור און ביז'-נעס) טראכט וועגען דיינע אייגענע געשעפטען, מיש זיך ניט אין פרעמדע עסקים.

mine *pr., n. and v.* (מאין) מיין, מיינע, מייניגע; א מינע, א גרוב, א שאכטע, א מעטאל=גרוב, בערג=ווערק; עריז, רויהער מעטאל; א מינע, א קויהלען=גרוב, אן אונטערגעגראבענער ארט; אונטערגראבען; גראבען א מינע אדער גרוב; אונטערמינעווען; ארבייטען אין געהיים; רואינירען אדער צושטערען דורך געהיימע פלענער.

mine'-cap'tain *n.* (מאינ'-קעפ'-טען) דער אויפזעהער פון א מינע אדער שאכטע [קויהלען=גרוב אדער מעטאל=גרוב].

mine'-di'al *n.* (מאינ'-דאי'-על) א מינען=קאמפאס [אזא קאמפאס וואס ווערט בענוצט אין קויהלען=גרובען אדער מעטאל=גרובען].

mi'ner *n.* (מאי'-נער) א מינען=ארבייטער; א קויהלען=גרעבער; אן ארבייטער אין מעטאל אדער מינעראל=גרובען.

min'eral *n. and a.* (מינ'-ע-רעל) א מינעראל [אירגענד וועלכער שטאף וואס געפינט זיך אין דער ערד, בעזאנדערס אן אונארגאנישער שטאף וואס שטעלט מיט זיך פאר א פערבינדונג פון בעשטימטע כעמישע עלעמענטען, ווי שטיין, פעלז, קריסטאל, זאלץ א. ד. ג.]; וואס האט די נאטור אדער דעם כאראקטער פון א מינעראל; וואס איז שייך צו א מינעראל; וואס ענטהאלט מינעראל.

min'eral coal (מינ'-ע-רעל קאול) שטיין=קויהלען.

min'eral greens (מינ'-ע-רעל גריענז) מינעראל=גריז, ארזעניק=זויערעס קופער=אקסיד [אזא גרינע פארב].

mineralisa'tion *n.* (מינ-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. *mineralization*

min'eralise *v.* (מינ'-ע-רעל-איז) ז. *mineralize*

min'eraliser *n.* (מינ'-ע-רעל-אי-זער) ז. *mineralizer*

min'eralist *n.* (מינ'-ע-רעל-איסט) א מינעראלאגיסט, א קענער פון מינעראלען.

min'eralizable *a.* (מינ'-ע-רעל-אי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א מינעראל.

mineraliza'tion *n.* (מינ-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין א מינעראל [ווי ווען א מעטאל ווערט אקסידירט א. ד. ג.].

min'eralize *v.* (מינ'-ע-רעל-איז) פערוואנדלען א מעטאל אין א מינעראל; מאכען אן עקסקורסיע צו זאמלען מינעראלען.

min'eralizer *n.* (מינ'-ע-רעל-אי-זער) א שטאף וואס פערוואנדעלט א מעטאל אין א מינעראל [ווי שוועבעל, זויער=שטאף א. ד. ג.]

mineralog'ic *a.* (מינ-ע-רע-לאדזש'-איק) ז. *mineralogical*

mineralog'ical *a.* (מינ-ע-רע-לאדזש'-אי-קעל) מינעראלאגיש; וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען מינעראלען.

mineralog'ically *adv.* (מינ-ע-רע-לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט די פרינציפען פון מינעראלאגיע. ז. *mineralogy*

mineral'ogist *n.* (מינ-ע-רעל'-א-דזשיסט) א מינעראלאגיסט, א קענער אין מינעראלען.

mineral'ogize *v.* (מינ-ע-רעל'-א-דזשאיז) שטודירען מינעראלאגיע; זאמלען מינעראלאגישע עקזעמפלארען.

mineral'ogy *n.* (מינ-ע-רעל'-א-דזשי) מינעראלאגיע, די לעהרע וועגען מינעראלען, די מינעראלען=וויסענשאפט.

min'eral oil (מינ'-ע-רעל איל) קעראסין, פעטראלעאום.

min'eral pitch (מינ'-ע-רעל פיטש) ערד=פעך, אספאלט.

min'eral spring (מינ'-ע-רעל ספרינג) א מינעראל=וואסער=קוואל.

min'eral tar (מינ'-ע-רעל טאר) ערד=טער [ערד=דזשעגעכץ].

min'eral wa'ters (מינ'-ע-רעל הוואה'-טערז) מינעראל=וואסער [וואסער וואס ענטהאלט אין זיך מינעראלען].

min'eral wool (מינ'-ע-רעל הוואול) מינעראל=וואל, אזא גלאנציגער, פעדימדיגער מאטעריאל, וואס ווערט ערהאלטען ווען מען לאזט פליסען א שטראם דאמפף אויף געשמאלצענע שלאקען [פסולת] פון מעטאלען.

Miner'va *n.* (מי-נויר'-ווא) מינערווא [אין דער רוימישער מיטאלאגיע — די געטין פון חכמה, אינטעליגענץ, ערפינדונגען און קונסט].

Minerva

Miner'va Press (מי-נויר'-ווא פרעס) שונד=ראמאנען, שונד=ליטעראטור; א געוויסע דרוקעריי אמאל אין לאנדאן וואו עס האבען זיך געדרוקט שונד=ראמאנען.

min'ever *n.* (מינ'-אי-ווער) ז. *miniver*

min'gle *v.* (מינגל) מישען; פערמישען; צונויפמישען; זיין צונויפגעמישט; האבען געזעלשאפטליכען פערקעהר.

The newcomer in our town does not mingle with his neighbors.

min'gledly *adv.* (מינ'גלד-לי) צונויפגעמישט, אויף א צונויפגעמישטען אופן.

min'glement *n.* (מינ'גל-מענט) א צונויפמישונג, א געמיש.

min'gler *n.* (מינ'-גלער) א פערמישער, א צונויפמישער.

min'iate *v.* (מינ'-אי-אייט) פארבען אדער מאלען אויף רויט. ז. *minium*

min'iature *n. and a.* (מינ'-אי-ע-טשור) א מיניאטור, א פערקלענערונג פון עפעס; א מיניאטור=בילד [א גאנץ קליין בילד]; קליין, פיעל קלענער ווי די נאטירליכע גרויס.

min'iaturist *n.* (מינ'-אי-ע-טשור-איסט) א מיניאטור=מאלער [א מאלער פון קליינע בילדער].

Minié' ball (מינ-אי-איי' באהל) אזא קאנישער קוגעל מיט אן אויסהוילונג וואס ווערט בענוצט פאר א געוויסען זארט ביקסען [ערפונדען פון מיניי].

Minié' ri'fle (מינ-אי-איי' ראיפל) די מיניי ביקס [אזא ביקס ערפונדען פון מיניי].

min'ify *v.* (מינ'-אי-פאי) פערקלענערען; פערמינדערען דעם ווערטה פון עפעס.

min'ikin *n.* (מינ'-אי-קין) א קליינע שפילקע, א קליינע שטעקנאדעל; א קליין שוועבעלע=העלצעל.

min'im *n. and a.* (מינ'-אים) א קארליק, א קליין מענשעלע; א טראפען; א קליינע אדער האלבע טאקט=נאטע אין מוזיק; קליין.

min'ima *n.* (מינ'-אי-מא) מינימומס. ז. *minimum*

min'imal *a.* (מינ'-אי-מעל) מינימאל, וועניגסט, קלענסט.

minimiza'tion *n.* (מינ-אי-מי-זיי'-שאן) דאס פערקלענערען ביז א מינימום אדער ביז צו דעם נידריגסטען גראד.

min'imize *v.* (מינ'-אי-מאיז) פערקלענערען ביז צו א מינימום אדער ביז צו דעם נידריגסטען גראד; מאכען אזוי קליין אדער אונוויכטיג ווי נור מעגליך.

min'imum *n. and a.* (מינ'-אי-מאם) א מינימום, דער קלענסטער גראד אדער ווערטה; דאס קלענסטע; מינימאל, וועניגסט, קלענסט.

min'imum thermom'eter (מינ'-אי-מאם טהויר-מאמ'-ע-טער) א מינימאל=טערמאמעטער [א טערמאמעטער וואס איז אזוי קאנסטרואירט געווארען דאס ער צייגט אן די נידריגסטע טעמפעראטור אין דעם משך פון א געוויסער צייט].

mi'ning *n. and a.* (מאי'-נינג) בערגבוי, מינען=ארבייט [ווי אין קויהלען=גרובען אדער מעטאל=גרובען]; וואס איז שייך צו בערגבוי; וואס גראבט; וואס גראבט זיך אונטער [וואס ארבייט אין געהיים אדער מיט הינטער=וועגען].

mi'ning acad'emy (מאי'-נינג ע-קעד'-ע-מי) א בערג=אקאדעמיע [אן אקאדעמיע וואו מען שטודירט די וויסענשאפט פון בערג=בוי, ווי וועגען קויהלען=גרובען, מעטאל=גרובען א. ד. ג.].

mi'ning claim (מאי'-נינג קליים) א שטיק לאנד פון וועלכען מען דענקט, אז דארטען געפינען זיך מעטאלען אדער מינעראלען; דאס שטיק לאנד וואס ענטהאלט אין זיך מעטאלען אדער מינעראלען און וועלכעס געהערט לויט דעם רעכט פון ענטדעקונג צו א פערזאן אדער געזעלשאפט.

mi'ning dis'trict (מאי'-נינג דיס'-טריקט) די געגענד וואו עס געפינען זיך קויהלען=גרובען אדער מעטאל=גרובען.

mi'ning engineer'ing (מאי'-נינג ענ-דזשי-ניער'-אינג) בערג=בוי אינזשינער=קונסט.

min'ion *n.* (מינ'-יאן) א ליעבלינג; א פאווארים; איינער וואס קויפט זיך איין אין לאסקע דורך אונווירדיגע מיטלען; אן אונטערלעקער; א מין קליינע דרוקשריפט פון 7 פונקטען; א פרעכע פרוי אדער מיידעל.

minionette' *a. and n.* (מינ-יא-נעט') דעליקאט, עדעל; א מין קליינע דרוקשריפט וואס איז עטוואס גרעסער ווי נאנפארעל.

min'ion-like *adv.* (מינ'-יאנ-לאיק) דעליקאט, פיין, עדעל.

min'ish *v.* (מינ'-איש) פערקלענערען, פערמינדערען; פערקלענערט אדער פערמינדערט ווערען.

min'ister *n. and v.* (מינ'-איס-טער) א שליח; א פערטיילער; א מיניסטער; א געזאנדטער; א גלח, א גייסטליכער; א בעאמטער; אן אגענט; א דיענער; געבען; דיענען, אויפווארטען; האלטען גאטעס=דיענסט, פראווען די עבודה; בעזארגען; פערשאפען; מיטהעלפען, בייטראגען.

ministe'rial *a.* (מינ-איס-טי'-רי-על) מיניסטעריעל, אמטליך, דיענענד; אונטערווארפען, ערגעבען; מיניסטעריש, וואס געהערט צו א מיניסטער אדער צו א מיניסטעריום; גייסטליך, קירכליך.

ministe'rial ben'ches (מינ-איס-טי'-רי-על בענ'-טשעז) די בענק אין ענגלישען פארלאמענט, אויף וועלכע עס זיצען די מיניסטארען און די דעפוטאטען וואס אונטערשטיצען די רעגיערונג.

ministe'rialist *n.* (מינ-אים-טי'-רי-על-איסט) אן אונטערשטיצער פון מיניסטעריום וואס איז אין אמט.

ministe'rial pow'ers (מינ-אים-טי'-רי-על פאו'-ערז) די מאכט וואס פיהרט אוים דאס געזעץ.

min'istering *a.* (מינ'-אים-טער-אינג) דיענענדיג, דיענענדיג אונטער א פארגעזעצטען אדער העכערען בעאמטען.

ministe'rium *n.* (מינ-אים-טי'-רי-אם) אין דער לוטעראנישער קירך — א קערפערשאפט וואס איז צונויפגעשטעלט פון גייסטליכע און ציווילע, וועלכע פערזאמלען זיך אין געוויסע צייטען צו בעזארגען די אינטערעסען פון דער בעצירק=קירך.

min'istrant *a. and n.* (מינ'-אים-טרענט) דיענענד; דיענסטבאר; איינער וואס דיענט.

ministra'tion *n.* (מינ-אים-טריי'-שאן) מיטווירקונג; דיענסט; אן אמט; קירכען=דיענסט; א קירכען=אמט.

min'istrative *a.* (מינ'-אים-טריי-טיוו) דיענענד; מיטהעלפענד, מיטווירקענד.

min'istress *n.* (מינ'-אים-טרעס) א דיענערין; א פערמיטלערין; א פערטיילערין.

min'istry *n.* (מינ'-אים-טרי) מיטווירקונג, דיענסט; אן אמט; פערמיטלונג; א מיניסטעריום; א גייסטליכעס אמט, א קירכען=אמט; די גייסטליכקייט.

min'ium *n.* (מינ'-אי-אם) בליי=צינאבער אדער מעניג [א מין רויטער בליי=זאלץ וואס ווערט בענוצט אלס פארב].

min'iver *n.* (מינ'-אי-ווער) הערמעלין, פיי אדער די סיבירישע וועווערקע; הערמעלין=פעל, גרויווארג אדער פיי.

mink *n.* (מינק) דער מינק אדער דער אמעריקאנישער מארדער.

Mink

min'kery *n.* (מינ'-קער-אי) אן ארט, וואו עס האדעווען זיך מינקען. ז. *mink*.

Minn. אבקירצונג פון *Minnesota* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

min'nelied *n.* (מינ'-ע-ליעט) א מינע=ליעד, א ליעבעס=ליעד.

min'nepoetry *n.* (מינ'-ע-פאו-עט-רי) די פאעזיע פון די מינע=זינגער. ז. *minnesinger*.

min'nesinger *n.* (מינ'-ע-סינג-ער) א מינע=זינגער [איינער פון די לירישע פאעטען אין דייטשלאנד אין 12טען און 13טען יאהרהונדערט, וואס דער הויפט=מאטיוו פון זייערע לידער איז געוועזען ליעבע].

Minneso'tan *n.* (מינ-ע-סאו'-טען) אן איינוואוהנער פון מינעסאטא [איינער פון די נארד=וועסט שטאאטען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

min'nie *n.* (מינ'-אי) ז. *minnow*.

min'now *n.* (מינ'-או) די עלריצע אדער סארדעל [אזא קליין פישעל].

mi'no *n.* (מי'-נאו) אזא מין יאפאנישער מאנטעל וואס ווערט געמאכט פון לאנגען גראז.

mi'nor *a. and n.* (מאי'-נאר) קלענער, וועניגער; קליין; ניט וויכטיג; אונמינדיג, ניט פול=יעהריג; אין מוזיק — מינאר, מאל, קירצער [וועגען א טאן=אינטערוואל]; אן אונמינדיגער, א קינד וואס איז ניט פול=יעהריג [אונטער 21 יאהר]; אין לאגיק — אן אונטער=זאץ [דער צווייטער זאץ אין א סילאגיזם אדער לאגישער שלוס=פאלגערונג, ווי אין די פאלגענדע דריי זעצע: דער וואס האט קיין פליגלען ניט קען ניט פליהען; א מענש האט ניט קיין פליגלען; דעריבער קען א מענש ניט פליהען]; אין מוזיק — דאס מאל, מינאר אדער די מאל=טאנארט [דער טאנארט וועלכער קלינגט טרויעריג].

mi'noress *n.* (מאי'-נאר-עס) אן אונמינדיגע, א ניט פול=יעהריגע.

Mi'norite *n. and a.* (מאי'-נאר-איט) א פראנציסקאנער מאנאך [ווייל דער פראנציסקאנער ארדען האט זיך גערופען *Fratres Minores*]; וואס בעלאנגט צו די פראנציסקאנער.

minor'ity *n.* (מי-נאר'-אי-טי) 1. די מינאריטעט, די מינדער=צאהל, די וועניגערע צאהל, דער קלענערער טייל; 2. מינדער=יעהריגקייט, ניט פול=יעהריגקייט.
2. During the king's **minority**, the country was ruled by his uncle.

minor'ity representa'tion (מי-נאר'-אי-טי רעפ-רי-זען-טיי'-שאן) די פערטרעטונג פון דער מינאריטעט אדער פון דער מינדערהייט. ז. *proportional representation*.

mi'nor key (מאי'-נאר קיע) אין מוזיק — די מאל=טאנארט [דער טאנארט פאר טרויעריגער מוזיק].

mi'nor plan'et (מאי'-נאר פלענ'-עט) א פלאנעטאאיד, א קליינער פלאנעט.

mi'nor prem'ise (מאי'-נאר פרעמ'-אים) דער פארדערזאץ אין א סילאגיזם וואס ענטהאלט דעם סוביעקט פון דעם שלוס. ז. *minor term*.

mi'nor proph'ets (מאי'-נאר פראפ'-עטס) די צוועלף קליינע נביאים פון תנ"ך [תרי עשר].

mi'norship *n.* (מאי'-נאר-שיפ) מינדעריעהריגקייט.

mi'nor term (מאי'-נאר טוירם) דער סוביעקט אין דעם שלוס פון א סילאגיזם [למשל: מענשען זיינען שטערבליך, ברוך איז א מענש; פאלגליך: ב ר ו ך איז שטערבליך].

min'ster *n.* (מינ'-סטער) א מינסטער, א הויפט=קירך, א קאטעדראלע; א מאנאסטיר=קירך.

min'strel *n.* (מינ'-סטרעל) א מינסטרעל [א זינגער, א ליעדער=זינגער, א מוזיקער אין מיטעלאלטער]; א פאעט; א מוזיקער.

min'strelsy *n.* (מינ'-סטרעל-סי) זינגעריי, ליעדער=זינגעריי, מוזיק; לירישע געזאנג אדער מוזיק; א קאמפאניע זינגער אדער שפיעלער.

mint *n. and v.* (מינט) דאס מינץ=הויז [די רעגיערונגס=געביידע וואו מען פרעגט אדער מען גיסט אוים מטבעות]; דאס ארט וואו עפעס ווערט פאבריצירט אדער ערפונדען; א סך, א גרויסע מאסע; אן אוצר; מינץ, מיאטע אדער מיענטע [אן אראמאטע גראז וואס ענטהאלט אין זיך עטער=אויל]; אויספרעגען אדער אויסגיסען מטבעות; פאבריצירען, אויסטראכטען, ערפינדען.

min'tage *n.* (מינ'-טעדזש) דאס פרעגען אדער אויסגיסען מטבעות; דאס פאבריצירען, דאס אויסארבייטען עפעס; דאס וואס ווערט אויסגעפרעגט אדער אויסגעגאסען [ווי מטבעות]; דאס געצאהלט פאר אויספרעגען אדער אויסגיסען עפעס.

mint'-drop *n.* (מינט'-דראפ) א קליינע צוקערקע מיט פעפערמינץ אדער מיאטע־טראפען; א מטבע.

min'ter *n.* (מינ'-טער) איינער וואס פרעגט אדער גיסט אוים מטבעות.

mint'-ju'lep *n.* (מינט'-דזשוה'-לעפ) בראנפען מיט פעפערמינץ=טראפען.

mint'man *n.* (מינט'-מען) ז. *minter*.

mint'-mark *n.* (מינט'-מארק) א בעזונדערער צייכען וואס מען פרעגט אוים אויף א מטבע מיט דעם ציעל צו דערקענען וואו אדער ווען מען האט זי געמאכט.

mint'-mas'ter *n.* (מינט'-מעס'-טער) א מינץ=מייסטער, דער דירעקטאר אדער איפזעהער פון ארט וואו מען פרעגט אוים מטבעות; אן ערפינדער, אן אויסטראכטער.

mint'-war'den *n.* (מינט'-הוואהר'דן) א בעאמטער אין ענגלישען מינץ=הויז, וועלכער דיענט אלס געהילף פון דירעקטאר.

min'uend *n.* (מינ'-יו-ענד) אין אריפמעטיק — דער מינועגדום, די צאהל פון וועלכער אן אנדער צאהל ווערט אראבגענומען.

min'uet *n.* (מינ'-יו-עט) א מינועט, אן ארט גראציעזער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

mi'nus *a. and n.* (מאי'-נאס) וועניגער מיט א געוויסער מאס אדער צאהל; בעצייכענט מיט א פאסיק אדער מינוס=צייכען [—]; נעגאטיוו; בערויבט פון עפעס; וואס האט מאנגעל אין עפעס; אהן א פאזיטיווען ווערטה; דער מינוס=צייכען; א נעגאטיווע צאהל.

minus'cule *n. and a.* (מי-נאס'-קיול) א מינוסקול, א קליינהאנטיגער בוכשטאב [אין געגענזאץ צו א גרויסהאנטיגען אדער אנפאנגס=בוכשטאב]; וואס איז שייך צו א מינוסקול; קליין; אין א פערקלענערטער פארם.

minute' *a.* (מי-ניוט') ווינציג, אונבעדייטענד, זעהר קליין; גענוי, פאדראבנע; מיט די קלענסטע פרטים.

min'ute *n., v. and a.* (מינ'-איט) א מינוט; א זעכציגסטעל פון א שטונדע; א זעכציגסט חלק פון א גראד; א פערצייכנים, א נאטיץ; פערצייכנען; נעהמען נאטיצען; וואס ווערט איבערגע'חזר'ט יעדע מינוט; וואס ווערט געמאכט אין א מינוט.

min'ute-book *n.* (מינ'-איט-בוק) א נאטיץ=ביכעל, א פערצייכנים=ביכעל, א פראטאקאל=בוך.

min'ute-clock *n.* (מינ'-איט-קלאק) א מין זייגער וואס ווערט בענוצט אין פרובירען גאז.

min'ute-glass *n.* (מינ'-איט-גלעס) דאס גלאז פון א זאמד=זייגער וואס צייגט אן די מינוטען.

min'ute-hand *n.* (מינ'-איט-הענד) דער מינוטען=צייגער, דער מינוטען=ווייזער [פון א זייגער].

min'ute-jack *n.* (מינ'-איט-דזשעק) א פיגור וואס קלינגט די שטונדען אדער מינוטען אין א זייגער.

minute'ly *adv.* (מי-ניוט'-לי) פינקטליך; מיט אלע פרטים; מיט יעדער קלייניגקייט.

min'utely *adv. and a.* (מינ'-איט-לי) יעדע רגע, אלע מינוט; אלע וויילע; וואס קומט פאר יעדע מינוט, אונאויפהערליך.

min'ute-man *n.* (מינ'-איט-מען) א מענש וואס איז גרייט צו א שליחות יעדע מינוט; אין דער געשיכטע פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן — איינער פון די וואס האבען זיך פערשריבען אין מיליץ און זיינען געווען גרייט ארויסצוטרעטען אין יעדען מאמענט, ווען מען האט זיי אויפגעפאדערט.

minute'ness *n.* (מי-ניוט'-נעס) קליינקייט, קליינינקייט; גענויאיגקייט; דאס אבשטעלען זיך אויף יעדער קליינינקייט.

min'utes *n.* (מינ'-איטס) א פראטאקאל; פערצייכענטע נאטיצען.

min'ute-watch *n.* (מינ'-איט-הוואטש) א מינוטען=זייגער [א זייגער וואס צייגט מינוטען].

min'ute-wheel *n.* (מינ'-איט-הוויעל) ז. *dial-wheel*.

minu'tia *n.* (מי-ניו'-שי-א) א קלענסטער דעטאל; איינער פון די מינדעסטע פרטים.

minu'tiæ *n.* (מי-ניו'-שי-ע) די קלענסטע אומשטענדען; די מינדעסטע פרטים; די קלענסטע זאכען. ז. *minutia*.

minu'tiose *a.* (מי-ניו'-שי-אוס) וואס גיט זיך אב מיט קליינינקייטען.

minx *n.* (מינקס) אן אויסגעלאסען מיידעל; א צויג.

mi'ny *a.* (מאי'-ני) רייך מיט מינען אדער מעטאל=גריבער; ווי א שאכטע.

Mi'ocene *n. and a.* (מאי'-א-סין) אין געאלאגיע — מיאצען, די מיטעלע שיכט פון דער טערציערישער סיסטעם [די סיסטעם אדער פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען געלעבט פערשיעדענע משונה'דיגע חיות און פויגלען, וועלכע מען געפינט פערשטיינערטע אין דער ערד. די סיסטעם בעשטעהט פון דריי שיכטען: פליאצען, מיאצען און עאצען]; וואס איז שייך צו דער מיאצענישער שיכט אין דער געשיכטע פון דער ערד.

Miocen'ic *a.* (מאי-א-סענ'-איק) וואס איז שייך צו מיאצען אדער מיטעלער שיכט פון דער טערציערישער סיסטעם. ז. *Miocene*.

mio'sis *n.* (מאי-או'-סיס) די פערקלענערונג; אין רעטאריק — אן אויסדרוקספארם, ביי וועלכער א זאך ווערט פארגעשטעלט פיעל קלענער און אונבעדייטענדער איידער זי איז אין דער ווירקליכקייט; אין פאטאלאגיע — די צייט פון א קראנקהייט, ווען זי הויבט אן פערמינדערט ווערען.

mir *n.* (מיר) מיר [א רוסישע דארפישע קהלה].

mirab'ile dic'tu (מאי-רעב'-אי-לי דיק'-טו) וואונדערליך צו דערצעהלען; אנצושטעלען מויל און אויערען.

mirab'ile vi'su (מאי-רעב'-אי-לי וואי'-סיו) ערשטוינט צו ווערען זעהענדיג; פלאי פלאים.

mir'acle *n.* (מיר'-עקל) א וואונדער, א וואונדערליכע געשעהעניש; א מופת; א נס; א מיסטעריע. ז. *miracle-play*.

mir'acle-mon'ger *n.* (מיר'-עקל-מאנ'-גער) א בעל=מופת.

mir'acle-play *n.* (מיר'-עקל-פליי) א מיסטעריע, א טעאטראלע פארשטעלונג פון לעבען פון די הייליגע אין מיטעלאלטער [די מיסטעריען פלעגען פריהער פארגעשטעלט ווערען אין די קירכען און שפעטער אויף אן עפענטליכען פלאץ].

mir'acle-wor'ker *n.* (מיר'-עקל-הוואיר'-קער) איינער וואס בעווייזט פערשיעדענע וואונדער; א בעל=מופת; א פאקוסניק.

mirac'ulous *a.* (מי-רעק'-יו-לאס) וואונדערבאר; אויסערגעוועהנליך; אונבעגרייפליך; וואונדערליך; איבערנאטירליך.

mirac'ulously *adv.* (מי-רעק'-יו-לאס-לי) אויף א וואונדערבארען, איבערנאטירליכען שטייגער.

mirac'ulousness *n.* (מי-רעק'-יו-לאס-נעס) וואונדערבארקייט; איבערנאטירליכקייט; אויסערגעוועהנליכקייט.

mirador' *n.* (מיר-ע-דאור') ז. *belvedere*.

mirage' *n.* (מי-ראזש') א מיראזש אדער פאטא=מארגאנא [א לופט=ערשיינונג, וועלכע קומט פאר אין די הייסע און קאלטע לענדער און בעשטעהט אין דעם, וואס פלוצלונג בעווייזען זיך און פערשווינדען אין דער לופט פערשיעדענע זאכען, ווי בוימער, שיפען, גאנצע דערפער א. ד. ג. אפט בעווייזען זיי זיך ווי איבערגעקעהרט]; אן אילוזיאן, א פאנטאסטישע פארשטעלונג.

mire *n. and v.* (מאיר) בלאטע, קויט; זומפיגקייט; קריכען אין בלאטע; איינשמירען אין שמוץ; בעשמוצען.

mire'-drum *n.* (מאיר'-דראם) די ראהר=דאמעל [א גרויסער טונקעל=געלבער זומפ=פויגעל מיט לאנגע פעדערען אויף'ן האלז. זיין געשריי איז עהנליך צום געשריי פון אן אקס].

Mire-drum

mir'iness *n.* (מאיר'-אי-נעס) בלאטיגקייט; דאס זיין פערשמוצט.

mirk *n., a. and v.* (מוירק) טונקעלקייט, פינסטערקייט, כמורנעקייט; טונקעל, פערפינסטערט, כמורנע; פערפינסטערען, מאכען טונקעל.

mir'kily *adv.* (מויר'-קי-לי) טונקעל, חשך'דיג.

mir'ror *n. and v.* (מיר'-אר) א שפיגעל; א מוסטער, א ביישפיעל; אבשפיגלען.

mirth *n.* (מוירטה) פרעהליכקייט, פרייד, לוסטיגקייט.

mirth'ful *a.* (מוירטה'-פול) פרעהליך, לוסטיג.

mirth'fully *adv.* (מוירטה'-פול-אי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

mirth'fulness *n.* (מוירטה'-פול-נעס) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט.

mirth'less *a.* (מוירטה'-לעס) אהן פרייד, אהן לוסטיגקייט.

mirth'lessness *n.* (מוירטה'-לעס-נעס) דאס זיין ניט פרעהליך; דאס ניט האבען קיין לוסטיגקייט.

mir'y *a.* (מאיר'-אי) בלאטיג.

mir'za *n.* (מיר'-זא) מירזא [א פערזישער עהרען=טיטול].

misaccepta'tion *n.* (מיס-עק-סעפ-טיי'-שאן) דער מיספערשטאנד [דאס ניט פערשטעהן די ריכטיגע בעדייטונג].

misadjust' *v.* (מיס-ע-דזשאסט') בריינגען אין שלעכטער ארדנונג.

misadjust'ment *n.* (מיס-ע-דזשאסט'-מענט) דאס בריינגען אין שלעכטער ארדנונג; דער מאנגעל אין ארדנונג אדער הארמאניע.

misadmeas'urement *n.* (מיס-עד-מעזש'-אור-מענט) א פאלשע אבשאצונג אדער אויסמעסטונג.

misadven'ture *n.* (מיס-עד-ווענ'-טשור) אן אונגליקליכער צופאל; א שלים=מזל.

misadven'turous *a.* (מיס-עד-ווענ'-טשור-אס) שלים=מזל'דיג.

misadver'tence *n.* (מיס-עד-וואיר'-טענס) נאכלעסיגקייט. ז. *inadvertence*.

misadvice' *n.* (מיס-עד-וואיס') א שלעכטע עצה.

misadvise' *v.* (מיס-עד-וואיז') געבען א שלעכטע עצה.

misadvi'sedly *adv.* (מיס-עד-וואי'-זעד-לי) ניט בעטראכטערהייד; ניט בעראטהענדיג זיך.

misaim' *v.* (מיס-איים') שלעכט צילען.

misaimed' *a.* (מיס-איימד') שלעכט געצילט.

misallege' *v.* (מיס-ע-לעדזש') בעהויפטען פאלש; בריינגען א פאלשע ראיה אדער ארגומענט.

misalli'ance *n.* (מיס-ע-לאי'-ענס) א שלעכטע פעראייניגונג אדער פערבינדונג; א ניט=גלייכע הייראט [דאס הייראטען מיט איינעם אדער איינער פון א נידריגערען יחוס].

misallied' *a.* (מיס-ע-לאיד') שלעכט פעראייניגט אדער פערבונדען; פון א ניט=גלייכער הייראט.

misallot'ment *n.* (מיס-ע-לאט'-מענט) א שלעכטע פערטיילונג.

mis'anthrope *n.* (מיס'-ען-טהראופ) א מיזאנטראפ, א מענשען=האסער, א מענשען=פיינד.

misanthrop'ic *a.* (מיס-ען-טהראפ'-איק) מיזאנטראפיש, מענשען=פיינדליך.

misanthrop'ical *a.* (מיס-ען-טהראפ'-אי-קעל) ז. *misanthropic*.

misanthrop'ically *adv.* (מיס-ען-טהראפ'-אי-קעל-אי) אויף א מיזאנטראפישען, מענשען=פיינדליכען שטייגער.

misan'thropist *n.* (מיס-ענ'-טהרא-פיסט) ז. *misanthrope*.

misan'thropy *n.* (מיס-ענ'-טהרא-פי) מיזאנטראפיע, מענשען=האס, פיינדשאפט צו מענשען.

misapplica'tion *n.* (מיס-עפ-לי-קיי'-שאן) די שלעכטע אדער ניט ריכטיגע אנווענדונג; א שלעכטער געברויך פון עפעס.

misapply' *v.* (מיס-ע-פלאי') שלעכט אנווענדען; שלעכט געברויכען.

misappre'ciate *v.* (מיס-ע-פרי'-שי-אייט) ניט אנערקענען, ניט אבשאצען לויט דעם ריכטיגען ווערטה; אונטערשעצען.

misapprecia'tion *n.* (מיס-ע-פרי-שי-איי'-שאן) די אונטערשעצונג; דאס ניט אנערקענען די מעלות.

misappre'ciative *a.* (מיס-ע-פרי'-שי-איי-טיוו) אונטערשעצענד; וואס אנערקענט ניט די מעלות.

misapprehend' *v.* (מיס-עפ-רי-הענד') שלעכט פערשטעהן, ניט פערשטעהן די ריכטיגע בעדייטונג.

misapprehen'sion *n.* (מיס-עפ-רי-הענ'-שאן) דאס פערשטעהן שלעכט, דאס ניט פערשטעהן די ריכטיגע בעדייטונג.

misapprehen'sively *adv.* (מיס-עפ-רי-הענ'-סיוו-לי) דורך א מיספערשטעהן;

ניט פערשטעהענדיג די ריכטיגע בעדייטונג.

misappro'priate *v.* (מיס-ע-פראו'-פרי-אייט) שלעכט צואייגנען, שלעכט צופאסען; שלעכט בענוצען עפּעס.

misappropria'tion *n.* (מיס-ע-פראו-פרי-איי'-שאַן) די שלעכטע צואייגנונג, די שלעכטע צופאסונג; דאס שלעכט בענוצען עפּעס.

misarrange' *v.* (מיס-ע-ריינדזש') ברייגגען אין אונארדנונג; צונויפשטעלען אין א שלעכטער ארדנונג.

misarrange'ment *n.* (מיס-ע-ריינדזש'-מענט) אַן אונארדנונג; א שלעכטע איינארדנונג; א צונויפשטעלונג אין א שלעכטער ארדנונג.

misarray' *n.* (מיס-ע-ריי') אַן אונארדנונג.

misascribe' *v.* (מיס-עס-קראיב') פאלש צושרייבען [צו עפּעס אדער אימעצען].

misassign' *v.* (מיס-ע-סאַין') פאלש בעשטימען, ניט ריכטיג אנווייזען.

misbecome' *v.* (מיס-בי-קאַם') שלעכט פּאסען.

misbecom'ing *a.* (מיס--בי-קאַמ'-אינג) שלעכט פּאסענד; אונפּאסענד.

misbecom'ingly *adv.* (מיס-בי-קאַמ'-אינג-לי) אויף אַן אונפּאסענדען אופן.

misbecom'ingness *n.* (מיס-בי-קאַמ'-אינג-נעס) אונפּאסינקייט.

misbeget' *v.* (מיס-בי-געט') האבען אדער געבעהרען א קינד אויף אַן אונגעזעצליכען אדער ניט-כשר'ען אופן.

misbegot' *a.* (מיס-בי-גאַט') ז. ***misbegotten***

misbegot'ten *a.* (מיס-בי-גאַט'ן) ניט כשר געבארען; שענדליך.

misbehave' *v.* (מיס-בי-הייוו') זיך שלעכט אויפפיהרען.

misbehaved' *a.* (מיס-בי-הייווד') וואס פיהרט זיך שלעכט אויף; גראָב, שלעכט ערצויגען.

misbehav'ior *n.* (מיס-בי-הייוו'-יאר) שלעכטע אויפפיהרונג.

misbelief' *n.* (מיס-בי-ליעף') א פאלשע אמונה, ניט ריכטיגער גלויבען; א פאלשע מיינונג.

misbelieve' *v.* (מיס-בי-ליעוו') פאלש גלויבען; האבען א פאלשען גלויבען.

misbelie'ver *n.* (מיס-בי-ליע'-ווער) איינער וואס האט פאלשע אמונה; איינער וואס גלויבט פאלש.

misbelie'ving *a.* (מיס-בי-ליע'-ווינג) האבענדיג א פאלשען גלויבען; גלויבענדיג אין א פאלשער אמונה.

misbestow' *v.* (מיס-בי-סטאו') שלעכט פערטיילען; שלעכט פערווענדען.

misbestow'al *n.* (מיס-בי-סטאו'-על) א שלעכטע פערטיילונג אדער פערווענדונג.

misbirth' *n.* (מיס-בוירטה') א מיסגעבורט, א מפּיל.

miscal'culate *v.* (מיס-קעל'-קיו-לייט) פאלש בערעכנען; זיך פעררעכנען.

miscal'culated *a.* (מיס-קעל'-קיו-ליי-טעד) פאלש אדער שלעכט בערעכנט.

miscalcula'tion *n.* (מיס-קעל-קיו-ליי'-שאַן) א פאלשע בערעכנונג; א רעכנונגספעהלער.

miscall' *v.* (מיס-קאהל') ניט ריכטיג אנרופען; אנרופען מיט א פאלשען נאמען.

miscar'riage *n.* (מיס-קער'-עדזש) א ניט-מיסגעבורט, א מפּיל; א דורכפאל; א ניט געלונגענהייט, א פאלשער רעזולטאט; שלעכטע אויפפיהרונג.

miscar'ry *v.* (מיס-קער'-אי) 1. זיך ניט איינגעבען, ניט געלינגען; 2. פערלארען געהן; ניט דערטראגען, מפּיל זיין.

1. I hope that our plans will not **miscarry.**

miscast' *v. and n.* (מיס-קעסט') פאלש בערעכנען; פאלש ווענדען; א פאלשע בערעכנונג.

miscegena'tion *n.* (מיס-אי-דזשע-ניי'-שאַן) א געמיש פון פערשיעדענע ראַסען; א צונויפמישונג פון דער ווייסער ראסע מיט דער שווארצער.

miscellana'rian *n. and a.* (מיס-ע-לע-ניי'-רי-ען) א שרייבער פון פערשיעדענע ארטיקלען; ארייגגעטהאַן אין אדער פערבונדען מיט פערשיעדענע זאכען.

miscella'nea *n.* (מיס-ע-ליי'-ני-א) א זאמלונג פון פערשיעדענע געגענשטענדע, בעזאנדערס פון פערשיעדענע ליטערארישע ארטיקלען.

miscella'neous *a.* (מיס-ע-ליי'-ני-אַס) געמישט; פערשיעדען, אלערליי.

The store is carrying a **miscellaneous** assortment of dry goods.

miscella'neously *adv.* (מיס-ע-ליי'-ני-אַס-לי) אויף א געמישטען אופן; מיט פערשיעדענארטיגקייט.

miscella'neousness *n.* (מיס-ע-ליי'-ני-אַס-נעס) א געמיש; געמישטקייט; פערשיעדענקייט.

mis'cellanies *n.* (מיס'-ע-ליי-ניז) א געמיש פון פערשיעדענע מינים.

mis'cellanist *n.* (מיס'-ע-ליי-ניסט) א שרייבער פון פערשיעדענע ארטיקלען.

mis'cellany *n. and a.* (מיס'-ע-ליי-ני) א געמיש אדער זאמלונג פון פערשיעדענע ארטיקלען; א מישונג; געמיישט, פערשיעדענארטיג.

miscen'sure *v. and n.* (מיס-סענ'-שור) פאלש קריטיקירען; קריטיקירען אהן אן אורזאכע; א פאלשע אדער אונגערעכטע קריטיק.

mischance' *n. and v.* (מיס-טשענס') אַן אונפאל, אַן אונגליק; ארייגפאלען אין אַן אונגליק; שלעכט אויספאלען.

mischarge' *v. and n.* (מיס-טשארדזש') האבען א טעות אין צונויפרעכנען; א טעות אין צונויפרעכנען.

mis'chief *n.* (מיס'-טשיף) א צרה, אַן אונגליק; א שאדען; בייזעס; א שקאַדניק, א שאדען-מאכער, דער טייוועל.

mis'chief-ma'ker *n.* (מי'ס-טשיף-מיי'-קער) א שקאַדניק, א שאדען-אנטהוער; א מחלוקות-מאכער.

mis'chief-ma'king *a.* (מיס'-טשיף-מיי'-קינג) וואס טהוט אַן שאדען; וואס מאכט אַן מחלוקות.

mis'chievous *a.* (מיס'-טשי-וואַס) שעדיגענד, שעדליך; בייזהאַפּט, בייזוויליג.

mis'chievously *adv.* (מיס'-טשי-וואַס-לי) אויף א שעדיגענדען אופן; בייזהאַפּט, בייזוויליג; מוטוויליג.

mis'chievousness *n.* (מיס'-טשי-וואַס-נעס) שעדליכקייט; בייזקייט; בייזוויליגקייט; מוטוויליגקייט.

mischoose' *v.* (מיס-טשוהז') שלעכט אדער פאלש אויסוועהלען.

miscibil'ity *n.* (מיס-אי-ביל'-אי-טי) מישבארקייט.

mis'cible *a.* (מיס'-איבל) מישבאר, וואס קען געמישט ווערען.

miscigen'esis *n.* (מיס-אי-דזשענ'-ע-סיס) ז. ***miscegenation***

miscita'tion *n.* (מיס-סאַי-טיי'-שאַן) א פאלשע ציטירונג; א ניט ריכטיגע ציטאַטע [אויסצוג פון א בוך אדער רעדע].

miscite' *v.* (מיס-סאַיט') פאלש אדער שלעכט ציטירען [ניט ריכטיג איבערגעבען די ווערטער פון אימעצען אדער פון א בוך].

misclaim' *n.* (מיס-קליים') א פאלשע פאָדערונג, א ניט-ריכטיגע טענה.

miscomprehend' *v.* (מיס-קאַמ-פּרי-הענד') שלעכט בעגרייפען, פאלש פערשטעהן.

miscomprehen'sion *n.* (מיס-קאַמ-פּרי-הענ'-שאַן) א פאלשע אויפפאסונג; א מיספערשטענדניס.

miscomputa'tion *n.* (מיס-קאַמ-פּיו-טיי'-שאַן) א פאלשע רעכנונג.

miscompute' *v.* (מיס-קאַמ-פּיוט') פאלש רעכענען.

misconceit' *v.* (מיס-קאַנ-סיעט') פאלש אורטיילען; זיך בילדען א פאלשען בעגריף אדער מיינונג [וועגען עטוואס].

misconceive' *v.* (מיס-קאַנ-סיעוו') פאלש בעגרייפען; זיך בילדען א פאלשען בעגריף; פאלש אורטיילען; שלעכט פערשטעהן.

misconcep'tion *n.* (מיס-קאַנ-סעפּ'-שאַן) א פאלשער בעגריף, א פאלשע מיינונג.

misconclu'sion *n.* (מיס-קאַנ-קלו'-זשאַן) א פאלשער שלוס.

miscon'duct *n.* (מיס-קאַנ'-דאַקט) א שלעכטע אויפפיהרונג; א שלעכטע פערוואלטונג.

misconduct' *v.* (מיס-קאַנ-דאַקט') שלעכט פערוואלטען.

misconduct' one's self (מיס-קאַנ-דאַקט' הוואנז סעלף) זיך שלעכט אויפפיהרען.

misconjec'ture *n. and v.* (מיס-קאַנ-דזשעק'-טשור) א פאלשע השערה; מאכען א פאלשע השערה.

misconsecra'tion *n.* (מיס-קאַנ-סי-קריי'-שאַן) א פאלשע איינווייהונג [איינהייליגונג].

misconstruct' *v.* (מיס-קאַנ-סטראַקט') פאלש קאנסטרואירען אדער צונויפשטעלען.

misconstruc'tion *n.* (מיס-קאַנ-סטראַק'-שאַן) א פאלשע אויסטייטשונג אדער אויסלעגונג; א פאלשע קאנסטרוקציאַן אדער צונויפשטעלונג.

miscon'strue *v.* (מיס-קאַנ'-סטרו) שלעכט פערטייטשען; פאלש אויסטייטשען.

miscon'struer *n.* (מיס-קאַנ'-סטרו-ער) א פאלשער אויסטייטשער; א שלעכטער פערטייטשער.

misconten'ted *a.* (מיס-קאַנ-טענ'-טעד) אונצופריעדען, ניט קאנטעט.

miscontent'ment *n.* (מיס-קאַנ-טענט'-מענט) אונצופריעדענהייט.

miscop'y *v. and n.* (מיס-קאַפּ'-אי) פאלש קאפּירען; א פאלשע קאפּיע.

miscorrect' *v.* (מיס-קא-רעקט') פאלש פערריכטען אדער קארעגירען.

miscoun'sel *v.* (מיס-קאונ'-סעל) געבען א שלעכטע אדער ניט ריכטיגע עצה.

miscount' *v.* (מיס-קאונט') שלעכט אדער פאלש רעכנען; פאלש אורטיילען, פאלש אויסטייטשען.

mis'creancy *n.* (מיס'-קרי-ענ-סי) פערדארבענקייט, שענדליכקייט, שלעכטיגקייט.

mis'creant *a. and n.* (מיס'-קרי-ענט) עקעלהאַפּט, שענדליך, פערדארבען; א פערדארבענער, שלעכטער מענש; א ליידאַק.

miscrea'tion *n.* (מיס-קרי-איי'-שאַן)

אַן אוננאָרמאַלע בעשעפעניש; אַ פּערזע־
העניש.

miscrea'tive *a.* (מיס-קרי-איי'-טיוו) שאַפענד אוננאָרמאַל; וואָס ברענגט אַרויס פּערזעהענישען.

miscred'it *v.* (מיס-קרעד'-איט) מיס־טרויען, ניט האָבען קיין צוטרוי; ניט גלויבען.

miscredu'lity *n.* (מיס-קרי-דיו'-לי-טי) לייכטגלויביגקייט וואָס ווערט אויסגענוצט צו אַ פאַלשען אָדער שלעכטען צוועק.

miscue' *n.* (מיס-קיו') אין ביליאַרד־שפּיעל — אַ ניט געלונגענער שטויס מיט'ן קיע [דער שטעקען מיט וועלכען מען שטויסט דיא באָלען].

miscul'tivate *v.* (מיס-קאַל'-טי-וויימ) שלעכט בעאַרבייטען; שלעכט קולטיווירען.

misdate' *v. and n.* (מיס-דייט') אָנגעבען אַ ניט ריכטיגען דאַטום; אַ פאַלשער דאַ־טום.

misdeal' *v. and n.* (מיס-דיעל') ניט אָרענטליך האַנדלען; זיך שלעכט אויפ־פיהרען; שלעכט אויסטיילען קאָרטען; אַ שלעכטע קאָרטען־אויסטיילונג.

misdeci'sion *n.* (מיס-די-סיזש'-אַן) ניט קיין ריכטיגע ענטשיידונג; אַ שלעכ־טער פּסק־דין.

misdeed' *n.* (מיס-דיעד') אַ שלעכטע טהאַט, אַ בייזע טהאַט, אַ פערברעכען.

misdeem' *v.* (מיס-דיעם') פאַלש אור־טיילען.

misdemean' *v.* (מיס-די-מיען') זיך שלעכט אויפפיהרען.

misdemea'nant *n.* (מיס-די-מיע'-נענט) איינער וואָס פיהרט זיך אויף שלעכט; איינער וואָס איז בעשולדיגט אין אַ קליינעם פערברעכען.

misdemea'nor *n.* (מיס-די-מיע'-נאָר) אַ שלעכטע אויפפיהרונג; אין געזעצגע־בונג — אַ קליין פערברעכען [ווי דאָס עובר זיין אויף אַ פעראָרדנונג פון דער שטאָדט־פערוואַלטונג א. ד. ג.].

misderive' *v.* (מיס-די-ראַיוו') פאַלש אַבליימען [פאַלש אויסבילדען איין וואָרט פון אַן אַנדערען].

misdescribe' *v.* (מיס-דעס-קראַיב') פאַלש בעשרייבען עפּעס.

misdescrip'tion *n.* (מיס-דעס-קריפּ'-שאַן) אַ שלעכטע אָדער פאַלשע בעשריי־בונג.

misdevo'tion *n.* (מיס-די-וואָו'-שאַן) שלעכט אָנגעווענדעטע פרומקייט [ווי דאָס מתפלל זיין צו הייליגע, וועלכע האָבען אין דער ווירקליכקייט גאָר ניט עקזיסטירט].

misdi'et *n.* (מיס-דאַי'-עט) ניט קיין גוטע דיעטע אָדער שפּייז.

misdirect' *v.* (מיס-די-רעקט') געבען פאַלשע ידיעות וועגען עמוואָס; שלעכט אָנצייגען; שרייבען אַ פאַלשען אַדרעס אויף אַ בריעף.

misdirec'tion *n.* (מיס-די-רעק'-שאַן) אַ שלעכטע ריכטונג, פיהרונג אָדער אָנציי־גונג.

misdistin'guish *v.* (מיס-דיס-טינ'-גוויש) מאַכען אַ פאַלשען אונטערשייד.

misdivide' *v.* (מיס-די-וואַיד') שלעכט צוטיילען.

misdivi'sion *n.* (מיס-די-וויזש'-אַן) אַ פאַלשע צוטיילונג.

misdo' *v.* (מיס-דו') טהאָן אונרעכט; טהאָן שלעכטס; בעגעהן אַ פערברעכען; בעגעהן אַ פעהלער, מאַכען אַ טעות.

misdo'er *n.* (מיס-דו'-ער) איינער וואָס טהוט בייזהייט אָדער שלעכטס; איינער וואָס בעגעהט אַ פערברעכען.

misdo'ing *n.* (מיס-דו'-אינג) אַ שלעכטע טהאַט, אַ פערברעכען.

misdoubt' *v.* (מיס-דאַוט') חושד זיין, פערדעכטיגען, האָבען אין פערדאַכט; אַן אומגעטיגער חשד אָדער פערדאַכט; אומ־ענטשלאָסענהייט; צווייפעלהאַפטיגקייט.

misdraw' *v.* (מיס-דראָה') פאַלש צייכע־נען; זיך פאַנאַנדערפאַלען.

miseduca'tion *n.* (מיס-עד-יו-קיי'-שאַן) אַ שלעכטע ערציהונג.

mise en scène (מיז אַן סיין) די טע־אַטראַלע ביהנע מיט דער גאַנצער דעקאָ־ראַציאָן און אויסשטאַטונג; די גאַנצע סביבה פון אַ פּאַסירונג.

misemploy' *v.* (מיס-עמ-פּלאָי') שלעכט געברויכען, שלעכט אַנווענדען, מיסברוי־כען; שלעכט אויסנוצען עפּעס.

misemploy'ment *n.* (מיס-עמ-פּלאָי'-מענט) דיא שלעכטע אַנווענדונג; אַ מיס־ברויך, אַ שלעכטער געברויך אָדער אויס־נוצונג [פון עפּעס].

misen'try *n.* (מיס-ענ'-טרי) די ניט־ריכטיגע אַריינטראַגונג [אין אַ בוך], דאָס פערשרייבען שלעכט.

mi'ser *n.* (מאַי'-זער) אַ קמצן, אַ קאַר־גער מענש; אַן אינסטרומענט צו בויערען ערד מיט אַן פאַרריכטונג אַרויסצושטוי־סען אַרויף די אויסגעבויערטע ערד.

mis'erabilism *n.* (מיז'-ע-רע-ביל-איזם) קלענליכקייט, דאָס זיין אין אַ קלעגליכען, טרויעריגען צושטאַנד; אַ טרויע־ריגער, פּעסימיסטישער בליק אויף'ן לעבען.

mis'erable *a. and n.* (מיז'-ע-רעבל) מיזעראַבעל, עלענד; אומגליקליך; געמיין; זעהר אָרים; שוואַך; קלעגליך; טרויע־ריג; אַן אומגליקליך בעשעפעניש.

mis'erableness *n.* (מיז'-ע-רעבל-נעס) אומגליקליכקייט, עלענדקייט, אָרימקייט; ווערטהלאָזיגקייט; קלעגליכקייט.

mis'erablism *n.* (מיז'-ע-רעבל-איזם) ז. *miserabilism*.

mis'erably *adv.* (מיז'-ע-רע-בלי) אויף אַ קלעגליכען, טרויעריגען שטייגער.

misere're *n.* (מיז-ע-רי'-רי) דאָס 51טע קאַפּיטעל תהילים, וואָס ווערט גע־זונגען אין די קאַטוילישע און וואַננגעלי־שע קירכען ביי פערשיעדענע רעליגיעזע צערעמאָניעס; די מוזיק צו דיעזען קאַפּי־טעל תהלים; אַ קלאַג־ליעד; אַן אָרט הייננגענדער שטוהל אין די אַלטע קירכען.

misere're week (מיז-ע-רי'-רי וויעק) די ערשטע וואָך פון גרויסען קריסטליכען תענית [וואָס געדויערט פיערציג טעג פאַר זייער פסח].

misericord' *n.* (מיז-ע-רי-קאָהרד') ז. *misericorde*.

misericorde' *n.* (מיז-ע-רי-קאָהרד') אַ קליינע שווערד, וועלכע די מיטעלאַלטער־ליכע ריטער פלעגען בענוצען צו טויטען אַ שטערבליך־פערוואונדעטען ריטער; אַ מין הייננגענדער שטוהל אין די אַלטע קיר־כען.

mi'serliness *n.* (מאַי'-זער-לי-נעס) קאַרגשאַפט, גייציגקייט.

mi'serly *adv.* (מאַי'-זער-לי) קאַרג; גייציג.

mis'ery *n.* (מיז'-ע-רי) עלענד, אומ־גליק.

misesteem' *v. and n.* (מיס-עס-טיעם') אונטערשעצען; ניט אָבגעבען דעם פּאַסענ־דען כבוד; אונטערשעצונג, אונאַכטונג.

mises'timate *v.* (מיס-עס'-טי-מייט) פאַלש אָבשאַצען.

misexpres'sion *n.* (מיס-עקס-פּרעש'-אַן) אַ שלעכטער אויסדרוק.

misexpress'ive *a.* (מיס-עקס-פּרעס'-איוו) וואָס דריקט זיך אויס שלעכט; אַרויסזאָגענד ניט דאָס וואָס מען האָט געוואָלט זאָגען.

misfaith' *n.* (מיס-פייטה') דאָס ניט גלויבען; אומגלויבען.

misfea'sance *n.* (מיס-פיע'-זענס) אין יוריספּרודענץ — דאָס טהאָן אַ געזעצלי־כע זאַך אויף אַן אומגעזעצליכען שטייגער; דאָס אויסנוצען די אויטאָריטעט וואָס איז געזעצליך געגעבען געוואָרען מיט ווילקיר און אומגעזעצליכקייט; דאָס עובר זיין דאָס געזעץ.

misfea'sant *n.* (מיס-פיע'-זענט) איי־נער וואָס טהוט אַ געזעצליכע זאַך אויף אַן אומגעזעצליכען שטייגער; איינער וואָס איז עובר אויף'ן געזעץ.

misfea'sor *n.* (מיס-פיע'-זאָר) איינער וואָס איז בעשולדיגט אין טהאָן אַ געזעצ־ליכע זאַך אויף אַן אומגעזעצליכען שטיי־גער. ז. *misfeasance*.

misfea'zor *n.* (מיס-פיע'-זאָר) ז. *misfeasor*.

misfire' *n.* (מיס-פאַיר') אַ שלעכטער שאָס; דאָס ניט טרעפען מיט'ן שאָס אין ציעל.

misfit' *v. and n.* (מיס-פיט') פערפּאַסען, ניט מאַכען צו דער מאָס [ווי אַ בגד א. ד. ג.]; דאָס ניט פּאַסען [ווי אַ בגד א. ד. ג.].

misform' *v.* (מיס-פאָרם') שלעכט פאָר־מירען, שלעכט בילדען, שלעכט געשטאַל־טען.

misforma'tion *n.* (מיס-פאָר-מיי'-שאַן) אַ שלעכטע פאָרמירונג, אַ שלעכטע אויס־בילדונג.

misfor'tune *n.* (מיס-פאָר'-טשון) אַן אומגליק; אַן אומגליקספאַל.

misgive' *v.* (מיס-גיוו') מאַכען שווער אויף'ן הארצען; מאַכען צווייפלען, פאַרויס־זאָגען שלעכטעס; מאַכען פערזאָרגט.

misgiv'ing *n.* (מיס-גיוו'-אינג) שווער־קייט אויף'ן הארצען; מיסטרוי, ספק, צוויי־פעל, אומגלויביגקייט.

misgot'ten *a.* (מיס-גאַט'ן) בעקומען אָדער ערוואָרבען דורך אומעהרליכע מיט־לען; ניט כשר געבאָרען.

misgov'ern *v.* (מיס-גאַוו'-ערן) שלעכט רעגיערען, פערוואַלטען אויף אַן אומעהר־ליכען שטייגער.

misgov'erned *a.* (מיס-גאַוו'-ערנד) שלעכט רעגיערט; פערוואַלטעט אויף אַן אומעהרליכען שטייגער.

misgov'ernment *n.* (מיס-גאַוו'-ערנ-מענט) שלעכטע רעגיערונג, שלעכטע פער־וואַלטונג; אומאָרדנונג; שלעכטע אויפ־פיהרונג.

misgrowth' *n.* (מיס-גראָוטה') אַן אומ־נאָרמאַלער, שלעכטער וואוקס.

misgui'dance *n.* (מיס-גאַי'-דענס) אַ שלעכטע ריכטונג; אַ שלעכטע פיהרונג; אַ שלעכטע אָנצייגונג; אַ שלעכטע ווענ־ווייזונג.

misguide' *v.* (מיס-גאַיד') שלעכט אָנ־ווייזען, שלעכט פיהרען, ריכטען פאַלש.

mishear' *v.* (מיס-היער') שלעכט אָדער ניט ריכטיג הערען.

mish'mash *n.* (מיש'-מעש) אַ מיש־מאַש; אַן אויסמישונג; אַ געמישעכץ.

Mish'na *n.* (מיש'-נאַ) משנה אָדער משניות [די זאַמלונג פון די תלמוד'ישע

היכות, אויף וועלכע די גמרא איז א פירוש].

misimprove′ *v.* (מים-אים-פרוהוו׳) שלעכט אנווענדען, מיסברויכען; ניט בענוצען פאר א גוטען צוועק.

misimprove′ment *n.* (מים-אים-פרוהוו׳-מענט) דאס בענוצען צו שלעכטען צוועק; דאס מיסברויכען.

misincline′ *v.* (מים-אינ-קלאין׳) געבען א שלעכטע נייגונג אדער ריכטונג.

misinfer′ *v.* (מים-אינ-פויר׳) פאלש שליסען, מאכען פאלשע לאגישע שליסע.

misinform′ *v.* (מים-אינ-פארם׳) פאלש בעריכטען, פאלש מיטטיילען, געבען פאלשע ידיעות.

misinfor′mant *n.* (מים-אינ-פאר׳-מענט) איינער וואס גיט אן פאלשע ידיעות; איינער וואס גיט אב ניט קיין ריכטיגען בעריכט.

misinforma′tion *n.* (מים-אינ-פאר-מיי׳-שאן) א פאלשע נאכריכט, א פאלשע ידיעה, א פאלשע מיטטיילונג.

misinfor′mer *n.* (מים-אינ-פאר׳-מער) איינער וואס גיט ניט קיין ריכטיגען בעריכט אדער ידיעות.

misinspire′ *v.* (מים-אינ-ספאיר׳) שלעכט בעאיינפלוסען.

misinstruct′ *v.* (מים-אינ-סטראקט׳) געבען ניט קיין גוטע בעלעהרונג; לעהרען צו שלעכטס.

misinstruc′tion *n.* (מים-אינ-סטראק׳-שאן) א שלעכטע בעלעהרונג; דאס לעהרען צו שלעכטס.

misintel′ligence *n.* (מים-אינ-טעל׳-אי-דזשענס) א פאלשע ידיעה; א פאלשער בעריכט.

misinter′pret *v.* (מים-אינ-טויר׳-פרעט) פאלש ערקלערען, פאלש פערטייטשען.

misinterpreta′tion *n.* (מים-אינ-טויר-פרי-טיי׳-שאן) א פאלשע ערקלערונג; א פאלשע פערטייטשונג.

misinter′preter *n.* (מים-אינ-טויר׳-פרע-טער) איינער וואס גיט א פאלשע פערטייטשונג אדער ערקלערונג.

misjoin′ *v.* (מים-דזשאין׳) שלעכט פערבינדען, ניט פאסענד פעראייניגען.

misjudge′ *v.* (מים-דזשאדזש׳) פאלש אורטיילען; האבען א פאלשע מיינונג וועגען עפעס.

misjudge′ment *n.* (מים-דזשאדזש׳-מענט) ז. *misjudgment*

misjudg′ment *n.* (מים-דזשאדזש׳-מענט) א פאלשער אורטייל.

misknowl′edge *n.* (מים-נאל׳-עדזש) פאלשע קענטניס; פאלשעס וויסען.

misla′bel *v.* (מים-ליי׳-בעל) בעצייכנען מיט א פאלשען יארליק אדער אדרעס.

mislay′ *v.* (מים-ליי׳) פערלעגען אין אן ארט וואו מען קען ניט געפינען; פערווארפען; אנגעבען ניט דעם ריכטיגען פלאץ.

mislay′er *n.* (מים-ליי׳-ער) איינער וואס פערווארפט עפעס, לעגט אוועק ניט אויף׳ן ריכטיגען פלאץ אדער גיט אן ניט דעם ריכטיגען פלאץ.

mislead′ *v.* (מים-ליעד׳) פערפיהרען; אריינפיהרען אין א טעות; פיהרען צו ניט א ריכטיגען שלוס.

mislea′der *n.* (מים-ליע׳-דער) א פערפיהרער; איינער וואס פיהרט אריין דעם אנדערען אין א טעות.

mislea′ding *a.* (מים-ליע׳-דינג) וואס פיהרט צו א טעות; פערפיהרענד.

mislea′dingly *adv.* (מים-ליע׳-דינג-לי) אויף א פערפיהרענדען שטייגער; אריינפיהרענדיג אין א טעות.

mislearn′ *v.* (מים-לוירן׳) לערנען צו שלעכטס; פאלש לערנען.

mislear′ned *a.* (מים-לויר׳-נעד) ניט גוט געלעהרט.

misled′ *a.* (מים-לעד׳) פערפיהרט, בעטראגען. ז. *mislead*

mislie′ *v.* (מים-לאי׳) ליעגען אונבעקוועם.

mislike′ *v. and n.* (מים-לאיק׳) ניט געפעלען; זיין אונצופריעדען מיט עפעס; אונצופריעדענהייט מיט עפעס.

mislike′ness *n.* (מים-לאיק׳-נעס) א פאלשע עהנליכקייט; ניט קיין גלייכען.

misli′ker *n.* (מים-לאי׳-קער) איינער וואס איז אונצופריעדען מיט עפעס; א טאדלער.

mislive′ *v.* (מים-ליוו׳) פיהרען א זינדיג לעבען.

misliv′ing *n.* (מים-ליוו׳-אינג) א שלעכט אדער זינדיג לעבען.

mismake′ *v.* (מים-מייק׳) מאכען שלעכט; קאליע מאכען.

misman′age *v. and n.* (מים-מענ׳-עדזש) שלעכט פיהרען, שלעכט פערוואלטען; א שלעכטע אנפיהרונג אדער פערוואלטונג פון עפעס.

misman′agement *n.* (מים-מענ׳-עדזש-מענט) א שלעכטע פיהרונג; א שלעכטע פערוואלטונג.

misman′ager *n.* (מים-מענ׳-ע-דזשער) איינער וואס פיהרט שלעכט; א שלעכטער פערוואלטער.

misman′ners *n.* (מים-מענ׳-ערז) שלעכטע מאניערען; שלעכטע ערציהונג.

mismatch′ *v.* (מים-מעטש׳) שלעכט צונויפפאסען, שלעכט פערבינדען, שלעכט צוזאמענפארען.

mismate′ *v.* (מים-מייט׳) שלעכט צונויפפארען; מאכען א שלעכטען זווג.

mismeas′ure *v.* (מים-מעזש׳-אור) מעסטען אדער אבשאצען ניט ריכטיג.

misname′ *v.* (מים-ניים׳) אנרופען ניט ריכטיג; געבען ניט קיין פאסענדען נאמען.

misno′mer *n.* (מים-נאו׳-מער) א פאלשער נאמען; א טעות אין נאמען; דאס אנרופען מיט ניט א ריכטיגען נאמען.

misnum′ber *v.* (מים-נאמ׳-בער) פאלש רעכנען אדער חשבון׳ען.

misnur′ture *v.* (מים-נויר׳-טשור) שלעכט האדעווען; שלעכט ערציהען; שלעכט לערנען [א צווייטען].

misobserve′ *v.* (מים-אב-זוירוו׳) שלעכט בעאבאכטען, פערזעהן.

misog′amist *n.* (מי-סאג׳-ע-מיסט) איינער וואס פעראכטעט הייראט.

misog′amy *n.* (מי-סאג׳-ע-מי) די פעראכטונג אדער האס צו הייראט.

misogram′matist *n.* (מים-א-גרעמ׳-ע-טיסט) איינער וואס פעראכטעט לערנען אדער שטודירען.

mis′ogyne *n.* (מים׳-א-דזשין) ז. *misogynist*

misog′ynist *n.* (מי-סאדזש׳-אי-ניסט) א ווייבער-פיינד, א שונא פון פרויען.

misogynis′tical *a.* (מי-סאדזש-אי-ניס׳-טי-קעל) ז. *misogynous*

misog′ynous *a.* (מי-סאדזש׳-אי-נאס) וואס האסט דאס פרויען-געשלעכט.

misog′yny *n.* (מי-סאדזש׳-אי-ני) דער האס צו פרויען, די שנאה צו ווייבער.

misol′ogist *n.* (מי-סאל׳-א-דזשיסט) איינער וואס פעראכטעט לאגישעס דענקען.

mis′ologue *n.* (מים׳-א-לאג) ז. *misologist*

misol′ogy *n.* (מי-סאל׳-א-דזשי) די פעראכטונג צו לאגישען דענקען.

misor′der *v.* (מים-אר׳-דער) ברייגנען אין א שלעכטער ארדנונג, מאכען אן אונארדנונג; שלעכט רעגולירען; שלעכט אויפפיהרען זיך.

misor′dered *a.* (מים-אר׳-דערד) שלעכט רעגולירט; געבראכט אין אן אונארדנונג.

misordina′tion *n.* (מים-אר-די-ניי׳-שאן) א פאלשע איינשטעלונג אדער בעשטימונג.

mis′otheism *n.* (מים׳-א-טהי-איזם) דער האס אדער פעראכטונג צו גאט.

mispaint′ *v.* (מים-פיינט׳) פאלש פארבען; מאלען מיט שלעכטע אדער פאלשע קאלירען.

mispercep′tion *n.* (מים-פויר-סעפ׳-שאן) א פאלשע בענעהמונג אדער בעגרייפונג פון עפעס.

misperfor′mance *n.* (מים-פויר-פאהר׳-מענס) שלעכטע ערפילונג, דאס שלעכט אדער פאלש טהאן עפעס.

mispersua′sion *n.* (מים-פויר-סהוויי׳-זשאן) א פאלשע מיינונג, א פאלשע איבערצייגונג; א פאלשער גלויבען.

mis′pickel *n.* (מים׳-פיק-על) דער מיספיקעל [א מינעראל פון בליי-קאליר, וואס ענטהאלט אין זיך ארזעניק, שוועבעל און אייזען].

misplace′ *v.* (מים-פלייס׳) שטעלען ניט אין א ריכטיגען פלאץ; פאלש שטעלען אדער איבערשטעלען עפעס; ניט צוטרעפען דעם פלאץ.
I soon discovered that my confidence in him had been misplaced.

misplace′ment *n.* (מים-פלייס׳-מענט) דאס שטעלען אדער איבערשטעלען א זאך ניט אין דעם ריכטיגען ארט.

misplay′ *n.* (מים-פליי׳) א שלעכט אדער ניט ריכטיג שפיעל.

misplead′ *v.* (מים-פליעד׳) אין געריכטספיהרונג — בעגרינדען א טענה אויף פאלשע בעהויפטונגען אדער אויף ניט א ריכטיגען שטייגער.

misplea′ding *n.* (מים-פליע׳-דינג) אין יוריספרודענץ — א טענה וואס איז בעגרינדעט אויף פאלשע בעהויפטונגען.

mispoint′ *v.* (מים-פאינט׳) פאלש פונקטירען, שטעלען פאלש די אבשטעל-צייכענס.

mispol′icy *n.* (מים-פאל׳-אי-סי) א פאלשע פאליטיק; א פאלשע טאקטיק.

misprac′tice *n.* (מים-פרעק׳-טיס) א פאלשע האנדלונג, א שלעכטע טהאט.

misprint′ *v. and n.* (מים-פרינט׳) מאכען א דרוק-פעהלער; דרוקען מיט פעהלער; א דרוק-פעהלער.

mispri′sion *n.* (מים-פריזש׳-אן) אין יוריספרודענץ — דאס פערהויהלען, דאס ניט-אויסזאגען [א פערברעכעריש פערהויהלען אדער בעהאלטען איינעמס פערברעכען]; דאס מיסברויכען די אויטאריטעט פון מאכט אדער רעגיערונג.

mispri′sion of trea′son (מים-פריזש׳-אן אוו טריעזן) דאס וויסען וועגען א פערראט געגען דער רעגיערונג און ניט אויסזאגען דאס.

misprize′ *v.* (מים-פראיז׳) אונטערשעצען, פעראכטען; מאכען א טעות, פאלש בעגרייפען.

misprocee′ding *n.* (מים-פרא-סיע׳-

דינג) דאס אנגעהן אויף א ניט-ריכטיגען שטייגער.

misprofess' *v.* (מיס-פרא-פעס') האבען א פאלשע פרעטענזיע אויף עפעס; האלטען זיך אן א פאלשען גלויבען.

mispronounce' *v.* (מיס-פרא-נאונס') שלעכט אויסשפרעכען, ארויסריידען ניט ריכטיג.

mispronuncia'tion *n.* (מיס-פרא-נאנ-סי-איי'-שאן) דאס אויסשפרעכען ניט ריכטיג; א שלעכטע אויסשפראך.

mispropor'tion *v.* (מיס-פרא-פאור'-שאן) פעראייניגען, צוזאמענשטעלען אדער פערגלייכען אהן א פראפארציאן.

misquota'tion *n.* (מיס-קהווא-טיי'-שאן) די פאלשע ציטירונג, די ניט-ריכטיגע אנגעבונג פון אימעצענס ווערטער אדער פון א שטעלע פון א בוך; א ניט-ריכטיגע ציטאטע.

misquote' *v.* (מיס-קהוואוט') פאלש ציטירען, פאלש אנגעבען אימעצענס ווערטער אדער א שטעלע פון א בוך.

misrate' *v.* (מיס-רייט') פאלש אבשאצען; פאלש רעכנען.

misread' *v.* (מיס-ריעד') שלעכט פערשטעהן דאס איבערגעלעזענע; שלעכט אויסטייטשען.

misrea'ding *n.* (מיס-ריע'-דינג) א שלעכטע אויסטייטשונג; א שלעכט פערשטעהן דאס איבערגעלעזענע.

misreci'tal *n.* (מיס-רי-סאי'-טעל) דאס פאלש איבערגעבען אימעצענס ווערטער.

misreck'on *v.* (מיס-רעק'ן) פאלש צעהלען, פאלש רעכנען.

misreck'oning *n.* (מיס-רעק'נ-אינג) דאס פאלש רעכנען.

misreflect' *v.* (מיס-רי-פלעקט') שלעכט אבשפיגלען א זאך; שלעכט פארשטעלען.

misreform' *v.* (מיס-רי-פארם') שלעכט רעפארמירען, אומענדערען צו שלעכטען, מאכען ערגער ווי געווען.

misreg'ulate *v.* (מיס-רעג'-יו-לייט) שלעכט אדער ניט ריכטיג רעגולירען.

misrelate' *v.* (מיס-רי-לייט') פאלש דערצעהלען, איבערגעבען ניט-ריכטיג.

misrela'tion *n.* (מיס-רי-ליי'-שאן) א ניט-ריכטיגע ערצעהלונג.

misrelig'ion *n.* (מיס-רי-לידזש'-אן) א פאלשע אמונה, א פאלשע רעליגיאן.

misremem'ber *v.* (מיס-רי-מעמ'-בער) ניט ריכטיג געדענקען, זיך פאלש ערינערען.

misren'der *v.* (מיס-רענ'-דער) ניט ריכטיג איבערגעבען אדער איבערזעצען.

misreport' *v. and n.* (מיס-רי-פאורט') פאלש בעריכטען, ניט ריכטיג מיטטיילען; א ניט-ריכטיגער בעריכט, א פאלשער ראפארט.

misrepresent' *v.* (מיס-רעפ-רי-זענט') 1. ניט ריכטיג פארשטעלען, פאלש אנגעבען; 2. שלעכט פערטרעטען, ניט עהרליך פערטרעטען.

2. Too many so-called leaders **misrepresent** the people.

misrepresenta'tion *n.* (מיס-רעפ-רי-זענ-טיי'-שאן) א פאלשע פארשטעלונג; א ניט-ריכטיגע אנגעבונג פון עפעס; דאס שלעכט אדער אונעהרליך פערטרעטען עפעס.

misrepresen'tative *a.* (מיס-רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס שטעלט פאר שלעכט; פערדרעהענד; וואס פערטרעט שלעכט אדער אונעהרליך.

misrepresen'ter *n.* (מיס-רעפ-רי-זענ'-טער) איינער וואס שטעלט פאר שלעכט; איינער וואס פערטרעט שלעכט אדער אונעהרליך.

misrepute' *v.* (מיס-רי-פיוט') האלטען איינעם פאר נידריגער ווי ער איז.

misrule' *n. and v.* (מיס-רוהל') אן אונארדנונג; א שלעכטע פערוואלטונג; שלעכט געוועלטיגען אדער פערוואלטען.

Miss. אבקירצונג פון *Mississippi* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

miss *v. and n.* (מיס) פערפעהלען; פעהלען; פערפעהלען דעם ציעל; ניט דערגרייכען, ניט האבען קיין ערפאלג; ניט טרעפען; פיהלען מיט בעדויערען דעם פערלוסט אדער דאס פעהלען פון עפעס; אויסמיידען, אויסווייכען; אויסלאזען; א דורכפאל; עטוואס וואס איז ניט געלונגען; ערפאלגלאזיגקייט; פערלוסט: מאנגעל; דאס בעדויערען דעם פערלוסט אדער מאנגעל פון עפעס; דאס פערפעהלען אין דערגרייכען א ציעל; א בעל-הבית'טע [ביי די נעגערס אין די דרום-שטאאטען פון נארד-אמעריקא]; א פרייליין.

mis'sa *n.* (מיס'-א) א מעסע, א גאטעס-דיענסט [ביי קאטויליקען].

miss a blow (מיס ע בלאו) ניט טרעפען.

mis'sal *a. and n.* (מיס'-על) וואס איז שייך צו א מעסע אדער קאטוילישער גאטעס-דיענסט; וואס איז שייך צו מיסאלע [א קאטוילישען געבעט-בוך]; א מיסאלע.

mis'sal-book *n.* (מיס'-על-בוק) א מיסאלע [א קאטויליש געבעט-בוך].

missay' *v.* (מיס-סיי') זאגען ניט ריכטיג; ריידען לשון הרע.

misscript' *n.* (מיס-סקריפט') א פעהלער אין שרייבען.

missee' *v.* (מיס-סיע') שלעכט זעהען, זעהן ניט ריכטיג; אננעהמען א ניט ריכטיגען שטאנדפונקט.

misseek' *v.* (מיס-סיעק') זוכען ניט אויף'ן ריכטיגען וועג אדער ארט.

mis'sel *n.* (מיסל) ז. *mistlethrush*.

mis'selthrush *n.* (מיסל'-טהראש) ז. *mistlethrush*.

missend' *v.* (מיס-סענד') שיקען ניט אין ריכטיגען ארט.

missen'tence *n.* (מיס-סענ'-טענס) א פאלשער אדער אונפעררדיענטער אורטייל.

misserve' *v.* (מיס-סוירוו') שלעכט אדער אונטריי דיענען.

misset' *v.* (מיס-סעט') אריינברייגנען ניט אין ריכטיגען ארט.

misshape' *v. and n.* (מיס-שייפ') מאכען א מאוס'ע, שלעכטע אדער פערקריפעלטע געשטאלט; מאכען א פערזועהעניש פון עפעס; א פערקריפעלטע געשטאלט, א פערזועהעניש.

missha'pen *a.* (מיס-שיי'פן) צוקאליעטשעט, פערקריפעלט, מאוס.

missha'penness *n.* (מיס-שיי'פנ-נעס) פערקריפעלטקייט; מאוס'קייט.

missheathe' *v.* (מיס-שיעטה') אריינשטעקען [א וואפע] ניט אין ריכטיגען פלאץ.

mis'sile *a. and n.* (מיס'-איל) וואס ווערט געווארפען אדער געשליידערט [ווי א שפיעז, קויל, קאנאנע, פייל א. ד. ג.]; עטוואס וואס ווערט געווארפען [אלס געוועהר, מיט'ן צוועק צו טויטען אדער פערוואונדען].

miss'ing *a.* (מיס'-אינג) פעהלענד, וואס פעהלט.

miss'ing link (מיס'-אינג לינק) א פעהלענדער גליעד, עטוואס וואס פעהלט אין מיטען [אין א רייה אדער סעריע]; א פעהלענדע עטוויקלונגס-שטופע אין דער אויסבילדונג פון מינים חיות; איינער פון די מינים, וואס האבען, לויט דער דארווינסטישער עוואלוציאנס-לעהרע, געדיענט אלס איבערגאנגס-שטופע אין דער ענטוויקלונג פון דעם מענשען-מין פון חיות און וועלכע מען געפינט ניט צווישען די איצטער עקזיסטירענדע מינים.

miss'ingly *adv.* (מיס'-אינג-לי) פיהלענדיג די אבוועזענהייט אדער דאס פעהלען פון עפעס; בעדויערענדיג [דאס פעהלען פון עפעס].

mis'sion *n.* (מיש'-אן) מיסיאן, שליחות, בעשטימונג, אויפגאבע; מיסיאנערען-טהעטיגקייט, מיסיאנערען-הויז, מיסיאנערען-אנשטאלט; ספעציעלע קריסטליכע גאטעס-דיענסט מיט'ן צוועק צו פערשפרייטען פרומקייט; א גלח וואס האלט אב אזא ספעציעלע גאטעס-דיענסט; א געזאנדשאפט [פון פאליטישע פערטרעטער אין א פרעמדען לאנד].

mis'sionary *n. and a.* (מיש'-אנ-ע-רי) א מיסיאנער; א געזאנדטער, א שליח; וואס איז שייך צו מיסיאנערען אדער מיסיאן-ארבייט.

mis'sioner *n.* (מיש'-אנ-ער) איינער וואס ווערט געשיקט אויף א ספעציעלער שליחות; א מיסיאנער; א גלח וואס האלט אב א ספעציעלע גאטעס-דיענסט [מיט'ן צוועק צו פערשפרייטען פרומקייט].

mis'sion-rooms *n.* (מיש'-אנ-רוהמז) א מיסיאנס-הויז.

mis'sion-school *n.* (מיש'-אנ-סקוהל) א מיסיאנערען-שוהל [געפיהרט פון מיסיאנערען]; א לעהר-אנשטאלט פארצובערייטען מיסיאנערען; א לעהר-אנשטאלט פאר ארימע קינדער אויפגעהאלטען דורך צדקה.

mis'sis *n.* (מיס'-איז) א בעל-הבית'טע; די ווירטהין פון הויז; א ווייב.

miss'ish *a.* (מיס'-איש) מיידעלש; ווי א ניט-דערוואקסען מיידעל; סענטימענטאל; אפעקטירט, ניט נאטירליך.

miss'ishness *n.* (מיס'-איש-נעס) די האלטונג ווי פון א יונגען מיידעל; נארישע אפעקטאציאן [קינסטליכע, ניט-נאטירליכע האלטונג].

Mississip'pi *n.* (מיס-אי-סיפ'-אי) אן אמאליגע טיוואלי-שפיעל [אזא ביליארד-שפיעל, וואס שטאמט פון מיסיסיפי, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; דער טייך מיסיסיפי; דער שטאאט מיסיסיפי [אין אמעריקא].

mis'sive *a. and n.* (מיס'-איוו) געשיקט [אפיציעל אדער פון א הויכער פערזאן]; א בריעף; א שליחות.

The ambassador presented the **missive** to the king.

Miss'-Nan'cy *n.* (מיס'-נענ'-סי) א יונגערמאן אדער יונגע פרויענצימער וואס האלט זיך מיט אפעקטאציאן [קינסטליך, ניט-נאטירליך]; א שוואכער, פערצערטעלטער, פרויען-עהנליכער מאן.

Miss'-Nan'cyism *n.* (מיס'-נענ'-סי-איזם) געמאכטע צערעמאניעלע מיידעלשע האלטונג; פרויען-עהנליכקייט ביי א מאן [אין האלטונג, כאראקטער, אויסזעהן א. ז. וו.].

miss one's tip (מיס הוואנז טיפ) דורכפאלען, פערפעהלען דעם ציעל, ניט דערגרייכען דעם צוועק.

miss out (מיס אוט) אויסלאזען, איבערהיפען.

misspeak' *v.* (מיס-ספיעק') מאכען א פעהלער אין ריידען; זאגען ניט דאס וואס

מען האט געוואלט זאגען; פאלש אויסשפרעכען.

misspell' *v.* (מיס-ספעל') ניט ריכטיג שרייבען, ניט ריכטיג אויסלעגען; אויסלעגען מיט גרייזען.

misspell'ing *n.* (מיס-ספעל'-אינג) א ניט ריכטיגע אויסלעגונג [דאס שרייבען מיט גרייזען].

misspend' *v.* (מיס-ספענד') נוצלאז פערשווענדען, שלעכט פערווענדען.

misspent' *a.* (מיס-ספענט') שלעכט פערברויכט, נוצלאז פערשוועגדעט. ז. *misspend*

misstate' *v.* (מיס-סטייט') מאכען א פאלשע בעהויפטונג, ניט ריכטיג פערשטעלען, פאלש אנגעבען.

misstate'ment *n.* (מיס-סטייט'-מענט) א פאלשע בעהויפטונג; דאס מאכען א ניט ריכטיגע פערשטעלונג וועגען עפעס; דאס פאלש אנגעבען עפעס.

misstay' *v.* (מיס-סטיי') זיך ניט קירעווען [וועגען א שיף].

misstep' *v. and n.* (מיס-סטעפ') מאכען א פאלשען טריט; זיך אויסגליטשען; א פאלשער טריט, א פעהלער, דאס אויסגליטשען זיך.

missuit' *v.* (מיס-סיוט') ניט פאסען, זיין אונפאסיג.

missumma'tion *n.* (מיס-סא-מיי'-שאן) א פאלשער חבור, א פאלשע צוזאמענרעכנונג.

mis'sus *n.* (מיס'-אז) ז. *missis*

misswear' *v.* (מיס-סהווערר') פאלש שווערען.

mist *n. and v.* (מיסט) א נעבעל, א טומאן; א שטויב-רעגען, א שפריי-רעגען [א דראבנע רעגענדעל]; פערנעבלען, פערטונקלען; רעגנען מיט דראבנע טראפענדלעך.

mista'kable *a.* (מיס-טיי'-קעבל) אין וואס מען קען א טעות האבען, וואס מען קען מיספערשטעהן.

mistake' *v. and n.* (מיס-טייק') האבען א טעות, מיספערשטעהן; א טעות, א פעהלער.

mista'ken *a.* (מיס-טיי'קן) שלעכט פערשטאנען; פאלש; וואס פערשטעהט פאלש, וואס האט א טעות.

mista'kenly *adv.* (מיס-טיי'קנ-לי) על פי טעות; ניט ריכטיג.

mistake' one's way (מיס-טייק' הוואנז הוויי) פערבלאנדזשען, אראבבלאנדזשען פון וועג.

mista'ker *n.* (מיס-טיי'-קער) איינער וואס מאכט א טעות.

mistake' the mark (מיס-טייק' טהי מארק) פערפעהלען דעם ציעל.

mista'king *n.* (מיס-טיי'-קינג) א טעות.

mista'kingly *adv.* (מיס-טיי'-קינג-לי) על פי טעות; ניט ריכטיג.

mist'-bow *n.* (מיסט'-באו) א נעבעל-בויגען [א ווייסער רעגענבויגען וואס בעווייזט זיך אמאל בעת א נעבעל].

mist'-col'ored *a.* (מיסט'-קאל'-ארד) פארבלאז.

misteach' *v.* (מיס-טיעטש') פאלש אונטערריכטען, פאלש לערנען.

mistell' *v.* (מיס-טעל') ניט ריכטיג דערצעהלען, ניט ריכטיג אנגעבען די צאהל.

mistem'per *v.* (מיס-טעמ'-פער) ארויסברייגגען פון נארמאלען צושטאנד, מאכען שלעכט געשטימט.

mis'ter *n.* (מיס'-טער) הערר; בעל-הבית.

misterm' *v.* (מיס-טוירם') אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען; רופען נעמען, געבען א צונעמעניש, בעליידיגען.

mist'-flow'er *n.* (מיסט'-פלאו'-ער) אזא שעהנע אמעריקאנישע פלאנצע מיט בלויע בליטהען וואס וואקסען אין בינטלעך.

Mist-flower

mist'ful *a.* (מיסט'-פול) נעבעלדיג, טומאנע; פערנעבעלט, פערטונקעלט.

misthink' *v.* (מיס-טהינק') דענקען ניט ריכטיג; האבען אן אונגינסטיגע מיינונג.

misthrive' *v.* (מיס-טהראיוו') ווי עס איז זיך דורכשלאגען, קוים דורכקומען.

misthrow' *v.* (מיס-טהראו') ווארפען ניט ריכטיג, ניט טרעפען.

mis'tily *adv.* (מיס'-טי-לי) אויף א נעבעלדיגען, טונקעלען אדער אונקלארען אופן.

mistime' *v.* (מיס-טאים') טהאן ניט צו דער רעכטער צייט.

mistimed' *a.* (מיס-טאימד') ניט צוגעפאסט צו דער צייט; וואס איז ניט אם פלאץ אין א געוויסער צייט אדער ביי א געוויסער געלעגענהייט.

mis'tiness *n.* (מיס'-טי-נעס) נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט; טונקעלקייט, אונקלארקייט.

misti'tle *v.* (מיס-טאי'טל) אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען אדער טיטול.

mis'tlethrush *n.* (מיסל'-טהראש) דער מיסטעל-דראסעל [אזא פויגעלע וואס געפינט זיך אין אייראפא און אין אייניגע טיילען פון אזיע און אפריקא, האט גרויליך-ברוינע און געלבליכע פעדערען אויף'ן רוקען און אויף די פליגלען און ווייסליכע געפלעקטע פעדערען אויף'ן בייכעל און אויף'ן העלזעל].

mis'tletoe *n.* (מיז'ל-טאו) די מיסטעל [אזא אייראפעאישע פאראזיטישע פלאנצע וואס וואקסט אויף פערשיעדענע בוימער, הויפטזעכליך אויף עפעל-בוימער. זי גיט ארויס קליינע געלבליך-גריגע בליטהען און, אום ווינטער, ווייסע יאגדעס. פארצייטען איז די פלאנצע געברויכט געווארען פאר רעליגיעזע צוועקען און אויך אין מעדיצין. אויך יעצט ווערט זי אמאל געברויכט אום וויהנאכט].

Mistletoe

mist'like *adv.* (מיסט'-לאיק) אזוי ווי א נעבעל, ווי א טומאן; נעבעלהאפט.

mistook' (מיס-טוק') געמאכט א טעות. ז. *mistake*

mistradi'tion *n.* (מיס-טרע-דיש'-אן) א פאלשע טראדיציע; א שלעכט אנגעווענדעטע טראדיציע.

mistrain' *v.* (מיס-טריין') שלעכט ערציהען, שלעכט אויפברייגגען.

mis'tral *n.* (מיס'-טרעל) דער מיסטראל [א קאלטער נארד-וועסטליכער ווינד אין די טיילען פון פראנקרייך וואס געפינען זיך ביים מיטעללענדישען ים].

mistranscrip'tion *n.* (מיס-טרענ-סקריפ'-שאן) א פעהלערהאפטע קאפיע.

mistranslate' *v.* (מיס-טרענס-לייט') שלעכט איבערזעצען; איבערזעצען ניט ריכטיג.

mistransla'tion *n.* (מיס-טרענס-ליי'-שאן) א ניט ריכטיגע איבערזעצונג.

mistreat' *v.* (מיס-טריעט') שלעכט בעהאנדלען.

mistreat'ment *n.* (מיס-טריעט'-מענט) א שלעכטע בעהאנדלונג.

mis'tress *n. and v.* (מיס'-טרעס) א העררין, א בעל-הבית'טע; א פרוי, א פערהייראטע פרוי; א מאדאם; א געליעבטע; א קעבס-ווייב; א פרוי וואס איז געניט אין עפעס; זיין פערליעבט אין א פרוי, זיין א געליעבטער; ווערען א געליעבטע.

mis'tress-ship *n.* (מיס'-טרעס-שיפ) פרויען-הערשאפט, דאס בעל-הבית'עווען אדער די אויטאריטעט פון א פרוי.

mistri'al *n.* (מיס-טראי'-על) א געריכטס-פראצעס, ביי וועלכען דער אורטייל איז געווארען אונגילטיג צוליעב עפעס א פעהלער; א געריכטס-פראצעס, וועלכער ענדיגט זיך ניט מיט קיין אורטייל [ווי למשל, ווען די געריכטס-געשווארענע קענען ניט איינשטימען].

mist'-rick *n.* (מיסט'-ריק) א געדיכטער נעבעל [טומאן].

mistrust' *v. and n.* (מיס-טראסט') מיסטרויען, ניט האבען קיין צוטרוי, ניט גלויבען; פערדעכטיגען; צווייפלען; דאס ניט האבען קיין צוטרוי; פערדאכט; צווייפעל.

mistrus'ter *n.* (מיס-טראס'-טער) איינער וואס האט ניט קיין צוטרוי, גלויבט ניט, צווייפעלט אדער פערדעכטיגט.

mistrust'ful *a.* (מיס-טראסט'-פול) מיסטרויאיש, פערדעכטיג, צווייפלענד.

mistrust'fully *adv.* (מיס-טראסט'-פול-אי) אהן צוטרויען, מיט צווייפעל, מיט פערדאכט.

mistrust'fulness *n.* (מיס-טראסט'-פול-נעס) מיסטרויאונג, פערדעכטיגונג, צווייפלונג.

mistrust'less *a.* (מיס-טראסט'-לעס) ניט פערדעכטיגענד קיין זאך.

mistune' *v.* (מיס-טיון') ניט ריכטיג אנשטעלען דעם טאן.

mis'tus *n.* (מיס'-טאס) א פלאנצע וואס איז א פראדוקט פון קרייצונג [צוזאמענמישונג פון פערשיעדענע מינים].

mistu'tor *v.* (מיס-טיו'-טאר) פאלש אונטעררוכטען, שלעכט לערנען.

mis'ty *a.* (מיס'-טי) פערטונקעלט, טונקעל, נעבעלדיג, טומאנע; ניט קלאר.
The misty weather delayed the arrival of the steamer.

misunderstand' *v.* (מיס-אנ-דער-סטענד') מיספערשטעהן, שלעכט פערשטעהן.

misunderstan'ding *n.* (מיס-אנ-דער-סטענ'-דינג) דאס שלעכט-פערשטעהן; א טעות אין פשט; א מיספערשטענדניס, אונאייניגקייט, שטרייטיגקייט.

misunderstood' (מיס-אנ-דער-סטוד') מיספערשטאנען, שלעכט פערשטאנען. ז. *misunderstand*

misu'sage *n.* (מיס-יו'-זעדזש) שלעכטער געברויך; אונפאסיגער געברויך [פון

ווערטער]; מיסברויך; שלעכטע בעהאנדלונג.

misuse' *v.* (מיס-יוז) מאכען א שלעכטען געברויך; מיסברויכען; שלעכט בעהאנדלען.

misuse' *n.* (מיס-יוס) ז. *misusage*.

misu'ser *n.* (מיס-יו'-זער) א מיסברויכער.

misval'ue *v.* (מיס-וועל'-יו) אונטערשעצען; ניט ריכטיג אבשאצען.

misven'ture *n.* (מיס-ווענ'-טשור) א שלים=מזל'דיגע אדער ניט=געלונגענע אונטערנעהמונג; א דורכפאל.

misven'turous *a.* (מיס-ווענ'-טשור-אס) וואס האט ניט קיין מוטה, וואס וואגט ניט; פייג, שרעקעדיג.

misvouch' *v.* (מיס-וואוטש') פאלש אנגעבען עפעס, פאלש עדות זאגען.

miswan'der *v.* (מיס-וואנ'-דער) וואנדערען, בלאנדזשען, פערקריכען.

miswed' *v.* (מיס-וועד') הייראטען א ניט פאסענדע פערזאן.

mis-word' *n.* (מיס-וואירד') א ניט ריכטיג ווארט; א קללה.

miswork' *v.* (מיס-וואירק') טהאן שלעכט, טהאן שלעכט אן ארבייט.

miswor'ship *n. and v.* (מיס-וואיר'-שיפ) פאלשע פערגעטערונג; פערגעטערען א זאך וואס דארף ניט פערגעטערט ווערען.

miswor'shiper *n.* (מיס-וואיר'-שיפ-ער) איינער וואס פערגעטערט פאלש [אויף אן אונפאסענדען שטייגער אדער א זאך וואס דארף ניט פערגעטערט ווערען].

miswor'shipper *n.* (מיס-וואיר'-שיפ-ער) ז. *misworshiper*.

miswrite' *v.* (מיס-ראיט') מאכען א גרייז אין שרייבען; ניט ריכטיג שרייבען.

miswrought' *a.* (מיס-ראהט') שלעכט געמאכט. ז. *miswork*.

mis'y *n.* (מיס'-אי) מיסי אדער געלב=אייזען=ערץ [אזא מינעראל].

misyoke' *v.* (מיס-יאוק') ניט ריכטיג צוזאמענבינדען אדער צונויפפאסען.

miszeal'ous *a.* (מיס-זעל'-אס) פאלש אייפריג, מיט פאלש אנגעווענדעטער אייפריגקייט.

mit *n.* (מיט) א האלב=הענטשקע [אהן פינגער אדער מיט האלבע פינגער].

mi'ta *n.* (מי'-טא) געצוואונגענע ארבייט פון די אינדיאנער אין פערו [אין די אמאליגע צייטען. א זיבענט=חלק פון דער מענער=בעפעלקערונג האט געמוזט ארבייטען א יאהר צייט פאר די שפאנישע עראבערער אין מינען, אויף די פעלדער און אין די פאבריקען. זיי האבען פאר זייער ארבייט געקראגען בעצאהלט].

mite *n.* (מאיט) א מילב; א קליינע מטבע; א גארנישט, א קלייניגקייט.

mi'ted *a.* (מאי'-טעד) קאליע געווארען [ווייל עס איז ניט גוט איינגעזאלצען, ווי קאנזערווירטע פיש].

mi'ter *n. and v.* (מאי'-טער) א מיטרא, א קאפ=הויב פון א הויכען גייסטליכען [ווי פארצייטען פון כהן גדול און איצטער פון א בישאף אדער פאפסט]; אן אויווען=זאסלינקע אדער דעקעל, אן אויווען קאלפאק; אין סטאלעריי — א שרעג=מאס, א ווינקעל=מאס; א צוויקעל, א קלין [אין נענעה]; א צוזאמענזעצונג אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; דערהויבען צו א הויכער שטעלע פון א גייסטליכען, בעעהרען מיט א מיטרא [הויפטזעכליך ווענען א בישאף]; אין סטאלעריי — פעראייניגען אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; מאכען א צוויקעל אדער קלין [אין נענעה].

Miters

mi'ter-box *n.* (מאי'-טער-באקס) א שרעג=מאס, א ווינקעל=מאס [אין סטאלעריי — אן אינסטרומענט צו מעסטען 45=גראדיגע ווינקלען ביים שניידען].

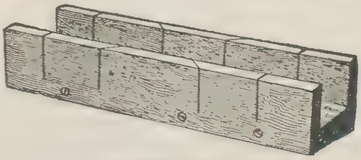

Miter-box

mi'ter-drain *n.* (מאי'-טער-דריין) א רינווע אין מיטען פון אן אייזענבאהן=וועג צום אבציהען דאס וואסער אין די זייטען=רינוועס.

mi'tering-machine' *n.* (מאי'-טער-אינג-מע-שין') א מאשין צו זעגען און שניידען האלץ אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; אין דרוקערייען — א מעכאניזם צו בשניידען דעם ברעג פון א בלייענער שריפט=שורה שיעף אדער שרעג.

mi'ter-jack *n.* (מאי'-טער-דזשעק) אזא שרעג=מאס. ז. *miter-box*.

mi'ter-joint *n.* (מאי'-טער-דזשאינט) אין סטאלעריי — א פערבינדונג אונטער א ווינקעל פון 45 גראד.

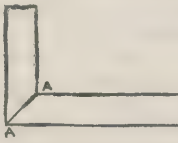

AA. Miter-joint

mi'ter-sill *n.* (מאי'-טער-סיל) א פערשפאר=שוועל [צו וועלכער עס לאזט זיך ארונטער די טהיר פון א שלוזע אבצוהאלטען דאס וואסער].

mi'ter-square *n.* (מאי'-טער-סקהווער) א ווינקעל=לינעאל צו מאכען 45=גראדיגע ווינקלען.

mi'ter-wheel *n.* (מאי'-טער-הוויעל) דאס ווינקעל=ראד אדער דיאגאנאל=ראד [א ראד מיט קאנישע צייהנער, וועלכע קומען זיך צונויף מיט די קאנישע צייהנער פון א צווייטען ראד אונטער א ווינקעל פון 45 גראד].

Mith'ra *n.* (מיטה'-רא) מיטהרא, דער גאט פון ליכט ביי די פארצייטיגע פערזיער און הינדוסען.

Mith'raism *n.* (מיטה'-רע-איזם) דאס דיענען צו מיטהרא [ביי די פארצייטיגע פערזיער — דער גאט פון ליכט].

Mith'ras *n.* (מיטה'-רעס) ז. *Mithra*.

mith'ridate *n.* (מיטה'-רי-דייט) א מין געגענגיפט.

mit'igable *a.* (מיט'-אי-געבל) מילדערונגס=פעהיג, וואס מען קען מילדערען, וואס קען געשטילט אדער פערלייכטערט ווערען; וואס קען פערמינדערט ווערען.

mit'igant *a.* (מיט'-אי-גענט) לינדערענד, מילדערענד, שטילענד, פערלייכטערענד.

mit'igate *v.* (מיט'-אי-גייט) מילדערען, פערלייכטערען; שטילען, מעסיגען, פערמינדערען.

It is impossible to mitigate the horrors of war.

mit'igatedly *adv.* (מיט'-אי-גיי-טעד-לי) אין א לייכטען אדער מילדען גראד.

mitiga'tion *n.* (מיט-אי-גיי'-שאן) מילדערונג, לינדערונג, פערלייכטערונג, שטילונג.

mit'igative *a.* (מיט'-אי-גיי-טיוו) ז. *mitigant*.

mit'igator *n.* (מיט'-אי-גיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מילדערט, פערלייכטערט, שטילט אדער בערוהיגט.

mit'igatory *a.* (מיט'-אי-גיי-טא-רי) ז. *mitigant*.

mitraille' *n.* (מי-טרייל') קליינע שטיקלעך אייזען, קליינע קוילען און עהנליכע זאכען, מיט וועלכע מען שיסט פון א קאנאנע; א קארטעטש=אנלאדונג, א שראט=שאס [פון א הארמאט].

mitrailleur' *n.* (מי-טרע-ליער') אן אנלאדער פון א קארטעטשען=מאשין אדער שרויטען=שאס=הארמאט. ז. *mitraille*.

mitrailleuse' *n.* (מי-טרע-ליעז') א מיטראליעזע, א קארטעטשען=הארמאט אדער שראט=מאשין וואס שיסט אויס פיעל קוילען נאכאנאנד. ז. *mitraille*.

mi'tral *a.* (מאי'-טרעל) וואס איז עהנליך אדער איז שייך צו א מיטרא [א בישאף'ס הוט]; וואס בעשטעהט פון צוויי קלאפאנעס [אין אנאטאמיע]; וואס איז שייך צום דעקעל ביי דער לינקער עפנונג פון הארץ.

mi'tral valve (מאי'-טרעל וועלוו) דאס הוט=פערמיגע דעקעל ביי דער לינקער עפנונג פון הארץ.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

mi'tre *n. and v.* (מאי'-טער) ז. *miter*

mi'triform *a.* (מאי'-טרי-פארם) אין באטאניק — עהנליך צו א מיטרא אדער בישאף'ס הוט [קאניש, אויסגעהוילט און אפען פון אונטען — ווענען פרוכטען].

Mitri-form Capsule

mitt *n.* (מיט) ז. *mit*

mit'ten *n. and v.* (מיטען) א פויסט=הענטשקע, א הענטשקע מיט איין פינגער; א האלב=הענטשקע [אהן פינגער אדער מיט האלבע פינגער]; אנטהאן הענטשקעס אדער האלב=הענטשקעס [פויסט=הענטשקעס]; צוריקווייזען א הייראטס=פארשלאג.

mit'timus *n.* (מיט'-אי-מאס) א געריכטס=בעפעהל צו א געפענגניס=אויפזעהער אריינצונעהמען אן ארעסטירטען; א פערהאפטונגס=בעפעהל; א בעפעהל איבערצוגעבען א קלאגע פון איין געריכט צו א צווייטען; ענטלאסונג, דאס אבזאגען [פון אן אמט אדער שטעלע].

mi'ty *a.* (מאי'-טי) מילביג, פול מיט מילבען.

mix *v. and n.* (מיקס) מישען, פערמישען; זיך מישען, זיך צוזאמענמישען, זיך פעראייניגען; א געמישעכץ, א מישמאש; א פעהלער.

mix'able *a.* (מיק'-סעבל) וואס לאזט זיך פערמישען אדער צונויפמישען.

mixed *a.* (מיקסט) ‎.1 געמישט; .2 צו־טומעלט.
1. We had a mixed feeling of pleasure and grief.

mixed cho'rus (מיקסט קאו'–ראס) א געמישטער כאר [פון מענער־שטימען און פרויען־שטימען].

mixed laws (מיקסט לאָהז) געמישטע געזעצע אי ווענען אייגענטומס־זאכען, אי ווענען רעכטע און פליכטען פון פערזאנען.

mix'edly *adv.* (מיק'–סעד–לי) אויף א געמישטען שטייגער.

mixed mar'riage (מיקסט מער'–אידזש) א געמישטע הייראט [פון מענשען פון פערשיעדענע גלויבענס].

mixed met'aphor (מיקסט מעט'–ע–פאר) א געמישטע מעטאפארע [א מליצה־אויסדרוק, אין וועלכען עס פלאנטערען זיך צוזאמען עטליכע מליצות]. ז. *metaphor*

mixed num'ber (מיקסט נאמ'–בער) א געמישטע צאהל [א גאנצע צאהל צו־זאמען מיט א ברוך־צאהל, ווי 3¾].

mixed per'son (מיקסט פויר'–סאן) איינער וואס האט א דאפעלטע אדער פיעלפאכע יוריסדיקציאן אדער הער־שאפטס־אויטאריטעט [ווי למשל, א קעניג וואס ווערט בעטראכט אויף אלס דער הויפט פון דער קירך].

mixed train (מיקסט טריין) א געמיש־טער באהן־צוג [פון פאסאזשיר־וואגאנען און פראכט־וואגאנען אדער פון וואגאנען וואס זיינען בעשטימט פאר פערשיעדענע קלאסען מענשען].

mixed voy'age (מיקסט וואי'–עדזש) א יאגד־רייזע פון פישער אי אויף ים־הינד אי אויף וואלפיש.

mix'er *n.* (מיק'–סער) איינער וואס מישט צוזאַמען; א מאשין וואס מישט צו־נויף פערשיעדענע שטאפען.

mix'ible *a.* (מיק'–סיבל) ז. *mixable*

mix'ing *n.* (מיק'–סינג) צוזאמענמישונג; א געמישעכץ.

mix'ing-machine' *n.* (מיק'–סינג–מע–שין') א מאשין אדער פאררי‌כטונג צו־נויפצומישען פערשיעדענע זאכען; א קוי־פערנער צילינדער, אין וועלכען מען מישט צונויף די נויטיגע שטאפען ביים מאכען פולווער.

mixobarbar'ic *a.* (מיק–סאו–באר–בער'–איק) ניט אין גאנצען בארבאריש, עט־וואס ציוויליזירט.

mixog'amy *n.* (מיק–סאג'–ע–מי) א מיקסאגאמיע, א פערזאמלונג פון פיש אין דער צייט פון ארויסווארפען די רויגען [איקרע], ווען "ער'ען" זיינען פאראן מעהר ווי "זי'ען" און ארום איין "זי" געפינען זיך עטליכע "ער'ען".

mixtilin'eal *a.* (מיקס–טי–לינ'–אי–על) וואס בעשטעהט פון געמישטע ליניעס [קרומע, גלייכע, געבויגענע].

mixtilin'ear *a.* (מיקס–טי–לינ'–אי–אר) ז. *mixtilineal*

mix'tion *n.* (מיקס'–טשאן) א געמיש גע־ברויכט צום בעפעסטיגען בלאט־גאלד צו האלץ אדער צו בילדער.

mix'ture *n.* (מיקס'–טשור) א מישונג, א געמיש; א צומישונג, א ביימישונג; א מיקסטור [א צוזאמענמישונג פון פערשיע־דענע מעדיצינען].

mix'tus *n.* (מיקס'–טאס) ז. *mistus*

mix up (מיקס אפ) צוטומ־לען; צוטומלען; ברייגנען אין א פערלע־גענהייט; ארײנפּלאָנטערען, פערמישען, ארײנשלעפּען [אין אן אונטערנעהמונג, פערשווערונג א. ז. וו.].

miz'en *n.* (מיזן) ז. *mizzen*

miz'maze *n.* (מיז'–מייז) א לאבירינט, א פערווירונג, א צומישונג.

miz'zen *n.* (מיזן) דער בעזאן־זעגעל [א הינטערשטער שיף־זעגעל].

miz'zenmast *n.* (מיז'נ–מעסט) דער מאסט וועלכער האלט די זעגלען פון דעם הינטערטייל פון א שיף.

miz'zle *n. and v.* (מיזל) א שפריי־רעגען, א שטויב־רעגען; רעגענען מיט גאנץ קליי־נינקע טראפענס; זיך אונטערגעבען; ווע־רען שכור'לעך; נעלם ווערען, מאכען פליטה; פערפלאנטערען זיך, צוטומעלט ווערען.

miz'zling *n.* (מיז'–לינג) א שפריי־רעגען, א שטויב־רעגען; א דיקער נעבעל [טו־מאן].

miz'zly *a.* (מיז'–לי) נעבעלדיג, טומאנע.

miz'zy *n.* (מיז'–אי) א זומפ.

MM. אבקירצונג פון *Messieurs* [הערען].

Mme. אבקירצונג פון *Madame*

mnemon'ic *a. and n.* (ני–מאנ'–איק) מנעמאניש, וואס העלפט דעם זכרון, וואס איז שייך צום זכרון; מנעמאניק [די קונסט פון פערבעסערען אדער ענטוויקלען דעם זכרון; א סיסטעם פון כללים, ווי צו געדענקען פערשיעדענע זאכען].

mnemon'ical *a.* (ני–מאנ'–אי–קעל) מנעמאניש, וואס העלפט דעם זכרון, וואס איז שייך צום זכרון.

mnemoni'cian *n.* (ני–מא–ניש'–ען) א לעהרער פון מנעמאניק. ז. *mnemonics*

mnemon'ics *n.* (ני–מאנ'–איקס) מנעמא־ניק, די געדעכנים־קונסט, די קונסט צו פערשטארקען אדער צו ענטוויקלען דעם זכרון, א סיסטעם פון כללים, ווי צו גע־דענקען פערשיעדענע זאכען.

mne'monist *n.* (ני'–מא–ניסט) א קע־נער אין מנעמאניק. ז. *mnemonics*

Mo. אבקירצונג פון *Missouri* [איי־נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

mo'a *n.* (מאו'–א) אזא זעהר גרויסער פויגעל עהנליך צו א שטרוים, נאר פיעל גרעסער פון איהם, וואס האט זיך ביז ניט לאנג צוריק געפונען אין ניי־זעעלאנד.

Mo'abite *n. and a.* (מאו'–עב–איט) איינער וואס קומט ארוים פון מואב [דער זוהן פון לוט]; וועלכער שטאמט אב פון מואב.

Mo'abitess *n.* (מאו'–ע–באי–טעס) א פרויענצימער וואס שטאמט אב פון מואב.

Moabit'ic *a.* (מאו–ע–ביט'–איק) וואס איז שייך צו מואב, וואס שטאמט אב פון מואב.

Mo'abitish *a.* (מאו'–ע–באי–טיש) ז. *Moabitic*

moan *v., n. and a.* (מאון) קרעכצען, זיפצען; קלאגען, יאמערען; א קרעכץ, א זיפץ; א וועה־קלאג; ווי א קרעכץ, ווי א זיפץ.

moat *n. and v.* (מאוט) א גראבען ארום א פעסטונג; ארומרינגלען מיט גראבענס.

moa'ted *a.* (מאו'–טעד) ארומגערינגלט מיט א גראבען.

mob *n. and v.* (מאב) א פעבעל; א געזעמעל פון המון; א סקאנדאליעזע מא־סע; א סטאדע בהמות; אנגרייפען, אנ־פאלען פון פעבעל [המון]; א ווייבער־שער טשיפיק אדער נאכט־הויב; בעדע־קען מיט א טשיפיק.

mob'bish *a.* (מאב'–איש) פעבעלהאפט, גראב, געמיין, נידריג.

mob'-cap *n.* (מאב'–קעפ) א נאכט־הויב, א נאכט־טשיפיק.

mo'bile *a. and n.* (מאו'–ביל) בעוועג־ליך, אונבעשטענדיג; עטוואס וואס איז בעוועגליך; א בעוועגער.

mobilisa'tion *n.* (מאו–ביל–אי–זיי'–שאן) ז. *mobilization*

mo'bilise *v.* (מאו'–ביל–איז) ז. *mobilize*

mobil'ity *n.* (מא–ביל'–אי–טי) בעוועג־ליכקייט; אונבעשטענדיגקייט.

mobil'ity *n.* (מאב–איל'–אי–טי) דאס פראסטע פאלק, דער המון, דער פעבעל.

mobiliza'tion *n.* (מאו–ביל–אי–זיי'–שאן) מאביליזאציאן, די פארבערייטונג אדער פערפערטיגונג פון אן ארמעע צום קריעג.

mo'bilize *v.* (מאו'–ביל–איז) מאביליזי־רען, פארבערייטען אדער פערפערטיגען אן ארמעע צום קריעג; זעצען אין בעוועגונג, מאכען גרייט צו בעוועגונג.

mob'-law *n.* (מאב'–לאה) פעבעל־יוסטיץ [גוואלטטהאטען פון המון].

moboc'racy *n.* (מאב–אק'–רע–סי) פע־בעל־הערשאפט; דער המון, דער פעבעל.

mob'ocrat *n.* (מאב'–א–קרעט) א פיהרער פון פעבעל, א דעמאגאג.

mobocrat'ic *a.* (מאב–א–קרעט'–איק) וואס איז שייך צו פעבעל־הערשאפט.

mobs'man *n.* (מאבז'–מען) אן אויס־געפוצטער גנב אדער שווינדלער; אן עלעגאנטער קעשענע־גנב.

moc'casin *n.* (מאק'–ע–סין) אזא שוך פון איין שטיק ווייכען לעדער אהן א שטייפער זויל [פאדעש־ווע] וואס די אינדיאנער אין אמעריקא טרא־גען; אזא גיפטיגע שלאנג.

Moccasin

moc'casined *a.* (מאק'–ע–סינד) וואס טראגט אן אינדיאנער שוך. ז. *moccasin*

moc'cassin *n.* (מאק'–ע–סין) ז. *moccasin*

mo'cha *n.* (מאו'–קא) מאקא־קאפע [א געוויסער גוטער זארט קאפע, וואס וואקסט בעזאנדערס אין יעמען, אראביען, און ווערט עקספארטירט פון דעם האפען מא־קא]; אזא אביסינישעס געוויכט [אונגע־פעהר איין אמעריקאנער אונץ].

mock *v., n. and a.* (מאק) שפאטען, פערשפאטען, אביעקען, מאכען חוזק; אב־נארען; נאכמאכען; איבערמישען; שפאט, געשפעט, לצנות, חוזק; שפאטיש, אויף־צו־פלייסען, פאלש, ניט עכט.

mock'able *a.* (מאק'–עבל) לעכערליך, שפאטיש, וואס איז אויסגעזעצט צו שפאט.

mock auc'tion (מאק אהק'–שאן) א שווינדלערישע אויקציאן.

mock'-bird *n.* (מאק'–בוירד) ז. *mocking-bird*

mock col'or (מאק קאל'–אר) א פארב וואס בלאקירט אב.

mock'er *n.* (מאק'–ער) אן אבלאכער, אן אבשפאטער, א לץ; א רמאי, אן אב־נארער.

mock'ery *n.* (מאק'–ער–אי) שפאט, גע־שפעט, לצנות, חוזק; א פאלשעס אויסזעהן; דאס וואס ענטוישט.

mock'-hero'ic *a.* (מאק'-הי-ראו'-איק) כלומר'שט העלדיש.

mock'ing-bird *n.* (מאק'-אינג-בוירד) דער שפאט-פויגעל [א מין אמעריקאַ-נער זינג-פויגעל וועלכער האט די אייגענשאפט נאָכ-צומאכען יעדע שטי-מע און יעדען קלאַנג].

Mocking-bird

mock'ingly *adv.* (מאק'-אינג-לי) אבלאכענדיג, אב-שפאטענדיג, חוזק מאכענדיג.

mocud'dum *n.* (מא-קאד'-אם) אין אסט-אינדיען — דער עלטסטער [פון א דארף, פון א קהלה].

mo'dal *a.* (מאו'-דעל) וואס געהערט צו דער פארם, וואס געהערט צו דער ארט און ווייזע; וואס איז שייך צום מאדוס פון א צייטוואָרט [ז. *mode*].

mo'dalism *n.* (מאו'-דעל-איזם) די לעהרע אין דער קריסטליכער רעליגיאָן, אז גאט — דער פאטער, גאט — דער זוהן און גאט — דער הייליגער גייסט זיינען נור פערשידענע פארמען פון איי-נעם און דעמזעלבען געטליכען וועזען.

modal'ity *n.* (מא-דעל'-אי-טי) אין לאָגיק — מאָדאַליטעט, די אייגענשאפט פון לאָגישע זעצע, וועלכע בעצייכענט זייער מעגליכקייט, זייער ווירקליכקייט אדער זייער נויטווענדיגקייט לויט דעם, אויף וויפיעל עס איז מעגליך, ווירקליך אדער נויטווענדיג דאס, וואס ווערט אין זיי בע-הויפטעט; די ארט און ווייזע; בעשרענקט-קייט, דאס זיין פערבונדען מיט א בע-דינגונג [וועגען א פערשפרעכען].

mode *n.* (מאוד) די ארט און ווייזע, שטייגער, אופן; פארם; די מעטאָדע; א מאָ-דע; מאדוס פון א צייטוואָרט [די פארם פון א צייטוואָרט וועלכע דריקט אויס די ווירקליכקייט, די מעגליכקייט אדער די ווינשענסווערטקייט פון א טהאט]; א צו-פעליגע אייגענשאפט; אין לאָגיק — די פארם פון א זאץ אין בעצוג צו מעגליכ-קייט און נויטווענדיגקייט; א זא סילאָגיזם [לאָגישע שלוס-פאלגערונג] וואס העננט אב פון דער קוואַנטיטעט און קוואַליטעט פון די זעצע פון וועלכע ער איז צונויפ-געשטעלט; אין מוזיק — די טאָנארט, די צונויפשטעלונג פון טענער אין אן אקטא-ווע אין געוויסע אינטערוואַלען.

mod'el *n., a. and v.* (מאד'-על) א מאָ-דעל, א מוסטער, א פארבילד; א פערזאָן וואס דיענט אלס מוסטער פאר א מאָלער אדער סקולפטאר צו מאכען א בילד אדער סטאַטוע; וואס דיענט אלס א מאָדעל אדער מוסטער; מאכען עטוואס נאך א מאָדעל אדער מוסטער; מאָדעלירען, פארמירען; אבבילדען; מאכען א מאָדעל אדער מוס-טער.

mod'el doll (מאד'-על דאל) א מאָדעל פיגור [א וואקסענע אדער הילצערנע פי-גור פון א מענשען צו מעסטען קליידער].

mod'eler *n.* (מאד'-על-ער) א מאָדעלי-רער, איינער וואס מאכט מאָדעלען אדער פיגורען.

mod'el farm (מאד'-על פארם) א מוס-טער פערמע [א פערמע וואו די לאנד-ווירטשאפט ווערט געפיהרט דורך מאָדער-נע איינריכטונגען און מעטאָדען].

mod'eling *n.* (מאד'-על-אינג) דאס מאָ-כען מאָדעלען; דאס מאָדעלירען.

mod'eling-clay *n.* (מאד'-על-אינג-קליי) מאָדעליר-ליים [א ווייכער, פיינער ליים וואס ווערט בענוצט פון קינסטלער צו מאָדעלירען פיגורען].

mod'eling-stand *n.* (מאד'-על-אינג-סטענד) א מאָדעליר-טיש [א טיש וואו עס ליעגט דאס ליים פון וועלכען דער סקולפ-טאר מאָדעלירט א פיגור].

mod'eling-tools *n.* (מאד'-על-אינג-טוהלז) מאָדעליר-געצייג [די געצייג פון א סקולפטאר מיט וועלכע ער מאָדעלירט פיגורען פון ליים אדער אנדערע מאַטע-ריאַלען].

mod'eller *n.* (מאד'-על-ער) ז. *modeler*.

mod'elling *n.* (מאד'-על-אינג) ז. *modeling*.

mod'erate *a., v. and n.* (מאד'-ע-רייט) מעסיג, מיטעל, מיטעלמעסיג; נישׁ־קשה־דיג, צימליך; ביליג [וועגען פרייזען]; בעשיידען; געלאַסען; לינד; מעסיגען, מילדערען; איינשרענקען; פערקלענערען, פערגרינגערען; ווירקען אלס א פארזיצע-דער ביי א ויכוח אדער דיספוט; ווערען מילדער, שטילער אדער רוהיגער; איינער וואס איז מעסיג אדער געלאַסען; א געג-נער פון עקסטרעמע מיינונגען אדער אנ-זיכטען [בעזאנדערס אין פאָליטיק און רעליגיאָן].

mod'erately *adv.* (מאד'-ע-רייט-לי) אויף א מעסיגען אופן; מעסיג, מיטעל-מעסיג.

mod'erateness *n.* (מאד'-ע-רייט-נעס) מעסיגקייט, מיטעלקייט, מיטעלמעסיגקייט; לינדקייט.

modera'tion *n.* (מאד-ע-ריי'-שאן) מע-סיגונג, מילדערונג, מעסיגקייט; לאַנגזאַמ-קייט [אין ריידען, דענקען אדער האַנד-לען]; דאס ווירקען אלס פארזיצענדער ביי א ויכוח אדער דיספוט.

modera'tions *n.* (מאד-ע-ריי'-שאנז) דער ערשטער עפענטליכער עקזאַמען אין אָקספאָרד אוניווערזיטעט אין ענגלאנד וואס די סטודענטען דארפען האַלטען אום צו בעקומען אן אַקאַדעמישען טיטול.

mod'eratism *n.* (מאד'-ע-ריי-טיזם) מעסיגקייט.

mod'eratist *n.* (מאד'-ע-ריי-טיסט) א מעסיגער.

modera'to *adv.* (מאד-ע-רא'-טא) אין מוזיק — אין א מעסיגער טעמפאָ, מעסיג.

mod'erator *n.* (מאד'-ע-ריי-טאר) א מעסיגער, איינער אדער עטוואס וואס מע-סיגט, מילדערט אדער רעגולירט; א פאר-זיצענדער פון א פערזאַמלונג וואס רעגו-לירט א ויכוח אדער דיספוט.

mod'eratorship *n.* (מאד'-ע-ריי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א פארזיצענדען [ביי א ויכוח אדער דיספוט].

mod'eratress *n.* (מאד'-ע-ריי-טרעס) ז. *moderatrix*.

mod'eratrix *n.* (מאד'-ע-ריי-טריקס) א פארזיצערין, א פרויענצימער וואס פיהרט די גרענדע.

mod'ern *a. and n.* (מאד'-ערן) מאָדערן, ניי, היינטיג, היינט-וועלטיג, ניי-מאָדיש; א מאָדערניסט, א מאָדערנער מענש [איי-נער וואס האלט פון די אידעען און אנ-זיכטען פון דער נייער צייט].

mod'erner *n.* (מאד'-ער-נער) א מאָ-דערנער, א היינט-וועלטיגער מענש; א מאָדערניסט. ז. *modernist*.

Mod'ern He'brew (מאד'-ערן הי'-ברוה) מאָדערנע העברעאיש [די העברעאי-שע שפּראַך אין דער פארם ווי זי ווערט איצט געברויכט מיט דער ביימישונג פון תלמוד'ישע, אראַמייאישע און אנדערע ווערטער].

mod'ern his'tory (מאד'-ערן היס'-טא-רי) מאָדערנע געשיכטע [די היסטאָריע, וועלכע הויבט זיך אן נאך דעם אבשלוס פון דער מיטעלאלטערליכער צייט ביז היינט].

mod'ernise *v.* (מאד'-ער-נאיז) ז. *modernize*.

mod'ernism *n.* (מאד'-ער-ניזם) מאָדער-נעקייט, ניי-מאָדישקייט; מאָדערניזם [די נייע ריכטונג אין קונסט און ליטעראַטור, בעזאנדערס די דעקאַדענץ-ריכטונג].

Mod'ernism *n.* (מאד'-ער-ניזם) מאָ-דערניזם, די נייע ריכטונג אין דער קאַ-טוילישער קירך, וועלכע דריקט זיך אויס אין ערקלערען די ביבעל און די רעליגי-אָנס-דאָגמען אין איינקלאַנג מיט דער מאָ-דערנער וויסענשאפט.

mod'ernist *n.* (מאד'-ער-ניסט) א מאָ-דערניסט, אן אנהענגער פון דער נייער ריכטונג אין דער ליטעראַטור און קונסט [בעזאנדערס פון דער דעקאַדענטישער ריכ-טונג]; אן אנהענגער פון אונטערריכטען אין די שוהלען די מאָדערנע שפּראַכען אנשטאט די קלאַסישע.

moder'nity *n.* (מא-דויר'-ני-טי) מאָ-דערנעקייט.

moderniza'tion *n.* (מאד-ער-ני-זיי'-שאן) מאָדערניזירונג, דאס מאכען מאָדערן; דאס מאכען ניי-מאָדיש.

mod'ernize *v.* (מאד'-ער-נאיז) מאָדער-ניזירען, מאכען מאָדערן; מאכען ניי-מאָ-דיש; ווערען מאָדערן.

mod'ernizer *n.* (מאד'-ער-נאי-זער) איינער וואס מאָדערניזירט.

Mod'ern Lat'in (מאד'-ערן לעט'-אין) מאָדערנע לאַטיין [די לאַטיינישע שפּראַך ווי זי ווערט היינט געברויכט].

mod'ernness *n.* (מאד'-ערן-נעס) מאָ-דערנעקייט, היינט-וועלטיגקייט.

Mod'ern Wood'men (מאד'-ערן הוואוד'-מען) א געוויסער ברידערליכער אָרדען אין אמעריקא.

mod'est *a.* (מאד'-עסט) בעשיידען; צניעות'דיג; מעסיג; אנשטענדיג.

mod'estly *adv.* (מאד'-עסט-לי) אויף א בעשיידענעם אופן; צניעות'דיג.

mod'esty *n.* (מאד'-עס-טי) בעשיידענ-הייט; מעסיגקייט; אנשטענדיגקייט; צניעות, עניוות.

mod'icum *n.* (מאד'-אי-קאם) א ביסעל; א קליינע זאך; א קליין מענשעלע.

modifiabil'ity *n.* (מאד-אי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט מאָדיפיצירט אדער אומגעענדערט צו ווערען.

mod'ifiable *a.* (מאד'-אי-פאי-עבל) וואס קען מאָדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

mod'ifiableness *n.* (מאד'-אי-פאי-עבל-נעס) ז. *modifiability*.

modifica'tion *n.* (מאד-אי-פי-קיי'-שאן) מאָדיפיקאַציאָן, ענדערונג, אומענדערונג.

mod'ificative *a. and n.* (מאד'-אי-פי-קיי-טיוו) וואס מאָדיפיצירט, וואס ענ-דערט; עטוואס וואס מאָדיפיצירט.

mod'ificator *n.* (מאד'-אי-פי-קיי-טאר) איינער וואס מאָדיפיצירט אדער ענדערט.

mod'ificatory *a.* (מאד'-אי-פי-קיי-טא-רי) וואס מאָדיפיצירט אדער ענדערט.

mod'ified milk (מאד'-אי-פאיד מילק) מאדיפיצירטע מילך [מילך וואס איז צוגעגרייט געווארען מיט וואסער, צוקער א. ד. ג. ווי מען מאכט עס פאר קינדער].

mod'ifier *n.* (מאד'-אי-פאי-ער) א מאדיפיצירער, אן ענדערער.

mod'ify *v.* (מאד'-אי-פאי) מאדיפיצירען, ענדערען.

modil'lion *n.* (מאדיל'-יאן) א מאדיליאן אדער שפארענקאפ [אזא געזימס פון א זייל].

Modillion

mo'dish *a.* (מאו'-דיש) מאדיש, וואס איז לויט דער מאדע.
She wore a very modish dress.

mo'dishly *adv.* (מאו'-דיש-לי) נאך דער מאדע.

mo'dishness *n.* (מאו'-דיש-נעס) מאדישקייט, דאס זיין מאדיש; דאס האלטען זיך אן מאדעס.

mo'dist *n.* (מאו'-דיסט) אן אנהענגער פון דער מאדע.

modiste' *n.* (מאו-דיסט') א מאדיסטקע, א שניידערין, א הוט-מאכערין; א פרוי וואס האנדעלט מיט מאדע-ארטיקלען [אין קליידער און היט].

mo'dius *n.* (מאו'-די-אס) א מאדיום [אזא מעסטעל פאר טרוקענע זאכען אמאל אין רוים, וואס האט געהאלטען ביי צוויי גאלאן]; אזא הויב אדער היטעל אויף פארצייטיגע פיגורען פון די רוימיש-גריכישע געטער [עהנליך צו א מאדיום].

mod'ulant *n.* (מאדזש'-יו-לענט) עטוואס וואס מאדולירט אדער בייט אום דעם טאן.

mod'ular *a.* (מאדזש'-יו-לאר) וואס איז איז שייך צו מאדולאציאן [טאן-בייטונג, ענדערונג פון דער שטימע]; אין ארכיטעקטור — וואס איז שייך צו א מאדול, געמאסטען דורך א מאדול [איינהייטס-מאס צו בעשטימען די פראפארציאן פון א זייל אדער געביידע]; וואס איז שייך צו א מאדול אין מאטעמאטיק און פיזיק. ז. *modulus*.

mod'ulate *v.* (מאדזש'-יו-לייט) מאדולירען [ענדערען, בייטען דעם טאן אדער די שטימע]; ענדערען, צופאסען; מאכען פערשיעדען [הויפטזעכליך אין קלאנגען]; מאכען פראפארציאנעל.

modula'tion *n.* (מאדזש-יו-ליי'-שאן) מאדולאציאן [ענדערונג, בייטונג פון טאן אדער שטימע]; א מעלאדיע, א נגון; ענדערונג, צופאסונג; אין ארכיטעקטור — די פראפארציאן.

mod'ulator *n.* (מאדזש'-יו-ליי-טאר) איינער וואס מאדולירט [בייט, ענדערט די שטימע; איינער וואס ענדערט, פאסט צו אדער מאכט פראפארציאנעל.

mod'ulatory *a.* (מאדזש'-יו-ליי-טא-רי) וואס מאדולירט, וואס בייט דעם טאן אדער די שטימע, וואס פאסט צו פראפארציאנעל.

mod'ule *n.* (מאד'-יול) א מאדול [אין ארכיטעקטור — אן איינהייטס-מאס צו בעשטימען די פראפארציאנען פון א זייל אדער געביידע].

mod'ulus *n.* (מאד'-יו-לאס) דער מאדול, א ווירקליכע פאזיטיווע צאהל אדער קוואנטיטעט, א נומערישע אדער פיזיקאלישע, וועלכע דריקט אויס די מאס פון א פונקציאן, פון אן איינגנשאפט אדער קראפט, בעזאנדערס אונטער איינהייטליכע בעדינ-
גונגען [ווי צום ביישפיעל דער מאדול פון שטארקייט, בויגזאמקייט אדער עלאסטיציטעט פון אייזען אדער פון שטאהל]; א נארמע, א נארמאל-מאס.

mo'dus *n.* (מאו'-דאס) מאדוס, מעטאדע, אופן, ארט און ווייזע; דאס צאהלען געלד אנשטאט מעשר פון פראדוקטען; א ספעציעלע פערפליכטונג אדער בעדינגונג ביים איבערגעבען אייגענטום בירושה.

mo'dus operan'di (מאו'-דאס אפ-ע-רענ'-דאי) דער פלאן, דער אופן, די ארט און ווייזע ווי עפעס צו טהאן.

mo'dus viven'di (מאו'-דאס ווי-וועג'-דאי) לעבענס-ארט, דער אופן ווי צו לעבען; א צייטווייליגער אבמאך אום אויסצוגלייכען א סכסוך.

mod'wall *n.* (מאד'-הוואהל) דער ביענען-פרעסער [אזא פויגעל]. ז. *bee-eater*.

mœrol'ogy *n.* (מיע-ראל'-א-דזשי) די קונסט אדער די בעשעפטיגונג פון א פראפעסיאנעלען בעקלאגער פון טויטע.

Mogul' *n.* and *a.* (מא-גאל') א מאנגאל, איינער פון די מאנגאלען וואס האבען איינגענומען אסט-אינדיען אין 16טען יאהרהונדערט; א מאגול, א הערשער, א גרויסע פערזענליכקייט; דער בעסטער זארט פון שפיעל-קארטען; וואס איז שייך צו די מאגולס אדער צו דער מאנגאלישער מלוכה אין אסט-אינדיען.

Mogun'tine *a.* (מא-גאנ'-טין) וואס איז שייך צו דער שטאדט מאינץ [אין דייטשלאנד].

mo'ha *n.* (מאו'-הא) איטאליענישער הירזש.

mo'hair *n.* and *a.* (מאו'-העהר) מאהער, די וואל פון אן אנגארא-ציעג [א מין ציעג פון קליין-אזיען מיט א זייד-דינער וואל]; צייג אדער טוך פון דיעזער וואל; מאהער-טוך; געמאכט פון מאהער.

Moham'medan *a.* and *n.* (מא-העמ'-ע-דען) וואס איז שייך צו מאכמעד, דעם גרינדער פון דער מאכמעדאנישער אדער מוסולמאנישער רעליגיאן [געב. אין יאהר 570, געשטארבען אין יאהר 632]; וואס איז שייך צו דער רעליגיעזער און סאציאלער סיסטעם געגרינדעט פון מאכמעד; א מאכמעדאנער אדער מוסולמאנער; א נאכפאלגער פון מאכמעד און זיינע לעהרען.

Moham'medan cal'endar (מא-העמ'-ע-דען קעל'-ענ-דאר) דער מאכמעדאנישער קאלענדאר [דער לבנה-לוח וואס ווערט בענוצט כמעט פון אלע מאכמעדאנישע פעלקער. דאס געוועהנליכע יאהר ענטהאלט 354 טעג און אן עבור-יאהר — 355 טעג. די מאכמעדאנישע צייטרעכנונג פאנגט זיך אן פון יאהר 622 פון דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

Moham'medan e'ra (מא-העמ'-ע-דען אי'-רא) די מאכמעדאנישע ערא, די מאכמעדאנישע צייטרעכנונג, וועלכע פאנגט זיך אן פון דעם 16טען יולי פון יאהר 622, לויט דער קריסטליכער צייטרעכנונג [פון דעם טאג, ווען מאכמעד איז אנטלאפען פון מעקא].

Moham'medanism *n.* (מא-העמ'-ע-דענ-איזם) איסלאמיזם [די מאכמעדאנישע אדער מוסולמאנישע רעליגיאן און עטהיק].

Moham'medanize *v.* (מא-העמ'-ע-דענ-איז) מאכמעדאניזירען, בעקעהרען צום איסלאם אדער צום מוסולמאנישען גלויבען.

Moham'medism *n.* (מא-העמ'-ע-דיזם) ז. *Mohammedanism*.

Moham'medize *v.* (מא-העמ'-ע-דאיז) ז. *Mohammedanize*.

Mohar'ram *n.* (מא-הער'-עם) ז. *Muharram*.

Mo'hawk *n.* (מאו'-האהק) איינער פון די מאהאווקען [א נארד-אמעריקאנישער אינדיאנער שבט]; א באנדיט, א רויבער; איינער פון א באנדע גאסען-רויבער אין די אמאליגע צייטען אין לאנדאן.

Mohe'gan *a.* and *n.* (מא-הי'-גען) ז. *Mohican*.

Mohi'can *a.* and *n.* (מא-הי'-קען) וואס איז שייך צו די מאהיקאנער [א נארד-אמעריקאנישער אינדיאנער שבט]; איינער פון די מאהיקאנער.

mohr *n.* (מאור) א מין אפריקאנישע אנטילאפע, וועלכע ווערט פיעל געזוכט פון די אראבער צוליעב איהר בעזאאר-שטיין [ז. *bezoar*] וואס דיענט אלס רפואה אין די אריענטאלישע לענדער.

mo'hur *n.* (מאו'-הויר) א גאלדענע ענגלישע מטבע אין אסט-אינדיען [בעטרעפט אן ערך זיבען דאלאר].

moi'dore *n.* (מאי'-דאור) אן אלטע פארטוגעזישע גאלדענע מטבע [בעטרעפט אן ערך זעקס דאלאר און א האלב].

moi'ety *n.* (מאי'-ע-טי) די העלפט; איינער פון צוויי גלייכע טיילען; א טייל; א חלק.

moil *v.* and *n.* (מאיל) פערשמיערען, פערשמוצען, מאכען בלאטיג; אויסמאטערען; מאכען מיעד; זיך איינשמיערען אין בלאטע; זיך מאטערען, ארבייטען שווער; הארעווען; דאס איינשמיערען; דאס ווערען שמוציג; הארעוואניע; מאטערניש; אין גלאז-פאבריקאציאן — א מעטאלישער אקסיד אדער זויערשטאף-פערבינדונג וואס ווערט צוגעגעבען צום גלאז ווען עס פלאצט הארט נעבען בלאזרעהר; א מין האק וואס ווערט געברויכט פון בערג-ארבייטער אין געוויסע שאכטען אדער מינען.

moil'er *n.* (מאיל'-ער) איינער וואס ארבייט; איינער וואס ארבייט שווער.

moi'neau *n.* (מאי'-נאו) א קליינער באסטיאן [אזא בעפעסטיגטער פלאץ].

moire' *n.* and *v.* (מואר) א מארע [א מין גלאנציגע געפאזערטע זייד]; א וועלען-פערמיגער אבגלאנץ אויף מעטאל אדער טוך; צוגעבען א וועלען-פערמיגען גלאנץ צו עפעס.

moist *a.* and *n.* (מאיסט) פייכט, פייכטקייט.

mois'ten *v.* (מאיסן) פייכט מאכען; פייכט ווערען.

mois'tener *n.* (מאיס'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פייכט.

mois'ten one's clay (מאיסן הוואנז קליי) כאפען א טרונק, מאכען א כוסה.

moist'-eyed *a.* (מאיסט'-איד) וואס האט אויגען אנגעפילט מיט פייכטקייט אדער מיט טרעהרען.

moist'ful *a.* (מאיסט'-פול) פול מיט פייכטקייט; פייכט.

mois'tify *v.* (מאיס'-טי-פאי) בעפייכטען, מאכען פייכט; בענעצען.

moist'less *a.* (מאיסט'-לעס) אהן פייכטקייט; טרוקען.

moist'ness *n.* (מאיסט'-נעס) פייכטקייט, דאס זיין פייכט.

mois'ture *n.* (מאיס'-טשור) פייכטקייט.

mois'tureless *a.* (מאיס'-טשור-לעס) אהן פייכטקייט; טרוקען.

moke *n.* (מאוק) אן עזעל; א שוטה; א נענער; אויף דער טעאטער-שפראך — איינער וואס שפיעלט אויף עטליכע אינ-סטרומענטען.

mo'la *n.* (מאו'-לא) פאלשע שוואנגער-שאפט [אן אנוואוקס אין דער געבעהר-מו-טער, וואס ברייננט ארויס סימפטאמען פון שוואנגערשאפט].

Mo'la *n.* (מאו'-לא) דער מין זון-פיש. ז. *sunfish*.

mo'lar *a. and n.* (מאו'-לאר) וואס צו-רייבט אדער צומאהלט [הויפטזעכליך וועגען באק-צייהנער]; וואס איז שייך צו באק-צייהנער; וואס איז שייך צו א מא-סע, מאסיוו, אין א מאסע; וואס איז שייך צו פאלשער שוואנגערשאפט [אן אנוואוקס אין דער געבעהר-מוטער, וואס רופט ארויס סימפטאמען פון שוואנגערשאפט]; א באק-צאהן.

molar'iform *a.* (מא-לער'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א באק-צאהן.

mo'lary *a.* (מאו'-לע-רי) וואס איז צו-געפאסט צום צורייבען אדער צומאהלען שפייז [ווי צייהן].

molas'ses *n.* (מא-לעס'-עז) צוקער-סיראפ.

mold *n. and v.* (מאולד) א פורם; א שאבלאן; א מאדעל; עטוואס וואס איז געמאכט אין א פורם; א פארם; א גע-זימס, א פערציערונגס-לייסט, א קארניז; ווייכע, דינע ערד; דער הויפט-בעשטאנד פון עטוואס; מאטעריאל; די ערד; שי-מעל, שימעל-שוואמלעך; א פלעק; א ראסט-פלעק; בעדעקען מיט ווייכער דינער ערד; ווערען בעוואקסען מיט שימעל, ווע-רען פערשימעלט; פערארזאכען, אז עס זאל בעוואקסען ווערען מיט שימעל; מא-כען א פלעק, ווי פון ראסט; פארמירען, מאדעלירען; גיסען אין א פורם.

moldabil'ity *n.* (מאול-דע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארמירט ווערען; דאס האבען די אייגענשאפט געמאכט צו ווע-רען אין א פורם.

mold'able *a.* (מאולד'-עבל) וואס קען געפארמט ווערען.

Molda'vian *a. and n.* (מאל-דיי'-ווי-ען) וואס איז שייך צו מאלדאוויען [א פראווינץ אין רומעניען]; א מאלדאווע-נער.

mold'-board *n.* (מאולד'-באורד) דאס שטרייך-ברעט פון אן אקער-אייזען [די געבויגענע פלאטע, וועלכע ווארפט ארי-בער די אויסגעאקערטע ערד פון אן אויפ-געאקערטען שריגט]; אין מעטאל-גיסעריי-ען — דאס ברעט, אויף וועלכען עס ווערט געשטעלט דער מאדעל מיט וועלכען מען מאכט דעם פורם.

mold'-can'dle *n.* (מאולד'-קענ'דל) א פורם-ליכט [א ליכט וואס ווערט גע-מאכט אין א פורם, אין געגענזאץ צו גע-צויגענע ליכט].

mol'der *n. and v.* (מאול'-דער) א פאר-מער [אן ארבייטער וואס מאכט און גיסט פורמס אין א מעטאל-גיסעריי]; פערוואנדעלט ווערען אין שטויב, פאנאנ-דערפאלען אין שטיקלעך, צוברעקעלט ווע-רען; פערוואנדלען אין שטויב, צוברעק-לען.

mold'-fa'cing *n.* (מאולד'-פיי'-סינג) א דינער פולווער מיט וועלכען עס ווערט בעדעקט די אינוועניגסטע זייט פון פורם צו גיסען מעטאל כדי דאס גוס-שטיק זאל ארויסקומען גלאט.

mol'diness *n.* (מאול'-די-נעס) פער-שימעלטקייט.

mol'ding *n.* (מאול'-דינג) דאס פאר-מירען; דאס מאדעלירען; דאס גיסען אדער פארמירען אין א פורם; א גוס-שטיק, עטוואס וואס איז אבגעגאסען אדער געמאכט אין א פורם; א געזימס, א פער-ציערונגס-לייסט, א ראנד-לייסט, א קאר-ניז; דאס בעדעקען מיט ווייכער דינער ערד.

mol'ding-flask *n.* (מאול'-דינג-פלעסק) אזא פאררינכטונג ביי דענטיסטען, אין וועל-כער מען האלט אין בעזונדערע אבטיילונ-גען דעם פלאסטער-מאדעל און דעם קוי-טשוק ביים צוגרייטען די צייהנער [ז. איל.]; א פארם-ראהם [צום גיסען מע-טאל].

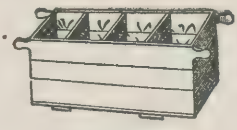
Molding-flask

mol'ding-mill *n.* (מאול'-דינג-מיל) א האלץ-זעג-מיהל.

mol'ding-plane *n.* (מאול'-דינג-פליין) א געזימס-הובעל, א קארניז-הובעל.

mol'ding-plow *n.* (מאול'-דינג-פלאו) אן אקער-אייזען מיט צוויי שטרייך-ברע-טער צו ווארפען די אויפגעאקערטע ערד פון ביידע זייטען פון אויפגעאקערטען שריגט.

mol'ding-sand *n.* (מאול'-דינג-סענד) פארם-זאמד [די געמישטע ערד פון וועל-כער עס ווערען געמאכט די פורמס אין מעטאל-גיסערייען].

mol'ding-saw *n.* (מאול'-דינג-סאה) א געזימס-זעג, א קארניז-זעג [אזא רונ-דע זעג אויסצוזעגען געזימסען אדער קארניזען].

mol'ding-ta'ble *n.* (מאול'-דינג-טייבל) א מאדעליר-טיש [דער טיש, אויף וועל-כען א טעפער מאדעלירט כלים].

mold'-tur'ner *n.* (מאולד'-טויר'-נער) איינער וואס מאכט מעטאלענע מאדעלען אדער פורעמס.

mol'dy *a.* (מאול'-די) פערשימעלט; פערפוילט.

mole *n. and v.* (מאול) א קער-פער-פלעק; א געבוירענער פלעק אדער צייכען אויף'ן קערפער; א האפען-דאמבע [א שטיינערנע וואנד אין א האפען צו בעשיצען איהם פון די כוואליעס]; אן אלט-רוימישע מצבה אויף א קבר אין דער פארם פון א טורעם; אזא געוויקס אין דער געבעהר-מוטער; גראב מעהל געמישט מיט זאלץ וואס פלעגט אין די אלטע צייי-טען געבראכט ווערען אלס קרבן; א מויל-ווארף, א קראט; גראבען לעכער ווי א קראט.

Mole

mole'-cast *n.* (מאול'-קעסט) ז. *mole-hill*.

mole'-catch'er *n.* (מאול'-קעטש'-ער) א מוילווארף-פאנגער, א קראט-כאפער.

mole'-crick'et *n.* (מאול'-קריק'-עט) די מוילווארף-גריל.

Mole-cricket

molec'ular *a.* (מא-לעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו מאלע-קולען, וואס בעשטעהט פון מאלעקולען. ז. *molecule*.

molecular'ity *n.* (מא-לעק-יו-לער'-אי-טי) מאלעקולאריטעט, דאס זיין צוזאמענ-געשטעלט פון מאלע-קולען אדער פון גאנץ קליינינקע טיילכע-לעך. ז. *molecule*.

molec'ularly *adv.* (מא-לעק'-יו-לער-לי) אין בעצוג צו מאלע-קולען. ז. *molecule*.

mol'ecule *n.* (מאל'-ע-קיול) א מאלע-קול, דער קלענסטער טייל פון א שטאף, וואס קען עקזיסטירען בעזונדער און בע-האלטען די כעמישע אייגענטימליכקייטען פון דעם שטאף פון וועלכער ער איז א טייל [א מאלעקול בעשטעהט געוועהנליך פון צוויי אדער מעהרערער אטאמען, צ. ב. א מאלעקול וואסער בעשטעהט פון צוויי אטאמען וואסער-שטאף און איין אטאם זויערשטאף]; א קליין טיילכעלע; דער קיים-פונקט אין א געלכעל פון אן איי [דער פונקט אין אן איי פון וועלכען דער עמבריא פאנגט זיך אן צו ענטוויק-לען]; דער בלוטס-טראפען.

mole'-eyed *a.* (מאול'-איד) וואס האט זעהר קליינע אויגען [ווי א קראט], בלינדליך; קורצזיכטיג [וואס בעטראכט זאכען ניט מיט קיין ברייטען קוק].

mole'-hill *n.* (מאול'-היל) א מוילווארף-בערגעל [א קליין בערגעל ערד וואס ווערט אויפגעשאטעט דורך די גראבונגען פון א קראט].

mole'-hole *n.* (מאול'-האול) א מויל-ווארף-לאך [א לאך אין דער ערד, וואס ווערט אויסגעגראבען פון א קראט].

mole'-rat *n.* (מאול'-רעט) די בלינד-מויז [אזא גרויסע מויז עהנליך צו א קראט].

mole'skin *n.* (מאול'-סקין) די פעל פון א קראט [מוילווארף]; אזא געוואנד עהנליך צו דער פעל פון א קראט.

molest' *v.* (מא-לעסט') בעלעסטיגען, בעאונרוהיגען, מאכען פערדרוס.

molesta'tion *n.* (מאל-עס-טיי'-שאן) בעלעסטיגונג, בעאונרוהיגונג.

moles'ter *n.* (מא-לעס'-טער) א בעלעס-טיגער, א בעאונרוהיגער.

molest'ful *a.* (מא-לעסט'-פול) לעסטיג, בעשווערליך.

mole'-track *n.* (מאול'-טרעק) דער אונ-טעראירדישער וועג וואס ווערט אויסגע-גראבען פון א קראט [מוילווארף].

mole'warp *n.* (מאול'-הוואהרפ) א מויל-ווארף, א קראט.

Mo'linism *n.* (מאו'-לי-ניזם) מאליניזם, די לעהרע פון דעם שפאנישען יעזואיט לואי מאלינא [1535—1600], אז גאטעס גנאדע קען קומען צו יעדען מענשען נור אין דער מאס, אויף וויפיעל ער שטרעבט עס מקבל צו זיין מיט זיין פרייען ווילען; די מיסטישע לעהרע פון מיגועל-דע-מאלי-נאס, וועלכע האבען אין 17טען יאהרהונ-

דערט זיך פערשפרייט אונטער דעם נאמען "קוויעטיזם". ז. *quietism*.

Mo'linist *n.* (מאו'-לי-ניסט) א מאליניסט, אן אנהענגער פון מאליניזם. ז. *Molinism*.

moll *n.* (מאל) אין מוזיק — מאל. ז. *minor*.

mol'la *n.* (מאל'-א) ז. *mollah*.

mol'lah *n.* (מאל'-א) א מאכמעדאנישער רעליגיעזער טיטול; א מאכמעדאנישער אויבער=ריכטער.

moll'coddle *n.* (מאל'-קאדל) ז. *mollycoddle*.

mol'lient *a.* (מאל'-אי-ענט) וואס מאכט ווייך; מילדערענד.

mol'liently *adv.* (מאל'-אי-ענט-לי) ווייך=מאכענדיג; מילדערענדיג.

mol'lifiable *a.* (מאל'-אי-פאי-עבל) וואס קען ווייך געמאכט ווע'ן; וואס קען געמילדערט אדער געלינדערט ווערען.

mollifica'tion *n.* (מאל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס ווייך מאכען; דאס מילדערען, דאס לינדערען.

mol'lifier *n.* (מאל'-אי-פאי-ער) א ווייךמאכער; אן ערווייכונגס=מיטעל; א לינדערער, א מילדערער.

mol'lify *v.* (מאל'-אי-פאי) ווייך מאכען; מילדערען, לינדערען; בעזענפטיגען, בערוהיגען.

mol'linet *n.* (מאל'-אי-נעט) א מיהלכעל; א קליינע מיהל.

mollipi'lose *a.* (מאל-אי-פאי'-לאוס) וואס האט ווייכע האר אדער פעדערען.

mol'litude *n.* (מאל'-אי-טיוד) ווייכליכקייט; דאס צערטלען און פוצען זיך ווי א פרויענצימער.

mol'lusc *n.* (מאל'-אסק) ז. *mollusk*.

Mollus'ca *n.* (מא-לאס'-קא) די מאלוסקען אדער ווייך=טהיערע [די מייסטע פון דעם מין געפינען זיך אין מושלען].

mollus'can *a.* and *n.* (מא-לאס'-קען) ווייך=קערפערדיג [ווי א מאלוסקעל]; וואס איז שייך צו די מאלוסקען אדער ווייך=טהיערע; א מאלוסקעל.

mollus'coid *a.* and *n.* (מא-לאס'-קאיד) עהנליך צו א מאלוסקעל אדער ווייך=טהיער; א מאלוסקעל.

molluscoi'dal *a.* (מאל-אס-קאי'-דעל) עהנליך צו א מאלוסקעל.

molluscoi'dan *a.* and *n.* (מאל-אס-קאי'-דען) ז. *molluscoid*.

Molluscoi'dea *n.* (מאל-אס-קאי'-די-א) א געוויסע אבטיילונג פון דעם מין מאלוסקען [ווייך=טהיערע].

mollus'cous *a.* (מא-לאס'-קאס) ווייך=קערפערדיג [ווי א מאלוסקעל].

mol'lusk *n.* (מאל'-אסק) א מאלוסקעל, א ווייך=טהיער.

mol'ly *n.* (מאל'-אי) אין אינדיען — א גערטנער, איינער פון דער גערטנער=קאסטע.

mol'lycoddle *n.* (מאל'-אי-קאדל) א פערווייבערטער מאנסביל [א מאן אהן ענערגיע, אהן דרייסטקייט].

Mol'ly Maguire' (מאל'-אי מע-גהוואיר') א מיטגליעד פון א געוויסער פערברעכערישער געזעלשאפט אין אירלאנד; א מיטגליעד פון א געהיימער פערברעכערישער ארגאניזאציאן וואס האט אמאל עקזיסטירט אין דעם קויהלען=גרובען בעצירק פון דעם שטאאט פענסילווייניא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Mo'loch *n.* (מאו'-לאק) דער גאט מולך [דער אבגאט פון די פעניציאנער אדער בני=עמון פאר וועלכען מען פלעגט ברייגען מענשליכע קרבנות דורך פערברענען זיי אין פייער]; אזא מין עקדישען [יאשטשערקעס] אין אויסטראליען מיט הערנער אויף'ן קאפ און שטאכלען אויף'ן רוקען.

Molokan' *n.* (מאל-א-קאן') א מאלאקאן, איינער פון א רוסישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע אנערקענט ניט די הויפט=פאדערונגען פון דער רוסישער פראוואסלאווגער אדער עוואנגעלישער קירך [ווי איקאנעס, דעם הייליגען אבענדמאל א. ז. וו.] און האלט, אז די איינציגע גאטעסדיענסט דארף בעשטעהן אין לעזען פסאלמען און הימנען.

molt *v.* and *n.* (מאולט) אראבווארפען די פעדערען, די הויט אדער די האר [פון זיך]; אויספאלען, אויסקריכען [ווי האר אדער פעדערען]; דאס אראבווארפען די הויט, די הערנער אדער די נעגעל, דאס אויספאלען אדער אויסקריכען פון די פעדערען אדער האר [ווי דאס איז דער פאל ביי די מייסטע חיות און פויגלען איין מאל אדער צוויי מאל יעהרליך].

mol'ten *a.* (מאול'טן) געשמאלצען; געגאסען.

mol'tenly *adv.* (מאול'טנ-לי) אזוי ווי אין געשמאלצענעם צושטאנד.

mol'ting *n.* (מאול'-טינג) דאס אראבווארפען די הויט, די הערנער אדער די נעגעל, דאס אויפאלען אדער אויסקריכען פון די פעדערען אדער האר [ווי דאס איז דער פאל ביי די מייסטע חיות און פויגלען איין מאל אדער צוויי מאל יעהרליך].

mo'ly *n.* (מאו'-לי) דאס צויבער=גראז [אזא פלאנצע מיט ווייסע בלומען און א שווארצען ווארצעל אויף וועלכער מען גלויבט, אז זי האט א צויבער=קראפט]; ווילדער קנאבעל.

molyb'date *n.* (מא-ליב'-דייט) מאליבדען=זויער זאלץ [אזא זאלץ וואס ווערט ערהאלטען דורך א כעמישער פערבינדונג פון דעם מעטאל מאליבדענום].

molybde'na *n.* (מאל-איב-די'-נא) ז. *molybdenum*.

molybde'nite *n.* (מאל-איב-די'-נאיט) מאליבדען=סולפיט אדער מאליבדען=גלאנץ [אזא מינעראל פון א בליי=גרויען קאליר מיט א מעטאל=גלאנץ. ער איז זעהר ווייך און איז עהנליך צו גראפיט].

molybde'nous *a.* (מא-ליב-די'-נאס) וואס איז שייך אדער וואס ווערט ערהאלטען פון דעם מעטאל מאליבדענום.

molybde'num *n.* (מא-ליב-די'-נאם) מאליבדענום [א כעמישער גרונד=עלעמענט, אזא הארטער זילבער=ווייסער מעטאל וואס שמעלצט זיך זעהר שווער אפילו ביי א גאנץ הויכער טעמפעראטור].

molyb'dic *a.* (מא-ליב'-דיק) ז. *molybdenous*.

molybdo'sis *n.* (מאל-איב-דאו'-סיס) בליי=פערגיפטונג.

mome *n.* (מאום) א דומקאפ, א באלוואן, א גולם.

mo'ment *n.* (מאו'-מענט) א מאמענט, אן אויגענבליק, א רגע; די איצטיגע צייט; וויכטיגקייט, בעדייטונג; א וויכטיגער עלעמענט; דער אימפעט [די קראפט פון בייקומען א ווידערשטאנד דורך דעם שוואונג פון דער בעוועגונג]; אין מעכאניק — דאס מאמענט, דער עפעקט, די מאס פון א קראפט אין איהר ווירקזאמקייט ארויסצורופען בעוועגונג [בעזאנדערס א קרייז=בעוועגונג]; אין פילאזאפיע — עטוואס וואס פעראורזאכט, דער פרינציפ פון א בעוועגונג אדער פון אן ענטוויקלונג.

momen'tal *a.* (מא-מענ'-טעל) מאמענטאל, וואס געדויערט איין אויגענבליק; אין מעכאניק — וואס איז שייך צו א מאמענט. ז. *moment*.

mo'mentarily *adv.* (מאו'-מענ-טע-רי-לי) אין א מאמענט, אין איין אויגענבליק; יעדען אויגענבליק; פון מאמענט צו מאמענט.

The doctor is expected **momentarily**.

mo'mentariness *n.* (מאו'-מענ-טע-רי-נעס) אויגענבליקליכקייט.

mo'mentary *a.* (מאו'-מענ-טע-רי) אויגענבליקליך; וואס דויערט נור א מאמענט; וואס פאסירט יעדען מאמענט.

mo'mently *adv.* (מאו'-מענט-לי) יעדען אויגענבליק, אלע רגע.

mo'ment of a cou'ple (מאו'-מענט אוו ע קאפל) אין מעכאניק — דער פראדוקט וואס בעקומט זיך פון כפל'ען די קראפט מיט דער לענג פון דעם העבעלארעם.

mo'ment of a force (מאו'-מענט אוו ע פאורס) אין מעכאניק — דאס קראפט=מאמענט [אין בעצוג צו א פונקט איז דאס קראפט=מאמענט גלייך דעם פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל'ען די קראפט מיט איהר אבשטאנד פון דעם פונקט (ד. ה. מיט דער ווייטסטער דיסטאנץ, ביז וועלכער עס דערגרייכט די ווירקונג פון דער קראפט, וואס געהט ארויס פון דעם אנגעגעבענעם פונקט); אין בעצוג צו א ליניע איז דאס קראפט=מאמענט גלייך דעם פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל'ען די קראפט=קאמפאנענטע, וועלכע איז פערפענדיקולאר צו דער פלעכע וואס געהט דורך די ליניע, מיט דעם אבשטאנד פון דיעזער קאמפאנענטע פון דיעזער ליניע].

mo'ment of a mag'net (מאו'-מענט אוו ע מעג'-נעט) דאס מאגנעטישע מאמענט [דער פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל'ען די קראפט פון די מאגנעטישע פאלען פון א מאגנעט מיט דעם אבשטאנד צווישען זיי].

mo'ment of iner'tia (מאו'-מענט אוו אינ-אויר'-שיא) אין מעכאניק — דאס אינערציע=מאמענט [ביי א זיך דרעהענדען קערפער — די סומע פון די פראדוקטען, וועלכע ווערען געבילדעט דורך כפל'ען יעדעס טיילכעל פון דער מאסע פון קערפער מיט דעם קוואדראט פון זיין אבשטאנד פון דעם דרעהונגס=אקס].

momen'tous *a.* (מא-מענ'-טאס) זעהר וויכטיג, וואס האט א גרויסע בעדייטונג.

momen'tously *adv.* (מא-מענ'-טאס-לי) פון גרויסער וויכטיגקייט.

momen'tousness *n.* (מא-מענ'-טאס-נעס) גרויסע וויכטיגקייט.

momen'tum *n.* (מא-מענ'-טאם) אין מעכאניק — דאס מאמענט [דער פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל'ען די מאסע פון א זיך בעוועגענדען קערפער אויף זיין געשווינדיגקייט; די בעוועגונגס=קראפט]; דער אימפעט; דער קראפט=אימפעט.

mon'achal *a.* (מאנ'-ע-קעל) מאנאכיש; ווי א מאנאך אדער נאנע.

mon'achism *n.* (מאנ'-ע-קיזם) דאס מאנאכען=לעבען, דאס מאנאסטיר=לעבען.

mon'ad *n.* and *a.* (מאנ'-עד) א מאנאדע, אן איינהייטליכער אונטיילבארער סובסטאנץ; אין פילאזאפיע — איינער

פון די ניט מאטעריעלע אטאמען, פון וועלכע, לויט לייבניצעס טעאריע, די וועלט האט זיך אויסגעבילדעט; דער איינהייטליכער אונטיילבארער גייסט אין דער נאטור; דער איינהייטליכער אונמיטעלבארער גייסט פון מענשען [די נשמה]; אין ביאלאגיע — א פראטאזאע, אן איינפאכער איין־צעליגער ארגאניזם; אין זאאלאגיע — אן אינפוזאריע, אן איין־צעליגע בעשעפעניש; אין כעמיע — אן עלעמענט וועמענס אטאמען האבען די קלענסטע וואלענץ [ז. *valence*], וועלכע ווערט דעריבער גענומען אלס איינהייט; אן עלעמענט אדער אטאם וואס זיין כעמישע פערבינדונגס־קראפט איז גלייך איינס; וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון מאנאדען; וואס האט א כעמישע פערבינדונגס־קראפט וואס איז גלייך איינס.

mon'adelph *n.* (מאנ׳-ע-דעלף) א פלאנצע וואס איהרע שטויב־פעדים זיינען צונויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

Monadel'phia *n.* (מאנ-ע-דעל׳-פי-א) דער מין פלאנצען וואס זייערע שטויב־פעדים זיינען צונויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

monadel'phian *a.* (מאנ-ע-דעל׳-פי-ען) ז. *monadelphous*

monadel'phous *a.* (מאנ-ע-דעל׳-פאס) אין באטאניק — וואס די שטויב־פעדים זיינען צונויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

monad'ic *a.* (מא-נעד׳-איק) ווי א מאנאדע; וואס בעשטעהט פון מאנאדען; אין כעמיע — וואס האט די פערבינדונגס־קראפט וואס איז גלייך איינס. ז. *monad*

monad'ical *a.* (מא-נעד׳-אי-קעל) ז. *monadic*

monad'ically *adv.* (מא-נעד׳-אי-קעל-אי) אזוי ווי א מאנאדע אדער ווי אן איינהייט.

mon'adism *n.* (מאנ׳-עד-איזם) מאנאדיזם, די טעאריע וועגען מאנאדען. ז. *monad*

monadol'ogy *n.* (מאנ-ע-דאל׳-א-דזשי) מאנאדאלאגיע [אין דער פילאזאפישער סיסטעם פון לייבניץ — די לעהרע וועגען דער ענטוויקלונג פון דער וועלט פון מאנאדען, ד. ה. פון ניט מאטעריעלע אטאמען].

monan'der *n.* (מא-נענ׳-דער) א פלאנצע וואס האט נור איין שטויב־פאדים.

monan'drous *a.* (מא-נענ׳-דראס) האבענדיג איין מאן, לעבענדיג מיט איין מאן; אין באטאניק — וואס האט נור איין שטויב־פאדים.

mon'arch *n.* (מאנ׳-ארק) א מאנארך; א קיסר, א הערשער, א זעלבסטהערשער.

monar'chal *a.* (מא-נאר׳-קעל) מאנארכיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש.

monar'chial *a.* (מא-נאר׳-קי-על) ז. *monarchical*

monar'chic *a.* (מא-נאר׳-קיק) מאנארכיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש.

monar'chical *a.* (מא-נאר׳-קי-קעל) מאנארכיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש; וואס איז אן אנהענגער פון א מאנארכיע אדער אונבעשרענקטער זעלבסטהערשאפט.

monar'chically *adv.* (מא-נאר׳-קי-קעל-אי) ווי א מאנארכיע, לויט די פרינציפען פון זעלבסטהערשאפט אדער אונבעשרענקטער קייזערליכער מאכט.

mon'archise *v.* (מאנ׳-אר-קאיז) ז. *monarchize*

mon'archism *n.* (מאנ׳-אר-קיזם) מאנארכיזם, דער פרינציפ פון אליין־הערשאפט; אנהעננגערשאפט צו א מאנארכיסטישער רעגיערונגס־פארם אדער זעלבסטהערשאפט.

mon'archist *n.* (מאנ׳-אר-קיסט) א מאנארכיסט, אן אנהענגער פון א מאנארכיסטישער רעגיערונגס־פארם אדער פון זעלבסטהערשאפט.

mon'archize *v.* (מאנ׳-אר-קאיז) הערשען אונבעשרענקט, זיין א זעלבסטהערשער אדער מאנארך; איינפיהרען א מאנארכיסטישע רעגיערונגס־פארם, פערוואנדלען אין א מאנארכיע.

mon'archy *n.* (מאנ׳-אר-קי) א מאנארכיע, א קעניגרייך; זעלבסטהערשאפט, מאנארכיסטישע רעגיערונגס־פארם.

monaste'rial *a.* (מאנ-עס-טי׳-רי-על) וואס איז שייך צו א מאנאסטיר.

monaste'rially *adv.* (מאנ-עס-טי׳-רי-על-אי) ווי א מאנאך, אבגעזונדערט; ווי אין א מאנאסטיר.

mon'astery *n.* (מאנ׳-עס-טע-רי) א קלויסטער, א מאנאסטיר.

monas'tic *a.* *and* *n.* (מא-נעס׳-טיק) קלויסטערליך, מאנאסטיריש; א קלויסטער־פרוש, א מאנאך.

monas'tical *a.* (מא-נעס׳-טי-קעל) קלויסטערליך, מאנאסטיריש; ווי א מאנאך.

monas'tically *adv.* (מא-נעס׳-טי-קעל-אי) ז. *monasterially*

monas'ticism *n.* (מא-נעס׳-טי-סיזם) דאס קלויסטער־לעבען, דאס מאנאסטיר־לעבען; דאס פיהרען אן אבגעזונדערט לעבען ווי א מאנאך.

monas'tic vows (מא-נעס׳-טיק וואוז) די מאנאסטיר־נדרים אדער פערפפליכטונגען וואס מאנאכען נעהמען אויף זיך [ארימקייט, צוריקהאלטונג פון געשלעכטליכען פערקעהר און געהארכזאמקייט].

monaul' *n.* (מא-נאהל׳) א פאזאן [אזא פויגעל].

Mon'day *n.* (מאנ׳-דיי) מאנטאג.

Mon'dayish *a.* (מאנ׳-דיי-איש) מאנטאגדיג; מיעד, אויסגעמאטערט [וועגען גלחים וואס האבען זיך אויסגעמאטערט אום זונטאג]; מאנטאגדיג געשטימט, שלעכט געשטימט [צוליעב דער פארשטעהענדער וואכעדיגקייט נאך זונטאג].

monde *n.* (מאנד) די וועלט; דער קוגעל, וועלכען א קייזער אדער הערשער האלט אין האנד אלס סמן פון קעניגטום.

mon'etarily *adv.* (מאנ׳-ע-טע-רי-לי) אין בעצוג צו געלד־אנגעלעגענהייטען; פון א פינאנציעלען שטאנדפונקט, פינאנציעל.

mon'etary *a.* (מאנ׳-ע-טע-רי) וואס איז שייך צו געלד, וואס בעשטעהט פון געלד; פינאנציעל.

mon'etary chain (מאנ׳-ע-טע-רי טשיין) א קייט פון פערשיעדענע שטיקלעך טייערע מעטאלען וואס פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס געלד.

mon'etary u'nit (מאנ׳-ע-טע-רי יו׳-ניט) א געלד־איינהייט, אן אנגענומענע געלד־מאס [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער גאלד־דאלאר וואס ענטהאלט 25.8 גראן גאלד, אין ענגלאנד — דער פונט, אין פראנקרייך — דער פראנק, אין דייטשלאנד — דער מארק, אין רוסלאנד — דער רובעל א. ז. וו.].

monetiza'tion *n.* (מאנ-ע-טי-זיי׳-שאן) דאס מאכען עטוואס צו געלד, דאס אנערקענען געזעצליך אלס געלד; פרעגונג פון מטבעות.

mon'etize *v.* (מאנ׳-ע-טאיז) מאכען, פרעגען מטבעות; ערקלערען אלס געזעצליך געלד, מאכען גילטיג אלס געלד.

mon'ey *n.* *and* *v.* (מאנ׳-אי) געלד, מינץ, מטבעות; רייכטום, פערמעגען; דאס אין וואס מען לעגט אריין געלד; געבען געלד, בעזארגען מיט געלד; פערוואנדלען אין געלד.

mon'eyage *n.* (מאנ׳-אי-עדזש) דאס רעכט צו פרעגען מטבעות; דאס רעכט צו מאכען געלד; אין דער פעאדאלער ארדנונג אין ענגלאנד — אן אבצאהל צום פעאדאל אדער פריץ דערפאר וואס ער האט ניט געפעלשט דאס געלד וואס ער האט רעכט געהאט צו פרעגען.

mon'ey-bag *n.* (מאנ׳-אי-בעג) א געלד־זאק, א געלד־בייטעל.

mon'eybags *n.* (מאנ׳-אי-בעגז) א געלד־זאק, אן עושר, איינער וואס איז אנגעשטאפט מיט געלד.

mon'ey-bill *n.* (מאנ׳-אי-ביל) א געלד־ביל, א געלד־בעוויליגונג, א געזעץ־פראיעקט וועגען געלד־אנגעלעגענהייטען [וועגען בעוויליגען געלד פאר רעגיערונגס־אויסגאבען אדער וועגען בעשטימען די קוועלען פון רעגיערונגס־איינגאהמען].

mon'ey-box *n.* (מאנ׳-אי-באקס) א געלד־פושקע, א שפאר־קעסטעל, א צדקה־פושקע.

mon'ey-bro'ker *n.* (מאנ׳-אי-בראו׳-קער) א געלד־מעקלער, א געלד־הענדלער; א חלפן.

mon'ey-chan'ger *n.* (מאנ׳-אי-טשיינ׳-דזשער) א געלד־וועקסלער, א חלפן; א געלד־הענדלער.

mon'ey-corn *n.* (מאנ׳-אי-קאהרן) מענגקארן, מישקארן [א געמיש פון פערשיעדענע תבואות].

mon'ey-dea'ler *n.* (מאנ׳-אי-דיע׳-לער) ז. *money-changer*

mon'ey down (מאנ׳-אי דאון) ארויס מיט מזומנים.

mon'ey-draw'er *n.* (מאנ׳-אי-דראה׳-ער) א געלד־שופלאד.

mon'ey-drop'per *n.* (מאנ׳-אי-דראפ׳-ער) א שווינדלער וואס בעגעהט זיינע שווינדלען דורך דעם וואס ער פערלירט כלומר׳שט געלד אין גאס.

mon'eyed *a.* (מאנ׳-איד) בעמיטעלט, רייך, וואס האט געלד, וואס האט מזומן; וואס בעשטעהט פון מזומן געלד, אין דער פארם פון געלד.

mon'eyed in'terests (מאנ׳-איד אינ׳-טער-עסטס) די פינאנץ־וועלט, די קאפיטאליסטישע אינטערעסען.

mon'eyer *n.* (מאנ׳-אי-ער) א געלד־פרעגער; א באנקיר, א געלד־הענדלער.

mon'ey-grub'ber *n.* (מאנ׳-אי-גראב׳-ער) א קארגער, א קמצן.

mon'ey-job'ber *n.* (מאנ׳-אי-דזשאב׳-ער) א געלד־הענדלער, א חלפן.

mon'ey-len'der *n.* (מאנ׳-אי-לענ׳-דער) א געלד־לייהער, א מלוה.

mon'eyless *a.* (מאנ׳-אי-לעס) געלדלאז, וואס האט ניט קיין געלד; ארעם.

mon'ey-ma'ker *n.* (מאנ׳-אי-מיי׳-קער) איינער וואס זאמעלט געלד אדער שטרעבט אנצוזאמלען געלד; איינער וואס מאכט פאלש געלד.

mon'ey-ma'king *n.* *and* *a.* (מאנ׳-אי-מיי׳-קינג) 1. דאס אנזאמלען געלד, ערווערבונג פון רייכטום; וואס זאמעלט אן געלד; 2. איינטרעגליך, וואס ברייננט איין פראפיטען.

1. Anti-Semites consider the Jews a **money-making** people. 2. He has a **money-making** business.

mon'ey-mar'ket *n.* (מאנ'-אי-מאר'-
קעט) דער געלד=מארק, די וועלט פון פי=
נאנציעלע אונטערנעהמונגען.

mon'ey-mat'ter *n.* (מאנ'-אי-מעט'-
ער) א געלד=אנגעלעגענהייט.

mon'ey-mon'ger *n.* (מאנ'-אי-מאנ'-
גער) א געלד=הענדלער; א מלוה, א פרא=
צענטניק.

mon'ey-mon'gering *n.* (מאנ'-אי-
מאנ'-גער-אינג) הלואות, דאס לייהען
געלד [אויף הויט=שינדערישע פראצענ=
טען].

mon'ey of account' (מאנ'-אי אוו
ע-קאונט') מטבעות, וועלכע צירקולירען ניט,
אבער ווערען געברויכט אין רעכנונגען.

mon'ey on call (מאנ'-אי אן קאהל)
געלד אוועקגעליהען מיט דער בעדינגונג,
אז עס זאל אומגעקעהרט ווערען צו יע=
דער צייט, ווען מען וועט עס פאדערען.

mon'ey-or'der *n.* (מאנ'-אי-אהר'-דער)
א פאסט=געלד=אנווייזונג.

mon'ey-or'der post'-of'fice (-מאנ'-
אי-אהר'-דער פאוסט'-אפ'-איס) אין די
פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא —
א פאסט=קאנטאר, וואס האט דאס רעכט
ארויסצוגעבען און אויסצוצאהלען געלד=
אנווייזונגען.

mon'ey-pot *n.* (מאנ'-אי-פאט) א שפאר=
קעסטעל, א שפאר=קאסע [א כלי, בעזא=
דערס א ליימענע אין וועלכער מען קלייבט
געלד און וועלכע מען דארף צוברעכען
ווען מען וויל דאס געלד ארויסנעהמען].

mon'ey-proof *a.* (מאנ'-אי-פרוהף)
וואס קען ניט אונטערגעקויפט ווערען.

mon'ey-scrive'ner *n.* (מאנ'-אי-
סקריוו'-נער) א געלד=מעקלער, א מעקלער
פון הלוואות.

mon'ey-spi'der *n.* (מאנ'-אי-ספאי'-
דער) דער גליקס=שפין [אזא קליינער
שפין אין נארד=אמעריקא, וועגען וועלכען
עס עקזיסטירט אן אבערגלויבען, אז ווען
ער קריכט אויף אימעצען, איז עס א סמן,
אז יענער וועט בעגליקט ווערען].

mon'ey-spin'ner *n.* (מאנ'-אי-ספינ'-
ער) ז. *money-spider*.

mon'ey's-worth *n.* (מאנ'-איז-
הוואירטה) 1. די פולע ווערטה, א זאך
וואס איז ווערטה דאס געלד וואס עס
קאסט; 2. עטוואס וואס איז פונקט אזוי
גוט ווי געלד; עט=
וואס וואס וועט
אריינברענגען
געלד.

1. I bought a new hat and got my money's-worth.

mon'ey-ta'ker *n.* (מאנ' - אי - טיי' -
קער) א געלד=נעה=
מער [הויפטזעכ=
ליך איינער וועמען
מען צאהלט איינ=
טריטס = געלד אין
אן עפענטליכען
פלאץ].

Moneywort

mon'eywort *n.* (מאנ'-אי-הוואירט)
פפעניג=קרויט [אזא
קלעטערענדע פלאנ=
צע מיט רונדע
בלעטלעך].

'mong *prep.* (מאנג) צווישען, אונטער
[אבקירצונג פון *among*].

mong'corn *n.* (מאנג'-קאהרן) מענגקארן,
מיש=קארן [א געמיש פון פערשיעדענע
תבואות].

mon'ger *n. and v.* (מאנ'-גער) א הענד=
לער; האנדלען.

Mon'gol *n. and a.* (מאנ'-גאל) א מאנ=
גאל [א מיטגליעד פון אן אזיאטישער
ראסע, וועלכע האט אין דרייצעהנטען
יאהרהונדערט אונטערוארפט א גרויסען
טייל פון אזיע און אסט=אייראפא. יעצט
געפינט מען מאנגאלען הויפטזעכליך אין
מאנגאליע, א כינעזישע פראווינץ אין זיד
פון סיביר]; א כינעזער; מאנגאליש,
וואס איז שייך צו א מאנגאל, צו דער מאנ=
גאלישער ראסע אדער צו מאנגאליע.

Mongo'lian *a. and n.* (מאנ-גאו'-לי-
ען) מאנגאליש, וואס איז שייך צו די מאנ=
גאלען אדער צו דער מאנגאלישער ראסע;
א מאנגאל; א כינעזער; די מאנגאלישע
שפראך [וועלכע טיילט זיך איין אין
דריי דיאלעקטען: קאלמיקיש, אסט=מאנ=
גאליש און בוריאטיש]. ז. *Mongol*.

Mongo'lian race (מאנ-גאו'-לי-ען
רייס) די מאנגאלישע אדער געלע ראסע
[צו איהר בעלאנגען די כינעזער, די
יאפאנעזער, די טאטערען, די לאפלאנדער,
די עסקימאסען א. ז. וו. די הויפט כא=
ראקטעריסטישע סמנים פון דער ראסע
זיינען: געלבליכע הויט=פארב, א לענגלי=
כער שארבען, ברייטע באק=ביינער, א קור=
צע ברייטע נאז און שמאלע, קרומליכע
אויגען].

Mongol'ic *a.* (מאנ-גאל'-איק) מאנגא=
ליש. ז. *Mongol*.

Mongo'lioid *a. and n.* (מאנ-גאו'-לי-
איד) מאנגאליש, וואס איז שייך צו מאנ=
גאלען אדער צו דער מאנגאלישער [גע=
לער] ראסע; א מאנגאל; א מיטגליעד
פון דער געלער ראסע.

Mon'goloid *a. and n.* (מאנ'-גא-לאיד)
ז. *Mongolioid*.

Mon'gol Tar'tar (מאנ'-גאל טאר'-
טאר) איינער פון א געמישטער אבשטא=
מונג פון מאנגאלען און טאטערען.
ז. *Mongol*.

mon'goos *n.* (מאנ'-גוהס) א מאנגוז
[אזא אינדיש חיה'לע וואס פרעסט גיפטי=
גע שלאנגען און קראקאדיל=אייער]; דער
ווייסער לעמור [אזא אפען=עהנליך
חיה'לע].

mon'goose *n.* (מאנ'-גוהס)
ז. *mongoos*.

mon'grel *n. and a.* (מאנ'-גרעל) איי=
נער פון געמישטער אבשטאמונג; א חיה
אדער פלאנצע פון געמישטער אבשטאמונג
[הויפטזעכליך אזעלכע וואס קומען פון א
גאנצער רייה קרייצונגען אדער פארונגען
פון פערשיעדענע מינים]; א הונד פון
געמישטער אבשטאמונג; א געמישעכץ;
פון געמישטער אדער אונריינער אבשטא=
מונג.

mon'grelism *n.* (מאנ'-גרעל-איזם) א
מישונג פון פערשיעדענע מינים.
ז. *mongrel*.

mon'grelize *v.* (מאנ'-גרעל-איז)
ארויסברייגנען א געמישטען מין [פון
חיות, פלאנצען א. ז. וו.].

mon'ied *a.* (מאנ'-איד) ז. *moneyed*.

mon'ilated *a.* (מאנ'-אי-ליי-טעד)
ז. *moniliform*.

monil'icorn *a. and n.* (מא-ניל'-אי-
קאהרן) וואס האבען פיהל=הערנער מיט
איינקארבונגען עהנליך צו א שנירעל קא=
רעלען [וועגען אינזעקטען]; אן איינ=
זעקט מיט אזעלכע פיהל=הערנער.

monil'iform *a.* (מא-ניל'-אי-פארם)
עהנליך צו א קארעלען=שנור, מיט איינ=
קארבונגען [וועגען קערפער=טיילען פון
חיות אדער וועגען פלאנצען].

Moniliform Part of a Plant

mon'ism *n.* (מאנ'-איזם) די מאניזם,
פילאזאפישע לעהרע, לויט וועלכער אלע
ערשיינונגען, גייסטיגע און פיזישע, הא=
בען איין אורזאכע און זיינען פון זעלבען
וועזען [אלס די איינציגע אורזאכע ווערט
אנגענומען: אדער דער גייסט (אידעא=
ליסטישער מאניזם), אדער דער שטאף
(מאטעריאליסטישער מאניזם), אדער עט=
וואס וואס פערקערפערט אין זיך אי שטאף
אי גייסט (פאנטהעאיסטישער מאניזם)];
א פילאזאפישע סיסטעם וואס שטרעבט
צו ערקלערען פערשיעדענארטיגע ערשיי=
נונגען דורך איין אורזאכע; אין ביאלא=
גיע — די לעהרע, אז אלע לעבעדיגע בע=
שעפענישען שטאמען פון אן איינציגער
צעלע.

mon'ist *n. and a.* (מאנ'-איסט) אן
אנהענגער פון מאניזם; מאניסטיש.
ז. *monism*.

monis'tic *a.* (מא-נים'-טיק) מאניסטיש;
וואס איז שייך צום מאניזם.
ז. *monism*.

monis'tical *a.* (מא-נים'-טי-קעל) מא=
ניסטיש, וואס איז שייך צום מאניזם.
ז. *monism*.

moni'tion *n.* (מא-ניש'-אן) אנזאגונג,
ווארנונג, אזהרה; אנזאגונג וועגען א גע=
ריכטליכען פראצעס; א שריפטליכע פא=
דערונג פון א בישאף צו א נידריגערען
גייסטליכען מיט א פאדערונג גוט צו מא=
כען עטוואס אויף וואס ער האט עובר
געווען; אנצייגונג, אנדייטונג.

mon'itive *a.* (מאנ'-אי-טיוו) אנזאגענד,
ווארנענד.

mon'itor *n.* (מאנ'-אי-טאר) א ווארנ=
נער, אן אנזאגער; א קלאס=אויפזעהער
[א תלמיד וואס האט די אויפזיכט אויף
דער אויפפיהרונג פון זיינע חברים]; אן
עלטערער שילער וואס העלפט דעם לעה=
רער אין אונטערריכטען; אזא געפאנצער=
טע שיף; א טייל פון א דאך מיט לופט=
עפענונגען אדער מיט פענסטערלעך [ווי
אין א טראמוואי אדער אמניבוס]; א
ווארנונגס=עקדיש [ז. *Monitor*].

Mon'itor *n.* (מאנ'-אי-טאר) די ווארנ=
נונגס=עקדישען [אזא מין יאשטשערקעס,
וועגען וועלכע עס האט אמאל עקזיסטירט
א לעגענדע, אז זיי ווארנען מענשען ווע=
גען דער אנוועזענהייט פון קראקאדילען].

monito'rial *a.* (מאנ-אי-טאו'-רי-על)
ווארנענד, אנזאגענד; וואס איז שייך צו
קלאסען=אויפזעהער [פון די שילער
גופא]; וואס איז שייך צו א שוהל=סיס=
טעם, וואו די עלטערע שילער העלפען
דעם לעהרער אין אונטערריכט; וואס איז
שייך צו א שילער וואס העלפט דעם לעה=
רער אין אונטערריכט; ערציהעריש.

monito'rially *adv.* (מאַנ–אי–טאָ'–רי–על–אי) דורך וואָרנונג; ווי אַ קלאַס־אויפֿזעהער אָדער הילפֿס־לעהרער [פֿון די שילער גופֿא].

mon'itor-liz'ard *n.* (מאַנ'–אי–טאַר–ליז'–אַרד) דער וואָרנונגס־עקדיש. ז. *Monitor*.

mon'itor-roof *n.* (מאַנ'–אי–טאַר–רוהף) אַ טייל פֿון אַ דאַך [ביי טראַמוואַיען און אָמניבוסען] מיט לופֿט־עפֿנונגען און פֿענסטערלעך.

mon'itory *a.* and *n.* (מאַנ'–אי–טאַ–רי) וואָרנענד, אַנזאַגענד; אַ וואָרנונג, אַן אזהרה.

mon'itory let'ter (מאַנ'–אי–טאַ–רי לעט'–ער) אַ וואָרנונגס־שריפֿט פֿון אַ בישאָף. ז. *monitorial*.

mon'itory liz'ard (מאַנ'–אי–טאַ–רי ליז'–אַרד) דער וואָרנונגס־עקדיש. ז. *Monitor*.

mon'itress *n.* (מאַנ'–אי–טרעס) איינע וואָס וואָרענט.

mon'itrix *n.* (מאַנ'–אי–טריקס) ז. *monitress*.

monk *n.* (מאַנק) אַ מאָנאַך, אַ קלויסטער־פּרוש; אַ טינט־פֿלעק [אין דרוק].

monk'-bat *n.* (מאַנק'–בעט) אַזאַ פֿלעדערמויז [אין יאַמאַיקאַ. ווערט אַזוי גערופֿען, ווייל די זכרים פֿון דעם מין האַלטען זיך מחנות־וויין צוזאַמען].

monk'-bird *n.* (מאַנק'–בוירד) דער לעדער־קאָפּ [אַזאַ פֿויגעל]. ז. *friar-bird*.

mon'kery *n.* (מאַנ'–קער–אי) דאָס מאָנאַכען־לעבען, דאָס קלויסטער־לעבען; די איינוואָהנער פֿון אַ מאָנאַסטיר; אַ מאָנאַסטיר; אַ דאָרפֿישע געגענד; וואַגאַבונדען.

mon'key *n.* and *v.* (מאַנ'–קי) 1. אַן אַפּע [אַבעזיאַנע, מאַלפּע]; אַ באַביצע, אַ פּאַליעס־שלאַגער, אַ ראַמבאַק [אַריינצושלאַגען פּלעקער אין דער ערד]; אַזאַ קליינער שמעלץ־טאָפּ [אין דער גלאָז־פֿאַבריקאַציאָן]; אַזאַ קיילעכדיגער ליימענער וואַסער־קרוג מיט אַ לאַנגען האַלז; אַ סומע פֿון 500 דאָלאַר [אין די פֿעראייניגטע שטאַאַטען פֿון אַמעריקאַ] אָדער פֿון 500 פֿונט [אין ענגלאַנד] 2. מאַכען קונצען מיט עפּעס, קונדסען, זיך שפּיעלען, האָבען צו טהאָן מיט עפּעס; 3. נאָכמאַכען, נאָכקרימען זיך [ווי אַ מאַלפּע].

2. Don't **monkey** with a loaded revolver.

mon'key-bag *n.* (מאַנ'–קי–בעג) אַ געלד־ביימעל וואָס מאַטראָזען טראָגען אויפֿגעהאָנגען אויף'ן האַלז.

mon'key-board *n.* (מאַנ'–קי–באָורד) דאָס ברעט אויף אַן אָמניבוס, וואו עס שטעהט דער קאָנדוקטאָר.

mon'key-bread *n.* (מאַנ'–קי–ברעד) דאָס אַפּען־ברויט [די פֿרוכט פֿון דעם אַפּען־ברויט־בוים אָדער באַאָבאַב]; דער אַפּען־ברויט־בוים אָדער באַאָבאַב. ז. *baobab*.

Monkey-bread

mon'key-en'gine *n.* (מאַנ'–קי–ענ'–דזשין) אַזאַ מעכאַנישער פּאַליעס־שלאַגער [ראַמבאַק אָדער באַביצע אַריינצושלאַגען פּאַליעס].

mon'key-gaff *n.* (מאַנ'–קי–געף) דער פֿלאַג־שטאַנג [פֿון וועלכען מען גיט פֿערשיעדענע סיגנאַלען] אויף אַ האַנדעלס־שיף.

mon'key-grass *n.* (מאַנ'–קי–גרעס) אַזאַ האַרטעס גראָז וואָס ווערט געברויכט פֿאַר בעזימער.

mon'keyism *n.* (מאַנ'–קי–איזם) דאָס נאָכמאַכען אָדער איבערקרימען [ווי אַ מאַלפּע].

mon'key-jack'et *n.* (מאַנ'–קי–דזשעק'–עט) אַזאַ דיקער זשאַקעט וואָס מאַטראָזען טראָגען אין אַ קאַלטען וועטער.

mon'key-pump *n.* (מאַנ'–קי–פּאַמפּ) אַ שטרוי אָדער רעהרעל דורך וועלכער מען זויגט משקה פֿון אַ פֿלאַש [אויף דער מאַטראָזען־שפּראַך].

mon'key-puz'zle *n.* (מאַנ'–קי–פּאַזל) דער טשילי־טאַנענבוים.

mon'key's allow'ance (מאַנ'–קיז ע–לאַו'–ענס) הינטישע קעסט, מעהר קלעפּ ווי עסען.

mon'key-shine *n.* (מאַנ'–קי–שאַין) מאַלפּישע שטיק, מאַלפּישע קונצען.

The boys cut **monkey-shines** on the street.

mon'key-shrub *n.* (מאַנ'–קי–שראַב) דער טשילי־טאַנענבוים.

mon'key-span'ner *n.* (מאַנ'–קי–ספּענ'–ער) ז. *monkey-wrench*.

mon'key-tail *n.* (מאַנ'–קי–טייל) אַ שטאַנג צום בעוועגען קאַנאָנען אויף אַ שיף; אַ שטריק מיט אַ קנופּ צוגעבונדען צו אַ האָקען וואָס דיענט אַלס אַן אָנהאַלט פֿאַר דער האַנד.

mon'key-tree *n.* (מאַנ'–קי–טריע) דער טשילי־טאַנענבוים.

mon'key-wrench *n.* (מאַנ'–קי–רענטש) אַ שרויפֿען־שליסעל וואָס קען געמאַכט ווערען גרעסער און קלענער.

Monkey-wrench

monk'-fish *n.* (מאַנק'–פֿיש) דער ענגעל־פֿיש. ז. *angel-fish*.

monk'hood *n.* (מאַנק'–הוד) מאָנאַכען־שטאַנד; דער כאַראַקטער פֿון אַ מאָנאַך; מאָנאַכען [בכלל].

monk'ish *a.* (מאַנק'–איש) מאָנאַכיש.

monk'ishness *n.* (מאַנק'–איש–נעס) דאָס זיין מאָנאַכיש.

monk'-seal *n.* (מאַנק'–סיעל) אַזאַ ים־הונד.

monk's'-hood *n.* (מאַנקס'–הוד) דער אייזען־הוט [אַזאַ פֿלאַנצע וואָס איהרע בלומען זיינען עהנליך צו אַ מאָנאַכען־הויב].

monk's'-rhu'barb *n.* (מאַנקס'–רוה'–באַרב) אַלפּען־רובאַרבער [אַזאַ פֿלאַנצע].

monk's'-seam *n.* (מאַנקס'–סיעם) די דאָפּעלטע מיטעל־נאָהט פֿון אַ זעגעל.

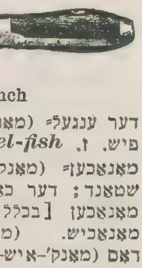

Monk's-hood

mon'mouth *n.* (מאַנ'–מאַטה) אַזאַ פֿלאַכעס היטעל [וואָס מאַטראָזען פֿלעגען אַמאָל טראָגען].

monoblep'sis *n.* (מאַנ–אַ–בלעפּ'–סיס) אַזאַ אויגען־קראַנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט בעסער, ווען מען האַלט איין אויג צוגעמאַכט.

mon'ocarp *n.* (מאַנ'–אַ–קאַרפּ) אַן איין־יאָהריגע פֿלאַנצע [וואָס ברייגנט איין מאָל פֿרוכט און שטאַרבט אָב].

monocar'pous *a.* (מאַנ–אַ–קאַר'–פּאַס) וואָס ברייגנט בלויז איין מאָל פֿרוכט [וועגען איין־יאָהריגע פֿלאַנצען].

monoc'erous *a.* (מאַ–נאָס'–ע–ראַס) וואָס האָט נור איין האָרן; איינהאָרנדיג.

mon'ochord *n.* (מאַנ'–אַ–קאָרד) אַ מאָנאָכאָרד, אַ מין מוזיקאַלישער אינסטרומענט מיט איין סטרונע [דער אינסטרומענט בעשטעהט פֿון אַ קעסטעל, אויף וועלכען עס איז אַנגעצויגען איין סטרונע אויף אַ בעוועגליכען קלעצעל. פֿערשיעדענע טענער בעקומען זיך פֿון דעם וואָס דאָס קלעצעל אונטער דער סטרונע רוקט מען איבער נעהנטער אָדער ווייטער פֿון דעם אָרט, וואו די סטרונע איז צוגעבונדען].

monochro'ic *a.* (מאַנ–אַ–קראָו'–איק) ז. *monochromatic*.

monochromat'ic *a.* (מאַנ–אַ–קראָ–מעט'–איק) איינפֿאַרביג; וואָס האָט איין קאָליר.

mon'ochrome *n.* (מאַנ'–אַ–קראָום) אַ בילד אין איין פֿאַרב.

monochro'mical *a.* (מאַנ–אַ–קראָו'–מי–קעל) איינפֿאַרביג; וואָס האָט איין קאָליר.

mon'ochromy *n.* (מאַנ'–אַ–קראָו–מי) דאָס מאָלען מיט איין פֿאַרב אָדער קאָליר.

monochron'ic *a.* (מאַנ–אַ–קראָנ'–איק) מאָנאָכראָניש, וואָס עקזיסטירט אָדער פּאַסירט אין איין צייט; פֿון דערזעלבער צייט; אין געאָלאָגיע — וואָס האָט זיך אָבגעלעגט אָדער אויסגעבילדעט אין דערזעלבער פּעריאָדע [וועגען פֿערשטיינערטע בעשעפֿענישען, וועלכע מען געפֿינט אין דער ערד].

mon'ocle *n.* (מאַנ'–אָקל) אַן איין־אויגיגע חיה; אַ מאָנאָקל [אַן אויגען גלעזעל פֿאַר איין אויג].

monocotyle'don *n.* (מאַנ–אַ–קאָט–אי–ליי'–דאָן) אַ מאָנאָקאָטילעדאָן, אַ פֿלאַנצע וואָס האָט איין זאַמען־בלעטעל.

Monocotyledon

monoc'racy *n.* (מאַ–נאָק'–רע–סי) אויטאָקראַטיע, זעלבסטהערשונג, די הערשאַפֿט פֿון איינעם.

mon'ocrat *n.* (מאַנ'–אַ–קרעט) אַ זעלבסטהערשער, אַן אויטאָקראַט; אין דער געשיכטע פֿון די פֿעראייניגטע שטאַאַטען פֿון אַמעריקאַ — אַ נאָמען, מיט וועלכען מען פֿלעגט אָפֿט אָנרופֿען די פֿאַרשטעהער פֿון דער פֿעדעראַליסטישער פּאַרטיי, וועלכע, לויט דער מיינונג פֿון זייערע געגנער, האָבען געהאַט מאָנאַרכיסטישע טענדענצען.

monoc'ular *a.* (מאַ–נאָק'–יו–לער) איין־אויגיג, מיט איין אויג; וואָס איז געמאַכט אָדער צוגעפּאַסט פֿאַר איין אויג.

monoc'ulous *a.* (מאַ–נאָק'–יו–לאַס) ז. *monocular*.

monodac'tyl *a.* (מאנ-א-דעק'-טיל) ז. *monodactylous*.

monodac'tylous *a.* (מאנ-א-דעק'-טי-לאס) איינפינגערדיג, מיט איין פינגער אויף דער האנד אדער אויף'ן פוס.

monodra'ma *n.* (מאנ-א-דרא'-מא) א מאנאדראמא [א שוישפיעל מיט איין האנדלענדער פערזאן].

monodramat'ic *a.* (מאנ-א-דרע-מעט'-איק) מאנאדראמאטיש, וואס איז שייך צו א מאנאדראמא. ז. *monodrama*.

mon'ody *n.* (מאנ'-א-די) א מאנאדיע, א געזאנג אדער מוזיקאלישע קאמפאזיציאן בלויז פאר איין שטימע אדער הויפטזעכליך פאר איין שטימע; א מעלאדיע, וואס ווערט געזונגען פון איין פערזאן; א סאלא; מאנאטאנקייט; איינטאניגקייט.

monœ'cian *a.* (מא-ניע'-שי-ען) ז. *monœcious*.

monœ'cious *a.* (מא-ניע'-שאס) אין באטאניק — וואס האט ביידע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין און דערזעלבינער פלאנצע אין בעזונדערע בלומען [דעם ווייבליכען ארגאן אין איין בלום און דעם מענליכען — אין א צווייטער]; אין זאאלאגיע — הערמאפראדיטיש, דאפעל-געשלעכטליך [וועגען חיות וואס האבען ביידע געשלעכטס-ארגאנען].

monœ'cism *n.* (מא-ניע'-סיזם) דאס האבען ביידע געשלעכטס-ארגאנען, דאס זיין א הערמאפראדיט אדער אנדרוגינס.

mon'ogam *n.* (מאנ'-א-געם) א מאנאגאמישע פלאנצע [א פלאנצע, וועלכע האט איינפאכע, אבגעזונדערטע בלומען און צונויפגעוואקסענע שטויב-בייטלען].

monoga'mian *a.* (מאנ-א-גיי'-מי-ען) ז. *monogamous*.

monogam'ic *a.* (מאנ-א-געמ'-איק) ז. *monogamous*.

monog'amist *n.* (מא-נאג'-ע-מיסט) א מאנאגאמיסט, דער וואס גלויבט, אז מען טאר ניט חתונה האבען מעהר ווי איין מאל; דער וואס האט נור איין פרוי.

monogamis'tic *a.* (מאנ-א-גע-מיס'-טיק) ז. *monogamous*.

monog'amous *a.* (מא-נאג'-ע-מאס) מאנאגאמיש; וואס האט געהייראט נור איין מאל; וואס איז פערהייראט נור מיט איין פרויענצימער; וואס איז שייך צו מאנאגאמיע; אין זאאלאגיע — וואס לעבט נאר פארווייז [א זכר מיט א נקבה]; אין באטאניק — וואס האט נור איין בלום, וואו ביידע געשלעכטס-ארגאנען זיינען פעראייניגט.

monog'amy *n.* (מא-נאג'-ע-מי) מאנאגאמיע, דער פרינציפ אז חתונה האבען דארף מען נור איין מאל אין לעבען; דאס האבען נור איין ווייב.

monogas'tric *a.* (מאנ-א-געס'-טריק) וואס האט איין מאגען אדער פערדייאונגס-אפאראט.

monogen'esis *n.* (מאנ-א-דזשענ'-ע-סיס) מאנאגענעזיס, די איינהייט פון אבשטאמונג; די לעהרע, אז אלע לעבעדיגע ארגאניזמען ענטוויקלען זיך פון איין איינצעלנער צעלע; דאס אבשטאמען אדער ענטשטעהן נור פון איין בעשעפעניש [אהן א געשלעכטליכער צוזאמענפארונג פון א זכר מיט א נקבה].

monogenet'ic *a.* (מאנ-א-דזשי-נעט'-איק) מאנאגענעטיש, וואס האט אן איינהייטליכע אבשטאמונג; וואס איז שייך צו מאנאגענעזיס. ז. *monogenesis*.

monog'enism *n.* (מא-נאדזש'-ע-ניזם) מאנאגעניזם [די לעהרע, אז די גאנצע מענשהייט איז פון איין ראסע, ד. ה. שטאמט אב פון איין פאר עלטערען].

monog'enist *n. and a.* (מא-נאדזש'-ע-ניסט) א מאנאגעניסט, איינער וועלכער האלט, אז אלע מענשען שטאמען ארויס פון איין פאר עלטערען; איינער וועלכער האלט, אז יעדער לעבעדיגער ארגאניזם ענטוויקעלט זיך פון איין איינצעלנער צעלע; וואס איז שייך צו מאנאגענעזיס אדער מאנאגעניזם. ז. *monogenism* און *monogenesis*.

monogenis'tic *a.* (מאנ-א-דזשע-ניס'-טיק) מאנאגעניסטיש; וואס איז שייך צו מאנאגענעזיס אדער מאנאגעניזם. ז. *monogenism* און *monogenesis*.

monog'enous *a.* (מא-נאדזש'-ע-נאס) אין ביאלאגיע — וואס פערמעהרען זיך דורך שפאלטונג און טיילונג פון ארגאניזם און ניט דורך א געשלעכטליכען פערקעהר פון א זכר מיט א נקבה; וואס איז שייך צו מאנאגעניזם. ז. *monogenism*.

monog'eny *n.* (מא-נאדזש'-ע-ני) מאנאגעניזם אדער די אבשטאמונג פון אלע לעבעדיגע ארגאניזמען פון איין איינצעלנער צעלע; מאנאגעניזם אדער די אבשטאמונג פון אלע מענשען פון איין פאר עלטערען.

mon'oglot *a.* (מאנ'-א-גלאט) וואס רעדט נור איין שפראך; געשריעבען אדער געדרוקט נור אין איין שפראך.

monog'ony *n.* (מא-נאג'-א-ני) דאס פרוכפערען זיך אהן געשלעכטליכער פארונג דורך טיילונג, ספארען א. ד. ג. [ביי די גאנץ נידריגע בעשעפענישען].

mon'ogram *n.* (מאנ'-א-גרעם) א מאנאגראם [צוויי אדער מעהר בוכשטאבען פון א נאמען אדער פאמיליע צוזאמענגעפלאכטען אין איינעם].

mon'ogram-machine' *n.* (מאנ'-א-גרעם-מע-שין') א מאשין אדער פרעס אויסצודריקען אויף פאפיער א. ד. ג. מאנאגראמען, איניציאלען א. ז. וו.

mon'ogrammal *a.* (מאנ'-א-גרעמ-על) ז. *monogrammatic*.

monogrammat'ic *a.* (מאנ-א-גרע-מעט'-איק) מאנאגראמיש, ווי א מאנאגראם; וואס איז שייך צו א מאנאגראם. ז. *monogram*.

monogram'mic *a.* (מאנ-א-גרעמ'-איק) ז. *monogrammatic*.

mon'ograph *n. and v.* (מאנ'-א-גרעף) א מאנאגראפיע [א בעשרייבונג פון א בעשטימטען געגענשטאנד, אדער אן אבהאנדלונג איבער א געוויסען איינצעלנעם ענין]; אנשרייבען א מאנאגראפיע איבער א געוויסען געגענשטאנד.

monog'rapher *n.* (מא-נאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט אן א מאנאגראפיע וועגען א געוויסען ענין. ז. *monograph*.

monograph'ic *a.* (מאנ-א-גרעפ'-איק) מאנאגראפיש; וואס איז שייך צו א מאנאגראפיע; ווי א מאנאגראם; וואס איז געצייכענט געווארען מיט ליניען אהן קאלירען.

monograph'ical *a.* (מאנ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *monographic*.

monog'raphist *n.* (מא-נאג'-רע-פיסט) איינער וואס שרייבט מאנאגראפיעס. ז. *monograph*.

monog'raphous *a.* (מא-נאג'-רע-פאס) ז. *monographic*.

monog'raphy *n.* (מא-נאג'-רע-פי) א צייכנונג אין ליניען אהן פארבען; א מאנאגראפיע. ז. *monograph*.

mon'ogyn *n.* (מאנ'-א-דזשין) א פלאנצע וואס האט איין פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן.

Monogyn'ia *n.* (מאנ-א-דזשינ'-אי-א) אין באטאניק — די קלאסען פלאנצען, וועלכע האבען נור איין פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן.

monog'ynous *a.* (מא-נאדזש'-אי-נאס) מאנאגיניש אדער מאנאגאמיש, וואס האט נור איין ווייב; וואס לעבט פארלעכווייז [וועגען חיות]; וואס האט נור איין פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן [וועגען פלאנצען].

monog'yny *n.* (מא-נאדזש'-אי-ני) געשלעכטליכער פערקעהר מיט ניט מעהר ווי איין נקבה [ביי חיות אדער מענשען].

monohe'merous *a.* (מאנ-א-הי'-מע-ראס) אין מעדיצין — וואס דויערט אדער עקזיסטירט נור איין טאג.

monohy'drated *a.* (מאנ-א-האי'-דריי-טעד) וואס ענטהאלט נור איין מאלעקול וואסער [וועגען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

monohy'dric *a.* (מאנ-א-האי'-דריק) וואס ענטהאלט איין אטאם וואסער-שטאף [וועגען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

monol'atry *n.* (מא-נאל'-ע-טרי) די פערעהרונג פון איין גאט, גלויבענדיג אין דערזעלבער צייט אין דער עקזיסטענץ פון אנדערע געטער.

mon'olith *n.* (מאנ'-א-ליטה) א מאנאליט [עפעס וואס איז אויסגעהאקט פון איין איינציגען שטיין — א זייל, אן אבעליסק א. ד. ג.], אן איינצעלנער שטיין.

monolith'ic *a.* (מאנ-א-ליטה'-איק) מאנאליטיש [אויסגעהאקט פון איין שטיין]; פון מאנאליטען געבויט; וואס איז שייך צו א מאנאליט. ז. *monolith*.

monol'ogist *n.* (מא-נאל'-א-דזשיסט) וואס האלט א מאנאלאג אדער רעדט אליין פאר זיך; דער וואס מאנאפאליזירט דעם שמועס און לאזט קיינעם ניט רעדען.

mon'ologue *n.* (מאנ'-א-לאג) א מאנאלאג, א זעלבסט-געשפרעך [דאס וואס א פערזאן אין א דראמא רעדט צו זיך אליין]; א לאנגע רעדע וואס איינער האלט אין א געשפרעך מיט אנדערע.

monol'ogy *n.* (מא-נאל'-א-דזשי) די געוועהנהייט צו רעדען צו זיך; די געוועהנהייט צו רעדען לאנג אין א געזעלשאפט און ניט לאזען קיין אנדערען אויסרעדען א ווארט.

monoma'chia *n.* (מאנ-א-מיי'-קי-א) ז. *monomachy*.

monom'achy *n.* (מא-נאמ'-ע-קי) א דועל, א צוויי-קאמפף.

mon'omane *n.* (מאנ'-א-מיין) איינער וואס ליידעט פון מאנאמאניע. ז. *monomania*.

monoma'nia *n.* (מאנ-א-מיי'-ני-א) מאנאמאניע, א משוגעת נאר פאר איין זאך [א משוגעת ווען דער קראנקער רעדט זיך איין עפעס א זאך און זיין גאנצער ווילען אדער קראנקער גייסט איז קאנצענטרירט נור אויף איין ענין]; א מאניע.

monoma'niac *n. and a.* (מאנ-א-מיי'-ני-עק) איינער וואס ליידעט פון מאנאמאניע; וואס איז שייך צו מאנאמאניע. ז. *monomania*.

monomani'acal *n.* (מאנ-א-מע-נאי'-ע-קעל) מאנאמאניש, וואס האט אן איינרעדעניש, א מאניע, א פיקסע אידעע.

mon'ome *n.* (מאנ'-אום) אין אלגעברא — א מאנאם, אן אלגעבראאישער אויסדרוק פון איין גליעד אהן די צייכענס

+ אדער — [ווי למשל, דער אויסדרוק $4ax^2$].

monometal'lic *a.* (מאנ-א-מע-טעל'-איק) מאנאמעטאליש, וואס בעשטעהט נור פון איין מעטאל, גאלד אדער זילבער [וועגען דער געלד-סיסטעם פון א לאנד].

monomet'allism *n.* (מאנ-א-מעט'-על-איזם) מאנאמעטאליזם [די לעהרע אז איין מעטאל, גאלד אדער זילבער, דארף זיין די ווערטה-מאס אין דער געלד-סיסטעם פון א לאנד].

monomet'allist *n.* (מאנ-א-מעט'-על-איסט) א מאנאמעטאליסט, אן אנהענגער פון מאנאמעטאליזם. ז. *monometallism*.

mono'mial *n. and a.* (מא-נאו'-מי-על) א מאנאם; וואס בעשטעהט פון א מאנאם. ז. *monome*.

monomor'phic *a.* (מאנ-א-מאר'-פיק) 1. פון דעמזעלבען אדער כמעט דעמזעלבען געבוי [וועגען גרופען פון חיות אדער פלאנצען]; 2. וואס האט איין-איינציגע פארם פון געבוי [וועגען אינזעקטען].
1. Birds are a highly monomorphic class of animals.

monomor'phous *a.* (מאנ-א-מאהר'-פאס) ז. *monomorphic*.

monop'athy *n.* (מא-נאפ'-ע-טהי) מאנאפאטיע, די קראנקהייט פון אן איינציגען אבר.

monopet'alous *a.* (מאנ-א-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט איין בלומען-בלעטעל, וואס אלע בלומען-בלעטלעך זיינען פעראייניגט.

monopho'bia *n.* (מאנ-א-פאו'-בי-א) מאנאפאביע, א גייסטיגע קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין מורא האבען צו בלייבען אליין.

mon'ophony *n.* (מאנ'-א-פאו-ני) א מאנאדיע. ז. *monody*.

monophthal'mus *n.* (מאנ-אפ-טהעל'-מאס) א פערזעהעניש, אן אונגארמאלע בעשעפעניש מיט איין אויג; א ציקלאפ.

mon'ophthong *n.* (מאנ'-אפ-טהאנג) אן איינפאכער וואקאל-קלאנג; א קאמבינאציאן פון צוויי וואקאלען וואס ווערען אויסגעשפראכען ווי איינער.

mon'ophthongal *a.* (מאנ'-אפ-טהאנ-געל) מאנאפטאנגיש [וואס בעשטעהט פון איינפאכע וואקאל-קלאנגען אדער פון צוויי וואקאלען וואס ווערען אויסגעשפראכען ווי איינער].

monophyl'lous *a.* (מאנ-א-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס האט נור איין בלאט; וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון איין בלאט.

Monoph'ysite *n. and a.* (מא-נאפ'-אי-סאיט) א מאנאפיזיט, איינער פון אן אלטער קריסטליכער סעקטע מאנאפיזיטען, וועלכע האבען געהאלטען, אז דאס געטליכע און מענשליכע האבען זיך אין יעזוס קריסטוס צוזאמענגעגאסען אין איין עצם; וואס איז שייך צו די מאנאפיזיטען אדער צו זייערע לעהרען.

mon'oplane *n.* (מאנ'-א-פליין) א מאנאפלאן, א פליה-מאשין מיט איין פלעכע אדער איין פאר פליגלען אין איין פלעכע.

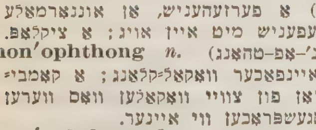
Monoplane

mon'oplast *n.* (מאנ'-א-פלעסט) אן ארגאניזם וואס בעשטעהט פון איין איינציגער צעלע.

monople'gia *n.* (מאנ-א-פלי'-דזשי-א) א פאראליז, אדער לעהמונג פון איין טייל פון קערפער.

mon'opode *a. and n.* (מאנ'-א-פאוד) וואס האט איין פוס; איינער פון די לעגענדארע מענשען אין עטיאפיען, וועלכע האבען כלומר'שט געהאט נור איין פוס.

monopolisa'tion *n.* (מא-נאפ-א-לי-זיי'-שאן) ז. *monopolization*.

monop'olise *v.* (מא-נאפ'-א-לאיז) ז. *monopolize*.

monop'oliser *n.* (מא-נאפ'-א-לאי-זער) א מאנאפאליסט. ז. *monopolist*.

monop'olism *n.* (מא-נאפ'-א-ליזם) מאנאפאליזם, די פרינציפען און פראקטיק פון מאנאפאל. ז. *monopoly*.

monop'olist *n.* (מא-נאפ'-א-ליסט) א מאנאפאליסט, איינער וואס פערכאפט אין זיינע הענד א געוויסען צווייג פון אינדוסטריע, האנדעל אדער אנדערע אונטערנעהמונגען און האט די אויסשליסליכע דעה איבער שטעלען די פרייזען א. ד. ג.

monopolis'tic *a.* (מא-נאפ-א-ליס'-טיק) מאנאפאליסטיש; וואס איז שייך צו מאנאפאל. ז. *monopoly*.

monopoliza'tion *n.* (מא-נאפ-א-לי-זיי'-שאן) די מאנאפאליזירונג פון אן אינדוסטריע, געשעפט, אונטערנעהמונג א. ד. ג. ז. *monopolize*.

monop'olize *v.* (מא-נאפ'-א-לאיז) מאנאפאליזירען, בעקומען דאס רעכט צו זיין דער איינציגער בעל-דעה איבער א געוויסען צווייג פון אינדוסטריע, האנדעל אדער אנדערע אונטערנעהמונגען.

monop'olizer *n.* (מא-נאפ'-א-לאי-זער) א מאנאפאליסט. ז. *monopolist*.

monop'oly *n.* (מא-נאפ'-א-לי) א מאנאפאל, די אויסשליסליכע קאנטראלע וואס א פערזאן אדער גרופע האט איבער א געוויסען צווייג פון אינדוסטריע אדער האנדעל און קען שטעלען די פרייזען לויט זיין איינענעם ווילקיר; דאס וואס ווערט געהאלטען אין מאנאפאל; א גרופע אדער קאמפאניע, וואס בעקומט א מאנאפאל איבער עפעס.

monop'teral *a.* (מא-נאפ'-טע-רעל) מיט איין רייה זיילען [וועגען א גריכישען טעמפעל מיט זיילען, וואס זיינען איינגעארדנעט אין איין קרייז און שטיצען א קאנישען דאך]. ז. *monopteron*.

monop'teron *n.* (מא-נאפ'-טע-ראן) א רונדער טעמפעל מיט זיילען, וואס געהען אין איין קרייז און שטיצען א קופאל אדער קאנישען דאך.

monop'teros *n.* (מא-נאפ'-טע-ראס) ז. *monopteron*.

mon'optote *n.* (מאנ'-אפ-טאוט) אין גראמאטיק — א הויפט-ווארט אדער אייגעשעפטס-ווארט וואס האט נור איין קאזוס-פארם. ז. *case*.

mon'opus *n.* (מאנ'-א-פאס) א פערזעהעניש אדער אונגארמאלע בעשעפעניש וואס האט נור איין פוס.

mon'orail *n.* (מאנ'-א-רייל) אן אייזענבאהן מיט איין רעלסע אדער שינע.

monor'chid *a.* (מא-נאהר'-קיד) וואס האט נור איין איי אדער יאדרע.

monor'chis *n.* (מא-נאהר'-קיס) א חיה אדער מענש וואס האט נור איין איי.

monor'chism *n.* (מא-נאהר'-קיזם) מאנארכיזם, דאס האבען נור איין איי.

Monorhi'na *n.* (מאנ-א-ראי'-נא) דער קלאס ווירבעל-טהיערע [חיות וואס האבען א חוט השדרה], וועלכע האבען איין נאז-לאך.

mon'orhinal *a.* (מאנ'-א-ראי-נעל) וואס האט נור איין נאז-לאך.

mon'orhine *a. and n.* (מאנ'-א-ריין) וואס האט נור איין נאז-לאך; א ווירבעל-טהיר וואס האט נור איין נאז-לאך [ווי געוויסע פיש].

mon'orhyme *n.* (מאנ'-א-ראים) א געדיכט, וואס אלע שורות אין איהם ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען גראם.

mon'orime *n.* (מאנ'-א-ראים) ז. *monorhyme*.

mon'ospasm *n.* (מאנ'-א-ספעזם) אין מעדיצין — ספאזמען נור אין איין גליעד פון קערפער אדער נור אין איין טייל פון א גליעד.

mon'osperm *n.* (מאנ'-א-ספוירם) א פלאנצע וואס האט נור איין זאמען-קערנדעל.

monosper'mal *a.* (מאנ-א-ספויר'-מעל) ז. *monospermous*.

monosper'mous *a.* (מאנ-א-ספויר'-מאס) אין באטאניק — וואס האט נור איין זאמען-קערנדעל.

monospher'ical *a.* (מאנ-א-ספער'-אי-קעל) מאנאספעריש, וואס בעשטעהט פון איין ספערע אדער קוגעל.

mon'ospored *a.* (מאנ'-א-ספאורד) ז. *monosporous*.

mon'osporous *a.* (מאנ'-א-ספאור-אס) וואס האט נור איין ספאר אדער קיים-קערנדעל [אזא מין צעלע וואס ענטוויקעלט זיך ביי געוויסע פלאנצען, ווי שוועמלעך א. ד. ג.].

monos'tachous *a.* (מא-נאס'-טע-קאס) וואס האט נור איין זאנג [וועגען געוויסע גראז-ארטיגע פלאנצען].

mon'ostich *n.* (מאנ'-א-סטיק) א פערז; אן עפיגראמע אדער פאעמע פון איין פערז, א געדיכט פון איין פערז.

monos'trophe *n.* (מא-נאס'-טרא-פי) א מאנאסטראפע, א געדיכט, וואו אלע סטראפען [יעדע 4 שורות וואס גראמען זיך] זיינען געשריבען אויף איין ארט.

monostroph'ic *a.* (מאנ-א-סטראפ'-איק) מאנאסטראפיש, וואס בעשטעהט פון סטראפען געשריבען אויף איין ארט [וועגען געדיכטען].

mon'ostyle *a.* (מאנ'-א-סטאיל) אין ארכיטעקטור — וואס האט אדער וואס איז געבוים אומעטום מיט איין סטיל.

mon'ostylous *a.* (מאנ'-א-סטאי-לאס) אין באטאניק — וואס האט איין פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן.

monosyllab'ic *a.* (מאנ-א-סי-לעב'-איק) וואס בעשטעהט פון איין זילבע [וועגען א ווארט]; וואס בעשטעהט פון איינזילביגע ווערטער.

monosyllab'ically *adv.* (מאנ-א-סי-לעב'-אי-קעל-אי) געברויכענדיג איינזילביגע ווערטער.

monosyl'labism *n.* (מאנ-א-סיל'-ע-ביזם) דאס ברויכען איינזילביגע ווערטער; דאס בעשטעהן פון איינזילביגע ווערטער.

mon'osyllable *n.* (מאנ'-א-סיל-עבל) אן איינזילביג ווארט [צ. ב. ים, זוהן].

mono'ta *n.* (מא-נאו'-טא) א וואזע מיט איין הענטעל אדער אויערעל.

mon'otheism *n.* (מאנ'-א-טהי-איזם) מאנאטעאיזם [דער גלויבען אין איין איינציגען גאט].

mon'otheist *n.* (מאנ'-א-טהי-איסט) א מאנאטעאיסט [איינער וואס גלויבט אין איין איינציגען גאט].

monotheis'tic *a.* (מאנ-א-טהי-איס'-טיק) מאנאטעאיסטיש; וואס איז שייך צו מאנאטעאיזם [דער גלויבען אין איין איינציגען גאט].

monothe'lious *a.* (מאנ-א-טהי'-לי-אס) אין זאאלאגיע — פאליאנדריש [וואו עטליכע זכרים בעפרוכטען איין נקבה].

Monoth'elite *n.* (מא-נאטה'-ע-לאיט) א מאנאטהעליט, איינער פון אן אלטער קריסטליכער סעקטע מאנאטהעליטען, וועלכע האבען געהאלטען, אז אין יעזוס קריסטוס עקזיסטירט נור איין ווילען, דער געטליכער, און ניט צוויי — דער געטליכער און מענשליכער.

monothet'ic *a.* (מאנ-א-טהעט'-איק) אין פילאזאפיע — וואס אנערקענט, אז עס עקזיסטירט נור איין איינפאכע סובסטאנץ אלס דער עצם אדער יסוד פון יעדער ערשיינונג.

mon'otint *n.* (מאנ'-א-טינט) א צייכנונג, בילד אדער דרוק אין איין פארב.

monot'ocous *a.* (מא-נאט'-א-קאס) אין זאאלאגיע — וואס ברייננט אויף דער וועלט נור איין קינד מיט איין מאל; אין באטאניק — וואס ברייננט פרוכטען נור איין מאל אין יאהר.

mon'otone *n. and v.* (מאנ'-א-טאון) מאנאטאנקייט, איינארטינקייט פון טאן, פון שטימע אדער פון סטיל; איינטאניגקייט; רעדען מאנאטאנע, איינארטיג, לאנגווייליג.

monoton'ic *a.* (מאנ-א-טאנ'-איק) איינטאניג; וואס קען ארויסברייננען נור איין טאן [ווי א פויק].

monoton'ical *a.* (מאנ-א-טאנ'-אי-קעל) ז. *monotonic*

monoton'ically *adv.* (מאנ-א-טאנ'-אי-קעל-אי) מאנאטאניש; אויף אן איינטאניגען שטייגער.

monot'onist *n.* (מא-נאט'-א-ניסט) איינער וועלכער רעדט אדער שרייבט שטענדיג וועגען איין זאך.

monot'onous *a.* (מא-נאט'-א-נאס) מאנאטאנע, איינפערמיג, לאנגווייליג.

monot'onously *adv.* (מא-נאט'-א-נאס-לי) אויף א מאנאטאנעם, לאנגווייליגען שטייגער.

monot'onousness *n.* (מא-נאט'-א-נאס-נעס) דאס זיין מאנאטאנע, איינארטיג, לאנגווייליג.

monot'ony *n.* (מא-נאט'-א-ני) מאנאטאנקייט, איינטאניגקייט, איינפערמיגקייט, לאנגווייליגקייט.

monov'alent *a.* (מא-נאוו'-ע-לענט) אין כעמיע — מאנאוואלענט אדער איינווערטיג; וואס קען פערבייטען אין א כעמישער פערבינדונג איין אטאם וואסערשטאף.

monox'id *n.* (מא-נאק'-סיד) א כעמישע צוזאמענזעצונג, וואס האט איין אטאם זויערשטאף.

monox'ide *n.* (מא-נאק'-סאיד) ז. *monoxid*

monox'ylon *n.* (מא-נאק'-סי-לאן) א שיף וואס איז געמאכט פון איין קלאָץ; אין די יאַנישע אינזלען — א שיף וואס ווערט געטריבען מיט איין רודער.

monox'ylous *a.* (מא-נאק'-סי-לאס) געמאכט פון איין שטיק האלץ.

Monroe' doc'trine (מאנ-ראו' דאק'-טרין) די מאנראָע-דאקטרין, א פאליטישער פרינציפ פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער איז פארמולירט געווארען פון דעם אמעריקאנער פרעזידענט דזשיימס מאנראָע [1817—1825 יאהר] מיט די ווערטער "אמעריקא פאר אמעריקאנער". די בעדייטונג אדער פאדערונג פון דיעזען פרינציפ בעשטעהט אין דעם, אז קיין אייראפעאישע רעגיערונג דארף זיך ניט אריינמישען אין די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון די אמעריקאנער מלוכות און אין די בעציהונגען צווישען זיי און טאר ניט פערשפרייטען איהר הערשאפט אין אמעריקא.

monsieur' *n.* (מוי-סיעי') מיין הערר; הערר; א פראנצויז.

Monsieur' de Paris' (מוי-סיעי' דע פא-רי') דער הערר פון פאריז [א נאמען, מיט וועלכען מען פלעגט רופען דעם תליון פון פראנקרייך].

monsi'gnor *n.* (מאנ-סי'-ניאר) א טיטול פון געוויסע העכערע גייסטליכע אין דער קאטוילישער קירך.

monsoon' *n.* (מאנ-סוהן') א מוסאן, א ווינד, וועלכער בלאזט אין די טראפישע לענדער, בעזאנדערס ארום די ברעגען פון אסט-אינדיען [איין האלב יאהר בלאזט ער אין איין ריכטונג און דעם צווייטען האלבען יאהר — אין דער געגענזעצליכער ריכטונג].

monsoo'nal *a.* (מאנ-סוה'-נעל) וואס איז שייך צו א מוסאן. ז. *monsoon*

mon'ster *n. and a.* (מאנ'-סטער) א מאנסטער, א פערזעהעניש; א שרעקליכע בריאה; אן אוננארמאלע בעשעפעניש; א שרעקליך פערדארבענער מענש, אן אונמענש; עפעס וואס איז אוננאטירליך און שרעקליך; פון אן אונגעהויערער גרויס אדער צאהל.

mon'sterer *n.* (מאנ'-סטער-ער) אן איבערטרייבער; א בעל-מגזם.

mon'ster-like *a.* (מאנ'-סטער-לאיק) ווי א מאנסטער, שרעקליך, אונגעהויער.

mon'strance *n.* (מאנ'-סטרענס) א כלי אדער א מין דורכזיכטיגער ארון פאר די הייליגע אין דער קאטוילישער קירך.

monstra'tion *n.* (מאנ-סטריי'-שאן) דאס בעווייזען; א בעוויין.

mon'strator *n.* (מאנ'-סטריי-טאר) איינער וואס שטעלט עפעס ארוים; איינער וואס בעווייזט.

monstros'ity *n.* (מאנ-סטראס'-אי-טי) דאס זיין אויסערגעוועהנליך אדער שרעקליך; אן אוננאטירליכע בעשעפעניש; א מאנסטער; א פערזעהעניש.

mon'strous *a.* (מאנ'-סטראס) אוננאטירליך; שרעקליך גרויס, אהן גלייכען צו זיך; העסליך, שרעקליך.

mon'strously *adv.* (מאנ'-סטראס-לי) אויף אן אוננאטירליכען, אונגעהויערען שטייגער; מיאוס, שרעקליך.

mon'strousness *n.* (מאנ'-סטראס-נעס) אונגעהויערקייט, שרעקליכקייט; אונגעהויערע פערדארבענקייט.

Mont. [אייבקירצונג פון *Montana* איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

Montagnard' *n.* (מאנ-טע-ניאר') א מאנטאניאר, איינער פון דער עקסטרעם ראדיקאלער פארטיי אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן; א מיטגליעד פון אן עקסטרעם ראדיקאלער פארטיי.

montagnard' *n.* (מאנ-טע-ניאר') א בערג-איינוואהנער.

mon'tane *a.* (מאנ'-טיין) בערגיג.

montan'ic *a.* (מאנ-טענ'-איק) בערגיג; וואס בעשטעהט פון בערג.

mon'tant *n. and a.* (מאנ'-טענט) די מיטעלע ווערטיקאלע לייסט פון א טהיר; אויפהויבענד.

mont'-de-piété' *n.* (מאנ'-דע-פי-איי-טיי') א לאמבארד, א הויז וואו מען לייהט געלד אויף משכנות פאר קליינע פראצענטען.

mon'te *n.* (מאנ'-טע) א וואלדיגע געגענד; א געגענד מיט קוסטעס און שיטערע בוימער; א מין קארטען-שפיעל אין שפאניען און שפאניש-אמעריקא.

montei'ro *n.* (מאנ-טיי'-ראו) א מין יעגער-היטעל. ז. *montero*

monteith' *n.* (מאנ-טיעטה') א רייך פערציערטע זילבערנע וואזע, אין וועלכער מען פלעגט מאכען פונש [זי פלעגט דיענען אויך צו אבקיהלען אדער אויסשווענקען די וויין-גלעזער]; א געפארבט ציצענע טיכעל מיט ווייסע פלעקען אדער פינטלעך.

monte'ro *n.* (מאנ-טיי'-ראו) א יעגער; א רייטער'ס אדער יעגער'ס היטעל [א מין רונד היטעל מיט גרויסע לאפען, וואס מען קען אראבציהען אויף'ן געזיכט].

monte'ro-cap *n.* (מאנ-טיי'-ראו-קעפ) א מין יעגער-היטעל. ז. *montero*

month *n.* (מאנטה) א מאנאט, א חדש.

month'lies *n.* (מאנטה'-ליז) מענסטרואציע, רעגעל, מאנאטליכע [ביי פרויען]; מאנאטליכע אויסגאבען אדער זשורנאלען.

month'ly *a., adv. and n.* (מאנטה'-לי) מאנאטליך; אלע חודש; א מאנאטליכע אויסגאבע, א מאנאטליכער זשורנאל.

month'ly flow'ers (מאנטה'-לי פלאו'-ערז) מענסטרואציע, די מאנאטליכע רייניגונג ביי פרויען.

month of Sun'days (מאנטה אוו סאנ'-דייז) לאנג ווי דער גלות.

month's mind (מאנטהס מאינד) אין דער קאטוילישער קירך — געוויסע תפילות וואס מען זאגט שטענדיג נאך א געשטארבענעם אין דעם ערשטען חדש נאך זיין טויט; א שטארקער חשק אדער נייגונג.

mon'ticle *n.* (מאנ'-טיקל) א קליין בערגעל.

montic'ulate *a.* (מאנ-טיק'-יו-לייט) בערגעלדיג; בעדעקט מיט בערגלעך.

mon'ticule *n.* (מאנ'-טי-קיול) א קליין בערגעל.

montic'ulous *a.* (מאנ-טיק'-יו-לאס) ז. *monticulate*

montig'enous *a.* (מאנ-טידזש'-ע-נאס) געבארען אדער ערצויגען אויף א בארג.

montoir' *n.* (מאנ-טואר') א געשטעל, אויף וועלכען מען הויבט זיך אויף כדי צו זעצען זיך אויף א פערד.

mon'ton *n.* (מאנ'-טאן) א מעקסיקאנישע מאס פאר רויה-מעטאל אדער ערץ.

mon'ture *n.* (מאנ'-טשור) א געשטעל, מיט דער הילף פון וועלכען מען זעצט זיך אויף א פערד; איינפאסונג, איינזעצונג, איינראהמונג.

mon'ument *n. and v.* (מאנ'-יו-מענט) א מאנומענט, א דענקמאל, א מצבה; א מאנומענטאלע זאך [עטוואס גרויסעס, אויסערגעוועהנליכעס וואס בלייבט אין זכרון]; א שטיין אדער אן אנדער זאך וואס בעצייכענט א גרענעץ פון א שטיק לאנד; שטעלען א מאנומענט; שאפען א מאנומענטאלעס אדער לאנג-דויערענדעס ווערק.

monumen'tal *a. and n.* (מאנ-יו-

מענ'-טעל) מאָנומענטאַל; וואָס בלייבט אין אָנדענקען; וואָס דיענט פאַר אַ מאָנומענט אָדער מצבה; וואָס איז ענליך צו אַ מאָנומענט אָדער דענקמאָל; אויסערגעוועהנליך, גוזמא'דיג; אַן אָנדענקונג, אַ דענקמאָל.

monumental'ity *n.* (מאָנ-יו-מענ-טעל'-אי-טי) דאָס זיין מאָנומענטאַל; דאָס דיענען אַלס מאָנומענט אָדער דענקמאָל.

monumentaliza'tion *n.* (מאָנ-יו-מענ-טעל-אי-זיי'-שאָן) דאָס מאַכען מאָנומענטאַל אָדער געדענקונגס-ווערטה.

monumen'tally *adv.* (מאָנ-יו-מענ'-טעל-אי) לזכרון, צום אָנדענקען; אין אַ הויכען גראַד.

moo *n. and v.* (מוה) "מו", דאָס מאַכען "מו", דאָס מעקען פון אַ קוה; מעקען, מוהען.

moo'-cow *n.* (מוה'-קאַו) קינדער-מו [אַ קינדערשער נאָמען פאַר אַ קוה].

mood *n.* (מוהד) געמיטה, שטימונג; שלעכטע שטימונג; צוטראַנענקייט; אין גראַמאַטיק — דער מאָדוס [ז. *mode*]; דער טאָן-אַרט.

moo'dily *adv.* (מוה'-די-לי) שלעכט געשטימט, מרה-שחורה'דיג, אַנגעבלאָזען, קאַפּריזנע.

moo'diness *n.* (מוה'-די-נעס) אַ שווער געמיטהס-צושטאַנד, אַ שלעכטע שטימונג; קאַפּריזנקייט, אַנגעבלאָזענקייט; מרה-שחורה.

moo'dish *a.* (מוה'-דיש) שלעכט געשטימט, קאַפּריזנע, אַנגעבלאָזען; מרה-שחורה'דיג.

The lady's temper is very moodish.

moo'dishly *adv.* (מוה'-דיש-לי) ז. *moodily*.

moo'dy *a.* (מוה'-די) שלעכט געשטימט, קאַפּריזנע, אַנגעבלאָזען, פערכמורעט, מעלאַנכאָליש.

moon *n. and v.* (מוהן) די לבנה; אַ מאָנאַט; עטוואָס וואָס איז ענליך צו דער לבנה אָדער צו אַ האַלבער לבנה; די האַלבע לבנה [אַלס עמבלעם פון דער טערקישער מלוכה]; די אָקס-אויג-מאַרגאַריטקע [אַ מין מאַרגאַריטקע אָדער גענזען-בלימעל. ז. *daisy*]; בעציערען מיט לבנות; אַרומבלאָנדזשען אָדער אויסזעהן ווי אַ נאַכט-וואַנדלער.

moon'beam *n.* (מוהן'-ביעם) אַ לבנה-שטראַהל.

moon'-blind *a.* (מוהן'-בלאַינד) מיט אַ טונקעלער ראיה; וואָס ליידט פון דער ליכטיגער שטאַר [ווען מען זעהט נור בייטאָג אָדער ביי אַ שטאַרקער שיין]; נאַכט-וואַנדלעריש.

moon'-blind'ness *n.* (מוהן'-בלאַינד'-נעס) די ליכטיגע שטאַר [ווען מען זעהט נור בייטאָג אָדער ביי אַ שטאַרקער שיין]; אַ פעריאָדישע אויגען-ענטצינדונג ביי אַ פערד, וואָס פיהרט געוועהנליך צו פאָלשטענדיגער בלינדקייט.

moon'-blink *n.* (מוהן'-בלינק) אַ צייט-ווייליגע פערטונקעלונג פון דער ראיה אין טראָפּישע לענדער וואָס קומט, ווי מען זאָגט, דערפון וואָס מען שלאָפט אונבעשיצט פון די לבנה-שטראַהלען.

moon'-calf *n.* (מוהן'-קאַהף) אַ פערזעהעניש, אַ מיאוסקייט; אַן אָבגעריסענער נאַר; פאַלשע שוואַנגערשאַפט [אַן אָנוואוקס אין דער געבעהר-מוטער, וואָס רופט אַרויס סימפּטאָמען פון שוואַנגערשאַפט].

moon'-cree'per *n.* (מוהן'-קריע'-פּער) די לבנה-בלום [אַזאַ מין טראָפּיש בלימעל וואָס עפענט זיך ביינאַכט].

moon'-dai'sy *n.* (מוהן'-דיי'-זי) די אָקס-אויג-מאַרגאַריטקע [אַ מין מאַרגאַריטקע אָדער גענזענבלימעל]. ז. *daisy*.

moon'-di'al *n.* (מוהן'-דאַי'-על) אַ לבנה-זייגער [וואָס צייגט די צייט נאָך דער לבנה].

mooned *a.* (מוהנד) ענליך צו דער לבנה; ווי אַ האַלבע לבנה; בעציערט מיט לבנות; בעדעקט מיט לבנה-ענליכע פלעקען; סימבאָליזירט, פאָרגעשטעלט דורך אַ לבנה; וואָס טראָגט די טערקישע מלוכה-עמבלעם [די האַלבע לבנה].

moo'ner *n.* (מוה'-נער) אַ טרוימער, אַ פער'חלום'טער, איינער וואָס זעהט אויס ווי אַ נאַכט-וואַנדלער.

moo'net *n.* (מוה'-נעט) אַ קליינע לבנה.

moo'ney *a. and n.* (מוה'-ני) ז. *moony*.

moon'eye *n.* (מוהן'-אַי) פעריאָדישע אויגען-ענטצינדונג ביי פערד וואָס פיהרט געוועהנליך צו פאָלשטענדיגער בלינדקייט; אַ מין אַמעריקאַנער טייך-פיש מיט שעהנע זילבער-ווייסע שופּען.

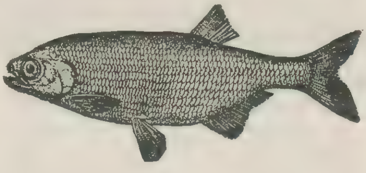

Mooneye

moon'eyed *a.* (מוהן'-אַיד) וואָס האָט קייל'עכדיגע, אַרויסגעשטאַרצטע אויגען, וואָס זעהט אויס שטאַרק איבעראַשט; וואָס ליידט פון דער ליכטיגער שטאַר [ווען מען זעהט נור בייטאָג אָדער ביי אַ שטאַרקער שיין]; וואָס האָט אַוואָלע פלעקען [ווענען געוויסע היהנער].

moon'-face *n.* (מוהן'-פּיים) אַ קייל'עכ-דיג פּנים.

moon'-faced *a.* (מוהן'-פּייסט) מיט אַ קייל'עכדיגען פּנים; מיט אַ שטראַהלענדען שעהנעם פּנים.

moon'-fern *n.* (מוהן'-פּוירן) דאָס מאָנד-גראָז [אַזאַ פּאַרן אָדער פּאַפּאָראָטניק].

Moon-fern

moon'fish *n.* (מוהן'-פיש) דער מאָנד-פיש [אַ מין קורצער, פלאַטשיגער ים-פיש מיט זילבער-ווייסע אָדער געלבליכע שופּען].

moon'flaw *n.* (מוהן'-פלאָה) אַ קראַנקהייט פעראורזאַכט פון דער לבנה-שיין; סאָמנאַמבוליזם, נאַכט-וואַנדלונג.

moon'-flow'er *n.* (מוהן'-פלאַו'-ער) די לבנה-בלום [אַזאַ בלימעל פון די טראָפּישע לענדער וואָס עפענט זיך ביינאַכט]; די אָקס-אויג-מאַרגאַריטקע. ז. *moon-daisy*.

moon'glade *n.* (מוהן'-גלייד) די אָב-שפּיגלונג פון דער לבנה אין וואַסער.

moon'gus *n.* (מוהן'-גאָס) ז. *mongoos*.

moo'nish *a.* (מוה'-ניש) ווי די לבנה; וואַקעלדיג, ניט-בעשטענדיג.

moon'-knife *n.* (מוהן'-נאַיף) אַ געביינגען מעסער וואָס ווערט געברויכט צום אָבשאַבען דאָס פלייש פון פעל.

moon'less *a.* (מוהן'-לעס) אָהן אַ לבנה, אָהן לבנה-ליכט.

moon'light *n. and a.* (מוהן'-לאַיט) לבנה-שיין; בעלויכטען פון דער לבנה; וואָס קומט פאָר ביי דער שיין פון דער לבנה.

moon'-ligh'ted *a.* (מוהן'-לאַי'-טעד) בעלויכטען פון דער לבנה.

moon'lighter *n.* (מוהן'-לאַי-טער) איינער וואָס טהוט פערבאָטענע זאַכען ביינאַכט [הויפּטזעכליך אַ קאָנטראַבאַנדיסט אָדער איינער וואָס האַלט אַ געהיימע בריינזעל]; אַ מיטגליעד פון אַן אירלענדישער געהיימער אָרגאַניזאַציאָן וואָס האָט אַרום יאָהר 1880 טעראָריזירט די גוטס-בעזיצער; איינער פון אַ קאָמפּאַניע וואָס געהט אַרום ביינאַכט שפּיעלען סערענאַדען.

moon'light flit'ting (מוהן'-לאַיט פליט'-אינג) דאָס אַבטראָגען זיך בגנבה, כדי ניט צו צאָהלען קיין חובות.

moon'lighting *n.* (מוהן'-לאַי-טינג) אַגראַרישער טעראָר אין אירלאַנד; פערבאָטענע געהיימע בעשעפטיגונג. ז. *moonlighter*.

moon'-lit *a.* (מוהן'-ליט) בעגאָסען מיט לבנה-שיין.

moon'-loved *a.* (מוהן'-לאָווד) געליעבט פון דער לבנה.

moon'-mad'ness *n.* (מוהן'-מעד'-נעס) משוגעת וואָס קומט, ווי מען גלויבט, דערפון וואָס מען שלאָפט אונבעשיצט פון די לבנה-שטראַהלען.

moon'-month *n.* (מוהן'-מאָנטה) אַ לבנה-חודש [פון 28 אָדער 29 טעג].

moon'-pen'ny *n.* (מוהן'-פּענ'-אי) ז. *moon-daisy*.

moon'-ra'ker *n.* (מוהן'-ריי'-קער) אַ שוטה, אַן אָבגעריסענער נאַר.

moon'-ra'king *n.* (מוהן'-ריי'-קינג) דאָס אַרומטראַגען זיך מיט נאַרישע אָדער פּוסטע פאַנטאַזיעס.

moon'rise *n.* (מוהן'-ראַיז) דער לבנה-אויפגאַנג.

moons *n.* (מוהנז) ז. *moon-daisy*.

moon'seed *n.* (מוהן'-סיעד) די לבנה-זאָמען [אַזאַ קלעטערענדע פלאַנצע].

moon'set *n.* (מוהן'-סעט) דער לבנה-אונטערגאַנג.

moon'-shaped *a.* (מוהן'-שייפּט) לבנה-פערמיג, ווי אַ האַלבע לבנה.

moon'shee *n.* (מוהן'-שיע) אַ דאָלמעטשער, אַ שפּראַכען-לעהרער, אַ שפּראַכען-קענער [אין אינדיען].

moon'shine *n. and a.* (מוהן'-שאַין) לבנה-שיין; אונוויכטיגקייט; ניט-ווירקליכקייט; פּוסטע פּרעטענזיעס, פּוסטער גלאַנץ; קאָנטראַבאַנדע-משקאות; פּוסט, פאַנטאַסטיש, ניט ווירקליך, נאַריש.

moon'shiner *n.* (מוהן'-שאַי-נער) אַ קאָנטראַבאַנדיסט, איינער וואָס מאַכט בראַנפען בסוד אָהן אַקציז; איינער וואָס טהוט עטוואָס נעגען געזעץ אונטער דעם שוץ פון דער נאַכט.

moon'shining *n.* (מוהן'-שאַי-נינג) דאָס מאַכען בראַנפען אין אַ געהיימען ברייזעל.

moon'shiny *a.* (מוהן'-שאַי-ני) 1. בע-

לויכטען פון דער לבנה; 2. פאנטאסטיש, ניט־ווירקליך, פוסט, זינלאָז.
1. We met in the wood in a **moonshiny** night. 2. He has vague, **moonshiny** ideas.

moon'-sick *a.* (מוהנ'־סיק) משוגע; נאכט־וואנדלענד.

moon'stone *n.* (מוהנ'־סטאָון) דער מאנדשטיין [אזא פעלדשפאט מיט א פערל־ווייסען אבגלאנץ, ווערט געברויכט פאר בעציערונגען].

moon'stricken *a.* (מוהנ'־סטריקן) ז. ***moonstruck***.

moon'struck *a.* (מוהנ'־סטראק) פער־בלענדעט, קראנק, משוגע [הויפּטזעכליך ווען עס ווערט אנגענומען, אז דאס איז געקומען פון דער ווירקונג פון דער לבנה].

moon'-tre'foil *n.* (מוהנ'־טריע'־פאָיל) די מאנד־קליי [אזא אימער־גרינע איטא־ליענישע גארטען־פלאנצע].

moon'wort *n.* (מוהנ'־הוואירט) ז. ***moon-fern***.

moo'ny *a. and n.* (מוה'־ני) 1. לבנה־עהנליך, עהנליך צו א האלבער לבנה; 2. עהנליך צו לבנה־שיין; בעלויכטען פון דער לבנה; 3. נאריש, תמ'עוואטע; שכור; קרענקליך; א נאר.
2. Soft and pale is the **moony** beam. 3. A **moony** insipid boy.

moon'-year *n.* (מוהנ'־ייהר) דאס לבנה־יאהר. ז. ***lunar year***.

moor *n. and v.* (מוהר) א פוסטע, ניט בעארבייטעטע געגענד; א בלאָ־טיגער ארט; א פערצאמטער יאגד־פּלאץ; פעראנקערונג אדער בעפעסטיגונג פון א שיף; בעפעסטיגען, פעראנקערען [א שיף].

Moor *n.* (מוהר) א מוריין [איינער פון אן אראבער־ראסע אין נארד־אפריקא]; א שווארצער, א נעגער.

moor'age *n.* (מוהר־עדזש) אן אנקער פּלאץ [פאר שיפען].

moor'bèrry *n.* (מוהר'־בער־אי) א מאך־יאגדע, א ברוסניצע [אזא רויטליכע יאגדע וואס וואקסט אין מאכיגע ערטער]. ז. ***cranberry***.

moor'-bred *a.* (מוהר'־ברעד) פּראָדו־צירט אין בלאָטיגע ערטער.

moor'-buz'zard *n.* (מוהר'־באז'־ארד) דער מארטינס־פויגעל [אזא רויב־פויגעל].

moor'-coal *n.* (מוהר'־קאָול) ליגניט אדער ברוין־קויהלען. ז. ***lignite***.

moor'-cock *n.* (מוהר'־קאק) דער זומפּ־האהן [אזא פויגעל]. ז. ***grouse***.

moor'-coot *n.* (מוהר'־קוהט) די ענגלי־שע וואסער־הוהן [אזא פויגעל].

moored *a.* (מוהרד) פעראנקערט, בעפעס־טיגט [ווענען א שיף].

Moor'ess *n.* (מוהר'־עס) א מורינישע פרוי, א מורין; א שווארצע, א נעגערין. ז. ***Moor***.

moor'-fowl *n.* (מוהר'־פאול) די וואסער־הוהן. ז. ***grouse***.

moor'-game *n.* (מוהר'־גיים) די שאָט־לענדישע וואלד־הוהן. ז. ***grouse***.

moor'-grass *n.* (מוהר'־גרעס) דאס זעסלער־גראז [איז שטארק פערשפּרייט אין די בערגיגע געגענדען פון אייראָפּא].

moor'-hawk *n.* (מוהר'־האהק) ז. ***moor-buzzard***.

moor'-hen *n.* (מוהר'־העז) א וואסער־הוהן. ז. ***grouse***.

moor'ing *n.* (מוהר'־אינג) דאס פעראנ־קערען, דאס צובינדען [א שיפעל מיט שטריק].

moor'ing-pall *n.* (מוהר'־אינג־פּאהל) ז. ***mooring-post***.

moor'ing-post *n.* (מוהר'־אינג־פּאָוסט) א סלופּ צום צובינדען א שיף.

moor'ings *n.* (מוהר'־אינגז) די בעפעס־טיגונגס־זאכען אויף א שיף [ווי אנקערס, שטריק, קייטען א. ז. וו.]; עטוואס וואס בעפעסטיגט און האלט צו.

moor'ish *a.* (מוהר'־איש) זומפּיג, ווי אין א פוסטער, ניט־בעארבייטעטער געגענד; כאראקטערלאָז; אונפּרודוקטיוו.

Moor'ish *a.* (מוהר'־איש) מוריניש, וואס איז שייך צו די מורינען. ז. ***Moor***.

Moor'ish arch (מוהר'־איש ארטש) די מורינישע ארקע [אן ארקע וואס זעהט אויס ווי א פּאדקאווע]. ז. ***Moorish art***.

Moor'ish architec'ture (מוהר'־איש אר־קי־טעק'־טשור) די מורינישע בוי־קונסט. ז. ***Moorish art***.

Moor'ish art (מוהר'־איש ארט) די מו־רינישע אדער סאראצינישע בוי־קונסט [ווי זי איז ענטוויקעלט געווארען אין נארד־אפריקא און אין שפּאניען בעת דער מורינישער הערשאפט. צייכענט זיך אויס מיט די פּאדקאווע־עהנליכע געוועלבען און מיט די פערציערונגען אין דער פארם פון פערשיעדענע געאמעטרישע פיגורען און פלאנצען].

Moorish Art

Moor'ish drum (מוהר'־איש דראם) א טאמבורין. ז. ***tambourine***.

Moor'ish style (מוהר'־איש סטאיל) דער מורינישער בוי־סטיל. ז. ***Moorish art***.

moor'land *n. and a.* (מוהר'־לענד) א בלאָטיגע געגענד, א זומפּ־לאנד; א פער־לאָזענע, ניט־בעארבייטעטע געגענד; וואס איז שייך צו זומפּ־לאנד אדער ניט־בעאר־בייטעטען לאנד.

Moor'man *n.* (מוהר'־מען) א מוריין. ז. ***Moor***.

moor'stone *n.* (מוהר'־סטאָון) דער ווייי־סער גראניט פון קארנוואל.

moor'uk *n.* (מוהר'־אק) דער ניי־ענג־לענדער קאזואר [אזא גרויסער פויגעל, וועלכער געפינט זיך אין ניי־ענגלאנד].

moor'y *a.* (מוהר'־אי) בלאָטיג, זומפּיג, וואסערדיג.

moose *n.* (מוהס) דאס מוסטהיער [אזא גרויסער אמעריקאנישער הירש מיט גרוי־סע פלאכע הערנער].

Moose

moose'-call *n.* (מוהס־קאהל) אזא טרומייט פון בירקענבוים־קארע [בעריא־זעווע קארע], מיט וועלכען יעגער פער־נארען מוסטהירע [אמעריקאנישע גרוי־סע הירשען מיט פלאטשיגע הערנער].

moose'-deer *n.* (מוהס־דיער) ז. ***moose***.

moose'wood *n.* (מוהס־הוואוד) דער פענסילווייניער אהארנבוים אדער קליאן; דאס לעדער־האָלץ [אזא ביימעל פון נארד־אמעריקא מיט א זעהר הארטער קא־רע].

moose'-yard *n.* (מוהס־יארד) א פּלאץ אין וואלד וואו עס פיטערט זיך אום ווינ־טער א סטאדע מוסטהיערע, [אזעלכע גרוי־סע אמעריקאנישע הירשען מיט פלאטשי־גע הערנער].

moot *n., v. and a.* (מוהט) א פערזאמ־לונג; א פערזאמלונג פון פאלקס־פערטרע־טער אדער א פאלקס־פערזאמלונג [אמאל אין ענגלאנד]; א פערזאמלונגס־פּלאץ; א שטרייט, א ויכוח, א דעבאטע; א כלומר'שדיגער פּראצעס געפיהרט פון סטו־דענטען פון יורי [צוליעב איבונגען]; ארגומענטירען, דעבאטירען, ארייינברייי־גען א שטרייט־פראגע; אנטייל נעהמען אין א כלומר'שדיגען פּראצעס [פון סטודענ־טען]; שטרייטיג, וואס דארף אדער קען דעבאטירט ווערען; אונבעשטימט, אונ־בעשלאָסען.

moo'table *a.* (מוה'־טעבל) וואס איז צום דיסקוטירען, וועגען וואס מען קען שטרייטען אדער האבען א ויכוח; אונבע־שטימט, אונבעשלאָסען.

moot'-case *n.* (מוהט־קייס) א שטרייט־פראגע, א פּונקט צום דעבאטירען; א כלומר'שדיגער געריכטס־פּראצעס [צוליעב איבונגען פון סטודענטען פון יורי].

moot'-court *n.* (מוהט־קאורט) א כלומר'שדיגער געריכט, פאר וועלכען די סטודענטען וואס לערנען יורי פיהרען פּראצעסען און דיספּוטירען.

moo'ter *n.* (מוה'־טער) א דעבאטאנט; א סטודענט פון יורי, וואס נעהמט אנ־טייל אין א כלומר'שדיגער געריכטס־פּער־האנדלונג.

moot'-point *n.* (מוהט־פּאָינט) א שטרייט־פּונקט; א פּונקט, וואס ווערט דע־באטירט.
The judge decided on this **moot-point** of law.

moot'-ques'tion *n.* (מוהט־קהוועס־)

טשאַן) אַ שטרייט=פֿראַגע, אַ פֿראַגע צום דעבאַטירען.

moo'ty *n.* (מוה'–טי) אַ מין קליינער פֿאַלק אָדער סאָקאָל [אַזאַ פֿויגעל].

mop *n. and v.* (מאָפּ) [צום שמאַטע] אַ שמאַטע [צום ווישען], אַ לאַפּען; אַ וואַש=בעזים, אַ לאַפּען=בעזים; אַ גרימאַסע; איינער וואָס מאַכט גרימאַסען; אַ צופּיעשטשעטע קינד; אַ יונג מיידעל, אַ ליאַלקע; אַ נאַר; מאַכען אַ גרימאַסע; ווישען מיט אַ לאַפּען אָדער מיט אַ וואַש=בעזים.

mop'board *n.* (מאָפּ'–באָורד) אַ וואַש=ברעט; אַ ברעט ביים אונטערשטען ברעג פֿון אַ וואַנד.

mope *v. and n.* (מאָופּ) זיין אונאויפֿמערקזאַם, ווי פֿערשלאָפֿען, טעמפּ, אומעטיג; מאַכען אומעטיג; לאַנגוויילען, נודיען; איינער וואָס איז ווי פֿערשלאָפֿען, פֿערטעמפּט, אונאויפֿמערקזאַם אָדער אומעטיג.

mope af'ter (מאָופּ עפֿ'–טער) בענקען נאָך עפּעס.

mope away' (מאָופּ ע–הוויי') אוועקפּטר'ען די צייט אין אומעט אָדער ווי פֿערשלאָפֿען.

mope'-eyed *a.* (מאָופּ'–איד) קורצזיכטיג, וואָס האָט אַ שוואַכע ראיה; נאַריש.

mope for (מאָופּ פֿאָר) בענקען נאָך עפּעס.

mope'ful *a.* (מאָופּ'–פֿול) ווי פֿערשלאָפֿען; אומעטיג; נאַריש, טעמפּ.

mop'-head *n.* (מאָפּ'–העד) דער לאַפּען אויף אַ לאַפּען=בעזים; אַ קלאַמער וואָס האַלט דעם לאַפּען אויף'ן שטעקען פֿון אַ לאַפּען=בעזים; אַ מענש מיט אַ צוקודעלטען קאָפּ.

mop'-head'ed *a.* (מאָפּ'–העד'–עד) מיט אַ צוקודעלטען קאָפּ.

mo'ping *n.* (מאָו'–פּינג) אומעטיגקייט; מעלאַנכאָליע.

mo'pingly *adv.* (מאָו'–פּינג–לי) מיט אַ טעמפּען אָדער פֿערשלאָפֿענעם אויסזעהן; אומעטיג.

mo'pish *a.* (מאָו'–פּיש) פֿער'חוש'עמט, נאַריש, פֿערשלאָפֿען, טעמפּ; אומעטיג.

mo'pishly *adv.* (מאָו'–פּיש–לי) ז. *mopingly*.

mo'pishness *n.* (מאָו'–פּיש–נעס) פֿערשלאָפֿענהייט; אומעטיגקייט; טעמפּקייט, דומהייט.

mop'pet *n.* (מאָפּ'–עט) אַ גרימאַסע; אַ ליאַלקע; אַ יונג מיידעל; אַ שוים=הינטעל [אַ קליין הינטעל וואָס מען האַלט אויף'ן שוים].

mop'py *a.* (מאָפּ'–אי) שכור.

mops *n.* (מאָפּס) אַ מאָפּס [אַזאַ הויז=הינטעל].

mop'sey *n.* (מאָפּ'–סי) ז. *mopsy*.

mop'sical *a.* (מאָפּ'–סי–קעל) ז. *mope-eyed*.

mop'sy *n.* (מאָפּ'–סי) אַ יונג מיידעל; אַ ליאַלקע.

mop'sy-eyed *a.* (מאָפּ'–סי–איד) ז. *mope-eyed*.

mo'pus *n.* (מאָו'–פּאָס) איינער וואָס איז ווי פֿערשלאָפֿען, טעמפּ אָדער אומעטיג; געלד.

mo'pusses *n.* (מאָו'–פּאָס–עז) געלד.

moquette' *n.* (מאָ–קעט') אַזאַ טעפּיך [דיוואַן, קאָוויאָר].

mo'ra *n.* (מאָו'–ראַ) אַזאַ זיד=אַמעריקאַנישער בוים מיט האַרטען האָלץ, וואָס ווערט געברויכט אַלס בוי=מאַטעריאַל פֿאַר שיפֿען; אַ שפּיעל, אין וועלכער איינער פֿערבויגט שנעל איניגע פֿינגער אויף דער האַנד און דער צווייטער דאַרף טרעפֿען די צאָהל אויפֿגעבויגענע פֿינגער; אין געזעצגעבונג — אַן אונבערעכטיגטע אָבלעגונג אָדער אָבציהונג.

morai'nal *a.* (מאָ–ריי'–נעל) מאָרעניש, וואָס איז שייך צו מאָרענע. ז. *moraine*.

moraine' *n. and a.* (מאָ–ריין') מאָרענע, די שטיינער און ערד ביי די ברעגעס פֿון אַ גלעטשער וואָס ווערען מיטגעריסען מיט דעם אייז=שטראָם. [ז. *glacier*]; וואָס איז שייך צו מאָרענע.

morai'nic *a.* (מאָ–ריי'–ניק) מאָרעניש, וואָס איז שייך צו מאָרענע. ז. *moraine*.

mor'al *a. and n.* (מאָר'–על) מאָראַליש, זיטליך; לויט'ן געוויסען; אַנשטענדיג; פֿליכטמעסיג; וואָס איז שייך צו אַן אינערליכער איבערצייגונג אָדער צו אַ וואָהרשיינליכקייט, וואָס איז אַ געוויסהייט לויט דער אינערליכער איבערצייגונג; וואָס איז שייך צו מאָראַל [עטיק, זיטען=לעהרע]; גייסטיג; מאָראַל, עטיק [זיטען=לעהרע]; אַ מוסר השכל; זין, בעדייטונג; אַן אַלעגאָריע, אַ משל; אַן אַלעגאָרישע דראַמאַ; אַ געוויסהייט; אַ ריכטיגע קאָפּיע אָדער עהנליכקייט.

mor'al cause (מאָר'–על קאָהז) איינער וואָס ווירקט אויף אַן אַנדערען צו טהאָן אָדער ניט צו טהאָן עפּעס; אַ מאָראַלישער פּרינציפּ, אַ פֿראַגע פֿון מאָראַל.

mor'al cer'tainty (מאָר'–על סויר'–טיין–טי) אַ מאָראַלישע געוויסהייט, אַ וואָהרשיינליכקייט וואָס איז אַ געוויסהייט לויט דער אינערליכער איבערצייגונג.

It is a **moral certainty** that the sun will rise to-morrow.

morale' *n.* (מאָ–רעל') די מאָראַלישע קראַפֿט [פֿון מענשען, וואָס זיינען אין אַ געפֿאַהר, ווי סאָלדאַטען אָדער מאַטראָזען אין מלחמה=צייט].

The general succeeded in restoring the morale of his army.

mor'al fac'ulty (מאָר'–על פֿעק'–אַל–טי) ז. *moral sense*.

moralisa'tion *n.* (מאָר–על–אי–זיי'–שאָן) ז. *moralization*.

mor'alise *v.* (מאָר'–על–איז) ז. *moralize*.

mor'alism *n.* (מאָר'–על–איזם) דער גלויבען אין אַ וועלטליכער, אונרעליגיעזער מאָראַל; מאָראַליזירונג, דאָס נעהמען זיך אַ מוסר, דאָס ארויסברייגען אַ מוסר השכל.

mor'alist *n.* (מאָר'–על–איסט) אַ מאָראַליסט, אַ מאָראַל=פּרעדיגער, אַ זיטען=לעהרער; איינער וואָס גלויבט אין אַ וועלטליכער, ניט רעליגיעזער מאָראַל.

moralis'tic *a.* (מאָר–ע–ליס'–טיק) מאָראַליסטיש, מאָראַל=פּרעדיגענד, מוסר=זאָגענד.

moral'ity *n.* (מאָ–רעל'–אי–טי) עטיק, מאָראַל, זיטען=לעהרע; דאָס זיין מאָראַליש [איבערהויפּט אין געשלעכטליכע בעציהונגען]; דאָס זיין מאָראַליש ניט אויס רעליגיעזע גרינדע; אַ מוסר השכל, זין, בעדייטונג; אַ מאָראַליטעט [אַ מיטעלאַלטערליכע דראַמאַ, וואו די האַנדלענדע פּערזאָנען האָבען פֿערקערפּערט די גוטע און שלעכטע מדות פֿון מענשען, זייערע אייגענשאַפֿטען א. ז. וו.].

moraliza'tion *n.* (מאָר–על–אי–זיי'–שאָן) מאָראַלישע בעטראַכטונגען; דאָס פֿערטייטשען ערשיינונגען [פֿון לעבען אָדער דיכטונג] אין אַ מאָראַלישען זין; דאָס מאַכען מאָראַליש.

mor'alize *v.* (מאָר'–על–איז) מאַכען מאָראַליש; מוסר'ען; פֿערטייטשען עפּעס אין אַ מאָראַלישען זין; מאָראַליזירען, נעהמען זיך אַ מוסר, ציהען אַ מוסר השכל; האָבען אַ מאָראַלישע ווירקונג.

mor'alizer *n.* (מאָר'–על–אי–זער) אַ מאָראַל=לעהרער, אַ זיטען=לעהרער; איינער וואָס פֿערטייטשט אַלעס אין אַ מאָראַלישען זין.

mor'al law (מאָר'–על לאָה) דאָס מאָראַלע געזעץ.

mor'ally *adv.* (מאָר'–על–אי) 1. מאָראַליש, טוגענדהאַפֿט, זיטליך; 2. פֿון'ם שטאַנדפּונקט פֿון מאָראַל; 3. פּאַקטיש, אונטער אַלע אומשטענדען.

1. He resolved to live **morally**. 2. **Morally** the essential thing is not what a man does, but what he intends to do. 3. It is **morally** impossible not to revolt against oppression.

mor'al philos'ophy (מאָר'–על פֿי–לאָס'–אָ–פֿי) מאָראַל=פֿילאָזאָפֿיע, זיטען=לעהרע, מאָראַל=לעהרע, עטיק; פּסיכאָלאָגיע.

mor'als *n.* (מאָר'–עלז) 1. אויפֿפֿיהרונג [איבערהויפּט אין געשלעכטליכע בעציהונגען]; 2. מאָראַל=פֿילאָזאָפֿיע, עטיק.

1. He is a man of good **morals**.

mor'al sci'ence (מאָר'–על סאַי'–ענס) מאָראַל=פֿילאָזאָפֿיע, זיטען=לעהרע, מאָראַל=לעהרע.

mor'al sense (מאָר'–על סענס) געוויסען; אַן איינגעבאָרענע נייגונג צו זיין מאָראַליש.

mor'al vic'tory (מאָר'–על וויק'–טאָ–רי) אַ מאָראַלישער זיעג, אַ מאָראַלישער ערפֿאָלג [אַ דורכפֿאַל, וועלכער קען בעטראַכט ווערען אַלס זיעג, ווען מען נעהמט אין אַנבעטראַכט געוויסע אונגינסטיגע אומשטענדען אָדער ווען פֿון דער נידערלאַגע גופֿא קען מען ציהען שליסע, אַז מען וועט זיעגען אין דער צוקונפֿט].

morass' *n.* (מאָ–רעס') אַ בלאָטע, אַ זומפּ.

morass'y *a.* (מאָ–רעס'–אי) בלאָטיג, זומפּיג.

mo'rat *n.* (מאָו'–רעט) אַ געטראַנק פֿון האָניג און מוילבעערען=זאַפֿט.

morato'rium *n.* (מאָר–ע–טאָו'–רי–אָם) אַ געזעצליכעם רעכט אָדער געזעצליכע ערלויבניס אָבצוציהען צאָהלונגען [ווי למשל, ווען אַ געזעצגעבערישע קערפּערשאַפֿט גיט אַזאַ ערלויבניס צו אַ רעגיערונגס=באַנק].

Mora'vian *a. and n.* (מאָ–ריי'–ווי–ען) מאָראַוויש, מעהריש, וואָס איז שייך צו מעהרען [אַ פּראָווינץ פֿון עסטרייך=אונגאַרן]; וואָס איז שייך צו די הערנהוטער [אַ קריסטליכע סעקטע, געגרינדעט אין 15טען יאָהרהונדערט פֿון די תלמידים פֿון דעם קריסטליכען רעפֿאָרמאַטאָר יאָהאַן הוס]; אַן איינוואָהנער פֿון מעהרען; אַ הערנהוטער.

Mora'vianism *n.* (מאָ–ריי'–ווי–ען–איזם) די פּרינציפּען פֿון דער הערנהוטער=סעקטע. ז. *Moravian*.

mo'ray *n.* (מאָו'–ריי) אַ מין אָאַל=עהנליכער פֿיש. ז. *eel*.

mor'bid *a.* (מאָהר'–ביד) קראַנקהאַפֿט; קרענקליך; וואָס איז שייך צו קראַנקהייטען.

morbidez'za *n.* (מאָר–בי–דעט'–זאַ) עהנליכקייט צום פֿלייש פֿון אַ לעבעדיגען מענשען [אין מאַלעריי אָדער סקולפּטור]; דעליקאַטנעסקייט, צאַרטקייט [אין מוזיק].

morbid'ity *n.* (מאָהר–ביד'–אי–טי) קרענקליכקייט, קראַנקהאַפֿטיגקייט; דער פּראָצענט קראַנקע אין אַ געזעלשאַפֿט.

mor'bidly *adv.* (מאָהר'–ביד–לי) קרענקליך, קראַנקהאַפֿט; אַזוי אַז עס ציינט אַ קראַנקהאַפֿטען צושטאַנד.

mor'bidness *n.* (מאהר׳-ביד-נעם) קרענקליכקייט, קראנקהאפטיגקייט.

morbif'eral *a.* (מאהר-ביפ׳-ע-רעל) וואס פעראורזאכט קראנקהייט.

Morbiferal patent medicines.

morbif'erous *a.* (מאהר-ביפ׳-ע-ראס) ז. *morbific*

morbif'ic *a.* (מאהר-ביפ׳-איק) וואס פעראורזאכט קראנקהייטען.

morbif'ic a'gent (מאהר-ביפ׳-איק איי׳-דזשענט) אן אורזאכע פון קראנקהייט; עטוואס וואס פעראורזאכט א קראנקהייט.

morbif'ical *a.* (מאהר-ביפ׳-אי-קעל) ז. *morbific*

morbif'ically *adv.* (מאהר-ביפ׳-אי-קעל-אי) פעראורזאכענדיג קראנקהייטען.

morbil'li *n.* (מאהר-ביל׳-אי) מאזלען.

morbil'liform *a.* (מאהר-ביל׳-אי-פארם) ענהליך צו מאזלען.

morbil'lous *a.* (מאהר-ביל׳-אס) וואס איז שייך צו מאזלען; ענהליך צו מאזלען.

mor'bus *n.* (מאהר׳-באס) א קראנקהייט.

mor'bus Gal'licus (מאהר׳-באס געל׳-אי-קאס) פראנצען, סיפיליס.

morceau' *n.* (מאהר-סאו׳) א פעניץ, א שטיקעל; א קליינע זאך [אין ליטעראטור אדער מוזיק]; אן אויסצוג.

morda'cious *a.* (מאהר-דיי׳-שאס) בייסענד; שארף; סארקאסטיש.

morda'ciously *adv.* (מאהר-דיי׳-שאס-לי) בייסענדיג; שארף; מיט סארקאזם.

mordac'ity *n.* (מאהר-דעס׳-אי-טי) בייסיגקייט; שארפקייט; סארקאזם.

mor'dant *a., n. and v.* (מאהר׳-דענט) בייסענד; שארף; סארקאסטיש; צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען]; א פליסיגקייט וואס צופרעסט מעטאל, האלץ א. ז. וו.; אזא קלעפעדיגער שטאף געברויכט ביים גילדען; בייץ־שטאפען [שטאפען וואס פארבערייטען עפעס צום פארבען אדער בעפעסטיגען פארבען]; א שנאל, א שפראנדזשקע [פון א גארטעל]; געברויכען צופרעסענדע כעמישע שטאפען אדער בייץ־שטאפען.

mor'dantly *adv.* (מאהר׳-דענט-לי) צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען]; בייסענד; שארף; סארקאסטיש.

mor'dente *n.* (מאהר׳-דען-איט) א מין פעדימדיגער וויכליבער גלאנציגער מינעראל.

mor'dicant *a.* (מאהר׳-די-קענט) בייסענד; צופרעסענד.

mor'dicative *a.* (מאהר׳-די-קע-טיוו) ז. *mordicant*

more *a., adv. and n.* (מאור) 1. מעהר; גרעסער; 2. א גרעסערע צאהל; עטוואס וואס איז מעהר אדער גרעסער; עטוואס וואס איז א צוגאב; 3. נאך, אלס צוגאב, אויסער.

1. The children of Israel are more and mightier than their enemies. 2. We did much and we will do more. 3. One more word.

more and more (מאור ענד מאור) אלץ מעהר און מעהר; מיט אנהאלטענדער פערגרעסערונג אדער פערמעהרונג.

more by to'ken (מאור באי טאוקן) אלס בעווייז; אויסערדעם; ווירקליך, טאקע.

more cry than wool (מאור קראי טהען וואול) א גרויסער ווארקען מיט א קליינעם רעזולטאט.

moreen' *n.* (מא-ריען׳) מאהר אדער מוארע [אזא וואלענער שטאף].

more guts than brains (מאור גאטס טהען בריינז) מעהר מאגען ווי שכל.

more'ish *a.* (מאור׳-איש) ז. *morish*

mor'el *n. and a.* (מאר׳-על) די שוואר־צע נאכטשאטען [אזא פלאנצע]; מארעלען [שווארצע אדער טונקעל־רויטע קארשען]; מארכעל [אזא שוועמעל]; שווארץ; טונקעל.

morelle' *n.* (מא-רעל׳) די שווארצע נאכטשאטען [אזא פלאנצע].

morel'lo *n.* (מא-רעל׳-או) מארעלען [אזעלכע שווארצע אדער טונקעל־רויטע קארשען].

mo're majo'rum (מאו׳-ריע מע-דזשאו׳-ראם) ווי די אור־על־טערען, ווי אונזערע זיידעס האבען זיך געפיהרט; כמנהג אבות.

moren'do *a.* (מא-רען׳-דא) אין מו־זיק — אבשטארבענד, שוואכער צו ענד [וועגען קלאנגען].

more or less (מאור אהר לעס) מעהר אדער וועניגער, אונגעפעהר.

moreo'ver *adv.* (מאור-או׳-ווער) אוי־סערדעם, אויך, דערצו; נאך מעהר.

more'-pork *n.* (מאור׳-פאורק) א מין ניי־זעעלאנדישע נאכט־אוילע [אזא נאכט־פויגעל]; א מין ציעגען־מעלקער אין טאס־מאניען. ז. *goatsucker*

Moresque' *a. and n.* (מא-רעסק׳) מו־ריניש אדער מאהריש [וועגען דעם בוי־סטיל און ארכיטעקטור־בעציערונגען]; אן ארנאמענט אין דעם מורינישען סטיל. ז. *Moorish art*

morganat'ic *a.* (מאהר-גע-נעט׳-איק) מארגאנאטיש [וועגען א הייראט פון א קעניג, פירסט און בכלל פון א מאן פון א העכערען שטאנד מיט א פרוי פון א נידריגערען שטאנד, און פערקעהרט. ביי א מארגאנאטישער הייראט געהט דעם מאן׳ס טיטול ניט איבער ניט צו דער פרוי און ניט צו די קינדער].

morganat'ical *a.* (מאהר-גע-נעט׳-אי-קעל) מארגאנאטיש. ז. *morganatic*

morganat'ically *adv.* (מאהר-גע-נעט׳-אי-קעל-אי) ווי אין א מארגאנאטישער הייראט; מארגאנאטיש. ז. *morganatic*

mor'gay *n.* (מאהר׳-גיי) דער הונד־האי־פיש [א מין קליינער געפלעקטער האי־פיש].

morgue *n.* (מאהרג) [אן ארט] א מארג וואו געפונענע טויטע קערפערס ווערען גע־בראכט און געהאלטען ביז מען דערקענט זיי]; א שענק וואו אלע משקאות ווערען פערקויפט צו 5 סענט א גלאז.

mo'ria *n.* (מאו׳-רי-א) נארישקייט, דומ־הייט, שוואכקעפיגקייט.

mor'ibund *a. and n.* (מאר׳-אי-באנד) גוסס, וואס האלט ביים גוסס׳ען; איינער וואס גוסס׳ט.

His party is in a moribund condition.

moribun'dity *n.* (מאר-אי-באן׳-די-טי) א גוסס׳ער צושטאנד.

mor'iform *a.* (מאר׳-אי-פארם) ענה־ליך צו מוילבעערען.

mor'il *n.* (מאר׳-איל) [אזא מארכעל] די מארכעל שוועמעל].

moril'liform *a.* (מא-ריל׳-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א מארכעל־שווע־מעל.

moril'lon *n.* (מא-ריל׳-אן) די קוואר־קענטע [אזא גרויסע ים־קאטשקע ז. *goldeneye*]; א מארעל [אזא שווארצער אדער טונקעל־רויטער קארש].

mo'rin *n.* (מאו׳-רין) אזא געלע פארב. ז. *fustic*

Morin'ga *n.* (מא-רינ׳-גא) די מארינ־גיע־בוימער [צו דיעזען מין געהערען אויך די בעהען־נוס־בוימער. ז. *ben-nut*]

mo'rion *n.* (מאו׳-רי-אן) א שטורם־הויב [אזא אייזערנער העלם אין דער פארם פון א הוט וואס איז געוועזען אין געברויך אין 16טען יאהרהונ־דערט]; דער מאריאן [א מין שווארצער קווארץ].

Morion

mo'rioplasty *n.* (מאו׳-רי-א-פלעס-טי) אין כירורגיע — פערריכטונג פון געשע־דיגטע קערפער־גליעדער.

Moris'co *a. and n.* (מא-ריס׳-קאו) מוריניש אדער מאהריש; א מוריץ, א מאהר; אזא מורינישער טאנץ. ז. *Moor*

mor'ish *a.* (מאור׳-איש) וואס האט א נאכגעשמאק; וואס איז אזוי גוט, אז עס ווילט זיך נאך; זעהר גוט.

It tastes morish.

mor'kin *n.* (מאהר׳-קין) א געפאלענע חיה [פון קראנקהייט אדער וואונדען]; א מיסגעבורט, א מפיל [ביי חיות].

morl *n.* (מאהרל) אזא מין אזיאטישער הירש.

mor'ling *n.* (מאהר׳-לינג) א געפאלענע חיה, א געפאלענע שאף; וואל פון א גע־פאלענער שאף.

Mor'mon *n.* (מאהר׳-מאן) א מארמאן [א מיטגליעד פון א סעקטע, געגרינדעט אין די 30־ער יאהרען פון׳ם 19טען יאהר־הונדערט, אין אמעריקא, פון איינעם א. סמיטה. איינער פון זייערע רעליגיאנס־עיקרים איז געוועזען פיעל־ווייבעריי. זיי זיינען אם מעהרסטען פערשפרייט אין שטאאט יוטאה און אין די שכנ׳ישע שטאא־טען].

mor'mon *n.* (מאהר׳-מאן) א מאנדריל. ז. *mandrill*

Mor'monism *n.* (מאהר׳-מאנ-איזם) מארמאניזם, די לעהרע פון די מארמאנען. ז. *Mormon*

Mor'monist *n.* (מאהר׳-מאנ-איסט) ז. *Mormon*

Mor'monite *n.* (מאהר׳-מאנ-איט) ז. *Mormon*

morn *n.* (מאהרן) פריהמארגען.

mor'ning *n. and a.* (מאהר׳-נינג) פריהמארגען; וואס איז שייך צום פריה־מארגען אדער וואס קומט פאר אין דער פריה.

mor'ning af'ter (מאהר׳-נינג עפ׳-טער) מארגען אין דער פריה.

mor'ning-cap *n.* (מאהר׳-נינג-קעפ) א מארגען־הויב [וואס פרויען טראגען אין הויז, אום ריין צו האלטען די האר]; א וואכעדיגע הוט.

mor'ning-coat *n.* (מאהר׳-נינג-קאוט) א שלאף־ראק, א מארגען־כאלאט.

mor'ning-flow'er *n.* (מאהר׳-נינג-פלאו׳-ער) די אויסטראלישע אירים אדער שווערט־ליליע.

mor'ning-gift *n.* (מאהר׳-נינג-גיפט) א מתנה וואס א מאן פלעגט פארצייטען דארפען געבען צו זיין פרוי אויף׳ן צווייטען טאג נאך דער חופה.

mor'ning-glo'ry *n.* (מאהר׳-נינג-גלאו׳-רי) אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט פיעל־פארביגע בלומען, וואס זיינען ענה־ליך צו א לייקע.

mor'ning-gown *n.* (מאהר׳-נינג-גאון) א מארגען־קלייד, א שלאף־ראק.

mor'ning-land *n.* (מאהר'-נינג-לענד) דער מזרח; די מזרח=לענדער.

mor'ning-room *n.* (מאהר'-נינג-רוהם) א בודואר, א פרויען=צימער.

mor'ning's eye (מאהר'-נינגז אי) דאס בעגינען, די הימעל=גרויקייט פון פריה=מארגען.

mor'ning-sphinx *n.* (מאהר'-נינג-ספינקס) דער שווערמער [אזא שמעטערלינג].

mor'ning-star *n.* (מאהר'-נינג-סטאר) דער מארגען=שטערן; אזא מיטעלאלטערליכע וואפע, וואס איז בעשטאנען פון א שטעקען מיט א נאכהענגענדער קיילעכדיגער שטיק אייזען בעדעקט מיט שפיצען.

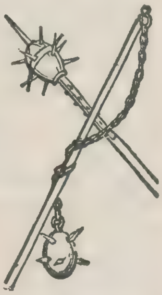

Morning-stars

mor'ning-tide *n.* (מאהר'-נינג-טאיד) דער פריהמארגען.

mor'ning-twi'light *n.* (מאהר'-נינג-טהוואי'-לאיט) מארגען=דעמערונג, דער פריהמארגען=בין=השמשות.

mo'ro *n.* (מאו'-ראו) דער דיק=שנאבעלדיגער פינק [אזא פויגעלע]; א קליינע מוילבעערען=עהנליכע געשווילעכץ.

moroc'co *n., a. and v.* (מא-ראק'-או) מאראקא=לעדער, סאפיאן; געמאכט פון סאפיאן; אויסארבייטען סאפיאן.

morose' *a.* (מא-ראוס') פער'מרה=שחורה'ט, אנגעכמורעט, פערזויערט.

morose'ly *adv.* (מא-ראוס'-לי) מרה=שחורה'דיג, אנגעכמורעט, פערזויערט.

morose'ness *n.* (מא-ראוס'-נעס) מרה=שחורה, אנגעכמורעטקייט, פערזויערטקייט.

Mor'phean *a.* (מאהר'-פי-ען) וואס איז שייך צו מארפעאוס [דער גאט פון חלומות אדער דער זוהן פון שלאף אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

Mor'pheus *n.* (מאהר'-פיוס) מארפעאוס [דער גאט פון חלומות אדער דער זוהן פון שלאף אין דער רוימישער מיטאלאגיע]; דער שלאף.

mor'phia *n.* (מאהר'-פי-א) ז. *morphine*.

mor'phic *a.* (מאהר'-פיק) אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו דער פארם אדער געבוי, מארפאלאגיש. ז. *morphology*.

mor'phin *n.* (מאהר'-פין) ז. *morphine*.

mor'phine *n.* (מאהר'-פין) מארפיום [א כעמישער פראדוקט וואס ווערט ערהאלטען פון אפיום און ווערט געברויכט אלס איינשלעפערונגס=מיטעל אדער בעטויבונגס=מיטעל געגען שמערצען].

mor'phinism *n.* (מאהר'-פינ-איזם) א קראנקהייט וואס ענטוויקעלט זיך דורך דער בענוצונג פון מארפיום.

morphinoma'nia *n.* (מאהר-פי-נא-מיי'-ני-א) ז. *morphiomania*.

morphinoma'niac *n.* (מאהר-פי-נא-מיי'-ני-עק) ז. *morphiomaniac*.

morphioma'nia *n.* (מאהר-פי-א-מיי'-ני-א) מארפיאמאניע, א קרענקליכע לוסט צו מארפיום אדער אפיום.

morphioma'niac *n.* (מאהר-פי-א-מיי'-ני-עק) איינער וואס ליידט פון מארפיאמאניע [א קרענקליכע לוסט צו מארפיום אדער אפיום].

mor'pho but'terfly (מאהר'-פאו באט'-ער-פלאי) אזא גרויסער שעהנער שמעטערלינג [זומער=פויגעלע]. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*.

morphogen'esis *n.* (מאהר-פא-דזשענ'-ע-סיס) די ענטוויקלונג פון סטרוקטור=פארמען אדער געבוי=פארמען [ביי לעבעדיגע ארגאניזמען].

morphog'eny *n.* (מאהר-פאדזש'-ע-ני) די ענטוויקלונג פון געבוי=פארמען [ביי לעבעדיגע ארגאניזמען]; מארפאלאגיע. ז. *morphology*.

morphog'rapher *n.* (מאהר-פאג'-רע-פער) איינער וועלכער שרייבט איבער מארפאלאגיע אדער בעשעפטיגט זיך מיט דיעזער וויסענשאפט. ז. *morphography*.

morphograph'ical *a.* (מאהר-פא-גרעפ'-אי-קעל) מארפאגראפיש, וואס איז שייך צו מארפאגראפיע. ז. *morphography*.

morphog'raphy *n.* (מאהר-פאג'-רע-פי) מארפאגראפיע, די בעשרייבונג פון דעם געבוי אדער סטרוקטור פון חיות, זייער פערטיילונג און זייער קלאסיפיקאציאן; אלגעמיינע אדער סיסטעמאטישע זאאלאגיע.

morpholog'ic *a.* (מאהר-פא-לאדזש'-איק) ז. *morphological*.

morpholog'ical *a.* (מאהר-פא-לאדזש'-אי-קעל) מארפאלאגיש, וואס איז שייך צו מארפאלאגיע. ז. *morphology*.

morpholog'ically *adv.* (מאהר-פא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון מארפאלאגיע; פון א מארפאלאגישען שטאנדפונקט. ז. *morphology*.

morphol'ogist *n.* (מאהר-פאל'-א-דזשיסט) א מארפאלאגיסט [איינער וואס פארשט אויס די פארמען, סטרוקטור אדער בוי פון חיות און פלאנצען; איינער וואס פארשט אויס די פארמען און סטרוקטור פון שפראכען].

morphol'ogy *n.* (מאהר-פאל'-א-דזשי) מארפאלאגיע [די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון די אויסערליכע פארמען, געבוי אדער סטרוקטור פון חיות און פלאנצען; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען די פארמען און סטרוקטור פון שפראכען]; די סטרוקטור, דער געבוי [הויפטזעכליך פון פעלזען].

morphomet'rical *a.* (מאהר-פא-מעט'-רי-קעל) מארפאמעטריש, וואס איז שייך צו מארפאמעטריע. ז. *morphometry*.

morphom'etry *n.* (מאהר-פאמ'-ע-טרי) די קונסט פון אויסמעסטען און פעסטשטעלען די אויסערליכע פארמען פון געגענשטענדע.

morphon'omy *n.* (מאהר-פאנ'-א-מי) אין ביאלאגיע — די געזעצען פון מארפאלאגיע. ז. *morphology*.

morpho'sis *n.* (מאהר-פאו'-סיס) דער אופן נאך וועלכען עס בילדען זיך די גליעדער אדער ארגאנען.

mor'rice *n., a. and v.* (מאר'-איס) ז. *morris*.

mor'rice-dance *n.* (מאר'-איס-דענס) ז. *morris-dance*.

mor'ris *n., a. and v.* (מאר'-איס) דער מורינען=טאנץ, א קאסטיומען=טאנץ מיט גלעקלעך; אן אלטמאדישער פויערשער טאנץ אין ענגלאנד; וואס נעהמט אנטייל אין א מורינען=טאנץ, וואס איז שייך צו א מורינען=טאנץ; טאנצען; אבציהען אויף גיך, מאכען פליטה.

mor'ris-dance *n.* (מאר'-איס-דענס) דער מורינען=טאנץ, א קאסטיומען=טאנץ מיט גלעקלעך; אן אלטמאדישער פויערשער טאנץ אין ענגלאנד.

mor'ris-dan'cer *n.* (מאר'-איס-דענ'-סער) א מורינען=טענצער. ז. *morris-dance*.

mor'row *n. and a.* (מאר'-או) דער מארגען; דער מארגעדיגער טאג; וואס איז שייך צום מארגעדיגען טאג.

morse *n.* (מאהרס) א שנאל אדער העפטעל פון א קלייד; א וואלראס [אזא ים=חיה]. ז. *walrus*.

Morse *n., a. and v.* (מאהרס) דער טעלעגראף וואס מארס האט ערפונדען; דער אלף בית וואס ווערט בענוצט ביי מארס'עס טעלעגראף; וואס איז שייך צו מארס'עס טעלעגראף אדער צו דעם מארסישען אלף בית; געברויכען מארס'עס אלף בית.

Morse al'phabet (מאהרס על'-פע-בעט) דאס מארסישע אלפאבעט [דער אלף בית, וואס ווערט געברויכט ביי דעם מארסישען טעלעגראף. דער אלף בית בעשטעהט פון א קאמבינאציאן פון שטריכעלעך און פינטעלעך].

Morse Alphabet

a -—	j —-—-	s ---
b —---	k —-—	t —
c ---	l ——	u --—
d —--	m ———	v ---—
e -	n —-	w -——
f -—-	o - -	x -—--
g ——-	p -----	y -- --
h ----	q --—-	z --- -
i --	r - --	& - ---

Numerals

1 -——-	4 ----—	7 ——--
2 --——--	5 ———	8 —----
3 ---—-	6 ------	9 —--—
0 ————		

Punctuation, Etc.

Period, --——--
Comma, -—-—
Interrogation, —--—-
Exclamation, ———-
Colon, —-—--
Semicolon, --- --

Morse code (מאהרס קאוד) ז. *Morse alphabet*.

mor'sel *n.* (מאהרסל) א ביסען; א שטיקעל; א פראגמענט.

mor'sure *n.* (מאהר'-שור) דאס בייסען; דער ביס.

mort *n.* (מאהרט) דער טויט; דאס בלאזען פון א יעגער=הארן, וואס לאזט וויסען וועגען דעם טויט פון דער געיעג=חיה.

mor'tal *a., adv. and n.* (מאהר'-טעל) שטערבליך; מענשליך; טויטליך; עקסטרעם, אויסערארדענטליך [זעהר גרויס אדער ערנסט]; לאנג און לאנגווייליג; פערדאמט; שכור; א שטערבליכער, א מענשליך וועזען.

mor'talise *v.* (מאהר'-טעל-איז) ז. *mortalize*.

mortal'ity *n.* (מאהר-טעל'-אי-טי) שטערבליכקייט; טויט; די מענשהייט, די מענשליכע ראסע.

mor'talize *v.* (מאהר'-טעל-איז) שטערבליך מאכען.

mor'tally *adv.* (מאהר'-טעל-אי) 1. שטערבליך, אויף טויט; 2. עקסטרעם, אויסערארדענטליך, שרעקליך.

1. He was mortally wounded.

mor'talness *n.* (מאהר'-טעל-נעס) שטערבליכקייט; טויט.

mor'tar *n. and v.* (מאהר'-טער) צע=

מענט, וואפנע; א שטויסעל; א מארטיר־קאנאנע [אזא קורצע קאנאנע מיט א גרויסען לאך צו ווארפען באמבעס]; שטויסען אין א שטויסעל; בעפעסטיגען מיט צעמענט אדער וואפנע.

Mortar

mor'tar-bat'tery *n.* (מאהר'־טער־בעט'־ער־אי) א באטארעע פון מארטיר־קאנאנען. ז. ***mortar***

mor'tar-board *n.* (מאהר'־טער־באורד) א וואפנע ברעטעל [א קוואדראטנע ברעטעל מיט א הענטעל אויף וועלכען א מויערער האלט די וואפנע]; א היטעל מיט א פיער־עקיגען דעק וואס די אמעריקאנער און ענגלישע סטודענטען טראגען.

mor'tar-mill *n.* (מאהר'־טער־מיל) א מאשין צו מאכען וואפנע.

morte *n.* (מאהרט) ז. ***mort***

mort'gage *n. and v.* (מאהר'־גיידזש) א היפאטעקע, א פערמשכון'ט גרונד־שטיק; פער'משכון'ען, פערזעצען גרונד־אייגענטום.

mort'gage-deed *n.* (מאהר'־גיידזש־דיעד) א זאקלאדנע, א היפאטעקען־דאקומענט [וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף פער'משכון'ט גרונד־אייגענטום].

mortgagee' *n.* (מאהר־גיי־דזשיע') אייזנער וואס פערלייהט געלד אויף היפאטעקען, איינער וואס פערלייהט געלד אויף א משכון.

mort'gageor *n.* (מאהר'־גיידזש־אר) ז. ***mortgager***

mort'gager *n.* (מאהר'־גיידזש־ער) אייזנער וואס נעהמט געלד אויף א היפאטעקע [זאקלאדנע]; איינער וואס פער'משכון'ט זיין גוט אדער הויז.

mort'gagor *n.* (מאהר'־גיידזש־אר) ז. ***mortgager***

mor'tice *n.* (מאהר'־טיס) א שפונד־לאך, א צאפען־לאך. ז. ***mortise***

mortier' *n.* (מאר־טיעי') א היטעל, וואס געוויסע בעאמטע אין ענגלאנד האבען אמאל געטראגען און וואס געריכטס־בעאמטע אין פראנקרייך טראגען נאך איצט.

mortifica'tion *n.* (מאהר־טי־פי־קיי'־שאן) דאס אבטויטען; די אבטויטונג פון א גליעד; גאנגרענע, קאלטע בראנד; דאס וואס טויטעט אב; בעליידיגונג, ערנידריגונג; דאס פייניגען דעם גוף, דאס אנטהאן זיך ענוים.

mor'tifier *n.* (מאהר'־טי־פאי־ער) אייזנער אדער עטוואס וואס טויטעט אב.

mor'tify *v.* (מאהר'־טי־פאי) 1. טויטען; אבטויטען אן אבר; בעקומען גאנגרענע אדער קאלטע בראנד; 2. פייניגען [דעם גוף]; בעליידיגען, אנטהאן עגמת נפש. 2. The child **mortified** his parents by his misconduct.

mor'tise *n. and v.* (מאהר'־טיס) א שפונד־לאך, א צאפען־לאך [אן אויסשניט אין א שטיק האלץ אדער ברעט, וואו עס קומט אריין דער צאפען אדער שפונד פון אן אנדער שטיק האלץ אדער ברעט אום זיי צונויפצושליסען]; פעסטקייט, צוזאמענשלוס; צונויפשליסען דורך א צאפען מיט א צאפען־לאך; אויסשניידען א צאפען־לאך.

mor'tise and ten'on (מאהר'־טיס ענד טענ'־אן) דאס צאפען־לאך מיט דעם צאפען וואס ווערט אין איהם אריינגעשטעלט.

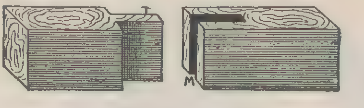

M. Mortise, T. Tenon

mor'tise-chis'el *n.* (מאהר'־טיס־טשיז'־על) א דלאט צו מאכען צאפען־לעכער אין האלץ.

mor'tise-gauge *n.* (מאהר'־טיס־גיידזש) א שטרייך־מאס פאר צאפען־לעכער [אזא געצייג אין דער פארם פון א צירקעל אבצומעסטען וואו עס דארפען געשניטען ווערען די צאפען־לעכער און ווי גרויס זיי זאלען זיין].

mor'tise-lock *n.* (מאהר'־טיס־לאק) אן אריינשטעק־שלאס [א בלאט־שלאס וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א לאך, וואס ווערט אויסגעשניטען פאר דעם צוועק אין האלץ ווי עס ווערט געמאכט ביי טהירען].

mor'tise-wheel *n.* (מאהר'־טיס־הוויעל) א ראד מיט לעכער וואו עס פאסען זיך אריין די צייהנער פון אן אנדער ראד איהם צו בעטרייבען.

Mortise-wheel

mort'main *n.* (מאהרט'־מיין) די טויטע האנד [א גוט אדער לאנד־אייגענטום וואס קען ניט פערקויפט אדער איבערגעשריבען ווערען צו אן אנדערען].

morto'rio *n.* (מאהר־טאו'־רי־או) א סקולפטור־ארבייט וואס שטעלט פאר יעזוס'ען א טויטען.

mor'tuary *a. and n.* (מאהר'־טשו־ע־רי) וואס איז שייך צו טויטע אדער פערשטארבענע; דעם גלח'ס הכנסה פון טויטען־פעלע; א קברים־שטיבעל; א בית־עולם; אן ערינערונגס־צייכען צו דערמאהנען א טויטען.

Mo'rus *n.* (מאו'־ראס) דער מין מויל־בעערען־בוימער.

mosa'ic *n. and a.* (מא־זיי'־איק) מאזאיקע, מאזאאיקע ארבייט [בילדער, מוסטערען אדער דעקאראציאנען וואס ווערען געמאכט פון צונויפגעשטעלטע קליינע שטיקלעך גלאז אדער שטיינדלעך פון פערשיעדענע קאליערען]; וואס איז געמאכט אין מאזאאיקע סטיל; געמאכט אין מאזאאיקע.

Mosaic

Mosa'ic *a.* (מא־זיי'־איק) מאזאאיש, וואס איז שייך צו משה רבנו.

Mosa'ical *a.* (מא־זיי'־אי־קעל) ז. ***Mosaic***

mosa'ically *adv.* (מא־זיי'־אי־קעל־אי) אויף דעם אופן פון מאזאאיקע ארבייט. ז. ***mosaic***

mosa'icist *n.* (מא־זיי'־אי־סיסט) אייזנער וואס מאכט מאזאאיקע ארבייט.

Mosa'ic law (מא־זיי'־איק לאה) תורת משה, מאזאאישע געזעצגעבונג.

Mo'saism *n.* (מאו'־זע־איזם) תורת משה; אידישקייט.

mos'chate *a.* (מאס'־קייט) וואס גיט ארויס א מוסקוס־גערוך. ז. ***musk***

mos'chatel *n.* (מאס'־קע־טעל) ביזאם־קרויט [אזא פלאנצע].

moschif'erous *a.* (מאס־קיפ'־ע־ראס) וואס ברייננגט ארוים מוסקוס. ז. ***musk***

mo'sey *v.* (מאו'־זי) אויף גיך נעלם ווערען, מאכען שנעל פליטה; זיך צואיילען; צוארבייטען, צוהארעווען.

mosk *n.* (מאסק) ז. ***mosque***

Mos'lem *n. and a.* (מאס'־לעם) א מוסולמאנער, א מאכמעדאנער; מאכמעדאניש, מוסולמאניש.

Mos'lemism *n.* (מאס'־לעמ־איזם) מאכמעדאניזם, די מאכמעדאנישע רעליגיאן.

Mos'lim *n. and a.* (מאס'־לים) ז. ***Moslem***

mosque *n.* (מאסק) א מאשיי [א מאכמעדאניש געבעט־הויז].

mosqui'tal *a.* (מאס־קי'־טעל) וואס איז שייך צו א מאסקיטא [מוק, קאמאר].

mosqui'to *n.* (מאס־קי'־טאו) א מאסקיטא, א מוק, א קאמאר.

Mosquito

mosqui'to-bar *n.* (מאס־קי'־טאו־באר) א מאסקיטא־נעץ [א נעץ פון דראט אדער פאדים מיט וועלכער מען פערשטעלט די פענסטער פון הייזער, אז קיין מאסקיטאס זאלען ניט קענען אריינקומען].

mosqui'to-cur'tain *n.* (מאס־קי'־טאו־קויר'־טען) ז. ***mosquito-net***

mosqui'to fleet (מאס־קי'־טאו פליעט) א פלאטע פון קליינע שיפען.

mosqui'to-hawk *n.* (מאס־קי'־טאו־האהק) א דראכען־פליעג [אזא גרויסע פליעג וואס פערצעהרט מאסקיטאס].

mosqui'to-net *n.* (מאס־קי'־טאו־נעט) א מאסקיטא־נעץ [א נעץ פון דראט אדער פאדים מיט וועלכער מען פערשטעלט די פענסטער פון הייזער, אז קיין מאסקיטאס זאלען אין זיי ניט אריינקומען].

moss *n. and v.* (מאהס) מאך; א בלאטע, א זומפ; געלד; בעדעקען מיט מאך.

moss'-ag'ate *n.* (מאהס'־עג'־אייט) מאך־אכאט [אזא קווארץ, וואס ענטהאלט אין זיך מינעראל־זויערע און האט די עהנליכקייט צו מאך].

moss'back *n.* (מאהס'־בעק) אן אלטער פיש וואס זיין רוקען איז בעדעקט מיט ים־גראז; אן עקסטרעמער קאנזערוואטאר; אין די זיד־שטאאטען פון אמעריקא אין דער צייט פון בירגער־קריעג — איינער וואס האט זיך בעהאלטען כדי ער זאל ניט דארפען געהן אין קריעג.

moss'berry *n.* (מאהס'־בער־אי) א מאך־יאגדע, א ברוסניצע. ז. ***cranberry***

moss'bunker *n.* (מאהס'־באנ־קער) אזא פיש. ז. ***menhaden***

moss'-clad *a.* (מאהר'־קלעד) בעוואקסען אדער בעדעקט מיט מאך.

moss'-grown *a.* (מאהס'-גראון) בעוואקסען מיט מאָך.

moss'iness *n.* (מאהס'-אי-נעס) מאכיגקייט, דאס זיין מאכיג; דאס זיין בעוואקסען מיט מאָך.

moss'-rose *n.* (מאהס'-ראוז) די מאָך-רויז [אזא זעהר שעהנע קולטיווירטע רויז].

moss'-troo'per *n.* (מאהס'-טרוה'-פּער) א גאסען=רויבער; א מאראדער; איינער פון די מאראדערען, וואס האבען אמאָל געבושעוועט אין דער זומפּיגער געגענד, וואס גרענעצט אב ענגלאנד פון שאָטלאנד.

moss'-troo'ping *a.* (מאהס'-טרוה'-פּינג) מאראדעריש, רויבעריש.

moss'y *a.* (מאהס'-אי) מאכיג; בעוואקסען מיט מאָך.

most *a., adv. and n.* (מאוסט) מייסט, גרעסט; מייסטענס, אם מייסטען; מייסטענטיילס, מעהרסטענטיילס; גרעסטענטיילס; די מייסטע, דער גרעסטער טייל; דער גרעסטער נוצען; די גרעסטע שטופע.

most'ly *adv.* (מאוסט'-לי) מייסטענס, מעהרסטענס, מעהרסטענטיילס, על-פּי-רוב.

mot *n.* (מאו) א ווערטעל, א וויציגע בעמערקונג.

Please repeat that bon **mot**.

mot *n.* (מאט) דער קלאנג פון'ם יעגער=הארן אדער א מוזיקאלישע נאטע וואס בעצייכענט אזא קלאנג.

mote *n.* (מאוט) א קליין טיילכעלע, א שטויבעלע; א פעהלער אדער פלעק אין וואָל.

mote'less *a.* (מאוט'-לעס) אהן פלעקען; פריי פון שטויב.

mote'ling *n.* (מאוט'-לינג) א גאנץ קליין שטויבעלע; עטוואס גאנץ קליינעס.

motet' *n.* (מא-טעט') א מאטעט, א קירכען=מעלאדיע; א קירכען=ליעד.

moth *n.* (מאטה) א מאט, א מאיל [אזא פליגעלע וואס צופרעסט וואלען=שטאף]; איינער אדער עטוואס וואס צופרעסט אדער צושטערט אויף דעם שטייגער ווי א מאט.

moth'-ea'ten *a.* (מאטה'-איע'טן) צופרעסען פון מאטען אדער מאיל.

moth'er *n., v. and a.* (מאטה'-ער) א מוטער; א מאטראנע, אן עלטערע פרוי; א קלויסטער=מוטער; א היסטערישע קראנקהייט; הייוועז אדער אבזאץ פון וויין=עסיג; הייוועז, אבזאץ; בעהאנדלען ווי א מוטער; געבעהרען; ווערען הייוועדיג [ווי וויין=עסיג]; געבירטיג, היימאטליך; מיטערליך.

Moth'er Ca'rey's chick'en (מאטה'-ער קיי'-ריז טשיק'-ען) דער שוואלבען=שטורם=פויגעל אדער דער פּעטערס=פויגעל [א ים=פויגעל וועגען וועלכען די מאטראזען גלויבען, אז ער זאגט אן אויף שטורם און ס'איז א גרויסע זינד איהם צו טויטען].

moth'er-cell *n.* (מאטה'-ער-סעל) די מוטער=צעלע [א צעלע פון וועלכער עס טיילען זיך אב אנדערע צעלען].

moth'er-church *n.* (מאטה'-ער-טשוירטש) די מוטער=קירך, די הויפּט=קירך.

moth'er-coun'try *n.* (מאטה'-ער-קאנ'-טרי) א מוטער=לאנד [א לאנד וואס גרינדעט קאלאניעס אין אנדערע לענדער]; א פאטערלאנד [א לאנד וואו מען איז געבארען געווארען].

moth'erhood *n.* (מאטה'-ער-הוד) מוטערשאפט.

Moth'er-Hub'bard *n.* (מאטה'-ער-האב'-ארד) אזא פרייעס, לויזעס פרויען=קלייד.

moth'er-in-law' *n.* (מאטה'-ער-אין-לאה') א שוויגער, א שוויגער=מוטער; אזא שטארקער ביטערליכער געטראנק אין ענגלאנד.

moth'er-land *n.* (מאטה'-ער-לענד) דאס מוטער=לאנד, דאס אבשטאמונגס=לאנד.

moth'erless *a.* (מאטה'-ער-לעס) מוטערלאז, אהן א מוטער.

moth'erliness *n.* (מאטה'-ער-לי-נעס) מוטערליכקייט.

moth'er-liq'uor *n.* (מאטה'-ער-ליק'-אר) ז. *mother-water*

moth'er-love *n.* (מאטה'-ער-לאוו) מוטער=ליעבע.

moth'erly *a.* (מאטה'-ער-לי) מיטערליך; ווי א מוטער.

moth'er-lye *n.* (מאטה'-ער-לאי) ז. *mother-water*

moth'er-maid *n.* (מאטה'-ער-מייד) די הייליגע מאריע.

moth'er-of-pearl' *n.* (מאטה'-ער-אוו-פּוירל') פּערלמוטער.

moth'er-of-thyme' *n.* (מאטה'-ער-אוו-טאים) דער פעלד=טימיאן [אזא שמעקעדיגע פלאנצע].

moth'er-queen *n.* (מאטה'-ער-קהוויען) די קעניגין=מוטער.

moth'ersome *a.* (מאטה'-ער-סאם) מיטערליך.

moth'er-spot *n.* (מאטה'-ער-ספּאט) א געבורטס=צייכען, א מיטגעבארענער צייכען.

moth'er-tongue' *n.* (מאטה'-ער-טאנג') 1. די מוטער=שפּראך; 2. א שפּראך, פון וועלכער אנדערע שפּראכען זיינען ענטשטאנען.

1. English is the **mother-tongue** of the Americans.

moth'er-wa'ter *n.* (מאטה'-ער-הוואה'-טער) מוטער=וואסער, מוטער=לויג [אן אויסדרוק אין כעמיע פאר וואסער, וואס איז געבליבען נאכדעם ווי די אויפגעלעזטע שטאפען האבען זיך קריסטאליזירט אדער אבגעזעצט זיך אין אן אמארפען צושטאנד].

moth'er-wit *n.* (מאטה'-ער-הוויט) מיטגעבארענער שכל; געזונדער מענשען=פערשטאנד.

moth'ery *a.* (מאטה'-ער-אי) הייוועניג.

moth'-mill'er *n.* (מאטה'-מיל'-ער) אזא וויים מאטען=פליעגעלע מיט מעהליגע פליגעלעך.

moth'-mul'len *n.* (מאטה'-מאל'-ען) מאטען=וואל=קרויט [אזא פלאנצע מיט דיקע וואליגע בלעטער און מיט דיקע וואליגע געלבע בלומען].

moth'y *a.* (מאטה'-אי) פול מיט מאטען אדער מאיל; מאטען=פרעסיג.

motif'ic *a.* (מא-טיפ'-איק) וואס רופט ארויס בעוועגונג, וואס שאפט בעוועגונג.

mo'tile *a.* (מאו'-טיל) וואס בעוועגט זיך פון זיך אליין.

motil'ity *n.* (מא-טיל'-אי-טי) די בעוועגליכקייט, די פעהיגקייט צו בעוועגונג, די פעהיגקייט צו אויטאמאטישער בעוועגונג.

mo'tion *n. and v.* (מאו'-שאן) בעוועגונג; דער גאנג פון א מעכאניזם; א פארשלאג; דאס ווענדען זיך צו א געריכט וועגען א בעפעהל אדער פעראָרדנונג; אן אינערליכער טריעב, א נאטירליכער אימפולס; אין מוזיק — א מעלאדישע פראגרעסיאן [די מעלאדישע ענדערונג פון דער שטימע פון איין טאנארט צו א צווייטען]; מאכען א פארשלאג; מאכען א בעוועגונג [מיט א קערפער=גליעד].

mo'tional *a.* (מאו'-שאנ-על) פערבונדען מיט בעוועגונגען; וואס איז שייך צו בעוועגונג.

mo'tion-in'dicator *n.* (מאו'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) אן אפּאראט וואס צייגט אן ווי גרויס עס איז די געשווינדיגקייט אדער די צאהל אומדרעהונגען פון א מאשין אדער פון א מאשינען=טייל אין א בעשטימטער צייט.

mo'tionless *a.* (מאו'-שאנ-לעס) אהן בעוועגונג, אונבעוועגליך.

mo'tivate *v.* (מאו'-טי-ווייט) דיענען אלס גרונד אדער מאטיוו; ארויסרופען, פעראורזאכען.

motiva'tion *n.* (מאו-טי-וויי'-שאן) דאס דיענען אלס מאטיוו אדער גרונד; ארויסרופונג, פעראורזאכונג.

mo'tive *n., a. and v.* (מאו'-טיוו) א מאטיוו, א בעוועגונגס=גרונד, אן אורזאכע; די טרייב=פרוזשינע, די טרייב=פעדער; אין מוזיק — דאס מאטיוו, דער געגענשטאנד פון א קאמפּאזיציאן; בעוועגענד; וואס פעראורזאכט בעוועגונג; דיענען אלס מאטיוו אדער אורזאכע; בעגרינדען אויף עטוואס אלס מאטיוו.

mo'tive force (מאו'-טיוו פאורס) די בעוועגונגס=קראפט, די טרייב=קראפט.

mo'tiveless *a.* (מאו'-טיוו-לעס) אהן א מאטיוו, אהן א גרונד.

mo'tive pow'er (מאו'-טיוו פּאו'-ער) די בעוועגונגס=קראפט, די טרייב=קראפט.

motiv'ity *n.* (מא-טיוו'-אי-טי) די בעוועגונגס=קראפט.

mot'ley *n. and a.* (מאט'-לי) א פּאיאצען אדער קלאונען=אנצוג [אן אנצוג פון בונט=געקעסטעלטען קאלירטען צייג]; א פאיאץ, א קלאון, א הויף=נאר; א פארבען=געמיש; פערשיעדען=פארביג, בונט=פארביג, וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע פארבען; פערשיעדען.

mot'ly *n. and a.* (מאט'-לי) ז. *motley*

mo'tocycle *n.* (מאו'-טא-סאיקל) אזא לייכטער מאטאר=וואגען אויף דריי אדער פיער רעדער; א מאטאר=וועלאסיפּעד.

mo'tor *n., a. and v.* (מאו'-טאר) א מאטאר, א בעוועגונגס=מאשין, א בעטריעבס=מאשין; אן אויטאמאביל; איינער אדער עטוואס וואס בעוועגט; א בעוועגונגס=נערוו [א נערוו וואס גיט איבער דעם אימפּולס צו א מוסקול, ער זאל זיך בעוועגען]; אין מאטעמאטיק — א סימבאל וואס בעצייכענט די בעוועגונג אדער פּערשיעבונג פון א פעסטען קערפער אין רוים; בעוועגענד; וואס פעראורזאכט בעוועגונג; וואס איז שייך צו א בעוועגונגס=נערוו, וועלכער געהט פון דער צענטראלער נערווען=סיסטעם צו א מוסקול; פאהרען מיט א מאטאר=וואגען אדער אויטאמאביל.

mo'tor-boat *n.* (מאו'-טאר-באוט) א מאטאר=שיפעל [א שיפעל וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר].

mo'tor-bus *n.* (מאו'-טאר-באס) א מאטאר=אמניבוס.

mo'tor-car *n.* (מאו'-טאר-קאר) א מאטאר=וואגען [א וואגען אדער וואגאן וואס ווערט געטריבען דורך זיין אייגענעם מאטאר וואס אין איהם איז ארייינגעבויט]; אן אויטאמאביל.

BUTTERFLIES AND MOTHS
שמעטערלינגע און מאָטען־פליגעלעך

mo'tor-cy'cle *n.* (מאו'-טאר-סאי'קל) א מאָטאָר-וועלאָסיפּעד.

moto'rial *a.* (מאָ-טאָו'-רי-על) בעווע-גענד, וואָס בעוועגט.

mo'tor-man *n.* (מאו'-טאר-מען) א מאָ-טאָר-מאַן [דער מאַשיניסט אויף אַן עלעקטרישען טראַמוואַי].

mo'tory *a.* (מאו'-טאַ-רי) ז. *motorial*.

mottet'to *n.* (מאַט-טעט'-טאָ) ז. *motet*.

mot'tle *v. and n.* (מאַטל) בעשפּרענק-לען מיט פערשיעדענע קאָלירען; מאַכען געפלעקט; א געשפּרענקעלטער אדער גע-פלעקטער מוסטער.

mot'tled *a.* (מאַטלד) געשפּרענקעלט, גע-פלעקט.

mot'tled um'ber moth (מאַטלד אַמ'- בער מאָטה) אזא קליין דונקעל-ברוין גע-פלעקט זומער-פויגעלע. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*.

mot'tle-faced *a.* (מאַט'ל-פייסט) וואָס האָט א געשפּרענקעלטען פּנים.

mot'tling *n.* (מאַט'-לינג) שפּרענקלונג; דאָס מאַכען אין פלעקען.

mot'to *n.* (מאַט'-או) א מאָטאָ, א דעוויז, א קורצער שפּרוך וואָס דריקט אויס דעם גייסט אדער די הויפּט-אידעע פון א פּרינ-ציפּ אדער שטרעבונג; א קורצע אויפ-שריפט, מייסטענס א ציטאַטע, אויף א בוך אדער אַרטיקעל, וואָס דריקט אויס די גרונד-אידעע פון בוך אדער אַרטיקעל; א קאָנפעקט אדער נאַשעריי איינגעוויקעלט אין א שטיקעל פּאַפּיער מיט א פערז פון א געדיכט.

mot'toed *a.* (מאַט'-אוד) וואָס האָט א מאָטאָ. ז. *motto*.

mot'to-kiss *n.* (מאַט'-או-קיס) א באָנבאָן מיט פערזען [א באָנבאָן איינגע-וויקעלט אין א שטיקעל פּאַפּיער מיט פערזען פון געדיכטע].

mouch *v.* (מאַוטש) נאַכ-; געהן בגנבה; געהן אדער נאַכשלעפּען זיך בעהאַלטענער-הייד; סטאַרען זיך אַרויסצודרעהן פון איינעמס בליק; אַרומוואַנדערען פון איין אָרט צום צווייטען אויפקלייבענדיג און פער-קויפענדיג קליינינ-קייטען; ניט האָ-בען קיין בעשטימ-טען וואוינונגס-אָרט; זיין נע ונד.

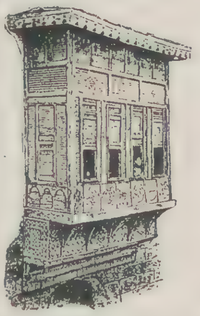
Moucharaby

mouchar'aby *n.* (מוה-שער'-ע-בי) א מין אַרומגעבוי-טער באַלקאָן מיט פענסטער אין גע-ביידען פון מיטעל-אַלטערליכען און בעזאָנדערס מוסול-מאַנישען סטיל.

mou'cher *n.* (מאַו'-טשער) איינער וואָס שלעפּט זיך, געהט בגנבה אדער וואַנדערט אום. ז. *mouch*.

mouchoir' *n.* (מוה-שואַר') א נאָז-טיכעל.

mouf'flon *n.* (מוהפ'-לאָן) ז. *mouflon*.

mouf'lon *n.* (מוהפ'-לאָן) דער מופלאָן, א ווילדער שעפּס.

moujik' *n.* (מו-זשיק') א מוזשיק, א רו-סישער פּויער.

mould *n. and v.* (מאָולד) ז. *mold*.

mouldabil'ity *n.* (מאָול-דע-ביל'-אי-טי) ז. *moldability*.

moul'dable *a.* (מאָול'-דעבל) ז. *moldable*.

moul'der *n. and v.* (מאָול'-דער) ז. *molder*.

moul'diness *n.* (מאָול'-די-נעס) ז. *moldiness*.

moul'ding *n.* (מאָול'-דינג) ז. *molding*.

moul'dy *a.* (מאָול'-די) ז. *moldy*.

mou'linet *n.* (מוה'-לי-נעט) דער וואַל אדער שטאַנג פון א הויב-מאַשין; יעדער מעכאַניזם וואָס בויגט עפּעס אַן אדער ציהט עפּעס אַרויף; א געוויסע אַרט פאָ-כען אדער שווינגען מיט א שווערד.

moult *v. and n.* (מאָולט) ז. *molt*.

moul'ting *n.* (מאָול'-טינג) ז. *molting*.

mound *n. and v.* (מאַונד) א קינסטליך געמאַכט בערגעל, ווי א וואַל, א שוץ-וואַנד, א קבר א. ד. ג.; דער רייכס-עפּעל [א קויל אדער באַל וואָס א קעניג האַלט אין האַנד אַלס צייכען פון הערשונג]; בע-פעסטיגען מיט א וואַל אדער שוץ-וואַנד.

mound'-bird *n.* (מאַונד'-בירד) א מין אויסטראַלישער פויגעל, גרויס ווי א הוהן, וואָס האָט א געוועהנהייט אויסצוגראַבען א טיפען גרוב אין דער ערד און לעגען דאָרטען די אייער.

mound'-buil'der *n.* (מאַונד'-ביל'-דער) איינער פון די אוראַלטע ראַסען פון נאָרד-אַמעריקא, וועלכע האָבען אויפגע-בויט די ערד-פעסטונגען אדער ערד-וואַ-לען, וואָס געפינען זיך כמעט איבער'ן גאַנצען שטח פון נאָרד-אַמעריקא; א מין אויסטראַלישער פויגעל. ז. *mound-bird*.

mound'-ma'ker *n.* (מאַונד'-מיי'-קער) ז. *mound-bird*.

mount *n. and v.* (מאַונט) א באַרג, א בערגעל; א וואַל, אַן אָנגעשאָטען בערגעל ערד אין פעסטונגס-ווערק; דאָס וואָס האַלט אונטער אַן אַנדער זאַך; דאָס שטיקעל פּאַפּיער אדער קאַרטאָן, וואָס מען לעגט אונטער א דרוק-שריפט-פּלאַטע, כדי זי זאָל זיין עטוואָס העכער; דאָס הענטעל פון א פעכער; דאָס פּאַפּיער אדער זייד וואָס בילדעט אויס די פלעכע פון א פעכער; דער אַפּאַראַט אדער פאַררי כטונג וועלכע פערפעסטיגט א האַרמאַט צום וואָגען; דאָס גלעזעל, אויף וועלכען מען לעגט עפּעס אוועק צו בעטראַכטען עס אונטער א מי-קראָסקאָפּ; דאָס וואָס דיענט צום אויפ-הויבען זיך [ווי ביים רייטען אויף א פערד]; א רייט-פערד; שטייגען; אויפ-שטייגען; אויפהויבען, בעשטייגען, אַרויפ-געהן אויף; בעזעצען, בעציערען; איינריכ-טען, צובערייטען; אָנקלעפּען, איינפאַסען, אויפציהען, בעשלאָגען; שטעלען [קאַנאָ-נען] אויף'ן קאַנאָנען-וואָגען.

moun'table *a.* (מאַונ'-טעבל) אויפ-שטייגבאַר, אויף וואָס מען קען שטייגען אדער אויפהויבען זיך.

moun'tain *n. and a.* (מאַונ'-טען) א באַרג; דאָס וואָס איז עהנליך צו א באַרג, א גרויסע קופּע; וויין וואָס ווערט גע-מאַכט פון וויינטרויבען, וועלכע וואַקסען אויף בערג; בערגיג; וואָס איז שייך צו אדער וואָס געפינט זיך אויף א באַרג; וואָס איז פּראָדוצירט פון וויינטרויבען, וועלכע וואַקסען אין הויכע געגענדען; ווי א באַרג, שטייף, סאָליד, מעכטיג.

moun'tain-ash *n.* (מאַונ'-טען-עש) דער ווילדער יאַסען [א קליין ביימעל, וואָס וואַקסט אין די צפון-געגענדען פון אייראָפּא און אַזיען. זיין האַרט האָלץ ווערט געברויכט צו מאַכען געציי און אינסטרומענטען].

moun'tain-blue *n.* (מאַונ'-טען-בלוה) דער לאַזור-שטיין. ז. *azurite*.

moun'tain-cat *n.* (מאַונ'-טען-קעט) ז. *catamount*.

moun'tain-chain *n.* (מאַונ'-טען-טשיין) א בערג-קייט, א רייהע פּעראַיינינ-טע בערג.

moun'tain-cork *n.* (מאַונ'-טען-קאָהרק) בערג-קאָרק אדער שווימענדער אַס-בעסט. ז. *asbestos*.

moun'tain-eb'ony *n.* (מאַונ'-טען-עב'-א-ני) א קליין צענטראַל-אַמעריקאַ-ניש ביימעל מיט א האַרטען שוואַרצען האָלץ. די קאָרע פון דיעזען ביימעל ווערט געברויכט אין מעדיצין.

moun'tained *a.* (מאַונ'-טענד) בעדעקט מיט בערג.

mountaineer' *n.* (מאַונ-טע-ניער') אַן איינוואוינער פון א בערגיגער געגענד; איינער וועלכער קלעטערט אויף הויכע בערג.

mountaineer'ing *n.* (מאַונ-טע-ניער'-אינג) דאָס קלעטערען אויף הויכע בערג.

moun'tain-flax *n.* (מאַונ'-טען-פלעקס) בערג-פלאַקס אדער אַסבעסט. ז. *asbestos*.

moun'tain-goat *n.* (מאַונ'-טען-גאָוט) די בערג-ציג [איז דיק בעדעקט מיט ווייסע האָר, געפינט זיך אין די בערג פון די נאָרד-וועסט טיילען פון אַמעריקא און אין אַלאַסקא].

Mountain-goat

moun'tain-green *n.* (מאַונ'-טען-גריען) גרינער מאַלאַכיט [א מין מינע-ראַל]. ז. *malachite*.

moun'tain-lau'rel *n.* (מאַונ'-טען-לאָה'-רעל) אַן אַמעריקאַנער בוש אדער קוסט מיט גלאַנציגע, שטענדיג גרינע גיפ-טיגע בלעטער און מיט רויטליכע אדער ווייסע בלומען.

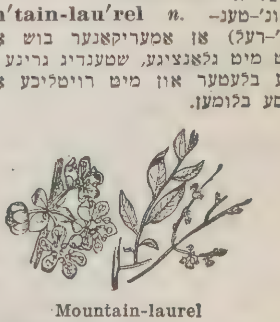
Mountain-laurel

moun'tain-leath'er *n.* (מאַונ'-טען-לעטה'-ער) ז. *mountain-cork*.

moun'tain-lic'orice *n.* (מאַונ'-טען-ליק'-א-רים) אַלפּען-קליי [א מין גראָז-אַרטיגע בערג-פלאַנצע מיט דריי בלעט-לעך און מיט קליינע צונויפגעפּרעסטע

בלימלעך, ווי קעפלעך. ווערט געברויכט אלס פוטער אדער נאהרונג פאר בהמות].

moun'tain-li'on *n.* (מאונ'-טענ-לאי'-אן) ז. *cougar*

moun'tain-meal *n.* (מאונ'-טענ-מיעל) בערגמעהל. ז. *bergmehl*

moun'tainous *a.* (מאונ'-טענ-אַס) פול מיט בערג; בערגיג; זעהר גרויס.

moun'tain-sheep *n.* (מאונ'-טענ-שיעפ) א ווילדער שעפס וואס האלט זיך אויף אין די נארד=אמעריקאנישע בערג.

moun'tain-sick'ness *n.* (מאונ'-טענ-סיק'-נעס) בערג=קראנקהייט [א מין קראנקהייט, וועלכע מען פיהלט ווען מען געפינט זיך אויף זעהר א הויכען בארג].

moun'tant *a.* (מאונ'-טענט) הויך; ערהויבען.

moun'tebank *n., a. and v.* (מאונ'-טי-בענק) א מארק=שרייער; א שארלאטאן; איינער וואס פערשרייבט רעצעפטען און פערקויפט רפואות אויף א יאריד, מארק א. ד. ג.; א רמאי; שווינדלעריש, פאלש, שארלאטאניש; בעשווינדלען, אבנארען.

moun'tebankery *n.* (מאונ'-טי-בענק-ער-אי) מארק=שרייעריי, שארלאטאנסטווע, אבנארעריי.

moun'tebanking *n.* (מאונ'-טי-בענק-אינג) ז. *mountebankery*

moun'tebankish *a.* (מאונ'-טי-בענק-איש) שווינדלעריש, שארלאטאניש; אבנארענד.

moun'tebankism *n.* (מאונ'-טי-בענק-איזם) ז. *mountebankery*

moun'ted *a.* (מאונ'-טעד) אויפגעהויבען; בעזעצט, בעציערט; בעזארגט מיט אלע נויטיגע זאכען.

moun'ted police' (מאונ'-טעד פא-ליעס') רייטענדע פאליציי.

moun'ted work (מאונ'-טעד הוואירק) זילבערנע כלים, ביי וועלכע די ארנאמענטען אדער פערציערונגען זיינען ארויפגעזעצט אדער צוגעלייט אנשטאט צו זיין אויסגעקלאפט אדער אויסגעגאסען פון דער כלי גופא.

moun'ter *n.* (מאונ'-טער) אן איינזעצער, אן איינפאסער, א בעזעצער, א בעציערער.

mount guard (מאונט גארד) שטעלען זיך אויף דער וואך [ביי סאלדאטען].

moun'ting *n.* (מאונ'-טינג) דאס ארויפהויבען, דאס ארויפשטייגען; דאס אויסשטאפען א פעל פון א חיה צו מאכען זי ווי לעבעדיג; דאס וואס דיענט אויפצוהויבען עפעס אדער מאכען עס העכער; דאס וואס ווערט איינגעזעצט אדער איינגעפאסט אלס בעציערונג.

moun'ting-block *n.* (מאונ'-טינג-בלאק) א קלאץ אדער א שטיין, אויף וועלכען מען שטעלט זיך ביים זעצען זיך רייטענדיג אויף א פערד.

moun'tingly *adv.* (מאונ'-טינג-לי) אויפהויבענדיג זיך; דורך אויפהויבען.

mount'-nee'dlework *n.* (מאונט'-ניע'דל-הוואירק) דאס האפטען אדער אויסנעהען אויף א שטיק שטאף, וואס איז אנגעצויגען אויף א ראהם.

mourn *v.* (מאורן) טרויערען; בעקלאגען; זיין אן אבל; טראגען טרויער; בעטרויערען, בעקלאגען.

mour'ner *n.* (מאור'-נער) א טרויערער, אן אבל; א טויטען=בעגלייטער.

mourn'ful *a.* (מאורנ'-פול) טרויעריג, טריעב, בעטריעבענד, שמערצליך, ליידענד.
His departure from the city was a mournful occasion.

mourn'fully *adv.* (מאורנ'-פול-אי) מיט טרויער, מיט געפיהלען פון שמערץ.

mourn'fulness *n.* (מאורנ'-פול-נעס) טרויעריגקייט.

mour'ning *n. and a.* (מאור'-נינג) דאס טרויערען; טרויער, אבלות; טרויער=קליידונג; וואס איז שייך צו אבלות.

mour'ning-bride' *n.* (מאור'-נינג-בראיד') די זיסע סקאביאזע [א מין גראז מיט פורפור=רויטע אדער ווייסע בליטהען. וואקסט אויף לאנקעס און אין סעדער].

mour'ning-coach *n.* (מאור'-נינג-קאוטש) א טרויער=וואגען; א לויה=וואגען [וואו עס פאהרען די אבלים].

mour'ning-dove *n.* (מאור'-נינג-דאוו) א מין אמעריקאנער טויב, וועלכע ווארקעט ווי איינער קלאגט.

mour'ning-liv'ery *n.* (מאור'-נינג-ליוו'-ער-אי) די טרויער=ליווריע [טרויער=קליידער פון הויז=דיענער נאך'ן טויט פון בעל=הבית].

mour'ningly *adv.* (מאור'-נינג-לי) טרויערענד; אויף דעם אופן ווי איינער טרויערט.

mour'ning-ring *n.* (מאור'-נינג-רינג) א פינגערעל וואס מען טראגט אלס אנדענקען פון א פערשטארבענעם.

mour'ning-wid'ow *n.* (מאור'-נינג-הוויד'-או) א מין אייראפעאישע געראניום [ז. *geranium*]; די זיסע סקאביאזע [ז. *mourning-bride*].

mouse *n.* (מאוס) א מויז; א חיה'לע וואס האט די עהנליכקייט צו א מויז [ווי א פלעדערמויז א. ד. ג.]; א מין מארל אדער נאכט=שמעטערלינג; מייזעלע [אן אויסדרוק פון צערטליכקייט, ווי "קעצעלע"]; א קנופ פון א שיף=שטריק; א שטיק פוס=פלייש [פון אן אקס אדער שאף] עטוואס העכער פון, דער קניע; אן אונטערגעשלאגען אויג; א בייל.

mouse *v.* (מאוז) כאפען מייז; צורייסען; נאכשפירען נאך עפעס פער'גנב'עטערהייד; ארומגעהן אדער ארומוואנדערען מיט פארזיכטיגע שטילע טריט ווי א קאץ ביים כאפען א מויז; צושנירען, צובינדען, מאכען א קנופ אויף א שיף=שטריק.

mouse'-col'ored *a.* (מאוס'-קאל'-ארד) מויז=פארביג, טונקעל=גרוי.

mouse'-ear *n.* (מאוס'-איער) דאס מויז=אויערעל [אזא גראז=ארטיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען].

mouse'-hole *n.* (מאוס'-האול) א מויז=לאך, א נארע פון מייז.

mouse'-hunt *n.* (מאוס'-האנט) דער מויז=פאנג, דאס כאפען מייז.

mouse'kin *n.* (מאוס'-קין) א קליין מייזעלע.

mouse'-piece *n.* (מאוס'-פיעס) א שטיקעל אקסען=פלייש אדער שעפסען=פלייש פון דעם טייל איבער דער קניע.

mou'ser *n.* (מאו'-זער) א מייז=כאפער; א חיה, וועלכע כאפט מייז, בעזאנדערס א קאץ.

mous'ery *n.* (מאוס'-ער-אי) אן ארט וואו עס געפינען זיך פיעל מייז.

mouse'-sight *n.* (מאוס'-סאיט) קורצזיכטיגקייט.

mouse'tail *n.* (מאוס'-טייל) דאס מייזען=עקעל [א מין גראז=ארטיגע פלאנצע].

mouse'-trap *n. and v.* (מאוס'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען מייז; א מאטעמאטישע פראבלעם, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס מען לעגט אויס א געוויסע צאהל זאכען אין א קרייז און מען צעהלט כסדר ארום און ארום. אין גאנג פון דיעזע צאהלען ווערט יעדעס מאל ארויסגעווארפען פון קרייז איינע פון די זאכען, אויף וועלכע עס פאלט א צאהל וואס טיילט זיך אהן א רעשט אויף אן אנדער צאהל. אויף אזא אופן בלייבט סוף=כל=סוף פון גאנצען קרייז נור איין זאך, און דאס פראבלעם בעשטעהט אין דעם, וואס מען דארף פריהער אנווייזען וועלכע פון די אלע זאכען וועט בלייבען די לעצטע; שטעלען א פאסטקע; פערכאפען אין א פאסטקע.

mou'sing *a. and n.* (מאו'-זינג) וואס גיט זיך אב מיט כאפען מייז; דאס כאפען מייז; א מין קנופ פון א שטריק אויף א שיף.

mousquetaire' *n.* (מוהס-קע-טעהר') א מושקעטער, א סאלדאט פון 16טען יאהרהונדערט בעוואפענט מיט א ביקס, וואס פלעגט זיך אנצינדען דורך א קנויטעל; א מין אלט=מאדיש פרויען=קלייד מיט גרויסע קנעפ; א לאנגע פרויען=הענטשקע מיט ברייטע מאנזשעטען.

mousseline' *n.* (מוה-סע-לין') פראנצויזישער מוסלין [זעהר א דינע צייג, קיסיי]; זעהר דין גלאז.

mousseline'-glass *n.* (מוה-סע-לינ'-גלעס) זעהר דינעס בעציערטעס גלאז=ווארג.

moustache' *n.* (מאס-טעש') ז. *mustache*

mou'sy *a.* (מאו'-סי) מייזיש, וואס איז שייך צו א מויז; פול מיט מייז.

mouth *n. and v.* (מאוטה) דאס מויל, דער מונד, דאס מונד=לאך; די מינדונג פון א טייך [דאס ארט וואו ער פאלט אריין אין ים]; דער אריינגאנג [אין א האפען א. ד. ג.]; דאס לאך פון א הארמאט, פון אן אויווען, פון א ברונען א. ד. ג.; דאס מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז=אינסטרומענט; די שטימע, דאס קול; א גערייד, א געשריי; דער ראש=המדברים, דער הויפט=רעדנער; איינער וואס פעררעדט דעם קאפ; א געשמאק, א טעם אין מויל [וועגען ביער]; ארויסריידען מיט א ברייט=אפענעם מויל; זידלען, בעפאלען מיט זלזולים; שרייען אויף'ן קול; קייען, טשאמקען; אנריהרען אדער כאפען עפעס מיט'ן מויל אדער מיט די ליפען; לעקען; מאכען א גרימאסע.

mou'thable *a.* (מאו'-טהעבל) וואס קען גוט אדער לייכט אויסגעשפראכען ווערען; וואס קלינגט גוט.

mouth brea'thing (מאוטה בריע'-טהינג) דאס אטהעמען דורך'ן מויל אנשטאט דורך דער נאז.

mouthed *a.* (מאוטהט) מיט א מויל [וועגען דער ארט און וויזע פון אויסשפרעכען אדער רעדען, אדער וועגען דעם געבוי פון מויל].

mou'ther *n.* (מאו'-טהער) איינער וואס האט א געשליפענע צונג, וואס רעדט אויף א ריהרענדער ארט; א דעקלאמאטאר.

mouth'-fill'ing *a.* (מאוטה'-פיל'-אינג) מיט א פולען מויל [וועגען אויסשפרעכען א ווארט, א פראזע א. ד. ג.].
Swear me a good mouth-filling oath.

mouth'-friend *n.* (מאוטה'-פרענד) א צונג=פריינד, א פריינד נאר מיט ווערטער, א פאלשער פריינד.

mouth'ful *n.* (מאוטה'-פול) א ביסען; אזוי פיעל, וויפיעל דאס מויל קען אננעהמען מיט איין מאל.

mouth'-gage *n.* (מאוטה'-גיידזש) אן אינסטרומענט צו מעסטען א פערד'ס מויל [אום צוצופאסען א צוים=אייזענדעל].

mouth'-glass *n.* (מאוטה'-גלעס) א

קליין האנד=שפיגעלע, וואס ווערט בענוצט פון א צייהן=דאקטאר צו אונטערזוכען דאס מויל און די צייהנער.

mouth'-hon'or *n.* (מאוטה'-אנ'-אר) היפאקריטישער כבוד; אן אונאויפריכטיגע בעהרונג.

mou'thing *a. and n.* (מאו'-טהינג) מיט א גרויס מויל; באמבאסטיש; באמבאסטיק; דאס האבען א גרויס מויל.

mou'thing-machine' *n.* (מאו'-טהינג-מע-שין') אין דער פאבריקאציאן פון בלעכענע כלים — א מאשין, וועלכע בויגט ארום די עפנונג פון א בלעכענער כלי, כדי דאס דעקעל זאל זיצען פעסט.

mouth'less *a.* (מאוטה'-לעס) אהן א מויל, וואס האט קיין מונד.

mouth'-made *a.* (מאוטה'-מייד) וואס איז גערעדט אדער אויסגעדריקט אהן אויפריכטיגקייט; פאלש, פערשטעלט; היפאקריטיש.

mouth'-or'gan *n.* (מאוטה'-אהר'-גען) דאס פאן'ס=פייפעל [אן אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער בעשטעהט פון א רייה פייפלעך, קירצערע און לענגערע, צוזאמענגעבונדען אין איינעם]; א הארמאניקע [א קליינער מוזיקאלישער אינסטרומענט, אויף וועלכען מען שפיעלט מיט די ליפען].

mouth'piece *n.* (מאוטה'-פיעס) א מונדשטיק [פון א קלארנעט, פון א ציגארען=שפיץ, פון א לולקע א. ד. ג.]; איינער וועלכער רעדט פאר אנדערע, אויסדריקענדיג זייער פערלאנג.

mou'thy *a.* (מאו'-טהי) מיט א גרויס מויל; מיט א געשליפענעם צינגעל.

movabil'ity *n.* (מוה-ווע-ביל'-אי-טי) ז. *movableness*.

mo'vable *a. and n.* (מוה'-וועבל) וואס מען קען בעוועגען, איבעררוקען אדער איבערטראגען; בעוועגבאר; בעוועגליך; דאס וואס מען קען איבערטראגען אדער איבערפיהרען פון איין ארט אויף א צווייטען; בעוועגליכעס אייגענטום; מטלטלין.

mo'vable feast (מוה'-וועבל פיעסט) א קריסטליכער יום=טוב וואס זיין דאטע ווענדט זיך אן דעם טאג, אין וועלכען עס פאלט אוים דער קריסטליכער פסח.

mo'vableness *n.* (מוה'-וועבל-נעס) בעוועגליכקייט.

mo'vable prop'erty (מוה'-וועבל פראפ'-ער-טי) בעוועגליכעס אייגענטום.

mo'vables *n.* (מוה'-וועבלז) בעוועגליכע זאכען אדער אייגענטום [ווי מעבעל, קליידער א. ד. ג.]; מטלטלין.

mo'vably *adv.* (מוה'-ווע-בלי) בעוועגליך; אויף א בעוועגענדען שטייגער.

move *v. and n.* (מוהוו) בעוועגען, בריינגען אין בעוועגונג; טרייבען, אנטרייבען; זעצען אין טהעטיגקייט, אנרעגען; אויפרעגען, ריהרען; אויפבריינגען, אויפרייצען, דערצארענען; פארשלאגען, פארלעגען, מאכען אן אנטראג; זיך בעוועגען, זיך ריהרען; געהן, מארשירען; ציהען; איבערציהען פון איין דירה אין אן אנדערע, זיך איבערקלייבען; די בעוועגונג; דער פראצעס פון א געוויסער טהעטיגקייט; דער צוג, דער גאנג [אין א שפיעל].

move'able *a.* (מוהוו'-עבל) ז. *movable*.

move'ableness *n.* (מוהוו'-עבל-נעס) ז. *movableness*.

move along' (מוהוו ע-לאהנג') פארטבעוועגען, געהן אדער רוקען פארווערטס.

move heav'en and earth (מוהוו העוון ענד אוירטה) קעהרען וועלטען.

move'less *a.* (מוהוו'-לעס) אהן בעוועגונג, אונבעוועגליך.

move'ment *n.* (מוהוו'-מענט) די בעוועגונג; די טרייבונג, די אנרעגונג; דער גאנג=מעכאניזם פון א זייגער; אין מוזיק — טאן=בעוועגונג אדער מעלאדיע; ריטמוס; טעמפא.

move'ment-cure *n.* (מוהוו'-מענט-קיור) דאס היילען א קראנקהייט מיט בעוועגונגען און איבונגען פון קערפער.

mo'ver *n.* (מוה'-ווער) א בעוועגער, אן אנטרייבער, אן אנרייצער; א בעוועגונגס=קראפט; א פארשלעגער, א פארלעגער; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט איבערפיהרען מעבעל און אנדערע שטוב=זאכען ביים אריבערציהען אין אן אנדער דירה.

move the bow'els (מוהוו טהי באו'-עלז) געהן אויף נקיות, האבען שטולגאנג.

mo'vies *n.* (מוה'-וויז) ז. *moving-pictures*.

mo'ving *a. and n.* (מוה'-ווינג) בעוועגענד, ווירקענד, אויפרעגענד; ריהרענד; דאס בעוועגען; בעוועגונג; אנרעגונג; אימפולס.

mo'vingly *adv.* (מוה'-ווינג-לי) אויף א בעוועגענדען, אנרעגענדען אדער ריהרענדען שטייגער.

mo'vingness *n.* (מוה'-ווינג-נעס) די קראפט פון בעוועגונג; אנרייצונג; דאס אויפריהרען.

mo'ving-pic'tures *n.* (מוה'-ווינג-פיק'-טשורז) בעוועגליכע בילדער. ז. *kinematograph*.

mo'ving pow'er (מוה'-ווינג פאו'-ער) די בעוועגענדע קראפט, די טרייב=קראפט.

mov'ing side'walk (מוהוו'-אינג סאיד'-וואהק) א בעוועגליכער טראטואר, א טראטואר אדער שטעג וואס בעוועגט זיך מעכאניש.

mow *v. and n.* (מאו) שניידען, קאסען [היי]; שניידען [קארן]; א נאכקרימעניש, א העויה; נאכקרימען, מאכען העויות.

mow *v. and n.* (מאו) זאמלען אין קופעס; א קופע [היי].

mow'burn *v.* (מאו'-בוירן) ווערען דורכגעחיצט, זיך ענטצינדען [וועגען פייכטען היי וואס איז צונויפגעשארט אין א קופע].

mow'er *n.* (מאו'-ער) א היי=שניידער; א מאשין צו קאסען אדער שניידען היי; איינער וועלכער קרימט נאך אדער מאכט גרימאסען.

Mower

mow'ing *n.* (מאו'-אינג) דאס קאסען, דאס שניידען [היי]; דאס פערקרימען זיך; דאס מאכען גרימאסען.

mow'ing *n.* (מאו'-אינג) דאס צונויפשארען היי אין א קופע.

mow'ing-machine' *n.* (מאו'-אינג-מע-שין') א מאשין צו קאסען אדער שניידען היי.

mow'ing-time *n.* (מאו'-אינג-טאים) די צייט פון היי=שניט.

mox'a *n.* (מאק'-סא) מאקסא [אזא פוך אדער וואטע וואס ווערט געמאכט אין כינא און יאפאן פון געוויסע פלאנצען=בלעטער. ווערט געברויכט צום אויסברענען וואונדען]; די מאקסא=פלאנצע; אין מעדיצין — א ברען=צילינדער [אזא צילינדער וואס ווערט געמאכט פון מאקסא אדער אן אנדערער עהנליכער פלאנצע און ווערט געברויכט אויסצוברענען וואונדען].

moxibus'tion *n.* (מאק-סי-באס'-טשאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט מאקסא. ז. *moxa*.

M. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Member of Parliament* [א פארלאמענט=מיטגליעד].

Mr. אן אבקירצונג פון *Mister* אדער *Master*

M-roof *n.* (עמ'-רוהף) א דאך וואס האט די פארם פון דעם בוכשטאב *M*.

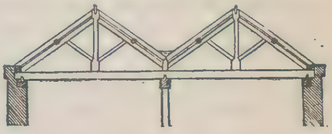

M-roof

Mrs. אן אבקירצונג פון *mistress* אדער *missis*

Mrs. Grun'dy (מיס'-אים גראנ'-די) די געזעלשאפטליכע מיינונג [איבערהויפט די יעניגע וואס זוכט קליינליכע פעהלערען אין דער אויפפיהרונג].

MS. אן אבקירצונג פון *manuscript*

MSS. אן אבקירצונג פון *manuscripts*

Mt. אן אבקירצונג פון *mount* [א בארג].

much *a., adv., n. and v.* (מאטש) פיעל; אין א הויכען גראד; זעהר; כמעט; א סך, א גרויסע מאסע; א וויכטיגע זאך; מאכען פיעל, פערמעהרען.

much about' (מאטש ע-באוט') כמעט דאסזעלבע.

much about' it (מאטש ע-באוט' איט) כמעט, אונגעפעהר.

much at one (מאטש עט הוואן) כמעט פון דעמזעלבען ווערטה אדער ווירקונג.

much'ness *n.* (מאטש'-נעס) פיעלקייט; א סך.

much obliged' (מאטש אב-לאידזשד') זעהר דאנקבאר.

I am much obliged to you for your kindness.

much of a much'ness (מאטש אוו ע מאטש'-נעס) כמעט דיעזעלביגע צאהל; כמעט פון דערזעלבער וויכטיגקייט אדער ווערטה; כמעט דאסזעלבע.

mu'cid *a.* (מיו'-סיד) שימעלדיג; דומפיג, טוכלע; שליימיג.

mu'cidness *n.* (מיו'-סיד-נעס) שימעלדיגקייט; דומפיגקייט, טוכלעקייט; שליימיגקייט.

mucif'erous *a.* (מיו-סיפ'-ע-ראס) וואס לאזט ארויס שליים [א קלעפיגע פליסיגקייט ביי פלאנצען און טהיערע].

mu'ciform *a.* (מיו'-סי-פארם) שליימארטיג, וואס האט די פארם פון שליים.

mu'cilage *n.* (מיו'-סי-לעדזש) גומי=ראביקע; קליי, די שליימיגע פליסיגקייט אין פלאנצען.

mucilag'inous *a.* (מיו-סי-לעדזש'-אי-נאס) שליימיג; קלעפעדיג, קלייאיג.

mucilag'inousness *n.* (מיו-סי-לעדזש'-אי-נאס-נעס) שליימיגקייט; קלעפעדיגקייט, קלייאיגקייט.

mucip'arous *a.* (מיו-סיפ'-ע-ראס) ז. *muciferous*.

muck *n. and v.* (מאק) מיסט, דרעק, טינוף; געלד; בעשמוצען, איינמאכען; בעמיסטיגען [א פעלד]; אבריינגען פון מיסט.

muck'er *n.* (מאק'-ער) א מיסט=ראמער; א שמוציגער אדער גראבער יונג.

muck'erish *a.* (מאק'-ער-איש) גראב; ווי א שמוציגער אדער גראבער יונג.

muck'erishly *adv.* (מאק'-ער-איש-לי) אויף א גראבען אופן; אזוי ווי א שמוציגער גראבער יונג.

muck'erism *n.* (מאק'-ער-איזם) גראב=קייט; אונערצויגענהייט.

muck'-fork *n.* (מאק'-פאהרק) א מיסט=גאפעל.

muck'-heap *n.* (מאק'-היעפ) א מיסט=בערגעל.

muck'-hill *n.* (מאק'-היל) ז. *muck-heap*

muck'ibus *a.* (מאק'-אי-באס) בגלופינ=דיג, פערשנאשקעט.

muck'iness *n.* (מאק'-אי-נעס) שמוציג=קייט, דרעקיגקייט.

muck'-pit *n.* (מאק'-פיט) א מיסט=גרוב.

muck'-rake *n.* (מאק'-רייק) א מיסט=גראבלע.

muck'rake *v.* (מאק'-רייק) פאנגען פיש אין מוטנעם וואסער [אנמאכען א פאליטי=שען טומעל כדי צו ציהען דערפון נוצען פאר זיך].

muck'raker *n.* (מאק'-ריי-קער) א מיסט=גראבער; איינער וואס פאנגט פיש אין מוטנעם וואסער [איינער וואס מאכט א טומעל וועגען פאליטישע חטאים כדי צו ציהען נוצען פאר זיך].

muck'-sweat *n.* (מאק'-סוועט) שטאר=קער שווייס.

muck'-thrift *n.* (מאק'-טהריפט) א קמצן, א קארגער.

muck'-worm *n.* (מאק'-הוואירם) א מיסט=ווארים; א קארגער, א חזיר.

muck'y *a. and v.* (מאק'-אי) שמוציג, מיאוס; בעשמוצען, שמוציג מאכען.

mu'cose *a.* (מיו'-קאוס) ז. *mucous*

mucos'ity *n.* (מיו-קאס'-אי-טי) שליי=מיגקייט; א פליסיגקייט וואס ענטהאלט שליים אדער איז ענהליך צו שליים.

mu'cous *a.* (מיו'-קאס) שליימיג; וואס גיט ארויס שליים אדער ליחה.

mu'cous glands (מיו'-קאס גלענדז) די שליים=דריזען [די דריזען אדער מאנד=לען פון קערפער וואס טיילען אויס פון זיך שליים].

mu'cous mem'brane (מיו'-קאס מעמ'-בריין) די שליים=הויט [ווי די הויט פון מויל אדער פון די געדערים].

mu'cousness *n.* (מיו'-קאס-נעס) שליי=מיגקייט.

mu'cro *n.* (מיו'-קראו) א שפיץ; א שארפער שפיציגער טייל פון עטוואס [ווי דער שפיץ פון א בלאט אדער פון אן ארגאן].

mu'cronate *a.* (מיו'-קרא-נייט) וואס ענדיגט זיך מיט א שפיץ.

mu'cronated *a.* (מיו'-קרא-ניי-טעד) ז. *mucronate*

mu'cronately *adv.* (מיו'-קרא-נייט-לי) מיט א שפיציגען ענד.

mu'cus *n.* (מיו'-קאס) שליים; ליחה; א קלעפיגער זאפט פון פלאנצען.

mud *n. and v.* (מאד) בלאטע, קויט; ליים; איינמאכען אין בלאטע; מאכען מוטנע, מאכען בלאטיג; ארייננקריכען אין בלאטע.

mud'-bank *n.* (מאד'-בענק) א הויפען בלאטע [הויפטזעכליך אין טייכען].

mud'-bath *n.* (מאד'-בעטה) א שלאם=וואנע [א וואנע וועלכע ווערט געמאכט מיט בלאטע פון געוויסע מינעראל=וואסער קוואלען, ווי דאס ווערט, למשל, געמאכט פאר רומאטים=קראנקע].

mud'-boat *n.* (מאד'-באוט) א שיף מיט וועלכער מען נעהמט אוועק די בלאטע, וואס ווערט ארויסגערייניגט פון א טייך אדער קאנאל.

mud'-cat *n.* (מאד'-קעט) אזא גרויסער קאץ=פיש, וועלכער געפינט זיך אין די וואַ=סערען פון דעם מיסיסיפי=באסיין.

mud'-coot *n.* (מאד'-קוהט) די אמערי=קאנישע וואסער=הוהן [אזא וואסער=פוי=געל]. ז. *coot*

mud'-dab *n.* (מאד'-דעב) די ווינטער=פלאנדערקע [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש, וואס געפינט זיך ביי די ברעגעס פון דעם אטלאנטישען אקעאן אין נארד=אמע=ריקא].

mud'dify *v.* (מאד'-אי-פאי) מאכען שמוציג אדער בלאטיג; מאכען מוטנע, ניט קלאר.

mud'-dig'ger *n.* (מאד'-דיג'-ער) א שיף וועלכע ווערט געברויכט צום אויס=רייניגען אדער אויסגראבען דעם גרונד פון טייכען אדער קאנאלען.

mud'dily *adv.* (מאד'-אי-לי) מיט בלא=טע; פערבלאטיגט; אויף א בלאטיגען אדער שמוציגען אופן; מוטנע, ניט קלאר.

mud'diness *n.* (מאד'-אי-נעס) בלאטיג=קייט; מוטנעקייט; שמוציגקייט.

mud'dle *v. and n.* (מאדל) מאכען מוט=נע; מאכען בלאטיג; דורכמישען, דורכ=טרייסלען; צוטומלען, צומישען; בערוי=שען, פער'שכור'ען; אויסברייינגען אדער פערשווענדען אויף גארנישט; ווערען מוט=נע; זיין בערוישט אדער צוטומעלט [בע=זאנדערס פון טרינקען]; א צומישעניש, א טומלעניש; א מין פיש=זופ.

mud'dlehead *n.* (מאד'ל-העד) א צו=טומעלטער קאפ, א גולם.

mud'dle-head'ed *a.* (מאד'ל-העד'-עד) צוטומעלט, צומישט; דום, נאריש.

mud'dle-head'edness *n.* (מאד'ל-העד'-עד-נעס) צוטומעלטקייט, צומישט=קייט.

mud'-drag *n.* (מאד'-דרעג) א מאשין אדער פארריכטונג צו רייניגען דעם גרונד פון טייכען פון דעם שמוץ, וואס דארטען זאמעלט זיך אן.

mud'-dredg'er *n.* (מאד'-דרעדזש'-ער) א מאשין צום רייניגען אדער טיע=פער צו מאכען דעם גרונד פון טייכען אדער קאנאלען.

mud'dy *a. and v.* (מאד'-אי) בלאטיג, קויטיג; שמוציג; מוטנע; ניט קלאר; צוטומעלט, צומישט; דום, נאריש; מא=כען שמוציג, פערבלאטיגען; מאכען טעמפ אדער נאריש; מאכען מוטנע אדער ניט קלאר.

mud'dy-brained *a.* (מאד'-אי-בריינד) טעמפ, דום, נאריש.

mud'dybreast *n.* (מאד'-אי-ברעסט) די אמעריקאנישע רעזשאנקע אדער רע=גען=פייפער. ז. *golden plover*

mud'dy-head'ed *a.* (מאד'-אי-העד'-עד) טעמפ, דום, נאריש.

mud'dying *n.* (מאד'-אי-אינג) כאפען פיש, מאכענדיג דערביי מוטנע דאס וואַ=סער.

mud'dy-met'tled *a.* (מאד'-אי-מעט'לד) שוואכזיניג, טעמפ, דום.

mud'-eel *n.* (מאד'-איעל) א אן אאל, א וויונע [אזא שלאנגען=ענליכער פיש וועלכער געפינט זיך אין בלאטיגע וואַ=סערען].

Mud-eel

mud'fish *n.* (מאד'-פיש) דער זומפ=פיש [אזא פיש וואס געפינט זיך אין זומפיגע וואסערען].

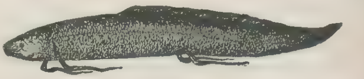

Mudfish

mud'-flat *n.* (מאד'-פלעט) א קליינער בלאטיגער אינזעל אדער שטרייף לאנד אין ים וואס זעהט זיך מייסטענס ארויס נור ווען דאס וואסער פאלט אב.

mud'-hen *n.* (מאד'-העז) די וואסער=הוהן [ז. *gallinule*]; א פרוי א ספע=קולאנטין אויף דער בערזע.

mud'-hole *n.* (מאד'-האול) א שמוץ=גרוב; א רייניגונגס=עפנונג אין א דאמפף=קעסעל; אן אזיערע מיט געזאלצענעם וואַ=סער, וואו מען פאנגט וואלפיש.

mud'-hook *n.* (מאד'-הוק) אן אנקער.

mud'-lark *n.* (מאד'-לארק) איינער וואס קלייבט אויף ארויסגעווארפענע אדער פערלארענע זאכען אין מיסט אדער אין רייניגונגס=קאנאלען; א שמוץ=גריבלער, א שמוציגער יונג; א גאסען=קינד וואס וואלגערט זיך אין שמוץ.

mud'-scow *n.* (מאד'-סקאו) א בארזשע צום פיהרען די אויסגערייניגטע שמוץ פון א טייך אדער קאנאל.

mud'sill *n.* (מאד'-סיל) א פונדאמענט=באלקען [א האלץ=באלקען פון א געביידע וואס ווערט געלעגט דירעקט אויף דער ערד]; א פערזאן פון נידריגער אבשטא=מונג; א פראסטאק.

mud'-suck'er *n.* (מאד'-סאק'-ער) א פויגעל וואס זוכט שפייז אין זומפען אדער בלאטע.

mud'-valve *n.* (מאד'-וועלוו) א ריי=ניגונגס=עפנונג אין א דאמפף=קעסעל.

mud'-walled *a.* (מאד'-הוואהלד) ארום=געריגעלט מיט א ליים=וואנד.

muez'zin *n.* (מיו-עז'-אין) א מועזין [שמש אין א מאכמעדאנישער מאשעע, וואס רופט צו גאטעס=דיענסט].

muff *n. and v.* (מאף) א מוף, א מופטע; אן אונגעלומפערטקייט אדער אונגעשיקט=קייט; אין באל=שפיעל — אונפעהיגקייט אנצוהאלטען דעם באל, וואס פאלט אריין אין די הענד; א פערבינדונג פון צוויי רעהרען; א ניט=געניטער ארויסהעלפער; א גולם, א דומער יונג; טהאן עט=וואס אונגעלומפערט; האנדלען ווי א גולם; אין באל=שפיעל — ניט קענען אנהאלטען דעם באל כאפענדיג איהם.

muff'-dog *n.* (מאפ'-דאג) א קליין שוים=הינטעל [וואס מען קען טראגען אין א מופטע].

muffetee' *n.* (מאפ-ע-טיע') א פולס=ווערמער, א ווארימער האנד=מאנזשעט.

muf'fin *n.* (מאפ'-אין) מופין, אזא קליינער לייכטער קוכען אדער ברויטעל וואס ווערט געוועהנליך געגעסען הייסערהייד מיט פוטער; א קליינע ערדענע אדער ליימענע פלאטע.

muf'fin-cap *n.* (מאפ'-אינ-קעפ) אזא רונדעס, פלאכעס מענער=היטעל.

muffineer' *n.* (מאפ-אי-ניער') אזא כלי צום האלטען מופין=קוכען הייס; אזא מעטאלענע כלי אין וועלכער מען האלט צוקער אדער זאלץ צו בעשיטען מופין=קוכען. ז. *muffin*.

muf'fin-man *n.* (מאפ'-אינ-מען) א פערקויפער פון מופין=קוכען.

muf'fle *v. and n.* (מאפל) איינהילען, איינוויקלען; פערדעקען, פערשטיקען, שטיל מאכען; פערבינדען די אויגען; שטאמלען, ריידען ניט קלאר; אן איינוויקלונג, אן איינהילונג [בעזאנדערס צו פערשטיקען א קלאנג]; א באקסער=הענטשקע; א מופעל [אזא כלי פון א מאטעריאל וואס קען אויסהאלטען דעם שטארקסטען פייער און וועלכע ווערט בענוצט פאר כעמישע צוועקען]; אזא קליינער אויווען וואו ליימענע אדער פארצעלייענע כלים, וועלכע ווערען געפארבט מיט מעטאל=קאלירען, ווערען געברענט.

muf'fled *a.* (מאפלד) איינגעוויקעלט, איינגעהילט [בעזאנדערס דאס געזיכט]; פערבונדען די אויגען; פערשטיקט [וועגען א קלאנג].

muf'fled drum (מאפלד דראם) א פויק [ווי וואס איהר קלאנג איז פערשטיקט דאס ווערט געמאכט ביי א טרויער=מארש].

muf'fler *n.* (מאפ'-לער) א שלייער, אן איינוויקלונג; א האלז=שאל; א פארריכטונג צו פערשטיקען אדער צו פערטויבען א קלאנג; א פארריכטונג ביי אויטאמאבילען אדער אנדערע עקספלאזיאנס=מאטארען צו פערשטיקען דעם נערויש פון די גאזען ביי זייער אויסשטראמען פון צילינדער; א הענטשקע מיט איין פינגער.

muf'flon *n.* (מאפ'-לאן) ז. *moufflon*.

muf'ti *n.* (מאפ'-טי) א מופטי, א בעאמטער אין א טערקישען אדער אינדישען געריכט וואס האט די אויפגאבע אויסצוטייטשען די געזעצען פון קאראן [די מאכמעדאנישע תורה]; ציוויל=קליידער, וואס ווערען געטראגען פון בעאמטע ווען זיי זיינען אויסער דיענסט.

mug *n. and v.* (מאג) א טרינק=קרוג, א קובאק; דאס מויל; דאס געזיכט; מאכען גרימאסען, פערקרימען דאס געזיכט.

mug'gard *a.* (מאג'-ארד) אונצופריעדען, שלעכט געשטימט.

mug'giness *n.* (מאג'-אי-נעס) טריבקייט, נאסקייט, פייכטקייט; שימעלדיגקייט, טוכלעקייט.

mug'gins *n.* (מאג'-אינז) אזא קינדערשע קארטען=שפיעל; אזא שפיעל אין דאמינא.

mug'gish *a.* (מאג'-איש) ז. *muggy*.

mug'gy *a.* (מאג'-אי) נאס, פייכט; שימעלדיג, טוכלע.
This is a **muggy** day.

mug'-house *n.* (מאג'-האוס) א שענק, א טרינק=הויז.

mug'-hun'ter *n.* (מאג'-האנ'-טער) א ספארטסמען וואס יאגט זיך בלויז נאך וועט=געווינסען [פריזען].

Mu'gil *n.* (מיו'-דזשיל) א געוויסער מין שופען=פיש וועלכע געפינען זיך אין ימים און אין טייכען.

mug'wort *n.* (מאג'-הוואירט) דער בייפוס [אזא פלאנצע].

mug'wump *n., v. and a.* (מאג'-הוואמפ) אן אונאבהענגיגער פאליטיקער; א וויכטיגע פערזאן; איינער וואס האלט פון זיך צו פיעל; זיך האלטען אונאבהענגיג [אין פאליטיק]; וואס האלט פון זיך; וואס איז אונאבהענגיג אין פאליטיק.

Mug'wump *n.* (מאג'-הוואמפ) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א מיטגליעד פון דער רעפובליקאנישער פארטיי, וואס האט אין יאהר 1884 ניט געשטימט פאר די רעפובליקאנישע פארטיי=קאנדידאטען.

mug'wumpery *n.* (מאג'-הוואמפ-ער-אי) פאליטישע אונאבהענגיגקייט.

mug'wumpism *n.* (מאג'-הוואמפ-איזם) ז. *mugwumpery*.

Muhar'ram *n.* (מו-הער'-עם) א מאכמעדאנישער יום=טוב וועלכער ווערט געפייערט אין דעם משך פון ערשטען מאנאט פון מאכמעדאנישען יאהר.

mulat'to *n. and a.* (מיו-לעט'-או) א מולאט [איינער וואס שטאמט אב פון געמישטע עלטערען פון וועלכע איינער איז פון דער ווייסער ראסע און דער אנדערער א נעגער]; וואס האט דעם קאליר פון א מולאט.

mulat'tress *n.* (מיו-לעט'-רעס) א מולאטין.

mul'berry *n.* (מאל'-בער-אי) א מויל=בער=בוים [די בלעטער פון דיעזען בוים ווערען בענוצט צום האדעווען זייד=ווערים]; א מוילבער [די פרוכט פון א מוילבער=בוים]; א דונקעלע פורפור=פארב, ווי דער קאליר פון מוילבערען.

Mulberry

mul'berry-faced *a.* (מאל'-בער-אי-פייסט) מיט א רויטען געזיכט [ווי פון א מוילבער].

mulch *a., n. and v.* (מאלטש) ווייך, פוכקע [וועגען ערד]; שטרוי=מיסט; בעדעקען מיט שטרוי=מיסט.

mulct *n. and v.* (מאלקט) א קנס; א געלד=שטראף; קנס'ענען, ארויפלעגען א געלד=שטראף.

mulc'tary *a.* (מאלק'-טע-רי) קנס'ענדיג, בעשטראפענדיג מיט געלד; וואס בעשטעהט אין געלד=שטראף.

mulc'tuary *a.* (מאלק'-טשו-ע-רי) ז. *mulctary*.

mule *n.* (מיול) א מויל=עזעל, א מויל=טהיער; א טהיער וואס שטאמט פון געמישטע מינים; א מולע=מאשין [א געוויסע שפין=מאשין]; א מטבע וואס איהרע ביידע זייטען זיינען גלייך; א שטעקשוך אהן קנאפעל; אזא פערד=קראנקהייט.

mule'-deer *n.* (מיול'-דיער) דער שווארץ=עקיגער הירש [אזא הירש מיט גרויסע אויערען, וועלכער געפינט זיך אין די וועסטליכע געגענדען פון נארד=אמעריקא].

mule'-dri'ver *n.* (מיול'-דראי'-ווער) אן אנטרייבער פון א מויל=עזעל.

muleteer' *n.* (מיו-לע-טיער') ז. *mule-driver*.

mule'-twist *n.* (מיול'-טהוויסט) פאדים געשפונען מיט א מולע=מאשין [א געוויסע שפין=מאשין].

mu'ley *a. and n.* (מיו'-לי) אהן הערנער; א קוה.

mulieb'rity *n.* (מיו-לי-עב'-רי-טי) ווייבליכקייט, די ווייבערישע נאטור.

mu'lier *n.* (מיו'-לי-ער) א פרוי, א געזעצליך ווייב; א געזעצליכער זוהן.

mu'lierty *n.* (מיו'-לי-ער-טי) געזעצליכע געבורט.

mu'lish *a.* (מיו'-ליש) ווי א מויל=עזעל; פער'עקשנ'ט, איינגעשפארט; פון געמישטער אבשטאמונג.

mu'lishly *adv.* (מיו'-ליש-לי) אזוי ווי א מויל=עזעל; אויף א פער'עקשנ'טען אופן.

mu'lishness *n.* (מיו'-ליש-נעס) איינגעשפארטקייט; דאס זיין עזעלש.

mull *v. and n.* (מאל) הייס און זיס מאכען צום טרינקען [ווי וויין, גראז א. ד. ג.]; טהאן עטוואס אונגעשיקט אדער אונגעלומפערט; צומישען, צוטומלען; צוברעכען אויף פיצלעך; צורייבען אויף שטויב; ארבייטען פיעל אהן ערפאלג; א צומישעניש, א צוטומלעניש; א דינער, ווייכער זארט מוסלין.

mullagataw'ny *n.* (מאל-ע-גע-טאה'-ני) ז. *mulligatawny*.

mul'lein *n.* (מאל'-ען) דאס וואל=קרויט [א געוויסע גרויסע גראז=פלאנצע מיט גרויסע, דיקע וואליגע בלעטער און מיט געלבער וואליגער בליהונג].

mul'len *n.* (מאל'-ען) ז. *mullein*.

mull'er *n.* (מאל'-ער) א צורייבער, א צומאהלער [דער טייל פון א מאהל=אפאראט וואס צורייבט אדער צופולווערט]; א כלי מיט וועלכער מען צורייבט פארב; איינער וואס מאכט גליה=וויין [וויין וואס ווערט הייס געמאכט, געווירצט און פערזיסט]; א כלי צו מאכען גליה=וויין.

mul'let *n.* (מאל'-עט) א געוויסער עסבארער שופען=פיש וועלכער איז פערשפרייט אין פערשיעדענע געגענדען אין ימים און טייכען; דאס רעדעל פון שפארען; א שטערען=פערמיגע פיגור אויף א הערב אדער שילד=וואפען.

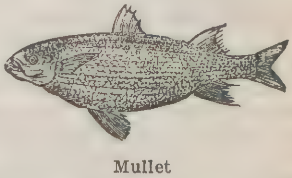
Mullet

mulligataw'ny *n.* (מאל-אי-גע-טאה'-ני) אזא שארף=געווירצטע זופ אין אסט=אינדיען.

mul'ligrubs *n.* (מאל'-אי-גראבז) א קראמפף אין די געדערים; בויך=וועהטאג; שלעכטע שטימונג.

mul'lion *n. and v.* (מאל'-יאן) דער ווערטיקאל=שטעהענדער קרייץ=שטאנג פון א פענסטער [אין פענסטער וועלכע הא=

בען מעהרערע שויבען]; טיילען א פענסטער דורך קרייץ-שטאנגען.

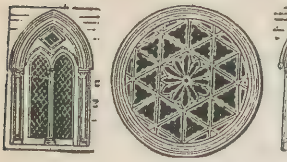

Mullion

mul'lioned *a.* (מאל'-יאנד) מיט קרייץ-שטאנגען [ווי. א פענסטער].

mull'mull *n.* (מאל'-מאל) ז. *mulmul*.

mul'mul *n.* (מאל'-מאל) א מין דינער, ווייכער מוסלין.

mulse *n.* (מאלס) האניג-וויין, פערזיסטער וויין.

mulsh *a., n. and v.* (מאלש) ווייך, פוכקע [וועגען ערד]; שטרוי-מיסט; בעדעקען מיט שטרוי-מיסט.

mult *v.* (מאלט) נעהמען געצאהלט פאר מאהלען תבואה.

multan'gular *a.* (מאל-טענ'-גיו-לאר) פיעל-ווינקעלדיג, פיעל-עקיג, פיעל-קאנטיג.

multan'gularly *adv.* (מאל-טענ'-גיו-לאר-לי) מיט פיעל ווינקלען; פיעל-עקיג.

multan'gularness *n.* (מאל-טענ'-גיו-לאר-נעס) פיעל-ווינקעלדיגקייט, פיעל-עקיגקייט.

multan'imous *a.* (מאל-טענ'-אי-מאס) פיעל-זייטיג, וואס צייגט ארוים א פיעל-זייטיגען טאלאנט אדער פעהיגקייטען.

multartic'ulate *a.* (מאל-טאר-טיק'-יו-לייט) פיעל-גליעדערדיג, פיעל-געלענקיג.

multe'ity *n.* (מאל-טי'-אי-טי) פיעל-פאכיגקייט; פיעל-צאהליגקייט.

multian'gular *a.* (מאל-טי-ענ'-גיו-לאר) ז. *multangular*.

multicap'itate *a.* (מאל-טי-קעפ'-אי-טייט) פיעל-קעפיג.

multicap'sular *a.* (מאל-טי-קעפ'-סיו-לאר) וואס האט פיעל זוימען-קאפסלען [וועגען פלאנצען].

multica'vous *a.* (מאל-טי-קיי'-וואס) פיעל-גריבערדיג; פיעל-לעכערדיג.

multicel'lular *a.* (מאל-טי-סעל'-יו-לאר) פיעל-צעליג, וואס בעשטעהט פון פיעלע צעלען.

multicip'ital *a.* (מאל-טי-סיפ'-אי-טעל) פיעל-קעפיג.

mul'ticolor *a.* (מאל'-טי-קאל-אר) פיעל-פארביג.

multicos'tate *a.* (מאל-טי-קאס'-טייט) פיעל-ריפיג, וואס האט פיעל ריפען.

multidig'itate *a.* (מאל-טי-דידזש'-אי-טייט) פיעל-פינגערדיג.

multifa'rious *a.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס) פיעל-ארטיג, זעהר פערשיעדענארטיג.

multifa'riously *adv.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס-לי) אויף א פערשיעדענארטיגען אופן; מיט פיעל-ארטיגקייט.

multifa'riousness *n.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס-נעס) פיעל-ארטיגקייט; גרויסע פערשיעדענארטיגקייט.

multif'erous *a.* (מאל-טיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים אדער פראדוצירט פיעל.

mul'tifid *a.* (מאל'-טי-פיד) וואס האט פיעל טיילען, געשפאלטען אין פיעלע טיילען.

multiflo'rous *a.* (מאל-טי-פלאו'-ראס) פיעל-בליטהיג, פיעל-בלומיג.

mul'tifold *a.* (מאל'-טי-פאולד) פיעל-פאכיג, פיעל-צאהליג.

mul'tiform *a.* (מאל-טי-פארם) פיעל-פערמיג.

multifor'mity *n.* (מאל-טי-פאר'-מי-טי) פיעל-פערמיגקייט.

multigen'erous *a.* (מאל-טי-דזשענ'-ע-ראס) פיעל-ארטיג, פיעל-זארטיג.

multiju'gous *a.* (מאל-טי-דזשו'-גאס) פיעל-פאריג, וואס בעשטעהט פון פיעל פאר בלעטלעך.

multilat'eral *a.* (מאל-טי-לעט'-ע-רעל) פיעל-זייטיג, וואס האט פיעל זייטען.

multilin'eal *a.* (מאל-טי-לינ'-אי-על) פיעל-שטריכיג, וואס בעשטעהט פון פיעלע ליניעס אדער שטריכען.

multil'oquence *n.* (מאל-טיל'-א-קהוועגס) פיעל-ריידעוודיגקייט; דאס זיין פיעל-ריידעוודיג.

multil'oquent *a.* (מאל-טיל'-א-קהוועגט) פיעל-ריידעוודיג, פלוידערדיג.

multil'oquous *a.* (מאל-טיל'-א-קהוואס) ז. *multiloquent*.

multino'dal *a.* (מאל-טי-נאו'-דעל) וואס האט פיעלע קניפלעך אדער סוקען.

multino'date *a.* (מאל-טי-נאו'-דייט) ז. *moltinodal*.

multino'dous *a.* (מאל-טי-נאו'-דאס) ז. *multinodal*.

multinom'inal *a.* (מאל-טי-נאמ'-אי-נעל) ז. *multinominous*.

multinom'inous *a.* (מאל-טי-נאמ'-אי-נאס) פיעל-נעמענדיג, וואס האט פיעלע נעמען.

multip'ara *n.* (מאל-טיפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט געהאט מעהר ווי איין קינד.

multipar'ity *n.* (מאל-טי-פער'-אי-טי) פיעל-געבורט, דאס געבעהרען צוויי אדער מעהר קינדער מיט אמאל.

multip'arous *a.* (מאל-טיפ'-ע-ראס) פיעל-געבעהרענד, וואס געבעהרט פיעל מיט אמאל.

multipar'tite *a.* (מאל-טי-פאר'-טאיט) פיעל-טייליג; וואס איז געטיילט אדער געשפאלטען אין פיעלע טיילען.

mul'tiped *a. and n.* (מאל'-טי-פעד) פיעל-פיסיג; א פיעל-פיסיגע חיה.

mul'tipede *a. and n.* (מאל'-טי-פיעד) ז. *multiped*.

mul'tiple *a. and n.* (מאל'-טיפל) פיעל-פאך; וואס ענטהאלט אין זיך אן אנדער צאהל מעהרערע מאל; א גע'כפל'טע צאהל; א צאהל וואס ווערט ערהאלטען דורך כפל'ען; א צאהל וואס טיילט זיך אויף אן אנדערע אהן א רעשט.

mul'tiplex *a. and v.* (מאל'-טי-פלעקס) פיעלפאך; אין באטאניק — וואס די בלומען-בלעטלעך ליעגען אין קנייטשען איינס אויף'ן אנדערען; אין מאטעמאטיק — א רייה פון אביעקטען; פערפיעלפאכען.

mul'tipliable *a.* (מאל'-טי-פלאי-עבל) וואס קען געדאפעלט ווערען; וואס קען גע'כפל'ט ווערען; וואס קען פערמעהרט ווערען.

mul'tipliableness *n.* (מאל'-טי-פלאי-עבל-נעס) דאס קענען גע'כפל'ט ווערען; די מעגליכקייט געדאפעלט צו ווערען.

mul'tiplicable *a.* (מאל'-טי-פלי-קעבל) וואס קען פערדאפעלט ווערען; וואס קען פערמעהרט ווערען.

mul'tiplicand *n.* (מאל'-טי-פלי-קענד) דער מולטיפליקאנד, די דאפלונגס-צאהל אין כפל [די צאהל וועלכע מען כפל'ט].

mul'tiplicate *a.* (מאל'-טי-פלי-קייט) פיעלפאך, מעהרפאך.

multiplica'tion *n.* (מאל-טי-פלי-קיי'-שאן) מולטיפליקאציאן, כפל; דאס כפל'ען; די פערפיעלפאכונג, די פערמעהרונג.

multiplica'tion ta'ble (מאל-טי-פלי-קיי'-שאן טייבל) דאס איין מאל איינס אדער די כפל-טאבעלע [א טאבעלע, וואו עס איז אויסגעשטעלט איינע נאך די אנדערע א רייה סומען, וועלכע בעקומען זיך פון כפל'ען יעדע צאהל פון 1 ביז 10 אדער 12 אויף 1, 2, 3 א. ז. וו. ביז 10 אדער 12].

mul'tiplicative *a. and n.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טיוו) כפל'ענדיג; וואס כפל'ט; וואס פערפיעלפאכט; א ווארט וואס בעצייכענט די צאהל מאל וויפיעל א געגענשטאנד ווערט גענומען [ווי די ווערטער: דאפעלט, דרייפאך, פיערפאך א. ד. ג.].

mul'tiplicatively *adv.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טיוו-לי) כפל'ענדיג.

mul'tiplicator *n.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טאר) דער כפל'ער, די דאפלונגס-צאהל [די צאהל מיט וועלכער מען כפל'ט].

multiplic'ity *n.* (מאל-טי-פליס'-אי-טי) פיעלפאכיגקייט; פיעלקייט.

mul'tiplier *n.* (מאל'-טי-פלאי-ער) דער כפל'ער, די דאפלונגס-צאהל [די צאהל מיט וועלכער מען כפל'ט]; א ווידערשטאנד וואס ווערט איינגעשלאסען אין אן עלעקטרישען מעסט-אינסטרומענט ווי א וואלטאמעטער אדער וואטמעטער, ווען מען דארף מעסטען א שטראם פון גרויסער שפאנונג צו וועלכען דער מעסט-אינסטרומענט איז ניט צוגעפאסט; א דראט-שפולע, וועלכע ווערט איינגעשלאסען אין אן עלעקטרישען מעסט-אינסטרומענט צו פערגרעסערען די ווירקונג פון עלעקטרישען שטראם און כדי צו פערגרעסערען די אקוראטקייט פון די מעסטונגען; א רעכען-מאשין פאר כפל; א פאררינכטונג צו דעם רעדעל פון א פישער-ווענטקע אויף וועלכער עס ווערט ארויפגעוויקעלט די שנור אום צו פערשנעלערען די געשווינדקייט פון רעדעל ווען די שנור ווערט אבגעוויקעלט ביים פישען.

mul'tiply *v.* (מאל'-טי-פלאי) פערמעהרען; דאפלען, כפל'ען; מאכען א כפל; זיך פערמעהרען.

mul'tiplying glass (מאל'-טי-פלאי-אינג גלעס) א פערפיעלפאכונגס-גלאז [א קריסטאל-גלעזעל, וואס ווען מען קוקט דורך דעם אויף א געגענשטאנד, זעהט מען איהם אין א פערפיעלפאכטער צאהל].

multipo'lar *a. and n.* (מאל-טי-פאו'-לאר) וואס האט מעהרערע מאגנעטישע פאלען [וועגען עלעקטרישע מאשינען]; אן עלעקטרישע מאשין וואס האט מעהרערע מאגנעטישע פאלען.

multip'otent *a.* (מאל-טיפ'-א-טענט) פיעל-מעכטיג.

multipres'ence *n.* (מאל-טי-פרעז'-ענס) דאס זיין אין פיעלע ערטער צו דערזעלבער צייט.

multira'diate *a.* (מאל-טי-ריי'-די-אייט) פיעל-שטראהליג, וואס האט פיעל שטראהלען.

multira'mose *a.* (מאל-טי-ריי'-מאוס) פיעל-צווייגיג, וואס האט פיעל צווייגען.

multis'cient *a.* (מאל-טיש'-ענט) פיעל-וויסענד, פיעל געבילדעט.

multis'onous *a.* (מאל-טיס'-א-נאס) פיעל-קלינגענד, וואס האט פיעלע קלאנגען.

mul'tisyllable *n.* (מאל'-טי-סיל-עבל) א ווארט פון פיעל זילבען.

multitit'ular *a.* (מאל-טי-טיט'-יו-
לאר) וואס האט פיעל טיטולען.

mul'titude *n.* (מאל'-טי-טיוד) 1. א סך,
א מענגע; א גרויסע צאהל מענשען;
2. א המון.

2. The multitude does not always follow the right leader.

multitu'dinary *a.* (מאל-טי-טיו'-די-
נע-רי) ז. *multitudinous*

multitu'dinous *a.* (מאל-טי-טיו'-די-
נאס) צאהלרייך, פיעלפאך; זעהר פיעל.

multitu'dinously *adv.* (מאל-טי-טיו'-
די-נאס-לי) אין א גרויסער צאהל; צאהל-
רייך.

multitu'dinousness *n.* (מאל-טי-
טיו'-די-נאס-נעס) דאס זיין צאהלרייך
אדער פיעלפאך.

mul'tivalve *n. and a.* (מאל'-טי-
וועלוו) א מושעל וואס האט פיעל שא-
לעכץ-דעקלעך; וואס האט פיעל שאלעכץ-
דעקלעך.

multival'vular *a.* (מאל-טי-וועל'-וויו-
לאר) וואס האט פיעל שאלעכץ-דעקלעך
[ווענען מושלען].

multiver'sant *a.* (מאל-טי-וואיר'-
סענט) פיעל-געשטאלטיג, פיעל-פערמיג,
וואס קען אננעהמען פיעל פארמען אדער
געשטאלטען.

multiv'ocal *a. and n.* (מאל-טיוו'-א-
קעל) וואס האט פיעל מיינונגען אדער בע-
דייטונגען; א ווארט אדער אויסדרוק
וואס האט מעהרערע מיינונגען אדער בע-
דייטונגען.

Multo'ca *n.* (מאל-טאו'-קא) דאס טער-
קישע געזעץ-בוך.

multoc'ular *a.* (מאל-טאק'-יו-לאר)
פיעל-אויגיג, וואס האט פיעל אויגען.

mul'tum *n.* (מאל'-טאם) א מין שטאף,
וואס ווערט בענוצט ביים ברויען ביער,
אום צו פערשפארען מאלץ און האפען.

mul'tum in par'vo (מאל'-טאם אין
פאר'-וואו) פיעל אין ווענינ, אין א קליי-
נעם אומפאנג.

multun'gulate *a. and n.* (מאל-טאנ'-
גיו-לייט) פיעל-הופיג, וואס האט פיעל
קאפיטעס; א טהיער וואס האט פיעל קא-
פיטעס.

mul'ture *n.* (מאל'-טשור) דאס מאהלען
אין א מיהל; די געמאהלענע תבואה;
דאס מאהל-געלד וואס מען דארף בעצאה-
לען דעם מילנער.

mul'turer *n.* (מאל'-טשור-ער) איינער
וואס לאזט מאהלען תבואה אין א מיהל.

mum *a., v. and n.* (מאם) מם, שטיל,
שווייגענד, שטום ווי א פיש; זיין שטיל,
שווייגען; טראגען א מאסקע; לוסטיג מא-
כען זיך אין א מאסקע; א מין שטארק
ביער פון ווייצען-מעהל.

mum'ble *v. and n.* (מאמבל) מורמלען,
ברומען, בורטשען; טשאמקען, דזשאמקען
[קייען אהן צייהנער]; א מורמעל, דאס
בורטשען.

mum'bler *n.* (מאמ'-בלער) א מורמלער,
א ברומער, א ווארטשון.

mum'ble-the-peg' *n.* (מאמ'בל-טהי-
פעג') א קינדער-שפיעל, אין וועלכען יע-
דער שפיעלער ווארפט א מעסער אין דער
הויך, און דאס מעסער פאלענדיג דארף
אריינגעשטאכען ווערען אין דער ערד.

mum'bling *n.* (מאמ'-בלינג) דאס מור-
מלען, דאס בורטשען.

mum'blingly *adv.* (מאמ'-בלינג-לי)
מורמלענדיג, בורטשענדיג, ווארטשענדיג.

mum'bo-jum'bo *n.* (מאמ'-באו-
דזשאמ'-באו) א געטשקע ביי געוויסע
נעגערישע שבטים, ביי וועלכער דאס גע-
זיכט איז פערדעקט אויף א פאנטאסטישען
אופן; יעדע אונזיניגע זאך, וועלכע דאס
פאלק האלט פאר הייליג.

mum'chance *n. and a.* (מאמ'-טשענס)
א פארצייטיגעס קארטען-שפיעל, אין וועל-
כען די שפיעלער האבען ניט געטארט רע-
דען; איינער וועלכער קען קיין ווארט
ניט ארויסרעדען, א גלאמפ, א לייממענער
גולם; שטילקייט; שטיל; שווייגענד.

mumm *v.* (מאם) זיך מאסקירען, זיך
פערשטעלען, זיך פערקליידען; טרייבען
קאטאוועס אדער שפיעלען זייענדיג פער-
קליידעט אין א מאסקע.

mum'mer *n.* (מאמ'-ער) א מאסקירטער,
א פערקליידעטער; איינער וואס פערקליי-
דעט זיך אין א מאסקע און טרייבט קא-
טאוועס אדער מאכט פערשיעדענע קונץ-
שטיק [ווי אין געוויסע קריסטליכע
חגאות]; א פערקליידעטער פורים-שפיע-
לער.

mum'mery *n.* (מאמ'-ער-אי) א פאנ-
טאמימע וואס ווערט געשפיעלט פון פער-
מאסקירטע אקטיארען; פורים-שפיעל; א
פארס; א היפאקריטישער פאראד; ניט
קיין ערנסטע צערעמאניע [ווענען געווי-
סע רעליגיעזע צערעמאניען פון מענשען
וואס בעלאנגען צו אן אנדער אמונה אדער
סעקטע].

mummifica'tion *n.* (מאמ-אי-פי-קיי'-
שאן) דאס מאכען א מומיע, דאס באלזא-
מירען א טויטען קערפער; אין פאטאלא-
גיע — אן אבשטארבונג אדער פערטרי-
קענונג פון אן אבר; גאנגרענע.

mum'miform *a.* (מאמ'-אי-פארם)
עהנליך צו א מומיע.

mum'mify *v.* (מאמ'-אי-פאי) מאכען
פאר א מומיע; באל-
זאמירען און אויס-
טריקענען א טויטען
קערפער; אויסטרי-
קענען עפעס.

mum'my *n. and v.*
(מאמ'-אי) א מומיע,
א טויטער קערפער,
וועלכער איז פער-
באלזאמירט און אויס-
געטריקענט; א מין
וואקס וואס ווערט
געברויכט ביים אריינ-
זעצען א צווייג אין
א בוים, כדי צו מא-
כען איהם מעהר
פרוכטבאר; א מין
ברוינע פארב, וואס
ווערט בענוצט צו
פאלירען מעטאלען;
פערטריקענען א טוי-
טען קערפער; מאכען
פאר א מומיע.

Mummy

mum'my brown
(מאמ'-אי בראון) א
ברוינער קאליר, ווי
די פארב פון א מו-
מיע.

mum'my-cloth *n.*
(מאמ'-אי - קלאָהטה)
דאס געוועב אין וועל-
כען מען וויקעלט איין
א מומיע; א געוועב
וואס ווערט בענוצט
פאר שטיקעריי [האפטען].

mump *v.* (מאמפ) נאגען, גריזשען;
מורמלען, בורטשען, ווארטשען; בעטלען,
שנארען, בעטען נדבות; פערשטעלען זיך
פאר אן ארימאן; אבנארען; קייען, טשאמ-
קען; זיך קרימען, מאכען גרימאסען.

mum'per *n.* (מאמ'-פער) א בעטלער,
א בעטלערקע.

mum'pish *a.* (מאמ'-פיש) פערדריסליך,
צארנדיג, אומעדיג.

mum'pishly *adv.* (מאמ'-פיש-לי) אויף
א פערדריסליכען, צארנדיגען אדער אומע-
דיגען שטייגער.

mum'pishness *n.* (מאמ'-פיש-נעס)
פערדריסליכקייט, צארנדיגקייט, אומעדיג-
קייט.

mumps *n.* (מאמפס) פערדריסליכקייט,
צארנדיגקייט, אומעדיגקייט; אן ענטצינדונג
אדער געשוויילעכץ פון די דריזען הינטער'ן
אויער.

mump'simus *n.* (מאמפ'-סי-מאס) א
טעות אדער אבערגלויבען, אן וועלכען מען
האלט זיך מיט עקשנות.

mun *n.* (מאן) דאס מויל; א בויאז.

munch *v.* (מאנטש) טשאמקען, קייען
[מיט'ן פולען מויל].

Munchau'senism *n.* (מאנ-טשאה'-
זענ-איזם) מינכהויזעניזם, א נייגונג צו
דערצעהלען געשיכטען מיט אונגעהויערע
איבערטרייבונגען און גוזמאות [לויט
דער ארט און ווייזע פון אמאליגען דיי-
טשען שרייבער באראן מינכהויזען, וועל-
כער פלעגט שרייבען זיינע געשיכטען מיט
אונגאטירליכע ווילדע איבערטרייבונגען].

Munchau'senize *v.* (מאנ-טשאה'-זענ-
איז) שרעקליך מגזם זיין; דערצעהלען א
געשיכטע מיט אונגעהויערע איבערטריי-
בונגען. ז. *Munchausenism*

mun'cher *n.* (מאנ'-טשער) א טשאמ-
קער, א קייער [איינער וואס קייעט מיט'ן
פולען מויל].

mun'dane *a.* (מאנ'-דיין) וועלטליך,
ערדיש; וואס געהערט צו דער וועלט אדער
צו דער ערד.

mun'danely *adv.* (מאנ'-דיינ-לי) אויף
א וועלטליכער ארט; בנוגע צו וועלטליכע
אדער ערדישע זאכען.

mun'dane space (מאנ'-דיין ספייס)
דער וועלט-רוים.

mundan'ity *n.* (מאנ-דענ'-אי-טי)
וועלטליכקייט; דאס זיין וועלטליך; דאס
געהערען צו דער ערד.

munda'tion *n.* (מאנ-דיי'-שאן) די ריי-
ניגונג, דאס מאכען ריין, זויבער.

mun'datory *n.* (מאנ'-דיי-טא-רי) עט-
וואס וואס קען רייניגען אדער מאכען זוי-
בער.

mun'dic *n.* (מאנ'-דיק) שוועבעל-קיעז
אדער קאלטשעדאן [א מין מינעראל וואס
בעשטעהט פון א פערבינדונג פון שוועבעל
מיט אייזען אדער מיט אן אנדער מי-
נעראל, ווי קופער, צינק א. ד. ג.].

mundif'icant *a. and n.* (מאנ-דיפ'-
אי-קענט) וואס רייניגט און היילט; א
מיטעל צו רייניגען און היילען [א
וואונד].

mundifica'tion *n.* (מאנ-די-פי-קיי'-
שאן) די רייניגונג, די זויבערונג.

mun'dify *v.* (מאנ'-די-פאי) רייניגען,
זויבערען.

mun'go *n.* (מאנ'-גאו) וואל איבערגע-
מאכט פון אלטע וואלענע שטאפען; אזא
אסט-אינדישע פלאנצע, וואס איהרע ווארצ-
לען ווערען געברויכט אלס מיטעל געגען
דעם גיפט פון שלאנגען.

mun'goos *n.* (מאנ'-גוהס) ז. *mongoos*

munic'ipal *a.* (מיו-ניס'-אי-פעל) מו-
ניציפאל, וואס איז שייך צו דער זעלבסט-
פערוואלטונג פון א שטאדט אדער קהילה;

זעלבסט-פערוואלטענד; וואס איז שייך צו די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון א נאציאן אדער מלוכה און איהרע בירגער.

munic'ipal bor'ough (מיו-ניס-אי-פעל באר'-או) אין ענגלאנד — א קהילה אדער געמיינדע וואס האט א פריווילעגיע פון קעניג צו האבען זעלבסט-פערוואלטונג.

munic'ipal constitu'tion (מיו-ניס-אי-פעל קאנ-סטי-טיו'-שאן) די שטאדטישע ארדנונג.

munic'ipal corpora'tion (מיו-ניס-אי-פעל קאהר-פא-ריי'-שאן) א קהילה אדער געמיינדע וואס האט זעלבסט-פערוואלטונג.

munic'ipal court (מיו-ניס'-אי-פעל קאורט) דאס שטאדט-געריכט.

municipalisa'tion *n.* (מיו-ניס-אי-פעל-אי-זיי'-שאן) ז. *municipalization*.

municipal'ity *n.* (מיו-ניס-אי-פעל'-אי-טי) א מוניציפאליטעט; א שטאדט אדער געמיינדע וואס האט זעלבסט-פערוואלטונג.

municipaliza'tion *n.* (מיו-ניס-אי-פעל-אי-זיי'-שאן) מוניציפאליזירונג; דאס פערוואנדלען פערשיעדענע פריוואטע אונטערנעהמונגען אין שטאדטישע. ז. *municipalize*.

munic'ipalize *v.* (מיו-ניס'-אי-פעל-איז) מוניציפאליזירען; מאכען אז א שטאדט אדער געמיינדע זאל האבען זעלבסט-פערוואלטונג; מאכען אז פערשיעדענע אונטערנעהמונגען, ווי די וואסער-לייטונג, שטאדט-בעלייכטונג, טראמוואיען א. ד. ג. זאלען נים ליגען אין די הענד פון פריוואטע אונטערנעהמער, נאר זאלען בעלאנגען צו דער שטאדט.

munic'ipal laws (מיו-ניס'-אי-פעל לאהז) די שטאדט-געזעצען; לאנד-געזעצען [פעראארדנונגען און געזעצען וואס ווערען ארויסגעגעבען פון דער ציווילער מאכט פון א שטאדט אדער לאנד, אין געגענזאץ צו אינטערנאציאנאלע געזעצע].

munic'ipally *adv.* (מיו-ניס'-אי-פעל-אי) בנוגע צו מוניציפאלער זעלבסט-פערוואלטונג; לויט די איינארדנונגען פון דער קהילה אדער געמיינדע.

municip'ium *n.* (מיו-ני-סיפ'-אי-אם) א שטאדט אדער געמיינדע וואס האט די רעכטען פון זעלבסט-פערוואלטונג.

munif'icence *n.* (מיו-ניפ'-אי-סענס) גרויסמוטה, פריינגעביגקייט; דאס געבען אדער בעשענקען מיט א ברייטער האנד.

munif'icency *n.* (מיו-ניפ'-אי-סען-סי) ז. *munificence*.

munif'icent *a.* (מיו-ניפ'-אי-סענט) גרויסמוטיג, פריינגעביג; מיט א ברייטער האנד.

munif'icently *adv.* (מיו-ניפ'-אי-סענט-לי) אויף א גרויסמוטיגען שטייגער; מיט א ברייטער האנד [אין געבען נדבות].

mu'niment *n.* (מיו'-ני-מענט) אן אונטערשטיצע, א פערטיידיגונג; א דאקומענט, וועלכער שטיצט אונטער און פערזיכערט איינעמס רעכט אויף עפעס; יעדע זאך, וואס ווערט בעזאנדערס געהיט אדער געשיצט [ווי ציערונג, הייליגע זאכען א. ד. ג.].

mu'niment-house *n.* (מיו'-ני-מענט-האוס) דאס ארכיון [דאס ארט וואו עס ליגען בעהאלטען פערשיעדענע דאקומענטען].

mu'niment-room *n.* (מיו'-ני-מענט-רוהם) ז. *muniment-house*.

mun'ion *n.* (מאנ'-יאן) ז. *munnion*.

muni'tion *n.* (מיו-ניש'-אן) מוניציאן, פערשיעדענע מאטעריאלען וואס ווערען געברויכט אין מלחמה; קריעגס-פאראט; פראוויאנט; מאטעריאלען וואס ווערען בענוצט אויסצופיהרען א געוויסע אונטערנעהמונג.

munjeet' *n.* (מאנ-דזשיעט') אסט-איני דישער קראפ; פארב פון אסט-אינדישען קראפ. ז. *madder*.

mun'nion *n.* (מאנ'-יאן) דער ווערטיקאלער קרייץ-שטאנג פון א פענסטער. ז. *mullion*.

mun'tin *n.* (מאנ'-טין) דאס ווערטיקאלע מיטעל-שטיק צווישען פאנעלען פון א טהיר. ז. *panel*.

mun'ting *n.* (מאנ'-טינג) ז. *muntin*.

munt'jac *n.* (מאנט'-דזשעק) א מין קליינער הירש אויף דעם אינזעל יאווא.

Muntjac

munt'jack *n.* (מאנט'-דזשעק) ז. *muntjac*.

mur *n.* (מויר) א מין פאקען-עהנליכע קראנקהייט [ביי בהמות].

mu'rage *n.* (מיו'-ריידזש) מויער-שטייער [די צינזען אדער שטייערען וואס מען צאהלט אין א שטאדט, כדי צו האלטען אין ארדנונג די געמויערטע ווענד אדער די פעסטונג].

mu'ral *a. and n.* (מיו'-רעל) ווי א וואנד; וואס געהערט צו א וואנד, פון א וואנד; ווערטיקאל ווי א וואנד; אין פאטאלאגיע — וואס בעצייכענט א געוויסע פארם פון שטיינדלעך אין אורין [אזא קראנקהייט]; א וואנד, א מויער.

mu'rally *adv.* (מיו'-רעל-אי) געמאכט אזוי, אז עס זאל האבען די פארם אדער דאס אויסזעהן פון שטיינער אדער ציגעל אין א וואנד.

mu'ral pain'ting (מיו'-רעל פיינ'-טינג) וואנד-מאלעריי.

mur'der *n. and v.* (מויר'-דער) א מארד; מארדען, ערמארדען; פערניכטען, מאכען א סוף צו עפעס; איבערפיהרען, פערדארבען.

mur'derer *n.* (מויר'-דער-ער) א מערדער.

mur'deress *n.* (מויר'-דער-עס) א מערדערין.

mur'derous *a.* (מויר'-דער-אס) מערדעריש; וואס בעגעהט מערדערייען; שרעקליך ברוטאל; בלוטדורשטיג.

mur'derously *adv.* (מויר'-דער-אס-לי) אויף א מערדערישער ארט.

mure *n. and v.* (מיור) א וואנד, א מויער, א פעסטונגס-וואנד; איינשליסען אין ווענד אדער אין מויערען.

mu'renger *n.* (מיו'-רענ-דזשער) דער אויפזעהער פון א פעסטונגס-וואנד.

mu'rex *n.* (מיו'-רעקס) דער פורפור-שנעק [א מין מאלוסקע, וואס געפינט זיך אין די ימים פון די הייסע לענדער. פון איהר פלעגט מען אין אלטערטום בעקומען פורפור-פארב].

Murex

mur'geon *n.* (מויר'-דזשאן) א פערקרימט מויל; א גרימאסע, א העויה; דאס בורטשען; דאס ווארטשען; דאס שעפטשען.

mu'riacite *n.* (מיו'-רי-ע-סאיט) ז. *anhydrite*.

mu'riate *n. and v.* (מיו'-רי-אייט) דאס זאלץ-זויערע זאלץ אדער כלאריד [ז. *chlorid*]; אריינלעגען אין געזאלצענעם וואסער.

mu'riated *a.* (מיו'-רי-איי-טעד) געזאלצען; אין כעמיע — וואס ענטהאלט כלאריד. ז. *chlorid*.

muriat'ic *a.* (מיו-רי-עט'-איק) עהנליך צו געזאלצענעם וואסער; וואס איז שייך צו אדער וואס בעקומט זיך פון זאלץ-וואסער.

muriat'ic ac'id (מיו-רי-עט'-איק עס'-איד) ז. *hydrochloric acid*.

muriatif'erous *a.* (מיו-רי-ע-טיפ'-ע-ראס) פון וואס עס בעקומט זיך זאלץ-זויערע אדער זאלץ.

mu'ricate *a.* (מיו'-רי-קייט) אויסגעזעצט מיט שטאכלען אדער שפיצלעך; שפיציג, שטאכעלדיג.

mu'ricated *a.* (מיו'-רי-קיי-טעד) ז. *muricate*.

muricatohis'pid *a.* (מיו-רי-קיי-טאו-היס'-פיד) אין באטאניק — בעדעקט מיט קורצע שארפע שטאכלען, האריג אדער שארסטיג [וועגען געוויסע פלאנצען און פרוכטען].

mu'riciform *a.* (מיו'-רי-סי-פארם) עהנליך צו א פורפור-שנעק. ז. *murex*.

mu'ricine *a.* (מיו'-רי-סין) וואס איז שייך צו א פורפור-שנעק. ז. *murex*.

mu'ricoid *a.* (מיו'-רי-קאיד) ז. *muriciform*.

muric'ulate *a.* (מיו-ריק'-יו-לייט) אין באטאניק — בעדעקט מיט קליינע שטאכלען [וועגען געוויסע פלאנצען און פרוכטען].

mu'rid *n.* (מיו'-ריד) א גריזשענדעס חיה'לע [ווי א מויז, א ראץ א. ד. ג.].

Mu'ridæ *n.* (מיו'-רי-דיע) דער מין גריזשענדע חיה'לעך [ווי מייז, ראצען א. ד. ג.].

mu'riform *a.* (מיו'-רי-פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון אויסגעלעגטע ציגעלן אין א וואנד [וועגען דער ארדנונג, אין וועלכער עס זיינען אויסגעשטעלט די צעלען פון א פלאנצע].

mu'rine *a. and n.* (מיו'-רין) מייזיש, וואס איז עהנליך צו א מויז אדער ראץ; א מויז אדער ראץ.

murk *n., a. and v.* (מוירק) די פסולת פון פרוכטען נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דעם זאפט [ז. *marc*]; טונקעלקייט, פינסטערקייט, כמורנעקייט; טונקעל, פערפינסטערט, כמורנע; פערפינסטערען, מאכען טונקעל.

mur'kily *adv.* (מויר'־קי־לי) אויף א טונקעלען, חושך'דיגען שטייגער.

mur'kiness *n.* (מויר'־קי־נעס) טונקעל־קייט, חושך'דיגקייט, כמורנעקייט.

mur'ky *a.* and *n.* (מויר'־קי) טונקעל, פינסטער, חושך'דיג; א מין הארפסיכארד אדער קלאוויר.

mur'mur *n.* and *v.* (מויר'־מויר) דאס מורמלען, דאס בורטשען, דאס ווארטשען; מורמלען, בורטשען, ווארטשען; זיך בע־קלאגען אויף עפעס.

A murmur of disapproval was heard on all sides.

mur'murer *n.* (מויר'־מויר־ער) א מורמלער, א ווארטשון; איינער וואס בע־קלאגט זיך.

mur'muring *a.* and *n.* (מויר'־מויר־ אינג) וואס בורטשעט, וואס ווארטשעט; וואס בעקלאגט זיך; דאס בורטשען, דאס ווארטשען.

mur'muringly *adv.* (מויר'־מויר־ אינג־לי) ווארטשענדיג; בורטשענדיג; בעקלאגענדיג זיך.

mur'murish *a.* (מויר'־מויר־איש) אין מעדיצין — וואס איז עהנליך צו א בורטשען אדער מורמלען [ביים אויסהע־רען די לונגען און דאס הארץ].

mur'murous *a.* (מויר'־מויר־אס) מורמלענד, בורטשענד; וואס מורמעלט, וואס בעקלאגט זיך.

mur'murously *adv.* (מויר'־מויר־אס־לי) מיט א נידריגען, מאנאטאנעם קול אדער קלאנג; בורטשענדיג, ווארטשענדיג.

mur'phy *n.* (מויר'־פי) א קארטאפעל [הומאריסטיש].

murr *n.* (מויר) ז. *mur*

mur'rain *n.* (מאר'־איין) א פיה־מגפה, א כאליערע פון פיה.

Murre

murre *n.* (מויר) [א דער פינגווין] א מין ים־פויגעל וואס קען נים פליהען. געפינט זיך ביי די ברעגעס פון דרום־דיגען אייז־מעער].

murre'let *n.* (מויר'־לעט) א מין פינגווין. ז. *murre*

mur'rey *a.* (מאר'־אי) דונקעל־רויט, דונקעל־ברוין.

murri'na *n.* (מא־ראי'־נא) מורין־גע־פעס [כלים געמאכט פון א מין דעליקאטען שטאף "מורא" ביי די אלטע רוימער].

mur'shid *n.* (מוהר'־שיד) א מורשיד, דער הויפט פון א מאכמעדאנישען רעלי־גיעזען ארדען.

Mus *n.* (מאס) דער מין מייז.

Mu'sa *n.* (מיו'־זא) דער מין באנאנע פלאנצען.

Musa'ceæ *n.* (מיו־זיי'־סי־אי) די בא־נאנע פלאנצען.

musa'ceous *a.* (מיו־זיי'־שיאס) ווי א באנאנע; וואס איז שייך צו א באנאנע.

Mus'ca *n.* (מאס'־קא) דער מין פליגען (מאס'־קא) אדער צוויי־פליגעלדיגע אינזעקטען.

mus'ca *n.* (מאס'־קא) א פליעג.

mus'cadel *n.* (מאס'־קע־דעל) מושקאט־וויין [אזא זארט זיסער וויין]; מושקאט־וויינטרויבען; די מושקאט־בארנע.

muscadin' *n.* (מוס־קע־דען') א פראנט.

mus'cadine *n.* and *a.* (מאס'־קע־דין) א מושקאט־וויין; מושקאט־וויינטרויבען; א מושקאט־בארנע; וואס האט דעם קאליר פון מושקאט־וויין.

mus'cat *n.* (מאס'־קעט) מושקאט־וויין; א מושקאט־וויינטרויב.

mus'catel *n.* (מאס'־קע־טעל) ז. *muscadel*

musch'elkalk *n.* (מוש'־על־קעלק) דער מושעל־קאלך.

mus'cid *n.* and *a.* (מאס'־איד) א פליעג; ווי א פליעג.

Mus'cidæ *n.* (מאס'־אי־דיע) די פליע־גען.

mus'ciform *a.* (מאס'־אי־פארם) פליע־גען־עהנליך; וואס האט די פארם פון א פליעג.

Muscifor'mes *n.* (מאס־אי־פאר'־מיז) א געוויסער מין פליעגען וואס האבען א דיקען קערפער מיט קורצע פיס.

mus'cle *n.* (מאסל) א מוסקעל; א מו־שעל.

mus'cled *a.* (מאסלד) מיט מוסקעלען, מוסקעלדיג.

mus'cling *n.* (מאס'־לינג) די מוסקולא־טור, דער מוסקול־בוי.

mus'coid *a.* and *n.* (מאס'־קאיד) מאך־ארטיג, ווי מאך; א מאך־ארטיגע פלאנצע.

muscol'ogy *n.* (מאס־קאל'־א־דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון די מאך־פלאנצען.

muscos'ity *n.* (מאס־קאס'־אי־טי) מאכיגקייט.

muscova'do *n.* (מאס־קאו־וויי'־דאו) ניט ראפינירטער אדער רויהער צוקער וואס ווערט ערהאלטען פון צוקער־ראהר.

Mus'covite *n.* and *a.* (מאס'־קא־וואיט) א מאסקווער, א רוסישער; וואס איז שייך צו מאסקווע, וואס איז פון מאסקווע [די פריהערדיגע הויפט־שטאדט פון רוסלאנד].

mus'covite *n.* (מאס'־קא־וואיט) גלימער, מאריען־גלאז [אזא דורכזיכטיגער גלאז־ארטיגער מינעראל. ז. *mica*]; די שנויץ־מויז [ז. *desman*].

Muscovit'ic *a.* (מאס־קא־וויט'־איק) וואס איז שייך צו מאסקווע, וואס איז פון מאסקווע.

mus'covy *n.* (מאס'־קא־ווי) די ביזאם־ענטעל [אזא גרויסע קאטשקע, וועלכע גע־פינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

Mus'covy glass (מאס'־קא־ווי גלעס) גלימער, מאריען־גלאז. ז. *muscovite*

mus'cular *a.* (מאס'־קיו־לאר) מוסקו־לעז; וואס האט גוט ענטוויקעלטע מוסקו־לען; וואס בעשטעהט פון מוסקולען; שטארק, קרעפטיג.

mus'cular fi'ber (מאס'־קיו־לאר פאי'־בער) דאס מוסקול־געוועב [דער פעדימדי־גער שטאף פון וועלכען די מוסקולען בע־שטעהען]; א מוסקול־פיבער, א מוסקול־פאדים.

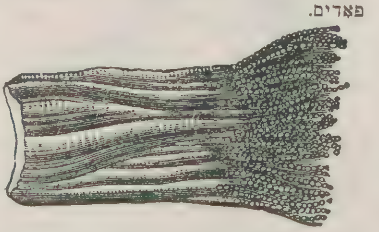

Muscular Fibers

muscular'ity *n.* (מאס־קיו־לאר'־אי־טי) מוסקעלהאפטיגקייט; שטארקייט, גע־זונדקייט.

mus'cularly *adv.* (מאס'־קיו־לאר־לי) מיט מוסקול־קראפט; אין בעצוג צו מוס־קול־קראפט.

mus'cular mo'tion (מאס'־קיו־לאר מאו'־שאן) א מוסקול־בעוועגונג.

mus'culature *n.* (מאס'־קיו־ליי־טשור) די מוסקולאטור, די מוסקול־סיסטעם, דאס מוסקול־געוועב.

musculos'ity *n.* (מאס־קיו־לאס'־אי־טי) דאס זיין מוסקולעז, מוסקולהאפטיג־קייט.

mus'culous *a.* (מאס'־קיו־לאס) מוסקו־לעז; וואס איז שייך צו א מוסקול.

mus'culus *n.* (מאס'־קיו־לאס) א מוס־קול.

Muse *n.* (מיוז) די מוזע [דער פאעטי־שער שאפונגס־גייסט]; אין דער גריכי־שער מיטאלאגיע — איינע פון די 9 גע־טינען וועלכע האבען די הערשאפט איבער קונסט, פאעזיע און וויסענשאפט. ז. *Nine Muses*

muse *v.* and *n.* (מיוז) נאכטראכטען, נאכדענקען, זיך טיעף ארייננטראכטען; זיין אין טיעפען דענקען; נאכדענקונג, נאכ־טראכטונג; צוטראגענקייט; וואונדער, איבערראשונג.

muse *n.* (מיוס) א לאך אין א צאם וואו א יאגד־חיה קריכט דורך; דאס מונדשטיק פון א דודעל־זאק [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

mused *a.* (מיוזד) בעטרונקען, בגלופין'דיג.

muse'ful *a.* (מיוז'־פול) פערטיעפט אין געדאנקען; צוטראגען.

muse'fully *adv.* (מיוז'־פול־אי) אין געדאנקען פערטיעפט; צוטראגען.

muse'less *a.* (מיוז'־לעס) אהן א מוזע, אהן פאעטישער בעגייסטערונג.

museog'rapher *n.* (מיו־זי־אג'־רע־פער) ז. *museographist*

museog'raphist *n.* (מיו־זי־אג'־רע־פיסט) איינער וואס בעשרייבט אדער קלא־סיפיצירט די געגענשטענדע אין א מוזע־אום.

museog'raphy *n.* (מיו־זי־אג'־רע־פי) די סיסטעמאטישע בעשרייבונג פון גע־גענשטענדע, וועלכע געפינען זיך אין א מוזעאום.

museol'ogist *n.* (מיו־זי־אל'־א־דזשיסט) איינער וואס איז א קענער אין איינארדנען און פערוואלטען מוזעאומס.

museol'ogy *n.* (מיו־זי־אל'־א־דזשי) די קענטניס פון איינארדנען און פער־וואלטען מוזעאומס.

mu'ser *n.* (מיו'־זער) א פאנטאזיאר, א טרוימער; א צושטרייטער מענש.

mu'set *n.* (מיו'־סעט) א לאך אין א צאם, וואו א חיה קריכט דורך.

musette' *n.* (מיו־זעט') א דודעלזאק [אזא מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט]; אזא טאנץ־מעלאדיע.

muse'um *n.* (מיו־זי'־אם) א מוזעאום [א געביידע פערנומען מיט א זאמלונג פון פערשיעדענע געגענשטענדע, וועלכע הא־בען א קינסטלערישען אדער וויסענשאפט־ליכען אינטערעס]; א קינסטלערישע אדער וויסענשאפטליכע זאמלונג.

mush *n.* (מאש) מאמאליגא, קוקורוזע־קאשע; קאשע; אייזען־ערץ פון דער בעס־טער קוואליטעט.

mushed *a.* (מאשט) אויסגע־שוואך; מאטערט, אבגעניצט.

mush'room *n.*, *a.* and *v.* (מאש'־רוהם) א שוועמעל; אן אויפגעקומענער מענש; וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שווע־

מעל; געמאכט פון שוועמלעך; וואס קומט אויף שנעל און פערגעהט שנעל [ווי א שוועמעל]; שנעל שטייגען אין ראנג.

mush'room-spawn *n.* (מאש'-רוהמ-ספאהן) דער שוועמעל=זאמען.

mush'y *a.* (מאש'-אי) ווייך ווי קאשע; ווי קאשע.

mu'sic *n.* (מיו'-זיק) מוזיק; הארמאניע, וואויל=קלאנג; לעבעדיגקייט; אויפרעגונג.

mu'sica *n.* (מיו'-זי-קא) מוזיק.

mu'sical *a.* (מיו'-זי-קעל) מוזיקאליש; וואויל=קלינגענד, הארמאניש, מעלאדיש.

mu'sical box (מיו'-זי-קעל באקס) ז. *music-box*

mu'sical char'acters (מיו'-זי-קעל קער'-עק-טערז) מוזיק=נאטען.

mu'sical clock (מיו'-זי-קעל קלאק) א שפיעל=זייגער.

mu'sical direc'tor (מיו'-זי-קעל די-רעק'-טאר) א קאפעלמייסטער, א דיריגענט פון א מוזיק=ארקעסטער.

mu'sical dra'ma (מיו'-זי-קעל דרא'-מא) א מוזיקאלישע דראמא, אן אפערא.

musicale' *n.* (מיו-זי-קעל') א פריוואט=קאנצערט [א קאנצערט וואס ווערט געגעבען אין א פריוואט=הויז פאר א געקליבענעם עולם].

mu'sical ear (מיו'-זי-קעל איער) א מוזיקאלישער אויער [אן אויער וואס אונטערשיידעט זעהר גוט מוזיקאלישע טענער].

mu'sical glass'es (מיו'-זי-קעל גלעס'-עז) א גלאז=הארמאניקא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס איז צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע שטיקלעך גלאז, אויף וועלכע עס ווערט געשפיעלט מיט א העמערעל].

musical'ity *n.* (מיו-זי-קעל'-אי-טי) ז. *musicalness*

mu'sically *adv.* (מיו'-זי-קעל-אי) אויף א מוזיקאלישען אופן; אין בעצוג צו מוזיק.

mu'sicalness *n.* (מיו'-זי-קעל-נעס) מוזיקאלישקייט; דאס זיין מוזיקאליש.

mu'sic-book *n.* (מיו'-זיק-בוק) א מוזיק=בוך, א נאטען=בוך.

mu'sic-box *n.* (מיו'-זיק-באקס) א שפיעל=קאסטען.

mu'sic-cab'inet *n.* (מיו'-זיק-קעב'-אי-נעט) א נאטען=אלמער [אן אלמער אין וועלכען עס ווערען געהאלטען מוזיק=נאטען]; א נאטען=סטענדער.

mu'sic-case *n.* (מיו'-זיק-קיים) א שראנק אדער עטאזשערקע צו האלטען מוזיק=נאטען; א נאטען=מאפע [א פארטפעל צו האלטען נאטען]; א קאסטען אין א דרוקעריי צו האלטען מוזיק=שריפט.

mu'sic-chair *n.* (מיו'-זיק-טשעהר) ז. *music-stool*

mu'sic-hall *n.* (מיו'-זיק-האהל) א קאנצערט=זאאל; א טעאטער פאר לייכטע פיעסען און מוזיק.

musi'cian *n.* (מיו-זיש'-ען) א מוזיקער, א מוזיקאנט, א כלי=זמר.

musi'cianship *n.* (מיו-זיש'-ען-שיפ) דאס זיין א מוזיקאנט; מוזיקאלישע פעהיגקייט.

mu'sicless *a.* (מיו'-זיק-לעס) ניט מוזיקאליש, ניט הארמאניש.

mu'sic-mad *a.* (מיו'-זיק-מעד) משוגע פערקאכט אין מוזיק.

mu'sic-mas'ter *n.* (מיו'-זיק-מעס'-טער) א מוזיק=לעהרער.

mu'sic-mis'tress *n.* (מיו'-זיק-מיס'-טרעס) א מוזיק=לעהרערין.

musicog'raphy *n.* (מיו-זי-קאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען נאטען.

musicoma'nia *n.* (מיו-זי-קא-מיי'-ני-א) א קרענקליכע ליידענשאפט צו מוזיק.

mu'sic-pa'per *n.* (מיו'-זיק-פיי'-פער) נאטען=פאפיער [ליניערטעס פאפיער צום שרייבען נאטען].

mu'sic-pen *n.* (מיו'-זיק-פען) אזא פעדער צו ליניערען פאפיער צו שרייבען נאטען.

mu'sic-rack *n.* (מיו'-זיק-רעק) א נאטען=סטענדער.

mu'sic-recor'der *n.* (מיו'-זיק-רי-קאהר'-דער) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט מוזיק=שטיקער, ווען זיי ווערען געשפיעלט אויף א פיאנא אדער קלאוויר.

mu'sic-school *n.* (מיו'-זיק-סקוהל) א מוזיק=שוהל.

mu'sic-stand *n.* (מיו'-זיק-סטענד) א נאטען=סטענדער.

mu'sic-stool *n.* (מיו'-זיק-סטוהל) א קלאוויר=שטוהל, א פיאנא=שטוהל.

mu'sic-wire *n.* (מיו'-זיק-הוואיר) שטאהל=דראט, פון וועלכען עס ווערען געמאכט סטרונעס פאר מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

mu'simon *n.* (מיו'-סי-מאן) ז. *mouflon*

mu'sing *a.* (מיו'-זינג) פערטיעפט אין געדאנקען; פערטראכט, פער'חלום'ט, צושטרייט.

mu'singly *adv.* (מיו'-זינג-לי) אזוי ווי פער'חלום'ט; פערטראכטערהייד.

musk *n. and v.* (מאסק) מאשוס, מוסקוס, ביזאם [אזא שמעקעדיגער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דעם "ער" פון די ביזאם=הירשען]; פארפיומירען מיט מאשוס אדער ביזאם.

musk'-ap'ple *n.* (מאסק'-עפל) דער מושקאט=עפעל.

musk'-cat *n.* (מאסק'-קעט) א ביזאם=קאץ; א פראנט.

musk'-deer *n.* (מאסק'-דיער) א מאשוס=הירש אדער ביזאם=הירש [א קליינער זארט הירש אהן הערנער, וועלכער האט אין זיינע געשלעכטס=ארגאנען א זעהר שמעקעדיגע פליסינקייט וועלכע ווערט בענוצט אין פארפיום].

Musk-deer

musk'-duck *n.* (מאסק'-דאק) די ביזאם=ענטעל. ז. *muscovy*

mus'ket *n.* (מאס'-קעט) א מושקעט, אן ארט שווערע ביקס פון די אמאליגע צייטען.

musketeer' *n.* (מאס-קע-טיער') א מושקעטיר, א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א מושקעט. ז. *musket*

musketoon' *n.* (מאס-קע-טוהן') א מושקעטאן, אן אלט=פרענקישע קורצע ביקס מיט א ברייטען לאך.

Musketoon

mus'ket-proof *a.* (מאס'-קעט-פרוהף) וואס קען ביישטעהן געגען דער קראפט פון א מושקעט=קויל. ז. *musket*

mus'ket-rest *n.* (מאס'-קעט-רעסט) א שטעקעל, וואס פלעגט דיענען אונטערצושטיצען א מושקעט אדער שווערע ביקס ביים שיסען.

mus'ketry *n.* (מאס'-קעט-רי) מושקעטען, פלינטען, ביקסען; סאלדאטען בעוואפענט מיט מושקעטען; די קונסט פון שיסען פון א ביקס.

mus'ket-shot *n.* (מאס'-קעט-שאט) דער שאס פון א מושקעט; די שטרעקע וואס עס פליהט א מושקעט=קויל.

musk'-gland *n.* (מאסק'-גלענד) די דריזע ביים ביזאם=הירש, וואס טיילט אויס אזא שמעקעדיגע פליסיגקייט. ז. *musk-deer*

mus'kiness *n.* (מאס'-קי-נעס) דער גערוך פון מוסקוס. ז. *musk*

musk'mallow *n.* (מאסק'-מעל-או) די שמעקעדיגע מאלווא, א מאלווא מיט שמעקעדיגע בלעטלעך [ז. *mallow*]; דער ביזאם=בוים [אזא בוימעל מיט שמעקעדיגע קערנער, וועלכע ווערען געברויכט אין פארפיום. ז. *abelmosk*].

musk'melon *n.* (מאסק'-מעל-אן) די ביזאם=מעלאנע [א מין קאנטאלופ אדער קליינער קירבים וואס מען עסט רויהערהייד].

Muskmelon

musk'-ox *n.* (מאסק'-אקס) דער ביזאם=אקס [א מין ווילדער אקס עהנליך צו א באראן און בעוואקסען מיט לאנגע און געדיכטע האר. געפינט זיך אין די קאלטע צפון=געגענדען פון אמעריקא].

Musk-ox

musk'rat *n.* (מאסק'-רעט) די שנויץ=מויז [א קליין אייראפעאיש חיה'לע, עהנליך צו א ראץ אדער מויז, וואס ערנעהרט

זיך מיט אינזעקטען. זי לאזט פון זיך ארויס א מין אראמאטישע פליסיגקייט, וועלכע ווערט בענוצט אין פארפיומען, און איהר פעלכעל האט א הויכען ווערטה אלס פוטער].

Muskrat

musk'-rose *n.* (מאסק'-ראוז) א מין רויז וואס האט ווייסע זים-שמעקעדינע בליטהען.

musk'-seed *n.* (מאסק'-סיעד) די בי-זאם-קערנער. ז. ***amber-seed***

musk'-sheep *n.* (מאסק'-שיעפ) ז. ***musk-ox***

musk'-this'tle *n.* (מאסק'-טהיסל) די ביזאם-דיסטעל [א מין הויכע גראז-ארטיגע פלאנצע מיט שטעכינע בלעטער און רויטע בליטהען. וואקסט אין די קעלטערע געגענדען פון איירא‌פא און אין אייניגע טיילען פון נארד-אמעריקא].

mus'ky *a.* (מאס'-קי) צוגעווירצט מיט מוסקוס-פעט, וואס שמעקט ווי מוסקוס. ז. ***musk***

Mus'lim *n. and a.* (מאס'-לים) א מו-סולמאנער, א מאכמעדאנער; מאכמעדא-נייש, מוסולמאניש.

mus'lin *n. and a.* (מאז'-לין) מוסלין אדער קיסיי [זעהר א דינע באוועל-צייג]; געמאכט פון מוסלין.

muslinet' *n.* (מאז-לי-נעט') מוסלינעט [דינע באוועל-צייג, וועלכע איז דיקער און שטייפער פון מוסלין].

mus'mon *n.* (מאס'-מאן) א מין ווילדער שעפס. ז. ***mouflon***

mus'nud *n.* (מאס'-נאד) אין אסט-אינ-דיען — א הויכער עהרען-שטוהל בעדעקט מיט טעפיכען אדער קאוויארען.

musoma'nia *n.* (מיו-זא-מיי'-ני-א) ז. ***musicomania***

mus'quash *n.* (מאס'-קהוואש) ז. ***muskrat***

musqui'to *n.* (מאס-קי'-טאו) ז. ***mosquito***

mus'rol *n.* (מאז'-ראול) ז. ***musrole***

mus'role *n.* (מאז'-ראול) דער נאז-רימען [פון א צוים פון א פערד].

muss *v. and n.* (מאס) ברייננען אין אונארדנונג, צומישען; פערקאכען א קא-שע, אנמאכען א טומעל; אונארדנונג, צו-מישעניש; א קריעג מיט א ליארם.

mus'sel *n.* (מאסל) די מושעל [א מא-לוסק וואס ליעגט אין צוויי דעקלעך].

muss'iness *n.* (מאס'-אי-נעס) צושוי-בערטקייט, דאס זיין פאנאנדערגעווארפען אדער אין אונארדנונג.

Mus'sulman *n. and a.* (מאס'-אל-מען) א מוסולמאנער, א מאכמעדאנער; מוסול-מאניש, מאכמעדאניש.

Mussulman'ic *a.* (מאס-אל-מענ'-איק) מוסולמאניש; וואס איז שייך צו די מו-סולמאנער אדער צו זייער ארט לעבען.

Mus'sulmanish *a.* (מאס'-אל-מענ-איש) מוסולמאניש, מאכמעדאניש.

Mus'sulmanism *n.* (מאס'-אל-מענ-איזם) די מוסולמאנישע אדער מאכמעדא-נישע רעליגיאן, מאכמעדאניזם.

Mus'sulmanly *adv.* (מאס'-אל-מענ-לי) לויט די מוסולמאנער; אויף דעם אופן ווי די מאכמעדאנער.

muss'y *a.* (מאס'-אי) צושויבערט, אין אונארדנונג.

must *v. and n.* (מאסט) מוזען; זיין געצוואונגען אדער פערפפליכטעט צו טהאן עפעס; פרישער זאפט פון וויינטרויבען אדער אנדערע פרוכטען, וועלכער האט נאך ניט געאיהרט אדער געגעהרט; פרי-שער, נייער וויין; זויערקייט, פערשמעקט-קייט; שימעל; שטארקע אויפגערעגטקייט ביי עלעפאנטען; מאכען אדער ווערען זויער; האבען ניט קיין גוטען גערוך; שימלען.

mustache' *n.* (מאס-טעש') וואנצעס.

mustache'-cup *n.* (מאס-טעש'-קאפ) א טאס צום טרינקען מיט א דעקעל, וואס לאזט איבער נור א שמאלע עפנונג, כדי דער טרינקער זאל ניט פערנעצען זיינע וואנצעס.

mustached' *a.* (מאס-טעשט') וואס האט וואנצעס.

mustach'io *n.* (מאס-טעש'-יאו) ז. ***mustache***

mus'tang *n.* (מאס'-טענג) א ווילד פערד [פון די אמעריקאנער סטעפעס]; אן אפיציער פון דער קריעגס-פלאטע פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער איז אריינגעטראטען אין דיענסט דירעקט פון א האנדעלס-שיף, ניט ענדיגענדיג די פלא-טען-אקאדעמיע [וועגען די, וועלכע האבען געדיענט אין דער צייט פון בירגער-קריעג].

mus'tanger *n.* (מאס'-טענג-ער) איינער וואס פאנגט ווילדע פערד.

mus'tard *n.* (מאס'-טארד) זענעפט, גאר-טשיצע; די זענעפט-פלאנצע [א גראז-ארטיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען. ווערט בענוצט אין מעדיצין].

Mustard

mus'tarder *n.* (מאס'-טאר-דער) איי-נער וואס האנדעלט מיט זענעפט [גאר-טשיצע].

mus'tard-plas'ter *n.* (מאס'-טארד-פלעס'-טער) א זענעפט-פלאסטער.

mus'tard-pot *n.* (מאס'-טארד-פאט) א זענעפט-כלי, א גארטשיצניצע.

mus'tard-seed *n.* (מאס'-טארד-סיעד) זענעפט-זאמען; זעהר דינע שראט וואס ווערט בענוצט צו שיסען פויגלען, ניט שעדיגענדיג זייערע פעדערען.

mus'tard-spoon *n.* (מאס'-טארד-ספוהן) א קליין לעפעלע וואס ווערט בע-נוצט אנצונעהמען זענעפט פון דער זע-נעפט-כלי אדער גארטשיצניצע.

mus'teline *a. and n.* (מאס'-טי-לין) עהנליך צו א מארדער; א חיה'לע פון מארדער-מין. ז. ***marten***

mus'ter *n. and v.* (מאס'-טער) א מוש-טיר; אן אויסשטעלונג [פון סאלדאטען]; א סמאטרע; א מוסטער, א ביישפיעל; א צונויפזאמלונג פון סאלדאטען; א צע-טעל, א רייסטער פון סאלדאטען; מושטי-רען; אויסשטעלען סאלדאטען אין א סמאטרע; פערזאמלען; זיך פערזאמלען; אויסרופען סאלדאטען נאך א צעטעל אדער רייסטער.

mus'ter-book *n.* (מאס'-טער-בוק) א בוך פון מושטיר-צעטלעך. ז. ***muster-roll***

mus'ter-file *n.* (מאס'-טער-פאיל) ז. ***muster-roll***

mus'ter-mas'ter *n.* (מאס'-טער-מעס'-טער) א בעאמטער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די רייסטערס פון סאלדאטען, בעוואפנונג א. ז. וו.

mus'ter-roll *n.* (מאס'-טער-ראול) א מושטיר-צעטעל, א סאלדאטען-רייסטער [א רייסטער וואו עס זיינען פערצייכענט די נעמען פון אלע סאלדאטען און אפיציע-רען פון א רעגימענט אדער דיוויזיע אדער אלע מאטראזען און אפיציערען פון א שיף].

mus'tily *adv.* (מאס'-טי-לי) מיט שי-מעל, טוכלע.

mus'tiness *n.* (מאס'-טי-נעס) פערשי-מעלטקייט; טוכלעקייט.

mus'ty *a., n. and v.* (מאס'-טי) שימעל-דיג; טוכלע; אבגענוצט, פעראלטעט, וויא-לע; אבגעלאזען; שמעק-טאבאק וואס האט א שלעכטען גערוך; ווערען שימלדיג; שמעקען מיט טוכלע.

mutabil'ity *n.* (מיו-טע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

mu'table *a.* (מיו'-טעבל) פערענדערליך, אונבעשטענדיג.

mu'tableness *n.* (מיו'-טעבל-נעס) ז. ***mutability***

mu'tably *adv.* (מיו'-טע-בלי) אויף א פערענדערליכער ארט.

mu'tage *n.* (מיו'-טיידזש) דאס מיטעל אדער די מעטאדע, מיט וועלכער מען שטעלט אב די איהרונג אדער געהרונג פון וויינטרויבען-זאפט.

mutan'da *n.* (מיו-טענ'-דא) זאכען וואס דארפען געענדערט ווערען.

mu'tate *v. and a.* (מיו'-טייט) ענדע-רען; בייטען; געענדערט, געביטען.

muta'tion *n.* (מיו-טיי'-שאן) די פער-ענדערונג, די ענדערונג; די אומבייטונג; אין פיעדעל-שפיעלען — דאס בעוועגען און איבערשטעלען די האנד פון איין פא-זיציע אויף אן אנדערער; די אומבייטונג פון דער שטימע ביי א אינגעל ווען ער ווערט גרוים; אין ביאלאגיע — א פלוצ-ליכע אומבייטונג אדער ענדערונג פון טיפ פון א געוויסען מין חיות אדער פלאנצען.

muta'tional *a.* (מיו-טיי'-שאנ-על) אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו א פלוצ-ליכער אומבייטונג אדער ענדערונג פון טיפ פון א געוויסען מין חיות אדער פלאנ-צען.

muta'tionist *n.* (מיו-טיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט, אז די מינים חיות און פלאנצען בייטען זיך פלוצלונג אהן שטופענווייזע און פערערבליכע ענדערונ-גען.

muta'tis mutan'dis (מיו-טיי'-טיס מיו-טענ'-דיס) מיט די אלע נויטיגע ענ-דערונגען.

mu'tative *a.* (מיו׳-טיי-טיוו) ז. *mutatory*.

mu'tatory *a.* (מיו׳-טיי-טא-רי) וואס בייט זיך; וואס ענדערט זיך.

mute *a., n. and v.* (מיוט) שטום, שטיל, שווייגענד; געמאכט אדער געטהאן שטיל, אהן ווערטער; אין גראמאטיק — וואס ווערט ניט אויסגעשפראכען [וועגען געוויסע בוכשטאבען אין א ווארט]; אין מינעראלאגיע — וואס קלינגט ניט ווען מען קלאפט עס אן [וועגען געוויסע מעטאלען]; א שטומער; א געדונגענער בעגלייטער אדער מתעסק אין א לויה; אין טעאטער — אן אקטיאר וואס האט א שטומע ראלע; א טעאטער־צושויער; אין יוריספרודענץ — א מענש וואס ענטפערט ניט אויף אן אויפפאדערונג אדער אנקלאגע; אין גראמאטיק — א שטומער בוכשטאב [א בוכשטאב וואס ווערט ניט אויסגעשפראכען]; אין מוזיק — די סארדינע [א מין שטיקעל האלץ אדער מעטאל, וואס לעגט זיך ארויף אויף די סטרונעס פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט, כדי צו מאכען דומפיג אדער שטילער די טענער און קלאנגען]; אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר פאלק־פויגלען אדער סאקאלען; פויגעל־קויט, פויגעלשע צאה; פערשטיקען אדער מאכען דומפיג די טענער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; אבשטעלען די איהרונג אדער געהרונג פון וויינטרויבען־זאפט; ארויסלאזען פון זיך קויט אדער צאה [וועגען פויגלען].

mute'ly *adv.* (מיוט׳-לי) שטום, שטיל; ניט רעדענדיג קיין ווארט.

mute'ness *n.* (מיוט׳-נעס) שטומקייט; שטילקייט.

mu'tic *a.* (מיו׳-טיק) — אין זאאלאגיע ניט בעוואפענט [אהן צייהנער, נעגעל א. ז. וו.].

mu'ticous *a.* (מיו׳-טי-קאס) אין באטאניק — ניט פערשפיצט; אין זאאלאגיע — ניט בעוואפענט [אהן צייהנער, נעגעל א. ז. וו.].

mu'tilate *n.* (מיו׳-טי-לייט) צוקאליעטשען, פערדארבען.

mu'tilated *a.* (מיו׳-טי-ליי-טעד) צוקאליעטשעט, פערדארבען; אהן א וויכטיגען גליעד אדער טייל; קורץ, פערקירצט [וועגען קערפער־טיילען ביי אינזעקטען].

mutila'tion *n.* (מיו-טי-ליי׳-שאן) דאס צוקאליעטשען, די פערדארבונג.

mu'tilator *n.* (מיו׳-טי-ליי-טאר) אייער וואס פערדארבט אדער צוקאליעטשעט.

mutineer' *n. and v.* (מיו-טי-ניער׳) אן אויפריהרער, א בונטאוושטשיק, א מיאטעזשניק; אויפריהרען, מאכען א בונט.

mu'ting *n.* (מיו׳-טינג) די קויט אדער שמוץ פון פויגלען; דאס ארויסברייינגען קויט אדער צאה [וועגען פויגלען]; דאס מאכען דומפף אדער שטילער די טענער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

mu'tinous *a.* (מיו׳-טי-נאס) אויפריהרעריש, מיאטעזשנע; וואס רופט ארויס א בונט.

mu'tinously *adv.* (מיו׳-טי-נאס-לי) אויף אן אויפריהרערישען שטייגער; דורך א בונט.

mu'tinousness *n.* (מיו׳-טי-נאס-נעס) אויפריהרערישקייט, דאס זיין מיאטעזשנע.

mu'tiny *n. and v.* (מיו׳-טי-ני) אן אויפרוהר; א מיאטעזש; א בונט; א מרידה; בונטעווען; מאכען א מיאטעזש.

mu'tism *n.* (מיו׳-טיזם) שטומקייט, שטילקייט; די ארט און וייזע ווי מען שטעלט אב די איהרונג אדער געהרונג פון וויינטרויבען־זאפט.

mu'toscope *n.* (מיו׳-טא-סקאופ) א קינעמאטאגראף אדער סינעמאטאגראף. ז. *kinematograph*.

mut'ter *v. and n.* (מאט׳-ער) מורמלען, ווארטשען; שטאמלען; מורמלעריי, ווארטשעריי.

mut'terer *n.* (מאט׳-ער-ער) א מורמלער, א ווארטשון.

mut'tering *n.* (מאט׳-ער-אינג) דאס מורמלען, דאס ווארטשען.

mut'teringly *adv.* (מאט׳-ער-אינג-לי) אויף א מורמלענדען, ווארטשענדען אופן.

mut'terous *a.* (מאט׳-ער-אס) מורמלענד, ווארטשענד.

mut'ton *n.* (מאטן) שעפסען־פלייש; אן אויסגעלאסענע פרוי, א פראסטיטוטקע.

mut'ton-chop *n. and a.* (מאט׳נ-טשאפ) א שעפסען־בראטען, א שעפסען־קאטלעט [פון ריפען־פלייש]; וואס האט די פארם פון אזא שעפסען־קאטלעט.

mut'ton-fist *n.* (מאט׳נ-פיסט) א גראבער קולאק, א דיקע פויסט, א גראבע, רויטע האנד.

mut'tonhead *n.* (מאט׳נ-העד) א נאר, א שוטה, א דומקאפ.

mut'ton-head'ed *a.* (מאט׳נ-העד׳-עד) נאריש, שוטה׳וואטע.

mut'tony *a.* (מאט׳נ-אי) עהנליך צו שעפסען־פלייש; פון שעפסען־פלייש.

mu'tual *a.* (מיו׳-טשו-על) געגענזייטיג; וואס איז נוגע אדער שייך צו ביידע צדדים; געמיינזאם, געמיינשאפטליך; וואס איז געבויט אויף דעם פרינציפ פון געגענזייטיגקייט [ווי א געזעלשאפט פאר געגענזייטיגער פערזיכערונג און שטיצע].

mu'tualism *n.* (מיו׳-טשו-על-איזם) א סימביאז [א צוזאמענלעבען פון צוויי חיות אדער פלאנצען פון פערשיעדענע מינים מיט געגענזייטיגער שטיצע און ערנעהרונג].

mu'tualist *n.* (מיו׳-טשו-על-איסט) אין זאאלאגיע — איינער פון צוויי לעבעדיגע בעשעפענישען פון בעזונדערע מינים וואס לעבען צוזאמען מיט געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

mutual'ity *n.* (מיו-טשו-על׳-אי-טי) געגענזייטיגקייט; געגענזייטיגע בעציהונגען.

mutualiza'tion *n.* (מיו-טשו-על-אי-זיי׳-שאן) דאס מאכען געגענזייטיג; דאס בויען אויף דעם פרינציפ פון געגענזייטיגקייט [ווי דאס גרינדען א געזעלשאפט פאר געגענזייטיגער פערזיכערונג אדער שטיצע].

mu'tualize *v.* (מיו׳-טשו-על-איז) מאכען געגענזייטיג; ארגאניזירען א האנדעלס־געזעלשאפט אויף דעם פרינציפ פון געגענזייטיגער שטיצע און פערזיכערונג.

mu'tually *adv.* (מיו׳-טשו-על-אי) דורך געגענזייטיגער שטיצע אדער ווירקונג איינע אויף די אנדערע.

mutua'tion *n.* (מיו-טשו-איי׳-שאן) דאס בארגען.

mu'tule *n.* (מיו׳-טיול) אין ארכיטעקטור — א מין מאדיליאן אדער שפארענקאפ. ז. *modillion*.

mux *v. and n.* (מאקס) מאכען פארטאטשנע, איבערפיהרען, פערדארבען; א פארטאטשנע ארבייט.

muzhik' *n.* (מוה-זשיק׳) א רוסישער פויער, א מוזשיק.

muzz *v.* (מאז) פוילענצען, צו׳פטר׳ען צייט.

muz'ziness *n.* (מאז׳-אי-נעס) פערטומעלטקייט; פער׳שכורט׳קייט; דאס זיין דום.

muz'zle *n. and v.* (מאזל) א מארדע, א פיסק [פון א חיה אדער בהמה]; דער שנויץ, די רילע [פון א חזיר א. ד. ג.]; א מויל־קארב אדער מויל־שלאס [וואס טהוט זיך אן אויף׳ן מויל פון א הונד אדער אנדער חיה זי זאל ניט בייסען]; דאס לאף אדער עפנונג פון א ביקס אדער קאנאנע; אנטהאן אויף׳ן מויל א מויל־שלאס; איינשטילען, מאכען שטום; ארויסשטעלען אדער אויסציהען די מארדע [וועגען א חיה].

muz'zle-loa'der *n.* (מאז׳ל-לאו׳-דער) א ביקס, וועלכע מען לאדט אן פון דער אויבערשטער עפנונג.

muz'zle-loa'ding *a.* (מאז׳ל-לאו׳-דינג) געמאכט אזוי, אז מען זאל קענען אנלאדען פון דער אויבערשטער עפנונג [וועגען א ביקס].

muz'zler *n.* (מאז׳-לער) דאס מויל; א כוסה.

muz'zle-strap *n.* (מאז׳ל-סטרעפ) א רימען, מיט וועלכען מען פערבינדט דאס מויל פון א הונד אדער אנדער חיה זי זאל ניט בייסען.

muz'zy *a.* (מאז׳-אי) צושטרייט, צוטומעלט; פערטומעלט; נאריש.

my *pr.* (מאי) מיין, מיינער, מיינע.

myal'gia *n.* (מאי-על׳-דזשי-א) א וועהטאג אין די מוסקולען.

myastheni'a *n.* (מאי-עס-טהע-נאי׳-א) מוסקול־שוואכקייט.

myce'lium *n.* (מאי-סי׳-לי-אם) דער זאמען, פון וועלכען עס וואקסט ארויס א שוועמעל.

Mycetozo'a *n.* (מאי-סי-טא-זאו׳-א) א געוויסע גרופע פון שוואם־ארטיגע ארגאניזמען.

mycetozo'on *n.* (מאי-סי-טא-זאו׳-אן) א שוואם־ארטיגער ארגאניזם.

mycolog'ic *a.* (מאי-קא-לאדזש׳-איק) מיקאלאגיש, וואס איז שייך צו מיקאלאגיע [די לעהרע וועגען שוואמען].

mycolog'ical *a.* (מאי-קא-לאדזש׳-אי-קעל) ז. *mycologic*.

mycol'ogist *n.* (מאי-קאל׳-א-דזשיסט) א מיקאלאג, א קענער אין מיקאלאגיע [לעהרע וועגען שוואמען].

mycol'ogy *n.* (מאי-קאל׳-א-דזשי) מיקאלאגיע, די לעהרע וועגען שוואמען.

myeli'tis *n.* (מאי-ע-לאי׳-טיס) ענטצינדונג פון רוקען־ביין [חוט השדרה].

my'elon *n.* (מאי׳-ע-לאן) דער ווירבעל, דער רוקען־ביין [דער חוט השדרה].

myi'tis *n.* (מאי-אי׳-טיס) א מוסקול־ענטצינדונג.

mynheer' *n.* (מאינ-הייר׳) א האלענדער [א האלענדישעס ווארט וואס בעצייכענט אייגענטליך "מיין הערר"].

myodyna'mia *n.* (מאי-א-דאי-ניי׳-מי-א) מוסקול־קראפט.

myodynamom'eter *n.* (מאי-א-דאי-נע-מאמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מוסקול־קראפט.

my'ograph *n.* (מאי׳-א-גרעף) א מיאגראף, אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט די צונויפציהונגען און אויסציהונגען פון א מוסקול.

myograph'ic *a.* (מאי-א-גרעפ׳-איק) מיאגראפיש, וואס איז שייך צו מיאגראפיע [די בעשרייבונג פון מוסקולען]; וואס איז פערצייכענט דורך א מיאגראף [אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די

אויסציהונגען און צונויפציהונגען פון א
מוסקול].

myograph'ical *a.* (מאי-א-גרעפ'-אי-
קעל) ז. *myographic*

myograph'ically *adv.* (מאי-א-גרעפ'-
אי-קעל-אי) דורך דער הילף פון א מיא=
גראף. ז. *myograph*

myog'raphy *n.* (מאי-אג'-רע-פי) מיא=
גראפיע, די בעשרייבונג פון די מוסקולען.

myolog'ic *a.* (מאי-א-לאדזש'-איק)
ז. *myological*

myolog'ical *a.* (מאי-א-לאדזש'-אי-
קעל) וואס איז שייך צו מיאלאגיע.
ז. *myology*

myol'ogist *n.* (מאי-אל'-א-דזשיסט) א
קענער אין מיאלאגיע. ז. *myology*

myol'ogy *n.* (מאי-אל'-א-דזשי) מיאלא=
גיע, די לעהרע איבער די מוסקולען.

myo'ma *n.* (מאי-או'-מא) אן אנוואוקס,
וואס בעשטעהט פון מוסקול=געוועב.

myomala'cia *n.* (מאי-א-מע-ליי'-סי-א)
דאס ווייך ווערען פון א מוסקול [אזא
קראנקהייט].

my'omancy *n.* (מאי'-א-מענ-סי) א מין
נביאות זאגען דורך בעוועגונגען פון מייז.

myoman'tic *a.* (מאי-א-מענ'-טיק)
וואס איז שייך צו נביאות=זאגען דורך די
בעוועגונגען פון מייז.

myom'atous *a.* (מאי-אמ'-ע-טאס)
וואס איז שייך צו אן אנוואוקס פון מוס=
קול=געוועב; וואס בעשטעהט פון אזא אנ=
וואוקס; וואסליידט פון אזא אנוואוקס.

myon'osus *n.* (מאי-אנ'-א-סאס) א
מוסקול=קראנקהייט.

myopath'ia *n.* (מאי-א-פעטה'-אי-א)
ז. *myopathy*

myopath'ic *a.* (מאי-א-פעטה'-איק)
וואס איז שייך צו מיאפאטיע [מוסקול=
קראנקהייט].

myop'athy *n.* (מאי-אפ'-ע-טהי) מיא=
פאטיע, מוסקול=קראנקהייט.

my'ope *n.* (מאי'-אופ) א קורצזיכטיגער
מענש.

myo'pia *n.* (מאי-או'-פי-א) קורצזיכ=
טיגקייט.

myop'ic *a.* (מאי-אפ'-איק) קורצזיכטיג.

my'ops *n.* (מאי'-אפס) ז. *myope*

myop'sis *n.* (מאי-אפ'-סיס) אויגען=
שווינדלען [אזא אויגען=קראנקהייט וואס
דריקט זיך אוים אין שווינדלען פאר די
אויגען פון פערשיעדענע קאלירען, פינטע=
לעך, קייקעלעך א. ז. וו.].

my'opy *n.* (מאי'-א-פי) ז. *myopia*

my'oscope *n.* (מאי'-א-סקאופ) אן אינ=
סטרומענט צו מעסטען די צוזאמענצי=
הונגס=קראפט פון א מוסקול.

myo'sis *n.* (מאי-או'-סיס) א ניט=נאר=
מאלע צונויפציהונג פון דעם שווארץ=אפעל
פון אויג.

myosit'ic *a.* (מאי-א-סיט'-איק) וואס
איז שייך צו א קראנקהאפטער צונויפ=
ציהונג פון דעם שווארץ=אפעל פון אויג.

myosi'tis *n.* (מאי-א-סאי'-טיס) אן
ענטצינדונג פון די מוסקולען.

Myoso'tis *n.* (מאי-א-סאו'-טיס) דער
מין בלומען=פלאנצען צו וועלכען עס גע=
הערט דאס "פערגעס=מיך=ניט" בלימעל [א
געוויסער מין בלומען=פלאנצען וועלכע זיי=
נען זעהר פערשפרייט אין די קעלטערע
געגענדען. זיי וואקסען קליין און האבען
בלויליכע, ראזע אדער ווייסע בלומען].

myotat'ic *a.* (מאי-א-טעט'-איק) וואס
איז שייך צו דער אנשטרענגונג פון די
מוסקולען.

myot'ic *a. and n.* (מאי-אט'-איק)
וואס ציהט צוזאמען דעם שווארץ=אפעל
פון אויג; א מעדיצינישער מיטעל וואס
ציהט צוזאמען דעם שווארץ=אפעל פון
אויג.

myotil'ity *n.* (מאי-א-טיל'-אי-טי) א
צונויפציהונג פון די מוסקולען.

myot'omy *n.* (מאי-אט'-א-מי) די אנא=
טאמיע פון די מוסקולען [די צוגליעדע=
רונג אדער צושניידונג פון די מוסקולען
פאר מעדיצינישע צוועקען].

myr'iad *n. and a.* (מיר'-אי-עד) א
מיריאדע [צעהן=טויזענד]; צאהלרייך,
זעהר פיעל.

myr'iad-min'ded *a.* (מיר'-אי-עד-
מאינ'-דעד) מיט א גרויסען אינטעלעקט;
מיט פיעלזייטיגע גייסטיגע פעהיגקייטען.

myr'iagram *n.* (מיר'-אי-ע-גרעם) א
וואג פון 10,000 גראם [אונגעפעהר 22
פונט].

myr'ialiter *n.* (מיר'-אי-ע-לי-טער) א
מאס פון 10,000 ליטער [2,642 גאלאן].

myr'iameter *n.* (מיר'-אי-ע-מי-טער)
א מאס פון 10,000 מעטער אדער 10 קי=
לאמעטער [אונגעפעהר זעקס מיט א פינפ=
טעל ענגלישע מייל].

myr'iapod *n. and a.* (מיר'-אי-ע-פאד)
דער פיעל=פיסלער [אזא ווארים מיט פיעל
פיס]; פיעל=פיסיג.

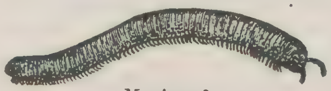

Myriapod

Myriap'oda *n.* (מיר-אי-עפ'-א-דא)
די פיעל=פיסלער [א מין ווערים און אינ=
זעקטען וואס האבען פיעל פיס].

myriap'odous *a.* (מיר-אי-עפ'-א-דאס)
פיעל=פיסיג; וואס איז שייך צו די פיעל=
פיסלער. ז. *myriapod*

myr'iarch *n.* (מיר'-אי-ארק) א קא=
מאנדיר איבער צעהן טויזענד.

myriora'ma *n.* (מיר-אי-א-רא'-מא)
א מיריאראמא, א בילד וואס איז געמאכט
פון פערשיעדענע פערבייטליכע טיילען, פון
וועלכע מען קען צונויפשטעלען פערשיע=
דענע בילדער=סצענעס.

Myr'midon *n.* (מויר'-מי-דאן) א מיר=
מידאן, איינער פון די קריעגערישע אלטע
גריכען אין טהעסאליען, וועלכע, לויט ווי
די לעגענדע דערצעהלט, זיינען געגאנגען
אונטער אכילעס'עס אנפיהרונג אויף קריעג
מיט טראיא.

myr'midon *n.* (מויר'-מי-דאן) א נאכ=
פאלגער אדער דיענער וואס טהוט אלעס
וואס מען הייסט איהם; איינער וואס טהוט
אלעס וואס זיין בעל הבית הייסט איהם;
א קליינער געריכטס=בעאמטער.

Myrmido'nian *a.* (מיר-מי-דאו'-ני-
ען) וואס איז שייך צו די מירמידאנען.
ז. *Myrmidon*

myrob'alan *n.* (מאי-ראב'-ע-לען) א
מיראבאלאנע [א מין אסט=אינדישע גע=
טריקענטע פרוכט].

myrrh *n.* (מויר) מירהע, מור [אזא שמע=
קעדיגער פעך=זאפט וואס ווערט ערהאל=
טען פון געוויסע ביימער].

myr'rhic *a.* (מיר'-איק) וואס איז שייך
צו מירהע אדער מור [אזא שמעקעדיגער
פעך=זאפט פון געוויסע ביימער]; וואס
קומט פון מירהע.

myr'rhin *n.* (מויר'-אין) דער פעך פון
מירהע אדער מור. ז. *myrrh*

myr'rhol *n.* (מויר'-אל) מירהע=אויל.

myrrh'-plas'ter *n.* (מויר'-פלעס'-טער)
א מירהע=פלאסטער [אזא פלאסטער פון
מירהע אדער מור, קאמפאר און פערו=
באלזאם]. ז. *myrrh*

myr'rhy *a.* (מויר'-אי) וואס ברייגנט
ארוים מירהע אדער מור; וואס שמעקט
מיט מירהע [אזא שמעקעדיגער פעך=
זאפט פון געוויסע ביימער].

myrta'ceous *a.* (מויר-טיי'-שיאס) עהנ=
ליך צו א מירטע, וואס איז שייך צו דעם
מין מירטען [הדסים=ביימלעך].

myr'tiform *a.* (מויר'-טי-פארם) מיר=
טען=פערמיג, ווי א מירטע, ווי הדסים.

myr'tle *n.* (מוירטל) א מירטע, א הדסים=
ביימעל.

Myrtle

myr'tle-ber'ry *n.* (מויר'טל-בער'-אי)
א מירטען=יאגדע [די פרוכט וואס וואקסט
אויף מירטען=ביימער].

myr'tle-bird *n.* (מויר'טל-בוירד) א
מין ליוב=זינגער אדער מאלינאווקא [ז.
warbler] מיט א גאלד=פארביגען טשוב.

myr'tle-green *n.* (מויר'טל-גריען)
מירטען=גרינע פארב [אזא טיעף גרינע
פארב].

myr'tol *n.* (מויר'-טאל) מירטען=אויל
[אזא שמעקעדיגער אויל פון מירטען=
בלעטער. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

myself' *pr.* (מאי-סעלף') איך זעלבסט,
איך אליין; מיך, מיך זעלבסט.

mystagog'ic *a.* (מיס-טע-גאדזש'-איק)
מיסטאגאגיש, וואס טייטשט אוים געהיימ=
ניסע אדער מיסטעריען.

mystagog'ical *a.* (מיס-טע-גאדזש'-אי-
קעל) ז. *mystagogic*

mys'tagogue *n.* (מיס'-טע-גאג) א מיס=
טאגאג, אן אויסטייטשער פון געהיימניסע
אדער מיסטעריען; א געהיימניס=לעהרער.

mys'tagogy *n.* (מיס'-טע-גאו-דזשי)
מיסטאגאגיע, די לעהרע פון אויסטייטשען
געהיימניסע אדער מיסטעריען; די סאק=
ראמענטען אין דער גריכיש=קאטוילישער
קירך.

myste'rial *a.* (מיס-טי'-רי-על) מיסטע=
ריעז, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט.

myste'rious *a.* (מיס-טי'-רי-אס) מיס=
טעריעז, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט.

myste'riously *adv.* (מיס-טי'-רי-אס-
לי) אויף א מיסטעריעזען אדער געהיימ=
ניספאלען אופן.

myste'riousness *n.* (מיס-טי'-רי-אס-

נעם) דאס זיין מיסטעריעז, געהיימניספאל אדער רעטזעלהאפט.

mys'tery *n.* (מיס'-טער-אי) א מיסטעריע, א געהיימניס, א סוד.

mys'tic *a. and n.* (מיס'-טיק) מיסטיש, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט; געהיים⸗זיניג; פערזיגעלט און פערשלאסען [ווענען א דאקומענט]; א מיסטיקער.

mys'tical *a.* (מיס'-טי-קעל) מיסטיש, געהיימניספאל, געהיים⸗זיניג, רעטזעלהאפט.

mys'tically *adv.* (מיס'-טי-קעל-אי) אויף א מיסטישען אדער געהיימניספאלען אופן.

mys'ticalness *n.* (מיס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין מיסטיש, געהיימניספאל אדער רעטזעלהאפט.

mys'ticism *n.* (מיס'-טי-סיזם) מיסטיציזם, די שטרעבונג צו בעגרייפען די העכסטע געהיימניסע פון מענשליכען וויסען [ווי דעם עצם פון געטליכקייט, די אורזאכע פון זיין א. ד. ג.] ניט דורך דער געוועהנליכער ארט פון דענקען, נאר דורך א בעזונדערען אינערליכען צושטאנד פון גייסט, ווי דורך עקסטאז, השפעה, בעגייסטערונג א. ז. וו.; דאס מיסטישע, דאס געהיימניספאלע.

mystifica'tion *n.* (מיס-טי-פי-קיי'-שאן) א מיסטיפיקאציאן, אן אבנארעריי, א פערבלענדעניש.

mys'tificator *n.* (מיס'-טי-פי-קיי-טאר) א מיסטיפיקאטאר, אן אבנארער, א פערבלענדער.

mys'tify *v.* (מיס'-טי-פאי) אבנארען, פערבלענדען, פערטומלען.

myth *n.* (מיטה) א מיף, א מיטה, א מיטהוס, א זאגע, א לעגענדע; אן אויסגעטראכטע מעשה.

myth'ical *a.* (מיטה'-אי-קעל) מיטהיש, זאגענהאפט, פאבעלהאפט, לעגענדאריש; אויסגעטראכט, פאלש, פיקטיוו.

myth'ically *adv.* (מיטה'-אי-קעל-אי) אויף א מיטישען אדער לעגענדארען אופן; פיקטיוו, לעגענדאריש.

myth'ical the'ory (מיטה'-אי-קעל טהי'-א-רי) די טעאריע, אז די געשיכטען וואס ווערען דערצעהלט אין דער ביבעל זיינען נור זאגען אדער לעגענדען.

myth'ist *n.* (מיטה'-איסט) א פערפאסער פון זאגען, מיטהען אדער לעגענדען.

mythog'rapher *n.* (מי-טהאג'-רע-פער) א מיטהען⸗שרייבער, א פאבעל⸗שרייבער, א לעגענדען⸗שרייבער.

mythol'oger *n.* (מי-טהאל'-א-דזשער) ז. *mythologist*

mytholo'gian *n.* (מיטה-א-לאו'-דזשי-ען) ז. *mythologist*

mytholog'ic *a.* (מיטה-א-לאדזש'-איק) ז. *mythological*

mytholog'ical *a.* (מיטה-א-לאדזש'-אי-קעל) מיטאלאגיש, וואס איז שייך צו מיטאלאגיע. ז. *mythology*

mytholog'ically *adv.* (מיטה-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) דורך דער אנווענדונג פון מיטאלאגיע; אין בעצוג צו מיטאלאגיע.

mythol'ogist *n.* (מי-טהאל'-א-דזשיסט) א מיטאלאג, א קענער אין מיטאלאגיע. ז. *mythology*

mythol'ogize *v.* (מי-טהאל'-א-דזשאיז) פערוואנדלען אין א מיטהוס אדער זאגע; אויסטייטשען אויף א מיטאלאגישען אופן.

mythol'ogizer *n.* (מי-טהאל'-א-דזשאי-זער) ז. *mythologist*

mythol'ogy *n.* (מי-טהאל'-א-דזשי) מיטאלאגיע [די זאמלונג אדער סיסטעם פון זאגען, פאבלען און לעגענדען פון א פאלק וועגען זיין אבשטאמונג, זיינע העלדען, געטער א. ד. ג.]; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען די זאגען און לעגענדען פון די אלטע פעלקער.

mythope'ic *a.* (מיטה-א-פיע'-איק) וואס שאפט מיטהען [מיפען]. ז. *myth*

myth'oplasm *n.* (מיטה'-א-פלעזם) א פאבעל⸗ערצעהלונג; א פשוט'ע לעגענדע.

mythopoet'ic *a.* (מיטה-א-פא-עט'-איק) ז. *mythopeic*

N

N, n (ען) דער פיערצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

N. אבקירצונג פון *North*

n. אבקירצונג פון *neuter* אדער פון *noun*

N. A. ראשי תבות פון *North America*

nab *v. and n.* (נעב) א כאפ טהאן, פערכאפען [און אנטלויפען]; כאפען, ארעסטירען; א בארג⸗שפיץ; דאס פרוזשינע⸗צינגעל אין א שלאס וואס ווערט אנגעדריקט פון דעם שליסעל בעת דעם שליסען און אבשליסען; דער אנשלאג אין וועלכען עס געהט אריין דער צונג פון א טהיר⸗שלאס ביים פערשליסען.

na'bob *n.* (ניי'-באב) א נאבאב, אן אמאליגער אסט⸗אינדישער וויצע⸗קעניג אדער גובערנאטאר; אן עהרען⸗טיטול אין די מאכמעדאנישע לענדער; אן אייראפעער וואס איז רייך געווארען אין אסט⸗אינדיען; א רייכער מאן, איינער וואס לעבט אין לוקסוס.

nac'arat *n.* (נעק'-ע-רעט) א העל⸗רויטער קאליר, שארלאך⸗רויט; אזא דינער שארלאך⸗רויטער לינען⸗שטאף.

nack'et *n.* (נעק'-עט) א קליינער קוכען, א קליין ברויטעל; א צוביים.

na'cre *n.* (ניי'-קער) פערלמוטער.

nacré' *a.* (נעק-ריי') פערלמוטערדיג, עהנליך צו פערלמוטער [ווענען בעציערונגען].

na'creous *a.* (ניי'-קרי-אס) עהנליך צו פערלמוטער, וואס בעשטעהט פון פערלמוטער; וואס ענטהאלט אדער פראדוצירט פערלמוטער אדער פערלמוטער⸗עהנליכע שטאפען.

na'dir *n.* (ניי'-דויר) 1. דער נאדיר אדער פוס⸗פונקט [דער פונקט אין הימעל אונטער אונזערע פיס, פונקט אנטקעגען דעם זעניט אדער דעם העכסטען פונקט אין הימעל איבער אונזערע קעפ]; 2. דער נידריגסטער פונקט.

1. Their opinions differ as widely as the zenith from the **nadir**. 2. In some respects, the middle ages were the **nadir** of the world's progress.

na'dir-ba'sin *n.* (ניי'-דויר-בייס'ן) א פארריכטונג צו בעאבאכטען דעם נאדיר. ז. *nadir*

næve *n.* (ניעוו) א פלעק; א הויט⸗פלעק; א געבורט⸗צייכען, א מוטער⸗פלעק.

næ'vi *n.* (ניע'-וואי) הויט⸗פלעקען; געבורט⸗פלעקען. ז. *nævus*

næ'void *a.* (ניע'-וואיד) עהנליך צו א הויט⸗פלעק אדער געבורט⸗צייכען.

næ'vose *a.* (ניע'-וואוס) ז. *nævous*

næ'vous *a.* (ניע'-וואס) געפלעקט [ווי מיט הויט⸗פלעקען אדער געבורט⸗צייכענס].

næ'vus *n.* (ניע'-וואס) א הויט⸗פלעק; א געבורט⸗צייכען, א מוטער⸗פלעק.

nag *v. and n.* (נעג) 1. זיך טשעפען, זיך בינדען; דערקוטשען מיט שטענדיגע קלאגען; קוועלען, פלאגען; 2. א פערדעל; א הילצערנער באל געברויכט ביים האקי⸗שפיעל; אן איינשנים, א קארב. ז. *hockey*

1. You always hear her **nagging** her maids.

Na'gari *n.* (נא'-גע-ריע) אן אינדישער אלף⸗בית.

nag'ger *n.* (נעג'-ער) איינער וואס טשעפעט זיך אדער בינדט זיך; איינער וואס האלט אין איין דערקוטשען מיט שטענדיגער אונצופריעדענהייט, זידלערייען אדער קלאגען; איינער וואס פלאגט אדער קוועלט.

nag'ging *a.* (נעג'-אינג) וואס טשעפעט זיך, וואס בינדט זיך; וואס דערקוטשעט מיט שטענדיגע קלאגען, זידלערייען אדער אונצופריעדענהייט; פלאגענד, קוועלענד, נאיענד.

nag'ging pain (נעג'-אינג פיין) א נאיענדער [א שוואכער, אבער דויערענדער] וועהטאג.

nag'gy *a. and n.* (נעג'-אי) פלאגענד, קוועלענד; וואס טשעפעט זיך; א קליין פערדעל.

nag'-tailed *a.* (נעג'-טיילד) מיט אן אונטערגעהאקטען עק.

Na'iad *n.* (ניי'-יעד) א נאיאדע, א וואסער⸗נימפע [אין דער רוימישער און גריכישער מיטאלאגיע — א געטין פון קוואלען און טייכען].

naïf' *a.* (נא-איף') וואס האט א נאטירליכען גלאנץ [ווענען עדעלשטיינער]; נאאיוו; אונשולדיג.

nail *n. and v.* (נייל) 1. א נאגעל; דער הארנדיגער ענד פון א שנאבעל ביי א פויגעל; א קאפיטע, א קלויע [פרסה]; א טשוואק; אן ענגלישע לענגען⸗מאס פון 2¼ צאל [פאר טוך]; א געוויכט פון 8 פונט [הויפטזעכליך פאר שפייזען]; 2. צושלאגען; בעפעסטיגען; 3. פעסט האלטען, פערכאפען; 4. זיכער מאכען, בעשטעטיגען; 5. צונאגלען [אויפדעקען אדער עפענטליך בעווייזען איינעמס שאנדע, פערברעכען א. ז. וו.]; 6. קאליע מאכען; מאכען שלים⸗מזל'דיג [אין דער מאטראזען⸗שפראך].

3. We **nailed** a bargain. 5. I found out his falsehood and **nailed** him at once. 6. The storm **nailed** our trip.

nail'-bed *n.* (נייל'-בעד) די הויט, אין וועלכער עס איז איינגעוואקסען דער נאגעל.

nail'-bone *n.* (נייל'-באון) דער טייל פון פינגער, וואו עס געפינט זיך דער נאגעל; אזא קליין ביינדעל אין דעם ארביט פון אויג [ווערט אזוי גערופען צוליעב זיין עהנליכקייט צו א פינגער=נאגעל]. ז. *lacrimal*.

nail'-brush *n.* (נייל'-בראש) א נאגעל=בערשטעל.

nai'ler *n.* (ניי'-לער) א נאגעל=שמיעד, א טשוועקעס=מאכער; א טשוועקעס=הענדלער.

nai'lery *n.* (ניי'-לער-אי) א טשוועקעס=פאבריק; א טשוועקעס=ווערקשטאט.

nail'-extrac'tor *n.* (נייל'-עקס-טרעק'-טאר) אן אינסטרומענט ארויסצוציהען טשוועקעס.

nail'-file *n.* (נייל'-פאיל) א נאגעל=פייל [צום פוצען די נעגעל].

nail'-fold *n.* (נייל'-פאולד) די פערדאפעלטע הויט ארום די ווארצלען פון די פינגער=נעגעל

nail'-head *n.* (נייל'-העד) א קעפעל פון א נאגעל [טשוואק]; אין ארכיטעקטור — א מיטעלאלטערליכע בעציערונג אין דער פארם פון טשוועקעס.

nail'-head'ed *a.* (נייל'-העד'-עד) עהנליך צו א קעפעל פון א טשוואק; בעציערט מיט קיילעכדיגע פלעקען אין דער פארם פון טשוועקעס=קעפלעך.

Nail-extractor

nai'ling-machine' *n.* (ניי'-לינג-מע-שין') אן אינסטרומענט אדער א מאשין וואס שלאגט אריין טשוועקעס.

nail'-machine' *n.* (נייל'-מע-שין') א מאשין צו מאכען טשוועקעס.

nail'-ma'ker *n.* (נייל'-מיי'-קער) ז. *nailer*.

nail'-plate *n.* (נייל'-פלייט) א מעטאלענע פלאטע, פון וועלכער מען שניידט אויס טשוועקעס.

nail'-rod *n.* (נייל'-ראד) א שטיק מעטאל, פון וועלכען מען שניידט אויס טשוועקעס.

nail'-selec'tor *n.* (נייל'-סי-לעק'-טאר) א מאשין אדער א טייל פון א מאשין וואס קלייבט אב און ווארפט ארויס די שלעכט=געמאכטע טשוועקעס.

nail'-tailed *a.* (נייל'-טיילד) וואס האט א הארנדיגען אנוואוקס אויף'ן שפיץ פון עק [ווי געוויסע קענגורוס].

nail'-works *n.* (נייל'-הווארקס) ז. *nailery*.

naïve' *a.* (נא-איוו') נאאיוו, פשוט, אהן חכמות, אפענהערציג, ניט געקינסטעלט, אונשולדיג; אין פילאזאפיע — ניט נאכגעדאכט, ניט קריטיש.

naïve'ly *adv.* (נא-איוו'-לי) נאאיוו, אפענהערציג, אהן חכמות, אונשילדיג, איינפאך, ניט געקינסטעלט.

naïveté' *n.* (נא-איוו-טיי') נאאיוויטעט, אפענהערציגקייט, אונשולדיגקייט, איינפאכקייט, ניט געקינסטעלטקייט.

naïve'ty *n.* (נא-איוו'-טי) נאאיוויטעט, אפענהערציגקייט, אונשולדיגקייט, איינפאכקייט, ניט געקינסטעלטקייט.

na'ked *a.* (ניי'-קעד) נאקעט, הויל, ענטבלויזט, אויפגעדעקט, ניט פערשטעלט; אפען, דייטליך; בלויז, איינפאך; הילפלאז, אונגעשיצט, אונבעוואפענט; פערלאזען, וויסט.

na'ked eye (ניי'-קעד אי) דאס נאקעטע אויג [ניט בעוואפענט מיט ברילען, מיט א מיקראסקאפ אדער טעלעסקאפ].

na'kedly *adv.* (ניי'-קעד-לי) נאקעט; ניט=בעדעקט; אונבעשיצט; איינפאך, אפען, פשוט; דייטליך.

na'kedness *n.* (ניי'-קעד-נעס) נאקעטקייט; אפענקייט, קלארקייט, דייטליכקייט; דאס זיין ניט פערשטעלט אדער אונבעשיצט.

na'ked truth (ניי'-קעד טרוהטה) די נאקעטע [אפענע, ניט פערמאסקירטע] ווארהייט.

na'ker *n.* (ניי'-קער) א פארצייטינער קעסעל=פויק.

na'mable *a.* (ניי'-מעבל) וואס מען קען געבען א נאמען; וואס מען קען אנרופען.

nam'by-pam'by *a., n. and v.* (נעמ'-בי-פעמ'-בי) געקינסטעלט [אין ריידען, האלטונג און אזוי ווייטער], מיט חנ'דעלעך, ציערליך=מאנירליך; זיס=סענטימענטאל; א געקינסטעלטער אדער זיס=סענטימענטאלער געשפרעך אדער געדיכט; בעהאנדלען סענטימענטאל, לאשטשען, צערטלען.

name *n. and v.* (ניים) א נאמען; א טיטול; א פערזאן; רעפוטאציע; בעריהמטקייט, פראמינענץ; א פאמיליע; איינער אדער עטוואס וואס דארף בלייבען אין זכרון; אין גראמאטיק — א הויפט=ווארט; געבען א נאמען; אנרופען ביים נאמען; דערמאנען, מאכען א בעמערקונג [וועגען איינעם אדער עטוואס]; בעשטימען; ערקלערען אלס...; אין אונטער=הויז פון ענגלישען פארלאמענט — ערקלערען שולדיג [א מיטגליעד] אין איבערטרעטען די רעגולאציאנען פון דעם אונטער=הויז.

na'meable *a.* (ניי'-מעבל) ז. *namable*.

name'-board *n.* (ניימ'-באורד) דאס ברעט אדער בכלל דאס ארט אויף א שיף, וואו עס איז אויפגעשריבען דער נאמען פון דער שיף.

name'-day *n.* (ניימ'-דיי) דער טאג, ווען מען פייערט דאס אנדענקען פון דעם היילינגען, וועמעס נאמען איינער טראגט [ביי די קריסטען].

name'less *a.* (ניימ'-לעס) אהן א נאמען; אונאויסדריקליך, אונאויסשפרעכליך; וואס קען ניט בעשטימט ווערען; אונבעריהמט, אונבעוואוסט; אנאנים [מיט א בעהאלטענעם אדער פערשטעלטען נאמען].

name'lessly *adv.* (ניימ'-לעס-לי) אהן א נאמען; אויף אן אונאויסשפרעכליכען אופן; אנאנים. ז. *nameless*.

name'lessness *n.* (ניימ'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין נאמען; דאס זיין אונבעקאנט אדער ניט בעריהמט.

name'ly *adv.* (ניימ'-לי) נעמליך.

name'-plate *n.* (ניימ'-פלייט) א טהירשילד [מיט'ן נאמען פון דעם איינוואהנער].

na'mer *n.* (ניי'-מער) א נאמען=געבער; איינער וואס רופט אן ביים נאמען.

name'-saint *n.* (ניימ'-סיינט) דער הייליגער, וועמעס נאמען איינער טראגט [ביי קריסטען].

name'sake *n.* (ניימ'-סייק) איינער וואס האט דעמזעלבען נאמען; איינער וועמען מען האט א נאמען געגעבען נאך אימעצען.

name'-son *n.* (ניימ'-סאן) איינער וועמען מען האט א נאמען געגעבען נאך אימעצען.

name the day (ניים טהי דיי) בעשטימען א טאג [הויפטזעכליך פון א חתונה]; אבשטעלען די חופה.

na'ming *n.* (ניי'-מינג) דאס געבען א נאמען.

nan'dine *n.* (נענ'-דין) אזא שעהן חיה'לע פון גווינעא מיט צוויי רייהען פלעקען אויף די זייטען; אזא מין אסט=אינדישער טייך=פיש.

nan'doo *n.* (נענ'-דוה) ז. *nandu*.

nan'du *n.* (נענ'-דוה) דער נאנדו [דער אמעריקאנער שטרויס=פויגעל].

na'nism *n.* (ניי'-ניזם) דאס זיין א קארליק; דאס ווערען א קארליק [צווערג].

naniza'tion *n.* (ניי-ני-זיי'-שאן) דאס מאכען קליין אדער פאר א קארליק [אויף א קינסטליכען אופן, הויפטזעכליך וועגען בוימער, ווי עס ווערט פראקטיצירט אין יאפאן].

nankeen' *n.* (נענ-קיען') נאנקינג [אזא כינעזישער געלבער באנוועל=צייג, געמאכט אין נאנקינג, כינא].

nankeens' *n.* (נענ-קיענז') הויזען אדער אונטער=הויזען געמאכט פון נאנקינג. ז. *nankeen*.

nankin' *n.* (נענ-קיען') ז. *nankeen*.

nan'ny *n.* (נענ'-אי) א ציעג.

nan'ny-ber'ry *n.* (נענ'-אי-בער'-אי) דער שנעע=באל [אזא יאגדע]. ז. *sheepberry*.

nan'ny-goat *n.* (נענ'-אי-גאוט) א ציעג.

nan'oid *a.* (נענ'-איד) ווי א קארליק [צווערג].

nap *n. and v.* (נעפ) א דרימעל; ווארסע, בארווע [דער פוך אדער די האר אויף טוך]; פוך, הארינקייט [אויף פלאנצען]; א הארינער טוך וואס ווערט געברויכט צום פאלירען גלאז, מארמאר א. ז. וו.; אזא פראנצויזיש קארטען=שפיעל; פארם, פארשטעלונג; דרימלען; כאפען א דרימעל; מאכען אדער ארויסברייגנען א בארווע, האר אדער פוך [ווי אויף טוך, פלאנצען א. ז. וו.]; בעשווינדלען.

nape *n. and v.* (נייפ) דער נאקען, דאס גניק, דער קארק; דורכשניידען דעם נאקען.

na'pery *n.* (ניי'-פער-אי) לייווענד, פון וועלכער מען מאכט טישטוכער, סערוועטקעס א. ז. וו.; טישטוכער, סערוועטקעס און עהנליכע טיש=זאכען.

naph'tha *n.* (נעפ'-טהא) נאפט [בערג אויל, שטיין=אויל]; קעראסין, גאזע, פעטראלעאום.

naph'thalene *n.* (נעפ'-טהע-ליען) נאפטאלין.

naph'thalin *n.* (נעפ'-טהע-לין) ז. *naphthalene*.

naph'thalize *v.* (נעפ'-טהע-לאיז) אנזאפען אדער אנזויגען מיט נאפט.

naph'tholize *v.* (נעפ'-טהא-לאיז) אנזאפען אדער אנזויגען מיט די אויסדונסטונגען פון נאפט.

naphthyl'ic *a.* (נעפ-טהיל'-איק) וואס ענטהאלט נאפטאלין, וואס איז שייך צו נאפטאלין.

napifo'lious *a.* (ניי-פי-פאו'-לי-אס) מיט בלעטער ווי ביי בורעקעס.

na'piform *a.* (ניי'-פי-פארם) עהנליך צו בורעקעס.

nap'kin *n.* (נעפ'-קין) א סערוועטקע, א טישטיכעל, א טעלער=טיכעל; א טיכעל.

nap'kin-ring *n.* (נעפ'-קין-רינג) א סערוועטען=רינג [א רינג אין וועלכען מען לעגט אריין א סערוועטקע].

nap'less *a.* (נעפ'-לעס) אהן ווארסע אדער

בארוּוע [האריגקייט אויף טוך]; אבגערי= בען, אבגענוּצט.

nap'-me'ter *n.* (נעפּ'-מי'-טער) א מא= שין צו פּרובען די ווארסע אדער בארווע פון טוך [ווי לאנג זי קען אויסהאלטען און ניט אבגעריבען ווערען].

napo'leon *n.* (נע-פּאָו'-לי-אָן) א נאפּא= לעאָן [א פראנצויזישע מטבע פון 20 פראנק]; אזא פראנצויזיש קארטען=שפּיעל; א מין געבעקס.

Napoleon'ic *a.* (נע-פּאָו-לי-אָנ'-איק) וואס איז שייך צום פראנצויזישען אימ= פּעראטאר נאפּאלעאָן באנאפּארט [נאפּא= לעאָן דער ערשטער] אדער צו נאפּאלעאָן דעם דריטען.

Napo'leonism *n.* (נע-פּאָו'-לי-אָנ-ניזם) די פּאליטישע פּרינציפּען, רעגירונגס= מעטאדען, טראדיציעס א. ז. וו. פון דער נאפּאלעאָנישער דינאסטיע [אין פראנק= רייך]; אנהענגערשאפט צו דער נאפּאלע= אָנישער דינאסטיע [באנאפּארטיזם].

Napo'leonist *n.* (נע-פּאָו'-לי-אָנ-איסט) א באנאפּארטיסט [אן אנהענגער פון נא= פּאלעאָן'ס דינאסטיע, אין פראנקרייך].

nap'per *n.* (נעפּ'-ער) איינער וואס דרימעלט; א מאשין אבצורייניגען אדער גלאט מאכען די ווארסע אדער בארווע [די האר אויף צייג]; אין ענגלאנד — אן עהרען=טיטול פון איינעם וואס נעהמט אנטייל אין די צערעמאניעס ביי פער= שיעדענע קעניגליכע פּאראדען [ווי ביי א קאראנאציע, למשל].

nap'perer *n.* (נעפּ'-ער-ער) איינער וואס מאכט אדער בעזארגט מיט מישטי= כער, סערוועטקעס א. ז. וו.; אין ענג= לאנד — אן עהרען=טיטול פון איינעם וואס נעהמט אנטייל אין די צערעמאניעס ביי פערשיעדענע קעניגליכע פּאראדען [ווי ביי א קאראנאציע, למשל].

nap'piness *n.* (נעפּ'-אי-נעס) וואליג= קייט, פּוכיגקייט, האריגקייט [ווי למשל, ביי צייג וואס האט א בארווע אדער ווא= רסע].

nap'ping-machine' *n.* (נעפּ'-אינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען אדער ארומ= צושערען בארווע [ווארסע].

nap'py *a.* (נעפּ'-אי) וואליג, פּוכיג, הא= ריג, מיט א בארווע [ווארסע]; שטארק [וועגען ביער].

nap'taking *n.* (נעפּ'-טיי-קינג) אן אי= בערפאל אונגעריכטערהייד, אן איבעררא= שונג.

narcis'sus *n.* (נאר-סיס'-אס) די נארצי= סע [א פּלאנצע מיט שמאלע גלייך=שטע= הענדע בלעטער, מיט געלבע אדער ווייסע שמעקענדע, בעכער= עהנליכע בלימלעך].

Narcissus

nar'colepsy *n.* (נאר'-קא-לעפּ-סי) א קורץ=דויערענדע בע= טויבונג; א נייגונג ארייגצופאלען אין א קורץ=דויערענדען בעוואוסטלאזען צושטאנד.

narco'ma *n.* (נאר-קאו'-מא) ז. *narcosis*.

narcom'atous *a.* (נאר-קאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א נארקאז [בעטוי= בונג, בעוואוסטלאזיגקייט, איינגעשלעפערט= קייט דורך נארקאטישע אדער בעטוי= בונגס=מיטלען].

nar'cose *a.* (נאר'-קאוס) ז. *narcotic*.

narco'sis *n.* (נאר-קאו'-סיס) נארקאז, בעטויבונג, בעוואוסטלאזיגקייט, איינגע= שלעפערטקייט [דורך נארקאטישע אדער בעטויבונגס=מיטלען].

narcot'ic *a. and n.* (נאר-קאט'-איק) נארקאטיש, בעטויבענד, איינשלעפערנד, פּעראורזאכענדיג בעוואוסטלאזיגקייט; וואס איז שייך צו נארקאז אדער בעטויבונג; א נארקאטישעס מיטעל.

narcot'ical *a.* (נאר-קאט'-אי-קעל) נארקאטיש. ז. *narcotic*.

narcot'ically *adv.* (נאר-קאט'-אי-קעל-אי) דורך א נארקאטישען [בעטויבענדען] מיטעל; ווי אין א בעטויבונגס=צושטאנד.

narcot'icalness *n.* (נאר-קאט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין נארקאטיש; דאס ווירקען ווי א נארקאטישער [בעטויבענדער, איינ= שלעפערענדער] מיטעל.

nar'cotine *n.* (נאר'-קא-טין) נארקאטין [א כעמישער שטאף].

narcotin'ic *a.* (נאר-קא-טינ'-איק) וואס איז שייך צו נארקאטין [אזא כעמישער שטאף].

nar'cotism *n.* (נאר'-קא-טיזם) א נאר= קאטישער צושטאנד, א בעטויבונגס=צו= שטאנד; די ווירקונג פון נארקאטישע מיט= לען.

nar'cotize *v.* (נאר'-קא-טאיז) נארקא= טיזירען, בעטויבען, מאכען בעוואוסטלאז אדער איינשלעפערען [דורך בעטויבונגס= מיטלען].

nard *n. and v.* (נארד) די נארדע, די נארד=פּלאנצע [אזא שמעקעדיגע פּלאנצע מיט פּורפּור=בליטהען]; נארד, נארדען= בשמים [נרד]; שמירען, אוילען מיט נארד.

nar'dine *a.* (נאר'-דין) וואס איז שייך צו דער נארדע. ז. *nard*.

nare *n.* (נעהר) א נאז=לאך.

na'res *n.* (ניי'-ריז) נאז=לעכער.

nar'ghile *n.* (נאר'-גי-לע) א טערקישע וואסער=ליולקע [אין וועלכער דער רויך געהט דורך דורך וואסער איידער ער קומט צום מויל].

nar'gil *n.* (נאר'-גיל) דער אינדישער קאקאנוס=בוים.

nar'gileh *n.* (נאר'-גי-לע) ז. *narghile*.

na'rial *a.* (ניי'-רי-על) וואס איז שייך צו די נאז=לעכער.

nar'ic *a.* (נער'-איק) ז. *narial*.

nar'iform *a.* (נער'-אי-פארם) עהנליך צו א נאז=לאך.

na'rine *a.* (ניי'-רין) ז. *narial*.

na'ris *n.* (ניי'-רים) ז. *nare*.

narr. אבקירצונג פון *narratio*

narrate' *v.* (נע-רייט') אויספיהרליך דער= צעהלען; דערצעהלען.

narra'tio *n.* (נע-ריי'-שי-או) א פאר= מעלע ערקלערונג וועגען א געריכטס=קלא= גע [פון דער זייט פון דעם קלעגער].

narra'tion *n.* (נע-ריי'-שאן) דאס דער= צעהלען; אן ערצעהלונג.

nar'rative *a. and n.* (נער'-ע-טיוו) דערצעהלענד; וואס איז שייך צו אן ער= צעהלונג; אן ערצעהלונג; די קונסט צו דערצעהלען אדער איבערגעבען עטוואס אויף אן אויספיהרליכען שטייגער.

nar'ratively *adv.* (נער'-ע-טיוו-לי) אין אן ערצעהלונג, ווי אן ערצעהלונג; דערצעהלענדיג.

narra'tor *n.* (נע-ריי'-טאר) אן ער= צעהלער.

nar'ratory *a.* (נער'-ע-טא-רי) דערצעה= לענד.

nar'row *a., n. and v.* (נער'-או) ענג, שמאל; בעשרענקט; קליין, ווייניג, קוים= קוים; קארג; גענוי, אקוראט, אויפמערק= זאם; פּארזיכטיג; קורץ [אין צייט]; א שמאלער דורכגאנג; א קאנאל, א מערע= ענגע [א שמאלער פּאס וואסער וואס פער= איינינגט צוויי ימים אדער אזעראס]; פער= ענגען, פערשמעלערען, בעשרענקען; ווע= רען ענגער אדער שמעלער; בעשרענקט ווערען; מאכען ווייניגער אויגלעך [אין שטריקעריי].

nar'row cir'cumstances (נער'-או-סויר'-קאמ-סטענ-סעז) פּערענגטע אומ= שטענדען.

nar'rower *n.* (נער'-א-ער) איינער אדער עטוואס וואס פערשמעלערט, מאכט ענגער אדער ציהט צונויף.

nar'row escape' (נער'-או עס-קייפּ') א רעטונג מיט'ן לעבען, א רעטונג ווי דורך א נס [קוים=קוים זיך גערעטעט].

We had a narrow escape.

nar'row-gage *a.* (נער'-או-גיידזש) אין אייזענבאהן=בוי — וואס דער שטח צווי= שען די רעלסען איז שמעלער ווי געוועהנ= ליך.

nar'rowing *n.* (נער'-א-אינג) אין שטרי= קעריי — פערשמעלערונג דורך א פערקלע= נערונג פון דער צאהל אויגלעך; א טייל אין שטריקעריי, וואס ווערט אויף אזא אופן צוזאמענגעצויגען אדער פערשמעלערט.

nar'rowly *adv.* (נער'-א-לי) בע= שרענקט; קארג; מיט אויפמערקזאמקייט, גענויאיגקייט אדער פּארזיכטיגקייט; קוים.

nar'row-min'ded *a.* (נער'-או-מאינ'-דעד) ענגהערציג, שמאלקעפּיג, בעשרענקט, פאנאטיש.

Only narrow-minded Americans are prejudiced against the immigrants.

nar'row-min'dedness *n.* (נער'-או-מאינ'-דעד-נעס) ענגהערציגקייט, שמאלקע= פּיגקייט, בעשרענקטקייט, פאנאטיזם.

nar'rowness *n.* (נער'-א-נעס) ענג= קייט; בעשרענקטקייט; קארגקייט; גענווי= איגקייט; דאס זיין קוים=קוים.

nar'rows *n.* (נער'-אוז) א שמאלער דורכ= גאנג [דורך בערג, דורך א קאנאל א. ז. וו.]; א פּערשמעלערטער טייל פון א טייך.

nar'row sea (נער'-או סיע) א שמא= לער ים=אויסגוס, א קאנאל [הויפּטזעכליך דער ענגלישער קאנאל].

nar'row-sigh'ted *a.* (נער'-או-סאי'-טעד) ענגזיכטיג, מיט א שמאלען בליק.

nar'row-souled *a.* (נער'-או-סאולד) ענגהערציג.

nar'row-work *n.* (נער'-או-הוואירק) די פּארבערייטונגס=ארבייט אין א קויה= לען=שאכטע [איידער מען הויבט אן צו גראבען די קויהלען].

nar'ry *a.* (נער'-אי) ז. *nary*.

nar'thex *n.* (נאר'-טהעקס) אין פּארצייי= טיגע קירכען — א טייל ביים הויפּט=ארייג= גאנג; א פּארצייטיג בשמים=פּושקעלע.

nar'wal *n.* (נאר'-הוועל) ז. *narwhal*.

nar'whal *n.* (נאר'-הוועל) דער נאר= וואל, איינהארן=פיש אדער איינהארן=וואל= פיש [אזא גרויסע ים=חיה אין די פּאלאר= געגענדען. ביים "ער" שטעקט ארויס פון מויל א גרויסער צאהן, וועלכער איז פון 6 ביז 10 פוס לאנג, כמעט אזוי לאנג ווי די גאנצע חיה. דיעזער צאהן און דער אויל פון דעם נארוואל ווערען זעהר הויך געשעצט].

Narwhal

nar'whale *n.* (נאר'-הווייל) ז. *narwhal*.

nar'y *a.* (נער'-אי) קיינס, קיינער; ניט; ניין [אַבקירצונג פון *never a*].

na'sal *a. and n.* (ניי'-זעל). וואס איז שייך צו דער נאז; אויסגעשפראכען דורך דער נאז [ווי למשל, דער בוכשטאב "נ"]; א נאז=קלאנג, א בוכשטאב אויסגעשפראכען דורך דער נאז; א נאז=ביין; א טייל פון א פארצייטיגען העלם [פאנצער=היטעל] וואס האט צוגעדעקט די נאז.

nasal'ity *n.* (נע-זעל'-אי-טי) דאס האבען א שייכות מיט דער נאז; דאס קומען דורך דער נאז [ווי געוויסע קלאנגען].

nasaliza'tion *n.* (ניי-זעל-אי-זיי'-שאן) אויסשפרעכונג דורך דער נאז.

na'salize *v.* (ניי'-זעל-איז) רעדען דורך דער נאז.

na'sally *adv.* (ניי'-זעל-אי) מיט א נאז=קלאנג; דורך דער נאז.

nas'ardly *a.* (נעז'-ארד-לי) נאריש, דום; געמיין.

nas'cency *n.* (נעס'-ען-סי) ענטשטעהונג, געבורט, אנהויב; דאס ווערען.

nas'cent *a.* (נעס'-ענט) ענטשטעהענד; וואס ווערט, וואס הויבט אן צו עקזיסטירען אדער זיך ענטוויקלען.

nase'berry *n.* (נייז'-בער-אי) דער סאפאטיל=בוים [אזא אימער=גרינער בוים אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא מיט דיקע גלאנציגע בלעטער, ענטהאלט א מילכיגען זאפט]; דער ברייעפעל אדער די סאפאטיל=פלוים [די פרוכט פון דעם סאפאטיל=בוים].

nash *a. and v.* (נעש) שטייף, פעסט, הארט; קאלט, פראסטיג; אוועקגעהן, פערלאזען.

na'sicorn *a. and n.* (ניי'-זי-קאהרן) וואס האט א הארן אויף דער נאז [ווי דער רינאצעראס אדער נאזהארן]; א רינאצעראס אדער נאזהארן. ז. *rhinoceros*

na'siform *a.* (ניי'-זי-פארם) נאז=ארטיג, נאז=פערמיג.

nasol'ogy *n.* (נע-זאל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון נעזער.

nas'tily *adv.* (נעס'-טי-לי) אויף א שמוציגען, עקעלדיגען אדער מיאוס'ען אופן.

nas'tiness *n.* (נעס'-טי-נעס) שמוציגקייט; מיאוס'קייט, עקעלדיגקייט; שמוץ; גראבקייט, אונאנשטענדיגקייט.

nastur'tion *n.* (נעס-טויר'-שאן) ז. *nasturtium*

nastur'tium *n.* (נעס-טויר'-שי-אם) נאסטורציום אדער די קרעסע [א פלאנצע וואס וואקסט אי אין וואסער אי אויף דער יבשה, האט קליינע ווייסע בליטהען און בלעטלעך וואס וואקסען אין פארלעך]; א העלע אראנזשעווע פארב.

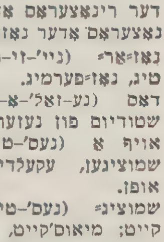

Nasturtium

nas'ty *a.* (נעס'-טי) שמוציג; מיאוס; עקעלדיג; גראב, אונאנשטענדיג; שלעכט, אונאנגענעהם

nas'uine *a. and n.* (נעס'-יו-אין) וואס איז שייך צו דעם מין וואש=בערען [שפעצ. יענאטען], וועלכע האבען לאנגע נעז; א חיה'לע פון דיעזען מין. ז. *coati*

nasute' *a.* (נע-סיוט) וואס האט א לאנגע נאז אדער א לאנגען שנאבעל; וואס האט א שארפען חוש הריח.

na'tal *a. and n.* (ניי'-טעל) וואס איז שייך צו געבורט; געבירטיג; וואס איז שייך צום שויס=ביין אדער צום הינטער=חלק [זאד]; א געבורטס=טאג [ביי איד=דען — ניתל, קריסטוס'עס געבורטס=טאג].

natali'tial *a.* (ניי-טע-ליש'-על) וואס איז שייך צו איינעמס געבורט אדער געבורטס=טאג.

natali'tious *a.* (ניי-טע-ליש'-אס) ז. *natalitial*

natal'ity *n.* (ניי-טעל'-אי-טי) געבורטען=פראצענט [די צאהל געבורטען אין א בעשטימטער צייט און אין א בעשטימטען ארט אין פערגלייך מיט דער גאנצער בעפעלקערונג].

na'tant *a.* (ניי'-טענט) שווימענד.

na'tantly *adv.* (ניי'-טענט-לי) שווימענדיג.

nata'tion *n.* (ניי-טיי'-שאן) דאס שווימען.

natato'rial *a.* (ניי-טע-טאו'-רי-על) שווימענד; וואס איז שייך אדער צוגעפאסט צום שווימען; וואס איז שייך צו שווים=פויגלען.

natato'rium *n.* (ניי-טע-טאו'-רי-אם) א שווים=שול; א שווים=פלאץ.

na'tatory *a.* (ניי'-טע-טא-רי) שווימענד; וואס איז שייך, וואס איז צוגעפאסט אדער ווערט געברויכט צום שווימען.

natch *n.* (נעטש) דער קרייץ, דער הינטער=טייל [פון א בהמה].

natch'-bone *n.* (נעטש'-באון) דער שויס=ביין.

na'tes *n.* (ניי'-טיעז) דער שויס=ביין; דער הינטער=חלק [ביי מענשען]; אזא ארויסשטארצענדער טייל אין דעם פראנט פון קאפ=מארך.

nath'less *adv.* (נעטה'-לעס) פונדעסטוועגען, דאך.

na'tion *n.* (ניי'-שאן) א נאציאן, א פאלק; א ראסע; א שבט; א שטאנד; א סטודענטישע לאנדסמאנשאפט [אין איינינע ענגלישע אוניווערזיטעטען]; א מחנה, א גרויסע צאהל.

na'tional *a.* (נעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א פאלק אדער נאציאן, נאציאנאל; נאציאנאליסטיש. ז. *nationalism*

na'tional air (נעש'-אנ-על עהר) פאלקסטימליכע, נאציאנאלע מוזיק; א נאציאנאלע הימנע.

na'tional an'them (נעש'-אנ-על ענ'-טהעם) א נאציאנאלע הימנע.

na'tional church (נעש'-אנ-על טשוירטש) די שטאאטס=קירך, די הערשענדע שטאאטס=רעליגיאן.

na'tional col'ors (נעש'-אנ-על קאל'-ארז) א נאציאנאלער פלאג.

na'tional debt (נעש'-אנ-על דעט) נאציאנאלע שולדען, שטאאטס=חובות.

na'tional domain' (נעש'-אנ-על דא-מיין') שטאאטס=אייגענטום [ווי לאנד, טראקטען, טייכען, קהל'שע געביידעס א. ז. וו.]; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — לאנד וואס בעלאנגט צו דער פעדעראלער רעגיערונג אדער צו א בעזונדערען שטאאט.

na'tional econ'omy (נעש'-אנ-על אי-קאנ'-א-מי) שטאאטס=ווירטשאפט, נאציאנאל=עקאנאמיע.

na'tional guard (נעש'-אנ-על גארד) די נאציאנאלע גווארדיע אין פראנקרייך וואס איז ארגאניזירט געווארען בעת דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — שטאאטס=מיליץ.

nationalisa'tion *n.* (נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) ז. *nationalization*

na'tionalise *v.* (נעש'-אנ-על-איז) ז. *nationalize*

na'tionalism *n.* (נעש'-אנ-על-איזם) נאציאנאליזם, נאציאנאלער גייסט, איבערגעבענהייט צו דער אייגענער נאציאן, אנערקענונג פון דעם רעכט פון יעדער נאציאן אויף זעלבסטשטענדיגער נאציאנאלער ענטוויקלונג; א נאציאנאלע אייגענטימליכקייט.

Na'tionalism *n.* (נעש'-אנ-על-איזם) אין אירלאנד — די פאליטישע פראגראם פון דער פארטיי, וועלכע פאדערט א מעהר אדער וועניגער פאלשטענדיגע אבזונדערונג פון ענגלאנד.

na'tionalist *n.* (נעש'-אנ-על-איסט) א נאציאנאליסט. ז. *nationalism*

national'ity *n.* (נעש-א-נעל'-אי-טי) נאציאנאליטעט; נאציאן; נאציאנאליזם.

nationaliza'tion *n.* (נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) די פעראייניגונג צו איין נאציאן; די נאציאנאליזירונג, די פערוואנדלונג פון פריוואט=אייגענטום אין פאלקס=אייגענטום [ווי לאנד, באהנען, טעלעגראף, טעלעפאן א. ד. ג.].

na'tionalize *v.* (נעש'-אנ-על-איז) נאציאנאליזירען, צוגעבען א נאציאנאלען כאראקטער; מאכען נאציאנאל; פערוואנדלען אין פאלקס=אייגענטום [ווי לאנד, באהנען א. ד. ג.].

na'tionalizer *n.* (נעש'-אנ-על-אי-זער) אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז דאס פריוואט=אייגענטום פון לאנד, ווי באהנען א. ד. ג. זאל פערוואנדעלט ווערען אין פאלקס=אייגענטום.

na'tionally *adv.* (נעש'-אנ-על-אי) נאציאנאל; אין בעצוג צו דער נאציאן; אויף א נאציאנאלען אופן.

na'tionalness *n.* (נעש'-אנ-על-נעס) דאס זיין נאציאנאל; נאציאנאליזם, פאטריאטיזם.

na'tionhood *n.* (ניי'-שאנ-הוד) דאס זיין א נאציאן.

na'tive *a. and n.* (ניי'-טיוו) נעבירטיג; אורשפרינגליך; איינגעבארען; היימאטליך; נאטירליך; א געבירטיגער, א לאנדס=איינגעבארענער.

na'tive-born *a.* (ניי'-טיוו-באהרן) געבארען אין לאנד.

na'tively *adv.* (ניי'-טיוו-לי) פון געבורט; געבירטיג; פון אורשפרונג.

na'tiveness *n.* (ניי'-טיוו-נעס) דאס נאטירליכע; דאס איינגעבארענע; אורשפרינגליכקייט; געבירטיגקייט.

na'tivism *n.* (ניי'-טיוו-איזם) נאטיוויזם, די אלטע פילאזאפישע טעאריע, אז די אידעען און פארשטעלונגען בילדען זיך ניט דורך די חושים, נאר זיי זיינען מיטגעבארען אין דעם מענשליכען שכל; די בעוועגונג אדער פראקטיק צו בעגינסטיגען די איינגעבארענע פון לאנד נעגען די איינגעוואנדערטע פון פרעמדע לענדער; די בעוועגונג נעגען אימיגראציאן.

Na'tivism *n.* (ניי'-טיוו-איזם) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פרינציפען פון דער נאטיוויסטישער פארטיי, געגרינדעט ארום דעם יאהר 1842, וועלכע האט געשטרעבט ניט צו דערלאזען, אז די אימיגראנטען און קאטוילי‌קען זאלען האבען דאס רעכט

צו נעהמען אנטייל אין דער רעגיערונג פון לאנד.

na'tivist *n.* (ניי'-טיוו-איסט) א נאטיוויסט, אן אנהענגער פון דער נאטיוויסטישער לעהרע; א געגנער פון אימיגראציאן. ז. *nativism*

Na'tivist *n.* (ניי'-טיוו-איסט) אן אנהענגער פון דער נאטיוויסטישער פארטיי. ז. *Nativism*

nativis'tic *a.* (ניי-טי-וויס'-טיק) נאטיוויסטיש, וואס איז שייך צו דער נאטיוויסטישער לעהרע אין דער פילאזאפיע. ז. *nativism*

nativ'ity *n.* (נע-טיוו'-אי-טי) די געבורט; די געבורטס-שטונדע; דער געבורטס-ארט; די שטעלונג פון די מזלות אדער שטערן צו דער צייט פון איינעמס געבורט; די געבורט פון יעזוס קריסטוס.

nat'terjack *n.* (נעט'-ער-דזשעק) א מין אייראפעאישע זשאבע, וועלכע שפרינגט אזוי אז עס קומט אויס ווי זי וואלט לויפען.

nat'tily *adv.* (נעט'-אי-לי) נעט, זויבער, פיין.

The actress was very **nattily** dressed.

nat'tiness *n.* (נעט'-אי-נעס) נעטקייט, זויבערקייט, פיינקייט.

nat'ty *a.* (נעט'-אי) נעט, זויבער, פיין.

nat'ural *a. and n.* (נעטש'-או-רעל) נאטירליך; נאטורמעסיג; נאטור-געטריי; עכט, ניט געקינסטעלט; פון נאטור; וואס איז שייך צו דער נאטור; פיזיש, פיזיקאליש; לייבליך; בלויז לויט געבורט [וועגען א קינד וואס איז געבארען אהן געזעצליכער הייראט]; אין מוזיק — ניט הויך און ניט נידריג; געזונגען [אין געגענזאץ צו אינסטרומענט-מוזיק]; א נאר, א שוטה; אין מוזיק — א צייכען וואס צייגט אן, אז די פריהערדיגע צייכענס וועגען מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן זיינען ניט גילטיג; א נאטע, וועלכע האט נעבען זיך דיעזען צייכען; דער ווייסער קלאוויש [אויף א פיאנא]; א מין פארצייטיגער פארוק.

nat'ural-born *a.* (נעטש'-או-רעל-באהרן) געבארען אין לאנד [ניט קיין פרעמדער]; פון דער נאטור אויס; אזוי געבארען; אונגעזעצליך געבארען [פון עלטערען, וואס זיינען ניט געזעצליך פערהייראט].

nat'ural day (נעטש'-או-רעל דיי) א מעת לעת [די צייט פון זון-אונטערגאנג ביז זון-אונטערגאנג].

nat'ural his'tory (נעטש'-או-רעל היס'-טא-רי) נאטור-געשיכטע.

natura'lia *n.* (נעטש-או-ריי'-לי-א) די געשלעכטס-ארגאנען.

naturalisa'tion *n.* (נעטש-או-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. *naturalization*

nat'uralise *v.* (נעטש'-או-רעל-איז) ז. *naturalize*

nat'uralism *n.* (נעטש'-או-רעל-איזם) נאטירליכקייט; דער נאטור צושטאנד; נאטוראליזם [אין קונסט און ליטעראטור — די ריכטונג צו מאלען דאס לעבען און די נאטור שטרענג אביעקטיוו ניט רעכנענדיג זיך מיט עסטעטישע און קינסטלערישע פאדערונגען; אין פילאזאפיע — די טעאריע, אז אלע ערשיינונגען אין דער וועלט און אין דער מענשליכער געזעלשאפט ווערען פעראורזאכט דורך דער נאטור און נאטור-קרעפטען און ניט פון וועלכע עס איז איבערנאטירליכע קרעפטען; די טעאריע, אז אלע רעליגיעזע ווארהייטען זיינען געשאפען געווארען דורך א שטודיום פון דער נאטור און ניט דורך אן איבערנאטירליכער אפענבארונג].

nat'uralist *n.* (נעטש'-או-רעל-איסט) א נאטוראליסט, א נאטור-פארשער; אן אנהענגער פון נאטוראליזם. ז. *naturalism*

naturalis'tic *a.* (נעטש-או-רע-ליס'-טיק) נאטירליך, נאטור-טריי; רעאליסטיש; וואס איז שייך אדער בעגרינדעט אויף נאטוראליזם [אין פילאזאפיע און טעאלאגיע]. ז. *naturalism*

naturaliza'tion *n.* (נעטש-או-רעל-אי-זיי'-שאן) די נאטוראליזירונג; דאס מאכען א בירגער פון א נייעם לאנד; דאס ווערען א בירגער פון א נייעם לאנד.

Naturaliza'tion Act (נעטש-או-רעל-אי-זיי'-שאן עקט) דאס נאטוראליזירונגס-געזעץ [דאס געזעץ וואס איז ארויסגעגעבען געווארען אין ענגלאנד אין יאהר 1870 און 1872 וועגען דעם רעכט פון אויסלענדער צו קויפען אונבעוועגליכע גיטער און צו ווערען בירגער אין לאנד]; דאס געזעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1907 וועגען בירגערטום פאר אויסלענדער.

nat'uralize *v.* (נעטש'-או-רעל-איז) נאטוראליזירען, מאכען פאר א בירגער אדער ווערען א בירגער פון א נייעם לאנד; אקלימאטיזירען; איינגעוועהנען; ערקלערען דורך די נאטור-געזעצען; אין מוזיק — אוועקשטעלען פאר א נאטע א צייכען, וואס צייגט אן, אז די פריהעריגע צייכענס וועגען מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן ווערען בטל.

nat'ural law (נעטש'-או-רעל לאה) די נאטור-געזעצען; די נאטירליכע געזעצליכקייט, די געזעצליכקייט וואס וואלט געהערשט אין דער מענשליכער געזעלשאפט, ווען עס וואלט אפילו קיין אפיציעלע געזעצגעבונג ניט געווען; געזעצען וואס קומען ארויס פון דער מענשליכער נאטור אדער פון דעם כאראקטער פון דער מענשליכער געזעלשאפט, הגם זיי זיינען ניט געשאפען געווארען פון דער געזעצגעבונג.

nat'ural log'ic (נעטש'-או-רעל לאדזש'-איק) די נאטירליכע אדער די מיטגעבארענע לאגיק [די מיטגעבארענע פעהיגקייט צו אונטערשיידען צווישען פאלשקייט און ריכטיגקייט].

nat'urally *adv.* (נעטש'-או-רעל-אי) נאטירליך; ניט געקינסטעלט; עכט; אויף א נאטירליכען אופן.

Americans are **naturally** concerned in the welfare of Mexico.

nat'ural mag'net (נעטש'-או-רעל מעג'-נעט) א נאטור-מאגנעט [דאס אייזענשטיין וואס האט מאגנעטישע אייגענשאפטען].

nat'ural man (נעטש'-או-רעל מען) א נאטור-מענש, א מענש אהן קונצען; אין דער קריסטליכער רעליגיאן — א מענש וואס איז ניט געלייטערט געווארען פון זיינע זינד דורך דער געטליכער גנאד.

nat'ural mar'malade (נעטש'-או-רעל מאר'-מע-לייד) נאטירליכער מארמאלאד [די פרוכט פון דעם מארמאלאד-בוים]. ז. *marmalade-tree*

nat'uralness *n.* (נעטש'-או-רעל-נעס) נאטירליכקייט.

nat'ural philos'opher (נעטש'-או-רעל פי-לאס'-א-פער) א נאטור-פארשער.

nat'ural philos'ophy (נעטש'-או-רעל פי-לאס'-א-פי) נאטור-פארשונג, נאטור-וויסענשאפט; פיזיק.

nat'ural rights (נעטש'-או-רעל ראיטס) פערזענליכע נאטירליכע רעכטע [ווי פרייהייט און זיכערהייט פון דער פערזאן א. ז. וו.].

nat'ural sci'ence (נעטש'-או-רעל סאי'-ענס) נאטור-וויסענשאפט.

nat'ural selec'tion (נעטש'-או-רעל סי-לעק'-שאן) די נאטירליכע אבקלייבונג אדער די [נאטירליכע] צוכט-וואהל, די טעאריע, אז אין מלחמה פאר'ן לעבען איז גובר דער מעהר צוגעפאסטער. דאס הייסט, אז יענע חיות און פלאנצען, וועלכע האבען מעהר פעהיגקייטען צוצופאסען זיך צו די בעדינגונגען פון זייער סביבה, זיינען גיכער אימשטאנד אליין איבערצולעבען און ענטוויקלען פון זיך קינפטיגע דורות.

na'ture *n.* (ניי'-טשור) די נאטור; נאטירליכקייט; א נאטור, א כאראקטער; די אייגענשאפט; דער פיזישער צושטאנד; דאס לעבען; נאטירליכער [ווילדער] צושטאנד.

na'ture-de'ity *n.* (ניי'-טשור-די'-אי-טי) א נאטירליכע גאטהייט [א גאטהייט וואס פערזאניפיצירט א פיזישע ערשיינונג אדער קראפט].

na'ture-god *n.* (ניי'-טשור-גאד) ז. *nature-deity*

na'tureless *a.* (ניי'-טשור-לעס) אוננאטירליך.

na'ture-prin'ting *n.* (ניי'-טשור פרינ'-טינג) נאטור-דרוק, א געוויסער פראצעס פון דרוקען דורך אראבנעהמען דירעקט א קאפיע פון נאטור-געגענשטענדע [ווי פון בלעטער, מאך א. ד. ג.] אויף א פלאטע מיט וועלכער מען דרוקט.

na'ture-wor'ship *n.* (ניי'-טשור-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון נאטור-קערפער אדער נאטור-ערשיינונגען; א רעליגיאן אין וועלכער עס ווערען פערגעטערט די נאטור-קערפער אדער די נאטור-ערשיינונגען.

na'turism *n.* (ניי'-טשור-איזם) די פערגעטערונג פון די נאטור-קרעפטען אדער נאטור-ערשיינונגען.

naught *n., a. and adv.* (נאהט) ניכטס, גארנישט; א נול [אין ציפערען]; ווערטהלאז, נוצלאז; גארניט, דורכאויס ניט.

naugh'tily *adv.* (נאה'-טי-לי) פערדארבען, אונעהרליך, אונמאראליש; אונארטיג, שטיפעריש, צולאזען.

naugh'tiness *n.* (נאה'-טי-נעס) פערדארבענקייט, אונעהרליכקייט; אונארטיגקייט, צולאזענקייט, שטיפערישקייט.

naugh'ty *a.* (נאה'-טי) פערדארבען, צולאזען; אונערצויגען, אונארטיג.

naugh'ty pack (נאה'-טי פעק) א צולאזענער יונג.

nau'lage *n.* (נאה'-לעדזש) פאהר-געלד אדער פראכט-געלד אויף א שיף.

nauma'chia *n.* (נאה-מיי'-קי-א) ז. *naumachy*

nau'machy *n.* (נאה'-מע-קי) א ים-שלאכט; א שפיעל ים-שלאכט אין אלטען רוים, וואו די פעכטער פלעגען זיין קריעגס-געפאנגענע אדער פערברעכער, פעראורטיילטע צום טויט; דער פלאץ וואו אזא שלאכט פלעגט פארקומען.

naupa'thia *n.* (נאה-פיי'-טהי-א) ים-קראנקהייט.

nau'sea *n.* (נאה'-שיא) ים-קראנקהייט; איבעלקייט, ניט-גוטקייט צום ברעכען.

nau'seant *n. and a.* (נאה'-סי-ענט) א שטאף וואס רופט ארויס איבעלקייט אדער ברעכען; איבלענד, וואס רופט ארויס ניט-גוטקייט.

nau'seate *v.* (נאה'-שיעיט) פיהלען איבעלקייט, פיהלען צום ברעכען, פיהלען ניט-גוטקייט; איבלען פון עפּעס, האבען אן עקעל פאר עפּעס; ערפילען מיט עקעל, אנמאכען א ניט-גוטקייט.

nausea'tion *n.* (נאה-שיעי'-שאן) אי-בעלקייט, עקעל; דאס עקלען; דאס מא-כען צום עקלען.

nau'seative *a.* (נאה'-שיעי-טיוו) עקלענד, איבלענד; וואס קעהרט צום ברעכען.

nau'seous *a.* (נאה'-שיאס) איבעלדיג, וואס רופט ארויס איבעלקייט אדער עקעל.

nau'seousness *n.* (נאה'-שיאס-נעס) עקעלהאפטיגקייט, עקעל, ניט-גוטקייט.

nautch *n.* (נאהטש) א מין באלעט-טאנץ אין אינדיען; אן אונטערהאלטונג מיט א באלעט-טאנץ.

nautch'-girl *n.* (נאהטש'-גוירל) א פּראפעסיאנעלע טענצערין [אין אינדיען].

nau'tic *a.* (נאה'-טיק) ז. *nautical*

nau'tical *a.* (נאה'-טי-קעל) וואס איז שייך צו שיף-פאהרט אדער זעע-פאהרט; וואס איז שייך צו שיפען אדער מאטראזען.

nau'tically *adv.* (נאה'-טי-קעל-אי) אין אנגעלעגענהייטען, וועלכע זיינען שייך צו שיפען, זעע-לייט אדער זעע-פאהרט.

nau'tical mile (נאה'-טי-קעל מאיל) א ים-מייל [אן ערך 6 טויזענד מיט 80 פוס].

nau'tilite *n.* (נאה'-טי-לאיט) א פער-שטיינערטער נאוטילוס [אזא שאל-פיש אדער מושעל-טהיער וואס שווימט ווי א שיפעל].

nau'tilus *n.* (נאה'-טי-לאס) א נאוטילוס [א מין שאל-פיש אדער מושעל-טהיער וואס שווימט ווי א שי-פעל]; א פארטונעזי-שע קריעגס-שיף; א מין טויך-אפּאראט וואס זינקט און שווימט צו-ריק ארויף מיט דער הילף פון געפּרעסטער לופט.

Nautilus

na'val *a.* (ניי'-ועל) וואס איז שייך צו א שיף אדער שיפען; וואס איז שייך צו א פלאטע; וואס בעזיצט א פלאטע.

na'val engineer'ing (ניי'-וועל ענ-דזשי-ניער'-אינג) שיפס-בוי קונסט.

na'vally *adv.* (ניי'-וועל-אי) אין בע-צוג צו שיפען אדער פלאטען.

na'val of'ficer (ניי'-וועל אפ'-אי-סער) א פלאטען-בעמאטער.

nave *n.* and *v.* (נייוו) די נאבע פון א ראד, דער מיטען פון ראד וואו עס זיי-נען ארייננעשטעלט די שפייכען [שפּי-צעס]; דער מיטען פון א קירך; מאכען עהנליך צו א נאבע.

nave'-box *n.* (נייוו'-באקס) א נאבען-שאלע [א מעטאל-רינג וואס ווערט אריינ-געשטעלט אין נאבען-לאך פון א ראד, וואו דער אקס געהט דורך].

na'vel *n.* (נייוול) דער נאפּעל, דער פּופּיק; דער מיטען פון עפּעס.

na'veled *a.* (נייוולד) מיט א נאפּעל, מיט א פּופּיק.

na'vel-gall *n.* (ניי'וול-גאהל) אן אנגע-ריבענע וואונד ביי א פערד אויף'ן רוקען הינטער דעם זאטעל.

na'vel-hole *n.* (ניי'וול-האול) דאס לאך אין א מיהל-שטיין דורך וועלכען עס שיט זיך ארייין די תבואה צום מאהלען.

na'velled *a.* (נייוולד) ז. *naveled*

na'vel-string *n.* (ניי'וול-סטרינג) די נאפּעל-שנור.

na'velwort *n.* (ניי'וול-הוואירט) נא-פּעל-קרויט [א מין פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די פארם פון א נאפּעל].

navic'ular *a.* and *n.* (נע-וויק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שיפעל אדער שיפ-לעך; וואס האט די פארם פון א שיפעל; דער שיפעל-ביין [א געוויסער ביין אין דעם האנד-געלענק וואס האט די פארם פון א שיפעל; דער קנעכעל-ביין פון א פערד'ס פוס].

navic'uloid *a.* (נע-וויק'-יו-לאיד) עהנ-ליך צו א שיפעל.

na'viform *a.* (ניי'-ווי-פארם) וואס האט די פארם פון א שיפעל.

navigabil'ity *n.* (נעוו-אי-גע-ביל'-אי-טי) שיפבארקייט, די מעגליכקייט צו בע-רייזען מיט א שיף.

nav'igable *a.* (נעוו'-אי-געבל) שיפבאר, וואס מען קען בערייזען מיט א שיף; וואס איז טיעף און ברייט גענוג דורכ-צופאהרען מיט א שיף.

nav'igableness *n.* (נעוו'-אי-געבל-נעס) ז. *navigability*

nav'igably *adv.* (נעוו'-אי-גע-בלי) אזוי, דאס מען קען בערייזען מיט א שיף.

nav'igate *v.* (נעוו'-אי-גייט) פאהרען מיט א שיף, זעגלען; שטייערען, פיהרען [א שיף].

naviga'tion *n.* (נעוו-אי-גיי'-שאן) נא-וויגאציאן, שיף-פאהרט, דאס זעגלען אדער דאס ארומרייזען מיט א שיף; די ווי-סענשאפט אדער קונסט פון שיף-פאהרט.

naviga'tion act (נעוו-אי-גיי'-שאן עקט) א געזעץ וועגען שיפען-פערקעהר.

Naviga'tion Act (נעוו-אי-גיי'-שאן עקט) איינער פון די געזעצע וועגען שיפען-פערקעהר, וואס זיינען ארויסגעגעבען גע-ווארען אין ענגלאנד אין 17טען יאהרהונ-דערט מיט'ן צוועק צו שטיצען דעם שי-פען-פערקעהר פון ענגלאנד און איהרע קא-לאניעס, צו שעדיגען דעם האלענדישען האנדעל און צו ברייגנען דערצו, אז דער האנדעל פון די ענגלישע קאלאניעס זאל געפיהרט ווערען נור מיט ענגלאנד.

naviga'tional *a.* (נעוו-אי-גיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו נאוויגאציאן. ז. *navigation*

nav'igator *n.* (נעוו'-אי-גיי-טאר) א שיפער, א זעגלער, א זעע-פאהרער, א שטייערמאן.

nav'vy *n.* (נעוו'-אי) אן ארבייטער ביים בויען קאנאלען אדער אייזענבאהן-ליניעס; א גראב-מאשין.

na'vy *n.* (ניי'-ווי) א פלאטע; א קריעגס-פלאטע; א מארינע; די מאנשאפט פון א פלאטע.

na'vy blue (ניי'-ווי בלוה) מארינע בלוי [דער קאליר פון מאטראזען געוואנט].

na'vy-reg'ister *n.* (ניי'-ווי-רעדזש'-איס-טער) דער פלאטען-רעגיסטער [אן אפיציעלע ליסטע מיט די נעמען פון אלע פלאטען-אפיציערען פון דער אמעריקאנער קריעגס-פלאטע, וועלכע ווערט ארויסגעגע-בען אלע האלבע יאהר].

na'vy-yard *n.* (ניי'-ווי-יארד) א שיפס-ווערפט [דער פלאץ וואו די רעגיערונגס-שיפען ווערען געמאכט אדער רעפּארירט].

nawab' *n.* (נע-הוואהב') ז *nabob*

nay *adv.*, *n.* and *v.* (ניי) ניט נאר; ניין; אזוי, נאר...; ניט נאר דאס נאר אויך...; ניין, נאך מעהר; א פערניינונג; אן אב-שלאגענדער ענטפער; אן ענטזאגונג; דאס זאגען ניין; דאס שטימען דאגעגען; א ניין-זאגער; זאגען ניין; ענטזאגען.

Nazare'an *n.* (נעז-ע-רי'-ען) ז. *Nazarene*

Nazarene' *n.* (נעז-ע-רין') אן איינ-וואהנער פון נצרת [בעזאנדערס וועגען קריסטוס אדער וועגען די ערשטע קריס-טען]; איינער פון דער אידיש-קריסטלי-כער סעקטע נצרת, וועלכע האט עקזיס-טירט ביז דעם 4טען יאהרהונדערט.

Nazare'nism *n.* (נעז-ע-רי'-ניזם) די רעליגיאנס-לעהרע פון דער אמאליגער אי-דיש-קריסטליכער סעקטע נצרת [דיעזע סעקטע וועלכע האט עקזיסטירט ביז צום 4טען יאהרהונדערט, האט געגלויבט אין תורת משה און אין דער הייליגקייט פון יעזוס קריסטוס].

Naz'arite *n.* (נעז'-ע-ראיט) א נזיר אמאל ביי אידען.

Naz'ariteship *n.* (נעז'-ע-ראיט-שיפ) דאס נזיר'טום, דאס זיין א נזיר.

Nazarit'ic *a.* (נעז-ע-ריט'-איק) וואס איז שייך צו א נזיר.

Naz'aritism *n.* (נעז'-ע-ריט-איזם) דער נדר אדער די שבועה פון די נזירים.

naze *n.* (נייז) א שטיק הויך לאנד וואס דרינגט אריין פון ברעג אין ים אריין.

N. B. ראשי תבות פון *nota bene*

N. C. אבקירצונג פון *North Carolina* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

N. Dak. אבקירצונג פון *North Dakota* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

N. E. ראשי תבות פון *New England* און *northeast*

neal'ogy *n.* (ני-על'-א-דזשי) נעאלא-גיע, די לעהרע אדער די בעשרייבונג פון דעם וואוקס פון חיות בעת זיי זיינען נאך זעהר יונג.

neap *a.* and *n.* (ניעפ) נידריג, וואס מינדערט זיך [וועגען דעם צופלוס און אב-פאל פון וואסער אין ים]; א נידריגער צופלוס אדער אבפאל פון וואסער אין ים; דער צופלוס אדער אבפאל [עבע און פלוטה] אויף דעם נידריגסטען פונקט; דער דישעל פון א וואגען.

Neapol'itan *a.* and *n.* (ני-ע-פאל'-אי-טען) וואס געהערט צו נעאפעל [א שטאדט אין איטאליען]; א בירגער אדער א גע-בארענער פון נעאפעל.

near *a.*, *adv.*, *prep.* and *v.* (ניער) נאהענט, שכנ'יש, נאכבארליך; אינטים; קארג; גענוי; ביינאהע, כמעט; זיך נע-הערען, קומען נאהענט.

near'-by *a.* (ניער'-באי) דערביי ליע-גענד; נאהענט.

near'-dwell'er *n.* (ניער'-דהוועל'-ער) א שכן, א נאכבאר.

near'ly *adv.* (ניער'-לי) נאהענט; ביי-נאהע, כמעט; קארג; פּינקטליך.

near'ness *n.* (ניער'-נעס) נאהענטקייט; נאהענטע קרובה'שאפט; עהנליכקייט; קארגקייט.

near'-point *n.* (ניער'-פאינט) דער נאהענטסטער פונקט [דער פונקט וואס איז דער נאהענטסטער צום אויג ביים קוקען אויף עפּעס].

near'-sigh'ted *a.* (ניער'-סאי'-טעד) קורצזיכטיג.

near'-sigh'tedness *n.* (ניער'-סאי'-טעד-נעס) קורצזיכטיגקייט.

near the mat'ter (ניער טהי מעט'-ער) ניט ווייט פון אמת; ניט ווייט פון דער ווירקליכער לאגע.

neat *a., adv. and n.* (ניעט) נעט, ריין, זויבער; קלאר; שעהן, אנגענעהם; גוט און שעהן געמאכט; ציערליך; וואס איז שייך צו פיה; פיה, בהמות.

'neath *adv.* (ניעטה) א פעראיינפאכונג פון ***beneath***

neat'-han'ded *a.* (ניעט'-הענ'-דעד) ריינליך, זויבער; פלינק; געשיקט; בריה'שריג.

neat'-han'dedness *n.* (ניעט'-הענ'-דעד-נעס) ריינליכקייט; געשיקטקייט.

neat'herd *n.* (ניעט'-הוירד) א פיה=פאס=טוך, א פיה=הירט.

neat'-house *n.* (ניעט'-האוס) א שטאל פאר בהמות.

neat'ly *adv.* (ניעט'-לי) אויף א ריינער, זויבערער אדער שעהן אויסגעארבייטער ארט.

neat'ness *n.* (ניעט'-נעס) נעטקייט; ריינליכקייט; שעהנקייט.

neb *n.* (נעב) דער שנאבעל פון א פויגעל; דער שנויץ אדער רילע פון א חיה; דער שפיץ פון א פעדער אדער פען.

neb'buk-tree *n.* (נעב'-אק-טריע) א מין דארן=ביימעל אדער קוסט, וואס וואקסט אין איינינע געגענדען פון פאלעסטינא. ז. ***Christ's-thorn***

neb'el *n.* (נעב'-על) [נבל] א מין הארף ביי די אמאליגע אידען.

Nebr. ***Nebraska*** אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

neb'ula *n.* (נעב'-יו-לא) אין אסטראנאמיע — דער נעבעל=פלעק [איינער פון די נעבעלהאפטע העלע פלעקען אין הימעל. פיעלע פון זיי שטעלען מיט זיך פאר אן אונגעהויערע מאסע פון זעהר דערווייטערטע שטערען]; אין מעדיצין — א טונקעלער פלעק אויף דער הארן=הויט פון אויג.

neb'ular *a.* (נעב'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א נעבעל=פלעק. ז. ***nebula***

neb'ular hypoth'esis (נעב'-יו-לאר האי-פאטה'-ע-סים) די היפאטעזע אדער טעאריע, אז אונזער זונען=סיסטעם האט זיך אויסגעבילדעט פון איינעם פון די נעבעל=פלעקען וואס געפינען זיך אין וועלט=רוים.

nebulif'erous *a.* (נעב-יו-ליפ'-ע-ראס) וואס האט נעבעלהאפטיגע פלעקען.

neb'ulist *n.* (נעב'-יו-ליסט) אן אנהענגער פון דער נעבעל=פלעקען=טעאריע אין דער פראגע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער וועלט. ז. ***nebular hypothesis***

neb'ulize *v.* (נעב'-יו-לאיז) אטאמיזירען, פערוואנדלען א פליסיגקייט אין קליינינקע טיילכעלעך ווי א שטויב.

neb'ulizer *n.* (נעב'-יו-לאי-זער) אן אינסטרומענט צו פערוואנדלען א פליסיגקייט אין א נעבעל אדער אין קליינע טיילכעלעך ווי א שטויב.

neb'ulose *a.* (נעב'-יו-לאוס) נעבעלהאפט; וואלקענדיג.

nebulos'ity *n.* (נעב-יו-לאס'-אי-טי) נעבעלדיגקייט; טומאנעקייט; דאס זיין פערוואלקענט.

neb'ulous *a.* (נעב'-יו-לאס) נעבעלדיג, טומאנע, וואלקענדיג; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צו א נעבעל=פלעק. ז. ***nebula***

neb'ulousness *n.* (נעב'-יו-לאס-נעס) נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט, וואלקענדיגקייט.

necessa'rian *a. and n.* (נעס-ע-סיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער נויטווענדיגקייטס=לעהרע; אן אנהענגער פון דער נויטווענדיגקייטס=לעהרע. ז. ***necessarianism***

necessa'rianism *n.* (נעס-ע-סיי'-רי-ען-איזם) די נויטווענדיגקייטס=לעהרע [די לעהרע, אז יעדע מענשליכע האנדלונג איז א פאלגע פון נאטור=נויטווענדיגע אורזאכען און אז קיין פרייער ווילען אדער פרייע בחירה עקזיסטירט ניט]. ז. ***determinism***

nec'essaries *n.* (נעס'-ע-סע-ריז) נויטווענדיגקייטען; נויטיגע בעדערפנישען.

He is too poor to afford even the **necessaries** of life.

nec'essarily *adv.* (נעס'-ע-סע-רי-לי) אויף א נויטווענדיגער ארט; אונפערמיידליך.

nec'essariness *n.* (נעס'-ע-סע-רי-נעס) נויטווענדיגקייט; דאס זיין נויטווענדיג.

nec'essary *a. and n.* (נעס'-ע-סע-רי) נויטווענדיג, נויטיג, ערפארדערליך; אן אבטריט, א נוזשניק.

necessita'rian *a.* (ני-סעס-אי-טיי'-רי-ען) ז. ***necessarian***

necessita'rianism *n.* (ני-סעס-אי-טיי'-רי-ען-איזם) ז. ***necessarianism***

neces'sitate *v.* (ני-סעס'-אי-טייט) נויטיג מאכען; מאכען אונפערמיידליך; נויטיגען, צווינגען.

The condition of the city **necessitates** prompt action to establish order.

necessita'tion *n.* (ני-סעס-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען נויטיג אדער אונפערמיידליך; דאס צווינגען; די נויטווענדיגקייט.

neces'sitied *a.* (ני-סעס'-אי-טיד) בעדירפטיג, זיך נויטיגענד.

neces'sitous *a.* (ני-סעס'-אי-טאס) בעדירפטיג, זעהר ארים.

neces'sitously *adv.* (ני-סעס'-אי-טאס-לי) אויף א נויטבעדערפטיגען אופן.

neces'sitousness *n.* (ני-סעס'-אי-טאס-נעס) די דירפטיגקייט, ארימקייט; נויטבעדערפטיגקייט.

neces'sity *n.* (ני-סעס'-אי-טי) נויט; נויטווענדיגקייט; בעדירפנים; נויטבעדערפטיגקייט.

neck *n. and v.* (נעק) דער האלז; יעדע זאך וואס האט די פארם אדער דאס אויסזעהן פון א האלז; דאס העלזעל פון א פלאש, פון א פיעדעל א. ד. ג.; דער טייל פון אן אקס, וואס געהט אריין אין ראד; א שמאלער פאס לאנד וואס פעראייניגט צוויי גרויסע שטיקער לאנד; אין אנאטאמיע — א צוזאמענגעצויגענער טייל פון א געוויסען אבר [ווי דאס העלזעל פון אורין=פענכער א. ד. ג.]; דאס פלייש פון האלז אדער נאקען; הענגען; דערווערגען; קעפען.

neck and crop (נעק ענד קראפ) האק און פאק; אלע צוזאמען; אלע מיט א מאל.

neck and heels (נעק ענד היעלז) ז. ***neck and crop***

neck and neck (נעק ענד נעק) מיט גלייכער שנעלקייט אין א וועט=לויף.

neck'-bone *n.* (נעק'-באון) א האלז=ביין.

neck'-chain *n.* (נעק'-טשיין) א האלז=קייט [אלס ציערונג].

neck'-cloth *n.* (נעק'-קלאטה) א האלז=טוך.

necked *a.* (נעקט) האלזיג, מיט א האלז.

neck'erchief *n.* (נעק'-ער-טשיף) א האלז=טוך, א האלז=בינדע.

neck'-guard *n.* (נעק'-גארד) א מין דעקעל וואס לאזט זיך אראב פון א העלם אדער פאנצער=היטעל צו בעשיצען דעם האלז.

neck'-hand'kerchief *n.* (נעק'-הענ'-קער-טשיף) ז. ***neckerchief***

neck'inger *n.* (נעק'-אינ-דזשער) א פרויען=האלזטוך.

neck'lace *n.* (נעק'-לייס) א האלז=באנד, א האלז=ציערונג.

neck'laced *a.* (נעק'-לייסט) מיט א האלז=באנד.

neck or noth'ing (נעק אר נאטה'-אינג) אונטער אלע אומשטענדען; ניט קוקענדיג אויף קיין געפאהר.

I'll try it, **neck or nothing.**

neck'-piece *n.* (נעק'-פיעס) א האלז=טיכעל, א האלז=באנד; דער טייל פון א פאנצער, וואס בעשיצט דעם האלז.

neck'tie *n.* (נעק'-טאי) א האלז=טוך, א האלז=בענדעל; א קראוואט.

neck'wear *n.* (נעק'-הוועהר) האלז=בענדלעך, קראוואטען, שארפען א. ז. וו.

neck'weed *n.* (נעק'-הוויעד) האנף, קאנאפליע; אזא פלאנצע, וועלכע פלעגט אמאל געברויכט ווערען אלס מיטעל געגען שקראפול.

neck'-yoke *n.* (נעק'-יאוק) א יאך [צום איינשפאנען אקסען].

necrobio'sis *n.* (נעק-רא-באי-או'-סיס) אין פאטאלאגיע — א פראגרעסיווע אבשטארבונג פון א געוויסען טייל פון ארגאנישען געוועב ביז עס ווערט אין גאנצען אטראפירט.

necrol'atry *n.** (נעק-ראל'-ע-טרי) פערגעטערונג פון געשטארבענע; זבחי מתים.

necrolog'ic *a.* (נעק-רא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו א נעקראלאג. ז. ***necrology***

necrolog'ical *a.* (נעק-רא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***necrologic***

necrol'ogist *n.* (נעק-ראל'-א-דזשיסט) א נעקראלאגיסט, איינער וואס שרייבט נעקראלאגען. ז. ***necrology***

necrol'ogy *n.* (נעק-ראל'-א-דזשי) א נעקראלאג, א קורצע בעשרייבונג אדער ביאגראפיע פון א געשטארבענעם; א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט טויטע מיטגליעדער פון א פעראיין.

nec'romancer *n.* (נעק'-רא-מענ-סער) א נעקראמאנט, א שווארץ=קינסטלער, א מכשף, איינער וואס בעשווערט טויטע.

nec'romancy *n.* (נעק'-רא-מענ-סי) טויטען=בעשווערונג, דאס ארויסרופען גייסטער פון טויטע; שווארצע קונסט; כשוף; צויבעריי.

necroman'tic *a. and n.* (נעק-רא-מענ'-טיק) וואס געהערט צו טויטען=בעשווערונג [ז. ***necromancy***]; מאגיש; צויבערענד; כשוף מאכענד; א מכשף; א צויבערער.

necroman'tical *a.* (נעק-רא-מענ'-טי-קעל) ז. ***necromantic***

necroman'tically *adv.* (נעק-רא-מענ'-טי-קעל-אי) מיט שווארצער קונסט; דורך כשוף.

nec'ronite *n.* (נעק'-רא-נאיט) דער שטינקענדער פעלד=שפאט [א מין מינעראל וואס גיט ארויס א ריח ווי פון צופוילטען פלייש].

necroph'agous *a.* (נעק-ראפ'-ע-גאס) וואס עסט נבלות.

necroph'ilism *n.* (נעק-ראפ'-אי-ליזם) א קרענקליכער צושטאנד, וועלכער דריקט זיך אויס אין א ליידענשאפטליכער ליעבע צו טויטע קערפער.

necroph'ilous *a.* (נעק-ראפ'-אי-לאס) וואס האט ליעב טויטע קערפער, וואס ערנעהרט זיך מיט טויטע קערפער.

necropho'bia *n.* (נעק-רא-פאו'-בי-א) א קרענקליכער שרעק פאר טויטע קערפער; אן איבערטריבענע מורא פאר'ן טויט.

necroph'orous *a.* (נעק-ראפ'-א-ראס) וואס בעגראבט טויטע-קערפער [ווענען א געוויסען מין זשוקעס, וואס בעגראבען די קערפער פון טויטע חיה'לעך און לעגען דארט די אייעלעך]. ז. *burying-beetle*

necrop'olis *n.* (נעק-ראפ'-א-ליס) א נעקראפאלים אדער טויטען=שטאדט; א בית=עולם ביי די אלטע פעלקער.

nec'ropsy *n.* (נעק'-ראפ-סי) ז. *necroscopy*

necroscop'ic *a.* (נעק-רא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו דער אונטערזוכונג פון א קערפער נאך'ן טויט.

necroscop'ical *a.* (נעק-רא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *necroscopic*

nec'roscopy *n.* (נעק'-רא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון א קערפער נאך'ן טויט; דאס פאלמעסען.

necro'sis *n.* (נעק-ראו'-סים) אין פא=טאלאגיע — די אבשטארבונג פון א טייל פון געוועב אין קערפער; קנאכען=בראנד; אין באטאניק — א מין קראנקהייט פון פלאנצען.

necrot'omy *n.* (נעק-ראט'-א-מי) דאס צושניידען, אדער פאלמעסען טויטע קערפער.

nec'tar *n.* (נעק'-טאר) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער נעקטאר, א געטראנק, וואס די אלימפישע געטער פלעגען טרינקען און צוליעב דעם זיינען זיי געווען אונשטערבליך; א זיסער אראמאטישער וויין; אין באטאניק — דער זיסער זאפט פון א בלום.

nec'tar-bird *n.* (נעק'-טאר-בוירד) ז. *honey-sucker*

necta'real *a.* (נעק-טיי'-רי-על) ז. *nectarean*

necta'rean *a.* (נעק-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו נעקטאר; עהנליך צו נעקטאר; זעהר זיס און אנגענעהם. ז. *nectar*

nec'tared *a.* (נעק'-טארד) אנגעפיקט מיט נעקטאר [דער געטער=געטראנק]. ז. *nectar*

necta'reous *a.* (נעק-טיי'-רי-אס) ז. *nectarean*

necta'reously *adv.* (נעק-טיי'-רי-אס-לי) אזוי ווי נעקטאר; מיט זיסקייט, מיט אנגענעהמליכקייט. ז. *nectar*

necta'reousness *n.* (נעק-טיי'-רי-אס-נעס) דאס זיין ווי נעקטאר; דאס האבען א זיסען, אנגענעהמען טעם. ז. *nectar*

nec'tarine *n.* and *a.* (נעק'-טע-רין) א מין פערסיק; זים און אנגענעהם ווי נעקטאר.

nec'tarous *a.* (נעק'-טע-ראס) ז. *nectarean*

nec'tary *n.* (נעק'-טע-רי) דאס האניג=געפעס ביי בלומען [דער טייל פון א בלום וואס ענטהאלט האניג=זאפט].

ned'dy *n.* (נעד'-אי) אן עזעל.

née *a.* (ניי) געבארען [ווענען דעם מיידעלשען פאמיליען=נאמען פון פערהייראטע פרויען]. Mrs. John Smith (née Brown).

need *n.* and *v.* (ניעד) נויט, מאנגעל; נויטבעדערפטיגקייט; ארימקייט; עלענד; א נויטפאל; נויטיג האבען; בעדארפען; זיין נויטיג.

need'-be *n.* (ניעד'-בי) א מוז, א מוז=זאך; דאס וואס מוז זיין אדער געשעהן.

nee'der *n.* (ניע'-דער) א בעדירפטיגער.

need'ful *a.* (ניעד'-פול) נויטיג, נויט=בעדערפטיג; נויטווענדיג.

need'fully *adv.* (ניעד'-פול-אי) אויף א נויטבעדערפטיגען שטייגער.

need'fulness *n.* (ניעד'-פול-נעס) נויט=בעדערפטיגקייט; נויטווענדיגקייט.

nee'dily *adv.* (ניע'-די-לי) אזוי ווי א נויטבעדערפטיגער; מעשה ארימאן.

nee'diness *n.* (ניע'-די-נעס) נויט, בעדערפטיגקייט; ארימקייט, דאס זיין אין נויט.

nee'dle *n.* and *v.* (ניע'דל) א נאדעל; א שטריק=נאדעל אדער טאמבורקע; א זאך וואס האט די פארם פון א נאדעל [ווי די מאגנעטישע נאדעל פון א קאמפאס, דער ווייזער פון א זון=זייגער, דער שטיפט פון א וועלכען ניט איז אפאראט א. ד. ג.]; דער שפיץ פון א פעלז אדער בארג; אין ארכיטעקטור — א באלקען, וואס ווערט דורכגעצויגען דורך א לאך פון א וואנד און האלט זיך אויף שטיץ=באלקענס, כדי אונטערצוהאלטען די וואנד, בעת מען מאכט זי איבער פון אונטען; א באלקען מיט א בלאק, וואס איז ארויסגעשטארצט פון וואנד פון א געביידע און דיענט אויפצוהייבען משאות; איינע פון די שפיציגע הארטע הערעלעך, מיט וועלכע עס זיינען בעוואקסען געוויסע חיות און פלאנצען; נעהען אדער שטריקען מיט א נאדעל; קריסטאליזירען זיך אין דער פארם פון נאדלען.

nee'dle-case *n.* (ניע'דל-קיים) א נא=דעל=טעשעל, א נאדעל=האלטער.

nee'dle-fish *n.* (ניע'דל-פיש) דער נא=דעל=פיש אדער די ים=נאדעל. ז. *pipe-fish*

nee'dleful *n.* (ניע'דל-פול) א נאדעל=פאדים [פאדים וויפיעל עס ווערט אריינגעצויגען אין א נאדעל].

nee'dle-gun *n.* (ניע'דל-גאן) א ביקס מיט א צינד=נאדעל.

nee'dle-ma'ker *n.* (ניע'דל-מיי'-קער) א נאדעל=מאכער, א נאדעל=מייסטער.

nee'dleman *n.* (ניע'דל-מען) אן ארביי=טער וואס ארבייט מיט דער נאדעל [ווי א שניידער, א קירזשנער א. ד. ג.].

nee'dler *n.* (ניע'-דלער) א נאדעל=מאכער; א שטעך=ווערטעל זאגער, א קיבעצער.

nee'dle-set'ter *n.* (ניע'דל-סעט'-ער) א פארריכטונג אין א נעה=מאשין, דורך וועלכער די נאדעל ווערט אריינגעשטעלט און בעפעסטיגט אין נאדעל=שטאנג.

nee'dle-shaped *a.* (ניע'דל-שייפט) וואס האט די פארם פון א נאדעל.

nee'dle-sharp'ener *n.* (ניע'דל-שארפ'-נער) א נאדעל=שארפער, א שמירגעל=שטיינדעל צום שארפען נאדלען.

need'less *a.* (ניעד'-לעס) ניט נויטיג; אומזיסט, ארויסגעווארפען.

need'lessly *adv.* (ניעד'-לעס-לי) אויף א ניט=נויטיגען, אומזיסטיגען שטייגער.

need'lessness *n.* (ניעד'-לעס-נעס) אונ=נויטיגקייט; אונגוציגקייט; אומזיסטיגקייט.

nee'dle-tel'egraph *n.* (ניע'דל-טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראף וועלכער גיט דעם סיגנאל דורך א געוויסער בעוועגונג פון א מאגנעטישער נאדעל.

nee'dle-thread'er *n.* (ניע'דל-טהרעד'-ער) א פארריכטונג, מיט וועלכער מען ציהט דורך א פאדים אין א נאדעל.

nee'dlewoman *n.* (ניע'דל-הוואום-ען) א נעהטארין.

nee'dlework *n.* (ניע'דל-הווארק) נא=דעל=ארבייט, גענעה.

nee'dleworker *n.* (ניע'דל-הוואיר-קער) איינער וואס ארבייט מיט דער נאדעל; א שניידער; א נעהטארין.

need'ly *a.* (ניעד'-לי) נאדעל=ארטיג, ווי א נאדעל; וואס איז שייך צו א נאדעל.

needs *adv.* (ניעדז) נויטווענדיגערווייזע; אונבעדינגט.

nee'dy *a.* (ניע'-די) מאנגעלהאפט, בע=דירפטיג, ארים.

ne'er *adv.* (נעהר) אבקירצונג פון *never*

nefan'dous *a.* (ני-פענ'-דאס) עקעל=האפט; העסליך; אבשייליך.

nefa'rious *a.* (ני-פיי'-רי-אס) שרעק=ליך פערדארבען; עקעלהאפט, אבשייליך, שענדליך.

nefa'riously *adv.* (ני-פיי'-רי-אס-לי) אויף אן אבשייליכער, שענדליכער ארט.

ne'gate *v.* (ניע'-גיים) פערלייקענען; אבלייקענען; פערניינען.

ne'gatedness *n.* (ניע'-גיי-טעד-נעס) דאס זיין נעגאטיוו, אבגעלייקענט, פערליי=קענט אדער פערניינט.

nega'tion *n.* (ני-גיי'-שאן) נעגאציאן, פערניינונג; פערלייקענונג; אבלייקענונג.

nega'tionist *n.* (ני-גיי'-שאנ-איסט) א פערניינער; איינער וואס פערלייקענט אדער לייקענט אב; איינער וואס לייקענט אב אלגעמיין=אנגענומענע גלויבענס.

neg'ative *a.*, *n.* and *v.* (נעג'-ע-טיוו) נעגאטיוו; פערניינענד; אבלייקענענד; צו=ריקווייזענד, פערביטענד, וועטירענד; אין פאטאגראפיע — וואס ציינט דאס ליכט און דעם שאטען פון'ם בילד פערקעהרט; וואס איז פערקעהרט, וואס איז דער היפוך; א נעגאטיווער אויסדרוק, א נעגאטיווער זאץ [וואס פערניינט, וואס ענטהאלט דאסווארט "ניט"]; דאס וועטא=רעכט, דאס רעכט צוריקצואווייזען אדער פערביטען; א וועטא; פערניינונג, געגענטייל; אין פאטאגראפיע — א נעגאטיוו [א פאטא=גראפישע פלאטע]; נעגאטיווע עלעקטרי=ציטעט [וואס קומט פון רייבען פעך=שטא=פען ווי טריף=וואקס, בורשטין א. ז. וו.]; דער נעגאטיווער עלעקטרישער פאל; מא=כען נעגאטיוו; פערניינען; אבלייקענען; בעווייזען דעם געגענטייל; צוריקווייזען, פערביטען, וועטירען.

neg'ative electric'ity (נעג'-ע-טיוו אי-לעק-טרים'-אי-טי) נעגאטיווע עלעק=טריציטעט. ז. *negative*

neg'ative ev'idence (נעג'-ע-טיוו עוו'-אי-דענס) א נעגאטיווער בעווייז, א נע=גאטיוועס עדות=זאגען [ווי למשל, דאס עדות=זאגען פון איינעם, אז כאטש ער איז געווען אויף א געוויסען פלאץ אין א בע=שטימטען ארט, האט ער דאך ניט געזעהן דאס, וואס עס ווערט בעהויפטעט פון אן אנדערען].

neg'atively *adv.* (נעג'-ע-טיוו-לי) אויף א פערניינענדען שטייגער; דורך אבליי=קענונג אדער צוריקווייזונג; אויף אן אונ=דירעקטען אופן; מיט דער הילף פון נע=גאטיווער עלעקטריציטעט [וואס קומט פון רייבונג פון פעך=שטאפען, ווי טריף=וואקס, בורשטין א. ז. וו.].

neg'ativeness *n.* (נעג'-ע-טיוו-נעס) דאס זיין נעגאטיוו. ז. *negative*

neg'ativism *n.* (נעג'-ע-טיוו-איזם) נע=

גאטיוויזם, אבלייקענונג פון אלגעמיין-אנגענומענע גלויבענס.

negativ'ity *n.* (נעג-ע-טיוו'-אי-טי) דאס זיין נעגאטיוו. ז. *negative*

nega'tor *n.* (ני-גיי'-טאר) איינער וואס פערניינט אדער לייקענט אב.

neglect' *v., n. and a.* (נעג-לעקט') פערנאכלעסיגען; פערזעהן, ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט, דורכלאזען; ניט אכטען; זיין ניט העפליך; פערנאכלעסיגונג, פערנאכלעסיגקייט; נאכלעסיגקייט, א פערזעהן; פערנאכלעסיגט, פערזעהן, דורכגעלאזען.

neglec'table *a.* (נעג-לעק'-טעבל) וואס מען קען פערנאכלעסיגען, דורכלאזען אדער ניט נעהמען אין אנבעטראכט; וואס איז פון קנאפער וויכטיגקייט.

neglec'tedness *n.* (נעג-לעק'-טעד-נעס) פערנאכלעסיגטקייט.

neglec'ter *n.* (נעג-לעק'-טער) א פערנאכלעסיגער.

neglect'ful *a.* (נעג-לעקט'-פול) 1. נאכלעסיג, זארגלאז; 2. אהן רעספעקט, אונהעפליך, אונאויפמערקזאם; 3. וואס דריקט אויס נאכלעסיגקייט אדער אונאויפמערקזאמקייט.

1 The teacher was dismissed from the service because he was **neglectful** of his duties. 3. He has a cold **neglectful** countenance.

neglect'fully *adv.* (נעג-לעקט'-פול-אי) מיט נאכלעסיגקייט; אויף א זארגלאזען אדער אונאויפמערקזאמען אופן; אונהעפליך, אהן רעספעקט.

neglect'fulness *n.* (נעג-לעקט'-פול-נעס) נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט, אונאויפמערקזאמקייט; אונהעפליכקייט.

neglec'tible *a.* (נעג-לעק'-טיבל) ז. *neglectable*

neglec'tingly *adv.* (נעג-לעק'-טינג-לי) ז. *neglectfully*

neglec'tion *n.* (נעג-לעק'-שאן) נאכלעסיגקייט, פערנאכלעסיגונג.

negligée' *n. and a.* (נעג-לי-זשיי') נעגליזשע, א פרויען-מארגען-אנצוג; נאכלעסיג, אהן צערעמאניעס געקליידעט.

neg'ligence *n.* (נעג'-לי-דזשענס) נאכלעסיגקייט; אונאכטונג; דאס ניט קימערען זיך וועגען אנגענומענע מנהגים.

neg'ligent *a.* (נעג'-לי-דזשענט) נאכלעסיג, זארגלאז; ניט-אכטזאם; ניט קימערענדיג זיך וועגען אנגענומענע מנהגים.

neg'ligent escape' (נעג'-לי-דזשענט עס-קייפ') דאס אנטלויפען פון אן ארעסטירטען אהן דעם וויסען פון דעם וועכטער.

neg'ligently *adv.* (נעג'-לי-דזשענט-לי) אויף א נאכלעסיגען שטייגער.

neg'ligible *a.* (נעג'-לי-דזשיבל) ז. *neglectable*

neg'ligibly *adv.* (נעג'-לי-דזשי-בלי) אזוי אז מען זאל קענען דורכלאזען, פערנאכלעסיגען אדער ניט נעהמען אין אנבעטראכט; אונוויכטיג.

negotiabil'ity *n.* (ני-גאו-שיע-ביל'-אי-טי) פערקויפליכקייט, דאס קענען פערקויפט ווערען, דאס קענען פערהאנדעלט ווערען; דאס קענען דיסקאנטירט ווערען [וועגען וועקסלען].

nego'tiable *a.* (ני-גאו'-שיעבל) פערקויפליך, וואס מען קען פערקויפען, וואס מען קען פערהאנדלען, וואס מען קען דיסקאנטירען [וועגען וועקסלען].

nego'tiable pa'per (ני-גאו'-שיעבל פיי'-פער) וועקסלען וואס מען קען פערקויפען, איבערגעבען אויף אן אנדערענס נאמען אדער דיסקאנטירען.

nego'tiant *n.* (ני-גאו'-שי-ענט) א נעגאציאנט, א פערמיטלער, איינער וואס אונטערהאנדעלט.

nego'tiate *v.* (ני-גאו'-שי-אייט) האנדלען; אונטערהאנדלען; פערהאנדלען, פערקויפען; טהאן עפעס, פיהרען א געשעפט; דיסקאנטירען [וועקסלען].

negotia'tion *n.* (ני-גאו-שי-איי'-שאן) אונטערהאנדלונג; פערהאנדלונג; האנדלונג; דאס מאכען, אז א וועקסעל זאל קענען דיסקאנטירט ווערען.

nego'tiator *n.* (ני-גאו'-שי-איי-טאר) א הענדלער; איינער וואס אונטערהאנדעלט; א פערמיטלער.

nego'tiatory *a.* (ני-גאו'-שי-ע-טא-רי) אונטערהאנדלענד, וואס איז שייך צו אן אונטערהאנדלונג אדער האנדעל.

nego'tiatrix *n.* (ני-גאו'-שי-איי-טריקס) א הענדלערין; איינע וואס אונטערהאנדעלט; א פערמיטלערין.

ne'gress *n.* (ני'-גרעס) א נעגערין, א מורין-פרוי.

Negril'lo *n.* (נע-גרי'-ליאו) ז. *Negrito*

Negri'to *n.* (נע-גרי'-טאו) א נעגריט [איינער פון דער קליין-געוואקסיגער נעגער-ראסע אויף די פיליפינען-אינזלען און אין ניי-קאלעדאניע].

ne'gro *n. and a.* (ני'-גראו) א נעגער; א מורין; נעגעריש, שווארץ-הויטיג, וואס איז שייך צו דער נעגער-ראסע.

ne'gro-head *n.* (ני'-גראו-העד) א מין קיי-טאבאק; א מין ביליגער קויטשוק פון זיד-אמעריקא.

ne'groid *a.* (ני'-גראיד) נעגער-עהנליך, נעגעריש.

negroi'dal *a.* (ני-גראי'-דעל) ז. *negroid*

ne'groism *n.* (ני'-גרא-איזם) א נעגער-אייגענטימליכקייט [הויפטזעכליך אין ריידען ענגליש].

ne'gro leth'argy (ני'-גראו לעטה'-אר-דזשי) די שלאף-קראנקהייט, נעגער-קראנקהייט אדער אפריקאנישע קראנקהייט [אזא קראנקהייט אין וועסט-אפריקא, וואס איז פערשפרייט מעהרסטענטייל בלויז צווישען דער שווארצער בעפעלקערונג. איינער פון איהרע הויפט-סמנים איז, וואס דער קראנקער האלט אין איין שלאפען]. ז. *sleeping-sickness*

ne'gro min'strels (ני'-גראו מינ'-סטרעלז) נעגער-זינגער [זינגער, שפיעלער און וויצלינגע וואס פערשטעלען זיך אלס נעגערס].

ne'gro's-head *n.* (ני'-גראוז-העד) עלפענביין-פאלמע. ז. *ivory-palm*

ne'gus *n.* (ני'-גאס) א מין ענגלישער פונש [פון הייסען וואסער, וויין, צוקער און ציטראנען-זאפט].

Ne'gus *n.* (ני'-גאס) דער נעגוס [אביסינישער קעניג].

neigh *v. and n.* (ניי) הירזשען [ווי א פערד]; דאס הירזשען.

neigh'bor *n. and v.* (ניי'-באר) א נאכבאר, א שכן; א נאכבארין, א שכנה; א פריינד, א חבר; זיין א מיט-מענש; זיין א נאכבאר, וואהנען בשכנות.

neigh'borhood *n.* (ניי'-באר-הוד) נאכבארשאפט, שכנ'שאפט; אומגעבונג; אומגעגענד, געגענד; שכנ'ישע, פריינדליכע בעציהונגען.

neigh'boring *a.* (ניי'-באר-אינג) נאכבארשאפטליך, שכנ'יש.

neigh'borliness *n.* (ניי'-באר-לי-נעס) שכנ'ישע בעציהונגען און פריינדליכקייט.

neigh'borly *a. and adv.* (ניי'-באר-לי) נאכבארליך, פריינדליך; ווי א גוטער שכן; מיט פריינדליכקייט.

neigh'ing *n.* (ניי'-אינג) דאס הירזשען [פון א פערד].

nei'ther *a., pr. and c.* (ניע'-טהער) 1. קיינער; קיינער פון ביידע, ניט דער ניט יענער; 2. אין ביידע פעלע ניט, אין קיין פאל ניט; 3. אויך ניט; און ניט; ניט—ניט [ווי למשל: ניט. גוט, ניט שלעכט].

1. **Neither** of them is willing to help me. 2. In **neither** case will I accept your offer. 3. **Neither** rain nor snow will keep me from coming.

nei'ther fish nor flesh (ניע'-טהער פיש נאהר פלעש) ניט פליישיג, ניט מילכיג; ניט אהין, ניט אהער.

nei'ther here nor there (ניע'-טהער היער נאהר טהעהר) ניט דא, ניט דארט; וואס פאסט זיך ניט צום פלאץ אדער צום ענין; ניט וויכטיג.

nei'ther off nor on (ניע'-טהער אף נאהר אן) ניט אהער און ניט אהין, אונענטשלאסען; אונבעשטענדיג.

Nemes'ic *a.* (ני-מעס'-איק) אונפערמיידליך, פאטאל, בעשטימט פון מזל; ווי די אלט-גריכישע געטין נעמעזיס. ז. *Nemesis*

Nem'esis *n.* (נעמ'-ע-סיס) נעמעזיס [ביי די אלטע גריכען — די געטין פון ראכע, פון געטליכער שטראף און פון גלייכמעסיגער צוטיילונג פון מזל-ברכה צווישען מענשען].

nemoph'ilous *a.* (ני-מאפ'-אי-לאס) וואס האט ליעב וועלדער; וואס וואהנט אין וועלדער [ווי פויגלען, אינזעקטען א. ז. וו.].

nem'oral *a.* (נעמ'-א-רעל) וואלדיג.

ne'nia *n.* (ניע'-ני-א) א לויה-געזאנג; א טרויער-געזאנג; אן עלעגיע.

nen'uphar *n.* (נענ'-יו-פאר) די אייראפעאישע ווייסע וואסער-ליליע.

neo-Cath'olic *a.* (ני-או-קעטה'-א-ליק) נעא-קאטויליש, ניי-קאטויליש. ז. *neo-Catholicism*

neo-Cathol'icism *n.* (ני-או-קע-טהאל'-אי-סיזם) נעא-קאטויליציזם, ניי-קאטויליציזם [די פרינציפען פון א טייל פון דער אנגליקאנישער קירך וואס איז גענייגט צום קאטויליציזם, אדער פון דעם ליבעראלען פליגעל פון דער קאטוילישער רעליגיאן אין פראנקרייך].

neo-Chris'tian *a. and n.* (ני-או-קריס'-טשען) ניי-קריסטליך, וואס איז שייך צום נעא-קריסטענטום [ראציאנאליזם אין קריסטענטום]; אן אנהענגער פון ניי-קריסטענטום, א ראציאנאליסט.

neo-Christian'ity *n.* (ני-או-קריס-טשי-ענ'-אי-טי) נעא-קריסטענטום, ניי-קריסטענטום, ראציאנאליזם אין דער קריסטליכער טעאלאגיע.

neocrim'inalist *n.* (ני-א-קרימ'-אי-נעל-איסט) אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז פערברעכענס קומען ניט פון דעם בייזען ווילען פון די פערברעכער, נאר פון אן אוננארמאלקייט אין זיין קערפערבוי.

neo-Darwin'ian *a. and n.* (ני-א-דאר-ווינ'-אי-ען) נעא-דארוויניסטיש, וואס איז שייך צום נעא-דארוויניזם; אן אנהענגער פון נעא-דארוויניזם. ז. *neo-Darwinism*

neo-Dar'winism *n.* (ני-א-דאר'-ווינ-איזם) נעא-דארוויניזם [דער נייער אדער מאדיפיצירטער דארוויניזם, וועלכער אנערקענט, ערשטענס, אז די נאטירליכע

אבקלייבונג, א דאנק דעם קאמפף פאר עקזיסטענץ, איז נים איינער פון די אורזאכען פון דער ענטוויקלונג פון נייע מינים פלאנצען און חיות, ווי דארווין האט בעהויפטעט, נאר די הויפט=אורזאכע דערפון; און צווייטענס, אז פון איין דור צום צווייטען קענען איבערגעהן בלויז יענע אייגענשאפטען, וואס זיינען צום ערשטען דור געקומען בירושה]. ז. *Darwinism*

neo-Dar'winist *n.* (ני-א-דאר'-הווינ-איסט) א נעא=דארוויניסט. ז. *neo-Darwinism*

neog'amist *n.* (ני-אג'-ע-מיסט) א נור=וואס פערהייראטער אדער פערהייראטע.

neog'raphy *n.* (ני-אג'-רע-פי) א נייע סיסטעם צו שרייבען.

neo-Hebra'ic *n. and a.* (ני-א-הי-בריי'-איק) ניי=העברעאיש, נעא=העברעאיש [די נאך=ביבלישע שפראך אדער דאס מאדערנע העברעאיש]; וואס איז שייך צו די מאדערנע אידען אדער צו דעם מאדערנעם העברעאיש.

neo-Hellen'ic *a. and n.* (ני-א-הע-לענ'-איק) נעא=העלעניש, ניי=גריכיש, וואס איז שייך צום מאדערנעם גריכענלאנד אדער צו דער מאדערנער גריכישער שפראך; די מאדערנע גריכישע שפראך.

neo-Lat'in *a. and n.* (ני-או-לעט'-אין) ניי=לאטייניש [וועגען די ראמאנישע שפראכען, וועלכע שטאמען פון לאטיין, אדער וועגען דעם מאדערנעם לאטיין, ווי עס ווערט געשריבען פון די מאדערנע שרייבער]; ניי=לאטיין, מאדערנער לאטיין.

Neolith'ic *a.* (ני-א-ליטה'-איק) וואס איז שייך צו דער נעאליטישער עפאכע [די שפעטערע עפאכע פון דער שטיין=פעריאדע, ווען די שטיין=אינסטרומענטען האבען דערגרייכט די העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט].

neolo'gian *a. and n.* (ני-א-לאו'-דזשי-ען) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו נעאלאגיע [א נייגונג אריינצוברייננגען אוננויטיגע נייאיגקייטען אין שפראך אדער געדאנק]; א נעאלאג.

neolog'ic *a.* (ני-א-לאדזש'-איק) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו א נעאלאגיזם [א נייאיגקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neolog'ical *a.* (ני-א-לאדזש'-אי-קעל) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו א נעאלאגיזם [א נייאיגקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neolog'ically *adv.* (ני-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי א נעאלאגיזם [א נייאיגקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neol'ogise *v.* (ני-אל'-א-דזשאיז) ז. *neologize*

neol'ogism *n.* (ני-אל'-א-דזשיזם) א נעאלאגיזם [א נייאיגקייט אין א שפראך אדער געדאנק, א ניי ווארט, א נייע פראזע, א נייע בעדייטונג פון א ווארט, א נייע לעהרע].

neol'ogist *n.* (ני-אל'-א-דזשיסט) א נעאלאג [איינער וואס ברייננגט אריין נייאיגקייטען אין שפראך אדער געדאנק].

neologis'tic *a.* (ני-אל-א-דזשיס'-טיק) ז. *neologic*

neologis'tical *a.* (ני-אל-א-דזשיס'-טי-קעל) ז. *neologic*

neol'ogize *v.* (ני-אל'-א-דזשאיז) איינפיהרען נייאיגקייטען אין שפראך אדער געדאנק [הויפטזעכליך אין רעליגיאן].

neol'ogy *n.* (ני-אל'-א-דזשי) נעאלאגיע, נייאיגקייטען אין א שפראך, איינפיהרונג פון נייאיגקייטען אין א שפראך אדער געדאנק, ספעציעל אין רעליגיאן, ראציאנאליזם אין רעליגיאן.

neome'nia *n.* (ני-א-מי'-ני-א) דער מולד, די געבורט פון דער נייער לבנה.

neomor'phism *n.* (ני-א-מאהר'-פיזם) א נייע פארמאציאן; ענטוויקלונג פון א נייער פארם.

neon'omous *a.* (ני-אנ'-א-מאס) אין ביאלאגיע — ניי=פארמירט, שטארק געענדערט אין בוי.

neontol'ogist *n.* (ני-אנ-טאל'-א-דזשיסט) א קענער פון דעם טייל פון זאאלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די איצטער=עקזיסטירענדע חיות.

neontol'ogy *n.* (ני-אנ-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די איצטער=עקזיסטירענדע חיות [נים מיט די פערשוואונדענע מינים].

ne'onym *n.* (ני'-א-נים) א נעאנים, א נייער נאמען.

neon'ymy *n.* (ני-אנ'-אי-מי) דאס מאכען אדער צוטראכטען נייע נעמען.

neopho'bia *n.* (ני-א-פאו'-בי-א) נעאפאביא, די פיינדשאפט צו נייאיגקייטען אדער נייע איינפיהרונגען.

ne'ophyte *n. and a.* (ני'-א-פאיט) א נעאפיט, א ניי=בעקעהרטער, א ניי=געטויפטער; אן אנפאנגער; ניי=בעקעהרט; ניי=געטויפט; וואס איז אן אנפאנגער.

neora'ma *n.* (ני-א-רא'-מא) א נעאראמא [א פאנאראמע אדער בילד פון די אינוועניגסטע טיילען פון א געביידע].

neos'sine *n.* (ני-אס'-אין) דער שטאף, פון וועלכען עס בעשטעהען די עסבארע פויגעל=נעסטען.

neossol'ogy *n.* (ני-א-סאל'-א-דזשי) דאס שטודיום וועגען יונגע פויגעלעך [וועגען אויסזיצען די אייער, וועגען ערציהונג פון די יונגע פויגעלעך א. ז. וו.].

neoter'ic *a. and n.* (ני-א-טער'-איק) ניי, היינט=וועלטיש; מאדערן; א היינט=וועלטיגער מענש, א מאדערנער מענש.

neoter'ical *a.* (ני-א-טער'-אי-קעל) ז. *neoteric*

neot'erism *n.* (ני-אט'-ע-ריזם) א נייעס, א נייאיגקייט, א נייע איינפיהרונג [איבערהויפט אין דער שפראך]. ז. *neologism*

neot'erist *n.* (ני-אט'-ע-ריסט) איינער וואס ערפינדעט נייע ווערטער אדער אויסדריקע; א נעאלאגיסט. ז. *neologist*

neoteris'tic *a.* (ני-אט-ע-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו דער איינפיהרונג פון נייע ווערטער אדער אויסדריקע.

neot'erize *v.* (ני-אט'-ע-ראיז) איינפיהרען נייאיגקייטען; איינפיהרען נייע ווערטער אין א שפראך.

ne'otome *n.* (ני'-א-טאום) דער וואלד=ראץ [א גריזשענד חיה'לע פון נארד=אמעריקא]. ז. *wood-rat*

Neozo'ic *a.* (ני-א-זאו'-איק) אין נעאזאלאגיע — נעאזאאיש, וואס איז שייך צו די נייעסטע פארמאציאנען אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד [פון דעם אנפאנג פון דער טערציער=פעריאדע ביז דער לעצטער צייט]. ז. *Tertiary*

nep *n.* (נעפ) אזא שמעקעדיג גראז. ז. *catmint*

nepen'the *n.* (ני-פענ'-טהיע) א טרויער=שטילענדער צויבער=געטראנק.

nepen'thes *n.* (ני-פענ'-טהיז) ז. *nepenthe*

Nepen'thes *n.* (ני-פענ'-טהיז) דער מין קרוגען=פלאנצען [אזא מין פלאנצען אויף די מאלאאישע אינזלען, ביי וועלכע די בלעטער האבען א קרוג=פערמיגען אויסזעהן]. ז. *pitcher-plant*

neph'alism *n.* (נעפ'-ע-ליזם) פאלשטענדיגע צוריקהאלטונג פון פער'שכור'ענדע משקאות.

neph'alist *n.* (נעפ'-ע-ליסט) איינער וואס פרעדיגט אדער פראקטיצירט די צוריקהאלטונג פון פער'שכור'ענדע משקאות.

nephelog'nosy *n.* (נעפ-ע-לאג'-נא-סי) ז. *nephology*

neph'eloid *a.* (נעפ'-ע-לאיד) אין מעדיצין — מוטנע [וועגען השתנה].

nephelom'eter *n.* (נעפ-ע-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פערוואלקענטקייט פון הימעל און די בעוועגונג פון די וואלקענס.

neph'eloscope *n.* (נעפ'-ע-לא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו ציינגען די פארמירונג פון וואלקענס.

neph'elosphere *n.* (נעפ'-ע-לא-ספיער) א וואלקענדיגע איינהילונג ארום א הימלישען קערפער.

neph'esh *n.* (נעפ'-עש) נפש; נשמה.

neph'ew *n.* (נעפ'-יו) א נעפע, א פלימעניק.

nepholog'ical *n.* (נעפ-א-לאדזש'-אי-קעל) וואלקענדיג; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען וואלקענס.

nephol'ogy *n.* (נע-פאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען וואלקענס [דער טייל פון מעטעאראלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט וואלקענס].

neph'oscope *n.* (נעפ'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג און די געשווינדיגקייט פון וואלקענס.

nephral'gia *n.* (נעפ-רעל'-דזשי-א) ניערען=נייראלגיע, א וועהטאג אין די ניערען.

nephral'gic *a.* (נעפ-רעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו ניערען=נייראלגיע.

nephral'gy *n.* (נעפ-רעל'-דזשי) ז. *nephralgia*

nephrec'tomy *n.* (נעפ-רעק'-טא-מי) אויסשניידונג פון די ניערען.

nephrit'ic *a. and n.* (נעפ-ריט'-איק) וואס געהערט צו די ניערען; פון די ניערען; וואס ליידעט פון ניערען=ענטצינדונג; וואס היילט ניערען=קראנקהייט; א מעדיצין צום היילען ניערען=קראנקהייט.

nephri'tis *n.* (נעפ-ראי'-טיס) ניערען=ענטצינדונג.

nephrog'raphy *n.* (נעפ-ראג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די ניערען.

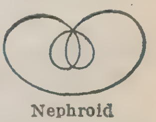

Nephroid

neph'roid *a. and n.* (נעפ'-ראיד) וואס האט די פארם פון א ניער; אין מאטעמאטיק — א הארץ=פערמיגע ליניע.

nephrolith'ic *a.* (נעפ-רא-ליטה'-איק) וואס בעציהט זיך אויף שטיינער אין די ניערען.

nephrolithot'omy *n.* (נעפ-רא-לי-טהאט'-א-מי) דאס אויסשניידען שטיינער פון די ניערען.

nephrol'ogy *n.* (נעפ-ראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די ניערען.

nephrot'omy *n.* (נעפ-ראט'-א-מי) א ניערען=אפעראציאן [ווי צום ארויסשניידען שטיינער].

ne plus ul'tra (ני פלאס אל'-טרא) ביז'ן העכסטען גראד; וואס בעסער קען שוין נים זיין.

nep'otal *a.* (נעפ'-א-טעל) ■אס איז

שייך צו א פלימעניק אדער א נאהנטען קרוב.

nepot'ic *a.* (ני-פאט'-איק) וואס איז שייך צו דער איבערגעבענהייט צו פלימעניקעס אדער אנדערע קרובים [אויסטיילענדיג קהל'שע שטעלען ניט צוליעב זייערע פערדיענסטע, נאר צוליעב זייער פערוואנדשאפט].

nepo'tious *a.* (ני-פאו'-שאס) פול מיט איבערגעבענהייט צו פלימעניקעס אדער אנדערע קרובים; וואס טיילט אויס קהל'שע עמטער צו קרובים בלויז צוליעב דער פערוואנדשאפט.

nep'otism *n.* (נעפ'-א-טיזם) די איבערגעבענהייט אדער ליעבע צו פלימעניקעס אדער אנדערע קרובים; דאס אויסטיילען קהל'שע עמטער צו קרובים ניט צוליעב זייערע פערדיענסטע נאר בלויז דערפאר, ווייל זיי זיינען קרובים.

nep'otist *n.* (נעפ'-א-טיסט) א הייסער, איבערגעבענער קרוב; איינער וואס פאטראניזירט קרובים.

Nep'tune *n.* (נעפ'-טשון) נעפטון [דער גאט פון ים ביי די אלטע רוימער]; דער ים, דער אקעאן; דער פלאנעט נעפטון.

Neptune

Neptu'nian *a.* (נעפ-טשו'-ני-ען) וואס איז שייך צו נעפטון [דעם גאט פון ים]; אין געאלאגיע — געבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער [ווענען פעלזען, בערג א. ד. ג.].

Nep'tunism *n.* (נעפ'-טשו-ניזם) נעפטוניזם, די טעאריע, אז די פארם פון דעם ערד-קוגעל האט זיך געבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער. ז. *Neptunist*

Nep'tunist *n.* (נעפ'-טשו-ניסט) א נעפטוניסט, אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז די פארם פון דעם ערד-קוגעל, ווי די בערג, די טאלען און די פעלזען האט זיך אויסגעבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער [אין געגענזאץ צו דער טעאריע וואס נעהמט אן, אז דיעזע אויסבילדונג איז געקומען דורך דער ווירקונג פון פייער].

ne'reid *n.* (ני'-רי-איד) אזא ים-ווארם; א שיינענדער ים-ארגאניזם.

Ne'reid *n.* (ני'-רי-איד) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א נערײדע, א וואסער-נימפע [א וואסער-גייסט, וועלכער איז פארגעשטעלט אין דער פיגור פון א שעהנער לוסטיגער יונגער פרוי].

Neri'ta *n.* (ני-ראי'-טא) די שווים-שנעקען [א מין מאלוסקולען].

ner'val *a.* (נויר'-וועל) וואס געהערט צו א נערוו אדער צום נערוועז-סיסטעם.

ner'vate *a.* (נויר'-וייט) אין באטאניק — אדערדיג [ווענען בלעטער וואס האבען א געוועב פון דינע אדערלעך אדער נערוועז-עהנליכע פעדימלעך].

nerva'tion *n.* (נויר-וויי'-שאן) די פערטיילונג פון די נערוועז אין קערפער; די פערטיילונג פון די נערוועז-עהנליכע פעדימלעך אין בלעטער.

ner'vature *n.* (נויר'-ווע-טשור) ז. *nervation*

nerve *n. and v.* (נוירוו) א נערוו; עטוואס וואס איז עהנליך צו א נערוו; קראפט, כח; מוטה, דרייסטקייט; אין באטאניק — דאס נערוועז-עהנליכע פעדימעל פון א בלאט; אין ארכיטעקטור — א ריפ; געבען כח, שטארקען.

nerve'-broach *n.* (נוירוו'-בראוטש) אזא דראט-אינסטרומענט ארויסצונעהמען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-canal' *n.* (נוירוו'-קע-נעל') דער נערוו-קאנאל אין א צאהן.

nerve'-cap'ping *n.* (נוירוו'-קעפ'-אינג) אן איינהילונג אויף א צאהן, אום צו פערהיטען אן אויפגעדעקטען נערוו.

nerve'-cen'ter *n.* (נוירוו'-סענ'-טער) דער נערוועז-צענטער.

nerved *a.* (נוירווד) מיט נערוועז; אין באטאניק — אדערדיג [ווענען בלעטער וואס האבען אדערלעך אדער נערוועז-עהנליכע פעדימלעך].

nerve'-drill *n.* (נוירוו'-דריל) א נערוו-בויערער [א דענטיסטישער אינסטרומענט אויסצובויערען דעם חלל אין א צאהן, וואו דער נערוו געפינט זיך].

nerve'-fi'ber *n.* (נוירוו'-פאי'-בער) א נערוו-פעדימעל.

nerve'-force *n.* (נוירוו'-פאורס) די נערוועז-קראפט.

nerve'less *a.* (נוירוו'-לעס) אהן נערוועז; אהן קראפט, קראפטלאז.

nerve'lessness *n.* (נוירוו'-לעס-נעס) קראפטלאזיגקייט.

nerve'-nee'dle *n.* (נוירוו'-ניע'דל) א נערוו-נאדעל [אזא נאדעל-פערמיגער אינסטרומענט וואס דענטיסטען בענוצען ארויסצונעהמען דעם נערוו פון א צאהן].

nerve'-obtun'dent *n.* (נוירוו'-אב-טאנ'-דענט) א מעדיצינישער מיטעל צום טויטען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-paste *n.* (נוירוו'-פייסט) א מין געמישעכץ פון ארזעניק צו טויטען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-sha'ken *a.* (נוירוו'-שיי'קן) מיט אבגעשוואכטע אדער צורודערטע נערוועז.

nerve'-storm *n.* (נוירוו'-סטאהרם) א צורודערונג פון די נערוועז.

nerve'-tire *n.* (נוירוו'-טאיר) נייראסטעניע, נערוועז-שוואכקייט.

nerve'-tis'sue *n.* (נוירוו'-טיש'-או) דאס נערוועז-געוועב.

ner'vine *a. and n.* (נויר'-ווין) וואס איז שייך צו די נערוועז; וואס קען איינשטילען די נערוועז; א מעדיצין וואס ווערט בענוצט פאר נערוועז-קראנקהייטען.

nervos'ity *n.* (נויר-וואס'-אי-טי) נערוועזיטעט, נערוועזקייט, נערוועזקייט.

ner'vous *a.* (נויר'-וואס) נערוועז; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט; וואס האט קראנקע נערוועז; מיט נערוועז; שטארק; קרעפטיג.

ner'vous cen'ter (נויר'-וואס סענ'-טער) ז. *nerve-center*

ner'vous fe'ver (נויר'-וואס פי'-ווער) נערוועז-פיבער.

ner'vous head'ache (נויר'-וואס העד'-אייק) נערוועזער קאפ-וועהטאג.

ner'vously *adv.* (נויר'-וואס-לי) אויף א נערוועזען אופן, מיט נערוועזיטעט; מיט קראפט, מיט ענערגיע.

ner'vousness *n.* (נויר'-וואס-נעס) נערוועזיטעט, נערוועזקייט, נערוועזקייט; קראפט, ענערגיע, שטארקייט.

ner'vous prostra'tion (נויר'-וואס פראס-טריי'-שאן) נייראסטעניע, שוואכקייט אדער נעדריקטער מוטה וואס קומט פון נערוועז-שוואכקייט אדער נערוועז-צורודערונג.

ner'vous sys'tem (נויר'-וואס סיס'-טעם) די נערוועז-סיסטעם.

ner'vure *n.* (נויר'-וויור) אין ארכיטעקטור — א ריפ, א זייטען-ריפ אין א געוועלב; אין באטאניק — דער הויפט-אדער פון א בלאט; אן אדערעל אין דעם פליגעל פון אן אינזעקט.

ner'vy *a.* (נויר'-ווי) שטארק, קרעפטיג; העזה'דיג; דרייסט, מוטיג.

nes'cience *n.* (נעש'-יענס) אונוויסענהייט.

nes'cient *a.* (נעש'-יענט) אונוויסענד.

nes'cientist *n.* (נעש'-יענ-טיסט) אן אונוויסענדער.

nes'cious *a.* (נעש'-יאס) ז. *nescient*

nesh *a.* (נעש) צארט, עדעל; שוואך.

ness *n.* (נעס) א שטיק הויך לאנד וואס דרינגט אריין פון ברעג אין ים.

nest *n. and v.* (נעסט) א פויגעל-נעסט; אן אויפהאלטונגס-ארט; א גאנג כלים, קעסטלעך א. ז. וו., וואס פאסען זיך אריין איינס אין צווייטען; א רייה רעדער [אין מאשינעריע אדער אין א הויב-מאשין]; בויען א נעסט; זוכען א נעסט; זיך אויפהאלטען אין א נעסט; אריינלעגען איינס אין צווייטען כלים, קעסטלעך א. ז. וו.

nest'-egg *n.* (נעסט'-עג) א נעסט-איי [אן איי וואס מען לעגט אריין אין א נעסט, אום די הוהן זאל זיך דארט האלטען]; עטוואס וואס דיענט אלס אנפאנג אדער קערן פון עפעס.

nes'tle *v.* (נעסל) זיך מאכען א נעסט; ליעגען אין א נעסט; זיך איינפונדעווען, זיך פאנאנדערלעגען ווי אין א נעסט; בעזארגען מיט א נעסט; צוטוליען [ווי פויגעלעך אין א נעסט].

nes'tler *n.* (נעס'-לער) א נעסט-פויגעלע [א יונג פויגעלע].

nes'tling *n. and a.* (נעס'-לינג) א נעסט-פויגעלע [א יונג פויגעלע]; דאס מאכען א נעסט; דאס בעזעצען זיך [ווי אין א נעסט]; זייענדיג נאך א נעסט-פויגעלע.

Nes'tor *n.* (נעס'-טאר) א נעסטאר [דער עלטעסטער און קליגסטער אין א קלאס אדער געזעלשאפט]; א ראטגעבער, א בעל יועץ.

Nesto'rian *a. and n.* (נעס-טאו'-רי-ען) נעסטאריאניש, וואס איז שייך צו נעסטאריוס [דער פאטריארך פון קאנסטאנטינאפאל אין 5טען יאהרהונדערט, וועלכער האט נעגרינדעט א בעזונדערע קריסטליכע סעקטע]; א מיטגליעד פון דער נעסטאריאנישער סעקטע. ז. *Nestorianism*

Nesto'rianism *n.* (נעס-טאו'-רי-ענ-איזם) נעסטאריאניזם, די לעהרען פון דער קריסטליכער סעקטע, וועלכע איז נעגרינדעט געווארען פון דעם קאנסטאנטינאפאלער פאטריארך נעסטאריוס אין 5טען יאהרהונדערט [נעסטאריוס האט בעהויפטעט, אז די הייליגע מאריע, די מוטער פון יעזוס קריסטוס, האט ניט געבארען א גאט-מענש, נאר א פשוט'ען מענש, מיט וועלכען עס האט זיך שפעטער, נאך דער געבורט, פעראייניגט גאט'ס גייסט און

דעריבער דארף מען די היילינגע מאריע ניט רופען מיט'ן נאמען גאט'ס מוטער].

net *n., a. and v.* א נעץ; א (נעט) נעצפערמיגער געוועב; טול; געפלאכטען ווי א נעץ; נעצפערמיג; געפאנגען אין א נעץ; רייז, אהן א ביי=געמיש; נעט [ווע=גען פראפיט]; מאכען א נעץ; שטריקען א נעץ; פאנגען אין נעץ; בעדעקען מיט טול אדער מיט א נעץ=געוועב; געבען א נעטען פראפיט; פערדיענען א נעטען פראפיט.

neth'er *a.* אונטער, אונטער= (נעטה'-ער) שטער; וואס איז אונטער די הימלען, ערדיש; וואס איז אונטער דער ערד, וואס איז שייך צום גיהנם, העליש.

neth'erlings *n.* זא= (נעטה'-ער-לינגז) קען.

neth'ermost *a.* (נעטה'-ער-מאוסט) אונטערשט, נידריגסט.

neth'er-stock *n.* א (נעטה'-ער-סטאק) זאק; דער אונטערשטער טייל פון א זאק.

neth'erward *adv.* (נעטה'-ער-הווארד) נידערווערטס, אראבצו.

neth'erwards *adv.* (נעטה'-ער-הוואררדז) ז. *netherward*

net'-loom *n.* א וועב=שטוהל (נעט'-לוהם) פאר טול אדער אנדערע נעצפערמיגע שטא=פען.

net'-ma'ker *n.* א נעץ= (נעט'-מיי'-קער) שטריקער.

net pro'ceeds רייז= (נעט פראו'-סיעדז) געווין, נעטער פראפיט.

net prof'its נעטער (נעט פראפ'-איטס) פראפיט [דער פראפיט וואס בלייבט נאך דער אראברעכנונג פון אלע קאסטען].

net stock דער ריינער גע= (נעט סטאק) ווינס וואס עס בלייבט פון א פיש=פאנג אראברעכנענדיג אלע אויסגאבען.

net'ted *a.* (נעט'-עד) בעדעקט אדער געשיצט מיט א נעץ; נעצפערמיג; געפאנ=גען אדער געהאלטען אין א נעץ.

net'ter *n.* (נעט'-ער) א נעץ=מאכער.

net'ting *n.* נעץ=ווערק, נעץ= (נעט'-אינג) ארבייט; טול; די קונסט פון פלעכטען נעצען.

net'ting-machine' *n.* (נעט'-אינג-מע-שין') א מאשין צו שטריקען אדער פלעכ=טען נעצען.

net'ting-nee'dle *n.* (נעט'-אינג-ניעדל) א שטריק=נאדעל, א העקעל=נאדעל [צום שטריקען נעצען].

net'tle *n. and v.* (נעטל) קראפיווע [נעסעל]; שטעכען, ברענען; ערבימערען, רייצען.

net'tle-fe'ver *n.* נע= (נעט'ל-פי'-ווער) סעל=פיבער [אזא הויט=אויסשלאג וואס איז עהנליך ווי ווען די הויט ווערט אבגע=בריהט פון קראפיווע].

net'tler *n.* (נעט'-לער) א שטעכעדיגער; עטוואס וואס שטעכט אדער רייצט די הויט.

net'tle-rash *n.* (נעט'ל-רעש) ז. *nettle-fever*

net'tle-tree *n.* דער קרא= (נעט'ל-טריע) פיווע=בוים [אזא בוים מיט שטעכיגע בלע=טער ווי קראפיווע. דאס האלץ פון דיעזען בוים איז זעהר גוט פאר שניץ=ארבייט].

net'ty *a.* (נעט'-אי) ווי א נעצפערמיג; נעץ.

net weight דאס נעטא גע= (נעט הווייט) וויכט [דאס ריינע געוויכט פון אן אר=טיקעל אראברעכנענדיג די פערפאקונג].

net'work *n.* (נעט'-הוואירק) נעץ=ווערק, נעץ=ארבייט.

neu'ral *a.* (ניו'-רעל) וואס איז שייך צו די נערוועז אדער צום נערוועז=סיסטעם.

neural'gia *n.* ניי= (ניו-רעל'-דזשי-א) ראלגיע, נערוועז=שמערץ.

neural'gic *a.* נייראל= (ניו-רעל'-דזשיק) גיש, וואס איז שייך צו נערוועז=שמערץ.

neural'giform *a.* (ניו-רעל'-דזשי-פארם) וואס האט די פארם פון נייראלגיע [נערוועז=שמערץ].

neu'ralist *n.* (ניו'-רעל-איסט) ז. *neuropath*

neurastheni'a *n.* (ניו-רעס-טהע-נאי'-א) נייראסטעניע, נערוועז=שוואכקייט.

neurasthen'ic *a. and n.* (ניו-רעס-טהענ'-איק) נייראסטעניש, איינער וואס ליידעט פון נייראסטעניע.

neura'tion *n.* די נער= (ניו-ריי'-שאן) ווען=סיסטעם; די נערוועז=פעדימלעך אין בלעטער אדער אין די פליגלען פון אינ=זעקטען.

neure'mia *n.* נערוועז= (ניו-רי'-מי-א) צושטערונג, נערוועז=צורודערונג.

neure'mic *a.* וואס איז (ניו-רי'-מיק) שייך צו נערוועז=צורודערונג.

neu'ric *a.* וואס בעלאנגט צו (ניו'-ריק) די נערוועז אדער צו דעם נערוועז=סיס=טעם; וואס האט א נערוועז=סיסטעם.

neuric'ity *n.* די (ניו-ריס'-אי-טי) נערוועז=קראפט, די אייגענשאפטען אדער די פונקציאנען פון די נערוועז.

neuril'ity *n.* די איי= (ניו-ריל'-אי-טי) גענטימליכע פונקציאנען פון די נערוועז.

neurit'ic *a.* וואס איז (ניו-ריט'-איק) שייך צו נערוועז=ענטצינדונג; וואס איז קראנק אויף נערוועז=ענטצינדונג.

neuri'tis *n.* נערוועז= (ניו-ראי'-טיס) ענטצינדונג.

neurody'namis *n.* (ניו-רא-דאי'-נע-מיס) נערוועז=ענערגיע.

neurog'raphy *n.* די (ניו-ראג'-רע-פי) בעשרייבונג פון די נערוועז.

neurohypnol'ogy *n.* (ניו-רא-היפ-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען היפנא=טיזם; היפנאטיזירונגס=מיטלען.

neu'roid *a.* ווי א נערוו. (ניו'-ראיד)

neurolog'ical *a.* (ניו-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו נייראלאגיע [די לעהרע וועגען נערוועז].

neurol'ogist *n.* (ניו-ראל'-א-דזשיסט) א נייראלאגיסט, א ספעציאליסט אין נער=וועז=קראנקהייטען.

neurol'ogy *n.* ניי= (ניו-ראל'-א-דזשי) ראלאגיע, נערוועז=לעהרע.

neu'ropath *n.* א פער= (ניו'-רא-פעטה) זאן וואס האט א נייגונג צו נערוועז=קראנקהייט; איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז די אורזאכע פון פערשיע=דענע קראנקהייטען דארף מען הויפטזעכ=ליך זוכען אין נערוועז=סיסטעם.

neuropath'ic *a.* (ניו-רא-פעטה'-איק) נייראפאטיש, וואס איז שייך צו נייראפאטיע [נערוועז=קראנקהייט].

neuropath'ical *a.* (ניו-רא-פעטה'-אי-קעל) ז. *neuropathic*

neuropath'ically *adv.* (ניו-רא-פעטה'-אי-קעל-אי) אויף א נייראפאטי=שען אופן. ז. *neuropathy*

neuropatholog'ical *a.* (ניו-רא-פעטה-א-לאדזש'-אי-קעל) נייראפאטאלא=גיש, וואס איז שייך צו אן ערקראנקונג פון דעם נערוועז=סיסטעם.

neuropathol'ogist *n.* (ניו-רא-פע-טהאל'-א-דזשיסט) א נייראפאטאלאגיסט, א ספעציאליסט אין נערוועז=קראנקהייטען.

neuropathol'ogy *n.* (ניו-רא-פע-טהאל'-א-דזשי) נייראפאטאלאגיע, די ווי=סענשאפט וועגען נערוועז=קראנקהייטען.

neurop'athy *n.* ניי= (ניו-ראפ'-ע-טהי) ראפאטיע, נערוועז=קראנקהייט.

neurop'ter *n.* א נעץ= (ניו-ראפ'-טער) פליגלער. ז. *Neuroptera*

Neurop'tera *n.* די (ניו-ראפ'-טע-רא) נעץ=פליגלער [דער מין אינזעקטען וואס זייערע פליגלען האבען א נעצפערמיגען נערוועז=געוועב].

neurop'teral *a.* (ניו-ראפ'-טע-רעל) נעץ=פליגעלדיג. ז. *Neuroptera*

neurop'terous *a.* (ניו-ראפ'-טע-ראס) וואס האט נעץ=פערמיגע געאדערטע פליג=לען [וועגען אינזעקטען]; וואס איז שייך צו די נעץ=פליגלער. ז. *Neuroptera*

neuro'sal *a.* וואס איז (ניו-ראו'-סעל) שייך צו דער ערקראנקונג פון דעם נער=ווען=סיסטעם.

neu'rose *a.* מיט נערוועז (ניו'-ראוס) [וועגען בלעטער אדער וועגען די פליג=לען פון אינזעקטען].

neuro'sis *n.* נייראזיע, (ניו-ראו'-סיס) די ערקראנקונג פון נערוועז=סיסטעם, נער=ווען=צורודערונג.

neurotherapeu'tics *n.* (ניו-רא-טהער-ע-פיו'-טיקס) די היילונג פון נער=ווען=קראנקהייטען.

neurother'apy *n.* (ניו-רא-טהער'-ע-פי) ז. *neurotherapeutics*

neurot'ic *a. and n.* (ניו-ראט'-איק) וואס איז שייך צום נערוועז=סיסטעם; וואס איז גענייגט צו נערוועז=צורודערונג; וואס ווירקט אויף די נערוועז; א קראנק=הייט וואס קומט פון די נערוועז; א מי=טעל צו היילען נערוועז=קראנקהייטען.

neurotom'ical *a.* (ניו-רא-טאמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער צוגליעדע=רונג אדער צושניידונג פון די נערוועז [נערוועז=אנאטאמיע].

neurot'omist *n.* (ניו-ראט'-א-מיסט) א נערוועז=אנאטאמיסט [א ספעציאליסט אין צוגליעדערונג אדער צושניידונג פון נערוועז].

neurot'omy *n.* נער= (ניו-ראט'-א-מי) ווען=אנאטאמיע, די צוגליעדערונג אדער צושניידונג פון די נערוועז.

neuroton'ic *a.* א (ניו-רא-טאנ'-איק) מעדיצין צו שטארקען די נערוועז.

neut. אבקירצונג פון *neuter*

neu'ter *a. and n.* נייטראל; (ניו'-טער) אונפארטייאיש; אין גראמאטיק — זעכ=ליך, ניט ווייבליך און ניט מענליך; וואס בעלאנגט צו דעם קלאס ווערטער, וועלכע זיינען ניט מענליך און ניט ווייבליך; אינטראנזיטיוו [וועגען צייטווערטער, וועלכע בעצייכענען א טהעטיגקייט אדער האנדלונג וואס ווערט ניט איבערגעטרא=גען אויף אן אנדער געגענשטאנד, צ. ב.: שלאפען, געהן, זיצען א. ד. ג.]; אהן גע=שלעכטליכע ארגאנען, אהן א בעשטימטען געשלעכט; אן ארגאניזם אהן בעשטימטע געשלעכטליכע ארגאנען; א סריס; א ווארט וואס איז ניט מין זכר און ניט מין נקבה.

neu'tral *a. and n.* ניי= (ניו'-טרעל) טראל, אונפארטייאיש, וואס האלט ניט פאר דעם און ניט פאר יענעם; ניט דאס און ניט יענעס; אין כעמיע — וואס בע=זיצט ניט די אייגענשאפטען פון אלקא=ליען און ניט פון זויערען; אין עלעקטרי=ציטעט — וואס ווערט ניט עלעקטריזירט אדער מאגנעטיזירט; אין באטאניק — אהן געשלעכטס=ארגאנען; א נייטראלע אדער אונפארטייאישע פערזאן; א פאלק אדער נאציאן וואס איז נייטראל.

neutralisa'tion *n.* (ניו-טרעל-אי-זיי'-שאַן) ז. *neutralization*.
neu'tralise *v.* (ניו'-טרעל-איז) ז. *neutralize*.
neu'tralism *n.* (ניו'-טרעל-איזם) נײַ-טראַליטעט, אונפּאַרטײליכקײט.
neutral'ity *n.* (ניו-טרעל'-אי-טי) 1. נײַ-טראַליטעט; די נייטראַליטעט פון אַ טע-ריטאָריע אין בעצוג צו אַן אַנדערער, די נייטראַליטעט פון אַ רעגיערונג אין דער צייט פון קריעג צווישען צוויי אַנדערע לענ-דער; 2. אונפּאַרטייליכקייט; 3. אין כע-מיע — די אונפעהיגקייט זיך צו פּער-בינדען ניט מיט אַ באַזע און ניט מיט אַ זויערע.
1. America preserved **neutrality** during the civil wars in Mexico. 2. I must maintain **neutrality** in this dispute.
neutraliza'tion *n.* (ניו-טרעל-אי-זיי'-שאַן) נייטראַליזירונג; אין כעמיע — דער פּראָצעס דורך וועלכען אַ זויערע מיט אַ באַזע ווערען אַזוי פערבונדען דאָס דער פּראָדוקט פון דיעזע פערבינדונג האָט ניט די אייגענשאַפטען ניט פון אַ זויערע און ניט פון אַ באַזע; דאָס מאַכען אַ געוויסע טע-ריטאָריע נייטראַל אין בעצוג צו אַנדערע טעריטאָריעס [ווי די שווייץ אָדער בעל-גיען, צ. ב.].
neu'tralize *v.* (ניו'-טרעל-איז) נייטרא-ליזירען; מאַכען אונפּאַרטייאיש; ערקלע-רען אַ טעריטאָריע אָדער נאַציאָן אַלס נייטראַל [ווי די שווייץ אָדער בעלגיען, צ. ב.]. ז. *neutralization*.
neu'tralizer *n.* (ניו'-טרעל-אי-זער) איינער אָדער עטוואָס וואָס נייטראַליזירט אָדער מאַכט נייטראַל.
neu'trally *adv.* (ניו'-טרעל-אי) אויף אַ נייטראַלען אופן; ניט האַלטענדיג פּאַר קיינעם פון די צדדים.
neu'tral salts (ניו'-טרעל סאָהלטס) נייטראַל-זאַלצען, מיטעל-זאַלצען [די זאַ-לצען ביי וועלכע דער פּלאַץ פון די וואַסער-שטאָף אַטאָמען קענען פערנומען ווערען דורך זויערען און באַזען].
neu'tral tint (ניו'-טרעל טינט) נייט-ראַל-טינט [אַן אונבעשטימטע בלוי-גרויע פאַרב]. ז. איל. "*Colors*"
Nev. [דער *Nevada* אַבקירצונג פון שטאַאַט נעוואַדאַ, איינער פון די פערייי-ניגטע שטאַאַטען פון נאָרד-אַמעריקאַ].
nev'er *adv.* (נעוו'-ער) קיינ-מאָל, ניעמאָלס; דורכאויס ניט.
nev'er mind (נעוו'-ער מאַינד) עס מאַכט ניט אויס! עס שאַדט ניט.
nev'ermore *adv.* (נעוו'-ער-מאָור) מעהר קיין מאָל ניט.
nev'ertheless' *c.* (נעוו'-ער-טהי-לעס') פון דעסטוועגען, דאָך.
new *a. and adv.* (ניו) ניי; פריש; מאָדערן; פרעמד, אונבעקאַנט; נור-וואָס; ניט לאַנג צוריק.
new'-born *a.* (ניו'-באָהרן) נור-וואָס געבאָרען, ניי-געבאָרען.
new'-come *a. and n.* (ניו'-קאַם) וואָס איז נור-וואָס אַנגעקומען; איינער וואָס איז נור-וואָס אַנגעקומען.
new'-com'er *n.* (ניו'-קאַמ'-ער) דער ערשט-אַנגעקומענער.
new'-create' *v.* (ניו'-קרי-אייט') בע-שאַפען אויפ'ס ניי.
new'el *n.* (ניו'-על) אַ טרעפּען-זייל, דער זייל אַרום וועלכען עס דרעהט זיך אַ שווינדעל-טרעפּ [אַ געדרעהטער טרעפּ].
New En'gland (ניו אינ'-גלענד) ניי-ענגלאַנד [דער נאָרד-אָסט טייל פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ, וועלכער שליסט איין אין זיך זעקס שטאַא-טען: מיין, ניו העמפּשאַיר, ווערמאָנט, מאַ-סאַטשוזעטס, רהאָד אײלאַנד און קאָנעקטי-קוט].
newfan'gle *a.* (ניו-פען'-גל) וואָס איז גענייגט צו נייאיגקייטען, וואָס כאַפּט זיך צו אַלעם וואָס איז ניי; אונבעשטענדיג.
newfan'gled *a.* (ניו-פען'-גלד) ניי-אויס-געטראַכט, ניי-מאָדיש; וואָס כאַפּט זיך צו נייאיגקייטען; אונבעשטענדיג.
newfan'gledly *adv.* (ניו-פען'-גלד-לי) ניי-מאָדיש; אויף אַ ניי-מאָדישען אופן.
newfan'gledness *n.* (ניו-פען'-גלד-נעס) ניי-מאָדישקייט; נייאיגקייט.
newfan'gleness *n.* (ניו-פען'-גל-נעס) די נייגונג צו נייאיגקייטען אָדער צו ענ-דערונגען; אונבעשטענדיגקייט.
new'-fash'ioned *a.* (ניו'-פעש'-אַנד) ניי-מאָדיש.
new'-fledged *a.* (ניו'-פלעדזשד) בע-דעקט מיט די ערשטע פעדערען; נור-וואָס בעפעדערט; יונג.
Newfound'land *n.* (ניו-פאַונד'-לענד) ניופאַונדלאַנד [אַן אינזעל אין נאָרד-אַמעריקאַ]; אַ ניופאַונדלענדער אָדער ניופאַונדלענדער הונד [אַזאַ גרויסער, שטאַרקער הונד].
Newfound'land dog (ניו-פאַונד'-לענד דאָג) אַ ניופאַונדלענדער הונד [אַזאַ גרויסער שטאַרקער הונד].
new'ish *a.* (ניו'-איש) אַ ביסעל ניי, נייליך.
new'ly *adv.* (ניו'-לי) ניי, נור-וואָס, פריש; אויפס-ניי.
new'market *n.* (ניו'-מאַר-קעט) אַ רייט-מאַנטעל; אַזאַ לאַנגער שטייפער פרויען-מאַנטעל; אַזאַ קאַרטען-שפּיעל.
New'market coat (ניו'-מאַר-קעט קאָוט) אַ רייט-מאַנטעל; אַזאַ לאַנגער שטייפער פרויען-מאַנטעל.
New-Mex'ican *a. and n.* (ניו-מעק'-סי-קען) ניו-מעקסיקאַניש, וואָס איז שייך צו ניו מעקסיקאָ [איינער פון די פער-אייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ]; אַן איינוואוינער פון ניו מעקסיקאָ.
new'-mod'el *v.* (ניו'-מאָד'-על) אויפס-ניי מאָדעלירען, ניי-פאָרמירען; איבער-מאַכען.
new moon (ניו מוהן) ניי-חודש, ניי-מאָנד [אַנהויב חודש].
new'ness *n.* (ניו'-נעס) פריש-קייט, נייקייט.
news *n. and v.* (ניוז) אַ נייעס; אַ נאַכריכט; אַ נייאיגקייט; אַ צייטונג; פערשפּרייטען קלאַנגען.
news'-a'gent *n.* (ניוז'-איי'-דזשענט) אַ צייטונגס-אַגענט, אַ צייטונגס-הענדלער.
news'boy *n.* (ניוז'-באָי) צייטונגס-פערקויפער, אַ אינגעל וואָס פערקויפט צייטונגען.
news'-house *n.* (ניוז'-האַוס) אַ קאַנ-טאָר, וואו מען גיט אַרויס פעריאָדישע שריפטען [צייטונגען און זשורנאַלען].
news'less *a.* (ניוז'-לעס) אָהן נייעס, אָהן נאַכריכטען.
news'man *n.* (ניוז'-מען) אַ צייטונגס-טרעגער, אַ צייטונגס-פערקויפער.
news'monger *n.* (ניוז'-מאַנ-גער) איי-נער וואָס האָט ליעב צו דערצעהלען און הערען נייעס; אַ פּליאַטקע-מאַכער, אַ רכילות'ניק.
news'-pamph'let *n.* (ניוז'-פעמפ'-לעט) אַ נייעס-פּאַמפלעט, אַ צופעליגע אויסגאַבע צוליעב אַ געוויסער פּאַסירונג.
news'paper *n.* (ניוז'-פּיי-פּער) אַ צייטונג.
news'paper-clamp *n.* (ניוז'-פּיי-פּער-קלעמפּ) ז. *newspaper-file*.
news'paper-file *n.* (ניוז'-פּיי-פּער-פאַיל) אַ פּאַרריכטונג צו האַלטען אָדער אויפצוהענגען צייטונגען.
news'room *n.* (ניוז'-רוהם) אַ צייטונגס-לעזע-צימער.
new style (ניו סטאַיל) די גרעגאָריאַ-נישע צייט-רעכונג. ז. *Gregorian calendar*.
news'-ven'der *n.* (ניוז'-וועג'-דער) אַ צייטונגס-פערקויפער.
news'-wri'ter *n.* (ניוז'-ראַי'-טער) אַ נייעס-שרייבער, אַ צייטונגס-שרייבער, אַ צייטונגס-קאָרעספּאָנדענט.
new'sy *a.* (ניו'-זי) פול מיט נייעס; וואָס האַלט אין איין דערצעהלען נייעס אָדער קלאַנגען.
newt *n.* (ניוט) דער מאָלך [אַ מין קליינע וואַסער-יאַשטשעריצע].

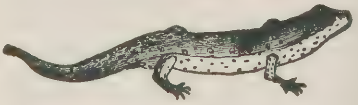

Newt

New Tes'tament (ניו טעס'-טע-מענט) דער נייער טעסטאַמענט, די קריסטליכע תורה [ברית החדשה].
Newto'nian *a. and n.* (ניו-טאָו'-ני-ען) ניוטאָניש; וואָס איז שייך צום ענג-לישען מאַטעמאַטיקער און פיזיקער איי-זאַק ניוטאָן [געבאָרען 1642, געשטאָרבען 1727]; אַן אַנהענגער פון ניוטאָן'ס לעה-רען.
Newto'nian philos'ophy (ניו-טאָו'-ני-ען פי-לאָס'-אָ-פי) די ניוטאָנישע פי-לאָזאָפיע וועגען דער צוציהונגס-קראַפט פון די הימלישע קערפּער, ניוטאָן'ס גראַ-וויטאַציאָנס-געזעץ. ז. *gravitation*.
New World (ניו וואוירלד) די נייע וועלט [די וועסטליכע העלפט פון ערד-קוגעל, נאָרד און זיד-אַמעריקאַ].
New'-year *n.* (ניו'-ייר) ניי-יאָהר.
New'-year's day (ניו'-יירז דיי) דער ניי-יאָהרס-טאָג, דער ערשטער יאַנואַר.
New-Yor'ker *n.* (ניו-יאָהר'-קער) אַ ניו יאָרקער [אַן איינוואוינער פון דער שטאָדט אָדער פון דעם שטאַאַט ניו יאָרק].
nex'al *a.* (נעק'-סעל) וואָס פיהרט צו פערשקלאַפונג פאַר חובות [אין פאַרצייי-טיגען רוים].
next *adv., prep. and a.* (נעקסט) נעכסט; אַם נעכסטען, אַם נאָהנטסטען; וואָס איז אַם נאָהנטסטען; שכנ'יש; וואָס פאָלגט באַלד נאָך עפּעס אָדער אימעצען; וואָס קומט, וואָס פאָלגט; וואָס קומט נעכסט.
next door (נעקסט דאָור) דאָס דערביי-איגע הויז אָדער וואָהנונג.
next door to (נעקסט דאָור טו) 1. אין שכנ'ישען הויז, אין דער שכנ'ישער קוואַר-טיר; שכנ'יש; 2. זעהר נאָהענט, כמעט דאָסזעלבע.
1. We live **next door to** our friend. 2. The tumult was **next door to** a riot.
next friend (נעקסט פרענד) איינער וואָס פיהרט אַ פּראָצעס פון אַ ניט פאָל-בערעכטיגטער פּערזאָן [ווי למשל, פאַר אַ קינד], ניט זייענדיג קיין אַפּיציעלער אַפּעקון.
next-mor'ning head'ache (נעקסט-מאָהר'-נינג העד'-אייק) קאַצעניאַמער;

דאס שלעכט=פּיהלען וואס קומט אויף'ן צווייטען טאג נאך שכרות.

next'ness *n.* (נעקסט'-נעס) דאס זיין נעכסט. ז. ***next***

next of kin (נעקסט אוו קין) דער נאהנטסטער קרוב [אלס בערעכטיגטער יורש].

next to (נעקסט טו) וואס גרענעצט זיך, זעהר נאהענט, כמעט דאסזעלבע.

next to noth'ing (נעקסט טו נאטה'-אינג) כמעט גארניט.

His profits this year are next to nothing.

next world (נעקסט הוואירלד) יענע וועלט, עולם הבא.

nex'um *n.* (נעק'-סאם) אין פארצייטיגען רוים — א קאנטראקט, לויט וועלכען א בעל חוב, וואס קען ניט בעצאהלען א חוב, ווערט פערוואנדעלט אין א שקלאף; א צערעמאניעביים שליסען אזא קאנטראקט; פערשקלאפונג פאר חובות.

nex'us *n.* (נעק'-סאס) א באנד אדער פערבינדונג צווישען די מיטגליעדער פון א גרופּע; אין פארצייטיגען רוים — איינער וואס האט זיך פערפליכטעט צו ווערען א שקלאף, אויב ער וועט ניט קענען אבצאהלען זיינע חובות. ז. ***nexum***

n. g. ראשי תבות פון ***no good*** אדער ***no go***

N. G. ראשי תבות פון ***National Guard***

N. H. ראשי תבות פון ***New Hampshire*** [ניו העמפשאיר, איינער פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Niag'ara Falls (נאי-עג'-ע-רא פאהלז) דער ניאגארא וואסערפאל [דער בעריהמטער וואסערפאל אין נארד-אמעריקא, אויף'ן גרענעץ פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא, געבילדעט פון טייך ניאגארא].

Niagara Falls

nib *n. and v.* (ניב) א שנאבעל; א שפּיץ; א קליינע שרייב=פעדער [פען]; א קאפע=קערנדעל, א קאקאא=קערנדעל; צומאכען א שפּיץ [ווי למשל, פון א פען].

nibbed *a.* (ניבד) מיט א שנאבעל; מיט א שפּיץ.

nib'ble *v. and n.* (ניבל) גריזשען; איינבייסען [וועגען פיש]; א כאפּ טהאן, אויסכאפּען; כאפּען און ארעסטירען; זיך טשעפּען, זיך בינדען צו קליינינקייטען; דאס גריזשען; א שטיקעל, א ביס, א פעניץ.

nib'ble at the bait (ניבל עט טהי בייט) איינבייסען דעם ווארעם פון א ווענטקע; זיך לאזען כאפּען אויף דער ווענטקע.

nib'bler *n.* (ניב'-לער) איינער וואס גריזשעט; א גריזשענד חיה'לע; איינער וואס טשעפּעט זיך אדער בינדעט זיך צו קליינינקייטען.

nib'bling *n.* (ניב'-לינג) דאס גריזשען; דאס טשעפּען זיך צו קליינינקייטען.

nib'blingly *adv.* (ניב'-לינג-לי) גריזשענדיג.

nib'lick *n.* (ניב'-ליק) א מין גאלף=שטעקען. ז. ***golf***

niccol'ic *a.* (ני-קאל'-איק) פון ניקעל, וואס איז שייך צו ניקעל.

nic'colite *n.* (ניק'-א-לאיט) קופּער=ניקעל, ניקעלין.

nice *a.* (נאיס) פיין, שעהן; געשמאק, דע=ליקאט; צארט, אנגענעהם; גענוי, פּינקט=ליך; איבערקלייבעריש.

nice'ly *adv.* (נאיס'-לי) מיט פיינקייט, מיט געשמאק; אויף א דעליקאטען אדער צארטען אופן; מיט פּינקטליכקייט.

Ni'cene *a.* (נאי'-סיען) וואס איז שייך צו ניצעא [ניקעא], א שטאדט אין קליין=אזיען, וואו עס זיינען פערגעקומען צוויי בעריהמטע קריסטליכע צוזאמענפאהרען [איינער אין יאהר 325, דער צווייטער אין יאהר 788], אויף וועלכע עס זיינען אנגענומען געווארען די הויפּט פון די קריסטליכע דאגמאס; וואס איז שייך צו די קריסטליכע דאגמאס, וואס זיינען אויף דיזע צוזאמענפאהרען אנגענומען געווא=רען.

Ni'cene coun'cil (נאי'-סיען קאונ'-סיל) דער ניצעאנישער [ניקעאנישער] צוזאמענפאהר. ז. ***Nicene***

Ni'cene Creed (נאי'-סיען קריעד) די דאגמאס פון דער קריסטליכער רעליגיאן, וועלכע זיינען אנגענומען געווארען אויף דעם ערשטען ניצעאישען [ניקעאנישען] צוזאמענפאהר. ז. ***Nicene***

nice'ness *n.* (נאיס'-נעס) פיינקייט, שעהנקייט, דעליקאטנעקייט, צארטקייט, געשמאקקייט, איבערקלייבערישקייט, פּינקט=ליכקייט, געשמאק.

Ni'cene Sym'bol (נאי'-סיען סימ'-באל) ז. ***Nicene Creed***

ni'cety *n.* (נאי'-סע-טי) פיינקייט, שעהנ=קייט; צארטקייט; צערטליכקייט; גע=שמאק; עטוואס זעהר גוטעס אדער גע=שמאקעס; א זעלטענהייט.

niche *n. and v.* (ניטש) 1. א נישע, א פערטיעפונג [אין וואנד]; 2. א לא=גע, א פּלאץ; 3. מאכען א נישע; ארייג=שטעלען א נישע; געבען א פּלאץ, ארייג=שטעלען; פערבארגען.

2. His work fills a niche of its own.

nick *n. and v.* (ניק) אן איינשניט, א קארב; א חשבון, א צאהל; דער ריכ=טיגער פּונקט, דער ריכטיגער מאמענט, דער קריטישער מאמענט; קארבען; צו=פּאסען, פעראייניגען, צוזאמענבינדען; זיין פעהיג צו פעראייניגונג [וועגען מינים בהמות ביים פּאַרען]; זיין צוגעפּאסט, זיין גלייך.

Nick *n.* (ניק) דער טייפעל.

nick'el *n., a. and v.* (ניק'-על) ניקעל [א מין מעטאל]; א ניקעל [א פינף=סענט שטיק אין אמעריקא]; געמאכט פון ני=קעל; ניקעלירט, בעדעקט מיט ניקעל; ני=קעלירען.

nick'elage *n.* (ניק'-על-איידזש) ניקע=לירונג.

nick'elic *a.* (ניק'-על-איק) וואס איז שייך צו ניקעל, געמאכט פון ניקעל, וואס ענטהאלט ניקעל.

nickelif'erous *a.* (ניק-ע-ליפ'-ע-ראס) ניקעלדיג, וואס ענטהאלט ניקעל.

nick'eline *n.* (ניק'-על-אין) ניקעלין, קופּער=ניקעל.

nick'elise *v.* (ניק'-על-איז) ז. ***nickelize***

nick'elize *v.* (ניק'-על-איז) ניקעלירען, בעדעקען מיט ניקעל.

nick'el-pla'ted *a.* (ניק'-על-פליי'-טעד) ניקעלירט, בעדעקט מיט ניקעל.

nick'el-pla'ting *n.* (ניק'-על-פליי'-טינג) ניקעלירונג, דאס בעדעקען [מע=טאל] מיט ניקעל.

nick'el-sil'ver *n.* (ניק'-על-סיל'-ווער) ניי=זילבער, דייטשעס זילבער.

nick'elure *n.* (ניק'-על-יור) ניקעלי=רונג.

nick'er *n. and v.* (ניק'-ער) א קארב=בער, אן איינשניידער; א האליץ=פּיקער אדער דיאטעל [אזא פויגעל]; דאס היר=זשען [פון א פערד]; הירזשען.

nick'nack *n.* (ניק'-נעק) א שפּיעלצייג, א קליינינקייט.

nick'nackery *n.* (ניק'-נעק-ער-אי) שפּיעלצייג, קליינינקייטען.

nick'name *n. and v.* (ניק'-ניים) 1. א צונעמעניש; 2. א פערצוויגענער נאמען, א צערטליכקייטס=נאמען; 3. געבען א צו=נעמעניש; אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען; אנרופען מיט א פערצוויגענעם נא=מען.

2. Bill and Will are nicknames for William.

nick of time (ניק אוו טאים) די ריכ=טיגע צייט, דער ריכטיגער מאמענט; דער קריטישער מאמענט.

The doctor arrived in the nick of time to save the life of the patient.

nico'tia *n.* (ני-קאו'-שיא) ניקאטין [טאבאק=גיפט, טאבאק=זאפט].

Nicotia'na *n.* (ני-קאו-שי-איי'-נא) די ניקאטין=פלאנצען, די טאבאק=פלאנצען.

nico'tianin *n.* (ני-קאו'-שי-ענ-אין) טאבאק=אויל [פון די טאבאק=בלעטער].

nicoti'na *n.* (ניק-א-טאי'-נא) ז. ***nicotine***

nic'otine *n.* (ניק'-א-טין) ניקאטין [טא=באק = זאפט, טאבאק=גיפט].

nic'otined *a.* (ניק'-א-טינד) אנגעזאפט מיט ניקאטין, פערגיפטעט פון ניקאטין [טאבאק=גיפט].

Nicotiana

nic'otinism *n.* (ניק'-א-טינ-איזם) די שעד=ליכע ווירקונג פון ניקאטין, די שעדליכע ווירקונג פון טאבאק=געברויך.

nic'otinize *v.* (ניק'-א-טינ-איז) אנזא=פען אדער אנזויגען מיט ניקאטין.

nic'tate *v.* (ניק'-טייט) בלינקען, ווינקען [מיט די אויגען].

nicta'tion *n.* (ניק-טיי'-שאן) דאס בלינ=קען, דאס ווינקען [מיט די אויגען].

nic'titans *n.* (ניק'-טי-טענז) דאס ווינק=לעדעל אדער ווינק=הייטעל [אזא הייטעל אויף די ברעמען פון אויג ביי געוויסע פויגלען און חיות].

nic'titate *v.* (ניק'-טי-טייט) ווינקען.

nic'titating mem'brane (ניק'-טי-טייט-אינג מעמ'-בריין) דאס ווינק=הייטעל אדער דאס דריטע אויגען=לעדעל [ווי ביי געוויסע פויגלען און חיות].

nictita'tion *n.* (ניק-טי-טיי'-שאן) דאס ווינקען.

nidamen'tal *a.* (ניד-ע-מענ'-טעל) וואס דיענט אלס נעסט אדער שיידעל; וואס פערדעקט אדער בעשיצט דעם זאמען, דאס איי אדער דעם עמבריא פון אן אר=

גאניזם [ווי א נעסט איז דער פערדעקער אדער בעשיצער פון די אייער פון א פויגעל].

nidamen'tum *n.* (ניד-ע-מענ'-טאם) אן איינהילונג פון דעם איי אדער עמבריא פון אן ארגאניזם.

nid'dle-nod'dle *v. and a.* (ניד'ל-נאד'ל) ליכט שאקלען, צושאקלען [ווי איינער שאקעלט צו מיט'ן קאפ]; וואס וואקעלט זיך; וואס האט ניט קיין פעסטע מיינונג.

nidg'ing *a.* (נידזש'-אינג) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

nid'ificant *a.* (ניד'-אי-פי-קענט) וואס בויט א נעסט [ווי א פויגעל].

nid'ificate *v.* (ניד'-אי-פי-קייט) בויען נעסטען, מאכען נעסטען.

nidifica'tion *n.* (ניד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס נעסטען, דאס מאכען א נעסט.

nid'ify *v.* (ניד'-אי-פאי) בויען א נעסט.

nid'nod *v.* (ניד'-נאד) האלטען אין איין שאקלען מיט'ן קאפ.

nidol'ogy *n.* (ני-דאל'-א-דזשי) דער טייל פון ארניטאלאגיע [לעהרע וועגען פויגלען], וואס בעהאנדעלט די פויגעל=נעסטען.

ni'dor *n.* (נאי'-דאר) א ריח, א גערוך ווי פון געקאכטען עסען.

nidoros'ity *n.* (נאי-דא-ראס'-אי-טי) דאס גרעפסען מיט דעם ריח פון פלייש, וואס האט זיך נאך ניט איבערגעקאכט אין מאגען.

ni'dorous *a.* (נאי'-דא-ראס) וואס האט א טוכלען גערוך, פויל.

ni'dose *a.* (נאי'-דאוס) שטינקענד; וואס לאזט ארויס א געשטאנק ווי פון צוברענטען פלייש, צופוילטע אייער א. ד. ג.

nid'ulant *a.* (ניד'-יו-לענט) וואס מאכט א נעסט; אין באטאניק — ליעגענד ווי א קערנדעל אין א שאלעכץ [לויז, אין אן אויסהוילונג].

nid'ulate *v. and a.* (ניד'-יו-לייט) בויען א נעסט; אין באטאניק — ליעגענד לויז, אין אן אויסהוילונג, ווי אין א נעסט [ווי א קערנדעל].

nidula'tion *n.* (ניד-יו-ליי'-שאן) דאס בויען א נעסט; די נעסט=צייט, בריהונגצייט [די צייט וואס א פויגעל זיצט אין נעסט און בריהט אויס זיינע אייער].

ni'dus *n.* (נאי'-דאס) דאס זעלבע; א נעסט; קעלע וואס אן אינזעקט מאכט אויסצולעגען דארטען זיינע אייעלעך; א בריהונגארט [אן ארט וואו פויגלען בריהען אויס זייערע אייער].

niece *n.* (ניעס) א ניכטע, א פלימעניצע.

niel' *n. and v.* (ני-על') ז. *niello*

niel'lo *n. and v.* (ני-על'-או) דאס ניעלא [א שווארצע צייכנונג, וועלכע ווערט געמאכט אין זילבער אדער אנדער ווייסען מעטאל. די צייכנונג ווערט צוערשט אויסגעגראווירט און נאכהער אויסגעפילט מיט א געוויסער שווארצער מאסע. דיעזע ארבייט איז זעהר פערשפרייט אין רוסלאנד, ווי קאוקאזער זילבער א. ד. ג.]; בעציערען א מעטאלענע כלי מיט ניעלא.

niel'lure *n.* (ני-על'-יור) דאס בעציערען א מעטאלענע כלי מיט ניעלא. ז. *niello*

nig'gard *n. and a.* (ניג'-ארד) א קארגער מענש, א קמצן; קארג; גייציג.

nig'gardliness *n.* (ניג'-ארד-לי-נעס) קארגקייט.

nig'gardly *a. and adv.* (ניג'-ארד-לי) קארג, גייציג; אויף א גייציגען שטייגער; מעשה קארגער יונג.

nig'gardness *n.* (ניג'-ארד-נעס) ז. *niggardliness*

nig'ger *n. and v.* (ניג'-ער) א נעגער; איינער פון די אסט=אינדישע אדער אויסטראלישע ראסען; איינע פון פיעלע מעכאנישע פארריכטונגען [ווי דער טייל פון א זעג=מאשין, וועלכער שלעפט דעם קלאץ; א מין דאמפף=הויבעל, אויף וועלכען עס איז אנגעצויגען א קאנאט צו שלעפען א שיף א. ד. ג.]; די לארווע פון געוויסע פליעגען און זשוקלעך; נאך אמאל ברענגען קלעצער, וועלכע זיינען פריהער נאך ניט אין גאנצען פערברענט געווארען; מאכען אונפרוכטבאר א שטיק לאנד דורך דעם וואס מען בעארבייט יאהר=איין יאהר=אויס אהן בעמיסטיגונג.

nig'gerdom *n.* (ניג'-ער-דאם) די נעגערס בכלל.

nig'gerish *a.* (ניג'-ער-איש) נעגריש; וואס איז שייך צו א נעגער.

nig'gerling *n.* (ניג'-ער-לינג) א קליינער נעגער.

nig'gle *v. and n.* (ניגל) מאכען שפאס; טרייבען קאטאוועס; אויסלאכען אימעצען; אבגעבען זיך צופיעל מיט אדער מקפיד זיין אויף קלייניגקייטען; דאס טענטלען, דאס קראקלען [דאס שרייבען מיט א שלעכטער האנדשריפט].

nig'gler *n.* (ניג'-לער) איינער וואס שפאסט אדער טרייבט קאטאוועס.

nig'gling *a. and n.* (ניג'-לינג) וואס גיט זיך אב צופיעל מיט אדער וואס איז מקפיד אויף קלייניגקייטען; איינער וואס מאכט אן א טומעל איבער קלייניגקייטען.

nigh *a., adv. and pr.* (נאי) נאהענט; כמעט [ז. *well nigh*]; וואס איז לינקס [וועגען א פערד].

nigh'ly *adv.* (נאי'-לי) ביינאהע, כמעט.

nigh'ness *n.* (נאי'-נעס) די נאהענטקייט.

night *n.* (נאיט) די נאכט; דער אווענד; גייסטיגע פינסטערניש, אונוויסענהייט; דאס זיין פערבארגען פון אויג אדער אונפערשטענדליך פאר'ן שכל; די פינסטערניש פון טויט, דער קבר; פינסטערע אדער טרויעריגע צייטען; די עלטער, די צייט פון אלטקייט.

night'-bird *n.* (נאיט'-בוירד) א נאכט=פויגעל [א פויגעל וואס פליהט אדער זינגט נור ביי נאכט].

night'-blind'ness *n.* (נאיט'-בלאינד'-נעס) היהנער=בלינדקייט [א מין אויגענקראנקהייט, ביי וועלכער דער מענש, וואס זעהט גוט ביי טאג, קען גאר נישט זעהן ביי נאכט און בכלל ווען עס איז פינסטערער].

night'-born *a.* (נאיט'-באהרן) געבארען ביי נאכט; וואס איז פראדוצירט אדער ענטשטאנען אין דער פינסטער.

night'-braw'ler *n.* (נאיט'-בראה'-לער) א בויאן וואס מאכט אן טומעל און געשלעג ביי נאכט.

night'-breeze *n.* (נאיט'-בריעז) א לייכט ווינטעל, וואס בלאזט ביי נאכט.

night'-but'terfly *n.* (נאיט'-באט'-ער-פלאי) א נאכט=שמעטערלינג [א זומערפויגעלע אדער באבעלע, וואס פליהט אום ביי נאכט].

night'cap *n.* (נאיט'-קעפ) א נאכט=מיץ, א מיץ וואס מען טהוט אן ביי נאכט אויף'ן קאפ און מען שלאפט אין איהם; א טרונק בראנפען פאר'ן שלאף; דער זאק וואס מען טהוט אן אויף'ן קאפ פון א מענשען וואס איז פעראורטיילט צום טויט בעת מען הענגט איהם.

night'-cart *n.* (נאיט'-קארט) א נאכט=וואגען, אן אבטרעט=וואגען [א וואגען אויף וועלכען מען פיהרט ביי נאכט די אויסגעראמטע שמוץ פון די אבטרעטען].

night'-chair *n.* (נאיט'-טשעהר) ז. *night-stool*

night'-churr *n.* (נאיט'-טשויר) ז. *night-jar*

night'-clothes *n.* (נאיט'-קלאוטהז) שלאף=קליידער, א שלאף=העמד.

night'-cloud *n.* (נאיט'-קלאוד) א געוויסע פארם פון וואלקען, וועלכע ערשיינען געוועהנליך נאך'ן זונען=אונטערגאנג און האלטען זיך אפט א גאנצע נאכט ביז'ן זונען=אויפגאנג.

night court (נאיט קאורט) א נאכט=געריכט [א געריכט וואס האלט אב זיינע זיצונגען ביי נאכט].

night'-crow *n.* (נאיט'-קראו) א מין קראהע אדער וואראנע וואס קראקעט ביי נאכט.

night'-dew *n.* (נאיט'-דיו) אבענד=טהוי, נאכט=טהוי.

night'-dress *n.* (נאיט'-דרעס) א נאכט=קלייד [א שלאף=העמד].

nigh'ted *a.* (נאי'-טעד) אריין אין דער נאכט; פערשפעטיגט.

night'-eyed *a.* (נאיט'-איד) וואס האט אויגען, וועלכע זעהען גוט ביי נאכט; שארפזיכטיג.

night'fall *n.* (נאיט'-פאהל) דאס אנקומען פון נאכט; דער אבענד.

night'-far'ing *n.* (נאיט'-פעהר'-אינג) דאס פאהרען ביי נאכט; א נאכט=רייזע.

night'-fire *n.* (נאיט'-פאיר) דאס אירליכט [א ליכטיגקייט וואס בעווייזט זיך ביי נאכט איבער זומפיגע ערטער]; א פייער וואס ברענט ביי נאכט.

night'-fly *n.* (נאיט'-פלאי) א נאכט=פליעג [אן אינזעקט וואס פליהט ביי נאכט].

night'-foe *n.* (נאיט'-פאו) א נאכט=פיינד [איינער וואס פאלט אן ביי נאכט].

night'-foun'dered *a.* (נאיט'-פאונ'-דערד) פערלארען, פעראונגליקט ביינאכט [וועגען א שיף].

night'-glass *n.* (נאיט'-גלעס) א נאכט=גלאז [א מין טעלעסקאפ וואס איז געמאכט אזוי, דאס ער קאנצענטרירט אין זיך וואס מעהר ליכט און צוליעב דעם קען מען זעהן דורך איהם ביי נאכט].

night'gown *n.* (נאיט'-גאון) א פרויען=נאכט=קלייד, א פרויען=נאכט=העמד; א שלאף=ראק.

night'-hag *n.* (נאיט'-העג) א נאכט=צויבעריז, א נאכט=מכשפה.

night'-hawk *n.* (נאיט'-האהק) א פויגעל פון דעם מין ציעגען=מעלקער [ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען און פליהט ארום אין אבענד אדער אין כמורנע טעג]. ז. *goatsucker*

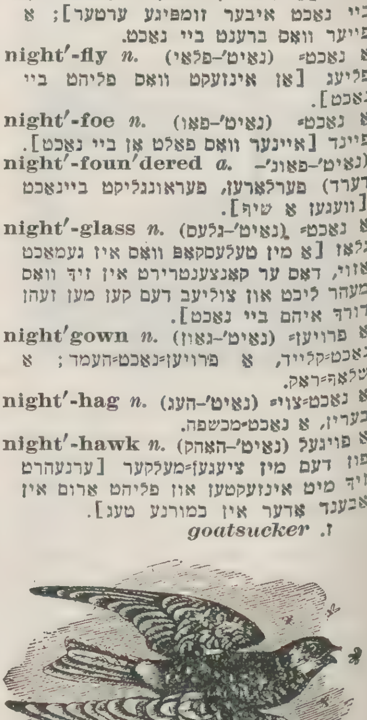

Night-hawk

night'-her'on *n.* (נאיט'-הער'-אן) א

מין זומפ=פויגעל וואס איז עהנליך צו א צאפליע [פליהט ארום ביי נאכט און לאזט ארויס שטארקע שרייענדע קולות].

Night-heron

night'-house *n.* (נאיט'–האוס) א רעס=טאראן אדער גארקיך וואס איז אפען די גאנצע נאכט.

nigh'tingale *n.* (נאי'–טינ–גייל) די נאכטיגאל [א בעוואוסט קליין, גרוי זינג=פויגעלע, וואס זינגט אין די פריהלינגס און זומער=אבענדען]; א מין פלאנעלענער קאפטעל, וואס ווערט בענוצט פון קראנקע.

Nightingale

nigh'tish *a.* (נאי'–טיש) נעכטליך, וואס געהערט צו נאכט.

night'-jar *n.* (נאיט'–דזשאר) א פויגעל וואס ער=פון דעם מין ציעגען=מעלקער וואס נעהרט זיך מיט אינזעקטען און פליהט אום ביי נאכט. ז. *goatsucker*.

night'-key *n.* (נאיט'–קיע) א נאכט=שליסעל [צו עפענען א טהיר וואס עפענט זיך פון דרויסען מיט א שליסעל און פון אינוועניג מיט א קנאפ אדער קליאמקע]. ז. *night-latch*.

night'-latch *n.* (נאיט'–לעטש) א טהיר=שלאס וואס עפענט זיך פון דרויסען מיט א שליסעל און פון אינוועניג מיט א קנאפ.

night'less *a.* (נאיט'–לעס) נאכטלאז, וואס האט ניט קיין נאכט [ווי די געוויסע פעריאדען אין די ארקטישע געגענדען, ווען די זון שיינט עטליכע מעת=לעת נאכ=אנאנד].

night'-light *n.* (נאיט'–לאיט) א נאכט=ליכט, א ליכט אדער לאמפ וואס ברענט די גאנצע נאכט; א פאספארישע ים=אינ=פוזאריע [אזא מיקראסקאפישע בעשעפע=ניש, וואס גיט ארויס א פאספארישען שיין].

night'-long *a.* (נאיט'–לאהנג) וואס דויערט די גאנצע נאכט.

night'ly *a. and adv.* (נאיט'–לי) נעכט=ליך; ביי נאכט; אלע נאכט.

night'-mag'istrate *n.* (נאיט'–מעדזש'–איס–טרייט) א פאליציסט אדער וועכטער וואס שטעהט אויף דער וואך ביי נאכט.

night'-man *n.* (נאיט'–מען) א רייניגער פון מיסט=גרובען און וואטערקלאזעטען, וועלכער טהוט זיין ארבייט מייסטענס ביי נאכט; א נאכט=וועכטער.

night'mare *n.* (נאיט'–מעהר) א שד וואס שטיקט ביי נאכט אין חלום; א קאשמאר, זעהר א שווערער און אונרוהיגער שלאף מיט שוידערליכע חלומות.

night'marish *a.* (נאיט'–מעהר–איש) ווי א שד וואס שטיקט ביי נאכט אין חלום; ווי א קאשמאר. ז. *nightmare*.

night'-pal'sy *n.* (נאיט'–פאהל'–זי) דאס אב'חלש'ען פון די הענד און פיס מייס=טענס ביי נאכט [א שוואכקייט וואס טרעפט זיך ביי פרויען אין דער צייט ווען ביי זיי ענדיגט זיך די מענסטרואציע אדער מאנאטליכע בלוט=רייניגונג].

night'-piece *n.* (נאיט'–פיעס) א בילד אדער ליטערארישע פערפאסונג, וואס שטעלט פאר א נאכט=סצענע.

night'-ra'ven *n.* (נאיט'–ריי'ווען) ז. *night-crow*.

night'-robe *n.* (נאיט'–ראוב) ז. *nightgown*.

night'-school *n.* (נאיט'–סקוהל) א נאכט=שוהל [בעזאנדערס פאר די, וועלכע קענען זיך ניט לערנען ביי טאג].

night'shade *n.* (נאיט'–שייד) דער נאכט=שאטען [א מין פלאנצע. פערשיעדענע מינים פון דיעזער פלאנצע האבען פער=שיעדענע נעמען, ווי: ביטער=זים (ז. *bittersweet*), בינזעל=קרויט (ז. *henbane*) אדער בעלאדאנא (ז. *belladonna*)].

night'-shirt *n.* (נאיט'–שוירט) א שלאף=העמד, א נאכט=העמד.

night'-shoot *n.* (נאיט'–שוהט) אן ארט וואוהין מען פיהרט ארויס מיסט אדער שמוץ.

night'-side *n.* (נאיט'–סאיד) די פינ=סטערע, טונקעלע, געהיימע אדער פערבאר=גענע זייט פון עפעס.

night'-sight *n.* (נאיט'–סאיט) ז. *night-blindness*.

night'-sing'er *n.* (נאיט'–סינג'–ער) א פויגעל וואס זינגט ביי נאכט, ווי דער נאכטיגאל.

night'-soil *n.* (נאיט'–סאיל) דער טינוף אדער צאה פון א בית=הכסא [אלס בעמים=טיגונג].

night'-spell *n.* (נאיט'–ספעל) א לחש אדער שפרוך געגען ביינאכטיגע ניט=גוטע אדער שדים.

night'-stool *n.* (נאיט'–סטוהל) א נאכט=שטול וואס ווערט געברויכט אין א שלאף=צימער.

night'-sweat *n.* (נאיט'–סהוועט) דאס צופיעל שוויצען ביי נאכט [ווי ביי שווינד=זוכט].

night'-time *n.* (נאיט'–טאים) די נאכט=צייט.

night'-vi'sion *n.* (נאיט'–וויזש'–אן) א נאכט=ערשיינונג [אזוי ווי א חלום, פאנ=טאזיע, בעזאנדערס א נביאה]; די פעהיג=קייט צו זעהן גוט ביי נאכט אדער אין א טונקעלען שיין.

night'-wa'ker *n.* (נאיט'–הוויי'–קער) א נאכט=וועכטער.

night'-wa'king *a.* (נאיט'–הוויי'–קינג) וואס וואכט ביי נאכט.

night'-walk *n.* (נאיט'–הוואהק) א נאכט=שפאציער.

night'-wal'ker *n.* (נאיט'–הוואה'–קער) איינער וואס געהט ארום אין שלאף, א סאמנאמבוליסט; איינער וואס טרייבט זיך ארום ביי נאכט מיט פערברעכערישע צוועקען; א גאסען=פרוי, א פראסטיטוטקע וואס געהט ארום ביי נאכט.

night'-wal'king *n. and a.* (נאיט'–הוואה'–קינג) דאס ארומגעהן אין שלאף, סאמנאמבוליזם; דאס ארומשלעפען זיך ביי נאכט מיט פערברעכערישע צוועקען.

night'ward *a.* (נאיט'–הווארד) וואס ציהט זיך אריין אין דער נאכט אריין; וואס קומט פאר אין אבענד.

night'wards *adv.* (נאיט'–הווארדז) צו דער נאכט צו.

night'-watch *n.* (נאיט'–הוואטש) א נאכט=וואך.

night'-watch'er *n.* (נאיט'–הוואטש'–ער) איינער וואס קוקט אויף עפעס אויס ביי נאכט; איינער וואס לויערט ביי נאכט [מיט פערברעכערישע צוועקען].

night'-watch'man *n.* (נאיט'–הוואטש'–מען) א נאכט=וועכטער.

night'-witch *n.* (נאיט'–הוויטש) א נאכט=צויבערין, א נאכט=מכשפה.

night'-work *n.* (נאיט'–הוואירק) נאכט=ארבייט.

nigres'cence *n.* (נאי–גרעס'–ענס) דאס ווערען שווארץ.

nigres'cent *a.* (נאי–גרעס'–ענט) שווארצ=ליך; עטוואס שווארץ.

nigrifica'tion *n.* (ניג–רי–פי–קיי'–שאן) דאס מאכען שווארץ.

ni'grin *n.* (נאי'–גרין) ז. *nigrine*.

ni'grine *n.* (נאי'–גרין) דאס ניגרין [א מין מינעראל].

nig'ritude *n.* (ניג'–רי–טיוד) שווארצ=קייט.

ni'hil *n.* (נאי'–היל) גארנישט.

nihil'ianism *n.* (נאי–היל'–יענ–איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז קיין מאל ניט געווען מענשליך.

ni'hilism *n.* (נאי'–היל–איזם) דער ני=היליזם, דאס אבלייקענען די היסטארישע יסודות פון מאדערנעם לעבען, ווי רעלי=גיאן, פאמיליע, מאראל א. ד. ג.; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז קיין זאך האט ניט קיין רעאלע ווירקליכקייט און דעריבער קען מען וועגען דעם עצם פון די זאכען גארנישט וויסען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז קיינמאל קיין מענש ניט געווען; אין רוסלאנד — די סאציאל=רעוואלוציאנערע בעוועגונג פון די 60=גער און 70=גער יאהרען פון 19טען יאהרהונ=דערט.

ni'hilist *n.* (נאי'–היל–איסט) איינער וואס גלויבט אין גארנישט; א ניהיליסט [א רו=סישער קעמפפער פאר פאליטישער פריי=הייט]; אן אנהענגער פון ניהיליזם [אין פילאזאפישען אדער טעאלאגישען זינען]. ז. *nihilism*.

nihilis'tic *a.* (נאי–הי–ליס'–טיק) ניהי=ליסטיש; וואס איז שייך צו ניהיליזם. ז. *nihilism*.

nihil'ity *n.* (נאי–היל'–אי–טי) די גאר=נישטקייט, די ניכטיגקייט.

Ni'ke *n.* (נאי'–קי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — ניקע, די געטין פון נצחון [געווען פארגעשטעלט אלס א יונגע פרוי מיט גרויסע פליגלען, מיט א פאלם=צווייג אין איין האנד און מיט א לארבער=קראנץ אין דער אנדערער].

nil *n.* (ניל) גארנישט; אין מוזיק — זעהר א קורצער, כמעט אונבעמערקבארער אינ=טערוואל [אן איין=און=פופציגסטעל טייל פון א האלבען טאן].

nil'gau *n.* (ניל'-גאה) א גרויסע בלוי-גרויע אסט-אינדישע אנטילאפּע, ביי וועלכער די פאדערשטע פיס זיינען פיעל לענגער איידער די הינטערשטע.

Nilgau

nil'ghau *n.* (ניל'-גאה) ז. *nilgau*
nim *v.* (נים) לאטכענען, גנב'ענען, אונ-גזעצליך פערכאפּען.
nimb *n.* (נימב) א נימבוס אדער שטראה-לען-קראנץ. ז. *nimbus*
nimbed *a.* (נימבד) ארומגערינגעלט מיט א נימבוס אדער שטראהלען-קראנץ. ז. *nimbus*
nimbif'erous *a.* (נימ-ביפ'-ע-ראס) וואס ברייננט וואלקענס, רעגען אדער שטורם.
nim'ble *a.* (נימבל) פלינק, שנעל, לע-בעדיג.
nim'ble-fin'gered *a.* (נימ'בל-פינ'-גערד) וואס ארבייט פלינק מיט די פינ-גער; גנב'יש, ווי א גנב.
nim'ble-fin'gered gen'try (נימ'בל-פינ'-גערד דזשענ'-טרי) בייטעל-שניי-דער; גנבים.
nim'ble-foot'ed *a.* (נימ'בל-פוט'-עד) פלינק אויף די פיס; שנעל לויפענד.
nim'bleness *n.* (נימ'בל-נעס) שנעלקייט, פלינקייט, לעבעדיגקייט.
nim'ble-wit'ted *a.* (נימ'בל-הוויט'-עד) מיט א שארפען מח; מיט א שנע-לער תפיסה.
nim'bly *adv.* (נימ'-בלי) אויף א פלינ-קען, שנעלען אדער לעבעדיגען אופן.
nim'bus *n.* (נימ'-באס) א רעגען-וואל-קען; אין מאלעריי און סקולפּטור — דער נימבוס אדער הייליגער שטראהלען-קראנץ [א שטראהלען-קראנץ ארום דעם קאפּ פון א הייליגען אויף די קריסטליכע ביל-דער].
nim'iny-pim'iny *a.* and *n.* (נימ'-אי-ני-פּימ'-אי-ני) ציערליך-מאניערליך; ציערליכקייט, פיינקייט.
nin'compoop *n.* (נינ'-קאמ-פוהפּ) א שוטה, א נאר; א גראבער קאפּ.
nine *a.* and *n.* (נאין) ניין; די צאהל ניין; א ניינטעל; די ציפער ניין אדער דער גרופּע פון ניין שפּיעלער אין א בייס-באל-שפּיעל.
nine days' won'der (נאין דייז וואנ'-דער) א ניין-טאגיגער וואונדער; א סענסאציע וועגען וועלכער מען רעדט א קורצע צייט; א שוואכער אדער אויפגע-בלאזענער סקאנדאל.
nine'fold *a.* (נאינ'-פאולד) ניינפאך, וואס איז ניין מאל אזוי פיעל.
nine'-holes *n.* (נאינ'-האולז) א שפּיעל, ביי וועלכען מען מאכט ניין גריבלעך אין א ברעט אדער אין דער ערד און מען קייקעלט אין זיי א באל.
Nine Mu'ses (נאין מיו'-זעז) די ניין מוזען אדער געטינען פון פּאעזיע, קונסט און וויסענשאפט לויט דער אלט-גריכי-שער מיטאלאגיע [1) קאליאפּא — פּאעזיע; 2) אויטערפּא — מוזיק; 3) טערפּסיכארא — טאנצען און כאר-געזאנג; 4) עראטא — לירישע פּאעזיע; 5) טאליא — קאמעדיע; 6) מעלפּאמענא — טראגעדיע; 7) פּאליגימניא — רעליגיעזער גע-זאנג; 8) קליא — געשיכטע; און 9) אוראניא — אסטראנאמיע].
nine'pegs *n.* (נאינ'-פּעגז) ז. *ninepins*
nine'pence *n.* (נאינ'-פּענס) אן אלט-אירלענדער שילינג וואס האט געהאט דעם ווערטה פון ניין ענגלישע פּענס; אן אלטער שפּאנישער רעאל אין דעם ווערטה פון 12½ סענט, וואס איז געווען גאנג-באר אין די פעראייניגטע שטאאטען ביז דעם בירגער-קריעג.
nine'pins *n.* (נאינ'-פּינז) קעגעל-שפּיעל; די ניין פּלעקלעך פון א קעגעל-שפּיעל.
nine'teen' *a.* and *n.* (נאינ'-טיהן) ניינ-צעהן; די צאהל ניינצעהן.
nine'teenth' *a.* and *n.* (נאינ'-טיענטה) וואס איז דער ניינצעהנטער; וואס איז א ניינצעהנטעל; ניינצעהנטער; א ניינ-צעהנטעל.
nine'tieth *a.* and *n.* (נאינ'-טי-עטה) וואס איז דער ניינציגסטער; וואס איז א ניינציגסטעל; דער ניינציגסטער; א ניינציגסטעל.
nine'ty *a.* and *n.* (נאינ'-טי) ניינציג; די צאהל ניינציג.
nin'ny *n.* (נינ'-אי) א שוטה; א נאר, א דומקאפּ, א פּראסטאק.
nin'nyhammer *n.* (נינ'-אי-העמ-ער) ז. *ninny*
nin'nyhammering *n.* (נינ'-אי-העמ-ער-אינג) נארישקייט, שטות.
ninth *a.* and *n.* (נאינטה) וואס איז דער ניינטער; וואס איז א ניינטעל; דער ניינטער; א ניינטעל; אין מוזיק — א געוויסער אינטערוואל צווישען צוויי טע-נער.
ninth'ly *adv.* (נאינטה'-לי) זייענדיג דער ניינטער.
ninth part of a man (נאינטה פּארט אוו ע מען) א שניידער [פון דעם הומא-ריסטישען שפּריכווארט, אז ניין שניידער בילדען אויס איין מענשען].
Ni'obe *n.* (נאי'-א-בי) אין דער גרי-כישער מיטאלאגיע — ניאבע, די פרוי פון טהעבישען קעניג אמפיאן, וועלכע איז פערוואנדעלט געווארען אין א שטיין, פון וועלכען עס טריפען טרעהרען, ווייל אפּא-לאן און דעמעטער האבען דער'הרג'עט אלע איהרע קינדער; אין זאאלאגיע — א מין ראקעס; א מין מאלוסקען; א מין אפריקאנישע פּויגלען, וועלכע מאכען זיי-ערע נעסטען ווי אויסגעוועבטע זעקעלעך.
Niobe'an *a.* (נאי-א-בי'-ען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו ניאבע. ז. *Niobe*
nio'bic *a.* (נאי-או'-ביק) וואס איז שייך צו ניאביאום. ז. *niobium*
nio'bium *n.* (נאי-או'-בי-אם) דאס ניאביום [א מין מעטאל פון א גרויען גלאנציגען קאליר, וואס געפינט זיך אין צוויי זעלטענע מינעראלען — קאלומביט און טאנטאליט. האט ניט קיין פּראקטי-שע בעדייטונג].
nio'po-tree *n.* (ני-או'-פּאו-טריע) א מין סטרוטשקע-בוים פון די הייסע לענ-דער פון אמעריקא [די איינוואהנער פון די דארטיגע לענדער מאכען פון די זאמ פון דיזען בוימעל א מין שנופּ-פולווער ווי שמעק-טאבאק].
nip *v.* and *n.* (ניפּ) קנייפּען, שטשיפּען; צונויפדריקען, צוקוועטשען; שטארק אנ-ריהרען; בייסען, שניידען; שטעכען [מיט ווערטער]; צושעדיגען עפּעס [ווי דורך א פראסט], פערדארבען; פערניכטען; אב-קנייפּען, אבבייסען; נעהמען א טרונק בראנפען; דאס קנייפען; דאס קוועטשען; דאס אבשטשיפּען; דאס אבבייסען עפּעס; א ברעז, א שטאך [ווי פון פראסט]; א טרונק בראנפען.
nip and tuck (ניפּ ענד טאק) ביידע גלייך [א פאל ווען צוויי וועט-לויפער געפינען זיך הארט איינער נעבען אנדע-רען און איינער דעם צווייטען יאגט ניט אריבער].
nip'cheese *n.* (ניפּ'-טשיעז) א קארגער; א קמצן.
niphablep'sia *n.* (ניפ-ע-בלעפּ'-סי-א) שנעע-בלינדקייט [א שווינדלונג אין די אויגען וואס קומט פון דעם אבגלאנץ פון דער זון אויף'ן שנעע].
niphotyphlo'sis *n.* (ניפ-א-טאי-פלאו'-סיס) ז. *niphablepsia*
nip in the bud (ניפּ אין טהי באד) טויטען אין דער ערשטער ענטוויקלונגס-שטופע; צושטערען איידער עס ענטווי-קעלט זיך.
The conspiracy was **nipped in the bud**.
nip off (ניפּ אף) אבקנייפּען; אבבייסען.
nip'per *n.* (ניפּ'-ער) א קנייפּער; איי-נער אדער עפּעס וואס קנייפּט אדער בייסט אב; א קלעשנע [ווי ביי א ראק]; א מין פיש; א קליינער טרונק בראנפען; א פאדערשטער צאהן פון א פערד; איי-נער פון פערשיעדענע קנייפּ-אינסטרומענ-טען, וואס האבען די פארם פון צווענג-לעך.
nip'perkin *n.* (ניפּ'-ער-קין) א קליי-נע מאס ביער אדער ליקער.
nip'pers *n.* (ניפּ'-ערז) צווענגלעך; יעדער אינסטרומענט וואס האט די פארם פון א צווענגעל.

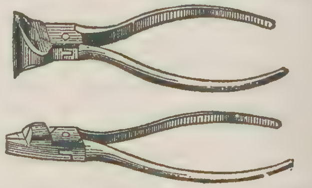

Nippers

nip'pingly *adv.* (ניפּ'-אינג-לי) סאר-קאסטיש, בייסענד, שטעכענד, מיט ביי-סענדען אדער שטעכענדען שפּאט.
nip'ple *n.* and *v.* (ניפּל) א ברוסט-ווארצעל, א ברוסט-נאפּעל; א סאסקע; יעדע זאך וואס שטארצט ארויס ווי א ברוסט-ווארצעל [ווי די קנאפּקע פון א ביקס, די סאסקע פון א זויג-פלעשעל א. ד. ג.]; צוגעבען א סאסקע; בעדעקען מיט ארויסשטארצונגען אדער בערגלעך וואס זיינען עהנליך צו ברוסט-ווארצלען.
nip'ple-shield *n.* (ניפּ'ל-שיעלד) א מין דעקעל מיט וועלכען א זויגעדיגע פרוי בעדעקט דעם ברוסט-ווארצעל.
nip'plewort *n.* (ניפּ'ל-הוואירט) א מין גראז, וואס מען פלעגט בענוצען צו היילען בעשעדיגטע ברוסט-ווארצלען.
nip'py *a.* (ניפּ'-אי) בייסענד, שארף, שטארק [אין טעם]; בייסענד, שטע-כעדיג, קריעגעריש [אין די בעציהונגען].

nirles *n.* (נוירלז) א מין הויט=קראנקהייט; לישייעס.

nirls *n.* (נוירלז) ז. *nirles*

Nirva'na *n.* (ניר-ווא'-נא) אין בודיזם — נירוואנא, א צושטאנד פון פאלשטענדיגער גייסטיגער רוה, ווען דער מענש האט ניט קיין שום פערלאנגען, געפיהלען און געדאנקען [לויט די לעהרען פון בודא בעשטעהט דאס לעבען פון יסורים און פיין און דער מענש דארף שטרעבען צו טויטען אין זיך אלע געפיהלען און ליידענשאפטען און שטרעבען צו נירוואנא].

Ni'san *n.* (נאי'-סען) דער חודש ניסן.

ni'si pri'us (נאי'-סאי פראי'-אס) אין געריכטס=פיהרונג — א צושריפט, וואס ווערט געשיקט צו א שעריף צו ברייננגען די געריכטס=געשווארענע צום געריכט.

nit *n.* (ניט) א לויז=ניסעל [אן אייעלע פון א לויז און פון אנדערע עהנליכע אינזעקטען].

ni'ter *n.* (נאי'-טער) סעליטרע אדער סאלפעטער=זויער=זאלץ [א ווייס כעמיש זאלץ, וואס קריסטאליזירט זיך אין דער פארם פון לאנגע זעקס=קאנטיגע פריזמען. דיענט אלס איינער פון די הויפט מאטעריאלען אין דער פראדוקציאן פון שיספולווער און פון פערשיעדענע אנדערע כעמישע פראדוקטען. ווערט אויך בענוצט אין מעדיצין].

ni'tery *a.* (נאי'-טער-אי) סעליטריש; וואס פראדוצירט סאלפעטער=זויער=זאלץ. ז. *niter*

niths'dale *n.* (ניטהס'-דייל) א קאפושאן אויף א מאנטעל, וואס קען פערדעקען אויך דאס פנים.

nitidiflo'rous *a.* (ניט-אי-די-פלאו'-ראס) וואס האט גלאנציגע אדער שיינענדע בלומען.

nitidifo'lious *a.* (ניט-אי-די-פאו'-לי-אס) מיט גלאנציגע, שיינענדע אדער פאלירטע בלעטער.

ni'trate *n.* (נאי'-טרייט) ניטראט אדער סאלפעטער=זויער=זאלץ [א כעמיש זאלץ, וואס ווערט זעהר לייכט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער און ווערט פיעל געברויכט אין דער פראדוקציאן פון פערשיעדענע כעמישע ארטיקלען].

ni'trate of potas'sium (נאי'-טרייט אוו פא-טעס'-אי-אם) ז. *niter*

ni'trate of sil'ver (נאי'-טרייט אוו סיל'-ווער) דער העלען=שטיין. ז. *lunar caustic*

ni'trate of so'dium (נאי'-טרייט אוו סאו'-די-אם) דאס סאלפעטער=זויערע נאטראן [א מין סעליטרע=זאלץ וואס געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין טשילי, דרום=אמעריקא. ווערט בענוצט צו בעמיסטיגען פעלדער און אין דער פראדוקציאן פון געוויסע כעמישע ארטיקלען].

ni'tre *n.* (נאי'-טער) סעליטרע, סאלפעטער. ז. *niter*

ni'triary *n.* (נאי'-טרי-ע-רי) א סעליטרע אדער סאלפעטער=גרוב [דער ארט וואו מען ארבייט אויס סעליטרע].

ni'tric *a.* (נאי'-טריק) פון סעליטרע; סאלפעטעריש.

ni'tric ac'id (נאי'-טריק עס'-איד) סאלפעטער=זויערע [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך דורך דיסטילירען סעליטרע מיט פאספאר=זויערע. אין דיעזען שטאף קענען פאנאנדערגעלאזען ווערען אלע מעטאלען אויסער גאלד און פלאטין. ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון פערשיעדענע פארבען, פון פיראקסילין, ניטראגליצערין און פיעלע אנדערע כעמישע מאטעריאלען].

nitrifica'tion *n.* (נאי-טרי-פי-קיי'-שאן) ניטריפיקאציאן [די פערוואנדלונג פון שטיק=שטאף, וואס געפינט זיך אין בארען, אין דער פארם פון ניטראטען, ווי סעליטרע, סאלפעטער=זויערע א. ד. ג., וועלכע דיענען אלס נאהרונגס=שטאף פאר פלאנצען].

ni'trify *v.* (נאי'-טרי-פאי) פערוואנדלען אין סאלפעטער אדער סעליטרע.

ni'trite *n.* (נאי'-טראיט) א זאלץ פון סעליטרע=זויערע.

ni'trogen *n.* (נאי'-טרא-דזשען) ניטראגען אדער שטיק=שטאף [א כעמישער גרונד=עלעמענט וועלכער בעשטעהט פון גאז וואס האט ניט קיין קאליר, קיין טעם און קיין ריח, און איז איינער פון די הויפט עלעמענטען פון לופט. ווערט פערוואנדעלט אין א פליסיגקייט אונטער זעהר א שטארקען דרוק און אין זעהר א שטארקער קעלט].

nitrog'enize *v.* (נאי-טראדזש'-ע-נאיז) אין כעמיע — פעראייניגען א געוויסע זאך אדער עלעמענט מיט ניטראגען אדער שטיק=שטאף.

nitrog'enous *a.* (נאי-טראדזש'-ע-נאס) ניטראגעניש; וואס איז שייך צו ניטראגען אדער שטיק=שטאף. ז. *nitrogen*

nitroglyc'erin *n.* (נאי-טרא-גליס'-ע-רין) ניטראגליצערין, א פליסיגקייט וואס עקספלאדירט מיט זעהר א שטארקער קראפט [איינער פון די הויפט עלעמענטען פון דינאמיט].

nitro'leum *n.* (נאי-טראו'-לי-אם) ז. *nitroglycerin*

ni'trous *a.* (נאי'-טראס) סעליטריש, סאלפעטעריש. ז. *niter*

ni'try *a.* (נאי'-טרי) ז. *nitrous*

nit'ty *a.* (ניט'-אי) וואס האט פיעל לויז=ניסלעך [אייעלעך פון אינזעקטען=פאראזיטע, ווי לייז א. ד. ג.]; גנידעדיג, לייזיג.

ni'val *a.* (נאי'-וועל) וואס איז שייך צו שנעע; וואס וואקסט אדער בליהט אונטער שנעע [ווי געוויסע ווינטער=פלאנצען].

ni'veous *a.* (נאי'-ווי-אס) שנעעאיג; ווי שנעע.

Nivôse' *n.* (ני-וואוז') דער פיערטער חודש פון דעם פראנצויזישען רעוואלוציאנערען קאלענדאר [אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן 1793—4 יאהר].

nix *n.* (ניקס) גארנישט; ניכטס; א בריעף אדער פאקעט וואס ווערט געשיקט דורך פאסט אין אן ארט וואו עס איז ניטא קיין פאסט=קאנטאר; אין דער אלט=דייטשער מיטאלאגיע — א וואסער=גייסט אדער וואסער=גאט.

nix'ie *n.* (ניק'-סי) אין דער אלט=דייטשער מיטאלאגיע — א וואסער=גייסט. ז. *nix*

nix'y *n.* (ניק'-סי) ז. *nixie*

N. J. ראשי תבות פון *New Jersey* [ניו דזשוירזי, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

N. Mex. אבקירצונג פון *New Mexico* [ניו מעקסיקא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

N. N. E. ראשי תבות פון די ווערטער *north-northeast*

N. N. W. ראשי תבות פון די ווערטער *north-northwest*

no *adv., a. and n.* (נאו) ניין; ניט; קיין; פערניינונג, דאס ווארט "ניין"; א שטימע אויף ניין; א שווארצע גאלקע; איינער וואס שטימט געגען אדער אויף ניין.

No. אבקירצונג פון לאטייניש ווארט *numero*, ווערט געברויכט פאר'ן ווארט *number* [נומער].

no'-account' *a.* (נאו'-ע-קאונט') ווערטהלאז, אונווירדיג.

Noa'chian *a.* (נא-איי'-קי-ען) וואס איז שייך צו נח'ען.

Noach'ic *a.* (נא-עק'-איק) ז. *Noachian*

Noach'ic Laws (נא-עק'-איק לאהז) די שבע מצוות בני נח [די יעניגע מצוות, וועלכע ניט=אידען זיינען געווען מחויב אבצוהיטען, ווען זיי האבען געוואהנט צווישען אידען אין פאלעסטינא, ווי עבודה זרה, שפיכת דמים, אבר מן החי א. ז. וו.].

No'achid *n.* (נאו'-ע-קיד) איינער פון די בני נח.

No'ah's ark (נאו'-עז ארק) נח'ס תבה; א קינדער=שפיעלכעל וואס שטעלט מיט זיך פאר נח'ס תבה.

No'ah's flood (נאו'-עז פלאד) דער מבול [אין נח'ס צייטען].

nob *n.* (נאב) א פארנעהמע פערזאן, אן אריסטאקראט; דער קאפ [הומאריסטיש]; א שטרייק=ברעכער, א סקעב.

no'-ball' *n. and v.* (נאו'-באהל') אין קריקעט=שפיעל — א באל וואס איז געווארפען ניט לויט די כללים פון דעם שפיעל; ערקלערען א באל=וואורף אלס ניט ריכטיג.

nob'bily *adv.* (נאב'-אי-לי) אריסטאקראטיש, געפוצט, פראנטיש, עלעגאנט.

nob'ble *v.* (נאבל) אוועקלאטכענען, פערכאפען אויף אן אונעהרליכען אופן; בעשווינדלען, אויסנארען; שטערען, שעדיגען [א פערד, וואס מען וויל ניט, אז עס זאל געווינען ביים וועט=לויפען]; אונטערקויפען.

nob'bler *n.* (נאב'-לער) דער לעצטער ענטשיידענדער קלאפ; א קלאפ אין קאפ; א שווינדלער, א בעטריגער.

nob'by *a.* (נאב'-אי) אריסטאקראטיש, עלעגאנט, אויסגעפוצט; גוט, אויסגעצייכענט.

Nobel' priz'es (נא-בעל' פראיז'-עז) נאבעל=פריזען [פריזען פאר אויסצייכנונגען אויף'ן געביט פון ליטעראטור, וויסענשאפט און בכלל אויף פערשיעדענע געביטען אין די אינטערעסען פון דער מענשהייט. די פריזען, וועלכע ווערען אויסגעטיילט יעהרליך אין דער סומע פון אונגעפעהר 40,000 דאלאר יעדער, ווערען געגעבען פון א פאנד וואס איז געגרינדעט געווארען פון דעם שוועדישען ערפינדער פון דינאמיט א. ב. נאבעל (געבארען 1823, געשטארבען 1896)].

nobil'iary *a. and n.* (נא-ביל'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צום אדעל; א געשיכטע פון אדעליגע פאמיליען.

nobil'ify *v.* (נא-ביל'-אי-פאי) מאכען פאר אן אדעליגען; מאכען נאבעל, דערהויבען.

nobil'itate *v. and a.* (נא-ביל'-אי-טייט) מאכען פאר אן אדעליגען; מאכען נאבעל, דערהויבען; געאדעלט; דערהויבען.

nobilita'tion *n.* (נא-ביל-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען אדעליג; דאס מאכען נאבעל, דערהויבען.

nobil'ity *n.* (נא-ביל'-אי-טי) 1. דער

אדעל, דער אדעלשטאנד; די אדעליגע; 2. נאבעלקייט, ערהאבענהייט.
1. No title of nobility can be granted in the United States. 2. The nobility of his character is manifested by his deeds.

no'ble *a. and n.* (נאובל) אדע־ליג; עדעל, נאבעל, ערהאבען, פארנעהם; אויסגעצייכענט, גרויסארטיג; אן אדעלי־גער; דער נאבעל [א פארצייטיגע גאלדענע ענגלישע מטבע].

no'ble art (נאובל ארט) די זעלבסט־פערטיידיגונגס־קונסט; די באקס־קונסט; די פויסט־קאמפף־קונסט.

no'ble-finch *n.* (נאו'בל־פינטש) דער בוך־פינק, דער עדעלפינק אדער זיאבליק [אזא פויגעל]. ז. *chaffinch*

no'ble gar'net (נאובל גאר'־נעט) דער גראנאט [אזא עדעלשטיין]. ז. *almandine*

no'bleman *n.* (נאו'בל־מען) אן אדעלי־גער.

no'ble met'als (נאובל מעט'־עלז) עדע־לע מעטאלען [מעטאלען וואס ראסטען ניט: גאלד, זילבער און פלאטין].

no'ble-min'ded *a.* (נאו'בל־מאינ'־דעד) נאבעל, הויכמוטיג, גרויסמוטיג.

no'ble-min'dedness *n.* (נאו'בל־מאינ'־דעד־נעס) נאבעלקייט, הויכמוט, גרויסמוט.

no'bleness *n.* (נאו'בל־נעס) אדעליג־קייט; נאבעלקייט, עדעלקייט; גרויסאר־טיגקייט, ערהאבענהייט.

noblesse' *n.* (נא־בלעס') דער אדעל.

noblesse' oblige' (נא־בלעס' א־בליזש') די פליכט פון אן אדעלמאן צו האנדלען נאבעל.

no'blewoman *n.* (נאו'בל־וואומ־ען) א פרוי פון אדעל־שטאנד.

no'bly *adv.* (נאו'־בלי) אדעליג, פון אדעליגער אבשטאמונג, ווי אן אדעליגער; אויף א נאבעלען, עדעלען אדער ערהאבע־נעם שטייגער; פראכטפאל, אויסגעצייכענט.

no'body *n.* (נאו'־באד־אי) קיינער; א ניקס, א גארנישט, אן אונוויכטיגע פער־זאן.

no'body else (נאו'־באד־אי עלס) קיין אנדערער.

nob'stick *n.* (נאב'־סטיק) ז. *knobstick*

no'cake *n.* (נאו'־קייק) קוקורוזע־מעהל.

nock *n. and v.* (נאק) א קארב, אן איינשניט [הויפטזעכליך פון א פייל]; קארבען, מאכען אן איינשניט; צולעגען די פייל צום בויגען [גרייט צו שיסען].

noctambula'tion *n.* (נאק־טעמ־ביו־לייי'־שאן) נאכט־וואנדלעריי, סאמנאמבו־ליזם.

noctam'bulism *n.* (נאק־טעמ'־ביו־ליזם) נאכט־וואנדלעריי, סאמנאמבוליזם.

noctam'bulist *n.* (נאק־טעמ'־ביו־ליסט) א נאכט־וואנדלער, א סאמנאמבו־ליסט.

noctam'bulo *n.* (נאק־טעמ'־ביו־לאו) א נאכט־וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

noctid'ial *a.* (נאק־טיד'־אי־על) וואס בעשטעהט פון א מעת־לעת [א טאג מיט א נאכט אדער 24 שטונדען].

noctiflo'rous *a.* (נאק־טי־פלאו'־ראס) וואס בליהט ביינאכט [וועגען פלאנצען].

noctilu'ca *n.* (נאק־טי־ליו'־קא) א פאספארישע אינפוזאריע [איינע פון א מין אינפוזאריען אדער מיקראסקאפישע בעשעפענישען, וואס האלטען זיך מעהר־סטענטייל אין די ימים און די ווארימע געגענדען. זיי געפינען זיך אין אזעלכע מאסען, אז אפטמאל איז דער ים פון זיי בעלויכטען אויף פיעל מיילען].

noctilu'cent *a.* (נאק־טי־ליו'־סענט) וואס לייכט ביינאכט, וואס שיינט אין דער פינסטער.

noctilu'cid *a. and n.* (נאק־טי־ליו'־סיד) וואס שיינט ביינאכט; א פאספארי־שע אינפוזאריע. ז. *noctiluca*

noctiv'agant *a.* (נאק־טיוו'־ע־גענט) וואס וואנדערט אום ביינאכט.

noctivaga'tion *n.* (נאק־טי־ווע־ניי'־שאן) דאס ארומוואנדערען ביינאכט.

noctiv'agous *a.* (נאק־טיוו'־ע־גאס) ז. *noctivagant*

noc'tograph *n.* (נאק'־טא־גרעף) א נאק־טאגראף, א שרייב־אפאראט פאר בלינדע; א פאבריקטונג צו רעגיסטרירען די אנ־וועזענהייט פון א וועכטער אויף זיין פאס־טען.

Noc'tua *n.* (נאק'־טיו־א) די נאכט־מאי־לען אדער מאטען־פליגעלעך [א מין מא־טען־פליגעלעך, פון וועלכע עס זיינען פאראן איבער 2500 מינים, וועלכע ליע־גען בעהאלטען בייטאג און וויזען זיך נור ביינאכט]; א מין קליינע נאכט־אוי־לען [אזעלכע פויגלען].

noc'tuary *n.* (נאק'־טיו־ע־רי) א פער־צייכניס פון נאכט־פאסירונגען, א נאכט־בוך [אין געגענזאץ צו א טאגעבוך].

noc'tuid *n. and a.* (נאק'־טיו־איד) א נאכט־מאיל; וואס איז שייך צו דעם מין נאכט־מאילען. ז. *Noctua*

Noctu'idæ *n.* (נאק־טיו'־אי־דיע) די נאכט־מאילען. ז. *Noctua*

noctu'idous *a.* (נאק־טיו'־אי־דאס) וואס איז שייך צו די נאכט־מאילען. ז. *Noctua*

noc'turn *n.* (נאק'־טוירן) נאכט־מעסע, נעכטליכע גאטעס־דיענסט [ביי די קריס־טען]; די תפלות ביי אזא גאטעס־דיענסט; א נאכט־בילד [אין מאלעריי].

noctur'nal *a.* (נאק־טויר'־נעל) נעכט־ליך, וואס ווערט געטהאן ביינאכט.

noctur'nal birds of prey (נאק־טויר'־נעל בוירדז אוו פריי) די נאכט־אוילען אדער סאוועס [אזעלכע נאכט־פויגלען].

noctur'nal flow'ers (נאק־טויר'־נעל פלאו'־ערז) בלומען וואס עפענען זיך נור ביינאכט אדער בין־השמשות.

noctur'nally *adv.* (נאק־טויר'־נעל־אי) ביינאכט.

noctur'nal sight (נאק־טויר'־נעל סאיט) אן אבנארמאלע זעהונגס־קראפט, ווען מען זעהט נור אין דער טונקעלהייט.

noc'turne *n.* (נאק'־טוירן) א נאקטויר־נע, א נאכט־מוזיק [אין וועלכער עס ווע־רען אויסגעדריקט נאכט־שטימונגען], א סערענאדע; א נאכט־בילד [אין מאלע־ריי].

noctur'nograph *n.* (נאק־טויר'־נא־גרעף) אן אינסטרומענט צו רעגיסטרי־רען [פערצייכענען] די צייט פון נאכט־ארבייט אין פאבריקען, שאכטען א. ז. וו.

noc'uous *a.* (נאק'־יו־אס) שעדליך, פערדערבליך; גיפטיג.

noc'uously *adv.* (נאק'־יו־אס־לי) אויף א שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן.

nod *v. and n.* (נאד) ניי־גען אדער בויגען דעם קאפ; שאקלען מיט'ן קאפ ארויף און אראב [ווי ביי דרימלען]; א שאקעל טהאן מיט'ן קאפ; מאכען א בעוועגונג מיט'ן קאפ [ווי אלס צייכען אויף יא, למשל]; א קאפ־ניידונג; דאס שאקלען מיט'ן קאפ [ווי פון שלעפעריגקייט אדער שכרות].

no'dal *a.* (נאו'־דעל) וואס איז שייך צו א קנופ אדער קנופען. ז. *node*

no'dal line (נאו'־דעל לאין) די קנופען־ליניע [א ליניע אויף א וויברירענדען קערפער, וועלכע בעצייכענט די פונקטען וואס בלייבען אונבעוועגליך].

no'dal point (נאו'־דעל פאינט) דער קנופ־פונקט [דער רוה־פונקט אויף א וויב־רירענדען קערפער, ווי למשל, דער פונקט אין א וויברירענדער סטרונע, וואו מען האלט דעם פינגער].

no'dated *a.* (נאו'־דיי־טעד) געקניפט.

noda'tion *n.* (נא־דיי'־שאן) געקניפט־קייט, דאס מאכען קנופען.

nod'der *n.* (נאד'־ער) איינער וואס שאקעלט מיט'ן קאפ, איינער וואס גיט א צייכען דורך א קאפ־בעוועגונג; איינער וואס נייגט דעם קאפ.

nod'ding *n. and a.* (נאד'־אינג) דאס שאקלען מיט'ן קאפ, דאס נייגען דעם קאפ; געבויגען דעם קאפ; וואס נייגט דעם קאפ [אלס בעגריסונג, למשל].

nod'ding acquaint'ance (נאד'־אינג ע־קהוויינט'־ענס) א ווייטע בעקאנטשאפט [ווען מען בעגנוגענט זיך נור מיט א לייכטער בעגריסונג אדער מיט א נייג מיט'ן קאפ ביים בעגעגענען זיך].
I met him at the club and have a nodding acquaintance with him.

nod'dingly *adv.* (נאד'־אינג־לי) מיט א געבויגענעם קאפ; מיט א קאפ־נייגונג; שאקלענדיג מיט'ן קאפ [ווי פון שלעפע־ריגקייט אדער שכרות].

nod'dle *n. and v.* (נאדל) דער קאפ; נייגען דעם קאפ, שאקלען מיט'ן קאפ, שאקלען דעם קאפ.

nod'dy *n.* (נאד'־אי) א דומקאפ, א שוטה, א פראסטאק; דער באקלאן אדער די ים־שוואלב [אזא פויגעל פון שמוציג־ברוי־נעם קאליר, וואס האלט זיך ביי די ברע־גען פון ים אין די ווארימע לענדער. זעה אילוסטראציאן]; דער פינגווין [ז. *murre*]; אזא פארצייטיגע קאר־טען־שפיעל; א פאבריקטונג אין דער פארם פון א פערפענדיקעל צו בעשטימען די וויבראציאן פון א קערפער.

Noddy

nod'dy-tern *n.* (נאד'־אי־טוירן) דער באקלאן אדער ים־שוואלב. ז. *noddy*

node *n.* (נאוד) א קנופ, א קניפעל; אן אנוואוקס, א גוזיק; אן איבערביין, א הארטער אנוואוקס אויף א ביין, אויף א ליגאמענט [ווי למשל ביי גיכט אדער רעומאטיזם א. ז. וו.]; דער קנופ־פונקט, די קנופען־ליניע [ז. *nodal point*]; א קרייצונגס־פונקט; א צונויפוואקסונגס־פונקט, א גליעד [אין פלאנצען].

nodif'erous *a.* (נא־דיפ'־ע־ראס) וואס האט גליעדער, בויג־פונקטען אדער צוי־נויפוואקסונגס־קנופען [וועגען פלאנצען].

no'diform *a.* (נאו'־די־פארם) ענליך צו א קנופ, אן איבערביין אדער גוזיק [וועגען קערפער־טיילען פון אינזעקטען].

no'dose *a.* (נאו'־דאוס) קניפעלדיג, גר־זוואטע.

nodos'ity *n.* (נא-דאס'-אי-טי) קניפּעלדיגקייט, גוזעוואטקייט.

no'dous *a.* (נאו'-דאס) ז. *nodose*

nod'ular *a.* (נאדזש'-יו-לאר) עהנליך צו א גוזיק; וואס בעשטעהט פון קליינע קניפּלעך אדער גוזיקעס.

nod'ulated *a.* (נאדזש'-יו-ליי-טעד) ז. *nodose*

nodula'tion *n.* (נאדזש-יו-ליי'-שאן) געקניפּעלטקייט; דאס זיין אדער ווערען גוזיקעוואטע.

nod'ule *n.* (נאדזש'-יול) א קליינער קניפּעל אדער גוזיק.

nod'uled *a.* (נאדזש'-יולד) וואס בעשטעהט פון קליינע קניפּלעך אדער גוזיקעס.

No'el *n.* (נאו'-על) ווייהנאכטען [דער יום-טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

noemat'ic *a.* (נאו-אי-מעט'-איק) וואס איז שייך צום פערשטאנד, גייסטיג, אינטעלעקטועל.

noem'ics *n.* (נא-עמ'-איקס) גייסטעס-פילאזאפיע, די וויסענשאפט וועגען דעם פערשטאנד.

noes *n.* (נאוז) די שטימען אויף ניין.

The chairman called for the ayes and **noes**.

noet'ic *a.* (נא-עט'-איק) וואס איז שייך צום אינטעלעקט; וואס קומט פון פערשטאנד; אינטואיטיוו, אונמיטעלבאר ערקענבאר, וואס מען קען בעגרייפען אהן חקירות און בעווייזע.

noet'ical *a.* (נא-עט'-אי-קעל) ז. *noetic*

nog *n. and v.* (נאג) א קליין טעפּעל; א קליינע ערדענע כלי; א קרוג; אזא שטארק ביער; א קלין, א שטיפט, א פלעקעל; האלץ-ווערק אין א וואנד; א שטיק האלץ אין דער אויספוטערונג פון דער סטעליע אין א שאכטע; בעפעסטיגען מיט א קלין אדער הילצערנע שטיפטען; אנפילען מיט ציעגעל א הילצערנע ראהם [אין א וואנד].

nog'gin *n.* (נאג'-אין) א הילצערנע כלי; א קרוג; דאס וואס געפינט זיך אין א קרוג אדער עהנליכער כלי; א ביסעל משקה; דער קאפּ.

nog'ging *n.* (נאג'-אינג) ציגעל-ווערק צווישען הילצערנע ראהמען; א שייד-וואנטעל פון ציגעל; דאס בעפעסטיגען מיט קלינעם אדער הילצערנע פלעקער [אין שיפס-בוי].

no'how *adv.* (נאו'-האו) 1. בשום אופן ניט, לחלוטין ניט; 2. אויסער זיך, ניט ווי געוועהנליך, אין פערלעגענהייט.

2. I could not speak a word; I looked **nohow**.

noil *n.* (נאיל) א שטיקעל וואל אדער זייד וואס פאלט אב ביים קאמען.

noil'-yarn *n.* (נאיל'-יארן) פעדים געמאכט פון אבפאל פון וואל אדער זייד.

noise *n. and v.* (נאיז) 1. א גערויש, א ליארם; א טומעל; 2. אן אויפזעהן; א רושם; שרייען, ליארמען, מאכען א גערויש; 3. פערשפּרייטען [דורך קלאנגען].

3. It is **noised** about that he is a very rich man.

noise'ful *a.* (נאיז'-פול) גערוישיג, גערוישפול, ליארמענד; וואס מאכט א רושם, וואס רופט ארויס פיעל געשפּרעכען.

noise'less *a.* (נאיז'-לעס) גערוישלאז, שטיל.

noise'lessly *adv.* (נאיז'-לעס-לי) אהן גערויש; שטיל.

noise'lessness *n.* (נאיז'-לעס-נעס) גערוישלאזיגקייט, שטילקייט.

noi'sily *adv.* (נאי'-זי-לי) מיט ליארם.

noi'siness *n.* (נאי'-זי-נעס) גערוישיגקייט, ליארמדינגקייט.

noi'some *a.* (נאי'-סאם) ווידריג, עקעלדיג [אין אויסזעהן אדער גערוך].

noi'somely *adv.* (נאי'-סאם-לי) עקעלדיג, ווידריג [אין אויסזעהן אדער גערוך].

noi'someness *n.* (נאי'-סאם-נעס) ווידריגקייט, עקעלהאפטיגקייט [וועגען אויסזעהן אדער גערוך]; אונגעזונדקייט, שעדליכקייט.

noi'sy *a.* (נאי'-זי) גערוישיג, גערוישפול, ליארעמדיג, טומעלדיג.

nokes *n.* (נאוקס) א שוטה.

no'lens vo'lens (נאו'-לענז וואו'-לענז) ווילענדיג אדער ניט-ווילענדיג.

I shall do it, **nolens volens**.

no'li-me-tan'gere *n.* (נאו'-לאי-מי-טענ'-דזשע-רי) דער גארטען-באלזאמין [אזא זעהר שעהנע פלאנצע]; א טובערקולאזים-הויט-אויסשלאג אויף'ן געזיכט [הויפּטזעכליך אויף דער נאז]; א בילד וואס שטעלט פאר ווי יעזוס בעווייזט זיך נאך'ן טויט צו מאריע מאגדאלענע.

nol'le *v.* (נאל'-ע) צוריקציהען א גערימטליכע קלאגע.

nol'le pros'equi (נאל'-ע פּראס'-ע-קהוואי) א געריכטליכע ערקלערונג וועגען צוריקציהען א קלאגע.

no'lo conten'dere (נאו'-לאו קאנ-טענ'-דע-רי) דאס נעהמען אויף זיך די שטראף ניט צוגעבענדיג די ריכטיגקייט פון דער אנקלאגע [אין קרימינעלע געריכטס-פערהאנדלונגען].

nol. pros. אבקירצונג פון די ווערטער *nolle prosequi*

nom *n.* (נאהן) א נאמען.

nom. אבקירצונג פון *nominative*

no'ma *n.* (נאו'-מא) גאנגרענע [ענטצינדונג וואס ענדיגט זיך מיט אבטויטונג אדער פוילונג] אין דעם מויל אדער אין דעם פרויען-געשלעכטס-ארגאן ביי קינדער.

nom'ad *a. and n.* (נאמ'-עד) נאמאדיש, וואנדערענד; א נאמאד, א וואנדערער, א מיטגליעד פון א וואנדערענדען פאלק אדער פאסטוכער-פאלק.

nom'ade *a. and n.* (נאמ'-אייד) ז. *nomad*

nomad'ic *a.* (נא-מעד'-איק) 1. נאמאדיש, וואנדערענד [הויפּטזעכליך וועגען וואנדערענדע פאסטוכער-שבטים]; 2. אונבעשטענדיג, פערענדערליך.

1. **Nomadic** races wander with their herds and flocks over vast planes. 2. The American is **nomadic** in religion, ideas and morals.

nomad'ically *adv.* (נא-מעד'-אי-קעל-אי) ווי א נאמאד; וואנדערענד.

ז. *nomad*

nom'adise *v.* (נאמ'-ע-דאיז) ז. *nomadize*

nom'adism *n.* (נאמ'-ע-דיזם) א נאמאדען-לעבען; א נייגונג צו וואנדערונגען.

nom'adize *v.* (נאמ'-ע-דאיז) פיהרען א נאמאדען-לעבען, וואנדערען; וואנדערען מיט די סטאדעס [וועגען וואנדערענדע פאסטוכער-שבטים].

no'mancy *n.* (נאו'-מענ-סי) פארויסזאגונג אדער נביאות-זאגען לויט די בוכשטאבען וואס שטעלען צונויף איינעמס נאמען.

no'-man's-land *n.* (נאו'-מענז-לענד) א שטיק לאנד וואס בעלאנגט צו קיינעם ניט; לאנד אויף וועלכען עטליכע מענשען האבען פרעטענזיעס; אן ערשיינונג אויף'ן ים, ווען עס ווייזט זיך אויס, אז מען זעהט לאנד. ז. *fog-bank*

nom'arch *n.* (נאמ'-ארק) א נאמארך [א פערוואלטער אדער פרעפעקט פון א פראווינץ אדער בעצירק אין פארצייטיגע מצרים אדער אין דעם איצטיגען גריכענלאנד].

nom'archy *n.* (נאמ'-אר-קי) א נאמארכיע [א פראווינץ אדער בעצירק אין פארצייטיגען עגיפּטען אדער אין איצטיגען גריכענלאנד]; דאס אמט אדער די מאכט פון א נאמארך [פערוואלטער פון א פראווינץ אדער בעצירק].

no mat'ter (נאו מעט'-ער) עס מאכט ניט אויס, עס מאכט ניט קיין אונטערשייד.

nom de guerre (נאהן דע געהר) א פיקטיווער נאמען, א פערשטעלטער נאמען.

nom de plume (נאהן דע פּליום) א פעדער-נאמען, א ליטעראַרישער נאמען, א פּסעוודאנים.

nome *n.* (נאום) אן אויסדרוק, א גליעד [אין אלגעברא]; א בעצירק, א פראווינץ [אין פארצייטיגען עגיפּטען אדער אין דעם איצטיגען גריכענלאנד]; אין פארצייטיגען גריכענלאנד — א מוזיקאלישער כלל, א מוזיקאלישע פארם; א געזאנג לכבוד די געטער; אן ענטצינדונג אין דעם מויל און אין דעם פרויען-געשלעכטס-ארגאן ביי קינדער.

no'menclative *a.* (נאו'-מענ-קליי-טיוו) בעצייכנענד מיט נעמען; וואס איז שייך צו א נאמענקלאטור [א נעמען-סיסטעם, נעמען-בעצייכנונגען אדער א זאמלונג פון נעמען און בעצייכנונגען אין א בעשטימטער צווייג פון וויסענשאפט, קונסט א. ז. וו.].

no'menclator *n.* (נאו'-מענ-קליי-טאר) א נאמען-געבער; איינער וואס רופט אן ביים נאמען; א נאמענקלאטאר, א נאמען-אנצייגער, א סיסטעמאטישע פערצייכניס פון נעמען אדער ווערטער, א ליסטע פון נעמען אדער בעצייכנונגען וואס ווערען געברויכט אין א בעשטימטער צווייג פון וויסענשאפט, קונסט א. ז. וו.

nomenclato'rial *a.* (נאו-מענ-קליי-טאו'-רי-על) בעצייכנענד מיט א נאמען; אנרופענד; געבענדיג א נאמען.

no'menclatory *a.* (נאו'-מענ-קליי-טא-רי) ז. *nomenclative*

no'menclatress *n.* (נאו'-מענ-קליי-טרעס) א נאמען-געבערין; איינע וואס בעצייכענט מיט נעמען.

no'menclatural *a.* (נאו'-מענ-קליי-טשו-רעל) וואס איז שייך צו נאמענקלאטור. ז. *nomenclature*

no'menclature *n.* (נאו'-מענ-קליי-טשור) נאמענקלאטור, די טערמינאלאגיע, די סיסטעם פון נעמען און בעצייכנונגען וואס ווערען געברויכט אין א געוויסער צווייג פון וויסענשאפט, קונסט א. ז. וו.

no'mial *n.* (נאו'-מי-על) אן איינציגער אלגעבראאישער אויסדרוק אדער גליעד.

nom'ic *a.* (נאמ'-איק) געוועהנליך, אנגענומען [וועגען דער איצטער-אנגענומענער אויסלעגונג פון ווערטער אין דער ענגלישער שפּראך].

Nom'ic *n.* (נאמ'-איק) די איצטער-אנגענומענע אויסלעגונג פון ווערטער אין דער ענגלישער שפּראך.

nom'inal *a. and n.* (נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א נאמען אדער אויסדרוק; אין גראמאטיק — וואס איז שייך

צו א הויפטווארט; נאמינעל, בלויז אזוי גערופען, כלומר'שדיג, ניט עכט; אונוויכטיג; **נאמינאליסטיש** [ז. *nominalism*]; א צייטווארט וואס האט זיך געבילדעט פון א הויפטווארט.

nom'inal considera'tion (נאמ'-אי-נעל קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן) עטוואס וואס איז אונוויכטיג, וועדט אבער גענומען איין אנבעטראכט בלויז צוליעב פארמאליטעט.

nom'inal dam'ages (נאמ'-אי-נעל דעמ'-עדזש-עז) א בלויז פארמעלע בע־לוינונג פאר א בעשעדיגונג [ווי למשל, אן אונבעדייטענדע סומע וואס ווערט צו־גע'פסקנ'ט א קלעגער ניט מיט'ן צוועק איהם צו בעלוינען פאר א שאדען, נאר בלויז אום צו אנערקענען דערמיט די גע־רעכטיגקייט פון זיין קלאגע].

nom'inalism *n.* (נאמ'-אי-נעל-איזם) נאמינאליזם [די לעהרע, אז די אלגעמיי־נע בעגריפען, ווי נאציאן, מענש, פויגעל א. ז. וו. האבען ניט קיין אביעקטיווע עק־זיסטענץ, נאר זיינען בלויז נעמען].

nom'inalist *n.* (נאמ'-אי-נעל-איסט) א נאמינאליסט, אן אנהענגער פון נאמינא־ליזם. ז. *nominalism*

nominalis'tic *a.* (נאמ-אי-נע-ליס'-טיק) נאמינאליסטיש, וואס איז שייך צום נאמינאליזם אדער צו די נאמינאליסטען. ז. *nominalism*

nom'inalize *v.* (נאמ'-אי-נעל-איז) פערוואנדלען אין א הויפטווארט.

nom'inally *adv.* (נאמ'-אי-נעל-אי) בלויז אין נאמען, כלומר'שט.

nom'inal par (נאמ'-אי-נעל פאר) דער נאמינעלער פרייז פון ווערטה־פאפיע־רען [דער פרייז וואס איז אנגעגעבען אויף די פאפיערען].

nom'inal par'ty (נאמ'-אי-נעל פאר'-טי) א כלומר'שדיגער צד אין א געריכטס־קלאגע [איינער וואס איז ניט פעראינ־טערעסירט אין פראצעס און איז פערמישט בלויז צוליעב פארמאליטעט].

nom'inal val'ue (נאמ'-אי-נעל וועל'-יו) ז. *nominal par*

nom'inate *v. and a.* (נאמ'-אי-נייט) אנרופען ביים נאמען; ערנענען, בעשטי־מען; נאמינירען, ארויסשטעלען אלס קאנ־דידאט פאר אן אמט; בעשטימט [פאר אן אמט]; אויסגעצייכענט דורך א ספע־ציעלען נאמען.

nom'inately *adv.* (נאמ'-אי-נייט-לי) נאך'ן נאמען; בעזאנדערס.

nomina'tion *n.* (נאמ-אי-ניי'-שאן) ערנענונג, בעשטימונג, נאמינאציאן.

nominati'val *a.* (נאמ-אי-ניי-טאי'-וועל) וואס איז שייך צום נאמינאטיף. ז. *nominative*

nom'inative *n. and a.* (נאמ'-אי-ניי-טיוו) דער נאמינאטיף [אין גראמאטיק — די ערשטע אונפערענדערטע פארם פון א הויפטווארט, בייווארט, פירווארט און צאהל־ווארט, וואס דיענט אלס סוביעקט אין א זאץ אדער מאדיפיצירט [בע־שטימט] דעם סוביעקט. ווי למשל, אין דעם זאץ "דער פויגעל פליהט" איז דאס ווארט "פויגעל" אין נאמינאטיף]; וואס בעצייכענט דעם סוביעקט, וואס איז אין נאמינאטיף.

nom'inatively *adv.* (נאמ'-אי-ניי-טיוו-לי) אין נאמינאטיף, אין דער נאמי־נאטיף־פארם. ז. *nominative*

nom'inator *n.* (נאמ'-אי-ניי-טאר) אן ערנענער, א בעשטימער [צו א שטעלע אדער אן אמט]; איינער וואס נאמינירט [א קאנדידאט פאר אן אמט].

nominee' *n.* (נאמ-אי-ניע') איינער וואס איז ערנענט געווארען, בעשטימט געווארען אדער נאמינירט געווארען פאר אן אמט; איינער אויף וועמענס נאמען עס איז פערשריבען א בעשטימטע יעהרליכע פענסיע.

nom'inor *n.* (נאמ'-אי-נאר) איינער וואס ערנענט, בעשטימט אדער נאמינירט.

nomis'tic *a.* (נא-מיס'-טיק) וואס איז געגרינדעט אויף די געזעצע פון א היי־ליגען בוך, וואס אנערקענט די געזעצע פון א הייליגען בוך.

nomoc'racy *n.* (נא-מאק'-רע-סי) א רעגיערונגס־סיסטעם געגרינדעט אין גע־פיהרט לויט א בעשטימטען געזעץ־קאדעקס.

nomog'enist *n.* (נא-מאדזש'-ע-ניסט) איינער וואס גלויבט, אז דאס לעבען אויף דער ערד איז ענטשטאנען אויף א נא־טירליכען שטייגער, ניט דורך נסים.

nomog'eny *n.* (נא-מאדזש'-ע-ני) ענטשטעהונג פון לעבען אויף דער ערד אויף א נאטירליכען שטייגער.

nomog'rapher *n.* (נא-מאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט וועגען נאמאגראפיע; א קענער אין נאמאגראפיע. ז. *nomography*

nomog'raphy *n.* (נא-מאג'-רע-פי) נאמאגראפיע, פארמולירונג פון געזעצע, אן אבהאנדלונג איבער געזעצע.

nomolog'ical *a.* (נאמ-א-לאדזש'-אי-קעל) נאמאלאגיש. ז. *nomology*

nomol'ogist *n.* (נא-מאל'-א-דזשיסט) א קענער אין נאמאלאגיע. ז. *nomology*

nomol'ogy *n.* (נא-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען געזעצע און געזעצ־געבונג; די וויסענשאפט וועגען די געזע־צע פון דענקען; דער טייל פון באטאניק, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געזעצע, לויט וועלכע עס בילדען זיך די פערשיע־דענארטיגקייטען אין דעם בוי פון די פלאנצען־טיילען.

no'mos *n.* (נאו'-מאס) א פראווינץ אדער בעצירק אין איצטיגען גריכענלאנד; אזא געזאנג לכבוד די געטער [אין אל־טען גריכענלאנד].

nomothe'sia *n.* (נאמ-א-טהיע'-סי-א) געזעצגעבונג; דאס אמט פון די נאמא־טהעטען [אין פארצייטיגען אטהען, גרי־כענלאנד, אויסגעוועהלטע פאלקס־פערטרע־טער, וועלכע האבען געהאט די פאלמאכט אנצונעהמען געזעצע].

nom'othete *n.* (נאמ'-א-טהיעט) א גע־זעצגעבער; א נאמאטהעט. ז. *nomothesia*

nomothet'ic *a.* (נאמ-א-טהעט'-איק) געזעצגעבענד; וואס איז שייך צו די אטהענישע געזעצגעבער. ז. *nomothesia*

nomothet'ical *a.* (נאמ-א-טהעט'-אי-קעל) ז. *nomothetic*

non- (נאן) [אין צוזאמענזעצ־ונגען מיט אנדערע ווערטער] ניט, אונ־.

non-abil'ity *n.* (נאן-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט; א געריכטליכע בעהויפ־טונג, אז דער קלעגער האט קיין רעכט ניט אנצוקלאגען.

non-accep'tance *n.* (נאן-עק-סעפ'-טענס) דאס אבזאגען זיך אנצונעהמען.

non-admis'sion *n.* (נאן-עד-מיש'-אן) דאס ניט ארייינלאזען.

non-adult' *a. and n.* (נאן-ע-דאלט') נאך ניט דערוואקסען, נאך יונג; א ניט דערוואקסענער, א יונגער.

non'age *n.* (נאנ'-איידזש) אונמינדיג־קייט, מינדעריעהריגקייט, ניט פולי־יעה־ריגקייט.

non'aged *a.* (נאנ'-איידזשד) אונמינדיג, מינדעריעהריג, ניט פולי־יעהריג.

nonagena'rian *n. and a.* (נאנ-ע-דזשע-ניי'-רי-ען) א ניינציג־יעהריגע פער־זאן; ניינציג־יעהריג.

nonages'imal *a.* (נאנ-ע-דזשעס'-אי-מעל) וואס איז שייך צו דער צאהל 90.

non'agon *n.* (נאנ'-ע-גאן) א פיגור וואס האט ניין זייטען און ניין ווינקלען.

non-appear'ance *n.* (נאן-ע-פיער'-ענס) דאס ניט־ערשיינען, דאס ניט־מעל־דען זיך.

non-atten'dance *n.* (נאן-ע-טענ'-דענס) דאס אויסבלייבען [צו ערפילען א פליכט]; אבוועזענהייט.

The pupil was discharged from school for non-attendance.

non-atten'tion *n.* (נאן-ע-טענ'-שאן) אונאויפמערקזאמקייט.

nonce *n.* (נאנס) דאס מאל.

nonce'-word *n.* (נאנס'-הוואירד) א ווארט וואס ווערט געשאפען פאר א גע־וויסער געלעגענהייט.

non'chalance *n.* (נאנ'-שע-לענס) גלייכ־גילטיגקייט, קאלטקייט.

non'chalant *a.* (נאנ'-שע-לענט) גלייכ־גילטיג, קאלט; נאכלעסיג, זארגלאז.

non'chalantly *adv.* (נאנ'-שע-לענט-לי) אויף א גלייכגילטיגען אופן; מיט קאלטקייט, מיט גלייכגילטיגקייט, מיט נאכלעסיגקייט, מיט זארגלאזיגקייט.

non'-claim *n.* (נאנ'-קליים) דאס פער־פעהלען צו מאכען א קלאגע אין דער צייט, וואס איז בעשטימט דורך'ן געזעץ.

non-com'batant *n.* (נאן-קאמ'-בע-טענט) א ניט־מיטקעמפפער; א ציווילע פערזאן אין דער צייט פון קריעג; א פערזאן וואס רעכענט זיך אין דער ארמעע אבער נעהמט ניט קיין אנטייל אין די שלאכטען [ווי א דאקטאר, א גייסטליכער א. ד. ג.].

non-commis'sioned *a.* (נאן-קא-מיש'-אנד) וואס איז ניט בעפאלמעכטיגט.

non-commis'sioned of'ficer (נאן-קא-מיש'-אנד אפ'-אי-סער) איין דער אר־מעע אדער פלאטע — א נידריגער בע־אמטער.

non-commit'tal *a.* (נאן-קא-מיט'-על) וואס וויל ניט ארויסזאגען קיין בעשטימ־טע מיינונג; וואס איז ניט געניינגט ארויס־צוזאגען זיין מיינונג ניט אהין און ניט אהער; וואס וויל זיך ניט בינדען דורך בעשטימטע פערפליכטונגען.

He gave me a non-committal answer.

non-compli'ance *n.* (נאן-קאמ-פלאי'-ענס) די ניט־איינוויליגונג.

non-comply'ing *a.* (נאן-קאמ-פלאי'-אינג) ניט איינוויליגענד.

non com'pos men'tis (נאן קאמ'-פאס מענ'-טיס) ניט ביים שכל, ניט ביים געזונדען פערשטאנד.

non-concur' *v.* (נאן-קאן-קויר') ניט מסכים זיין, ניט איבעראיינשטימען, ניט מיטווירקען.

non-concur'rence *n.* (נאן-קאן-קויר'-ענס) דאס ניט מסכים זיין, דאס ניט אי־בעראיינשטימען; דאס ניט מיטווירקען.

non-conden'sing en'gine (נאן-קאן-דענ'-סינג ענ'-דזשין) א הויכדרוק־מאשין [א דאמפף־מאשין אהן א קאנדענזאטאר וועלכע ארבייט מיט א הויכען אטמאספע־רען דרוק].

non-conduc'ting *a.* (נאן-קאן-דאק'-טינג) ניט לייטענד [וועגען מאטעריא־

לעז וואס לאזען ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

non-conduc'tion *n.* (נאנ-קאנ-דאק'-שאן) דאס ניט דורכלאזען קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט.

non-conduc'tor *n.* (נאנ-קאנ-דאק'-טאר) א ניט-לייטער [א שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

non-confor'ming *a.* (נאנ-קאנ-פאר'-מינג) וואס האלט זיך ניט אן דער אנגליקאנישער קירך [די אפיציעלע קירך אין ענגלאנד].

non-confor'mist *n.* (נאנ-קאנ-פאר'-מיסט) איינער וואס האלט זיך ניט אן די פארשריפטען פון דער אנגליקאנישער קירך.

non-confor'mity *n.* (נאנ-קאנ-פאר'-מי-טי) די ניט-איבעראיינשטימונג; דאס ניט-איינשטימען; דאס אבווייכען פון אדער ניט אנערקענען די הערשענדע קירך פון לאנד [הויפטזעכליך אין ענגלאנד].

non con'stat (נאן קאנ'-סטעט) ניט קלאר, ניט דייטליך.

non-conta'gionist *n.* (נאנ-קאנ-טיי'-דזשאנ-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז קראנקהייטען קומען ניט פון אנשטעקונג.

non-conta'gious *a.* (נאנ-קאנ-טיי'-דזשאס) ניט אנשטעקענד [וועגען קראנקהייטען].

non-content' *n.* (נאנ-קאנ-טענט') אין לארדען-הויז אין ענגלאנד — איינער וואס שטימט געגען א פארשלאג.

non-deliv'ery *n.* (נאנ-די-ליוו'-ער-אי) די ניט אויסליפערונג; דאס ניט ארויסגעבען אדער צושטעלען.

non'descript *a.* and *n.* (נאנ'-די-סקריפט) נאך ניט בעשריבען; זעלטזאַם, אונגארמאל, ניט צו בעשרייבען אדער צו קלאסיפיצירען; עטוואס וואס איז נאך ניט בעשריבען געווארען אדער וואס איז שווער צו בעשרייבען; עטוואס אונגארמאלעס.

none *pr.*, *a.* and *adv.* (נאן) קיין, קיי=נער, קיינער ניט; גאר ניט; אויף קיין אופן, אויף גאר ניט.

non-effec'tive *a.* and *n.* (נאנ-ע-פעק'-טיוו) וואס האט קיין ווירקונג; וואס איז ניט טהעטיג; וואס איז ניט פאסענד פאר אקטיווען דיענסט [וועגען א סאלדאט וואס טויג ניט מעהר פאר דער ארמעע]; א סאלדאט וואס טויג ניט מעהר פאר אקטיווען דיענסט.

non-effi'cient *a.* and *n.* (נאנ-ע-פיש'-ענט) ניט טיכטיג; ניט קאמפעטענט; ניט ווירקזאם; איינער וואס איז ניט טיכטיג אדער ניט קאמפעטענט.

non-elas'tic *a.* (נאנ-אי-לעס'-טיק) ניט עלאסטיש.

non-elect' *a.* and *n.* (נאנ-אי-לעקט') ניט ערוועהלט; איינער וואס איז ניט אויסגעוועהלט.

non-elec'tric *a.* and *n.* (נאנ-אי-לעק'-טריק) ניט עלעקטריש; א ניט עלעקטרישער שטאף.

nonen'tity *n.* (נאנ-ענ'-טי-טי) דאס ניט-זיין, דאס ניט-עקזיסטירען; א ניט עקזיסטירענדע זאך; א ניכטס; א גאר-נישט.

nones *n.* (נאונז) די נאנען [אין דעם רוימישען קאלענדאר — דער פינפטער טאג פון דעם מאנאט יאנואר, פעברואר, אפריל, יוני, אויגוסט, סעפטעמבער, נאוועמבער און דעצעמבער, און דער זיבעטער טאג פון מערץ, מאי, יולי און אקטאבער]; דאס געבעט וואס ווערט געהאלטען אין קאטוילישע קירכען און קלויסטערס אין דער 9טער שטונדע פון טאג [ארום 3 א זייגער].

none'-so-pret'ty *n.* (נאנ'-סא-פריט'-אי) דאס פארצעליי-בלימעל [אן ענגלישע גארטען-פלאנצען].

non-essen'tial *a.* and *n.* (נאנ-ע-סענ'-שעל) ניט וויכטיג; וואס איז ניט שייך צום עיקר פון דער זאך; א זאך וואס איז ניט וויכטיג אדער ניט דער עיקר.

non est inven'tus (נאן עסט אינ-וועג'-טאס) מען האט איהם ניט געפונען [אן ערקלערונג וואס א שעריף גיט אב אין געריכט, ווען ער האט דעם אנגעקלאגטען ניט געפונען].

none'such *n.* (נאנ'-סאטש) א זאך אדער מענש וואס האט קיין גלייכען.

non-exis'tence *n.* (נאנ-עג-זיס'-טענס) דאס ניט עקזיסטירען; א זאך וואס עקזיסטירט ניט.

non-exis'tent *a.* (נאנ-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט ניט, וואס איז ניטא במציאות.

nonfea'sance *n.* (נאנ-פיע'-זענס) דאס פערפעהלען עטוואס צו טהאן וואס מען איז פערפליכטעט דורך א געגענזייטיגען אבמאך.

non-fulfil'ment *n.* (נאנ-פול-פיל'-מענט) דאס ניט ערפילען.

nonil'lion *n.* (נא-ניל'-יאן) א נאניליאן [א צאהל וואס בעשטעהט פון אן 1 מיט 54 נולען, לויט דער ענגלישער נומעראציאן, אדער פון אן 1 מיט 30 נולען, לויט דער פראנצויזישער און אמעריקאנער נומעראציאן].

non-importa'tion *n.* (נאנ-אימ-פאר-טיי'-שאן) דאס ניט אריינפיהרען [וועגען אויסלענדישער סחורה].

non-in'tercourse *n.* (נאנ-אינ'-טער-קאורס) דאס ניט האבען קיין פערקעהר אדער פערבינדונג [הויפטזעכליך פון איין לאנד מיט א צווייטען].

non-interven'tion *n.* (נאנ-אינ-טער-וועג'-שאן) דאס ניט אריינמישען זיך [אין יענעמס עסקים]; דאס ניט אריינמישען זיך פון איין לאנד אין די עסקים פון א צווייטען לאנד.

no'nius *n.* (נאו'-ני-אס) א נאניוס, א סעקונדען-טיילער [אזא מאטעמאטישער טייל-אינסטרומענט].

nonju'rable *a.* (נאנ-דזשו'-רעבל) וועלכער קען ניט איינגעשווארען ווערען; וועלכער איז אונפאסיג צו זיין א געשווארענער עדות.

nonju'ring *a.* (נאנ-דזשו'-רינג) וואס וויל ניט שווערען קיין טרייהייט צו דער רעגיערונג.

nonju'ror *n.* (נאנ-דזשו'-ראר) איינער וואס וויל ניט שווערען טרייהייט צום קעניג אדער צו דער רעגיערונג.

non li'quet (נאן לאי'-קהוועט) עס איז ניט קלאר [אן אויסדרוק וואס א שווארגעריכט בענוצט וועגען פעלע, וועלכע זיינען צווייפעלהאפט].

non-lu'minous *a.* (נאנ-לו'-מי-נאס) ניט לייכטענד.

non-mar'rying *a.* (נאנ-מער'-אי-אינג) וואס האט קיין נייגונג צו הייראטען.

non-mem'ber *n.* (נאנ-מעמ'-בער) א ניט-מיטגליעד.

Non-members can visit the club on Monday.

non-metal'lic *a.* (נאנ-מע-טעל'-איק) ניט מעטאליש, וואס איז ניט קיין מעטאל.

non-mor'al *a.* (נאנ-מאר'-על) וואס איז ניט פערבונדען מיט מאראל.

non-nat'ural *a.* and *n.* (נאנ-נעטש'-או-רעל) אוננאטירליך, געצוואונגען; עטוואס וואס איז אוננאטירליך.

nonne moth (נאן מאטה) א מין קליין ווייס זומער-פויגעלע אדער באבעלע. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

non'ny *n.* (נאנ'-אי) א דומקאפ, א גולם.

non-obe'dience *n.* (נאנ-א-בי'-די-ענס) אונגעהארכזאמקייט.

non-obser'vance *n.* (נאנ-אב-זויר'-וועגס) דאס ניט אבהיטען.

non obstan'te (נאן אב-סטענ'-טי) ניט קוקענדיג אויף דעם, ניט אכטענדיג [בעזאנדערס געברויכט וועגען א קעניגליכער ערלויבניש עטוואס צו טהאן ניט קוקענדיג אויף דעם וואס דאס געזעץ איז געגען].

nonogena'rian *a.* and *n.* (נאנ-א-דזשע-ניי'-רי-ען) ז. *nonagenarian*

non-ow'ner *n.* (נאנ-או'-נער) א ניט-אייגענטימער.

nonpareil' *a.* and *n.* (נאנ-פע-רעל') אונפערגלייכליך; אונפערגלייכליכעס; א פערזאן אדער זאך וואס האט קיין גלייכען; נאמפארעל [א מין קליינע דרוקשריפט].

non-pay'ment *n.* (נאנ-פיי'-מענט) די ניט-צאהלונג.

non-perfor'mance *n.* (נאנ-פויר-פאהר'-מענס) דאס ניט ערפילען, דאס ניט אויספיהרען.

non'plus *n.* and *v.* (נאנ'-פלאס) א פערלעגענהייט; ברייגנען צום שטיל-שווייגען, ברייגנען אין א פערלעגענהייט.

non-profes'sional *a.* (נאנ-פרא-פעש'-אנ-על) ניט פראפעסיאנעל, ניט פאכמעסיג.

non-profi'cient *n.* (נאנ-פרא-פיש'-ענט) אן אונטיכטיגער, איינער וואס מאכט קיין ערפאלג.

non pros. (נאן פראס) אן אבקירצונג פון *non prosequitur*

non-pros' *v.* (נאנ-פראס') לאזען פאלען א קלאגע, אבזאגען זיך פארטצוזעצען די קלאגע אין געריכט.

non proseq'uitur (נאן פרא-סעק'-הווי-טויר) דאס ארויסגעבען אן אורטייל געגען דעם קלעגער וואס איז ניט ערשיענען אין געריכט פארצובריינגען אדער פארטצוזעצען זיין קלאגע.

non-recur'rent *a.* (נאנ-רי-קויר'-ענט) וואס פאסירט ניט נאך אמאל; וואס קעהרט זיך ניט אום.

non-recur'ring *a.* (נאנ-רי-קויר'-אינג) ז. *non-recurrent*

non-regar'dance *n.* (נאנ-רי-גאר'-דענס) ניט-בעאכטונג.

non-res'idence *n.* (נאנ-רעז'-אי-דענס) די אבוועזענהייט פון א וואהנארט; דאס ניט וואהנען אין דעם בעשטימטען ארט וואס עס איז נויטיג [ווי אין א געוויסען דיסטריקט אין דער צייט פון וואהלען א. ד. ג.]; דאס ניט וואהנען אין דעם פליכטמעסיגען וואהנארט.

non-res'ident *a.* and *n.* (נאנ-רעז'-אי-דענט) אבוועזענד פון דעם פליכטמעסיגען וואהנארט; ניט וואהנענדיג אויף זיין אייגענעם גוט; איינער וואס וואהנט ניט אין זיין פליכטמעסיגען וואהנארט; איינער וואס וואהנט ניט אין דעם פלאץ וואו ער דארף וואהנען.

non-resis'tance *n.* (נאנ-רי-זיס'-טענס) דאס ניט שטעלען זיך אנטקעגען; בלינדע געהארכזאמקייט. ז. *non-resistant*

non-resis'tant *a. and n.* (נאן-רי-זיס'-טענט) וואס שטעלט זיך ניט אנטקעגען; וואס געהארכט בלינד; איינער וואס בעהויפטעט, אז די רעגיערענדע מאכט מוז מען פאלגען זאגאר ווען זי איז אונגערעכט; איינער וואס האלט, אז געגען גוואלט זאל מען קיין מאכט ניט געברויכען.

non-resis'ting *a.* (נאן-רי-זיס'-טינג) וואס מאכט ניט קיין ווידערשטאנד; וואס שטעלט זיך ניט אנטקעגען.

non'sense *n.* (נאנ'-סענס) א אונזין, א דומהייט; א גארנישט.

non'sense-name *n.* (נאנ'-סענס-ניים) אווארט וואס האט קיין בעדייטונג, נאר איז געמאכט געווארען אלס א נאמען פון א זאך [ווי אין קינדער-שפיעל אדער קינדער-ביכער].

non'sense-ver'ses *n.* (נאנ'-סענס-וואיר'-סעז) אונזיניגע פערזען [פערזען וועלכע זיינען צונויפגעשטעלט פון ווערטער, וועלכע האבען קיין שום פערבינדונג צווישען זיך].

nonsen'sical *a.* (נאן-סענ'-סי-קעל) זינלאז, דום.

nonsensical'ity *n.* (נאן-סענ-סי-קעל'-אי-טי) אונזיניגקייט.

nonsen'sically *adv.* (נאן-סענ'-סי-קעל-אי) זינלאז, אונזיניג.

nonsen'sicalness *n.* (נאן-סענ'-סי-קעל-נעס) אונזיניגקייט.

non-sen'sitive *a. and n.* (נאן-סענ'-סי-טיוו) ניט פיהלענד, אונעמפפינדליך; איינער וואס האט ניט קיין עמפפינדונגען.

non seq. אבקירצונג פון *non sequitur*

non seq'uitur (נאן סעק'-הווי-טויר) א שלוס וועלכער איז ניט געדרונגען פון די פריהערדיגע בעהויפטונגען, א ניט-לאגישער שלוס.

non-sex'ual *a.* (נאן-סעק'-שו-על) וואס האט ניט קיין געשלעכטס-ארגאנען; געשלעכטסלאז.

non'such *n.* (נאנ'-סאטש) ז. *nonesuch*

non'suit *n., a. and v.* (נאנ'-סיוט) אן ענטשיידונג געגען דעם קלעגער ווען ער ערשיינט ניט אין געריכט פארצוברייגנען זיין קלאגע; די פערווארפונג פון א קלאגע ווייל דער קלעגער קען ניט בעווייזען זיין קלאגע; וואס שאפט אב די קלאגע ווייל דער קלעגער איז ניט ערשיענען אדער קען ניט בעווייזען די קלאגע; מיטטיילען אדער ענטשיידען די קלאגע, וועלכע ווערט צוריקגעוויזען, ווייל דער קלעגער איז ניט געקומען צום געריכט אדער ער האט ניט געקענט בעווייזען זיין קלאגע.

non'-term *n.* (נאנ'-טוירם) געריכטספעריען [די צייט וואס דאס געריכט איז געשלאסען].

non-u'nion *a.* (נאן-יו'-ניאן) וואס בעלאנגט ניט צו א געווערקשאפטס-ארגאניזאציאן, וואס בעלאנגט ניט צו א טרייד יוניאן.

This factory employs union and non-union workmen.

non-u'ser *n.* (נאן-יו'-זער) די פערנאכלעסיגונג זיך צו בענוצען מיט א רעכט וואס זיין צייט געהט פאריבער; דאס פערנאכלעסיגען די אמטס-פליכטען.

noo'dle *n.* (נוהדל) א לאקש; א גולם, א שוטה.

noo'dledom *n.* (נוה'דל-דאם) דאס נארען-רייך, די שוטים-וועלט.

noog'enism *n.* (נא-אדזש'-ע-ניזם) עטוואס וואס איז נעשאפען געווארען אין געדאנק; א טעאריע וואס איז געשאפען בלויז מיט'ן שכל.

nook *n.* (נוק) אן עק; א ווינקעל.

nook'y *a.* (נוק'-אי) עקיג, ווינקעלדיג; וואס האט ווינקלען.

nool'ogy *n.* (נא-אל'-א-דזשי) נאאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען שכל אדער פערשטאנד; די לעהרע וועגען די ווארהייטען, וועלכע בעקומען זיך אונמיטעלבאר פון שכל אהן דער הילף פון חושים.

noon *n, a. and v.* (נוהן) מיטאג-צייט, 12 א זייגער; דער מיטען; דער העכסטער פונקט; מיטאגדיג; רוהען מיטאגצייט.

noon'day *n. and a.* (נוהנ'-דיי) 1. מיטאג, מיטאג-צייט; 12 אוהר ביי טאג; 2. מיטאגדיג.

2. The campaigners are holding noonday meetings.

noo'ning *n.* (נוה'-נינג) מיטאגס-רוה; דער מיטאגס-שלאף.

noon'-mark *n.* (נוהנ'-מארק) א צייכען אויף דער ערד אדער אויף אן אנדער פלאץ, לויט וועלכען מען דערקענט פון דער לאגע פון דער זון, ווען עס איז מיטאג-צייט.

noon'stead *n.* (נוהנ'-סטעד) דער שטאנד פון דער זון אין מיטאג-צייט.

noon'tide *n. and a.* (נוהנ'-טאיד) מיטאג-צייט; דער העכסטער אדער טיעפסטער פונקט; מיטאגדיג.

noose *n. and v.* (נוהס) א שלינגע, א פעטליע, א שלייף; פאנגען מיט א פעטליע אדער שלינגע.

no'pal *n.* (נאו'-פעל) די נאפאל-פלאנצע אדער קאכעניל-פלאנצע [אזא פלאנצע, אויף וועלכער מען האדעוועט קאכעניל-פליעגען]. ז. *cochineal*

no'palery *n.* (נאו'-פעל-ע-רי) ז. *nopalry*

no'palry *n.* (נאו'-פעל-רי) א פלאנטאציע פון נאפאלען-פלאנצען אדער קאכעניל-פלאנצען [אום צו האדעווען קאכעניל-פליעגען]. ז. *cochineal*

nope *n.* (נאופ) דער גימפעל אדער סניגיר [א מין פויגעל]. ז. *bullfinch*

no-po'pery *a.* (נאו-פאו'-פער-אי) וואס איז געגען פאפסט אדער קאטוליציזם.

nor *c.* (נאהר) ניט; אויך ניט.

no'rate *v.* (נאו'-רייט) פערשפרייטען א קלאנג אדער א סלוף.

nora'tion *n.* (נא-ריי'-שאן) א קלאנג, א סלוף.

no'ria *n.* (נאו'-רי-א) אן אפאראט צום שעפען וואסער [ער בעשטעהט פון א גרויסען ראד, אן וועלכען עס זיינען אנגעהאנגען ארום און ארום עמערס]

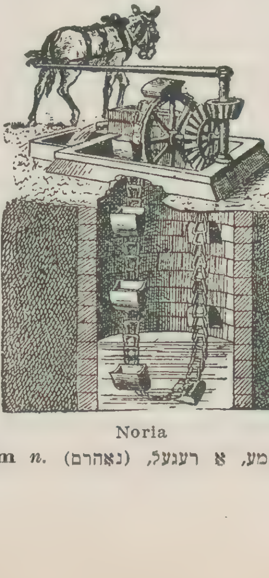

Noria

norm *n.* (נאהרם) א נארמע, א רעגעל, א כלל; א מוסטער, א מאדעל; אין ביאלאגיע — א טיפ, א טיפישע סטרוקטור-איינהייט.

nor'ma *n.* (נאהר'-מא) א נארמע, א כלל, א רעגעל; א מוסטער, א מאדעל, א מאס; א קוואדראט-מאס צו מעסטען רעכטע אדער גראדע ווינקלען.

nor'mal *a. and n.* (נאהר'-מעל) נארמאל, רעגעלמעסיג; רעגעל-רעכט; אין געאמעטריע — פערפענדיקולאר, אונטער א ווינקעל פון 90 גראד; א פערפענדיקולארע ליניע.

nor'mal grey (נאהר'-מעל גריי) נארמאל-גרוי. ז. איל. *"Colors"*

normal'ity *n.* (נאהר-מעל'-אי-טי) נארמאלקייט; דאס זיין פערפענדיקולאר [וועגען א ליניע].

normaliza'tion *n.* (נאהר-מעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען נארמאל.

nor'malize *v.* (נאהר'-מעל-איז) מאכען נארמאל.

nor'mally *adv.* (נאהר'-מעל-אי) נארמאל, אויף א נארמאלען אופן; אלס א כלל; רעגולאר.

nor'mal school (נאהר'-מעל סקוהל) א לעהרער-סעמינאר [א שוהל צו ערציהען לעהרער].

Nor'man *n. and a.* (נאהר'-מען) א נארמאן [אן איינוואהנער פון נארמאנדיע, א פראנצויזישע פראווינץ]; נארמאניש, וואס איז שייך צו נארמאנדיע.

Nor'man ar'chitecture (נאהר'-מען אר'-קי-טעק-טשור) די נארמאנישע ארכיטעקטור [צייכענט זיך אויס מיט רונדע בויגענס און געוועלבען].

Nor'man Con'quest (נאהר'-מען קאנ'-קהוועסט) די עראבערונג פון ענגלאנד דורך די נארמאנען אין יאהר 1066.

nor'mative *a.* (נאהר'-מע-טיוו) וואס שטעלט עפעס אויף אלס א נארמע אדער כלל.

Norn *n.* (נאהרן) א נארנע, איינע פון די דריי שיקזאלס-געטינען אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע.

Norse *a. and n.* (נאהרס) וואס איז שייך צו די סקאנדינאווישע לענדער [נארוועגען, שוועדען און דענעמארק], צו זייערע איינוואהנער אדער צו זייער שפראך; די סקאנדינאווישע שפראכען.

Norse'man *n.* (נאהרס'-מען) א נארדלענדער; אן איינוואהנער פון אלט-סקאנדינאוויען.

north *n., a. and adv.* (נאהרטה) נארד, נארד-זייט, צפון-זייט; דער נארד-ווינד; נארדליך; צו דער נארד-זייט.

north'east' *n., a. and adv.* (נאהרטה'-איעסט') נארד-אסט [צפונית-מזרחית]; נארד-אסטליך; צו אדער פון נארד-אסט-ווינט.

north'eas'ter *n.* (נאהרטה'-איס'-טער) א נארד-אסט ווינד.

north'eas'terly *a. and adv.* (נארטה'-איס'-טער-לי) וואס איז געריכטעט צו אדער קומט פון נארד-אסט; אין דער ריכטונג פון נארד-אסט.

north'eas'tern *a.* (נאהרטה'-איס'-טערן) נארד-אסטליך, וואס געהערט צו נארד-אסט [צפוני-מזרחי].

north'east'ward *adv.* (נאהרטה'-איסט'-הווארד) אין דער ריכטונג פון נארד-אסט, צו נארד-אסט.

north'east'wardly *adv.* (נאהרטה'-איסט'-הווארד-לי) ז. *northeastward*

nor'ther *n.* (נאהר'-טהער) א נארד־ווינד, א צפון־ווינד; דער קאלטער נארד־ווינד וואס בלאזט אין ווינטער־צייט אין טעקסעס [אמעריקא] אין דער ריכטונג פון דעם גאלף פון מעקסיקא.
nor'therliness *n.* (נאהר'-טהער-לי-נעס) נארדליכקייט, די נארדליכע ריכטונג אדער לאגע.
nor'therly *a. and adv.* (נאהר'-טהער-לי) נארדליך; צו דער נארד־זייט.
nor'thern *a. and n.* (נאהר'-טהערן) נארדליך, וואס איז צו צפון; וואס קומט ארויס פון נארדען; אן איינוואהנער פון צפון אדער פון די נארד־טיילען פון א לאנד.
nor'therner *n.* (נאהר'-טהערנ-ער) אן איינוואהנער פון צפון אדער פון די נארד־טיילען פון א לאנד.
nor'thern lights (נאהר'-טהערן לאיטס) דאס נארד־ליכט [א געוויסע וואונדערשעהנע נאטור־ערשיינונג פון פערשיעדענע קאלירטע ליכט־שטראהלען אין די געגענדען פון נארד־פאל].
nor'thernmost *a.* (נאהר'-טהערנ-מאוסט) אם נארדליכסטען, וואס איז וואס ווייטער צו נארד.
nor'thern spy ap'ple (נאהר'-טהערן ספאי עפל) אזא זארט רויטער אמעריקאנער עפעל. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*
nor'thing *n.* (נאהר'-טהינג) דער מרחק פון א פלאנעט פון דעם עקוואטאר פון דער ערד צו דער נארד־זייט; די געאגראפישע ברייט געמאסטען צו נארד צו; די אבווייכונג אין דער ריכטונג צו נארד.
north'land *n. and a.* (נאהרטה'-לענד) די נארד־געגענד, נארד־לאנד; נארד־לענדיש.
North'man *n.* (נאהרטה'-מען) א סקאנדינאוויער; א נארוועגער.
north'most *a.* (נאהרטה'-מאוסט) ז. *northernmost*
north pole (נאהרטה פאול) דער נארד פאל [דער נארדליכער ענד־פונקט פון דעם ערד־קוגעל].
north star (נאהרטה סטאר) דער נארד־שטערן, דער פאלאר־שטערן [געפינט זיך אין דער געגענד פון דעם הימלישען נארד־פאל].
north'ward *adv., a. and n.* (נאהרטה'-הווארד) נארדווערטס, צום נארד צו; וואס איז געריכטעט נארדווערטס; דער נארדליכער טייל, נארדליכע זייט אדער ענד.
north'wardly *adv. and a.* (נאהרטה'-הווארד-לי) נארדווערטס, צו נארד צו; וואס איז געריכטעט נארדווערטס.
north'wards *adv.* (נאהרטה'-הווארדז) נארדווערטס, צו נארד צו.
north'west' *n. a. and adv.* (נאהרטה'-הוועסט') נארד־וועסט [צפונית־מערבית]; וואס איז שייך צו אדער ואס קומט פון נארד־וועסט; צו נארד־וועהסט צו.
north'wes'ter *n.* (נאהרטה'-הוועס'-טער) א נארד־וועסט ווינד.
north'wes'terly *a. and adv.* (נאהרטה'-הוועס'-טער-לי) נארד־וועסטליך; וואס קומט פון נארד־וועסט; אין דער ריכטונג פון נארד־וועסט; צו נארד־וועסט צו.
north'wes'tern *a.* (נאהרטה'-הוועס'-טערן) נארד־וועסטליך [צפוני־מערבי].
north'west'ward *adv.* (נאהרטה'-הוועסט'-הווארד) צו נארד־וועסט צו.
Norwe'gian *n. and a.* (נאהר-הווי'-דזשי-ען) א נארוועגער; די נארוועגישע שפראך; נארוועגיש, וואס איז שייך צו נארוועגען.
Nos. נומערען. ז. *No.*
nose *n. and v.* (נאוז) א נאז; עטוואס וואס איז עהנליך צו א נאז; דער שנויץ פון א קענדעל אדער קרוג; דער פאדערשטער ענד פון א שיף; דאס שמעקען, דאס ריכען; דער חוש הריח; א מוסר [אין דער גנבים־שפראך]; שמעקען; שטעלען זיך דרייסט אנטקעגען; אריינשטעקען די נאז; פעררייסען די נאז; אויסשפירען; אבפראבירען מיט דער נאז; ארויסריידען דורך דער נאז.
nose'-bag *n.* (נאוז'-בעג) א האבערטארבע, א פוטער־טארבע פון א פערד.
nose'-band *n.* (נאוז'-בענד) דער נאז־רימען פון א פערד'ס צוים.
nose'bleed *n.* (נאוז'-בליעד) דאס לויפען בלוט פון נאז.
nosed *a.* (נאוזד) מיט א נאז; נאזיג.
nose'gay *n.* (נאוז'-גיי) א בוקעט בלומען.
nose'-glass'es *n.* (נאוז'-גלעס'-עז) פענסנע.
nose'less *a.* (נאוז'-לעס) אהן א נאז.
nose of wax (נאוז אוו הוועקס) א מענש א שמאטע, א שוואכלינג.
nose out (נאוז אוט) אויסשפירען; אויסניוכען.
nose'-piece *n.* (נאוז'-פיעס) דאס מונדשטיק פון א רעהר; א שנויץ; דער נאזבאנד פון א פערד'ס צוים; דער ענד פון רעהר אין א מיקראסקאפ צו וועלכען עס ווערט בעהעפט דער אביעקטיוו.
no'ser *n.* (נאו'-זער) א קלאפ אין נאז [אין פויסטען־קאמפף].
nose'-ring *n.* (נאוז'-רינג) א נאז־רינג.
no'sing *n.* (נאו'-זינג) אין ארכיטעקטור — דער טרעפען־קאנט; דער קאנט פון א געזימס.

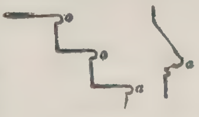
Nosing

nosoco'mial *a.* (נאס-א-קאו'-מי-על) וואס געהערט צו א האספיטאל.
nosogen'esis *n.* (נאס-א-דזשענ'-ע-סיס) ז. *pathogenesis*
nosog'eny *n.* (נא-סאדזש'-ע-ני) ז. *pathogenesis*
nosograph'ic *a.* (נאס-א-גרעפ'-איק) נאזאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון קראנקהייטען.
nosograph'ical *a.* (נאס-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *nosographic*
nosograph'ically *adv.* (נאס-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו נאזאגראפיע. ז. *nosography*
nosog'raphy *n.* (נא-סאג'-רע-פי) נאזאגראפיע, די בעשרייבונג פון קראנקהייטען.
nosolog'ical *a.* (נאס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו דער קראנקהייטס־לעהרע.
nosol'ogist *n.* (נאס-אל'-א-דזשיסט) א נאזאלאג, א קענער פון דער קראנקהייטס־לעהרע.
nosol'ogy *n.* (נאס-אל'-א-דזשי) די קראנקהייטס־לעהרע [די מעדיצינישע וויסענשאפט וואס קלאסיפיצירט און סיסטעמאטיזירט די פערשיעדענע קראנקהייטען].
noson'omy *n.* (נא-סאנ'-א-מי) די קלאסיפיצירונג און בענענונג פון קראנקהייטען.
nosopho'bia *n.* (נאס-א-פאו'-בי-א) פאטאפאביע, די מורא פאר קראנקהייט.
nos'otaxy *n.* (נאס'-א-טעק-סי) די קלאסיפיקאציאן פון קראנקהייטען.
nostal'gia *n.* (נאס-טעל'-דזשי-א) נאסטאלגיע, היים־וועה, היימזוכט; א ליידענשאפטליך בענקען נאך דער היים.
nostal'gic *a.* (נאס-טעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו נאסטאלגיע אדער בענקשאפט נאך דער היים.
nostal'gy *n.* (נאס-טעל'-דזשי) ז. *nostalgia*
nos'toc *n.* (נאס'-טאק) די נאסטאקפלאנצע [א מין בלוי־גרינע ווייכע וואסער־פלאנצע. געפינט זיך אין וואסער און אין פייכטע ערטער און ערשיינט אפט נאך א רעגען].
nostolog'ic *a.* (נאס-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו טיעפער עלטער [ווען דורך אלטקייט פאלט מען אריין אין געוויסע פּרטים צוריק אין קינדהייט].
nostol'ogy *n.* (נאס-טאל'-א-דזשי) נאסטאלאגיע, די לעהרע וועגען טיעפער עלטער [ווען דורך אלטקייט פאלט מען אריין אין געוויסע פרטים צוריק אין קינדהייט].
nostoma'nia *n.* (נאס-טא-מיי'-ני-א) א מאניע אדער משוגעת וואס דריקט זיך אויס אין אן אונגעהויערער ליידענשאפטליכער בענקשאפט נאך דער היים.
nos'trificate *v.* (נאס'-טרי-פי-קייט) אנערקענען אלס אייגענעם [ווי דאס אנערקענען א דיפלאם פון אן אויסלענדישען אוניווערזיטעט אלס אזא, ווי ער וואלט ארויסגעגעבען געווארען אין דעם היימישען לאנד].
nostrifica'tion *n.* (נאס-טרי-פי-קיי'-שאן) דאס אנערקענען אן אויסלענדישען דיפלאם, דאקומענט א. ד. ג. אלס אזא, וואס האט דיעזעלבע בעדייטונג ווי א היימישער דיפלאם אדער דאקומענט.
nos'tril *n.* (נאס'-טריל) א נאז־לאך.
nos'trilled *a.* (נאס'-טרילד) וואס האט נאז־לעכער.
nos'trum *n.* (נאס'-טראם) א געהיימער הייל־מיטעל, א פאטענטירטע רפואה [א רפואה, וועגען וועלכער מען האלט אין געהיים פון וואס און ווי אזוי זי איז צוזאמענגעשטעלט]; א מיטעל פון א שארלאטאן א דאקטאר.
no'sy *a.* (נאו'-זי) מיט א גרויסער נאז.
not *adv.* (נאט) ניט.
no'ta be'ne (נאו'-טא בי'-ני) נאטא בענע, בעמערקט גוט.
notabil'ia *n.* (נאו-טע-ביל'-אי-א) בעדייטענדע אדער פראמינענטע זאכען; זאכען, וועלכע ציהען די אויפמערקזאמקייט.
notabil'ity *n.* (נאו-טע-ביל'-אי-טי) פראמינענץ, א פראמינענטער מענש.
not a bit (נאט ע ביט) ניט קיין פיצעלע; עס הויבט זיך גאר נישט אן.
no'table *a. and n.* (נאו'-טעבל) מערקווירדיג, אנזעהנליך; אן אנגעזעהענער אדער פראמינענטער מענש.
not'able *a.* (נאט'-עבל) פעהיג; פלייסיג; טהעטיג [הויפטזעכליך אין הויז־פיהרונג].
no'tableness *n.* (נאו'-טעבל-נעס) מערקווירדיגקייט, אנזעהנליכקייט; דאס זיין פראמינענט.
no'tably *adv.* (נאו'-טע-בלי) מערקווירדיג; אויף אן אנגעזעהענעם אופן; דורך פראמינענץ.
not a dram (נאט ע דרעם) ניט א האר, א ברעקעל אויך ניט.
no'tal *a.* (נאו'-טעל) וואס איז שייך צום

רוקען; וואס איז שייך צו נאטען אדער צו די טענער וואס זיי בעצייכנען.

notal'gia *n.* (נא-טעל'-רזשי-א) א וועה-טאג אין רוקען.

notal'gic *a.* (נא-טעל'-רזשיק) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידעט פון א וועה-טאג אין רוקען.

nota'rial *a.* (נא-טיי'-רי-על) נאטא-ריעל, פון א נאטאריוס; בעגלויביגט אדער בעשטעטיגט פון א נאטאריוס. ז. *notary*

nota'rially *adv.* (נא-טיי'-רי-על-אי) נאטאריעל; דורך א נאטאריוס.

no'tary *n.* (נאו'-טע-רי) א נאטאריוס [א געזעלשאפטליכער בעאמטער, וועלכער פערפאסט און בעשטעטיגט פערשיעדענע אפיציעלע דאקומענטען, גיט ארויס קא-פיעס פון דאקומענטען, נעהמט אן און בע-שטעטיגט א שבועה א. ד. ג.].

no'tary pub'lic (נאו'-טע-רי פאב'-ליק) א נאטאריוס. ז. *notary*

not as yet (נאט עז יעט) ביז איצט נאך ניט; פארלויפיג ניט.

not at all (נעט עט אהל) גאר ניט; לחלוטין ניט.

no'tate *a.* (נאו'-טייט) געפינטעלט, גע-פלעקט, געשטרייפט; בעדעקט מיט פונק-טען און ליניען [וועגען פלאנצען און לע-בעדיגע בעשעפענישען].

nota'tion *n.* (נא-טיי'-שאן) דאס בעציי-כענען געוויסע זאכען מיט א וועלכען ניט איז סמן [מיט א צייכען, ציפער, בוכשטאב א. ד. ג.]; א סיסטעם פון צייכענס; אין מוזיק — דאס בעצייכנען מיט נאטען.

not a whit (נאט ע הוויט) אפילו א האר ניט.

notch *n. and v.* (נאטש) אן איינשניט, א קארב; א שפאלט אדער שמאלער דורכ-גאנג צווישען בערג; א שטופע, א גראד; מאכען אן איינשניט; ארייינשטעלען אין דעם איינשניט; אין קריקעט-שפיעל — אנ-קארבען די צאהל קאנען וואס זיינען גע-שפיעלט געווארען.

notch'-board *n.* (נאטש'-באורד) דאס זייטען-ברעט פון טרעפ. ז. *bridge-board*

notch'-eared *a.* (נאטש'-איערד) וואס האט אויערען מיט אן אויסגעשניטענעם אדער געקארבטען ראנד.

notched *a.* (נאטשט) מיט אן איינשניט; געקארבט; מיט אויסגעשניטענע ראנדען.

notch'ing *n.* (נאטש'-אינג) דאס איינ-שניידען; דאס איינקארבען; אן איינשניט, א קארב אדער א סעריע פון קארבען; אין טישלער-ארבייט — דאס פעראייניגען אדער צוזאמענשטעלען קלעצלעך אדער פלאנקען אין א ראהם-פארם.

notch'ing-adz *n.* (נאטש'-אינג-עדז) אזא דלאט אדער הובעל צו מאכען טיע-פע איינקארבונגען אדער פוגעס אין האלץ.

notch'ing-machine' *n.* (נאטש'-אינג-מע-שין') א מאשין איינצושניידען בלעך צו מאכען שאכטלעך, קעסטע-לעך א. ד. ג.

notch'weed *n.* (נאטש'-הוויעד) די מעלדע [א מיסט-גראז מיט פיעל קליי-נינקע גרינע בליטהען. זיי-נע קליינע זאמען-קערנדלעך זיינען ווייס, עהנליך צו מעהל און נאהרהאפט. אין א הונגער-יאהר געברויכען עס די פויערים, צוזאמענ-מישענדיג עס מיט קארן-מעהל.

Notchweed

note *n. and v.* (נאוט) א צייכען, אן אנ-מערקונגס-צייכען, א סמן; אן אנמערקונג [הערה]; וויכטיגקייט, בעדייטונג, דאס אנזעהן; א נאטיץ, א קורצע בעמערקונג; די נאכריכט, א ידיעה; א קורץ בריוועל; א דיפלאמאטישע נאטע [אן אפיציעלע אנווייזונג, פערלאנג אדער פאדערונג, וואס איין רעגיערונג שיקט צו א צווייטער]; אין האנדעל — די נאטע, די רעכנונג, דאס צעטעל, א שטר חוב; אין מוזיק — א נא-טע, א טאן-צייכען; דער טאן; בעצייכע-נען, בעמערקען; נאטירען; אנצייגען, אנ-געבען, אנמערקען אויף עפעס; אין מו-זיק — בעצייכנען מיט נאטען, שרייבען מיט נאטען.

note an excep'tion (נאוט ען עק-סעפ'-שאן) פערשרייבען אין די פראטאקא-לען פון געריכט, אז א געוויסע פיהרונג אדער בעמערקונג פון ריכטער האט ארויס-גערופען א פראטעסט [דאס ווערט גע-טהאן מיט'ן צוועק, מען זאל שפעטער אויף דעם גרונד קענען אפעלירען].

note'-book *n.* (נאוט'-בוק) א נאטיץ-בוך, א פערצייכנים-בוך.

no'ted *a.* (נאו'-טעד) פראמינענט, בע-ריהמט; אויסגעצייכענט; אנגעזעהן.

no'tedness *n.* (נאו'-טעד-נעס) פראמי-נענץ, אנגעזעהענקייט, בעריהמטקייט.

note'-head *n.* (נאוט'-העד) א בויגען שרייב-פאפיער מיט אן אבגעדרוקטען נא-מען פון א מענשען, פון א פירמע א. ד. ג.

note'less *a.* (נאוט'-לעס) אונבעמערק-באר, אונבעקאנט; ניט אנגעזעהן, ניט פראמינענט.

note'lessness *n.* (נאוט'-לעס-נעס) דאס זיין ניט פראמינענט, ניט אנגעזעהן.

note of admira'tion (נאוט אוו עד-מי-ריי'-שאן) א בעוואונדערונגס אדער אויסגעשריי-צייכען [!].

note of hand (נאוט אוו הענד) א וועקסעל, א באנק-בילעט.

note of interroga'tion (נאוט אוו אינ-טער-א-גיי'-שאן) א פראגע-צייכען [?].

note'-pa'per *n.* (נאוט'-פיי'-פער) שרייב-פאפיער, בריעף-פאפיער.

no'ter *n.* (נאו'-טער) אן אנמערקער, איינער וואס מאכט נאטיצען; א נאטיץ-בוך.

note'worthily *adv.* (נאוט'-הוואיר-טהי-לי) אויף א בעמערקונגסווירדיגען אופן; אזוי, דאס עס איז ווערטה בע-מערקט צו ווערען.

note'worthiness *n.* (נאוט'-הוואיר-טהי-נעס) דאס זיין בעמערקונגסווירדיג; דאס ווערטה זיין בעמערקט צו ווערען.

note'worthy *a.* (נאוט'-הוואיר-טהי) מערקווירדיג; בעמערקונגסווירדיג.

not for life (נאט פאר לאיף) בשום אופן ניט, פאר קיין פאל ניט.

noth'ing *n. and adv.* (נאטה'-אינג) גארנישט; ניכטס; א נול, א גארנישט; אין קיין פאל ניט; בשום אופן ניט.

nothinga'rian *n. and a.* (נאטה-אינג-איי'-רי-ען) איינער וואס האט ניט קיין אמונה; א ניהיליסט; וואס האט ניט קיין אמונה, אונגלויביג.

nothinga'rianism *n.* (נאטה-אינג-איי'-רי-ען-איזם) דאס ניט האבען קיין אמונה.

noth'ing at all (נאטה'-אינג עט אהל) לחלוטין גאר נישט.

noth'ing but (נאטה'-אינג באט) ניט מעהר ווי.

noth'ing less than (נאטה'-אינג לעס טהען) גאנץ גלייך; כמעט דאסזעלביגע.

noth'ingness *n.* (נאטה'-אינג-נעס) ניכטיגקייט, גארנישטקייט; גארנישט, דאס ניכטס.

no'tice *n. and v.* (נאו'-טיס) בע-מערקונג; בעאבאכטונג; די אויפמערקזאמ-קייט, די אכטונג; נאכריכט; א מודעה; בעמערקען; אכטען, ריקזיכט נעהמען, נעה-מען אין אכטונג; לאזען וויסען.

no'ticeable *a.* (נאו'-טי-סעבל) בעמער-קונגסווירדיג; וואס קען ציהען די אויפ-מערקזאמקייט.

no'ticeably *adv.* (נאו'-טי-סע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען בעמערקען.

no'tice-board *n.* (נאו'-טיס-באורד) א ברעט אויף וועלכען מען קלעפט אן מודעות אדער נאכריכטען.

no'ticer *n.* (נאו'-טי-סער) איינער וואס בעמערקט; איינער וואס מאכט אויפמערק-זאם אויף עפעס אדער לאזט וויסען.

no'tice to quit (נאו'-טיס טו קהוויט) דאס אנזאגען אן ארענדאטאר אדער א שכן, ער זאל אין א בעשטימטען טאג בעפרייען דאס געדונגענע גוט אדער די וואהנונג.

no'tifiable *a.* (נאו'-טי-פאי-עבל) וואס דארף בעקאנט געמאכט ווערען; וועגען וואס מען דארף לאזען וויסען.

notifica'tion *n.* (נאו-טי-פי-קיי'-שאן) די מעלדונג, די בעקאנטמאכונג; א מודעה.

no'tify *v.* (נאו'-טי-פאי) מעלדען, בעקאנט מאכען; מודיע זיין.

Kindly **notify** us the change of your address.

not in the least (נאט אין טהי ליעסט) דורכאויס ניט, ניט א האר אפילו.

I am **not in the least** worried about my son's future.

no'tion *n.* (נאו'-שאן) א בעגריף, אן אי-דעע; א מיינונג, אן אנזיכט [הויפטזעכ-ליך אן אויבערפלעכליכע]; א קאפריז; א נייגונג, א חשק, א בעגעהר; די דענ-קונגס-פעהיגקייט; דער פערשטאנד.

no'tional *a.* (נאו'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעגריף אדער אידעע; וואס עקזיסטירט נור אלס אידעע אדער פאר-שטעלונג; פאנטאסטיש.

no'tionally *adv.* (נאו'-שאנ-על-אי) לויט'ן בעגריף; אין דער פארשטעלונג; ניט אין דער ווירקליכקייט.

no'tions *n.* (נאו'-שאנז) קליי-ניצליכע ניגקייטען; גאלאנטעריי-זאכען.

no'tochord *n.* (נאו'-טא-קאהרד) דער ערשטער אנפאנג פון א ווירבעל אדער חוט השדרה, וועלכער בעווייזט זיך אין אן עמ-בריאן אין דער פארם פון א דינעם ווייכען פעדימעל.

not on'ly (נאט אונ'-לי) ניט נור.

notori'ety *n.* (נאו-טא-ראי'-ע-טי) בע-ריהמטקייט, בעוואוסטקייט, עפענטליכ-קייט, בעקאנטקייט [הויפטזעכליך צום שלעכטען]; איינער וואס איז גוט בע-קאנט.

noto'rious *a.* (נא-טאו'-רי-אס) נאטא-ריש, אלגעמיין בעקאנט, בעריהמט, בע-וואוסט [הויפטזעכליך צום שלעכטען].

noto'riously *adv.* (נא-טאו'-רי-אס-לי) אויף אן עפענטליכען אופן; צו דער אל-געמיינער בעקאנטשאפט אדער וויסען [הויפטזעכליך צום שלעכטען].

noto'riousness *n.* (נא-טאו'-רי-אס-נעס) דאס זיין אלגעמיין בעקאנט אדער בעוואוסט.

Nototre'ma *n.* (נאו-טא-טרי'-מא) א מין פרעש, וואס האבען אויף'ן רוקען א מין זעקעל, אין וועלכען זיי האלטען זייערע

אייעלעך [געפינען זיך אין פערו, דרום-אמעריקא].

not'-self *n.* (נאט'-סעלף) דער ניט-איך, אלץ וואס געפינט זיך אויסער דעם דענקענדען אדער בעגרייפענדען איך.

not that (נאט טהעט) ניט ווייל.

nottur'no *n.* (נאט-טוהר'-נא) נאכט-מוזיק [וואס דריקט אוים נאכט-שטימונגען]; א סערענאדע.

No'tus *n.* (נאו'-טאס) דער דרום-ווינד, דער דרום-מערב-ווינד.

notwithstan'ding *adv., prep. and c.* (נאט-הוויטה-סטענ'-דינג) נישט קוקענדיג, ניט אכטענד; אונגעאכטעט; כאטש.

not yet (נאט יעט) נאך ניט.

nought *n. and a.* (נאהט) ז. ***naught***

nou'menal *a.* (נוה'-מע-נעל) וואס איז שייך צו א נומען אדער די זאך אן-און-פיר-זיך. ז. ***noumenon***

nou'menon *n.* (נו'-מע-נאן) דער נומען, די זאך אן-און-פיר-זיך [דער עצם פון יעדער זאך, וועלכער קען ניט בעגריפען ווערען מיט די חושים און וועגען וועלכען מיר קענען גארנישט וויסען].

noun *n.* (נאון) אין גראמאטיק — א הויפט-ווארט אדער זאך-ווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א פערזאן אדער א זאך].

nou'nize *v.* (נאו'-נאיז) פערוואנדלען אין א הויפט-ווארט. ז. ***noun***

nour'ish *v.* (נאר'-איש) ערנעהרען; נעהרען; ערהאלטען; ערציהען; האדעווען; אונטערהאלטען; אויפמונטערען צו עפעס; ערדעגען; ערמוטיגען.

nour'ishable *a.* (נאר'-איש-עבל) וואס קען גענעהרט ווערען, וואס קען ערהאלטען נאהרונג.

nour'isher *n.* (נאר'-איש-ער) אן ערנעהרער, איינער אדער עפעס וואס גיט נאהרונג.

nour'ishing *a.* (נאר'-איש-אינג) ערנעהרענד, נאהרהאפט.

nour'ishment *n.* (נאר'-איש-מענט) נאהרונג; נאהרונגס-מיטעל; שפייז.

nous *n.* (נאוס) קאפ, פערשטאנד, שכל.

nouveau' riche (נוה-וואו' ריש) אן אויפגעקומענער נגיד.

novac'ulite *n.* (נא-וועק'-יו-לאיט) נאוואקוליט, זעהר א הארטער שטיין [ווערט בענוצט פאר שארף-שטיינער].

nova'lia *n.* (נא-וויי'-לי-א) וויסט לאנד, וואס מען האט ערשט אנגעהויבען בעארבייטען און קולטיווירען.

nova'tion *n.* (נא-וויי'-שאן) אין יוריס-פרודענץ — דאס אומבייטען אן אלט וועקסעל אדער שטר-חוב אויף א נייעם.

nov'el *a. and n.* (נאוו'-על) נייע; אונגעוועהנליך, ביז איצט אונבעקאנט; א נאוועלע, אן ערצעהלונג, א ראמאן.

novelette' *n.* (נאוו-על-עט') א קורצע ערצעהלונג; א קליינע מוזיקאלישע קאמפאזיציאן ווי א ראמאנס אדער באלאדע.

nov'elist *n.* (נאוו'-על-איסט) א נאוועלען-שרייבער, א שרייבער פון ערצעהלונגען; א ראמאנען-שרייבער.

novelis'tic *a.* (נאוו-על-איס'-טיק) וואס איז שייך צו נאוועלען; וואס געפינט זיך אין ראמאנען און ערצעהלונגען.

nov'elize *v.* (נאוו'-על-איז) פערפאסען אין דער פארם פון א נאוועלע אדער ראמאן; איינפיהרען נייעס; זוכען נייעסען.

nov'elly *adv.* (נאוו'-על-אי) אויף א נייעם שטייגער; דורך א נייער מעטאדע.

nov'elties *n.* (נאוו'-על-טיז) נייאיגקייטען; טשיקאווע זאכען; נייע ארטיקלען; מאדע-ארטיקלען.

nov'elty *n.* (נאוו'-על-טי) א נייאיגקייט; נייקייט; מאדנעקייט; דאס זיין טשיקאווע; א נייע אדער טשיקאווע זאך; א מאדע-ארטיקעל; א נייע תקנה אדער איינפיהרונג.

nov'elwright *n.* (נאוו'-על-ראיט) א ראמאנען-שמירער.

nov'el-wri'ter *n.* (נאוו'-על-ראי'-טער) ז. ***novelist***

Novem'ber *n.* (נא-ועמ'-בער) דער מאנאט נאוועמבער [דער עלפטער מאנאט אין יאהר].

Novem'berish *a.* (נא-וועמ'-בער-איש) פון נאוועמבער; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דעם מאנאט נאוועמבער.

nov'enary *a. and n.* (נאוו'-ע-נע-רי) וואס איז שייך צו דער צאהל ניין; די צאהל ניין.

novene' *a.* (נא-וויען') וואס איז שייך צו דער צאהל ניין; וואס הייננגט אב פון דער צאהל ניין; וואס קומען אין גרופען פון ניין.

noven'nial *a.* (נא-וועני'-אי-על) ניין-יעהרליך, וואס קומט פאר אלע ניין יאהר.

nover'cal *a.* (נא-וואיר'-קעל) וואס איז שייך צו א שטיף-מוטער; פון א שטיף-מוטער.

nov'ice *n. and a.* (נאוו'-איס) א ניילינג, איינער וואס איז ערשט אנגעקומען אין א געוויסען ארט; אן אנפאנגער, א פריץ; א מאנאך אדער מאנאכין וואס איז ערשט אריינגעטראטען אין קלויסטער; ווי אן אנפאנגער; אונערפאהרען.

novi'ciate *n. and a.* (נא-וויש'-אי-אייט) ז. ***novitiate***

novi'tiate *n. and a.* (נא-וויש'-אי-אייט) אנפאנג-צייט [אין לערנען]; א ניילינג, אן אנפאנגער; די ערשטע צייט ווען א מאנאך קומט אן אין קלויסטער אדער ארדען; דאס הויז אין א קלויסטער, וואו עם האלטען זיך אויף די ערשט-אנגעקומענע מאנאכען; אונערפאהרען, ווי א פריץ.

no'vus ho'mo (נאו'-וואס האו'-מאו) אין אלטען רוים — א פערזאן וואס האט זיך אויפגעהויבען פון א נידריגען צושטאנד צו א הויכער מדרגה.

now *adv., c. and n.* (נאו) איצט, יעצט, אין איצטיגער צייט; דאן; נון; נו; אט דעריבער; אז ווייל; איצטיגע צייט; גלייך איצטער.

now'adays *adv.* (נאו'-ע-דייז) היינט-צו-טאג, אין היינטיגע צייטען.

now and again' (נאו ענד ע-גען') צייטענווייז; מאנכעס מאל.

now and then (נאו ענד טהען) ווען ניט ווען, מאנכעס מאל, צייטענווייז.

Now and then you will find me at the library.

no'way *adv.* (נאו'-הוויי) בשום אופן ניט.

no'ways *adv.* (נאו'-הווייז) ז. ***noway***

no'where *adv.* (נאו'-הוועהר) אין ערגעץ ניט.

no'whither *adv.* (נאו'-הוויטה-ער) ז. ***nowhere***

no'wise *adv.* (נאו'-הוואיז) בשום אופן ניט; אין קיין פאל.

now that (נאו טהעט) אזוי ווי...; זעהענדיג אז...

Now, that we are here, let us settle the matter.

nox'ious *a.* (נאק'-שאס) שעדליך, געפעהרליך.

nox'iously *adv.* (נאק'-שאס-לי) אויף א שעדליכען אדער געפעהרליכען שטייגער.

nox'iousness *n.* (נאק'-שאס-נעס) שעדליכקייט, געפעהרליכקייט.

noyade' *n.* (נוא-יאד') דאס בעשטראפען מיט טויט דורך דערטרינקען.

noyau' *n.* (נוא-יאו') א זיסער שנאפס, וואס ווערט אויפגעגאסען אויף די קערנער פון פערסיקעס און אפריקאזען.

noy'ous *a.* (נאי'-אס) וואס דאקוטשעט; וואס דערעסט.

noz'le *n.* (נאזל) ז. ***nozzle***

noz'zle *n.* (נאזל) א נעזעל, א שנויץ; א רעהרעל [ווי פון א לייכטער].

N-rays *n.* (ענ'-רייז) ען-שטראהלען [א מין אונזיכטבארע, גאנץ קורצע שטראהלען, וועלכע, לויט ווי עס ווערט אנגענומען, ווערען ארויסגעגעבען פון אנגעהיצטע שטאפען און וועלכע זיינען נאך קירצער ווי די אולטרא-וויאלעט שטראהלען].

N. S. ראשי תבות פון ***new style***

N. T. ראשי תבות פון ***New Testament***

nuance' *n.* (ניו-אנס') א נואנס, א קוים-בעמערקבארע שאטירונג, א קוים-בעמערקבארער איבערגאנג פון איין קאליר צו א צווייטען אדער פון איין טאן צו א צווייטען.

nub *n. and v.* (נאב) .1 א קנופ; א סוק [סענק], א גוז; אן ארויסשטארצונג; .2 דער הויפט-פונקט, דער עיקר; .3 הענגען [אין דער גנבים-שפראך].

2. The **nub** of the article is in the concluding sentence.

nub'bin *n.* (נאב'-אין) א ניט-ענטוויקעלטער קוקורוזע-זאנג.

nub'by *a.* (נאב'-אי) פערקניפעלט, פערפלאנטערט, קנויליג.

Nubec'ula *n.* (ניו-בעק'-יו-לא) אין אסטראנאמיע — איינער פון די צוויי נעבעל-פלעקען, וועלכע זעהען זיך אין הימעל אין די קאלטע פאלאר-געגענדען פון דעם דרום'דיגען האלב-קוגעל פון דער ערד.

nubec'ula *n.* (ניו-בעק'-יו-לא) אין מעדיצין — א פלעק אויף דער הארן-הויט פון אויג; א נעבעל-עהנליכעס אויסזעהן פון אוננארמאלער אורין אדער השתנה בעת זי קיהלט זיך אב.

nu'becule *n.* (ניו'-בע-קיול) אן אבגעזונדערט שטיקעל וואלקען.

Nu'bian *a. and n.* (ניו'-בי-ען) וואס איז שייך צו נוביען [א לאנד אין אפריקא ביים רויטען מעער און אין דרום פון מצרים]; א נוביער, אן איינוואהנער אדער געבארענער פון נוביען; א נעגער-שקלאף.

nubif'erous *a.* (ניו-ביפ'-ע-ראס) וואס ברייננגט וואלקענס.

nubig'enous *a.* (ניו-בידזש'-ע-נאס) וואס האט זיך בעקומען דורך וואלקענס.

nu'bile *a.* (ניו'-ביל) וואס איז רייף צו הייראטען.

nubil'ity *n.* (ניו-ביל'-אי-טי) מאנבארקייט, דאס זיין רייף צו הייראטען.

nu'bilous *a.* (ניו'-בי-לאס) נעבעלדיג, וואלקענדיג; כמארנע.

nucamenta'ceous *a.* (ניו-קע-מענ-טיי'-שיאס) ווי א נוס; נוס-ארטיג.

nu'cha *n.* (ניו'-קא) דער נאקען, דער גניק, דער קארק.

nucif'erous *a.* (ניו-סיפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארוים ניס; אויף וועלכען עס וואקסען ניס.

nu'ciform *a.* (ניו'-סי-פארם) נוס-פערמיג; וואס האט די פארם פון א נוס.

nu'clear *a.* (ניו'-קלי-אר) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל אדער יאדרע [פון א פרוכט, פון א צעלע א. ד. ג.].

nu'cleate *a. and v.* (ניו'-קלי-אייט) וואס האט אן אינוועניגסטעס קערנדעל

אדער יאדרע; אויסבילדען א קערן אדער יאדרע; קאנצענטרירען זיך ארום קערן.

nu'cleated *a.* (ניו'-קלי-איי-טעד) וואס האט א קערן אדער יאדרע.

nu'clei *n.* (ניו'-קלי-אי) קערנער; קערנדלעך. ז. *nucleus*.

nucleif'erous *a.* (ניו-קלי-איפ'-ע-ראס) וואס ברייננט אדער ענטהאלט א קערן אדער יאדרע.

nu'cleiform *a.* (ניו'-קלי-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolar *a.* (ניו'-קלי-א-לאר) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל אדערווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolate *a.* (ניו'-קלי-א-לייט) וואס האט דעם אינערליכען טייל אדער ווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolated *a.* (ניו'-קלי-א-ליי-טעד) ז. *nucleolate*.

nu'cleole *n.* (ניו'-קלי-אול) ז. *nucleolus*.

nucle'oli *n.* (ניו-קלי'-א-לאי) די יאדרעם פון יאדרעס, די אינוועניגסטע טיילען פון יאדרעס. ז. *nucleolus*.

nu'cleolid *n.* (ניו'-קלי-א-ליד) א קליין קערפערעל אדער טיילכעלע פון שטאף וואס איז עהנליך צום אינערליכען טייל אדער ווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nucle'olus *n.* (ניו-קלי'-א-לאס) די יאדרע פון א יאדרע, דער אינוועניגסטער טייל אדער דער ווארצעל פון א קערן אדער צעלע.

nu'cleus *n.* (ניו'-קלי-אס) א קערן, א קערנדעל; דער אנפאנג; דער קערן פון עפעס.

nuda'tion *n.* (ניו-דיי'-שאן) דאס מאכען הויל אדער נאקעט.

nude *a.* (ניוד) נאקעט, הויל, אונבעדעקט; אין קונסט — אהן א מאנטעל אדער בעדעקונג [וועגען א בילד אדער סטאטוע]; אין געזעצגעבונג — וואס בעשטימט ניט די בעלוינונג אדער נעגענזייטיגע פערפליכטונג [וועגען א קאנטראקט].

nude'ly *adv.* (ניוד'-לי) נאקעטערהייד; אויפגעדעקטערהייד.

nude'ness *n.* (ניוד'-נעס) נאקעטקייט; הוילקייט.

nudge *v. and n.* (נאדזש) לייכט אנריהרען מיט'ן עלענבויגען, מיט דער האנד אדער מיט'ן פוס; מאכען אויפמערקזאם אדער געבען אן אנצוהערעניש מיט א לייכטען אנריהרען; א לייכטער אנריהר.

nudicau'date *a.* (ניו-די-קאה'-דייט) אין זאאלאגיע — וואס האט אן עק אהן האר.

nu'dicaul *a.* (ניו'-די-קאהל) אין באטאניק — וואס האט א שטאם אדער צווייג אהן בלעטער.

nudifica'tion *n.* (ניו-די-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען הויל אדער נאקעט.

nudiflo'rous *a.* (ניו-די-פלאו'-ראס) וואס האט גלאטע בלומען [אהן הערעלעך].

nudifo'lious *a.* (ניו-די-פאו'-לי-אס) וואס האט גלאטע בלעטער [וועגען פלאנצען].

nu'dity *n.* (ניו'-די-טי) די נאקעטקייט, די בלויזקייט; א נאקעטע אדער ענטבלויזטע פיגור; עטוואס אויפגעדעקטעס.

nu'gatory *a.* (ניו'-גע-טא-רי) אונבעדייטענד, פוסט; אונקרעפטיג, נוצלאז.

nug'get *n.* (נאג'-עט) א שטיקעל, א מאסע [איבערהויפט א שטיק רויהעס גאלד].

nug'gety *a.* (נאג'-עט-אי) וואס האט די פארם פון א שטיק אדער מאסע; וואס געפינט זיך אין שטיקער.

nui'sance *n.* (ניו'-סענס) 1. שעדליכקייט, אונערטרעגליכקייט; 2. אן אנטשעפעניש, אן אנשיקעניש; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארוים עקעל, וואס דאקוטשעט, מאכט זיך אונערטרעגליך, רופט ארויס עקעל אדער שטויסט אב; 3. א פערברעכען געגען דער געזעלשאפטליכער מאראל אדער זיטליכקייט.

1. The unpaved streets are a **nuisance** to the city. 2. He made a **nuisance** of himself at the meeting.

nuke *n.* (ניוק) דער נאקען, דער געניק, דער קארק.

null *a., n. and v.* (נאל) וואס איז גארנישט; ניט-עקזיסטירענד, וואס איז גלייך נול; אונגילטיג; אונוויכטיג; נעגאטיוו; א נול; אן אונוויכטיגע, אונבעדייטענדע זאך; א טייל פון א שניצונג וואס איז עהנליך צו א קארעל אויף א קארעלען-שנירעל; מאכען קארעלען-עהנליכע שניצונגען.

nul'lah *n.* (נאל'-א) דער וועג פון א וואסער-שטראם; דאס טייך-בעט, ווען דאס וואסער איז אויסגעטריקענט.

null and void (נאל ענד וואיד) בטל ומבוטל.

nulled work (נאלד הוואירק) אין טאקעריי — א שניצונג וואס איז עהנליך צו א שנירעל קארעלען.

null'er *n.* (נאל'-ער) איינער וואס מאכט אונגילטיג; איינער וואס מאכט צו גארנישט.

nullifica'tion *n.* (נאל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען אונגילטיג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס ערקלערען פאר אונגילטיג א פעדעראלעם געזעץ אין א בעזונדערען שטאאט.

ז. *Ordinance of Nullification*.

nullifid'ian *n. and a.* (נאל-אי-פיד'-אי-ען) אן אונגלויביגער; וואס אנערקענט ניט קיין רעליגיאן.

nul'lifier *n.* (נאל'-אי-פאי-ער) איינער וואס מאכט צו נישט אדער אונגילטיג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט געהאלטען, אז א בעזונדערער שטאאט קען ערקלערען פאר אונגילטיג א פעדעראלעם געזעץ.

ז. *Ordinance of Nullification*.

nul'lify *v.* (נאל'-אי-פאי) בטל מאכען; מאכען אונגילטיג.

null'ing *n.* (נאל'-אינג) — אין טאקעריי דאס מאכען עהנליך צו א קארעלען-שנור.

nullip'ara *n.* (נא-ליפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט נאך קיינמאל קיין קינד ניט געהאט.

nullipen'nate *a.* (נאל-אי-פענ'-אייט) וואס האט ניט קיין פליה-פעדערען [וועגען פויגלען וואס קענען ניט פליהען, ווי פינגווינען].

nul'lipore *n.* (נאל'-אי-פאור) א קאראל-עהנליכע ים-פלאנצע.

nul'lity *n.* (נאל'-אי-טי) נישטיגקייט, אונגילטיגקייט, דאס ניט עקזיסטירען, עטוואס וואס איז אונגילטיג; דאס זיין גלייך נול; א נול.

Num. אן אבקירצונג פון *Numbers* דער ספר במדבר, דאס פיערטע בוך פון תורת משה.

Numb. ז. *Num.*

numb *a. and v.* (נאם) אונעמפפינדליך, פערטעמפט, בעטויבט; בעטויבען, פערטעמפען [די עמפפינדליכקייט].

numbed'ness *n.* (נאמד'-נעס) פערטעמפטקייט, בעטויבטקייט.

num'ber *n. and v.* (נאמ'-בער) א צאהל; א סומע; א זאמלונג, א קלאס; א מענגע, א בעדייטענדע צאהל; א נומער [פון א הויז, פון א צייטונג, פון א זשורנאל א. ז. וו.]; די לעהרע וועגען צאהלען און זייערע געמיינשאפטליכע פערהעלטניסע; די אייגענשאפט פון צאהלען און זייערע פערהעלטניסע; צאהלרייכקייט; אין גראמאטיק — דער נומערוס [די פארם פון ווערטער וואס דריקט אויס די צאהל פון געגענשטענדע: איינצאהל אדער מעהרצאהל]; דער צאהל-זין, דער בעגריף וועגען צאהלען; אין מוזיק — ריטם; א טייל פון א גרויסען מוזיקאלישען ווערק; צעהלען; אויסרעכענען; האלטען א רעכנונג; מאכען א ליסט פון עפעס; בעשרענקען [אין צאהל]; אריינרעכנען אין דער צאהל; נומערירען, בעצייכנען מיט א נומער; פערמאגען א געוויסע צאהל [פון עפעס]; דערגרייכען אין צאהל.

num'bering-machine' *n.* (נאמ'-בער-אינג-מע-שין') א מאשין וואס נומערירט אויטאמאטיש [בלעטער אין ביכער, בילעטען א. ז. וו.].

num'bering-press *n.* (נאמ'-בער-אינג-פרעס) ז. *numbering-machine*.

num'bering-stamp *n.* (נאמ'-בער-אינג-סטעמפ) א שטעמפעל צום נומערירען [בלעטער אין א בוך, בילעטען א. ז. וו.].

num'berless *a.* (נאמ'-בער-לעס) אונצעהלבאר; ניט נומערירט, וואס איז ניט בעצייכענט מיט א נומער.

num'ber one (נאמ'-בער הוואן) אליין, זעלבסט.

He cares only for **number one**.

num'bers *n.* (נאמ'-בערז) פאעטישער מעטער; פאעזיע; א גרויסע צאהל, א מאסע, א מענגע; צאהלען; נומערען.

Num'bers *n.* (נאמ'-בערז) דער ספר במדבר [דאס פיערטע בוך פון תורת משה].

numb'-fish *n.* (נאמ'-פיש) דער עלעקטריציטעט-פיש. ז. *cramp-fish*.

num'bles *n.* (נאמבלז) די איינגעווייד פון א הירש.

numb'ness *n.* (נאמ'-נעס) פערטעמפטקייט, פערגליווערטקייט, בעטויבטקייט.

nu'merable *a.* (ניו'-מע-רעבל) צעהלבאר.

nu'meral *a. and n.* (ניו'-מע-רעל) וואס איז שייך צו א צאהל; וואס בעשטעהט פון צאהלען; וואס דריקט אויס א צאהל; א צאהל-ווארט [א ווארט וואס דריקט אויס א צאהל, ווי צוויי, דריי]; א ציפער.

nu'merally *adv.* (ניו'-מע-רעל-אי) נאך דער צאהל; אין צאהל.

nu'merary *a.* (ניו'-מע-רע-רי) וואס איז שייך צו צאהלען; וואס איז שייך צו א בעשטימטער צאהל.

nu'merate *v. and a.* (ניו'-מע-רייט) רעכנען, צעהלען, אויסרעכנען; איבערלייענען א צאהל [וואס איז געשריבען אין ציפערען]; נומערירען; געצעהלט.

nu'merate num'ber (ניו'-מע-רייט נאמ'-בער) א בענאנטע צאהל, א קאנקרעטע צאהל. ז. *concrete number*.

numera'tion *n.* (ניו-מע-ריי'-שאן) נומערירונג, צעהלונג; לעזונג פון צאהלען [וואס זיינען געשריבען אין ציפערען].

nu'merative *a.* (ניו'-מע-ריי-טיוו)

צעהלענד; וואס איז שייך צו צעהלונג, רעכנונג אדער נומערירונג.

nu'merator *n.* (ניו'-מע-ריי-טאר) א צעהלער, א רעכנער; א צעהלער פון א ברוך=צאהל [די אויבערשטע צאהל, וואס ציינט וויפיעל חלקים עס זיינען גענומען געווארען, ווי די צאהל 3 אין דער ברוך=צאהל ¾].

numer'ical *a.* (ניו-מער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א צאהל, וואס בעצייכענט א צאהל; נומעריש, וואס ווערט אויסגעדריקט אין ציפערען.

numer'ical equa'tion (ניו-מער'-אי-קעל אי-קהוויי'-שאן) אן אלגעבראאישע גלייכונג, אין וועלכער אלע צאהלען, אויסער דער געזוכטער צאהל [וועלכע מען דארף ערשט אויסגעפינען], זיינען בעצייכענט מיט ציפערען.

numer'ically *adv.* (ניו-מער'-אי-קעל-אי) 1. אין צאהל; 2. נומעריש, אויסגעדריקט אין ציפערען.

1. We are numerically stronger than our enemy.

numer'ical val'ue (ניו-מער'-אי-קעל וועל'-יו) דער נומערישער ווערטה, דער צאהל=ווערטה [אין מאטעמאטיק — ווען מען נעהמט אין אנבעטראכט בלויז די צאהל, ניט רעכנענדיג זיך מיט דעם צייכען + אדער —. למשל: דער נומערישער ווערטה פון 10— איז גרעסער פון 5—, אבוואהל די ערשטע צאהל איז אין אמת'ן קלענער פון דער צווייטער].

nu'mero *n.* (ניו'-מע-ראו) א נומער [אבגעקירצט: *No.*].

numeros'ity *n.* (ניו-מע-ראס'-אי-טי) צאהלרייכקייט; הארמאניע, פאעטישער ריטם.

numerotage' *n.* (ניו-מע-רא-טאזש') נומערירונג פון פעדים לויט זייער זארט.

nu'merous *a.* (ניו'-מע-ראס) צאהלרייך; פיעל.

Numerous appeals for charity are made to me daily.

nu'merously *adv.* (ניו'-מע-ראס-לי) אין גרויסע מאסען, אין א גרויסער צאהל.

nu'merousness *n.* (ניו'-מע-ראס-נעס) צאהלרייכקייט; פיעלקייט.

Numid'ian crane (ניו-מיד'-אי-ען קריין) דער נומידישער קראניך אדער זשוראוול [א גרויסער אפריקאנישער פויגעל מיט א לאנגען האלז און לאנגע פיס. פאר זיין שעהנעם גראציעזען אויסזעהן רופט מען איהם אפט "דעמואזעל" אדער יונגפרוי].

Numidian Crane

numismat'ic *a.* (ניו-מים-מעט'-איק) נומיזמאטיש, וואס איז שייך צו נומיזמאטיק [די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען], וואס איז שייך צו מטבעות און מעדאלען.

numismat'ical *a.* (ניו-מים-מעט'-אי-קעל) ז. *numismatic*.

numismat'ically *adv.* (ניו-מים-מעט'-אי-קעל-אי) אין נומיזמאטישען זין. ז. *numismatics*.

numismati'cian *n.* (ניו-מים-מע-טיש'-ען) ז. *numismatist*.

numismat'ics *n.* (ניו-מים-מעט'-איקס) נומיזמאטיק, די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען.

numis'matist *n.* (ניו-מים'-מע-טיסט) א נומיזמאטיקער, א קענער פון מטבעות און מעדאלען.

numismatog'raphy *n.* (ניו-מים-מע-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון מטבעות און מעדאלען; נומיזמאטיק [די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען].

numismatol'ogist *n.* (ניו-מים-מע-טאל'-א-דזשיסט) ז. *numismatist*.

numismatol'ogy *n.* (ניו-מים-מע-טאל'-א-דזשי) ז. *numismatography*.

num'mary *a.* (נאמ'-ע-רי) וואס איז שייך צו מטבעות; וואס איז שייך צו געלד.

num'miform *a.* (נאמ'-אי-פארם) ז. *nummulary*.

num'mular *a.* (נאמ'-יו-לאר) עהנליך צו א מטבע; אין מעדיצין — פלאך און רונד ווי א מטבע [וועגען ליחה].

num'mulary *a.* (נאמ'-יו-לע-רי) וואס איז שייך צו מטבעות אדער צו געלד; אין מעדיצין — פלאך און רונד ווי א מטבע [וועגען ליחה].

num'mulated *a.* (נאמ'-יו-ליי-טעד) ז. *nummular*.

numps *n.* (נאמפס) ז. *numskull*.

num'skull *n.* (נאמ'-סקאל) א דומקאפ, א שוטה.

num'skulled *a.* (נאמ'-סקאלד) דומקעפיג, נאריש, טעמפ.

num'ud *n.* (נאמ'-אד) א מין דיקער פערזישער טעפיך [קאוויאר].

nun *n.* (נאן) א נאנע, א מאנאשקע; די נאנען=טויב אדער שלייער=טויב [א ווייסע הויז=טויב מיט טונקעלע פעדערען אויף'ן קאפ, וואס דערמאהנען אן א נאנען=הויב]; די ווייסע נאנע [אזא קליין טויך=ענטעל]; דער נאנען=פויגעל [א זיד=אמעריקאנישער פויגעל מיט ווייסע פלעקען אויף'ן קאפ און אויף די פליגעל].

nun'-bird *n.* (נאנ'-בוירד) דער נאנען=פויגעל [אזא זיד=אמעריקאנישער פויגעל מיט ווייסע פלעקען אויף'ן קאפ און אויף די פליגעל].

nun'-buoy *n.* (נאנ'-באי) א נאנען=באיע אדער שפינדעל=באיע [אזא שפיציגער אנקער=צייכען אדער שווימענדע שטיק האלץ וואס ציינט אז די שיפען די געפעהרליכע ערטער אין ים].

nunch *n.* (נאנטש) א שטיק, א מאסע; א לייכטער צוביים.

nun'cheon *n.* (נאנ'-טשאן) א לייכטער צוביים. ז. *lunch*.

nun'ciate *n.* (נאנ'-שי-אייט) איינער וואס לאזט וויסען אדער ברייננט א שליחות; א שליח; א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער].

nun'ciature *n.* (נאנ'-שי-ע-טשור) נונציאטור, דאס אמט פון א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער].

nun'cio *n.* (נאנ'-שי-או) א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער]; א שליח.

nun'cius *n.* (נאנ'-שי-אס) ז. *nuncio*.

nun'cupative *a.* (נאנ'-קיו-פיי-טיוו) ניט געשריבען, מינדליך [וועגען א צואה].

nun'cupatory *a.* (נאנ'-קיו-פיי-טא-רי) ז. *nuncupative*.

nun'dinal *a. and n.* (נאנ'-די-נעל) וואס איז שייך צו א יאריד אדער מארק=טאג; ביי די פארצייטיגע רוימער — איינער פון די ערשטע 8 בוכשטאבען פון דער א=בע=צע, וועלכע זיינען געברויכט געווארען צו בעצייכענען די טעג פון דער וואך.

nun'dinal let'ter (נאנ'-די-נעל לעט'-ער) ביי די פארצייטיגע רוימער — איינער פון די ערשטע 8 בוכשטאבען פון דער א=בע=צע, וועלכע זיינען געברויכט געווארען צו בעצייכענען די טעג אין דער וואך.

nun'dinary *a.* (נאנ'-די-נע-רי) וואס איז שייך צו א יאריד אדער א מארק=טאג.

nun'nari-root *n.* (נאנ'-ע-רי-רוהט) דער סארסאפארילא=ווארצעל [אזא פלאנצע]. ז. *sarsaparilla*.

nunna'tion *n.* (נא-ניי'-שאן) דער אפטער געברויך פון דעם בוכשטאב *n*; דאס צוגעבען א *n* צום ענדע פון א ווארט, ווען דאס ווארט ענדיגט זיך מיט א וואקאל.

nun'nery *n.* (נאנ'-ער-אי) א פרויען=מאנאסטיר, א נאנען=קלויסטער; דאס נאנען=לעבען; נאנען [קאלעקטיוו]; א טריפאריום [אזא גאלעריי אין די מיטעלאלטערליכע קלויסטערם].

nun'nish *n.* (נאנ'-איש) וואס איז שייך צו נאנען אדער מאנאשקעס.

nun'nishness *n.* (נאנ'-איש-נעס) דער כאראקטער אדער די געוועהנהייטען פון נאנען.

nun's'-cot'ton *n.* (נאנז'-קאט'ן) דינע ווייסע פעדים צו מאכען שפיצען [קרושעווע].

nun's'-veil'ing *n.* (נאנז'-ווייל'-אינג) אזא וואולען=שטאף.

nun'tius *n.* (נאנ'-שי-אס) ז. *nuncio*.

Nu'phar *n.* (ניו'-פאר) דער מין געלבע וואסער=ליליען אדער טייך=רויזען.

nup'tial *a. and n.* (נאפ'-שעל) וואס איז שייך צו א חתונה אדער צו הייראט; א חתונה.

nup'tial benedic'tion (נאפ'-שעל בענ-אי-דיק'-שאן) חופה וקדושין.

nup'tially *adv.* (נאפ'-שעל-אי) אין בעצוג צו חתונה אדער צו דער חתונה=צערעמאניע.

nup'tial pair (נאפ'-שעל פעהר) חתן=כלה.

nup'tial plu'mage (נאפ'-שעל פלוה'-מעדזש) האכצייטס=פעדערען [די בעזונדערס שעהנע פעדערען וואס וואקסען אויס ביי די פויגלען אין דעם סעזאן פון פארונג].

nup'tials *n.* (נאפ'-שעלז) חתונה.

nup'tial song (נאפ'-שעל סאהנג) א חתונה=געזאנג.

nup'tial tie (נאפּ'-שעל טאי) דער היי־ראטס־באַנד.

nur *n.* (נויר) [אין] א קנאָטען, א סוק [אין האָלץ]; א הילצערנער באָל.

nur'-and-spell' *n.* (נויר'-ענד-ספּעל') אַזאַ שפּיעל מיט א הילצערנעם באָל [דעם באָל לאָזט מען זיך אַבדרעהן פֿון א שטרי־קעל און דערביי קלאַפּט מען איהם אָב מיט א שטעקען].

nurl *v.* (נוירל) מאַכען איינשניטע אין א ראַנד [ווי למשל, פֿון א מטבע].

nur'ling *n.* (נויר'-לינג) א רייהע איינ־שניטע [ווי למשל, אין א ראַנד פֿון א מטבע אָדער פֿון א שרויף]; גראַווירונג אין זיג־זאַג ליניען.

nur'ly *a.* (נויר'-לי) וואָס האָט קנאָטען; סוקעוואַטע.

nurr *n.* (נויר) ז. *nur*

nurse *n.* and *v.* (נוירס) א אַם; א אָן אַם וואַרטער, א וואַרטערין, א וואַרטספּרוי; איינער אָדער עטוואָס וואָס ערציהט, בע־וואַהרט אָדער בעשיצט; דאָס זויגען, דאָס זיין אונטער דער אויפזיכט פֿון אן אַם אָדער וואַרטערין; א בוים אָדער קוסט וואָס בעשיצט א יונגע פֿלאַנצע; א מין האַיפֿיש, וועלכער איז זעהר ניט בעוועג־ליך און ליעגט אַפֿט אַב גאַנצע שטונדען, ניט ריהרענדיג זיך; אין ברויערײ — א כלי מיט קאַלטען אָדער הייסען וואַסער, וואָס שטעלט זיך אַריין אין ביער, אום צו רעגולירען די געהרונג אָדער דאָס איהרען; דער אָקושער־פּראָש [ז. *nurse-frog*]; זויגען; געהן אַרום א קינד, האָדעווען, ער־ציהען; געהן אַרום א קראַנקען; ענטוויק־לען, קולטיווירען; צערטלען; בעשווינד־לען.

nurse'-child *n.* (נוירס-טשאַילד) א זויג־קינד.

nurse'-frog *n.* (נוירס'-פראָג) דער אַקו־שער־פּראָש [א מין פּראָש אָדער זשאַבע. דער "ער" פֿון דעם מין טראָגט אויף זיך די אייעלעך, פֿון וועלכע עס דאַרפֿען אַרויס־קומען די יונגע פּרעש. די אייעלעך שטע־לען מיט זיך צוזאַמען א שנור און די שנור וויקעלט אַרום זיך אַרום דער "ער"].

nurse'keeper *n.* (נוירס'-קיעפּ-ער) א וואַרטער אָדער וואַרטערין, וואָס דיענט אויך אין דערזעלבער צייט אַלס וואַך.

nurse'-maid *n.* (נוירס'-מייד) א קינ־דער־מיידעל, א ניאַנקע.

nurse'-name *n.* (נוירס'-ניים) א פּער־צויגענער נאָמען.

Billy is a **nurse-name** for William.

nurse'-pond *n.* (נוירס'-פּאָנד) א טייך־כעל צום אויסבריהען אָדער אויסהאָדעווען יונגע פֿיש.

nur'ser *n.* (נויר'-סער) א קולטיווירער; אן ערציהער.

nur'sery *n.* (נויר'-סער-אי) אן ערצי־הונגס־שטוב, אן אַם־שטוב, א קינדער־ערציהונגס־אַנשטאַלט; א פּלאַץ, וואו מען קולטיווירט פֿלאַנצען [צום פֿערקויפֿען אָדער איבערפֿלאַנצען]; א קאַסטען, אין וועלכען מען האָדעוועט יונגע פֿישלעך; א בעשעפֿטיגונג אָדער צושטאַנד וואָס ענט־וויקעלט א געוויסע אייגענשאַפֿט.

nur'sery-gar'den *n.* (נויר'-סער-אי-גאַר'דן) א פּלאַץ וואו מען קולטיווירט פֿלאַנצען צום איבערפֿלאַנצען אָדער צום פֿערקויפֿען.

nur'sery-gar'dener *n.* (נויר'-סער-אי-גאַר'דנ-ער) ז. *nurseryman*

nur'sery-maid *n.* (נויר'-סער-אי-מייד) ז. *nurse-maid*

nur'seryman *n.* (נויר'-סער-אי-מען) איינער וואָס קולטיווירט פֿלאַנצען צום איבערפֿלאַנצען אָדער צום פֿערקויפֿען.

nurs'es' contrac'ture (נוירס'-עז קאָנ-טרעק'-טשור) פֿערשטאַרונג, קראַמפּף־ספּאַזמען [ווערט אַזוי גערופֿען, ווייל דיע־זע ספּאַזמען קומען אָפֿט פֿאָר ביי זויגענ־דע פֿרויען].

nurse'-shark *n.* (נוירס'-שאַרק) א מין האַיפֿיש וואָס צייכענט זיך אויס דערמיט וואָס ער קען לאַנג אָבליעגען אָהן בעוועגונג אויף איין פּלאַץ. ז. *sleeping-shark*

nur'sing-bot'tle *n.* (נויר'-סינג-באָטל) א זויג־פֿלעשעל [צום זויגען קינ־דער].

nurs'ling *n.* (נוירס'-לינג) א זויג־קינד, א פּפֿלעג־קינד, אן ערציהונגס־קינד; א ליעבלינג.

nur'spell *n.* (נויר'-ספּעל) ז. *nur-and-spell*

nur'tural *a.* (נויר'-טשור-על) וואָס קומט פֿון נאַהרונג; וואָס קומט פֿון ער־ציהונג.

nur'ture *n.* and *v.* (נויר'-טשור) ער־נעהרונג, קולטיווירונג, דאָס אויפֿברייינגען, ערציהונג, פּפֿלעגע; נאַהרונג, שפּייז; הא־דעווען, ערנעהרען, גיבען נאַהרונג; ער־ציהען, אויפֿברייינגען, אויסהאָדעווען.

nut *n.* and *v.* (נאַט) א נוס; אין מא־שינעריע — א קליינער טייל; א שרויפֿען־מוטער, א מוטערקע; א שרייפֿעל צו בע־פֿעסטיגען א ראָד, א פֿערגרוקער א. ז. וו.; א צילינדער מיט ציינער, וועלכע פּאַסען זיך אַריין אין די ציינער אָדער אויסהוי־לונגען פֿון א ראָד; דאָס העלצעל ביים קע־פּעל פֿון א פֿידעל און אַנדערע עהנליכע אינסטרומענטען, וואָס הייבט עטוואָס אונ־טער די סטרונעס; דאָס שרייפֿעל ביים ענד פֿון א סמיק [מיט וועלכען מען ציהט אָן די האָר אויף'ן סמיק]; נוס־קויהלען; קלייבען ניס, רייסען ניס; זיך ליעבען.

nu'tant *a.* (ניו'-טענט) אַראָבהענגענד, געבויגען אַראָב־צו, מיט אן אַראָבגעבויגע־נעם שפּיץ [וועגען פֿלאַנצען]; משופּע'דיג [וועגען קערפּער־טיילען ביי אינזעקטען].

nuta'tion *n.* (ניו-טיי'-שאַן) דאָס שאָק־לען; דאָס אונאָויפהערליכע טרייסלען מיט'ן קאָפּ [אַזאַ קראַנקהייט]; נוטאַציאָן [דאָס שאָקלען זיך פֿון דער ערד־אַקס, וואָס קומט פֿון דער צוציהונגס־קראַפֿט פֿון דער זון און פֿון דער לבנה]; דאָס פֿער־בויגען זיך רונד [ווי די קעפּלעך פֿון גע־וויסע פֿלאַנצען].

nuta'tional *a.* (ניו-טיי'-שאַנ-על) שאָ־קעלדיג, וואַקעלדיג, געבויגען. ז. *nutation*

nuta'tor *n.* (ניו-טיי'-טאָר) איינער וואָס נייגט דעם קאָפּ; דער מוסקעל וואָס רופֿט אַרויס די נייגונג פֿון קאָפּ.

nut'breaker *n.* (נאַט'-בריי-קער) דער נוס־קנאַקער [אַזאַ פֿויגעל פֿון ברוינעם קאָליר מיט ווייסע פֿלעקען. ז. *nutcracker*]; דער בלוי־שפּעכט [אַזאַ מין פֿויגעל. ז. *nuthatch*].

nut'-brown *a.* (נאַט'-בראַון) נוס־ברוין, קאַשטאַנען־קאָליר.

nut'cake *n.* (נאַט'-קייק) א טייגעל, א קליין קיכעל. ז. *doughnut*

nut'cracker *n.* (נאַט'-קרעק-ער) א נוס־קנאַקער [צום קנאַקען ניס]; דער נוס־קנאַקער [אַזאַ קראַהע־עהנליכער פֿויגעל פֿון ברוינעם קאָליר מיט ווייסע פֿלעקען].

Nutcracker

nut'-crack night (נאַט'-קרעק נאַיט) די נאַכט ערב דעם קריסטליכען יום־טוב פֿון אַלע הייליגע [ווען מען עסט געוועהנ־ליך פֿיעל ניס].

nut'-fast'ening *n.* (נאַט'-פֿעס'-נינג) ז. *nut-lock*

nut'gall *n.* (נאַט'-גאָהל) א גאַלעס־נוס, א גאַל־עפּעל, א טינט־נוס [אַזאַ נוספּער־מיגער אַנוואוקס אויף די בלעטער פֿון איי־כען־ביימער].

nut'hacker *n.* (נאַט'-העק-ער) ז. *nuthatch*

nut'hatch *n.* (נאַט'-העטש) דער בלוי־שפּעכט אָדער דער בלויער פּיק־האָלץ [אַזאַ בלויליכער פֿויגעל מיט א קורצען, ווי אָב־געהאַקטען עק און מיט א שאַרפֿען, לאַנגען שנאָבעל. ער קריכט זעהר גוט אויף ביי־מער און מאַכט זיין נעסט אין לעכער פֿון ביימער].

nut'-hole *n.* (נאַט'-האָול) דער איינ־שניט אין א שיס־בויגען פֿאַר דער פֿייל.

nut'-hook *n.* (נאַט'-הוק) א נוס־ברעכער, א נוס־רייסער [א פּלאָקען מיט א האָקען אַרונטערצושלעפּען צווייגען צו רייסען ניס].

nut'jobber *n.* (נאַט'-דזשאָב-ער) ז. *nuthatch*

nut'let *n.* (נאַט'-לעט) א ניסעל.

nut'-lock *n.* (נאַט'-לאָק) א פֿאַרריכ־טונג צו בעפֿעסטיגען די שרויפֿען־מוטער [מוטערקע], אַז זי זאָל ניט לויז ווערען פֿון שרויף דורך טרייסלונגען.

nut'-machine' *n.* (נאַט'-מע-שין') א מאַשין צו מאַכען שרויפֿען־מוטערס [מו־טערקעס].

nut'meal *n.* (נאַט'-מיעל) נוס־מעהל [מעהל פֿון צומאָלענע ניס].

nut'meg *n.* (נאַט'-מעג) א מוסקאַט־נוס; דער מוסקאַט־נוס בוים.

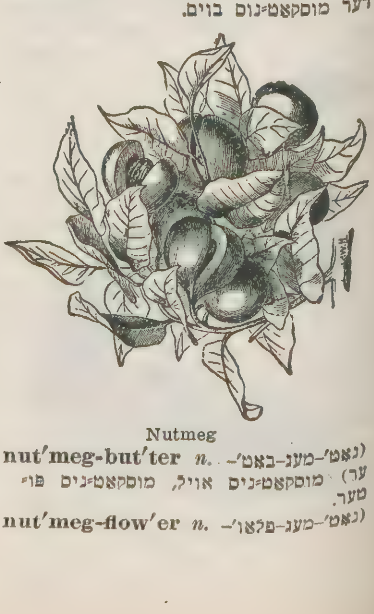

Nutmeg

nut'meg-but'ter *n.* (נאַט'-מעג-באַט'-ער) מוסקאַט־ניס אויל, מוסקאַט־ניס פּוי־טער.

nut'meg-flow'er *n.* (נאַט'-מעג-פֿלאַו'-

ער) די מוסקאט־פלאנצע [אזא פלאנצע מיט שמעקעדיגע זאמען].

nut'megged *a.* (נאט'־מעגד) געווירצט מיט מוסקאט־נים.

nut'meg-gra'ter *n.* (נאט'־מעג־גריי'־טער) א פארריכטונג צום צורייבען מוסקאט־נים.

nut'meggy *a.* (נאט'־מעג־אי) עהנליך צו מוסקאט־נים.

nut'meg-liv'er *n.* (נאט'־מעג־ליוו'־ער) א מוסקאט־נוס לעבער [אזא קראנקהאפטער צושטאנד פון לעבער, ווען ער דערמאהנט מיט זיין אויסזעהן אן א מוסקאט־נוס].

nut'meg-oil *n.* (נאט'־מעג־איל) מוסקאט־נים אויל, מוסקאט־נים פוטער.

nut'meg-pig'eon *n.* (נאט'־מעג־פידזש'־אן) די מוסקאט־נים טויב [אזא טויב, וואס ערנעהרט זיך מיט מוסקאט־נים].

nut'meg-tree *n.* (נאט'־מעג־טריע) דער מוסקאט־נוס בוים.

nut'-oil *n.* (נאט'־איל) נוס־אויל, אויל פון וועלעשע נים.

nut'pecker *n.* (נאט'־פעק־ער) ז. *nuthatch*.

nut'-pick *n.* (נאט'־פיק) א נוס־לעפעלע [ארויסצונעהמען דעם נוס פון דער שאלעכץ].

nu'tria *n.* (ניו'־טרי־א) דער זומפ־ביבער; די פעל פון דעם זומפ־ביבער. ז. *coypou*.

nu'trient *a.* and *n.* (ניו'־טרי־ענט) נעהרענד, נאהרהאפט; וואס פיהרט דורך די נאהרונג; נאהרונגס־שטאף, עטוואס נאהרהאפטעס.

nu'trify *v.* (ניו'־טרי־פאי) נעהרען; זיין נאהרהאפט.

nu'triment *n.* (ניו'־טרי־מענט) נאהרונג, שפייז.

nutrimen'tal *a.* (ניו־טרי־מענ'־טעל) נעהרענד, נאהרהאפט.

nutri'tion *n.* (ניו־טריש'־אן) ערנעהרונג, נאהרונג, שפייזונג, שפייז.

nutri'tional *a.* (ניו־טריש'־אנ־על) נעהרענד, וואס איז שייך צו שפייזונג אדער נאהרונג.

nutri'tionally *adv.* (ניו־טריש'־אנ־על־אי) אין בעצוג צו נאהרונג.

nutri'tious *a.* (ניו־טריש'־אס) נעהרענד, נאהרהאפט, ערנעהרענד; זאפטיג, קרעפטיג.

nutri'tiously *adv.* (ניו־טריש'־אס־לי) נאהרענד, נאהרהאפט.

nutri'tiousness *n.* (ניו־טריש'־אס־נעס) נאהרהאפטיגקייט.

nu'tritive *a.* (ניו'־טרי־טיוו) ז. *nutritious*.

nu'tritively *adv.* (ניו'־טרי־טיוו־לי) ז. *nutritiously*.

nu'tritiveness *n.* (ניו'־טרי־טיוו־נעס) ז. *nutritiousness*.

nutrito'rial *a.* (ניו־טרי־טאו'־רי־על) וואס איז שייך צו נאהרונג; וואס איז שייך צום נאהרונגס־אפאראט אין אן ארגאניזם [דער מאגען, די געדערים א. ז. וו.].

nutrito'rium *n.* (ניו־טרי־טאו'־רי־אם) דער נאהרונגס־אפאראט אין אן ארגאניזם [דער מאגען, די געדערים א. ז. וו.].

nuts *n.* (נאטס) עטוואס זעהר אנגענעהמעס; בצים [פון מענשליכען געשלעכטס־ארגאן].

nut'shell *n.* (נאט'־שעל) נוס־שאלעכץ; עטוואס פון א קליינעם פארמאט אדער פון קליינעם ווערטה.

nut'ter *n.* (נאט'־ער) א נים־קלייבער.

nut'tiness *n.* (נאט'־אי־נעס) דאס זיין פול מיט נים; דאס האבען דעם געשמאק אדער ריח פון נים.

nut to crack (נאט טו קראק) א נוס צו קנאקען [א שווערע פערלעגענהייט, א שווערע פראגע, א שווערע אויפגאבע].

nut'-tree *n.* (נאט'־טריע) א נוס־בוים, א נוס־קוסט.

nut'ty *a.* (נאט'־אי) פול מיט נים; וואס האט דעם געשמאק אדער דעם ריח פון נים.

nut'-wee'vil *n.* (נאט'־הוויע'וויל) דער נוס־בויערער אדער נוס־ווארים [אן אינזעקט, וואס לעגט זיינע אייעלעך אין נים].

nut'-wrench *n.* (נאט'־רענטש) א שרויפען־שליסעל.

nux vom'ica (נאקס וואמ'־אי־קא) דער ברעך־נוס אדער סטריכנין־נוס [אזא פרוכט עהנליך צו א פאמעראנץ. די קערנדלעך פון דיזער פרוכט זיינען ביטער און גיפטיג און גיבען ארויס סטריכנין]; דער ברעך־נוס בוים [אזא גרויסער אסט־אינדישער בוים מיט ביטערען האלץ וואס ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען פיבער און געגען שלאנגען־ביס].

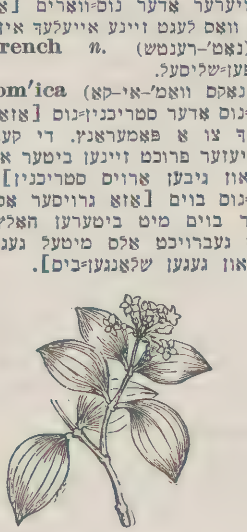

Nux Vomica

nuz'zle *v.* (נאזל) אריינשטעקען די נאז; גראבען מיט דער נאז אדער מיט דער מארדע; רייבען מיט דער נאז; שמעקען; אנריהרען מיט דער נאז; אריינשטעקען א רינג אין דער נאז; איינגראבען [מיט דער נאז אדער מיט'ן קאפ]; צודריקען צו זיך; זיין נאהענט.

N. W. *northwest* ראשי תבות פון

N. Y. *New York* ראשי תבות פון [די שטאדט ניו יארק; דער שטאאט ניו יארק, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

nyan'za *n.* (ני־ענ'־זא) א וואסערעל, אן אזיערע, א טייכעל, א זומפ; א טייך וואס פאלט אריין אין אן אזיערע.

nyctal'opes *n.* (ניק־טעל'־א־פיעז) נאכט־בלינדע. ז. *nyctalops*.

nyctalo'pia *n.* (ניק־טע־לאו'־פי־א) נאכט־בלינדקייט [דאס ניט קענען זעהן ביי א טונקעלער שיין].

nyctalop'ic *a.* (ניק־טע־לאפ'־איק) נאכט־בלינד, וואס איז שייך צו נאכט־בלינדקייט, וואס זעהט ניט ביי א טונקעלער שיין.

nyc'talops *n.* (ניק'־טע־לאפס) א נאכט־בלינדער [איינער וואס קען ניט זעהן ביי א טונקעלער שיין].

nyc'talopy *n.* (ניק'־טע־לאו־פי) ז. *nyctalopia*.

nyctisau'rian *n.* and *a.* (ניק־טי־סאה'־רי־ען) א נעקא [אזא יאשטשערקע]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו א נעקא.

nyctitrop'ic *a.* (ניק־טי־טראפ'־איק) וואס ענדערט די לאגע אין אבענד [ווען די פלאנצען אדער פלאנצען־טיילען].

nyc'titropism *n.* (ניק'־טי־טראו־פיזם) די געוואוהנהייט פון געוויסע פלאנצען אדער פלאנצען־טיילען צו ענדערען זייער לאגע צו אבענד־צו.

nyc'tophile *n.* (ניק'־טא־פיל) א מין פלעדערמויז.

nyl'ghai *n.* (ניל'־גאי) ז. *nilgau*.

nyl'ghau *n.* (ניל'־גאה) ז. *nilgau*.

nymph *n.* (נימף) א נימפע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די געטינען פון נידריגערען גראד, וועלכע האבען פערזאניפיצירט די נאטור־קרעפטען און זיינען פארגעשטעלט געווארען אין דער פארם פון שעהנע מיידלעך. די וואסער־נימפען האבען זיך גערופען נאיאדען, די בערג־נימפען — ארעאדען, די וואלד־נימפען — דריאדען]; א יונגע אנציהענדע פרוי; א קוקאלקע אדער פופע [די ענטוויקלונגס־פארם פון אן אינזעקט צווישען דעם ווערימעל און דעם אינזעקט].

nym'pha *n.* (נימ'־פא) די פופע אדער קוקאלקע [די ענטוויקלונגס־פארם פון אן אינזעקט צווישען דעם ווערימעל און דעם אינזעקט]; די אינערליכע ליפען־עהנליכע טיילען אין דעם פרויען געשלעכטס־ארגאן.

nym'phal *a.* (נימ'־פעל) וואס איז שייך צו נימפען [ז. *nymph*]; וואס איז שייך צו א פופע [ז. *nympha*].

nymphe'an *a.* (נים־פי'־ען) וואס איז שייך צו נימפען; בעוואוהנט פון נימפען. ז. *nymph*.

nym'phic *a.* (נימ'־פיק) וואס איז שייך צו נימפען, ווי א נימפע. ז. *nymph*.

nymphi'tis *n.* (נים־פאי'־טיס) ענטצינדונג פון די אינערליכע ליפען־עהנליכע טיילען פון דעם פרויען געשלעכטס־ארגאן.

nymph'-like *a.* (נימפ'־לאיק) ווי א נימפע; שעהן, רייצענד. ז. *nymph*.

nymph'ly *a.* (נימפ'־לי) ז. *nymph-like*.

nym'pholepsy *n.* (נימ'־פא־לעפ־סי) נימפאלעפסיע, א ווילדער עקסטאז.

nym'pholept *n.* (נימ'־פא־לעפט) א נימפאלעפט, איינער וואס איז ארומגעכאפט פון א ווילדען עקסטאז.

nympholep'tic *a.* (נים־פא־לעפ'־טיק) נימפאלעפטיש, אין ווילדען, משוגע'נעם עקסטאז.

nymphoma'nia *n.* (נים־פא־מיי'־ני־א) נימפאמאניע, עראטיזם ביי פרויען, אונערזעטליכע געשלעכטליכע ליידענשאפט ביי פרויען.

nymphoma'niac *a.* and *n.* (נים־פא־מיי'־ני־עק) נימפאמאניש, וואס האט אן אונערזעטליכע געשלעכטליכע ליידענשאפט [וועגען פרויען]; א פרוי וואס ליידט פון נימפאמאניע.

nymphomani'acal *a.* (נים־פא־מע־נאי'־ע־קעל) נימפאמאניש. ז. *nymphomaniac*.

nym'phomany *n.* (נימ'־פא־מיי־ני) ז. *nymphomania*.

nymphot'omy *n.* (נים־פאט'־א־מי) די בעשניידונג פון די אינערליכע ליפען־עהנליכע טיילען פון דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן. ז. *nympha*.

nystag'mus *n.* (נים־טעג'־מאס) א קראנקהאפטעס צוקען פון די אויגען.

N. Z. *New Zealand* ראשי תבות פון [ניי זעעלאנד, אן אויסטראלישער אינזעל].

O

O, o (או) דער פופצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

o *n.* (או) א קרייז, אן אוואל, א רונדער געגענשטאנד.

O *int.* (או) א! אך!

O. אבקירצונג פון *Ohio* [אהאיא, איי־נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

oaf *n.* (אוף) אן אידיאט, א בולוואן, א גולם, א שוטה.

oa'fish *a.* (או'-פיש) נאריש, אידיאטיש, דום.

oa'fishness *n.* (או'-פיש-נעס) אידיא־טיזם, דומהייט.

oak *n.* (אוק) א דעמב, אן אייכען־בוים; אייכען־האלץ, דעמבאווע האלץ.

oak'-ap'ple *n.* (אוק'-עפל) גאל־עפעל, גאלעקס [אזא עפעל־פארמיגער געוויקס אויף די בלעטער פון אן אייכען־בוים].

oak'-bark *n.* (אוק'-בארק) דעמבאווע קארע, די קארע פון אן אייכען־בוים.

oa'ken *a.* (אוקן) געמאכט פון אייכען־האלץ; וואס בעשטעהט פון אייכען־בוימער.

oak'-gall *n.* (אוק'-גאהל) ז. *oak-apple*.

oak'ling *n.* (אוק'-לינג) א יונגער דעמב, א יונגער אדער קליינער אייכען־בוים.

oak'-pa'per *n.* (אוק'-פיי'-פער) טאפע־טען [אביטשעס] וואס זעהען אוים ווי אייכען־האלץ.

oak'-span'gle *n.* (אוק'-ספענ'גל) אזא פלאכער אנוואוקס אויף דער אונטערשטער זייט פון אייכען־בלעטער.

oak'-tree *n.* (אוק'-טריע) אן אייכען־בוים, א דעמב.

oa'kum *n.* (או'-קאם) פאקולעס [אבפאל פון פלאקס אדער פון קאנאפליעס]; פא־נאנדערגעפלאכטענע שטיקער אלטע שטריק.

oa'ky *a.* (או'-קי) ווי אייכען־האלץ, ווי דעמב; הארט, פעסט.

oar *n.* and *v.* (אור) א רודער, א וועסלע, א וואסער־לאפעטע פון א שיפעל; רו־דערען.

oar'age *n.* (אור'-עדזש) רודער [קאלעק־טיוו].

oared *a.* (אורד) רודערדיג, מיט רודער, מיט וועסלעס.

oar'less *a.* (אור'-לעס) אהן רודער, אהן וועסלעס.

oar'-lock *n.* (אור'-לאק) די קרוקעס אין די זייטען פון א שיפעל וואו די רודער ווערען אריינגעשטעלט.

oars'man *n.* (אורז'-מען) א רודערער.

oars'manship *n.* (אורז'-מען-שיפ) די קונסט פון רודערען.

oar'y *a.* (אור'-אי) רודער־פערמיג, ווי א רודער.

oa'sal *a.* (א-איי'-סעל) וואס איז שייך צו אן אאזיס; וואס איז געפונען אין אן אאזיס. ז. *oasis*.

oa'sis *n.* (א-איי'-סיס) אן אאזיס, א פרוכטבארער ארט אין א מדבר.

oast *n.* (אוסט) אן אויווען צו טריקענען האפען אדער מאלץ.

oat *n.* (אוט) האבער.

oat'-cake *n.* (אוט'-קייק) האבער־מעהל קוכען.

oa'ten *a.* (אוטן) פון האבער, א האבער־נער.

oat'-grass *n.* (אוט'-גרעס) דער וויל־דער האבער [א מין גראז].

oath *n.* (אוטה) א שבועה, א שוואור.

oath'-bound *a.* (אוטה'-באונד) געבונ־דען דורך א שבועה.

oath'-brea'king *n.* (אוטה'-ברייק'-קינג) דאס ברעכען א שבועה.

oath of abjura'tion (אוטה אוו עב־דזשו-ריי'-שאן) דאס אבזאגען זיך פון טהראן אונטער א שבועה.

oath of alle'giance (אוטה אוו ע-לי'-דזשענס) די טרייהייטס־שבועה צום לאנד אדער צו דער רעגיערונג.

oath of fe'alty (אוטה אוו פי'-על-טי) די טרייהייטס־שבועה פון דעם וואסאל צו זיין הערר [אין דער פעאדאלער ארד־נונג].

oath of of'fice (אוטה אוו אפ'-איס) די שבועה צו זיין געטריי צום אמט.

oath of suprem'acy (אוטה אוו סיו־פרעמ'-ע-סי) א שבועה, אין וועלכער עס ווערט אויסגעדריקט די פערלייקנונג פון דער קירכליכער אויבערהערשאפט פון פאפסט און וואו עס ווערט אנערקענט די קירכליכע אויבערהערשאפט פון קעניג [הויפטזעכליך אין ענגלאנד].

oat'-malt *n.* (אוט'-מאהלט) האבער־מאלץ.

oat'meal *n.* (אוט'-מיעל) האבער־מעהל; האבער־מעהל קאשע אדער זופ.

oat'-mill *n.* (אוט'-מיל) א מיהל צו מאהלען האבער־מעהל.

obbliga'to *a.* and *n.* (אב-לי-גא'-טא) אין מוזיק — אבליגאטאריש, אהן וואס מען קען זיך ניט בעגעהן, וואס קען ניט אויסגעלאזען ווערען; א נויטוועגדיגע בע־גלייטונג אדער אקאמפאנימענט.

obcor'date *a.* (אב-קאהר'-דייט) וואס האט די פארם פון אן איבערגעקעהרטען הארץ.

obduce' *v.* (אב-דיוס') איבערציהען, בע־דעקען.

obduct' *v.* (אב-דאקט') ז. *obduce*.

obduc'tion *n.* (אב-דאק'-שאן) דאס איבערציהען, דאס בעדעקען.

ob'duracy *n.* (אב'-דיו-רע-סי) הארט־קייט, הארט־הערציגקייט, איינגעשפארט־קייט, איינגע'עקשנ'טקייט.

ob'durate *a.* and *v.* (אב'-דיו-רייט) פערהארטעוועט, הארט, הארט־הערציג, איינגעשפארט, הארטנעקיג; פערהארטע־ווען.

He was very **obdurate** and could not be persuaded to take my advice.

ob'durately *adv.* (אב'-דיו-רייט-לי) אויף א פער'עקשנ'טען אופן; מיט איינגע־שפארטקייט.

ob'durateness *n.* (אב'-דיו-רייט-נעס) עקשנות, איינגעשפארטקייט.

obdura'tion *n.* (אב-דיו-ריי'-שאן) ז. *obduracy*.

o'beah *n.* (או'-בי-א) דאס אבי, א מין פעטיש אדער כשוף ביי די נעגער פון וועסט־אינדיען.

obe'dience *n.* (א-בי'-די-ענס) גע־הארכזאמקייט; אונטערטהאנען.

obe'dient *a.* (א-בי'-די-ענט) געהארכ־זאם.

An obedient child is a mother's joy.

obedien'tial *a.* (א-בי-די-ענ'-שעל) גע־הארכזאם; פאלגזאם.

obe'diently *adv.* (א-בי'-די-ענט-לי) אויף א געהארכזאמען אופן; מיט פאלג־זאמקייט.

obe'dient ser'vant (א-בי'-די-ענט סויר'-ווענט) געהארכזאמער דיענער [א פארם פון העפליכקייט ביים אונטערשריי־בען א בריעף].

obei'sance *n.* (א-ביי'-סענס) א העפ־ליכע פערבייגונג אדער פערנייגונג; רעס־פעקט, רעספעקטפולע בעציהונג.

ob'eliscal *a.* (אב'-ע-ליס-קעל) וואס האט די פארם פון אן אבעליסק. ז. *obelisk*.

ob'eliscar *a.* (אב'-ע-ליס-קאר) ז. *obeliscal*.

ob'elisk *n.* (אב'-ע-ליסק) אן אבעליסק [א הויכער פיערקאנ־טיגער זייל מיט א שפיץ]; אין דרוק־שריפט — א קרייץ [†] אלס אנמערקונגס־צייכען [אמאל פלעגט דיעזער צייכען בענוצט ווע־רען צו בעצייכענען א צווייפעל־האפטען אדער פערדעכטיגעןווארט אדער זאץ אין אן אלטער שריפט. איצט ווערט ער אין אל־געמיין בענוצט אלס צייכען פאר א ראנד־בעמערקונג אין ביכער, פאר פעראלטעטע ווערטער אין ווערטער־ביכער און פאר דעם דאטום ווען איינער איז געשטאר־בען].

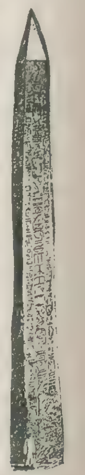

Obelisk

ob'elize *v.* (אב'-ע-לאיז) בע־צייכענען אלס פערדעכטיג אדער צווייפעלהאפט, שטעלען אן אבע־ליסק [†] אדער אן אבעלום [÷ אדער —] אלס פערדעכטי־גונגס־צייכען פאר ווערטער אדער זעצע אין אלטע ביכער אדער שריפטען.

ob'elus *n.* (אב'-ע-לאס) אן אבעלום, א פערדעכטיגונגס־צייכען ביי זעצע אדער ווערטער אין אלטע שריפטען [÷ אדער —].

o'berhaus *n.* (או'-בער-האוס) דאס אויבערהויז [סענאט] אין די דייטשע פארלאמענטען.

obese' *a.* (א-ביס') דיק־לייביג, פעט, קארפולענט.

obese'ness *n.* (א-ביס'-נעס) ז. *obesity*.

obes'ity *n.* (א-בעס'-אי-טי) דיק־לייבינקייט, פעטקייט.

Women fear **obesity** more than sickness.

o'bex *n.* (או'-בעקס) א באריער; א שטערונג.

obey' *v.* (א-ביי') געהארכען, פאלגען; אונטערגעבען זיך.

obey'er *n.* (א-ביי'-ער) א געהארכזא־מער, א פאלגזאמער.

obey'ingly *adv.* (א-ביי'-אינג-לי) אויף א געהארכזאמען אדער פאלגזאמען אופן.

obfus'cate *v.* (אב-פאס'-קייט) פערפינסטערען, פערטונקלען, פערנעבלען; פערווירען, צומישען.

obfusca'tion *n.* (אב-פאס-קיי'-שאן) פערפינסטערונג, פערטונקעלונג, פערווירונג, צומישונג.

o'bi *n.* (או'-בי) דאס אבי, א מין פעטיש אדער כשוף ביי די נעגער פון וועסט=אינדיען; אזא בונט קאלירטער אדער אויסגעשטיקטער שארף וואס די פרויען אין יאפאן טראגען.

o'biism *n.* (או'-בי-איזם) אביאיזם, א מין צויבעריי ביי די נעגער אין וועסט=אינדיען.

o'bit *n.* (או'-ביט) דער טויט, דאס אבלעבען [פטירה]; א תפלה נאך א טויטען [הזכרת נשמות], יאהרצייט נאך א טויטען.

ob'iter *adv.* (אב'-אי-טער) פערבייגעהענדיג, אגב אורחא.

ob'iter dic'ta (אב'-אי-טער דיק'-טא) זאכען וואס ווערען געזאגט אגב אורחא; זייטיגע בעמערקונגען פון א ריכטער ביים ארויסגעבען א פסק=דין. ז. *obiter dictum*.

ob'iter dic'tum (אב'-אי-טער דיק'-טאם) עטוואס וואס ווערט געזאגט פערבייגעהענדיג אדער אגב אורחא; א זייטיגע בעמערקונג פון א ריכטער ביים ארויסגעבען א פסק=דין.

obit'ual *a.* (א-ביטש'-יו-על) וואס געהערט צו אימעצענס טויט; וואס איז שייך צו א תפלה נאך א טויטען.

obit'uarily *adv.* (א-ביטש'-יו-ע-רי-לי) אויף דעם אופן פון א טויטען=בעריכט אדער א טויטען=ליסטע.

obit'uarist *n.* (א-ביטש'-יו-ע-ריסט) א טויטען=פערצייכנער; א ביאגראפיע=שרייבער פון געשטארבענע פערזאנען.

obit'uary *n.* and *a.* (א-ביטש'-יו-ע-רי) א טויטען=פערצייכנים; א טויטען=רעגיסטער, א טויטען=ליסטע; וואס איז שייך צו דעם טויט פון אימעצען.

object' *v.* (אב-דזשעקט') איינווענדען; זיך ארויסטרעטען מיט א געגען=טענה; אויסדריקען דאגעגען.
The clerk **objects** to being treated like an office boy.

ob'ject *n.* (אב'-דזשעקט) אן אביעקט, א געגענשטאנד, א זאך; א ציעל; א צוועק; אין גראמאטיק — דער אביעקט, די זאך, אויף וועלכער א געוויסע טהעטיגקייט ווערט געווענדעט.

ob'ject-fin'der *n.* (אב'-דזשעקט-פאינ'-דער) א פארריכטונג אין א מיקראסקאפ, דורך וועלכער דער בעאבאכטער ווייסט די פארוים וואו עס ליעגט אויף'ן גלעזעל די אדער יענע זאך, וועלכע ער אונטערזוכט.

ob'ject-glass *n.* (אב'-דזשעקט-גלעס) — אין א שפאקטיוו אדער מיקראסקאפ דער אביעקטיוו אדער ברען=גלאז [דאס רונדע לינזען=פערמיגע גלאז, וואו עס קאנצענטרירען זיך די ליכט=שטראהלען פון א געגענשטאנד, וועלכען מען בעאבאכטעט].

objectifica'tion *n.* (אב-דזשעק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס אביעקטיווירען; דאס מאכען אביעקטיוו אדער אויסערליך [פון דעם דענקענדען "איך"].

objec'tify *v.* (אב-דזשעק'-טי-פאי) אביעקטיווירען, מאכען אלס אן אביעקט אדער אן אויסערליכע זאך, וואס קען בענומען ווערען מיט אונזער שכל אדער מיט אונזערע חושים.

objec'tion *n.* (אב-דזשעק'-שאן) אן איינווענדונג; א געגען=טענה; אן ארויסטרעטונג מיט א געגען=טענה.

objec'tionable *a.* (אב-דזשעק'-שאנ-עבל) אויף וואס מען קען איינווענדען; איינצואווענדען; געגען וואס מען קען ארויסטרעטען מיט טענות

objec'tionably *adv.* (אב-דזשעק'-שאנ-ע-בלי) אזוי דאס מען קען ארויסטרעטען מיט איינווענדונגען אדער מיט געגען=טענות.

objec'tional *a.* (אב-דזשעק'-שאנ-על) ז. *objectionable*.

objec'tionist *n.* (אב-דזשעק'-שאנ-איסט) איינער וואס טרעט ארויס מיט געגען=טענות.

ob'jectist *n.* (אב'-דזשעק-טיסט) אן אנהענגער פון אביעקטיוויזם. ז. *objectivism*.

objec'tivate *v.* (אב-דזשעק'-טי-ווייט) ז. *objectify*.

objectiva'tion *n.* (אב-דזשעק-טי-וויי'-שאן) ז. *objectification*.

objec'tive *a.* and *n.* (אב-דזשעק'-טיוו) אביעקטיוו, זאכליך, רעאל [אלס א געגענשטאנד אדער זאך וואס עקזיסטירט אויסער אונזער "איך"]; אין גראמאטיק — דער אקוזאטיוו, די פארם פון א הויפט=ווארט, ביי=ווארט א. ז. וו. וואס בעצייכענט דעם געגענשטאנד, אויף וועלכען עס געהט איבער א טהעטיגקייט און ענטפערט אויף דער פראגע: וואס אדער וועמען? אין א שפאקטיוו אדער מיקראסקאפ — דער אביעקטיוו. ז. *object-glass*.

objec'tively *adv.* (אב-דזשעק'-טיוו-לי) אויף אן אביעקטיווען שטייגער; אלס א זאך וואס געפינט זיך אויסער דעם דענקענדען "איך".

objec'tiveness *n.* (אב-דזשעק'-טיוו-נעס) דאס זיין אביעקטיוו; דאס זיין רעאל; דאס געפינען זיך אויסער דעם דענקענדען "איך".

objec'tive point (אב-דזשעק'-טיוו פאינט) דער שטרעבונגס=פונקט; דער ציעל; דער צוועק.

objec'tive symp'toms (אב-דזשעק'-טיוו סימפ'-טאמז) אביעקטיווע סימפטאמען [סימפטאמען אדער סמנים פון א קראנקהייט, וועלכע דער דאקטאר קען אליין זעהן אדער פיהלען, אין געגענזאץ צו סוביעקטיווע סמנים, ווי וועהטאג, וועלכע עס פיהלט נור דער קראנקער].

objec'tive truth (אב-דזשעק'-טיוו טרוהטה) אן אביעקטיווער אמת [אן ארויסגעזאגטע מיינונג וואס ווערט בעשטעטיגט פון דער ווירקליכקייט].

objec'tive valid'ity (אב-דזשעק'-טיוו וועליד'-אי-טי) אביעקטיווע ווירקליכקייט; אביעקטיווע קראפט.

objec'tivism *n.* (אב-דזשעק'-טי-וויזם) אביעקטיוויזם, די שילדערונג פון א זאך ווי זי איז, ניט רעכענענדיג זיך מיט די אייגענע סימפאטיען און אנטיפאטיען; אין פילאזאפיע — די שטה, וועלכע האלט, אז דאס אמת'ע וויסען קען זיך בעקומען נור אויף'ן גרונד פון די וואהרנעהמונגען פון אונזערע חושים און ניט אויף'ן גרונד פון ספעקולאטיווען דענקען.

objec'tivist *n.* (אב-דזשעק'-טי-וויסט) אן אנהענגער פון אביעקטיוויזם אין קונסט, ליטעראטור אדער פילאזאפיע. ז. *objectivism*.

objectivis'tic *a.* (אב-דזשעק-טי-וויס'-טיק) אביעקטיוויסטיש, וואס איז שייך צו אביעקטיוויזם. ז. *objectivism*.

objectiv'ity *n.* (אב-דזשעק-טיוו'-אי-טי) אביעקטיוויטעט; אויסערליכקייט; רעאלקייט.

objec'tivize *v.* (אב-דזשעק'-טי-וואיז) אביעקטיווירען; מאכען אלס אביעקט אדער אויסערליכע זאך, וואס קען וואהרגענומען ווערען דורך אונזערע חושים.

objectiza'tion *n.* (אב-דזשעק-טי-זיי'-שאן) ז. *objectification*.

ob'jectize *v.* (אב'-דזשעק-טאיז) ז. *objectify*.

ob'jectless *a.* (אב'-דזשעקט-לעס) אהן א צוועק; אהן א ציעל; צוועקלאז.

ob'jectlessly *adv.* (אב'-דזשעקט-לעס-לי) אויף א צוועקלאזען אופן.

ob'jectlessness *n.* (אב'-דזשעקט-לעס-נעס) צוועקלאזיגקייט.

ob'ject-les'son *n.* (אב'-דזשעקט-לעסן) דאס אונטערריכטען אדער ערקלערען איינעם א זאך, בעווייזענדיג איהם די זאך גופא אדער א בילד פון דער זאך.

ob'ject of curios'ity (אב'-דזשעקט אוו קיו-רי-אס'-אי-טי) א זעלטענהייט.

objec'tor *n.* (אב-דזשעק'-טאר) אן איינווענדער, איינער וואס טרעט ארויס מיט געגען=טענות.

ob'ject-soul *n.* (אב'-דזשעקט-סאול) אין אנטראפאלאגיע — א מאטעריעלע נשמה [ווי די פארשטעלונג וועגען דער נשמה ביי פיעל ווילדע שבטים].

ob'ject-tea'ching *n.* (אב'-דזשעקט-טיע'-טשינג) ז. *object-lesson*.

objura'tion *n.* (אב-דזשו-ריי'-שאן) דאס בעשווערען; דאס פערבינדען אדער פערפליכטען איינעם דורך א שבועה.

objure' *v.* (אב-דזשוהר') שווערען.

objur'gate *v.* (אב-דזשויר'-גייט) זיך בייזערען; אנשרייען; טאדלען, מאכען פארווירפע.

objurga'tion *n.* (אב-דזשויר-גיי'-שאן) דאס אנשרייען; דאס בייזערען זיך; דער טאדעל, פארוואורף.

objur'gatory *a.* (אב-דזשויר'-גיי-טא-רי) טאדלענד, מיט פארוואורף.

oblate' *a., n.* and *v.* (אב-לייט') אבגעפלאכט ביי די פאלען [ווי די ערד איז אבגעפלאכט אדער צונויפגעדריקט ביי די פאלען]; אין דער קאטוילישער קירך — געווידמעט פאר הייליגע נוצען; איבערגעבען צו רעליגיעזען דיענסט; א מענש, וואס געפינט זיך אין מאנאסטיר און גיט זיך איבער צו גאטעס=דיענסט, ניט זייענדיג א מאנאך; דאס הייליגע ברויט, וואס מען בענוצט ביים קריסטליכען הייליגען אבענדמאהל; ווידמען, איבערגעבען זיך צו גאטעסדיענסט.

oblate'ness *n.* (אב-לייט'-נעס) אבגעפלאכטקייט, צונויפגעדריקטקייט [ווי דער ערד=קוגעל ביי די פאלען].

obla'tion *n.* (אב-ליי'-שאן) דאס ווידמען עפעס פאר דער קירך; דאס בריינגען א קרבן; אן אפפער, א קרבן=מנחה.

ob'ligable *a.* (אב'-לי-געבל) וואס קען זיך פערפליכטען; וואס פיהרט אויס א התחיבות; אויף וואס עס קען געגעבען ווערען א פערפליכטונג.

ob'ligate *v.* and *a.* (אב'-לי-גייט) פערבינדען [ווי דורך א פערפליכטונג, דורך א שבועה א. ד. ג.]; פערפליכטען; שטעלען אונטער א התחיבות; פערבונדען, פערפליכטעט; מחויב.

obliga'tion *n.* (אב-לי-גיי'-שאן) א פערפליכטונג, התחיבות; א פליכט, א חוב.
The protection of the weak is the **obligation** of the strong.

obliga'tional *a.* (אב-לי-גיי'-שאַן-על) ז. *obligatory*

ob'ligative *a.* (אב'-לי-גיי-טיוו) וואס בעצייכענט א מוז אדער א פליכט.

ob'ligativeness *n.* (אב'-לי-גיי-טיוו-נעם) דאס זיין פערפליכטענד; דאס זיין א מוז.

obliga'to *a. and n.* (אב-לי-גא'-טא) ז. *obbligato*

ob'ligatorily *adv.* (אב'-לי-גיי-טא-רי-לי) אבליגאטאריש, פערפליכטענד; אויף א פערפליכטענדען אופן; דורך התחיבות.

ob'ligatoriness *n.* (אב'-לי-גיי-טא-רי-נעם) דאס זיין בינדענד אדער פערפליכטענד.

ob'ligatory *a.* (אב'-לי-גיי-טא-רי) אבליגאטאריש, מאראליש אדער געזעצליך פערבינדענד; פערפליכטענד.

oblige' *v.* (א-בלאידזש') פערפליכטען; פערבינדליך מאכען; נויטיגען; צווינגען; געפעליג זיין; טהאן א טובה.

obligee' *n.* (אב-לי-דזשיע') איינער, צו וועמען א אנדערער איז פערפליכטעט; דער וועלכער איז פערפליכטעט.

obli'ger *n.* (א-בלאי'-דזשער) איינער וואס פערבינדעט אדער פערפליכטעט; דער וואס טהוט א טובה.

obli'ging *a.* (א-בלאי'-דזשינג) דיענסט־פערטיג; וואס איז גענייגט צו טהאן א טובה; געפעליג.

obli'gingness *n.* (א-בלאי'-דזשינג-נעם) דיענסט־פערטיגקייט; געפעליגקייט.

ob'ligor *n.* (אב'-לי-גאהר) די פערזאן, וועלכע איז געזעצליך פערפליכטעט צו ערפילען א געוויסע התחיבות; איינער וואס נעהמט אויף זיך די ערבות פאר אן אנדערען.

obliqua'tion *n.* (אב-לי-קהוויי'-שאַן) אן אבבויגונג אדער אבווענדונג אן א זייט.

oblique' *a.* (אב-ליק') קרום, שיעף, ניט גלייך; אבגעבויגען אדער אבגעקעהרט אן א זייט; אינדירעקט; ארונטער פון דרך הישר.

oblique' an'gle (אב-ליק' ענגל) אין געאמעטריע — א שיעפער ווינקעל [א ווינקעל פון מעהר אדער ווייניגער ווי 90 גראד].

oblique' case (אב-ליק' קיים) אין גראמאטיק — דער אינדירעקטער קאזוס אדער פאל [די פארם פון א הויפט־ווארט, ביי־ווארט א. ד. ג. ווען עס ענטפערט אויף די פראגען: פון וועמען? צו וועמען? מיט וועמען? וועגען וועמען? א. ז. וו. ווי למשל, פון ברודער, צום ברודער, מיט'ן ברודער, וועגען ברודער, דעם ברודער].

oblique'ly *adv.* (אב-ליק'-לי) אין א קרומער ריכטונג; ניט דירעקט.

oblique'ness *n.* (אב-ליק'-נעם) קרומקייט, שיעפקייט; דאס זיין אבגעקעהרט פון דרך הישר.

oblique' speech (אב-ליק' ספיעטש) אין גראמאטיק — די אינדירעקטע רעדע, ווען איינער גיט איבער דעם אנדערענס רייד מיט זיינע אייגענע ווערטער [ווי למשל, אנשטאט "ער האט טעלעגראפירט — איך וועל היינט קומען" זאגט מען: "ער האט טעלעגראפירט, אז ער וועט היינט קומען"].

obliq'uity *n.* (אב-ליק'-הווי-טי) דאס זיין אבגענייגט פון א גלייכער ריכטונג; קרומקייט, שיעפקייט; דאס זיין אבגעקעהרט פון דרך הישר; זינדיגקייט, צולאזענקייט.

oblit'erate *v.* (אב-ליט'-ע-רייט) 1. אבמעקען, אברייבען, אויסמעקען; 2. פערניכטען; פערטיליגען.

1. The snow **obliterated** the deer's tracks.
2. Time has **obliterated** the monuments of ancient civilization.

oblitera'tion *n.* (אב-ליט-ע-ריי'-שאַן) די אבמעקונג, דאס אויסמעקען, די פערטיליגונג; אין מעדיצין — די פערשליסונג פון א בלוט־אדער אדער לופט־רעהר דורך דעם, וואס די ווענטלעך פון דעם אדער האבען זיך צוזאמענגעקלעפט.

oblit'erative *a.* (אב-ליט'-ע-ריי-טיוו) וואס מעקט אויס, וואס רייבט אב.

obliv'ion *n.* (אב-ליוו'-אי-אַן) די פערגעסענהייט; דאס פערגעסען איינעמס חטא, די בעגנאדיגונג, דאס שענקען [א שטראף].

obliv'ious *a.* (אב-ליוו'-אי-אַם) 1. פערגעסליך; 2. וואס מאכט פערגעסען.

1. There they stood absorbed in conversation, oblivious of the rest of us.

obliv'iously *adv.* (אב-ליוו'-אי-אַם-לי) אויף א פערגעסליכען שטייגער; דורך פערגעסען אדער דורך ניט דערמאהנען אייגעמס זינד.

obliv'iousness *n.* (אב-ליוו'-אי-אַם-נעם) די פערגעסליכקייט.

oblivis'cence *n.* (אב-לי-ווים'-ענם) ז. *obliviousness*

ob'long *a. and n.* (אב'-לאַהנג) לענגליך; וואס איז לענגער איידער ברייטער; א געאמעטרישע פיגור, וועלכע איז לענגער איידער ברייטער.

oblonga'ta *n.* (אב-לאַנ-גיי'-טא) דער אונטערשטער טייל פון קאפ־מארך, וועלכער פעראייניגט זיך מיט דעם רוקען־מארך.

ob'longish *a.* (אב'-לאַהנג-איש) עטוואס לענגער ווי ברייטער.

ob'longly *adv.* (אב'-לאַהנג-לי) אויף א לענגליכער ארט.

ob'longness *n.* (אב'-לאַהנג-נעם) לענגליכקייט.

ob'loquy *n.* (אב'-לא-קהווי) זידלערייא, בעליידיגונג, פערליימדונג; פארוואורף, טאדעל; לשון־הרע; רכילות.

obnox'ious *a.* (אב-נאַק'-שאַם) אונטערגעווארפען אדער אויסגעזעצט [צו שאנדע, צו א פארוואורף, צו א סכנה א. ד. ג.]; שטראפבאר, וואס פערדיענט א שטראף; איבעל, פאסקודנע; שעדליך.

obnox'iously *adv.* (אב-נאַק'-שאַם-לי) אויף א מיאוס'ען, שענדליכען אדער פאסקודנעם אופן.

obnox'iousness *n.* (אב-נאַק'-שאַם-נעם) פאסקודנעקייט, מיאוס'קייט; שעדליכקייט; דאס זיין אויסגעזעצט צו שאנדע, פארוואורף א. ז. וו.

o'boe *n.* (או'-בא-ע) די האבאע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א פאיאל. דער טאן פון דיעזען אינסטרומענט איז א צווישען־טאן צווישען א קלארנעט און א פלייט].

Oboe

ob'ol *n.* (אב'-אַל) ז. *obole*

ob'olary *a.* (אב'-א-לע-רי) וואס איז שייך אדער וואס בעשטעהט פון אבאלען אדער קליינע מטבעות; ארים.

ob'ole *n.* (אב'-אול) אן אלט־פראנצויזישע קליינע מטבע; אן אלט־גריכישע מטבע פון זעהר א קליינעם ווערטה [א דריטעל פון א סענט]; אן אפטייק־געוויכט [א זעקסטעל פון א דראכמא].

ob'olus *n.* (אב'-א-לאַם) ז. *obole*

Obovate Leaf

obo'vate *a.* (אב-או'-ווייט) וואס האט די פארם אדער פיגור פון אן איי מיט דער ברייטערער זייט צום דרויסען [ווי געוויסע בלעטער פון פלאנצען].

obrep'tion *n.* (אב-רעפ'-שאַן) דאס ארייננגנב'ענען זיך אדער ארייננקריכען אונבעמערקטערהייד; אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — דאס בעקומען דורך שווינדעל אלס מתנה א קאנפיסקירטען גוט אדער א גוט וואס איז ארייננגעפאלען אין די הענד פון דער רעגיערונג, ווייל קיין יורשים האבען זיך דארויף ניט געפונען.

obrotund' *a.* (אב-רא-טאַנד') אין באטאניק — וואס איז כמעט רונדיג [ווענען געוויסע בלעטער און פרוכטען פון פלאנצען].

obruenda'rium *n.* (אב-רוה-ען-דיי'-רי-אַם) א כלי וואס ענטהאלט אין זיך אן אנדער כלי; א פארצייטיגער ליימענער טאפ, אין וועלכען עס פלעגט זיך ארייננשטעלען א גלעזערנע כלי.

obry'zum *n.* (אב-ראַי'-זאַם) ריינעס גאלד, גיך־גאלד.

obscene' *a.* (אב-סין') שמוציג, עקעלדיג, מיאוס [אין האנדלען, ריידען א. ד. ג.]; נבול־פה'דיג; פארנאגראפיש.

obscene' lit'erature (אב-סין' ליט'-ע-רע-טשור) פארנאגראפישע ליטעראטור.

obscene'ly *adv.* (אב-סינ'-לי) אויף א שמוציגען, מיאוס'ען אופן [אין האנדלען, ריידען א. ד. ג.]; מיט נבול־פה; פארנאגראפיש.

obscene'ness *n.* (אב-סינ'-נעם) ז. *obscenity*

obscen'ity *n.* (אב-סענ'-אי-טי) שמוציגקייט, מיאוס'קייט, עקעלהאפטיגקייט [אין האנדלונג, ריידען א. ד. ג.]; נבול־פה; פארנאגראפיע.

obscu'rant *n.* (אב-סקיו'-רענט) אן אבסקוראנט, א פינסטערלינג, א פיינד פון אויפקלערונג און פראגרעס.

obscu'rantism *n.* (אב-סקיו'-רענ-טיזם) אבסקוראנטיזם, די געגנערשאפט צו אויפקלערונג און פראגרעס.

obscu'rantist *n. and a.* (אב-סקיו'-רענ-טיסט) אן אבסקוראנט, א פינסטערלינג, א געגנער פון פראגרעס און אויפקלערונג; וואס איז געגען פראגרעס און אויפקלערונג.

obscura'tion *n.* (אב-סקיו-ריי'-שאַן) די פערפינסטערונג, די פערטונקלונג.

obscure' *a. and v.* (אב-סקיור') 1. טונקעל; ניט־דייטליך; ניט פערשטענדליך; ניט קלאר; 2. פערבארגען, אונבעקאנט, אונבעוואוסט; 3. פערטונקלען, פערפינסטערען; פערבארגען; מאכען אונקלאר אדער אונדייטליך.

1. The passage in the book is very **obscure**.
2. Lincoln was born of **obscure** parents.

obscure'ly *adv.* (אב-סקיור'-לי) אויף א טונקעלען אופן; פערטונקעלט; אונדייטליך; אונקלאר.

obscure'ment *n.* (אב-סקיור'-מענט) ז. *obscuration*

obscure'ness *n.* (אב-סקיור'-נעם) טונקעלהייט; אונפערשטענדליכקייט; אונדייטליכקייט, אונקלארקייט; אונבעקאנטקייט.

obscur'er *n.* (אב-סקיור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס פערטונקעלט אדער מאכט אונקלאר אדער אונדייטליך.

obscu'rity *n.* (אב-סקיו'-רי-טי) טונקעלהייט, אונקלארקייט, אונדייטליכקייט; אונפערשטענדליכקייט; אונבעקאנטקייט, אונבעוואוסטקייט.

ob'secrate *v.* (אב'-סי-קרייט) בעטען, בעטען מיט תחנונים.

obsecra'tion *n.* (אב-סי-קריי'-שאן) דאס בעטען מיט תחנונים.

obse'quial *a.* (אב-סי'-קהווי-על) וואס איז שייך צו די צערעמאניעס פון א לויה אדער צו א בעערדיגונגס=צערעמאניע.

obse'quience *n.* (אב-סי'-קהווי-ענס) ז. *obsequiousness*.

ob'sequies *n.* (אב'-סי-קהוויעז) בעערדיגונגס=צערעמאניעס; א לויה. ז. *obsequy*.

obse'quious *a.* (אב-סי'-קהווי-אס) געהארכזאם, פאלגזאם; קנעכטיש פאלגזאם; דיענסט=פערטיג, קריכעריש, אונטערטהעניג.

obse'quiously *adv.* (אב-סי'-קהווי-אס-לי) מיט א קנעכטישער געהארכזאמקייט.

obse'quiousness *n.* (אב-סי'-קהווי-אס-נעס) געהארכזאמקייט, פאלגזאמקייט; קנעכטישע געהארכזאמקייט אדער דיענסטפערטיגקייט.

ob'sequy *n.* (אב'-סי-קהווי) א לויה=צערעמאניע.

obser'vable *a.* (אב-זויר'-וועבל) בעמערקבאר, מערקליך; בעמערקענסווערטה, מערקווירדיג.

obser'vableness *n.* (אב-זויר'-וועבל-נעס) בעמערקבארקייט; מערקווירדיגקייט.

obser'vably *adv.* (אב-זויר'-ווע-בלי) אויף א בעמערקענסווערטהען אדער מערקווירדיגען אופן; אויף א מערקבארען אופן.

obser'vance *n.* (אב-זויר'-וועגס) אויפמערקזאמקייט, בעאבאכטונג; די אבהיטונג פון א רעליגיעזען מנהג; א מנהג, א כלל אדער צערעמאניע וואס דארף אבגעהיט ווערען; אכטונג, רעספעקט.

observan'da *n.* (אב-זויר-וועג'-דא) זאכען וואס דארפען אבגעהיט ווערען.

observan'dum *n.* (אב-זויר-וועג'-דאם) א זאך וואס דארף אבגעהיט ווערען.

obser'vant *a. and n.* (אב-זויר'-וועגט) אויפמערקזאם; בעאבאכטענד; געהארכזאם; שטרענג אין אבהיטען א דין, א מנהג א. ד. ג.; איינער וואס היט שטרענג אב א דין, א געזעץ, א מנהג א. ד. ג.

Obser'vant *n.* (אב-זויר'-וועגט) א שטרענגער פראנציסקאנער [איינער פון די פראנציסקאנער מאנאכען, וועלכע האבען זיך אבגעטיילט אין 15טען יאהרהונדערט פון דעם פראנציסקאנער ארדען].

Obser'vantine *n.* (אב-זויר'-וועג-טין) ז. *Observant*.

Obser'vantist *n.* (אב-זויר'-וועג-טיסט) ז. *Observant*.

obser'vantly *adv.* (אב-זויר'-וועגט-לי) אויף א בעאבאכטענדען אופן; מיט אויפמערקזאמקייט.

observa'tion *n.* (אב-זויר-וויי'-שאן) א בעאבאכטונג; א בעמערקונג; א וויסענשאפטליכע בעאבאכטונג; די אבהיטונג [פון מנהגים, געזעצען, דינים א. ד. ג.].

observa'tional *a.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעאבאכטונג; וואס ווערט בענוצט ביי א בעאבאכטונג; וואס איז בעגרינדעט אויף א בעאבאכטונג.

observa'tionally *adv.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-על-אי) דורך בעאבאכטונג.

observa'tion-car *n.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-קאר) אן אפענער באהן=וואגאן וואס גיט די מעגליכקייט די פאסאזשירען צו בעאבאכטען די געגענדען, דורך וועלכע זיי פאהרען.

ob'servator *n.* (אב'-זויר-ווי-טאר) א בעאבאכטער, א בעמערקער.

obser'vatory *n.* (אב-זויר'-ווע-טא-רי) אן אבסערוואטאריע [א פלאץ אדער געביידע אויסגעשטאטעט מיט די נויטיגע אינסטרומענטען פאר אסטראנאמישע און מעטעאראלאגישע בעאבאכטונגען]; א בעאבאכטונגס=פלאץ.

observe' *v.* (אב-זוירוו') בעאבאכטען; בעמערקען; מאכען א בעמערקונג; זיין אויפמערקזאם; אבהיטען [א דין, א מצוה, א מנהג א. ד. ג.].

obser'ver *n.* (אב-זויר'-ווער) א בעאבאכטער; אן אבהיטער [פון א געזעץ, א מנהג, א דין א. ד. ג.].

obser'ving *a.* (אב-זויר'-ווינג) בעאבאכטענד; אויפמערקזאם; אבהיטענדיג [דינים, מנהגים א. ד. ג.].

obser'vingly *adv.* (אב-זויר'-ווינג-לי) בעאבאכטענדיג; מיט אויפמערקזאמקייט; אבהיטענדיג.

obsess' *v.* (אב-סעס') אנגרייפען, פלאגען [וועגען א דבוק אדער בייזען גייסט].

obses'sion *n.* (אב-סעש'-אן) דאס זיין בעהערשט אדער געפלאגט פון א דבוק אדער בייזען גייסט; א בעלאגערונג.

obsid'ian *n.* (אב-סיד'-אי-ען) אבזידיאן, וואולקאנישע פערגליווערטע לאווא וואס איז עהנליך צו גלאז.

obsid'ional *a.* (אב-סיד'-אי-א-נעל) בעלאגערנד, וואס איז שייך צו א בעלאגערונג [פון אן ארמעע].

obsid'ional coins (אב-סיד'-אי-א-נעל קאינז) בעלאגערונגס=מינצען [נויט=געלד וואס ווערט געפרעגט אין דער צייט פון א בעלאגערונג].

obsid'ional crown (אב-סיד'-אי-א-נעל קראון) א בעלאגערונגס=קרוין [א גראז=קרוין אלס אויסצייכנונג אין אלטען רוים פאר די גענעראלען, וועלכע האבען אויסגעהאלטען א בעלאגערונג].

obsid'ionary *a.* (אב-סיד'-אי-א-נע-רי) בעלאגערנד; געפרעגט [וועגען געלד] אין א בעלאגערטען ארט.

obsig'nate *v.* (אב-סיג'-נייט) בעזיגלען, בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען.

obsigna'tion *n.* (אב-סיג-ניי'-שאן) די בעזיגלונג; די בעקרעפטיגונג, די בעשטעטיגונג.

obsig'natory *a.* (אב-סיג'-נע-טא-רי) בעשטעטיגענד, בעקרעפטיגענד, בעזיגלענד.

obsolesce' *v.* (אב-סא-לעס') ווערען פעראלטערט, ארויסגעהן פון געברויך.

obsoles'cence *n.* (אב-סא-לעס'-ענס) דאס ווערען פעראלטערט, דאס אלט ווערען, דאס ארויסגעהן פון געברויך.

obsoles'cent *a.* (אב-סא-לעס'-ענט) פעראלטעט; וואס געהט ארוים פון געברויך.

ob'solete *a.* (אב'-סא-ליט) פעראלטעט; ארוים פון געברויך; אין זאאלאגיע — אונדייטליך; ניט גענוג ענטוויקעלט.

ob'soleteness *n.* (אב'-סא-ליט-נעס) פעראלטונג, דאס זיין ארוים פון געברויך; אין זאאלאגיע — אונדייטליכקייט, דאס זיין אונענטוויקעלט.

ob'soletism *n.* (אב'-סא-ליט-איזם) א מנהג, א מאדע, אווארט א. ד. ג. וואס איז פעראלטעט אדער ארוים פון געברויך.

ob'stacle *n.* (אב'-סטעקל) א הינדערניס, א שטרויכלונג, עפעס וואס שטעהט אין וועג.

ob'stacle-race *n.* (אב'-סטעקל-רייס) א וועט=לויף מיט שטערונגען [ווי פלויטען, גריבער א. ז. וו.].

obstet'ric *a.* (אב-סטעט'-ריק) ז. *obstetrical*.

obstet'rical *a.* (אב-סטעט'-רי-קעל) געבורטס=הילפליך; וואס איז שייך צו אקושערסטווע.

obstet'rical for'ceps (אב-סטעט'-רי-קעל פאהר'-סעפס) א געבורטס=צוואנג [אזא צוואנג וואס ווערט בענוצט ביי שווערע געבורטען אנצונעהמען דאס קינד].

obstetrica'tion *n.* (אב-סטעט-רי-קיי'-שאן) געבורטס=הילף, אקושערסטווע.

obstetri'cian *n.* (אב-סטע-טריש'-ען) אן אקושער, א געבורטס=העלפער; א הייבאם.

obstetri'cious *a.* (אב-סטע-טריש'-אס) געבורטס=הילפליך.

obstet'rics *n.* (אב-סטעט'-ריקס) אקושערסטווע, אקושעריי, געבורטס=הילף קונסט.

obstet'rist *n.* (אב-סטעט'-ריסט) ז. *obstetrician*.

obstet'rix *n.* (אב-סטעט'-ריקס) אן אקושערקע, א הייבאם.

ob'stinacy *n.* (אב'-סטי-נע-סי) הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות; ווידערשפענסטיגקייט.

ob'stinate *a.* (אב'-סטי-נייט) הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט, ווידערשפענסטיג.

ob'stinately *adv.* (אב'-סטי-נייט-לי) מיט עקשנות, מיט איינגעשפארטקייט; ווידערשפענסטיג.

ob'stinateness *n.* (אב'-סטי-נייט-נעס) ז. *obstinacy*.

obstipa'tion *n.* (אב-סטי-פיי'-שאן) פערשטאפונג, עצירות.

obstrep'erate *v.* (אב-סטרעפ'-ע-רייט) מאכען א שטארקען גערויש.

obstrep'erous *a.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס) שטארק ליארמדיג, גערוישפול.

obstrep'erously *adv.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס-לי) אויף א שטארק=ליארמדיגען אופן; מיט א שטארקען ליארם אדער גערויש.

obstrep'erousness *n.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס-נעס) א שטארקער ליארם אדער גערויש; א געפילדער.

obstric'tion *n.* (אב-סטריק'-שאן) א צווינגענדע פערפליכטונג; געבונדענקייט.

obstrop'ulous *a.* (אב-סטראפ'-יו-לאס) ז. *obstreperous*.

obstruct' *v.* (אב-סטראקט') פערשטאפען, פערשפארען; פערשטעלען; הינדערען, שטערען, שטרויכלען.

obstruc'ter *n.* (אב-סטראק'-טער) א שטערער, א הינדערער.

obstruc'tion *n.* (אב-סטראק'-שאן) א פערשפארונג; א הינדערניס, א שטערונג; אן אבסטרוקציאן, א סיסטעמאטישע שטערונג אדער הינדערניס אין א פארלאמענט [ווי דורך האלטען לאנגע רעדען, מאכען פארשלעגע א. ד. ג.] וואס א מינאריטעטס=פארטיי נעהמט אונטער כדי ניט צו דערלאזען דורכפיהרען וועלכען עס איז געזעץ.

obstruc'tionism *n.* (אב-סטראק'-שאנ-איזם) אבסטרוקציאניזם, דאס מאכען אן אבסטרוקציאן. ז. *obstruction*.

obstruc'tionist *n.* (אב-סטראק'-שאנ-איסט) א שטערער, א הינדערער; אן אבסטרוקציאניסט [אין א פארלאמענט]. ז. *obstruction*.

obstruc'tive *a. and n.* (אב-סטראק'-טיוו) הינדערענד, שטערענד; וואס פעראורזאכט אן אבסטרוקציאן; איינער אדער עטוואס וואס שטערט אדער הינ=

דערט; איינער וואס מאכט אן אבסטרוקציאן.

obstruc'tively *adv.* (אב־סטראק׳־טיוו־לי) אויף א שטערענדען אדער הינדערענדען אופן; דורך אן אבסטרוקציאן.

obstruc'tiveness *n.* (אב־סטראק׳־טיוו־נעס) שטערעניש, הינדערנים.

obstruc'tor *n.* (אב־סטראק׳־טאר) ז. *obstructer*

ob'struent *a. and n.* (אב׳־סטרו־ענט) שטערענד, הינדערענד; פערשטאפענד; עטוואס וואס שטערט אדער הינדערט; עטוואס וואס פעראורזאכט פערשטאפונג [עצירות].

obstupefa'cient *a.* (אב־סטיו־פי־פיי׳־שיענט) בעטויבענד, וואס בעטויבט די חושים.

obstu'pefy *v.* (אב־סטיו׳־פי־פאי) בעטויבען די חושים.

obtain' *v.* (אב־טיין׳) 1. ערגרייכען, בעקומען; 2. בעשטעהן, האבען אן עקזיסטענץ.

1. Cigars may be **obtained** in this drug store. 2. Freedom **obtains** in this land.

obtai'nable *a.* (אב־טיי׳־נעבל) וואס קען ערגרייכט ווערען, וואס מען קען בעקומען.

obtai'ner *n.* (אב־טיי׳־נער) איינער וואס בעקומט עפעס; אן ערגרייכער.

obtain'ment *n.* (אב־טיין׳־מענט) דאס ערגרייכען; דאס ערהאלטען, דאס בעקומען.

obtect' *a.* (אב־טעקט׳) ז. *obtected*

obtec'ted *a.* (אב־טעק׳־טעד) בעדעקט, געשיצט [בעזונדערס וועגען טהיערע וועלכע זיינען בעדעקט מיט א שאלעכץ אדער מושעל].

obtem'per *v.* (אב־טעמ׳־פער) געהארכען; פאלגען.

obtest' *v.* (אב־טעסט׳) שטארק בעטען; בעטען מיט תחנונים.

obtesta'tion *n.* (אב־טעס־טיי׳־שאן) א שטארקעס געבעט, א דרינגענדע ביטע.

obtri'tion *n.* (אב־טריש׳־אן) דאס אבשייערען; דאס אברייבען; דאס אויסרייבען.

obtrude' *v.* (אב־טרוהד׳) ארויפדרינגען, ארויפצווינגען, ארויפלעגען מיט גוואלד; זיך ארויפדרינגען אויף אימעצען, זיך אנטשעפען.

obtru'der *n.* (אב־טרוה׳־דער) אן ארויפצווינגער, א צודרינגליכער מענש, איינער וואס טשעפעט זיך אן.

obtrun'cate *v. and a.* (אב־טראנ׳־קייט) אויסשניידען; פערקריפלען, קאליעטשען; אויסגעשניטען, ארומגעשניטען; צוקאליעטשעט.

obtrunca'tion *n.* (אב־טראנ־קיי׳־שאן) דאס צוקאליעטשען; פערקריפלונג.

obtru'sion *n.* (אב־טרוה׳־זשאן) די ארויפצווינגונג, די ארויפדרינגונג, די ארויפלעגונג מיט גוואלד; דאס אנטשעפען.

obtru'sionist *n.* (אב־טרוה׳־זשאנ־איסט) אן ארויפדרינגער, אן ארויפצווינגער.

obtru'sive *a.* (אב־טרוה׳־סיוו) ארויפצווינגליך; ארויפדרינגליך; וואס טשעפעט זיך אן.

obtru'sively *adv.* (אב־טרוה׳־סיוו־לי) אויף אן ארויפצווינגענדען אדער צודרינגליכען אופן.

obtru'siveness *n.* (אב־טרוה׳־סיוו־נעס) ארויפדרינגליכקייט; צודרינגליכקייט.

obtund' *v.* (אב־טאנד׳) טעמפ מאכען; אבשוואכען די שארפקייט אדער קראפט פון עפעס [ווי פון וועהטאג א. ד. ג.].

obtun'dent *a. and n.* (אב־טאנ׳־דענט) פערטעמפענד; טעמפ מאכענד; אבשוואכענד; א מין זאלב וואס ווערט בענוצט צו בעשיצען א געוויסען טייל פון קערפער פון רייבונג; א מיטעל צו טויטען דעם נערוו פון א צאהן ביי א צאהנוועהטאג.

obtun'dity *n.* (אב־טאנ׳־די־טי) דאס זיין פערטעמפט, בעטויבט [ווי א נערוו אין א צאהן ווען מען טויט איהם].

ob'turate *v.* (אב׳־טיו־רייט) צומאכען, פערשטאפען אדער פערשליסען אן עפענונג אדער לאך.

ob'turating *a.* (אב׳־טיו־ריי־טינג) וואס פערשטאפט, וואס פערמאכט, וואס פערשליסט [אן עפענונג אדער לאך].

obtura'tion *n.* (אב־טיו־ריי׳־שאן) די פערשטאפונג, די פערשליסונג.

ob'turator *n.* (אב׳־טיו־ריי־טאר) דאס וואס פערשטאפט אדער פערמאכט אן עפענונג אדער לאך.

obtus'angular *a.* (אב־טיוס׳־ענ־גיו־לאר) טעמפ־ווינקעלדיג, מיט ניט־שפיציגע קאנטען.

obtuse' *a.* (אב־טיוס׳) טעמפ; ניט שפיציג [וועגען א ווינקעל וואס איז גרעסער פון 90 גראד].

obtuse'-an'gled *a.* (אב־טיוס׳־ענ׳גלד) מיט טעמפע ווינקלען.

obtuse'-an'gular *a.* (אב־טיוס׳־ענ׳־גיו־לאר) ז. *obtusangular*

obtuse'ly *adv.* (אב־טיוס׳־לי) אויף א טעמפען שטייגער; טעמפיג, ניט שארף; מיט א טעמפען קאפ, נאריש.

obtuse'ness *n.* (אב־טיוס׳־נעס) טעמפקייט, דומהייט; טעמפקייט, ניט־שפיציגקייט.

obum'brate *v.* (אב־אמ׳־בריית) בעדעקען מיט א שאטען; איבערציהען ווי מיט א וואלקען; מאכען טונקעל.

obumbra'tion *n.* (אב־אם־בריי׳־שאן) די איבערשאטונג, די פערטונקעלונג.

obval'late *a.* (אב־וועל׳־אייט) אין באטאניק — ארומגערינגעלט פון אלע זייטען ווי מיט ווענטלעך.

obverse' *a.* (אב־ווארס׳) אומגעקעהרט מיט׳ן פנים אדער מיט דער רעכטער זייט צו [ווי די רעכטע זייט פון א מטבע אדער מעדאל]; אין באטאניק — ביי וועלכען דער אונטען איז שמעלער איידער דער אויבען [ווי געוויסע בלעטער].

ob'verse *n.* (אב׳־ווארס) דאס פנים אדער די רעכטע זייט פון א מטבע אדער מעדאל; דאס צווייטע אויסזעהן פון א געוויסען פאקט, ווען מען בעטראכט איהם פון אן אנדער שטאנדפונקט.

obverse'ly *adv.* (אב־ווארס׳־לי) אזוי, דאס עס זאל אויסקומען מיט׳ן פנים ארויף.

obver'sion *n.* (אב־ווער׳־שאן) דאס אויסדרעהען זיך מיט׳ן פנים צו עפעס; אין לאגיק — די אומוואנדלונג פון א זאץ. ז. *conversion*

obvert' *v.* (אב־ווארט׳) צוקעהרען, צוּווענדען [מיט׳ן געזיכט אדער מיט דער רעכטער זייט פון עפעס].

ob'viate *v.* (אב׳־ווי־אייט) בעזייטיגען, ניט דערלאזען, פערהינדערען.

With good judgment all the possible difficulties in our way can be **obviated**.

ob'vious *a.* (אב׳־ווי־אס) אויגענשיינליך, דייטליך, בעשיינפערליך; זיכער; קלאר.

It is **obvious** that we shall miss the train.

ob'viously *adv.* (אב׳־ווי־אס־לי) ז. *obvious*

ob'viousness *n.* (אב׳־ווי־אס־נעס) אויגענשיינליכקייט, צייטליכקייט, בעשיינפערליכקייט; זיכערהייט; אונבעשטרייטבארקייט.

ob'volute *a.* (אב׳־וואָ־ליוט) צוזאמענגעוויקעלט, איינגעראלט.

ob'voluted *a.* (אב׳־וואָ־ליו־טעד) אין באטאניק — וואס האט איינגעוויקעלטע אדער איינגעראלטע טיילען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

o'by *n.* (או׳־בי) ז. *obi*

ocari'na *n.* (אק־ע־רי׳־נא) א מין ליימען פייפעל.

Ocarina

occa'sion *n. and v.* (א־קיי׳־זשאן) 1. א געלעגענהייט; א צופאל, אן אקאזיע; צופעליגע אומשטענדען; 2. אן אורזאך; א נויטווענדיגקייט, א בעדערפניש; 3. פעראורזאכען אדער ווירקען צופעליג.

1. We met on a particular **occasion**. 2. There is no **occasion** for worry about the matter.

occa'sional *a.* (א־קיי׳־זשאנ־על) געלעגענטליך, צופעליג.

She is an **occasional** visitor of the theatre.

occa'sional chair (א־קיי׳־זשאנ־על טשעהר) א שטוהל, וואס בעלאנגט ניט צו דעם גאנג שטוהלען אין צימער; א צונעגעבענער שטוהל, וואס דיענט אפט אלס א ציערונג פון שטוב.

occa'sionalism *n.* (א־קיי׳־זשאנ־על־איזם) אין פילאזאפיע — דער אקאזיאנאליזם, די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע קענען ווירקען איינע אויף די אנדערע נור דורך דער אריינמישונג פון א גייסטליכער קראפט.

occa'sionalist *n.* (א־קיי׳־זשאנ־על־איסט) אן אנהענגער פון אקאזיאנאליזם. ז. *occasionalism*

occa'sionally *adv.* (א־קיי׳־זשאנ־על־אי) אויף א געלעגענטליכען אדער צופעליגען אופן.

occa'sional ta'ble (א־קיי׳־זשאנ־על טייבל) א קליין פערציערט טישעל אין א זאאל, בודואר א. ד. ג.

occa'sioner *n.* (א־קיי׳־זשאנ־ער) א פעראורזאכער, איינער וואס פעראורזאכט א געלעגענהייט צו עפעס.

oc'cident *n.* (אק׳־סי־דענט) וועסט־זייט, מערב־זייט.

Oc'cident *n.* (אק׳־סי־דענט) דער אקסידענט, די לענדער וואס ליגען צו מערב־זייט פון אזיען און פון דער טערקישער מלוכה [אין נעגענזאץ צו דעם אריענט]; די מערב־אייראפעאישע לענדער.

occiden'tal *a.* (אק־סי־דענ׳־טעל) וועסטליך, פון מערב־זייט.

Occiden'tal *a. and n.* (אק־סי־דענ׳־טעל) וואס איז שייך צו אקסידענט אדער צו די לענדער וואס ליגען אין מערב־זייט פון אזיען און פון דער טערקישער מלוכה; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון א מערב־אייראפעאישען לאנד.

occiden'talism *n.* (אק־סי־דענ׳־טעל־איזם) די מנהגים, זיטען א. ד. ג. פון אקסידענט אדער פון די מערב־אייראפעאישע לענדער.

occiden'talist *n.* (אק־סי־דענ׳־טעל־איסט) אן אקסידענטאליסט, אן אנהענגער פון דער קולטור פון די מערב־אייראפעאישע לענדער.

Occiden'talist *n.* (אק־סי־דענ׳־טעל־איסט) איינער וואס שטודירט די שפרא־

כען, ליטעראטורען א. ז. וו. פון די מערב=אייראפעאישע לענדער.

occiden'talize *v.* (אק-סי-דענ'-טעל-איז) ווירקען אנצונעהמען די מערב=אייראפעאישע קולטור און זיטען.

occiden'tally *adv.* (אק-סי-דענ'-טעל-אי) אויף דעם אופן פון די מערב=אייראפעאישע לענדער; אין דעם אקסידענט [אין געגענזאץ צום אריענט].

occip'ital *a. and n.* (אק-סיפ'-אי-טעל) וואס געהערט צו דער פאטילניצע [הינטער=טייל פון קאפ]; ביי וועלכען די פאטילניצע אדער דער הינטער=טייל פון קאפ שטארצט פיעל ארויס אדער איז מעהר ענטוויקעלט; דער פאטילניצע=ביין; דער פאטילניצע=מוסקול.

occip'ital bone (אק-סיפ'-אי-טעל באון) דער פאטילניצע=ביין [דער אונטערשטער ביין פון קאפ=שארבען].

oc'ciput *n.* (אק'-סי-פאט) די פאטילניצע [דער הינטער=טייל פון קאפ].

occi'sion *n.* (אק-סיזש'-אן) דאס טויטען; דאס דער'הרג'ענען.

occlude' *v.* (א-קלוהד') אין פיזיק און כעמיע — איינזויגען, איינזאפען, אריינציהען אין זיך [ווי געוויסע מעטאלען דורך דער ווירקונג פון א הויכער טעמפעראטור זאפען איין זיך איין א געוויסען גאז און דערמיט בייטען זיך אום די פיזישע אדער כעמישע אייגענשאפטען פון מעטאל]; איינשליסען; פערשליסען.

occlu'dent *a. and n.* (א-קלוה'-דענט) פערשליסענדיג, וואס שליסט צו; דאס וואס פערשליסט.

occlu'sion *n.* (א-קלוה'-זשאן) די פערשליסונג; די פערמאכונג פון עפּעס; אין מעדיצין — די פערשליסונג פון א חלל אין קערפּער אדער פון א בלוט=אדער; אין פיזיק אדער כעמיע — דאס איינזאפען אין זיך.

occlu'sive *a.* (א-קלוה'-סיוו) פערשליסענד; וואס דיענט צו פערשליסען, פערמאכען אדער איינשליסען.

occlu'sor *n.* (א-קלוה'-סאר) וואס פערשליסט אדער פערמאכט [וועגען אן אבר אדער קערפּער=טייל, דורך וועלכען עס פערמאכט זיך א געוויסער חלל אין קערפּער].

occult' *a. and v.* (א-קאלט') פערבארגען, געהיים; אונבעקאנט, מיסטעריעז; פערבארגען; פערשטעלען; בעהאלטען; האלטען אין געהיים.

There is no **occult** meaning to my words; I mean just what I say.

occult' art (א-קאלט' ארט) די שווארצע קונסט, כשוף=מאכעריי.

occulta'tion *n.* (אק-אל-טיי'-שאן) די פערבארגונג, די בעהאלטונג, די פערבארגונג; אין אסטראנאמיע — די פערבארגונג פון א פלאנעט אדער שטערען, ווען א צווייטער שטערען פערשטעלט איהם; דאס פערשווינדען פון אויג; דאס ניט=לאזען זיך זעהן.

occult' crimes (א-קאלט' קראימז) פערברעכענס וואס ווערען געטהאן בסוד.

occult' disease' (א-קאלט' די-זיעז') א קראנקהייט, וועגען וועלכער עס איז נאך ניט בעוואוסט איהרע אורזאכען און היילמיטלען.

occul'tism *n.* (א-קאל'-טיזם) אקולטיזם, דאס שטודירען אדער פראקטיצירען געהיימניספולע, מיסטעריעזע זאכען, וועלכע ציינען זיך ארויס ווי איבערנאטירליך; דאס לערנען זאכען, וועלכען מען האלט בסוד און מען איז מגלה נור צו יחידי סגולה; סתרי תורה.

occul'tist *n.* (א-קאל'-טיסט) אן אקולטיסט, איינער וואס לערענט סתרי תורה.

occult'ly *adv.* (א-קאלט'-לי) אויף א בעהאלטענעם, פערבארגענעם אדער מיסטעריעזען שטייגער.

occult'ness *n.* (א-קאלט'-נעס) פערבארגענקייט, געהיימקייט.

occult' pow'er (א-קאלט' פאו'-ער) א געהיימניספולע, מיסטעריעזע קראפט אדער אייגענשאפט פון א געוויסער זאך.

occult' sci'ences (א-קאלט' סאי'-ענ-סען) געהיימע וויסענשאפט; די וויסענשאפט וועגען געהיימע אדער איבערנאטירליכע ערשיינונגען.

oc'cupancy *n.* (אק'-יו-פען-סי) די פערנעהמונג, די בעזיץ=נעהמונג [פון א הויז אדער אנדער אייגענטום]; די צייט וואס איינער האלט עפּעס אין בעזיץ.

oc'cupant *n.* (אק'-יו-פענט) א פערנעהמער, א בעזיץ=נעהמער [איינער וואס נעהמט עפּעס אין בעזיץ]; איינער וואס פערנעהמט דער ערשטער א זאך, וועלכע האט ניט קיין געזעצליכען אייגענטימער.

occupa'tion *n.* (אק-יו-פּיי'-שאן) א בעשעפטיגונג, א געשעפט; דער בעזיץ; דאס פערנעהמען עפּעס אין בעזיץ.

occupa'tional *a.* (אק-יו-פּיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעשעפטיגונג.

occupa'tional diseas'es (אק-יו-פּיי'-שאנ-על די-זיעז'-עז) פּראפעסיאנעלע קראנקהייטען [ספּעציעלע קראנקהייטען, וועלכע נעהמען זיך פון די אייגענשאפטען פון דער אדער יענער פּראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג, ווי למשל, שריפטזעצער ליידען אפט פון בליי=פערגיפטונג א. ז. וו.].

occupa'tion bridge (אק-יו-פּיי'-שאן ברידזש) א בריק איבער אייזענבאהן=רעלסען אדער א טונעל אונטער אן אייזענבאהן.

occupa'tion road (אק-יו-פּיי'-שאן ראוד) א פּריוואטער וועג נור פאר די אייגענטימער פון א שטיקעל לאנד אדער פאר זייערע ארבייטער.

oc'cupative *a.* (אק'-יו-פּיי-טיוו) וואס איז גענומען אין בעזיץ.

oc'cupier *n.* (אק'-יו-פּאי-ער) ז. *occupant*.

oc'cupy *v.* (אק'-יו-פּאי) פערנעהמען, נעהמען אין בעזיץ; בעזיצען; בעוואהנען; בעשעפטיגען; זיך בעשעפטיגען, זיך פערנעהמען מיט עפּעס.

oc'cupy the chair (אק'-יו-פּאי טהי טשעהר) זיין דער פארזיצענדער [אויף א פערזאמלונג].

occur' *v.* (א-קויר') פארקומען, פּאסירען; זיך טרעפען; איינפאלען [אין געדאנק].

occur'rence *n.* (א-קאר'-ענס) דאס פארקומען; דאס טרעפען זיך; א צופעליגער אומשטאנד; א פּאסירונג; א פארפאל; דאס צוזאמענטרעפען זיך פון צוויי ימים=טובים אין איין טאג.

o'cean *n. and a.* (או'-שען) דער אקעאן, דער אוקינוס, דער ים=הגדול; א גרויסע מאסע, אן אונענדליכע גרויס; וואס איז שייך צום אקעאן; אקעאניש.

o'cean-ba'sin *n.* (או'-שענ-ביי'סן) דער ים=באסיין [די פערטיעפונג פון דער ערד וואו דער ים געפינט זיך].

ocean'ic *a.* (או-שי-ענ'-איק) אקעאניש, וואס געהערט צום אקעאן; ברייט אדער פערשפרייט ווי דער אקעאן; וואס לעבט אין אקעאן.

o'cean lane (או'-שען ליין) דער וועג פאר שיפען אויף'ן אקעאן. ז. *lane-route*.

oceanog'rapher *n.* (או-שי-ע-נאג'-רע-פער) איינער וואס שטודירט און בעשרייבט וויסענשאפטליך דעם אקעאן.

oceanograph'ic *a.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אקעאנאגראפיע אדער צו דער וויסענשאפטליכער בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanograph'ical *a.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *oceanographic*.

oceanograph'ically *adv.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) בנוגע צו אקעאנאגראפיע אדער צו דער וויסענשאפטליכער בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanog'raphy *n.* (או-שי-ע-נאג'-רע-פי) אקעאנאגראפיע, די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanol'ogy *n.* (או-שי-ע-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען אקעאן.

o'cean stea'mer (או'-שען סטיע'-מער) אן אקעאן=דאמפף=שיף [א דאמפף=שיף וואס געהט איבער'ן אקעאן].

ocel'lar *a.* (א-סעל'-אר) פול מיט אויגלעך אדער פלעקען וואס ווייזען אויס ווי אויגען.

oc'ellary *a.* (אס'-על-ע-רי) ז. *ocellar*.

oc'ellate *a.* (אס'-על-אייט) וואס האט פלעקען עהנליך צו אויגען [ווי די אויגען=עהנליכע פלעקען אויף די פעדערען פון א פּאווע אדער פּאזאן].

oc'ellated *a.* (אס'-על-איי-טעד) אויגען=עהנליך, אויגען=פערמיג, ווי אויגען. ז. *ocellate*.

ocellif'erous *a.* (אס-ע-ליפ'-ע-ראס) ז. *ocellate*.

ocel'lus *n.* (א-סעל'-אס) אן אויגעל; איינס פון די קליינע מיקראסקאפּישע אויגעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעזעצט דאס אויג פון אן אינזעקט; איינער פון די אויגען=עהנליכע פלעקען אויף געוויסע פלאנצען און פעדערען.

o'celot *n.* (או'-סע-לאט) דער אצעלאט אדער פּאנטהער=קאץ [א מין ווילדע אמעריקאנער קאץ].

Ocelot

o'cher *n.* (או'-קער) אקער [א מין מינעראל וואס דרינגט אריין אין פערשיעדענע ערד=מאטעריאלען און בעזאנדערס אין ליים. בעארבייטע אקער ווערט געברויכט אלס געלבע פּארב]; געלד, גאלדענע מטבעות.

o'chery *a.* (או'-קער-אי) ווי אקער; וואס בעשטעהט פון אקער. ז. *ocher*.

ochle'sis *n.* (אק-לי'-סים) שעדליכע געזונדהייטס=בעדינגונגען וועלכע ווערען פערורזאכט פון דער צוזאמענקלייבונג פון פיעל קראנקע אין איין הויז.

ochlet'ic *a.* (אק-לעט'-איק) וואס איז שייך צו א קרענקליכען צושטאנד צוליעב דער צוזאמענקלייבונג פון פיעל קראנקע אין איין הויז.

ochloc'racy *n.* (אק-לאק'-רע-סי) אכלאקראטיע אדער פעבעל־הערשאפט [די הערשאפט פון גראבען המון].

ochlocrat'ic *a.* (אק-לא-קרעט'-איק) אכלאקראטיש, וואס איז שייך צו דער הערשאפט פון גראבען המון.

ochlocrat'ical *a.* (אק-לא-קרעט'-אי-קעל) ז. *ochlocratic*

ochloc'raty *n.* (אק-לאק'-רע-טי) ז. *ochlocracy*

ochlot'ic *a.* (אק-לאט'-איק) וואס בעצייכענט א מין פיבער, וועלכער נעהמט זיך פון א צוזאמענקלייבונג פון פיעל מענשען אין איין הויז.

och'ra *n.* (אק'-רא) ז. *okra*

ochra'ceous *a.* (אק-ריי'-שיאס) אקערפארביג, מיט א געלבען קאליר ווי אקער. ז. *ocher*

o'chre *n.* (או'-קער) ז. *ocher*

och'rea *n.* (אק'-רי-א) ז. *ocrea*

o'chreous *a.* (או'-קער-אס) ז. *ochery*

ochroleu'cous *a.* (אק-רא-ליו'-קאס) אין באטאניק — געלב־ווייס; פון א געלבווייסען קאליר.

ochropy'ra *n.* (אק-רא-פאי'-רא) דאס געלבע פיבער [א מין קדחת, וואס טרעפט זיך אפט אין די פייכטע געגענדען פון די הייסע לענדער].

o'chry *a.* (או'-קרי) ז. *ochery*

o'clock' (א-קלאק') פערקירצונג פון *of the clock* — פון דעם זייגער, א זייגער, ווי "אכט א זייגער".
Call me at six o'clock.

Ocrea

oc'rea *n.* (אק'-רי-א) אין באטאניק — א מין שיידעל פון איינעם אדער צוויי צונויפגעראלטע בלעטלעך, פון וועלכען עס שפראצט ארויס דער שטאם אדער א צווייגעל פון א פלאנצע.

oc'reate *a.* (אק'-רי-אייט) אין באטאניק — וואס האט א שייד פון צוויי צונויפגעראלטע בלעטלעך.

oc'tachord *n.* (אק'-טע-קאהרד) א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט אכט סטרונעס; א סיסטעם פון אכט מוזיק־טענער.

octac'tinal *a.* (אק-טעק'-טי-נעל) וואס האט אכט שטראהלען, ווי געוויסע פאליפען.

oc'tad *n.* (אק'-טעד) א סיסטעם אדער סעריע וואו עס חזר'ט זיך איבער די צאהל אכט; אין כעמיע — אן אטאם פון אן עלעמענט וואס פערבינדט מיט זיך אכט אטאמען פון אן אנדער עלעמענט.

octae'dral *a.* (אק-טע-אי'-דרעל) ז. *octahedral*

octae'dron *n.* (אק-טע-אי'-דראן) ז. *octahedron*

octaete'ris *n.* (אק-טע-ע-טי'-רים) אין דעם אלט־גריכישען קאלענדאר — א תקופה פון אכט יאהר, וואו דאס דריטע, פינפטע און אכטע יאהר האט דריי חדשים נאכאנאנד צו 30 טעג, כדי אויסצוגלייכען דאס לבנה־יאהר מיט דעם זונען־יאהר.

oc'tagon *n.* (אק'-טע-גאן) אין געאמעטריע — אן אקטאגאן [אן אכט־ווינקעלדיגע אדער אכט־קאנטיגע פיגור]; א פעסטונג מיט אכט באסטיאנען.

octag'onal *a.* (אק-טעג'-א-נעל) וואס האט אכט ווינקלען; אכט־ווינקעלדיג, אכטקאנטיג.

octag'onally *adv.* (אק-טעג'-א-נעל-אי) אין דער פארם פון אן אכט־קאנטיגער פיגור.

octag'ynous *a.* (אק-טעדזש'-אי-נאס) אין באטאניק — וואס האט אויף זיך אכט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען.

octahe'dral *a.* (אק-טע-הי'-דרעל) אקטאעדריש, וואס האט אכט גלייכע זייטען.

Octahedron

octahe'dron *n.* (אק-טע-הי'-דראן) אן אקטאעדער, א געאמעטרישע פיגור, וואס בעשטעהט פון אכט גלייכע דרייעקיגע זייטען.

oc'tan *a.* (אק'-טען) וואס טרעפט זיך יעדע אכט טעג.

octan'der *n.* (אק-טען'-דער) א פלאנצע מיט אכט שטויב־געפעס [מענליכע ארגאנען פון א פלאנצע].

Octandria

Octan'dria *n.* (אק-טען'-דרי-א) א קלאס פלאנצען, וועלכע האבען אכט שטויב־געפעס אדער מענליכע געשלעכטס־ארגאנען].

octan'drian *a.* (אק-טען'-דרי-ען) וואס האט אכט פערשיעדענע שטויב־געפעס.

octan'drious *a.* (אק-טען'-דרי-אס) ז. *octandrous*

octan'drous *a.* (אק-טען'-דראס) וואס האט אכט שטויב־געפעס אדער מענליכע געשלעכטס־ארגאנען [וועגען פלאנצען].

oc'tangle *n.* (אק'-טענגל) אן אקטאגאן. ז. *octagon*

octan'gular *a.* (אק-טען'-גיו-לאר) וואס האט אכט ווינקלען.

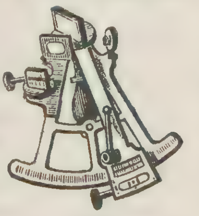
Octant

oc'tant *n.* (אק'-טענט) אין געאמעטריע — אן אכט־חלק פון א קרייז [45 גראד]; אין אסטראנאמיע — די לאגע פון דער זון און א פלאנעט, ווען זיי שטעהען אב איינע פון די אנדערע אויף אן אכטעל פון א קרייז, ד. ה. אויף 45 גראד; דער אקטאנט [אן אינסטרומענט, וועלכען מען פלעגט אמאל געברויכען אויף א שיף אויסצומעסטען די לאגע און דעם מהלך פון געוויסע שטערען].

octaphon'ic *a.* (אק-טע-פאנ'-איק) אין מוזיק — וואס בעשטעהט פון אכט שטימען [וועגען געוויסע מוזיקאלישע קאמפאזיציאנען].

Oc'tapla *n.* (אק'-טע-פלא) א בוך, בעזאנדערס די ביבעל, וואו די פסוקים זיינען געדרוקט איינער נאך דעם אנדערען אין אכט בעזונדערע שפראכען.

octap'ody *n.* (אק-טעפ'-א-די) די אקטאפאדיע, אן ארט דיכטונג, וואו יעדע צוויי שורות בעשטעהען פון אכט פוס.

oc'tarchy *n.* (אק'-טאר-קי) די אקטארכיע, א מלוכה וואס ווערט רעגיערט פון אכט פערזאנען, אדער א לאנד וואס איז בעזעצט פון אכט פעראייניגטע געמיינדען, וואו יעדע געמיינדע האט איהר אייגענע רעגיערונג.

octaroon' *n.* (אק-טע-רוהן') ז. *octoroon*

oc'tastich *n.* (אק'-טע-סטיק) א געדיכט אדער שיר וואס בעשטעהט פון אכט שורות.

octas'tichon *n.* (אק-טעס'-טי-קאן) ז. *octastich*

oc'tastyle *a.* (אק'-טע-סטאיל) ז. *octostyle*

Oc'tateuch *n.* (אק'-טע-טיוק) די ערשטע אכט ביכער פון אלטען טעסטאמענט.

oc'tave *a.* and *n.* (אק'-טייוו) וואס בעשטעהט פון אכט; א געדיכט וואס בעשטעהט פון אכט שורות און עס גראמען זיך די ערשטע שורה מיט דער דריטער און פינפטער און די צווייטע שורה מיט דער פיערטער און זעקסטער; אין מוזיק — די אקטאווע, דער אכטער טאן פון א מוזיקאלישער גאמא; אן אינטערוואל פון זיעבען גראד צווישען צוויי טענער [א העכערער אדער נידריגערער]; די נאטע וואס בעצייכענט אן אקטאווע; א קליין פעסעל ווייַן פון אן ערך 16 גאלאן.

oc'tave-flute *n.* (אק'-טייוו-פלוהט) די קליינע אקטאווו־פלייטע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

octa'vo *a.* and *n.* (אק-טיי'-וואו) וואס האט אכט בלעטער אדער 16 זייטען אין א בויגען; א בוך אין אקטאווא [פון וועלכען יעדער געדרוקטער בויגען איז צונויפגעלעגט אין 8 בלעטער אדער 16 זייטען].

octen'nial *a.* (אק-טענ'-אי-על) אכטיעהריג; וואס קומט פאר יעדע אכט יאהר; וואס דויערט אכט יאהר.

octen'nially *adv.* (אק-טענ'-אי-על-אי) איין מאל אין אכט יאהר.

octet' *n.* (אק-טעט') אן אקטעט, א מוזיקאלישע קאמפאזיציע פאר אכט אינסטרומענטען; א קאפעליע פון אכט שפיעלער אדער זינגער.

octette' *n.* (אק-טעט') ז. *octet*

oc'tile *n.* (אק'-טיל) אן אקטאנט. ז. *octant*

octil'lion *n.* (אק-טיל'-יאן) אן אקטיליאן, א צאהל וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 27 נולען; אין ענגלאנד — א צאהל, וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 48 נולען.

Octo'ber *n.* (אק-טאו'-בער) דער מאנאט אקטאבער.

oc'toblast *n.* (אק'-טא-בלעסט) דאס איי אדער דאס זאמען־קערנדעל פון אן ארגאניזם, וואס בעשטעהט פון אכט צעלען.

octocen'tenary *n.* (אק-טא-סענ'-טע-נע-רי) דער אכטהונדערט־יעהריגער יובילעאום פון א געוויסער געשעהעניש אדער פאסירונג.

oc'tochord *n.* (אק'-טא-קאהרד) ז. *octachord*

octodec'imal *a.* (אק-טא-דעס'-אי-מעל) געבויט אויף דער צאהל אכטצעהן; וואס האט אכטצעהן פלעכען אדער זייטען [וועגען געוויסע קריסטאלען].

octodec'imo *n.* and *a.* (אק-טא-דעס'-אי-מאו) דאס אקטאדעצ אדער אכצעהנטעל פארמאט [ווען יעדער געדרוקטער בויגען פון בוך איז צונויפגעלעגט אין 18 בלעטער אדער 36 זייטען]; אין אקטאדעצ.

octoden'tate *a.* (אק-טא-דענ'-טייט) וואס האט אכט צייהנער.

octogena'rian *a.* and *n.* (אק-טא-דזשע-ניי'-רי-ען) וואס איז אלט אכציג יאהר; אן אלטער מענש צווישען אכציג און ניינציג יאהר.

octog'enary *a.* (אק-טאדזש'-ע-ניי-רי) אן אכציג־יעהריגע פערזאן.

Octogyn'ia *n.* (אק-טא-דזשינ'-אי-א) די קלאסען פלאנצען, וועלכע האבען אכט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען.

octog'ynous *a.* (אק־טאדזש׳־אי־נאס) וואס האט אכט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען [וועגען געוויסע פלאנצען].

octolat'eral *a.* (אק־טא־לעט׳־ע־רעל) אכט־זייטיג; וואס האט אכט זייטען.

octoloc'ular *a.* (אק־טא־לאק׳־יו־לאר) מיט אכט צעלען [אין באטאניק].

octonoc'ular *a.* (אק־טא־נאק׳־יו־לאר) וואס האט אכט אויגען. [ווי ביי דעם גרעס־טען טייל שפינען].

oc'toped *n.* (אק׳־טא־פעד) א חיה מיט אכט פיס.

oc'topede *n.* (אק׳־טא־פיד) *octoped* .ז

octopet'alous *a.* (אק־טא־פעט׳־ע־לאס) וואס האט אכט בלומען־בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

oc'topod *a. and n.* (אק׳־טא־פאד) וואס האט אכט פיס אדער ארעמס [וועגען געוויסע ים־חיות]; דער אכט־פוס. *octopus* .ז

octo'pus *n.* (אק־טאו׳־פאס) דער אכט־פוס [א מין ים־חיה מיט אכט לאנגע פיס אדער ארעמס, וואס וואקסען ארויס פון קאפ. גע־פינט זיך אין אטלאנטישען אקעאן און מיטעללענדישען ים און ערנעהרט זיך מיט ראקעס, קראבען און מאלוסקען].

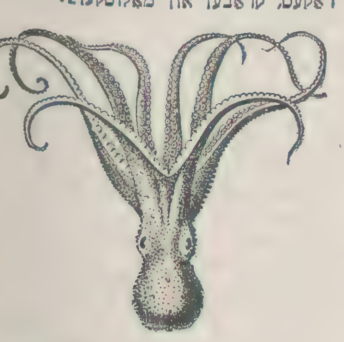

Octopus

octora'diate *a.* (אק־טא־ריי׳־די־אייט) וואס האט אדער לאזט ארויס אכט שטראה־לען.

octora'diated *a.* (אק־טא־ריי׳־די־איי־טעד) *octoradiate* .ז

octoroon' *n.* (אק־טא־רוהן׳) א פערזאן וואס האט אין זיך איין אכטעל נעגער־בלוט און זיבען אכטעל פון ווייסען.

octosep'alous *a.* (אק־טא־סעפ׳־ע־לאס) אין באטאניק — וואס האט אכט קעלך־בלעטלעך [די בלעטעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דאס בלומען־בעכע־רעל].

octosper'mous *a.* (אק־טא־ספויר׳־מאס) וואס האט אכט זאמען־קערנדלעך [וועגען געוויסע פלאנצען].

oc'tostyle *a.* (אק׳־טא־סטאיל) אין ארכי־טעקטור — וואס האט אכט זיילען אין פראנט פון דער געביידע.

octosyllab'ic *a. and n.* (אק־טא־סי־לעב׳־איק) מיט אכט זילבען; א שורה וואס בעשטעהט פון אכט זילבען.

octosyllab'ical *a.* (אק־טא־סי־לעב׳־אי־קעל) וואס בעשטעהט פון אכט זילבען.

oc'tosyllable *a. and n.* (אק׳־טא־סיל־עבל) וואס בעשטעהט פון אכט זילבען; א ווארט פון אכט זילבען.

octroi' *n.* (אק־טרוא׳) א ספעציעלעס האנדעלס־רעכט אדער פריווילעגיע, וואס די רעגירונג גיט ארויס צו א געוויסער פערזאן אדער קאמפאניע; שטייערען אדער פאשלינעס וואס מען דארף צאהלען פאר געוויסע סחורות בעת מען ברייגנט זיי אריין אין א שטאדט אדער לאנד [בעזונ־דערס אין פראנקרייך]; די טאמאזשנע אדער ראגאטקע, דער ארט וואו מען צאהלט אזעלכע פאשלינעס אדער שטייערען.

oc'tuple *a.* (אק׳־טיופל) אכט־פאך [8 מאל אזוי פיעל].

oc'ular *a. and n.* (אק׳־יו־לאר) וואס גע־הערט צו די אויגען; זיכטבאר, אויגענ־שיינליך; די גלאז־לינזע פון א שפאקטיוו.

oc'ular ev'idence (אק׳־יו־לאר עוו׳־אי־דענס) אויגענשיינליכע בעווייזע; דאס, וואס מען זעהט בעשיינפערליך.

oc'ularly *adv.* (אק׳־יו־לאר־לי) דורך די אויגען; מיט די אויגען.

oc'ular spec'trum (אק׳־יו־לאר ספעק־טראם) דאס בילד אדער דער שיין פון א זאך, וואס בלייבט אין אויג נאך דעם ווי דיזעע זאך איז שוין אוועקגענומען געווא־רען פון אויג.

oc'ulate *a.* (אק׳־יו־לייט) וואס האט אויגען; פערזארגט אדער פערזעהן מיט אויגען; וואס האט אויגען־עהנליכע פלעק־קען.

oculau'ditory *a.* (אק־יו־לאה׳־די־טא־רי) וואס שטעלט מיט זיך פאר אן אויג און אן אויער צוזאמען, ווי ביי געוויסע זשעלע־פיש.

oc'uliform *a.* (אק׳־יו־לי־פארם) אויגען־פערמיג; אויגען־עהנליך.

oc'ulist *n.* (אק׳־יו־ליסט) אן אקוליסט, אן אויגען־דאקטאר, אן אויגען־ארצט.

oc'ulus *n.* (אק׳־יו־לאס) דאס אויג; אין באטאניק — אן אויגעל אדער קנאספע [די ערשטע ארויסשפראצונג פון א בלאט אדער צווייגעל].

od *n.* (אוד) די אדישע קראפט [א היפא־טעטישע קראפט, וועגען וועלכער די אנהענ־גער פון מעזמעריזם גלויבען, אז זי דרינגט דורך די גאנצע נאטור און איז די אורזא־כע פון פערשיעדענע מעזמערישע און היפ־נאטישע ערשיינונגען]. ז. *mesmerism*.

o'dalisk *n.* (או׳־דע־ליסק) אן אדאליסקע, א שקלאפין אין הארעם פון טערקישען סול־טאן אדער פון אן אנדער מוסולמאנישען הערשער.

o'dalisque *n.* (או׳־דע־ליסק) *odalisk* .ז

odd *a.* (אד) 1. אום, ניט־גראד [פון צאהלען]; 2. איינציג, עטליכע [אלס א צו־גאב צו עפעס]; איבריג; איינצעלן, פער־איינצעלט; 3. זעלטען, זאנדערבאר, מאד־נע, וואונדערליך; אונגעוועהנליך, אויסער־ארדענטליך; 4. וואס בלייבט אלס א רעשט פון צוטיילען א צאהל אויף צוויי אדער עטליכע גלייכע חלקים.

2. He has but a few odd dollars left. 3. It was rather odd to find the Democrats voting for a Republican candidate for President. 4. Twelve divided by five leaves two odd.

odd chance (אד טשענס) א זעלטען גליק, א זעלטענע פאסירונג.

odd'-come-short'ly *n.* (אד׳־קאם־שאהרט׳־לי) א טאג פון דער נאהנטסטער צוקונפט; איינער פון די פריהעסטע טעג; אירגענד וועלכע נאהנטע צייט.

Odd'-Fel'low *n.* (אד׳־פעל׳־או) א מיטגליעד פון א געהיימען ענגלישען און אמעריקאנישען ברידערליכען ארדען פאר געגענזייטיגער שטיצע.

odd fish (אד פיש) א מאדנער מענש.

odd'ity *n.* (אד׳־אי־טי) זאנדערבארקייט, מאדנעקייט; א זאנדערבארקייט; א זאנ־דערבארע פערזאן; א מאדנע זאך.

odd jobs (אד דזשאבז) קליינע צופעליגע ארבייט.

odd'-look'ing *a.* (אד׳־לוק׳־אינג) וואס זעהט אויס מאדנע אדער זאנדערבאר.

odd'ly *adv.* (אד׳־לי) אויף א זאנדערבא־רען אדער מאדנעם שטייגער.

odd man (אד מען) א מענש, וועלכער טהוט קליינע צופעליגע מלאכות.

odd'ments *n.* (אד׳־מענטס) שריים, אי־בערגעבליבענע, ניט וויכטיגע קלייניגקיי־טען.

odd'ness *n.* (אד׳־נעס) דאס זיין אן אום אדער ניט־גראד [אין צאהל]; זאנדער־בארקייט, מאדנעקייט.

odd num'ber (אד נאמ׳־בער) אן אום־צאהל, א צאהל וואס קען זיך ניט טיילען אויף צוויי גאנצע גלייכע חלקים [ווי 3, 7, 13 א. ז. וו.].

odd or e'ven (אד אר איוון) אום צי גראד.

odds *n.* (אדז) 1. אונגלייכקייט, ניט־גראד־קייט; איבריגקייט, איבערגעוויכט; 2. אין א וועט — די מותרות פון א גרעסערער סומע, וועלכע איינער לעגט צו אין גע־וועט, אין פערגלייך מיט דער קלענערער סומע פון דעם אנדערען צד; 3. די שווע־רערע בעדינגונגען, וועלכע מען גיט דעם שטארקערען צד אין א וועט־קאמפף, כדי אויסצוגלייכען איהם מיט דעם שוואכערען צד.

2. He was sure of his contention that he was ready to bet on it and to give long odds. 3. In the Turko-Balkan war the odds were against the Turks.

odds and ends (אדז ענד ענדז) קליינע פערשיעדענארטיגע זאכען.

odd trick (אד טריק) אין וויהסט־שפיעל [קארטען] — דאס נעהמען דעם 7טען מאל פון די 13.

ode *n.* (אוד) אן אדע, א שיר, וועלכער דריקט אויס א הויכע בעגייסטערונג אדער ענטציקונג פון א געוויסער פאסירונג; א לויב־געזאנג.

O'delsthing *n.* (או׳־דעלז־טינג) דער אדעלסטינג [דאס צווייטע נידריגערע הויז פון נארוועגישען סטארטינג אדער פארלא־מענט].

ode'on *n.* (א־די׳־אן) אין אלט־גריכענ־לאנד — דער אדעאן, א טעאטער מיט א דאך [צום אונטערשייד פון אמפיטעאטער, וועלכער איז געוועזען אהן א דאך]; א טע־אטער.

ode'um *n.* (א־די׳־אם) *odeon* .ז

od'-force *n.* (אוד׳־פאורס) די אדישע קראפט. ז. *od*.

o'dic *a.* (או׳־דיק) וואס געהערט צו אן אדע אדער לויב־געזאנג; וואס איז שייך צו דער אדישער קראפט, צוליעב וועלכער עס קומען כלומרשט פאר פערשיעדענע היפנאטישע ערשיינונגען. ז. *od*.

o'dically *adv.* (או׳־די־קעל־אי) דורך דער ווירקונג פון דער אדישער קראפט, דורך וועלכער — לויט דער מיינונג פון די ספיריטיסטען — קומען פאר פערשיע־דענע היפנאטישע און מעזמערישע ערשיי־נונגען. ז. *od*.

O'din *n.* (או׳־דין) אין דער סקאנדינא־ווישער מיטאלאגיע — אדין [דער העכ־סטער גייסט, וועלכער האט בעשאפען די וועלט].

Odin'ic *a.* (א־דינ׳־איק) אדיניש, וואס איז שייך צום גאט אדין. ז. *Odin*.

O'dinism *n.* (או׳־דינ־איזם) אדיניזם, דאס גלויבען אין גאט אדין; די אלטע סקאנדינאווישע מיטאלאגיע. ז. *Odin*.

o'dious *a.* (אָו'–די–אַס) ווידריג, פער־האסט, אבשייליך, פערעכטליך; פאסקודנע.

o'diously *adv.* (אָו'–די–אַס–לי) אויף א פאסקודנעם, פערהאסטען שטייגער.

o'diousness *n.* (אָו'–די–אַס–נעס) אבשייליכקייט, פערעכטליכקייט, ווידריגקייט; פאסקודנעקייט.

o'dist *n.* (אָו'–דיסט) איינער וואס שרייבט אדען אדער לויב־געזאנגען.

o'dium *n.* (אָו'–די–אַם) דער האס, די אבשייליכקייט; דער פארוואורף, דער טאדעל.

o'dium theolog'icum (אָו'–די–אַם טהי–אָ–לאָדזש'–אי–קאַם) דער האס פון שטרייטענדע טעאלאגען; די שנאה פון פארשטעהער פון פערשיעדענע אדער געגענזעצליכע מיינונגען.

odom'eter *n.* (אָ–דאַמ'–ע–טער) אן אדאמעטער אדער וועג־מעסטער [אן אינסטרומענט, וואס פערצייכענט דעם מהלך וואס א וואגען איז אבגעפאהרען].

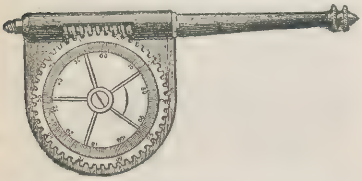

Odometer

odom'etry *n.* (אָ–דאַמ'–עט–רי) אדאמעטריע, דאס מעסטען דורך א געוויסען אפאראט דעם אבגעפאהרענעם מהלך. *odometer* .ז

odontal'gia *n.* (אָו–דאַנ–טעל'–דזשי–אַ) צייהן־וועהטאג.

odontal'gic *a. and n.* (אָו–דאַנ–טעל'–דזשיק) וואס איז שייך צו צייהן־וועהטאג; א מיטעל איינצושטילען א צאהן־וועהטאג.

odontal'gy *n.* (אָו–דאַנ–טעל'–דזשי) *odontalgia* .ז

odonti'asis *n.* (אָו–דאַנ–טאי'–ע–סיס) דאס אויסשניידען זיך פון צייהנער.

odon'tic *a.* (אָ–דאַנ'–טיק) וואס איז שייך צו די צייהנער.

odontog'eny *n.* (אָו–דאַנ–טאַדזש'–ע–ני) די ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון צייהנער.

odon'tograph *n.* (אָ–דאַנ'–טאָ–גרעף) דער אדאנטאגראף [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען צייכענט אויס אדער מען שטעלט אוועק ריכטיג די צייהנער פון א צאהן־ראד].

odontog'raphy *n.* (אָו–דאַנ–טאַג'–רע–פי) די בעשרייבונג פון די צייהנער.

odon'toid *a.* (אָ–דאַנ'–טאיד) צאהן־אר־טיג, צאהן־פערמיג.

odon'tolite *n.* (אָ–דאַנ'–טאָ–לאיט) אן אדאנטאליט [א פערשטיינערטער צאהן, וואס מען געפינט אין פערשיעדענע געאלאגישע פארמאציאנען פון דער ערד].

odontol'ogist *n.* (אָו–דאַנ–טאַל'–אָ–דזשיסט) א ספעציאליסט אין דער וויסענשאפט וועגען צייהנער.

odontol'ogy *n.* (אָו–דאַנ–טאַל'–אָ–דזשי) אדאנטאלאגיע, די לעהרע וועגען די צייהנער.

o'dor *n.* (אָו'–דאָר) 1. א גערוך, א שמעקעדיגער ריח; 2. א רעפוטאציע, א נאמען.

2. He is in bad odor among his neighbors.

o'dorator *n.* (אָו'–דאָר–איי–טאָר) א שפריצער, וואס ווערט בענוצט צו שפריצען אדער צושטויבען א פארפיום.

odorif'erant *a.* (אָו–דאָ–ריפ'–ע–רענט) *odoriferous* .ז

odorif'erous *a.* (אָו–דאָ–ריפ'–ע–ראַס) שמעקענד; וואס האט א גערוך.

odorif'erously *adv.* (אָו–דאָ–ריפ'–ע–ראַס–לי) אויף א שמעקענדען אופן; ארויסלאזענדיג א גערוך.

odorif'erousness *n.* (אָו–דאָ–ריפ'–ע–ראַס–נעס) שמעקעדיגקייט, א שעהנער גערוך.

o'dorless *a.* (אָו'–דאָר–לעס) אהן א גערוך.

o'dorous *a.* (אָו'–דאָר–אַס) שמעקעדיג; וואס לאזט ארויס א גערוך.

o'dorously *adv.* (אָו'–דאָר–אַס–לי) שמעקעדיג; ארויסלאזענדיג א ריח.

o'dorousness *n.* (אָו'–דאָר–אַס–נעס) דאס זיין שמעקעדיג; דאס ארויסלאזען א גערוך.

odyl'ic *a.* (אָ–דיל'–איק) אדיש, וואס איז שייך צו דער אדישער קראפט. *od* .ז

odyl'ic force (אָ–דיל'–איק פאורס) די אדישע קראפט. *od* .ז

o'dylism *n.* (אָו'–די–ליזם) די אידעען אדער לעהרען וועגען דער אדישער קראפט. *od* .ז

odynpha'gia *n.* (אָד–אינ–פיי'–דזשי–אַ) דאס שלינגען מיט א וועהטאג.

Od'yssey *n.* (אָד'–אי–סי) די אדיסעע, א העלדען־געדיכט פון דעם בעריהמטען גריכישען דיכטער האמער וועגען דעם צוריקקומען פון דעם טראיאנישען העלד אדיסעאוס [אוליסעס], וועלכער האט געוואנדערט צעהן יאהר צו געפינען דעם וועג צו זיין היימאט נאך דעם פאל פון טראיא.

O. E. *Old English* ראשי תבות פון

œcol'ogy *n.* (אי–קאָל'–אָ–דזשי) דאס שטודיום וועגען דער לעבענס־געשיכטע פון ארגאניזמען אין זייערע אינדיווידועלע און געגענזייטיגע בעציהונגען; דאס שטודיום וועגען דעם לעבען און וואקסען פון חיות און גראזען.

œconom'ic *a.* (אי–קאָ–נאָמ'–איק) *economic* .ז

œcon'omy *n.* (אי–קאָנ'–אָ–מי) *economy* .ז

œcumen'ic *a.* (עק–יו–מענ'–איק) *ecumenic* .ז

œcumen'ical *a.* (עק–יו–מענ'–אי–קעל) *ecumenical* .ז

œde'ma *n.* (אי–די'–מאַ) וואסער־זוכט. *dropsy* .ז

œde'matous *a.* (אי–די'–מע–טאַס) וואס איז שייך צו וואסער־זוכט אדער וואסער־געשווילעכץ. *dropsy* .ז

œil'-de-bœuf' *n.* (אויל'–דע–בעף') א רונדליך אדער אוואל פענסטערעל.

Œnan'the *n.* (אי–נען'–טהי) די ענאנטה־פלאנצען [אזא מין פלאנצען, וועלכע בליהען ווי ווייַנטרויבען־בוימער. די ווארצלען פון א טייל פון דיעזע פלאנצען זיינען שטארק גיפטיג].

œnan'thic ac'id (אי–נענ'–טהיק עס'–איד) ענאנטה־זויערע [אזא קאלירלאזע פוטער־פערמיגע מאסע וואס ווערט ערהאלטען פון ענאנטה־עטהער].

œnan'thic e'ther (אי–נענ'–טהיק אי'–טהער) ענאנטה־עטהער [אזא אויליגע פליסיגקייט מיט אן אנגענעהמען ריח, וועלכע ווערט אפט צוגעמישט צו וויין].

œnolog'ical *a.* (איע–נאָ–לאַדזש'–אי–קעל) וואס איז שייך צום שטודיום פון ווייַנען און זייערע זארטען.

œnol'ogy *n.* (איע–נאָל'–אָ–דזשי) די לעהרע וועגען ווייַנען, זייערע זארטען און פערשיעדענהייטען.

œnoma'nia *n.* (איע–נאָ–מיי'–ני–אַ) א קרענקליכער בעגעהר נאך וויין.

œ'nomel *n.* (איע'–נאָ–מעל) א געטראנק פון וויין מיט האניג.

œnom'eter *n.* (איע–נאָמ'–ע–טער) אן אפאראט צו בעשטימען די שטארקייט פון אלקאהאל אין וויין.

o'er *adv. and prep.* (אָור) אן אבקירצונג פון *over*

œsophagal'gia *n.* (אי–סאָפ–ע–געל'–דזשי–אַ) א וועהטאג אין שלונד.

œsophagi'tis *n.* (אי–סאָפ–ע–דזשאי'–טיס) אן ענטצינדונג פון שלונד.

œsoph'agoscope *n.* (איע–סאָפ'–ע–גאָ–סקאָופ) אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען דעם שלונד.

œsoph'agus *n.* (אי–סאָפ'–ע–גאַס) דער שלונד, דער שפייז־רעהר [דער רעהר דורך וועלכען די שפייז געהט אין מאגען]. *"Bloodvessels of the Human Body"* .ז. איל

of *prep.* (אָוו) פון; וועגען; אויס.

of age (אָוו איידזש) פול־יעהריג.

of course (אָוו קאורס) נאטירליך, עס פערשטעהט זיך, געוויס.

off *prep., adv., a., v., n. and int.* (אָף) פון, אב, אראב, אוועק, אויס, ארויס; ערווייטערט; אויף דער הויך פון... [וועגען שיפען אויף'ן ים]; אראב פון וועג; פון דער זייט; ניט צום פונקט; פאלש; אויף דער רעכטער זייט; לעדיג, פריי פון ארבייט, פון בעשעפטיגונג א. ד. ג.; אין קריקעט־שפיעל — פון דער לינקער זייט פון דעם באל־ווארפער; אבגעזונדערטע פון ברעג [וועגען א שיף]; אין קריקעט־שפיעל — דער טייל פון פעלד, וואס איז פון דער לינקער זייט פון דעם באל־ווארפער; אוועק! טראג זיך!

of'fal *n. and a.* (אָפ'–על) אבפאל; פלייש־אבפאל; קליינע פישלעך וואס ווערען מיטגעפאנגען אין א נעץ און אוועקגעווארפען פון פישער; וואס פאלט אב.

off'-and-on' *a.* (אָפ'–ענד–אָן') צופעליג, געלעגענטליך.

He has been in my employ off and on these ten years.

off and on (אָף ענד אָן) ארויף און אראב; אהין און אהער; באלד אזוי און באלד אזוי; אב און צו.

off'cast *n.* (אָפ'–קעסט) אבפאל, דאס וואס ווערט ארויסגעווארפען.

off col'or (אָף קאָל'–אָר) וואס האט ניט דעם ריכטיגען קאליר [וועגען עדעלשטיינער]; שלעכט, ניט פון דעם ריכטיגען זארט; פון א צווייפעלהאפטער מאראל; וואס טויג ניט, וואס פאסט ניט.

off'cut *n.* (אָפ'–קאַט) אבגעשניטענע שטיקלעך פאפיער פון די בלעטער פון א בוך.

off day (אָף דיי) א פייער־טאג, א טאג, וואס מען האט פריי פון דער ארבייט.

Monday and not Saturday is my off day.

off du'ty (אָף דיו'–טי) פריי פון דיענסט אדער בעשעפטיגונג [צייטווייליג].

I am off duty this afternoon.

offence' *n.* (אָ–פענס') *offense* .ז

offence'less *a.* (אָ–פענס'–לעס) *offenseless* .ז

offend' *v.* (אָ–פענד') 1. בעליידיגען, ערגערען, ערצארענען, אנגרייפען; 2. איבערטרעטען, עובר זיין; זינדיגען.

1. Your remarks offend me. 2. A gentleman will not offend against the conventions of society.

offen'dant *n.* (א-פענ'-דענט) ז. *offender.*

offen'der *n.* (א-פענ'-דער) א בעליידיגער; אן אנגרייפער; א זינדער, א פערברעכער, א חוטא.

offen'ding *n.* (א-פענ'-דינג) א זינד, א פערברעכען.

offen'dress *n.* (א-פענ'-דרעס) א בעליידיגערין; א זינדערין, א פערברעכערין.

offense' *n.* (א-פענס') א בעליידיגונג; א זינד, אן עברה, א פערברעכען; ערגערונג, צארן; אטאקע, אנפאל.

offense'less *a.* (א-פענס'-לעס) אונשולדיג; ריין פון זינד; אונשעדליך.

offense'lessly *adv.* (א-פענס'-לעס-לי) אויף אן אונשולדיגען אופן; אונשעדליך.

offen'sive *a. and n.* (א-פענ'-סיוו) בעליידיגענד; עקעלהאפט; ווידריג; אונאנגענעהם; אן אנגרייפענדע האלטונג אדער טאקטיק.

offen'sively *adv.* (א-פענ'-סיוו-לי) דורך אן אטאקע; מיט אן אנגריף; אויף אן אונאנגענעהמען אדער עקעלהאפטען אופן.

offen'siveness *n.* (א-פענ'-סיוו-נעס) דאס זיין בעליידיגענד; דאס זיין אנגרייפענד; עקעלהאפטיגקייט, ווידריגקייט; אונאנגענעהמקייט.

of'fer *v. and n.* (אפ'-ער) באטען; אנבאטען; פארלעגען; פארשלאגען; זיך אנשלאגען, זיך אנבאטען; ווידמען; אפפערען; וועלען, פרובירען; אן אנבאט, א פארלעג, א פארשלאג; א פערזוך, א פראבע.

of'ferable *a.* (אפ'-ער-עבל) וואס קען אנגעבאטען אדער פארגעלעגט ווערען.

of'ferer *n.* (אפ'-ער-ער) אן אנבאטער; א פארלעגער; א פארשלעגער; אן אפפערער.

of'fering *n.* (אפ'-ער-אינג) אן אנבאט; א פארלאגע; אן אפפערונג; אן אפפער, א קרבן.

offertoire' *n.* (אפ-ער-טואר') ז. *offertory.*

of'fertory *n.* (אפ'-ער-טאר-אי) דאס אפפערטאריום [אן אפפער=געזאנג אלס א טייל פון א מעסע אין דער קאטוילישער קירך]; פסוקים אדער שפריכע, וועלכע ווערען געלעזען אין קירכען אין דער צייט ווען מען זאמעלט נדבות ביי דעם הייליגען אבענדמאהל; דאס אפפערען; אן אפפער.

off'-flow *n.* (אפ'-פלאו) א קאנאל, דורך וועלכען עס פליסט אב דאס איבריגע וואסער.

off'-gas *n.* (אפ'-געס) אבפאל גאז, דער גאז וואס געהט ארויס דורך'ן קוימען ניט פערברענטערהייד.

off'-go *n.* (אפ'-גאו) אן אנפאנג.

off'hand' *adv. and a.* (אפ'-הענד') גלייך אויף דער שטעלע, אהן פארבערייטונגען, עקספראמפט.

off'handed *adv.* (אפ'-הענ-דעד) ז. *offhand.*

of'fice *n.* (אפ'-איס) אן אמט; אן אמט=הויז, א קאנצעלאריע, א קאנטאר; גאטעס=דיענסט; דיענסט=פערריכטונג, דיענסט=לייסטונג; דיענסט=פליכט; א געשעפט, א שטעלע; דער בעאמטען=שטאנד; אן אמטס=בעצירק.

of'fice-bear'er *n.* (אפ'-איס-בעהר'-ער) אן אמטס=טרעגער, איינער וואס האט אן אמט.

of'fice-book *n.* (אפ'-איס-בוק) א גאטעס=דיענסט בוך, א געבעט=בוך.

of'fice-hol'der *n.* (אפ'-איס-האול'-דער) א רעגיערונגס=בעאמטער; א בעאמטער.

of'fice hours (אפ'-איס אורז) געשעפטס=שטונדען; אויפנאהמע=שטונדען [ווי ביי א דאקטאר, אדוואקאט א. ד. ג.].

of'ficer *n. and v.* (אפ'-אי-סער) א בעאמטער; א רעגיערונגס=בעאמטער, א טשינאווניק; א געריכטס=דיענער; א פאליציי=בעאמטער; אן אפיציער; אנשטעלען אדער בעזארגען מיט אפיציערען; אנשטעלען בעאמטע.

of'fice-see'ker *n.* (אפ'-איס-סיע'-קער) איינער וואס יאגט זיך נאך אן עפענטליכען אדער רעגיערונגס=אמט.

offi'cial *a. and n.* (א-פיש'-על) אפיציעל, אמטליך; עפענטליך; אן אפיציעלער בעאמטער, א טשינאווניק, א רעגיערונגס=בעאמטער; א בעאמטער, אן אנגעשטעלטער.

offi'cialdom *n.* (א-פיש'-על-דאם) ביוראקראטיע; בעאמטענטום.

offi'cialism *n.* (א-פיש'-על-איזם) ביוראקראטישע פארמאליטעט; א ביוראקראטישע סיסטעם; אן אפיציעלע שטעלע, אן עפענטליכער אמט.

official'ity *n.* (א-פיש-אי-על'-אי-טי) ז. *officialty.*

offi'cialize *v.* (א-פיש'-על-איז) מאכען אפיציעל, צוגעבען אן אפיציעלען כאראקטער.

offi'cially *adv.* (א-פיש'-על-אי) אפיציעל, עפענטליך, אמטליך.

offi'cialty *n.* (א-פיש'-על-טי) דאס אמט אדער די פליכטען פון א בעאמטען; דאס אמט פון א קירכען=ריכטער; א געביידע וואו א קירכען=געריכט ווערט אבגעהאלטען.

offi'ciant *n.* (א-פיש'-אי-ענט) דער וואס ריכט אב די עבודה אין קירך.

offi'ciate *v.* (א-פיש'-אי-אייט) ערפילען אדער פערטרעטען אן אמט; פערריכטען גאטעס=דיענסט, פראווען די עבודה.

offic'inal *a. and n.* (א-פיס'-אי-נעל) וואס געפינט זיך אין אפטייק, וואס ווערט געמאכט אין אפטייק; וואס מען האט פארטיג ביי דער האנד [וועגען א מעדיצין]; א פערפארטיגטע מעדיצין, וואס ווערט פערקויפט אין אן אפטייק.

offi'cious *a.* (א-פיש'-אס) 1. דיענסט=פערטיג, בעל=טובה'דיג; 2. צודרינגליך פריינדליך, וואס מישט זיך אין יענעמס עסקים, וואס באט זיך אן מיט טובות; 3. אפיציעז [וואס האט פערבינדונגען מיט אפיציעלע קוועלען אבער איז ניט פארמעל אפיציעל].

2. An **officious** person is most often regarded as a meddler.

offi'ciously *adv.* (א-פיש'-אס-לי) מיט צודרינגליכער פריינדליכקייט; אריינמישענדיג זיך אין יענעמס עסקים; אנבאטענדיג זיך מיט טובות.

offi'ciousness *n.* (א-פיש'-אס-נעס) דיענסט=פערטיגקייט; צודרינגליכע פריינדליכקייט.

off'ing *n.* (אפ'-אינג) דער אפענער ים.

off'ish *a.* (אפ'-איש) צוריקגעהאלטען, צוריקגעצויגען.

Don't be **offish** in your manner.

off'ishness *n.* (אפ'-איש-נעס) צוריקגעהאלטענקייט, צוריקגעצויגענקייט.

off its feet (אף איטס פיעט) אין דרוקעריי — ניט גראד שטעהענד [וועגען שריפט=זאץ וואס שטעהט אביסעל געבויגען].

off'-load *v.* (אפ'-לאוד) אויסלאדען, אויספאקען.

off'-ly'ing *a.* (אפ'-לאי'-אינג) וואס ליעגט ווייט אוועק.

off one's base (אף הוואנז בייס) אונגערעכט, אין טעות; משוגע.

off one's feet (אף הוואנז פיעט) ניט אויף די פיס, ניט טהעטיג.

off one's hands (אף הוואנז הענדז) ארויס פון האנד, אבגעטהאן, געענדיגט.

off'print *n. and v.* (אפ'-פרינט) א בעזונדערער אבדרוק פון אן איינצעלנעם ארטיקעל אין א זשורנאל אדער פון וועלכער עס איז פעריאדישער אויסגאבע; מאכען א בעזונדערען אבדרוק פון אן ארטיקעל וואס איז געדרוקט אין א פעריאדישער אויסגאבע.

off'-put *n.* (אפ'-פוט) דאס אוועקלעגען אן א זייט; ענטלאסונג, ענטזאגונג; אבלעגונג; דאס אב'פטר'ען; אויספערקויף; אבזעגלונג. ז. *put off.*

off'saddle *v.* (אפ'-סעדל) אבזאטלען, אראבנעהמען דעם זאטעל.

off'scouring *n.* (אפ'-סקאור-אינג) שמוץ, אויסגעקעהרטע מיסט.

off'scum *n.* (אפ'-סקאם) אבפאל, שמוץ, מיסט.

off'set *n. and v.* (אפ'-סעט) א שפראצלינג; א ווארצעל=שפראצונג; א ווארצעל=צווייגעל; דער אבזאץ אדער אבצווייגונג פון א בארג; אין לאנד=מעסטונג — די ארדינאטע אדער פערפענדיקולארע [דער ווערטיקאלער אבשטאנד פון דער מעסט=ליניע פון א געוויסען פונקט]; די אויסגלייכונג אדער קוויטירונג פון א רעכנונג, אן אברעכנונג; א געגענרעכנונג אויף דער גלייכער סומע; אן אבזאץ אדער ארויסשטארצונג פון א מויער=וואנד; א טעראסע; א גאפעל=פערמיגער שטאנג וואס פעראייניגט די טרייב=טיילען אין א וואגען; די דורכשלאגונג פון דרוק=טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער; א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענדען זאלען בלייבען פאראלעל; אויסגלייכען א רעכנונג, קוויטירען א רעכנונג מיט א געגענרעכנונג אויף דערזעלבער סומע; מעסטען לאנד דורך ציהען ווערטיקאלע ליניען פון דער מעסט=קייט צו געוויסע פונקטען; מאכען אן אבזאץ אדער ארויסשטארצונג אין א מויער=וואנד; מאכען טעראסען; לאזען דורכשלאגען די דרוק=טינט פון דער אנדערער זייט פון פאפיער; מאכען א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענדען זאלען בלייבען פאראלעל.

off'setting *n. and a.* (אפ'-סעט-אינג) א פלעק פון דורכגעשלאגענער דרוק=טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער; דאס מאכען א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענדען זאלען בלייבען פאראלעל; אויסגלייכענדיג אדער קוויטירענדיג א רעכנונג מיט א געגענרעכנונג אויף דער גלייכער סומע; וואס נייגט זיך אב אן א זייט.

off'shoot *n.* (אפ'-שוהט) א שפראצלינג; א צווייגעל; אן אבצווייגונג.

off'shore *adv. and a.* (אפ'-שאור) אוועק פון ברעג; וואס פיהרט צום ברעג אדער פון ברעג; וואס איז ביים ברעג.

off'-side *n.* (אפ'-סאיד) 1. די ניט ריכטיגע זייט אדער שטעלונג [ווי ביי באל=שפיעל]; 2. די רעכטע זייט בשעת מען פאהרט אויף א וועג.

2. Keep on the **off-side** of the road.

off'spring *n.* (אפ'-ספרינג) 1. א שפראצ=

לינג; אַ שפּראָץ=צווייגעל; 2. אַן אָבשטאַם, קינדער.

2. The instinct to care for one's offspring, is most marked in the human species.

off'take *n.* (אָפּ'-טייק) אַן אָבפלוס=קאַנאַל; אַ וואַסער=קאַנאַל.

offus'cate *v.* (אָ-פאַס'-קייט) ז. *obfuscate*

offusca'tion *n.* (אָפּ-אַס-קיי'-שאַן) ז. *obfuscation*

off'ward *adv.* (אָפּ'-הוואָרד) צום ים=צו.

of late (אָוו לייט) ניט לאַנג צוריק, פאַר קורצען.

of old (אָוו אָולד) פאַרצייטען.

oft *adv. and a.* (אָהפט) ז. *often*

oft'en *a. and adv.* (אָהפן) אָפט; עפטערס.

oft'entimes *adv.* (אָהפ'ן-טאַימז) עפטערס.

of that ilk (אָוו טהאַט אילק) פון דעמזעלבען [אַ צוזאַץ צו אַ נאָמען פון אַ פּריץ וואָס איז איינער און דערזעלבער מיט דעם נאָמען פון זיין מאַיאָנטעק].

oft'times *adv.* (אָהפט'-טאַימז) ז. *oftentimes*

og'am *n.* (אָג'-עם) ז. *ogham*

og'amic *a.* (אָג'-עמ-איק) וואָס איז שייך צו די אָגאַמען. ז. *ogham*

og'doad *n.* (אָג'-דאָ-עד) אַ זאַך וואָס בעשטעהט פון אַכט טיילען; אַן אַכט=צאָהל.

og'doastich *n.* (אָג'-דאָ-ע-סטיק) אַ פּאָעמאַ פון אַכט שורות.

ogee' *n.* (אָו-דזשיע') אַ דאָפּעל=געבויגענע ליניע, וועלכע בעשטעהט פון אַ פּעראייניגונג פון אַ קאָנקאַווען און קאָנוועקסען טייל; אַ געזימס אָדער קאַרניז וואָס איז געבויגען נאָך אַ ליניע, וועלכע איז צום טייל קאָנוועקס און צום טייל קאָנקאַוו.

ogee' mol'ding (אָו-דזשיע' מאָול'-דינג) אַ געזימס אָדער קאַרניז וואָס איז געבויגען נאָך אַ ליניע, וועלכע איז צום טייל קאָנוועקס און צום טייל קאָנקאַוו.

Ogee Molding

og'ham *n.* (אָג'-עם) אַזאַ די אָגאַמען, פאַרצייטיגע געהיימ=שריפט פון די אירלענדער און פון איינינע אַנדערע קעלטישע פעלקער אין גרויס בריטאַניען [די שריפט איז בעשטאַנען פון 20 בוכשטאַבען און יעדער בוכשטאַב האָט מיט זיך פאָרגעשטעלט איינע אָדער עטליכע גליכע אָדער קרומע פּאָסיקלעך פּערפּענדיקולאַר צו אַ לאַנגער גראַדער ליניע]; אַן אויפשריפט אין דיעזער געהיימ=שריפט.

Ogham Inscription

o'give *n.* (אָו'-דזשאַיוו) אַ שפּיץ=בויגען, אַ שפּיץ=געוועלב [פון אַ געביידע]; אַ פענסטער אין דער פאָרם פון אַ שפּיץ=בויגען.

o'gle *v. and n.* (אָוגל) ליבע=אויגלען, וואַרפען ליבעס=בליקען; קאָקעטיש ווינקען; אַ קאָקעטישער וואונק; אַ ליבעס=בליק; אַ נאַכט=אוילע [אַ געוויסער נאַכט=פויגעל].

o'gler *n.* (אָו'-גלער) אַ ליבע=אויגלער, איינער וואָס וואַרפט קאָקעטיש בליקען.

o'gles *n.* (אָוגלז) אויגען.

o'gling *n.* (אָו'-גלינג) דאָס ליבע=אויגלען, דאָס וואַרפען ליבעס=בליקען; אַ קאָקעטישער וואונק.

o'gre *n.* (אָו'-גער) אַן אָגער, אַ לעגענדאַרער מענשען=פרעסענדער ריעז; אַ מענשען=פרעסער.

o'greish *a.* (אָו'-גער-איש) ווי אַן אָגער, מענשען=פרעסעריש.

o'greism *n.* (אָו'-גער-איזם) ווילדע מענשען=פרעסעריי.

o'gress *n.* (אָו'-גרעס) אַן אָגערין, אַ מענשען=פרעסערין.

ogril'lon *n.* (אָ-גריל'-יאָן) אַ קליינער אָגער, אַ קליינער מענשען=פרעסער.

Ogyg'ian *a.* (אָ-דזשידזש'-אי-ען) וואָס איז שייך צו דעם לעגענדאַרען קעניג אָגיגעס אין גריכענלאַנד, וועגען וועלכען מען ווייס גאָרנישט; אוראַלט, פון גאַנץ אַלטע צייטען.

oh *int.* (אָו) אָ! אַך!

ohm *n.* (אָום) אַן אָהם, אַן עלעקטרישע איינהייט צו מעסטען דעם ווידערשטאַנד פון מאַטעריאַלען געגען אַן עלעקטרישען שטראָם [דער ווידערשטאַנד פון אַן אָהם איז אונגעפעהר גלייך צו דעם ווידערשטאַנד פון 400 פוס געוועהנליכען אייזערנעם טעלעגראַף=דראָט].

ohm'age *n.* (אָומ'-עדזש) עלעקטרישער ווידערשטאַנד געמאָסטען אין אָהם. ז. *ohm*

ohm'ic *a.* (אָומ'-איק) וואָס בעלאַנגט צו אַן אָהם. ז. *ohm*

ohm'meter *n.* (אָומ'-מי-טער) אין עלעקטריציטעט — אַן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען מעסט אַב לויט די צאָהל אָהמען דעם ווידערשטאַנד פון מאַטעריאַלען געגען אַן עלעקטרישען שטראָם.

oho' *int.* (אָ-האָו') אָהאָ! אַהאַ!

oil *n. and v.* (אָיל) אויל; פּעטראָלעאום; אוילען.

oil'-bag *n.* (אָיל'-בעג) אַ פעטס=זעקעל, אַ שמאַלץ=בייטעל [ביי חיות]; אַן אויל=בייטעל [צו האַלטען אויל].

oil'-bird *n.* (אָיל'-בוירד) דער אויל=פויגעל [אַזאַ גרויסער נאַכט=פויגעל פון דעם מין ציעגען=מעלקער, וואָס האַלט זיך אויף אין הויהלען].

Oil-bird

oil'-box *n.* (אָיל'-באָקס) דאָס אויל=קעסטעל [אין מאַשינעריע — דער טייל, וואו עס געפינט זיך דאָס אויל און פון וואַנען די מאַשין ווערט אויטאָמאַטיש געאוילט].

oil'-cake *n.* (אָיל'-קייק) אַן אויל=קוכען, אַ צוזאַמענגעפּרעסטע מאַסע פון זאַמען, פון וועלכע מען האָט אַרויסגעדריקט דאָס אויל.

oil'-cloth *n.* (אָיל'-קלאָהטה) צעראַטע, וואַקס=טוך.

oil'-coat *n.* (אָיל'-קאָוט) אַ וואַסער=זיכערער מאַנטעל [וואָס לאָזט ניט דורך קיין וואַסער], אַ רעגענמאַנטעל.

oil'-cock *n.* (אָיל'-קאָק) דער אויל=קראַן אין אַ מאַשין.

oil'-col'or *n.* (אָיל'-קאָל'-אָר) אויל=פאַרב; אַ בילד געמאָלען מיט אויל=פאַרב.

oil'-cup *n.* (אָיל'-קאָפּ) אַן אויל=קאַן; אַן אוילער [אַ פאָררירכטונג אויטאָמאַטיש צו אוילען מאַשינען].

oil'-der'rick *n.* (אָיל'-דער'-איק) אַזאַ פאָררירכטונג ביים גראָבען אַ פּעטראָלעאום=ברונעם.

oil'-distrib'uter *n.* (אָיל'-דיס-טריב'-יו-טער) אַ פאָררירכטונג צו גיסען אויל אין ים בעת אַ שטורם, אום צו פערקלענערען די כוואַליעס.

oiled *a.* (אָילד) געאוילט, אנגעשמירט מיט אויל, דורכגעזאָפּט מיט אויל.

oiled leath'er (אָילד לעטה'-ער) לעדער וואָס איז אויסגעאַרבייט געוואָרען מיט דער הילף פון אויל.

oiled pa'per (אָילד פּיי'-פּער) אויל=פּאַפּיער, פּאַפּיער דורכגעזאָפּט מיט אויל [אום עס צו מאַכען דורכזיכטיג אָדער וואַסער=זיכער].

oiled silk (אָילד סילק) אויל=זייד [זייד דורכגעזאָפּט מיט אויל, איז דורכזיכטיג און וואַסער=זיכער].

oi'ler *n.* (אָי'-לער) אַן אויל=קאַן; אַ פאָררירכטונג צו אוילען אויטאָמאַטיש מאַשינען; אַן אוילער, אַן אַרבייטער וואָס אוילט מאַשינען; אַ פּעטראָלעאום=גרוב; אַ שיף וואָס פיהרט אויל אָדער פּעטראָלעאום; אַ רעגענמאַנטעל.

oi'lery *n.* (אָי'-לער-אי) אַן אויל=פאַבריק; אַן אויל=קראָם; אויל=פּראָדוקטען.

oil'-extrac'tor *n.* (אָיל'-עקס-טרעק'-טאָר) אַן אויל=אַרויסציהער [אַ פאָררירכטונג אַרויסצוציהען אויל פון פערשיעדענע שטאָפען]; אַן אויל=פילטער.

oil'-fac'tory *n.* (אָיל'-פעק'-טאָ-רי) אַ פיש=טראָן=פאַבריק.

oil'-feed *n.* (אָיל'-פיעד) ז. *oil-cup*

oil'-field *n.* (אָיל'-פיעלד) אַ פּעטראָלעאום=פעלד [אַ געגענד וואו עס געפינט זיך פּעטראָלעאום].

oil'-fu'el *n.* (אָיל'-פיו'-על) אויל=הייצונג [פּעטראָלעאום און אַנדערע עהנליכע שטאָפען געברויכט אַלס הייצונג].

oil'-gage *n.* (אָיל'-גיידזש) אַן אויל=מעסטער [צו בעשטימען די שווערקייט פון אוילען].

oil'-gas *n.* (אָיל'-געס) אויל=גאַז [בעקומט זיך, ווען מען לאָזט דורך אוילען דורך אָנגעגליהטע רעהרען].

oil'-green *n.* (אָיל'-גריען) אַן אויל=גרינער קאָליר [צווישען גרין און געלב].

oil'-hole *n.* (אָיל'-האָול) אַן אויל=לאָך [אַ לאָך אין אַ מאַשין זי צו אוילען].

oi'lily *adv.* (אָי'-לי-לי) אַזוי ווי אויל; גליטשיג, גלאַט, געשמיערט, פעט; מיט געמאַכטער העפליכקייט [אין רעדען אָדער בענעהמונג].

oi'liness *n.* (אָי'-לי-נעס) געאוילטקייט, אויליגקייט, פעטקייט; גליטשיגקייט, גלאַטקייט; געמאַכטע העפליכקייט אָדער אַנגענעהמליכקייט [אין רעדען אָדער בענעהמונג].

oil'-jack *n.* (אָיל'-דזשעק) אַ כלי צו קאָכען אויל.

oil'less *a.* (אָיל'-לעס) אָהן אויל, אָהן פּעטראָלעאום.

oil'man *n.* (אָיל'-מען) אַן אויל=הענדלער.

oil'-mill *n.* (אָיל'-מיל) אַן אויל=פאַבריק; אַן אויל=מאַשין [אַרויסצודריקען אויל פון זאָמען, פרוכטען א. ז. וו.].

oil'-nut *n.* (איל'-נאט) אן אויל=נוס, אן אויל=פלאנצע, א נוס אדער נוס=פלאנצע וואס גיט ארויס אויל, דער אמעריקאנישער פוטער=נוס, דער עלק=נוס; די ריצין=אויל פלאנצע; די אויל=פאלמע.

oil of tur'pentine (איל אוו טויר'-פענ-טאין) טערפענטין=אויל.

oil of vit'riol (איל אוו וויט'-רי-אל) וויטריאל=אויל, שוועבעל=זויערע.

oilom'eter *n.* (אי-לאמ'-ע-טער) אן אויל=רעזערוואר.

oil'-pain'ting *n.* (איל'-פיינ'-טינג) אויל=פארב מאלעריי; א בילד געמאלען מיט אויל=פארב.

oil'-palm *n.* (איל'-פאהם) אן אויל=פאלמע [א פאלמע אין אפריקא וואס פון איהרע פרוכט ווערט אויסגעדריקט א מין אויל].

oil'-pipe *n.* (איל'-פאיפ) אן אויל=רעהר [א רעהר דורך וועלכער מען טרייבט אויל אדער פעטראלעאום].

oil'-plant *n.* (איל'-פלענט) ז. *bene*

oil'-press *n.* (איל'-פרעס) אן אויל=פרעס [צום אויסדריקען אויל פון פלאנצען].

oil'-pump *n.* (איל'-פאמפ) אן אויל=פומפ.

oil'-rock *n.* (איל'-ראק) די פעטראלעאום=שיכט [די ערד=שיכט, וואו עס געפינט זיך פעטראלעאום אדער נאפט].

oil'-safe *n.* (איל'-סייף) א פאס אדער קעסעל, וואו מען האלט לייכט=ענטצינדבארע אוילען.

oil'skin *n.* (איל'-סקין) וואקס=לייווענט, געאוילטער שטאף, וואסער=זיכערער שטאף [געברויכט פאר רעגענמאנטלען].

oil'-smell'er *n.* (איל'-סמעל'-ער) איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען מיט'ן חוש הריח דערקענען, וואו עס געפינט זיך פעטראלעאום [באלד נאך דער ענטדעקונג פון פעטראלעאום אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא האבען פיעלע בעהויפטעט, אז זיי בעזיצען אזא פעהיגקייט און האבען אויף אזא אופן בעשווינדעלט פיעל מענשען].

oil'-spring *n.* (איל'-ספרינג) א פעטראלעאום קוואל [א קוואל פון פעטראלעאום, א וואסער=קוואל וואו עס געפינט זיך פעטראלעאום].

oil'-stock *n.* (איל'-סטאק) א קרוג פאר זאלבונגס=אויל [אין קירכען]. ז. *chrismatory*

oil'stone *n. and v.* (איל'-סטאון) אן אויל=שארפשטיין [א שארפשטיין, וועלכען מען אוילט ביים שארפען]; שארפען אדער פאלירען מיט אן אויל=שארפשטיין.

oil'-stove *n.* (איל'-סטאוו) א פעטראלעאום=אויוועץ [אן אויוועץ וואס מען הייצט מיט פעטראלעאום].

oil'-tank *n.* (איל'-טענק) אן אויל=כלי, אן אויל=קעסעל.

oil'-tes'ter *n.* (איל'-טעס'-טער) אן אפאראט צו פראבירען די שמיער=פעהיגקייט פון אוילען; אן אפאראט צו בעשטימען די טעמפעראטור, אין וועלכער פעטראלעאום=אויסדונסטונגען צינדען זיך אן; דאס אבפראבירען דיעזע טעמפעראטור.

oil'-trade *n.* (איל'-טרייד) דער אויל=האנדעל.

oil'-tree *n.* (איל'-טריע) דער אויל=בוים, [ווי א בוים וואס ברייננט ארוים אויל] דער איילבערטען=בוים אדער אויל=פאלמע, די ריצין=אויל פלאנצע, די בינעזישע אויל=פארב פלאנצע און די פיניע (שטיין=קיעפער, שטיין=סאסנע)].

oil'-well *n.* (איל'-הוועל) א נאפט=גרוב, א פעטראלעאום=גרוב.

oi'ly *a.* (אי'-לי) אויליג, פעט, שמיעריג, גליטשיג, גלאט; כלומר'שט העפליך [אין רעדען אדער בענעהמונג].

oi'ly-grain *n.* (אי'-לי-גריין) דער זעזאם [אזא פלאנצע]. ז. *bene*

oint *v.* (אינט) זאלבען; צולעגען א זאלב.

oint'ment *n.* (אינט'-מענט) א זאלב.

O. K. (או קיי) ריכטיג, אין ארדנונג [אלס בעצייכנונג אויף דאקומענטען]; בעצייכנען א דאקומענט מיט דיעזע בוכשטאבען.

The document received the manager's O. K.

oke *n.* (אוק) אן אקע [א געוויכטס=איינהייט אין טערקיי, וועלכע איז אונגעפעהר גלייך צו 2¾ ענגלישע פונט. ווערט אויך געברויכט אלס געוויכטס=איינהייט אין גריכענלאנד און אין איינינגע ערטער אין רוסלאנד, ווי אין בעסאראביען און אין דער געגענד ארום בעסאראביען].

Okla. [דער אבקירצונג פון *Oklahoma* שטאאט אקלאהאמא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Okra

o'kra *n.* (או'-קרא) א מין גארטען=פלאנצע, וואס ווערט געברויכט אין זופ.

old *a.* (אולד) אלט; פארצייטיג.

old'-clothes'man *n.* (אולד'-קלאוטהז'-מען) אן אלטווארג=הענדלער; איינער וואס האנדעלט מיט אלטע קליידער.

old con'tinent (אולד קאנ'-טי-נענט) דער אלטער וועלט=טייל [אייראפא אדער דער קאנטינענט פון אייראפא, אזיע און אפריקא — אין געגענזאץ צו אמעריקא].

old coun'try (אולד קאנ'-טרי) דאס אלטע פאטערלאנד, דאס אלטע לאנד [אייראפא, בעזאנדערס ענגלאנד — אויף דער שפראך פון די אייראפעאישע אימיגראנטען אין אמעריקא].

Old Cov'enant (אולד קאוו'-ע-נענט) ז. *Old Testament*

Old Domin'ion (אולד דא-מינ'-יאן) א צונאמען פון דעם שטאאט ווירדזשיניא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ol'den *a. and v.* (אולדן) אלט, פארצייטיג; מאכען אלט; ווערען אלט.

Old Eng'lish (אולד אינ'-גליש) די פארצייטיגע ענגלישע שפראך פון דרייצעהנטען ביז זעכצעהנטען יאהרהונדערט; אזא דרוק=שריפט, וואס איז געברויכט געווארען אין ענגלאנד אין 16טען יאהרהונדערט.

ol'der *a.* (אול'-דער) עלטער.

ol'dest *a.* (אול'-דעסט) עלטסטער, עלטסטע.

old'-faced *a.* (אולד'-פייסט) וואס זעהט אוים אלט, מיט א פערעלטערטען אויסזעהן.

old'-fash'ioned *a.* (אולד'-פעש'-אנד) אלטמאדיש, אלט=וועלטיש; וואס האט אן אלטען אויסזעהן; פריהצייטיג=רייף [ווען א יונגען מאן וואס האט געוועהנהייטען און השגות פון אן עלטערען].

old'-fash'ionedness *n.* (אולד'-פעש'-אנד-נעס) אלטמאדישקייט, פארצייטיגקייט; פריהצייטיגע רייפקייט אדער פערעלטערטקייט.

old fel'low (אולד פעל'-או) אן אלטיטשקער; אן אלטער גוטער ברודער; דער שטן, דער מחבל.

old fo'gy (אולד פאו'-גי) א מענש פון דער אלטער וועלט; איינער וואס האלט זיך אן אלטע מנהגים.

old'-fo'gyish *a.* (אולד'-פאו'-גי-איש) אלטמאדיש; וואס האלט זיך אן אלטע מנהגים.

old'-fo'gyism *n.* (אולד'-פאו'-גי-איזם) אלטמאדישקייט; דאס האלטען זיך אן אלטע מנהגים.

old'-gen'tlemanly *a.* (אולד'-דזשענ'טל-מענ-לי) וואס איז פאסיג פאר אן אלטען מאן; ווי אן אלטער הערר.

old hand (אולד הענד) א געניטער, ערפאהרענער מענש; אין דער געשיכטע פון דער אויסטראלישער קאלאניזאציאן — א געוועזענער פערברעכער.

Old Har'ry (אולד הער'-אי) דער טייוועל.

old'-light *a. and n.* (אולד'-לאיט) וואס האלט פון אלטען גלויבען אדער פרינציפען; אן אנהענגער פון אלטען גלויבען אדער פרינציפען.

old'-line *a.* (אולד'-לאין) אלטמאדיש, קאנסערוואטיוו.

old maid (אולד מייד) אן אלטע מויד, א פערזעסענע מויד; אזא שפיעל.

old'-maid'hood *n.* (אולד'-מייד'-הוד) פערזעסענקייט, דאס זיין אן אלטע מויד.

old'-mai'dish *a.* (אולד'-מיי'-דיש) פערזעסען, אלט=מוידיש.

old'-mai'dism *n.* (אולד'-מיי'-דיזם) ז. *old-maidhood*

old'-man' *n.* (אולד'-מען') דער שטאב=ווארצעל [אזא בוימעל אין זיד=אייראפא מיט שמעקעדיגע, שעהנע בלעטער].

old man (אולד מען) 1. אן אלטער מאן; 2. א בעל=הבית, א הויז=ווירטה.

2. The old man insists that the children should be obedient.

old mas'ters (אולד מעס'-טערז) די מאהלער פון דער רענעסאנס=פעריאדע [הויפטזעכליך אין איטאליען].

old'ness *n.* (אולד'-נעס) אלטקייט.

Old Nick (אולד ניק) דער טייוועל.

Old One (אולד הוואן) דער טייוועל.

Old Prob. (אולד פראב) ז. *Old Probabilities*

Old Probabil'ities (אולד פרא-בע-ביל'-אי-טיז) דער הויפט אויפזעהער פון מעטעאראלאגישען אינסטיטוט אין ניו יארק [הומאריסטיש].

old red sand'stone (אולד רעד סענד'-סטאון) דער רויט=זאמד=שטיין פון דער דעוואנישער עפאכע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד.

old salt (אולד סאהלט) אן אלטער, ערפאהרענער מאטראז.

Old Sax'on (אולד סעקסן) אלט=זאקסיש [די שפראך וואס איז אמאל גערעדט געווארען אין דייטשלאנד אין דעם דיסטריקט צווישען די טייכען רהיין און עלבא].

old school (אולד סקוהל) די אלטע שוהל, אן אלטע ריכטונג, פערעלטערטקייט, אלטמאדישקייט.

old'-school *a.* (אולד'-סקוהל) וואס שטאמט פון דער אלטער שוהל, אלטמאדיש.

Old Scratch (אולד סקרעטש) דער טייוועל.

old'-sigh'tedness *n.* (אולד'-סאי'-טעד-נעס) א שוואכע ראיה [פון עלטער]

old sledge (אולד סלעדזש) אזא קארטען=שפיעל.

old song (אולד סאהנג) א קליינינקייט, א שיבעש, א גארנישט; זעהר א קליינער פרייז.
He got it for an **old song.**

old'-squaw *n.* (אולד'-סקהוואה) די לאנג=עקיגע ים=קאטשקע. ז. *oldwife*

old stan'ding (אולד סטענ'-דינג) לאנגאניגקייט, דאס זיין פון לאנג אן.
My ailment is one of **old standing.**

old'ster *n.* (אולד'-סטער) אן אלטער מענש; א שיפס=קאדעט [אין דער ענגלישער פלאטע].

old sto'ry (אולד סטאו'-רי) אן אויסגעדראשענע מעשה.

old style (אולד סטאיל) די יוליאנישע צייטרעכנונג. ז. *Julian calendar*
George Washington was born February 22, 1732, **old style** February 12.

old'-style *a.* (אולד'-סטאיל) אלטמאדיש; וואס איז שייך צו דער יוליאנישער צייטרעכנונג [ז. *Julian calendar*]; וואס איז שייך צו א מין דרוק=שריפט, וואס איז געברויכט געווארען אין 18טען יאהרהונדערט.

Old Tes'tament (אולד טעס'-טע-מענט) דער אלטער טעסטאמענט, דער תנ"ך.

old'-time *a.* (אולד'-טאים) אלטמאדיש, פארצייטיג, פון אלטע צייטען; פון לאנג אן.

old'-ti'mer *n.* (אולד'-טאי'-מער) אן אלטער תושב; איינער וואס איז שוין אלט געווארען ביי א געוויסער בעשעפטיגונג אדער אין א געוויסען פלאץ; אן אלטמאדישער מענש, איינער וואס האלט זיך אן אלטע מנהגים אדער געוועהנהייטען.

old Tom (אולד טאם) א מין שטארקער ענגלישער וואכאלדער=בראנפען [געמאכט פון וואכאלדער=יאגדעס]. ז. *gin*

old'wife *n.* (אולד'-הוואיף) די לאנג=עקיגע ים=קאטשקע; א פאלקס=נאמען פאר אייניגע מינים פיש.

old wife (אולד הוואיף) אן אלטע באבע, אן אלטע פרוי וואס האט ליעב צו פלוידערען; א מאן וואס איז עהנליך צו אן אלטער פרוי [אין פלוידערען אדער דערצעהלען בבא=מעשות]; א קוימען=קאלפאק [צו פערהיטען, אז דער אויווען זאל ניט רויכערען]; די לאנג=עקיגע ים=קאטשקע; א נאמען פון פערשיעדענע פיש.

old wives' tale (אולד הוואיווז טייל) א בבא=מעשה, א ניט=געשטויגענע ניט=געפלויגענע געשיכטע; א פוסטע פלוידעריי.

old wom'an (אולד הוואומ'-ען) 1. אן אלטע פרוי; א הויז=פרוי; 2. די בעל=הבית'טע, די ווירטהין.
2. The **old woman** will scold us if we come late for dinner.

old'-wom'anish *a.* (אולד'-הוואומ'-ען-איש) פאסיג פאר א באבע אדער אלטער פלוידערענדער פרוי.

old'-wom'anishness *n.* (אולד'-הוואומ'-ען-איש-נעס) דאס זיין א באבע; עהנליכקייט צו אן אלטער, פלוידערענדער פרוי.

Old World (אולד הווארלד) דער קאנטינענט פון אייראפא, אזיע און אפריקא [אין געגענזאץ צו אמעריקא].

old'-world *a.* (אולד'-הווארלד) פארצייטיג; אלטמאדיש; וואס איז שייך צום קאנטינענט פון אייראפא, אזיע און אפריקא [אין געגענזאץ צו אמעריקא].

oleag'inous *a.* (או-לי-עדזש'-אי-נאס) ז. *oily*

oleag'inousness *n.* (או-לי-עדזש'-אי-נאס-נעס) ז. *oiliness*

olean'der *n.* (או-לי-ענ'-דער) דער אלעאנדער [אזא בוימעל אדער קוסט מיט שעהנע ראזעווע אדער ווייסע בלומען. די בלעטער, די בלומען און די קארע פון דעם אלעאנדער זיינען גיפטיג].

Oleander

olean'drine *n.* (או-לי-ענ'-דרין) אלעאנדרין [אזא גיפטיגער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דער אלעאנדער פלאנצע].

oleas'ter *n.* (או-לי-עס'-טער) דער אלעאסטער אדער דער ווילדער אייל=בערט=בוים.

o'leate *n.* (או'-לי-אייט) אויל=זויער=זאלץ.

olecra'nal *a.* (או-לי-קריי'-נעל) וואס איז שייך צום אלעקראנאן. ז. *olecranon*

olecra'nial *a.* (או-לי-קריי'-ני-על) ז. *olecranal*

olecra'non *n.* (או-לי-קריי'-נאן) דאס אלעקראנאן [דער שפיץ פון דעם עלענבויגען, דער אויבערשטער טייל פון דעם עלענבויגען=ביין].

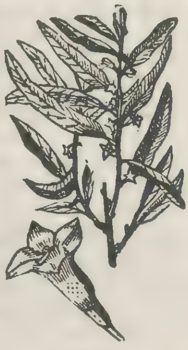
Oleaster

o'lefiant *a.* (או'-לי-פאי-ענט) וואס גיט ארויס אויל.

o'lefiant gas (או'-לי-פאי-ענט געס) שווערע קויהלען=וואסערשטאף גאז. ז. *carbureted hydrogen*

o'lefine *n.* (או'-לי-פין) קויהלען=וואסער=שטאף.

o'leic *a.* (או'-לי-איק) וואס איז שייך צו אויל, וואס קומט פון אויל.

o'leic ac'id (או'-לי-איק עס'-איד) אויל=זויערע [א כעמישער שטאף].

oleif'erous *a.* (או-לי-איפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אויל.

o'lein *n.* (או'-לי-אין) אלעאין אדער עלאין [דער פליסיגער בעשטאנד=טייל פון אוילען און פעטס].

o'lent *a.* (או'-לענט) שמעקענד, מיט א גערוך.

o'leo *n.* (או'-לי-או) אלעאמארגארין [קינסטליכע פוטער]; אזא פעטס [ז. *oleo-oil*].

o'leograph *n.* (או'-לי-א-גרעף) אן אלעאגראפיע, אן אויל=פארב=בילד, אויל=פארב=דרוק.

oleograph'ic *a.* (או-לי-א-גרעפ'-איק) אלעאגראפיש; געמאכט דורך אויל=פארב=דרוק.

oleog'raphy *n.* (או-לי-אג'-רע-פי) אלעאגראפיע, אויל=פארב=דרוק; דאס אונטערשיידען אוילען לויט די פיגורען וואס זיי בילדען אין וואסער.

oleomar'garin *n.* (או-לי-א-מער'-גע-רין) אלעאמארגארין, קינסטליכע פוטער [געמאכט פון פעטס].

oleomar'garine *n.* (או-לי-א-מער'-גע-רין) ז. *oleomargarin*

oleom'eter *n.* (או-לי-אמ'-ע-טער) אן אלעמעטער, אן אויל=מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די ריינקייט און די שווערקייט פון אוילען].

o'leon *n.* (או'-לי-אן) א דיסטילירטע מישונג פון קאלך און אלעאין [דער פליסיגער טייל פון פעטס].

o'leo-oil *n.* (או'-לי-או-איל) פעטס פון א נידריגען סארט וואס ווערט געברויכט צו פערפעלשען מילך=פראדוקטען.

oleores'in *n.* (או-לי-א-רעז'-אין) א נאטירליכע צוזאמענמישונג פון אויל מיט פלאנצען=זאפט.

oleosac'charum *n.* (או-לי-א-סעק'-ע-ראם) א מישונג פון אויל מיט צוקער.

o'leose *a.* (או'-לי-אוס) ז. *oleous*

o'leous *a.* (או'-לי-אס) אויליג, עהנליך צו אויל, ווי אויל.

olera'ceous *a.* (אל-ע-ריי'-שיאס) עסבאר, וואס מען געברויכט צום עסען, הויפטזעכליך געקאכטערהייד [וועגען פלאנצען]; וואס איז עהנליך צו קיך=גרינסען.

olericul'turally *adv.* (אל-ע-רי-קאל'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו דער קולטיווירונג פון קיך=גרינסען.

ol'ericulture *n.* (אל'-ע-רי-קאל-טשור) קולטיווירונג פון קיך=גרינסען.

olfact' *v.* (אל-פעקט') שמעקען.

olfac'tion *n.* (אל-פעק'-שאן) דער חוש הריח; א גערוך.

olfac'tive *a.* (אל-פעק'-טיוו) ז. *olfactory*

olfactom'eter *n.* (אל-פעק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם חוש הריח.

olfac'tories *n.* (אל-פעק'-טא-ריז) די נאז.

olfac'tory *a.* (אל-פעק'-טא-רי) וואס איז שייך צום חוש הריח.

olib'anum *n.* (א-ליב'-ע-נאם) אראבישער ווייהרויך [לבונה].

oligan'drous *a.* (אל-אי-גענ'-דראס) אין באטאניק — וואס האט ווייניג שטויב=געפעס אדער מענליכע געשלעכטס=ארגאנען [וועגען א פלאנצע וואס האט ווייניגער ווי 20 שטויב=געפעס].

oligan'thous *a.* (אל-אי-גענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס האט ווייניג בליהונגען.

ol'igarch *n.* (אל'-אי-גארק) אן אליגארך, א מיטגליעד פון אן אליגארכיע [א רעגיערונגס=פארם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון א בעשרענקטער גרופע מענשען].

ol'igarchal *a.* (אל'-אי-גאר-קעל) אליגארכיש. ז. *oligarchic*

oligar'chic *a.* (אל-אי-גאר'-קיק) אליגארכיש, וואס איז שייך צו אן אליגארכיע [א רעגיערונגס=פארם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון א בעשרענקטער גרופע מענשען].

oligar'chical *a.* (אל-אי-גאר'-קי-קעל) אליגארכיש. ז. *oligarchic*

oligar'chically *adv.* (אל-אי-גאר'-קי-קעל-אי) ווי אן אליגארכיע; דורך אן אליגארכיע. ז. *oligarchy*

ol'igarchism *n.* (אל'-אי-גאר-קיזם) אן אליגארכישע רעגיערונגס=סיסטעם; אנהענגערשאפט פון אן אליגארכיע [א רעגיערונגס=סיסטעם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון א בעשרענקטער גרופע מענשען].

ol'igarchist *n.* (אל'-אי-גאר-קיסט) אן אנהענגער פון אן אליגארכיע. ז. *oligarchy*

ol'igarchize *v.* (אל'-אי-גאר-קאיז)

מאכען אליגארכיש, בילדען אן אליגארכיע. ז. *oligarchy*

ol'igarchy *n.* (אל'-אי-גאר-קי) אן אליגארכיע, א רעגיערונגס=סיסטעם וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון א בעשרענקטער גרופע מענשען; די מאכט האבער אין אן אליגארכיע.

olige'mia *n.* (אל-אי-דזשי'-מי-א) בלוט=ארימקייט. ז. *anemia*

ol'igiste *n.* (אל'-אי-דזשיסט) נאטירליכער רויטער אייזען=ראסט אדער בלוט=שטיין. ז. *hematite*

oligis'tic *a.* (אל-אי-דזשיס'-טיק) וואס איז שייך צום נאטירליכען רויטען אייזען=ראסט אדער בלוט=שטיין.

oligis'tical *a.* (אל-אי-דזשיס'-טי-קעל) ז. *oligistic*

ol'igochrome *a. and n.* (אל'-אי-גא-קראום) וואס איז געמאלען אין וועניג פארבען; א בילד פון וועניג פארבען.

oligophyl'lous *a.* (אל-אי-גא-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס האט וועניג בלעטער.

oligot'rophy *n.* (אל-אי-גאט'-רא-פי) מאנגעל אין נאהרונג.

oligu'ria *n.* (אל-אי-גיו'-רי-א) א קראנקהייט, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס עס ווערט אויסגעטיילט וועניג אורין [השתנה].

o'lio *n.* (או'-לי-או) א געמישט געריכט [פון פלייש, גרינסען א. ז. וו.]; א מישמאש.

ol'itory *a. and n.* (אל'-אי-טא-רי) וואס פראדוצירט קיך=גרינסען; א גרינס=גארטען; א גרינס=פלאנצע.

oliva'ceous *a.* (אל-אי-וויי'-שיאס) איילבערטען=פארביג, אליוועןגרין, מאט=גרין, געלבליך=גרין.

ol'ivary *a.* (אל'-אי-ווע-רי) עהנליך צו איילבערטען [אליוועו].

olivas'ter *a.* (אל-אי-וועס'-טער) ז. *olivaceous*

ol'ive *n. and a.* (אל'-איוו) אליוו, איילבערט; איילבערטען=בוים; איילבערט=פארב [מאט גרין, געלבליך=גרין. ז. איל. "*Colors*"]; א געלעבערט בלעכעל אויף א רימען פון א טשעמאדאן; א לאנגער קנאפ צו פערקנעפלען שנור=באנד [אויף קליידער]; דער אוסטריצעס=יעגער [אזא פויגעל]; וואס איז שייך צו איילבערטען; פון אליווען=קאליר [מאט=גריו, געלבליך=גרין].

Olive

ol'iveback *n.* (אל'-איוו-בעק) דער אליווען=פארביגער דראסעל אדער דראזד [אזא זינג=פויגעלע אין נארד=אמעריקא מיט מאט=גרינע פעדערען אויף'ן רוקען].

ol'ive-backed *a.* (אל'-איוו-בעקט) מיט אן אליווען=פארביגען [מאט=גרינעם, געלבליך=גרינעם] רוקען ז. *oliveback*

ol'ive-branch *n.* (אל'-איוו-ברענטש) אן איילבערטען=צווייג [אלס סימבאל פון פריעדען און איבערפלוס, ווי דער צווייג וואס די טויב האט, לויט דער ביבעל, געבראכט אין נח'ס תבה נאך דעם מבול].

ol'ive-col'or *n.* (אל'-איוו-קאל'-אר) אליווען=פארב, איילבערט=קאליר [מאט=גריו, געלבליך=גרין].

ol'ived *a.* (אל'-איווד) בעציערט מיט אליווען=צווייגען אדער אליווען=בוימער.

ol'ive-green *a.* (אל'-איוו-גריען) אליווען=גריו, געלבליך=גרין.

ol'iveness *n.* (אל'-איוו-נעס) אליווען=קאליר [מאט=גריו, געלבליך=גרין].

ol'ive-oil' *n.* (אל'-איוו-איל') אליווען=אויל; בוים=אויל.

ol'iver *n.* (אל'-אי-ווער) א האמער וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג מיט די פיס.

ol'ivet *n.* (אל'-אי-וועט) א פאלשער פערל.

ol'ive-tree *n.* (אל'-איוו-טריע) דער איילבערט=בוים. ז. *olive*

ol'ive-wood *n.* (אל'-איוו-הוואוד) אליווען=האלץ, איילבערטען=בוים האלץ.

ol'ive-yard *n.* (אל'-איוו-יארד) אן אליווען=גארטען, אן איילבערט=גארטען.

ol'ivil *n.* (אל'-אי-וויל) דער איילבערט=פודער [א פודער פון דעם פעך פון איילבערט=בוימער].

ol'ivile *n.* (אל'-אי-וויל) ז. *olivil*

ol'ivin *n.* (אל'-אי-ווין) דער קריזאליט [אזא טייערער גרינער שטיין]. ז. *chrysolite*

ol'ivine *n.* (אל'-אי-ווין) ז. *olivin*

ol'la *n.* (אל'-א) א ליימענער טאפ; א וואסער=קרוג; א געמישט געריכט [פון פלייש, גרינסען א. ז. וו.].

ol'la podri'da (אל'-א פא-דרי'-דא) א שפאניש געריכט פון שטיקלעך פלייש פון פערשיעדענע מינים צוזאמען מיט גרינסען; א מישמאש.

ol'lite *n.* (אל'-איט) טאפ=שטיין. ז. *potstone*

ol'ogy *n.* (אל'-א-דזשי) א וויסענשאפט [א הומאריסטישער אויסדרוק וואס נעהמט זיך דערפון, וואס די נעמען פון די פערשיעדענע וויסענשאפטען ענדיגען זיך מעהרסטענס אויף *ology*].

He studied mechanics, physiology, geology and all other **ologies.**

o'ly-koek *n.* (או'-לי-קוהק) א זיסער, פעטער קוכען [געפרעגעלט אויף שמאלץ].

Olym'piad *n.* (א-לימ'-פי-עד) אן אלימפיאדע [אין פארצייטיגען גריכענלאנד — א פעריאדע פון 4 יאהר, גערעכענט נאך די פיער=יעהרליכע אלימפישע פעסטליכקייטען לכבוד דעם הויפט=גאט זעאוס, ביי וועלכע עס זיינען פארגעקומען בעריהמטע אטלעטישע שפיעלען. דיעזע צייט=רעכנונג האט זיך אנגעפאנגען 776 יאהר פאר דער קריסטליכער צייט=רעכנונג].

Olympiad'ic *a.* (א-לימ-פי-עד'-איק) וואס איז שייך צו אן אלימפיאדע. ז. *Olympiad*

Olym'pian *a. and n.* (א-לימ'-פי-ען) אלימפיש, וואס איז שייך צום בארג אלימפוס [וואו עס האבען, לויט דעם גלויבען פון די פארצייטיגע גריכען, זיך געפונען זייערע 12 הויפט=געטער]; אן איינוואהנער פון אלימפוס [איינער פון די 12 אלט=גריכישע הויפט=געטער].

Olym'pic *a.* (א-לימ'-פיק) אלימפיש. ז. *Olympian*

Olym'pic games (א-לימ'-פיק גיימז) די אלימפישע פעסטליכקייטען, די אלימפישע אטלעטישע שפיעלען. ז. *Olympiad*

Olympion'ic *n.* (א-לימ-פי-אנ'-איק) אן אדע, א לויב=געזאנג לכבוד א זיעגער ביי די אלימפישע אטלעטישע שפיעלען. ז. *Olympiad*

Olym'pus *n.* (א-לימ'-פאס) דער בארג אלימפוס [וואו עס האבען, לויט דעם גלויבען פון די פארצייטיגע גריכען, זיך געפונען זייער 12 הויפט=געטער]; דער הימעל.

om'adhaun *n.* (אמ'-ע-דאהן) א שוטה, א פתי, א נאר, א פרא=אדם.

omag'ra *n.* (א-מעג'-רא) א גיכט אדער פאדאגרע=ענטצינדונג אין דעם אקסעל=געלענק.

omal'gia *n.* (א-מעל'-דזשי-א) וועהטאג אין אקסעל.

oman'der-wood *n.* (א-מענ'-דער-הוואוד) א מין עבען=האלץ. ז. *ebony*

oma'sal *a.* (א-מיי'-סעל) וואס איז שייך צום דריטען מאגען ביי א מעלה גרה'דיגער חיה.

oma'sum *n.* (א-מיי'-סאם) דער דריטער מאגען ביי א מעלה גרה'דיגער חיה. ז. *manyplies*

om'ber *n.* (אמ'-בער) ז. *ombre*

om'brant *a.* (אמ'-ברענט) אין דעקאראציאנס=קונסט — שאטענדיג.

om'bre *n.* (אמ'-בער) לאמבער [א מין קארטען=שפיעל].

om'brograph *n.* (אמ'-ברא-גרעף) אן אויטאמאטישער רעגען=מעסטער. ז. *ombrometer*

ombrolog'ical *a.* (אמ-ברא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו רעגען, רעגען=פאל אדער רעגענדיגען וועטער.

ombrol'ogy *n.* (אמ-בראל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען רעגען; אן אבהאנדלונג וועגען רעגען.

ombrom'eter *n.* (אמ-בראמ'-ע-טער) א רעגען=מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס פון א רעגען=פאל].

om'broscope *n.* (אמ'-ברא-סקאופ) א רעגען=מעסטער, לויט וועלכען מען קען מאמענטאן בעשטימען די מאס פון א רעגען=פאל.

ome'ga *n.* (א-מיע'-גא) אמעגא [דער לעצטער בוכשטאב פון דעם גריכישען אלף=בית]; אן ענדע, דאס לעצטע.

om'elet *n.* (אמ'-ע-לעט) אן אמעלעט, א פאנקוכען, אן אייער=קוכען.

o'men *n. and v.* (או'-מען) א צייכען, א פארצייכען, א פארבעדייטונג, עטוואס וואס זאגט פארויס; פאראויסזאגען, פארויסבעדייטען; פארויסזעהן.

o'mened *a.* (או'-מענד) פארויסזאגענד, פארבעדייטענד.

o'mening *n.* (או'-מענ-אינג) פארויס=זאגונג.

omen'tal *a.* (א-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו דער נעץ=הויט. ז. *omentum*

omen'tal fora'men (א-מענ'-טעל פא-ריי'-מען) די עפנונג פון דער גרעסערער צו דער קלענערער פערטיעפונג פון דער בויך=פעל. ז. *peritoneum*

omenti'tis *n.* (או-מענ-טאי'-טים) ענט־צינדונג פון דער נעץ־הויט.
omentum .ז

omen'tum *n.* (א-מענ'-טאם) די נעץ־הויט [דער געדערים־נעץ אדער דער גרייזשיק וואס פאראייניגט דעם מאגען מיט'ן לעבער, מיט'ן מילץ און מיט דער דער גרים־קישקע].

o'mer *n.* (או'-מער) אן עומר.

om'inous *a.* (אמ'-אי-נאס) 1. פארבע־דייטענד, פארויסזאגענד; 2. וואס זאגט פארויס שלעכטס.
2. There was an **ominous** silence in the room. Everybody felt the fight would begin soon.

om'inously *adv.* (אמ'-אי-נאס-לי) פארבעדייטענדיג, פארויסזאגענדיג, אלס פארצייכען; פארויסזאגענדיג שלעכטס.

om'inousness *n.* (אמ'-אי-נאס-נעס) דאס ענטהאלטען א פארבעדייטונג אדער פארויסזאגונג; דאס דינען אלס צייכען אויף שלעכטס.

omis'sible *a.* (א-מיס'-איבל) וואס קען אויסגעלאזען ווערען.

omis'sion *n.* (א-מיש'-אן) אויסלא־זונג, דורכלאזונג; פארזעהען, א פאר־נאכלעסיגונג; עטוואס וואס ווערט אויס־געלאזען.

omis'sive *a.* (א-מיס'-איוו) וואס לאזט אויס, וואס לאזט דורך; פארנאכלעסיגענד.

omis'sively *adv.* (א-מיס'-איוו-לי) אויסלאזענדיג, דורכלאזענדיג; מיט פאר־נאכלעסיגונג.

omit' *v.* (א-מיט') אויסלאזען, דורכלא־זען; פארשווייגען; פארנאכלעסיגען.

omit'tance *n.* (א-מיט'-ענס) פארנאכ־לעסיגונג; דורכלאזונג.
Omittance is no quittance.

omit'ter *n.* (א-מיט'-ער) איינער וואס לאזט אויס, לאזט דורך אדער פארנאכלע־סיגט.

omne'ity *n.* (אמ-ני'-אי-טי) דאס אומ־פאסען, דאס ענטהאלטען אלעס; די געט־ליכקייט.

om'niarch *n.* (אמ'-ני-ארק) דער הער־שער פון דעם וועלט־אל.

omnibenev'olence *n.* (אמ-ני-בי-נעוו'-א-לענס) חסד, גוטסקייט צו אלעמען.

omnibenev'olent *a.* (אמ-ני-בי-נעוו'-א-לענט) וואס איז גוט צו אלעמען, וואס טהוט חסד מיט יעדען.

om'nibus *n. and a.* (אמ'-ני-באס) אן אמניבוס [א פאסאזשיר־וואגען]; אן אמ־ניבוס־לאזשע [אין טעאטער — א גרויסע לאזשע וואס איז אויף איין הויך מיט דער ביהנע און איז פאראייניגט מיט איהר]; אין גלאז־פאבריקאציאן — א בלעך איבער די גלאז־ארטיקלען ביים אבקיהלען; א דינער אין א האטעל אדער רעסטאראן וואס רוימט אב און דעקט די טישען; וואס ענטהאלט אין זיך אלעס אדער א גרויסע צאהל פערשיעדענע זאכען.

om'nibus bill (אמ'-ני-באס ביל) אין די געזעצגעבענדע קערפערשאפטען פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געזעץ־פארשלאג, וואס בעשעפטיגט זיך מיט עטליכע פערשיעדענע ענינים.

omnicausal'ity *n.* (אמ-ני-קאה-זעל'-אי-טי) אן אוניווערזאלע אורזאכע; דאס זיין די אורזאכע פון אלעס.

omnicom'petence *n.* (אמ-ני-קאמ'-פי-טענס) אלזייטיגע קאמפעטענץ, געניט־קייט אדער פעהיגקייטען.

omnicom'petent *a.* (אמ-ני-קאמ'-פי-טענט) אלזייטיג קאמפעטענט.

omnicredu'lity *n.* (אמ-ני-קרי-דיו'-לי-טי) אן אונבעשרענקטע נייגונג אלעס צו גלויבען.

omnicred'ulous *a.* (אמ-ני-קרעד'-יו-לאס) וואס גלויבט לחלוטין אלעס.

omni'ety *n.* (אמ-נאי'-ע-טי)
omneity .ז

omnifa'rious *a.* (אמ-ני-פיי'-רי-אס) פון אלערליי מינים.

omnif'erous *a.* (אמ-ניפ'-ע-ראס) וואס פראדוצירט אדער ברייננגט ארוים אלע מינים.

omnif'ic *a.* (אמ-ניפ'-איק) אל־שאפענד, וואס שאפט אלעס.

om'niform *a.* (אמ'-ני-פארם) וואס האט פערשיעדענע פארמען, וואס איז פעהיג אנ־צונעהמען אלערליי געשטאלטען.

omnifor'mal *a.* (אמ-ני-פאר'-מעל)
omniform .ז

omnifor'mity *n.* (אמ-ני-פאר'-מי-טי) פערשיעדען־פארמיגקייט; דאס האבען די פעהיגקייט אנצונעהמען אלערליי געשטאל־טען.

omnig'enous *a.* (אמ-נידזש'-ע-נאס) וואס בעשטעהט פון אלע מינים.

omnig'erent *a.* (אמ-נידזש'-ע-רענט) וואס קען טהאן אלע מינים ארבייט.

om'nigraph *n.* (אמ'-ני-גרעף) אן אפא־ראט, אויף וועלכען מען לערנט זיך טע־לעגראפיע.

omnilin'gual *a.* (אמ-ני-לינ'-גוועל) וואס קען אלע שפראכען.

omnil'oquent *a.* (אמ-ניל'-א-קווענט) וואס רעדט וועגען אלעס.

omnines'cience *n.* (אמ-ני-נעש'-ענס) פאלשטענדיגע אונוויסענהייט.

omnines'cient *a.* (אמ-ני-נעש'-ענט) פאלשטענדיג אונוויסענד.

omnipar'ity *n.* (אמ-ני-פער'-אי-טי) אלגעמיינע גלייכקייט.

omnip'arous *a.* (אמ-ניפ'-ע-ראס) אל־שאפענד, וואס שאפט אדער ברייננגט ארוים אלעס.

omniper'fect *a.* (אמ-ני-פויר'-פעקט) פאלקאמען אין אלע הינזיכטען.

omnip'otence *n.* (אמ-ניפ'-א-טענס) אלמאכט, אלמעכטיגקייט.

omnip'otency *n.* (אמ-ניפ'-א-טענ-סי)
omnipotence .ז

omnip'otent *a.* (אמ-ניפ'-א-טענט) אל־מעכטיג.

Omnip'otent *n.* (אמ-ניפ'-א-טענט) דער אלמעכטיגער, גאט.

omnip'otently *adv.* (אמ-ניפ'-א-טענט-לי) אלמעכטיג, מיט אונבעשרענקטער מאכט.

omnipreg'nant *a.* (אמ-ני-פרעג'-נענט) וואס איז גרייט אלעס ארויסצוברייננגען אדער פראדוצירען.

omnipres'ence *n.* (אמ-ני-פרעז'-ענס) די אל־געגענווארט, אל־אנוועזענהייט, דאס זיין אומעטום.

omnipres'ent *a.* (אמ-ני-פרעז'-ענט) אל־געגענווארטיג, וואס איז אומעטום.

omnipres'ently *adv.* (אמ-ני-פרעז'-ענט-לי) *omnipresent* .ז

omniprev'alence *n.* (אמ-ני-פרעוו'-ע-לענס) אל־הערשונג, אל־ווירקונג, דאס הערשען אדער ווירקען אויף אלעס אדער אומעטום.

omniprev'alent *a.* (אמ-ני-פרעוו'-ע-לענט) אל־ווירקענד, אל־הערשענד.

omnis'cience *n.* (אמ-ניש'-ענס) אל־וויסענהייט, דאס וויסען אלעס.

omnis'cient *a.* (אמ-ניש'-ענט) אל־וויסענד, וואס ווייסט אלעס.

omnis'ciently *adv.* (אמ-ניש'-ענט-לי) מיט אל־וויסענהייט, וויסענדיג אלעס.

om'nium *n.* (אמ'-ני-אם) 1. דער ווערטה פון אלע אקציעס, אויף וועלכע עס ווערט געמאכט א שטאאטס־הלואה; 2. עטוואס וואס בעשעפטיגט אויסשליסליך די געדאנ־קען; 3. אן עטאזשערקע פאר ניפ־זאכען [שעהנע קלייניגקייטען, צאצקעס].
2. My only wish, my **omnium**, is to free my country.

om'nium-gath'erum *n.* (אמ'-ני-אם-געטה'-ע-ראם) א מישמאש.

omniv'agant *a.* (אמ-ניוו'-ע-גענט) וואס וואנדערט אומעטום און איבעראל.

omniv'idence *n.* (אמ-ניוו'-אי-דענס) דאס זיין אל־זעהענד, די פעהיגקייט אלעס צו זעהן אדער צו בעמערקען.

Omniv'ora *n.* (אמ-ניוו'-א-רא) דער מין אלעס־פרעסענדע טהיערע [טהיערע מיט צושפאלטענע קלויען וואס זיינען נים מעלה גרה, ווי למשל, חזירים].

omniv'orous *a.* (אמ-ניוו'-א-ראס) 1. אלעס פרעסענד, וואס עסט אלעס [ווע־גען טהיערע]; 2. וואס פערשלינגט אלעס אהן אן אויסוואהל.
1. Pigs are **omnivorous** animals. 2. He is an **omnivorous** reader.

omniv'orousness *n.* (אמ-ניוו'-א-ראס-נעס) די פעהיגקייט צו פרעסען אלעס [ווע־גען חיות]; די נייגונג צו פערשלינגען אלעס אהן אן אויסוואהל.

omohy'oid *a. and n.* (או-מאו-האי'-איד) וואס איז שייך צום שולטער־בלאט [אקסעל־ביין, לאפעטקע] און צום צונג־ביין [דאס בעווענגליכע ביינדעל וואס ליגענט נעבען גארנעל אונטער'ן צונג]; דער מוס־קעל וואס פאראייניגט דאס שולטער־בלאט מיט'ן צונג־ביין.

omopha'gia *n.* (או-מא-פיי'-דזשי-א) דאס עסען רויהע שפייזען [הויפטזעכליך פלייש].

omophag'ic *a.* (או-מא-פעדזש'-איק) וואס עסט רויהע שפייזען [הויפטזעכליך פלייש].

omoph'agous *a.* (א-מאפ'-ע-גאס)
omophagic .ז

omoph'agus *n.* (א-מאפ'-ע-גאס) איי־נער וואס עסט רויהע שפייזען.

o'moplate *n.* (או'-מא-פלייט) דאס שול־טער־בלאט [די לאפעטקע, דער אקסעל־ביין].

omopla'toscopy *n.* (או-מא-פליי'-טא-סקאו-פי) דאס טרעפען אדער נביאות־זאגען מיט דער הילף פון א שולטער־בלאט [לאפעטקע, אקסעל־ביין].

omoto'cia *n.* (או-מא-טאו'-סי-א) א פריהצייטיגע געבורט, א מפיל.

om'phacine *a.* (אמ'-פע-סין) וואס איז שייך צו אונצייטיגע פרוכט; וואס איז ארויסגעדריקט פון אונצייטיגע פרוכט.

om'phacine oil (אמ'-פע-סין איל) א זאפט אויסגעפרעסט פון גרינע אייל־בער־טען [אליווען].

om'phacite *n.* (אמ'-פע-סאיט) דער אמפאציט [אזא גרינער מינעראל].

omphalelco'sis *n.* (אמ-פע-לעל-קאו'-סיס) א געשוויר אויף'ן נאפעל.

omphal'ic *a.* (אמ-פעל'-איק) וואס איז שייך צום נאפעל.

omphali'tis *n.* (אמ-פע-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם נאפעל.

om'phalocele *n.* (אמ'-פע-לא-סיל) א נאפעל־ברוך [קילע].

omphalod'ic *a.* (אמ-פע-לאד'-איק)
omphalic .ז

om'phalomancy *n.* (אמ'-פע-לא-מענ-

סי) נביאות לויט דעם ניי־געבוירענעם קינד'ס נאפעל, וויפיעל נאך קינדער די מוטער וועט האבען.

omphalop'agus *n.* (אמ-פע-לאפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען וואס זיינען צונויפגעוואקסען צוזאמען ביים נאפעל.

omphalophlebi'tis *n.* (אמ-פע-לא-פלי-באי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם נאפעל־אדער.

omphalorrha'gia *n.* (אמ-פע-לא-ריי'-דזשי-א) בלוט־שטורץ פון'ם נאפעל [הויפטזעכליך ביי נור־וואס געבארענע קינדער].

om'phalos *n.* (אמ'-פע-לאס) דער נאפעל; א מיטעל־קנאפ, א מיטעל־ארויסשטארצונג; א הייליגער שטיין אין דעם טעמפעל פון אפאלא אין דעלפי [אין פארצייטיגען גריכענלאנד], וואס האט כלומר'שט בעצייכענט דעם נאפעל אדער מיטעלפונקט פון דער ערד.

om'phazite *n.* (אמ'-פע-זאיט) ז. *omphacite*

O my! (או מאי) אן אויסרוף פון איבערראשונג.

on *prep., adv. and n.* (אן) אויף; וועגען; מיט; אין; נאך; אין דער ריכטונג; ביי; אונטער, צווישען, פאר; אויף'ן גרונד פון...; אנגעטהאן; אנגעהענדיג; פארט, פארווערטס, ווייטער; נאהענט; אין קריקעט־שפיעל — וואס איז לינקס פון דעם באל־אבשלאגער און רעכטס פון דעם ווארפער; דער טייל פון קריקעט־גרונד לינקס פון דעם באל־אבשלאגער.

on account' (אן ע-קאונט') אויף רעכנונג, אויף קאנטא.
He paid $500 **on account.**

on account' of (אן ע-קאונט' אוו) צוליעב, דורך, ווייל.
He was absent **on account of** sickness.

on'ager *n.* (אנ'-ע-דזשער) א ווילדער עזעל פון צענטראל־אזיען; אן אמאליגע קריעגס־מאשין צום שליידערען שטיינער [געוועזען בענוצט אין מיטעלאלטער].

on all fours (אן אהל פאורז) אויף אלע פיער.

on all hands (אן אהל הענדז) פון אלע זייטען.

on and off (אן ענד אף) פון צייט צו צייט, מיט אונטערברעכונגען.
She has been working for us **on and off** these six years.

o'nanism *n.* (או'-נענ-איזם) אנאניזם [מעשה אונן, הוצאת זרע לבטלה], געשלעכטליכע זעלבסט־בעפרידיגונג דורך ארויסלאזען זרע אהן דעם געשלעכטליכען פערקעהר מיט א פרוי.

o'nanist *n.* (או'-נענ-איסט) אן אנאניסט, איינער וואס פראקטיצירט געשלעכטליכע זעלבסט־בעפרידיגונג.

onanis'tic *a.* (או-נע-ניס'-טיק) אנאניסטיש. ז. *onanism*

on arm (אן ארם) געארמט, אונטער'ן ארם.
He walked with his wife **on** his **arm.**

on a sud'den (אן ע סאדן) פלוצלונג, מיט איין מאל.

on board (אן באורד) אויף'ן דעק [פון א שיף]; אויף א שיף, אויף אן אייזענבאהן־צוג.

once *adv. and c.* (הוואנס) איין מאל; אמאל [אין דער פערגאנגענהייט אדער אין דער צוקונפט]; אימער, ווען־עס־איז, ביי וועלכער ניט איז געלעגענהייט; באלד; ווען, אזוי שנעל ווי, באלד ווי.

once and again' (הוואנס ענד ע-גען') ווידערהאלענד, נאך אמאל און נאך אמאל.

once for all (הוואנס פאר אהל) איין מאל פאר אלע מאל.

once in a way (הוואנס אין ע הוויי) איין מאל און ניט מעהר; ביי איין געלעגענהייט; ביי זעלטענע געלעגענהייטען.

once in a while (הוואנס אין ע הוואיל) ווען ניט ווען, פון צייט צו צייט, צייטענווייז, אמאל.

once more (הוואנס מאור) נאך איין מאל.

once upon' a time (הוואנס א-פאן' ע טאים) אמאל, לאנג צוריק.

on'cograph *n.* (אנ'-קא-גרעף) א פאר־ריכטונג צו מעסטען די ענדערונגען אין דער אויסדעהנונג [ווי פון דער גאל, פון די ניערען א. ד. ג.].

oncol'ogy *n.* (אנ-קאל'-א-דזשי) דער טייל פון מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט געשווילעכצען.

on'come *n.* (אנ'-קאם) דער אנפאנג פון אן אונטערנעהמונג [הויפטזעכליך פון אזא וואס פאדערט פיעל אנשטרענגונג]; אן אנפאל [ווי פון א קראנקהייט].

oncom'eter *n.* (אנ-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ענדערונגען אין דער אויסדעהנונג פון אזעלכע קערפער־טיילען ווי די גאל, די ניערען א. ז. וו.; דער טייל פון אזא אינסטרומענט וואס ווערט צוגעלעגט צום קערפער־ארגאן, וועלכער ווערט אונטערזוכט.

on'-com'ing *a. and n.* (אנ'-קאמ'-אינג) זיך דערנעהנטערענד, קומענד; דערנעהנטערונג; דאס קומען.

oncosim'eter *n.* (אנ-קא-סימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געדיכטקייט פון צושמאלצענע מעטאלען.

oncot'omy *n.* (אנ-קאט'-א-מי) אן איינשניט אין א געשווילעכץ.

on'dine *n.* (אנ'-דין) די אונדינע, א וואסער־גייסט.

on dit (אהן דיע) מען זאגט; א קלאנג, א גערעד.

ondoyant' *a.* (אנ-דוא-יאן') וואס האט א וועלען־פערמיגע אויבערפלעכע.

on du'ty (אן דיו'-טי) אין דיענסט, אויף דער וואך.

one *a., n. and pr.* (הוואן) איינער, איינע, איינס; איינציג; געוויסער [מענש]; אימעצער, עפעס [געברויכט אנשטאט הויפטווערטער]; די צאהל איינס, די ציפער 1.

One *n.* (הוואן) דער איינציגער, גאט.

one and all (הוואן ענד אהל) יעדער איינער.

one and all with (הוואן ענד אהל הוויטה) הויך געשעצט פון אימעצען, דאס אויבערשטע פון שטויסעל ביי אימעצען.
Our secretary is **one and all with** our entire society.

one'-and-thir'ty *n.* (הוואנ'-ענד-טהויר'-טי) איין־און־דרייסיג [אזא קארטען־שפיעל].

one anoth'er (הוואן ענ-אטה'-ער) איינער דעם צווייטען.
The three sisters love **one another.**

one'-ber'ry *n.* (הוואנ'-בער'-אי) די וואלפס־יאגדע. ז. ***herb-paris***

one by one (הוואן באי הוואן) כסדר, איינציגווייז, איינער נאך'ן אנדערען.

one day (הוואן דיי) אין א געוויסען טאג; אמאל.

one'-er *n.* (הוואנ'-ער) ז. *oner*

one'-eyed *a.* (הוואנ'-איד) איין־אויגיג, מיט איין אויג; וואס זעהט נור אויף איין אויג.

one'-han'ded *a.* (הוואנ'-הענ'-דעד) איין־הענדיג, מיט איין האנד; וואס קען געברויכט ווערען מיט דער הילף פון איין האנד.

one'-horse *a.* (הוואנ'-האהרס) 1. געשלעפט פון איין פערד; 2. וואס בענוצט זיך נור מיט איין פערד, וואס פערמאגט נור איין פערד; 3. ארעם, קליין, אונבעדייטענד.
1. A **one-horse** plow. 2. **One-horse** farmers have to struggle with the inconvenience of borrowing horses. 3. A **one-horse** business.

one'-ide'aed *a.* (הוואנ'-אי-דיע'-עד) וואס ווערט בעהערשט פון איין־איינציגען געדאנק.

onei'rocrite *n.* (א-נאי'-רא-קראיט) ז. *oneiroscopist*

oneirocrit'ic *a. and n.* (א-נאי-רא-קריט'-איק) וואס קען פותר חלום זיין, וואס קען אויסטייטשען חלומות; א פותר חלום, א חלומות־אויסטייטשער.

oneirocrit'ical *a.* (א-נאי-רא-קריט'-אי-קעל) וואס קען פותר חלום זיין, וואס טייטשט אוים חלומות.

oneirocrit'icism *n.* (א-נאי-רא-קריט'-אי-סיזם) ז. *oneirocritics*

oneirocrit'ics *n.* (א-נאי-רא-קריט'-איקס) פתרון חלומות, די קונסט אויסצוטייטשען חלומות.

oneirodyn'ia *n.* (א-נאי-רא-דינ'-אי-א) שווערע, דריקענדע חלומות; א קאשמאר.

oneirol'ogist *n.* (אנ-אי-ראל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום פון חלומות.

oneirol'ogy *n.* (אנ-אי-ראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען חלומות; אן אבהאנדלונג וועגען חלומות.

onei'romancy *n.* (א-נאי'-רא-מענ-סי) נביאות־זאגען דורך חלומות; פתרון חלומות.

onei'roscopist *n.* (א-נאי'-רא-סקאו-פיסט) א פותר חלום, א חלומות־אויסטייטשער.

onei'roscopy *n.* (א-נאי'-רא-סקאו-פי) פתרון חלומות, חלומות־אויסטייטשונגען.

on end (אן ענד) 1. אויף'ן עק, אויף'ן ענד; 2. אהן אויפהער, כסדר.
1. Place the log **on end.** 2. He looked out of the window for two hours **on end.**

one'ness *n.* (הוואנ'-נעס) 1. איינציגקייט, איינהייט; 2. גלייכקייט, איינפערמיגקייט, זעלביגקייט.
1. The **oneness** of God. 2. The laws of nature have a decided **oneness** in their diversity.

one or oth'er (הוואן אהר אטה'-ער) דער אדער יענער, וועלכער ניט איז; אהן אויסנאהמע.

on'er *n.* (הוואנ'-ער) דער ריכטיגער מענש צו עפעס, דער איינציגער אין פאך, א פאכמאן, איינער וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו עפעס, איינער וואס איז אונערמיעדליך אין א שטרעבונג אדער בעשעפטיגונג.

on'erate *v.* (אנ'-ע-רייט) בעלעסטיגען, פאלען צו לאסט, דריקען; בעלאדען.

onera'tion *n.* (אנ-ע-ריי'-שאן) בעלאדונג; בעלעסטיגונג.

on'erous *a.* (אנ'-ע-ראס) לעסטיג, בעלעסטיגענד, דריקענד.

on'erously *adv.* (אנ'-ע-ראס-לי) אויף א בעלעסטיגענדען, דריקענדען אופן.

on'erousness *n.* (אנ'-ע-ראס-נעס) לעסטיגקייט, דאס פאלען צו לאסט, דאס זיין דריקענד.

oneself' *pr.* (הוואנ-סעלף') ער זעלבסט, זי זעלבסט, עס זעלבסט; זיך זעלבסט.

one'-si'ded *a.* (הוואנ'-סאי'-דעד) איינזייטיג; פארטייאיש; ענטוויקעלט צו איין

זייט, אומגעקעהרט צו איין זייט [וועגען פלאנצען].

one′-si′dedly *adv.* (הוואן-סאי'-דעד-לי) מיט איינזייטיגקייט; אויף א פאר־טייאישען אופן.

one′-si′dedness *n.* (הוואן-סאי'-דעד-נעס) איינזייטיגקייט, פארטייליכקייט.

one's own self (הוואנז און סעלף) די אייגענע פערזאן; די אייגענע פערזענ־ליכקייט.

one's self (הוואנז סעלף) *oneself* ז.

one too man′y (הוואן טוה מענ'-אי) איינער צופיעל, איינער איבריג.

on e′ven ground (אן איוון גראונד) 1. אויף'ן פלאכען בארדען, אויף'ן גלייכען בארדען; 2. מיט די גלייכע פארטיילע אדער מעגליכקייטען; גלייך.
1. The battle was fought **on even ground.**
2. **On even ground** I am ready to fight on.

on eve′ry account′ (אן עוו'-רי ע-קאונט') אין יעדען פאל.

on eve′ry side (אן עוו'-רי סאיד) אומעטום.

one with (הוואן הוויטה) גלייך צו..., דאסזעלבע וואס...

on′fall *n.* (אנ'-פאהל) אן אנפאל, אן איבערפאל; א רעגען־פאל, א שנעע־פאל; דאס אנקומען פון אבענד.

on file (אן פאיל) געארדענט נאך דער רייהע נאך; רעגיסטרירט.

on fire (אן פאיר) אין פייער, אין פלא־מען, ברענט.

on foot (אן פוט) צופוס; אויף די פיס, געזונד.

on′going *n. and a.* (אנ'-גאו-אינג) דאס אנגעהן וויטער, פארטשרייטען; וואס געהט ווייטען אן.

on′goings *n.* (אנ'-גאו-אינגז) פאסירונ־גען, געשעהענישען.

on hand (אן הענד) 1. אנגעגרייט, אין פאראטע, אין זאפאס; 2. אויף'ן פלאץ, צו דער האנד.
1. The store has too much stock **on hand.**
2. He was **on hand** promptly.

on′-hang′er *n.* (אנ'-הענג'-ער) א נאכ־שלעפער, א נאכפאלגער.

on high (אן האי) אין דער הויך, אויבען, אין דער לופטען.

on horse′back (אן האהרס'-בעק) רייי־טענדיג.

onic′olo *n.* (א-ניק'-א-לאו) א מין אניקס. ז. *onyx*

on′ion *n.* (אנ'-יאן) א ציבעלע.

on′ion-eyed *a.* (אנ'-יאן-איד) וואס האט טרעהרענדיגע אויגען.

on′ion-fly *n.* (אנ'-יאן-פלאי) די ציבע־לע־פליג [א אינזעקט, וועמעס לארווע אדער ווערימלעך, פון וועלכע עס ענטוויי־קעלט זיך דער אינזעקט, שפייזען זיך מיט ציבעלעס].

on′ion-mag′got *n.* (אנ'-יאן-מעג'-אט) די לארווע פון דער ציבעלע־פליג. ז. *onion-fly*

on′ion-skin *n.* (אנ'-יאן-סקין) אזא דין, דורכזיכטיג פאפיער.

on′iony *a.* (אנ'-יאן-אי) עהנליך צו צי־בעלע, וואס האט א ציבעלע־גערוך.

oni′rocrite *n.* (א-נאי'-רא-קראיט) ז. *oneiroscopist*

onirocrit′ic *a. and n.* (א-נאי-רא-קריט'-איק) ז. *oneirocritic*

Onis′cus *n.* (א-נים'-קאס) דער מין האלץ־לייז [אזעלכע אינזעקטען].

on it (אן איט) פון דעם, אויף דעם; זיין גרייט; זיין גרייט צו א געשלעג אדער קריעג.

onkot′omy *n.* (אנ-קאט'-א-מי) ז. *oncotomy*

on′lay *n.* (אנ'-ליי) עטוואס וואס ווערט אויפגעלעגט [הויפטזעכליך וועגען רע־ליעפע בעציערונגען].

on′liness *n.* (אונ'-לי-נעס) איינציגקייט.

on′looker *n.* (אנ'-לוק-ער) א צוקוקער, א צוזעהער, א צושויער.

on′looking *n.* (אנ'-לוק-אינג) פארויס־זעהונג.

on′ly *a., adv., prep. and c.* (אונ'-לי) איינציג; אליין; אויסערגעוועהנליך, ספעצי־על; בלויז, נור; ניט מעהר; ערשט.

on′ly son (אונ'-לי סאן) אן איינציגער זוהן, א בן יחיד.

on my part (אן מאי פארט) פון מיינעטוועגען, פון מיין זייט.

onocen′taur *n.* (אנ-א-סענ'-טאהר) אן אנאצענטאוור [א מין צענטאוור וואס איז האלב־מענש, האלב־עזעל]. ז. *centaur*

on′omancy *n.* (אנ'-א-מענ-סי) נביאות־זאגען נאך'ן נאמען.

onoman′tic *a.* (אנ-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות־זאגען נאך'ן נאמען; פארויסזאגען לויט נעמען אדער לויט בוכשטאבען פון נעמען.

onoman′tical *a.* (אנ-א-מענ'-טי-קעל) ז. *onomantic*

onomas′tic *a.* (אנ-א-מעס'-טיק) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון א נאמען; וואס איז שייך צו אן אונטער־שריפט אויף א דאקומענט, וועלכער איז געשריבען ניט פון דעמזעלבען, וואס האט דעם דאקומענט אונטערגעשריבען; וואס איז שייך צו אזא דאקומענט.

onomas′ticon *n.* (אנ-א-מעס'-טי-קאן) א נעמען־פערצייכניס, א ווערטער־פער־צייכניס [אין אלפאבעטישער ארדנונג], א ווערטערבוך.

onomas′ticum *n.* (אנ-א-מעס'-טי-קאם) ז. *onomasticon*

on′omatechny *n.* (אנ'-א-מע-טעק-ני) נביאות־זאגעריי לויט א נאמען.

onomatol′ogy *n.* (אנ-א-מע-טאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען נעמען; די ספעציעלע נעמען און אויסדריקע פון א בעשטימטער צווייג פון דער וויסענשאפט, די נאמענקלאטור.

on′omatope *n.* (אנ'-א-מע-טאופ) אן אנאמאטאפעיש ווארט [א ווארט אדער נאמען וואס מאכט נאך דעם קלאנג פון א געוויסער זאך אדער בעשעפעניש, ווי קוקוק, זשומען א. ד. ג.].

onomatopœ′ia *n.* (אנ-א-מעט-א-פי'-יא) אנאמאטאפעיא, קלאנגען־נאכאהמונג, די בילדונג פון ווערטער וואס מאכען נאך די קלאנגען פון זאכען אדער בעשעפעני־שען [ווי קוקוק, זשומען א. ז. וו.]; דער געברויך פון ווערטער, מיט וועלכע מען מאכט נאך אימעצען אדער עפעס.

onomatopœ′ic *a.* (אנ-א-מעט-א-פי'-איק) אנאמאטאפעאיש. ז. *onomatopœia*

onomatopoe′sis *n.* (אנ-א-מעט-א-פא-אי'-סים) ז. *onomatopœia*

onomatopoet′ic *a.* (אנ-א-מעט-א-פא-עט'-איק) ז. *onomatopœic*

onomatopoet′ically *adv.* (אנ-א-מעט-א-פא-עט'-אי-קעל-אי) אנאמאטאפע־איש. ז. *onomatopœia*

onomatopoie′sis *n.* (אנ-א-מעט-א-פאי-אי'-סים) ז. *onomatopœia*

on one hand (אן הוואן הענד) פון איין זייט.

on one's own hook (אן הוואנז און הוק) אויף'ן אייגענעם חשבון, אויף דער אייגענער ריזיקע.

on one's pins (אן הוואנז פינז) לעבט און איז געזונד, אין א גוטען געזונד־צו־שטאנד.

on pain of (אן פיין און) אונטער דער מורא פאר א שטראף.
Employees must not handle this machinery **on pain of** dismissal.

on pur′pose (אן פויר'-פאס) אבזיכט־ליך, בכוון.
I did not mail this letter **on purpose.**

on rec′ord (אן רעק'-ארד) אויף דער ליסטע, פערשריבען, רעגיסטרירט; אויף'ן נאמען, אויף דער רעפוטאציע.

on′rush *n.* (אנ'-ראש) א שנעלער לויף אדער שטוים פארווערטס; א שטארקער אדער שנעלער אנפאל.

on sec′ond thought (אן סעק'-אנד טהאהט) ביי א טיעפערען נאכדענקען, נאך אן איבערלעגונג.

on′set *n.* (אנ'-סעט) אן אנפאל, אן אנ־גריף; א שטורם, אן אטאקע; א צוגאב צו עפעס אלס בעציערונג.

on′shore′ *adv. and a.* (אנ'-שאור') 1. צום ברעג־צו; 2. וואס געפינט זיך אויף'ן ברעג, וואס געהט צום ברעג־צו.
1. The wind blew **onshore.** 2. An **onshore** wind.

on short no′tice (אן שאהרט נאו'-טים) אין גיכען, אין א קורצער צייט.

on′side *n. and adv.* (אנ'-סאיד) אין קריקעט־שפיעל — די זייט רעכטס פון דעם וואס ווארפט דעם באל; אויף דער ריכ־טיגער זייט [אין באל־שפיעל].

on′slaught *n.* (אנ'-סלאהט) אן אנגריף, אנפאל, שטורם, אטאקע.

onst *adv.* (הוואנסט) ז. *once*

on't (אנט) פערקירצונג פון *on it*

on the alert′ (אן טהי ע-לוירט') וואכ־זאם, אויפמערקזאם.
The guard was **on the alert** for signs of the enemy.

on the cards (אן טהי קארדס) 1. לויט דער פראגראם; אויף דער פראגראם; 2. מעגליך, וואהרשיינליך.
2. It is **on the cards** that the workingmen will go on strike.

on the car′pet (אן טהי קאר'-פעט) בעטראכט, בעשפראכען [וועגען אן ענין].

on the cash sys′tem (אן טהי קעש סים'-טעם) נור פאר מזומן.

on the con′trary (אן טהי קאנ'-טרע-רי) אין געגענטייל.

on the face of (אן טהי פיים און) אויף'ן בליק, לויט ווי עם שיינט.

on the latch (אן טהי לעטש) פערמאכט [אויף דער קליאמקע], צוגעמאכט, צו־געשלאסען.

on the lay (אן טהי ליי) לויערענדיג.

on the make (אן טהי מייק) אויף'ן וועג פערפערטיגט צו ווערען; זיך יאגענד נאך פראפיטען.

on the mend (אן טהי מענד) אויף'ן וועג פון ערהאלונג אדער פערבעסערונג.

on the nail (אן טהי נייל) גלייך, תיכף, אויף'ן ארט.

on the nose (אן טהי נאוז) אויף דער וואך.

on the old lines (אן טהי אולד לאינז) נאך דער אלטער מעטאדע.

on the oth′er hand (אן טהי אטה'-ער הענד) פון דער אנדערער זייט.

on the point of (אן טהי פאינט און) גרייט [עפעס צו טהאן].

on the qui′et (אן טהי קהוואי'-עט) אב־געזונדערט, בעהאלטען; שטילערהייד.

on the rocks (אן טהי ראקס) גענענט אין געלד.

on the shelf (אן טהי שעלף) אוועקגעלעגט אויף דער פאליצע, אוועקגעלעגט אין דער לאנגער באנק.

on the sly (אן טהי סלאי) שטילערהייד, אין געהיים; אויף א גנב'ישען אופן.

on the spree (אן טהי ספריע) פרעהליך, פיהרענדיג א פרעהליך לעבען.

on the square (אן טהי סקוועהר) 1. אונטער א רעכטען ווינקעל, גראד; 2. אויף גלייכע בעדינגונגען; 3. עהרליך.
1. Cut the cloth **on the square!**

on the way (אן טהי הוויי) אונטערוועגס, אויף'ן וועג צו..., דערנעהנטערענדיג זיך צו עפעס.

on the wing (אן טהי הווינג) 1. בעת'ן פליהען; 2. אין בעוועגונג, רייזענדיג, טהעטיג, בעשעפטיגט; 3. אנטלויפענדיג, פערשווינדענדיג.
1. He shot the bird **on the wing.** 2. I was pretty much **on the wing,** in New York, Philadelphia, and elsewhere. 3. Your wits are all **on the wing.**

on'to *prep.* (אנ'-טו) צו; אין; מיט; אויף.

ontogen'esis *n.* (אנ-טא-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — אנטאגענעזיס [די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון אן איינצעלנעם ארגאניזם].

ontogenet'ic *a.* (אנ-טא-דזשי-נעט'-איק) אין ביאלאגיע — אנטאגענעטיש, וואס איז שייך צו אנטאגענעזיס [די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון אן איינצעלנעם ארגאניזם].

ontogenet'ical *a.* (אנ-טא-דזשי-נעט'-אי-קעל) ז. *ontogenetic*.

ontogenet'ically *adv.* (אנ-טא-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אנטאגענעטישען אופן. ז. *ontogenesis*.

ontogen'ic *a.* (אנ-טא-דזשענ'-איק) ז. *ontogenetic*.

ontogen'ically *adv.* (אנ-טא-דזשענ'-אי-קעל-אי) ז. *ontogenetically*.

ontog'enist *n.* (אנ-טאדזש'-ע-ניסט) איינער וואס שטודירט די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון איינצעלנע לעבעדיגע ארגאניזמען.

ontog'eny *n.* (אנ-טאדזש'-ע-ני) ז. *ontogenesis*.

ontolog'ic *a.* (אנ-טא-לאדזש'-איק) ז. *ontological*.

ontolog'ical *a.* (אנ-טא-לאדזש'-אי-קעל) אנטאלאגיש. ז. *ontology*.

ontolog'ical ar'gument (אנ-טא-לאדזש'-אי-קעל אר'-גיו-מענט) דער אנטאלאגישער בעווייז. ז. *ontological proof*.

ontolog'ically *adv.* (אנ-טא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף אן אנטאלאגישען אופן. ז. *ontology*.

ontolog'ical proof (אנ-טא-לאדזש'-אי-קעל פרוהף) דער אנטאלאגישער בעווייז וועגען דער עקזיסטענץ פון גאט [די בעהויפטונג, אז די עקזיסטענץ פון גאט ווערט בעוויזען פון דעם בעגריף וואס מיר האבען וועגען גאט].

ontol'ogism *n.* (אנ-טאל'-א-דזשיזם) אין טעאלאגיע — די לעהרע, אז דער בעגריף וועגען גאט איז אן איינגעבוירענער ביי מענשען.

ontol'ogist *n.* (אנ-טאל'-א-דזשיסט) אן אנטאלאג, איינער וואס שטודירט אנטאלאגיע. ז. *ontology*.

ontol'ogize *v.* (אנ-טאל'-א-דזשאיז) שטודירען אנטאלאגיע. ז. *ontology*.

ontol'ogy *n.* (אנ-טאל'-א-דזשי) די וועזען=לעהרע; דער טייל פון מעטאפיזיק, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די הויפט יסודות פון זיין אדער עקזיסטענץ.

ontos'ophy *n.* (אנ-טאס'-א-פי) ז. *ontology*.

o'nus *n.* (או'-נאס) א לאסט; די בעווייז=לאסט, די פליכט צו בעווייזען.

o'nus proban'di (או'-נאס פרא-בענ'-דאי) די בעווייז=לאסט, די פליכט צו בעווייזען.

on'ward *adv. and a.* (אנ'-הווארד) 1. פארווערטס, פארויס; 2. ווייטער [אין צייט]; 3. וואס געהט פארווערטס, פראגרעסירענד.
2. From this time **onward** we shall have good order in our city.

on'wards *adv.* (אנ'-הווארדז) פארווערטס, פארויס; ווייטער [אין צייט].

on'ycha *n.* (אנ'-אי-קא) דער שמעקעדיגער מאלוסק [שחלת, די שאלעכץ פון א מין מאלוסק וואס גיט ארויס ביים ברענען אן אנגענעהמען גערוך]; דער אניקס [א מין טייערער שטיין].

on'yx *n.* (אנ'-איקס) דער אניקס [א מין טייערער שטיין].

onyx'is *n.* (א-ניק'-סיס) אן איינוואקסענדער נאגעל.

on'za de o'ro (אנ'-זא דיי או'-ראו) אן אלטע גרויסע גאלדענע מטבע פון אייניגע זיד=אמעריקאנישע רעפובליקען [האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 16 דאלאר].

oogen'esis *n.* (או-א-דזשענ'-ע-סיס) די ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון אן איי.

oog'eny *n.* (א-אדזש'-ע-ני) ז. *oogenesis*.

ooi'dal *a.* (א-אי'-דעל) אייער=פערמיג, עהנליך צו אן איי.

o'olite *n. and a.* (או'-א-לאיט) דער אאליט, דער רייגען=שטיין [א מין קערנדיגער שטיין]; אאליטיש; פון אאליט.

oolit'ic *a.* (או-א-ליט'-איק) וואס איז שייך צום אאליט אדער רייגען=שטיין, וואס בעשטעהט אדער איז געמאכט פון אאליט.

oolog'ic *a.* (או-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען פויגעל=אייער.

oolog'ical *a.* (או-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *oologic*.

oolog'ically *adv.* (או-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט דער וויסענשאפט פון פויגעל=אייער; נאך די פערשיעדענהייטען פון די אייער.
Birds are often classified **oologically.**

ool'ogist *n.* (א-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט אאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען פויגעל=אייער].

ool'ogy *n.* (א-אל'-א-דזשי) די אייער=לעהרע, די וויסענשאפט וועגען פויגעל=אייער; די ענטוויקלונג פון א פויגעל.

oo'long *n.* (אוה'-לאנג) א מין שווארצע טהעע.

oo'miak *n.* (אוה'-מי-עק) א גרויסע שיף פון פעל [ביי די עסקימאסען].

oo'pak *n.* (אוה'-פעק) א מין שווארצע טהעע.

ooze *n. and v.* (אוהז) שיטערע בלאטע; שליים; זומפיגע ערד אדער ליים; דאס שטילע פליסען, דאס רינען, דאס טריפען; א מין שטאף צו גארבען פעל; שטיל פליסען, רינען, טריפען, קאפען.

oo'zing *n.* (אוה'-זינג) דאס שטילע פליסען; דאס טריפען אדער קאפען.

Oözo'a *n.* (או-א-זאו'-א) די איינצעליגע בעשעפענישען [ווי די אינפוזאריען א. ד. ג.].

oözo'an *n.* (או-א-זאו'-ען) אן איינצעליגע בעשעפעניש [ווי אן אינפוזאריע א. ד. ג.].

oo'zy *a.* (אוה'-זי) בלאטיג, שליימיג; טריפענד; קאפענד.

opa'cate *v.* (א-פיי'-קייט) פערפינסטערען; בעדעקען מיט א שאטען; מאכען טונקעל; פערוואלקענען.

opac'ity *n.* (א-פעס'-אי-טי) אונדורכזיכטיגקייט, דונקעלקייט, פינסטערקייט; דאס זיין פערצויגען ווי מיט א וואלקען אדער כמארע.

opa'cous *a.* (א-פיי'-קאס) אונדורכזיכטיג, טונקעל.

o'pal *n.* (או'-פעל) דער אפאל [אזא מינעראל וועלכער געפינט זיך אין פערשיעדענע קאלירען. געוויסע זארטען פון אפאל ווערען געשעצט אלס טייערער עדעלשטיין צוליעב דער שעהנקייט און פערשיעדנארטיגקייט פון זייערע קאלירען, וועלכע שפיגלען זיך אב אין זיי]. ז. איל. *"Gems"*

opales'cent *a.* (או-פע-לעס'-ענט) מילך=ווייס [ווי געוויסע אפאלען]; וואס האט פערענדערליכע און פערשיעדנארטיגע קאלירען ווי דער אפאל. ז. *opal*

opales'cent glass (או-פע-לעס'-ענט גלעס) גלאז וואס שפיגעלט זיך אב מיט פערשיעדענע קאלירען ווי אן אפאל. ז. *opal*

o'pal glass (או'-פעל גלעס) ז. *opalescent glass*

o'paline *a. and n.* (או'-פע-לין) וואס איז שייך צו אן אפאל; דאס מילך=גלאז [א מין האלב=דורכזיכטיג גלאז פון ווייס=בלויליכען קאליר].

opaque' *a., v. and n.* (א-פייק') אונדורכזיכטיג, טונקעל: מאכען אונדורכזיכטיג אדער טונקעל: אונדורכזיכטיגקייט; טונקעלקייט.

opaque'ly *adv.* (א-פייק'-לי) אויף אן אונדורכזיכטיגען אדער טונקעלען אופן.

opaque'ness *n.* (א-פייק'-נעס) אונדורכזיכטיגקייט; טונקעלקייט.

opei'doscope *n.* (א-פאי'-דא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו אילוסטרירען קלאנגען דורך ליכט=שטראהלען.

o'pen *a., n. and v.* (אופן) אפען; דורכזיכטיג; ניט פערשלאסען, ניט פערמאכט אדער פער'חתמ'עט; אפען פאר אלעמען, ניט בסוד; ענטבלויזט, אונבעדעקט: אויסגעזועצט, אויסגעשטעלט [צו שאנדע א. ד. ג.]; אין מוזיק — פריי, ניט אנגעדריקט מיט'ן פינגער [וועגען א סטרונע]; אין גראמאטיק — אפען, מיט אן אפענעם מויל [וועגען דער אויסשפראך פון געוויסע וואקאלען אדער זילבען]; מילד [וועגען וועטער]; פריי, אונבעזעצט, וואקאנט [וועגען א פלאץ אדער א שטעלע]; אפען, ניט בעשלאסען, ניט בעשטימט [וועגען א פראגע, א מיינונג א. ד. ג.]; עפענטליך, פאר אלעמען; אפענבאר, קלאר, אויגענשיינליך; אפענהערציג, פריימיטיג, אויפריכטיג; אונפערשטעלט; אן אפענער אדער ריינער פלאץ; עפענען, אויפדעקען, מאכען אפען; אויפשליסען; אויספאקען; אויפטרענען; פאנאנדערטיילען, צושפאלטען; בעפרייען פון שטערונגען; ערעפנען, אנהויבען [א פערזאמלונג, א זיצונג א. ד. ג.]; ערקלערען;

בעקאנט מאכען; מיטטיילען; זיך עפענען; אויפגעהן; זיך ציינען; לאנגזאם ארויסטרעטען אדער ערשיינען; ווערען קלאר אדער דייטליך; אנהויבען בילען [ווען א יאגד-הונד דערזעהט די חיה אדער דעם פויגעל].

o'penable *a.* (או'פנ-עבל) וואס קען זיך עפענען אדער אויפמאכען.

o'pen account' (אופן ע-קאונט') די לויפענדע רעכנונג, אן אפענע קאנטא [א באנק-אפעראציאן וואס בעשטעהט אין דעם, אז די באנק צאהלט פאר א געוויסע פערזאן פון די סומען, וואס זי האט איינגעלעגט אדער פון קרעדיט, אויף וויפיעל די באנק גיט איהר].

o'pen-air' *a.* (או'פנ-עהר') וואס קומט פאר אונטער'ן פרייען הימעל.

o'pen an account' (אופן ען ע-קאונט') עפענען א קאנטא, געבען קרעדיט.

o'penbill *n.* (או'פנ-ביל) אזא שטארך מיט אן אפענעם שנאבעל.

Openbill

o'pen cred'it (אופן קרעד'-איט) אפענער קרעדיט [א קרעדיט וואס ווערט געגעבען צו א פערזאן אויף א געוויסער סומע, וועלכע ער קען נעהמען, ווען ער בעדארף עס, כאטש ער האט אויף דעם קיינע ערבות ניט געגעבען].

o'pen cut (אופן קאט) א גראבען, וואס איז פון אויבען אפען, ווי א קאנאווע, א רינע א. ד. ג. [אין געגענזאץ צו א טונעל].

o'pen door (אופן דאור) אן אפענע טהיר [די פאליטישע ריכטונג אדער די פאדערונג צו געבען אין א לאנד אלע נאציאנען גלייכע האנדעלס-פריווילעגיען].

o'pener *n.* (או'פנ-ער) אן עפנער; א געצייג וואס דיענט צו עפענען עפעס.

o'pen-eyed *a.* (או'פנ-איד) וואכזאם, מיט אפענע אויגען.

o'pen-han'ded *a.* (או'פנ-הענ'-דעד) פרייגיביג, מיט אפענע הענד [אין גיבען צדקה]; וואס רודערט [אויף א שיף] מיט צוויי רודערס אין ביידע הענד.

o'pen-han'dedness *n.* (או'פנ-הענ'-דעד-נעס) פרייגיביגקייט, ברייטקייט [אין געבען צדקה].

o'pen-hear'ted *a.* (או'פנ-האר'-טעד) אויפריכטיג, אפענהערציג.

o'pen-hear'tedly *adv.* (או'פנ-האר'-טעד-לי) אויף אן אויפריכטיגען, אפענהערציגען שטייגער.

o'pen-hear'tedness *n.* (או'פנ-האר'-טעד-נעס) אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט.

o'pen house (אופן האוס) א הויז, וואו מען נעהמט אויף גאסטפריינדליך יעדען אריינקומענדען.

They are hospitable people. They keep **open house** for all their friends.

o'pening *n.* (או'פנ-אינג) דאס עפענען; אן עפענונג, אן אנפאנג, אן אנהויב; אן אריינגאנג; אן אפענער פלאץ; אן ארט וואס איז וועניג בעוואקסען מיט בוימער; א געלעגענהייט; אן אויסזיכט; אין געריכטס-פיהרונג — דאס ערשטע ארויסטרעטען פון אדוואקאט פאר דער אנקלאגע אדער אנגעקלאגטען איידער ער ברייננט זיינע ראיות און עדות; אין שאך-שפיעל — די ארט ווי אזוי דאס שפיעל פאנגט זיך אן.

o'pening speech (או'פנ-אינג ספיעטש) די ערעפנונגס-רעדע.

The chairman made the **opening speech** of the debate.

o'penly *adv.* (או'פנ-לי) עפענטליך; אפען, אפענהערציג.

The man **openly** defied the policeman who tried to arrest him.

o'pen-min'ded *a.* (או'פנ-מאינ'-דעד) מיט א פרייען געדאנק; אהן פאראורטייל; פרייזיניג, ליבעראל.

o'pen-min'dedness *n.* (או'פנ-מאינ'-דעד-נעס) פרייזיניגקייט; פרייהייט פון פאראורטיילען; אפענהערציגקייט.

o'pen-mouthed *a.* (או'פנ-מאוטהט) מיט אן אפענעם מויל; האווקענד, בילענד, שרייענד; גיעריג איינצובייסען מיט די צייהנער.

o'penness *n.* (או'פנ-נעס) אפענקייט; אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; מילדקייט, אנגענעהמקייט [פון ווערטער].

o'pen pol'icy (אופן פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס-שיין, וואו דער ווערטה פון שיף אדער סחורה איז ניט אנגעגעבען.

o'pen ques'tion (אופן קהוועס'-טשאן) אן אפענע פראגע [א פראגע וואס איז נאך ניט ענטשיעדען געווארען].

o'pen sea'son (אופן סיעזן) די צייט ווען עס איז געזעצליך ערלויבט צו געהן אויף יאגד, כאפען פיש א. ד. ג.

o'pen-ses'ame *n.* (או'פנ-סעס'-ע-מי) א כישוף-ווארט, דורך וועלכען געהיימע טהירען קענען זיך עפענען [ווי אין די מעשיות פון "טויזענד און איין נאכט"].

o'pen the budg'et (אופן טהי באדזש'-עט) פארלעגען פאר די געזעצגעבערישע קערפערשאפטען דעם בודזשעט [די הוצאות און הכנסות פון דער רעגיערונג].

o'pen town (אופן טאון) אן אונבעפעסטיגטע שטאדט; א שטאדט, וואו מען היט ניט די געזעצע געגען שענקען, אזארטנע שפיעלען א. ז. וו.

o'pen up (אופן אפ) אויפעפענען, פאנאנדערעפענען; מאכען לויז; אבשוואכען.

o'penwork *n.* (או'פנ-הוואירק) פאבריקאציאן אדער האנד-ארבייט, וואס איז געמאכט מיט פיעל לעכעלעך, ווי פערשיעדענע שטריק-ארבייט, שפיצען א. ד. ג.

op'era *n.* (אפ'-ע-רא) אן אפערע [א מוזיקאליש טהעאטער-שפיעל]; די ליברעטא [די ווערטער פון א מוזיקאלישער דראמא]; א טעאטער, וואו מען שפיעלט אפערעס; דאס אייגענטום, הכנסות און אדמיניסטראציאן פון אן איטאליענישער קירך.

op'era bouffe (אפ'-ע-רא בוף) אן אפערע-בוף, א קאמישע אפערע [בעזאנדערס אזא, וואו דער הומאריסטישער אדער שפאסליכער עלעמענט איז צופיעל איבערטריבען].

op'era-cloak *n.* (אפ'-ע-רא-קלאוק) א טעאטער-מאנטעל, א רייכער און עלעגאנטער אויבער-מאנטעל, וועלכען מען טראגט אין פאיע פון א טעאטער.

op'era-dan'cer *n.* (אפ'-ע-רא-דענ'-סער) א באלעט-טענצער אדער טענצערין.

op'era-glass *n.* (אפ'-ע-רא-גלעס) אן אפערע-גלאז, א לארנעט; א בינאקל.

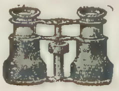
Opera-glass

op'era-hat *n.* (אפ'-ע-רא-העט) דער קלאפ-הוט [א צילינדער-הוט וואס עפענט זיך און לעגט זיך צוזאמען מיט פרוזשינעס].

op'era-house *n.* (אפ'-ע-רא-האוס) אן אפערע-הויז, אן אפערע-טעאטער [א טעאטער וואו עס ווערען אויפגעפיהרט אפערעס].

operam'eter *n.* (אפ-ע-רעמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צאהל בעוועגונגען פון א מאשינען-טייל.

op'erant *a.* (אפ'-ע-רענט) ווירקזאם, ווירקענד, ארבייטענד.

op'era-sing'er *n.* (אפ'-ע-רא-סינג'-ער) אן אפערע-זינגער אדער זינגערין.

op'erate *v.* (אפ'-ע-רייט) בעווירקען, ברייננען אין בעוועגונג, מאכען ארבייטען [א מאשין]; ווירקען, האבען א ווירקונג; אפערירען, מאכען אן אפעראציע.

operat'ic *a.* (אפ-ע-רעט'-איק) אפערעטיש, וואס געהערט צו אן אפערע.

ז. *opera*

operat'ically *adv.* (אפ-ע-רעט'-אי-קעל-אי) אויף דער ארט ווי אן אפערע.

op'erating-room *n.* (אפ'-ע-רייט-אינג-רוהם) דער אפעראציאנס-זאאל [אין א האספיטאל].

op'erating-ta'ble *n.* (אפ'-ע-רייט-אינג-טייבל) אן אפעראציאנס-טיש [דער טיש אין א האספיטאל, אויף וועלכען מען מאכט אפעראציעס].

opera'tion *n.* (אפ-ע-ריי'-שאן) אן אפעראציאן; די ווירקונג; די ווירקזאמקייט; די פערריכטונג; דער פראצעס פון דער ארבייט; דאס אונטערנעהמען אדער בעטרייבען א געשעפט; די בעוועגונג פון א מעכאניזם אדער בעטריב.

op'erative *a. and n.* (אפ'-ע-ריי-טיוו) ווירקזאם, ווירקענד; ארבייטענד; וואס איז שייך צו אן אפעראציאן; אן ארבייטער, א בעל-מלאכה.

op'eratively *adv.* (אפ'-ע-ריי-טיוו-לי) אויף א ווירקענדען אדער ארבייטענדען שטייגער.

op'erativeness *n.* (אפ'-ע-ריי-טיוו-נעס) ווירקזאמקייט, ווירקונג.

operativ'ity *n.* (אפ-ע-ריי-טיוו'-אי-טי) דאס זיין ווירקענד אדער ארבייטענד.

op'erator *n.* (אפ'-ע-ריי-טאר) איינער וואס ווירקט אדער טהוט עפעס; אן ארבייטער; אן אפעראטאר [א דאקטאר וואס מאכט אפעראציעס]; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט א מאשין.

op'eratrice *n.* (אפ'-ע-ריי-טרים) איינע וואס ווירקט, טהוט אדער שאפט עפעס; אן ארבייטערין; אן ארבייטערין ביי א מאשין; א פרוי אן אפעראטאר [וואס מאכט אפעראציעס].

oper'cular *a.* (א-פויר'-קיו-לאר) וואס האט א דעקעל [וועגען געוויסע פלאנצען, חיה'לעך אדער מושלען].

oper'culate *a.* (א-פויר'-קיו-לייט) וואס האט א לעדעל אדער א דעקעל.

ז. *opercular*

oper'cule *n.* (א-פויר'-קיול)

ז *operculum*

oper'culum *n.* (א-פויר'-קיו-לאם) אין ביאלאגיע — א דעקעל; א טייל פון קערפער אדער ארגאן וואס זעהט אוים ווי א דעקעל.

op'ere in me'dio (אפ'-ע-רי אין מי'-די-או) אין מיטען דער ארבייט.

operet'ta *n.* (אפ-ע-רעט'-א) אן אפערעטע, א קורצע הומאריסטישע אפערע.

op'erose *a.* (אפ'-ע-ראוס) ארבייטזאם, מיהזאם, שווער.

op'erosely *adv.* (אפ'-ע-ראוס-לי) אויף א שווערען, מיהזאמען שטייגער.

op'eroseness *n.* (אפ'-ע-ראָוס-נעס) מיהזאַמקייט, שווערקייט.

oph'icleide *n.* -אפ'-אי) קלאַיד) דער אָפיקלײד, אַ מין מוזיקאַלישער בלאָז-אינסטרו-מענט.

Ophi-cleide

Ophid'ia *n.* (אָ-פיד'-אי-אַ) די אָפידען, דער מין קריכע-דיגע טהיערע [ווי שלאַנגען].

ophid'ian *a.* and *n.* (-אָ) פיד'-אי-ען) וואָס געהערט צו דעם שלאַנגען-מין; אַ קריכע-דיגע חיה, אַ שלאַנג.

ophid'ious *a.* (-אָ-פיד'-אי) אָס) ז. ***ophidian***.

ophidol'ogy *n.* (-אָפ-אי) דאָל'-אָ-דזשי) ז. ***ophiology***.

ophiog'raphy *n.* (אָפ-אי-אָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון שלאַנגען.

ophiol'atry *n.* (אָפ-אי-אָל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון שלאַנגען.

ophiolog'ic *a.* (אָפ-אי-אָ-לאָדזש'-איק) וואָס איז שייך צו אָפיאָלאָגיע [די לעה-רע וועגען שלאַנגען].

ophiolog'ical *a.* -אָפ-אי-אָ-לאָדזש'-אי) קעל) ז. ***ophiologic***.

ophiol'ogy *n.* (אָפ-אי-אָל'-אָ-דזשי) אָפיאָלאָגיע, די לעהרע וועגען שלאַנגען.

oph'iomancy *n.* (אָפ'-אי-אָ-מען-סי) דאָס טרעפען, כּשוף-מאַכען אָדער נביאות-זאָגען דורך שלאַנגען [לויט זייער צונויפ-דרעהען זיך אָדער לויט אַנדערע סמנים].

ophiomor'phous *a.* -'אָפ-אי-אָ-מאָהר) פאָס) שלאַנג-פערמיג, ווי אַ שלאַנג.

ophioph'agous *a.* (אָפ-אי-אָפ'-ע-גאָס) וואָס עסט שלאַנגען; וואָס ערנעהרט זיך מיט רעפּטילען אָדער קריכענדע טהיערע.

oph'ite *a.* and *n.* (אָפ'-איט) וואָס איז שייך צו אַ שלאַנג; דער שלאַנגען-שטיין [אַ מין שטיין וואָס געפינט זיך אין דרום-אייראָפּאַ און אין צפון-אַפריקאַ].

Oph'ite *n.* (אָפ'-איט) איינער פון די אָפיטען [אַ גנאָסטישע סעקטע פון ערשטע יאָהרהונדערטען נאָך קריסטוס'ס געבורט, וועלכע האָט געהאַלטען, אַז די שלאַנג וואָס האָט איינגערעדט חוה'ן צו עסען פון דעם עץ-הדעת איז געווען די פערקערפערונג פון געטליכען שכל און פער-שטאַנד, און דעריבער האָבען די אָפיטען פערעהרט שלאַנגען אַלס דעם סימבאָל פון חכמה].

ophthalmal'gia *n.* -'אָפ-טהעל-מעל) דזשי-אַ) אַ וועהטאָג אין אויג, ניירַאלגיע פון אויג-עפּעל.

ophthal'mia *n.* (אָפ-טהעל'-מי-אַ) די ענטצינדונג פון אינערען הייטעל פון אוי-גען-לעדעל.

ophthal'mic *a.* (אָפ-טהעל'-מיק) פון די אויגען, וואָס געהערט צו די אויגען.

ophthalmi'tis *n.* (אָפ-טהעל-מאַי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון אויג.

ophthalmog'raphy *n.* -אָפ-טהעל) מאָג'-רע-פי) די אויגען-בעשרייבונג.

ophthalmolog'ic *a.* -אָפ-טהעל-מאָ) לאָדזש'-איק) ז. ***ophthalmological***.

ophthalmolog'ical *a.* -אָפ-טהעל-מאָ) לאָדזש'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו לעה-רע וועגען אויגען.

ophthalmol'ogy *n.* -'אָפ-טהעל-מאָל) אָ-דזשי) אויגען-לעהרע [די וויסענשאַפט וועגען די אויגען].

ophthalmom'eter *n.* -'אָפ-טהעל-מאָמ) ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען דאָס אויג [בעזאָנדערס די רונדקייט פון הארן-הויט].

ophthalmom'etry *n.* -'אָפ-טהעל-מאָמ) ע-טרי) דאָס מעסטען דאָס אויג [בעזאָנ-דערס די רונדקייט פון דער האָרן-הויט].

ophthal'moscope *n.* and *v.* -אָפ) טהעל'-מאָ-סקאָופּ) אַן אויגען-שפּיעגעל [אַן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען אונטער-זוכט די נעץ-הויט פון אויג]; אונטערזו-כען דאָס אויג מיט אַן אויגען-שפּיעגעל.

ophthal'mostat *n.* -אָפ-טהעל'-מאָ) סטעט) אַן אינסטרומענט צו האַלטען דאָס אויג אין אַ בעשטימטער פּאָזיציאָן צו מאַ-כען לייכטער די אָפּעראַציאָן.

ophthalmot'omy *n.* -'אָפ-טהעל-מאָט) אָ-מי) די צוגליעדערונג פון אויג; דאָס אַרויסשניידען דאָס אויג.

ophthal'my *n.* (אָפ-טהעל'-מי) ז. ***ophthalmia***.

o'piate *a.*, *n.* and *v.* (אָו'-פּי-אייט) וואָס ענטהאַלט אין זיך אָפּיום; נאַרקא-טיש; וואָס מאַכט טעמפּ די עמפּפינדליכ-קייט; איינשלעפערנד; אַ נאַרקאָטיש מי-טעל; אַ שלאָף-טרונק; פערטעמפּען די עמפּפינדליכקייט [ווי דורך אָפּיום].

o'piated *a.* (אָו'-פּי-איי-טעד) צוגעריכט מיט אָפּיום.

opi'nable *a.* (אָ-פּאַי'-נעבל) וועגען וואָס מען קען דענקען אָדער האָבען אַ מיינונג.

opine' *v.* (אָ-פּאַין') דענקען, מיינען, זיין פון דער מיינונג.

opi'ner *n.* (אָ-פּאַי'-נער) דער וואָס האָט אַ מיינונג.

opin'iatively *adv.* -אָ-פּינ'-אי-איי) טיוו-לי) מיט הארטנעקיגקייט, מיט עקשנות.

opin'iativeness *n.* -אָ-פּינ'-אי-איי) טיוו-נעס) איינגעשפּאַרטקייט, עקשנות, האַרטנעקיגקייט.

opin'ion *n.* (אָ-פּינ'-יאָן) אַ מיינונג, אַן אורטייל.

opin'ionable *a.* (אָ-פּינ'-יאָן-עבל) וועגען וואָס מען קען האָבען אַן איינענע מיי-נונג [אין געגענזאַץ צו דאָגמאַטיש].

opin'ionated *a.* (אָ-פּינ'-יאָן-איי-טעד) 1. וואָס האָט אַ מיינונג; 2. פּער'עקשנ'ט; וואָס האַלט זיך שטייף אָן זיין מיינונג.

2. Listen to reason; don't be opinionated.

opin'ionative *a.* (אָ-פּינ'-יאָן-איי-טיוו) וואָס האַלט זיך מיט עקשנות אָן דער איי-גענער מיינונג.

opin'ionatively *adv.* -אָו-פּינ'-יאָן) איי-טיוו-לי) מיט האַרטנעקיגקייט; מיט עקשנות.

opin'ionativeness *n.* -אָ-פּינ'-יאָן-איי) טיוו-נעס) עקשנות, איינגעשפּאַרטקייט.

opin'ioned *a.* (אָ-פּינ'-יאָנד) פּער'עקשנ'ט; וואָס האַלט שטאַרק פון זיינע מיינונגען.

opin'ion ev'idence -אָ-פּינ'-יאָן עווי) אי-דענס) אין געריכטס-פּיהרונג — עדות אָדער אָנווייזונגען וואָס מען בעקומט פון אַן עקספּערט [ווי למשל, ביים בעשטימען צי איז איינער משוגע א. ד. ג.].

opin'ionist *n.* (אָ-פּינ'-יאָן-איסט) אַן עקשן, אַ האַרטנעקיגער מענש, אַן איינגע-שפּאַרטער; איינער וואָס האַלט שטאַרק פון זיינע מיינונגען.

Opin'ionist *n.* (אָ-פּינ'-יאָן-איסט) איי-נער פון אַ מיטעלאַלטערליכער קאַטוילישער סעקטע, וועלכע האָט ניט אָנערקענט דעם פּאַפּסט.

opisom'eter *n.* (אָפ-אי-סאָמ'-ע-טער) אַן אָפּיסאָמעטער, אַן אינסטרומענט צו מעסטען ליניען וואָס זיינען געבויגען אין פערשיעדענע ריכטונגען.

opis'then *n.* (אָ-פּיס'-טהען) דער הינ-טערשטער טייל ביי אַ חיה.

opis'thograph *n.* (אָ-פּיס'-טהאָ-גרעף) אַ פּאַרצייטיגער מאַנוסקריפּט וואָס איז געשריעבען פון ביידע זייטען.

o'pium *n.* (אָו'-פּי-אָם) אָפּיום [אַ מין אויסגעטריקענטער פּולווער, וואָס בעקומט זיך פון מאָהן-זאַפט. זעהר אַ שטאַרק נאַר-קאָטיש מיטעל. ווערט געברויכערט אין איי-ניגע אַזיאַטישע לענדער און ווירקט זעהר שעדליך אויף'ן געזונד].

o'pium-ea'ter *n.* -'אָו'-פּי-אָם-איע) טער) איינער וואָס געברויכט אָפט אָפּיום אַלס אַ נאַרקאָטישען אָדער אויפרעגענדען מיטעל.

Opium Poppy

o'pium pop'py -'אָו'-פּי-אָם פּאָפּ) אי) אָפּיום-מאָהן, די אָפּיום-פּלאַנצע.

opobal'sam *n.* (אָפּ-אָ-באָהל'-סעם) דער מעקאַ-באַלזאַם [ווערט געברויכט אין מעדיצין].

opodel'doc *n.* (אָפּ-אָ-דעל'-דאָק) אָפּאָדעלדאָק [אַ מין זאַלב אָדער פּלאַס-טער געמאַכט פון זייף און קאַמפער פאַ-גאַנדערגעלאָזען אין אַלקאָהאָל. ווערט פיעל געברויכט אַלס מיטעל צו רעאומאַטיזם].

opop'anax *n.* (אָ-פּאָפּ'-ע-נעקס) אָפּאָ-פּאַנאַקס [אַ מין שמעקענדע פּעך, וואָס בעקומט זיך פון וואָרצעל פון אַ געוויסען אַזיאַטישען בוים און ווערט געברויכט אין מעדיצין און אין פּאַרפומען].

opos'sum *n.* (אָ-פּאָס'-אָם) דער אָפּאָ-סום, אַ קליין אַמעריקאַניש חיה'לע ענהליך צו אַ ראַץ, וואָס טראָגט די קינדער אויף'ן רוקען. ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, קליי-נע חיה'לעך, ווארצלען, פּרוכטען א. ד. ג.

Opossum

opos'sum-shrimp *n.* -אָ-פּאָס'-אָם) שרימפּ) אַ מין קליינער ים-ראַק, וועלכער צייכענט זיך אויס דערמיט, דאָס ער טראָגט מיט זיך זיינע אייעלעך אין אַ מין זעקע-לע צווישען די הינטערשטע פיס.

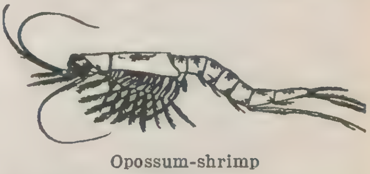

Opossum-shrimp

op'pidan *a.* and *n.* (אָפּ'-אי-דען) וואָס איז שייך צו אַ שטאָדט; שטאָדטיש; אַ סטודענט פון עטאָנער אוניווערזיטעט [אין ענגלאַנד], וועלכער וואָהנט ניט מיט אַלע אַנדערע סטודענטען, נאָר אין אַ פּריי-וואַטער קוואַרטיר.

op'pilate *v.* (אפ'-אי-לייט) פערשטאפען; פערשפארען, פערלעגען מיט עפעס.

oppila'tion *n.* (אפ-אי-ליי'-שאן) די פערשטאפונג, דאס פערשפארען, דאס פערלעגען מיט עפעס.

op'pilative *a.* (אפ'-אי-לע-טיוו) פערשטאפענד; פערשפארענד; פערלעגענד.

oppo'nency *n.* (א-פאו'-נען-סי) אפאזיציאן, געגנערשאפט, אנטאגאניזם; דאס ארויסטרעטען אלס אפאנענט צו איינעמס בעהויפטונגען [הויפטזעכליך אין אן אקאדעמישען ויכוח].

oppo'nent *a. and n.* (א-פאו'-נענט) וואס שטעהט געגען; אנטאגאניסטיש; וואס טרעט ארויס אלס געגנער; אן אפאנענט, אן ערווידערער, א געגנער [אין א ויכוח].

opportune' *a.* (אפ-אר-טיון') בעקוועם, געלעגענטליך, פאסיג, צייטיג.

President Lincoln found an **opportune** moment to issue his emancipation proclamation.

opportune'ly *adv.* (אפ-אר-טיונ'-לי) ביי א געלעגענהייט; לויט דער פאסיגער צייט.

opportune'ness *n.* (אפ-אר-טיונ'-נעס) דאס זיין געלעגענטליך, צו דער פאסיגער צייט.

opportu'nism *n.* (אפ-אר-טיו'-ניזם) אפארטוניזם, דאס צופאסען זיך צו די אומשטענדען; דאס אפפערען מיט די פרינציפען צוליעב געוויסע פארטיילע, וואס מען קען בעקומען אין דיעזען מאמענט.

opportu'nist *n. and a.* (אפ-אר-טיו'-ניסט) איינער וואס בענוצט זיך מיט געלעגענהייטען; א מענש וואס פאסט זיך צו צו אלע אומשטענדען; אן אפארטוניסט, א מענש אהן פעסטע פרינציפען; אפארטוניסטיש, וואס איז שייך צו אפארטוניזם. ז. *opportunism*

opportu'nity *n.* (אפ-אר-טיו'-ני-טי) א געלעגענהייט, א פאסענדע צייט.

opposabil'ity *n.* (א-פאו-זע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ענטגעגענגעשטעלט אדער ענטגעגענגעזעצט צו עפעס.

oppose' *v.* (א-פאוז') זיין געגען, זיך שטעלען געגען, ווידערשפרעכען; שטערען, ניט דערלאזען.

opposed' *a.* (א-פאוזד') וואס געפינט זיך אנטקעגען; ענטגעגענגעזעצט; וואס איז דער היפוך פון עפעס; אנטאגאניסטיש, פיינדליך געזאנען.

oppose'less *a.* (א-פאוז'-לעס) וואס מען קען ניט געגענשטעהן, געגען וואס מען קען ניט ארויסטרעטען.

oppo'ser *n.* (א-פאו'-זער) א געגנער, א ווידערשטרייטער, אן אפאנענט; איינער וואס איז פיינדליך געשטימט געגען עפעס.

op'posite *a. and n.* (אפ'-א-זיט) ענטגעגענגעזעצט, ענטגעגענגעשטעלט; וואס איז געגען אדער געגענאיבער; פיינדליך געשטימט; א געגנער, אן אפאנענט, אן אנטאגאניסט; דאס וואס איז ענטגעגענגעזעצט; דער היפוך פון עפעס.

op'positely *adv.* (אפ'-א-זיט-לי) אויף אן ענטגעגענגעזעצטען אופן; להיפוך.

op'positeness *n.* (אפ'-א-זיט-נעס) די ענטגעגענגעזעצטקייט; דאס זיין ענטגעגענגעזעצט.

op'posite sex (אפ'-א-זיט סעקס) דאס אנדערע געשלעכט.

oppositifo'lious *a.* (א-פאז-אי-טי-פאו'-לי-אס) אין באטאניק — וואס געפינט זיך אין געגען-פונקט פון א בלאט.

opposi'tion *n.* (אפ-א-זיש'-אן) די געגענשטעלונג; דער ווידערשטאנד; דאס שטעהן אנטקעגען; דער ווידערשטרייט, דער ווידערשפרוך; דער געגענזאץ; די אפאזיציאן, די געגען-פארטיי; אין אסטראנאמיע — דער געגענשיין [די לאגע פון צוויי הימלישע קערפער, ווי די זון און א פלאנעט, ווען זיי זיינען דיאמעטראל ענטגעגענגעזעצט, זיינען איינער געגען דעם אנדערען].

opposi'tional *a.* (אפ-א-זיש'-אן-על) אפאזיציאנעל, געגנעריש.

opposi'tionist *n.* (אפ-א-זיש'-אן-איסט) איינער פון דער אפאזיציאן, א געגנער פון דער הערשענדער פארטיי אדער פון דער אדמיניסטראציאן.

oppos'itive *a.* (א-פאז'-אי-טיוו) וואס שטעהט אין היפוך צו עפעס; וואס קען געשטעלט ווערען אין קאנטראסט אדער געגענזאץ.

oppress' *v.* (א-פרעס') דריקען, אונטערדריקען, פייניגען; מאכען שווער.

oppressed' *a.* (א-פרעסט') אונטערדריקט, געפייניגט.

oppres'sion *n.* (א-פרעש'-אן) די דריקונג, די אונטערדריקונג, די פייניגונג; די בעקלעמונג; דער דרוק; נידערגעשלאגענהייט.

oppress'ive *a.* (א-פרעס'-איוו) דריקענד, אונטערדריקענד, פייניגענד; גרויזאם, אכזריות'דיג.

oppress'ively *adv.* (א-פרעס'-איוו-לי) אונטערדריקענדיג; מיט דרוק; מיט גרויזאמקייט.

oppress'iveness *n.* (א-פרעס'-איוו-נעס) דאס זיין דריקענד; דאס זיין גרויזאם.

oppress'or *n.* (א-פרעס'-אר) אן אונטערדריקער, א פייניגער.

oppro'brious *a.* (א-פראו'-ברי-אס) שימפפליך, שענדליך; זידלעריש; מיט גראבע אויסדריקע.

oppro'briously *adv.* (א-פראו'-ברי-אס-לי) אויף א שענדליכער ארט; שימפפליך.

oppro'briousness *n.* (א-פראו'-ברי-אס-נעס) שענדליכקייט, שימפף, שאנדע, עהרענלאזיגקייט.

oppro'brium *n.* (א-פראו'-ברי-אם) שימפף, שאנדע; גראבע רייד; זידלעריי, שימפף-ווערטער.

oppugn' *v.* (א-פיון') שטרייטען דאגעגען; געבען א ווידערשטאנד; בעשטרייטען; אנגרייפען.

oppug'nance *n.* (א-פאג'-נענס) ז. *oppugnancy*

oppug'nancy *n.* (א-פאג'-נען-סי) דער ווידערשטאנד, די בעשטרייטונג, דער אנגריף.

oppug'nant *a.* (א-פאג'-נענט) וואס גיט א ווידערשטאנד; וואס בעקעמפפט.

oppugn'er *n.* (א-פיונ'-ער) אן אפאנענט, א געגנער, אן אנגרייפער.

opsim'athy *n.* (אפ-סימ'-ע-טהי) דאס לערנען אויף דער עלטער; דאס געניסען בילדונג אין די עלטערע יאהרען.

opsiom'eter *n.* (אפ-סי-אמ'-ע-טער) ז. *optometer*

opsoma'nia *n.* (אפ-סא-מיי'-ני-א) אפסאמאניע, א מאניע אדער קרענקליכע ליידענשאפט צו געוויסע מאכלים.

opt. פערקירצונג פון *optative*

op'tative *a. and n.* (אפ'-טע-טיוו) וואס דריקט אוים א וואונש; ווינשענד; אין גראמאטיק — דער אפטאטיוו. ז. *optative mode*

op'tatively *adv.* (אפ'-טע-טיוו-לי) אויסדריקענדיג א וואונש.

op'tative mode (אפ'-טע-טיוו מאוד) אין גראמאטיק — דער אפטאטיוו [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אוים א ווילען אדער וואונש].

op'tic *a. and n.* (אפ'-טיק) אפטיש, וואס איז שייך צום זעה-ארגאן אדער צום אויג; וואס דיענט צום זעהן; וואס איז שייך צו אפטיק [די וויסענשאפט וועגען דער זעהונגס-קראפט, וועגען די אויגען און וועגען די אייגענשאפטען פון ליכט]; דאס אויג.

op'tical *a.* (אפ'-טי-קעל) אפטיש, וואס געהערט צום זעהן.

op'tical square (אפ'-טי-קעל סקהוועהר) אן אפטישער אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביים אויפנעהמען פלענער צום אויסשטעלען ליניען אין רעכטע ווינקלען איינע צו די אנדערע

opti'cian *n.* (אפ-טיש'-ען) אן אפטיקער, איינער וואס מאכט אדער פערקויפט אפטישע גלעזער אדער אינסטרומענטען [ווי ברילען, שפאקטיוון א. ד. ג.]; א קענער אין אפטיק. ז. *optics*

op'tic nerves (אפ'-טיק נוירווז) די זעה-נערוועז.

op'tics *n.* (אפ'-טיקס) אפטיק, די ליכט-לעהרע [די וויסענשאפט וועגען ליכט און וועגען דער זעה-קראפט פון די אויגען].

op'timacy *n.* (אפ'-טי-מע-סי) די הערשונג פון אפטימאטען אדער אריסטאקראטען; אריסטאקראטיע.

optima'tes *n.* (אפ-טי-מיי'-טיז) די אפטימאטען, די אלט-רוימישע אריסטאקראטען: אריסטאקראטיע.

optim'eter *n.* (אפ-טימ'-ע-טער) ז. *optometer*

op'timism *n.* (אפ'-טי-מיזם) אפטימיזם [דאס אננעהמען אז אלץ וואס עס קומט פאר אין דער וועלט איז צום גוטען]; דאס אויסלעגען צום גוטען; א גוטע מיינונג איבער אלעם.

op'timist *n. and a.* (אפ'-טי-מיסט) אן אפטימיסט [איינער וואס האלט דאס אלעם וואס קומט פאר אין דער וועלט איז צום גוטען; איינער וואס לעגט אוים אלעם צום גוטען]; אפטימיסטיש.

optimis'tic *a.* (אפ-טי-מיס'-טיק) אפטימיסטיש, פול מיט גוטע האפנונגען.

optimis'tically *adv.* (אפ-טי-מיס'-טי-קעל-אי) אויף אן אפטימיסטישען שטייגער; זייענדיג פול מיט גוטע האפנונגען.

op'timize *v.* (אפ'-טי-מאיז) זיין אפטימיסטיש; האבען די בעסטע האפנונגען אויף דער צוקונפט.

op'tion *n.* (אפ'-שאן) די וואהל, די ברירה; דער פערלאנג, דער וואונש; די פרייע בחירה; אין האנדעלס-בעציהונגען— א קאנטראקט, נאך וועלכען איין צד האט די פריווילעגיע צו פאדערען פון צווייטען צד אויסצופיהרען א געוויסע זאך אין א געוויסער צייט.

op'tional *a. and n.* (אפ'-שאנ-על) וואס איז איבערגעלאזען פאר איינעמס ברירה; וואס ווענדט זיך אן דער וואהל אדער בחירה; וואס פערלאזט זיך אויף יענעמס ברירה; אין די אוניווערזיטעטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א קורס פון למודים, וואס דער סטודענט אליין קלייבט זיך אוים און וועל-

כען ער איז ניט פערפליכטעט צו שטודי=
רען, כדי צו בעקומען זיין דיפלאם.
op'tionally *adv.* (אפ'-שאנ-על-אי)
לויט דער בחירה; מיט דער פריווילעגיע
אויסצוקלייבען.
optom'eter *n.* אן (אפ-טאמ'-ע-טער)
אינסטרומענט צו מעסטען די זעה=קראפט
פון די אויגען [ווערט געברויכט מיים=
טענס ביים צופאסען ברילען צו די אוי=
גען].

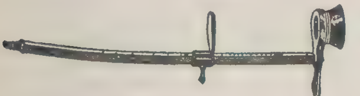

Optometer

optom'etry *n.* דאס (אפ-טאמ'-עט-רי)
מעסטען די זעה=קראפט פון אויג.
op'ulence *n.* רייכטום, (אפ'-יו-לענס)
רייכקייט.
op'ulency *n.* (אפ'-יו-לענ-סי)
ז. *opulence*
op'ulent *a.* רייך, פער= (אפ'-יו-לענט)
מעגענד, פול מיט הרחבה.
op'ulently *adv.* (אפ'-יו-לענט-לי)
זעהר רייך, בהרחבה.
o'pus *n.* א ליטעראריש (או'-פאס)
ווערק; א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן.
opus'cle *n.* (א-פאס'ל) ז. *oposcule*
opus'cule *n.* א קליין (א-פאס'-קיול)
ווערקעל, א קליין חבור'על.
or *c., adv. and prep.* אדער; בע= (אר)
פאר; איידער.
or'ach *n.* די מעלדע [אזא (אר'-עטש)
שפינאט=עהנליך גראז].
or'acle *n.* דאס אראקעל [א (אר'-עקל)
הייליגער טעמפעל אין אלטען גריכענלאנד,
ווי למשל, פון גאט אפאלא אין דעלפי,
פון וועלכען די פריסטער פלעגען ארויס=
געבען נביאות'דיגע ענטפערס]; א געט=
ליכע נביאות; א געטליכקייט אין וועמענס
נאמען מען זאגט נביאות; דער אורים
ותמים; א קלוגער אויספרוך; אן אונ=
געוועהנליכער חכם; א נביא.
orac'ular *a.* ווי אן (א-רעק'-יו-לאר)
אראקעל, אראקעל=מעסיג, ווי נביאות,
נביאות'דיג; דאגמאטיש; צוויידייטיג, ניט
דייטליך, ניט קלאר, טונקעל.
oracular'ity *n.* (א-רעק-יו-לער'-אי-טי)
ז. *oracularness*
orac'ularly *adv.* (א-רעק'-יו-לער-לי)
אויף דעם אופן פון אן אראקעל, אזוי ווי
נביאות; מעשה נביא; אויף א דאגמאטי=
שען אופן.
orac'ularness *n.* (א-רעק'-יו-לער-נעס)
דאס זיין ווי אן אראקעל. ז. *oracle*
orac'ulous *a.* (א-רעק'-יו-לאס)
ז. *oracular*
orac'ulousness *n.* (א-רעק'-יו-לאס-
נעס) ז. *oracularness*
o'ral *a.* (או'-רעל)
מינדליך, בעל פה.
o'rally *adv.* אויף א מינד= (או'-רעל-אי)
ליכען אופן, בעל פה.
o'ral plea'ding (או'-רעל פליע'-דינג)
א מינדליכער ענטפער אדער א מינדליכע
ערקלערונג אין געריכט.
orang' *n.*
(או-רענג')
ז. *orang-outang*
Or'ange *a.* פון דער ארא= (אר'-ענדזש)
ניען פירסטען=פאמיליע; וואס איז שייך
צו דער אראניען פאמיליע [בעזאנדערס
אין בעצוג צו וויליאם דעם דריטען פון
ענגלאנד, דער פרינץ פון אראניען, וועל=
כער איז געוועזן פון די הויפט=קעמפפער
פאר'ן פראטעסטאנטענטום].

or'ange *n. and a.* אן (אר'-ענדזש)
אראנזש, אן אפעלסין, א פאמעראנץ; אן
אראנזשען=בוים; אראנזש=פארב, רויט=
געלבער קאליר; אראנזש=פארביג, רויט=
געלב.

Orange

orangeade' *n.* אפעל= (אר-ענ-דזשייד')
סין=וואסער. פאמעראנצען=וואסער [א גע=
טראנק געמאכט פון אראנזש=זאפט געמישט
מיט וואסער און צוקער].
orangeat' *n.* פאמעראנ= (אר-ענ-זשעט')
צען=שאלעכץ געפרעגעלט אין צוקער.
or'ange-blos'som *n.* (אר'-ענדזש-
בלאס'-אם) אראנזשען=בליהונג [ווייסע
בליהונג וואס ווערט געטראגען פון כלות
אלס צייכען פון אונשולד און ריינקייט].
or'ange-col'ored *a.* (אר'-ענדזש-קאל'-
ארד) פון אראנזש=קאליר; רויט=געלב.
or'ange-lil'y *n.* (אר'-ענדזש-ליל'-אי)
די פייער=ליליע [אזא בלום].
Or'angeman *n.* אן (אר'-ענדזש-מען)
אירלענדישער פראטעסטאנט; א מיטגליעד
פון א פאליטיש=רעליגיעזען פעראיין אין
אירלאנד אין יאהר 1795, וועלכער האט
געקעמפפט פאר דער פערשפרייטונג פון
פראטעסטאנטישען גלויבען און פאר דער
בעשרענקונג פון דעם קאטוילישען איינ=
פלוס אין דער רעגיערונג פון לאנד.
or'ange-musk *n.* (אר'-ענדזש-מאסק)
די פאמעראנצען=בארנע.
or'ange-oil *n.* אראנ= (אר'-ענדזש-איל)
זשען=אויל, פאמעראנצען=אויל [אזא זארט
אויל וואס ווערט אויסגעדריקט פון פא=
מעראנצען=שאלעכץ].
or'ange-peel *n.* (אר'-ענדזש-פיעל)
אראנזשען=שאלעכץ, אפעלסין=שאלעכץ.
or'ange-pip'pin *n.* (אר'-ענדזש-פיפ'-
אין) דער פאמעראנצען=עפעל.
or'angery *n.* אן אראנ= (אר'-ענדזש-רי)
זשעריע, אן אפעלסינען=גארטען, א פאמע=
ראנצען=גארטען [בעזאנדערס א גלאז=
הויז וואו אראנזשען=בוימער ווערען גע=
האלטען אין ווינטער=צייט].

or'ange-skin *n.* די (אר'-ענדזש-סקין)
ברוינליכע הויט=פארב פון מאנכע ניי=גע=
בארענע קינדער.
or'ange-taw'ny *n. and a.* (אר'-
ענדזש-טאה'-ני) א דונקעלער אראנזש=
קאליר, א קאליר וואס איז צווישען ברוין
און געלב; פון דונקעלער אראנזש=פארב.
or'ange-wife *n.* (אר'-ענדזש-הוואיף)
א פרוי וואס פערקויפט אראנזשען אדער
אפעלסינען.
or'ange-wom'an *n.* (אר'-ענדזש-
הוואומ'-ען) ז. *orange-wife*
orang'-outang' *n.* (או-רענג'-או-
טענג') דער ארענג=אוטאנג, דער וואלד=
מענש [א גרויסע רויט=האריגע מענשען=
עהנליכע אפע וועלכע געפינט זיך אין די
וועלדער פון בארנעא און סומאטרא].
orang'-utan' *n.* (או-רענג'-או-טען')
ז. *orang-outang*
o'rant *n.* א געמאלטע אדער (או'-רענט)
געשניצטע פרויען=פיגור אין א פאזע ווי
זי שטעהט און בעט גאט.
o'rate *v.* האלטען כלומר'שט א (או'-רייט)
רעדע; זיך פאנאנדער'דרש'ענען.
ora'tion *n.* א רעדע; אן (א-ריי'-שאן)
עפענטליכע רעדע.
or'ator *n.* אן אראטאר, א (אר'-ע-טאר)
רעדנער, אן עפענטליכער רעדנער; אן
אדוואקאט, א פערטיידיגער; א קלעגער
אין א גערעכטיגקייטס=געריכט.
orato'rial *a.* אראַ= (אר-ע-טאו'-רי-על)
טאריש, רעדנעריש, ווי א רעדנער.
orato'rially *adv.* (אר-ע-טאו'-רי-על-
אי) אויף אן אראטארישען אופן; אזוי
ווי א רעדנער.
orator'ic *a.* (אר-ע-טאר'-איק)
ז. *oratorical*
orator'ical *a.* (אר-ע-טאר'-אי-קעל)
אראטאריש, רעדנעריש; וואס איז שייך
צו אן אראטאר; אזוי ווי אן אראטאר.
orator'ically *adv.* (אר-ע-טאר'-אי-
קעל-אי) אויף אן אראטארישען אופן;
אזוי ווי אן אראטאר אדער רעדנער.
or'atories *n.* א גע= (אר'-ע-טא-ריז)
בעטס=הויז.
orato'rio *n.* אן (אר-ע-טאו'-רי-או)
אראטאריע, א מוזיקאלישע האלב=דראמא=
טישע קאמפאזיציאן, וועלכע איז פערפאסט
אויף א רעליגיעזער טהעמא; דער ווארט=
טעקסט פון אן אראטאריע; א געבעטס=
הויז.
or'atorize *v.* אויפ= (אר'-ע-טאר-איז)
טרעטען אלס רעדנער, רעדען ווי אן אראַ=
טאר.
or'atory *n.* אראטארישע (אר'-ע-טא-רי)
קונסט, רעדע=קונסט.
or'atress *n.* (אר'-ע-טרעס) ז. *oratrix*
or'atrix *n.* אן אראטא= (אר'-ע-טריקס)
רין, א רעדנערין; אן אנקלעגערין אין א
גערעכטיגקייטס=געריכט.
orb *n. and v.* א הימעלס=קערפער (אהרב)
[ווי די זון, די לבנה א. ד. ג.]; די ערד;
א קוגעל=פערמיגער קערפער; דאס אויג;
א קרייז, א צירקעל; דער ארביט אדער
קרייז=וועג פון א הימלישען קערפער;
פארמירען אין א קרייז אדער צירקעל;
ארומרינגלען אדער איינשליסען ווי מיט
א קרייז; מאכען א קרייז אדער צירקעל.
orbed *a.* קרייז=פערמיג; רונד, (אהרבד)
ווי א צירקעל; איינגעקרייזט, ארומגערינ=
געלט; אבגערונדעט, פערפאלקאמט, פער=
פעקט.
orbic'ular *a.* קרייז= (אהר-ביק'-יו-לאר)
פערמיג, רונד; ווי א צירקעל; אבגערונ=
דעט.

orbic'ularly *adv.* (אהר-ביק'-יו-לאר-לי) קרייז=פערמיג; אזוי ווי א צירקעל.

orbic'ularness *n.* (אהר-ביק'-יו-לאר-נעס) קרייז=פערמיגקייט, רונדקייט.

orbic'ulate *a.* (אהר-ביק'-יו-לייט) ז. *orbicular*.

orbic'ulated *a.* (אהר-ביק'-יו-ליי-טעד) קרייז=פערמיג, רונד.

or'bit *n.* (אהר'-ביט) דער ארביט, דער קרייז=וועג פון א הימעלס=קערפער [פון דער זון, שטערען א. ז. וו.]; דאס אויגען=גריבעל.

or'bital *a.* (אהר'-בי-טעל) וואס געהערט צו דעם ארביט פון אויג [דאס אויגען=גריבעל].

or'chard *n.* (אהר'-טשארד) אן אויבסט=גארטען, א פרוכט=גארטען, א סאד.

or'charding *n.* (אהר'-טשאר-דינג) אויבסט=גערטנעריי, פרוכט=גערטנעריי.

or'chardist *n.* (אהר'-טשאר-דיסט) א פרוכט=גערטנער.

or'chestra *n.* (אהר'-קעס-טרא) דער פלאץ אין טעאטער ביי דער ביהנע, וועלכער איז אבגעטיילט פאר די מוזיקאנטען; דער פארקעט אין טעאטער [די זיץ=פלעצער אונטען אין טעאטער=זאאל]; א מוזיק=ארקעסטער.

or'chestral *a.* (אהר'-קעס-טרעל) וואס געהערט צו אן ארקעסטער. ז. *orchestra*.

or'chestrate *v.* (אהר'-קעס-טרייט) פערפאסען מוזיק פאר אן ארקעסטער.

orchestra'tion *n.* (אהר-קעס-טריי'-שאן) דאס פערפאסען מוזיק פאר אן ארקעסטער.

orches'tric *a.* (אהר-קעס'-טריק) ז. *orchestral*.

or'chid *n.* (אהר'-קיד) די ארכידעע [א מין שעהנע בלומען=פלאנצע].

Or'chis *n.* (אהר'-קיס) די ארכיס=פלאנצען [א מין בלומען=פלאנצען פון דער ארכידעען=פאמיליע מיט עליפטישע בלעטער און מיט קליינע בלומען].

or'chis *n.* (אהר'-קיס) אן ארכיס=פלאנצע; אן איי [פון געשלעכטס=ארגאן].

orchi'tis *n.* (אהר-קאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די אייער [פון די געשלעכטס=ארגאנען].

ordain' *v.* (אהר-דיין') ארדנען, פערארדנען; בעשטימען; אנשטעלען.

ordai'nable *a.* (אהר-דיי'-נעבל) בעשטימט; איינגעארדענט.

ordai'ner *n.* (אהר-דיי'-נער) אן ארדנער, א פערארדנער; א בעשטימער; אן איינפיהרער [אין אן אמט].

ordain'ment *n.* (אהר-דיינ'-מענט) פערארדנונג, בעשטימונג; איינפיהרונג [אין אמט].

or'deal *n. and a.* (אהר'-די-על) גאט'ס משפט, גאט'ס געריכט [א פארצייטיגער משפט ביי פערשיעדענע פעלקער, ווי אויך נאך היינט ביי אנדערע ווילדע אדער אונציוויליזירטע פעלקער, וואו דער בעשולדיגטער ווערט געשטעלט אויף פראבע פון זיין שולד אדער אונשולד דורך דער ווירקונג פון פייער, וואסער, גיפט א. ד. ג., אויב זיי וועלען אויף איהם האבען א שליטה אדער ניט. אזא מין משפט איז אמאל געווען ביי אידען דורך מים המאררים]; א שווערע פריפונג [פון גערולד, מוטה א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו גאט'ס משפט.

or'der *n. and v.* (אהר'-דער) ארדנונג; א פערארדנונג; א צושטאנד; א בעפעהל; א בעשטעלונג, אן אויפטראג; א קלאס חיות; א גרופע פלאנצען; א קלאס מענשען; א געזעלשאפטליכער קלאס אדער ראנג; דער ראנג פון א גלח; אן עקזיסטירענדער צושטאנד; אן עהרענצייכען וואס ווערט פערטיילט פון דער רעגיערונג אדער פון קעניג [אן ארדען]; די טאגעס=ארדנונג [אין א פארלאמענט אדער פערזאמלונג]; אן עקזיסטירענדער כלל אדער מנהג; אן אנווייזונג [ווי א געלד=אנווייזונג א. ד. ג.]; א גייסטליכער ארדען; א ברידערליכער ארדען; א ריטוס, א רעליגיעזע צערעמאניע; אן ארכיטעקטור סטיל; א זייל מיט זיין פונדאמענט און איבערבוי, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר א געוויסען ארכיטעקטור סטיל; אין מאטעמאטיק — די צאהל וואס דריקט אויס וויפיעל עלעמענטארע אפעראציאנען עס זיינען ענטהאלטען אין א קאמפלעקס [א קאמפליצירטער אלגעבראאישער אויסדרוק]; ארדנען, איינריכטען; בעפעהלען; בעשטעלען; ברייננגען אין ארדנונג; רעגולירען; האלטען אין ארדנונג; רעגיערען; אנשטעלען אלס פריסטער.

or'der about' (אהר'-דער ע-באוט') קאמאנדעווען.

The manager entered the office and began to order about all the clerks.

or'der-book *n.* (אהר'-דער-בוק) א בעשטעל=בוך [א בוך אין א געשעפט, אין וועלכען בעשטעלונגען פון קונדען ווערען פערשריבען]; א בוך אויף א קריעגס=שיף, אין וועלכען עס ווערען פערשריבען די קאמאנדא=בעפעהלען; א מיליטער=בוך וואו עס ווערען פערשריבען די קאמאנדא=בעפעהלען.

or'derer *n.* (אהר'-דער-ער) אן ארדנער; איינער וואס האלט אין ארדנונג; א בעפעהלער.

or'dering *n.* (אהר'-דער-אינג) אן איינריכטונג; א בעפעהל; א פעראררדנונג; א געבאט; א רעגיערונג; א פערוואלטונג.

or'derless *a.* (אהר'-דער-לעס) אונרעגעלמעסיג, אהן ארדנונג.

or'derliness *n.* (אהר'-דער-לי-נעס) ארדנונג; רעגעלמעסיגקייט.

or'derly *a., adv. and n.* (אהר'-דער-לי) רעגעלמעסיג; מיט ארדנונג; אויף א רעגעלמעסיגען אופן; א סאלדאט אדער אונטער=אפיציער וואס ברייננגט איבער די בעפעהלען פון אפיציער אדער ערפילט אנדערע שליחות'ען; אן אויפפאסער אין א האספיטאל וואס האט די אויפגאבע צו האלטען ארדנונג צווישען די פאציענטען, נאכצוקומען זייערע פאדערונגען, אבהיטען די ריינקייט א. ד. ג.

or'dinal *a. and n.* (אהר'-די-נעל) ארדינאל, וואס בעצייכענט אן ארדנונג [אין צאהלען]; אן ארדנונגס=צאהל [א צאהל וואס בעצייכענט ארדנונג, ווי ערשטער, צווייטער, צעהנטער א. ז. וו.]; א רעגעל=בוך [א בוך אין וועלכען עס זיינען פערשריבען אנגענומענע כללים אדער מנהגים]; א בוך פאר רעליגיעזע מנהגים.

or'dinance *n.* (אהר'-די-נענס) אן ארדינאנץ, א פעראררדנונג, א בעפעהל, א געזעץ; א בעשטימונג; א פארגעשריבענע רעליגיעזע צערעמאניע; אין ארכיטעקטור — א סיסטעם, א סטיל.

or'dinance of nullifica'tion (אהר'-די-נענס אוו נאל-אי-פי-קיי'-שאן) אן ארדינאנץ [פעראררדנונג] וואס איז אנגענומען אויף א שטאאטס=קאנווענציאן אין זיד קאראלאינע דעם 24טען נאוועמבער 1832, וועלכע האט ערקלערט פאר ניט גילטיג געוויסע געזעצען פון אמעריקאנער קאנגרעס [פארלאמענט] וועגען אבצאהלונגס=שטייער אויף אויסלענדישע סחורות, ווארנענדיג דערביי, אז אויב עס וועט געמאכט ווערען א פראבע צו צווינגען דורכצופיהרען דיעזע געזעצען, וועט דער שטאאט זיד קאראלאינע ארויסטרעטען פון די פעראייניגטע שטאאטען].

or'dinance of 1784 (אהר'-די-נענס אוו סעוו'נ-טיען' איי'-טי פאור) דאס געזעץ וואס איז אנגענומען געווארען אין קאנגרעס [פארלאמענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אין יאהר 1784, דעם 23טען אפריל וועגען דער צייטווייליגער רעגיערונג פון דער נארד=וועסטליכער טעריטאריע.

or'dinance of 1787 (אהר'-די-נענס אוו סעוו'נ-טיען' איי'-טי סעוון) דאס געזעץ פון יאהר 1787 וואס איז אנגענומען געווארען אין קאנגרעס [פארלאמענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] וועגען דער ארגאניזירונג פון דער נארד=וועסטליכער טעריטאריע, וועלכע בעשטעהט פון די איצטיגע שטאאטען: אהאיא, אינדיאנא, אילינאי, מישיגען און וויסקאנסין.

or'dinand *n.* (אהר'-די-נענד) א קאנדידאט פאר א פריסטער=אמט.

or'dinarily *adv.* (אהר'-די-נע-רי-לי) אויף א געוועהנליכען אופן; אויף אן אלטעגליכען אופן; פראסט, איינפאך.

or'dinary *a. and n.* (אהר'-די-נע-רי) 1. ארדינער, פראסט, איינפאך; געוועהנליך, אלטעגליך; 2. געמיין, נידריג; 3. דאס ארדינערע, דאס געוועהנליכע; דאס געוועהנליך פעסטגעשטעלטע; די געוועהנליך בעשטימטע פארם; דאס דורכשניטליכע; דאס אלטעגליכע; א טאבעל=דאט, א געוועהנליכער, אלטעגליכער מאהלצייט אין א רעסטאראן אדער גארקיך; א רעסטאראן, וואו אזעלכע מאהלצייטען ווערען געגעבען אדער וואו עס איז פאראן א פעסטער פרייז פאר א מאהלצייט; 4. אן ארדינאריוס, א פערזאן וואס בעזיצט א יורידיקציאנס=רעכט לויט זיין אמט; א בישאף, אן ערץ=בישאף אדער אן אנדער גייסטליכער אין דעם אמט פון א קירכען=ריכטער; א ריכטער פון אן ערבשאפטס=געריכט [א געריכט וועגען צוואות און ירושות]; אין דער קאטוילישער קירך — דער געוועהנליכער מעסען=דיענסט.

1. This is no ordinary dispute between rivals. 3. He is a man of ordinary abilities.

or'dinate *a. and n.* (אהר'-די-נייט) רעגעלמעסיג, רעגולער; אן ארדינאטע [א ווערטיקאלע ליניע אין אנאליטישער געאמעטריע, וועלכע ווערט בענוצט צו בעשטימען די לאגע פון א פונקט אין רוים].

ordina'tion *n.* (אהר-די-ניי'-שאן) דאס ארדנען אין רייהען; דאס איינהייליגען א גייסטליכען אין זיין אמט; איינרעגולירונג, איינארדנונג; א בעשטימונג, א בעפעהל, א פעראררדנונג.

ordinee' *n.* (אהר-די-ניע') אן איינגעהייליגטער אין א פריסטליכען אמט.

ord'nance *n.* (אהרד'-נענס) שווערע ארטילעריע, הארמאטען; קריעגס=וואפען.

ord'nance-of'fice *n.* (אהרד'-נענס-אפ'-אים) דאס ארטילעריע=דעפארטאמענט פון דער אמעריקאנער ארמעע.

or'donnance *n.* (אהר'-דא-נענס) די קינסטלערישע איינארדנונג, די קינסטלערישע איינארדנונג פון די פיגורען אויף א

געמעלדע, די טיילען פון א קונסט=געביידע
א. ד. ג. ; א פעראַרדנונג, א געזעץ.

or'dure *n.* (אהר'–דזשור)
מיסט, צאה.

or'durous *a.* (אר'–דזשו–ראַס) וואס
איז שייך צו צאה אדער טינוף.

Ore. אבקירצונג פון *Oregon* [דער
שטאַאט ארעגאַן; איינער פון די פעראייי=
ניגטע שטאַאטען פון אמעריקא].

ore *n.* (אור) ערץ, רויהעס מעטאל ; מע=
טאל.

ö're *n.* (אוי'–רע) א קליינע קופערנע מטבע,
א הונדערטעל פון א קראַנע אין די סקאַנ=
דינאַווישע לענדער, ווי שוועדען, נאַרוועג=
גיען און דענעמאַרק. האַט דעם ווערטה אונ=
געפעהר פון א פיערטעל אמעריקאַנער
סענט.

ore'-hearth *n.* (אור'–האַרטה) א קליי=
נער שמעלץ=אויווען פאר בליי=ערץ.

or else (אר עלס) ווען ניט... ; זאַנסט.
Do as I say or else resign your position.

oreograph'ic *a.* (או–רי–א–גרעפ'–איק)
ז. *orographic*

oreog'raphy *n.* (או–רי–אג'–רע–פי)
ז. *orography*

or'gal *n.* (אהר'–געל) דער רויהער וויינ=
שטיין.

or'gan *n.* (אהר'–גען) א ארגאַן ; א
גליעד ; אן ארגעל [א מוזיקאַלישער אינ=
סטרומענט] אדער ארגעל=עהנליכער אינ=
סטרומענט ; א צייטונג אדער אנדערע פע=
ריאָדישע אויסגאַבע פון א פּאַרטיי, גע=
ווערקשאַפט, פעראיין א. ד. ג.

Organ

or'gan-blow'er *n.* (אהר'–גען–בלאָו'–
ער) אן ארגעל=בלאָזער, אן ארגעל=טרעטער;
א מאָטאָר אדער מאַשין צום בלאָזען אן
ארגעל.

or'gan-buil'der *n.* (אהר'–גען–ביל'–
דער) אן ארגעל=מאַכער.

or'gandie *n.* (אהר'–גען–די)
ז. *organdy*

or'gandy *n.* (אהר'–גען–די) א זעהר
פיינער דורכזיכטיגער מוסלין פאר פרויען=
קליידער.

or'gan-grin'der *n.* (אהר'–גען–גראַינ'–
דער) א קאַטערינשטשיק, א שפּיעלער אויף
א לייערקאַסטען.

organ'ic *a.* (אהר–גען'–איק)
ארגאַניש ; וואס דיענט אלס ארגאַן אדער גליעד ; וואס
איז שייך צו די ארגאַנען פון חיות ארער
פלאַנצען ; וואס איז שייך צו אן ארגאַניזם;
וואס איז שייך צו דער ארגאַנישער וועלט
[טהיערען=וועלט און פלאַנצען=וועלט];
וואס ענטהאַלט קויהלען=שטאף אלס הויפּט=
עלעמענט ; ארגאַניזירט, סיסטעמאַטיזירט;
וואס הענגט אב פון דער סטרוקטור פון
וואַרט ; פונדאַמענטאל.

organ'ic ac'id (אהר–גען'–איק עס'–איד)
אן ארגאַנישע זויערע [א זויערע וואס
ענטהאַלט אין זיך קויהלען=שטאף].

organ'ical *a.* (אהר–גען'–אי–קעל)
ז. *organic*

organ'ically *adv.* (אהר–גען'–אי–קעל–
אי) ארגאַניש ; מיט ארגאַנען אדער גליע=
דער ; אין בעצוג צו דעם ארגאַנישען צו=
זאַמענהאַנג.

organ'icalness *n.* (אהר–גען'–אי–קעל–
נעס) דאס זיין ארגאַניש.

organ'ic anal'ysis (אהר–גען'–איק ע–
נעל'–אי–סיס) די כעמישע אנאַליזע פון
ארגאַנישע שטאָפען [די בעשטימונג אין
וואס פאר א קוואַנטיטעט עס געפינט זיך
אין א כעמישער פערבינדונג קויהלען=
שטאף, וואַסער=שטאף, שטיק=שטאף און אנ=
דערע עלעמענטען].

organ'ic bod'y (אהר–גען'–איק באַד'–
אי) אן ארגאַנישער קערפער [וואס בע=
שטעהט פון פערשיעדענע ארגאַנען].

organ'ic chem'istry (אהר–גען'–איק
קעמ'–איס–טרי) ארגאַנישע כעמיע [דער
טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט
דער אנאַליזירונג און צוזאַמענשטעלונג פון
ארגאַנישע שטאָפען].

organ'ic disease' (אהר–גען'–איק די–
זיעז') אן ארגאַנישע קראַנקהייט [א קראַנק=
הייט פון וועלכער דאס ארגאַנישע געוועב
איז אנגעגריפען].

organ'icism *n.* (אהר–גען'–אי–סיזם) די
טעאָריע וועלכע בעהויפּטעט, אז אלע
קראַנקהייטען הענגען אב פון מאַטעריעלע
בעשעדיגונגען פון די ארגאַנען.

organ'ic law (אהר–גען'–איק לאָה) אר=
גאַנישע געזעצען, די פונדאַמענטאַלע גע=
זעצען פון א לאַנד אדער די קאָנסטיטוציאָן.

organ'ic remains' (אהר–גען'–איק רי–
מיינז') ארגאַניזמען, וועלכע געפינען זיך
אין די פערשיעדענע שיכטען פון דער
ערד.

organif'ic *a.* (אהר–גע–ניפ'–איק) וואס
שטעלט צונויף אן ארגאַניזם ; וואס ווירקט
דורך ארגאַנען.

organ'ify *v.* (אהר–גען'–אי–פאַי) אין
פאָטאָגראַפיע — צולעגען ארגאַנישען שטאף,
דורכווייקען אין ארגאַנישען שטאף [ווע=
גען פּלאַטען וועלכע פלעגען געמאַכט ווע=
רען נאך דער אלטער מעטאָדע].

or'ganise *v.* (אהר'–גען–איז)
ז. *organize*

or'ganism *n.* (אהר'–גען–איזם) אן אר=
גאַניזם.

organis'mal *a.* (אהר–גע–ניז'–מעל) וואס
קומט פון אדער וואס איז שייך צו א לע=
בעדיגען ארגאַניזם.

or'ganist *n.* (אהר'–גען–איסט) אן אר=
גאַניסט, אן ארגעל=שפּיעלער.

organis'tic *a.* (אהר–גע–ניס'–טיק) וואס
איז שייך צו אן ארגעל.

organizabil'ity *n.* (אהר–גען–אי–זע–
ביל'–אי–טי) ארגאַניזירטקייט ; ארגאַניזיר=
באַרקייט.

or'ganizable *a.* (אהר'–גען–אי–זעבל)
ארגאַניזירבאַר, וואס קען ארגאַניזירט ווע=
רען.

organiza'tion *n.* (אהר–גען–אי–זיי'–
שאַן) אן ארגאַניזאַציאָן ; ארגאַניזירונג,
דאס ארגאַניזירען ; דער ארגאַנישער גע=
בוי פון עפּעס.

or'ganize *v.* (אהר'–גען–איז) ארגאַניזי=
רען ; איינריכטען, איינאָרדנען.

or'ganizer *n.* (אהר'–גען–אי–זער) אן
ארגאַניזאַטאָר.

or'gan-loft *n.* (אהר'–גען–לאָהפט) דאס
ארגעל=כאָר, די גאַלעריע אין א קירך, וואו
עס שטעהט דער ארגעל.

organog'raphy *n.* (אהר–גע–נאַג'–רע–
פי) די וויסענשאַפטליכע בעשרייבונג פון
די ארגאַנען ביי חיות און פלאַנצען ; די
וויסענשאַפטליכע בעשרייבונג פון מוזיקאַ=
לישע אינסטרומענטען.

organol'ogy *n.* (אהר–גע–נאַל'–א–דזשי)
ארגאַנאָלאָגיע, דער טייל פון ביאָלאָגיע
וואס פערנעהמט זיך מיט די ארגאַנען פון
חיות און פלאַנצען אין בעצוג צו זייער
בוי און פונקציאָנען.

or'ganon *n.* (אהר'–גע–נאַן) אן אינסטרו=
מענט צום דענקען ; לאָגיק ; א קאָדעקס
פון כללים און פּרינציפּען פאר וויסענ=
שאַפטליכע אונטערזוכונגען.

organon'omy *a.* (אהר–גע–נאַנ'–א–מי)
די געזעצען, וועלכע קאָנטראָלירען דאס
ארגאַנישע לעבען ; דאס שטודיום פון דיע=
זע געזעצען.

or'ganoplasty *n.* (אהר'–גען–א–פּלעס–
טי) אין ביאָלאָגיע — ארגאַנאָפּלאַסטיק,
די ענטוויקלונג פון ארגאַנען=געוועב ביי
פלאַנצען און חיות.

or'ganoscopy *n.* (אהר'–גען–א–סקאָו–
פּי) ז. *phrenology*

or'gan-pipe *n.* (אהר'–גען–פּאַיפּ) אן
ארגעל=פּייפעל [איינע פון די פּייפעלעך
אין אן ארגעל]; דער האַלז, דער גאַרגעל,
די שטימע.

or'ganzine *n. and v.* (אהר'–גען–זין)
צווירענט=זייד [זייד=פאַדים וואס איז צו=
נויפגעדרעהט פון מעהרערע פעדים]; זיי=
דען=שטאף געוועבט פון צווירענט=זייד ;
שפּינען צווירענט=זייד.

or'gasm *n.* (אהר'–געזם) שטאַרקע אויפ=
רעגונג ; אן אויפרעגונג פון א קערפּער=
גליעד ; אן אויפרעגונג פון געשלעכטס=
ארגאַן.

orgas'tic *a.* (אהר–געס'–טיק) אויפגע=
רעגט [ווענען א קערפּער=גליעד].

or'geat *n.* (אהר'–זשעט) אזא סיראָפּ
געמאַכט פון מאַנדלען, צוקער און אראַנזש=
בלומען=וואַסער ; מאַנדעל=מילך.

orgias'tic *a.* (אהר–דזשי–עס'–טיק) ווי
ארגיען, ארגיענמעסיג. ז. *orgies*

or'gies *n.* (אהר'–דזשיז) ארגיען, באַק=
כוס=פעסטליכקייטען [אן אויסגעלאַסענע
זויפעריי ביי די אלט=גריכען לכבוד באַק=
כוס, דעם גאָט פון וויין]; אויסגעלאַסענע
זויפערייען, אויסגעלאַסענע הוליאַנקעס.

or'gy *n.* (אהר'–דזשי) אן ארגיע.
ז. *orgies*

o'riel *n.* (או'–רי–על) אזא פענסטער וואס
שטאַרצט ארויס פון וואַנד ווי א ווערא=
דע אדער באַלקאָן ; א זייטען=קעמערל
פון א קארידאָר אדער פון א צימער.

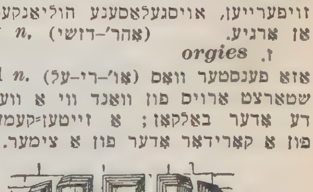

Oriel

o'rient *a., n. and v.* (אָו׳-רי-ענט) אָסטליך, מזרח־זייטיג; אויפגעהענד [ווע־גען דער זון]; גלענצענד, שטראַהלענד [וועגען פערל אדער דימענטען]; מזרח־זייט; דער גלאַנץ פון אַ פערל; אַ גלענ־צענדער פערל; בעשטימען די לאַגע אין בעצוג צו מזרח זייט; שטעלען צו מזרח־זייט; אַוועקשטעלען אַ קריסטאַל אין אַזאַ לאַגע, אין וועלכער מען קען זעהן זיין פאַל־שטענדיגע סימעטריע; זיך אָריענטירען [בעשטימען וואו מען געפינט זיך].

O'rient *n.* (אָו׳-רי-ענט) דער אָריענט, די מזרח לענדער [ווי טערקיי, עגיפּטען, פּערזיען, אינדיען א. ד. ג.].

orien'tal *a. and n.* (אָו-רי-ענ׳-טעל) אָסטליך, מזרח־זייטיג; גלענצענד; אויס־געצייכענט; פּרעכטיג; אָריענטאַליש; וואָס איז שייך צו די מזרח־לענדער; אַן איינוואוינער פון אָריענט אדער אזיען.

Orien'tal *a. and n.* (אָו-רי-ענ׳-טעל) אָריענטאַליש, וואָס איז שייך צו די אָריענ־טאַלישע אדער מזרח לענדער; אַן איינ־וואוינער פון אָריענט אדער פון אזיען.

orien'talism *n.* (אָו-רי-ענ׳-טעל-איזם) אָריענטאַליזם, די אייגענטימליכקייטען פון די אָריענטאַלישע שפּראַכען, מנהגים, בע־נעהמונגען א. ד. ג.; קענטשאַפט אין די אָריענטאַלישע שפּראַכען און ליטעראַטור.

Orien'talist *n.* (אָו-רי-ענ׳-טעל-איסט) אַן איינוואוינער פון אָריענט; אַן אָריענ־טאַליסט [אַ קענער פון דער געשיכטע, שפּראַכע און זיטען פון די אָריענטאַלישע פעלקער].

orien'talize *v.* (אָו-רי-ענ׳-טעל-איז) אָריענטאַליזירען, צוגעבען אַן אָריענטאַ־לישען כאַראַקטער.

orien'tally *adv.* (אָו-רי-ענ׳-טעל-אי) אין אָריענט, אין אָסטען; אין בעצוג צו דעם אָריענט; לויט די אָריענטאַלישע זי־טען און מנהגים.

orien'tate *v.* (אָו-רי-ענ׳-טייט) שטעלען צו מזרח־זייט; ווענדען צו מזרח; בע־שטימען די לאַגע אין בעצוג צו מזרח־זייט; אַוועקשטעלען אַ קריסטאַל אין אַזאַ לאַגע אין וועלכער מען קען זעהן זיין סי־מעטריע; זיך שטעלען צו מזרח־זייט; זיך שטעלען גאָט בעטען אדער דאַווענען מיט דעם פּנים צו מזרח־זייט; זיך אָריענטי־רען [בעשטימען וואו מען געפינט זיך].

orienta'tion *n.* (אָו-רי-ען-טיי׳-שאַן) די בעשטימונג פון דער הימעלס־געגענד אין בעצוג צו דער מזרח־זייט; אָריענטי־רונג [דאָס בעשטימען וואו מען געפינט זיך]; דאָס אַוועקשטעלען אַ קריסטאַל אין אַזאַ לאַגע וואו מען קען זעהן זיין סימעטריע; דער אינסטינקט ביי פויגלען און געוויסע חיות צו געפינען דעם וועג צוריק צו זייער היים ווען מען האָט זיי ערגעץ ווייט אַוועקגעפיהרט.

o'rientator *n.* (אָו׳-רי-ען-טיי-טאַר) אַן אינסטרומענט צו בעשטימען די לאַגע פון אַ קירך, אַז דער קאַנציל אדער אַלטאַר זאָל אויסקומען אין מזרח־זייט.

o'rientness *n.* (אָו׳-רי-ענט-נעס) דאָס זיין בלישטשענד, שיינענד [וועגען די־מענטען].

or'ifice *n.* (אָר׳-אי-פיס) אַן עפענונג; אַ לאָך.

or'iflamme *n.* (אָר׳-אי-פלעם) די אָריפלאַמע [אַ רויט־זיידענע קריעגס־פאָהן מיט שפּיצען פון די אַמאָליגע פראַנצויזי־שע קעניגע].

or'igan *n.* (אָר׳-אי-גען) די דאָסטען־פלאַנצע. ז. ***Origanum***

Orig'anum *n.* (אָ-ריג׳-ע-נאָם) די דאָס־טען־פלאַנצע [אַ מין בוימלעך־אַרטיגע פלאַנצען מיט קליינע בלעטער און מיט בליהונגען וועלכע וואַקסען אין בינטלעך].

or'igin *n.* (אָר׳-אי-דזשין) דער אור־שפּרונג, דער אָנפאַנג, דער קוואַל פון עפּעס; דער מקור, דער שורש; די ענט־שטעהונג, די אַבשטאַמונג.

orig'inal *a. and n.* (אָ-רידזש׳-אי-נעל) 1. אָנפאַנגליך, אורשפּרינגליך, אייגענטימ־ליך; אָריגינעל; 2. וואָס שאַפט אדער וואָס איז געשאַפען זעלבסטשטענדיג, ניט קאָ־פּירט; 3. וואָס איז זאָנדערבאַר, ניט גע־וועהנליך; פריש, ניי, וואָס איז נאָך קיינ־מאָל ניט געווען; 4. דער אָנפאַנג, דער שורש פון עפּעס; 5. דאָס אָריגינאַל, דאָס ערשטע בילד אדער שריפט, וועלכע איז ניט קאָפּירט אדער ניט איבערזעצט פון אַן אַנדערער; 6. אַן אָריגינאַל, אַ זאָנדער־באַרער מענש.

1. The work is full of **original** ideas. 2. He bought an **original** work of a celebrated painter. 5. The work is translated from the **original**.

original'ity *n.* (אָ-רידזש׳-אי-נעל׳-אי-טי) אָריגינאַליטעט, עכטקייט, אייגענטימ־ליכקייט, זאָנדערבאַרקייט.

orig'inally *adv.* (אָ-רידזש׳-אי-נעל-אי) אָנפאַנגס, אורשפּרינגליך, אויף אַן אָריגינעלער אַרט.

orig'inalness *n.* (אָ-רידזש׳-אי-נעל-נעס) אָריגינאַליטעט; דאָס זיין אָריגינעל.

orig'inal sin (אָ-רידזש׳-אי-נעל סין) אַ זינד וואָס נעהמט זיך ניט פון בייזען ווילען פון יחיד, נאָר פון דער פערדאָר־בענהייט פון דער מענשליכער נאַטור בכלל.

orig'inant *a.* (אָ-רידזש׳-אי-נענט) וואָס איז אָריגינעל; וואָס שאַפט נייעס.

orig'inate *v.* (אָ-רידזש׳-אי-נייט) גע־בען דעם אָנהויב צו עפּעס; אַרויסברינ־גען עטוואָס נייעס; פעראורזאַכען די עק־זיסטענץ; ענטשטעהן, אַרויסקומען, אָב־שטאַמען; אָנהויבען.

origina'tion *n.* (אָ-רידזש-אי-ניי׳-שאַן) די אַרויסברענגונג; דאָס אַרויס־ברענגען עטוואָס נייעס; דער אורשפּרונג, די אַבשטאַמונג; דער אַרויסגאַנגס־פּונקט.

orig'inative *a.* (אָ-רידזש׳-אי-ניי-טיוו) וואָס ברענגט עפּעס אַרויס; שאַפענד; מאַכענד עפּעס נייעס.

orig'inatively *adv.* (אָ-רידזש׳-אי-ניי-טיוו-לי) שאַפענדיג אדער אַרויסברענ־גענדיג עטוואָס נייעס; ברענגענדיג אין עקזיסטענץ.

orig'inator *n.* (אָ-רידזש׳-אי-ניי-טאַר) אַ פעראורזאַכער, אַ בעווירקער; דער וואָס ברענגט עפּעס צום ערשטען מאָל; דער וואָס בעשאַפט עפּעס נייעס.

o'riole *n.* (אָו׳-רי-אָול) דער פּיראָל [אַ קליינער זינג־פויגעל פון אַ גאָלד־געלבען קאָ־ליר מיט אַ שוואַרצען עק און פליגלען].

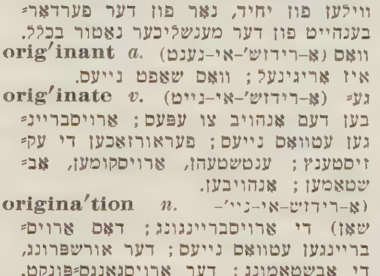

Oriole

Ori'on *n.* (אָ-ראַי׳-אָן) דער אָריאָן [אַ געוויסע צוזאַמענזעצונג פון שטערען]; אַ מין זשוקלעך.

or'ison *n.* (אָר׳-אי-זאָן) אַ געבעט, אַ תפלה.

or'lop *n.* (אָהר׳-לאָפּ) דער גאַנץ אונ־טערשטער דעק פון אַ שיף וואו די שטריק ווערען צונויפגעוויקעלט.

Or'mazd *n.* (אָהר׳-מעזד) ז. ***Ormuzd***

or'molu *n.* (אָהר׳-מאָ-לוּה) בעגילטע קופּער אדער מעש; נאָכגעמאַכטעס גאָלד.

Or'muzd *n.* (אָהר׳-מאָזד) אין דער אַלט־פּערזישער רעליגיאָן — אָרמוזד, דער גרעסטער גאָט, דער בעשעפער פון דער וועלט און דער קוואַל פון גוטסקייט און חכמה [אין געגענזאַץ צו אַרימאַן, דער גאָט פון בייזעס און פינסטערניש].

or'nament *n. and v.* (אָהר׳-נע-מענט) אַן אָרנאַמענט, אַ ציערונג, אַ פּערציערונג; דער פּוץ; אַן עהרען־צייכען; ציערען, פּערציערען, בעשעהנען.

ornamen'tal *a.* (אָהר-נע-מענ׳-טעל) וואָס דיענט אַלס אַ פּערציערונג; וואָס דיענט צום בעשעהנען.

ornamen'talist *n.* (אָהר-נע-מענ׳-טעל-איסט) אַן אַרטיסט, וואָס מאַכט אָרנאַמענ־טען.

ornamen'tally *adv.* (אָהר-נע-מענ׳-טעל-אי) מיט פּוץ, אויף אַ געציערטער אַרט.

ornamenta'tion *n.* (אָהר-נע-מען-טיי׳-שאַן) די בעפּוצונג, די בעציערונג, די בע־שעהנונג.

or'namenter *n.* (אָהר׳-נע-מענ-טער) איינער וואָס בעפּוצט אדער פּערציערט; אַ דעקאָראַטאָר.

or'namentist *n.* (אָהר׳-נע-מענ-טיסט) ז. ***ornamenter***

ornate' *a.* (אָהר-נייט׳) געציערט, בע־ציערט, בעשעהנט, בעפּוצט.

ornate'ly *adv.* (אָהר-נייט׳-לי) אויף אַ געפּוצטער אַרט.

ornate'ness *n.* (אָהר-נייט׳-נעס) ציער־ליכקייט; בעפּוצונג, בעשעהנונג.

or'nis *n.* (אָהר׳-ניס) די פויגלען פון אַ געוויסען לאַנד אדער געגענד.

ornith'ic *a.* (אָהר-ניטה׳-איק) וואָס איז שייך צו פויגלען; עהנליך צו אַ פויגעל.

ornithocop'ros *n.* (אָהר-ני-טהאָ-קאָפּ׳-ראָס) די צואה פון אַ פויגעל.

ornithog'raphy *n.* (אָהר-ני-טהאָג׳-רע-פי) אָרניטאָגראַפיע, די בעשרייבונג פון פויגלען.

ornith'olite *n.* (אָהר-ניטה׳-אָ-לאַיט) אַ פערשטיינערטער פויגעל.

ornitholog'ic *a.* (אָהר-ני-טאָ-לאָדזש׳-איק) ז. ***ornithological***

ornitholog'ical *a.* (אָהר-ני-טהאָ-לאָדזש׳-אי-קעל) וואָס געהערט צו דער לעהרע איבער פויגלען.

ornithol'ogist *n.* (אָהר-ני-טהאָל׳-אָ-דזשיסט) אַן אָרניטאָלאָגיסט, אַ פויגעל־קענער, איינער וואָס בעזיצט די וויסענ־שאַפט וועגען פויגלען.

ornithol'ogy *n.* (אָהר-ני-טהאָל׳-אָ-דזשי) אָרניטאָלאָגיע, די פויגעל־לעהרע, די לעהרע איבער פויגלען.

or'nithomancy *n.* (אָהר׳-ני-טהאָ-מענ-סי) פויגעל־וואָהרזאָגעריי [דאָס טרעפען די צוקונפט אדער זאָגען נביאות לויט דעם פליהען פון פויגלען אדער דורך אַנ־דערע אַזעלכע סמנים].

or'nithon *n.* (אָהר׳-ני-טהאָן) אַ געביי־דע פאַר פויגלען.

Ornithorhyn'chus *n.* (אָהר-ני-טהאָ-רינ׳-קאָס) דער מין זויג־טהיערע וואָס לע־גען אייער [פון דיעזען מין איז בעקאַנט נור איין חיה — דער ענטעל־שנאַבעל,

SPECIMENS OF ORNAMENTAL ENAMELING
מוסטערען פון עמאל־אָרנאמענטען.

1. Japanese
2. Indian Decoration
3. German Renaissance
4. Keltic Clasp with Champlevé
5. Indian Decoration
6. Indian Cloisonné
7. Mediaeval Champlevé
8. Limoges Work (16th Century)
9. Chinese
10. Indian Cloisonné
11. Greek (4th Cent. B.C.)
12. Mediaeval Champlevé
13. Frankish Cloisonné (8th Century)
14. German Renaissance
15. Snuff-Box (French, 18th Century)
16. Egyptian Cloisonné
17. Egyptian Cloisonné
18. Egyptian Champlevé (Roman Imperial Period)
19. Russian Wire-Enamel (1 th Century)
20. Indian Decoration
21. Early Byzantine Cloisonné
22. Limoges Work (16th Century)

וועלכער געפינט זיך ביי די וואסערען אין אויסטראליע].

ornithorhyn'chus *n.* (אהר-ני-טהא-רינג'-קאס) דער ענטעל-שנאבעל [א זויגטהיער, וואס געפינט זיך ביי די וואסערען אין אויסטראליען. ער האט א שנאבעל עהנליך ווי פון אן ענטעל און לעגט אייער]. ז. *duckbill*.

Ornithorhynchus

ornithot'omy *n.* (אהר-ני-טהאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון פויגלען; דאס שטודירען דעם אנאטאמישען געבוי פון פויגלען.

orograph'ic *a.* (אר-א-גרעפ'-איק) אראגראפיש, וואס איז שייך צו אראגראפיע. ז. *orography*

orog'raphy *n.* (א-ראג'-רע-פי) אראגראפיע, די בעשרייבונג פון בערג אין א געוויסען לאנד אדער געגענד.

o'roide *n.* (או'-רא-איד) א לעגירונג אדער צוזאמענשמעלצונג פון קופער, צינק און אנדערע מעטאלען, וועלכע בעקומט אן אויסזעהען פון גאלד [ווערט בענוצט אין פאבריצירען פערשיעדענע ביליגע ציערונג].

orolog'ical *a.* (אר-א-לאדזש'-אי-קעל) אראלאגיש; וואס געהערט צו בערג-בעשרייבונג אדער צו דער וויסענשאפט וועגען בערג.

orol'ogy *n.* (א-ראל'-א-דזשי) אראלאגיע, בערג-קענטניס, בערג-בעשרייבונג, די וויסענשאפט וועגען בערג.

orona'sal *a.* (או-ראו-ניי'-זעל) וואס איז שייך צום מויל און צו דער נאז.

orophar'ynx *n.* (או-רא-פער'-אינקס) דער טייל פון שלונד גלייך הינטער'ן מויל.

o'rotund *a.* (או'-רא-טאנד) וואס ווערט אויסגעשפראכען פיין און שארף [וועגען בוכשטאבען אדער ווערטער].

orotun'dity *n.* (או-רא-טאנ'-די-טי) דאס אויסשפרעכען פיין און שארף [וועגען בוכשטאבען אדער ווערטער].

or'phan *n., a. and v.* (אהר'-פען) א יתום, א יתומה; אהן א פאטער; אהן א מוטער; אהן עלטערען; יתומ'דיג, שוצלאז; פער'יתומ'ט; וואס איז שייך צו א יתום אדער יתומה; מאכען פאר א יתום אדער יתומה.

or'phanage *n.* (אהר'-פען-איידזש) דאס זיין א יתום; א יתומים-הויז, א ווייזען-הויז; יתומים אין אלגעמיין.

or'phan-asy'lum *n.* (אהר'-פען-ע-סאי'-לאם) א יתומים-אנשטאלט; א ווייזען-הויז.

or'phanet *n.* (אהר'-פען-עט) א יתום'על; א יתומה'לע.

or'phanhood *n.* (אהר'-פען-הוד) דאס זיין א יתום אדער יתומה; יתומים-שטאנד.

or'phanism *n.* (אהר'-פען-איזם) ז. *orphanhood*

Or'phean *a.* (אהר-פי'-ען) וואס איז שייך צו ארפעאוס [א לעגענדארער אלט-גריכישער זינגער, וועמעס געזאנג האט געהאט א בעצויבערענדע קראפט]; מעלאדיש; וואס זינגט מעלאדיש [וועגען געוויסע זינג-פויגעלעך].

Or'pheus *n.* (אהר'-פי-אס) ארפעאוס, א לעגענדארער געטליכער פאעט און מוזיקער פארצייטען אין גריכענלאנד פון וועלכען עס ווערט דערצעהלט, דאס מיט דער מוזיק פון זיין לירע פלעגט ער קענען ריהרען ניט נור מענשען און חיות, נור אויך בוימער און שטיינער.

Or'phic *a.* (אהר'-פיק) ז. *Orphean*

or'phrey *n.* (אהר'-פרי) גאלד-שטיקעריי; דער בארט אדער ראנד פון א בגד וואס איז אויסגענעהט אדער געשטיקט מיט גאלד.

or'phrey-work *n.* (אהר'-פרי-הווארק) גאלד-שטיקעריי; גאלונעס.

or'piment *n.* (אהר'-פי-מענט) ארפימענט [א מין ארסעניק אדער מישיאק. ווערט געברויכט אין מאלעריי אלס געלבע פארב].

or'pin *n.* (אהר'-פין) א רויטליך-געלבע פארב, אראנזש-פארב; דאס האזען-קרויט [א מין גראז מיט קליינע דיקע בלעטער און געלבע בליטהען. וואקסט אויף שטיינער און זאמד].

or'pine *n.* (אהר'-פין) ז. *orpin*

or'rach *n.* (אר'-עטש) ז. *orach*

or'rery *n.* (אר'-ע-רי) אן אינסטרומענט וואס ווייזט די בעוועגונגען פון די פלאנעטען. ז. *cosmoscope*

or'ris-root *n.* (אר'-איס-רוהט) די פלארענטינישע שווערד-ליליע [אן ארט ציבעלע-פלאנצע מיט לאנגע שווערד-פערמיגע בלעטער און מיט רויטע בליהונגען. ווערט קולטיווירט אין גערטנער].

Orris-root

ort *n.* (אהרט) א רעשט; א ברעקעל; דאס וואס בלייבט איבער און מען דארף עס ארויסווארפען.

or'thodox *a.* (אהר'-טהא-דאקס) ארטאדאקסיש, רעכט-גלויביג; וואס האלט זיך אן די אלטע פעסטגעשטעלטע מיינונגען אדער אן דער אלטער אמונה.

Or'thodox *a.* (אהר'-טהא-דאקס) וואס איז שייך צו דער ארטאדאקסישער אדער גריכיש-רוסישער קירך.

or'thodoxical *a.* (אהר'-טהא-דאק-סי-קעל) ז. *orthodox*

or'thodoxly *adv.* (אהר'-טהא-דאקס-לי) אויף אן ארטאדאקסישער ארט; לויט די פרינציפען און פאדערונגען פון פעסטגעשטעלטע מיינונגען אדער פון דער אלטער אמונה.

or'thodoxy *n.* (אהר'-טהא-דאק-סי) ארטאדאקסיע, רעכט-גלויביגקייט, דאס האלטען זיך אן די פרינציפען און פאדערונגען פון די אלטע פעסטגעשטעלטע מיינונגען אדער פון דער אלטער אמונה.

orthodrom'ic *a.* (אהר-טהא-דראמ'-איק) גראד-לויפיג; וואס איז שייך צו דער קונסט פון זעגלען אין א גלייכער ליניע.

orthodrom'ics *n.* (אהר-טהא-דראמ'-איקס) די גלייך-זעגלונג, די האלב-בויגען-זעגלונג [די קונסט צו זעגלען אין א גלייכער ליניע אדער אין דער פארם פון א גרויסען האלבען בויגען].

or'thodromy *n.* (אהר'-טהא-דראו-מי) דער גראדער גאנג אדער לויף פון א שיף.

orthoep'ic *a.* (אהר-טהא-עפ'-איק) ארטאעפיש, וואס איז שייך צו דער ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

orthoep'ically *adv.* (אהר-טהאו-עפ'-אי-קעל-אי) אויף אן ארטאעפישען שטייגער; מיט א ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

or'thoepist *n.* (אהר'-טהא-ע-פיסט) אן ארטאעפיסט, א קענער אדער לעהרער פון ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

or'thoepy *n.* (אהר'-טהא-ע-פי) ארטאעפיע, די ריכטיגע אויסשפראכע פון ווערטער; דער טייל פון גראמאטיק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

or'thogon *n.* (אהר'-טהא-גאן) א רעכט-ווינקעלדיגע אדער גלייך-עקיגע פיגור.

orthog'onal *a.* (אהר-טהאג'-א-נעל) רעכט-ווינקעלדיג, גלייך-עקיג; וואס איז שייך צו א רעכט-ווינקעלדיגער פיגור.

orthog'onally *adv.* (אהר-טאג'-א-נעל-אי) מיט רעכטע, גלייכארטיגע ווינקלען.

orthog'rapher *n.* (אהר-טהאג'-רע-פער) אן ארטאגראפער, איינער וועלכער שרייבט אדער לעגט אוים ריכטיג די ווערטער.

orthograph'ic *a.* (אהר-טהא-גרעפ'-איק) ארטאגראפיש, וואס געהערט צו דער לעהרע ווי ריכטיג צו שרייבען אדער ריכטיג אויסצולעגען; ריכטיג אויסגעלעגט.

orthograph'ical *a.* (אהר-טהא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *orthographic*

orthograph'ically *adv.* (אהר-טהא-גרעפ'-אי-קעל-אי) לויט די כללים פון ארטאגראפיע. ז. *orthography*

orthog'raphist *n.* (אהר-טהאג'-רע-פיסט) ז. *orthographer*

orthog'raphy *n.* (אהר-טהאג'-רע-פי) ארטאגראפיע, די קונסט צו שרייבען און אויסלעגען ריכטיג ווערטער לויט דער אנגענומענער סיסטעם אדער מעטאדע; דער טייל פון גראמאטיק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די כללים פון שרייבען ריכטיג; דאס בעצייכנען מוזיקאלישע טענער מיט בעזונדערע נאטען און שטריכען.

orthom'etry *n.* (אהר-טהאמ'-עט-רי) ארטאמעטריע, די קונסט צו שרייבען שירים לויט די כללים פון דיכטונג.

orthopædi'a *n.* (אהר-טהא-פיע-דאי'-א) ארטאפעדיע, דאס היילען און אויסגלייכען פערקריפעלטע אדער אויסגעקרימטע אברים פון קערפער.

orthopæ'dic *a.* (אהר-טהא-פיע'-דיק) וואס איז שייך צו ארטאפעדיע. ז. *orthopædia*

or'thopædist *n.* (אהר'-טהא-פיע-דיסט) אן ארטאפעדיסט, איינער וועלכער קען היילען און אויסגלייכען פערקרימטע גליעדער.

or'thopædy *n.* (אהר'-טהא-פיע-די) ארטאפעדיע. ז. *orthopædia*

orthope'dic *a.* (אהר-טהא-פי'-דיק) ז. *orthopædic*

or'thopedist *n.* (אהר'-טהא-פי-דיסט) איינער וואס היילט קאליקע פיס. ז. *orthopædist*

or'thopedy *n.* (אהר׳-טהא-פי-די) ז. *orthopædy*

orthopho'nia *n.* (אהר-טהא-פאו׳-ני-א) א ריכטיגע, נארמאלע שטימע.

orthopnœ'a *n.* (אהר-טהאפ-ניע׳-א) אן ארט הארץ־קראנקהייט, ווען דער מענש קען אטהעמען נור שטעהענדיגערהייד אדער זיצענדיג גלייך.

or'thoscope *n.* (אהר׳-טהא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו האלטען וואסער ארום אויג [כדי צו פערמינדערען די שטראה־לען־ברעכונג פון הארן־הייטעל און אונ־טערצוזוכען די אירים אדער רעגענבויגען־הויט]; אן אינסטרומענט אנצואווארפען אדער אנצוצייכענען די ליניען פון שאר־בען און פון די אנדערע קאפ־ביינער.

or'tive *a.* (אהר׳-טיוו) אויפגעהענד [ווענען א שטערען אדער פּלאנעט]; מזרח'דיג, אסטליך.

or'tolan *n.* (אהר׳-טא-לען) דער ארטא־לאן אדער אווסיאנקע [א קליין זינג־פויגע־לע מיט א קורצען איינגעבויגענעם שנא־בעל און מיט א געלבען קאפ און בויך].

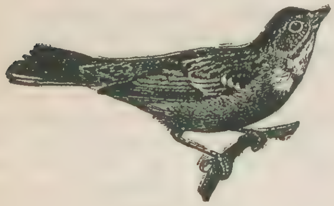

Ortolan

or'vet *n.* (אהר׳-וועט) ז. *blindworm*

orvie'tan *n.* (אהר-ווי-אי׳-טען) א מין פּראשעק אויסגעמישט מיט האניג אדער סיראפּ, ווענען וועלכען מען גלויבט, אז דאס איז א מיטעל געגען סם.

Orvie'to *n.* (אהר-ווי-איי׳-טאו) א מין ווייסער וויין, וואס ווערט פּראדוצירט ארום ארוויעטא אין איטאליען.

oryc'terope *n.* (א-ריק׳-טע-ראופ) ז. *aardvark*

os *n.* (אס) א ביין; אין אנאטאמיע — אן עפנונג פון אן ארגאן [ווי די עפנונג פון דער מוטער־לייב]; אין געאלאגיע — א לאנגער בערג־רוקען פון צוריבענע שטיי־נער און פעלזען [וואס האט זיך בעקו־מען, לויט דער השערה, פון דער ווירקונג פון דער אמאליגער אייז־פּעריאדע].

O. S. ראשי תבות פון *old style* אדער *Old Saxon*

O'sage or'ange (או׳-סעדזש אר׳-ענדזש) אן אמעריקאנער הויכער בוים מיט לאנגע אוואלע בלעטער און מיט געל־בע פּרוכטען וואס זיינען ענליך צו אפּעל־סינען.

Osage Orange

os'cheal *a.* (אס׳-קי-על) וואס איז שייך צום אייער־בייטעל [פון מענליכען גע־שלעכטס־ארגאן].

oschei'tis *n.* (אס-קי-אי׳-טיס) אן ענט־צינדונג פון אייער־בייטעל.

os'cheocele *n.* (אס׳-קי-א-סיל) א גע־שווילעכץ אויף'ן אייער־בייטעל.

os'cillancy *n.* (אס׳-אי-לען-סי) דאס שוואנקען, דאס וואקלען זיך; דאס שווינ־גען, דאס שאקלען זיך אהין און אהער [ווי א פּערפּענדיקעל פון א זייגער].

os'cillate *v.* (אס׳-אי-לייט) שווינגען, זיך וויעגען, זיך בעוועגען הין און הער; ציטערען, פלאטערען.

oscilla'tion *n.* (אס-אי-ליי׳-שאן) די שווינגונג, די וויעגונג; א שווינגענדע בע־וועגונג [ווי דער פּערפּענדיקעל פון א זייגער].

os'cillator *n.* (אס׳-אי-ליי-טאר) עמעצער וואס בעוועגט זיך הין און הער; עטוואס וואס האט א שווינגענדע בעוועגונג [ווי דאס שיפעלע אין א נעה־מאשין, ווי דער פּערפּענדיקעל פון א זייגער א. ד. ג.].

os'cillatory *a.* (אס׳-אי-ליי-טא-רי) שווינגענד, וויעגענד, זיך בעוועגענד הין און הער.

os'citancy *n.* (אס׳-אי-טען-סי) דאס גענעצען; שלעפעריגקייט; פוילקייט; נאכלעסיגקייט.

os'citant *a.* (אס׳-אי-טענט) גענעצענד, שלעפעריג, פויל, נאכלעסיג.

os'citantly *adv.* (אס׳-אי-טענט-לי) גע־נעצענדיג; אויף א שלעפעריגען, פוילען אדער נאכלעסיגען אופן.

os'citate *v.* (אס׳-אי-טייט) גענעצען; זיין שלעפעריג אדער פויל.

oscita'tion *n.* (אס-אי-טיי׳-שאן) דאס גענעצען; דאס זיין שלעפעריג, פויל אדער נאכלעסיג.

os'culant *a.* (אס׳-קיו-לענט) אין ביא־לאגיע — בעריהרענד [ווענען צוויי גרו־פּען חיות אדער פלאנצען, וואס שטעהען הארט איינע נעבען דער אנדערער אין דער קייט פון אבשטאמונג אדער ענטוויק־לונג]; קושענד.

os'culate *v.* (אס׳-קיו-לייט) קושען; אין געאמעטריע — זיך נאהענט בעריה־רען [ווענען צוויי געאמעטרישע פיגו־רען]; אין נאטור־וויסענשאפט — הא־בען דעם כאראקטער אדער אייגענשאפטען פון אן אנדער גרופּע.

oscula'tion *n.* (אס-קיו-ליי׳-שאן) אין געאמעטריע — א נאהנטע בעריהרונג פון צוויי געאמעטרישע פיגורען; דאס קושען; א קוש.

os'culatory *a. and n.* (אס׳-קיו-ליי־טא-רי) קושענד; בעריהרענד; אין די קאטוילישע קירכען — א קליינע איקאנע מיט א צלם, וועלכע דער גלח און די אנ־וועזענדע אין קירך קושען אין דער צייט פון מעסע אדער גאטעס־דיענסט.

o'sier *n. and a.* (או׳-זשער) די קארב־ווידע אדער ווערבע [איינער פון די פערשיעדענארטיגע מינים ווידע־בוימער, וועלכע וואקסען מייסטענס ביי טייכלעך. פון די ריטלעך און צווייגלעך פון דיזען בוים מאכט מען קערב]; וואס איז גע־מאכט פון דער קארע אדער צווייגלעך פון א קארב־ווידע אדער ווערבע.

o'sier-bed *n.* (או׳-זשער-בעד) ז. *osier-holt*

o'siered *a.* (או׳-זשערד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קארב־ווידען אדער ווער־בעס; בעדעקט מיט א פלעכטונג פון ווער־בע־ריטלעך.

o'sier-holt *n.* (או׳-זשער-האולט) אן ארט וואו מען פלאנצט קארב־ווידען אדער ווערבעס, כדי צו בעקומען פון זיי די קא־רע און צווייגען פאר קארב־ארבייט.

o'sier-pee'ler *n.* (או׳-זשער-פיע׳-לער) א מאשין ארבאבצוריסען די קארע פון קארב־ווידען אדער ווערבעס.

Osi'rian *a.* (א-סאי׳-רי-ען) וואס איז שייך צו אזירים. ז. *Osiris*

Osi'ris *n.* (א-סאי׳-ריס) אזירים [איי־נער פון די אלט־עגיפּטישע הויפּט־געטער. די פּערקערפּערונג פון גוטעס און פון זון־שיין]; אין זאאלאגיע — א מין אינזעק־טען מיט הייטעל־פערמיגע פליגלען.

Osman'li *a. and n.* (אס-מען׳-לי) וואס איז שייך צו דער טערקישער מלוכה; א טערק וואס איז אן אונטערטהאן פון טערקישען סולטאן.

os'mium *n.* (אס׳-מי-אם) דאס אס־מיום [א כעמישער גרונד־עלעמענט. איי־נער פון די פלאטינא־מעטאלען].

os'mograph *n.* (אס׳-מא-גרעף) אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט די שטארקייט אדער געשווינדקייט, מיט וועל־כער איין פליסיגקייט מישט זיך אויס מיט אן אנדערער [ווען זיי ביידע זיינען אב־געטיילט איינע פון דער אנדערער מיט א הייטעל].

osmol'ogy *n.* (אס-מאל׳-א-דזשי) די לעהרע ווענען ריחות און ווי אזוי דער מענש בעגרייפט זיי דורך'ן חוש־הריח; דאס שטודירען די ערשיינונג ווי אזוי צוויי פליסיגקייטען, וועלכע זיינען אבגעטיילט איינע פון דער אנדערער מיט א הייטעל, מישען זיך אויס.

osmom'eter *n.* (אס-מאמ׳-ע-טער) אן אפּאראט אויסצומעסטען די געשווינדקייט, מיט וועלכער איין פליסיגקייט מישט זיך אויס מיט א צווייטער; אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון חוש־הריח.

osmon'osus *n.* (אס-מאנ׳-א-סאס) אן אנגארמאלימעט אדער קראנקהייט פון חוש־הריח.

os'mose *n.* (אס׳-מאוס) ז. *osmosis*

osmo'sis *n.* (אס-מאו׳-סיס) די נייגונג פון פליסיגקייטען דורכצודרינגען דורך א הייטעל און אויסמישען זיך; דאס אויס־מישען זיך פון צוויי פליסיגקייטען, וועל־כע זיינען אבגעטיילט איינע פון דער אנ־דערער מיט א הייטעל.

os'prey *n.* (אס׳-פריי) ים־אדלער [א גרויסער רויב־פויגעל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש].

Osprey

os'selet *n.* (אס׳-ע-לעט) א קליין ביינ־דעל; א הארטער שטאף וואס וואקסט אן פון דער אינערליכער זייט פון א פערד'ס קניע; די קאלכיגע הארטע פלעכטע פון טינט־פיש. ז. *cuttlefish*

os'seous *a.* (אס'-אי-אס) בייניג, פון ביין, פון קנאכען; ביינערדיג, ווי ביין.
os'seously *adv.* (אס'-אי-אס-לי) בנוגע צו ביינער.
os'sicle *n.* (אס'-איקל) א ביינדעלע [ווי דאס קליינע ביינדעלע פון אויער א. ד. ג.]; א קליין שטיקעלע פערהארטעוועטער שטאף, וואס איז עהנליך צו א ביינדעל.
os'sicule *n.* (אס'-אי-קיול) ז. ***ossicle***
ossif'erous *a.* (א-סיפ'-ע-ראס) בייניג; וואס ענטהאלט ביינער.
ossif'ic *a.* (א-סיפ'-איק) פערביינערענד, וואס האט קראפט צו פערוואנדלען אין ביין.
ossifica'tion *n.* (אס-אי-פי-קיי'-שאן) די פערביינערונג, די פערוואנדלונג אין ביין.
os'siform *a.* (אס'-אי-פארם) ביין=פערמיג; וואס איז עהנליך צו א ביין.
os'sifrage *n.* (אס'-אי-פריידזש) ז. ***osprey***
os'sify *v.* (אס'-אי-פאי) פערביינערען, פערוואנדלען אין ביין; ווערען בייניג.
ossiv'orous *a.* (א-סיוו'-א-ראס) וואס עסט אדער ערנעהרט זיך פון ביינער.
os'suary *n.* (אס'-יו-ע-רי) א הויז אדער כלי, אין וועלכער עס ליגען ביינער פון מתים.
os'teal *a.* (אס'-טי-על) בייניג; ביין=פערמיג; עהנליך צו א ביין.
ostei'tis *n.* (אס-טי-אי'-טיס) א ביין=ענטצינדונג.
ostensibil'ity *n.* (אס-טענ-סי-ביל'-אי-טי) די צייגבארקייט, די בעשיינפערליכקייט, די אויגענשיינליכקייט.
osten'sible *a.* (אס-טענ'-סיבל) אויגענשיינליך, בעשיינפערליך, צייגבאר.
osten'sibly *adv.* (אס-טענ'-סי-בלי) בעשיינפערליך, אויף א צייגבארען אופן.
Ostensibly he acts as if he no longer cares for my friendship.
osten'sive *a.* (אס-טענ'-סיוו) אנצייגענד, אנדייטענד; אנווייזענד.
osten'sively *adv.* (אס-טענ'-סיוו-לי) ז. ***ostensibly***
ostenta'tion *n.* (אס-טענ-טיי'-שאן) דאס אויסשטעלען זיך; דאס ווארפען זיך אין די אויגען; בעריהמעריי, פראהלעריי.
Though very rich, they live modestly without ostentation.
ostenta'tious *a.* (אס-טענ-טיי'-שאס) זיך אויסשטעלענד, ווארפענדיג זיך אין די אויגען; בעריהמעריש, פראהלעריש.
Some nationalities are noted for their lovo of ostentatious display of wealth.
ostenta'tiously *adv.* (אס-טענ-טיי'-שאס-לי) זיך אויסשטעלענדיג; ווארפענדיג זיך אין די אויגען; מיט בעריהמעריי.
ostenta'tiousness *n.* (אס-טענ-טיי'-שאס-נעס) דאס אויסשטעלען זיך; בעריהמעריי; פראהלעריי.
os'teoclast *n.* (אס'-טי-א-קלעסט) א כירורגישער אינסטרומענט איבערצוברעכען א ביין, ווען מען דארף אויסגלייכען א צוקרימטען אבר.
osteocol'la *n.* (אס-טי-א-קאל'-א) דער קויהלען=זויערער קאלך [א מין קאלך, וואס וואקסט אן ווי א קארע אויף געוויסע בוימער. אמאל האט מען געהאלטען, אז מיט דיעזען קאלך קען מען כלומר'שט צוזאמענקלעפען א צובראכענעם ביין]; ביין=קליי, א מין קליי וואס ווערט ארויסגעצויגען פון ביינער.
os'teocope *n.* (אס'-טי-א-קאופ) א וועהטאג אין די ביינער.
osteogen'esis *n.* (אס-טי-א-דזשענ'-ע-סיס) די אויסבילדונג פון ביינער; די פערביינערונג.
osteogen'esy *n.* (אס-טי-א-דזשענ'-ע-סי) ז. ***osteogenesis***
osteogenet'ic *a.* (אס-טי-א-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער בילדונג פון ביינער.
osteogen'ic *a.* (אס-טי-א-דזשענ'-איק) וואס ענטוויקעלט אדער מאכט וואקסען ביינער.
osteog'eny *n.* (אס-טי-אדזש'-ע-ני) ז. ***osteogenesis***
osteog'raphy *n.* (אס-טי-אג'-רע-פי) אסטעאגראפיע, די ביינער=בעשרייבונג, די קנאכען=בעשרייבונג.
os'teoid *a.* (אס'-טי-איד) בייניג; עהנליך צו א ביין.
os'teolite *n.* (אס'-טי-א-לאיט) אסטעאליט [אן ערד=מאסע וואס ענטהאלט אין זיך פאספאר=זויערע קאלך. ווערט בענוצט צו בעמיסטיגען פעלדער].
osteol'oger *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשער) אן אסטעאלאג, א קענער פון דער לעהרע וועגען ביינער.
osteolog'ic *a.* (אס-טי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו אסטעאלאגיע [די לעהרע וועגען ביינער].
osteolog'ical *a.* (אס-טי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***osteologic***
osteolog'ically *adv.* (אס-טי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט די כללים פון אסטעאלאגיע [די לעהרע וועגען ביינער].
osteol'ogist *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשיסט) ז. ***osteologer***
osteol'ogy *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשי) אסטעאלאגיע, די לעהרע וועגען ביינער.
osteomyeli'tis *n.* (אס-טי-א-מאי-ע-לאי'-טיס) א ביינער=מארך ענטצינדונג.
osteomy'elon *n.* (אס-טי-א-מאי'-ע-לאן) דער מארך פון די ביינער.
osteot'omy *n.* (אס-טי-אט'-א-מי) אין כירורגיע — די צושניידונג פון א ביין, די איינשניידונג אין א ביין.
os'tiary *n.* (אס'-טי-ע-רי) דער שמש פון א קירך אדער קלויסטער; דער אויסגוס פון א טייך.
os'tiole *n.* (אס'-טי-אול) א קליינע עפנונג.
osti'olum *n.* (אס-טאי'-א-לאם) אין באטאניק און זאאלאגיע — א קליינע עפנונג.
osto'sis *n.* (אס-טאו'-סיס) די פערביינערונג, די פערוואנדלונג אין ביין.
os'tracise *v.* (אס'-טרע-סאיז) ז. ***ostracize***
os'tracism *n.* (אס'-טרע-סיזם) אין אלט=גריכענלאנד — דער אסטראקיזם, דאס פערטרייבען אדער ארויסשיקען פון פאטערלאנד א בירגער, מיט וועלכען א גרויסע צאהל בירגער זיינען אונצופריעדען; דאס אויסשליסען אדער פערטרייבען פון דער געזעלשאפט.
os'tracize *v.* (אס'-טרע-סאיז) 1. פערשיקען, ארויסשיקען אדער פערטרייבען פון דער געזעלשאפט [אלס שטראף]; 2. פערדאמען; ניט האבען קיין מגע=ומשא.
2. A divorced woman is often socially ostracized in certain cities.
os'treiform *a.* (אס'-טרי-אי-פארם) אויסטער=פערמיג; עהנליך צו אן אויסטער [אוסטריצע].
ostreoph'agist *n.* (אס-טרי-אפ'-ע-דזשיסט) אן אויסטער=עסער; איינער אדער עפעס וואס ערנעהרט זיך מיט אויסטערען.
os'trich *n.* (אס'-טריטש) דער שטרויס=פויגעל [זעהר א גרויסער פויגעל ביז 5 פוס הויך מיט א לאנגען האלז און לאנגע פיס מיט צוויי פינגער. ער קען ניט פליהען נאר לויפט זעהר שנעל. האלט זיך אויף אין די גרויסע אפריקאנישע מדבריות און ווערט הויך געשעצט פאר זיינע טייערע פעדערען].

Ostrich

os'trich-farm *n.* (אס'-טריטש-פארם) אן ארט וואו מען האדעוועט שטרויס=פויגלען צו בעקומען זייערע פעדערען.
os'trich-feath'er *n.* (אס'-טריטש-פעטה'-ער) א שטרויס=פעדער, א פעדער פון א שטרויס=פויגעל.
os'trich-plume *n.* (אס'-טריטש-פלוהם) ז. ***ostrich-feather***
O. T. *Old Testament* ראשי תבות פון
otacous'tic *a. and n.* (או-טע-קוהס'-טיק) וואס העלפט הערען; אן אינסטרומענט וועלכער העלפט צום הערען.
otal'gia *n.* (א-טעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין די אויערען; אויערען=שמערץ.
otal'gic *a. and n.* (א-טעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו אויערען=וועהטאג; א רפואה צו אויערען=וועהטאג.
otal'gy *n.* (א-טעל'-דזשי) ז. ***otalgia***
oth'er *pr., a. and adv.* (אטה'-ער) דער אנדערער, די אנדערע, דאס אנדערע; אנדערע; א צווייטער, א צווייטע; וואס איז דער צווייטער אדער די צווייטע; וואס איז דער אנדערער; אנדערש; אויף אן אנדערען אופן.
oth'er day (*the*) (אטה'-ער דיי) דא ניט לאנג; ערשט די טעג; מיט א פאר טעג. צוריק.
He called on me the other day.
oth'erward *adv.* (אטה'-ער-הווארד) אין אן אנדער ריכטונג.
oth'erways *adv.* (אטה'-ער-הוועיז) ז. ***otherwise***
oth'erwhere *adv.* (אטה'-ער-הוועהר) אנדערשוואו.
oth'erwhile *adv.* (אטה'-ער-הוואיל) ביי אן אנדער צייט; פריהער; ווען ניט איז.
oth'erwise *adv. and c.* (אטה'-ער-הוואיז) אנדערש; אויף אן אנדער אופן; אין אן אנדער בעציהונג; ביי אנדערע בעדינגונגען; ווען ניט; זאנסט.
oth'er world (*the*) (אטה'-ער-הוואירלד) יענע וועלט.
oth'er-world *a.* (אטה'-ער-הוואירלד)

וואס איז שייך צו יענער וועלט; פון יענער וועלט; ניט פון דער ערד.

oth'erworldliness *n.* (אַטה'־ער־הוואירלד־לי־נעס) דאס זיין פון יענער וועלט; גייסטיגקייט; אונקערפּערליכקייט; דאס אבגעבען זיך מיט עולם־הבא־זאכען.

oth'erworldly *a.* (אַטה'־ער־הוואירלד־לי) וואס גיט זיך אב מיט עולם־הבא־זאכען; וואס פיהרט זיך אויף אזוי, כדי צו האָבען עולם־הבא.

Oth'man *a. and n.* (אַטה'־מען) ז. ***Ottoman***

Oth'manee *a.* (אַטה'־מען־אי) אָטאָמאַניש, טערקיש.

o'tic *a.* (אָ'־טיק) וואס איז נעבען אויער; וואס איז שייך צום געהער־אָרגאַן.

o'tiose *a.* (אָ'־שי־אָוס) רוהענד; אונבעשעפטיגט; פויל; וואס איז געמאכט געווארען שפּיעלענדיג, צוליעב צייט־פערטרייב; ניט וויכטיג, אונניציג.

otios'ity *n.* (אָו־שי־אָס'־אי־טי) דאס גארנישט טהאן; דאס זיצען מיט צונויפגעלעגטע הענד; דאס זיין ניט פערנומען; פוילקייט; לעדיגקייט.

oti'tis *n.* (אָ־טאַי'־טיס) אַן אויער־ענטצינדונג.

otodyn'ia *n.* (אָו־טאָ־דינ'־אי־אַ) א וועהטאג אין אויער.

otolog'ical *a.* (אָו־טאָ־לאָדזש'־אי־קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען אויערען און אויערען־קראנקהייטען.

otol'ogist *n.* (אָ־טאָל'־אָ־דזשיסט) אַן אָטאָלאָגיסט, איינער וואס שטודירט די אנאטאמיע, פיזיאָלאָגיע און פּאטאָלאָגיע פון אויער.

otol'ogy *n.* (אָ־טאָל'־אָ־דזשי) אָטאָלאָגיע, די לעהרע וועגען אויערען און אויערען־קראנקהייטען.

otop'athy *n.* (אָ־טאָפּ'־עָ־טהי) אויערען־קראנקהייט.

o'tophone *n.* (אָו'־טאָ־פאָון) אַן אויער־רעהר־טרובע.

otorrha'gia *n.* (אָו־טאָ־ריי'־דזשי־אַ) א בלוט־פלוס פון אויער.

o'toscope *n.* (אָו'־טאָ־סקאָופּ) אַן אויער־שפּיגעל [אַן אינסטרומענט צום אונטערזוכען די אויערען].

o'toscopy *n.* (אָו'־טאָ־סקאָו־פּי) א מעדיצינישע אונטערזוכונג פון די אויערען.

oto'sis *n.* (אָ־טאָו'־סיס) א שלעכטער געהער.

otot'omy *n.* (אָ־טאָט'־אָ־מי) די אנאטאָמיע פון אויער, די צוגליעדערונג פון דעם אויער.

ot'tar *n.* (אָט'־ער) רויזען־אויל. ז. ***attar***

ot'ter *n.* (אָט'־ער) דער פיש־אָטער אָדער ווידרא [א קליין חיה'לע, וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון טייכען און ימים און ערנעהרט זיך מיט פיש. די אָטער־פעל איז זעהר טייער]; די לארווע פון געוויסע אינזעקטען; א געוויסע ווענטקע, וועלכע ווערט געברויכט אין די פּעראייניגטע שטאאטען צו כאפען פיש; א געוויסער מין שעפסען.

Otter

ot'ter-dog *n.* (אָט'־ער־דאָג) דער אָטער־הונד [א מין יאגד־הונד].

Ot'toman *a. and n.* (אָט'־אָ־מען) אָטאָמאַניש, וואס איז שייך צו דער אָטאָמאַנישער אָדער טערקישער מלוכה; די אָטאָמאַנען אָדער טערקען.

ot'toman *n.* (אָט'־אָ־מען) אַן אָטאָמאַנקע [א מין ברייטער ווייכער דיוואַן אָדער זאָפא].

oubliette' *n.* (אוּה־בלי־עט') א פינסטערע פערבארגענע תפיסה אין א וואנד פון א מיטעלאלטערליכען שלאָס [דארט פלעגט מען ארייננווארפען מענשען, וועלכע זיינען פעראורטיילט געווארען צו לעבענסלענגליכען געפענגניס].

ouch *int. and n.* (אַוטש) אַי! אַך! [אַן אויסגעשריי פון שמערץ]; א גאלד־ציערונג; א בראָש, א שפאנגע.

ought *v. and n.* (אָהט) 1. דארפען, זאָלען, מוזען; א מוז; 2. עטוואס, עפּעס; וואס־עס־איז; 3. א נול; א גארנישט.

1. You **ought** to take care to pronounce your consonants more distinctly.

ounce *n.* (אַונס) אַן אונץ [א געוויכט וואס ענטהאלט $\frac{1}{16}$ פון א פונט]; די אונצע [א מין לעמפּערט וואס האלט זיך אויף זעהר הויכע בערג].

Ounce

our *pr.* (אַור) אונזער, אונזערער.

ours *pr.* (אַורז) אונזערער, דער אונזעריגער.

Ours is the land of promise.

ourself' *pr.* (אַור־סעלף') מיר אליין, מיר זעלבסט; אונז.

ourselves' *pr.* (אַור־סעלוו'ז) מיר אליין, מיר זעלבסט; אונז.

ou'sel *n.* (אוּהזל) ז. ***ouzel***

oust *v. and n.* (אַוסט) פערטרייבען, ארויסטרייבען; ארויסשטויסען פון דעם בעזיץ פון גיטער; אַן אויוועז צו טריקענען האָפּען אָדער מאַלץ.

ous'ter *n.* (אַוס'־טער) די ארויסטרייבונג, דאס ארויסשטויסען אָדער ארויסשטופען פון בעזיץ.

out *adv., prep., a., n. and v.* (אַוט) 1. ארויס, אויס; 2. אין דער עפענטליכקייט; אין געזעלשאפט; 3. עקזיסטירענדיג; 4. אבוועזענד, אויסגעגאנגען, ניטא, ניט צו הויז; 5. ענג [אין געלד], פעהלענד; 6. אונגעשיקט; 7. אויס מאָדע; 8. אבגעריסען, אין לומפּען, נאקעט; 9. אויפגעדעקט; 10. ניט ריכטיג, ניט אין איינקלאנג; 11. צוטומעלט; 12. פערענדיגט, צו ענדע; 13. אבגעדרייזט, אוועקגעגאנגען, אויף א רייזע, אויף א מארש; 14. אויסען, אויסערליך; אויסגעשפּיעלט; אויסגעשלאָסען; 15. עטוואס וואס איז אויסערליך אָדער אויסגעשלאָסען פון עפּעס; ערלויבנים צו מאכען אַן עקסקורסיאָן אָדער אויספלוג; אַן עקסקורסיאָן אָדער אויספלוג; 16. אויסשליסען, ארויסוואַרפען, פערטרייבען; ארויסגעהן, אוועקגעהן, זיך אבטראגען, זיין אויסגעשלאָסען; זיין בעזייטיגט אָדער אויפגעדעקט, ארויסקומען אין דער עפענטליכקייט.

1. All the stars are **out**. 3. He is the meanest man **out**. 4. The book is **out** at the library. 5. He is **out** ten dollars. 10. He is **out** in his guess.

outact' *v.* (אַוט־עקט') 1. איבערשטייגען; 2. האנדלען אפען און מוטיג.

1. All his tricks were **outacted**.

out and away' (אַוט ענד ע־הוויי') אין א זעהר הויכען גראד; זעהר.

New York is **out and away** the most prosperous city in the country.

out'-and-out' *adv. and a.* (אַוט'־ענד־אַוט') דורך און דורך, פאלשטענדיג, אבסאָלוט, עכט.

It was an **out-and-out** swindle.

out and out (אַוט ענד אַוט) דורך און דורך, פאלשטענדיג, אבסאָלוט.

out'-and-ou'ter *n.* (אַוט'־ענד־אַו'־טער) א געשיקטער, פערלעסליכער מענש.

out'-at-el'bows *a.* (אַוט'־עט־על'־באָוז) אויסגעריבען, אבגעריבען, אבגענוצט, אויסגעדראשען.

His writings are based on an **out-at-elbows** theory.

out at el'bows (אַוט עט על'־באָוז) מיט לעכער אויף די עלענבויגענס; אבגעריסען; אין שלעכטע אומשטענדען.

out at heels (אַוט עט היעלז) מיט די פּיאטעס אין דרויסען, אין צוריסענע שיך אָדער זאקען.

outbal'ance *v.* (אַוט־בעל'־ענס) אריבערוועגען.

outbar' *v.* (אַוט־באַר') אויסשליסען; אבשפּארען.

outbar'gain *v.* (אַוט־באַר'־גען) אויסדינגען בעסערע בעדינגונגען, אויסדינגען א מציאה ביים צוויטען.

The parties try to **outbargain** each other.

outbid' *v.* (אַוט־ביד') איבערבאָטען, באָטען מעהר, איבערשטייגען אין באָטען.

otubid'der *n.* (אַוט־ביד'־ער) אַן איבערבאָטער, איינער וואס באָט מעהר.

outblast' *v.* (אַוט־בלעסט') עקספּלאָדירען.

outblaze' *v.* (אַוט־בלייז') אריבערשטראַהלען; ארויספלאַקערען; ארויספלאַמען.

out'blaze *n.* (אַוט'־בלייז) אַן ארויסשיינונג, אַן ארויספלאַמונג.

out'blown *a.* (אַוט'־בלאָון) אויפגעבלאזען, אויפגעשוואָלען.

outblush' *v.* (אַוט־בלאַש') איבערטרעפען אין ראָזעווען קאָליר.

out'board *a. and adv.* (אַוט'־באָורד) אויסערליך [אויף א שיף]; נאך אויסען, אויסער דעם בארט [פון א שיף].

outbound' *v.* (אַוט־באַונד') איבערשטייגען אין שנעלקייט אָדער טעטיגקייט.

out'bound *a.* (אַוט'־באַונד) געריכטעט נאך אויסען; בעשטימט פאַר אויסלאַנד, וואס געהט נאך אויסלאַנד [וועגען א שיף].

out'bounds *n.* (אַוט'־באַונדז) די ווייטעסטע גרענעצען.

out'bowed *a.* (אַוט'־באָוד) ארויסגעבויגען, געבויגען נאך אויסען.

outbrag' *v.* (אַוט־בראַג') איבערשטייגען אין בעריהמען זיך; איבערטרעפען אין מוטה.

outbrave' *v.* (אַוט־בריי'וו) איבערשטייגען אין דרייסטקייט.

outbra'zen *v.* (אַוט־בריי'־זן) איבערשטייגען אין אונפערשעמטהייט, איבערטרעפען אין עזות.

out'break *n.* (אַוט'־בריק) אויסברוך; אַן אויפרוהר.

outbreak' *v.* (אַוט־בריק') אויסברעכען, אויספּלאַצען.

out'breaker *n.* (אַוט'־ברייק־ער) א כוואַליע וואס קלאפּט זיך אב אַן ברעג.

out'breaking *n.* (אוט'-בריי-קינג) ז. ***outbreak***

outbreathe' *v.* (אוט-בריעטה') אויסמאטערן, לאזען אהן אטהעם; אויסאטהמען.

outbring' *v.* (אוט-ברינג') ארויסברינגען; ארויסזאגען, אויסדריקען.

outbud' *v.* (אוט-באד') ארויסשפראצען, אנהויבען ארויסצושפראצען [ווענען די שפראץ-אויגעלעך אדער קנאספען].

outbuild' *v.* (אוט-בילד') איבערטרעפען מיט דעם געבוי אדער מיט דער שטארקייט פון דעם געבוי.

out'building *n.* (אוט'-ביל-דינג) אן אויסערע געביידע, א נעבען-געביידע.

outburn' *v.* (אוט-בוירן') אויסברענען, פערברענט ווערען; איבערשטייגען אין ברענען, ברענען לענגער.

outburst' *v.* (אוט-בוירסט') אויספלאצען.

out'burst *n.* (אוט'-בוירסט) אן אויספלאצונג, אן אויסברוך.

out'by *adv.* (אוט'-באי) אין דער ריכטונג צום ארויסגאנג פון א שאכט [מינע].

out'bye *adv.* (אוט'-באי) ז. ***outby***

outcar'ry *v.* (אוט-קער'-אי) ארויספיהרען, עקספארטירען.

outcast' *v.* (אוט-קעסט') ארויסווארפען, אוועקווארפען; פערווארפען; פערשטויסען, פעריאגען, פערטרייבען.

out'cast *a. and n.* (אוט'-קעסט) ארויסגעווארפען, אוועקגעווארפען; פערשטויסען, פערטריבען, פעריאגט; פערלאזען, עלענד, פערטראכטעט; איינער וואס ווערט פערטריבען [פון א לאנד]; א פערשטויסענער [פון דער געזעלשאפט]; אן אויסוואורף.

out'caste *n.* (אוט'-קעסט) איינער וואס איז פערשטויסען פון א קאסטע [אין אינדיען]. ז. ***caste***

outch *int.* (אוטש) [אן אויסגעשריי פון וועהטאג]. אוי, אך!

outchase' *v.* (אוט-טשייס') פעריאגען, פערטרייבען.

outcheat' *v.* (אוט-טשיעט') אריבערשווינדלען.

outclass' *v.* (אוט-קלעס') איבערטרעפען אין ראנג, מאכט, געשיקטקייט א. ז. וו.

As a swimmer he easily outclassed his playmates.

out'clearance *n.* (אוט'-קליער-ענס) דאס פערלאזען א האפען.

outclimb' *v.* (אוט-קלאים') אריבערקלעטערען אימעצען, אריבערשטייגען.

out'come *n.* (אוט'-קאם) אן אויסגאנג, א פועל-יוצא, א רעזולטאט.

The outcome of the war is uncertain.

outcom'pass *v.* (אוט-קאמ'-פעס) געהן צו ווייט, אריבערכאפען די מאס, אריבערגעהן די בעשטימטע גרענעצען.

outcraf'ty *v.* (אוט-קרעפ'-טי) איבערכיטרעווען.

out'crier *n.* (אוט'-קראי-ער) אן אויסרופער, אן אויסשרייער [הויפטזעכליך אויף אן אויספערקויף]; אן אויקציאנער.

out'crop *n. and v.* (אוט'-קראפ) דאס ארויסזעהן זיך פון אויבען [ווענען א מינעראל-אדער, אדער ווענען אן ערד-שיכט]: זיין פון אויבען אדער אויף דער אויבערפלעכע [ווענען א מינעראל-אדער, אדער ווענען אן ערד-שיכט].

out'cry *n.* (אוט'-קראי) א געשריי, א געוואלד, אן אויסגעשריי, א גע- ליארם, א טומעל; אן אויסגעשריי פון וועהטאג אדער פראטעסט; אן אויקציאן, א ליציטאציע.

outcry' *v.* (אוט-קראי') אריבערשרייען; אריבערשטייגען, איבערטרעפען.

out'-cut *a.* (אוט'-קאט) אויסגעשניטען, ארויסגעשניטען.

outdare' *v.* (אוט-דעהר') איבערשטייגען אין געוואגטקייט; בייקומען דורך געוואגטקייט; שטעלען זיך נעגען.

outdid' (אוט-דיד') איבערגעטראפען, איבערגעשטיגען. ז. ***outdo***

outdis'tance *v.* (אוט-דיס'-טענס) אריבעריאגען; אין וועט-לויף פון פערד — קומען צום ציעל, ווען דאס צווייטע פערד איז בלויז ביי דער "דיסטאנץ". ז. ***distance***

outdo' *v.* (אוט-דו') איבערטרעפען, איבערשטייגען.

outdone' (אוט-דאן') איבערטראפען. ז. ***outdo***

out'door *a. and n.* (אוט'-דאור) 1. וואס איז אויסער'ן הויז, אין דרויסען אדער אונטער'ן פרייען הימעל; 2. בעזארגט ניט אין אן אנשטאלט, נאר אין דער היים [ווי ארימע, וועלכע מען האלט ניט אין הקדש, נאר מען גיט זיי קצבה אהיים]; 3. אויסערליך [ביי פומפ-מאשינען]; 4. אן אויסען-טהיר, א דרויסען-טהיר.

1. Outdoor amusements are very healthy. 2. Our city gives outdoor relief. 3. The outdoor stroke of the engine.

out'door relief' (אוט'-דאור רי-ליעף') אויסערליכע שטיצע, הויז-אונטערשטיצונג [פון ארימע, וואס זיינען ניט אין אן אנשטאלט].

outdoors' *adv. and n.* (אוט-דאורז') 1. אויף דער פרייער לופט, אונטער'ן פרייען הימעל, אויסער'ן הויז; 2. דער דרויסען; די דרויסענדיגע לופט.

1. Outdoors is nature's play ground. 2. Outdoors seemed terrible to those who looked out of the windows.

outdrink' *v.* (אוט-דרינק') איבערטרעפען אין טרינקען.

ou'ter *a. and n.* (או'-טער) אויסער, אויסערסט, אויסערליך; די טיילען פון א ציעל-ברעט ארום דעם ציעל-פונקט; א שאס אין דיעזע טיילען; אן ארויסטרייבונג, אן ארויסשטעלונג [פון א וואהנונג אדער בעזיץ].

ou'ter bar (או'-טער באר) אין ענגלאנד — די יונגע אדוואקאטען, וואס ווערען נאך ניט צוגעלאזען צום געריכט.

ou'ter bar'rister (או'-טער בער'-יס-טער) אין ענגלאנד — א יונגער אדוואקאט, וואס ווערט נאך ניט צוגעלאזען צום געריכט.

ou'ter gar'ment (או'-טער גאר'-מענט) אן אויבער-קלייד, אן אויבערראק, אן אויבערמאנטעל.

ou'terly *adv.* (או'-טער-לי) נאך אויסען, צו דער אויסען-זייט.

ou'termost *a.* (או'-טער-מאוסט) אויסערסט.

outface' *v.* (אוט-פייס') מוטיג זיך אנטקעגען שטעלען; ברייגען אין פערלעגענהייט דורך א שטאלצען בליק; בעגעגענען מיט העזה אדער אונפערשעהמטקייט.

out'fall *n.* (אוט'-פאהל) דער אויסגוס פון א טייך, רינע א. ז. וו.; דער פלאץ וואו איין טייך פאלט אריין אין צווייטען, אין אן אזערא אדער ים.

out'field *n.* (אוט'-פיעלד) דער אויסערליכער טייל פון א באל-שפיעל פלאץ; פערמע-לאנד, וואס געפינט זיך ווייט פון דער וואהנונג; א ווייטע, אונבעשטימטע געגענד אדער געביעט.

out'-fiel'der *n.* (אוט'-פיעל'-דער) אין באל-שפיעל — איינער וואס שטעהט אין דעם אויסערליכען טייל פון שפיעל-פלאץ.

out'fit *n. and v.* (אוט'-פיט) 1. אויסשטאטונג; 2. אן אנשטאלט; א געשעפט, אן אונטערנעהמונג; 3. א גרופע מענשען [וואס בעשעפטיגען זיך מיט עפעס, וואס פערוואלטען עפעס א. ז. וו.]; 4. אויסשטאטען, בעזארגען מיט אלעם נויטיגען.

1. He bought a fishing outfit. 3. I have no use for the entire outfit of the party's leaders.

out'fitter *n.* (אוט'-פיט-ער) אן אויסשטאטער.

out'fitting *n.* (אוט'-פיט-אינג) אויסשטאטונג [הויפטזעכליך פאר א רייזע].

outflank' *v.* (אוט-פלענק') זיך פערשפרייטען אריבער דעם פלאנג [די זייטען-טיילען פון אן ארמעע]; בעקומען די אויבערהאנד.

out'-fling *n.* (אוט'-פלינג) א סארקאזם, א שפאט, א שטעכיגע בעמערקונג.

outflew' (אוט-פלוה') איבערגעשטיגען אין פליהען; אנטרינען דורך א גרעסערער שנעלקייט; ארויסגעפלויגען, פלוצלונג ערשיענען. ז. ***outfly***

out'flow *n.* (אוט'-פלאו) אן אויספלוס, אן אויסגוס.

outflow' *v.* (אוט-פלאו') ארויספליסען.

outfly' *v.* (אוט-פלאי') איבערשטייגען אין פליהען; אנטרינען דורך א גרעסערער שנעלקייט; ארויספליהען, פלוצלונג ערשיינען.

outfoot' *v.* (אוט-פוט') אריבערשטייגען אין שנעלקייט.

outfrown' *v.* (אוט-פראון') ברייגען אין פערלעגענהייט, צווינגען אראבצולאזען די אויגען, נידערשלאגען דורך א בייזען בליק.

outgen'eral *v.* (אוט-דזשענ'-ע-רעל) איבערטרעפען אין קריעגס-טאקטיק, איבערשטייגען אלס גענעראל.

outglare' *v.* (אוט-גלעהר') איבערשטייגען אין גלאנץ.

outgo' *v.* (אוט-גאו') איבערטרעפען אין געהן; איבערטרעפען, איבערשטייגען.

out'go *n.* (אוט'-גאו) עטוואס וואס געהט ארויס אדער פליסט ארויס; הוצאות, אויסגאבען.

out'goer *n.* (אוט'-גאו-ער) איינער וואס פערלאזט א פלאץ, געהט אוועק אדער פעררייזט.

out'going *n. and a.* (אוט'-גאו-אינג) 1. דאס אוועקגעהן, שיידונג; 2. אוועקגעהענד, זיך שיידענד, פערלאזענד.

2. Outgoing steamers leave our port early in the morning.

out'goings *n.* (אוט'-גאו-אינגז) הוצאות, אויסגאבען.

out'ground *n.* (אוט'-גראונד) א שטיק לאנד ווייט פון דער וואהנונג; אן אבגעזונדערט שטיק לאנד.

outgrow' *v.* (אוט-גראו') 1. אריבערוואקסען, אויסוואקסען גרעסער; 2. ארויסוואקסען, ווערען צו גרויס פאר עפעס; 3. אויסשעפען דורך שנעלען וואקסען; 4. פערליערען, זיך בעפרייען פון עפעס אין פערלויף פון וואוקס און ענטוויקלונג.

1. My younger brother outgrew me. 2. Children outgrow their clothes. 3. He outgrew his strength. 4. One outgrows his bashfulness.

out'growth *n.* (אוט'-גראוטה) אן אויסוואוקס, אן אנוואוקס; א פועל-יוצא, א פאלגע, א רעזולטאט.

out'guard *n.* (אוט'-גארד) דער פארפאסט [די מיליטער-אבטיילונג וואס געפינט זיך אם ווייטסטען פון דער הויפט ארמעע]; די ווייטסטע בעשיצונג, די ווייטסטע וואך.

out-her'od *v.* (אוט-הער'-אד) זיין

אונגעהייער גרויזאם און פערדארבען [זיין מעהר הורדוס ווי דער אידישער קעניג הורדוס].

out'house *n.* (אוט'-האוס) א נעבענגעביידע, א ביי=געביידע, א הינטער=הויז; אן אבטריט, א בית הכסא.

ou'ting *n. and a.* (או'-טינג) 1. אן אויספלוג, אן אויסגאנג, אן אויספאהר [אויף שפאציער]; 2. וואס איז צוגעפאסט צום דרויסען אדער צו א שפאציער [וועגען קליידער א. ד. ג.].
1. Our club will have an **outing** next month. 2. He wears an **outing** shirt.

outjest' *v.* (אוט-דזשעסט') פערטרייבען אדער בייקומען דורך שפאס, פערלאכען.

out'jet *n.* (אוט'-דזשעט) אן ארויסשטארצונג.

outla'bor *v.* (אוט-ליי'-באר) איבערשטייגען אין ארבייט, אויסדויער אדער ליידען.

out'land *n. and a.* (אוט'-לענד) א ווייט פערווארפען לאנד; גרענעץ=לאנד; אין דער פעאדאלער ארדנונג — לאנד וואס איז געווען בענוצט פון די אונטערטהאנען און ניט פון פריץ; אויסלענדיש.

out'lander *n.* (אוט'-לענ-דער) אן אויסלענדער.

out'landish *a.* (אוט'-לענ-דיש) 1. אויסלענדיש; גראב, בארבאריש; פרעמד; 2. אבגעזונדערט; 3. זאנדערבאר.
1. The speaker's **outlandish** accent provoked the derision of the audience. 2. We settled in an **outlandish** part of the country.

outlan'dishly *adv.* (אוט-לענ'-דיש-לי) אויף א זאנדערבארען, פרעמדען, ווילדען אדער בארבארישען אופן; אויף אן אבגעזונדערטען אופן.

outlan'dishness *n.* (אוט-לענ'-דיש-נעס) זאדערבארקייט, פרעמדקייט, ווילדקייט; אבגעזונדערטקייט.

out'lash *n.* (אוט'-לעש) דאס ארויסשלאגען; אן ארויסשטויס; אן אויסברוך.

outlast' *v.* (אוט-לעסט') איבערלעבען, געדויערען לענגער.

outlaugh' *v.* (אוט-לאף') איבערשטייגען אין לאכען; אויסלאכען.

out'law *n. and v.* (אוט'-לאה) איינער וואס איז געשטעלט אויסער דעם שוץ פון געזעץ [פארצייטען פלעגט מען דערמיט בעשטראפען איינעם וואס האט זיך ענטזאגט צו ערשיינען אין געריכט און אזא מענשען האט יעדער רעכט געהאט צו טויטען]; א פראפעסיאנעלער פערברעכער, א רויבער, א באנדיט; שטעלען אויסער דעם שוץ פון געזעץ; מאכען געזעצליך אונגילטיג [ווי א חוב אדער געריכטליכע קלאגע צוליעב דעם וואס עס איז פאריבער דער בעשטימטער טערמין].

out'lawry *n.* (אוט'-לאה-רי) דאס שטעלען אויסער דעם שוץ פון דעם געזעץ; דאס ווערען געזעצליך אונגילטיג [ווי א חוב אדער קלאגע]. ז. *outlaw*.

outlay' *v.* (אוט-ליי') אויסלעגען, אויסשפרייטען; ארויסשטעלען, אויסשטעלען צום שיין.

out'lay *n.* (אוט'-ליי) אויסלאג, הוצאות.
The house has been built at a great **outlay**.

out'layer *n.* (אוט'-ליי-ער) עקטאדערמא. ז. *ectoderm*.

out'leap *n.* (אוט'-ליעפ) אן ארויסשפרונג, אן אנטרינונג, א ויברח.

outlearn' *v.* (אוט-לוירן') איבערטרעפען אין לערנען; אויסלערנען, דורכלערנען ביז'ן סוף.

out'let *n.* (אוט'-לעט) 1. אן ארויסגאנג, אן אויסגאנג, אן אויסוועג; 2. אן אויספלוס; 3. א מארק פאר סחורות.
3. American merchants are seeking an **outlet** for their merchandise in South America.

outlie' *v.* (אוט-לאי') איבערטרעפען אין ליגען=זאגען, איבערשטייגען אין ליגענס; וואהנען אונטער'ן פרייען הימעל, פיהרען א לאגער=לעבען.

out'lier *n.* (אוט'-לאי-ער) איינער וואס וואהנט ניט אין דעם פלאץ פון זיין בעשעפטיגונג; איינער וואס איז ניט קיין מיטגליעד [פון א געזעלשאפט, סעקטע א. ז. וו.]; אן אבגעזונדערטער טייל פון עפעס; אין געאלאגיע — אן איבערגעבליבענער טייל פון אן ערד=שיכט, וועלכע איז לאנגזאם פערשוואונדען דורך דער ווירקונג פון וואסער; אין זאאלאגיע — א מין, א גאטונג.

out'line *n. and v.* (אוט'-לאין) די קאנטור, די אויסען=ליניע פון א פיגור; סקיצירונג, דאס מאלען פיגורען נור מיט אויסערליכע ליניען; אן ענטוואורף, עטוואס וואס איז געצייכענט אדער אנגעווארפען אין די הויפט שטריכען; בעשרייבונג פון די הויפט שטריכען [ווי למשל, פון א דראמא]; סקיצירען; צייכנען די קאנטורען אדער אויסען=ליניען; מאכען אן ענטוואורף; איבערגעבען די הויפט שטריכען.

outlin'ear *a.* (אוט-לינ'-אי-אר) וואס איז שייך צו א סקיצירונג אדער קאנטור. ז. *outline*.

outlive' *v.* (אוט-ליוו') איבערלעבען; געדויערען לענגער.

outlook' *v.* (אוט-לוק') בעגעגנען מיט מוטה; אראבשלאגען פון מוטה מיט א בליק; בייקומען מיט'ן בליק; בייקומען, בעזיעגען.

out'look *n.* (אוט'-לוק) אן אויסקוק; אן אויסזיכט; דאס ארויסקוקען אויף עפעס; וואכזאמקייט; א פלאץ, פון וועלכען מען קוקט אויס אדער אויף וועלכען מען האלט וואך, אן אבזערוואציאנס=פונקט, א וואכטורם; זעהונגס=קראפט; דאס וואס מען זעהט.

outlus'ter *v.* (אוט-לאס'-טער) ז. *outlustre*.

outlus'tre *v.* (אוט-לאס'-טער) איבערטרעפען אין גלאנץ.

out'lying *a.* (אוט'-לאי-אינג) וואס געפינט זיך אויסערהאלב די גרענעצען; אבגעזונדערט, דערווייטערט.

outman' *v.* (אוט-מען') איבערשטייגען אלס מאן [אין קראפט, מוטה א. ז. וו.], זיין מעהר מאן; האבען א גרעסערע צאהל מענשען.

outmaneu'ver *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) איבערטרעפען אין מאנעווירען.

outmanœu'ver *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) ז. *outmaneuver*.

outmanœu'vre *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) ז. *outmaneuver*.

outmarch' *v.* (אוט-מארטש') אריבערמארשירען, שנעלער מארשירען.

outmatch' *v.* (אוט-מעטש') אריבערשטייגען אלס געגנער, זיין א שטארקערער געגנער, אריבערשטייגען.

outmate' *v.* (אוט-מייט') אריבערשטייגען, זיין שטארקער אדער גרעסער.

out'most *a.* (אוט'-מאוסט) אויסערסטער, אויסערסט.
The mayor of our city is enforcing the laws to the **outmost** of his ability.

outmove' *v.* (אוט-מוהוו') אריבערשטייגען אין שנעלקייט.

outname' *v.* (אוט-ניים') האבען א גרעסערען נאמען, וויכטיגקייט אדער בעדייטונג.
His bad temper **outnames** all his other faults.

out'ness *n.* (אוט'-נעס) אויסערליכקייט; דאס זיין פעראינטערעסירט מיט אויסערליכע זאכען; אין פילאזאפיע — דאס זיין אויסער דעם בעגרייפענדען "איך". ז. *externality*.

outnoise' *v.* (אוט-נאיז') איבערשטייגען אין טומעל אדער ליארם.

out'-nook *n.* (אוט'-נוק) א ווייטער ווינקעל, א פערווארפענער עק.

outnum'ber *v.* (אוט-נאמ'-בער) איבערשטייגען אין צאהל.
The Balkan allies **outnumbered** the Turks in every battle.

out of (אוט אוו) פון; אויס; פון צווישען; אויסער, אהן.

out of all bounds (אוט אוו אהל באונדז) איבער אלע גרענעצען; איבער יעדער מאס.

out of breath (אוט אוו ברעטה) אהן אן אטהעם.

out of cash (אוט אוו קעש) ניט ביי געלד.

out of commis'sion (אוט אוו קא-מיש'-אן) ניט אין געברויך [וועגען א קריעגס=שיף]; ניט צום געברויכען, ניט אין ארדנונג.

out of com'mon (אוט אוו קאמ'-אן) אויסעראָרדענטליך, אויסערגעוועהנליך.

out of condi'tion (אוט אוו קאנ-דיש'-אן) אין א שלעכטען צושטאנד.

out of count (אוט אוו קאונט) אונצעהליג, אונצעהלבאר; אונשעצבאר; אויסער בעטראכטונג, וואס ווערט ניט גערעכענט אדער ניט גענומען אין אנבעטראכט.

out of coun'tenance (אוט אוו קאונ'-טע-נענס) צוטומעלט, אין פערלעגענהייט.

out of course (אוט אוו קאורס) אויסער ארדנונג, אין אונארדנונג.

out of court (אוט אוו קאורט) פערלארען דאס רעכט צו קלאגען אין געריכט.

out of cry (אוט אוו קראי) אונדערגרייכבאר, וואס מען קען ניט דערגרייכען אדער קריעגען.

out of date (אוט אוו דייט) אלט=מאדיש, ארויס פון דער מאדע.

out of depth (אוט אוו דעפטה) פערלארען דעם באדען אונטער די פיס.

out of dis'tance (אוט אוו דיס'-טענס) ניט צו כאפען מיט'ן אויג.

out'-of-door' *a.* (אוט'-אוו-דאור') וואס איז אדער ווערט געטהאן אין דרויסען אדער אונטער'ן פרייען הימעל.

out'-of-doors' *a.* (אוט'-אוו-דאורז') ז. *out-of-door*.

out of doubt (אוט אוו דאוט) אהן א שום צווייפעל; בלי שום ספק.

out of el'ement (אוט אוו על'-אי-מענט) אויסער דער אייגענער ספערע, אויסער דעם אייגענעם קרייז, ניט אין אייגענעם פאך.

out of employ' (אוט אוו עם-פלאי') אהן בעשעפטיגונג, אויסער בעשעפטיגונג.

out of fash'ion (אוט אוו פעש'-אן) אויסער מאדע, ארויס פון דער מאדע.

out'-of-fash'ion *a.* (אוט'-אוו-פעש'-אן) אלט=מאדיש.

out of frame (אוט אוו פריים) ניט אין דער ארדנונג; שלעכט געשטימט.

out of gear (אוט אוו גיער) ניט אין ארדנונג, קאליע, ניט ארבייטס=פעהיג [וועגען מאשינען].

out of hand (אוט אוו הענד) .1 באלד, תיכף; .2 ארויסגע׳פטר׳ט פון האנד, ארויסגעפארטיגט, אבגעענדיגט.
1. You will pay your debts out of hand. 2. The work is out of hand.

out of hope (אוט אוו האופ) אהן האפנונג, האפנונגסלאז.

out of hu'mor (אוט אוו היו׳-מאר) שלעכט געשטימט, אין שלעכטער לוינע.

out of or'der (אוט אוו אהר׳-דער) .1 ניט אין ארדנונג, קאליע; .2 אויסער ארדנונג, ניט אם פלאץ.
1. The clock is out of order. 2. The chairman declared the motion out of order.

out of place (אוט אוו פליים) ניט אם פלאץ; ניט פאסיג, ניט צונעפאסט.
Your remark was out of place at that time.

out of pock'et (אוט אוו פאק׳-עט) האבען א געלד־פערלוסט; זיין נעענגט אין געלד.
The banker is out of pocket by his last transaction.

out of print (אוט אוו פרינט) אויספערקויפט, ניט בנמצא [וועגען א בוך].

out of ques'tion (אוט אוו קהוועס׳-טשאן) גאר קיין פראגע ניט.

out of qui'et (אוט אוו קהוואי׳-עט) אונרוהיג.

out of reach (אוט אוו ריעטש) ניט דערגרייכבאר.

out of rea'son (אוט אוו ריעזן) אהן א זין, אהן אן אורזאכע, אהן א לאגישען גרונד.

out of reg'ister (אוט אוו רעדזש׳-איס-טער) אין דרוק־ארבייט — ניט צוגעפאסט, ניט גלייך.

out of repair' (אוט אוו רי-פעהר׳) אין א שלעכטען צושטאנד, קאליע.

out of sea'son (אוט אוו סיעזן) ניט צו דער צייט, ניט צו דער רעכטער צייט.

out of sorts (אוט אוו סאהרטס) ניט אויפגעלעגט, ניט מיט אלעמען; וואס עס פעהלען איהם געוויסע מינים דרוק־שריפט [וועגען א זעצער אדער שריפט־קאסטען].

out of square (אוט אוו סקהוועהר) ניט אויסער ארדנונג, אראב פון וועג, ניט ריכטיג, ניט קארעקט; ניט געצייכענט אדער ניט אויסגעשניטען אין קוואדראט אדער מיט רעכטע ווינקלען.

out of the com'mon (אוט אוו טהי קאמ׳-אן) ז. *out of common*.

out'-of-the-way' *a.* (אוט׳-אוו-טהי-הוויי׳) .1 אבגעזונדערט, פערווארפען, ווייט פון בעפעלקערטע געגענדען; .2 וואס איז שווער צו געפינען אדער בעמערקען; .3 אונגעוועהנליך; זאנדערבאר; .4 עקסצענטריש, ניט אנגענומען, אונפאסיג.
1. We intend to spend our vacation in an out-of-the-way village. 2. The lovers meet in out-of-the-way corners. 4. I saw nothing out-of-the-way in his behavior.

out of time (אוט אוו טאים) פערענדיגט די לעהר־צייט [וועגען א לעהר־אינגעל ביי א בעל־מלאכה]; ניט אין צייט, ניט אין דער ריכטיגער צייט.

out of town (אוט אוו טאון) אבגערייזט [פון דער שטאדט]; אויסער דער שטאדט.

out of trim (אוט אוו טרים) ניט אין גלייכארדנונג; ניט באלאנסירט, ניט אין גלייכגעוויכט [וועגען א שיף].

out of tune (אוט אוו טיון) ארויס פון טאן; אונהארמאניש.

out of wed'lock (אוט אוו הוועד׳-לאק) אונפערהייראט.

out of win'ding (אוט אוו הוואינ׳-דינג) אויסגעגלייכט אין א גראדער פלעכע.

out of work (אוט אוו הוואירק) .1 ניט אין ארדנונג, קאליע; .2 אהן ארבייט, אונבעשעפטיגט.
1. The machinery is out of work. 2. The Printers' Union pays out of work benefits to its members.

out on! (אוט אן) שאנדע! שאנדע אויף...; פערפלוכט!
Out on you!

out'-ov'en *n.* (אוט׳-אוו׳ן) א דרויסען־אויווען [אן אויווען אויף וועלכען מען קאכט אין דרויסען].

outpace' *v.* (אוט-פיים׳) אריבעריאגען.

outpar'agon *v.* (אוט-פער׳-ע-גאן) איבערשטייגען אין פארטרעפליכקייט אדער אויסגעצייכענטקייט.

out'-par'ish *n.* (אוט׳-פער׳-איש) א קירכען־בעצירק פון א פארשטאדט אדער פון א דארף.

out'part *n.* (אוט׳-פארט) אן אויסערער טייל.

outpass' *v.* (אוט-פעס׳) אריבעריאגען.

out'-pa'tient *n.* (אוט׳-פיי׳-שענט) א פאציענט וואס געפינט זיך ניט אין שפיטאל נאר ווערט בעהאנדעלט פון שפיטאל־דאקטוירים.

outplay' *v.* (אוט-פליי׳) איבערטרעפען אין שפיעלען; איבערשטייגען; בייקומען.

outpoise' *v.* (אוט-פאיז׳) אריבערוועגען.

out'porch *n.* (אוט׳-פאורטש) אן ארייננאנג, א פארהויז.

out'port *n.* (אוט׳-פאורט) אן אויסען־האפען [א האפען ווייט פון צאל־הויז אדער פון דעם הויפט האנדעלס־פונקט]; אן עקספארט־האפען [פון וועלכען מען עקספארטירט סחורות].

out'post *n.* (אוט׳-פאוסט) אן אויסען־פאסט, א פארפאסט [אן ארמעע־אבטיילונג אדער וואך ווייט פון דער הויפט־ארמעע].

outpour' *v.* (אוט-פאור׳) אויסגיסען, ארויסגיסען.

out'pour *n.* (אוט׳-פאור) אן אויסגוס, אן אויספלוס.

out'pouring *n.* (אוט׳-פאור-אינג) אן אויסגוס, אן אויספלוס, אן אויסשטראמונג.
There was an outpouring of people to see the parade.

outpow'er *v.* (אוט-פאו׳-ער) איבערשטייגען אין כח, איבערוועלטיגען.

outpray' *v.* (אוט-פריי׳) .1 איבערשטייגען אין תפלה טהאן; מתפלל זיין מיט מעהר היץ און אויפריכטיגקייט; .2 איבערשטייגען אלס תפלה.
1. He outprays a saint.

outprize' *v.* (אוט-פראיז׳) איבערטרעפען אין ווערטה.

out'put *n.* (אוט׳-פוט) די צאהל אדער מאס אויסגעארבייטע פראדוקטען; פראדוקציאן, די גרויס פון דער פראדוקציאן.
Division of labor always results in a greater output.

out'quarters *n.* (אוט׳-קהוואהר-טערז) אין מיליטער — דאס אויסען־קווארטיער [ווייט פון דעם הויפט־קווארטיער].

outrace' *v.* (אוט-רייס׳) אריבערשטייגען אין שנעלקייט, אריבעריאגען.

out'rage *n.* and *v.* (אוט׳-ריידזש) .1 א גוואלט־טהאט, א שאנד־טהאט, א סקאנדאל; אונפערשעהמטע חוצפה; גרויזאמקייט; .2 בעפאלען, פערגוואלטיגען, ברוטאל בעהאנדלען; בעגעהן א גוואלט־טהאט אדער א שאנד־טהאט; האנדלען שענדליך, סקאנדאלעז אדער מיט אונפערשעהמטער חוצפה.
1. It is an outrage to maltreat children. 2. It is dangerous for a government to outrage public opinion.

outrage' *v.* (אוט-ריידזש׳) איבערשטייגען אין גרימצארן.

outra'geous *a.* (אוט-ריי׳-דזשאס) גוואלטיג, גוואלטזאם; שוידערליך; גרויזאם; שענדליך, סקאנדאלעז; אונפערשעהמט־חוצפה׳דיג.

outra'geously *adv.* (אוט-ריי׳-דזשאס-לי) אונגעהייער, שוידערליך, גוואלטיג; שענדליך, סקאנדאלעז, אונפערשעהמט־חוצפה׳דיג.

outra'geousness *n.* (אוט-ריי׳-דזשאס-נעס) גוואלטיגקייט, גוואלטזאמקייט, שוידערליכקייט; שענדליכקייט, דאס זיין סקאנדאלעז.

out'rager *n.* (אוט׳-ריי-דזשער) א פערגוואלטיגער; איינער וואס האנדעלט שענדליך אדער סקאנדאלעז.

outrank' *v.* (אוט-רענק׳) איבערטרעפען אין ראנג; שטעהן העכער אלס...
A major outranks a captain.

outray' *v.* (אוט-ריי׳) ארויסשטראהלען.

outré' *a.* (אוה-טריי׳) מאדנע; איבערטריבען.

outreach' *v.* (אוט-ריעטש׳) .1 אריבערגרייכען, גרייכען ווייטער; .2 איבערכיטרעווען, בעשווינדלען; .3 גרייכען, זיך אויסברייטען, זיין פערשפרייט.
1. Will the skyscrapers ever outreach the clouds?

outrea'son *v.* (אוט-ריע׳זן) איבערטרעפען אין אורטיילס־קראפט, בעזיעגען מיט ארגומענטען.
As a lawyer, he can outreason his adversary.

outreck'on *v.* (אוט-רעק׳ן) אריבערצעהלען, איבערשטייגען אין צעהלען אדער רעכנען.

outred'den *v.* (אוט-רעד׳ן) איבערשטייגען אין רויטקייט, זיין רויטער, ווערען רויטער.

outreign' *v.* (אוט-רייז׳) הערשען לענגער, הערשען די גאנצע [בעשטימטע] צייט.

outride' *v.* (אוט-ראיד׳) אריבעררייטען, איבעריאגען אין רייטען; אויסרייטען; רייטען פארויס אדער ביי דער זייט פון אן עקיפאזש אלס בעגלייטער.

out'ride *n.* (אוט׳-ראיד) דאס אויסרייטען; א רייט־פלאץ.

out'rider *n.* (אוט׳-ראי-דער) א פאררייטער, א רייטענדער בעגלייטער, איינער וואס רייט פארויס [פאר אן עקיפאזש].

out'rigger *n.* (אוט׳-ריג-ער) עטוואס וואס שטארצט ארויס [ווי למשל, געוויסע באלקענס אויף א שיף צום אנציהען זעגלען, א שטיקעל אייזען ביי א רודער־שיפעל, צו פערהאלטען די לאפעטעס ביים רודערען, אן ארויסשטארצונג ביי א רודער־שיפעל, וואס לאזט ניט דאס שיפעל זיך איבערקעהרען א. ז. וו.]; א שיפעל וואס האט א פארריכטונג, עס זאל זיך ניט קענען איבערקעהרען; א פערד־געשפאן ביי דער זייט.

outright' *adv.* (אוט-ראיט׳) .1 גלייך, דירעקט; באלד, מיט איין מאל; פאלשטענדיג, אין גאנצען; .2 קורץ און שארף, אהן ווייטערע טענות.
2. We settled the bargain outright.

out'right *a.* (אוט׳-ראיט) .1 דורך און דורך, פאלשטענדיג; .2 דירעקט, גלייך; .3 גאנץ, וואס איז דער סך הכל.
1. He is known for his outright wickedness. 3. We were paid the outright sum of $3000.

outri'val *v.* (אוט-ראי׳-וועל) איבערטרעפען, איבערשטייגען.

out'road *n.* (אוט׳-ראוד) אן עקסקורסיע, אן עקספעדיציע.

outroar' *v.* (אוט-ראור׳) איבעררעווען,

איבערשרייען, רעוועז אדער שרייען שטארקער.

out'room *n.* (אוט'-רוהם) א זייטען=צימער.

outroot' *v.* (אוט-רוהט') אויסראטען, אויסווארצלען.

outrun' *v.* (אוט-ראן') 1. אריבעריאגען, אריבערלויפען; ארויסלויפען; אריבערשטייגען, בייקומען; 2. אנטרינען; אויסמיידען; זיך ראטעווען פון עפעס; 3. איבערטרעפען, אריבערשטייגען.

2. Let us hope, the scoundrel will not **outrun** punishment. 3. His tongue **outruns** his knowledge.

outrun' the con'stable (אוט-ראן' טהי קאנ'-סטעבל) אויסמיידען דעם עניז, ווען עס פעהלען אוים ארגומענטען; לעבען איבער די מיטלען.

outrush' *v.* (אוט-ראש') ארויסשטראמען, ארויספליסען מיט קראפט.

out'rush *n.* (אוט'-ראש) א שנעלע קרעפטיגע אויסשטראמונג, א שטארקער שנעלער אויספלוס.

outsail' *v.* (אוט-סייל') אריבערזעגלען; אריבעריאגען [ווענען א שיף].

out'-sale *n.* (אוט'-סייל) אן עפענטליכער אויספערקויף, אן אויקציאן, א ליציטאציע.

outscold' *v.* (אוט-סקאולד') איבערשטייגען אין שילטען אדער זידלען.

outscorn' *v.* (אוט-סקאהרן') בייקומען דורך שטאלץ אדער פעראכטונג; זיך ניט קימערען, זיך אויסלאכען.

The pyramids **outscorn** time and oblivion.

out'scouring *n.* (אוט'-סקאור-אינג) דאס וואס ווערט אויסגעשווינקט אדער אויסגעריבען.

outsell' *v.* (אוט-סעל') איבערטרעפען אין פערקויפען, פערקויפען מעהר; פערקויפען טייערער.

out'sentry *n.* (אוט'-סענ-טרי) אן אויסען=וואך, די ווייטסטע וואך, דער פארפאסט [אין מיליטער].

out'set *n.* (אוט'-סעט) אן אנפאנג, דער ערשטער שריט.

out'setting *n. and a.* (אוט'-סעט-אינג) 1. אן אנפאנג, דער ערשטער שריט; 2. וואס איז געריכטעט פון ברעג אדער ארויס=צו.

2. A strong **outsetting** tide.

out'settlement *n.* (אוט'-סעטל-מענט) אן אויסערליכע בעזעצונג אדער קאלאניע [ווייט פון דער הויפט בעזעצונג].

out'settler *n.* (אוט'-סעט-לער) אן אבגעזונדערטער קאלאניסט, איינער וואס וואהנט ווייט פון די הויפט בעזעצונגען.

outshine' *v.* (אוט-שאין') ארויסשיינען; איבערשטייגען אין שיין אדער גלאנץ; איבערטרעפען אין גוטע מעלות.

outshoot' *v.* (אוט-שוהט') אריבערשיסען, שיסען ווייטער; איבערטרעפען אין שיסען.

outside' *a., adv., prep. and n.* (אוט-סאיד') אויסערליך; אויבערפלעכליך; עקסטרעם; וואס איז ניט דירעקט פעראינטערעסירט; פון אויסען; אין דרויסען; אויף'ן ים; ארויס; פון דער אויסען=זייט; פון יענער זייט; די אויסערליכע זייט; דער אויסערליכער טייל; איינער וואס איז אויסער עפעס; א אויסענוועניגסטער פאסאזשיר [וואס זיצט ניט אין וואגען, נאר אויף דער קעלניע א. ז. וו.]; אויסערליכקייט; א פארמאליטעט; דאס העכסטע, דאס העכסט=מעגליכע.

outsi'der *n.* (אוט-סאי'-דער) א זייטיגער מענש; איינער וואס איז אויסער עפעס, וואס נעהמט ניט קיין אנטייל אדער איז ניט דירעקט פעראינטערעסירט אין עפעס; איינער וואס איז ניט ערפאהרען אדער ניט בעקאנט מיט עפעס; א וועט=לויף פערד, אויף וועלכען מען וועט וועניג.

outsi'ders *n.* (אוט-סאי'-דערז) אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען קען פון דרויסען אויפשליסען א טהיר=שלאס, כאטש דער שליסעל שטעקט אין שלאס פון אינוועניג [אויף דער גנבים=שפראך].

outsit' *v.* (אוט-סיט') זיצען לענגער [ווי די בעשטימטע צייט אדער ווי אן אנדערער]; אויסמאטערען דורך זיצען.

out'skirt *n.* (אוט'-סקוירט) 1. א ברעג, א זוים; א פארשטאדט; 2. אן אומגעגענד.

2. Our home is situated on the **outskirts** of the city.

outsleep' *v.* (אוט-סליעפ') פערשלאפען.

outslept' (אוט-סלעפט') פערשלאפען. ז. *outsleep*.

outslide' *v.* (אוט-סלאיד') זיך ארויסגליטשען, זיך גליטשען פארווערטס.

outsold' (אוט-סאולד') איבערטראפען אין פערקויפען; פערקויפט טייערער. ז. *outsell*.

out'span *v. and n.* (אוט'-ספען) אויסשפאנען אן אקס אדער פערד; אראבנעהמען דעם זאטעל פון א פערד; זיך אבשטעלען, מאכען א לאגער; אויסשפאנונג; א לאגער=פלאץ.

outspar'kle *v.* (אוט-ספאר'קל) אריבערגלענצען, אריבערשיינען.

outspeak' *v.* (אוט-ספיעק') איבערטרעפען אין רעדען; זאגען אדער אויסדריקען מעהר; זיין העכער אין בעדייטונג; אויסשפרעכען, ארויסרעדען.

outspeed' *v.* (אוט-ספיעד') איבערשטייגען אין שנעלקייט, אריבעריאגען.

outspend' *v.* (אוט-ספענד') מאכען גרעסערע אויסגאבען, איבערשטייגען אין אויסגאבען.

outspent' *a.* (אוט-ספענט') אין גאנצען אויסגעמאטערט אדער ערשעפט.

Outspent with the long journey, the travelers encamped on the outskirts of a forest.

outspin' *v.* (אוט-ספין') אויסשפינען, ענדיגען; ערשעפען.

out'spoken *a.* (אוט'-ספאוקן) 1. אויסגעשפראכען; 2. אפען, אפענהערציג, פריי, דרייסט.

1. He is an **outspoken** radical. 2. The nomination of the candidate met with **outspoken** disapproval.

out'spokenness *n.* (אוט'-ספאוקנ-נעס) אויסגעשפראכענקייט; אפענהערציגקייט.

outsport' *v.* (אוט-ספאורט') איבערטרעפען אין ספארט אדער אין לוסטיגקייט.

outspread' *v.* (אוט-ספרעד') אויסברייטען, אויסשפרייטען.

out'spring *n.* (אוט'-ספרינג) א פאלגע, א רעזולטאט, א פועל=יוצא.

outstand' *v.* (אוט-סטענד') בלייבען לענגער ווי...; ארויסשטארצען; זיך אויסצייכנען; בלייבען, איבערבלייבען.

outstan'ding *a.* (אוט-סטענ'-דינג) 1. וואס בלייבט לענגער ווי...; 2. ארויסשטארצענד; זיך אויסצייכנענד מיט...; 3. וואס בלייבט [אונבעריהרט, ניט בעצאהלט א. ז. וו.].

2. The **outstanding** feature of the bridge is its immensity. 3. The merchant has many **outstanding** debts.

outstare' *v.* (אוט-סטעהר') ברייננען אין פערלעגענהייט אדער ענטמוטיגען דורך א קוק.

out'start *n.* (אוט'-סטארט) אן ארויסטריט, אן אנהויב.

outstay' *v.* (אוט-סטיי') בלייבען לענגער ווי...

As a visitor be careful not to **outstay** your welcome.

outstep' *v.* (אוט-סטעפ') איבערטרעטען; אריבעריאגען, איבערטרעפען.

out'-street *n.* (אוט'-סטריעט) אן אבגעלעגענע גאס; א גאס אויסער די גרענעצען פון שטאדט.

outstretch' *v.* (אוט-סטרעטש') אויסשטרעקען, אויסשפרייטען.

outstride' *v.* (אוט-סטראיד') געהן שנעלער, געהן מיט גרעסערע טריט.

outstrike' *v.* (אוט-סטראיק') איבערטרעפען אין שלאגען; געבען גרעסערע קלעפ; אויסשטרייכען, אויסמעקען.

outstrip' *v.* (אוט-סטריפ') אריבעריאגען, איבערטרעפען; אנטרינען, אנטלויפען.

outswear' *v.* (אוט-סהוועהר') איבערטרעפען אין שווערען, מעהר שווערען אלס...; ערגער פלוכען, איבערטרעפען אין קללות.

outswell' *v.* (אוט-סהוועל') ווערען מעהר אנגעשוואלען ווי...

out-talk' *v.* (אוט-טאהק') אריבערריידען, איבערשטייגען אין ריידען, גובר זיין מיט'ן ריידען, ברייננען צום שווייגען.

out-tongue' *v.* (אוט-טאנג') אריבערשרייען.

out-top' *v.* (אוט-טאפ') אריבערשטייגען, דערגרייכען העכער.

out'-turn *n.* (אוט'-טוירן) ז. *output*.

out upon'! (אוט א-פאן') פוי! שאנדע!

outval'ue *v.* (אוט-וועל'-יו) איבערשטייגען אין ווערטה.

outvie' *v.* (אוט-וואי') איבערטרעפען, איבערשטייגען.

The soldiers **outvied** one another in bravery.

outvil'lain *v.* (אוט-וויל'-ען) איבערשטייגען אלס יונגאטש אדער אויסוואורף.

outvoice' *v.* (אוט-וואיס') איבערשרייען.

outvote' *v.* (אוט-וואוט') איבערשטימען, בעזיעגען מיט דער מעהרהייט פון שטימען; איבערשטייגען אין דער צאהל.

out'voter *n.* (אוט'-וואו-טער) א וועהלער וואס וואהנט ניט אין דעם בעצירק, וואו ער גיט אב זיין שטימע.

outwait' *v.* (אוט-הווייט') אריבערווארטען, איבערשטייגען אין ווארטען, ווארטען לענגער.

outwake' *v.* (אוט-הווייק') וואכען מעהר אדער לענגער אלס...

outwalk' *v.* (אוט-הוואהק') איבערטרעפען אין געהן.

out'wall *n.* (אוט'-הוואהל) אן אויסערער מויער, אן אויסערע וואנד.

out'ward *adv., a. and n.* (אוט'-הווארד) ארויס, אויסער, ארויס=צו; אויסער דעם האפען; נאך אויסלאנד; פון דרויסען, פון דער אויסען=זייט; אויסערליך; מערקבאר; שיינבאר; גשמיות'דיג, קערפערליך; עטוואס וואס איז אויסען, די אויסערליכע וועלט.

out'-ward *n.* (אוט'-הוואהרד) א זייטיגע פאלאטע, א זייטיגע אבטיילונג [פון א שפיטאל]; אן אויסערליכער בעצירק [אויסער די פריהריגע גרענעצען פון א שטאדט].

out'ward-bound *a.* (אוט'-הווארד-באונד) וואס געהט אוועק פון א האפען אדער לאנד.

out'wardly *adv.* (אוט'-הווארד-לי) אויסערליך, פון דער אויסען=זייט; מערקבאר; ארויס=צו.

out'wardness *n.* (אוט'-הווארד-נעס) אויסערליכקייט.

out'wards *adv.* (אוט'-הווארדז) ארויס,

אויסער, ארויס-צו; אוועק פון האפען, נאך אויסלאנד; פון דרויסען; מערקבאר, שיינבאר.

out'ward-sain'ted *a.* (אוט'-הווארד-סיינ'-טעד) כלומר'שט הייליג; היפאקריטיש.

out'wash *n. and a.* (אוט'-הוואש) אויסשווענקונג; עטוואס וואס ווערט אויסגעשווענקט; וואס איז שייך צו די ברעגען פון מארענע. ז. ***moraine***

outwatch' *v.* (אוט-הוואטש') איבערטרעפען אין וואכזאמקייט, איבערשטייגען אין פארזיכטיגקייט.

out'way *n.* (אוט'-הוויי) אן אויסוועג, אן אויסגאנג.

outwear' *v.* (אוט-הוועהר') אבניצען, אבטראגען; מאכען פערעלטערט; פערברייננגען [צייט]; אויסהאלטען אדער ווארטען ביז צו ענדע; איבערלעבען, נעדויערען לענגער.

outwear'y *v.* (אוט-הוויער'-אי) אויסמאטערען.

outweed' *v.* (אוט-הוויעד') אויסיעטען, אויספאלען [אויסראטען אדער אויסווארצלען די זייטיגע פלאנצען].

outweep' *v.* (אוט-הוויעפ') מעהר וויינען אלס...

outweigh' *v.* (אוט-הוויי') אריבערוועגען; זיין שווערער אדער וויכטיגער אלס...; זיין צו שווער.

out'weight *n.* (אוט'-הווייט) דאס געוויכט פון סחורות וואס מען געפינט אויס נאכדעם ווי מען האט זיי ארויסגענומען פון מאגאזין.

outwell' *v.* (אוט-הוועל') ארויסגיסען, ארויסשטראמען; זיך ארויסגיסען, א שטראם טהאן.

out'welling *n.* (אוט'-הוועל-אינג) אן אויספלוס, אן אויסשטראמונג.

outwent' (אוט-הוועגט') אריבערגעיאגט; איבערגעטראפען. ז. ***outgo***

outwing' *v.* (אוט-הווינג') איבערטרעפען אין פליהען.

outwit' *v.* (אוט-הוויט') איבערטרעפען אין שכל; איבערכיטרעווען.

outwore' (אוט-הוואור') אבגעניצט, אבגעטראגען; פערבראכט [די צייט]; אויסגעהאלטען אדער אבגעווארט ביז צו ענד; איבערגעלעבט. ז. ***outwear***

outwork' *v.* (אוט-הוואירק') איבערטרעפען אין דער ארבייט.

out'work *n.* (אוט'-הוואירק) אויסען-ווערק, אויסערליכע פעסטונגס-ווערק; א בעשיצונג געגען אן אויסערליכען איבערפאל.

out'worker *n.* (אוט'-הוואיר-קער) אייגער וואס ארבייט אויסער דער פאבריק אדער ווערקשטאט; א שניידער-ארבייטער וואס ארבייט ביי זיך אין דער היים.

outworn' (אוט-הוואורן') אבגעניצט, אבגעטראגען; פערבראכט [צייט]; אויסגעהאלטען ביז צו ענדע; איבערגעלעבט. ז. ***outwear***

outwrest' *v.* (אוט-רעסט') ארויסרייסען.

outwrite' *v.* (אוט-ראיט') איבערטרעפען אין שרייבען.

ou'zel *n.* (אוהזל) די אמזעל אדער די שווארצע דראסעל [אזא קליין שווארצליך זינג-פויגעלע מיט א לאנגען עק].

o'va *n.* (או'-ווא) אין ביאלאגיע — אייער.

o'val *a. and n.* (או'-וועל) אוואל, עליפטיש, איי-רונד, לענגליך-רונד; אן אוואלע אדער איי-רונדע פיגור.

ovales'cent *a.* (או-ווע-לעס'-ענט) אוואל, אוואל-פערמיג, איי-רונד.

oval'iform *a.* (א-וועל'-אי-פארם) אוואל, איי-רונד.

o'vally *adv.* (או'-וועל-אי) אין אן אוואלער פארם, לענגליך-רונד ווי אן איי.

ova'rial *a.* (א-וויי'-רי-על) ז. ***ovarian***

ova'rian *a.* (א-וויי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם אייער-שטאק [אין א ווייבליכען קערפער].

ova'rious *a.* (א-וויי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון אייער.

ova'rium *n.* (א-וויי'-רי-אם) ז. ***ovary***

o'vary *n.* (או'-ווע-רי) דער אייער-שטאק [אין א ווייבליכען קערפער]; אין באטאניק — דער טייל פון פיסטיל [ווייבליכער געשלעכטס-ארגאן ביי פלאנצען] וואס ענטהאלט די יונגע זאמען פון וועלכע די פרוכט וואקסט ארויס.

o'vate *a.* (או'-ווייט) אוואל, איי-פערמיג.

o'vated *a.* (או'-וויי-טעד) אוואל, איי-פערמיג.

o'vately *adv.* (או'-ווייט-לי) אין דער פארם פון אן אוואל, אין דער פארם פון אן איי.

o'vate-ob'long *a.* (או'-ווייט-אב'-לאנג) לאנגליך אוואל, לאנגליך איי-רונד.

ova'tion *n.* (א-וויי'-שאן) אן אוואציאן, אן ענטוזיאסטישע אויפנאהמע, א פייערליכער קבלת פנים; אין אלטען רוים — א טריאומף אין א קליינעם פארמאט וואס פלעגט געמאכט ווערען פאר אן ארמעע-קאמאנדיר, וועלכער האט בעזיעגט א פערהעלטניסמעסיג קליינעם פיינד.

ova'to-ob'long *a.* (א-וויי'-טאו-אב'-לאנג) ז. ***ovate-oblong***

ov'en *n.* (אוון) אן אויווען; א באק-אויווען.

ov'en-bird *n.* (אוו'נ-בוירד) דער גאלד-קרוין דראסעל [אזא זינג-פויגעלע וואס בויט זיין נעסט אין דער פארם פון אן אויווען]. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

ov'en-cake *n.* (אוו'נ-קייק) אן אויווען-קוכען [א קוכען וואס ווערט געבאקען אין אן אויווען].

ov'en-wood *n.* (אוו'נ-הוואוד) ברען-האלץ, הייץ-האלץ.

o'ver *prep., adv., a., n. and v.* (או'-ווער) איבער; פאר; טראץ; אין פערגלייך מיט; אין פארצוג פאר; אין פערלויף; וועהרענד, דורך; אין; אריבער; אויף יענער זייט, דארטען אריבער; אין דער ברייט; איבער, צו פיעל; פאריבער; פארביי; גענצליך, פון אנפאנג ביז ענד, דורך און דורך; ווידער; בעפארצוגט; אין קריקעט-שפיעל — די צייט וואס פערנעהמט צו ווארפען פינף באלען דורך איין באלווארפער און ווען דער אנדערער דארף פערנעהמען זיין פלאץ; אן איבערשוס [איבריג געלד] ביים מאכען דעם באלאנס אדער ביים צעהלען דאס געלד ביים שליסען די קאסע; אריבערשפרינגען, אריבערקומען.

overabound' *v.* (או-ווער-ע-באונד') זיין אין איבערפלוס.

overact' *v.* (או-ווער-עקט') איבערטרייבען די טהעטיגקייט; טהאן אדער ארבייטען צופיעל.

overac'tion *n.* (או-ווער-עק'-שאן) איבערארבייטונג, איבערטריבענע טהעטיגקייט.

overac'tive *a.* (או-ווער-עק'-טיוו) איבערטריבען טהעטיג.

overactiv'ity *n.* (או-ווער-עק-טיוו'-אי-טי) איבערטריבענע טהעטיגקייט.

o'ver again' (או'-ווער ע-גען') נאך אמאל, פון דאס ניי.

o'ver all (או'-ווער אהל) 1. איבער אלעם; 2. פאר דער גאנצער לענג פון איין ענד ביז צום צווייטען [ביים מעסטען].

2. The yacht is 500 feet over all.

o'verall *n. and a.* (או'-ווער-אהל) אן איבערציהער; פון ענד צו ענד [ביים מעסטען]; וואס שליסט אין זיך איין אלעס.

o'veralls *n.* (או'-ווער-אהלז) איבערציה-הויזען, ארבייטס-הויזען וועלכע מען טהוט אן איבער די קליידער.

o'ver and above' (או'-ווער ענד ע-באוו') איבער אלע, אויסער דעם.

His business netted him last year $10,000, over and above all expenses.

o'ver and o'ver again' (או'-ווער ענד או'-ווער ע-גען') נאך אמאל און נאך אמאל, ווידער און ווידער.

o'ver-anxi'ety *n.* (או'-ווער-ענג-זאי'-ע-טי) איבערטריבענע זארג אדער דאגה.

o'ver-anx'ious *a.* (או'-ווער-ענג'-שאס) צו שטארק פערזארגט, צופיעל פער'דאגה'ט.

o'ver-anx'iously *adv.* (או'-ווער-ענג'-שאס-לי) מיט צופיעל זארג.

overarch' *v.* (או-ווער-ארטש') איבערוועלבען, איבערדעקען מיט א געוועלב.

o'ver-arm' *a.* (או'-ווער-ארם') אין קריקעט-שפיעל — געווארפען פון אויבען מיט אן אויסגעשטרעקטען ארם אין דער הויך.

overawe' *v.* (או-ווער-אה') האלטען אין מורא.

The teacher overawed his pupils with his severity.

overaw'ning *a.* (או-ווער-אה'-נינג) דאס בעדעקען ווי מיט א שירם-דאך אדער ווי מיט א באלדאכין.

overbal'ance *n. and v.* (או-ווער-בעל'-ענס) איבערגעוויכט; אריבערוועגען; איבערטרעפען, איבערכאפען די געוויכט, דעם ווערטה, די וויכטיגקייט א. ד. ג.; ארויסברייננגען פון גלייכגעוויכט.

overbear' *v.* (או-ווער-בעהר') איבערוועלטיגען, בייקומען; מיט גוואלט אונטערדריקען.

overbear'ing *a.* (או-ווער-בעהר'-אינג) איבערוועלטיגענד, בייקומענד; אונטערדריקענד מיט גוואלט; דיקטאטאריש, הערשעריש, אונטערדריקעריש; העזה'דיג.

overbear'ingly *adv.* (או-ווער-בעהר'-אינג-לי) מיט איבערוועלטיגונג; אונטערדריקענדיג מיט גוואלט; בייקומענדיג; אויף א דיקטאטארישען אופן; מיט העזה.

overbid' *v.* (או-ווער-ביד') איבערבאטען, באטען א צו הויכען פרייז, איבערצאהלען.

overblow' *v.* (או-ווער-בלאו') בלאזען צו שטארק; אוועקבלאזען; בעדעקען מיט בליהונג אדער מיט בלומען.

overblown' *a.* (או-ווער-בלאון') איבערגעבלאזען, פאריבער, אבגעטהאן; איבערגעבליהט, אבגעבליהט.

o'verboard *adv.* (או'-ווער-באורד) אייבער בארד, איבער דעם דעק פון א שיף, אין ים.

overboil' *v.* (או-ווער-באיל') איבערקאכען, קאכען צופיעל.

overbold' *a.* (או-ווער-באולד') איבערטריבען דרייסט; צו העזה'דיג; אונפערשעמט.

overbrim' *v.* (או-ווער-ברים') אריבערגיסען זיך איבער די ברעגען; אריבערגיסען איבער די ברעגען אדער דעם ראנד.

overbrow' *v.* (או-ווער-בראו') אריבערהענגען [ווי א ברעם].

overbuild' *v.* (או-ווער-בילד') אריבערבויען; בויען מעהר וויפיעל עס איז

פאראן פלאץ; בויען מעהר וויפיעל מען פערמעגט.

overbur'den *v.* (או-ווער-בויר'דן) איבערלאדען, צופיעל בעלאדען; איבערלעסטיגען.

o'verburden *n.* (או'-ווער-בוירדן) איבערלאדונג; איבערלעסטיגונג; א מאסע פון צושאטענעם פעלזען-שטיין וואס דארף אוועקגענומען ווערען פון אן ארט אום דארטען צו געפינען מינעראלען.

overburn' *v.* (או-ווער-בוירן') צו שטארק ברענען; זיין צו היציג.

overbus'y *a.* (או-ווער-ביז'-אי) צופיעל בעשעפטיגט, צופיעל פערהאוועט, צופיעל פערטהאן אין עסקים.

overbuy' *v.* (או-ווער-באי') קויפען צו טהייער, קויפען פאר א צו הויכען פרייז.

overcan'opy *v.* (או-ווער-קענ'-א-פי) בעדעקען ווי מיט א באלדאכין [חופה].

overca'pable *a.* (או-ווער-קיי'-פעבל) צו פעהיג, צו געשיקט.

o'vercare *n.* (או'-ווער-קעהר) איבערטריבענע פארזיכטיגקייט.

overcast' *v.* (או-ווער-קעסט') אריבערווארפען; אריבערדעקען, אריבערשפרייטען; אריבערציהען; פערוואלקענען, פערטונקלען; ווערען פערוואלקענט אדער פערטונקעלט; צו הויך בערעכענען; צונויפנעהען דורך אריבערגעווארפענע שטעך; בעדעקען מיט הויט, פערהיילען [א וואונד].

o'vercast *n.* (או'-ווער-קעסט) איבערדעקונג; פערטונקעלונג; דאס רעכענען צו הויך; אן אויבערשטע לופט-רעהר [אין א שאכט].

o'vercasting *n.* (או'-ווער-קעס-טינג) דאס צונויפנעהען צוויי ברעגען דורך אריבערגעווארפענע שטעך.

o'vercast stitch (או'-ווער-קעסט סטיטש) אן אריבערגעווארפענער נאדעל-שטאך [ווי עס ווערט געמאכט ביים בענעהען א ברעג].

o'vercharge *n.* (או'-ווער-טשארדזש) 1. אן איבערלאדונג, א צו גרויסע לאדונג; א צו גרויסע לאסט; 2. צו הויכע בעשטייערונג; אן איבערנעהמונג אין פרייז.

2. Our firm is ready to consider any claim for overcharges.

overcharge' *v.* (או-ווער-טשארדזש') איבערלאדען; מאכען א צו גרויסע לאדונג; איבערטרייבען; רעכענען א צו הויכען פרייז.

overclimb' *v.* (או-ווער-קלאים') אריבערקלעטערען.

overcloud' *v.* (או-ווער-קלאוד') איבערציהען מיט וואלקען; פערטונקלען, פערפינסטערען.

o'vercoat *n.* (או'-ווער-קאוט) אן אויבער-מאנטעל, אן איבערציהער.

o'vercoating *n.* (או'-ווער-קאו-טינג) שטאף פון וועלכען אויבער-מאנטלען ווערען געמאכט.

overcol'or *v.* (או-ווער-קאל'-אר) צו שטארק מאכען דעם קאליר; איבערטרייבען.

overcom'able *a.* (או-ווער-קאמ'-עבל) וואס קען בייגעקומען ווערען, וואס קען בעזיעגט ווערען.

overcome' *v.* (או-ווער-קאם') 1. בייקומען; איבערווינדען; בעזיעגען; 2. איבערמעכטיגען; 3. איבערטרעפען, געווינען די אויבערהאנד.

1. I shall overcome all opposition. 2. I was overcome with smoke.

overcom'er *n.* (או-ווער-קאמ'-ער) איינער וואס בעזיעגט, וואס איבערטרעפט, וואס קומט ביי אדער וואס קריעגט די אויבערהאנד.

o'ver-con'fidence *n.* (או'-ווער-קאנ'-פי-דענס) איבערטריבענער צופערטרויען; איבערטריבענער זעלבסט-פערטרויען.

o'ver-con'fident *a.* (או'-ווער-קאנ'-פי-דענט) וואס האט צופיעל צופערטרויען; וואס האט צופיעל זעלבסט-פערטרויען.

o'ver-con'fidently *adv.* (או'-ווער-קאנ'-פי-דענט-לי) האבענדיג צופיעל צופערטרויען.

overcov'er *v.* (או-ווער-קאוו'-ער) אריבערדעקען, פאלשטענדיג בעדעקען.

overcrow' *v.* (או-ווער-קראו') איבערוועלטיגען, בעזיעגען, טריאומפירען איבער...

overcrowd' *v.* (או-ווער-קראוד') אנפאקען מיט צופיעל מענשען.

over-cu'rious *a.* (או-ווער-קיו'-רי-אס) צו נייגעריג.

overcur'tain *v.* (או-ווער-קויר'-טיין) איבערדעקען, פערטונקלען.

overdare' *v.* (או-ווער-דעהר') צופיעל וואגען, צו דרייסט זיין; אבשרעקען, ענטמוטיגען.

overdar'ing *a.* (או-ווער-דעהר'-אינג) צו דרייסט.

overdate' *v.* (או-ווער-דייט') פערלענגערען איבער דער געהעריגער צייט.

overdevel'oped *a.* (או-ווער-די-וועל'-אפט) צו שטארק ענטוויקעלט.

o'ver-devel'opment *n.* (או'-ווער-די-וועל'-אפ-מענט) א צו שטארקע ענטוויקלונג; אין פאטאגראפיע — די ענטוויקלונג פון א פלאטע וואס האט צו לאנג געדויערט.

o'ver-dil'igent *a.* (או'-ווער-דיל'-אי-דזשענט) צו פלייסיג.

o'ver-discharge' *n.* (או'-ווער-דיס-טשארדזש') א צו גרויסע ענטלאדונג פון אן אקומולאטארען באטעריי [ווען עס ווערט אבגענומען עלעקטריציטעט איבער א בעשטימטען גרענעץ, וואס דורך דעם ווערט די באטעריי בעשעדיגט].

overdo' *v.* (או-ווער-דו') זיך איבערארבייטען: ארבייטען צופיעל; איבערטרייבען; צופיעל קאכען אדער בראטען.

overdo'er *n.* (או-ווער-דו'-ער) איינער וואס ארבייט צופיעל; איינער וואס איבערטרייבט.

o'verdose *n.* (או'-ווער-דאוס) אן איבערדאזע, א צו גרויסע פארציע.

overdose' *v.* (או-ווער-דאוס') איינגעבען א צו גרויסע דאזע אדער פארציע.

overdraw' *v.* (או-ווער-דראה') איבערשטייגען דעם קרעדיט, ציהען א גרעסערע סומע איידער עס ערלויבט די קאסע אדער דער קרעדיט; צו שטארק אנציהען.

o'verdraw *n.* (או'-ווער-דראה) א צו גרויסע נאכפראגע; א גרויסע אנשטרענגונג.

overdress' *v.* (או-ווער-דרעס') זיך פוצען צופיעל.

o'verdress *n.* (או'-ווער-דרעס) אן איבערקלייד.

overdrink' *v.* (או-ווער-דרינק') זיך איבערטרינקען, טרינקען צופיעל.

overdrive' *v.* (או-ווער-דראיוו') טרייבען צו שטארק; טרייבען צו ווייט; איבערטרייבען.

o'verdriven *a.* (או'-ווער-דריוון) געטריבען מיט א צו גרויסער בעלאסטונג [וועגען מאשינען, וועלכע ווערען געטריבען מיט א גרעסערער קראפט ווי זיי זיינען בערעכענט].

overdrop' *v.* (או-ווער-דראפ') אריבערווארפען; אריבערהענגען.

overdry' *v.* (או-ווער-דראי') איבערטריקענען, טריקענען צופיעל.

overdue' *a.* (או-ווער-דיו') לאנג נאך דער צייט; נאך דער בעשטימטער צייט [פון צאהלונג פון שולדען]; לענגסט ריקשטענדיג.

overdye' *v.* (או-ווער-דאי') איבערפארבען, איבערציהען מיט אן אנדער קאליר.

overea'ger *a.* (או-ווער-איע'-גער) צו גיעריג; צו אייפריג.

overea'gerness *n.* (או-ווער-איע'-גער-נעס) צו גרויסע גיעריגקייט; צו גרויסע אייפריגקייט.

overear'nest *a.* (או-ווער-אויר'-נעסט) צו ערנסט.

overeat' *v.* (או-ווער-איעט') זיך איבערעסען.

overes'timate *v. and n.* (או-ווער-עס'-טי-מייט) איבערשעצען, שעצען צו הויך; אן איבערשעצונג פון ווערטהען.

overestima'tion *n.* (או-ווער-עס-טי-מיי'-שאן) איבערשעצונג פון ווערטהען; דאס שעצען צו הויך.

overexcite' *v.* (או-ווער-עק-סאיט') צופיעל אויפרעגען, צופיעל צורייצען.

overexcite'ment *n.* (או-ווער-עק-סאיט'-מענט) דאס זיין צופיעל אויפגערעגט אדער גערייצט.

overexert' *v.* (או-ווער-עג-זוירט') צופיעל אנשטרענגען.

o'ver-exer'tion *n.* (או'-ווער-עג-זויר'-שאן) איבעראנשטרענגונג, א צו גרויסע אנשטרענגונג.

overexpose' *v.* (או-ווער-עקס-פאוז') אין פאטאגראפיע — צו לאנג האלטען אונטער דער ווירקונג פון ליכט.

o'ver-expo'sure *n.* (או'-ווער-עקס-פאו'-זשור) אין פאטאגראפיע — דאס צופיעל האלטען פאר'ן ליכט; דאס ארויסשטעלען צופיעל צו אן אויסערליכען איינפלוס.

o'verfall *n.* (או'-ווער-פאהל) א קעסעלגרוב [א פלעצליכע פערטיעפונג אין א וואסער (אין א טייך אדער אין ים)]; אן אונרוהיג וואסער וואס ווערט פעראורזאכט דורך שטארקע שטרעמונגען איבער זאמדבענק.

overfall' *v.* (או-ווער-פאהל') אריבערפאלען; בעפאלען.

overfare' *v.* (או-ווער-פעהר') פארבייגעהן.

overfatigue' *n. and v.* (או-ווער-פע-טיג') איבערמיעדונג, א צו שטארקע מיעדקייט; צו שטארק אויסמאטערען.

overfeed' *v.* (או-ווער-פיעד') איבערקארמענען; זיך איבערעסען.

overfill' *v.* (או-ווער-פיל') איבערפילען; איבערשטאפען; איבערלאדען.

overflood' *v.* (או-ווער-פלאד') איבערשוועמען, פערפלייצען.

overflour'ish *v.* (או-ווער-פלאר'-איש) צופיעל בעפוצען; איבערטרייבען.

overflow' *v.* (או-ווער-פלאו') אריבערגיסען; איבערפלייצען; אנפילען איבער די ברעגעס; אריבערפליסען, אריבערלויפען; זיך אריבערגיסען איבער די ברעגעס.

o'verflow *n.* (או'-ווער-פלאו) אן איבערשוועמונג, אן איבערפלייצונג; אן איבערגוס; אן איבערפלוס; א שפע.

The river in its overflow destroyed much property.

overflow'ing *n. and a.* (או-ווער-פלאו'-אינג) אן איבערפליסונג, אן איבער-

שוועמונג, א פערפליייצונג; אן איבערגוס, אן איבערפלוס; א שפע; איבערפילט, איבערפליסענד.

overflow'ingly *adv.* (או-וועך-פלאו'-אינג-לי) מיט אן איבערפלוס, בשפע.

o'verflow-mee'ting *n.* (או'-וועך-פלאו-מיע'-טינג) א פערזאמלונג, וועלכע בעשטעהט פון דעם איבערפלוס פון אן אנדער פערזאמלונג [ד. ה. פון די פערזאנען וועלכע האבען ניט געקענט אריינקומען אין דעם לאקאל פון דער גרופענער פערזאמלונג].

overfly' *v.* (או-וועך-פלאי') אריבערפליהען.

overfond' *a.* (או-וועך-פאנד') צו צערטליך, צו גוט, צו פריינדליך.

overfond'ly *adv.* (או-וועך-פאנד'-לי) מיט צופיעל צערטליכקייט אדער פריינדשאפט.

over-for'ward *a.* (או-וועך-פאהר'-הווארד) צו ראש, צו איבעראיילט.

over-for'wardness *n.* (או-וועך-פאהר'-הווארד-נעס) איבעראיילטקייט.

overfreight' *v.* (או-וועך-פרייט') איבערלאדען, אנפאקען צופיעל משא.

o'ver-fruit'ful *a.* (או'-וועך-פרוהט'-פול) צו פרוכטבאר.

overfull' *a.* (או-וועך-פול') צו פול, איבערפילט.

overfull'ness *n.* (או-וועך-פול'-נעס) איבערפילטקייט.

o'vergarment *n.* (או'-וועך-גאר-מענט) אן אויבער=בגד.

overgild' *v.* (או-וועך-גילד') בעגילדען, בעדעקען מיט גאלד.

overgird' *v.* (או-וועך-גוירד') צו פעסט פערגארטלען אדער פערבינדען.

overgive' *v.* (או-וועך-גיוו') צופיעל געבען; זיך אונטערגעבען.

overglance' *v.* (או-וועך-גלענס') איבערבליקען.

overglaze' *v.* (או-וועך-גלייז') בעדעקען מיט אן אויבערשטען גלאנץ.

o'verglaze *n.* (או'-וועך-גלייז) א צווייטע אויבערשטע גלאזור=בעדעקונג אויף ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

overglide' *v.* (או-וועך-גלאיד') איבערגליטשען.

overgloom' *v.* (או-וועך-גלוהם') פערפינסטערען, פערטונקלען, פערוואלקענען.

overgo' *v.* (או-וועך-גאו') איבערגעהן; אריבערגעהן, פערבייגעהן; פאריבערגעהן, פערשווינדען; איבערטרעפען, איבערשטייגען; איבערטרייבען.

overgrace' *v.* (או-וועך-גרייס') ארויסצייגען צופיעל עהרע אדער לייטזעליגקייט.

overgreat' *a.* (או-וועך-גרייט') איבערגרויס, צו גרויס.

overgreat'ness *n.* (או-וועך-גרייט'-נעס) איבער=גרויסקייט, צו=גרויסקייט.

overgree'dy *a.* (או-וועך-גריע'-די) צו בעגיעריג; צו תאוה'דיג.

o'verground *a.* (או'-וועך-גראונד) איבער דער ערד=פלעכע [אין געגענזאץ צו אונטעראירדיש].

overgrow' *v.* (או-וועך-גראו') בעדעקען מיט גראז אדער מיט ביימער; איבערוואקסען, אויסוואקסען צו גרויס.

o'vergrowth *n.* (או'-וועך-גראוטה) אן איבערוואוקס; אן איבערוואקסונג; אן אריבערוואקסונג.

o'verhand *n., a., adv. and v.* (או'-וועך-הענד) די אויבערהאנד, דער פארצוג [איבער עמוואס]; פון אויבען אראב [וועגען א קלאפ]; אריבערוואראפענדיג די שטעך איבער'ן ברעג [אין נעהען]; פון אונטען נאך אויבען [אין א מינען=גרוב]; מיט דער האנד פון אויבען; מיט דער אויבערשטער זייט פון דער האנד נאך אויבען; אין קריקעט=שפיעל — מיט אן אויפגעהויבענער האנד; אין בייס=באל=שפיעל — מיט דער האנד העכער ווי דער שולטער; בענעהען איבער'ן ברעג.

o'verhan'ded *a.* (או'-וועך-הענ'-דעד) בעזארגט מיט צופיעל ארבייטער; וואס האלט די האנד איבער דעם געגענשטאנד אדער העכער ווי דער שולטער [ווי אין קריקעט אדער בייס=באל=שפיעל].

overhan'dle *v.* (או-וועך-הענ'דל) צופיעל האלטען אין די הענד; צו אפט דערמאהנען אדער דיסקוטירען.

overhang' *v. and n.* (או-וועך-העננ') ארויסשטארצען; אריבערהענגען, הענגען איבער עפעס; דראהען, שרעקען; ארומהענגען מיט פליטערלעך, צופיעל פערציערען; אונטערשפארען פון אויבען.

o'verhang *n.* (או'-וועך-העננ) ארויסשטארצונג; אן ארויסגעשטארצטער טייל.

o'verhap'py *a.* (או'-וועך-העפ'-אי) איבערגליקליך.

overhar'den *v.* (או-וועך-האר'דן) איבערהארטעווען.

o'verhaste *n.* (או'-וועך-הייסט) איבעראיילטקייט, א צו גרויסע איילעניש.

overhas'tily *adv.* (או-וועך-הייס'-טי-לי) אין צו גרויסער איילעניש; מיט איבעראיילונג.

overhas'tiness *n.* (או-וועך-הייס'-טי-נעס) צו גרויסע האסטיגקייט; איבעראיילונג.

overhas'ty *a.* (או-וועך-הייס'-טי) צו האסטיג; איבעראיילט.

o'verhaul *n.* (או'-וועך-האהל) א גרינדליכע אונטערזוכונג [אויב עס איז ניט נויטיג א רעפאראטור]; א גענויע איבערקוקונג.

overhaul' *v.* (או-וועך-האהל') גרינדליך אונטערזוכען [אויב עס איז נויטיג א רעפאראטור]; גרינדליך אונטערזוכען און פעררריכטען; גענוי נאכזעהן; איבערקוקען.

He spent much money to **overhaul** our house.

overhaul'ing *n.* (או-וועך-האהל'-אינג) ז. *overhaul*.

o'verhead' *adv.* (או'-וועך-העד') איבער'ן קאפ; פון אויבען, אין דער הויך.

o'verhead *a.* (או'-וועך-העד) וואס איז פון אויבען.

o'verhead char'ges (או'-וועך-העד טשאר'-דזשעז) די בעשטענדיגע אויסגאבען פון א געשעפט, וועלכע הענגען ניט אב פון דער גרויס פון דער פראדוקציאן.

overhear' *v.* (או-וועך-היער') אונטערהערען [א געשפרעך].

They were **overheard** in their confidential talk.

overheat' *v.* (או-וועך-היעט') איבערהיצען, צו שטארק ערהיצען.

o'verheat *n.* (או'-וועך-היעט) אן איבערהיצונג; זונען=שטיך.

o'verhours *n.* (או'-וועך-אורז) איבערשטונדען [די איבריגע צייט וואס מען ארבייט נאך די געוועהנליכע ארבייטס=שטונדען]; לאנגע ארבייטס=שטונדען.

overis'sue *v.* (או-וועך-איש'-או) ארויסגעבען צופיעל, ארויסגעבען מעהר אלס ערלויבט [וועגען אקציעס, ווערטה=פאפיערען, וועקסלען א. ד. ג.].

o'verissue *n.* (או'-וועך-איש-או) די מעהר=אויסגאבע [אן ארויסגאבע פון צופיעל וועקסלען, אקציען, ווערטה=פאפיערען א. ד. ג.].

overjoy' *v.* (או-וועך-דזשאי') שטארק דערפרעהען, ענטציקען.

o'verjoy *n.* (או'-וועך-דזשאי) גרויס ענטציקונג.

overjump' *v.* (או-וועך-דזשאמפ') אריבערשפרינגען.

overkind' *a.* (או-וועך-קאינד') איבערטריבען פריינדליך, צו פריינדליך.

overkind'ness *n.* (או-וועך-קאינד'-נעס) איבערטריבענע פריינדליכקייט.

overknow'ing *a.* (או-וועך-נאו'-אינג) צו וויסעדיג, צו וואוילקענעוודיג.

overla'bor *v.* (או-וועך-ליי'-באר) צופיעל ארבייטען; צו פינקטליך ארבייטען.

overlade' *v.* (או-וועך-לייד') איבערלאדען, בעלאדען מיט צופיעל משא.

o'verland *a.* (או'-וועך-לענד) וואס איז מיט דעם לאנד=וועג, וואס געהט מיט דער יבשה.

overland' *adv. and v.* (או-וועך-לענד') צו לאנד, מיט לאנד, מיט דער יבשה; אין אויסטראליען — דורכקרייצען דאס לאנד מיט סטאדעס בהמות.

o'verlander *n.* (או'-וועך-לענ-דער) אין אויסטראליען — איינער וואס פלעגט דורכרייזען דאס לאנד איידער באהנען זיינען נאך דארטען געווען איינגעפיהרט; א שווערע רייזע; איינער וואס טרייבט בהמות דורך דעם לאנד פון איין קאלאניע צו דער צווייטער; אן ארומטרייבער, א בראדיאגע.

o'verland jour'ney (או'-וועך-לענד דזשויר'-ני) א רייזע מיט דער יבשה.

Our **overland** journey was very pleasant.

overlap' *v.* (או-וועך-לעפ') אריבערדעקען, אריבערלעגען [איינע אויף די אנדערע].

One slate on the roof **overlaps** the other.

o'verlap *n.* (או'-וועך-לעפ) די איבערדעקונג אדער אריבערלעגונג פון איין זאך איבער דער אנדערער.

overlarge' *a.* (או-וועך-לארדזש') צו גרויס.

o'verlate *a.* (או'-וועך-לייט) צו שפעט.

overlaunch' *v.* (או-וועך-לאנטש') אין שיף=בוי — צוזאמענשטעלען פון פערשיעדענע שטיקער האלץ דורך פוגען=פערבינדונגען.

overlav'ish *a.* (או-וועך-לעוו'-איש) צו פערשווענדעריש.

overlay' *v.* (או-וועך-ליי') אריבערלעגען; בעדעקען, איבערציהען; ארויפלעגען; צודריקען אדער דערשטיקען דורך ארויפלעגען זיך; פערטונקלען, פערוואלקענען; אין דרוקעריי — אויסגלייכען די דרוק=מאשין דורך אונטערגעלעגטע שטיקלעך פאפיער, אז זי זאל גלייכמעסיג דרוקען.

o'verlay *n.* (או'-וועך-ליי) אן איבערדעק, א דעקע; א צוגעשניטענע שטיקעל פאפיער וואס ווערט אונטערגעלעגט אין א דרוק=מאשין צו מאכען דעם דרוק גלייכמעסיג; אן אויבער=טישטוך [א טישטוך, מיט וועלכען מען דעקט איבער א בעדעקטען טיש]; א האלז=טוך, א קראוואט.

overlay'ing *n.* (או-וועך-ליי'-אינג) אן איבערדעק, א דעקע; דאס אונטערלעגען שטיקלעך פאפיער אין א דרוק=מאשין צו מאכען דעם דרוק גלייכמעסיג.

o'verleaf' *adv.* (או'-וועך-ליעף') אויף דער אנדערער זייט פון בלאט.

overleap' *v.* (או-וועך-ליעפ') אריבערשפרינגען; אריבערהיפען.

overleap' one's self (או-וועך-ליעפ'

הוואנז סעלף) זיך אליין אריבערשפרינ=
גען, צו ווייט שפרינגען.
overlear'ned *a.* (או-ווער-לויר'-נעד) צו
געלערענט; צו פעדאנטיש.
overlear'nedness *n.* (או-ווער-לויר'-
נעד-נעס) צו גרויסע געלעהרטקייט; פע=
דאנטיזם.
o'verleather *n.* (או'-ווער-לעטה-ער)
דאס אויבערלעדער, די ווערכעס פון שיך
אדער שטיוועל.
overleav'en *v.* (או-ווער-לעוו'ן) שטארק
איינזייערען [טייג], לאזען שטארק אויפ=
געהן.
overlie' *v.* (או-ווער-לאי') אריבערלעגען,
ארויפלעגען; צודריקען אדער דערשטיקען
דורך ארויפלעגען זיך.
o'verlight *n.* (או'-ווער-לאיט) א צו=
שטארקע ליכטיגקייט.
overlive' *v.* (או-ווער-ליוו') אריבער=
לעבען.
overliv'er *n.* (או-ווער-ליוו'-ער) איינער
וואס לעבט אריבער א צווייטען.
overload' *v.* (או-ווער-לאוד') איבער=
לאדען, בעלאדען מיט צופיעל משא.
o'verload *n.* (או'-ווער-לאוד) אן אי=
בערלאדונג, א צו גרויסע לאסט, א צו שווע=
רע משא.
overlock' *v.* (או-ווער-לאק') אבשלי=
סען; ארויסדרעהען מיט דעם שליסעל דאס
צינגעל פון שלאס מעהר ווי נויטיג.
o'verlock *a.* (או'-ווער-לאק) וואס בעו=
ווארפט דעם ברעג [ווענען שטעף, וועלכע
בענעהען דעם ברעג פון שטאף איהם צו
פערפעסטיגען ער זאל זיך ניט דריבלען].
overlook' *v. and n.* (או-ווער-לוק')
בעקוקען פון דער הויך; זיך ערהויבען
איבער...; איבערקוקען; אויפפאסען; פער=
זעהן; צוטומלען מיט א בליק; אויסקוק
[פון דער הויך]; הויכקייט [ארבצו=
קוקען].
overlook'er *n.* (או-ווער-לוק'-ער) אן
איבערזעהער, אן איבערקוקער; אן אויפ=
זעהער.
o'verlord *n.* (או'-ווער-לאהרד) אן אוי=
בערהאר, אן אויבערהערשער; אין דער
אלטער געשיכטע פון ענגלאנד — איינער
פון די אנגלא=זאקסישע קעניגע אדער לאר=
דען וואס האט געהאט די אויבערהערשאפט
איבער די אנדערע לארדען.
overlove' *v.* (או-ווער-לאוו') צו שטארק
ליעבען; איבערשעצען.
o'verly *adv. and a.* (או'-ווער-לי) צו=
פיעל, איבער דער מאס; נאכלעסיג; אוי=
בערפלעכליך.
overman' *v.* (או-ווער-מען') בעשעפטי=
גען מעהר מענשען ווי נויטיג; איבערמעכ=
טיגען, איבערוועלטיגען.
o'verman *n.* (או'-ווער-מען) אן אויפזע=
הער, א פארמאן; אן אויפזעהער אויף
גרובען=ארבייטער אדער מינען=ארבייטער.
o'vermantel *n.* (או'-ווער-מענטל)
די אויבער=פערציערונג איבער דעם גע=
זימס פון א קאמין.
overmarch' *v.* (או-ווער-מארטש') אויס=
מאטערען דורך צופיעל מארשירען; לא=
זען צופיעל מארשירען.
overmask' *v.* (או-ווער-מעסק') בעדע=
קען מיט א מאסקע; פערדעקען, בעהאל=
טען.
overmast' *v.* (או-ווער-מעסט') אויפ=
שטעלען צו הויכע אדער צו שווערע מאס=
טען [אויף א שיף].
overmas'ter *v.* (או-ווער-מעס'-טער)
בייקומען, איבערוועלטיגען; בעהערשען.
overmatch' *v.* (או-ווער-מעטש') איבער=
וועלטיגען; איבערטרעפען; חתונה מאכען
פון א גרעסערען יחוס.
o'vermatch *n.* (או'-ווער-מעטש) אן אי=
בערטרעפונג, אן איבערשטייגונג, אן אי=
בערגעוואלט.
o'ver-matura'tion *n.* (או'-ווער-מעט-
יו-ריי'-שאן) דאס זיין צו אלט צו ער=
פילען ריכטיג געוויסע פונקציאנען.
o'ver-mature' *a.* (או'-ווער-מע-טיור')
איבער די יאהרען, איבער דעם נויטיגען
עלטער.
overmeas'ure *v.* (או-ווער-מעזש'-אור)
איבערשעצען; צו הויך אבשאצען אדער
אבמעסטען.
o'vermeasure *n.* (או'-ווער-מעזש-אור)
אן איבערמאס; א צוגאב צו דער מאס,
א הכרעה.
overmod'est *a.* (או-ווער-מאד'-עסט)
צו בעשיידען.
overmod'estly *adv.* (או-ווער-מאד'-
עסט-לי) מיט צופיעל בעשיידענהייט.
overmod'esty *n.* (או-ווער-מאד'-עס-
טי) צו גרויסע בעשיידענהייט.
overmount' *v.* (או-ווער-מאונט') שטיי=
גען העכער...אלס...; שטייגען צו הויך.
o'vermount *n.* (או'-ווער-מאונט) א
פאספארטו איינצופאסען א בילד [א די=
קער פאפיער=ראנד ארום א בילד וואס
ווערט איינגעפאסט אונטער א גלאז, כדי
אבצוטיילען דאס גלאז פון בילד].
overmuch' *a. and adv.* (או-ווער-
מאטש') צופיעל, איבערמעסיג; אין א צו
הויכען גראד, אין א צו גרויסער מאס.
overmul'tiply *v.* (או-ווער-מאל'-טי-
פלאי) צופיעל מאל איבער'חזר'ען, צופיעל
מאל כפל'ען; פערמעהרען אין צו גרויסע
צאהלען.
overmul'titude *v.* (או-ווער-מאל'-טי-
טיוד) איבעריאגען אין צאהל.
overname' *v.* (או-ווער-ניים') ווידער=
האלען דעם נאמען; אויסרופען איין נא=
מען נאך'ן אנדערען.
o'vername *n.* (או'-ווער-ניים) א צונע=
מעניש, א צונאמען.
overneat' *a.* (או-ווער-ניעט') צו נעט,
צו פיין.
overnet' *v.* (או-ווער-נעט') בעדעקען
מיט א נעץ.
overnice' *a.* (או-ווער-נאיס') איבער=
טריבען שעהן, צו שעהן, צו פיין.
overnice'ly *adv.* (או-ווער-נאיס'-לי)
צו שעהן, צו פיין.
overnice'ness *n.* (או-ווער-נאיס'-נעס)
איבערטריבענע שעהנקייט; צופיעל פיינ=
קייט.
overnight' *adv.* (או-ווער-נאיט') איבער
נאכט; דורך נאכט.
o'vernight *a. and n.* (או'-ווער-נאיט)
דער פאריגער אוונד; וואס דויערט אי=
בער נאכט; וואס איז געטהאן דורך נאכט;
וואס איז שייך צו דעם פאריגען אווענד.
overnu'merous *a.* (או-ווער-ניו'-
מע-ראס) צו צאהלרייך.
overoffi'cious *a.* (או-ווער-א-פיש'-אס)
צודרינגליך; צו דיענסטפערטיג; וואס
מישט זיך צופיעל אין יענעמס עסקים ניט
געבעטענערהייד.
overpaint' *v.* (או-ווער-פיינט') מאלען
אדער שילדערען מיט צו שטארקע פאר=
בען.
overpart' *v.* (או-ווער-פארט') געבען
איינעם א צו שווערע ראלע.
o'verpar'tial *a.* (או'-ווער-פאר'-שעל)
צו פארטייאיש.
overpass' *v.* (או-ווער-פעס') אריבער=
געהן; פאריבערגעהן; פארבייגעהן; ארי=
בערשטייגען; ניט בעמערקען, דורכלאזען.
overpassed' *a.* (או-ווער-פעסט') פארי=
בער, פארביי.
overpas'sionate *a.* (או-ווער-פעש'-
אנ-אייט) צו ליידענשאפטליך.
overpast' *a.* (או-ווער-פעסט')
ז. *overpassed*.
overpay' *v.* (או-ווער-פיי') איבערצאה=
לען, צאהלען צו פיעל; געבען א צו גרוי=
סע בעלוינונג.
o'verpayment *n.* (או'-ווער-פיי-מענט)
אן איבערצאהלונג, א צו גרויסע בעצאה=
לונג.
overpeer' *v.* (או-ווער-פיער') אריבער=
קוקען; אריבערשטייגען.
overpeo'ple *v.* (או-ווער-פיע'פל) צופיעל
בעפעלקערען.
o'ver-persuade' *v.* (או'-ווער-פער-
סהווייד') שטארק איבעררעדען, שטארק
בעאיינפלוסען געגען אימעצענס א מיינונג
אדער נייגונג.
overplant' *v.* (או-ווער-פלענט') צופיעל
אנפלאנצען.
overplease' *v.* (או-ווער-פליעז') צו
שטארק ענטציקען.
o'verplus *n.* (או'-ווער-פלאס) אן אי=
בערפלוס, אן איבערמאס.
overply' *v.* (או-ווער-פלאי') צופיעל
אנשטרענגען.
overpoise' *v.* (או-ווער-פאיז') איבער=
וועגען.
o'verpoise *n.* (או'-ווער-פאיז) אן אי=
בערגעוויכט.
overpol'ish *v.* (או-ווער-פאל'-איש) צו=
פיעל פאלירען.
overpon'derous *a.* (או-ווער-פאנ'-
דע-ראס) צו שווער, צו געוויכטיג.
overpop'ulate *v.* (או-ווער-פאפ'-יו-
לייט) צופיעל בעפעלקערען.
overpopula'tion *n.* (או-ווער-פאפ-
יו-ליי'-שאן) אן איבערבעפעלקערונג, א צו
גרויסע בעפעלקערונג.
overpost' *v.* (או-ווער-פאוסט') אריבער=
יאגען, אריבעראיילען.
o'verpo'tent *a.* (או'-ווער-פאו'-טענט)
איבערמעכטיג, צו מעכטיג.
overpow'er *v.* (או-ווער-פאו'-ער)ביי=
קומען, איבערוועלטיגען, גובר זיין.
o'verpower *n.* (או'-ווער-פאו-ער) אי=
בערמאכט, איבערגוואלט; איבערוועלטי=
גונג, דאס גובר זיין.
overpow'eringly *adv.* (או-ווער-פאו'-
ער-אינג-לי) מיט איבערמאכט; איבער=
וועלטיגענדיג, גובר זייענדיג.
overpraise' *v.* (או-ווער-פרייז') צופיעל
לויבען, צופיעל ריהמען.
overprai'sing *n.* (או-ווער-פריי'-זינג)
איבערטריבענע שבחים.
overpress' *v.* (או-ווער-פרעס') צופיעל
בעדריקען; צו שטארק דריקען; נידער=
דריקען, בייקומען, גובר זיין; איבערלאס=
טען, איבערלאדען.
o'verpressure *n.* (או'-ווער-פרעש-אור)
איבערדרוק, א צו שטארקער דרוק, א צו
שטארקע בעדריקונג.
o'verpressure-valve *n.* (או'-ווער-
פרעש-אור-וועלוו) אן איבערדרוק=ווענטיל,
א זיכערהייטס=ווענטיל [א ווענטיל אין א
דאמפף=קעסעל, וועלכער עפענט זיך ווען
דער דאמפף=דרוק אין קעסעל ווערט צו
גרויס].
overprize' *v.* (או-ווער-פראיז') צו הויך
שעצען, איבערשעצען.
o'ver-produc'tion *n.* (או'-ווער-פרא-

דאק′-שאן) איבער־פראדוקציאן [ראם פראדוצירען סחורות מעהר וויפיעל די נאכפראגע איז אויף זיי].

overprompt′ *a.* (או-ווער-פראמפט′) צו בערייט, צו שנעל.

overprompt′ness *n.* (או-ווער-פראמפט′-נעם) איבערטריבענע בערייטוויליגקייט; גרוים גיכקייט.

overproof′ *a.* (או-ווער-פרוהף′) איבער דער פראבע [ווענען ספיריטוס אדער אנדערע אלקאהאלען וואס זיינען שטארקער אלס די געוועהנליכע פראבע].

o′verproud *a.* (או′-ווער-פראוד) צו שטאלץ.

o′ver-pur′chase *n.* (או′-ווער-פויר′-טשעם) א צו טייעטשעם) א צו טייערער פרייז; א צו טייערער קויף; דאס אנקויפען מעהר ווי נויטיג.

over-rake′ *v.* (או-ווער-רייק′) איבערשטירצען, אומווארפען [ווענען א שיף וואס ווערט געווארפען פון די ים־כוואליעס]; צופיעל פייניגען; זיין צופיעל אנגעשטרענגט.

overrank′ *a.* (או-ווער-רענק′) צו רייך, צו פעט; איבערפול.

o′verrate *n.* (או′-ווער-רייט) אן איבערשעצונג, א צו הויכער פרייז.

overrate′ *v.* (או-ווער-רייט′) איבערשעצען.

I do not wish to **overrate** my abilities.

overreach′ *v.* (או-ווער-ריעטש′) אריבערגרייכען; אריבערשטייגען; אריבערכיטרעווען, בעטריגען: צו ווייט אויסציהען אדער אויסשטרעקען; אנקלאפען די הינטערשטע פים מיט די פאדערשטע [ווענען א פערד וואס לויפט].

o′verreach *n.* (או′-ווער-ריעטש) א וואונד אויף דעם פאדער־פום פון א פערד, וואס קומט פון אנקלאפען די הינטערשטע פים מיט די פאדערשטע ביים לויפען.

overrea′cher *n.* (או-ווער-ריע′-טשער) א בעטריגער, אן אבנארער; א פערד וואס קלאפט אן די פאדערשטע פים מיט די הינטערשטע ביים לויפען.

overread′ *v.* (או-ווער-ריעד′) איבערלעזען, איבערלייענען, דורכלעזען; צופיעל לעזען.

overread′ *a.* (או-ווער-רעד′) צופיעל געלעזען.

overreck′on *v.* (או-ווער-רעק′ן) רעכענען צו הויך; צופיעל אנרעכענען.

o′ver-refine′ *v.* (או′-ווער-רי-פאין′) צופיעל פערפיינען; מאכען א צו פיינעם אונטערשיעד.

o′ver-refine′ment *n.* (או′-ווער-רי-פאינ′-מענט) צו גרויסע פערפיינערונג.

overrelig′ious *a.* (או-ווער-רי-לידזש′-אס) צו רעליגיעז, צו פרום.

override′ *v.* (או-ווער-ראיד′) 1. אריבערדייטען, אריבערפאהרען; 2. אבשאפען, מאכען אונגילטיג; 3. צופיעל רייטען; אויסמאטערען פון צופיעל רייטען; 4. אריבעריאגען אין רייטען; 5. אין כירורגיע — אריבערלעגען איינע איבער די אנדערע [ווענען די שטיקלעך פון א נעבראכענעם ביין].

2. The last decision of the court **overrides** all previous decisions.

override′ one's commis′sion (או-ווער-ראיד′ הוואנז קא-מיש′-אן) איינגעמעכטיג אדער ווילקירליך זיך פיהרען אין אמט.

o′verrigged *a.* (או′-ווער-ריגד) מיט צו שווערע אויסשטאטונג, מיט צו שווערע שטריק־ווערק [ווענען א שיף].

o′ver-right′eous *a.* (או′-ווער-ראי′-טשאס) צו גערעכטיג, צו עהרליך, צו וצדקתד′דיג.

overrig′id *a.* (או-ווער-רידזש′-איד) צו שטרענג.

overripe′ *a.* (או-ווער-ראיפ′) צו רייף.

overri′pen *v.* (או-ווער-ראי′פן) מאכען צו רייף.

overroast′ *v.* (או-ווער-ראוסט′) צופיעל בראטען.

overrule′ *v.* (או-ווער-רוהל′) ענטשיידען דאגעגען, צוריקווייזען, פערווארפען; איבערוועלטיגען, בעהערשען, קאנטראלירען; רעגיערען, ווענדען אין אן אנדער ריכטונג.

overru′ler *n.* (או-ווער-רוה′-לער) אן איבערוועלטיגער, א בעהערשער, א רעגיערער.

overru′ling *a.* (או-ווער-רוה′-לינג) וואס געברויכט א הערשענדע אדער קאנטראלירענדע מאכט; וואס בענוצט די אויטאריטעט צוריקצואווייזען א בעשלוס.

overru′lingly *adv.* (או-ווער-רוה′-לינג-לי) געברויכענדיג א הערשענדע אדער קאנטראלירענדע מאכט; בענוצענדיג די אויטאריטעט צוריקצואווייזען א בעשלוס.

overrun′ *v.* (או-ווער-ראן′) אריבערלויפען, אריבעריאגען; צו ווייט לויפען; לאזען צו ווייט לויפען; אריבערפאהרען [און בעשעדיגען]; צוטראמפלען, מאכען א תל; גובר זיין, בייקומען, איבערוועלטיגען; איבערלויפען, איבערפליסען, איבערשוועמען, פערפלייצען; דורכזעהן, דורכלויפען מיט די אויגען; דורכלויפען מיט'ן געדאנק; אנטלויפען, מאכען פליטה; אריבערטראגען דרוק־זאץ פון א שורה אדער פון א זייט צו דער צווייטער.

o′verrun *n.* (או′-ווער-ראן) דאס אריבערלויפען; די מאס אויף וויפיעל עס לויפט אריבער; א הכרעה, אן איבערמאס.

overrun′ner *n.* (או-ווער-ראנ′-ער) אן אריבערלויפער.

overrun′ the con′stable (או-ווער-ראן′ טהי קאנ′-סטעבל) לעבען איבער די מיטלען.

oversail′ *v.* (או-ווער-סייל′) אין ארכיטעקטור — ארויסשטארצען אריבער דעם פראנט.

overscent′ *v.* (או-ווער-סענט′) אריבערשמעקען [לאזען א גערוך, וועלכער זאל ניט לאזען פיהלען דעם פריהריגען גערוך].

o′ver-scru′pulous *a.* (או′-ווער-סקרו′-פיו-לאס) צו געוויסענהאפט, צו פארזיכטיג.

o′ver-scru′pulousness *n.* (או′-ווער-סקרו′-פיו-לאס-נעם) צופיעל געוויסענהאפטיגקייט, צו גרויסע פארזיכטיגקייט אדער איבערלעגונג.

o′versea *a.* (או′-ווער-סיע) פון יענער זייט ים; אויסלענדיש.

o′versea′ *adv.* (או′-ווער-סיע′) מעבר לים, איבער יענער זייט ים.

o′verseas′ *adv.* (או′-ווער-סיעז′) ז. *oversea*.

oversee′ *v.* (או-ווער-סיע′) 1. אויפזעהן, אכטונג געבען; 2. פערזעהן, ניט בעמערקען.

1. Please **oversee** all the arrangements for the dinner to-night.

overseer′ *n.* (או-ווער-סיער′) אן אויפזעהער; אן אויפזעהער איבער ארבייטער; א משגיח.

oversell′ *v.* (או-ווער-סעל′) צו טייער פערקויפען; פערקויפען מעהר וויפיעל מען האט.

oversen′sitive *a.* (או-ווער-סענ′-סי-טיוו) צו עמפפינדליך.

overset′ *v.* (או-ווער-סעט′) אומווארפען, אומשטירצען; איבערקעהרען; אומגעווארפען ווערען; איבערגעקעהרט ווערען.

o′verset *n.* (או′-ווער-סעט) אן איבערקעהרעניש, א חורבן.

oversew′ *v.* (או-ווער-סאו′) אריבערנעהען, אריבערווארפען די שטעך איבער'ן ברעג.

overshade′ *v.* (או-ווער-שייד′) אריבערציהען מיט א שאטען, טונקעל מאכען.

overshad′ow *v.* (או-ווער-שעד′-או) בעדעקען מיט א שאטען; בעשיצען.

overshad′ower *n.* (או-ווער-שעד′-א-ער) איינער וואס ווארפט א שאטען אויף עטוואס.

o′vershoe *n.* (או′-ווער-שוה) א קאלאש.

overshoot′ *v.* (או-ווער-שוהט′) אריבערשיסען; שיסען צו ווייט; צו ווייט פערקריכען, אריבערטרעטען די גרענעצען, אריבערכאפען די מאס.

overshoot′ one's self (או-ווער-שוהט′ הוואנז סעלף) איבערכאפען די מאס; צופיעל וואגען; צופיעל אונטערנעהמען; אונטערנעהמען איבער די כוחות.

overshot′ *a.* (או-ווער-שאט′) אריבערגעשאסען; געשאסען צו ווייט; צו ווייט פערקראכען; אריבערגעכאפט די מאס; געכאפט א צו גרויסע כוסה [שכור]; וואס די אויבערשטע צייהנער זיינען ארויסגעשטארצט איבער די אונטערשטע [ווי ביי הינד]; וואס ווערט געטריבען דורך א וואסער־שטראם וואס גיסט זיך פון אויבען [ווענען א וואסער־ראד].

o′vershot *n.* (או′-ווער-שאט) א וואסער־שטראם וואס בעטרייבט אן איבערגוס וואסער־ראד; א מיהל מיט אן איבערגוס וואסער־ראד.

ז. *overshot water-wheel*.

o′vershot wa′ter-wheel (או′-ווער-שאט הוואה′-טער-הוויעל) אן איבערגוס וואסער־ראד [א וואסער־ראד וואס ווערט בעטריבען דורך א וואסער־שטראם וועלכער גיסט זיך אויף דעם ראד־ראנד פון אויבען].

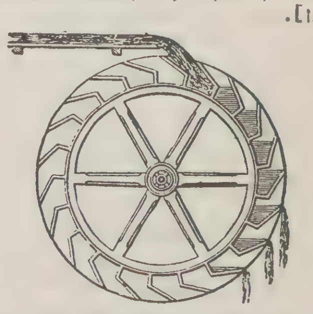

Overshot Water-wheel

o′versight *n.* (או′-ווער-סאיט) 1. אויפזיכט, השגחה; 2. א פערזעהן, א פעהלער.

1. The manager has **oversight** over all the departments. 2. The failure to send the letter was an **oversight** on my part.

o′versightedness *n.* (או′-ווער-סאיט-עד-נעם) ווייט־זיכטיגקייט.

o′versize *n.* (או′-ווער-סאיז) אן איבערטריבענע גרוים.

overskip′ *v.* (או-ווער-סקיפ′) איבערשפרינגען; איבערהיפען, אויסלאזען; פערביינעהן אהן צו בעמערקען, פערנאכלעסיגען.

o′verskirt *n.* (או′-ווער-סקוירט) אן אויבער־קלייד.

o'verslaugh *n.* (או'-ווער-סלאה) א דאמבע, א זאמד-באנק אין א טייך.

overslaugh' *v.* (או-ווער-סלאה') הינדערען; אבהאלטען, פערהאלטען; אריבערגעהן איבער איינעם צו גונסטען פון אן אנדערען [ווי ביים אנשטעלען אויף אן אמט].

oversleep' *v.* (או-ווער-סליעפ') פערשלאפען, שלאפען צו שפעט.

overslip' *v.* (או-ווער-סליפ') דורכלאזען, פערביילאזען; פערנאכלעסיגען.

oversnow' *v.* (או-ווער-סנאו') איבערשנייען, בעדעקען מיט שניי; ווייס ווערען, ווי בעדעקט מיט שניי; גרוי ווערען, אלט ווערען.

oversold' *a.* (או-ווער-סאולד') צו טייער פערקויפט; פערקויפט מעהר וויפיעל מען קען ליפערען.

oversoon' *adv.* (או-ווער-סוהן') צו באלד.

oversor'row *v.* (או-ווער-סאר'-או) צופיעל בעקלאגען אדער בעדויערען; צו שטארק פערדריסען.

o'ver-soul *n.* (או'-ווער-סאול) דער אויבער-גייסט; גאט אלס דער גייסט פון יעדער עקזיסטענץ.

oversow' *v.* (או-ווער-סאו') צופיעל פערזייהען; בעזייהען, בעשפרענקלען.

overspan' *v.* (או-ווער-ספען') אריבערשפאנען, אריבערציהען, אריבערשטרעקען.

overspeak' *v.* (או-ווער-ספיעק') צופיעל ריידען, געברויכען צופיעל ווערטער.

overspent' *a.* (או-ווער-ספענט') איבערמיעדעט, שטארק אבגעמאטערט.

overspread' *v.* (או-ווער-ספרעד') אריבערשפרייטען, איבערדעקען; זיין אריבערגעדעקט.

overspring' *v.* (או-ווער-ספרינג') אריבערשפרינגען.

overstain' *v.* (או-ווער-סטיין') בעפלעקען, בעשמוצען, פערשמיערען.

overstand' *v.* (או-ווער-סטענד') שטעהן צו שטרענג פאר די פאדערונגען אדער בעדינגונגען.

overstare' *v.* (או-ווער-סטעהר') ארויסברייננגען פון געדולד אנקוקענדיג מיט שטארע בליקען.

overstate' *v.* (או-ווער-סטייט') איבערטרייבען, מגזם זיין.

overstate'ment *n.* (או-ווער-סטייט'-מענט) אן איבערטריבענע בעהויפטונג, אן איבערטרייבונג, א גוזמא.

overstay' *v.* (או-ווער-סטיי') שטעהן צו לאנג, שטעהן איבער דער צייט.

overstep' *v.* (או-ווער-סטעפ') איבערטרעטען.

Government officials must be careful not to **overstep** their authority.

o'verstock *n.* (או'-ווער-סטאק) א צו גרויסער זאפאס, א גרויסער איבערפלוס, א צו גרויסער פארראט.

overstock' *v.* (או-ווער-סטאק') איבערפילען, צופיעל אנגרייטען, צופיעל אנשאפען.

The market is **overstocked** with goods.

overstore' *v.* (או-ווער-סטאור') איבערפילען, צופיעל אנפאקען.

o'verstrain *n.* (או'-ווער-סטריין) א צו גרויסע אנשטרענגונג.

overstrain' *v.* (או-ווער-סטריין') זיך צופיעל אנשטרענגען; צו שטארק אנציהען אדער אויסשטרעקען.

overstream' *v.* (או-ווער-סטריעם') איבערשטרעמען, איבערפלייצען.

overstretch' *v.* (או-ווער-סטרעטש') צופיעל אויסציהען, צו שטארק אויסשטרעקען.

overstrew' *v.* (או-ווער-סטרוה') בעשטרייען, בעשפרענקלען.

overstring' *v.* (או-ווער-סטרינג') ציהען די סטרונעס פון א פיאנא אין צוויי אבטיילונגען וועלכע קרייצען זיך.

overstrung' *a.* (או-ווער-סטראנג') צו שטארק אנגעצויגען, צו שטארק אנגעשטרענגט [וועגען נערוועז]; וואס האט צוויי אבטיילונגען סטרונעס וועלכע קרייצען זיך [וועגען א פיאנא].

overstud'ied *a.* (או-ווער-סטאד'-איד) צופיעל שטודירט; צו געלערענט.

o'verstudy *n.* (או'-ווער-סטאד-אי) אן איבערמעסיגעס שטודיום.

overstud'y *v.* (או-ווער-סטאד'-אי) צופיעל שטודירען.

oversup' *v.* (או-ווער-סאפ') צופיעל עסען אדער טרינקען.

o'versupply *n.* (או'-ווער-סא-פלאי) א צו גרויסער זאפאס אדער פארראט.

oversupply' *v.* (או-ווער-סא-פלאי') בעזארגען מיט א צו גרויסען זאפאס אדער פארראט.

o'versure *a.* (או'-ווער-שוהר) צו זיכער.

oversway' *v.* (או-ווער-סהוויי') איבערוועלטיגען, בייקומען, גובר זיין, מנצח זיין.

overswell' *v.* (או-ווער-סהוועל') איבערלויפען, איבערפליסען.

o'vert *a.* (או'-וואירט) אפען, עפענטליך, אפענבאר.

o'vert act (או'-וואירט עקט) אין קרימינעלער געזעצגעבונג — די פערברעכערישע טהאט גופא [אין געגענזאץ צו אלעס וואס האט א שייכות מיט דער טהאט].

overtake' *v.* (או-ווער-טייק') 1. איבערנעהמען, פאקען, אניאגען; 2. פערכאפען; איבערראשען, קומען אונערווארטעט; 3. צוטומלען; פער'שכור'ען.

1. He ran so fast that nobody could **overtake** him. 2. All were **overtaken** with surprise by the good news.

overtalk' *v.* (או-ווער-טאהק') צופיעל רעדען, אריבערכאפען די מאס אין רעדען.

overtask' *v.* (או-ווער-טעסק') צופיעל בעלאסטען [מיט ארבייט אדער פליכטען].

The pupils are **overtasked** with lessons.

o'vertask *n.* (או'-ווער-טעסק) א צו שווערע בעלאסטונג.

overtax' *v.* (או-ווער-טעקס') 1. ארויפלעגען צו גרויסע שטייערען; 2. ארויסדריקען צופיעל.

2. He **overtaxed** his energies on his last journey.

overteemed' *a.* (או-ווער-טיעמד') אויסגעמאטערט, ערשעפט דורך צופיעל געבעהרען אדער דורך צו שטארקער פרוכטבארקייט.

o'ver there (או'-ווער טהער) אט דארט.

"Where is my hat"? **Over there.**

o'ver the way (או'-ווער טהי הוויי) געגענאיבער, איבער'ן וועג.

overthrow' *v.* (או-ווער-טהראו') אומווארפען; איבערקעהרען; אומשטירצען; בייקומען, בעזיעגען; פערניכטען, צושטערען, רואינירען; מאכען א תל, מאכען צו גארנישט; אין קריקעט-שפיעל — פערווארפען דעם באל צו ווייט.

o'verthrow *n.* (או'-ווער-טהראו) אומווארפונג; אומשטירצונג; פערניכטונג; נידערלאגע; דאס מאכען אדער ווערען צו נישט.

The revolution resulted in the **overthrow** of the government.

o'ver-throw *n.* (או'-ווער-טהראו) אין קריקעט-שפיעל — דאס פערווארפען א באל צו ווייט.

overthrow'er *n.* (או-ווער-טהראו'-ער) איינער וואס ווארפט אום, שטירצט, צושטערט אדער פערניכטעט.

overtilt' *v.* (או-ווער-טילט') איבערקעהרען, אומווארפען.

o'vertime *n.* (או'-ווער-טאים) איבערשטונדען, איבער-צייט [די צייט וואס מען ארבייט נאך דער געוועהנליכער ארבייטסצייט].

o'vertime' *adv.* (או'-ווער-טאים') אין עקסטרא צייט, אין די איבער-שטונדען.

overtire' *v.* (או-ווער-טאיר') צו שטארק אבמאטערען; ווערען צו שטארק אויסגעמאטערט.

overti'tle *v.* (או-ווער-טאי'טל) געבען א צו הויכען טיטעל; צוגעבען עפעס צופיעל ווערטה.

o'vertly *adv.* (או'-וואירט-לי) אויף אן אפענעם, אפענבארען אדער עפענטליכען אופן.

overtoil' *v.* (או-ווער-טאיל') אויסמאטערען מיט צופיעל ארבייט.

over-toise' *v.* (או-ווער-טאיז') איבערמעסטען, אויסמעסטען.

o'vertone *n.* (או'-ווער-טאון) אן אויבער-טאן.

overtop' *v.* (או-ווער-טאפ') איבערשטייגען אין הויך; איבערטרעפען, איבערשטייגען; פערטונקלען [מיט גרויסקייט, קראפט א. ז. וו.].

overtow'er *v.* (או-ווער-טאו'-ער) גרייכען צו הויך; אריבערגרייכען, אריבערשטייגען.

overtrade' *v.* (או-ווער-טרייד') האנדלען איבער די קרעפטען, קויפען מעהר ווי דאס קאפיטאל ערלויבט.

overtrip' *v.* (או-ווער-טריפ') לייכט און געשיקט אריבערגעהן.

overtrust' *v.* (או-ווער-טראסט') צופיעל טרויען.

o'vertrust *n.* (או'-ווער-טראסט) א צו גרויסער פערטרויען.

o'verture *n. and v.* (או'-וואיר-טשור) אן אווערטיורע, א מוזיקאלישע איינלייטונג [ווי למשל פון אן אפערא]; א הקדמה; א פארשלאג; א פארמעלער פארשלאג צו א קירכען-געריכט; מאכען א פארשלאג צו א קירכען-געריכט.

overturn' *v.* (או-ווער-טוירן') איבערקעהרען, אומווארפען; צושטערען, פערניכטען, מאכען צו גארנישט; אומשטירצען, בייקומען; זיך איבערקעהרען.

o'verturn *n.* (או'-ווער-טוירן) אומווארפונג, איבערקעהרונג; צושטערונג; א רעפריין [א טייל פון א ליעד וואס ווידערהאלט זיך נאך יעדען פערז].

overtur'ner *n.* (או-ווער-טויר'-נער) אן אומווארפער, אן איבערקעהרער, א צושטערער.

overtwine' *v.* (או-ווער-טהוואין') ארומפלעכטען, אריינפלעכטען.

overuse' *v.* (או-ווער-יוז') געברויכען צופיעל אדער צו אפט.

o'veruse *n.* (או'-ווער-יוס) א צו אפטער אדער צו גרויסער געברויך.

overvalua'tion *n.* (או-ווער-וועל-יו-איי'-שאן) אן איבערשעצונג, א צו הויכע שעצונג.

overval'ue *v.* (או-ווער-וועל'-יו) איבערשעצען, שעצען צו הויך; איבערשטייגען אין ווערטה.

overveil' *v.* (או-ווער-ווייל') בעדעקען

מיט א שלייער אדער וואַל; איינהילען, פערהילען.

overview' *v.* (אָו-ווער-וויו') בעקוקען פון דער הויך; זיך ערהויבען איבער...; איבערפּאַסען.

overvote' *v.* (אָו-ווער-וואָוט') איבער־שטימען; האבען א גרעסערע צאהל שטי־מען.

overwalk' *v.* (אָו-ווער-וואָהק') אַרי־בערגעהן.

overwash' *v.* (אָו-ווער-וואָש') איבער־פליסען, פערפליצען, בעדעקען.

overwatch' *v.* (אָו-ווער-וואָטש') צו־פיעל וואכען אדער היטען; ערמידען דורך לאנגען וואכען; וואכען צו לאנג אדער צו שפּעט; אויפּפּאַסען אדער וואַ־כען איבער עפּעס.

overwear' *v.* (אָו-ווער-ווערעהר') צופיעל טראגען אדער געברויכען; שטארק אָב־טראגען; ערשעפּען; אויסמאַטערען, שטארק אנשטרענגען.

o'verwear *n.* (אָו'-ווער-ווערעהר) אוי־בער־קליידער.

overwear'y *v.* (אָו-ווער-וויער'-אי) אויסמאַטערען.

overween' *v.* (אָו-ווער-וויען') האבען א צו הויכע מיינונג [הויפּטזעכליך ווע־גען זיך אליין].

overwee'ning *n.* (אָו-ווער-וויע'-נינג) דאס האלטען פון זיך צו שטארק; דאס זיין גדול'דיג ביי זיך.

overwee'ning ambi'tion (אָו-ווער-וויע'-נינג עמ-ביש'-אָן) א צו שטארק איבערטריבענע אמביציע.

overwee'ningly *adv.* (אָו-ווער-וויע'-נינג-לי) מיט א צו הויכער מיינונג וועגען זיך; מיט גדלות, מיט גאוה.

overwee'ningness *n.* (אָו-ווער-וויע'-נינג-נעס) דאס האלטען פון זיך צופיעל; גדלות, גאוה.

overweigh' *v.* (אָו-ווער-וויי') איבער־וועגען, וועגען מעהר; איבערטרעפען, אי־בערשטייגען.

o'verweight *n.* (אָו'-ווער-וויייט) אי־בערגעוויכט, הכרעה.

overweight' *v.* (אָו-ווער-וויייט') אראב־ציהען, אראבוועגען; בעלאַסטען צו שטארק; שטערען.

The moral purpose of a book often overweights its art.

overwell' *v.* (אָו-ווער-וועל') איבער־פליסען.

overwent' (אָו-ווער-ווענט') איבער־געגאנגען; איבערגעטראָפען, איבערגעשטי־גען. ז. *overgo*

overwhelm' *v.* (אָו-ווער-וועלם') אי־בערוועלטיגען; בייקומען; פערפלייצען; בעדעקען; פערשלינגען.

Don't overwhelm me with your complaints.

overwhel'ming *a.* (אָו-ווער-וועל'-מינג) וואס איבערוועלטיגט, וואס איז גובר.

overwhel'mingly *adv* (אָו-ווער-וועל'-מינג-לי) איבערוועלטיגענדיג.

overwind' *v.* (אָו-ווער-וואַינד') צו שטארק אנדרעהען, צו שטארק אנציהען [א זייגער].

overwing' *v.* (אָו-ווער-ווינג') איבער־פליהען; איבערשטייגען אין פליהען; גריי־כען איבער דעם פלאַנג [פון אן ארמעע].

overwise' *a.* (אָו-ווער-וואַיז') צו קלוג, צו געשייט; וואס פיינט זיך אויס מיט חכמה.

overwise'ly *adv.* (אָו-ווער-וואַיז'-לי) צו קלוג; זיך אויספּיינענדיג מיט חכמה.

overwise'ness *n.* (אָו-ווער-וואַיז'-נעס) צו גרויסע קלוגהייט; געמאַכטע חכמה; חכמה צוליעב אויספּיינען זיך.

overwood'y *a.* (אָו-ווער-וואוד'-אי) צו רייך אין האלץ; וואס ברייננט ארויס מעהר צווייגען ווי פרוכט [וועגען פרוכט־ביימער].

o'verword *n.* (אָו'-ווער-וואָירד) דער הויפּט געדאנק; א פראַזע וואס ווידער־האלט זיך; א רעפריין [א פערז פון א ליעד וואס ווידערהאלט זיך נאך יעדען פערז].

overwork' *v.* (אָו-ווער-וואָירק') אי־בעראַרבייטען, אויסמאַטערען דורך צופיעל ארבייט, ארויפוואַרפען צופיעל ארבייט.

o'verwork *n.* (אָו'-ווער-וואָירק) דאס איבעראַרבייטען זיך, דאס צופיעל ארביי־טען; איבער־ארבייט, ארבייט וואס ווערט געטהאן אין איבער־שטונדען [עק־סטרא שטונדען נאך דער געוועהנליכען ארבייטס־צייט].

overworn' (אָו-ווער-וואָורן') צופיעל אבגעניצט; שטארק אבגעטראַגען; ער־שעפּט, אויס־געמאַטערט; שטארק אנגע־שטרענגט; פערעלטערט, וואס איז שוין מעהר ניט אין געברויך. ז. *overwear*

overwor'ry *n.* (אָו-ווער-וואָר'-אי) דאס צופיעל דאגה'נען.

overwrest' *v.* (אָו-ווער-רעסט') קאליע מאַכען, ברייננען אין אונארדנונג.

overwres'tle *v.* (אָו-ווער-רעס'ל) ביי־קומען ביים ראַנגלען־זיך.

overwrite' *v.* (אָו-ווער-ראַיט') איבער־שרייבען, שרייבען אויף געשריבענעם; ארויפשרייבען א נאָמען [פון א מאַנו־סקריפּט]; איבערשרייבען; שרייבען צו־פיעל [הויפּטזעכליך גוטעס וועגען זיך].

overwrought' *a.* (אָו-ווער-ראָהט') אי־בערגעאַרבייט; צופיעל אנגעשטרענגט אדער אויפגערעגט; אין גאנצען בעדעקט מיט בעציערונגען; צופיעל בעאַרבייט אדער אויסגעאַרבייט. ז. *overwork*

ovibo'vine *n. and a.* (אָו-ווי-באָו'-ווין) דער שעפּס־אָקס [אַזא אָקס וואס האט אין איינינע פּרטים דעם אויסזעהען פון א שעפּס]; עהנליך צו א שעפּס און אן אָקס.

ovic'ular *a.* (א-וויק'-יו-לער) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו אן איי.

ovic'ulated *a.* (א-וויק'-יו-ליי-טעד) אין ארכיטעקטור — וואס האט איי־פער־מיגע ארנאַמענטען.

Ovid'ian *a.* (א-וויד'-אי-ען) וואס איז שייך צום רוימישען פּאָעט אָוויד נאַזאָ־נוס [געבוירען 43 יאהר פאר קריס־טוס'ען געבורט].

o'viduct *n.* (אָו'-ווי-דאַקט) דער קאַ־נאַל אדער רעהר אין געשלעכטס־ארגאַן פון א נקבה [ביי מענשען און חיות], דורך וועלכען עס געהט דורך דאס איי.

ovif'erous *a.* (א-וויפ'-ע-ראַס) וואס ברייננט אייער, וואס האט אייער; וואס לעגט אייער.

o'viform *a.* (אָו'-ווי-פּאָרם) איי־פערמיג, ווי אן איי; עהנליך צו א שעפּס.

o'vigerm *n.* (אָו'-ווי-דזשוירם) אין ביאָלאָגיע — אן איי.

ovig'erous *a.* (אָו-ווידזש'-ע-ראַס) ז. *oviferous*

o'vine *a. and n.* (אָו'-וויין) שעפּסיש, וואס געהערט צו שאף; א שעפּס.

ovip'arous *a.* (א-וויפּ'-ע-ראַס) וואס לעגט אייער, אייער־לעגענד.

ovip'arously *adv.* (א-וויפּ'-ע-ראַס-לי) לעגענדיג אייער.

ovip'arousness *n.* (א-וויפּ'-ע-ראַס-נעס) דאס לעגען אייער.

ovipos'it *v.* (אָו-ווי-פּאַז'-איט) לעגען אייער.

oviposi'tion *n.* (אָו-ווי-פּאָ-זיש'-אָן) דאס לעגען אייער [ספּעציעל דורך א רעהרען־פערמיגען ארגאַן, ווי ביי געווי־סע אינזעקטען]. ז. *ovipositor*

ovipos'itor *n.* (אָו-ווי-פּאַז'-אי-טאָר) דער לעג־שטאַכעל [דער שטאַכעל־פערמי־גער עק פון געוויסע אינזעקטען, ווי היי־שעריקען, דורך וועלכען זיי לעגען די אייעלעך].

o'visac *n.* (אָו'-ווי-סעק) דאס אייער־זעקעל [אין ווייבליכען קערפּער].

o'vism *n.* (אָו'-וויזם) די לעהרע, אז דאס איי ענטהאלט אין זיך אלע ארגאַנען פון דער צוקינפטיגער בעשעפעניש.

o'void *a. and n.* (אָו'-וואָיד) איי־פער־מיג; אן איי־פערמיגער קערפּער.

o'volo *n.* (אָו'-וואָ-לאָו) אין ארכיטעק־טור — א געזימס אדער פערציערונגס־לייסט געמאַכט רונד אין דער פאָרם פון א פיערטעל קרייז.

ovol'ogy *n.* (א-וואָל'-א-דזשי) ז. *oology*

ovovivip'arous *a.* (אָו-וואָ-וואַי-וויפּ'-ע-ראַס) וואס טראָגט אייער, אבער בריהט זיי אויס, ווען זיי ליעגען נאך אין קער־פּער [אַזוי, דאס די קינדער ווערען גע־בארען לעבעדיג], ווי ביי געוויסע פיש, רעפּטילען און אינזעקטען.

ovula'tion *n.* (אָו-וויו-ליי'-שאָן) די אויסבילדונג און די אויסטיילונג פון די אייעלעך אין אייער־שטאָק [אין קערפּער פון א נקבה ביי מענשען און חיות].

o'vule *n.* (אָו'-וויול) דאס אונבעפרוכ־טעטע אייעלע.

o'vum *n.* (אָו'-וואַם) דאס אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן ארגאַ־ניזם; אין ארכיטעקטור — אן איי־פער־מיגער ארנאַמענט אדער פערציערונג פון א געביידע.

owe *v.* (אָו) 1. זיין שולדיג; 2. זיין פער־פּערפּליכטעט.

1. I owe you five dollars. 2. You owe it to yourself to see this matter through.

Ow'enite *n.* (אָו'-ען-איט) א נאכפאָל־גער פון ראבערט אָוען [געב. 1771, גע־שטארבען 1858], וועלכער האט גע־שטרעבט איינצופיהרען א סאָציאַליסטי־שע ארדנונג דורך בויען קאָאָפּעראַטיווע פּראָדוקציאָנס־געזעלשאַפטען און קאָמו־ניסטישע קאָלאָניעס.

ow'ing (אָו'-אינג) שולדיג; צו פערדאַנ־קען. ז. *owe*

owl *n.* (אַול) די אייַלע אדער סאָווע [א נאכט־רויב־פויגעל מיט א רונדען דיקען קאָפּ, מיט א נאָז־עהנ־ליכען שפּיציג אויסגע־בויגענעם שנאבעל און גרויסע רונדע אויגען, וועלכע זיינען ארום בעוואַקסען מיט א רונ־דען קריינדעל פון פעדע־רען]; א געוויסער מין הויז־טויבען; א מענש וואס זיצט ביז שפּעט אין דער נאכט [צו־ליעב געשעפטען אדער צייט־פערטרייב].

Owl

ow'let *n.* (אַו'-לעט) א קליינער נאכט־פויגעל.

owl'-eyed *a.* (אַול'-איד) מיט אויגען ווי פון אן אייַלע אדער סאָווע; וואס זעהט גוט ביינאכט.

ow'lish *a.* (או'-ליש) איילע=ארטיג, ווי א סאָווע; ווי א נאכט=פויגעל; וואס האט אן אויסזעהן פון צופיעל ערנסט אדער חכמה; טעמפ, דום, נאריש.

ow'lishness *n.* (או'-ליש-נעס) די נא= טור אדער דער כאראקטער פון אן איילע אדער סאווע; דומקייט, אונגעלומפערט= קייט.

owl'-light *n.* (אול'-לאיט) א שימערונ= דער שיין; ניט קלארע ליכטיגקייט; בין השמשות.

ow'ly *a.* (או'-לי) וואס זעהט ניט בע= סער ווי אן איילע אדער סאווע ביי טאג; א שלעכטע ראיה.

own *a. and v.* (און) 1. אייגען; מיט דעם אייגענעם; פון דעם אייגענעם; וואס בעלאנגט צו זיך אליין און ניט צו קיין אנדערען; 2. בעזיצען; האבען; פערמא= גען; 3. אנערקענען; מודה זיין; צוגעבען; 4. בעטראכטען אלס אן אייגענעם אדער אייגענע.

1. I bought the house with my own money. Mind your own business. 2. He owns a large estate. 4. I own him as a son.

own accord' (און ע-קאהרד') אייגענ= ווילינ, פרייוויליג.

He did this of his own accord.

own'er *n.* (או'-נער) אן אייגענטימער, א בעל=הבית, א בעזיצער.

own'erless *a.* (או'-נער-לעס) וואס האט ניט קיין בעל=הבית.

own'ership *n.* (או'-נער-שיפ) דאס איי= גענטומס=רעכט, דאס בעזיץ=רעכט.

own up (און אפ) פאלשטענדיג מודה זיין; צוגעבען.

He owns up to his faults.

ox *n.* (אקס) אן אקס; א רינד.

ox'alate *n.* (אק'-סע-לייט) דאס אקסאל= זויערע זאלץ [א מין כעמישעס זאלץ וואס בעקומט זיך פון דער פערבינדונג פון אקסאל אדער שטשאוו=זויערע מיט א בא= זע אדער גרונד=שטאף. ז. *base*].

oxal'ic ac'id (אק-סעל'-איק עס'-איד) אקסאל=זויערע [א כעמישע זויערע וואס בעקומט זיך פון שטשאוו און אנדערע גראזען און האט די פארם פון אונקאליר= טע קריסטאלען. גרויסע דאזען פון דיע= זער זויערע זיינען גיפ= טיג].

ox'-bot *n.* (אקס'-באט) די אקסען=פליעג, א מין פליעג וואס לעגט איה= רע אייעלעך אונטער דער פעל פון א בהמה; די לארווע פון דיע= זער פליעג.

Ox-bot

ox'-bow *n.* (אקס'-באו) דער האלז=בויגען פון אן אקסען=יאך [אן אויסגעבויגענער שטעקען וואס שטעלט זיך אריין מיט ביי= דע שפיצען אין יאך פון אן אקס און דיענט ווי א כאמוט]; אן אויסבויגונג פון א טייך.

ox'en *n.* (אקסן) אקסען.

ox'-eyed *a.* (אקס'-איד) אקסען=אויגיג, מיט אקסענע אויגען, וואס האט גרויסע אויגען.

ox'-fly *n.* (אקס'-פלאי) די אקסען=פליעג. ז. *ox-bot*.

ox'-gall *n.* (אקס'-גאהל) [א אקסען=גאל ביטערע פליסיגקייט, וועלכע עס טיילט אוים די לעבער פון אן אקס].

ox'-hide *n.* (אקס'-האיד) אקסען=פעל.

ox'id *n.* (אק'-סיד) אן — אין כעמיע אקסיד, א זויער=שטאף=פערבינדונג, א כע= מישע פערבינדונג פון זויער=שטאף מיט אן אנדער עלעמענט.

oxidabil'ity *n.* (אק-סי-דע-ביל'-אי-טי) אקסידירבארקייט, דאס קענען פערוואנ= דעלט ווערען אין אן אקסיד. ז. *oxid*.

ox'idable *a.* (אק'-סי-דעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין אן אקסיד. ז. *oxid*.

ox'idate *v.* (אק'-סי-דייט) פערוואנד= לען אין אן אקסיד, פעראייניגען מיט זויי= ער=שטאף [ווי געוויסע מעטאלען].

oxida'tion *n.* (אק-סי-דיי'-שאן) דאס אקסידירען, דאס פערבינדען א געוויסען כעמישען עלעמענט מיט זויער=שטאף.

oxida'tional *a.* (אק-סי-דיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אקסידירונג אדער פער= אייניגונג פון א כעמישען עלעמענט מיט זויער=שטאף.

ox'idize *v.* (אק'-סי-דאיז) אקסידירען, פעראייניגען א געוויסען כעמישען עלע= מענט מיט זויער=שטאף.

ox'idizement *n.* (אק'-סי-דאיז-מענט) ז. *oxidation*.

ox'lip *n.* (אקס'-ליפ) אזא ענגלישע בלום וואס ווערט קולטיווירט אין אמעריקא און ווערט בענוצט אלס א מיטעל איינצושטי= לען שמערצען.

Oxon. פערקירצונג פון דעם לאטיינישען נאמען פון דער שטאדט אקספארד אין ענג= לאנד [ווערט אפט געברויכט אין דיפלא= מען וואס ווערען ארויסגעגעבען פון אקס= פארדער אוניווערזיטעט].

Oxo'nian *a. and n.* (אק-סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו אקספארד [אין ענג= לאנד]; א געבארענער, אדער בירגער פון אקספארד; א סטודענט פון אקספארדער אוניווערזיטעט.

ox'pecker *n.* (אקס'-פעק-ער) דער אק= סען=פיקער [א קליינער אמעריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט פארא= זיטען און אינזעקטען, וואס ער פיקט אוים פון דער פעל פון בהמות].

ox'-stall *n.* (אקס'-סטאהל) אן אקסען= שטאל.

ox'ter *n.* (אקס'-טער) דער פאכווע, די ארם.

ox'-tongue *n.* (אקס'-טאנג) די אקסען= צונג, איינע פון א צאהל פערשיעדענ= ארטיגע פלאנצען, ביי וועלכע די בלעטער האבען די פארם פון אן אקסען=צונג.

oxya'phia *n.* (אק-סי-איי'-פי-א) אן אוננארמאלע שארפקייט פון חוש=המישוש.

oxyblep'sia *n.* (אק-סי-בלעפ'-סי-א) אן אוננארמאלע שארפקייט פון חוש=הראיה.

oxycal'cium light (אק-סי-קעל'-סי- אם לאיט) דאס קאלך=ליכט. ז. *calcium light*.

oxychlo'rid *n.* (אק-סי-קלאו'-ריד) אקסי= כלאריד, א כעמישע פעראייניגונג פון כלאריד מיט זויער=שטאף. ז. *chlorid*.

oxychlo'ride *n.* (אק-סי-קלאו'-ריד) ז. *oxychlorid*.

ox'ycrate *n.* (אק'-סי-קרייט) עסיג=ווא= סער [וואסער געמישט מיט עסיג].

ox'yd *n.* (אק'-סיד) ז. *oxid*.

ox'ydable *a.* (אק'-סי-דעבל) ז. *oxidable*.

ox'ydate *v.* (אק'-סי-דייט) ז. *oxidate*.

oxyda'tion *n.* (אק-סי-דיי'-שאן) ז. *oxidation*.

ox'ydize *v.* (אק'-סי-דאיז) ז. *oxidize*.

ox'ygen *n.* (אק'-סי-דזשען) אקסיגען, זויער=שטאף [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען. ער איז א גאז אהן קא= ליר און אהן גערוך. אן ערך פיער פינפ= טעל פון דער לופט בעשטעהט פון זויער= שטאף. אין פעראייניגונג מיט וואסער= שטאף בילדעט ער אוים וואסער].

ox'ygenate *v.* (אק'-סי-דזשע-נייט) פעראייניגען אדער אנזעטיגען מיט זויער= שטאף; אקסידירען. ז. *oxidate*.

oxygena'tion *n.* (אק-סי-דזשע-ניי'- שאן) די פעראייניגונג מיט זויער=שטאף, די איבערזעטיגונג מיט זויער=שטאף; די אקסידירונג. ז. *oxidation*.

oxygen'ic *a.* (אק-סי-דזשען'-איק) אקסי= געניש; וואס איז שייך צו זויער=שטאף.

ox'ygenize *v.* (אק'-סי-דזשע-נאיז) ז. *oxygenate*.

oxyg'enous *a.* (אק-סידזש'-ע-נאס) אקסי= געניש, וואס געהערט צו זויער=שטאף; וואס ענט= האלט זויער=שטאף.

ox'ygon *n.* (אק'-סי-גאן) אין געאמעטריע — א דריי=עק, ביי וועלכען אלע דריי ווינקלען זיינען שפי= ציג.

Oxygon

oxyg'onal *a.* (אק-סיג'-א-נעל) שפיץ= עקיג, שפיץ=ווינקעלדיג.

ox'ygone *n.* (אק'-סי-גאון) ז. *oxygon*.

oxygo'nial *a.* (אק-סי-גאו'-ני-על) ז. *oxygonal*.

oxyhy'drogen *a.* (אק-סי-האי'-דרא- דזשען) וואס איז שייך אדער בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון זויער= שטאף מיט וואסער=שטאף.

ox'ymel *n.* (אק'-סי-מעל) זויער=האניג, עסיג=האניג [א געמיש פון עסיג מיט הא= ניג].

oxymo'ron *n.* (אק-סי-מאו'-ראן) דאס אקסימאראן, די פערבינדונג פון צוויי ווערטער, וועלכע זיינען אין עצם סותר איינע די אנדערע, ווי למשל: "ער האט געקוקט אויף איהם מיט אכזריש= מילדע בליקען".

ox'-yoke *n.* (אקס'-יאוק) אן אקסען=יאך, א געשפאן פאר אקסען.

oxyo'pia *n.* (אק-סי-או'-פי-א) אן אונ= נארמאלע שארפקייט פון אויג, וואס נעהמט זיך פון א צו=שטארקער עמפפינדליכקייט פון דעם נעץ=הייטעל.

ox'yopy *n.* (אק'-סי-או-פי) ז. *oxyopia*.

oxyosphre'sia *n.* (אק-סי-אס-פרי'-סי- א) אן אוננארמאלע שארפקייט פון חוש הריח.

oxypho'nia *n.* (אק-סי-פאו'-ני-א) א הויכע, שניידענדע שטימע.

ox'yphony *n.* (אק'-סי-פאו-ני) ז. *oxyphonia*.

oxyr'rhodin *n.* (אק-סיר'-א-דין) רויזען= עסיג [א געמיש פון עסיג מיט רויזען= אויל, וואס דיענט אלס זאלב ביי געוויסע קראנקהייטען].

oxyr'rhodine *n.* (אק-סיר'-א-דין) ז. *oxyrrhodin*.

oxysacch'arum *n.* (אק-סי-סעק'-ע- ראם) א געמיש פון עסיג מיט צוקער.

ox'ytone *a., n. and v.* (אק'-סי-טאון) אין גראמאטיק — וואס האט א שארפען אקצענט אויף דער לעצטער זילבע; א ווארט מיט א שארפען אקצענט אויף דער לעצטער זילבע; אויסרעדען א ווארט מיט'ן אקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxytone'sis *n.* (אק-סי-טא-ני'-סיס) דאס אויסרעדען אדער פונקטירען ווערטער מיט'ן אקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxyton'ical *a.* (אק-סי-טאנ'-אי-קעל) ז. *oxytone*.

ox'ytonize *v.* (אק'-סי-טאו-נאיז) אויס= רעדען א ווארט מיט'ן אקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxyu'rous *a.* (אק-סי-יו'-ראס) וואס האט א שארפען אדער שפיציגען עק.

o'yer *n.* (או'-יער) א פערהער, א געריכטס=פערהער; דאס אויסהערען די טענות פון די צדדים אויף'ן געריכט; דאס צוייגען פאר'ן געריכט א דאקומענט אדער א קאפיע פון דאקומענט, וועלכען דער געגען=צד האט דערמאהנט אין זיינע טענות.

o'yes *int.* (או'-יעס) הערט! הערט אויס! [אן אויסרוף פון בעאמטען אין א געריכטס=הויז, אז דער עולם זאל ווערען שטיל און אויפמערקזאם].

o'yez *int.* (או'-יעז) ז. *oyes*

oys'ter *n. and v.* (אים'-טער) אן אויסטריצע, אן אויסטער [א מין עסבארע מאלוסקע אין א מושעל, וואס בעשטעהט פון צוויי ניט גלייכע דעקלעך]; בעשעפטיגען זיך מיט כאפען אויסטערס.

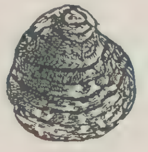
Oyster

oys'ter-bank *n.* (אים'-טער-בענק) ז. *oyster-bed*

oys'ter-bed *n.* (אים'-טער-בעד) א קופע ערד אונטערן וואסער אויף וועלכער עס געפינען זיך אויסטערס; א שיכט אין דער ערד וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אויסטערס.

oys'ter-catch'er *n.* (אים'-טער-קעטש'-ער) דער אויסטער=פישער [א שווארצער פויגעל מיט ווייסע ראנדען אויף'ן עק און אויף די פליגלען, געפינט זיך כמעט אין אלע טיילען פון דער וועלט און ערנעהרט זיך מיט קליינע אויסטערס און מאלוסקען].

oys'ter-cul'ture *n.* (אים'-טער-קאל'-טשור) אויסטער=צוכט, דאס קולטיווירען אדער האדעווען אויסטערס.

oys'ter-dredge *n.* (אים'-טער-דרעדזש) א מין קליינע נעץ צו כאפען אויסטערס.

oys'terer *n.* (אים'-טער-ער) איינער וואס האנדעלט מיט אויסטערס.

oys'ter-farm *n.* (אים'-טער-פארם) אן ארט וואו מען האדעוועט אויסטערס.

oys'ter-far'ming *n.* (אים'-טער-פאר'-מינג) דאס האדעווען אויסטערס.

oys'ter-fish'ery *n.* (אים'-טער-פיש'-ער-אי) אויסטער=פישעריי, דער אויסטער=פאנג.

oys'ter-fish'ing *n.* (אים'-טער-פיש'-אינג) דאס פאנגען אויסטערס.

oys'ter-knife *n.* (אים'-טער-נאיף) א מעסער, מיט וועלכען מען עפענט פאנאנדער די דעקלעך פון אן אויסטער=מושעל.

oys'terling *n.* (אים'-טער-לינג) א קליין אויסטערעל.

oys'terman *n.* (אים'-טער-מען) אן אויסטער=הענדלער.

oys'ter-plant *n.* (אים'-טער-פלענט) א מין גראז מיט איינציגע געלבע קערבעלעך אויף די שפיצען פון די שטענגלעך. דער ווארצעל ווערט געברויכט אין עסען אלס א סאלאט.

oys'ter-shell *n.* (אים'-טער-שעל) אויסטער=שאלעכץ [דער מושעל פון אן אויסטער].

oys'ter-tongs *n.* (אים'-טער-טאנגז) אן אינסטרומענט ארויסצושלעפען אויסטערס פון טיפען וואסער.

Oyster-tongs

oys'ter-wom'an *n.* (אים'-טער-הוואומ'-ען) אן אויסטער=הענדלערין.

ozæ'na *n.* (א-זיע'-נא) א שטינקענדער געשוויר אין נאז.

ozoce'rite *n. and v.* (או-זא-סי'-ראיט) אזאקעריט אדער ערד=וואקס [א וואקס=פערמיגער מינעראל, וואס ווערט בענוצט אין דער פראדוקציאן פון צערעזין און פאראפין, וועלכע מען געברויכט אין דער פראדוקציאן פון וועקסענע און סטעארינעווע ליכט]; ברויכען אזאקעריט.

ozoke'rite *n. and v.* (או-זא-קי'-ראיט) ז. *ozocerite*

ozona'tion *n.* (או-זא-ניי'-שאן) דאס ברויכען אזאן. ז. *ozone*

o'zone *n.* (או'-זאון) אזאן [זויער=שטאף, וואס האט בעקומען נייע איינגענשאפטען דורך דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט. דאס אזאן האט א בעזונדערען שטארקען גערוך, פערניכטעט מיאזמען און שלעכטע ריחות און ווירקט אויף דער אבבלייכונג פון פערשידענע פארבען].

o'zone-pa'per *n.* (או'-זאון-פיי'-פער) אזאן=פאפיער [א פאפיער, וואס איז דורכגעזאפט מיט געוויסע כעמישע מאטעריאלען און ווערט בענוצט צו פרובירען צי איז פאראן אין דער לופט אזאן]. ז. *ozone*

ozo'nic *a.* (או-זאו'-ניק) אזאניש; וואס איז שייך צו אזאן.

ozonif'erous *a.* (או-זא-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אזאן.

ozonifica'tion *n.* (או-זאו-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין אזאן.

ozo'nify *v.* (או-זאו'-ני-פאי) פערוואנדלען אין אזאן.

ozonog'rapher *n.* (או-זא-נאג'-רע-פער) איינער וואס פרובירט די לופט, אויף וויפיעל אין איהר געפינט זיך אזאן.

ozonom'eter *n.* (או-זא-נאמ'-ע-טער) דער אזאן=מעסטער [אן אינסטרומענט וואס מעסט די קוואנטיטעטען פון אזאן אין דער לופט]. ז. *ozone*

ozo'noscope *n.* (או-זאו'-נא-סקאופ) ז. *ozone-paper*

ozonoscop'ic *a.* (או-זאו-נא-סקאפ'-איק) וואס צייגט אן די אנוועזענהייט פון אזאן [ווי למשל אזאן=פאפיער]. ז. *ozone-paper*

P

P, p (פי) דער זעכצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

p. פערקירצונג פון *piano* אדער *page* [אין מוזיק — שוואך, שטיל].

p. a. ראשי תבות פון די ווערטער *participial adjective* [א פארטיציפיום=בייווארט, א פארם פון א צייטווארט וואס דיענט אלס בייווארט] אדער פון די ווערטער *per annum* [יעהרליך].

Pa. אבקירצונג פון *Pennsylvania* [פענסילווייניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pa *n.* (פא) א קינדערשער אויסדרוק פאר *papa*

paal'stab *n.* (פאל'-סטעב) ז. *palstaff*

pabouche' *n.* (פע-בוהש') א טופליע, א שטעק=שוך.

pab'ular *a.* (פעב'-יו-לאר) נעהרענד; נאהרהאפט; וואס נעהרט.

pab'ulous *a.* (פעב'-יו-לאס) ז. *pabular*

pab'ulum *n.* (פעב'-יו-לאם) נאהרונג; שפייז; גייסטיגע שפייז.

pac'a *n.* (פעק'-א) דאס פאקא [אזא דרום=אמעריקאנישע גריזשענדע חיה פון רויטליכען אדער ברוינעם קאליר מיט ווייסע פלעקען].

Paca

pa'cable *a.* (פיי'-קעבל) וואס קען בערוהיגט ווערען; וואס איז פריעדליך געשטימט; וואס לאזט זיך איבערבעטען.

paca'tion *n.* (פע-קיי'-שאן) די בערוהיגונג; די איינשטילונג.

pa'ce *adv. and prep.* (פיי'-סיע) מיט דער ערלויבניש [פון אימעצען].

pace *n. and v.* (פיים) א טריט, א שריט; א לענג=מאס פון אונגעפעהר דריי פוס; דער גאנג; די גאנג=ארט פון א פערד, ווען ביידע פיס פון איין זייט זיינען אויפגעהויבען אין איין צייט; א קליינע פלאטפארמע וואס איז עטוואס העכער פון באדען; א טרעפ; מאכען שריט, שרייטען, געהן; געהן טריט ביי טריט; מעסטען מיט די טריט; געהן אדער לויפען גלאט, ניט שפרינגענדיג אדער אויפהויבענדיג מיט איין מאל ביידע פיס פון איין זייט [וועגען א פערד].

pace'-eggs *n.* (פיים'-עגז) פסח'דיגע אייער [הארט געקאכטע און געפארבטע אייער וואס מען גיט קינדער אין קריסטליכען פסח].

pace for pace (פיים פאר פיים) שריט ביי שריט.

pa'cer *n.* (פיי'-סער) איינער, וועלכער מאכט שריט אדער מעסט עפעס מיט זיינע שריט; א פערד, וועמעס נאטירליכער גאנג איז אזוי, דאס ביידע פיס פון יעדער זייט זיינען ביי איהם אין איין צייט אויפגעהויבען אדער ארונטערגעלאזען; א שנעל פערד; יעדע זאך, וואס ווייזט ארויס שנעלקייט און טהעטיגקייט.

pacha' *n.* (פא-שא') ז. *pasha*

pacha'lic *a.* (פא-שא'-ליק) ז. *pashalic*.

pachi'si *n.* (פע-טשי'-סי) א מין שפיעל אין ביינדלעך וואס ווערט געשפיעלט פון פיער פערזאנען. ז. *back-game*.

pach'yderm *a. and n.* (פעק'-אי-דוירם) מיט א גראבער הויט; א חיה אדער בהמה וואס האט קלויען [קאפי-טעס] און איז ניט מעלה-גרה.

Pachyder'mata *n.* (פעק-אי-דויר'-מע-טא) חיות וואס האבען קלויען [קאפי-טעס] און זיינען ניט מעלה-גרה [ווי אן עלעפאנט, א פערד א. ז. וו.].

pachyder'matous *a.* (פעק-אי-דויר'-מע-טאס) מיט א גראבער הויט; אונעמפ-פינדליך צו שטעך-ווערטלעך א. ד. ג.

pachye'mia *n.* (פעק-אי-אי'-מי-א) א צו שטארקע געדיכטקייט פון בלוט.

pachyme'nia *n.* (פעק-אי-מי'-ני-א) א פערדיקונג פון דער הויט.

pachymeningi'tis *n.* (פעק-אי-מענ-אינ-דזשאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון היי-טעל וואס בעדעקט די געהירן אדער דעם רוקען-מארך.

pachym'eter *n.* (פע-קימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיקקייט פון פאפיער אדער גלאז.

pacif'erous *a.* (פע-סיפ'-ע-ראס) וואס בריינגט פריעדען.

pac'ifiable *a.* (פעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען איינגעשטילט אדער בערוהיגט ווערען.

pacif'ic *a.* (פע-סיפ'-איק) וואס שטילט איין; וואס בערוהיגט; פריעדליך; שטיל; רוהיג.

Pacif'ic *a.* (פע-סיפ'-איק) וואס איז שייך צום פאסיפישען אדער שטילען אקעאן [דער גרעסטער אקעאן, וואס ליעגט צווי-שען די מערב-ברעגען פון אמעריקא און די מזרח-ברעגען פון אזיען].

pacif'ically *adv.* (פע-סיפ'-אי-קעל-אי) אויף א פריעדליכען, שטילען אדער בע-רוהיגענדען שטייגער.

pacif'icate *v.* (פע-סיפ'-אי-קייט) מא-כען שלום; בערוהיגען; שטיל מאכען.

pacifica'tion *n.* (פע-סיפ-אי-קיי'-שאן) דאס מאכען שלום; דאס איינשטילען; דאס בערוהיגען.

pacif'icator *n.* (פע-סיפ'-אי-קיי-טאר) א שלום-מאכער, אן איינשטילער, א בערו-היגער.

pacif'icatory *a.* (פע-סיפ'-אי-קיי-טא-רי) בערוהיגענד, איינשטילענד.

pac'ifier *n.* (פעס'-אי-פאי-ער) אן איינ-שטילער, א בערוהיגער.

pac'ify *v.* (פעס'-אי-פאי) איינשטילען; בערוהיגען; בריינגען שלום; מאכען פריע-דען.

pack *n. and v.* (פעק) א פאק, א פא-קעט; א געוויסע מאס פון וואל [240 אדער 480 פונט]; א פעקעל גאלד-בלעט-לעך [20 ביכלעך צו 25 בלעטלעך יעדעס]; א לאסט, א שוועריגקייט [ווי א פעקעל צרות]; א טאליע קארטען; א מחנה הינד אדער וועלף; א ראטע, א באנדע, א חברה; א מאסע צוזאמענגעטריבענע קריהעס אויף'ן אייז-מעער; ביי פישער — די מאסע געפאנגענע פיש; אין קויהלען-גרובען — א וואנד אדער זייל פון שטיי-נער אדער גרויסע שטיקער קויהלען, וואס שטיצט אונטער די אויבערלאגע [סטע-ליע] פון דער שאכטע; פערשטאפען מיט עפעס א שפאלט; איינפאקען, צונויפפא-קען; צוזאמענלעגען; איינוויקלען דעם קערפער אין א נאסען ליילעך [ביי די וואס היילען זיך דורך וואסער-קור]; גע-דיכט מאכען; צונויפפרעסען; אין קאר-טען-שפיעל — טאשען אדער אויסמישען די קארטען מיט א שווינדלערישען צוועק; צוזאמענברייינגען מענשען אדער זאכען מיט בעטריגערישע צוועקען; שווינדלען אדער פלאנעווען א שווינדעל; טראגען א פאק אויף די פלייצעס; ארויפלעגען א לאסט; אנלאדען.

pack a commit'tee (פעק ע קא-מיט'-אי) קינסטליך אדער פארטייאיש צוזאמענ-שטעלען א קאמיטעט פון אזעלכע פער-זאנען דורך וועלכע עס איז מעגליך דורכ-צופיהרען די פארשלעגע, וועלכע זיינען ווינשענסווערטה פאר די וואס ווירקען אויף דער צוזאמענשטעלונג פון קאמי-טעט.

pack'age *n.* (פעק'-עדזש) א פעקעל, א קלומעק; א פאק, א פאקעט; די פערפא-קונג; דאס פערפאקען; דאס געצאהלט פאר פאקען.

pack a ju'ry (פעק ע דזשוה'-רי) קינסט-ליך צוזאמענשטעלען געריכטס-געשווארענע אזוי, אז זיי זאלען ארויסטראגען אן אור-טייל וועגען דעם בעשולדיגטען ווי עס ווילט זיך דעם צד, וועלכער ווירקט אויף דער צוזאמענשטעלונג פון די געריכטס-געשווארענע.

pack'-an'imal *n.* (פעק'-ענ'-אי-מעל) א לאסט-טהיער [א בהמה וואס ווערט בע-נוצט צו טראגען משא].

pack away' (פעק ע-הוויי') אוועקפאקען; זיך אבטראגען.

pack'-cloth *n.* (פעק'-קלאהטה) פאק-ליי-וועגט.

pack'er *n.* (פעק'-ער) א פאקער, א פע-קער; א מאשין צו פאקען סחורות; איי-נער וואס טראנספארטירט געפעק אויף לאסט-בהמות [ווי פערד. עזלען א. ד. ג.]; א רעגיערונגס-בעאמטער, וואס האט אויפ-זיכט איבער טראנספארט-געפעק; אין אג-ריקולטור — דער מעכאניזם אין א שנייד-מאשין, וועלכער פרעסט צונויף די אבגע-שניטענע זאנגען און האלט זיי אין דיע-זער לאגע ביז זיי ווערען איבערגעבונ-דען אין סנאפעס; איינער וואס מאכט גע-פעקעלט פלייש.

pack'et *n. and v.* (פעק'-עט) א פאקעט, א פעקעל; א פאקעט-שיף, א פאסט-שיף [א שיף וועלכע פיהרט בריעף און פאקע-טען]; א פאק פון 250 מעטאל-בויגענס אדער בלעך; מאכען א פעקעל; טראנס-פארטירען אדער שיקען אין א פאסט-שיף.

pack'et-boat *n.* (פעק'-עט-באוט) א פא-קעט-שיף, א פאסט-שיף [א שיף, וועלכע פיהרט בריעף און פאקעטען].

pack'et of nee'dles (פעק'-עט אוו ניעדלז) א בריוועל נאדלען.

pack'et-ship *n.* (פעק'-עט-שיפ) ז. *packet-boat*.

pack'et-ves'sel *n.* (פעק'-עט-וועס'-על) ז. *packet-boat*.

pack'fong *n.* (פעק'-פאנג) ארגענטאן אדער כינעזישעס ניי-זילבער [א געמיש פון ניקעל, צינק און קופער]. ז. *paktong*.

pack'horse *n.* (פעק'-האהרס) א לאסט-פערד, א פערד פאר משא; א לאסט-טרע-גער; א הארעפאשניק.

pack'-house *n.* (פעק'-האוס) א פאק-הויז, א שפייכלער.

pack'-ice *n.* (פעק'-אים) צוזאמענגע-דרענגטע קריהעס אויף'ן אייז-מעער.

pack'ing *n.* (פעק'-אינג) דאס איינפא-קען; די פערפאקונג; דאס מאכען געפע-קעלט פלייש; דער מאטעריאל, וואס דיענט איינצופאקען, אנצופילען אדער פערשטא-פען עפעס; אין דרוקערייען — א שטיק ווייך צייג, מיט וועלכען עס איז בעצווי-גען דער צילינדער פון דרוק-פרעס, כדי עס זאל זיין ווייכער זיין דרוק אויף'ן דרוק-בויגען; ביי מויערער — שטיקלעך ציע-געל מיט וואפנע, מיט וועלכע מען פילט אן די איבערגעבליבענע לעכער אין א גע-מויערטער וואנד; דאס שליסען צווישען זיך א געהיימען אבמאך, כדי צו בעטרי-גען אדער בעשווינדלען איינעם; שווינדעל, בעטרוג.

pack'ing-case *n.* (פעק'-אינג-קיים) א קאסטען אין וועלכען מען פאקט איין סחורות אדער אנדערע זאכען.

pack'ing-pa'per *n.* (פעק'-אינג-פיי'-פער) פאק-פאפיער [א דיק פאפיער, אין וועלכען מען פאקט איין סחורות].

pack'ing-press *n.* (פעק'-אינג-פרעס) א פאק-פרעס [א שווערע פרעס, מיט וועל-כער מען מאכט גרויסע פעק פון היי, וואל א. ד. ג.].

pack'ing-sheet *n.* (פעק'-אינג-שיעט) א דעקע צוצודעקען אדער פאקען סחורות; אין וואסער-קור — א נאסער ליילעך, וואס דיענט אלס היילמיטעל ביי געוויסע קראנק-הייטען.

pack'-load *n.* (פעק'-לאוד) די געוועהנ-ליכע משא וואס א לאסט-בהמה קען אויף זיך טראגען [ווי 300 פונט פאר א גרוי-סען עזעל, 150 פונט פאר א קליינעם א. ד. ג.].

pack'man *n.* (פעק'-מען) א פאקען-טרעגער, א קאראבעלניק, א פעדלער.

pack'-mule *n.* (פעק'-מיול) א לאסט-עזעל.

pack'needle *n.* (פעק'-ניעדל) א פאק-נאדעל [א גרויסע נאדעל צו פערנעהען געפעק].

pack of cards (פעק אוו קארדס) א טאליע קארטען.

pack off (פעק אף) זיך אבטראגען.

pack out (פעק אוט) אויס-אויספאקען, לאדען.

The schooner **packed out** 500 barrels of mackerel.

pack'-road *n.* (פעק'-ראוד) א וועג אדער שטעגעל, איבער וועלכען עס קען געהן נור א לאסט-טהיער; אבער ניט קיין וואגען.

pack'-sad'dle *n.* (פעק'-סעד'ל) א פאק-זאטעל [א זאטעל אויף וועלכען מען לאדט אן משא אויף א לאסט-טהיער, ווי א פערד, אן עזעל א. ד. ג.].

pack'sheet *n.* (פעק'-שיעט) ז. *packing-sheet*.

pack'thread *n.* (פעק'-טהרעד) פאק-פאדים, בינד-פאדים; שפאגאט.

pack'-train *n.* (פעק'-טריין) א רייה לאסט-טהיערע.

pack up (פעק אפ) איינפאקען; זיין באנקראט; זיך מוזען פאקען אדער אב-טראגען.

pack'ware *n.* (פעק'-הוועהר) די סחורות פון א פאקען-טרעגער אדער פעדלער.

pack'wax *n.* (פעק'-הוועקס) קאסקע [א מין הארט, ווייס פלייש] אין האלז פון בהמות.

pack'way *n.* (פעק'-הוויי) ז. *pack-road*.

pact *n.* (פעקט) א קאנטראקט, אן אבמאך.

pac'tion *n.* (פעק'-שאן) ז. *pact*.

pac'tional *a.* (פעק'-שאנ-על) קאנ-טראקט-מעסיג; ווי אן אבמאך.

pad *n. and v.* (פעד) א גאסען-שטעג; א

רויבער; א קישען, א זיין=קישען; א ווייכער, קישען=עהנליכער אדער אנגעשטאפטער טייל פון עפעס; א פעקעל פאפיער צוזאמענגעקלעפט ווי א בוך; דאס הענטעל פון געוויסע געצייג; א קארב; געהן צו=פוס, געהן לאנגזאם; ארויסגעהן אויף רויב; אויסגלייכען אדער אויסטרעטען [א וועג]; צונויפקלעפען פאפיער אין א פעקעל; אונטערשלאגען [א מאנטעל] מיט וואטע; פאנאנדערשפרייטען, פערגרעסערען עפעס דורך אונניציגען מאטעריאל [ווי למשל א בוך אדער צייטונגס=ארטיקעל].

pad'-brack'et *n.* (פעד'-ברעק'-עט) אין א שטאל — א לייסט אדער א שטיקעל קלאץ, וואס שטארצט ארויס פון וואנד און אויף וועלכען מען הענגט אויף א זאטעל.

pad'-crimp *n.* (פעד'-קרימפ) ביי זאטעל=מאכער — א פרעס מיט וועלכער עס ווערט אויסגעבויגען די לעדער צו בעקומען די פארם פון א זאטעל.

pad'ded cell (פעד'-עד סעל) אין א טורמע אדער משוגעים=הויז — א קאמערעל, וואו די ווענד זיינען ארומגעשלאגען מיט א ווייכען מאטעריאל, כדי דער ארעסטירטער אדער משוגענער זאל זיך ניט צוקאליעטשען, שלאגענדיג זיך אן וואנד.

pad'ded room (פעד'-עד רוהם) ז. *padded cell*.

pad'der *n.* (פעד'-ער) א גאסען=רויבער; איינער וואס בעדעקט אדער בעשלאגט מיט קישענס; איינער וואס שטאפט אן אדער פילט אויס מיט ווייכען שטאף.

pad'ding *n.* (פעד'-אינג) דאס בעדעקען אדער בעשלאגען מיט קישעלעך; דאס ווייכע מאטעריאל, מיט וועלכען מען בעדעקט אדער בעשלאגט א זאך; דער ווייכער אונטערשלאג פון א בגד; דאס דרוקען אוזארען אויף ציץ אדער קאטון; דאס דורכנעצען קאטון מיט א געוויסען מאטעריאל איידער מען נעהמט זיך דרוקען אויף איהם אוזארען; יעדע אונוויכטיגע זאך וואס ווערט צוגעשריבען צו א בוך אדער ארטיקעל ניט צוליעב זיין אינהאלט, נאר כדי צו מאכען איהם לענגער.

pad'dle *n. and v.* (פעדל) א רודער; די לאפעטקע פון א רודער; די שווימלאפעס פון א וואלפיש א. ד. ג.; א ראדשויפעל; איינס פון די קווער=ליעגענדע ברעטלעך אין ראד פון א דאמפף=שיף; א קליינע לאפעטקע; א קליין טהירעל וואס עפענט זיך אויף און מאכט זיך צו אין א שלוזע; רודערען; שווימען אין וואסער מיט דער הילף פון רודערס [ווי א שיפעל] אדער מיט דער הילף פון די פיס [ווי א גאנז, ענטעל א. ד. ג.]; זיך פלעסקען, זיך שפיעלען מיט'ן וואסער; פאטשען, שמייסען; זיך שפיעלען מיט די פינגער, גלעטען מיט די פינגער א זאך.

pad'dle about' (פעדל ע-באוט') זיך ארומטרייבען.

pad'dle-board *n.* (פעד'ל-באורד) איינס פון די קווער=ברעטלעך פון וואסער=ראד ביי א דאמפף=מאשין.

pad'dle-box *n.* (פעד'ל-באקס) דער קאסטען אדער איבערדעק איבער דעם רודער=ראד פון א דאמפף=שיף, כדי דאס וואסער זאל ניט שפריצען אין שיף.

pad'dle-case *n.* (פעד'ל-קיים) ז. *paddle-box*.

pad'dle one's own canoe' (פעדל הוואנז און קע-נוה') שטעהן אויף די אייגענע פיס; דערשלאגען זיך זעלבסטשטענדיג צו א קאריערע.

pad'dler *n.* (פעד'-לער) א רודערער; איינער וואס פלעסקעט זיך אדער שפיעלט זיך מיט וואסער; איינער וואס טהוט עפעס אהן שום צוועק, וואס שפיעלט זיך ארום.

pad'dle-shaft *n.* (פעד'ל-שעפט) די וואל וועלכע דרעהט דאס וואסער=ראד [ביי א דאמפף=שיף].

pad'dle-staff *n.* (פעד'ל-סטעף) דער שאר=אייזען פון אקער=אייזען.

pad'dle-stea'mer *n.* (פעד'ל-סטיע'-מער) א דאמפף=שיף, וועלכע ווערט בעטריבען פון רעדער.

pad'dle-wheel *n.* (פעד'ל-הוויעל) דאס רודער=ראד פון א דאמפף=שיף.

pad'dock *n. and v.* (פעד'-אק) א קליינע ארומגעצאמטע לאנקע, וואו עס פיטערען זיך פערד; פערשפארען ווי אין אן ארומגעצאמטער לאנקע.

Paddock-pipe.

pad'dock-pipe *n.* (פעד'-אק-פאיפ) זומפ=שטרוי [אזא מין רעהרען=ארטיגע גראזען, וואס וואקסען אין זומפען].

pad'dock-stone *n.* (פעד'-אק-סטאון) ז. *toadstone*.

pad'dockstool *n.* (פעד'-אק-סטוהל) ז. *toadstool*.

Pad'dy *n.* (פעד'-אי) אן אירלענדער.

pad'dy *n. and a.* (פעד'-אי) א נארד=אמעריקאנישע ענטעל; אין אסט=אינדיען — רייז וואס איז נאך אין די זאנגען; נידריג, געמיין, ארעם.

pad'dy-field *n.* (פעד'-אי-פיעלד) א רייז=פעלד.

pad'-el'ephant *n.* (פעד'-על'-אי-פענט) אן עלעפאנט, וועלכען מען געברויכט צום פאהרען און צו ארבייטען [אין אונטערשייד פון אן עלעפאנט, וועלכען מען געברויכט צו יאגד].

padel'la *n.* (פיי-דעל'-א) אן אייזערען אדער ליימען שיסעלע מיט חלב און מיט א קנייטעל, וואס מען צינדט אן בעת אילומינאציע.

pad'-groom *n.* (פעד'-גרוהם) א רייטענדער דיענער [וואס בעגלייט דעם רייטענדען בעל=הבית].

pa'dishah *n.* (פא'-די-שא) דער פאדישאך אדער גרויסער קעניג [א טיטול פון טערקישען סולטאן].

pad'lock *n. and v.* (פעד'-לאק) א הענג=שלאס; פערשליסען מיט א הענג=שלאס, אויפהענגען א שלאס.

pad'-nag *n.* (פעד'-נעג) א פערד וואס לויפט לייכט, זאנפט, ניט שפרינגענדיג.

pad'ow-pipe *n.* (פעד'-או-פאיפ) ז. *paddock-pipe*.

padro'ne *n.* (פע-דראו'-נע) אן איטאליענישער קאנטראקטאר פון ארבייטער [וואס שטעלט צו ארבייטער אין גרויסע מאסען]; א בעל=הבית, א מייסטער; איינער [הויפטזעכליך אן איטאליענער], וואס פערדינגט שפיעל=קעסטלעך אדער בעשעפטיגט קינדער צו בעטלען פאר איהם.

padron'ism *n.* (פע-דראונ'-איזם) דאס איטאליענישע קאנטראקט=סיסטעם פון צושטעלען ארבייטער; דאס אריינבריינגען איטאליענישע קינדער אין א פרעמדען לאנד און זיי צווינגען צו זינגען און צו בעטלען אין די גאסען.

pad the hoof (פעד טהי הוהף) געהן צו=פוס.

pad the streets (פעד טהי סטריעטס) מעסטען די גאסען.

pæ'an *n.* (פיע'-ען) א הימנע, א לויב=געזאנג, א דאנק=געזאנג; א קריעגס=ליעד; א טריאומף=ליעד; א זיעגעס=ליעד; א טומעלדיג, פרעהליך געזאנג; א פערזען=פוס [אין דער אלטער גריכישער פאעזיע] פון פיער זילבען: איינע א לאנגע, די איבריגע דריי — קורצע.

pæ'anism *n.* (פיע'-ען-איזם) אויסגעשרייען אדער ליעדער פון לויב אדער טריאומף; קריעגס=ליעדער, א קריעגס=רוף.

pæderas'tia *n.* (פעד-ע-רעס'-טי-א) פעדעראסטיע. ז. *pederasty*.

pædeu'tics *n.* (פי-דיו'-טיקס) פעדאגאגיע, די לעהרע וועגען אונטערריכט און ערציהונג.

pædobap'tism *n.* (פיע-דא-בעפ'-טיזם) ז. *pedobaptism*.

pædobap'tist *n.* (פיע-דא-בעפ'-טיסט) ז. *pedobaptist*.

pædonosol'ogy *n.* (פיע-דא-נא-סאל'-א-דזשי) ז. *pedonosology*.

pæ'on *n.* (פיע'-אן) אין דער אלט=גריכישער פאעזיע — א פערזען=פוס פון פיער זילבען: איינע א לאנגע און די איבריגע דריי — קורצע.

pa'gan *n. and a.* (פיי'-גען) א געצענדיענער; איינער וואס געפינט זיך אונטער'ן איינפלוס פון דער קלאסישער גריכיש=רוימישער קולטור [אלס געגענזאץ צו דער אידישער אדער קריסטליכער]; געצענדיענעריש; וואס געפינט זיך אונטער'ן איינפלוס פון דער קלאסישער גריכיש=רוימישער קולטור.

pa'gandom *n.* (פיי'-גען-דאם) היידענטום, געצענדיענערטום.

pa'ganise *v.* (פיי'-גען-איז) ז. *paganize*.

pa'ganish *a.* (פיי'-גען-איש) געצענדיענעריש; וואס געפינט זיך אונטער'ן איינפלוס פון דער קלאסישער גריכיש=רוימישער קולטור. ז. *pagan*.

pa'ganism *n.* (פיי'-גען-איזם) געצענדיענסט; אנהענגערשאפט צו דער קלאסישער גריכיש=רוימישער קולטור [אלס געגענזאץ צו דער אידישער אדער קריסטליכער]; דאס געפינען זיך אונטער דעם איינפלוס פון דיעזער קולטור.

paganiza'tion *n.* (פיי-גען-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אדער ווערען א געצענדיענער אדער געצענדיענעריש; דאס זיין ניט אידיש=קריסטליך. ז. *paganism*.

pa'ganize *v.* (פיי'-גען-איז) מאכען פאר א געצענדיענער; מאכען געצענדיענעריש; ווערען א געצענדיענער; אונטערווארפען אונטער'ן איינפלוס פון דער קלאסישער גריכיש=רוימישער קולטור [אלס געגענזאץ צו דער אידישער און קריסטליכער].

page *n. and v.* (פיידזש) א זייט [פון א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.]; א שריפט; א בוך; א פאזש [א בעדיענער, הויפטזעכליך א איינגעל וואס בעדיענט א הויך=געשטעלטע פערזאן]; א שלעפען=טרעגער [אזא קלאמער מיט א שנור אויפצוהויבען די שלעפע פון א פרויען=קלייד]; א מין זיד=אמעריקאניש זומער=פויגעלע מיט גריני און שווארצע פלעקען; נומערירען זייטען [פון א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.]; צונויפשטעלען דרוק=שריפט אין זייטען; זיין א פאזש, בעדיענען אלס פאזש.

pag'eant *n. and a.* (פעדזש'-ענט) א פאראד, א ספעקטאקל, א ביהנע=פארשטעלונג; א גלענצענדע פראצעסיאן; א בע=

ווענליכע פלאטפארמע אדער ביהנע; א טריאומף־וואגען; אן ארקע; פראכטפאל, פאראדנע.

pag'eantry *n.* (פעדזש'-ען-טרי) פאראד־נעקייט, פרעכטיגקייט; טעאטראלישקייט; א גלאנצענדע פראצעסיאן; א טריאומף־צוג.

page'-cord *n.* (פיידזש'-קאהרד) אין דרוקעריי — שטריקלעך, מיט וועלכע מען בינדט ארום די שריפט, וואס איז אויסגע־שטעלט אין זייטלעך.

page'-gage *n.* (פיידזש'-גיידזש) א מאס צו בעשטימען די לענג פון א זייט פון דרוק־שריפט.

page'hood *n.* (פיידזש'-הוד) דער פאַ־זישען־שטאנד; דאס זיין א פאזש.

page'-proof *n.* (פיידזש'-פרוהף) א זייַ־טען־קארעקטור [געמאכט פון דעם שריפט־זאץ, ווען ער איז שוין געשלאסען אין זייטען].

pag'ina *n.* (פעדזש'-אי-נא) די בלאט־פלאכע [פון א פלאנצע].

pag'inal *a.* (פעדזש'-אי-נעל) 1. וואס בעשטעהט פון זייטען, וואס איז שייך צו זייטען [פון א בוך, למשל]; 2. וואס קומט זייטעל נאך זייטעל.

2. A verbal and paginal reprint.

pag'inate *v.* (פעדזש'-אי-נייט) נומערי־רען די זייטען [פון א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.].

pagina'tion *n.* (פעדזש-אי-ניי'-שאן) נומערירונג פון זייטען [אין א בוך, מא־נוסקריפט א. ז. וו.]; דאס נומערירען זיי־טען.

pa'ging *n.* (פיי'-דזשינג) נומערירונג [פון זייטען פון א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.].

pa'ging-machine' *n.* (פיי'-דזשינג-מע-שין') א מאשין צו נומערירען די זיי־טען פון א בוך.

pago'da *n.* (פע-גאו'-דא) א פאגאדא [אין כינא, אינדיען, בורמא — א הייליגער טורעם, עהנליך צו א פיראמידע און רייך בעדעקט מיט בעציערונגען אדער שניצו־גען]; א קליינע פערציערטע געביידע, עהנ־ליך צו א פאגאדא, אין וועלכער מען פער־קויפט פערשיעדענע קלייניגקייטען; אזא גאלדענע אינדישע מטבע.

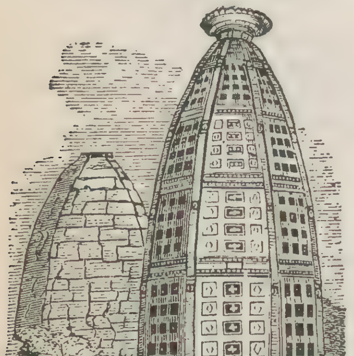

Pagodas

pago'da-tree *n.* (פע-גאו'-דא-טריע) א פאגאדא־בוים [א בוים אין אזיען וואס דערמאהנט מיט'ן אויסזעהן אן א פאגא־דא]. ז. *pagoda*.

pa'gus *n.* (פיי'-גאס) אין דער אלט־רוימישער מלוכה — א בעפעסטיגט דארף, וואו די ארומיגע איינוואוהנער פלעגען זיך צוזאמענקלייבען, ווען א שונא פלעגט אויף זיי אנפאלען; אין פארצייטיגען ענג־לאנד — א טייל פון א גראפשאפט.

pah *int. and n.* (פאַ) פע! [אן אויס־דרוק פון עקעל אדער פעראכטונג]; אין ניי־זעעלאנד — א בעפעסטיגטער לאגער פון די מאארי [די דארטיגע איינגעבא־רענע].

Pah'lavi *n. and a.* (פא'-לע-ווי) פא־לאווי, די שפראך פון די אלט־פערזישע היי־ליגע ביכער; וואס איז שייך צו דער פא־לאווי־שפראך.

paid (פייד) געצאהלט, בעצאהלט. ז. *pay*.

paid and aquit'ted (פייד ענד ע-קהוויט'-עד) בעצאהלט און קוויטירט.

paid down (פייד דאון) בעצאהלט מזומן; איינגעצאהלט.

paideu'tics *n.* (פע-דיו'-טיקס) ז. *pædeutics*.

paid up (פייד אפ) אין גאנצען אויס־געצאהלט.

pail *n.* (פייל) אן עמער.

pail'-brush *n.* (פייל'-בראש) א מין הארט בערשטעל, וואס ווערט בענוצט אין מילך־קראמען א. ד. ג. צו ריינינגען כלים.

pail'ful *n.* (פייל'-פול) אן עמער־פול [וויפיעל עס קען ענטהאלטען א פולער עמער].

paillasse' *n.* (פע-ליעס') א שטרוי־מאט־ראץ; אן אונטער־מאטראץ.

pain *n. and v.* (פיין) שמערץ, יסורים, ליידען, פיין; אנגסט, זארג; מיה, מא־טערניש; א שטראף; פעראורזאכען שמערץ, אנטהאן יסורים, קוועלען, פייני־גען, קרענקען.

pained *a.* (פיינד) וואס ליידט וועה־טאג אדער יסורים; וואס צייגט ארויס שמערץ.

pain'ful *a.* (פיינ'-פול) שמערצליך; פייני־ליך; מיהזאם, שווער; וואס פאדערט אנ־שטרענגונג אדער פיעל אויפמערקזאמקייט.

pain'fully *adv.* (פיינ'-פול-אי) אויף א שמערצליכען, פייניליכען אדער מיהזא־מען אופן.

pain'fulness *n.* (פיינ'-פול-נעס) שמערצליכקייט; פייניליכקייט, מיהזאמקייט.

pai'nim *n. and a.* (פיי'-נים) ז. *paynim*.

pain'less *a.* (פיינ'-לעס) שמערצלאז, אהן שמערצען, אהן מיה.

pain'lessly *adv.* (פיינ'-לעס-לי) ניט ליידענדיג קיין וועהטאג אדער יסורים.

pain'lessness *n.* (פיינ'-לעס-נעס) שמערצלאזיגקייט; פיינלאזיגקייט.

pain of death (פיין אוו דעטה) טויט־שטראף.

pains *n.* (פיינז) וועהטאגען פון א גע־ווינערין, חבלי לידה.

pains'taker *n.* (פיינז'-טיי-קער) א פלייסיגער, ארבייטזאמער מענש.

pains'taking *n. and a.* (פיינז'-טיי-קינג) פלייסיגקייט, מיהזאמקייט; ארבייט־זאם, הארעפאשנע.

pains'takingly *adv.* (פיינז'-טיי-קינג-לי) אויף א פלייסיגען, מיהזאמען שטיי־גער.

pains'worthy *a.* (פיינז'-הוואיר-טהי) וואס עס פאדערט א שטארקע זארגפעל־טיגע אויפמערקזאמקייט.

paint *v. and n.* (פיינט) פארבען, אב־פארבען; מאלען מיט פארבען; דעקארי־רען, בעציערען; אנשטרייכען, שילדערען, פארשטעלען; בעשעפטיגען זיך מיט מא־לעריי; פארבען דאס פנים, זיך שמינקען; שכור'ען; פארב; שמינקע [די פארב, מיט וועלכער מען פארבט דאס פנים]; אין דער פראדוקציאן פון גומי אדער רעזי־נע — דער שטאף וואס ווערט צוגעגעבען צו קאוטשוק צו מאכען איהם הארטער.

pain'table *a.* (פיינ'-טעבל) וואס קען געפארבט אדער געמאלט ווערען.

paint an eye (פיינט ען אי) מאכען א בלוי אויג [אנברעכען די ביינער].

paint'-box *n.* (פיינט'-באקס) דאס פארב־קעסטעל [פון א מאלער].

paint'-bridge *n.* (פיינט'-ברידזש) א הענגענדע פלאטפארמע, אויף וועלכער דער מאהלער שטעהט ביים מאהלען טעא־טער־דעקאראציעס.

paint'-brush *n.* (פיינט'-בראש) דאס פענזעל פון א מאלער אדער פארבער.

pain'ted *a.* (פיינ'-טעד) אויס־געפארבט; אויס־געמאלט; קאלירט; געקינסטעלט, ניט רע־אל, ניט עכט.

pain'ter *n.* (פיינ'-טער) א פארבער; א מאלער; א שטריק [צו בעפעסטיגען א שיף]; א פאנטער, א לעמפערט.

pain'ter's col'ic (פיינ'-טערז קאל'-איק) בליי־קאליק [א קראנקהייט וואס בעקומט זיך פון איינאטהעמען בליי־שטויב. פארבער ליידען מייסטענס פון דיזער קראנקהייט].

pain'ter-stai'ner *n.* (פיינ'-טער-סטיי'-נער) א וואפען אדער שילדען־מא־לער; א מיטגליעד פון א געוויסען לאנ־דאנער צעך אדער גילדע.

pain'tiness *n.* (פיינ'-טי-נעס) דאס הא־בען אויף זיך צופיעל פארב [ווענען א בילד].

pain'ting *n.* (פיינ'-טינג) א מאלעריי; געמעלדע, א בילד.

pain'ting in oil (פיינ'-טינג אין איל) אויל־מאלעריי.

paint the town red (פיינט טהי טאון רעד) שטיפען, קונדס'עווען, אנמאכען אונ־ארדנונג און טומעל.

paint'-tube *n.* (פיינט'-טיוב) א רעה־רעל פון דינעם, בויגזאמען מעטאל, וואס ענטהאלט מאלעריי־פארב.

paint'work *n.* (פיינט'-הוואירק) מאלע־ריי־ארבייט.

pain'ty *a.* (פיינ'-טי) צופיעל אנגע־פארבט; בעפלעקט מיט פארב.

pair *n. and v.* (פעהר) א פאר; א פאר־פאלק; אין קויהלען־גרובען — א גרו־פע ארבייטער, וואס ארבייטען אין איין צייט; אין געזעצגעבערישע קערפערשאפ־טען [ווי פארלאמענט א. ד. ג.] — צוויי מיטגליעדער, וואס בעלאנגען צו געגענ־זעצליכע פארטייען, ווען זיי מאכען אב צווישען זיך ניט אבצוגעבען זייערע שטי־מען; אין פאוקער־שפיעל — א פאר קאר־טען פון דעמזעלבען מין [ווי צוויי טויז, צוויי צוויי־טלעך א. ד. ג.]; פארען, מא־כען א פאר; צונויפפארען, פעראייניגען א זכר מיט א נקבה; צופאסען איינס צו דעם אנדערען; זיך פארען; זיך פעראיי־ניגען פארווייז.

pair and pair (פעהר ענד פעהר) פארווייז.

paired *a.* (פעהרד) איינגעטיילט אדער איינגעארדנעט פארווייז; צוזאמענגעפארט [ווי א זכר מיט א נקבה]; געפארט [ווע־גען א מיטגליעד פון א געזעצגעבערישער קערפערשאפט, וועלכער קען ניט קומען אויף א זיצונג און וועלענדיג פער־לירען זיין שטימע, רעדט ער אב מיט

א מיטגליעד פון דער געגנערישער פארטיי, אז יענער זאל אויך ניט שטימען].

pair'ing *n.* (פעהר'-אינג) אין א געזעצגעבערישער פערזאמלונג — אן אבמאך פון צוויי מיטגליעדער, וואס בעלאנגען צו צוויי געגען-פארטייען, אז ביידע זאלען ניט שטימען איבער א געוויסער פראגע.

pair'ing-sea'son *n.* (פעהר'-אינג-סיע'זן) די פארונגס-צייט [די צייט ווען חיות אדער פויגלען פארען זיך].

pair'ing-time *n.* (פעהר'-אינג-טאים) ז. *pairing-season*.

pair'-oar *n.* (פעהר'-אור) א רודער-שיפעל וואס האט צוויי רודערס.

pair of col'ors (פעהר אוו קאל'-ארז) די צוויי פאהנען וואס מען טראגט פארוים א רעגימענט סאלדאטען אדער א פעראיין אין ענגלאנד און אמעריקא [איין פאהן א נאציאנאלע און די צווייטע א ספעציעלע פון דיעזען רעגימענט אדער פעראיין].

pair off (פעהר אף) אוועקגעהן אדער אבטיילען זיך פון א קאמפאניע פארווייז; אבניט שטימען אויף א פערזאמלונג, אבמאכענדיג מיט איינעם פון דער געגנערפארטיי, אז ער זאל אויך ניט שטימען.

pair roy'al (פעהר ראי'-על) אין קארטענשפיעל — דריי פון דעמזעלבינגען מין [ווי דריי מלכים, דריי מלכות א. ד. ג.].

pair'-toed *a.* (פעהר'-טאוד) וואס האט די פינגער פארווייז, צוויי פון פארענט און צוויי פון הינטען [וועגען די פיס פון געוויסע פויגלען].

pair'wise *adv.* (פעהר'-הוואיז) פארווייז; אין פאר.

paja'mas *n.* (פע-דזשא'-מאז) אזא זארט ברייטע הויזען וואס ווערען געטראגען פון מאנספערזאנען און פרויענצימער אין אינדיען; א שלאף-אנצוג אדער מארגען-אנצוג וואס בעשטעהט פון לייכטע הויזען מיט א קורצען רעקעל.

pak'tong *n.* (פעק'-טאנג) כינעזישעס נייזילבער [א מעטאל-געמיש פון ניקעל, צינק און קופער].

pala'bra *n.* (פע-לא'-ברא) א ווארט; א גערייד.

pal'ace *n.* (פעל'-עס) א פאלאץ.

pal'ace-car *n.* (פעל'-עס-קאר) א סאלאן-וואגאן.

pal'ace-court *n.* (פעל'-עס-קאורט) דאס הויף-געריכט [אמאל אין ענגלאנד].

pal'adin *n.* (פעל'-ע-דין) דער פאלאדין, איינער פון די צוועלף ריטער, וועלכע זיינען געוועזן די מקורבים פון דעם פראנצויזישען קעניג קארל דעם גרויסען; א וואנדערנדער ריטער [ז. *knight-errant*].

palæobot'any *n.* (פיי-לי-א-באט'-ע-ני) ז. *paleobotany*.

pa'læograph *n.* (פיי'-לי-א-גרעף) ז. *paleograph*.

palæog'raphy *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פי) ז. *paleography*.

pa'læolith *n.* (פיי'-לי-א-ליטה) ז. *paleolith*.

palæolith'ic *a.* (פיי-לי-א-ליטה'-איק) ז. *paleolithic*.

palæol'ogy *n.* (פיי-לי-אל'-א-דזשי) ז. *paleology*.

palæontog'raphy *n.* (פיי-לי-אנ-טאג'-רע-פי) ז. *paleontography*.

palæontol'ogy *n.* (פיי-לי-אנ-טאל'-א-דזשי) ז. *paleontology*.

palæornithol'ogy *n.* (פיי-לי-אהר-ני-טהאל'-א-דזשי) ז. *paleornithology*.

Palæozo'ic *a.* (פיי-לי-א-זאו'-איק) ז. *Paleozoic*.

palæozool'ogy *n.* (פיי-לי-א-זא-אל'-א-דזשי) ז. *paleozoology*.

palæs'te *n.* (פע-לעס'-טי) אן אלט-גריכישע לענגען-מאס, א טפח [א פיערטעל פון א פוס].

palæs'tra *n.* (פע-לעס'-טרא) ז. *palestra*.

palæs'trian *a.* (פע-לעס'-טרי-ען) ז. *palestrian*.

palæs'tric *a.* (פע-לעס'-טריק) ז. *palestric*.

palankeen' *n.* (פעל-ען-קין') ז. *palanquin*.

palanquin' *n.* (פעל-ען-קין') א פאלאנקין, א טראג-בעטעל בעדעקט מיט א דעכעל, וואס ווערט בענוצט אין אסט-אינדיען און כינא, אנשטאט אן עקיפאזש אדער קארעט.

Palanquin

palatabil'ity *n.* (פעל-ע-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין געשמאק אדער אנגענעהם.

pal'atable *a.* (פעל'-ע-טעבל) געשמאק; אנגענעהם, מחיה'דיג.

Our cook servés us with very palatable food.

pal'atableness *n.* (פעל'-ע-טעבל-נעס) ז. *palatability*.

pal'atably *adv.* (פעל'-ע-טע-בלי) אויף א געשמאקען, אנגענעהמען אופן.

pal'atal *a. and n.* (פעל'-ע-טעל) וואס איז שייך צום גומען; וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט'ן גומען; דער גומען-ביין; א גומען-קלאנג [א קלאנג וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער הילף פון גומען, ווי "ג", "ק"].

pal'ate *n. and v.* (פעל'-אייט) דער גומען; דער געשמאק; פיהלען א געשמאק; פערזוכען.

pala'tial *a. and n.* (פע-ליי'-שעל) וואס געהערט צום גומען; וואס איז שייך אדער וואס איז ע‍הנליך צו א פאלאץ; פרעכטיג; א גומען-קלאנג [א קלאנג וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער הילף פון גומען, ווי "ג", "ק" א. ז. וו.].

palat'inate *n.* (פע-לעט'-אי-נייט) דאס אמט, די ווירדע אדער די הערשאפט פון א פאלאטין. ז. *palatine*.

pal'atine *n. and a.* (פעל'-ע-טין) דער פאלאטין [א סאלדאט פון דער עהרען-וואך אין קייזערליכען פאלאץ אין אלטען רוים און אין קאנסטאנטינאפאל]; דער פפאלץ-גראף [דער אויבערריכטער אין הויף פון די מיטעלאלטערליכע דייטשע און פראנצויזישע קעניגע]; איינער פון די גומען-ביינער; וואס איז שייך צו א פאלאץ; וואס דיענט אין קעניגליכען פאלאץ; וואס בענוצט זיך מיט קעניגליכע פריווילעגיעס; וואס איז שייך צום גומען-ביין.

palati'tis *n.* (פעל-ע-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון גומען.

pala'tum *n.* (פע-ליי'-טאם) דער גומען.

palav'er *v. and n.* (פע-לעוו'-ער) פיהרען א לאנגען שמועס אדער אונטעררעדונג; פלוידערען; פערדריידען די צייהן; שמייכלען, חנפ'ענען; א לאנגער שמועס; אן אונטעררעדונג; פלאפלעריי.

palaz'zo *n.* (פא-לאט'-סאו) א פאלאץ.

pale *a., n. and v.* (פייל) בלייך, בלאס; א פלאקען, א פערשפיצטער גרויסער שטעקען; אן אבגעצאמטער ארט; א גרענעץ, א ספערע; די טשערטא, דער תחום המושב; א לאפעטע [צו זעצען ברויט אין אויווען]; אן אינסטרומענט צו פרובירען קעז; ארומצאמען מיט פלעקער; איינשליסען, ארומרינגלען מיט עפעס; מאכען בלאס, פערטונקלען; בלייך ווערען.

palea'ceous *a.* (פיי-לי-איי'-שאס) אזוי ווי מעקענע; פול מיט מעקענע [פאלאווע].

pale ale (פייל אייל) העל-ביער [אזא מין ביער].

pale as death (פייל עז דעטה) טויט-בלייך.

pale'-eyed *a.* (פייל'-איד) מיט מאטע אויגען.

pale'face *n.* (פייל'-פיים) דאס בלאסע פנים [אזוי רופען די אמעריקאנער אינדיאנער די ווייסע מענשען].

pale'-faced *a.* (פייל'-פייסט) מיט א בלאסען געזיכט.

pale'-hear'ted *a.* (פייל'-האר'-טעד) שרעקעדיג, מוטלאז, נידערגעשלאגען.

pa'leiform *a.* (פיי'-לי-אי-פארם) וואס האט די פארם אדער דעם אויסזעהן פון מעקענע.

pale'ly *adv.* (פייל'-לי) בלאס, בלייך; מיט א בלאסען אויסזעהן.

pale'ness *n.* (פייל'-נעס) בלאסקייט, בלייכקייט.

pa'leo-anthrop'ic *a.* (פיי'-לי-או-ען-טהראפ'-איק) וואס איז שייך צום פארהיסטארישען מענשען.

paleobot'any *n.* (פיי-לי-א-באט'-ע-ני) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פלאנצען, וועלכע מען געפינט אין דער ערד.

paleocos'mic *a.* (פיי-לי-א-קאז'-מיק) וואס איז שייך צו דער ערד ווי זי איז געוועזן אין די פארצייטיגע געאלאגישע פעריאדען.

pa'leo-ethnol'ogy *n.* (פיי'-לי-או-עטה-נאל'-א-דזשי) די עטנאלאגיע פון די פארצייטיגע דורות [די לעהרע וועגען די פרימיטיווסטע פעלקער און ראסען אויף דער ערד].

Pale of Set'tlement (פייל אוו סעט'ל-מענט) די "טשערטא", דער תחום [די בעשטימטע גובערניעס אין רוסלאנד, וואו אידען איז ערלויבט צו וואהנען אין די שטעדט].

pa'leograph *n.* (פיי'-לי-א-גרעף) א פאליאגראף, אן אלטער מאנוסקריפט.

paleog'rapher *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פער) איינער וואס שטודירט אלטע מאנוסקריפטען.

paleograph'ic *a.* (פיי-לי-א-גרעפ'-איק) פאלעאגראפיש, וואס איז שייך צו דער פארשונג פון אלטע מאנוסקריפטען.

paleograph'ical *a.* (פיי-לי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *paleographic*.

paleograph'ically *adv.* (פיי-לי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך שטודירען אדער פארשען אלטע מאנוסקריפטען; בנוגע צו פאלעאגראפיע [פארשונג פון אלטע מאנוסקריפטען].

paleog'raphist *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פיסט) ז. *paleographer*

paleog'raphy *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פי) פאלעאגראפיע; דאס שטודירען פארצייטיגע ארטען און מעטאדען פון שרייבען; די פארשונג פון אלטע מאנוסקריפטען.

pa'leolith *n.* (פיי'-לי-א-ליטה) א פאלעאליט [אן ארומגעקלאפטער אבער ניט קיין געשליפענער שטיין אלס ארבייטס-אינסטרומענט פון די סאמע פרימיטיווסטע מענשען].

paleolith'ic *a.* (פיי-לי-א-ליטה'-איק) פאלעאליטיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע צייטען פון דער פארהיסטארישער שטיין-פעריאדע, ווען די איינציגע ארבייטס-אינסטרומענטען פון די דאמאלדיגע מענשען זיינען געווען בלויז שטיקער איינפאכע ניט געשליפענע שטיינער.

paleolith'ical *a.* (פיי-לי-א-ליטה'-אי-קעל) ז. *paleolithic*

paleol'ogist *n.* (פיי-לי-אל'-א-דזשיסט) א פאלעאלאגיסט, איינער וואס שטודירט אלטערטימליכקייטען.

paleol'ogy *n.* (פיי-לי-אל'-א-דזשי) פאלעאלאגיע, דאס שטודירען אלטערטימליכקייטען.

paleontograph'ical *a.* (פיי-לי-אן-טא-גרעפ'-אי-קעל) פאלעאנטאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleontog'raphy *n.* (פיי-לי-אן-טאג'-רע-פי) פאלעאנטאגראפיע, די בעשרייבונג פון פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleontolog'ic *a.* (פיי-לי-אן-טא-לאדזש'-איק) ז. *paleontological*

paleontolog'ical *a.* (פיי-לי-אן-טא-לאדזש'-אי-קעל) פאלעאנטאלאגיש, וואס איז שייך צו פאלעאנטאלאגיע.
ז. *paleontology*

paleontol'ogist *n.* (פיי-לי-אן-טאל'-א-דזשיסט) א פאלעאנטאלאגיסט, איינער וואס שטודירט די פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע אויסגעשטארבענע חיות און פלאנצען.

paleontol'ogy *n.* (פיי-לי-אן-טאל'-א-דזשי) פאלעאנטאלאגיע, די לעהרע וועגען די פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleophytol'ogy *n.* (פיי-לי-א-פאי-טאל'-א-דזשי) ז. *paleobotany*

paleornithol'ogy *n.* (פיי-לי-אהר-ני-טהאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פויגלען, וועלכע מען געפינט אין דער ערד.

paleotech'nic *a.* (פיי-לי-א-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו פארהיסטארישער אדער פרימיטיווער קונסט.

pa'leous *a.* (פיי'-לי-אס) פול מיט מעקענע [פלעווע, פלאווע]; ענליך צו מעקענע.

Paleozo'ic *a.* (פיי-לי-א-זאו'-איק) פאלעאזאאיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע פעריאדען אין דער געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען שוין עקזיסטירט פערשיעדענארטיגע ארגאניזמען.

paleozool'ogy *n.* (פיי-לי-א-זא-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע חיות, וואס מען געפינט אין דער ערד.

Palestin'ian *a.* (פעל-עס-טינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו פאלעסטינא אדער ארץ ישראל.

pales'tra *n.* (פע-לעס'-טרא) אין אלטגריכענלאנד — די פאלעסטרא, אן עפענטליכער פלאץ פאר גימנאסטישע און אטלעטישע איבונגען; דאס ראנגלען זיך, אטלעטישע שפיעלען.

pales'tral *a.* (פע-לעס'-טרעל) ז. *palestric*

pales'trian *a.* (פע-לעס'-טרי-ען) ז. *palestric*

pales'tric *a.* (פע-לעס'-טריק) וואס איז שייך צו א פאלעסטרא אדער צו גימנאסטישע און אטלעטישע איבונגען.
ז. *palestra*

pales'trical *a.* (פע-לעס'-טרי-קעל) ז. *palestric*

pal'etot *n.* (פעל'-ע-טאו) א פאלטא, אן אויבער-מאנטעל.

pal'ette *n.* (פעל'-עט) א פאליטרע [א פארדין פלאך ברעטעל מיט א לעכעל פאר'ן גראבען פינגער, וואס מאלערס געברויכען ארויפצולעגען פארב ווען זיי מאלען [ז. איל.]; דאס פאנאנדערלעגען די פארבען אויף א פאליטרע; עטוואס וואס איז ברייט און פלאך ווי א פאליטרע; ביי מעטאלארבייטער — די פלאכע פלאטע פון אן עגבער אדער בויערער, אויף וועלכער דער ארבייטער שפארט זיך אן מיט דער ברוסט בעת ער בויערט; א לייכטע הילצערנע לאפעטקע, וואס ווערט בענוצט פון מאסאזשיסטען בעת'ן מאסאזש; א לייכט ברעטעלע, אין וועלכען מען באנדאזשירט א צובראכענע האנד; א קליינע מעטאלענע פלאטע, וועלכע בעדעקט דאס ארט וואו עס בינדען זיך צונויף די ענדען פון א פאנצער; א מין פאפוגאי.

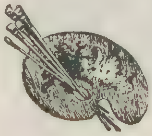
Palette

pal'ette-knife *n.* (פעל'-עט-נאיף) אזא דינגע לאפעטקע ענליך צו א מעסער, וואס ווערט בענוצט פון מאלער צו מישען די פארבען; אין דרוקערייען — א שטאהלענע פלאטע, מיט וועלכער די דרוקער גיבען צו פארב וואו עס איז נויטיג אין דרוקפרעס.

pal'frey *n.* (פאהל'-פרי) א רייט-פערד.

pal'freyed *a.* (פאהל'-פריד) וואס רייט אויף א רייט-פערד.

Pa'li *n. and a.* (פא'-לי) [די פאלי שפראך וואס ווערט געברויכט אין די הייליגע שריפטען פון די בודיסטען אין די דרום-ערטער פון אסט-אינדיען און אין ציילאן]; וואס איז שייך צו דער פאלי-שפראך.

palifica'tion *n.* (פעל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס ארייננשלאגען פלעקער אדער סלופעס אין דער ערד, כדי צו פערפעסטיגען דעם גרונט.

palil'logy *n.* (פע-ליל'-א-דזשי) די ווידערהאלונג פון א ווארט אום צו פערשטארקען דעם איינדרוק [ווי למשל: הוליעט, הוליעט, בייזע ווינדען!].

pal'impsest *n.* (פעל'-אימפ-סעסט) א פאלימפסעסט [א מאנוסקריפט וואס דער טעקסט איז טיילווייז אויסגעמעקט און איבערגעשריבען]; דאס וואס איז אויפסניי צוגעשריבען אנשטאט דעם אויסגעמעקטען.

pal'indrome *n.* (פעל'-אינ-דראום) דער פאלינדראם, א ווארט אדער א זאץ, וואס לעזט זיך אויף א גלייכען אופן פון רעכטס צו לינקס אדער פון לינקס צו רעכטס [ווי די ווערטער "מאדאם", "שמש" א. ד. ג.].

pa'ling *n.* (פיי'-לינג) א צאם פון פלעקער; א צאם פון אויסגעשטעלטע פערשפיצטע פלעקער אדער סלופעס.

palingene'sia *n.* (פעל-אין-דזשע-ני'-סי-א) ז. *palingenesis*

palingen'esis *n.* (פעל-אין-דזשענ'-ע-סיס) פאלינגענעזיע, די ווידערגעבורט, ווידערבעשאפונג [ווי ביי די מעטאמארפאזען פון אן אינזעקט].

palingen'esy *n.* (פעל-אין-דזשענ'-ע-סי) ז. *palingenesis*

pal'inode *n.* (פעל'-אי-נאוד) די פאלינאדע, א פאעטיש געדיכט, וואו דער פאעט ציהט צוריק זיינע ווערטער, וואס ער האט געזאגט אין א פריהערדיגער סאטירע; דאס צוריקציהען די פריהערדיגע ווערטער.

palisade' *n. and v.* (פעל-אי-סייד') א פאליסאדע, א פארקאן וואס איז געמאכט געווארען פון ארייננגעקלאפטע פערשפיצטע פלעצער אדער פלעקער אין דער ערד; ארומצאמען אדער ארומרינגלען מיט א פאליסאדע.

Palisade

palisa'do *n. and v.* (פעל-אי-סיי'-דאו) ז. *palisade*

palisan'der *n.* (פעל-אי-סענ'-דער) פאליסאנדער-האלץ [א מין רויט אויסטראליש האלץ, וואס ווערט געברויכט פאר טייערע מעבעל].

pa'lish *a.* (פיי'-ליש) בלייכליך; עטוואס בלאס.

palixan'der *n.* (פעל-איק-סענ'-דער) ז. *palisander*

pall *n. and v.* (פאהל) א דעקע; א מאנטעל; א שווארצע טוך, מיט וועלכער מען דעקט איבער אן ארון אדער מטה; דאס, וואס ברייננגט טרויער אדער שרעק; אן איבערדעק, א באלדאכין, א חופה; א מין פרכת, מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר אין קירך; א מאנטיע, דער לאנגער, ברייטער אויבער-מאנטעל, וואס א קעניג אדער אן ערצבישאף טראגט אין דער צייט פון פייערליכע צערעמאניען; איבעלקייט, דאס פיהלען איבעלקייט; אויסדופטען, אויסוועפען, שוואך ווערען, אנווערען דעם טעם [ווי אויסגעוועפטער שנאפס]; מאכען שוואך, ענטמוטיגען.

pal'la *n.* (פעל'-א) א פאלא [אזא ברייטע טוך, וועלכע רוימישע פרויען פלעגען טראגען אלס אויבער-מאנטעל]; א טוך, מיט וועלכער מען בעדעקט דעם אלטאר אין א קירך.

Palla

palla'dium *n.* (פע-ליי'-די-אם) דאס בילד אדער סטאטוע פון דער אלט-גריכישער געטין פאלאדא, די בעשיצערין פון דער שטאדט טראיא; דאס, וואס מען רעכענט פאר א שוץ אדער זיכערונג פון עפעס; פאלאדיום [א זעלטענער מעטאל, וועלכער איז ענהליך צו פלאטין. איז איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

Pal'las *n.* (פעל'-עס) אין דער אלט-גרי-

בישער מיטאלאגיע — פאלאס אדער אטהענע, די געטין פון חכמה און מלחמה; איינער פון די קליינע פלאנעטען, וואס דרעהען זיך ארום דער זון און געפינען זיך צווישען מארס און יופיטער.

pall'-bear'er *n.* (פאהל'–בעהר'–ער) איינער וואס געהט נאך דער מטה ביי א לויה.

palles'cence *n.* (פע-לעס'–ענס) בלייכקייט, בלאסקייט.

palles'cent *a.* (פע-לעס'–ענט) בלאס ווערענד; בלאסליך, אביסעל בלייך.

pal'let *n.* (פעל'–עט) א שטרויענער געלעגער; א מאטראץ פון שטרוי; דאס דרעה=ברעטעל פון א טעפער [א רונדער הילצערנער אינסטרומענט, וועלכען טעפער בענוצען צו מאכען רונד און גלאט די ליימענע כלים]; א פאליטרע [ז. *palette*]; אין פערגילדונגס=ארבייט — דער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען לעגט ארויף דאס גאלד=בלעטעל אויף'ן ארט וואו מען דארף בעגילדען; אין בוכבינדעריי — די מעטאלענע פלאטע, אין וועלכער עס ווערען איינגעפאסט די בוכשטאבען, וואס מען דארף אבדרוקען אויף'ן רוקען פון א בוך; אין ארגעל — די הילצערנע קלאפע, וועלכע לאזט אריין און שטופט ארויס די צוזאמענגעדריקטע לופט; דאס ברעט, אויף וועלכען מען טראגט אריבער נאך ניט אויסגעטריקענטע ציעגעל צו דעם ארט וואו מען טריקענט זיי; איינער פון די צוויי שפיצען פון א העמונגס=האקען, וועלכע פערהאלטען אדער רעגולירען די בעוועגונג פון א צאהן=רעדעל. ז. *escapement*

pal'lia *n.* (פעל'–אי–א) פאליומס; אלטאר=דעקען; פערדער=עהנליכע וואלקענס; אזעלכע גלח'שע טלית'לעך. ז. *pallium*

pal'lial *a.* (פעל'–אי–על) וואס איז שייך צו א פאליום, מאנטעל אדער צודעק; וואס איז שייך צו דער אויבערשטער געפאלדעוועטער הויט פון א מאלוסק. ז. *pallium*

palliasse' *n.* (פעל–יעס') ז. *paillasse*

pal'liate *v.* (פעל'–אי–אייט) פערדעקען, בעהאלטען; מאכען, אז איינער זאל זיך פערארויסווייזען וועניגער שולדיג דורך פערמילדעקען איינינגע פון זיינע חטאים; [ווי רען, פערלייכטערען, פערגרינגערען] פערלייכטערען א וועהטאג, ניט אויסהיילענדיג די קראנקהייט].

pallia'tion *n.* (פעל–אי–איי'–שאן) דאס פערקלענערען איינעמס שולד דורך פערדעקען איינינגע פון זיינע חטאים; דאס פערלייכטערען, דאס פערגרינגערען.

pal'liative *a. and n.* (פעל'–אי–איי–טיוו) פערלייכטערענד, פערגרינגערענד; א פערלייכטערונגס=מיטעל, א לינדערונגס=מיטעל; א פאליאטיוו [א מיטעל צו פערלייכטערען עפעס, אבער ניט פערמיידען עס].

pal'liatory *a.* (פעל'–אי–ע–טא–רי) פערלייכטערענד, פערמילדערענד.

pal'lid *a.* (פעל'–איד) בלאס, בלייך.

pallid'ity *n.* (פע–ליד'–אי–טי) בלאסקייט, בלייכקייט.

pal'lidly *adv.* (פעל'–איד–לי) בלאס, בלייך.

pal'lidness *n.* (פעל'–איד–נעס) ז. *pallidity*

pal'lium *n.* (פעל'–אי–אם) ביי די אלטע רוימער — דאס פאליום [א ברייטע טוך, וואס פלעגט דיענען אלס אויבער=מאנטעל פאר מענער]; אזא מין טלית'על וואס געטראגען ביי רוימיש קאטוילישע בישאפען [ז. איל.]; אן אלטאר=דעקע; די אויבערשטע געפאלדעוועטע הויט פון א מאלוסק; א פערדערען=עהנליכער וואלקען, וואס בעדעקט דעם גאנצען הימעל.

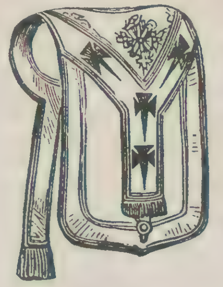

Pallium

pall-mall' *n.* (פעל–מעל') א מין שפיעל, וואו מען קלאפט אב א באל מיט א הילצערנעם האמער, דורכטרייבענדיג איהם דורך א קליין טויערעל; דער האמער וואס ווערט בענוצט אין דיעזען שפיעל; דער ארט פון דיעזען שפיעל.

pal'lor *n.* (פעל'–אר) בלייכקייט, בלאסקייט.

palm *n. and v.* (פאהם) די האנד=פלעכע, די דלאניע פון דער האנד; א טפח, א האנד=ברייט [אלס לענגען=מאס]; א פאלמע, א בוים פון די הייסע לענדער, ביי וועלכען די צווייגען און בלעטער וואקסען זיך פאנאנדער פון שפיץ אין דער פארם פון א פעכער; א צווייג אדער בלאט פון א פאלמע; דער ברייטער, פלאכער טייל פון א הירשהארן; דער ברייטער, פלאכער טייל פון אן אנקער; ארייננעהמען אין האנד, בעהאנדלען מיט דער האנד; בעהאלטען אין דער האנד; ארייגשווינדלען, ארויפצווינגען עפעס דורך שווינדעל.

Palms

pal'ma *n.* (פעל'–מא) די האנד=פלעכע [דלאניע]; דער קערפער=טייל פון א חיה, פויגעל אדער אינזעקט, וואס ענטשפרעכט דער האנד=פלעכע פון א מענשען.

pal'ma Chris'ti (פעל'–מא קרים'–טי) די ריצען=אויל פלאנצע [א בוים=ארטיג גראז, וואס וואקסט אין אסט=אינדיען און דרום=אמעריקא. פון די פרוכט=קערנער פון דיעזען גראז ווערט געמאכט ריצען=אויל]. ז. *castor-oil plant*

pal'mar *a. and n.* (פעל'–מאר) וואס איז שייך צו דער האנד=פלעכע [דלאניע]; א מוסקעל אדער נערוו וואס איז פערבונדען מיט דער האנד=פלעכע.

pal'mar arch (פעל'–מאר ארטש) די אויסגעבויגענע ארטעריע אדער שלאג=אדער אין דער האנד=פלעכע [דלאניע]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pal'mary *a.* (פעל'–מע–רי) וואס איז ווערטה צו בעקומען די פאלמע; וואס איז דער ערשטער, דער הויפט.

pal'mate *a.* (פעל'–מייט) עהנליך צו אן אויסגעשטרעקטער האנד=פלעכע [דלאניע]; האנד=פערמיג; ברייט מיט פינגער=עהנליכע ארויסשטארצונגען [ווי דער הארן פון א הירש]; וואס האט פינף פאנאנדערגענומענע לאפען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; וואס האט פינגער אויף די פיס מיט צונויפגעוואקסענע הייטלעך צווישען זיי [ווי די פיס פון די שווים=פויגלען].

pal'mated *a.* (פעל'–מיי–טעד) ז. *palmate*

palma'tion *n.* (פעל–מיי'–שאן) דאס אננעהמען אדער האבען די פארם פון אן אויסגעשטרעקטער האנד=פלעכע [דלאניע] מיט פאנאנדערגעשפרייטע פינגער.

palm'-cab'bage *n.* (פאהמ'–קעב'–עדזש) די קנאספען אדער נאך ניט פאנאנדערגעלאזענע בלעטער פון געוויסע פאלמען, וועלכע ווערען געברויכט אין עסען.

palm'-col'or *n.* (פאהמ'–קאל'–אר) פאלמען=קאליר [א ברוינליכער קאליר].

palmed *a.* (פאהמד) וואס האט א פערצווייגטען הארן [ווי דער הארן פון א הירש].

palm'er *n.* (פאהמ'–ער) איינער וואס בעהאלט עפעס אין דער האנד; א בעשווינדלער, א בעטריגער; א לינעאל, מיט וועלכען א לעהרער שלאגט דעם תלמיד איבער דער האנד=פלעכע; א פילגרים אדער פילגער; איינער וואס האט געוואנדערט אין די הייליגע ערטער פון פאלעסטינא און האט מיטגעבראכט אהיים פון דארטען א פאלמען=צווייג; איינער וואס איז עולה לרגל אין די הייליגע ערטער; די לארווא אדער דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט; א קינסטליך=געמאכטע האריגע פליג, וועלכע פישער בענוצען צו פאנגען פיש; א מין אינזעקט, וועלכער האלט זיך אין האלץ.

palm'er-worm *n.* (פאהמ'–ער–הווארם) די לארווא [דער ווארים פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט].

pal'mette *n.* (פעל'–מעט) אין ארכיטעקטור — א פאלמעטע, א פערציערונג אויף דער וואנד פון א געביידע אין דער פארם פון א פאלמען=בלאט.

palmet'to *n.* (פעל–מעט'–או) א פאלמע מיט פעכער=ארטיגע בלעטער.

Palmet'to State (פעל–מעט'–או סטייט) א צונעמעניש פון זיד קאראלאינע [א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

palm'-house *n.* (פאהמ'–האוס) אן אראנזשערעע, וואו עס וואקסען פאלמען און אנדערע טראפישע פלאנצען.

palmif'erous *a.* (פעל–מיפ'–ע–ראס) וואס גיט ארויס אדער פראדוצירט פאלמען.

pal'migrade *a.* (פעל'–מי–גרייד) וואס

טרעט מיט דער גאנצער פלעכע פון פוס
[ווי א מענש].

pal'miped *a. and n.* (פעל'-מי-פעד) ביי וועלכע די פינגער פון די פיס זיי=
נען צוזאמענגעוואקסען מיט א הייטעל;
א פויגעל מיט שווים=הייטלעך צווישען די
פינגער פון די פיס.

pal'mipede *a. and n.* (פעל'-מי-פיד)
ז. *palmiped*.

pal'mister *n.* (פעל'-מיס-טער) א כי=
ראמאנט, א האנד=וואהרזאגער, א קענער
פון חכמת=היד.

pal'mistry *n.* (פעל'-מיס-טרי) האנד=
וואהרזאגעריי [חכמת היד], דאס זאגען
פארויס דעם שיקזאל פון א מענשען לויט
די שטריכען פון זיין האנד=פלעכע [רא=
לאניע]; כיראמאנטיע; הומאריסטיש —
פלינקייט אדער געשיקטהייט פון דער
האנד, א פאקוס.

pal'mitin *n.* (פעל'-מי-טין) פאלמיטין,
איינער פון די צוויי עלעמענטען [פאל=
מיטין און אלעאין], פון וועלכע עס בע=
שטעהט פאלמען=אויל. ז. *palm-oil*.

palm'-leaf *n.* (פאהמ'-ליעף) א פאלמען=
בלאט; א פעכער וואס איז געמאכט פון
א פאנאנדערגעצויגענעם און אויסגעטרי=
קענטען פאלמען=בלאט.

palm'-oil *n.* (פאהמ'-איל) דאס פאלמען=
אויל [א זיסליכע פעטקייט, עהנליך צו
פוטער, וואס מען בעקומט פון די פרוכ=
טען פון געוויסע פאלמען].

palm'ster *n.* (פאהמ'-סטער)
ז. *palmister*.

Palm Sun'day (פאהם סאנ'-דיי) דער
זונטאג פאר דעם קריסטליכען פסח.

palm'-tree *n.* (פאהמ'-טריע) א פאל=
מען=בוים, א פאלמע.

palm'-wine *n.* (פאהמ'-הוואין) פאל=
מען=וויין [א שטארקער און זיסליכער גע=
טראנק, וואס ווערט געמאכט פון דעם
זאפט פון געוויסע פאלמען].

palm'y *a.* (פאהמ'-אי) רייך אין פאלמען,
וואס פערמאגט פאלמען=ביימער; וואס בע=
קומט זיך פון פאלמען; וואס איז ווערטה
צו טראגען א פאלמען=צווייג אלס סמן פון
אויסצייכנונג; אין א געהויבענעם צו=
שטאנד.

palmy'ra *n.* (פעל-מאי'-רא) די פאלמי=
רא [זעהר א הויכע אסט=אינדישע פאלמע
מיט זעהר גרויסע פעכער=ארטיגע בלעטער
און מיט זעהר א הארטען האלץ].

Palmyr'ian *a. and n.* (פעל-מיר'-אי-
ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט פאל=
מירע אדער תדמור [א גרויסע שטאדט
אין אלט=סיריען]; אן איינוואהנער פון
פאלמירע.

palp *n.* (פעלפ) דער פיהל=ארגאן [ביי
חיה'לעך].

palpabil'ity *n.* (פעל-פע-ביל'-אי-טי)
פיהלבארקייט; דייטליכקייט.

pal'pable *a.* (פעל'-פעבל) פיהלבאר,
וואס מען קען אנטאפען; האנד=גרייפליך;
דייטליך, קלאר, לייכט צו בעגרייפען.

pal'pable dark'ness (פעל'-פעבל
דארק'-נעס) א געדיכטע פינסטערניש.

pal'pableness *n.* (פעל'-פעבל-נעס)
ז. *palpability*.

pal'pably *adv.* (פעל'-פע-בלי) אויף
אן אופן, דאס מען זאל עס קענען אנריה=
רען אדער פיהלען; קלאר, דייטליך, אוי=
גענשיינליך.

palpa'tion *n.* (פעל-פיי'-שאן) דאס אנ=
ריהרען; דאס פיהלען עפעס דורך אנריה=
רונג; אין מעדיצין — דאס אויסגעפינען
עפעס אין קערפער דורך אנטאפען מיט
דער האנד.

pal'pebra *n.* (פעל'-פע-ברא) דאס אוי=
גען=לעדעל [דאס הייטעל וואס פערמאכט
דאס אויג].

pal'pebral *a.* (פעל'-פע-ברעל) וואס גע=
הערט צו די אויגען=לעדלעך.

palpebra'lis *n.* (פעל-פע-בריי'-ליס)
דער מוסקול, וועלכער הויבט אויף און
לאזט אראב דאס אויבערשטע אויגען=לע=
דעל.

pal'pebrate *a.* (פעל'-פע-בריט) וואס
האט אויגען=לעדלעך.

pal'pebrous *a.* (פעל'-פע-בראס) וואס
האט גרויסע געדיכטע ברעמען.

pal'piform *a.* (פעל'-פי-פארם) עהנליך
צום פיהל=ארגאן [ביי חיה'לעך].

pal'pitant *a.* (פעל'-פי-טענט) וואס
שלאגט, וואס קלאפט [ווי דאס הארץ
אדער ווי אן אדער]; ציטערענד, זיך
ווארפענד.

pal'pitate *v.* (פעל'-פי-טייט) קלאפען,
שלאגען [ווי דאס הארץ, ווען עס גע=
פינט זיך אין אן אוננארמאלען צו=
שטאנד]; ציטערען, זיך ווארפען.

The child's heart **palpitates** from excitement in play.

palpita'tion *n.* (פעל-פי-טיי'-שאן)
הארץ=קלאפעניש; דאס ציטערען, דאס
ווארפען זיך.

pal'pus *n.* (פעל'-פאס) דאס פיהל=הערנ=
דעל [דאס הערנדעל וואס דיענט אלס
פיהל=ארגאן ביי אן אינזעקט].

pals'grave *n.* (פעלז'-גרייוו) דער
פפאלץ=גראף. ז. *palatine*.

pals'gravine *n.* (פעלז'-גרע-ווין) די
פפאלץ=גרעפין, די פרוי אדער אלמנה פון
א פפאלץ=גראף. ז. *palatine*.

pal'staff *n.* (פעל'-סטעף) א מין פאר=
צייטיגע שטיינערנע אדער בראנזענע
דלאט, וועלכע פלעגט זיך ארייננשטעלען
אין א הילצערנעם הענטעל.

pal'sy *n. and v.* (פאהל'-זי) אן אב=
שוואכונג פון דער קראפט אדער פיהלבאר=
קייט פון א מוסקול; א פאראליז; פארא=
ליזירען, אוועקנעהמען אדער אבשוואכען
די ענערגיע אדער טהעטיגקייט; פארא=
ליזירט ווערען.

pal'sywort *n.* (פאהל'-זי-הווארט)
ז. *cowslip*.

pal'ter *v.* (פאהל'-טער) כיטרעווען, רע=
דען צווייידייטיג, מאכען שטוקעס, אוים=
דרעהן זיך: אבנארען, בעטריגען, האנד=
לען ניט עהרליך; פלאפלען, פלוידערען;
פערשווענדען, צו'פטר'ען.

pal'terer *n.* (פאהל'-טער-ער) איינער
וועלכער כיטרעוועט אדער מאכט שטו=
קעס; א געמיינער מענש.

pal'trily *adv.* (פאהל'-טרי-לי) אויף א
כיטרען אופן; געמיין, נידריג.

pal'triness *n.* (פאהל'-טרי-נעס) געמיינ=
קייט, פאלשקייט, ווערטהלאזיגקייט.

pal'try *a.* (פאהל'-טרי) געמיין, ארעם,
עלענד; נידריג, פאלש.

pal'udal *a.* (פעל'-יו-דעל) זומפיג;
וואס איז שייך צו א זומפ.

pal'udine *a.* (פעל'-יו-דין)
ז. *paludinous*.

palu'dinous *a.* (פע-ליו'-די-נאס) זומ=
פיג; וואס איז שייך צו א זומפ.

palu'dious *a.* (פע-ליו'-די-אס) זומ=
פיג, בלאטיג.

pal'udism *n.* (פעל'-יו-דיזם) מאלא=
ריע=גיפט [זומפ=קדחת].

pal'udose *a.* (פעל'-יו-דאוס) וואס לעבט
אדער וואקסט אין זומפען.

palum'bus *n.* (פע-לאמ'-באס) א טויב.

palus'tral *a.* (פע-לאס'-טרעל)
ז. *paludal*.

palus'trian *a.* (פע-לאס'-טרי-ען)
ז. *paludal*.

palus'trine *a.* (פע-לאס'-טרין)
ז. *paludal*.

pa'ly *a.* (פיי'-לי) בלאס, בלייך.

pam *n.* (פעם) דער אונטער=אייכעל אדער
וואלעט=קריין [אין קארטען].

pam'pa *n.* (פעמ'-פא) דער פאמפאס,
א גרויסע דרום=אמעריקאנישע סטעפע,
וואס איז ניט בעוואקסען מיט ביימער.

pam'pas-cat *n.* (פעמ'-פאז-קעט) א
קליינע ווילדע קאץ פון די דרום=אמערי=
קאנישע פאמפאסען אדער סטעפעס.

pam'pas-grass *n.* (פעמ'-פאז-גרעס)
א ווייך, ווייס און זיי=
דען=ארטיג גראז, וואס
וואקסט אויף הויכע
שטענגלעך אין די סטע=
פעס פון דרום=אמערי=
קא.

Pampas-grass

pam'per *v.* (פעמ'-פער) פערצערטלען,
פיעשטשען, פערציהען;
קארמען מיט טייערע
מאכלים.

pam'pered *a.* (פעמ'-פערד) פערצערטעלט,
צופיעשטשעט, פערצוי=
גען; איבערגעקארמעט,
איבערזעטיגט.

Our children are unfortunately very much pampered.

pam'perer *n.* (פעמ'-פער-ער) א פער=
צערטלער; דער וואס קארמעט איבער מיט
טייערע מאכלים.

pam'pering *n.* (פעמ'-פער-אינג) לוק=
סוס=זאכען; דאס איבערקארמען מיט טיי=
ערע מאכלים.

pam'perize *v.* (פעמ'-פער-איז)
ז. *pamper*.

pampe'ro *n.* (פעמ-פיי'-ראו) דער
פריירי=שטורם, א קאלטער שטורם=ווינד
אין די פאמפאסען אדער סטעפעס פון
דרום=אמעריקא.

pam'phlet *n.* (פעמ'-פלעט) א פאמפלעט,
א פלוג=שריפט, א בראשורקע [א קליינעם
פאלעמישעם העפט וועגען א געוויסער
צייט=פראגע].

pamphleteer' *n. and v.* (פעמ-פלע-
טיער') א פערפאסער פון פאמפלעטען
אדער פלוג=שריפטען; א שרייבער פון
בראשורען; פערפאסען א פלוג=שריפט
אדער א פאמפלעט. ז. *pamphlet*.

pam'pre *n.* (פעמ'-פער) אין ארכיטעק=
טור — בעפוצונגען מיט געקינסטעלטע
וויינטרויבען און וויינבלעטער.

pan *n. and v.* (פען) א פאן; א בעקען,
א שיסעל; א סקאווארדע; די צינד=פאן
פון א ביקס [דאס ארט וואו דער פולווער
געפינט זיך]; דער קאפ=שארבען; א הער=
טער ערד=שיכט, וועלכער געפינט זיך אונ=
טער דעם אויבערשטען ווייכערען ערד=
שיכט; א וואסער=גרוב, א סאזשעלקע, א
זומפ=גרוב; א פלאכער גרוב צו פערדאמפ=
פען זאלץ=וואסער כדי צו בעקומען זאלץ;
א פאן=עהנליכע כלי צום אבטיילען גאלד=
ערץ פון זאמד און ערד; א גאלד=בלאט;
א זילבער=בלאט; אבטיילען גאלד=
ערץ פון זאמד און ערד מיט דער הילף

פון א פאן; פאנגעו, אריינכאפעו, ערווער= בעו, בעקומעו; קאכעו אין א פאן.

Pan *n.* (פען) פאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער גאט פון די וועלדער, פיטערניסע און שאף=סטאדעס].

panace'a *n.* (פענ-ע-סי'-א) 1. א מי= טעל צו אלע צרות; 2. א רפואה צו אלע מכות; 3. אן אלגעמיינער הייל=מיטעל; אזא גראז=ווארצעל אויף וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער האט א גרויסע הייל= קראפט.

1. Free trade is no **panacea**. 2. The quack claims that his remedy is a **panacea** for all diseases.

panace'an *a.* (פענ-ע-סי'-ען) וואס היילט אלע קראנקהייטען; וואס איז א מיטעל צו אלע צרות.

panache' *n.* (פע-נעש') א פעדער אדער פעדערען=בינטעל [ווי אין א הוט]; א פעדערען=טשוב.

pana'da *n.* (פע-נא'-דא) א קאשע פון ברויט איינגעווייקט אין הייסען וואסער וואס ווערט גענעסען מיט מילך.

panade' *n.* (פע-נייד') ז. *panada*

Panama' *n.* (פענ-א-מא') א גראנדיע= זער שווינדעל וואס איז פערבונדען מיט אונטערקויפען פאלקס=פערטרעטער און רע= גיערונגס=בעאמטע [אויף דעם נאמען פון דעם גרויסען שווינדעל וואס איז פארגע= קומען אין פראנקרייך אין יאהר 1889 מיט דער אונטערנעהמונג פון גראבען דעם פא= נאמא=קאנאל, אין וועלכען עס זיינען גע= ווען פערמישט פיעלע פאלקס=פערטרעטער, סענאטארען, כלל=טהוער א. ד. ג.]; א שטאאט אין צענטראל=אמעריקא.

panama' *n.* (פענ-א-מא') ז. *Panama hat*

Panama' hat (פענ-א-מא' העט) א פאנאמא=הוט [אזא טייערער הוט וואס ווערט געפלאכטען פון די יונגע בלעטלעך פון א געוויסער פלאנצע אין צענטראל און זיד=אמעריקא].

Pan-Amer'ican *a.* (פענ-ע-מער'-אי-קען) פאן=אמעריקאניש, אלגעמיין אמערי= קאניש, וואס נעהמט אריין אלע טיילען פון אמעריקא.

Pan-Amer'ican Con'gress (פענ-ע-מער'-אי-קען קאנ'-גרעס) דער אלגעמיין אמעריקאנער קאנגרעס [דער קאנגרעס פון פערטרעטער פון אלע טיילען פון אמערי= קא, ווי פון די פעראייניגטע שטאאטען, מעקסיקא, האאיטי און פון אלע שטאאטען פון צענטראל=אמעריקא און זיד=אמעריקא, וועלכער איז אבגעהאלטען געווארען אין וואשינגטאן אין דער צייט פון 90—1889 וועגען פערשיעדענע אנגעלעגענהייטען, וועלכע זיינען שייך צו די אויסגערעכנע= טע שטאאטען].

pana'ris *n.* (פע-ניי'-ריס) ז. *paronychia*

panari'tium *n.* (פענ-ע-ריש'-אי-אם) ז. *paronychia*

pan'ary *a.* and *n.* (פענ'-ע-רי) פון ברויט, וואס געהערט צו ברויט; א ברויט= קאמער.

pan'cake *n.* (פענ'-קייק) א פאן=קוכען; א לאטקע; א מין נאכגעמאכטער לעדער.

pan'cake ice (פענ'-קייק איס) פלאכער אייז [אין די פאלאר=ימים].

Pan'cake Tues'day (פענ'-קייק טיוז'-דיי) ז. *Shrove Tuesday*

pan'carte *n.* (פענ'-קארט) א קעניגליכע שריפט, וועלכע בעשטעטיגט דאס איינענ= טומס=רעכט פון אימעצענס גאנצען פער= מעגען.

pancra'tia *n.* (פענ-קריי'-שי-א) ז. *pancratium*

pancra'tian *a.* (פענ-קריי'-שי-ען) ז. *pancratic*

pancra'tiast *n.* (פענ-קריי'-שי-עסט) אן אטלעט, א פויסט=קעמפפער, א ראנג= לער.

pancrat'ic *a.* (פענ-קרעט'-איק) אטלע= טיש; וואס איז שייך צו פויסט=קאמפף אדער ראנגלען זיך.

pancrat'ical *a.* (פענ-קרעט'-אי-קעל) ז. *pancratic*

pancra'tium *n.* (פענ-קריי'-שי-אם) אן אטלעטען וועט=קאמפף [פון פויסטען= קאמפף און ראנגלען זיך].

pan'creas *n.* (פענ'-קרי-עס) די בויך= שפייכעל=דריזע [א דריזע וואס געפינט זיך ביים מאגען און וועלכע ליעגט קווער צווישען לעבער און מילץ. דיעזע דריזע לאזט ארויס פון זיך אזא זאפט, וואס העלפט דער פערדייאונג].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pancreat'ic *a.* (פענ-קרי-עט'-איק) וואס איז שייך צו דער בויך=שפייכעל=דריזע. ז. *pancreas*

pancreat'ic juice (פענ-קרי-עט'-איק דזשוהס) דער זאפט פון דער בויך= שפייכעל=דריזע. ז. *pancreas*

pancreati'tis *n.* (פענ-קרי-ע-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער בויך=שפייכעל=דריזע.

pan'da *n.* (פענ'-דא) די רויטע בער=קאץ [אזא פלייש=פרעסענדע חיה אין נארד= אינדיען און טיבעט, וועלכע איז פון א העלען ברוין=געלבליכען קאליר און איז עהנליך צו א גרויסער קאץ].

Panda

pandæmo'nium *n.* (פענ-די-מאו'-ני-אם) ז. *pandemonium*

pan'dar *n.* (פענ'-דער). א זנות=מעקלער. ז. *pander*

Pande'an *a.* and *n.* (פענ-די'-ען) וואס איז שייך צום גריכישען גאט פאן [דער גאט פון וועלדער, פיטערניסע און שאף= סטאדעס]; א וואנדערענדער מוזיקאנט, וואס שפיעלט אויף א פאנס=פייף. ז. *Pandean pipe*

Pande'an pipe (פענ-די'-ען פאיפ) א פאסטוכער=פייפעל; די פאנס=פייף, א פארצייטיגער בלאז=אינסטרומענט, וואס איז בעשטאנען פון א רייה פייפלעך.

pan'dect *n.* (פענ'-דעקט) א פאלשטענדי= גע אבהאנדלונג פון א וויסענשאפט.

Pan'dects *n.* (פענ'-דעקטס) א זאמלונג פון רוימישע געזעצען [איז צונויפגע= שטעלט געווארען אונטער דעם רוימישען קייזער יוסטיניאן אין 6טען יאהרהונ= דערט].

pande'mia *n.* (פענ-די'-מי-א) א מגפה, א פערשפרייטע עפידעמישע קראנקהייט, אן עפידעמיע וואס כאפט ארום א גאנץ לאנד.

pandem'ic *a.* and *n.* (פענ-דעמ'-איק) עפידעמיש [וועגען א קראנקהייט אדער אונגליק וואס פערכאפט א גאנץ לאנד]; אן עפידעמישע קראנקהייט; א מגפה.

pandemo'nium *n.* (פענ-די-מאו'-ני-אם) דאס פאנדעמאניום, דאס פערזאמ= לונגס=ארט פון טייוואלים און בייזע גייס= טער; א טייוועלשע פערזאמלונג, א גרוי= סער טומעל, אן אונארדנונג.

pan'der *n.* and *v.* (פענ'-דער) א זנות= שדכן, א צושטעלער פון פראסטיטוטקעס, א פראסטיטוציאנס=מעקלער; איינער וואס שאפט אימעצען א געלעגענהייט צו בע= פרידיגען זיינע תאוות אדער נידריגע אינ= סטינקטען און געפיהלען; פערמעקלערען פראסטיטוטקעס; שאפען אימעצען א גע= לעגענהייט צו בעפרידיגען זיינע תאוות אדער זיינע נידריגע אינסטינקטען און גע= פיהלען.

As a playwright he **panders** to the lowest taste of his audiences.

pan'derage *n.* (פענ'-דער-עדזש) זנות= מעקלעריי, זנות=שדכנות.

pan'deress *n.* (פענ'-דער-עס) א זנות= מעקלערין, א צושטעלערין פון פראסטי= טוטקעס.

pan'derism *n.* (פענ'-דער-איזם) זנות= מעקלעריי, זנות=שדכנות.

pan'derize *v.* (פענ'-דער-איז) פער= מעקלערען פראסטיטוטקעס; שאפען אימע= צען א געלעגענהייט צו בעפרידיגען זיינע תאוות.

pan'derly *a.* (פענ'-דער-לי) וואס פער= מעקלערט זנות, וואס שטעלט צו פראס= טיטוטקעס.

pan'derous *a.* (פענ'-דער-אס) ז. *panderly*

pandic'ulated *a.* (פענ-דיק'-יו-ליי-טעד) אויסגעשטרעקט, אויסגעצויגען.

pandicula'tion *n.* (פענ-דיק-יו-ליי'-שאן) דאס שטרעקען, דאס אויסציהען זיך [ווי נאך א שלאף].

pan'door *n.* (פענ'-דוהר) ז. *pandur*

Pando'ra *n.* (פענ-דאו'-רא) פאנדארא [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער נאמען פון דער ערשטער שטערבליכער פרוי, וועלכע אלע געטער און געטינען הא= בען געבראכט מתנות. דער גאט פון אלע געטער צעאום האט איהר געגעבען א קעס= טעלע וואס האט אין זיך ענט= האלטען אלע מענשליכע צרות און אונ= גליקען. פאנדארא'ס מאן האט דאס קעס= טעל געעפענט און די צרות און אונגלי= קען האבען זיך פערשפרייט איבער דער גאנצער וועלט. אויפ'ן דעק פון קעסטעל איז נור געבליבען די האפנונג].

Pando'ra's box (פענ-דאו'-רעז באקס) פאנדארא'ס קעסטעל [דאס קעסטעל וואס צעאום האט געגעבען צו פאנדארא]. ז. *Pandora*

pandow'dy *n.* (פענ-דאו'-די) אזא פו= דינג געמאכט פון ברויט און עפעל.

pan'dress *n.* (פענ'-דרעס) ז. *panderess*

pan'dur *n.* (פענ'-דוהר) אן אמאליגער אונגארישער אינפאנטעריע=סאלדאט פון אן אבטיילונג, וועלכע האט זיך אויסגע= צייכענט מיט ווילדקייט און בארבאריי; א בארבארישער סאלדאט; א בעוואפענ= טער דיענער ביי אן אדעליגען אין קראא= טיען און סלאוואניען [עסטרייך].

pandu'ra *n.* (פענ-דיו'-רא) אזא מוזי= קאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א מאנ= דאלינע, אבער פיעל גרעסער, מיט אכט דראט=סטרונעס.

pan'durate *a.* (פענ'-דיו-רייט) פיעדעל= פערמיג, עהנליך צו א פיעדעל.

pandu'riform *a.* (פענ-דיו'-רי-פארם) ז. *pandurate*.

pan'dy *n. and v.* (פענ'-די) א קלאפ מיט א לינייקע אדער שטעקעל אויף דער האנד־פלעכע [ווי מען בעשטראפט שוהל־קינדער]; שלאגען מיט א לינייקע אדער שטעקעל אויף דער האנד־פלעכע.

pane *n. and v.* (פיין) א שויב, א גלאז־שויב; א פיערקאנטיגע פלעכע; די שלאג־פלעכע פון א האמער; אריינשטעלען א שויב.

paned *a.* (פיינד) וואס האט שויבען; וואס איז צונויפגעשטעלט פון פיערקאנטיגע פלעכען.

panegyr'ic *a. and n.* (פענ-אי-דזשיר'-איק) פאנעגיריש, לויבענדיג, ריהמענדיג, זאגענדיג שבחים; געווענדעט צו א יום־טוב'דיגער פערזאמלונג [ווי א רעדע, למשל]; א פאנעגיריק, א לויב, א שבח.

panegyr'ical *a.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קעל) פאנעגיריש, לויבענדיג, ריהמענדיג, נאכזאגענדיג שבחים.

panegyr'ically *adv.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קעל-אי) אויף א פאנעגירישען אופן, לויבענדיג, נאכזאגענדיג שבחים.

panegyr'icon *n.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קאן) א זאמלונג פון געשריבענע [ניט געדרוקטע] גריכיש־קאטוילישע קירכען־דרשות, וועלכע ווערען פארגעלעזען אין פייער־טעג.

paneg'yris *n.* (פע-נעדזש'-אי-ריס) א יום טוב, א פייערליכע פאלקס־פערזאמלונג.

pan'egyrist *n.* (פענ'-אי-דזשיר-איסט) א פאנעגיריסט, א לויב־רעדנער, א שבחים־זאגער, א שבחים־שרייבער.

pan'egyrize *v.* (פענ'-אי-דזשי-ראיז) לויבען, זאגען שבחים.

pan'el *n. and v.* (פענ'-על) א פלאטע, א פיערקאנטיגע האלץ־פלאטע, א פיער־קאנטיג שטיקעל בלעך, שטאף א. ד. ג.; א פאנעל, א פילונג [אן אריינגעזעצטער טייל אין ארכיטעקטור־ארבייט און אין טישלעריי, ווי די אריינגעשטעלטע האלץ־טאוולען פון א טהיר־ראהם א. ד. ג.]; א פערצייכניס־צעטעל פון געריכטס־געשווא־רענע; די אויסגעקליבענע געריכטס־גע־שווארענע, די יורי; דער אנגעקלאגטער, וועלכער שטעהט פאר א קרימינאל־געריכט; טאפעלען, מאכען ווי פארקעט, מאכען גע־קעסטעלט; פוצען מיט פילונגען אדער פא־נעלען; אין טעלעגראפיע — איינארדנען אין פאראלעלען [ווי די דראטען ווערען געצווייגען].

Panel

pan'el-door *n.* (פענ'-על-דאור) א פא־נעלען־טהיר, א טהיר מיט פילונגען [א טהיר־ראהם מיט אריינגעשטעלטע טאוו־לען].

pane'less *a.* (פיינ'-לעס) וואס האט ניט קיין שויבען [וועגען פענסטער].

pan'eling *n.* (פענ'-על-אינג) דאס מאַ־כען פאנעלען אדער פילונגען ווי פון א טהיר; די פאנעלען אדער טאוולען ווי פון א פארקעט, א סטעליע א. ד. ג.

pan'elling *n.* (פענ'-על-אינג) ז. *paneling*.

pan'el-pic'ture *n.* (פענ'-על-פיק'-טשור) א בילד געמאלען אויף א האלץ־פלאטע.

pan'el-saw *n.* (פענ'-על-סאה) א פא־נעל־זעג [א דינע זעג צום זעגען דינע האלץ־ברעטלעך].

pan'ful *n.* (פענ'-פול) וויפיעל א פאן קען אריינגעהמען.

pang *n. and v.* (פענג) א פלוצליכער שמערץ אדער שטעכעניש; אנגסט, פיין, שמערץ; שטארקער פערדרוס, ערגערניס; פייניגען, קוועלען, מאטערען.

pan'gamy *n.* (פענ'-גע-מי) פאנגאמיע, פארונג [פון זכרים מיט נקבות] אהן אן אויסוואהל.

Pan'-Ger'manism *n.* (פענ-דזשויר'-מעניזם) די שטרעבונג פאליטיש צו פעראייניגען אלע דייטשע פעלקער אדער לענדער.

panger'mism *n.* (פענ-דזשויר'-מיזם) די לעהרע, אז אלע קראנקהייטען קומען פון מיקראבען.

pang'ful *a.* (פענג'-פול) פול מיט ליי־דען; שמערצפול.

pang'less *a.* (פענג'-לעס) פריי פון ליי־דען אדער שמערצען.

pangnos'ticism *n.* (פענ-נאס'-טי-סיזם) די לעהרע, אז מען קען וויסען אלעס.

pan'golin *n.* (פענ'-גא-לין) דאס שופען־טהיער [אזא פיער־פיסיגע חיה, וועלכע איז בעדעקט מיט רויט־ברוינליכע שופען. זי נעהרט זיך מיט מוראשקעס].

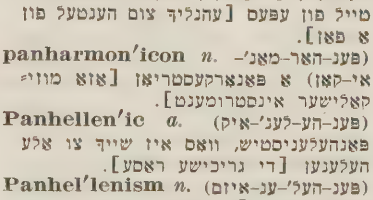

Pangolin

pan'handle *n.* (פענ'-הענדל) א פאן־הענטעל; א לאנגער, שמאלער פאס אדער טייל פון עפעס [עהנליך צום הענטעל פון א פאן].

panharmon'icon *n.* (פענ-האר-מאנ'-אי-קאן) א פאנארקעסטריאן [אזא מוזי־קאלישער אינסטרומענט].

Panhellen'ic *a.* (פענ-הע-לענ'-איק) פאנהעלעניסטיש, וואס איז שייך צו אלע העלענען [די גריכישע ראסע].

Panhel'lenism *n.* (פענ-העל'-ענ-איזם) פאנהעלעניזם [די אידעע אדער די בע־וועגונג צו פעראייניגען אלע גריכען אין איין פאליטישער קערפערשאפט].

Panhel'lenist *n.* (פענ-העל'-ענ-איסט) א פאנהעלעניסט, אן אנהענגער פון פאנ־העלעניזם. ז. *Panhellenism*.

pan'ic *n. and a.* (פענ'-איק) א פאניק, א פלוצליכער גרונדלאזער שרעק; א פלוצ־ליכער טומעל אין פינאנציעלע אדער האנ־דעלס־קרייזען, וועלכער רופט ארויס באנ־קראטען אדער א קריזיס; דאס הירזש־גראז; וואס קומט פון א פאניק; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאניק.

Pan'ic *a.* (פענ'-איק) וואס איז שייך צום גאט פאן. ז. *Pan*.

pan'ic-grass *n.* (פענ'-איק-גראס) דאס הירזש־גראז.

pan'icky *a.* (פענ'-איק-אי) בעהערשט פון א פא־ניק [בעזונדערס וועגען געשעפטן אין האנדעל].

pan'icle *n.* (פענ'-איקל) א בעזים־פערמיגע בליהונג, א פארמע פון בליהען ביי געוויסע פלאנ־צען, וואו פון שטאם וואקסט ארויס א צוויי־געל מיט בליהונג און פון דיעזען צווייגעל וואקסט ארויס אן אנדער צווייגעל מיט בליהונג א. ז. וו.

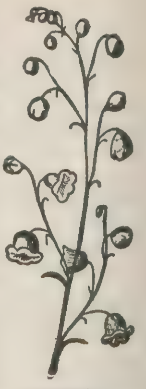

Panicle

pan'ic-mon'ger *n.* (פענ'-איק-מאנ'-גער) א פאניק־מאכער, איינער וואס רופט ארויס א פא־ניק.

pan'ic-strick'en *a.* (פענ'-איק-סטריק'ן) ז. *panic-struck*.

pan'ic-struck *a.* (פענ'-איק-סטראק) אנ־געגריפען פון א פאניק, געטראפען פון א פלוצליכען שרעק.

panic'ulate *a.* (פע-ניק'-יו-לייט) בעזים־פערמיג, ווי א בעזימעל [וועגען דער בלי־הונג פון געוויסע פלאנצען. ז. *panicle*].

panic'ulated *a.* (פע-ניק'-יו-ליי-טעד) ז. *paniculate*.

panic'ulately *adv.* (פע-ניק'-יו-לייט-לי) אויף דעם אופן פון א בעזימעל [ווע־גען דער בליהונג פון געוויסע פלאנצען. ז. *panicle*].

panidro'sis *n.* (פענ-אי-דראו'-סיס) שוויצונג פון גאנצען קערפער.

panifica'tion *n.* (פענ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען ברוים פון מעהל.

Panis'lamism *n.* (פענ-איס'-לעמ-איזם) פאנאיסלאמיזם [די אידעע אדער די בעוועגונג צו פעראייניגען אלע מאה־מעדאנישע נאציאנען אין איין בונד].

paniv'orous *a.* (פע-ניוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט ברוים.

pannade' *n.* (פע-נייד') א קורבעט. ז. *curvet*.

pan'nage *n.* (פענ'-עדזש) דאס געלד וואס ווערט געצאהלט פאר דעם רעכט צו פיטערען חזירים אין א וואלד; קארמע פאר חזירים, ווי אייכעל־נים א. ד. ג.

pan'nary *a. and n.* (פענ'-ע-רי) ז. *panary*.

panned out (פענד אוט) ערשעפט; באנקראטירט.

pan'nicle *n.* (פענ'-איקל) אין אנאטא־מיע — א הייטעל.

pannic'ulus *n.* (פע-ניק'-יו-לאס) אין אנאטאמיע — א שיכט פון צעלען־געוועב.

pan'nier *n.* (פענ'-יער) א קארב; א ברויט־קארב; א רוקען־קארב [ווי עס טראגען די בערג־בעוואהנער]; א לאסט־קארב [איינער פון די צוויי קערב וואס ווערט אריבערגעווארפען איבער דעם רו־קען פון אן אייזעל אדער קעמעל צו טרא־גען משא]; אזא קארב־פערמיגע פארריכ־טונג אין פרויען־קליידער אויסצופילען די היפטען; אין ארכיטעקטור — א קארב־פערמיגע פערציערונג.

pan'nikin *n.* (פענ'-אי-קין) א פענדעל, א קענדעל, א טרינק־קענדעל.

pan'nose *a.* (פענ'-אוס) וואס זעהט אויס

ווי פילץ אדער וואלענצייג [וועגען פלאנצען].

panopho'bia *n.* (פענ–א–פאו'–בי–א) פאנאפאביע, קראנקהאפטע מורא [ווי אין מעלאנכאליע אדער מרה=שחורה].

panophthalmi'tis *n.* (פענ–אפ–טהעל–מאי'–טיס) אן ענטצינדונג פון דעם גאנצען אויג=אפעל.

panoplied *a.* (פענ'–א–פליד) בעוואפענט מיט א פאלשטענדיגער אויסשטאטונג פון קריעגס=געוועהר.

pan'oplist *n.* (פענ'–א–פליסט) איינער וואס איז בעוואפענט מיט א פאלשטענדיגער אויסשטאטונג פון קריעגס=געוועהר.

pan'oply *n.* (פענ'–א–פלי) א פאלשטענדיגע אויסשטאטונג פון קריעגס=געוועהר פאר בעוואפנונג.

panop'ticon *n.* (פענ–אפ'–טי–קאן) אן אויסשטעלונגס=צימער פאר פערשיעדענע זעהונגס=ווירדיגקייטען; א געפענגניס געבויט אזוי, דאס דער געפענגניס=וועכטער קען זעהן די געפאנגענע צו יעדער צייט ניט ווערענדיג געזעהן פון זיי.

panora'ma *n.* (פענ–א–רא'–מא) א פאנאראמע, א פאלשטענדיגעם אנזיכטס=בילד, א בילד וואס שטעלט פאר אן אלגעמיינעם אנזיכט פון א געגענד אדער לאנד; א סעריע גרויסע בילדער וועלכע שטעלען פאר א סצענע אדער א רייה סצענעס וועלכע לויפען פארביי פאר די אויגען פון דעם בעטראכטער; א קוק=קאסטען.

panoram'ic *a.* (פענ–א–רעמ'–איק) פאנאראמיש, ווי א פאנאראמע. ז. *panorama*.

panoram'ical *a.* (פענ–א–רעמ'–אי–קעל) פאנאראמיש. ז. *panorama*.

panoram'ically *adv.* (פענ–א–רעמ'–אי–קעל–אי) אויף דעם אופן פון א פאנאראמא.

panoram'ic cam'era (פענ–א–רעמ'–איק קעמ'–ע–רא) א פאנאראמא=קאמערא [א פאטאגראפישער אפאראט פאר פאנאראמאס]. ז. *panorama*.

pan out (פען אוט) בריינגען גוטע רעזולטאטען.
The plan did not pan out well.

Pan'-pipe *n.* (פענ'–פאיפ) ז. *Pandean pipe*.

pan'-pud'ding *n.* (פענ'–פוד'–אינג) א פודינג געבאקען אויף א פאן.

pan'sied *a.* (פענ'–זיד) שטארק געציערט אדער געפוצט.

Panslav' *a.* (פענ–סלעוו') ז. *Panslavic*.

Panslav'ic *a.* (פענ–סלעוו'–איק) פאנסלאוויש, וואס איז שייך צו דער אלגעמיינער סלאווישער ראסע אדער צום פאנסלאוויזם. ז. *Panslavism*.

Panslav'ism *n.* (פענ–סלעוו'–איזם) פאנסלאוויזם, די אידעע אדער בעוועגונג צו פעראייניגען אלע סלאווישע פעלקער אין איין בונד, די בעוועגונג צו פעראייניגען אלע סלאווישע פעלקער אונטער דער אויבערהערשאפט פון רוסלאנד.

Panslav'ist *n.* (פענ–סלעוו'–איסט) א פאנסלאוויסט, אן אנהענגער פון פאנסלאוויזם. ז. *Panslavism*.

Panslavis'tic *a.* (פענ–סלע–וויס'–טיק) פאנסלאוויסטיש, וואס איז אן אנהענגער פון פאנסלאוויזם. ז. *Panslavism*.

Panslavo'nian *a.* (פענ–סלע–וואו'–ני–ען) ז. *Panslavic*.

Panslavon'ic *a.* (פענ–סלע–וואנ'–איק) ז. *Panslavic*.

Panslav'onism *n.* (פענ–סלעוו'–א–ניזם) ז. *Panslavism*.

pansoph'ical *a.* (פענ–סאפ'–אי–קעל) וואס איז אן אלוויסענדער, וואס פרעטענדירט צו זיין אלוויסענד.

pansper'matism *n.* (פענ–ספויר'–מע–טיזם) די בעהויפטונג, אז די לופט איז פול מיט אונזיכטבארע קליינינקע בעשעפענישען [מיקראבען].

pansper'matist *n.* (פענ–ספויר'–מע–טיסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז די לופט איז פול מיט אונזיכטבארע קליינינקע בעשעפענישען [מיקראבען].

pansper'mism *n.* (פענ–ספויר'–מיזם) ז. *panspermatism*.

pansper'mist *n.* (פענ–ספויר'–מיסט) ז. *panspermatist*.

pansper'my *n.* (פענ–ספויר'–מי) ז. *panspermatism*.

Pan's pipes (פענז פאיפס) ז. *Pandean pipe*.

panstereora'ma *n.* (פענ–סטער–אי–א–רא'–מא) א מאדעל אין רעליעף פון א שטאדט אדער געגענד אויסגעמאכט פון האלץ, דיקען פאפיער א. ד. ג.

pan'sy *n.* (פענ'–זי) דאס שטיפמוטערעל [אזא שעהן בלימעל וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע פארבען און קאלירען].

pant *v. and n.* (פענט) סאפען, קייכען, פרייכען, שווער און שנעל אטהעמען; שנעל און שטארק קלאפען [ווי דאס הארץ, ווען מען איז פערמאטערט]; בייגקען; שמאכטען; א שנעלע שווערע אטהעמונג; א הארץ=קלאפעניש.

pantag'amy *n.* (פענ–טעג'–ע–מי) אלווייבעריי [ביי אייניגע אמאליגע קאמוניסטיש=רעליגיעזע סעקטען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמערקא — פאמיליען=בעציהונגען, לויט וועלכע אלע פרויען און אלע מענער האבען זיך בעטראכט אלס פערהייראט איינע צו די אנדערע].

pan'tagogue *n.* (פענ'–טע–גאג) א מעדיצין וואס רייניגט אב דעם קערפער פון אלע קראנקהאפטע שטאפען.

pan'tagraph *n.* (פענ'–טע–גרעף) ז. *pantograph*.

pantagraph'ic *a.* (פענ–טע–גרעפ'–איק) ז. *pantographic*.

pantagraph'ical *a.* (פענ–טע–גרעפ'–אי–קעל) ז. *pantographic*.

pantag'raphy *n.* (פענ–טעג'–רע–פי) ז. *pantography*.

pantalets' *n.* (פענ–טע–לעטס') ווייבערשע אונטערהויזען.

pantaloon' *n.* (פענ–טע–לוהן') דער פאנטאלאן [אין די אמאליגע איטאליענישע קאמעדיעס — א כאראקטער=בילד וואס שטעלט פאר א נארישען אלטען מאן].

pantaloons' *n.* (פענ–טע–לוהנז') פאנטאלאנעס, הויזען.

pan'tamorph *n.* (פענ'–טע–מאהרף) ז. *pantomorph*.

pantamor'phic *a.* (פענ–טע–מאהר'–פיק) ז. *pantomorphic*.

panta'ta *n.* (פאנ–טא'–טא) א באלעבאס, א מאכער; א באנדע=פיהרער.

pantech'nic *a.* (פענ–טעק'–ניק) וואס אומפאסט די גאנצע טעכנאלאגיע [טעכניק און קונסט].

pantech'nical *a.* (פענ–טעק'–ני–קעל) ז. *pantechnic*.

pantech'nicon *n.* (פענ–טעק'–ני–קאן) אן אויסשטעלונג אדער באזאר צו פערקויפען אלע מינים טעכנישע ארטיקלען.

pantel'egraph *n.* (פענ–טעל'–ע–גרעף) א פאנטעלעגראף [אן אינסטרומענט איבערצוגעבען צייכנונגען אדער האנדשריפטען דורך טעלעגראף].

panteleg'raphy *n.* (פענ–טע–לעג'–רע–פי) פאנטעלעגראפיע [דאס איבערגעבען צייכנונגען אדער האנדשריפטען דורך טעלעגראף].

pan'ter *n.* (פענ'–טער) איינער וואס סאפעט, פרייכט אדער קייכט.

pan'theism *n.* (פענ'–טהי–איזם) פאנטעאיזם, די לעהרע, אז גאט און די וועלט איז איינס און דאסזעלבע, אדער אז גאט איז דאס איינציגע עקזיסטירענדע וועזען און די וועלט איז איינע פון זיינע ערשיינונגס=פארמען און דעריבער איז אלעס אין דער וועלט געטליך.

pan'theist *n.* (פענ'–טהי–איסט) א פאנטעאיסט, אן אנהענגער פון פאנטעאיזם. ז. *pantheism*.

pantheis'tic *a.* (פענ–טהי–איס'–טיק) פאנטעאיסטיש, וואס איז שייך צו פאנטעאיזם; אלגעטעריש.

pantheis'tical *a.* (פענ–טהי–איס'–טי–קעל) ז. *pantheistic*.

pantheis'tically *adv.* (פענ–טהי–איס'–טי–קעל–אי) פון א פאנטעאיסטישען שטאנדפונקט, לויט פאנטעאיזם. ז. *pantheism*.

pantheol'ogist *n.* (פענ–טהי–אל'–א–דזשיסט) א פאנטעאלאג, א קענער אין פאנטעאלאגיע. ז. *pantheology*.

pantheol'ogy *n.* (פענ–טהי–אל'–א–דזשי) פאנטעאלאגיע [א טעאלאגישע סיסטעם וואס נעהמט ארום די לעהרען פון אלע רעליגיאנען].

Pan'theon *n.* (פענ'–טהי–אן) דאס פאנטעאן אין רוים [א געוויסער רונדער טעמפעל אין רוים]; א טעמפעל אדער קירך צום אנדענקען פון גרויסע מענער; אן אבהאנדלונג אדער בוך וועגען אלע געטער פון א פאלק.

pan'theon *n.* (פענ'–טהי–אן) א פאנטעאן, א טעמפעל פון אלע געטער; אלע געטער פון א פאלק.

pan'ther *n.* (פענ'–טהער) א פאנטער, א לעמפערט [בעזאנדערס דער שווארצער לעמפערט פון זיד=אזיען. ז. *leopard*]; דער אמעריקאנער קוגואר.

pan'theress *n.* (פענ'–טהער–עס) די "זי" פון א פאנטער אדער לעמפערט.

pan'therine *a.* (פענ'–טהער–אין) עהנליך צו א פאנטער אדער לעמפערט, וואס האט דעם קאליר פון א פאנטער.

pan'tile *n. and a.* (פענ'–טאיל) א געבויגענע דאכאווקע [דאך=פאן, דאך=ציעגעל, טשערעפיצע]; וואס ווייכט אב פון דער אנגליקאנישער קירך, וואס ווייכט אב פון דער אנגענומענער רעליגיאן.

pan'tingly *adv.* (פענ'–טינג–לי) סאפענדיג, פרייכענדיג, שנעל און שווער אטהעמענדיג.

pantisoc'racy *n.* (פענ–טאי–סאק'–רע–סי) א געזעלשאפטליכע ארדנונג וואו אלע זיינען סאציאל גלייך; דער פרינציפ פון אזא געזעלשאפטליכער ארדנונג.

panti'socrat *n.* (פענ–טאי'–סא–קרעט) אן אנהענגער פון א געזעלשאפטליכער ארדנונג וואו אלע זאלען זיין סאציאל גלייך.

pant'ler *n.* (פענט'–לער) דער אויפזעהער אויף'ן ברויט=קאמער [אין גרויסע הויז=ווירטשאפטען].

pan'tofle *n.* (פענ' טאפל) א פאנטאפעל.

pan'tograph *n.* (פענ'–טא–גרעף) א

פאנטאגראף, אן אינסטרומענט צום קאפירען צייכנונגען, פלענער, דיאגראמען א. ד. ג. [די קאפיעס קענען געמאכט ווערען אין דערזעלבער גרויס ווי אויף אין א פערגרעסערטען און אין א פערקלענערטען מאסשטאב].

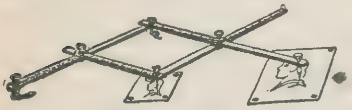

Pantograph

pantograph'ic *a.* (פענ-טא-גרעפ'-איק) פאנטאגראפיש, וואס איז שייך צו א פאנטאגראף, וואס איז געצייכענט מיט א פאנטאגראף. ז. ***pantograph***

pantograph'ical *a.* (פענ-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***pantographic***

pantograph'ically *adv.* (פענ-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אזוי ווי מיט א פאנטאגראף [ז. ***pantograph***]; אויף דעם אופן פון אן אלגעמיינער בעשרייבונג אדער אלגעמיינעם איבערבליק.

pantog'raphy *n.* (פענ-טאג'-רע-פי) אן אלגעמיינע בעשרייבונג; אן אלגעמיינער איבערבליק; דאס קאפירען מיט א פאנטאגראף. ז. ***pantograph***

pantolog'ical *a.* (פענ-טא-לאדזש'-אי-קעל) פאנטאלאגיש, אלוויסענד.

pantol'ogist *n.* (פענ-טאל'-א-דזשיסט) א פאנטאלאג, אן אלוויסענדער.

pantol'ogy *n.* (פענ-טאל'-א-דזשי) פאנטאלאגיע, אלגעמיינע וויסענשאפט, אן אלגעמיינער איבערבליק איבער אלע צווייגען פון דער וויסענשאפט; א ווערק וואס גיט אן איבערבליק איבער אלע וויסענשאפטען.

pantom'eter *n.* (פענ-טאמ'-ע-טער) א פאנטאמעטער, אן אל=מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען פערשיעדענע ווינקלען]; אן אינסטרומענט מעכאניש צו צייכנען פארטרעטען אין פראפיל.

pantomet'ric *a.* (פענ-טא-מעט'-ריק) פאנטאמעטריש, וואס איז שייך צו פאנטאמעטריע. ז. ***pantometry***

pantom'etry *n.* (פענ-טאמ'-ע-טרי) פאנטאמעטריע, אל=מעסטונג, מעסטונג בכלל, מעסטונג מיט דער הילף פון א פאנטאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען פערשיעדענע ווינקלען].

pan'tomime *n. and a.* (פענ'-טא-מאים) א פאנטאמימע [א טעאטער=פארשטעלונג אהן ווערטער, וואו אלעס ווערט אויסגעדריקט מיט קערפער=בעוועגונגען, זשעסטען און מימיק]; א פאלקס=פארשטעלונג [אין ענגלאנד] פון בורלעסק און פאיאצעריי; אויסגעדריקט אהן ווערטער, דורך מימיק און זשעסטען; א פאנטאמימיקער [אנטייל=נעהמער אין א פאנטאמימע].

pantomim'ic *a. and n.* (פענ-טא-מימ'-איק) פאנטאמימיש; א פאנטאמימיקער. ז. ***pantomime***

pantomim'ical *a.* (פענ-טא-מימ'-אי-קעל) פאנטאמימיש, ווי א פאנטאמימע. ז. ***pantomime***

pantomim'ically *adv.* (פענ-טא-מימ'-אי-קעל-אי) ווי אין א פאנטאמימע; דורך זשעסטען און מימיק אנשטאט ווערטער.

pan'tomimist *n.* (פענ'-טא-מאים-איסט) א פאנטאמימיקער, אן אנטייל=נעהמער אין א פאנטאמימע [ביהנען=פארשטעלונג אהן ווערטער, וואו אלעס ווערט אויסגעדריקט מיט זשעסטען און מימיק].

pan'tomorph *n.* (פענ'-טא-מאהרף) עטוואס וואס קען אננעהמען אלערליי פארמען אדער קען עקזיסטירען אין אלע פארמען.

pantomor'phic *a.* (פענ-טא-מאהר'-פיק) פאנטאמארפיש, וואס נעהמט אן אלע מעגליכע געשטאלטען.

pan'ton *n.* (פענ'-טאן) א פאנטאפעל=פאדקאווע [אזא פאדקאווע וואס ווערט בענוצט פאר א ניט נארמאלען פוס פון א פערד]; אן ארומטרייבער, א פוסט און פאסניק.

pantoph'agist *n.* (פענ-טאפ'-ע-דזשיסט) איינער וואס עסט אלסדינג; אן אלעס=פרעסענדע חיה.

pantoph'agous *a.* (פענ-טאפ'-ע-גאס) וואס עסט אלעס.

pantoph'agy *n.* (פענ-טאפ'-ע-דזשי) די געוואוהנהייט אדער נייגונג צו עסען אלעס.

pantopho'bia *n.* (פענ-טא-פאו'-בי-א) א קראנקהאפטע מורא פאר אלעס.

pan'toscope *n.* (פענ'-טא-סקאופ) א פאנטאסקאפ [אזא גלאז=לינזע וואס ווערט בענוצט פאר פאטאגראפישע צוועקען]; א פאנאראמא=קאמערא. ז. ***panoramic camera***

pantoscop'ic *a.* (פענ-טא-סקאפ'-איק) וואס זעהט ווייט און ברייט, דורך וואס מען קען זעהן ווייט און ברייט.

pantoscop'ic cam'era (פענ-טא-סקאפ'-איק קעמ'-ע-רא) ז. ***panoramic camera***

pan'try *n.* (פענ'-טרי) א שפייז=קאמער, א שפייז=שראנק.

pants *n.* (פענטס) הויזען.

pap *n. and v.* (פעפ) א ציצקע, א ברוסט=נאפעל; קינדער=קאשקע, ווייכע שפייז פאר קינדער; דאס פלייש אדער ווייכע פון פרוכט; נעהרען אדער קארמען מיט קאשקע.

pa'pa *n.* (פא'-פא) פאפא, טאטע.

pa'pa *n.* (פיי'-פא) א באבון [אזא מענשען=ענליכע אפע]; א מין אמעריקאנער שפארבער [ז. ***king-vulture***].

pa'pacy *n.* (פיי'-פע-סי) דאס פאפסטום, די ווירדע אדער אמט פון דעם פאפסט.

pa'pain *n.* (פיי'-פע-אין) ז. ***papayotin***

pa'pal *a.* (פיי'-פעל) פאפסטליך.

pa'palise *v.* (פיי'-פעל-איז) ז. ***papalize***

pa'palism *n.* (פיי'-פעל-איזם) דאס פאפסטום; די פאפסטליכע סיסטעם; קאטוליציזם.

pa'palist *n.* (פיי'-פעל-איסט) אן אנהענגער פון פאפסטום; א קאטוליק.

pa'palize *v.* (פיי'-פעל-איז) איינפיהרען די פאפסטליכע סיסטעם, מאכען פאר אן אנהענגער פון פאפסטום, מאכען פאר א קאטוליק; ווערען אן אנהענגער פון פאפסטום, ווערען א קאטוליק.

pa'pally *adv.* (פיי'-פעל-אי) לויט דעם פאפסטום; לויט דער סיסטעם פון דער פאפסטליכער קירכען=פערוואלטונג; אלס אן אנהענגער פון פאפסט; קאטוליש.

papapho'bia *n.* (פיי-פע-פאו'-בי-א) פאפסטום=האס, מורא פאר'ן פאפסטום.

pa'parchy *n.* (פיי'-פאר-קי) פאפסטליכע רעגיערונג, הערשאפט פון א פאפסט.

papavera'ceous *a.* (פע-פעוו-ע-ריי'-שיאס) ז. ***papaverous***

papav'erous *a.* (פע-פעוו'-ע-ראס) מאהן=ארטיג, ענליך צו מאהן.

papaw' *n.* (פע-פאה') דער פאפאיא=בוים [אזא אמעריקאנער בוים מיט גרויסע קאוואן=ענליכע פרוכטען]; די פאפאיא [די פרוכט פון דיעזען בוים].

Papaw

papaw'-tree *n.* (פע-פאה'-טריע) דער פאפאיא=בוים. ז. ***papaw***

papa'ya *n.* (פע-פיי'-יא) א פאפאיא=בוים. ז. ***papaw***

papayo'tin *n.* (פעפ-ע-יאו'-טין) דער זאפט פון אונרייפע פאפאיאס. ז. ***papaw***

pa'per *n., a. and v.* (פיי'-פער) פאפיער; א שטיק פאפיער; א דאקומענט, א שריפט; א צייטונג; אן אבהאנדלונג; אן ארטיקעל; א וועקסעל; ווערטה=פאפיערען; עקזאמינאציאנס=פראגען [געשריבען אדער געדרוקט]; טאפעטען, אביטשעס, שפאליר; פרייע איינגאנגס=בילעטען; מענשען וואס בענוצען זיך מיט פרייען איינטריט; פאפיערענער, געמאכט פון פאפיער; וואס עקזיסטירט בלויז אויף'ן פאפיער; בעדעקען מיט פאפיער; אויסשפאלירען, בעדעקען מיט טאפעטען אדער אביטשעס; איינוויקלען אין פאפיער; אנפילען [א טעאטער, למשל] מיט בעזוכער אויף פרייע בילעטען].

pa'per-bark *n.* (פיי'-פער-בארק) אזא בוים, וואס זיין קארע שיילט זיך אין דינע שיכטען.

pa'per bar'on (פיי'-פער בער'-אן) איינער וואס האט א טיטול, וועלכען ער האט ניט געקראגען בירושה און קען ניט איבערגעבען בירושה.

pa'per-birch *n.* (פיי'-פער-בוירטש) דער אמעריקאנישער בירנבוים אדער בערעזע [ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס די קארע פון דעם בוים שיילט זיך אין דינע שיכטען. פון דיעזער קארע מאכען די אינדיאנער זייערע שיפלעך].

pa'per boat (פיי'-פער באוט) א לייכט שיפעל געמאכט פון דיקע שיכטען מאנילא=פאפיער אדער לייווענט=פאפיער [ווערט געברויכט ביים וועט=רודערען].

pa'per book (פיי'-פער בוק) א בוך אדער פאמפלעט וואס ענטהאלט די דאקומענטען פון א געריכטס=פראצעס; א שרייב=בוך.

pa'per-box *n.* (פיי'-פער-באקס) א קעסטעל פאר פאפיער און אנדערע שרייב=מאטעריאלען.

pa'per car'pet (פיי'-פער קאר'-פעט) א טעפיך פון הארטען פאפיער וואס זעהט אויס ווי האלץ אדער לעדער.

pa'per-case *n.* (פיי'-פער-קיים) ז. *paper-box*

pa'per-chase *n.* (פיי'-פער-טשיים) דאס שפיעל אין האז און הונד. ז. *hare and hounds*

pa'per cigar' (פיי'-פער סי-גאר') א פאפיראס, א ציגארעטעל.

pa'per circula'tion (פיי'-פער סויר-קיו-ליי'-שאן) פאפיער=געלד צירקולאציאן; צירקולאציאן פון באנק=נאטען.

pa'per-clamp *n.* (פיי'-פער-קלעמפ) א קלאמער צו האלטען צייטונגען.

pa'per-clip *n.* (פיי'-פער-קליפ) א פאפיערען=קלאמער.

pa'per-cloth *n.* (פיי'-פער-קלאהטה) אזא צייג וואס ווערט געמאכט פון דער קארע פון א ברויט=פרוכט בוים און פון אייניגע אנדערע ביימער.

pa'per-coal *n.* (פיי'-פער-קאול) א מין קויהלען וואס שפאלטען זיך אין דינע בלעטלעך.

pa'per cur'rency (פיי'-פער קאר'-ענ-סי) ז. *paper circulation*

pa'per-cut'ter *n.* (פיי'-פער-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען פאפיער; א מאשין ארומצושניידען די ברעגעס פון ביכער; א פאפיער=מעסער [אויפצושניידען די זייטען פון א בוך, צו בויגען און פאלדען פאפיער א. ז. וו.].

pa'perer *n.* (פיי'-פער-ער) איינער וואס וויקעלט איין אין פאפיער; איינער וואס שטעקט אריין שפילקעס אין פאפיערלעך; א טאפעצירער, א טאפעטען=קלעפער, אן אביטשעס=קלעפער, א שפאלירער.

pa'per-faced *a.* (פיי'-פער-פייסט) בלאס, מיט א בלאסען געזיכט.

pa'per-fee'der *n.* (פיי'-פער-פיע'-דער) א פארריכטונג וואס דערלאנגט דאס פאפיער צו דער מאשין [ווי למשל, פאר א דרוק=מאשין, פאר א פאפיער שניידמאשין א. ד. ג.].

pa'per-file *n.* (פיי'-פער-פאיל) א פאר=ריכטונג [ווי א קלאמער, למשל] צו האלטען פאפיערען.

pa'per-fol'der *n.* (פיי'-פער-פאול'-דער) א מאשין צו פאלדען פאפיער; א פאפיער=מעסער [צו פאלדען אדער שניידען פאפיער].

pa'per-gloss'er *n.* (פיי'-פער-גלאס'-ער) א פרעס צו מאכען פאפיער גלאנציג; אן ארבייטער וואס מאכט דאס פאפיער גלאנציג.

pa'per-hang'er *n.* (פיי'-פער-הענג'-ער) א טאפעצירער, א שפאלירער, אן אביטשעס=קלעפער.

pa'per-hang'ing *n.* (פיי'-פער-הענג'-אינג) טאפעצירונג [אביטשעס=קלעפונג, שפאלירונג].

pa'per-hang'ings *n.* (פיי'-פער-הענג'-אינגז) טאפעטען, אביטשעס, שפאליר.

pa'per-hol'der *n.* (פיי'-פער-האול'-דער) א פאפיער=האלטער, א בריעף=האלטער; א קעסטעל פאר שרייב=מאטעריאלען.

pa'per-knife *n.* (פיי'-פער-נאיף) א פא=פיער=מעסער [צום פאלטען אדער שניידען פאפיער].

pa'per lord (פיי'-פער לאהרד) ז. *paper baron*

pa'per-machine' *n.* (פיי'-פער-מע-שין') א פאפיער=מאשין.

pa'per-ma'ker *n.* (פיי'-פער-מיי'-קער) א פאפיער=פאבריקאנט; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי דער פאבריקאציאן פון פאפיער.

pa'per-ma'king *n.* (פיי'-פער-מיי'-קינג) פאפיער=פאבריקאציאן.

pa'per-mill *n.* (פיי'-פער-מיל) א פאפיער=פאבריק.

pa'per mon'ey (פיי'-פער מאנ'-אי) פאפיער=געלד, אסיגנאציעס.

pa'per-mul'berry *n.* (פיי'-פער-מאל'-בער-אי) דער פאפיער=מוילבערען בוים [פון דער קארע פון דיעזען בוים מאכט מען פאפיער].

Paper-mulberry

pa'per - nau'tilus *n.* (פיי'-פער-נאה'-טי-לאס) א נאוטילוס. ז. *nautilus*

pa'per-of'fice *n.* (פיי'-פער-אפ'-איס) אן ארכיוו [פון א רעגיערונג].

pa'per-pulp *n.* (פיי'-פער-פאלפ) די פאפיער=מאסע פון וועלכער מען מאכט פאפיער.

pa'per-punch *n.* (פיי'-פער-פאנטש) אזא צוואנג אדער געצייג דורכצוהאקען לעכלעך אין פאפיער.

pa'per-reed *n.* (פיי'-פער-ריעד) פאפירוס, פאפירוס=ראהר. ז. *papyrus*

pa'per-ru'ler *n.* (פיי'-פער-רוה'-לער) א ליניער=מאשין [צו ליניערען פאפיער]; איינער וואס ליניערט.

pa'per-rush *n.* (פיי'-פער-ראש) דער פאפירוס, דער פאפירוס=ראהר. ז. *papyrus*

pa'per-sai'lor *n.* (פיי'-פער-סיי'-לאר) א נאוטילוס. ז. *nautilus*

pa'per-stai'ner *n.* (פיי'-פער-סטיי'-נער) איינער וואס מאכט טאפעטען [אביטשעס, שפאליר].

pa'per-stock *n.* (פיי'-פער-סטאק) מאטעריאל [ווי שמאטעס א. ד. ג.], פון וועלכען מען מאכט פאפיער.

pa'per-tes'ter *n.* (פיי'-פער-טעס'-טער) א מאשין אבצופראבירען די שפאנקראפט אדער שטארקייט פון פאפיער.

pa'per-tree *n.* (פיי'-פער-טריע) דער פאפיער=בוים [אזא בוימעל פון וועמענס קארע מען מאכט פאפיער]; דער פאפיער=מוילבעערען בוים. ז. *paper-mulberry*

pa'per-weight *n.* (פיי'-פער-הוייט) א פרעס=פאפיע, א פאפיער=פרעס [א פערציערטער שווערער געגענשטאנד וואס ווערט בענוצט ארויפצולעגען אויף פאפיערען, אז זיי זאלען זיך נים פאנאנדערפליהען פון טיש].

pa'pery *a.* (פיי'-פער-אי) ווי פאפיער, דין ווי פאפיער.

papes'cent *a.* (פע-פעס'-ענט) ווייך, פליישיג, ווי קאשע, ווי פאפ.

papeterie' *n.* (פעפ-ע-טריע') ז. *paper-box*

Pa'phian *a. and n.* (פיי'-פי-ען) פאפיש, וואס איז שייך צו דער אלט=גריכישער שטאדט פאפאס, וועלכע איז געווען געווידמעט צו דער געטין אפראדיטע [וועגוס]; וואס איז שייך צו וועגוס אדער איהר פערעהרונג; אן איינוואהנער פון פאפאס; א פראסטיטוטקע.

papier'-mâché' *n.* (פעפ-יעי'-מע-שיי') פאפיע=מאשע [אזא מין פאפיער=שטאף].

Papil'io *n.* (פע-פיל'-אי-או) דער מין זומער=פויגעלעך אדער שמעטערלינגע.

papiliona'ceous *a.* (פע-פיל-אי-א-ניי'-שיאס) עהנליך צו א שמעטערלינג אדער זומער=פויגעלע.

papiliona'ceous flow'er (פע-פיל-אי-א-ניי'-שיאס פלאו'-ער) א שמעטערלינג=בלום [א בלום, ביי וועלכער דאס קרוינדעל איז עהנליך צו א זומער=פויגעלע].

Papilionaceous Flower

Papilion'idæ *n.* (פע-פיל-אי-אנ'-אי-דיע) אזא מין שמעטערלינגע אדער זומער=פויגעלעך [די געוועהנליכע שמעטערלינגע].

papil'la *n.* (פע-פיל'-א) דער ברוסט=ווארצעל, דער ברוסט=נאפעל; א קליינע ארויסשטארצונג, א קליינע פערהארטונג [עהנליך צו א ברוסט=נאפעל]; די טיילען [ווי פינגער, דער שפיץ צונג א. ז. וו.]. וואס דיענען צום פיהלען.

pap'illar *a.* (פעפ'-אי-לאר) ז. *papillary*

pap'illary *a.* (פעפ'-אי-לע-רי) עהנליך צו א ברוסט=ווארצעל [ברוסט=נאפעל]; בעדעקט ווי מיט בארעדעווקעס [וועגען פלאנצען], שארסטקע, וואס דיענט צום פיהלען. ז. *papilla*

pap'illary mus'cle (פעפ'-אי-לע-רי מאסל) דער פלייש=זייל אדער דער מוסקול אין די עפנונגען פון דעם הארצען. ז. איל. *"Bloodvesssels of the Human Body"*

pap'illate *a. and v.* (פעפ'-אי-לייט) עהנליך צו א ברוסט=ווארצעל [ברוסט=נאפעל]; שארסטיג; וואס איז בעדעקט ווי מיט קליינע בארעדעווקעס; בעדעקען ווי מיט ברוסט=נאפלען אדער מיט קליינע ארויסשטארצונגען. ז. *papilla*

pap'illose *a.* (פעפ'-אי-לאוס) ז. *papillary*

pap'illote *n.* (פעפ'-אי-לאוט) א קרויז=פאפיערעל אין דער פארם פון א זומער=פויגעלע; א פאפיער=איינהילונג פאר צוקערקעס; א פאפיער=איינהילונג פאר קאטלעטען.

pap'illous *a.* (פעפ'-אי-לאס) ז. *papillary*

pap'ion *n.* (פעפ'-אי-אן) א האמאדריאד, אן אביסינישער באבון [אזא מענשען=עהנליכע אפע, הויפטזעכליך דער באבון, וועלכען מען פלעגט פערגעטערען אין פאר=צייטיגען עגיפטען].

pa'pism *n.* (פיי'-פיזם) פאפיזם, פאפסטטום, קאטוילּיציזם.

pa'pist *n. and a.* (פיי'-פיסט) א פאפיסט, אן אנהענגער פון פאפסט, א קאטוילּיק; קאטוילּיש.

papis'tic *a.* (פע-פיס'-טיק) קאטוילּיש.

papis'tical *a.* (פע-פיס'-טי-קעל) ז. *papistic*

papis'tically *adv.* (פע-פיס'-טי-קעל-אי) קאטוילּיש, לויט דעם קאטוילּיציזם.

pa'pistry *n.* (פיי'-פיס-טרי) ז. *papism*

pap'meat *n.* (פעפ'-מיעט) קאשע פאר קינדער, ווייכע קינדער=שפייז.

papoose' *n.* (פע-פוהס') א קליין קינד אדער זויגלינג [ביי אינדיאנער].

papoose′-frame *n.* (פּע-פּוהס׳-פרײם) א קינדער-בעטעל ביי אינדיאנער; א פּאר-ריכטונג, אין וועלכער די אינדיאנערינען טראגען די קינדער אויף רוקען.
pap′pan *n.* (פּעפּ׳-ען) דער מאלאישער אראנג-אוטאנג [אזא מענשען-עהנליכע אפּע].
pappoose′ *n.* (פּע-פּוהס׳) ז. *papoose*
pap′pose *a.* (פּעפּ׳-אוס) פוכיג, וואליג, מיט א בינטעל פוך אדער פעדער-קרוינ-דעל [וועגען פלאנצען]. ז. *pappus*
pap′pous *a.* (פּעפּ׳-אס) ז. *pappose*
pap′-pox *n.* (פּעפּ׳-פּאקס) קוה-פּאקען. ז. *cowpox*
pap′pus *n.* (פּעפּ׳-אס) א פעדער-קרוינ-דעל, א בינטעל פוך [ביי פלאנצען]; פוך [אויף פלאנצען-זא-מען אדער אויף אינ-זעקטען]; די ערשטע פוך-האר פון דער בארד.

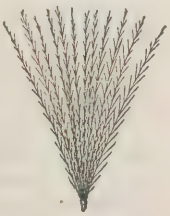
Pappus

pap′py *a. and n.* (פּעפּ׳-אי) פוכקע, שוואמיג, ווי קאשע; פּאפּא, פאטער [אויף קינדער-שפּראך].
papri′ka *n.* (פּא-פּרי׳-קא) די אמעריקא-נישע אדער שפּאנישע פעפער-פלאנצע.
pap′-spoon *n.* (פּעפּ׳-ספּוהן) א קאשע-לעפעל [פאר קינדער].
pap′ula *n.* (פּעפּ׳-יו-לא) א פּרישטשיק.
pap′ular *a.* (פּעפּ׳-יו-לאר) בעדעקט מיט פּרישטשיקעס.
papula′tion *n.* (פּעפּ-יו-ליי׳-שאן) אויסבילדונג אדער ענטוויקלונג פון פּריש-טשיקעס.
pap′ule *n.* (פּעפּ׳-יול) ז. *papula*
papulif′erous *a.* (פּעפּ-יו-ליפ׳-ע-ראס) ז. *papular*
pap′ulose *a.* (פּעפּ׳-יו-לאוס) ז. *papular*
pap′ulous *a.* (פּעפּ׳-יו-לאס) ז. *papular*
papyra′ceous *a.* (פּעפּ-אי-ריי׳-שאס) פּאפּיער-עהנליך, פּאפּירוס-עהנליך; געמאכט פון פּאפּיער אדער פּאפּירוס; ווי פּער-מעט.
papyr′ean *a.* (פּע-פּיר׳-אי-ען) ז. *papyraceous*
papy′ri *n.* (פּע-פּאי׳-ראי) פּאפּירוסען. ז. *papyrus*
papyr′ian *a.* (פּע-פּיר׳-אי-ען) ז. *papyraceous*
pap′yrine *n.* (פּעפּ׳-אי-רין) פּארמעט-פּאפּיער.
papyri′tious *a.* (פּעפּ-אי-ריש׳-אס) עהנליך צו פּאפּיער.
papy′rograph *n. and v.* (פּע-פּאי׳-רא-גרעף) א פּאפּיראגראף, א קאפּיר-מאשין [אן אפּאראט ווי א העקטאגראף, למשל, צו מאכען קאפּיעס פון שריפטען]; קאפּי-רען מיט דער הילף פון א פּאפּיראגראף.
papyrograph′ic *a.* (פּע-פּאי-רא-גרעפ׳-איק) פּאפּיראגראפיש, וואס איז שייך צו א פּאפּיראגראף, געמאכט מיט א פּאפּירא-גראף. ז. *papyrograph*
papyrog′raphy *n.* (פּעפּ-אי-ראג׳-רע-פי) פּאפּיראגראפיע, קאפּירונג מיט דער הילף פון א פּאפּיראגראף אדער קאפּיר-מאשין. ז. *papyrograph*
papy′rus *n.* (פּע-פּאי׳-ראס) פּאפּירוס, פּאפּירוס-ראהר [א מין פלאנצע פון וועל-כער מען האט פּארצייטען געמאכט פּא-פּיער]; אן אלטער מאנוסקריפּט געשריבען אויף פּאפּירוס.

Papyrus

par *n., a. and v.* (פּאר) גלייכקייט, דער ווערטה; אין קאמערץ — דאס פּארי [ווען געוויסע ווערטה-פּאפּיערען האבען זייער מארק-פּרייז דעמזעלביגען ווי זייער נאמינעלען פּרייז]; די נארמע, דער נאר-מאלער צושטאנד; נארמאל; ברייננען אין א גלייכען ווערטה; מאכען גלייך [ווע-גען געלד-ווערטה אין פערשיעדענע לענ-דער]; א יונגער לאקס אדער שטאק-פיש [ז. *parr*].
para′ *n.* (פּע-רא׳) א טערקישע קליינע מטבע [$\frac{1}{40}$ פון א פּיאסטער].
pa′ra *n.* (פּא׳-רא) — אין אסט-אינדיען א געוויכט-מאס [פון אונגעפעהר 30 אדער 50 פונט].
parab′asis *n.* (פּע-רעב׳-ע-סיס) די פּא-ראבאזע [דער טייל פון אן אלט-גריכישער קאמעדיע, וואס פלעגט געזונגען ווערען פון כאר].
par′able *a. and v.* (פּער׳-עבל) א משל; אן אלעגארישע ערצעהלונג אדער פאבעל, פון וועלכער מען ציהט א מוסר-השכל; פּארשטעלען מיט משלים.
parab′ola *n.* (פּע-רעב׳-א-לא) אין רעטאריק אדער רע-דע-קונסט — א פערגלייכונג [ז. *parabole*]; אין געא-מעטריע — די פּאראבעל [א קרומע ליניע, וואס בעקומט זיך ווען א קאנוס ווערט דורכגע-שניטען פּאראלעל צו איינער פון זיינע זייטען].

Parabola

parab′ole *n.* (פּע-רעב׳-א-לי) אין רע-טאריק אדער רעדע-קונסט — א גלייכונג, דאס פּארמאלע פערגלייכען פון צוויי זא-כען, וועלכע זיינען אין עצם זעהר פער-שיעדען איינע פון דער אנדערער [ווי למשל: זיינע ווערטער האבען געשטאכען ווי שפּיזען].
parabol′ic *a.* (פּער-ע-באל׳-איק) וואס איז שייך צו א משל אדער צו אן אלעגא-רישער מעשה, פון וועלכער מען דארף צי-הען א מוסר-השכל; וואס איז שייך צו א פערגלייכונג [אין רעטאריק אדער רעדע-קונסט]; וואס האט די פארם פון א פּא-ראבעל [ז. *parabola*].
parabol′ical *a.* (פּער-ע-באל׳-אי-קעל) ז. *parabolic*
parabol′ically *adv.* (פּער-ע-באל׳-אי-קעל-אי) בדרך משל; ווי א פּאראבעל. ז. *parabola*
parabol′iform *a.* (פּער-ע-באל׳-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פּארא-בעל. ז. *parabola*
parab′olist *n.* (פּע-רעב׳-א-ליסט) א פּאראבאליסט, איינער וואס דערצעהלט משלים.
parab′oloid *n.* (פּע-רעב׳-א-לאיד) א פּאראבאלאאיד, א געאמעטרישער קערפּער וואס בעקומט זיך, ווען א פּאראבעל בע-וועגט זיך רונד ארום איהר אקס. ז. *parabola*
paraboloi′dal *a.* (פּע-רעב-א-לאי׳-דעל) וואס איז שייך צו א פּאראבאלאאיד. ז. *paraboloid*
paracente′sis *n.* (פּער-ע-סען-טי׳-סיס) אין כירורגיע — דאס מאכען אן עפנונג אין קערפּער, כדי ארויסצולאזען פון דאר-טען א פליסיגקייט.
paracen′tric *a.* (פּער-ע-סען׳-טריק) וואס דערנעהנטערט זיך אדער דערווייטערט זיך פון צענטער.
paracen′trical *a.* (פּער-ע-סען׳-טרי-קעל) ז. *paracentric*
parachro′matism *n.* (פּער-ע-קראו׳-מע-טיזם) פּארבען-בלינדקייט, דאס ניט קענען זעהן געוויסע פּארבען אדער קא-לירען.
parach′ronism *n.* (פּע-רעק׳-רא-ניזם) א פעהלער אין דער כראניק [וואו די צייט איז אנגעגעבען שפּעטער ווי עס דארף זיין].
par′achute *n.* (פּער׳-ע-שוהט) א פּארא-שוט, א גרויסער שירם, וואס ווערט גע-ברויכט פון לופט-שווימער ארויסצולאזען זיך אויף דער ערד.

Parachute

par′aclete *n.* (פּער׳-ע-קליט) א טרייס-טער, א פּערטיידיגער, אן אדוואקאט, א פּרקליט, א מליץ יושר; א גוטער בעטער.
Par′aclete *n.* (פּער׳-ע-קליט) דער אלי-גוטער [גאט].
paracolpi′tis *n.* (פּער-ע-קאל-פּאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דער הויט פון דער מוטער-שייד [דער קאנאל פון ווייב-ליכען געשלעכטליכען ארגאן].
paracou′sia *n.* (פּער-ע-קוה׳-סי-א) ז. *paracusis*
paracu′sis *n.* (פּער-ע-קיו׳-סיס) א צו-רודערטע אדער צושטערטע שמיעה [גע-הער].
paracye′sis *n.* (פּער-ע-סאי-אי׳-סיס) א קראנקהאפטע שוואנגערשאפט וואו דאס קינד געפינט זיך אויסער דער געבעהר-מוטער.

paracysti'tis *n.* (פער-ע-סים-טאי'-טים) אן ענטצינדונג ארום דעם אורין=פענכער.

parade' *n. and v.* (פע-רייד') א פאראד, א צערעמאניע; א מיליטערישער פאראד; א פאראד=פלאץ, אן ארט וואו עס קומט פאר א מיליטערישער פאראד; א גאס אדער אלעע, וואס דיענט אלס שפאציער=גאנג פאר'ן פובליקום; אין פעכטען — דאס אבשטויסען דעם קלאפ; פאראדירען, מארשירען אין פאראד; ארויסשטעלען זיך, מאכען פאראד.

para'der *n.* (פע-ריי'-דער) איינער וואס געהט אין פאראד; איינער וואס מאכט פון זיך פאראד.

par'adigm *n.* (פער'-ע-דים) א ביישפיעל, א מוסטער; אין גראמאטיק — א ביישפיעל פון א ווארט [ווי אזוי עס ווערט דעקלינירט אין אלע זיינע פארמען]; אין רעטאריק אדער רעדע=קונסט — אן ערקלערונג מיט א משל.

paradigmat'ic *a.* (פער-ע-דיג-מעט'-איק) וואס ווערט געברויכט אלס א ביישפיעל.

paradigmat'ical *a.* (פער-ע-דיג-מעט'-אי-קעל) ז. *paradigmatic*

paradigmat'ically *adv.* (פער-ע-דיג-מעט'-אי-קעל-אי) בדרך משל; דיענענדיג אלס ביישפיעל.

paradisa'ic *a.* (פער-ע-די-סיי'-איק) וואס איז שייך צום גן=עדן; ווי אין פאראדיז.

paradisa'ical *a.* (פער-ע-די-סיי'-אי-קעל) ז. *paradisaic*

par'adise *n. and v.* (פער'-ע-דאיס) דער פאראדיז, דער גן=עדן; דער ארומגעצאמטער הויף נעבען א קירך; די אויבערשטע גאלעריי אין א טעאטער; מאכען א גן=עדן פון עפעס; אנפילען מיט גליקזעליגקייט; אריינזעצען אין גן=עדן.

paradis'iac *a.* (פער-ע-דיס'-אי-עק) ז. *paradisaic*

par'ados *n.* (פער'-ע-דאס) הינטען=פערשאנצונג [אן אנגעשאטענער וואל פון הינטען פון א בעפעסטיגטען ארט, כדי דער שונא זאל ניט אנפאלען פון הינטען].

par'adox *n.* (פער'-ע-דאקס) א פאראדאקס, א מיינונג, וועלכע ווייזט אויס אויף'ן ערשטען בליק ווי אבסאלוט ניט ריכטיג, אדער ווי א זאך, וועלכע איז דער היפוך פון די אנגענומענע מיינונגען.

Paradox'ia sexua'lis (פער-ע-דאק'-סי-א סעק-שו-איי'-לים) א צו=פריהיגע ענטוויקלונג פון סעקסועלען [געשלעכטליכען] אינסטינקט ביי קינדער.

paradox'ical *a.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל) פאראדאקסאל, פאראדאקסיש, וואס זעהט אויס ווי אן אבסורד אדער ווי א מיינונג, וואס איז דער היפוך פון די אנגענומענע מיינונגען; וואס רעדט פאראדאקסאל; וואס ברויכט פאראדאקסען. ז. *paradox*

paradox'ically *adv.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל-אי) פאראדאקסאל; אויף א פאראדאקסאלען אופן. ז. *paradoxical*

paradox'icalness *n.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל-נעס) דאס זיין פאראדאקסאל. ז. *paradoxical*

par'adoxist *n.* (פער'-ע-דאק-סיסט) איינער וואס ליעבט צו זאגען פאראדאקסען. ז. *paradox*

par'adoxy *n.* (פער'-ע-דאק-סי) דאס זיין פאראדאקסאל. ז. *paradoxical*

par'affin *n. and v.* (פער'-ע-פין) פאראפין [א מין ווייסער וואקס, וואס ווערט געברויכט אין מאכען סטעארין=ליכט א. ד. ג.]; בעדעקען, דורכזאפען אדער אנזעטיגען מיט פאראפין.

par'affine *n. and v.* (פער'-ע-פין) ז. *paraffin*

par'affinize *v.* (פער'-ע-פינ-איז) בעדעקען, אנזאפען אדער אנזעטיגען מיט פאראפין. ז. *paraffin*

par'age *n.* (פער'-איידזש) אין יוריספרודענץ — גלייכהייט [אין נאמען, אבשטאמונג, ראנג און הויפטזעכליך אין חלק ירושה=לאנד]; דער חלק איינענטום וואס א פרוי קריעגט, ווען זי האט חתונה.

paragen'esis *n.* (פער-ע-דזשענ'-ע-סים) אין ביאלאגיע — פאראגענעזים, דאס האבען אדער בעקומען די אייגענשאפטען פון אן אנדער מין [ווי דורך דער אבשטאמונג פון נעמישטע מינים]; אין מינעראלאגיע — דאס געפינען זיך פון פערשיעדענע מינעראלען אין איינע און דיזעלבע בערג=שיכטען און די לעהרע וועגען זייער אויסבילדונג.

parageu'sia *n.* (פער-ע-גיו'-סי-א) אן אוננארמאלער חוש=הטעם.

parageu'sic *a.* (פער-ע-גיו'-סיק) וואס קומט פון אן אוננארמאלען חוש=הטעם; וואס איז שייך צו אן אוננארמאלען חוש=הטעם.

parageu'sis *n.* (פער-ע-גיו'-סים) ז. *parageusia*

paraglob'ulin *n.* (פער-ע-גלאב'-יו-לין) פאראגלאבולין [א מין שטאף וואס געפינט זיך אין בלוט, עהנליך צו גלאבולין]. ז. *globulin*

paraglos'sa *n.* (פער-ע-גלאס'-א) די צוויי ליפען=עהנליכע ענדונגען פון צינגעל ביי אן אינזעקט.

parago'ge *n.* (פער-ע-גאו'-דזשי) אין גראמאטיק — די צוזעצונג פון אן איבריגען בוכשטאב אדער אן איבריגער זילבע צום ענדע פון א ווארט.

paragog'ic *a.* (פער-ע-גאדזש'-איק) וואס האט א צוגעשטעלטען בוכשטאב אדער זילבע ביים ענד פון א ווארט; וואס געהערט צו דער צוזעצונג פון אן איבריגען בוכשטאב אדער זילבע צום ענד פון א ווארט.

paragog'ical *a.* (פער-ע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *paragogic*

par'agon *n. and v.* (פער'-ע-גאן) א מוסטער, א מאדעל; א דימענט וואס וועגט מעהר ווי 100 קאראט; אין דרוקעריי — פאראגאן [א געוויסער זארט שריפט]; א מין שווארצער מארמאר; פערגלייכען; שטעלען אין פערגלייך מיט'ן מוסטער.

par'agram *n.* (פער'-ע-גרעם) א פאראגראם, א ווארט=שפיעל, א קאלאמבור [ווי למשל: "קין איז ניט הבל" — קייען (עסען) איז ניט קיין נארישקייט].

paragram'matist *n.* (פער-ע-גרעמ'-ע-טיסט) א פאראגראמאטיסט, איינער וואס זאגט קאלאמבורען. ז. *paragram*

par'agraph *n. and v.* (פער'-ע-גרעף) א פאראגראף, אן אבזאץ [איינער פון די בעזונדערע זעצע, אויף וועלכע עס איז איינגעטיילט א שריפט אדער בוך]; א קורצער ארטיקעל אדער אנמערקונג [ווי אין א צייטונג]; א פאראגראף=צייכען [¶]; איינטיילען אין פאראגראפען; שרייבען קורצע ארטיקלען, ווי פאר א צייטונג.

par'agrapher *n.* (פער'-ע-גרעפ-ער) איינער, וועלכער שרייבט פאראגראפען אדער קורצע ארטיקלען [ווי אין א צייטונג].

paragraph'ic *a.* (פער-ע-גרעפ'-איק) וואס בעשטעהט פון פאראגראפען; וואס איז איינגעטיילט אין בעזונדערע פאראגראפען.

paragraph'ical *a.* (פער-ע-גרעפ'-אי-קעל) ז. *paragraphic*

paragraph'ically *adv.* (פער-ע-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך פאראגראפען, אין פאראגראפען.

par'agraphist *n.* (פער'-ע-גרעפ-איסט) ז. *paragrapher*

Par'aguayan *a. and n.* (פער'-ע-גהוויי-ען) וואס איז שייך צו פאראגוויי [א רעפובליק אין דרום=אמעריקא] אדער צו איהרע איינוואהנער; אן איינוואהנער פון פאראגוויי.

parahypno'sis *n.* (פער-ע-היפ-נאו'-סים) אן אוננארמאלער שלאף [ווי אין היפנאטיזם אדער סאמנאמבוליזם].

par'akeet *n.* (פער'-ע-קיעט) ז. *parrakeet*

parala'lia *n.* (פער-ע-ליי'-לי-א) אן אונדייטליכע אויסשפראכע [ווי ביים געברויכען א "ל" אנשטאט א "ר"].

paraleip'sis *n.* (פער-ע-לאיפ'-סים) ז. *paralipsis*

par'alepsis *n.* (פער'-ע-לעפ-סים) ז. *paralipsis*

paralip'sis *n.* (פער-ע-ליפ'-סים) אין רעטאריק — א פאראליפסים, אן ארט אויסדרוק, ווען דער רעדנער פערשוויינגט כלומר'שט עפעס אין דער צייט, ווען אין דער ווירקליכקייט שטרייכט ער עס אונטער [ווי למשל, "איך וויל אייך ניט דערמאנען וועגען מיין געגנערס שלעכטסקייט און נארישקייט"].

parallac'tic *a.* (פער-ע-לעק'-טיק) וואס געהערט צו א פאראלאקסע. ז. *parallax*

parallac'tical *a.* (פער-ע-לעק'-טי-קעל) ז. *parallactic*

par'allax *n.* (פער'-ע-לעקס) די פאראלאקסע, די שיינבארע אומבייטונג פון ארט פון א געגענשטאנד, ווען אין דער ווירקליכקייט האט זיך אומגעביטען נור דער פונקט, פון וועלכען מען קוקט אויף דיעזען געגענשטאנד [ווי למשל, ווען מיר קוקען אויף א געגענשטאנד דא מיט'ן רעכטען אויג, דא מיט'ן לינקען, דוכט זיך אונז, אז דער געגענשטאנד בייט אום עטוואס זיין ארט]; אין אסטראנאמיע — דער ווינקעל, וועלכער בילדעט זיך אויס פון צוויי ליניען, וואס ציהען זיך פון א שטערען: איינע צום צענטער פון דער ערד און די צווייטע צום בעאבאכטער.

par'allel *a., n. and v.* (פער'-ע-לעל) פאראלעל, גלייך=לויפענד; וואס געהט אין דערזעלבער ריכטונג; וואס האט דיזעלבע נייגונג; גלייך, עהנליך; א פאראלעלע ליניע אדער פלעכע [א ליניע אדער פלעכע וואס ציהט זיך אין דערזעלבער ריכטונג מיט אן אנדער ליניע אדער פלעכע און קען זיך מיט איהר קיינמאל ניט צוזאמענפאלען]; אין געאגראפיע — דער פאראלעל=קרייז [איינער פון די אימאגינערע קרייזען, וועלכע ליעגען פאראלעל צום עקוואטאר פון דער ערד]; א פערגלייכונג פון צוויי זאכען, דורך שטעלען זיי איינע נעבען דער אנדערער; א זאך וואס איז עהנליך צו אן אנדערער; אין פארטיפיקאציאן — א טראנשיי אדער גראבען פאראלעל צום פראנט פון א פעסטונג; מאכען פאראלעל, שטעלען עפעס ביי דער זייט פון אן אנדער זאך; מאכען עהנליך צו עפעס; פערגלייכען; שטעלען איינס

געגען דעם אנדערען; איבעראיינשטימען, זיין גלייך צו עפעס.

parallelepip'ed *n.* (פער-ע-לעל-ע-פיפ'-ער) אין געאמעטריע — א פאראלעלאפיפעד, א זעקס-זייטיגער קערפער, ביי וועלכען די זייטען זיינען פאראלעלאגראמען. ז. *parallelogram*.

parallelepip'edal *a.* (פער-ע-לעל-ע-פיפ'-ע-דעל) וואס האט די פארם פון א פאראלעלעפיפעד. ז. *parallelepiped*.

par'allelism *n.* (פער'-ע-לעל-איזם) דאס זיין פאראלעל אדער אויף א גלייכער ענטפערנונג פון עפעס; אן עהנליכקייט; א פערגלייכונג; אין פילאזאפיע — דער פאראלעליזם, די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע זיינען ניט קיין פאלגע איינע פון די אנדערע, נאר זיי ביידע זיינען פאראלעלע ערשיינונגען פון איינער און דערזעלבער זאך [ווי א קרייז ווען מען קוקט אויף איהם פון דרויסען זעהט ער אוים קאנקאוו, און ווען מען קוקט אויף איהם פון אינוועניג זעהט ער אוים קאנוועקס].

par'allelize *v.* (פער'-ע-לעל-איז) מאכען פאראלעל.

par'allelly *adv.* (פער'-ע-לעל-אי) אויף א פאראלעלען שטייגער; גלייך, עהנליך.

parallel'ogram *n.* (פער-ע-לעל'-א-גרעם) א פאראלעלאגראם [א פיער-זייטיגע פיגור אין וועלכער די ענטגעגענגעזעצטע זייטען זיינען פאראלעל].

Parallelogram

parallelogrammat'ic *a.* (פער-ע-לעל-א-גרע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א פאראלעלאגראם; אין דער פארם פון א פאראלעלאגראם. ז. *parallelogram*.

parallelogrammat'ical *a.* (פער-ע-לעל-א-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *parallelogrammatic*.

parallelogram'mic *a.* (פער-ע-לעל-א-גרעמ'-איק) פאראלעלאגראם-פערמיג. ז. *parallelogram*.

parallelogram'mical *a.* (פער-ע-לעל-א-גרעמ'-אי-קעל) ז. *parallelogrammic*.

parallel'ogram of for'ces (פער-ע-לעל'-א-גרעם אוו פאור'-סעז) דאס פאראלעלאגראם פון קרעפטען [דער פרינציפ אין מעכאניק, אז ווען אויף א פונקט ווירקען צוויי קרעפטען אין פערשידענע ריכטונגען, דאן וועט די רעזולטירענדע קראפט, דאס הייסט דער רעזולטאט פון דיזע ביידע ווירקונגען, לויט גרויס און ריכטונג, גלייך זיין דעם דיאגאנאל פון א פאראלעלאגראם, וואס זיינע ליניען ענטשפרעכען דער גרויס און ריכטונג פון די צוויי ווירקענדע קרעפטען. צ. ב., ווען אויף דעם פונקט *A* ווירקט איין קראפט וואס איז גלייך לויט איהר גרויס און ריכטונג דער ליניע *AC* און א צווייטע קראפט וואס איז גלייך *AB*, דאן וועט די רעזולטירענדע קראפט זיין גלייך לויט גרויס און ריכטונג דער דיאגאנאל-ליניע *AD*].

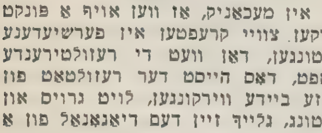

Parallelogram of Forces

parallelopip'ed *n.* (פער-ע-לעל-א-פיפ'-ער) ז. *parallelepiped*.

paral'ogism *n.* (פע-רעל'-א-דזשיזם) א פאראלאגיזם, א פאלשער געדאנקענגאנג, א סילאגיזם אדער שלוס-פאלגערונג, וואו דער שלוס פאלגט ניט פון זאץ [ווי למשל: "אלע שוסטער זיינען מענשען; אברהם איז א מענש; פאלגליך, אברהם איז א שוסטער].

paral'ogize *v.* (פע-רעל'-א-דזשאיז) דענקען פאלש; מאכען א פאלשע שלוס-פאלגערונג.

paral'ogy *n.* (פע-רעל'-א-דזשי) ז. *paralogism*.

paral'ysis *n.* (פע-רעל'-אי-סיס) פאראליז, לעהמונג; אבשוואכונג; דאס זיין געלעהמט, דאס פערלירען די ענערגיע און טהעטיגקייט.

paralyt'ic *a. and n.* (פער-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו א פאראליז; וואס ליידעט פון א פאראליז אדער לעהמונג; איינער וואס איז פאראליזירט אדער געלעהמט.

par'alyzant *n.* (פער'-ע-לאי-זענט) עטוואס וואס פעראורזאכט פאראליז; א מעדיצינישער מיטעל וואס פעראורזאכט פאראליז.

paralyza'tion *n.* (פער-ע-לי-זיי'-שאן) די לעהמונג; דאס פאראליזירען אדער אבנעהמען די פונקציאנען; דאס זיין פאראליזירט.

par'alyze *v.* (פער'-ע-לאיז) פאראליזירען; אבנעהמען די פונקציאנען; טויטען די טהעטיגקייט; מאכען אונמעכטיג אדער אונניציג.

paramagnet'ic *a.* (פער-ע-מעג-נעט'-איק) פאראמאגנעטיש, וואס האט די איינענשאפט צוגעצויגען צו ווערען פון א מאגנעט. ז. *paramagnetism*.

paramag'netism *n.* (פער-ע-מעג'-נע-טיזם) פאראמאגנעטיזם, די אייגענשאפט פון געוויסע מעטאלען, ווי אייזען, ניקעל א. ד. ג. צוגעצויגען צו ווערען צו א מאגנעט [אין געגענזאץ צו דיאמאגנעטיזם]. ז. *diamagnetism*.

paramat'ta *n.* (פער-ע-מעט'-א) פאראמאטא [א מין לייכטע צייג געוועבט פון וואל און באוועל].

parame'nia *n.* (פער-ע-מי'-ני-א) אן אוננארמאלע מענסטרואציע.

par'ament *n.* (פער'-ע-מענט) אן ארנאמענט, א פערציערונג; די אויסערליכע זייט פון א וואנד אדער שטיין; אן ארבעל-מאנזשעט.

par'aments *n.* (פער'-ע-מענטס) פאראדנע קליידער; א פאראדנער אוניפארם.

param'eter *n.* (פע-רעמ'-ע-טער) א פאראמעטער [אין מאטעמאטיק — א גרעסע וועלכע דיענט צו בעשטימען א פונקט, א ליניע אדער גרעסע אין א גלייכונג, וועלכע ענטהאלט א גאנצע רייה אזעלכע פונקטען, ליניען אדער גרעסען; א כארדע וועלכע געהט דורך דעם ברען-פונקט פערפענדיקולאר צו דעם הויפט-אקס פון אן עליפסע, היפערבעל אדער פאראבעל]; די בעציהונג פון די דריי אקסען אין א קריסטאל, וועלכע בעשטימען די לאגע פון יעדער קריסטאל-פלעכע.

paramne'sia *n.* (פער-עמ-ני'-סי-א) א פאלשער זכרון [איינעמס איינגעבילדונג, אז ער געדענקט אזעלכע זאכען, וועלכע ער האט אין דער ווירקליכקייט קיינמאל ניט געהערט און ניט געזעהן].

par'amorph *n.* (פער'-ע-מאהרף) אין מינעראלאגיע — א פאראמארף [א פאלש-אויסגעבילדעטער מינעראל, וואס בעשטעהט פון דיזעלביגע כעמישע עלעמענטען ווי דער מינעראל, פון וועלכען ער האט זיך אויסגעבילדעט, נאר ער האט בעקומען אן אנדער מאלעקולארען געבוי און אנדערע פיזישע אייגענשאפטען].

paramor'phic *a.* (פער-ע-מאהר'-פיק) פאראמארפיש, וואס איז שייך צו א פאראמארף. ז. *paramorph*.

paramor'phism *n.* (פער-ע-מאהר'-פיזם) אין מינעראלאגיע — פאראמארפיזם [די פערוואנדלונג פון איין מינעראל אין אן אנדערען, וואס בעשטעהט פון דיזעלביגע כעמישע עלעמענטען, נאר בעקומט אן אנדער מאלעקולארען געבוי און אנדערע פיזישע אייגענשאפטען].

paramorpho'sis *n.* (פער-ע-מאהר-פאו'-סיס) ז. *paramorphism*.

paramor'phous *a.* (פער-ע-מאהר'-פאס) ז. *paramorphic*.

par'amount *a. and n.* (פער'-ע-מאונט) העכסט; וואס איז דער העכסטער אדער וויכטיגסטער; פון העכסטען גראד; פראמינענט; הויך; ערהאבען; אויסגעצייכענט; דער העכסטער; דער הויפט.

par'amountly *adv.* (פער'-ע-מאונט-לי) פון העכסטען גראד; מעשה גרויסער פריץ.

par'amour *n.* (פער'-ע-מוהר) א ליובאווניק, א געליעבטער פון א פערהייראטער פרוי; א ליובאווניצע, א געליעבטע פון א פערהייראטען מאן.

par'ang *n.* (פער'-ענג) א גרויס, שווער מעסער, וואס ווערט געברויכט אויף די מאלאאישע אינזלען אלס א האק-מעסער און אלס א שווערד.

Para'-nut *n.* (פע-רא'-נאט) ז. *Brazil-nut*.

par'anymph *n.* (פער'-ע-נימף) אין אלט-גריכענלאנד — דער פאראנימף אדער אונטערפיהרער פון דער כלה [דער נעהנטסטער פריינד פון דער כלה, וועלכער פלעגט זי בעגלייטען אין פאטער'ס הויז]; אן אונטערשטיצער, אן אונטערהאלטער.

par'apegm *n.* (פער'-ע-פעם) אין אלט-גריכענלאנד — א מעטאלענער טאוועל אויפגעהאנגען אויף א וואנד אדער אויף א סלופ אין אן עפענטליכען פלאץ, אויף וועלכען עס זיינען געווען אויסגעקריצט געוויסע תקנות, רעגעלען אדער דער לוח; א פארשריפט, א כלל.

parapeg'ma *n.* (פער-ע-פעג'-מא) ז. *parapegm*.

par'apet *n.* (פער'-ע-פעט) אין א פעסטונג — דער פאראפעט אדער ברוסט-וועהר [אן אנגעשאטענער וואל נעבען דעם גראבען אדער טראנשיי]; די פארענטשע פון א בריק, א באלקאן א. ד. ג.; דער טייל פון קינבאק, וואו עס זיצען די צייהן.

par'apeted *a.* (פער'-ע-פעט-עד) וואס האט א פאראפעט. ז. *parapet*.

par'aph *n. and v.* (פער'-עף) א צוק מיט דער פען אין אן אונטערשריפט; אונטערשרייבען זיך מיט א צוק ביים ענד.

paraphernа'lia *n.* (פער-ע-פויר-ניי'-לי-א) פוץ-ארטיקלען; פאראדנע קליידער אדער זאכען; נוציגע קלייניגקייטען [ווי די, וואס א מענש בענוצט אויף א רייזע]; ציערונג; אין געזעצגעבונג — פערזענליכע זאכען, וואס בעלאנגען צו א פרוי און אויף וועלכע דער מאן האט ניט קיין איינגענטומס-רעכט.

para'phia *n.* (פע-ריי'-פי-א) אן אוננארמאליטעט פון חוש-המשוש.

paraphimo'sis *n.* (פער-ע-פאי-מאו'-

סים) די פאראפימאזע אדער שפאנישער קראגען [א קרענקליכער צושטאנד פון מענליכען געשלעכטס=ארגאן, ווען די ערלה ציהט זיך אריבער איבער דעם קעפעל פון גליעד און איהר עפנונג איז אזוי שמאל, דאס זי קען צוריק ניט קומען אויף איהר פלאץ].

parapho'nia *n.* אן (פער-ע-פאו'-ני-א) אוננארמאלע אדער קרענקליכע ענדערונג פון דער שטימע.

par'aphrase *n. and v.* (פער'-ע-פרייז) א פאראפראזע, דאס איבערזעצען אדער איבערגעבען א טעקסט ניט בוכשטעבליך, נאר צוגעבענדיג פיעל אייגענע ווערטער, כדי צו מאכען די געדאנקען פון מחבר מעהר פערשטענדליך; אין מוזיק — דאס צוגעבען צו א פרעמדער מוזיקאלישער קאמפאזיציאן פיעל אייגענע וואריאציאנען; מאכען א פאראפראזע, איבערגעבען איינעמס טעקסט מיט אייגענע ווערטער צו מאכען איהם קלאר און פערשטענדליך.

par'aphraser *n.* (פער'-ע-פריי-זער) איינער וואס גיט איבער א טעקסט ניט אין א בוכשטעבליכער איבערזעצונג, נאר אויף א בעשרייבענדען אופן [כדי צו מאכען איהם קלאר און פערשטענדליך].

paraph'rasis *n.* (פע-רעפ'-רע-סים) א פאראפראזע. ז. *paraphrase*.

par'aphrast *n.* (פער'-ע-פרעסט) ז. *paraphraser*.

paraphras'tic *a.* (פער-ע-פרעס'-טיק) פאראפראזיש; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאראפראזע. ז. *paraphrase*.

paraphras'tical *a.* (פער-ע-פרעס'-טי-קעל) ז. *paraphrastic*.

paraphras'tically *adv.* (פער-ע-פרעס'-טי-קעל-אי) אויף א פאראפראזישען אופן; איבערגעבענדיג א טעקסט ניט בוכשטעבליך, נאר ברייט בעשרייבענדיג איהם.

paraphreni'tis *n.* (פער-ע-פרי-נאי'-טים) די ענטצינדונג פון דער דיאפראגמע אדער צווערך=פעל. ז. *diaphragm*.

paraplec'tic *a.* (פער-ע-פלעק'-טיק) ז. *paraplegic*.

paraple'gia *n.* (פער-ע-פלי'-דזשי-א) א פאראליז פון דעם אונטערשטען טייל פון קערפער דורך א קראנקהייט אין רוקען=מארך.

paraple'gic *a.* (פער-ע-פלי'-דזשיק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פאראליז פון אונטערשטען טייל פון קערפער; וואס ליידט פון אזא פאראליז.

par'aplegy *n.* (פער'-ע-פלי-דזשי) ז. *paraplegia*.

parap'oplexy *n.* (פע-רעפ'-א-פלעק-סי) א צושטאנד עהנליך צו אפאפלעקסיע [פאראליז]; א פאלשער פאראליז.

parap'sis *n.* (פע-רעפ'-סים) ז. *paraphia*.

par'aquet *n.* (פער'-ע-קעט) ז. *parrakeet*.

parar'thria *n.* (פע-ראר'-טהרי-א) אן אוננארמאליטעט פון די שפרעך=ארגאנען; א שלעכטע אויסשפראכע.

par'asang *n.* (פער'-ע-סענג) דער פאראסאנג [א פערזישע און טערקישע לענגען=מאס, וואס ענטהאלט אונגעפעהר $3\frac{2}{5}$ ענגלישע מייל].

par'asceve *n.* (פער'-ע-סיוו) ערב שבת [דער טאג ווען מען גרייט אן אלץ אויף מארגען].

parasele'ne *n.* (פער-ע-סע-לי'-ני) די נעבען=לבנה [אן אבשיין אויף'ן הימעל, וואו עס דאכט זיך דאס מען זעהט צוויי אדער עטליכע לבנות].

Paraselenæ

par'asital *a.* (פער'-ע-סאי-טעל) ז. *parasitic*.

par'asite *n.* (פער'-ע-סאיט) א פאראזיט, א חיה אדער פלאנצע, וואס ערנעהרט זיך פון אן אנדערענס קערפער; איינער וואס לעבט אויף דעם צווייטענס חשבון; א דארמאיעדניק.

parasit'ic *a.* (פער-ע-סיט'-איק) פאראזיטיש, ווי א פאראזיט; וואס איז שייך צו א פאראזיט [ז. *parasite*]; אן אוננויטיגער בוכשטאב וואס איז צוגעשטעלט צו א ווארט.

parasit'ical *a.* (פער-ע-סיט'-אי-קעל) ז. *parasitic*.

parasit'ically *adv.* (פער-ע-סיט'-אי-קעל-אי) מעשה פאראזיט; אויף א פאראזיטישען אופן.

parasit'icide *n. and a.* (פער-ע-סיט'-אי-סאיד) א מיטעל צו פערניכטען פאראזיטען; וואס פערניכטעט פאראזיטען.

par'asitism *n.* (פער'-ע-סאי-טיזם) פאראזיטיזם; דאס זיין א פאראזיט; דאס לעבען אויף אן אנדערענס חשבון.

par'asitoid *a.* (פער'-ע-סאי-טאיד) ז. *parasitic*.

parasitol'ogy *n.* (פער-ע-סאי-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פאראזיטען. ז. *parasite*.

par'asol *n. and v.* (פער'-ע-סאל) א פאראסאל, א זונען=שירם, א זאנטיק; האלטען א זונען=שירם; מאכען איבער זיך א שאטען.

parasolette' *n.* (פער-ע-סא-לעט') א קליינער זונען=שירם.

parasynax'is *n.* (פער-ע-סי-נעק'-סים) אן אונגעזעצליכע פערזאמלונג.

paratax'is *n.* (פער-ע-טעק'-סים) אין גראמאטיק — דאס צוזאמענבינדען זעצע אהן פערבינדונגס=ווערטער.

parath'esis *n.* (פע-רעטה'-ע-סים) אין גראמאטיק — די אפאזיציאן [א הויפט=ווארט, וואס ערקלערט א צווייטען הויפט=ווארט, שטעהענדיג מיט איהם אין דעמזעלבען קאזוס, ווי למשל: חמר — וויין — שטעהט אין קעלער, חמר — אן עזעל — שטעהט אין שטאל]; אין רעטאריק — דאס וואס ווערט געזאגט אגב אורחא אדער אין קלאמערען מיט דעם ציעל אבצושטעלען זיך אויף דעם שפעטער גענויער; אין דער גריכיש=קאטוילישער קירך — א בעזונדערע תפילה וואס דער בישאף זאגט איבער אן ערשט=געטויפטען.

paraton'ic *a.* (פער-ע-טאנ'-איק) וואס פערהאלט אדער מאכט לאנגזאמער דעם וואוקס פון פלאנצען [בנוגע צו דער סומע פון ליכט וואס ווירקט אויף דעם וואוקס פון פלאנצען].

par'atory *n.* (פער'-ע-טא-רי) א פלאץ, וואו עפעס ווערט צוגעגרייט; א פלאץ אין א קלויסטער אדער מאנאסטיר, וואו מען האלט די הייליגע זאכען וואס ווערען געברויכט פאר פערשיעדענע צערעמאניעס.

paravail' *a.* (פער-ע-ווייל') וואס איז דער נידריגסטער אדער געמיינסטער; אין פעאדאלען=רעכט — וואס איז שייך צו אן אונטערטהאן אדער לעהנס=פערפפליכטעטען פון אן אנדער אונטערטהאן.

par'bake *v.* (פאר'-בייק) באקען וועניג, העלפט אויסבאקען; צו פיעל אנהיצען.

par'boil *v.* (פאר'-באיל) קאכען לייכט אדער וועניג; מאכען האלב=געקאכט; אנברענען די הויט אזוי, אז עס זאלען ווערען אויף איהר בלעזלעך; צו פיעל אנהיצען.

par'buckle *n. and v.* (פאר'-באקל) א שטריק, וועלכער איז אויף א געוויסען אופן אנגעצויגען אום אויפצוהויבען אין דער הויך א משא; אויפהויבען אדער ארונטערלאזען א משא מיט דער הילף פון אזא אנגעצויגענעם שטריק.

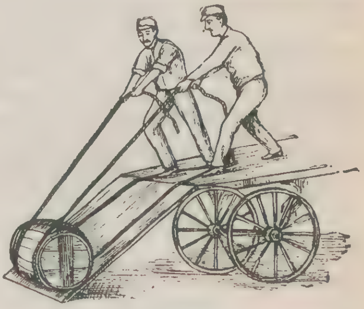

Parbuckle

par'cel *n., v. and adv.* (פאר'-סעל) 1. א פעקעל; א בינטעל; 2. א בעשטאנדטייל, א טייל; א שטיקעל; אן איינצעלהייט; 3. אן אבגעזונדערטער טייל פון א גאנצער צאהל; 4. אן אונבעשטימטע גרופע פון פערזאנען אדער זאכען; 5. א פארצעלע [א שטיק לאנד]; 6. מאכען א פעקעל; פאנאנדערטיילען אין בעזונדערע גרופען; אויסטיילען חלקים; טיילווייז, ביז א געוויסען גראד.

1. Please, send the **parcel** of tobacco to my house. 2. Every man is part and **parcel** of the society in which he lives. 5. My friend bought a **parcel** of land.

par'celing *n.* (פאר'-סעל-אינג) דאס ארומוויקלען א דיקען שטריק אדער קאנאט מיט א באנד לייווענד, וואס איז אנגעזאפט מיט טער אדער פעך; שטיקלעך לייווענד אנגעזאפט מיט פעך איינצוּוויקלען א שטריק; אויסטיילונג, פאנאנדערטיילונג.

parcella'tion *n.* (פאר-סע-ליי'-שאן) פאנאנדערטיילונג.

par'celling *n.* (פאר'-סעל-אינג) ז. *parceling*.

par'cel-of'fice *n.* (פאר'-סעל-אפ'-אים) אן ארט וואו מען נעהמט אן געפעק צו עקספעדירען.

par'cel out (פאר'-סעל אוט) אויסטיילען.

par'cel post (פאר'-סעל פאוסט) די אבטיילונג פון דער רעגיערונגס=פאסט,

וועלכע נעהמט אן צו עקספעדירען פאקע־טען און פעקלעך.

par'cels *n.* (פאר'־סעלז) אין געזעצגע־בונג — דער טייל פון א קאנטראקט אדער אנדער דאקומענט, וואו עס ווערט גענוי בעשריבען דאס גאנצע אייגענטום, וועגען וועלכען עס האנדעלט זיך אין דיזען קאנ־טראקט.

par'cenary *n.* (פאר'־סע־נע־רי) דער מיט־בעזיץ אדער געמיינשאפטליכעס איי־גענטום [ווען צוויי אדער עטליכע יורשים בעזיצען א ירושה וואס קען נים צוטיילט ווערען].

par'cener *n.* (פאר'־סע־נער) א מיט־יורש, א מיט־אייגענטימער. ז. *parcenary*.

parch *v.* (פארטש) סמאליען, צובאקען, בראטען; טריקענען; דארען; טרוקען ווע־רען.

par'chedness *n.* (פאר'־טשעד־נעס) אויסגעטריקענטקייט.

parchee'si *n.* (פאר־טשיע'־סי) ז. *pachisi*.

parchi'si *n.* (פאר־טשי'־סי) ז. *pachisi*.

parch'ment *n. and v.* (פארטש'־מענט) פארמעט, פערגאמענט; א דאקומענט גע־שריבען אויף פארמעט; פערוואנדלען אין פארמעט.

parch'mentize *v.* (פארטש'־מענ־טאיז) פערוואנדלען אין פארמעט.

parch'ment-ma'ker *n.* (פארטש'־מענט־מיי'־קער) א פארמעט־מאכער.

parch'ment pa'per (פארטש'־מענט פיי'־פער) פארמעט־פאפיער [אזא זארט דיק פאפיער].

parch'ment-skin *n.* (פארטש'־מענט־סקין) פארמעט־הויט [אזא קראנקהייט פון דער הויט, פון וועלכער זי ווערט טרו־קען, הארט און צורונצעלט].

parch'menty *a.* (פארטש'־מענ־טי) פארמעט־פארמיג, עהנליך צו פארמעט.

par'cimony *n.* (פאר'־סי־מא־ני) שפאר־זאמקייט. ז. *parsimony*.

par'close *n.* (פאר'־קלאוז) ז. *perclose*.

pard *n.* (פארד) א לעמפערט; א שותף, א חבר.

pardi' *int. and adv.* (פאר־די') ביי גאט! טאקע, אמת טאקע, געוויס.

par'don *v. and n.* (פארדן) פערגעבען, שענקען, בעגנאדיגען, פערצייהען, מוחל זיין; די פערגעבונג, דאס שענקען; בע־גנאדיגונג; פערצייהונג; מחילה.

par'donable *a.* (פאר'־דאנ־עבל) פער־צייהליך, פערגעבליך; וואס מען קען מוחל זיין.

par'donableness *n.* (פאר'־דאנ־עבל־נעס) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט.

par'donably *adv.* (פאר'־דאנ־ע־בלי) אויף א פערצייהליכען אופן; אזוי, אז מען זאל עס קענען מוחל זיין.

par'don-bell *n.* (פאר'דנ־בעל) דאס קלינגען פון די קלויסטער־גלאקען אין דער פריה, נאכמיטאג און אין אבענד.

par'don-chair *n.* (פאר'דנ־טשעהר) דאס צימערעל, וואו דער גלח זיצט בעת מען איז זיך מתודה פאר איהם.

par'doner *n.* (פאר'־דאנ־ער) א פער־צייהער, א פערגעבער.

pardy' *int. and adv.* (פאר־די') ז. *pardi*.

pare *v.* (פעהר) אבשניידען; בעשניידען; אבשיילען.

paregor'ic *a. and n.* (פער־אי־גאר'־איק) וואס פערלייכטערט א וועהטאג; א מיטעל צו פערלייכטערען א וועהטאג; א טינקטור [לעזונג] פון אפיום, געמישט מיט פערשידענע אראמאטישע זאכען.

parencephali'tis *n.* (פער־ענ־סעפ־ע־לאי'־טיס) אן ענטצינדונג פון די קליינע געהירען [דער הינטערשטער טייל פון מארך].

parenceph'alon *n.* (פער־ענ־סעפ'־ע־לאן) די קליינע געהירען [דער הינטער־שטער טייל פון מארך].

parenceph'alus *n.* (פער־ענ־סעפ'־ע־לאס) איינער ביי וועמען עס זיינען וועניג ענטוויקעלט די קליינע געהירען [דער היג־טערשטער טייל פון מארך].

paren'chyma *n.* (פע־רענ'־קי־מא) דאס פארענכים, דאס וועזענטליכע געוועב פון אן אבר, דורך וועלכען ער פיהרט דורך זיינע ספעציפישע פונקציאנען, ווי דאס געוועב פון מאגען, וואס ארבייט אויס דעם מאגען־זאפט, דאס געוועב פון לעבער, וואס ארבייט אויס גאל א. ד. ג. [אין געגענ־זאץ צו יענעם געוועב פון אן ארגאן וואס דיענט נור אלס פערבינדונגס־מיטעל מיט אנדערע ארגאנען]; אין באטאניק — דאס וועזענטליכע צעלען־געוועב פון א פלאנצע.

paren'chymal *a.* (פע־רענ'־קי־מעל) וואס איז שייך צו פארענכים. ז. *parenchyma*.

parenchymati'tis *n.* (פער־ענ־קימ־ע־טאי'־טיס) אן ענטצינדונג פון דעם פא־רענכים. ז. *parenchyma*.

paren'chyme *n.* (פע־רענ'־קאים) ז. *parenchyma*.

paren'esis *n.* (פע־רענ'־ע־סיס) דאס איינרעדען, דאס איבערציינען.

parenet'ic *a.* (פער־אי־נעט'־איק) איי־בעררעדענד, איינרעדענד, איבערצייגענד.

parenet'ical *a.* (פער־אי־נעט'־אי־קעל) ז. *parenetic*.

par'ent *n.* (פעהר'־ענט) א פאטער אדער א מוטער; די אורזאכע, די קוועלע, דער אורשפרונג פון עפעס.

par'entage *n.* (פעהר'־ענ־טעדזש) די אבשטאמונג; קרובה'שאפט, פערוואנדשאפט [פון עלטערען און קינדער].

paren'tal *a.* (פע־רענ'־טעל) פאטערליך אדער מוטערליך; וואס איז שייך צו על־טערען.

Parenta'lia *n.* (פער־ען־טיי'־לי־א) אין אלטען רוים — די פארענטאליען [יאהר־צייטען, וועלכע מען פלעגט פייערען אויף די קברים פון געשטארבענע].

paren'thesis *n.* (פע־רענ'־טהע־סיס) די פארענטעזע, אן אריינגעשטעלטער זאץ [א זאץ, וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א צווייטען זאץ אהן א גראמאטיקאלישער פערבינדונג מיט איהם, ווי למשל: "ארעמ־קייט — זאגט דאס פאלק — איז נים קיין שאנדע"]; די קלאמערען אדער האלבע לבנות ( ), אין וועלכע מען שליסט איין אווארט אדער זאץ.

paren'thesize *v.* (פע־רענ'־טהע־סאיז) אריינשטעלען אין קלאמערען; מאכען אדער צייכנען אין דער פארם פון א האל־בער לבנה; געברויכען פארענטעזען אין שרייבען אדער רעדען. ז. *parenthesis*.

parenthet'ic *a.* (פער־ענ־טהעט'־איק) ז. *parenthetical*.

parenthet'ical *a.* (פער־ענ־טהעט'־אי־קעל) וואס איז שייך צו א פארענטעזע אדער צו א זאץ וואס איז אריינגעשטעלט אין אן אנדער זאץ אהן א גראמאטיקאלי־שער פערבינדונג; וואס געברויכט פארענ־טעזען אין רעדען אדער שרייבען; וואס איז אריינגעשטעלט אין קלאמערען; וואס איז אויסגעבויגען ווי א האלבע לבנה; וואס קומט פאר ווי א פארענטעזע, צופע־ליג, אהן א נויטווענדיגער פערבינדונג מיט דער פריהעריגער געשעהעניש.

parenthet'ically *adv.* (פער־ענ־טהעט'־אי־קעל־אי) ווי א פארענטעזע, פערבייגעהענדיג, אגב אורחא.

par'enthood *n.* (פעהר'־ענט־הוד) פא־טערשאפט אדער מוטערשאפט; דאס זיין א פאטער אדער מוטער.

par'er *n.* (פעהר'־ער) איינער וואס בע־שניידט עפעס; איינער וואס שיילט אב עפעס; א מאשין צום שיילען.

parereth'esis *n.* (פער־ע־רעטה'־ע־סיס) א קראנקהאפטע אויפרעגונג.

parer'gon *n.* (פע־רויר'־גאן) א צופע־ליגע ארבייט, א נעבען־ארבייט.

par'esis *n.* (פער'־ע־סיס) א טיילוויי־זער פאראליז [א פאראליז, וואו די מוס־קולען פון קערפער אדער פון אן ארגאן קענען זיך נים בעוועגען, אבער זיי האבען נים אנגעווארען זייער עמפפינדליכקייט אדער פיהלונגס־פעהיגקייט].

paret'ic *n. and a.* (פע־רעט'־איק) איי־נער וואס איז טיילוויין פאראליזירט; וואס איז שייך צו טיילווייזער פאראליזי־רונג.

pareu'nia *n.* (פע־רוה'־ני־א) ז. *coition*.

par excellence' (פאר עק־סע־לאנס') אויסגעצייכענטער אדער וויכטיגער ווי אלע אנדערע.

Champagne is the drink **par excellence**.

par'get *n. and v.* (פאר'־דזשעט) גיפס, טינק, פלאסטער; שטוקאטורע; טינקע־ווען, פלאסטערען.

par'geter *n.* (פאר'־דזשעט־ער) איינער וואס טינקעוועט, פלאסטערט אדער שטו־קאטורעוועט.

par'geting *n.* (פאר'־דזשעט־אינג) דאס טינקעווען אדער שטוקאטורעווען [פון א הויז]; דאס פלאסטערען.

parhe'lion *n.* (פאר־הי'־לי־אן) די נע־בען־זון [א ליכט־קרייז ארום דער זון, אין וועלכען עס זעהען זיך כלומר'שט צוויי אדער עטליכע זונען].

Parhelia

parhidro'sis *n.* (פאר־הי־דראו'־סיס) אן אוננארמאלעם שוויצען.

Pa'riah *n.* (פיי'־רי־א) א פאריא, איי־נער פון דער נידריגסטער קאסטע אדער קלאס מענשען אין אינדיען, אויף וועלכע מען קוקט מיט גרוים פעראכטונג און וועל־כע מען בעהאנדעלט ערגער ווי בהמות.

pa'riah *n.* (פיי'־רי־א) א פאריא, א מיטגליעד פון א נידריגער אינדישער קאס־טע; א פעראכטעטער, א פערשטויסענער.

par'ial *a.* (פער'-אי-על) פארוויין; וואס איז שייך צו א פאר.

Pa'rian *a. and n.* (פיי'-רי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל פאראס [אן אינזעל פון עגעאישען ים, וואו מען בעקומט זעהר ווייסען מארמאר]; א מין פארצעלליי וואס איז עהנליך צו ווייסען מארמאר.

Pa'rian mar'ble (פיי'-רי-ען מארבל) דער פארישער מארמאר [ווייסער מאר=מאר=שטיין פון אינזעל פאראס].

Pa'rian porce'lain (פיי'-רי-ען פאהרס'-ליין) א מין פארצעלליי וואס איז עהנליך צו ווייסען מארמאר.

paridro'sis *n.* (פאר-אי-דראו'-סים) ז. *parhidrosis*.

pa'ries *n.* (פיי'-רי-איז) אין אנאטאמיע — א ווענטעל וואס רינגעלט ארום א חלל אין קערפער [ווי די ווענטלעך פון ברוסט=קאסטען אדער פון בויך]; אין באטאניק — די ווענטלעך פון זאמען=קאפסול ביי א פלאנצע.

pari'etal *a. and n.* (פע-ראי'-ע-טעל) וואס געהערט צו א וואנד; וואס ליעגט ביי דער וואנד, וואס ליעגט ביי די זייטען; דער רעכטער אדער לינקער ביין פון שארבען. ז. *paries*.

pari'etal bones (פע-ראי'-ע-טעל באונז) דער רעכטער און לינקער ביין פון שארבען וואס בילדען אוים דעם אויבערשטען טייל פון קאפ.

pari'etary *n.* (פע-ראי'-ע-טע-רי) דאס וואנד=קרוים. ז. *pellitory*.

par'ing *n.* (פעהר'-אינג) דאס ארומשנייידען, דאס שיילען; שאלעכץ; דאס ארא=געשניטענע אדער אבפאל פון עפעס.

par'ing-chis'el *n.* (פעהר'-אינג-טשיז'-על) א שטעם=אייזען [אזא ברייטער פלאכער דלאט וואס ווערט בענוצט פון סטאליארעס].

par'ing-i'ron *n.* (פעהר'-אינג-אי'-ערן) א מין מעסער וואס ווערט בענוצט ארומצושיילען די קאפיטע פון א פערד ביים שמידען.

par'ing-knife *n.* (פעהר'-אינג-נאיף) א שייל=מעסער [א קרום מעסער וואס דיענט אבצושיילען עפעס].

par'ing-plow *n.* (פעהר'-אינג-פלאו) א מין אקער=אייזען, וועלכער ווערט בענוצט אויסצורייסען ווארצלען פון דער ערד.

pa'ri pas'su (פיי'-ראי פעס'-יו) מיט גלייכע טריט, זייט ביי זייט, אין פאל=שטענדיגער איינשטימיגקייט.

The growth of America has been **pari passu** with the growth of immigration.

Par'is *n.* (פער'-אים) די שטאדט פאריז; די איינבעערע [א דופטיגע פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט איין יאגדע. געפינט זיך אויף די בערג אין אייראפא און אזיען].

Paris

Par'is green (פער'-אים גריען) פארי=זער גריון [אזא העל=גרינע פארב, וועלכע איז זעהר גיפטיג].

par'ish *n. and a.* (פער'-איש) א קירכען=בעצירק; א קירכען=געמיינדע; א בעצירק, א דיסטריקט; די איינוואהנער פון א גע=וויסען בעצירק אדער דיסטריקט; וואס איז שייך צו א קירכען=בעצירק אדער קיר=כען=געמיינדע; וואס ווערט אויפגעהאלטען דורך דער געמיינדע; דארפיש; פראווינ=ציעל.

par'ish bea'dle (פער'-איש ביעדל) א שמש, א געמיינדע=דיענער.

par'ish clerk (פער'-איש קלוירק) א שמש אין א קירך.

parish'ional *a.* (פע-ריש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א בעצירק; וואס איז שייך צו א קירכען=געמיינדע.

parish'ioner *n.* (פע-ריש'-אנ-ער) א מיטגליעד פון א קירכען=געמיינדע; אן איינוואהנער פון א געוויסען בעצירק אדער דיסטריקט.

par'ish poor (פער'-איש פוהר) אן ארימאן וואס לעבט אויף'ן חשבון פון דער קהלה.

par'ish priest (פער'-איש פריעסט) דער גלח פון א געוויסער קירכען=געמיינדע.

par'ish rate (פער'-איש רייט) די טאקסע וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף די מיטגליעדער פון א קירכען=געמיינדע אויס=צוהאלטען ארימע לייט.

par'ish sys'tem (פער'-איש סיס'-טעם) די סיסטעם, דורך וועלכער מיטגליעדער פון א געוויסער קירך זיינען פעראייניגט אין א בעזונדערער געמיינדע, וועלכע האט א רעכט צו נעהמען אנטייל אין די וואה=לען פון א פאסטאר.

par'ish watch (פער'-איש הוואטש) א פאליציסט פון א געמיינדע, בעצירק אדער דיסטריקט.

Paris'ian *a. and n.* (פע-ריזש'-יען) וואס איז שייך צו פאריז [די הויפט=שטאדט פון פראנקרייך]; א פאריזער, אן איינוואהנער פון פאריז.

Parisienne' *n.* (פע-רי-זי-ען') א פא=ריזערין, א פרויענצימער פון פאריז.

parisyllab'ic *a.* (פער-אי-סי-לעב'-איק) גלייך=זילביג; וואס האט דיעזעלבע צאהל זילבען.

parisyllab'ical *a.* (פער-אי-סי-לעב'-אי-קעל) ז. *parisyllabic*.

par'ity *n.* (פער'-אי-טי) גלייכקייט; אנאלאגיע; פעהיגקייט צו האבען קינדער.

park *n. and v.* (פארק) א פארק; א שפאציער=גארטען; א לוסט=גארטען; א בולוואר; אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר בהמות אדער חיות; א פלאץ, וואו מען האלט זאכען וואס זיינען נויטיג פאר'ן מיליטער; די מיליטערישע זאכען וואס ווערען געהאלטען צוזאמען אין אזא פלאץ; א פאלשטענדיגער גאנג קאנאנען, אינסטרו=מענטען א. ז. וו.; א פלאץ, וואו מען הא=דעוועט אוים אויסטערם; ארומצאמען אדער איינשליסען [ווי אין א פארק]; צוזאמענברייגנען [ווי מיליטערישע זא=כען].

par'king *n.* (פאר'-קינג) פארקס [קאלעק=טיוו]; א בולוואר; דאס צונויפזאמלען מיליטערישע אויסשטאטונג.

par'kish *a.* (פאר'-קיש) עהנליך צו א פארק; וואס איז שייך צו א פארק.

park'-kee'per *n.* (פארק'-קיע'-פער) א פארק=אויפזעהער.

park'leaves *n.* (פארק'-ליעווז) יאהאנים=קרויט [אזא גראז]. ז. *Hypericum*.

park'way *n.* (פארק'-הוויי) א ברייטער וועג אדער שפאציער=גאנג פערפלאנצט פון ביידע זייטען מיט בוימער.

par'lance *n.* (פאר'-לענם) א געשפרעך, א שמועס; א שפראך; אן אויסדרוקס=פארם.

parlan'do *a.* (פאר-לאנ'-דא) אין מו=זיק — דעקלאמירענד, אין רעטשיטאטיוו [מעהר גערעדט ווי געזונגען].

parlan'te *a.* (פאר-לאנ'-טע) ז. *parlando*.

par'ley *n. and v.* (פאר'-לי) א געשפרעך, א שמועס; אן אונטעררעדונג, אן אונ=טערהאנדלונג; א האניג=לעקעכעל; שמוע=סען; אונטערהאנדלען; ארויסרעדען; רע=דען.

par'leying *n.* (פאר'-לי-אינג) אן אונ=טעררעדונג, אן אונטערהאנדלונג.

par'liament *n.* (פאר'-לי-מענט) א פאר=לאמענט; א זיך בעראטענדע פערזאמלונג.

parliamen'tal *a.* (פאר-לי-מענ'-טעל) פארלאמענטאריש.

parliamenta'rian *a. and n.* (פאר-לי-מענ-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א פארלאמענט, פארלאמענטאריש; אן אנ=העננער פון פארלאמענט; א פארלאמענ=טאריער; א פארלאמענטארישער אנפיה=רער אדער דעבאטאנט; איינער וואס איז בעקאנט מיט פארלאמענטארישע מנהגים און פראצעדורען.

He has the reputation of a **parliamentarian**.

Parliamenta'rian *a. and n.* (פאר-לי-מענ-טיי'-רי-ען) אין דער געשיכטע פון ענגלאנד — וואס האט געדיענט אדער איז געווען אן אנהעננער פון דעם "לאנגען פארלאמענט" [אונטער דיעזען נאמען איז בעקאנט דער פארלאמענט וואס האט מיט אונטערברעכונגען עקזיסטירט פון 1640 ביז 1660, אדער דער פארלאמענט פון 1661]; אן אנהעננער פון דעם "לאנגען פארלאמענט"; איינער וואס האט געשטיצט די דערמאהנטע פארלאמענטען געגען די קעניגע טשארלס דעם ערשטען און טשארלס דעם צווייטען.

parliamenta'rianism *n.* (פאר-לי-מענ-טיי'-רי-ענ-איזם) פארלאמענטארישע געזעצגעבונג; אנהענגערשאפט צו א פאר=לאמענטארישער רעגיערונגס=פארם.

parliamen'tarily *adv.* (פאר-לי-מענ'-טע-רי-לי) אויף א פארלאמענטארישען שטייגער.

parliamen'tarism *n.* (פאר-לי-מענ'-טע-ריזם) פארלאמענטאריזם, א פארלא=מענטארישע רעגיערונגס=פארם [ד. ה. וואו דאס לאנד ווערט רעגיערט דורך געוועהל=טע פארשטעהער פון פאלק]; א פארלא=מענטארישע רעגיערונגס=סיסטעם, וואו די אדמיניסטראטיווע מאכט אדער די מיניס=טארען זיינען פעראנטווארטליך פאר'ן פארלאמענט און ווען די מעהרהייט פון פארלאמענט שטימט געגען די פלענער פון די מיניסטארען, דארפען זיי רעזיגנירען.

parliamen'tary *a. and n.* (פאר-לי-מענ'-טע-רי) פארלאמענטאריש; וואס קומט פון פארלאמענט; א פארלאמענטאריער, א מיטגליעד פון פארלאמענט; איינער וואס איז בעקאנט מיט פארלאמענטארישע כללים און פראצעדורען; א פארלאמענטער [א שליח געשיקט צו פערהאנדלען מיט א שונא]; א ביליגער פאסאזשיר=צוג [אין ענגלאנד. ז. *parliamentary train*].

parliamen'tary bor'ough (פאר-לי-מענ'-טע-רי באר'-או) א שטאדט וואס האט א רעכט צו האבען א פערטרעטער אין פארלאמענט.

parliamen'tary burgh (פאר-לי-מענ'-טע-רי בוירג) ז. *parliamentary borough*.

parliamen'tary law (פאר-לי-מענ'-טע-רי לאה) די פארלאמענטארישע מנהגים און פראצעדורען.

parliamen'tary train (פאר'-לי-מענ'-טע-רי טריין) אין ענגלאנד — א ביליגער פאסאזשיר-צוג פון דריטען קלאס וואס מוז, לויט דער פעראָרדנונג פון פארלאמענט, לויפען אם וועניגסטען איין מאל אין טאג און מוז רעכענען ניט מעהר ווי צוויי פענים [4 סענט] א מייל; א שלעפּ-צוג.

par'liament-cake *n.* (פאר'-לי-מענט-קייק) האניג-לעקעכלעך.

parliamenteer' *v.* (פאר-לי-מען-טיער') זיין א קאנדידאט פאר'ן פארלאמענט; זיך בעשעפטיגען מיט פארלאמענטארישע ענינים.

par'liament-roll *n.* (פאר'-לי-מענט-ראול) א פראטאקאל פון די פערהאנדלונגען אין פארלאמענט.

par'-line *n.* (פאר'-לאין) די גרונד-ליניע, דער באזיס; דער נארמאלער שטאנד.

par'lor *n.* (פאר'-לאר) א סאלאן, א זאל; א גאסט-צימער, א וויזיט-צימער; א שפרעך-צימער, אן אלגעמיינעם צימער אין א שפיטאל, האטעל, פאנסיאן א. ז. וו.

par'lor-boar'der *n.* (פאר'-לאר-באור'-דער) א פאנסיאנער וואס האט ספּעציעלע פריווילעגיעס [וואס לעבט צוזאמען אדער איז אויף קעסט ביי די אויפזעהער אדער בעל הבתים פון פאנסיאן].

par'lor-car *n.* (פאר'-לאר-קאר) א סאלאן-וואגאן [א פאסאזשיר-וואגאן רייכער אויסגעשטאטעט ווי די געוועהנליכע וואגאנען].

par'lor-jump *v.* (פאר'-לאר-דזשאמפ) בעגעהן א גנבה אריינברעכענדיג זיך דורך די פענסטער.

par'lor-jum'ping *n.* (פאר'-לאר-דזשאמ'-פינג) דאס איינברעכען זיך אין א הויז [פון גנבים] דורך די פענסטער.

par'lor-maid *n.* (פאר'-לאר-מייד) א הויז-מיידעל, א דיענסט-מיידעל, וואס איז בעשעפטיגט נור אין עס-צימער און אין אנדערע פאראדנע צימערען.

par'lor-mai'ding *n.* (פאר'-לאר-מיי'-דינג) די ארבייט אדער בעשעפטיגונג פון א הויז-מיידעל. ז. *parlor-maid*

par'lor-match *n.* (פאר'-לאר-מעטש) א סאלאן-שוועבעלע [שוועבעלעך געמאכט אהן שוועבעל אדער מיט זעהר ווייניג שוועבעל, אזוי אז עס פיהלט זיך פון זיי ניט קיין אונאנגענעהמער גערוך].

par'lor-or'gan *n.* (פאר'-לאר-אהר'-גען) א הויז-ארגעל. ז. *harmonium*

par'lor-skate *n.* (פאר'-לאר-סקייט) ראל-גליטש-שיך [גליטש-שיך אויף רעדלעך]. ז. *roller-skate*

Parnas'sia *n.* (פאר-נעס'-אי-א) די פארנאס-פלאנצען אדער זומפ-הארצבלאט [א מין זעהר שעהנע גראזען וואס וואקסען אין קאלטע און פייכטע געגענדען].

Parnas'sian *a.* (פאר-נעס'-יען) וואס איז שייך צום פארנאס [א בארג אין גריכענלאנד, וואס איז, אין דער גריכישער מיטאלאגיע, געווען בעוואהנט פון די מוזען].

parnas'sian *a. and n.* (פאר-נעס'-יען) אן אפאלא-זומער-פויגעלע [א ווייסער אינזעקט, געלב געפלעקט. האלט זיך אין די אלפען-געגענדען אין אייראפא און אין די ראקי [פעלזען]-בערג אין אמעריקא].

Parnas'sus *n.* (פאר-נעס'-אס) פארנאס [א בארג אין גריכענלאנד, אויף וועלכען עס האבען, לויט דער גריכישער מיטאלאגיע, זיך געפונען די מוזען]; א וואהן-ארט פון פאעטען; א זאמלונג פון פאעזיע און שעהנער ליטעראטור.

paro'chial *a.* (פע-ראו'-קי-על) וואס איז שייך צו א קירכען-בעצירק, וואס איז שייך צו א געמיינדע; לאקאל, פראווינציעל; ענג, איינזייטיג.

paro'chialise *v.* (פע-ראו'-קי-על-איז) ז. *parochialize*

paro'chialism *n.* (פע-ראו'-קי-על-איזם) פערוואלטונג דורך געמיינדע-פארשטעהער; אדמיניסטראטיווע פאנאנדערטיילונג אין געמיינדען אדער קירכען-בעצירקען; פראווינציאליזם; בעשרענקטקייט, שמאל-קעפיגקייט, א בעשרענקטער בליק, איינזייטיגקייט.

paro'chialize *v.* (פע-ראו'-קי-על-איז) פאנאנדערטיילען אין געמיינדען אדער קירכען-בעצירקען.

paro'chially *adv.* (פע-ראו'-קי-על-אי) אין דעם קירכען-בעצירק; דורך דער געמיינדע; קירכען-בעצירק נאך קירכען-בעצירק.

parod'ic *a.* (פע-ראד'-איק) פאראדיש, ווי א פאראדיע [א לעכערליכע אדער שפאסיגע ליטעראַרישע נאכאהמונג].

parod'ical *a.* (פע-ראד'-אי-קעל) ז. *parodic*

parod'ically *adv.* (פע-ראד'-אי-קעל-אי) ווי א פאראדיע, אין דעם סטיל פון א שפאסיגער אדער לעכערליכער ליטעראַרישער נאכאהמונג.

par'odist *n.* (פער'-א-דיסט) א פאראדיען-שרייבער, א שרייבער פון שפאסיגע אדער לעכערליכע ליטעראַרישע נאכאהמונגען.

par'ody *n. and v.* (פער'-א-די) א פאראדיע [א לעכערליכע אדער שפאסיגע ליטעראַרישע נאכאהמונג]; א לעכערליכע אדער שפאסיגע נאכאהמונג; מאכען א פאראדיע.

parœmiog'rapher *n.* (פע-ריע-מי-אג'-רע-פער) א שרייבער פון שפריכווערטער.

parol' *n. and a.* (פע-ראול') ז. *parole*

parole' *n., a. and v.* (פע-ראול') א פאראלע, א לאזונג, א פאסיר-ווארט; א ווארט; אן עהרענווארט; א מינדליכער אויסדרוק, ערקלערונג אדער פערשפרעכען; אן ערקלערונג אין געריכט; מינדליך; ניט געשטעמפעלט [וועגען א דאקומענט]; בעפרייען אויף עהרענווארט; אננעהמען אן עהרענווארט אדער מינדליכען פערשפרעכען.

parole'-arrest' *n.* (פע-ראול'-ע-רעסט') אן ארעסט געמאכט אויף א מינדליכען בעפעהל פון א ריכטער.

paromol'ogy *n.* (פער-א-מאל'-א-דזשי) אין רעטאריק — אן אויסדרוק, דורך וועלכען מען גיט עפעס צו דעם געגנער מיט'ן צוועק צו פערשטארקערען די אייגענע ארגומענטען.

paronoma'sia *n.* (פער-א-נא-מיי'-סי-א) ז. *paronomasy*

paronomas'tic *a.* (פער-א-נא-מעס'-טיק) עהנליך צו א ווארט-שפיעל, ווי א ווארט-שפיעל.

paronomas'tical *a.* (פער-א-נא-מעס'-טי-קעל) ז. *paronomastic*

paronom'asy *n.* (פער-א-נאמ'-ע-סי) פאראנאמאסיע, א ווארט-שפיעל, געברויך פון עהנליך-קלינגענדע ווערטער פון פערשיעדענער בעדייטונג, געברויך פון איין און דעמזעלבען ווארט אין פערשיעדענע בעדייטונגען.

Paronych'ia *n.* (פער-א-ניק'-אי-א) קנאפעלקרויט [א מין גראזען].

paronych'ia *n.* (פער-א-ניק'-אי-א) א נאגעל-געשוויר, אן ענטצינדונג ארום נאגעל.

par'onym *n.* (פער'-א-נים) א פאראנים [איינס פון צוויי ווערטער וואס ווערען ארויסגערעדט אויף'ן זעלבען שטייגער, ווערען אבער אנדערש געשריבען און האבען פערשיעדענע בעדייטונגען, ווי למשל: "שטעהן" און "שטיין"; א ווארט פון איין שפראך וואס איז כמעט עהנליך צום זעלבען ווארט פון אן אנדער שפראך, ווי "קאנאל" און "*canal*"; א ווארט וואס שטאמט פון אן אנדער ווארט, ווי "גרויסקייט" פון "גרויס"].

paronym'ic *a.* (פער-א-נימ'-איק) פאראנימיש. ז. *paronym*

paronymisa'tion *n.* (פע-ראנ-אי-מי-זיי'-שאן) ז. *paronymization*

paron'ymise *v.* (פע-ראנ'-אי-מאיז) ז. *paronymize*

paronymiza'tion *n.* (פע-ראנ-אי-מי-זיי'-שאן) דאס בילדען א פאראנים, מאכען פאראנימיש. ז. *paronym*

paron'ymize *v.* (פע-ראנ'-אי-מאיז) בילדען א פאראנים, פערוואנדלען אין א פאראנים. ז. *paronym*

paron'ymous *a.* (פע-ראנ'-אי-מאס) פאראנימיש. ז. *paronym*

paron'ymy *n.* (פע-ראנ'-אי-מי) דאס זיין פאראנימיש [ז. *paronym*]; דאס בילדען א כמעט עהנליך ווארט פון א ווארט פון אן אנדער שפראך [ווי למשל, די מעהרסטע וויסענשאפטליכע טערמינען, וואס זיינען גענומען פון לאטייניש און גריכיש און ווערען לייכט געענדערט לויט דעם גייסט פון די בעזונדערע שפראכען, אין וועלכע זיי געהען אריין].

parop'sis *n.* (פע-ראפ'-סיס) א פערדארבענע ראיה.

par'oquet *n.* (פער'-א-קעט) ז. *parrakeet*

paros'mia *n.* (פע-ראס'-מי-א) א פערדארבענער חוש הריח.

paros'mis *n.* (פע-ראס'-מיס) ז. *parosmia*

parot'ic *a.* (פע-ראט'-איק) וואס געפינט זיך ביים אויער.

parot'id *a. and n.* (פע-ראט'-איד) וואס געפינט זיך ביים אויער; די אויערען-שפייעכץ-דריזע [די דריזע אין אויער וועלכע טיילט אויס שפייעכץ]; א טייל פון א פאנצער צו בעשיצען דעם אויער [ביי די פארצייטיגע גריכען].

parotidi'tis *n.* (פע-ראט-אי-דאי'-טיס) ז. *parotitis*

paro'tis *n.* (פע-ראו'-טיס) די אויערען-שפייעכץ-דריזע.

parotit'ic *a.* (פער-א-טיט'-איק) וואס ליידעט פון אן ענטצינדונג פון דער אויערען-שפייעכץ-דריזע.

paroti'tis *n.* (פער-א-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די אויערען-שפייעכץ-דריזען.

par'oxysm *n.* (פער'-אק-סיזם) א פאראקסיזם, א פעריאדישער אויסברוך פון א קראנקהייט; א ספאזמע, א קאנוואולסיע; אן אויסברוך; א מחלוקה.

paroxys'mal *a.* (פער-אק-סיז'-מעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פאראקסיזם [א פעריאדישער אדער קאנוואולסיווער אנפאל פון א קראנקהייט]; קאנוואולסיוו; וואס איז פעראורזאכט דורך א נאטור-אויסברוך.

paroxys'mally *adv.* (פער-אק-סיז'-

מעל־אי) ווי א פאראקסיזם, ווי אן אויס־
ברוך, ספאזמען־עהנליך, ווי א קאנוואולסיע.

paroxys'mic *a.* (פער־אק־סיז'־מיק)
ז. *paroxysmal*

parquet' *n., a. and v.* (פאר־קעט') פארקעט [דער טייל פון א טעאטער־זאל פון ארקעסטער ביז דעם ראנד פון דער גאלעריע; פארטער, דער גאנצער אונטער־שטער זאל פון טעאטער]; פארקעט־ארבייט אדער א פארקעט־דיל; וואס בעשטעהט פון פארקעט־ארבייט; מאכען א פארקעט־דיל.
ז. *parquetry*

par'quetage *n.* (פאר'־קעט־איידזש)
ז. *parquetry*

parquet'ed *a.* (פאר־קעט'־עד) פארקע־טירט, אויסגעלעגט מיט פארקעט.
ז. *parquetry*

parqueterie' *n.* (פאר־קעט־ע־ריע')
ז. *parquetry*

par'quetry *n.* (פאר'־קעט־רי) פארקעט, פארקעט־ארבייט [האלץ־ארבייט וואס ווערט געמאכט פאר דילען, וועלכע ווערען אויסגעלעגט מיט קליינע ברעטלעך אין פערשיעדענע פיגורען].

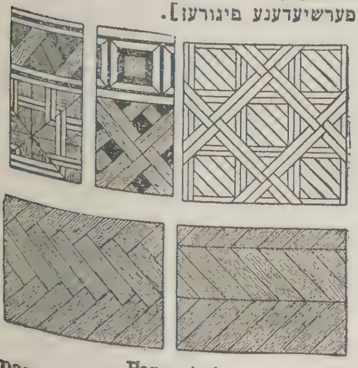
Parquetry

parquette' *n. and a.* (פאר־קעט')
ז. *parquet*

parr *n.* (פאר) א יונגער לאקס; א יונגער שטאקפיש.

par'rakeet *n.* (פער'־ע־קיעט) אזא קליי־נער פאפוגאי.

par'ral *n.* (פער'־על) א שטריק אדער קייט מיט וועלכער עס ווערט בעפעס־טיגט דער מיטען פון די שטריק־ווערק צו דעם מאסט אויף א שיף.

par'rel *n.* (פער'־על) א שטריק אדער קייט צו בעפעסטי־גען די שטריק־ווערק צו דעם מיטען פון דעם מאסט פון א שיף; א בעציערונג אויף א קאמין.

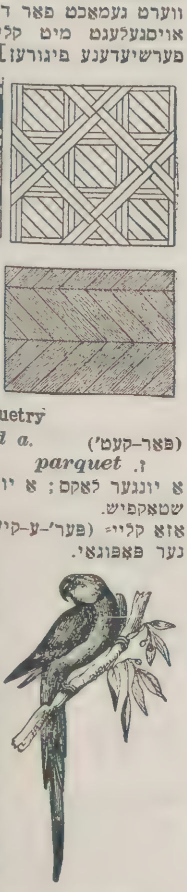
Parrakeet

par'rel-rope *n.* (פער'־על־ראופ)
ז. *parral*

parrhe'sia *n.* (פע־ריע'־סי־א) אין רע־טאריק — אפענהערציגקייט און מוטיגקייט אין רעדען; טאדלונג.

par'rhesy *n.* (פער'־אי־סי)
ז. *parrhesia*

par'ricidal *a.* (פער'־אי־סאי־דעל) וואס איז שייך צו אן עלטערען־מארד אדער עלטערען־מערדער; שולדיג אין עלטערען־מארד. ז. *parricide*

par'ricide *n.* (פער'־אי־סאיד) אן על־טערען־מארד, א פאטער־מארד, א מוטער־מארד, ערמארדונג פון איינעם וואס מען דארף אכטען [ווי א קעניג, א קרוב א. ז. וו.]; אן עלטערען־מערדער, א פאטער־מערדער, א מוטער־מערדער, א קעניג־מערדער, א קרובים־מערדער.

par'roquet *n.* (פער'־א־קעט)
ז. *parrakeet*

par'rot *n. and v.* (פער'־אט) א פאפו־גאי; איינער וואס רעדט נאך אנדערע, איינער וואס ווידערהאלט פרעמדע רייד [ווי א פאפוגאי]; נאכרעדען אדער ווי־דערהאלען מעכאניש ווי א פאפוגאי; פלוי־דערען ווי א פאפוגאי.

Parrot

par'rot-coal *n.* (פער'־אט־קאול) א מין קויהלען, וואס קנאקען ביים ברענען.

par'roter *n.* (פער'־אט־ער) איינער וואס רעדט נאך ווי א פאפוגאי.

par'rot-fish *n.* (פער'־אט־פיש) א ים־פאפוגאי [א נאמען פון פערשיעדענע מינים פיש, וועלכע זיינען עהנליך צו א פאפוגאי מיט דער הויט־פארב אדער מיט דער פארם פון דעם מויל].

Parrot-fish

par'rotry *n.* (פער'־אט־רי) דאס נאכ־רעדען אדער נאכאהמען ווי א פאפוגאי.

par'rot-wrasse *n.* (פער'־אט־רעס) דער פאפוגאי ליפ־פיש אדער ים־פאפוגאי [א פיש וואס איז עהנליך צו א פאפוגאי מיט דער הויט־פארב און מיט דעם געבוי פון מויל].

par'ry *v. and n.* (פער'־אי) פארירען, אבווענדען א קלאפ [אין געפעכט]; אב־וועהרען, אבווענדען; אויסמיידען; זיך פערטיידיגען; פעכטען; דאס פארירען, דאס אבוועהרען א קלאפ [אין געפעכט]; א געשיקטער איבערפאל, א געשיקטע פער־טיידיגונג.

pars *n.* (פארז) — א אין אנאטאמיע טייל, א גליעד.

parse *v.* (פארס) גראמאטיש אנאליזירען א זאץ.

Par'see *n. and a.* (פאר'־סיע) א פארס, אן אנהענגער פון דער זאראאסטרישער רעליגיאן [די רעליגיאן פון פייער־פערע־רונג ביי די אמאליגע פערזיאנער]; די אמאליגע שפראך פון די פארסען אין וועל־כער זייער רעליגיאנס־ליטעראטור איז גע־שריבען; וואס איז שייך צו די פארסען.
ז. *Parseeism*

Par'seeism *n.* (פאר'־סיע־איזם) די רע־ליגיאן פון די פארסען אדער פייער־פער־געטערער [א פערזישע סעקטע אין אינ־דיען און אין פערזיען וואס האלט זיך נאך ביז יעצט ביי דער פארצייטיגער פער־זישער רעליגיאן אדער ביי דער לעהרע פון זאראאסטרא. דיעזע רעליגיאן אנער־קענט צוויי הויפט געטער: ארמוזד, דער גאט פון ליכט און פון אלעם וואס איז גוט, און אהרימאן, דער גאט פון פינסטערניש און פון אלעם וואס איז שלעכט].

par'ser *n.* (פאר'־סער) איינער וואס מאכט א גראמאטישען אנאליז.

Par'si *n. and a.* (פאר'־סי)
ז. *Parsee*

parsimo'nious *a.* (פאר־סי־מאו'־ני־אס) שפארזאם; שפארעוודיג; קארג.
A nation must not pursue a **parsimonious** policy towards the poor and unfortunate.

parsimo'niously *adv.* (פאר־סי־מאו'־ני־אס־לי) מיט שפארזאמקייט, מיט קארג־שאפט.

parsimo'niousness *n.* (פאר־סי־מאו'־ני־אס־נעס) שפארזאמקייט; קארגשאפט.

par'simony *n.* (פאר'־סי־מא־ני) שפאר־זאמקייט; קארגשאפט.

par'sing *n.* (פאר'־סינג) א גראמאטיקא־לישער אנאליז, א פאנאנדערגליעדערונג פון א זאץ.

pars'ley *n.* (פארס'־לי) פעטרישקע.

pars'nip *n.* (פארס'־ניפ) פאסטערנאק, א ווייסער מער.

Parsnip

par'son *n.* (פארסן) א גייסטליכער, א גלח, א פאסטאר; אזא קליינער פינק [אזא פויגעלע] אין בראזיליען; די פאע אדער דער פאסטאר־פויגעל.
ז. *parson-bird*

par'sonage *n.* (פאר'־סאן־עדזש) דאס הויז פון א גייסטליכען; קיר־כען־איינגענטום [צום אויפהאלטען דעם גייסטליכען].

par'son and clerk (פארסן ענד קלוירק) אזא קינדער־שפיעל מיט פערברענטען פא־פיער.

par'son-bird *n.* (פאר'סן־בוירד) די פאע אדער דער פאסטאר־פויגעל [אזא שווארץ זינג־פויגעלע אין ניי־זעעלאנד מיט לאנגע ווייסע גרייזעלדיגע פעדערען אויף'ן האלז און א ווייסען שטרייף אויף די פליגלען].

Parson-bird

parson'ic *a.* (פאר־סאנ'־איק) גלח'יש; גייסטליך.

parson'ical *a.* (פאר־סאנ'־אי־קעל)
ז. *parsonic*

par'sonish *a.* (פאר'־סאנ־איש) גלח'יש.

par'son's nose (פארסנז נאוז) דער הינטער־טייל [דאס תחת'על] פון אן עוף.

par'son's week (פארסנז הוויעק) די צייט צווישען איין זונטאג און צווייטען.

part *n., v. and adv.* (פארט) 1. א טייל; א גליעד; א חלק; א שטימע, אן אינסטרומענט אין א כאר אדער ארקעסטער; מוזיק בעשטימט פאר איין שטימע אדער איין אינסטרומענט; 2. די ארבייט, די פליכט, די אויפגאבע; 3. א ראלע [פון אן אקטיאר]; 4. פעהיגקייט, טאלאנט; 5. א צד, א פארטיי, א זייט; 6. א געגענד, א פלאץ; א שרונט, א האר־צוטיילונג; טיילען, פאנאנדערטיילען; צוריסען [א שיפס־שטריק]; זיך אבטיילען, זיך פאנאנדערטיילען; צוריסען ווערען, אבגעריסען ווערען; 7. זיך שיידען, פערלאזען, אוועקגעהן; 8. נעהמען א חלק; 9. טיילווייז.

2. It is the **part** of the poet to picture the beauties of nature. 4. He is a man of many **parts**. 5. I hope you will take my **part** in the controversy. 7. Let us **part** as friends not as enemies.

par'table *a.* (פאר'-טעבל) טיילבאר, וואס קען צוטיילט ווערען.

partake' *v.* (פאר-טייק') 1. אנטייל נעהמען; 2. האבען געמיינשאפטליכעס; 3. האבען א חלק, נעהמען א טייל.

1. We were invited to **partake** of refreshments. 2. Men often **partake** of the nature and instincts of beasts.

parta'ker *n.* (פאר-טיי'-קער) אן אנטיילנעהמער.

part and par'cel (פארט ענד פאר'-סעל) א וויכטיגער בעשטאנד־טייל.

All the generals were **part and parcel** of the conspiracy.

part com'pany (פארט קאמ'-פע-ני) זיך פאנאנדערגעהן, זיך אבטיילען, געהן מיט פערשיעדענע וועגען.

par'ter *n.* (פאר'-טער) א צוטיילער, איינער וואס טיילט פאנאנדער אדער צושיידט.

parterre' *n.* (פאר-טעהר') פארטער, דער זאל פון א טעאטער; דער טייל פון טעאטער־זאל וואס איז אונטער דער גאלעריע; דער אונטערשטער עטאזש פון א הויז; א רייה בלומען־בייטען.

par'tes *n.* (פאר'-טיז) אין אנאטאמיע — טיילען. ז. *pars*

part e'ven hands (פארט איוון הענדז) פאנאנדערטיילען זיך אין גלייכע חלקים.

part friends (פארט פרענדז) זיך פאנאנדערגעהן אלס פריינד.

parthenogen'esis *n.* (פאר-טהע-נא-דזשענ'-ע-סיס) דאס פערמעהרען זיך אהן א געשלעכטליכער צוזאמענפארונג; דאס געבארען ווערען פון א בתולה.

parthenogenet'ic *a.* (פאר-טהע-נא-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו פערמעהרונג אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג; געבארען פון א בתולה.

parthenog'eny *n.* (פאר-טהע-נאדזש'-ע-ני) ז. *parthenogenesis*

parthenol'ogy *n.* (פאר-טהע-נאל'-א-דזשי) א בעשרייבונג אדער אבהאנדלונג וועגען דעם צושטאנד פון מיידעלשאפט.

par'tial *a. and n.* (פאר'-שעל) 1. טיילווייז; וואס איז שייך צו א טייל; 2. אין באטאניק — אונטערגעארדענט, נעבענזעכליך, פון צווייטען גראד; 3. פארטייליך, פארטייאיש; בעזונדערס גענייגט צו איינעמס גונסטען; מיט א שטארקער פארליעבע; אן איבערטאן.

1. **Partial** knowledge is worse than downright ignorance. 3. Parents must not be **partial** to some of their children.

par'tial accep'tance (פאר'-שעל עק-סעפ'-טענס) דאס אננעהמען מיט א תנאי [ווי פון א וועקסעל].

par'tial assign'ment (פאר'-שעל ע-סאינ'-מענט) דאס אבשרייבען בלויז א טייל פון פערמעגען אלס פערזיכערונג פאר א חוב.

par'tialism *n.* (פאר'-שעל-איזם) פארטייליכקייט; א צו שטארקע נייגונג אדער פארליעבע; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז יעזוס'עס טויט האט מכפר געווען אויף די זינד פון בלויז א טייל פון דער מענשהייט.

par'tialist *n.* (פאר'-שעל-איסט) דער וואס איז פארטייאיש אדער בעזונדערס גענייגט [צו עטוואס]; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — איינער וואס האלט, אז יעזוס'עס טויט האט מכפר געווען אויף די זינד פון בלויז א טייל פון דער מענשהייט.

partial'ity *n.* (פאר-שי-על'-אי-טי) פארטייאישקייט, פארטייליכקייט; א בעזונדערע נייגונג אדער פארליעבע צו עפעס אדער אימעצען.

par'tialize *v.* (פאר'-שעל-איז) מאכען פארטייאיש; זיין פארטייאיש.

par'tial loss (פאר'-שעל לאהס) א טיילווייזער פערלוסט [אין דער פערזיכערונג פון שיפען און שיפס־פראכט].

par'tially *adv.* (פאר'-שעל-אי) טיילווייז; אויף א פארטייאישען אופן.

par'tial tone (פאר'-שעל טאון) אן איבערטאן.

par'tial ver'dict (פאר'-שעל וואיר'-דיקט) א געריכטליכער אורטייל אדער פעראורטיילונג וואס האט א שייכות בלויז צו א טייל פון דער קלאגע.

partibil'ity *n.* (פאר-טי-ביל'-אי-טי) טיילבארקייט.

par'tible *a.* (פאר'-טיבל) טיילבאר, וואס מען קען פאנאנדערטיילען.

par'ticeps crim'inis (פאר'-טי-סעפס קרימ'-אי-ניס) דער מיטשולדיגער [אין א פערברעכען].

partic'ipable *a.* (פאר-טיס'-אי-פעבל) וואס מען קען אין דעם אנטייל נעהמען.

partic'ipancy *n.* (פאר-טיס'-אי-פענ-סי) אנטייל־נעהמונג.

partic'ipant *a. and n.* (פאר-טיס'-אי-פענט) אנטייל־נעהמענד; אן אנטייל־נעהמער.

Our school is a frequent **participant** in athletics.

partic'ipantly *adv.* (פאר-טיס'-אי-פענט-לי) אלס אנטייל־נעהמער; נעהמענדיג אנטייל.

partic'ipate *v.* (פאר-טיס'-אי-פייט) 1. נעהמען אנטייל, האבען א חלק; 2. האבען געמיינשאפטליכעס.

1. Loyal friends must **participate** in each other's joys and sorrows. 2. Some creatures **participate** with the nature of plants and animals.

participa'tion *n.* (פאר-טיס-אי-פיי'-שאן) אן אנטייל; דאס אנטייל־נעהמען.

partic'ipative *a.* (פאר-טיס'-אי-פיי-טיוו) וואס קען אנטייל נעהמען.

partic'ipator *n.* (פאר-טיס'-אי-פיי-טאר) אן אנטייל־נעהמער.

particip'ial *a.* (פאר-טי-סיפ'-אי-על) עהנליך צו א פארטיציפיום; וואס בעשטעהט אדער איז געבילדעט פון א פארטיציפיום. ז. *participle*

particip'ially *adv.* (פאר-טי-סיפ'-אי-על-אי) ווי א פארטיציפיום; אלס פארטיציפיום. ז. *participle*

par'ticiple *n.* (פאר'-טי-סיפל) דאס פארטיציפיום [א פארם פון א צייטווארט, וואס דיענט אלס בייווארט אדער אייגענשאפטס־ווארט. למשל: *loving* און *loved* פון *love*, אדער ליעבענד, ליעבענדיג, געליעבט פון "ליעבען"].

par'ticle *n.* (פאר'-טיקל) א טיילכעל, א שטיקעלע, א ברעקעל; א טראפען, א ביסעלע; אן אטאם; אין גראמאטיק — רעדע־טיילען וואס זיינען פון צווייטער בעדייטונג ביים צוזאמענשטעלען א זאץ [ווי א קאניוקטיוו, אן אדווערב, א פערהעלטנים־ווארט אדער פירווארט].

par'ti-coa'ted *a.* (פאר'-טי-קאו'-טעד) ז. *party-coated*

par'ti-col'or *n.* (פאר'-טי-קאל'-אר) ז. *party-color*

partic'ular *a. and n.* (פאר-טיק'-יו-לאר) 1. בעזונדער, ספעציעל; איינצעלן; ספעציפיש; כאראקטעריסטיש בלויז פאר א בעשטימטער זאך, ארט א. ז. וו.; פערזענליך, פריוואט, אינדיווידועל; 2. בעמערקענסווערטה, אויסערגעוועהנליך, אויסגעצייכענט; פינקטליך, גענוי; 3. מאדנע, זאנדערבאר; 4. איבערקלייבעריש, וואס איז מקפיד, פארזיכטיג, איבערלעגט; 5. אן איינצעלהייט; א גענויער, פינקטליכער בעריכט; 6. עטוואס וואס איז ספעציעל געמאכט פאר אימעצען, עטוואס פון א ספעציעלען אויסוואהל.

1. We met on a **particular** occasion. 2. He is a **particular** friend of mine. 3. He is very **particular** in his behavior. 4. A sick person must be very **particular** in his diet. 6. He drank a glass of his own **particular**.

partic'ular av'erage (פאר-טיק'-יו-לאר עוו'-ע-רעדזש) די פערזיכערונגס־סומע, וואס א פערזיכערונגס־קאמפאניע דארף בעצאהלען פאר טיילווייזער בעשעדיגונג פון א שיף אדער שיפס־פראכט.

partic'ular cus'tom (פאר-טיק'-יו-לאר קאס'-טאם) א לאקאלער מנהג; א מנהג וואס עקזיסטירט בלויז אין א געוויסען פלאץ אדער ביי א געוויסען קלאס מענשען.

particularisa'tion *n.* (פאר-טיק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. *particularization*

partic'ularise *v.* (פאר-טיק'-יו-לאר-איז) ז. *particularize*

partic'ularism *n.* (פאר-טיק'-יו-לאר-איזם) פינקטליכקייט; אויספיהרליכקייט; גענויאיגקייט; דאס אבהיטען ספעציעלע אינטערעסען [פערזענליכע, פון א פארטיי, שטאאט א. ז. וו.]; פארטיקולאריזם [אינערליכע אויטאנאמיע פון די איינצעלנע שטאאטען אין א בונדעס־שטאאט אדער שטאאטס־פעדעראציאן]; אבגעזונדערטקייט; אתה־בחרתנו'איזם; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז גאט'ס גנאד איז בעשטימט בלויז פאר א טייל פון דער מענשהייט.

partic'ularist *n.* (פאר-טיק'-יו-לאר-איסט) אן אנהענגער פון פארטיקולאריזם [אינערליכע אויטאנאמיע פון אן איינצעלנעם שטאאט אין א שטאאטס־פעדעראציאן, הויפטזעכליך אין דייטשלאנד]; איינער וואס פערפאלגט ספעציעלע אינטערעסען [פערזענליכע, פון א פארטיי, שטאאט א. ז. וו.]; אן אנהענגער פון דעם אתה־בחרתנו'איזם [ביי אידען]; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — אן אנהענגער פון דער לעהרע, אז גאט'ס גנאד איז בעשטימט ניט פאר אלע מענשען.

particularis'tic *a.* (פאר-טיק-יו-לא-ריס'-טיק) בעזונדער, ספעציעל, פערפאלגענדיג ספעציעלע אינטערעסען; אתה־בחרתנו'איסטיש; פארטיקולאריסטיש. ז. *particularism*

particular'ity *n.* (פאר־טיק־יו־לער־אי־טי) אויספיהרליכקייט, פינקטליכקייט, גענויאיגקייט; דאס זיין ספעציעל אדער ספעציפיש; אן איינצעלהייט; עטוואס כא־ראקטעריסטישעס; זאנדערבארקייט.

particulariza'tion *n.* (פאר־טיק־יו־לאר־אי־זיי'־שאן) אן אויספיהרליכע אדער פינקטליכע דארשטעלונג אדער ערצעהלונג; ספעציעלע אנדייטונג.

partic'ularize *v.* (פאר־טיק'־יו־לאר־איז) אויספיהרליך דערצעהלען אדער אי־בערגעבען; געבען אלע איינצעלהייטען; ספעציעל אנדייטען.

partic'ularly *adv.* (פאר־טיק'־יו־לאר־לי) בעזאנדערס; איבערהויפט, הויפטזעכ־ליך.

I am **particularly** anxious to meet him to night.

partic'ularness *n.* (פאר־טיק'־יו־לאר־נעס) אויספיהרליכקייט, פינקטליכקייט, גע־נויאיגקייט; דאס מקפיד זיין; דאס זיין ספעציעל אדער ספעציפיש.

partic'ulate *a.* (פאר־טיק'־יו־לייט) זעהר קליין; אין דער פארם פון קליינע טיילכעלעך; וואס איז שייך צו אדער ווערט געשאפען פון קליינע טיילכעלעך.

par'tim *adv.* (פאר'־טים) טיילוויזע.

par'ting *n. and a.* (פאר'־טינג) אבזונ־דערונג, פאנאנדערטיילונג; שיידונג, אב־שיעד; א שיידונגס־פונקט; א שייד־וועג; א שרונט; עטוואס וואס טיילט פאנאנדער; פורעם־זאמד, שטריי־זאמד [ביי די ברע־געס פון די פורעם־טיילען אין מעטאל־שמעלצונג]; פאנאנדערטיילונג פון א צו־זאמענשמעלצונג אדער לעגירונג פון מע־טאלען [הויפטזעכליך פון גאלד און זיל־בער]; אין פאפיער־פאבריקאציאן — פא־נאנדערטיילונג פון די פייכטע פאפיער־שיכטען; בלעטערונג, פאנאנדערטיילונג אין שיכטען [ביי מינעראלען]; א דינע ערד־שיכט, וואס טיילט פאנאנדער צוויי גרעסערע שיכטען; פאנאנדערטיילענד, אב־זונדערענד; וואס קומט פאר ביי אן אב־שיעד.

par'ting breath (פאר'־טינג ברעטה) דער לעצטער אטעמצוג.

par'ting-cup *n.* (פאר'־טינג־קאפ) דער אבשיעדס־בעכער [אזא בעכער מיט צוויי הענטלעך]; דער אבשיעדס־טרונק [אזא זיסער געטראנק געמישט מיט סאדא־וואס־סער].

par'ting-glass *n.* (פאר'־טינג־גלעס) א כלי צו פרובירען א לעגירונג [צוזא־מענשמעלצונג] פון גאלד און זילבער.

par'ting-sand *n.* (פאר'־טינג־סענד) פורעם־זאמד, שטריי־זאמד [זאמד גע־ברויכט אויסצושטרייען אין א פורעם צווי־שען די פורעם־טיילען].

par'tisan *n. and a.* (פאר'־טי־זען) ז. *partizan*.

par'tisanship *n.* (פאר'־טי־זען־שיפ) ז. *partizanship*.

par'tite *a.* (פאר'־טאיט) צוטיילט אין טיילען; פאנאנדערגעשפאלטען [וועגען פלאנצען־טיילען].

parti'tion *n. and v.* (פאר־טיש'־אן) אב־טיילונג, פאנאנדערטיילונג, פאנאנדערשיידונג; צאמונג; א שייד־וואנד, א שייד־ווענטעל; א צווישען־שיידונג; אין מוזיק — א פאר־טיטורא [די נאטען פון די פערשיעדענע אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער אדער פון די פערשיעדענע שטימען אין א כאר אנגעשריבען צוזאמען]; אין מאטעמא־טיק — פאנאנדערטיילונג פון א גאנצער צאהל אין גאנצע צאהלען [ווי למשל די צאהל 4 קען פאנאנדערגעטיילט ווערען אין 1+1+1+1 אדער 2+1+1 אדער 3+1 א. ז. וו.]; פאנאנדערטיילען מיט צווי־שען־שיידע אדער שייד־ווענד.

parti'tional *a.* (פאר־טיש'־אנ־על) אב־געטיילט דורך אן אבצאמונג אדער שייד־ווענד.

parti'tioned *a.* (פאר־טיש'־אנד) פאנאנ־דערגעטיילט דורך שייד־ווענטלעך [וועגען פלאנצען־טיילען].

par'titive *a. and n.* (פאר'־טי־טיוו) אין גראמאטיק — פארטיטיוו, וואס בעצ־ייכענט א טייל [ווי עטוואס, איינינע א. ז. וו.]; דאס דיסטריביטיוואום [א ווארט וואס בעצייכענט א פאנאנדערטיילונג].

par'titively *adv.* (פאר'־טי־טיוו־לי) פארטיטיוו; ווי א דיסטריביטיוואום.

partitive .ז

par'tizan *n. and a.* (פאר'־טי־זען) א פארטיזאן, אן אנהענגער [הויפטזעכליך א פאנאטישער] פון א פארטיי; א גוערי־לא־סאלדאט [פון אן אונרעגולערער מילי־טער־אבטיילונג]; דער עלטסטער פון אזא מיליטער־אבטיילונג; א האלעבארדע [אזא פארצייטיגע וואפע. ז. *halberd*]; א סאלדאט בעוואפענט מיט א האלעבארדע; פארטיזאניש; וואס איז שייך צו גוערי־לאס אדער גוערילא־קריעג.

par'tizanship *n.* (פאר'־טי־זען־שיפ) דאס זיין א פארטיזאן, דאס פיהרען א גו־ערילא־קריעג. ז. *partizan*

part'ly *adv.* (פארט'־לי) טיילוויזע.

part'-mu'sic *n.* (פארט'־מיו'־זיק) מו־זיק פאר מעהרערער שטימען.

part'ner *n. and v.* (פארט'־נער) א שותף, א טיילנעהמער; זיין א שותף.

part'nership *n.* (פארט'־נער־שיפ) שותפות; א קאנטראקט צווישען שותפים.

part of speech (פארט אוו ספיטש) אין גראמאטיק — א רעדע־טייל [איינער פון די אכט קלאסען, אויף וועלכע די ווער־טער פון א שפראך ווערען איינגעטיילט. די רעדע־טיילען זיינען: הויפט־ווארט, אדיעקטיוו אדער אייגענשאפטס־ווארט, צייט־ווארט, אדווערבום אדער אומשטאנדס־ווארט, פירווארט אדער פראנאמען, פרע־פאזיציאן, קאניונקציאן און אויסרופס־ווארט].

partook' (פאר־טוק') אנטייל גענומען; געהאט געמיינשאפטליכעס. ז. *partake*

part'-ow'ner *n.* (פארט'־או'־נער) א מיטבעזיצער.

She is a **part-owner** of the business.

par'tridge *n.* (פאר'־טרידזש) א פעלד־הוהן, א קוראפאטקע.

Partridge

par'tridge-ber'ry *n.* (פאר'־טרידזש־בער'־אי) די טהעע־בעערעו פלאנצע [אזא פלאנצע אין די אטלאנטישע וועלדער פון נארד־אמעריקא, מיט בעשטענדיג גרינע און רונד־לענגליכע בלעטער, אויף וועלכער עס וואקסען שעהנע עסבארע רויטע יאגדעס]; די ווינטער־גרין פלאנצע.

par'tridge-wood *n.* (פאר'־טרידזש־הוואוד) קוראפאטקע־האלץ [אזא זארט הארט רויטליך האלץ מיט טונקעלע שטריי־פען, וואס וואקסט אין וועסט־אינדיען און זיד־אמעריקא].

part'-sing'ing *n.* (פארט'־סינג'־אינג) א מעהר־שטימיגער געזאנג, הארמאניע־גע־זאנג, כאר־געזאנג.

part'-song *n.* (פארט'־סאהנג) א ליעד וואס ווערט געזונגען פון מעהרערע פער־שיעדענע שטימען.

partu'riency *n.* (פאר־טיו'־רי־ען־סי) ז. *parturition*

partu'rient *a.* (פאר־טיו'־רי־ענט) גע־בעהרענד; געהענדיג צו קינד.

parturifa'cient *n.* (פאר־טיו־רי־פיי'־שיענט) א מעדיצינישער מיטעל וואס ווירקט אויף דער געבעהר־מוטער [צו העל־פען אדער פערלייכטערען די געבורט].

parturi'tion *n.* (פאר־טיו־ריש'־אן) דאס געבעהרען, דאס געהן צו קינד.

partu'ritive *a.* (פאר־טיו'־רי־טיוו) גע־בעהרענד, געהענדיג צו קינד.

part with (פארט הוויטה) זיך שיידען מיט...; אויפגעבען.

I hate to **part with** this book.

par'ty *n. and a.* (פאר'־טי) א פארטיי; א צד; אן אבטיילונג; א פערזאן; א גע־זעלשאפט; א קאמפאניע אדער געזעלשאפט פערזאמעלט צו א סעודה אדער שמחה.

par'ty-coa'ted *a.* (פאר'־טי־קאו'־טעד) בונט געקליידעט, אנגעטהאן אין קליידער פון פערשיעדענע קאלירען.

par'ty-col'or *n.* (פאר'־טי־קאל'־אר) בונט־פארביגקייט, פערשיעדענפארביגקייט.

par'ty-col'ored *a.* (פאר'־טי־קאל'־ארד) בונט־פארביג, פיעלפארביג, פער־שיעדענפארביג.

par'ty-gold *a.* (פאר'־טי־גאולד) טייל־וויז פון גאלד.

par'tyism *n.* (פאר'־טי־איזם) די טיי־לונג אין פארטייען; פארטייאיגקייט, אי־בערגעבענהייט צו א פארטיי.

par'ty-ju'ry *n.* (פאר'־טי־דזשו'־רי) געשווארענע אין א געריכט וואס א העלפט זיינען איינגעבארענע און א העלפט זיינען אויסלענדער.

par'ty-list *n.* (פאר'־טי־ליסט) די ליסטע פון קאנדידאטען פאר עפענטליכע עמטער וואס א פארטיי שטעלט ארויס ביי די וואה־לען.

par'ty-man *n.* (פאר'־טי־מען) א פאר־טיי־מאן.

par'ty spir'it (פאר'־טי ספיר'־איט) דער פארטיי־גייסט.

par'ty-spir'ited *a.* (פאר'־טי־ספיר'־איט־עד) פול מיט פארטיי־גייסט.

par'ty-wall *n.* (פאר'־טי־הוואהל) א צווישען־וואנד, א שייד־וואנד [צווישען געביידעס, וואס בעלאנגען צו פערשיעדע־נע אייגענטהימער].

The two adjoining houses have the same party-wall.

paru'ria *n.* (פע־רוה'־רי־א) אוננארמא־לע אורין־לאזונג [משתין זיין].

paru'sia *n.* (פע־רוה'־סי־א) אין רעטא־ריק — דער געברויך פון דער געגענווארטס־פארם פון צייט־ווערטער אנשטאט דער פערגאנגענער אדער צוקונפטס־פארם.

parvanim'ity *n.* (פּאַר-ווע-נימ'-אי-טי) קליינמוטיגקייט, גייסטיגע גראָבקייט.

par'venu *n. and a.* (פּאַר'-ווע-ניו) א פּאַרוועניו; אַן אויפגעקומענער מענש; ווי א פּאַרוועניו.

par'vis *n.* (פּאַר'-וויס) א פּאַרהויף פון א קירך; א שוהל=צימער איבער דעם פּאַרהויז פון א קירך.

par'vise *n.* (פּאַר'-וויס) ז. *parvis*.

pas *n.* (פּאַ) א פּאַ [א שריט אין טאַנצען]; א טאַנץ.

pasch *n.* (פּעסק) פּסח; פּאַסכאַ, אָסטערן.

pas'chal *a.* (פּעס'-קעל) פּסח'דיג; וואָס איז שייך צו פּסח אָדער אָסטערן.

pasch'-egg *n.* (פּעסק'-עג) אַן אָסטערן=איי [א געפאַרבט איי אָדער א נאָכגעמאַכט איי ווי עס ווערט געגעבען צו קינדער אום קריסטליכען פּסח].

pasch'-flow'er *n.* (פּעסק'-פלאַו'-ער) ז. *pasque-flower*.

pasha' *n.* (פּאַ-שאַ') א פּאַשאַ [א טערקישער טיטול פאר העכערע מיליטער און ציוויל=בעאַמטע].

pasha'lic *n.* (פּאַ-שאַ'-ליק) דער בעצירק וואָס עס ווערט בעהערשט פון א פּאַשאַ.

pash'aw *n.* (פּעש'-אָה) ז. *pasha*.

pasig'raphy *n.* (פּע-סיג'-רע-פי) אַן אַלגעמיינע שריפט, א שריפט וועלכע קען פערשטאַנען און בענוצט ווערען פון אַלע נאַציאָנען.

pasque *n.* (פּעסק) ז. *pasch*.

pasque'-flow'er *n.* (פּעסק'-פלאַו'-ער) די אָסטער=בלום [אַזאַ בלומען=פלאַנצע מיט געצאַקטע בלעטער און מיט גרויסע ווייסע אָדער וויאָלעט=בלויליכע בליהונג. זי בליהט אין אָנפאַנג פריהלינג איידער איהרע בלעטער זיינען נאָך ענטוויקעלט].

Pasque-flower

pas'quil *n., v. and a.* (פּעס'-קהוויל) א פּאַסקוויל; שרייבען א פּאַסקוויל; וואָס איז שייך צו א פּאַסקוויל.

pas'quilant *n.* (פּעס'-קהוויל-ענט) א פּאַסקווילען=שרייבער.

pas'quiler *n.* (פּעס'-קהוויל-ער) א פּאַסקווילען=שרייבער.

pas'quillant *n.* (פּעס'-קהוויל-ענט) ז. *pasquilant*.

pas'quiller *n.* (פּעס'-קהוויל-ער) ז. *pasquiler*.

pas'quin *n. and v.* (פּעס'-קהווין) א פּאַסקוויל; א סאַטירע; שרייבען פּאַסקווילען.

pasquinade' *n. and v.* (פּעס-קהווי-נייד') א סאַטירע, א פּאַסקוויל; שרייבען א סאַטירע, שרייבען א פּאַסקוויל.

pasquina'der *n.* (פּעס-קהווי-ניי'-דער) א סאַטיריקער; א פּאַסקווילען=שרייבער.

pass *v. and n.* (פּעס) זיך בעוועגען, געהן, קומען, רייזען, פאָהרען; פּאַסירען; פּאַרקומען; פאַרבייגעהן, פאַרבייפאָהרען; דורכגעהן, דורכפאָהרען; איבערגעהן; פאַריבערגעהן, ניט ווערען, פערשווינדען; שטאַרבען; אָנגענומען ווערען, דורכגעהן [וועגען א געזעץ, רעזאָלוציאָן א. ד. ג.]; בעשטעהן, אויסהאַלטען [אַן עקזאַמען]; אויסדריקען א מיינונג; שטויסען [ביים פעכטען]; פערברייגען [די צייט]; לאָזען פאַרבייגעהן; אויסלאָזען א צאָהלונג, ניט צאָהלען; אָבענדיגען, מאַכען א סוף; איבערשטייגען, אַריבעריאָגען; אָננעהמען, דורכלאָזען [א געזעץ, א רעזאָלוציאָן א. ד. ג.]; אַריבערטראָגען פון איינעם צום אַנדערען אָדער פון איין פּלאַץ צום צווייטען; איבערגעבען; ברייגען אין צירקולאַציאָן [וועגען געלד]; אויסלעדיגען די געדערים; דורכלאָזען, לאָזען דורכפליסען אָדער דורכגעהן; א דורכגאַנג; א צושטאַנד, א לאַגע, א קריטישער צושטאַנד; א דורכגאַנגס=ערלויבניס, א פּאַס, א פּאַספּאַרט; א שטויס [אין פעכטען]; דאָס אויסהאַלטען אָדער בעשטעהן אַן עקזאַמען; די בעהאַנדלונג פון עטוואָס מיט דער האַנד; דאָס מאַניפּולירען, דאָס אַריבערפיהרען די האַנד איבער עטוואָס; "האַנד=מלאכה" [קונצען אָדער שווינדעל מיט די הענד].

pass'able *a.* (פּעס'-עבל) דורכגאַנגבאַר, וואָס מען קען דורכגעהן; גאַנגבאַר; ערטרעגליך, וואָס איז צו דערליידען.

pass'ableness *n.* (פּעס'-עבל-נעס) דורכגאַנגבאַרקייט; גאַנגבאַרקייט; ערטרעגליכקייט.

pass'ably *adv.* (פּעס'-ע-בלי) ערטרעגליך, נישט=קשה'דיג, צו דערליידען.

pass a com'pliment (פּעס ע קאָמ'-פּלי-מענט) מאַכען אימעצען א קאָמפּלימענט.

passade' *n.* (פּע-סייד') — א אין רייטען א פּאַסאַדע [א קעהר אָדער שריט ריקווערטס אָדער פאָרווערטס אויף דעמזעלבען אָרט]; א שטויס [אין פעכטען].

pas'sage *n. and v.* (פּעס'-עדזש) א דורכגאַנג; א פּאַסאַזש; אַן אַריבערפאָהר; א דורכצוג; א רייזע; א וואַסער=וועג; אַריבערפאָהר=געלד; א וועג, א צוגאַנג; א קאָרידאָר; א פרייער איינטריט אָדער אויסטריט; די פרייהייט דורכצוגעהן אָדער דורכצופאָהרען; א פּאַסירונג, א געשעהעניש; א פּאַראַגראַף, א שטעלע אָדער טייל פון א בוך אָדער רעדע; די אָננאָהמע, דורכגאַנג אָדער סאַנקציאָנירונג פון א געזעץ, רעזאָלוציאָן א. ד. ג.; וואַנדערונג; אַן אויסלעדיגונג פון די געדערים; א פּערזענליכער צוזאַמענשטויס; אַריבערגעהן, אַריבערגעהן אויף יענער זייט.

pas'sage at arms (פּעס'-עדזש עט אָרמז) א צוזאַמענשטויס.

pas'sage-mon'ey *n.* (פּעס'-עדזש-מאַנ'-אי) אַריבערפאָהר=געלד.

pas'sageway *n.* (פּעס'-עדזש-הוויי) א דורכגאַנג, א וועג, א גאַס; א קאָרידאָר.

pas'saging *n.* (פּעס'-עדזש-אינג) א צוזאַמענשטויס.

pass a jest (פּעס ע דזשעסט) מאַכען א שפּאַס, זיך לוסטיג מאַכען [איבער אימעצען].

passamez'zo *n.* (פּעס-סע-מעד'-זאָ) אַזאַ אַלטער איטאַליענישער טאַנץ; די מוזיק פון דיעזען טאַנץ.

pass a trick (פּעס ע טריק) אָבטהאָן [אימעצען] א שפּיצעל.

pass away' (פּעס ע-הוויי') פאַריבערגעהן, פערשווינדען, ניט ווערען; פערשווענדען.

pass'-book *n.* (פּעס'-בוק) אַן אָברעכנונגס=בוך [א בוך אין וועלכען א קויפמאַן פערשרייבט די סחורה וואָס ער האָט פערקויפט צו קונדען אויף קרעדיט]; א באַנק=בוך.

pass by (פּעס באַי) פאַרבייגעהן [ניט אָבשטעלענדיג זיך]; ניט נעהמען אין אַכט; ענטשולדיגען, פערצייהען; פערנאַכלעסיגען, ניט שענקען קיין אויפמערקזאַמקייט.

pass'-check *n.* (פּעס'-טשעק) אַן איינטריטס=קאַרטע אויף אַן אונטערנעהמונג, א קאָנטערמאַרקע.

pass cur'rent (פּעס קאַר'-ענט) ווערען אָנגענומען לויט דעם פולען ווערטה; זיין גאַנגבאַר, האָבען אָנערקענונג.

passé' *a.* (פּע-סיי') אָבגעבלאַקירט, פערוועלקט, אָבגענוצט [געברויכט אין פערבינדונג מיט הויפטווערטער פון מענליכען געשלעכט].

passed *a.* (פּעסט) וואָס האָט אויסגעהאַלטען אַן עקזאַמען; אַמאָליג.

passed mas'ter (פּעסט מעס'-טער) א מענש מיט א גרויסער ערפאַהרונג; א געוועזענער הויפּט פון אַן אָרדען אָדער פעראיין [ווי למשל, ביי די פריי=מויערער].

passée' *a.* (פּע-סיי') אָבגעבלאַקירט, פערוועלקט, אָבגענוצט, אָבגעלעבט [געברויכט אין פערבינדונג מיט הויפטווערטער פון ווייבליכען געשלעכט].

passe'ment *n. and v.* (פּעס'-מענט) פּאַזומענטען, שפּיצען, קרוזשעווע, איינזאַץ; בעפּוצען מיט פּאַזומענטען, שפּיצען, קרוזשעווע אָדער איינזאַץ; בעפּוצען, בעציערען.

passementerie' *n.* (פּעס-מענ-טע-ריע') פּאַזומענטען=אַרבייט, בעפּוצונג, בעציערונג [מיט שפּיצען אָדער בעזאַץ].

pas'senger *n.* (פּעס'-ענ-דזשער) א רייזענדער, א דורכרייזענדער; א פּאַסאַזשיר.

pas'senger-car *n.* (פּעס'-ענ-דזשער-קאַר) א פּאַסאַזשיר=וואַגאָן [אַן איינפאַכער וואַגאָן, אין געגענזאַץ צו א שלאָף=וואַגאָן אָדער לוקסוס=וואַגאָן].

pas'senger-el'evator *n.* (פּעס'-ענ-דזשער-על'-אי-וויי-טאַר) א פּערזאָנען=פאָהרשטוהל [אַן אויפצוג=מאַשין פאַר פערזאָנען, אין געגענזאַץ צו א פראַכט=אויפצוג=מאַשין].

pas'senger-en'gine *n.* (פּעס'-ענ-דזשער-ענ'-דזשין) א לאָקאָמאָטיוו פון א פּאַסאַזשיר=צוג [א שנעלער לאָקאָמאָטיוו].

pas'senger-locomo'tive *n.* (פּעס'-ענ-דזשער-לאָו-קאָ-מאָו'-טיוו) ז. *passenger-engine*.

pas'senger-mile *n.* (פּעס'-ענ-דזשער-מאַיל) א פּאַסאַזשיר=מייל [אַן איינהייט וואָס ווערט בענוצט אין אייזענבאַהן=רעכנונגען וועלכע שטעלט פאַר די אַריבערפאָהרונג פון איין פּאַסאַזשיר אויף א שטרעקע פון איין מייל].

pas'senger-pig'eon *n.* (פּעס'-ענ-דזשער-פּידזש'-אָן) די וואַנדער=טויב [די געוועהנליכע ווילדע אַמעריקאַנער טויב].

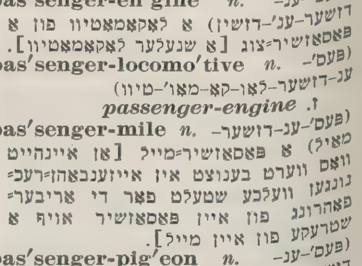

Passenger-pigeon

pas'senger-ship *n.* (פּעס'-ענ-דזשער-שיפּ) א פּאַסאַזשיר=שיף.

pas'senger-train *n.* (פּעס'-ענ-דזשער-טריין) א פּאַסאַזשיר=צוג.

passe-partout' *n.* (פּעס-פּאַר-טוה')

א פאספארטו [א קארטאן=פאפיער אין דער פארם פון א ראהם וואס ווערט געברויכט פאר בילדער=איינפאסונגען]; א קונסט=שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען אלע שלעסער; עטוואס מיט וואס מען קען איבעראל דורכגעהן; א גראווירטע פלאטע וואס דיענט אלס א פערציערונגס=ראנד פאר א בילד.

passepartout' *v.* (פעס-פאר-טוה') איינפאסען א בילד אין א פאספארטו. ז. *passe-partout*.

pass'er *n.* (פעס'-ער) א פארבייגעהער; איינער וואס האלט אוים אן עקזאמען.

pass'er-by' *n.* (פעס'-ער-באי') א פארבייגעהער.

Pas'seres *n.* (פעס'-ע-ריז) דער מין פויגלען וואס נעהמט אין זיך אריין אלע זינג=פויגלען.

pas'serine *a. and n.* (פעס'-ע-רין) וואס איז ענליך אדער איז שייך צו א שפערלינג; א שפערלינג=ענליכער פויגעל.

pass examina'tion (פעס עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) אן עקזאמען פאר א שטודיום, וואס ענטהאלט א ספעציאל=פאך וועלכער איז נויטיג אנצונעהמען א רעגיערונגס=שטעלע א. ד. ג.; אויסהאלטען אן עקזאמען.

pass for (פעס פאר) ווערען פעררעכענט פאר...

passibil'ity *n.* (פעס-אי-ביל'-אי-טי) ליידענספעהיגקייט, פיהלונגס=פעהיגקייט, עמפפינדליכקייט.

pas'sible *a.* (פעס'-איבל) ליידענספעהיג, פיהלונגס=פעהיג, עמפפינדליך.

pas'sibleness *n.* (פעס'-איבל-נעס) ז. *passibility*.

pas'sim *adv.* (פעס'-אים) אין פערשיעדענע ערטער, איבעראל, דא און דארט.

passim'eter *n.* (פע-סימ'-ע-טער) א קעשענע=אדאמעטער. ז. *odometer*.

pass in (פעס אין) אריינלאזען, לאזען אריינקומען; איבערגעבען, דערלאנגען.

pass'ing *a., adv. and n.* (פעס'-אינג) פאריבערגע־ פארבייגעהענד, דורכגעהענד, פארבייגעהענד; פערגענגליך; פליכטיג, פארבייפליהענד; פאסירענד; געגענווערטיג; געשעהענד; אויסגעצייכענט, פארטרעפליך, גרויסארטיג; דאס פארבייגעהן אדער דורכגעהן; דאס פערגעהן, דאס שטארבען; א דורכגאנג; א דורכרייזע; די אננאהמע אדער בעשטעטיגונג פון א געזעץ, רעזאלוציאן א. ד. ג.

pass'ing-bell *n.* (פעס'-אינג-בעל) די טויטען=גלאק [די גלאק אין א קירכע מיט וועלכער מען קלינגט ווען איינער שטארבט].

pass'ing events' (פעס'-אינג אי-ווענטס') טאג=געשעהענישען.
Not all passing events leave an impression on the life of a people.

pass'ing-note *n.* (פעס'-אינג-נאוט) אין מוזיק — א דורכגאנגס=נאטע, א צוגעגעבענער זייטיגער טאן.

pass'ing-place *n.* (פעס'-אינג-פליים) אויסווייך=פלאץ פאר אייזענבאהנען [אן ארט וואו צוויי באהן=צוגען, וועלכע געהען אויף איין פאר רעלסען, קענען פארבייגעהען איינער דעם אנדערען דורך דעם וואס עס איז צוגעבויט אין דעם פלאץ א צווייג=רעלסע].

pass'ing-tone *n.* (פעס'-אינג-טאון) ז. *passing-note*.

pass in one's checks (פעס אין הוואנז טשעקס) אבשליסען די חשבונות, מאכען דעם לעצטען חשבון; שטארבען.

pass in one's chips (פעס אין הוואנז טשיפּס) ז. *pass in one's checks*.

pas'sion *n.* (פעש'-אן) ליידענשאפט; העפטיגקייט, אויפרעגונג, צארן; ליידען; די ליידען פון קריסטוס.

pas'sional *a. and n.* (פעש'-אן-על) ליידענשאפטליך; א מאנוסקריפט פון עוואנגעליום, ביי וועלכען די קעניגע פון ענגלאנד, פון הענרי דעם ערשטען ביז עדווארד דעם זעקסטען, פלעגען שווערען ווען מען האט זיי געקרוינט; א פאסיאנס=בוך [ז. *passionary*].

pas'sionary *n.* (פעש'-אן-ע-רי) א פאסיאנס=בוך [א בוך אין וועלכען עס זיינען בעשריבען די ליידען פון די הייליגע קריסטליכע מארטירער].

pas'sionate *a.* (פעש'-אן-אייט) ליידענשאפטליך; היציג; העפטיג.

pas'sionately *adv.* (פעש'-אן-אייט-לי) מיט ליידענשאפט; אויף א ליידענשאפטליכען אדער העפטיגען אופן.
The child is passionately fond of music.

pas'sionateness *n.* (פעש'-אן-אייט-נעס) ליידענשאפטליכקייט; היציגקייט.

pas'sioned *a.* (פעש'-אנד) ליידענשאפטליך; אנגעגריפען פון ליידענשאפט.

pas'sion-flow'er *n.* (פעש'-אן-פלאו-ער) די ליידענס=בלום [אזא בלום וואס וואקסט אין די טראפישע געגענדען פון אמעריקא].

Passion-flower

pas'sioning *n.* (פעש'-אן-אינג) דאס זיין ליידענשאפטליך; דאס זיין העפטיג אדער היציג.

pas'sionless *a.* (פעש'-אן-לעס) ניט ליידענשאפטליך; ניט היציג, ניט אויפגערעגט.

pas'sion-mu'sic *n.* (פעש'-אן-מיו'-זיק) מוזיק פון א פארשטעלונג וואו עס ווערען געשילדערט די ליידען און דער טויט פון קריסטוס.

pas'sion-play *n.* (פעש'-אן-פליי) א פארשטעלונג, אין וועלכער עס ווערען געשילדערט די ליידען און דער טויט פון קריסטוס.

Pas'sion-tide *n.* (פעש'-אן-טאיד) ביי די קאטוילקען — די לעצטע צוויי וואכען פון דער פאסט=צייט. ז. *Lent*.

pas'sion-vine *n.* (פעש'-אן-וואין) ז. *passion-flower*.

pas'sive *a.* (פעס'-איוו) פאסיוו, ניט ווירקענד, אונטהעטיג; געדולדיג; אונטערווארפען; ניט ארויסווייזענדיג קיין ווידערשטאנד, ניט שטעלענדיג זיך אנטקעגען; אין גראמאטיק — וואס איז בעווירקט פון א טהעטיגקייט, וואס איז דער מקבל הפעולה [ז. *passive voice*]; אין כעמיע — וואס פערבינדעט זיך ניט מיט קיין אנדער עלעמענט.

pas'sive bonds (פעס'-איוו באנדז) אקציען אדער ווערטה=פאפיערען, וועלכע טראגען ניט קיין פראצענט אבער זיי בערעכטיגען דעם אייגענטימער צו פראפיטען.

pas'sive com'merce (פעס'-איוו קאמ'-אוירס) פאסיוו=האנדעל [דער האנדעל מיט אויסלאנד ביי וועלכען די סחורות פון איין לאנד ווערען געפיהרט מיט די שיפען און מיט דער מאנשאפט פון אן אנדער לאנד].

pas'sive debt (פעס'-איוו דעט) א חוב אויף וועלכען מען צאהלט ניט קיין פראצענט [א גמלת חסד].

pas'sively *adv.* (פעס'-איוו-לי) אויף א פאסיווען אופן; אהן טהעטיגקייט, ניט ווירקענדיג; אזוי ווי א פאסיוועס צייטווארט [פעל]. ז. *passive*.

pas'siveness *n.* (פעס'-איוו-נעס) פאסיוויטעט, פאסיווקייט, טהעטיגקייטסלאזיגקייט, אונווירקזאמקייט; געדולדיגקייט, אונטערווארפענקייט; ליידענספעהיגקייט.

pas'sive obe'dience (פעס'-איוו א-בי'-די-ענס) בלינדע געהארכזאמקייט.

pas'sive opera'tion (פעס'-איוו אפ-ע-ריי'-שאן) א מיליטער=אפעראציאן וואס ווערט אונטערנומען אבצושלאגען דעם פיינד'ס אטאקע.

pas'sive voice (פעס'-איוו וואיס) אין גראמאטיק — די פאסיווע אדער ליידענדע פארם, די פארם פון קבלת הפעולה [די פארם פון א צייטווארט וואס צייגט אן ניט די ווירקונג נאר דאס בעווירקט ווערען, ווי פון "ליעבען" — געליעבט ווערען, פון "לעזען" — געלעזען ווערען א. ד. ג.].

passiv'ity *n.* (פע-סיוו'-אי-טי) ז. *passiveness*.

pass'-key *n.* (פעס'-קיע) א שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען מעהרערע שלעסער.

pass'less *a.* (פעס'-לעס) אהן א דורכגאנג, וואס האט ניט קיין דורכגאנג.

pass'man *n.* (פעס'-מען) א סטודענט אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט, וועלכער האט אויסגעהאלטען דעם עקזאמען אהן וועלכע עס איז אויסצייכנונגען.

pass mus'ter (פעס מאס'-טער) דורכגעהן, דורכגעלאזען ווערען, זיין ביים וועג.
This translation will pass muster.

pass off (פעס אף) ארויס'פטר'ען.
He passed off his spoiled goods.

pass off as (פעס אף עז) ז. *pass off for*.

pass off for (פעס אף פאר) ארויסגעבען אדער ארויסשטעלען אלס...; זיך ארויסגעבען פאר... זיך ארויסשטעלען אלס...
He passed himself off for a bachelor.

pass on (פעס אן) ווייטער געהן, פארווערטס געהן; אריינשמוגלען דורך א שווינדעל.

pass one's word (פעס הוואנז הווארד) געבען א ווארט, פערשפרעכען.

pass o'ver (פעס או'-ווער) פאריבערגעהן, דורכלאזען ניט בעמערקטערהייד.

pass'over *n.* (פעס'-או-ווער) דער קרבן פסח.

Pass'over *n. and a.* (פעס'-או-ווער) דער אידישער פסח; פסח'דיג.

Pass'over bread (פעס'-או-ווער ברעד) מצות.

pass'-parole' *n.* (פעס'-פע-ראול') אין

מיליטער — א לויף=בעפעהל [א בעפעהל אין אן ארמעע, וואס ווערט איבערגעגעבען מינדליך פון איינעם צום צווייטען].

pass'port *n. and v.* (פעס'-פאורט) א פאס, א פאספארט; א פאסיר=צעטעל [אן ערלויבניס=צעטעל דורכצוגעהן א פיינדליכען לאגער אין דער צייט פון קריעג]; א שריפטליכע ערלויבניס אריינצופיהרען אויסלענדישע סחורה אהן גרענעץ=אבצאהלונג; עטוואס וואס העלפט דערגרייכען א ציעל; בעזארגען מיט א פאס אדער פאספארט.

pass round (פעס ראונד) 1. ארומדערלאנגען אלעמען וואס זיצען ביים טיש; 2. צירקולירען.

2. The story of his misfortune is **passing round** the city.

pass round the hat (פעס ראונד טהי העט) מאכען א געלד=זאמלונג פאר וועלכען עס איז צוועק, ווי דאס ווערט געטהאן אויף א פערזאמלונג דורך קלייבען געלד אין א הוט, וועלכע ווערט איבערגעגעבען פון איינעם צו אנדערען; זאמלען נדבות.

pass'-shoo'ting *n.* (פעס'-שוה'-טינג) דאס שיסען פויגלען אין דער צייט ווען זיי פליהען איבער דעם ארט, וואו דער יעגער ווארט פאר זיי.

pass the Ru'bicon (פעס טהי רו'-בי-קאן) אריבערגעהן דעם רוביקאן [דער טייך וואס איז אמאל געוועזען דער גרענעץ פון איטאליען און וועלכען יוליוס צעזאר האט בעשלאסען אריבערצוגעהן אין זיין קאמפף מיט דעם רוימישען סענאט], מאכען אן ענטשיידענעם שריט:

pass the time of day (פעס טהי טאים אוו דיי) בעגריסען לויט דער צייט פון טאג [ווי זאגען "גוט מארגען", "גוטען אווענד", "גוטע נאכט" א. ד. ג.]; בעגריסען.

pass'-tick'et *n.* (פעס'-טיק'-עט) אן איינטריטס=בילעט; א קאנטרעמארקע; א פרייער איינטריטס=בילעט.

pass upon' (פעס א-פאן') ז. *pass on*

pas'sus *n.* (פעס'-אס) א פאסוס, אן אבטיילונג אדער טייל פון א געשיכטע, פאעמע א. ד. ג.

pass'word *n.* (פעס'-הוואירד) א פאסיר=ווארט, א פאראלע [א געהיימעס ווארט אדער צייכען דורך וועלכען מען קען דערקענען אן אייגענעם מענשען פון א פרעמדען, אז מען זאל איהם אריינלאזען אדער דורכלאזען].

Every secret society has a **password**.

pass'wort *n.* (פעס'-הוואירט) אזא פלאנצע וועגען וועלכער מען האט געגלויבט, אז זי איז א מיטעל געגען לעהמונג אדער פאראליטש.

past *a., prep., adv. and n.* (פעסט) פערגאנגען; פארביי, פאריבער; וואס איז געוועזען; אמאליג; נאך; איבער; אויסער; דורך; די פערגאנגענע צייט.

paste *n., a. and v.* (פייסט) קליי, פאפ; טייג; גלאז=פאסטע אדער גלאז=פלוס [אזא זארט גלאז פון וועלכען מען מאכט נאך דימענטען]; א נאכגעמאכטער דימענט; א מינעראל=שטאף אין וועלכען אנדערע מינעראלען זיינען בעהאלטען; נאכגעמאכט, קינסטליך; צונויפקלעפען מיט קליי אדער פאפ.

paste'board *n. and a.* (פייסט'-באורד) טאקטור, טאוועל=פאפיער; שפיעל=קארטען; א וויזיטען=קארטע; א באהן=בילעט; א לאקשען=ברעט, א ברעט צום וואלגערען טייג; געמאכט פון טאקטור.

paste'-board *n.* (פייסט'-באורד) א לאקשען=ברעט, א ברעט צום וואלגערען טייג.

paste'-down *n.* (פייסט'-דאון) א בלאט וואס איז צוגעקלעפט צו דעם טאוועל פון א בוך פון אינוועניג.

pas'tel *n.* (פעס'-טעל) די וואיד=פלאנצע [אזא פלאנצע פון וועלכער מען בעקומט א בלויע פארב]; דאס וואיד=בלוי [די בלויע פארב וואס ווערט ערהאלטען פון דער וואיד=פלאנצע]; א פאסטעל=שטיפט [א קאלירטער קרייד=שטיפט צום צייכנען]; א צייכנונג געמאכט מיט א פאסטעל=שטיפט; פאסטעל=צייכנונג, קרייד=צייכנונג; א לייכטער ליטערארישער ענטוואורף אדער א פליכטיגע סקיצע וועגען אן אונוויכטיגען עניין.

pas'telist *n.* (פעס'-טעל-איסט) א פאסטעל=צייכנער, א קרייד=צייכנער. ז. *pastel*

pas'tel-pa'per *n.* (פעס'-טעל-פיי'-פער) פאסטעל=צייכען=פאפיער [אזא שארטיג פאפיער וואס ווערט בענוצט פאר קרייד=צייכנונגען].

paste'-ma'ker *n.* (פייסט'-מיי'-קער) א מאשין צו מאכען קליי אדער פאפ.

paste'-pot *n.* (פייסט'-פאט) א קליי=טאפ [א כלי צו האלטען פאפ אדער קליי].

pas'ter *n.* (פיים'-טער) א קליי=שמיערער; א קלעפער; א פאפיער=שטרייף וואס איז אויף איין זייט בעשמיערט מיט קליי אדער גומי=אראביק ארויפצוקלעפען אויף עטוואס; א פאפיער=שטרייף מיט דעם נאמען פון א קאנדידאט, פאר וועלכען דער וועהלער וויל שטימען און וועלכער ווערט ארויפגעקלעפט אויף דעם נאמען פון קאנדידאט אויף דער וואהל=ליסט פאר וועלכען דער וועהלער וויל ניט שטימען.

pas'tern *n.* (פעס'-טערן) דער טייל פון א פערד'ס פוס פון דעם אונטערשטען קנעכעל ביז צו דער קאפיטע.

pas'tern-joint *n.* (פעס'-טערן-דזשאינט) דער געלענק פון אונטערשטען קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

paste'-roll'er *n.* (פייסט'-ראול'-ער) א וואלגער=האלץ, א קאטשעלקע.

Pasteuriza'tion *n.* (פעס-טויר-אי-זיי'-שאן) דאס פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען [דאס צושטערען די באצילען אין א פליסיגקייט, וועלכע בריינגען זי צום איהרען אדער זויערען, ווי ביי וויין, מילך א.ד.ג. דאס ווערט געוועהנליך ערר... רייכט דורך דערהיצען די פליסיגקייט ביז א געוויסען גראד].

Pasteur'ize *v.* (פעס-טויר'-איז) פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען [צושטערען אין א פליסיגקייט די באצילען, וועלכע בריינגען זי צום איהרען אדער זייערען, ווי ביי וויין, מילך א. ד. ג.].

Pasteur'izer *n.* (פעס-טויר'-אי-זער) א סטעריליזיר=אפאראט [אן אפאראט צום פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען פליסיגקייטען]. ז. *Pasteurization*

pastic'cio *n.* (פעס-טיטש'-יאו) א מיש=מאש, א צונויפמישעניש, א מישעניניע; אן אפערא אדער אן אנדער מוזיקאליש ווערק, וואס איז צונויפגעמישט פון פערשיעדענע מוזיק=שטיקער; א נאכגעמאכט בילד אדער געמעלדע; א נאכאהמונג פון א פרעמדען סטיל אין מאלען.

pastiche' *n.* (פעס-טיש') ז. *pasticcio*

pas'til *n. and v.* (פעס'-טיל) אן אויסרויכער=ליכטעל [אזא ליכטעל צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע שמעקעדיגע שטאפען וואס ווערט בענוצט אויסצורויכערען הייזער]: א צוקערקע, א קאנפעטעל; פאסטיל=פארב, וואסער=פארב; פאסטיל=מאלעריי: אין פייער=ווערק — א פאפיער=קעסטעל אנגעפילט מיט ברען=שטאף, וואס ווערט אנגעבונדען צו א זיך דרעהענדען געגענשטאנד; אויסרויכערען מיט אן אויסרויכער=ליכטעל.

pas'tille *n. and v.* (פעס'-טיל) ז. *pastil*

pas'til-pa'per *n.* (פעס'-טיל-פיי'-פער) אויסרויכער=פאפיער [פאפיער צוגעריכט מיט פערשיעדענע שמעקעדיגע שטאפען צום אויסרויכערען הייזער].

pas'time *n.* (פעס'-טאים) צייט=פערטרייב, פערגניגען.

pas'ting *n.* (פיים'-טינג) דאס קלעפען מיט קליי, דאס בעשמיערען מיט קליי; דאס מאכען קליי אדער פאפ.

past'-mas'ter *n.* (פעסט'-מעס'-טער) ז. *passed master*

pas'tor *n.* (פעס'-טאר) א פאסטאר, א גייסטליכער; דער רויזען=שטאר אדער אקער=דראסעל [אזא פויגעל וואס געפינט זיך מייסטענס אין די ערטער וואו סטאדעס בהמות פיטערען זיך].

pas'toral *a. and n.* (פעס'-טאר-על) הירטען=מעסיג, ווי א הירט אדער פאסטוך, וואס איז שייך צו א פאסטוך; וואס איז שייך צו א פאסטאר [גייסטליכער]; א הירטען=ליעד, אן אידיליע [א ליעד וואו עס ווערט בעשריבען דאס לעבען פון פאסטוכער אדער דאס דארפס=לעבען]; אן אפערא אדער אנדער מוזיקאליש ווערק וואס דער אינהאלט בעשטעהט פון אן אידיליע אדער פון רוהיגען, שטילען דארפס=לעבען; א פאסטאר=בריעף. ז. *pastoral letter*

pastora'le *n.* (פעס-טא-רא'-לע) אן אפערא אדער א מוזיקאלישעס ווערק וואס דער אינהאלט בעשטעהט פון אן אידיליע אדער פון דעם רוהיגען, שטילען דארפס=לעבען.

pas'toral flute (פעס'-טאר-על פלוהט) א פאסטוך=פייפעל.

pas'toralism *n.* (פעס'-טאר-על-איזם) דאס וואס טראגט דעם כאראקטער פון פאסטוכער=לעבען אדער פון דארפס=לעבען.

pas'toralize *v.* (פעס'-טאר-על-איז) בעזינגען אין א הירטען=ליעד אדער אין אן אידיליע; מאכען הירטען=מעסיג אדער אידיליען=מעסיג.

pas'toral let'ter (פעס'-טאר-על לעט'-ער) א פאסטאר=בריעף [א בריעף פון א בישאף, סינאד א. ז. וו. צו די גייסטליכע וואס שטעהען אונטער איהם אדער צום עולם].

pas'toral life (פעס'-טאר-על לאיף) דאס פאסטוכער=לעבען, דאס דארפס=לעבען.

pas'torally *adv.* (פעס'-טאר-על-אי) הירטען=מעסיג; אידיליש, דארפיש; אזוי ווי א פאסטאר, אויף דעם אופן פון א פאסטאר [גייסטליכער].

pas'toral staff (פעס'-טאר-על סטעף) דער בישאף=שטאק [אזא שטאק וואס ווערט געטראגען אין א רעליגיעזער צערעמאניע פון א בישאף].

pas'torate *n.* (פעס'-טאר-אייט) דאס פאסטאר=אמט, דאס אמט פון א גייסטליכען; דער טערמין וואס א פאסטאר איז אין אמט אין א געוויסען בעצירק; די גייסטליכע פון דער געמיינדע אלס קערפערשאפט.

pas'torist *n.* (פעס'-טאר-איסט) אן אידיליען=שרייבער, א הירטען=ליעדער דיכטער; אן אקטיאר וואס שטעלט פאר דאס דארפס=לעבען.

pas'torless *a.* (פעס'-טאר-לעס) אהן א פאסטאר, אהן א גייסטליכען.

pas'tor-like *a.* (פעס'-טאר-לאיק) ווי א פאסטאר, ווי א גייסטליכער.

pas'torly *a.* (פעס'-טאר-לי) ווי א פאסטאר, ווי א גייסטליכער; ווי עס פאסט פאר א פאסטאר.

pas'torship *n.* (פעס'-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פאסטאר.

pastourelle' *n.* (פעס-טוה-רעל') אזא בעוועגונג אין א קאדריל.

past par'ticiple (פעסט פאר'-טי-סיפל) דאס פארטיציפיום אין דער פערגאנגענער צייט. ז. *participle*.

past-per'fect *a. and n.* (פעסט-פויר'-פעקט) ז. *pluperfect*.

pas'try *n.* (פיים'-טרי) פאשטעטען געבעקס [ווי פיראגען, געפילטע קוכען א. ד. ג.].

pas'try-cook *n.* (פיים'-טרי-קוק) א פאשטעטען אדער פיראגען-בעקער; א רעסטאראטאר.

pas'try-man *n.* (פיים'-טרי-מען) ז. *pastry-cook*.

pasturabil'ity *n.* (פעס-טשור-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ארויסברייננגען פאשע [פיטערונג].

pas'turable *a.* (פעס'-טשור-עבל) וואס טויג פאר פאשע, גוט פאר פיטערנים.

pas'turage *n.* (פעס'-טשור-עדזש) פיטערונג; דאס פיטערען בהמות אויף'ן גראז; א פיטערונגס-ארט, לאנד צום פיטערען בהמות.

pas'ture *n. and v.* (פעס'-טשור) פאשע, פיטערונג, קארמע; פאשען, פיטערען; זיך פאשען, זיך פיטערען.

pas'ture-ground *n.* (פעס'-טשור-גראונד) ז. *pasture-land*.

pas'ture-land *n.* (פעס'-טשור-לענד) לאנד וואס דיענט פאר פאשע; א לאנקע.

pas'tureless *n.* (פעס'-טשור-לעס) וואס האט נים קיין פאשע [צום פיטערען בהמות].

pas'turer *n.* (פעס'-טשור-ער) א פיטערער פון בהמות; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאסטוכעריי.

pas'ty *a. and n.* (פיים'-טי) טייגיג; קלייאיג, קלעפיג; א פאשטעט, א קוכען.

pat *n., v., a. and adv.* (פעט) 1. א לייכטער קלאפ [מיט דער האנד אדער מיט'ן פינגער]; א געראויש פון לייכטע קלעפ איינער נאך'ן אנדערען; 2. אן אויפגעשלאגענע מאסע פון עפעס [ווי א שטיק פוטער, א שטיק טייג א. ד. ג.]; 3. לייכט קלאפען; לייכט-אויפשלאגען; 4. פאסיג, צוגעפאסט; טויגליך, בעקוועם; אויף א צוגעפאסטען אופן; ריכטיג אין פונקט.
4. The plan fell out pat.

pat'-a-cake' *n.* (פעט'-ע-קייק') ז. *patty-cake*.

patache' *n.* (פע-טעש') א וואכט-שיף [א קליין שיפעל, וואס ווערט געברויכט אריבערצופיהרען מענשען אדער בעפעהלע פון איין שיף אויף א צווייטער].

patagi'um *n.* (פעט-ע-דזשאי'-אם) די אויסגעצויגענע הויט, וואס דיענט ביי פליענדע חיות [ווי פלעדערמייז א. ד. ג.] אלס פליגלען צו פליהען.

patch *n., a. and v.* (פעטש) א לאטע, אן ארויפגעלעגט אדער איינגענעהט שטיקעל צייג; א שעהנהייטס-פלאסטערעל [א קליין שווארץ פלאסטערעל, וואס פרויען פלעגען אנקלעפען אויף'ן געזיכט אום זיך צוצוגעבען חן]; א קליין שטיקעלע צייג אדער לעדער, וואס ווערט אריינגעלעגט אין א ביקס-פאטראן, כדי אבצוטיילען דעם פולווער פון דער קויל; א קליין שטיקעל לאנד; א קלאון, א פאיאץ, א קאמעדיאנט; צוזאמענגעשטעלט פון לאטעס אדער קליינע שטיקלעך; פערלאטען; בעציערען דאס פנים מיט שעהנהייטס-פלאסטערלעך; אבפארטאטשעווען; מאכען אבי-ווי; אריינלעגען אין א ביקס-פאטראן א שטיקעל צייג אדער לעדער, כדי אבצוטיילען דעם פולווער פון דער קויל.

patch'able *a.* (פעטש'-עבל) וואס קען פערלאטעט ווערען.

patch'-box *n.* (פעטש'-באקס) א קעסטעלע צו האלטען שעהנהייטס-פלאסטערלעך. ז. *patch*.

patched *a.* (פעטשט) פערלאטעט; געקלייעדעט אין פערשיעדענע קאלירען [ווי א קלאון].

patch'er *n.* (פעטש'-ער) א לאטוטניק.

patch'ery *n.* (פעטש'-ער-אי) פארטאטשעריי; פארטאטשקע ארבייט; בעטריגעריי, שווינדעל; היפאקריטסטווע, צביעות.

patch'iness *n.* (פעטש'-אי-נעס) דאס זיין צונויפגעשטעלט ווי פון לאטעס; דאס אויסזעהן ווי צונויפגעלאטעט.

patch'ing *n.* (פעטש'-אינג) דאס לאטענען, דאס ארויפלעגען א לאטע; א פערלאטעטער ארט; א לאטע; א לעדערעל אין ביקס-פאטראן. ז. *patch*.

patch'ingly *adv.* (פעטש'-אינג-לי) אויף א בעטריגערישען אדער היפאקריטישען אופן.

patchou'li *n.* (פע-טשוה'-לי) די פאטשולי-פלאנצע [אזא פלאנצע אין אסט-אינדיען פון וועלכער עס ווערט געמאכט פארפיום]; פארפיום געמאכט פון דער פאטשולי-פלאנצע.

patchou'ly *n.* (פע-טשוה'-לי) ז. *patchouli*.

patch'-pock'et *n.* (פעטש'-פאק'-עט) אן ארויפגענעהטע קעשענע [ווי אן ארויפגעלעגטע לאטע].

patch'work *n.* (פעטש'-הוואירק) לאטוטעריי, פארטאטשקע ארבייט; א שטיק ארבייט וואס איז צונויפגעשטעלט פון שטיקלעך שטאף פון פערשיעדענע קאלירען [ווי מען מאכט עס פאר דעקעס, קאוויארען א. ד. ג.].

patch'y *a.* (פעטש'-אי) צוזאמענגעלאטעט, צונויפגעשטוקעוועט פון לאטעס; פול מיט לאטעס.

pate *n.* (פייט) דער קאפ; דער שפיץ קאפ; די פעל פון א קעלבערנעם קאפ; שכל, "קלעפקע", "קאפ".

pa'ted *a.* (פיי'-טעד) קעפיג.

patefac'tion *n.* (פעט-אי-פעק'-שאן) די אפענבארונג, די ענטפלעקונג.

patel'la *n.* (פי-טעל'-א) א קליין שיסעלע אדער טעלער; דאס קניע-שיסעלע [דער פלאכער אוואלער שיסעל-פערמיגער קניע-ביין]; אין זאאלאגיע — א טייל וואס איז עהנליך צו א שיסעלע; דער ערשטער גע-לענק פון פוס ביים קערפער פון אינזעקטען; די ראפף-שנעקע. ז. *rock-limpet*.

pat'ellar *a.* (פעט'-ע-לאר) וואס איז שייך צו דעם קניע-שיסעלע.

pat'en *n.* (פעט'-ען) א ברייטער פלאכער טעלער; א טאץ; א פלאכער טעלער אדער טאץ אויף וועלכען עס ליעגט דאס הייליגע ברויט אין קירך.

pa'tency *n.* (פיי'-טען-סי) דאס זיין אפען, דאס זיין אפען פאנאנדערגעשפרייט.

pat'ent *a., n. and v.* (פעט'-ענט) אפען; עפענטליך; אויסגעשפרייט; פאטענטירט; געשיצט דורך א פאטענט; א פריווילעגיע, א פאטענט-שיין, אן אפיציעלער דאקומענט וואס גאראנטירט וועלכע עס איז פריווילעגיע; א פאטענט, אן ערפינדונג; די גאראנטיע וואס עס ווערט געגעבען פון דער רעגיערונג צו אן ערפינדער, אז ער האט דאס אויסשליסליכע רעכט פאר א געוויסער צאהל יאהרען אויף זיין ערפינדונג און אז קיין אנדערער טאר אהן זיין ערלויבניס זיך מיט איהר ניט בענוצען אדער זי פאבריצירען; פאטענטירען, ארויסנעהמען א פאטענט, פערזיכערען דורך א פאטענט.

patentabil'ity *n.* (פעט-ען-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פאטענטירט ווערען [וועגען אן ערפינדונג].

pat'entable *a.* (פעט'-ען-טעבל) וואס קען פאטענטירט ווערען [וועגען אן ערפינדונג].

patentee' *n.* (פעט-ען-טיע') איינער וואס האט א פאטענט; איינער וועמען עס איז ארויסגעגעבען געווארען א פאטענט-שיין אדער א פריווילעגיע.

pat'ent leath'er (פעט'-ענט לעטה'-ער) לאקיער-לעדער, גלאנץ-לעדער.

pat'ent med'icine (פעט'-ענט מעד'-אי-סין) א פאטענטירטער הייל-מיטעל.

pat'ent of'fice (פעט'-ענט אפ'-איס) דאס פאטענט-אמט [דאס ביורא אדער דער דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג, וואס גיט ארויס פאטענט-צייגניסע צו ערפינדער].

pat'entor *n.* (פעט'-ען-טאר) איינער וואס גיט ארויס א פאטענט; איינער וואס האט אדער קריעגט א פאטענט.

pat'ent-right *n.* (פעט'-ענט-ראיט) פאטענט-רעכט, דאס אויסשליסליכע רעכט וואס ווערט גאראנטירט פון דער רעגיערונג צו אן ערפינדער אויסצונוצען זיין ערפינדונג.

pat'ent-rolls *n.* (פעט'-ענט-ראולז) דאס פאטענט-רעגיסטער [א בוך וואו עס ווערען פערשריבען אלע ארויסגעגעבענע פאטענטען].

pa'ter *n.* (פיי'-טער) א פאטער, א פריסטער, א מאנאך.

pat'era *n.* (פעט'-ע-רא) אן אפפער-בעקען, אזא פלאכער בעקען וואס די פריסטער אין אלטען רוים פלעגען בענוצען פאר טראנק-אפפער [קרבן נסך]; אין ארכיטעקטור — א טעלער-פערמיגע פערציערונגס-בלום.

paterfamil'ias *n.* (פיי-טער-פע-מיל'-אי-עס) דער פאטער פון דער פאמיליע, דער הויפט, דער עלטעסטער פון הויז.

pat'eriform *a.* (פעט'-ע-רי-פארם) טעלער-פערמיג, וואס האט דעם אויסזעהן פון א פלאכען טעלער אדער טאס.

pater'nal *a.* (פיי-טויר'-נעל) פאטערליך; וואס קומט פון פאטער; פון פאטער'ס צד.
My paternal grandfather lived to a ripe old age.

pater'nalism *n.* (פיי-טויר'-נעל-איזם) פאטערנאליזם, א פאטערליכע רעגיערונגס-סיסטעם, א סיסטעם וואו די רעגיערונג מישט זיך זעהר פיעל אין די פריוואטע אנגעלעגענהייטען און געשעפטען פון די בירגער.

paternalis'tic *a.* (פיי-טויר-נע-ליס'-טיק) פאטערנאליסטיש, וואס איז שייך צו פאטערנאליזם. ז. *paternalism*.

pater'nally *adv.* (פיי-טויר'-נע-לי) פאטערליך, אויף א פאטערליכען שטייגער.

pater'nity *n.* (פיי-טויר'-ני-טי) 1. פאטערשאפט; פאטערליכקייט; 2. די אבשטא-

מונג פון פאטער'ס צד; 3. פערפאסערשאפט, אורשפרונג, אבשטאמונג.

3. The **paternity** of this book was warmly disputed.

pa'ternos'ter *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער) פאטער=אונזער [א בעוואוסטע קריסטליכע תפלה, וועלכע פאנגט זיך אן מיט די לאטיינישע ווערטער "פאטער נאסטער"]; פאטשערעס אדער רויזען=קראנץ [א שנור קארעלען וואס די קאטוילעקען בענוצען ביי זייערע תפלות. יעדער עלפטער קארעל פון דיעזער שנור איז גרעסער פון די איבריגע און די קאטויליקען צעהלען זיי ווען זיי זאגען די תפלה "פאטערנאסטער"]; דער עלפטער גרויסער קארעל פון די פאטשערעס; א פערציערונג, וועלכע איז עהנליך צו פאטשערעס.

pa'ternos'ter-pump *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער-פאמפ) א קייטען=פומפ. ז. *chain-pump*

pa'ternos'ter-wheel *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער-הוויעל) א קייטען=פומפ. ז. *chain-pump*

path *n. and v.* (פעטה) א וועג; א שטעג; אויסטרעטען א וועג; אויסלעגען אדער אויספלאסטערן א וועג; געהן.

pathet'ic *a. and n.* (פע-טהעט'-איק) פאטעטיש, ריהרענד; וואס איז שייך צו דער אויגען=ראלע אדער צו דעם פאטעטישען נערוו; דער פאטעטישער אדער ראל=מוסקול=נערוו [איינער פון די נערוועז אין ארביט פון אויג].

pathet'ical *a.* (פע-טהעט'-אי-קעל) פאטעטיש, ריהרענד.

pathet'ically *adv.* (פע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א פאטעטישען אופן; ריהרענד.

pathet'icalness *n.* (פע-טהעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ריהרענד, דאס זיין פאטעטיש.

pathet'icus *n.* (פע-טהעט'-אי-קאס) א פאטעטישער נערוו, א ראל=מוסקול נערוו [איינער פון די נערוועז, וועלכע געפינען זיך אין דעם ארביט פון אויג].

path'etism *n.* (פעטה'-ע-טיזם) טהיערישער מאגנעטיזם; מעזמעריזם. ז. *mesmerism*

path'etist *n.* (פעטה'-ע-טיסט) איינער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם. ז. *mesmerism*

path'finder *n.* (פעטה'-פאינ-דער) א וועג=פינדער; א פארשער; א פיאנער.

path'ic *a. and n.* (פעטה'-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהייט; א מאן וואס ווערט בענוצט פאר משכב זכור אדער פעדעראסטיע.

path'less *a.* (פעטה'-לעס) אהן א וועג, אהן אן אויסגעטראטענעם וועג.

pathogen'esis *n.* (פעטה-א-דזשענ'-ע-סיס) דער אופן ווי א קראנקהייט ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך.

pathogenet'ic *a.* (פעטה-א-דזשי-נעט'-איק) ז. *pathogenic*

pathogen'ic *a.* (פעטה-א-דזשענ'-איק) וואס רופט ארויס א קראנקהייט.

pathog'enous *a.* (פע-טהאדזש'-ע-נאס) ז. *pathogenic*

pathog'eny *n.* (פע-טהאדזש'-ע-ני) די לעהרע וועגען ענטשטעהונג פון קראנקהייטען; דער אופן ווי א קראנקהייט ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך.

pathognomon'ic *a.* (פע-טהאג-נא-מאנ'-איק) וואס צייגט אן דורך וואס א קראנקהייט קען דערקענט ווערען; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א קראנקהייט [וואס איז נור צו געפינען אין דיעזער קראנקהייט און ניט אין קיין אנדערער].

The **pathognomonic** sign of love is jealousy.

pathog'nomy *n.* (פע-טהאג'-נא-מי) די לעהרע וועגען די סימפטאמען [סמנים] פון קראנקהייטען; די לעהרע וועגען די סימפטאמען פון מענשליכע ליידענשאפטען און אויפגערעגטע געפיהלען.

pathograph'ical *a.* (פעטה-א-גרעפ'-אי-קעל) פאטאגראפיש, וואס איז שייך צו פאטאגראפיע. ז. *pathography*

pathog'raphy *n.* (פע-טהאג'-רע-פי) פאטאגראפיע, א בעשרייבונג פון קראנקהייטען.

patholog'ic *a.* (פעטה-א-לאדזש'-איק) פאטאלאגיש; וואס איז שייך צו פאטאלאגיע [די לעהרע וועגען קראנקהייטען].

patholog'ical *a.* (פעטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *pathologic*

patholog'ically *adv.* (פעטה-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א פאטאלאגישען אופן; אין בעצוג צו פאטאלאגיע. ז. *pathology*

pathol'ogist *n.* (פע-טהאל'-א-דזשיסט) א פאטאלאגיסט, א קענער פון פאטאלאגיע. ז. *pathology*

pathol'ogy *n.* (פע-טהאל'-א-דזשי) פאטאלאגיע, די לעהרע וועגען קראנקהייטען.

pathopho'bia *n.* (פעטה-א-פאו'-בי-א) אן איבערטריבענע מורא פאר קראנקהייטען; א קראנקהאפטע מורא.

pathopœ'ia *n.* (פעטה-א-פיע'-יא) א רעדע וואס רייצט די ליידענשאפטען.

pa'thos *n.* (פיי'-טהאס) פאטהאס, אן אויסדרוק פון א שטארקער ליידענשאפטליכער בעגייסטערונג; אן אויסדרוק פון א געהויבענער שטימונג.

The speaker's address was full of **pathos**.

path'way *n.* (פעטה'-הוויי) א וועג; א שטעג.

They met in a **pathway** in the garden behind the house.

patib'ulary *a.* (פע-טיב'-יו-לע-רי) ווי א תליה.

patib'ulated *a.* (פע-טיב'-יו-ליי-טעד) אויפגעהאנגען אויף א תליה.

pa'tience *n.* (פיי'-שענס) געדולד; ענגלישער שפינאט, אמפפערקרויט אדער שטשאוו; אזא קארטען=שפיעל.

pa'tient *a. and n.* (פיי'-שענט) געדולדיג; געדולדיג אויסדרויערנד; א פאציענט, א חולה, א קראנקער.

pa'tiently *adv.* (פיי'-שענט-לי) מיט געדולד, אויף א געדולדיגען אופן.

pat'ina *n.* (פעט'-אי-נא) פאטינא, אנטיקען=גריז, די גרינקייט אויף אלטע בראנז; א פאן, א ברייטער פלאכער טעלער.

pat'inated *a.* (פעט'-אי-ניי-טעד) בעדעקט מיט פאטינא. ז. *patina*

patina'tion *n.* (פעט-אי-ניי'-שאן) דאס בעדעקט ווערען מיט פאטינא. ז. *patina*

pat'io *n.* (פעט'-אי-או) א הויף פאר א הויז [אין שפאניען און אין שפאניש=אמעריקאנישע געגענדען].

pat'ly *adv.* (פעט'-לי) פאסליך, צוגעפאסט, בעקוועם.

pat'ness *n.* (פעט'-נעס) בעקוועמליכקייט, פאסליכקייט, צוגעפאסטקייט.

patois' *n.* (פע-טוא') א דיאלעקט, א דארפישע ארט ריידען, א גראבע רעדענסארט.

pa'tres conscrip'ti (פיי'-טריז קאנ-סקריפ'-טאי) פאטערס און אויסגעוועהלטע [אלס טיטול פון סענאטארען אין אלטען רוים].

pa'tria *n.* (פיי'-טרי-א) — אין זאאלאגיע דאס פאטערלאנד, דער אבשטאמונגס=פלאץ פון א געוויסען מין חיות.

pa'trial *n. and a.* (פיי'-טרי-על) אין גראמאטיק — א הויפט=ווארט געבילדעט פון דעם נאמען פון א לאנד [ווי למשל: אן ענגלענדער, א גאליציאנער]; וואס בעצייכענט א פאמיליע, א ראסע, א שבט אדער פאלק [וועגען ווערטער].

pa'triarch *n.* (פיי'-טרי-ארק) א פאטריארך, א פאמיליען=הערשער, א שטאם=פאטער [הויפטזעכליך די אידישע פאטריארכען: אברהם, יצחק ויעקב און יעקב'ס זיהן], דער ראש פון אידישען סנהדרין, אן ערץ=בישאף, א הויכער קריסטליכער בעאמטער ביי די מארמאנען, א הויך=געאכטעטער מאן, עטוואס וואס רופט ארויס אכטונג.

pa'triarchal *a.* (פיי'-טרי-אר-קעל) פאטריארכיש; וואס איז שייך צו א פאטריארך [שטאם=פאטער]; וואס איז שייך צו אן ערץ=בישאף, אונטערווארפען אן ערץ=בישאף; פאטריארכאליש, וואס איז שייך צו דער פאטריארכאלישער ארדנונג אדער צום פאטריארכאט. ז. *patriarchy*

pa'triarchalism *n.* (פיי'-טרי-אר-קעל-איזם) פאטריארכאט, פאטריארכאלע ארדנונג. ז. *patriarchy*

pa'triarchally *adv.* (פיי'-טרי-אר-קעל-אי) ווי א פאטריארך; לויט דער פאטריארכאלישער ארדנונג. ז. *patriarchy*

pa'triarchate *n.* (פיי'-טרי-אר-קייט) דאס אמט אדער די הערשאפט פון א פאטריארך אדער ערץ=בישאף; דער בעצירק אונטער אן ערץ=בישאף; די וואהנונג פון אן ערץ=בישאף; פאטריארכאט. ז. *patriarchy*

patriar'chic *a.* (פיי-טרי-אר'-קיק) ז. *patriarchal*

pa'triarchism *n.* (פיי'-טרי-אר-קיזם) פאטריארכיזם, די הערשאפט פון א פאמיליען=פאטער אדער פאטריארך.

pa'triarchship *n.* (פיי'-טרי-ארק-שיפ) דאס אמט פון א פאטריארך [ערץ=בישאף].

pa'triarchy *n.* (פיי'-טרי-אר-קי) פאטריארכאט, פאטריארכאלע ארדנונג [די געזעלשאפטליכע ארדנונג, אין וועלכער די הערשאפט איבער דער פאמיליע און שבט ליעגט אין די הענד פון פאמיליען=פאטער אדער פון דעם הויפט פון די פערוואנדטע פאמיליען און די קרובה'שאפט און דאס ירושה=רעכט געהט נאך'ן פאטער, אין געגענזאץ צו מאטריארכאט אדער פרויען=הערשאפט. ז. *matriarchy*]; דער בעצירק אונטער דער יוריסדיקציע פון א פאטריארך אדער ערץ=בישאף.

patri'cian *n. and a.* (פיי-טריש'-ען) אין פארצייטיגען רוים — א פאטריציער, איינער וואס האט אבגעשטאמט פון די ערשטע רוימישע בירגער, אן ארעליגער, אן אריסטאקראט; וואס איז שייך צו די אלט=רוימישע סענאטארען אדער פאטריציער; אדעליג.

patri'cianhood *n.* (פיי-טריש'-ען-הוד) דאס זיין א פאטריציער [אן אריסטאקראט, אן אדעליגער]; פאטריציערטום, אדעל.

patri'cianism *n.* (פיי-טריש'-ען-איזם) דאס זיין א פאטריציער אדער אן אריסטאקראט, אדעליגקייט.

patri'ciate *n.* (פיי-טריש'-אי-אייט) דאס זיין א פאטריציער; די פאטריציער, אדעל, אריסטאקראטיע; די פעריאדע אין וועלכער איינער איז געווען א פאטריציער. ז. *patrician*

pat'ricidal *a.* (פעט'-רי-סאי-דעל) וואס

איז שייך צו א פאטער-מארד אדער פאטער-מערדער.

pat'ricide *n.* (פעט'-רי-סאיד) א פאטער-מארד; א פאטער-מערדער.

patrimo'nial *a.* (פעט-רי-מאו'-ני-על) ערבליך, וואס איז געקומען בירושה פון עלטערן.

patrimo'nially *adv.* (פעט-רי-מאו'-ני-על-אי) בירושה.

pat'rimony *n.* (פעט'-רי-מא-ני) א ירושה-גוט, א יְרושה [פון עלטערן]; קירכליכע גיטער אדער איינקינפטע.

pa'triot *n. and a.* (פיי'-טרי-אט) א פאטריאט; פאטריאטיש.

patriot'ic *a.* (פיי-טרי-אט'-איק) פאטריאטיש.

patriot'ical *a.* (פיי-טרי-אט'-אי-קעל) פאטריאטיש.

patriot'ically *adv.* (פיי-טרי-אט'-אי-קעל-אי) מיט פאטריאטיזם; אויף א פאטריאטישען אופן.

pa'triotism *n.* (פיי'-טרי-אט-איזם) פאטריאטיזם.

pa'trist *n.* (פיי'-טריסט) א פאטריסט, איינער וואס איז גוט בעקאנט מיט דער לעבענס-געשיכטע אדער מיט די ווערק פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tic *a.* (פיי-טריס'-טיק) פאטריסטיש, וואס איז שייך צו די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tical *a.* (פיי-טריס'-טי-קעל) ז. *patristic*.

patris'tically *adv.* (פיי-טריס'-טי-קעל-אי) פאטריסטיש; לויט די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'ticism *n.* (פיי-טריס'-טי-סיזם) די לעהרע אדער די ליטעראטור פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tics *n.* (פיי-טריס'-טיקס) פאטריסטיק, פאטראלאגיע [דאס שטודיום פון די לעהרען און פון דער ליטעראטור פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך].

patrol' *n. and v.* (פע-טראול') א פאטרול, א רונד-וואך, אן אבכאד; פאטרולירונג; פאטרולירען, האלטען רונד-וואך.

patrol'man *n.* (פע-טראול'-מען) א פאליציסט; איינער וואס פאטרולירט אדער האלט רונד-וואך.

patrol'ogy *n.* (פיי-טראל'-א-דזשי) פאטריסטיק, פאטראלאגיע. ז. *patristics*.

pa'tron *n., a. and v.* (פיי'-טראן) 1. א פאטראן, א בעשיצער; א בעגינסטיגער; אן אונטערשטיצער, א פערטיידיגער; א שוץ-הייליגער; איינער וואס בעשטימט פאר א קירכליכען אמט; 2. א בעל-הבית, אן איינגענטימער; וואס איז א פאטראן אדער בעשיצער; 3. פאטראניזירען; זיין א פאטראן, בעשיצער אדער אונטערשטיצער.
1. American millionaires often are **patrons** of art.

pa'tronage *n.* (פיי'-טראנ-איידזש) 1. בעשיצונג, שוץ, בעגינסטיגונג, אונטערשטיצונג; 2. דער שוץ פון א הייליגען [ביי קריסטען]; 3. די קאנטראל איבער דער אויסטיילונג פון קהל'שע עמטער; די קהל'שע עמטער, וועמעס אויסטיילונג ווערט קאנטראלירט; 4. פאטראנאט [דאס בעשטימען אויף קירכליכע עמטער].
1. The concert was given under the **patronage** of well known persons. 3. The governor used the **patronage** of his office for the benefit of his party.

pa'tronal *a.* (פיי'-טראנ-על) וואס איז א פאטראן; בעשיצענד, פערטיידיגענד, בעגינסטיגענד. ז. *patron*.

pa'troness *n.* (פיי'-טראנ-עס) א פאטראנין, א בעשיצערין, א פערטיידיגערין; א שוץ-הייליגע. ז. *patron*.

pa'tronise *v.* (פיי'-טראנ-איז) ז. *patronize*.

pa'troniser *n.* (פיי'-טראנ-אי-זער) ז. *patronizer*.

pa'tronising *a.* (פיי'-טראנ-אי-זינג) ז. *patronizing*.

pa'tronisingly *adv.* (פיי'-טראנ-אי-זינג-לי) ז. *patronizingly*.

pa'tronize *v.* (פיי'-טראנ-איז) 1. פאטראניזירען, העלפען, שטיצען, בעשיצען, בעגינסטיגען; 2. בעהאנדלען מעשה גדול, אראבלאזען זיך [ווי צו א קלענערען פון זיך].
1. We do not **patronize** cheap stores. 2. He **patronized** us with a few words.

pa'tronizer *n.* (פיי'-טראנ-אי-זער) א בעשיצער, אן אונטערשטיצער, איינער וואס בעגינסטיגט אדער פאטראניזירט.

pa'tronizing *a.* (פיי'-טראנ-אי-זינג) 1. פאטראניזירענד, שיצענד, אונטערשטיצענד; 2. בעהאנדלענדיג מעשה גדול אדער אראבלאזענדיג זיך [צו א קלענערען פון זיך].
2. His manner is too **patronizing** to suit me.

pa'tronizingly *adv.* (פיי'-טראנ-אי-זינג-לי) מעשה גדול, פון אויבען אראב, ווי אראבלאזענדיג זיך [צו א קלענערען פון זיך].

pa'tronless *a.* (פיי'-טראנ-לעס) שוצלאז, אהן א בעשיצער, אהן אן אונטערשטיצער.

patronomatol'ogy *n.* (פעט-רא-נאמ-ע-טאל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון נעמען פון פערזאנען און זייער אבשטאמונג.

Pa'trons of Hus'bandry (פיי'-טראנז אוו האז'-בענד-רי) אן אמעריקאנישער פערמער-ארדען. ז. *granger*.

patronym'ic *n. and a.* (פעט-רא-נימ'-איק) א פאטראנימיקאן [א נאמען וואס שטאמט פון דעם פאטער'ס נאמען אדער פון די נעמען פון פאר-עלטערן, ווי למשל: לייזערסאן, וויליאמסאן, מעקדאנאלד, ניקאלאיעוויטש א. ז. וו.]; א פאמיליען-נאמען; פאטראנימיש, וואס איז שייך צו א פאטער-נאמען אדער פאמיליען-נאמען, וואס איז שייך צו יענער געזעלשאפטליכער ארדנונג, וואו קינדער בעלאנגען צו דעם פאטער'ס פאמיליע און טראגען דעם נאמען פון דעם פאטער'ס פאמיליע.

patronym'ical *a.* (פעט-רא-נימ'-אי-קעל) פאטראנימיש. ז. *patronymic*.

patron'ymy *n.* (פעט-ראנ'-אי-מי) פאטראנימיע [די געזעלשאפטליכע ארדנונג, אין וועלכער פאמיליען-נעמען געהען איבער פון פאטער צום זוהן, אין געגענזאץ צו מאטראנימיע, וואו דער פאמיליען-נאמען געהט איבער פון דער מוטער צו דער טאכטער].

patroon' *n.* (פע-טרוהן') א פאטרון [אונטער דער פארצייטיגער האלענדישער הערשאפט אין די איצטיגע שטאאטען ניו יארק און ניו דזשוירזי, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט געקראגען פון דער רעגיערונג א טראקט לאנד מיט די רעכטען פון די פארצייטיגע פעאדאלען אדער פריצים. די פריווילעגיעס פון די פאטרונען זיינען אבגעשאפט געווארען אין יאהר 1850].

patroon'ship *n.* (פע-טרוהנ'-שיפ) דאס זיין א פאטרון, די פריווילעגיעס פון א פאטרון. ז. *patroon*.

pat'ten *n.* (פעט'-ען) א הילצערנער שוך; א שוך מיט א הילצערנער זויל [פארעשווע]; דער פוס פון א זייל אין א געביידע; די קלאץ, וואס דיענט אלס פונדאמענט פאר א וואנד.

pat'tened *a.* (פעט'-ענד) אין הילצערנע שיך, וואס טראגט שיך מיט הילצערנע זוילען.

pat'ter *n. and v.* (פעט'-ער) קלאפען, שנעל און דריבנע קלאפען [ווי א רעגען]; מורמלען; רעדען אדער זאגען שנעל; געהן מיט שנעלע טריט, מאכענדיג דערביי א רויש ווי פון א פאלענדען רעגען; מתפלל זיין, דאווענען; א קלאפען [ווי פון א רעגען]; דאס מורמלען; דאס רעדען אדער זאגען שנעל; פלוידעריי; א דיאלעקט, א זשארגאן.

pat'terer *n.* (פעט'-ער-ער) א מורמלער, איינער וואס רעדט שנעל; א הויזירער אדער פעדלער וואס ציהט צו קונים אין די גאסען דורך לאנגע רעדעס.

pat'ter flash (פעט'-ער פלעש) רעדען א זשארגאן; רעדען גנבים-שפראך.

pat'tern *n. and v.* (פעט'-ערן) 1. א מאדעל, א שאבלאן; 2. אן אוזאר, א מוסטער; 3. א געניגענדע צאהל אדער מאס פון א מאטעריאל פאר א גאנצער זאך; 4. דיענען אלס מוסטער; מאכען אוזארען.
2. The silk is of a beautiful **pattern**. 3. We bought a **pattern** of dress-material. 4. He is a man to be **patterned** after.

pat'tern-book *n.* (פעט'-ערן-בוק) א בוך פון מוסטערען.

pat'tern-card *n.* (פעט'-ערנ-קארד) א מוסטער-קארטע, א קארטע מיט אויפגעקלעפטע מוסטערען; א בוך פון מוסטער-קארטען.

pat'tern-ma'ker *n.* (פעט'-ערנ-מיי'-קער) א מאדעלען-מאכער, א מוסטערען-מאכער.

pat'teroon *n.* (פעט'-ער-אוהן) ז. *patroon*.

pat'ter-song *n.* (פעט'-ער-סאהנג) א ליעד, וואס ווערט געזונגען זעהר שנעל.

pat'ty *n.* (פעט'-אי) א קליינער פאשטעט, א קליינער געפילטער קוכען.

pat'ty-cake *n.* (פעט'-אי-קייק) פאטש-פאטש-קיכעלעך [א קינדער-שפיעל, ביי וועלכער זיי זינגען און פאטשען צו מיט די הענטלעך].

pat'ty-pan *n.* (פעט'-אי-פען) א פאשטעט-בלעך, א בלעך צום באקען קליינע פאשטעטען אדער געפילטע קוכענס.

pat'ulous *a.* (פעטש'-יו-לאס) פאנאנדערגעשפרייט, אפען.

pau'cify *v.* (פאה'-סי-פאי) מאכען ווייניג, מאכען עס זאל זיין ווינציג.

pau'city *n.* (פאה'-סי-טי) וועניגקייט, ווינציגקייט.

paul *n.* (פאהל) אן אבהאלטס-האקען. ז. *pawl*.

pau'lin *n.* (פאה'-לין) גראבע לייווענד.

Pau'linism *n.* (פאה'-לינ-איזם) די לעהרע פון דעם אפאסטאל פאול; עטוואס כאראקטעריסטישעס פאר דעם אפאסטאל פאול און זיינע לעהרען.

Pau'linist *n.* (פאה'-לינ-איסט) א פאוליניסט, אן אנהענגער פון דעם אפאסטאל פאול'ס לעהרען.

Pau'list *n.* (פאה'-ליסט) א פאול-מאנאך [איינער פון א מאנאכען-ארדען, וואס האלט זיך אן די לעהרען פון אפאסטאל פאול; א מיטגליעד פון אן אמעריקאנישען קאטוילישען מיסיאנערען-ארדען].

paunch *n.* (פאהנטש) דער בויך; דער ערשטער מאגען פון די מעלי גרה.

paun'chiness *n.* (פאהנ'-טשי-נעס) דיק־בייכיגקייט.

paun'chy *a.* (פאהנ'-טשי) דיק־בייכיג.

pau'per *n. and a.* (פאה'-פער) א פאו־פער, אן ארימאן, א בעטלער, א שנארער; וואס איז שייך צו ארימע לייט.

pauperisa'tion *n.* (פאה-פער-אי-זיי'-שאן) ז. *pauperization*

pau'perise *v.* (פאה'-פער-איז) ז. *pauperize*

pau'perism *n.* (פאה'-פער-איזם) פאו־פעריזם, ארימקייט, בעטלער־שטאנד: בעטלערשאפט, בעטלער, ארימע לייט [בכלל].

pauperiza'tion *n.* (פאה-פער-אי-זיי'-שאן) פעראָרימונג.

pau'perize *v.* (פאה'-פער-איז) פאופע־ריזירען, פעראָרימען.

pau'sal *a.* (פאה'-זעל) וואס איז שייך צו א פויזע. ז. *pause*

pause *n. and v.* (פאהז) א פויזע, א קורצער אבשטעל, אן אברוה אדער אונ־טערברעכונג; אין מוזיק־נאטען — א פויזע־צייכען אדער א צייכען [𝄐 אדער 𝄑] וואס צייגט, אז א טאן קען גע־צויגען ווערען ווי לאנג מען וויל; דאס וואקלען זיך, דאס איבערלעגען זיך; אונ־ענטשלאסענהייט; מאכען א פויזע, זיך אבשטעלען, אונטערברעכען; צעגערען, זיך וואקלען, זיין אונענטשלאסען, ניט האבען קיין חשק צו עפעס; אבלעגען.

pause'fully *adv.* (פאהז'-פול-אי) אב־האלטענד; אונטערברעכענד; צווינגענדיג צו מאכען א פויזע.

pause'less *a.* (פאהז'-לעס) אונאויפ־הערליך, אהן אונטערברעכונג.

The pauseless activity of life.

pause'lessly *adv.* (פאהז'-לעס-לי) אהן אונטערברעכונג, אהן אויפהער.

A cool wind streamed pauselessly down the valley.

pau'ser *n.* (פאה'-זער) איינער וואס שטעלט זיך אב אדער מאכט א פויזע; איינער וואס דענקט נאך וועגען עפעס.

pause upon' (פאהז א-פאן') זיך אב־שטעלען אויף עפעס; זיך פערטראכטען אויף עפעס.

pau'sing *n.* (פאה'-זינג) א פויזע, א צייטווייליגע אונטערברעכונג.

pau'singly *adv.* (פאה'-זינג-לי) זיך אב־שטעלענדיג, מיט פויזען אדער אונטער־ברעכונגען; נאכדענקענדיג.

paut *n.* (פאהט) יוטע [אינדישער פלאקס].

pa'vage *n.* (פיי'-וועדזש) ברוקיר־געלד [ביישטייערונג אדער שטייער פאר ברו־קירען גאסען און אויסלעגען וועגען]; דורכגאנג־געלד [אן אבצאהל פאר דעם רעכט דורכצוגעהן איינעמס לאנד].

pav'an *n.* (פעוו'-ען) אזא לאנגזאמער שפאנישער אדער איטאליענישער טאנץ; מוזיק פאר אזא טאנץ.

pave *v.* (פייוו) פלאסטערען, ברוקירען; אויסלעגען א וועג.

paved *a.* (פייווד) ברוקירט, געפלאס־טערט; עהנליך צו ברוקירונג.

pave'ment *n. and v.* (פייוו'-מענט) פלאסטערונג, א ברוק, א טראטואר; א ברוק־עהנליכער געבוי [פון קערפער־טייל־לען]; ברוקירען, פלאסטערען.

pave'ment-ram'mer *n.* (פייוו'-מענט-רעמ'-ער) א ברוקיר־מאשין [איינצושלא־גען ברוק־שטיינער].

pav'en *n.* (פעוו'-ען) ז. *pavan*

pa'ver *n.* (פיי'-ווער) א פלאסטערער, א ברוקירער; א ראמבאק [אריינצוקלא־פען ברוקיר־שטיינער]; א ברוק־שטיין, א פלאסטער־ציגעל. ז. *paving-rammer*

pa'vers' ram'mer (פיי'-ווערז רעמ'-ער) ז. *paving-rammer*

pave the way (פייוו טהי הוויי) אויס־טרעטען א וועג; מאכען אן אנפאנג.

His manly letter paved the way for a reconciliation with his wife.

pa'viage *n.* (פיי'-ווי-עדזש) ז. *pavage*

pavid'ity *n.* (פע-וויד'-אי-טי) שרעקע־דיגקייט.

pavil'ion *n. and v.* (פע-וויל'-יאן) א געצעלט, אביידעל; א פאוויליאן, א נע־בען־געביידע; דער אויסערער אויער־טייל; א פלאג; בעזארגען מיט א פאוויליאן אדער געצעלט; בעשיצען אין א געצעלט.

pa'ving *n.* (פיי'-ווינג) ברוקירונג, פלאס־טערונג; ברוק.

pa'ving-bee'tle *n.* (פיי'-ווינג-ביע'טל) ז. *paving-rammer*

pa'ving-machine' *n.* (פיי'-ווינג-מע-שין') א ברוק־מאשין [צום איינשלאגען ברוק־שטיינער אדער צום אויסגלייכען אן אספאלט־פלאסטערונג].

pa'ving-ram'mer *n.* (פיי'-ווינג-רעמ'-ער) א טראמבאווקע, א ראמבאק אדער ברוקיר־קלאץ [צום איינשלאגען ברוק־שטיינער].

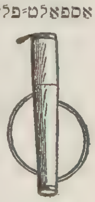

Paving-rammer

pa'ving-stone *n.* (פיי'-ווינג-סטאון) א פלאסטער־שטיין, א ברוקיר־שטיין.

pa'ving-tile *n.* (פיי'-ווינג-טאיל) א פלאסטער־ציגעל.

pa'vior *n.* (פיי'-וויער) ז. *paver*

Pa'vo *n.* (פיי'-וואו) דער מין פאווען; דאס פאווע־שטערנבילד [אזא שטערן־גרו־פע].

Pavo

pavo'nian *a.* (פע-וואו'-ני-ען) פאווען־עהנליך, וואס איז שייך צו א פאווע; וואס פוצט זיך, וואס ציערט זיך [הויפטזעכליך אהן געשמאק אדער אום זיך צו ווארפען אין די אויגען].

pav'onine *a. and n.* (פעוו'-א-נין) פא־וויש, וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פאווע; וואס ציערט זיך, וואס פוצט זיך; א שימערירענדער גלאנץ [ווי פון דעם עק פון א פאווע].

pavo'nious *a.* (פע-וואו'-ני-אס) מיט אויגען־עהנליכע פלעקען [ווי דער עק פון א פאווע].

paw *n. and v.* (פאה) 1. א לאפע; א שפיצעל; 2. אויסציהען די לאפעס אדער פאדערשטע פיס, קלאפען אדער קראצען מיט די לאפעס; 3. אונגעשיקט האלטען אדער אומגעהן ארום עפעס; 4. חנפ'נען, זיך אונטערלעקען [ווי א הונד].

2. The lion pawed the ground.

pawed *a.* (פאהד) מיט לאפעס; ברייט־פיסיג.

pawl *n. and v.* (פאהל) אן אבהאלטס־האקען [פעסטצוהאלטען א ראד, הויב־מא־שין אויף א שיף א. ז. וו. אדער זיי ניט לאזען זיך בעוועגען צוריק]; בעפעסטי־גען מיט אן אבהאלטס־האקען.

pawn *n. and v.* (פאהן) א משכון; דאס זיין פער'משכונ'ט אדער דאס דיענען אלס משכון; א לאמבארד; א לייה־אנשטאלט [אויף משכנות]; א פויער אדער סאלדא־טעל [אין שאך־שפיעל]; פער'משכונ'ען.

paw'nable *a.* (פאה'-נעבל) וואס קען פער'משכונ'ט ווערען.

pawn'broker *n.* (פאהנ'-בראו-קער) איי־נער וואס לייהט געלד אויף משכנות, אן אייגענטימער פון א לאמבארד.

pawn'broker's balls (פאהנ'-בראו-קערז באהלז) די דריי נעגילטע באלען, וואס דיענען אלס צייכען אדער שילד פון אן אמעריקאנער לאמבארד [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pawn'broking *n.* (פאהנ'-בראו-קינג) דאס לייהען געלד אויף משכנות.

pawnee' *n.* (פאה-ניע') איינער וועמען מען גיט א משכון.

paw'ner *n.* (פאה'-נער) איינער וואס גיט א משכון.

paw'nor *n.* (פאה'-נאר) ז. *pawner*

pawn'shop *n.* (פאהנ'-שאפ) א לאמבארד [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pawn'-tick'et *n.* (פאהנ'-טיק'-עט) א לאמבארד־צעטעל.

pawpaw' *n.* (פאה-פאה') ז. *papaw*

pax *n.* (פעקס) פריעדען, דאס פריעדענס־ברעטעל [ביי די קאטוילִיקען — א ברע־טעל מיט א הייליגען בילד, וואס מען פלעגט אמאל קושען ביי געוויסע גאטעס־דיענסטע]; דער פריעדענס־קוש [דאס קו־שען איינער דעם צווייטען אדער דאס פריע־דענס־ברעטעל ביי געוויסע קאטוילישע גא־טעס־דיענסטע].

pax'-board *n.* (פעקס'-באורד) דאס פריעדענס־ברעטעל [ביי די קאטויליקען]. ז. *pax*

pax vobis'cum (פעקס וואָ-בים'-קאם) פריעדען מיט אייך! [א בעגריסונג].

pax'wax *n.* (פעקס'-הוועקס) ז. *packwax*

pay *n. and v.* (פיי) צאהלונג, געצאהלט, לוין, בעלוינונג, געהאלט; צאהלען, בע־צאהלען; בעלוינען; געבען, שענקען; "ארײנקאטעווען", בעשטראפען; איינשמי־רען אדער אויסשמירען מיט פעך, חלב א. ד. ג. [וועגען די שטריק, זעגלען א. ד. ג. פון א שיף].

pay a bal'ance (פיי ע בעל'-ענס) בע־צאהלען דעם דיפערענץ אדער דעם רעשט פון א חשבון.

pay'able *a.* (פיי'-עבל) צאהלבאר, וואס קען אדער דארף בעצאהלט ווערען.

pay'able on demand' (פיי'-עבל אן די-מענד') צאהלבאר צו יעדער צייט ווען עס ווערט נור געמאהנט [וועגען וועקסלען, רעכנונגען א. ז. וו.].

The note is payable on demand.

pay'ably *adv.* (פיי'-ע-בלי) אזוי אז עס זאל זיך לוינען, אויף דעם אופן עס זאל זיך בעצאהלען.

pay atten'tion (פיי ע-טענ'-שאן) שענ־קען אויפמערקזאמקייט, אכטונג געבען.

Children ! Pay attention.

pay a vis'it (פיי ע וויז'-איט) מאכען א בעזוך, אבשטאטען א וויזיט.

pay'-bill *n.* (פיי'-ביל) א צאהלונגס=צע=טעל [אן אויספיהרליכער צעטעל וויפיעל מען דארף אויסצאהלען געלד, ווי פאר אר=בייטער, סאלדאטען א. ד. ג.].

pay'-car *n.* (פיי'-קאר) א צאהל=וואגאן [א וואגאן אין וועלכען דער צאהל=מייס=טער פיהרט דאס געלד צו בעצאהלען די ארבייטער אויף אן אייזענבאהן=ליניע].

pay'-clerk *n.* (פיי'-קלוירק) א צאהל=קלערק, אן אנגעשטעלטער אין אן אונטער=נעהמונג וואס צאהלט אוים די אנגעשטעל=טע זייער לוין; א קלערק ביי דעם צאהל=מייסטער אין דער אמעריקאנער ארמעע אדער פלאטע.

pay com'pliments (פיי קאמ'-פלי-מענטס) מאכען קאמפלימענטען.

pay'-corps *n.* (פיי'-קאור) דער צאהל=מייסטערס=קארפוס אין דער אמעריקאנער קריעגס=פלאטע.

pay court (פיי קאורט) זיך שדכ'ענען, אוכאזשיווען.

pay'-day *n.* (פיי'-דיי) דער צאהל=טאג, דער טאג אין וועלכען עס ווערט געצאהלט אין אן אונטערנעהמונג לוין צו ארבייטער און אנגעשטעלטע; דער טאג אין וועלכען מען דארף בעצאהלען א וועקסעל, א חוב א. ד. ג.

pay def'erence (פיי דעפ'-ע-רענס) אבגעבען כבוד.

pay'-direc'tor *n.* (פיי'-די-רעק'-טאר) א צאהל=דירעקטאר [א העכערער בעאמטער אין דעם צאהל=מייסטערס קארפוס פון דער אמעריקאנער קריעגס=פלאטע].

pay dirt (פיי דוירט) ערד וועלכע ענט=האלט גענוג גאלד דאס עס זאל בעצאהלען דעם גאלד=גרעבער'ס טרחה.

pay down (פיי דאון) בעצאהלען אויף'ן ארט, בעצאהלען מיט מזומנים.

pay down pen'itence (פיי דאון פענ'-אי-טענס) שטארק חרטה האבען.

payee' *n.* (פיי-אי') די פערזאן וועמען מען דארף צאהלען; דער פארצייגער פון א וועקסעל, איינער וועמען מען דארף צאהלען א וועקסעל.

pay'er *n.* (פיי'-ער) א צאהלער; דער וואס דארף בעצאהלען א וועקסעל.

pay for (פיי פאר) 1. בעצאהלען רבי=געלד; 2. בעצאהלען, בעצאהלען די קאסטען.

1 Men often must **pay** dearly **for** their mistakes.

pay for a dead horse (פיי פאר ע דעד האהרס) ארויסווארפען געלד אין בלא=טע, צאהלען פאר א נעכטיגען טאג.

pay grav'el (פיי גרעוו'-על) ז. *pay dirt*.

pay hom'age (פיי האמ'-עדזש) פערעה=רען, אבגעבען כבוד.

pay hon'or (פיי אנ'-אר) געבען עהרע, געבען כבוד.

pay in kind (פיי אין קאינד) צאהלען מיט פראדוקטען [ניט מיט געלד]; בע=צאהלען מדה כנגד מדה.

pay'-inspec'tor *n.* (פיי'-אינ-ספעק'-טאר) א צאהל=אינספעקטאר [א העכערער בעאמטער פון דעם צאהל=מייסטערס קאר=פוס אין דער אמעריקאנער קריעגס=פלא=טע].

pay'-list *n.* (פיי'-ליסט) א צאהלונגס=ליסט [א ליסט וואו עס ווערט אויסגערעכענט די וועמען מען דארף צאהלען, בעזאנדערס די פיערטעל=יעהריגע ליסט וואס ווערט צו=געשטעלט אין דעם צאהל=אמט פון קריעגס=דעפארטאמענט].

pay'master *n.* (פיי'-מעס-טער) א צאהל=מייסטער, איינער וואס צאהלט אויס אין אן אונטערנעהמונג לוין צו די ארביי=טער און צו די אנגעשטעלטע; א בעאמ=טער אין דער ארמעע וואס צאהלט אויס די אפיציערען און די סאלדאטען זייער גע=האלט; א בעאמטער אין דער אמעריקא=נער קריעגס=פלאטע, וועלכער האט די אויפ=זיכט אויף געלד, פראוויזיאן, קליידער א. ד. ג.

pay'mastership *n.* (פיי'-מעס-טער-שיפ) דאס אמט פון א צאהל=מייסטער.

pay'ment *n.* (פיי'-מענט) 1. א צאהלונג; א געצאהלט, א בעלוינונג; 2. א בעשטרא=פונג.

2. The waggish child got his **payment** from his father.

pay'nim *n.* and *a.* (פיי'-נים) געצענ=דינער; געצענדינערטום; א געצענדינע=נער; געצענדינעריש.

pay'nize *v.* (פיי'-נאיז) פערהארטעווען האלץ דורך געוויסע כעמישע מיטלען.

pay off (פיי אף) 1. בעצאהלען, אבצאה=לען; אבצאהלען און אבלאזען די מאנשאפט פון א שיף; 2. אבדרעהען זיך פון דער ווינד=ריכטונג [ווענגען א שיף].

2. The little vessel **paid off** from the wind.

pay'-of'fice *n.* (פיי'-אפ'-איס) א צאהל=קאנטאר; א צאהל=אמט.

pay old scores (פיי אולד סקאורז) בע=צאהלען אלטע חובות; זיך אברעכענען מיט א שונא.

pay one in his own coin (פיי הוואן אין היז און קאין) צאהלען מיט דערזעל=בער מטבע, צאהלען מדה כנגד מדה.

pay one out (פיי הוואן אוט) טיכטיג אויסצאהלען, דורכברעכען גוט די ביינער.

pay one's foot'ing (פיי הוואנז פוט-אינג) אויסצאהלען טרינק=געלד, שטעלען משקה [ביי קריגען א נייע שטעלע אדער עפענען א געשעפט א. ד. ג.].

pay one's last debt (פיי הוואנז לעסט דעט) "אבצאהלען דעם לעצטען חוב", שטארבען.

pay one's way (פיי הוואנז הוויי) זיך דורכשלאגען מיט אייגענע כחות.

pay out (פיי אוט) אבצאהלען, פאלשטענ=דיג בעצאהלען; נאכלאזען אדער אבלאזען [ווענגען אן אנגעצויגענעם שטריק פון א שיף].

pay regards' (פיי רי-גארדז') לאזען גריסען, אבגעבען כבוד.

pay respects' (פיי רי-ספעקטס') אכטען.

pay'-roll *n.* (פיי'-ראול) די צאהל=ליסט [א ליסט וואו עס ווערען פערשריבען די פערזאנען, וועלכע מען דארף צאהלען גע=האלט אדער לוין און די סומע פון גע=האלט].

pay'sage *n.* (פיי'-סעדזש) א פייזאזש, א לאנדשאפט.

pay'sagist *n.* (פיי'-סע-דזשיסט) א פייזאזשיסט, א לאנדשאפטען=מאלער.

pay sta'tion (פיי סטיי'-שאן) א צאה=לונגס=שטעלע [אן ארט וואו מען צאהלט אוים געהאלט]; א פלאץ וואו מען קען בענוצען א טעלעפאן פאר געצאהלט.

pay the debt of na'ture (פיי טהי דעט אוו ניי'-טשור) "אבצאהלען דער נא=טור איהר חוב", שטארבען.

pay the fid'dler (פיי טהי פיד'-לער) ז. *pay the piper*.

pay the last du'ty (פיי טהי לעסט דיו'-טי) אבגעבען אימעצען דעם לעצטען כבוד, געהן צו אימעצענס לויה.

pay the pi'per (פיי טהי פאי'-פער) צאהלען די מטבע; טראגען די קאסטען.

I am going to Europe for pleasure. My father will **pay the piper**.

pay the shot (פיי טהי שאט) צאהלען די קאסטען, טראגען די אויסגאבען.

pay up (פיי אפ) אבצאהלען.

pea *n.* (פיע) אן ארבעס; די רוינג אדער איקרע פון געוויסע פיש; א פאווע.

pea'-bean *n.* (פיע'-ביען) א קליינער ווייסער באב, א ווייסע פאסאליע.

pea'-bird *n.* (פיע'-בוירד) אזא פיפ=טשענד פויגעלע, עהנליך צו א האלץ=פיקער אדער דיאטעל.

pea'-bug *n.* (פיע'-באג) ז. *pea-weevil*

peace *n.* (פיעס) פריעדען; שלום; רוה, שטילקייט; א פריעדענס=אבמאך.

peace'able *a.* (פיעס'-עבל) פריעדליך, רוהיג.

peace'ableness *n.* (פיעס'-עבל-נעס) פריעדליכקייט, רוהיגקייט.

peace'ably *adv.* (פיעס'-ע-בלי) אויף א פריעדליכען אדער רוהיגען שטייגער.

peace'-brea'ker *n.* (פיעס'-בריי'-קער) א פריעדענס=ברעכער; איינער וואס צו=שטערט דעם שלום.

peace'ful *a.* (פיעס'-פול) פריעדליך; רו=היג; געלאסען.

peace'fully *adv.* (פיעס'-פול-אי) אויף א פריעדליכען, רוהיגען אדער געלאסענעם שטייגער.

peace'fulness *n.* (פיעס'-פול-נעס) פריעדליכקייט; רוהיגקייט; געלאסענקייט.

peace'-gild *n.* (פיעס'-גילד) די פריע=דענס=גילדיע [איינע פון די מיטעלאלטער=ליכע ארגאניזאציאנען, וועלכע האבען גע=האט דעם צוועק צו פערטיידיגען זייערע מיטגליעדער פון אונגערעכטיגקייט און אונטערשטיצען די פרייהייט].

peace'less *a.* (פיעס'-לעס) פריעדענלאז, אהן פריעדען.

peace'lessness *n.* (פיעס'-לעס-נעס) פריעדענלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פריעדליכקייט.

peace'maker *n.* (פיעס'-מיי-קער) א פריעדען=מאכער, א שלום=מאכער.

peace'-of'fering *n.* (פיעס-אף'-ער-אינג) א פריעדענס=אפפער [קרבן שלמים].

peace'-of'ficer *n.* (פיעס'-אפ'-אי-סער) א פריעדענס=בעאמטער, א שעריף.

peace of mind (פיעס אוו מאינד) זעעלען=רוה; א רוהיג געמיטה; א רוהי=גער קאפ.

peace'-par'ty *n.* (פיעס'-פאר'-טי) א פריעדענס=פארטיי, א פארטיי וואס האלט פאר שלום.

peace'-pipe *n.* (פיעס'-פאיפ) די פריע=דענס=ליולקע [די ליולקע וואס צוזאמענגע=קומענע פארשטעהער פון אינדיאנישע שבטים אין אמעריקא רויכערען אלס סמן פון שלום].

peach *n.* (פיעטש) א פערסיק [אזא פלוים=עהנליכע פרוכט]; א פערסיק=בוים [אויף וועלכען עס וואקסען פערסיקעס].

Peach

pea'-cha'fer *n.* (פיע'-טשיי'-פער) ז. *pea-weevil*

peach'-blight *n.* (פיעטש'-בלאיט) אזא שוואמיגער אנוואוקס אויף פערסיק=בוימער, וועלכער פערדארבט די בוימער אדער די פרוכט.

peach'-blos'som *n.* and *a.* (פיעטש'-

בלאס'-אם) ,די בליהונג פון א פערסיק; א העל=געלבער קאליר; וואס איז שייך צו דער בליהונג פון א פערסיק=בוים.

peach'blow *n.* (פיעטש'-בלאו) א גלאזור פון א מין רויטען אדער העל=געלבען פארצעליי; א מין קארטאפעל.

peach'-bor'er *n.* (פיעטש'-באור'-ער) אן אינזעקט, וועלכער בויערט זיך אין דער קארע פון א פערסיק=בוים און לעגט דארטען זיינע אייעלעך.

peach'-bran'dy *n.* (פיעטש'-ברענ'-די) דער פערסיקא=ליקער [א ליקער אדער שנאפס פון דעם זאפט פון פערסיקעם].

peach'-col'or *n.* (פיעטש'-קאל'-אר) פערסיק=קאליר [א העל=געלבער קאליר].

peach'-col'ored *a.* (פיעטש'-קאל'-ארד) פון א פערסיק=קאליר, פון העל=געלבער פארב.

peach'-down *n.* (פיעטש'-דאון) די ווייכע פוך פון דער שאלעכץ פון א פערסיק.

pea'cher *n.* (פיע'-טשער) א מוסר [דאנאסטשיק].

pea'chery *n.* (פיע'-טשער-אי) א פלאץ וואו עס וואקסען פערסיק=בוימער.

peach'-house *n.* (פיעטש'-האוס) אן אראנזשערע, וואו עס וואקסען פערסיקעם.

pea'-chick *n.* (פיע'-טשיק) א יונגע פאווע.

peach'-stone *n.* (פיעטש'-סטאון) דאס ביינדעל אדער קערן פון א פערסיק.

peach'-tree *n.* (פיעטש'-טריע) א פערסיק=בוים.

pea'chy *a.* (פיע'-טשי) ווי א פערסיק; עהנליך צו א פערסיק.

peach'-yel'lows *n.* (פיעטש'-יעל'-אוז) א מין קראנקהייט פון פערסיקעס=בוימער.

pea'-coal *n.* (פיע'-קאול) זעהר קליינע קויהלען, ווי ארבעס.

pea'cock *n. and v.* (פיע'-קאק) 1. א פאווליז, דער זכר פון א פאווע; 2. ארויסשטעלען זיך מיט גדלות; 3. האלטען זיך מיט שטאלץ; געהן ווי א פאווע.

3. She peacocked up and down the terrace.

Peacock

pea'cock-but'terfly *n.* (פיע'-קאק-באט'-ער-פלאי) א זומער=פויגעלע אדער באבעלע, וועלכע האט אויף די פליגלען גלאנציגע פלעקען ווי די פעדערען פון א פאווע.

pea'cock-fish *n.* (פיע'-קאק-פיש) דער פאווע=פיש [אן אייראפעאישער ים=פיש, וועלכער גלאנצט אב מיט גרינע, בלויע, רויטע און ווייסע קאלירען].

pea'cock-pheas'ant *n.* (פיע'-קאק-פעז'-ענט) א פאזאן [אזא פויגעל] מיט פאווע=פעדערען.

pea'cock's-tail *n.* (פיע'-קאקס-טייל) זעהר א שעהן ים=גראז מיט ברייטע פעכער=עהנליכע בלעטער=שטענגלעך.

pea'-drop'per *n.* (פיע'-דראפ'-ער) א האנד=אינסטרומענט, מיט וועלכען מען זייהט ארבעס.

pea'fowl *n.* (פיע'-פאול) א פאווע.

pea'-green *n.* (פיע'-גריען) ארבעס=גרין [אן ארט גרינקייט עהנליך צו גרינע ארבעס].

pea'-gun *n.* (פיע'-גאן) ז. *pea-shooter*

pea'hen *n.* (פיע'-העז) די נקבה פון פאוועס.

pea'-hul'ler *n.* (פיע'-האל'-ער) א מאשין צו דרעשען און אויסצושיילען ארבעס פון די סטרוטשקעס אדער שויטען.

pea'-jack'et *n.* (פיע'-דזשעק'-עט) אזא מאטראזען=רעקעל פון גראבען געוואנד.

peak *n. and v.* (פיעק) א שפיץ פון עפעס, אן ארויסגעשטארצטער פונקט; דער גיפפעל אדער שפיץ פון א בארג; דער אויבערשטער ווינקעל פון א זעגעל, וועלכער איז צוגעפעסטיגט צום קווערשטאנג פון מאסט; ארויסשטארצען ווי א שפיץ; צובינדען משופע'דיג דעם קווערשטאנג צום מאסט; האבען אן אויסגעצויגענעם פנים, אויסזעהן קרענקליך.

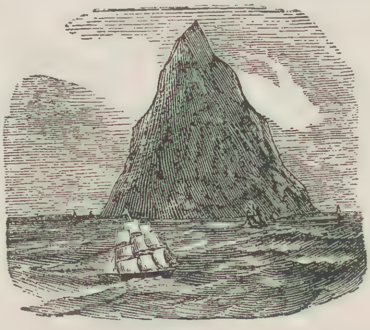

Peak

pea'ked *a.* (פיע'-קעד) 1. געשפיצט, מיט א שפיץ; 2. מיט אן אויסגעצויגענעם פנים, מיט א קרענקליכען אויסזעהן.

2. He looks very pale and peaked.

pea'king *a.* (פיע'-קינג) קרענקליך, פיינליך; נידריג, געמיין, עלענד.

pea'kish *a.* (פיע'-קיש) בערגעלדיג; שפיציג; מיט אן אויסגעצויגענעם פנים; קרענקליך.

pea'ky *a.* (פיע'-קי) געשפיצט, מיט שפיצען; וואס הויבט אן צו פוילען [וועגען בוימער און קלעצער].

peal *n. and v.* (פיעל) א ליארם; דאס קראכען [פון א דונער]; דאס שאלען [פון טרומייטען]; א קלינגעריי [פון גלאקען], א בראווא=פאטשעריי; א הארמאנישער גלאקען=קלאנג; א מוזיקאליש שטיק וואס ווערט געשפיעלט מיט א סעריע פון גלאקען; שאלען, ליארמען; קראכען [ווי א דונער]; פאטשען [בראווא].

peal of applause' (פיעל אוו ע-פלאהז') א בראווא=פאטשעריי.

peal of laugh'ter (פיעל אוו לאפ'-טער) א קלינגענדער געלעכטער; א געלעכטער=אויסברוך.

peal of rain (פיעל אוו ריין) א שלאקס=רעגען.

pean *n.* (פיען) ז. *pœan*

pea'nut *n.* (פיע'-נאט) א כינעזישער נוס, אן ערד=נוס, א פיסטאשקע [די פרוכט פון א מין באב=פלאנצע, וואס וואקסט ארום ווארצעל אונטער דער ערד]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען די ערד=ניסלעך.

Peanut

pea'nut pol'itics (פיע'-נאט פאל'-אי-טיקס) קליינליכע פאליטיק, פאליטישע שטוקעס און שווינדלערייען צוליעב קלייניגקייטען.

pea'-pod *n.* (פיע'-פאד) אן ארבעס=שויט אדער סטרוטשקע; א מין רודער=שיפעל, געברויכט ביים כאפען ראקעס.

pear *n.* (פעהר) א באר, א בארנע; א בארען=בוים; א פערל וואס האט די פארם פון א בארנע.

Pear

pea'-rake *n.* (פיע'-רייק) א מאשין צו שניידען און צוזאמענקלייבען ארבעס פון פעלד.

pear'-blight *n.* (פעהר'-בלאיט) א קראנקהייט פון בארען=בוימער.

pear'iform *a.* (פעהר'-אי-פארם) בארנע=פערמיג, ווי א בארנע.

pearl *n. and v.* (פוירל) א פערל; א טייערע, קאסטבארע זאך; א בעלעם אדער בעלמע אויף'ן אויג; פערלמוטער; פערל=שריפט [א מין קליינע דרוק=שריפט]; א טראפען צושמאלצענער מעטאל; בעזעצען אדער בעציערען מיט פערל; מאכען ווי פערל; אויסזעהן ווי פערל.

pearla′ceous *a.* (פויר-לײ׳-שיאס) פערלדיג: ווי פערל אדער פערלמוטער.

pearl′ash *n.* (פוירל׳-עש) פערל־אש, אמעריקאנער פאטאש [פאטאש וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין וואסער און דערנאך אויסגעטריקענט און פערדיכט געווארען אויף׳ן פייער].

pearl′-bar′ley *n.* (פוירל׳-באר׳-לי) פערל־גרויפען, פערל־גריץ.

pearl′-blue *n.* (פוירל׳-בלוה) פערל־בלוי [א קלארער בלאס־בלויער קאליר].

pearl′-disease′ *n.* (פוירל׳-די-זיעז׳) שווינדזוכט [די דער] ביי בהמות.

pearl′-di′ver *n.* (פוירל׳-דאי׳-ווער) איינער וואס לאזט זיך ארונטער אין ים צו זוכען פערל.

pearled *a.* (פוירלד) אויסגעזעצט אדער בעציערט מיט פערל; עהנליך צו פערל; אויסגעזעצט מיט פרישטשעם: בעציערט מיט א ראנד־שנירעל. ז. *pearl-edge*

pearl′-edge *n.* (פוירל׳-עדזש) א גע־דרעהט ראנד־שנירעל אדער ראנד־פאדים וואס ווערט צוגענעהט צום ראנד פון שפי־צען, בענדער א. ד. ג.

pearl′-eye *n.* (פוירל׳-אי) א בעלעם אדער בעלמע אויף׳ן אויג.

pearl′-eyed *a.* (פוירל׳-איד) וואס האט א בעלעם [בעלמע] אויף׳ן אויג.

pearl′-fish *n.* (פוירל׳-פיש) א פישעלע פון די טראפישע ימים [בעזאנדערס ארום פאנאמא], וואס האלט זיך אויף אין די מושעלען פון פערל־אויסטערס.

pearl′-fish′ery *n.* (פוירל׳-פיש׳-ער-אי) פערל־פישעריי, דאס פאנגען פערל; א פערל־פישעריי [א פלאץ וואו מען פישט פערל].

pearl′-fish′ing *n.* (פוירל׳-פיש׳-אינג) פערל־פישעריי, דאס פאנגען פערל.

pearl′-gray *n.* and *a.* (פוירל׳-גריי) פערל־גרוי [א בלאסער בלוי־גרויער קא־ליר]; פון א פערל־גרויער פארב. ז. איל. *"Colors"*

pear′liness *n.* (פויר׳-לי-נעס) פערל־דיגקייט, דאס האבען דעם אויסזעהן אדער די אייגענשאפטען פון פערל.

pear′ling *n.* (פויר׳-לינג) דאס מאכען פערל־גריץ, דאס אויסשיילען קערנער פון דער שאלעכץ; פערל־פישעריי, דאס כא־פען פערל אין ים; דאס מאכען רונדע אדער האלב־רונדע איינשניטע, אלס בע־ציערונג [ווי למשל, אין גלאז].

pear′ling-mill *n.* (פויר׳-לינג-מיל) א פערל־גריץ מיהל.

pearl′-oys′ter *n.* (פוירל׳-אים׳-טער) [א דער פערל־אויסטער פון די מין מאלוסקע טראפישע ימים וואס איז א מושעל, וואס שטעלט מיט זיך פאר צוויי ניט גלייכע דעקלעך מיט אז אויערעל. אין דיעזער מושעל בילדעט זיך אוים דער בעסטער זארט פערל].

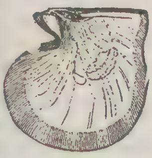

Pearl-oyster

pearl′-pow′der *n.* (פוירל׳-פאו׳-דער) פערל־פולווער, פערל־ווייס [א פודער וואס ווערט בענוצט צו מאכען שעהן און פריש דאס פנים]; א פולווער [פון ביסמוט־זאלץ], וואס ווערט בענוצט צו עמאלירען אדער גלאזירען כלים.

pearl′-sa′go *n.* (פוירל׳-סיי׳-גאו) פערל־סאגא [אן עסבארער קראכמאל־שטאף וואס ווערט געמאכט פון שטאם פון דער סאגא־פאלמע און זעהט אוים ווי קליי־נע הארטע קערנדלעך עהנליך צו פערל].

pearl′-shaped *a.* (פוירל׳-שייפט) וואס האט די פארם פון א פערל.

pearl′-shell *n.* (פוירל׳-שעל) א מושעל בעדעקט מיט פערלמוטער.

pearl′-spar *n.* (פוירל׳-ספאר) פערל־שפאט [א געוויסע פארם פון דעם מינע־ראל דאלאמיט. ז. *dolomite*].

pearl′-stitch *n.* (פוירל׳-סטיטש) א פערל־שטיך [איינע פון די ראנד־אויגלעך אין שטיקעריי, ווי שפיצען, איינזאץ א. ד. ג.].

pearl′stone *n.* (פוירל׳-סטאון) דער פערלשטיין. ז. *perlite*

pearl′-white *n.* (פוירל׳-הוואיט) א שטאף, פון וועלכען מען מאכט פאלשע פערל; פערל־פולווער, פערל־ווייס [ז. *pearl-powder*].

pear′ly *a.* (פויר׳-לי) פון פערל, פערל־דיג; פערל־פערמיג; עהנליך צו פערלמו־טער; אויסגעזעצט אדער בעשאטען מיט פערל; קלאר, ריין, שיינענד, גלאנציג.

pear′main *n.* (פעהר׳-מיין) א בארנע־עפעל [א זארט זעהר גוטע עפעל].

pear′monger *n.* (פעהר׳-מאנ-גער) איי־נער וואס האנדעלט מיט בארנעס.

pear′-shaped *a.* (פעהר׳-שייפט) בארן־פערמיג, וואס האט די פארם פון א בארנע.

peart *a.* (פיערט) לעבעדיג, אקטיוו, גע־זונד, מונטער.

peart′ly *adv.* (פיערט׳-לי) פיהלענדיג זיך געזונד און מונטער; אויף א לעבע־דיגען, אקטיווען שטייגער.

pear′-tree *n.* (פעהר׳-טריע) א בארן־בוים.

peas′ant *n.* (פעז׳-ענט) א פויער, א דארפסמאן; א לאנד־ארבייטער; וואס איז שייך צו א פויער; דארפיש; גראב.

peas′antlike *a.* (פעז׳-ענט-לאיק) פוי־עריש, ווי א דארפסמאן.

peas′antly *a.* (פעז׳-ענט-לי) פויעריש; וואס איז שייך צו פויערים; ווי א דארפס־מאן.

peas′antry *n.* (פעז׳-ענט-רי) פויערים, דאס פויערן־פאלק, די דארפסלייט.

peas′cod *n.* (פיעז׳-קאד) ז. *pea-pod*

pease *n.* (פיעז) ארבעס; א זארט קליי־נע קויהלען.

pease′cod *n.* (פיעז׳-קאד) ז. *pea-pod*

pease′-hook *n.* (פיעז׳-הוק) אן אינ־סטרומענט צו שניידען ארבעס.

pease′-meal *n.* (פיעז׳-מיעל) ארבעס־מעהל.

pease′-por′ridge *n.* (פיעז׳-פאר׳-אידזש) א קאשע פון ארבעס.

pea′-shell *n.* (פיע׳-שעל) ארבעס־שא־לעכץ, ארבעס־סטרוטשקעס, ארבעס־שויטען.

pea′-shell′er *n.* (פיע׳-שעל׳-ער) אן אינסטרומענט ארויסצונעהמען ארבעס פון די שויטען אדער סטרוטשקעס.

pea′-shoo′ter *n.* (פיע׳-שוה׳-טער) אן ארבעס־שיסער [א קינדערשעס שפיעל־צייג, וואס שיסט מיט ארבעס א. ד. ג.].

pea′-soup *n.* (פיע׳-סוהפ) ארבעס־זופ.

peat *n.* (פיעט) טארף [א הייץ־מאטעריאל וואס בילדעט זיך אוים פון איבערגעפוילטע פלאנצען אין וואסער און אין פייכטער, זומפיגער ערד].

peat′-bed *n.* (פיעט׳-בעד) א טארף־שיכט אין דער ערד. ז. *peat*

peat′-bog *n.* (פיעט׳-באג) א טארף־זומפ; א מאסע טארף אין א זומפיגען ארט. ז. *peat*

peat′-char′coal *n.* (פיעט׳-טשאר׳-קאול) קויהלען פון איבערגעברענטען טארף.

peat′-coal *n.* (פיעט׳-קאול) א זארט ווייכע שטיין־קויהלען, א מין ליגניט אדער ברוין־קוילען. ז. *lignite*

peat′-coke *n.* (פיעט׳-קאוק) ז. *peat-charcoal*

peat′-land *n.* (פיעט׳-לענד) טארף־לאנד [א פלאץ וואו עס געפינט זיך טארף].

peat′-moor *n.* (פיעט׳-מוהר) ז. *peat-moss*

peat′-moss *n.* (פיעט׳-מאהס) א טארף־גרונד; א טארף־שיכט אין דער ערד; א מין מאך; מאך, פון וועלכען עס בילדעט זיך אוים טארף.

peat′-reek *n.* (פיעט׳-ריעק) טארף־רויך.

peat′-soil *n.* (פיעט׳-סאיל) א טארף־באָ־דען. ז. *peat*

peat′y *a.* (פיעט׳-אי) טארפיג; וואס ענטהאלט טארף; עהנליך צו טארף.

pea′vey *n.* (פיע׳-ווי) א שטאנג מיט אן אייזערנעם שפיץ און מיט א קרוק אנ־צונעהמען און שלעפען קלעצער.

pea′-wee′vil *n.* (פיע׳-הוויע׳וויל) דער ארבעס־זשוק [א קליין זשוקעל, וואס ער־נעהרט זיך מיט ארבעס].

pe′ba *n.* (פי׳-בא) דאס דרום־אמעריקא־נישע פאנצער־טהיער אדער ארמאדילא. ז. *armadillo*

peb′ble *n.* and *v.* (פעבל) א קיזעל, א זאמד־שטיינדעל; א קרעמען; דער בערג־קריסטאל [אזא דורכזיכטיגער מינעראל]; שיס־פולווער פון א גרויסען פארמאט; א לעדער וואס איז אויסגעארבייט אזוי, דאס עס זעהט אויס ווי בעשאטען מיט שטיינד־לעך: אויסארבייטען לעדער אזוי, אז עס זאל אויסזעהן קערנדיג אדער ווי בעשאטען מיט זאמד־שטיינדלעך.

peb′bled *a.* (פעבלד) קיזעלדיג; מיט קרעמענעס: פול מיט זאמד־שטיינדלעך.

peb′ble-leath′er *n.* (פעב׳ל-לעטה׳-ער) א לעדער וואס האט דעם אויסזעהן ווי בע־שאטען מיט קליינע זאמד־שטיינדלעך.

peb′ble-pa′ving *n.* (פעב׳ל-פיי׳-ווינג) א ברוק פון גלאטע רונדע שטיינדלעך.

peb′ble-stone *n.* (פעב׳ל-סטאון) קיזעל־שטיין.

peb′bleware *n.* (פעב׳ל-הוועהר) אן ארט ועדזשוואוד־געשיר [פאיאנס־כלים וואס זיינען געמאכט געווארען פון פער־שיעדען־קאלירטע מאטעריאלען]. ז. *Wedgwood ware*

peb′ble-work *n.* (פעב׳ל-הוואירק) קי־זעל־ארבייט, דאס אויסלעגען מיט שטיינד־לעך.

peb′bling *n.* (פעב׳-לינג) אין לעדער־מאנופאקטור — דאס אויסארבייטען א לעדער אזוי, אז עס זאל זיין ניט גלאט, נאר שארסטקע, ווי בעשאטען מיט קליי־נע זאמד־שטיינדלעך.

peb′bling-machine′ *n.* (פעב׳-לינג-מע-שין׳) אין לעדער־פאבריקאציאן — א מאשין צו מאכען א לעדער שארסטקע, ווי בעשאטען מיט קלייניקע שטיינדעלעך.

peb′bly *a.* (פעב׳-לי) פול מיט קליינע שטיינדלעך.

peb′rine *n.* (פעב׳-רין) פעברין [א קראנקהייט פון זייד־ווערים, וואס ווערט פעראורזאכט דורך א געוויסען מיקראב].

pecan′ *n.* (פי-קען׳) דער היקארי־נוס־בוים אדער דער פעקאן־נוסבוים [אזא אמעריקאנער נוסבוים]; דער היקארי־נוס, דער פעקאן־נוס [די פרוכט פון דיעזען בוים]. ז. *hickory*

pec′ary *n.* (פעק׳-ע-רי) ז. *peccary*

peccabil′ity *n.* (פעק-ע-ביל׳-אי-טי) זינדיגקייט.

pec'cable *a.* (פעק'-עבל) זינדיג.

peccadil'lo *n.* (פעק-ע-דיל'-או) א קליי־נע זינד, א לייכטע שולד.

pec'cancy *n.* (פעק'-ען-סי) א פעהלער, א חסרון, א שלעכטע אייגענשאפט; פער־דארבענהייט, שלעכטקייט, זינדיגקייט; א פערברעכער.

pec'cant *a.* (פעק'-ענט) זינדיג; פעהלער־האפט; שלעכט, פערדארבען.

pec'cantly *adv.* (פעק'-ענט-לי) אויף א זינדיגען אופן; פעהלערהאפט; פערדאר־בען.

pec'cary *n.* (פעק'-ע-רי) דער פעקארי [א ווילדער אמעריקאנער חזיר].

Peccary

pecca'vi (פע-קיי'-וואי) איך האב גע־זינדיגט, עס איז מיין שולד.

pec'co *n.* (פעק'-או) ז. *pekoe*

pech'blende *n.* (פעטש'-בלענד) ז. *pitchblende*

pech'urane *n.* (פעש'-יו-ריין) ז. *pitchblende*

peck *n. and v.* (פעק) 1. א פיק [מיט'ן שנאבעל]; 2. א קלאפ מיט א שפיציגען אינסטרומענט; 3. א מעסטעל [א פיער־טעל פון א בושעל, 8 קווארט]; 4. א מענ־גע; 5. פיקען, אויספיקען, אויסקלאפען [ווי למשל מיט א ברעך־אייזען].

3. I bought a **peck** of potatoes. 4. He has a **peck** of troubles these days.

peck at (פעק עט) פיקען אהן אויפהער, דאקוטשען, זיך בינדען, זיך טשעפען.

His wife is a nag. She is constantly **pecking at** him.

peck'er *n.* (פעק'-ער) א פיקער, א פויגעל וואס פיקט; א ברעך־אייזען; קוראזש, מוטה.

peck'ing *n.* (פעק'-אינג) דאס טויטען פויגלען צילענדיג אין זיי מיט שטיינד־לעך; א ניט גוט דורכגעברענטער ציגעל.

peck'ing-bag *n.* (פעק'-אינג-בעג) א זעקעל צו האלטען שטיינדלעך, וועלכע מען ווארפט אין פויגלען, פרובירענדיג זיי צו טויטען.

peck'ish *a.* (פעק'-איש) עטוואס הונגע־ריג, האבענדיג אפעטיט.

Peck'sniffian *a.* (פעק'-סניפ-אי-ען) עהנליך צו פעקסניף, א העלד אין די־קענס'עס ווערק "מארטין טשאזלוויט"; היפאקריטיש.

pec'ten *n.* (פעק'-טען) א קאם; א קאם־עהנליכער אנוואוקס אדער קערפער־טייל.

pec'tinal *a.* (פעק'-טי-נעל) קאם־פערמיג, ווי א קאם.

pec'tinate *a.* (פעק'-טי-נייט) צייהניג ווי א קאם; קאם־עהנליך; וואס האט א קאם־עהנליכען קערפער־טייל.

pec'tinately *adv.* (פעק'-טי-נייט-לי) ווי א קאם.

pectina'tion *n.* (פעק-טי-ניי'-שאן) קאם־עהנליכקייט; עטוואס וואס איז עהנ־ליך צו א קאם; א קאם־עהנליכער אנ־וואוקס אדער קערפער־טייל; דאס זיין צו־זאמענגעשלאסען ווי צייהנער פון צוויי קא־מען.

pec'tora *n.* (פעק'-טא-רא) ברוסטען. ז. *pectus*

pec'toral *a. and n.* (פעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו דער ברוסט, וואס איז פערבונ־דען מיט דער ברוסט; א ברוסט־שילד; א ציערונג וואס מען טראגט אויף דער ברוסט; א אופר [וואס פארצייטיגע כהנים פלעגען טראגען]; א רפואה געגען ברוסט־קראנק־הייטען.

pec'toral arch (פעק'-טא-רעל ארטש) דער ברוסט־קאסטען געוועלב [די אקסעל־ביינער צוזאמען מיט די ביינער ביי די ריפען].

pec'toral gir'dle (פעק'-טא-רעל גוירדל) ז. *pectoral arch*

pec'torally *adv.* (פעק'-טא-רעל-אי) אין בעצוג צו דער ברוסט; אין דער לא־גע פון דער ברוסט.

pec'tus *n.* (פעק'-טאס) די ברוסט.

pec'ulate *v.* (פעק'-יו-לייט) בע'גנב'ענען; צונעהמען אנפערטרויטעס געלד אדער אנ־פערטרויטע זאכען.

pecula'tion *n.* (פעק-יו-ליי'-שאן) דאס בע'גנב'ענען, דאס צונעהמען אנפערטרוי־טעס געלד אדער אנפערטרויטע זאכען.

The treasurer of the company was guilty of peculation.

pec'ulator *n.* (פעק'-יו-ליי-טאר) איינער וואס בע'גנב'עט אדער נעהמט צו אנפער־טרויטעס געלד אדער אנפערטרויטע זא־כען.

pecu'liar *a. and n.* (פי-קיו'-ליאר) 1. אייגען, איינצעלן, פערזענליך, אייגענ־טימליך, כאראקטעריסטיש; 2. בעזונדער, ספעציעל; 3. זאנדערבאר, אונגעוועהנליך; 4. עטוואס זאנדערבארעס; א זאנדערבא־רער מענש; אן אבגעזונדערטער קירכען־בעצירק מיט אן אונאבהענגיגער קירכען־פערוואלטונג; א שטאדט־בעצירק, וואס האט נאך ניט קיין גאנצע זעלבסטשטענדיגע שטאדט־פערוואלטונג, איז אבער אונאב־הענגיג אין לאקאלע אנגעלעגענהייטען [פארצייטען אין שטאאט מאסאטשוזעטס, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא].

1. Adam assigned to every creature a name **peculiar** to its nature. 2. Diplomatists must possess **peculiar** tact. 3. We noticed something **peculiar** in his manner.

pecu'liar institu'tion (פי-קיו'-ליאר אינ-סטי-טיו'-שאן) נעגער־שקלאפעריי [אז אויסדרוק וועלכער פלעגט געברויכט ווערען אין די זידליכע שטאאטען פון די פעראיי־ניגטע שטאאטען אין אמעריקא פאר דער נעגער־בעפרייאונג].

pecu'liarise *v.* (פי-קיו'-ליאר-איז) ז. *peculiarize*

peculiar'ity *n.* (פי-קיו-לי-ער'-אי-טי) אייגענטימליכקייט, זאנדערבארקייט.

He can be recognized from afar by the **peculiarity** of his dress.

pecu'liarize *v.* (פי-קיו'-ליאר-איז) מא־כען אייגענטימליך, אויסזונדערען.

pecu'liarly *adv.* (פי-קיו'-ליאר-לי) אויף אן אייגענטימליכען אופן; אויף א בעזונדערען שטייגער; זאנדערבאר, אויף א זאנדערבארען אופן.

pecu'liarness *n.* (פי-קיו'-ליאר-נעס) ז. *peculiarity*

Pecu'liar Peo'ple (פי-קיו'-ליאר פיפעל) אתה בחרתנו'קעס [אידען]; אזא רעליגיעזע סעקטע אין געוויסע געגענדען פון ענגלאנד, וועלכע גלויבט, אז יעדער מענש קען זיך אליין אין איין מאמענט בע־פרייען פון זיינע זינד און דעריבער זיינען נים נויטיג קיין גלחים אין קיין קירכען. דיעזע סעקטע גלויבט אויך, אז אלע קראנק־הייטען קענען געהיילט ווערען דורך תפלות.

pecu'lium *n.* (פי-קיו'-לי-אם) פריוואט אייגענטום.

pecu'niarily *adv.* (פי-קיו'-ני-ע-רי-לי) אין בעצוג צו געלד אדער צו געלד־אנגעלעגענהייטען.

pecu'niary *a.* (פי-קיו'-ני-ע-רי) געלט־ליך, וואס געהערט צו געלד, וואס בעשטעהט אין געלד.

pecu'niary leg'acy (פי-קיו'-ני-ע-רי לעג'-ע-סי) ירושה־געלד.

pecu'niary pen'alty (פי-קיו'-ני-ע-רי פען'-על-טי) געלד־שטראף.

pedagog'ic *a. and n.* (פעד-ע-גאדזש'-איק) פעדאגאגיש, וואס איז שייך צו קינ־דער־ערציהונג; פעדאגאגיע, די לעהרע וועגען ערציהונג.

pedagog'ical *a.* (פעד-ע-גאדזש'-אי-קעל) פעדאגאגיש, וואס איז שייך צו קינ־דער־ערציהונג.

pedagog'ically *adv.* (פעד-ע-גאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א פעדאגאגישען אופן; אין בעצוג צו פעדאגאגיע; לויט פעדאגא־גישע מעטאדען.

pedagog'ics *n.* (פעד-ע-גאדזש'-איקס) פעדאגאגיק, פעדאגאגיע, די ערציהונגס־וויסענשאפט.

ped'agogism *n.* (פעד'-ע-גאג-איזם) פעדאגאגיזם; דער כאראקטער אדער די אויפפיהרונג פון א פעדאגאג; פעדאנטיזם.

ped'agogue *n. and v.* (פעד'-ע-גאג) א פעדאגאג, אן ערציהער, א שול־לעהרער; א פעדאנט; ערציהען, אונטעררריכטען.

ped'agoguish *a.* (פעד'-ע-גאג-איש) פעדאגאגיש; פעדאנטיש.

ped'agogy *n.* (פעד'-ע-גאו-דזשי) פע־דאגאגיק, פעדאגאגיע, די לעהרע וועגען ערציהונג; די ערציהונג אדער אונטעררריכ־טונג פון קינדער.

ped'al *a., n. and v.* (פעד'-על) פוסיג, וואס געהערט צו א פוס; וואס איז שייך צו א פוס־עהנליכען טייל; וואס איז שייך צו א פעדאל [דער העבעל פון א מאשין, פון א פארטעפיאנא אדער פון אן אנדער עהנליכען מוזיקאלישען אינסטרומענט, וועל־כער ווערט אנגעטרעטען מיט'ן פוס אנ־צוהאלטען לענגער דעם טאן]; א פעדאל [פון א מאשין, אדער מוזיקאלישען אינ־סטרומענט]; בעטרייבען דורך א פעדאל, בענוצען א פעדאל.

peda'le *n.* (פי-דיי'-לי) א טעפיך [קאווער] וואס ווערט אויסגעשפרייט פאר אן אלטאר; א זאמלונג פון רעליגיע־זע "אני מאמין'ס" פון אלגעמיינע קירכען־ראטהען פון דער גריכיש־קאטוילישער קירך; דער פעדאל [פוס־העבעל] פון א פיאנא אדער ארגעל.

ped'alist *n.* (פעד'-על-איסט) א פיאנא־שפיעלער וואס איז זעהר געשיקט אין בע־נוצען די פעדאלען.

ped'al key (פעד'-על קיע) דער פעדאל [פוס־העבעל] פון אן ארגעל.

ped'al note (פעד'-על נאוט) א פעדאל־נאטע [א טאן אדער נאטע וואס בעקומט זיך פון אן ארגעל דורך אנטרעטען דעם פעדאל].

ped'ant *n.* (פעד'-ענט) [איי־] א פעדאנט וואס שטעלט זיך אויף קליינע זאכען אין לערנען], א מקפיד, א מדקדק; א שוהל־לעהרער, א פעדאגאג.

pedan'tic *a.* (פי-דען'-טיק) פעדאנטיש, איבערטריבען פינקטליך.

pedan'tical *a.* (פי-דען'-טי-קעל) ז. *pedantic*

pedan'tically *adv.* (פי-דען'-טי-קעל-אי) אויף א פעדאנטישען אופן.

pedan'ticism *n.* (פי-דענ׳-טי-סיזם) פעדאנטעריע; עטוואס פעדאנטישעס, א פעדאנישער אויסדרוק, בעגריף א. ד. ג.

pedan'ticly *adv.* (פי-דענ׳-טיק-לי) ז. *pedantically*

ped'antism *n.* (פעד׳-ענ-טיזם) פעדאנטיזם, פעדאנטעריע, איבערטריבענע פינקטליכקייט.

ped'antize *v.* (פעד׳-ענ-טאיז) זיין א פעדאנט, זיין א מדקדק, זיין א מקפיד; זיין איבערטריבען פינקטליך; זיך אבשטעלען אויף קליינינקייטען [בעזאנדערס אין לערנען].

pedantoc'racy *n.* (פעד-ענ-טאק׳-רע-סי) א רעגיערונגס=סיסטעם וואס איז געגרינדעט אויף בוך=טעאריעס.

ped'antry *n.* (פעד׳-ענ-טרי) פעדאנטעריע, פעדאנטיזם; איבערטריבענע פינקטליכקייט; דאס שטעלען זיך אויף קליינינקייטען אין לערנען; דאס זיין א מקפיד.

ped'ate *a.* (פעד׳-אייט) וואס איז עהנליך צו א פוס; וואס איז געטיילט אין פינגער ווי א פוס [וועגען בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; וואס האט פים אדער פים=עהנליכע טיילען.

ped'ate leaf (פעד׳-אייט ליעף) א בלאט וואס איז געטיילט אין פינגער ווי א פוס.

Pedate Leaf

ped'ately *adv.* (פעד׳-אייט-לי) אויף דעם אופן פון א פוס אדער פוס=עהנליכען טייל.

pedat'ifid *a.* (פי-דעט׳-אי-פיד) אין באטאניק — וואס די אדערלעך פון בלאט זיינען געטיילט ווי פוס=פינגער, אבער דאס בלאט גופא איז נור געטיילט אין פינגער ביז צו העלפט.

pedat'inerved *a.* (פי-דעט׳-אי-נוירווד) וואס די אדערלעך זיינען געטיילט ווי פוס=פינגער [וועגען בלעטער].

ped'dle *v.* (פעדל) הויזירען, פעדלען, טענדלען; ארומטראגען סחורה איבער די הייזער; זיך בעשעפטיגען מיט קליין=קרעמריי; זיך אבגעבען מיט קליינינקייטען.

ped'dler *n.* (פעד׳-לער) א פעדלער, א הויזירער, א קאראבעלניק.

ped'dleress *n.* (פעד׳-לער-עס) א פעדלערקע, א הויזירעריז.

ped'dlerism *n.* (פעד׳-לער-איזם) קליין=קרעמעריי.

ped'dlery *n.* (פעד׳-לער-אי) פעדלעריי, הויזירעריי; פעדלער=סחורות, קליינע סחורות וואס הויזירער טראגען ארום צו פערקויפען.

ped'dling *a. and n.* (פעד׳-לינג) 1. קליינליך, אונבעדייטענד; 2. פעדלעריי; דאס זיין א פעדלער אדער קאראבעלניק. 2. His occupation is peddling.

ped'erast *n.* (פעד׳-ע-רעסט) א פעדעראסט [איינער וואס בעטרייבט משכב זכור, א מאנספערזאן וואס האט אוננאטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט מענער, הויפטזעכליך מיט אינגלעך].

pederas'tic *a.* (פעד-ע-רעס׳-טיק) פעדעראסטיש, וואס איז שייך צו פעדעראסטיע. ז. *pederasty*

ped'erasty *n.* (פעד׳-ע-רעס-טי) פעדעראסטיע, אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר פון א מאנספערזאן מיט א מאנספערזאן, הויפטזעכליך מיט אינגלעך [משכב זכור].

pe'des *n.* (פיע׳-דיעז) פים; פים=עהנליכע קערפער=טיילען. ז. *pes*

ped'estal *n. and v.* (פעד׳-עס-טעל) א פעדעסטאל; א פאסטאמענט, א פוס=געשטעל פון א סטאטוע אדער בילד=זייל; אן אונטערלאגע; שטעלען אויף א פעדעסטאל; אונטערשטיצען ווי א פעדעסטאל.

pedes'trial *a.* (פי-דעס׳-טרי-על) וואס איז שייך צום פוס; וואס געהט צו פוס; וואס איז צוגעפאסט צום געהן.

pedes'trially *adv.* (פי-דעס׳-טרי-על-אי) צו פוס; אזוי ווי א פוס=געהער.

pedes'trian *a. and n.* (פי-דעס׳-טרי-ען) וואס געהט צו פוס; נידריג, געמיין, ווּאלגאר; א פוס=געהער; א פראפעסיאנעלער פוס=געהער אדער לויפער.

pedes'trianism *n.* (פי-דעס׳-טרי-ענ-איזם) די קונסט פון שנעל געהן אדער לויפען; דאס געהן צו פוס, דאס מאכען צו=פוס רייזען.

pedes'trianize *v.* (פי-דעס׳-טרי-ענ-איז) געהן צו פוס, ארומרייזען צו פוס, וואנדערען.

pediat'ria *n.* (פעד-אי-עט׳-רי-א) ז. *pediatrics*

pediat'ric *a.* (פעד-אי-עט׳-ריק) וואס איז שייך צו קינדער=דאקטאריע.

pediatri'cian *n.* (פעד-אי-ע-טריש׳-ען) ז. *pediatrist*

pediat'rics *n.* (פעד-אי-עט׳-ריקס) קינדער=דאקטאריע, די מעדיצינישע און היגיענישע בעהאנדלונג פון קינדער.

pediat'rist *n.* (פעד-אי-עט׳-ריסט) א קינדער=דאקטאר.

ped'iatry *n.* (פעד׳-אי-עט-רי) ז. *pediatrics*

ped'icel *n.* (פעד׳-אי-סעל) ז. *pedicle*

ped'icellate *a.* (פעד׳-אי-סעל-אייט) וואס איז בעהעפט דורך א שטיץ=שטענגעלע [וועגען בליהונג]. ז. *pedicle*

ped'icellated *a.* (פעד׳-אי-סעל-איי-טעד) ז. *pedicellate*

pedicella'tion *n.* (פעד-אי-סע-ליי׳-שאן) דאס האבען שטיץ=שטענגעלעך [וועגען בליהונג]. ז. *pedicle*

ped'icelled *a.* (פעד׳-אי-סעלד) ז. *pedicellate*

ped'icle *n.* (פעד׳-איקל) דאס קליינע שטיץ=שטענגעלע פון א בליהונג, מיט וועלכען זי איז בעהעפט צו דעם בלומען=שטענגעל [ביי פלאנצען, וואו מעהרערע בליהונגען וואקסען אויף איין שטענגעל]; א פוס=עהנליכער טייל; א פיסעל.

Pedicle

pedic'ular *a.* (פי-דיק׳-יו-לאר) ז. *pediculous*

pedic'ulate *a.* (פי-דיק׳-יו-לייט) ז. *pedicellate*

pedicula'tion *n.* (פי-דיק-יו-ליי׳-שאן) לייזינקייט, דאס זיין געפלאגט פון לייז.

Pediculi'na *n.* (פי-דיק-יו-לאי׳-נא) לייז.

pedic'uline *a.* (פי-דיק׳-יו-לין) לויז=עהנליך; וואס איז שייך צו לייז.

pediculo'sis *n.* (פי-דיק-יו-לאו׳-סיס) לייזינקייט.

pedic'ulous *a.* (פי-דיק׳-יו-לאס) לייזיג.

pedic'ulus *n.* (פי-דיק׳-יו-לאס) א לויז; אין באטאניק — דאס שטיץ=שטענגעלע פון א בליהונג מיט וועלכען זי איז בעהעפט צום בלומען=שטענגעל [ביי פלאנצען וועלכע האבען מעהרערע בליהונגען אויף איין שטענגעל. ז. *pedicle*].

Pedic'ulus *n.* (פי-דיק׳-יו-לאס) דער מין לייז.

ped'icure *n.* (פעד׳-אי-קיור) די קורירונג אדער די אויפפאסונג פון די פים; איינער וואס זיין ספעציאליטעט איז קורירען פים.

pedif'erous *a.* (פי-דיפ׳-ע-ראס) וואס האט פים אדער פוס=עהנליכע טיילען.

ped'iform *a.* (פעד׳-אי-פארם) פוס=פערמיג, ווי א פוס.

pedig'erous *a.* (פי-דידזש׳-ע-ראס) פיסיג, וואס האט פים.

ped'igree *n.* (פעד׳-אי-גריע) די אבשטאמונג, דער שטאם, דער שטאם=צעטעל.

ped'igreed *a.* (פעד׳-אי-גריעד) פון א יחוס׳דיגער אבשטאמונג.

pedila'vium *n.* (פעד-אי-ליי׳-ווי-אם) א רעליגיעזע צערעמאניע פון וואשען די פים.

pedilu'vium *n.* (פעד-אי-ליו׳-ווי-אם) א פוס=וואנע; דאס באדען די פים.

Pedim'ana *n.* (פי-דימ׳-ע-נא) די הענד=פיסיגע חיות [חיות וועלכע האבען הענד=עהנליכע פים, ווי די לעמורען, די אמעריקאנער בייטעל=טהיערע א. ד. ג.].

ped'imane *a. and n.* (פעד׳-אי-מיין) הענד=פיסיג [וועגען חיות וואס האבען הענד=עהנליכע פים]; א הענד=פיסיגע חיה.

pedim'anous *a.* (פי-דימ׳-ע-נאס) הענד=פיסיג [וועגען חיות וואס האבען הענד=עהנליכע פים]. ז. *Pedimana*

ped'iment *n.* (פעד׳-אי-מענט) א ציער=גיבעל [א פערציערונגס=דעכעל איבער א טהיר אדער פענסטער].

Pediment

pedimen'tal *a.* (פעד-אי-מענ׳-טעל) וואס האט די פארם פון א פערציערונגס=גיבעל; וואס איז שייך צו א פערציערונגס=גיבעל. ז. *pediment*

ped'imented *a.* (פעד׳-אי-מענ-טעד) וואס האט א פערציערונגס=גיבעל; וואס איז קאנסטרואירט אין דער פארם פון א פערציערונגס=גיבעל. ז. *pediment*

pedim'etry *n.* (פי-דימ׳-עט-רי) מעסטונג דורך שריט.

ped'ipalp *n. and a.* (פעד׳-אי-פעלפ) איינער פון די פיהל=הערנדלעך פון א שפין אדער פון שפין=עהנליכע בעשעפענישען; א שפין וואס האט פיהל=הערנדלעך [די פיסלעך וואס געהען ארוים פון דעם קאפ פון א שפין און וועלכע דיענען איהר אנצונעהמען שפייז און אלס פיהל=ארגאנען]; וואס איז שייך צו א פיהל=הערנדעל פון א שפין אדער צו א שפין וואס האט אזעלכע הערנדלעך.

pedipal'pus *n.* (פעד-אי-פעל׳-פאס) איינער פון די פיהל=הערנדלעך פון א שפין אדער פון די שפין=עהנליכע בעשעפענישען.

ped'lar *n.* (פעד׳-לער) ז. *peddler*

ped'ler *n.* (פעד׳-לער) ז. *peddler*

ped'lerism *n.* (פעד׳-לער-איזם) ז. *peddlerism*

ped'lery *n.* (פעד'-לער-אי) ז. *peddlery*

pedobap'tism *n.* (פיע-דא-בעפ'-טיזם) די קינדער=טויפע [ביי קריסטען].

pedobap'tist *n.* (פיע-דא-בעפ'-טיסט) אן אנהענגער פון קינדער=טויפע.

ped'omancy *n.* (פעד'-א-מענ-סי) וואהרזאגונג דורך מעסטען די פוס=זוילען [די פיאטעס פון די פיס].

pedom'eter *n.* (פי-דאמ'-ע-טער) א שריט=צעהלער אדער שריט=מעססטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען עס ווערט גע=מאסטען וויפיעל שריט א פערזאן מאכט ביים געהן און לויט דעם די גרויס פון דער אבגעגאנגענער שטרעקע].

pedomet'ric *a.* (פעד-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א שריט=מעססטער; וואס איז געמאסטען דורך א שריט=מעס=טער. ז. *pedometer*

pedomet'rical *a.* (פעד-א-מעט'-רי-קעל) ז. *pedometric*

pedomo'tive *a.* (פעד-א-מאו'-טיוו) וואס ווערט געטריבען מיט די פיס.

pedomo'tor *n.* (פעד-א-מאו'-טאר) א מאשין וואס ווערט געטריבען מיט די פיס [ווי א וועלאסיפעד, א פוס=נעה=מאשין א. ד. ג.]; די פוס=פארריכטונג אין א מע=כאניזם וועלכע ווערט בעטריבען מיט די פיס [ווי די פעדאלען פון א וועלאסיפעד, פון א פוס=נעה=מאשין א. ד. ג.]; א ראל=גליטש=שוה.

pedonosol'ogy *n.* (פיע-דא-נא-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קינדער=קראנק=הייטען.

ped'regal *n.* (פעד'-רע-געל) א פעל=זיגע געגענד [בעזאנדערס אין אן ארט וואו עס געפינען זיך וואולקאנען אדער פייער=שפייענדע בערג].

pedun'cle *n.* (פי-דאנ'קל) א בלומען=שטענגעל [דאס שטענגעל אויף וועלכען עס שטיצט זיך די בליהונג פון א פלאנ=צע]; א פוס=עהנליכער טייל ביי א בע=שעפעניש.

pedun'cled *a.* (פי-דאנ'קלד) ז. *pedunculate*

pedun'cular *a.* (פי-דאנ'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א בלומען=שטענגעל; וואס וואקסט אויף א בלומען=שטענגעל; וואס איז שייך צו א בויך=פיסעל פון אן אינזעקט.

pedun'culate *a.* (פי-דאנ'-קיו-לייט) וואס האט א בלומען=שטענגעל, וואס וואקסט אויף א שטענגעל.

pedun'culated *a.* (פי-דאנ'-קיו-ליי-טעד) ז. *pedunculate*

pee *n.* (פיע) דער שפיץ פון אן אנקער=ארם וואס גראבט זיך אריין אין גרונד.

peek *v.* (פיעק) קוקען בגנבה, קוקען ווי דורך א שפאלט.

peek'-a-boo *n.* (פיעק'-ע-בוה) אזא קינדער=שפיעל אין בעהעלטעניש וואו דער וואס בעהאלט זיך בעוויזט זיך פלוצלונג און שרייט אוים "פיק=ע=בוה"; דאס בע=האלטען זיך און פלוצלונג זיך בעווייזען.

peel *v.* and *n.* (פיעל) שיילען, אבשיי=לען; אראבציהען די הויט; פלינדערען, רויבען; זיך אבשיילען; זיך אויסטהאן [די קליידער]; האלטען אפען אדער ניט צוגעדעקט; שאלעכץ, הויט; קארע; א לאפעטקע; א ברויט=לאפעטע; דער ברייי=טער פלאכער טייל פון א רודער=לאפעטע; א פעסטונגס=טורם, א פעסטונג.

peeled *a.* (פיעלד) אבגעשיילט, אראבגע=שיילט די הויט, די שאלעכץ אדער די קארע.

pee'ler *n.* (פיע'-לער) אן אבשיילער; א רויבער, א פלינדערער; א פאליציסט.

peel'-house *n.* (פיעל'-האוס) א פעס=טונגס=טורם, א פעסטונג.

pee'ling *n.* (פיע'-לינג) דאס אבשיילען; שאלעכץ.

peen *n.* and *v.* (פיען) דער שפיציגער, אבגערונדעטער אדער שארפער ענד פון דעם קעפעל פון א האמער; קלאפען מיט דיזען ענד.

peen'-ham'mer *n.* (פיענ'-העמ'-ער) א האמער וואס דער צווייטער ענד פון קעפעל איז מיט א שארף.

peep *v.* and *n.* (פיעפ) 1. זיך אנפאנ=גען בעוויזען אדער ארויסצוזעהן; אנ=פאנגען ארויסצושפראצען; 2. קוקען בגנבה, אריינקוקען ווי דורך א שפאלט; 3. פיפ=טשען [ווי א יונג פויגעלע]; ריידען מיט א פיפטש; 4. א בגנבה'דיגער קוק, א קוק דורך א שפאלט; 5. דאס אויפ=ברעכען אויף טאג; 6. א שפאלט דורך וועלכען מען קען קוים דורכקוקען; 7. א פיפטש [ווי פון א יונגען פויגעלע].
1. The flowers **peep** from the ground. 2. The child **peeps** in at the door. 5. We were waiting for the **peep** of the day. 7. I heard the **peep** of the young birds.

peep'-bo *n.* (פיעפ'-באו) אזא שפיעל אין בעהעלטעניש. ז. *peek-a-boo*

pee'per *n.* (פיע'-פער) איינער וואס קוקט בגנבה, איינער וואס קוקט נאך בע=האלטענערהייד; א נייגעריגער מענש; אן אויג; א היהנדעלע ערשט פון איי; א פיפטשענד פויגעלע.

peep'-eye *n.* (פיעפ'-אי) ז. *bo-peep*

peep'-hole *n.* (פיעפ'-האול) א קוק=לאך.

pee'ping-hole *n.* (פיע'-פינג-האול) ז. *peep-hole*

pee'ping Tom (פיע'-פינג טאם) א נייגעריגער מענש, איינער וואס וויל אלעס זעהן.

Peep-o'-day' Boy (פיעפ-א-דיי' באי) א מיטגליעד פון א געוויסער פראטעס=טאנטישער סעקטע אמאל אין נארד=איר=לאנד [אונגעפעהר אין די יאהרען 1784—95].

peep'-show *n.* (פיעפ'-שאו) א קוק=קאסטען [אזא קאסטען אין וועלכען עס ווערען געציינט בילדער דורך א פערגרע=סערונגס=גלאז].

pee'pul *n.* (פיע'-פאל) דער הייליגער פיי=גען=בוים, דער געצען=בוים אין אינדיען.

pee'py *a.* (פיע'-פי) שלעפריג, פערשלא=פען.

peer *v.* and *n.* (פיער) דורכדרינגען מיט'ן בליק, שארף אריינקוקען; ערשיי=נען; א גלייכען; א חבר, א קאמעראד; א פער [אן אדעל=טיטול].

peer'age *n.* (פיער'-עדזש) די ווירדע פון א פער; די פערס, די אדעל=לייט, די פני.

Peer'age *n.* (פיער'-עדזש) א בוך וואס ענטהאלט די היסטארישע איינצעלהייטען און אבשטאמונגען פון די פערס [אדעלי=גע אין ענגלאנד].

peer'ess *n.* (פיער'-עס) די פרוי פון א פער, א פרוי פון העכערען אדעל.

peer'ie *n.* (פיער'-אי) אזא דריידעל וואס מען ברענגט אין בעוועגונג מיט דער הילף פון א שטריקעל.

peer'less *a.* (פיער'-לעס) וואס האט קיין גלייכען.
As an orator he is **peerless** in this country.

peer'lessly *adv.* (פיער'-לעס-לי) אונ=פערגלייכליך; ניט האבענדיג קיין גלייכען.

peer'lessness *n.* (פיער'-לעס-נעס) אונ=פערגלייכליכקייט.

peer'y *a.* and *n.* (פיער'-אי) שארף אנקו=קענדיג, דורכדרינגענדיג מיט'ן בליק; ניי=געריג; אזא דריידעל וואס מען ברייננגט אין בעוועגונג מיט דער הילף פון א שטרי=קעל.

pee'vish *a.* (פיע'-וויש) פערדריסליך, בייז, אנגעכמורעט; קאפריזנע.

pee'vishly *adv.* (פיע'-וויש-לי) אויף אן אנגעכמורעטע, בייזליכען אדער קאפ=ריזנעם אופן.

pee'vishness *n.* (פיע'-וויש-נעס) פער=דריסליכקייט, בייזקייט; קאפריזנעקייט.

pee'wit *n.* (פיע'-הוויט) ז. *pewit*

peg *n.* and *v.* (פעג) א טשוועקעל אדער שטיפט [ווי די, מיט וועלכע מען שלאגט צו א פאדעשווע אדער זויל פון א שוך]; דער ווירבעל אדער דער שליסעל פון א סטרונעס=אינסטרומענט [איינס פון די העלצלעך מיט וועלכע מען ציהט אן די סטרונעס פון א פיעדעל, וויאלין טשעלא א. ד. ג.]; א פלעקעל פון האלץ אדער מעטאל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיע=דענע צוועקען [ווי אין מאשינעריע, מע=כאניזמען, ווערק=צייג א. ד. ג.]; א קלא=מער פעסטצוהאלטען וועש אויף א שטריק; דאס פלעקעל וואס ווערט אריינגעשלאגען אין דער ערד צו בעפעסטיגען א ביידעל אדער געצעלט; דער פוס, דער טראט; א קלאפ, א זעץ; א געטראנק פון סאדע=וואסער מיט שנאפס; אריינשלאגען שטיפ=טען אדער טשוועקלעך; בעפעסטיגען מיט פלעקלעך; אנהאלטען דעם פרייז פון א געוויסער סחורה [קויפענדיג אדער פער=קויפענדיג די גאנצע מאסע מיט אמאל, כדי ניט צו דערלאזען, אז אנדערע זאלען אויפהויבען אדער ארונטערשניידען דעם פרייז]; פארטזעצען מיט עקשנות א געווי=סע טהעטיגקייט.

peg along' (פעג ע-לאהנג') בעשטעהן מיט עקשנות אויף א געוויסער טהעטיג=קייט; טיכטיג ארבייטען אין עפעס.

Peg'asus *n.* (פעג'-ע-סאס) אין דער אלט=גריכישער מיטאלאגיע — פעגאזוס, דאס פערד מיט פליגלען, וואס טראגט אויף זיך די מוזען און איז דער קוואל פון פאעטישער בעגייסטערונג; אין אסטראנא=מיע — א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען.

Pegasus

peg away' (פעג ע-הוויי') ז. *peg along*

peg'-cut'ter *n.* (פעג'-קאט'-ער) א מא=שין צום שניידען הילצערנע טשוועקלעך.

peg'ger *n.* (פעג'-ער) איינער וואס בע=פעסטיגט מיט טשוועקלעך אדער פלעקלעך; א מאשין וואס שלאגט אריין טשוועקלעך אין א שוך.

peg'ging *n.* (פעג'-אינג) דאס אנשלאגען

טיִשוועקעס; היִלצערנע נעגעל; דאס שלא־גען, דאס קלאפען.

peg'ging-awl *n.* (פעג'-אינג-אהל) א קורצע שוסטער־אהל צו מאכען לעכלעך אין א זויל [פארעשווע] אום אריינצושלאגען די הילצערנע טשוועקלעך.

peg'ging-jack *n.* (פעג'-אינג-דזשעק) אן אפאראט צו האלטען דעם שוך אין א בעשטימטער לאגע בעת מען בעשלאגט די זויל מיט טשוועקעס.

peg'ging-machine' *n.* (פעג'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס שלאגט אריין טשוועקלעך אין א שוך.

peg'gy *a. and n.* (פעג'-אי) ווי א פלעקעל; אזא זינג־פויגעלע [ז. *warbler*].

peg'-joint *n.* (פעג'-דזשאינט) ז. *gomphosis*

peg'-lad'der *n.* (פעג'-לעד'-ער) א שטאנגען־לייטער [אזא לייטער וואס בעשטעהט פון איין שטאנג, פון וועלכען עס שטארצען ארוים פלעקלעך].

peg'-leg *n.* (פעג'-לעג) א פראסטער הילצערנער פוס; איינער וועלכער געהט אויף א הילצערנעם פוס.

peg'matite *n.* (פעג'-מע-טאיט) פעגמאטיט [א פראסטער זארט גראניט־שטיין].

peg on (פעג אן) ציהען ווייטער; פארטזעצען מיט אנשטרענגונג.

peg out (פעג אוט) שטארבען; געווינען דעם לעצטען פונקט אין ענגלישען קארטען־שפיעל "קריבעדזש". ז. *cribbage*

peg'-strip *n.* (פעג'-סטריפ) אין שוך־פאבריקען — א צוזאמענגעראלטער הילצערנער באנד, פון וועלכען די מאשין שניידט אב טשוועקלעך און שלאגט זיי אריין אין זויל פון שוך.

peg'-top *n. and a.* (פעג'-טאפ) א הילצערן דריידעל אדער קרייזעל אין דער פארם פון א בארנע מיט אן אייזערנעם שפיץ; עהנליך צו א דריידעל.

peg'tops *n.* (פעג'-טאפס) א זארט הויזען זעהר ברייט פון אויבען און שמאל פון אונטען.

pehtun'tse *n.* (פע-טאנ'-טסע) א מין פארצעליי־ליים וואס די כינעזער מאכען פון צופאלענעם גראניט.

peignoir' *n.* (פע-נואר') א פעניואר, א פרויען־מארגען־קלייד פון לייכטען שטאף.

peiram'eter *n.* (פאי-רעמ'-ע-טער) ז. *pirameter*

peiras'tic *a.* (פאי-רעס'-טיק) וואס פרובירט; וואס מאכט א פערזוך.

pejora'tion *n.* (פי-דזשא-ריי'-שאן) די פערדארבונג; דאס ווערען ערגער; די ארונטערזעצונג פון ווערטה; דאס מאכען וועניגער בעדייטענד.

pe'jorative *a. and n.* (פי'-דזשא-רע-טיוו) פערדארבענד; מאכענד אדער ווערענד ערגער; אין גראמאטיק — א ווארט, וואס ערנידריגט דעם ווערטה פון עפעס אדער אימעצען [ווי למשל, "פאליטיקאן" פון "פאליטיקער", "גראמען־מאכער" פון "פאעט" א. ד. ג.].

pe'joratively *adv.* (פי'-דזשא-רע-טיוו-לי) אויף א פערדארבענדען אדער ערנידריגענדען אופן.

pejor'ity *n.* (פי-דזשאר'-אי-טי) ז. *pejoration*

pek'an *n.* (פעק'-ען) דער קאנאדער מארדער [א קליינע רויב־חיה עהנליך צו א טכויר אדער שעשקע פון צפון־אמעריקא. האלט זיך מייסטענס אויף ביימער].

pe'koe *n.* (פי'-קאו) די פעקא־טהעע [דער בעסטער זארט שווארצע טהעע].

pel *n.* (פעל) א שטעקען, מיט וועלכען מען פראקטיצירט די פעכט־קונסט.

pelade' *n.* (פע-לאד') א מין הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער די האר פאלען אוים קרייזענווייז.

pel'age *n.* (פעל'-עדזש) די האר, די וואל, דאס פוטער אדער פעלץ פון חיות.

pela'gian *a. and n.* (פי-ליי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צום ים; אקעאניש; וואס געפינט זיך אין טיעפען וואסער פון ים; א חיה, וואס לעבט אין טיעפען וואסער פון ים.

Pela'gian *a. and n.* (פי-ליי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו פעלאגיאניזם; א נאכפאלגער פון פעלאגיאניזם. ז. *Pelagianism*

Pela'gianism *n.* (פי-ליי'-דזשי-ען-איזם) פעלאגיאניזם, די לעהרען פון פעלאגיוס [א בריטישער מאנאך, וואס האט געלעבט אין 5טען יאהרהונדערט] און זיינע נאכפאלגער. די לעהרען זיינען בעשטאנען אין דעם, אז דער מענש ווערט ניט געבארען מיט אן אינערליכער טבע צו זינדיגען און קען אליין זוכה זיין צו גליקזעליגקייט אדאנק זיין פרייער בחירה און אהן דער אריינמישונג פון געטליכער השפעה. דעריבער איז דאס טויפען קליינע קינדער אן איבריגע זאך.

pelag'ic *a.* (פי-לעדזש'-איק) וואס איז שייך צום ים; אקעאניש; וואס געפינט זיך טיעף אין ים [וועגען חיות און פלאנצען].

pela'gra *n.* (פע-ליי'-גרא) ז. *pellagra*

pel'amis *n.* (פעל'-ע-מים) א קליינער זארט טהונפיש אדער סקובריא.

Pelas'gi *n.* (פי-לעס'-דזשי) די פעלאזגען, אן אוראלטע ראסע, וועלכע האט בעוואהנט גריכענלאנד און איז שפעטער בעזיעגט געווארען פון די העלענען אדער גריכען.

Pelas'gic ar'chitecture (פי-לעס'-דזשיק אר'-קי-טעק-טשור) די פעלאזגישע ארכיטעקטור, די פארצייטיגע גריכישע ארכיטעקטור [פון גרויסע, ניט געהובעלטע שטיינער, צונויפגעלעגט אהן צעמענט].

Pelas'gic build'ing (פי-לעס'-דזשיק בילד'-אינג) ז. *Pelasgic architecture*

pel'ecoid *n.* (פעל'-ע-קאיד) א געאמעטרישע פיגור אין דער פארם פון א העקעל מיט צוויי קאנוועקסע און צוויי קאנקאווע קווארראטען אדער פיערטעל־קרייזען.

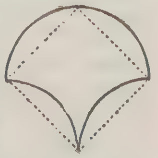

Pelecoid

pel'erine *n.* (פעל'-ע-רין) א פעלערינע, א קורצער אויבערשטער פרויען־מאנטעל אהן ארבעל, וואס פערשפילעט זיך ביים האלז און הענגט איבער די אקסלען.

pelf *n.* (פעלף) פערפלוכטעם געלד, רייכטום; פערפלוכטעם געלד [ז. *filthy lucre*].

pel'ican *n.* (פעל'-אי-קען) דער פעליקאן אדער קראפ־גאנז [א גרויסער שווים־פויגעל מיט א לאנגען און ברייטען שנאבעל, אונטער וועלכען עס הענגט אראב א מין זעקעל, וואו ער האלט די פיש וואס ער כאפט]; א כעמיש דיסטיליר־גלאז מיט צוויי נעזלעך, וואס שטארצען ארוים פון ביידע זייטען און בויגען זיך אוים אזוי, דאס זייערע ענדען געהען אריין צוריק אין מיטען פון דער קאלבע; ביי דענטיסטען אדער צייהן־דאקטוירים — א מין צווייינגעל ארויסצורייסען צייהנער; א מין קרוק וואס האט די פארם פון א פעליקאן־שנאבעל.

Pelican

Pel'ican State (פעל'-אי-קען סטייט) דער שטאאט לואיזיאנא [א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pel'icanry *n.* (פעל'-אי-קענ-רי) א פלאץ, וואו עס האלטען זיך אויף פעליקאנען. ז. *pelican*

pel'icoid *n.* (פעל'-אי-קאיד) ז. *pelecoid*

pelicom'eter *n.* (פעל-אי-קאמ'-ע-טער) ז. *pelvimeter*

pel'iom *n.* (פעל'-אי-אם) דער פעליאם אדער יאליט [א מין מינעראל]. ז. *iolite*

pelisse' *n.* (פע-ליס') א פעלץ, א פוטער; א לאנגער זיידענער פרויען־מאנטעל.

pelis'son *n.* (פע-לי'-סאן) ז. *pelisse*

pell *n.* (פעל) א פעל, א הויט; א פארמעטענע מגילה.

pell'age *n.* (פעל'-עדזש) שטייערען וואס מען צאהלט פאר פעל אדער לעדער.

pella'gra *n.* (פע-ליי'-גרא) פעלאגרא אדער מאילענדישע רויז [א קראנקהייט וואס איז פערשפרייט אין די דרום־לענדער פון אייראפא און נעהמט זיך — ווי מען מיינט — פון ברויכען אין עסען פערדארבענע קוקורוזע. ביים קראנקען שיילט זיך אב די הויט פון די הענד און פיס, דער מאגען ווערט פערדארבען, די אויגען ווערען אויפגעפלאמט און אפט ווערט מען משוגע].

pella'grin *n.* (פע-ליי'-גרין) איינער וואס ליידט פון פעלאגרא. ז. *pellagra*

pella'grous *a.* (פע-ליי'-גראס) וואס איז שייך צו פעלאגרא; וואס ליידט פון פעלאגרא. ז. *pellagra*

pel'let *n. and v.* (פעל'-עט) א קייקעלע, א קיילכעלע; א שראט, א שרעטעל; מאכען קייקעלעך.

pel'licle *n.* (פעל'-איקל) א דינע פעל אדער הויט; א הייטעל.

pel'litory *n.* (פעל'-אי-טא-רי) וואנד־קרויט [א מין גראז־ארטיגע קוסטעס, וואס וואקסען אויף די ווענד פון אלטע חורבות].

pell'-mell' *adv., a., n. and v.* (פעל'-מעל') אונטעראיינאנדער, אבי־ווי, צומישט, צווארפען, אין אונארדנונג; אין ווילדער איילעניש; טומעלדיג; א געמיש, אן אנווארפונג; אנווארפען אין אונארדנונג.

pellu'cid *a.* (פע-ליו'-סיד) דורכזיכטיג, קלאר, העל.

pellucid'ity *n.* (פעל-יו-סיד'-אי-טי) דורכזיכטיגקייט, קלארקייט, העלקייט.

pellu'cidness *n.* (פּע-ליו'-סיד-נעם) ז. *pellucidity*

pel'ma *n.* (פּעל'-מא) דער זויל אדער פּאדעשווע פון פוס.

Peloponne'sian *a. and n.* (פּעל-אָ-פּאָ-ני'-סי-ען) וואס איז שייך צו פּעלאָפּאנעס [דער דרום-האלב-אינזעל פון גריכענלאנד]; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון פּעלאָפּאנעס.

pelo'ria *n.* (פּי-לאָ'-רי-א) אין באטאניק — אן אוננארמאלער צושטאנד פון א פלאנצע, ווען איהר בלום ווייזט אוים ווי רעגולאר געבויט, כאטש אין געוועהנליכען צושטאנד איז זי ניט רעגולאר.

pelt *v. and n.* (פּעלט) פּאלען מיט אן אבקלאפּ [ווי דאס פאלען פון רעגען אדער האגעל]; בעווארפען, בעהאגלען מיט שטיינער, שנעע-באלען א. ז. וו.]; לויפען געשווינד אהן אן אבשטעל; א קלאפּ אדער שטויס פון אן אראבגעפאלענער זאך; א פעל פון א חיה מיט איהרע האר, דער פעלץ: א פויגעל וואס איז געטויטעט געווארען פון א יאסטרעב אדער פאלק-פויגעל; א ווייכער לעדער צו בעציהען א טינט-קישעלע [דאס קישעלע אויף וועלכען מען דריקט אן א שטעמפּעל אום עס אבצודריקען אויף פּאפּיער].

pelt along' (פּעלט ע-לאהנג') איילען זיך פּארווערטס; לויפען געשווינד.
The horses **pelted along** at a fine pace.

pel'tate *a.* (פּעל'-טייט) שילד-פערמיג; אין באטאניק — ביי וועלכער דאס בלאט איז צוגעוואקסען צום שטענגעל פון מיטען.

pel'tated *a.* (פּעל'-טיי-טעד) ז. *peltate*

pel'tate leaf (פּעל'-טייט ליעף) א שילד-פערמיג בלאט [א בלאט, וואס איז צוגעוואקסען צום שטענגעל ניט ביים ראנד, נור אין מיטען].

Peltate Leaf

pel'tately *adv.* (פּעל'-טייט-לי) אויף א שילד-פערמיגען אופן.

pel'ter *n.* (פּעל'-טער) איינער וואס ווארפט עפּעס אדער פאלט אויף עפּעס מיט א קלאפּ; א שלאקס-רעגען אדער האגעל; א האגעל פון געווארפענע זאכען [ווי פון שטיינער, שנעע-באלען א. ז. וו.]; אן אויסברוך פון צארן; א פעל-הענדלער; א קארגער יונג, א קמצן; א נאר, א דומקאפּ.

pel'ting *n. and a.* (פּעל'-טינג) דאס קלאפּען מיט דראבנע קלעפּ [ווי עס קלאפּט א האגעל]; דאס בעווארפען [מיט שטיינער, שנעע-באלען א. ז. וו.]; וואס קלאפּט זיך אב; וואס פאלט אראב מיט א קלאפּעריי.

pel'ting show'er (פּעל'-טינג שאו'-ער) א גוס-רעגען.

pelt'monger *n.* (פּעלט'-מאנ-גער) א פעלץ-הענדלער, א פעל-הענדלער, א הענדלער פון רויכווארג.

pelt off (פּעלט אף) אבטראגען זיך; מאכען ויברח.

pelt'-rot *n.* (פּעלט'-ראט) א קראנקהייט ביי שעפּסען, ביי וועלכער עס קריכט אוים ביי זיי די וואל.

pel'try *n.* (פּעל'-טרי) פעלצווארג, רויכווארג; א פעל [צוזאמען מיט די האר], א פעלץ.

pelt'-wool *n.* (פּעלט'-הוואול) די וואל פון אן אבגעשונדענער פעל פון א שעפּס.

pe'lu *n.* (פּי'-ליו) א קליין דרום-אמעריקאניש ביימעל מיט זעהר הארטען האלץ וואס ווערט געברויכט צו מאכען רעדער א. ד. ג.

pel'vic *a.* (פּעל'-וויק) וואס געהערט צום בעקען [טאז]. ז. *pelvis*

pel'vic re'gion (פּעל'-וויק רי'-דזשאן) דאס ארט אין בויך וואס עס פערנעהמט דער בעקען [טאז].

pel'viform *a.* (פּעל'-ווי-פארם) וואס איז עהנליך צום בעקען [טאז]. ז. *pelvis*

pelvim'eter *n.* (פּעל-ווימ'-ע-טער) דער בעקען-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם בעקען פון קערפּער].

pelvim'etry *n.* (פּעל-ווימ'-עט-רי) דאס מעסטען דעם בעקען [טאז] פון קערפּער.

pel'vis *n.* (פּעל'-וויס) דער בעקען אדער דער טאז [דער אונטערשטער טייל פון רוקען-ביין מיט די ברייטע זייטיגע ביינער, וועלכע בילדען אוים די היפטען פון קערפּער].

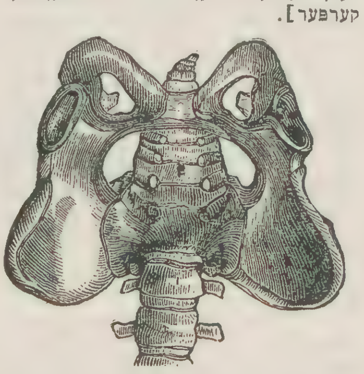
Pelvis

pem'ican *n.* (פּעמ'-אי-קען) ז. *pemmican*

pem'mican *n.* (פּעמ'-אי-קען) ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער — א מאכל פון געטרוקענטע שטיקלעך הירשען-פלייש, אריינגעלעגט אין טייג מיט שמאלץ און געפּרעסט ווי לאטקעס; אן עהנליכער מאכל פון פלייש מיט געטריקענטע פרוכטען.

pen *n. and v.* (פּען) 1. א פעדער [פון פליגלען פון א פויגעל]; 2. א שרייב-פעדער, א פּען; 3. א מענש מיט א פּען, א שרייבער; 4. די ארט פון שרייבען; דער סטיל; 5. אן ארומגעצאמטער פּלאץ, וואו מען פערטרייבט שעפּסען, חזירים א. ד. ג.; א היהנער-שטאל; 6. א תפיסה; 7. א קליין זומער-הייזעל אין די יאמאיקא-בערג; 8. א "זי"-שוואן; 9. שרייבען; 10. איינשליסען אין א שמאלען ארומגעצאמטען פּלאץ; איינשפּארען.
1. The **pens** of a swan are as white as ivory. 2. I need a **pen** to write the letter. 3. The learned **pens** are often merciless in their fury. 4. He has a sharp **pen**. 6. We have him in a **pen**; he cannot escape us.

pe'nal *a.* (פּי'-נעל) שטראפליך; וואס איז שייך צו שטראף; וואס דארף בעשטראפט ווערען; וואס דיענט אלס א שטראף; וואס ענטהאלט שטראפען.

pen'al code (פּי'-נעל קאוד) דאס שטראף-געזעץ [א קאדעקס אדער א סיסטעם פון געזעצען בנוגע צו פערברעכענס און בעשטראפונג].

pe'nalise *v.* (פּי'-נעל-איז) ז. *penalize*

penal'ity *n.* (פּי-נעל'-אי-טי) שטראפבארקייט; שטראפליכקייט.

pe'nalize *v.* (פּי'-נעל-איז) ארויפלעגען א שטראף; אונטערווארפען אונטער א שטראף.

pe'nal laws (פּי'-נעל לאהז) שטראף-געזעצען [געזעצען, וועלכע פערבאטען געוויסע טהאטען און בעשטימען די שטראף פאר ניט פאלגען זיי].

pe'nally *adv.* (פּי'-נעל-אי) אויף א שטראפליכען שטייגער.

penal'ogist *n.* (פּי-נעל'-א-דזשיסט) ז. *penologist*

pe'nal ser'vitude (פּי'-נעל סויר'-ווי-טיוד) צוואנגס-ארבייט; קאטארזשנע ארבייט.

pe'nal stat'utes (פּי'-נעל סטעטש'-יוטס) סטאטוטען וואס האבען דעם כאראקטער פון שטראף-געזעצען.

pe'nal sum (פּי'-נעל סאם) די שטראף-סומע פאר ניט ערפילען א געוויסע התחיבות.

pen'alty *n.* (פּענ'-על-טי) א שטראף; שטראף-געלד; די בעשטראפונג אדער דער היזק וואס מען ליידט פאר ניט ערפילען א געוויסע פערפליכטונג.

pen'ance *n. and v.* (פּענ'-ענס) תשובה; חרטה; די עפּיטימיע [די בעשטראפונג וואס א גלח לעגט ארויף אויף איינעם, וועלכער איז זיך מתודה אויף זיינע זינד, ווי תעניתים, סגופים א. ד. ג.]; ארויפלעגען אן עפּיטימיע.

pen'ancer *n.* (פּענ'-ענ-סער) איינער וואס טהוט תשובה, א בעל-תשובה.

pen'-and-ink' *a.* (פּענ'-ענד-אינק') 1. געמאכט מיט טינט און פעדער; 2. געשריבען ליטעראריש.
1. He made some beautiful **pen-and-ink** drawings.

penan'nular *a.* (פּי-נענ'-יו-לאר) וואס איז כמעט אזוי קיילעכדיג ווי א רינג.

Pena'tes *n.* (פּי-ניי'-טיז) די פענאטען אדער הויז-געטער [די קליינע הויז-געטער פון אלטען רוים]. ז. *Lares*

pen'-case *n.* (פּענ'-קיים) א פענאל, א קעסטעלע צו האלטען פעדערען [פּענעס].

pence *n.* (פּענס) פענים [אזעלכע ענגלישע מטבעות]. ז. *penny*

pence'-ta'ble *n.* (פּענס'-טיי'בל) א טאבעלע, לויט וועלכער מען קען לייכט אויסרעכענען וויפיעל פענים עס געפינט זיך אין א געוויסער סומע פון פונטען און שילינגען [ענגליש געלד].

penchant' *n.* (פּאנ-שאן') א שטארקע נייגונג; דאס לעכצען נאך עפּעס.
He has a **penchant** for red ties.

pen'cil *n. and v.* (פּענ'-סיל) א בליישטיפט, א בלייפעדער; א פּינזעל; מאלעריי-קונסט; דאס מאלען מיט א פּינזעל; דאס שרייבען מיט א בליישטיפט; אין אפּטיק — א בינטעל שטראהלען, וואס געהען ארוים פון אדער קאנצענטרירען זיך אין איין פּונקט; אין געאמעטריע — א פיגור, וואס בילדעט זיך אוים פון פיעל ליניען, וועלכע געהען ארוים פון איין פּונקט; א בינטעל האר אדער פעדערען [עהנליך צו א פּינזעל]; מאלען, צייכענען; שרייבען מיט א בליישטיפט.

pen'cil-case *n.* (פּענ'-סיל-קיים) א בליישטיפט-האלטער.

pen'cil-com'pass *n.* (פּענ'-סיל-קאמ'-פעס) א צירקעל, ביי וועלכען אין איין ענד איז אריינגעשטעלט א בליישטיפט.

pen'ciled *a.* (פּענ'-סילד) געצייכענט אדער בעדעקט מיט דינע ליניען; וואס האט א פּינזעל-עהנליכען בינטעל האר, פעדערען א. ז. וו. [וועגען פלאנצען און חיות]; וואס איז עהנליך צו א בינטעל שטראהלען.

pen'ciliform *a.* (פענ'-סיל-אי-פארם) וואס האט די פארם אדער דעם אויסזעהן פון א פינזעל [ווי א בינטעל שטראַלען].

pen'ciling *n.* (פענ'-סיל-אינג) צייכענס וואס זיינען געמאכט מיט א בליישטיפט אדער ווי מיט א בליישטיפט; א צייכנונג ווי מיט דינע בליישטיפט-ליניען [ווי אויף געוויסע בלומען אדער אויף פעדערען פון געוויסע פויגלען]; א צייכנונג, א סקיצע.

pen'cilled *a.* (פענ'-סילד) ז. *penciled*.

pen'cilling *n.* (פענ'-סיל-אינג) ז. *penciling*.

pen'cil-shaped *a.* (פענ'-סיל-שייפט) פינזעל-פערמיג, פינזעל-ארטיג, ווי א פינזעל.

pen'cil-sharp'ener *n.* (פענ'-סיל-שארפ'-נער) א פאררי‎כטונג צו פערשפיצען אדער אנצושארפען א בליישטיפט.

pen'cil-sketch *n.* (פענ'-סיל-סקעטש) א צייכנונג אדער סקיצירונג מיט א בליישטיפט.

pen'cil-vase *n.* (פענ'-סיל-וויים) א פינזעל-וואזע [א וואזע, וואו די בינזעזער און יאפאנעזער האלטען זייערע שרייב-פינזלען].

pen'craft *n.* (פענ'-קרעפט) די קונסט פון שרייבען; שרייבערשאפט.

pen'-cut'ter *n.* (פענ'-קאט'-ער) איינער וואס מאכט, פערשניצט אדער בעשניידט פענעס.

pend *v.* (פענד) הענגען ווי אויף א וואג-שאל, זיין נאך ניט ענטשלאסען, ווארטען אויף א שלוס.

pen'dant *n. and a.* (פענ'-דענט) א הענג-ציערונג [ווי א מעדאליאן וואס הענגט אראב פון א האלז-באנד אדער א פעריל וואס הענגט אראב פון אן אויער-רינגעל א. ד. ג.]; א הענג-לייכטער; א צוגעבעננע זאך; א פערציערונג אדער בילד וואס איז געמאכט אלס צוגעבעננע זאך; א צוגעבעבענע זאך אדער אלס א פאר צו אן אנדער פערציערונג אדער בילד; — אין ארכיטעקטור אן ארנאמענט וואס זעהט אויס ווי ער הענגט אראב פון סטעליע אדער פון וואנד [ז. איל.]; אראבהענגענד.

Pendant

pen'dence *n.* (פענ'-דענס) דער אבהאנג, דער בארג-אראב, משופע'דיגקייט.

pen'dency *n.* (פענ'-דענ-סי) דער דויער פון א פראצעס; די צייט ווען עטוואס איז נאך ניט ענטשיעדען.

We must be patient during the pendency of our suit.

pen'dent *a. and n.* (פענ'-דענט) הענגענד; פארשפרינגענד, וואס גיט זיך ארויס, וואס שטעהט אב; א הענג-ציערונג; א הענג-לייכטער; א צוגעבעבענע זאך; אן ארנאמענט וואס זעהט אויס, ווי ער וואלט אראבגעהאנגען ז. *pendant*.

penden'te li'te (פענ-דענ'-טי לאי'-טי) כל זמן עס דויערט דער גערי‎כטס-פראצעס.

penden'tive *n.* (פענ-דענ'-טיוו) אין ארכיטעקטור — דער געוועלב-צוויקעל [איינע פון די דריי האלב-רונדע ארקען, וועלכע געהען ארוים פון די זייט-ווילען פון א געבוידע און בילדען אוים דעם דאַם אדער קופאל].

a. a. a. Pendentives

pen'dently *adv.* (פענ'-דענט-לי) אין א הענגענדיגען אופן. ז. *pendant*.

pen'ding *a. and prep.* (פענ'-דינג) וואס איז געבליבען נאך אונענטשיעדען; וואס איז נאך ניט בעשטימט; כל זמן, ווייל.

pendrag'on *n.* (פענ-דרעג'-אן) א הויפט-פיהרער, א גענעראליסימוס.

pen'-draw'ing *n.* (פענ'-דראה'-אינג) א פעדער-צייכנונג [א צייכנונג וואס ווערט געמאכט מיט א פעדער].

pen'-dri'ver *n.* (פענ'-דראי'-ווער) א שמירער, איינער וואס שרייבט זעהר פיעל.

pen'-dri'ving *n.* (פענ'-דראי'-ווינג) שמירעריי, דאס שרייבען זעהר פיעל.

pen'dular *a.* (פענ'-דיו-לאר) וואס איז שייך צו א פענדעל אדער א פערפענדיקעל; ווי פון א פענדעל.

pen'dulate *v.* (פענ'-דיו-לייט) הענגען, שווינגען אדער שוועבען ווי א פענדעל אדער פערפענדיקעל.

pen'dulent *a.* (פענ'-דיו-לענט) שוועבענד, שווינגענד, הענגענד.

pen'duline *a. and n.* (פענ'-דיו-לין) הענגענד [ווי א פויגעל-נעסט]; בויענדיג א הענגענדע נעסט; א מין מייזע אדער סיניצע [ז. *titmouse*].

pendulos'ity *n.* (פענ-דיו-לאס'-אי-טי) דאס אראבהענגען.

pen'dulous *a.* (פענ'-דיו-לאס) הענגענד; שוועבענד, שווינגענד; צווייפעלהאפט, אונגעוויס, אונבעשטימט, אונבעשלאסען.

pen'dulously *adv.* (פענ'-דיו-לאס-לי) הענגענדיג; שווינגענדיג, שוועבענדיג.

pen'dulousness *n.* (פענ'-דיו-לאס-נעס) ז. *pendulosity*.

pen'dulum *n.* (פענ'-דיו-לאם) א פענדעל, א פערפענדיקעל [ווי פון א זייגער]; עטוואס וואס הענגט אראב פריי און קען שווינגען.

pen'dulum-wire *n.* (פענ'-דיו-לאם-וואיר) דראט אויף וועלכען מען הענגט אויף דעם פערפענדיקעל פון א זייגער.

penes *n.* (פיע'-ניעז) מענ-פעניסעס [ליכע געשלעכטס-ארגאנען]. ז. *penis*.

penetrabil'ity *n.* (פענ-אי-טרע-ביל'-אי-טי) דורכדרינגליכקייט, דורכדרינגבארקייט.

pen'etrable *a.* (פענ'-אי-טרעבל) דורכדרינגבאר, דורכדרינגליך; וואס מען קען דורכדרינגען; אויף וועמען מען קען ווירקען; עמפפינדליך.

pen'etrableness *n.* (פענ'-אי-טרעבל-נעס) ז. *penetrability*.

pen'etrably *adv.* (פענ'-אי-טרע-בלי) אויף א דורכדרינגליכען אופן.

penetra'lia *n.* (פענ-אי-טריי'-לי-א) דער אינערליכער טייל [הויפטזעכליך פון א טעמפעל אדער פאלאץ]; דער קדשי קדשים; סודות, געהיימניסע, פערבארגענע זאכען.

pen'etrance *n.* (פענ'-אי-טרענס) ז. *penetrancy*.

pen'etrancy *n.* (פענ'-אי-טרענ-סי) דורכדרינגליכקייט; פעהיגקייט ארייננצודרינגען; שארפקייט, שארפזין.

pen'etrant *a.* (פענ'-אי-טרענט) דורכדרינגענד, ארייגדרינגענד; ארייגדרינגליך, שארפזיכטיג.

pen'etrate *v.* (פענ'-אי-טרייט) דורכדרינגען, ארייגדרינגען; דורכנעהמען.

It is difficult to penetrate the meaning of the author.

pen'etrating *a.* (פענ'-אי-טריי-טינג) דורכדרינגענד, שארף, שארפזיניג, שארפזיכטיג, טיעף.

pen'etratingly *adv.* (פענ'-אי-טריי-טינג-לי) אויף א דורכדרינגליכען אופן; מיט שארפקייט, מיט טיעפקייט, מיט שארפזין, מיט שארפזיכטיגקייט.

pen'etratingness *n.* (פענ'-אי-טריי-טינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, שארפקייט, טיעפקייט, שארפזין, שארפזיכטיגקייט.

penetra'tion *n.* (פענ-אי-טריי'-שאן) דורכדרינגונג, ארייגדרינגונג; שארפזין, שארפזיכטיגקייט, טיעפקייט; ווייטזיכטיגקייט [ווי למשל, פון א טעלעסקאפ]; די קראפט ארייגצודרינגען [פון אן אויסגעשאסענער קויל אדער הארמאט].

His writings exhibit a remarkable power of penetration.

pen'etrative *a.* (פענ'-אי-טריי-טיוו) דורכדרינגענד, איינדרינגענד; שארפזיכטיג, שארפזיניג.

pen'etratively *adv.* (פענ'-אי-טריי-טיוו-לי) אויף א דורכדרינגליכען אופן.

pen'etrativeness *n.* (פענ'-אי-טריי-טיוו-נעס) דורכדרינגליכקייט; שארפזיכטיגקייט, שארפזין.

pen'fold *n.* (פענ'-פאולד) אן ארומצאמונג פאר בהמות.

pen'ful *n.* (פענ'-פול) אזוי פיעל טינט וויפיעל מען קען אננעהמען אויף א פעדער; וויפיעל מען קען אנשרייבען מיט איין מאל איינטונקען די פעדער.

pen'guin *n.* (פענ'-גוויין) דער פינגווין [א וואסער-פויגעל מיט זעהר ווייניג ענטוויקעלטע פליגלען און א קורצען עק, וואס קען ניט פליהען און געהט זעהר שווער. געפינט זיך אין דער זידליכער העלפט פון ערד-קוגעל. ז. איל.]; דער ווילדער אנאנאס. ז. *pineapple*.

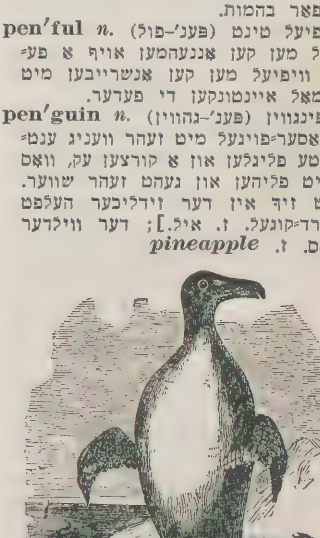

Penguin

pen'guinery *n.* (פענ'-גהווינ-ער-אי) א פלאץ, וואו פינגווינען נעהמען זיך צוגויף אין מאסען ביים ברעג ים צו אויסזיצען די אייער. ז. ***penguin***

pen'guin-rook'ery *n.* (פענ'-גהווינ-רוק'-ער-אי) ז. ***penguinery***

pen'holder *n.* (פענ'-האול-דער) א פעדער-האלטער, א פען-הענטעל.

pe'nial *a.* (פי'-ני-על) וואס איז שייך צום פענים [דער מענליכער געשלעכטס-ארגאן].

pen'icil *n.* (פענ'-אי-סיל) א בינטעל הערלעך [ביי אינזעקטען]; א קישעלע פון מארלע [אויף וואונדען אדער געשווירען].

penin'sula *n.* (פענ-אינ'-סיו-לא) א האלב-אינזעל [א שטיק לאנד וואס איז כמעט אין גאנצען אדער פון דריי זייטען ארומגערינגעלט מיט וואסער].

Penin'sula (*the*) (פענ-אינ'-סיו-לא) דער פירענעאישער האלב-אינזעל [שפאניען און פארטוגאל].

penin'sular *a. and n.* (פענ-אינ'-סיו-לאר) וואס איז שייך צו א האלב-אינזעל; וואס וואהנט אויף א האלב-אינזעל; וואס קומט פאר אויף א האלב-אינזעל; אן איינוואהנער פון א האלב-אינזעל; א סאלדאט וואס האט אנטייל גענומען אין דעם קריעג פון 1808—1814 פון שפאניען און פארטוגאל געגען נאפאלעאן דעם ערשטען. ז. ***Peninsular War***

peninsular'ity *n.* (פענ-אינ-סיו-לער'-אי-טי) דאס כאראקטעריסטישע פאר א האלב-אינזעל; דאס וואהנען אויף א האלב-אינזעל; פראווינציאליזם, קליינשטעדטעלדיגקייט, בעשרענקטקייט.

Penin'sular War (פענ-אינ'-סיו-לאר הוואהר) די מלחמה פון שפאניען און פארטוגאל צוזאמען מיט ענגלאנד געגען נאפאלעאנ'ען [אין די יאהרען 1808—1814].

penin'sulate *v.* (פענ-אינ'-סיו-לייט) כמעט אין גאנצען ארומרינגלען מיט וואסער; בילדען א האלב-אינזעל.

pe'nis *n.* (פיע'-ניס) דער פענים [דער מענליכער געשלעכטס-ארגאן].

pen'itence *n.* (פענ'-אי-טענס) תשובה; חרטה.

pen'itency *n.* (פענ'-אי-טענ-סי) ז. ***penitence***

pen'itent *a. and n.* (פענ'-אי-טענט) וואס האט חרטה אויף זינד, וואס טהוט תשובה, וואס נעהמט אויף זיך א תשובה; א בעל-תשובה.

peniten'tial *a. and n.* (פענ-אי-טענ'-שעל) וואס איז שייך צו תשובה אדער חרטה אויף זינד; וואס איז שייך צו א שטראף ארויפגעלעגט אויף א בעל-תשובה; א בוך מיט געזעצען וועגען בעלי תשובה [ביי קריסטען].

peniten'tially *adv.* (פענ-אי-טענ'-שעל-אי) דורך תשובה.

peniten'tial psalms (פענ-אי-טענ'-שעל סאהמז) די קאפיטלעך ו', ל"ב, ל"ח, נ"א, ק"א, ק"ל און קמ"ג פון תהלים [ווערען ביי קריסטען געלייענט אין פאסטצייט].

peniten'tiary *a. and n.* (פענ-אי-טענ'-שע-רי) וואס איז שייך צו שטראף, אויסבעסערונג אדער תשובה; אויסבעסערענד; א גלח, פאר וועלכען מען איז זיך מתודה; א גלח וועלכער גיט תשובה; א בעסערונגס-הויז, א צוכט-הויז [פאר פערברעכער].

peniten'tiaryship *n.* (פענ-אי-טענ'-שע-רי-שיפ) דאס אמט אדער אויפגאבע פון א בייכט-גלח [פאר וועלכען מען איז זיך מתודה].

pen'itently *adv.* (פענ'-אי-טענט-לי) מיט חרטה, מיט תשובה.

peni'tis *n.* (פי-נאי'-טיס) ענטצינדונג פון פענים [מענליכער געשלעכטס-ארגאן].

pen'knife *n.* (פענ'-נאיף) א פען-מעסערעל, א קעשענע-מעסערעל.

pen'-ma'ker *n.* (פענ'-מיי'-קער) א פעדער-פערשניצער [צום שרייבען]; אן אינסטרומענט צו פערשניצען פעדערען.

pen'man *n.* (פענ'-מען) א קענער אין שרייבען; איינער וואס האט א שעהנע האנדשריפט; א שרייבער; א פערפאסער, א שריפטשטעלער.

pen'manship *n.* (פענ'-מענ-שיפ) דאס שרייבען מיט א פעדער; די שרייב-קונסט; האנדשריפט.

Penn. *Pennsylvania* אבקירצונג פון [פענסילווייניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pen'na *n.* (פענ'-א) א פעדער [פון א פויגעל]; א פענאל, א פעדער-שאכטעל, א שאכטעל פאר שרייב-געצייג.

pen'-name *n.* (פענ'-ניים) א פען-נאמען, א פסעוודאנים [אן אויסגעטראכטער נאמען, וועלכען א שרייבער שטעלט אויף זיינע ארטיקלען אדער ביכער].

pen'nant *n.* (פענ'-ענט) א קליינער פלאג [הויפטזעכליך א שפיציגער אדער א לאנגער און א שמאלער]; אין מוזיק — דער צייכען אדער שטריך ביי א נאטע וואס אונטערשיידעט אן אכטעל, זעכצעהנטעל אדער צוויי-און-דרייסיגסטעל נאטע פון א פיערטעל נאטע; א קורצער שטריק אויף א בלאק [אויף א שיף].

pen'nate *a.* (פענ'-אייט) געפליגעלט, געפעדערט, מיט פליגלען, מיט פעדערען; פעדערען-עהנליך [וועגען פלאנצען-טיילען].

pen'nated *a.* (פענ'-איי-טעד) ז. ***pennate***

pen'ner *n.* (פענ'-ער) א שרייבער, א פערפאסער; א פענאל, א פעדער-שאכטעל, א שרייב-געצייג שאכטעל.

pen'nied *a.* (פענ'-איד) וואס פערמאגט א פעני אדער א סענט.

pennif'erous *a.* (פע-ניפ'-ע-ראס) בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערען.

pen'niform *a.* (פענ'-אי-פארם) פעדער-עהנליך.

pennig'erous *a.* (פע-נידזש'-ע-ראס) ז. ***penniferous***

pen'niless *a.* (פענ'-אי-לעס) אהן געלד, אהן א פרוטה, ארעם.

pen'nilessness *n.* (פענ'-אי-לעס-נעס) ארעמקייט; דאס ניט פערמאגען קיין פרוטה.

pen'ninerved *a.* (פענ'-אי-נוירווד) מיט פעדערען-עהנליכע אדערען-פערצווייגונגען [וועגען פלאנצען].

pen'ning *n.* (פענ'-אינג) 1. דאס שרייבען, דאס פערפאסען; 2. דער אויסדרוק אדער דאס אויסדריקען אין ווערטער [אין שריפט]; 3. דער סטיל [אין שרייבען].

1. As I entered the room I found her **penning** a cordial invitation to me.

pen'non *n.* (פענ'-אן) א פעהנדעל, א קליינע פאהן.

pen'noncel *n.* (פענ'-אנ-סעל) ז. ***pennon***

pen'noncelle *n.* (פענ'-אנ-סעל) ז. ***pennon***

pen'ny *n.* (פענ'-אי) 1. א פעני [אן ענגלישע בראנזענע מטבע, א צוועלפטעל פון א שילינג]; א סענט; א פרוטה; 2. געלד; 3. א פונט [בלויז אין פערבינדונג מיט *four*, *six*, *eight* און *ten*, בעצייכענענדיג וויפיעל פונט עס וועגען טויזענד טשוועקעס. למשל *fourpenny nails*, טשוועקעס וואס געהן טויזענד אין פיער פונט].

2. The trouble costs me a pretty **penny**.

pen'ny-a-li'ner *n.* (פענ'-אי-ע-לאי'-נער) א ביליגער צייטונגס-שרייבער, א צייטונגס-שמירער, אן ארימער שרייבער, א שרייב-קנעכט.

pen'ny-a-li'nerism *n.* (פענ'-אי-ע-לאי'-נער-איזם) ביליגע צייטונגס-שרייבעריי, צייטונגס-שמירעריי, שרייב-קנעכטשאפט.

pen'ny-cress *n.* (פענ'-אי-קרעס) דער פעלד-זענעפט [אזא גראז].

pen'ny-gaff *n.* (פענ'-אי-געף) א זעהר ביליגער טעאטער.

pen'ny-grass *n.* (פענ'-אי-גרעס) דער קלאפער-טאפ [אזא גראז מיט פלאכע הארטע זאמען וואס דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן זילבערנע מטבעות].

pen'ny-land *n.* (פענ'-אי-לענד) א פארצייטיגע ענגלישע לאנד-מאס פון אונגעפעהר 21 אקער.

pen'ny-mail *n.* (פענ'-אי-מייל) א קליינע ארענדע-אבצאהלונג.

pen'ny-purse *n.* (פענ'-אי-פאירס) א געלד-בייטעל.

pen'ny-rent *n.* (פענ'-אי-רענט) א קליינע ארענדע-אבצאהלונג; איינקונפט, הכנסה.

pen'nyrot *n.* (פענ'-אי-ראט) דער ענגלישער וואסער-נאפעל [אזא זומפפלאנצע, וואס ווערט בעטראכט אלס אורזאכע פון לונגען-פוילעניש ביי שאף]. ז. ***pennywort***

pennyroy'al *n.* (פענ-אי-ראי'-על) די פאליי אדער פאליי-מינצע [אזא מיאטע-גראז]. ז. ***mint***

pen'nyweight *n.* (פענ'-אי-הווייט) א געוויכט פון 24 גראן אדער איין צוואנציגסטעל פון אן אונץ [פאר גאלד, זילבער און עדעלשטיינער]; א צוועלפטעל [אלס פראבע פון זילבער. ריינער זילבער רעכענט זיך פון 12 "פעניווייטס", ווען עס זאל זיין א צוועלפטעל ביימישונג, ענטהאלט דאס זילבער נור 11 "פעני-ווייטס" א. ז. וו.].

pen'ny-wis'dom *n.* (פענ'-אי-הוויז'-דאם) חכמה, קלוגשאפט אין קליינינקייטען [און נארישקייט אדער אונפארזיכטיגקייט אין וויכטיגע זאכען].

The primitive man masters nature only by a **penny-wisdom**.

pen'ny-wise *a.* (פענ'-אי-הוואיז) שפארזאם אין קליינינקייטען [און ניט איינגעהאלטען אין וויכטיגע אויסגאבען].

pen'nywort *n.* (פענ'-אי-הוואירט) דער וואסער-נאפעל [אזא גראז מיט קיילעכדיגע בלעטלעך].

pen'nyworth *n.* (פענ'-אי-הוואירטה) 1. דער ווערטה פון א פרוטה, א קליינע צאהל אדער מאס [וואס מען קען קויפען פאר א פרוטה]; 2. דער ווערטה פון דעם בעצאהלטען געלד; א מציאה, א ביליגע קניה.

2. We gave him a good **pennyworth**.

penolog'ical *a.* (פי-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען שטראפען פאר פערברעכענס, וועגען

דער פערהיטונג פון פערברעכענס און וועגען דער ווירקונג פון שטראַפען.

penol'ogist *n.* (פי־נאַל׳־אָ־דזשיסט) איינער וואָס שטודירט די שטראַפען פאַר פערברעכענס, זייער ווירקונג און די מיטלען, ווי צו פערהיטען פערברעכענס.

penol'ogy *n.* (פי־נאַל׳־אָ־דזשי) די לעהרע וועגען די שטראַפען פאַר פערברעכענס און זייער ווירקונג און די מיטלען ווי צו פערהיטען פערברעכענס.

pen'-rack *n.* (פענ׳־רעק) א פעדער־געשטעל, א געשטעל פאַר פעדער־האַלטערס און בלייששטיפטען.

pen'sile *a.* (פענ׳־סיל) הענגענד, שוועבענד.

pen'sileness *n.* (פענ׳־סיל־נעס) דאָס הענגען, דאָס שוועבען.

pensil'ity *n.* (פענ־סיל׳־אי־טי) ז. *pensileness*.

pen'sion *n.* and *v.* (פענ׳־שאַן) פענסיע; א פּאַנסיאָן; געבען א פענסיע.

pen'sionable *a.* (פענ׳־שאַן־עבל) 1. וואָס פערדיענט פענסיע; 2. וואָס בערעכטיגט צו פענסיע.

1. Not all the soldiers are **pensionable**. 2. The loss of a. leg is a **pensionable** disability.

pen'sionary *a.* and *n.* (פענ׳־שאַן־ע־רי) פענסיאָנירט, וואָס לעבט פון פענסיע; א פענסיאָנער, איינער וואָס קריגט פענסיע; א פאַרצייטיגער הויפּט־מאַגיסטראַט אין האָלאַנד.

pen'sioner *n.* (פענ׳־שאַן־ער) א פענסיאָנער [איינער וואָס קריגט פענסיע]; איינער וואָס לעבט פון אַן אַנדערענס חסדים.

He is a **pensioner** of the city.

Pen'sion Of'fice (פענ׳־שאַן אָפ׳־איס) דער פענסיאָנס־דעפּאַרטאַמענט [א דעפּאַרטאַמענט פון דעם מיניסטעריום פון אינערליכע אַנגעלעגענהייטען אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא, וואָס בעשעפטיגט זיך מיט מיליטערישע רעגיערונגס־פענסיעס].

pen'sive *a.* (פענ׳־סיוו) 1. נאַכדענקענד; 2. מעלאַנכאַליש פערטראַכט; 3. וואָס רופט אַרויס א מעלאַנכאַלישע אָדער טרויעריגע פערטראַכטקייט.

2. We tried in vain to cheer our **pensive** guests. 3. The **pensive** stillness of the autumn evening is depressing.

pen'sively *adv.* (פענ׳־סיוו־לי) נאַכדענקענדיג; מיט מעלאַנכאַלישער אָדער טרויעריגער פערטראַכטקייט.

pen'siveness *n.* (פענ׳־סיוו־נעס) פערטראַכטקייט; מעלאַנכאַלישקייט; טרויעריגע ערנסטקייט אָדער נאַכדענקונג.

pen'stock *n.* (פענ׳־סטאָק) אַן אַרומגעצאַמטער פּלאַץ אין דעם וואַסער־שטראָם ביי די רעדער פון א וואַסער־מיהל; דאָס שויץ־ברעט [די אַרומצאַמונג פון דיעזען פּלאַץ]; דאָס פעסעל פון א הילצערנער פּאָמפּע; א פעדער־האַלטער.

pen'sum *n.* (פענ׳־סאָם) אַן עקסטרא אויפגאַבע פאַר א שילער [אַלס שטראָף].

pent *a.* (פענט) איינגעשפּאַרט, פערשפּאַרט, איינגעשלאָסען.

pentacap'sular *a.* (פענ־טע־קעפּ׳־סיו־לאַר) אין באָטאַניק — וואָס האָט פינף זאַמען־ביימעלעך.

pen'tace *n.* (פענ׳־טע־סיע) א פינף־פלעכיגער שפּיץ אָדער אויבערשטעל טייל.

pentacho'nium *n.* (פענ־טע־קאָו׳־ני־אָם) א מוזיק־שטיק אין פינף טיילען.

pen'tachord *n.* (פענ׳־טע־קאָהרד) א סעריע פון פינף טענער; א מוזיקאַלישער אינסטרומענט מיט פינף סטרונעס.

pen'tacle *n.* (פענ׳־טעקל) א פענטאַגראַם, א פינף־עקיגע פיגור אין דער פאָרם פון א שטערען; א פינף־עקיגע פיגור אין דער פאָרם פון א שטערען אין אַסטראָלאָגיע, אַלס מאַגישער צייכען אָדער אַלס קמיע.

Pentacle

pentac'ular *a.* (פענ־טעק׳־יו־לאַר) עהנליך צו א פינף־עקיגער פיגור אין דער פאָרם פון א שטערען. ז. *pentacle*.

pen'tad *n.* (פענ׳־טעד) די צאָהל פינף; א זאַמלונג פון פינף זאַכען; א פעריאָדע פון פינף יאָהר.

pen'taglot *a.* and *n.* (פענ׳־טע־גלאָט) אויסגעדריקט אָדער געשריבען אין פינף שפּראַכען; א ליטעראַריש ווערק אין פינף שפּראַכען.

pen'tagon *n.* (פענ׳־טע־גאָן) א פענטאַגאָן, א פינף־קאַנטיגע געאָמעטרישע פיגור; א פעסטונג מיט פינף באַסטיאָנען.

pentag'onal *a.* (פענ־טעג׳־אָ־נעל) פינף־ווינקעלדיג, פינף־קאַנטיג.

pentag'onally *adv.* (פענ־טעג׳־אָ־נעל־אי) ווי א פינף־קאַנטיגע פיגור; פינף־ווינקעלדיג.

pentag'onous *a.* (פענ־טעג׳־אָ־נאָס) ז. *pentagonal*.

pen'tagram *a.* (פענ׳־טע־גרעם) ז. *pentacle*.

pentagrammat'ic *a.* (פענ־טע־גרע־מעט׳־איק) פענטאַגראַמאַטיש, עהנליך צו א פענטאַגראַם. ז. *pentacle*.

pen'tagraph *n.* (פענ׳־טע־גרעף) ז. *pantograph*.

pentagraph'ic *a.* (פענ־טע־גרעף׳־איק) ז. *pantographic*.

pen'tagyn *n.* (פענ׳־טע־דזשין) א פלאַנצע מיט פינף פּיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס־אָרגאַנען].

pentahe'dral *a.* (פענ־טע־היע׳־דרעל) פינף־פלעכיג, וואָס בעשטעהט פון פינף פלעכען [וועגען א געאָמעטרישען קערפּער].

pentahe'dron *n.* (פענ־טע־היע׳־דראָן) א געאָמעטרישער קערפּער פון פינף פלעכען.

pentahe'drous *a.* (פענ־טע־היע׳־דראָס) ז. *pentahedral*.

pental'ogy *n.* (פענ־טעל׳־אָ־דזשי) א קאָמבינאַציע פון פינף טיילען, איינטיילונגען, געדאַנקען, פּרינציפּען א. ז. וו.

pental'pha *n.* (פענ־טעל׳־פאַ) א פינף־שפּיציגער שטערען. ז. *pentacle*.

pentam'erous *a.* (פענ־טעמ׳־ע־ראָס) וואָס בעשטעהט פון פינף טיילען.

pentam'eter *n.* and *a.* (פענ־טעמ׳־ע־טער) א פענטאַמעטער, א פאָרמע פון ליעדער־שרייבען, וואו יעדע שורה איז צוטיילט אויף צוויי גלייכע טיילען און יעדער טייל בעשטעהט פון צוויי דאַקטילען [ז. *dactyl*] מיט נאָך איין זילבע; עהנליך צו א פענטאַמעטער; בעשטעהענד פון פינף טיילען [וועגען א פערז].

pentan'der *n.* (פענ־טען׳־דער) א פלאַנצע, וואָס איהרע בלומען האָבען פינף שטויב־געפעס.

Pentan'dria *n.* (פענ־טען׳־דרי־אַ) דער מין פלאַנצען וואָס זייערע בלומען האָבען פינף שטויב־געפעס.

pen'tangle *n.* (פענ׳־טענגל) א פינף־ווינקעלדיגע אָדער פינף־עקיגע פיגור.

pentan'gular *a.* (פענ־טען־גיו־לאַר) פינף־ווינקעלדיג.

pentapet'alous *a.* (פענ־טע־פעט׳־ע־לאָס) וואָס האָט פינף בלעטלעך [וועגען בלומען].

pentap'ody *n.* (פענ־טעפּ׳־אָ־די) א שורה אין א געדיכט וואָס בעשטעהט פון פינף פערזען־פיס אָדער טיילען.

pentap'olis *n.* (פענ־טעפּ׳־אָ־ליס) א פעראייניגונג אָדער בונד פון פינף שטעדט.

pen'tarchy *n.* (פענ׳־טאַר־קי) א פענטאַרכיע, א רעגיערונג פון פינף פערזאָן.

pen'tastich *n.* (פענ׳־טע־סטיק) א געדיכט פון פינף שורות אָדער פערזען.

pen'tastyle *a.* (פענ׳־טע־סטייל) אין אַרכיטעקטור — מיט פינף זיילען אין פראָנט; וואָס בעשטעהט פון פינף זיילען.

pentasyllab'ic *a.* (פענ־טע־סי־לעב׳־איק) וואָס בעשטעהט פון פינף זילבען.

Pen'tateuch *n.* (פענ׳־טע־טיוק) די פינף ביכער פון דער תורה [חמשה חמשי תורה].

Pen'tateuchal *a.* (פענ־טע־טיוק־על) וואָס איז שייך צו די חמשה חמשי תורה.

pentath'lete *n.* (פענ־טעטה׳־ליעט) אַן אַטלעט וואָס האָט אין פאַרצייטיגען גריכענלאַנד אַנטייל גענומען אין דעם פינף־פאַכיגען וועט־קאַמפף. ז. *pentathlon*.

pentath'lon *n.* (פענ־טעטה׳־לאָן) א פינפפאַכיגער וועט־קאַמפף אין פאַרצייטיגען גריכענלאַנד [שפּרינגען, לויפען, וואַרפען א דיסק, וואַרפען שפּיזען און זיך ראַנגלען. יעדער אַטלעט האָט געמוזט אין דעמזעלבען טאָג אַנטייל נעהמען אין יעדען פון די פינף וועט־קעמפפע און אַלס זיגער איז ערקלערט געוואָרען דעריעניגער וואָס האָט געזיגט אַם ווענינגסטען אין דריי].

Pen'tecost *n.* (פענ׳־טי־קאָסט) דער יום טוב שבעות; פפינגסטען [דער קריסטליכער שבעות].

pen'tecostal *a.* and *n.* (פענ־טי־קאָס־טעל) וואָס איז שייך צום יום טוב שבעות אָדער פפינגסטען [דער קריסטליכער שבעות]; מתנות לכבוד פפינגסטען.

pen'tegraph *n.* (פענ׳־טי־גרעף) ז. *pantograph*.

pent'house *n.* and *v.* (פענט׳־האַוס) א וועטער־דאַך, א שירם־דאַך, אַן אַבדאַך; בעזאָרגען מיט א שירם־דאַך אָדער אַבדאַך; בעשירמען ווי מיט אַן אַבדאַך.

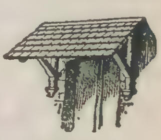

Penthouse

pen'tice *n.* (פענ׳־טיס) אַן אַבדאַך, א שירם־דאַך. ז. *penthouse*.

pen'tile *n.* (פענ׳־טאַיל) א דאַך־ציגעל, א דאַך־פאַן.

pen'-tray *n.* (פענ׳־טריי) א טעצעל צו האַלטען שרייב־פעדער און פעדער־האַלטערס.

pent'-roof *n.* (פענט׳־רוהף) א משופע׳דיגער דאַך.

pe'nuchle *n.* (פּיע׳־נאַקל) ז. *pinochle*.

penult' *n.* (פי־נאַלט׳) די פאַרלעצטע זילבע פון א וואָרט.

penul'tima *n.* (פי־נאַל׳־טי־מאַ) ז. *penult*.

penul'timate *a.* and *n.* (פי־נאַל׳־טי־מייט) פאַרלעצט; עטוואָס וואָס איז פאַרלעצט; א פאַרלעצטע זילבע פון א וואָרט.

penum'bra *n.* (פי־נאַמ׳־בראַ) האַלב־שאָטען, האַלב־ליכט [הויפּטזעכליך ביי לקוי חמה אָדער לקוי לבנה — די טיילען

וואס ווערען בלויז האלב פערדונקעלט];
דער גרויער האלב=ליכטיגער ראנד ארום
א זון=פלעק; אין מאהלעריי — די אונ=
בעמערקבארע צוזאמענגיסונג פון ליכט
און שאטען.

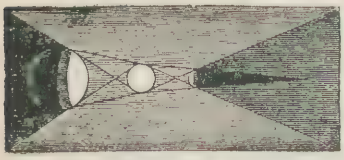

Penumbra

penum'bral *a.* (פי-נאמ'-ברעל) האלב=
שאטענדיג. ז. *penumbra*

penum'bral eclipse' (פי-נאמ'-ברעל
אי-קליפס') א לבנה=פערפינסטערונג [לקוי
לבנה], ווען די לבנה געפינט זיך ניט
אין דעם פאלשטענדיגען שאטען, נאר אין
דעם האלב=שאטען פון דער ערד.

penum'brous *a.* (פי-נאמ'-בראס)
האלב=שאטענדיג, האלב=פינסטער.
ז. *penumbra*

penu'rious *a.* (פי-ניו'-רי-אס) קנאפ;
ארעם; קארג.

penu'riously *adv.* (פי-ניו'-רי-אס-לי)
אויף א קנאפען אדער ארעמען אופן; מיט
קארגשאפט, ווי א קמצן.

penu'riousness *n.* (פי-ניו'-רי-אס-
נעס) קנאפקייט; ארעמקייט; קארגשאפט.

pen'ury *n.* (פענ'-יו-רי) קארגקייט;
ארעמקייט, קנאפקייט.

pen'-wi'per *n.* (פענ'-הוואי'-פער) א
טינט=ווישער, א פעדער=ווישער [עטוואס
מיט וואס מען ווישט אב די טינט פון
שרייב=פעדערען].

pen'woman *n.* (פענ'-הוואומ-ען) א
שרייבערין; א פערפאסערין.

pe'on *n.* (פיע'-אן) א טאג=ארבייטער, א
פשוט'ער ארבייטער; אין די שפאניש=
אמעריקאנישע לענדער — אן ארבייטער
וואס איז פערשקלאפט ביז ער ארבייט
ניט אב פאר חובות; אין אינדיען — א
פוס=סאלדאט, א שליח, א בעדיענער אדער
א פאליציסט; אין שאך=שפיעל — א סאל=
דאטעל, א פויער.

pe'onage *n.* (פיע'-אנ-איידזש) א מין
שקלאפען=דיענסט אין די שפאניש=אמערי=
קאנישע לענדער [ווען פערשולדיגטע מו=
זען אלס שקלאפען אבארבייטען זייערע
חובות].

pe'onism *n.* (פיע'-אנ-איזם)
ז. *peonage*

pe'ony *n.* (פיע'-א-
ני) דער פיאן אדער
פעאניע [אזא גראז=
פלאנצע מיט גרויסע
ווייסע און רויזען=בלי=
טהען].

Peony

peo'ple *n. and v.*
(פיעפל) א פאלק, א
נאציאן; דאס פאלק,
דאס פשוט'ע פאלק;
דיענערשאפט, פאמי=
ליע, הויז=מענשען,
קרובים; מענשען, לייט;
בעפעלקערען.

Peo'ple's par'ty
(פיעפלז פאר'-טי) די
פאלקס=פארטיי אדער
די פאפוליסטישע פאר=
טיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון
אמעריקא — א ראדיקאלע פארטיי, וואס
האט זיך געבילדעט אין יאהר 1891 און
האט געפאדערט פיעלע וויכטיגע רעפאר=
מען: הכנסה=שטייער, אז די רעגיערונג
זאל איבערנעהמען די אייזענבאהנען און
טעלעגראפען א. ז. וו.].

peot'omy *n.* (פי-אט'-א-מי) דאס אב=
שניידען דעם פענים [דער מענליכער גע=
שלעכטס=גליעד].

pepas'tic *a. and n.* (פעפ-עס'-טיק) אין
מעדיצין — וואס ברייגנט צו אייטערונג
און פערהיילונג; א מיטעל צו ברייגנען
אייטערונג און היילען.

pep'per *n. and v.* (פעפ'-ער) פעפער;
די פעפער=פלאנצע; א פעפער=פושקעלע;
אנפעפערען, בעשיטען מיט פעפער; ער=
גערען, וועה טהאן, אנטהאן צרות; שיסען
אויף אימעצען; דורכקלאפען די ביינער;
שלאגען.

Pepper

pep'per-and-salt' *a.* (פעפ'-ער-ענד-
סאהלט') פעפער=און=זאלץ געפארבט [פון
א העלען קאליר געשפרענקעלט מיט שווארצ=
צען אדער פון א טונקעלען קאליר גע=
שפרענקעלט מיט ווייסען].

pep'per-and-salt' moth (פעפ'-ער-
ענד-סאהלט' מאטה) א מאטען=פליגעלע
פעפער=און=זאלץ געפארבט [געשפרענקעלט
מיט שווארצען].
ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

pep'per-box *n.* (פעפ'-ער-באקס) א
פעפער=פושקע, א פעפערניצע.

pep'per-cake *n.* (פעפ'-ער-קייק) אינג=
בער=קוכען; פעפער=לעקעך.
ז. *gingerbread*

pep'per-cas'ter *n.* (פעפ'-ער-קעס'-
טער) א פעפער=פושקעלע, א פעפערניצע;
א מין שווערער פארצייטיגער רעוואלווער;
א רעוואלווער.

pep'percorn *n. and a.* (פעפ'-ער-
קאהרן) א פעפער=קערנדעל; א קליייניג=
קייט; ווערטהלאז, אונבעדייטענד, אונ=
וויכטיג, קליין.

pep'perer *n.* (פעפ'-ער-ער) א היציגער
מענש, א מענש מיט א היציגען טעמפע=
ראמענט.

pep'pergrass *n.* (פעפ'-ער-גרעס) פע=
פער=גראז, אזא גארטען=סאלאט; אזא ים=
גראז [ז. *pillwort*].

pep'peridge *n.* (פעפ'-ער-אידזש) דער
טופעלא=בוים [אן אמעריקאנער בוים אויף
וועלכען עס וואקסען בלויע יאגדעס און
וועלכער צייכענט זיך אוים מיט זיין
שטארקען האלץ].

pep'periness *n.* (פעפ'-ער-אי-נעס)
פעפערדיגקייט, שארפקייט; היציגקייט,
העפטיגקייט, היציגער טעמפעראמענט.

pep'pering *a.* (פעפ'-ער-אינג) פעפער=
דיג, שארף; היציג, העפטיג, כעס'דיג.

pep'per-mill *n.* (פעפ'-ער-מיל) א האנד=
מיהלכעל צו מאהלען פעפער.

pep'permint *n.* (פעפ'-ער-מינט) די
פעפערמינץ אדער מיאטע=פלאנצע; דער
שמעקעדיגער, שארפער זאפט פון דיעזער
פלאנצע; א פעפערמינץ=צוקערקע.

pep'permint-drop *n.* (פעפ'-ער-מינט-
דראפ) א פעפערמינץ=צוקערקע.

pep'permint-tree *n.* (פעפ'-ער-מינט-
טריע) דער ניי=האלענדישער גומי=בוים
[א מין אויסטראלישער עקאליפטוס=בוים
מיט שמעקעדיגע בלעטער].

pep'per-plant *n.* (פעפ'-ער-פלענט) א
פעפער=פלאנצע.

pep'per-pod *n.* (פעפ'-ער-פאד) די
שטעכיגע פרוכט פון אזא מין אמעריקא=
נער פעפער=פלאנצע. ז. *Capsicum*

pep'per-pot *n.* (פעפ'-ער-פאט) א
פעפער=פושקע; אזא זופ פון געטריקנע=
טען פלייש אדער פיש מיט פערשיעדענע
גרינסען; אזא שטארק געפעפערטע זופ
פון דעם איינגעווייד פון בהמות צוזאמען
מיט קניידלעך אדער טייגלעך.

pep'per-sauce *n.* (פעפ'-ער-סאהס) פע=
פער=סאוס [עסיג, אין וועלכען עס ווערט
געווייקט רויטער פעפער].

pep'per-tree *n.* (פעפ'-ער-טריע) דער
פעפער=שטרויך [אזא אימער=גרין שעהן,
שמעקעדיג ביימעל אדער קוסט פון זיד=
אמעריקא מיט גרינליך=ווייסע בליטהען];
אזא מאגנאליען=ביימעל אדער קוסט מיט
שמעקעדיגער קארע און מיט פרוכטען וואס
ווערען געברויכט אנשטאט פעפער.

pep'per-vine *n.* (פעפ'-ער-וואין) די
פעפער=פלאנצע; אזא קלעטערענדער קוסט
אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע=
ריקא מיט קליינע רויטליך=שווארצע יאג=
דעס.

pep'perwort *n.* (פעפ'-ער-הווארט)
ז. *peppergrass*

pep'pery *a.* (פעפ'-ער-אי) פעפערדיג,
שארף; אויפרעגבאר, כעס'דיג, היציג,
העפטיג.

pep'sin *n.* (פעפ'-סין) דער פעפסין, דער
הויפט בעשטאנד=טייל פון מאגען=זאפט
וואס העלפט דער פערדייאונג, א מעדי=
צין צו פערדייאונג פארבערייטעט פון מא=
גענס פון חיות; א פעפסין=עהנליכער זאפט
אין פערשיעדענע פלאנצען.

pep'sinate *v.* (פעפ'-סינ-אייט) פער=
וואנדלען אין פעפסין; מישען מיט פעפ=
סין. ז. *pepsin*

pep'sine *n.* (פעפ'-סין) ז. *pepsin*

pepsinif'erous *a.* (פעפ-סי-ניפ'-ע-
ראס) וואס ברייגנט ארוים פעפסין.
ז. *pepsin*

pep'tic *a. and n.* (פעפ'-טיק) פערדייי=
ליך; וואס געהערט צום פערדייען; וואס
מאכט פערדייען; וואס קען פערדייען; א
פערדייאונגס=שטאף.

pep'tical *a.* (פעפ'-טי-קעל) פערדייליך;
וואס מאכט פערדייען; וואס געהערט צום
פערדייען; וואס קען פערדייען.

peptic'ity *n.* (פעפ-טיס'-אי-טי) פער=
דייליכקייט; גוטע פערדייאונג.

pep'tics *n.* (פעפ'-טיקס) די לעהרע
וועגען פערדייאונג; די פערדייאונגס=אר=
גאנען.

pep'tone *n.* (פעפ'-טאון) די פעפטאן [די
איי=ווייסע שטאפען אין וועלכע די שטיק=
שטאף=עלעמענטען פון שפייז ווערען פער=
וואנדעלט דורך דער ווירקונג פון דעם מא=
גען=זאפט].

pepton'ic *a.* (פעפ־טאנ'־איק) וואס ענטהאלט פעפטאן, וואס איז שייך צו פעפטאן. ז. *peptone*

pep'tonize *v.* (פעפ'־טא־נאיז) פערוואנדלען אין פעפטאן. ז. *peptone*

per *prep.* (פויר) דורך; מיט; פון; פאר; לויט.

per ac'cidens (פויר עק'־סי־דענס) דורך א צופאל.

peracute' *a.* (פויר־ע־קיוט') זעהר שארף, זעהר העפטיג.

peradven'ture *adv. and n.* (פער־עד־ווענ'־טשור) אפשר, פיליינכט; א ספק, א צווייפעל.

peram'bulate *v.* (פויר־עמ'־ביו־לייט) דורכוואנדערען; בעזעהען, בעקוקען; וואנדערען.

perambula'tion *n.* (פויר־עמ־ביו־ליי'־שאן) די דורכוואנדערונג; דאס דורכרייזען; אן אינספעקציאנס־רייזע; אן איינספעקציאן, א בעזיכטיגונג; אן אינספעקציאנס־קרייז [א קרייז וואס א פערזאן דארף אדער האט דאס רעכט צו בעזיכטיגען]; א מעטאדע וועלכע איז בענוצט געווארען אין ענגלאנד און שפעטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא צו בעשטימען די גרענעצען צווישען די בענאכבארטע איינוואהנער פון א געגענד.

peram'bulator *n.* (פויר־עמ'־ביו־ליי־טאר) א דורכוואנדערער; א בעזעהער, א דורכקוקער; א וועג־מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די לענג פון אן אבגערייזטער שטרעקע]; א קינדער־וועגעלע.

peram'bulatory *a.* (פויר־עמ'־ביו־ליי־טא־רי) דורכוואנדערענדיג; מאכענדיג אן אינספעקציאנס־רייזע; בעקוקענדיג, בעזעהענדיג.

per an'num (פויר ענ'־אם) יעהרליך.

percale' *n.* (פער־קאל') פערקאל [אזא מאטעריאל פראנצויזישער געדריקטער זארט באטיסט].

per cap'ita (פויר קעפ'־אי־טא) פון קאפ, פון יעדער פערזאן.

Some countries levy **per capita** taxes.

percei'vable *a.* (פויר־סיע'־וועבל) וואהרנעהמבאר; פיהלבאר; בעמערקליך; בעגרייפליך.

percei'vably *adv.* (פויר־סיע'־ווע־בלי) אויף א וואהרנעהמבארען, פיהלבארען, מערקליכען אדער בעגרייפליכען אופן.

perceive' *v.* (פויר־סיעוו') וואהרנעהמען; בעמערקען; פיהלען, עמפפינדען; בעגרייפען.

Absent-minded persons often see with their eyes but do not **perceive** with their minds what they see.

percei'ver *n.* (פויר־סיע'־ווער) איינער וואס בעגרייפט; א וואהרנעהמער, א בעמערקער, א בעאבאכטער; איינער וואס פיהלט.

per cent (פויר סענט) פון הונדערט.

My investment brings me in five **per cent.**

percen'tage *n.* (פויר־סענ'־טיידזש) פראצענט־זאץ, פראצענט; מעקלערייגעלד, קאמיסיאן [אלס פראצענט פון דער סומע].

percen'tile *a.* (פויר־סענ'־טיל) פראצענטיג, פראצענטליך.

per'-cent mark (פויר'־סענט מארק) דער פראצענט־צייכען [%].

per cen'tum (פויר סענ'־טאם) ז. *per cent*

per'cept *n.* (פויר'־סעפט) אן אונמיטעלבארע וואהרנעהמונג אדער אן עמפפינדונג; א בעגריף.

Our **percepts** are gradually built up on the basis of our sensations.

perceptibil'ity *n.* (פויר־סעפ־טי־ביל'־אי־טי) בעמערקבארקייט; פיהלבארקייט; עמפפינדליכקייט; בעגרייפליכקייט.

percep'tible *a.* (פויר־סעפ'־טיבל) ז. *perceivable*

percep'tibleness *n.* (פויר־סעפ'־טיבל־נעס) ז. *perceptibility*

percep'tibly *adv.* (פויר־סעפ'־טי־בלי) וואהרנעהמבאר, פיהלבאר, בעמערקליך, בעגרייפליך.

The condition of the patient has improved **perceptibly.**

percep'tion *n.* (פויר־סעפ'־שאן) די וואהרנעהמונג, דאס אונמיטעלבארע וויסען פון א זאך דורך די חושים; דאס בעגרייפען; דאס וויסען; אין פסיכאלאגיע — דאס עמפפינדונגס־פערמעגען [די פעהינקייט צו בעגרייפען א זאך דורך די חושים]; אין יוריספרודענץ — דאס צוזאמענגעהמען אדער איינגעהמען [ווי תבואות, פראפיטען א. ד. ג.].

percep'tional *a.* (פויר־סעפ'־שאנ־על) וואס איז שייך צו א וואהרנעהמונג אדער עמפפינדונג.

percep'tive *a.* (פויר־סעפ'־טיוו) וואהרנעהמענד, עמפפינדענד, בעגרייפענד.

percep'tiveness *n.* (פויר־סעפ'־טיוו־נעס) די וואהרנעהמונגס־פעהיגקייט.

perceptiv'ity *n.* (פויר־סעפ־טיוו'־אי־טי) וואהרנעהמונגס־קראפט, עמפפינדונגס־קראפט.

perch *n. and v.* (פוירטש) אן אקונע אדער בארש [אן עסבארער פיש, וועלכער געפינט זיך כמעט אומעטום אין די טייכען פון אייראפא און אמעריקא]; א שטאנג, א לאקטע, א סיעדעלע [ווי פאר היהנער]; א הויכע שטעלע אדער צושטאנד; א מעסטשטאק פון 5½ יארד; א קוואדראט־מאס פון 30¼ קוואדראטע יארד; דער שטאנג וואס פעראייניגט די פאדערשטע און הינטערשטע רעסארען פון א קארעט; דער זיץ־שטוהל פון קוטשער אין א קארעט; זיצען אויף אן אויפגעהויבענעם פלאץ; זיך זעצען אויף א לאקטע אדער סיעדעלע [ווי היהנער]; אבריינגען צייג פון די קניפלעך, וואס האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען.

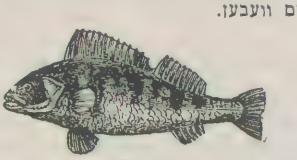

Perch

perchance' *adv.* (פויר־טשענס') אפשר, פיליינכט, דורך א צופאל.

Let us call on him; **perchance** he is at home.

per'cher *n.* (פויר'־טשער) א פויגעל וואס זעצט זיך אויף א שטאנג; איינער וואס נעהמט ארונטער פון צייג די קניפלעך, וואס האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען.

per'ching *n. and a.* (פויר'־טשינג) דאס ארויסנעהמען פון צייג די קניפלעך, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען; וואס האט די געוועהנהייט צו זיצען אויף א שטאנג אדער צווייג [ווענען פויגלען].

perch'-pole *n.* (פוירטש'־פאול) אן אקראבאטען־שטאנג.

per'cine *a. and n.* (פויר'־סין) עהנליך צו אן אקונע [בארש]; אן אקונע־עהנליכער פיש.

percip'ience *n.* (פויר־סיפ'־אי־ענס) ז. *percipiency*

percip'iency *n.* (פויר־סיפ'־אי־ענ־סי) די קראפט אדער פעהינקייט צו עמפפינדען אדער וואהרנעהמען.

percip'ient *a. and n.* (פויר־סיפ'־אי־ענט) עמפפינדליך, וואהרנעהמענד; אן עמפפינדליכער אדער בעגרייפענדער מענש; איינער, צו וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען אויף א געוויסען אופן די ניט־אויסגעדריקטע געדאנקען פון אן אנדערען.

per'close *n.* (פויר'־קלאוז) אין ארכיטעקטור — אן אבגעצאמטער ארט; א שטאקעט; א פארענטשע.

percoct' *a.* (פויר־קאקט') גוט אויסגעקאכט; אויסגעארבייט; אבגעניצט; אבגעטראגען.

per'coid *a. and n.* (פויר'־קאיד) ז. *percine*

per'colate *v. and n.* (פויר'־קא־לייט) פילטרירען; דורכזייען; א דורכגעזייטע פליסיגקייט.

percola'tion *n.* (פויר־קא־ליי'־שאן) דאס פילטרירען, דאס דורכזייען.

per'colator *n.* (פויר'־קא־ליי־טאר) איינער אדער עפעס וואס פילטרירט; א מין פילטריר קאווע־קענדעל; א געוויסע פילטריר־כלי וואס ווערט בענוצט אין אפטייקען.

per con'tra (פויר קאנ'־טרא) אדרבא; פערקעהרט; להיפוך.

per ct. פערקירצונג פון *per cent*

percur'rent *a.* (פויר־קאר'־ענט) אין באטאניק — וואס געהט דורך דער גאנצער לענג, פון אויבען ביז אונטען [ווי די פאדים־נערוועו פון געוויסע בלעטער].

percur'sory *a.* (פויר־קויר'־סא־רי) וואס קוקט דורך אדער טהוט עפעס האסטיג, אויבערפלעכליך אדער ניט אויפמערקזאם.

percuss' *v.* (פויר־קאס') קלאפען אדער שטויסען עפעס שנעל אדער שטארק; אין מעדיצין — אויסקלאפען [ווען א דאקטאר קלאפט אן אויף'ן הארץ אדער רוקען פון א חולה ביים אויסהערען איהם און שטעלען דעם דיאגנאז].

percus'sion *n.* (פויר־קאש'־אן) א שטויס, א קלאפ; א טרייסעל אדער שוידער פון א קלאפ אדער שטויס; א קלונג אין אויער; אין מעדיצין — דאס אויסקלאפען דעם חולה ביים שטעלען דעם דיאגנאז; אין מוזיק — דאס ארויסציהען א טאן דורך אנקלאפען אויף עפעס [ווי אויף די ביינדלעך פון א פארטעפיאן].

percus'sional *a.* (פויר־קאש'־אנ־על) שלאגענד, שטויסענד; ערשיטערענד, אויפטרייסלענד.

percus'sion-bul'let *n.* (פויר־קאש'־אנ־בול'־עט) א קויל, וועלכע ענטהאלט אין זיך א שטאף, וואס עקספלאדירט ביים אנקלאפען.

percus'sion-cap *n.* (פויר־קאש'־אנ־קעפ) דאס צינד־היטעלע [פון א שיס־געוועהר].

percus'sion-gun *n.* (פויר־קאש'־אנ־גאן) א ביקס וואס שיסט אויס דורך א קלאפ, וועלכער פעראורזאכט אן עקספלאזיאן פון צינד־היטעלע פון דער קויל.

percus'sion-lock *n.* (פויר־קאש'־אנ־לאק) א שלאס פון א ביקס, וועלכער קלאפט אן אויף דעם צינד־היטעלע פון

פיסטאָן אום ארויסצורופען אן עקספּלאָ־זיאָן, וואָס שטויסט ארויס די קויל.

percuss'ive *a. and n.* (פּויר־קאַס׳־איוו) שלאָגענד, שטויסענד; ערשיטערענד, אויפ־טרייסלענד [דורך א שטויס אדער קלאַפּ]; א מוזיקאַלישער אינסטרומענט, פון וועל־כען מען בעקומט קלאַנגען דורך קלאַפּען [ווי למשל, א פּאַרטעפּיאַן].

percuss'ively *adv.* (פּויר־קאַס׳־איוו־לי) קלאַפּענדיג, שטויסענדיג; אויפטרייס־לענדיג דורך א קלאַפּ אדער שטויס.

percuss'or *n.* (פּויר־קאַס׳־אָר) איינער אדער עפּעס וואָס קלאַפּט אָב אדער שטויסט.

percuta'neous *a.* (פּויר־קיו־טיי׳־ני־אַס) וואָס ווערט געטהאָן דורך דער הויט אדער מיט דער הילף פון דער הויט.

percuta'neously *adv.* (פּויר־קיו־טיי׳־ני־אַס־לי) דורך דער הויט, מיט דער הילף פון דער הויט.

percuteur' *n.* (פּער־קיו־טויר׳) אן אינ־סטרומענט, מיט וועלכען מען קלאַפּט אָן געוויסע טיילען פון קערפּער ביים אונ־טערזוכען א קראַנקען.

percu'tient *a. and n.* (פּויר־קיו׳־שיענט) קלאַפּענד; שטויסענד; דאָס וואָס קלאַפּט אָב אדער שטויסט עפּעס.

per day (פּויר דיי) טעגליך.

perden'do *a.* (פּער־דענ׳־דאָו) אבשטאַר־בענד, ווערענדיג שוואַכער [װעגען מוזי־קאַלישע קלאַנגען].

perden'dosi *a.* (פּער־דענ׳־דאָ־סי) ז. *perdendo*

per'difoil *n.* (פּויר׳־די־פאָיל) א פלאַנ־צע וואָס פערלירט יעהרליך איהרע בלע־טער.

perdi'tion *n.* (פּויר־דיש׳־אָן) דאָס פער־דערבען, דער אונטערגאַנג, די פערניכ־טונג; די רואינירונג; דער טויט; דאָס געהן אין כף־הקלע.

perdu' *a. and n.* (פּויר־דיו׳) וואָס איז א בעהאַלטונג, אויף דער לויערונג; פערלאָרען; וואָס איז אויף א פערלאָ־רענעם אדער געפעהרליכען פּאָסט, איז א סכנות׳דיגער אונטערנעהמונג; א סאָלדאַט וואָס ווערט געשיקט אויף א געפעהרלי־כען פּאָסט; א פערפאַלענער מענש.

perdue' *a. and n.* (פּויר־דיו׳) ז. *perdu*

perduel'lion *n.* (פּויר־דיו־על׳־יאָן) פערראַט [פון פאַטערלאַנד, פאָלק א. ד. ג.].

perdurabil'ity *n.* (פּויר־דיו־רע־ביל׳־אי־טי) דאָס דויערען זעהר לאַנג.

per'durable *a.* (פּויר׳־דיו־רעבל) זעהר דויערהאַפט; לאַנג־דויערענד.

per'durably *adv.* (פּויר׳־דיו־רע־בלי) אויף א דויערהאַפטען שטייגער; דויערענ־דיג זעהר לאַנג.

perdu'rance *n.* (פּויר־דיו׳־רענס) דוי־ערהאַפטיגקייט; דאָס דויערען זעהר לאַנג.

perdura'tion *n.* (פּויר־דיו־ריי׳־שאָן) ז. *perdurance*

perdure' *v.* (פּויר־דיור׳) דויערען אויף תמיד; געדויערען א לאַנגע צייט.

per'egrinate *v.* (פּער׳־אי־גרי־נייט) וואַנדערען; זיך אויפהאַלטען אין פרעמ־דע לענדער.

peregrina'tion *n.* (פּער־אי־גרי־ניי׳־שאָן) די וואַנדערשאַפט, די וואַנדערונג; דאָס אויפהאַלטען זיך אין פרעמדע לענ־דער.

per'egrinator *n.* (פּער׳־אי־גרי־ניי־טאָר) אן ארומוואַנדערער; איינער וואָס רייזט פון איין אָרט צו דעם אַנדערען.

per'egrine *a. and n.* (פּער׳־אי־גרין) אויסלענדיש, פון א פרעמדען לאַנד; וואָס איז געקומען פון אן אַנדער לאַנד; וואַנ־דערענד [וועגען פויגלען]; אן אויסלענ־דער; אן אונטערטהאַן פון א לאַנד, וועל־כער האָט ניט קיין בירגער־רעכט; א מין פאַלק־פויגעל.

peregrin'ity *n.* (פּער־אי־גרינ׳־אי־טי) דאָס וואַנדערען; דאָס ארומרייזען.

per'emptorily *adv.* (פּער׳־עמפּ־טאָ־רי־לי) אויף אן ענטשיידענען, בעשטימטען אדער ענדגילטיגען שטייגער.

per'emptoriness *n.* (פּער׳־עמפּ־טאָ־רי־נעס) בעשטימטהייט, ענטשיידענהייט, ענדגילטיגקייט, דאָגמאַטיזם.

per'emptory *a.* (פּער׳־עמפּ־טאָ־רי) ענטשיידענד, ענדגילטיג, בעשטימט; פעסט ענטשלאָסען, דאָגמאַטיש.

per'emptory chal'lenge (פּער׳־עמפּ־טאָ־רי טשעל׳־ענדזש) דאָס רעכט וואָס מען האָט אויסצושליסען איינצעלנע גע־שווארענע אין א געריכט ניט אנגעבענדיג קיין גרונד.

perendure' *v.* (פּויר־ען־דיור׳) ז. *perdure*

peren'nate *v.* (פּער־ענ׳־אייט) אין באָ־טאַניק — דויערען אדער וואַקסען מעהר ווי צוויי יאָהר.

perenna'tion *n.* (פּער־ע־ניי׳־שאָן) דאָס שטענדיג דויערען; אין באָטאַניק — דאָס דויערען אדער וואַקסען מעהר ווי צוויי יאָהר [וועגען געוויסע גראָזען און ווארצלען].

peren'nial *a. and n.* (פּע־רענ׳־אי־על) וואָס דויערט שטענדיג אהן אן אויפ־הער; פאַרטדויערענד, בעשטענדיג, אימער־ווערענד; אין באָטאַניק — וואָס דויערט אדער וואַקסט מעהר ווי צוויי יאָהר; א פלאַנצע וואָס בליהט און ברענגט פרוכ־טען פיעל יאָהרען נאָכאַנאַנד.

peren'nially *adv.* (פּע־רענ׳־אי־על־אי) דויערענדיג כסדר; ניט אויפהערענ־דיג.

peren'nial-stemmed *a.* (פּע־רענ׳־אי־על־סטעמד) אין באָטאַניק — וואָס האָט א שטאַם אדער שטענגעל, וואָס וואַקסט און בליהט פון יאָהר צו יאָהר.

pererra'tion *n.* (פּער־ע־ריי׳־שאָן) ארומוואַנדערונג.

per fas et ne'fas (פּער פעס עט ני׳־פעס) מיט רעכט אדער אונרעכט.

per'fect *a. and n.* (פּויר׳־פעקט) אויס־געצייכענט, פערפאָלקאָמט; פאָלקאָם; גענצליך; אין באָטאַניק — הערמאַפראָדי־טיש, וואָס האָט דעם שטויב־געפעס און דעם פיסטיל אין איין בלום; פאָלשטענ־דיג; וואָס קען אויסגעצייכענט זיין פאַך, גוט בעהאַווענט; אין גראַמאַטיק — דאָס פערפעקטום, עבר [א פאָרם פון צייט־ווערטער, וואָס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע איז שוין פאַרגעקומען].

perfect' *v.* (פּויר־פעקט׳) פערפאָלקאָמען, מאַכען גענצליך אדער פאָלקאָם.

perfect' bail (פּויר־פעקט׳ בייל) גוט מאַכען אן ערבות [בעשטעטיגען אונטער א שבועה, אז אויסרעכענענדיג אלע חובות, בעזיצט דער ערב די סומע, וועלכע ער לעגט אלס ערבות].

per'fecter *n.* (פּויר׳־פעק־טער) א פאָל־ענדער, א פערפאָלקאָמער.

perfectibil'ity *n.* (פּויר־פעק־טי־ביל׳־אי־טי) פערפאָלקאָמונגס־פעהיגקייט; די מעגליכקייט צו ווערען פערפאָלקאָמט.

perfec'tible *a.* (פּויר־פעק׳־טיבל) פער־פאָלקאָמונגס־פעהיג, וואָס קען פערפאָל־קאָמט ווערען.

perfec'ting *n.* (פּויר־פעק׳־טינג) דאָס דרוקען פון ביידע זייטען מיט איין מאָל.

ז. *perfecting-press*

perfec'ting-press *n.* (פּויר־פעק׳־טינג־פּרעס) א דרוק־מאַשין, וועלכע דרוקט דאָס פּאַפּיער פון ביידע זייטען מיט איין מאָל.

perfec'tion *n. and v.* (פּויר־פעק׳־שאָן) פערפאָלקאָמונג; פאָלקאָמענהייט; די פאָל־ענדונג; דער העכסטער גראַד פון עפּעס; פערפאָלקאָמען; פאָלענדען.

perfec'tional *a.* (פּויר־פעק׳־שאַן־על) פערפאָלקאָמט.

perfec'tionate *v.* (פּויר־פעק׳־שאַנ־אייט) פאָלענדען; פערפאָלקאָמען.

perfec'tionism *n.* (פּויר־פעק׳־שאַנ־איזם) דאָס גלויבען, אז דער מענש קען דערגרייכען זיטליכע פאָלקאָמענהייט אויף דיזער וועלט.

perfec'tionist *n.* (פּויר־פעק׳־שאַנ־איסט) איינער וואָס גלויבט אז מען קען ערגרייכען זיטליכע פאָלקאָמענהייט אין דיזען לעבען.

perfec'tive *a.* (פּויר־פעק׳־טיוו) פער־פאָלקאָמענד; וואָס פיהרט צו פערפאָלקאָ־מונג; אין גראַמאַטיק — וואָס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע איז שוין פאַרגע־קומען.

perfec'tively *adv.* (פּויר־פעק׳־טיוו־לי) פערפאָלקאָמענדיג; אויף אן אָרט וואָס פיהרט צו פערפאָלקאָמונג.

perfect' judg'ment (פּויר־פעקט׳ דזשאַדזש׳־מענט) ארייננעטראָגען אדער פערשריבען אן אורטייל אין פּראָטאָקאָל־בוך.

per'fectly *adv.* (פּויר׳־פעקט־לי) 1. פאָל־שטענדיג, דורכאויס; 2. אויסגעצייכענט; פּינקטליך.

1. The matter is not perfectly clear. 2. He speaks English perfectly.

per'fectness *n.* (פּויר׳־פעקט־נעס) פאָל־קאָמענהייט; געשיקטקייט, בעהאַוונט־קייט.

per'fect num'ber (פּויר׳־פעקט נאַמ׳־בער) א צאָהל וואָס איז גלייך צו דער סומע פון אלע צאָהלען, אויף וועלכע זי טיילט זיך אָהן א רעשט [למשל, די צאָהל 28 טיילט זיך אָהן א רעשט אויף 1, 2, 4, 7 און 14 און די סומע פון דיזע צאָהלען איז גלייך 28].

per'fect tense (פּויר׳־פעקט טענס) גראַמאַטיק — דאָס פערפעקטום, דער עבר [א װאָרט וואָס בעצייכענט א טהעטיג־קייט, וועלכע איז שוין געטהאָן געוואָ־רען, ווי למשל, "איך האָב אנגעשריע־בען"].

perfer'vid *a.* (פּער־פּויר׳־וויד) זעהר הייס; זעהר היציג; התלהבות׳דיג; בע־גייסטערט.

perfer'vidness *n.* (פּער־פּויר׳־וויד־נעס) שטאַרקע היציגקייט; התלהבות.

perfi'cient *a. and n.* (פּויר־פיש׳־ענט) ווירקזאַם; אויספיהרענד; איינער וואָס פיהרט עפּעס אויס; א נדבן, א צדקה־געבער.

perfi'ciently *adv.* (פּויר־פיש׳־ענט־לי) אויף א ווירקזאַמען אופן.

perfid'ious *a.* (פּויר־פיד׳־אי־אַס) טריי־לאָז, פאַלש; פעררעטעריש.

perfid'iously *adv.* (פּויר־פיד׳־אי־אַס־לי) אויף א פאַלשען אדער פעררעטערי־שען שטייגער.

perfid'iousness *n.* (פּויר־פיד׳־אי־אַס־

נעם) טריילאזיגקייט, פאלשקייט; דאס זיין פעררעטעריש.

per'fidy *n.* (פויר'-פי-די) טריילאזיגקייט, פאלשקייט.

perflate' *v.* (פויר-פלייט') דורכבלאזען, דורכוועהען.

perfla'tion *n.* (פויר-פליי'-שאן) דאס דורכבלאזען, דורכוועהונג.

perfo'liate *a.* (פויר-פאו'-לי-אייט) וואס וואקסט אזוי, אז דאס שטענגעל שטעכט דורך דאס בלאט.

perfoliate leaf .ז

perfo'liate leaf (פויר-פאו'-לי-אייט ליעף) א בלאט, ביי וועלכען דאס שטענגעל איז דורכגעוואקסען דורך און דורך.

Perfoliate Leaf

per'forable *a.* (פויר'-פא-רעבל) וואס ווערט דורכגעשטאכען, דורכגעלעכערט אדער דורכגעבויערט.

per'forate *v. and a.* (פויר'-פא-רייט) דורכבויערען, דורכלעכערען, דורכשטעכען; דורכגעשטאכען; דורכגעבויערט.

per'forated *a.* (פויר'-פא-ריי-טעד) דורכגעשטאכען, דורכגעבויערט, דורכגעלעכערט.

per'forating-machine' *n.* (פויר'-פא-ריי-טינג-מע-שין') א מאשין, וועלכע שטעכט דורך א ליניע לעכלעך אין פאפיער, כדי לייכט אבצורייסען א טייל דערפון.

perfora'tion *n.* (פויר-פא-ריי'-שאן) דורכבויערונג, דורכלעכערונג; א דורכגעשטאכענעם לאך.

per'forative *a.* (פויר'-פא-ריי-טיוו) וואס קען דורכלעכערען אדער דורכשטעכען.

per'forator *n.* (פויר'-פא-ריי-טאר) א דורכבויערער, א דורכלעכערער; א מאשין אדער אינסטרומענט דורכצובויערען עפעס.

perforce' *adv.* (פויר-פאורס') מיט געוואלד, מיט צוואנג; אוים נויט.
Perforce I must accept your advice.

perform' *v.* (פויר-פאהרם') טהאן, מאכען; דורכפיהרען עפעס; אויספיהרען, ערפילען; געבען א טעאטראלע פארשטעלונג; אויפטרעטען אויף דער ביהנע; שפיעלען א מוזיקאליש שטיק.

perfor'mable *a.* (פויר-פאהר'-מעבל) וואס מען קען טהאן; וואס קען ערפילט אדער דורכגעפיהרט ווערען.

perfor'mance *n.* (פויר-פאהר'-מענס) דאס טהאן, די טהאונג; דאס ערפילען אדער אויספיהרען עפעס; די אויפפיהרונג פון א טעאטראלען אדער מוזיקאלישען שטיק; דאס וואס איז געטהאן אדער אויסגעפיהרט געווארען; א טעאטראלע פארשטעלונג, א מוזיקאליש שטיק.

perfor'mer *n.* (פויר-פאהר'-מער) א טהוער, אן ערפילער; א שוישפיעלער, אן אקטיאר, א שפיעלער.

perfor'ming *a.* (פויר-פאהר'-מינג) טהוענד, מאכענד, ערפילענד, אויספיהרענד; וואס איז געלערענט צו געבען פארשטעלונגען.

per'fricate *v.* (פויר'-פרי-קייט) רייבען, איינרייבען [ווי א זאלב].

perfrica'tion *n.* (פויר-פרי-קיי'-שאן) די רייבונג, דאס איינרייבען [ווי א זאלב].

perfu'matory *a.* (פויר-פיו'-מע-טא-רי) וואס האט אן אנגענעהמען גערוך; וואס שמעקט מיט פארפיום; דופטענד.

perfume' *n. and v.* (פויר-פיום') פארפיום; א זיסער אנגענעהמער גערוך; א דופטענדע זאך; דופטען, ארויסלאזען א זיסען אנגענעהמען גערוך; פארפיומירען.

per'fume-bur'ner *n.* (פויר'-פיום-בויר'-נער) א כלי, אין וועלכער מען רויכערט פארפיומען אדער זיס-שמעקענדע זאכען.

per'fume-foun'tain *n.* (פויר'-פיום-פאונ'-טען) אזא שפריצער צו שפריצען פארפיומען.

perfu'mer *n.* (פויר-פיו'-מער) א פערקויפער פון פארפיום-ארטיקלען; איינער וואס מאכט פארפיומען; א דופטענדע זאך.

perfu'mery *n.* (פויר-פיו'-מער-אי) פארפיומען; די קונסט צו מאכען פארפיומען.

per'fume-set *n.* (פויר'-פיום-סעט) א גאנג פון פערשיעדענע כלים און ארטיקלען וואס ווערען בענוצט צום טואלעט.

perfu'my *a.* (פויר-פיו'-מי) דופטענד, זיס שמעקענד, וואס האט אן אנגענעהמען גערוך.

perfunc'torily *adv.* (פויר-פאנק'-טא-רי-לי) אויף א נאכלעסיגען, אויבערפלעכליכען שטייגער; אהן אינטערעס.

perfunc'toriness *n.* (פויר-פאנק'-טא-רי-נעס) נאכלעסיגקייט, אויבערפלעכליכקייט; דאס טהאן א זאך אבי פטור צו ווערען.

perfunc'tory *a.* (פויר-פאנק'-טא-רי) נאכלעסיג; אויבערפלעכליך; אהן אינטערעס.

perfunc'turate *v.* (פויר-פאנק'-טשו-רייט) טהאן עפעס זעהר נאכלעסיג, אויבערפלעכליך אדער אהן אינטערעס צו דער זאך.

perfûse' *v.* (פויר-פיוז') בעשפריצען; איבערגיסען; דורכשטרעמען.

perfu'sion *n.* (פויר-פיו'-זשאן) די בעשפריצונג; דאס איבערגיסען, די דורכשטראמונג.

perfu'sive *a.* (פויר-פיו'-סיוו) בעשפריצענד; איבערגיסענד; וואס שטראמט דורך.

pergame'neous *a.* (פויר-גע-מי'-ני-אס) פארמעט-ארטיג.

per'gola *n.* (פויר'-גא-לא) א מין וועראנדע אדער באלקאן.

per'gula *n.* (פויר'-גיו-לא) ז. *pergola*

perhaps' *adv. and n.* (פויר-העפס') אפשר, פיליייכט; מעגליך; אונגעוויסהייט; מעגליכקייט.

pe'ri *n.* (פי'-רי) אין דער פערסישער מיטאלאגיע — די פערי [געוויסע גייסטער אדער שדים, אין וועלכע עס זיינען פערוואנדעלט געווארען די מלאכים, וואס זיינען ארויסגעטריבען געווארען פון גן-עדן און אראבגעווארפען געווארען אויף דער ערד].

peria'gua *n.* (פער-אי-א'-גהווא) א שיפעל וואס איז אויסגעהאקט פון איין שטאם פון א בוים [ווערט בענוצט פון די אינדיאנער אין אמעריקא].

periak'tos *n.* (פער-אי-עק'-טאס) אין אלט-גריכישען טעאטער — איינע פון די צוויי מאשינען פון ביידע זייטען פון דער ביהנע, וועלכע מען פלעגט בענוצען איבערצודרעהען אדער איבערצובייטען די דעקאראציאנען.

per'ianth *n.* (פער'-אי-ענטה) דאס בלומען-שיידעל [די בלעטעלעך, וועלכע וויקלען ארום א בלום].

perian'thium *n.* (פער-אי-ענ'-טהי-אם) ז. *perianth*

per'iapt *n.* (פער'-אי-עפט) אן אמולעט, א קמיע [א זאך וואס מען טראגט אלס א מיטעל אדער פערהיטונג פון א וועלכער ניט איז צרה].

periarteri'tis *n.* (פער-אי-אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם אויבערשטען הייטעל פון אן ארטעריע.

periarthri'tis *n.* (פער-אי-אר-טהראי'-טיס) די ענטצינדונג פון געוועב ארום א געלענק.

periblep'sis *n.* (פער-אי-בלעפ'-סיס) דאס וואהנזיניגע אויסזעהן פון א מענשען וואס רעדט פון היץ.

perib'olos *n.* (פע-ריב'-א-לאס) אין אלט-גריכענלאנד — אן ארומגעצאמטער הויף [פאר טעמפלען, סטאטועז א. ז. וו.].

pericar'diac *a.* (פער-אי-קאר'-די-עק) ז. *pericardial*

pericar'dial *a.* (פער-אי-קאר'-די-על) וואס רינגעלט ארום אדער שליסט איין דאס הארץ; וואס איז שייך צום הארץ-בייטעל. ז. *pericardium*

pericardi'tis *n.* (פער-אי-קאר-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון הארץ-בייטעל.

pericar'dium *n.* (פער-אי-קאר'-די-אם) דער הארץ-בייטעל [דאס הויט-זעקעל וואס רינגעלט ארום דאס הארץ].

per'icarp *n.* (פער'-אי-קארפ) דער זאמען-ארט פון פלאנצען, די פרוכט-הילזע.

pericar'pium *n.* (פער-אי-קאר'-פי-אם) ז. *pericarp*

perichondri'tis *n.* (פער-אי-קאנ-דראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער קנארפעל-הויט [דאס הייטעל וואס בעדעקט די כראמשקע].

perichon'drium *n.* (פער-אי-קאנ'-דרי-אם) די קנארפעל-הויט [דאס הייטעל וואס בעדעקט די כראמשקע].

Pericle'an *a.* (פער-אי-קלי'-ען) וואס איז שייך צו פעריקלעס [דער הויפט פון דער שטאדט אטהען, אין אלט-גריכענלאנד, אין דער צייט ווען זי האט זיך געפונען אין גלענצענדסטען צושטאנד, אונגעפעהר אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט]; וואס איז שייך צו דער אינטעלעקטועלער און מאטעריעלער בליהונגס-צייט פון דער שטאדט אטהען.

peric'ope *n.* (פי-ריק'-א-פי) די פעריקאפע [א געוויסע שטעלע פון די הייליגע שריפטען וואס ווערט געלעזען אין געוויסע זונטאגס אין קירך].

pericra'nial *a.* (פער-אי-קריי'-ני-על) וואס בעדעקט אדער רינגעלט ארום דעם קאפ-שארבען [ווי די הויט]; וואס איז שייך צו דער הויט פון דעם קאפ-שארבען אדער צום קאפ-שארבען.

pericra'nium *n.* (פער-אי-קריי'-ני-אם) די הויט פון דעם קאפ-שארבען; די ביינער פון דעם קאפ-שארבען; דער קאפ-שארבען.

pericysti'tis *n.* (פער-אי-סיס-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג ארום דעם פענכער.

periden'tal *a.* (פער-אי-דענ'-טעל) וואס רינגעלט ארום די צייהנער.

per'iderm *n.* (פער'-אי-דוירם) די אויסערע הארטע הויט אדער בעדעקונג פון וואסער-חיות; די אויסערע קארע אדער קארק מיט וועלכער דער שטאם פון געוויסע פלאנצען ווערט בעוואקסען אין א בעשטימטען עלטער.

per'idot *n.* (פער'-אי-דאט) דער קריזאליט [אזא אליוו-גרינער מינעראל, וועלכער ווערט בענוצט אלס עדעלשטיין].

per'idrome *n.* (פער׳-אי-דראום) דער גאנג צווישען די זיילען און ווענד אין די אלטע טעמפּלען.

periege'sis *n.* (פער-אי-אי-דזשי׳-סיס) א רונד-רייזע, א דורכרייזע.

perier'gia *n.* (פער-אי-איר׳-דזשי-א) ז. *periergy*

per'iergy *n.* (פער׳-אי-איר-דזשי) אן איבערטריבענע גענויאינקייט אדער פּינקט-ליכקייט, בעזונדערס אין דעם סטיל פון א רעדע; א געקינסטעלטער באמבאסטי-שער סטיל.

perigas'tric *a.* (פער-אי-געס׳-טריק) וואס איז ארום דעם דארם אדער שפּייז-קאנאל.

perigastri'tis *n.* (פער-אי-געס-טראי׳-טיס) ענטצינדונג פון דער בויך-פעל [די הויט, וואס בעדעקט דעם חלל פון דעם בויך].

per'igee *n.* (פער׳-אי-דזשי) דער נעהנטסטער פּונקט פון דעם ארביט [קרייז-וועג] פון דער לבנה צו דער ערד.

periglot'tis *n.* (פער-אי-גלאט׳-איס) די אויבערשטע הויט פון צונג.

per'igon *n.* (פער׳-אי-גאן) א פעריגאן, א קוואנטיטעט פון 4 רעכטע ווינקלען וואס מאכט אויס 360 גראד.

per'igone *n.* (פער׳-אי-גאון) ז. *perianth*

per'igraph *n.* (פער׳-אי-גרעף) אן אונ-גענויע אדער אונאקוראטע בעצייכנונג.

perigyn'ium *n.* (פער-אי-דזשין׳-אי-אם) דער שלויך אדער די הילע פון דעם פּיסטיל [ווייבליכער ארגאן] פון די ריעדגראז-פלאנצען.

perihe'lion *n.* (פער-אי-הי׳-לי-אן) דער נעהנטסטער פּונקט פון דעם ארביט [קרייז-וועג] פון א פּלאנעט אדער קא-מעט צו דער זון.

perihe'lium *n.* (פער-אי-הי׳-לי-אם) ז. *perihelion*

per'il *n. and v.* (פער׳-איל) א געפאהר; ברייננען אדער שטעלען אין געפאהר; רי-זיקירען; זיין אין געפאהר.

per'ilous *a.* (פער׳-איל-אס) געפעהר-ליך; ריזיקאליש.

per'ilously *adv.* (פער׳-איל-אס-לי) אויף א געפעהרליכען אדער ריזיקאלישען אופן; געפעהרליך; מיט געפאהר.

per'ilousness *n.* (פער׳-איל-אס-נעס) געפעהרליכקייט.

perim'eter *n.* (פי-רים׳-ע-טער) דער פּערימעטער, דער אומפאנג; די אומפאנגס-מאס פון א פיגור; אן אינסטרומענט צו מעסטען די זעהונגס-קראפט פון די פער-שיעדענע טיילען פון דער נעץ-הויט פון אויג.

perime'tral *a.* (פער-אי-מי׳-טרעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר ביי אדער ארום דער געבעהר-מוטער.

perimet'ric *a.* (פער-אי-מעט׳-ריק) פּע-רימעטריש, וואס איז שייך צום אומפאנג פון א פיגור; וואס געפינט זיך אין דעם אומפאנג; וואס געפינט זיך אדער קומט פאר ביי אדער ארום דער געבעהר-מוטער.

perimet'rical *a.* (פער-אי-מעט-רי-קעל) ז. *perimetric*

perimetri'tis *n.* (פער-אי-מי-טראי׳-טיס) ענטצינדונג ארום דער געבעהר-מו-טער.

perinæ'al *a.* (פער-אי-ניע׳-על) ז. *perineal*

perinæ'um *n.* (פער-אי-ניע׳-אם) ז. *perineum*

perine'al *a.* (פער-אי-ניע׳-על) וואס איז שייך צו דעם מיטעל-פלייש אדער דאם פון קערפּער. ז. *perineum*

perineph'ral *a.* (פער-אי-נעפ׳-רעל) וואס געפינט זיך ארום די ניערען.

perineph'rial *a.* (פער-אי-נעפ׳-רי-על) וואס רינגעלט ארום די ניערען.

perinephri'tis *n.* (פער-אי-נעפ-ראי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם געוועב וואס איז ארום די ניערען.

perineph'rium *n.* (פער-אי-נעפ׳-רי-אם) דאס געוועב וואס רינגעלט ארום די ניערען.

perine'um *n.* (פער-אי-ניע׳-אם) דאס מיטעל-פלייש אדער דאם, דער טייל פון קערפּער וואס איז צווישען די פאלקעס [שענקעל] פון דער עפנונג פון הינטער-לייב [פי טבעת] ביז צו דעם אנפאנג פון געשלעכטס-ארגאן.

perioc'ular *a.* (פער-אי-אק׳-יו-לאר) וואס רינגעלט ארום דעם אויגען-אפּעל.

pe'riod *n.* (פי׳-רי-אד) א פּעריאדע; א צייט-אבשניט; א תקופה; אן עפּאכע; א פאלשטענדיגער גאנצער זאץ; א פּונקט; אן אבשטעל-פּונקט, א פּונקט וואס צייגט אן דעם סוף פון א זאץ; אין מאטעמא-טיק — א ציפער-גרופּע וועלכע איז אב-געטיילט מיט א פּונקט אדער קאמא; דער אינטערוואל צווישען די גלייכע זיך ווי-דערהאלענדע ווערטהען פון א פערענדער-ליכער גרעסע, וועלכע הענגט אב פון אן אנדער גרעסע [ווען x צ. ב. איז גלייך דעם טאנגענס פון y, דאן ווען דער ווערטה פון y ווערט בעשטענדיג געענדערט ווע-לען צוזאמען אויך זיך ווידערהאלט ענדע-רען די ווערטהען פון x לויט בעשטימטע אינטערוואלען אדער פּעריאדען]; א ספּע-ציעלע פאזע אין דעם פערלויף פון א קראנקהייט; א פאלשטענדיגער מוזיקאלי-שער זאץ.

period'ic *a.* (פי-רי-אד׳-איק) פּעריא-דיש; קרייז-לויפענד; וואס ערשיינט אדער קומט פאר רעגעלמעסיג [צו א בע-שטימטער צייט]; וואס איז שייך צו א פאלשטענדיגען גאנצען זאץ.

period'ical *a. and n.* (פי-רי-אד׳-אי-קעל) פּעריאדיש; וואס ערשיינט אדער קומט פאר רעגעלמעסיג [צו א בעשטימ-טער צייט]; וואס איז שייך צו א צייט-שריפט [וועלכע ערשיינט רעגעלמעסיג צו א בעשטימטער צייט]; א צייטשריפט [וועלכע ערשיינט רעגעלמעסיג צו א בע-שטימטער צייט].

period'icalist *n.* (פי-רי-אד׳-אי-קעל-איסט) א זשורנאליסט, א שרייבער אין א צייטשריפט; אן ארויסגעבער פון א צייטשריפט.

period'ically *adv.* (פי-רי-אד׳-אי-קעל-אי) פּעריאדיש, פארקומענדיג אדער ערשיינענדיג רעגעלמעסיג [צו א בעשטימ-טער צייט].

period'ic curve (פי-רי-אד׳-איק קויר-וו) א מאטעמאטישע קרומע ליניע וואס די פארם פון איהרע טיילען ווידער-האלען זיך.

period'ic dec'imal (פי-רי-אד׳-איק דעס׳-אי-מעל) א פּעריאדישע ברוך-צאהל [א דעצימאל ברוך-צאהל וואס בעשטעהט פון גרופּען צאהלען, וועלכע חזר׳ען זיך כסדר איבער, ווי צ. ב., ...354, 354, 354].

periodic'ity *n.* (פי-רי-א-דיס׳-אי-טי) דאס זיין פּעריאדיש; די פּעריאדישע, רע-געלמעסיגע ערשיינונג אדער ווידערקעהר.

period'ic law (פי-רי-אד׳-איק לאה) דאס פּעריאדישע געזעץ אין כעמיע [דאס געזעץ וועגען דער בעציהונג פון כעמישע עלעמענטען, וואס ווערט אויסגעדריקט דורך דעם זאץ, דאס די אייגענשאפטען פון די עלעמענטען זיינען פּעריאדישע פונקציאנען פון זייער אטאמישען געוויכט. ווען די כעמישע עלעמענטען ווערען אויס-געשטעלט אין דער ארדנונג לויט זייער אטאמישען געוויכט, דאן בעמערקט מען א רעגעלמעסיגע ווידערהאלונג פון סעריעס עלעמענטען, וועלכע האבען ענהליכע פּי-זיקאלישע און כעמישע אייגענשאפטען, דאס הייסט, אז די אייגענשאפטען פון די כעמישע עלעמענטען, אבהענגיג פון זייער אטאמישען געוויכט, ווידערהאלען זיך פּע-ריאדיש. דורך דער אויסשטעלונג פון די כעמישע עלעמענטען אין דיזער ארדנונג, קען מען אלזא אויסגעפינען, אויב עס פעהלען נאך וועלכע עס איז כעמישע עלע-מענטען, וועלכע זיינען נאך ניט ענטדעקט געווארען].

period'ic stars (פי-רי-אד׳-איק סטארז) שטערען ביי וועלכע עס קומט פאר א רע-געלמעסיגע ענדערונג אין זייער העלקייט און ליכטיגקייט צו בעשטימטע צייטען.

periodonti'tis *n.* (פער-אי-או-דאנ-טאי׳-טיס) די ענטצינדונג פון דער ביין-הויט אין די גריבעלעך וואו עס זיצען די צייהנער.

Periœ'ci *n.* (פער-אי-איע׳-סאי) די פּע-ריעקען, די בירגער פון אלטען לאקאניען [גריכענלאנד], צו וועלכע עס איז געגע-בען געווארען פון זייערע בעזיעגער דאס רעכט אויף האנדעל און געשעפט אין ספּארטא, אבער זיי זיינען געוועזען אויסגע-שלאסען פון דער שטאאטס-פערוואלטונג.

periœ'ci *n.* (פער-אי-איע׳-סאי) די איינ-וואוהנער פון דעמזעלבען ברייט-גראד [פּא-ראלעל] פון דער ערד, נאר אויף אן ענטגעגענגעזעצטען לענגען-גראד [מערי-דיאן] אזוי, דאס, ווען אין איין פּלאץ איז מיטאג-צייט איז אין דעם אנדערען האלבע נאכט.

periop'tic *a.* (פער-אי-אפּ׳-טיק) וואס רינגעלט ארום דעם ארביט פון אויג.

perio'ral *a.* (פער-אי-או׳-רעל) וואס איז ארום דעם מויל.

perior'bital *a.* (פער-אי-אהר׳-בי-טעל) וואס איז שייך צו דעם ארביט פון אויג.

perios'teal *a.* (פער-אי-אס׳-טי-על) וואס בעדעקט א ביין.

perios'teous *a.* (פער-אי-אס׳-טי-אס) ז. *periosteal*

perios'teum *n.* (פער-אי-אס׳-טי-אם) קנאכען-הויט, ביין-הויט [דאס דינע הייט-על וואס בעדעקט די ביינער פון קער-פּער].

periostit'ic *a.* (פער-אי-אס-טיט׳-איק) וואס ליידט פון ביין-הויט ענטצינדונג.

periosti'tis *n.* (פער-אי-אס-טאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דער ביין-הויט.

perio'tic *a.* (פער-אי-או׳-טיק) וואס רינגעלט ארום דעם אינערליכען טייל פון אויער.

peripatet'ic *a. and n.* (פער-אי-פּע-טעט׳-איק) ארומגעהענד, ארומרייזענד; אן ארומגעהער, אן ארומרייזער.

Peripatet'ic *n. and a.* (פער-אי-פּע-טעט׳-איק) א נאכפאלגער פון דעם גריכי-שען פילאזאף אריסטאטעל; וואס איז שייך צו דער פילאזאפיע פון אריסטאטעל אדער צו זיינע נאכפאלגער.

peripatet'ical *a.* (פער-אי-פּע-טעט׳-אי-קעל) ארומגעהענד, ארומרייזענד.

peripatet'ic school (פער-אי-פּע-טעט׳-

איק סקוהל) די פילאזאפישע שולע פון דעם אלט=גריכישען פילאזאף אריסטאטעל.

periph'erad *adv.* (פע-ריפ'-ע-רעד) צו דער פעריפעריע, צום אומקרייז=צו, צו דער אויבערפלעכע, אוועק פון צענטער.

periph'eral *a.* (פע-ריפ'-ע-רעל) וואס געפינט זיך אין דער פעריפעריע [אומקרייז אדער אומפאנג]; וואס איז שייך צו דער פעריפעריע; אין אנאטאמיע — וואס איז דערווייטערט פון צענטער [ווענען גליעדער].

periph'erally *adv.* (פע-ריפ'-ע-רעל-אי) אויף אדער פון דער פעריפעריע; אין בעצוג צו דער פעריפעריע [אומקרייז, אומפאנג].

peripher'ic *a.* (פער-אי-פער'-איק) ז. *peripheral*.

peripher'ical *a.* (פער-אי-פער'-אי-קעל) ז. *peripheral*.

periph'ery *n.* (פע-ריפ'-ע-רי) די פעריפעריע, דער אומקרייז, דער אומפאנג פון א קרייז; די אויבערפלעכע אדער דער אומפאנג פון א קערפער.

per'iphrase *n. and v.* (פער'-אי-פרייז) א פעריפראזע, אן ערקלערונג אדער אויסדרוק אין מעהר ווערטער ווי נויטיג, דאס געברויכען צופיעל ווערטער אין ארומריידען אן עניין וועלכען מען קען אויסדריקען קירצער און שארפער; ריידען איבער אן עניין ניט גלייך צום פונקט נאר אין ארומיגע וועגען; געברויכען צופיעל ווערטער אין אן ערקלערונג.

periph'rasis *n.* (פע-ריפ'-ריי-סיס) א פעריפראזע, אן ערקלערונג אדער אויסדרוק אין מעהר ווערטער ווי נויטיג; אן ארומריידונג פון אן עניין אין פיעל ווערטער, ווען מען קען דאסזעלבע אויסדריקען קירצער און שארפער.

periphras'tic *a.* (פער-אי-פרעס'-טיק) וואס האט דעם כאראקטער פון א פעריפראזע, וואס איז אויסגעדריקט אין מעהר ווערטער ווי נויטיג.

periphras'tical *a.* (פער-אי-פרעס'-טי-קעל) ז. *periphrastic*.

periphras'tically *adv.* (פער-אי-פרעס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון א פעריפראזע. ז. *periphrase*.

per'iplus *n.* (פער'-אי-פלאס) אן ארומשיפונג אויף'ן ים; אן ארומרייזע.

peripneumo'nia *n.* (פער-אי-ניו-מאו'-ני-א) לונגען=ענטצינדונג.

peripneumon'ic *a.* (פער-אי-ניו-מאנ'-איק) וואס איז שייך צו לונגען=ענטצינדונג.

peripneu'mony *n.* (פער-אי-ניו'-מא-ני) ז. *peripneumonia*.

peripolyg'onal *a.* (פער-אי-פא-ליג'-א-נעל) וואס האט פיעלע זייטען און ווינקלען.

perip'teral *a.* (פע-ריפ'-טע-רעל) ארומגערינגעלט מיט זיילען [ווענען א טעמפעל אדער געביידע].

perip'teros *n.* (פע-ריפ'-טע-ראס) א טעמפעל אדער געביידע וואס איז ארומגערינגעלט מיט א רייה זיילען.

perip'terous *a.* (פע-ריפ'-טע-ראס) מיט פעדערען פון אלע זייטען; וואס איז ארומגערינגעלט מיט א רייה זיילען [ווענען א געביידע]; אין באטאניק — ארומגערינגעלט מיט א דינעם ראנד.

perip'tery *n.* (פע-ריפ'-טע-רי) ז. *peripteros*.

per'isarc *n.* (פער'-אי-סארק) די הארטע הארן=הויט וואס בעדעקט די ווייכע טיילען פון ים=חיות.

Peris'cian *n. and a.* (פע-ריש'-אי-ען) אן איינוואהנער פון די פאלאר=קרייזען; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון די פאלאר=קרייזען. ז. *Periscii*.

Peris'cii *n.* (פע-ריש'-אי-אי) די איינוואהנער פון די פאלאר=קרייזען [ווערען אזוי גערופען, ווייל אין דער צייט פון דעם דארטיגען זומער בעוועגט זיך זייער שאטען ארום זיי אין א קרייז].

per'iscope *n.* (פער'-אי-סקאופ) א פעריסקאפ [אזא אפטישער אינסטרומענט אויף אונטערוואסער=שיפלעך דורך וועלכען מען קען זעהן וואס עס קומט פאר איבער'ן וואסער, ווען דאס שיפעל איז אונטער'ן וואסער].

periscop'ic *a.* (פער-אי-סקאפ'-איק) וואס איז צום קוקען פון אלע זייטען; וואס איז קאנקאוו=קאנוועקס [ווענען ברילען].

periscop'ical *a.* (פער-אי-סקאפ'-אי-קעל) ז. *periscopic*.

per'ish *v.* (פער'-איש) אומקומען, פערגעהן, פערדארבען אדער פערניכטעט ווערען; ניט ווערען, שטארבען.

perishabil'ity *n.* (פער-איש-ע-ביל'-אי-טי) ז. *perishableness*.

per'ishable *a.* (פער'-איש-עבל) פערגענגליך, שטערבליך; וואס קען פערדארבען אדער פערניכטעט ווערען.

per'ishableness *n.* (פער'-איש-עבל-נעס) פערגענגליכקייט; שטערבליכקייט; צושטערבארקייט, פערניכטבארקייט.

per'ishably *adv.* (פער'-איש-ע-בלי) קענענדיג פערדארבען אדער פערניכטעט ווערען; פערגענגליך, שטערבליך.

per'isperm *n.* (פער'-אי-ספוירם) אין באטאניק — דאס זאמען=אייווייס [דאס אייווייס אדער דער נאהרונגס=שטאף וואס געפינט זיך אין א זאמען אדער קערנדעל]; דאס געוועב אדער הייטעל וואס רינגעלט ארום דאס קיים=זעקעלע פון א זאמען אדער קערנדעל וואס ענטהאלט אייווייס.

perisper'mic *a.* (פער-אי-ספויר'-מיק) וואס האט זאמען=אייווייס. ז. *perisperm*.

perispher'ic *a.* (פער-אי-ספער'-איק) באל=פערמיג, קוגעל=פערמיג [רונד].

perispher'ical *a.* (פער-אי-ספער'-אי-קעל) ז. *perispheric*.

per'ispore *n.* (פער'-אי-ספאור) אין באטאניק — דאס אויסערע הייטעל פון א קיים=קערן. ז. *spore*.

perissolog'ical *a.* (פע-ריס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס שיט מיט ווערטער, וואס געברויכט צופיעל ווערטער [אין ריידען אדער שרייבען].

perissol'ogy *n.* (פער-אי-סאל'-א-דזשי) אן אויסגוס פון ווערטער, אן אונניציגער געברויך פון ווערטער.

perissosyllab'ic *a.* (פע-ריס-א-סי-לעב'-איק) וואס האט איבריגע זילבען.

peristal'sis *n.* (פער-אי-סטעל'-סיס) די אייגענטימליכע מוסקול=בעוועגונג פון די חלל'דיגע ארגאנען פון קערפער, ווי פון די קישקעס [דורך דיעזער מוסקול=בעוועגונג ווערט די פערדייהטע שפייז ארויסגעשטויסען פון די געדערים].

peristal'tic *a.* (פער-אי-סטעל'-טיק) פעריסטאלטיש, וואס ציהט זיך צונויף אין קרייזען אדער אין רינגען [ווי די קישקעס ארויסשטויסענדיג די פערדייהטע שפייז]; אין עלעקטריציטעט — וואס בעצייכענט די עלעקטראסטאטישע אינדוקציאן, וועלכע עקזיסטירט צווישען צוויי אדער מעהרערע עלעקטריש לייטענדע דראטען, וועלכע געפינען זיך אין איין איזאלירענדען ראהר [ווי אין א קאבעל].

peristal'tically *adv.* (פער-אי-סטעל'-טי-קעל-אי) אויף א פעריסטאלטישען אופן. ז. *peristaltic*.

per'istyle *n.* (פער'-אי-סטאיל) א זיילען=גאלערעע, א זיילען=גאנג [אין א געביידע].

perisys'tole *n.* (פער-אי-סיס'-טא-לי) דער שטילשטאנד פון הארצען צווישען זיין צונויפציהען און פאנאנדערציהען זיך.

peritonæ'al *a.* (פער-אי-טא-ניע'-על) ז. *peritoneal*.

peritonæ'um *n.* (פער-אי-טא-ניע'-אם) ז. *peritoneum*.

peritone'al *a.* (פער-אי-טא-ניע'-על) וואס איז שייך צו דער בויך=פעל [די הויט וואס בעדעקט דעם חלל פון בויך].

peritone'um *n.* (פער-אי-טא-ניע'-אם) די בויך=פעל [די הויט וואס בעדעקט דעם חלל פון בויך].

peritonit'ic *a.* (פער-אי-טא-ניט'-איק) וואס איז שייך צו בויך=פעל=ענטצינדונג.

peritoni'tis *n.* (פער-אי-טא-נאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער בויך=פעל.

perit'ropal *a.* (פער-איט'-רא-פעל) זיך דרעהענד, קרייזענד.

per'iwig *n. and v.* (פער'-אי-וויג) א פארוק; אנטהאן א פארוק; בעדעקען דעם קאפ; אנטהאן א קאפ=צודעק.

per'iwig-pa'ted *a.* (פער'-אי-וויג-פיי'-טעד) וואס טראגט א פארוק.

per'iwinkle *n.* (פער'-אי-ווינקל) דאס ווינטער=גרין [אזא גארטען=פלאנצע מיט בעשטענדיג גרינע בלעטער און בלויע בלומען]; אזא ים=שנעקע.

per'jure *v.* (פויר'-דזשור) שווערען פאלש; זאגען פאלשע עדות; מאכען שולדיג אין פאלש שווערען.

per'jured *a.* (פויר'-דזשורד) שולדיג אין פאלש שווערען; וואס האט געשווארען פאלש.

per'juredly *adv.* (פויר'-דזשורד-לי) דורך א פאלשער שבועה, דורך פאלש שווערען.

per'jurer *n.* (פויר'-דזשו-רער) איינער וואס שווערט פאלש.

per'jury *n.* (פויר'-דזשו-רי) דאס פאלש שווערען.

perk *v. and a.* (פוירק) זיך פוצען; אויספוצען; געשייט בעוועגען מיט'ן קאפ; זיך האלטען פראנטעוואטע אדער געשייט; שארף אנקוקען, דורכדרינגענד מיט די אויגען; אויסגעפוצט, פראנטעוואטע; גדלות'דיג.

per'kin *n.* (פויר'-קין) אזא זארט שוואכער בארנעס=קוואס.

per'king *a.* (פויר'-קינג) דורכדרינגענד [מיט די אויגען].
He has little restless, perking eyes.

per'ky *a.* (פויר'-קי) פערשייט; פראנטעוואטע; גדלות'דיג.

perla'ceous *a.* (פויר-ליי'-שאס) פערל=ארטיג, ווי פערל.

per'lite *n.* (פויר'-לאיט) דער פערל=שטיין [אן אייגענטימליכע פארם פון געוויסע גלאז=ארטיגע פעלזען, וועלכע זיינען צונויפגעשטעלט פון פערל=עהנליכע קייקעלעך].

perlustra'tion *n.* (פויר-לאס-טריי'-שאן) דאס דורכמוסטערען, די דורכפארשונג, דאס דורכזעהן.

per'manence *n.* (פויר'-מע-נענס) פערמאנענץ, דויערהאפטיגקייט, בעשטענדיגקייט.

per'manency *n.* (פויר'-מע-נענ-סי) ז. *permanence*

per'manent *a.* (פויר'-מע-נענט) פערמאנענט, דויערהאפט, פערבלייבענד, אנהאלטענד, בעשטענדיג.

per'manently *adv.* (פויר'-מע-נענט-לי) אויף א פערמאנענטען אופן; פאר בעשטענדיג, פאר א לאנג דויערענדער צייט.

permeabil'ity *n.* (פויר-מי-ע-ביל'-אי-טי) דורכדרינגליכקייט, דורכדרינגבארקייט, דורכלעסיגקייט, דאס האבען די אייגענשאפט דורכצולאזען.

per'meable *a.* (פויר'-מי-עבל) דורכדרינגליך, דורכדרינגבאר, דורכלעסיג, וואס האט די אייגענשאפט דורכצולאזען.

per'meably *adv.* (פויר'-מי-ע-בלי) אויף א דורכדרינגליכען אופן; דורכלעסיג, דורכדרינגבאר.

per'meant *a.* (פויר'-מי-ענט) וואס געהט דורך, וואס דרינגט דורך.

per'meate *v.* (פויר'-מי-אייט) דורכדרינגען; דורכגעהן.

permea'tion *n.* (פויר-מי-איי'-שאן) דאס דורכדרינגען; דאס זיין דורכגעדרונגען.

per'meative *a.* (פויר'-מי-איי-טיוו) וואס דרינגט דורך.

permil'lage *n.* (פער-מיל'-עדזש) דאס פערהעלטניס פון טויזענד, די צאהל פון טויזענד טיילען.

permis'cible *a.* (פער-מיס'-איבל) וואס קען געמישט ווערען.

permissibil'ity *n.* (פער-מיס-אי-ביל'-אי-טי) צולעסיגקייט, דאס קענען ערלויבט ווערען.

permis'sible *a.* (פער-מיס'-איבל) וואס קען ערלויבט ווערען, צולעסיג, וואס מען קען צולאזען.

permis'sibly *adv.* (פער-מיס'-אי-בלי) אויף א צולעסיגען אופן; קענענדיג ערלויבט ווערען.

permis'sion *n.* (פער-מיש'-אן) אן ערלויבניס; אן ערלויבניס-פאפיער.

permis'sive *a.* (פער-מיס'-איוו) וואס קען ערלויבט ווערען, צולעסיג; ערלויבט.

permis'sively *adv.* (פער-מיס'-איוו-לי) מיט ערלויבניס.

permis'sory *a.* (פער-מיס'-א-רי) ערלויבענדיג, וואס איז שייך צו אן ערלויבניס; בעגרינדעט אויף אן ערלויבניס; ערלויבט.

permit' *n. and v.* (פער-מיט') 1. אן ערלויבניס, אן ערלויבניס-פאפיער; 2. ערלויבען.

1. This is a **permit** to parade in the street.
2. **Permit** me to answer your question.

permit'tance *n.* (פער-מיט'-ענס) עלעקטראסטאטישע קאפאציטעט [די מאס סטאטישע עלעקטריציטעט וואס א קערפער קען ענטהאלטען]; אן ערלויבניס.

permittee' *n.* (פער-מי-טיע') דער, וועמען אן ערלויבניס אדער ערלויבניס-פאפיער איז געגעבען.

permit'ter *n.* (פער-מיט'-ער) דער וואס גיט אן ערלויבניס.

permittiv'ity *n.* (פער-מי-טיוו'-אי-טי) די ספעציפישע אינדוקציאנס-קאפאציטעט [די מאס סטאטישע עלעקטריציטעט וואס א שטאף קען אויפנעהמען אין פערגלייך מיט דער לופט].

permix'tion *n.* (פער-מיקס'-טשאן) א געמיש.

permutabil'ity *n.* (פער-מיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פערביטען, פערטוישט אדער פערוועקסעלט ווערען.

permu'table *a.* (פער-מיו'-טעבל) וואס קען פערביטען אדער פערטוישט ווערען.

permu'tableness *n.* (פער-מיו'-טעבל-נעס) ז. *permutability*

permu'tably *adv.* (פער-מיו'-טע-בלי) דורך פערבייטען אדער פערטוישען; צו פערוועקסלען.

permuta'tion *n.* (פער-מיו-טיי'-שאן) פערבייטונג, אומבייטונג, ענדערונג, פערטוישונג; איבערשטעלונג.

permute' *v.* (פער-מיוט') פערבייטען, אומבייטען, ענדערען, פערטוישען; איבערשטעלען.

pern *n.* (פוירן) א בוסארד, א מויז-פאלק [אזא רויב-פויגעל].

per'nancy *n.* (פויר'-נענ-סי) דאס איינגעהמען הכנסות מיט נאטור-פראדוקטען.

perni'cious *a.* (פער-ניש'-אס) זעהר שעדליך, פערדערבליך; טויטליך.

perni'ciously *adv.* (פער-ניש'-אס-לי) אויף א זעהר שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן; טויטליך.

perni'ciousness *n.* (פער-ניש'-אס-נעס) שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

pernick'etiness *n.* (פער-ניק'-ע-טי-נעס) איבערטריבענע פינקטליכקייט אין קלייניגקייטען; דאס פאדערען געגויאיגקייט און פינקטליכקייט; דאס זיין געמאכט מיט איבערטריבענער פינקטליכקייט און קליינליכער גענויאיגקייט.

pernick'ety *a.* (פער-ניק'-ע-טי) איבערטריבען פינקטליך אין קלייניגקייטען; וואס פאדערט איבערטריבענע פינקטליכקייט און קליינליכע גענויאיגקייט; געמאכט מיט איבערטריבענער אדער קליינליכער פינקטליכקייט.

pernocta'tion *n.* (פויר-נאק-טיי'-שאן) דאס דורכוואכען די נאכט.

per'nor *n.* (פויר'-נאר) איינער וואס נעהמט איין הכנסות פון לאנד.

per'one *n.* (פער'-א-ני) דער וואדען-ביין [דער דינער ביין וועלכער געהט צוזאמען מיט דעם שינביין פון דער קניע ביז'ן קנעכעל און האט די עהנליכקייט צו דער נאדעל פון א בראשקע].

perone'al *a.* (פער-א-ני'-על) וואס איז שייך צום וואדען-ביין. ז. *perone*

perone'us *n.* (פער-א-ני'-אס) אין אנאטאמיע — איינער פון די מוסקולען פון וואדען-ביין. ז. *perone*

per'orate *v.* (פער'-א-רייט) פערענדיגען א רעדע מיט קלינגענדיגע פראזען און מליצות; האלטען א רעדע [הויפטזעכליך א מליצה'דיגע אדער מיט קלינגענדע פראזען].

perora'tion *n.* (פער-א-ריי'-שאן) דער שלוס פון א רעדע [וואו דער רעדנער חזר'ט איבער און שטרייכט אונטער דעם הויפט-פונקט פון ענין, איבער וועלכען ער האט גערעדט].

perox'id *n.* (פויר-אק'-סיד) דאס היפער-אקסיד אדער סופער-אקסיד [אן אקסיד אדער זויערשטאף-פערבינדונג, וואס ענטהאלט אין זיך מעהר זויערשטאף איידער אנדערע אקסידען פון דעמזעלבען מין].

perox'idate *v.* (פויר-אק'-סי-דייט) ז. *peroxidize*

peroxida'tion *n.* (פויר-אק-סי-דיי'-שאן) דאס פעראקסידירען, דאס איבערזעטיגען מיט זויערשטאף.

perox'ide *n.* (פויר-אק'-סיד) ז. *peroxid*

perox'idize *v.* (פויר-אק'-סי-דאיז) פעראקסידירען, איבערזעטיגען מיט זויערשטאף.

perpend' *v.* (פויר-פענד') בעטראכטען עפעס.

per'pend *n.* (פויר'-פענד) ז. *perpender*

perpen'der *n.* (פויר-פענ'-דער) דער שטרעק-שטיין פון א געביידע [א געביידע-שטיין וואס געהט דורך אדער שטרעקט זיך אויס פון ביידע זייטען וואנד].

perpendic'ular *a. and n.* (פויר-פענ-דיק'-יו-לאר) פערפענדיקולאר, זענקרעכט; וואס שניידט דורך א ליניע אדער פלעכע אונטער א גראדען ווינקעל; א פערפענדיקולארע ליניע [א ליניע וואס שניידט דורך אן אנדערע אונטער א גראדען ווינקעל, ווי די ליניע *AB* איז פערפענדיקולאר צו דער ליניע *CD*].

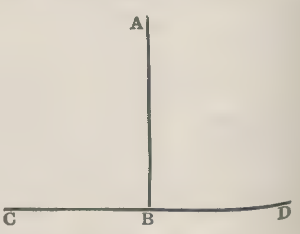

Perpendicular

perpendicular'ity *n.* (פויר-פענ-דיק-יו-לער'-אי-טי) דאס זיין פערפענדיקולאר; די זענקרעכטע ריכטונג.

perpendic'ularly *adv.* (פויר-פענ-דיק'-יו-לאר-לי) אויף א פערפענדיקולארען אופן; אראבהענגענדיג גלייך און גראד.

Perpendic'ular style (פויר-פענ-דיק'-יו-לאר סטאיל) אין ארכיטעקטור — דער פערפענדיקולארער סטיל [א געוויסע פארם פון גאטישען סטיל, וועלכער האט געהערשט אין ענגלאנד אין 15טען און אנהויב 16טען יאהרהונדערט]. ז. *Gothic style*

Perpendicular Style

per'pend-stone *n.* (פויר'-פענד-סטאון) ז. *perpender*

per'pent-stone *n.* (פויר'-פענט-סטאון) ז. *perpender*

per'petrable *a.* (פויר'-פי-טרעבל) וואס קען בעגאנגען ווערען, וואס קען געטהאן ווערען [ווי א פערברעכען].

per'petrate *v.* (פויר'-פי-טרייט) בעגעהן, טהאן [א פערברעכען].

perpetra'tion *n.* (פויר-פי-טריי'-שאַן) דאָס בעגעהן, דאָס טהאָן [אַ פערברעכען].

per'petrator *n.* (פויר'-פי-טריי-טאָר) איינער וואָס בעגעהט אָדער טהוט [אַ פערברעכען].

perpet'uable *a.* (פויר-פעטש'-יו-עבל) וואָס קען דויערען אונענדליך.

perpet'ual *a.* (פויר-פעטש'-יו-על) וואָס דויערט אייביג; אונאויפהערליך; בעשטענדיג.

perpet'ual cu'rate (פויר-פעטש'-יו-על קיו'-רעט) אַמאָל אין דער ענגלישער קירך — אַ גלח פון נידריגען ראַנג אין אַ קירך, וואו עס איז ניט געווען קיין רעקטאָר אָדער וויקאַר.

perpet'ually *adv.* (פויר-פעטש'-יו-על-אי) אויף אַן אייביגען, אונאויפהערליכען שטייגער.

perpet'ual mo'tion (פויר-פעטש'-יו-על מאָו'-שאַן) אַן אונאויפהערליכע בעוועגונג; אַן אייביגע בעוועגונג פון זיך אַליין.

perpet'ual screw (פויר-פעטש'-יו-על סקרוה) אַן אונענדליכע שרויף. ז. *endless screw*.

perpet'ualty *n.* (פויר-פעטש'-יו-על-טי) דאָס זיין אייביג, אונאויפהערליכקייט.

perpet'uance *n.* (פויר-פעטש'-יו-ענס) די פעראייביגונג; דאָס מאַכען עס זאָל אייביג דויערען.

perpet'uate *v. and a.* (פויר-פעטש'-יו-אייט) פעראייביגען; מאַכען עס זאָל דויערען אונאויפהערליך; פעראייביגט; וואָס איז געמאַכט עס זאָל אייביג דויערען.

perpetua'tion *n.* (פויר-פעטש-יו-איי'-שאַן) די פעראייביגונג; די פאָרטזעצונג; דאָס מאַכען עס זאָל אייביג דויערען.

perpetua'tion of tes'timony (פויר-פעטש-יו-איי'-שאַן אָוו טעס'-טי-מאָ-ני) אין יוריספרודענץ — דאָס אויפנעהמען אַ צייגניס פון אַן עדות, כאָטש עס קומט איצט ניט פאָר קיין געריכטס-פראָצעס, נאָר טאָמער וועט מען עס דאַרפען שפעטער און ער וועט זיין אַבוועזענד.

perpet'uator *n.* (פויר-פעטש'-יו-איי-טאָר) איינער וואָס פעראייביגט אָדער מאַכט עפעס עס זאָל שטענדיג דויערען.

perpetu'ity *n.* (פויר-פי-טיו'-אי-טי) די אייביגקייט; דער בעשטענדיגער דויער; עפעס וואָס דויערט אייביג; אין פראָצענטען-רעכנונג — די סומע פון יאָהרען, אין וועלכער דער פראָצענט אויף אַ געוויסען קאַפיטאַל וואַקסט אויס ווי די גרויס פון קאַפיטאַל אַליין.

perplex' *v.* (פויר-פלעקס') פערפלאָנטען; צוטומלען; ברענגען אין פערלעגענהייט; צומישען.

perplex'edly *adv.* (פויר-פלעק'-סעד-לי) פערוויקעלט; פערפלאָנטערט, צומישט, צוטומעלט; פערווירט.

perplex'edness *n.* (פויר-פלעק'-סעד-נעס) די פערלעגענהייט; צוטומלונג, צומישטקייט; פערווירונג.

perplex'ing *a.* (פויר-פלעק'-סינג) פערוויקלענד; צוטומלענד, בעשטירצענד, פערווירענד.

perplex'ingly *adv.* (פויר-פלעק'-סינג-לי) אויף אַ פערווירטען אָדער צומישטען אופן.

perplex'ity *n.* (פויר-פלעק'-סי-טי) ז. *perplexedness*.

perpota'tion *n.* (פויר-פאָ-טיי'-שאַן) דאָס טרינקען פיעל, דאָס שכור'ען; אַ הוליאַנקע.

per'quisite *n.* (פויר'-קהווי-זיט) זייטיגע הכנסות, נעבען-איינקינפטע; אין יוריספרודענץ — דאָס ערוואָרבענע, דאָס וואָס איינער ערווערבט דורך זיין אייגענער אַרבייט אָדער פאַר זיין אייגען געלד [אין אונטערשייד צו דעם פערמעגען וואָס איינער בעקומט בירושה].

perquisi'tion *n.* (פויר-קהווי-זיש'-אַן) די אונטערזוכונג, די נאָכפאָרשונג.

perquis'itor *n.* (פויר-קהוויז'-אי-טאָר) אין יוריספרודענץ — דער ערשטער קויפער, דער ערשטער אין אַ רייה פון דורות, וועלכער האָט געקויפט אַ גוט וואָס געהט איצט איבער בירושה פון דור צו דור; אַן אונטערזוכער, אַ נאָכפאָרשער.

per'rier *n.* (פער'-אי-ער) אַ מאַשין, וועלכע מען פלעגט געברויכען אין מיטעלאַלטער צו וואַרפען גרויסע שטיינער.

per'ron *n.* (פער'-אַן) אין אַרכיטעקטור — אַ פעראָן [ברייטע טרעפ מיט אַ לאַנגען גאַניק אָדער פלאַטפאָרמע, וואָס פיהרט צום אַריינגאַנג אין אַ געביידע].

per'roquet *n.* (פער'-אָ-קעט) ז. *parrakeet*.

perro'tatory *a.* (פויר-ראָו'-טע-טאָ-רי) וואָס געהט דורך אַ רייה אָדער סעריע פון דעם ערשטען מיטגליעד ביז'ן לעצטען און דערנאָך צוריק פון דעם לעצטען ביז'ן ערשטען.

perruquier' *n.* (פער-רו-קי-איי') אַ פאַרוקען-מאַכער.

per'ry *n.* (פער'-אי) באַרן-וויין [אַ געטראַנק געמאַכט פון באַרנעס].

per sal'tum (פויר סעל'-טאַם) שפרונגווייז, שפרינגענדיג; איבערשפרינגענדיג, מיט אַ שפרונג.

perscruta'tion *n.* (פויר-סקרו-טיי'-שאַן) די דורכפאָרשונג; דאָס אויספאָרשען אַ זאַך מיט אַלע פרטים.

perse *a. and n.* (פוירס) פון טיעפען טונקעל-בלויען קאָליר; פון אַ טונקעל-גרויען אָדער בלויליך-גרויען קאָליר; אַ בלויער קאָליר; אַ טונקעל-בלויער קאָליר; אַזאַ בלויליך-גרויער געוואַנד; ציץ מיט מוסטערען [אוזאָרען].

per se (פויר סי) אַן און פיר זיך.

per'secute *v.* (פויר'-סי-קיוט) פערפאָלגען; קוועלען, פלאָגען, פייניגען; אונטערדריקען; בעלעסטיגען, דאַקוטשען.

persecu'tion *n.* (פויר-סי-קיו'-שאַן) די פערפאָלגונג, דאָס פייניגען; אַן אכזריות'דיגע אונטערדריקונג; דאָס דאַקוטשען, דאָס ניט לאָזען צו-רוה; אַ גזירה, אַ צייט פון אַ שטאַרקער רעליגיעזער פערפאָלגונג.

persecu'tional *a.* (פויר-סי-קיו'-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו פערפאָלגונג אָדער אונטערדריקונג; וואָס איז שייך צו איינעמס קרענקליכער איינבילדונג, אַז מען פערפאָלגט איהם.

per'secutive *a.* (פויר'-סי-קיו-טיוו) פערפאָלגענד, פייניגענד.

per'secutor *n.* (פויר'-סי-קיו-טאָר) אַ פערפאָלגער.

per'secutory *a.* (פויר'-סי-קיו-טאָ-רי) ז. *persecutional*.

per'secutrix *n.* (פויר'-סי-קיו-טריקס) אַ פערפאָלגערין; איינע וועלכע פייניגט אָדער קוועלט.

Persepol'itan *a. and n.* (פויר-סע-פאָל'-אי-טען) וואָס איז שייך צו פערסעפאָליס [די הויפט-שטאָדט פון אַלט-פערסיען, וועלכע אַלכסנדר מוקדון האָט איינגענומען און פערניכטעט]; אַן איינוואוינער פון פערסעפאָליס.

Per'seus *n.* (פויר'-סיוס) אין דער אַלט-גריכישער מיטאָלאָגיע — פערסעאוס, צעאוס'עס זוהן, וועלכער האָט געטויטעט די שרעקליכע מעדוזע [אַ פרויענצימער, וואָס האָט געהאַט אויף'ן קאָפ שלאַנגען אַנשטאָט האָר און אַלץ אויף וואָס זי פלעגט אַ קוק טהאָן, פלעגט פערשטיינערט ווערען]; אין דער אַלטער אַסטראָנאָמיע — אַ געוויסע צוזאַמענזעצונג פון שטערען.

Perseus

persever'ance *n.* (פויר-סי-וויר'-ענס) אויסדויער, אויסוואַרטונג; איינגעשפאַרטקייט אָדער עקשנות אין אויסהאַלטען אָדער דורכפיהרען אַ געוויסע זאַך.

persevere' *v.* (פויר-סי-וויר') אַנהאַלטען; האָבען אויסדויער; זיין איינגעשפאַרט אָדער פער'עקשנ'ט אין דערגרייכען אַ זאַך, ניט קוקענדיג אויף קיינע שטערונגען.

persever'ing *a.* (פויר-סי-וויר'-אינג) אַנהאַלטענד, מיט אויסדויער; זייענדיג איינגעשפאַרט אָדער פער'עקשנ'ט אין דערגרייכען אַ זאַך.

persever'ingly *adv.* (פויר-סי-וויר'-אינג-לי) אויף אַן אַנהאַלטענדען שטייגער; מיט אויסדויער; מיט איינגעשפאַרטקייט אָדער עקשנות.

Per'sian *a. and n.* (פויר'-שען) וואָס איז שייך צו פערזיען; פערזיש; אַ פערזיאַנער; די פערזישע שפראַך; אַ מין דינע זיידען-צייג; אין אַרכיטעקטור — אַ מענליכע פיגור אין דעם אַלט-פערזישען סטיל, וואָס שפאַרט אונטער אַ באַלקאָן אַנשטאָט אַ זייל.

persia'na *n.* (פויר-סי-איי'-נאַ) אַ מין זיידען-שטאָף מיט גרויסע קווייטען אָדער בלומען.

Per'sic *a. and n.* (פויר'-סיק) ז. *Persian*.

per'sicot *n.* (פויר'-סי-קאָט) דער פערסיקאָ [אַ נאַליווקע אָדער אויפגעגאָסענער שנאַפס אויף פערסיקעס, אַפריקאָזען א. ד. ג.].

per'siflage *n.* (פער'-סי-פלאַזש) שפאַס, שפאָט; דאָס רעדען איראָניש וועגען עפעס; אַ לייכטער געשפרעך אָדער פלוידעריי.

persifleur' *n.* (פער-סי-פלויר') אַן אָבשפאָטער, אַן אָבלאַכער; איינער וואָס רעדט מיט אַן איראָנישען טאָן; איינער וואָס פיהרט אַ לייכטען געשפרעך אָדער פלוידערט.

persim'mon *n.* (פויר-סימ'-אַן) אַ מין צפון-אַמעריקאַנישער בוים פון אַ האַרטען שוואַרצליכען האָלץ, מיט לאַנגליכע בלעטער און קליינע ווייסע בלימעלעך, וואָס זעהען אויס ווי גלעקלעך; די פלוימען-ענליכע פרוכט פון דיזען בוים.

per'sio *n.* (פויר'-סי-אָו) ז. *cudbear*.

persist' *v.* (פויר-סיסט') האַרטנעקיג בעשטעהן אויף עפעס.

Children who **persist** in disobeying their teachers deserve severe punishment.

persis'tence *n.* (פויר-סיס'-טענס) דאָס בעשטעהן, דאָס פעסטע בעשטעהן אויף עפעס; דאָס אַנהאַלטען פון אַ געוויסען

עפעקט נאכדעם ווי זיין אורזאכע איז שוין ניטא [ווי דער עפעקט פון שיין וואס בלייבט אין אויג נאכדעם ווי דער שיינענ- דער געגענשטאנד איז פערשוואונדען].

persis'tency *n.* (פויר-סיס'-טענ-סי) ז. ***persistence***

persis'tent *a.* (פויר-סיס'-טענט) פעסט בעשטעהענד; וואס בעשטעהט אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט; אויסדויערענד.
There is a **persistent** demand for legislation against the trusts.

persis'tently *adv.* (פויר-סיס'-טענט-לי) בעשטעהענדיג אדער אנהאלטענדיג מיט עקשנות.

persis'tingly *adv.* (פויר-סיס'-טינג-לי) אויף אן אנהאלטענדען, אויסדויערענ- דען שטייגער.

per'son *n.* (פויר'-סאן) א פערזאן, א מענש; אין גראמאטיק — די פערזאן [די פארם פון א צייטווארט, וועלכע בעצייכענט די פערזאן פון וועמען עס קומט די האנדלונג אדער טהעטיגקייט: פון דער פערזאן, וועלכע רעדט, אדער פון דער פערזאן, צו וועלכער מען רעדט, אדער פון דער פערזאן וועגען וועלכער מען רעדט]; מענשליכער קערפער- ליכער אויסזעהן אדער פארם.

per'sonable *a.* (פויר'-סאן-עבל) אנ- זעהנליך, מיט א שעהנעם אויסזעהן; אין יוריספרודענץ — רעכטספעהיג.

per'sonableness *n.* (פויר'-סאן-עבל-נעס) דאס האבען א שעהנעם אויסזעהן; דאס זיין אנזעהנליך; דאס זיין אן אסאבע.

per'sonage *n.* (פויר'-סאן-איידזש) א פערזאן, א פערזענליכקייט, א הויכע פער- זאן; אן אסאבע; א פארגעשטעלטע פער- זאן [אין טעאטער-שפיעל], א כאראקטער, א ראלע.

perso'na gra'ta (פויר-סאו'-נא גריי'-טא) אן אנגענעהמע פערזענליכקייט; א פערזאן, וועלכע מען נעהמט אויף מיט צו- פריעדענהייט.
An ambassador must be **persona grata** to the sovereign to whom he is accredited.

per'sonal *a. and n.* (פויר'-סאן-על) פערזענליך; וואס איז שייך צו א פער- זאן אדער איינצעלנעם מענשען; אינדי- ווידועל, פריוואט; וואס איז שייך צו זיך אליין, צו דער אייגענער ערפאהרונג; זעלבסט; קערפערליך; אין גראמאטיק — וואס דריקט אויס די פערזאן [די ערשטע, צווייטע אדער דריטע]; אין יוריספרו- דענץ — א חפץ, א זאך וואס מען קען אי- בערטראגען פון איין ארט צו א צווייטען; א קורצע בעמערקונג אדער ארטיקעל אין א צייטונג וועגען א פערזאן אדער פער- זאנען.

per'sonal ac'tion (פויר'-סאן-על עק'-שאן) די פערזענליכע קלאגע [א קלאגע, וועלכע קען אנגעגעבען ווערען אין געריכט נור פון דער פערזאן וועלכע האט געלי- טען]; א קלאגע וועגען געלד און בעווענ- ליכען אייגענטום.

per'sonal as'sets (פויר'-סאן-על עס'-עטס) געלד און בעוועגליכעס אייגענטום וואס בלייבט פון א געשטארבענעם אדער באנקראטירטען צו דעקען זיינע חובות.

personalisa'tion *n.* (פויר-סאן-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***personalization***

per'sonalise *v.* (פויר'-סאן-על-איז) ז. ***personalize***

per'sonalism *n.* (פויר'-סאן-על-איזם) דאס זיין פערזענליך.

per'sonalist *n.* (פויר'-סאן-על-איסט) אין א צייטונג — איינער וועלכער שרייבט אדער רעדאגירט פערזענליכע בעמערקונ- גען, אנעקדאטען א. ד. ג.

personal'ity *n.* (פויר-סאן-על'-אי-טי) די פערזענליכקייט, די כאראקטעריסטיש אייגענשאפטען פון א פערזאן; די שייכות פון עפעס נור צו א בעשרענקטער צאהל פון פערזאנען אדער קלאסען; דאס אנגריי- פען אימעצען; א שטאך-ווארט.

personal'ity of laws (פויר-סאן-על'-אי-טי אוו לאהז) די אלע געזעצען וואס זיינען שייך דירעקט צו פערזאנען און ניט צו זאכען.

personaliza'tion *n.* (פויר-סאן-על-אי-זיי'-שאן) דאס פערזאנאליזירען אדער פערזאניפיצירען, דאס צוגעבען פערזענלי- כע אדער קערפערליכע אייגענשאפטען צו א זאך וואס איז אונקערפערליך.

per'sonalize *v.* (פויר'-סאן-על-איז) פערזאניפיצירען, מאכען פערזענליך, צוגע- בען פערזענליכע אדער קערפערליכע איי- גענשאפטען צו אן אונקערפערליכער זאך.

per'sonal-lib'erty laws (פויר'-סאן-על-ליב'-ער-טי לאהז) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען אין די צייטען פון שקלאפעריי — די געזעצע, וואס זיינען דורכגעפיהרט געווארען פון אייניגע נארד-שטאאטען ניט אויסצוליפע- רען דירעקט אן אנטלאפענעם נעגער- שקלאף, נאר געבען איהם א מעגליכקייט גע'משפט צו ווערען דורך געריכטס-געשווא- רענע.

per'sonally *adv.* (פויר'-סאן-על-אי) פערזענליך, זעלבסט, בכבודו ובעצמו; בנוגע צו א פערזאן.

per'sonal pro'noun (פויר'-סאן-על פראו'-נאון) אין גראמאטיק — דאס פער- זענליכע פירווארט [ווי די ווערטער "איך", "דו", "מיר" א. ד. ג.].

per'sonal prop'erty (פויר'-סאן-על פראפ'-ער-טי) בעוועגליכעס אדער פער- זענליכעס אייגענטום [מטלטלין].

per'sonal rights (פויר'-סאן-על ראיטס) די פערזענליכע רעכטע [ווי דאס רעכט צו לעבען, דאס רעכט אויף פרייהייט א. ד. ג.].

per'sonals *n.* (פויר'-סאן-עלז) חפצים, מטלטלין; צייטונגס-נאטיצען וועגען פער- זאנען.

per'sonal secu'rity (פויר'-סאן-על סי-קיו'-רי-טי) זיכערהייט אדער ערבות וואס ווערט געגעבען אויף אייגענעם אחריות און ניט אויף א משכון.

per'sonal ser'vice (פויר'-סאן-על סויר'-וויס) דאס איבערגעבען געריכטליכע דאקומענטען פערזענליך און ניט דורך א שליח אדער פאסט; דאס ארויפלעגען א פליכט אדער שטייער אויף א גוט לטובת אן אנדערען.

per'sonal tithe (פויר'-סאן-על טאיטה) מעשר אדער דאס צעהנטל פאר דער קירך פון פראפיט אדער פערדיענסט און ניט פון די תבואות פון דער ערד.

per'sonalty *n.* (פויר'-סאן-על-טי) מטלטלין; פערזענליכע גיטער.

perso'na non gra'ta (פויר-סאו'-נא נאן גריי'-טא) ניט קיין אנגענעהמע פער- זאן; א פערזאן, וועלכע מען וויל ניט אויפנעהמען.

per'sonate *v. and a.* (פויר'-סאן-אייט) זיך פערשטעלען; נאכאהמען, זיך אויסגע- בען פאר; פארשטעלען איינעמס פערזאן; שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע]; אין באטאניק און זאאלאגיע — פערמאסקירט, פערדעקט, עהנליך צו א מאסקע.

per'sonated *a.* (פויר'-סאן-איי-טעד) פערשטעלט, פערמאסקירט; וואס ווייזט זיך ארויס אין אן אנדער געשטאלט.

persona'tion *n.* (פויר-סא-ניי'-שאן) דאס פערשטעלען זיך; דאס ארויסגעבען זיך פאר אן אנדער פערזאן.

per'sonator *n.* (פויר'-סאן-איי-טאר) איינער וואס פערשטעלט זיך; איינער וואס גיט זיך ארויס פאר אן אנדער פער- זאן.

personifica'tion *n.* (פויר-סאן-אי-פי-קיי'-שאן) פערזאניפיקאציאן, די פערפער- זענליכונג [דאס פארשטעלען אבסטראקטע אידעען אין דער געשטאלט פון פערזא- נען]; די פערקערפערונג.

person'ificative *a.* (פויר-סאן'-אי-פי-קיי-טיוו) פערזאניפיצירענד, וואס האט א נייגונג צו פערזאניפיצירען אדער פארשטע- לען אבסטראקטע אידעען אין דער גע- שטאלט פון פערזאנען.

person'ificator *n.* (פויר-סאן'-אי-פי-קיי-טאר) ז. ***personifier***

person'ifier *n.* (פויר-סאן'-אי-פאי-ער) א פערזאניפיצירער, איינער וואס שטעלט פאר אבסטראקטע בעגריפען אלס לעבעדי- גע פערזאנען.

person'ify *v.* (פויר-סאן'-אי-פאי) פער- זאניפיצירען, פערפערזענליכען, פארשטע- לען אבסטראקטע געדאנקען אין דער פארם פון פערזאנען.

personnel' *n.* (פער-סא-נעל') דער פער- זאנאל, די צוגעהעריגע פערזאנען, אלע פערזאנען וואס זיינען בעשעפטיגט ביי א געוויסער זאך.
The high character of the **personnel** of this office is acknowledged.

per'sons of col'or (פויר'-סאנז אוו קאל'-אר) מענשען פון דער נעגערישער ראַ- סע.

per'sons of sub'stance (פויר'-סאנז אוו סאב'-סטענס) וואהלהאבענדע לייטע, לייטע מיט פערמעגען.

perspec'tive *a. and n.* (פויר-ספעק'-טיוו) אפטיש, פערספעקטיוו, וואס איז שייך צום זעהן ריכטיג, וואס איז שייך צום זעהן פון ווייטען אדער אין דער פער- ספעקטיווע; וואס איז שייך צו דער קונסט פון צייכענען זאכען אין דער פערספעקטי- ווע; געצייכענט אין פערספעקטיווע; פרא- פארציאנעל, ריכטיג, פינקטליך; א פער- ספעקטיווע [א צייכענונג פון א קערפער פון דריי דימענזיאנען — ברייט, לענג און הויך — אזוי אז ער זאל ערשיינען פאר'ן אויג ווי אין דער ווירקליכקייט]; די קונסט צו צייכענען פערספעקטיווען; אן אנזיכטס-פונקט; דאס אויסזעהן פון ווייטענס; נארט; א בלענד-בילד [א צייכענונג וואס זיך אב דאס אויג אזוי אז עס דוכט זיך אויס, אז זאכען ציהען זיך אין דער ווייטקייט, ווי למשל, אויף טעאטער-דע- קאראציאנען]; ריכטיגקייט, פראפארציא- נאליטעט; פראספעקט, אויסזיכט, ערוואר- טונג.

perspec'tive draw'ing (פויר-ספעק'-טיוו דראה'-אינג) א פערספעקטיוו-צייכענונג [א צייכענונג פון א קערפער וואס האט דריי דימענזיאנען — ברייט, לענג און הויך — אזוי, אז ער זאל ערשיינען פאר דעם אויג פונקט ווי מען וואלט איהם גע- זעהן אין דער ווירקליכקייט].

perspec'tive-in'strument *n.* (פויר-ספעק'-טיוו-אינ'-סטרו-מענט) א פערספעק- טאגראף. ז. ***perspectograph***

perspec'tiveless *a.* (פויר-ספעק'-טיוו-לעס) אהן אויסזיכטען, אהן ערווארטונגען.

perspec'tively *adv.* (פויר-ספעק'-טיוו-לי) לויט די כללים פון פערספעקטיווע. ז. *perspective*.

perspec'tive plan (פויר-ספעק'-טיוו פלען) א פערספעקטיוו=פלאן. ז. *perspective*.

perspec'tive plane (פויר-ספעק'-טיוו פליין) די פלעכע אויף וועלכער א פער=ספעקטיווע ווערט געצייכענט. ז. *perspective*.

perspec'tograph *n.* (פויר-ספעק'-טא-גרעף) אן אינסטרומענט פאר פערספעק=טיוו=צייכנונגען. ז. *perspective*.

perspectog'raphy *n.* (פויר-ספעק-טאג'-רע-פי) די טעאריע פון פערספעקטי=ווע; די קונסט צו מאכען פערספעקטיוו=צייכנונגען. ז. *perspective*.

per'spicable *a.* (פויר'-ספי-קעבל) מערק=באר, וואס מען קען זעהן אדער בעמערקען.

perspica'cious *a.* (פויר-ספי-קיי'-שאס) שארפזיכטיג; שארף, שארפזיניג.

perspica'ciously *adv.* (פויר-ספי-קיי'-שאס-לי) מיט שארפזיכטיגקייט; מיט שארפקייט, מיט שארפזין.

perspica'ciousness *n.* (פויר-ספי-קיי'-שאס-נעס) שארפזיכטיגקייט; שארפ=קייט, שארפזיניגקייט.

perspicac'ity *n.* (פויר-ספי-קעס'-אי-טי) ז. *perspicaciousness*.

perspicu'ity *n.* (פויר-ספי-קיו'-אי-טי) דייטליכקייט, קלארקייט, פערשטענדליכ=קייט.

perspic'uous *a.* (פויר-ספיק'-יו-אס) דייטליך, קלאר, פערשטענדליך.

perspic'uously *adv.* (פויר-ספיק'-יו-אס-לי) אויף א דייטליכען, קלארען, פער=שטענדליכען אופן.

perspic'uousness *n.* (פויר-ספיק'-יו-אס-נעס) ז. *perspicuity*.

perspirabil'ity *n.* (פויר-ספאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעשוויצט ווערען אדער ארויסקומען אלס שוויים.

perspir'able *a.* (פויר-ספאיר'-עבל) וואס קען ארויסקומען אלס שוויים.

perspira'tion *n.* (פויר-ספי-ריי'-שאן) שוויצונג; שוויים.

perspir'ative *a.* (פויר-ספאיר'-ע-טיוו) וואס ברייננט ארויס שוויים.

perspir'atory *a.* (פויר-ספאיר'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צום שוויצען; וואס קומט פון שוויצען; שוויים=טרייבענד, וואס פעראורזאכט שוויצונג.

perspir'atory duct (פויר-ספאיר'-ע-רי דאקט) דער שוויים=קאנאל, די אויס=הוילונג פון א שוויים=דריזע.

perspire' *v.* (פויר-ספאיר') שוויצען; ארויסקומען אלס שוויים.

persua'dable *a.* (פער-סהוויי'-דעבל) וואס מען קען איבעררעדען, צורעדען אדער איין עפעם איבערצייגען.

persua'dableness *n.* (פער-סהוויי'-דעבל-נעס) דאס קענען איבערגערעדט ווע=רען אדער איין עפעם איבערצייגט ווערען.

persua'dably *adv.* (פער-סהוויי'-דע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען איבעררע=דען, צורעדען אדער איין עפעם איבערציי=גען.

persuade' *v.* (פער-סהווייד') צורעדען; איבעררעדען: איבערצייגען איין עפעם.

persua'dedness *n.* (פער-סהוויי'-דעד-נעס) איבערצייגטקייט; איבערצייגונג.

persua'der *n.* (פער-סהוויי'-דער) אן איבעררעדער, איינער וואס רעדט צו אדער איבערצייגט איין עפעם.

persuasibil'ity *n.* (פער-סהוויי-סי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט אדער מעגליכ=קייט איבערגערעדט צו ווערען אדער איין עפעם איבערצייגט צו ווערען.

persua'sible *a.* (פער-סהוויי'-סיבל) וואס קען איבערגערעדט ווערען; וואס מען קען צוריידען אדער איבערצייגען איין עפעס.

persua'sibleness *n.* (פער-סהוויי'-סיבל-נעס) ז. *persuasibility*.

persua'sion *n.* (פער-סהוויי'-זשאן) 1. איבעררריידונג; צוריידונג; איבערציי=גונג; איבערצייגטקייט; אן אנטריב, א רייץ=מיטעל, א מיטעל צו בעוועגען צו א טהאט, אן אורזאכע; 2. דער גלויבען, אמונה; א סעקטע; 3. א מין, א סארט.
2. My acquaintances are all of the Jewish persuasion.

persua'sive *a. and n.* (פער-סהוויי'-סיוו) איבעררריידענד; צוריידענד; איבער=צייגענד; עטוואס וואס רעדט איבער, רעגט אן צו עפעס; עטוואס וואס איבער=צייגט.
He is a very persuasive speaker.

persua'sively *adv.* (פער-סהוויי'-סיוו-לי) אויף אן איבערצייגענדען אופן; אי=בעררריידענדיג; דורך צוריידען.

persua'siveness *n.* (פער-סהוויי'-סיוו-נעס) איבערצייגונגס=קראפט, איבעררריי=דונגס=קראפט.

pert *a. and n.* (פוירט) מונטער, לע=בעדיג, פלינק; דרייסט; פרעך, עזות'דיג; א מונטערער אדער פרעכער מענש.

pertain' *v.* (פויר-טיין') געהערען; בע=טרעפען, האבען א שייכות צו עפעס, זיך בעציהען אויף עפעס.

pertina'cious *a.* (פויר-טי-ניי'-שאס) הארטנעקיג, איינגעשפארט, פער'עקשנ'ט.

pertina'ciously *adv.* (פויר-טי-ניי'-שאס-לי) מיט הארטנעקיגקייט, מיט איינ=געשפארטקייט, מיט עקשנות.

pertina'ciousness *n.* (פויר-טי-ניי'-שאס-נעס) הארטנעקיגקייט, איינגעשפארט=קייט, עקשנות.

pertinac'ity *n.* (פויר-טי-נעס'-אי-טי) ז. *pertinaciousness*.

per'tinence *n.* (פויר'-טי-נענס) אנגע=מאסטענקייט, צוגעפאסטקייט; דאס זיין צום פונקט.

per'tinency *n.* (פויר'-טי-נען-סי) ז. *pertinence*.

per'tinent *a.* (פויר'-טי-נענט) פאסענד, אנגעמאסטען, צוגעפאסט, וואס איז צום פונקט.

per'tinently *adv.* (פויר'-טי-נענט-לי) צוגעפאסט, צום פונקט.

per'tinentness *n.* (פויר'-טי-נענט-נעס) ז. *pertinence*.

pert'ly *adv.* (פוירט'-לי) מיט מונטער=קייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט פלינקייט; דרייסט; מיט פרעכהייט, מיט העזה.

pert'ness *n.* (פוירט'-נעס) מונטערקייט, לעבעדיגקייט, פלינקייט; דרייסטקייט; פרעכהייט, עזות.

perturb' *v.* (פויר-טוירב') צומישען, צוטומלען, שטערען, אריינברייננגען אונ=ארדנונג; בעאונרוהיגען.

perturbabil'ity *n.* (פויר-טויר-בע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווערען צוטומעלט, צומישט, געשטערט, געבראכט אין אונ=ארדנונג אדער בעאונרוהיגט.

pertur'bable *a.* (פויר-טויר'-בעבל) וואס קען צוטומעלט ווערען, צומישט ווע=רען, געשטערט ווערען אדער בעאונרוהיגט ווערען.

pertur'bance *n.* (פויר-טויר'-בענס) צו=טומלונג, צומישונג, בעאונרוהיגונג.

pertur'bant *a. and n.* (פויר-טויר'-בענט) צוטומלענד, צומישענד, שטערענד; בעאונרוהיגענד, אויפרעגענד; עטוואס וואס צוטומעלט, צומישט, שטערט, ברייננגט אריין אונארדנונג אדער בעאונרוהיגט.

pertur'bate *v.* (פויר-טויר'-בייט) ז. *perturb*.

perturba'tion *n.* (פויר-טויר-ביי'-שאן) אונרוהיגקייט, בעאונרוהיגונג, אויפגערעגט=קייט, אויפרעגונג; שטערונג; וואקלונג, ענדערונג; אונארדנונג; עטוואס וואס בע=אונרוהיגט; אין אסטראנאמיע — אבוויי=כונג [פון א פלאנעט אדער קאמעט פון דעם בעשטימטען לויף=גאנג אדער פון דער בעשטימטער שנעלקייט].

perturba'tional *a.* (פויר-טויר-ביי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו בעאונרוהי=גונג, שטערונג, אבווייכונג אדער אונארד=נונג.

per'turbative *a.* (פויר'-טויר-ביי-טיוו) שטערענד, צוטומלענד, צומישענד; וואס ברייננגט אריין אונארדנונג; בעאונרוהי=גענד.

per'turbator *a.* (פויר'-טויר-ביי-טאר) א בעאונרוהיגער, א שטערער: איינער וואס צוטומעלט, צומישט אדער ברייננגט אריין אונארדנונג.

per'turbatrix *n.* (פויר'-טויר-ביי-טריקס) א שטערערין, א בעאונרוהיגערין; איינע וואס צוטומעלט, צומישט אדער ברייננגט אריין אונארדנונג.

perturbed' *a.* (פויר-טוירבד') אונרוהיג; צומישט, צוטומעלט.

pertur'bedly *adv.* (פויר-טויר'-בעד-לי) מיט אונרוהיגקייט; אויף אן אונרו=היגען אופן.

pertur'ber *n.* (פויר-טויר'-בער) ז. *perturbator*.

pertur'bing *n.* (פויר-טויר'-בינג) שטע=רונג; בעאונרוהיגונג; צוטומלונג, צומי=שונג.

pertuse' *a.* (פויר-טיוס') געלעכערט, מיט לעכלעך.

pertused' *a.* (פויר-טיוסט') ז. *pertuse*.

pertu'sion *n.* (פויר-טיו'-זשאן) דאס דורכלעכערען אדער דורכשטעכען; א לאך, א דורכלעכערונג.

pertus'sal *a.* (פויר-טאס'-על) וואס איז שייך אדער עהנליך צו קייך=הוסט [קאק=ליוש].

pertus'sis *n.* (פויר-טאס'-איס) קייך=הוסט [קאקליוש].

peruke' *n. and v.* (פע-רוהק') א פא=רוק; אנטהאן א פארוק.

per'ula *n.* (פער'-או-לא) ז. *perule*.

per'ule *n.* (פער'-אול) א שופע, א ליסקע [אויף פלאנצען, ווי למשל, די שופען עהנליכע בלעטלעך פון א קנאספע].

peruque'rian *a.* (פער-או-קיע'-רי-ען) וואס איז שייך צו פארוק=מאכעריי.

peru'sal *n.* (פי-רוה'-זעל) דאס דורכקו=קען, דאס דורכפארשען; דאס דורכלעזען.
Only after a second perusal of the letter did I grasp its meaning.

peruse' *v.* (פי-רוהז') דורכקוקען, דורכ=פארשען; דורכלעזען.

peru'ser *n.* (פי-רוה'-זער) איינער וואס קוקט דורך, פארשט דורך אדער לעזט דורך.

Peru'vian *a. and n.* (פי-רוה'-ווי-ען) פערואניש, וואס איז שייך צו פערו [א לאנד אין זיד=אמעריקא]; א פערואנער, אן איינוואהנער פון פערו.

Peru'vian bark (פי-רוה'-ווי-ען בארק) די כינין=קארע, די קארע פון דעם כינין=בוים [כינע=בוים]. ז. *Cinchona*.

Peru'vian bark tree (פי-רוה'-ווי-ען בארק טריע) דער כינין=קארע בוים. ז. *Cinchona*.

pervade' *v.* (פויר-וויידֿ') דורכדרינגען; דורך און דורך דורכנעהמען, דורכגעהן; אנפילען; זיך פערשפרייטען איבעראל.

perva'sion *n.* (פויר-וויי'-זשאן) דורכ=דרינגונג, דאס דורכנעהמען דורך און דורך; אנפילונג; דאס זיין איבעראל פערשפרייט.

perva'sive *a.* (פויר-וויי'-סיוו) דורכ=דרינגענד, דורכנעהמענד דורך און דורך; אנפילענד, איבעראל פערשפרייט.

perverse' *a.* (פויר-וואירס') פערקעהרט, ניט ווי עס בעדארף צו זיין; פערדארבען, שלעכט, זינדיג; פערדריסליך, בייז, קאפ=ריזנע.

perverse'ly *adv.* (פויר-וואירס'-לי) פערקעהרט, ניט ווי עס בעדארף צו זיין; מיט פערדארבענהייט, מיט שלעכטקייט; אויף א זינדיגען אופן; מיט פערדריסליכ=קייט, בייזקייט אדער קאפריזנעקייט.

perverse'ness *n.* (פויר-וואירס'-נעס) דאס זיין פערקעהרט ווי עס בעדארף זיין; פערדארבענקייט, זינדיגקייט, שלעכטקייט; פערדריסליכקייט, קאפריזנעקייט.

perver'sion *n.* (פויר-וואיר'-שאן) די פערדארבונג; דאס מאכען אומגעקעהרט ווי עס דארף זיין.

perver'sity *n.* (פויר-וואיר'-סי-טי) ז. *perverseness*.

perver'sive *a.* (פויר-וואיר'-סיוו) פער=דארבענד.

pervert' *v.* (פויר-וואירט') פערדארבען; פערפיהרען; פערדארבען ווערען.

per'vert *n.* (פויר-וואירט) איינער וואס איז פערדארבען געווארען אדער איז ארא פון דרך הישר.

perver'ted *a.* (פויר-וואיר'-טעד) פער=דארבען; שלעכט, זינדיג, פאלש.

perver'ter *n.* (פויר-וואיר'-טער) א פער=דארבער, א פערפיהרער.

pervertibil'ity *n.* (פויר-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) דאס קענען אראבגעהן פון דרך הישר אדער פערדארבען ווערען.

perver'tible *a.* (פויר-וואיר'-טיבל) וואס קען אראב פון דרך הישר, פערפיהרט ווערען אדער פערדארבען ווערען.

pervigil'ium *n.* (פויר-ווי-דזשיל'-אי-אם) דאס וואכען די גאנצע נאכט; א קראנקהאפטע שלאפלאזיגקייט.

per'vious *a.* (פויר'-ווי-אס) דורכדרינג=ליך, דורכגענגליך; אפען, וואס האט אן עפנונג אדער דורכגאנג; צוגענגליך.

per'viousness *n.* (פויר'-ווי-אס-נעס) דורכדרינגליכקייט; צוגענגליכקייט; דאס זיין אפען, דאס האבען אן עפנונג אדער דורכגאנג.

pes *n.* (פיעז) א פוס; א פוס=ענהליכער קערפער=טייל.

pesade' *n.* (פע-זייד') דאס אויפשטעלען זיך פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס, דאס שטעלען זיך דיבאס.

pesage' *n.* (פע-זאזש') אן אבצאהלונג פאר אבוועגען סחורות.

pesan'te *a.* (פע-זען'-טע) אין מוזיק — שטארק בעטאנט.

pese'ta *n.* (פע-סיי'-טא) א פעזעטא [אין שפאניען און פערו — א זילבערנע מטבע פון אונגעפעהר צוואנציג אמעריקא=נער סענט].

pesh'wa *n.* (פעש'-הווא) דער הויפט אדער דער הערשער ביי די מאהראטען [א שבט אין אינדיען].

pes'kily *adv.* (פעס'-קי-לי) בעלעסטיגענ=דיג, דאקוטשענדיג, פלאגענדיג, קוועלענ=דיג; זעהר; אונגעהויער [שלעכט].

pes'ky *a. and adv.* (פעס'-קי) דאקו=טשענד, בעלעסטיגענד, קוועלענד, פלאגענד; אונגעהויער.

pe'so *n.* (פיי'-סאו) א פעזא, א שפאנישער דאלאר [אין שפאניען און אייניגע זיד=אמעריקאנישע לענדער].

pes'sary *n.* (פעס'-ע-רי) א פעסארי, א מוטער=קראנץ אדער מוטער=רינג [אזא עלאסטישער רינג צו פערהאלטען די גע=בעהר=מוטער ביי פרויען, ווען זי קען זיך אליין ניט האלטען אויף איהר פלאץ].

pes'simism *n.* (פעס'-אי-מיזם) פעסי=מיזם [די לעהרע, אז די וועלט איז דורכ=אויס שלעכט און דאס לעבען בעשטעהט מייסטענס פון ליידען; די נייגונג צו זעהן אלעס אין א שלעכטען שיין און צו ער=ווארטען פון יעדער זאך דאס ערגסטע].

pes'simist *n. and a.* (פעס'-אי-מיסט) א פעסימיסט; פעסימיסטיש. ז. *pessimism*.

pessimis'tic *a.* (פעס-אי-מיס'-טיק) פע=סימיסטיש. ז. *pessimism*.

pessimis'tical *a.* (פעס-אי-מיס'-טי-קעל) פעסימיסטיש. ז. *pessimism*.

pes'simize *v.* (פעס'-אי-מאיז) זיין א פעסימיסט; זיין אן אנהענגער פון פעסי=מיזם [די לעהרע, אז די וועלט איז דורכ=אויס שלעכט און דאס לעבען פערמאגט מייסטענס ליידען].

pes'somancy *n.* (פעס'-א-מענ-סי) דאס טרעפען אדער נביאות=זאגען דורך שטיינ=לעך.

pest *n.* (פעסט) א פעסט, א מגפה, א פלאג.

Pestaloz'zian *a.* (פעס-טע-לאט'-סי-ען) וואס איז שייך צו פעסטאלאצצי [א שווייי=צארישער פילאנטראפ און פעדאגאג, געב. 1746, געשט. 1827] אדער צו זיין מעטא=דע פון ערציהונג.

Pestaloz'zianism *n.* (פעס-טע-לאט'-סי-ען-איזם) פעסטאלאצצי'ס סיסטעם און מעטאדע פון ערציהונג.

pes'ter *v. and n.* (פעס'-טויר) בעאונ=רוהיגען, פלאגען; בעלעסטיגען; א לאסט, א שוועריגקייט; דאס וואס פלאגט אדער בעאונרוהיגט.

pes'terer *n.* (פעס'-טער-ער) א קוועלער, א בעאונרוהיגער.

pes'teringly *adv.* (פעס'-טער-אינג-לי) פלאגענדיג; בעאונרוהיגענדיג.

pes'terment *n.* (פעס'-טויר-מענט) א בעלעסטיגונג; א פלאג.

pest'ful *a.* (פעסט'-פול) פעסטהאפט, אנשטעקענד, שעדליך, פערדארבענד; וואס פערארזאכט א מגפה.

pest'-house *n.* (פעסט'-האוס) א פעסט=האספיטאל; א האספיטאל פאר עפידעמי=שע קראנקהייטען.

pestif'erous *a.* (פעס-טיפ'-ע-ראס) פעסטהאפט, אנשטעקענד, שעדליך; פלא=גענד, דערעסענד, דאקוטשענד.

pestif'erously *adv.* (פעס-טיפ'-ע-ראס-לי) אויף א פעסטליכען אדער פלאגענדען שטייגער; פלאגענדיג, דערעסענדיג.

pes'tilence *n.* (פעס'-טי-לענס) די פעסט, די פלאג; אן עפידעמישע קראנקהייט; דאס וואס רופט ארויס אן עפידעמישע קראנקהייט; א שעדליכער, פערדארבענער מענש.

pes'tilent *a.* (פעס'-טי-לענט) ווי פעסט, אנשטעקענד; שעדליך; פערדארבען; פלא=גענד, דערעסענד, דאקוטשענד.

pestilen'tial *a.* (פעס-טי-לען'-שעל) ז. *pestilent*.

pes'tilently *adv.* (פעס'-טי-לענט-לי) אזוי ווי א פעסט, שעדליך, טויטליך.

pes'tle *n. and v.* (פעסל) א שטאמפ פון א שטויסעל; שטויסען אין א שטויסעל; בענוצען א שטאמפ.

pet *n., a. and v.* (פעט) אן ערגערניש; אויסברוך פון פערדרוס אדער אונצופרי=דענהייט; א הויז=לעמעלע, א געצערטעלט הויז=טהיער, א ליעבלינג; פערצערטעלט, געליעבט, געלאשטשעט; פערצערטלען; לאש=טשען; זיין ערגער=ליך, בייז אדער אנ=געכמורעט.

pet'al *n.* (פעט'-על) דאס בלומען=בלעטעל, איינע פון די בלעט=לעך, וועלכע בילדען אויס דאס בלומען=קריינדעל ביי א פלאנצע.

Petals

pet'aled *a.* (פעט'-עלד) וואס האט בלו=מען=בלעטלעך.

pet'aliform *a.* (פעט'-על-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א בלומען=בלעטעל.

pet'aline *a.* (פעט'-על-אין) וואס איז שייך צו דעם בלומען=בלעטעל.

pet'alism *n.* (פעט'-על-איזם) אין דער אלט=גריכישער שטאדט סיראקיוז — דאס פערטרייבען א בירגער פון שטאדט, אויב א גרויסע צאהל בירגער געפינען איהם פאר שעדליך, ווי דער אסטראקיזם אין אטהען. ז. *ostracism*.

pet'al-like *a.* (פעט'-על-לאיק) וואס איז ענהליך צו א בלומען=בלאט.

pet'aloid *a.* (פעט'-ע-לאיד) ז. *petal-like*.

pet'alon *n.* (פעט'-ע-לאן) דער ציץ=הזהב אדער דאס גאלדענע בלאט וואס דער אידישער כהן גדול פלעגט טראגען אויף'ן שטערען.

pet'alous *a.* (פעט'-ע-לאס) אין באטא=ניק — מיט בלומען=בלעטלעך.

petard' *n.* (פי-טארד') א פעטארדע [א מין באמבע אנגעפילט מיט שיס=פולווער, וועלכע מען פלעגט בענוצען אויפצורייסען טהירען און ווענד פון א פעסטונג].

petardeer' *n.* (פעט-אר-דיער') א סאל=דאט, וועלכען מען פלעגט בענוצען ביים אונטערלעגען א פעטארדע. ז. *petard*.

petardier' *n.* (פעט-אר-דיער') ז. *petardeer*.

pe'tary *n.* (פי'-טע-רי) א טארף=זומפ. ז. *peat-bog*.

pet'asus *n.* (פעט'-ע-סאס) א מערקור=הוט, אזא פארציייטיגער גריכישער נידרי=גער פילץ=הוט מיט ברייטע ראנדען [פלעגט געברויכט ווערען אויף רייזען לכבוד מער=קור אדער הערמעס, דעם גאט פון רייזענ=דע, שלוחים און סוחרים]; אין ארכיטעק=טור — א הוט=פערמיגער קופאל [א קופאל ענהליך צו א מערקור=הוט].

petau'rist *n.* (פע-טאה'-ריסט) דער פע=טאורוס אדער פלוג=בייטעל [אזא אויס=טראליש חיה'לע פון דעם מין בייטעל=טהיע=רע אדער קענגורו, מיט א בייטעל, אין וועלכען זיי טראגען זייערע קינדער].

pet'-cock *n.* (פעט'-קאק) אזא קליינער קראן וואס ווערט געברויכט פאר דאמפף=צילינדערס אבצולאזען וואסער אדער פאר וואסער=פומפען אבצופראבירען אויב זיי זיינען אין דער ארדנונג און פונקציאנירען.

petech'iæ *n.* (פי-טעק'-אי-אי) רויטע

הויט=פלעקן, בלוט=פלעקן [אויף דער הויט].

petech'ial *a.* (פי-טעק'-אי-על) פלעקיג, מיט רויטע פלעקן, מיט בלוט=פלעקן [אויף דער הויט].

petech'ial fe'ver (פי-טעק'-אי-על פי'-ווער) פלעקן=פיבער, טיפוס; עפידעמישער רוקן=מעניגגיטיס [ענטצינדונג פון דעם מארך=הייטעל].

petech'iate *a.* (פי-טעק'-אי-אייט) בעדעקט מיט רויטע הויט=פלעקן אדער מיט בלוט=פלעקן [ווי ביי טיפוס, למשל].

pe'ter *n. and v.* (פיע'-טער) אזא בלויער פלאג צו געבן סיגנאלן [ז. *blue-peter*]; ביסלעכווייז זיך פערמינדערען און פערשווינדען, זיך אויסשעפען; אין וויסט [אזא קארטען=שפיעל] — ארויסגעהן מיט א גרויסער קארט, אום ארויסצורופען טרומף [קאזיר].

pe'ter-boat *n.* (פיע'-טער-באוט) א פישער=שיפעל [שפיציג פון פארענט און פון הינטען]; א קאסטען אין א טייך צו האלטען פיש.

pe'ter out (פיע'-טער אוט) זיך אויסשעפען, זיך ביסלעכווייז פערמינדערען און פערשווינדען.

pe'tersham *n.* (פיע'-טער-שעם) אזא שווערער, גראבער געוואנד; א ראק פון אזא געוואנד.

pet'iolar *a.* (פעט'-אי-או-לאר) וואס איז שייך צו א בלאט=שטענגעל [דאס שטענגעל מיט וועלכען א בלאט איז בעפעסטיגט צו דער פלאנצע]; וואס וואקסט אויף א בלאט=שטענגעל; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — פעראייניגט ווי מיט א בלאט=שטענגעל; וואס איז שייך צו די אינזעקטען [ווי ביענען, למשל], ביי וועלכע דער בויך איז פעראייניגט מיט דעם ברוסט=טייל ווי מיט א בלאט=שטענגעל.

pet'iolary *a.* (פעט'-אי-א-לע-רי) ז. *petiolar*.

pet'iolate *a.* (פעט'-אי-א-לייט) וואס האט א שטענגעל [וועגען בלעטער]; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — פעראייניגט ווי מיט א בלאט=שטענגעל [דאס שטענגעל מיט וועלכען א בלאט איז בעפעסטיגט צו דער פלאנצע]; וואס איז שייך צו אינזעקטען, ביי וועלכע דער בויך איז פעראייניגט מיט דעם ברוסט=טייל ווי מיט א בלאט=שטענגעל [ווי ביי ביענען, למשל].

pet'iolated *a.* (פעט'-אי-א-ליי-טעד) ז. *petiolate*.

pet'iole *n.* (פעט'-אי-אול) א בלאט=שטענגעל [מיט וועלכען א בלאט איז בעפעסטיגט צו דער פלאנצע]; א קערפער=טייל ביי אינזעקטען וואס פעראייניגט דעם בויך מיט דעם ברוסט=טייל און איז ענהליך צו א בלאט=שטענגעל.

pet'ioled *a.* (פעט'-אי-אולד) ז. *petiolate*.

pet'iolulate *a.* (פעט'-אי-א-לין-לייט) וואס האט אן אייגענעם שטענגעל [וועגען בעזונדערע טיילען פון א פערצווייגטען בלאט].

pet'iolule *n.* (פעט'-אי-א-ליול) א קליין בלאט=שטענגעל [פון א בעזונדערען טייל פון א פערצווייגטען בלאט].

pet'it *a.* (פעט'-אי) קליין, ניט וויכטיג; נישטיג; אונבעדייטענד.

petite' *a.* (פע-טיעט') קליין, ניט וויכטיג, נישטיג, אונבעדייטענד: פרויענהאפט, ווייבליך.

petite'-maîtresse' *n.* (פע-טיט'-מיי-טרעס') א פראנטיכע.

peti'tion *n. and v.* (פי-טיש'-אן) א פעטיציע; א בקשה; א ביטע; א ביטשריפט; א בקשה אדער ווענדונג צום געריכט; בעטען, זיך ווענדען מיט א פעטיציע, ביטשריפט אדער ביטע.

peti'tionary *a.* (פי-טיש'-אנ-ע-רי) בעטענד; וואס ענטהאלט אין זיך א ביטשריפט, א פעטיציע אדער בקשה.

petitionee' *n.* (פי-טיש-אנ-איע') איינער געגען וועמען מען ברייגגט א קלאגע.

peti'tioner *n.* (פי-טיש'-אנ-ער) איינער וואס דערלאנגט א פעטיציע, קומט מיט א ביטשריפט אדער בקשה.

peti'tionist *n.* (פי-טיש'-אנ-איסט) ז. *petitioner*.

peti'tion of appeal' (פי-טיש'-אן אוו ע-פיעל') אן אפעלאציע.

peti'tion of right (פי-טיש'-אן אוו ראיט) אין דער ענגלישער געזעצגעבונג— א געלד=קלאגע געגען דעם קעניג; א דעקלאראציאן פון פאלקס=רעכטע אין ענגלישען פארלאמענט אין יאהר 1628.

peti'tio princip'ii (פי-טיש'-אי-או פרינ-סיפ'-אי-אי) אין לאגיק — דאס אננעהמען אלס בעוויזען א זאך וואס האט ערשט בעדארפט בעוויזען ווערען; א פאלשער לאגישער שלוס וואס קומט דערפון, וואס מען נעהמט אן אלס בעוויזען א זאך וואס האט ערשט בעדארפט בעוויזען ווערען.

pet'it ju'ry (פעט'-אי דזשוה'-רי) א יורי אדער געריכטס=געשווארענע [אין געגענזאץ צו אן אנקלאגע=געריכט]. ז. *grand jury*.

pet'it lar'ceny (פעט'-אי לאר'-סע-ני) א קליינע גנבה [אויף ווייניגער ווי 25 דאלאר].

petit'-maî'tre *n.* (פע-טיע'-מיי'טר) א פראנט.

pet'itory *a.* (פעט'-אי-טא-רי) בעטענד, וואס קומט מיט א בקשה אדער פעטיציע.

pet'itory ac'tion (פעט'-אי-טא-רי עק'-שאן) א פראצעס פאר אייגענטומס=רעכט.

pet'itory suit (פעט'-אי-טא-רי סיוט) ז. *petitory action*.

petong' *n.* (פי-טאנג') פאקפאנג אדער כינעזישעס ניי=זילבער [א געמיש פון קופער און ניקעל].

petra'ria *n.* (פע-טריי'-רי-א) ז. *petrary*.

petra'ry *n.* (פע-טריי'-רי) א קריגס=מאשין צו שליידערן גרויסע שטיינער.

pet'rel *n.* (פעט'-רעל) דער שטורם=פויגעל [א קליינער ים=פויגעל מיט לאנגע שפיציגע פליגלען וואס בויט נעסטען אין פעלזען ביים ברעג ים און פאלגט נאך שיפען ווייט פון ברעג, נעהרענדיג זיך מיט די ארויסגעווארפענע שיריים פון שפייזען].

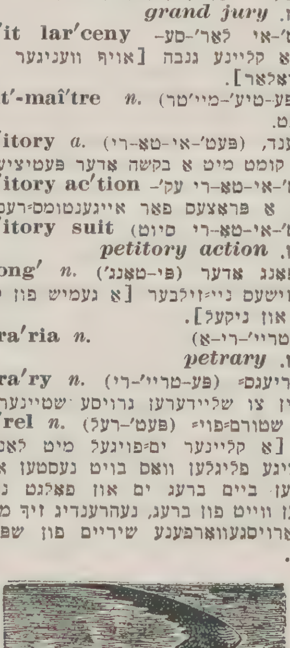

Petrel

petres'cence *n.* (פי-טרעס'-ענס) פערשטיינערונג, דאס פערשטיינערן, דאס פערוואנדלען אין שטיין.

petres'cent *a.* (פי-טרעס'-ענט) פערשטיינערנד, וואס פערוואנדעלט אין שטיין.

petrifac'tion *n.* (פעט-רי-פעק'-שאן) פערשטיינערונג, דאס פערוואנדלען אין שטיין; א פערשטיינערטער ארגאניזם, פערשטיינערטע פלאנצען אדער חיות; פאראליזירטקייט, פערשטיינערטקייט, פערגליווערטקייט [פון ערשטוינונג, שרעק א. ז. וו.].

petrifac'tive *a.* (פעט-רי-פעק'-טיוו) פערשטיינערנד, וואס פערוואנדעלט אין שטיין.

pet'rifiable *a.* (פעט'-רי-פאי-עבל) וואס קען פערשטיינערט ווערען.

petrif'ic *a.* (פי-טריפ'-איק) פערשטיינערנד, וואס פערוואנדעלט אדער קען פערוואנדלען אין שטיין.

petrifica'tion *n.* (פעט-רי-פי-קיי'-שאן) ז. *petrifaction*.

pet'rify *v.* (פעט'-רי-פאי) פערשטיינערען; פערשטיינערט ווערען; פאראליזירען, פערשטיינערען, פערגליווערען [פון ערשטוינונג, שרעק א. ז. וו.].

petrog'eny *n.* (פעט-ראדזש'-ע-ני) די לעהרע וועגען דער אבשטאמונג אדער אויסבילדונג פון פעלזען.

pet'roglyph *n.* (פעט'-רא-גליף) אן איינקריצונג אין פעלזען.

petroglyph'ic *a.* (פעט-רא-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו איינקריצונגען אין פעלזען.

petrog'lyphy *n.* (פעט-ראג'-לי-פי) די קונסט צו מאכען איינקריצונגען אין פעלזען און שטיינער; איינקריצונג אין פעלזען און שטיינער.

petrog'rapher *n.* (פעט-ראג'-רע-פער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום פון פעלזען.

petrograph'ic *a.* (פעט-רא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דעם שטודיום אדער צו דער בעשרייבונג פון פעלזען.

petrograph'ical *a.* (פעט-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *petrographic*.

petrograph'ically *adv.* (פעט-רא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דעם שטודיום פון פעלזען; אין בעצוג צו די מינעראלען פון די פעלזען.

petrog'raphy *n.* (פעט-ראג'-רע-פי) דאס שטודיום פון פעלזען.

petro'leum *n.* (פי-טראו'-לי-אם) פעטראלעאום, נאפט, ערד=אויל.

petro'leum-car *n.* (פי-טראו'-לי-אם-קאר) א פראכט=וואגאן צו פיהרען פעטראלעאום [נאפט].

petro'leum-e'ther *n.* (פי-טראו'-לי-אם-איע'-טהער) נאפט, קעראסין, גאזע.

pétroleur' *n.* (פיי-טרא-לער') אן אונטערצינדער [וואס בענוצט זיך ביים אונטערצינדען מיט פעטראלעאום]; א פראנצויזישער קאמונאר וואס האט זיך בעטייליגט ביים אונטערצינדען פאריז, בעת די קאמונע איז געפאלען [אין מאי 1871].

pétroleuse' *n.* (פיי-טרא-לעז') אן אונטערצינדערין [וואס בענוצט זיך ביים אונטערצינדען מיט פעטראלעאום].

petrolif'erous *a.* (פעט-רא-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער ברייגגט ארויס פעטראלעאום.

pet'rolin *n.* (פעט'-רא-לין) ז. *petroline*.

pet'roline *n.* (פעט'-רא-לין) א מין פאראפין.

pet'rolist *n.* (פעט'-רא-ליסט) אן אונ=

טערצינדער [וואס בענוצט זיך ביים אונ=
טערצינדען מיט פעטראלעאום].

pet'rolize *v.* (פעט'-רא-לאיז) מאכען
עהנליך צו פעטראלעאום, צוגעבען די אייז=
גענשאפטען פון פעטראלעאום.

petrolog'ic *a.* (פעט-רא-לאדזש'-איק)
וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט ווע=
גען פעלזען.

petrolog'ical *a.* -פעט-רא-לאדזש'-אי)
קעל) ז. *petrologic*

petrolog'ically *adv.* -'פעט-רא-לאדזש)
אי-קעל-אי) ז. *petrographically*

petrol'ogist *n.* (פעט-ראל'-א-דזשיסט)
איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם
שטודיום פון פעלזען.

petrol'ogy *n.* (פעט-ראל'-א-דזשי) די
וויסענשאפט וועגען פעלזען.

pet'ronel *n.* (פעט'-רא-נעל) א רייטער=
פיסטאלעט, א זאטעל=פיסטאלעט [אזא
פארצייטיגער גרויסער פיסטאלעט פאר
רייטער].

petro'sal *a.* and *n.* (פעט-ראו'-סעל)
הארט ווי שטיין [וועגען געוויסע טיילען
פון דעם שלייפען=ביין]; וואס איז שייך
צו די זעהר הארטע טיילען פון דעם שליי=
פען=ביין; דער הארטער טייל פון דעם
שלייפען=ביין.

petrosi'lex *n.* (פעט-רא-סאי'-לעקס)
פעלזיט [אזא שטיין וואס בעשטעהט פון
פעלדשפאט און קווארץ].

petrosili'ceous *a.* -'פעט-רא-סי-ליש)
יאס) ז. *petrosilicious*

petrosili'cious *a.* -'פעט-רא-סי-ליש)
יאס) וואס בעשטעהט פון פעלזיט [א
שטיין וואס בעשטעהט פון פעלדשפאט
און קווארץ].

petroste'arin *n.* -פעט-רא-סטיע'-ע)
רין) ז. *petrostearine*

petroste'arine *n.* -פעט-רא-סטיע'-ע)
רין) אזאקעריט אדער ערד=וואקס.
ז. *ozocerite*

pet'rous *a.* (פעט'-ראס) שטיינערדיג;
הארט ווי שטיין; וואס איז שייך צו די
זעהר הארטע טיילען פון דעם שלייפען=
ביין.

pet'ter *n.* (פעט'-ער) איינער וואס פעש=
טשעט; א ליעבהאבער.

pet'ticoat *n.* and *a.* (פעט'-אי-קאוט)
אן אונטער=קלייד, א פרויען=אונטערראק;
א קליידעל; א פרוי; אזעלכע פישער=
הויזען; דער טייל פון א ציעל=ברעט אי=
בער דעם ווייסען צייכען; די איבערגע=
קעהרטע פארצעלייענע בעכערלך אויף
טעלעגראף=סלופעס; ווייבליך, וואס איז
שייך צו פרויען.

pet'ticoat-breech'es *n.* -פעט'-אי)
קאוט-בריטש'-עז) אזעלכע ברייטע קורצע
הויזען מיט קרוזשעוועס [געווען אין גע=
ברויך אין 16טען און 17טען יאהרהונ=
דערט].

pet'ticoated *a.* (פעט'-אי-קאו-טעד)
וואס טראגט אן אונטער=קלייד.
ז. *petticoat*

pet'ticoat gov'ernment -פעט'-אי)
קאוט גאוו'-ערנ-מענט) פרויען=הערשאפט,
פרויען=רעגיערונג.

pet'ticoat-pen'sioner *n.* -פעט'-אי)
קאוט-פענ'-שאנ-ער) א מאן וואס ווערט
אויסגעהאלטען פון א פרוי [צוליעב גע=
היימע צוועקען אדער אינטריגעס].

pet'ticoat-trou'sers *n.* -פעט'-אי)
קאוט-טראו'-זערז) אזעלכע ברייטע קור=
צע הויזען מיט קרוזשעוועס [געווען אין
געברויך אין 16טען און 17טען יאהרהונ=
דערט]; אזעלכע ברייטע פישער=הויזען.

pet'tifog *v.* (פעט'-אי-פאג) האנדלען ווי
א יאבעדניק אדער ווי א ווינקעל=אדוואָ=
קאט; מאכען שווינדלערישע געריכטליכע
קונצען און דריידלעך.

pet'tifogger *n.* (פעט'-אי-פאג-ער) א
ווינקעל=אדוואקאט, א יאבעדניק.

pet'tifoggery *n.* (פעט'-אי-פאג-ער-אי)
דאס זיין א יאבעדניק; דאס האנדלען ווי
א ווינקעל=אדוואקאט; אנווענדען פערשיע=
דענע שווינדלערישע געריכטליכע קונצען
און דריידלעך.

pet'tifogging *a.* (פעט'-אי-פאג-אינג)
וואס פאסט פאר א יאבעדניק אדער ווינ=
קעל=אדוואקאט; נידריג, געמיין.

pet'tily *adv.* (פעט'-אי-לי) אויף אן
אונוויכטיגען אופן; מיט קליינליכקייט.

pet'tiness *n.* (פעט'-אי-נעס) קליינ=
קייט; אונוויכטיגקייט.

pet'tish *a.* (פעט'-איש) צופעשטשעט;
פערדריסליך, ערגערליך, קאפריזנע.

pet'tishly *adv.* (פעט'-איש-לי) צופעש=
טשעט; אויף א פערדריסליכען, ערגערלי=
כען אדער קאפריזנעם אופן.

pet'tishness *n.* (פעט'-איש-נעס) דאס
זיין צופעשטשעט; פערדריסליכקייט, ער=
גערליכקייט. קאפריזנעקייט.

pet'titoes *n.* (פעט'-אי-טאוז) חזיר=פיס=
לעך; פיס.

pet'to *n.* (פעט'-טא) די ברוסט.

pet'ty *a.* (פעט'-אי) קליין, אונבעדיי=
טענד, אונוויכטיג.

pet'ty cash (פעט'-אי קעש) קליינע
געלד=סומען.

pet'ty cash'-book -'פעט'-אי קעש)
בוק) דאס קליינע קאסע=בוך.

pet'ty ju'ry (פעט'-אי דזשוה'-רי) א
שוואור=געריכט [א געוועהנליכער געריכט
פון 12 געשווארענע אין געגענזאץ צו אן
אנקלאגע=געריכט. ז. *grand jury*].

pet'ty ju'ryman -'פעט'-אי דזשוה)
רי-מען) א געריכטס=געשווארענער.

pet'ty lar'ceny (פעט'-אי לאר'-סע-ני)
א קליינע גנבה [אויף ווייניגער ווי 25
דאלאר].

pet'ty of'ficer (פעט'-אי אפ'-אי-סער)
א פלאטען=אונטער=אפיציער.

pet'ulance *n.* (פעט'-יו-לענס) מוטווי=
ליגקייט; אייגענזיניגקייט; קאפריזנעקייט;
פרעכהייט, עזות, גראבקייט.

pet'ulancy *n.* (פעט'-יו-לענ-סי)
ז. *petulance*

pet'ulant *a.* (פעט'-יו-לענט) פרעך,
גראב; קאפריזנע; מוטוויליג; אייגענזיניג.

pet'ulantly *adv.* (פעט'-יו-לענט-לי)
אויף א פרעכען, גראבען אדער קאפריזנעם
אופן.

petu'nia *n.* (פי-טיו'-ני-א) אזא בראזי=
ליאנישע בלומען=פלאנצע וואס איהר בלי=
הונג האט די פארם פון א לייקע.

petun'tze *n.* (פע-טאנ'-טסע)
ז. *pehtuntse*

pew *n.* and *v.* (פיו) א קירך=שטוהל, א
קירך=באנק; אן אבגעצאמטער זיץ=פלאץ
אדער באנק אין א קלויסטער; אזא שפי=
ציגער אייזערנער אינסטרומענט; מאכען
אזעלכע זיץ=פלעצער אדער בענק.

pew'-chair *n.* (פיו'-טשעהר) א הענגענ=
דער שטוהל ביי דער זייט פון א קלויס=
טער=באנק.

pe'wee *n.* (פיע'-הוויע) אזא אליווען=
גרינער פליגען=כאפער [אזא אמעריקא=
נער פויגעלע] וואס גיט ארויס קלאנגען
עהנליך צו "פי=ווי".
ז. *pewit*

pe'wet *n.* (פיע'-הוועט) ז. *pewit*

pe'wit *n.* (פיע'-הוויט) אזעלכע פויגעלעך
וועלכע גיבען ארויס קלאנגען עהנליך צו
"פי=ווי" [ווי למשל א געוויסער מין פלי=
גען=כאפער, דער קיביץ=פויגעל א. ז. וו.].

pew'ter *n.* (פיו'-טער) ענגלישער ציין,
ספיאלטער; א צינענע כלי, צינענע גע=
שיר; געלד, בעלוינונג פאר אויסצייכנונג
[אויף דער מאטראזען=שפראך].

pew'terer *n.* (פיו'-טער-ער) א ציין=גיי=
סער; איינער וואס מאכט צינענע כלים.

pew'tery *a.* (פיו'-טער-אי) פון ציין;
עהנליך צו ציין.

pf. אין מוזיק — אן אבקירצונג פון
pianoforte

pfen'nig *n.* (פפענ'-איג) א פפעניג [א
קליינע קופערנע דייטשע מטבע, עטוואס
ווייניגער ווי א פיערטעל פון אן אמערי=
קאנישען סענט].

phæ'nogam *n.* (פיע'-נא-געם) א בלי=
הענדע פלאנצע, א בליטהען=פלאנצע.

phænogam'ic *a.* (פיע-נא-געמ'-איק)
וואס איז שייך צו בליהענדע פלאנצען.

phænog'amous *a.* (פי-נאג'-ע-מאס)
ז. *phænogamic*

phænol'ogy *n.* (פי-נאל'-א-דזשי) דער
טייל פון מעטעאראלאגיע [לעהרע וועגען
וועטער], וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט
דער ווירקונג פון קלימאט אויף דעם לע=
בען פון חיות און פלאנצען.

pha'eton *n.* (פיי'-ע-טאן) א פאיעטאן,
אן אפענע קארעטע, א דראזשקע.

phaeton'ic *a.* (פיי-ע-טאנ'-איק) וואס
איז שייך צו א פאעטאן [אפענע קארע=
טע].

phagedæ'na *n.* (פעדזש-ע-דיע'-נא)
ז. *phagedena*

phagedæn'ic *a.* and *n.* -פעדזש-ע)
דענ'-איק) ז. *phagedenic*

phagede'na *n.* (פעדזש-ע-דיע'-נא) א
געשוויר וואס צופרעסט דאס פלייש.

phageden'ic *a.* and *n.* -פעדזש-ע)
דענ'-איק) וואס צופרעסט [וועגען א גע=
שוויר]; וואס איז שייך צו א געשוויר
וואס צופרעסט דאס פלייש; וואס היילט
אזא געשוויר; א מיטעל געגען אזא גע=
שוויר.

phalan'gal *a.* (פע-לענ'-געל)
ז. *phalangeal*

phalange' *n.* (פע-לענדזש') א פינגער=
קנעכעל, א ביינדעל פון א פינגער; א גע=
לענק=גליעד פון אן אינזעקט'ס פוס; א
בינטעל שטויב=פעדים פון א פלאנצע, וועל=
כע זיינען פעראייניגט דורך פאזערען.

phalan'geal *a.* (פע-לענ'-דזשי-על)
וואס איז שייך צו א פינגער=קנעכעל.

phalan'ger *n.* (פע-לענ'-דזשער) דער
קוסקוס [א היה'לע עהנליך צו א בייטעל=
טהיער, אונגעפעהר אזוי גרויס ווי א קאץ,
מיט א דיקער וואל=פעל. געפינט זיך אין
גרויסע מאסען אין אויסטראליען].

Phalanger

pha'langes *n.* (פיי'-לענ-דזשיעז) פא=
לאנקסען; פינגער=ביינדלעך, פינגער=קנעכ=
לעך. ז. *phalanx*

phalan'gial *a.* (פע-לענ'-דזשי-על) ז. *phalangeal*.

phalan'gic *a.* (פע-לענ'-דזשיק) ז. *phalangeal*.

phalan'giform *a.* (פע-לענ'-דזשי-פארם) וואס האט די פארם פון א פינגערקנעכעל.

phalan'gious *a.* (פע-לענ'-דזשי-אס) וואס געהערט צו דעם מין אפטער=שפינען [אזעלכע שפינען וואס צייכנען זיך אוים מיט דער לענג און בויגזאמקייט פון זייערע פים].

phal'angite *n.* (פעל'-ענ-דזשאיט) א פאלאנגיט, א סאלדאט פון א פאלאנקס. ז. *phalanx*.

Phalan'gium *n.* (פע-לענ'-דזשי-אם) דער מין אפטער=שפינען [א מין שפינען מיט זעהר לאנגע און בויגזאמע פים].

phal'anstere *n.* (פעל'-ענ-סטיער) ז. *phalanstery*.

phalanste'rian *n. and a.* (פעל-ענ-סטיע'-רי-ען) א מיטגליעד פון א פאלאנסטער [א קאמוניסטישער פעראיין אדער געמיינדע לויט דעם פלאן פון פוריע]; אן אנהענגער פון פוריע; וואס איז שייך צו א פאלאנסטער. ז. *Fourierism*.

Phalanste'rianism *n.* (פעל-ענ-סטיע'-רי-ען-איזם) די טעאריע פון פוריע וועגען דער גרינדונג פון פאלאנסטערען. ז. *Fourierism*.

phalan'sterism *n.* (פע-לענ'-סטע-ריזם) ז. *phalansterianism*.

phal'anstery *n.* (פעל'-ען-סטער-אי) א פאלאנסטער [די געביידע אדער געביידען אין וועלכע עס וואהנען די מיטגליעדער פון דער קאמוניסטישער געזעלשאפט לויט דעם פלאן פון פוריע]. ז. *Fourierism*.

pha'lanx *n.* (פיי'-לענקס) א פאלאנקס, א דיוויזיאן אדער באטאליאן סאלדאטען, וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אין געדיכטע רייהען [אין אלטען גריכענלאנד]; אן אבטיילונג סאלדאטען אדער א גרופע מענשען אויסגעשטעלט אין געדיכטע רייהען; אן א פאלאנסטער [א גרופע מענשען, ערך 18 הונדערט, וועלכע לעבען קאמוניסטיש צוזאמען לויט דעם פלאן פון פוריע. ז. *Fourierism*]; א פינגערביינדעל, א פינגער=קנעכעל; א רייהע פינגערביינדלעך.

phal'arope *n.* (פעל'-ע-ראופ) דער וואסער=טרעטער [אזא קליינער וואסער=פויגעל מיט זעהר געדיכטע פעדערען אויף דעם אונטערשטען טייל פון קערפער, וועלכע געבען איהם די מעגליכקייט גוט צו שווימען].

phallal'gia *n.* (פע-לעל'-דזשי-א) וועהטאג אין פענים [מענליכער געשלעכטס-ארגאן].

phal'lic *a.* (פעל'-איק) וואס איז שייך צו דער פערגעטערונג פון די געשלעכטס-ארגאנען אדער פרוכפערונגס=ארגאנען.

phal'licism *n.* (פעל'-אי-סיזם) די פערגעטערונג פון די געשלעכטס=ארגאנען אדער פרוכפערונגס=קראפט אין דער נאטור.

phal'lism *n.* (פעל'-איזם) ז. *phallicism*.

phalli'tis *n.* (פע-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון פענים [מענליכער געשלעכטס=ארגאן].

phal'lus *n.* (פעל'-אס) דער פענים, דער מענליכער געשלעכטס=ארגאן; אן עמבלעם פון דער פרוכפערונגס=קראפט פון דער נאטור וואס פלעגט געטראגען ווערען אין די פעסטליכקייט=פראצעסיאנען לכבוד דעם גאט באקכוס אין אלט=גריכענלאנד.

phan'erogam *n.* (פענ'-ע-רא-געם) א פאנעראגאמישע פלאנצע [א פלאנצע מיט זיכטבארע געשלעכטס=ארגאנען, א בליהענדע פלאנצע, א בליטהען=פלאנצע].

Phaneroga'mia *n.* (פענ-ע-רא-גיי'-מי-א) די פאנעראגאמישע פלאנצען [דער מין פלאנצען וועלכע האבען זיכטבארע געשלעכטס=ארגאנען, בליהענדע פלאנצען, בליטהען=פלאנצען].

phaneroga'mian *a.* (פענ-ע-רא-גיי'-מי-ען) ז. *phanerogamic*.

phanerogam'ic *a.* (פענ-ע-רא-געמ'-איק) פאנעראגאמיש, וואס האט זיכטבארע געשלעכטס=ארגאנען, בליהענד [וועגען פלאנצען].

phanerog'amous *a.* (פענ-ע-ראג'-ע-מאס) ז. *phanerogamic*.

phan'tasm *n.* (פענ'-טעזם) אן אילוזיאן אדער א האלוצינאציאן; א בילד פון דער פאנטאזיע; א גייסטער=ערשיינונג.

phantas'ma *n.* (פענ-טעז'-מא) ז. *phantasm*.

phantasmago'ria *n.* (פענ-טעז-מע-גאו'-רי-א) פאנטאזמאגאריע, אילוזיאנס=בילדער, פאנטאסטישע שרעקענס=בילדער; די פארשטעלונג פון גייסטער=ערשיינונגען; מאגישע בילדער; א מאגישע לאנטערנע.

phantasmago'rial *a.* (פענ-טעז-מע-גאו'-רי-על) ז. *phantasmagoric*.

phantasmagor'ic *a.* (פענ-טעז-מע-גאר'-איק) פאנטאזמאגאריש, וואס איז שייך צו פאנטאזמאגאריע. ז. *phantasmagoria*.

phantasmagor'ical *a.* (פענ-טעז-מע-גאר'-אי-קעל) ז. *phantasmagoric*.

phantas'magory *n.* (פענ-טעז'-מע-גאו-רי) ז. *phantasmagoria*.

phantas'mal *a.* (פענ-טעז'-מעל) אילוזאריש, וואס איז ענליך צו א צויבער=ערשיינונג.

phantas'mally *adv.* (פענ-טעז'-מעל-אי) אויף דעם אופן פון א צויבער=ערשיינונג.

phantasmol'ogy *n.* (פענ-טעז-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט גייסטער=ערשיינונגען און ענליכע אילוזארישע ערשיינונגען.

phan'tasy *n.* (פענ'-טע-סי) ז. *fantasy*.

phan'tom *n. and a.* (פענ'-טאם) א פאנטאם, א גייסטער=ערשיינונג, א צויבער=ערשיינונג, אן אילוזארישע ערשיינונג, א פאנטאזיע=בילד; אילוזאריש, פאנטאסטיש.

phantomat'ic *a.* (פענ-טא-מעט'-איק) פאנטאם=ארטיג, ווי א פאנטאם. ז. *phantom*.

Pha'raoh *n.* (פיי'-ראו) פרעה [דער קעניג פון מצרים].

Pharaon'ic *a.* (פער-ע-אנ'-איק) וואס איז שייך צו די פרעה'ס [די קעניגע פון מצרים].

pharisa'ic *a.* (פער-אי-סיי'-איק) פאריזעאיש, וואס געהערט צו די פרושים; פערשטעלט, היפאקריטיש. ז. *Pharisee*.

pharisa'ical *a.* (פער-אי-סיי'-אי-קעל) ז. *pharisaic*.

pharisa'ically *adv.* (פער-אי-סיי'-אי-קעל-אי) פאריזעאיש, אויף א היפאקריטישען אדער פערשטעלטען אופן.

pharisa'icalness *n.* (פער-אי-סיי'-אי-קעל-נעס) ז. *pharisaism*.

phar'isaism *n.* (פער'-אי-סיי-איזם) די לעהרע אדער די אויפפיהרונג פון די פרושים; פערשטעלטקייט; היפאקריטסטווע. ז. *Pharisee*.

Phar'isee *n.* (פער'-אי-סיע) א פאריזעער, א מיטגליעד פון די פרושים [א פארצייטיגע אידישע סעקטע אדער פארטיי וועלכע איז געווען זעהר שטרענג אין אויסטייטשען די דינים פון דער תורה און אין זייער אבהיטונג. די פרושים זיינען דורך זייער שטרענגקייט אין בעצוג צו דער אידישער רעליגיאן זעהר שטארק פערהאסט געווען ביי קריסטוס'ען. ער האט זיי פארגעווארפען, אז זיי היטען בלויז אב די אויסערע פארמען פון דער רעליגיאן און פון דער תורה, אבער ניט זייער גייסט און זיי זיינען דעריבער היפאקריטען און צבוע'קעס]; איינער וואס היט אב שטרענג די אויסערליכע פארמען פון רעליגיאן; א היפאקריט, א צבועק.

phar'iseeism *n.* (פער'-אי-סיע-איזם) ז. *pharisaism*.

phar'macal *a.* (פאר'-מע-קעל) ז. *pharmaceutic*.

pharmaceu'tic *a.* (פאר-מע-סיו'-טיק) פארמאצעטיש, אפטייקעריש; וואס איז שייך צו אפטייקעריי אדער צו דער פארבערייטונג פון מעדיצינען [רפואות].

pharmaceu'tical *a.* (פאר-מע-סיו'-טי-קעל) ז. *pharmaceutic*.

pharmaceu'tically *adv.* (פאר-מע-סיו'-טי-קעל-אי) אויף אן אפטייקערישען אופן; מעשה אפטייקער; אין בעצוג צו אפטייקעריי.

pharmaceu'tics *n.* (פאר-מע-סיו'-טיקס) אפטייקער=קונסט [די קונסט ווי צו מאכען מעדיצינען].

pharmaceu'tist *n.* (פאר-מע-סיו'-טיסט) א פארמאצעט, אן אפטייקער.

phar'macist *n.* (פאר'-מע-סיסט) א קענער פון דער אפטייקער=קונסט; א פארמאצעט, אן אפטייקער.

pharmacodynam'ic *a.* (פאר-מע-קא-דאי-נעמ'-איק) וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון מעדיקאמענטען [רפואות] אויף לעבעדיגע ארגאניזמען.

pharmacodynam'ics *n.* (פאר-מע-קא-דאי-נעמ'-איקס) די ווירקונג פון מעדיקאמענטען [רפואות] אויף לעבעדיגע ארגאניזמען.

pharmacogno'sia *n.* (פאר-מע-קאג-נאו'-סי-א) ז. *pharmacognostics*.

pharmacognos'tical *a.* (פאר-מע-קאג-נאס'-טי-קעל) פארמאקאגנאסטיש, וואס איז שייך צו פארמאקאגנאסטיק [די וויסענשאפט וועגען מעדיקאמענטען, זייער פארבערייטונג און זייער ווירקונג].

pharmacognos'tically *adv.* (פאר-מע-קאג-נאס'-טי-קעל-אי) אויף א פארמאקאגנאסטישען אופן; אין בעצוג צו פארמאקאגנאסטיק. ז. *pharmacognostics*.

pharmacognos'tics *n.* (פאר-מע-קאג-נאס'-טיקס) פארמאקאגנאסטיק, די וויסענשאפט וועגען מעדיקאמענטען [רפואות], זייער פארבערייטונג און זייער ווירקונג.

pharmacog'nosy *n.* (פאר-מע-קאג'-נא-סי) ז. *pharmacognostics*.

pharmacog'raphy *n.* (פאר-מע-קאג'-רע-פי) פארמאקאגראפיע, די בעשרייבונג פון מעדיקאמענטען [רפואות].

pharmac'olite *n.* (פאר-מעק'-א-לאיט) דער פארמאקאליט אדער דאס אייזענזויערע קאלך=הידראט [אזא מינעראל פון ווייסען אדער גרויליכען קאליר מיט א זיידען=גלאנץ].

pharmacolog'ical *a.* (פאר-מע-קא-לאדזש'-אי-קעל) פארמאקאלאגיש, וואס איז שייך צו פארמאקאלאגיע. ז. *pharmacology*

pharmacol'ogist *n.* (פאר-מע-קאל'-א-דזשיסט) א פארמאקאלאג, א קענער אין פארמאקאלאגיע. ז. *pharmacology*

pharmacol'ogy *n.* (פאר-מע-קאל'-א-דזשי) פארמאקאלאגיע, די לעהרע וועגען מעדיקאמענטען [רפואות], זייער פארבערייטונג און זייער ווירקונג.

phar'macon *n.* (פאר'-מע-קאן) א מעדיקאמענט, א מעדיצין, א רפואה.

pharmacopœ'ia *n.* (פאר-מע-קא-פיע'-יא) אן אפטייקער-בוך, א בוך וואס ענטהאלט אין זיך פארמולעס און רעגעלען ווי צו מאכען רעצעפטען.

pharmacopœ'ial *a.* (פאר-מע-קא-פיע'-יעל) וואס איז געמאכט לויט דעם אפטייקער-בוך. ז. *pharmacopœia*

pharmacop'olist *n.* (פאר-מע-קאפ'-א-ליסט) אן אפטייקער; א הענדלער מיט אפטייק-וואארען.

phar'macy *n.* (פאר'-מע-סי) פארמאציע, אפטייקער-קונסט; אן אפטייק.

pharol'ogy *n.* (פע-ראל'-א-דזשי) די קונסט אדער וויסענשאפט צו ריכטען דעם גאנג פון א שיף דורך די ליכט-סיגנאלען געגעבען פון ברעג.

pha'ros *n.* (פיי'-ראס) א לייכט-טהורם, וואס איז אויפגעבויט געווארען אין 3טען יאהרהונדערט אויף'ן אינזעל פאראס צו בעלייכטען פאר די שיפען דעם וועג אין אלעקסאנדריע; א לייכט-טהורם.

pharyngal'gia *n.* (פער-אינ-געל'-דזשי-א) א וועהטאג אין שלונד אדער גלאטקע.

pharyn'geal *a.* (פע-רינ'-דזשי-על) וואס איז שייך צו דער גלאטקע אדער שלונד.

pharyngis'mus *n.* (פער-אינ-דזשיז'-מאס) ספאזמען פון די מוסקולען פון שלונד אדער גלאטקע.

pharyngi'tis *n.* (פער-אינ-דזשאי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער גלאטקע אדער שלונד.

pharyngodyn'ia *n.* (פע-רינ-גא-דינ'-אי-א) ז. *pharyngalgia*

pharyngol'ogy *n.* (פע-רינ-גאל'-א-דזשי) פארינגאלאגיע, דער טייל פון אנאטאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שלונד אדער גלאטקע.

pharyn'goscope *n.* (פע-רינ'-גא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען די גלאטקע אדער שלונד.

pharyn'goscopy *n.* (פע-רינ'-גא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון שלונד אדער גלאטקע.

pharyngot'omy *n.* (פער-אינ-גאט'-א-מי) דאס אויפשניידען דעם שלונד אדער גלאטקע.

phar'ynx *n.* (פער'-אינקס) דער שלונד, די גלאטקע.

phase *n.* (פייז) 1. די פאזע, דער צושטאנד פון א זאך, אויף וויפיעל זי זעהט אויס אין דעם אדער יענעם מאמענט; 2. אין אסטראנאמיע — א בעזונדערער אויסזעהן פון דער לבנה אדער פון א פלאנעט אין דער אדער יענער צייט.
1. The war entered on a new phase.

pha'sel *n.* (פיי'-זעל) א מין פאסאליע.

phase'less *a.* (פייז'-לעס) אונגעענדערט [אין אויסזעהן אדער לאגע].

pha'sic *a.* (פיי'-זיק) פאזיש, וואס איז שייך צו א פאזע. ז. *phase*

pha'sis *n.* (פיי'-סיס) אין אסטראנאמיע — די פאזע פון דער לבנה, איהר פערשיעדענער אויסזעהן אין בעזונדערע צייטען פון מאנאט.

Ph. D. (פי אייטש די) ראשי תבות פון *Philosophiæ Doctor* די ווערטער [דאקטאר פון פילאזאפיע].

pheas'ant *n.* (פעז'-ענט) דער פאזאן [א פויגעל מיט שעהנע פעדערען און א לאנגען רייך-קאלירטען עק. געפינט זיך אין אלע טיילען פון דער וועלט און האלט זיך אויף אין פייכטע ערטער, אויסגראבענדיג די נעסטען אין דער ערד].

Pheasant

pheas'antry *n.* (פעז'-ענט-רי) דאס ארט וואו מען האלט אויף פאזאנען.

pheas'ant's-eye *n.* (פעז'-ענטס-אי) די אדאניס-רויז [א מין גארטען-פלאנצע מיט העל-רויטע בלומען-בלעטלעך].

Pheasant's-eye

phenac'etin *n.* (פי-נעס'-ע-טין) פענאצעטין [אווייסער פולווער אדער פראשעק נעגען קאפ-שמערצען, קדחת און אנדערע קראנקהייטען].

phen'gite *n.* (פענ'-דזשאיט) דער פענגיט [א מין מינעראל]; א געווויסער זארט אלאבאסטער.

phe'nic *a.* (פי'-ניק) וואס איז שייך אדער וואס קען ארויסגענומען ווערען פון פענאל אדער קארבאל-זויערע.

Pheni'cian *a. and n.* (פי-ניש'-ען) פעניציש; וואס איז שייך צו פעניציען [דאס לאנד כנען]; א פעניציער; די פעניצישע שפראך.

phen'icin *n.* (פענ'-אי-סין) דאס פעניל-ברוין [א כעמישער פראדוקט פון פעניל און שוועבעל-זויערע].

phen'icine *n.* (פענ'-אי-סין) ז. *phenicin*

phenicop'ter *n.* (פענ-אי-קאפ'-טער) די פלאמינגא. ז. *flamingo*

phe'nix *n.* (פי'-ניקס) אין דער עגיפטישער מיטאלאגיע — דער פעניקס [א וואונדערליך שעהנער פויגעל, וועלכער האט זיך אליין פערברענט, ווען עס איז געקומען זיין צייט צו שטארבען, און איז ווידער לעבעדיג און יונג געווארען פון דעם אש]; דאס עמבלעם אדער סימבאל פון אייביגען לעבען; אן אויסגעצייכענטע פערזאן, א מענש פון זעלטענער שעהנהייט אדער מיט אנדערע אויסערגעוועהנליכע מעלות.

phe'nogam *n.* (פי'-נא-געם) ז. *phænogam*

phenogam'ic *a.* (פי-נא-געמ'-איק) ז. *phænogamic*

phe'nol *n.* (פי'-נאל) פענאל אדער קארבאל-זויערע [א גיפטיגער שטאף וואס בעקומט זיך פון טער-אויל און ווערט בענוצט צו אנטיסעפטישע צוועקען].

phenol'ogy *n.* (פי-נאל'-א-דזשי) פענאלאגיע, דער טייל פון מעטעאראלאגיע, וואס פערנעהמט זיך מיט שטודירען די ווירקונג פון קלימאט אויף דער ענטוויקלונג פון פלאנצען און חיות.

phenom'ena *n.* (פי-נאמ'-ע-נא) פענאמענען. ז. *phenomenon*

phenom'enal *a.* (פי-נאמ'-ע-נעל) 1. וואס איז שייך צו די פענאמענען אדער די זאכען אויף וויפיעל זיי ווייזען זיך אויס אין אונזער פארשטעלונג און נים ווי זיי זיינען אן-און-פאר-זיך; 2. פענאמענאל, מערקווירדיג; אויסערגעוועהנליך.
2. The play was a phenomenal success.

phenom'enalism *n.* (פי-נאמ'-ע-נעל-איזם) פענאמענאליזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז די פענאמענען זיינען רעאל, ד. ה. די זאכען זיינען אין דער ווירקליכקייט אזוי, ווי זיי ערשיינען פאר אונזער פארשטעלונג.

phenom'enalist *n.* (פי-נאמ'-ע-נעל-איסט) א פענאמענאליסט, אן אנהענגער פון פענאמענאליזם. ז. *phenomenalism*

phenomenal'ity *n.* (פי-נאמ-ע-נעל'-אי-טי) דאס זיין פענאמענאל אדער מערקווירדיג.

phenom'enally *adv.* (פי-נאמ'-ע-נעל-אי) אויף א פענאמענאלען, מערקווירדיגען אדער אויסערגעוועהנליכען אופן.

phenom'enism *n.* (פי-נאמ'-ע-ניזם) פענאמעניזם, די לעהרען אדער פרינציפען פון די פענאמעניסטען. ז. *phenomenist*

phenom'enist *n.* (פי-נאמ'-ע-ניסט) א פענאמעניסט, איינער וועלכער האט צו טהאן נור מיט די ערשיינונגען ווי זיי זיינען, ניט נעהמענדיג אין אכט זייערע אורזאכען און פאלגען; איינער וועלכער האלט, אז עס איז ניטא קיין אינערליכע נאטירליך-נויטוועגדיגע פערבינדונג צווישען אורזאכען און פאלגען.

phenom'enize *v.* (פי-נאמ'-ע-נאיז) מאכען אלס א פענאמען אדער ערשיינונג.

phenomenolog'ical *a.* (פי-נאמ-ע-נא-לאדזש'-אי-קעל) פענאמענאלאגיש, וואס איז שייך צו פענאמענאלאגיע. ז. *phenomenology*

phenomenol'ogy *n.* (פי-נאמ-ע-נאל'-א-דזשי) פענאמענאלאגיע, די פילאזאפישע לעהרע וועגען ערשיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען דורך אונזערע חושים אדער שכל; די בעשרייבונג אדער געשיכטע פון ערשיינונגען.

phenom'enon *n.* (פי-נאמ'-ע-נאן) א פענאמען, אן ערשיינונג; א מערקווירדיגע זאך.

phe'nyl *n.* (פי'-ניל) פעניל, דער גרונד-שטאף פון פענאל אדער קארבאל-זויערע.

phe'nyle *n.* (פי'-ניל) ז. *phenyl*

phenyl'ia *n.* (פי-ניל'-אי-א) ז. *aniline*

phew! *int.* (פיו) פוי! פאסקודנע! [אויך אן אויסדרוק פון מיעדקייט אדער איבעראשונג].

phi'al *n. and v.* (פאי'-על) א פיאלע, א גלעזעל, א פלעשעל, א פליאשקע; אנגיסען אין פלעשעל.

Phid'ian *a.* (פיד'-אי-ען) וואס איז שייך צו פידיאוס, איינער פון די בערוהמטעסטע גריכישע סקולפטארען פון אלטערטום [געשטארבען אין יאהר 432 פאר קריסטוס'עס געבורט].

Phila. אבקירצונג פון *Philadelphia* [פילאדעלפיא, א שטאדט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

philan'der *n. and v.* (פי-לענ'-דער) א פערליעבטער; א חיה'לע פון דעם מין בייטעל=טהיערע; שפיעלען זיך אין ליעבע [אהן ערנסטע אבזיכטען], פלירטעווען.

philan'derer *n.* (פי-לענ'-דער-ער) איינער וואס שפיעלט אין ליעבע מיט פרויען, וואס פלירטעוועט.

phil'anthrope *n.* (פיל'-ען-טהראופּ) א פילאנטראפ, א מענשען=פריינד; א בעל=צדקה.

philanthrop'ic *a.* (פיל-ען-טהראפ'-איק) פילאנטראפיש; וואס איז שייך צו פילאנטראפיע אדער ליעבע צו מענשען.

philanthrop'ical *a.* (פיל-ען-טהראפ'-אי-קעל) ז. *philanthropic*.

philanthrop'ically *adv.* (פיל-ען-טהראפ'-אי-קעל-אי) מעשה פילאנטראפ; אויף א פילאנטראפישען אדער מענשען=פריינדליכען אופן.

philan'thropism *n.* (פי-לענ'-טהרא-פיזם) ז. *philanthropy*.

philan'thropist *n.* (פי-לענ'-טהרא-פיסט) א מענשען=פריינד, א בעל=צדקה.

philan'thropy *n.* (פי-לענ'-טהרא-פי) פילאנטראפיע, מענשען=ליעבע; צדקה.

philatel'ic *a.* (פיל-ע-טעל'-איק) וואס איז שייך צו פילאטעליע אדער די ליעבע צו זאמלען פאסט=מארקען.

philat'elist *n.* (פי-לעט'-ע-ליסט) איינער וואס האט ליעב צו זאמלען פאסט=מארקען.

philat'ely *n.* (פי-לעט'-ע-לי) פילאטעליע, די ליעבע צו זאמלען פאסט=מארקען און פערשיעדענע אנדערע מארקען.

philharmon'ic *a.* (פיל-האר-מאנ'-איק) פילהארמאניש, מוזיק=ליעבענד.

Philhel'lene *n.* (פיל-העל'-אין) א גריכען=פריינד; א פילהעלען [איינער פון די, וועלכע האבען אונטערשטיצט די גריכען אין זייער קאמפף פאר בעפרייאונג פון טערקישען יאך אין אנהויב פון 19טען יאהרהונדערט].

Philhellen'ic *a.* (פיל-הע-לענ'-איק) גריכען=פריינדליך; וואס איז שייך צו די פילהעלענען. ז. *Philhellene*.

Philhel'lenism *n.* (פיל-העל'-ענ-איזם) ליעבע צו די גריכען און גריכענלאנד; די פרינציפען פון די פילהעלענען. ז. *Philhellene*.

Philhel'lenist *n.* (פיל-העל'-ען-איסט) ז. *Philhellene*.

phil'ip *n.* (פיל'-איפ) דער שפערלינג אדער וואראבייטשיק. ז. *house-sparrow*.

philip'pic *n.* (פי-ליפ'-איק) א פיליפיקע, א שארפע שטראף=רעדע; א בייסענדע סאטירישע קריטיק.

Philip'pic *n.* (פי-ליפ'-איק) די פיליפיקע, איינע פון די שארפע רעדען וואס דער גריכישער אראטאר דעמאסטהענעס האט געהאלטען געגען דעם מאצעדאנישען קעניג פיליפ, דעם פאטער פון אלכסנדר מוקדון.

phil'ippine *n.* (פיל'-אי-פין) ז. *philopena*.

phil'ippize *v.* (פיל'-איפ-איז) ארויסטרעטען מיט א פיליפיקע אדער מיט א שארפער קריטישער רעדע; רעדען מיט א בייסענדער קריטיק.

Philis'ter *n.* (פי-ליס'-טער) א פיליסטער, א שמאל=קעפיגע. פערזאן, א מענש מיט זעהר א שמאלען און אויבערפלעכליכען בליק אויף'ן לעבען; ביי די דייטשע סטודענטען — יעדער איינער וואס האט זיך ניט געלערענט אין אן אוניווערזיטעט.

Philis'tine *n.* (פי-ליס'-טין) א פלשתי, איינער פון די פלשתים [אן אלט=אזיאטיש פאלק, וואס האט געוואהנט אין שכנות מיט די אידען און פלעגט שטענדיג מיט זיי מלחמה האלטען]; א פערהאסטער שונא; אן אכזר, א פערשטיינערט הארץ; א פאליציי=בעאמטער; א פיליסטער. ז. *Philister*.

Philis'tinism *n.* (פי-ליס'-טינ-איזם) דאס פיליסטערטום, שמאל=קעפיגקייט, ענגהערציגקייט.

philodem'ic *a.* (פיל-א-דעמ'-איק) וואס ליעבט דאס פאלק אדער דעם המון.

philog'ynist *n.* (פי-לאדזש'-אי-ניסט) א ליעבהאבער פון פרויען.

philog'yny *n.* (פי-לאדזש'-אי-ני) דאס ליעב האבען פרויען.

philol'oger *n.* (פי-לאל'-א-דזשער) א פילאלאג, א שפראך=געלעהרטער, א שפראך=פארשער.

philolog'ic *a.* (פיל-א-לאדזש'-איק) פילאלאגיש, שפראך=פארשעריש; וואס איז שייך צו פילאלאגיע אדער שפראך=פארשונג.

philolog'ical *a.* (פיל-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *philologic*.

philolog'ically *adv.* (פיל-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א פילאלאגישען אופן; אין בעצוג צו פילאלאגיע [שפראך=פארשונג].

philol'ogist *n.* (פי-לאל'-א-דזשיסט) ז. *philologer*.

philol'ogize *v.* (פי-לאל'-א-דזשאיז) פערהאנדלען פראגען וואס זיינען שייך צו פילאלאגיע אדער שפראך=וויסענשאפט.

phil'ologue *n.* (פיל'-א-לאג) ז. *philologer*.

philol'ogy *n.* (פי-לאל'-א-דזשי) פילאלאגיע, שפראך=וויסענשאפט, שפראך=פארשונג.

phil'omath *n.* (פיל'-א-מעטה) א פריינד פון וויסענשאפט, א תלמיד=חכם.

philomath'ic *a.* (פיל-א-מעטה'-איק) וואס ליעבט וויסענשאפט אדער וויסענשאפטס=מענשען.

philomath'ical *a.* (פיל-א-מעטה'-אי-קעל) ז. *philomathic*.

philom'athy *n.* (פי-לאמ'-ע-טהי) ליעבע צו וויסענשאפט.

phil'omel *n.* (פיל'-א-מעל) דער נאכטיגאל אדער סאלאוויי.

Philome'la *n.* (פיל-א-מי'-לא) אין מיטאלאגיע — פילאמעלא, די טאכטער פון אטהענישען קעניג פאנדיאן, וועלכע איז פערוואנדעלט געווארען אין א נאכטיגאל; דער מין נאכטיגאלען.

phil'omot *n. and a.* (פיל'-א-מאט) דער קאליר פון א פערוועלקטען בלאט, געלבליך=ברוינער קאליר; געלבליך=ברוין; וואס האט דעם קאליר פון א פערוועלקטען בלאט. ז. *filemot*.

philomu'sical *a.* (פיל-א-מיו'-זי-קעל) וואס ליעבט מוזיק.

philope'na *n.* (פיל-א-פי'-נא) פילאפענא, א מין שפיעל מיט א צווילינג פון א נוס [צוויי מענשען בעקומען דיעזען נוס און איינער בעקומט איין יאדרע, געבענדיג דעם צווייטען א פאנד אונטער געוויסע קאנדיציאנען]; די פאנד אדער משכון וואס ווערט געגעבען אין דיעזען שפיעל; איינע פון די יאדרען ביי דיעזען שפיעל.

philopolem'ical *a.* (פיל-א-פא-לעמ'-אי-קעל) וואס ליעבט פאלעמיק אדער מחלוקות.

philoprogen'itiveness *n.* (פיל-א-פרא-דזשענ'-אי-טיוו-נעס) די אינסטינקטיווע ליעבע צו קינדער און צו יונגע בעשעפענישען בכלל.

phil'osoph *n.* (פיל'-א-סאף) א פילאזאף; א כלומר'שדיגער פילאזאף.

philos'ophaster *n.* (פי-לאס'-א-פעס-טער) א כלומר'שדיגער פילאזאף; א שלעכטער דענקער.

philosophe'ma *n.* (פי-לאס-א-פי'-מא) ז. *philosopheme*.

philos'opheme *n.* (פי-לאס'-א-פים) א טעארעמע, א פילאזאפישע ווארהייט.

philos'opher *n.* (פי-לאס'-א-פער) א פילאזאף, א דענקער.

philos'opher's stone (פי-לאס'-א-פערז סטאון) דער פילאזאפען=שטיין [די אלכעמיסטען פון מיטעלאלטער האבען געגלויבט, אז מען קען אויסגעפינען אזא שטיין, דורך וועלכען עס איז מעגליך צו פערוואנדלען אלע מעטאלען אין גאלד].

philosoph'ic *a.* (פיל-א-סאפ'-איק) פילאזאפיש, קאלט, איבערלעגט.

philosoph'ical *a.* (פיל-א-סאפ'-אי-קעל) פילאזאפיש; וואס איז שייך צו פילאזאפיע אדער צו די פילאזאפען; וואס ווערט בענוצט אין דעם שטודיום פון נאטור=פילאזאפיע אדער פיזיק.

philosoph'ically *adv.* (פיל-א-סאפ'-אי-קעל-אי) אויף א פילאזאפישען אופן; רוהיג; איבערדענקענדיג.

philosoph'icalness *n.* (פיל-א-סאפ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין פילאזאפיש.

philos'ophism *n.* (פי-לאס'-א-פיזם) פילאזאפיזם, פאלשע אדער פוסטע פילאזאפיע; סאפיסטיק.

philos'ophist *n.* (פי-לאס'-א-פיסט) א פילאזאפיסט, א פאלשער אדער פוסטער פילאזאף; א סאפיסט.

philosophis'tic *a.* (פי-לאס-א-פיס'-טיק) פילאזאפיסטיש, וואס איז שייך צו פוסטער פילאזאפיע.

philosophis'tical *a.* (פי-לאס-א-פיס'-טי-קעל) ז. *philosophistic*.

philos'ophize *v.* (פי-לאס'-א-פאיז) פילאזאפירען; דענקען איבער פילאזאפישע פראגען.

philos'ophy *n.* (פי-לאס'-א-פי) פילאזאפיע [די וויסענשאפט וועגען די אלגעמיינע פרינציפען אדער אורזאכען, דורך וועלכע עס ווערען ערקלערט אלע ערשיינונגען פון פיזישער און גייסטיגער עקזיסטענץ]; פראקטישער שכל, שטארקייט פון גייסט; דאס ראציאנאלע דענקען, מעטאפיזיק; א פילאזאפישע סיסטעם אדער שטה.

phil'ostorgy *n.* (פיל'-א-סטאהר-דזשי) דער אינסטינקט פון ליעבע צו די נאהנטסטע בלוט=אייגענע [ווי די ליעבע פון א מוטער צו איהר קינד].

phil'ter *n. and v.* (פיל'-טער) א ליעבעס=טראנק, א צויבער=טראנק; אריינגעבען א ליעבעס=טראנק; פער'כישופ'ען דורך א ליעבעס=טראנק.

phil'tre *n. and v.* (פיל'-טער) ז. *philter*.

phil'trum *n.* (פיל'-טראם) א ליעבעס=טראנק.

phi'mosed *a.* (פאַי־מאָוסט) וואָס ליידט פון פימאָזע. ז. *phimosis*

phimo'sis *n.* (פאַי־מאָו־סיס) די פימאָ־זע, די פערענגערונג פון דער ערלה [אַ קראַנקהייט ביי ניט גע'מל'עטע מענער].

phiz *n.* (פיז) דאָס געזיכט, דער פּרצוף־פּנים [אַ הומאָריסטישער אויסדרוק].

phlebi'tis *n.* (פלי־באַי־טיס) פלעבי־טיס, אַן ענטצינדונג פון די וועגען אָדער בלוט־אָדערען.

phlebograph'ical *a.* (פלעב־אָ־גרעפ'־אי־קעל) וואָס איז שייך צו דער בעשריי־בונג פון די וועגען אָדער בלוט־אָדערען.

phlebog'raphy *n.* (פלי־באָג'־רע־פי) די בעשרייבונג פון די וועגען אָדער בלוט־אָדערען.

phleb'olite *n.* (פלעב'־אָ־לאַיט) אַ קאַלך־פערהאַרטונג אין אַ וועגע אָדער בלוט־אָדער.

phleb'olith *n.* (פלעב'־אָ־ליטה) ז. *phlebolite*

phlebol'ogy *n.* (פלי־באָל'־אָ־דזשי) דער טייל פון אַנאַטאָמיע, וואָס בעשעפטיגט זיך מיט וועגען [בלוט־אָדערען]; אַן אָב־האַנדלונג וועגען וועגען.

phleb'orrhage *n.* (פלעב'־אָ־רעדזש) אַ בלוט־פלוס פון אַ וועגע אָדער בלוט־אָדער.

phlebot'omist *n.* (פלי־באָט'־אָ־מיסט) אַן אָדער־לאָזער [אַ פעלדשער וואָס קען לאָזען אָדערען].

phlebot'omize *v.* (פלי־באָט'־אָ־מאַיז) לאָזען אָדער עפענען אַן אָדער.

phlebot'omy *n.* (פלי־באָט'־אָ־מי) דאָס אָדער־לאָזען, דאָס עפענען אַן אָדער.

phlegm *n.* (פלעם) פלעגמע, אייטער; פלעגמאַטישקייט, קאַלטקייט, גלייכגילטיג־קייט, אַפּאַטיע.

phleg'magogue *n.* (פלעג'־מע־גאָג) אַ מעדיציניש מיטעל ארויסצוציהען די פלעגמע [אייטער].

phlegma'sia *n.* (פלעג־מיי'־סי־אַ) אַן ענטצינדונג.

phlegmat'ic *a.* (פלעג־מעט'־איק) פלעג־מאַטיש, קאַלט, גלייכגילטיג, אַפּאַטיש.

phlegmat'ical *a.* (פלעג־מעט'־אי־קעל) ז. *phlegmatic*

phlegmat'ically *adv.* (פלעג־מעט'־אי־קעל־אי) אויף אַ פלעגמאַטישען, קאַלטען אָדער גלייכגילטיגען שטייגער.

phlegmat'icly *adv.* (פלעג־מעט'־איק־לי) ז. *phlegmatically*

phleg'mon *n.* (פלעג'־מאָן) אַן ענטצינ־דונג פון אַ פערבינדונגס־געוועב אין אָר־גאַניזם; אַ בלוט־געשוויר.

phleg'monoid *a.* (פלעג'־מאָ־נאָיד) עהנליך צו אַ בלוט־געשוויר.

phleg'monous *a.* (פלעג'־מאָ־נאָס) וואָס איז שייך צו אַ בלוט־געשוויר.

phlogis'tian *n.* (פלאָ־דזשיס'־טי־ען) איינער וואָס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון פלאָגיסטאָן. ז. *phlogiston*

phlogis'tic *a.* (פלאָ־דזשיס'־טיק) אין מעדיצין — ענטצינדענד; וואָס איז שייך צו פלאָגיסטאָן. ז. *phlogiston*

phlogis'ton *n.* (פלאָ־דזשיס'־טאָן) פלאָ־גיסטאָן, אַזאַ מין שטאָף אָהן גע־וויכט, וועלכער — לויט דער מיינונג פון די אַלטע כעמיקער — געפינט זיך אין אַלע קערפערס און איז די אורזאַכע פון דעם, וואָס זיי קענען ברענען [נאָך דער ענטדעקונג פון זויערשטאָף איז די טעאָ־ריע פון פלאָגיסטאָן פערוואָרפען געוואָ־רען].

phlogogen'ic *a.* (פלאָג־אָ־דזשענ'־איק) ז. *phlogogenous*

phlogog'enous *a.* (פלאָ־גאָדזש'־ע־נאָס) וואָס רופט ארויס אַן ענטצינדונג.

pho'ca *n.* (פאָו'־קאַ) ז. *seal* אַ ים־הונד.

phoca'cean *a.* and *n.* (פאָ־קיי'־שי־ען) ז. *phocine*

Pho'cidæ *n.* (פאָו'־סי־דיע) דער מין ים־הינד. ז. *seal*

pho'ciform *a.* (פאָו'־סי־פאָרם) עהנ־ליך צו אַ ים־הונד.

pho'cine *a.* and *n.* (פאָו'־סין) וואָס איז עהנליך צו אַ ים־הונד; אַ ים־הונד.

pho'coid *a.* and *n.* (פאָו'־קאָיד) ז. *phocine*

Phœ'be *n.* (פיע'־ביע) אין דער גרי־כישער מיטאָלאָגיע — פעבע אָדער דיאַנאַ, די לבנה, די געטין פון דער לבנה.

phœ'be *n.* (פיע'־ביע) [אַזאַ פויגעל]. ז. *pewit* דער קיביץ

phœ'be-bird *n.* (פיע'־ביע־בוירד) דער קיביץ [אַזאַ פויגעל]. ז. *pewit*

Phœ'bus *n.* (פיע'־באָס) אין דער גרי־כישער מיטאָלאָגיע — פעבוס אָדער אַפּאָ־לאָ, דער זון־גאָט.

Phœni'cian *a.* and *n.* (פי־ניש'־ען) פעניציש, אַ פעניציער; די פעניצישע שפּראַך. ז. *Phenician*

phœ'nix *n.* (פיע'־ניקס) ז. *phenix*

Phœ'nix *n.* (פיע'־ניקס) דער מין טיי־טעל־פּאַלמען אָדער טייטעל־ביימער. ז. *date-tree*

phonascet'ics *n.* (פאָו־נע־סעט'־איקס) סיסטעמאַטישע איבונגען אָדער מיטלען צו פערשטאַרקערען און פערבעסערען אַ שטימע אָדער צוריק צו קעהרען אַ פערלאָ־רענע שטימע.

pho'nate *v.* (פאָו'־נייט) ארויסברייננגען שטימ־קלאַנגען.

phona'tion *n.* (פאָ־ניי'־שאָן) דאָס ארויסברייננגען שטימ־קלאַנגען.

phonau'tograph *n.* (פאָ־נאָה'־טאָ־גרעף) אַזאַ אינסטרומענט אויפצונעהמען און פערצייכנען קלאַנגען, אַ מין גראַמאָ־פאָן.

phone *n.* and *v.* (פאָון) אַ לויט, אַ קלאַנג, אַ שטימ־קלאַנג; אַ טעלעפאָן; טע־לעפאָנירען.

phonet'ic *a.* (פאָ־נעט'־איק) פאָנעטיש, וואָס איז שייך צו די ווערטער־קלאַנגען אָדער אויסשפּראַך־קלאַנגען.

phonet'ical *a.* (פאָ־נעט'־אי־קעל) ז. *phonetic*

phonet'ically *adv.* (פאָ־נעט'־אי־קעל־אי) אויף אַ פאָנעטישען אופן; אין בע־צוג צו דער אויסשפּראַך פון די ווער־טער [אין געגענזאַץ צו דעם ווי זיי ווע־רען געשריבען].

phoneti'cian *n.* (פאָו־נע־טיש'־ען) אַ קענער אין פאָנעטיק [די ווּיסענשאַפט וועגען ווערטער־קלאַנגען].

phonet'icism *n.* (פאָ־נעט'־אי־סיזם) דאָס זיין פאָנעטיש, דאָס אויסלעגען זיך פון ווערטער אַזוי ווי זיי ווערען ארויס־גערעדט; דאָס אויסדריקען ווערטער־קלאַנ־גען דורך בוכשטאַבען.

phonet'icist *n.* (פאָ־נעט'־אי־סיסט) אַן אַנהענגער פון דער פאָנעטישער מעטאָדע, איינער וואָס האַלט פון דער מעטאָדע אויס־צולעגען ווערטער אַזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

phonet'icize *v.* (פאָ־נעט'־אי־סאַיז) מאַכען פאָנעטיש, אויסלעגען ווערטער אַזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

phonet'ics *n.* (פאָ־נעט'־איקס) פאָנע־טיק, די לעהרע וועגען אויסשפּראַך־קלאַנ־גען אָדער ווערטער־קלאַנגען.

phonet'ic spell'ing (פאָ־נעט'־איק ספּעל'־אינג) די מעטאָדע צו שרייבען ווערטער אַזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

pho'netism *n.* (פאָו'־נע־טיזם) לויט־קלאַנג, אויסשפּראַך־קלאַנג, וואָרט־קלאַנג; אויסשפּראַך.

pho'netist *n.* (פאָו'־נע־טיסט) אַ קע־נער אין פאָנעטיק [די לעהרע וועגען אויסשפּראַך־קלאַנגען אָדער ווערטער־קלאַנ־גען].

phonetiza'tion *n.* (פאָו־נע־טי־זיי'־שאָן) פאָנעטיזירונג, דאָס אויסדריקען ווערטער־קלאַנגען אָדער אויסשפּראַך־קלאַנ־גען אין בוכשטאַבען; דאָס שרייבען ווער־טער אַזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

pho'netize *v.* (פאָו'־נע־טאַיז) פאָנע־טיזירען, אויסדריקען ווערטער־קלאַנגען אָדער אויסשפּראַך־קלאַנגען אין בוכשטאַ־בען, שרייבען ווערטער אַזוי ווי זיי רע־דען זיך ארויס.

phon'ic *a.* (פאָנ'־איק) [ז. *phonetic*] פאָנעטיש; וואָס איז שייך צום קלאַנג, לויט'ן קלאַנג.

phon'ics *n.* (פאָנ'־איקס) די פאָנעטיק, ווּיסענשאַפט פון ווערטער־קלאַנגען אָדער אויסשפּראַך־קלאַנגען; די קונסט פון קאָמ־בינירען מוזיקאַלישע קלאַנגען.

phonocamp'tic *a.* (פאָו־נאָ־קעמפּ'־טיק) וואָס רעפלעקטירט [וואַרפט צוריק] אָדער ברעכט אַ שאַל אָדער קלאַנג.

phonocamp'tics *n.* (פאָו־נאָ־קעמפּ'־טיקס) דער טייל פון פיזיק וואָס בעשעפ־טיגט זיך מיט דער רעפלעקטירונג [צו־ריקוואָרפונג] פון קלאַנגען.

pho'nogram *n.* (פאָו'־נאָ־גרעם) אַ גע־שריבענער צייכען פון אַ וואָרט־קלאַנג אָדער אויסשפּראַך־קלאַנג; אַ בוכשטאַב: דער רעקאָרד [די פּלאַטע פון אַ פאָנאָ־גראַף, אויף וועלכען די קלאַנגען ווערען אַבגעדריקט]; אַן אַבדרוק פון אַ קלאַנג אויף'ן רעקאָרד.

pho'nograph *n.* and *v.* (פאָו'־נאָ־גרעף) אַ פאָנאָגראַף [אַן אַפּאַראַט צו פערצייכנען קלאַנגען און זיי נאָכדעם צו־ריק ארויסצוברייננגען, ערפאָונדען פון טהאָ־מאַס עדיסאָן]; פערצייכנען קלאַנגען מיט דער הילף פון אַ פאָנאָגראַף.

Phonograph

phonog'rapher *n.* (פאָ־נאָג'־רע־פער) אַ קענער אין פאָנאָגראַפיע [ז. *phonography*]; איינער וואָס גע־בר'ייכט אַ פאָנאָגראַף; איינער וואָס איז גע'נט אין דעם געברויך פון אַ פאָנאָגראַף.

pho'nograph - graph'ophone *n.* (פאָו'־נאָ־גרעף־גרעפ'־אָ־פאָון) אַ גראַפאָ־פאָן. ז. *graphophone*

phonograph'ic *a.* (פאָו־נאָ־גרעפ'־איק) קלאַנג־בעצייכנענד, פאָנאָגראַפיש, וואָס גע־הערט צו פאָנאָגראַפיע. ז. *phonography*

phonog'raphist *n.* (פאַ-נאַג'-רע-פיסט) ז. *phonographer*.

phonog'raphy *n.* (פאַ-נאַג'-רע-פי) פאָנאָגראַפיע, די וויסענשאַפט פון ווערטער=קלאַנגען אדער אויסשפּראַך=קלאַנגען; דאָס שרייבען פון ווערטער אזוי, אַז יעדער קלאַנג זאָל בעצייכענט ווערען דורך אַן ענטשפּרעכענדען בוכשטאַב; די פּראָדוצירונג און דער געברויך פון פאָנאָגראַפען; אַ סיסטעם פון סטענאָגראַפיע [וואו די קלאַנגען ווערען בעצייכענט מיט פערשידענע ליניען, שטריכען און פּונקטען].

pho'nolite *n.* (פאָו'-נאַ-לאַיט) דער פאָנאָליט, דער קלינג=שטיין [אַ מין מינעראַל].

phonolit'ic *a.* (פאָו-נאַ-ליט'-איק) פאָנאָליטיש. ז. *phonolite*.

phonol'oger *n.* (פאַ-נאַל'-אָ-דזשער) איינער וואָס שטודירט די ווערטער=קלאַנגען אדער אויסשפּראַך=קלאַנגען; אַ קענער אין פאָנעטיק [די לעהרע וועגען ווערטער=קלאַנגען].

phonolog'ic *a.* (פאָו-נאַ-לאַדזש'-איק) וואָס איז שייך צו פאָנאָלאָגיע, וואָס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ווערטער=קלאַנגען אדער אויסשפּראַך=קלאַנגען; וואָס איז שייך צו דער אויסשפּראַך פון קלאַנגען און ווערטער.

phonolog'ical *a.* (פאָו-נאַ-לאַדזש'-אי-קעל) ז. *phonologic*.

phonol'ogist *n.* (פאַ-נאַל'-אָ-דזשיסט) ז. *phonologer*.

phonol'ogy *n.* (פאַ-נאַל'-אָ-דזשי) פאָנאָלאָגיע, פאָנעטיק, די לעהרע וועגען ווערטער=קלאַנגען אדער אויסשפּראַך=קלאַנגען; דער טייל פון גראַמאַטיק וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויסשפּראַך; די קלאַנגען=סיסטעם און זייער קאָמבינירונג אין אַ שפּראַך.

phonoma'nia *n.* (פאָנ-אָ-מיי'-ני-אַ) אַ מאָרד=מאַניע, אַ משוגעת צו מאָרדען.

phonom'eter *n.* (פאַ-נאָמ'-ע-טער) אַ פאָנאָמעטער, אַ קלאַנגען=מעסטער [אַן אינסטרומענט צו בעשטימען די קראַפט פון אַ קלאַנג].

phonomo'tor *n.* (פאָו-נאַ-מאָו'-טאָר) אַ פאָנאָמאָטאָר [אַן אינסטרומענט, ערפונדען פון טהאָמאַס עדיסאָן, מיט דער הילף פון וועלכען קלאַנגען, ווי למשל פון אַ מענשליכער שטימע, קענען אַרויסרופען מעכאַנישע בעוועגונגען].

pho'nophore *n.* (פאָו'-נאַ-פאָור) אַן אַפּאַראַט, מיט דער הילף פון וועלכען מען קען האָבען טעלעפאָן=פערבינדונגען דורך אַ טעלעגראַף=ליניע, ניט שטערענדיג די טעלעגראַף=פערבינדונגען; אַן אויער=ביינדעל.

phonoph'orous *a.* (פאַ-נאָפ'-אָ-ראַס) וואָס ברייינגט אַרויס קלאַנגען.

pho'nopore *n.* (פאָו'-נאַ-פאָור) אַן אַפּאַראַט, מיט דער הילף פון וועלכען מען קען האָבען טעלעפאָן=פערבינדונגען דורך אַ טעלעגראַף=ליניע, ניט שטערענדיג די טעלעגראַף=פערבינדונגען.

phonor'ganon *n.* (פאַ-נאָהר'-גע-נאָן) אַ שפּרעך=מאַשין, אַן אַפּאַראַט נאָכצואַהמען די מענשליכע שטימע און שפּראַך.

phonor'ganum *n.* (פאַ-נאָהר'-גע-נאַם) ז. *phonorganon*.

pho'noscope *n.* (פאָו'-נאַ-סקאָופּ) אַ מאַשין אויפצונעהמען מוזיק אדער צו פּראָבירען סטרונעס; אַ מיקראָפאָן. ז. *microphone*.

pho'notype *n.* (פאָו'-נאַ-טאַיפּ) פאָנאָטיפּיע [אַ סיסטעם פון שרייבען וואו יעדער וואָרט=קלאַנג אדער אויסשפּראַך=קלאַנג ווערט בעצייכענט מיט אַ בעזונדערען בוכשטאַב; אַ פאָנעטישער אַלף=בית].

phonotyp'ic *a.* (פאָו-נאַ-טיפּ'-איק) פאָנאָטיפּיש. ז. *phonotype*.

phonotyp'ical *a.* (פאָו-נאַ-טיפּ'-אי-קעל) פאָנאָטיפּיש. ז. *phonotype*.

phonotyp'ically *adv.* (פאָו-נאַ-טיפּ'-אי-קעל-אי) לויט פאָנאָטיפּיע. ז. *phonotype*.

pho'notypist *n.* (פאָו'-נאַ-טאַי-פּיסט) דער וואָס האַלט זיך אַן דער מעטאָדע פון פאָנאָטיפּיע [אַז יעדער שפּראַך=קלאַנג זאָל בעצייכענט ווערען מיט אַ בעזונדערען בוכשטאַב].

pho'notypy *n.* (פאָו'-נאַ-טאַי-פּי) דאָס דרוקען פאָנאָטיפּישע בוכשטאַבען. ז. *phonotype*.

phoronom'ics *n.* (פאָר-אָ-נאָמ'-איקס) קינעמאַטיק. ז. *kinematics*.

phoron'omy *n.* (פאַ-ראָנ'-אָ-מי) קינעמאַטיק. ז. *kinematics*.

phor'oscope *n.* (פאָר'-אָ-סקאָופּ) אַן אינסטרומענט צו פאָטאָגראַפירען אויף ווייטע שטרעקען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

phos'gen *n.* (פאָס'-דזשען) אַ גאַז וואָס בילדעט זיך אויס דורך דער ווירקונג פון ליכט אויף אַ פערבינדונג פון קאַרבאָן=אָקסיד מיט כלאָר.

phos'gene *n.* (פאָס'-דזשיען) ז. *phosgen*.

phos'phate *n.* (פאָס'-פייט) פאָספאַט, פאָספאָר=זויערע זאַלץ.

phos'phated *a.* (פאָס'-פיי-טעד) ז. *phosphatic*.

phos'phate of i'ron (פאָס'-פייט אָוו אַי'-ערן) דאָס פאָספאָר=זויערע אייזען אדער אייזען=בלוי.

phos'phate of lead (פאָס'-פייט אָוו לעד) פאָספאָר=בליי.

phos'phate of lime (פאָס'-פייט אָוו לאַים) קאַלך וואָס ענטהאַלט פאָספאָר=זויערע.

phosphat'ic *a.* (פאָס-פעט'-איק) וואָס איז שייך צו פאָספאַט אדער פאָספאָר=זויערע זאַלץ; וואָס ענטהאַלט אין זיך פאָספאַט.

phosphatiza'tion *n.* (פאָס-פע-טי-זיי'-שאָן) די פערוואַנדלונג אין פאָספאַט [פאָספאָר=זויערע זאַלץ].

phos'phatize *v.* (פאָס'-פע-טאַיז) פערוואַנדלען אין פאָספאַט [פאָספאָר=זויערע זאַלץ]; געברויכען פאָספאַט [ווי למשל, פאַר בעמיסטיגונג].

phosphatu'ria *n.* (פאָס-פע-טיו'-רי-אַ) איבערפלוס פון פאָספאַט=שטאָפען אין אורין [השתנה].

phos'phene *n.* (פאָס'-פיען) דער שיינבאַרער ליכטיגער קרייז, וואָס מען זעהט, ווען מען דריקט צו דאָס אויג.

phos'phid *n.* (פאָס'-פיד) פאָספאָר=מעטאַל [אַ פערבינדונג פון פאָספאָר מיט אַ מעטאַל].

phos'phide *n.* (פאָס'-פיד) ז. *phosphid*.

phos'phid of i'ron (פאָס'-פיד אָוו אַי'-ערן) פאָספאָר=אייזען [אַ פערבינדונג פון פאָספאָר מיט אייזען].

phos'phite *n.* (פאָס'-פאַיט) אַ זאַלץ פון פאָספאָר=זויערע.

Phos'phor *n.* (פאָס'-פאָר) דער מאָרגען=שטערן; דער שטערן ווענוס אַלס מאָרגען=שטערן.

phos'phorate *v.* (פאָס'-פאָ-רייט) פאָספאָריזירען, פעראייניגען מיט פאָספאָר.

phosphoresce' *v.* (פאָס-פאָ-רעס') שיינען ווי פאָספאָר; אַרויסגעבען אַ פאָספאָרישען שיין.

phosphores'cence *n.* (פאָס-פאָ-רעס'-ענס) די אייגענשאַפט צו לייכטען ווי פאָספאָר אדער אַרויסצוגעבען אַ פאָספאָרישען שיין.

phosphores'cent *a. and n.* (פאָס-פאָ-רעס'-ענט) שיינענד ווי פאָספאָר, אַרויסגעבענד אַ פאָספאָרישען שיין; עטוואָס וואָס גיט אַרויס אַ פאָספאָרישען שיין.

phos'phoreted *a.* (פאָס'-פאָ-רעט-עד) וואָס איז צוזאַמענגעמישט מיט פאָספאָר.

phos'phoretted *a.* (פאָס'-פאָ-רעט-עד) ז. *phosphoreted*.

phosphor'ic *a.* (פאָס-פאָר'-איק) פאָספאָריש, עהנליך צו פאָספאָר, שיינענד ווי פאָספאָר.

phosphor'ical *a.* (פאָס-פאָר'-אי-קעל) ז. *phosphoric*.

phosphoridro'sis *n.* (פאָס-פאָר-אי-דראָו'-סיס) אַזאַ לייכטענדער שווייס וואָס ציינט זיך אָפט ביי קראַנקע אויף לונגען=שווינדזוכט אין די לעצטען שטופען פון דער קראַנקהייט.

phos'phorite *n.* (פאָס'-פאָ-ראַיט) פאָספאָריט [פאָספאָר=זויערע קאַלך].

phos'phorize *v.* (פאָס'-פאָ-ראַיז) פערבינדען אדער אַנזאַפען מיט פאָספאָר.

phos'phorous *a.* (פאָס'-פאָ-ראַס) פאָספאָריש; וואָס ענטהאַלט פאָספאָר אדער קומט פון פאָספאָר.

phos'phorous ac'id (פאָס'-פאָ-ראַס עס'-איד) פאָספאָר=זויערע.

phosphoru'ria *n.* (פאָס-פאָ-רוה'-רי-אַ) איבערפלוס פון פאָספאָר אין אורין [השתנה].

Phos'phorus *n.* (פאָס'-פאָ-ראַס) ז. *Phosphor*.

phos'phorus *n.* (פאָס'-פאָ-ראַס) פאָספאָר.

phos'phorus-box *n.* (פאָס'-פאָ-ראַס-באָקס) אַ שוועבעלעך=קעסטעלע.

phos'phorus paste (פאָס'-פאָ-ראַס פּייסט) אַזאַ סם [מיט פאָספאָר] פאַר מייז, פּרייסען [טאַראַקאַנעס] א. ז. וו.

phos'phuret *n.* (פאָס'-פיו-רעט) ז. *phosphid*.

phos'phureted *a.* (פאָס'-פיו-רעט-עד) ז. *phosphoreted*.

phos'phuretted *a.* (פאָס'-פיו-רעט-עד) ז. *phosphoreted*.

photal'gia *n.* (פאָ-טעל'-דזשי-אַ) וועהטאָג וואָס קומט פון שיין.

pho'tic *a.* (פאָו'-טיק) וואָס איז שייך צו ליכט און צו דער פּראָדוקציאָן פון ליכט [שיין].

pho'tics *n.* (פאָו'-טיקס) די לעהרע וועגען ליכט.

pho'to *n.* (פאָו'-טאָו) אַ פאָטאָגראַפיע, אַ פאָטאָגראַפישעס בילד.

photochem'ical *a.* (פאָו-טאָ-קעמ'-אי-קעל) פאָטאָ=כעמיש, וואָס איז שייך צו דער כעמישער ווירקונג פון ליכט.

photochem'ist *n.* (פאָו-טאָ-קעמ'-איסט) אַ פאָטאָ=כעמיקער, אַ קענער אין פאָטאָ=כעמיע. ז. *photochemistry*.

photochem'istry *n.* (פאָו-טאָ-קעמ'-איס-טרי) פאָטאָ=כעמיע, דער טייל פון כעמיע וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער כעמישער ווירקונג פון ליכט.

photochromat'ic *a.* (פאָו-טאָ-קראָ-

מעט'-איק) פאטאגראפירט אין נאטירליכע קאלירען.

photochromog'raphy *n.* (פאו-טא-קרא-מאג'-רע-פי) דאס ארונטערנעהמען פאטאגראפישע בילדער אין פערשיעדענע קאלירען.

photochro'motype *n.* (פאו-טא-קראו'-מא-טאיפ) א בילד געדרוקט אין קאלירען.

pho'tochromy *n.* (פאו'-טאו-קראו-מי) די קונסט פון פאטאגראפירען מיט קאלירען.

photochron'ograph *n.* (פאו-טא-קראנ'-א-גרעף) א פאטאכראנאגראף, אן אינסטרומענט ארונטערצונעהמען איינע נאך די אנדערע פאטאגראפישע בילדער פון געגענשטענדע וועלכע געפינען זיך אין בעוועגונג; דאס בילד וואס ווערט אראבגענומען דורך דיעזען אינסטרומענט.

photochronog'raphy *n.* (פאו-טא-קרא-נאג'-רע-פי) פאטאכראנאגראפיע, דאס ארונטערנעהמען פאטאגראפישע בילדער איינע נאך די אנדערע פון א זאך וואס בעוועגט זיך [ווי למשל פון א פליהענדען פויגעל, פון א לויפענדער חיה א. ד. ג.].

pho'todrome *n.* (פאו'-טא-דראום) אן אינסטרומענט צו צייגען אפטישע עפעקטען דורך א ליכט=שיין וואס ווערט געווארפען אויף א זיך דרעהענדע פלאטע, וועלכע איז געפארבט מיט פערשיעדענע קאלירען אדער פיגורען.

photodynam'ic *a.* (פאו-טא-דאי-נעמ'-איק) פאטא=דינאמיש, וואס איז שייך צו דער ענערגיע אדער ווירקונג פון ליכט.

photodyspho'ria *n.* (פאו-טא-דיס-פאו'-רי-א) די מורא פאר ליכט.

photoelec'tric *a.* (פאו-טא-אי-לעק'-טריק) פאטא=עלעקטריש, וואס ווירקט דורך דער פעראייניגטער ווירקונג פון ליכט און עלעקטריציטעט; וואס פראדוצירט ליכט דורך דער הילף פון עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו פאטאגראפיע מיט דער הילף פון עלעקטרישער ליכט.

photoelec'trical *a.* (פאו-טא-אי-לעק'-טרי-קעל) ז. *photoelectric*.

photoelectric'ity *n.* (פאו-טא-אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וועלכע איז פראדוצירט דורך ליכט.

pho'to-engrave' *v.* (פאו'-טאו-ענ-גרייוו') מאכען פאטאגראפישע גראווירונגען. ז. *photo-engraving*.

pho'to-engra'ver *n.* (פאו'-טאו-ענ-גריי'-ווער) א פאטא=גראווירער, איינער וואס מאכט פאטאגראפישע גראווירונגען. ז. *photo-engraving*.

pho'to-engra'ving *n.* (פאו'-טאו-ענ-גריי'-ווינג) פאטאגראפישע גראווירונג, די גראווירונג דורך דער הילף פון פאטאגראפיע [די פאטאגראפיע ווערט אראבגענומען אויף א מעטאל=פלאטע, וועלכע ווערט נאכהער בעהאנדעלט מיט געוויסע כעמישע פליסיגקייטען, וועלכע פרעסען אוים אין דעם מעטאל די לעדיגע ערטער און עס בעקומט זיך א בולט בילד. מיט דיעזער פלאטע קען מען דאן דרוקען בילדער וועלכע זיינען א קאפיע פון דער פאטאגראפיע]; א פאטאגראפישע גראוויורע [א פלאטע אדער בילד].

photogen'ic *a.* (פאו-טא-דזשענ'-איק) וואס ווערט פראדוצירט דורך דער ווירקונג פון ליכט, וואס איז שייך צו פאטאגראפיע; וואס גיט ארוים ליכט אהן א מערקבארער היץ [וועגען געוויסע פלאנצען און טהיערע].

photog'eny *n.* (פא-טאדזש'-ע-ני) פאטאגראפירונג, פאטאגראפיע.

pho'tograph *n. and v.* (פאו'-טא-גרעף) א פאטאגראפיע, א ליכט=בילד; פאטאגראפירען.

photog'rapher *n.* (פא-טאג'-רע-פער) א פאטאגראף.

photograph'ic *a.* (פאו-טא-גרעפ'-איק) פאטאגראפיש; ווי א פאטאגראפיע.

photograph'ical *a.* (פאו-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *photographic*.

photograph'ically *adv.* (פאו-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך פאטאגראפיע; אין בעצוג צו פאטאגראפיע; אזוי ווי אין פאטאגראפיע.

photog'raphy *n.* (פא-טאג'-רע-פי) פאטאגראפיע, פאטאגראפישע קונסט.

photogravure' *n. and v.* (פאו-טא-גרע-וויור') דאס גראווירען אויף מעטאל דורך דער הילף פון פאטאגראפיע; א פאטא=גראוויורע, א פלאטע וואס איז גראווירט דורך פאטאגראפישע מיטעל; א בילד געדרוקט מיט אזא פלאטע; מאכען א פאטא=גראוויורע. ז. *photo-engraving*.

photohe'liograph *n.* (פאו-טא-הי'-לי-א-גרעף) א פאטאהעליאגראף, א פאטאגראפישער טעלעסקאפ צום נעהמען פאטאגראפיעס פון דער זון.

photolith'ograph *n. and v.* (פאו-טא-ליטה'-א-גרעף) א פאטאליטאגראפיע, א בילד געדרוקט דורך פאטאליטאגראפיע; דרוקען דורך פאטאליטאגראפיע. ז. *photolithography*.

photolithograph'ic *a.* (פאו-טא-ליטה-א-גרעפ'-איק) פאטאליטאגראפיש, וואס איז שייך אדער וואס איז פראדוצירט דורך פאטאליטאגראפיע. ז. *photolithography*.

photolithog'raphy *n.* (פאו-טא-לי-טהאג'-רע-פי) פאטאליטאגראפיע, פאטאגראפישער שטיין=דרוק [דאס פראדוצירען אויף שטיין א דרוק=פלעבע דורך דער הילף פון פאטאגראפיע אום צו דרוקען ליטאגראפישע בילדער].

photolog'ic *a.* (פאו-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ליכט.

photolog'ical *a.* (פאו-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *photologic*.

photol'ogist *n.* (פא-טאל'-א-רזשיסט) א פאטאלאג, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער וויסענשאפט וועגען ליכט.

photol'ogy *n.* (פא-טאל'-א-דזשי) די ליכט=לעהרע, די וויסענשאפט וועגען ליכט.

photomag'netism *n.* (פאו-טא-מעג'-נעט-איזם) פאטא=מאגנעטיזם, די שייכות פון מאגנעטיזם צו ליכט.

photomechan'ical *a.* (פאו-טא-מי-קענ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער מעכאנישער פראדוקציאן פון בילדער דורך פאטאגראפיע [ווי פאטא=גראווירונג, פאטאליטאגראפיע א. ד. ג.].

photom'eter *n.* (פא-טאמ'-ע-טער) א פאטאמעטער, א ליכט=מעסטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די העלקייט פון ליכט, בעזונדערס צו פערגלייכען צוויי ליכט=קוועלען].

photomet'ric *a.* (פאו-טא-מעט'-ריק) פאטאמעטריש, וואס איז שייך צו פאטאמעטריע [די מעסטונג פון דער העלקייט פון ליכט].

photomet'rical *a.* (פאו-טא-מעט'-רי-קעל) ז. *photometric*.

photomet'rically *adv.* (פאו-טא-מעט'-רי-קעל-אי) דורך א פאטאמעטער [ליכט=מעסטער]; אין בעצוג צו פאטאמעטריע [ליכט=מעסטונג].

photometri'cian *n.* (פאו-טא-מע-טריש'-ען) א קענער אין פאטאמעטריע [ליכט=מעסטונג].

photom'etrist *n.* (פא-טאמ'-ע-טריסט) ז. *photometrician*.

photom'etry *n.* (פא-טאמ'-עט-רי) פאטאמעטריע [ליכט=מעסטונג].

photomi'crograph *n.* (פאו-טא-מאי'-קרא-גרעף) א פערגרעסערט פאטאגראפיש בילד פון א גאנץ קליינער [מיקראסקאפישער] זאך.

photomicrog'rapher *n.* (פאו-טא-מאי-קראג'-רע-פער) א פאטאמיקראגראף, איינער וואס פערגרעסערט פאטאגראפישע בילדער פון מיקראסקאפישע געגענשטענדע.

photomicrograph'ic *a.* (פאו-טא-מאי-קרא-גרעפ'-איק) פאטאמיקראגראפיש, וואס איז געמאכט דורך פאטאמיקראגראפיע; וואס איז שייך צו פאטאמיקראגראפיע. ז. *photomicrography*.

photomicrog'raphy *n.* (פאו-טא-מאי-קראג'-רע-פי) פאטאמיקראגראפיע, די קונסט צו פערגרעסערען פאטאגראפישע בילדער וועלכע זיינען גענומען פון מיקראסקאפישע געגענשטענדע.

photopho'bia *n.* (פאו-טא-פאו'-בי-א) פאטאפאביע, א קראנקהאפטע מורא פאר ליכט.

photopho'bic *a.* (פאו-טא-פאו'-ביק) וואס האט מורא פאר ליכט; וואס קען ניט פערטראגען קיין ליכט.

pho'tophone *n.* (פאו'-טא-פאון) דער פאטאפאן [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען ווערטער קענען איבערגעגעבען ווערען דורך ליכט=שטראהלען].

photophys'ical *a.* (פאו-טא-פיז'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער פיזיקאלישער ווירקונג פון ליכט.

pho'to-print *n.* (פאו'-טאו-פרינט) ליכט=דרוק, דרוקעריי מיט דער הילף פון פאטאגראפישען פראצעס.

pho'to-proc'ess *n.* (פאו-טאו-פראס'-עס) א פאטאגראפישער פראצעס דורך וועלכען עס ווערט געמאכט א גראוויורע צום דרוקען.

photop'sia *n.* (פא-טאפ'-סי-א) דאס פינקלען אין די אויגען [א קרענקליכער צושטאנד, ביי וועלכען עס דוכט זיך, אז עס פליהען פונקען פאר די אויגען].

pho'topsy *n.* (פאו'-טאפ-סי) ז. *photopsia*.

pho'to-relief' *a. and n.* (פאו'-טאו-רי-ליעף') וואס איז שייך צו א בולט'ען בילד, אילוסטראציאן אדער דרוק=פלאטע וואס איז פראדוצירט געווארען דורך א פאטאגראפישען פראצעס; א בילד אדער דרוק=פלאטע וואס איז אויף אזא אופן פראדוצירט=געווארען.

pho'tosphere *n.* (פאו'-טא-ספיער) די ליכט=ספערע פון דער זון, דער ארומיגער ליכט=קרייז פון דער זון אדער פון א שטערן.

photospher'ic *a.* (פאו-טא-ספער'-איק) וואס איז שייך צו דער ליכט=ספערע פון דער זון.

phototachom'eter *n.* (פאו-טא-טע-קאמ'-ע-טער) א פאטאטאכאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדקייט פון ליכט.

phototachom'etry *n.* (פאו-טא-טע-קאמ'-עט-רי) די מעסטונג פון ליכט=געשווינדקייט.

phototeleg'raphy *n.* (פאו-טא-טי-
לעג'-רע-פי) דאס עלעקטרישע דרוקען פון
בילדער אדער שריפטען פון דער ווייי=
טענס.

phototel'ephone *n.* (פאו-טא-טעל'-ע-
פאון) ז. ***photophone***

pho'totype *n. and a.* (פאו'-טא-טאיפ)
א דרוק=פלאטע אדער דרוק=שריפט וואס
איז געמאכט געווארען דורך פאטא=גראווי=
רונג; א בילד וואס איז געדרוקט פון אזא
פלאטע; וואס איז שייך צו דער קונסט
צו מאכען אזעלכע פלאטען אדער אזא
שריפט; געמאכט מיט דער הילף פון ריע=
זער קונסט.

phototypograph'ic *a.* (פאו-טא-טאי-
פא-גרעפ'-איק) פאטא=טיפאגראפיש, וואס
איז שייך צום דרוקען מיט דרוק=פלאטען,
וועלכע זיינען געמאכט געווארען דורך פא=
טא=גראווירונג.

phototypog'raphy *n.* (פאו-טא-טאי-
פאג'-רע-פי) פאטא=טיפאגראפיע, דאס
דרוקען מיט פלאטען, וועלכע זיינען גע=
מאכט געווארען דורך פאטא=גראווירונג.

pho'totypy *n.* (פאו'-טא-טאי-פי) דאס
מאכען מעטאלענע דרוק=פלאטען דורך פא=
טא=גראווירונג.

photovit'rotype *n.* (פאו-טא-וויט'-
רא-טאיפ) א פאטאגראפיע אויף א גלאז=
פלאטע.

photovolta'ic *a.* (פאו-טא-וואל-טיי'-
איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטרישען
שטראם וואס ווערט פראדוצירט דורך
ליכט אדער וואס ענדערט זיין שטארקייט
דורך דער ווירקונג פון ליכט.

photozincog'raphy *n.* (פאו-טא-זינ-
קאג'-רע-פי) פאטא=גראווירונג אויף צינק.

photu'ria *n.* (פא-טיו'-רי-א) דאס לא=
זען לייכטענדע אדער פאספארישע השתנה
[אורין].

phra'sal *a.* (פריי'-זעל) וואס בע=
שטעהט פון א פראזע, וואס בעשטעהט פון
צוויי אדער דריי ווערטער.

phrase *n. and v.* (פרייז) א פראזע, אן
אויסדרוק, א רעדענס=ארט; אין מוזיק —
א טאן=זאץ, א טייל פון א מעלאדיע;
אויסדריקען אין א פראזע; זיך אויסדרי=
קען; אין מוזיק — צוטיילען אין טאן=
זעצע.

phrase'-book *n.* (פרייז'-בוק) א פרא=
זען=בוך [א בוך וואס ענטהאלט אידיא=
מאטישע אויסדריקע].

phrase'man *n.* (פרייז'-מען)
ז. ***phrasemonger***

phrase'monger *n.* (פרייז'-מאנ-גער)
א פראזיאר, איינער וואס שיט מיט פרא=
זען אדער מליצות.

phra'seogram *n.* (פריי'-זי-א-גרעם)
א פערבינדונג פון סטענאגראפישע ציי=
כענס, וועלכע שטעלט פאר א פראזע אדער
א זאץ.

phra'seograph *n.* (פריי'-זי-א-גרעף)
ז. ***phraseogram***

phraseog'raphy *n.* (פריי-זי-אג'-רע-
פי) די פערבינדונג פון צוויי אדער מעה=
רערע סטענאגראפישע צייכענס, וועלכע
שטעלען מיט זיך פאר א פראזע אדער
זאץ.

phraseolog'ic *a.* (פריי-זי-א-לאדזש'-
איק) פראזעאלאגיש, וואס איז שייך צו
פראזעאלאגיע. ז. ***phraseology***

phraseolog'ical *a.* (פריי-זי-א-לאדזש'-
אי-קעל) ז. ***phraseologic***

phraseolog'ically *adv.* (פריי-זי-א-
לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פרא=
זעאלאגיע [דער אויסדרוקס=סטיל].

phraseol'ogist *n.* (פריי-זי-אל'-א-
דזשיסט) א פראזעאלאג, א בעל=מליצה.

phraseol'ogy *n.* (פריי-זי-אל'-א-דזשי)
פראזעאלאגיע, די פארם פון דער ווארט=
שטעלונג אין א זאץ, די ארט פון אויס=
דריקען זיך, דער אויסדרוקס=סטיל; א
זאמלונג פון פראזען און אידיאמען.

phra'sing *n.* (פריי'-זינג) דער סטיל פון
אן אויסדרוק אדער זאץ; צוטיילונג פון
א מוזיקאלישער פערפאסונג אין בעזונדע=
רע טאן=זעצע אדער פראזען.

phra'tria *n.* (פריי'-טרי-א) ז. ***phratry***

phra'try *n.* (פריי'-טרי) א משפחה, א
פאמיליען=גרופע [אלס א טייל פון א
שבט ביי די פרימיטיווע פעלקער און אין
פארצייטיגען גריכענלאנד].

phren *n.* (פרען) דער דענקונגס=קראפט,
פערשטאנד; די דיאפראגמע אדער צווערך=
פעל [די דיקע הויט צווישען דעם ברוסט=
קאסטען און דעם בויך].

phrenal'gia *n.* (פרי-נעל'-דזשי-א) א
שטארקע גייסטיגע צורודערטקייט אדער
אונרוהיגקייט; מעלאנכאליע.

phrene'sis *n.* (פרי-ני'-סים) משוגעת,
וואהנזין.

phrenet'ic *a.* (פרי-נעט'-איק) משוגע.

phrenet'ical *a.* (פרי-נעט'-אי-קעל)
ז. ***phrenetic***

phreniat'ric *a.* (פרענ-אי-עט'-ריק)
וואס איז שייך צו דער היילונג פון גייס=
טיגע קראנקהייטען.

phren'ic *a. and n.* (פרענ'-איק) וואס
געהערט צו דער דיאפראגמע אדער צווערך=
פעל [די דיקע הויט וואס איז צווישען
דעם ברוסט=קאסטען און דעם בויך]; א
גייסטיגע קראנקהייט אדער א מיטעל צו
א גייסטיגער קראנקהייט.

phren'ism *n.* (פרענ'-איזם) די דענ=
קונגס=קראפט.

phrenit'ic *a.* (פרי-ניט'-איק) וואס איז
קראנק אויף מארך=ענטצינדונג; וואהנזי=
ניג, משוגע.

phreni'tis *n.* (פרי-נאי'-טיס) געהירן=
ענטצינדונג, מארך=ענטצינדונג; וואהנזין,
משוגעת.

phrenol'oger *n.* (פרי-נאל'-א-דזשער)
ז. ***phrenologist***

phrenolog'ic *a.* (פרענ-א-לאדזש'-איק)
פרענאלאגיש, וואס געהערט צו דער שיי=
טעל=לעהרע. ז. ***phrenology***

phrenolog'ical *a.* (פרענ-א-לאדזש'-
אי-קעל) ז. ***phrenologic***

phrenolog'ically *adv.* (פרענ-א-
לאדזש'-אי-קעל-אי) פרענאלאגיש, לויט די
כללים פון פרענאלאגיע. ז. ***phrenology***

phrenol'ogist *n.* (פרי-נאל'-א-דזשיסט)
א פרענאלאג, א קענער פון דער שייטעל=
לעהרע. ז. ***phrenology***

phrenol'ogy *n.* (פרי-נאל'-א-דזשי)
פרענאלאגיע, די שייטעל=לעהרע [די לעה=
רע אז דעם מענשען'ס גייסט איז צוזאמענ=
געשטעלט פון בעזונדערע פעהיגקייטען,
ווי די פעהיגקייט פון דענקען, פון פריינד=
שאפט, פון האפנונג א. ז. וו., און יעדע
פעהיגקייט האט איהר בעשטימטען פלאץ
אין מארך. לויט דיעזער לעהרע, קען מען
אלזא וויסען דעם מענשען'ס נאטור און
זיינע פעהיגקייטען פון דעם געבוי פון
שארבען]; די לעהרע אדער שטודיום ווע=
גען שכל אדער אינטעלעקט.

phrenomag'netism *n.* (פרענ-א-מעג'-
נעט-איזם) די פעהיגקייט אויפצורעגען די
געהירן דורך דער קראפט פון טהיערישען
מאגנעטיזם.

phrenomes'merism *n.* (פרענ-א-מעז'-
מער-איזם) ז. ***phrenomagnetism***

phrenopath'ia *n.* (פרענ-א-פעטה'-אי-
א) גייסטעס=קראנקהייט, פסיכאפאטיע;
וואהנזין, משוגעת.

phrenople'gia *n.* (פרענ-א-פלי'-דזשי-
א) פלעצליכער פערלוסט פון די גייסטי=
גע פעהיגקייטען אדער פון שכל.

phreno'sis *n.* (פרי-נאו'-סיס)
ז. ***psychosis***

phrone'sis *n.* (פרא-ני'-סיס) פראקטי=
שער שכל.

Phryg'ian *a. and n.* (פרידזש'-אי-ען)
וואס איז שייך צו פריגיען [אן אלטע
פראווינץ אין קליין=אזיען]; א פריגיער,
אן איינוואהנער פון פריגיען.

Phryg'ian stone (פרידזש'-אי-ען
סטאון) דער פריגישער שטיין [א געווי=
סער זארט פימס=שטיין].

Phryg'ian work (פרידזש'-אי-ען
הוואירק) גאלד=האפטונג.

phthiri'asis *n.* (טהי-ראי'-ע-סיס) לייי=
זיגקייט, דאס האבען לייז אויף'ן קערפער.

phthis'ic *a. and n.* (טיז'-איק) שווינד=
זיכטיג, וואס האט די אויסצעהרונג; א
שווינדזיכטיגער; אויסצעהרונג.

phthis'ical *a.* (טיז'-אי-קעל) שווינד=
זיכטיג, וואס האט די אויסצעהרונג.

phthis'icky *a.* (טיז'-אי-קי)
ז. ***phthisical***

phthisiol'ogy *n.* (טיז-אי-אל'-א-דזשי)
די וויסענשאפט וועגען שווינדזוכט אדער
אויסצעהרונג.

phthi'sis *n.* (טהאי'-סיס) שווינדזוכט,
אויסצעהרונג.

phycog'raphy *n.* (פאי-קאג'-רע-פי)
א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון ים=
גראזען.

phycol'ogist *n.* (פאי-קאל'-א-דזשיסט)
א קענער פון דער וויסענשאפט וועגען ים=
גראזען.

phycol'ogy *n.* (פאי-קאל'-א-דזשי) די
לעהרע וועגען ים=גראזען.

phylac'ter *n.* (פי-לעק'-טער)
ז. ***phylactery***

phylac'tered *a.* (פי-לעק'-טערד) וואס
טראגט תפלין; וואס טראגט קמיעות; הי=
פאקריטיש, ווי א פרומאק.

phylacter'ic *a.* (פיל-עק-טער'-איק)
וואס איז שייך צו תפלין.

phylacter'ical *a.* (פיל-עק-טער'-אי-
קעל) ז. ***phylacteric***

phylac'tery *n.* (פי-לעק'-טע-רי) תפלין;
א קמיע; ביי די פארצייטיגע קריסטען —
א קעסטעל מיט רעליקוויען [אנדענקונגס=
צייכענס פון הייליגע].

phy'læ *n.* (פאי'-ליע) פילען [שבטים,
פעראייניגונגען פון עטליכע משפחות ביי
די פארצייטיגע גריכען]. ז. ***phyle***

phy'larch *n.* (פאי'-לארק) א פי=
לארך, אן אנפיהרער פון א פילע [א
שבט אדער פעראייניגונג פון עטליכע
משפחות ביי די אלטע גריכען]; א קא=
מאנדיר פון קאוואלעריע [רייט=סאלדא=
טען] פון א שבט אין אטהען [אלט=גרי=
כענלאנד].

phy'larchy *n.* (פאי'-לאר-קי) דאס אמט
אדער ווירדע פון א פילארך. ז. ***phylarch***

phy'le *n.* (פאי'-לי) א שבט, א פעראיי=
ניגונג פון עטליכע משפחות ביי די אלטע
גריכען, א פילע.

phyl'lis *n.* (פיל'-איס) א דארפס=מיי=
דעל, א הירטין, א פאסטושקע [אלס א
ליעבעס=נאמען אין אידיליען, פאעמען א.
ד. ג.].

phyl'lium *n.* (פיל'-אי-אם) דער בלאט=אינזעקט [אזא אינזעקט וואס זיינע פליגעל=דעקלעך זיינען עהנליך צו פלאנצען=בלעטער].

Phyllium (Leaf-insect)

phyl'lody *n.* (פיל'-א-די) אין באטאניק — דאס פערוואנדלען זיך פון פערשיעדענע פלאנצען=טיילען אין בלעטער.

phyl'logen *n.* (פיל'-א-רזשען) ז. *phyllophore*.

phyllog'enous *a.* (פי-לאדזש'-ע-נאס) וואס וואקסט אויף בלעטער.

phyl'loid *a.* (פיל'-איד) עהנליך צו א בלאט, בלאט=פערמיג.

phylloi'deous *a.* (פי-לאי'-די-אס) ז. *phylloid*.

phyl'lome *n.* (פיל'-אום) דאס בלאט, דאס בלאט אין אלע זיינע פארמען, בעבלעטערונג.

phylloph'agous *a.* (פי-לאפ'-ע-גאס) בלעטער=פרעסענד, בלאט=עסענד.

phyl'lophore *n.* (פיל'-א-פאור) דער אויבערשטער שפיץ פון א פאלמען=שטאם, פון וועלכען עס וואקסען ארוים די בלעטער.

phylloph'orous *a.* (פי-לאפ'-א-ראס) וואס גיט ארוים בלעטער; אין זאאלאגיע — וואס האט בלעטער=פערמיגע ארגאנען אדער קערפער=טיילען.

phyllotac'tic *a.* (פיל-א-טעק'-טיק) וואס איז שייך צו בעבלעטערונג [די ארדנונג און די פערטיילונג פון די בלעטער אויף א בוים].

phyllotax'is *n.* (פיל-א-טעקס'-איס) די בעבלעטערונג [די ארט ווי אזוי די בלעטער זיינען פאנאנדערגעטיילט אויף א פלאנצען=שטענגעל].

phyl'lotaxy *n.* (פיל'-א-טעקס-אי) ז. *phyllotuxis*.

phylloxe'ra *n.* (פיל-אק-סי'-רא) די פילאקסערא, די וויינשטאק=לויז [א זעהר שעדליכער אינזעקט פאר וויינגערטנער]; די קראנקהייט וואס דיעזער אינזעקט פערורזאכט אין א וויינשטאק.

Phylloxe'ra *n.* (פיל-אק-סי'-רא) די פילאקסערא, דער מין פלאנצען=לייז [אזעלכע אינזעקטען וואס פערדארבען פלאנצען, ווי די וויינשטאק=לויז].

phylogen'esis *n.* (פאי-לא-דזשענ'-ע-סים) ז. *phylogeny*.

phylogenet'ic *a.* (פאי-לא-דזשי-נעט'-איק) ז. *phylogenic*.

phylogen'ic *a.* (פאי-לא-דזשענ'-איק) פילאגעניש, וואס איז שייך צו פילאגעניע. ז. *phylogeny*.

phylog'eny *n.* (פאי-לאדזש'-ע-ני) פילאגעניע [די געשיכטע פון ענטוויקלונג פון א גאנצען מין פון פלאנצונגען אדער חיות אין געגענזאץ צו אנטאגעניע, די ענטוויקלונגס=געשיכטע פון איין אינדיווידואום].

phys'alite *n.* (פיס'-ע-לאיט) דער פיזעליט [א מין טאפאז]. ז. *topaz*.

physe'ter *n.* (פאי-סי'-טער) א קאשאלאט [א זעהר גרויסער ים=פיש].

phys'ic *n. and v.* (פיז'-איק) די מעדיצין=לעהרע; די הייל=קונסט; א מעדיצין, א רפואה; אן אבפיהרונגס=מיטעל; קורירען; געבען מעדיצין; איינגעבען אדער איינגעהמען אן אבפיהרונגס=מיטעל; בעהאנדלען מיט א כעמישען מיטעל אבצורייניגען פון זייטיגע עלעמענטען [ווי דאס געברויכען אן אקסידירענדען מיטעל צו רייניגען אייזען פון פאספאר און שוועבעל].

phys'ical *a.* (פיז'-אי-קעל) פיזיש; קערפערליך; נאטירליך; פיזיקאליש, וואס איז שייך צו פיזיק אדער נאטור=וויסענשאפט.

phys'ical examina'tion (פיז'-אי-קעל עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א פיזישע אדער קערפערליכע אונטערזוכונג [אויב עס זיינען ניט פאראן קיין סמנים פון א קראנקהייט].

phys'ical force (פיז'-אי-קעל פאורס) פיזישע אדער קערפערליכע קראפט.

phys'ical geog'raphy (פיז'-אי-קעל דזשי-אג'-רע-פי) פיזיקאלישע געאגראפיע [דער טייל פון געאגראפיע וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעשרייבונג פון די פיזיקאלישע ערשיינונגען, אייגענשאפטען און פארמען פון דער אויבערפלעכע פון דער ערד].

phys'icalist *n.* (פיז'-אי-קעל-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז דער מענשליכער גייסט אדער אינטעלעקט הענגט אב פון זיין קערפערליכען געבוי.

phys'ical laws (פיז'-אי-קעל לאהז) די נאטור=געזעצען.

phys'ically *adv.* (פיז'-אי-קעל-אי) אויף א פיזיקאלישען אדער פיזישען אופן [ניט גייסטיג אדער אינטעלעקטועל]; אין בעצוג צו פיזיק אדער נאטור=וויסענשאפט.

phys'icalness *n.* (פיז'-אי-קעל-נעס) דאס זיין פיזיקאליש אדער פיזיש.

phys'ical perfec'tion (פיז'-אי-קעל פויר-פעק'-שאן) קערפערליכע פאלקאמענהייט.

phys'ical sci'ences (פיז'-אי-קעל סאי'-ענ-סעז) די פיזיקאלישע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען איבער דער טויטער נאטור, ווי פיזיק, כעמיע, אסטראנאמיע, געאלאגיע א. ז. וו.].

phys'ical signs (פיז'-אי-קעל סאינז) פיזישע צייכענס פון א קראנקהייט [די סמנים פון א קראנקהייט וועלכע דער דאקטאר בעמערקט דירעקט פון דעם פיזישען צושטאנד פון קערפער].

physi'cian *n.* (פי-זיש'-ען) א דאקטאר, אן ארצט.

physi'ciancy *n.* (פי-זיש'-ענ-סי) די אנשטעלונג פון א דאקטאר; די שטעלע אדער אמט פון א דאקטאר.

physi'cian in or'dinary (פי-זיש'-ען אין אהר'-די-נער-אי) א לייב=ארצט.

physi'cianly *a.* (פי-זיש'-ענ-לי) דאקטאריש, כאראקטעריסטיש פאר א דאקטאר, וואס איז שייך צו א דאקטאר [ארצט].

physi'cianship *n.* (פי-זיש'-ענ-שיפ) דאס אמט אדער די שטעלע פון א דאקטאר.

phys'icist *n.* (פיז'-אי-סיסט) א געלעהרטער אין פיזיק אדער נאטור=וויסענשאפט, א נאטור=פילאזאף; איינער וואס שטרעבט צו ערקלערען דעם גרונד=פרינציפ פון לעבען בלויז דורך פיזיקאלישע און כעמישע געזעצען.

phys'icky *a.* (פיז'-אי-קי) ווי א מעדיצין, ווי א רפואה.

phys'ic-nut *n.* (פיז'-איק-נאט) דער פורגיר=נוס אדער אבפיהר=נוס [א געוויסער נוס וואס זיין אויל ווערט בענוצט אלס אבפיהר=מיטעל].

physicochem'ical *a.* (פיז-אי-קאו-קעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פיזיק און כעמיע; וואס איז פראדוצירט דורך דער פעראייניגונג פון פיזיקאלישע און כעמישע קרעפטען.

physicolog'ic *n.* (פיז-אי-קא-לאדזש'-איק) לאגיק וואס איז בעגרינדעט דורך פיזיק.

physicomathemat'ics *n.* (פיז-אי-קא-מעטה-אי-מעט'-איקס) די מאטהעמאטישע פיזיק.

physicomen'tal *a.* (פיז-אי-קא-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו פיזישע און גייסטיגע ערשיינונגען און זייערע געגענזייטיגע בעציהונגען.

physicophilos'ophy *n.* (פיז-אי-קא-פי-לאס'-א-פי) די פילאזאפיע פון דער נאטור, פילאזאפיע בעגרינדעט אויף נאטור=וויסענשאפט.

physicotheol'ogy *n.* (פיז-אי-קא-טהי-אל'-א-דזשי) טעאלאגיע [רעליגיאנס=לעהרע] בעגרינדעט דורך נאטור=וויסענשאפט.

phys'ics *n.* (פיז'-איקס) פיזיק, נאטור=וויסענשאפט.

physioc'racy *n.* (פיז-אי-אק'-רע-סי) פיזיאקראטיזם, די עקאנאמישע לעהרע פון די פיזיאקראטען [די טעאריע, אז דאס רייכטום פון א נאציאן בעשטעהט בלויז אין לאנד און לאנד=פראדוקטען, אין געגענזאץ צו די מערקאנטיליסטען וואס האבען בעהויפטעט, אז דאס רייכטום פון א נאציאן בעשטעהט אין גאלד און אנדערע טייערע מעטאלען. אלס שלוס=פאלגערונג פון זייער לעהרע האבען די פיזיאקראטען געפאדערט, אז אלע הכנסות פון שטאאט דארפען גענומען ווערען פון לאנד דורך א דירעקטען שטייער וואס דארף ארויפגעלעגט ווערען אויף לאנד=אייגענטום און אז דער האנדעל דארף זיין פאלשטענדיג פריי. דיעזע טעאריע האט געהאט פיעל אנהענגער אין דער צווייטער העלפט פון 18טען יאהרהונדערט].

phys'iocrat *n.* (פיז'-אי-א-קרעט) א פיזיאקראט, אן אנהענגער פון פיזיאקראטיזם. ז. *physiocracy*.

physiocrat'ic *a.* (פיז-אי-א-קרעט'-איק) פיזיאקראטיש, וואס איז שייך צו די לעהרען פון די פיזיאקראטען. ז. *physiocracy*.

physioc'ratism *n.* (פיז-אי-אק'-רע-טיזם) ז. *physiocracy*.

physiogen'esis *n.* (פיז-אי-א-דזשענ'-ע-סים) ז. *physiogeny*.

physiogenet'ic *a.* (פיז-אי-א-דזשי-נעט'-איק) ז. *physiogenic*.

physiogen'ic *a.* (פיז-אי-א-דזשענ'-איק) פיזיאגעניש, וואס איז שייך צו פיזיאגעניע. ז. *physiogeny*.

physiog'eny *n.* (פיז-אי-אדזש'-ע-ני)

אין ביאלאגיע — די ענטוויקלונג פון די פונקציאנען פון לעבעדיגען שטאף; די וויסענשאפט אדער די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון די פונקציאנען פון לעבעדיגען שטאף.

physiog'nomer *n.* (פיז-אי-אג'-נא-מער) ז. *physiognomist*

physiognom'ic *a.* (פיז-אי-אג-נאמ'-איק) פיזיאגנאמיש; וואס איז שייך צו דער פיזיאגנאמיע אדער געזיכט; וואס איז שייך צו דער קונסט פון בעשטימען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע.

physiognom'ical *a.* (פיז-אי-אג-נאמ'-אי-קעל) ז. *physiognomic*

physiognom'ically *adv.* (פיז-אי-אג-נאמ'-אי-קעל-אי) לויט דער פיזיאגנאמיע; [די לויט די כללים פון חכמת הפרצוף קונסט צו דערקענען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע].

physiognom'ics *n.* (פיז-אי-אג-נאמ'-איקס) ז. *physiognomy*

physiog'nomist *n.* (פיז-אי-אג'-נא-מיסט) א פיזיאגנאמיסט, א קענער פון חכמת הפרצוף, איינער וואס קען בעשטימען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע.

physiognomon'ic *a.* (פיז-אי-אג-נא-מאנ'-איק) ז. *physiognomic*

physiog'nomy *n.* (פיז-אי-אג'-נא-מי) די פיזיאגנאמיע, די געזיכטסציגע, דאס געזיכט; חכמת הפרצוף, די קונסט צו דערקענען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע; דאס אלגעמיינע אויסערליכע אויסזעהן פון עפעס.

physiog'ony *n.* (פיז-אי-אג'-א-ני) די ענטשטעהונג פון דער נאטור.

physiograph'ic *a.* (פיז-אי-א-גרעפ'-איק) פיזיאגראפיש, נאטור-בעשרייבענד; וואס איז שייך צו פיזיקאלישער געאגראפיע. ז. *physical geography*

physiograph'ical *a.* (פיז-אי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *physiographic*

physiograph'ically *adv.* (פיז-אי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פיזיאגראפיע; פון א פיזיאגראפישען שטאנדפונקט. ז. *physiography*

physiog'raphy *n.* (פיז-אי-אג'-רע-פי) פיזיאגראפיע, די נאטור-בעשרייבונג, פיזיקאלישע געאגראפיע. ז. *physical geography*

physiol'atry *n.* (פיז-אי-אל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון די נאטור-קרעפטען.

physiol'oger *n.* (פיז-אי-אל'-א-דזשער) א נאטור-פילאזאף; איינער וואס זוכט צו ערקלערען דעם גרונד-פרינציפ פון לעבען בלויז דורך פיזיקאלישע און כעמישע געזעצען.

physiolog'ic *a.* (פיז-אי-א-לאדזש'-איק) פיזיאלאגיש, וואס איז שייך צו פיזיאלאגיע. ז. *physiology*

physiolog'ical *a.* (פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *physiologic*

physiolog'ically *adv.* (פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פיזיאלאגיע, לויט די פרינציפען פון פיזיאלאגיע. ז. *physiology*

physiolog'ical psychol'ogy (פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל סאי-קאל'-א-דזשי) פיזיאלאגישע פסיכאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פיזיאלאגישע און פסיכאלאגישע ערשיינונגען אין זייערע נעגענזייטיגע בעציהונגען].

physiol'ogist *n.* (פיז-אי-אל'-א-דזשיסט) א פיזיאלאג, א קענער פון פיזיאלאגיע. ז. *physiology*

physiol'ogize *v.* (פיז-אי-אל'-א-דזשאיז) בעטראכטען אדער דיסקוטירען לויט דער נאטור פון די זאכען.

physiol'ogy *n.* (פיז-אי-אל'-א-דזשי) פיזיאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די פונקציאנען פון קערפער פון לעבעדיגע בעשעפענישען].

physiomed'icalism *n.* (פיז-אי-א-מעד'-אי-קעל-איזם) די מעדיצינישע טעאריע, אז צום היילען זאלען געברויכט ווערען בלויז באטאנישע מיטלען [ווי גראזען, פלאנצען א. ד. ג.], אויסשליסענדיג די גיפטיגע.

physiophilos'ophy *n.* (פיז-אי-א-פי-לאס'-א-פי) נאטור-פילאזאפיע.

physios'ophy *n.* (פיז-אי-אס'-א-פי) די מיסטישע לעהרע וועגען די סודות פון דער נאטור.

physique' *n.* (פי-זיק') דער פיזישער געבוי פון א לעבעדיגער בעשעפעניש, בעזונדערס פון א מענשען.

He has developed a very fine **physique**.

phys'itheism *n.* (פיז'-אי-טהי-איזם) דאס צושרייבען צו גאט פיזישע און קערפערליכע פארמען.

phy'tiform *a.* (פאי'-טי-פארם) וואס איז עהנליך צו א פלאנצע.

phytiv'orous *a.* (פאי-טיוו'-א-ראס) וואס עסט פלאנצען אדער גראז.

phytobiol'ogy *n.* (פאי-טא-באי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון ביאלאגיע וואס פערנעהמט זיך מיט דעם לעבען פון פלאנצען.

phytochem'ical *a.* (פאי-טא-קעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פלאנצען-כעמיע.

phytochem'istry *n.* (פאי-טא-קעמ'-אים-טרי) פלאנצען-כעמיע [די כעמיע פון פלאנצען].

phytogen'esis *n.* (פאי-טא-דזשענ'-ע-סיס) ז. *phytogeny*

phytogenet'ic *a.* (פאי-טא-דזשי-נעט'-איק) פון דער אבשטאמונג פון פלאנצען; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון פלאנצען.

phytogenet'ical *a.* (פאי-טא-דזשי-נעט'-אי-קעל) ז. *phytogenetic*

phytog'eny *n.* (פאי-טאדזש'-ע-ני) די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון פלאנצען.

phytogeograph'ic *a.* (פאי-טא-דזשי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער געאגראפישער פערשפרייטונג פון פלאנצען.

phytogeograph'ical *a.* (פאי-טא-דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *phytogeographic*

phytogeog'raphy *n.* (פאי-טא-דזשי-אג'-רע-פי) די געאגראפישע פאנאנדערטיילונג פון פלאנצען.

phytog'rapher *n.* (פאי-טאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט און קלאסיפיצירט פלאנצען.

phytograph'ic *a.* (פאי-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו פלאנצען-בעשרייבונג.

phytograph'ical *a.* (פאי-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *phytographic*

phytog'raphy *n.* (פאי-טאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון פלאנצען.

phy'toid *a.* (פאי'-טאיד) פלאנצען-ארטיג, פלאנצען-פערמיג.

phy'tolite *n.* (פאי'-טא-לאיט) א פערשטיינערטע פלאנצע.

phytolithol'ogy *n.* (פאי-טא-לי-טהאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פלאנצען.

phytolog'ical *a.* (פאי-טא-לאדזש'-אי-קעל) באטאניש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען פלאנצען.

phytol'ogist *n.* (פאי-טאל'-א-דזשיסט) א באטאניקער, א קענער אין דער וויסענשאפט, וועלכע בעהאנדעלט פלאנצען.

phytol'ogy *n.* (פאי-טאל'-א-דזשי) באטאניק, פלאנצען-לעהרע.

phyton'omy *n.* (פאי-טאנ'-א-מי) די פיזיאלאגיע פון פלאנצען, די לעהרע און געזעצען וועגען דעם וואוקס פון פלאנצען.

phytopathol'ogy *n.* (פאי-טא-פע-טהאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען פלאנצען-קראנקהייטען.

phytoph'agan *a. and n.* (פאי-טאפ'-ע-גען) וואס עסט פלאנצען; א חיה וואס עסט פלאנצען.

phytoph'agous *a.* (פאי-טאפ'-ע-גאס) וואס עסט פלאנצען, וואס נעהרט זיך מיט פלאנצען.

phytoph'agy *n.* (פאי-טאפ'-ע-דזשי) די געוועהנהייט אדער די נאטור זיך צו נעהרען מיט פלאנצען.

phyto'sis *n.* (פאי-טאו'-סיס) דאס פערהאנדען זיין פון פלאנצען-פאראזיטען אדער די קראנקהייט וואס ווערט דורך זיי פערורזאכט צו פלאנצען.

phy'totaxy *n.* (פאי'-טא-טעק-סי) די וויסענשאפט וועגען דער קלאסיפיצירונג פון פלאנצען, סיסטעמאטישע באטאניק.

phytot'omy *n.* (פאי-טאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון פלאנצען, די צוגליעדערונג פון פלאנצען.

Phytozo'a *n.* (פאי-טא-זאו'-א) די פלאנצען-עהנליכע טהיערע [ווי די קאראלען, שוואמען א. ד. ג.].

phytozo'an *a. and n.* (פאי-טא-זאו'-ען) פלאנצען-עהנליך [וועגען טהיערע]; א פלאנצען-עהנליך חיה'לע.

phyz *n.* (פיז) ז. *phiz*

pi *n. and v.* (פאי) דרוק-שריפט וואס איז צוזאמענגעווארפען און אויסגעמישט אין אונארדנונג; צוזאמענווארפען דרוק-שריפט אין אונארדנונג.

pi'a *n.* (פאי'-א) ז. *pia mater*

piace'vole *a.* (פיע-טשיי'-וואו-לע) אין מוזיק — לעבעדיג, זיס-קלינגענד [בעצייכנענד ווי אזוי א געוויסע שטיק דארף געשפיעלט ווערען].

piac'ular *a.* (פאי-עק'-יו-לאר) פערגלעטענד אדער גוט-מאכענד [א זינד]; וואס איז מכפר; וואס פאדערט תשובה אדער חרטה: זינדיג; פערדארבען; פערברעכעריש.

piac'ulous *a.* (פאי-עק'-יו-לאס) ז. *piacular*

piaffe' *v.* (פי-עף') באלאנסירען מיט די פיס, שטאלץ טרעטען [וועגען א פערד].

piaf'fer *n.* (פי-עפ'-ער) דאס באלאנסירען, דאס שטאלץ טרעטען [פון א פערד].

pi'al *a.* (פאי'-על) וואס איז שייך צום דינעם הייטעל, וואס בעדעקט דעם מארך [פון קאפ און פון רוקען].

pi'a ma'ter (פאי'-א מיי'-טער) דאס דינע הייטעל וואס בעדעקט דעם מארך פון קאפ און פון רוקען.

piana'ta *n.* (פי-א-נא'-טא) א קליינע מאשין-פיאנא, אויף וועלכער מען שפיעלט אין די גאסען.

pianette' *n.* (פי-ע-נעט') א קליינע פיאנא.

piangen'do *a.* (פיענ-דזשענ'-דא) אין מוזיק — קלאגענד [אז אנווייזונג ווי אזוי צו שפיעלען א געוויסע שטיק].

piani'no *n.* (פי-ע-ני'-נאו) א פיאנינא, א פיאנא.

pian'ism *n.* (פי-ען'-איזם) דאס שפיעלען פיאנא.

pianis'simo *adv.* (פי-ע-נים'-אי-מאו) אין מוזיק — זעהר שוואך, זעהר שטיל.

pian'ist *n.* (פי-ען'-איסט) א פיאניסט, א קלאוויר-שפיעלער.

pia'no *a.* (פיא'-נאו) אין מוזיק — שוואך אדער שטיל.

pian'o *n.* (פי-ען'-או) א פארטעפיאן, א פיאנא.

pian'o-case *n.* (פי-ען'-או-קיים) דער הילצערנער קאסטען, אין וועלכען עס געפינט זיך דער מעכאניזם פון א פיאנא.

pian'o-cov'er *n.* (פי-ען'-או-קאוו'-ער) דאס ציכעל וואס בעדעקט א פיאנא.

pian'oforte *n.* (פי-ען'-או-פאורט) א פארטעפיאן.

pian'ograph *n.* (פי-ען'-א-גרעף) ז. *music-recorder*.

piano'la *n.* (פי-ע-נאו'-לא) א פיאנאלא [א פיאנא וואס קען אויך שפיעלען אויטאמאטיש].

pian'o-play'er *n.* (פי-ען'-או-פליי'-ער) א פיאנא-שפיעלער; א פארריכטונג צו ערמעגליכען פאר א פיאנא צו שפיעלען אויטאמאטיש.

pian'o-school *n.* (פי-ען'-או-סקוהל) א שוהל וואו מען לערענט שפיעלען פיאנא; א מעטאדע אדער סיסטעם פון שפיעלען פיאנא; דאס בוך פון אזא מעטאדע אדער סיסטעם.

pian'o-score *n.* (פי-ען'-או-סקאור) געשריבענע אדער געדרוקטע נאטען פאר זינגען מיט דעם אקאמפאנימענט פון א פיאנא.

pian'o-stool *n.* (פי-ען'-או-סטוהל) א ספעציעלער שטוהל צו זיצען ביים פיאנא בעת'ן שפיעלען.

pian'o-violin' *n.* (פי-ען'-או-וואי-א-לין') ז. *harmonichord*.

pias'saba *n.* (פי-עס'-ע-בא) ז. *piassava*.

pias'sava *n.* (פי-עס'-ע-ווא) די פיאסאווא [אזא זיד-אמעריקאנישע פאלמע, וואס פון איהרע בלעטער-פעדים אדער פאזערען ווערען געמאכט שטריק און בעזימער]; די פאזערען פון דיעזער פאלמע.

Piassava

pias'ter *n.* (פי-עס'-טער) א פיאסטער, א טערקישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 4½ אמעריקאנער סענט; א שפאנישער דאלאר.

pias'tre *n.* (פי-עס'-טער) ז. *piaster*.

piaz'za *n.* (פי-עז'-א) א זיילען-גאנג, א גאלערעע; א פיאזא, אן אפענער פלאץ אין א שטאדט ארומגערינגעלט מיט געביידען אדער זיילען.

pib'ble-pab'ble *n.* (פיב'ל-פעב'ל) פלוידעריי; דברים בטלים.

pi'broch *n.* (פי'-בראך) שאטלענדישע קריעגס-מוזיק.

pi'ca *n.* (פאי'-קא) ציצערא [א זארט דרוק-שריפט פון 12 פונקטען]; א סאראקע [א מין ראב]; אן אונגארמאלער אפעטיט, ווען דער מענש עסט אזעלכע זאכען ווי ליים, קויהלען א. ד. ג.

picador' *n.* (פיק-ע-דאור') א פיקאדאר [איינער פון די, וואס שטעכען און רייצען אויף אן אקס אלס אן אנפאנג פון אקסען-קאמפף אין א צירק].

pic'amar *n.* (פיק'-ע-מאר) דער ביטערער עסענץ פון טער.

pic'ard *n.* (פיק'-ארד) א מין שוך מיט הויכע קנאפעל, וועלכען מענער פלעגען טראגען אין אנהויב פון 18טען יאהרהונדערט.

picaresque' *a.* (פיק-ע-רעסק') וואס בעשעפטיגט זיך מיט רויבער, גנבים אדער אוואנטוריסטען [וועגען ליטעראַרישע ווערק].

picaroon' *n.* (פיק-ע-רוהן') א פיראט, א ים-רויבער; א בעטריגער; אן אוואנטוריסט.

picayune' *n. and a.* (פיק-ע-יוהן') א קליינע מטבע; קליין; נישט ווירדיג.

picayu'nish *a.* (פיק-ע-יוה'-ניש) קליינליך, אונבעדייטענד, נישט ווירדיג.

pic'cage *n.* (פיק'-עדזש) דאס געצאהלט וואס וואנדערענדע אקטיארען פלעגען צאהלען פאר דער ערלויבניש אויפצושטעלען א ביהנע אויף א מארק אדער יריד.

pic'calilli *n.* (פיק'-ע-ליל-אי) א ראסעל פון געמישטע גרינסען, ווי אוגערקעס, ציבעלעס א. ז. וו.

pic'caninny *n.* (פיק'-ע-נינ-אי) ז. *pickaninny*.

piccheta'to *a.* (פיק-קע-טא'-טא) אין מוזיק — פיטשעטאטא, אבגעהאקט [וועגען די בעוועגונגען פון דעם בויגען אויף די סטרונעס פון א פידעל אדער פון אן ענליכען אינסטרומענט].

pic'colo *n.* (פיק'-א-לאו) דער פיקאלא, א קליינע פלייט [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

pice *n.* (פאיס) א קליינע קופערנע מטבע אין אסט-אינדיען [זי האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר ¾ פון אן אמעריקאנער סענט].

pi'ceous *a.* (פיש'-יאס) פעך-שווארץ; שווארץ מיט א שוואכער טונקעל-רויטער שאטירונג.

pichicia'go *n.* (פיטש-אי-סי-א'-גאו) אזא קליינע ארמאדילא אדער פאנצערטהיער. ז. *armadillo*.

pick *v. and n.* (פיק) פיקען, אויספיקען [א לאך]; אויסקלייבען, אויסוועהלען; אויסטיילען אדער אבטיילען פון עפעס; אברייסען; ארויסנעהמען עפעס בגנבה מיט די פינגער; ארויס'גנב'ענען פון טאש; פאנאנדערטיילען אדער פאנאנדערנעהמען עפעס מיט די פינגער אדער מיט א קליינעם אינסטרומענט; עפענען א שלאס אהן א שליסעל [מיט א קרוטשעק]; פליקען; רייסען [בלומען א. ז. וו.]; צופען; קלאפען אויף עפעס מיט א שטאכעל אדער מיט'ן שנאבעל; טשאמקען ביים עסען, קייען אהן אפעטיט; לאטכענען עפעס; אוועק'גנב'ענען; א שפיץ-האמער; אן אינסטרומענט צו האקען אדער גראבען; א פיקע, א קירקע; א קרוטשעק צו עפענען א שלאס אהן א שליסעל; די קוואנטיטעט פון אבגעשניטענע תבואות, וועלכע מען קלייבט אויף מיט די הענד אין א געוויסער צייט; אין דרוקעריי — פסלת אדער אונריינינקייטען וואס קלייבען זיך אן אויף דער דרוק-שריפט פון די וואלען נאך'ן דרוקען; דער בעסטער אויסוואהל; אן אבגעקליבענע זאך.

pick'aback *adv.* (פיק'-ע-בעק) טראגענדיג באראנטשיק; זיצענדיג רייטענד אויף די פלייצעס אדער אקסלען.

pick acquaint'ance (פיק ע-קהוויינט'-ענס) מאכען בעקאנטשאפט.

pick'aninny *n.* (פיק'-ע-נינ-אי) אן עופה'לע, א קליין קינד [בעזונדערס ביי די נעגערס].

pick'apack *adv.* (פיק'-ע-פעק) ז. *pickaback*.

pick a quar'rel (פיק ע קהוואר'-על) טשעפענען זיך, זוכען מחלוקות.

pick at (פיק עט) נאגען, טאטשען שטענדיג מיט שטראף-רייד.

She always picks at the child.

pick'ax *n.* (פיק'-עקס) ז. *pickaxe*.

pick'axe *n.* (פיק'-עקס) א קירקע, א שפיץ-האק.

Pickaxe

pick'back *adv.* (פיק'-בעק) אויף'ן רוקען; טראגענדיג באראנטשיק.

picked *a.* (פיקט) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען; אבגעריסען [פרוכט פון בוימער, בלומען פון שטעקעלעך א. ז. וו.]. געשפיצט; שטעכיג, בעדעקט מיט שטאכלען.

pick'ed *a.* (פיק'-עד) געשפיצט; שטעכיג, בעדעקט מיט שטאכלען.

pick'er *n.* (פיק'-ער) איינער וואס קלייבט עפעס אויף; אין דרוקערייען — אן ארבייטער וואס נעהמט ארונטער דעם אנגעקליבענעם שמוץ אויף די דרוק-פלאטען נאך'ן דרוקען; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו רייסען, פאנאנדערטיילען אדער אבקלייבען; א קעשעניק, א גנב.

pick'erel *n.* (פיק'-ע-רעל) א מין העכט.

Pickerel

pick'eridge *n.* (פיק'-ע-רידזש) א געשוויר אויף'ן רוקען פון פיה.

pick'et *n. and v.* (פיק'-עט) א שפיציגער פלאקען; א שטאקעט; א פעלדוואך [ביי מיליטער]; א פיקעט, א קליינער אטריאד סאלדאטען וואס ווערען ארויסגעשיקט אויסצוגעפינען די לאגע פון שונא; א גרופע שטרייקענדע ארבייטער וואס ווערען ארויסגעשיקט ניט צו לאזען דער שטרייק-ברעכער צו ארבייטען; אן ארט שטראף, וואס איז בעשטאנען אין דעם וואס מען פלעגט דעם בעשטראפטען שטעלען אויף איין פוס אויף א שפיציגען שטעקען; ארומצאמען מיט א

שטאקעט; שטעלען אויף דער וואך; צובינדען צו א פלאקען [ווי א פערד].

pick'et-fence' *n.* (פיק'-עט-פענס') א צאם פון פערשפיצטע פלעקער.

pick'et-guard *n.* (פיק'-עט-גארד) די פעלד=וואך [א וואך פון רייטענדע און פוס=סאלדאטען וועלכע דארפען זיין גרייט אין פאל פון א טרעוואגע].

pick fault (פיק פאהלט) זוכען חסרונות, טשעפען זיך צו קלייניגקייטען.

pick'ing *n.* (פיק'-אינג) דאס פיקען; דאס פליקען, דאס צופען; דאס אויסקלייבען, דאס אויסוועהלען; די פערענדיגונג פון געוועבטען שטאף דערמיט, וואס מען רייניגט עס אב פון די קניפלעך; דאס גנב'ענען, דאס לאטכענען; דאס אראבנעהמען די אנגעקליבענע שמוץ פון דרוק=פלאטען; א גוט דורכגעברענטער ציעגעל.

pick'ings *n.* (פיק'-אינגז) זאכען וואס מען קען אויפקלייבען אדער אויסקלייבען; צוריבענע מושלען פון אויסטערס, וועלכע מען בענוצט אין מאכען א שפאציער=וועג אדער אלעע.

pick'le *n. and v.* (פיקל) זאלץ=ראסעל; זאלץ=וואסער; גרינסען [אוגערקעס, ציבעלעס א. ד. ג.] איינגעזוייערטע אין עסיג; א זויערע אוגערקע; אן ארומגעצאמט שטיק לאנד; אן אונאנגענעהמע לאגע, א פערלעגנהייט; א ווילדער יונג, א קונדס, אן אונרוהיג קינד; איינזאלצען, איינזויערען אין עסיג, מארינירען.

pick'le-cured *a.* (פיק'ל-קיורד) איינגעזאלצען, איינגעזויערט, מארינירט.

pickled *a.* (פיקלד) איינגעזויערט אין עסיג.

pick'led cu'cumbers (פיקלד קיו'-קאמ-בערז) זויערע אוגערקעס.

pick'led rogue (פיקלד ראוג) א ביטערער יונג, א חברה=מאן, א באנדיט.

pick'le-her'ring *n.* (פיק'ל-הער'-אינג) א מארינירטער הערינג.

pick'le-manufac'turer *n.* (פיק'ל-מענ-יו-פעק'-טשור-ער) א פערלעגער פון שלעכט אויסגעשטאטעטע ווערק.

pick'le pic'tures (פיקל פיק'-טשורז) נאכמאכען אלטע בילדער און פערקויפען זיי אלס אריגינעלע.

pick'ling-tub *n.* (פיק'-לינג-טאב) א מאריניר=פאס, א ראסעל=פאס.

pick'lock *n.* (פיק'-לאק) א נאכגעמאכטער שליסעל פון א גנב; א קרומשיק צו עפענען שלעסער; א גנב וואס ברעכט אויף שלעסער; די בעסטע אויסגעקליבענע וואל.

pick'man *n.* (פיק'-מען) איינער וואס ארבייט מיט א קירקע אדער מיט א שפיץ=האמער.

pick'maw *n.* (פיק'-מאה) די שווארצקעפיגע אדער לאבענדע מעווע. ז. *gull*

pick'-me-up *n.* (פיק'-מי-אפ) אן אויפרעגענדער געטראנק.

pick'mire *n.* (פיק'-מאיר) ז. *pickmaw*

pick off (פיק אף) ציעלען זיך אויף איינעצען און טויטען אדער פערוואונדען איהם.

pick one's way (פיק הוואנז הוויי) אויסקלייבען דעם וועג, געהן זעהר פארזיכטיג.

pick out (פיק אוט) אויסשניידען, אויסהאקען, אויסרייסען; אויסגעפינען, ארויסנעהמען; אויסוועהלען, אויסקלייבען.

pick'pack *adv.* (פיק'-פעק) ז. *pickaback*

pick'penny *n.* (פיק'-פענ-אי) א קארגער יונג.

pick'pocket *n.* (פיק'-פאק-עט) א קעשעניק, א קעשענע=גנב, א בייטעל=שניידער; א מין ווילדעס מיסט=גראז מיט ווייסע בליטהען.

pick pock'ets (פיק פאק'-עטס) גנב'ענען פון די קעשענעס.

pick'-poin'ted *a.* (פיק'-פאינ'-טעד) וואס האט א שפיץ ווי פון א קירקע [ווען געוויסע האמערס און העק].

pick'purse *n.* (פיק'-פוירס) ז. *pickpocket*

pick'rell *n.* (פיק'-רעל) ז. *pickerel*

pick straws (פיק סטראהז) קלייבען שטרוי, אומזיסט בעמיהען זיך.

pick up (פיק אפ) אויפהויבען א זאך; זיך ערהויבען, אננעהמען זיך מיט מוטה: אויפקלייבען; פאנאנדערקלייבען איינציגווייז [ווי ביי פאנאנדערקעמען האר אדער פלאקס].

pick up informa'tion (פיק אפ אינ-פאר-מיי'-שאן) ערווערבען ידיעות אדער קענטניסע; אנזאמלען ביסלעכווייז אדער ביי געלעגענהייטען אינפארמאציאנען אדער קענטניסע.

pick'wick *n.* (פיק'-הוויק) אן אינסטרומענט אבצוקנייפען אנגעברענטע קנויטען פון די אלטפרענקישע נאכט=לאמפען; א שלעכטער ציגאר.

Pickwick'ian *a.* (פיק-הוויק'-אי-ען) וואס איז עהנליך צו פיקוויק'ען [דער העלד פון דיקענס'עס ראמאן "פיקוויק'ס פאפיערען"].

Pickwick'ian sense (פיק-הוויק'-אי-ען סענס) ניט קיין ריכטיגע, נאר א קינסטליך געדרעהטע, אויסגע'פשטל'טע בעדייטונג פון ווארט.

pic'nic *n. and v.* (פיק'-ניק) א פיקניק, א מאיאווקע [אן ארויספאהר פון א קאמפאניע מענשען אונטער דער שטאדט צו פערברייינגען אויף דער פרייער לופט]; א גוט שטיקעל צייט; עטוואס וואס עס קומט אן לייכט; ארויספאהרען אויף א פיקניק.

pic'nicker *n.* (פיק'-ניק-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פיקניק. ז. *picnic*

pic'nic par'ty (פיק'-ניק פאר'-טי) א פיקניק=געזעלשאפט, א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס צו אונטערהאלטען זיך אויף דער פרייער לופט.

picotee' *n.* (פיק-א-טיע') א מין גארטען=נעלקע. ז. *carnation*

pic'ric *a.* (פיק'-ריק) וואס איז שייך צו פיקרין [א ביטערער כעמישער שטאף].

pic'ric ac'id (פיק'-ריק עס'-איד) פיקרין=זויערע [א כעמישער שטאף וואס ווערט געברויכט צו פארבען וואל אדער זייד אין א געלבען קאליר].

pic'rin *n.* (פיק'-רין) דאס פיקרין [א ביטערער כעמישער שטאף].

pic'rolite *n.* (פיק'-רא-לאיט) דער פיקראליט [א מין גריגער מינעראל].

pic'romel *n.* (פיק'-רא-מעל) א ביטערער שטאף וואס בעקומט זיך פון גאל.

picros'mine *n.* (פיק-ראס'-מין) דער פיקראסמין [א מינעראל וואס לאזט פון זיך ארויס א ביטערען גערוך ווען מען בענעצט איהם].

Pict *n.* (פיקט) די פיקטען, א פארצייטיג קעלטיש פאלק אין קאלעדאניען [שאטלאנד], וואס פלעגט אפט אנפאלען אויף די רוימישע פראווינצען אין ענגלאנד.

Pic'tish *a.* (פיק'-טיש) פיקטיש, וואס איז שייך צו די פארצייטיגע פיקטען. ז. *Pict*

pic'tograph *n.* (פיק'-טא-גרעף) סימבאלישע אדער היעראגליפישע צייכנונגען וואס בעצייכנען א געוויסען געדאנק אדער אידעע. ז. *hieroglyph*

pictograph'ic *a.* (פיק-טא-גרעפ'-איק) בעצייכנענד געוויסע געדאנקען אדער אידעען מיט סימבאלען אדער היעראגליפישע צייכענס.

pictog'raphy *n.* (פיק-טאג'-רע-פי) דאס בעצייכנען געדאנקען און אידעען מיט סימבאלישע אדער היעראגליפישע צייכענס.

picto'rial *a.* (פיק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו בילדער אדער צייכנונגען; מאלעריש, בילדעריש; מיט בילדער, מיט אילוסטראציאנען.

picto'rially *adv.* (פיק-טאו'-רי-על-אי) אויף א מאלערישען, בילדערישען אדער אילוסטרירטען שטייגער.

pictor'ic *a.* (פיק-טאר'-איק) ז. *pictorial*

pictor'ical *a.* (פיק-טאר'-אי-קעל) ז. *pictorial*

pic'turable *a.* (פיק'-טשו-רעבל) וואס קען געמאלט ווערען, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד.

pic'tural *a.* (פיק'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו בילדער; וואס איז פארגעשטעלט דורך בילדער.

pic'ture *n. and v.* (פיק'-טשור) א בילד, אן אויסגעמאלטע זאך; א פארשטעלונג; א פארטרעט; פארשטעלען אין א בילד; מאלען; שילדערען.

pic'ture-book *n.* (פיק'-טשור-בוק) א בילדער=בוך; אן אילוסטרירטעס בוך.

pic'ture-dea'ler *n.* (פיק'-טשור-דיע'-לער) א בילדער=הענדלער.

pic'ture-draw'er *n.* (פיק'-טשור-דראה'-ער) א מאלער.

pic'ture-draw'ing *n.* (פיק'-טשור-דראה'-אינג) בילדער=מאלעריי.

pic'ture-frame *n.* (פיק'-טשור-פריים) א בילד=ראהם.

pic'ture-gal'lery *n.* (פיק'-טשור-געל'-ע-רי) א בילדער=גאלערעע, א בילדער=זאאל.

pic'ture-room *n.* (פיק'-טשור-רוהם) ז. *picture-gallery*

picturesque' *a.* (פיק-טשו-רעסק') מאלעריש, בילדעריש=שעהן, רייצענד, ראמאנטיש.

picturesque'ly *adv.* (פיק-טשו-רעסק'-לי) אויף א מאלערישען, שעהנעם, אנציהענדען אופן.

picturesque'ness *n.* (פיק-טשו-רעסק'-נעס) דאס זיין בילדעריש=שעהן; דאס זיין מאלעריש, אנציהענד.

pic'ture-wri'ting *n.* (פיק'-טשור-ראי'-טינג) דאס פארשטעלען געדאנקען און אידעען דורך בילדער און סימבאלישע צייכנונגען.

pic'ulet *n.* (פיק'-יו-לעט) א מין האלץ=פיקער [אזא פויגעל].

pid'dle *v.* (פידל) זיך בעשעפטיגען מיט קלייניגקייטען; לאזען אורין, פישען [א קינדישער אויסדרוק].

pid'dler *n.* (פיד'-לער) איינער וואס גיט זיך אב מיט קלייניגקייטען.

pid'dling *a.* (פיד'-לינג) וואס גיט זיך אב מיט קלייניגקייטען; קליין, אונבעדייטענד.

Pidg'in-Eng'lish *n.* (פידזש'-אינ-

אינג'-ליש) און ענגלישער זשארגאן וואס איז צוזאמענגעמישט מיט כינעזישע, פארטוגעזישע און מאלאאישע ווערטער. ווערט געברויכט אין די פארטען און האנדעלסשטעדט פון כינא און ווייטען מזרח.

pie *n.* (פאי) א פאשטעט [א טייג-געבעק געפילט מיט פרוכט]; טארט; א סאראקע, א קראהע [א מין פויגעל]; צומישטע דרוק-שריפט; די קלענסטע קופערנע מטבע אין ענגליש-אינדיען.

pie'bald *a.* (פאי'-באהלד) פערשיעדען-פארביג [וועגען דעם קאליר פון א פערד]; אויסגעמישט, פערשיעדענארטיג; פון פערשיעדענע מינים.

piece *n. and v.* (פיעס) א שטיק, א שטיקעל; אן אבגעבראכענער טייל, א ברעקעל; אן אבטיילונג; א מוסטער, א בילד פון עפעס; א מטבע; א ביקס; אן ארטיסטיש אדער ליטעראריש ווערק; א בעזונדער שטיקעל ארבייט; א שטיק לאנד; א פעשקע [אין שאך אדער דאמקעס-שפיעל]; פעראייניגען, צוזאמענבינדען; גאנץ מאכען; פערלאטען; פעררינכטען.

piece'-bro'ker *n.* (פיעס'-בראו'-קער) איינער וואס קויפט אויף ביי שניידער די רעשטלעך און אבפאל-שטיקלעך פון געוואנד.

pieced *a.* (פיעסט) פערלאטעט, גאנץ געמאכט; פעררינכטעט.

pièce de résistance' (פיעיס דע ריי-זיס-טאנס') דאס וויכטיגסטע שטיק, די הויפטזאך פון עפעס.

piece'-dyed *a.* (פיעס'-דאיד) געפארבט אין שטיק [וועגען צייג, וועלכע מען האט געפארבט שוין נאך'ן וועבען].

piece'-goods *n.* (פיעס'-גודז) שטיק-וואארע [צייג, וועלכע מען פערקויפט אין גאנצע געוועבטע שטיקער, ניט אבשניידענדיג פון זיי].

piece in (פיעס אין) איינזעצען, איינפאסען.

piece'less *a.* (פיעס'-לעס) ניט געמאכט פון בעזונדערע שטיקער; גאנץ, פון איין שטיק.

piece'meal *a. and adv.* (פיעס'-מיעל) אין שטיקער; פון בעזונדערע טיילען; שטיקלעכווייז, ביסלעכווייז; שטופענווייז.

piece of eight (פיעס אוו אייט) דער שפאנישער דאלאר [ענטהאלט 8 רעאלען].

piece out (פיעס אוט) אויסבילדען אדער פערלענגערען עפעס, צוגעבענדיג א שטיק צו א שטיק.

They found it hard to piece out the garment.

pie'cer *n.* (פיע'-סער) אין א שפינ-פאבריק — א איינגעל אדער מיידעל, וואס בינדט צונויף די פאנאנדערגעריסענע פאדים.

piece up (פיעס אפ) אויסלאטען, פעררינכטען; אויסבילדען עפעס פון צונויפגעלעגטע שטיקלעך.

peice'-work *n.* (פיעס'-הוואירק) שטיק-ארבייט.

piece'-wor'ker *n.* (פיעס'-הוואיר'-קער) א שטיק-ארבייטער [אן ארבייטער וואס בעקומט זיינע שכירות ניט פון טאג אדער וואך, נאר פון שטיק].

pie'-crust *n.* (פאי'-קראסט) די אויבערשטע פערהארטעוועטע קארקע [סקאריינקע] פון א פאשטעט.

pied *a.* (פאיד) פערשיעדען-פארביג, פערשיעדען-פארביג געפלעקט; געפלעקט.

pied'-fort' *n.* (פיעי'-פאהר') א פורעם אדער מאדעל פון א מטבע וואס איז דיקער ווי די געוועהנליכע מטבעות פון דעמזעלבען מין, וועלכע זיינען אין געברויך.

Piedmontese' *a. and n.* (פיעד-מאנ-טיעז') פיעמאנטעזיש, וואס איז שייך צו פיעמאנט [א געגענד אין איטאליען]; וואס איז שייך צו א געגענד ביי בערג; א פיעמאנטעזער.

pied'ness *n.* (פאיד'-נעס) פערשיעדען-פארביגקייט; געפלעקטקייט.

piedouche' *n.* (פיעי-דוהש') א לייסט, אן אונטערלאגס-שטיצע אין א וואנד אדער פעדעסטאל פאר א ביוסט, פאר אן ארנאמענט א. ז. וו.

piedroit' *n.* (פיעי-דרוא') אין ארכיטעקטור — א פיער-קאנטיגע קאלאנע אין פראנט פון א וואנד, וואס האט ניט אונטער זיך קיין פעדעסטאל.

pie'-finch *n.* (פאי'-פינטש) דער בוכ-פינק, זיאבליק [אזא זינג-פויגעל]. ז. **chaffinch**.

pie'-mag (פאי'-מעג) אן עלסטער, א סאראקע. ז. **magpie**.

pie'man *n.* (פאי'-מען) א בעקער אדער הענדלער פון פאשטעטען אדער פרוכט-קויכענס.

pie'-nan'ny *n.* (פאי'-נען'-אי) אן עלסטער, א סאראקע. ז. **magpie**.

pie'-plant *n.* (פאי'-פלענט) גארטען-רעבארבער [א מין זיסע פלאנצע וואס מען געברויכט אין פאשטעטען]. ז. **rhubarb**.

pie'poudre *n.* (פאי'-פאו-דער) ז. **piepowder**.

pie'powder *n.* (פאי'-פאו-דער) א פארצייטיגער מארק אדער יאריד-געריכט אין ענגלאנד [בלויז פאר קלאגען וואס האבען געהאט א שייכות מיט'ן יאריד].

pie'powdered *a.* (פאי'-פאו-דערד) מיט פערשטויבטע פיס.

pier *n.* (פיער) א האפען-וואנד, א האפען-דאמבע, א לאנדונגס-פלאץ; א זייל, א סלופ [אויף וועלכען מען הענגט אויף א טהיר, א שטיין-זייל ביי א בריק א. ז. וו.]; א פעררינכטונג פעסטצוהאלטען פיזיקאלישע אינסטרומענטען [אין לאבאראטאריעס און אבזערוואטאריעס]; א טייל פון א וואנד צווישען צוויי טהירען אדער צוויי פענסטער.

pier'age *n.* (פיער'-איידזש) דאם-געלד, האפען-געלד [אבצאהל פאר'ן רעכט זיך צו בענוצען מיט א האפען-דאמבע אדער לאנדונגס-פלאץ].

pierce *v.* (פיערס) 1. דורכשטעכען; דורכבויערען, דורכדרינגען; איינדרינגען; 2. דורכנעהמען, ריהרען, ארויסרופען געוויסע געפיהלען.

2. His speech pierced the heart of all who heard him.

pier'ceable *a.* (פיער'-סעבל) דורכדרינגליך, וואס קען דורכגעדרונגען ווערען אדער דורכגעשטאכען ווערען; וואס קען געריהרט ווערען [פון געפיהלען].

pierced *a.* (פיערסט) דורכגעשטאכען, דורכגעדרונגען; געלעכערט; געריהרט [פון געפיהלען].

pierced work (פיערסט הוואירק) בעפוצונגען אדער ארנאמענטען וואס דער מוסטער איז געמאכט אין אויסגעשטאכענע לעכלעך.

pier'cel *n.* (פיער'-סעל) א פעסעל-בויערער [אן אינסטרומענט צו מאכען לעכער אין פעסלעך].

pier'cer *n.* (פיער'-סער) אן איינדרינגער; א דורכבויערער, איינער וואס שטעכט דורך אדער בויערט דורך; אן אינסטרומענט צו בויערען אדער דורכשטעכען; א בויערער, א דריל; דער שטאכעל ביי אינזעקטען.

pier'cing *n. and a.* (פיער'-סינג) 1. דורכדרינגונג, דורכשטעכונג; דאס אויסזעגען א מוסטער אדער אוזאר אין מעטאל; 2. דורכשטעכענד; 3. דורכדרינגענד; שארף; 4. ריהרענד.

3. Piercing eyes. 4. A piercing cry.

pier'cingly *adv.* (פיער'-סינג-לי) שארף, דורכדרינגענד.

pier'cingness *n.* (פיער'-סינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, שארפקייט.

pier'cing-saw *n.* (פיער'-סינג-סאה) א גאלדשמיד-זעגעל געברויכט ביים אויסזעגען מוסטערען אדער אוזארען אין גאלד און זילבער.

pier'-glass *n.* (פיער'-גלעס) א טריומא, א שפיגעל וואס פערנעהמט די גאנצע וואנד צווישען צוויי פענסטער.

pie'-rhu'barb *n.* (פאי'-רוה'-בארב) גארטען-רעבארבער. ז. **rhubarb**.

pier'-ta'ble *n.* (פיער'-טיי'-בל) א טיש וואס שטעהט צווישען צוויי פענסטער.

pi'et *n.* (פאי'-עט) אן עלסטער, א סאראקע. ז. **magpie**.

Pi'etism *n.* (פאי'-ע-טיזם) פיעטיזם [די רעליגיעזע בעוועגונג פון 17טען יאהרהונדערט אין דייטשלאנד געגען דעם דאגמאטיזם פון דער לוטעראנישער קירכע. די שטרעבונג פון די פיעטיסטען איז געווען אריינצוברענגען אין דער קירכע מעהר לעבען, אויפהייבונג פון רעליגיעזען געפיהל און גאטספארכטיגקייט וואס קומט פון הארצען].

pi'etism *n.* (פאי'-ע-טיזם) פיעטיזם, פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; צביעות, כלומר'שדיגע פרומקייט.

Pi'etist *n.* (פאי'-ע-טיסט) א פיעטיסט. ז. **Pietism**.

pi'etist *n.* (פאי'-ע-טיסט) א פיעטיסט, א פרומער, א גאטספארכטיגער.

Pietis'tic *a.* (פאי-ע-טיס'-טיק) פיעטיסטיש. ז. **Pietism**.

pietis'tic *a.* (פאי-ע-טיס'-טיק) פיעטיסטיש, פרום, גאטספארכטיג.

Pietis'tical *a.* (פאי-ע-טיס'-טי-קעל) ז. **Pietistic**.

pietis'tical *a.* (פאי-ע-טיס'-טי-קעל) ז. **pietistic**.

pi'ety *n.* (פאי'-ע-טי) 1. פיעטעט, פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; 2. איבערגעבענהייט, ליעבע [צו עלטערען, צום פאטערלאנד א. ד. ג.]

2. Filial piety is a natural virtue.

piezom'eter *n.* (פאי-ע-זאמ'-ע-טער) א פליסיגקייטס-דרוק-מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען אויף וויפיעל פערשיעדענע פליסיגקייטען קענען איינגעפרעסט ווערען].

pif'fero *n.* (פיפ'-ע-ראו) א מוזיקאלישער אינסטרומענט ענהליך צו א פלייט וואס ווערט געברויכט אין געוויסע געגענדען אין איטאליען און טיראל.

pif'fle *v. and n.* (פיפל) טהאן עפעס פויל, פוילענצען; ריידען נארישקייטען; נארישקייטען; פלוידעריי.

All this talk is piffle.

pif'fler *n.* (פיפ'-לער) איינער וואס פערברענגט די צייט אין נארישקייטען; א פלוידערער.

pif'fling *a.* (פיפ'-לינג) אונוויכטיג; נאריש.

pig *n. and v.* (פיג) א חזיר [הויפטזעכליך א יונגער]; חזיר-פלייש; א בלאק, א שטיק מעטאל; א געוויכט פאר בליי

[פון 301 פונט]; געבעהרען חזירים’לעך; לעבען אדער האנדלען ווי חזירים.

pig’-deer *n.* (פיג’-דיער) דער הארן⸗שווין, דער ווילדער אסט⸗אינדישער חזיר. ז. ***horned hog***.

pig’eon *n. and v.* (פידזש’-אן) א טויב; א נאר; א תם, איינער וועמען עס איז לייכט צו בעשווינדלען; אבנארען, בעשווינדלען [הויפטזעכליך אין אזארטנע שפיעלען].

pig’eon-breast *n.* (פידזש’-אנ-ברעסט) א ברוסט פון א טויב; א טויבען⸗ברוסט [אוננארמאל ארויסגעבויגענע ברוסט⸗ביינער].

pig’eon-breas’ted *a.* (פידזש’-אנ-ברעס’-טעד) מיט אוננארמאל⸗ארויסגעבויגענע ברוסט⸗ביינער.

Pig’eon-Eng’lish *n.* (פידזש’-אנ-אינג’-ליש) ז. ***Pidgin-English***.

pig’eon-express’ *n.* (פידזש’-אנ-עקס-פרעס’) א טויבען⸗פאסט [בריעף געשיקט דורך טויבען].

pig’eon-fan’cier *n.* (פידזש’-אנ-פענ’-סי-ער) א טויבען⸗ציכטער, איינער וואס האלט אדער האדעוועט טויבען.

pig’eonfoot *n.* (פידזש’-אנ-פוט) גערא⸗ניום [א מין בלום].

pig’eon-goose *n.* (פידזש’-אנ-גוהס) אזא אויסטראלישע גאנז.

pig’eon-hawk *n.* (פידזש’-אנ-האהק) אזא קליינער פאלק⸗פויגעל [סאקאל].

pig’eon-hear’ted *a.* (פידזש’-אנ-האר’-טעד) שרעקעדיג.

pig’eonhole *n. and v.* (פידזש’-אנ-האול) 1. אן עפנונג אין א טויבען⸗שטיבעל; 2. אן אבטיילונג פאר בריעף [ווי אין א שרייב⸗טיש]; א פלאץ צום אוועקלעגען אין דער לאנגער באנק; 3. א לאך אין אן אויווען ארויסצולאזען די גאזען; א לאך אין דעם דעק פון א פארב⸗קעסעל; 4. אין דרוקעריי — א צו ווייטע פאנאנדערטיילונג פון ווערטער; אוועקלעגען אין א בריעף⸗אבטיילונג [ווי למשל, פון א שרייב⸗טיש]; אוועקלעגען אז א זייט, אבלעגען אויף שפעטער; פערשטופען אין א לאך, אוועקלעגען אין דער לאנגער באנק. 2. My application for the position is resting in a pigeonhole.

pig’eonholed *a.* (פידזש’-אנ-האולד) געמאכט מיט לעכער [ווי אין אן אויווען אדער פארב⸗קעסעל]. ז. ***pigeonhole***.

pig’eonholes *n.* (פידזש’-אנ-האולז) א מין אלטעם ענגלישעם טיוואלי⸗שפיעל [א מין ביליארד⸗שפיעל].

pig’eon-house *n.* (פידזש’-אנ-האוס) א טויבען⸗שטיבעל, א טויבען⸗שלאג.

pig’eon-liv’ered *a.* (פידזש’-אנ-ליוו’-ערד) זאנפט, זאנפטמיטיג, אהן א גאל.

pig’eon-match *n.* (פידזש’-אנ-מעטש) א ספארט פון שיסען טויבען [וועלכע ווערען ארויסגעלאזט פון שטייגען].

pig’eon-pair *n.* (פידזש’-אנ-פעהר) א פאר פון ביידע געשלעכטער.

pig’eon-pea *n.* (פידזש’-אנ-פיע) אנגא⸗לא⸗ארבעס אדער קאנגא⸗פאסאליעס [אזא אסט⸗אינדישער קוסט].

pig’eonry *n.* (פידזש’-אנ-רי) אן ארט וואו מען האלט טויבען; א טויבען⸗שלאג.

pig’eon’s-blood *n.* (פידזש’-אנז-בלאד) דער קאליר פון א טונקעלען רובין [אזא עדעלשטיין]. ז. ***ruby***.

pig’eon’s-grass *n.* (פידזש’-אנז-גרעס) אייזען⸗קרויט, אייזען⸗גראז. ז. ***vervain***.

pig’eon’s-milk *n.* (פידזש’-אנז-מילק) פויגעל⸗מילך [עטוואס אונמעגליכעס].

pig’eontail *n.* (פידזש’-אנ-טייל) ז. ***pintail duck***.

pig’eon-toed *a.* (פידזש’-אנ-טאוד) מיט פיס ווי ביי טויבען; מיט אריינגעבויגענע פיס⸗פינגער.

pig’eonwing *n.* (פידזש’-אנ-הווינג) אזא מין האר⸗פריזור ביי מענער אין ענדע פון 18טען יאהרהונדערט; אזא פארוק; אזא בויגענארטיגע שנעלע בעוועגונג אין טאנצען, גליטשען⸗זיך א. ז. וו.

pig’eonwood *n.* (פידזש’-אנ-הוואוד) טויבען⸗האלץ, טויבען⸗בוימער [א נאמען פון פערשיעדענע בוימער, ווי פון א געוויסען מין קארקען⸗בוים, זעברא⸗בוים א. ז. וו., וועלכע דערמאנען מיט זייער קאליר אן דער פארב פון טויבען⸗פעדערען].

pig’-eyed *a.* (פיג’-איד) מיט חזיר’שע אויגען [מיט קליינע איינגעזונקענע ווי פערגלעזערטע אויגען].

pig’-faced *a.* (פיג’-פייסט) וואס זעהט אויס ווי א חזיר; מיט א חזיר’שען פנים.

pig’-fish *n.* (פיג’-פיש) א פיש וואס גיט ארויס א קלאנג עהנליך צום כריוקען פון א חזיר [ווי למשל, דער גרונץ⸗פיש]. ז. ***grunt***.

pig’foot *n.* (פיג’-פוט) אזא פיש פון רויטליך⸗ברוינעם קאליר, שווארץ געפלעקט [האלט זיך אויף אין מיטעללענדישען ים].

pig’-foot’ed *a.* (פיג’-פוט’-עד) וואס האט פיס עהנליך צו די פיס פון א חזיר.

pig’gery *n.* (פיג’-ע-רי) א חזיר⸗שטאל.

pig’gie *n.* (פיג’-אי) ז. ***piggy***.

pig’gin *n.* (פיג’-אין) א הילצערנער אדער ליימענער קרוג אדער שעפעל.

pig’gish *a.* (פיג’-איש) חזיר’ש, שווייניש; אונריין; פרעסעריש, זשעדנע, גיעריג.

pig’gishness *n.* (פיג’-איש-נעס) חזיר’ישקייט; אונריינקייט; זשעדנעקייט, גיעריגקייט.

pig’gy *n.* (פיג’-אי) א חזיר’על.

pig’gy-wig’gy *n.* (פיג’-אי-הוויג’-אי) ז. ***piggy***.

pig’-head’ed *a.* (פיג’-העד’-עד) דום, נאריש; נאריש פער’עקשנ’ט.

pig’-head’edly *adv.* (פיג’-העד’-עד-לי) אויף א דומען אדער נאריש⸗פער’עקשנ’טען אופן.

pig’-head’edness *n.* (פיג’-העד’-עד-נעס) דומהייט; נארישע איינגעשפארטקייט.

pig’-hole *n.* (פיג’-האול) א זייטיגע עפנונג אין א שמעלץ⸗אויווען אריינצונעהמען אייזען צום שמעלצען.

pig in a bag (פיג אין ע בעג) ז. ***pig in a poke***.

pig in a poke (פיג אין ע פאוק) ”א קאץ אין א זאק“.

pig’-i’ron *n.* (פיג’-אי’-ערן) רויה⸗אייזען, טשוגון, גוס⸗אייזען אין שטיקער.

pig’-lead *n.* (פיג’-לעד) בליי אין שטיקער.

pigme’an *a.* (פיג-מי’-ען) פיגמייאיש, ווי א פיגמיי [קארליק]; קליין, קליינליך.

pig’ment *n.* (פיג’-מענט) פארב, פארב⸗שטאף; פיגמענט [אין ביאלאגיע — א שטאף וואס גיט צו א געוויסען קאליר דעם צעלען⸗געוועב פון חיות און פלאנצען].

pig’mental *a.* (פיג’-מענ-טעל) וואס ענטהאלט אין זיך פיגמענט, וואס ברענגט ארויס פיגמענט, וואס איז שייך צו פיגמענט. ז. ***pigment***.

pig’mentary *a.* (פיג’-מענ-טע-רי) ז. ***pigmental***.

pig’mentary degenera’tion (פיג’-מענ-טע-רי די-דזשענ-ע-ריי’-שאן) א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען אין קערפער ווערט פראדוצירט צופיעל פיגמענט [פארב⸗שטאף אין דעם צעלען⸗געוועב].

pigmenta’tion *n.* (פיג-מענ-טיי’-שאן) פארבונג דורך פיגמענט; א קראנקהאפטער איבערפלוס פון פיגמענט. ז. ***pigment***.

pig’ment-cell *n.* (פיג’-מענט-סעל) א צעלע וואס טיילט אוים פיגמענט [פארב⸗שטאף אין דעם צעלען⸗געוועב פון חיות און פלאנצען]; א צעלע וואס ענטהאלט פיגמענט.

pig’mented *a.* (פיג’-מענ-טעד) געפארבט, קאלירט; אנגעזאפט מיט פיגמענט. ז. ***pigment***.

pig’ment-prin’ting *n.* (פיג’-מענט-פרינ’-טינג) פארבען⸗דרוק אויף געוועבטע שטאפען [הויפטזעכליך אויף ציץ].

pig’-met’al *n.* (פיג’-מעט’-על) מעטאל אין שטיקער.

pig’my *n. and a.* (פיג’-מי) ז. ***pygmy***.

pig’nerate *v.* (פיג’-נע-רייט) פער’משכונ’ען, געבען א משכון; נעהמען א משכון.

pig’norate *v. and a.* (פיג’-נא-רייט) פער’משכונ’ען, געבען א משכון; נעהמען א משכון; וואס פער’משכונ’ט.

pignora’tion *n.* (פיג-נא-ריי’-שאן) דאס אוועקגעבען אין משכון; דאס פערכאפען פרעמדע בהמות וואס האבען אנגעטהאן שאדען און פערהאלטען זיי ביז מען צאהלט אב פאר’ן היזק וואס זיי האבען אנגעמאכט.

pig’norative *a.* (פיג’-נא-ריי-טיוו) וואס פער’משכונ’ט.

pig’nus *n.* (פיג’-נאס) א משכון.

pig’nut *n.* (פיג’-נאט) דער ברוינער אמעריקאנער וואלנוס⸗בוים; די פרוכט פון דיעזען בוים [ז. ***hickory***]; דער ערד⸗נוס; דער ברויט⸗נוס [אזא וועסט⸗אינדישער און זיד⸗אמעריקאנישער נוס].

pig’-pen *n.* (פיג’-פען) א חזיר⸗שטאל.

pig’sconce *n.* (פיג’-סקאנס) א דומקאפ, א נארישער עקשן.

pigs in blan’kets (פיגז אין בלענ’-קעטס) געפרעגעלטע אויסטערס וואס זיינען איינגעוויקעלט אין שטיקלעך חזיר⸗פלייש.

pig’skin *n.* (פיג’-סקין) חזיר⸗פעל; עטוואס געמאכט פון חזיר⸗פעל; א זאטעל.

pig’-stick’er *n.* (פיג’-סטיק’-ער) א חזירים⸗קצב; א יעגער אויף ווילדע חזירים; אזא טאשען⸗מעסער מיט א לאנגען קלינגעל.

pig’-stick’ing *n.* (פיג’-סטיק’-אינג) דאס קוילענען חזירים; יאגד אויף ווילדע חזירים.

pig’sty *n.* (פיג’-סטאי) א חזיר⸗שטאל.

pig’s whis’per (פיגז הווים’-פער) דאס שעפטשען, שושקען; א קורצער אויגענבליק.

pig’tail *n.* (פיג’-טייל) א חזיר’שער עק; א צאפ; א מאן וואס טראגט א צאפ [ווי עס איז געווען די מאדע פארצייטענס]; צונויפגעדרעהטער טאבאק.

pig’tailed *a.* (פיג’-טיילד) וואס האט א חזיר’שען עק; וואס טראגט א צאפ [וועגען מענער]. ז. ***pigtail***.

pi’ka *n.* (פאי’-קא) א מין גריזשענדע חיה’לע אהן אן עק [גרוים ווי א ראץ].

pi’ka-squir’rel *n.* (פאי’-קא-סקהוואר’-על) א שינשילע. ז. ***chinchilla***.

pike *n. and v.* (פאיק) א העכט [ז.

איל.]; א פיקע, א שפיז; א שפיץ; א שפיץ פון א בארג; א שלאגבוים, א ראגאטקע; א וועג אדער שאסעע, וואו מען דארף צאהלען פאר דורכפאהרען; דער שטיפט אויף וועלכען עס דרעהט זיך די זאך וואס מען טאקט אדער דרעקסעלט; שנעל געהן.

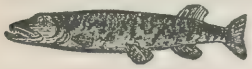

Pike

piked *a.* (פאיקד) שפיציג, צוגעשפיצט.

piked staff (פאיקד סטעף) ז. *pikestaff*.

pike′head *n.* (פאיק׳-העד) דער שפיץ פון א פיקע; א פיש מיט א פערשפיצטען קאפ.

pike′-head′ed *a.* (פאיק׳-העד׳-עד) מיט א שפיציגען קאפ, ווי א העכט.

pike′-kee′per *n.* (פאיק׳-קיע׳-פער) א שלאגבוים=אויפזעהער, א ראגאטקע=אויפזעהער.

pike′man *n.* (פאיק׳-מען) דער פיקע=טרעגער [א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א פיקע]; א מינען=גרעבער וואס ארבייט מיט א ברעך=שטאנג; א שלאגבוים=אויפזעהער.

pike′-perch *n.* (פאיק׳-פוירטש) דער העכט=בארש [איינער פון עטליכע מינים פיש וואס זיינען עהנליך אי צו בארשען אדער אקונעס, אי צו העכט].

pike′-pole *n.* (פאיק׳-פאול) א קעקשע, א שטאנג מיט א האקען אויף׳ן ענד צו טרייבען געהילץ אויף׳ן וואסער.

pi′ker *n.* (פאי׳-קער) אן ארומטרייבער, א וואגאבונד, א בראדיאגע; א שווינדלער; א קליינער ספעקולאנט; איינער וואס האנדעלט אדער ספעקולירט אויף קליינגעלד און פארזיכטיג.

pike′staff *n.* (פאיק׳-סטעף) א שטעקען מיט אן אייזערנעם שפיץ; א פיקע.

pilaff′ *n.* (פי-לאף׳) פילאוו [א מזרח=אזיאטישער מאכל געקאכט פון רייז מיט פלייש, צימרינג, ראזשינקעס א. ד. ג.].

pi′lar *a.* (פאי׳-לאר) וואס איז בעדעקט מיט האר, האריג.

pil′ary *a.* (פיל׳-ע-רי) ז. *pilar*.

pilas′ter *n.* (פי-לעס׳-טער) א פילאסטער [א פיער=קאנטיגער זייל פון א געביידע].

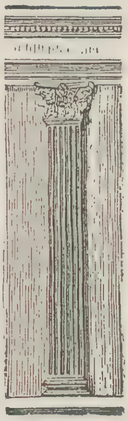

Pilaster

pilas′tered *a.* (פי-לעס׳-טערד) געבויט מיט פיער=קאנטיגע זיילען.

pilau′ *n.* (פי-לאה׳) ז. *pilaff*.

pil′chard *n.* (פיל׳-טשארד) א סארדעל אדער סארדינקע [א מין קליין פישעל וואס ווערט נעגעסען אלס דעליקאטעסע].

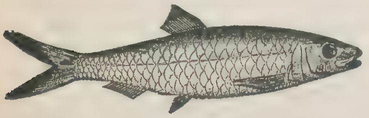

Pilchard

pile *n. and v.* (פאיל) א פאליע, א פערשפיצטער סלופ אדער קלאץ וואס מען שלאגט אריין אין דער ערד; דער שפיץ פון א שפיעז אדער פייל; א גרויסע געביידע אדער א מאסע מויערען; א הויפען, א קופע; א גרויסע קופע האלץ, אויף וועלכער מען פלעגט פערברענען א טויטען; א פיראמידע; אין עלעקטריציטעט — דער גאלוואנישער זייל [א סעריע פון פלאטען, וואס זיינען געלעגט געווארען פארוויין, א קופערנע און צינקענע, איינע אויף די אנדערע]; א סך געלד; די האר, די וואל אדער דער פוך פון א חיה; די פיברען אדער פאזערען [ווי פון פלאקס א. ד. ג.]; שלאגען פאליעס, אריינשלאגען קלעצער אין דער ערד; צומאכען א שפיציגען ענד צו א שפיעז אדער פייל; אנהויפען, אנווארפען; צוזאמענלעגען אין קופעס אדער הורבעס; אנזאמלען; מאכען האריג אדער פוכיג.

pile arms (פאיל ארמז) אין מיליטער — צוזאמענשטעלען די ביקסען ווי א פיראמידע.

pil′eate *a.* (פיל׳-אי-אייט) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א היטעל [ווי דאס קעפעל פון שוועמלעך].

pil′eated *a.* (פיל׳-אי-איי-טעד) אין באטאניק — וואס איז בעדעקט ווי מיט א היטעלע; אין זאאלאגיע — וואס האט א קאם אדער א פעדערען=טשוב אויף׳ן קאפ [וועגען געוויסע פויגלען].

pile′-bridge *n.* (פאיל׳-ברידזש) א יאך=בריק, א בריק אויף אריינגעשלאגענע קלעצער.

pile′-buil′der *n.* (פאיל׳-ביל׳-דער) איינער וואס בויט זיין וואהנונג אויף פאליעס אדער סלופעס [וועגען געוויסע פארצייטיגע ווילדע פעלקער, וועלכע פלעגען בויען זייערע הייזלעך אויף סלופעס אין מיטען א ברייטען טייך אדער אזיערע].

piled *a.* (פאילד) וואס האט א צוגעשטעלטען שפיץ [ווי א שפיעז אדער פייל]; וואס האלט זיך אויף פאליעס אדער סלופעס.

pile′-dri′ver *n.* (פאיל׳-דראי׳-ווער) א מאשין אריינצושלאגען קלעצער אין דער ערד.

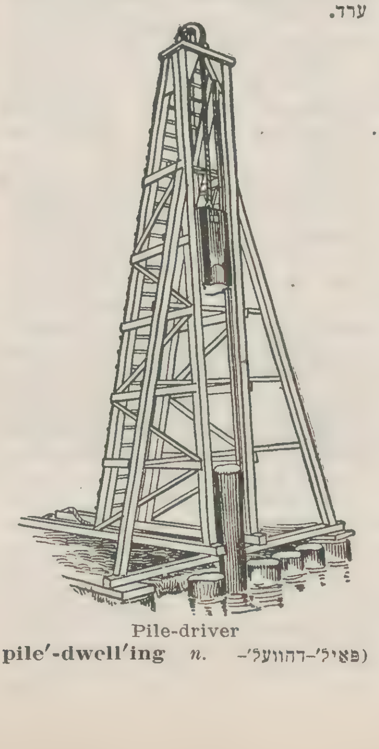

Pile-driver

pile′-dwell′ing *n.* (פאיל׳-דהוועל׳-אינג) א הייזעל אדער וואהנונג אויפגעבויט אויף סלופעס [ספעציעל ביי געוויסע פארצייטיגע ווילדע פעלקער, וועלכע פלעגען בויען זייערע וואהנונגען אין מיטען פון טייכען און אזיערעס].

pile′-en′gine *n.* (פאיל׳-ענ׳-דזשין) ז. *pile-driver*.

pile′-hoop *n.* (פאיל׳-הוהפ) אן אייזערנער רייף וואס מען טהוט אן אויף א סלופ בעת מען שלאגט איהם אריין אין דער ערד אום ער זאל זיך ניט צושפאלטען פון קלאפען איבער איהם.

pile on (פאיל אן) אנהויפען, אנווארפען הורבעס אדער קופעס.

pi′leous *a.* (פאי׳-לי-אס) בעדעקט מיט האר; האריג.

pile′-plank *n.* (פאיל׳-פלענק) איינע פון די פאליעס אדער קלעצער, וואס ווערען אריינגעשלאגען אין גרונט פון א טייך, ים אדער אזיערע ביים בויען א קאפער=דאם. ז. *coffer-dam*.

pi′ler *n.* (פאי׳-לער) איינער וואס לעגט אן קופעס אדער הורבעס.

piles *n.* (פאילז) העמאראאידען, מערידען [אזא קראנקהייט אין הינטער=לייב, וועלכע בעשטעהט אין אן אויסברייטונג פון די בלוט=געפעס].

pil′eum *n.* (פיל׳-אי-אם) דער אויבערשטער טייל פון קאפ ביי פויגלען, וואו עס וואקסט דער קאם אדער די קאפפעדערען.

pile up (פאיל אפ). אנהויפען, מאכען קופעס.

pil′eus *n.* (פיל׳-אי-אם) א שפיציג היטעלע פון וואיליק אדער פילץ ביי די אלטע רוימער; דאס רונדע קעפעל פון געוויסע פלאנצען, ווי ביי שוועמלעך.

pile′-wea′ving *n.* (פאיל׳-הוויע׳-ווינג) סאמעט=וועבעריי, דאס וועבען צייג אזוי, עס זאל זיין האריג.

pile′-wire *n.* (פאיל׳-הוואיר) דאס דראט וואס ווערט בענוצט אין וועבען האריגע צייג, ווי סאמעט, פליוש א. ד. ג.

pile′work *n.* (פאיל׳-הוואירק) בוי=ארבייט אויף פאליעס אדער קלעצער וואס זיינען אריינגעשלאגען אין דער ערד.

pile′-worm *n.* (פאיל׳-הוואירם) א ווארים אדער מאלוסק, וועלכער גראבט זיך איין אין קלעצער וואס זיינען אריינגעשלאגען אין גרונט פון ים אדער פון א טייך.

pile′-worn *a.* (פאיל׳-הוואורן) אבגעטראגען אזוי, דאס די האר [פון סאמעט, פליוש א. ד. ג.] האט זיך אבגעריבען און עס זעהען זיך ארויס די פעדים פון געוועב.

pile′wort *n.* (פאיל׳-הוואירט) ברוין=ווארצעל אדער פייגען=ווארצעל [א מין פוטער=בלום]. ז. *figwort*.

pil′fer *v.* (פיל׳-פער) גנב׳ענען, צונעהמען קליינינגקייטען; לאטכענען, אוועקשלעפען פון אונטער דער האנד.

pil′ferer *n.* (פיל׳-פער-ער) א גנב וואס גנב׳עט קליינינגקייטען.

pil′fering *n.* (פיל׳-פער-אינג) ז. *pilfery*.

pil′feringly *adv.* (פיל׳-פער-אינג-לי) גנב׳יש, מעשה גנב, ווי א גנב וואס גנב׳עט קליינינגקייטען.

pil′fery *n.* (פיל׳-פער-אי) דאס גנב׳ענען קליינינגקייטען; א גע׳גנב׳עטע קליינינגקייט.

pilgar′lick *n.* (פיל-גאר׳-ליק) איינער וואס איז געווארען פליכעוואטע פון א

קראנקהייט; א צרה'דיגער, פעראינגליק=ליכטער מענש.

pil'grim *n., a. and v.* (פיל'-גרים) א פילגרים, איינער וואס וואנדערט צו א הייליגען ארט מתפלל זיין דארטען; אין אמעריקאנער געשיכטע — איינער פון די ענגלישע נאנקאנפארמיסטען, וועלכע זיינען געקומען אין 1620 קיין אמעריקא און האבען געגרינדעט די ערשטע קאלאניע פון די ניו=ענגלאנד=שטאאטען; א ניי=געקומע=נער מענש; וואס איז שייך צו א פילגרים אדער הייליגען וואנדערער; עולי לרגל זיין, וואנדערען צו א הייליגען ארט.

pil'grimage *n.* (פיל'-גרי-מעדזש) דאס וואנדערען צו א הייליגען ארט; דאס עולי=לרגל זיין; דאס דורכגעהן דעם לעבענס=וועג.

pil'grimer *n.* (פיל'-גרי-מער) א פיל=גרים. ז. *pilgrim*.

pil'grimize *v.* (פיל'-גרי-מאיז) וואנדע=רען ווי א פילגרים. ז. *pilgrim*.

pil'grim's staff (פיל'-גרימז סטעף) דער וואנדערער=שטעקען.

pilif'erous *a.* (פאי-ליפ'-ע-ראס) וואס איז בעדעקט מיט האר [וועגען פלאנצען אדער חיות].

pi'liform *a.* (פאי'-לי-פארם) האר=פער=מיג, ווי האר.

pilig'erous *a.* (פאי-לידזש'-ע-ראס) ז. *piliferous*.

pi'ling *n.* (פאי'-לינג) דאס ארייננשלא=גען פאליעס אדער קלעצער; בוי=ארבייט אויף פאליעס אדער ארייננעשלאגענע קלעצער; אין וועבערייען — דאס מאכען צייג בעדעקט ווי מיט האר אדער פוך; אין לעדער=ארבייט — דאס מאכען שוויצען א פעל, אז די האר זאל אויסקריכען.

pill *n. and v.* (פיל) א פיל; עפעס וואס איז אונאנגענעהם צו דערשלינגען; אן אונ=אנגענעהמליכקייט, אן ערביטערונג; פער=עקעלהאפטער מענש; געבען פילען; פער=באלאטירען, פערווארפען מיט שווארצע גאלקעס [וועגען א פארגעשלאגענעם נייעם מיטגליעד אין א קלוב].

pillaffe' *n.* (פי-לאף') פילאוו. ז. *pilaff*.

pil'lage *v. and n.* (פיל'-עדזש) רוי=בען, פלינדערען; רויב; פלינדערונג.

pil'lager *n.* (פיל'-ע-דזשער) א רוי=בער, א פלינדערער.

pil'lar *n.* (פיל'-אר) א זייל; א שטיצע, עפעס א שפארע, אן אונטערשפארונג; וואס דיענט אלס א שטיצע אדער שפארע [ווי אין א קויהלען=שאכטע — א זייל פון צונויפגעלעגטע קויהלען וואס שטיצט אונטער די סטעליע אדער דעם געוועלב פון דער שאכטע]; איינער אדער עפעס וואס האלט אויף אדער שטיצט אונטער א געוויסע זאך.

pil'lar-box *n.* (פיל'-אר-באקס) דאס פאסט=קעסטעל וואס איז צוגעשלאגען צו אן אייזערנעם גאסען=סלופ.

pil'lared *a.* (פיל'-ארד) מיט זיילען, זיילען=אונטערגעשטיצט מיט זיילען; פערמיג.

pil'laring *n.* (פיל'-אר-אינג) דאס אונ=טערשטיצען מיט זיילען; א צייל פון זיי=לען; א סיסטעם אדער מעטאדע פון אויס=שטעלען זיילען.

pil'larist *n.* (פיל'-אר-איסט) איינער פון א קלאס קריסטליכע מאנאכען ארער פרושים פון 5טען און 6טען יאהרהונדערט, וועלכע פלעגען זיך אבזונדערען פון דער וועלט און אויפהאלטען זיך אויף די שפי=צען פון הויכע זיילען.

pil'lar of the state (פיל'-אר אוו טהי סטייט) דער זייל פון דער מלוכה, דער הויפט=מענש אויף וועלכען אלץ האלט זיך.

pill'-box *n.* (פיל'-באקס) א פילען=קעס=טעלע, א שאכטעל צו האלטען פילען; הו=מאריסטיש — א מין וועגעל אדער קא=רעטקע.

pil'lion *n.* (פיל'-יאן) א זאטעל=קישען [אין .הינטערשטען טייל פון א זאטעל אלס זיץ פאר א צווייטער פערזאן].

pil'lorize *v.* (פיל'-א-ראיז) שטעלען צום שאנד=קלאץ.

pil'lory *n. and v.* (פיל'-א-רי) דער שאנד=קלאץ [א מיטעלאלטערליכער שטראף=אינסטרומענט, וואס איז בעשטא=נען פון א קלאץ מיט צוויי ברעטער, אין וועלכען עס פלעגען אריינגערוקט ווערען דער קאפ און די הענד פון בעשטראפ=טען]; שטעלען צום שאנד=קלאץ.

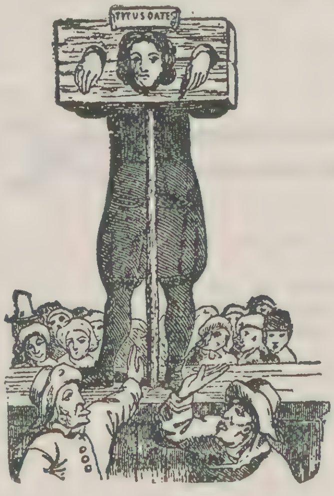

Pillory

pil'low *n. and v.* (פיל'-או) א קישען; א צוקאפענס; מאשעסטער [א מין דיקער באוועלנער צייג]; לעגען אויף א קישען; אונטערלעגען צוקאפענס, אונטערשפארען; דיענען אלס קישען.

pil'low-case *n.* (פיל'-או-קיים) א ציך פון א קישען.

pil'low-cup *n.* (פיל'-או-קאפ) א טרונק בראנפען פאר'ן שלאף.

pil'low-lace *n.* (פיל'-או-לייס) שפיצען אדער קרוזשעווע, וואס ווערען געהאפט מיט דער האנד איבער א קישעלע.

pil'low-li'er *n.* (פיל'-או-לאי'-ער) א שלאף=מיץ, א פעפער, א פוילאק.

pil'low-sham *n.* (פיל'-או-שעם) אן אויסגענעהטער אדער אויסגעהאפטער קי=שען=צודעק.

pil'low-slip *n.* (פיל'-או-סליפ) ז. *pillow-case*.

pil'lowy *a.* (פיל'-א-אי) ווי א קישען; ווייך; נאכגעביג.

pill'wort *n.* (פיל'-הוואירט) א מין וואס=סער=פלאנצע מיט פאפאראטניק=עהנליכע בלעטער און מיט רונדע קעפעלעך, וואו עס געפינען זיך די ספארען.

pi'lose *a.* (פאי'-לאוס) האריג, בעדעקט מיט דינע ווייכע האר.

pilos'ity *n.* (פאי-לאס'-אי-טי) האריג=קייט.

pi'lot *n. and v.* (פאי'-לאט) א שטייער=מאן, א לאצמאן, א שיף=פיהרער; אזא ריקער געוואנד פאר מאטראזען=רעק; א בוך מיט רייזע=אנצייגונגען און ריכטונ=גען; א שינען=רייניגער [א פארריכטונג ביי א לאקאמאטיוו אבצורייניגען פון שי=נען פערשיעדענע שטערונגען]; א לאצמאן=פיש [ז. *pilot-fish*]; דורכפיהרען א שיף [דורך א קאנאל אדער דורך א שטראם]; דורכפיהרען אימעצען אדער עפעס דורך א שוועריגקייט אדער פערלע=גענהייט.

pi'lotage *n.* (פאי'-לאט-עדזש) דאס דורכפיהרען א שיף; די דיענסט פון א לאצמאן; לאצמאן=געלד [געלד פאר דער דורכפיהרונג פון א שיף].

pi'lot-balloon' *n.* (פאי'-לאט-בע-לוהן') א קליינער לופט=באלאן וואס ווערט ארויסגעשיקט פאר א גרויסען צו בעשטי=מען די ריכטונג און די שטארקייט פון ווינד.

pi'lot-bird *n.* (פאי'-לאט-בוירד) א פויגעל פון די קאראאיבישע אינזלען, רופט זיך אזוי, ווייל זיין ערשיינונג בעווייזט די מאטראזען די נאהנטקייט פון לאנד.

pi'lot-boat *n.* (פאי'-לאט-באוט) דאס לאצמאן=שיפעל [אויף וועלכען א לאצ=מאן פאהרט ארויס צו בעגעגענען אן אנ=קומענדע שיף, אום זי אריינצופיהרען אין האפען].

Pilot-boat

pi'lot-bread *n.* (פאי'-לאט-ברעד) סוכארעס אדער אויסגעטריקענטע שטיקלעך ברויט וואס מען גרייט אן אויף א שיף אלס פראוויאנט.

pi'lot-cloth *n.* (פאי'-לאט-קלאהטה) א מין גראבער געוואנד, וואס דיענט פאר מאטראזען=רעק.

pi'lot-en'gine *n.* (פאי'-לאט-ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו, וואס מען שיקט ארויס פארויס א צוג, כדי צו זעהן אויף וויפיעל די אייזענבאהן=ליניע איז אין ארדנונג.

pi'lot-fish *n.* (פאי'-לאט-פיש) דער לאצמאן [א מין ים=פיש, וואס שווימט גע=וועהנליך נאך שיפען, ערנעהרענדיג זיך מיט דעם, וואס מען ווארפט ארויס פון שיף. געפינט זיך אין די ימים פון די ווארימע לענדער. אין די אלטע צייטען האט מען געגלויבט, אז ער ווייזט די שיפען דעם וועג].

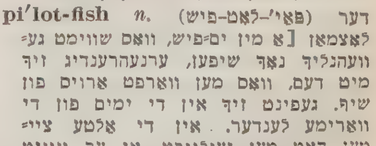
Pilot-fish

pi'lot-house *n.* (פאי'-לאט-האוס) דאס

קליינע שטיבעל אויף דעם דעק פון א שיף פאר דעם שטייערמאן אדער לאצמאן.

pi'lot-jack *n.* (פאי'-לאט-דזשעק) דער פלאג וואס מען הויבט אויף אויף א שיף אלס סיגנאל, אז מען דארף האבען א לאצמאן.

pi'lot-jack'et *n.* (פאי'-לאט-דזשעק'-עט) א מאטראזען־רעקעל.

pi'lot-light *n.* (פאי'-לאט-לאיט) א קליין גאז־פייערעל וואס ברענט שטענדיג נעבען א גרויסען גאז־ברענער און פון וועלכען דער גרויסער ברענער צינדט זיך אן.

pi'lotry *n.* (פאי'-לאט-רי) די לאצמאן־קונסט, דאס קענען זיין א לאצמאן.

pi'lot-snake *n.* (פאי'-לאט-סנייק) אזא אונגיפטיגע שלאנג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pi'lous *a.* (פאי'-לאס) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; האריג.

pil'pul *n.* (פיל'-פוהל) פלפול, שארפזיניגקייט; קינסטליך ארויסגערופענע פראגען פון תלמוד און מדרשים און דאס מתוכח זיין זיך איבער זיי.

pil'pulist *n.* (פיל'-פו-ליסט) א בעל־מפלפל; איינער וואס איז זיך מתוכח איבער קינסטליך ארויסגערופענע פראגען פון תלמוד און מדרשים.

pilpulis'tic *a.* (פיל-פו-ליס'-טיק) פלפול'דיג, וואס איז שייך צו פלפול. ז. *pilpul*

pil'ula *n.* (פיל'-יו-לא) א פיל.

pil'ular *a.* (פיל'-יו-לאר) וואס איז שייך צו פילען.

pil'ule *n.* (פיל'-יול) א קליינער פיל.

pi'lum *n.* (פאי'-לאם) דער פילום [א מיןווארף־שפיעז ביי די אלט־רוימישע פוס־סאלדאטען]; א קליינער שטאמפ פון א שטייסעל [ביי פארמאצעווטען].

pi'lus *n.* (פאי'-לאס) די קליינע ווייכע הערעלעך, מיט וועלכע עס זיינען בעדעקט געוויסע פלאנצען און חיות.

pimen'ta *n.* (פי-מענ'-טא) ז. *pimento*

pimen'to *n.* (פי-מענ'-טאו) פימענט, אינדישער פעפער [אזא געווירץ]; דאס בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט פימענט.

pimp *n. and v.* (פימפ) א קאדעט, א פאקטאר וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס; א קליין בינטעל ריטער; צושטעלען פראסטיטוטקעס; צונויפפיהרען מיט א פראסטיטוטקע.

pim'pernel *n.* (פימ'-פער-נעל) א מין גראז פון די צפון־געגענדען פון אייראפא און אזיען. דאס גראז האט רונדע רויטע בליהונגען, וועלכע פערמאכען זיך ביי א שלעכטען וועטער.

pim'pinel *n.* (פימ'-פי-נעל) ז. *pimpernel*

pim'ping *a.* (פימ'-פינג) קליין; אונבעדייטענד, ניט וויכטיג; קרענקליך.

pim'ple *n. and v.* (פימפל) א בלעזעל, א קרעצעל, א פרישטשיק; בעדעקען אדער אויסשיטען מיט פרישטשיקעס.

pim'pled *a.* (פימפלד) מיט בלעזלעך, מיט קרעצלעך אדער פרישטשיקעס.

pimp'-like *a.* (פימפ'-לאיק) ווי א קאדעט, ווי א פאקטאר וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס; געמיין; פערדארבען.

pim'ply *a.* (פימ'-פלי) וואס האט בלאטערען, בעדעקט אדער אויסגעשיט מיט פרישטשעס.

pimp'ship *n.* (פימפ'-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א קאדעט אדער א פאקטאר פון פראסטיטוטקעס. ז. *pimp*

pin *n. and v.* (פין) א שפילקע, א שטעק־נאדעל; א פלעקעל; א נאגעל, א שטיפט; א פעררוקער; א וואלגער־האלץ; א פוס; א קליינינקייט; א טשוואק אדער פלעקעל, וואס דיענט אלס צייכען; א שריט, א גראד; צושפילען מיט א שפילקע אדער שטעק־נאדעל; בעפעסטיגען מיט א פלעקעל, מיט א שטיפט אדער פעררוקער; האלטען פעסט אויף איין ארט; איינשליסען, איינשפארען; אנפילען די ציינער פון א פייל, אז זי זאל ניט קענען פיילען.

pin'afore *n.* (פינ'-ע-פאור) א קינדער־פארטיכעל.

pinang' *n.* (פי-נענג') א געוויסער פאלמען־בוים אויף די מאלאאישע אינזלען; דער נוס פון דיעזען פאלמען־בוים.

pinas'ter *n.* (פי-נעס'-טער) דער שטראנד־קיעפער, די ווילדע סאסנע [אזא סאסנע־בוים, וועלכער וואקסט זעהר הויך].

pin'case *n.* (פינ'-קייס) א קעסטעלע צו האלטען שפילקעס [שטעק־נאדלען].

pince-nez' *n.* (פענס-ניי') פענסנע.

pin'cers *n.* (פינ'-סערז) א צוואנג, א צווענגעל; קלעשנעס [ווי פון א ראק].

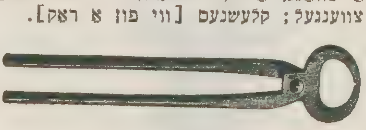

Pincers

pincette' *n.* (פענ-סעט') א פינצעט, א קנייפ־צווייגעל.

pinch *v. and n.* (פינטש) קנייפען; קוועטשען, דריקען; צונויפקלעמען, צוזאמענדריקען, צונויפפרעסען; אנגרייפען, בייסען; קוועלען, פלאגען, מוטשען; איינציהען, איינשרומפען [ווי דורך קעלט]; ריהרען פון ארט מיט א ברעך־אייזען; קריטיקירען, טאדלען, אויסגעפינען פעהלער; אבקנייפען, קארגען, שפארען; א קניפ; א קוועטש, א דריק; בעדריקונג, נויט; פיין; א קליין ביסעלע, א שמעק; א ברעך־אייזען.

pinch'back *n.* (פינטש'-בעק) א קארגער וואס זשאלעוועט אפילו זיך צו קליידען ווי נויטיג.

pinch'-bar *n.* (פינטש'-באר) אזא ברעך־אייזען מיט א קורצער ארויסשטארצונג ביים ענד צום הויבען שווערע זאכען.

pinch'beck *n. and a.* (פינטש'-בעק) 1. געלב־קופער אדער טאמבאק [א געמישטעס מעטאל פון קופער און צינק]; 2. פאלש, ניט עכט, נאכגעמאכט.

2. They are only **pinchbeck** patriots.

pinch'-cock *n.* (פינטש'-קאק) א קלאמער צום צונויפדריקען א ווייכען ראהר אדער שלויך [צום רעגולירען די פליסיגקייט וואס געהט דורך איהם].

The rubber pipe is furnished with a **pinch-cock.**

pinched *a.* (פינטשט) צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט; איינגעצויגען, איינגעשרומפען; שמאל, פערקלענערט; קלייניך, אונבעדייטענד; ארעסטירט [אויף גנבים לשון]; געכאפט ביי דער האנד.

pin'cher *n.* (פינ'-טשער) א קנייפער; א קארגער.

pin'chers *n.* (פינ'-טשערז) א קנייפ־צווייגעל, א ביים־צווייגעל.

pinch'fist *n.* (פינטש'-פיסט) א קארגער.

pinch'gut *n.* (פינטש'-גאט) ז. *pinchfist*

pin'ching *a.* (פינ'-טשינג) קנייפענד; קלעמענד, דריקענד; קארגענד, שפארענד.

pin'ching-bar *n.* (פינ'-טשינג-באר) ז. *pinch-bar*

pin'ching cold (פינ'-טשינג קאולד) א שניידענדע קעלט.

pin'chingly *adv.* (פינ'-טשינג-לי) שפארענדיג, קארגענדיג.

pin'ching times (פינ'-טשינג טאימז) געדריקטע צייטען.

pinch of snuff (פינטש אוו סנאף) א שמעק טאבאק.

pinch'penny *n.* (פינטש'-פענ-אי) ז. *pinchfist*

pinch'-spot'ted *a.* (פינטש'-ספאט'-עד) מיט פלעקען אדער צייכענס פון קנייפען.

pin'-connec'tion *n.* (פינ'-קא-נעק'-שאן) א פערבינדונג דורך פעררוקערס, וואס ווערט געברויכט ביי אייזערנע בריקען אנשטאט ניטען־פערבינדונגען.

pin'cushion *n.* (פינ'-קוש-אן) א נאדעל־קישעלע [א קישעלע אין וועלכען מען שטעקט אריין נאדלען אדער שפילקעס].

pind *v.* (פינד) איינשפארען אין א פפאנד־שטאל [וועגען בהמות וועלכע ווערען פערנומען, אויף פרעמדע פיטערנים, למשל, און ווערען איינגעשפארט אין א שטאל אלס משכון].

pin'dal *n.* (פינ'-דעל) ז. *peanut*

pin'dar *n.* (פינ'-דער) ז. *peanut*

pinda'ra *n.* (פינ-דא'-רא) ז. *pindaree*

pindar'ee *n.* (פינ-דער'-אי) א מיטגליעד פון א רייטענדער רויבער־באנדע אין אינדיען.

Pindar'ic *a. and n.* (פינ-דער'-איק) פינדאריש [נאך דער ארט פון דעם אלט־גריכישען לירישען דיכטער פינדאר, געלעבט אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט]; א פינדארישעס לויבגעזאנג.

Pindar'ical *a.* (פינ-דער'-אי-קעל) פינדאריש. ז. *Pindaric*

pindar'ry *n.* (פינ-דער'-אי) ז. *pindaree*

pin'der *n.* (פינ'-דער) אן אנגעשטעלטער פון א גוט־אייגענטימער, וועלכער האט די אויפגאבע צו פערנעהמען פרעמדע בהמות וועלכע ער געפינט אויף די פעלדער פון גוט און זיי איינשפארען אין פפאנד־שטאל; אן ערד־נוס. ז. *peanut*

pin'-drill *n.* (פינ'-דריל) א צענטער־בויערער [א בויערער אדער דריל וואס איז אזוי צוגעריכט, אז ער זאל בויערען ריכטיג אין צענטער, ווערט בעזונדערס בענוצט צו פערגרעסערען לעכער].

pin'dust *n.* (פינ'-דאסט) פייל־שטויב, אפילקעס.

pine *n. and v.* (פאין) די פיכטע, די סאסנע; קיעפער־האלץ, סאסנאווע האלץ; דער קיעפער־בוים; שמאכטען, אויסגעהן [פון די כוחות]; בענקען; בעטרויערען, בעוויינען, בעקלאגען; זיך ערגערען, זיך קלעמען; איינשרומפען, איינציהען זיך [ווי א פיש ווען מען רויכערט איהם].

pin'eal *a.* (פינ'-אי-על) וואס האט די פארם פון א שישקע פון א סאסנע; וואס איז שייך צו דער צירבעל־דריזע [אזא קליינע, רויטליכע, רונד־לאנגליכע דריזע, עהנליך צו א שישקע, וועלכע געפינט זיך אין מארך און וועגען וועלכער מען דענקט, אז זי איז געבליבען אלס א שפור פון א חוש פאר וועלכען זי האט געדיענט].

pin'eal bod'y (פינ'-אי-על באד'-אי) די צירבעל־דריזע [א קליינע, רויטליכע,

רונד=לאנגליכע דריזע, וועלכע געפינט זיך אין מארך און וועגען וועלכער מען דענקט, אז זי איז געבליבען אלס שפור פון א חוש פאר וועלכען זי האט געדיענט].

pin'eal gland (פינ'-אי-על גלענד) ז. ***pineal body***.

pine'apple *n.* (פאינ'-עפל) דער אנאנאס [אזא גרויסע זאפטיגע פרוכט וועלכע האט די עהנליכקייט צו א שישקע פון א סאסנע]; אזא פיש וואס איז עהנליך צו א שישקע.

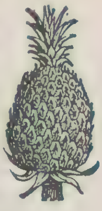

Pineapple

pine'-bar'ren *n.* (פאינ'-בער'-ען) א גלייכער זאמדיגער לאנד=טראקט וועלכער איז בעוואקסען מיט קיעפער=בוימער [סאסנעס].

pine'-clad *a.* (פאינ'-קלעד) בעוואקסען מיט קיעפער=בוימער [סאסנעס].

pine'-cone *n.* (פאינ'-קאון) א קיעפער=עפעל, א קיעפער=צאפען [א שישקע פון א סאסנע].

pine'-finch *n.* (פאינ'-פינטש) דער קיעפער=פינק [אזא קליין נארד=אמעריקאניש פויגעלע, וואס האלט זיך אויף אין סאסנאווע וועלדער].

pine hawk moth (פאין האהק מאטה) דער קיעפער=שמעטערלינג [אזא קליין זומער=פויגעלע]. ז. איל. ***"Butterflies & Moths"***.

pine'-house *n.* (פאינ'-האוס) א טרייב=הויז פאר אנאנאסען. ז. ***pinery***.

pine'-ker'nel *n.* (פאינ'-קויר'-נעל) דער פיניע=נוס [אן עסבארע פרוכט פון א געוויסען זארט קיעפער=בוים].

pine'-knot *n.* (פאינ'-נאט) א פעכיגער סוק פון א סאסנע אדער קיעפער=בוים [ווערט בענוצט אלס א פאקעל].

pine'-mar'ten *n.* (פאינ'-מאר'-טען) דער בוים=מארדער. ז. ***marten***.

Pine-marten

pine'-mast *n.* (פאינ'-מעסט) די שישקעס פון א קיעפער=בוים [סאסנע].

pine moth (פאין מאטה) דער קיעפער=שמעטערלינג [אזא ברוין זומער=פויגעלע]. ז. איל. ***"Butterflies & Moths"***.

pine'-mouse *n.* (פאינ'-מאוס) די קיעפער=מויז [אזא נארד=אמעריקאנער גרויסע מויז פון א דונקעל רויט=ברוינעם קאליר מיט א זעהר גלאטער גלאנציגער פעל].

pine'-nee'dle *n.* (פאינ'-ניע'דל) די פיכטען=נאדעל [דאס נאדעל=פערמיגע בלעטעל פון פיכטען אדער קיעפער=בוימער].

pine'-nut *n.* (פאינ'-נאט) א קיעפער=עפעל, א שישקע פון א סאסנע; א פיניע=נוס [אן עסבארע פרוכט פון געוויסע זארטען פיכטען אדער קיעפער=בוימער].

pine'-oil *n.* (פאינ'-איל) אזא אויל וואס ווערט געמאכט פון דעם פעך=זאפט וואס בעקומט זיך פון פיכטען [סאסנעס] אדער טאנען [עגלעס]; אזא אויל וואס ווערט געמאכט פון פיכטען אדער טאנען=נאדלען [ווערט בענוצט אלס מעדיצין]; אזא ברען=אויל וואס ווערט ערהאלטען פון פיכטען אדער טאנען=האלץ.

pi'nery *n.* (פאי'-נע-רי) א טרייב=הויז פאר אנאנאסען [א ווארים געהייצטעס גלאז=הויז וואו עס וואקסען אנאנאסען. ז. ***pineapple***]; א קיעפער=וואלד, א פיכטען=וואלד.

pine'-sap *n.* (פאינ'-סעפ) אזא ברוינע אדער רויטליכע פליישיגע פלאנצע, וועלכע וואקסט אין סאסנאווע וועלדער און ציהט איהר יניקה פון דיווארצלען פון די בוימער.

pine'-sis'kin *n.* (פאינ'-סיס'-קין) ז. ***pine-finch***.

pine'-snake *n.* (פאינ'-סנייק) אזא גרויסע ניט=גיפטיגע שלאנג, וועלכע האלט זיך מייסטענס אויף אין סאסנעווע וועלדער.

pine'-stove *n.* (פאינ'-סטאווו) א טרייב=הויז פאר אנאנאסען. ז. ***pinery***.

pine'-tree *n.* (פאינ'-טריע) א סאסנע, א פיכטען=בוים, א קיעפער=בוים.

pine'tum *n.* (פאי-ני'-טאם) אן ארט וואו עס זיינען פערפלאנצט פערשיעדענע זארטען נאדעל=בוימער, ווי פיכטען, קיעפער, טאנען א. ד. ג. אלס א זאמלונג פאר וויסענשאפטליכע צוועקען אדער פאר דעקאראציאנען; אן אבהאנדלונג וועגען נאדעל=בוימער.

pine'-war'bler *n.* (פאינ'-הוואהר'-בלער) אזא קליינער נארד=אמעריקאנישער וואנדער=פויגעל פון אליוו=גרינעם קאליר מיט ווייסע פונקטען אויף די עק=פעדערען [ער געפינט זיך בעזאנדערס אין סאסנאווע וועלדער].

pine'-wool *n.* (פאינ'-הוואול) וואלד=וואל [אזא וואל געמאכט פון די נאדלען פון פיכטען אדער טאנען=בוימער].

pi'ney *a.* (פאי'-ני) ז. ***piny***.

pin'-feath'er *n.* (פינ'-פעטה'-ער) א שפראָץ=פעדערעל פון א יונגען פויגעלע איידער עס איז זיך נאך פאנאנדערגעוואקסען.

pin'-feath'ered *a.* (פינ'-פעטה'-ערד) בעדעקט מיט שפראָץ=פעדערלעך; נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען.

pin'fold *n.* (פינ'-פאולד) א שטאל פאר בהמות; א צייטווייליגע שטאל וואו עס ווערען איינגעשפארט פערבלאנדזשעטע בהמות.

ping *n. and v.* (פינג) דער פייפענדער גערויש וואס עס הערט זיך ווען א קויל שניידט דורך די לופט; מאכען א פייפענדען גערויש ווי פון א קויל וואס שניידט דורך די לופט.

pin'gler *n.* (פינ'-גלער) איינער וואס עסט מיט ווייניג אפעטיט.

pin'guid *a.* (פינ'-גהוויד) פעט.

pinguid'inous *a.* (פינ-גהוויד'-אי-נאס) וואס ענטהאלט פעטס; פעט.

pin'guin *n.* (פינ'-גהווין) ז. ***penguin***.

pin'guite *n.* (פינ'-גהוואיט) דער פינגוויט [אזא גרינער אייזען=קיעזעל].

pin'guitude *n.* (פינ'-גהווי-טיוד) פעטקייט; פעטלייביגקייט.

pin'head *n.* (פינ'-הער) א שפילקע=קעפעל; א קליינינקייט.

pin'-head'ed *a.* (פינ'-הער'-ער) וואס האט א קעפעל ווי פון א שפילקע [שטעקנאדעל].

pin'hold *n.* (פינ'-האולד) א פלאץ, וואו עפעס איז בעפעסטיגט מיט א שפילקע.

pin'hole *n.* (פינ'-האול) א קליין לעכעל געמאכט מיט דעם שטאך פון א שפילקע; א קליינער דורכזיכטס=פונקט אדער קליין לעכעלע ווי פון א שפילקע=שטאך.

pi'nic *a.* (פאי'-ניק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון א פיכטע אדער קיעפער=בוים [סאסנע].

pinic'oline *a.* (פאי-ניק'-א-לין) וואס געפינט זיך אין פיכטען=וועלדער [וועגען חיות].

pinic'olous *a.* (פאי-ניק'-א-לאס) ז. ***pinicoline***.

pi'niform *a.* (פאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א שישקע.

pi'ning *n.* (פאי'-נינג) בעשטראפונג; פייניגונג; ליידען, יסורים.

pi'ningly *adv.* (פאי'-נינג-לי) שמאכטענדיג, אויסגעהענדיג פון די כחות.

pin'ion *n. and v.* (פינ'-יאן) א קליינער טרייב=צאהן=ראד; א פעדער, א פליגעל=פעדער; א פליגעל [פון א פויגעל]; א האנד=קייט; בינדען די פליגלען; אבשניידען די פליגעל=פעדערען; בינדען אדער קייטען.

pin'ion-bone *n.* (פינ'-יאן-באון) די פליגעל=ביינער פון א פויגעל.

pin'ion-file *n.* (פינ'-יאן-פאיל) א קליינע מעסער=פייל וואס זייגער=מייסטערס בענוצען.

pink *a., n. and v.* (פינק) בלאס=רויט; העל=ראזע; שארלאך=רויט; די נעלקע [א געוויסע בלומען=פלאנצע]; נעלקען=קאליר; א בלאס=רויטער קאליר, א שארלאך=רויטער קאליר; א שארלאך=רויטער מאנטעל [בעזאנדערס אזא רייט אדער יאגד=מאנטעל]; א בלום, א שעהנהייט; א מוסטער פון פאלענדונג און אויסגעצייכענטקייט; די עלריצע [אזא פיש פון א בלאס=רויטען קאליר]; א לעכעל וואס איז דורכגעשלאגען אין זייד אדער אנדער מאטעריאל; דורכשטעכען; דורכבויערען; דורכלעכערען; אויסצאקען, אויסשניידען אין צאקען און לעכלעך; פארבען מיט א העל=ראזען אדער שארלאך=רויטען קאליר; ווינקען.

Pink

pinked *a.* (פינקט) דורכגעלעכערט; מיט לעכלעך.

pin'ker *n.* (פינ'-קער) א צאקען אדער שפיצען=אויסשניידער; איינער וואס בלינצעלט מיט די אויגען.

Pin'kerton *n.* (פינ'-קער-טאן) א פינקערטאן [א געהיים=פאליציסט, א דעטעקטיוו פון דער בעוואוסטער פריוואטער דעטעקטיוו=אגענטור, וואס איז געגרינדעט געווארען פון עלען פינקערטאן אין שיקאגא, אמעריקא, אין יאהר 1850].

pink'eye *n.* (פינק'-אי) אזא מין אנשטעקענדע אינפלוענצא ביי פערד, ביי וועלכער די אויגען=לעדלעך ווערען ביי זיי ענטצונדען [דיעזע קראנקהייט ביי פערד איז עהנליך צו שארלאך ביי מענשען]; אזא אנשטעקענדע אויגען=ענטצינדונג ביי מענשען; א קליין אויגעל.

pink'-eyed *a.* (פינק'-איד) מיט קליינע בלינציגע אויגען; מיט רויטליכע אויגען.

pink'ing *n.* (פינק'-אינג) דאס אויסצא=

קען, דאס אויסשניידען אדער אויסהאקען שפיצען און לעכלעך אין זייד אדער אין אן אנדער מאטעריאל אלס בעפוצונג; דאס דורכשטעכען, דאס דורכלעכערען.

pink'ing-i'ron *n.* (פינק'-אינג-אי'-ערן) אזא געצייג צום אויסשניידען צאקען אדער שפיצען אין שטאף.

pink'ish *a.* (פינק'-איש) העל-ראזע, שארלאך-רויט.

pink'-nee'dle *n.* (פינק'-ניע'דל) אזא נאדעל צום אויסשטעכען א געשווילעכץ ביי בהמות.

pink of perfec'tion (פינק אוו פויר-פעק'-שאן) די העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט.

pink'root *n.* (פינק'-רוהט) דער אינדיאנישער פינק-ווארצעל [אזא ווארצעל וואס ווערט געברויכט אבצוטרייבען בויך-ווערים. אין גרעסערע דאזען ווירקט עס בעטויבענד און איז גיפטיג]; די פלאנצע פון דיעזען ווארצעל [זי האט שעהנע בלומען, וועלכע זיינען אויסווענינג רויט און אינווענינג געלב].

pink'ster-flow'er *n.* (פינק'-סטער-פלאו'-ער) אזא שעהנע בלומען-פלאנצע, וועלכע וואקסט אין זומפיגע אדער שאטענדיגע ערטער אין קאנאנדא און טעקסאס [די בלומען וואקסען אין פערשיעדענע קאלירען].

pink'-stern *n.* (פינק'-סטוירן) א שיפעל מיט א שמאלען אדער שפיציגען הינטערטייל.

pink'-sterned *a.* (פינק'-סטוירנד) מיט א שמאלען אדער שפיציגען הינטערטייל [וועגען א שיפעל].

pink'wood *n.* (פינק'-הוואוד) דער פינק-בוים [אזא בראזיליאנישער בוים].

pink'y *a. and n.* (פינק'-אי) העל-ראזע, שארלאך-רויט; ווינקענדיג אדער בלינצענדיג מיט די אויגען; מיט קליינע בלינצענדיגע אויגען; א שיפעל מיט א שמאלען אדער שפיציגען הינטערטייל.

pin'-machine' *n.* (פינ'-מע-שין') א מאשין צו מאכען שפילקעס [שטעק-נאדלען]; א מאשין צו מאכען האלץ-שטיפטען.

pin'-ma'ker *n.* (פינ'-מיי'-קער) א שפילקע-מאכער.

pin'-mon'ey *n.* (פינ'-מאנ'-אי) טאשען-געלד, וואס א מאן גיט זיין פרוי פאר איהרע קליינע אויסגאבען.

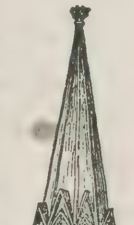

Pinnacle

pin'na *n.* (פינ'-א) א פעדער; א פליגעל פון א פויגעל; א פלוס-פעדער פון א פיש; א פליגעל-עהנליכער טייל פון אן ארגאן; דער אויסערליכער טייל פון אויער; א בלעטעל [טייל] פון א פעדער-בלאט.

pin'nace *n.* (פינ'-איים) א גרויסע דאפעל-רודער שיף.

pin'nacle *n. and v.* (פינ'-עקל) א שפיץ; א שפיץ-טהורם פון א געביידע; בעבויען אדער בעפוצען מיט טהורמס; דערהויבען אויף דער שפיצע; דערהויבען ווי אויף א טהורם.

pin'nacle-work *n.* (פינ'-עקל-הוואירק) טהורם-ווערק [די בעפוצונג פון א געביידע מיט טהורמס].

pin'nate *a.* (פינ'-אייט) געפעדערט; עהנליך צו א פעדער; וואס האט די פארם פון א פעדער [וועגען פלאנצען-בלעטער]; וואס האט פליגלען אדער פלוס-פעדערען.

pin'nated *a.* (פינ'-איי-טעד) ז. *pinnate*.

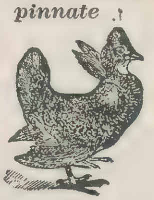

Pinnated Grouse

pin'nated grouse (פינ'-איי-טעד גראוס) די פריירי-הוהן [אזא הוהן, וועלכע האט צוויי קליינע פליגעלעך אויף'ן האלז].

pin'natedly *adv.* (פינ'-איי-טעד-לי) ז. *pinnately*.

pin'nately *adv.* (פינ'-אייט-לי) אזוי ווי געפעדערט, אין דער פארם פון א פעדער.

pinnat'ifid *a.* (פי-נעט'-אי-פיד) גע-טיילט אדער געשפאלטען אויף דעם אופן פון א פעדער.

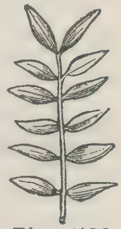

Pinnatifid Leaf

pinnat'ifid leaf (פי-נעט'-אי-פיד ליעף) א פעדער-בלאט [א בלאט וואס איז עהנליך צו א פעדער].

pin'ner *n.* (פינ'-ער) איינער וואס בעפעסטיגט מיט א שפילקע [שטעק-נאדעל]; א שירץ [פאר-טוך] וואס ווערט צוגעשפילעט מיט שפילקעס [שטעק-נאדלען].

pin'niform *a.* (פינ'-אי-פארם) עהנליך צו א פעדער; וואס האט די פארם פון א פלוס-פעדער.

pin'nigrade *a.* (פינ'-אי-גרייד) וואס שווימט מיט פלוס-פעדערען.

pin'ning *n.* (פינ'-אינג) א שפילקע, א שטעק-נאדעל; דאס צושפילען מיט א שפילקע [שטעק-נאדעל]; קליינע שטיינדלעך וואס ווערען געברויכט אין מויערן אויסצופילען א צווישען-רוים.

pin'niped *a.* (פינ'-אי-פעד) וואס האט פיס עהנליך צו פלוס-פעדערען.

pin'nula *n.* (פינ'-יו-לא) א קליין פעדערעל; א פעדער-עהנליכער טייל פון אן ארגאן; א בלעטעל [טייל] פון א פעדער-בלאט.

pin'nule *n.* (פינ'-יול) א פעדערעל; א פעדער-עהנליכער טייל פון אן ארגאן; אזא קליינע פלוס-פעדער ביי געוויסע פיש; א בלעטעל [טייל] פון א פעדער-בלאט.

pin'ochle *n.* (פינ'-אקל) פינאקל [אזא קארטען-שפיעל].

pin'ocle *n.* (פינ'-אקל) ז. *pinochle*.

pin'-point *n.* (פינ'-פאינט) דער שפיץ פון א שפילקע; א קלייניגקייט.

pins and nee'dles (פינז ענד ניעדלז) דאס שטעכעניש וואס מען פיהלט אין אן אבגעזעסענעם אדער אבגעלעגענעם גליעד.

pint *n.* (פאינט) א פאינט [אן אמעריקאנער מאס פון א האלבער קווארט].

pinta'do *n. and a.* (פינ-טא'-דאו) די פערל-הוהן [אזא מין פויגעל]; דער וועסט-אינדיאנישער מאקארעל [אזא פיש]; געפארבט אין פלעקען אדער פינטעלעך.

pin'tail *n. and a.* (פינ'-טייל) די שפיץ-ענטעל [אזא ענטעל מיט א שפיציגען עק]; די שפיץ-וואלד-הוהן [אזא וואלד-הוהן מיט א שפיציגען עק. ז. *grouse*]; וואס האט א שפיציגען עק.

pin'tail duck (פינ'-טייל דאק) די שפיץ-ענטעל [אזא ענטעל מיט א שפיציגען עק].

Pintail Duck

pin'-tailed *a.* (פינ'-טיילד) וואס האט א שפיציגען עק.

pin'tle *n.* (פינטל) א שטיפט אויף וועלכען עטוואס דרעהט זיך [ווי דער שטיפט פון א זאוויעסע, דער שווארען פון פאדערשטען אקס פון א וואגען, דער האקען אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שיף-רודער א. ד. ג.].

pint'-pot *n.* (פאינט'-פאט) א ביער-כלי וואס ענטהאלט א פאינט [אן אמעריקאנער מאס פון א האלבער קווארט].

pin'wheel *n.* (פינ'-הוויעל) א פייער-ווערק וואס בילדעט א זיך-דרעהענדען פייער-ראד ווען מען צינדט עס אן; א ראד מיט אריינגעזעצטע שטיפטען אין זיין פלעכע אנשטאט צייהנער אין זיין ראנד; אין גארבעריי — אזא רונדער קאסטען וואס ענטהאלט ווארים וואסער, אין וועלכען די פעלען ווערען צונויפגעראלט אויף פלעקער.

pin'worm *n.* (פינ'-הוואירם) אזא קליינער דינער פאראזיטישער ווארים, וועלכער געפינט זיך מייסטענס ביי קינדער אין הינטער-לייב.

pi'ny *a.* (פאי'-ני) בעוואקסען אדער בעדעקט מיט סאסנעס [קיעפער-בוימער אדער פיכטען]; סאסנאווע.

pioneer' *n. and v.* (פאי-א-ניער') א פיאנער, איינער וואס איז דער ערשטער, וואס געהט פארויס אדער לעגט אויס א וועג פאר אנדערע; א סאלדאט וואס געהט פארויס און רייניגט אב א וועג פאר דער ארמעע; זיין א פיאנער.

pioneer'ing *a.* (פאי-א-ניער'-אינג) וואס איז שייך צו פיאנערען-ארבייט. ז. *pioneer*.

pi'ot *n.* (פאי'-אט) ז. *piet*.

pi'ous *a.* (פאי'-אס) פרום; גאטספארכטיג; רעליגיעז; הייליג; גוט און פרום.

pi'ously *adv.* (פאי'-אס-לי) אויף א פרומען, גאטספארכטיגען אופן; גוט און פרום.

pi'ous-min'ded *a.* (פאי'-אס-מאינ'-דעד) פרום, גאטספארכטיג; גוט און פרום.

pip *n. and v.* (פיפ) א פיפעץ [אן אנוואקס אויף'ן צונג ביי עופות]; אן אויג [אין קארטען-שפיעל]; א פרוכט-ביינדעל אדער קערנדעל; דער קערנער-טייל אין קינסטליכע בלומען; פיפטשען [ווי א פויגעלע]; זיך ארויספיקען [פון אן איי]; פערבלאטירען, דורכווארפען ביי וואהלען.

Pi'pa *n.* (פאי'-פא) א מין פרעש אהן צונגען, ביי וועלכע די יונגע פרעש ווערען אויסגעבריהט און ווערען נאך דער אויסבריהונג א שטיק צייט געהאלטען אונטער דער רוקען-הויט פון דער "זי". ז. *Aglossa*.

pi'page *n.* (פאי'-פעדזש) פאנאנדער־טיילונג, דורכפיהרונג אדער טראנספארטירונג דורך רעהרען [ווי וואסער, גאז א. ז. וו.].

pi'pal *n.* (פיע'-פעל) דער הייליגער פייגענבוים אין אינדיען. ז. *pipul-tree*

pipe *n. and v.* (פאיפ) א פייפעל; א מאס טא־רעהר; א ליולקע, א פיפקע; א מאס טא־באק וויפיעל עס קען אריין אין א ליולקע; די קעהל, די לופט־רעהר, דער שטים־און־אטעמונגס־ארגאן; די שטימע; דאס פייפען פון א פויגעל; דאס פייפעל, מיט וועלכען מען גיט בעפעהלע צו מאטראזען; דאס פייפען מיט דיעזען פייפעל; א רונדע וואקס־צעלע אין א ביענשטאק פאר דער ביענען־קעניגין; א וויין־מאס פון 110 ביז 140 גאלאנס; פייפען, טשירפען, זינגען [וועגען פויגעל]; וויינען; שפיעלען אויף א פייפעל, פלייט און אנדערע עהנליכע אינסטרומענטען; זשומען [ווי ביענען]; געבען בעפעהלע צו מאטראזען דורך פייפען; מאכען רעהרען; דורכפיהרען דורך רעהרען; אבקאנטען מיט א וואַגעדרעהטען שנירעל; אנווענדען א וואַסער־שטראם [אין שאכטען]; נאכקוקען, נאכשפירען, זאמלען ידיעות [אלס פאר־בערייטונג צו א גנבה — אין דער גנבים־שפראך].

pipe-ben'der *n.* (פאיפ'-בענ'-דער) א מאשין אדער פארריכטונג צו בויגען רעה־רען.

pipe'-case *n.* (פאיפ'-קיים) א שיידעל פאר א ליולקע.

pipe'-clay *n. and v.* (פאיפ'-קליי) ליולקע־ליים [אזא ווייסער ליים וואס ווערט געברויכט פאר ליולקעס און אויף צו ווייסען לעדערנע זאכען]; ווייסען מיט ליולקע־ליים; אויסמעקען, אבווישען; אויסגלייכען, גוט מאכען [א רעכנונג, א חוב א. ז. וו.].

pipe'-clay'ey *a.* (פאיפ'-קליי'-אי) ז. *pipe-clayish*

pipe'-clay'ish *a.* (פאיפ'-קליי'-איש) וואס געברויכט ליולקע־ליים צום ווייסען לעדערנע זאכען [הויפטזעכליך וועגען סאלדאטען]; מיליטעריש; פארמעל, שטייף.

pipe'-coup'ling *n.* (פאיפ'-קאפ'-לינג) א רעהרען־פערבינדונג [וואס פערבינדט צוויי רעהרען אדער פעראייניגט א רעהר מיט אן אנדער זאך].

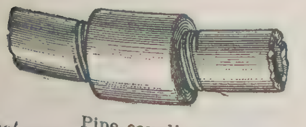

Pipe-coupling

pipe'-cut'ter *n.* (פאיפ'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט צו שניידען אייזערנע רעה־רען; אן אינסטרומענט ארומצושניידען אדער גלייך מאכען די ענדען פון רעהרען.

piped *a.* (פאיפט) רעהר־ארטיג.

pipe'-dance *n.* (פאיפ'-דענס) א ליולקע־טאנץ [א טאנץ צווישען אויסגעלעגטע ליולקעס אויף דער ערד].

pipe'-die *n.* (פאיפ'-דאי) א געצייג צום אויסשניידען גווינטען אין א רעהר.

piped key (פאיפט קיע) א שליסעל מיט אן אויסהוילונג.

pipe down (פאיפ דאון) פאנאנדערלא־זען מאטראזען פון מושטיר אדער פון די פאסטענס [דורך סיגנאלען פון א פייפער].

pipe'-fish *n.* (פאיפ'-פיש) די ים־נאדעל [אזא לאנג, דין ים־פישעל].

Pipe-fish

pipe in an i'vy-leaf (פאיפ אין ען אי'-ווי-ליעף) זיך טרייסטען ווי ווייט עס לאזט זיך.

pipe'-key *n.* (פאיפ'-קיע) ז. *piped key*

pipe'-lay'er *n.* (פאיפ'-ליי'-ער) אן ארבייטער וואס לעגט אויס רעהרען; א פאליטישער אינטריגאנט; איינער וואס פלאנעוועט, איינער וואס מאכט אינטרי־געס.

pipe'-lay'ing *n.* (פאיפ'-ליי'-אינג) דאס אויסלעגען רעהרען; פלאנעווען, אויסאר־בייטען פלענער [הויפטזעכליך פאליטי־שע]; אינטריגירען.

pipe'-lee *n.* (פאיפ'-ליע) האלב־אויסגע־רויכערטער טאבאק אין א ליולקע.

pipe'-line *n.* (פאיפ'-לאין) א סיסטעם פון אייזערנע רעהרען פאר דער טראנס־פארטירונג פון פעטראלעאום.

pipe'mouth *n.* (פאיפ'-מאוטה) די ים־ליולקע [אזא פיש מיט א רעהר־עהנלי־כען מויל].

pipe of peace (פאיפ אוו פיעס) די פריעדענס־ליולקע [וועלכע ווערט ביי די אינדיאנער גערויכערט אלס צייכען פון שלום].

pipe one's eye (פאיפ הוואנז אי) וויינען.

pipe'-pro'ver *n.* (פאיפ'-פרוה'-ווער) אן אפאראט צו פרובירען די שטארקייט פון רעהרען [דורך וואסער־דרוק].

pi'per *n.* (פאי'-פער) א פייפער, א פיי־פעל־שפיעלער, א פלייט־שפיעלער; דער שטראנדלויפער [אזא פויגעל. ז. *sandpiper*]; א יונגעס, נור־וואס אויס־געבריהטעס טייבעלע; א מין העכט־עהנ־ליכער ניי־זעעלאנדישער פיש מיט א שווערד־עהנליכען מויל [ז. *garfish*]; א יונגער ביענען־שווארם [מחנה].

Pi'per *n.* (פאי'-פער) דער מין פעפער־פלאנצען.

pipera'ceous *a.* (פיפ-ע-ריי'-שיאס) וואס איז שייך צו די פעפער־פלאנצען.

pipe'-rack *n.* (פאיפ'-רעק) דער טייל פון אן ארגעל, וואו עס געפינען זיך די ווינד־פייפלעך; א פארריכטונג אויפצו־הענגען ליולקעס.

piper'ic *a.* (פאי-פער'-איק) געמאכט פון פעפער־פלאנצען.

pip'eridge *n.* (פיפ'-ע-רידזש) דער טופעלא־בוים. ז. *pepperidge*

piperi'tious *a.* (פיפ-ע-ריש'-אס) פע־פערדיג, שארף, בייסענד.

piperiv'orous *a.* (פיפ-ע-ריוו'-א-ראס) וואס עסט פעפער, וואס ערנעהרט זיך מיט פעפער [וועגען פויגלען].

pipe'-roll *n.* (פאיפ'-ראול) דער רע־גיסטער פון דער ענגלישער שאצקאמער.

pipes *n.* (פאיפס) דער דודעל־זאק אדער די זאק־פייף [ז. *bagpipe*]; פייפלעך; רעהרען.

pipe'-stick *n.* (פאיפ'-סטיק) א ליולקע־ציבוך.

pipe'-stone *n.* (פאיפ'-סטאון) דער סי־ליקאליטה [אזא רויטער שטיין]. ז. *catlinite*

pipe'-tongs *n.* (פאיפ'-טאהנגז) אזא צוואנג צום אבשרויפען און צוזאמענשרוי־פען רעהרען.

pipe'-tree *n.* (פאיפ'-טריע) דער מאי־בוים אדער בעז־בוים.

pipette' *n. and v.* (פי-פעט') אזא רעה־רעל צום אריבערפיהרען פליסיגקייטען און גאזען פון איין כלי אין דער צווייטער; זיך בענוצען מיט אזא רעהרעל.

pipe'-twis'ter *n.* (פאיפ'-טהווים'-טער) ז. *pipe-wrench*

pipe up (פאיפ אפ) אנהויבען פייפען, זינגען אדער שפיעלען.

pipe'-vein *n.* (פאיפ'-וויין) אן ערץ־אדער וואס געפינט זיך אין א רעהר־עהנ־ליכער אויסהוילונג אין דער ערד.

pipe'-wine *n.* (פאיפ'-הוואין) וויין פון פאס.

pipe with an i'vy-leaf (פאיפ הוויטה ען אי'-ווי-ליעף) ז. *pipe in an ivy-leaf*

pipe'wort *n.* (פאיפ'-הוואירט) אזא מין וואסער־גראזען, ביי וועלכע די בלעטלעך און בלומען וואקסען אין קנוילען.

pipe'-wrench *n.* (פאיפ'-רענטש) אזא צוואנג־פערמיגער אינסטרומענט צונויפצו־שרויפען רעהרען.

pi'ping *n. and a.* (פאי'-פינג) דאס פיי־פען; דאס שפיעלען אויף א פייפעל, פלייט אדער עהנליכען אינסטרומענט; דאס זשומען [פון א מחנה ביענען]; דאס וויינען, א געוויין; א סיסטעם פון רעהרען; אן אבקאנטונג מיט א געדרעה־טען שנירעל [ווי ביי קליידער]; א מין שטריק־עהנליכע צוקער־גלאזור אויף גע־בעקס; אין גאלד־שמידעריי — אן אונ־טערלאגע פון א ביליגערען מעטאל אונ־טער א טייערערען; דאס קרויזען די האר אויף שטעקעלעך: פייפענד; שפיעלענד אויף א פייפעל, פלייט א. ז. וו.; זידענד; זשומענד [וועגען א מחנה ביענען].

pi'ping hot (פאי'-פינג האט) קאכעדיג־הייס, זודיג־הייס.

pipistrel' *n.* (פיפ-אים-טרעל') די גע־וועהנליכע אייראפעאישע פלעדער־מויז.

pipistrelle' *n.* (פיפ-אים-טרעל') ז. *pipistrel*

pip'it *n.* (פיפ'-איט) די פיפלערכע [אזא קליין זינג־פויגעלע עהנליך צו א לערכע]. ז. *lark*

Pipit

pip'it-lark *n.* (פיפ'-איט-לארק) ז. *pipit*

pip'kin *n.* (פיפ'-קין) א טעפעל; אזא הילצערנע כלי.

pip'pin *n.* (פיפ'-אין) א ראנעט אדער פיפינג־עפעל [אזא עפעל].

pip'pin-face *n.* (פיפ'-אינ-פיים) א קיילעכדיג גלאט פנים [ווי א ראנעט־עפעל].

pip'pin-hear'ted *a.* (פיפ'-אינ-האר'-טעד) שרעקעדיג.

pip'ul *n.* (פיפ'-אל) ז. *pipul-tree*.

pip'ul-tree *n.* (פיפ'-אל-טריע) דער הייליגער אינדישער פייגענבוים.

pi'py *a.* (פאי'-פי) רעהרען=ארטיג, ראהר=ארטיג.

pi'quancy *n.* (פי'-קענ-סי) פיקאנט=קייט; דאס זיין רייצענד; שארפקייט, ביי=סעדיגקייט, שטעכעדיגקייט, פעפערדיגקייט.

pi'quant *a.* (פי'-קענט) פיקאנט; ריי=צענד; שטעכעדיג, שארף, בייסענד, פע=פערדיג.

pi'quantly *adv.* (פי'-קענט-לי) אויף א פיקאנטען אדער רייצענדען אופן; מיט שארפקייט, מיט פעפערדיגקייט; בייסענד, שארף.

pique *v. and n.* (פיעק) שטעכען, ער=גערען, בעליידיגען, אויפרעגען; זיך האל=טען גרויס, זיך גרויסען; אין פיקעט [קארטען=שפיעל]—געווינען דרייסיג אוי=גען איידער דער צווייטער צד געווינט עפעס; אזא געווינס אין פיקעט; א מין פליגעלע אדער פלוי וואס עסט זיך איין אין לייב.

piqué' *n.* (פי-קיי') פיקיי [אזא באוועל=שטאף]; דאס אויסשטעפען אזוי, אז די מאטעריע צווישען די נעט זאל זיין עט=וואס אויפגעבלאזען; אן עהנליכער מוס=טער אין געוועבטע שטאפען; ארנאמענ=טען פון אריינגעדריקטע פונקטען.

pique of hon'or (פיעק אוו אנ'-אר) עהרענגעפיהל, אן עהרען=פראגע.

piquet' *n.* (פי-קעט') פיקעט [א מין קארטען=שפיעל]; א געטראנק געמאכט פון שוין אויסגעדריקטע וויינטרויבען; בילי=גער, זויערער וויין.

piqué'-work *n.* (פי-קיי'-הווארק) אר=נאמענטען געמאכט פון אריינגעדריקטע פונקטען.

pi'racy *n.* (פאי'-רע-סי) ים=רויבעריי; ליטעראַרישע גנבה, פלאגיאט; אונערלויב=טער נאכדרוק פון ליטעראַרישע ווערק.

piram'eter *n.* (פאי-רעמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אדער אפאראט צו מעסטען די רייבונג אדער דעם ווידערשטאנד וואס א וועג איבט אויס אויף די רעדער פון א וואגען.

pi'rate *n. and v.* (פאי'-רעט) א פי=ראט, א ים=רויבער; א פיראטען=שיף; א ליטעראַרישער גנב, א פלאגיאטאר; איי=נער וואס דריקט איבער אימעצענס ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבניס; דער קארסאר [אזא פיש. ז. *pirate-perch*]; זיך בעשעפטיגען מיט ים=רויב, זיין א פיראט; בעגעהן א ליטעראַרישע גנבה; איבערדרוקען ליטעראַרישע ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבניס.

pi'rate-perch *n.* (פאי'-רעט-פוירטש) דער קארסאר [אזא מין אמעריקאנישער בארש אדער אקון].

pirat'ic *a.* (פאי-רעט'-איק) ז. *piratical*.

pirat'ical *a.* (פאי-רעט'-אי-קעל) ים=רויבעריש, ווי א פיראט; וואס איז שייך צו א ליטעראַרישער גנבה, וואס דריקט איבער פרעמדע ווערק אהן דעם פערפא=סער'ס ערלויבניס.

pirat'ically *adv.* (פאי-רעט'-אי-קעל-אי) ים=רויבעריש, דורך ים=רויבעריי; ווי א פיראט; ווי א ליטעראַרישער גנב, אי=בערדרוקענדיג פרעמדע ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבניס.

pir'iform *a.* (פיר'-אי-פארם) באר=עהנ=ליך, אין דער פארם פון א בארנע.

pirn *n.* (פוירן) עטוואס וואס וויקעלט אויף אדער וויקעלט אב; א פארריכטונג ביי א ווענטקע אבצואוויקלען דאס שטרי=קעל; א שפולע; די לענג פאדים וואס ווערט אויף איין מאל אנגעוויקעלט אויף א שפולע אדער אין א וועבער=שיפעל.

pirogue' *n.* (פי-ראוג') א פיראג, א שיפעל געמאכט פון אן אויסגעהוילטען בוים=שטאם; אזא שמאלע פאראם=שיף אדער פעררי.

pirouette' *n. and v.* (פיר-או-עט') א פירועט, דאס דרעהען זיך שנעל אויף די שפיץ פינגער פון איין פוס [אין טאנ=צען]; א שנעלע אומדרעהונג פון א פערד; מאכען א פירועט.

pis'-aller' *n.* (פי'-זע-ליי') דער ערג=סטער פאל; דער לעצטער מיטעל.

pis'asphalt *n.* (פיס'-עס-פעלט) ז. *pissasphalt*.

pis'cary *n.* (פיס'-קע-רי) דאס רעכט צו כאפען פיש אין פרעמדע וואסערען.

piscatol'ogy *n.* (פיס-קע-טאל'-א-דזשי) איכטיאלאגיע, די לעהרע וועגען פיש.

pisca'tor *n.* (פיס-קיי'-טאר) א פי=שער; איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע.

piscato'rial *a.* (פיס-קיי-טאו'-רי-על) ז. *piscatory*.

pis'catory *a.* (פיס'-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו פישער אדער פיש=פאנג.

Pis'ces *n.* (פיס'-איז) מזל דגים; אין זאאלאגיע — דער מין פיש.

piscicul'tural *a.* (פיס-אי-קאל'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו פיש=צוכט אדער צום אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

pis'ciculture *n.* (פיס'-אי-קאל-טשור) פיש=צוכט, דאס אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

piscicul'turist *n.* (פיס-אי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש=צוכט, מיט אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

pis'cifauna *n.* (פיס'-אי-פאה-נא) די פיש [קאלעקטיוו] פון א געוויסען לאנד אדער פון א געוויסער געגענד.

pis'ciform *a.* (פיס'-אי-פארם) פיש=פערמיג, עהנליך צו פיש.

pisci'na *n.* (פי-סאי'-נא) א האנד=פאס, א וואש=בע=קען; א שיסעל אדער באסיין ביי א פאנטאן; א קליי=נע ציסטערנע אדער רעזערוואואר; א פיש=בעהאלטער, א באסיין צו האלטען פיש און וואסער=פלאנצען.

Piscina

pis'cinal *a.* (פיס'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א האנד=פאס, באסיין אדער פיש=בעהאלטער. ז. *piscina*.

pis'cine *a.* (פיס'-אין) וואס איז שייך צו פיש.

pisciv'orous *a.* (פי-סיוו'-א-ראס) פיש=עסענד, וואס שפייזט זיך מיט פיש.

pish *int. and v.* (פיש) פוי! באה! אונזין! [אן אויסרוף פון פעראכטונג]; אויסשרייען "פוי".

pish'-pash *n.* (פיש'-פעש) א געריכט פון רייז און קליינע שטיקלעך פלייש.

pi'siform *a. and n.* (פאי'-סי-פארם) עהנליך צו ארבעס; א סעזאם=ביינדעל אין א געלענק, עהנליך צו אן ארבעס. ז. *sesamoid bone*.

pisifor'me *n.* (פאי-סי-פאר'-מי) א סעזאם=ביינדעל אין א געלענק. ז. *sesamoid bone*.

pis'mire *n.* (פיס'-מאיר) א מוראשקע.

pi'solite *n.* (פאי'-סא-לאיט) דער אר=בעס=שטיין [אזא שטיין, ביי וועלכען די קערנער זיינען אזוי גרויס ווי ארבעס].

pisolit'ic *a.* (פאי-סא-ליט'-איק) עהנליך אין געבוי צום ארבעס=שטיין. ז. *pisolite*.

piss *n. and v.* (פיס) פישען, משתין זיין; השתנה, אורין.

piss'-a-bed *n.* (פיס'-ע-בעד) די פוטער=בלום. ז. *dandelion*.

pis'sasphalt *n.* (פיס'-עס-פעלט) בערג=טער [א מין אספאלט אדער ערד=פעך].

pissasphal'tum *n.* (פיס-עס-פעל'-טאם) ז. *pissasphalt*.

piss'-burnt *a.* (פיס'-בוירנט) ברוין=גע=פלעקט [ווי פון השתנה].

pist *n. and int.* (פיסט) די שפורען פון א רייטער, די שפור פון די קאפיטעם פון א פערד; שא! סט! שטיל!

pista'chio *n.* (פיס-טיי'-שיאו) די פיס=טאציע אדער פיסטאשקע=בוים [א מין אראמאטישער קוסט אדער בוימעל מיט דריי=טיילינע בלעטער און קליינע בליהונ=גען, אויף וועלכען עס וואקסען פיסטאציען=נים]; א פיסטאציען=נוס, א פיסטאשקע, א פימפער=נוס.

Pistachio

pista'chio-green *n.* (פיס-טיי'-שיאו-גריען) פיסטאציען=גרין [א העלע גרינע פארב].

pista'chio-nut *n.* (פיס-טיי'-שיאו-נאט) א פיסטאציען=נוס, א פימפער=נוס, א פיס=טאשקע [דער נוס וואס וואקסט אויף א פיסטאציען=בוימעל. די יאדרע פון דיעזען נוס האט א גרינליכען קאליר און דעם גע=שמאק פון א מאנדעל. ווערט פיעל גענע=סען אין טערקיי, גריכענלאנד און אין קליין=אזיען].

pista'chio-tree *n.** (פיס-טיי'-שיאו-טריע) דער פיסטאציען=בוים. ז. *pistachio*.

pista'cio *n.* (פיס-טיי'-שיאו) ז. *pistachio*.

pis'tacite *n.* (פיס'-טע-סאיט) ז. *epidote*.

pistareen' *n.* (פיס-טע-ריען') דער פיסטארין [אן אלטע שפאנישע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אונ=געפעהר 20 סענט].

pis'tazite *n.* (פיס'-טע-זאיט) ז. *epidote*.

piste *n.* (פיסט) די שפורען פון א פערד'ס קאפיטעם.

pis'til *n.* (פיס'-טיל) דער פיסטיל, דער טייל פון א בלום, וועלכער בילדעט אוים דעם ווייבליכען געשלעכטס=ארגאן ביי א פלאנצע [דער פיסטיל בעשטעהט געוועהנליך פון עטליכע צוזאמענגעוואקסענע בלעטעלעך — דער פרוכט=בייטעל — מיט א רעהרעל, וואס ענדיגט זיך מיט א ברייטליכער עפנונג].

Pistil

pistilla'ceous *a.* (פיס-טי-ליי'-שיאס) אין באטאניק — וואס איז שייך צום פיסטיל. ז. *pistil*.

pis'tillary *a.* (פיס'-טי-לע-רי) ז. *pistillaceous*.

pis'tillate *a.* (פיס'-טי-לייט) אין באטאניק — וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס=ארגאן [ביי א פלאנצע].

pistillif'erous *a.* (פיס-טי-ליפ'-ע-ראס) ז. *pistillate*.

pis'tilline *a.* (פיס'-טי-לין) אין באטאניק — וואס איז שייך צום פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס=ארגאן פון א פלאנצע].

pis'tol *n.* and *v.* (פיס'-טאל) א פיסטאלעט, א רעוואלווער; שיסען מיט א רעוואלווער.

pistolade' *v.* (פיס-טא-לייד') א שאס פון א רעוואלווער אדער פיסטאלעט.

pistole' *n.* (פיס-טאול') א פיסטאלע [א שפאנישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 4 אמעריקאנישע דאלאר].

pistoleer' *n.* (פיס-טא-ליער') איינער וואס שיסט פון א פיסטאלעט; א סאלדאט בעוואפענט מיט א פיסטאלעט.

pis'tolet *n.* (פיס'-טא-לעט) א קליינער פיסטאלעט.

pis'tol-shaped *a.* (פיס'-טאל-שייפט) וואס האט די פארם פון א פיסטאלעט אדער רעוואלווער.

pis'tol-shot *n.* (פיס'-טאל-שאט) דער שאס פון א רעוואלווער; דער מרחק וויפיעל עס קען דורכלויפען די קויל פון א רעוואלווער; איינער וואס שיסט מיט א רעוואלווער.

pis'ton *n.* (פיס'-טאן) דער קאלבען [דאס צילינדער=פערמיגע שטיק וואס בעוועגט זיך אין צילינדער פון א דאמפף=מאשין אדער פון א פומפ]; אין מוזיקאלישע בלאז=אינסטרומענטען — א ווענטיל אדער קלאפפע וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אינסטרומענט, כדי צו ענדערען די הויכקייט אדער שטארקייט פון טאן.

P. Piston

pis'ton-head *n.* (פיס'-טאן-העד) דער קאלבען=קאפ, דער קאלבען. ז. *piston*.

pis'ton-pack'ing *n.* (פיס'-טאן-פעק'-אינג) דאס מאטעריאל [ווי רינגען פון קופער אדער פון ווייכע אייזען], מיט וועלכען מען לעגט ארום דעם קאלבען אום ער זאל זיין פעסט צוגעפאסט צו די ווענטלעך פון צילינדער.

pis'ton-pump *n.* (פיס'-טאן-פאמפ) א פומפ וואס בעשטעהט פון א רעהר, אין וועלכער עס בעוועגט זיך א קאלבען.

pis'ton-rod *n.* (פיס'-טאן-ראד) דער קאלבען=שטאנג [דער שטאנג וואס איז בעפעסטיגט צום קאלבען]. ז. *piston*.

pit *n.* and *v.* (פיט) א גרוב, א הויהל; א טיעפעניש, א פערטיעפונג; דער קבר; די שאול תחתיה, דער גיהנום; דער קאמפף=פלאץ אין העהנער=געפעכט; דער הינטערשטער טייל פון פארטער [אין אן ענגלישען טעאטער]; א פערטיעפונג אין קערפער; שטופלען אדער גריבעלעך אויף'ן פנים [פון פאקען=קראנקהייט]; דאס ביינדעל פון א פרוכט [ווי פון א קארש, פלוים א. ד. ג.]; אריינלעגען אדער אריינווארפען אין א גרוב; ווערען געשטופעלט; מאכען געשטופעלט; שטופלען דאס פנים [ווי פון פאקען]; איינריכטען דעם קאמפף אדער קאמפף=פלאץ [ווי אין א העהנער=קאמפף].

pi'ta *n.* (פי'-טא) דער אמעריקאנער אלאען=בוים; א מין פלאקס אדער פעדים פון די בלעטער פון דיעזען בוים [ווערט געברויכט צו מאכען שטריק, קאנאטען א. ד. ג.].

pit against' (פיט ע-גענסט') זיך אימעצען אנטקעגען שטעלען [אין א קאמפף].

The oriental nations will not dare to **pit** themselves **against** Europe.

pit and gal'lows (פיט ענד געל'-אוז) אין מיטעלאלטער — די פריווילעגיע וואס א קעניג פלעגט געבען צו א באראן צו בעשטראפען א גנב מיט'ן טויט [א מאנספערזאן — הענגען אויף דער תליה און א פרויענצימער — דערטרינקען אין א גרוב מיט וואסער].

pit'apat *n.*, *a.*, *v.* and *adv.* (פיט'-ע-פעט) דאס פלאטערען, דאס שנעלע קלאפען פון עפעס; א הארץ=קלאפעניש; ציטערענד, שנעל קלאפענד; פלאטערען, שנעל קלאפען; פלאטערענדיג, ציטערענדיג.

She was very excited; her heart was going **pitapat**.

pit'-box *n.* (פיט'-באקס) די פארטער=לאזשע, איינע פון די אונטערשטע לאזשען [אין א טעאטער].

pitch *v.* and *n.* (פיטש) ווארפען, שלייערען; איינעם עפעס צוווארפען; אריינשלאגען אדער אריינשטעקען עפעס אין דער ערד [ווי ביים אריינשלאגען א פלעקעל צו בעפעסטיגען עפעס]; שטעלען אין ארדנונג, איינריכטען; איינשטעלען דעם טאנארט פון א מוזיק=שטיק; אנגעבען דעם טאן [אין מוזיק]; אין בייסבאל=שפיעל — ווארפען דעם באל צום אבקלאפער; אראבפאלען אין דער נידער; געהן אדער פליהען אין דער ריכטונג ארונטער; אבשטעלען זיך אויף עפעס, אויסקלייבען; שוואנקען, זיך וויעגען, הויבען זיך ארויף און אראב [ווי א שיף אין ים]; אבזעצען זיך; לאגערען; בעשמירען אדער בעגיסען מיט פעך; פעכען; דער פלוג, דער העכסטער אדער טיעפסטער פונקט, צו וועלכען א זאך דערגעהט ביים פליהען אין דער הויך אדער ביים ארונטערלאזען זיך אונטען; דער עקסטרעמער פונקט; דער פונקט, וואו א געווארפענע זאך הויבט זיך אן אראבצובויגען בארג=אראב; אין א געביידע — די משופע'דיגקייט פון דאך; אין מעכאניק — די שטייגונג פון א שרויפען=גאנג [דאס שטיק וואס א שרויף דרעהט זיך אריין אדער דרעהט זיך ארוים דורך איין אומדרעהונג]; די שטרעקע צווישען די צענטערען פון די צייהנער אין א צאהן=ראד; אין מוזיק — די טאן=שטופע [די הויכקייט אדער טיעפקייט פון א טאן]; דער טאנארט; אין בייסבאל=שפיעל — דער ווארף פון באל; די הויכקייט ביז וועלכער א פאלק=פויגעל אדער סאקאל הויבט זיך אויף און פון וועלכער ער פאלט ארונטער אויף זיין רויב; פעך, סמאלע.

pitch a camp (פיטש ע קעמפ) אויפשטעלען א לאגער.

pitch and hus'tle (פיטש ענד האסל) אזא שפיעל, ביי וועלכען מען פיקט מטבעות.

pitch and pay (פיטש ענד פיי) צאהלען גלייך אויף'ן ארט; צאהלען במזומנים.

pitch'-and-toss' *n.* (פיטש'-ענד-טאס') א מין שפיעל, וואו די שפיעלער ווארפען מטבעות צו א געוויסען אנגעצייכענטען פונקט.

pitch a tent (פיטש ע טענט) אויפשטעלען א געצעלט [ווי אין לאגער].

pitch'-black *a.* (פיטש'-בלעק) פעך=שווארץ, שווארץ ווי פעך.

pitch'-blende *n.* (פיטש'-בלענד) פעך=בלענדע אדער אוראניום=פעך=ערץ [א מין מעטאל וואס געפינט זיך אין פעכיג=שווארצע ערד=מאסען].

pitch'-board *n.* (פיטש'-באורד) א פארריכטונג צו בעשטימען די אויסבויגונג פון טרעפ.

pitch'-boat *n.* (פיטש'-באוט) א שיפעל, אויף וועלכען מען שמעלצט פעך אויסצופעכען א גרויסע שיף.

pitch but'tons (פיטש באטנז) שפיעלען אין גריבלעך מיט קנעפלעך.

pitch'-chain *n.* (פיטש'-טשיין) א ראד=קייט, א קייט פון מעטאלענע פלאטען צו בעוועגען א ראד.

pitch'-coal *n.* (פיטש'-קאול) דער גאגאט אדער שווארצער בורשטין [א הארטער גלאנציגער שטיין=קויהל, פון וועלכען מען מאכט בראסלעטען, אויערינגלעך, בראשען א. ד. ג.].

pitch'-dark *a.* (פיטש'-דארק) שטאק=פינסטער.

pitched *a.* (פיטשט) אלץ צוגעגרייט פון פריהער, פלאנמעסיג, לויט'ן רעגעל; משופע'דיג; געניינגט בארג=אראב.

pitched bat'tle (פיטשט בעטל) א שלאכט, וואו די סאלדאטען פון די פיינדליכע ארמעען שטויסען זיך צונויף אין א האנד=געפעכט.

The enemy was routed in a **pitched battle**.

pitched roof (פיטשט רוהף) א משופע'דיגער דאך.

pitched work (פיטשט הוואירק) א וואנד פון ניט געטעסעטע שטיינער וואס ווערען געלעגט ניט אין א געוויסער ארדנונג, נאר אזוי אז זיי זאלען זיך בלויז צונויפפאסען.

pitch'er *n.* (פיטש'-ער) א קרוג; אין באל=שפיעל — דער באל=ווארפער; איינער וואס ווארפט היי אויף א וואגען.

pitch'er-mold *n.* (פיטש'-ער-מאולד) א מין פורעם, פון וועלכען מען גיסט אויס זעהר דעליקאטע ליימענע כלים. ז. *pitcher-molding*.

pitch'er-mol'ding *n.* (פיטש'-ער-מאול'-דינג) דאס גיסען אין א קרוג=פורעם [דאס מאכען דעליקאטע פאיאנס=כלים דערמיט, וואס מען גיסט אריין שי=

טערע ליים אין פורעם און מען גיסט עס אויס צוריק. פון דיעזער אפעראציאן, וועלכע ווערט איבערגע'חזר'ט עטליכע מאל, בלייבט אויף די ווענטלעך פון פורעם א דינער שיכט פון ליים. דיעזער שיכט נעהמט זיך אראב און ער טריקענט זיך אויס].

pitch'er-plant *n.* (פיטש'-ער-פלענט) די קרוג-פלאנצע [א פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער וויקלען זיך צונויף אין דער פארם פון א קרוג]. ז. *Nepenthes*.

Pitcher-plant

pitch'er's box (פיטש'-ערז באקס) אין באל-שפיעל — דאס פלאץ, וואו עס שטעהט דער באל-ווארפער.

pitch'ers have ears (פיטש'-ערז העוו איערז) ווענד האבען אויערען, אימעצער קען נאך אונטערהערען.

pitch'er-vase *n.* (פיטש'-ער-וויים) א קרוג-עהנליכע וואזע.

pitch'-far'thing *n.* (פיטש'-פאר'-טהינג) ז. *chuck-farthing*.

pitch'fork *n. and v.* (פיטש'-פאהרק) א היי-גאפעל, א ווילע; א קאמערטאן; ווארפען היי מיט א היי-גאפעל אדער ווילע; אנווארפען, צוזאמענווארפען אין א קופע; א שליידער טהאן, א ווארף טהאן.

pitch in (פיטש אין) זיך אנהויבען; ענערגיש א נעהם טהאן צו עפעס.
Let us all **pitch in** and finish the job.

pitch'iness *n.* (פיטש'-אי-נעס) דאס זיין פעך-שווארץ; שווארצקייט; טיעפע דונקעלקייט.

pitch'ing *n.* (פיטש'-אינג) דאס ווארפען, דאס שליידערען; דאס אויסלעגען א ברעג מיט שטיינער, כדי דאס וואסער זאל איהם ניט אונטערשווייקען; אין ביער-ברויערייען — דאס צוגעבען ביער-הייוועז צו פרישען ניט געאיהרטען ביער.

pitch'ing-machine' *n.* (פיטש'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס ווערט געברויכט אין ביער-ברויערייען אויסצופעכען פון אינווענינג די פעסער.

pitch'ing-pence *n.* (פיטש'-אינג-פענם) מארק-געלד, אבצאהל פאר דעם רעכט צו האנדלען אין מארק [אין ענגלאנד].

pitch'ing-piece *n.* (פיטש'-אינג-פיעם) דער טרעפען-ריעגעל [דער באלקען אויף וועלכען די טרעפ זיינען בעפעסטיגט].

pitch'ing-sta'ble *n.* (פיטש'-אינג-סטיי'בל) א מין גראניט-שטיין [ווערט געברויכט צום ברוקירען].

pitch'ing-tem'perature *n.* (פיטש'-אינג-טעמ'-פער-ע-טשור) די טעמפעראטור פון ניט-געאיהרטען ביער, ווען מען גיט צו איהם צו הייוועז.

pitch in'to (פיטש אינ'-טו) 1. אטאקירען אין א דעבאטע; 2. אנפאלען אויף אימעצען; אנברעכען די ביינער.
1. The debaters **pitched into** the argument.
2. The gangster **pitched into** the stranger.

pitch'-ket'tle *n.* (פיטש'-קעט'ל) ז. *pitch-pot*.

pitch'-la'dle *n.* (פיטש'-ליידל) א פעך-לעפעל [א לעפעל צום שעפען צולאזענע פעך].

pitch on (פיטש אן) זיך אויף אימעצען ארויפווארפען.

pitch'-ore *n.* (פיטש'-אור) ז. *pitch-blende*.

pitch'-pine *n.* (פיטש'-פאין) די פעך-פיכטע, די פעך-טאנע [א זעהר פעכיגער זארט סאסנע אדער עגלע].

Pitch-pine

pitch'-pipe *n.* (פיטש'-פאיפ) אין מוזיק — א קליין פייפעל, מיט וועלכען מען גיט אן דעם טאן.

pitch'-plas'ter *n.* (פיטש'-פלעס'-טער) פעך-פלאסטער.

pitch'-pol'isher *n.* (פיטש'-פאל'-איש-ער) אן אינסטרומענט צו שלייפען געבויגענע פלעכען [ווי למשל, לינזען].

pitch'-pot *n.* (פיטש'-פאט) א פעך-טאפ [א טאפ צום קאכען פעך אדער סמאלע].

pitch'stone *n.* (פיטש'-סטאון) פעך-שטיין [א מין פערהארטעוועטער שווארצער שטיין וואס איז עהנליך צו פעך].

pitch'-tree *n.* (פיטש'-טריע) ז. *kauri*.

pitch up (פיטש אפ) ווארפען אין דער הויך.

pitch'-wheel *n.* (פיטש'-הוויעל) איינער פון צוויי צאהן-רעדער, וועלכע ארבייטען צוזאמען.

pitch'-work *n.* (פיטש'-הוואירק) ארבייט אין א מעטאל-גרוב אונטער דער בעדינגונג, אז די ארבייטער קריעגען א טייל פון דער פראדוקציאן אנשטאט א בעשטימטען לוין.

pitch'y *a.* (פיטש'-אי) פעכיג; פעך-שווארץ, דונקעל; איינגעשמירט אין פעך.

pit'-coal *n.* (פיט'-קאול) שטיין-קויהל.

pit'eous *a.* (פיט'-אי-אס) וואס רופט ארוים רחמנות; וואס פערדיענט מיטלייד; ערבארמליך; קלעגליך; ארעמזעליג.

pit'eously *adv.* (פיט'-אי-אס-לי) ארויסרופענדיג רחמנות; פערדיענענדיג מיטלייד; יאמערליך, ערבארמליך; קלעגליך; ארעמזעליג.

pit'eousness *n.* (פיט'-אי-אס-נעס) דאס זיין ארעמזעליג אדער קלעגליך; דאס האבען מיטלייד אדער רחמנות.

pit'fall *n.* (פיט'-פאהל) א פאל-גרוב [א פערדעקטע גרוב וואס ווערט געמאכט אז חיות זאלען אין איהר ארייגפאלען אום זיי צו פאנגען]; א בעהאלטענע געפאהר.

pith *n.* (פיטה) דאס הארץ פון פלאנצען; דער אינווענייגסטער קערן פון א האר; דאס הערצעל פון א פעדער; דער רוקען-מארך; דער קערן, דער עיקר; דער תוך, דער קווינטעסענץ; קראפט; ענערגיע; מאכט; וויכטיגקייט.

pith'ily *adv.* (פיטה'-אי-לי) אויף א קרעפטיגען אופן; מיט קראפט, מיט מאכט; ענערגיש.

pith'iness *n.* (פיטה'-אי-נעס) שטארקייט, קרעפטיגקייט; מאכט, ענערגיע.

pith'less *a.* (פיטה'-לעס) קראפטלאז; שוואך.

pit'hole *n.* (פיט'-האול) א גריבעל; א גריבעל וואס בלייבט פון א פאק.

pith'os *n.* (פיטה'-אס) אזא גרויסע הויכע ליימענע וואזע אין אלט-גריכענלאנד, וועלכע פלעגט בענוצט ווערען צו האלטען תבואה, וויין א. ז. וו. און אויך צו בעגראבען אין איהר א טויטען.

pith'some *a.* (פיטה'-סאם) שטארק, קרעפטיג.

pith'-work *n.* (פיטה'-הוואירק) זאכען געמאכט פון דעם הארץ פון געוויסע ביימער.

pith'y *a.* (פיטה'-אי) 1. מארכיג; קרעפטיג, שטארק; ענערגיש; אינהאלטסרייך, קורץ און שארף; 2. וואס בעשטעהט פון דעם הארץ-שטאף פון פלאנצען.
1. As a public speaker he is noted for his many **pithy** sayings.

pit'iable *a.* (פיט'-אי-עבל) בעדויערנסווערטה; מיטליידסווערטה; יאמערליך, ערבארמליך.
The sight of the beggars was **pitiable**.

pit'iableness *n.* (פיט'-אי-עבל-נעס) ערבארמליכקייט, א רחמנות'דיגער אדער בעדויערנסווערטהער צושטאנד.

pit'iably *adv.* (פיט'-אי-ע-בלי) אויף א בעדויערנסווערטהען אופן; מיטליידסווערטה.

pit'ier *n.* (פיט'-אי-ער) איינער וואס האט מיטלייד.

pit'iful *a.* (פיט'-אי-פול) מיטליידספאל; יאמערליך, קלעגליך, ערבארמליך; ארעמזעליג; עלענד.

pit'ifully *adv.* (פיט'-אי-פול-אי) דערוועקענדיג מיטלייד אדער בעדויערען; מיט מיטלייד, מיט בעדויערען; יאמערליך, קלעגליך; ארעמזעליג; עלענד.

pit'ifulness *n.* (פיט'-אי-פול-נעס) ערבארמליכקייט; יאמערליקייט; קלעגליכקייט; א בעדויערנסווערטהער צושטאנד.

pit'iless *a.* (פיט'-אי-לעס) אהן מיטלייד, אונבארמהערציג, אהן רחמנות; וואס דערוועקט ניט קיין מיטלייד.

pit'ilessly *adv.* (פיט'-אי-לעס-לי) ניט דערוועקענדיג קיין מיטלייד; אונבארמהערציג.

pit'ilessness *n.* (פיט'-אי-לעס-נעס) אונבארמהערציגקייט; מיטליידסלאזיגקייט; דאס ניט קענען דערוועקען קיין מיטלייד.

pit'man *n.* (פיט'-מען) א גרובען-ארבייטער [אן ארבייטער וואס טהוט אן ארבייט אין א שאכטע]; אין מעכאניק — א פערבינדונגס-שטאנג צו איבערגעבען אדער צו איבערנעהמען א בעוועגונג.

pit'man-coup'ling *n.* (פיט'-מען-

קאפ'-לינג) די פערבינדונגס=פארריכטונג
פון א פערבינדונגס=שטאנג מיט דעם טייל
פון דער מאשין צו וועלכען ער גיט אי=
בער אדער פון וועלכען ער נעהמט איבער
די בעוועגונג.

pit'man-press *n.* (פיט'-מען-פרעס) א
פרעס וואס ווערט בעטריבען דורך א פער=
בינדונגס=שטאנג אנשטאט דורך אן עקס=
צענטריק.

pit'pan *n.* (פיט'-פען) אזא גאנץ לאנגעס,
שמאלעס און פלאכעס שיפעל מיט שפיצי=
גע ענדען [אין צענטראל=אמעריקא].

pit'pat *adv. and n.* (פיט'-פעט) דאס
פלאטערען, דאס שנעלע קלאפען פון עפעס,
א הארץ=קלאפעניש; פלאטערענדיג, ציטע=
רענדיג, שנעל קלאפענדיג [ווי דאס הארץ,
למשל].

pit'-saw *n.* (פיט'-סאה) א שראט=זעג [אזא לאנ=
גע זעג, וועלכע ווערט בע=
נוצט צו זעגען קלעצער.
עס זעגען מיט איהר צוויי
ארבייטער, איינער שטעהט
איבער'ן קלאץ און ציהט
די זעג ארויף און דער
אנדערער שטעהט אונטער'ן
קלאץ און ציהט די זעג
אראב. אפט ווערט דאס
זעגען איינגעריכטעט אי=
בער א גרוב און דער אר=
בייטער וואס ציהט די זעג
אראב שטעהט אין גרוב].

Pit-saw

pit'-saw'er *n.* (פיט'-סאה'-ער) דער גרובען=
זעגער [דער זעגער וואס
שטעהט אונטער'ן קלאץ].
ז. *pit-saw*.

pit'tacal *n.* (פיט'-ע-קעל) אזא בלויער
שטאף וואס ווערט בענוצט אלס פארב
[ווערט פראדוצירט פון דעם טער פון א
געוויסען בוים].

pit'tance *n.* (פיט'-ענס) א פארציע
[שפייז]; א חלק; א קליינער טייל; א
קליינע נדבה [פון געלד, שפייז א. ד. ג.].

pit'tancer *n.* (פיט'-ען-סער) דער
שפייז=מייסטער אין א קלויסטער וועלכער
טיילט אויס שפייז=פארציעס אדער נדבות
צו ארימע אין געוויסע בעשטימטע ימים
טובים.

pit'ted *a.* (פיט'-עד) געשטופעלט [ווי
פון פאקען]; מיט גריבלעך.

pit'ter *n.* (פיט'-ער) איינער וואס נעהמט
ארויס די ביינדלעך [קערלעך] פון פרוכ=
טען; א מאשין ארויסצונעהמען די ביינד=
לעך פון פלוימען, פערסיקעס און ענלי=
כע פרוכטען.

pit'ting *n.* (פיט'-אינג) דאס גראבען
אדער מאכען א גרוב; דאס אריינלעגען אין
א גראב; א גריבעל [ווי פון פאקען];
א רייה גריבעלעך אדער פאקען=סמנים;
דאס בעדעקט .ווערען מיט גריבעלעך און
פערטיעפונגען [ווי למשל, דער דעק פון
א שיף אדער דער אינוועניגסטער טייל
פון א דאמפף=קעסעל].

pitui'ta *n.* (פיט-יו-אי'-טא) שליים,
ליחה.

pit'uitary *a.* (פיט'-יו-אי-טע-רי) וואס
גיט ארויס שליים אדער ליחה; שליימיג.

pit'uite *n.* (פיט'-יו-איט) ז. *pituita*.

pitui'tous *a.* (פיט-יו-אי'-טאס)
ז. *pituitary*.

pit'-vi'per *n.* (פיט'-וואי'-פער) אזא
גיפטיגע שלאנג [ווערט אזוי גערופען וויל
זי האט א גריבעל צווישען די אויגען און
נאז]; א שלאנג פון דעם מין קלאפער=
שלאנגען [ז. *rattlesnake*].

pit'-wood *n.* (פיט'-הוואוד) האלץ וואס
ווערט בענוצט אין גרובען, שאכטען א.
ד. ג.

pit'-work *n.* (פיט'-הוואירק) די פומפען=
סיסטעם מיט די געהעריגע פערבינדונגס=
שטאנגען אין א שאכטע אדער מינע.

pit'y *n. and v.* (פיט'-אי) 1. מיטלייד,
רחמנות; 2. עטוואס וואס רופט ארויס
בעדויערען, א שאד; 3. האבען מיטלייד.
2. It is a pity you could not meet me at the appointed time.

pit'yingly *adv.* (פיט'-אי-אינג-לי)
ארויסווייזענדיג מיטלייד.

pityri'asis *n.* (פיט-אי-ראי'-ע-סיס) אזא
הויט=קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט
שיילט זיך אין קלייען=פערמיגע שופען.

pit'yroid *a.* (פיט'-אי-ראיד) ווי קלייען,
קלייען=פערמיג.

piv'ot *n. and v.* (פיוו'-אט) א צאפען,
א שטיפט, אן אקס ארום וועלכען עטוואס
דרעהט זיך; דער פונקט ארום וועלכען
דער גאנצער ענין דרעהט זיך; דער פונקט
פון וועלכען אלעס הענגט אב; אין מילי=
טער=מושטירונג — דער אפיציער אדער
סאלדאט ארום וועלכען עס דרעהט זיך א
ליניע סאלדאטען; ארויפשטעלען אויף א
צאפען אדער שטיפט; זיך דרעהען ארום
א צאפען אדער שטיפט.

piv'otal *a.* (פיווו'-אט-על) ארום וואס
עס דרעהט זיך; פון וואס דער גאנצער
ענין הענגט אב.
In American politics, New York is the pivotal state.

piv'otally *adv.* (פיווו'-אט-על-אי) מיט
דער הילף פון א צאפען אדער שטיפט.

piv'ot-gun *n.* (פיווו'-אט-גאן) א האר=
מאט אויף אזא ראהם=שטענדער דורך וועל=
כען מען קען איהם דרעהען אין פערשיע=
דענע ריכטונגען.

piv'oting *n.* (פיווו'-אט-אינג) דאס אריינ=
שטעלען א שטיפט=צאהן [א קינסטליכער
צאהן אדער צאהן=קרוינדעל מיט א שטיפט,
וועלכער ווערט אריינגעשטעלט אין דעם
ווארצעל פון דעם נאטירליכען צאהן].

piv'ot-man *n.* (פיווו'-אט-מען) אין מי=
ליטער=מושטירונג — דער אפיציער אדער
סאלדאט ארום וועלכען עס דרעהט זיך א
גאנצע ליניע סאלדאטען.

piv'ot-tooth *n.* (פיווו'-אט-טוהטה) א
שטיפט=צאהן. ז. *pivoting*.

pix'y *n.* (פיק'-סי) א פעע [איינע פון
די איבערנאטירליכע וועזענס אין פרויען=
געשטאלטען, וועלכע — לויט דעם גלויבען
פון די פאלקס=מאסען — טאנצען ביי נאכט
אין די פעלדער און די וועלדער].

pix'y-led *a.* (פיק'-סי-לעד) פערפיהרט
פון פעען [איבערנאטירליכע פאנטאסטי=
שע בעשעפענישען אין פרויען=געשטאלט];
צוטומעלט, צומישט.

pix'y-stool *n.* (פיק'-סי-סטוהל) א שווע=
מעל.

pizzica'to *a.* (פיט-סי-קא'-טא) פיטשיקא=
טא [דאס פיקען מיט די פינגער איבער
די סטרונעס פון שטרייך=אינסטרומענטען].

piz'zle *n.* (פיזל) דאס מענליכע גע=
שלעכטס=גליעד ביי חיות.

pk. אן אבקירצונג פון *peck* אדער פון *park*

pkg. אן אבקירצונג פון *package*

pl. אן אבקירצונג פון *plural*

placabil'ity *n.* (פליי-קע-ביל'-אי-טי)
פערגעבליכקייט, די נאטור זיך צו לאזען
לייכט איבערבעטען.

pla'cable *a.* (פליי'-קעבל) וואס קען
לייכט איבערגעבעטען ווערען.

pla'cableness *n.* (פליי'-קעבל-נעס)
ז. *placability*.

pla'cably *adv.* (פליי'-קע-בלי) פערגעב=
ליך, פערצייהליך; לאזענדיג זיך לייכט
איבערבעטען.

plac'ard *n. and v.* (פלעק'-ארד) א פלא=
קאט, אן אפישע; א יארליק; אויסהענגען
פלאקאטען; לאזען וויסען דורך אפישען.

pla'cate *v.* (פליי'-קייט) איבערבעטען,
בערוהיגען; "פערשטאפען דאס מויל".
It was all but impossible to placate him.

placa'tion *n.* (פלע-קיי'-שאן) איבער=
בעטונג; עטוואס וואס רופט ארויס מחילה
אדער פערצייהונג.

place *n. and v.* (פלייס) א פלאץ, אן
ארט; רוים; לאגע, וואהנארט; א פריצי=
שער הויף; א פעסטונג; א שטעלע; אן
אמט; געזעלשאפטליכע שטעלונג; דאס
זיין פראמינענטער, העכער אין ראנג אדער
וויכטיגקייט; גרונד, אורזאכע; גיבען א
פלאץ, שטעלען, לעגען, זעצען; אויסשטע=
לען אין ארדנונג; גיבען א שטעלע אדער
בעשעפטיגונג; איינלעגען [געלד אין א
געשעפט].

place'bo *n.* (פלע-סיע'-באו) א רפואה
וואס מען גיט דעם חולה נים צו היילען
נאר צו בערוהיגען איהם; א תפלה פאר
די טויטע [ביי די קאטויליקען].

place'-brick *n.* (פלייס'-בריק) א ניט
גוט דורכגעברענטער ציגעל.

place'-bro'ker *n.* (פליים'-בראו'-קער)
איינער וואס האנדעלט מיט קהל'שע עמ=
טער, איינער וואס ציהט פערזענליכע נו=
צען פון אויסטיילען קהל'שע עמטער.

place'-hol'der *n.* (פליים'-האול'-דער)
א בעאמטער; אן אנגעשטעלטער.

place'-hun'ter *n.* (פליים'-האנ'-טער)
איינער וואס יאגט זיך נאך קהל'שע שטע=
לען.

place'less *a.* (פליים'-לעס) אהן א שטע=
לע, אהן אן אמט.

place'man *n.* (פליים'-מען) א בעאמטער;
א רעגירונגס=בעאמטער; אן אנגעשטעל=
טער.

place'monger *n.* (פליים'-מאנ-גער)
ז. *place-broker*.

place'-name *n.* (פליים'-ניים) א נאמען
פון אן ארט, פלאץ אדער געגענד.

placen'ta *n.* (פלי-סענ'-טא) די פלא=
צענטא [דער ארט, די איינהילונג, אין
וועלכער דאס קינד געפינט זיך אין דער
מוטער'ס בויך און וועלכע געהט ארויס
נאך דער געבורט; דאס הייטעל, אין וועל=
כען עס געפינען זיך די קערנדלעך פון א
פלאנצע].

placen'tal *a. and n.* (פלע-סענ'-טעל)
וואס איז שייך צו דער פלאצענטא אדער
צום ארט; וואס קומט פון דער פלאצענטא
אדער פארמירט די פלאצענטא; וואס האט
א פלאצענטא; א בעשעפעניש מיט א פלא=
צענטא. ז. *placenta*.

placenta'lian *n. and a.* (פלעס-ען-
טיי'-לי-ען) א בעשעפעניש וואס פערמאגט
א פלאצענטא; וואס איז שייך צו אזא
בעשעפעניש. ז. *placenta*.

plac'entary *a. and n.* (פלעס'-ען-טע-
רי) וואס איז שייך צו דער פלאצענטא
אדער צום ארט; וואס איז שייך צו די
בעשעפענישען וואס האבען פלאצענטאס;
א בעשעפעניש וואס האט א פלאצענטא;
אין באטאניק — א פלאצענטא מיט פיעל
קערנדלעך. ז. *placenta*.

placenti'tis *n.* (פלעס-ען-טאַי'-טיס) ענטצינדונג פון דער פלאַצענטאַ [אַרט]. ז. *placenta*

pla'cer *n.* (פליי'-סער) איינער וואָס שטעלט, לעגט אַדער זעצט; דאָס אָרט וואו מען וואַשט גאָלד־שטיינער.

pla'cet *n.* (פליי'-סעט) אַ סאַנקציע, אַן ערלויבניס, אַן אַבשטימונג אין דער פערוואַלטונג פון אַן אוניווערזיטעט; אַ שטימע אויף יאָ.

plac'id *a.* (פלעס'-איד) רוהיג, געלאַסען, מילד, זאַנפט.

Her placid features attracted us.

placid'ity *n.* (פלע-סיד'-אי-טי) רוהיגקייט, געלאַסענקייט, מילדקייט, זאַנפטקייט.

plac'idly *adv.* (פלעס'-איד-לי) מיט רוהיגקייט אַדער געלאַסענקייט; אויף אַ מילדען, זאַנפטען אופן.

plac'idness *n.* (פלעס'-איד-נעס) ז. *placidity*

plack *n.* (פלעק) אַ פאַרצייטיגע קליינע קופערנע שאָטלענדישע מטבע [אונגעפעהר צוויי־דריטעל פון אַן אַמעריקאַנישען סענט].

plack'et *n.* (פלעק'-עט) דער אויבערשטער שפּאַלט פון אַ פרויען־קלייד [דער ראַספּאַר]; אַן אונטער־ראָק, אַ ספּאָדניצע; אַ פרוי.

plack'et-hole *n.* (פלעק'-עט-האָול) דער אויבערשטער שפּאַלט אין אַ פרויען־קלייד, דער ראַספּאַר.

plac'oderm *a. and n.* (פלעק'-אָ-דוירם) ז. *placoid*

plac'oid *a. and n.* (פלעק'-איד) עהנליך צו אַ פּלאַטע אַדער ברעטעל [בנוגע צו די שופּען פון געוויסע פיש, ווי למשל, האַי־פיש]; וואָס האָט פּלאַטען־עהנליכע שופּען [וועגען פיש]; אַ פיש מיט פּלאַטען־עהנליכע שופּען [לוסקעס].

pladaro'ma *n.* (פלעד-ע-ראָו'-מאַ) ז. *pladarosis*

pladaro'sis *n.* (פלעד-ע-ראָו'-סיס) אַן אַנוואוקס, אַ באָראַדעווקע אויף'ן אויגען־לעדעל.

pladaro'tis *n.* (פלעד-ע-ראָו'-טיס) ז. *pladarosis*

plafond' *n.* (פלע-פאָנד') דער פּלאַפאָנד [אַ געמאָלטע סטעליע].

pla'ga *n.* (פליי'-גאַ) אַ פאַרב־שטרייף — אין זאָלאָגיע.

pla'gate *a.* (פליי'-גייט) געשטרייפט.

pla'giarise *v.* (פליי'-דזשי-ע-ראַיז) ז. *plagiarize*

pla'giarism *n.* (פליי'-דזשי-ע-ריזם) פּלאַגיאַט, ליטעראַרישע גנבה, דאָס אויסגעבען פאַר אייגענע פרעמדע ליטעראַרישע אַדער קונסט־ווערק, דאָס בענוצען זיך מיט פרעמדע געדאַנקען פאַר ליטעראַרישע און קונסט־ווערק.

pla'giarist *n.* (פליי'-דזשי-ע-ריסט) אַ פּלאַגיאַטאָר, אַ געדאַנקען־גנב, אַ ליטעראַרישער גנב, איינער וואָס גיט אַרויס פרעמדע ליטעראַרישע און קונסט־ווערק אַלס אייגענע אַדער בענוצט זיך מיט פרעמדע געדאַנקען פאַר אַזעלכע ווערק.

pla'giarize *v.* (פליי'-דזשי-ע-ראַיז) בעגעהן אַ פּלאַגיאַט אַדער ליטעראַרישע גנבה. ז. *plagiarism*

pla'giary *n. and a.* (פליי'-דזשי-ע-רי) אַ פּלאַגיאַטאָר; וואָס בעגעהט אַ פּלאַגיאַט. ז. *plagiarism*

plagihe'dral *a.* (פליי-דזשי-הי'-דרעל) מיט אַ שיעפער פלעכע [וועגען קריסטאַלען].

pla'gionite *n.* (פליי'-דזשי-אָ-נאַיט) דער פּלאַגיאָניט [אַ שוועבעל־פערבינדונג פון אַנטימאָן און בליי].

pla'giostome *n.* (פליי'-דזשי-אָ-סטאָום) אַ געוויסער מין פיש, ביי וועלכע דאָס מויל איז ברייט און אַביסעל קרום [ווי די פערשיעדענע זאָרטען האַי־פיש].

pla'gium *n.* (פליי'-דזשי-אַם) דאָס גנב'ענען מענשען.

plague *n. and v.* (פלייג) אַ פּלאָג; אַ פּעסט, אַ מגפה; אַנשטעקען מיט פּעסט; פּלאָגען, קוועלען, פּייניגען.

plague'-boil *n.* (פלייג'-באָיל) ז. *plague-sore*

plague'-mark *n.* (פלייג'-מאַרק) ז. *plague-spot*

pla'guer *n.* (פליי'-גער) אַ פּלאָגער, אַ פּייניגער, אַ קוועלער.

plague'-sore *n.* (פלייג'-סאָור) אַ פּעסט־געשוויר, אַן אויסשלאָג אויף דעם לייב וואָס קומט פון אַ מגפה־קראַנקהייט אַדער סתם פון אַ מיאוס'ער, אַנשטעקענדער קראַנקהייט.

plague'-spot *n.* (פלייג'-ספּאָט) אַ פּעסט־פלעק, אַ צייכען אויף'ן לייב וואָס קומט פון אַ מגפה־קראַנקהייט אַדער סתם פון אַן אַנשטעקענדער, מיאוס'ער קראַנקהייט; אַ טייל פון קערפּער וואָס איז הויפּטזעכליך אַנגעשטעקט מיט אַ מיאוס'ער, אַנשטעקענדער קראַנקהייט.

plague upon' you (פלייג אַ-פּאָן' יו) אַ כאָלעריע! אַ מגפה אויף אייך! אַ פּלאָג אויף אייך!

pla'guily *adv.* (פליי'-גי-לי) פּלאָגענדיג; קוועלענדיג, פּייניגענדיג; אונגעהייער, זעהר; שרעקליך.

pla'guy *a. and adv.* (פליי'-גי) פּלאָגענד, קוועלענד, פּייניגענד; אונגעהייער, שרעקליך, פערפלוכט.

plaice *n.* (פלייס) דער פּלאַטוס אַדער פּלאַטעסע [אַ מין ברייטער פּלאַטשיגער ים־פיש וואָס געפינט זיך אַרום ענגלאַנד. ז. איל.]; אַ פּלאַנדערקע, אַ פּלאַך־פיש.

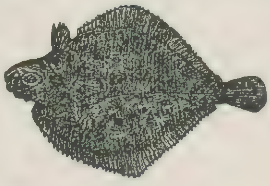

Plaice

plaid *n. and a.* (פלייד) אַ פּלעד, אַ מין שאָטלענדישער געקעסטעלטער מאַנטעל אַדער שאַל וואָס ווערט געטראָגען אַלס מאַנטעל; אַ רייזע־דעקע; אַ געקעסטעלטער וואָלען־שטאָף; אַ געקעסטעלטער מוסטער אַדער אוזאָר; געקעסטעלט [הויפּטזעכליך וועגען געוועבטע שטאָפען].

plaid'ed *a.* (פלייד'-עד) וואָס טראָגט אַ פּלעד; געמאַכט פון דעם שטאָף פון וועלכען מען מאַכט געוועהנליך שאָטלענדישע פּלעדען; געקעסטעלט [וועגען געוועבטע שטאָפען]. ז. *plaid*

plaid'en *n.* (פלייד'-ען) ז. *plaiding*

plaid'ing *n.* (פלייד'-אינג) דאָס צייג פון אַ פּלעד; אַזאַ פּלאַנעל־אַרטיגעס וואָל־צייג; אַ געקעסטעלטער מוסטער אַדער אוזאָר. ז. *plaid*

plain *a., adv., n. and v.* (פליין) גלייך, גלאַט, גראָד, פּלאַך; פּשוט; אָפען, אָפענהערציג, אָהן חכמות, אָהן המצאות; קלאָר, דייטליך; געוועהנליך; איינפאַך; אָהן קאַלירען, אָהן מוסטערען, אָהן צאַצקעס, אָהן בעפּוצונגען; אַ פּלעכע; אַ פּלאַך שטיקלאַנד; אַ שלאַכטפעלד; אַ פּלאַץ אַרומגערינגעלט מיט הייזער; מאַכען קלאָר און דייטליך, ערקלערען; בעוויינען, בעקלאָגען; טרויערען.

plai'nant *n.* (פליי'-נענט) ז. *plaintiff*

plain as a pike'staff (פליין עז ע פּאַיק'-סטעף) גאַנץ פּשוט, קלאָר ווי דער טאָג.

plain'backs *n.* (פליין'-בעקס) באָמבאַזין־שטאָף [אַזאַ לייכטער וואָלענער אַדער זיידענער שטאָף].

plain'-chant *n.* (פליין'-טשענט) ז. *plain-song*

plain clothes (פליין קלאָוטהז) ציוויל־קליידער [ניט קיין אוניפאָרם־קליידער].

plain clothes man (פליין קלאָוטהז מען) אַ פּאָליציי־בעאַמטער וואָס געהט אַנגעטהאָן אין ציוויל־קליידער [ניט אין אַן אוניפאָרם].

plain'-dea'ler *n.* (פליין'-דיע'-לער) אַן אָפענהערציגער אַדער עהרליכער מענש.

plain'-dea'ling *a. and n.* (פליין'-דיע'-לינג) אָפען, אָפענהערציג, עהרליך; אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט.

plain Eng'lish (פליין אינג'-ליש) קלאָרע דבורים, דייטליך.

plain'-hear'ted *a.* (פליין'-האַר'-טעד) אָפענהערציג, אויפריכטיג.

plain'-hear'tedness *n.* (פליין'-האַר'-טעד-נעס) אָפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט.

plai'ning *n.* (פליי'-נינג) טרויער, יאָמער, געוויין.

plain'ly *adv.* (פליין'-לי) איינפאַך; פּשוט; אָהן צאַצקעס, אָהן בעפּוצונגען; דייטליך, קלאָר; אָפענהערציג, אויפריכטיג.

plain'ness *n.* (פליין'-נעס) גלייכקייט, גראָדקייט, פּלאַכקייט [פון אַן אָרט]; איינפאַכקייט; פּשוט'קייט; דייטליכקייט.

plain sail'ing (פליין סייל'-אינג) אַ לייכטע, אונגעשטערטע רייזע אויף'ן וואַסער; דאָס געהן גוט און אונגעשטערט [אין וועלכער ניט איז אונטערנעהמונג].

plain'-song *n.* (פליין'-סאָהנג) דער גרעגאָריאַנישער קירכען־געזאַנג, אַן איינפאַכער איין־טאָניגער געזאַנג, ווי אין די קריסטליכע קירכען אין די אַלטע צייטען; קלאָרע, אָפענע דבורים.

plain'-spea'king *n.* (פליין'-ספּיע'-קינג) אויפריכטיגקייט און אָפענהערציגקייט פון רעדען; אַן אויפריכטיגע, אָפענהערציגע רעדע.

plain'-spo'ken *a.* (פליין'-ספּאָו'-קן) וואָס איז אַרויסגעזאָגט געוואָרען אויפריכטיג אַדער אָפענהערציג.

plaint *n.* (פליינט) אַ געריכטליכע קלאָגע; דאָס בעקלאָגען זיך, דאָס קלאָגען; אַ טרויעריגער אַדער ערנסטער געזאַנג.

plaint'ful *a.* (פליינט'-פול) קלאָגענד, זיך קלאָגענד; אַנקלאָגענד.

plain'tiff *n.* (פליינ'-טיף) אַ קלעגער, אַן אַנקלאָגער.

plain'tive *a.* (פליינ'-טיוו) קלאָגענד; יאָמערענד; טרויעריג.

plain'tively *adv.* (פליינ'-טיוו-לי) אויף אַ קלאָגענדען אַדער יאָמערענדען אופן; טרויעריג, קלעגליך.

plain'tiveness *n.* (פליינ'-טיוו-נעס) קלעגליכקייט, קומער, טרויער, יאָמער.

plaint'less *a.* (פליינט'-לעס) קלאַגלאָז, אָהן קלאָג.

plain truth (פלײן טרוהטה) דער רײנער אמת.

plain′-work *n.* (פלײנ′-הוואירק) דאס אײנפאכע נעהען [אין געגענזאץ צו שטי= קערײ].

plait *n. and v.* (פלײט) א פאלב, א פאלט, א פלעכט, א צאפ; פאלבען, מא= כען פאלטען; פלעכטען; פילצעווען.

plai′ted *a.* (פלײ′-טעד) 1. געפאלבט, געפאלטעוועט; מיט פעלבלעך; 2. גע= פלאכטען.

1. He bought a shirt with a **plaited** bosom.

plai′ter *n.* (פלײ′-טער) א פאלבען=מא= כער; א געצײג צו מאכען פאלבען [פאל= טען]; א פלעכטער.

plai′ting *n.* (פלײ′-טינג) דאס מאכען פאלבען [פאלטען]; פלעכט=ארבײט; אין היט=פאבריקאציאן — דאס פילצעווען.

plai′ting-machine′ *n.* (פלײ′-טינג-מע-שין′) א פאלב=מאשין, א מאשין צו מאכען פאלבען [פאלטען] אין צײג.

plan *n. and v.* (פלען) א פלאן, א פרא= יעקט; א פלאן=צײכנונג, א גרונד=ריס צײכנונג [א צײכנונג וואס ווערט געמאכט פון א געבײדע, פון א מאשין א. ד. ג. אין א האריזאנטאלען שניט, ד. ה. אין דער לאגע ווי מען קוקט פון אויבען]; מאכען א פלאן; פראיעקטירען; צײכנען א פלאן; פלאנעווען.

pla′nar *a.* (פלײ′-נאר) פלאך; וואס גע= פינט זיך אויף א פלעכע.

pla′nary *a.* (פלײ′-נע-רי) ז. *planar*

pla′nate *a.* (פלײ′-נײט) פלאך, אײנגע= פלעטשט [וועגען אינזעקטען].

planch *n.* (פלענטש) אזא פלאכע פאד= קאווע פאר א מויל=עזעל; א געברענטע ציעגעל=פלאטע וואס ווערט בענוצט אונ= טערצוהיצען ליימענע כלים, ווען זײ ווע= רען געברענט אין אויווען און עמאלירט.

plan′chet *n.* (פלענ′-טשעט) א מינץ= פלאטע [א שטיקעל מעטאל וואס איז פערפערטיגט אויסצוקלאפען דערפון א מטבע].

planchette′ *n.* (פלענ-טשעט′) א ווינ= קעל=מעסטער [ז. *circumferentor*]; א פלאנקע, א ברעט; אזא קלײן ברעטעל אויף פיסלעך מיט רעדלעך, צו וועלכען עס איז בעפעסטיגט א בלײשטיפט, וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען פון די ספי= ריטיסטען. מען האט געגלויבט, אז ווען אײ= נער אדער מעהרערע פערזאנען לעגען לײכט ארויף זײערע פינגער אויף'ן ברעטעל, פאנגט עס זיך אן בעוועגען און דער בלײ= שטיפט פערשרײבט ווערטער און זעצע אונאבהענגיג פון דעם ווילען פון די פער= זאנען, וועלכע האלטען זײערע פינגער אויף'ן ברעטעל.

plane *n., a. and v.* (פלײן) אן עבענע, א פלעכע; א פלאכקײט; אן ענטוויקלונגס= גראד; א הובעל; דער פלאטאנע=בוים [אזא קלײנער אמעריקאנער בוים, וועל= כער וואקסט אין פײכטע געגענדען. זײן האלץ איז העל=ברוין און הארט]; פלאך; וואס האט א פלאכע אויבערפלעכע; וואס ליעגט אין א פלעכע אדער עבענע; הובע= לען; גלאט מאכען.

Plane

plane an′gle (פלײן ענגל) א גלײכער אדער גראד=ליניגער ווינקעל.

plane′-bit *n.* (פלײנ′-ביט) דאס הובעל= אײזען [פון א הובעל].

plane geom′etry (פלײן דזשי-אמ′-ע- טרי) פלאנימעטריע [דער טײל פון געא= מעטריע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט דער מעסטונג און בעשרײבונג פון פלעכען].

plane′-guide *n.* (פלײנ′-גאיד) א הובעל= פיהרער [אזא פאררכטונג צו א הובעל, אז ער זאל געפיהרט ווערען גראד, ווען מען דארף הובלען שרעגע ענדען פון ברע= טער].

plane′-i′ron *n.* (פלײנ′-אי′-ערן) דאס הובעל=אײזען.

plane′ness *n.* (פלײנ′-נעס) דאס האבען אדער זײן א פלעכע אדער עבענע; פלאכ= קײט.

plane of projec′tion (פלײן אוו פרא- דזשעק′-שאן) ז. *perspective plane*

plane of the pic′ture (פלײן אוו טהי פיק′-טשור) ז. *perspective plane*

plane′-plane *a.* (פלײנ′-פלײן) וואס האט צוויי פלעכען וועלכע זײנען פארא= לעל אײנע צו דער אנדערער.

pla′ner *n.* (פלײ′-נער) א הובעל, א הובעל=אינסטרומענט; אין דרוקערײ — אזא קלעצעל מיט וועלכען מען גלײכט אוים דעם זאץ.

plane′-sail′ing *n.* (פלײנ′-סײל′-אינג) דאס בעשטימען די לאגע פון א שיף, ניט רעכענענדיג זיך בײ דער אויסרעכנונג מיט דער רונדקײט פון דער ערד.

plane′-stock *n.* (פלײנ′-סטאק) דאס געשטעל פון הובעל [דאס האלץ=שטיק אין וועלכען דאס הובעל=אײזען ווערט ארײנ= געשטעלט].

plane survey′ing (פלײן סויר-ווײ′- אינג) פעלד=מעסטונג, דאס מעסטען לאנד= שטרעקען אלס א גראדע פלעכע [ניט נעהמענדיג אין בעטראכט די רונדקײט פון דער ערד].

plan′et *n.* (פלענ′-עט) א פלאנעט, א וואנדער=שטערן.

plane′-ta′ble *n. and v.* (פלײנ′- טײ′בל) א מעסט=טיש [אן אינסטרומענט פון פעלד=מעסטער, וועלכער בעשטעהט פון א טישעל אויף דרײ פיס, וואס מען קען דרעהען און בויגען אין פערשיעדענע ריכ= טונגען]; א משופע'דיגער טיש אדער ברעט וואס ווערט בענוצט אין מעטאל= גרובען, אויף וועלכען דאס ערץ [רויה= מעטאל] ווערט געלעגט; מעסטען פעלד מיט א מעסט=טיש.

plane′-ta′bling *n.* (פלײנ′-טײ′-בלינג) דאס בענוצען בײם פעלד=מעסטען א מעסט= טיש. ז. *plane-table*

planeta′rium *n.* (פלענ-ע-טײ′-רי-אם) א פלאנעטאריום, אן אסטראנאמישע מא= שין, וועלכע צײגט, דורך די בעוועגונגען פון איהרע טײלען, דעם פלאנעטען=גאנג.

plan′etary *a.* (פלענ′-ע-טע-רי) וואס איז שײך צו א פלאנעט אדער פלאנעטען; וואס האט דעם כאראקטער פון א פלא= נעט; וואנדערענד [ווי א פלאנעט]; אין אסטראלאגיע — וואס איז אונטער דעם אײנפלוס פון א פלאנעט.

plan′etary days (פלענ′-ע-טע-רי דײז) די זיבען וואכען=טעג ווי זײ זײנען גע= ווען אײנגעטײלט לויט דער צאהל פלא= נעטען, וועלכע זײנען געווען בעוואוסט אין דער אלטער אסטראנאמיע, און יעדער טאג האט געטראגען דעם נאמען פון זײן פלאנעט [ווי זונטאג — דער טאג פון דער זון, מאנטאג — דער טאג פון דער לבנה א. ד. ג.].

plan′etary years (פלענ′-ע-טע-רי יײרז) די פלאנעטען=יאהרען [דער משך צײט וואס עס נעהמט בײ די פלאנעטען ארומצודרעהען זיך ארום דער זון].

planet′ic *a.* (פלע-נעט′-איק) פלאנע= טיש, וואס איז שײך אדער איז ענליך צו א פלאנעט.

planet′ical *a.* (פלע-נעט′-אי-קעל) ז. *planetic*

plan′etoid *n.* (פלענ′-עט-איד) דער פלאנעטאאיד [אײנער פון די עטליכע הונדערט קלײנע פלאנעטען, וועלכע בע= וועגען זיך ארום דער זון צווישען די שטערען מארס און יופיטער].

planetoi′dal *a.* (פלענ-ע-טאי′-דעל) וואס איז שײך צו א פלאנעטאאיד. ז. *planetoid*

plane′-tree *n.* (פלײנ′-טריע) דער פלא= טאנע=בוים [אזא קלײנער אמעריקאנער בוים וואס וואקסט אין פײכטע געגענדען. זײן האלץ איז העל=ברוין און הארט].

Plane-tree

plan′et-strick′en *a.* (פלענ′-עט- סטריק′ן) ז. *planet-struck*

plan′et-struck *a.* (פלענ′-עט-סטראק) ערשטוינט, פערגאפט; געטראפען פון שלים= מזל.

plan′etule *n.* (פלענ′-עט-יול) א קלײ= נער פלאנעט.

plan′et-wheel *n.* (פלענ′-עט-הוויעל) א צאהן=ראד וועלכער דרעהט זיך ארום א צווײטען צאהן=ראד אין דעם וועג פון אן עפיציקלום [א קרײז וואס זײן מיטעל= פונקט בעוועגט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרײז].

plan′gent *a.* (פלענ′-דזשענט) שאלענד, קלאפענד, רוישענד.

planifo′lious *a.* (פלע-ני-פאו′-לי-אס) אין באטאניק — וואס האט פלאכע בלע= טער.

pla′niform *a.* (פלײ′-ני-פארם) אין אנאטאמיע — בײ וועלכען דער אויבער= שטער טײל איז פלאך [וועגען בײנער פון קערפער, וועלכע זײנען פלאך אין די פונקטען, וואו זײ פערבינדען זיך מיט אנדערע בײנער].

plan′igraph *n.* (פלענ′-אי-גרעף) אן אינסטרומענט צו פערקלענערען אדער פער= גרעסערען צײכנונגען.

planim′eter *n.* (פלע-נימ′-ע-טער) א פלאנימעטער, אן אינסטרומענט אויסצו= מעסטען דעם שטח פון א פלעכע [ווערט געברויכט פון אינזשינערען און צײכנער אויסצומעסטען צײכען=פלענער].

planimet′ric *a.* (פלענ-אי-מעט′-ריק)

וואס איז שייך צו פלאנימעטריע אדער צו דער מעסטונג פון א פלעכע.

planimet'rical *a.* (פלען-אי-מעט'-רי-קעל) ז. *planimetric*

planim'etry *n.* (פלע-נימ'-עט-רי) פלאנימעטריע [די קונסט צו מעסטען פלאכע ערטער; דער טייל פון געאמעטריע, וואו עס ווערט געלערענט וועגען גלאטע אויבערפלעכען].

pla'ning-bench *n.* (פליי'-נינג-בענטש) די הובעל=באנק [ביי א סטאליער].

pla'ning-machine' *n.* (פליי'-נינג-מע-שין') די הובעל=מאשין, א מאשין צו הובלען האלץ אדער מעטאל.

pla'ning-mill *n.* (פליי'-נינג-מיל) א ווערקשטאט אדער פאבריק וואו מען הובעלט ברעטער; א הובעל=מאשין.

planipet'alous *a.* (פליי-ני-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פלאכע בלומען=בלעטלעך.

planiros'tral *a.* (פליי-ני-ראס'-טרעל) וואס האט א ברייטען און פלאכען שנא=בעל.

plan'ish *v.* (פלענ'-איש) מאכען גלאט, מאכען גלאנציג; פאלירען.

plan'isher *n.* (פלענ'-איש-ער) איינער וואס מאכט גלאט אדער גלאנציג; א פא=לירער.

plan'ishing-ham'mer *n.* (פלענ'-איש-אינג-העמ'-ער) א האמער וואס ווערט בענוצט צו מאכען גלאט א מעטאלענע פלא=טע אדער כלי.

plan'isphere *n.* (פלענ'-אי-ספיר) די פלאניספערע, א קוגעל אדער האלב=קוגעל וואס איז געצייכענט אין דער פארם פון א פלאך=רונדער קארטע; די קארטע פון דעם ערדישען אדער הימלישען האלב=קו=געל.

planispher'ic *a.* (פלען-אי-ספער'-איק) פלאניספעריש, ווי א פלאניספערע. ז. *planisphere*

plank *n. and v.* (פלענק) 1. א פלאנ=קע, א דיק ברעט; עפעס וואס האלט אויף אדער אונטערשטיצט; 2. איינער פון די פונקטען אדער פאראגראפען, וועלכע בילדען אוים דאס פראגראם פון א פאליטי=שער אדער אנדערער פארטיי; 3. בעשלא=גען אדער בעדעקען מיט פלאנקען אדער דיקע ברעטער; 4. עפעס ארויפלעגען [ווי אויף א טיש אדער ברעט]; 5. צושפאל=טען א פיש און אבבאקען איהם אויף א ברעטעל.

1. The gangway has strong **planks**. 2. There were twenty **planks** in the platform of our party.

plank down (פלענק דאון) ארויסלעגען [ווי מזומנים]; בעצאהלען אויף'ן ארט.
Plank down cash if you wish the goods.

plan'king *n.* (פלענ'-קינג) דאס בעדעקען אדער בעשלאגען מיט ברעטער; פלאנקען אדער ברעטער אין אלגעמיין; דאס ארומ=שילעווען אדער בעשלאגען מיט פלאנקען א הילצערנע שיף.

plan'king-clamp *n.* (פלענ'-קינג-קלעמפ) אין שיף=בוי — אן אינסטרומענט וואס בויגט אוים א ברעט, כדי ארומצו=שילעווען אדער בעשלאגען די שיף.

plan'king-machine' *n.* (פלענ'-קינג-מע-שין') אין הוט=מאנופאקטור — א מא=שין צו פילצעווען, גלעטען און פערהאר=טעווען היט.

plan'king-screw *n.* (פלענ'-קינג-סקרוה) ז. *planking-clamp*

plank'-nail *n.* (פלענק'-נייל) א ברעט=נאגעל.

plank'ton *n.* (פלענק'-טאן) דער פלאנק=טאן, איינער פון די נידריגסטע ארגאניז=מען פון חיות און פלאנצען, וועלכע הא=בען ניט קיין בעוועגונגס=ארגאנען און טרא=גען זיך מיט'ן שטראם פון וואסער.

plan'less *a.* (פלענ'-לעס) פלאנלאז, אהן א פלאן.

plan'lessly *adv.* (פלענ'-לעס-לי) פלאנ=לאז; אהן א פלאן.

plan'ner *n.* (פלענ'-ער) א פלאנען=מא=כער; א פראיעקטען=מאכער.

pla'no-con'cave *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-קייוו) וואס איז פון איין זייט פלאך און פון דער צווייטער זייט קאנקאוו [רונד אריינגעבויגען].

pla'no-con'ical *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-אי-קעל) וואס איז פלאך פון איין זייט און ווי א קאנוס פון דער צווייטער זייט.

pla'no-con'vex *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-וועקס) וואס איז פלאך פון איין זייט און רונד=אויסגעבויגען [קאנוועקס] פון דער צווייטער.

plano'dia *n.* (פלע-נאו'-די-א) א פאל=שער אדער ניט נארמאלער דורכגאנג [ווי ביי לאזען אורין דורך א קאטעטער].

pla'no-horizon'tal *a.* (פליי'-נאו-האר-אי-זאנ'-טעל) פלאנאהאריזאנטאל, וואס איז פלאך און האריזאנטאל געשטעלט אדער געלעגט.

planom'eter *n.* (פלע-נאמ'-ע-טער) א פלאנאמעטער, אן אייזערנע פלאכע פלא=טע, וואס ווערט בענוצט אין מאשין=בוי=אונג צו מעסטען די גלאטקייט פון פלאכע פלאטען.

planom'etry *n.* (פלע-נאמ'-עט-רי) דאס בענוצען א פלאנאמעטער; דאס מעסטען די פלאכקייט און גלאטקייט פון פלאטען.

pla'no-orbic'ular *a.* (פליי'-נאו-אהר-ביק'-יו-לאר) פלאך פון איין זייט און קוגעל=פערמיג פון דער אנדערער.

planor'bine *a.* (פלע-נאהר'-בין) גע=דרעהט אין א פלאכער ספיראל; עהנליך צו א טייך=שנעקע; וואס איז שייך צו די טייך=שנעקען. ז. *Planorbis*

Planor'bis *n.* (פלע-נאהר'-ביס) דער מין טייך=שנעקעס [זיי האבען א פלאכע ספי=ראל=עהנליכע מושעל און האלטען זיך אויף אין טייכען און סא=זשעלקעס].

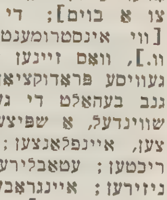
Planorbis

plant *n. and v.* (פלענט) א פלאנצע; א געוויקס; א יונג בוימעל; א שטעקען, א דובינע; א גראז אדער א גארטען=פלאנצע [אין געגענזאץ צו א בוים]; די גאנצע אויסשטאטונג [ווי אינסטרומענטען, מאשינען א. ז. וו.], וואס זיינען נויטיג אנצופיהרען א געוויסע פראדוקציאן; דאס ארט, וואו א גנב בעהאלט די גע'גנב'עטע זאכען; א שווינדעל, א שפיצעל, א שטוקע; פלאנ=צען, איינפלאנצען; איינשטעלען; איינ=ריכטען; עטאבלירען; איינזעצען, קאלא=ניזירען; איינגראבען; בעהאלטען [גע'=גנב'עטע זאכען]; פערשטעקען, פערבאר=גען.

plan'table *a.* (פלענ'-טעבל) פלאנצבאר, וואס מען קען איינפלאנצען.

plan'tain *n.* (פלענ'-טיין) דער וועגעריך, א מין גראז מיט ברייטע אוואלע [לאנג=ליך=רונדע] בלעטער, וועלכע געהען ארוים האַרט נעבען ווארצעל. צווישען די בלע=טער שפראצען ארוים לאנגע שטענגלעך, וואס זיינען בעדעקט מיט קליינע העל=בלויע בליהונגען. ז. איל.]; דער פיזאנג אדער דער פאראדיז=פייגענבוים; די פאראדיז=פייג [די פרוכט פון דיעזען בוים]. ז. *plantain-tree*

Plantain

plan'tain-cut'ter *n.* (פלענ'-טיינ-קאט'-ער) ז. *plantain-eater*

plan'tain-ea'ter *n.* (פלענ'-טיינ-איע'-טער) דער טוראקו [א מין אפריקאנישער פויגעל מיט א לאנגען עק און מיט העל=גלאנציגע און רייכפארביגע פעדערען].

plan'tain-tree *n.* (פלענ'-טיינ-טריע) דער פיזאנג אדער דער פאראדיז=פייגענ=בוים [א מין בוים פון די הייסע לענדער מיט זעהר לאנגע און ברייטע בלעטער, וואס איז עהנליך צו דעם באנאנע=בוים].

Plantain-tree

plan'tal *a.* (פלענ'-טעל) וואס וואקסט; וואס איז שייך צו פלאנצען.

plan′tar *a.* (פלענ′-טאר) וואס געהערט צו דער פאדעשווע אדער זויל פון פוס.

planta′tion *n.* (פלענ-טיי′-שאן) דאס פלאנצען; די איינפיהרונג, די איינריכטונג, די עטאבלירונג; א קאלאניע, א בעזעצונג; א פלאנצונג, א בעפלאנצונגסארט; א פלאנטאציע; די גרינדונג.

planta′tion-hands *n.* (פלענ-טיי′-שאן-הענדז) די ארבייטער אויף א פלאנטאציע.

planta′tion-mill *n.* (פלענ-טיי′-שאן-מיל) א מיהלכעל, וואס ווערט בענוצט אויף א פלאנטאציע אדער פערמע צו מאהלען האבער, ליין=זאמען א. ד. ג.

plant′-bug *n.* (פלענט′-באג) די בלאטוואנץ, די פעלד=וואנץ [אן אינזעקט, וואס זויגט אויס פלאנצען].

plant′-cane *n.* (פלענט′-קיין) די ערשטע צוקער=ריטלעך, וואס וואקסען אויס דאס ערשטע מאל אויף א צוקער=פלאנטאציע.

plant′-disease′ *n.* (פלענט′-די-זיעז′) א פלאנצען=קראנקהייט.

plant′-ea′ting *a.* (פלענט′-איע′-טינג) וואס עסט פלאנצען; וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען.

plan′ted *a.* (פלענ′-טעד) איינגעפאסט, ארייננגעשטעלט [ווי איין פלאנקע אדער ברעט אין אן אנדערען]; אריינגעבראכט פון אן אנדער לאנד; נאטוראליזירט.

plan′ter *n.* (פלענ′-טער) א פלאנצער, א פלאנטאטאר; א גרינדער; א זייה=מאשין; א קלאץ, וואס איז אריינגעשלאגען אין א טייך און שטארצט ניט ארויס פון וואסער.

plan′terdom *n.* (פלענ′-טער-דאם) דער פלאנטאטארען=שטאנד.

plan′tership *n.* (פלענ′-טער-שיפ) דאס פערוואלטען א פלאנטאציע; די בעשעפטיגונג פון א פלאנטאטאר.

plant′-fee′der *n.* (פלענט′-פיע′-דער) אן אינזעקט וואס ערנעהרט זיך פון פלאנצען.

plant′-fee′ding *a.* (פלענט′-פיע′-דינג) וואס ערנעהרט זיך פון פלאנצען.

plant′-food *n.* (פלענט′-פוהד) פלאנצען=נאהרונג; דאס וואס גיט יניקה פאר פלאנצען.

plan′ticle *n.* (פלענ′-טיקל) א יונגע פלאנצע; א פלאנצע וואס הויבט ערשט אן צו וואקסען; דער עמבריא פון א פלאנצע. ז. *embryo*

plan′tigrade *a.* and *n.* (פלענ′-טי-גרייד) וואס טרעט מיט דער גאנצער פאדעשווע אדער זויל פון פוס [ווי מענשען, בערען א. ז. וו.]; א חיה וואס טרעט מיט′ן גאנצען פוס=טראט.

plan′ting *n.* (פלענ′-טינג) דאס פלאנצען, דאס לעגען; דאס אריינזעצען פלאנצונגען; די ערשטע שטיינער פון א פונדאמענט; די איינפיהרונג, איינריכטונג.

plan′ting-ground *n.* (פלענ′-טינג-גראונד) אן ארט, וואו אויסטערס [אוסטריצעס] האלטען זיך אויף.

plantiv′orous *a.* (פלענ-טיוו′-א-ראס) וואס עסט פלאנצען; וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען.

plant′let *n.* (פלענט′-לעט) א יונגע ניט ענטוויקעלטע פלאנצע.

plant′-louse *n.* (פלענט′-לאוס) א פלאנצען=לויז, א קליינער אינזעקט וואס שעדיגט פלאנצען.

plant′-mar′ker *n.* (פלענט′-מאר′-קער) א בלעכעל אדער שטיקעל פאפיער וואס מען הענגט אן אויף א פלאנצע און אויף וועלכען עס איז אנגעשריבען איהר געוועהנליכער און באטאנישער נאמען.

plant′-move′ment *n.* (פלענט′-מוהוו′-מענט) די פרייוויליגע אדער זעלבסטטהעטיגע בעוועגונגען פון פלאנצען [געוויסע פיזיאלאגישע פונקציאנען פון איינינגע פלאנצען].

plants′man *n.* (פלענטס′-מען) איינער וואס האנדעלט מיט פלאנצען.

plan′tule *n.* (פלענ′-טיול) א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטע פלאנצע; דער עמבריא פון א פלאנצע. ז. *embryo*

planu′ria *n.* (פלע-ניו′-רי-א) דאס ארויסלאזען אורין פון קערפער ניט דורך דעם ארגאן, דורך וועלכען די אורין אדער השתנה געהט געוועהנליך דורך.

plan′ury *n.* (פלענ′-יו-רי) ז. *planuria*

plap *v.* (פלעפ) פליעסקען; פליוכען; אראבפאלען מיט א פליוך.

plaque *n.* (פלעק) א פלאטע אדער דיסק פון מעטאל, פארצעליי אדער עלפענבייז וואס איז ארטיסטיש בעציערט מיט פיגורען; א בראש אדער אן אנדער ציערונג אין דער פארם פון אן ארטיסטיש אויסגעארבייטער פלאטע אדער דיסק; אין אנאטאמיע — איינער פון די קליינע רונד=פלאכע קערפער=טיילען [ווי די בלוט=דיסקען וואס פליסען אין די אדערען]; א לאטע; א פלאסטער.

plaquette′ *n.* (פלע-קעט′) א קליינע פלאכע פלאטע וואס ווערט אין עפעס ארייננגעשטעלט אלס ארנאמענט אדער בעציערונג.

The bureau was decorated with bronze plaquettes.

plash *v.* and *n.* (פלעש) פלאסקען, פלעשטשען; צוזאמענפלעכטען [איינגעשניטענע און אויסגעבויגענע] צווייגלעך פון א פלאנצען=צאם [א צאם פון קוסטעס אדער בוימלעך]; איינשניידען און איינבויגען צווייגלעך פון א פלאנצען=צאם [צום צוזאמענפלעכטען]; א לוזשע, א בלאטיג טייכעל; א פליוך; אן איינגעשניטען און איינגעבויגען צווייגעל פון א פלאנצען=צאם [צום פלעכטען].

plash′et *n.* (פלעש′-עט) א לוזשע; א קליינע סאזשעלקע.

plash′ing *n.* (פלעש′-אינג) א פארקאן פון געפלאכטענע צווייגען; א געפלאכטענער צאם; דאס פליעסקען; דאס פליוכען פון וואסער.

plash′ing-tool *n.* (פלעש′-אינג-טוהל) א מעסער וואס ווערט בענוצט איינצושניידען די געפלאכטענע צווייגען פון א צאם.

plash′y *a.* (פלעש′-אי) פייכט; נאס; בלאטיג; בעשפרענקעלט מיט פארבענדער פליסיגקייט.

plasm *n.* (פלעזם) א פורעם [פון לעהם אדער גיפס]; אין ביאלאגיע — די פלאזמע. ז. *plasma*

plas′ma *n.* (פלעס′-מא) אין ביאלאגיע — די פלאזמע, דער פליסיגער בעשטאנד=טייל פון בלוט, וואס האט אין זיך אייווייסע עלעמענטען און פון וועלכען עס בילדען זיך די פערשיעדענע ארגאנישע געוועבען פון קערפער; די פארבלאזע בלוט=פליסיגקייט [די פליסיגקייט פון בלוט, וועלכע ענטהאלט ניט קיין רויטע און ווייסע בלוט=קייכעלעך]; דער גלימשיגער און קלעפיגער שטאף פון א צעלע, די פראטאפלאזמע; א מין גרינער שטיין [כאלצעדאן], וועלכען די אלטע רוימער פלעגען טראגען אלס ציערונג.

plasmat′ic *a.* (פלעס-מעט′-איק) אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו פלאזמע. ז. *plasma*

plasmat′ical *a.* (פלעס-מעט′-אי-קעל) ז. *plasmatic*

plas′mic *a.* (פלעז′-מיק) וואס איז שייך צו דער פלאזמע. ז. *plasma*

plas′mode *n.* (פלעס′-מאוד) ז. *plasmodium*

plasmo′dia *n.* (פלעס-מאו′-די-א) די פלאזמאדיען. ז. *plasmodium*

plasmo′dial *a.* (פלעס-מאו′-די-על) עהנליך צו פלאזמאדיום. ז. *plasmodium*

plasmod′ic *a.* (פלעס-מאד′-איק) ז. *plasmodial*

plasmo′dium *n.* (פלעס-מאו′-די-אם) אין ביאלאגיע — פלאזמאדיום, א זשעלאטין=מאסע פון פראטאפלאזמע אדער נאקעטע צעלען, וואס בילדעט זיך אויס פון דער בעהעפטונג פון עטליכע אמעבען=עהנליכע ארגאניזמען. ז. *amœba*

plas′mogen *n.* (פלעס′-מא-דזשען) די עסענץ אדער דער הויפט עלעמענט פון פראטאפלאזמע. ז. *plasma*

plasmog′ony *n.* (פלעס-מאג′-א-ני) דאס ענטוויקלען זיך פון אן ארגאניזם פון דער פלאזמע. ז. *plasma*

plasmol′ogy *n.* (פלעס-מאל′-א-דזשי) מיקראסקאפישע אנאטאמיע, דאס שטודירען די מיקראסקאפישע טיילכעלעך, פון וועלכע דער ארגאניזם בעשטעהט.

plasmol′ysis *n.* (פלעס-מאל′-אי-סיס) אין באטאניק — די צוזאמענציהונג פון פראטאפלאזמע אין די צעלען פון א פלאנצע דורך דער ווירקונג פון געוויסע רעאגענטען אדער ווירקענדע שטאפען.

plas′molyze *v.* (פלעס′-מא-לאיז) צוזאמענציהען די פראטאפלאזמע אין די צעלען פון א פלאנצע דורך דער ווירקונג פון געוויסע רעאגענטען אדער שטאפען.

plas′ter *n.* and *v.* (פלעס′-טער) א פלאסטער [פאר א וואונד]; פלאסטער, שטוקאטורע, טינק; גיפס; צולעגען א פלאסטער; טינקעווען; גיפסעווען; בעשמירען עפעס [ווי בעשמירען דאס פנים מיט פארב]; בעדעקען אדער בעהאלטען עפעס, ווי מיט א פלאסטער אדער ווי מיט פלאסטער.

plas′ter cast (פלעס′-טער קעסט) דער אבדרוק אדער אבגוס פון גיפס.

plas′terer *n.* (פלעס′-טער-ער) א גיפס=ארבייטער, א גיפס=גיסער; א טינקעווער.

plas′tering *n.* (פלעס′-טער-אינג) דאס שטוקאטורעווען, טינקעווען; דאס צוגעבען גיפס צו עפעס.

plas′tering trow′el (פלעס′-טער-אינג טראו′-על) א מויער=קעלנע [די לאפעטקע, מיט וועלכער א פלאסטערער טינקעוועט אדער שמירט מיט וואפנע א וואנד].

plas′ter-mill *n.* (פלעס′-טער-מיל) א מאשין צו מאהלען גיפס.

plas′ter of Par′is (פלעס′-טער- אוו פער′-איס) גיפס.

plas′ter o′ver (פלעס′-טער או′-ווער) איבערטינקעווען, בעדעקען, בעשמירען מיט עפעס.

plas′ter-stone *n.* (פלעס′-טער-סטאון) דער גיפס=שטיין; גיפס.

plas′ter up (פלעס′-טער אפ) ארויפלעגען א פלאסטער; בעדעקען מיט עפעס; ווי עס איז צונויפקלעפען.

plas′ter-work *n.* (פלעס′-טער-הווארק) שטוקאטור=ארבייט.

plas'tery *a.* (פלעס'-טער-אי) עהנליך צו גיפס; וואס ענטהאלט טינק אדער גיפס.

plas'tic *a.* (פלעס'-טיק) פלאסטיש, קנעטעדיג [וואס לאזט זיך פארמירען אדער בילדען ווי מען וויל]; וואס לאזט זיך קנעטען.

plas'tically *adv.* (פלעס'-טי-קעל-אי) אויף א פלאסטישען, קנעטענדען אדער פארמירענדען אופן.

plas'tic art (פלעס'-טיק ארט) די פלאסטישע אדער בילדענדע קונסט.

plas'tic clay (פלעס'-טיק קליי) פלאסטישע ליים [די ליים, פון וועלכער מען פארמירט כלים און פיגורען].

plas'tic force (פלעס'-טיק פאורס) די בילדונגס-קראפט [פון דער נאטור].

plastic'ity *n.* (פלעס-טיס'-אי-טי) קנעטעדיגקייט, בילדזאמקייט [די אייגענשאפט זיך צו לאזען פארמירען אדער בילדען ווי מען וויל].

plas'tid *a. and n.* (פלעס'-טיד) אן איינפאכסטער ארגאניזם, ווי א צעלע אדער פלאזמע; וואס האט דעם כאראקטער פון אן איינפאכסטען ארגאניזם.

plastid'ium *n.* (פלעס-טיד'-אי-אם) ז. *plastid*.

plas'tidule *n.* (פלעס'-טי-דיול) א מאלעקול אדער דער מעגליכסט קלענסטער טייל פון פראטאפלאזמע.

plastili'na *n.* (פלעס-טי-לאי'-נא) פלאסטישע ליים, וועלכע איז צוגעגרייט אזוי, דאס זי זאל א לענגערע צייט זיין פייכט און ווייך.

plastog'raphy *n.* (פלעס-טאג'-רע-פי) פלאסטאגראפיע [די קונסט צו מאכען אדער אויסצוקנעטען פיגורען פון גיפס, ליים אדער אנדערע קנעטיגע זאכען]; דאס נאכמאכען איינעמס האנדשריפט; פעלשונג.

plas'tral *a.* (פלעס'-טרעל) וואס איז שייך צום אונטערשטען טייל פון שילד פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

plas'tron *n.* (פלעס'-טראן) א ברוסט-פאנצער; דער טייל פון א קלייד וואס בעדעקט די ברוסט; דער אונטערשטער טייל פון שילד פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

plas'trum *n.* (פלעס'-טראם) ז. *plastron*.

plat *n., v., a. and adv.* (פלעט) א קלאפ מיט דער האנד, שלאגען, קלאפען; פלעכטען, איינפלעכטען, ארומפלעכטען עפעס; בעצייכנען א פלאן פון א שטיקעל לאנד, מאכען א לאנד-קארטע; פערשפרייטען, אויסלעגען פלאך; א שטיקעל לאנד וואס איז בעשטימט פאר א געוויסען צוועק [ווי פאר א גארטען א. ד. ג.]; דער פלאן פון אזא שטיקעל לאנד; א געפלאכטענע זאך [ווי די אויסגעפלאכטענע שטרוי צו מאכען שטרוי-היט]; פערפלאכטענע האר; א שטריק-וויקעל [דאס מיט וואס מען פלעכט ארום א קאנאט אויף א שיף]; פלאך, גלאט; אויסגעשפרייט.

plat'an *n.* (פלעט'-ען) ז. *plane-tree*.

plat'ane *n.* (פלעט'-ען) ז. *plane-tree*.

plat'band *n.* (פלעט'-בענד) א ראנד פון בלומען אין א גארטען אדער ביי א וואנד; אין ארכיטעקטור — א פלאכער שטרייף מיט גראדע ווינקלען וואס שטארצט עטוואס ארויס פון א וואנד אדער זייל; דער עטוואס-ארויסגעשטארצטער אויבערשטער קוואר-באלקען פון א טהיר.

plate *n. and v.* (פלייט) א מעטאלענע פלאטע; א גראווירטעס בלעכעל; א טעלער; זילבער-געשיר; א געריכט; א סטערעאטיפ, אן עלעקטראטיפ; אין ארכיטעקטור — דער קוואר באלקען, אויף וועלכען עס שטעלען זיך די קראקוועס פון א דאך; א גומען-פלאטע פון אריינגעשטעלטע צייהנער; פלאטירטע ווארען [ווארען וואס זיינען בעלעגט מיט א געוויסען מעטאל, ווי גאלד אדער זילבער]; א פאנצער פון צוזאמענגעשטעלטע פלאטען; פלאט-גלאז [דיקע פלאטען גלאז וואס ווערען בענוצט אויף שפיגלען און אויף שויבען אין גרויסע מאגאזינען א. ד. ג.]; אין פאטאגראפיע— די גלאז-פלאטע, אויף וועלכער עס ווערט געמאכט דער נעגאטיוו; אין בייסבאל-שפיעל — דער היים-באזיס [דאס ארט וואו דער אבקלאפער פון באל קומט צו לויפען צוריק וואו ער איז פריהער געשטאנען]; אין ביאלאגיע — א פלאטען-עהנליכעס גליעד פון אן ארגאניזם; פלאטירען [בעדעקען עפעס מיט א דינעם שיכט פון גאלד אדער זילבער]; בעפאנצערען, בעשלאגען מיט דיקע מעטאלענע פלאטען [ווי א פאנצער-שיף]; אויסשמיעדען דינע פלאטען אדער בלעכלעך.

plate'-ar'mor *n.* (פלייט'-אר'-מאר) פאנצער-פלאטען [שטאל-פלאטען מיט וועלכע מען בעשלאגט א קריעגס-שיף, אז קוילען זאלען זי ניט דורכלעכערען].

plateau' *n.* (פלע-טאו') אין געאגראפיע — דאס פלאטא, א פלאך אדער בערגיג לאנד, וואס איז מעהר ווי 1000 פוס העכער פון דער אויבערפלעכע פון ים.

plate'-bas'ket *n.* (פלייט'-בעס'-קעט) דער טעלער-קארב [א קארב אויף צונעהמען די טעלער און די אנדערע געשיר פון טיש].

plate'-ben'der *n.* (פלייט'-בענ'-דער) א מין צווייננגעל, וואס ווערט בענוצט פון דענטיסטען צו בויגען גומען-פלאטען.

plate'-box *n.* (פלייט'-באקס) א קעסטעל, אין וועלכען פאטאגראפען האלטען די גלעזערנע פלאטען אדער נעגאטיוועז.

plate'-brass *n.* (פלייט'-ברעס) בלעך פון קופער אדער מעש.

plate'-cul'ture *n.* (פלייט'-קאל'-טשור) דאס האדעווען מיקראבען אדער באצילען אויף א דינעם שיכט פון זשעלאטין, וואס איז אויסגעלעגט אויף א גלעזערנער פלאטע.

pla'ted *a.* (פליי'-טעד) פלאטירט [בעלעגט מיט אנדערע שטאפען אדער מעטאלען, ווי מיט זייד, גאלד אדער זילבער]; געפאנצערט מיט דיקע מעטאלענע פלאטען [וועגען קריעגס-שיפען].

plate'-frame *n.* (פלייט'-פריים) ז. *plate-holder*.

plate'ful *n.* (פלייט'-פול) א טעלער, א טעלער-פול [די מאס וויפיעל עס געהט אריין אין א טעלער].

He ordered a **plateful** of meat.

plate'-glass *n.* (פלייט'-גלעס) שפיגעל-גלאז [דיקעס גלאז פאר שפיגלען און פאר גרויסע קראם-שויבען].

plate'-hat *n.* (פלייט'-העט) א הוט, ביי וועלכען די ווארסע [בארווע] איז געמאכט פון בעסערען מאטעריאל איידער דער הוט אליין.

plate'-hol'der *n.* (פלייט'-האול'-דער) דאס רעהמעל פון א פאטאגראפישען אפאראט, אין וועלכען מען שטעלט אריין דאס נעגאטיוו-גלאז.

plate'-i'ron *n.* (פלייט'-אי'-ערן) אייזען-פלאטען, אייזען-בלעך.

plate'-lay'er *n.* (פלייט'-ליי'-ער) אין ענגלאנד — אן ארבייטער וואס לעגט אויס רעלסען אויף אן אייזענבאהן.

plate'-leath'er *n.* (פלייט'-לעטה'-ער) זעמש-לעדער וואס ווערט בענוצט צו רייניגען גאלד און זילבער-געשיר.

plate'-machine' *n.* (פלייט'-מע-שין') א מאשין צו מאכען געשיר פון פארצעליי און אנדערע מאטעריאלען.

plate'-mail *n.* (פלייט'-מייל) א שופען-פאנצער [א פאנצער געמאכט ווי פון שופען פון א פיש].

plate'-mark *n.* (פלייט'-מארק) א געזעצליך בעשטעטיגטער צייכען אדער שטעמפעל אויף זילבערנע און גאלדענע כלים, וואס בעווייזט דאס ארט וואו זיי זיינען אויסגעארבייט, די פראבע פון מעטאל א. ד. ג.

plate'-mat'ter *n.* (פלייט'-מעט'-ער) ארטיקלען פאר צייטונגען אדער זשורנאלען וואס מען מאכט אין סטערעאטיפישע פלאטען און ווערען געדרוקט אין עטליכע צייטונגען אין איינער און דערזעלבער צייט.

plate'-met'al *n.* (פלייט'-מעט'-על) געגאסענע שטיקער אייזען אדער טשוגון וואס מען צוברעכט און מען גיסט איבער א צווייטען מאל.

plate'-mill *n.* (פלייט'-מיל) א מאשין צו וואלצען און אויסצוציהען מעטאלענע פלאטען.

plat'en *n.* (פלעט'-ען) דער דרוק-טיגעל [דער טייל פון א דרוק-פרעס וועלכער דריקט די בוכשטאבען אויף'ן פאפיער]; א ליגאטור אדער א געמיש פון קופער מיט צינק, פון וועלכען מען מאכט קנעפלעך.

plate'-pa'per *n.* (פלייט'-פיי'-פער) קופער-דרוק-פאפיער [א זארט זעהר גלאנציג פאפיער].

plate'-piece *n.* (פלייט'-פיעס) רינדפלייש, וואס ווערט בענוצט צו מאכען געפעקעלטעס פלייש.

plate'-pow'der *n.* (פלייט'-פאו'-דער) א פולווער אדער פראשעק וואס ווערט בענוצט צו פאלירען זילבערנע געשיר.

plate'-press *n.* (פלייט'-פרעס) א דרוק-פרעס צו דרוקען פון גראווירטע קופערנע אדער שטאהלענע פלאטען.

plate'-prin'ter *n.* (פלייט'-פרינ'-טער) דער וואס דרוקט פון גראוויר-פלאטען.

plate'-prin'ting *n.* (פלייט'-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פון גראוויר-פלאטען.

pla'ter *n.* (פליי'-טער) א פלאטען-מאכער; א מאשין צונויפצופרעסען פאפיער דורך דעם דרוק פון אייזערנע פלאטען; א פלאטירער, א בעגילטער, דער וואס בעגילט כלים.

plate'-rack *n.* (פלייט'-רעק) א טעלער-פאליצע, א טעלער-געשטעל; א געשטעל וואו מען האלט די פאטאגראפישע פלאטען [נעגאטיוועז] בעת זיי זיינען נאך נאס.

plate'-rail *n.* (פלייט'-רייל) א פלאכע רעלסע אדער שינע.

plateresque' *a.* (פלעט-ע-רעסק') וואס איז עהנליך צו זילבערנע ארנאמענטען אדער פערציערונגען [אין ארכיטעקטור].

plate'-roll'er *n.* (פלייט'-ראול'-ער) א גלאטער רונדער וואל וואס ווערט בענוצט אין מאכען מעטאלענע פלאטען.

plate'-shears *n.* (פלייט'-שיערז) א מאשין צו שניידען און שערען מעטאלענע פלאטען.

plate'-stand *n.* (פלייט'-סטענד) א געשטעל פאר טעלער און אנדערע געשיר.

plat'etrope *n.* (פלעט'-ע-טראופ) א זייט פון א זאך, וועלכע איז סימעטריש אדער אין דערזעלבער פארם ווי די ענטגעגענגעזעצטע זייט [ווי די רעכטע העלפט פון מענשליכען קערפער, וואס איז סימעטריש אדער האט דיזעלבע פארם ווי די לינקע העלפט].

plat'etropy *n.* (פלעט'-ע-טראו-פי) דאס זיין סימעטריש. ז. *platetrope*.

plate'-vise *n.* (פלייט'-וואיס) אין פאטאגראפיע — א ראהם, אין וועלכער מען שטעלט אריין א גלאז=פלאטע זי צו פאלירען.

plate'-war'mer *n.* (פלייט'-הוואהר'-מער) א מין קאסטען מיט פאליצעס אדער אן אנדער פארריכטונג אין א ווארעמען פלאץ, אויף וועלכער מען האלט טעלער צו ווארעמען זיי; א מעטאלענע כלי מיט הייסען וואסער, אויף וועלכער מען וואַרעמט אן געשיר אויף'ן טיש.

plat'form *n. and v.* (פלעט'-פארם) א פלאטפארמע, א גאניק אדער בריקעל, וואס איז העכער פון דעם ארומיגען גרונט; א בימה אין א פערזאמלונגס=זאל, פון וועלכער די רעדנער האלטען זייערע רעדען; דאס בריקעל אויף אן אייזענבאהן=סטאנציע, פון וועלכען די פאסאזשירען געהען אריין אין די וואגאנען; די פלאטפארמע פון א וואגאן; דאס פראגראם פון א פאליטישער אדער אנדערער פארטיי; דאס האלטען רעדען אדער פארלעזונגען; אויסארבייטען א פראגראם פון א פארטיי; אוועקשטעלען אויף א פלאטפארמע.

plat'form-bridge *n.* (פלעט'-פארם-ברידזש) א בריקעל איבער די פלאטפארמען פון אן אייזענבאהן=סטאנציע.

plat'form-car *n.* (פלעט'-פארם-קאר) א פלאטפארמע=וואגאן [א פראכט=וואגאן אהן א דאך און אהן ווענטלעך].

plat'form-car'riage *n.* (פלעט'-פארם-קער'-עדזש) א פלאכער וואגען אויף פיער רעדער צו שלעפען שווערע משאות, ווי הארמאטען, שטיינער א. ד. ג.

plat'form-crane *n.* (פלעט'-פארם-קריין) א הויב=מאשין וואס איז צוגעפעסטיגט צו אן אייזענבאהן=וואגאן.

plat'formist *n.* (פלעט'-פארם-איסט) א רעדנער אויף עפענטליכע פערזאמלונגען.

plat'form-scale *n.* (פלעט'-פארם-סקייל) אזא וואג=מאשין מיט א פלאכען ברעט אויף וועלכען מען לעגט די זאכען וואס מען וועגט.

plat'form-spring *n.* (פלעט'-פארם-ספרינג) א פרוזשינע פון אן עקיפאזש אדער וואגאן.

platias'mus *n.* (פלעט-אי-עס'-מאס) דאס זאאיקען זיך, דאס ניט קענען שארף רעדען.

platil'la *n.* (פלע-טיל'-א) א מין ווייסער לייווענד=שטאף.

plati'na *n.* (פלע-טי'-נא) פלאטין [ז. *platinum*]; געפלאכטענע זילבער=פעדים; אן אייזערנע פלאטע צום גלאזירען.

pla'ting *n.* (פליי'-טינג) פלאטירונג, איבערציהונג אדער בעדעקונג מיט א דינעם מעטאל=שיכט [ווי בעזילבערונג, בעגילטונג, פערניקלונג א. ד. ג.].

pla'ting-ham'mer *n.* (פליי'-טינג-העמ'-ער) א גרויסער דאמפף=האמער וואס ווערט געברויכט צו בויגען פאנצער=פלאטען.

platin'ic *a.* (פלע-טינ'-איק) וואס איז שייך צו פלאטין. ז. *platinum*.

platinif'erous *a.* (פלעט-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס פלאטין. ז. *platinum*.

platiniza'tion *n.* (פלעט-אי-ני-זיי'-שאן) פלאטינירונג, דאס בעדעקען מיט פלאטין.

plat'inize *v.* (פלעט'-אי-נאיז) פלאטינירען, בעדעקען מיט פלאטין.

plat'inotype *n.* (פלעט'-אי-נא-טאיפ) א פאטאגראפישער פראצעס, וואו דאס פאטאגראפישע פאפיער איז בעדעקט מיט א לעזונג, וועלכע בעשטעהט פון פלאטין, כלאריד און אייזען אקסאל זויער=זאלץ.

plat'inous *a.* (פלעט'-אי-נאס) וואס ענטהאלט אין זיך פלאטין; וואס בעשטעהט פון פלאטין.

plat'inum *n.* (פלעט'-אי-נאם) פלאטין [אן עדעל=מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

plat'inum-black' *n.* (פלעט'-אי-נאם-בלעק') פלאטין=שווארץ [אזא שווארצער פולווער וואס איז געמאכט פון פלאטין].

plat'inum-lamp *n.* (פלעט'-אי-נאם-לעמפ) אן עלעקטריש לעמפעל וואס זיין גליה=דרעטעל איז פון פלאטין.

plat'inum sponge (פלעט'-אי-נאם ספאנדזש) פלאטין=שוואם [פלאטין אין דער פארם פון א שוואם וואס בעקומט זיך דורך א געוויסען כעמישען פראצעס].

plat'itude *n.* (פלעט'-אי-טיוד) פלאכקייט, טעמפקייט [אין שכל]; א טעמפע, אן אבגעדראשענע אדער דומע בעמערקונג; אן אויסגעדראשענע חכמה.

platitudina'rian *n. and a.* (פלעט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) א פלאכער אדער טעמפער בעל שכל; איינער וואס איז איבערגעגעבען אדער אריינגעטהאן אין טעמפע, אויסגעדראשענע חכמות; טעמפ, פלאך [אין שכל].

platitu'dinize *v.* (פלעט-אי-טיו'-די-נאיז) מאכען טעמפע אדער אבגעדראשענע בעמערקונגען.

platitu'dinous *a.* (פלעט-אי-טיו'-די-נאס) פלאך, טעמפ [אין שכל]; אבגעדראשען [וועגען א בעמערקונג].

platitu'dinousness *n.* (פלעט-אי-טיו'-די-נאס-נעס) פלאכקייט, טעמפקייט [אין שכל]; אבגעדראשענקייט [וועגען א בעמערקונג].

platom'eter *n.* (פלע-טאמ'-ע-טער) ז. *planimeter*.

platom'etry *n.* (פלע-טאמ'-עט-רי) די קונסט צו מעסטען די ברייטקייט פון טייכען.

Platon'ic *a. and n.* (פלע-טאנ'-איק) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף פלאטאן אדער צו זיינע אידעען [געלעבט פון 427 ביז 347 פאר קריסטוס'עס געבורט]; פלאטאניש, ריין גייסטיג, אהן א ביימישונג פון קערפערליכע ליידענשאפטען [וועגען א ליעבע צווישען מאן און פרוי]; אן אנהענגער פון פלאטאן; איינער וואס ליעבט מיט א פלאטאנישער ליעבע.

Platon'ical *a.* (פלע-טאנ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פלאטאן; פלאטאניש. ז. *Platonic*.

Platon'ic bod'ies (פלע-טאנ'-איק באד'-איז) די פינף רעגעלמעסיגע געאמעטרישע קערפער — א טעטראעדער [א גלייכזייטיגער דרייקאנטיגער קערפער], א העקסאעדער [א קוביק], אן אקטאעדער [א גלייכזייטיגער אכטקאנטיגער קערפער], א דאדעקאעדער [א גלייכזייטיגער צוועלפקאנטיגער קערפער] און אן איקאזאעדער [א גלייכזייטיגער צוואנציגקאנטיגער קערפער].

Platon'ic love (פלע-טאנ'-איק לאוו) פלאטאנישע ליעבע [ריינע גייסטיגע ליעבע אהן קערפערליכע תאוות].

Pla'tonism *n.* (פליי'-טא-ניזם) פלאטאניזם, די לעהרען פון גריכישען פילאזאף פלאטאן [די גרונד=פרינציפען פון דיעזע לעהרען בעשטעהען .אין פאלגענדען: 1) דער קוואל פון אונזער וויסען זיינען ניט די וואהרנעהמונגען פון אונזערע חושים, נאר אונזער ריינע פערנונפט, אונזער שכל; 2) די אלגעמיינע אידעען, ווי שעהנהייט, חכמה, טוגענד א. ד. ג. זיינען ניט קיין אבסטראקטע בעגריפען וועגען אייגענשאפטען פון זאכען, נאר זיי זיינען די איינציגע, וועלכע האבען א רעאלע עקזיסטענץ, און די זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, זיינען ניט מעהר ווי א טונקעלער אבשיין פון דיעזע אלגעמיינע אידעען; 3) דעם מענשען'ס נשמה איז אייביג און אונשטערבליך, און איידער דער מענש ווערט געבארען שוועבט זי ארום אין דער וועלט פון ריינע אלגעמיינע אידעען. אין מענשליכען קערפער ווערט זי פעראונרייניגט, נאר אין איהר בלייבט א שטענדיגע בייגקעניש נאך די אלגעמיינע אידעען און א שטרעבען צו פערווירקליכען זיי אויף וויפיעל דאס איז מעגליך אין דער סביבה פון חומר און גשמיות; 4) די העכסטע אלגעמיינע אידעע איז די טוגענד, און דיעזע אידעע ווערט פערווירקליכט דורך הארמאניע און דיסציפלין אין געזעלשאפטליכען לעבען פון די מענשען]; פלאטאן'ס א זאגע אדער שפריכווארט.

Pla'tonist *n.* (פליי'-טא-ניסט) א פלאטאניסט, אן אנהענגער פון די לעהרען פון דעם גריכישען פילאזאף פלאטאן.

Platonis'tic *a.* (פליי-טא-ניס'-טיק) פלאטאניסטיש, וואס איז שייך צו פלאטאן'ען, צו זיינע לעהרען אדער צו זיינע נאכפאלגער.

Pla'tonize *v.* (פליי'-טא-נאיז) געהערען צו פלאטאן'ס שוהלע; ערקלערען א זאך אויף'ן גרונד פון פלאטאן'ס לעהרען.

Pla'tonizer *n.* (פליי'-טא-נאי-זער) א פלאטאניסט, איינער וועלכער ערקלערט א זאך לויט די לעהרען און מעטאדען פון גריכישען פילאזאף פלאטאן.

platoon' *n.* (פלע-טוהן') א קליינע אבטיילונג [פון סאלדאטען, פאליציי אדער פייערלייט].

plat'ted *a.* (פלעט'-עד) ז. *plaited*.

plat'ten *v.* (פלעט'-ען) אין גלאז=פאבריקאציאן — אויסציהען, פלאך מאכען, מאכען גלאז=פלאטען.

plat'tening *n.* (פלעט'-ענ-אינג) אין גלאז=פאבריקאציאן — דאס אויסציהען, דאס פלאך מאכען, דאס מאכען גלאז=פלאטען.

plat'ter *n.* (פלעט'-ער) א טעלער, א שיסעל; א גרויסע פלאכע ליימענע שיסעל אדער טעלער [הויפטזעכליך צום פאנאנדערשניידען אן עוף]; א פלעכטער, א מאטען=פלעכטער, ראגאזשעס=פלעכטער.

plat'ter-faced *a.* (פלעט'-ער-פייסט) וואס האט א ברייט פלאטשיג פנים.

plat'ting *n.* (פלעט'-אינג) דאס געפלעכט, געפלאכטענע זאכען [ווי פון ריטלעך, שטרוי א. ז. וו.]; דאס פלעכטען [ריטלעך, שטרוי א. ז. וו.].

pla'ty *a.* (פליי'-טי) עהנליך צו א פלאטע; בעשטעהענד פון פלאטען.

platyceph'alous *a.* (פלעט-אי-סעפ'-ע-לאס) ברייט=קעפיג.

platyco'ria *n.* (פלעט-אי-קאו'-רי-א) א קראנקהאפטע פאנאנדערגעצויגענהייט פון דעם שווארצאפעל פון אויג.

plat'ypus *n.* (פלעט'-אי-פאס) דאס שנאבעל=טהיער. ז. *duckbill*

plat'yrhine *a. and n.* (פלעט'-אי-רין) מיט א פלאכער נאז; ברייט=נעזיג, מיט א ברייטער נאז [וועגען די אמעריקאנישע מאלפעס]; א ברייט=נעזיגע אמעריקאנישע מאלפע.

plat'yrrhine *a. and n.* (פלעט'-אי-רין) ז. *platyrhine*

platyrrhin'ian *a. and n.* (פלעט-אי-רינ'-אי-ען) וואס האט א ברייטע, פלאכע נאז; א מענש אדער חיה מיט א ברייטער, פלאכער נאז.

platys'ma *n.* (פלע-טיס'-מא) א פלאכער, ברייטער מוסקול וואס ציהט זיך פארביי דעם האלז פון דער ברוסט און אקסלען צום פנים.

plau'dit *n.* (פלאה'-דיט) דאס פאטשען בראווא, א הויכער בייפאל; לויב, בייפאל.

plau'ditory *a.* (פלאה'-די-טא-רי) אפלאדירענד, אויסדריקענד בייפאל.

plau'dits *n.* (פלאה'-דיטס) אפלאדיםמענטען.

plausibil'ity *n.* (פלאה-זי-ביל'-אי-טי) ליבענסווירדיגקייט, אנגענעהמליכקייט, וואס רופט ארויס בייפאל; דאס זיין אויסערליך אדער שיינבאר גוט, ליבענסווערטה אדער ריכטיג.

plau'sible *a.* (פלאה'-זיבל) 1. וואס שיינט צו זיין ליבענסווערטה, פערטרויענסווערטה, גוט אדער ריכטיג; 2. וואס מאכט א שיינבאר גוטען איינדרוק; 3. וואס גיט שיינבאר ריכטיגע ארגומענטען.

1. He gave a **plausible** excuse for his absence. 2. He is a **plausible** person.

plau'sibleness *n.* (פלאה'-זיבל-נעס) ז. *plausibility*

plau'sibly *adv.* (פלאה'-זי-בלי) אזוי אז עס זאל שיינען צו זיין ליבענסווירדיג, פערטרויענסווערטה, גוט אדער ריכטיג; אזוי עס זאל אויסערליך מאכען א גוטען איינדרוק.

plau'sive *a.* (פלאה'-סיוו) אפלאדירענד, אויסדריקענד בייפאל.

play *v. and n.* (פליי) 1. שפיעלען; זיך שפיעלען, זיך אמוזירען; שפיעלען א ראלע; 2. פלאטערען, שוועבען, זיך שנעל און לייכט בעוועגען; ארומטאנצען; 3. פעכטען, מאכען איבונגען [הויפטזעכליך מיט וואפען]; 4. האנדלען, זיך בענעהמען; 5. דערלאנגען א קלאפ נאך א קלאפ, אהן אויפהער אטאקירען; 6. טהאן, אבטהאן, מאכען; 7. א שפיעל; דאס פארבען=שפיעל; דאס שפיעלען [אין קארטען, אויף דער ביהנע, אויף אינסטרומענטען]; דאס פלאטערען, דאס שוועבען, דאס אומטאנצען; איבונגען [הויפטזעכליך מיט וואפען]; דאס שפיעלען זיך; דאס אמוזירען זיך; שפאס; א דראמאטישע פארשטעלונג, א שוישפיעל; האנדלונג, בענעהמונג.

2. Tonques of fire, like serpents, **played** over the house. 4. **Play** fair with your friends and enemies. 5. The firemen **played** upon the burning building. 6. He can **play** tricks.

play'able *a.* (פליי'-עבל) וואס קען געשפיעלט ווערען.

play'-ac'ting *n.* (פליי'-עק'-טינג) שוישפיעלעריי.

play'-ac'tor *n.* (פליי'-עק'-טאר) אן אקטיאר.

play'-ac'torism *n.* (פליי'-עק'-טאר-איזם) אקטיארסטווע; שוישפיעלעריי, שוישפיעלערישע מאניערען; טעאטראלישקייט; אפעקטאציע, געמאכטקייט, אוננאטירליכקייט.

play'bill *n.* (פליי'-ביל) א טעאטער=אפישע; א טעאטער=פראגראם.

play'-book *n.* (פליי'-בוק) א זאמלונג פון טעאטער=פיעסען; א בוך מיט בילדער פאר קינדער; א בוך פון קינדער=שפיעלען.

play boo'ty (פליי בוה'-טי) שפיעלען אזוי אז מען זאל ארייננארען דעם מיטשפיעלער; פאלש שפיעלען, אבנארען, בעשווינדלען.

play by ear (פליי באי איער) שפיעלען נאך'ן געהער [ניט פון נאטען].

play'-day *n.* (פליי'-דיי) א שפיעל=טאג, א פרייער טאג, א יום טוב; א שוהל=פייערטאג [א טאג וואס קינדער זיינען פריי פון לערנען].

play duck and drake (פליי דאק ענד דרייק) מאכען קאטשקעלעך [ווארפען פלאכע שטיינדלעך אויף'ן וואסער אזוי, אז זיי זאלען איינִיגע מאל אבשפרינגען פון דער אויבערפלעכע]; נאכלעסיג אומגעהן מיט עפעס, פאנאנדערווארפען, אנמאכען אונארדנונג.

played out (פלייד אוט) אויסגעשפיעלט, אויסגעשעפט, פערברויכט, אבגענוצט.

play'er *n.* (פליי'-ער) א שפיעלער; א שוישפיעלער; איינער וואס שפיעלט זיך ארום; א פוילאק, א ליידיג=געהער.

play'erly *a.* (פליי'-ער-לי) שוישפיעלעריש; וואס איז בלויז פאר שפאס.

play'er pian'o (פליי'-ער פי-ענ'-או) א פיאנאלא. ז. *pianola*

play fair (פליי פעהר) האנדלען אויפריכטיג.

play false (פליי פאהלס) אונטערשטעלען איינעם א פיסעל; בעטריגען, בעשווינדלען.

play fast and loose (פליי פעסט ענד לוהס) בעשווינדלען, שפיעלען א שווינדעל=שפיעל [ז. *fast and loose*]; זיך דרעהען, שפיעלען א צווייזייטיגע שפיעל.

play'fellow *n.* (פליי'-פעל-או) א שפיעל=קאמעראד, א מיטשפיעלער.

play first fid'dle (פליי פוירסט פידל) שפיעלען די ערשטע פידעל, שפיעלען די ערשטע ראלע, שטעהן בראש.

play for love (פליי פאר לאוו) שפיעלען צוליעב פערגניגען [ניט אויף געלד].

play foul (פליי פאול) אונטערשטעלען א פיסעל, האנדלען ניט אויפריכטיג, זיין פאלש.

play'ful *a.* (פליי'-פול) שפיעלעדיג, לעבעדיג, לוסטיג.

The child is of a very **playful** disposition.

play'fully *adv.* (פליי'-פול-אי) מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט; שפיעלענדיג.

play'fulness *n.* (פליי'-פול-נעס) שפיעלעדיגקייט, לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט.

play'game *n.* (פליי'-גיים) א קינדער=שפיעל.

play'goer *n.* (פליי'-גאו-ער) אן אפטער טעאטער=בעזוכער.

play'going *n.* (פליי'-גאו-אינג) אפטער טעאטער=בעזוך.

play goose'berry (פליי גוהס'-בער-אי) בעגלייטען געליעבטע, זיין א שומר ביי געליעבטע.

play'ground *n.* (פליי'-גראונד) א שפיעל=פלאץ [הויפטזעכליך ביי א לעהראנשטאלט].

play high (פליי האי) שפיעלען גרויס, אויף פיעל געלד, פיעל ריזיקירען.

play hob (פליי האב) אבטהאן שפיצלעך.

play hook'y (פליי הוק'-אי) זיין אבוועזענד פון שוהל אהן ערלויבנים.

play'house *n.* (פליי'-האוס) א טעאטער.

play in (פליי אין) באלד אנהויבען.

play'ing *n.* (פליי'-אינג) דאס שפיעלען, דאס שפיעל.

play'ing-card *n.* (פליי'-אינג-קארד) א שפיעל=קארט.

play in'to one's hands (פליי אינ'-טו וואנז הענדז) טהאן עטוואס פון וואס א צווייטער בעקומט די אויבערהאנד אדער פארטייל.

play'-ma'ker *n.* (פליי'-מיי'-קער) ז. *playwright*

play'mate *n.* (פליי'-מייט) א שפיעל=חבר; א מיטשפיעלער.

play'-night *n.* (פליי'-נאיט) א פאר=שטעלונגס=אבענד [אין טעאטער].

play off (פליי אף) 1. אנהויבען שפיעלען; אנפאנגען, מאכען אן אנפאנג; 2. זיך מאכען כלומר'שט, זיך פערשטעלען; 3. צייגען, ארויסווייזען, אבטהאן.

2. The beggar is not blind, he is **playing off**.
3. The acrobate **plays off** tricks.

play off a per'son (פליי אף ע פויר'-סאן) לוסטיג מאכען מענשען אויף אימעצענס חשבון.

play on (פליי אן) פארטזעצען שפיעלען; פארטזעצען; זיך ארומשפיעלען מיט אימעצען אדער עפעס; אבשווינדלען, אויסנוצען פאר זיך. ז. *play upon*

play out (פליי אוט) אויסשפיעלען ביז צו ענדע; ברייננגען צו אן ענדע; אויסשעפען, פערברויכען; אבטראגען.

play pos'sum (פליי פאס'-אם) זיך מאכען כלומר'שט טויט; זיך פערשטעלען, מאכען אן אנשטעל.

play'-right *n.* (פליי-ראיט) אויטאר=רעכט אויף דראמאטישע און מוזיקאלישע ווערק.

play sec'ond fid'dle (פליי סעק'-אנד פידל) שפיעלען די צווייטע פידעל אין אן ארקעסטער; שפיעלען א צווייטע, אונטערגעארדענטע ראלע.

play'some *a.* (פליי'-סאם) ז. *playful*

play'someness *n.* (פליי'-סאם-נעס) ז. *playfulness*

play the can'non (פליי טהי קענ'-אן) באמבארדירען פון הארמאטען.

play the deuce (פליי טהי דיוס) אנטהאן צרות אדער שאדען; בעלעסטיגען.

play the dev'il (פליי טהי דעוול) ז. *play the deuce*

play the dick'ens (פליי טהי דיק'-ענס) ז. *play the deuce*

play the fool (פליי טהי פוהל) מאכען זיך צום נאר, זיך נאריש מאכען.

play the game (פליי טהי גיים) שפיעלען לויט די כללים; האנדלען אויפריכטיג און עהרענהאפט.

play the tru'ant (פליי טהי טרו'-ענט) ארומשלעפען זיך לעדיג; זיין אבוועזענד פון שוהל אהן ערלויבנים.

play'thing *n.* (פליי'-טהינג) א שפיעל=כעל, א צאצקע.

play'time *n.* (פליי'-טאים) שפיעל=צייט, אמוזירונגס=צייט, פרייע צייט.

play to the gal'lery (פליי טו טהי געל'-ע-רי) שפיעלען פאר דער גאלערעע,

שטרעבען אויסצונעהמען בײם גרויסען עולם.

play up (פּלײ אַפּ) שפּיעלען [מוזיק] מיט מעהר קראַפט; אנהויבען שפּיעלען; פּאַרטזעצען.

play upon′ (פּלײ אַ–פּאַן′) 1. זיך לוסטיג מאַכען, זיך ארומשפּיעלען מיט עפּעס אדער אימעצען; 2. אבשווינדלען, אויסנוצען פאַר זיך; 3. ווירקען אויף...

2. Don't **play upon** my sympathies with your hard luck stories. 3. The demagogue **plays upon** the feelings of the people.

play upon′ words (פּלײ אַ–פּאַן′ הוואירדז) מאַכען א ווארט־שפּיעל; א ווארט־שפּיעל.

play with fire (פּלײ הוויטה פאַיר) זיך שפּיעלען מיט פייער, ניט פאַרזיכטיג אומגעהן מיט עפּעס וואָס קען זיך ענדיגען מיט א צרה.

play′wright *n.* (פּלײ′–ראַיט) א שרײבער פון טעאטער־שטיקער, א שוישפּיעלפערפאַסער.

play′-wri′ter *n.* (פּלײ′–ראַי′–טער) ז. *playwright*

pla′za *n.* (פּלאַ′–זאַ) א מארק־פּלאַץ, אן עפענטליכער פּלאַץ ארומגערינגעלט מיט הייזער [אין די שפּאַניש־אמעריקאנישע שטעדט].

plea *n.* (פּליע) 1. א פּראַצעס, א געריכטס־קלאַגע; אן ענטפער, א פערענטפערונג אדער אבווענדונג פון דעם אנגעקלאַגטען; 2. א טענה, אן אורזאַכע, אן ענטשולדיגונג, א גרונד; 3. אן אויסרייד, א כלומר'שדיגע אורזאַכע.

2. One of the **pleas** for the reduction of the tariff is the high cost of living. 3. The Spaniards subdued the Indians under the **plea** of converting them to Christianity.

pleach *v.* (פּליעטש) פלעכטען, פערפלעכטען, איבערפלעכטען.

plead *v.* (פּליעד) 1. מאַכען אן ערקלערונג פאַר'ן געריכט [אלס בעשולדיגטער]; 2. פערטיידיגען, פיהרען א פּראַצעס [אלס אדוואָקאַט]; 3. טענה'ן, ארגומענטירען, שטרעבען צו איבערצייגען; 4. אנגעבען אלס אורזאַכע, זיך פערענטפערען אדער זיך ענטשולדיגען מיט עפּעס; 5. דרינגענד בעטען.

1. The criminal **pleaded** guilty. 3. We **pleaded** with him in vain, urging him to reform. 4. The accused **pleaded** ignorance. 5. He **pleaded** for mercy.

plea′dable *a.* (פּליע′–דעבל) וואָס קען פערטיידיגט ווערען; וואָס קען געבראַכט ווערען אלס אנווענדונג, פערענטפערונג אדער פערטיידיגונג.

plea′der *n.* (פּליע′–דער) א קלעגער אדער אנגעקלאַגטער אין געריכט; א פערטיידיגער, אן אדוואָקאַט.

plead guil′ty (פּליעד גיל′–טי) זיך ערקלערען שולדיג; אנערקענען די קלאַגע.

plea′ding *n.* and *a.* (פּליע′–דינג) דאָס פיהרען א פּראַצעס, דאָס פערטיידיגען אין געריכט [אלס אדוואָקאַט]; פערטיידיגונג; א געריכטס־קלאַגע, א געריכטס־פערטיידיגונג; פּראַצעס־אַקטען; בעטענד.

plea′dingly *adv.* (פּליע′–דינג–לי) מיט געבעט, בעטענדיג.

plea′ding-place *n.* (פּליע′–דינג–פּלייס) א געריכטס־הויף, א געריכטס־פּלאַץ, א געריכט.

plea in abate′ment (פּליע אין ע–בײט′–מענט) אן אפּעלאַציאָן צו קאַסירען א משפּט אויף א גרונד, וואָס האָט ניט צו טהאָן מיט דער ריכטיגקייט פון דעם געמשפּט [ווי למשל, ווען עס ווערט געמאַכט א בעהויפּטונג, אז דער פעראורטיילטער איז איצטער ניט בײם פולען זינען און די שטראָף קען צוליעב דעם ניט אויסגעפיהרט ווערען].

plea in avoi′dance (פּליע אין ע–וואָי′–דענס) אן אנווענדונג פון אן אנגעקלאַגטען אין א געריכטס־פּראַצעס, וועלכע לייקענט ניט אָב דעם קלעגער'ס בעהויפּטונג, בריינגט אָבער פאַקטען, וועלכע מאַכען צו נישט די קלאַגע.

plea in bar (פּליע אין באַר) אזאַ איינווענדונג געגען א קלאַגע, וואָס אויב זי זאָל אנגענומען ווערען, ווארפט זי אום ניט נור די איצטיגע קלאַגע, נאָר אויך אלע מעגליכע קלאַגען פון דיעזען מין.

plea in law (פּליע אין לאָה) א פערטיידיגונג, אז דער פּראַצעס איז ניט געפיהרט געוואָרען לויט'ן געזעץ.

plea of preg′nancy (פּליע אָוו פּרעג′–נענ–סי) אן אפּעלאַציאָן צום געריכט, אז צוליעב שוואַנגערשאַפט פון א פעראורטיילטער זאָל אבגעלעגט ווערען די אויספיהרונג פון דעם אורטייל.

pleas′ance *n.* (פּלעז′–ענס) פרייד, פרעהליכקייט, מונטערקייט, תענוג, פערגניגען; גוטער ווילען; אנגענעהמע מאַניערען, אנגענעהמע האַלטונג; א גאָרטען, א לוסט־גאָרטען.

pleas′ant *a.* (פּלעז′–ענט) אנגענעהם; פרעהליך, מונטער, לוסטיג.

pleas′antly *adv.* (פּלעז′–ענט–לי) מיט אנגענעהמליכקייט; אויף א פרעהליכען, מונטערען, לוסטיגען אופן.

pleas′antness *n.* (פּלעז′–ענט–נעס) אנגענעהמליכקייט; לוסטיגקייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט.

pleas′antry *n.* (פּלעז′–ענ–טרי) לוסטיגקייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט; וויציגקייט; א וויץ, א שפּאַס, א קאַטאָוועס; א שפּאַסיגער, לעכערליכער אויפטהו, בעוועגונג א. ז. וו.

At our first meeting we only exchanged **pleasantries**.

pleas′ant-spir′ited *a.* (פּלעז′–ענט–ספּיר′–אי–טעד) מונטער, לעבעדיג, לוסטיג.

pleas′ant-tongued *a.* (פּלעז′–ענט–טאַנגד) וואָס רעדט אנגענעהם.

please *v.* (פּליעז) געפעלען; זיין אנגענעהם; פערשאַפען פערגניגען; צופריעדענשטעלען; טהאָן א געפאַלען; ביטע!

pleased *a.* (פּליעזד) פערגניגט; צופריעדען.

plea′sedly *adv.* (פּליע′–זעד–לי) אויף א פערגניגענדען אופן; מיט פערגניגען, מיט צופריעדענהייט.

please God (פּליעז גאָד) הלואי! גיב גאָט!

please′man *n.* (פּליעז′–מען) א שמייכלער, א חונף, אן אונטערלעקער.

plea′ser *n.* (פּליע′–זער) איינער וואָס בעפריעדיגט אדער שטעלט צופריעדען.

please the pigs (פּליעז טהי פּיגז) אויב עס וועט מעגליך זיין, אויב די אומשטענדען וועלען ערלויבען.

plea′sing *a.* and *n.* (פּליע′–זינג) אנגענעהם, ליעבליך; געפעליג; אנגענעהמליכקייט; ליעבליכקייט; געפעליגקייט.

plea′singly *adv.* (פּליע′–זינג–לי) אויף אן אנגענעהמען אדער ליעבליכען אופן; געפעליג.

plea′singness *n.* (פּליע′–זינג–נעס) אנגענעהמליכקייט, געפעליגקייט, ליעבליכקייט.

pleas′urable *a.* (פּלעזש′–אור–עבל) 1. אנגענעהם, פערגניגענד; 2. פערגניגען־זוכענד.

1. Feeling is a state of consciousness which is either **pleasurable** or painful. 2. He is a man of a **pleasurable** turn of mind.

pleas′urableness *n.* (פּלעזש′–אור–עבל–נעס) אנגענעהמליכקייט, דאָס פערשאַפען פערגניגען.

pleas′urably *adv.* (פּלעזש′–אור–ע–בלי) אויף אן אנגענעהמען, פערגניגענדען אופן.

pleas′ure *n.* and *v.* (פּלעזש′–אור) פערגניגען, לוסט, פרייד; דער גוטער ווילען, דער רצון; א טובה, א געפעליגקייט; פערשאַפען פערגניגען.

pleas′ure-ground *n.* (פּלעזש′–אור–גראַונד) א פערגניגונגס־פּלאַץ, א לוסט־גאָרטען.

Coney Island is New York's **pleasure-ground**.

pleas′ure-house *n.* (פּלעזש′–אור–האַוס) א לוסט־הויז, א לאַנד־הויז, א זומער־הויז, א דאַטשע.

pleas′ureless *a.* (פּלעזש′–אור–לעס) וואָס פערשאַפט ניט קיין פערגניגען.

pleas′urer *n.* (פּלעזש′–אור–ער) א פערגניגונגס־זוכער, איינער וואָס יאָגט זיך נאָך פערגניגענס.

pleas′ure-train *n.* (פּלעזש′–אור–טריין) א לוסט־צוג, אן עקסקורסיאָן־צוג, אן אויספלוג־צוג.

pleas′ure-trip *n.* (פּלעזש′–אור–טריפּ) א לוסט־רייזע, א לוסט־אויספלוג.

pleat *n.* and *v.* (פּליעט) ז. *plait*

pleb *n.* (פּלעב) א פּלעבעער, איינער פון פּראָסטען פאָלק, א מענש פון המון.

plebe *n.* (פּליעב) אין די אמעריקאַנער מיליטערישע און פלאָט־אקאַדעמיעס — אן אנפאַנגער, א נײלינג.

plebe′ian *a.* and *n.* (פּלי–בי′–ען) פּלעבעאיש, געמיין, פּראָסט [וואָס געהערט צום פּראָסטען פאָלק]; א פּלעבעער, א פּראָסטער מענש, א מענש פון פּראָסטען פאָלק, א המון־מענש.

plebe′ianism *n.* (פּלי–בי′–ען–איזם) דאָס פּלעבעערטום; דאָס זיין פּלעבעאיש; פּראָסטקייט, וואולגאַריטעט.

plebe′ianize *v.* (פּלי–בי′–ען–איז) מאַכען פּלעבעאיש, מאַכען פּראָסט אדער וואולגאַר.

plebifica′tion *n.* (פּלעב–אי–פי–קיי′–שאָן) דאָס מאַכען פּלעבעאיש, געמיין, פּראָסט אדער וואולגאַר.

pleb′ify *v.* (פּלעב′–אי–פאַי) מאַכען פּלעבעאיש, מאַכען געמיין אדער פּראָסט, וואולגאַריזירען.

plebisci′ta *n.* (פּלעב–אי–סאַי′–טאַ) פּלעביסציטען. ז. *plebiscitum*

pleb′iscitary *a.* (פּלעב′–אי–סי–טע–רי) וואָס איז שייך צו א פּלעביסציט. ז. *plebiscite*

pleb′iscite *n.* (פּלעב′–אי–סיט) א פּלעביסציט, דער אויסדרוק פון פאָלקס ווילען דורך אן אלגעמיינער אבשטימונג; א געזעץ, וואָס פלעגט אין אלטען רוים דורכגעפיהרט ווערען דורך דער אבשטימונג פון פאָלק.

plebisci′tum *n.* (פּלעב–אי–סאַי′–טאַם) א פּלעביסציט, א געזעץ, וואָס פלעגט אין אלטען רוים דורכגעפיהרט ווערען דורך דער אבשטימונג פון פאָלק.

plebs *n.* (פּלעבז) דער המון, דאָס פּעבעל, דאָס פּראָסטע פאָלק.

plec′tra *n.* (פּלעק′–טראַ) בײנדלעך אדער אייזענדלעך צו שפּיעלען אויף א מאַנדאָלין אדער גיטאַרע. ז. *plectrum*

plec′tron *n.* (פּלעק′–טראָן) ז. *plectrum*

plec'trum *n.* (פלעק'-טראם) אזא קליין ביינדעל אדער אייזענדעל מיט וועלכען דער שפיעלער אויף א מאנדאלין אדער גיטארע קלאפט איבער די סטרונעס.

pled (פלעד) געמאכט א געריכטליכע ערקלערונג; פערטיידיגט. ז. *plead*

pledge *n. and v.* (פלעדזש) א פערשפרעכען, א פערזיכערונגס=ווארט; א משכון; ערבות, א זיכערהייטס=משכון; א גאראנטיע; א טרונק לחיים [ביי א פערשפרעכען]; א קינד; א נדר ניט צו געברויכען קיין אלקאהאלישע משקאות; געבען דאס ווארט, פערשפרעכען; פערמשכון'ען, פערזעצען; ערב זיין; פערזיכערען; גאראנטירען; טרינקען לחיים [ביי אן אבמאך אדער א פערשפרעכען].

pledge'-cup *n.* (פלעדזש'-קאפ) א כוס צו טרינקען לחיים, א גרויסער כוס וואס געהט פון האנד צו האנד.

pledgee' *n.* (פלע-דזשיע') איינער ביי וועמען מען לעגט איין א משכון; איינער וואס לייהט געלד אויף משכנות.

pledge'less *a.* (פלעדזש'-לעס) אהן א משכון, אהן א גאראנטיע.

pledge one's self (פלעדזש הוואנז סעלף) זיך פערפפליכטען.

pledge'or *n.* (פלעדזש'-אר) איינער וואס גיט א משכון, אן ערב.

pledg'er *n.* (פלעדזש'-ער) דער וואס גיט א משכון; אן ערב; איינער וואס גיט א פערשפרעכען; א צוטרינקער, איינער וואס טרינקט לחיים.

pledg'et *n.* (פלעדזש'-עט) א קליין קישעלע פון וואטע אדער מארלע, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א וואונד איינצוזויגען די פלאגמע [אייטער].

Plei'ad *n.* (פלאי'-עד) די פלעיאדע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון אטלאס'עס זיבען טעכטער, וועלכע צעאוס האט פערוואנדעלט אין שטערען]; א שטערן פון א געוויסער גרופע קליינע שטערן.

Pleis'tocene *n.* (פלאיס'-טא-סין) אין געאלאגיע — די קווארטער=צייט, די לעצטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד; דער אונטערשטער שיכט פון דער ערד וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין דער קווארטער=צייט.

ple'narily *adv.* (פלי'-נע-רי-לי) אין פולען; פאלשטענדיג.

ple'nariness *n.* (פלי'-נע-רי-נעס) פולקייט, פאלשטענדיגקייט.

ple'narty *n.* (פלי'-נער-טי) א קירכליכע שטעלע וואס איז שוין פערנומען.

ple'nary *a.* (פלי'-נע-רי) פול, פאלשטענדיג, פאלקאמען; אין יוריספרודענץ — וואס איז דורכגעגאנגען אלע פארמאליטעטען [וועגען א פראצעס]; וואס האט פאלמאכט.

ple'nary indul'gence (פלי'-נע-רי אינ-דאל'-דזשענס) דאס בעפרייען פון אלע שטראפען וואס עס קומט פאר א זינד.

ple'nary inspira'tion (פלי'-נע-רי אינ-ספי-ריי'-שאן) די פאלשטענדיגע געטליכקייט פון די הייליגע שריפטען [ביבעל] אין אלע זייערע טיילען.

plenip'otence *n.* (פלי-ניפ'-א-טענס) פאלמאכט.

plenip'otent *a.* (פלי-ניפ'-א-טענט) פאלמעכטיג.

plenipoten'tiary *n. and a.* (פלענ-אי-פא-טענ'-שי-ע-רי) א בעפאלמעכטיגטער; א בעפאלמעכטיגטער געזאנדטער; א משולח מיט א פאלמאכט; בעפאלמעכטיגט.

plen'ish *v.* (פלענ'-איש) אנפילען.

plen'ishing-nail *n.* (פלענ'-איש-אינג-נייל) א דיל=נאגעל [א טשוואק אויף צוצושלאגען דילען=ברעטער].

ple'nist *n.* (פלי'-ניסט) איינער וועלכער האלט פון דער טעאריע, אז עס עקזיסטירט ניט אין דער נאטור א פאלשטענדיג לעדיגער אדער פוסטער רוים.

plen'itude *n.* (פלענ'-אי-טיוד) איבערפלוס, פולקייט; פאלשטענדיגקייט.

plenitu'dinary *a.* (פלענ-אי-טיו'-די-נע-רי) פול; פאלשטענדיג.

plen'teous *a.* (פלענ'-טי-אס) 1. רייכליך, איבערגענוג; 2. פרוכטבאר, פראדוקטיוו.

1. They have a **plenteous** supply of provisions. 2. The seven **plenteous** years.

plen'teously *adv.* (פלענ'-טי-אס-לי) אין איבערפלוס; איבערגענוג; בשפע.

plen'teousness *n.* (פלענ'-טי-אס-נעס) דאס זיין איבערגענוג; איבערפלוס, רייכליכקייט; שפע.

plen'tiful *a.* (פלענ'-טי-פול) ז. *plenteous*

plen'tifully *adv.* (פלענ'-טי-פול-אי) ז. *plenteously*

plen'tifulness *n.* (פלענ'-טי-פול-נעס) ז. *plenteousness*

plen'ty *n. and a.* (פלענ'-טי) איבערפלוס, פיעלקייט, שפע; פיעל, גענוג, רייכליך.

ple'num *n.* (פלי'-נאם) א פולער רוים [אין געגענזאץ צו א וואקואום]; פולקייט [אין געגענזאץ צו פוסטקייט].

ple'onasm *n.* (פלי'-א-נעזם) אן איבערפלוס פון ווערטער [דאס געברויכען מעהר ווערטער ווי עס איז נויטיג אויסצודריקען א געדאנק]; אן אויסדרוק וועלכער ענטהאלט אן איבערפלוס פון ווערטער; אין מעדיצין — איבערפלוס אין צאהל אדער גרויס.

ple'onast *n.* (פלי'-א-נעסט) איינער וואס געברויכט אין ריידען אדער שרייבען מעהר ווערטער ווי עס איז נויטיג.

ple'onaste *n.* (פלי'-א-נעסט) דער פלעאנאסט [א מין מינעראל].

pleonas'tic *a.* (פלי-א-נעס'-טיק) וואס האט אן איבערפלוס אין ווערטער.

pleonas'tical *a.* (פלי-א-נעס'-טי-קעל) ז. *pleonastic*

pleonas'tically *adv.* (פלי-א-נעס'-טי-קעל-אי) מיט אן איבערפלוס אין ווערטער; ברויכענדיג איבריגע ווערטער.

pleonex'ia *n.* (פלי-א-נעק'-סי-א) קראנקהאפטע זשעדנעקייט אדער זעלבסטזוכט.

plero'ma *n.* (פלי-ראו'-מא) פולקייט, איבערפלוס; אין דער פילאזאפיע פון די גנאסטיקער — די וועלט פון גייסט, די וועלט פון ליכט.

plesiomor'phic *a.* (פלי-סי-א-מאהר'-פיק) ז. *plesiomorphous*

plesiomor'phism *n.* (פלי-סי-א-מאהר'-פיזם) די בעציהונג צווישען קריסטאלען וועלכע האבען א שטארקע עהנליכקייט אין זייער פארם אבער זיי זיינען דאך ניט גלייך.

plesiomor'phous *a.* (פלי-סי-א-מאהר'-פאס) אין מינעראלאגיע — שטארק עהנליך אין דער פארם [וועגען קריסטאלען].

Plesiosau'rus *n.* (פלי-סי-א-סאה'-ראס) אזא ים=רעפטיל מיט א לאנגען האלז [פון די פארהיסטארישע חיות, וועלכע מען געפינט פערשטיינערטע אין דער ערד].

plessim'eter *n.* (פלע-סימ'-ע-טער) ז. *pleximeter*

pleth'ora *n.* (פלעטה'-א-רא) פול=בלוטיגקייט; איבערפולקייט, איבערפילטקייט.

There is a **plethora** of musical talent in our society.

plethoret'ic *a.* (פלעטה-א-רעט'-איק) ז. *plethoric*

plethoret'ical *a.* (פלעטה-א-רעט'-אי-קעל) ז. *plethoric*

plethor'ic *a.* (פלי-טהאר'-איק) פול=בלוטיג; פול=זאפטיג; פול, איבערפילט.

plethor'ical *a.* (פלי-טהאר'-אי-קעל) ז. *plethoric*

plethor'ically *adv.* (פלי-טהאר'-אי-קעל-אי) פול=בלוטיג, פול=זאפטיג; פול, איבערפילט.

pleu'ra *n.* (פלוה'-רא) דאס ריפען=פעל, דאס ברוסט=פעל [די דינע שליימיגע הויט וואס בעדעקט דאס אינערע פון ברוסט=קאסטען און שליסט איין די לונגען ווי א זעקעל]; זייט=טיילען פון קערפער [הויפטזעכליך פון דער ברוסט. ז. *pleuron*].

pleu'ral *a.* (פלוה'-רעל) וואס איז שייך צום ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*

pleural'gia *n.* (פלו-רעל'-דזשי-א) א שמערץ אין ריפען=פעל, א שמערץ אין דער זייט.

pleu'ric *a.* (פלוה'-ריק) ז. *pleural*

pleu'risy *n.* (פלוה'-רי-סי) פלעווריט, אן ענטצינדונג פון ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*

pleu'risy-root *n.* (פלוה'-רי-סי-רוהט) דער ווארצעל פון שוואלב=קרויט [א געוויסע אמעריקאנישע פלאנצע, וועלכע ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

pleurit'ic *a.* (פלו-ריט'-איק) וואס ליידט פון אן ענטצינדונג פון ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*

pleurit'ical *a.* (פלו-ריט'-אי-קעל) ז. *pleuritic*

pleuri'tis *n.* (פלו-ראי'-טיס) ז. *pleurisy*

pleurodyn'ia *n.* (פלוה-רא-דינ'-אי-א) א שמערץ אין די מוסקולען פון דער ברוסט.

pleu'ron *n.* (פלוה'-ראן) א זייט=טייל אדער זייט=אויסזעהן פון קערפער; די זייט פון דער ברוסט.

pleuropneumo'nia *n.* (פלוה-רא-ניו-מאו'-ני-א) א לונגען און ברוסט=פעל ענטצינדונג; אן אנשטעקיגע קראנקהייט פון בהמות, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט דער ענטצינדונג פון דעם ברוסט=פעל און די לונגען.

plex *v.* (פלעקס) פערפלאנטערען, פערפלעכטען; מאכען ווי א נעץ=ווערק.

plexed *a.* (פלעקסט) פערפלאנטערט, פערפלאכטען, געמאכט ווי א נעץ=ווערק.

plex'iform *a.* (פלעק'-סי-פארם) פערפלאנטערט, פערפלאכטען; עהנליך צו א נעץ=ווערק.

plexim'eter *n.* (פלעק-סימ'-ע-טער) אזא לאנגליכע פלאטע פון עלפענביין אדער פון הארטען גומי וואס דאקטוירים געברויכען ארויפצולעגען אויף'ן קערפער ביים אויסקלאפען די ברוסט אדער בויך ביי דער אונטערזוכונג פון אן איינערליכער קראנקהייט.

plex'ure *n.* (פלעק'-שור) א פערפלעכטונג.

plex'us *n.* (פלעק'-סאס) א נעץ=ווערק, א

נעפלעכט; דאס נעפלעכט פון די נערוועז אדער פון די אדערען אין קערפער.

pliabil'ity *n.* (פלאי'-ע-ביל'-אי-טי) בויגזאמקייט; נאכגיביגקייט.

pli'able *a.* (פלאי'-עבל) 1. בויגזאם; 2. נאכגיביג; וואס לאזט זיך בויגען, וואס גיט זיך אונטער.
2. He is of a pliable disposition.

pli'ableness *n.* (פלאי'-עבל-נעס) בויגזאמקייט; דאס לאזען זיך בויגען; נאכגיביגקייט.

pli'ably *adv.* (פלאי'-ע-בלי) אויף א בויגזאמען אופן; נאכגיביג, לאזענדיג זיך בויגען.

pli'ancy *n.* (פלאי'-ען-סי) בויגזאמקייט; נאכגיביגקייט.

pli'ant *a.* (פלאי'-ענט) בויגזאם; וואס לאזט זיך בויגען, נאכגיביג.

pli'antly *adv.* (פלאי'-ענט-לי) אויף א בויגזאמען אופן; נאכגיביג.

pli'antness *n.* (פלאי'-ענט-נעס) בויגזאמקייט; נאכגיביגקייט.

pli'ca *n.* (פלאי'-קא) א קאלטון [פון די האר]; אין באטאניק — אזא קראנקהייט פון פלאנצען דורך וועלכער די שפראץ=אויגלעך ענטוויקלען זיך ניט אין ווירקליכע צווייגען נאר זיי וואקסען אויס אין קאלטונעוואטע קורצע צווייגעלעך; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — א פאלט, א קנייטש.

pli'ca polon'ica (פלאי'-קא פא-לאנ'-אי-קא) א קאלטון [פון די האר].

pli'cate *a.* (פלאי'-קייט) געקנייטשט אדער געפאלבט [געפאלטעט] ווי א פעכער [וועגען א בלאט]; מיט קנייטשען, מיט פאלטען.

pli'cated *a.* (פלאי'-קיי-טעד) ז. ***plicate***

plica'tion *n.* (פלאי-קיי'-שאן) דאס קנייטשען, דאס פאלטען; דאס זיין געקנייטשט, דאס זיין געפאלבט [געפאלטעט]; א פאלב, א פאלט.

plic'ative *a.* (פליק'-ע-טיוו) ז. ***plicate***

plica'tor *n.* (פלאי-קיי'-טאר) א פאל=טער, א פאלבען=לעגער [א פאררישטונג ביי א נעה=מאשין צו מאכען פאלבען].

plic'ature *n.* (פליק'-ע-טשור) ז. ***plication***

pli'er *n.* (פלאי'-ער) א בויגער, א פאל=טער; אן ארבייטזאמער, א פלייסיגער ארבייטער.

pli'ers *n.* (פלאי'-ערז) א דראט=צוויינגעל; [א קליין צוויינגעל צו בויגען דראט]; אין מיליטערישע בעפעסטיגונגס=ווערק — א באלאנס=געוויכט פון קלעצער אויפצוהייבען און אראבצולאזען א אויפציה=בריק.

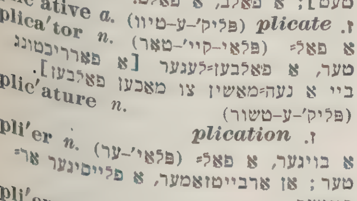

Pliers

plight *n. and v.* (פלאיט) א פייערליכער צוזאג אדער פערשפרעכען; א פאנד, א משכון; א צושטאנד, א לאגע; א שלעכטע לאגע; פערבינדען זיך דורך א פייערליכען פערשפרעכען אדער דורך א משכון.

pligh'ter *n.* (פלאי'-טער) איינער וואס גיט ערבות אדער זיין ווארט; אן ערב; ערבות.

Plin'ian *a.* (פלינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו פליניאוס [אן אלט=רוימישער שרייבער און נאטור=פארשער].

plinth *n.* (פלינטה) דער פלינטוס [דער אונטערשטער גרונד=שטיין פון א זייל, א וואנד אדער א גע=שטעל פון א סטאטוע].

Plinth

Pli'ocene *n.* (פלאי'-א-סין) אין געאלא=גיע — פליאצענע, די דריטע און לעצטע געאלאגישע פארמאציאן פון דער טער=טיער=צייט [א בעשטימטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד].

ploc *n.* (פלאק) א צונויפמישונג פון האר מיט פעך, מיט וועלכער מען שמירט אויס דעם אונטערשטען דעק פון א שיף.

plo'ce *n.* (פלאָ'-סי) — אין רעטאריק דאס איבער'חזר'ען א ווארט צוויי אדער מעהרערע מאל אין איין פראזע, צוגעבענ=דיג צום איבערגע'חזר'טען ווארט עטוואס אן אנדער בעדייטונג [ווי למשל, "א מענש דארף זיין א מענש"].

plod *v.* (פלאד) זיך שלעפען מיט מיה; שווער ארבייטען, זיך אנשטרענגען, זיך אבמאטערען, זיך פלאגען.

plod'der *n.* (פלאד'-ער) א פלייסיגער ארבייטער, א הארָאפּאשניק, איינער וואס ארבייט שווער.

plod'ding *a. and n.* (פלאד'-אינג) אר=בייטזאם, וואס ארבייט שווער, וואס פלאגט זיך; הארעוואניע, אנשטרענגונג, ארבייטזאמקייט.

plod'dingly *adv.* (פלאד'-אינג-לי) פלאגענדיג זיך, שווער ארבייטענדיג, אנ=שטרענגענדיג זיך.

plon'ket *n.* (פלאנ'-קעט) א גראבער וואָ=לענער שטאף.

plot *n. and v.* (פלאט) א פלאץ, א שטי=קעל לאנד; א פלאן פון א פלאץ אדער שטיקעל לאנד; א פלאן, א פראיעקט; א קאנספיראציע, א געהיימע פערשווערונג; די אינטריגע אדער די פאנאנדערוויקלונג פון פאסירונגען אין א ליטערארישען ווערק; פעהיגקייט אויסצולעגען פלענער; א המצאה, אן איינפאל, אן ערפינדונג; פראיעקטירען, פלאנעווען; מאכען אדער פארלעגען א פלאן; קאנספירירען, מאכען א געהיימע פערשווערונג.

plot'ful *a.* (פלאט'-פול) פול מיט פלע=נער, מיט אינטריגעס, מיט פערשווערונ=גען.

plot'-proof *a.* (פלאט'-פרוהף) געזיכערט געגען אינטריגעס.

plot'ter *n.* (פלאט'-ער) א פלאן=מאכער; א פערשווערער, אן אינטריגאנט; א קאנ=ספיראטאר.

plot'ting *n.* (פלאט'-אינג) דאס מאכען א פלאן אדער א קארטע; דאס קאנספירי=רען, דאס מאכען א געהיימע פערשווערונג; אין זייף=מאנופאקטור — דאס פרעסען אויף דעם ווייכען זייף=שטאף מיט א שווערען דרוק אום צו מאכען איהם הארט.

plot'tingly *adv.* (פלאט'-אינג-לי) אויף א קאנספיראטיווען אופן; מעשה אינטרי=גאנט.

plot'ting-machine' *n.* (פלאט'-אינג-מע-שין') א מין פרעס אויסצודריקען פון שיטערער זייף הארטע שטיקער.

plot'ting-scale *n.* (פלאט'-אינג-סקייל) ביי ערד=מעסטער — די סקאלא אדער מאסשטאב אבצולעגען ליניען און ווינקלען אויף א פלאן אדער קארטע.

plough *n. and v.* (פלאו) ז. ***plow***

plough'able *a.* (פלאו'-עבל) ז. ***plowable***

plough'boy *n.* (פלאו'-באי) ז. ***plowboy***

plough'land *n.* (פלאו'-לענד) ז. ***plowland***

plough'man *n.* (פלאו'-מען) ז. ***plowman***

plough'wright *n.* (פלאו'-ראיט) ז. ***plowwright***

plov'er *n.* (פלאוו'-ער) דער רעגען=פייפער [אזא פויגעל]. ז. ***golden plover***

plow *n. and v.* (פלאו) א סאכע, אן אקער=אייזען, א פלוג; אקערבוי, אגרי=קולטור; אן אינסטרומענט, וואס גראבט, שניידט אויס, הובעלט א. ז. וו. ווי אן אקער=אייזען [ווי דער בעשנייד=הובעל פון א בוכבינדער, דער אינסטרומענט צו בעשניידען די ווארסע פון צייג אין מוך=מאנופאקטור א. ד. ג.]; אקערען; מאכען א שרונט [ווי מיט אן אקער=אייזען]; דורכשניידען [די וועלען פון ים]; געהן פארווערטס; בעשניידען די ברעגעס פון צונויפגעלעגטען פאפיער [ווי ביי בוכ=בינדעריי].

Plow

plow'able *a.* (פלאו'-עבל) וואס מען קען אקערען.

plow'-alms *n.* (פלאו'-אמז) דער פלוג=שטייער [דער שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען דער קירך פון יעדען אקער פעלד].

plow'-beam *n.* (פלאו'-ביעם) דער פלוג=באלקען [א דיקער שטאנג אדער באלקען וואס שטארצט ארויס האריזאנטאל פון פלוג אדער אקער=אייזען און צו וועלכען מען שפאנט צו די פערד].

plow'-bolt *n.* (פלאו'-באולט) א באלץ, וועלכער פערפעסטיגט צום פלוג=שטאנג די לאפעטקע אדער דאס אייזען, וואס קעהרט איבער די אויפגעאקערטע ערד.

plow'boy *n.* (פלאו'-באי) א יונגער אקערמאן; אן אונגעבילדעטער דארפס=יונג.

plow'er *n.* (פלאו'-ער) אן אקער=בויער, אן ערד=ארבייטער.

plow'-han'dle *n.* (פלאו'-הענ'דל) דאס הענטעל פון אן אקער=אייזען אדער פלוג.

plow'-horse *n.* (פלאו'-האהרס) אן אקער=פערד, א פערד וואס ווערט בע=נוצט אין אקערבוי.

plow in (פלאו אין) איינאקערען זאמען אין דער ערד.

plow'ing *n.* (פלאו'-אינג) דאס אקערען, דאס בעארבייטען די ערד.

plow'land *n.* (פלאו'-לענד) אקער=לאנד; א שטיק ערד, וועלכע מען קען בעארביי=טען מיט איין פלוג.

plow'man *n.* (פלאו'-מען) אן אקער=מאן, אן אקער=בויער; א דארפסמאן, א פויער; א שטארקער, געזונטער ארבייטער.

plow'man's spike'nard (פלאו'-מענז ספאיק'-נארד) א מין איירָאפּעאישעס גראז מיט דיקע בלעטער און מיט א אראמאטי=שען גערוך.

Plow Mon'day (פלאו מאנ'-דיי) דער ערשטער מאנטאג נאך עפיפאניאס [דער קריסטליכער יום טוב פון 6טען יאנואר.

ז. [*Epiphany*], ווען עס הויבען זיך אן די ערשטע פעלד=ארבייטען.

plow one's way (פלאו וואַנז וויי) זיך דורכברעכען א וועג, מאכען זיך א קאריערע.

plow out (פלאו אוט) ז. *plow up*

plow'-ra'ker *n.* (פלאו'–ריי'–קער) די לאפעטקע מיט וועלכער מען שאבט אראב די ערד פון פלוג.

plow'share *n.* (פלאו'–שעהר) דאס שאר= פע אייזען=שטיק פון א פלוג וואס שניידט די ערד.

plow'-staff *n.* (פלאו'–סטעף) ז. *plow-raker*

plow'-swain *n.* (פלאו'–סוויין) ז. *plowman*

plow'-tail *n.* (פלאו'–טייל) ז. *plow-handle*

plow the waves (פלאו טהי וועיווז) דורכשניידען די וועלען פון ים; דורכשניי= דען זיך א וועג; געהן פארווערטס [וועג= גען א שיף].

plow'-tree *n.* (פלאו'–טריע) ז. *plow-handle*

plow'-truck *n.* (פלאו'–טראק) א זיץ= פלאץ פאר'ן אקערער אויף אן אקער=איי= זען.

plow up (פלאו אפ) אויס=, אויסאקערען, רייסען מיט א פלוג ווארצלען, ווילד גראז א. ז. וו.; ארויסאקערען; ארויסרייסען פון דער ערד.

plow'-wise *a.* (פלאו'–וואיז) געהענד היו און צוריק אין פאראלעלע ליניען [ווי ביים אקערען].

plow'wright *n.* (פלאו'–ראיט) א פלוג= מייסטער, איינער וועלכער מאכט אדער פעררירכט פלוגען אדער אקער=אייזענס.

pluck *v. and n.* (פלאק) פליקען, שטשי= פען; רייסען, צופען; ציהען, שלעפען; א ציה טהאן, א שטשיפ טהאן; א ציה, א צופ; דאס צופען, דאס שטשיפען; דאס הארץ, די לונג און לעבער פון א בהמה אדער חיה; מוטה, קוראזש, ענערגיע.

pluck a crow (פלאק ע קראו) זיך האמ= פערען; קריעגען זיך.

pluck asun'der (פלאק ע-סאנ'–דער) פאנאנדערדרייסען.

pluck away' (פלאק ע-הוויי') אברייסען.

pluck down (פלאק דאון) אראבריסען, אראבברעכען, ארונטערדרייסען, פערניכטען.

plucked *a.* (פלאקט) מוטיג, ענערגיש, דרייסט; ארומגעשארען די לאנגע האר [פון פילץ אדער פעלץ].

pluck'er *n.* (פלאק'–ער) א פליקער, א צופער; א וואל=צופ=מאשין [א מאשין צו צופען און רייניגען וואל און פערפערטי= גען זי צום בערשטען].

pluck forth (פלאק פאורטה) ז. *pluck out*

pluck'ily *adv.* (פלאק'–אי-לי) אויף א מוטיגען אדער ענערגישען שטייגער; מיט מוטה, מיט קוראזש.

pluck'iness *n.* (פלאק'–אי-נעס) דרייסט= קייט, מוטיגקייט; קוראזש.

pluck'less *a.* (פלאק'–לעס) מוטלאז, אבהעגטיג; אהן ענערגיע.

pluck off (פלאק אף) ארונטערגעהן אין ראנג; ווערען נידריגער אין גראד.

pluck out (פלאק אוט) ארויסרייסען; ארויסצופען, אויספליקען.

pluck up (פלאק אפ) אויס=, ארויסרייסען, יעטען; אויסווארצלען, פערניכטען; פאַ= סען מוטה; ווערען ענערגיש.

pluck'y *a.* (פלאק'–אי) דרייסט, ענערגיש; מוטיג.

pluff'y *a.* (פלאפ'–אי) אויפגעבלאזען; אויפגעשווילבערט.

plug *n. and v.* (פלאג) א שטעפסעל, א שפונט, א העלצעל אדער פלעקעל מיט וועלכען מען פערשטאפט א לאך אדער חלל; די פלאמבע, מיט וועלכער א צאהנ= דאקטאר פערשטאפט דאס לעכעל פון אן אויסגעפרעסענעם צאהן; א פלאך לענגליך שטיק פון צוזאמענגעפרעסטען טאבאק; א צילינדער=הוט; אן אנבגעניצטע אדער אויסגעטראגענע זאך; א קורצער און דיי= קער מענש; א בעל=מלאכה, וועלכער איז פון אנפאנג ניט געווען אין דער לעהרע ווי אנדערע בעלי=מלאכות; פערשטאפען, ארייננשטעקען א שפונט; אבהאלטען עפעס דורך פערשטאפען די עפנונג.

plug'board *n.* (פלאג'–באורד) אין עלעק= טרישער אפאראט, וועלכער פעראייניגט אדער אונטערברעכט פערשיעדענע עלעק= טרישע שטראמען דורך שטעפסלען וואס ווערען אריינגעשטעלט אין די פערשיע= דענע לעכלעך, וועלכען זיינען געמאכט פאר דעם צוועק.

plug'-cock *n.* (פלאג'–קאק) א קראן אין א רעהר, וועלכער פערשליסט אדער עפענט אויף דעם דורכגאנג פון א פליסיגקייט, וועלכע דארף פליסען דורך דער רעהר.

plug'-fin'isher *n.* (פלאג'–פינ'–איש- ער) ביי דענטיסטען — א דין פייל=אַב= צוגלעטען א פלאמבע, מיט וועלכער מען פילט אן א צאהן.

plug'ger *n.* (פלאג'–ער) דער אינסטרו= מענט ביי דענטיסטען, מיט וועלכען זיי לעגען אריין א פלאמבע אין א לעכערדי= גען צאהן; איינער אדער עטוואס וואס פערשטאפט.

plug'ging-for'ceps *n.* (פלאג'–אינג- פאהר'–סעפס) ז. *plugger*

plug'-hat *n.* (פלאג'–העט) א צילינדער= הוט.

plug'-hole *n.* (פלאג'–האול) דאס לאך פאר א קארק אדער שפונט.

plug'-machine' *n.* (פלאג'–מע-שין') א קארק אדער שפונט=מאשין.

plug'-ug'ly *n.* (פלאג'–אג'–לי) א חולי= גאן, א רויבער אין א שטאדט.

plum *n.* (פלאם) א פלוימען; א פלוים= בוים; א גוטע, געשמאקע זאך; דער בעס= טער טייל; א ראזשינקע; א קאפיטאל פון 100,000 פונט שטערלינג, א רייכטום.

plu'ma *n.* (פלוה'–מא) א פעדער פון א פויגעל [אין אונטערשיעד פון די פוך= פעדערען].

plu'mage *n.* (פלוה'–מעדזש) די פעדערען פון א פויגעל.

plu'maged *a.* (פלוה'–מעדזשד) געפעָ= דערט, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט פע= דערען.

plumassier' *n.* (פלוה-מע-סיער') איי= נער וואס פאבריצירט אדער פערקויפט פע= דערען [פאר היט א. ד. ג.].

plumb *n., a. adv. and v.* (פלאם) דער בליי=לאט, דער זענק=לאט [א בליי=געוויכט וואס הענגט ארונטער אויף א שנירעל צו מעסטען די גראדקייט פון די ווענד פון א געביידע]; דאס ווערטיקאלע אראבהענ= גען פון א בליי=לאט; אראבהענגענד, ווער= טיקאל; זענקרעכט, פערפענדיקולאר; אויפריכטיג, אויסגעהאלטען [וועגען א פערזאן]; אין א ווערטיקאלער ריכטונג; אראבהענגענדיג גלייך ארונטער; גלייך אין פונקט אריין; פאלשטענדיג; לאזען אראב= הענגען ווערטיקאל; ריכטען נאך'ן בליי= לאט; פעסטשטעלען די גרויס, די מאס, די ריכטונג א. ד. ג.; בעזארגען א געביי=

דע מיט די נויטיגע רעהרען און איינריכ= טונגען פאר גאז און וואסער.

plumbag'inous *a.* (פלאמ-בעדזש'-אי- נאס) פון בליי=ערץ, פון גראפיט אדער שווארץ=בליי.

plumba'go *n.* (פלאמ-ביי'-גאו) בליי= ערץ, שווארץ=בליי, גראפיט.

plumb'-bob *n.* (פלאמ' – באב) דער פיאן, דאס געוויכט וואס הענגט ארונ= טער אויף'ן שנירעל פון א בליי=לאט אדער זענק=לאט.

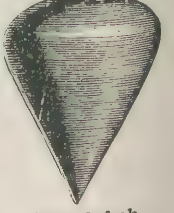
Plumb-bob

plumb down (פלאם דאון) גלייך אראב.

plum'bean *a.* (פלאמ'-בי-ען) פון בליי; עהנליך צו בליי; שווער.

plum'beous *a.* (פלאמ'-בי-אס) א בליי= ענער, פון בליי; שווער; פון א בלייער= נעם קאליר.

plumb'er *n.* (פלאמ'-ער) א בליי=גיסער, א בליי=ארבייטער; א מייסטער פון בליי= רעהרען; אן ארבייטער וואס פיהרט איין און געביידען גאז=רעהרען, וואסער=רעהרען, אבגוס=רעהרען א. ד. ג.

plumb'ery *n.* (פלאמ'-ער-אי) בליי=אר= בייט; בליי=גיסעריי; דאס מאכען בליי= רעהרען; דאס איינפיהרען גאז=רעהרען, וואסער=רעהרען א. ד. ג.

plum'bic *a.* (פלאמ'-ביק) וואס איז שייך צו בליי, פון בליי.

plumbif'erous *a.* (פלאמ-ביפ'-ע-ראס) בליי=אנטהאלטענד; בליי=ארויסגעבענד.

plumb'ing *n.* (פלאמ'-אינג) דאס אויס= לעגען פערשיעדענע רעהרען און טרויבען אין א געביידע כדי דורכצופיהרען דורך זיי גאז, וואסער. א. ד. ג.; די סיסטעם פון גאז=רעהרען, וואסער=טרויבען א. ד. ג. אין א הויז; די מעסטונג פון גראדקייט אדער טיעפקייט דורך א בליי=וואג.

plum'bism *n.* (פלאמ'-ביזם) אין מעדי= צין — בליי=פערגיפטונג.

plumb'less *a.* (פלאמ'-לעס) וואס קען ניט אויסגעמעסטען אדער דערגרונטעוועט ווערען מיט א זענק=לאט אדער בליי=וואג; אונמעסטבאר, וואס קען ניט דערגרונטע= וועט ווערען.

plumb'-lev'el *n.* (פלאמ'-לעוו'-על) א בליי=וואג אויף א שנירעל וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די גראדקייט פון א פלעכע.

plumb'-line *n. and v.* (פלאמ'-לאין) א בליי=שנור, א בליי=וואג [א בליי=געוויכט אויף א שנירעל צום מעסטען גראדקייטען אדער טיעפקיי= טען]; מעסטען מיט א בליי= וואג.

Plumb-rule

plumb o'ver (פלאם או'-ווער) גלייך ארויף.

plumb'-rule *n.* (פלאמ'- רוהל) א מין ווירע אדער לי= נעאל מיט א בליי=וואג אויף א שנירעל.

plum'bum *n.* (פלאמ'-באם) בליי.

plum'-cake *n.* (פלאמ'-קייק) א פלוימען=באבקע, א קוכען מיט ראזשינקעס.

plum'-col'or *n.* (פלאמ'-קאל'-אר) פלוימען=קאליר; פלוימען=פארב.

plum'-col'ored *a.* (פלאמ׳-קאל׳-ארד) פלוימען=פארביג; וואס האט דעם קאליר פון פלוימען.

plume *n. and v.* (פלוהם) א פעדער; א הוט=פעדער; אן עהרען=צייכען, אן אויסצייכנונגס=צייכען; עטוואס פעדערארטיגעס; בריינגען אין ארדנונג, אויסלעגען די פעדערען [ביי פויגלען]; אבפליקען די פעדערען; בעציערען; בעציערען מיט א פעדער; שטאלצירען, זיך בעריהמען, זיך גרויסען.

plume'-al'um *n.* (פלוהמ׳-על׳-אם) פעדער=אלוין [א מין אלוין וואס האט דאס אויסזעהן פון פעדערען].

plume'-bird *n.* (פלוהמ׳-בוירד) א פויגעל וועמעס פעדערען ווערען געברויכט אלס הוט=בעפוצונג; א מין פאראדיז=פויגעל מיט לאנגע פעדערען אויפ'ן עק, וועלכע ווערען געברויכט אלס בעפוצונג. ז. *Epimachus*

plume'-hol'der *n.* (פלוהמ׳-האול׳-דער) א פעדער=האלטער [א קלאמער אדער אנדער פארריכטונג צו בעפעסטיגען א פעדער, ווי למשל אויף א הוט].

plume'less *a.* (פלוהמ׳-לעס) ניט בעפעדערט, אהן פעדערען.

plume'let *n.* (פלוהמ׳-לעט) א פעדערעל; א פוך=פעדערעל.

plume'-ma'ker *n.* (פלוהמ׳-מיי׳-קער) איינער וואס ארבייט אויס פעדערען [אלס בעפוצונג].

plume'-moth *n.* (פלוהמ׳-מאטה) א פעדער=מאטען=פליגעלע [אזא קליין מאטען = פליגעלע, ביי וועלכען די פליגעלעך זיינען פאנאנדערגעשפאלטען אין פעדערען=עהנליכע טיילען].

Plume-moth

plume'-nut'meg *n.* (פלוהמ׳-נאט׳-מעג) דער פעדער=מוסקאט=בוים [אזא גרויסער שמעקעדיגער אויסטראלישער בוים].

plume'-plucked *a.* (פלוהמ׳-פלאקט) ארומגעפליקט; אראבגעזונקען, ערנידריגט.

plu'mery *n.* (פלוה׳-מע-רי) פעדערען [קאלעקטיוו], פעדערען=בעפוצונג.

plu'micorn *n.* (פלוה׳-מי-קאהרן) א פעדער=אויער אדער פעדער=הארן [איינער פון די צוויי בינטלעך האר אויפ'ן קאפ פון א נאכט=אוילע אדער סאווא].

plumig'erous *a.* (פלו-מידזש׳-ע-ראס) בעפעדערט; וואס האט פעדערען.

plu'miped *a. and n.* (פלוה׳-מי-פעד) וואס האט פעדערען אויף די פיס; א פויגעל מיט בעפעדערטע פיס.

plu'mipede *a. and n.* (פלוה׳-מי-פיעד) ז. *plumiped*

plu'mist *n.* (פלוה׳-מיסט) איינער וואס ארבייט אויס פעדערען [פאר בעפוצונג].

plum'-loaf *n.* (פלאמ׳-לאוף) ז. *plum-pie*

plum'mer *n.* (פלאמ׳-ער) ז. *plumber*

plum'met *n. and v.* (פלאמ׳-עט) א בליי=געוויכט, א זענק=בליי; אבוועגען מיט א בליי=געוויכט.

plum'my *a.* (פלאמ׳-אי) עהנליך צו א פלוים; פול מיט פלוימען; ווייך, גוט, ווינשענסווערטה, אויסגעצייכענט.

plu'mose *a.* (פלוה׳-מאוס) בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערען; פעדערדיג.

plumos'ity *n.* (פלו-מאס׳-אי-טי) דאס האבען אויף זיך פעדערען; פעדערדיגקייט.

plu'mous *a.* (פלוה׳-מאס) ז. *plumose*

plump *a., adv. and v.* (פלאמפ) 1. פול, אנגעפילט, פאנאנדערגעלאזען; קיילעכדיג, דיק, פעט, גרויס; 2. אפען, גראב; 3. מיט איין מאל, פלוצלונג, אונערווארטעט, אומגעלומפערט, פאלענדיג שווער ווי א קלאץ; גראד אראב; גראד, דירעקט; 4. ווערען דיק, פעט, קיילעכדיג אדער פול; מאכען דיק, פעט, קיילעכדיג אדער פול; 5. פאלען ווי א קלאץ [שווער און פלוצלונג]; א ווארף טהאן שווער און אונערווארטעט; 6. ארויסשיסען אומגעלומפערט [ווי מיט א בעמערקונג]; 7. שטימען פאר איין קאנדידאט בלויז, ווען מען האט א רעכט צו שטימען פאר איינינגע; גיבען עטליכע שטימען פאר איין קאנדידאט.

1. She has a **plump** figure. 2. It is a **plump** lie. 3. The swimmer fell **plump** and ducked himself. 5. The boys **plumped** a stone into the water.

plum'per *n.* (פלאמ׳-פער) אזא שטיקעל שטאף וואס מען לעגט אריין אין מויל אום אויסצופילען איינגעפאלענע באקען; איינער וואס גיט איין קאנדידאט עטליכע שטימען, איינער וואס שטימט פאר איין קאנדידאט אין דער צייט ווען ער האט דאס רעכט צו שטימען פאר עטליכע; די צאהל שטימען וואס איינער גיט אויף אזא אופן אוועק פאר א קאנדידאט; אן אפענער גראבער ליגען.

plump'-faced *a.* (פלאמפ׳-פייסט) מיט גראבע באקען; מיט א פולען, קיילעכדיגען פנים.

plum'-pie *n.* (פלאמ׳-פאי) א ראזשינקעס=פאשטעט.

plump'ly *adv.* (פלאמפ׳-לי) קיילעכדיג, פול; גלייך, אויף'ן שטעל, אפען, אהן צערעמאניעס.

plump'ness *n.* (פלאמפ׳-נעס) בעלייבטקייט, פעטקייט, דיקקייט; דאס זיין אפען, אהן צערעמאניעס.

plum'-por'ridge *n.* (פלאמ׳-פאר׳-אידזש) א ראזשינקעס=זופ, א זופ פון פלוימען און ראזשינקעס.

plum'-pud'ding *n.* (פלאמ׳-פוד׳-אינג) א פלוימען=פודינג; א ראזשינקעס=פודינג.

plum'-pud'dinger *n.* (פלאמ׳-פוד׳-אינג-ער) א קליינע שיף פאר וואלפישיאגד.

plum'py *a.* (פלאמ׳-פי) פול, פעט.

plum'-tree *n.* (פלאמ׳-טריע) א פלוימען=בוים.

plu'mula *n.* (פלוה׳-מיו-לא) ז. *plumule*

plumula'ceous *a.* (פלוה-מיו-ליי׳-שיאס) פוכיג; וואס איז שייך צו דעם פעדער=עהנליכען אנוואוקס ביי פלאנצען, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס שטענגעל; וואס האט ניט קיין קאנטור=פעדערען [די גרויסע פעדערען, הויפטזעכליך פון עק און פון די פליגלען ביי פויגלען].

plu'mular *a.* (פלוה׳-מיו-לאר) וואס האט ניט קיין קאנטור=פעדערען. ז. *plumulaceous*

plu'mule *n.* (פלוה׳-מיול) א פוך=פעדערעל; דאס פעדערעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס שטענגעל ביי פלאנצען.

plu'my *a.* (פלוה׳-מי) פעדערדיג, פעדער=עהנליך; בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערען; בעציערט מיט פעדערען.

plun'der *n. and v.* (פלאנ׳-דער) רויב; קריעגס=רויב; פלינדערונג; הויז=זאכען; באגאזש; רויבען, פלינדערען.

plun'derage *n.* (פלאנ׳-דער-עדזש) דאס צונעהמען פאר זיך אנפערטרויטע שיפס=באגאזש.

plun'derer *n.* (פלאנ׳-דער-ער) א פלינדערער, א רויבער.

plun'derous *a.* (פלאנ׳-דער-אס) רויבענד, פלינדערענד.

plunge *v. and n.* (פלאנדזש) 1. אריינשטעקען; אריינטונקען; 2. אריינשטויסען, שטירצען; 3. זיך טוקען, זיך אונטערטונקען; 4. זיך אריינווארפען, אריינשטירצען; 5. אויסשלאגען מיט די הינטערשטע פיס [וועגען א פערד]; זיין משופע'דיג אדער ווערטיקאל [ווי למשל, א פעלז]; שפיעלען אזארטנע, ספעקולירען, שטעלען פיעל אין קאן; 6. א שפרונג [אין וואסער], דאס אונטערטונקען זיך; אריינשטירצונג; 7. פערלעגענהייט, צרות; 8. דאס אויסשלאגען מיט די הינטערשטע פיס [וועגען א פערד].

1. The robber **plunged** a dagger into his victim's breast. 2. Political intrigues **plunged** the nation into war. 4. He **plunged** headlong into the controversy. 6. We took a **plunge** in the sea.

plunge'-bath *n.* (פלאנדזש׳-בעטה) א וואנע וואס איז גענוג גרויס, מען זאל זיך אין איהר קענען אין גאנצען אונטערטונקען.

plun'geon *n.* (פלאנ׳-דזשאן) א טויך=פויגעל [א פויגעל וואס טוקט זיך אין וואסער, ווי אן ענטעל].

plun'ger *n.* (פלאנ׳-דזשער) א טויכער, א וואסער=טויכער; א טייל פון א מאשין וואס טויכט [ווי למשל, דער קאלבען פון א פומפ]; אן אזארטנער שפיעלער, אן אזארטנער וועטער, א ספעקולאנט; א קאוואלעריסט [א רייטענדער סאלדאט].

plun'ger-case *n.* (פלאנ׳-דזשער-קיים) דער צילינדער, אין וועלכען עס בעוועגט זיך א טויכענדער מאשינען=טייל [ווי למשל, דער קאלבען פון א פומפ].

plun'ging *a.* (פלאנ׳-דזשינג) גערישטעט פון אויבען אראב=צו, געגאסען, געווארפען א. ז. וו. פון אויבען אראב=צו.

The besieged army subjected the enemy to a **plunging** fire.

plup. אן אבקירצונג פון *pluperfect*

plu'perfect *n. and a.* (פלוה׳-פויר-פעקט) אין גראמאטיק — דאס פלוסקוואמפערפעקטום אדער די לאנג=פערגאנגענע צייט [די פארם פון ציימווערטער, וואס בעצייכענט א פערגאנגענע טהעטיגקייט אדער צושטאנד וואס האט שטאטגעפונען פאר אן אנדער פערגאנגענער טהעטיגקייט אדער צושטאנד, ווי למשל: *had loved*]; וואס בעצייכענט די לאנג=פערגאנגענע צייט.

plu'ral *a. and n.* (פלוה׳-רעל) מעהרער, פיעלפאך; וואס ענטהאלט צוויי אדער מעהרערע טיילען; מעהרצאהל, לשון רבים [אין גראמאטיק]; פיעלפאכהייט, פיעלהייט.

pluralisa'tion *n.* (פלוה-רעל-אי-זיי׳-שאן) ז. *pluralization*

plu'ralise *v.* (פלוה׳-רעל-איז) ז. *pluralize*

plu'raliser *n.* (פלוה׳-רעל-אי-זער) ז. *pluralizer*

plu'ralism *n.* (פלוה׳-רעל-איזם) פיעלהייט, מעהרהייט; דאס האלטען עטליכע עמטער מיט איין מאל; דאס האלטען עטליכע איינטרעגליכע קירכען=שטעלען; אין פילאזאפיע — פלוראליזם, די לעהרע, אז עס עקזיסטירען מעהרערע סובסטאנצען אונאבהענגיג איינע פון די אנדערע, ווי גייסט, מאטעריע א. ז. וו. [אין געגענ-

זאַץ צו דואַליזם, וואָס אָנערקענט צוויי סובסטאַנצען — מאַטעריע און גייסט און צו מאָניזם, וואָס אָנערקענט נור איין סובסטאַנץ: אָדער גייסט, אָדער מאַטע־ריע].

plu'ralist *n.* (פּלוּה'-רעל-איסט) אַ גייסטליכער וואָס האַלט מעהרערע איינ־טרעגליכע שטעלען; איינער וואָס פּער־טרעט אייניגע עמטער; אין פילאָזאָפיע — אַ פּלוראַליסט [ז. *pluralism*]; איינער וואָס האַלט, אַז די מענשהייט קומט ניט פון איין שטאַם־פאָטער.

pluralis'tic *a.* (פּלוּה-רע-ליס'-טיק) פּלוראַליסטיש. ז. *pluralism*

pluralis'tical *a.* -(פּלוּה-רע-ליס'-טי־קעל) פּלוראַליסטיש. ז. *pluralism*

pluralis'tically *adv.* -(פּלוּה-רע-ליס'־טי-קעל-אי) פּלוראַליסטיש. ז. *pluralism*

plural'ity *n.* (פּלוּה-רעל'-אי-טי) פּיעל־קייט, מעהרהייט; אייניגע פון עטליכע קיר־כען־שטעלען, וועלכע עס פערנעהמט אַ גייסטליכער; דאָס פערנעהמען עטליכע קירכען־שטעלען מיט איין מאָל; פּלוראַ־ליטעט, אַ ניט אַבזאָלוטע מעהרהייט פון אָבגעגעבענע וואַהל־שטימען, נאָר אַ מעהר־הייט איבער'ן צווייטען, נעכסטען קאַנדי־דאַט [ווען עס זיינען פאַראַן אייניגע קאַנ־דידאַטען].

pluraliza'tion *n.* -(פּלוּה-רעל-אי-זיי'-שאַן) דאָס אויסדריקען אין מעהרצאָהל; דאָס האַלטען מעהרערע איינטרעגליכע קירכליכע עמטער.

plu'ralize *v.* (פּלוּה'-רעל-איז) ברויכען אין מעהרצאָהל; האַלטען מעהרערע איינ־טרעגליכע קירכליכע עמטער.

plu'ralizer *n.* (פּלוּה'-רעל-אי-זער) איינער וואָס האַלט מעהרערע איינטרעגלי־כע קירכליכע עמטער.

plu'rally *adv.* (פּלוּה'-רעל-אי) אין מעהרצאָהל.

plu'ral mar'riage -(פּלוּה'-רעל מער'-אידזש) פּיעל־ווייבעריי, פּאָליגאַמיע [ווען די פרויען לעבען ניט אין אַ הארעם ווי ביי די מאַכמעדאַנער, נאָר אין בעזונדערע וואָהנונגען, ווי למשל, אַמאָל ביי די מאָר־מאָנען].

plu'ral vote (פּלוּה'-רעל וואָוט) אַ פּיעלפאַכע וואַהל־שטימע, דאָס רעכט אָב־צוגעבען מעהרערע שטימען [ווי ביי די פּאַרלאַמענטס־וואַהלען אין ענגלאַנד].

plu'ral wife (פּלוּה'-רעל וואַויף) אַ פרוי פון אַ פּאָליגאַמיסט.
ז. *plural marriage*

pluriflo'rous *a.* (פּלוּה-רי-פלאָו'-ראַס) פּיעל־בלומיג, וואָס האָט מעהרערע בלומען.

plurifo'liate *a.* -(פּלוּה-רי-פאָו'-לי־איט) פּיעל־בלעטערדיג [וועגען פּלאַנ־צען].

plurifo'liolate *a.* -(פּלוּה-רי-פאָו'-לי-אָ־לייט) פּיעל־בלעטערדיג [וועגען אַ צוזאַ־מענגעזעצטען פּלאַנצען־בלאַט].

plurilit'eral *a.* and *n.* -(פּלוּה-רי-ליט'-ע-רעל) וואָס בעשטעהט פון מעהרערע בוכשטאַבען; אַ וואָרט, וואָס בעשטעהט פון מעהרערע בוכשטאַבען.

plurip'ara *n.* (פּלוּה-ריפּ'-ע-רא) אַ פרוי וואָס געבעהרט ניט צום ערשטען מאָל; אַ פרוי וואָס האָט שוין געהאַט צוויי אָדער מעהר קינדער.

pluripar'ity *n.* (פּלוּה-רי-פּער'-אי-טי) דאָס געבעהרען ניט צום ערשטען מאָל; דאָס זיין אַ מוטער פון צוויי אָדער מעה־רערע קינדער.

plurip'arous *a.* (פּלוּה-ריפּ'-ע-ראַס) וואָס געבעהרט מעהרערע קינדער אויף איין מאָל; וואָס איז שייך צו אַ פרוי וואָס געבעהרט ניט צום ערשטען מאָל; וואָס איז שייך צו אַ מוטער פון צוויי אָדער מעהרערע קינדער.

plu'risy *n.* (פּלוּה'-רי-סי) איבער־פּול־קייט; פולבלוטיגקייט.

plus *a.* and *n.* (פּלאַס) מעהר, פּער־גרעסערט, מעהר [מיט אַ געוויסער צאָהל]; וואָס איז מעהר ווי נול, וואָס האָט פאַר זיך דעם צייכען פּלוס, פּאָזיטיוו [וועגען אַלגעבראַאישע צאָהלען]; צוזאַמען מיט...; צוגעגעבען; דער פּלוס־צייכען, דער חבור־צייכען [+]; עטוואָס צוגעגעבענעס.

plush *n.* (פּלאַש) פּלוּש [אַ מין ווייכעס, האָריגעס סאַמעט־צייג].

plush'y *a.* (פּלאַש'-אי) פּלושיג, עהנ־ליך צו פּלוש.

plu'tarchy *n.* (פּלוּה'-טאַר-קי) פּלוטאָ־קראַטיע. ז. *plutocracy*

Plu'to *n.* (פּלוּה'-טאָו) פּלוטאָ [דער גאָט פון גיהנם אָדער פון דער אונטער־וועלט ביי די פּאַרצייטיגע רוימער].

Pluto

plutoc'racy *n.* (פּלו-טאָק'-רע-סי) פּלו־טאָקראַטיע, די הערשאַפט פון דער געלד־אַריסטאָקראַטיע, די הערשענדע געלד־אַרים־טאָקראַטיע.

plu'tocrat *n.* (פּלוּה'-טאָ-קרעט) אַ פּלו־טאָקראַט, אַ הערשער און מאַכט־האָבער אין דער געזעלשאַפט צוליעב זיין רייכטום.

plutocrat'ic *a.* (פּלוּה-טאָ-קרעט'-איק) פּלוטאָקראַטיש, וואָס איז שייך צו דער הערשאַפט פון דער געלד־אַריסטאָקראַטיע, וואָס איז שייך צו הערשאַפט צוליעב געלד־מאַכט.

plutol'ogist *n.* (פּלו-טאָל'-אָ-דזשיסט) אַן עקאָנאָמיסט. ז. *political economy*

plutol'ogy *n.* (פּלו-טאָל'-אָ-דזשי) פּאָ־ליטישע עקאָנאָמיע.
ז. *political economy*

Pluto'nian *a.* and *n.* -(פּלו-טאָו'-ני־ען) פּלוטאָניש, וואָס איז שייך צום אַלט־גריכישען גאָט פּלוטאָ [דער גאָט פון דער אונטער־וועלט אָדער פון גיהנם]; אין גע־אָלאָגיע — פּלוטאָניש, וואולקאַניש; אַ פּלוטאָניסט, אַן אַנהענגער פון פּלוטאָניזם.
ז. *Plutonism*

Pluton'ic *a.* (פּלו-טאַנ'-איק) פּלוטאָניש; וואָס איז שייך צו פּלוטאָ [דער אַלט־רוי־מישער גאָט פון דער אונטער־וועלט אָדער פון גיהנם], אונטער־ערדיש, פינסטער; וואָס איז שייך צום פּלוטאָניזם [ז. *Plutonism*]; געבילדעט טיעף אין דער ערד [וועגען פעלזען].

Pluton'ic the'ory (פּלו-טאַנ'-איק טהי'-אָ-רי) פּלוטאָניזם. ז. *Plutonism*

Plu'tonism *n.* (פּלוּה'-טאָ-ניזם) פּלוטאָ־ניזם [די לעהרע לויט וועלכער די ערד האָט זיך אויסגעבילדעט הויפּטזעכליך אַ דאַנק דער ווירקונג פון פייער. אין געגענ־זאַץ צו נעפּטוניזם. ז. *Neptunism*].

Plu'tonist *n.* (פּלוּה'-טאָ-ניסט) אַ פּלו־טאָניסט, אַן אַנהענגער פון פּלוטאָניזם.
ז. *Plutonism*

Plu'tus *n.* (פּלוּה'-טאַס) אין דער רוי־מישער מיטאָלאָגיע — פּלוטוס, דער גאָט פון רייכטום [די לעגענדע דערצעהלט, אַז דער הויפּט גאָט צעוס האָט איהם גע־מאַכט בלינד, כדי ער זאָל ניט קענען בע־שענקען מיט רייכטום בלויז די גוטע].

plu'vial *a.* and *n.* (פּלוּה'-ווי-על) רע־גענדיג; פייכט, נאַס; אין געאָלאָגיע — וואָס הענגט אָב אָדער שטאַמט פון דער ווירקונג פון רעגענס; אַ ריזע, אַ קירכען־מאַנטעל.

plu'vialine *a.* (פּלוּה'-ווי-ע-לין) וואָס איז שייך צו אַ רעגען־פייפער, עהנליך צו אַ רעגען־פייפער [אַזאַ פויגעל].
ז. *golden plover*

pluviam'eter *n.* (פּלוּה-ווי-עמ'-ע-טער)
ז. *pluviometer*

pluviamet'rical *a.* -(פּלוּה-ווי-ע-מעט'-רי-קעל) ז. *pluviometric*

plu'viograph *n.* (פּלוּה'-ווי-אָ-גרעף) אַן אויטאָמאַטישער רעגען־מעסטער [אַן אינסטרומענט צו פערצייכנען די מאָס וואַסער פון אַ רעגען־פאַל].

pluviom'eter *n.* (פּלוּה-ווי-אָמ'-ע-טער) אַ רעגען־מעסטער [אַן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאָס וואַסער פון אַ רעגען־פאַל אָדער שנעע־פאַל].

pluviomet'ric *a.* -(פּלוּה-ווי-אָ-מעט'-ריק) געמאַכט מיט דער הילף פון אַ רע־גען־מעסטער. ז. *pluviometer*

pluviomet'rical *a.* -(פּלוּה-ווי-אָ-מעט'-רי-קעל) ז. *pluviometric*

pluviomet'rically *adv.* -(פּלוּה-ווי-אָ־מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון אַ רעגען־מעסטער. ז. *pluviometer*

pluviom'etry *n.* (פּלוּה-ווי-אָמ'-עט-רי) די קונסט צו בעשטימען די מאָס וואַסער פון אַ רעגען־פאַל.

plu'vioscope *n.* (פּלוּה'-ווי-אָ-סקאָופּ)
ז. *pluviometer*

plu'vious *a.* (פּלוּה'-ווי-אַס) רעגענדיג; נאַס, פייכט.

ply *v.* and *n.* (פּלאַי) 1. פלייסיג אַנווענ־דען עפּעס אָדער עפּעס געברויכען; אָנ־שטרענגען; פלייסיג, אָנגעשטרענגט אַר־בייטען אָדער טהאָן עפּעס, 2. אַטאַקירען אָהן אויפהער; 3. דרינגענד בעטען; אָרויפדרינגען; 4. זיך איילען; 5. האָבען אַ רעגולערען קורס, געהן רעגעלמעסיג הין און צוריק [ווי אַ שיף]; 6. זעגלען מיט'ן ווינד; 7. פאַרשלאָגען דיענסטע [ווי אַלס טרעגער, שיפער א. ז. וו.]; 8. פאַכיגקייט, דיקקייט; 9. נייגונג, גע־וואָהנהייט.

1. They **ply** their work from morning till evening. 3. The wealthy are often **plied** with flattery. 5. Many steamers **ply** on the Hudson. 7. He is forced to **ply** in the street as a porter. 8. A three-**ply** thread.

ply a trade (פּלאַי ע טרייד) בעשעפ־טיגען זיך מיט אַ מלאכה.

ply'er *n.* (פּלאַי'-ער) ז. *plier*

ply one's books (פּלאַי וואַנז בוקס) פלייסיג שטודירען.

P. M. *post meridiem* ראשי תבות פון [נאָך האַלבען טאָג], פון *postmaster*

[פאסטמייסטער] אדער פון *past-master*.

pne'ograph *n.* (ני'-א-גרעף) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אטהעמונגס-קראפט פון די לונגען.

pneom'eter *n.* (ני-אמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מאס איינגעאטהעמטע און אויסגעאטהעמטע לופט פון די לונגען.

pneom'etry *n.* (ני-אמ'-עט-רי) דאס מעסטען די איינגעאטהעמטע און אויסגעאטהעמטע לופט.

pne'oscope *n.* (ני'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט צו מעסטען די בעוועגונג אדער די אויסברייטונג פון דעם ברוסט=קאסטען.

pneu'ma *n.* (ניו'-מא) דער אטהעם; דער גייסט, די נשמה; דאס אטהעמען.

pneumat'ic *a.* (ניו-מעט'-איק) פנייומאטיש; וואס איז שייך צו לופט אדער גאזען; וואס בענוצט צוזאמענגעפרעסטע לופט אלס בעטריעבס=קראפט; וואס בעשטעהט פון לופט; לופטיג; וואס בעוועגט זיך אדער ווערט געשפיעלט מיט דער הילף פון לופט; אנגעפילט מיט לופט; וואס איז שייך צו דער אטהעמונגס=סיסטעם; פניימאטאלאגיע [ז. *pneumatology*].

pneumat'ical *a.* (ניו-מעט'-אי-קעל) פניימאטיש. ז. *pneumatic*

pneumat'ically *adv.* (ניו-מעט'-אי-קעל-אי) פניימאטיש, מיט דער קראפט אדער מיט דער הילף פון לופט.

pneumat'ic cab'inet (ניו-מעט'-איק קעב'-אי-נעט) א פניימאטישער קאבינעט [א לופט=אבגעשלאסענעם צימער וואס א דאקטאר בענוצט צו בעהאנדלען דארטען אזעלכע פאציענטען פאר וועלכע מען דארף רעגולירען דעם לופט=דרוק אויף זייער קערפער].

pneumat'ic despatch' (ניו-מעט'-איק דעס-פעטש') א ראהר=פאסט, דאס שיקען בריעף אדער ארטיקלען דורך א ראהר מיט דער הילף פון געפרעסטער לופט [די ארטיקלען אדער די בריעף ווערען פערפאקט אין א קעסטעל וואס ווערט געטריבען מיט דער הילף פון געפרעסטער לופט דורך א ראהר, וואס איז געמאכט פאר דעם צוועק].

pneumat'ic en'gine (ניו-מעט'-איק ענ'-דזשין) א לופט=פומפע.

pneumatic'ity *n.* (ניו-מע-טיס'-אי-טי) דאס זיין אנגעפילט מיט לופט. דאס זיין פניימאטיש;

pneumat'ics *n.* (ניו-מעט'-איקס) פנייומאטיק, דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די מעכאנישע אייגענשאפטען פון לופט און גאזען [ווי געוויכט, דרוק, עלאסטיציטעט, געדיכטקייט, בעוועגונג א. ד. ג.].

pneumat'ic trough (ניו-מעט'-איק טראהף) א פניימאטישע וואנע [אזא כלי, וועלכע ווערט בענוצט פון פיזיקער און כעמיקער צו מאכען פראבען מיט גאזען].

pneu'matize *v.* (ניו'-מע-טאיז) אנפילען מיט לופט.

pneu'matocele *n.* (ניו'-מע-טא-סיעל) א לונגען=ברוך; א ווינד=ברוך [אן אויפגעבלאזענע געשווילעכץ פון דעם אייער=בייטעל].

pneumatog'raphy *n.* (ניו-מע-טאג'-רע-פי) גייסטער=שריפט [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען — די שריפט פון גייסטער, וואס ערשיינט אהן דער פערבינדונג מיט דעם מעדיום אדער מיט וועלכער עס איז מאטעריעלער זאך, ווי שרייבגעציייג א. ז. וו.]; די בעשרייבונג פון די גלויבענס וועגען די בעציהונגען צווישען מענשען און דער גייסטער=וועלט.

pneumatolog'ical *a.* (ניו-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל) פניימאטאלאגיש, וואס איז שייך צו פניימאטאלאגיע. ז. *pneumatology*

pneumatol'ogist *n.* (ניו-מע-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין פניימאטאלאגיע. ז. *pneumatology*

pneumatol'ogy *n.* (ניו-מע-טאל'-א-דזשי) פניימאטאלאגיע, דער טייל פון פילאזאפיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער טהעטיגקייט פון גייסט און פון שכל; די ספיריטואליסטישע פילאזאפיע, די לעהרע וועגען די גלויבענס, וועלכע עקזיסטירען וועגען די בעציהונגען צווישען מענשען און דער גייסטער=וועלט; די לעהרע וועגען דעם היילינען גייסט [אין דער קריסטליכער רעליגיאן].

Pneumatoma'chian *n. and a.* (ניו-מע-טא-מיי'-קי-ען) איינער וואס לייקענט אב די געטליכקייט אדער די עקזיסטענץ פון דעם קריסטליכען היילינען גייסט; וואס איז שייך צו איינעם וואס לייקענט אב די געטליכקייט אדער די עקזיסטענץ פון דעם קריסטליכען היילינען גייסט.

pneumatom'eter *n.* (ניו-מע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קוואנטיטעט לופט וואס ווערט מיט איין צוג איינגעאטהעמט אדער אויסגעאטהעמט פון די לונגען.

pneumato'sis *n.* (ניו-מע-טאו'-סיס) א קראנקהאפטע אנזאמלונג פון גאזען אין וועלכען עס איז טייל פון קערפער.

pneumoc'ace *n.* (ניו-מאק'-ע-סי) א גאנגרענע פון די לונגען.

pneumoenteri'tis *n.* (ניו-מא-ענ-טע-ראי'-טיס) שווינען=פעסט; חזירים=כאליעריע.

pneumogas'tric *a. and n.* (ניו-מא-געס'-טריק) וואס געהערט צו די לונגען און מאגען אדער צו די פונקציאנען פון אטהעמונג און פערדייאונג; דער לונגען=מאגען=נערוו.

pneumog'raphy *n.* (ניו-מאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די לונגען, אן אבהאנדלונג וועגען די לונגען אדער די אהטעמונגס=ארגאנען.

pneumol'ogy *n.* (ניו-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די לונגען אדער די אטהעמונגס=ארגאנען.

pneumom'eter *n.* (ניו-מאמ'-ע-טער) ז. *pneumatometer*

pneumonal'gia *n.* (ניו-מא-נעל'-דזשי-א) א שמערץ אין די לונגען.

pneumo'nia *n.* (ניו-מאו'-ני-א) לונגען=ענטצינדונג.

pneumon'ic *a. and n.* (ניו-מאנ'-איק) וואס איז שייך צו די לונגען; וואס איז שייך צו לונגען=ענטצינדונג; א מיטעל געגען לונגען=קראנקהייטען.

pneumonit'ic *a.* (ניו-מא-ניט'-איק) וואס איז שייך צו לונגען=ענטצינדונג.

pneumoni'tis *n.* (ניו-מא-נאי'-טיס) לונגען=ענטצינדונג.

pneu'mony *n.* (ניו'-מא-ני) ז. *pneumonia*

P. O. ראשי תבות פון *post-office*

poach *v.* (פאוטש) ווייך אבקאכען אייער דורך דעם וואס מען ברעכט אויף זייער שאלעכץ און דאס ווייסעל מיט דעם געלבעל ווערען ארייננעגאסען אין קאכענדען וואסער; דורכשטעכען, דורכבויערען; טרעטען אין בלאטע; לאזען שפורען פון די פיס=טריט; זיין ווייך ווי א בלאטיגער אדער זומפיגער גרונט; זיין זומפיג; געהן אויף גע"יעג אין פרעמדע וועלדער אדער פעלדער; געהן אויף געיעג אין ערטער, וועלכע זיינען פערבאטען פון געזעץ; זיך איינברעכען וואו עס איז אונגעזעצליך פאר וועלכען עס איז צוועק.

poa'cher *n.* (פאו'-טשער) איינער וועלכער געהט אויף געיעג אין פרעמדע וועלדער; דער ים=רויבער [אזא פיש]; די רויב=ענטעל [אזא ענטעל וואס רויבט אוועק די שפייז פון אנדערע ענטלעך].

poa'chiness *n.* (פאו'-טשי-נעס) פייכטקייט, נאסקייט [וועגען ערד]; בלאטיגקייט, זומפינקייט.

poa'chy *a.* (פאו'-טשי) זומפיג, בלאטיג; נאס און ווייך [וועגען ערד].

poak *n.* (פאוק) דער אבפאל ביי גארבעריי.

po'chard *n.* (פאו'-טשארד) די רייהער=ענטעל [אזא זארט פערשיעדען=פארביגע ענטעל וועלכע איז שטארק פערשפרייט אין אייראפא].

pock *n.* (פאק) א פאק; א בלאטער.

pock'-bro'ken *a.* (פאק'-בראו'קן) וואס האט צייכענס פון פאקען; געשטופעלט.

pocked *a.* (פאקט) געפאקט, געשטופעלט פון פאקען.

pock'et *n. and v.* (פאק'-עט) א קעשענע, א טאש; פינאנציעלע מיטעל, געלד; א בייטעל; א ביליארד=בייטעל; א לאך אין דער פארם פון א זעקעל; א טהאל, אן אויסהוילונג אדער פערטיעפונג צווישען בערג; א פערטיעפונג אין א שאכטע וואו עס געפינט זיך ערץ [רויהער מעטאל]; א באלען [א געוויכט פון 160 פונט. ווערט בענוצט אלס וואג=איינהייט פאר האפען, וואל, באוועל א. ד. ג.]; אריינלעגען אין קעשענע; צונעהמען; לאזען ליעגען אין קעשענע [וועגען א געזעץ וואס דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא אדער דער גאווערנאר פון א שטאאט וויל ניט בעשטעטיגען און ער לאזט עס ליעגען ניט אונטערגעשריבען. ז. *pocket veto*]; אראבשלינגען [א בעליידיגונג]; פערבארגען, בעהאלטען, ניט פערעפענטליכען, אונטערדריקען; האבען די קאנטראלע, האבען ווי ביי זיך אין קעשענע.

pock'et-book *n.* (פאק'-עט-בוק) א נאטיץ=ביכעל, א טאשען=ביכעל; א בוך אין א קליינעם פארמאט, וואס קען געטראגען ווערען אין קעשענע; א טייסטער, א פאפּיארעס; געלד=מיטעל; געלד.

pock'et bor'ough (פאק'-עט באר'-או) א געמיינדע אדער בעצירק אמאל אין ענגלאנד, וואו דאס רעכט צו שיקען פון דארטען פערטרעטער אין פארלאמענט איז געלעגען אין די הענד פון איין פערזאן אדער פון איין פאמיליע.

pock'et-dic'tionary *n.* (פאק'-עט-דיק'-שאנ-ע-רי) א טאשען=ווערטערבוך [א קליין ווערטער=ביכעל].

pock'et-edi'tion *n.* (פאק'-עט-ע-דיש'-אן) א טאשען=אויסגאבע [די אויסגאבע פון ביכער אין א קליינעם פארמאט, אז מען זאל זיי קענען טראגען אין קעשענע].

pock'et-flap *n.* (פאק'-עט-פלעפ) א טאשען=קלאפע, א פאט.

pock'etful *n.* (פאק'-עט-פול) א פולע קעשענע.

Why do you carry with you a pocketful of change ?

pock'et-go'pher *n.* (פאק'-עט-גאו'-פער) אזא אמעריקאניש גריזשענד חיה'לע.

pock'et-hand'kerchief *n.* (פאק'-עט-הענ'-קער-טשיף) א טאשען-טיכעל, א נאז-טיכעל.

pock'et in'terest (פאק'-עט אינ'-טער-עסט) אייגענע-נוצען; קעשענע-אינטערעסען.

pock'et-knife *n.* (פאק'-עט-נאיף) א טאשען-מעסערעל, א פעדער-מעסערעל.

pock'et-lid *n.* (פאק'-עט-ליד) ז. *pocket-flap*.

pock'et-mon'ey *n.* (פאק'-עט-מאנ'-אי) טאשען-געלד [געלד אויף קליינע אויסגאבען].

pock'et-net *n.* (פאק'-עט-נעט) א פיש-נעץ מיט אבטיילונגען ווי קעשענעס.

pock'et-piece *n.* (פאק'-עט-פיס) א מטבע, מייסטענס אן אלטע, וואס מען האלט אין קעשענע און מען גיט זי ניט אוים.

pock'et-pis'tol *n.* (פאק'-עט-פיס'-טאל) א טאשען-פיסטאלעט [א קליינער פיסטאלעט]; א קליין בראנפען-פלעשעל וואס מען האלט ביי זיך אין קעשענע.

pock'et-sher'iff *n.* (פאק'-עט-שער'-איף) א קרויז-שעריף [א שעריף אין ענגלאנד וואס ווערט בעשטימט פון דעם קעניג אליין].

pock'ets to let (פאק'-עטס טו לעט) ליידיגע קעשענעס.

pock'et up (פאק'-עט אפ) בעהאלטען אין קעשענע; בעהאלטען, פערפאקען.

pock'et ve'to (פאק'-עט ווי'-טאו) א געוויסע פארם פון א וועטא וואס דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אדער דער גאווערנאר פון א שטאאט לעגט ארויף אויף א געזעץ, וואס ער וויל ניט אונטערשרייבען: לויט דער אמעריקאנער קאנסטיטוציאן, ווען א געזעץ-פארשלאג [ביל] ווערט אנגענומען אין קאנגרעס און דער פרעזידענט לעגט ניט זיין וועטא, ווערט דער ביל א געזעץ נאכדעם ווי צעהן טעג געהען אריבער. ווען אבער דער ביל איז אנגענומען געווארען אין דעם משך פון די לעצטע צעהן טעג, איידער דער קאנגרעס ווערט געשלאסען, דאן מעג דער פרעזידענט, ווען ער וויל דעם ביל ניט בעשטעטיגען, איהם לאזען ליעגען אין "קעשענע" אויך אהן א וועטא און ער ווערט ניט קיין געזעץ.

pock'-hole *n.* (פאק'-האול) ז. *pock-mark*.

pock'-house *n.* (פאק'-האוס) א שפיטאל פאר פאקען-קראנקע.

pock'iness *n.* (פאק'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט פאקען, דאס זיין קראנק אויף פאקען.

pock'-mark *n.* (פאק'-מארק) א פאקען-צייכען, א פאקען-גריבעל, א פאק.

pock'-marked *a.* (פאק'-מארקט) געשטופעלט [פון פאקען].

pock'-pit'ted *a.* (פאק'-פיט'-עד) געשטופעלט [פון פאקען].

pock'wood *n.* (פאק'-הוואוד) ז. *lignum-vitæ*.

pock'y *a.* (פאק'-אי) פאקיג, בעדעקט מיט פאקען, קראנק אויף פאקען; סיפיליטיש; נידערטרעכטיג, לומפיג.

po'co *adv.* (פאו'-קאו) אין מוזיק — עטוואס, אביסעל.

pococuran'te *n.* (פאו-קא-קו-רענ'-טע) א גלייכגילטיגער מענש; א נאכלעסיגער, אן אבגעלאזענער אדער אונפינקטליכער מענש.

pococuran'tism *n.* (פאו-קא-קו-רענ'-טיזם) גלייכגילטיגקייט; נאכלעסיגקייט, אבגעלאזענקייט; אונפינקטליכקייט.

poco'sin *n.* (פא-קאו'סין) זומפ-לאנד בעדעקט מיט וואלד.

poc'uliform *a.* (פאק'-יו-לי-פארם) בעכער-פערמיג, ווי א בעכער.

pod *n. and v.* (פאד) א שויט, א הילזן; בעקומען שויטען; אנשוועלען ווי א שויט; צוזאמענטרייבען ים-הינד אדער וואלראסען, אום זיי צו טויטען.

podag'ra *n.* (פא-דעג'-רע) פאדאגרא, פוס-גיכט [אזא קראנקהייט אין די פים].

pod'agral *a.* (פאד'-ע-גרעל) ז. *podagric*.

podag'ric *a.* (פא-דעג'-ריק) פאדאגריש, וואס האט פאדאגרא אדער פוס-גיכט [א מין פוס-קראנקהייט]; וואס איז שייך צו פאדאגרא.

podag'rical *a.* (פא-דעג'-רי-קעל) ז. *podagric*.

pod'agrous *a.* (פאד'-ע-גראס) ז. *podagric*.

podal'gia *n.* (פא-דעל'-דזשי-א) פוס שמערצען, ניירעלגיע אין די פים.

podal'ic *a.* (פא-דעל'-איק) וואס איז שייך צו די פים.

podarthri'tis *n.* (פאד-אר-טהראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די פוס-געלענקען.

pod'der *n.* (פאד'-ער) א שויטען-זאמלער.

pod'dy *a.* (פאד'-אי) רונד-בייכיג.

podestà' *n.* (פאו-דעס-טא') א מאגיסטראט אדער בירגערמייסטער אין איטאליען.

podge *n. and v.* (פאדזש) א לוזשע; שווער ארבייטען, זיך פלאגען.

podg'y *a.* (פאדזש'-אי) ז. *pudgy*.

po'dial *a.* (פאו'-די-על) וואס איז שייך צו א פאדיום. ז. *podium*.

podis'mus *n.* (פא-דיס'-מאס) ספאזמען אין די מוסקולען פון די פים.

po'dium *n.* (פאו'-די-אם) א פאדיום, אן עסטראדע, א פלאטפארמע [אין א פערזאמלונגס-זאאל].

podyperidro'sis *n.* (פאד-אי-פער-אי-דראו'-סיס) א שטארקע שוויצונג פון די פים.

po'e *n.* (פאו'-ע) ז. *poe-bird*.

po'e-bird *n.* (פאו'-ע-בוירד) די פאע אדער דער פאסטאר-פויגעל. ז. *parson-bird*.

po'em *n.* (פאו'-עם) א פאעמא, א געדיכט.

poemat'ic *a.* (פאו-ע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א פאעמא אדער געדיכט; ווי א פאעמא; פאעטיש.

poeph'agous *a.* (פא-עפ'-ע-גאס) וואס שפייזט זיך מיט גראז, גראז-פרעסענד; וואס בעלאנגט צו דעם מין בייטעל-טהיערע, וועלכע שפייזען זיך מיט פלאנצען.

po'esy *n.* (פאו'-ע-סי) פאעזיע; די דיכט-קונסט.

po'et *n.* (פאו'-עט) א פאעט, א דיכטער.

po'etaster *n.* (פאו'-עט-עס-טער) א פאעטעל, א גראמען-מאכער.

po'etastry *n.* (פאו'-עט-עס-טרי) גראמען-מאכעריי; שלעכטע פאעזיע.

po'etess *n.* (פאו'-עט-עס) א דיכטערין.

po'ethood *n.* (פאו'-עט-הוד) דאס זיין א פאעט.

poet'ic *a.* (פא-עט'-איק) פאעטיש, דיכטעריש.

poet'ical *a.* (פא-עט'-אי-קעל) ז. *poetic*.

poet'ically *adv.* (פא-עט'-אי-קעל-אי) אויף א פאעטישען אופן; אין בעצוג צו די כללים פון פאעזיע.

poet'ics *n.* (פא-עט'-איקס) די טעאריע פון פאעזיע.

poet'icule *n.* (פא-עט'-אי-קיול) ז. *poetaster*.

poetiza'tion *n.* (פאו-עט-אי-זיי'-שאן) דאס שרייבען אין פערזען; דאס פערוואנדלען אין א פאעטישער פארם.

po'etize *v.* (פאו'-עט-איז) דיכטען, שרייבען געדיכטע; אויסדריקען אין א פאעטישער פארם.

po'et lau'reate (פאו'-עט לאה'-רי-אייט) דער קעניגליכער הויף-פאעט אין ענגלאנד.

po'etry *n.* (פאו'-עט-רי) פאעזיע, דיכטונג; דיכט-קונסט.

po'etship *n.* (פאו'-עט-שיפ) ז. *poethood*.

poh *int.* (פאו) פוי, פע!

poig'nancy *n.* (פאי'-נען-סי) שארפקייט, בייסעדיגקייט, ביטערקייט; שטעכעדיגקייט; שמערצליכקייט.

poig'nant *a.* (פאי'-נענט) שארף; ביטער; בייסענד; שטעכעדיג; סאטיריש; העפטיג, זעהר שמערצליך.

poig'nantly *adv.* (פאי'-נענט-לי) מיט שארפקייט; בייסענד; שטעכעדיג; שמערצליך.

point *n. and v.* (פאינט) א פינטעל; א פונקט; א שפיץ; א זאך אדער אינסטרומענט וואס האט א שפיץ; א לאנד-שפיץ [א שמאל שטיקעל לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; א כאראקטעריסטישער שטריך אדער אייגענשאפט; א גראד, א שטופע; א צוועק; דער עצם, דער תמצית פון א זאך; א בעשטימטער פלאץ אדער לאגע; א דעטאל, אן איינצעלהייט פון א סעריע זאכען; א מאמענט, אן אויגענבליק; א קליין שטריקעל אדער רימען [ווי איינס פון די שטריקלעך וועלכע הענגען אראב פון די ראנדען פון א שיף-זעגעל]; אן איינשניט אדער צייכען וואס ווערט געמאכט מיט א שארף פערשפיצטען אינסטרומענט; אין גראמאטיק — דאס פינטעל וואס בעצייכענט דעם ענד פון א זאץ; אן אויג [אין קארטען-שפיעל]; די האלטונג אדער בענעהמונג פון א יאגד-הונד, ווען ער געפינט אוים וואו די חיה אדער פויגעל האלט זיך אויף; די מינדעסטע זאך וואס איז כאראקטעריסטיש פאר פינקטליכקייט; א חוט-השערה; איינע פון 32 טיילען, אויף וועלכע דער קאמפאס אויף א שיף איז געטיילט; אין מאטעמאטיק — א פונקט [דאס, וואס קען ניט געמאסטען ווערען אין דער לענג, ברייט אדער טיעף]; אין דרוקעריי — אן איינהייטס-מאס פון דער גרוים פון שריפט; דער עק פון א חיה; די טאמבורירטע שפיצען אדער קרוזשעווע; שפיצען, צושפיצען; שארפען; צוגעבען שארפקייט, מאכען פיקאנט; בעצוועקען; ריכטען צו א געוויסען פונקט; אנצייגען, אנווייזען; ציטירען, פינטלען; ביי מוליארעם — אנפילען דעם פלאץ צווישען צונויפגעלעגטע ציעגעל מיט וואפנע און עס פערגלעטען; געפינען דאס ארט, וואו די יאגד-רויב שטעלט זיך [וועגען א יאגד-הונד]; אנשטעלען איינעם; בעשטימען.

poin'tal *n.* (פאינ'-טעל) א שארף-פערשפיצטע זאך [ווי למשל, א פיסטיל פון א פלאנצע]; א ברוק אדער פאדלאגע אויסגעפלאסטערט מיט שרעג-ליגענדע פיערעקיגע פלאטען. ז. *pointel*.

point a rope (פאינט ע ראופ) פערשפיצען א שטריק [ווי כדי דורכצוציהען איהם דורך א שמאל לעכעל].

point at (פאינט עט) ווייזען מיט'ן פינגער אויף עפעס אדער אימעצען; אנצייגען.

point'-blank' *a., adv. and n.* (פאינט'-בלענק') גלייך אין פונקט, גלייך אין ציעל; אין א גלייכער ליניע; אויסדריקליך; גאנץ שארף; א שאס גלייך אין ציעל אריין.

He refused **point-blank** to obey the order.

point'-blank' range (פאינט'-בלענק' ריינדזש) די דיסטאנץ וואס א קויל פון א הארמאט פליהט אין א גלייכער ליניע, ניט אבבויגענדיג זיך צו דער ערד.

poin'ted *a.* (פאינ'-טעד) שפיציג, שארף פערשפיצט; שארף, שטעכיג, בייסענד [ווי א שטעך=ווערטעל]; דירעקט; דירעקט געציעלט אין א געוויסער פערזאן.

poin'ted arch (פאינ'-טעד ארטש) אין ארכיטעקטור — א פערשפיצטע ארקע, א פערשפיצטער בויגען.

poin'ted ball (פאינ'-טעד באהל) די שפיץ=קוגעל, א שיס=קוגעל אין דער פארם פון א קאנוס.

poin'tedly *adv.* (פאינ'-טעד-לי) אויף א פערשפיצטען שטייגער; בייסענד, שארף, קלוג; דייטליך, קלאר, דירעקט ציעלענד אין אימעצען.

poin'tedness *n.* (פאינ'-טעד-נעס) שפיציגקייט; שארפקייט [פון אן אויסדרוק].

poin'ted roof (פאינ'-טעד רוהף) דער משופע'דיגער גאטיישער דאך; דער שפיץ=דאך. ז. *Gothic style*.

poin'ted style (פאינ'-טעד סטאיל) אין ארכיטעקטור — דער גאטישער בוי=סטיל; דער סטיל פון פערשפיצטע ארקען אדער בויגענס. ז. *Gothic style*.

poin'tel *n.* (פאינ'-טעל) א שארפער שפיציגער אינסטרומענט; א מין קרייפען, וועלכע מען פלעגט בענוצען אין מיטעלאלטער; א שארף=פערשפיצטע זאך וואס איז ענליך צו א גריפעל אדער א בליישטיפט [ווי דער פיסטיל אין א פלאנצע]; א ברוק אדער פאדלאגע וואס איז אויסגעפלאסטערט מיט שרעג=ליעגענדע פיערעקיגע פלאטען.

poin'ter *n.* (פאינ'-טער) אן אנצייגער, אן אנווייזער; דער ווייזער פון א זייגער אדער פון א קאמפאס; א טייטעל; אן אינסטרומענט מיט א שארפען שפיץ דורכצושניידען אדער דורכצושטעכען עפעס; ביי מויערער — אן אינסטרומענט אויסצוהאקען די אלטע פערטריקענטע וואפנע צווישען די ציעגעל אין א מויער; דער הויבעל איבערצושטעלען די ווייכע פון אן אייזענבאהן [די בעוועגליכע רעלסע אדער שינע, דורך וועלכער מען פיהרט איבער א צוג פון איין אייזענבאהן=ליניע אויף א צווייטער]; דער שפיר=הונד [א מין יאגד=הונד].

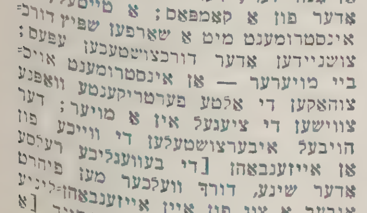

Pointer

poin'ter-dog *n.* (פאינ'-טער-דאג) דער שפיר=הונד. ז. *pointer*.

point'-fin'der *n.* (פאינט'-פאינ'-דער) אין פערספעקטיוו=צייכנונג — אן אינסטרומענט, דורך וועלכען עס ווערט בעשטימט דער פערשווינדע=פונקט אין א צייכנונג. ז. *vanishing-point*.

poin'ting *n.* (פאינ'-טינג) דאס פונקטירען, דאס שטעלען אבשטעל=צייכענס [אין שרייבען]; די פונקטיר=צייכענס, די אבשטעל=צייכענס; דאס ארויסהאקען די פערטריקענטע וואפנע צווישען ציעגעל אין א מויער און דאס אנפילען דעם לעדיגען פלאץ מיט נייער וואפנע; אין סקולפטור — דאס אבצייכנען מיט פונקטען די אויסערע ליניען פון א מאדעל אום איהם צו רעפראדוצירען אין מארמאר; אין גרויסע מיהלען — דער ערשטער פראצעס אין מאהלען קארן [דאס אבריינינגען די קערנדלעך פון די אנגעוואקסענע שפיצלעך און פון שאלעכץ].

poin'ting-machine' *n.* (פאינ'-טינג-מע-שין') א מאשין צו פערשפיצען פלעקלעך, טשוועקלעך, נאדלען, שפילקעס א. ד. ג.; אן אפאראט וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען אבצוצייכנען מיט פונקטען די אויסערע ליניען פון א סקולפטור=מאדעל אום איהם צו רעפראדוצירען פינקטליך אין מארמאר; א מאשין וואס לעגט אוים אבגעדרוקטע בויגענס פאפיער אום זיי צו בעשניידען.

poin'ting-stock *n.* (פאינ'-טינג-סטאק) א געגענשטאנד פון שפאט [א זאך פון וועלכער מען לאכט אב]. ז. *laughing-stock*.

point'-lace *n.* (פאינט'-לייס) דין טאמבורירטע שפיצען אדער קרוזשעווע.

point'less *a.* (פאינט'-לעס) 1. אהן א שפיץ; טעמפ; ניט שטעכיג; 2. ניט צום פונקט, ניט צו דער זאך.

2. The argument was **pointless**.

point of attack' (פאינט אוו ע-טעק') דער פונקט אין א פעסטונג, אויף וועלכען עס איז געריכטעט די הויפט אטאקע פון שונא.

point of con'tact (פאינט אוו קאנ'-טעקט) א בעריהרונגס=פונקט.

The relationship of buyer and seller is our only **point of contact**.

point of con'troversy (פאינט אוו קאנ'-טרא-וואיר-סי) א שטרייט=פונקט.

point of exclama'tion (פאינט אוו עקס-קלע-מיי'-שאן) אן אויסגעשריי=צייכען אין שריפט [!].

point of hon'or (פאינט אוו אנ'-אר) אן עהרען=פונקט, אן עהרען=פראגע, א זאך אדער ווארט וואס ריהרט אן איינעמס עהרע.

point of in'cidence (פאינט אוו אינ'-סי-דענס) אין אפטיק — א פונקט אויף אן אויבערפלעכע, אויף וועלכער עס פאלט א ליכט=שטראהל.

point of interroga'tion (פאינט אוו אינ-טער-א-גיי'-שאן) א פראגע=צייכען [?].

point of land (פאינט אוו לענד) א לאנד=שפיץ [א שמאל שטיקעל לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין וואסער].

point of law (פאינט אוו לאה) א יורידישער פרינציפ אדער רעגעל; א זאך וואס איז שייך צו יוריספרודענץ.

point of or'der (פאינט אוו אהר'-דער) א בעמערקונג צום טאגעס=ארדנונג [א פראגע וואס ווערט געשטעלט צום פארזיצענדען פון דער פערזאמלונג אדער צו דער פערזאמלונג גופא אויב דער פונקט וואס ווערט פערהאנדעלט איז געזעצליך לויט די פארלאמענטארישע רעגעלען אדער לויט דער קאנסטיטוציאן פון דער ארגאניזאציאן].

point of se'cancy (פאינט אוו סיע'-קענ-סי) אין מאטעמאטיק — דער שניט=פונקט [ווען א ליניע שניידט דורך א קרייז].

point of sight (פאינט אוו סאיט) דער שטאנדפונקט, דער געזיכטס=פונקט, דער פונקט פון וועלכען מען בעטראכט עפעס.

point of view (פאינט אוו וויו) דער שטאנדפונקט.

From the **point of view** of America, European countries are unprogressive.

point of vi'sion (פאינט אוו וויזש'-אן) דער שטאנדפונקט, דער געזיכטס=פונקט, דער פונקט, פון וועלכען עטוואס ווערט בעטראכט אדער בעאבאכטעט.

point out (פאינט אוט) אנצייגען, אנווייזען, צייגען, ווייזען, אנווינקען; בעצייכנען; בעשטימען.

points'man *n.* (פאינטס'-מען) אין ענגלאנד — דער וויכען=שטעלער אויף אן אייזענבאהן [דער ארבייטער וועלכער שטעלט איבער די בעוועגליכע רעלסע אדער שינע אום אריבערצופיהרען א צוג פון איין אייזענבאהן=ליניע אויף א צווייטער].

points'man's house (פאינטס'-מענז האוס) דאס הייזעל פון אייזענבאהן=וועכטער.

points of the com'pass (פאינטס אוו טהי קאמ'-פעס) די פונקטען, וואו די 32 ליניען וואס געהען ארוים פון צענטער פון א קאמפאס שניידען זיך איבער מיט דעם קרייז.

point to (פאינט טו) צייגען אויף עפעס.

point'-to-point' *adv.* (פאינט'-טו-פאינט') אין א גלייכער ליניע; פון איין ענדע=פונקט ביז'ן צווייטען.

poise *v. and n.* (פאיז) וועגען, אבוועגען; באלאנסירען; איבערלעגען זיך; זיין אין גלייכגעוויכט מיט עפעס אדער אימעצען; האלטען אין גלייכגעוויכט; אראבוועגען, אראבדריקען; הענגען [ווי אין דער לופטען], זיין אונבעשטימט; געוויכט, שווערקייט; א וואג; א געגען=געוויכט, א גלייכגעוויכט; געזעצטקייט, רוהיגקייט, גלייכמעסיגקייט [אין כאראקטער]; דאס הענגען אין דער לופט; דאס באלאנסירען.

poised *a.* (פאיזד) אבגעוואגען; גלייך שווער, אין גלייכגעוויכט.

poise down (פאיז דאון) איבערוועגען, ארונטערדריקען.

poise'less *a.* (פאיז'-לעס) אהן געוויכט; זעהר לייכט.

poi'ser *n.* (פאי'-זער) איינער וואס וועגט, אן אבוועגער.

poi'son *n. and v.* (פאיזן) גיפט, סם; פערגיפטען; פערפעסטען, פערדארבען.

poi'sonable *a.* (פאי'זנ-עבל) וואס קען פערגיפטעט אדער פער'סמ'ט ווערען.

poi'son-ash *n.* (פאי'זנ-עש) ז. *poison-sumac*.

poi'son-bag *n.* (פאי'זנ-בעג) ז. *poison-sac*.

poi'son-cup *n.* (פאי'זנ-קאפ) דער גיפט=בעכער [אזא בעכער אדער קרוג, וועלכער, ווי מען האט געגלויבט, ווערט צובראכען, ווען מען גיסט אין איהם אריין גיפט און דערמיט קען מען ענטדעקען אויב די פליסיגקייט, וואס איז אין איהם אריינגעגאסען, איז פערגיפטעט].

poi'son-dog'wood *n.* (פאי'זנ-דאג'-הוואוד) ז. *poison-sumac*

poi'son-el'der *n.* (פאי'זנ-על'-דער) ז. *poison-sumac*

poi'soner *n.* (פאי'זנ-ער) א פערגיפ־טער, א גיפט־מישער; א פערדארבער.

poi'son-fang *n.* (פאי'זנ-פענג) דער גיפט־צאהן [פון א שלאנג].

poi'son-hem'lock *n.* (פאי'זנ-העמ'-לאק) ז. *hemlock*

poi'son-i'vy *n.* (פאי'זנ-אי'-ווי) א גיפטיגער קוסט אדער בוש מיט דינע צווייגלעך וואס קלעטערען און פלעכטען זיך איבער בוימער, פעלזען א. ד. ג.

poi'son-nut *n.* (פאי'זנ-נאט) דער ברעך־נוס [א מין פלאך־רונדעס זעהר גיפטי־געס קערנדעל פון אן אזיאטישען בוימעל].

poi'son-oak *n.* (פאי'זנ-אוק) ז. *poison-ivy*

poi'son-or'gan *n.* (פאי'זנ-אהר'-גען) א גיפטיגער ארגאן אדער גליעד.

poi'sonous *a.* (פאי'זנ-אס) גיפטיג; זעהר שעדליך, געפעהרליך.

poi'sonously *adv.* (פאי'זנ-אס-לי) אויף א גיפטיגען, שעדליכען אדער גע־פעהרליכען שטייגער.

poi'sonousness *n.* (פאי'זנ-אס-נעס) גיפטיגקייט; פערדערבליכקייט.

poi'son-sac *n.* (פאי'זנ-סעק) א גיפט־האלטער, א גיפט־בייטעל אדער גיפט־דרי־זע [ווי ביי שלאנגען].

poi'son-su'mac *n.* (פאי'זנ-שוה'-מעק) א קליין זעהר שעהן און גיפטיג בוימעל פון די מערב־געגענדען פון צפון־אמעריקא.

poi'son the mind (פאיזן טהי מאינד) 1. פערגיפטען דעם מוח, גייסטיג פערדאר־בען; 2. ארויסרופען האס אדער פערבי־סענהייט געגען אימעצען.

2. The stepmother **poisoned the** father's **mind** against the children.

poi'son-tooth *n.* (פאי'זנ-טוהטה) ז. *poison-fang*

poi'son-tree *n.* (פאי'זנ-טריע) א גיפ־טיג בוימעל פון דרום־אזיען און אויס־טראליען.

poissarde' *n.* (פוא-סארד') א גנב; א געמיינע פרוי; א מארק־פרוי, א סעדעכע.

poi'trel *n.* (פאי'-טרעל) אן אייזערנער פאנציר צו בעשיצען די ברוסט פון א קריעגס־פערד [אין מיטעלאלטער].

poi'trine *n.* (פאי'-טרין) א ברוסט־פאנ־צער [פאר א מענשען אדער פאר א פערד].

pokal' *n.* (פא-קאל') א באקאל, א בע־כער.

poke *v. and n.* (פאוק) אריינרוקען, אריינשטעקען; דורכשטעכען, אריינשטע־כען; געבען א לייכטען שטויס אדער שטופ; אויפוועקען אדער אויפרעגען אימעצען; געהן לאנגזאם מיט פוילע טריט; טאפען אין דער פינסטער; דאס אריינרוקען, דאס אריינשטעכען; א זאק, וואס מען שטעכט אדער שטעקט אריין [ווי א שארף פלע־קעל, אן אהל א. ד. ג.]; א מין האלז־באנד אדער קראגען מיט א צוגעבונדענעם קורצען שטאנג, וואס מען טהוט אן אויף'ן האלז פון א בהמה אדער חיה אום זי זאל ניט קענען ארויסגעהן פון אן ארומ־געצאמטען פלאץ; איינער וועלכער געהט לאנגזאם מיט פוילע טריט; א פוילאק, א לעדיג־געהער; אן אלטמאדישער פרויען־הוט מיט אן ארויסגעשטארצטען פראנט; א טאש, א קעשענע; א זעקעל; דער לופט־פענכער פון א פיש; די קערמעס־בעערע [א מין אמעריקאנער גראז].

poke at home (פאוק עט האום) זיצען אין דער היים, זיך ניט ריהרען פון שטוב.

poke'-bon'net *n.* (פאוק'-באנ'-עט) א הויכער פרויען־הוט מיט אן ארויסגע־שטארצטען פראנט וואס מען פלעגט טרא־גען אין אנהויב פון נייצעהנטען יאהר־הונדערט.

poke fun (פאוק פאן) שפאס מאכען, טרייבען קאטאוועס.

poke fun at (פאוק פאן עט) אויסלא־כען איינעם, אבשפאטען.

poke'-net *n.* (פאוק'-נעט) א נעץ אויף א שטעקען. ז. *pole-net*

poke out (פאוק אוט) ארויסשטופען, ארויסרייסען, ארויסציהען; ארויסשטע־קען, ארויסשטארצען.

poke out one's way (פאוק אוט הוואנז הוויי) אויסגעפינען דעם וועג טאפענדי־גערהייד.

po'ker *n.* (פאו'-קער) א קאטשערע, א פייער־פערשארער, א שאר־אייזען; פאו־קער [אזא אמעריקאנער קארטען־שפיעל]; א שרעק־בילד, א סטראשידלע.

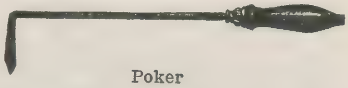

Poker

po'kerish *a.* (פאו'-קער-איש) 1. וואס ווארפט אן א פחד; מורא'דיג; 2. ווי א קאטשערע; שטייף.

1. There is something **pokerish** about a deserted dwelling, even in broad daylight. 2. Trying to be reserved he looks stiff and **pokerish**.

po'kerishly *adv.* (פאו'-קער-איש-לי) שטייף; ווי א קאטשערע.

po'ker-pain'ting *n.* (פאו'-קער-פיינ'-טינג) דאס מאכען א בילד אויף האלץ מיט א צוגליהטען אייזען.

po'ker-pic'ture *n.* (פאו'-קער-פיק'-טשור) א בילד וואס איז געמאכט אויף האלץ מיט א צוגליהטען אייזען.

poke'weed *n.* (פאוק'-הוויעד) א מין אמעריקאנער צווייגיג גראז מיט ווייסע בליהונגען און מיט פורפור־רויטע יאג־דעס.

po'king *a.* (פאו'-קינג) נידריג, קנעכ־טיש, געמיין.

po'ky *a.* (פאו'-קי) טעמפ, דום, נאריש [וועגען מענשען]; ענג, שמאל [וועגען א פלאץ]; ארים, געמיין.

polac'ca *n.* (פא-לעק'-א) א מין שיף מיט צוויי אדער דריי מאסטען [אין מי־טעללענדישען ים]; א פאלאנעז [אזא טאנץ], די מוזיק פון א פאלאנעז.

Po'lack *n.* (פאו'-לעק) א פאליאק, א פוילישער.

pola'cre *n.* (פא-לא'-קער) א שיף מיט צוויי אדער דריי מאסטען; א מאסט וואס איז געמאכט פון איין שטיק האלץ.

Po'lander *n.* (פאו'-לענ-דער) א פא־ליאק, א פוילישער.

po'lar *a.* (פאו'-לאר) פאלאר, וואס איז שייך צום פאל אדער צום ענד־פונקט פון דער אימאגינערער [פארגעשטעלטער אינ־געדאנק] אקס־ליניע פון א קוגעל; וואס איז שייך צום פאל פון ערד־קוגעל; וואס געפינט זיך אדער וואס קומט פון די פא־לארע געגענדען פון דער ערד; וואס איז שייך צום פאל אדער צום ענד־פונקט פון א מאגנעט.

po'lar bear (פאו'-לאר בעהר) דער אייז־בער [דער ווייסער בער וואס לעבט אין די קאלטע געגענדען ארום נארד־פאל פון דער ערד].

Polar Bear

po'lar cir'cles (פאו'-לאר סוירקלז) די פאלאר־קרייזען [דיביידע קרייזען אויף דעם ערד־קוגעל, וואס ליעגען פאראלעל צום עקוואטאר און שטעהען אב פון די פאלען אויף א שטרע־קע פון 23½ גראד. די פאלאר־קרייזען בע־צייכנען די גרענעץ פון די קאלטע פאלאר־גע־גענדען פון דער ערד].

po'lar dis'tance (פאו'-לאר דיס'-טענס) די דיסטאנץ אדער דער מרחק פון א געוויסען פונקט אויף א קוגעל ביז דעם פאל פון דיע־זען קוגעל.

polarim'eter *n.* (פאו-לע-רימ'-ע-טער) א פאלאריסקאפ. ז. *polariscope*

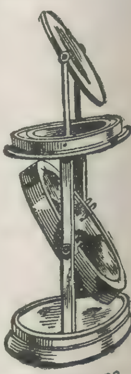

Polariscope

polar'iscope *n.* (פא-לער'-אי-סקאופ) א פא־לאריסקאפ [אן אינסטרומענט צו אונטער־זוכען פאלאריזירטעם ליכט]. ז. *polarization of light*

po'larise *v.* (פאו'-לאר-איז) ז. *polarize*

polar'ity *n.* (פא-לער'-אי-טי) פאלארי־טעט; דאס האבען צוויי ענטגעגענגעזעצ־טע פאלען; דער אונטערשיעד אין געווי־סע פיזישע אייגענשאפטען, וואס ווייזט זיך ארויס אין צוויי ענטגעגענגעזעצטע פונקטען אדער פאלען פון א זאך [ווי פון א מאגנעט, א ליכט־שטראהל א. ד. ג.]; דאס זיין צוגעצויגען צו איין פאל און אבגעשטויסען פון צווייטען; פאלאריזא־ציאן, די נאטור פון א ליכט־שטראהל צו בעזיצען פערשיעדענע אייגענשאפטען אין זיינע פערשיעדענע ריכטונגען.

po'larizable *a.* (פאו'-לאר-אי-זעבל) וואס קען פאלאריזירט ווערען. ז. *polarization*

polariza'tion *n.* (פאו-לאר-אי-זיי'-שאן) פאלאריזאציאן, דער אונטערשיעד אין געוויסע פיזישע אייגענשאפטען, וואס ווייזט זיך ארויס אין צוויי ענטגעגענגע־זעצטע ענדען אדער פאלען פון א זאך; אין אפטיק — די נאטור פון א ליכט־שטראהל צו בעזיצען פערשיעדענע איי־גענשאפטען אין זיינע פערשיעדענע ריכ־טונגען; אין עלעקטריציטעט — דאס אב־זעצען זיך פון גאזען אויף די עלעקטרא־דען אין אן עלעקטרישער באטעריי דורך די מאלעקולארע בעוועגונגען וואס ווערען ארויסגערופען פון דעם עלעקטרישען שטראם.

polariza'tion of light (פּאָו–לאַר–אי–זיי'–שאַן אָוו לאַיט) די פּאָלאַריזאַציאָן פון ליכט, די אייגענשאַפט וואָס אַ ליכט־שטראַהל בעקומט דורך געוויסע בעדינגונגען, דאָס אַלע וויבראַציאָנען [בעוועגונגען] פון עטהער אין דיעזען שטראַהל קומען פאָר אין איין איינציגער פלעכע, וועהרענד אין אַ געוועהנליכען ליכט־שטראַהל קומען דיעזע וויבראַציאָנען פאָר אין פערשיעדענע פלעכען. אַזאַ פּאָלאַריזירטער שטראַהל פערלירט די פעהיגקייט רעפלעקטירט [צוריקגעוואָרפען] צו ווערען אָדער געבראַכען צו ווערען [אַ ליכט־שטראַהל ווערט פּאָלאַריזירט, ווען ער ווערט רעפלעקטירט אָדער צוריקגעוואָרפען פון אַ שפּיגעל, פון אַ וואַסער־פלעכע א. ד. ג., זוען ער ווערט דורכגעלאָזען דורך אַ סעריע דורכזיכטיגע גלאָז־פּלאַטען, וועלכע שטעהען אין אַ פּאַראַלעלער ריכטונג צו דעם איינפאַלס־ווינקעל פון דעם שטראַהל און דורך אַ דאָפּעלטער שטראַהלען־ברעכונג].

po'larize *v.* (פּאָו'–לאַר–איז) פּאָלאַריזירען [ווי דאָס ווערט געטהאָן מיט אַ ליכט־שטראַהל, אַז ער זאָל פערלירען די פעהיגקייט רעפלעקטירט אָדער געבראָכען צו ווערען. ז. *polarization of light*]; אין עלעקטריציטעט — בעדעקען מיט אַ גאַז־שיכט דורך דער ווירקונג פון עלעקטרישען שטראָם [ווי דאָס פּאַסירט מיט דער נעגאַטיווער פּלאַטע פון אַ וואָלטאָישער באַטעריי].

po'larized *a.* (פּאָו'–לאַר–איזד) פּאָלאַריזירט. ז. *polarize*

po'larizer *n.* (פּאָו'–לאַר–אי–זער) דער טייל פון אַ פּאָלאַריסקאָפּ [אַן אָפּטישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען פּאָלאַריזירטעס ליכט] דורך וועלכען עס ווערט פּאָלאַריזירט דאָס ליכט. ז. *polariscope*

po'lar lights (פּאָו'–לאַר לאַיטס) דאָס נאָרד־ליכט [אַ ליכט־ערשיינונג וואָס טרעפט זיך אָפט אין די פּאָלאַר־לענדער און ווייזט זיך ארויס ווי זעהר אַ גרויסער העל־שיינענדער בויגען פון אַ בלייך־געלבען קאָליר מיט שטראַהלען וואָס שיינען אַב אויף זעהר אַ ווייטער שטרעקע].

po'lar star (פּאָו'–לאַר סטאַר) דער פּאָלאַר־שטערן, דער פּלאַנעט ווענוס.

pol'der *n.* (פּאָול'–דער) אַ נידריגעס און זומפּיגעס שטיק לאַנד, וואָס איז ארומגעבויט מיט אַ וואַל אום עס זאָל ניט פערפלייצט ווערען פון וואַסער [אַזעלכע שטיקער לאַנד זיינען פאַראַן פיעל אין האָלאַנד און צפון־דייטשלאַנד].

Pole *n. and v.* (פּאָול) דער פּאָל [איינער פון די צוויי ענד־פּונקטען פון אַן אַקס־ליניע, וואָס שניידט דורך אַ קוגעל]; דער נאָרדליכער אָדער זידליכער ענד־פּונקט פון דער ערד; איינער פון די צוויי פּונקטען אין הימעל־געצעלט, וואו די אימאַגינער [פאַרגעשטעלט] פערלענגערטע אַקס־ליניע פון דער ערד שניידט דורך דעם הימעל; דער פּאָלאַר־שטערן; איינער פון די צוויי פּונקטען פון אַ מאַגנעט, עלעקטרישער באַטעריי א. ד. ג., אויף וועלכע עס זיינען קאָנצענטרירט ענטגעגענגעזעצטע פיזישע אייגענשאַפטען [ווי צוציהונג און אָבשטויסונג]; אַ שטאַנג; אַ לאַנגער פערשפּיצטער פּלאָקען; דער דייקסעל אָדער דישעל פון אַ וואָגען; דער מאָס־רוט [אַ שטאַנג צו מעסטען לאַנד. האַלט 5½ יאַרד אָדער 16½ פוס]; אָנשטעלען פּלעקער אַלס שטיץ־שטאַנגען; אָנבינדען אויף שטאַנגען [ווי די שטענגלעך פון באָב־פּלאַנצען]; טראָגען אויף שטאַנגען; טרייבען אָדער שטופּען [אַ שיף] מיט אַ האָקען־שטאַנג [קעקשע].

Pole *n.* (פּאָול) אַ פּאָליאַק, אַ פּוילישער, אַ געבאָרענער אָדער איינוואָהנער פון פּוילען.

pole'ax *n.* (פּאָול'–עקס) אַ פּאַרצייטיגע וואָפע אין דער פאָרם פון אַ האַק אויף אַ לאַנגען שטעקען; אַ שטרייט־האַק.

pole'cat *n.* (פּאָול'–קעט) אַ טכויר, אַן אילטיס, אַ שעשקע.

Polecat

pole'-chan'ger *n.* (פּאָול'–טשיינ'–דזשער) אַ פּאָל־ווענדער, אַ שטראָם־ווענדער [אַ פאָררכטונג, דורך וועלכער מען קען אומבייטען די ריכטונג פון אַן עלעקטרישען שטראָם].

pole'-fence *n.* (פּאָול'–פענס) אַ צאָם פון אַריינגעשלאָגענע פּלעקער.

pole'-hedge *n.* (פּאָול'–העדזש) ז. *pole-fence*

pole'-hook *n.* (פּאָול'–הוק) אַ האָקען אָדער קרוק אויף דעם ענד פון אַ דייקסעל אָדער דישעל פון אַ וואָגען.

pole'-horse *n.* (פּאָול'–האָהרס) אַ דישעל־פערד [דאָס מיטעלסטע פערד אין די אַלאַבלעס]

pole'less *a.* (פּאָול'–לעס) אָהן אַ דייקסעל אָדער דישעל [וועגען אַ וואָגען].

pol'emarch *n.* (פּאָל'–ע–מאַרק) דער פּאָלעמאַרך [דער טיטול פון אַ הויכען בעאַמטען אין אַלט־גריכענלאַנד].

pole'-mast *n.* (פּאָול'–מעסט) אַ מאַסט [אויף אַ שיף] וואָס איז געמאַכט פון איין בוים.

polem'ic *a. and n.* (פּאַ–לעמ'–איק) פּאָלעמיש, וואָס איז שייך צו אַ פּאָלעמיק [אַ מינדליכער אָדער שריפטליכער שטרייט וועגען אַ ליטעראַרישער, וויסענשאַפטליכער אָדער סאָציאַל־פּאָליטישער פראַגע]; אַ פּאָלעמיק, אַ פּלוגתא, אַ וואָרט־שטרייט; אַ פּאָלעמיקער, איינער וואָס פיהרט אַן אַ מינדליכען אָדער שריפטליכען שטרייט וועגען אַ געוויסער פראַגע.

polem'ical *a.* (פּאַ–לעמ'–אי–קעל) פּאָלעמיש, וואָס איז שייך צו אַ פּאָלעמיק. ז. *polemic*

polem'ically *adv.* (פּאַ–לעמ'–אי–קעל–אי) אויף אַ פּאָלעמישען שטייגער; פיהרענדיג אַ מינדליכען אָדער שריפטליכען שטרייט איבער אַ געוויסער פראַגע.

polem'ics *n.* (פּאַ–לעמ'–איקס) פּאָלעמיק, דאָס האַלטען ויכוחים איבער געוויסע פראַגען; די געשיכטע אָדער די אַרט־און־ווייזע פון פיהרען ויכוחים איבער פערשיעדענע רעליגיעזע פראַגען.

pol'emist *n.* (פּאָל'–ע–מיסט) אַ פּאָלעמיסט, אַ פּאָלעמיקער, איינער וואָס פיהרט אַן אַ מינדליכען אָדער שריפטליכען שטרייט איבער אַ געוויסער פראַגע.

pol'emoscope *n.* (פּאָל'–ע–מאַ–סקאָופּ) אַ מיליטערישער שפּאַקטיוו, דורך וועלכען מען קען קוקען אין אַלע זייטען אין איין צייט.

pole'-net *n.* (פּאָול'–נעט) אַ נעץ אויף אַ שטעקען.

polen'ta *n.* (פּאַ–לענ'–טאַ) פּאָלענטאַ, מאַמאַליגע [אַ קאַשע פון מאַאיס אָדער קוקורוזע־מעהל].

pole'-plate *n.* (פּאָול'–פּלייט) דער האָריזאָנטאַל־ליעגענדער באַלקען, אויף וועלכען עס האַלטען זיך די קראַקוועס פון אַ דאַך.

pole'-star *n.* (פּאָול'–סטאַהר) דער פּאָלאַר־שטערן, דער נאָרד־שטערן; דאָס וואָס דיענט אַלס פיהרער אָדער וועג־ווייזער.

pole'-strap *n.* (פּאָול'–סטרעפּ) אַ דיקער רימען, וואָס פעראייניגט אַ וואָגען־דישעל מיט'ן האַלז פון דעם איינגעשפּאַנטען פערד.

pole'-vault *n.* (פּאָול'–וואָהלט) אַ שפּרונג [איבער אַ קלאָץ] מיט דער הילף פון אַ לאַנגען שטעקען.

pole'-vault'ing *n.* (פּאָול'–וואָהלט'–אינג) דאָס שפּרינגען מיט דער הילף פון אַ שטעקען.

pole'ward *adv.* (פּאָול'–הוואַרד) אין דער ריכטונג צום נאָרד אָדער זיד־פּאָל.

pole'wards *adv.* (פּאָול'–הוואַרדז) ז. *poleward*

po'ley *a.* (פּאָו'–לי) לאַבאַטע, אָהן הערנער.

police' *n. and v.* (פּאַ–ליעס') 1. פּאָליציי; עפענטליכע אָרדנונג און פערוואַלטונג; 2. דאָס אַבריינגען, דאָס ברייגנען אין אָרדנונג; ערפילונג פון ניט מיליטערישע פליכטען [ביי מיליטער]; 3. בעוואַכען, אויפהאַלטען אָרדנונג; בעשיצען [דורך פּאָליציי]; אַבריינגען, ברייגנען אין אָרדנונג [ביי מיליטער].

3. It is difficult to **police** the town during a strike.

police' board (פּאַ–ליעס' באָורד) אַ קאָמיטעט וואָס פערוואַלטעט דעם פּאָליציי־דעפּאַרטאַמענט פון אַ שטאָדט.

police' cap'tain (פּאַ–ליעס' קעפּ'–טיין) אַ פּאָליציי־קאָמיסאַר [פּריסטאַוו].

police' commis'sioner (פּאַ–ליעס' קאַ–מיש'–אַנ–ער) אַ פּאָליציי־פּרעפעקט, דער הויפּט פון דעם פּאָליציי־דעפּאַרטאַמענט אין אַ שטאָדט.

police' con'stable (פּאַ–ליעס' קאַנ'–סטעבל) אַ פּאָליציסט.

police' court (פּאַ–ליעס' קאָורט) אַ פּאָליציי־געריכט.

police' force (פּאַ–ליעס' פאָורס) די פּאָליציי.

police' inspec'tor (פּאַ–ליעס' אינ–ספּעק'–טאַר) אַ פּאָליציי־אינספּעקטאָר, דער העכסטער פּאָליציי־בעאַמטער פון אַ שטאָדט־דיסטריקט.

police' jus'tice (פּאַ–ליעס' דזשאַס'–טיס) ז. *police magistrate*

police' mag'istrate (פּאַ–ליעס' מעדזש'–איס–טרייט) אַ פּאָליציי־ריכטער, אַ ריכטער פון אַ פּאָליציי־געריכט.

police'man *n.* (פּאַ–ליעס'–מען) אַ פּאָליציסט.

police'-nip'pers *n.* (פּאַ–ליעס'–ניפּ'–ערז) קאַנדאַלען.

police' of'fice (פּאַ–ליעס' אָפ'–איס) ז. *police station*

police' of'ficer (פּאַ–ליעס' אָפ'–אי–סער) אַ פּאָליציסט.

police' rate (פּאַ–ליעס' רייט) אַ שטאָדטישער שטייער צום אויסהאַלטען די פּאָליציי [אין ענגלאַנד].

police' ser'geant (פּאַ–ליעס סאַר'–דזשענט) אַ פּאָליציי־סערזשאַנט, אַ קליינער פּאָליציי־בעאַמטער.

police' sta'tion (פּאַ–ליעס' סטיי'–שאַן) אַ פּאָליציי־צירקעל, אַ פּאָליציי־וואַך.

policlin'ic *n.* (פאל-אי-קלינ'-איק) א פאליקליניק, אן אלגעמיינער שטאדטישער שפיטאל. ז. ***polyclinic***

pol'icy *n.* (פאל'-אי-סי) 1. פאליטיק; טאקטיק; טאקטישקייט; 2. א פערזיכערונגס=צייגניס, א פאליסע; א רעגיערונגס=אקציע [אין ענגלאנד]; דאס וועטען אויף לאטערעע=נומערען.

1. Honesty is the best **policy**.

pol'icy-book *n.* (פאל'-אי-סי-בוק) א בוך פון א פערזיכערונגס=געזעלשאפט, וואו עס זיינען פערשריבען די פאליסעס אדער פערזיכערונגס=צייגניסע, וואס די געזעלשאפט האט ארויסגעגעבען.

pol'icy-hol'der *n.* (פאל'-אי-סי-האול'-דער) דער בעזיצער פון א פערזיכערונגס=שיין [פאליסע], א פערזיכערטער, אן אסעקורירטער.

pol'icy-shop *n.* (פאל'-אי-סי-שאפ) א פלאץ וואו מען וועט אויף לאטערעע=נומערען.

pol'icy-slip *n.* (פאל'-אי-סי-סליפ) א צייגניס וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף דעם איינגעלעגטען געלד ביים וועטען אויף לאטערעע=נומערען.

poliencephali'tis *n.* (פאל-אי-ענ-סעפ-ע-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם גרויען מארך=שטאף אין קאפ.

po'ling *n.* (פאו'-לינג) דאס געברויכען א פלאקען; דער הילצערנער ארומשלאג אדער אויספוטערונג אין א טונעל; זיך אנשטאפען דעם קאפ [לערנענדיג פאר אן עקזאמען].

poliomyeli'tis *n.* (פאל-אי-א-מאי-ע-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם גרויען שטאף פון דעם רוקען=מארך.

pol'ish *v. and n.* (פאל'-איש) 1. פאלירען, שלייפען, גלאט מאכען, ארויפציהען א גלאנץ; 2. פערפיינערען, אויסעדלען, מאכען עלעגאנט; 3. קריעגען א גלאנץ, ווערען גלאט אדער פאלירט; שמייסען, שלאגען; 4. גלאטקייט, גלאנץ, פאלירטקייט, געשליפענקייט, פאליטור; 5. עלעגאנץ, פערפיינערונג.

1. Let me **polish** my shoes. 5. A college education gives a man **polish**.

Po'lish *a. and n.* (פאו'-ליש) פויליש; די פוילישע שפראך; א מין שעהנע הוהן; דאמקעס.

pol'ishable *a.* (פאל'-איש-עבל) וואס קען פאלירט ווערען אדער געשליפען ווערען; וואס קען געמאכט ווערען גלאט אדער גלאנציג.

Po'lish ber'ry (פאו'-ליש בער'-אי) א מין אינזעקט, פון וועלכען מען מאכט רויטע פארב.

Po'lish check'ers (פאו'-ליש טשעק'-ערז) דאמקעס.

Po'lish draughts (פאו'-ליש דרעפטס) ז. ***Polish checkers***

pol'ished *a.* (פאל'-אישט) 1. פאלירט; געשליפען, גלאנציג, גלאט; 2. פיין, עלעגאנט, העפליך.

2. He is a man of refined, **polished** manners.

pol'isher *n.* (פאל'-איש-ער) איינער אדער עטוואס וואס פאלירט, שלייפט, מאכט גלאט אדער גלאנציג; א פאלירער; א בוכבינדער=אינסטרומענט צו מאכען גלאט און גלאנציג דאס לעדער פון'ם באנד.

pol'ishing *n.* (פאל'-איש-אינג) דאס פאלירען אדער שלייפען; פאליטור; פערפיינערונג.

pol'ishing-bed *n.* (פאל'-איש-אינג-בעד) אזא מאשין צו שלייפען שטיינער.

pol'ishing-cask *n.* (פאל'-איש-אינג-קעסק) א פעסעל, אין וועלכען קליינע מעטאלענע זאכען ווערען בעדעקט מיט פאליר=שטאף און ווערען פאלירט רייבענדיג זיך איינע אין די אנדערע, ווען דאס פעסעל ווערט געבראכט אין בעוועגונג.

pol'ishing-disk *n.* (פאל'-איש-אינג-דיסק) א שלייף=רעדעל [אן אינסטרומענט פון דענטיסטען צו שלייפען צייהנער].

pol'ishing-i'ron *n.* (פאל'-איש-אינג-אי'-ערן) א פאליר=אייזען, א גלעט=אייזען אין בוכבינדעריי; א פלעט=אייזען אין א וואש=הויז צו פרעסען אנגעקראכמאלעטע וועש.

pol'ishing-machine' *n.* (פאל'-איש-אינג-מע-שין') א פאליר=מאשין, א שלייף=מאשין, א מאשין צו מאכען גלאט און גלאנציג [מעטאלען, שטיינער, גלאז א. ז. וו.].

pol'ishing-paste *n.* (פאל'-איש-אינג-פייסט) שוה=וואקס; מעבעל=פאליטור [אין א פערהארטעוועטער אדער טייגיגער פארם].

pol'ishing-pow'der *n.* (פאל'-איש-אינג-פאו'-דער) פאליר=פולווער.

pol'ishings *n.* (פאל'-איש-אינגז) דער שלייף=שטויב, דער שטויב וואס קומט אראב ביים שלייפען [הויפטזעכליך פון עדעלשטיינער].

pol'ishing-slate *n.* (פאל'-איש-אינג-סלייט) דער פאליר=שיעפער [א שיעפער=שטיין, מיט וועלכען מען פאלירט גלאז, מארמאר א. ז. וו.]; א מין שארפשטיין [צו שארפען און שלייפען געצייג].

pol'ishing-stone *n.* (פאל'-איש-אינג-סטאון) ז. ***polishing-slate***

pol'shing-wheel *n.* (פאל'-איש-אינג-הוויעל) א פאליר=ראד [א ראד, אויף וועלכען מען פאלירט, מען מאכט גלאט און גלאנציג פערשיעדענע זאכען].

pol'ish off (פאל'-איש אף) שנעל אב'פטר'ען.

polite' *a.* (פא-לאיט') 1. העפליך, עדעל, פיין; גוט=ערצויגען; 2. ראפינירט, פערפיינערט, געשליפען [אין סטיל].

1. Children should be taught to be **polite**.

polite' arts (פא-לאיט' ארטס) די שעהנע קינסטע.

polite' lit'erature (פא-לאיט' ליט'-ע-רע-טשור) די שעהנע ליטעראטור, בעלעטריסטיק.

polite'ly *adv.* (פא-לאיט'-לי) מיט העפליכקייט; אויף אן עדעלען, פיינעם, גוט=ערצויגענעם אופן.

polite'ness *n.* (פא-לאיט'-נעס) העפליכקייט, עדעלקייט, פיינקייט.

polite' soci'ety (פא-לאיט' סא-סאי'-ע-טי) די הויכע געזעלשאפט.

politesse' *n.* (פאל-אי-טעס') ז. ***politeness***

pol'itic *a.* (פאל'-אי-טיק) פאליטיש; קלוג, וועלט=קלוג, כיטרע.

polit'ical *a. and n.* (פא-ליט'-אי-קעל) פאליטיש; א ציווילער בעאמטער; א פאליטישער פערברעכער.

polit'ical assess'ments (פא-ליט'-אי-קעל ע-סעס'-מענטס) בייסטייערונגען פון בעאמטע און וואהל=קאנדידאטען פאר א וואהל=אגיטאציאן [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

polit'ical econ'omist (פא-ליט'-אי-קעל אי-קאנ'-א-מיסט) אן עקאנאמיסט, א קענער פון פאליטישער עקאנאמיע, א לעהרער פון פאליטישער עקאנאמיע, א שרייבער איבער פאליטישער עקאנאמיע. ז. ***political economy***

polit'ical econ'omy (פא-ליט'-אי-קעל אי-קאנ'-א-מי) פאליטישע עקאנאמיע [די וויסענשאפט, וועלכע פארשט די געזעצע פון דער ווירטשאפטליכער ענטוויקלונג פון די פעלקער און די בעדינגונגען פון פראדוקציאן און פערטיילונג פון רייכטימער].

polit'ical geog'raphy (פא-ליט'-אי-קעל דזשי-אג'-רע-פי) פאליטישע געאגראפיע [דער טייל פון געאגראפיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער פאליטישער איינטיילונג פון דער ערד].

polit'icalism *n.* (פא-ליט'-אי-קעל-איזם) דאס זיין שטארק פערטהאן אין פאליטיק.

polit'ical law (פא-ליט'-אי-קעל לאה) דער טייל פון יוריספרודענץ, וואס האט א שייכות צו דער ארגאניזאציאן פון שטאאטען און צו זייערע בעציהונגען צווישען זיך און צו זייערע בירגער.

polit'ical lib'erty (פא-ליט'-אי-קעל ליב'-ער-טי) פאליטישע פרייהייט [ווי די פרייהייט פון פערזאן, פרעס=פרייהייט, רעדע=פרייהייט, געוויסענס=פרייהייט, דאס רעכט אנטייל צו נעהמען אין די וואהלען פון רעגיערונגס=בעאמטע, פאלקס=פערטרעטער א. ד. ג.]; פאליטישע פרייהייט אדער אונאבהענגיגקייט פון א לאנד.

polit'ically *adv.* (פא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף א פאליטישען אופן; אין בעצוג צו פאליטיק.

polit'ical pow'er (פא-ליט'-אי-קעל פאו'-ער) פאליטישע מאכט; איינפלוס אויף דער רעגיערונג.

polit'ical sci'ence (פא-ליט'-אי-קעל סאי'-ענס) פאליטישע וויסענשאפט, שטאאטס=וויסענשאפט [די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט דער פארם פון רעגיערונגען, מיט די פרינציפען, אויף וועלכע זיי זיינען געבויט, מיט די געזעצען וועגען דער בעציהונג פון כלל צום יחיד און פון איין בירגער צום צווייטען א. ד. ג.].

polit'icaster *n.* (פא-ליט'-אי-קעס-טער) אן אויך מיר פאליטיקער, א הינטער=אויווען פאליטיקער, א לעזשאנקע=פאליטיקער.

politi'cian *n.* (פאל-אי-טיש'-ען) א פאליטיקער, א שטאאטסמאן; איינער וואס מישט זיך אין פאליטיק; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט פאליטיק צוליעב פערזענליכע צוועקען.

polit'icise *v.* (פא-ליט'-אי-סאיז) ז. ***politicize***

polit'icize *v.* (פא-ליט'-אי-סאיז) זיך פערנעהמען מיט פאליטיק.

pol'itics *n.* (פאל'-אי-טיקס) פאליטיק; שטאאטס=וויסענשאפט.

pol'ity *n.* (פאל'-אי-טי) א רעגיערונגס=פארם, א רעגיערונגס=סיסטעם.

polk *v.* (פאולק) טאנצען א פאלקע.

pol'ka *n.* (פאול'-קא) א פאלקע [אזא טאנץ]; די מוזיק פון א פאלקע.

pol'ka-dot *n.* (פאול'-קא-דאט) א מוסטער פון שטאף פאר פרויען=קליידער וואס בעשטעהט פון קייקעלעך אדער רונדע פינטעלעך.

pol'ka-gauze *n.* (פאול'-קא-גאהז) מארלע אדער גאז [א לייכטער דורכזיכטיגער געוועב] וואס איז דורכגעוועבט מיט דיקע פונקטען אדער קייקעלעך [ווי פרויען=שלייערס א. ד. ג.].

pol'ka-jack'et *n.* (פאול'-קא-דזשעק'-

עט) אזא קורצער געשטריקטער דראמעיאק.

poll *n. and v.* (פאול) דער קאפ; דער הינטער=קאפ, די פאטילניצע; א פערזאן, וואס איז פערשריבען אין א ליסטע; א ליסטע פון פערזאנען; א וואהל=ליסטע; א שטים=פלאץ, א פלאץ וואו מען גיט אב די שטימען ביי די וואהלען; א קאפ=שטייער; דער ברייטער ענד פון א האמער; דער דיק=קאפ [אזא פיש]; א פאפוגאי; א סטודענט פון קעמברידזשער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד, וועלכער האט אויסגעהאלטען דעם עקזאמען אבער אהן אן אויסצייכנונג; קעפען, אבהאקען דעם קאפ; אבהאקען די שפיצען, די הערנער א. ד. ג.; אבשערען די האר; אבשניידען, אבהאקען; בערויבען, בעפלינדערען; פערשרייבען אין דער וואהל=ליסטע; רעגיסטרירען; צאהלען קאפ=שטייער; אויספארשען אדער זיך דערוויסען אימעצענס מיינונג; שטימען, ווארפען א גאלקע, אבגעבען א שטימע ביי די וואהלען; ציהען אדער קריגען שטימען ביי די וואהלען.

pol'lack *n.* (פאל'-עק) אזא ים=פיש, וועלכער געפינט זיך אין פערשיעדענע געגענדען אין אייראפא, ווי אויך אין פאסיפישען ים.

poll'-adz *n.* (פאול'-עדז) א העקעל וואס דער צווייטער ענד איז א' האמער.

poll a ju'ry (פאול ע דזשו'-רי) אויסרופען יעדען פון די געשווארענע ריכטער מיט'ן נאמען און איהם פרעגען, אויב דער אורטייל וואס דער פארזיצענדער האט פארגעלעזען איז אין דער ווירקליכקייט דער, צו וועלכען יעדער איינער האט איינגעשטימט.

pol'lan *n.* (פאל'-ען) אזא זארט אירלענדישער טייך=הערינג.

pol'lard *n. and v.* (פאל'-ארד) אן ארומגעשניטענע מטבע; אן ארומגעהאקטער בוים; א לאבאטע בהמה אדער חיה [אן אקס אדער הירש א. ד. ג. וואס האט קיין הערנער ניט]; קלייען פון ווייץ; דער דיק=קאפ [אזא פיש]; ארומהאקען א בוים.

poll'-book *n.* (פאול'-בוק) א וואהל=ליסטע, א וואהל=רעגיסטער.

poll'-clerk *n.* (פאול'-קלוירק) א געהילף פון דעם פארזיצענדען ביי די וואהלען, דער שרייבער, וואס פערצייכענט די וואהל=שטימען.

polled *a.* (פאולד) ארומגעהאקט, ארומגעשניטען [ווי א בוים]; פליכעוואטע; ארומגעשארען [די האר]; ראזירט; לאבאטע [אהן הערנער].

pol'len *n. and v.* (פאל'-ען) בלומען=שטויב; בעדעקען מיט בלומען=שטויב [דער בעפרוכטונגס=שטאף פון פלאנצען, וואס האט די פארם פון א גאנץ דינעם געלבליכען שטויב].

pollena'rious *a.* (פאל-ע-ניי'-ריאס) וואס בעשטעהט פון מעהל; וואס בעשטעהט פון בלומען=שטויב.

pollena'tion *n.* (פאל-ע-ניי'-שאן) ז. *pollenization*.

pol'len-catarrh' *n.* (פאל'-ען-קע-טאר') ז. *hay-fever*.

pol'len-fe'ver *n.* (פאל'-ען-פיע'-ווער) ז. *hay-fever*.

polleniza'tion *n.* (פאל-ען-אי-זיי'-שאן) דאס בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב.

pol'lenize *v.* (פאל'-ען-איז) בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב.

pol'len-paste *n.* (פאל'-ען-פייסט) בלומען=שטויב געמישט מיט האניג ווי די ביענען מאכען עס צו שפייזען די יונגע.

pol'lent *a.* (פאל'-ענט) קרעפטיג, מעכטיג.

poll'er *n.* (פאול'-ער) א שטים=אבגעבער, א וועהלער; איינער וואס רעגיסטרירט די וועהלער; איינער וואס האקט ארום בוימער; א שערער, א ראזירער.

poll'-e'vil *n.* (פאול'-אי'וול) אזא נאקען=געשוויר אדער קאפ=געשוויר ביי א פערד.

pol'lex *n.* (פאל'-עקס) דער גראבער פינגער [פון דער האנד אדער פוס].

pol'lical *a.* (פאל'-אי-קעל) וואס איז שייך צום גראבען פינגער [פון דער האנד אדער פון פוס].

pollicita'tion *n.* (פא-ליס-אי-טיי'-שאן) א פערשפרעכען; א פרייוויליגע פערפליכטונג; אן איינזייטיגעס פערשפרעכען [א פערשפרעכען וואס איז נאך ניט אנגענומען געווארען פון דער פערזאן צו וועמען עס איז געמאכט].

pol'linar *a.* (פאל'-אי-נאר) אין באטאניק — בעדעקט מיט א דינעם שטויב וואס איז עהנליך צו בלומען=שטויב.

pol'linate *v.* (פאל'-אי-נייט) ז. *pollenize*.

pol'linated *a.* (פאל'-אי-ניי-טעד) אין באטאניק — בעזארגט מיט בלומען=שטויב.

pollina'tion *n.* (פאל-אי-ניי'-שאן) אין באטאניק — דאס בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב; די בעפרוכטונג פון פלאנצען דורך אינזעקטען, וועלכע בריינגען צו זיי דעם בלומען=שטויב.

pollinc'tor *n.* (פא-לינק'-טאר) איינער וואס פארבערייטעט די מאטעריאלען צום איינבאלזאמירען טויטע קערפערס.

poll'ing-booth *n.* (פאול'-אינג-בוהטה) א וואהל=לאקאל [דער פלאץ וואס עס ווערט איינגעריכטעט אבצוגעבען די שטימען ביי די וואהלען].

poll'ing-place *n.* (פאול'-אינג-פלייס) א וואהל=לאקאל, א וואהל=פלאץ.

poll'ing-sta'tion *n.* (פאול'-אינג-סטיי'-שאן) ז. *polling-place*.

pollin'ic *a.* (פא-לינ'-איק) וואס איז שייך צו בלומען=שטויב.

pollinif'erous *a.* (פאל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט בלומען=שטויב, וואס טראגט בלומען=שטויב [וועגען קערפערטיילען פון אינזעקטען, אין וועלכע זיי טראגען אריבער בלומען=שטויב פון איין פלאנצע צו דער אנדערער].

pollinig'erous *a.* (פאל-אי-נידזש'-ע-ראס) וואס זאמלען און טראגען בלומען=שטויב [ווי ביענען].

pol'liwig *n.* (פאל'-אי-הוויג) די ערשטע פארם פון א פראש אין די מעטאמארפאזען פון איהר ענטוויקלונג. ז. *metamorphosis*.

pol'liwog *n.* (פאל'-אי-הוואג) ז. *polliwig*.

poll'-mon'ey *n.* (פאול'-מאנ'-אי) ז. *poll-tax*.

poll'-par'rot *n.* (פאול'-פער'-אט) א פאפוגאי.

poll'-tax *n.* (פאול'-טעקס) קאפ=שטייער, קאפ=געלד, א שטייער וואס איז ארויפגעלעגט אויף יעדען שטים=אבגעבער אדער וועהלער.

pollute' *v.* (פא-ליוט') 1. בעפלעקען, בעשמוצען, פערראונרייניגען, מטמא זיין; פראפאנירען, מחלל זיין; 2. פערגוואלטיגען [א פרויענצימער].

1. The sewage of the town **polluted** the stream. 2. The assassins murdered the father and **polluted** the woman.

pollu'ted *a.* (פא-ליו'-טעד) בעפלעקט, בעשמוצט; בערויבט פון עהרע, פערגוואלדיגט [וועגען א פרוי].

pollu'tedness *n.* (פא-ליו'-טעד-נעס) בעפלעקטקייט, בעשמוצטקייט; דאס זיין פערראונרייניגט; דאס זיין בערויבט פון עהרע אדער פערגוואלדיגט [וועגען א פרוי].

pollu'ter *n.* (פא-ליו'-טער) א בעפלעקער, א מחלל; איינער וואס פערשוועכט אדער פערראונרייניגט; איינער וואס רויבט די עהרע פון א פרוי.

pollu'tingly *adv.* (פא-ליו'-טינג-לי) אויף א פערראונרייניגענדען, פערשוועכענדען שטייגער.

pollu'tion *n.* (פא-ליו'-שאן) די בעפלעקונג, די בעשמוצונג, די פערראונרייניגונג, דער חלול; פאלוציאן [דאס ארויסלאזען דעם זאמען אדער שכבת=זרע ניט אין דער צייט פון געשלעכטס=פעראייניגונג מיט א פרוי].

pol'ly *n.* (פאל'-אי) א פאפוגאי.

pol'lywig *n.* (פאל'-אי-הוויג) ז. *polliwig*.

pol'lywog *n.* (פאל'-אי-הוואג) ז. *polliwig*.

po'lo *n.* (פאו'-לאו) א מין פילקע=שפיעל, וואו די שפיעלער רייטען אויף פערד; א מין שפאנישער טאנץ.

polonaise' *n.* (פאו-לא-נייז') א פאלאנעז [א מין טאנץ]; די מוזיק פון א פאלאנעז; א מין אלטמאדיש פרויען=קלייד.

Polonese' *n.* (פאו-לא-נים') די פויליש שע שפראך.

Polo'nian *a. and n.* (פא-לאו'-ני-ען) פויליש, וואס איז שייך צו פוילען אדער צו די פאליאקען; א פאליאק.

polo'nium *n.* (פא-לאו'-ני-אם) פאלאניום, א כעמישער עלעמענט עהנליך צו ראדיום.

Po'lonize *v.* (פאו'-לא-נאיז) פאלאניזירען, מאכען פויליש.

polo'ny *n.* (פא-לאו'-ני) טרוקענע ווארשט פון האלב=געקאכטען שווייגען=פלייש.

pol'ska *n.* (פאול'-סקא) א מין שוועדישער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

polt *n.* (פאולט) א שלאג, א שטויס.

polt'-foot *n. and a.* (פאולט'-פוט) א קרומפיסיגער; קרומפיסיג.

poltroon' *n.* (פאל-טרוהן') א שוואך=הערציגער מענש, א טרוס, א שוועכלינג, א שרעקעדיגער, א פחדן.

poltroon'ery *n.* (פאל-טרוהנ'-ע-רי) שרעקעדיגקייט, פייגהייט, שוואך=הערציגקייט.

poltroon'ish *a.* (פאל-טרוהנ'-איש) שרעקעדיג; מוטלאז.

pol'verin *n.* (פאל'-ווע-רין) ז. *polverine*.

pol'verine *n.* (פאל'-ווע-רין) איבערגעברענטע אש פון א געוויסער פלאנצע [ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון גלאז].

po'ly *n.* (פאו'-לי) א מין גאמאנדער [אזא פלאנצע]. ז. *germander*.

polyacous'tic *a. and n.* (פאל-אי-ע-קוהס'-טיק) וואס פערגרעסערט דעם קלאנג; אן אינסטרומענט צו פערגרעסערען אדער פערשטארקערען דעם קלאנג.

polyacous'tics *n.* (פאל-אי-ע-קוהס'-טיקס) די לעהרע וועגען פערגרעסערען אדער פערמעהרען די קלאנגען.

pol'yact *a.* (פאל'-אי-עקט) וואס האט פיעל שטראהלען [וועגען די שטערן=ארטיגע ים=חיות און ים=פלאנצען].

polyac'tinal *a.* (פאל-אי-עק'-טי-נעל) וואס האט פיעל שטראהלען. ז. ***polyact***

pol'yadelph *n.* (פאל'-אי-ע-דעלף) אין באטאניק — א פלאנצע וואס האט דריי אדער עטליכע בינטלעך שטויב=געפעס [די מענליכע געשלעכטס=ארגאנען].

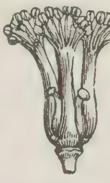
Polyadelph

Polyadel'phia *n.* (פאל-אי-ע-דעל'-פי-א) אין באטאניק — די פלאנצען מיט שטויב=געפעס, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען אין דריי אדער מעהר בינטלעך. ז. ***polyadelph***

polyadel'phian *a.* (פאל-אי-ע-דעל'-פי-ען) אין באטאניק — וואס האט שטויב=געפעס, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען אין דריי אדער מעהר בינטלעך; פאליאדעלפיש.

polyadel'phous *a.* (פאל-אי-ע-דעל'-פאס) ז. ***polyadelphian***

polyan'dria *n.* (פאל-אי-ען'-דרי-א) פאליאנדריע, דאס האבען עטליכע מאנען מיט איין מאל; אין באטאניק — א קלאס פלאנצען, וועלכע האבען פיעל בעזונדערע שטויב=געפעס [די מענליכע געשלעכטס=ארגאנען פון א פלאנצע].

polyan'drian *a.* (פאל-אי-ען'-דרי-ען) אין באטאניק — פיעל=מעניג, מיט א סך שטויב=געפעס [מענליכע געשלעכטס=ארגאנען].

polyan'dric *a.* (פאל-אי-ען'-דריק) פאליאנדריש, וואס איז שייך צו פאליאנדריע. ז. ***polyandry***

polyan'drous *a.* (פאל-אי-ען'-דראס) ז. ***polyandrian***

polyan'dry *n.* (פאל-אי-ען'-דרי) פאליאנדריע, פיעל=מענעריי [דאס האבען עטליכע מאנען מיט א מאל].

polyan'gular *a.* (פאל-אי-ען'-גיו-לאר) וואס האט פיעל ווינקלען.

polyan'thous *a.* (פאל-אי-ען'-טהאס) וואס האט פיעל בלומען [וועגען א פלאנצע].

polyan'thus *n.* (פאל-אי-ען'-טהאס) די שליסעל=בלום אדער פרימעל [אזא געלבע גארטען=בלום אויף הויכע שטענגלעך, וועלכע געהען ארויס פון א בינטעל ברייטע בלעטער]. ז. ***primrose***

Polyanthus

pol'yarchist *n.* (פאל'-אי-אר-קיסט) א פאליארכיסט, אן אנהענגער פון פאליארכיע [א רעגיערונג פון פיעלע].

pol'yarchy *n.* (פאל'-אי-אר-קי) פאליארכיע [א רעגיערונג וואס ווערט געפיהרט פון מעהרערע רעגיערער און ניט פון איין הערשער].

polyautog'raphy *n.* (פאל-אי-אה-טאג'-רע-פי) פאליאויטאגראפיע, דאס אראבנעהמען מעהרערע קאפיעס פון א געשריבענעם מאנוסקריפט ווי דורך ליטאגראפיע [שטיין=דרוק] א. ד. ג.

polycar'pic *a.* (פאל-אי-קאר'-פיק) פיעל=פרוכטיג, וואס גיט ארויס פרוכט מעהרערע מאל.

Polycar'pon *n.* (פאל-אי-קאר'-פאן) די נאגעל=קרויט פלאנצען [אזא מין גראזען וועלכע וואקסען אין די מעסיג=ווארימע און הייסע געגענדען, אויף וועלכע עס וואקסען קליינע ווייסע בלימעלעך אייננגעהילט אין פינף קעלך=בלעטלעך און האבען דריי אדער פינף שטענגלעך].

polycel'lular *a.* (פאל-אי-סעל'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון פיעלע צעלען.

polycen'tric *a.* (פאל-אי-סען'-טריק) וואס האט מעהרערע צענטערן אדער מיטעל=פונקטען.

polyceph'alous *a.* (פאל-אי-סעפ'-ע-לאס) פיעל=קעפיג.

pol'ychord *a. and n.* (פאל'-אי-קאהרד) וואס האט א סך סטרונעס; אזא באנדורע=עהנליכער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט צעהן סטרונעס.

polychres'tic *a.* (פאל-אי-קרעס'-טיק) וואס לאזט זיך געברויכען אויף פערשיעדענע אופנים אדער אין פערשיעדענע פערבינדונגען [ווי א מעדיצין, א ווארט א. ד. ג.].

polychromat'ic *a.* (פאל-אי-קרא-מעט'-איק) פיעל=פארביג, פערשיעדען=פארביג.

polychromat'ic proc'ess (פאל-אי-קרא-מעט'-איק פראס'-עס) א געוויסער פאטאגראפישער פראצעס צו מאכען בילדער אין פערשיעדענע קאלירען.

pol'ychrome *a. and n.* (פאל'-אי-קראום) פיעל=פארביג; אזא שימערענדער שטאף, וועלכער בעשטעהט פון א פערבינדונג פון קויהלען=שטאף, וואסער=שטאף און זויער=שטאף [ער האט די פארם פון פריזמאטישע קריסטאלען, האט א ביטערען געשמאק און קיין גערוך].

pol'ychrome prin'ting (פאל'-אי-קראום פרינ'-טינג) פיעל=פארביגע דרוקעריי.

polychro'mic *a.* (פאל-אי-קראו'-מיק) ז. ***polychromatic***

pol'ychromy *n.* (פאל'-אי-קראו-מי) פיעל=פארביגקייט, פערשיעדען=פארביגקייט; דאס מאלען מיט פערשיעדענע פארבען.

Polycle'tan *a.* (פאל-אי-קלי'-טען) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט=גריכישען סקולפטאר פאליקלעטוס פון ארגאס אדער צו די קונסט=פרינציפען, וועלכע ער האט געשאפען.

polyclin'ic *n.* (פאל-אי-קלינ'-איק) א פאליקליניק, א שטאדטישער אלגעמיינער שפיטאל [הויפטזעכליך וואו קראנקע ליעגען ניט, נאר בעקומען בלויז מעדיצינישען ראטה].

polyco'ria *n.* (פאל-אי-קאו'-רי-א) דאס פערהאנדענזיין פון מעהר ווי איין שווארץ=אפעל אין אויג.

polycotyle'don *n.* (פאל-אי-קאט-אי-לי'-דאן) א פלאנצע וואס האט מעהר ווי צוויי זאמען=בלעטלעך [די בלעטלעך וועלכע שפראצען ארויס פון זאמען=קערנדעל].

polycotyle'donous *a.* (פאל-אי-קאט-אי-לי'-דאנ-אס) וואס זייערע זאמען=קערנדלעך האבען מעהר ווי צוויי זאמען=בלעטלעך [וועגען פלאנצען].

polyc'racy *n.* (פא-ליק'-רע-סי) פיעל=הערשאפט, א רעגיערונג פון פיעלע הערשער.

polycyc'lic *a.* (פאל-אי-סיק'-ליק) פיעל=פאך גערדעהט, וואס האט פיעל רונדרונגען.

polycythe'mia *n.* (פאל-אי-סאי-טהי'-מי-א) אן איבערפלוס פון רויטע קארפוסקעלס [קייקעלעך] אין בלוט.

polydac'tyl *a. and n.* (פאל-אי-דעק'-טיל) פיעל=פינגערדיג, וואס האט פיעל פינגער [מעהר ווי נארמאל]; א חיה וואס האט פיעל פינגער.

polydac'tylism *n.* (פאל-אי-דעק'-טי-ליזם) דאס האבען מעהר פינגער ווי נארמאל.

polydac'tylous *a.* (פאל-אי-דעק'-טי-לאס) פיעל=פינגערדיג, וואס האט מעהר פינגער ווי נארמאל.

polydac'tyly *n.* (פאל-אי-דעק'-טי-לי) ז. ***polydactylism***

polydimen'sional *a.* (פאל-אי-די-מענ'-שאנ-על) וואס האט מעהר ווי דריי דימענזיאנען [וועגען אן אבסטראקטער פיגור, וועלכע מען שטעלט זיך פאר, אז זי האט מעהר ווי די דריי מעגליכע אויסמעסטונגען: ברייט, הויך און לענג].

polydip'sia *n.* (פאל-אי-דיפ'-סי-א) א קראנקהאפטער איבערטריבענער דורשט.

polyem'bryony *n.* (פאל-אי-עמ'-ברי-א-ני) אין באטאניק — די עקזיסטענץ פון צוויי אדער מעהר עמבריאס אין איין זאמען=קערנדעל.

polyer'gic *a.* (פאל-אי-אויר'-דזשיק) וואס ווירקט אדער וואס האט די קראפט צו ווירקען אין מעהרערע וועגען אדער אויף פערשיעדענע אופנים.

polyeth'nic *a.* (פאל-אי-עטה'-ניק) וואס איז בעוואהנט פון אדער וואס ענטהאלט מעהרערע נאציאנען אדער ראסען.

pol'yfoil *n. and a.* (פאל'-אי-פאיל) אין ארכיטעקטור — אן עפנונג [ווי א פענסטער אדער טהיר] אדער אן ארנאמענט וואס בעשטעהט פון פיעל בלעטערפערמיגע ארנאמענטען; וואס איז בעציערט מיט פיעל בלעטער [מעהר ווי פינף]; וואס בעשטעהט פון פיעל בלעטער [וועגען אן ארכיטעקטור=בעציערונג].

polyga'mian *a.* (פאל-אי-גיי'-מי-ען) מיט מענליכע און ווייבליכע בליטהען אויף דערזעלבער פלאנצע.

polyg'amist *n.* (פא-ליג'-ע-מיסט) א פאליגאמיסט, איינער וואס האט עטליכע ווייבער.

polyg'amize *v.* (פא-ליג'-ע-מאיז) פראקטיצירען פאליגאמיע; האבען פיעל ווייבער.

polyg'amous *a.* (פא-ליג'-ע-מאס) פאליגאמיש, וואס איז שייך צו פאליגאמיע. ז. ***polygamy***

polyg'amy *n.* (פא-ליג'-ע-מי) פאליגאמיע [דאס האבען פיעל ווייבער אויף איין מאל].

The Mormons believe in the practice of **polygamy** as an article of faith.

polygas'trian *a. and n.* (פאל-אי-געס'-טרי-ען) ז. ***polygastric***

polygas'tric *a. and n.* (פאל-אי-געס'-טריק) מיט פיעלע מאגענס; א בעשעפעניש [ווי געוויסע מיקראסקאפישע חיה'=

לעך] וואס האבען אדער שיינען צו האבען פיעל פערדייאונגס=זעקעלעך אדער מאגענס.

polygen'esis *n.* (פאל-אי-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — פאליגענעזיס, די לעהרע, אז ארגאניזמען ענטשטעהען פון פיעל פערשיעדענארטיגע צעלען אדער עמבריאנען.

polygenet'ic *a.* (פאל-אי-דזשי-נעט'-איק) וואס שטאמט פון מעהרערע פערשיעדענע אורזאכען; וואס האט זיך געבילדעט אויף פערשיעדענע אופנים אדער פון מעהרערע פערשיעדענע טיילען; פאליגענעטיש, וואס איז שייך צו פאליגענעזיס [ז. *polygenesis*].

polygen'ic *a.* (פאל-אי-דזשענ'-איק) צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע זארטען.

polyg'enism *n.* (פא-לידזש'-ע-ניזם) ז. *polygeny*

polyg'enist *n. and a.* (פא-לידזש'-ע-ניסט) א פאליגעניסט, איינער וועלכער האלט אז די מענשליכע ראסען זיינען ענטשטאנען פון פערשיעדענארטיגע זאאלאגישע אבשטאמונגען; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע מינים.

polygenis'tic *a.* (פאל-אי-דזשי-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו פאליגעניע. ז. *polygeny*

polyg'enous *a.* (פא-לידזש'-ע-נאס) וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע זארטען.

polyg'eny *n.* (פא-לידזש'-ע-ני) אין אנטראפאלאגיע — פאליגעניע, די לעהרע אז די מענשליכע ראסען זיינען ענטשטאנען פון בעזונדערע און פערשיעדענארטיגע זאאלאגישע אבשטאמונגען.

polyglos'sary *n.* (פאל-אי-גלאס'-ע-רי) א ווערטער=בוך אין פערשיעדענע שפראכען.

pol'yglot *a. and n.* (פאל'-אי-גלאט) פיעל=שפראכיג, וואס איז געברויכט אדער געשריבען אין פיעל שפראכען; א פאליגלאט [א בוך, בעזאנדערס די ביבעל, וואו די פסוקים זיינען געדרוקט אין בעזונדערע שורות אויף פערשיעדענע שפראכען]; איינער וואס קען פיעל שפראכען.

pol'yglott *n.* (פאל'-אי-גלאט) ז. *polyglot*

polyglot'tic *a.* (פאל-אי-גלאט'-איק) וואס קען פיעל שפראכען.

polyglot'tous *a.* (פאל-אי-גלאט'-אס) ז. *polyglottic*

pol'ygon *n.* (פאל'-אי-גאן) אין געאמעטריע — א פאליגאן [א פיגור וואס האט פיעלע עקען אדער ווינקלען].

polyg'onal *a.* (פא-ליג'-א-נעל) וואס האט די פארם פון א פאליגאן; פיעל=עקיג, פיעל=ווינקעלדיג, פיעל=קאנטיג.

polyg'onate *a.* (פא-ליג'-א-נייט) פיעל=גליעדערדיג, וואס האט פיעל געלענקען [וועגען חיות און פלאנצען].

polygoneu'tic *a.* (פאל-אי-גא-ניו'-טיק) וואס ווערען אויסגעבריהט אדער געבארען עטליכע מאל אין יאהר [וועגען די דורות פון אינזעקטען].

polygonomet'ric *a.* (פאל-אי-גאנ-א-מעט'-ריק) פאליגאנאמעטריש, וואס איז שייך צו פאליגאנאמעטריע. ז. *polygonometry*

polygonom'etry *n.* (פאל-אי-גא-נאמ'-ע-טרי) פאליגאנאמעטריע, די מעסטונג פון פיגורען וואס האבען פיעלע עקען אדער ווינקלען.

polyg'onous *a.* (פא-ליג'-א-נאס) ז. *polygonal*

Polygonum

Polyg'onum *n.* (פא-ליג'-א-נאם) א מין גראז=ארטיגע פלאנצען מיט דיקע שטענגלעך, מיט דיק אנגעוואקסענע קנאטען אדער געלענקען און מיט ברייטע בלעטער וואס וואקסען ארויס פון די קנאטען.

pol'ygram *n.* (פאל'-אי-גרעם) א פאליגראם, א פיגור וואס בעשטעהט פון פיעלע ליניען אדער שטריכען.

pol'ygraph *n.* (פאל'-אי-גרעף) א מאשין וואס שרייבט עטליכע קאפיעס מיט אמאל; א פערפאסער פון פיעלע ווערק; א פערפאסער, וועלכער שרייבט וועגען זאכען וואס געהערען צו פערשיעדענע טיילען פון וויסענשאפט; א זאמלונג פון פערשיעדענע ווערק געשריבען פון איינעם אדער פון פיעל מחברים.

polygraph'ic *a.* (פאל-אי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צום שרייבען עטליכע קאפיעס מיט אמאל [ווי דורך א געוויסער שרייב=מאשין]; וואס איז געמאכט מיט א מאשין, וועלכע שרייבט עטליכע קאפיעס מיט אמאל.

polygraph'ical *a.* (פאל-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *polygraphic*

polyg'raphy *n.* (פא-ליג'-רע-פי) פיעל=שרייבעריי, דאס שרייבען א סך; די קונסט צו שרייבען פיעלע פערשיעדענע שריפטען; די קונסט צו לעזען פערשיעדענע שריפטען.

pol'ygyn *n.* (פאל'-אי-דזשין) אין באטאניק — איינע פון די פלאנצען, וועלכע האבען אין זייערע בלומען מעהר ווי 12 נארבען [אויבערשטע עפנונגען פון פיסטיל, וועלכע נעהמען אין זיך אריין דעם בלומען=שטויב, אום בעפרוכטעט צו ווערען].

polygyn'ia *n.* (פאל-אי-דזשינ'-אי-א) פאליגעניע. ז. *polygyny*

polygyn'ian *a.* (פאל-אי-דזשינ'-אי-ען) ז. *polygynous*

polyg'ynist *n.* (פא-לידזש'-אי-ניסט) א פאליגיניסט, איינער וואס הייראט עטליכע ווייבער.

polyg'ynous *a.* (פא-לידזש'-אי-נאס) פאליגיניש, וואס הייראט מיט פיעל ווייבער; אין באטאניק — וואס געהערט צו דעם מין פלאנצען, וועלכע האבען אין זייערע בלומען מעהר ווי 12 נארבען [אויבערשטע עפנונגען פון פיסטיל, וועלכע נעהמען אין זיך אריין דעם בלומען=שטויב אום בעפרוכטעט צו ווערען].

polyg'yny *n.* (פא-לידזש'-אי-ני) פאליגיניע, דאס הייראטען מיט פיעל ווייבער.

polygy'ral *a.* (פאל-אי-דזשאי'-רעל) וואס האט פיעל רונדונגען אדער אבגערונדעטע קנייטשען [וועגען מושלען].

polyhe'dral *a.* (פאל-אי-הי'-דרעל) ז. *polyhedrous*

polyhe'dric *a.* (פאל-אי-הי'-דריק) ז. *polyhedrous*

polyhe'dron *n.* (פאל-אי-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א סאלידער קערפער וואס האט פיעל פלאכע זייטען.

polyhe'drous *a.* (פאל-אי-הי'-דראס) פיעל=זייטיג, וואס האט פיעלע פלאכע זייטען.

polyhe'mia *n.* (פאל-אי-הי'-מי-א) פול=בלוטיגקייט; דאס האבען צופיעל בלוט.

polyhis'tor *n.* (פאל-אי-היס'-טאר) זעהר א געלעהרטער מאן, א גרויסער למדן, א פיעל=זייטיגער געלעהרטער.

Polyhym'nia *n.* (פאל-אי-הימ'-ני-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — פאליהימניא, די מוזע פון רעליגיעזען געזאנג [אויך פון לערנען און גערענקען].
ז. *Nine Muses*

polylep'idous *a.* (פאל-אי-לעפ'-אי-דאס) אין באטאניק — וואס האט א סך שופען; וואס איז בעדעקט מיט פיעל שופען אדער קליינע שאלעכצלעך [וועגען געוויסע פלאנצען].

pol'ymagnet *n.* (פאל'-אי-מעג-נעט) אן אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון עטליכע עלעקטרא=מאגנעטען.

polymas'tia *n.* (פאל-אי-מעס'-טי-א) דאס האבען מעהר בריסט אדער ברוסט=נאפלען ווי די נארמאלע צאהל.

pol'ymath *n.* (פאל'-אי-מעטה) א פיעל=זייטיגער געלעהרטער.

polymath'ic *a.* (פאל-אי-מעטה'-איק) וואס ווייסט פיעל, וואס איז פיעל=געלעהרט.

polym'athist *n.* (פא-לימ'-ע-טהיסט) ז. *polymath*

polym'athy *n.* (פא-לימ'-ע-טהי) דאס זיין געלערענט אין פיעל צווייגען פון וויסענשאפט.

polyma'zia *n.* (פאל-אי-מיי'-זי-א) ז. *polymastia*

polymer'ic *a.* (פאל-אי-מער'-איק) אין כעמיע — וואס איז שייך צו אדער האט דעם כאראקטער פון פאלימעריע. ז. *polymerism*

polymerisa'tion *n.* (פאל-אי-מער-אי-זיי'-שאן) ז. *polymerization*

polym'erism *n.* (פא-לימ'-ע-ריזם) אין כעמיע — פאלימעריע [די אייגענשאפט פון געוויסע כעמישע מישונגען צו אונטערשיידען זיך אין זייער מאלעקולארען געוויכט און כעמישע אייגענשאפטען, כאטש זיי זיינען געבילדעט פון דיזעלבע עלעמענטען און פעראייניגט אין דערזעלבער פראפארציע].

polymeriza'tion *n.* (פאל-אי-מער-אי-זיי'-שאן) די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע מאלעקולען אין א כעמישער פערבינדונג, אויסבילדענדיג א מעהר קאמפליצירטען מאלעקול מיט א גרעסערען אטאמישען געוויכט און מיט עטוואס אנדערע פיזישע און כעמישע אייגענשאפטען.

polym'erous *a.* (פא-לימ'-ע-ראס) וואס האט פיעל טיילען אדער גליעדער; וואס איז שייך צו פאלימעריע. ז. *polymerism*

polym'eter *n.* (פא-לימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען; אן אפאראט צו מעסטען די דיסטאנץ צווישען די רעלסען אדער שינען פון אן אייזענבאהן.

pol'ymorph *n.* (פאל'-אי-מאהרף) אין כעמיע — א שטאף וואס קריסטאליזירט זיך אין צוויי אדער עטליכע בעזונדערע פארמען; אין ביאלאגיע — אן אינדיווידואום פון א געוויסען מין אדער נא-

טונג, וועלכער אונטערשיידעט זיך אין פיעל פאכען פון די אנדערע אינדיווידו־אומען פון דעמזעלבען מין.

polymor'phic *a.* (פאל־אי־מאהר׳־פיק) ז. *polymorphous*

polymor'phism *n.* ־מאהר׳־ (פאל־אי־מאהר׳־פיזם) פאלימארפיזם [אין כעמיע — די אייגענשאפט פון געוויסע שטאפען צו קריסטאליזירען זיך אין עטליכע פערשיע־דענארטיגע פארמען; אין ביאלאגיע — די פערשיעדענארטיגקייט פון פארמען ביי די אינדיווידואומען פון איינעם און דעמזעלבען מין].

polymor'phous *a.* (פאל־אי־מאהר׳־פאס) פיעל־געשטאלטיג; וואס שטעלט מיט זיך פאר פערשיעדענארטיגע פארמען.

pol'ymorphy *n.* (פאל׳־אי־מאהר־פי) ז. *polymorphism*

polymyosi'tis *n.* (פאל־אי־מאי־א־סאי׳־טיס) אן ענטצינדונג פון עטליכע מוסקו־לען.

pol'yneme *n.* (פאל׳־אי־נים) א מין פיש מיט אונטערשטע פלוס־פעדערען, וועלכע בעשטעהען פון לאנגע פראיינ־צעלטע ניט צוזאמענגעוואקסענע בוויגיגע שטעקעלעך [געפינט זיך אין די ימים פון די הייסע לענדער].

Polyne'sian *a. and n.* (פאל־אי־ני׳־שיען) פאלינעזיש; וואס איז שייך צו די פאלינעזישע אינזלען; אן איינוואהנער פון פאלינעזיען.

polyne'sian *a.* (פאל־אי־ני׳־שיען) פול מיט אינזלען; אויסגעזעצט מיט אינזלען.

polyneuri'tis *n.* (פאל־אי־ניו־ראי׳־טיס) אן ענטצינדונג פון עטליכע נער־ווען מיט אמאל.

polyn'ia *n.* (פא־לינ׳־אי־א) אן אפענער ניט פערפרארענער פלאץ אין דעם אייז וואס בעדעקט א טייך אדער אן אזערע.

pol'ynome *n.* (פאל׳־אי־נאום) אן אל־געבראאישער אויסדרוק פון עטליכע גליע־דער; אין זאאלאגיע און באטאניק — א נאמען וואס בעשטעהט פון מעהר ווי צוויי ווערטער. ז. *polynomial*

polyno'mial *a. and n.* (פאל־אי־נאו׳־מי־על) וואס בעשטעהט פון פיעל נעמען אדער טערמינען; אין מאטעמאטיק — אן אלגעבראאישער אויסדרוק, וועלכער בע־שטעהט פון עטליכע גליעדער, וועלכע זיי־נען פעראייניגט דורך די צייכענס + אדער — [ווי למשל, $ax^2+by-cz$]; אין זאאלאגיע און באטאניק — א וויסענ־שאפטליכער נאמען פון א געוויסען מין חיות אדער פלאנצען, וואס בעשטעהט פון מעהר ווי צוויי בעזונדערע ווערטער אדער טערמינען.

polyno'mialism *n.* (פאל־אי־נאו׳־מי־על־איזם) די מעטאדע צו בעצייכנען דעם וויסענשאפטליכען נאמען פון פערשיעדע־נע מינים חיות אדער פלאנצען מיט עט־ליכע ווערטער אדער טערמינען.

polyom'matous *a.* (פאל־אי־אמ׳־א־טאס) פיעל־אויגיג; וואס האט פיעל אויגען.

polyon'omous *a.* (פאל־אי־אנ׳־א־מאס) וואס האט פיעל נעמען אדער טיטו־לען.

polyon'omy *n.* (פאל־אי־אנ׳־א־מי) ז. *polynomialism*

pol'yonym *n.* (פאל׳־אי־א־נים) א פא־ליאנים, א נאמען פון א מין חיות אדער פלאנצען, וואס בעשטעהט פון עטליכע בע־זונדערע ווערטער אדער טערמינען.

polyon'ymy *n.* (פאל־אי־אנ׳־אי־מי) ז. *polynomialism*

polyo'pia *n.* (פאל־אי־או׳־פי־א) דאס פיעלפאכע זעהן, דאס זעהן עטליכע גע־גענשטענדע מיט אמאל ווען אין דער ווירקליכקייט איז דא נור איינער.

polyop'tron *n.* (פאל־אי־אפ׳־טראן) ז. *polyoptrum*

polyop'trum *n.* (פאל־אי־אפ׳־טראם) א שפאקטיוו, דורך וועלכען א זאך ווערט געזעהן פיעלפאכיג, אבער פערקלענערט.

pol'yopy *n.* (פאל׳־אי־א־פי) ז. *polyopia*

polyora'ma *n.* (פאל־אי־א־רא׳־מא) א פאנאראמע. ז. *panorama*

pol'yp *n.* (פאל׳־איפ) [א קליין א פאליפ ים־חיה׳לע פון דעם קלאס ווייך־טהיערע, ביי וועלכען דער ארגאניזם בעשטעהט פון א זעקעלע, וואס ענדיגט זיך מיט א קרויג־דעל אדער רונדער רייה פון פיהל־הערנד־לעך, מיט וועלכע עס כאפט די רויב. די פאליפען בילדען אויס די קאראלען אין ים. זעה די אילוסטראציאן אונטען].

Coral showing Polyps

polypa'ria *n.* (פאל־אי־פיי׳־רי־א) ז. *polypary*

polypa'rium *n.* (פאל־אי־פיי׳־רי־אם) ז. *polypary*

pol'ypary *n.* (פאל׳־אי־פע־רי) דער שטאם, צו וועלכען פאליפען זיינען צוגע־וואקסען.

pol'yp-col'ony *n.* (פאל׳־איפ־קאל׳־א־ני) א צוזאמענקלייבונג אדער צוזא־מענוואקסונג פון פאליפען.

pol'ype *n.* (פאל׳־איפ) ז. *polyp*

polyp'ean *a. and n.* (פא־ליפ׳־אי־ען) וואס איז שייך צו א פאליפ, ווי א פאליפ; א פאליפ; א פאליפען־עהנליכער ארגא־ניזם. ז. *polyp*

polypet'alous *a.* (פאל־אי־פעט׳־ע־לאס) אין באטאניק — וואס האט צוויי אדער מעהר בלומען־בלעטעלעך.

polypha'gia *n.* (פאל־אי־פיי׳־דזשי־א) אין מעדיצין — פאליפאגיע, דאס שטענ־דיג וועלען עסען, אן אונבעפרידיגטער אפעטיט; אין זאאלאגיע — דאס ער־נעהרען זיך מיט פערשיעדענע ארטען שפייז.

polyphag'ic *a.* (פאל־אי־פעדזש׳־איק) פאליפאגיש, וואס ערנעהרט זיך מיט פער־שיעדענע ארטען שפייז.

polyph'agous *a.* (פא־ליפ׳־ע־גאס) פיעלעס פרעסענד [וואס ערנעהרט זיך מיט פערשיעדענע זאכען].

polyph'agy *n.* (פא־ליפ׳־ע־דזשי) ז. *polyphagia*

polyphar'macy *n.* (פאל־אי־פאר׳־מע־סי) דאס פערשרייבען פיעל רפואות אין איין רעצעפט; דאס קארמען מיט א סך רפואות.

polyphe'mous *a.* (פאל־אי־פי׳־מאס) איין־אויגיג; מיט איין אויג; ציקלאפיש. ז. *polyphemus*

polyphe'mus *n.* (פאל־אי־פי׳־מאס) א חיה וואס האט נאר איין אויג; א ציקלאפ [א לעגענדארער איין־אויגיגער ריעז]; א גרויסער אמעריקאנישער זייד־ווארים אדער זייד־באבעלע.

polypho'bia *n.* (פאל־אי־פאו׳־בי־א) א קראנקהאפטער שרעק אדער מורא פאר פיעל זאכען.

pol'yphone *n.* (פאל׳־אי־פאון) א פא־ליפאן, א מוזיקאלישער שפיעל־קאסטען, וועלכער שפיעלט איין מעלאדיע אין פיע־לע שטימען; א בוכשטאב אדער שריפט־ליכער צייכען, וואס האט עטליכע קלאנ־גען אדער אויסשפראכען.

polypho'nian *a.* (פאל־אי־פאו׳־ני־ען) ז. *polyphonic*

polyphon'ic *a.* (פאל־אי־פאנ׳־איק) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען פיעל־ארטיג אדער פערשיעדענארטיג; וואס בעשטעהט פון פיעל קלאנגען; אין מו־זיק — וואס איז שייך צו א מוזיקאלי־שער קאמפאזיציאן, וועלכע ווערט אויס־געפיהרט דורך פיעל שטימען און יעדע שטימע פערליערט ניט איהר זעלבסט־שטענדיגקייט.

pol'yphonism *n.* (פאל׳־אי־פאו־ניזם) פיעל־קלאנגיגקייט, דאס האבען פיעלע ווי־דער־קלאנגען; אין מוזיק — דאס אויס־פיהרען א מוזיקאליש שטיק מיט פיעל שטימען וואו יעדע שטימע ווערט דורכ־געפיהרט זעלבסטשטענדיג.

pol'yphonist *n.* (פאל׳־אי־פאו־ניסט) איינער וועלכער קען נאכאהמען פערשיע־דענע שטימען; איינער וועלכער פערבינדט פערשיעדענע מוזיקאלישע טיילען אין איין הארמאנישע גאנצע.

pol'yphonous *a.* (פאל׳־אי־פאו־נאס) ז. *polyphonic*

pol'yphony *n.* (פאל׳־אי־פאו־ני) פא־ליפאניע, דאס ווערען אויסגעשפראכען פערשיעדענארטיג [וועגען א בוכשטאב אדער שריפטליכען צייכען]; אין מוזיק — דאס פעראייניגען אין א מוזיקאלישען שטיק פערשיעדענארטיגע זעלבסטשטענדי־גע שטימען אין איין הארמאנישע גאנצע.

polyphylet'ic *a.* (פאל־אי־פאי־לעט׳־איק) וואס ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך פון פערשיעדענארטיגע אבשטאמונגס־ווארצלען; וואס איז שייך צו דער לעה־רע, אז די פערשיעדענע מינים חיות זיי־נען בעזונדער בעשאפען געווארען אדער שטאמען ארויס פון פערשיעדענארטיגע ווארצלען.

polyphyl'line *a.* (פאל־אי־פיל׳־אין) ז. *polyphyllous*

polyphyl'lous *a.* (פאל־אי־פיל׳־אס) אין באטאניק — פיעל־בלעטעריג, וואס האט פיעל בלעטלעך [וועגען געוויסע בלומען].

Pol'ypi *n.* (פאל׳־אי־פאי) דער מין פא־ליפען. ז. *polyp*

polypia'rium *n.* (פאל־אי־פי־איי׳־רי־אם) ז. *polypary*

polypif'erous *a.* (פאל־אי־פיפ׳־ע־ראס) וואס ברייננט ארויס פאליפען.

pol'ypite *n.* (פאל׳־אי־פאיט) א פער־שטיינערטער פאליפ.

polyplas'tic *a.* (פאל־אי־פלעס׳־טיק) וואס האט אדער וואס נעהמט אן פיעל פארמען.

pol'ypod *a. and n.* (פאל׳־אי־פאד) וואס האט א סך פיס; וואס געהערט צו

פיעל=פיסיגע אינזעקטען ; א מין פיעל=
פיסיגע פליעג.

Polypo'dium *n.* (פאל-אי-פאו'-די-
אם) די פארן=פלאנצען אדער פאפאראטני=
קעס [פון זיי עקזיסטירען ביז 400
מינים].

Polypodium

pol'ypody *n.* (פאל'-אי-פאו-די) א מין
פארן=פלאנצע אדער פאפאראטניק וואס
וואקסט מייסטענס אויף פעלזען.

pol'ypoid *a.* (פאל'-אי-פאיד) וואס איז
עהנליך צו א פאליפ. ז. *polyp*

polyp'orous *a.* (פא-ליפ'-א-ראס) וואס
האט פארען אדער לעכעלעך ; דורכגעלע=
כערט ווי א זיפ ; זיפ=פערמיג.

pol'ypous *a.* (פאל'-אי-פאס) פאליפען=
ארטיג, ווי א פאליפ. ז. *polypus*

polypragmat'ic *a. and n.* (פאל-אי-
פרעג-מעט'-איק) צופיעל בעשעפטיגט ;
איינער וואס מישט זיך אין אלץ ; א
צופיעל בעשעפטיגטער מענש ; א פערזאן,
וועלכע מישט זיך אין אלץ.

polypragmat'ical *a.* (פאל-אי-פרעג-
מעט'-אי-קעל) צופיעל בעשעפטיגט ; וואס
מישט זיך איבעראל.

polyprag'mon *n.* (פאל-אי-פרעג'-מאן)
א שטענדיג=פערנומענער מענש ; א פער=
זאן, וועלכע מישט זיך אין אלץ.

pol'ypus *n.* (פאל'-אי-פאס) א פאליפ,
א רויטליכער און שמערצליכער אנוואוקס
אויף דער שליים=הויט פון נאז אדער פון
אנדערע טיילען פון קערפער ; א פאליפ,
א ווייך=טהיער. ז. *polyp*

pol'ysperm *n.* (פאל'-אי-ספוירם) א
בוים, אויף וועלכען עס וואקסען פרוכטען
מיט פיעל זאמען=קערנדלעך.

polysper'mal *a.* (פאל-אי-ספויר'-מעל)
ז. *polyspermous*

polysper'mous *a.* (פאל-אי-ספויר'-
מאס) מיט פיעל זאמען=קערנדלעך.

pol'yspermy *n.* (פאל'-אי-ספויר-מי)
די בעפרוכטונג דורך מעהר ווי איין ספער=
מאטאזאאיד. ז. *spermatozoon*

pol'ystome *n.* (פאל'-אי-סטאום) א בע=
שעפעניש מיט פיעל מיילער.

pol'ystyle *a.* (פאל'-אי-סטאיל) אין אר=
כיטעקטור — וואס האט פיעל זיילען ;
וואס שטיצט זיך אויף פיעל זיילען [ווע=
גען א געביידע].

polysty'lous *a.* (פאל-אי-סטאי'-לאס)
אין באטאניק — וואס האט עטליכע פיס=
טיל=שטענגלעך [וועגען א ווייבליכען גע=
שלעכטס=ארגאן פון א פלאנצע].

polysyllab'ic *a.* (פאל-אי-סי-לעב'-איק)
פיעל=זילביג ; וואס האט פיעל זילבען
[וועגען א ווארט].

polysyllab'ical *a.* (פאל-אי-סי-לעב'-
אי-קעל) ז. *polysyllabic*

polysyllab'icism *n.* (פאל-אי-סי-לעב'-
אי-סיזם) דאס זיין צונויפגעשטעלט פון
פיעל זילבען [וועגען א ווארט].

polysyl'labism *n.* (פאל-אי-סיל'-ע-
ביזם) ז. *polysyllabicism*

polysyl'lable *n.* (פאל-אי-סיל'-עבל) א
פיעל=זילביגעס ווארט [א ווארט וואס בע=
שטעהט פון פיעל זילבען].

polysyl'logism *n.* (פאל-אי-סיל'-א-
דזשיזם) אין לאגיק — א קייט אדער צו=
זאמענהעפטונג פון עטליכע סילאגיזמען
אדער שלוס=פאלגערונגען.

polysyn'deton *n.* (פאל-אי-סינ'-דע-
טאן) אין גראמאטיק — די אפטע ווידער=
האלונג פון א בינד=ווארט [צ. ב. און
ער איז געקומען און האט געזעהן און
האט געזאגט].

polysynthet'ic *a.* (פאל-אי-סינ-טהעט'-
איק) פאליסינטעטיש, צוזאמענגעזעצט פון
פיעל פערשיעדענע עלעמענטען.

polysynthet'ical *a.* (פאל-אי-סינ-
טהעט'-אי-קעל) ז. *polysynthetic*

polytech'nic *a. and n.* (פאל-אי-טעק'-
ניק) פאליטעכניש; וואס איז שייך צו די
למודים פון פערשיעדענע ארטען פון דער
טעכניק ; א פאליטעכניקום [א הויך=שול
וואו מען לערענט פערשיעדענע ארטען פון
דער טעכניק].

polytech'nical *a.* (פאל-אי-טעק'-ני-
קעל) ז. *polytechnic*

polytech'nics *n.* (פאל-אי-טעק'-ניקס)
די טעכנישע וויסענשאפטען.

polytech'nic school (פאל-אי-טעק'-ניק
סקוהל) די פאליטעכנישע שול, דאס פא=
ליטעכניקום.

pol'ytheism *n.* (פאל'-אי-טהי-איזם)
פאליטעאיזם, פיעל=געטעריי [דאס גלוי=
בען אין פיעלע געטער].

pol'ytheist *n.* (פאל'-אי-טהי-איסט) א
פאליטעאיסט, איינער וואס גלויבט אין
דער עקזיסטענץ פון פיעל געטער.

polytheis'tic *a.* (פאל-אי-טהי-איס'-
טיק) פאליטעאיסטיש, וואס געהערט צו
פיעל=געטעריי. ז. *polytheism*

polytheis'tical *a.* (פאל-אי-טהי-איס'-
טי-קעל) ז. *polytheistic*

polytheis'tically *adv.* (פאל-אי-טהי-
איס'-טי-קעל-אי) אויף א פאליטעאיסטי=
שען אופן ; דורך גלויבען אין פיעל געטער.

pol'ytheize *v.* (פאל'-אי-טהי-איז) זיין
פאליטעאיסטיש, גלויבען אין דער עקזיס=
טענץ פון פיעל געטער.

polyt'ocous *a.* (פא-ליט'-א-קאס) וואס
געבעהרט עטליכע קינדער מיט איין מאל
[וועגען חיות]; וואס פראדוצירט יעהר=
ליכע פרוכטען [וועגען פלאנצען].

polyt'omy *n.* (פא-ליט'-א-מי) א פא=
נאנדערטיילונג אין פיעל טיילען.

pol'ytypage *n.* (פאל'-אי-טאי-פעדזש) א
פאליטיפאזש, א גראווייור אין האלץ אדער
אין אן אנדער זאך, וואס ווערט ארונ=
טערגענומען אויף א מעטאלענער פלאטע
צום דרוקען.

pol'ytype *n., a. and v.* (פאל'-אי-טאיפ)
א מעטאלענע מאטריצע וואס ווערט אראב=
גענומען פון א הילצערנער אדער אנדע=
רער גראווייור ; פאליטיפיש ; געמאכט
אויף דעם אופן ווי א פאליטיפאזש ; מא=
כען א פאליטיפאזש. ז. *polytypage*

polytyp'ical *a.* (פאל-אי-טיפ'-אי-קעל)
וואס שטעלט מיט זיך פאר פערשיעדענע
טיפען ; וואס האט פיעל פערשיעדענע פאר=
מען.

polyure'sis *n.* (פאל-אי-יו-רי'-סיס)
ז. *polyuria*

polyu'ria *n.* (פאל-אי-יו'-רי-א) דאס
ארויסלאזען צופיעל אורין אדער השתנה.

polyu'ric *a. and n.* (פאל-אי-יו'-ריק)
וואס לאזט ארויס צופיעל אורין אדער
השתנה ; איינער וואס ליידט פון ארויס=
לאזען צופיעל אורין.

polyvol'tine *n.* (פאל-אי-וואל'-טין) א
זייד=ווארים וועלכער מאכט אין א יאהר
מעהר ווי די נארמאלע צאהל קאקאנעס
אדער שפין=געוועב. ז. *cocoon*

Polyzo'a *n.* (פאל-אי-זאו'-א) די פא=
ליזאען [א קלאס פון ווייכע ים=חיה'לעך,
וועלכע בילדען אוים קאלאניען אין דער
פארם פון פערשיעדענארטיגע צווייגיגע
ים=מאך און ים=פלאנצען].

polyzo'al *a.* (פאל-אי-זאו'-על) וואס איז
שייך צו די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

polyzo'an *a. and n.* (פאל-אי-זאו'-ען)
וואס איז שייך צו די פאליזאען ; א חיה'לע
פון די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

polyzo'nal *a.* (פאל-אי-זאו'-נעל) וואס
בעשטעהט פון פיעל רינגען אדער ריי=
פען [וועגען געוויסע ברען=גלעזער].

polyzo'on *n.* (פאל-אי-זאו'-אן) א
חיה'לע פון די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

pom'ace *n.* (פאמ'-איים) אויסגעקוועטש=
טע עפעל [אדער אנדערע עהנליכע ווייכע
(פליישיגע) קערנדיגע פרוכט, ווי בארנעס,
למשל]; פיש, פון וועלכע מען האט אויס=
געקוועטשט דאס פעט [ווערען געטריקענט
און געברויכט אלס בעמיסטיגונג]; אויס=
געקוועטשטע ריצען=אויל קערנער.

poma'ceous *a.* (פא-מיי'-שאס) עהנ=
ליך צו עפעל ; וואס בעשטעהט פון עפעל.

pomade' *n. and v.* (פא-מייד') פאמא=
דע, האר=זאלב ; שמירען מיט פאמאדע.

pomalol'ogy *n.* (פאו-מע-לאל'-א-דזשי)
פאמאלאגיע [די לעהרע וועגען אויבסט
אדער פרוכט=בוימער]. ז. *pomology*

poman'der *n.* (פא-מענ'-דער) א פאר=
פיום=קוגעל, וואס מען פלעגט אמאל טרא=
גען אלס א קמיע ; א קעסטעל פאר דיעזען
פארפיום=קוגעל.

poman'der-ball *n.* (פא-מענ'-דער-
באהל) ז. *pomander*

poma'tum *n. and v.* (פא-מיי'-טאם)
ז. *pomade*

pome *n.* (פאום) אויבסט, א
אן עפעל ; א
ווייכע [פליישיגע] פרוכט, וואס האט
קערנדלעך [ווי עפעל, בארנעס א. ז. וו.];
אזא קליינער זילבערנער קוגעל אנגעפילט
מיט הייסען וואסער וואס גלחים פלעגען
אמאל געברויכען אין די קלויסטערס צו
ווארימען די הענד אין קאלטען וועטער.

pome'citron *n.* (פאמ'-סיט-ראן) א
ציטראן ; א ציטראן=עפעל [אזא עפעל].

pome'granate *n.* (פאמ'-גרענ-אייט) א
גראנאט=עפעל, א מילגרוים ; א גראנאט=
עפעל=בוים.

pome'granate-tree *n.* (פאמ'-גרענ-
אייט-טריע) א גראנאט=עפעל בוים, א מיל=
גרוימען=בוים.

pom'elo *n.* (פאמ'-ע-לאו) א מין פאמ=
פעלמוזע אדער שעדאק [אזא גרויסער
אפעלסין].

pomerid'ian *a.* (פאו-מע-ריד'-אי-ען)
נאכמיטאגדיג ; וואס פליהט אום בייטאג
[וועגען אינזעקטען]; וואס בליהט ביי=
טאג [וועגען פלאנצען].

pome'roy *n.* (פאמ'-ראי) דער קעניגס=
עפעל [אזא עפעל]. ז. *king-apple*

pom'fret *n.* (פאמ'-פרעט) אזא פלאטשי=
גער פיש [הויפטזעכליך פון די אסט=אינדי=

שע וואסערן] מיט לאנגע פלוס=פעדערן, וואס ווערט זעהר הויך געשעצט אלס שפייז.

Pomfret

pomif'erous *a.* (פא-מיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארוים אויבסט [אין געגענזאץ צו יאגדעס=פלאנצען].

po'miform *a.* (פאו'-מי-פארם) עפעל=פערמיג.

pom'mel *n. and v.* (פאמ'-על) 1. א קנאפ; דער קנאפ=עהנליכער טייל פון דעם הענטעל פון א שווערד און אנדערע עהנליכע וואפען; דער קנאפ=עהנליכער ענד פון א זאטעל; 2. שלאגען, צושלאגען, אנברעכען די ביינער.
2. Why do you **pommel** the poor fellow?

pom'meler *n.* (פאמ'-על-ער) א שלעגער.

pom'mel to a jel'ly (פאמ'-על טו ע דזשעל'-אי) צושלאגען ווי אן עפעל, גוט אנברעכען די ביינער.

pomolog'ical *a.* (פאו-מא-לאדזש'-אי-קעל) פאמאלאגיש [וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען אויבסט, וואס איז שייך צו דער פלאנצונג פון פרוכט=בוימער].

pomol'ogist *n.* (פא-מאל'-א-דזשיסט) א פאמאלאג, אן אויבסט=קענער; א פלאנצער פון פרוכט=בוימער.

pomol'ogy *n.* (פא-מאל'-א-דזשי) פאמאלאגיע, די לעהרע וועגען אויבסט אדער פרוכט=בוימער; אן אבהאנדלונג וועגען אויבסט.

pomp *n.* (פאמפ) פאמפ, פראכט, גלאנץ, פאראד.

pom'padour *n.* (פאמ'-פע-דוהר) א פאמפאדור [אזא האר=פריזור וואס פרויען האבען געטראגען אין 18טען יאהרהונדערט; דאס קאמען די האר גלייך ארויף צו].

pom'padour pat'tern (פאמ'-פע-דוהר פעט'-ערן) א פאמפאדור=מוסטער [אזא מוסטער אויף זייד, וועלכער בעשטעהט פון בלעטלעך און בלומען פון ראזעווען און בלויען קאליר].

pom'pal *a.* (פאמ'-פעל) שטאלץ; פרעכטיג, מיט פאמפ, מיט גלאנץ, פאראדנע.

Pompe'ian *a. and n.* (פאמ-פיע'-ען) פאמפעאיש, פאמפעיאניש, וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער רוימישער שטאדט פאמפיי, וועלכע איז פערשאטען געווארען אין יאהר 79 פון דעם וואולקאן וועזוואוויום; וואס איז שייך צו הויז=דעקאראציאנען, וועלכע זיינען געווען אין דער מאדע אין רוים אין אנפאנג פון דער קריסטליכער צייט=רעכנונג [וואס זיינען בעקאנט געווארען פון די אויסגראבונגען אין פאמפיי]; א פאמפעיאנער, אן איינוואהנער פון פאמפיי.

pom'pelmoose *n.* (פאמ'-פעל-מוהס) ז. *pompelmous*

pom'pelmous *a.* (פאמ'-פעל-מאס) א שעדאק, א פאמפעלמוזע [אזא גרויסער פאמעראנץ].

pom'pholyx *n.* (פאמ'-פא-ליקס) צינק=אקסיד [צינק=בלומען]; אזא אויסשלאג אויף די האנד=פלעכען [דלאניעס] און אויף די פיס=זוילען.

pompo'leon *n.* (פאמ-פאו'-לי-אן) ז. *pompelmous*

pom'pon *n.* (פאמ'-פאן) א טשוב פון פעדערן אדער לענטעס אויף א פרויען=הוט; א קאלירטער וואל=קנויל אויף א סאלדאטסקען היטעל.

pompos'ity *n.* (פאמ-פאס'-אי-טי) פאראדנעקייט, פראכט, גלאנץ, אנגעבלאזענקייט.

pompo'so *a.* (פאמ-פאו'-סאו) אין מוזיק — ערנסט, ערהאבען.

pom'pous *a.* (פאמ'-פאס) פרעכטיג, פאראדנע, אויפגעבלאזען.

pom'pously *adv.* (פאמ'-פאס-לי) פרעכטיג, פאראדנע.

pom'pousness *n.* (פאמ'-פאס-נעס) פאראדנעקייט, פרעכטיגקייט.

po'mum *n.* (פאו'-מאם) אן עפעל; דער גארגעל=קנאפ [די פאדערשטע ארויסשטארצונג פון גארגעל, הויפטזעכליך ביי מענער].

pon'cho *n.* (פאנ'-טשאו) א פאנטשא [אזא אינדיאנישער באוועלנער מאנטעל]; קאמעלאט, אזא גראבער וואלענער שטאף.

pond *n. and v.* (פאנד) א טייכעל; א סאזשעלקע; מאכען א סאזשעלקע [אבצאמענדיג דאס וואסער].

pon'dage *n.* (פאנ'-דיידזש) די מאס וואסער, וואס ווערט פערהאלטען פון א דאמבע.

pon'der *v.* (פאנ'-דער) איבערלעגען, נאכדענקען, טראכטען.
Ponder carefully before you make a final decision.

ponderabil'ity *n.* (פאנ-דער-ע-ביל'-אי-טי) וועגבארקייט, דאס האבען געוויכט; עטוואס וואס האט געוויכט.

pon'derable *a.* (פאנ'-דער-עבל) וועגבאר, וואס מען קען וועגען, וואס האט געוויכט.

pon'derableness *n.* (פאנ'-דער-עבל-נעס) ז. *ponderability*

pon'deral *a.* (פאנ'-דער-על) געוועגען, לויט'ן געוויכט, לויט דער וואג.

pon'derance *n.* (פאנ'-דער-ענס) געוויכט, וואג, שווערקייט.

pon'derate *v.* (פאנ'-דער-אייט) וועגען, האבען וואג.

pondera'tion *n.* (פאנ-דע-ריי'-שאן) געוויכט, וואג.

pon'derer *n.* (פאנ'-דער-ער) איינער וואס איבערלעגט, דענקט נאך אדער טראכט.

pon'deringly *adv.* (פאנ'-דער-אינג-לי) מיט נאכדענקונג, נאכדענקענד, איבערלעגענד, טראכטענד.

ponderos'ity *n.* (פאנ-דע-ראס'-אי-טי) 1. וואג, שווערקייט; 2. געוויכט, וויכטיגקייט; 3. עטוואס וואס האט וואג, איז פון בעדייטענדען געוויכט אדער וויכטיגקייט; 4. טעמפקייט, שווערקייט, אונגעלומפערטקייט.
1. Iron is remarkable for its **ponderosity**.
4. He preached with his usual **ponderosity**.

pon'derous *a.* (פאנ'-דער-אס) 1. געוויכטיג, שווער; וויכטיג; 2. טעמפ, שווער, אונגעלומפערט.
2. His style is exceptionally **ponderous**.

pon'derously *adv.* (פאנ'-דער-אס-לי) שווער, געוויכטיג; מיט וויכטיגקייט; אויף א טעמפען, שווערען, אונגעלומפערטען שטייגער.

pon'derousness *n.* (פאנ'-דער-אס-נעס) ז. *ponderosity*

pond'-fish *n.* (פאנד'-פיש) סאזשעלקע=פיש [ווי למשל, אן אקון אדער קארפ].

pond'-lil'y *n.* (פאנד'-ליל'-אי) די וואסער=רויז אדער די געלבע וואסער=ליליע [אזא וואסער=פלאנצע מיט קיילעכדיגע געלבע בלימהען]. ז. *water-lily*

pond'-pick'erel *n.* (פאנד'-פיק'-ע-רעל) א מין העכט. ז. איל. *"Fishes"*

pond'weed *n.* (פאנד'-הוויעד) לאיכע=קרויט [א מין וואסער=גראז].

pone *n.* (פאון) א מין מאמאליגע, א מין געבעקס פון קוקורוזע [אינדישער קארן, מאאיס אדער טערקישע ווייץ].

pongee' *n.* (פאנ-דזשיע') פאנדזשי [אזא ווייכע ניט=געבלייכטע וואש=זייד וואס ווערט געמאכט אין כינא].

pon'go *n.* (פאנ'-גאו) דער פאנגא [א מין אראנג=אוטאנג אין בארנעא].

pon'iard *n. and v.* (פאנ'-יארד) א דעגען, א קינזשאל; דערשטעכען [ווי מיט א קינזשאל].

pons *n.* (פאנז) אין אנאטאמיע — א צוזאמענבינדענדער טייל; דער הינטערשטער טייל פון קאפ=מארך וואס פעראייניגט ביידע טיילען פון די געהירען.

Pon'tacq *n.* (פאנ'-טעק) פאנטאק [א מין ווייסער פראנצויזישער ווייז].

pon'tage *n.* (פאנ'-טעדזש) בריק=שטייער, געצאהלט פאר פאהרען אויף א בריק, א שטייער פאר אויפהאלטען בריקען.

pontee' *n.* (פאנ-טיע') ז. *pontil*

pon'tes *n.* (פאנ'-טיעז) אין אנאטאמיע—צוזאמענבינדענדע טיילען. ז. *pons*

pon'tic *a.* (פאנ'-טיק) וואס איז שייך צום הינטערשטען טייל פון קאפ=מארך, וואס פעראייניגט ביידע טיילען פון די געהירען.

pon'tifex *n.* (פאנ'-טי-פעקס) אין פארצייטיגען רוים — א פאנטיפעקס, אן אויבער=פריסטער; א בישאף; א פאפסט.

pon'tiff *n.* (פאנ'-טיף) א פאנטיפעקס [אן אויבער=פריסטער אין פארצייטיגען רוים]; אן אויבער=פריסטער, א כהן גדול; א בישאף; א פאפסט.

pontif'ic *a.* (פאנ-טיפ'-איק) אויבער=פריסטערליך, פאפסטליך; וואס איז שייך צו א פאנטיפעקס [אן אויבער=פריסטער אין פארצייטיגען רוים].

pontif'ical *a. and n.* (פאנ-טיפ'-אי-קעל) אויבער=פריסטערליך; פאפסטליך; בישאפליך; דער קירכען=צערעמאניען=בוך פאר א בישאף.

pontifica'lia *n.* (פאנ-טיפ-אי-קיי'-לי-א) ז. *pontificals*

pontif'ically *adv.* (פאנ-טיפ'-אי-קעל-אי) אויבער=פריסטערליך; פאפסטליך; ווי א בישאף; פראווען א גאטעסדיענסט אין פאראדנע בישאף=קליידער.

pontif'ical mass (פאנ-טיפ'-אי-קעל מעס) א מעסע, א גאטעסדיענסט געפראוועט פון א בישאף אין זיינע פאראדנע קליידער.

pontif'icals *n.* (פאנ-טיפ'-אי-קעלז) פריסטער=קליידער; די קליידער פון אן אויבער=פריסטער, כהן גדול, בישאף אדער פאפסט.

pontif'icate *n. and v.* (פאנ-טיפ'-אי-קייט) פריסטערטום, כהונה; בישאפס=אמט; פאפסטענטום; די צייט וואס איינער האלט אן אמט פון אן אויבער=פריסטער, בישאף אדער פאפסט; ערפילען די פליכטען פון א בישאף.

pon'tifice *n.* (פאנ'-טי-פיס) בריק=ארבייט; א בריק.

pontif'ices *n.* (פאנ-טיפ'-אי-סיעז) פאנטיפעקסען, אויבער=פריסטער. ז. *pontifex*

pon'til *n.* (פאנ'-טיל) אן אייזערנער

שטאנג וואס ווערט בענוצט אין גלאזפאבריקאציאן אומצוגעהן מיט צושמאלצענעם גלאז אדער צו דרעהען צושמאלצענעם גלאז, אום דעם צוצוגעבען א בעשטימטע פארם.

pontlev'is *n.* (פאנט-לעוו'-אים) א ציה=בריק; דאס אפטע שטעלען זיך פון א פערד דיבאם [אויף די הינטערשטע פים].

pontonier' *n.* (פאן-טא-ניער') א פאנטאניער [א סאלדאט וואס איז אנגעשטעלט ביי פאנטאנען]; איינער וואס מאכט פאנטאנען אדער שיפס=בריקען. ז. *pontoon*

pontoon' *n.* (פאן-טוהן') א פאנטאן [א פלאך שיפעל וואס האלט אונטער א בריק]; אזא בארזשע וואס ווערט געברויכט צום איינבויגען א שיף ביים רעפארירען; אזא פארריכטונג אויפצוהויבען א געזונקענע שיף; אזא פארריכטונג צו פערשטעלען דעם אריינגאנג צו א האפען אדער שליוזע; דער שלייף=עהנליכער טייל פון דער קליינער קישקע.

pontoon'-bridge *n.* (פאן-טוהנ'-ברידזש) א פאנטאן=בריק, א שיף=בריק [א בריק וואס ליעגט אויף שיפלעך].

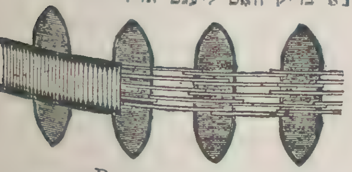

Pontoon-bridge

pontoon'-train *n.* (פאן-טוהנ'-טריין) די בריק=שיפלעך און אנדערע בוי=ווערק, וואס אן ארמעע פיהרט מיט זיך צו מאכען פאנטאן=בריקען. ז. *pontoon-bridge*

pon'ty *n.* (פאנ'-טי) ז. *pontil*

pon'ty-stick'er *n.* (פאנ'-טי-סטיק'-ער) אין גלאז=פאבריקאציאן — אן ארבייטער וואס לעגט ארויף צושמאלצענעם גלאז אויף אזא שטעקען, מיט וועלכען מען גיט צו דעם גלאז א בעשטימטע פארם.

po'ny *n. and v.* (פאו'-ני) א פאני [א קליין פערדעל]; א סומע פון 25 פונט אויף וועלכער עס ווערט געוועט ביי וועטלויפען פון פערד [אין ענגלאנד]; א געפארטיגע איבערזעצונג וואס ווערט געברויכט בגנבה פון שילער ביים איבערזעצען פון גריכיש און לאטיין; א בוך אדער שריפט וואס ווערט געברויכט בגנבה פון שילער ביים מאכען די אויפגאבען; א קליינע טרינק=גלאז; זיך בענוצען בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען, ביכער און שריפטען ביים מאכען אויפגאבען.

po'ny up (פאו'-ני אפ) אבצאהלען, צאהלען די מזומנים.

He had to **pony up** five dollars as a fine.

P. O. O. אן אבקירצונג פון די ווערטער *post-office order* [א פאסט=געלד=אנווייזונג].

pood *n.* (פוהד) א פוד [א רוסישע וואג=מאס פון 40 רוסישע פונט אדער 36 ענגלישע פונט].

poo'dle *n.* (פוהדל) א פודעל [אזא קליין הינטעל מיט געגרייזעלטע לאנגע האר].

pooh *int.* (פוה) טפוי! פוי! פע!

pooh'-pooh *int. and v.* (פוה'-פוה) אוועקווארפען מיט פעראכטונג אדער עקעל; אויסדריקען פעראכטונג, עקעל אדער שפאט; טפוי! פוי! פע!

pool *n. and v.* (פוהל) א טייכעל, א לוזשע; אן איינשטעל, א סטאווקע [וואס מען שטעלט איין אין קאן]; פול [אזא ביליארד=שפיעל]; שותפות ביים וועטען [ווען פיעלע פערזאנען וועטען אויף איינם און דאסזעלבע און קריעגען פון'ם געווינס חלקים פראפארציאנעל צו די איינגעלעגטע סומען]; א פעראייניגונג מיט'ן צוועק צו קאנטראלירען מארק=פרייזען; מאכען שותפות, צוזאמענגיסען די אינטערעסען, זיך פעראייניגען.

pool'-ball *n.* (פוהל'-באהל) א פול=באל, א ביליארד=באל [אין פול=שפיעל].

pool is'sues (פוהל איש'-אוהז) זיך פעראייניגען צוליעב פערזענליכע נוצען אדער אום צו ציהען דערפון פראפיטען.

pool'-room *n.* (פוהל'-רוהם) א פול=זאל, א ביליארד=זאל, א פלאץ, וואו מען שפיעלט פול [אזא ביליארד=שפיעל]; א פלאץ, וואו מען נעהמט אן איינצאהלונגען אויף א שותפות'דיגען וועט. ז. *pool*

pool'-sell'er *n.* (פוהל'-סעל'-ער) איינער וואס נעהמט אן איינצאהלונגען אויף א שותפות'דיגען וועט. ז. *pool*

pool'-snipe *n.* (פוהל'-סנאיפ) דער רויט=פוס [אזא פויגעל]. ז. *redshank*

pool'-tick'et *n.* (פוהל'-טיק'-עט) א קוויטאנציע אויף אן איינצאהלונג צו א שותפות'דיגען וועט. ז. *pool*

poon *n.* (פוהן) ז. *poon-wood*

poo'na-wood *n.* (פוה'-נא-הוואוד) ז. *poon-wood*

poo'nay-oil *n.* (פוה'-ניי-איל) ז. *poon-oil*

poon'-oil *n.* (פוהנ'-איל) סינגאפור=אויל [אזא געדיכט אויל פון דונקעל=גרינעם קאליר מיט א שטארקען ריח און א ביטערען געשמאק, וואס בעקומט זיך פון די קערנער פון דעם סינגאפור=בוים אין אסט=אינדיען].

poon'-wood *n.* (פוהנ'-הוואוד) דאס סינגאפור=האלץ, אזא האלץ פון געוויסע אסט=אינדישע בוימער וואס ווערען געברויכט פאר שיפס=בוי.

poop *n. and v.* (פוהפ) דער הינטערטייל פון א שיף; א דעק אויף דעם הינטער=טייל פון א שיף וואס ליעגט איבער דעם געוועהנליכען דעק; אנגרייפען דעם הינטער=טייל פון א שיף.

poor *a.* (פוהר) 1. ארים; 2. פעהלערהאפט, שלעכט; 3. מאגער; אונפרוכטבאר; קרענקליך, שוואך; 4. ווערטהלאז; 5. אונגליקליך, עלענד; נידריג, געמיין.

2. He is in **poor** health. 4. He wrote a very **poor** essay. 5. The murderer was a **poor** creature.

poor as Job (פוהר עז דזשאוב) ארים ווי איוב, בלוט=ארים.

poor'-box *n.* (פוהר'-באקס) א צדקה=פושקע.

poor debt'or's oath (פוהר דעט'-ארז אוטה) א שבועה, אז מען איז ארים [פון איינעם וואס איז ארעסטירט פאר חובות].

poor'-farm *n.* (פוהר'-פארם) א פערמע, וואו מען האלט אוים ארימע לייט.

poor'house *n.* (פוהר'-האוס) אן ארים=הויז, א הקדש, אן אנשטאלט פאר ארימע לייט.

poor in spir'it (פוהר אין ספיר'-איט) עניוות'דיג, בעשיידען, ניט שטאלץ.

poor law (פוהר לאה) דאס פאופער=געזעץ וועגען קהל'שער צדקה [אין ענגלאנד].

poor'-lights *n.* (פוהר'-לאיטס) ליכט פאר די לויות פון ארימע לייט.

poor'liness *n.* (פוהר'-לי-נעס) שוואכקייט [אין געזונד].

poor'ly *a. and adv.* (פוהר'-לי) 1. ניט אין גאנצען געזונד; 2. אין ארימקייט; 3. שלעכט, פעהלערהאפט, אהן ערפאלג; 4. געמיין, נידריג.

2. We live **poorly**. 3. Means **poorly** adapted to the purpose.

poor'master *n.* (פוהר'-מעס-טער) א בעצירק=בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער קהל'שער צדקה.

poor'ness *n.* (פוהר'-נעס) ארימקייט; געזונד=שוואכקייט; אונפרוכטבארקייט; שלעכטקייט; נידריגקייט, געמיינהייט.

poor'-rate *n.* (פוהר'-רייט) א טאקסע אויף אויסצוהאלטען ארימע לייט.

poor's box (פוהרז באקס) ז. *poor-box*

poor'-spir'ited *a.* (פוהר'-ספיר'-אי-טעד) מוטלאז, שוואך=הערציג, שרעקעדיג.

poor'-spir'itedness *n.* (פוהר'-ספיר'-אי-טעד-נעס) מוטלאזיגקייט, שוואך=הערציגקייט, שרעקעדיגקייט.

poor'-will *n.* (פוהר'-הוויל) אזא פויגעל וועמענס געשריי איז עהנליך צו די קלאנגען "פור=וויל".

pop *v., n. and adv.* (פאפ) א קנאל טהאן; פלוצלונג ערשיינען אדער פערשווינדען; מאכען א הייראטס=פארשלאג; ארויסברייגען מיט א קנאל; שנעל און אונערווארטעט א ווארף טהאן, פארשלאגען אדער ארויסקומען מיט עפעס; אבווארפען אדער אבענדיגען עפעס שנעל און אונערווארטעט; פער'משכונ'ען; א קנאל [ווי פון אן אויפגעקארקטער פלאש]; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק; א פיסטאלעט; פלוצלונג, אונערווארטעט [ערשיינענד אדער פערשווינדענד].

pop'-corn *n.* (פאפ'-קאהרן) א זארט קוקורוזע, ביי וועלכער די קערנער ווערען פון היץ אויפגעבלאזען און פלאצען; דיעזע קוקורוזע אויפגעבלאזען פון היץ.

pop corn (פאפ קאהרן) טריקענען א געוויסען מין קוקורוזע אזוי, אז זי זאל ווערען אויפגעבלאזען.

pope *n.* (פאופ) דער פאפסט; א פאפ, א גלח [אין גריכענלאנד אדער רוסלאנד].

pope'dom *n.* (פאופ'-דאם) פאפסטום, פאפסט=אמט; פאפסטליכע מאכט אדער ווירדע.

pope'hood *n.* (פאופ'-הוד) פאפסטליכקייט; דאס זיין א פאפסט; פאפסטליכע ווירדע.

pope'-Joan' *n.* (פאופ'-דזשאון') א מין קארטען=שפיעל.

pope'kin *n.* (פאופ'-קין) א פאפסטעל, א גלח'על.

pope'ling *n.* (פאופ'-לינג) א פאפסטעל, אן אונבעדייטענדער פאפסט; איינער וואס אהמט נאך א פאפסט.

po'pery *n.* (פאו'-פע-רי) פאפסטליכקייט, פאפסטום, קאטוליציזם.

pope's'-eye *n.* (פאופס'-אי) א דריזע פון אן אקסען=פוס אדער שעפסען=פוס בעוואקסען מיט שמאלץ.

pope's'-head *n.* (פאופס'-העד) אזא לאנגע רונדע בארשט צו רייניגען באלקענס, קארניזען א. ז. וו.

pope'ship *n.* (פאופ'-שיפ) ז. *popehood*

pope's'-nose *n.* (פאופס'-נאוז) דער הינטערטייל, דאס תחת'על פון אן עוף.

pop'-eyed *a.* (פאפ'-איד) וואס האט ארויסשטארצענדע, גרויסע אויגען.

pop'-eyes *n.* (פאפ'-איז) גרויסע, ארויסגעשטארצטע אויגען.

pop forth (פאפ פאורטה) פלוצלונג ערשיינען, ארויסשיסען.

pop'-gun *n.* (פאפ'-גאן) א קנאל=ביקס.

pop'injay *n.* (פאפ'-אינ-דזשיי) א פא=פוגאי; דער האלץ=פיקער [אזא פויגעל]; די פיגור פון א פאפוגאי אדער אנדער פויגעל [אלס א ציעל ביים לערנען זיך שיסען]; א פראנט.

po'pish *a.* (פאו'-פיש) פאפיסטיש, קא=טויליש.

po'pishly *adv.* (פאו'-פיש-לי) פאפיס=טיש, קאטויליש.

pop'joying *n.* (פאפ'-דזשאי-אינג) דאס פוסט=און=פאסעוועו, א לוסטיגער צייט=פערטרייב.

pop'lar *n.* (פאפ'-לער) דער פאפעל=בוים אדער טאפאל [א בוים, וועלכער וואקסט שנעל און האט א לייכטען ווייכען האלץ, וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען, בעזאנדערס פאר פאפיער]; פא=פעל=האלץ.

Poplar

pop'les *n.* (פאפ'-ליז) די קניע=קעהלע, די אונטער=קניע, די הינטערשטע זייט פון דער קניע.

pop'lin *n.* (פאפ'-לין) פאפעלין [א מין וואלען=צייג געמישט מיט זייד].

poplite'al *a.* (פאפ-לי-טי'-על) וואס איז שייך צו דער קניע=קעהלע אדער אונ=טער=קניע [די הינטערשטע זייט פון דער קניע].

pop'lites *n.* (פאפ'-לי-טיז) די קניע=קעהלען, די הינטערשטע זייטען פון דער קניע. ז. *poples*

poplit'ic *a.* (פאפ-ליט'-איק) ז. *popliteal*

pop off (פאפ אף) פלוצלונג פערשווינ=דען; שטארבען.

pop'per *n.* (פאפ'-ער) אזא געפעס צו באקען א געוויסען זארט קוקורוזע [ז. *pop-corn*]; עטוואס וואס קנאלט [ווי פייער=ווערק, א פיסטאלעט א. ד. ג.].

pop'pet *n.* (פאפ'-עט) א דראט=ליאלקע, א טאנץ=פאפקע, א מאריאנעטקע; א קלע=צעל צום אונטערשפארען א שיף ביים אראבלאזען זי אין וואסער; א קאפ פון א דרעה=באנק אדער דרעקסעל=באנק.

pop'pied *a.* (פאפ'-איד) בעוואקסען מיט מאהן; וואס קומט דורך דעם געברויך פון מאהן=זאפט אדער פון אפיום; זארג=לאז, גלייכגילטיג.

pop'ple *v. and n.* (פאפל) זיך קאטשען, זיך בעוועגען ארויף און ארונטער אויף'ן וואסער; דאס קרייזלען זיך אין קליינע וועלען אדער כוואליעס; א פאפעל=בוים.

pop'py *n.* (פאפ'-אי) מאהן; א רוזעטען=ארטיגע פערציערונג אויסגעשניצט פון האלץ. ז. *opium poppy*

pop'pycock *n.* (פאפ'-אי-קאק) פוסטע דבורים, דברים בטלים.

pop'py-head *n.* (פאפ'-אי-העד) א מאהן=קאפ; א רוזעטען=ארטיגע פערציערונג אויסגעשניצט פון האלץ.

pop'py-oil *n.* (פאפ'-אי-איל) מאהן=אויל.

pop'py-seed *n.* (פאפ'-אי-סיעד) מאהן=קערנדלעך.

pop'-shop *n.* (פאפ'-שאפ) א לאמבארד, א פפאנד=הויז [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pop the ques'tion (פאפ טהי קהוועס'-טשאן) מאכען א הייראטס=פארשלאג.

pop'ulace *n.* (פאפ'-יו-ליים) דאס גע=מיינע פאלק, דער פראסטער המון.

pop'ular *a.* (פאפ'-יו-לער) פאפולער; לייכט=פערשטענדליך; פאלקסמעסיג; פון פאלק; וואס איז שייך צום פאלק; אל=בעקאנט; בעליעבט ביים פאלק; איינגע=בילדעט, איינגעגלויבט אין זיך.

popularisa'tion *n.* (פאפ-יו-לער-אי-זיי'-שאן) ז. *popularization*

pop'ularise *v.* (פאפ'-יו-לער-איז) ז. *popularize*

pop'ularist *n.* (פאפ'-יו-לער-איסט) ז. *popularizer*

popular'ity *n.* (פאפ-יו-לער'-אי-טי) פאפולאריטעט; פאלקסמעסיגקייט, פאלקס=טימליכקייט; אלגעמיינע בעליעבטהייט, אלגעמיינע בעוואוסטהייט.

populariza'tion *n.* (פאפ-יו-לער-אי-זיי'-שאן) פאפולאריזירונג, דאס מאכען לייכט און פערשטענדליך; פערשפרייטונג צווישען פאלק.

pop'ularize *v.* (פאפ'-יו-לער-איז) פא=פולאריזירען, מאכען פאפולער, מאכען צו=גענגליך פאר'ן פאלק, מאכען לייכט און פערשטענדליך; פערשפרייטען צווישען פאלק.

pop'ularizer *n.* (פאפ'-יו-לער-אי-זער) א פאפולאריזירער, איינער וואס מאכט פאפולער אדער לייכט פערשטענדליך.

pop'ularly *adv.* (פאפ'-יו-לער-לי) אויף א פאפולערען אופן; אזוי דאס עס זאל זיין צוגעפאסט צום פאלק; צווישען פאלק, אלגעמיין.

pop'ularness *n.* (פאפ'-יו-לער-נעס) ז. *popularity*

pop'ulate *v. and a.* (פאפ'-יו-לייט) בע=פעלקערען, בעזעצען; זיך פערמעהרען; בעפעלקערט, בעזעצט.

popula'tion *n.* (פאפ-יו-ליי'-שאן) די בעפעלקערונג; דאס בעפעלקערען.

Pop'ulism *n.* (פאפ'-יו-ליזם) די פא=ליטישע פרינציפען און טאקטיק פון די פאפוליסטען. ז. *Populist*

Pop'ulist *n. and a.* (פאפ'-יו-ליסט) א פאפוליסט, אן אנהענגער פון דער פא=פוליסטישער פארטיי [א פאליטישע פאלקס=פארטיי, וועלכע האט זיך געגרינ=דעט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין יאהר 1891. איהרע הויפט=פרינציפען זיינען געוועזן די קאנטראלע און אייגענטום פון דער רעגיערונג איבער די אייזענבאהנען און טעלעגראפען א. ד. ג., די בעשרענקונג פון אייגענטומס=רעכט אויף לאנד, דירעקטע שטייער פון הכנסות א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו דער פא=פוליסטישער פארטיי.

pop'ulous *a.* (פאפ'-יו-לאס) שטארק בעפעלקערט.

pop'ulously *adv.* (פאפ'-יו-לאס-לי) מיט א גרויסער בעפעלקערונג; שטארק בעפעלקערט.

pop'ulousness *n.* (פאפ'-יו-לאס-נעס) דאס פערמאגען א געדיכטע בעפעלקערונג; דאס זיין שטארק בעפעלקערט.

po'ral *a.* (פאו'-רעל) וואס איז שייך צו די פארען [קליינע לעכעלעך] פון קער=פער.

por'beagle *n.* (פאהר'-ביעגל) דער הערינג=האיפיש [אזא פיש].

por'cate *a.* (פאהר'-קייט) מיט אויסגע=גראבענע שטרייפען, מיט שרונטען, מיט רינוועס.

por'cated *a.* (פאהר'-קיי-טעד) ז. *porcate*

porce'lain *n. and a.* (פאהרס'-ליין) פארצעליי, פארפאר; פון פארצעליי, פאר=צעלייען.

porce'lain-cement' *n.* (פאהרס'-ליין-סי-מענט') פארצעליי=צעמענט.

porce'lain-clay *n.* (פאהרס'-ליין-קליי) קאאלין, פארצעליי=ערד.

porce'lain-col'or *n.* (פאהרס'-ליין-קאל'-אר) א פארב=שטאף מיט וועלכען מען פארבט פארצעליי.

porce'lain-gil'ding *n.* (פאהרס'-ליין-גיל'-דינג) א גאלד=פארב וואס ווערט בע=נוצט פאר פארצעליי=בעפוצונגען.

porce'lainist *n.* (פאהרס'-ליין-איסט) א זאמלער פון פארצעלייענע זאכען; א דע=קארירער פון פארצעליי.

porce'lain-ov'en *n.* (פאהרס'-ליין-אוו'ן) אן אויווען וואו עס ווערען אויסגע=ברענט פארצעלייענע כלים.

porce'lain-pa'per *n.* (פאהרס'-ליין-פיי'-פער) פארצעליי=פאפיער [אזא זארט פראנצויזישעם גלאזירטעם פאפיער].

por'celanous *a.* (פאהר'-סע-ליי-נאס) עהנליך צו פארצעליי; ווי פארצעליי.

porcella'neous *a.* (פאהר-סע-ליי'-ני-אס) ז. *porcelanous*

por'cellanous *a.* (פאהר'-סע-ליי-נאס) ז. *porcelanous*

porch *n.* (פאורטש) א ווערענדע; א פארהויז, א פאר=האלע; א קאלאנאדע, א זיילען=גאנג.

por'cine *a.* (פאהר'-סין) עהנליך צו א שוויין; שווייניש.

por'cupine *n.* (פאהר'-קיו-פאין) א שטא=כעל=שוויין, א שטאכעל=טהיער, א יאזשיק [א חיה מיט שטעכעדיגע האר ווי נאד=לען].

Porcupine

por'cupine-fish *n.* (פאהר'-קיו-פאין-פיש) דער שטאכעל=שוויין=פיש [אזא פיש מיט א שטעכעדיגער הויט].

pore *n. and v.* (פאור) א פארע, א שוויים=לעכעלע; א קליין לעכעלע; גענוי דורכקו=קען, אויפמערקזאם דורכלעזען, פארשענד אנזעהען.

pore o'ver (פאור או'-ווער) אויפמערק=

זאם דורכקוקן אדער דורכלעזען; זיך פערטיפען [אין עטוואס].

The child is poring over the geography lesson.

pore upon' (פאור א-פאן') ז. *pore over*.

por'gy *n.* (פאהר'-גי) א נאמען פון פערשיעדענע פיש.

po'rifer *n.* (פאו'-רי-פער) עטוואס וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך], ווי א שוואם.

porif'eral *a.* (פא-ריפ'-ע-רעל) וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך], ווי א שוואם.

porif'erous *a.* (פא-ריפ'-ע-ראס) וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך].

po'riform *a.* (פאו'-רי-פארם) וואס האט די פארם פון א פארע [א קליין לעכעלע].

po'rism *n.* (פאו'-ריזם) אין מאטעמאטיק — א טעארעמע לויט וועלכער א געוויסע אויפגאבע קען גארניט געלעזט ווערען אדער זי קען געלעזט ווערען אויף פיעל אופנים.

po'rite *n.* (פאו'-ראיט) דער שוואם=קאראל.

pork *n.* (פאורק) שוויינען=פלייש, חזיר=פלייש.

pork'-butch'er *n.* (פאורק'-בוטש'-ער) א חזירים=קצב, א קאלבאסניק.

pork'-chop' *n.* (פאורק'-טשאפ') א שוויינען=קאטלעט, א שטיקעל שוויינען ריפען=פלייש.

pork'-ea'ter *n.* (פאורק'-איע'-טער) א שוויין=פלייש=עסער.

por'ker *n.* (פאור'-קער) א שוויין, א חזיר; אן אבגעקארמעטער חזיר צו שלאכטען.

por'ket *n.* (פאור'-קעט) א חזיר'על.

pork'ling *n.* (פאורק'-לינג) א חזיר'על.

pork'-pie' *n.* (פאורק'-פאי') א פיראג אדער פאשטעט פון חזיר=פלייש.

pork'-pie hat (פאורק'-פאי העט) אזא פארצייטיגער פלאכער הוט עהנליך צו א פיראג.

pork'wood *n.* (פאורק'-הוואוד) קארק=האלץ.

pork'y *a.* (פאור'-קי) ווי חזיר=פלייש; פעט, דיק.

por'nial *a.* (פאהר'-ני-על) אויסגעלאסען.

pornoc'racy *n.* (פאהר-נאק'-רע-סי) די הערשאפט פון פראסטיטוטקעס אדער קורטיזאנקעס.

por'nograph *n.* (פאהר'-נא-גרעף) א בילד אדער שריפט מיט א פארנאגראפישען אינהאלט. ז. *pornography*.

pornog'rapher *n.* (פאהר-נאג'-רע-פער) א פארנאגראפישער שרייבער, איינער וואס בעשרייבט דאס לעבען פון פראסטיטוטקעס אדער שילדערט אויסגעלאסענקייט און געשלעכטליכע בעציהונגען.

pornograph'ic *a.* (פאהר-נא-גרעפ'-איק) פארנאגראפיש, וואס איז שייך צו פארנאגראפיע. ז. *pornography*.

pornog'raphy *n.* (פאר-נאג'-רע-פי) פארנאגראפיע, די בעשרייבונג אדער שילדערונג פון פראסטיטוטקעס אדער הורעריי; מאלעריי אדער בילדער פון געשלעכטליכע בעציהונגען אדער הורעריי; אונזיטליכע ליטעראטור.

po'rose *a.* (פאו'-ראוס) פארעז, וואס האט פארען, וואס איז פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך].

poro'sis *n.* (פא-ראו'-סיס) די בילדונג פון קנארפעל [כראמשקע] וואס ווערט נאכדעם פערהארטעוועט אין ביין ווי דאס קומט פאר ביי דער צוזאמענוואקסונג פון א געבראכענעם ביין.

poros'ity *n.* (פא-ראס'-אי-טי) דאס זיין פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך]; א פארע.

po'rotype *n.* (פאו'-רא-טאיפ) א קאפיע פון א צייכנונג אדער פון א שריפט וואס ווערט אראבגענומען אויף א כעמיש=פרעפארירטען פאפיער, וואס ווערט בעאיינפלוסט פון ליכט.

po'rous *a.* (פאו'-ראס) פארעז, וואס האט פארען, וואס איז פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך].

po'rous cup (פאו'-ראס קאפ) א פארעזעס געפעס [א ליימענע אדער פארצעלייענע כלי אהן א גלייז, דורך וועלכער עס קען דורכדרינגען א פליסיגקייט, ווי די וואס ווערט בענוצט אין דער דאניעל'שער עלעקטרישער באטאריי].

po'rously *adv.* (פאו'-ראס-לי) אויף א פארעזען אופן, דורך פארען, מיט פארען [קליינע לעכעלעך]; לאזענדיג דורכדרינגען.

po'rousness *n.* (פאו'-ראס-נעס) ז. *porosity*.

po'rous plas'ter (פאו'-ראס פלעס'-טער) א פארעזער פלאסטער [א פלאסטער וואס איז פול מיט קליינע לעכעלעך].

por'pezite *n.* (פאהר'-פעז-איט) אזא זארט גאלד וואס ענטהאלט א געוויסען פראצענט פאלאדיום.

porphyra'ceous *a.* (פאהר-פי-ריי'-שיאס) ז. *porphyritic*.

porphyrit'ic *a.* (פאהר-פי-ריט'-איק) ווי פארפיר=שטיין, וואס בעשטעהט פון פארפיר=שטיין.

porphyrit'ical *a.* (פאהר-פי-ריט'-אי-קעל) ז. *porphyritic*.

porphyrit'ically *adv.* (פאהר-פי-ריט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי פארפיר=שטיין.

porphyriza'tion *n.* (פאהר-פי-רי-זיי'-שאן) דאס מאכען עהנליך צו פארפיר=שטיין; דאס צורייבען עטוואס אויף א פארפיר=שטיינערנער פלאטע.

por'phyrize *v.* (פאהר'-פי-ראיז) מאכען עהנליך צו פארפיר=שטיין; צורייבען אויף א פארפיר=שטיינערנער פלאטע.

por'phyry *n.* (פאהר'-פי-רי) פארפיר [אזא הארטער געפלעקטער שטיין].

por'poise *n.* (פאהר'-פאס) דער הערינגשוויין, דער ים=חזיר [א מין קליינער דיקער וואלפיש, אונגעפעהר 5 פוס לאנג, וועלכער געפינט זיך מייסטענס אין דעם נארד=אטלאנטישען אקעאן. זיין פלייש ווערט געגעסען, פון זיין פעט ווערט פאבריצירט א פיינער זארט אויל און פון זיין הויט ווערט געמאכט לעדער].

por'pus *n.* (פאהר'-פאס) ז. *porpoise*.

porra'ceous *a.* (פא-ריי'-שיאס) וואס האט דעם קאליר פון פאריי=גראז אדער ציבעלע, גרינליך.

porrect' *v.* and *a.* (פא-רעקט') הארייזאנטאל אויסשטרעקען; אויסגעשטרעקט.

porrec'tate *a.* (פא-רעק'-טייט) אויסגעשטרעקט.

porrec'tion *n.* (פא-רעק'-שאן) דאס האלטען אין אויסגעשטרעקטע הענד צו דערלאנגען; דאס דערלאנגען.

por'ridge *n.* and *v.* (פאר'-אידזש) זופ; מעהל=זופ, קאשע=זופ; אננעהמען די פארם פון זופ, פערוואנדעלט ווערען אין זופ; בעזארגען מיט זופ.

porrig'inous *a.* (פא-רידזש'-אי-נאס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א גרינדע אדער א פארך; פארכיג.

porri'go *n.* (פא-ראי'-גאו) א גרינדע, א פארך.

por'ringer *n.* (פאר'-אינ-דזשער) א שיסעלע, א זופ=טעלער.

port *n.* and *v.* (פאורט) א פארט, א האפען [פאר שיפען]; א פארטע, א טויער; א שטאדט=טויער, א פעסטונגס=טויער; א פארטקע אדער עפנונג אין דער זייט פון א שיף, א קאנאנען=לאך אין דער זייט פון א קריעגס=שיף; אן עפנונג אין א מאשין ארויסצולאזען דאמפף, לופט, וואסער א. ד. ג.; דאס באקבארד [די לינקע זייט פון א שיף, קוקענדיג אין דער ריכטונג ווי זי געהט]; האלטונג, מיענע, מאניער; פארט=ווין; בעזארגען מיט טויערען אדער טהירען; טראגען; טראגען אדער האלטען די ביקס מיטביידע הענד אין א דיאגאנאלער ריכטונג פאר קווער דעם קערפער; ווענדען צום באקבארד [די לינקע זייט פון שיף]; קירעווען לינקס [וועגען א שיף].

por'ta *n.* (פאור'-טא) די לעבער=פארטע. ז. *portal*.

portabil'ity *n.* (פאור-טע-ביל'-אי-טי) טראגבארקייט, דאס קענען געטראגען ווערען.

por'table *a.* (פאור'-טעבל) טראגבאר, וואס קען געטראגען ווערען, וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איין ארט צו א צווייטען.

He bought a portable summer house.

por'tableness *n.* (פאור'-טעבל-נעס) ז. *portability*.

por'tage *n.* (פאור'-טעדזש) טראנספארט; דאס איבערטראגען, דאס אריבערפיהרען; טראנספארט=געלד; פראכט=געלד; טרעגער=לוין; לאדונג, פראכט, געפעק; די שטרעקע איבער וועלכער א שיפס=לאדונג ווערט טראנספארטירט פון איין שיף צו א צווייטער.

por'tal *n.* and *a.* (פאור'-טעל) א טהיר, אן אריינגאנג, א טויער; א הויפט=איינגאנג; וואס איז שייך צו א טויער; אריינגעהענד אין טויער; וואס איז שייך צו דער לעבער=פארטע [דאס ארט וואו עס קומט אריין דער גרויסער אדער וואס פיהרט דאס בלוט צום לעבער]; וואס איז שייך אדער עהנליך צום פארטע=אדער פון לעבער.

por'tal sys'tem (פאור'-טעל סיס'-טעם) די פארטע=סיסטעם פון לעבער [דער פארטע=אדער פון לעבער מיט אלע זיינע פערצווייגונגען].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

por'tal vein (פאור'-טעל וויין) דער פארטע=אדער פון לעבער [דער גרויסער אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון די געדערים צום לעבער].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

portamen'to *n.* (פאור-טא-מענ'-טאו) א גלייכמעסיגער שטופענווייזער איבערגאנג פון איין טאן=ארט צו א צווייטען אין זינגען אדער אין שפיעלען אויף א שטרייך=אינסטרומענט.

por'tant *a.* (פאור'-טענט) ז. *portate*.

port arms (פאורט ארמז) א מיליטערישער בעפעהל צו נעמען די ביקס מיט ביידע הענד אין א דיאגאנאלער ריכטונג פאר קווער דעם קערפער.

por'tate *a.* (פאור'-טייט) ווי גע=שרעג,

טראגען אויף דער פלייצע [וועגען א קרייז אויף א שילד אדער הערב].

por'tatile *a.* (פאור'-טע-טיל) ז. *portable*.

por'tative *a.* (פאור'-טע-טיוו) טראג־באר, וואס קען געטראגען ווערען אדער איבערגעטראגען ווערען פון איין ארט אויף'ן צווייטען; וואס איז שייך צו דער טראג־קראפט.

port'-bar *n.* (פאורט'-באר) א האפען־שטאנג [א שטאנג וועלכער פערשפארט דעם אריינגאנג אין האפען].

port'-cray'on *n.* (פאורט'-קריי'-אן) א בליישטיפט־האלטער, א קרייד־שטיפט־האלטער.

portcul'lis *n.* and *v.* (פאורט-קאל'-ליס) א פאל־גראטע, א פאל־טויער [אזא טויער פון א פעסטונג וואס ווערט ארויפ־געצויגען און אראבגעלאזען אויף קיי־טען]; בעזארגען מיט א פאל־טויער; פערשפארען.

Porte *n.* (פאורט) די פארטע, דער טער־קישער הויף, די טערקישע רעגירונג.

porte'-cochère' *n.* (פאורט'-קאו-שעהר') אן אריינפאהר אדער דורכפאהר אין א געביידע פאר קארעטען אדער פוהרען.

porte'-cray'on *n.* (פאורט'-קריי'-אן) ז. *port-crayon*.

port'-elec'tric *a.* (פאורט'-אי-לעק'-טריק) וואס ווערט געטראגען דורך עלעק־טריציטעט [וועגען א געוויסער סיסטעם פון אריבערשיקען פאסט־פאקעטען].

porte'-lumière' *n.* (פאורט'-לו-מיעהר') אזא אפאראט וואס בעשטעהט פון א פלאכען שפיגעל, וועלכער קען אנגעשטעלט ווערען דורך שרויפען אויף אזא אופן, דאס מען זאל קענען קאנטראלירען די ריכטונג פון די ליכט־שטראהלען, וועלכע ווערען פון איהם רעפלעקטירט.

porte'-monnaie' *n.* (פאורט'-מא-ניי') א פארטמאנע, א געלד־בייטעל, א טייסטער.

portend' *v.* (פאור-טענד') פאראויסזאגען, פאראויס אנצייגען.

The heavy clouds **portend** rain.

portent' *n.* (פאור-טענט') א פארבע־דייטונג, א פארצייכען; א שלעכטער סמן, א בייזע פארבעדייטונג.

porten'tous *a.* (פאור-טען'-טאס) פאר־בעדייטענד; וואס זאגט פאראויס שלעכטס; שרעקליך; וואונדערליך, געוואלטיג.

porten'tously *adv.* (פאור-טען'-טאס-לי) אויף א פארבעדייטענדען אופן; פון שלעכטער פארבעדייטונג; שרעקליך, געוואלטיג; וואונדערליך.

por'ter *n.* (פאור'-טער) א פארטיער, א שווייצאר, א טהיר־בעדיענטער, א משרת; א לאסט־טרעגער; פארטער־ביער; עטוואס וואס ווערט געברויכט ביים טרא־גען אדער צום אונטערהאלטען עפעס.

por'terage *n.* (פאור'-טער-עדזש) די שטעלע אדער פליכטען פון א פארטיער אדער שווייצאר; טרעגער־געצאהלט, טרע־גער־לוין; דאס טראגען; טראנספארט; טראנספארט־קאסטען.

por'teress *n.* (פאור'-טער-עס) א פאר־טיערין, א טהיר־בעדיענטע, א טויער־הי־טערין.

por'ter-house *n.* (פאור'-טער-האוס) א ביער־הויז; א רעסטאראן.

por'terly *a.* (פאור'-טער-לי) ווי א טרעגער; גראב, געמיין.

port'-fire *n.* (פאורט'-פאיר) א צינד־שנור וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען פאר הארמאטען.

portfo'lio *n.* (פאורט-פאו'-ליאו) א פארטפעל [אזא גרויסער טייסטער צו האלטען פאפיערען אדער דאקומענטען]; א מיניסטער־אמט.

port'-hole *n.* (פאורט'-האול) א קאנא־נען־לאך פון א קריעגס־שיף; א לאך אין א צילינדער פון א דאמפף־מאשין אריינ־צולאזען אדער ארויסצולאזען דאמפף.

por'tico *n.* (פאור'-טי-קאו) א פארטי־קוס, א זיילען־גאנג [א רייהע זיילען, וועל־כע האבען איבער זיך א דאך]; א גא־לעריי; א וועראנדע.

por'ticoed *a.* (פאור'-טי-קאוד) מיט א פארטיקוס. ז. *portico*.

portière' *n.* (פאור-טיעהר') א פארטיער, א טהיר־פארהאנג.

por'tify *v.* (פאור'-טי-פאי) זיך מאכען וויכטיג, זיך האלטען פאר א וויכטיגען מענשען.

por'tio *n.* (פאור'-שי-או) אין אנאטא־מיע — א טייל, א צווייג.

por'tion *n.* and *v.* (פאור'-שאן) א פאר־ציאן; א טייל, א חלק; א חלק ירושה; אן אויסשטייער פון א פרוי; א הייראטס־גוט, נדן; דער גורל, דאס שיקזאל, דאס מזל; טיילען; צוטיילען; איינטיילען; געבען א טייל; געבען א טייל ירושה.

por'tionable *a.* (פאור'-שאן-עבל) פראפארציאנעל.

por'tioner *n.* (פאור'-שאן-ער) א טייי־לער, א פערטיילער, אן אויסטיילער; א בעזיצער פון א קליינעם טייל לאנד; א גלח וואס דיענט אין א געמיינדע צוזאמען מיט נאך גלחים און קריעגט נור א טייל פון דער הכנסה.

por'tionist *n.* (פאור'-שאן-איסט) א גלח וואס דיענט אין א געמיינדע צוזאמען מיט אנדערע גלחים און קריעגט נור א טייל פון דער הכנסה.

por'tionless *a.* (פאור'-שאן-לעס) אהן א חלק; אהן נדן, אהן אן אויסשטייער.

Port'land cement' (פאורט'-לענד סי-מענט') פארטלאנד־צעמענט [אזא זארט צעמענט וואס האט א גרויליכען קאליר ווי פון פארטלאנד־שטיין].

port'last *n.* (פאורט'-לעסט) דאס שאנ־דעק [פון א שיף].

port'-lid *n.* (פאורט'-ליד) דאס טהירעלע פון א קאנאנען־לאך אין א קריעגס־שיף.

port'liness *n.* (פאורט'-לי-נעס) שטאט־ליכקייט, סטאטעטשנעקייט, סטאטקאווני־קייט; דאס האלטען זיך מיט ווירדע.

port'ly *a.* (פאורט'-לי) שטאטליך, סטא־טעטשנע; מיט ווירדע; דיק, גראב, גרויס.

port'man *n.* (פאורט'-מען) אן איינ־וואהנער פון א האפען־שטאדט; אן איינ־וואהנער פון איינעם פון די פאלגענדע פינף ענגלישע האפען־שטעדט: הייסטינגס, ראמני, דאווער, האיטהע און סאנדוויטש.

portman'teau *n.* (פאורט-מען'-טאו) א קליידער־טשעמאדאן; א רייזע־זאק, א רייזע־טשעמאדאן; א האקען אויפצוהיינ־גען א קלייד [הויפטזעכליך צום באר־שטען].

port'-mote *n.* (פאורט'-מאוט) א הא־פען־געריכט, א פערזאמלונג פון פאלקס־פערטרעטער פון א האפען־שטאדט [אמאל אין ענגלאנד].

port of en'try (פאורט אוו ענ'-טרי) א האפען וואו עס געפינט זיך א צאל־הויז פאר אויסלענדישע סחורות.

por'toise *n.* (פאור'-טיז) ז. *portlast*.

por'trait *n.* (פאור'-טרייט) א פאר־טרעט; א בילד; א בילדליכע בעשריי־בונג אדער שילדערונג.

por'traitist *n.* (פאור'-טריי-טיסט) א פארטרעט־מאלער; איינער וואס מאכט בילדער [ווי א פאטאגראף].

por'trait-pain'ter *n.* (פאור'-טרייט-פיינ'-טער) א פארטרעט־מאלער.

por'traiture *n.* (פאור'-טריי-טשור) א פארטרעט, א בילד; אן אבבילדונג; פארטרעט־מאלעריי.

portray' *v.* (פאור-טריי') אב־מאלען; שילדערען, בעשרייבען.

portray'al *n.* (פאור-טריי'-על) דאס אבמאלען; שילדערונג, בעשרייבונג, פאר־שטעלונג.

portray'er *n.* (פאור-טריי'-ער) א פאר־טרעט־מאלער; א שילדערער, א בעשריי־בער.

port'reeve *n.* (פאורט'-ריעוו) א האפען־מאגיסטראט, א ריכטער אין א האפען אדער האפען־שטאדט; א קעניגליכער פארשטעהער אדער בעאמטער אין א האנדעלס־שטאדט אמאל אין ענגלאנד.

por'tress *n.* (פאור'-טרעס) ז. *porteress*.

port'-sale *n.* (פאורט'-סייל) אן אויק־ציאן, א ליציטאציע.

port'-town *n.* (פאורט'-טאון) א פאר־טאווע שטאדט, א האפען־שטאדט.

Por'tugal *n.* and *a.* (פאור'-טשו-געל) דאס לאנד פארטוגאל; וואס איז שייך צו פארטוגאל; פארטוגעזיש.

Portuguese' *a.* and *n.* (פאור-טשו-גיעס') פארטוגעזיש; וואס איז שייך צו פארטוגאל; א פארטוגעזער; דאס פאר־טוגעזישע פאלק; די פארטוגעזישע שפראך.

portula'ca *n.* (פאור-טיו-ליי'-קא) פאר־טולאק [א מין פלאנצע מיט דיקע זאפ־טיגע בלעטער און מיט געלבע, רויטע אדער פורפור־בלומען]. ז. *purslane*.

port'-wine' *n.* (פאורט'-הוואין') פארט־ווייין.

posa'da *n.* (פאו-סא'-דא) א גאסט־הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

pose *n.* and *v.* (פאוז) די פאזע, א שטעלונג אדער האלטונג פון קערפער; אוועקשטעלען אין א בעשטימטער פאזע אדער האלטונג; פאזירען, אננעהמען א פאזע; בעהויפטען עפעס; פערווירען, שטעלען אין פערלעגענהייט [מיט א פרא־גע אדער בעהויפטונג].

pose as (פאוז עז) פיגורירען אדער אויפטרעטען אלס...

Posei'don *n.* (פא-סאי'-דאן) אין דער אלט־גריכישער מיטאלאגיע — פאסיידאן, דער גאט פון ים [ביי די אלטע רוימער האט ער זיך גערופען נעפטון].

po'ser *n.* (פאו'-זער) א שווערע אויפ־גאבע, א הארבע שאלה; א פראגען־שטע־לער, אן עקזאמענירער.

poseur' *n.* (פאו-זויר') איינער וועל־כער פאזירט אדער נעהמט אן א געווי־סע פאזע.

po'sied *a.* (פאו'-זיד) בעצייכענט מיט א מאטא. ז. *posy*.

pos'it *v.* (פאז'-איט) פעסטשטעלען; בעהויפטען; שטעלען אין א פאזיציאן, שטעלען א זאך אין בעציהונג צו אנדערע זאכען.

pos'ited *a.* (פאז'-אי-טעד) געלעגט, געשטעלט.

posi'tion *n.* and *v.* (פא-זיש'-אן) די פאזיציאן [די שטעלונג פון א זאך אין בעציהונג צו אנדערע זאכען]; די שטע־לונג, די לאגע, דער צושטאנד; דער זאץ,

דער טעזיס, א גרונד-זאץ, א כלל; דאס אויסשטעלען, די אויסשטעלונג, די בעהויפטונג; די בענעהמונג; אן ארט, א שטעלע; שטעלען אין א בעשטימטען פלאץ; שטעלען אין א פאזיציאן.

posi'tion-fin'der *n.* (פא-זיש'-אנ-פאינ'-דער) אן אפאראט, דורך וועלכען מען קען אנשטעלען א ביקס אדער הארמאט אזוי, אז מען זאל קענען שיסען אין א געוויסען ציעל-פונקט, ניט זעהענדיג דיעזען פונקט.

pos'itive *a. and n.* (פאז'-אי-טיוו) פאזיטיוו; פעסטגעזעצט; אנגענומען; געזעצליך פארגעשריבען אדער נעגעבען; בעשטימט, אויסגעמאכט; זיכער, געוויס, וואהר, ווירקליך; בעהויפטענד, בעווייזענד; ענטשיידענד; אויסדריקליך, ניט צו איינגעשרענקט; פעסט איבערצייגט; שטארק זיכער אדער בעשטימט, דאגמאטיש; אין פיזיק — פאזיטיוו [אין געגענזאץ צו נעגאטיוו]; אין אפטיק און פאטאגראפיע — פאזיטיוו [וואס ענטשפרעכט דעם אריגינאל]; דאס פאזיטיווע, די ווירקליכקייט; אין גראמאטיק — דאס פאזיטיוו. ז. *positive degree*.

pos'itive degree' (פאז'-אי-טיוו די-גריע') אין גראמאטיק — דאס פאזיטיוו [א ווארט וואס בעצייכענט אן אייגענשאפט פון א זאך, ניט פערגלייכענדיג זי מיט דערזעלבער אייגענשאפט ביי אנדערע זאכען, ווי למשל, אין דעם זאץ "א שעהנע פרוי" איז דאס ווארט "שעהנע" א פאזיטיוו, אין געגענזאץ צו די פארמען פון אייגענשאפטס-ווערטער, וואס בעצייכנען א פערגלייך, "שעהנער", "די שעהנסטע"].

pos'itive discrep'ancy (פאז'-אי-טיוו דיס-קרעפ'-ענ-סי) די בעציהונג צווישען די צייגניסע פון צוויי עדות, ווען איינער זאגט בעשטימט "יא" און דער צווייטער זאגט בעשטימט "ניין".

pos'itive electric'ity (פאז'-אי-טיוו אי-לעק-טריס'-אי-טי) פאזיטיווע עלעקטריציטעט [די עלעקטריציטעט וואס בעקומט זיך פון גלאז ווען מען רייבט עס מיט זייד].

pos'itive ev'idence (פאז'-אי-טיוו עוו'-אי-דענס) א פאזיטיוועס צייגניס [א צייגניס פון אן עדות, וועלכער האט געזעהן דעם פאקט אדער געשעהעניש מיט זיינע אויגען].

pos'itive law (פאז'-אי-טיוו לאה) געזעצען אדער א געזעץ וואס איז ארויסגעגעבען געווארען פון א געזעץ-געבענדער מאכט [אין אונטערשיעד פון געזעצען אין אלגעמיין, ווי די געזעצען פון דער נאטור א. ד. ג.].

pos'itively *adv.* (פאז'-אי-טיוו-לי) פאזיטיוו, זיכער, געוויס, אונבעשטרייטבאר, אונצווייפעלהאפט.

pos'itiveness *n.* (פאז'-אי-טיוו-נעס) בעשטימטהייט; ווירקליכקייט; זיכערקייט, געוויסהייט; דאגמאטישקייט, איבערטריבענע בעשטימטהייט.

pos'itive philos'ophy (פאז'-אי-טיוו פי-לאס'-א-פי) די פאזיטיווע פילאזאפיע, פאזיטיוויזם. ז. *positivism*.

pos'itive pole (פאז'-אי-טיוו פאול) דער פאזיטיווער פאל, דער פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי, פון וועלכען מען בעקומט פאזיטיווע עלעקטריציטעט; דער פאל פון א מאגנעט, וועלכער איז געווענדעט צו צפון-זייט.

pos'itive quan'tity (פאז'-אי-טיוו קהוואנ'-טי-טי) אין אלגעברא — די פאזיטיווע גרעסע, א גליעד פון אן אלגעבראאישען אויסדרוק, פאר וועלכען עס שטעהט דער צייכען +.

pos'itivism *n.* (פאז'-אי-טיוו-איזם) פאזיטיוויזם אדער די פאזיטיווע פילאזאפיע [די פילאזאפישע שיטה וואס איז געגרינדעט פון אוגוסט קאנט (געב. 1798, געשט. 1857) און וועלכע האלט, אז קיין אנדער וויסען עקזיסטירט ניט אויסער דאס וויסען וועגען פענאמענען אדער ערשיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים. די מענשליכע קענטניס אדער וויסען וועגען די ערשיינונגען האט איבערגעלעבט אין פערלויף פון דער געשיכטע דריי בעזונדערע ענטוויקלונגס-שטופען: 1) די טעאלאגישע, ווען מענשען האבען זיך ערקלערט יעדע ערשיינונג אלס א רעזולטאט פון געטליכען ווילען; 2) די מעטאפיזישע, ווען מענשען האבען זיך ערקלערט די ערשיינונגען אלס רעזולטאט פון אונבעגרייפליכע אבסטראקטע קרעפטען און 3) די פאזיטיווע, ווען מענשען ערקלערען זיך די ערשיינונגען אלס פאלגען פון נאטור-געזעצען, וועלכע זיינען ענטדעקט געווארען דורך וויסענשאפטליכער ערפאהרונג]; פאקטישע קענטניס; פאזיטיווע וויסענשאפטען.

pos'itivist *n.* (פאז'-אי-טיוו-איסט) א פאזיטיוויסט, אן אנהענגער פון דער פאזיטיווער פילאזאפיע. ז. *positivism*.

positivis'tic *a.* (פאז-אי-טי-וויס'-טיק) פאזיטיוויסטיש; וואס איז שייך צו פאזיטיוויזם אדער צו די פאזיטיוויסטען. ז. *positivism*.

positiv'ity *n.* (פאז-אי-טיוו'-אי-טי) ז. *positiveness*.

pos'net *n.* (פאס'-נעט) א שיסעלע, א שאל.

posolog'ic *a.* (פאס-א-לאדזש'-איק) פאסאלאגיש, וואס איז שייך צו פאסאלאגיע. ז. *posology*.

posolog'ical *a.* (פאס-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *posologic*.

posol'ogy *n.* (פא-סאל'-א-דזשי) פאסאלאגיע [דער טייל פון מעדיצין וואס זוכט צו בעשטימען די גרויס פון יעדער פארציע אדער דאזע מעדיצין, וואס דארף איינגענומען ווערען].

pos'se *n.* (פאס'-אי) די מעגליכקייט, דאס זיין בכח [ניט בפועל]; א בעוואפענטע מאכט; נויט-סאלדאטען [איינפאכע בירגער וואס א שעריף רופט צו הילף אין א נויטפאל].

pos'se comita'tus (פאס'-אי קאמ-אי-טיי'-טאס) נויט-סאלדאטען [איינפאכע בירגער וואס א שעריף האט רעכט אויפצופאדערען צו הילף אין א נויטפאל].

possess' *v.* (פא-זעס') בעזיצען, פערמאגען; פערנעהמען, ווערען דער אייגענטימער פון עפעס; בעהערשען, גייסטיג קאנטראלירען; דורכדרינגען אדער ווערען דורכגעדרונגען מיט עפעס [ווי מיט געוויסע געפיהלען אדער געדאנקען].

possessed' *a.* (פא-זעסט') 1. וואס איז אין בעזיץ; 2. בעהערשט פון א ניט-גוטען; משוגע, פערריקט.

1. He is **possessed** of much real estate. 2. This old woman is evidently **possessed**.

posses'sion *n.* (פא-זעש'-אן) 1. אן איינגענומענעם לאנד; 2. א בעזיץ, אן אייגענטום; א גוט, א פאסעסיע; 3. אן איבערצייגונג; 4. דאס זיין בעהערשט פון א ניט-גוטען; דאס זיין משוגע.

1. England has **possessions** in all parts of the world. 2. The book is in my **possession**.

posses'sional *a.* (פא-זעש'-אנ-על) ז. *possessive*.

posses'sionary *a.* (פא-זעש'-אנ-ע-רי) וואס איז שייך צו בעזיץ אדער אייגענטום.

possess'ive *a. and n.* (פא-זעס'-איוו) בעזיצענד, אנגעהעריג, וואס צייגט אן אנגעהעריגקייט; א ווארט וואס בעצייכענט די אנגעהעריגקייט פון איין זאך צו אן אנדערער; אין גראמאטיק — דער בעזיץ-פאל. ז. *possessive case*.

possess'ive case (פא-זעס'-איוו קיים) אין גראמאטיק — דער בעזיץ-פאל, די פארם פון א ווארט ווען עס בעצייכענט די אנגעהעריגקייט פון איין זאך צו אן אנדערער [ווי למשל, דאס ווארט "פאטער'ס" אין דעם זאץ "מיין פאטער'ס הויז"].

possess'ively *adv.* (פא-זעס'-איוו-לי) אויסדריקענדיג די אנגעהעריגקייט פון איין זאך צו אן אנדערער.

possess'ive pro'noun (פא-זעס'-איוו פראו'-נאון) דאס בעזיץ-אנצייגענדע פירווארט [אין גראמאטיק — די פארמע פון א פירווארט וואס בעצייכענט בעזיץ אדער אנגעהעריגקייט, ווי די ווערטער מיין, דיין, זיין, איהר א. ז. וו.].

possess'or *n.* (פא-זעס'-אר) א בעזיצער, אן אייגענטימער.

possess'ory *a.* (פא-זעס'-א-רי) וואס איז שייך צו בעזיץ; וואס בעזיצט; וואס קומט ארויס פון בעזיצען עפעס.

possess'ory ac'tion (פא-זעס'-א-רי עק'-שאן) א געריכטס-פראצעס צו בעשטימען דאס רעכט צו פערהאלטען אדער בעזיצען עפעס.

possess'ory judg'ment (פא-זעס'-א-רי דזשאדזש'-מענט) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — א געריכטס-אורטייל, וועלכער גיט דאס רעכט צו איינעם, וואס בעזיצט א גוט אין פערלויף פון זיבען יאהר, צו בעזיצען עס ווייטער ביז די פראגע וועגען דעם רעכט אויף דיעזען גוט וועט ענטשיעדען ווערען דורכ'ן געזעץ.

possess' the mind (פא-זעס' טהי מאינד) בעהערשען דעם גייסט אדער דעם געדאנק, זיין בעפעסטיגט אין געדאנק.

possess' the soul (פא-זעס' טהי סאול) דורכדרינגען די נשמה.

pos'set *n.* (פאס'-עט) א געטראנק פון הייסער מילך מיט וויין.

possibil'ity *n.* (פאס-אי-ביל'-אי-טי) מעגליכקייט; א מעגליכע זאך.

pos'sible *a.* (פאס'-איבל) מעגליך; וואס קען זיין.

pos'sibly *adv.* (פאס'-אי-בלי) מעגליך; אפשר, פיעלייכט.

pos'sum *n. and v.* (פאס'-אם) אן אפאסום [ז. *opossum*]; זיך מאכען טויט; זיך פערשטעלען.

post *n., a. and v.* (פאוסט) א סלופ; א שטיץ-זייל; דאס שטארצענדע אייזענדעל אין א שלאס וואס געהט אריין אין שליסעל; א בעשטימטער פלאץ וואס איז מיט עפעס פערנומען [ווי א מיליטערישער פאסט, דער פאסט פון דעם צענטער-שפיעלער אין פוסבאל-שפיעל א. ז. וו.]; א שטעלע, אן אמט; די שטעלונג, די לאגע; די פאסט פאר בריעף, פאקעטען א. ד. ג.; א פאסטשטאליאן, א שליח, א ידיעות-בריינגער; פאסט-פאפיער [פא-

פיער פון א געוויסען פארמאט פאר
בריעף]; איילענד, אין דער גיך; צו=
שלאגען אדער צוקלעפען צו א סלופ [ווי
א פלאקאט, אן אפישע, א מודעה א. ז.
וו.]; פערעפענטליכען, בעקאנט מאכען
דעם עולם מיט עפעס; בעשטימען צו א
געוויסען פאסט אדער שטעלע; פאנאנ=
דערשטעלען; אבגעבען אין פאסט; אריינ=
ווארפען [א בריעף] אין פאסט=קעס=
טעל; אין בוכהאלטעריע — אריינשריי=
בען אדער איינטראגען אין הויפט=בוך;
שיקען דורך פאסט, דעפעשירען; געבען
ידיעות; רייזען מיט דער פאסט, איילען.
post ad'jutant (פאוסט עדזש'-או-
טענט) דער אפיציער וואס האט אויפ=
זיכט איבער די סאלדאטען וואס זיינען
פאנאנדערגעשטעלט אויף פערשיעדענע
פאסטען.
pos'tage *n.* פאסט= (פאוס'-טעדזש)
געלד, פארטא; דאס פאהרען מיט פאסט;
א רייזע.
pos'tage cur'rency (פאוס'-טעדזש
קאר'-ען-סי) קליינגעלד [פון מעטאל אדער
פאפיער, ווי למשל, האלבע=דאלארדיגע,
פיערטעל=דאלארדיגע, צעהן=סענטיגע א. ז.
וו.].
pos'tage paid (פאוס'-טעדזש פייד)
פאסט=פריי, פראנקא, איינגעצאהלט [ווע=
גען בריעף אדער פאקעטען וואס ווערען
געשיקט דורך פאסט].
pos'tage-stamp *n.* (פאוס'-טעדזש-
סטעמפ) א פאסט=מארקע.
pos'tal *a. and n.* וואס גע= (פאוס'-טעל)
הערט צו דער פאסט; א פאסט=קארטעל;
א פאסט=אנווייזונג.
pos'tal car א פאסט= (פאוס'-טעל קאר)
וואגאן [אן אייזענבאהן=וואגאן פאר פאסט=
זאכען].
pos'tal card א (פאוס'-טעל קארד)
פאסט=קארטעל.
pos'tal communica'tion (פאוס'-
טעל קא-מיו-ני-קיי'-שאן) די פאסט=פער=
בינדונג.
pos'tal note א (פאוס'-טעל נאוט)
פאסט=אנווייזונג [צו בעצאהלען א געווי=
סע סומע געלד, ווייניגער ווי 5 דאלאר].
pos'tal or'der (פאוס'-טעל אהר'-דער)
אין ענגלאנד — א פאסט=אנווייזונג.
ז. *postal note*.
pos'tal stea'mer (פאוס'-טעל סטיע'-
מער) א פאסט=דאמפף=שיף.
pos'tal tube א (פאוס'-טעל טיוב)
רעהרען=פערמיג שאכטעל, אין וועלכען מען
שיקט פאסט=זאכען, וואס דארפען צונויפ=
געראלט ווערען.
pos'tament *n.* א פאס= (פאוס'-טע-מענט)
טאמענט, א פעדעסטאל אדער אונטערשטי=
צע [ווי למשל פון א וואזע].
post away' אוועק= (פאוסט ע-הוויי')
געהן, אוועקלויפען אין איילעניש.
post away' with (פאוסט ע-הוויי'
הוויטה) עפעס שנעל אבטהאן; זיך אב=
טראגען מיט עפעס.
post'-bag *n.* א בריעף= (פאוסט'-בעג)
זאק [א זאק, אין וועלכען מען טראגט
בריעף].
post'-box *n.* א בריעף= (פאוסט'-באקס)
קאסטען.
post'boy *n.* א פאסט=יונג, (פאוסט'-באי)
א פאסט=דיענער; א קוריער.
post'-cap'tain *n.* (פאוסט'-קעפ'-טיין)
איינער פון די העכערע אפיציערען אין
דער אמעריקאנער און ענגלישער פלאטע.
post'-card *n.* א פאסט= (פאוסט'-קארד)
קארטעל.
post'-chaise *n. and v.* (פאוסט'-שייז)
א פאסט=וואגען צו פיהרען פאסאזשירען;
פאהרען מיט פאסט.
postclas'sical *a.* (פאוסט-קלעס'-אי-
קעל) פאסט=קלאסיש, וואס האט פאסירט
אדער וואס האט עקזיסטירט נאך דער
קלאסישער פעריאדע פון דער גריכיש=
רוימישער ליטעראטור.
post'-coach *n.* א (פאוסט'-קאוטש)
פאסט=וואגען. ז. *post-chaise*.
post-commu'nion *n.* (פאוסט-קא-
מיו'-ניאן) די תפילה אדער די עבודה אין
דער קריסטליכער קירך נאך דעם הייליגען
אבענדמאהל. ז. *communion*.
post'date *n.* א שפעטע= (פאוסט'-דייט)
ריגע דאטע אויף א דאקומענט [ניט די
ריכטיגע, ווען דער דאקומענט איז געשרי=
בען געווארען].
postdate' *v.* שטעלען א (פאוסט-דייט')
שפעטעריגע דאטע אויף א דאקומענט
[ניט די ריכטיגע, פריהערע דאטע, ווען
דער דאקומענט איז געשריבען געווארען].
post'-day *n.* א פאסט= (פאוסט'-דיי)
טאג [דער טאג ווען די פאסט קומט אן
אדער געהט אוועק].
postdilu'vial *a.* (פאוסט-די-לוה'-ווי-
על) וואס האט פאסירט אדער עקזיסטירט
נאך'ן מבול.
postdilu'vian *a. and n.* (פאוסט-די-
לוה'-ווי-ען) וואס עקזיסטירט אדער וואס
האט פאסירט נאך'ן מבול; איינער וואס
האט געלעבט אין די צייטען נאך דעם
מבול.
post-dissei'zin *n.* (פאוסט-דיס-סיע'-
זין) אין געזעצגעבונג — דאס אוועקנעה=
מען ביי אימעצען ערד=אייגענטום אדער
הייזער, וואס מען האט שוין איין מאל
געריכטליך צוגענומען ביי איהם און צו=
ריקגעגעבען איהם.
post-dissei'zor *n.* (פאוסט-דיס-סיע'-
זאר) איינער וואס נעהמט אוועק ביי אי=
מיצען ערד=אייגענטום אדער הייזער, וואס
ער האט שוין איין מאל געריכטליך צו=
גענומען ביי איהם און צוריקגעגעבען איהם.
pos'ted up גוט בע= (פאוס'-טעד אפ)
קאנט מיט דער זאך.
post'-en'try *n.* די (פאוסט'-ענ'-טרי)
בעקאנטמאכונג. אין צאל=הויז אדער טא=
מאזשנע וועגען סחורות אויף א שיף, וועל=
כע זיינען ניט אנגעגעבען געווארען פרי=
הער, בעת די שיף איז אריין אין הא=
פען; אין בוכהאלטעריע — דאס אריינ=
טראגען אדער אריינשרייבען אין בוך א
צאהל אדער חשבון וואס האט געדארפט
פריהער אריינגעטראגען ווערען.
pos'ter *n.* אן אפישען= (פאוס'-טער)
קלעפער; אן אפישע; א בעקאנטמאכונג;
איינער וואס פאהרט מיט פאסט; א פאסט=
פערד.
poste restante' (פאוסט רעס-טאנט')
פאסט רעסטאנט, פאסט=לאגערנד [די
אבטיילונג אין פאסט, וואו עס ווערען
געהאלטען בריעף ביז די פערזאן, צו וועל=
מען דער בריעף איז אדרעסירט, קומט
נאך איהם].
poste'rial *a.* (פאס-טי'-רי-על)
ז. *posterior*.
poste'rior *a. and n.* (פאס-טי'-רי-אר)
הינטער; נאכקומענד, שפעטער; א שפע=
טערער, א נאכהעריגער, א הינטערער.
posterior'ity *n.* (פאס-טי-רי-אר'-אי-
טי) דאס זיין נאכפאלגענד נאך עפעס;
דאס זיין הינטער אדער שפעטער.
poste'riorly *adv.* (פאס-טי'-רי-אר-לי)
הינטער, שפעטער; אין שפעטערער צייט;
נאך.
poste'rior tib'ial ar'tery (פאס-טי'-
רי-אר טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די הינ=
טערשטע ארטעריע אדער שלאג=אדער פון
שינביין.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
poster'ity *n.* די (פאס-טער'-אי-טי)
נאכקאמענשאפט, די קינדער, די קומענדע
דורות.
pos'tern *n. and a.* א הינ= (פאוס'-טערן)
טער=טהירעל, א הינטער=טהיר; א קליין
טהירעל נעבען א טויער אדער דעם הויפט
אריינגאנג; אין א פעסטונג — א פערבאר=
גען טהירעל נעבען הויפט=טויער; וואס איז
הינטען; פריוואט [וועגען אריינגאנג].
pos'tern-door *n.* (פאוס'-טערן-דאור)
ז. *postern*.
pos'tern-gate *n.* (פאוס'-טערן-גייט)
ז. *postern*.
posterolat'eral *a.* (פאס-טע-רא-לעט'-
ע-רעל) וואס געפינט זיך הינטען און ביי
דער זייט.
posteroter'minal *a.* (פאס-טע-רא-
טויר'-מי-נעל) וואס געפינט זיך הינטען
און ביי דעם ענד.
post-exil'ian *a.* (פאוסט-עג-זיל'-אי-
ען) וואס איז פארגעקומען נאך גלות
בבל.
post-exil'ic *a.* (פאוסט-עג-זיל'-איק)
ז. *post-exilian*.
post-exis'tence *n.* (פאוסט-עג-זיס'-
טענס) די קינפטיגע עקזיסטירונג; דאס
קינפטיגע זיין.
post-exis'tent *a.* (פאוסט-עג-זיס'-
טענט) וואס עקזיסטירט אדער לעבט נאכ=
דעם.
postfact' *a. and n.* (פאוסט-פעקט')
וואס איז שייך צו א פאקט וואס קומט
פאר נאך אן אנדער פאקט; א פאקט וואס
קומט פאר נאך אן אנדער פאקט.
post fac'to נאך דער (פאוסט פעק'-טאו)
טהאט, אחר המעשה.
post'fix *n.* אין גראמא= (פאוסט'-פיקס)
טיק — א סופיקס, א בוכשטאב, זילבע
אדער א ווארט וואס ווערט צוגעזעצט צום
ענד פון א ווארט.
postfix' *v.* צוגעבען א (פאוסט-פיקס')
סופיקס [א בוכשטאב, זילבע אדער ווארט
צוגעגעבען צום ענדע פון א ווארט].
post'-free *a.* פאסט= (פאוסט'-פריע)
פריי, אהן געצאהלט פאר'ן איבערשיקען.
post-gen'iture *n.* (פאוסט-דזשען'-
אי-טשור) דער שפעטער אדער צווייטער
געבארענער [פון א צווילינג].
post-gla'cial *a.* (פאוסט-גליי'-שיעל)
אין געאלאגיע — וואס איז פארגעקומען
אדער וואס האט זיך אויסגעבילדעט נאך
דער אייז=פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=
געשיכטע פון דער ערד.
postgrad'uate *a. and n.* (פאוסט-
גרעד'-יו-אייט) וואס איז שייך צו א קורס
פון למודים, וואס ווערט גענומען נאך'ן
ענדיגען א העכערע שולע; איינער וואס
נעהמט א קורס פון למודים נאכדעם ווי
ער האט שוין געענדיגט א לעהר=אנשטאלט.
post'-hack'ney *n.* (פאוסט'-העק'-ני)
ז. *post-horse*.
post-haste' *n., a. and adv.* (פאוסט-
הייסט') איילעניש, שנעלקייט [ווי דאס
לויפען פון פאסט אדער פון א קוריער];
שנעל, גיך; שוין; באלד; אין דער גיך;
אין איילעניש.

posthet'omist *n.* (פאס-טהעט'-א-מיסט) א בעשניידער, א מוהל.

posthei'omy *n.* (פאס-טהעט'-א-מי) דאס בעשניידען; מלה.

posthi'tis *n.* (פאס-טהאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער ערלה [דאס ענד=הייטעל פון דעם מענליכען געשלעכטס=ארגאן].

post hoc, ergo prop'ter hoc (פאוסט האק, ער'-גאו פראפ'-טער האק) נאך דעם, פאלגליך צוליעב דעם [א פאלשער לאגישער שלוס, ווען מען נעהמט אן, אז איין ערשיינונג איז די אורזאכע פון דער צווייטער מעהר ניט צוליעב דעם, וויל די צווייטע פאלגט נאך דער ערשטער. ווי למשל, די נאכט פאלגט נאך'ן טאג, פאלגליך, דער טאג איז די אורזאכע פון דער נאכט].

post'-hole *n.* (פאוסט'-האול) די גרוב וואס מען גראבט אויס אום אריינצושטעלען א סלופ.

post'-horn *n.* (פאוסט'-האהרן) א פאסט=הארן [דער טרומייט פון אן אמאליגען פאטשטאליאן אויף א פאסט=וואגען].

post'-horse *n.* (פאוסט'-האהרס) א פאסט=פערד [איינס פון די פערד, וועלכע מען האלט אויף די פאסט=סטאנציעס צו פיהרען פאסאזשירען אדער קוריערען פון איין סטאנציע צו דער צווייטער].

post'-house *n.* (פאוסט'-האוס) א פערד=פאסט=הויז; א פאסט=קאנטאר.

pos'thumous *a.* (פאס'-טשו-מאס) נאכגעבארען, געבארען נאך'ן פאטער'ס טויט; וואס איז ערשיענען נאך'ן טויט פון דעם שאפער אדער פערפאסער [ווי א בוך וואס ערשיינט נאך'ן טויט פון מחבר].

pos'thumous child (פאס'-טשו-מאס טשאילד) א קינד וואס ווערט געבארען נאך'ן פאטער'ס טויט.

pos'thumous fame (פאס'-טשו-מאס פיים) דער רוהם נאך'ן טויט.

pos'thumously *adv.* (פאס'-טשו-מאס-לי) נאך'ן טויט פון דעם שאפער אדער פערפאסער.

postiche' *a.* (פאס-טיש') וואס איז צוגעגעבען געווארען נאך דעם ווי די ארבייט האט זיך געענדיגט [ווי א צוגעגעבענער ניט ריכטיג=פאסענדער ארנאמענט].

pos'til *n.* (פאס'-טיל) אן אנמערקונג וואס מען שרייבט אן אויף דעם ברעג פון די זייטען אדער בלעטער פון א בוך אדער מאנוסקריפט; א פירוש [בעזונדערס אויף די הייליגע שריפטען]; א קירכען=פרעדיגט.

postil'ion *n.* (פאס-טיל'-יאן) ז. *postillion*.

postil'lion *n.* (פאס-טיל'-יאן) א פאסטיליאן, א פאטשטאליאן, א בריעף=טרעגער, א בריעף=פיהרער; א פאר=רייטער.

pos'ting *n.* (פאוס'-טינג) אין בוכהאלטעריע — די אריינטראגונג אין הויפט=בוך; דאס רייזען שנעל, דאס רייזען מיט דער פאסט.

pos'ting-house *n.* (פאוס'-טינג-האוס) ז. *post-house*.

pos'ting-sta'tion *n.* (פאוס'-טינג-סטיי'-שאן) ז. *post-house*.

postique' *a.* (פאס-טיק') וואס איז צוגעגעבען צופיעל; געטהאן נאכדעם אז די ארבייט איז שוין געווען געענדיגט [ווען א פערציערונג אין סקולפטור אדער ארכיטעקטור, איבערהויפט ווען דאס צוגעגעבענע איז אונפאסענד אדער אהן געשמאק]. ז. *postiche*.

post'-jack *n.* (פאוסט'-דזשעק) א גע-

ציינג ארויסצוהויבען סלופעס פון די גריבער.

postlim'inary *a.* (פאוסט-לימ'-אי-נע-רי) וואס איז שייך צום רעכט פון בעקומען די אלטע פריווילעגיע נאך דעם אומקעהרען זיך פון פערשיקונג, פון געפאנגענשאפט א. ד. ג. ז. *postliminy*.

postlimin'iary *a.* (פאוסט-לי-מינ'-אי-ע-רי) ז. *postliminary*.

postlimin'ious *a.* (פאוסט-לי-מינ'-אי-אס) ז. *postliminary*.

postlimin'ium *n.* (פאוסט-לי-מינ'-אי-אם) ז. *postliminy*.

postlim'iny *n.* (פאוסט-לימ'-אי-ני) דאס קריעגען די פריהעריגע רעכטען און פריווילעגיעס פון איינעם, וואס איז געווען פערשיקט אדער געפאנגען, ווען ער קומט צוריק אהיים.

post'-line *n.* (פאוסט'-לאין) אן אייזענבאהן אויף סלופעס, א הויך=באהן.

post'lude *n.* (פאוסט'-ליוד) אין מוזיק — א נאך=שפיעל [דאס שפיעלען פון ארגעל אין א קירך נאך דעם שלוס פון דעם גאטעס=דיענסט].

post'man *n.* (פאוסט'-מען) א פאטשטאליאן, א בריעף=טרעגער.

post'mark *n.* and *v.* (פאוסט'-מארק) א פאסט=מארקע; א פאסט=שטעמפעל [מיט'ן דאטום און פלאץ]; צוקלעפען א פאסט=מארקע צו א בריעף.

post'master *n.* (פאוסט'-מעס-טער) א פאסט=מייסטער, א פאסט=דירעקטאר.

post'master-gen'eral *n.* (פאוסט'-מעס-טער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל=פאסט=דירעקטאר [דער הויפט=פערוואלטער פון דער פאסט=סיסטעם אין לאנד].

post'master-gen'eralship *n.* (פאוסט'-מעס-טער-דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דאס אמט פון א גענעראל=פאסט=דירעקטאר.

post'mastership *n.* (פאוסט'-מעס-טער-שיפ) דאס אמט פון א פאסט=מייסטער אדער פאסט=דירעקטאר.

postmerid'ian *a.* and *n.* (פאוסט-מי-ריד'-אי-ען) וואס קומט פאר נאך האלבען טאג; וואס איז שייך צו נאכמיטאגס=צייט; די נאכמיטאגס=צייט.

post merid'iem (פאוסט מי-ריד'-אי-עם) נאך האלבען טאג [וועגען דער צייט צווישען האלבען טאג און האלבער נאכט].

postmerid'ional *a.* (פאוסט-מי-ריד'-אי-אנ-על) וואס קומט פאר נאך האלבען טאג; וואס איז שייך צו נאכמיטאגס=צייט.

post'mistress *n.* (פאוסט'-מיס-טרעס) א פרויענצימער וואס פערנעהמט דאס אמט פון א פאסט=מייסטער.

post'-mon'ey *n.* (פאוסט'-מאנ'-אי) פאסט=געלד, דאס געצאהלט פאר בענוצען פאסט=פערד אויף א רייזע.

post-mor'tem *a.* and *n.* (פאוסט-מאהר'-טעם) נאך'ן טויט; א מעדיצינישע אדער געריכטליכע אונטערזוכונג פון קערפער נאך'ן טויט.

post-mor'tem examina'tion (פאוסט-מאהר'-טעם עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) 1. די אונטערזוכונג פון א טויטען קערפער; 2. דאס אונטערזוכען עפעס לאחר המעשה, נאכדעם ווי די זאך האט פאסירט.

2. The leaders of the party gathered for a post-mortem examination of the election returns.

post-mor'tuary *a.* (פאוסט-מאהר'-טשו-ע-רי) וואס האט געטראפען אדער וואס איז פארגעקומען נאך'ן טויט.

postna'tal *a.* (פאוסט-ניי'-טעל) וואס געשעהט נאך דער געבורט.

postna'tus *n.* (פאוסט-ניי'-טאס) אין געזעצגעבונג — דער צווייטער זוהן; איינער וואס איז געבארען געווארען נאך א בעשטימטער געשעהעניש [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס איז געבארען געווארען נאך דער אונאבהענגיגקייטס=ערקלערונג פון יאהר 1776].

post'-note *n.* (פאוסט'-נאוט) א פאסט=אנווייזונג אויף א געוויסער סומע געלד [ניט מעהר פון 5 דאלאר]; א באנק=אנווייזונג צו בעצאהלען א סומע געלד אין א בעשטימטען שפעטעריגען סראק און ניט לויט דער פאדערונג.

post-nup'tial *a.* (פאוסט-נאפ'-שעל) נאך דער הייראט; וואס פאסירט נאך דער חתונה.

post'-oak *n.* (פאוסט'-אוק) א מין נארד=אמעריקאנער דעמבע, וואס וואקסט ביז 70 פוס הויך און האט זעהר א שטארקען האלץ.

post-o'bit *n.* (פאוסט-או'-ביט) אן אבליגאציאן אדער פערזיכערונג וואס איינער גיט ארויס זיין מלוה צו בעצאהלען איהם די אנטליהענע סומע געלד נאך דעם טויט פון א פערזאן, וועלכע דער אנטלייהער ערווארטעט צו ירשנ'ען; א מעדיצינישע אדער געריכטליכע אונטערזוכונג פון א קערפער נאך'ן טויט.

post-o'bit bond (פאוסט-או'-ביט באנד) אן אבליגאציאן אויף ירושה. ז. *post-obit*.

post off (פאוסט אף) אוועקגעהן, אוועקלויפען אין איילעניש.

post'-of'fice *n.* (פאוסט'-אפ'-איס) א פאסט=קאנטאר; א פאטשט.

post'-of'fice box (פאוסט'-אפ'-איס באקס) א קעסטעל אין א פאסט=קאנטאר צו האלטען בעזונדער די קארעספאנדענץ פון א געוויסער פערזאן אדער פירמע [אנשטאט זי אבצושיקען אהיים].

Post'-of'fice Depart'ment (פאוסט'-אפ'-איס די-פארט'-מענט) דער פאסט=דעפארטאמענט.

post'-of'fice or'der (פאוסט'-אפ'-איס אהר'-דער) ז. *money-order*.

post'-of'fice sav'ings-bank (פאוסט'-אפ'-איס סייוו'-אינגז-בענק) א פאסט שפאר=קאסע [א רעגיערונגס=שפאר=קאסע אין א פאסט=קאנטאר].

post-op'erative *a.* (פאוסט-אפ'-ע-ריי-טיוו) וואס קומט פאר נאך דער אפעראציאן [ווי אן אונטערזוכונג פון א פאציענט נאכדעם ווי מען האט איהם אפערירט].

post'-paid *a.* (פאוסט'-פייד) פראנקא, איינגעצאהלט דאס פאסט=געלד.

post'-pa'per *n.* (פאוסט'-פיי'-פער) פאסט=פאפיער, בריעף=פאפיער.

post-par'tum *a.* (פאוסט-פאר'-טאם) וואס קומט פאר נאך דער געבורט פון א קינד.

postpo'nable *a.* (פאוסט-פאו'-נעבל) וואס קען אבגעלעגט ווערען אויף שפעטער.

postpone' *v.* (פאוסט-פאון') אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; בעטראכטען אלס וועניגער וויכטיג.

postpone'ment *n.* (פאוסט-פאונ'-מענט) דער אבלעג, דאס אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; דאס בעטראכטען אלס וועניגער וויכטיג.

postpo'ner *n.* (פאוסט-פאו'-נער) אן אבלעגער; איינער וואס לעגט עפעס אב אויף שפעטער.

postposi'tion *n.* (פאָוסט-פאָ-זיש'-אָן) דאס שטעלען אדער דאס זיין געשטעלט אהינטער.

postposi'tional *a.* (פאָוסט-פאָ-זיש'-אַנ-על) וואס שטעלט אדער וואס ווערט געשטעלט אהינטער.

postpos'itive *a.* (פאָוסט-פאַז'-אי-טיוו) וואס איז געשטעלט נאָך עפּעס.

postpran'dial *a.* (פאָוסט-פּרען'-די-על) וואס פּאַסירט נאָך מיטאָג=עסען.

post'-ri'der *n.* (פאָוסט'-ראַי'-דער) א רייטענדער בריעף=טרעגער.

post'-road *n.* (פאָוסט'-ראָוד) א פּאָסט=וועג, א וועג וואו עס געפינען זיך פערד=פּאָסט=סטאַציאָנען; א וועג דורך וועלכען די פּאָסט פיהרט די בריעף.

postrorse' *a.* (פּאַס-טראָהרס') אומגע=קעהרט צוריק; פערבויגען צוריק.

postsce'nium *n.* (פאָוסט-סי'-ני-אַם) דער פּלאַץ הינטער דער ביהנע אין א טעאַטער.

postscribe' *v.* (פאָוסט-סקראַיב') צו=שרייבען אדער אונטערשרייבען נאָכדעם.

post'script *n.* (פאָוסט'-סקריפּט) א פּאָסט=סקריפּטום, א נאָכשריפט [דאס וואס ווערט צוגעגעבען צו א בריעף נאָכדעם ווי ער איז שוין געענדיגט].

post'scriptal *a.* (פאָוסט'-סקריפּ-טעל) וואס איז שייך צו א פּאָסט=סקריפּטום. ז. ***postscript***

post'-stamp *n.* (פאָוסט'-סטעמפּ) ז. ***postage-stamp***

Post-ter'tiary *a. and n.* (פאָוסט-טויר'-שי-ע-רי) אין געאָלאָגיע — נאָך דער טערטיער=צייט אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד; די קוואַר=טער=צייט. ז. ***Tertiary*** און ***Quaternary***

post-ton'ic *a.* (פאָוסט-טאַנ'-איק) וואס קומט נאָך דער זילבע, אויף וועלכער עס געפינט זיך דער אַקצענט.

post'-town *n.* (פאָוסט'-טאַון) א פּאָסט=שטאָדט [א שטאָדט מיט א פּאָסט=קאָנ=טאָר].

post'-train *n.* (פאָוסט'-טריין) א פּאָסט=צוג.

pos'tulant *n.* (פּאַס'-טשו-לענט) א פּאָס=טולאַנט, א זוכער, א פאָדערער, א פערלאַנגער; א קאַנדידאַט אויף אויפגענומען צו ווערען אין א רעליגיעזען אָרדען; איינער וואס שלאָגט זיך פאַר פאַר א גלח=שטעלע [אין דער אמעריקאַנישער עפּיס=קאָפּאַלישער קירך].

pos'tulate *n. and v.* (פּאַס'-טשו-לייט) א פּאָסטולאַט, א בעהויפּטונג וואס פּאָ=דערט קיין בעווייז, א זעלבסטפערשטענד=ליכע וואהרהייט; אין געאָמעטריע — א בעהויפּטונג וועלכע פאָדערט ניט קיין בע=וויַיז, אז א געוויסע קאָנסטרוקציאָן איז מעגליך [צ. ב. די בעהויפּטונג, אז צווי=שען יעדע צוויי פּונקטען קען געצויגען ווערען א גראַדע ליניע]; א נויטווענדיגע בעדינגונג [פאַר דער אויספיהרליכקייט פון עפּעס]; אננעהמען אלס ריכטיג אָהן א בעווייז; פאָרויסזעצען, אז עס איז ריכ=טיג; פאָדערען, פערלאַנגען; מאַכען א פּאָסטולאַט.

postula'tion *n.* (פּאַס-טשו-ליי'-שאָן) דאס פּאָסטולירען, דאס מאַכען א בעהויפּ=טונג, וועלכע איז זעלבסטפערשטענדליך און פאָדערט ניט קיין בעווייז; דאס בע=שטימען אדער אויסוועהלען צו א קירכען=אַמט א מענשען, וועגען וועלכען עס איז בעוויזען געוואָרען אז ער איז ניט ווערטה דיעזען אַמט.

pos'tulatory *a.* (פּאַס'-טשו-ליי-טאָ-רי) וואס ווערט אנגענומען אָהן א בע=וויַיז; וואס נעהמט אן אָהן א בעווייז.

postula'tum *n.* (פּאַס-טיו-ליי'-טאַם) א פּאָסטולאַט. ז. ***postulate***

pos'ture *n. and v.* (פּאַס'-טשור) א לאַ=גע, א צושטאַנד; א פּאָזע, א שטעלונג; אוועקשטעלען; ברייגנען אין א געוויסער לאַגע; אננעהמען א פּאָזע; פּאָזירען, מאַכען אן אנשטעל, אַפעקטירען; מאַכען אַקראָבאַטישע שטיק.

pos'ture-ma'ker *n.* (פּאַס'-טשור-מיי'-קער) אן אַקראָבאַט.

pos'ture-ma'king *n.* (פּאַס'-טשור-מיי'-קינג) אַקראָבאַטישע שטיק.

pos'turer *n.* (פּאַס'-טשור-ער) אן אַק=ראָבאַט.

pos'turist *n.* (פּאַס'-טשור-איסט) אן אַקראָבאַט.

post'-wag'on *n.* (פאָוסט'-הוועג'-אָן) א פּאָסט=וואָגען.

po'sy *n.* (פּאָו'-זי) א מאָטאָ; אן עפּי=גראַם; א מאָטאָ, אן אויפשריפט [אויף א רינג אדער אנדער זאַך]; א בוקעט.

po'sy-ring *n.* (פּאָו'-זי-רינג) א רינג מיט אן איינגעקריצטער מאָטאָ.

pot *n. and v.* (פּאַט) א טאָפּ; א קאַן; א קרוג; א קוואַרט; שטיין=גוט, טעפּער=וואַרע; א גרוב, א לאָך; א געוויסע גרויס פון שרייב=פּאַפּיער; א גרויסע סו=מע געלד; לעגען אין טעפּ; בעהאַלטען אין טעפּ; קאָכען אין א טאָפּ; פּלאַנצען אין א טאָפּ; מאַכען לייִמענע אדער פּאָר=צעלייענע טעפּ; דערשיסען; טרינקען, זויפען; בעטריגען, אָבנאַרען.

po'table *a. and n.* (פּאָו'-טעבל) טרינק=באַר, וואס קען געטרונקען ווערען; פליִ=סיג; עטוואס וואס קען געטרונקען ווערען; א געטראַנק.

po'tableness *n.* (פּאָו'-טעבל-נעס) טרינקבאַרקייט, דאס קענען געטרונקען ווערען.

potage' *n.* (פּאָ-טאַזש') ז. ***pottage***

potamog'raphy *n.* (פּאַט-ע-מאַג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון טייכען.

potamolog'ical *a.* (פּאַט-ע-מאָ-לאַדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאַפט אדער שטודיום וועגען טייִ=כען.

potamol'ogy *n.* (פּאַט-ע-מאַל'-אָ-דזשי) די וויסענשאַפט אדער שטודיום פון טייכען; אן אָבהאַנדלונג וועגען טייִ=כען.

po'tance *n.* (פּאָו'-טענס) ז. ***potence***

pot'ash *n.* (פּאַט'-עש) פּאָטאַש, קאַלי [א שטאָף וואס ווערט ערהאַלטען פון האָלץ=אַש].

potass' *n.* (פּאָ-טעס') ז. ***potash***

potas'sa *n.* (פּאָ-טעס'-אָ) ז. ***potash***

potas'sic *a.* (פּאָ-טעס'-איק) פון פּאָ=טאַש, פון קאַלי; וואס איז שייך צו קאַ=ליום [ז. ***potassium***].

potas'sium *n.* (פּאָ-טעס'-אי-אַם) קאַ=ליום [א זעהר לייכטער זילבער=ווייסער מעטאַל, איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

pota'tion *n.* (פּאָ-טיי'-שאָן) טרינקעריי, זויפעריי, פיעל=טרינקעריי; א הוליאַנקע; א געטראַנק; א טרונק בראַנפען.

pota'to *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו) א קאַרטאָ=פעל, א בולבע; די באַטאַטע [זיסער שפּאַנישער קאַרטאָפעל].

pota'to-bee'tle *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-ביע'-טל) א מין אמעריקאַנער זשוק, וואס ערנעהרט זיך פון קאַרטאָפעל און מאַכט אן פיעל שאַדען.

pota'to-blight *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-בלאַיט) א מין קאַרטאָפעל=קראַנקהייט, וואס ווערט פעראורזאַכט פון א געוויסען פּאַראַזיטישען שוועמעל.

pota'to-bug *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-באַג) ז. ***potato-beetle***

pota'to-dig'ger *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-דיג'-ער) א מאַשין צו גראָבען קאַרטאָפעל.

pota'to-disease' *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-די-זיעז') ז. ***potato-blight***

pota'to-hook *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-הוק) א האַנד=אינסטרומענט אין דער פאָרם פון א קאָטשערע צו גראָבען קאַרטאָפעל.

pota'to-mur'rain *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-מאַר'-ען) ז. ***potato-blight***

pota'to-pen *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-פּען) א הילצערן צימערעל אויף'ן דעק פון א שיף צו האַלטען קאַרטאָפעל און אנדערע גרינ=סען.

pota'to-plan'ter *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-פּלענ'-טער) אן אינסטרומענט צו זייהען קאַרטאָפעל.

pota'tor *n.* (פּאָ-טיי'-טאָר) א טרינקער, א שכור.

pota'to-rot *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-ראָט) ז. ***potato-blight***

po'tatory *a.* (פּאָו'-טיי-טאָ-רי) וואס ווערט געטרונקען.

pota'to-scoop *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-סקוהפּ) א זיפּ=פערמיגער שופעל צו נעהמען פון דער ערד אויסגעגראָבענע קאַרטאָפעל [די ערד פאַלט אַרויס דורך דער זיפּ און די קאַרטאָפעל בלייבען אין שופעל].

pota'to-spir'it *n.* (פּאָ-טיי'-טאָו-ספּיר'-איט) קאַרטאָפעל=שנאַפּס [שנאַפּס וואס ווערט געטריבען פון קאַרטאָפעל].

pot'-bel'lied *a.* (פּאַט'-בעל'-איד) גראָב=בייכיג, פּוזאַטע.

pot'-bel'ly *n.* (פּאַט'-בעל'-אי) א גראָ=בער בויך, א פּוזע.

pot'-boi'ler *n.* (פּאַט'-באָי'-לער) א קינסטלערישע אדער ליטעראַרישע אַר=בייט וואס ווערט געטהאָן בלויז צוליעב פּרנסה.

pot'-boi'ling *n.* (פּאַט'-באָי'-לינג) דאס טהאָן א קינסטלערישע אדער ליטעראַרי=שע אַרבייט בלויז צוליעב פּרנסה.

pot'-boy *n.* (פּאַט'-באָי) א יונג אין א שענק.

potch *v.* (פּאַטש) דורכבויערען, דורכ=שטעכען, דורכלעכערען; אין פּאַפּיער=פּאַבריקאַציאָן — בלייכען פּאַפּיער מיט גאַן דורך אזא בלייכונגס=מאַשין.

pot'-cheese *n.* (פּאַט'-טשיעס) צוואַרף.

potch'er *n.* (פּאַטש'-ער) ז. ***potching-machine***

potch'er-en'gine *n.* (פּאַטש'-ער-ענ'-דזשין) ז. ***potching-machine***

potch'ing-machine' *n.* (פּאַטש'-אינג-מע-שין') אין פּאַפּיער=פּאַבריקאַציאָן — א מאַשין צו וואַשען און בלייכען פּאַפּיער.

pot'-claw *n.* (פּאַט'-קלאָה) א קרוק איבער אן אויווען אויפצוהענגען א טאָפּ אדער קעסעל.

pot'-clep *n.* (פּאַט'-קלעפּ) ז. ***pot-claw***

pot'-compan'ion *n.* (פּאַט'-קאָם-פּענ'-יאָן) א טרינק=ברודער, א מיט=טרינקער.

pot'-con'vert *n.* (פּאַט'-קאָנ'-וואַירט) איינער וואס שמד'ט זיך [אין קאַטוילי=שען גלויבען] צוליעב א גוטען מאָהל=צייט.

poteen′ *n.* (פא-טיען′) אירלענדישער בראנפען.

po′tence *n.* (פאו′-טענס) מאכט, כח; ווירקזאמקייט; א קרייץ אין דער פארם פון א גרויסען בוכשטאב *T* אויף א וואפען אדער שילד; דער טייל פון א טאשען=זייגער וואו די צאפען=שטיינדלעך פאר'ן צילינדער אדער פאר דעם באלאנס=רעדעל זיינען אריינגעזעצט.

po′tency *n.* (פאו′-טענ-סי) מאכט, כח; ווירקזאמקייט; ענטוויקלונגס=מעגליכקייט.

po′tent *a.* (פאו′-טענט) מעכטיג, שטארק; ווירקזאם.

po′tentate *n.* (פאו′-טענ-טייט) א מאכט=האבער, א הערשער.

poten′tial *a. and n.* (פא-טענ′-שעל) פאטענציעל, וואס איז דא בכח [הגם ניט בפועל], וואס עקזיסטירט אין דער מעגליכקייט [הגם ניט אין דער ווירקליכקייט]; אין פיזיק — וואס ענטהאלט אינערליך אין זיך אבער איז ניט אין בעוועגונג [וועגען ענערגיע]; אין גראמאטיק — וואס דריקט אוים די מעגליכקייט; עטוואס וואס איז מעגליך; א מעגליכקייט; א פאטענציאל [אין מעכאניק — די ארבייט וואס וואלט פערברויכט ווערען פון אריבערצוטראגען אלע פונקטען פון א סיסטעם פון דער אונענדליכקייט צו זייער ווירקליכער פאזיציאן אין וועלכער זיי געפינען זיך]; אין עלעקטריציטעט — די כאראקטעריסטיק פון א פונקט אין אן עלעקטריזירטען קערפער אדער רוים, וועלכע ווערט בעצייכענט דורך דער ארבייט וואס דארף פערברויכט ווערען צו בריינגען צו איהם [צום פונקט] אן איינהייט פון פאזיטיווער עלעקטריציטעט פון דער אונענדליכקייט; דער עלעקטריזירונגס=גראד אין בעצוג צו אן אנגעגעבענער מאס אדער מאסשטאב [ווי פון דער ערד, למשל]; אין גראמאטיק — די פאטענציעלע פארם, די מעגליכקייטס=פארם.

poten′tial be′ing (פא-טענ′-שעל בי′-אינג) פאטענציעלע עקזיסטענץ [דאס וואס עקזיסטירט בכח אבער נאך ניט בפועל].

poten′tial en′ergy (פא-טענ′-שעל ענ′-ער-דזשי) פאטענציעלע ענערגיע [די אינערליכע ענערגיע, וועלכע איז נאך ניט ארוים מכח אל הפועל].

poten′tial exis′tence (פא-טענ′-שעל עג-זיס′-טענס) פאטענציעלע עקזיסטענץ, דאס עקזיסטירען בכח אבער ניט בפועל.

potential′ity *n.* (פא-טענ-שי-על′-אי-טי) דאס זיין אין א פאטענציעלען צושטאנד, דאס זיין בכח; דאס בעזיצען די אינערליכע מעגליכקייט צו זיין ווירקזאם אדער צו עקזיסטירען; מעגליכקייט; ווירקונגס=פעהיגקייט.

poten′tialize *v.* (פא-טענ′-שעל-איז) מאכען פאטענציעל, מאכען עס זאל זיין בכח אבער ניט בפועל, פערוואנדלען אין א פאטענציעלער פארם [וועגען ענערגיע]. ז. *potential*.

poten′tially *adv.* (פא-טענ′-שעל-אי) זייענדיג אין א פאטענציעלען צושטאנד; בכח אבער ניט בפועל, בעזיצענדיג די אינערליכע מעגליכקייט.

poten′tial mood (פא-טענ′-שעל מוהד) די פארם פון א צייטווארט, וואס בעצייכענט די מעגליכקייט פון א האנדלונג. The expressions "I may go" and "He can write" are in the **potential mood**.

poten′tiary *n.* (פא-טענ′-שי-ע-רי) א מאכט=האבער; איינער וואס האט מאכט אדער איינפלוס.

poten′tiate *v.* (פא-טענ′-שי-אייט) געבען מאכט אדער קראפט.

potentia′tion *n.* (פא-טענ-שי-איי′-שאן) דאס האבען די קראפט; צוגעפאסטקייט צו געוויסע ארבייט, אויפגאבען אדער ציעלען.

po′tently *adv.* (פאו′-טענט-לי) מעכטיג, שטארק; ווירקזאם; זעהר, ענטשיעדען.

po′tentness *n.* (פאו′-טענט-נעס) מעכטיגקייט, מאכט; ווירקזאמקייט.

pot′-fish *n.* (פאט′-פיש) דער פאטוואלפיש אדער קאשעלאט [אזא וואלפיש].

pot′-fish′er *n.* (פאט′-פיש′-ער) א פישער וואס כאפט פיש האלטענדיג זיך אויף'ן וואסער מיט דער הילף פון א ליימענער כלי; א פישער אדער יעגער וואס רעכענט זיך ניט מיט די רעגולאציאנען און מיט דער עטהיק פון פיש=פאנג און יאגד.

pot′-fish′erman *n.* (פאט′-פיש′-ער-מען) איינער וואס כאפט פיש האלטענדיג זיך אויף'ן וואסער מיט דער הילף פון א ליימענער כלי.

pot′ful *n.* (פאט′-פול) א טאפ פול, אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א טאפ אדער אין א קאן.

pot′-hang′er *n.* (פאט′-הענג′-ער) ז. *pothook*.

pot′-hat *n.* (פאט′-העט) אזא רונדער שטייפער פילץ=הוט.

pot′head *n.* (פאט′-העד) א דומקאפ, א נאר.

potheen′ *n.* (פא-טהיען′) ז. *poteen*.

poth′er *n. and v.* (פאטה′-ער) א גערודער, א לארם, א טומעל; מאכען א גערודער, א לארם אדער טומעל; קוועלען, דאקוטשען.

pot′-herb *n.* (פאט′-אוירב) קיך=גרינס, געמיזען.

pot′-hole *n.* (פאט′-האול) אן אויסהוילונג אין א פעלז, וואו שטיינער דרעהען זיך דורך דער קראפט פון א וואסער=שטראם.

pot′hook *n.* (פאט′-הוק) א טאפ=הענגער, א קעסעל=הענגער [א האקען, אויף וועלכען מען הענגט אויף טעפ אדער קעסלען]; א האקען אראבצונעהמען די הייסע דעקלעך אדער טעפ פון אן אויווען; פערדרעהטע שטריכען ביים לערנען זיך שרייבען; א געקריצעל, א געפאטשקעטע שריפט, "קאטשערעס מיט לאפעטעס".

pot′hooks and hang′ers (פאט′-הוקס ענד הענג′-ערז) "קאטשערעס מיט לאפעטעס", א שלעכטע שריפט, א פאטשקעריי.

pot′-house *n.* (פאט′-האוס) א ביער=הויז, א שענק.

pot′-house politi′cian (פאט′-האוס פאל-אי-טיש′-ען) א שענק=פאליטיקער, א פערדארבענער, אונפעראנטווארטליכער קליינליכער פאליטיקאן.

pot′-hun′ter *n.* (פאט′-האנ′-טער) א יעגער אדער פישער וואס רעכענט זיך ניט מיט די רעגעלען אדער עטהיק פון יאגד אדער פיש=פאנג.

pot′-hun′ting *n.* (פאט′-האנ′-טינג) פיהרען יאגד אדער כאפען פיש, ניט רעכענענדיג זיך מיט די רעגעלען אדער עטהיק פון יאגד אדער פיש=פאנג.

potichoma′nia *n.* (פאט-אי-קא-מיי′-ני-א) ביליגע בעציערונגען פון פאפיער און לייווענד אויף גלאז אדער פארצעליי.

po′tion *n.* (פאו′-שאן) א טראנק, א געטראנק [הויפטזעכליך א מעדיצינישער].

pot′-knight *n.* (פאט′-נאיט) א שכור.

pot′-lace *n.* (פאט′-לייס) שפיצען [קרושעוועס], וואס די אוזארען שטעלען מיט זיך פאר קוישעלעך אדער טעפ מיט בלומען.

pot′-la′dle *n.* (פאט′-ליי′דל) א פאלאנעק, א קאך=לעפעל.

pot′-lead *n. and v.* (פאט′-לעד) גראפיט; בעדעקען מיט גראפיט.

pot′-lid *n.* (פאט′-ליד) א טאפ=דעקעל.

pot′-lid valve (פאט′-ליד וועלוו) א דעקעל=קלאפע [ביי מאשינען].

pot′-luck′ *n.* (פאט′-לאק′) עפעס וואס עס איז צום עסען; א מאהלצייט, ביי וועלכען מען האט ניט געמאכט קיין פארבערייטונגען פאר געסט.

pot′-man *n.* (פאט′-מען) א שכור; א יונג אין א שענק, א שענק=דיענער.

pot′-mar′igold *n.* (פאט′-מער′-אי-גאולד) א מין זופען=גרינס.

pot′-met′al *n.* (פאט′-מעט′-על) אזא מעטאל וואס בעשטעהט פון א מישונג פון בליי און קופער; א מין גוס=אייזען [טשוגון] צו מאכען טעפ; גלאז וואס איז געפארבט דורך און דורך.

pot′-met′al glass (פאט′-מעט′-על גלעס) גלאז געפארבט דורך און דורך.

potoma′nia *n.* (פאו-טא-מיי′-ני-א) שכרות=קראנקהייט [אן אונערזעטליכער פערלאנג נאך פער'שכור'ענדע משקאות]. ז. *dipsomania*.

pototroma′nia *n.* (פאו-טא-טרא-מיי′-ני-א) משוגעת וואס קומט פון שכרות.

pot′-pie *n.* (פאט′-פאי) א פאשטעט פון פלייש [געבאקען אין א טאפ]; א פריקאסע פון פלייש אין שטיקלעך פודינג.

pot′-plant *n.* (פאט′-פלענט) א טאפ=פלאנצע.

pot′-plate *n.* (פאט′-פלייט) אזא פארצעלייען טעצעל מיט ארנאמענטען אין דער פארם פון וואזעס, קערבלעך א. ז. וו.

potpourri′ *n.* (פאו-פוה-ריע′) א פאפורי, א געמישטע מוזיקאלישע מעלאדיע; א ליטעראַרישע זאמלונג פון זאכען וואס האבען ניט קיין צוזאמענהאנג; א מיש=מאש; א געמישט געריכט [פון פלייש און גרינסען]; א ראסעל=פלייש; א געמיש פון פארפיומען.

potpourri′-jar *n.* (פאו-פוה-ריע′-דזשאר) א סלאי צו האלטען געמישטע פארפיומען אדער פערשיעדענע שמעקעדיגע בלומען.

pot′-roast *n.* (פאט′-ראוסט) געבראטענס.

pot′shard *n.* (פאט′-שארד) ז. *potsherd*.

pot′shell *n.* (פאט′-שעל) ז. *potsherd*.

pot′sherd *n.* (פאט′-שוירד) א שערבעל פון א טאפ.

pot′-shop *n.* (פאט′-שאפ) א שענקעל.

pot′-shot *n.* (פאט′-שאט) א שאס פאר'ן טאפ [א שאס פון א יעגער, וועלכער איז געציעלט אבי נור צו דערשיסען די חיה אום צו האבען איהר פלייש פאר'ן טאפ, ניט קוקענדיג וואס דער שאס איז ניט קינסטלעריש גענוג פון א יעגער=שטאנדפונקט]; א גוט געציעלטער שאס.

pot′-stick *n.* (פאט′-סטיק) א שטעקעל צו מישען קאשע.

pot′stone *n.* (פאט′-סטאון) טאפ=שטיין [א מין בארנע=עהנליכע אויסגעהוילטע מאסע פון קרעמען]; פעט=שטיין, זייף=שטיין [ז. *soapstone*].

pot′tage *n.* (פאט′-עדזש) זופ; קאשע.

pot'ted beef (פאט'-עד ביעף) ז. *potted meat*.

pot'ted meat (פאט'-עד מיעט) פלייש= קאנזערווען [איבערהויפּט פון געווירצטען רינד=פלייש, געשניטען אין קליינע שטיק= לעך].

potteen' *n.* (פא-טיען') ז. *poteen*.

pot'ter *n. and v.* (פאט'-ער) א טעפּער; א קאנזערווירער [פון פלייש, גרינסען א. ז. וו.]; זיך אבגעבען מיט פּוסטע זא= כען; פּטר'ען צייט; ארבייטען מיט ווע= ניג ענערגיע; געהן לאנגזאם און שווער, קריכען; דאקוטשען, בעלעסטיגען.

pot'ter about' (פאט'-ער ע-באוט') זיך ארומשלעפּען אהן א ציעל.

pot'terer *n.* (פאט'-ער-ער) איינער וואס שלעפּט זיך פויל ארום, וואס צו'פּטר'ט צייט; איינער אדער עטוואס וואס בע= אונרוהיגט, דאקוטשעט אדער בעלעסטיגט.

pot'ters' asth'ma (פאט'-ערז עסט'-מא) ז. *potters' bronchitis*.

pot'ters' bronchi'tis (פאט'-ערז בראנ-קאי'-טיס) טעפּער=בראנכיטיס [ענטצינדונג פון די לופט=רעהרען וואס ענטוויקעלט זיך ביי טעפּער=ארבייטער].

pot'ter's clay (פאט'-ערז קליי) ליים צו מאכען טעפּ.

pot'ters' consump'tion (פאט'-ערז קאנ-סאמפּ'-שאן) ז. *potters' bronchitis*.

pot'ter's field (פאט'-ערז פיעלד) א קהל'שער בית=עלמין פאר ארימע און עלענדע.

pot'ters' lathe (פאט'-ערז לייטה) ז. *potters' wheel*.

pot'ters' ore (פאט'-ערז אור) בליי= גלאנץ [רויהער בליי וואס ווערט גע= ברויכט צו גלאזירען ליימענע כלים].

pot'ters' wheel (פאט'-ערז הוויעל) דאס דרעה=ראד פון א טעפּער [אויף וועלכען די טעפּ בעקומען א רונדע פארם].

pot'ter-wasp *n.* (פאט'-ער-הוואספּ) די טעפּער=וועספּע [אזא אינזעקט וואס בויט בלאטע=צעלען אין קיילעכדיגע אויסהוי= לונגען, ווי אין שפּולען, אין צונויפגע= וויקעלטע שטיקלעך פּאפּיער א. ז. וו.].

pot'tery *n.* (פאט'-ער-אי) טעפּער=ווא= רע; א טעפּעריי, א טעפּ=פאבריק; טע= פּער=ארבייט, טעפּ=פאבריקאציאן.

pot'tery-tis'sue *n.* (פאט'-ער-אי-טיש'-אוה) אזא דין פּאפּיער, מיט דער הילף פון וועלכען מען מאכט אוזארען אויף ליימענע כלים.

pot'tery-ware *n.* (פאט'-ער-אי-הוועהר) טעפּער=ווארע.

pot'ting *n.* (פאט'-אינג) דאס טרינקען; קאנזערווירונג פון פלייש; דאס איבער= טראגען פלאנצען פון גארטען אין טעפּ אדער פון איין טאפּ אין צווייטען.

pot'ting-house *n.* (פאט'-אינג-האוס) א געביידע, וואו מען זעצט פלאנצען אין טעפּ.

pot'tle *n.* (פאטל) א טרינק=קאן; א טאפּ; א קערבעל פאר פרוכטען; א מאס פון צוויי קווארט.

pot'tle-bel'lied *a.* (פאט'ל-בעל'-איד) ז. *pot-bellied*.

pot'tle-bod'ied *a.* (פאט'ל-באד'-איד) ז. *pot-bellied*.

pot'tle-deep *a.* (פאט'ל-דיעפּ) ביז'ן דעק פון דעם טרינק=קאן.

pot'-val'iancy *n.* (פאט'-וועל'-יענ-סי) ז. *pot-valiantry*.

pot'-val'iant *a.* (פאט'-וועל'-יענט) בע= הארצט פון טרינקען, מוטיג נאך א גלע= זעל משקה.

pot'-val'iantry *n.* (פאט'-וועל'-יענט-רי) מוטיגקייט נאך א גלעזעל משקה, שכרות=מוטה.

pot'-wab'bler *n.* (פאט'-הוואב'-לער) ז. *pot-walloper*.

pot'-wal'ler *n.* (פאט'-הוואל'-ער) ז. *pot-walloper*.

pot'-wal'loper *n.* (פאט'-הוואל'-אפּ-ער) א קוכער, א שיפס=קוכער; א געשיר= וואשער, א טעלער=שווינקער; איינער וואס קאכט פאר זיך אליין; אן אונפּער= הייראטער הויז=פיהרער; אין דער ענג= לישער געשיכטע — איינער וואס האט זעקס מאנאטען געוואהנט אין א בעצירק און האט פאר א יאהר צייט ניט געננו= מען קיין צדקה [בלויז אזעלכער האט פאר דער וואהל=רעפארמע פון 1832 רעכט געהאט צו שטימען ביי די פארלאמענטס= וואהלען].

pot'-wal'loping *n. and a.* (פאט'-הוואל'-אפּ-אינג) דאס רוישען פון א זי= דענדען טאפּ; וואס האט רעכט געהאט צו שטימען ביי פארלאמענט=וואהלען אין ענגלאנד פאר דער וואהל=רעפארמע פון 1832. ז. *pot-walloper*.

pot'-wheel *n.* (פאט'-הוויעל) א ראד ארומגעהאנגען מיט עמערס צו שעפּען וואַ= סער. ז. *noria*.

pot'work *n.* (פאט'-הווארק) א קליינע טעפּער=פאבריק; א פאבריקעל וואו מען מאכט די געמיינערע זארטען טעפּער= ווארע.

pot'-work *n.* (פאט'-הווארק) א פיש= אויל פאבריק.

pot'-works *n.* (פאט'-הווארקס) ז. *pot-work*.

pot'-wrest'ler *n.* (פאט'-רעסט'-לער) א קוכער; א קעכין.

pouch *n. and v.* (פאוטש) א זאק; א ביטעל; א טאש, א קעשענע; א פאסט= זאק, א פאטראנען=טאש; א בייטעל=עהנ= ליכע פאנאנדערציהונג פון די באקען; די בייטעל=טהיערע; אריינלעגען אין קע= שענע, אין א בייטעל אדער זאק; איינ= שלינגען; פערשווייגען; אנפילען די קע= שענעס, בעזארגען מיט געלד; אויפבלא= זען; ווערען אויפגעבלאזען.

pouched *a.* (פאוטשט) מיט א בייטעל [וועגען די בייטעל=טהיערע]. ז. *Marsupialia*.

pouched an'imals (פאוטשט ענ'-אי-מעלז) די בייטעל=טהיערע. ז. *Marsupialia*.

pou'chet-box *n.* (פאו'-טשעט-באקס) ז. *pounce-box*.

pouch'-hook *n.* (פאוטש'-הוק) א הא= קען אויפצוהענגען פאסט=זעק ביים סאר= טירען פאסט=זאכען.

pouch'less *a.* (פאוטש'-לעס) אהן א בייטעל [וועגען חיות — אין געגענזאץ צו בייטעל=טהיערע].

pouch'-ma'ker *n.* (פאוטש'-מיי'-קער) א בייטעל=מאכער.

pouchong' *n.* (פוה-טשאנג') א מין כינעזישע טהעע.

poudrette' *n.* (פוה-דרעט') א מיסטי= גונג פאר פעלדער וואס ווערט געמאכט פון געטריקענטע מיסט אויסגעמישט מיט האלץ=קויהלען, גיפּס א. ז. וו.

pouffe *n.* (פוהף) עטוואס וואס איז קיי= לעכדיג און ווייך; א פּוף [אן אויפגע= פּאלדעוועטער, אויפגעבלאזענער טייל פון א קלייד]; א ווייכע אטאמאנקע [אזא דיוואן] אויף פרוזשינעס.

poule *n.* (פוהל) סטאווקע, איינשטעל [אין געוויסע שפּיעלען]; פּול [א מין ביליארד=שפּיעל]; די דריטע פיגור אין קאדריל.

poulp *n.* (פוהלפּ) א טינט=פיש, אן אק= טאפּוס. ז. *cuttlefish*.

poulpe *n.* (פוהלפּ) ז. *poulp*.

poult *n. and v.* (פאולט) א היהנדעלע, א יונגער הויז=פויגעל [ווי אן אינדיק, ענטעל א. ד. ג.]; שעכטען אדער טויטען הויז=פויגעל.

poul'terer *n.* (פאול'-טער-ער) א היה= נער=הענדלער; איינער וואס האנדעלט מיט עופות [אויך מיט קליינע יאגד=טהיערע]; פארצייטענס אין ענגלאנד — דער אויפ= זעהער איבער די קעניגליכע עופות.

poul'tice *n. and v.* (פאול'-טיס) א קרייטער=פלאסטער; צולעגען א קרייטער= פלאסטער.

poul'try *n.* (פאול'-טרי) הויזליכע גע= פליגעל, הויזליכע עופות; היהנער.

poul'try-farm *n.* (פאול'-טרי-פארם) אן עופות=פערמע [וואו מען בעשעפטיגט זיך מיט האדעווען עופות].

poul'try-fee'der *n.* (פאול'-טרי-פיע'-דער) אן עפענונג אין דער פארם פון א לייקע, דורך וועלכער עס שיטען זיך אוי= טאמאטיש קערנער אין דער כלי, פון וועל= כער די עופות פיקען.

poul'try-house *n.* (פאול'-טרי-האוס) א היהנער=הויז, א היהנער=שטאל.

poul'try-yard *n.* (פאול'-טרי-יארד) א היהנער=הויף.

pounce *n. and v.* (פאונס) א קלויע [א פוס=נאגעל פון א פויגעל אדער פון א חיה]; טינט=פולווער [א פולווער צום פערהיטען דאס פלייצען פון טינט אויף פאפּיער]; קויהלען=שטויב [געברויכט ביים קאפּירען א צייכנונג]; ארויפפאלען מיט די קלויען; ארויפפאלען; כאפּען מיט די נעגעל; כאפּען; בעשפּרענקלען מיט קויהלען=שטויב; דורכשטויבען; דורכלעכערען, דורכשטעכען; מאכען א בארוועע אויף א פילץ=הוט; אברייבען א פילץ=הוט מיט זאמד=פאפּיער.

pounce'-bag *n.* (פאונס'-בעג) א שטריי= זעקעל, א זעקעל מיט לעכלעך, אנגעפילט מיט קויהלען=שטויב [ווערט בעצנוצט ביי איבערקאפּירען א צייכנונג].

pounce'-box *n.* (פאונס'-באקס) א שטריי=קעסטעלע [א קעסטעלע מיט לעכ= לעך צום שטרייען קויהל=שטויב אדער זאמד]; א פארפיומען=קעסטעלע.

pounced *a.* (פאונסט) בע= שטויבט; געלעכערט; וואס האט נעגעל אדער קלויען [וועגען חיות און פויגלען].

pounce'-pa'per *n.* (פאונס'-פיי'-פער) א מין קאפּיר=פאפּיער.

poun'cet-box *n.* (פאונ'-סעט-באקס) ז. *pounce-box*.

pound *n. and v.* (פאונד) א פונט; א פונט סטערלינג [אן ענגלישע גאלד= איינהייט, אונגעפעהר 5 אמעריקאנער דאלאר]; א קלאפּ, א קנאל; א פפאנד= שטאל [א שטאל אדער ארומצאמונג וואו מען פערהאלט אלס שטראף בהמות און מען האלט זיי אלס משכון]; אזא זעהר גרויסער פיש=נעץ; אן אבטיילונג אין אזא נעץ; איינשפּארען אין א פפאנד= שטאל; איינשפּארען; צוריקהאלטען, צוי= מען; איינטיילען [אין אבטיילונגען]; צושלאגען, צושטויבען; קלאפּען, שלאגען אהן אויפהער; געהן שווער און לאנגזאם.

poun'dage *n.* (פאונ'-דעדזש) קאמי־סיאן פון פונט סטערלינג; פונט־צאהל, אבצאהלונג פון פונט; א געוויסער פראצענט פון דעם ווערטה פון ארעסטירטען פערמעגען, וואס ווערט געגעבען אלס בעלוינונג דעם בעאמטען, וואס האט אויסגעפיהרט דעם ארעסט; דאס איינשפארען בהמות אלס שטראף און משכון; דאס אויסלעז־געלד פון פערנומענע בהמות; די זאלץ וואס ענטהאלט זיך אין א קוביק־פוס פון געזאלצענעם וואסער; זאמלען אלס קאמיסיאן פון פונט סטערלינג; ארויפלעגען אן אבצאהל פון פונט.

pound'-breach *n.* (פאונד'-בריעטש) דאס בעפרייען מיט גוואלט ארעסטירטעם פערמעגען.

pound'-cake *n.* (פאונד'-קייק) אזא זיסער קוכען.

poun'der *n.* (פאונ'-דער) א שטויסעל, א טאלקאטש, א שטאמפ; א זאך אדער פערזאן וואס וועגט א געוויסע צאהל פונטען; אן אויפזעהער איבער א שטאל וואו מען שפארט איין פערהאלטענע פיה.

pound'-fool'ish *a.* (פאונד'-פוהל'-איש) וואס פערנאכלעסיגט גרויסע זאכען אדער גרויסע סומען געלד, אום צו פערהיטען קלייניגקייטען.

pound for pound (פאונד פאר פאונד) א פונט פאר א פונט, אין א גלייכער מאס אדער פראפארציאן.

poun'ding *n.* (פאונ'-דינג) דאס פרו־בירען דאס געוויכט פון מטבעות פאר'ן פרעגען [שטעמפלען].

poun'ding-machine' *n.* (פאונ'-דינג-מע-שין') א שטויס־מאשין, א פולווער־מאשין.

poun'ding-mill *n.* (פאונ'-דינג-מיל) ז. *pounding-machine*.

pound'-kee'per *n.* (פאונד'-קיע'-פער) אן אויפזעהער איבער א שטאל וואו מען שפארט איין פערנומענע פיה אלס משכון.

pound'man *n.* (פאונד'-מען) א פישער וואס כאפט פיש מיט דער הילף פון א מין גרויסען פיש־נעץ.

pound'master *n.* (פאונד'-מעס-טער) ז. *pound-keeper*.

pound'-net *n.* (פאונד'-נעט) א מין גרויסער פיש־נעץ אדער פיש־פאסטקע.

pound'-weight *n.* (פאונד'-הווייט) א פונט־געוויכט.

pour *v. and n.* (פאור) גיסען, שיטען; שטראָמען; שטארק רעגנען; שטארק פליסען; מאַכען; זיך פערשפרייטען; פערגיסען, מאַכען פליסען; א גוס, א שטרעמונג, א שטאַרקער פלוס, א שלאקס־רעגען.

pour'er *n.* (פאור'-ער) א גיסער, אן אויסגיסער.

pour oil on the fire (פאור איל אן טהי פאיר) גיסען אויל אויף'ן פייער, האס פערערגערען, פערגרעסערען [כעס, א. ז. וו.].

pourpar'ler *n.* (פוהר-פאר'-ליי) א פארקאנפערענץ, א פארבערייטונגס־אונטערהאנדלונג.

pour wa'ter in'to a sieve (פאור הוואה'-טער אינ'-טו ע סיוו) גיסען וואסער אין א זיפ, טהאן א נוצלאזע זאך.

pour wa'ter on the hands (פאור הוואה'-טער אן טהי הענדז) בעדיענען [א ביבלישער אויסדרוק].

poussette' *v.* (פוה-סעט') זיך דרעהען טאנצענדיג אין פארלעך.

pou sto (פוה סטאו) א שטיץ־פונקט, א פלאץ צום שטעהען אדער אנצושפארען זיך; א טהעטיגקייטס־באזיס; א שטאנד־פונקט.

Archimedes is reported to have said: "Give me a **pou sto** and with a lever I would move the world".

pout *n. and v.* (פאוט) א נאמען פון פערשיעדענע פיש, וועלכע האבען אויפ־געבלאזענע קערפער־טיילען: דער הארן־קאץ־פיש [א מין אמעריקאנער קאץ־פיש ז. *catfish*]; דער האזעל־האהן, די בירקען־הוהן אדער וואלד־קוראפאטקע; אנגעבלאזענע ליפען; שלעכטע שטימונג; אנבלאזען די ליפען, זיך בלאזען; אויפ־געבלאזען ווערען; געהן אין יאגד אויף קוראפאטקעס; כאפען קאץ־פיש.

pou'ter *n.* (פאו'-טער) איינער וואס בלאזט זיך אדער וואס איז אנגעבלאזען; די קראפ־טויב [א מין טויב וואס האט א טבע אנצובלאזען די ברוסט; א מין פיש [ז. *pout*]; איינער וואס פיהרט יאגד אויף בירקען־היהנער אדער קורא־פאטקעס.

Pouter

pou'ting *n.* (פאו'-טינג) דאס אנבלאזען די ליפען, דאס אנבלאזען זיך; די יאגד אויף בירקען־היהנער אדער קוראפאטקעס; דאס כאפען קאץ־פיש אדער עהנליכע מינים פיש. ז. *pout*.

pou'tingly *adv.* (פאו'-טינג-לי) מיט אנגעבלאזענע ליפען, אנגעבלאזען.

pov'erty *n.* (פאוו'-ער-טי) ארימקייט; נויט.

pov'erty-strick'en *a.* (פאוו'-ער-טי-סטריק'ן) פעראַרימט; נויט־בעדירפטיג.

pow'der *n. and v.* (פאו'-דער) שטויב; פודער; פולווער, שיס־פולווער; א פראַשעק; בעשיטען מיט פודער, שטויב, אש א. ז. וו.; אנפודערען; זיך פודערען; פעקלען, קאנזערווירען; בעשפרענקלען, פאנאנדערוואַרפען; פערוואנדעלט ווערען אין שטויב; בעציערען מיט קליינע אוזארען, וואס האלטען זיך אין איין וויעדער־האלען; שטארק אנגרייפען; אנמאכען א ליארם.

pow'der and shot (פאו'-דער ענד שאט) פולווער און בליי.

pow'der-blow'er *n.* (פאו'-דער-בלאו'-ער) א מעדיצינישער אינסטרומענט צום בעשיטען וואונדען מיט פודער; א פאר־ריכטונג פאנאנדערצושפרייטען פולווערי־זירטען אינזעקטען־גיפט.

pow'der-box *n.* (פאו'-דער-באקס) א פודער־פושקעלע; א שטריי־פושקעלע מיט זאמד צו בעשטרייען געשריבען פאפיער כדי די טינט זאל אבטריקענען.

pow'der-cart *n.* (פאו'-דער-קארט) א פולווער־וואגען [אין מיליטער].

pow'der-cham'ber *n.* (פאו'-דער-טשיימ'-בער) א פלאץ אונטער דער ערד וואו מען האלט פולווער.

pow'der-chest *n.* (פאו'-דער-טשעסט) א קעסטעל מיט פולווער, טשוועקעס א. ז. וו. וואס פלעגט זיין בעפעסטיגט ביי די זייטען פון פארצייטיגע שיפען און פלעגט עקספלאדירט ווערען בעת א פיינד־ליכען איבערפאל.

pow'der-divi'sion *n.* (פאו'-דער-די-וויזש'-אן) די מאטראזען־אבטיילונג אויף א קריעגס־שיף וואס דערלאנגט צו דער האנד די נויטיגע שיס־מאטעריאלען בעת א שלאכט.

pow'dered *a.* (פאו'-דערד) געפודערט, בעשטויבט; געזאלצען, געפעקעלט; פער־ברענט ביים רויכערען [ווי למשל, הע־רינג]; בעציערט מיט א רייה קליינע אוזארען, וואס האלטען זיך אין איין וויע־דערהאלען.

pow'der-flag *n.* (פאו'-דער-פלעג) א רויטער פלאג, וועלכען מען הייננט ארויס אויף א שיף אלס צייכען, אז מען האלט אין אנלאדען אדער אויסלאדען שיס־פול־ווער.

pow'der-flask *n.* (פאו'-דער-פלעסק) א פולווער־פלאש, א פולווער־הארן.

pow'der-gun *n.* (פאו'-דער-גאן) אן אינסטרומענט אויסצושטרייען אינזעקטען־פולווער.

pow'der-horn *n.* (פאו'-דער-האהרן) א פולווער־הארן [אזא גרויסער הארן אין וועלכען יעגער האלטען פולווער].

pow'deriness *n.* (פאו'-דער-אי-נעס) שטויביגקייט, דאס זיין צושטויסען אדער צוריבען ווי פולווער.

pow'dering *n.* (פאו'-דער-אינג) דאס צורייבען אין שטויב; דאס פודערען; דאס בעשטויבען; דאס זאלצען, דאס פעקלען [פלייש, פיש]; דאס בעציערען מיט קליינע אוזארען [מעהרסטענטייל אזעלכע וואס האלטען זיך אין איין וויע־דערהאלען].

pow'dering-gown *n.* (פאו'-דער-אינג-גאון) א לייכטער מאנטעל וואס פרויען און מענער פלעגען אמאל טראגען, אום זייערע קליידער זאלען ניט פערשטויבט ווערען פון דעם קאפ־פודער; א מארגען־קלייד, א כאלאט.

pow'dering-mill *n.* (פאו'-דער-אינג-מיל) א צושטויבונגס־מאשין, א צושטוי־בונגס־אפאראט.

pow'derings *n.* (פאו'-דער-אינגז) שטיקלעך פעלץ, וועלכע ווערען ארויפגע־לעגט אויף פעלץ־פעל [כדי עס זאל אויס־זעהן ווי הערמעלין־פעלץ. ז. *ermine*].

pow'dering-tub *n.* (פאו'-דער-אינג-טאב) אן איינזאלצונגס־פאס; א שוויץ־וואנע.

pow'der-magazine' *n.* (פאו'-דער-מעג-ע-זין') א פולווער־מאגאזין; א פול־ווער־סקלאד, א פולווער־לאגער; א פולווער־קאמער אין א שיף.

pow'der-mill *n.* (פאו'-דער-מיל) א פולווער־פאבריק.

pow'der-mine *n.* (פאו'-דער-מאין) א מינע [אן אויסהוילונג אנגעפילט מיט אויפרייסונגס־שטאפען].

pow'der-mon'key *n.* (פאו'-דער-מאנ'-קי) א שיפס־יונג וואס טראגט צו פולווער צו די קאנאנען.

pow'der of sym'pathy (פאו'-דער אוו סימ'-פע-טהי) אזא פראשעק, וועגען

וועלכע מען פלעגט אמאל גלויבען, אז ער קען היילען וואונדען, ווען מען זאל מיט איהם בעשיטען די בלוט־פלעקען אויף די קליידער פון דעם פערוואונדעטען.

pow'der-pa'per *n.* (פאו'-דער-פיי'-פער) אזא פאפיער אנגעזאפט מיט פערשיעדענע כעמישע שטאפען, וואס דיענט אלס שיס־פולווער.

pow'der-post *n.* (פאו'-דער-פאוסט) האלץ וואס איז דורכגעפוילט און דורכגעפרעסען פון ווערים.

pow'der-pro'ver *n.* (פאו'-דער-פרוה'-ווער) א פולווער־פראביר־אפאראט.

pow'der-puff *n.* (פאו'-דער-פאף) א פודער־שפריצער; א פודער־קישעלע [צום פודערען].

pow'der-room *n.* (פאו'-דער-רוהם) א פולווער־קאמער אויף א קריעגס־שיף.

pow'der-sug'ar *n.* (פאו'-דער-שוג'-אר) מעהל־צוקער, זאמד־צוקער, מעלעץ.

pow'dery *a.* (פאו'-דער-אי) מעהליג, שטויביג; בעפודערט, ווי בעפודערט; וואס קען צוריבען ווערען, וואס צושיט זיך.

pow'er *n.* (פאו'-ער) קראפט, מאכט, שטארקייט; פעהיגקייט, טאלאנט; ווירקזאמקייט; פאלמאכט; א מענגע, א גרויסע צאהל; מעכאנישע ענערגיע, בעוועגונגס־קראפט; אין מאטעמאטיק — די פאטענץ [דער רעזולטאט וואס בעקומט זיך פון בפל'ען א צאהל אויף זיך אליין, ווי x^2, y^3 א. ד. ג.]; א מאכטהאבער; א רעגירונג; אן ארמעע, מיליטערישע מאכט, ים־מאכט; א צייכען פון אונטערטעניגקייט; א שלייער; די פערגרעסערונגס־קראפט פון א גלאז; די גלעזער פון א טעלעסקאפ אדער מיקראסקאפ; א גייסטיגעס וועזען.

pow'erful *a. and adv.* (פאו'-ער-פול) מעכטיג, קרעפטיג, שטארק; ווירקזאם; צאהלרייך; זעהר.

pow'erfully *adv.* (פאו'-ער-פול-אי) מיט קראפט, מיט מאכט; שטארק, ענערגיש; ווירקזאם.

pow'erfulness *n.* (פאו'-ער-פול-נעס) מעכטיגקייט, שטארקייט; ווירקזאמקייט.

pow'er-house *n.* (פאו'-ער-האוס) א קראפט־אנלאגע, א פלאץ, וואו עס געפינט זיך די טרייב־קראפט פאר מאשינעריע.

pow'erless *a.* (פאו'-ער-לעס) מאכטלאז, קראפטלאז; אונווירקזאם.

pow'erlessly *adv.* (פאו'-ער-לעס-לי) אויף א מאכטלאזען אדער קראפטלאזען אופן.

pow'erlessness *n.* (פאו'-ער-לעס-נעס) קראפטלאזיגקייט; מאכטלאזיגקייט; אונווירקזאמקייט.

pow'er-loom *n.* (פאו'-ער-לוהם) א וועבער־שטוהל וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער, דאמפף אדער דורך אן אנדערער מעכאנישער קראפט.

pow'er-machine' *n.* (פאו'-ער-מע-שין') א מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך א געוויסער מעכאנישער קראפט [ניט דורך די הענד].

pow'er of ac'ting (פאו'-ער אוו עק'-טינג) שוישפיעל־טאלענט [טאלענט אדער פעהיגקייט צו שפיעלען אלס אקטיאר].

pow'er of attor'ney (פאו'-ער אוו ע-טויר'-ני) די פאלמאכט צו האנדלען אדער ארויסצוטרעטען פאר אן אנדערען [ווי ביים קויפען אדער פערקויפען אייגענטום, ביים זאמלען ארענדע־געלד א. ז. וו].

pow'er of inactiv'ity (פאו'-ער אוו אינ-עק-טיוו'-אי-טי) אין מעכאניק — די רוה־קראפט, אינערציע.

pow'er of restitu'tion (פאו'-ער אוו רעס-טי-טיו'-שאן) די קראפט, וואס א קערפער האט אנצונעהמען די פריהערדיגע פארם, לאגע אדער געשטאלט [ווענען עלאסטישע קערפער].

pow'er-press *n.* (פאו'-ער-פרעס) א דרוק־פרעס וואס ווערט בעטריבען מיט עלעקטריציטעט, דאמפף, גאז אדער דורך אן אנדערער מעכאנישער קראפט.

pow'ers (the) (פאו'-ערז) די מעכטע, די גרויסמעכטע פון אייראפא [ענגלאנד, פראנקרייך, דייטשלאנד, עסטרייך, רוסלאנד און איטאליען].

pow'ers of dark'ness (פאו'-ערז אוו דארק'-נעס) דעם שטן'ס חילות, די מלאכי חבלה.

pow'wow *n. and v.* (פאו'-הוואו) אן אינדיאנער גייסטליכער; א קראנקהייטס־בעשווערונג ביי די אינדיאנער וואס ווערט אויסגעפיהרט אונטער טענץ און לארם; א לארמענדע פערזאמלונג; היילען קראנקהייטען דורך בעשווערונג און לחשים; אבהאלטען א בעראטונג; אבהאלטען א לארמענדע פערזאמלונג.

pox *n.* (פאקס) פאקען; סיפילים.

pox of (פאקס אוו) *pox on* ז.

pox on (פאקס אן) [אלס] א מגפה אויף [קללה].

poy *n.* (פאי) [א] א באלאנסיר־שטאנג [א שטאנג וואס א שטריק־טענצער האט אין די הענד צו האלטען גלייכגעוויכט בשעת ער געהט אויף'ן שטריק].

pozzuola'na *n.* (פאט-סו-א-לא'-נא) פוצאלאן־ערד [א מין ערד וואס ווערט געמישט אין צעמענט].

pp. אבקירצונג פון *pages* [זייטען].

pr. אבקירצונג פון *pronoun*

praam *n.* (פראהם) א האלענדישע אדער באלטישע בארזשע מיט א פלאכען דעק; א שווימענדע באטאריי [א בארזשע בעוואפנעט מיט הארמאטען].

practicabil'ity *n.* (פרעק-טי-קע-ביל'-אי-טי) אויספיהרבארקייט, מעגליכקייט; אנווענדבארקייט; ברויכבארקייט.

prac'ticable *a.* (פרעק'-טי-קעבל) מעגליך, אויספיהרבאר; אנווענדבאר; געברויכבאר; פאהרבאר [ווענען א וועג].

prac'ticableness *n.* (פרעק'-טי-קעבל-נעס) *practicability* ז.

prac'ticably *adv.* (פרעק'-טי-קע-בלי) אויף אן אויספיהרבארען אופן; אויספיהרבאר; דורכגענגליך, דורכפאהרבאר [ווענען א וועג].

prac'tical *a.* (פרעק'-טי-קעל) 1. פראקטיש; וואס קומט פון דער פראקטיק אדער פון ערפאהרונג; 2. ווירקליך, פאקטיש.
2. The victory may be turned into a practical defeat.

prac'tical chem'istry (פרעק'-טי-קעל קעמ'-איס-טרי) פראקטישע כעמיע [כעמיע וואס ווערט בענוצט אין פאבריקאציאן און אין פראקטישען לעבען].

prac'tical geom'etry (פרעק'-טי-קעל דזשי-אמ'-ע-טרי) די געאמעטריע וואס ווערט בענוצט ביי לאנד־מעסטען אדער אויפנעהמען פלענער; געאמעטרישעס צייכנען.

practical'ity *n.* (פרעק-טי-קעל'-אי-טי) פראקטישקייט.

prac'tical joke (פרעק'-טי-קעל דזשאוק) א שפיצעל וואס ווערט אימיצען אבגעטהאן.

prac'tical judg'ment (פרעק'-טי-קעל דזשאדזש'-מענט) א פראקטישער שכל, א פראקטישער פערשטאנד.

prac'tical knowl'edge (פרעק'-טי-קעל נאל'-עדזש) פראקטישע קענטניסע; קענטניסע וועלכע קענען אנגעווענדעט ווערען אין פראקטישען לעבען.

prac'tically *adv.* (פרעק'-טי-קעל-אי) אויף א פראקטישען אופן; פון א פראקטישען שטאנדפונקט; דורך ווירקליכער ערפאהרונג; פאקטיש, ווירקליך.

prac'tical man (פרעק'-טי-קעל מען) א פראקטישער מענש, א מענש מיט ערפאהרונג.

prac'ticalness *n.* (פרעק'-טי-קעל-נעס) *practicality* ז.

prac'tical philos'ophy (פרעק'-טי-קעל פי-לאס'-א-פי) פראקטישע פילאזאפיע, די פילאזאפיע וואס האט פראקטישע רעזולטאטען.

prac'tical rea'son (פרעק'-טי-קעל ריזן) דער פראקטישער שכל, די ווירקונג פון דער מענשליכער פערנונפט [שכל] בנוגע צו פראקטישע האנדלונגען; אין קאנט'ס פילאזאפיע — די פראקטישע פערנונפט, די פערנונפט, וועלכע גיט אונז אונמיטעלבארע קענטניסע פון פליכט, נשמה און גאט.

prac'tice *n. and v.* (פרעק'-טיס) פראקטיק; איבונג; האנדלונג; ערפאהרונג; געוועהנהייט; ערפאהרענהייט; פראקסיס; קונדשאפט [ווי פון א דאקטאר אדער אדוואקאט]; פראקטיצירען; אויספיהרען, איבען; עקספערימענטירען; זיך איינען, זיך איינלערנען, זיך איינגעוועהנען אין עפעס; אינטריגירען; אונטערשטעלען א פיסעל; קאנספירירען; מאכען א פערשוועהרונג.

Prac'tice Act (פרעק'-טיס עקט) נאמען פון א סטאטוטען אין אייניגע שטאאטען פון נארד־אמעריקא וועגען דער רעגולירונג פון דער פראצעדורע אין געריכט ביים פיהרען ציווילע משפטים.

prac'tice at the bar (פרעק'-טיס עט טהי באר) פראקטיצירען אלס אדוואקאט.

prac'ticer *n.* (פרעק'-טיס-ער) א פראקטיקאנט, איינער וואס פראקטיצירט; אן אינטריגאנט, א קאנספיראטאר, א פערשווערער.

prac'tice-ship *n.* (פרעק'-טיס-שיפ) א שיף צו מאכען איבונגען פאר יונגע מאטראזען.

practi'cian *n.* (פרעק-טיש'-ען) א פראקטיקער.

prac'tise *v.* (פרעק'-טיס) פראקטיצירען; אויספיהרען; איבען; עקספערימענטירען; זיך איינאיבען, זיך איינלערנען, זיך איינגעוועהנען אין עפעס; אינטריגירען; קאנספירירען; מאכען א פערשוועהרונג; אונטערשטעלען א פיסעל.

prac'tiser *n.* (פרעק'-טיס-ער) *practicer* ז.

practi'tioner *n.* (פרעק-טיש'-אנ-ער) 1. א פראקטיקאנט, איינער וואס פראקטיצירט; 2. א מענש מיט פראקטיק, אן ערפאהרענער מענש.
1. Our physician is a noted practitioner.

prad *n.* (פרעד) [אויף גנבים־שפראך] א פערד.

prad'-hol'der *n.* (פרעד'-האול'-דער) א צוים פון א פערד.

præc'ipe *n.* (פרעס'-אי-פי) א שריפט, וואס בעפעהלט, אז עטוואס זאל געטהאן ווערען אדער פערלאנגט אן ערקלערונג ווארום עטוואס איז פערנאכלעסיגט געווארען;

א שריפטליכע פאדערונג וואס ווערט אי=
בערגעגעבען אין געריכט פון דעם קלע=
גער אדער פון זיין פערטרעטער, דאס עס
זאל ארויסגעגעבען ווערען או אנקלאגע=
שריפט געגען דעם אנגעקלאגטען.

præcog'nita *n.* (פרי-קאג'-ני-טא) פאר=
קענטניסע. ז. *præcognitum*

præcog'nitum *n.* (פרי-קאג'-ני-טאם)
א פארקענטנים [עטוואס פון דער ווי=
סענשאפט וואס מען דארף פערשטעהן
אום מען זאל קענען לערנען עפעס אנ=
דערס].

præme'tial *a.* (פרי-מי'-שי-על) וואס
איז שייך צו די ערשטע פרוכטען.

præmuni're *n.* and *v.* (פרי-מיו-נאי'-
רי) אין ענגלישער געזעצגעבונג—דאס פער=
ברעכען פון איינפיהרען א פרעמדע מאכט
אין לאנד, וועלכע בעשרענקט די קעניגלי=
כע מאכט [בעזאנדערס די איינפיהרונג
פון דער פאפסטליכער מאכט]; די שטראף
פאר אזא פערברעכען; די אנקלאגע אדער
בעשולדיגונגס=אקט פאר אזא פערברעכען;
אנקלאגען פאר אזא פערברעכען.

præno'men *n.* (פרי-נאו'-מען) דער
אלט=רוימישער פארנאמען [דער נאמען
פאר דעם פאמיליען=נאמען, ווי דער ער=
שטער אדער פערזענליכער נאמען היינט].

præpos'iter *n.* (פרי-פאז'-אי-טער)
ז. *prepositor*

præpos'itor *n.* (פרי-פאז'-אי-טאר)
ז. *prepositor*

prætermit' *v.* (פרי-טויר-מיט')
ז. *pretermit*

præ'tor *n.* (פריע'-טאר) אן אלט=רוימי=
שער פרעטאר [א מאגיסטראט אדער ביר=
גער=מייסטער, וועלכער פלעגט יעדעס יאהר
געוועהלט ווערען].

præto'rian *n.* and *a.* (פרי-טאו'-רי-ען)
א פרעטאריאנער; פרעטאריאניש.
ז. *pretor*

præto'rium *n.* (פרי-טאו'-רי-אם)
ז. *pretorium*

præ'torship *n.* (פריע'-טאר-שיפ) דאס
פרעטאר=אמט. ז. *prætor*

pragmat'ic *a.* and *n.* (פרעג-מעט'-
איק) פראגמאטיש; וואס איז שייך צו צי=
ווילע ענינים, וואס איז שייך צו די צי=
ווילע ענינים פון א שטאאט אדער גע=
מיינדע; וואס פארשט אוים די אורזאכען
און פאלגען [וועגען געשיכטע]; אין די
קאנט'ס פילאזאפיע — וואס ניט אן אר=
נויטיגע מיטלען פון גליק; טהעטיג,
בייטזאם, פלייסיג; וואס איז פערנומען
מיט אלטעגליכע בעשעפטיגונגען; אלטעג=
ליך, וואכעדיג; וואס בעשעפטיגט זיך
מיט קלייניגקייטען; וואס מישט זיך אי=
פרעמדע עסקים, וואס שטעקט אריין אין
בעראל די נאז; איינגעבילדעט, וויכטיג
ביי זיך; א בעפעהל אדער ארדינאנץ,
וואס ווערט ארויסגעגעבען פון דעם הויפט
פון א שטאאט; א צודרינגליכע פערזאן,
איינער וואס מישט זיך אין פרעמדע
עסקים.

pragmat'ica *n.* (פרעג-מעט'-אי-קא)
א בעפעהל אדער ארדינאנץ, וואס ווערט
ארויסגעגעבען פון דעם הויפט פון א
שטאאט.

pragmat'ical *a.* (פרעג-מעט'-אי-קעל)
ווירקליך, פאקטיש; טהעטיג, ארבייטזאם,
פלייסיג; וואס איז פערנומען מיט אל=
טעגליכע בעשעפטיגונגען; אלטעגליך,
וואכעדיג; וואס בעשעפטיגט זיך מיט
קלייניגקייטען; וואס מישט זיך אין פרעמ=
דע עסקים, וואס שטעקט אריין איבעראל
די נאז; איינגעבילדעט, וויכטיג ביי זיך.

pragmat'ically *adv.* (פרעג-מעט'-אי-
קעל אי) זייענדיג שטארק בעשעפטיגט;
זייענדיג פערנומען מיט אלטעגליכע בע=
שעפטיגונגען; מישענדיג זיך אין פרעמ=
דע עסקים, ארייןשטעקענדיג איבעראל די
נאז.

pragmat'icalness *n.* (פרעג-מעט'-אי-
קעל-נעס) צודרינגליכקייט, דאס מישען זיך
אין פרעמדע עסקים, דאס ארייןשטעקען
איבעראל די נאז; טהעטיגקייט, ארבייט=
זאמקייט, פלייסיגקייט, בעשעפטיגונג.

pragmat'ic meth'od (פרעג-מעט'-
איק מעטה'-אד) די פראגמאטישע מע=
טאדע, די מעטאדע פון אויספארשען היס=
טארישע פאסירונגען און ערשיינונגען אין
בעצוג צו זייערע אורזאכען און פאלגען.

pragmat'ic sanc'tion (פרעג-מעט'-
איק סענק'-שאן) א פראגמאטישע סאנק=
ציאן, א דעקרעט אדער בעפעהל פון דעם
הויפט פון צ לאנד וועגען א וויכטיגען
ענין; דער דעקרעט פון קעניג קארל דעם
6טען, דאס די ערבשאפט פון עסטרייכי=
שען טהראן קען אויך איבערגעהן צו
פרויען.

pragmat'ic treat'ment (פרעג-מעט'-
איק טריעט'-מענט) די פראגמאטישע בע=
האנדלונג פון היסטארישע ערשיינונגען
און פאסירונגען.
ז. *pragmatic method*

prag'matism *n.* (פרעג'-מע-טיזם) צו=
דרינגליכקייט; ארייןמישונג אין פרעמ=
דע עסקים; די פראגמאטישע מע=
טאדע אין שטודירען געשיכטע [ז.
pragmatic method]; אין פילא=
זאפיע — די לעהרע, אז דער גאנצער אינ=
האלט פון אונזער דענקען און וויסען ווערט
בעשטימט דורך פראקטישע ציעלען און
דעריבער איז ניטא קיין שום געדאנק אדער
אידעע וואס זאל בעשאפען ווערען צוליעב
א ריין טעארעטישען אדער אבסטראקטען
אינטערעס. דאס וואס מיר רופען רעאלי=
טעט אדער ווירקליכקייט איז ניט אן אב=
סאלוטע, פון אייביג עקזיסטירענדע זאך,
נאר דאס געפינט זיך שטענדיג אין פרא=
צעס פון בעשאפען ווערען, און די הויפט=
ראלע אין דיעזער בעשאפונג שפיעלען די
פראקטישע אינטערעסען און צוועקען פון
די מענשען.

prag'matist *n.* (פרעג'-מע-טיסט) איי=
נער וואס מישט זיך אומעטום; אן אנ=
העננער פון דער פראגמאטישער מעטאדע.
ז. *pragmatic method*

prag'matize *v.* (פרעג'-מע-טאיז) מא=
כען ווירקליך, מאכען פאקטיש; צוגעבען
א ווירקליכע אדער ממשות'דיגע עקזיס=
טענץ צו עטוואס פאנטאסטישעם.

prag'matizer *n.* (פרעג'-מע-טאי-זער)
איינער וואס גיט צו א ווירקליכע אדער
ממשות'דיגע עקזיסטענץ צו עטוואס איינ=
געבילדעטעם אדער פאנטאסטישעם.

prai'rie *n.* (פריי'-רי) א פריירי, א
גראז=לאנקע, א גראז=סטעפע, א שטיק
לאנד אהן בוימער בעוואקסען מיט גראז;
די גראז=פעלדער ביי דעם טייך מיסיסיפי
[אין אמעריקא].

prai'rie-bird *n.* (פריי'-רי-בוירד)
ז. *prairie-chicken*

prai'rie-chick'en *n.* (פריי'-רי-טשיק'-
ען) די פריירי=הוהן [אזא נארד=אמערי=
קאנישער פויגעל אין די וועסטליכע טיילען
פון לאנד, וועלכע האט א בינטעל שפיצי=
גע פעדערען אויף די זייטען פון האלז].

prai'rie-cock'tail *n.* (פריי'-רי-קאק'-
טייל) אן אמעריקאנער געטראנק, וועלכער
בעשטעהט פון רויהע אייער מיט זאלץ
און ספיריטוס.

prai'ried *a.* (פריי'-ריד) ארומגעצוימט
אדער ארומגערינגעלט מיט גראז=לאנקעס
אדער סטעפעס.

prai'rie-dog *n.* (פריי'-רי-דאג) דער
פריירי=הונד [א נארד=אמעריקאניש גרי=
זשענד חיה'לע וואס בילט ווי א הונד.
געפינט זיך אין די וועסט=טיילען פון
לאנד].

Prairie-dog

prai'rie-grouse *n.* (פריי'-רי-גראוס)
ז. *prairie-chicken*

prai'rie-hen *n.* (פריי'-רי-העון)
ז. *prairie-chicken*

prai'rie-mar'mot *n.* (פריי'-רי-מאר'-
מאט) ז. *prairie-dog*

prai'rie-oys'ter *n.* (פריי'-רי-אים'-
טער) ז. *prairie-cocktail*

prai'rie-plow *n.* (פריי'-רי-פלאו) אזא
גרויסער פלוג מיט רעדער פון פארענט
ארויסצואקערען גרויסע פלאכטעס ערד.

prai'rie-rat'tlesnake *n.* (פריי'-רי-
רעט'ל-סנייק) די פריירי קלאפער=שלאנג
[איינע פון די פערשיעדענע קלאפער=
שלאנגען, וועלכע געפינען זיך אין די
גראז=סטעפעס פון די וועסטליכע געגענדען
פון נארד=אמעריקא].

prai'rie-rose *n.* (פריי'-רי-ראוז) די
פריירי=רויז [אזא ווילדע קלעטערנ=
דע רויז אין נארד=אמעריקא].

prai'rie-schoo'ner *n.* (פריי'-רי-
סקוה'-נער) אזא געצעלט=וואגען, מיט וועל=
כען מען פלעגט זיך בענוצען אין די פריי=
רים [גראז=סטעפעס] אין אמעריקא, איי=
דער אייזענבאהנען זיינען נאך דארטען
געבויט געווארען.

prai'rie-squir'rel *n.* (פריי'-רי-
סקהוואר'-על) די פריירי=וועווערקע [אזא
נארד=אמעריקאניש חיה'לע עהנליך צו א
וועווערקע, וואס געפינט זיך אין די גראז=
סטעפעס פון די וועסטליכע געגענדען פון
נארד=אמעריקא].

prai'rie-wolf *n.* (פריי'-רי-הוואולף)
דער פריירי=וואלף [אזא קליינער וואלף,
וועלכער געפינט זיך אין די גראז=סטעפעס
פון די וועסטליכע געגענדען פון נארד=
אמעריקא].

praise *v.* and *n.* (פרייז) לויבען, ריה=
מען; לויב, א שבח; דאנק, רוהם; א גע=
גענשטאנד אדער גרונד פון א לויב אדער
שבח; א פערזאן אדער זאך וואס איז
ווערטה געלויבט צו ווערען.

praise at par'ting (פרייז עט פאר'-
טינג) אן אבשיעדס=וואונש.

praise'ful *a.* (פרייז'-פול) לויבענס=
ווערטה; פול מיט לויב.

praise'less *a.* (פרייז'-לעס) אהן לויב, אהן א שבח; ניט ווערטה קיין לויב.

praise'-mee'ting *n.* (פרייז'-מיע'-טינג) א גאטעסדיענסט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון געזאנג.

prai'ser *n.* (פריי'-זער) איינער וואס לויבט אדער ריהמט; א שבחים-זאגער.

praise up (פרייז אפ) לויבען אין הימעל אריין.

praise'worthily *adv.* (פרייז'-הוואיר-טהי-לי) לויבענסווערטה, אויף א לויבענסווערטהען אופן.

praise'worthiness *n.* (פרייז'-הוואיר-טהי-נעס) לויבענסווירדיגקייט.

praise'worthy *a.* (פרייז'-הוואיר-טהי) לויבענסווערטה, וואס איז ווערטה געלויבט צו ווערען.

pra'line *n.* (פרא'-לין) אזא קאנפעקט וואס ווערט געמאכט פון מאנדלען אדער ניס-יאדרעס, וועלכע ווערען איינגעקאכט אין צוקער.

pram *n.* (פראם) אזא האלענדישע אדער באלטישע בארזשע [שיף] מיט א פלאכען דעק; א בארזשע אויף וועלכער עס איז אויפגעשטעלט א הארמאטען-באטאריי.

prance *v.* (פרענס) שטאלץ געהן; שטאלץ רייטען; אונטערשפרינגען געהענדיג, הויבען אין דער הויך די הינטערשטע פיס [וועגען א פערד].

pran'cer *n.* (פרענ'-סער) א שפרינג-פערד, א פערד וואס שפרינגט אונטער אדער געהט שטאלץ ביים רייטען.

pran'cing *n. and a.* (פרענ'-סינג) דאס אונטערשפרינגען אדער דאס שטאלץ געהען פון א פערד ביים רייטען; אונטערשפרינגענדיג, שטאלץ רייטענדיג.

pran'cingly *adv.* (פרענ'-סינג-לי) אונטערשפרינגענדיג, שטאלץ געהענדיג [וועגען א פערד]; שטאלץ-רייטענדיג.

pran'dial *a.* (פרענ'-די-על) וואס איז שייך צו א מאהלצייט אדער צו מיטאגס-עסען.

prank *v. and n.* (פרענק) דעקארירען; אויספוצען; פערציערען; א שפאס, א שטוקע, א שפיצעל, א שטיפעריי.

pran'ker *n.* (פרענ'-קער) א פראנט, איינער וואס ליעבט זיך צו פוצען.

pran'kingly *adv.* (פרענ'-קינג-לי) אויסגעפוצטערהייד.

pran'kish *a.* (פרענ'-קיש) שטיפעריש; וואס האט ליעב צו מאכען שפאס אדער אבטהאן א שפיצעל.

prank'some *a.* (פרענק'-סאם) ז. *prankish*.

prase *n.* (פרייז) דער פראזעם [אזא טייערער שטיין פון העל-גרינעם קאליר].

pras'eolite *n.* (פרעס'-אי-א-לאיט) דער פראזעאליט [אזא מינעראל].

pras'ine *a.* (פרעס'-אין) העל-גרין, געלב-גרין.

pras'inous *a.* (פרעס'-אי-נאס) ז. *prasine*.

pra'tal *a.* (פריי'-טעל) וואס וואקסט אויף לאנקעס.

prate *v. and n.* (פרייט) פלוידערען, פלאפלען; פלוידעריי, פלאפלעריי.

pra'ter *n.* (פריי'-טער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

prat'ic *n.* (פרעט'-איק) ז. *pratique*.

pra'ting *n. and a.* (פריי'-טינג) פלאפלעריי, פלוידעריי; פלאפלענד, פלוידערענד.

pra'tingly *adv.* (פריי'-טינג-לי) פלאפלענדיג, פלוידערענדיג.

prat'ique *n.* (פרעט'-איק) אן ערלויבניש צום האנדעלס-פערקעהר פון א שיף וואס עס ווערט ארויסגעגעבען פון דעם האפען-בעאמטען [נאכדעם ווי עס איז אונטערזוכט געווארען דער געזונדהייטס-צושטאנד פון דער שיף].

prat'tle *v. and n.* (פרעטל) פלאפלען, פלוידערען; ברייגנען צו עפעס דורך פלוידעריי; פלוידעריי, פלאפלעריי.

prat'tlebox *n.* (פרעט'ל-באקס) א פלוידערזאק, א פלאפלער.

prat'tlement *n.* (פרעט'ל-מענט) פלוידעריי, פלאפלעריי.

prat'tler *n.* (פרעט'-לער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

prat'tling *a.* (פרעט'-לינג) פלוידערענד, פלאפלענד.

prav'ity *n.* (פרעוו'-אי-טי) פערדארבענהייט.

prawn *n.* (פראהן) דער קרעוועט אדער גראנאט-קרעבס [אזא קליינער ים-ראק, ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז אין ענגלאנד].

prax'is *n.* (פרעק'-סים) פראקסיס, פראקטיק, איבונג; א ביישפיעל אדער א זאמלונג פון ביישפיעלע צו לערנען די פראקטיק פון א וויסענשאפט אדער קונסט.

Praxitele'an *a.* (פרעקס-איט-ע-לי'-ען) וואס איז שייך צו פראקסיטעלעס [איינער פון די גרעסטע סקולפטארען אין אלט-גריכענלאנד].

pray *v.* (פריי) בעטען, ארויסטרעטען מיט א בקשה; גאט בעטען, מתפלל זיין; דאווענען.

prayer *n.* (פרעהר) א געבעט; א ביטע, א בקשה; א תפלה.

pray'er *n.* (פריי'-ער) איינער וועלכער בעט; א בעל תפלה.

prayer'-book *n.* (פרעהר'-בוק) א געבעט-בוך, א סדור תפלות.

prayer'-cure *n.* (פרעהר'-קיור) דאס היילען א קראנקהייט מיט תפלות.

prayer'ful *a.* (פרעהר'-פול) וואס איז שטענדיג מתפלל, וואס דאווענט פיעל; פרום.

prayer'fully *adv.* (פרעהר'-פול-אי) דאווענענדיג שטענדיג; דיענענדיג גאט; אויף א פרומען שטייגער.

prayer'fulness *n.* (פרעהר'-פול-נעס) דאס שטענדיגע מתפלל זיין; פרומקייט.

prayer'less *a.* (פרעהר'-לעס) וואס דאווענט ניט, וואס איז ניט פרום; וועמען עס העלפען ניט קיין תפלות.

prayer'lessness *n.* (פרעהר'-לעס-נעס) דאס ניט האבען די געוועהנהייט צו דאווענען.

prayer'-mee'ting *n.* (פרעהר'-מיע'-טינג) דאס צוזאמענקומען צו דיענען גאט [ניט אין א קירך].

prayer'-mill *n.* (פרעהר'-מיל) ז. *praying-wheel*.

prayer'-mon'ger *n.* (פרעהר'-מאנ'-גער) א פראפעסיאנעלער בעל-תפלה; איינער וואס מאכט א געשעפט פון מתפלל זיין פאר אנדערע.

prayer'-rug *n.* (פרעהר'-ראג) ביי מאכמעדאנער — א קליינער קאוויאר, אויף וועלכען מען פאלט כרעים ביים דאווענען.

pray'ing *n.* (פריי'-אינג) גאטעסדיענסט, די עבודה, א תפלה, א געבעט.

pray'ing-in'sect *n.* (פריי'-אינג-אינ'-סעקט) ז. *Mantis*.

pray'ingly *adv.* (פריי'-אינג-לי) בעטענדיג, אויף א בעטענדען שטייגער.

pray'ing-machine' *n.* (פריי'-אינג-מע-שין') ז. *praying-wheel*.

pray'ing-man'tis *n.* (פריי'-אינג-מענ'-טיס) ז. *Mantis*.

pray'ing-wheel *n.* (פריי'-אינג-הוויעל) ביי די בודיסטען פון מזרח-אזיען — א ראד אדער צילינדער, צו וועלכען עס זיינען צוגעקלעפט פערשיעדענע תפילות, און יעדע בעוועגונג פון ראד אדער צילינדער ווערט גערעכענט ווי עס איז געזאגט געווארען א תפילה פון דעם, ווער עס בעוועגט איהם.

preaccusa'tion *n.* (פרי-עק-יו-זיי'-שאן) א פריהעריגע בעשולדיגונג.

preach *v. and n.* (פריעטש) דרש'ענען, פרעדיגען, זאגען מוסר; עפענטליך ערקלערען; מודיע זיין; האלטען א דרשה; א דרשה, א פרעדיגט.

preach down (פריעטש דאון) ארונטער-רייסען, קריטיקירען; טאדלען; פערדאמען; בעזיעגען דורך פרעדיגען.

prea'cher *n.* (פריע'-טשער) א דרשן, א פרעדיגער, א מוסר-זאגער; א מגיד, א בעל-מוכיח.

prea'chership *n.* (פריע'-טשער-שיפ) דאס אמט פון א פרעדיגער.

prea'chify *v.* (פריע'-טשי-פאי) האלטען לאנגע און נודנע דרשות.

prea'ching *n.* (פריע'-טשינג) דאס פרעדיגען, דאס האלטען דרשות; דאס וואס ווערט געפרעדיגט, א לעהרע, א טעאריע.

prea'ching-cross *n.* (פריע'-טשינג-קראהס) א צלם אין א גאס אדער אין אן אפענעם פלאץ וואו גלחים אדער מאנאכען שטעלען זיך אב און האלטען א דרשה פאר דעם עולם.

prea'ching-house *n.* (פריע'-טשינג-האוס) א געבעט-הויז, א בית-תפלה.

preach'man *n.* (פריעטש'-מען) א פרעדיגער, א דרשן.

preach'ment *n.* (פריעטש'-מענט) א פרעדיגט, דרשה; א לאנגווייליגע מוסר-דרשה.

preach up (פריעטש אפ) פרעדיגען לטובת אימעצען אדער עפעס.

prea'chy *a.* (פריע'-טשי) גענייגט צו האלטען לאנגווייליגע מוסר-דרשות.

preacquaint' *v.* (פרי-ע-קהווינט') בייצייטען אדער לכתחלה בעקענען מיט עפעס.

preacquain'tance *n.* (פרי-ע-קהווינ'-טענס) דאס זיין בעקאנט אדער דאס וויסען עפעס לכתחלה, נאך פון פריהער.

preact' *v.* (פרי-עקט') טהאן עפעס פארויס, לכתחלה.

preadam'ic *a.* (פרי-ע-דעמ'-איק) פאר אדם הראשון'ען.

pread'amite *a. and n.* (פרי-עד'-ע-מאיט) וואס האט עקזיסטירט פאר אדם הראשון; איינער אדער עפעס וואס האט עקזיסטירט פאר אדם הראשון; איינער וועלכער האלט, אז אויף דער ערד האבען זיך געפונען מענשען נאך פאר אדם הראשון.

preadamit'ic *a.* (פרי-עד-ע-מיט'-איק) פאר אדם הראשון'ען.

preadamit'ical *a.* (פרי-עד-ע-מיט'-אי-קעל) ז. *preadamitic*.

preadapta'tion *n.* (פרי-עד-עפ-טיי'-שאן) דאס צופאסען זיך פארויס.

preadjust'ment *n.* (פרי-ע-דזשאסט'-מענט) א פריהערדיגע איינארדנונג אדער צורעכטמאכונג.

preadmis'sion *n.* (פרי-עד-מיש'-אן) דאס אריינלאזען אדער צולאזען פארויס; דאס צוגעבען פארויס.

preadmon'ish *v.* (פרי-עד-מאנ'-איש) דערמאנען אדער ווארנען [מזהיר זיין] פון פריהער.

preadmoni'tion *n.* (פרי-עד-מא-ניש'-אן) א פריהערדיגע ווארנונג.

pread'vertise *v.* (פרי-עד'-וואיר-טאיז) אנזאגען אדער אנאנסירען פון פריהער; לאזען פארויס וויסען.

pre'amble *n. and v.* (פרי'-עמבל) אן איינלייטונג צו א רעדע אדער שריפט; א הקדמה, א פאררעדע; דער איינלייטענדער טייל פון א סטאטוט אדער פראגראם, וועלכער דריקט אויס די הויפטגרינדע פון די נאכפאלגענדע פאדערונגען; דיענען אלס הקדמה אדער פאררעדע; מאכען א פאררעדע.

pream'bular *a.* (פרי-עמ'-ביו-לאר) ז. *preambulary*.

pream'bulary *a.* (פרי-עמ'-ביו-לע-רי) איינלייטענד; וואס דיענט אלס הקדמה.

preannounce' *v.* (פרי-ע-נאונס') פריהער אנזאגען, פריהער אנאנסירען.

preappoint' *v.* (פרי-ע-פאינט') בעשטימען פון פריהער.

preappoint'ment *n.* (פרי-ע-פאינט'-מענט) די פריהער-אבגעמאכטע אדער בעשטימטע זאך.

preapprehen'sion *n.* (פרי-עפ-רי-הענ'-שאן) א פארגעפאסטע מיינונג [א מיינונג איבער א זאך וואס איז געפאסט געווארען איידער די זאך איז בעטראכט געווארען].

prearrange' *v.* (פרי-ע-ריינדזש') איינארדנען פון פריהער; לכתחלה בעשטימען.

prearrange'ment *n.* (פרי-ע-ריינדזש'-מענט) א בעצייטיגע צוגרייטונג אדער איינארדנונג פון א זאך.

preau'dience *n.* (פרי-אה'-די-ענס) אין ענגלאנד — דאס רעכט פון געוויסע אדוואקאטען צו רעדען פאר'ן געריכט פריהער פאר אנדערע.

preb'end *n.* (פרעב'-ענד) די פרעבענדע [א בעשטימטע יעהרליכע הכנסה וואס א גייסטליכער אדער געוועהנליכער מענש בעקומט פאר ערפילען געוויסע פליכטען אין א קירך אדער קאטעדראל]; דאס אמט פון א פרעבענדאר [איינער וואס בעקומט א פרעבענדע].

preb'endal *a.* (פרעב'-ענ-דעל) וואס איז שייך צו א פרעבענדע. ז. *prebend*.

preb'endal stall (פרעב'-ענ-דעל סטאהל) די פרעבענדאר'ס שטאדט אדער ארט אין קירך. ז. *prebendary*.

preb'endary *n.* (פרעב'-ענ-דע-רי) א פרעבענדאר [א גייסטליכער וואס בעקומט א געוויסע יעהרליכע הכנסה פאר ערפילען אין א קירך אדער קאטעדראל געוויסע קירכליכע פליכטען].

preb'endaryship *n.* (פרעב'-ענ-דע-רי-שיפ) דאס אמט פון א פרעבענדאר. ז. *prebendary*.

preb'endate *v.* (פרעב'-ענ-דייט) מאכען פאר א פרעבענדאר; אויפהויבען צום ראנג פון א פרעבענדאר. ז. *prebendary*.

preb'endship *n.* (פרעב'-ענד-שיפ) ז. *prebendaryship*.

preca'rious *a.* (פרי-קיי'-רי-אס) אונזיכער, ניט-געוויס, אבהענגיג [פון איינעמס ווילען]; וואקעלדיג.

preca'riously *adv.* (פרי-קיי'-רי-אס-לי) אויף אן אונזיכערען, ניט-געוויסען אופן; אבהענגיג [פון איינעמס גוטסקייט].

preca'riousness *n.* (פרי-קיי'-רי-אס-נעס) אונזיכערקייט, אונגעוויסהייט.

preca'rium *n.* (פרי-קיי'-רי-אם) אין דער אלט-רוימישער געזעצגעבונג — א הלואה אדער א מתנה, וואס קען צוריק אבגענומען ווערען, ווען דער מלוה אדער שענקער וויל עס.

prec'ative *a.* (פרעק'-ע-טיוו) בעטענד; וואס ענטהאלט א פערלאנג אדער בקשה.

prec'atory *a.* (פרעק'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו א געבעט; אין דער פארם פון א בקשה.

precausa'tion *n.* (פרי-קאה-זיי'-שאן) ז. *foreordination*.

precau'tion *n. and v.* (פרי-קאה'-שאן) פארזיכט; פארזיכטיגקייט; ווארנונג; דאס בעווארענען אדער פערהיטען; א מיטעל צו בעווארענען אדער פערהיטען; ווארנען, מזהיר זיין.

precau'tional *a.* (פרי-קאה'-שאנ-על) ז. *precautionary*.

precau'tionary *a.* (פרי-קאה'-שאנ-ע-רי) ווארנענדיג; וואס דיענט אלס פערהיטונג געגען עפעס.

precau'tious *a.* (פרי-קאה'-שאס) פארזיכטיג.

precau'tiously *adv.* (פרי-קאה'-שאס-לי) אויף א פארזיכטיגען אופן; מיט פארזיכטיגקייט; בעווארענדיג אדער פערהיטענדיג אין פארויס.

precede' *v.* (פרי-סיעד') געהן פארויס, זיין פריהער, שטעהן פון פארענט; זיין העכער אין טיטול אדער ראנג; געשעהן פריהער; שטעלען עפעס אין פארענט, מאכען א הקדמה צו עפעס.

prece'dence *n.* (פרי-סיע'-דענס) דאס געהן פארויס; דאס זיין העכער אין טיטול אדער ראנג; דאס רעכט צו שטעהן אדער ארויסצוטרעטען פריהער פון אנדערע אין געוויסע צערעמאניען; דער פארראנג, דער פארטריט, דער פארצוג; דאס וואס איז געשעהן פריהער.

prece'dency *n.* (פרי-סיע'-דענ-סי) ז. *precedence*.

prece'dent *a.* (פרי-סיע'-דענט) פריהערדיג; פארויסגעהענד.

prec'edent *n.* (פרעס'-אי-דענט) א פרעצעדענט, א געוועזענער פאל, וואס דיענט אלס מוסטער פאר אנדערע נייע פעלע; א געריכטליכע ענטשיידונג, וואס קען דיענען אלס א כלל אין ווייטעריגע אזעלכע געריכטליכע פעלע.

prece'dent condi'tion (פרי-סיע'-דענט קאנ-דיש'-אן) אין געזעצגעבונג — א תנאי, אז א געוויסע זאך מוז פריהער אויסגעפיהרט ווערען אום א געוויסער געזעצליכער אקט זאל אריינגעהן אין מאכט.

prec'edented *a.* (פרעס'-אי-דענ-טעד) וואס איז בערעכטיגט אדער בעשטעטיגט דורך א פרעצעדענט אדער געוועזענעם עהנליכען פאל; לויט דעם פארויס-איינגעפיהרטען מנהג.

prece'dently *adv.* (פרי-סיע'-דענט-לי) קומענדיג פארויס אדער פון פריהער.

precen'tor *n.* (פרי-סענ'-טאר) דער רעגענט פון א כאר אין א קירך.

precen'torship *n.* (פרי-סענ'-טאר-שיפ) דאס אמט פון רעגענט פון א קירכען-כאר.

pre'cept *n.* (פרי'-סעפט) א פארשריפט, א לעהרע, א מצוה, א כלל, א רעגעל; א שריפטליכער בעפעהל פון א געריכט אדער ריכטער.

precep'tive *a.* (פרי-סעפ'-טיוו) דידאקטיש, בעלעהרענד.

precep'tor *n.* (פרי-סעפ'-טאר) א לעהרער, אן ערציהער.

precepto'rial *a.* (פרי-סעפ-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א לעהרער אדער ערציהער.

precep'torship *n.* (פרי-סעפ'-טאר-שיפ) לעהרערשאפט.

precep'tory *n.* (פרי-סעפ'-טא-רי) א רעליגיעזע ערציהונגס-אנשטאלט.

precep'tress *n.* (פרי-סעפ'-טרעס) אן ערציהערין, א לעהרערין.

preces'sion *n.* (פרי-סעש'-אן) דאס געהן פארויס פאר אנדערע מענשען אדער זאכען; אין פילאלאגיע — די אבשוואכונג פון א וואקאל אין א ווארט צוליעב דער אומבייטונג פון אקצענט.

preces'sional *a.* (פרי-סעש'-אנ-על) וואס געהט פריהער, פארויס.

prechris'tian *a.* (פרי-קריס'-טשען) וואס איז שייך צו די צייטען איידער עס איז ענטשטאנען דאס קריסטענטום.

prechristian'ic *a.* (פרי-קריס-טשי-ענ'-איק) ז. *prechristian*.

pre'cinct *n.* (פרי'-סינקט) א גרענעץ-ליניע; אן אבגעגרענעצטער פלאץ; אן אבגעצאמטער פלאץ; א בעצירק; א דיסטריקט, א שטאדט-בעצירק.

precios'ity *n.* (פרעש-אי-אס'-אי-טי) איבערטריבענע עלעגאנץ אדער פערפיינערטקייט.

pre'cious *a. and adv.* (פרעש'-אס) קאסטבאר, טייער, ווערטהפול; פארטרעפליך, זעהר שעהן [אן איראנישער אויסדרוק וועגען א נישט-ווירדיגער זאך אדער פערזאן]; גרויס, ריעזיג; איבערקלייבעריש; ווען עס איז שווער צו בעפריעדיגען; זעהר, אונגעהייער.

pre'ciously *adv.* (פרעש'-אס-לי) אויף א קאסטבארען, טייערען אדער ווערטהפולען שטייגער; מעשה פיינער יונג [איראניש]; צופיעל, אונגעהייער; זעהר איבערקלייבעריש.

pre'cious met'als (פרעש'-אס מעט'-עלז) טייערע מעטאלען [גאלד, זילבער].

pre'ciousness *n.* (פרעש'-אס-נעס) קאסטבארקייט, טייערקייט; דאס זיין איבערקלייבעריש.

pre'cious soon (פרעש'-אס סוהן) באלד, טאקע די מינוט.

pre'cious stones (פרעש'-אס סטאונז) טייערע שטיינער, עדעלשטיינער [ווי דימענטען, בריליאנטען א. ד. ג.].

prec'ipe *n.* (פרעס'-אי-פי) ז. *præcipe*.

prec'ipice *n.* (פרעס'-אי-פיס) א סטיילער, א משופע'דיגער אדער זעהר קרוטער בארג-אראב; דער ברעג אדער ראנד פון א סטיילען, שארף-משופע'דיגען פעלז; אן אבגרונד, אן אבהאנג; א געפאהר, א סכנה; א געפעהרליכער ארט.

precip'ient *a.* (פרי-סיפ'-אי-ענט) ריכטענד, אנפיהרענד.

precipitabil'ity *n.* (פרי-סיפ-אי-טע-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט, וואס געוויסע סובסטאנצען האבען, זיך אבצוזעצען אין א פליסיגקייט.

precip'itable *a.* (פרי-סיפ'-אי-טעבל) אין כעמיע — וואס קען זיך אבזעצען [אין א פליסיגקייט].

precip'itance *n.* (פרי-סיפ'-אי-טענס) אימפעט, האסט; איבעראיילונג.

precip'itancy *n.* (פרי-סיפ'-אי-טענ-סי) ז. *precipitance*.

precip'itant *a. and n.* (פרי-סיפ'-אי-טענט) האסטיג, מיט אימפעט; אונערווארטעט, היציג; ניט איבערלעגט; פאלענד

שנעל אראב; אין כעמיע — א פאקטאר אדער א ווירקענדעס מיטעל וואס מען גיט צו צו א פליסיגקייט, אום דער שטאף, וואס איז אין איהר פאנאנדערגעלאזען, זאל זיך אבזעצען אויף'ן דעק פון דער כלי.

precip'itantly *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טענט-לי) מיט אימפעט, האסטיג; אונערווארטעט; היציג, ניט=בעטראכט, ניט איבערלעגט.

precip'itate *v., a. and n.* (פרי-סיפ'-אי-טייט) אראבשליידערען; אראבווארפען; ווירקען אז א שטאף, וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין א פליסיגקייט, זאל זיך אבזעצען אויף'ן דעק פון דער כלי; טרייבען שנעל; איילען, מאכען גיך; טהאן עפעס אין איילעניש, איבערפיהרען, פערדארבען; אראבפאלען; זיין אין אימפעט, טהאן עפעס אונבעטראכט; אראבשליידערענד; אראבפאלענד; האסטיג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט; דער אבזאץ; דאס וואס זעצט זיך אב אין א פליסיגקייט.

precip'itately *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טייט-לי) אויף א האסטיגען אדער אונבעזאנענעם שטייגער; מיט גרוים אימפעט.

precip'itateness *n.* (פרי-סיפ'-אי-טייט-נעס) האסטיגקייט, אימפעט; ניט=בעטראכטקייט.

precipita'tion *n.* (פרי-סיפ-אי-טיי'-שאן) דאס אראבשליידערען; דאס פאלען אראב פון א גרויסער הויך; האסט, אימפעט; דאס אבזעצען זיך אויף'ן דעק פון א כלי [וועגען אויפגעלעזטע שטאפען אין א פליסיגקייט].

precip'itator *n.* (פרי-סיפ'-אי-טיי-טאר) איינער וואס ברייננגט צו א שנעלען סוף; אן אראבשליידערער; דאס כעמישע מיטעל וואס ווירקט אז געוויסע סובסטאנצען זאלען זיך אבזעצען אין דער פליסיגקייט, אין וועלכער זיי זיינען פאנאנדערגעלאזען.

precip'itous *a.* (פרי-סיפ'-אי-טאס) קרוטע, סטייל; שארף משופע'דיג; שנעל אראבפאלענד; האסטיג.

precip'itously *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טאס-לי) שנעל אראבפאלענדיג; האסטיג; היציג; מיט אימפעט, הענדום=פענדום.

precip'itousness *n.* (פרי-סיפ'-אי-טאס-נעס) משופע'דיגקייט; גרויסע האסט, אימפעט; ניט=בערעכענטקייט, אונבעזאנענהייט.

précis' *n.* (פריי-סי') א קורץ=געפאסטע ערקלערונג; א קורצער רעזומע פון דעם אינהאלט; דאס רעזומירען, דאס איבערגעבען בקצור דעם אינהאלט.

precise' *a.* (פרי-סאיס') 1. גענוי, פינקטליך, אקוראט; ריכטיג בעשטימט אדער אויסגעדריקט; פונקט ווי די זאך איז; 2. צו פינקטליך; פארמאליסטיש; 3. אין לאגיק — קלאר, דייטליך [וואס ענטהאלט ניט קיין זאך, וועלכע איז ניט צום ענין].
1. The watch does not show the **precise** time.
2. **Precise** diction does not always make a good style.

precise'ly *adv.* (פרי-סאיס'-לי) אויף א פינקטליכען שטייגער; מיט פינקטליכקייט, מיט גענויאיגקייט; אקוראט; זעהר פארמאליסטיש, אבהיטענדיג יעדען פונקט פון א מנהג אדער צערעמאניע.

precise'ness *n.* (פרי-סאיס'-נעס) בעשטימטקייט, גענויאיגקייט; א צו גרויסע פינקטליכקייט; פארמאליטעט.

preci'sian *n. and a.* (פרי-סיזש'-ען) א פארמאליסט, א ריגאריסט [איינער וואס פאלגט גענוי אלע אנגענומענע פארמען און צערעמאניעס אהן שום קריטיק]; א פוריטאנער; פינקטליך; פארמאליסטיש; וואס איז מדקדק כחוט השערה.

preci'sianism *n.* (פרי-סיזש'-ען-איזם) פארמאליזם, ריגאריזם [דאס שטרענגע אבהיטען אלע אנגענומענע פארמען און מנהגים, אהן שום קריטיק].

preci'sianist *n.* (פרי-סיזש'-ען-איסט) א פארמאליסט, א ריגאריסט.
ז. *precisian*

preci'sion *n.* (פרי-סיזש'-אן) גענויאיגקייט, פינקטליכקייט; דאס זיין זעהר אקוראט; אין רעטאריק — קלארקייט און דייטליכקייט פון אויסדרוק; אין לאגיק — דאס אבטיילען יעדען זייטיגען אדער ניט וויכטיגען עלעמענט ביים דעפינירען אדער בעשטימען א זאך.

preci'sionist *n.* (פרי-סיזש'-אנ-איסט)
ז. *precisianist*

preci'sionize *v.* (פרי-סיזש'-אנ-איז) מאכען אקוראט אדער גענוי; צוגעבען פינקטליכקייט; מאכען א קלארע און גענויע בעהויפטונג.

preci'sive *a.* (פרי-סאי'-סיוו) אבשניידענד, אמפוטירענד, אויסווארצלענד; שטרענג אויסשליסענד די זייטיגע אדער ניט וויכטיגע עלעמענטען [ביים דעפינירען אדער בעשטימען א זאך].

preci'sive abstrac'tion (פרי-סאי'-סיוו עב-סטרעק'-שאן) דאס דענקען וועגען א טייל פון א זאך, ווען אין דער ווירקליכקייט קען דער טייל ניט אבגעטיילט ווערען [ווי למשל, דאס אבטיילען אין געדאנק די פארם פון אינהאלט און דאס דענקען בלויז וועגען דער פארם].

preci'sively *adv.* (פרי-סאי'-סיוו-לי) שארף אבשניידענדיג; בעגרענצענדיג.

preclude' *v.* (פרי-קלוהד') אויסשליסען; ניט דערלאזען; הינדערען, שטערען; מאכען אונטהעטיג אדער אונערפאלגרייך.

preclu'sion *n.* (פרי-קלוה'-זשאן) דאס אויסשליסען, דאס ניט=דערלאזען; די אויסמיידונג; די שטערונג, די הינדערונג.

preclu'sive *a.* (פרי-קלוה'-סיוו) אויסשליסענד; וואס שליסט אויס, וואס מיידט אויס, וואס שטערט.

preclu'sively *adv.* (פרי-קלוה'-סיוו-לי) אויסשליסענדיג, אויסמיידענדיג; שטערענדיג.

preco'cious *a.* (פרי-קאו'-שאס) פריהצייטיג; וואס איז צו=פריה רייף געווארען; אין באטאניק — וואס ערשיינט איידער די בלעטער שפראצען ארויס [וועגען בלומען פון געוויסע פלאנצען].

preco'ciously *adv.* (פרי-קאו'-שאס-לי) פריהצייטיג, פאר דער צייט.

preco'ciousness *n.* (פרי-קאו'-שאס-נעס) פריה=צייטיגקייט, דאס ווערען רייף פאר דער צייט.

precoc'ity *n.* (פרי-קאס'-אי-טי)
ז. *precociousness*

precog'itate *v.* (פרי-קאדזש'-אי-טייט) בעדענקען אדער האבען עפעס אין זינען פון פריהער.

precogita'tion *n.* (פרי-קאדזש-אי-טיי'-שאן) דאס בעדענקען אדער דאס האבען עפעס אין זינען פון פריהער.

precogni'tion *n.* (פרי-קאג-ניש'-אן) דאס פארוויסען, די פארקענטניס, דאס וויסען אדער קענען עפעס פון פריהער; א פאר=אונטערזוכונג אדער אויספארשונג פון אן עדות אדער פון אן עדות=זאגען.

pre-Colum'bian *a.* (פרי-קא-לאמ'-בי-ען) פון פאר קאלומבוס'עס צייטען, וואס האט פאסירט אדער וואס האט עקזיסטירט איידער קאלומבוס האט ענטדעקט אמעריקא.

precompose' *v.* (פרי-קאמ-פאוז') צוזאמענשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון פריהער.

preconceit' *n.* (פרי-קאנ-סיט') א פאר=אורטייל, א מיינונג וואס איז געפאסט געווארען פון פריהער.

preconceive' *v.* (פרי-קאנ-סיוו') פאסען א פארשטעלונג אדער אידעע וועגען א זאך איידער די זאך איז ריכטיג ערקענט געווארען.

preconcep'tion *n.* (פרי-קאנ-סעפ'-שאן) דאס בילדען זיך א מיינונג פריהער; א פריהער געבילדעטע מיינונג אדער אידעע; א פאראורטייל.

preconcert' *v.* (פרי-קאנ-סוירט') פריהער אברעדען; פארוים אבמאכען; פריהער איינריכטען.

precon'cert *n.* (פרי-קאנ'-סוירט) דאס אברעדען פריהער, דאס איינארדנען פריהער, דאס אבמאכען פארוים.

preconcer'tedly *adv.* (פרי-קאנ-סויר'-טעד-לי) דורך א פריהעריגען אברייד אדער אבמאך; דורך א פריהעריגער איינארדנונג.

preconcer'tedness *n.* (פרי-קאנ-סויר'-טעד-נעס) דאס זיין אבגעמאכט אדער אבגערעדט פון פריהער.

preconcer'tion *n.* (פרי-קאנ-סויר'-שאן) דאס אבמאכען אדער איינארדנען פון פריהער.

precondemn' *v.* (פרי-קאנ-דעם') פעראורטיילען אין פארוים.

precondemna'tion *n.* (פרי-קאנ-דעמ-ניי'-שאן) דאס פעראורטיילען אין פארוים.

precondi'tion *n.* (פרי-קאנ-דיש'-אן) א פרעלימינארע בעדינגונג, א פארבעדינגונג, א בעדינגונג, וועלכע פאדערט זיך צו אלער ערשט.

preconfor'mity *n.* (פרי-קאנ-פאהר'-מי-טי) א פון פריהער=דערגרייכטער הסכם, איינינגקייט אדער הארמאניע.

preconsent' *n.* (פרי-קאנ-סענט') א הסכמה וואס איז דערגרייכט געווארען פון פריהער.

preconsign' *v.* (פרי-קאנ-סאין') לכתחלה בעאויפטראגען איינעם; לכתחלה איבערגעבען עפעס צו איינעם.

precon'stitute *v.* (פרי-קאנ'-סטי-טיוט) בעשטימען אדער פעסטשטעלען עפעס פון פריהער.

precon'tract *n.* (פרי-קאנ'-טרעקט) א פריהערדיגער קאנטראקט; א פריהערדיגער הייראטס=אבמאך.

precontract' *v.* (פרי-קאנ-טרעקט') פריהער אבמאכען; פריהער פערקנס'ען; בינדען מיט א פריהערדיגען קאנטראקט אדער אבמאך.

precontrac'tor *n.* (פרי-קאנ-טרעק'-טאר) איינער אדער איינע, וואס האט פון פריהער געשלאסען אן אבמאך.

precontrive' *v.* (פרי-קאנ-טראיוו') פלאנעווען פון פריהער.

precor'dial *a.* (פרי-קאהר'-די-על) וואס ליעגט אין'ם פאדערטייל פון'ם הארץ.

precur'ser *n.* (פרי-קויר'-סער)
ז. *precursor*

precur'sive *a.* (פרי-קויר'-סיוו) וואס לויפט פארוים, ווי א הערא'לד אדער שליח; פארויסזאגענד, אנזאגענד.

precur'sor *n.* (פרי-קויר'-סאר) א פאר=לויפער, א שליח וואס לויפט פארוים;

עפעס וואס קומט פאר פאר א געוויסער פאסירונג און דיענט אלס אנזאגער פון איהר.

precur'sory *a.* (פרי-קויר'-סא-רי) פארויסגעהענד, פארויסלויפענד [ווי א העראלד אדער שליח]: פארויסזאגענד, אנזאגענד.

preda'cean *n.* (פרי-דיי'-סי-ען) א רויב-טהיער.

preda'ceous *a.* (פרי-דיי'-שיאס) וואס לעבט פון רויב; וואס געהערט צו רויב-חיות.

pre'dal *a.* (פרי'-דעל) רויבענד, רויבעריש.

predate' *v.* (פרי-דייט') אויפשרייבען א פריהעריגע דאטע; פארקומען אין א פריהעריגער דאטע.

preda'tion *n.* (פרי-דיי'-שאן) דאס רויבען; רויב; גזלנות.

pred'atorily *adv.* (פרעד'-ע-טא-רי-לי) בערויבענדיג; אויף א רויבערישען שטייגער.

pred'atoriness *n.* (פרעד'-ע-טא-רי-נעס) דאס זיין רויבעריש; די נייגונג צו רויבען אדער פלינדערען.

pred'atory *a.* (פרעד'-ע-טא-רי) רויבעריש; וואס לעבט פון רויב.

predecease' *v. and n.* (פרי-די-סיעס') שטארבען פריהער פון אן אנדערען; דאס פריהערע שטארבען.

predeces'sive *a.* (פרי-די-סעס'-איוו) פארויסגעהענד; וואס קומט פריהער.

predeces'sor *n.* (פרי-די-סעס'-אר) א פארגענגער; איינער וואס האט פריהער געהאט דעם אמט.

predeclare' *v.* (פרי-די-קלעהר') פארויסזאגען; ערקלערען אין פארויס.

prededica'tion *n.* (פרי-דעד-אי-קיי'-שאן) א פריהעריגע ווידמונג; דאס ווידמען עפעס צו איינעם נאך פון פריהער.

predefine' *v.* (פרי-די-פאין') פארויס בעשטימען.

predefini'tion *n.* (פרי-דעפ-אי-ניש'-אן) די פארויס-בעשטימונג; דאס בעשטימען עפעס פון פריהער.

predelibera'tion *n.* (פרי-די-ליב-ע-ריי'-שאן) דאס איבערדענקען אדער דער ישוב-הדעת נאך פון פריהער.

predelinea'tion *n.* (פרי-די-לינ-אי-איי'-שאן) די ערשטע סקיצירונג; דאס אנווארפען א צייכנונג פון פריהער.

predesign' *v.* (פרי-די-זאין') פון פריהער בעשטימען אדער בעצייכנען.

predes'ignate *a. and v.* (פרי-דעס'-איג-נייט) אין לאגיק — וואס דריקט דייטליך אוים די קוואנטיטעט פון סוביעקט אדער פון געגענשטאנד, וועגען וועלכען עס רעדט זיך אין זאץ [ווי למשל, דאס ווארט "אלע" אין דעם זאץ "אלע מענשען זיינען שטערבליך"]; וואס איז פארויס בעשטימט געווארען; פארויס בעשטימען.

predesigna'tion *n.* (פרי-דעס-איג-ניי'-שאן) אין לאגיק — דאס ווארט וואס בעצייכענט די קוואנטיטעט פון הויפט-געגענשטאנד אדער סוביעקט אין א זאץ [ווי די ווערטער "אלע", "יעדער", "קיינער ניט" א. ז. וו.]; דאס בעשטימען די קוואנטיטעט פון סוביעקט [אין א לאגישען זאץ].

predes'ignatory *a.* (פרי-דעס'-איג-ניי-טא-רי) אין לאגיק — וואס בעשטימט די לאגישע קוואנטיטעט אין א זאץ. ז. *predesignation*.

predestina'rian *n. and a.* (פרי-דעס-טי-ניי'-רי-ען) איינער וואס גלויבט אין פרעדעסטינאציאן אדער פארויס-בעשטימונג; וואס איז שייך צו פרעדעסטינאציאן. ז. *predestination*.

predestina'rianism *n.* (פרי-דעס-טי-ניי'-רי-ען-איזם) דער גלויבען, אז אלץ איז פארויס בעשטימט פון דער געטליכער השגחה און עס איז אויך פון אנפאנג אן בעשטימט ווער עס וועט קומען אין גן-עדן און ווער עס וועט ליידען אייביגע יסורים אין גיהנם.

predes'tinate *v., a. and n.* (פרי-דעס'-טי-נייט) פארויס בעשטימען; פארויס בעשטימט; איינער וואס איז פארויס בעשטימט צו עפעס.

predestina'tion *n.* (פרי-דעס-טי-ניי'-שאן) פרעדעסטינאציאן, פארויס-בעשטימונג [די לעהרע, אז אלץ וואס עס קומט פאר, איז פארויס בעשטימט פון דער געטליכער השגחה און אז עס איז אויך פארויס בעשטימט וועגען יעדען איינעם צו זיין גליקזעליג אין גן-עדן אדער ליידען יסורים אין גיהנם].

predes'tinative *a.* (פרי-דעס'-טי-ניי-טיוו) פארויס-בעשטימענד.

predes'tinatively *adv.* (פרי-דעס'-טי-ניי-טיוו-לי) דורך פרעדעסטינאציאן אדער פארויס-בעשטימונג. ז. *predestination*.

predes'tinator *n.* (פרי-דעס'-טי-ניי-טאר) דער וואס בעשטימט פארויס; דער וואס גלויבט, אז אלעס איז בעשטימט לכתחלה פון דער געטליכער השגחה.

predes'tine *v.* (פרי-דעס'-טין) פארויס בעשטימען.

predeter'minable *a.* (פרי-די-טויר'-מי-נעבל) וואס קען פארויס בעשטימט ווערען.

predeter'minate *a.* (פרי-די-טויר'-מי-נייט) פארויס-בעשטימט.

predetermina'tion *n.* (פרי-די-טויר-מי-ניי'-שאן) די פארויס-בעשטימונג; דאס זיין בעשטימט פון פריהער.

predeter'mine *v.* (פרי-די-טויר'-מין) פארויס בעשטימען.

predeter'minism *n.* (פרי-די-טויר'-מי-ניזם) ז. *determinism*.

predevote' *a.* (פרי-די-וואוט') פארויס בעשטימט.

pre'dial *a. and n.* (פרי'-די-על) וואס בעשטעהט פון לאנד-גיטער; וואס איז צוגעבונדען צו א לאנד-גוט [ווי א לייב-אייגענער אדער פאנשטשיזניק]; וואס בעקומט זיך פון א לאנד-גוט [ווי מעשר, תרומה א. ד. ג.]; א לאנד-שקלאף, א פאנשטשיזניק.

pre'dial estate' (פרי-די-על עס-טייט') א לאנד-גוט.

pre'dial tithes (פרי'-די-על טאיטהס) מעשר, דאס צעהנטעל פון די פרוכטען פון דער ערד.

predicabil'ity *n.* (פרעד-אי-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגעשריבען ווערען צו עפעס אלס אייגענשאפט; דאס קענען דיענען אלס פרעדיקאט. ז. *predicate*.

pred'icable *a. and n.* (פרעד'-אי-קעבל) וואס קען געזאגט ווערען וועגען עפעס; וואס קען צוגעשריבען ווערען; אן אטריבוט, א צוגעשריבענע אייגענשאפט.

predic'ament *n.* (פרי-דיק'-ע-מענט) א צושטאנד, א לאגע; אן אונאנגענעהמע לאגע, א פערלעגענהייט; א קאטעגאריע, א קלאס אדער מין וואס כאראקטעריזירט זיך מיט בעשטימטע סמנים; אין לאגיק — אן אטריבוט, א צוגעשריבענע אייגענשאפט.

predicamen'tal *a.* (פרי-דיק-ע-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א קאטעגאריע אדער אטריבוט. ז. *predicament*.

pred'icant *n. and a.* (פרעד'-אי-קענט) איינער וואס בעהויפטעט עפעס; א פרעדיגער; בעהויפטענד; פרעדיגענד.

pred'icate *v., a. and n.* (פרעד'-אי-קייט) בעהויפטען; צוגעבען אדער צושרייבען אלס אן אייגענשאפט אדער כאראקטעריסטיק; בעגרינדען; פערזיכערען אויף'ן גרונד פון געוויסע פאקטען; וואס ווערט בעהויפטעט אדער געזאגט וועגען א זאך; אין גראמאטיק — דער פרעדיקאט, דאס ווארט אדער די ווערטער אין א זאץ, וועלכע דריקען אוים דאס, וואס ווערט בעהויפטעט וועגען סוביעקט [דער הויפט-געגענשטאנד, וועגען וועלכען עס רעדט זיך אין זאץ].

predica'tion *n.* (פרעד-אי-קיי'-שאן) א בעהויפטונג אדער ערקלערונג; דאס בעהויפטען עפעס וועגען איינעם.

pred'icative *a.* (פרעד'-אי-קיי-טיוו) בעהויפטענד; וואס איז שייך צום פרעדיקאט. ז. *predicate*.

pred'icatively *adv.* (פרעד'-אי-קיי-טיוו-לי) אלס פרעדיקאט.

pred'icatory *a.* (פרעד'-אי-קיי-טא-רי) בעהויפטענד; זאגענד וועגען עפעס.

predict' *v.* (פרי-דיקט') פארויסזאגען, פראפעצייען, זאגען נביאות.

predic'table *a.* (פרי-דיק'-טעבל) וואס קען פארויסגעזאגט ווערען; וואס מען קען פראפעצייען.

predic'tion *n.* (פרי-דיק'-שאן) פארויסזאגונג, פראפעצייאונג; נביאות.

predic'tional *a.* (פרי-דיק'-שאנ-על) ז. *predictive*.

predic'tive *a.* (פרי-דיק'-טיוו) פארויסזאגענד; פראפעצייענד; פראפעטיש.

predic'tively *adv.* (פרי-דיק'-טיוו-לי) פראפעצייענדיג, בדרך נבואה.

predic'tor *n.* (פרי-דיק'-טאר) א פארויסזאגער, א פראפעצייער, א נביא.

predigest' *v.* (פרי-די-דזשעסט') פערדייען אדער איבערקאכען שפייז דורך קינסטליכע מיטלען איידער מען עסט זי.

prediges'tion *n.* (פרי-די-דזשעס'-טשאן) דאס צו-גיכע פערדייען; דאס פערדייען שפייז דורך קינסטליכע מיטלען איידער מען עסט זי.

predilect' *v.* (פרי-די-לעקט') האבען א פאר-ליעבע, א שטארקערע נייגונג אדער א גרעסערע סימפאטיע צו איין זאך מעהר איידער צו די אנדערע.

predilec'tion *n.* (פרי-די-לעק'-שאן) א פארליעבע, א שטארקערע נייגונג אדער א בעזונדערע ליעבע צו איין זאך מעהר איידער צו די אנדערע.

prediscov'er *v.* (פרי-דיס-קאוו'-ער) ענטדעקען פריהער; פארויסזעהן.

prediscov'ery *n.* (פרי-דיס-קאוו'-ער-אי) די פריהעריגע ענטדעקונג; אן ענטדעקונג פון פריהער.

predispo'nency *n.* (פרי-דיס-פאו'-נענ-סי) ז. *predisposition*.

predispo'nent *a. and n.* (פרי-דיס-פאו'-נענט) וואס בעשאפט אן אנלאגע אדער נייגונג צו עפעס; די אורזאכע וואס רופט ארויס א נייגונג אדער אנלאגע צו עפעס [ווי צו א געוויסער קראנקהייט].

predispose' *v.* (פרי-דיס-פאוז') פרעדיספאנירען, בעשאפען אדער ארויסרופען אן אנלאגע אדער נייגונג צו עפעס [ווי צו א געוויסער קראנקהייט].

predispo'sing *a.* (פרי-דיס-פאו'-זינג) וואס רופט ארויס אן אנלאגע צו עפּעס.

predisposi'tion *n.* (פרי-דיס-פא-זיש'-אן) די פרעדיספאזיציאן, א פארנייגונג צו עפּעס; אין מעדיצין — אן אנלאגע צו א געוויסער קראנקהייט.

predisposi'tional *a.* (פרי-דיס-פא-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א פארנייגונג אדער אנלאגע צו עפּעס.

predom'inance *n.* (פרי-דאמ'-אי-נענס) אן איבערוועלטיגונג; אן אויבערהאנד; אן אויבערמאכט; אן איבערגעוויכט.

predom'inancy *n.* (פרי-דאמ'-אי-נענ-סי) ז. *predominance*.

predom'inant *a.* (פרי-דאמ'-אי-נענט) הערשענד; איבערוועגענד; וואס האט די אויבערהאנד אדער אויבערמאכט.

predom'inantly *adv.* (פרי-דאמ'-אי-נענט-לי) מיט אן איבערוועגענדער מאכט.

predom'inate *v. and a.* (פרי-דאמ'-אי-נייט) האבען די אויבערהאנד אדער איבערגעוויכט איבער עפּעס; הערשען; געוועלטיגען; איבערוועגענד; בעהערשענד.

predom'inatingly *a.* (פרי-דאמ'-אי-ניי-טינג-לי) ז. *predominantly*.

predomina'tion *n.* (פרי-דאמ-אי-ניי'-שאן) דאס האבען די אויבערהאנד איבער עפּעס; דאס געוועלטיגען מיט אן אויבערמאכט.

predoom' *v.* (פרי-דוהם') אין פארויס פעראורטיילען; פארויס בעשטימען.

preelect' *v.* (פרי-אי-לעקט') אויסוועהלען אדער אויסקלייבען אין פארויס.

preelec'tion *n.* (פרי-אי-לעק'-שאן) א וואהל, וועלכע איז געמאכט געווארען אין פארויס.

preem'inence *n.* (פרי-עמ'-אי-נענס) פארטייל, פארצוג; דאס שטעהן העכער אין ראנג; איבערמאכט, איבערגעוויכט.

preem'inency *n.* (פרי-עמ'-אי-נענ-סי) ז. *preeminence*.

preem'inent *a.* (פרי-עמ'-אי-נענט) העכער, גרעסער, וויכטיגער אדער בעדייטענדער פון וועמען עס איז; העכסט, איבערטרעפענד.

preem'inently *adv.* (פרי-עמ'-אי-נענט-לי) אין העכסטען גראד, איבער אלע מאסען.

preemploy' *v.* (פרי-עמ-פלאי') נעהמען פריהער אימעצען אין דיענסט; געבען איינעם בעשעפטיגונג פריהער ווי אן אנדערען.

preempt' *v.* (פרי-עמפט') בעקומען דאס רעכט אבצוקויפען ניט בעארבייטע אדער ניט בעבויטע קהל'שע ערד פריהער פאר אנדערע [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; בעקומען קהל'שע ערד לויט פארקויף-רעכט [דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אן אנדערער].

preemp'tion *n.* (פרי-עמפ'-שאן) פארקויף [דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אן אנדערער].

preemp'tive *a.* (פרי-עמפ'-טיוו) וואס האט דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אנדערע, וואס איז שייך צו פארקויף-רעכט.

preemp'tor *n.* (פרי-עמפ'-טאר) איינער וואס האט א רעכט אבצוקויפען אונבעארבייטע אדער אונבעבויטע קהל'שע ערד פריהער פאר אנדערע.

preen *v. and n.* (פריען) פוצען די פעדערען [ווי די פויגלען טהוען עס מיט'ן שנאבעל]; ארומפוצען אדער ארומשניידען די צווייגען פון א בוים; אזא אינסטרומענט ארומצוגלייכען אדער ארומצופוצען געוואנד.

preengage' *v.* (פרי-ען-גיידזש') 1. פריהער אדער אין פארויס אנגאזשירען; פריהער אדער אין פארויס בעשטעלען; פריהער אדער אין פארויס זיך פערבינדען אדער פערפליכטען; 2. פריהער פערנעהמען אדער צוציהען.

2. My friend **preengaged** his attention.

preengage'ment *n.* (פרי-ען-גיידזש'-מענט) 1. א פריהערע פערבינדליכקייט אדער פערפליכטונג; א פריהערדיגער קאנטראקט; א פריהערדיגע בעשטעלונג; 2. א פריהריגע נייגונג, א פארנייגונג.

1. The **preengagement** of the teacher was unknown to the principal of the school.

preerect' *v.* (פרי-אי-רעקט') ז. *preestablish*.

preestab'lish *v.* (פרי-עס-טעב'-ליש) פריהער פעסטשטעלען, פריהער איינפיהרען, אין פארויס איינארדנען.

preestab'lishment *n.* (פרי-עס-טעב'-ליש-מענט) א פאר-איינריכטונג; א פריהערע פעסטזעצונג אדער איינארדנונג.

prees'tival *a.* (פרי-עס'-טי-וועל) וואס קומט פאר דעם מיטען זומער.

Some birds are distinguished for their beautiful **preestival** plumage.

preexamina'tion *n.* (פרי-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) די פריהערדיגע אויספארשונג; א פארויס-פרופונג.

preexam'ine *v.* (פרי-עג-זעמ'-אין) פריהער אונטערזוכען; פריהער אויספארשען; פארויס פרואווען.

preexist' *v.* (פרי-עג-זיסט') פריהער עקזיסטירען, פריהער פארהאנדען זיין; עקזיסטירען אין א פריהערדיגען צושטאנד.

preexis'tence *n.* (פרי-עג-זיס'-טענס) דאס עקזיסטירען פריהער [אלס עטוואס אנדערעס]; דאס עקזיסטירען אין א פריהערדיגען צושטאנד; פרעעקזיסטענץ, די עקזיסטענץ פון דער נשמה איידער זי האט זיך בעהעפט מיט'ן גוף [לויט דער פילאזאפיע פון פלאטאן].

preexis'tencist *n.* (פרי-עג-זיס'-טענ-סיסט) איינער וואס גלויבט אין פרעעקזיסטענץ. ז. *preexistence*.

preexis'tent *a.* (פרי-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט פריהער, וואס איז פאראן פון פריהער.

preexpecta'tion *n.* (פרי-עקס-פעק-טיי'-שאן) א פריהערדיגע ערווארטונג, ערווארטונג אין פארויס.

pref'ace *n. and v.* (פרעפ'-עס) אן איינלייטונג, א פאררעדע, א הקדמה; שרייבען א פאררעדע, מאכען א הקדמה, איינלייטען.

pref'acer *n.* (פרעפ'-עס-ער) אן איינלייטער; א שרייבער פון א הקדמה, א פערפאסער פון א פאררעדע.

prefac'tor *n.* (פרי-פעק'-טאר) די ערשטע פון די צוויי צאהלען, וועלכע ווערען גע'כפל'ט.

prefato'rial *a.* (פרעפ-ע-טאו'-רי-על) איינלייטענד; וואס דיענט אלס א פאררעדע אדער הקדמה.

pref'atorily *adv.* (פרעפ'-ע-טא-רי-לי) אלס א פאררעדע אדער הקדמה; דורך אן איינלייטונג.

pref'atory *a.* (פרעפ'-ע-טא-רי) איינלייטענד; וואס איז שייך צו אדער וואס דיענט אלס א פאררעדע אדער הקדמה.

pre'fect *n.* (פרי'-פעקט) א פרעטאר, א פערוואלטער, אן אדמיניסטראטאר אין אלטען רוים; א פרעפעקט, א הויפט פון א רעגיערונגס-דעפּארטאמענט אין פראנקרייך.

prefec'toral *a.* (פרי-פעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו א פרעפעקט, דעם פרעפעקט'ס. ז. *prefect*.

prefecto'rial *a.* (פרי-פעק-טאו'-רי-על) ז. *prefectoral*.

pre'fectship *n.* (פרי'-פעקט-שיפּ) ז. *prefecture*.

pre'fecture *n.* (פרי'-פעק-טשור) דאס אמט פון א פרעפעקט, דאס רעכט אדער מאכט פון א פרעפעקט; דער אמטס-געביעט פון א פרעפעקט; די פרעפעקטור, די קאנצעלאריע אדער אמטס-הויז פון א פרעפעקט. ז. *prefect*.

prefer' *v.* (פרי-פויר') 1. פארציהען, געבען דעם פארצוג [יתרון]; העכער שעצען; האלטען פאר בילכער; 2. פארלעגען, פארברייגנען; 3. דערהויבען צו א העכערען ראנג, אמט, טיטול א. ד. ג.

1. He **prefers** starving to working.

preferabil'ity *n.* (פרעפ-אויר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין בעפארצוגט, דאס זיין בילכער, דאס זיין ווינשענסווערטהער.

pref'erable *a. and n.* (פרעפ'-אויר-עבל) ווינשענסווערטהער, וואס פערדיענט א פארצוג, בילכער, בעסער אלס...; עטוואס וואס איז בעסער אדער מעהר ווינשענסווערטה.

pref'erableness *n.* (פרעפ'-אויר-עבל-נעס) ז. *preferability*.

pref'erably *adv.* (פרעפ'-אויר-ע-בלי) פארצוגסווייזע; ווינשענסווערטהער, בעסער, בילכער אדער ליעבער אלס...

pref'erence *n.* (פרעפ'-אויר-ענס) א פארצוג [יתרון]; בילכערקייט.

pref'erence shares (פרעפ'-אויר-ענס שעהרז) ז. *preferred stock*.

preferen'tial *a.* (פרעפ-ע-רענ'-שעל) פארבערעכטיגט, וואס האט דעם פארצוג, פריווילעגירט, בילכער.

preferen'tially *adv.* (פרעפ-ע-רענ'-שעל-אי) דורך א פארצוג; בילכער; זייענדיג פארבערעכטיגט.

preferen'tial un'ion shop (פרעפ-ע-רענ'-שעל יונ'-יאן שאפּ) א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו ארבייטער, וועלכע זיינען ארגאניזירט אין יוניאנס [פראפעסיאנעלע פעראיינען אדער געווערקשאפטען] זיינען בילכער ווי די וואס געהערען ניט צו דער יוניאן [ד. ה. אז ביי גלייכע געשיקטקייט און קענטניסע אין דער ארבייט דארף געגעבען ווערען דער פארצוג צו די ארבייטער וואס זיינען מיטגליעדער פון דער יוניאן איבער די וועלכע זיינען ניט קיין מיטגליעדער].

prefer'ment *n.* (פרי-פויר'-מענט) דאס העכער שעצען, דאס זיין העכער געשעצט; די דערהויבונג צו אן אמט; די דערהויבונג צו א העכערען אמט אדער ראנג; א העכערער אמט [בעזאנדערס אין א קירך].

preferred' stock (פרי-פוירד' סטאק) פריאריטעטס-אקציעס, אקציעס אויף וועלכע עס דארף אויסגעצאהלט ווערען דיווידענד פריהער ווי אויף די אנדערע, וועלכע רופען זיך געוועהנליכע אקציעס [די איינגענטימער פון פריאריטעטס-אקציעס האבען גיט קיין דעה אין דער פערוואלטונג פון געשעפט].

prefer'rer *n.* (פרי-פויר'-ער) איינער וואס ציהט עפּעס פאר; איינער וואס גיט דעם פארצוג [יתרון] צו איינעם אדער צו עפּעס.

préfet' *n.* (פריי-פיי') [א פרעפעקט] א

העכערער בעאמטער אין פראנקרייך, וואס האט צו זאגן איבער א דעפארטאמענט אדער פראווינץ].

prefigura'tion *n.* (פרי-פיג-יו-ריי'-שאן) דאס פארשטעלען אדער פארויסזאגען דורך פריהערדיגע צייכענס; א פארבילד, א סימבאלישע פארשטעלונג.

prefig'urative *a.* (פרי-פיג'-יו-ריי-טיוו) וואס שטעלט פאר אדער זאגט פארויס דורך פריהערדיגע צייכענס; וואס דיענט אלס פארבילד.

prefig'ure *v.* (פרי-פיג'-יור) פארשטעלען בילדליך וואס עס וועט זיין; פארשטעלען אדער פארויסזאגען דורך פריהערדיגע צייכענס; נביאות זאגען.

prefig'urement *n.* (פרי-פיג'-יור-מענט) דאס פארשטעלען אדער פארויסזאגען דורך פריהערדיגע צייכענס אדער בילדער; נביאות.

prefix' *v.* (פרי-פיקס') צוגעבען פון פארענט, שטעלען אין אנהויב; פריהער פעסטשטעלען אדער בעשטימען.

pre'fix *n.* (פרי'-פיקס) א פרעפיקס, א פארזילבע [א זילבע וואס ווערט געשטעלט אין אנהויב ווארט, צ. ב. אין'ם ווארט "צושטעלען" איז צו דער פרעפיקס]; דאס שטעלען א פרעפיקס.

pre'fixal *a.* (פרי'-פיק-סעל) וואס האט דעם כאראקטער פון א פרעפיקס. ז. *prefix*.

prefix'ion *n.* (פרי-פיק'-שאן) דאס צוגעבען פון אנהויב, דאס שטעלען א פרעפיקס. ז. *prefix*.

prefix'ture *n.* (פרי-פיקס'-טשור) ז. *prefixion*.

preflora'tion *n.* (פרי-פלא-ריי'-שאן) אין באטאניק — די לאגערונג פון די בלומען=בלעטלעך אין דער קנאספע.

prefolia'tion *n.* (פרי-פאו-לי-איי'-שאן) אין באטאניק — די לאגע פון די בלעטער אין דער קנאספע.

preform' *v.* (פרי-פארם') פריהער פארמירען, פריהער בעשאפען; אין ביאלאגיע — בעשטימען אין פארויס די פארם.

preforma'tion *n.* (פרי-פאר-מיי'-שאן) דאס פארמירען אדער אויסבילדען פון פריהער.

prefor'mative *n.* and *a.* (פרי-פאר'-מע-טיוו) א פארזילבע, אן אנפאנגס=בוכשטאב [א בוכשטאב אדער זילבע וואס ווערט געברויכט צום בילדען א ווארט]; וואס פארמירט פון פריהער, וואס אנטהאלט אין זיך דעם קערן פון שפעטערדיגער אויסבילדונג אדער ענטוויקלונג.

preful'gency *n.* (פרי-פאל'-דזשען-סי) א העלער גלאנץ, א גרויסע ליכטיגקייט.

pregla'cial *a.* (פרי-גליי'-שיעל) אין געאלאגיע — וואס איז פריהער פון דער אייז=פעריאדע. ז. *glacial epoch*.

preg'nable *a.* (פרעג'-נעבל) וואס קען איינגענומען ווערען, וואס קען געוואונען ווערען דורך מאכט.

preg'nance *n.* (פרעג'-נענס) ז. *pregnancy*.

preg'nancy *n.* (פרעג'-נענ-סי) טראגעדיגקייט, שוואנגערשאפט; פרוכטבארקייט; בעדייטונג, וויכטיגקייט.

preg'nant *a.* and *n.* (פרעג'-נענט) 1. טראגעדיג, שוואנגער; פרוכטבאר; בעלאדען; פול, אנגעפילט; 2. אינהאלטספול; גייסטרייך, זינרייך, וויציג; געשיקט; 3. א טראגעדיגע, א שוואנגערע.

2. The writer's every sentence is **pregnant** with great thoughts.

preg'nantly *adv.* (פרעג'-נענט-לי) טראגעדיג, שוואנגער; פרוכטבאר; פול מיט בעדייטונג; אויף א גייסטרייכען אדער וויציגען אופן.

preg'nantness *n.* (פרעג'-נענט-נעס) ז. *pregnancy*.

pregusta'tion *n.* (פרי-גאס-טיי'-שאן) א פארגעשמאק; דאס פערזוכען פריהער דעם טעם; א פארגעפיהל.

prehen'sible *a.* (פרי-הענ'-סיבל) וואס קען אנגעפאסט אדער אנגעגריפען ווערען.

prehen'sile *a.* (פרי-הענ'-סיל) צוגעפאסט צום אנכאפען, אנגרייפען אדער האלטען; וואס כאפט, גרייפט אדער האלט.

prehen'sile-tailed *a.* (פרי-הענ'-סיל-טיילד) וואס האט אן עק זיך אנצוהאלטען אדער אנצוכאפען [וועגען געוויסע חיות, ווי אן אבעזיאנע, למשל].

The monkey is a **prehensile-tailed** animal.

prehen'sion *n.* (פרי-הענ'-שאן) דאס כאפען, פאקען אדער גרייפען; דאס בעגרייפען, דאס משיג זיין.

prehen'sive *a.* (פרי-הענ'-סיוו) ז. *prehensile*.

prehen'sory *a.* (פרי-הענ'-סא-רי) ז. *prehensile*.

prehistor'ic *a.* (פרי-היס-טאר'-איק) פארהיסטאריש, פארגעשיכטליך [וואס שטאמט פון א צייט אדער איז געשעהן אין א צייט, פון וועלכער מיר האבען ניט קיין געשריבענע געשיכטע].

prehistor'ical *a.* (פרי-היס-טאר'-אי-קעל) ז. *prehistoric*.

prehis'tory *n.* (פרי-היס'-טא-רי) געשיכטע פון פאר דער צייט, פון וועלכער מיר האבען געשריבענע דאקומענטען.

prehu'man *a.* (פרי-היו'-מען) וואס איז פארגעקומען אדער האט עקזיסטירט איידער עס האט זיך אויף דער ערד ענטוויקעלט דער מין מענש.

prein'dicate *v.* (פרי-אינ'-די-קייט) פארויסזאגען.

preinstruct' *v.* (פרי-אינ-סטראקט') פון פריהער בעלעהרען, אין פארויס אונטערריכטען.

He had been **preinstructed** by men of the same spirit.

preintima'tion *n.* (פרי-אינ-טי-מיי'-שאן) א פריהערדיגע אנדייטונג.

prejudge' *v.* (פרי-דזשאדזש') אין פארויס בעשליסען; בעשליסען אהן איבערלעגונג; אין פארויס פעראורטיילען [ניט אויסהערענדיג אדער ניט אונטערזוכענדיג].

prejudge'ment *n.* (פרי-דזשאדזש'-מענט) ז. *prejudgment*.

prejudg'ment *n.* (פרי-דזשאדזש'-מענט) דאס אורטיילען אדער בעשליסען אין פארויס, דאס בעשליסען אהן איבערלעגונג; דאס פעראורטיילען אדער פער'משפט'ען אין פארויס [ניט אויסהערענדיג און ניט אונטערזוכענדיג].

preju'dical *a.* (פרי-דזשוה'-די-קעל) וואס איז שייך צום בעשטימען אדער בעשליסען א זאך אדער פאל, וואס איז פריהער ניט בעשטימט אדער ניט בעשלאסען געווארען.

preju'dicate *v.* (פרי-דזשוה'-די-קייט) פאסען אן איבעראיילטען בעשלוס; אין פארויס בעשליסען; אין פארויס פעראורטיילען אדער פער'משפט'ען [ניט אונטערזוכענדיג].

prejudica'tion *n.* (פרי-דזשוה-די-קיי'-שאן) דאס אורטיילען אין פארויס; א ניט איבערלעגטער אורטייל; אין דער אלט=רוימישער געזעצגעבונג — א פרעצעדענט, א פריהעריגער אורטייל; א פאראונטערזוכונג.

preju'dicative *a.* (פרי-דזשוה'-די-קיי-טיוו) וואס אורטיילט, ענטשיידעט אדער בעשליסט אין פארויס [ניט אונטערזוכענדיג]; וואס איז געבויט אויף א בעשלוס אדער אורטייל אהן אן אונטערזוכונג.

prej'udice *n.* and *v.* (פרעדזש'-או-דיס) א פאראורטייל; א פניה; א שאדען; איינפליסען יענעם א פאראורטייל; פעראורזאכען אדער ברענגען שאדען.

prejudi'cial *a.* (פרעדזש-או-דיש'-על) וואס איז שייך צו א פאראורטייל; מיט א פאראורטייל; וואס פעראורזאכט שאדען; שעדליך.

prejudi'cially *adv.* (פרעדזש-או-דיש'-על-אי) צום שאדען, אויף א שעדליכען אופן; מיט פאראורטייל.

prejudi'cialness *n.* (פרעדזש-או-דיש'-על-נעס) שעדליכקייט; דאס זיין געגרינדעט אויף א פאראורטייל.

preknowl'edge *n.* (פרי-נאל'-עדזש) פארקענטניסע.

prel'acy *n.* (פרעל'-ע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער]; די קירכען=סיסטעם, וואו עס זיינען פאראן העכערע און נידריגערע גייסטליכע; דאס פרעלאטענטום, די העכערע גייסטליכקייט.

prel'ate *n.* (פרעל'-אייט) א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער].

prel'ateship *n.* (פרעל'-אייט-שיפ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [א העכערער גייסטליכער]. ז. *prelate*.

prel'atess *n.* (פרעל'-אייט-עס) די פרוי פון א פרעלאט [אין א הומאריסטישען זין]; א פרוי א פרעלאט.

prelat'ic *a.* (פרי-לעט'-איק) פון די פרעלאטען, פון די העכערע גייסטליכע.

prelat'ical *a.* (פרי-לעט'-אי-קעל) ז. *prelatic*.

prelat'ically *adv.* (פרי-לעט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי א פרעלאט, אין בעצוג צו דער העכערער גייסטליכקייט.

prel'atism *n.* (פרעל'-ע-טיזם) דאס אמט אדער ווירדע פון א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער]; דאס פרעלאטען=סיסטעם אין א קירך; דאס פרעלאטענטום [ז. *prelacy*]; אנהענגערשאפט צו א פרעלאטען=סיסטעם אין א קירך.

prel'atist *n.* (פרעל'-ע-טיסט) אן אנהענגער פון פרעלאטענטום, איינער וואס האלט, אז די קריסטליכע קירך דארף רעגירט ווערען פון פרעלאטען [העכערע גייסטליכע]; אן אנהענגער פון דער עפיסקאפאלישער קירך.

prel'atize *v.* (פרעל'-עט-איז) ברייננען אונטער דעם איינפלוס פון פרעלאטען [העכערע גייסטליכע]; דאס פרעלאטענטום, די העכערע גייסטליכקייט.

prel'ature *n.* (פרעל'-ע-טשור) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [העכערער גייסטליכער].

prelect' *v.* (פרי-לעקט') האלטען א פארלעזונג, געבען א לעקציע, האלטען א פארטראג.

prelec'tion *n.* (פרי-לעק'-שאן) א פארלעזונג, א לעקציע, א פארטראג.

prelec'tor *n.* (פרי-לעק'-טאר) א פארלעזער, איינער וואס האלט פארטרעגע; א לעקטאר [אין אוניווערזיטעט].

preliba'tion *n.* (פרי-לאי-ביי'-שאן) א פארגעשמאק; דאס פערזוכען דעם טעם

אין פארויס; א קרבן וואס ווערט פריהער געבראכט.

prelim'inarily *adv.* (פרי-לים'-אי-נע-רי-לי) פריהערדיג, דערווייליג, פארלויפיג; אלס אן איינלייטונג, אלס דער ערשטער שריט.

prelim'inary *a.* and *n.* (פרי-לים'-אי-נע-רי) פריהערדיג, דערווייליג, פארלויפיג; אן איינלייטונג; אן ערשטער שריט; א הכנה, א פארבערייטונג.

prelin'gual *a.* (פרי-לינ'-גהוועל) וואס איז פאר דער ענטוויקלונג פון דער שפראך; וואס איז פאר דעם ווי מען בעקומט די פעהיגקייט צו ריידען.

prelude' *v.* (פרי-ליוד') מאכען אדער שפיעלען אן איינלייטונג [צו א מוזיקאלישער פערפאסונג]; שפיעלען א פארשפיעל; פארבערייטען דעם וועג; איינפיהרען, אנהויבען.

pre'lude *n.* (פרי'-ליוד) א פארשפיעל; א הקדמה, אן איינלייטונג.

pre'luder *n.* (פרי'-ליו-דער) אן איינלייטער; איינער וואס שפיעלט א פארשפיעל אדער אן איינלייטונג.

prelu'dial *a.* (פרי-ליו'-די-על) וואס איז שייך צו אן איינלייטונג; איינלייטענד.

prelum'bar *a.* (פרי-לאמ'-בער) וואס ליעגט אין פארענט פון די לענדען.

prelu'sive *a.* (פרי-ליו'-סיוו) וואס דיענט אלס פארשפיעל; איינלייטענד; וואס איז אלס הקדמה.

prelu'sively *adv.* (פרי-ליו'-סיוו-לי) ז. *prelusorily*

prelu'sorily *adv.* (פרי-ליו'-סא-רי-לי) אלס א הקדמה; דורך אן איינלייטונג.

prelu'sory *a.* (פרי-ליו'-סא-רי) ז. *prelusive*

premani'acal *a.* (פרי-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס איז בעפאר משוגעת.

premature' *a.* (פרי-מע-טשור') צופריה, פריהצייטיג; אונצייטיג, וואס קומט פאר דער צייט.

premature' la'bor (פרי-מע-טשור' ליי'-באר) פריהצייטיגע געבורט [דאס האבען א קינד, דאס געלעגען ווערען פאר דעם פערלויף פון ניין מאנאטען, געווענליך אין די לעצטע דריי מאנאטען פון שוואנגערשאפט, אזוי אז דאס קינד קען בלייבען לעבען].

premature'ly *adv.* (פרי-מע-טשור'-לי) צו פריה, פריהצייטיג, אונצייטיג.

premature'ness *n.* (פרי-מע-טשור'-נעס) אונצייטיגקייט, פריהצייטיגקייט.

prematu'rity *n.* (פרי-מע-טשו'-רי-טי) ז. *primatureness*

premax'illary *a.* and *n.* (פרי-מעק'-סי-לע-רי) וואס געפינט זיך אין דעם פאדערשטען טייל פון דער קינבאק; וואס איז שייך צום קינבאק־ביין; דער קינבאק־ביין.

premed'itate *v.* (פרי-מעד'-אי-טייט) פריהער זיך איבערלעגען, פריהער בעטראכטען.

premed'itated *a.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד) וואס איז פריהער בעטראכט אדער איבערלעגט געווארען.

premed'itatedly *adv.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-לי) מיט איבערלעגונג, פון פריהער בעטראכט.

premed'itatedness *n.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-נעס) איבערלעגטקייט, דאס זיין פארויס געפלאנעוועט אדער דורכגעטראכט.

premed'itately *adv.* (פרי-מעד'-אי-טייט-לי) מיט איבערלעגונג, פון פריהער בעטראכט; אבזיכטליך, בכיון.

premedita'tion *n.* (פרי-מעד-אי-טיי'-שאן) דאס איבערלעגען זיך פריהער, דאס טראכטען, איבערלעגען זיך אדער פלאנעווען פארויס.

premed'itative *a.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טיוו) וואס בעטראכט אדער איבערלעגט זיך פריהער; וואס ציינט איבערלעגונג און פארויס־בעטראכטונג.

premen'strual *a.* (פרי-מענ'-סטרו-על) וואס קומט פאר מענסטרואציע [מאנאטליכע ביי פרויען].

premerid'ian *a.* (פרי-מע-ריד'-אי-ען) וואס איז גלייך פאר מיטאג.

pre'mial *a.* (פרי'-מי-על) ז. *premiant*

pre'miant *a.* (פרי'-מי-ענט) וואס דיענט אלס פרעמיע אדער בעלוינונג.

prem'ices *n.* (פרעמ'-אי-סעז) די ערשטע פרוכט.

pre'mier *a.*, *n.* and *v.* (פרי'-מי-ער) וואס איז דאס הויפט, דאס ערשטע אדער דאס עלטסטע; דער פרעמיער, דער ערשטער מיניסטער, דער הויפט פון א מיניסטארען־קאבינעט; האלטען דאס אמט פון א פרעמיער.

première' *a.* and *n.* (פרע-מיעהר') וואס פערנעהמט דעם ערשטען פלאץ [ווענען פרויען]; די הויפט אקטריסע; די הויפט־טענצעריז [אין א באלעט]; די הויפט־מייסטעריז אין א קליידער־ווערקשטאט אדער פאבריק.

pre'miership *n.* (פרי'-מי-ער-שיפ) דאס זיין דער הויפט אדער דער ערשטער; דאס אמט פון א פרעמיער [ערשטער מיניסטער, הויפט פון א מיניסטארען־קאבינעט].

premillena'rian *a.* and *n.* (פרי-מיל-ע-ניי'-רי-ען) וואס קומט פאר'ן מילעניום; וואס איז שייך צו דער קריסטליכער לעהרע, אז יעזוס וועט צום צווייטען מאל קומען אויף דער וועלט פאר'ן מילעניום [די טויזענד יאהר פאר דעם וועלט־אונטערגאנג, אין וועלכע, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, די וועלט וועט רעגיערט ווערען פון קריסטוס'ען און וועט זיין פול מיט גליק, גאטספארכטיגקייט און גערעכטיגקייט]; איינער וואס האלט זיך אן דער שטה, אז יעזוס וועט קומען צום צווייטען מאל אויף דער וועלט פאר דעם מילעניום.

premillena'rianism *n.* (פרי-מיל-ע-ניי'-רי-ען-איזם) די שטה, אז יעזוס וועט צום צווייטען מאל קומען אויף דער וועלט פאר'ן מילעניום. ז. *premillenarian*

premillen'nial *a.* (פרי-מי-לענ'-אי-על) וואס קומט פאר'ן מילעניום. ז. *premillennarian*

premillen'nialism *n.* (פרי-מי-לענ'-אי-על-איזם) ז. *premillenarianism*

premillen'nialist *n.* (פרי-מי-לענ'-אי-על-איסט) איינער וואס גלויבט אז יעזוס וועט ווידער אמאל קומען פאר'ן מילעניום]. ז. *premillenarian*

prem'ise *n.* (פרעמ'-אים) א פרעמיסע, א פאדערזאץ [א בעהויפטונג, אויף וועלכער עס בויט זיך א לאגישער שלוס].

premise' *v.* (פרי-מאיז') זאגען אין פארויס [אלס איינלייטונג אדער קצור דערפון וואס פאלגט]; אויפשטעלען א פרעמיסע [א בעהויפטונג, אויף וועלכער עס בויט זיך א לאגישער שלוס].

prem'ises *n.* (פרעמ'-אים-עז) 1. אין געזעצליכע דאקומענטען — דאס פריהער דערמאהנטע [הויפטזעכליך די הויפט־טיילען פון דעם דאקומענט, וואו עס געפינען זיך די נעמען פון די וואס שליסען דעם אבמאך און די הויפט פונקטען פון דעם אבמאך]; 2. אייגענטום [הייזער, גרונד־אייגענטום], ווענען וועלכען עס האנדעלט זיך אין אן אבמאך; 3. א געביידע צוזאמען מיט די נעבען־געביידעם און דעם נעבען־גרונט.

3. We rented a house and we shall shortly occupy the premises.

prem'iss *n.* (פרעמ'-אים) א פרעמיסע, א פאדערזאץ. ז. *premise*

pre'mium *n.* (פרי'-מי-אם) א פרעמיע, א בעלוינונג, אן עקסטרא בעלוינונג, א פרייז [א געוואונענע בעלוינונג]; לעהרגעלד [פאר א פראפעסיאן]; פראצענטען [פאר א הלואה]; אסעקוראנץ־פרעמיע, פערזיכערונגס־פרייז [איינצאהלונג אויף א פערזיכערונגס־פאליסע]; דער קורס־אונטערשיעד פון געלד פון דעמזעלבען לאנד, ווי למשל פון גאלדענע מטבעות און פאפיער־געלד; דער קורס־ווערטה פון ווערטה־פאפיערען איבער דעם נאמינעלען פרייז.

premo'lar *a.* and *n.* (פרי-מאו'-לאר) וואס קומט פאר א באק־צאהן [אין צייט אדער פלאץ]; וואס איז שייך צו א צאהן וואס קומט פאר א באק־צאהן; א מילך־באק־צאהן; א באק־צאהן.

premonar'chical *a.* (פרי-מא-נאר'-קי-קעל) וואס האט עקזיסטירט איידער עס איז אנגענומען געווארען א מאנארכיסטישע רעגיערונגס־פארם.

premon'ish *v.* (פרי-מאנ'-איש) ווארנען, אנזאגען פארויס, פארויסזאגען, מזהיר זיין.

premon'ishment *n.* (פרי-מאנ'-איש-מענט) ז. *premonition*

premoni'tion *n.* (פרי-מא-ניש'-אן) דאס אנזאגען פארויס; א ווארנונג, אן אזהרה.

I had a premonition of trouble as soon as I arrived in town.

premon'itive *a.* (פרי-מאנ'-אי-טיוו) ווארנענד.

premon'itively *adv.* (פרי-מאנ'-אי-טיוו-לי) אלס ווארנונג.

premon'itor *n.* (פרי-מאנ'-אי-טאר) דער וואס ווארענט פריהער; א ווארנונג.

premon'itorily *adv.* (פרי-מאנ'-אי-טא-רי-לי) בדרך אזהרה, ווארנענדיג.

premon'itory *a.* (פרי-מאנ'-אי-טא-רי) ווארנענד, וואס איז מזהיר.

Premon'strant *n.* (פרי-מאנ'-סטרענט) א פרעמאנסטראנטענזער אדער נארבענטינער [א מיטגליעד פון א געוויסען קאטוילישען ארדען, וואס איז יעצט במעט אין גאנצען אונטערגעגאנגען].

premorse' *a.* (פרי-מאהרס') אבגעביסען; ווי אבגעביסען.

Premosa'ic *a.* (פרי-מא-זיי'-איק) וואס איז פארגעקומען פאר משה רבנו'ס צייטען; וואס בעלאנגט צו דער צייט פאר משה רבנו.

premo'tion *n.** (פרי-מאו'-שאן) דער פריהערדיגער איינפלוס אדער אנטריעב.

premove' *v.* (פרי-מוהוו') אנרעגען, אנטרייבען.

premuni're *n.* and *v.* (פרי-מיו-נאי'-רי) ז. *præmunire*

premuni'tion *n.* (פרי-מיו-ניש'-אן) דאס בעפעסטיגען זיך אדער בעשיצען זיך אין פארויס; א שוץ־מיטעל אדער פערטיידיגונגס־מיטעל צוגעגרייט פארויס.

premu'nitory *a.* (פרי-מיו'-ני-טא-רי)

וואס איז שייך צו א שטראף אין פאל פון בעגרענצען די קעניגליכע מאכט [אין אמאליגען ענגלאנד]. ז. *præmunire*.

prena'tal *a.* (פרי-נײ'-טעל) וואס איז נאך פאר דער געבורט; וואס איז שייך צו דער עקזיסטענץ פאר דער געבורט.

prena'tally *adv.* (פרי-נײ'-טעל-אי) פאר'ן געבוירען ווערען.

pren'der *n.* (פרענ'-דער) דאס רעכט אדער די מאכט צוצונעהמען עפעס פאר זיך.

preno'men *n.* (פרי-נאו'-מען) א פארנאמען [דער ערשטער נאמען].

preno'tion *n.* (פרי-נאו'-שאן) א פארבעגריף, א פארקענטניס; א פארגעפיהל.

pren'tice *n.* (פרענ'-טיס) ז. *apprentice*.

pren'ticehood *n.* (פרענ'-טיס-הוד) ז. *apprenticeship*.

pren'ticeship *n.* (פרענ'-טיס-שיפ) ז. *apprenticeship*.

preobtain' *v.* (פרי-אב-טיין') פריהער ערהאלטען.

preoc'cupancy *n.* (פרי-אק'-יו-פענ-סי) דאס נעהמען אין בעזיץ אדער פערכאפען פריהער פון אנדערע; דאס רעכט צו פערנעהמען אדער פערכאפען פריהער פון אן אנדערען.

preoc'cupant *n.* (פרי-אק'-יו-פענט) איינער וואס פערכאפט עפעס פריהער פון אן אנדערען.

preoccupa'tion *n.* (פרי-אק-יו-פײ'-שאן) דאס פערכאפען פריהער פון אנדערע; דאס זיין פריהער פערטיעפט אין א געדאנק; פערטיעפטקייט, צוטראגענקייט, צושטרייטקייט.

preoc'cupied *a.* (פרי-אק'-יו-פאיד) 1. פערנומען, צושטרייט; פריהער פערנומען, פריהער פערכאפט; 2. בעאיינפלוסט מיט פריהער-געפאסטע מיינונגען אדער פאראורטיילע.

1. I was so **preoccupied** that I did not notice your entrance into my office.

preoc'cupy *v.* (פרי-אק'-יו-פאי) פערכאפען פריהער פון אנדערע; פריהער פערנעהמען; בעאיינפלוסען פון פאראורטיילע אדער פון פארויסגעפאסטע מיינונגען.

preopin'ion *n.* (פרי-א-פינ'-יאן) א פאראורטייל, א פארגעפאסטע מיינונג.

preop'tion *n.* (פרי-אפ'-שאן) דאס רעכט אויסצוקלייבען זיך עפעס דער ערשטער.

preo'ral *a.* (פרי-או'-רעל) וואס געפינט זיך אין פארענט פון מויל אדער פאר דעם מויל.

preo'rally *adv.* (פרי-או'-רעל-אי) פאר דעם מויל.

preordain' *v.* (פרי-אהר-דיין') בעשטימען אין פארויס.

preor'der *v.* (פרי-אהר'-דער) פארויס איינריכטען, פארויס בעשטימען.

preor'dinance *n.* (פרי-אהר'-די-נענס) די פריהער-איינגעפיהרטע ארדנונג אדער רעגעל.

preordina'tion *n.* (פרי-אהר-די-נײ'-שאן) פארבעשטימונג, פריהערע בעשטימונג.

prep *n.* (פרעפ) א סטודענט וואס געהט דורך א פארבערייטונגס-קורס; איינער וואס פארבערייטעט זיך פאר א העכערער לעהר-אנשטאלט.

prep. אבקירצונג פון *preposition*.

prepaid' *a.* (פרי-פייד') פארויס בעצאהלט.

prep'arable *a.* (פרעפ' ע-רעבל) וואס מען קען צוגרייטען.

prepara'tion *n.* (פרעפ-ע ריי' שאן) פארבערייטונג, צוגרייטונג, פערפערטיגונג; צוגעגרייטקייט; צוריכטונג, אויסריכטונג; צוזאמענשטעלונג, פאבריצירונג; א פרעפאראט, עטוואס וואס איז צוזאמענגעשטעלט, פארבערייטעט אדער פאבריצירט [ווי א כעמישער שטאף, למשל]; א קערפער אדער קערפער-טייל פארבערייטעט פאר אנאטאמישע צוועקען; א פארבערייטונגס-טאג, פרייטאג, אן ערב יום טוב [ביי אידען].

prepar'ative *a. and n.* (פרי-פער'-ע-טיוו) פארבערייטענד; עטוואס וואס דיענט אלס פארבערייטונג.

prepar'atively *adv.* (פרי-פער'-ע-טיוו-לי) אלס פארבערייטונג; צוגרייטענדיג.

prepar'ator *n.* (פרי-פער'-ע-טאר) א פארבערייטער, א צוגרייטער, א צוריכטער; איינער וואס פרעפארירט קערפערס פאר אנאטאמישע צוועקען.

prepar'atorily *adv.* (פרי-פער'-ע-טא-רי-לי) ז. *preparatively*.

prepar'atory *a.* (פרי-פער'-ע-טא-רי) פארבערייטענד; צוגרייטענד; וואס געפינט זיך אין פארבערייטונגס-צושטאנד; וואס האלט זיך אין פארבערייטען.

prepar'atory school (פרי-פער'-ע-טא-רי סקוהל) א פארבערייטונגס-שול, א שול וואס גרייט צו פאר העכערע לעהר-אנשטאלטען.

prepare' *v.* (פרי-פעהר') פארבערייטען, צוגרייטען, מאכען גרייט, פארטיג מאכען; אויסריכטען; זיך צוגרייטען, זיך אויסריכטען, זיך פארטיג מאכען; מאכען, פארמירען, צוזאמענשטעלען, פאבריצירען, מאכען פרעפאראטען.

prepar'edly *adv.* (פרי-פעהר'-עד-לי) צוגעגרייט ווי עס דארף צו זיין.

prepar'edness *n.* (פרי-פעהר'-עד-נעס) בערייטשאפט, פערטיגקייט, גרייטקייט.

prepar'er *n.* (פרי-פעהר'-ער) א פארבערייטער, א צופערטיגער; וואס גרייט צו, מאכט אדער פאבריצירט.

prepay' *v.* (פרי-פיי') צאהלען אין פארויס; פארויס בעצאהלען.

prepay'ment *n.* (פרי-פיי'-מענט) דאס צאהלען אין פארויס; א צאהלונג אין פארויס.

prepense' *a.* (פרי-פענס') פארויס בעטראכט אדער געפלאנעוועט, איבערלעגט; אבזיכטליך.

prepense'ly *adv.* (פרי-פענס'-לי) איבערלעגטערהייד, פארויס בעטראכט אדער געפלאנעוועט; בכיון.

prepen'sive *a.* (פרי-פענ'-סיוו) ז. *prepense*.

preplacen'tal *a.* (פרי-פלע-סענ'-טעל) וואס איז פאר דער אויסבילדונג פון דער פלאצענטא אדער פון ארט [די איינהילונג, אין וועלכען עס געפינט זיך דאס קינד אין דער מוטער'ס בויך].

prepol'lence *n.* (פרי-פאל'-ענס) איבערגעוויכט, גרעסערע מאכט אדער איינפלוס.

The **prepollence** of evil in the world is the basic idea of the pessimistic philosophy.

prepol'lency *n.* (פרי-פאל'-ענ-סי) ז. *prepollence*.

prepol'lent *a.* (פרי-פאל'-ענט) איבערוועגענד, וואס האט א גרעסערע מאכט אדער ווירקונג.

prepon'derance *n.* (פרי-פאנ'-דער-ענס) דאס איבערוועגען; איבערגעוויכט; דאס האבען א גרעסערע קראפט, ווירקונג, מאסע אדער צאהל; דאס זיין בעדייטענדער אדער וויכטיגער.

prepon'derance of ev'idence (פרי-פאנ'-דער-ענס אוו עוו'-אי-דענס) איבערוועגענדע אדער קרעפטיגערע בעווייזע.

In conflicting testimony the jury must give weight to the **preponderance** of evidence.

prepon'derancy *n.* (פרי-פאנ'-דער-ענ-סי) ז. *preponderance*.

prepon'derant *a.* (פרי-פאנ'-דער-ענט) איבערוועגענד, וואס האט מעהר געוויכט, בעדייטונג, מאכט, קראפט אדער ווירקונג.

prepon'derantly *adv.* (פרי-פאנ'-דער-ענט-לי) איבערוועגענדיג; מיט איבערמאכט; מיט מעהר קראפט, ווירקונג אדער בעדייטונג.

prepon'derate *v.* (פרי-פאנ'-דער-אייט) איבערוועגען; האבען מעהר קראפט, וואג אדער ווירקונג.

prepon'deratingly *adv.* (פרי-פאנ'-דער-איי-טינג-לי) ז. *preponderantly*.

prepondera'tion *n.* (פרי-פאנ-דע-ריי'-שאן) ז. *preponderance*.

prepon'derous *a.* (פרי-פאנ'-דער-אס) ז. *preponderant*.

prepose' *v.* (פרי-פאוז') צושטעלען אדער צוגעבען פון אנהויב אדער פון פארענט.

preposi'tion *n.* (פרעפ-א-זיש'-אן) אין גראמאטיק — א פרעפאזיציאן, א פארווארט אדער פערהעלטניס-ווארט [א ווארט וואס שטעהט פאר א הויפטווארט און צייגט אן זיין בעציהונג צו א צייטווארט, אייגענשאפטס-ווארט אדער צו אן אנדער הויפטווארט, ווי למשל: אין, פון, צו א. ז. וו.]; א טייל פון א ווארט צוגעגעבען אין אנהויב [הויפטזעכליך א פרעפאזיציאן פעראייניגט מיט א צייטווארט, ווי "צוגעהן"].

preposi'tional *a.* (פרעפ-א-זיש'-אנ-על) פרעפאזיציאנעל, וואס האט די אייגענשאפט פון א פארווארט אדער איז געברויכט ווי א פארווארט. ז. *preposition*.

preposi'tionally *adv.* (פרעפ-א-זיש'-אנ-על-אי) אלס פארווארט אדער פרעפאזיציאן. ז. *preposition*.

preposi'tional phrase (פרעפ-א-זיש'-אנ-על פרייז) א הויפטווארט צוזאמען מיט א פרעפאזיציאן וואס דיענט אלס אייגענשאפטס-ווארט אדער אלס אומשטאנדס-ווארט [אדווערבום].

In the sentence "he spoke with haste," "with haste" is a **prepositional phrase**.

prepos'itive *a. and n.* (פרי-פאז'-אי-טיוו) וואס שטעהט פריהער אדער איז צוגעגעבען פון אנהויב; א ווארט וואס שטעהט פאר אן אנדער ווארט, א ווארט-טייל אין אנהויב פון א ווארט.

prepos'itor *n.* (פרי-פאז'-אי-טאר) דער עלטערער שילער אין א קלאס, וואס ווערט בעשטימט פון לעהרער צו העלפען איהם האלטען ארדנונג אין קלאס.

prepos'iture *n.* (פרי-פאז'-אי-טשור) דאס אמט פון א פראוואסט, פארשטעהער אדער נאטשאלניק. ז. *provost*.

prepossess' *v.* (פרי-פא-זעס') פערכאפען פריהער אין בעזיץ; בעאיינפלוסען פארויס; איינפליסען א גוטע מיינונג, מאכען א גוטען איינדרוק.

prepossess'ing *a.* (פרי-פא-זעס'-אינג) חן'עוודיג, אנגענעהם, וואס מאכט א גוטען איינדרוק.

He is a young man of **prepossessing** appearance.

prepossess'ingly *adv.* ‎(פרי-פא-זעס'-אינג-לי)‏ מאכענדיג א גוטען איינדרוק.

preposses'sion *n.* ‎(פרי-פא-זעש'-אָן)‏ 1. דאס פערכאפען אין בעזיץ פון פריהער; 2. א פאראורטייל [הויפטזעכליך א גינ־סטיגער] ווענען אימעצען אדער עפּעס; 3. א גוטע מיינונג; סימפּאטיע.

2. My prepossessions are all in favor of our new Mayor.

preposses'sor *n.* ‎(פרי-פא-זעס'-אָר)‏ איינער וואס כאפּט אריין עפּעס אין בע־זיץ פריהער פון אלעמען.

prepos'ter *n.* ‎(פרי-פאס'-טער)‏ ז. *prepositor*

prepos'terous *a.* ‎(פרי-פאס'-טע-ראס)‏ אבסורד, אונזיניג, לעכערליך, נאריש.

prepos'terously *adv.* ‎(פרי-פאס'-טע-ראס-לי)‏ קאפּויר, מיט'ן קאפּ אראב; אב־סורד, נאריש.

prepos'terousness *n.* ‎(פרי-פאס'-טע-ראס-נעס)‏ אונלאגישקייט, אונזיניגקייט, קאפּויערדיגקייט, אבסורדיטעט.

prepos'tor *n.* ‎(פרי-פאס'-טאר)‏ ז. *prepositor*

prepo'tence *n.* ‎(פרי-פאו'-טענס)‏ ז. *prepotency*

prepo'tency *n.* ‎(פרי-פאו'-טענ-סי)‏ די איבערמאכט, דאס איבערגעוויכט, די שטארקערע אדער הערשענדע מאכט.

prepo'tent *a.* ‎(פרי-פאו'-טענט)‏ איבער־וועגענד; שטארקער אין מאכט, אין ווירקונג א. ד. ג.; וואס האט א שטארקע פּא־טענציאלע קראפט.

prepoten'tial *a.* ‎(פרי-פא-טענ'-שעל)‏ ז. *prepotent*

preprovide' *v.* ‎(פרי-פרא-וואיד')‏ בע־זארגען מיט עפּעס פון פריהער.

pre'puce *n.* ‎(פרי'-פיוס)‏ די פאַרהויט [פון מענליכען געשלעכטס־ארגאַן], די ערלה.

prepunc'tual *a.* ‎(פרי-פאנק'-טשו-על)‏ צופּיעל פּינקטליך, איבערטריבען פּינקט־ליך; וואס פּאסירט פאר דער בעשטימטער צייט.

prepunctual'ity *n.* ‎(פרי-פאנק-טשו-על'-אי-טי)‏ צופּיעל פּינקטליכקייט; דאס זיין א צו־גרויסער מקפּיד.

prepu'tial *a.* ‎(פרי-פיו'-שעל)‏ וואס איז שייך צו דער פאַרהויט אדער ערלה [פון מענליכען געשלעכטס־ארגאַן].

prepu'tium *n.* ‎(פרי-פיו'-שי-אם)‏ די פאַרהויט [פון מענליכען געשלעכטס־אר־גאַן]. ז. *prepuce*

Preraph'aelite *a. and n.* ‎(פרי-רעפ'-ע-על-אַיט)‏ וואס איז שייך צו דער פּרע־ראפאעליטישער שוהל אין מאלעריי [א ריכטונג אין דער ענגלישער מאלעריי אין 19טען יאהרהונדערט, וואס איז נעגאנגען אין די וועגען פון די איטאליענישע פּאר־ראפאעליטישע מאלער פון 15טען יאהר־הונדערט]; איינער פון די פּרעראפאע־ליטען.

Preraph'aelitish *a.* ‎(פרי-רעפ'-ע-על-אַי-טיש)‏ לויט די פּרינציפּען פון דער פּרעראפאעליטישער שוהל אין מאלעריי. ז. *Preraphaelite*

Preraph'aelitism *n.* ‎(פרי-רעפ'-ע-על-אַי-טיזם)‏ דער פּרעראפאעליטיזם [א סטיל אין דער איטאליענישער מאלעריי, וואס האט געהערשט איז'ם 15טען יאהר־הונדערט ביז ראפאעל'ס צייטען]; די אויפלעבונג פון'ם פּרעראפאעליטישען סטיל אין דער ענגלישער מאלעריי אין 19טען יאהרהונדערט; די קונסט און לי־טעראטור־ריכטונג, וואס איז פערבונדען מיט דיזען סטיל.

preremote' *a.* ‎(פרי-רי-מאוט')‏ נאר־אמאליג; נאך פאר די אלטע צייטען; וואס קומט נאך פריהער [אין צייט אדער אָרד־נונג].

prerequire' *v.* ‎(פרי-רי-קהוואיר')‏ פּא־דערען פריהער, נויטיג האבען פון פריהער.

prereq'uisite *a. and n.* ‎(פרי-רעק'-ווי-זיט)‏ וואס פאדערט זיך אדער וואס איז נויטיג פון פריהער; א נויטיגע פאר־בעדינגונג.

preresolve' *v.* ‎(פרי-רי-זאלוו')‏ בע־שליסען פון פריהער.

prerevolu'tionary *a.* ‎(פרי-רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי)‏ וואס איז געווען אדער גע־שעהן פאר דער רעוואלוציאן [בעזאנדערס פאר דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

prerog'ative *n., a. and v.* ‎(פרי-ראג'-ע-טיוו)‏ א פּרעראגאטיוו, א פּריווי־לעגיע, א רעכט וואס אנדערע האבען ניט; וואס איז שייך צו א פּרעראגאטיוו אדער אויסשליסליכער פּריווילעגיע; געבען א פּרעראגאטיוו אדער אויסשליסליכעס רעכט אדער פּריווילעגיע.

prerog'ative court ‎(פרי-ראג'-ע-טיוו קאורט)‏ דאס אמאליגע קירכליכע געריכט אין ענגלאנד, וואס האט געהאט צו זאגען אויף ירושה־פּראצעסען און צוואה־ענינים.

prerog'atively *adv.* ‎(פרי-ראג'-ע-טיוו-לי)‏ אלס אן אויסשליסליכע פּריווילעגיע; דורך אן אויסשליסליכען רעכט.

presage' *v.* ‎(פרי-סיידזש')‏ אנזאגען, זיין א סמן; פיהלען פריהער, אהנען; פּארויסזעהן וואס וועט זיין, נביאות זא־גען.

pres'age *n.* ‎(פרעס'-עדזש)‏ עפּעס וואס זאגט אן וואס וועט זיין, א סמן צום גו־טען אדער שלעכטען; א פאָרגעפיהל, אן אהנונג; פּראפעטישע בעדייטונג.

pres'ageful *a.* ‎(פרעס'-עדזש-פול)‏ פול מיט פּארבעדייטונגען; פול מיט סמנים, וואס זאגען אן וואס עס וועט זיין.

presage'ment *n.* ‎(פרי-סיידזש'-מענט)‏ א סמן צום גוטען אדער צום שלעכטען; א נביאה.

presa'ger *n.* ‎(פרי-סיי'-דזשער)‏ א נביאות־זאגער; א נביא, א פּראפעט.

presa'gious *a.* ‎(פרי-סיי'-דזשאס)‏ ז. *presageful*

presarto'rial *a.* ‎(פרי-סאר-טאו'-רי-על)‏ פאר דער שניידעריי־צייט; איידער מען האט אנגעהויבען טראגען מאדע־קליידער.

pres'byope *n.* ‎(פרעס'-בי-אופ)‏ איינער וואס ליידעט פון פּרעסביאפּיע. ז. *presbyopia*

presbyo'pia *n.* ‎(פרעס-בי-או'-פּי-א)‏ פּרעסביאפּיע, אן אויגען־פעהלער ביי אל־טע מענשען, צוליעב וועלכען זיי זעהען שלעכט פון נאהנט.

pres'byopy *n.* ‎(פרעס'-בי-או-פּי)‏ ז. *presbyopia*

pres'byte *n.* ‎(פרעס'-באַיט)‏ ז. *presbyope*

pres'byter *n.* ‎(פרעס'-בי-טער)‏ א פּרעס־ביטער, דער עלטסטער פון א קירכליכער געמיינדע; א קירכען־פארשטעהער; ביי די קאטוילִיקען און אנדערע יעראַרכישע קירכליכע ארגאניזאציאנען — א גלח, וואס שטעהט עטוואס נידריגער אין ראנג פון א בישאף.

presbyt'eral *a.* ‎(פרעס-ביט'-ער-על)‏ וואס איז שייך צו א פּרעסביטער אדער קירכען־עלטסטער.

presbyt'erate *n.* ‎(פרעס-ביט'-ער-אייט)‏ דאס אמט פון א פּרעסביטער אדער קיר־כען־עלטסטער; א פערזאמלונג פון די עלטסטע פון א קירך.

presbyte'rial *a.* ‎(פרעס-בי-טי'-רי-על)‏ פּרעסביטעריאניש, וואס איז שייך צו די פּרעסביטערס אדער קירכען־עלטסטע, וועלכע רעגירען די קירך; וואס איז שייך צו א קירכען־רעגיערונג דורך קירכען־על־טעסטע.

presbyte'rially *adv.* ‎(פרעס-בי-טי'-רי-על-אי)‏ אויף דעם אופן פון פּרעסבי־טערס [קירכען־עלטעסטע]; אין בעצוג צו פּרעסביטעריאניזם. ז. *Presbyterianism*

Presbyte'rian *n. and a.* ‎(פרעס-בי-טי'-רי-ען)‏ א פּרעסביטעריאנער, איינער וואס גלויבט, אז די קירך דארף רעגיערט ווערען דורך פערטרעטער פון דער גע־מיינדע [קירכען־עלטעסטע] און אז צווי־שען די גייסטליכע דארפען ניט זיין קיין העכערע אין ראנג און נידריגערע; פּרעס־ביטעריאניש.

Presbyte'rianism *n.* ‎(פרעס-בי-טי'-רי-ען-איזם)‏ פּרעסביטעריאניזם, די סיס־טעם פון א קירכען־רעגיערונג דורך פּרעס־ביטערס אדער קירכען־עלטעסטע, ביי וועל־כער צווישען די גייסטליכע דארפען ניט זיין קיין העכערע אין ראנג און קיין נידרי־גערע.

Presbyte'rianize *v.* ‎(פרעס-בי-טי'-רי-ען-איז)‏ מאכען פּרעסביטעריאניש. ז. *Presbyterian*

Presbyte'rianly *adv.* ‎(פרעס-בי-טי'-רי-ען-לי)‏ אויף דעם אופן פון די פּרעס־ביטעריאנער. ז. *Presbyterian*

pres'bytership *n.* ‎(פרעס'-בי-טער-שיפּ)‏ דאס אמט פון א פּרעסביטער אדער קירכען־עלטעסטער.

pres'bytery *n.* ‎(פרעס'-בי-טער-אי)‏ פּרעסביטעריום, די קירכען־עלטעסטע; א קאנסיסטאריום אין דער פּרעסביטעריאני־שער קירך [בעשטעהט פון אלע גייסטלי־כע און פון קירכען־עלטעסטע, יעדע קירך אין א בעצירק שיקט צו איינעם]; א קירכען־דיסטריקט וואס שטעהט אונ־טער א פּרעסביטער [קירכען־עלטעסטען]; דער פּריסטער־פּלאץ אין א קירך; דאס פּריסטערליכע הויז [ביי די קאטוילִיקען].

pre'science *n.* ‎(פרי'-שיענס)‏ דאס ווי־סען אין פאראויס אדער פון פריהער; דאס פּאראויסזעהן.

pre'scient *a.* ‎(פרי'-שיענט)‏ וואס ווייסט אין פאראויס אדער פון פריהער; פּאראויס־זעהענד.

prescientif'ic *a.* ‎(פרי-סאַי-ען-טיפ'-איק)‏ וואס עקזיסטירט נאך בעפאר די ווייסענשאפט איז פעסטגעשטעלט געווארען.

pre'sciently *adv.* ‎(פרי'-שיענט-לי)‏ וויסענדיג אין פאראויס אדער פון פריהער; פּאראויסזעהענדיג.

prescind' *v.* ‎(פרי-סינד')‏ 1. אבטיילען, אבזונדערען פון אלע אנדערע פאק־טען, מאמענטען אדער אידעען; 2. אב־ציהען די אויפמערקזאמקייט, ניט נעה־מען אין בעטראכט.

1. Force cannot be prescinded from gravity and matter. 2. In his article he prescinds entirely from all theories.

prescin'dent *a.* ‎(פרי-סינ'-דענט)‏ אב־טיילענדיג, אבזונדערענדיג.

prescribe' *v.* ‎(פרי-סקראַיב')‏ פּאר־שרייבען, אָרדענען, הייסען; פארשרייבען, פערארדנען [א רעצעפּט, א רפואה]; מאכען אונגילטיג צוליעב פעריעהרונג [ווייל א

נעוויסע צייט איז פאַריבער]; האָבען אַ טענה פון חזקה אויף עטוואָס צוליעב בענוצען עס אַ לענגערע צייט.

prescri'ber *n.* (פרי-סקראַי'-בער) איינער וואָס שרייבט פאָר אָדער בעפעהלט; איינער וואָס פערשרייבט [אַ רעצעפּט, אַ רפואה].

pre'script *n.* *and* *a.* (פרי'-סקריפּט) אַ פאַרשריפט, אַ בעפעהל, אַ פעראָרדנונג, אַ געזעץ; פאַרגעשריבען, בעפוילען.

prescriptibil'ity *n.* (פרי-סקריפּ-טי-ביל'-אי-טי) דאָס קענען פאַרגעשריבען ווערען [ווי אַ געזעץ]; פעריעהרבאַרקייט [די מעגליכקייט אַז אַ רעכט זאָל בטל ווערען צוליעב דעם וואָס אַ געוויסע צייט איז פאַריבער אָדער צו האָבען אַ טענה אויף חזקה אויף עטוואָס צוליעב בענוצען עס אַ לענגערע צייט].

prescrip'tible *a.* (פרי-סקריפּ'-טיבל) וואָס קען פאַרגעשריבען ווערען; וואָס הענגט אָב אָדער איז בעגרינדעט אויף'ן יסוד פון חזקה אָדער פעריעהרונג [דאָס אַריבערגעהן פון אַ לענגערע צייט].

prescrip'tion *n.* (פרי-סקריפּ'-שאַן) אַ פאַרשריפט; אַ בעפעהל, אַ פעראָרדנונג; אַ רעצעפּט; פעריעהרונג [דאָס פערלירען אַ רעכט צוליעב דעם וואָס אַ געוויסע צייט איז פאַריבער]; געוואָהנהייטס=רעכט, דאָס רעכט פון חזקה [צוליעב בענוצען זיך מיט עטוואָס אַ לענגערע צייט].

prescrip'tion-glass *n.* (פרי-סקריפּ'-שאַן-גלעס) אַ גלעזערנע כלי איינגעטיילט אין גראַדען אָדער מאָסען פאַר רעצעפּטען אָדער רפואות; אַן אויגען=גלאָז אָדער בריל וואָס איז געמאַכט לויט דער פאַרשריפט פון אַן אויגען=דאָקטאָר.

prescrip'tionist *n.* (פרי-סקריפּ'-שאַנ-איסט) אַ רעצעפּטען=מאַכער.

prescrip'tive *a.* (פרי-סקריפּ'-טיוו) וואָס איז בעגרינדעט אויף פעריעהרונג; וואָס איז בעגרינדעט אָדער ערוואָרבען אויף דעם יסוד פון חזקה; וואָס איז שייך צו געוואָהנהייטס=רעכט אָדער צו חזקה=רעכט.

presee' *v.* (פרי-סיע') פאָרויסזעהן.

preselect' *v.* (פרי-סי-לעקט') אויסקלייבען פון פריהער.

pres'ence *n.* (פרעז'-ענס) די אַנוועזענהייט; די אַנוועזענדע; די געגענוואַרט; די אוידיענץ; דאָס אוידיענץ=צימער; פערזענליכקייט; בעגלייטונג, געזעלשאַפט; נאָהענטקייט; פערזאַמלונג [הויפּטזעכליך פון הויכגעשטעלטע פערזענליכקייטען]; אַ גייסט, אַ גייסטערהאַפטע ערשיינונג; דאָס אויסזעהן [פון אַ מענשען]; דער שטאַט, די פיהרונג; דער שטעל.

pres'ence-cham'ber *n.* (פרעז'-ענס-טשיימ'-בער) דער אוידיענץ=זאַל [ביי אַ קעניג אָדער פירסט, וואו ער נעהמט אויף הויכגעשטעלטע פערזאָנען]; דאָס גאַסט=צימער [ביי הויכגעשטעלטע פערזאָנען].

pres'ence of mind (פרעז'-ענס אָוו מאַינד) זעלבסטבעהערשונג, רוהיגקייט, קאַלטבלוטיגקייט, דאָס ניט=פערלירען זיך אין אַ געפעהרליכער לאַגע.

pres'ence-room *n.* (פרעז'-ענס-רוהם) ז. *presence-chamber*.

presen'sion *n.* (פרי-סענ'-שאַן) אַ פאָרגעפיהל, אַ פאָרעמפּפינדונג.

pres'ent *a.* *and* *n.* (פרעז'-ענט) אַנוועזענד, געגענווערטיג; איצטיג; גרייט צו דער האַנד [צו העלפען]; די איצטיגע צייט, די געגענוואַרט; אַ פּרעזענט, אַ מתנה.

present' *v.* (פרי-זענט') [אַ דערלאַנגען] [אַ פעטיציע, אַ קלאַגע א. ז. וו.]; פאַרשטעלען; בעווייזען, אַרויסשטעלען; געבען עפּעס במתנה; איבערגעבען עפּעס צערעמאָניש; בעשטימען איינעם אויף אַ קירכליכען אַמט; אַנדייטען אויף עפּעס פאַר אַ רעגיערענדער מאַכט זי זאָל עס נעהמען אין אַנבעטראַכט; ריכטען אַ געוועהר געגען אימעצען אָדער עפּעס.

presentabil'ity *n.* (פרי-זענ-טע-ביל'-אי-טי) דאָס זיין פּרעזענטאַבעל, דאָס האָבען אַ גינסטיגען אויסזעהן, דאָס קענען פאַרגעשטעלט ווערען.

presen'table *a.* (פרי-זענ'-טעבל) פּרעזענטאַבעל, געקליידעט אַנשטענדיג [דאָס מען קען איהם פאָרשטעלען צו אַ הויכער פערזאָן]; וואָס קען אויסגעדריקט, פאָרגעשטעלט אָדער פאָרגעשלאָגען ווערען.

present' an interpella'tion (פרי-זענט' ען אינ-טער-פּע-ליי'-שאַן) אַריינטראָגען אַן אַנפראַגע אָדער אינטערפּעלאַציע אין אַ פּאַרלאַמענט.

present' a peti'tion (פרי-זענט' ע פּע-טיש'-אַן) דערלאַנגען אַ פעטיציע אָדער אַ ביטשריפט.

present' arms (פרי-זענט' אַרמז) אין מיליטער — סאַלוטירען, "נאַ קראַאול", אויסשטעלען די ביקס פּערפּענדיקולאַר צום קערפּער [ווי ביים סאַלוט פון אַ העכערען אָפיציער].

presenta'tion *n.* (פּרעז-ען-טיי'-שאַן) דאָס פּרעזענטירען, דאָס געבען עפּעס במתנה, דאָס דערלאַנגען אַ מתנה; דאָס אַרויסציינען, דאָס אַרויסווייזען, דאָס פאָרשטעלען; דאָס רעקאָמענדירען איינעם צו אַ קירכען=אַמט אָדער קירכען=שטעלע; דאָס דערלאַנגען [אַ פעטיציע]; די קערפּער=לאַגע פון קינד בעת עס געהט אַרויס פון מוטער'ס לייב; אַן אידעע, אַ פאָרשטעלונג.

presenta'tion cop'y (פּרעז-ען-טיי'-שאַן קאָפּ'-אי) אַן עקזעמפּלאַר פון אַ בוך מיט אַן אויפשריפט פון'ם שרייבער.

presen'tative *a.* (פרי-זענ'-טע-טיוו) וואָס קען פאָרגעשלאָגען ווערען פאַר אַ קירכען=אַמט; אין פילאָזאָפיע — וואָס איז שייך צו אינטואיטיווע אָדער אונמיטעלבאַרע קענטניס פון עפּעס.

pres'ent com'pany al'ways excep'ted (פּרעז'-ענט קאָמ'-פּע-ני אָהל'-הווייז עק-סעפּ'-טעד) פון אַנוועזענדע רעדט מען ניט.

presentee' *n.* (פרי-זענ-טיע') איינער וואָס איז רעקאָמענדירט פאַר אַ קירכען=אַמט.

presen'ter *n.* (פרי-זענ'-טער) 1. איינער וואָס לעגט פאָר; 2. איינער וואָס גיט אַ מתנה.

1. Who was the presenter of the bill?

presen'tial *a.* (פרי-זענ'-שעל) וואָס איז פאַרהאַנדען; וואָס איז פאָרגעשטעלט.

presential'ity *n.* (פרי-זענ-שי-על'-אי-טי) די אַנוועזענהייט, דאָס פאַרהאַנדען זיין.

presen'tially *adv.* (פרי-זענ'-שעל-אי) דורך אַנוועזענהייט.

presen'tialness *n.* (פרי-זענ'-שעל-נעס) דאָס זיין אַנוועזענד; אַנוועזענהייט.

presen'tient *a.* (פרי-סענ'-שיענט) וואָס האָט אַ פאָרגעפיהל; וואָס זעהט פאָרויס.

presen'timent *n.* (פרי-סענ'-טי-מענט) אַ פאָרגעפיהל [בעזאָנדערס פון אַן אומגליק וואָס דאַרף געשעהן].

presentimen'tal *a.* (פרי-סענ-טי-מענ'-טעל) וואָס איז שייך צו אַ פאָרגעפיהל.

presen'tive *a.* *and* *n.* (פרי-זענ'-טיוו) וואָס רופט אַרויס אַן אונמיטעלבאַרען בעגריף אָדער פאָרשטעלונג פון עפּעס; אין גראַמאַטיק — אַ וואָרט אָדער דער קלאַס ווערטער, וועלכע בעצייכנען געוויסע זאַכען אָדער טהעטיגקייטען אונמיטעלבאַר [אין נעגענזאַץ צו סימבאָלישע ווערטער].

presen'tiveness *n.* (פרי-זענ'-טיוו-נעס) די אייגענשאַפט אָדער פעהיגקייט פון געוויסע ווערטער אַרויסצורופען אַן אונמיטעלבאַרען בעגריף אָדער פאָרשטעלונג פון געוויסע זאַכען אָדער טהעטיגקייטען.

pres'ently *adv.* (פּרעז'-ענט-לי) גלייך, באַלד; שוין; אין דער מינוט.

present'ment *n.* (פרי-זענט'-מענט) דאָס פּרעזענטירען, דאָס פאָרלעגען; דאָס דערלאַנגען [אַ פעטיציע, אַ קלאַגע]; דאָס וואָס ווערט פאָרגעשטעלט, אַרויסגעציינט אָדער אַרויסגעוויזען; אין יוריספּרודענץ — אַן אַנקלאַגע אָדער בעשולדיגונג וואָס געריכטס=געשוואָרענע גיבען איבער צום פּראָקוראָר לויט זייער אייגענער איניציאַטיווע; אַן אַנקלאַגע פון אַ קירכליכער געמיינדע צום בישאָף; דאָס צושטעלען צום אָבצאָהלען [ווי למשל, אַ וועקסעל].

pres'ent mon'ey (פּרעז'-ענט מאָנ'-אי) מזומן געלד.

pres'entness *n.* (פּרעז'-ענט-נעס) ז. *presence*.

presentoir' *n.* (פּרעז-ען-טואָר') אַ פּרעזענטיר=טעלער, אַ מין פלאַכער טעלער אָדער טאַץ אויף אַ געשטעל, אויף וועלכער מען דערלאַנגט פרוכטען אָדער געבעקס.

Presentoir

pres'ent par'ticiple (פּרעז'-ענט פּאַר'-טי-סיפּל) אַ פּאַרטיציפּיום, וואָס בעצייכענט אַ האַנדלונג וועלכע קומט איצט פאָר [צ. ב. *going*]. ז. *participle*.

pres'ent ques'tion (פּרעז'-ענט קהוועס'-טשאַן) די איצט=דיסקוטירטע פראַגע.

present' respects' (פרי-זענט' רי-ספּעקטס') לאָזען אימעצען גריסען.

pres'ents *n.* (פּרעז'-ענטס) אין אָפיציעלע פּאַפּיערען — דער דאָקומענט, דאָס געריכטליכע פּאַפּיער; מתנות.

pres'ent tense (פּרעז'-ענט טענס) אין גראַמאַטיק — די געגענווערטיגע צייט.

preservabil'ity *n.* (פרי-זויר-ווע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען בעוואָרענט אָדער פערהיט ווערען; דאָס קענען קאָנזערווירט ווערען.

preser'vable *a.* (פרי-זויר'-וועבל) וואָס מען קען קאָנזערווירען, פערהיטען, בעשיצען אָדער איינהאַלטען.

preserva'tion *n.* (פּרעז-ער-וויי'-שאַן) דאָס בעשיצען, דאָס פערהיטען; דאָס קאָנזערווירען [פרוכטען, פליישען]; דאָס

קענען פערהיט ווערען; א פערהיטונגס=מיטעל.

preser'vative *a. and n.* (פרי-זויר'-וועטיוו) פערהיטענד; וואס פערהיט, וואס בעשיצט; א מיטעל וואס פערהיט; א בעוואהרונגס=מיטעל.

preser'vatory *a. and n.* (פרי-זויר'-וועטא-רי) פערהיטענד, בעשיצענד; א פרעזערוואטיוו [אן אפאראט אדער געביידע צו קאנזערווירען פרוכטען, פליישען א. ד. ג.].

preserve' *v. and n.* (פרי-זירוו') 1. איינהיטען, בעשיצען; איינהאלטען; קאנזערווירען; מאכען קאנזערוועז [ווי פון פרוכטען, פליישען א. ד. ג.]; קאנזערוועז, קאנזערווירטע זאכען; 2. אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר חיות, וועלכע ווערען אבגעהיט און בעשיצט ביז דעם יאגד=סעזאן.

2. The king's shooting preserves are filled with game.

preser'ver *n.* (פרי-זויר'-ווער) א פערהיטער, א בעשיצער; איינער וואס מאכט קאנזערוועז; איינער וואס פערהיט און בעשיצט חיות אין אן ארומגעצאמטען פלאץ ביז דעם יאגד=סעזאן.

preserves' *n.* (פרי-זירווז') א מין ברילען אדער שפאקולען מיט בלויע אדער רויטע גלעזער צו פערהיטען די אויגען פון א צו=שטארקער שיין.

preside' *v.* (פרי-זאיד') פרעזידירען, זיין דער פארזיצענדער אדער פארשטעהער; שטעהן אן דער שפיצע פון אן אונטערנעהמונג.

pres'idency *n.* (פרעז'-אי-דענ-סי) דאס פרעזידירען, דאס זיין א פארזיצענדער; דער פארזיץ, די פרעזידענטשאפט; דאס פרעזידענטען=אמט.

Pres'idency *n.* (פרעז'-אי-דענ-סי) דאס אמט פון פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pres'ident *n.* (פרעז'-אי-דענט) דער פארזיצענדער [פון א פעראיין, ארגאניזאציע]; דער פרעזידענט.

president'al *a.* (פרעז-אי-דענט'-על) פרעזידענטיש; וואס איז שייך צום פרעזידענט אדער פארזיצענדען.

pres'identess *n.* (פרעז'-אי-דענט-עס) א פרעזידענטקע; א פארזיצענדע.

presiden'tial *a.* (פרעז-אי-דענ'-שעל) פרעזידענטיש, וואס איז שייך צו פרעזידענטשאפט; וואס איז שייך צו א פרעזידענט.

presiden'tial elec'tors (פרעז-אי-דענ'-שעל אי-לעק'-טארז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פערזאנען, וועלכע די בירגער קלייבען אויס זיי זאלען ערוועהלען דעם פרעזידענט און וויצע=פרעזידענט [יעדער שטאאט קלייבט אויס אזוי פיעל וועהלער, וויפיעל ער האט קאנגרעסלייטע און סענאטארען אין קאנגרעס אדער פארלאמענט].

pres'identship *n.* (פרעז'-אי-דענט-שיפ) דאס אמט אדער די שטעלע פון א פרעזידענט; דער משך פון פרעזידענטשאפט.

presi'der *n.* (פרי-זאי'-דער) דער פארזיצענדער.

presid'ial *a.* (פרי-סיד'-אי-על) וואס איז שייך צו א גארניזאן אדער סאלדאטען=בעזעצונג.

presid'iary *a. and n.* (פרי-סיד'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צו א גארניזאן אדער סאלדאטען=בעזעצונג; א וואך.

presid'ing el'der (פרי-זאיד'-אינג על'-דער) אין דער מעטאדיסטישער קירך — א גייסטליכער, וועלכער פערטרעט אין געוויסע אנגעלעגענהייטען דעם בישאף.

presid'ing judge (פרי-זאיד'-אינג דזשאדזש) דער פארזיצענדער ריכטער אין א געריכט.

presid'io *n.* (פרי-סיד'-אי-או) דאס ארט וואו עס געפינט זיך א העכערער מיליטערישער בעאמטער; א רעגיערונגס=רעזידענץ; א מיליטערישער פאסט; אן ארט וואו מען פערשיקט פערברעכער.

press *v. and n.* (פרעס) פרעסען, דריקען, קוועטשען; אויסאיבען א דרוק; צווינגען, טרייבען, שטופען; נויטען; ארויפצווינגען; בעשטעהן אויף עפעס; אונטעריאגען; דרינגענד בעטען; זיך שפארען, זיך שטופען; לעגען אויף עפעס ספעציעלע געוויכט, אונטערשטרייכען; צווינגען צו דיענסט [הויפטזעכליך מיליטערישער]; דאס פרעסען, דאס דריקען; דרוק; א געדרענג, א מחנה; א דראנג; א שווערע, דרינגענדע לאגע; א פרעס; א פרעס=מאשין; א דרוק=מאשין; די פרעסע [פעריאדישע אויסגאבען]; א שראנק; א קאסטען; א ביכער=שראנק; א בעפעהל אדער אויפגאבע צו צווינגען מענשען אריינצוטרעטען אין מיליטער=דיענסט אדער אין דער פלאטע.

press'able *a.* (פרעס'-עבל) וואס קען געפרעסט אדער געדריקט ווערען.

press'-a'gent *n.* (פרעס'-איי'-דזשענט) אן אנגעשטעלטער וואס דארף צושטעלען נייעס פאר די צייטונגען וועגען א טעאטער, אנשטאלט, פערזאן א. ז. וו. און אויף אזא אופן צוציהען צו זיי דעם עולם'ס אויפמערקזאמקייט.

press'-bed *n.* (פרעס'-בעד) א בעט וואס קען זיך צונויפלעגען און זיך פערוואנדלען אין א שראנק אדער קאסטען.

press'-blan'ket *n.* (פרעס'-בלענ'-קעט) פלאנעל, געוואנד אדער פילץ געברויכט אויף א דרוק=פרעס.

press'-blocks *n.* (פרעס'-בלאקס) שטיקער האלץ וואס פילען אויס די לעדיגע פלעצער אין א דרוקער=פרעס אדער בוכבינדער=פרעס.

press'-boards *n.* (פרעס'-באורדז) די לייסטלעך אדער ברעטלעך אין א דרוק=מאשין צווישען וועלכע עס האלטען זיך צוזאמען די דרוק=בויגענס.

press'-boy *n.* (פרעס'-באי) אן ארויסהעלפער ביי א דרוק=מאשין.

pressed for mon'ey (פרעסט פאר מאנ'-אי) געענגט אין געלד.

pressed for time (פרעסט פאר טאים) געענגט אין צייט.

press'er *n.* (פרעס'-ער) איינער אדער עטוואס וואס דריקט, פרעסט אדער פלעט; א קעלטערער, א זאפט=פרעסער; א פרעסער, א ביגלער; איינער וואס ארבייט ביי א פרעס; אין טעפעריי — איינער וואס מאכט די הענטלעך, אויערלעך און די דעקאראציאנען פאר די געשיר; דאס פיסעל פון א נעה=מאשין וואס דריקט צו דאס צייג ביים נעהען; א מין ביגעל=מאשין; איינער וואס צווינגט ארויף אדער רעדט איין.

press'er-foot *n.* (פרעס'-ער-פוט) דאס פיסעל פון א נעה=מאשין וואס דריקט צו דאס צייג ביים נעהען.

press'-gang *n.* (פרעס'-גענג) א מיליטערישע אבטיילונג וואס צווינגט מענשען צו ווערען מאטראזען אדער סאלדאטען.

press'ing *n. and a.* (פרעס'-אינג) דאס פרעסען; דרוק; דריקונג; דאס אויסגעפרעסטע [ווי אויל, זאפט א. ז. וו.]; דרינגענד, וואס קען ניט אבגעלעגט ווערען.

press'ing-bag *n.* (פרעס'-אינג-בעג) א זעקעל אין וועלכען מען קוועטשט אויס אויל פון זאמען.

press'ing-board *n.* (פרעס'-אינג-באורד) א ביגעל=ברעט; אזעלכע ברעטלעך אין א גרויסער דרוקער אדער בוכבינדער=פרעס.

press'ing-i'ron *n.* (פרעס'-אינג-אי'-ערן) א פרעסעל, א פלעט=אייזען, א ביגעל=אייזען.

press'ingly *adv.* (פרעס'-אינג-לי) מיט דרינגליכקייט; אויף א דרינגענדען אופן.

press'ingness *n.* (פרעס'-אינג-נעס) דרינגליכקייט.

press'ing-plate *n.* (פרעס'-אינג-פלייט) אזא ברעט אין אן אויל=פרעס.

press in one's arms (פרעס אין הוואנז ארמז) ארומנעהמען, דריקען צום הארצען.

pres'sion *n.* (פרעש'-אן) ז. *pressure*.

press'man *n.* (פרעס'-מען) א פרעסער, א דרוקער; דער וואס טרעט די וויינטרויבען, א קעלטערער; א צייטונגס=מאן, א רעפארטער; איינער פון א מיליטערישער אבטיילונג, וואס צווינגט מענשען צו ווערען סאלדאטען אדער מאטראזען; איינער וואס איז דורך צוואנג געווארען א סאלדאט אדער מאטראז.

press'-mark *n. and v.* (פרעס'-מארק) א ביבליאטעק=צייכען אויף א בוך [וואס צייגט אן די אבטיילונג, צו וועלכער דאס בוך בעלאנגט, זיין פלאץ א. ז. וו.]; מאכען א ביבליאטעק=צייכען אויף א בוך.

press'-mas'ter *n.* (פרעס'-מעס'-טער) דער הויפט פון א קאמאנדע, וואס צווינגט מענשען אריינצוטרעטען אין דער ארמעע אדער פלאטע.

press'-mon'ey *n.* (פרעס'-מאנ'-אי) ז. *prest-money*.

press on (פרעס אן) טרייבען ווייטער, שטופען ווייטער, מאכען עם גיכער, בעוועגען זיך פארווערטס, איילען זיך.

press'-pack *v.* (פרעס'-פעק) פאקען מיט דער הילף פון א פרעס.

press'-plate *n.* (פרעס'-פלייט) אזא דינע אייזערנע פלאטע אין א פרעס=מאשין.

press'-proof *n.* (פרעס'-פרוהף) די לעצטע קארעקטור [איידער מען נעהמט זיך דרוקען]; א קארעקטור פון געדרוקטען בויגענס [צו זעהן די פעהלערען פון דער דרוק].

press'-revise' *n.* (פרעס'-רי-וואיז') די לעצטע קארעקטור [איידער מען נעהמט זיך דרוקען].

press'-room *n.* (פרעס'-רוהם) דאס דרוק=צימער אין א דרוקעריי; א פרעס=אבטיילונג אין א פאבריק.

press sail (פרעס סייל) פאנאנדער=שפרייטען די זעגלען; זיך יאגען [וועגען א שיף].

press upon' (פרעס א-פאן') זיין צודרינגליך; אטאקירען, בעפאלען.

pres'sural *a.* (פרעש'-יו-רעל) וואס איז שייך צו דרוק=קראפט.

pres'sure *n.* (פרעש'-יור) דאס פרעסען, דאס דריקען, דאס זיין געדריקט אדער געפרעסט; דרוק; צוואנג; דרוק=קראפט; דראנג, דרינגליכקייט; אבדרוק.

pres'sure for mon'ey (פרעש'-יור פאר מאנ'-אי) געלד=נויט, געלד=מאנגעל, געלד=ענגשאפט.

pres'sure-gage *n.* (פרעש'-יור-גיידזש) אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם דרוק פון דאמפף אין א דאמפף-מאשין; אן אינסטרומענט צו בעשטימען דעם דרוק פון פולווער-גאז אין א שיס-געוועהר.

pres'sure-note *n.* (פרעש'-יור-נאוט) א נאטע מיט א צייכען וואס בעדייטעט, אז די נאטע דארף גענומען ווערען שטארקער צו ענדע.

pres'sure-reg'ister *n.* (פרעש'-יור-רעדזש'-איס-טער) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דעם דרוק פון גאזען און פליסיגקייטען.

pres'sure-spot *n.* (פרעש'-יור-ספאט) א פונקט אויף א קערפער, וואס איז עמפפינדליך צו דרוק.

press'work *n.* (פרעס'-הוואירק) דרוק-ארבייט.

presta'tion *n.* (פרעס-טיי'-שאן) צאהלונג, אבצאהלונג; אמאל אין ענגלאנד — אן אבצאהלונג אדער שטייער פאר דאס רעכט צו נעהמען האלץ פון וואלד.

pres'ter *n.* (פרעס'-טער) א גלח [אפט געברויכט אלס טיטול פון א לעגענדארישען מיטעלאלטערליכען קעניג און פריסטער יאהאן].

prestez'za *n.* (פרעס-טעט'-סא) אין מוזיק — געשווינדקייט.

prestidigita'tion *n.* (פרעס-טי-דידזש-אי-טיי'-שאן) טאשענשפיעלער-קונסט, קונצענמאכעריי.

prestidig'itator *n.* (פרעס-טי-דידזש'-אי-טיי-טאר) א פאקוסניק, א קונצענמאכער.

prestige' *n.* (פרעס-טידזש') א פרעסטיזש, א גוטע רעפוטאציע, א גוטער נאמען; אנציהונג, וויכטיגקייט, איינפלוס.
The Turks lost **prestige** in the Balkan war.

prestig'iator *n.* (פרעס-טידזש'-אי-איי-טאר) א קונצענמאכער, א פאקוסניק; א פערבלענדער, א שווינדלער.

pres'timony *n.* (פרעס'-טי-מא-ני) א פאנד צום אויסהאלטען א גייסטליכען, אבער וועלכען עס האט צו זאגען דער וואס האט מנדב געווען.

prestis'simo *adv.* (פרעס-טיס'-אי-מאו) אין מוזיק — זעהר שנעל.

prest'-mon'ey *n.* (פרעסט'-מאנ'-אי) און געצאהלט פאר ענגלישע סאלדאטען און מאטראזען.

pres'to *adv.* and *n.* (פרעס'-טאו) שנעל, באלד, אין איילעניש; אין מוזיק — אין שנעלען טעמפא; א מוזיקאלישע זאך געשפיעלט אין א שנעלען טעמפא.

prestric'tion *n.* (פרי-סטריק'-שאן) בלינדקייט, בלינדעניש.

prestud'y *v.* (פרי-סטאד'-אי) שטודירען פון פריהער.

presu'mable *a.* (פרי-זיו'-מעבל) וואס קען אנגענומען ווערען, וואס מען קען משער זיין.

presu'mably *adv.* (פרי-זיו'-מע-בלי) לויט ווי עס ווייזט אויס; לויט ווי מען קען זיך משער זיין.

presume' *v.* (פרי-זיום') אננעהמען, משער זיין; וואגען, אונטערנעהמען; האבען די דרייסטקייט.

presu'medly *adv.* (פרי-זיו'-מעד-לי) לויט ווי עס ווייזט אויס; וואהרשיינליך.

presume' on (פרי-זיום' אן) וואגען אדער ווערען חוצפה'דיג, אננעהמענדיג א געוויסע השערה אדער בויענדיג אויף עפעס.
Do not **presume on** the good nature of your friends.

presu'mer *n.* (פרי-זיו'-מער) איינער וואס וואגט; אן איבערמוטיגער מענש; א העזה'ניק, איינער וואס איז איבערטריבען דרייסט.

presume' upon' (פרי-זיום' א-פאן') ז. *presume on*.

presu'ming *a.* (פרי-זיו'-מינג) שטארק איינגעבילדעט; צופיעל איינגעגלויבט אין זיך; איבערטריבען דרייסט, איבערמוטיג.

presu'mingly *adv.* (פרי-זיו'-מינג-לי) מיט גרויס העזה, מיט איבערטריבענער דרייסטקייט; איבערמוטיג; צופיעל איינגעבילדעט אין זיך.

presump'tion *n.* (פרי-זאמפ'-שאן) א השערה, א שטארקע וואהרשיינליכקייט; דאס מאכען א השערה; איינבילדונג; דאס זיין צופיעל איינגעבילדעט אין זיך; איבערטריבענע דרייסטקייט; א גרונד פאר א השערה.

presump'tive *a.* (פרי-זאמפ'-טיוו) געבויט אויף א השערה אדער אויף א וואהרשיינליכקייט; מעגליך, וואהרשיינליך.

presump'tive ev'idence (פרי-זאמפ'-טיוו עוו'-אי-דענס) וואהרשיינליכקייטס-בעווייזע, אזעלכע בעווייזע וועלכע זיינען גענוגענד פארגעבראכט צו ווערען פאר דער יורי [געריכטס-געשווארענע], אז זי זאל קענען ארויסגעבען אן ענטשיידונג; בעווייזע וועלכע זיינען גענוגענד ארויסצוגעבען אויף זייער סמך אן אורטייל, ווען קיין אנדערע געגען-בעווייזע זיינען ניט פארגעבראכט געווארען.

presump'tively *adv.* (פרי-זאמפ'-טיוו-לי) אויף דעם גרונד פון השערות אדער וואהרשיינליכקייטען.

presump'tuous *a.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס) איבערמוטיג, שטארק איינגעגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט; איבערטריבען דרייסט, העזה'דיג; וואס נעהמט אויף זיך צו פיעל.
It would be **presumptuous** for me to criticise a work of art.

presump'tuously *adv.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס-לי) אויף אן איבערמוטיגען אופן; זייענדיג צופיעל איינגעגלויבט אין זיך, נעהמענדיג צופיעל אויף זיך; מיט איבערטריבענער דרייסטקייט.

presump'tuousness *n.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס-נעס) איבערמוט, איינבילדונג, א צו-גרויסע איינגעגלויבטקייט אין זיך; איבערטריבענע דרייסטקייט.

presuppo'sal *n.* (פרי-סא-פאו'-זעל) א פריהערדיגע השערה; א פארויסזעצונג.

presuppose' *v.* (פרי-סא-פאוז') פאראויסזעצען.

presupposi'tion *n.* (פרי-סאפ-א-זיש'-אן) א פארויסזעצונג, א פארויסגעמאכטע השערה.

presupposi'tionless *a.* (פרי-סאפ-א-זיש'-אנ-לעס) אהן א פארויסזעצונג.

presurmise' *n.* (פרי-סויר-מאיז') א פריהער געמאכטע השערה; א פארפערדאכט.

pretence' *n.* (פרי-טענס') ז. *pretense*.

pretend' *v.* (פרי-טענד') 1. געבען א תירוץ, געפינען אן אויסרייד; אנגעבען אלס ענטשולדיגונג; 2. פרעטענדירען, מאכען אן אנשפרוך, האבען תביעות, ארויסטרעטען מיט א פרעטענזיע אויף עטוואס; 3. מאכען אן אנשטעל; מאכען זיך גלייך ווי...; 4. בעצוועקען.
3. Many ignorant persons **pretend** to be educated.

preten'dant *n.* (פרי-טענ'-דענט) א פרעטענדענט, איינער וואס האט אן אנשפרוך אדער פרעטענזיע אויף עטוואס.

preten'ded *a.* (פרי-טענ'-דעד) כלומר'שדיג; מאכענדיג אן אנשטעל.

preten'dedly *adv.* (פרי-טענ'-דעד-לי) כלומר'שט; אלס תירוץ, אויסרייד אדער אנשטעל; דורך פרעטענזיעס אדער תביעות.

preten'dent *n.* (פרי-טענ'-דענט) ז. *pretendant*.

preten'der *n.* (פרי-טענ'-דער) א פרעטענדירער; איינער וואס גיט זיך ארויס פאר...; איינער וואס מאכט אן אנשטעל; איינער וואס האט תביעות אדער פרעטענזיעס; א פרעטענדענט [איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף א קעניגליכען טהראן].

preten'dership *n.* (פרי-טענ'-דער-שיפ) די תביעות אדער פרעטענזיעס פון א פרעטענדענט. ז. *pretender*.

preten'ding *a.* (פרי-טענ'-דינג) וואס פרעטענדירט, וואס האט תביעות אדער פרעטענזיעס; וואס מאכט אן אנשטעל.

preten'dingly *adv.* (פרי-טענ'-דינג-לי) מיט תביעות אדער פרעטענזיעס; מאכענדיג אן אנשטעל.

pretense' *n.* (פרי-טענס') 1. א תירוץ, אן אויסרייד; 2. א פרעטענזיע, א תביעה; 3. אן אנשטעל; א כלומר'שדיגע טענה.
3. **Pretense** is but a form of vanity.

pretensed' *a.* (פרי-טענסט') ז. *pretended*.

pretense'less *a.* (פרי-טענס'-לעס) אהן פרעטענזיעס, אהן תביעות; אהן אנשטעלען.

preten'sion *n.* (פרי-טענ'-שאן) א פרעטענזיע; א תביעה; א בעהויפטונג; אן אונבערעכטיגטע תביעה אדער טענה; א טענה; אן אנשטעל; דאס ארויסטרעטען מיט פרעטענזיעס אדער מיט תביעות.

preten'tious *a.* (פרי-טענ'-שאס) ניט בעגרינדעט, פאלש; פול מיט פרעטענזיעס; וואס מאכט אן אנשטעל, וואס מאכט פון זיך א פוריע, וואס שטעלט זיך ארויס גרעסער און וויכטיגער ווי ער איז.

preten'tiously *adv.* (פרי-טענ'-שאס-לי) דורך פרעטענזיעס; מאכענדיג אן אנשטעל; מאכענדיג פון זיך א פוריע.

preten'tiousness *n.* (פרי-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין פרעטענציעז, דאס האבען פרעטענזיעס אויף גרויסקייט, וויכטיגקייט א. ד. ג.; דאס מאכען אן אנשטעל.

preterhu'man *a.* (פרי-טויר-היו'-מען) מעהר ווי מענשליך, איבערמענשליך.

prete'rient *a.* (פרי-טי'-רי-ענט) וואס קומט פריהער; פארהער, פריהער.

preterimper'fect *n.* (פרי-טויר-אים-פויר'-פעקט) אימפערפעקטום [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אויס די ניט אין גאנצען פערגאנגענע צייט].

pret'erist *n.* and *a.* (פרעט'-ע-ריסט) איינער וואס לעבט נור מיט דער פערגאנגענהייט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — א פרעטעריסט, איינער וואס גלויבט, אז די נביאות פון דער אפאקאליפסע זיינען כמעט אלע אדער גאר אין גאנצען שוין מקוים געווארען; וואס איז שייך צו די פרעטעריסטען אדער צו זייערע אנזיכטען.

pret'erit *a.* and *n.* (פרעט'-ע-ריט) פערגאנגען, אמאליג; אין גראמאטיק — וואס דריקט אויס די פערגאנגענע צייט; דאס אימפערפעקטום, די פערגאנגענע צייט [ווי *wrote* פון *write*].

pret'erite *a.* and *n.* (פרעט'-ע-ריט) ז. *preterit*.

preteri'tion *n.* (פרעט-ע-ריש'-אן) דאס אויסלאזען, דאס איבערהיפען; דאס אויס- לאזען אין א צוואה איינעם פון די יורשים; א רעדע-פארם, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס דער רעדנער מאכט דעם אנשטעל, אז ער וויל אויסמיידען צו ריידען וועגען אימעצען און דערביי זאגט ער דאך אלץ וואס ער האט געוואלט [צ. ב. איך וויל ניט זאגען, אז ער איז א ליגנער און א גנב, אבער...]; אין דער קאלוויניסטישער טעאלאגיע — די בעהויפטונג, אז בשעת גאט האט בעשטימט געוויסע מענשען אויסגעלעזט צו ווערען, האט ער אויסגע- לאזען אלע איבריגע.

preter'itive *a.* (פרי-טער'-אי-טיוו) אין גראמאטיק — וואס דריקט אוים די פער- גאנגענע צייט; וואס ווערט געברויכט נור אין פערפעקטום אדער אין דער פערגאנ- גענער צייט [וועגען צייטווערטער].

pret'eritness *n.* (פרעט'-ע-ריט-נעס) פערגאנגענהייט, אמאליגקייט.

pret'erit-pres'ent *a. and n.* (פרעט'- ע-ריט-פרעז'-ענט) אין גראמאטיק — וואס פערבינדעט די פערגאנגענע צייט מיט דער געגענווערטיגער [ווי דאס איז דער פאל ביי געוויסע דייטשע צייטווערטער]; א צייטווארט וואס דריקט אוים אין דער- זעלביגער פארם פערגאנגענהייט און גע געגנווארט.

preterlapsed' *a.* (פרי-טער-לעפסט') אמאליג, פערגאנגען.

pretermis'sion *n.* (פרי-טויר-מיש'- אן) דאס אויסלאזען, דאס איבערהיפען; דאס ניט דערמאנען; דאס מאכען דעם אנשטעל אין א רעדע עטוואס אדער אימע- צען ניט צו דערמאנען. ז. *preterition*.

pretermit' *v.* (פרי-טויר-מיט') איבער- היפען, אויסלאזען; ניט דערמאנען עפעס; פערנאכלעסיגען עטוואס צו טהאן; לאזען עטוואס ניט געטהאן.

pretermit'ter *n.* (פרי-טויר-מיט'-ער) איינער וואס לאזט אויס אדער היפט אי- בער; איינער וואס פערנאכלעסיגט עטוואס צו טהאן.

preternat'ural *a.* (פרי-טויר-נעטש'- או-רעל) אויסערנאטירליך.

preternat'uralism *n.* (פרי-טויר- נעטש'-או-רעל-איזם) די טענדענץ אדער געוועהנהייט צוצושרייבען אויסערנאטיר- ליכע אייגענשאפטען אדער קרעפטען צו זאכען אדער ערשיינונגען, וועלכע זיינען גאנץ נאטירליך; דאס גלויבען אין אויסער- נאטירליכען; אן אויסערנאטירליכע עק- זיסטענץ.

preternat'urally *adv.* (פרי-טויר- נעטש'-או-רעל-אי) שלא כדרך הטבע, אוי- סערנאטירליך.

preternat'uralness *n.* (פרי-טויר- נעטש'-או-רעל-נעס) אויסערנאטירליכקייט; דאס זיין שלא כדרך הטבע.

preternup'tial *a.* (פרי-טויר-נאפ'- שעל) וואס איז ניט ערלויבט אויסער דער הייראט; אויסגעלאסען.

preterper'fect *a. and n.* (פרי-טויר- פויר'-פעקט) אין גראמאטיק — פערגאנ- גען, אמאליג; דאס פערפעקטום, די פער- גאנגענע צייט.

preterplu'perfect *n. and a.* (פרי- טויר-פלוה'-פויר-פעקט) אין גראמאטיק — דאס פלוסקוואמפערפעקטום [די לאנג-פער- גאנגענע צייט, ווי *I had written*]; לאנג פערגאנגען.

preterplural'ity *n.* (פרי-טויר-פלו- רעל'-אי-טי) אן אויסערגעוועהנליך גרוי- סע צאהל.

pre'text *n.* (פרי'-טעקסט) אן אויסרייד אדער תירוץ; א פריטשעפקע; א תירוץ זיך ארויסצודרעהן אדער עטוואס צו בע- האלטען.

The police were looking for a **pretext** to arrest him.

pretex'ture *n.* (פרי-טעקס'-טשור) ז. *pretext*.

prethought'ful *a.* (פרי-טהאהט'-פול) וואס בעטראכט פריהער; בעדאכט, איבער- לעגט.

pretib'ial *a.* (פרי-טיב'-אי-על) וואס געפינט זיך פון פארענט אויף דעם אונ- טערשטען טייל פון פוס.

pre'tium affectio'nis (פרי'-שי-אם ע-פעק-שי-או'-נים) דער ווערטה וואס ווערט געשטעלט אויף א געגענשטאנד דורך דעם אייגענטימער, ניט קוקענדיג אויף דעם ווירקליכען מארק-ווערטה אדער פערקויפס-ווערטה.

pre'tor *n.* (פרי'-טאר) [א פרעטאר טיטול אין אלטען רוים. פריהער זיינען די פרעטארען געווען די קאנסולען, אלס ארמעע-פיהרער; שפעטער-צו פלעגען צו צוויי פרעטארען מיטפאהרען מיט די קאנ- סולען אלס ריכטער און משפט'ען די רוי- מער און פרעמדע. אפט זיינען זיי געווא- רען גובערנאטארען איבער גאנצע פראווינ- צען]; א מאגיסטראט, א בירגערמייסטער.

preto'rial *a.* (פרי-טאו'-רי-על) פרע- טאריאניש, ריכטערליך, ווי א פרעטאר. ז. *pretor*.

preto'rian *a. and n.* (פרי-טאו'-רי-ען) פרעטאריאניש, ריכטערליך; ווי א פרע- טאר; וואס האט געהערט צו דער לייב-וואך פון א רוימישען קייזער; א פרעטאריאנער [איינער פון דער קייזערליכער לייב-וואך אין אלטען רוים].

preto'rium *n.* (פרי-טאו'-רי-אם) דער טייל פון אן אלט-רוימישען לאגער וואו דעם גענעראל'ס געצעלט איז געשטאנען; די אמטליכע וואהנונג פון א גובערנאטאר אין אלטען רוים; א געריכטס-הויז; א פאלאץ.

pre'torship *n.* (פרי'-טאר-שיפ) דאס אמט פון א פרעטאר. ז. *pretor*.

pret'tify *v.* (פריט'-אי-פאי) מאכען שעהן; מאכען נעט; פערשעהנערען, פער- ציערען.

pret'tily *adv.* (פריט'-אי-לי) אויף א שעהנעם אדער נעטען אופן; מיט גע- שמאק; גראציעז.

pret'tiness *n.* (פריט'-אי-נעס) היבש- קייט, שעהנקייט; עלעגאנטקייט; נעטקייט; חנ'עווודיגקייט; אנגענעהמקייט, גראציעז- קייט; א שעהנהייט; א שעהנע זאך אדער פערזאן; געקינסטעלטקייט.

pret'ty *a. and adv.* (פריט'-אי) היבש, שעהן, נעט, פיין; אויסגעצייכענט; עלע- גאנט, גראציעז, חנ'עוודיג; אנגענעהם; צימליך, ניש-קשה'דיג, בעדייטענד, גאנץ.

pret'tyism *n.* (פריט'-אי-איזם) גע- קינסטעלטקייט [אין מאניערען, סטיל א. ד. ג.].

pret'ty much (פריט'-אי מאטש) גאנץ בעדייטענד, גאנץ נאהנט, כמעט.

pret'typretty *n.* (פריט'-אי-פריט-אי) א שפיעלצייג, א קליינינקייט.

pretyp'ify *v.* (פרי-טיפ'-אי-פאי) פארויסזאגען, פארויסזעהן; פארשטעלען אין פארויס.

pret'zel *n.* (פרעט'-סעל) א פרעצעל, אזא געפלאכטענער טרוקען-געבאקענער בייגעל בעשאטען מיט זאלץ.

prevail' *v.* (פרי-ווייל') 1. האבען די אוי- בערהאנד, האבען די איבערמאכט; בעהער- שען; מנצח זיין, טריאומפירען; מצליח זיין, האבען ערפאלג; 2. ווירקען, האבען א ווירקונג אדער אן איינפלוס; 3. זיין פערשפרייט.

1. The Democratic Party **prevailed** in the last election. 2. We **prevailed** upon her to stay with us. 3. The **prevailing** sentiment in the West is more democratic than in the East.

prevai'ling *a.* (פרי-וויי'-לינג) 1. הער- שענד, איבערוועגענד; וואס האט א גרע- סערע ווירקונג אדער איינפלוס; 2. שטארק פערשפרייט, אלגעמיין אנגענומען.

2. Few are bold enough to oppose the **prevailing** opinions.

prevai'lingly *adv.* (פרי-וויי'-לינג-לי) מיט איבערמאכט; האבענדיג די אויבער- האנד; מיט א גרעסערער ווירקונג אדער איינפלוס; אלגעמיין, געוועהנליך, מעהר- סטענטייל.

prevail' on (פרי-ווייל' אן) ווירקען, איבערצייגען איינעם, בעוועגען צו טהאן.

He has **prevailed on** me to stay at his house.

prevail' with (פרי-ווייל' הוויטה) וויר- קען, האבען א ווירקונג; איבערצייגען, בעוועגען [צו טהאן].

Gold and silver cannot **prevail with** him.

prev'alence *n.* (פרעוו'-ע-לענס) איבער- מאכט; איבערגעוויכט; דאס האבען די אויבערהאנד [אין שטארקייט, איינפלוס, ווירקזאמקייט א. ד. ג.]; דאס זיין שטארק פערשפרייט אדער אלגעמיין אנגענומען.

prev'alency *n.* (פרעוו'-ע-לענ-סי) ז. *prevalence*.

prev'alent *a.* (פרעוו'-ע-לענט) 1. הער- שענד; איבערוועגענד, האבענדיג די אי- בערמאכט אדער די אויבערהאנד; 2. ווירק- זאם; וואס האט א ווירקונג אדער אן איינפלוס; 3. שטארק פערשפרייט; אל- געמיין אנגענומען.

.3 Smallpox is now **prevalent** in our town.

prev'alently *adv.* (פרעוו'-ע-לענט-לי) ז. *prevailingly*.

prevar'icate *v.* (פרי-ווער'-אי-קייט) זיך ארויסדרעהען פון אמת; זיך ארויס- דרעהען צו האנדלען עהרליך אדער ריכ- טיג; אויסוויכען אדער אויסמיידען צו זאגען דעם אמת; ריידען מיט'ן האלבען מויל.

prevarica'tion *n.* (פרי-ווער-אי-קיי'- שאן) דאס ארויסדרעהען זיך פון אמת; דאס אויסווייכען אדער אויסמיידען צו זא- גען דעם אמת; דאס ארויסדרעהען זיך פון האנדלען עהרליך אדער ריכטיג; דאס ניט טריי זיין צו פליכטען.

prevar'icator *n.* (פרי-ווער'-אי-קיי- טאר) איינער וואס דרעהט זיך ארויס פון אמת; איינער וואס פערדרעהט דעם אמת; איינער וואס איז ניט טריי צו זיינע פליכ- טען.

prevene' *v.* (פרי-ווין') קומען אדער געהן פריהער; שטערען, הינדערען.

preve'nience *n.* (פרי-ווי'-ניענס) דאס קומען פריהער, דאס פערכאפען פריהער.

preve'nient *a.* (פרי-ווי'-ניענט) וואס קומט פריהער, וואס פערכאפט פריהער; וואס שטערט, וואס הינדערט.

prevent' *v.* (פרי-ווענט') שטערען, ניט דערלאזען, הינדערען; פערהיטען; פער- מיידען.

preventabil'ity *n.* (פרי-ווענ-טע-ביל'- אי-טי) דאס קענען פערהיטען ווערען, דאס קענען פערהינדערט אדער פערמיעדען ווע- רען.

preven'table *a.* (פרי-ווענ'-טעבל) וואס

קען בעווארענט אדער פערהיט ווערען; וואס קען געשטערט, פערמיעדען אדער געהינדערט ווערען.

preven'tative *a. and n.* (פרי-וועני'-טע-טיוו) ז. *preventive*

preven'ter *n.* (פרי-וועני'-טער) איינער וואס הינדערט אדער שטערט; איינער וואס פערהיט אדער דערלאזט ניט; א מיטעל צום פערהיטען; א רעזערווע קייט אדער שטריק אויף א שיף צום אונטערשטיצען אן אנדער קייט אדער שטריק, ווען זיי זיינען צו שטארק אנגעשטרענגט.

preven'tion *n.* (פרי-וועני'-שאן) דאס שטערען, דאס ניט לאזען; א פערהינדערונג, א מניעה, א שטערעניש; א פערהיטונג.

preven'tive *a. and n.* (פרי-וועני'-טיוו) וואס פערהינדערט, וואס דערלאזט ניט; וואס פערהיט [א קראנקהייט, א שאדען, אן אונגערעכטיגקייט א. ד. ג.]; א פערהיטונגס-מיטעל; א פערהינדערונגס-מיטעל.

preven'tively *adv.* (פרי-וועני'-טיוו-לי) אויף א שטערענדען אדער פערהיטענדען אופן; דורך פערהינדערונג, דורך פערהיטונג; אלס מיטעל צו פערהינדערען אדער צו פערהיטען.

preven'tiveness *n.* (פרי-וועני'-טיוו-נעס) דאס קענען שטערען אדער פערהינדערען; דאס קענען פערהיטען אדער ניט דערלאזען.

preven'tive ser'vice (פרי-וועני'-טיוו סויר'-ווים) די ברעג-וואך, וואס פערהיט אז מען זאל ניט אריינפיהרען קיין קאנטראבאנדע.

preview' *v.* (פרי-וויו') פארויסזעהן.

pre'vious *a.* (פרי'-ווי-אס) וואס איז געוועזן פריהער; פריהערדיג, פארהער, בעפאר.

pre'viously *adv.* (פרי'-ווי-אס-לי) פון פריהער, בעפאר, פארהער.

pre'viously to (פרי'-ווי-אס-לי טו) איידער; פריהער אלס.

pre'viousness *n.* (פרי'-ווי-אס-נעס) פריהערדיגקייט.

pre'vious ques'tion (פרי'-ווי-אס קהוועס'-טשאן) אין פארלאמענטאריזם — די פראגע אויב א פארשלאג זאל גלייך אבגעשטימט ווערען אהן ווייטערדיגע דעבאטען; שלוס דער דעבאטע.

pre'vious to (פרי'-ווי-אס טו) וואס איז געשעהן פריהער; איידער.

previse' *v.* (פרי-וואיז') פארויסזעהן; ווארנען אדער מזהיר זיין פון פריהער.

previ'sion *n.* (פרי-וויזש'-אן) דאס פארויסזעהן, דאס פארויס וויסען.

prewarn' *v.* (פרי-הוואהרן') ווארנען פון פריהער.

prex *n.* (פרעקס) ז. *prexy*

prex'y *n.* (פרעק'-סי) דער פרעזידענט פון אן אוניווערזיטעט [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

prey *n. and v.* (פריי) רויב; אוועק-גערויבטע זאכען; פערצוקונג [דאס וואס איז א רויב-טהיער פערצוקט]; דאס וואס איז אונטערגעפאלען אונטער דער מאכט פון אן אנדערען; דאס רויבען, דאס ראבעווען; ראבירונג; פערצוקונג; רויבען, ראבעווען; פערצוקען; פערניכטען, צושטערען.

prey'er *n.* (פריי'-ער) א רויבער; א פלינדערער; איינער וואס רויבט אדער פערשלינגט; א פערניכטער, א צושטערער.

prey upon' (פריי א-פאן') 1. לעבען פון רויב; רויבען; אנפאלען, פרעסען; 2. פערצעהרען, א תל מאכען, צושטערען.

1. Birds **prey upon** insects. 2. The memory of the accident **preys upon** his nerves.

pri'apism *n.* (פראי'-ע-פיזם) דער פריאפיזמוס [א קראנקהייט, ביי וועלכער דער געשלעכטליכער ארגאן איז שטענדיג אויפגערעגט און שטייף].

Pria'pus *n.* (פראי-איי'-פאס) אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע — פריאפוס, דער גאט פון בעפרוכטונג [דיעזער גאט איז געווען פארגעשטעלט אלס זעהר א העסליכער מאנספערזאן מיט אן אונגעהייער גרויסען געשלעכטס-ארגאן].

prib'ble-prab'ble *n.* (פריב'ל-פרעב'ל) פוסטער שוואץ, נארישע פלוידעריי; אומזיסטע צאנקערייי.

price *n. and v.* (פראיס) דער פרייז, דער ווערטה; דער מקח; די בעלוינונג, דער לוין; די שאצונג; שאצען, אבשאצען; פאדערען דעם מקח; אוועקשטעלען א פרייז.

price'-cur'rent *n.* (פראיס'-קאר'-ענט) א פרייז-קוראנט [א ליסטע, וואו עס זיינען אנגעגעבען די מארק-פרייזען פון פערשיעדענע סחורות].

priced *a.* (פראיסט) אבגעשאצט; מיט א בעשטימטען מקח; וואו עס זיינען אנגעדייטעט די פרייזען.

price'less *a.* (פראיס'-לעס) אהן שאץ, ניט אבצושעצען.

The bride received **priceless** wedding presents.

price'lessness *n.* (פראיס'-לעס-נעס) אונשעצבארקייט; דאס ניט האבען קיין פרייז.

price'-list *n.* (פראיס'-ליסט) ז. *price-current*

price'-mark *n.* (פראיס'-מארק) א יארליק אדער צעטעל, וואס מען קלעפט אן אויף א סחורה, אנדייטענדיג איהר פרייז.

price of subscrip'tion (פראיס אוו סאב-סקריפ'-שאן) אבאנימענט-פרייז.

prick *n. and v.* (פריק) א דינער פערשפיצטער אינסטרומענט, א שטאכעל; דאס שטעכען; א שטאך; דער צייכען אדער שפור פון א שטאך; א פונקט; דער ציעל-פונקט; דאס ציעל; דער שפור פון די טריט פון א האז אדער הירש; דאס וואס בויערט דעם מח; געוויסענסביסע; דער מענליכער געשלעכטס-ארגאן, דער גיד; אריינשטעכען, דורכלעכערען מיט א שטאכעל; זעצען אויף א שפיציגען פלאקען [אן אלטע פארם פון טויט-שטראף]; צושטעכען; ארויסקאלופען פון עפעס ווי מיט א נאדעל; א שטאך טהאן [ווי א פערד מיט די שפארען]; אנטרייבען; אויפרעגען צו עפעס; פערשאפען א שטעכיגען אדער שארפען וועהטאג; פערשפיצען אדער אנשטעלען די אויערען [ווי ביי א פערד]; פונקטירען, מאכען א פונקט; צייכנען עפעס מיט פונקטען; נאכגעהן נאך די שפורען פון די טריט [פון א האז אדער הירש]; פיהלען א שטאך; שנעל לויפען, איילען; זיין אויסגעשטרעקט ארויף-צו; זויער ווערען.

prick a hare (פריק ע העהר) נאכיאגען נאך א האז נאך זיינע פוס-שפורען איבער'ן שנעע.

prick'-eared *a.* (פריק'-איערד) מיט אויפגעשפיצטע אויערען; פוריטאניש [א הומאריסטיישער אויסדרוק].

pricked *a.* (פריקט) בעציערט מיט קליינע קארבען וואס זיינען געמאכט מיט א שפיציגען ריטעל אדער מיט די שפיציגע צייהנדלעך פון א קאם [וועגען געוויסע ליימענע און פארצעלייענע כלים].

prick'er *n.* (פריק'-ער) דאס וואס שטעכט דורך; א שטעך-אינסטרומענט; אן אהל, א שוסטער-אהל; א נאדעל; א שטאכעל, א שפילקע; איינער וואס שטעכט; איינער וואס פלעגט פארצייטענס מאטערען דורך שטעכען פרויען, וועלכע מען האט בעשולדיגט, אז זיי זיינען מכשפות; א רייטער מיט שפארען.

prick'et *n.* (פריק'-עט) א באק אדער הירש אויף'ן צווייטען יאהר; א לייכטער, אויף וועלכען מען פלעגט די ליכט ארויפשטעכען.

prick'ing *n.* (פריק'-אינג) דאס שטעכען; דאס פיהלען א שארפען אדער שטעכיגען וועהטאג; א האזען-שפור; דאס נאכיאגען נאך א האז לויט די שפורען פון זיינע טריט; דאס זויער ווערען.

prick'ing-note *n.* (פריק'-אינג-נאוט) א דאקומענט פון איינעם וואס שיקט ארויס סחורות, וועלכער בעפאלמעכטיגט דעם בריינגער פון דיעזען דאקומענט צו בעקומען זיי.

prick'ing-wheel *n.* (פריק'-אינג-הוויעל) אזא צייהניגעם רעדעל וואס זאטלער געברויכען אנצוצייכנען אויף'ן לעדער דאס ארט און די צאהל פון די שטעך, וואס דארפען אין איהם געמאכט ווערען.

prick'le *n. and v.* (פריקל) א שטאכעל, א דארן; א שפיץ, א שפיציגע זאך; א מין קארב; שטעכען, דורכשטעכען; פערורזאכען א שארפען אדער שטעכיגען וועהטאג; פונקטירען; מאכען שטעך אדער פונקטען; זיין שטעכיג.

prick'leback *n.* (פריק'ל-בעק) דער שטיכלינג, אזא פיש מיט שטאכלען אויף'ן רוקען. ז. *stickleback*

prickled *a.* (פריקלד) שטאכעלדיג, מיט שטאכלען.

prick'le-fish *n.* (פריק'ל-פיש) ז. *prickleback*

prick'liness *n.* (פריק'-לי-נעס) שטאכעלדיגקייט, דאס האבען פיעל שטאכלען.

prick'louse *n.* (פריק'-לאוס) א שניידער [א שפאט-נאמען].

prick'-lugged *a.* (פריק'-לאגד) מיט אויפגעשפיצטע אויערען.

prick'ly *a.* (פריק'-לי) שטאכעלדיג, פול מיט שטאכלען אדער דערנער; שטעכיג.

prick'ly-broom *n.* (פריק'-לי-ברוהם) ז. *furze*

prick'ly-pear *n.* (פריק'-לי-פעהר) די פרוכט פון א מין קאקטוס-פלאנצע וואס איז עהנליך צו א בארנע און איז בעדעקט מוט שטאכלען.

Prickly-pear

prick'ly-pear cac'tus (פריק'-לי-פעהר קעק'-טאס) ז. *prickly-pear*.

prick out (פריק אוט) — אין גערטנעריי איבערזעצען ארויסגעשפראצטע זאמען פון אן אראנזשעריי אין אן אפענעם גארטען.

prick'-post *n.* (פריק'-פאוסט) ז. *queen-post*.

prick'-punch *n.* (פריק'-פאנטש) ז. *center-punch*.

pricks of con'science (פריקס אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

prick'-spur *n.* (פריק'-ספויר) א שפאָרע [איינע פון די שפארען, וועלכע א רייטער טהוט אן אויף די פיס צו שטעכען דאס פערד אום אנצוטרייבען עס].

prick'-the-louse' *n.* (פריק'-טהי-לאוס') ז. *pricklouse*.

prick'-tim'ber *n.* (פריק'-טימ'-בער) ז. *prickwood*.

prick up (פריק אפ) אויפשטעלען, אויפשפיצען [די אויערען]; זיך אויפהויבען [וועגען א ווינד]; ארויפלעגען די ערשטע פלאסטער-שיכטען.

prick up the ears (פריק אפ טהי איערז) אנשטעלען די אויערען, הערען מיט גרויס אויפמערקזאמקייט.

prick'-wheel *n.* (פריק'-הוויעל) א שטופעל [א רעדעל מיט שפיציגע ציינער] וואס ווערט בענוצט אויסצושניידען מוסטערען פון פאפיער.

prick'wood *n.* (פריק'-הוואוד) דער שפינדעל-בוים [א קליין בוימעל אדער קוסטארניק פון מיטעל-אייראפא מיט א הארטען האלץ וואס ווערט געברויכט אין טאקער-ארבייט].

prick'y *a.* (פריק'-אי) שארף, שטאכעלדיג.

pride *n. and v.* (פראיד) שטאלץ, גאוה, הויכמוטה; גדלות; זעלבסטווירדע; דאס, מיט וואס מען קען שטאלצירען; הויכקייט, א הויכע שטעלונג, פראמינענטקייט; די פראכט פון יוגענד; פייער, ברענענדע לוסט, היציגקייט, אייפריגקייט [ספעציעל ביי יונגע חיות]; מיט עטוואס שטאלצירען; זיין שטאלץ; פאנאנדערשפרייטען די פעדערען פון עק [וועגען פויגלען].

pride'ful *a.* (פראיד'-פול) שטאלץ, מיט גאוה; העזה'דיג.

pride'fully *adv.* (פראיד'-פול-אי) אויף א שטאלצען שטייגער; העזה'דיג.

pride'fulness *n.* (פראיד'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט שטאלץ אדער גאוה.

pride'less *a.* (פראיד'-לעס) אהן שטאלץ, אהן גאוה.

prid'ian *a.* (פריד'-אי-ען) וואס איז שייך צום נעכטיגען טאג; פון נעכטען.

pri'dingly *adv.* (פראי'-דינג-לי) שטאלץ, מיט גאוה.

prie-dieu' *n.* (פרי-דיעי') א קליינער סטענדער מיט א פוס-בענקעלע, אויף וועלכען מען קען זיך שטעלען אויף די קניע [אין א קירך]; א מין היישעריק [ז. *Mantis*].

pri'er *n.* (פראי'-ער) א בעאבאכטער, א נאכפארשער; א קוקער.

priest *n. and v.* (פריסט) א כהן, א פריסטער, א גייסטליכער; אזא גאטונג אדער זארט פון הויז-טויבען; מאכען פאר א כהן אדער פריסטער.

priest'craft *n.* (פריסט'-קרעפט) די אינטריגעס און שווינדעל פון גייסטליכע.

pries'tess *n.* (פריס'-טעס) א פריסטעריִן.

priest'hood *n.* (פריסט'-הוד) דאס פריסטער-אמט, די כהונה; דער פריסטער-קלאס, די גייסטליכקייט.

priest'like *a.* (פריסט'-לאיק) פריסטעריש, פריסטערליך; ווי א פריסטער אדער גייסטליכער.

priest'liness *n.* (פריסט'-לי-נעס) פריסטערליכקייט, דאס אויסזעהן אדער די אויפפיהרונג פון א פריסטער.

priest'ly *a.* (פריסט'-לי) פריסטערליך, גייסטליך, וואס איז שייך צו א פריסטער אדער גייסטליכען.

priest'rid *a.* (פריסט'-ריד) ז. *priestridden*.

priest'ridden *a.* (פריסט'-רידן) וואס ווערט פערוואלטעט אדער אנגעפיהרט פון גייסטליכע; אונטערווארפען אונטער גייסטליכע.

prig *n. and v.* (פריג) א שורקע, א פאדלעץ; א גנב; א שוטה, א נאר; גנב'ענען; פוצען זיך, פראנטעווען.

prig'ger *n.* (פריג'-ער) א גנב.

prig'gery *n.* (פריג'-ער-אי) דאס גנב'ענען; גנבות.

prig'gish *a.* (פריג'-איש) העזה'דיג, נאכאלנע, מיט גדלות; גנב'יש, ווי א גנב.

prig'gishly *adv.* (פריג'-איש-לי). חוצפה'דיג, העזה'דיג, מיט גדלות.

prig'gishness *n.* (פריג'-איש-נעס) דאס זיין חוצפה'דיג אדער העזה'דיג.

prig'gism *n.* (פריג'-איזם) חוצפה, העזה, דאס גדל'ענען זיך; גנב'ישע שטיק; דאס זיין א גנב.

prill *n.* (פריל) א שטיק ערץ, פון וועלכען עס איז ארויסגענומען געווארען די פסלת; א בוט אדער פלאנדערקע [אזא ברייטער און פלאטשיגער ים-פיש].

prim *a., n. and v.* (פרים) שעהן, ציכטיג, געציערט, געקינסטעלט; דער הארטריגעל [א מין בוימעל. ז. *privet*]; זיך פוצען, ציערען.

pri'ma *a.* (פרי'-מא) וואס איז דער ערשטער אדער די ערשטע.

pri'macy *n.* (פראי'-מע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון אן אויבער-בישאף; דאס זיין דער ערשטער; דאס שטעהן בראש.

pri'ma don'na (פרי'-מא דאנ'-א) די פרימאדאנא, די ערשטע אדער הויפט-זינגערין אין אפערע.

pri'ma fa'cie (פראי'-מא פיי'-שי-אי) אויף'ן ערשטען בליק.

pri'ma fa'cie case (פראי'-מא פיי'-שי-אי קיים) אין יוריספרודענץ — אן אנקלאגע וואס האט גענוג גרינדע איבערגעגעבען צו ווערען צו די געריכטס-געשווארענע.

pri'ma fa'cie ev'idence (פראי'-מא פיי'-שי-אי עוו'-אי-דענס) אין יוריספרודענץ — א גענוגענדער בעווייז פאר אן אנקלאגע אום זי זאל איבערגעגעבען ווערען צו די געריכטס-געשווארענע.

pri'mage *n.* (פראי'-מעדזש) א געוויסער פראצענט פון פראכט-געלד וואס ווערט אבגעגעבען דעם קאפיטאן פון א האנדעלס-שיף; די קוואנטיטעט פון וואסער וואס ווערט נוצלאז פערשוועדעט אין קעסעל פון א דאמפף-מאשין [ווי דורך מיטגעשלעפט ווערען מיט דעם דאמפף אין צילינדער א. ז. וו.].

pri'mal *a.* (פראי'-מעל) ערשט; אורשפרינגליך; פון די ערשטע; פרימיטיוו; וואס איז שייך צום מין פלאנצען-חיות [ז. *Primalia*].

Prima'lia *n.* (פראי-מיי'-לי-א) דער מין פלאנצען-חיות [דער מין בעשעפעניששען, ווי למשל, שוואמען, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר א צווישען-שטופע צווישען פלאנצען און חיות].

Prima'ria *n.* (פראי-מיי'-רי-א) ז. *Primates*.

prima'ria *n.* (פראי-מיי'-רי-א) איינע פון די לאנגע פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל.

pri'marily *adv.* (פראי'-מע-רי-לי) אנפאנגליך, צוערשט, ראשית.

pri'mariness *n.* (פראי'-מע-רי-נעס) אנפאנגליכקייט, צוערשטקייט; דאס זיין אורשפרינגליך אדער פרימיטיוו.

pri'mary *a. and n.* (פראי'-מע-רי) ערשט; אורשפרינגליך; פארנעהמסט; עלעמענטאר; דער ערשטער, דאס ערשטע, איינער אדער עפעס וואס שטעהט בראש; איינע פון די לאנגע פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל; איינער פון די פאדער-פליגלען ביי אן אינזעקט; א פערזאמלונג פון בירגער — מיטגליעדער פון איין פארטיי — צו נאמינירען קאנדידאטען פאר די צוקינפטיגע וואהלען.

pri'mary assem'bly (פראי'-מע-רי ע-סעמ'-בלי) די אורוועהלער-פערזאמלונג [א פערזאמלונג, אין וועלכער יעדער בירגער קען נעהמען אנטייל, אין געגענזאץ צום פארלאמענט, וואו עס קומען זיך צונויף נור די ערוועהלטע פארשטעהער פון די בירגער].

pri'mary col'ors (פראי'-מע-רי קאל'-ארז) אין פיזיק — די גרונד-פארבען פון ספעקטרום [רויט, בלוי און גרין].

pri'mary educa'tion (פראי'-מע-רי עד-יו-קיי'-שאן) די עלעמענטאר-בילדונג.

pri'mary elec'tions (פראי'-מע-רי אי-לעק'-שאנז) די פאר-וואהלען [דאס וועהלען אויף א פערזאמלונג פון בירגער — מיטגליעדער פון איין פארטיי — די קאנדידאטען, וועלכע זאלען געשטעלט ווערען אויף'ן באלאט אדער שטים-צעטעל].

pri'mary ev'idence (פראי'-מע-רי עוו'-אי-דענס) אין יוריספרודענץ — די הויפט אדער די בעסטע צייגניסע פון עפעס [ווי אין דער פראגע וועגען דעם אינהאלט פון א געוויסען דאקומענט איז די ערשטע אדער די הויפט צייגניס דער דאקומענט אליין].

pri'mary quills (פראי'-מע-רי קהווילז) די לענגסטע פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל.

pri'mary rocks (פראי'-מע-רי ראקס) די אוראלטע פעלזען [די פעלזען, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט אין די ערשטע צייטען פון דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד].

pri'mary school (פראי'-מע-רי סקוהל) אן אנפאנגס-שול, עלעמענטאר-שול.

pri'mary symp'toms (פראי'-מע-רי סימפ'-טאמז) די ערשטע סימפטאמען אדער סמנים [ווי פון א קראנקהייט].

pri'mate *n.* (פראי'-מייט) אן פרימאס, אן ערצבישאף, אן אויבערבישאף; אין זאאלאגיע — איינער פון די פרימאטען [ז. *Primates*].

Prima'tes *n.* (פראי-מיי'-טיז) די פרימאטען, דער קלאס זויג-טהיערע, ביי וועלכע איינער פון די כאראקטעריסטישע סמנים איז דער בעוועגליכער גראבער פינגער וואס שטעהט אנטקעגען די איבריגע פינגער, וואס דאס גיט זיי די מעגליכקייט אנצונעהמען פעסט זאכען [צו דיעזען

קלאס געהערען מענשען, אפען און לעמורען].

pri'mateship *n.* (פראי-מייט-שיפ) דאס אמט אדער ווירדע פון א פרימאס אדער ערצבישאף.

prima'tial *a.* (פראי-מיי'-שעל) וואס איז שייך צו די פרימאטען אדער צום העכערען קלאס זויג-טהיערע, צו וועלכע עס בעלאנגען די מענשען, אפען און לעמורען; וואס איז שייך צו א פרימאס אדער ערצבישאף.

primat'ic *a.* (פראי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו די פרימאטען. ז. *Primates*.

primat'ical *a.* (פראי-מעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א פרימאס אדער ערצבישאף.

prime *a., n. and v.* (פראים) ערשט; וואס איז דער ערשטער אדער די ערשטע; אורשפרינגליך, פרימיטיוו, אריגינאל; וואס איז דער הויפט, דער וויכטיגסטער אדער בעסטער; אין מאטעמאטיק—וואס איז פרים אדער אנפאנגליך [וועגען א צאהל, וואס קען זיך טיילען אהן א רעשט נור אויף זיך אדער אויף איינס, ווי למשל: 3, 5, 7, 11, 13 א. ז. וו.]; דער אנפאנג, די ערשטע צייט; דער פריהלינג, דער טאגעסאנברוך, דער פריהמארגען; די בליהונגס-צייט פון לעבען, די יוגענד; דער בעסטער טייל פון עפעס, דער קערן, דער עיקר; אין געפעכט — די ערשטע פאזיטורע אדער לאגע פון קערפער ביים פעכטען זיך מיט שווערדען; אין מאטעמאטיק — די פרים-צאהל [א צאהל וואס קען זיך ניט טיילען אויף אנדערע אהן א רעשט]; דער שפור פון די טריט פון א הירש; אין כעמיע — די צאהל, וועלכע דריקט אויס די מישונג-פערהעלטניסע פון צוויי אדער עטליכע כעמישע עלעמענטען; דער צינד-מאטעריאל פון א ביקס אדער הארמאט, צוליעב וועלכען דער פאטראן עקספלאדירט; אריינלעגען אין א ביקס אדער הארמאט צינד-פולווער; אין א דאמפף-מאשין — מיטנעהמען היים וואסער פון קעסעל אין צילינדער [ווי עס טרעפט זיך ביי אן אוננארמאלען צושטאנד פון דער מאשין, ווען צוזאמען מיט'ן דאמפף ווערט אריינגעצויגען אין צילינדער אויך זודיג וואסער]; ביי מאלען א בילד — גרונטעווען, לעגען די ערשטע פארב אויף'ן לייווענד; צופערטיגען, צוגרייטען.

prime and load (פראים ענד לאוד) זיין גרייט צו מלחמה.

prime condi'tion (פראים קאנ-דיש'-אן) דער בעסטער צושטאנד.

prime cost (פראים קאהסט) קאסט-פרייז, איינקויפס-פרייז, דער קרן.

primed *a.* (פראימד) שכור.

prime'ly *adv.* (פראימ'-לי) פארטרעפליך; אויסגעצייכענט.

prime min'ister (פראים מינ'-איס-טער) דער פרעמיער-מיניסטער [דער הויפט פון מיניסטארען-קאבינעט].

prime'ness *n.* (פראימ'-נעס) די בכורה, בכורה'שאפט, דער פארצוג.

prime of life (פראים אוו לאיף) די בליהונגס-צייט פון לעבען, די צייט פון העכסטער טהעטיגקייט.

At forty a man may still be in the **prime** of life.

prime of the moon (פראים אוו טהי מוהן) ניי-חדש, ניי-מאנד [די ערשטע וואך פון חדש].

pri'mer *n.* (פראי'-מער) א פאררריכטונג אין א ביקס, הארמאט אדער אין א מינע, דורך וועלכער דאס אופרייסונגס-מאטעריאל עקספלאדירט.

prim'er *n.* (פרימ'-ער) אן אנפאנגס-בוך פאר קינדער, אן אלף-בית; א געבעט-בוך [ביי די קאטוילִיקען]; פרימער [א מין דרוק-שריפט].

prime'ro *n.* (פרי-מי'-ראו) פרימא-שפיעל [אן אלטפרענקישעס קארטען-שפיעל].

prime'val *a.* (פראי-מי'-וועל) ערשט, אורשפרינגליך, פון די ערשטע דורות; פרימיטיוו.

prime'val for'est (פראי-מי'-וועל פאר'-עסט) אן אור-וואלד, א וואלד פון די אוראלטע צייטען, א וואלד וואס איז נאך קיין מאל ניט געהאקט געווארען.

prime'vally *adv.* (פראי-מי'-וועל-אי) אורשפרינגליך; נאך פון די אוראלטע צייטען.

prime'vous *a.* (פראי-מי'-וואס) ז. *primeval*.

primige'nial *a.* (פראי-מי-דזשי'-ני-על) פון דער ערשטער ארויסשטאמונג; צום ערשטען מאל געבארען; וואס איז שייך צו די חיות, וועלכע האבען אנגעהאלטען דעם טיפ אדער די פארם פון מין ווי ער האט אויסגעזעהן ביי זיין ערשטער ארויסשטאמונג.

primige'nious *a.* (פראי-מי-דזשי'-ני-אס) ז. *primigenous*.

primig'enous *a.* (פראי-מידזש'-ע-נאס) אורשפרינגליך, ערשט.

primigrav'ida *n.* (פראי-מי-גרעוו'-אי-דא) א פרוי וואס איז שוואנגער דאס ערשטע מאל.

primin'ary *n.* (פראי-מינ'-ע-רי) ז. *priminery*.

promin'ery *n.* (פראי-מינ'-ע-רי) א פערלעגענהייט; א שווערע לאגע.

pri'ming *n.* (פראי'-מינג) דאס מאטעריאל אדער די פאררריכטונג וואס ווירקט אויף'ן פולווער פון א שיס-געוועהר אדער פון א מינע עס זאל עקספלאדירען אדער אויפרייסען; ביי מאלער — די גרונטאווקע, די ערשטע פארב וואס ווערט געלעגט אויף'ן לייוועגד פון א בילד; אין א דאמפף-מאשין — דאס זודיגע וואסער, וואס ווערט אריינגעצויגען צוזאמען מיט'ן דאמפף אין צילינדער פון קעסעל; אריינציהונג פון זודיגען וואסער צוזאמען מיט'ן דאמפף אין צילינדער פון א קעסעל; א קליינינקייט, א גארנישט [אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש].

pri'ming-horn *n.* (פראי'-מינג-האהרן) א פולווער-הארן.

pri'ming-i'ron *n.* (פראי'-מינג-אי'-ערן) א פולווער-דראט [א שפיציגער דראט צום אויפריהרען און מאכען עקספלאדירען דאס שיס-פולווער אין א שיס-געוועהר].

pri'ming-pow'der *n.* (פראי'-מינג-פאו'-דער) דאס צינד-פולווער פון א שיס-געוועהר.

pri'ming-var'nish *n.* (פראי'-מינג-וואר'-ניש) דער ערשטער לאק, וועלכען מען לעגט אלס גרונט אויף א לייוועגד, אויף וועלכען מען מאלט א בילד.

pri'ming-wire *n.* (פראי'-מינג-הוואיר) ז. *priming-iron*.

primip'ara *n.* (פראי-מיפ'-ע-רא) אן ערשטלינג, א פרויענצימער וואס האט דאס ערשטע מאל געהאט א קינד.

primipi'lar *a.* (פראי-מי-פאי'-לאר) וואס איז שייך צום ערשטען צענטוריאן [אטריאד] פון א לעגיאן סאלדאטען [ביי די אלטע רוימער].

primi'tiæ *n.* (פראי-מיש'-אי-אי) די ערשטלינגע אדער בכורים; די ערשטלינגס-פרוכטען; די ערשטע פרוכטען פון דער ערד, וועלכע מען פלעגט אוועקגעבען דער קירך; די פליסיגקייט וואס קומט ארויס פאר דער געבורט פון א קינד.

primi'tial *a.* (פראי-מיש'-על) וואס איז שייך צו די ערשטלינגע אדער בכורים. ז. *primitiæ*.

prim'itive *a. and n.* (פרימ'-אי-טיוו) פרימיטיוו, אורשפרינגליך, פון דעם ערשטען אנפאנג; אלטפרענקיש, פון פארצייטען, איינפאך, אהן קונסט; אין גראמאטיק — ווארצעלהאפט [וועגען אווארט, וואס האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט]; אין ביאלאגיע — רודימענטאר, וואס בעצייכענט דעם אנפאנג אדער דעם ארויסגאנגס-פונקט אין דער ענטוויקלונג פון אן ארגאניזם אדער פון א מין; אין געאלאגיע—פון די ערשטע פארמאציאנען אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד; אין גראמאטיק— א ווארצעל-ווארט [א ווארט וואס האט א זעלבסטשטענדיגע אבשטאמונג און האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט]; אין מאטעמאטיק — א געאמעטרישע אדער אלגעבראאישע פארם, פון וועלכער עס שטאמען אב אדער בילדען זיך אויס אנדערע פארמען.

prim'itive church (פרימ'-אי-טיוו טשוירטש) די אור-קירך [די קירך פון די ערשטע קריסטליכע געמיינדען].

prim'itive col'ors (פרימ'-אי-טיוו קאל'-ארז) די גרונד-פארבען [רויט, בלוי און גריז, פון וועלכע עס ווערען צונויפגעשטעלט די אלע מעגליכע פארבען].

prim'itive fa'thers (פרימ'-אי-טיוו פא'-טהערז) די לעהרער פון קריסטענטום פון די ערשטע דריי יאהרהונדערטע.

prim'itively *adv.* (פרימ'-אי-טיוו-לי) אורשפרינגליך; פון אנהויב אן; אריגינעל; אויף אן אלטפרענקישען שטייגער; ווי אין די אלטע צייטען.

prim'itiveness *n.* (פרימ'-אי-טיוו-נעס) אורשפרינגליכקייט; איינפאכקייט; אלטפרענקישקייט.

prim'itive qual'ity (פרימ'-אי-טיוו קהוואל'-אי-טי) אן אייגענשאפט וואס קען ניט בעטראכט ווערען אלס רעזולטאט פון אן אנדער אייגענשאפט; אן אריגינעלע אייגענשאפט.

prim'itive rocks (פרימ'-אי-טיוו ראקס) די אור-פעלזען [די פעלזען פון די ערשטע עפאכען אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד].

prim'itive word (פרימ'-אי-טיוו הווארד) אין גראמאטיק — דאס ווארצעל-ווארט [א ווארט, וואס האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט].

primitiv'ity *n.* (פרימ-אי-טיוו'-אי-טי) ז. *primitiveness*.

pirm'ly *adv.* (פרימ'-לי) אויף אן אויסגעציערטען, אוסגעפוצטען שטייגער; מיט גדלות.

prim'ness *n.* (פרימ'-נעס) געציערטקייט, געקינסטעלטקייט.

pri'mo *n.* (פרי'-מאו) אין מוזיק — דער ערשטער אדער הויפט-טייל [ווי אין א דועט אדער טריא].

primogen'ital *a.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טעל) ז. *primogenitary*.

primogen'itary *a.* (פראי-מא-דזשענ'-

אי-טע-רי) וואס איז שייך צו די רעכטען פון אן ערשט-געבארענעם אדער בכור.

primogen'itive *a.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טיוו) וואס איז שייך צו דער ערשט-געבורט אדער בכורה.

primogen'itor *n.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טאר) אן אור-פאטער, א שטאם-פאטער.

primogen'iture *n.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טשור) ערשט-געבורט; די בכורה; דאס ירושה-רעכט פון א בכור.

primogen'itureship *n.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טשור-שיפ) די לאגע אדער דאס רעכט פון א בכור.

primor'dial *a. and n.* (פראי-מאהר'-די-על) וואס איז דער ערשטער פון דער רייהע; אורשפרינגליך, אנפאנגליך; דער ערשטער עלעמענט פון עפעס; דער אנהויב; די ערשטע סבה.

primordial'ity *n.* (פראי-מאהר-די-על'-אי-טי) דאס זיין דער ערשטער; דאס ניט בעקומען זיך פון קיין אנדער זאך.

primor'dially *adv.* (פראי-מאהר'-די-על-אי) אורשפרינגליך; פון אנהויב אן; צום ערשטען אנפאנג.

primor'dial state (פראי-מאהר'-די-על סטייט) דער אורשטאנד, דער פרימי-טיווער צושטאנד.

primor'diate *a.* (פראי-מאהר'-די-אייט) אורשפרינגליך; וואס עקזיסטירט פון אנפאנג אן.

primp *v.* (פרימפ) פוצען זיך, ציערען זיך.

prim'py *a.* (פרימ'-פי) געציערט, שעהן געקליידעט.

prim'rose *n. and a.* (פרימ'-ראוז) די שליסעל-בלום [א מין אייראפעאיש גראז, וואס בליהט פריה אין פריהלינג, מיט געלבע בליהונגען, וועלכע האלטען זיך אויף זעהר א קורצען שטענגעל און שטאר-צען ארויס פון א בינטעל ברייטע בלע-טער]; וואס איז שייך צו א שליסעל-בלום; עהנליך צום קאליר פון א שלי-סעל-בלום [בלייך-געלב]; בליהענד; פרעהליך, מונטער.

Primrose

prim'rose-col'ored *a.* (פרימ'-ראוז-קאל'-ארד) פון דעם קאליר פון א שלי-סעל-בלום; העל-געלב. ז. *primrose*

prim'rosed *a.* (פרימ'-ראוזד) בעדעקט אדער בעציערט מיט שליסעל-בלומען. ז. *primrose*

Prim'rose League (פרימ'-ראוז ליעג) א קאנסערוואטיווער פעראיין אין ענגלאנד פון די אנהענגער און פערעהרער פון לארד ביקאנספיעלד [דער פעראיין האט געטראגען דיעזען נאמען, ווייל די "פרימ-ראז" אדער שליסעל-בלום איז געוועזען בי-קאנספיעלד'ס ליעבלינגס-בלום].

Prim'ula *n.* (פרימ'-יו-לא) א מין גראז-ארטיגע גראז-פלאנצע מיט העל-געלבע בליהונגען און מיט לאנגליך-ברייטע בלעטער, וועלכע וואקסען פארוייז אויף די שטענגלעך.

pri'mus *n.* (פראי'-מאס) דער ערשטער; דער הויפט; דער העכסטער צווישען אלע בישאפען אין דער עפיסקאפאלער קירך אין שאטלאנד.

pri'mus in'ter pa'res (פראי'-מאס אינ'-טער פיי'-ריז) דער ערשטער צווישען גלייכע [א הויפט אדער הערשער, וועלכער האלט זיך ווי א גלייכער מיט די אונ-טערגעארדענטע אדער אונטערטהאנען].

prince *n. and v.* (פרינס) א פרינץ; א קרוינפרינץ; א פירסט; א הערשער, א קעניג; דער פארנעהמסטער אין זיין פאך; זיך אויפפיהרען ווי א פרינץ, זיך מאכען פאר א גרויסען פריץ.

Prince Al'bert coat (פרינס על'-בערט קאוט) א פרינץ-אלבערט, א סטאן-ראק, א טאליע-ראק, א סורדוט.

prince con'sort (פרינס קאנ'-סאהרט) דער מאן פון א הערשענדער קעניגין.

prince'dom *n.* (פרינס'-דאם) פירסטענ-טום, פרינצענטום, פרינצען-שטאנד; הער-שער-שטאנד, קעניגליכער שטאנד; א מלאכים-קלאס [אין דער קריסטליכער טעאלאגיע].

prince'hood *n.* (פרינס'-הוד) דער ראנג אדער ווירדע פון א פרינץ, פירסט, הער-שער אדער קעניג.

prince impe'rial (פרינס אימ-פי'-רי-על) דער קרוינפרינץ פון אן אימפעריע.

prince'kin *n.* (פרינס'-קין) א פרינצעל, א פירסטעל, א הערשערעל, א קעניגעל.

prince'less *a.* (פרינס'-לעס) אהן א פרינץ, פירסט, הערשער אדער קעניג.

prince'let *n.* (פרינס-לעט) ז. *princekin*

prince'like *a.* (פרינס'-לאיק) ווי א פרינץ, פרינצליך, פירסטליך.

prince'liness *n.* (פרינס'-לי-נעס) פירסטליכקייט, די פירסטליכע בענעהמונג, פירסטליכער אדער קעניגליכער גלאנץ.

prince'ling *n.* (פרינס'-לינג) ז. *princekin*

prince'ly *a. and adv.* (פרינס'-לי) פרינצליך, פירסטליך, קעניגליך; אויף א פירסטליכען אדער קעניגליכען אופן.

prince of dark'ness (פרינס אוו דארק'-נעס) דער פירסט פון שאטען-לאנד, דער אשמדאי.

Prince of Peace (פרינס אוו פיעס) יעזוס קריסטוס.

prince of the blood (פרינס אוו טהי בלאד) דעם קעניג'ס א זוהן, א ברודער אדער אן אנקעל.

Prince of the Captiv'ity (פרינס אוו טהי קעפ-טיוו'-אי-טי) דער ראש גלותא [דער טיטול פון דעם הויפט און פערטרעטער פון די אידען אין מעסאפא-טאמיען, נאך'ן צווייטען חורבן].

prince of the sen'ate (פרינס אוו טהי סענ'-אייט) דער סענאטאר אין פאר-צייטיגען רוים, וועמעס נאמען מען פלעגט צום ערשטען פארלייענען פון דער ליסטע [געוועהנליך איז ער געוועזען א קאנסול אדער צענזאר].

Prince of Wales (פרינס אוו הוויילז) דער טיטול פון דעם ענגלישען טהראן-פאלגער אדער קרוינפרינץ.

Prince of Wales feath'ers (פרינס אוו הוויילז פעטה'-ערז) א בינטעל פון דריי שטרויס-פעדערען.

Prince'-of-Wales's'-feath'er *n.* (פרינס'-אוו-הוויילז'-פעטה'-ער) ז. *prince's-feather*

prin'ceps *a. and n.* (פרינ'-סעפס) וואס איז דאס ערשטע אדער אריגינעלע; וואס איז געדרוקט צום ערשטען, וואס בעלאנגט צו דער ערשטער אויסגאבע [פון א בוך]; א הויפט; דאס הויפט, דאס ערשטע, דאס אריגינעלע; אן ערשטע אויסגאבע [פון א בוך].

prince roy'al (פרינס ראי'-על) דער קרוינפרינץ, דער טהראן-פאלגער, דעם קעניג'ס עלטסטער זוהן.

prin'ce's-feath'er *n.* (פרינ'-סעז-פעטה'-ער) דער פורפור-פארביגער אמא-ראנט [אזא שעהנע זיד-אמעריקאנישע פלאנצע מיט קליינע רויטע בלימעלעך].

prin'cess *n.* (פרינ'-סעס) א פרינצעסין; א פירסטין; א הערשערין, א קעניגין.

princesse' *a.* (פרינ-סעס') דעם פאסאן פון א פרינצעסין-קלייד [אזא שטייף-פאסענדעם פרויען-קלייד פון איין שטיק].

prin'cess of the blood (פרינ'-סעס אוו טהי בלאד) דעם קעניג'ס אדער דער הערשענדער קעניגין'ס א טאכטער, א שוועסטער אדער א מוהמע.

prin'cess roy'al (פרינ'-סעס ראי'-על) דעם קעניג'ס עלטסטע טאכטער, די קרוינ-פרינצעסין.

prin'cified *a.* (פרינ'-סי-פאיד) וואס קארטשעט פון זיך א פרינץ; וואס וויל אויסזעהן ווי א פירסט.

prin'cipal *a. and n.* (פרינ'-סי-פעל) הויפט; וואס איז דאס העכסטע אדער וויכטיגסטע; א הויפט; איינער וואס שפיעלט די הויפט-ראלע, וואס נעהמט דעם נאהנטסטען אנטייל אדער איז אם נעהנט-סטען פעראינטערעסירט אין עפעס; א פארזיצענדער, א דירעקטאר; א הויפט פון א לעהר-אנשטאלט; אין יוריספרו-דענץ — איינער וואס גיט געזעצליכע פאל-מאכט; איינער פאר וועמען מען איז ערב; איינער וואס האט אנטייל גענומען אין א פערברעכען; דער קרן, דער קא-פיטאל; געלד וואס ברייננט פראצענט; אין מוזיק — א סאלא-זינגער אדער סאלא-שפיעלער; א מין טרומייט; דער הויפט-מאטיוו אדער געדאנק פון א קונסט-ווערק; אן אריגינעלעם קונסט-ווערק.

prin'cipal and in'terest (פרינ'-סי-פעל ענד אינ'-טער-עסט) דאס קאפיטאל און פראצענטען.

principal'ities *n.* (פרינ-סי-פעל'-אי-טיז) א מלאכים-קלאס [אין דער קריסטלי-כער טעאלאגיע].

principal'ity *n.* (פרינ-סי-פעל'-אי-טי) א פירסטענטום; א קעניגרייך; הערשאפט, אויבער-הערשאפט; א פירסט, א פרינץ, א הערשער.

prin'cipally *adv.* (פרינ'-סי-פעל-אי) הויפטזעכליך, בעזונדערס.

prin'cipalness *n.* (פרינ'-סי-פעל-נעס) ערשטקייט, הויפטקייט, פאר-ראנג.

prin'cipalship *n.* (פרינ'-סי-פעל-שיפ) דער שטאנד אדער דער ראנג פון א הויפט אדער פון איינעם וואס פערנעהמט דעם ערשטען פלאץ אין עפעס.

prin'cipate *n.* (פרינ'-סי-פייט) הער-שאפט, אויבערהערשאפט; א פירסטענ-טום.

prin'cipes *n.* (פרינ'-סי-פיז) הויפט-לינגע; די ערשטע אדער וויכטיגסטע; די ערשטע אויסגאבען פון א בוך. ז. *princeps*

princip'ia *n.* (פרינ-סיפ'-אי-א) די ערשטע פרינציפן, די ערשטע גרונד=זעצע, גרונד=עלעמענטן, גרונד=יסודות.

princip'ial *a.* (פרינ-סיפ'-אי-על) עלעמענטאר, וואס איז שייך צו די גרונד=עלעמענטן אדער ערשטע פרינציפן.

princip'iant *a. and n.* (פרינ-סיפ'-אי-ענט) וואס איז שייך צו די גרונד=פרינציפן; וואס איז שייך צום אנפאנג; אן אנפאנגער.

princip'iate *v.* (פרינ-סיפ'-אי-אייט) אנפאנגען, ארויסרופן, ארויסברייגנען.

principia'tion *n.* (פרינ-סיפ-אי-איי'-שאן) אנאליז, צוגליעדערונג, פאנאנדערלעגונג פון שטאפען אויף זייערע כעמישע עלעמענטן.

prin'ciple *n. and v.* (פרינ'-סיפל) 1. א פרינציפ, א רעגעל, א כלל, אן אנגענומענע ווארהייט, א יסוד, א גרונד=זאץ, א גרונד=עלעמענט; 2. אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט; 3. איינגעבארענע גייסטיגע פעהיגקייט; 4. אורזאכע, אור=קוועלע, אור=שטאף; 5. גרונד, גרונד=געדאנק; 6. אין כעמיע — א בעשטאנדטייל; 7. א נאטור=געזעץ, א נאטירליכע איינגענשאפט [וועלכע מען קען ניט, לויט'ן געזעץ, פאטענטירען]; פעסטשטעלען בעשטימטע פרינציפען אדער כללים; איבערגעבען איינעם געוויסע פרינציפען.
2. He is a man of **principle**. 5. In **principle** I agree with you.

prin'ciple of causal'ity (פרינ'-סיפל אוו קאה-זעל'-אי-טי) דאס קאוזאליטעטס=געזעץ. ז. ***law of causation***

prink *v.* (פרינק) זיך פוצען, זיך ציערען; פוצען, בעציערען.

prin'ker *n.* (פרינ'-קער) איינער וואס פוצט זיך.

prin'kum-pran'kum *n.* (פרינ'-קאם-פרענ'-קאם) אזא מין טאנץ.

print *v. and n.* (פרינט) 1. דרוקען; אין פאטאגראפיע — מאכען א בילד פון נעגאטיוו; אבדרוקען; שטעמפלען; 2. נאכשרייבען געדרוקטע בוכשטאבען; 3. כאראקטעריזירען אלס...; 4. דרוק; א געדרוקטע אדער געשטעמפעלטע זאך; עטוואס וואס האט אויף זיך אבגעשטעמפעלטע אוזארען; קאליקא, קאטון אדער ציץ מיט אוזארען; א בוך, א צייטשריפט; א שטעמפעל; א גראווירע; א פאטאגראפישעם בילד; אן אבדרוק, א שפור.
2. The child can **print**, but has not learned to write yet. 3. He was **printed** a coward.

print'-cloth *n.* (פרינט'-קלאהטה) ציץ [קאטון] איידער מען דרוקט אויף דעם אב די אוזארען.

print'-cut'ter *n.* (פרינט'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט ארומצושניידען פאטאגראפישע בילדער.

prin'ter *n.* (פרינ'-טער) א דרוקער, א בוך=דרוקער; אן ארויסגעבער; א טעלעגראפישער אינסטרומענט, וואו די צייכענס בעשטעהן פון געדרוקטע בוכשטאבען.

prin'ter's dev'il (פרינ'-טערז דעוול) א שיק=אינגעל אין א דרוקעריי.

prin'ter's flow'er (פרינ'-טערז פלאו'-ער) א בוך=בעציערונג, א ווינעטקע.

prin'ter's rea'der (פרינ'-טערז ריע'-דער) דער קארעקטאר.

prin'ters' ream (פרינ'-טערז ריעם) א ריען פאפיער פון 560 בויגען [אנשטאט די געוועהנליכע 480].

prin'tery *n.* (פרינ'-טער-אי) א פאבריק וואו מען דרוקט ציץ [קאטון]; א דרוקעריי.

print'-field *n.* (פרינט'-פיעלד) א פאבריק וואו מען מאכט אוזארען אויף קאטון [ציץ] אדער אויף טאפעטען [אביטשעס, שפאליר].

print'-hol'der *n.* (פרינט'-האול'-דער) א געשטעל אדער א מאלבערט פאר א פאטאגראפיע אדער גראווירע.

prin'ting *n.* (פרינ'-טינג) דאס דרוקען; דאס מאכען אוזארען [אויף ציץ, ליימענע כלים א. ז. וו.]; דרוקער=קונסט, בוך=דרוקער=קונסט; מודעות, אפישען א. ז. וו. פון א טעאטער.

prin'ting-bod'y *n.* (פרינ'-טינג-באד'-אי) ליימענע כלים, אויף וועלכע מען דארף ערשט ארויפציהען מוסטערען [אוזארען].

prin'ting-frame *n.* (פרינ'-טינג-פריים) א ראהם, אין וועלכען מען שליסט איין דאס פאטאגראפישע גלאז, אום צו בעקומען א בילד.

prin'ting-house *n.* (פרינ'-טינג-האוס) ז. ***printing-office***

prin'ting-ink *n.* (פרינ'-טינג-אינק) דרוק=טינט, דרוק=פארב.

prin'ting-machine' *n.* (פרינ'-טינג-מע-שין') א דרוק=מאשין, א שנעל=פרעס.

prin'ting-of'fice *n.* (פרינ'-טינג-אפ'-איס) א דרוקעריי.

prin'ting-pa'per *n.* (פרינ'-טינג-פיי'-פער) דרוק=פאפיער, בוך=דרוקער=פאפיער.

prin'ting-press *n.* (פרינ'-טינג-פרעס) א דרוק=פרעס.

prin'ting ream (פרינ'-טינג ריעם) ז. ***printers' ream***

prin'ting-tel'egraph *n.* (פרינ'-טינג-טעל'-אי-גרעף) א דרוק=טעלעגראף [א טעלעגראף ביי וועלכען די טעלעגראמען ווערען פון אפאראט איבערגעגעבען דורך בוכשטאבען אנשטאט די אנגענומענע טעלעגראפישע צייכענס].

prin'ting-type *n.* (פרינ'-טינג-טאיפ) דרוק=שריפט.

prin'ting-wheel *n.* (פרינ'-טינג-הוויעל) א ראד מיט בוכשטאבען אדער נומערען אין א נומערירונג=מאשין [א מאשין וואס נומערירט אויטאמאטיש די בלעטער פון ביכער, בילעטען א. ז. וו.].

print'less *a.* (פרינט'-לעס) וואס האט אויף זיך ניט קיין שפור אדער אבדרוק; וואס נעהמט ניט אויף קיין אבדרוק; וואס מאכט ניט קיין אבדרוק, וואס לאזט ניט קיין שפור.

print'-room *n.* (פרינט'-רוהם) א צימער, וואו מען האלט זאמלונגען פון ארטיסטישע דרוק=זאכען, בילדער און גראווירען.

print'-sell'er *n.* (פרינט'-סעל'-ער) א הענדלער פון ארטיסטישע דרוק=זאכען, א גראווירען=פערקויפער.

print'-shop *n.* (פרינט'-שאפ) א גראוויר=האנדלונג, א פלאץ וואו מען האנדעלט מיט ארטיסטישע דרוק=זאכען און גראווירען.

print'-works *n.* (פרינט'-הוואירקס) א פאבריק וואו עס ווערען געדרוקט די מוסטערען אויף קאטון [ציץ] און אויף טאפעטען [שפאליר, אביטשעס].

Pri'onus *n.* (פראי'-א-נאס) א מין גרויסע זשוקעס [קעפערס] מיט לאנגע פיהלערנער וואס זיינען זעהר שעדליך פאר פלאנצען.

pri'or *a. and n.* (פראי'-אר) פריהער, פריהעריג; העכער אין ראנג אדער ווירדע; א הויפט; א פריאר [אן אויפזעהער פון א מאנאסטיר פון קלענערער וויכטיגקייט].

pri'orate *n.* (פראי'-אר-אייט) פריאראט [דאס אמט, דער ראנג אדער ווירדע פון א פריאר. ז. ***prior***]; די צייט וואס מען האלט אן א פריאראט.

pri'oress *n.* (פראי'-אר-עס) א פריארין, אן אויפזעהערין פון א מאנאסטיר פון קלענערער וויכטיגקייט.

prior'ity *n.* (פראי-אר'-אי-טי) פריאריטעט, ערשטקייט; פריהעריגקייט; דאס זיין בילכער; דאס זיין העכער אין ראנג אדער ווירדע; דאס זיין א פריארי [ניט בעגרינדעט מיט פאקטען, נאר דער שכל זאל מחיב זיין, אז עס איז אזוי].

prior'ity of birth (פראי-אר'-אי-טי אוו בוירטה) די בכורה.

pri'orly *adv.* (פראי'-אר-לי) פריהער, פאר דעם.

pri'orship *n.* (פראי'-אר-שיפ) א פריאראט. ז. ***priorate***

pri'ory *n.* (פראי'-אר-אי) א מאנאסטיר פון ווניגער וויכטיגקייט.

pri'sage *n.* (פראי'-זעדזש) דאס צונעהמען א טייל פון עפעס פאר דעם קעניג; דאס רעכט צוצונעהמען א טייל פון איינגענומענע, הויפטזעכליך פון אריינגעפיהרטע סחורות, פאר'ן קעניג [פארצייטען אין ענגלאנד און פראנקרייך].

prise *n. and v.* (פראיז) דאס הויבען מיט א הויבעל [ריטשאג]; דאס געברויכען א הויבעל; הויבען מיט א הויבעל; געברויכען א הויבעל [ביים אויפברעכען].

prise o'pen (פראיז אופן) אויפברעכען.

prism *n.* (פריזם) א פריזמע, א קאנטיגע פיגור [א דריי=קאנטיגע, פיער=קאנטיגע, פינף=קאנטיגע א. ז. וו., ביי וועלכער די ענד=פלעכען זיינען פאראלעל]; א דריי=קאנטיג שטיקעל געשליפען גלאז אדער אנדער דורכזיכטיג מאטעריאל מיט פאראלעלע ענדען וואס ווערט בענוצט פאר אפטישע צוועקען [ווען א ליכט=שטראהל געהט דורך אזא פריזמע, ווערט ער צוויי מאל אבגעבויגען פון זיין וועג אין דערזעלבער ריכטונג, איינמאל ביים אריינטרעטען אין דער פריזמע און א צווייטען מאל ביים ארויסטרעטען פון איהר. דער שטראהל ווערט דאן צוטיילט אין זיינע קאלירען און בילדעט א ספעקטרום]; א ספעקטרום. ז. ***spectrum***

Prism

prismat'ic *a.* (פריז-מעט'-איק) פריזמאטיש, עהנליך צו א פריזמע; געמאכט ווי דורך א פריזמע; פערשיעדענפארביג; פאנאנדערגעלעגט, פאנאנדערגעטיילט ווי דורך א פריזמע, פון רעגענבויגען=קאלירען. ז. ***prism***

prismat'ical *a.* (פריז-מעט'-אי-קעל) ז. ***prismatic***

prismat'ically *adv.* (פריז-מעט'-אי-קעל-אי) פריזמאטיש, ווי א פריזמע; מיט דער הילף פון א פריזמע. ז. ***prism***

pris'matize *v.* (פריז'-מע-טאיז) פאנאנדערלעגען [א שטראהל] דורך א פריזמע. ז. ***prism***

pris'matoid *n.* (פריז'-מע-טאיד) א פריזמאאיד, א פריזמע=עהנליכער געאמעטרישער קערפער. ז. ***prism***

pris'moid *n.* (פריז'-מאיד) א פריזמאאיד, א פריזמע=עהנליכער געאמעטרישער קערפער. ז. ***prism***

prismoi'dal *a.* (פריז-מאי'-דעל) עהנליך צו א פריזמע, וואס איז שייך צו א פריז=

מאאיד [א פריזמע=עהנליכער געאמעטרישער קערפער]. ז. *prism*

prism'-train *n.* (פריזמ'-טריין) א רייה פריזמען [פאר אפטישע צוועקען]. ז. *prism*

pris'my *a.* (פריז'-מי) פריזמאטיש, עהנליך צו א פריזמע. ז. *prism*

pris'on *n. and v.* (פריזן) א געפענגניס, א תפיסה; איינשפארען אין א געפענגניס; נעהמען געפאנגען.

pris'on-bars *n.* (פריז'נ-בארז) געפענגניס=שטאנגען, געפענגניס=גראטעס; דאס פאנג=שפיעל [אזא קינדער=שפיעל. ז. *prisoner's base*].

pris'on-base *n.* (פריז'נ-בייס) דאס פאנג=שפיעל. ז. *prisoner's base*

pris'oner *n.* (פריז'נ-ער) א געפאנגענער; אן ארעסטאנט.

pris'oner at the bar (פריז'נ-ער עט טהי באר) אן אנגעקלאגטער וואס איז אנוועזענד ביי זיין פערהער.

pris'oner's bars (פריז'נ-ערז בארז) ז. *prisoner's base*

pris'oner's base (פריז'נ-ערז בייס) פאנג=שפיעל [א קינדער=שפיעל. בעשטעהט אין דעם וואס לויפענדיג פון איין ציעל צום צווייטען ווערען די שפיעלער פון איין צד אנגעריהרט פון די שפיעלער פון צווייטען צד. דער אנגעריהרטער ווערט געפאנגען און דאס שפיעל ענדיגט זיך, ווען איין צד איז שוין אין גאנצען געפאנגען].

pris'on-fe'ver *n.* (פריז'נ-פיע'-ווער) טיפוס.

pris'on-house *n.* (פריז'נ-האוס) א געפענגניס, א תפיסה.

pris'onment *n.* (פריז'נ-מענט) געפאנגענשאפט; דאס זיין ארעסטירט.

pris'on-ship *n.* (פריז'נ-שיפ) א געפענגניס=שיף.

pris'on-van *n.* (פריז'נ-וועז) א געפענגניס=וואגען [צו פיהרען ארעסטירטע].

pris'tav *n.* (פרים'-טעוו) א פריסטאוו [א העכערער רוסישער פאליציי=בעאמטער].

pris'tine *a.* (פרים'-טין) פרימיטיוו, אורַאלט, אורשפרינגליך, וואס בעלאנגט צו דער פריהעסטער פעריאדע אדער צום אורשפרינגליכען צושטאנד.

Pris'tis *n.* (פרים'-טים) דער זעג=פיש [א מין לענגליכער ים=פיש מיט א פיסק וואס איז בעדעקט מיט שפיצען ווי א זעג]. ז. *saw-fish*

prith'ee (פריטה'-אי) ביטע! הער דאך! [פערקירצונג פון *pray thee*].

prit'tle-prat'tle *n.* (פריט'ל-פרעט'ל) פלוידעריי, פלאפלעריי.

pri'us *n.* (פראי'-אם) עטוואס וואס געהט נויטווענדיגערווייזע פארויס, א פארבעדינגונג.

priv. אבקירצונג פון *privative* [אין גראמאטיק].

pri'vacy *n.* (פראי'-ווע-סי) פריוואטקייט, אבגעזונדערטקייט, איינזאמקייט; אן אבגעזונדערטער פלאץ; סעקרעטנעקייט; א פריוואטע אנגעלעגענהייט.

privat'-docent' *n.* (פרי-וואט'-דא-צענט') א פריוואט=דאצענט [אין אייניגע אייראפעאישע אוניווערזיטעטען — איינער וואס לייענט לעקציעס אין אן אוניווערזיטעט, האט אבער נאך ניט דעם טיטול פראפעסאר].

pri'vate *a. and n.* (פראי'-וועט) פריוואט; פערזענליך; ניט עפענטליך, געהיים; וואס האלט ניט קיין קהל'שען אמט; וואס טראגט ניט קיין קהל'שען, עפענטליכען כאראקטער; אבגעזונדערט; פערטרויט, וואס האלט א סוד; ספעציעל, בעזונדער, אינדיווידועל; וואס איז שייך צו א פשוט'ען סאלדאט; א פשוט'ער סאלדאט.

pri'vate act (פראי'-וועט עקט) א געזעץ וואס איז נוגע פריוואט פערזאנען.

pri'vate bank (פראי'-וועט בענק) א פריוואט באנק [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, א באנק וואס האט ניט קיין פערזיכערונגס=פאנד ביי דער רעגיערונג].

pri'vate bill (פראי'-וועט ביל) א פריוואט=ביל [א געזעץ=פראיעקט, וועלכער בעריהרט נור די פריוואטע אינטערעסען פון א פערזאן אדער געזעלשאפט].

pri'vate-clothes man (פראי'-וועט-קלאוטהז מען) א געהיים=פאליציסט [אין ציווילע קליידער].

pri'vate corpora'tions (פראי'-וועט קאהר-פא-ריי'-שאן) א פריוואט=קארפאראציאן [א קארפאראציאן, וואס האט ניט דעם צוועק פון קהל'שער טהעטיגקייט, אפילו ווען זי אפערירט מיט זאכען וואס זיינען ניט פון פריוואטען כאראקטער, ווי למשל, אן אייזענבאהן=געזעלשאפט]. ז. *corporation*

pri'vate ends (פראי'-וועט ענדז) פערזענליכע צוועקען.

privateer' *n. and v.* (פראי-ווע-טיער') א קאפער=שיף [א פריוואטע קריעגס=שיף, וואס האט די רעגיערונגס=ערלויבניס צו בעפאלען שיפען פון א פיינדליכען לאנד]; א קאפער [א מאטראז אדער קאפיטאן פון א קאפער=שיף]; זיין א קאפער, ארומפאהרען אויף א קאפער=שיף [מיט'ן צוועק צו בעפאלען שיפען פון א פיינדליכען לאנד].

privateer'ing *n.* (פראי-ווע-טיער'-אינג) קאפעריי, דאס זיין א קאפער. ז. *privateer*

privateer'ism *n.* (פראי-ווע-טיער'-איזם) אונגעזעצליכע אויפפיהרונג אויף'ן ים [ניט לויט די אנגענומענע אינטערנאציאנאלע קריעגס=כללים].

privateer' prac'tice (פראי-ווע-טיער' פרעק'-טים) ז. *privateering*

privateers'man *n.* (פראי-ווע-טיערז'-מען) אן אפיציער אדער מאטראז אויף א קאפער=שיף. ז. *privateer*

pri'vate interna'tional law (פראי'-וועט אינ-טער-נעש'-אנ-על לאה) די פרינציפען, לויט וועלכע די ציווילע געזעצע פון איין לאנד ווערען אבגעהיט אין די געריכטען פון אן אנדער לאנד, ווען עס האנדעלט זיך וועגען אויסלענדישע בירגער.

pri'vate judg'ment (פראי'-וועט דזשאדזש'-מענט) אין טעאלאגיע — די פערזענליכע אויסטייטשונג פון די הייליגע שריפטען [אין געגענזאץ צו דער פעסטגעשטעלטער קירכליכער אויסטייטשונג].

pri'vate law (פראי'-וועט לאה) דער טייל פון דער געזעצגעבונג וואס האט צו טהאן מיט די רעכטע און פליכטען פון פריוואט בירגער [אין געגענזאץ צו דער געזעצגעבונג וועגען שטאאטס=פערוואלטונג און שטאאטס=בעאמטע].

pri'vate laws (פראי'-וועט לאהז) געזעצע וואס זיינען נוגע די פריוואטע אינטערעסען פון פערזאנען אדער געזעלשאפטען.

pri'vate legisla'tion (פראי'-וועט לעדזש-אים-ליי'-שאן) געזעצגעבונג וואס איז נוגע בלויז בעזונדערע פערזאנען אדער קערפערשאפטען.

pri'vately *adv.* (פראי'-וועט-לי) אין געהיים; פריוואט; פערזענליך.

pri'vateness *n.* (פראי'-וועט-נעס) פריוואטקייט; סעקרעטנעקייט; אבגעזונדערטקייט; דאס זיין א פריוואט מענש [ניט קיין קהל'שער בעאמטער].

pri'vate parts (פראי'-וועט פארטס) די געשלעכטס=גליעדער.

pri'vate per'son (פראי'-וועט פויר'-סאן) א פריוואט פערזאן [ניט קיין קהל'שער בעאמטער].

pri'vate prop'erty (פראי'-וועט פראפ'-ער-טי) פריוואט=אייגענטום.

pri'vate rights (פראי'-וועט ראיטס) פריוואטע רעכטע אויף אייגענטום, פריוואט=אייגענטום.

pri'vates *n.* (פראי'-וועטס) געשלעפטס=גליעדער.

pri'vate sol'dier (פראי'-וועט סאול'-דזשער) א פראסטער סאלדאט.

private war (פראי'-וועט הוואהר) א קריעג געפיהרט פון בירגער אהן דער סאנקציע פון דעם שטאאט.

pri'vate wrong (פראי'-וועט ראהנג) א ציווילע בעשעדיגונג, אן אנגריף אויף פערזענליכע רעכטע.

priva'tion *n.* (פראי-וויי'-שאן) אוועקנעהמונג; אבוועזענהייט פון עפעס, מאנגעל; נויטה; אראבזעצונג פון אמט.

priv'ative *a. and n.* (פריוו'-ע-טיוו) אוועקנעהמענד; וואס פעראורזאכט מאנגעל אין עפעס; אין גראמאטיק — פריוואטיוו, פערניינענד [ווי די ווערטער א ה ן, נ י ט, ק י י ן א. ז. וו. אדער דער פרעפיקס א ו נ —]; עטוואס וואס איז אבהענגיג פון דער אבוועזענהייט פון עפעס אנדערש [ווי למשל, שטילקייט איז אבהענגיג פון דער אבוועזענהייט פון קלאנגען]; אין גראמאטיק — א פריוואטיוואום [א ווארט אדער ווארט=טייל וואס פערניינט].

priv'atively *adv.* (פריוו'-ע-טיוו-לי) נעגאטיוו, פערניינענד.

priv'et *n.* (פריוו'-עט) דער הארטריעגעל [א מין שעהנער קוסט אדער בוימעל מיט אייביג=גרינע בלעטער און מיט קליינע ווייסע בלומען].

Privet

priv'ilege *n. and v.* (פריוו'-אי-לעדזש) 1. א פריווילעגיע, א ספעציעלעס רעכט; 2. געבען א פריווילעגיע, מאכען פריווילעגירט.

1. Members of Congress have certain privileges. 2. I was **privileged** to meet the president.

priv'ily *adv.* (פריוו'-אי-לי) אין געהיים.

priv'ity *n.* (פריוו'-אי-טי) דאס מיטוויסען, דאס וויסען פריוואט אדער קאנפידענציעל; אנטייל=נעהמונג אין א פריוואטער, פערטרויטער אדער געהיימער אנגעלעגענהייט; מיטשולדיגקייט; געמיינזאמער אינטערעס, געגענזייטיגע געזעצליכע פערבינדונג.

priv'y *a. and n.* (פריוו'-אי) 1. פריוואט, פערזענליך; געהיים, ניט עפענטליך; אבגעזונדערט; 2. מיטוויסענד, פערטרויט, אנטיילנעהמענד אין א געהיימנים; מיט=

שולדיג; 3. אן אנטיילנעהמער; איינער וואס האט געמיינזאמע אינטערעסען מיט אן אנדערען; איינער וואס איז געגענזייטיג פערבונדען געזעצליך מיט א צווייטען; 4. אן אבטריט, א בית=הכסא.

3. A and B are privies to a contract.

priv'y cham'ber (פריוו'-אי טשיימ'-בער) א געהיימער קאבינעט, א פריוואט=צימער [אין קעניגליכען פאלאץ אין ענגלאנד].

priv'y coun'cil (פריוו'-אי קאונ'-סיל) דער געהיים=ראטה [אין ענגלאנד — א קערפערשאפט, אין וועלכער עס געהען אריין די העכסטע בעאמטע פון לאנד און די מיטגליעדער פון דער קעניגליכער פאמיליע].

priv'y coun'cilor (פריוו'-אי קאונ'-סיל-אר) א מיטגליעד פון ענגלישען געהיים=ראטה. ז. *privy council*

priv'y mem'ber (פריוו'-אי מעמ'-בער) דער מענליכער געשלעכטס=ארגאן.

priv'y parts (פריוו'-אי פארטס) די געשלעכטס=גליעדער.

priv'y to (פריוו'-אי טו) איינפערטרויט אין עפעס.

He also was **privy to** all the negotiations.

prix *n.* (פריע) א פריז, א פרעמיע, אן אויסצייכנונגס=געווינס.

pri'zable *a.* (פראי'-זעבל) ווערטהפול.

prize *n.*, *a.* and *v.* (פראיז) דאס אוועק=נעהמען אדער דאס פערכאפען דעם שונא'ס אייגענטום אין צייט פון קריעג; דאס וואס ווערט אוועקגענומען פון שונא'ס אייגענטום [הויפטזעכליך א שיף]; דער קלאנג פון יעגער=הארן וואס זאגט אז, אז די חיה איז געכאפט אדער געטויטעט; פאר=צייטען אין ענגלאנד — דאס צונעהמען אדער דאס רעכט צוצונעהמען א טייל פון פערמעגען פאר'ן קעניג; א פריז, א פרע=מיע, אן אויסצייכנונגס=בעלוינונג; א לאטערעע=געווינס; א געווינס, א פארטייל, א פריווילעגיע; דאס הויבען אדער אויפ=ברעכען מיט א הויבעל [ריטשאג]; וואס איז ווערטה א פריז, וואס האט געקרא=גען א פרעמיע אדער אן אויסצייכנונגס=געווינס; אבשאצען; שעצען; אויפהוי=בען אדער אויפברעכען מיט א הויבעל.

prize'able *a.* (פראיז'-עבל) ז. *prizable*

prize'-court *n.* (פראיז'-קאורט) דאס פריזען=געריכט [א געריכט וואס פערהאנ=דעלט וועגען פערכאפטע פיינדליכע שי=פען].

prize'-fight *n.* (פראיז'-פאיט) א פרייז=קאמפף [א באקס אדער פויסטען=קאמפף פאר א פריז אדער בעלוינונג].

prize'-figh'ter *n.* (פראיז'-פאי'-טער) א פרייז=קעמפפער [א באקסער אדער פויסטען=קעמפפער וואס שלאגט זיך צו=ליעב א פריז אדער בעלוינונג].

prize'-figh'ting *n.* (פראיז'-פאי'-טינג) א פרייז=קאמפף. ז. *prize-fight*

prize'-list *n.* (פראיז'-ליסט) א ליסטע פון די וואס האבען געוואונען פריזען [פרעמיעס, אויסצייכנונגס=בעלוינונגען]; א ליסטע פון די מאטראזען און אפיציע=רען וואס זיינען בערעכטיגט צו א חלק פון דעם שונא'ס אייגענטום וואס איז פערכאפט געווארען אויף'ן ים.

prize'man *n.* (פראיז'-מען) דער פריז=געווינער [דער וואס בעקומט די פרעמיע אויף א קאנקורס].

prize'-mas'ter *n.* (פראיז'-מעס'-טער) דער פריז=מייסטער [איינער וואס קא=מאנדירט א שיף וואס מען האט צוגע=נומען ביים שונא].

prize'-med'al *n.* (פראיז'-מעד'-על) אן עהרען=מעדאל, וואס ווערט ארויסגעגע=בען צו א געווינער אויף א קאנקורס.

prize'-mon'ey *n.* (פראיז'-מאנ'-אי) געלד וואס מען נעהמט אב פאר א פער=כאפטער פיינדליכער שיף און וואס ווערט פאנאנדערגעטיילט צווישען די מאטראזען וואס האבען די שיף פערכאפט.

pri'zer *n.* (פראי'-זער) אן אבשאצער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א קאנ=קורס אדער פרייז=קאמפף. ז. *prize-fight*

prize'-ring *n.* (פראיז'-רינג) דער פרייז=קאמפף קרייז [דאס פלאץ וואו עס קומט פאר א פרייז=קאמפף אדער וועט=קאמפף].

prize'-ta'ker *n.* (פראיז'-טיי'-קער) דער וואס בעקומט דעם פריז [אין א וועט=קאמפף אדער קאנקורס].

pro *n.* and *prep.* (פראו) אן ארגומענט אדער גרונד צו גונסטען פון עטוואס; פרא, פאר.

pro'a *n.* (פראו'-א) א פראא [א קליין לייכט און שנעל שיפעל ביי די מאלאישע פעלקער].

pro'al *a.* (פראו'-על) וואס איז געריכ=טעט צו פארענט צו.

pro and con (פראו ענד קאן) פאר און געגען.

The judge heard the argument **pro and con** and reserved his decision.

proau'lion *n.* (פראו-אה'-לי-אן) אין דער אלטער קירכליכער ארכיטעקטור — א ווערענדע אדער פארהויז פון א קירך.

probabil'iorism *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-אר-איזם) פראבאביליאריזם [די לעהרע אין דער קאטוילישער קירך, אז ווען עס זיינען פאראן ווענען א געוויסער האנד=לונג צוויי וואהרשיינליכע מיינונגען, דארף מען אננעהמען די מעהר וואהרשיינליכע מיינונג און די האנדלונג איז פערבאטען, ווען ביידע מיינונגען זיינען גלייך וואהר=שיינליך].

probabil'iorist *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-אר-איסט) א פראבאביליאריסט, אן אנ=העננער פון פראבאביליאריזם. ז. *probabiliorism*

prob'abilism *n.* (פראב'-ע-ביל-איזם) דער פראבאביליזם [די לעהרע אין דער קאטוילישער קירך, אז ווען עס גיבען ווע=גען א געוויסער האנדלונג צוויי וואהרשיינ=ליכע מיינונגען, וואס ביידע זיינען ניט זיכער, לויט איין מיינונג איז דיעזע האנד=לונג מאראליש און לויט דער צווייטער — אונמאראליש, קען מען דיעזע האנד=לונג האלטען פאר מאראליש.

prob'abilist *n.* (פראב'-ע-ביל-איסט) איינער וואס האלט פון דער בעהויפטונג, אז געוויסעס און זיכערעס עקזיסטירט ניט און עס זיינען נור פאראן וואהרשיינליכ=קייטען; א פראבאביליסט, אן אנהעננער פון פראבאביליזם. ז. *probabilism*

probabil'ities *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-טיז) וואהרשיינליכקייטען; פארויסזאגונ=גען וועגען וועטער; וועטער=נביאות.

probabil'ity *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-טי) וואהרשיינליכקייט; אין מאטעמאטיק — דאס פערהעלטניס אדער פראפארציע פון די צופעלע, וועלכע זיינען צו גונסטען פון א פאסירונג, צו דער טאטאלער צאהל צו=פעלע, וועלכע זיינען פאר און געגען דיע=זער פאסירונג; א וועטער=נביא.

prob'able *a.* (פראב'-עבל) וואהרשיינ=ליך; וואס האט מעהר ראיות פאר איי=דער געגען.

prob'able caus'es (פראב'-עבל קאהז'-עז) וואהרשיינליכקייטס=פאקטען אדער אומ=שטענדען [פאקטען אדער אומשטענדען געגען א בעשולדיגטען, וועלכע זיינען אויף אזוי פיעל וואהרשיינליך, דאס מען קען דעם בעשולדיגטען אויף זייער סמך פער'משפט'ען].

prob'ably *adv.* (פראב'-ע-בלי) וואהר=שיינליך.

The story is **probably** true.

pro'bang *n.* (פראו'-בענג) אזא בינגזא=מער זאנד, מייסטענס פון פיש=ביין, וואס דאקטוירים געברויכען צו קורירען דעם האלז אדער ארויסצונעהמען עטוואס וואס האט זיך פערהאלטען אין גארגעל אדער אין דער שפייז=רעהר.

pro'bate *a.* and *n.* (פראו'-בייט) וואס איז שייך צו דער בעשטעטיגונג פון א צואה; אן אפיציעלע בעשטעטיגונג פון א צואה; די קאפיע פון אזא בעשטעטי=גונג.

pro'bate court (פראו'-בייט קאורט) א געריכט וואס האט אונטער זיין אויפ=זיכט די בעשטעטיגונג פון צואות און ירושות.

pro'bate-du'ty *n.* (פראו'-בייט-דיו'-טי) ערבשאפטס=שטייער [דער שטייער וועלכען מען בעצאהלט פאר א פערמעגען וואס געהט איבער בירושה].

pro'bate judge (פראו'-בייט דזשאדזש) א ריכטער וואס האט די אויפזיכט אויף צואות [צו פראבירען זייער ריכטיגקייט און זיי צו בעשטעטיגען].

proba'tion *n.* (פרא-ביי'-שאן) א בע=וויין; די בעוויין=פיהרונג [פאר'ן גע=ריכט]; די פראבירונג, די פראבע, דער עקזאמען; די פראבע אדער עקזאמען, וואס א מאנאך דארף בעשטעהן ביים אריינ=נעהמען איהם אין א מאנאסטיר; דאס האלטען אונטער אויפזיכט א פעראור=טיילטען צו געפענגניס, אום זיך צו אי=בערצייגען, אז ער קען זיך אויפפיהרען גוט און קען בעפרייט ווערען פון'ם אור=טייל.

proba'tional *a.* (פרא-ביי'-שאנ-על) וואס דיענט אלס פראבע; וואס דיענט אלס בעוויין. ז. *probation*

proba'tionary *a.* (פרא-ביי'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א פראבע; וואס דיענט אלס פראבע.

proba'tioner *n.* (פרא-ביי'-שאנ-ער) איינער וואס ווערט עקזאמענירט; איינער וואס ווערט אנגענומען אויף פראבע; א נייילינג, אן אנפאנגער.

proba'tionership *n.* (פרא-ביי'-שאנ-ער-שיפ) דאס געפינען זיך אונטער פרא=בע; דאס זיין א נייילינג אדער אנפאנגער.

proba'tionist *n.* (פרא-ביי'-שאנ-איסט) ז. *probationer*

proba'tion of'ficer (פרא-ביי'-שאן אפ'-איס-ער) א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער א פעראורטיילטען צו געפענגניס וואס איז אויף פראבע. ז. *probation work*

proba'tion work (פרא-ביי'-שאן הוואירק) דאס האלטען אונטער אויפזיכט א פעראורטיילטען צו געפענגניס, אום זיך צו איבערצייגען, אז ער קען זיך אויפפיה=רען גוט און קען בעפרייט ווערען פון דער שטראף.

pro'bative *a.* (פראו'-ביי-טיוו) וואס דיענט צו פראבע אדער צום בעוויין; בע=וויזענד.

proba'tor *n.* (פרא-ביי'-טאר) א פראבירער, אן עקזאמענירער.

pro'batory *a. and n.* (פראו'-ביי-טא-רי) וואס דיענט אלס בעווייז אדער אלס פראבע; דאס הויז וואו מען האלט די קאנדידאטען פאר מאנאכען, וועלכע דארפען אויסהאלטען א געוויסע פראבע איידער זיי ווערען אויפגענומען אין קלויסטער.

proba'tum est (פרא-ביי'-טאם עסט) עס איז אויספראבירט געווארען [ווערט מייסטענס געברויכט אלס א בעמערקונג אויף א רעצעפט].

probe *v. and n.* (פראוב) עקזאמענירען, אונטערזוכען [בעזאנדערס דעם קערפער אדער א וואונד]; זאנדירען, אונטערזוכען מיט א זאנד; אויספארשען; דורכשטעכען [א פערמאכטע כלי, כדי ארויסצולאזען די צונויפגעדריקטע לופט אדער גאז וואס געפינט זיך דארטען]; א פראבע; א זאנד [א כירורגישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען א וואונד אדער וועלכע עס איז עפנונג אין קערפער].

probe'-poin'ted *a.* (פראוב'-פאינ'-טעד) וואס האט א טעמפען שפיץ, ווי א זאנד.

probe'-scis'sors *n.* (פראוב'-סיז'-ארז) א שערעלע צו עפענען וואונדען [האט א קעפעלע אויף'ן שפיץ].

pro'bingly *adv.* (פראו'-בינג-לי) אונטערזוכענד.

prob'ity *n.* (פראב'-אי-טי) עהרליכקייט; אויפריכטיגקייט.

prob'lem *n.* (פראב'-לעם) א פראבלעמע, אן אויפגאבע, א שווערע פראגע.

problemat'ic *a.* (פראב-לע-מעט'-איק) פראבלעמאטיש, פראגליך, צווייפעלהאפט, אונבעשטימט.

problemat'ical *a.* (פראב-לע-מעט'-אי-קעל) ז. *problematic*.

problemat'ically *adv.* (פראב-לע-מעט'-אי-קעל-אי) פראבלעמאטיש, פראגליך, צווייפעלהאפט.

prob'lematize *v.* (פראב'-לעם-ע-טאיז) פארלעגען פראבלעמען אדער אויפגאבען.

pro bo'no pub'lico (פראו באו'-נאו פאב'-לי-קאו) לטובת הכלל, פאר דאס בעסט פון פובליקום.

proboscid'ean *a. and n.* (פראו-בא-סיד'-אי-ען) ז. *proboscidian*.

proboscid'ian *n. and a.* (פראו-בא-סיד'-אי-ען) א ריסעל=חיה, א חיה וואס האט א ריסעל [א לאנגער שנויץ] ווי דער•עלפאנט, למשל; וואס האט א שנויץעהנליך מויל [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א ריסעל.

probos'cis *n.* (פרא-באס'-איס) דער ריסעל [שנויץ] פון אן עלפאנט; א לאנגע בויגזאמע נאז אדער שנויץ; א שנויץעהנליך מויל [ביי אינזעקטען].

probos'cis-mon'key *n.* (פרא-באס'-איס-מאנ'-קי) אזא אפע [אבעזיאנע] וואס האט א לאנגע און בויגזאמע נאז.

proca'cious *a.* (פרא-קיי'-שאס) אונפערשעהמט, חוצפה'דיג.

procac'ity *n.* (פרא-קעס'-אי-טי) אונפערשעהמטקייט, חוצפה.

procar'dium *n.* (פרא-קאר'-די-אם) דאס הארץ=גריבעלע, דאס לעפעלע [דאס גריבעלע אונטער דער ברוסט געגענאיבער דעם מאגען].

proceden'do *n.* (פראו-סי-דענ'-דאו) די אויפפאדערונג פון א העכערען געריכט צו א ריכטער פון א נידריגערען געריכט פארטצוזעצען די פיהרונג פון א פראצעס, וועלכען ער האט אבגעלעגט.

proce'dure *n.* (פרא-סיע'-דזשור) די פראצעדורע, דער גאנג פון א זאך; די בעגעהונג, די האנדלונג.

proceed' *v.* (פרא-סיעד') 1. פארטזעצען, געהן ווייטער; 2. ארויסקומען, ענטשטעהן; 3. האנדלען, זיך בעגעהן אדער ווירקען אויף א געוויסען אופן; זיך נעהמען צו דער ארבייט; 4. אנפאנגען אדער פיהרען א פראצעס געגען אימעצען.

1. Let us **proceed** on our journey. 2. The new **proceeds** always from the old. 3. He **proceeds** on certain principles, which I do not accept. 4. The courts will **proceed** against the offender.

procee'der *n.* (פרא-סיע'-דער) דער, וואס זעצט פאר, וואס געהט פארווערטס, וואס מאכט פארטשריטע; איינער וואס קריעגט אן אקאדעמישען טיטול.

procee'ding *n.* (פרא-סיע'-דינג) א האנדלונג; א פאסירונג; א פארטזעצונג; א פארטשריט.

procee'dings *n.* (פרא-סיע'-דינגז) 1. די פיהרונג פון א פראצעס; פראצעס=אקטען; פראצעס=פאפיערען; 2. די פערהאנדלונגען פון א פעראיין אדער פון א געזעלשאפט, דער פראטאקאל פון די פערהאנדלונגען.

1. The **proceedings** in this case are published in the court records. 2. The society issues an annual report of its **proceedings**.

pro'ceeds *n.* (פראו'-סיעדז) די איינגאהמען, די איינקונפט, די הכנסה [פון עטוואס וואס מען האט פערקויפט].

He sold his property and invested the **proceeds** in government bonds.

proceleusmat'ic *a. and n.* (פראס-ע-ליוס-מעט'-איק) אויפמונטערענד, ערמוטיגענד; וואס בעשטעהט פון פיער קורצע זילבען [וועגען א פערזען=פוס]; א פערזען=פוס וואס בעשטעהט פון פיער קורצע זילבען.

procella'rian *n. and a.* (פראס-ע-לייר'-י-ען) דער שטורם=פויגעל [אזא קליינער שווארץ=ווייסער ים=פויגעל]; וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו א שטורם=פויגעל; וואס איז שייך צו א שטורם=פויגעל אדער צום מין שטורם=פויגלען. ז. *petrel*.

procer'ity *n.* (פראו-סער'-אי-טי) הויכקייט, א הויכער וואוקס.

proc'ess *n. and v.* (פראס'-עס) דער פראצעס, דער גאנג, לויף; דער פארגאנג, דער פערלויף; די מעטאדע; א פארטזעצונג; א פארטשריט; א פראצעס, א משפט; א צואוואוקס, אן ארויסשטארצונג; פערפיהרען א פראצעס אדער משפט [געגען אימעצען]; רעפראדוצירען דורך א מעכאנישען אדער פאטאגראפישען פראצעס.

proces'sion *n. and v.* (פרא-סעש'-אן) א פראצעסיאן, א מארש, א מאסען=מארש; דאס ארויסקומען [ספעציעל וועגען הייליגען גייסט אדער וועגען דער נשמה]; געהן אין א פראצעסיאן אדער מארש; מארשירען צו בעזעצען שטיקער לאנד [אן אויסדרוק געברויכט אין נארד=קאראלאינע און טענעסי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

proces'sional *a. and n.* (פרא-סעש'-אנ-על) געברויכט אין א פראצעסיאן; וואס געהערט צו א פראצעסיאן; דאס פראצעסיאנס=בוך [א בוך וואס ענטהאלט די דינים און די הימנען פון די פראצעסיאנען פון דער קאטוילישער קירך]; א הימנע וואס ווערט געזונגען אין א רעליגיעזער פראצעסיאן.

proces'sionalist *n.* (פרא-סעש'-אנ-על-איסט) אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sionally *adv.* (פרא-סעש'-אנ-על-אי) אויף דעם אופן פון א פראצעסיאן; אין א פייערליכען מארש.

proces'sionary *a. and n.* (פרא-סעש'-אנ-איי-רי) וואס געהערט צו א פראצעסיאן; וואס בעוועגען זיך אין א רייה ווי אין א פראצעסיאן [וועגען געוויסע ווערים אדער אינזעקטען]; א בעאמטער אין נארד=קאראלאינע און טענעסי [נארד=אמעריקאנער שטאאטען], וועלכער דארף אויסמעסטען לאנד=טיילען אויף דעם פערלאנג פון די אייגענטימער.

proces'sionary cat'erpillar (פרא-סעש'-אנ-איי-רי קעט'-ער-פיל-אר) די פראצעסיאנס=רויפע [אזא ווארים, וועלכער געהט אלע מאל אין רייהע מיט אנדערע אזעלכע ווערים ווי אין א פראצעסיאן.].

proces'sioner *n.* (פרא-סעש'-אנ-ער) א בעאמטער אין נארד=קאראלאינע און טענעסי [נארד=אמעריקאנער שטאאטען], וועלכער דארף אויסמעסטען לאנד=טיילען אויף דעם פערלאנג פון די אייגענטימער; אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sion-flow'er *n.* (פרא-סעש'-אנ-פלאו'-ער) די מילך=פלאנצע. ז. *milkwort*.

proces'sioning *n.* (פרא-סעש'-אנ-אינג) דאס אויסמעסטען און אונטערזוכען די לאנד=גרענעצען אין אייניגע פון די אמעריקאנער שטאאטען דורך די ארטיגע בעאמטע, כדי צו בעשטימען די ריכטיגע גרויס און די גרענעצען פון די לאנד=טיילען פון יעדען לאנד=אייגענטימער.

proces'sionist *n.* (פרא-סעש'-אנ-איסט) אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sive *a.* (פרא-סעס'-איוו) וואס געהט פארווערטס, פארטשטרייטענד.

proc'ess-ser'ver *n.* (פראס'-עס-סויר'-ווער) א געריכטס=דיענער, אן אנגעשטעלטער אין געריכט וואס ברייינגט די פארלאדונג [פאוועסטקע] צום געריכט.

proces'sus *n.* (פרא-סעס'-אס) אן אנוואוקס אדער אויסוואוקס אויף'ן קערפער.

pro'chein amy' (פראו'-שען א-מי') אין יוריספרודענץ — דער נעכסטער פריינד [איינער וואס נעהמט זיך אן פאר די רעכטען פון א מינדעריעהריגען].

pro'chronism *n.* (פראו'-קראנ-איזם) א פריהערדיגע דאטירונג [דאס אנגעבען די צייט פון א פאסירונג פריהער ווי אין דער ווירקליכקייט].

proc'idence *n.* (פראס'-אי-דענס) דאס אראבפאלען; אין מעדיצין — דאס אראבפאלען אדער אראבלאזען זיך [וועגען א טייל פון קערפער וואס לאזט זיך אראב פון זיין נארמאלען ארט].

proc'ident *a.* (פראס'-אי-דענט) אראבפאלענד; אין מעדיצין — וואס פאלט אדער לאזט זיך אראב פון זיין נארמאלען ארט [וועגען קערפער=גליעדער].

procid'uous *a.* (פרא-סידזש'-יו-אס) אראבפאלענד, וואס פאלט אראב פון זיין ריכטיגען פלאץ.

procinct' *n.* (פרא-סינקט') צוגעגרייטקייט, פארטיגקייט [בעזונדערס צו מלחמה].

proclaim' *v.* (פרא-קליים') פראקלאמירען, אויסרופען, בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; שטעלען אונטער פאליציי-אויפזיכט.

proclai'mant *n.* (פראַ-קליי'-מענט) ז. *proclaimer*.

proclai'mer *n.* (פראַ-קליי'-מער) אַ פּראָקלאַמירער, אַן אויסרופער, אַ בעקאַנטמאַכער.

proclama'tion *n.* (פראַק-ליי-מיי'-שאַן) אַ פּראָקלאַמאַציאָן, אַן אויסרופונג, אַ בעקאַנטמאַכונג, אַ פערעפענטליכונג; אַן עפענטליכע ערקלערונג.

proclama'tion of war (פראַק-ליי-מיי'-שאַן אָוו הוואָהר) קריעגס־ערקלערונג.

procline' *v.* (פראַ-קלאַין') זיך לעהנען, נייגען אדער בויגען נאָך פאָרענט.

proclit'ic *a.* and *n.* (פראַ-קליט'-איק) אין גראַמאַטיק — פּראָקליטיש, וואָס איז אבהענגיג אין אקצענט פון דעם נעכסטען וואָרט, וואָס האָט ניט קיין אייגענעם אַקצענט [וועגען געוויסע איינזילבינע ווערטער]; אַן איינזילבינעס וואָרט וואָס האָט ניט קיין אייגענעם אַקצענט און גיסט זיך צוזאַמען אין דער אויסשפּראַך מיט דעם וואָרט וואָס קומט נאָך איהם.

proclive' *v.* (פראַ-קלאַיוו') נייגען; זיין גענייגט.

procliv'ity *n.* (פראַ-קליוו'-אי-טי) ניי־גונג; פעהיגקייט צום לערנען, אויפפאַסונגס־פעהיגקייט.

procli'vous *a.* (פראַ-קלאַי'-וואַס) גע־נייגט; געבויגען.

He has proclivous teeth.

procli'vousness *n.* (פראַ-קלאַי'-וואַס-נעס) גענייגטקייט; געבויגענקייט.

procon'sul *n.* (פראַ-קאַנ'-סאַל) אַ פּראָ־קאַנסול [אַ פאַרצייטיגער רוימישער בעאַמטער וואָס פלעגט פערנעהמען די שטעלע פון אַ קאַנסול ניט זייענדיג אַליין אַ קאַנסול].

procon'sular *a.* (פראַ-קאַנ'-סיו-לאַר) פּראָקאַנסולאַריש, וואָס איז שייך צו אַ פּראָ־קאַנסול. ז. *proconsul*.

procon'sulary *a.* (פראַ-קאַנ'-סיו-לע-רי) ז. *proconsular*.

procon'sulate *n.* (פראַ-קאַנ'-סיו-לייט) ז. *proconsulship*.

procon'sulship *n.* (פראַ-קאַנ'-סאַל-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ פּראָקאַנסול. ז. *proconsul*.

procras'tinate *v.* (פראַ-קרעס'-טי-נייט) אָבלעגען אויף שפּעטער; מעדלעווען, פערשפּעטיגען.

procrastina'tion *n.* (פראַ-קרעס-טי-ניי'-שאַן) די אָבלעגונג; די געוואָהנהייט אָבצולעגען אדער צו פערשפּעטיגען.

procras'tinative *a.* (פראַ-קרעס'-טי-ניי-טיוו) פערשפּעטיגענד, וואָס מעדלעוועט, אָבלעגענד.

procras'tinator *n.* (פראַ-קרעס'-טי-ניי-טאַר) אַן אָבלעגער, אַן אָבציהער; איינער וואָס מעדלעוועט אדער פערציהט אַ זאַך אדער טהעטיגקייט.

procras'tinatory *a.* (פראַ-קרעס'-טי-ניי-טאַ-רי) וואָס איז שייך צו פערשפּעטיגונג; וואָס פאָדערט אָבלעגונג.

pro'creant *a.* and *n.* (פּראָו'-קרי-ענט) פרוכטבאַר; געבעהרענד, וואָס געבעהרט; אַ גע־בעהרענדע, אַ שאַפענדער; אַ געבעהרער.

pro'create *v.* (פּראָו'-קרי-אייט) געבע־רען; אַרויסברייננגען, בעשאַפען, אַרויסגע־בען.

procrea'tion *n.* (פּראָו-קרי-איי'-שאַן) די געבעהרונג, די אַרויסבריינגונג; די בע־שאַפונג, די אַרויסגעבונג.

pro'creative *a.* (פּראָו'-קרי-איי-טיוו) פרוכטבאַר; געבעהרענד, וואָס געבעהרט.

pro'creative fac'ulty (פּראָו'-קרי-איי-טיוו פעק'-אַל-טי) ז. *procreativeness*.

pro'creativeness *n.* (פּראָו'-קרי-איי-טיוו-נעס) די אַרויסבריינגונגס־קראַפט, די בעשאַפונגס־קראַפט, די געבעהרונגס־קראַפט.

pro'creator *n.* (פּראָו'-קרי-איי-טאַר) אַ בעשאַפער, אַן אַרויסברייננגער, אַ גע־בעהרער, אַ פאָטער.

pro'creatrix *n.* (פּראָו'-קרי-איי-טריקס) אַ געבעהרענדע, אַ מוטער.

Procrus'tean *a.* (פראַ-קראַס'-טי-ען) וואָס איז שייך אדער איז עהנליך צו פּראָ־קרוסטוס [אַ גזלן אין אַלטען גריכענלאַנד וועגען וועלכען די לעגענדע דערצעהלט, אַז יעדען וועמען ער פלעגט אַריינכאַפּען, פלעגט ער אויסציהען אויף אַ בעט, און אויב דער קרבן איז געווען צו לאַנג, פלעגט ער איהם אָבהאַקען די פיס]; צוגעבענד אַ געוויסע פאָרם דורך גוואַלט.

procrus'teanize *v.* (פראַ-קראַס'-טי-ען-איז) צוגעבען אַ געוויסע פאָרם דורך גוואַלט; אויסציהען אדער איינציהען דורך גוואַלט. ז. *Procrustean*.

proctag'ra *n.* (פראַק-טעג'-ראַ) ז. *proctalgia*.

proctal'gia *n.* (פראַק-טעל'-דזשי-אַ) אַ שמערץ אין דעם מאַסט־דאַרם אדער גלייכער קישקע. ז. *rectum*.

procti'tis *n.* (פראַק-טאַי'-טיס) אַן ענט־צינדונג פון מאַסט־דאַרם [גלייכע קישקע]. ז. *rectum*.

proctopto'ma *n.* (פראַק-טאַפּ-טאָו'-מאַ) אין מעדיצין — די אָבשוואַכונג פון דעם מאַסט־דאַרם [די גלייכע קישקע, אין וועל־כער עס קלייבט זיך אָן די צאה איידער זי געהט אַרויס פון קערפּער].

proc'tor *n.* and *v.* (פראַק'-טאַר) אַ געשעפטס־פערוואַלטער; אַ בעפאָלמעכטיג־טער; אַ פּראָקוראַטאָר; אַן אַדוואָקאַט אדער פּראָקוראָר אין אַ קירכליכען גע־ריכט; אַן אינספּעקטאָר אין אַן ענגלישען אוניווערזיטעט, וועלכער האָט אויפזיכט איבער דער אָרדנונג; אַ משגיח; פערוואַל־טען; אַנפיהרען איינעמס געשעפט; פער־טרעטען אימעצען אדער עפּעס אַלס אַד־וואָקאַט אדער פּראָקוראָר.

proc'torage *n.* (פראַק'-טאַר-עדזש) די פערוואַלטונג אדער אַנפיהרונג פון עפּעס.

procto'rial *a.* (פראַק-טאָו'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַן אויפזעהער, פערוואַלטער אדער משגיח.

proctor'ical *a.* (פראַק-טאַר'-אי-קעל) אויפזעהעריש [וואָס געהערט צו אַן אויפ־זעהער פון אַ שוהל אדער אוניווערזי־טעט].

proctorrha'gia *n.* (פראַק-טאַ-ריי'-דזשי-אַ) אַ בלוט־פלוס פון דער עפנונג פון הינטער־לייב.

proctorrhe'a *n.* (פראַק-טאַ-רי'-אַ) אַ קראַנקהאַפטע פליסונג פון דער עפנונג פון הינטער־לייב.

proc'tor's dogs (פראַק'-טאַרז דאָגז) די אונטער־משגיחים [אין אוניווערזי־טעט].

proc'torship *n.* (פראַק'-טאַר-שיפּ) אויפזעהערשאַפט [דאָס אַמט פון אַ משגיח אין אַ שוהל אדער אוניווערזיטעט].

procum'bent *a.* (פראַ-קאַמ'-בענט) אַנידערגעלעגט, אויסגעשטרעקט [אַוועקגע־לעגט מיט'ן פּנים צו דער ערד]; אין באַ־טאַניק — אויסגעשטרעקט, אויסגעצויגען [וועגען פלאַנצען וואָס ליגען אויסגע־צויגען איבער דער ערד].

procur'able *a.* (פראַ-קיור'-עבל) וואָס מען קען בעקומען אדער קריעגען; וואָס קען פערשאַפט ווערען.

proc'uracy *n.* (פראַק'-יו-ריי-סי) דאָס פיהרען איינעמס געשעפטען אדער איי־נעמס פּראָצעס; דאָס אַמט אדער די דיענ־סטע פון אַ פּראָקוראַטאָר. ז. *procurator*.

procura'tion *n.* (פראַק-יו-ריי'-שאַן) די פערשאַפונג אדער איינשאַפונג; די פערוואַלטונג, די פיהרונג פון איינעמס געשעפטען; די פאָלמאַכט; דער דאָקו־מענט וואָס גיט אַ פאָלמאַכט איבער עפּעס; דאָס געלד וואָס ווערט אויסגעצאָהלט צו אַ בישאָף פאַר ערפילען געוויסע פליכ־טען.

procura'tion-mon'ey *n.* (פראַק-יו-ריי'-שאַנ-מאַנ'-אי) מעקלער־געלד [דאָס געצאָהלט וואָס אַ געלד־מעקלער בעקומט פאַר שאַפען איינעם אַ הלואה].

proc'urator *n.* (פראַק'-יו-ריי-טאַר) אין אַלטען רוים — אַ פּראָקוראַטאָר, דער פערוואַלטער איבער די קייזערליכע הכנסות אין דער פּראָווינץ; אַ רעגיערונגס צאָל־בעאַמטער; איינער וואָס פיהרט אַן אַנ־דערענס געשעפטען; אַ פערוואַלטער, אַ פאַרשטעהער.

procurato'rial *a.* (פראַק-יו-ריי-טאָו'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַ פּראָקוראַ־טאָר. ז. *procurator*.

proc'uratorship *n.* (פראַק'-יו-ריי-טאַר-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ פּראָקוראַטאָר. ז. *procurator*.

proc'uratory *a.* and *n.* (פראַק'-יו-ריי-טאַ-רי) וואָס איז שייך צו אַ פאָל־מאַכט צו פערוואַלטען איינעמס געשעפ־טען אדער צו פערטרעטען איינעם אין געריכט; דער דאָקומענט וואָס בעשטע־טיגט אַזאַ פאָלמאַכט.

procure' *v.* (פראַ-קיור') פערשאַפען, קריעגען, בעקומען, ערהאַלטען; פעראורזאַכען, אַנמאַכען; פערמיטלען; צושטע־לען, פערמעקלערען [פּראָסטיטוטקעס].

procure'ment *n.* (פראַ-קיור'-מענט) די פערשאַפונג, די פערמיטלונג; דאָס צו־שטעלען; דאָס ערווערבען.

procur'er *n.* (פראַ-קיור'-ער) אַ פער־שאַפער; דער וואָס פעראורזאַכט אַז עפּעס זאָל געטהאָן ווערען; אַ פערמיטלער; אַ פאַקטאָר, אַ קופּלער [איינער וואָס שטעלט צו פּראָסטיטוטקעס].

procur'ess *n.* (פראַ-קיור'-עס) אַ פאַק־טאָרקע, אַ קופּלערין [איינע וואָס שטעלט צו פּראָסטיטוטקעס].

procureur' *n.* (פראַ-קיו-רויר') אַ פּראָ־קוראָר, אַן אַדוואָקאַט וואָס פערטרעט דעם שטאַאַט אדער די רעגיערונג אין אַן אַנ־קלאַגע.

procur'sive *a.* (פראַ-קויר'-סיוו) וואָס לויפט פאָרויס.

procurva'tion *n.* (פּראָו-קויר-וויי'-שאַן) דאָס בויגען זיך פאָרויס.

prod *n.* and *v.* (פּראָד) אַ שפּיציג גע־וועהר אדער געצייג, ווי אַ שפּיציגער שטע־קען [צום אַנטרייבען פיה] אדער אַן אָהל; אַ שטאָך מיט אַ שפּיציגער זאַך; שטעכען [ווי מיט אַ טרייב־שטעקען אדער מיט אַן אָהל].

prod'igal *n.* and *a.* (פּראָד'-אי-געל) פערשווענדעריש; אויסברייננגעריש; אַ פערשווענדער, אַן אויסברייננגער.

prod'igalise *v.* (פראד'-אי-געל-איז) ז. *prodigalize*.

prodigal'ity *n.* (פראד-אי-געל'-אי-טי) פערשווענדונג, אויסברייינגעריי [פון געלד]; ותרנות; ברייט=הארציגקייט.

prod'igalize *v.* (פראד'-אי-געל-איז) אויסברייינגען צופיעל; זיין פערשווענדעריש.

prod'igally *adv.* (פראד'-אי-געל-אי) אויף א פערשווענדערישען אדער אויסברייינגערישען אופן.

prod'igate *v.* (פראד'-אי-גייט) פערשווענדען, אויסברייינגען.

prodig'ious *a.* (פרא-דידזש'-אס) וואונדערבאר גרויס; אונגעהייער, שרעקליך.

prodig'iously *adv.* (פרא-דידזש'-אס-לי) אויף א וואונדערבארען, אונגעהייערען אדער שרעקליכען אופן.

prodig'iousness *n.* (פרא-דידזש'-אס-נעס) וואונדערבארקייט; אונגעהייערקייט, שרעקליכקייט.

prod'igy *n.* (פראד'-אי-דזשי) א וואונדער; אן אונגעהייערע זאך, א משונה'דיגע בעשעפעניש; א סטראשידלע.

prod'romal *a.* (פראד'-רא-מעל) פארגעננליך, פארלויפיג [וועגען די ערשטע סמנים, וועלכע ווייזען זיך ארויס ביים אנהויב פון א געוויסער קראנקהייט].

prodrom'ata *n.* (פרא-דראמ'-ע-טא) די ערשטע סימפטאמען אדער סמנים וואס ווייזען זיך ארויס ביים אנהויב פון א קראנקהייט.

pro'drome *n.* (פראו'-דראום) א פראדראם, איינע פון די ערשטע סמנים פון א קראנקהייט; א ליטערארישעם אדער וויסענשאפטליכעם ווערק וואס דיענט אלס איינלייטונג צו אן אנדער ווערק.

prodrom'ic *a.* (פרא-דראמ'-איק) וואס איז שייך צו א פראדראם אדער צו דעם ערשטען סמן פון א קראנקהייט.

prod'romous *a.* (פראד'-רא-מאס) ז. *prodromal*.

prod'romus *n.* (פראד'-רא-מאס) ז. *prodrome*.

prod'romy *n.* (פראד'-רא-מי) א צייכען דערפון וואס דארף קומען, אן אנדייטונג אויף דער צוקונפט.

produce' *v.* (פרא-דיוס') 1. ארויסברייינגען, ארויסגעבען, פראדוצירען; 2. פערורזאכען; ברייינגען, געבען, צייגען; פערלענגערען, אויסציהען.

1. The manager **produced** five new plays last season. 2. Small mistakes often **produce** most serious consequences.

prod'uce *n.* (פראד'-יוס) דאס פראדוקט; פערמע=פראדוקט; איינקונפט.

prod'uce-bro'ker *n.* (פראד'-יוס-בראו'-קער) דער פראדוקטען=מאקלער.

produce' by incuba'tion (פרא-דיוס' באי אינ-קיו-ביי'-שאן) אויסבריהען.

prod'uce-exchange' *n.* (פראד'-יוס-עקס-טשיינדזש') א בערזע וואו פראדוקטען ווערען געקויפט און פערקויפט.

prod'uce-mer'chant *n.* (פראד'-יוס-מויר'-טשענט) א הענדלער אדער מעקלער פון פראדוקטען.

produ'cent *n.* (פרא-דיו'-סענט) דער אדער דאס וואס פראדוצירט אדער ברייינגט ארויס.

produ'cer *n.* (פרא-דיו'-סער) אן ארויסברייינגער, א פראדוצירער, א שאפער.

producibil'ity *n.* (פרא-דיו-סי-ביל'-אי-טי) פראדוצירבארקייט; דאס קענען ארויסגעבראכט ווערען.

produ'cible *a.* (פרא-דיו'-סיבל) וואס קען פראדוצירט ווערען; וואס קען ארויסגעבראכט ווערען.

produ'cibleness *n.* (פרא-דיו'-סיבל-נעס) דאס קענען פראדוצירט אדער ארויסגעבראכט ווערען.

prod'uct *n.* (פראד'-אקט) א פראדוקט; דאס רעזולטאט, די סומע [פון א רעכנונג, איבערהויפט פון א כפל].

produc'tile *a.* (פרא-דאק'-טיל) וואס קען פערלענגערט ווערען, וואס קען אויסגעצויגען ווערען.

produc'tion *n.* (פרא-דאק'-שאן) פראדוצירונג, ארויסברייינגונג, שאפונג; א ווערק; א פראדוקט.

produc'tive *a.* (פרא-דאק'-טיוו) פראדוקטיוו; פרוכטבאר; ארויסברייינגענד, שאפענד.

produc'tively *adv.* (פרא-דאק'-טיוו-לי) אויף א פראדוקטיווען שטייגער.

produc'tiveness *n.* (פרא-דאק'-טיוו-נעס) די פראדוקטיוויטעט, די פרוכטבארקייט.

productiv'ity *n.* (פראו-דאק-טיוו'-אי-טי) פראדוקטיוויטעט, פרוכטבארקייט.

produc'tress *n.* (פרא-דאק'-טרעס) די פראדוצירערין, די וואס שאפט אדער ברייינגט עפעס ארויס.

pro'em *n.* (פראו'-עם) א פאררעדע, א הקדמה, אן איינלייטונג.

proe'mial *a.* (פרא-אי'-מי-על) איינלייטענד; וואס איז שייך צו א הקדמה אדער פאררעדע.

profana'tion *n.* (פראפ-ע-ניי'-שאן) פראפאנאציע, פערשוועכונג, ענטהייליגונג, דאס מחלל זיין.

profan'atory *a.* (פרא-פענ'-ע-טא-רי) פראפאנירענד; פערשוועכענד [א הייליגקייט]; וואס איז מחלל.

profane' *v. and a.* (פרא-פיין') פראפאנירען, מחלל זיין, פערשוועכען, ענטהייליגען, וואכעדיג מאכען; פערשוועכט, וואכעדיג, אונריין, ניט הייליג; וועלטליך, געוועהנליך, פראסט.

profane' his'tory (פרא-פיין' היס'-טא-רי) די וועלט=געשיכטע [אין געגענזאץ צו דער קירכען=געשיכטע].

profane'ly *adv.* (פרא-פיינ'-לי) וואכעדיג, אונהייליג; אויף א פראפאנירענדען אדער פערשוועכענדען שטייגער.

profane'ness *n.* (פרא-פיינ'-נעס) פראפאנאציע, די אונאכטונג צו עפעס; אונאנשטענדיגקייט, גראבקייט, שמוציגקייט, שמוציגע רייד, נבול פה; אונריינקייט, אונהייליגקייט.

profa'ner *n.* (פרא-פיי'-נער) א מטמא, א פעראונרייניגער, א מחלל, א פערשוועכער.

profan'ity *n.* (פרא-פענ'-אי-טי) ז. *profaneness*.

profecti'tious *a.* (פראו-פעק-טיש'-אס) וואס ענטשטעהט פון עפעס; וואס שטאמט ארויס פון אימעצען [ווי פון א פאטער].

pro'fert *n.* (פראו'-פערט) אין יוריספרודענץ — דאס צושטעלען דאקומענטען צום געריכט.

profess' *v.* (פרא-פעס') 1. עפענטליך ערקלערען; בעקענען; זיך בעקענען צו א געוויסער לעהרע; 2. פערזיכערען, בעהויפטען [וועגען קענען א געוויסע זאך]; עפענטליך לערנען [יענעם].

2. I do not **profess** to know French.

professed' *a.* (פרא-פעסט') 1. עפענטליך ערקלערט; בעהויפטעט; 2. גוט בעקאנט, אויסגעשפראכען.

1. His **professed** intention was to return next week. 2. He is a **professed** woman-hater.

profess'edly *adv.* (פרא-פעס'-עד-לי) אפען, עפענטליך; לויט דער אייגענער ערקלערונג אדער בעהויפטונג; בעקאנט, אויסגעשפראכען.

profes'sion *n.* (פרא-פעש'-אן) דאס בעקענטניס, די עפענטליכע ערקלערונג, די עפענטליכע אנערקענונג פון א רעליגיאן; די בעקענונג; א פראפעסיאן, א בערוף; א פראפעסיאנעלער פאך; דאס ווערען א מאנאך.

profes'sional *a. and n.* (פרא-פעש'-אנ-על) פראפעסיאנאל, וואס איז שייך צו א פאך אדער פראפעסיאן; וואס בעשעפטיגט זיך מיט א געוויסער פראפעסיאן; פאכמאניש; וואס ציהט חיונה פון עפעס [אין געגענזאץ צו א דילעטאנט אדער ליעבהאבער]; א פאכמאן, איינער וואס בעשעפטיגט זיך ספעציעל מיט א געוויסער פראפעסיאן אדער קונסט.

profes'sional dig'nity (פרא-פעש'-אנ-על דיג'-ני-טי) דער כבוד פון דער פראפעסיאן.

profes'sional du'ties (פרא-פעש'-אנ-על דיו'-טיז) די בערופס=פפליכטען; די פפליכטען וואס עס פאדערט דער פאך.

profes'sionalism *n.* (פרא-פעש'-אנ-על-איזם) פראפעסיאנאליזם, די מעטאדען און אויפפיהרונגען פון די מענשען, וועלכע גיבען זיך אב צו א געוויסען ספארט א. ד. ג. ניט אלס ליעבהאבער, נאר אלס פאך=לייטע.

profes'sionally *adv.* (פרא-פעש'-אנ-על-אי) ווי א פראפעסיאנאליסט; לויט דער פראפעסיאן.

profes'sional man (פרא-פעש'-אנ-על מען) א מאן פון א אינטעליגענטער פראפעסיע [ווי דאקטאר, יוריסט א. ד. ג.].

profes'sional tour (פרא-פעש'-אנ-על טוהר) דאס ארומרייזען פון א קינסטלער איבער פערשיעדענע שטעדט [געבענדיג קאנצערטען].

profes'sor *n.* (פרא-פעס'-אר) א פראפעסאר, א לעהרער; אן אויסגעשפראכענער אנהענגער פון א געוויסער אמונה; א נאכפאלגער פון א געוויסער לעהרע.

profes'sorate *n.* (פרא-פעס'-אר-אייט) די פראפעסאר=שטעלע, דאס אמט אדער די לאגע פון א פראפעסאר אדער לעהרער; די דויער=צייט פון א פראפעסאר=שטעלע; די קאלעגיע פון פראפעסארען אין אן אוניווערזיטעט.

professo'rial *a.* (פראו-פע-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראפעסאר.

professo'rially *adv.* (פראו-פע-סאו'-רי-על-אי) מעשה פראפעסאר.

professo'rial so'cialism (פראו-פע-סאו'-רי-על סאו'-שעל-איזם) קאטעדער=סאציאליזם. ז. *socialism of the chair*.

professo'riate *n.* (פראו-פע-סאו'-רי-אייט) ז. *professorate*.

profes'sor's chair (פרא-פעס'-ארז טשעהר) די פראפעסור; די פראפעסאר=שטעלע.

profes'sorship *n.* (פרא-פעס'-אר-שיפ) פראפעסארשאפט; דאס אמט פון א פראפעסאר.

profes'sory *a.* (פרא-פעס'-א-רי) ז. *professorial*.

prof'fer *v. and n.* (פראפ'-ער) אנבאטען, פארלעגען, פארשלאגען; אן אנבאט.

prof'ferer *n.* (פראפ'-ער-ער) א פאר=
לעגער, אן אנבאטער, א פארשלאגער.

profi'cience *n.* (פרא-פיש'-ענס)
ז. *proficiency*

profi'ciency *n.* (פרא-פיש'-ענ-סי) א
פארטשריט, א פעולה [אין לערנען].

profi'cient *a. and n.* (פרא-פיש'-ענט)
פארטגעשריטען; מיט ערפאהרונג; וואס
האט געהאט א שטארקע פעולה; איינער
וואס האט געמאכט פארטשריט; א קענער.

profi'ciently *adv.* (פרא-פיש'-ענט-לי)
מיט פארטשריט, מיט א פעולה [אין
לערנען אדער קענען עפעס].

pro'file *n. and v.* (פראו'-פיל) א פרא=
פיל, א זייטען=אנזיכט, א זייטען=בילד, א
האלב=געזיכט [א בילד וואס שטעלט פאר
א פיגור פון דער זייט]; אין ארכיטעק=
טור — דער קווער=דורכשניט [א צייכ=
נונג וועלכע שטעלט פאר א געביידע ווי
זי איז קווער דורכגעשניטען]; פראפילי=
רען, אראבנעהמען א פראפיל אדער זיי=
טען=בילד פון עפעס; אין ארכיטעקטור—
צייכנען א געביידע ווי זי איז קווער דורכ=
געשניטען.

pro'filist *n.* (פראו'-פיל-איסט) דער
וואס נעהמט ארונטער א בילד אין פרא=
פיל.

profil'ograph *n.* (פרא-פיל'-א-גרעף)
אן אינסטרומענט אויף א לייכטען וואגען
וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די אונ=
גלייכהייט פון בארען, וואו דער וואגען
איז דורכגעפאהרען.

prof'it *n. and v.* (פראפ'-איט) 1. פרא
פיט, פערדיענסט, ריוח; 2. געווין; נוץ;
3. בעגינסטיגען; פערפאלקאמען; געווי=
נען, בענוצען; 4. ברייגנען פראפיט אדער
ריוח; נוצען, טויגען; 5. מאכען פארט=
שריטע.

1. The **profits** of this business are not large.
2. There is no **profit** in endless discussions.
4. Quarrels and disputes **profit** no one.

prof'itable *a.* (פראפ'-אי-טעבל) פאר=
טיילהאפט, ניצליך, איינטרעגליך; וואס
בריינגט איין פראפיט.

He conducts a **profitable** business.

prof'itableness *n.* (פראפ'-אי-טעבל-
נעס) דאס איינברייגנען פראפיט; פאר=
טיילהאפטיגקייט, ניצליכקייט, איינטרעג=
ליכקייט.

prof'itably *adv.* (פראפ'-אי-טע-בלי)
פארטיילהאפט, מיט פראפיט; אויף א
נוצליכען אדער איינטרעגליכען שטייגער.

prof'it and loss (פראפ'-איט ענד
לאהס) פערדיענסטע און אנוועהר [ווי עס
ווערט פערצייכענט אין קאמערציעלע בי=
כער ביים קויפען אדער פערקויפען
סחורות].

prof'itless *a.* (פראפ'-איט-לעס) אהן
פראפיט; ניט איינטרעגליך; נוצלאז.

prof'itlessly *adv.* (פראפ'-איט-לעס-
לי) אהן פראפיט, אהן נוצען; ניט איינ=
טרעגליך.

prof'it-shar'ing *n.* (פראפ'-איט-
שעהר'-אינג) דאס טיילען זיך מיט די
פראפיטען מיט די ארבייטער און אנגע=
שטעלטע [א סיסטעם, ביי וועלכער די
אנגעשטעלטע און ארבייטער פון אן אונ=
טערנעהמונג קריגען א געוויסען פראצענט
פון דעם ריינעם ריוח אויסער זייער גע=
האלט].

prof'ligacy *n.* (פראפ'-לי-גע-סי) זינ=
דיגקייט; פערדארבענהייט; געמיינהייט;
א שענדליכע אויפפיהרונג.

prof'ligate *a. and n.* (פראפ'-לי-גייט)
זינדיג; שענדליך, אהן בושה; א פער=
דארבענער, שענדליכער יונג.

prof'ligately *adv.* (פראפ'-לי-גייט-
לי) אויף א שענדליכען אופן; נידריג,
אהן בושה.

prof'ligateness *n.* (פראפ'-לי-גייט-
נעס) ז. *profligacy*

prof'luent *a.* (פראפ'-לו-ענט) פלי=
סענד; וואס שטראמט פארווערטס.

pro for'ma (פראו פאהר'-מא) צוליעב
דעם אויסערליכען אויסזעהן; בלויז אלס
פארמאליטעט.

profound' *a. and n.* (פרא-פאונד')
טיעף; דורכדרינגליך, גרינדליך; טיעפ=
זיניג; פאלשטענדיג, פאלקאם; דונקעל,
פערבארגען; שווער צו פערשטעהן; א
טיעפעניש, אן אבגרונד, א תהום.

profound' atten'tion (פרא-פאונד'
ע-טענ'-שאן) געשפאנטע אויפמערקזאמ=
קייט.

profound' ig'norance (פרא-פאונד'
איג'-נא-רענס) פאלשטענדיגע אונוויסענ=
הייט.

profound' knowl'edge (פרא-פאונד'
נאל'-עדזש) א גרינדליכע קענטנים פון
עפעס.

profound'ly *adv.* (פרא-פאונד'-לי)
מיט טיעפקייט; מיט דורכדרינגליכקייט.

profound'ness *n.* (פרא-פאונד'-נעס)
די טיעפקייט, די גרינדליכקייט.

proful'gent *a.* (פרא-פאל'-דזשענט)
שטראהלענד; אבשיינענד.

profun'dity *n.* (פרא-פאנ'-די-טי)
טיעפקייט, גרינדליכקייט; טיעפעניש; אן
אבגרונד, א תהום.

profuse' *a.* (פרא-פיוס') 1. פערשווענ=
דעריש, איבערמעסיג; עקסטראוואגאנט;
2. רייכליך, בשפע.

1. The young man was **profuse** in his attention to my daughter.

profuse'ly *adv.* (פרא-פיוס'-לי) אין
איבערפלוס; בשפע; זעהר פיעל; אויף
א פערשווענדערישען אופן.

profuse'ness *n.* (פרא-פיוס'-נעס) שפע,
איבערפלוס, פיעלקייט, א סך; פערשווענ=
דונג.

profu'sion *n.* (פרא-פיו'-זשאן) 1. פער=
שווענדונג; אויסברייגגעריי; 2. איבער=
פלוס, פיעלקייט.

2. In our garden we have a **profusion** of flowers.

prog *v. and n.* (פראג) אומגעהן בעט=
לען; שנארען איבער די הייזער; גנב'ע=
נען קליינינקייטען; לאטכענען; אוועק=
שלעפען פון אונטער דער האנד; ריהען
זיך, פארקען זיך [ווי זוכענדיג עפעס אין
זאמד]; א בעטלער, א שנארער; עסענ=
ווארג וואס מען בעקומט דורך בעטלען;
שפייז; א שפיציגער שטעקען.

progen'itor *n.* (פרא-דזשענ'-אי-טאר)
אן אור=פאטער, פון וועלכען די משפחה
שטאמט ארוים.

progenito'rial *a.* (פרא-דזשענ-אי-
טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אור=
פאטער.

progen'itress *n.* (פרא-דזשענ'-אי-
טרעס) אן אור=מוטער [די פרוי, פון וועל=
כער עס שטאמט ארוים די משפחה אדער
שבט].

progen'itrix *n.* (פרא-דזשענ'-אי-
טריקס) ז. *progenitress*

prog'eny *n.* (פראדזש'-ע-ני) די נאכקו=
מענדע דורות, דאס געשלעכט.

progermina'tion *n.* (פרא-דזשויר-מי-
ניי'-שאן) די אבשטאמונג, דאס געבארען
ווערען פון עפעס.

proglot'tid *n.* (פרא-גלאט'-איד)
ז. *proglottis*

proglot'tis *n.* (פרא-גלאט'-אים) די
פראגלאטידע, איינע פון די זעלבסטבע=
פרוכטענדע רינגעלעך, וועלכע בילדען אוים
דעם קערפער פון געוויסע ווערים, ווי א
סאליטער א. ד. ג. [יעדעס רינגעלע בע=
זיצט מענליכע און ווייבליכע געשלעכטס=
ארגאנען, און דעריבער ווען עס רייסט
זיך אב, קען עס עקזיסטירען זעלבסטשטענ=
דיג א געוויסע צייט און ענטוויקעלט פון
זיך נייע רינגעלעך].

prognath'ic *a.* (פראג-נעטה'-איק) פרא=
גנאטיש, וואס האט ארויסגעשטארצטע אדער
ארויסשטעהענדע באקען=ביינער [ווי די
נעגערם, אויסטראליער א. ד. ג.].

prog'nathism *n.* (פראג'-נע-טהיזם)
פראגנאטיזם, דאס האבען ארויסשטעהענ=
דע אדער ארויסגעשטארצטע באקען=ביי=
נער [ווי ביי די נעגערם, אויסטראליער
א. ד. ג.].

prog'nathous *a.* (פראג'-נע-טהאס)
ז. *prognathic*

prog'nathy *n.* (פראג'-נע-טהי)
ז. *prognathism*

progno'sis *n.* (פראג-נאו'-סים) א פראג=
נאזע, א פארקענטנים; א פארויסזאגונג
וועגען דעם גאנג פון א קראנקהייט לויט
געוויסע סמנים.

prognos'tic *a. and n.* (פראג-נאס'-טיק)
פראגנאסטיש, פאר=אנדייטענד; א פאר=
צייכען, א פארבעדייטונג; א פארזאגונג.

prognos'ticable *a.* (פראג-נאס'-טי-
קעבל) וואס קען אנגעזאגט ווערען אדער
אנגעדייטעט ווערען פארוים.

prognos'ticate *v.* (פראג-נאס'-טי-קייט)
זאגען פארוים לויט געוויסע סמנים; פאר=
בעדייטען; אנצייגען; אורטיילען וועגען
א שפעטעריגער זאך אדער ערשיינונג לויט
געוויסע סמנים.

prognostica'tion *n.* (פראג-נאס-טי-
קיי'-שאן) די פארהער=דייטונג לויט גע=
וויסע סמנים; א פאר=צייכען.

prognos'ticative *a.* (פראג-נאס'-טי-
קיי-טיוו) וואס קען פארויסזאגען; וואס האט
דעם כאראקטער פון א פראגנאזע אדער
פארדייטונג.

prognos'ticator *n.* (פראג-נאס'-טי-
קיי-טאר) א פארוים=זאגער, א פארדיי=
טער; א וואהרזאגער.

pro'gram *n.* (פראו'-גרעם)
ז. *programme*

pro'gramme *n.* (פראו'-גרעם) א פרא=
גראם; א ליסטע פון נומערען אדער שטי=
קער, וואס ווערען געשפיעלט אדער אויפ=
געפיהרט אויף א קאנצערט, אין א טעא=
טער=פארשטעלונג א. ד. ג.; די ארט און
ווייזע פון טהעטיגקייט וואס ווערט אנגע=
צייכענט פון א פערזאן אדער פארטיי;
די טאגעס=ארדנונג פון די פערהאנדלונ=
גען אויף א פערזאמלונג אדער אויף דער
זיצונג פון א קאמיטעט; א פאררעדע
אדער אן איינלייטענדע ערקלערונג צו א
בעקאנטמאכונג.

prog'ress *n.* (פראג'-רעס) פראגרעס,
פארטשריט; דער גאנג; די רייזע; דאס
ארומפאהרען איבער'ן לאנד [וועגען א
קעניג אדער אן אנדער הויכגעשטעלטער
פערזאן]; דער וואוקס, די ענטוויקלונג, די
פארטשריטליכע אויסבעסערונג פון עפעס.

progress' *v.* (פרא-גרעס') מאכען פארט=
שריט; פראגרעסירען, פארטשרייטען, געהן

וויטער ; שטופען אדער טרייבען פארווערטס.

progres'sion *n.* (פרא-גרעש'-אן) דער פארטשריט, דער גאנג וויטער; די רייזע; די שטייגערונג ; אין מאטעמאטיק — א פראגרעסיאן [א רייהע צאהלען, פון וועלכע יעדע פאלגענדע בעקומט זיך פון דער פריהריגער דורך כפל'ען אויף איין און דערזעלבער צאהל אדער דורך צוגעבען איין און דיעזעלבע צאהל, ווי למשל: 1, 2, 4, 8, 16 א. ז. וו. אדער 1, 3, 5, 7 א. ז. וו. די ערשטע פראגרעסיאן רופט זיך געאמעטרישע און די צווייטע — אריטמעטישע].

progres'sional *a.* (פרא-גרעש'-אנ-על) וואס געהערט צו פארטשריט אדער שטייגערונג ; וואס איז שייך צו א פראגרעסיאן. ז. *progression*.

progres'sionist *n.* (פרא-גרעש'-אנ-איסט) דער פראגרעסיסט, דער פריינד פון פארטשריט ; איינער וועלכער האלט, אז די אלע מינים חיות און פלאנצען זיינען ניט מיט אמאל בעשאפען געווארען, נאר האבען זיך ענטוויקעלט פון איין איינפאכער פארם.

prog'ressist *n.* (פראג'-רעס-איסט) א פראגרעסיסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון פארטגעשריטענע אידעען.

progress'ive *a.* and *n.* (פרא-גרעס'-איוו) פראגרעסיוו, פארטשרייטענד, שטייגענד ; וואס געהט פארווערטס ; א פראגרעסיסט, א נאכפאלגער פון פארטגעשריטענע אידעען.

Progress'ive *n.* (פרא-גרעס'-איוו) א פראגרעסיווער, א מיטגליעד פון דער פראגרעסיווער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Progressive party*.

progress'ively *adv.* (פרא-גרעס'-איוו-לי) אויף א פראגרעסיווען אופן ; פארטשריטליך ; שטופענווייז ; נאך און נאך.

progress'iveness *n.* (פרא-גרעס'-איוו-נעס) די פארטשרייטונג, די שטייגונג ; דאס זיין פראגרעסיוו אדער פארטשריטליך.

Progress'ive par'ty (פרא-גרעס'-איוו פאר'-טי) די פראגרעסיווע פארטיי אדער די בול-מוז-פארטיי [א פראגרעסיווע פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1912 פון דעם געוועזענעם פרעזידענט טהעאדאר רוזוועלט אלס אפאזיציאן צו דער רעפובליקאנער פארטיי, פון וועלכער רוזוועלט איז פריהער געוועזען דער פיהרער].

progress'or *n.* (פרא-גרעס'-אר) אן ארומפאהרער, אן ארומרייזער ; איינער וואס פראגרעסירט אדער מאכט פארטשריטע.

progymna'sium *n.* (פראו-דזשים-ניי'-זי-אם) א פראגימנאזיום [א גימנאזיום אדער מיטעל-שולע אהן די העכערע קלאסען].

prohib'it *v.* (פרא-היב'-איט) הינדערען, שטערען, פערבאטען.

prohib'iter *n.* (פרא-היב'-אי-טער) א פערביטער, איינער וואס פערבאט.

prohibi'tion *n.* (פראו-הי-ביש'-אן) דער פערבאט, די פערבאטונג; די איינהאלטונג; די פערבאטונג צו פערקויפען שטארקע געטרענקע.

Prohibi'tionism *n.* (פראו-הי-ביש'-אנ-איזם) די לעהרע און מעטאדען פון די פראהיביציאניסטען אדער פון דער פראהיביציאניסטישער פארטיי. ז. *Prohibition party*.

prohibi'tionist *n.* (פראו-הי-ביש'-אנ-איסט) איינער וואס שטעהט פאר פערבאטונגס-געזעצע, בעזונדערס איינער וואס האלט, אז מען דארף פערבאטען די פראדוקציאן און פערקויף פון אלקאהאלישע געטרענקע.

Prohibi'tionist *n.* (פראו-הי-ביש'-אנ-איסט) א פראהיביציאניסט, א מיטגליעד פון דער פראהיביציאניסטישער פארטיי. ז. *Prohibition party*.

Prohibi'tion par'ty (פראו-הי-ביש'-אן פאר'-טי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פראהיביציאניסטישע פארטיי [א פאליטישע פארטיי, וועלכע פאדערט צו פערבאטען דורך'ן געזעץ די פראדוקציאן און פערקויף פון אלקאהאלישע געטרענקע, אויסער פאר מעדיצינישע און רעליגיעזע צוועקען].

prohib'itive *a.* (פרא-היב'-אי-טיוו) פערבאטענד.

prohib'itively *adv.* (פרא-היב'-אי-טיוו-לי) פערבאטענדיג ; דורך א פערבאט.

prohib'itor *n.* (פרא-היב'-אי-טאר) א פערביטער, איינער וואס פערבאט.

prohib'itory *a.* (פרא-היב'-אי-טא-רי) ז. *prohibitive*.

prohib'itory du'ties (פרא-היב'-אי-טא-רי דיו'-טיז) זעהר הויכע שטייערען אויף געוויסע סחורות, כדי זיי זאלען ניט אריינגעפיהרט ווערען אין לאנד.

project' *v.* (פרא-דזשעקט') אבשטעהן, ארויסשטארצען, זיך ארויסגעבען [ווי א בערגעל אדער הויקער]; פלאנירען, פלאנעווען, פראיעקטירען ; אויסטראכטען א סכעמע אדער פלאן ; אין געאמעטריע — אנווארפען אדער ציהען ליניען פון א געוויסען צענטער.

proj'ect *n.* (פראדזש'-עקט) א פראיעקט, א פלאן ; א סכעמע ; א צייכנונג.

projec'tile *a.* and *n.* (פרא-דזשעק'-טיל) וואס טרייבט פארווערטס ; אבשטויסענד, אבווארפענד ; א זאך וואס ווערט געווארפען מיט קראפט, ווי א קויל, א באמבע א. ד. ג.

projec'tingly *adv.* (פרא-דזשעק'-טינג-לי) ארויסשטארצענדיג.

projec'tion *n.* (פרא-דזשעק'-שאן) דאס ווארפען, דער ווארף ; אן ארויסשטארצונג, אן אבשטעהונג ; אן אינערליכער פסיכאלאגישער פראצעס, וואס ווייזט זיך אויס ווי אן אויסערליכע רעאליטעט [ווי די וואהרנעהמונג פון פארבען, קלאנגען א. ד. ג.]; א פראיעקט, א פלאן, א סכעמע ; דאס סקיצירען, דאס אנצייכנען א פלאן אדער בילד פון עפעס ; די פראיעקטירונג.

projec'tor *n.* (פרא-דזשעק'-טאר) א פראיעקט-מאכער, א פלאנען-מאכער ; דאס וואס ווארפט אב ליכט-שטראהלען ; א קאמערא אדער פאטאגראפישער אפאראט אבצואווארפען א בילד אויף א לייווענד דורך דער הילף פון עלעקטרישער אדער אנדערער בעלייכטונג.

projec'ture *n.* (פרא-דזשעק'-טשור) די אבשטעהונג, די ארויסשטארצונג, די אבגעשטאנענקייט [ווי פון א בערגעל אדער א גוזיק].

projet' (פרא-זשיי') א פראיעקט, א פלאן, א סכעמע.

prolapse' *n.* and *v.* (פרא-לעפס') אין פאטאלאגיע — דאס ארויספאלען אדער ארונטערפאלען פון א געוויסען טייל פון קערפער פון זיין נארמאלער לאגע [ווי דאס ארונטערפאלען פון דער געבעהר-מוטער פון איהר נארמאלען ארט]; ארונטערפאלען, ארויספאלען.

prolap'sus *n.* (פרא-לעפ'-סאס) ז. *prolapse*.

pro'late *a.* (פראו'-לייט) לענגליך, אויסגעצויגען אין דער לענג [ווי דער ערד-קוגעל איז לענגליך אויסגעצויגען אין דער ריכטונג פון איין פאל ביז'ן צווייטען].

pro'lateness *n.* (פראו'-לייט-נעס) דאס זיין אויסגעצויגען אין דער לענג [ווי אן איי אדער דער ערד-קוגעל].

pro'leg *n.* (פראו'-לעג) דער פאלשער פוס [איינס פון די פיסעלעך אדער אנוואקסונגען אויף'ן בויך ביי די לארוועס פון געוויסע אינזעקטען].

prolegom'ena *n.* (פראו-לע-גאמ'-ע-נא) פארבעמערקונגען ; א קורץ-געפאסטע אבהאנדלונג איבער א געוויסער פראגע, וואס דיענט אלס איינלייטונג צו א גרעסערען ווערק.

prolegom'enary *a.* (פראו-לע-גאמ'-ע-נע-רי) וואס דיענט אלס פארבעמערקונגען צו א געוויסען ווערק אדער אבהאנדלונג.

prolegom'enon *n.* (פראו-לע-גאמ'-ע-נאן) א פארבעמערקונג צו א געוויסען ווערק. ז. *prolegomena*.

prolegom'enous *a.* (פראו-לע-גאמ'-ע-נאס) פארבעריייטענד, איינלייטענד ; וואס דיענט אלס פארבעמערקונג.

prolep'sis *n.* (פרא-לעפ'-סיס) א פראלעפסיס, דאס פערכאפען אדער אננעהמען פון פריהער ; דאס פערענטפערען א זאך איידער די פראגע וועגען איהר איז געשטעלט געווארען ; דאס שטעלען א דאטע פון א געוויסער פאסירונג, וועלכע איז אין דערווירקליכקייט פארגעקומען שפעטער איידער דיעזע דאטע ; אין גראמאטיק — א הויפט-ווארט אדער בייווארט, וואס בעצייכענט די פארם אדער דעם רעזולטאט פון א טהעטיגקייט איידער די טהעטיגקייט איז געשעהן [ווי למשל, "ער וויל דערשיסען איהם אויף טויט"]; אין פילאזאפיע — אן אינטואיציאן, אן אונמיטעלבארע ערקענטניס, אן אידעע אדער איבערצייגונג וועגען עפעס אהן שום בעווייזע דאפיר ; אן אקסיאמע.

prolep'tic *a.* (פרא-לעפ'-טיק) פארלויפענד, פריהער-קומענד ; פערכאפט פון פריהער [ווי אן ענטפער אויף א פראגע, וואס איז נאך ניט געשטעלט געווארען]; אקסיאמאטיש, וואס ווערט אנגענומען ווי אן אקסיאמע [אן אונמיטעלבארע איבערצייגונג אהן קיינע לאגישע בעווייזע דאפיר].

prolep'tical *a.* (פרא-לעפ'-טי-קעל) ז. *proleptic*.

prolep'tically *adv.* (פרא-לעפ'-טי-קעל-אי) אין פארויס ; דורך פערכאפען פריהער.

prolep'tics *n.* (פרא-לעפ'-טיקס) אין מעדיצין — די קונסט אדער וויסענשאפט פון פארויסזאגען וועגען דעם גאנג און רעזולטאט פון א קראנקהייט.

proletaire' *a.* and *n.* (פראו-לע-טעהר') ז. *proletarian*.

proleta'rian *n.* and *a.* (פראו-לע-טיי'-רי-ען) א פראלעטאריער, אן ארבייטער וואס בעזיצט ניט קיין קאפיטאל און לעבט נור פון שכירות אדער ארבייטס-לוין ; אייגענער פון דעם אונטערשטען אדער נידריגסטען קלאס פון דער געזעלשאפט ; פרא-

לעטאריש, וואס איז שייך צו א פראלעטאריער אדער צום פראלעטאריאט. ז. *proletariat*.

proleta'rianism *n.* (פראו-לע-טיי'-רי-ען-איזם) דער צושטאנד אדער די פאליטישע ווירקונג פון פראלעטאריאט אדער ארבייטער-קלאס.

proleta'rianize *v.* (פראו-לע-טיי'-רי-ען-איז) מאכן פראלעטאריש; ארונטערברענגען צו דער מדרגה פון פראלעטאריאט אדער אונטערשטען קלאס פון דער געזעלשאפט.

proleta'riat *n.* (פראו-לע-טיי'-רי-עט) דאס פראלעטאריאט, דער ארבייטער-קלאס [דער קלאס פון דער געזעלשאפט, וועלכער בעזיצט ניט קיין קאפיטאל, קיין אונבעוועגליכעס אייגענטום און קיינע פראדוקציאנס-מיטלען און לעבט נור פון שכירות אדער ארבייטס-לוין]; אין אלטען רוים — דער נידריגסטער און ארעמסטער קלאס פון די בירגער.

proleta'riate *n.* and *a.* (פראו-לע-טיי'-רי-אייט) דאס פראלעטאריאט; פראלעטאריש. ז. *proletariat*.

pro'letary *a.* and *n.* (פראו'-לע-טיי-רי) פראלעטאריש; א פראלעטאריער. ז. *proletarian*.

pro'licide *n.* (פראו'-לי-סאיד) דאס פערברעכן פון טויטען דאס אייגענע קינד [פאר אדער נאך דער געבורט].

prolif'erate *v.* (פרא-ליפ'-ע-רייט) אין ביאלאגיע — וואקסען דורך א שנעלער ענטוויקלונג פון נייע צוגעקומענע טיילען, קנאספען אדער צעלען [ווי עס וואקסט א קאראל דורך דעם, וואס איין פאליפ וואקסט אוים אויף אן אנדערען א. ז. וו.].

prolifera'tion *n.* (פרא-ליפ-ע-ריי'-שאן) אין ביאלאגיע — א שנעלער וואוקס פון נייע טיילען דורך א שטענדיגער ווערהאלענדער צעלען-טיילונג. ז. *proliferate*.

prolif'erous *a.* (פרא-ליפ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויסוואקסען פון זיך נייע ארויסשפראצונגען אדער קנאספען; אין זאאלאגיע — וואס ענטוויקעלט פון זיך נייע צוגעקומענע טיילען [ווי דער וואוקס פון א קאראל].

prolif'erously *adv.* (פרא-ליפ'-ע-ראס-לי) לאזענדיג וואקסען פון זיך נייע ארויסשפראצונגען אדער קנאספען.

prolif'ic *a.* (פרא-ליפ'-איק) בעפרוכטענד, וואס מאכט פרוכטבאר; פרוכטבאר; וואס איז פעהיג צו געבעהרען.

Guinea-pigs are **prolific** breeders.

prolif'icacy *n.* (פרא-ליפ'-אי-קיי-סי) פרוכטבארקייט.

prolif'ical *a.* (פרא-ליפ'-אי-קעל) ז. *prolific*.

prolif'ically *adv.* (פרא-ליפ'-אי-קעל-אי) אויף א פרוכטבארען שטייגער.

prolif'icate *v.* (פרא-ליפ'-אי-קייט) בעפרוכטען; מאכען פרוכטבאר.

prolifica'tion *n.* (פרא-ליפ-אי-קיי'-שאן) דאס געבעהרען, דאס האבען נאכקומענשאפט אדער קינדער; אין באטאניק — דאס ארויסשפראצען אדער דאס ארויסוואקסען [ווי עס וואקסט ארוים איין בלום פון אן אנדערער].

prolif'icness *n.* (פרא-ליפ'-איק-נעס) דאס זיין פרוכטבאר; פרוכטבארקייט.

pro'lify *v.* (פראו'-לי-פאי) לאזען פון זיך ארויסשפראצונגען.

pro'lix *a.* (פראו'-ליקס) פאנאנדערגעצויגען, לאנג; לאנגווייליג [ווי א לאנגע רעדע].

prolix'ity *n.* (פרא-ליק'-סי-טי) לאנגקייט; לאנגווייליגקייט; פאנאנדערגעצויגענקייט.

pro'lixly *adv.* (פראו'-ליקס-לי) אויף א לאנגען, פאנאנדערגעצויגענעם אדער לאנגווייליגען שטייגער.

pro'lixness *n.* (פראו'-ליקס-נעס) ז. *prolixity*.

proloc'utor *n.* (פראו-לאק'-יו-טאר) דער פארזיצענדער פון דער פערזאמלונג פון די אנגליקאנישע גייסטליכע וועגען קירכליכע ענינים [אין ענגלאנד]; א פארשפרעכער, איינער וואס רעדט פאר אנדערע, א ראש המדברים.

proloc'utorship *n.* (פרא-לאק'-יו-טאר-שיפ) די פרעזידענטשאפט [אויף די אסיפות פון אנגליקאנישע גייסטליכע אין ענגלאנד].

pro'log *n.* (פראו'-לאג) ז. *prologue*.

pro'logize *v.* (פראו'-לאג-איז) ז. *prologuize*.

pro'logue *n.* and *v.* (פראו'-לאג) א פראלאג, אן ערעפנונגס-רעדע; א הקדמה פון א טעאטער-שפיעל; דער וואס לעזט פאר דעם פראלאג פון א דראמא אויף דער סצענע פון טעאטער; פארלעזען א פראלאג אדער אן איינלייטונגס-רעדע; איינפיהרען, איינלייטען.

pro'loguize *v.* (פראו'-לאג-איז) פארלעזען א פראלאג, האלטען אן איינלייטונגס-רעדע.

pro'loguizer *n.* (פראו'-לאג-אי-זער) דער וואס האלט די איינלייטונגס-רעדע אדער דעם פראלאג.

prolong' *v.* (פרא-לאהנג') פערלענגערען, לענגער מאכען; פערציהען, אבלעגען.

prolong'able *a.* (פרא-לאהנג'-עבל) וואס קען פערלענגערט אדער פערצויגען ווערען.

prolonga'tion *n.* (פרא-לאהנ-גיי'-שאן) די פערלענגערונג אדער פערציהונג פון עפעס; אן אויסציהונג; אן אבלעגונג.

prolong'er *n.* (פרא-לאהנג'-ער) א פערלענגערער, איינער וואס פערלענגערט.

prolong'ment *n.* (פרא-לאהנג'-מענט) א פערלענגערונג; א פערציהונג.

prolu'sion *n.* (פרא-ליו'-זשאן) א פארשפיעל, א פרעליודיע [פון א מוזיקאלישען אדער טעאטראלישען שטיק]; א פראבע, א פאר-איבונג; א פארבערייטונגס-אבהאנדלונג [א קורצע, אויבערפלעכליכע אבהאנדלונג איבער אן ענין, וועלכער דארף שפעטער ברייטער בעהאנדעלט ווערען].

prom'achos *n.* (פראמ'-ע-קאס) אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע — א שוץ-גאט אדער שוץ-געטין אין א מלחמה [הויפטזעכליך וועגען אטהענע און אפאלא].

promam'mal *n.* (פראו-מעמ'-על) א ניט-עקזיסטירענדע חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז פון איהר מין שטאמען די איצטער-עקזיסטירענדע זויג-טהיערע.

promamma'lian *a.* and *n.* (פראו-מע-מיי'-ליען) וואס איז שייך צו די שטאם-עלטערען פון די איצט-עקזיסטירענדע זויג-טהיערע; א ניט-עקזיסטירענדע חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז פון איהר מין שטאמען עס די איצטיגע זויג-טהיערע.

promana'tion *n.* (פראמ-ע-ניי'-שאן) אויספליסונג, אויסשטראמונג.

promenade' *n.* and *v.* (פראמ-ע-נאד') א פראמענאדע, א שפאציער; א שפאציער-גאנג; א שפאציער-פלאץ; שפאציערען; זיך דורכפאהרען, זיך דורכרייטען, זיך דורכשיפען; פיהרען אויף א שפאציער.

promenade' con'cert (פראמ-ע-נאד' קאנ'-סוירט) א פראמענאדען-קאנצערט, א קאנצערט, אין פערלויף פון וועלכען דער עולם בלייבט ניט זיצען, נאר טאנצט, שפאציערט ארום א. ד. ג.

promena'der *n.* (פראמ-ע-נא'-דער) א שפאציערער.

prom'erope *n.* (פראמ'-ע-ראופ) אזא פויגעלע מיט א דינעם לאנגען שנאבעל און מיט א זעהר לאנגען עק.

prom'erops *n.* (פראמ'-ע-ראפס) ז. *promerope*.

prome'thea *n.* (פרא-מי'-טהי-א) אזא גרויסער זייד-ווארים.

Prome'thean *a.* (פרא-מי'-טהי-ען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פראמעטהעאוס, וועלכער האט, לויט דער גריכישער לעגענדע, אויסגעלערענט די מענשען צו בענוצען פייער און איז פון דעם גרעסטען גאט צעאוס צוגעשמידט געווארען צו א פעלז, וואו רויב-פויגלען האבען געפיקט זיין הארץ.

prome'thean *n.* (פרא-מי'-טהי-ען) א קליין גלאז-רעהרעל אנגעפילט מיט שוועבעל-זויערע און ארומגעלעגט מיט אן אויפפלאמענדען מאטעריאל, וואס צינדט זיך אן, ווען מען גיט עס א דריק; אזא גרויסער זייד-ווארים.

prome'theus *n.* (פרא-מי'-טהי-אס) אזא פויגעל [ז. *Blackburnian warbler*]; אזא גרויסער זייד-ווארים.

prom'inence *n.* (פראמ'-אי-נענס) 1. דאס ארויסשטארצען, ארויסשטארצונג; 2. פראמינענץ, אנגעזעהענקייט.

1. The body of the murdered man was identified by a **prominence** on his left cheek.

prom'inency *n.* (פראמ'-אי-נענ-סי) ז. *prominence*.

prom'inent *a.* (פראמ'-אי-נענט) 1. אנגעזעהען; פראמינענט; 2. ארויסשטארצענד.

1. **Prominent** speakers will address the meeting.

prom'inently *adv.* (פראמ'-אי-נענט-לי) ארויסשטארצענד; אויף א פראמינענטען אדער אנגעזעהענעם אופן.

promiscu'ity *n.* (פראו-מיס-קיו'-אי-טי) א מישמאש, א צוזאמענמישונג, אן אונארדנונג; געמישטער געשלעכטליכער פערקעהר [ווען אלע מענער האבען פערהעלטניסע מיט אלע פרויען, ווי עס איז דער פאל, למשל, ביי איינגע ניט-ציוויליזירטע שבטים].

promis'cuous *a.* (פרא-מיס'-קיו-אס) געמישט, אין אונארדנונג, צוזאמענגענומען אהן א פאסיגען אויסוואהל. ז. *promiscuity*.

promis'cuously *adv.* (פרא-מיס'-קיו-אס-לי) געמישט, אויסגעמישט; אהן אונטערשיעד, אהן אן אויסוואהל, אהן ארדנונג.

promis'cuousness *n.* (פרא-מיס'-קיו-אס-נעס) פערמישונג, געמישטקייט.

prom'ise *n.* and *v.* (פראמ'-איס) א פערשפרעכען, א פערזיכערונג; פערשפרעכען.

Prom'ise (*the*) *n.* (פראמ'-איס) גאט'ס הבטחה צו אברהם'ען.

prom'ise-brea'ker *n.* (פראמ'-איס-בריי'-קער) איינער וואס האלט ניט זיין פערשפרעכען.

prom'ised land (פראמ'-איסט לענד) דאס פערשפראכענע לאנד; ארץ ישראל, פאלעסטינא. ז. *land of promise*.

promisee′ *n.* (פראמ-אי-סיע′) איינער וועמען מען האט עפעס פערשפראכען.

prom′iseful *a.* (פראמ′-איס-פול) פערשפרעכענד; פיעל־פערשפרעכענד.

prom′iser *n.* (פראמ′-אי-סער) א פערשפרעכער, א פערזיכערער.

prom′ising *a.* (פראמ′-אי-סינג) 1. פערשפרעכענד, פערזיכערענד; 2. וואס רופט ארויס אדער גיט גוטע האפנונגען אויף שפעטער.
2. He is a very **promising** young man.

prom′isingly *adv.* (פראמ′-אי-סינג-לי) פערשפרעכענד; וואס גיט גוטע אויסזיכטען אויף דער צוקונפט.

prom′isor *n.* (פראמ′-אי-סאר) ז. *promiser*.

prom′issorily *adv.* (פראמ′-אי-סא-רי-לי) דורך א פערשפרעכען.

prom′issory *a.* (פראמ′-אי-סא-רי) פערשפרעכענד.

prom′issory note (פראמ′-אי-סא-רי נאוט) א געשריבענע פערפליכטונג צו בעצאהלען א סומע אין א געוויסען טערמין; א וועקסעל.

prom′issory oath (פראמ′-אי-סא-רי אוטה) א שבועה צו האלטען א פערשפרעכען [ווי למשל די שבועה פון א קעניג צו היטען די קאנסטיטוציאנעלע רעכטע פון דעם לאנד].

promonto′rious *a.* (פראמ-אנ-טאו′-רי-אס) עהנליך צו א פארגעבירגע [א הויך שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; ארויסשטארצענד.

promonto′rium *n.* (פראמ-אנ-טאו′-רי-אם) אין אנאטאמיע — אן ארויסשטארצונג.

prom′ontory *n.* (פראמ′-אנ-טא-רי) א פארגעבירגע [א הויך שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; אן ארויסשטארצונג [אין אנאטאמיע].

promote′ *v.* (פרא-מאוט′) פארווערטס ברייגנען; מיטווירקען, העלפען [אויפבויען עפעס, עפעס פערבעסערען אדער פערגרעסערען]; דערהויבען צו א העכערען ראנג; איבערפיהרען [א שילער] אין א העכערען קלאס.

promote′ a com′pany (פרא-מאוט′ ע קאמ′-פע-ני) גרינדען א געזעלשאפט.

promo′ter *n.* (פרא-מאו′-טער) 1. איינער וואס ברייגנגט פארווערטס; אן ערמוטיגער, א העלפער; 2. א גרינדער; איינער וואס העלפט גרינדען א פינאנציעלע אונטערנעהמונג [הויפטזעכליך פאר ספעקולאציאן].
2. The land company was organized by a promoter.

promo′tion *n.* (פרא-מאו′-שאן) דאס בריינגען פארווערטס; דאס העלפען, דאס ערמוטיגען; ערמוטיגונג; ערהויבונג, דאס מאכען שטייגען, דאס איבערזעצען אין א העכערען קלאס [וועגען שילער אין א שולע]; דאס העלפען גרינדען פינאנציעלע אונטערנעהמונגען [הויפטזעכליך פאר ספעקולאציאן].

promo′tive *a.* (פרא-מאו′-טיוו) בריינגענד פארווערטס; העלפענד צו עפעס; ערהויבענד [צו א העכערען ראנג אדער קלאס].

prompt *a., v. and n.* (פראמפט) 1. פראמפט; גרייט און וויליג; פערטיג; 2. שנעל, געשווינד; פינקטליך; 3. אנטרייבען, אנרעגען [עטוואס צו טהאן]; הייסען; בריינגען צו..., בעאיינפלוסען, איינגעבען שכל; 4. אונטערהעלפען, אונטערזאגען; 5. א צאהלונגס־טערמין; 6. אן אונטערגעזאגטעסווארט אדער זאץ.
1. I am always **prompt** in my work. 2. He is **prompt** in attendance. 3. Your kindness **prompts** me to ask you a favor. 4. Don't let the pupils **prompt** one another.

prompt′-book *n.* (פראמפט′-בוק) א סופלער־בוך [דאס בוך פון וועלכען דער סופלער אין טעאטער זאגט אונטער די אקטיארען].

promp′ter *n.* (פראמפ′-טער) א סופלער אין א טעאטער, אן אונטערזאגער; איינער אדער עטוואס וואס רעגט אן אדער טרייבט אן [עטוואס צו טהאן].

promp′ting *n.* (פראמפ′-טינג) דאס אנרעגען, דאס אנטרייבען [עטוואס צו טהאן]; אן אנרעגונג, אן אימפולס [דורך אן אינערליכען פערלאנג].

promp′titude *n.* (פראמפ′-טי-טיוד) פראמפטקייט, שנעלקייט; פערטיגקייט, בערייטוויליגקייט; אנרעגונג, אימפולס.

prompt′ly *adv.* (פראמפט′-לי) פראמפט, שנעל; פערטיג; בערייטוויליג.

prompt′ness *n.* (פראמפט′-נעס) פראמפטקייט; בערייטוויליגקייט, פערטיגקייט; שנעלקייט; פינקטליכקייט.
He acted with **promptness** and energy.

prompt′-note *n.* (פראמפט′-נאוט) א רעכנונג וואס ווערט איבערגעגעבען דעם קויפער, וואו עס איז אנגעגעבען דער צאהלונגס־טערמין פאר דער סחורה.

promp′tuary *n.* (פראמפ′-טשו-איי-רי) א מאגאזין, א וואארען־לאגער.

promp′ture *n.* (פראמפ′-טשור) אן אנרעגונג.

promul′gate *v.* (פרא-מאל′-גייט) עפענטליך בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען.
The ruler **promulgated** an edict.

promulga′tion *n.* (פראו-מאל-גיי′-שאן) אן עפענטליכע בעקאנטמאכונג, פערעפענטליכונג; די ערשטע אפיציעלע פערעפענטליכונג פון א געזעץ אדער פעראדנונג.

pro′mulgator *n.* (פראו′-מאל-גיי-טאר) א בעקאנטמאכער; איינער וואס פערעפענטליכט.

promulge′ *v.* (פרא-מאלדזש′) ז. *promulgate*.

promul′ger *n.* (פרא-מאל′-דזשער) ז. *promulgator*.

promus′cis *n.* (פרא-מאס′-אים) א שנויץ־עהנליך מויל [ביי אינזעקטען]. ז. *proboscis*.

prona′os *n.* (פראו-ניי′-אס) אן אפענער פאדער־זאל פון אן אלט־גריכישען טעמפעל.

pro′nate *v.* (פראו′-נייט) איבערבויגען די האנד מיט דער האנד־פלעכע [דלאניע] אראב.

prona′tion *n.* (פרא-ניי′-שאן) דאס אויסבויגען די הענד מיט די האנד־פלעכען [דלאניעס] אראב.

prona′tor *n.* (פרא-ניי′-טאר) דער מוסקול דורך וועלכען מען בויגט אויס די האנד מיט דער האנד־פלעכע [דלאניע] אראב.

prone *a.* (פראון) נעלענט מיט'ן נעזיכט אראב; געבויגען אראב, ארונטערגעבויגען, איינגעבויגען; ליעגענד אויסגעצויגען; פאלענדיג שרעג אראב; גענייגט, וואס האט א שטארקע נייגונג [מייסטענס אין א שלעכטען זין].

prone′ly *adv.* (פראונ′-לי) אין אן אראבגעבויגענעם צושטאנד.

prone′ness *n.* (פראונ′-נעס) 1. איינגעבויגענקייט, אראבגעבויגענקייט; דאס ליעגען אויסגעצויגען מיט'ן געזיכט אראב; 2. משופע'דיגקייט [ווי פון א בארג]; 3. נייגונג, גענייגטקייט.
3. His **proneness** to speculation has been the cause of his ruin.

prong *n. and v.* (פראנג) א גאפעל; א צאהן פון א גאפעל; א שפיציגער אינסטרומענט; איינער פון די שפיציגע טיילען פון א געגענשטאנד [ווי דער צאהן פון א גאפעל, א שפיץ פון א הירש־הארן א. ד. ג.]; שטעכען [ווי מיט א גאפעל].

prong′buck *n.* (פראנג′-באק) די אמעריקאנער אנטילאפע ז. *pronghorn*.

prong′doe *n.* (פראנג′-דאו) די "זי" פון דער אמעריקאנער אנטילאפע. ז. *pronghorn*.

prong′-hoe *n.* (פראנג′-האו) אזא האק אדער קירקע מיט צייהנער אויפצוברעכען ערד.

prong′horn *n. and a.* (פראנג′-האהרן) די אמעריקאנער אנטילאפע [אזא הירש־עהנליכע חיה מיט שפיציג־פערצווייגטע הערנער. געפינט זיך בלויז אין אמעריקא]; וואס האט גאפעל־עהנליכע הערנער.

Pronghorn

pronom′inal *a.* (פרא-נאמ′-אי-נעל) וואס געהערט צו א פירווארט אדער פראנאמען. ז. *pronoun*.

pronom′inally *adv.* (פרא-נאמ′-אי-נעל-אי) אלס א פירווארט אדער פראנאמען. ז. *pronoun*.

pro′noun *n.* (פראו′-נאון) א פראנאמען, א פירווארט [א ווארט וואס ווערט גענוצט אנשטאט דעם נאמען פון א פערזאן אדער א זאך, ווי די ווערטער ער, זי, עס, מיר א. ז. וו.].

pronounce′ *v.* (פרא-נאונס′) 1. אויסשפרעכען, אויסרעדען; 2. שפרעכען, האלטען א רעדע; 3. זיך ערקלערען; מאכען אן ערקלערונג; ערקלערען; אויסדריקען א מיינונג; 4. ארויסזאגען [אן אורטייל].
1. He cannot **pronounce** "th" correctly. 2. Don't **pronounce** any orations. 4. The judges **pronounced** the sentence.

pronoun′ceable *a.* (פרא-נאונ′-סעבל) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען.

pronounced′ *a.* (פרא-נאונסט′) קלאר און שארף אויסגעשפראכען, בעשטימט, ענטשיעדען.
The differences between him and his wife became more **pronounced** daily.

pronounce′ment *n.* (פרא-נאונס′-מענט) אויסשפרעכונג; בעקאנטמאכונג, אן פראקלאמירונג.

pronoun′cer *n.* (פרא-נאונ′-סער)

אויסשפרעכער; אן ערקלערער, א פארטראגער.

pronoun'cing *a.* (פרא-נאונ'-סינג) וואס גיט אן די אויסשפראכע.

pronoun'cing dic'tionary (פרא-נאונ'-סינג דיק'-שאנ-ע-רי) א ווערטערבוך וואו עס ווערט אנגעגעבען די אויסשפראכע פון די ווערטער.

pronun'cial *a.* (פרא-נאנ'-שיעל) וואס איז שייך צו דער אויסשפראכע.

pronunciamen'to *n.* (פרא-נאנ-סי-ע-מענ'-טאו) אן עפענטליכע ערקלערונג; א מאניפעסט; א רעוואלוציאנערע פראקלאמאציאן אדער מאניפעסט.

pronunciamien'to *n.* (פראו-נונ-טהי-א-מיענ'-טאו) ז. *pronunciamento*.

pronuncia'tion *n.* (פרא-נאנ-סי-איי'-שאן) די אויסשפראכע; דאס אויסשפרעכען.

pronun'ciative *a.* (פרא-נאנ'-סי-איי-טיוו) ז. *pronunciatory*.

pronun'ciator *n.* (פרא-נאנ'-סי-איי-טאר) ז. *pronouncer*.

pronun'ciatory *a.* (פרא-נאנ'-סי-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו דער אויסשפראכע.

proof *n. and a.* (פרוהף) א בעוויז; א פראבע; א מיטעל אויסצוגעפינען די ריכטיגקייט פון א חשבון; דאס קענען אויסשטעהן א פראבע, זיכערהייט, שטארקייט, הארטקייט, אונדורכדרינגליכקייט; אין דרוקעריי — א קארעקטור, א פראבע=בויגען, א פראבע=אבדרוק; אין בוכבינדעריי — די קירצערע, ניט ארומגעשניטענע בלעטער; פעהיג אויסצושטעהן א פראבע; זיכער, פעסט, הארט, אונדורכדרינגליך; אויסגעצייכענט [וועגען לאנד]; וואס ענטהאלט אויף העלפט ריינעם אלקאהאל, וואס איז פון נארמאלער שטארקייט [וועגען אלקאהאלישע משקאות].

proof against' entrea'ties (פרוהף ע-גענסט' ענ-טריע'-טיז) הארט ווי א שטיין, ניט איינצובעטען.

proofed *a.* (פרוהפט) וואס איז זיכער אונדורכדרינג=גענען עפעס, וואסער=דיכט [אונדורכדרינגליך פאר וואסער].

proof'-gal'ley *n.* (פרוהפ'-געל'-אי) א קארעקטור=שופלע [אזא פלאך, שמאל קעסטעל צו האלטען שריפט=זאץ, פון וועלכען מען נעהמט א קארעקטור]. ז. *galley*.

proof'-impres'sion *n.* (פרוהפ'-אימ-פרעש'-אן) א פראבע=בויגען, א קארעקטור=בויגען, א פראבע=אבדרוק, א קארעקטור.

proof'-leaf *n.* (פרוהפ'-ליעף) א קארעקטור, א קארעקטור=בויגען, א פראבע=אבדרוק.

proof'less *a.* (פרוהפ'-לעס) אונבעוויזען, ניט בעוויזען.

proof'lessly *adv.* (פרוהפ'-לעס-לי) אהן בעוויז.

proof'-mark *n.* (פרוהפ'-מארק) א שטעמפעל, א צייכען אויף שיס=געוועהר צו בעשטעטיגען, אז עס איז אויסגעפרובירט.

proof'-press *n.* (פרוהפ'-פרעס) א פרעס אראבצוציהען פראבע=בויגענס [קארעקטורען].

proof'-print *n.* (פרוהפ'-פרינט) א פראבע=אבדרוק פון א גראווירע.

proof'-prin'ter *n.* (פרוהפ'-פרינ'-טער) אן ארבייטער וואס מאכט פראבע=אבדריקע פון גראווירען.

proof'-pull'er *n.* (פרוהפ'-פול'-ער) א קארעקטור=ציהער [איינער וואס נעהמט אראב קארעקטורען].

proof'-rea'der *n.* (פרוהפ'-ריע'-דער) א קארעקטור=לעזער, אן איבערזעהער פון פראבע=בויגענס.

proof'-rea'ding *n.* (פרוהפ'-ריע'-דינג) קארעקטור=אויסבעסערונג, דאס איבערזעהען קארעקטורען.

proof'-sheet *n.* (פרוהפ'-שיעט) א קארעקטור, א קארעקטור=בויגען.

proof'-spir'it *n.* (פרוהפ'-ספיר'-איט) אן אלקאהאלישער געטראנק פון נארמאלער שטארקייט; אן אלקאהאלישער געטראנק וואס בעשטעהט א העלפט פון ריינעם אלקאהאל.

proof'-stick *n.* (פרוהפ'-סטיק) א הילצערן שטעקעל צו אונטערזוכען קאכעדיגען צוקער=סיראפ.

proof'-text *n.* (פרוהפ'-טעקסט) א פסוק פון הייליגע שריפטען אלס ראיה.

prop *v. and n.* (פראפ) אונטערשפארען, אונטערשטיצען, אונטערהאלטען; שטיצען; זיך פלוצלונג אוועקשטעלען [וועגען א פערד]; שטיצע, אונטערשטיצונג; אן אונטערשפארע, א שטיץ=באלקען, א שטיץ=זייל; א מושעל געברויכט אין א מין מושעל=שפיעל [ז. *props*].

propædeu'tic *a. and n.* (פראו-פי-דיו'-טיק) פארבערייטענד [צו א געוויסען שטודיום]; די צוגרייטונגס=לעהרע צו א געוויסען שטודיום.

propædeu'tical *a.* (פראו-פי-דיו'-טי-קעל) פארבערייטענד [צו א געוויסען שטודיום].

propædeu'tics *n.* (פראו-פי-דיו'-טיקס) פארבערייטונגס=לעהרע, פארבערייטונגס=אונטערריכט.

prop'agable *a.* (פראפ'-ע-געבל) וואס קען פערברייטעט ווערען [ווי אידעען, למשל]; וואס קען פארטגעפלאנצט ווערען אדער זיך פרוכפערען.

prop'agand *n.* (פראפ'-ע-גענד) ז. *propaganda*.

propagan'da *n.* (פראפ-ע-גענ'-דא) פראפאגאנדע [פערברייטונג פון מיינונגען, אידעען, גלויבענס]; פראפאגאנדע=טהעטיגקייט; א פראפאגאנדע=געזעלשאפט אדער אנשטאלט; א קאמיטעט פון קארדינאלען, געגרינדעט פון פאפסט גרעגארי דעם 15טען אין 1622 מיט'ן צוועק צו פערשפרייטען דעם קאטוילי‌ציזם.

propagan'dic *a.* (פראפ-ע-גענ'-דיק) פראפאגאנדיסטיש.

propagan'dism *n.* (פראפ-ע-גענ'-דיזם) פראפאגאנדיזם [דער גייסט צו פערברייטען מיינונגען אדער אידעען].

propagan'dist *n.* (פראפ-ע-גענ'-דיסט) א פראפאגאנדיסט [א פערברייטער פון מיינונגען אדער אידעען].

propagandis'tic *a.* (פראפ-ע-גענ-דיס'-טיק) פראפאגאנדיסטיש.

prop'agate *v.* (פראפ'-ע-גייט) ארויסברייננען, געבעהרען, אנפלאדיען; פערברייטען, פערשפרייטען; זיך מעהרען, זיך פלאדיען; זיך פרוכפערען; זיך פערברייטען

propaga'tion *n.* (פראפ-ע-גיי'-שאן) דאס פלאדיען זיך, דאס מעהרען זיך; פרוכפערונג; פארטפלאנצונג; פערשפרייטונג, פערברייטונג.

prop'agative *a.* (פראפ'-ע-גיי-טיוו) זיך אויסברייטענד; אויסברייטענד, פערשפרייטענד; וואס פרוכפערט זיך.

prop'agator *n.* (פראפ'-ע-גיי-טאר) א פערמעהרער, איינער וואס פלאדיעט; א פארטפלאנצער; א פערברייטער [פון אידעען, גלויבענס א. ז. וו.].

propagato'rium *n.* (פראפ-ע-גע-טאו'-רי-אם) דער פארטפלאנצונגס=אפאראט [די טיילען פון קערפער וואס זיינען פערבונדען מיט די געשלעכטס=פונקציאנען].

prop'agatory *a.* (פראפ'-ע-גיי-טא-רי) וואס דיענט פאר פערמעהרונג, פארטפלאנצונג אדער פרוכפערונג [ווי למשל, די געשלעכטס=ארגאנען].

propale' *v.* (פרא-פייל') פערעפענטליכען, אויפדעקען.

propal'inal *a.* (פרא-פעל'-אי-נעל) וואס בעוועגט זיך פארויס און צוריק=צו.

propar'ent *n.* (פראו-פעהר'-ענט) איינער, וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון א פאטער; איינער וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון א מוטער.

pro pa'tria (פראו פיי'-טרי-א) פאר'ן פאטערלאנד.

propel' *v.* (פרא-פעל') טרייבען, שטויסען,ווארפען, בעוועגען.

propel'lant *n.* (פרא-פעל'-ענט) עטוואס וואס טרייבט, שטויסט אדער ברייננט אין בעוועגונג.

propel'lent *a.* (פרא-פעל'-ענט) טרייבענד, שטויסענד, בעוועגענד.

propel'ler *n.* (פרא-פעל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס טרייבט, שטויסט אדער ברייננט אין בעוועגונג; עטוואס מיט וואס מען טרייבט א שיף [ווי לאפעטעס, זעגלען א. ז. וו.]; א טרייב=אפאראט, א טרייב=שרויף; א שיף וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך א טרייב=שרויף; א ווענטקע=האקען, וועלכער דרעהט זיך אין וואסער.

propel'ler-en'gine *n.* (פרא-פעל'-ער-ענ'-דזשין) א מאשין צו ברייננען אין בעוועגונג א טרייב=שרויף פון א שיף.

propel'ling *a.* (פרא-פעל'-אינג) טרייבענד, שטויסענד, בעוועגענד.

propel'ling pow'er (פרא-פעל'-אינג פאו'-ער) די טרייב=קראפט.

propel'ment *n.* (פרא-פעל'-מענט) דאס טרייבען, שטויסען אדער בעוועגען; א בעוועגונגס=מעכאניזם, א טרייב=מעכאניזם [ווי אין א זייגער, למשל].

propen'dent *a.* (פרא-פענ'-דענט) אנגעבויגען; אראבגעהאנגען [וועגען פלאנצען].

propense' *a.* (פרא-פענס') גענייגט, געזאנען.

propense'ly *adv.* (פרא-פענס'-לי) גענייגט; מיט א נייגונג, מיט א נאטירליכער נייגונג, בטבע.

propense'ness *n.* (פרא-פענס'-נעס) נייגונג, נאטירליכע נייגונג; די טבע.

propen'sion *n.* (פרא-פענ'-שאן) גענייגטקייט, נאטירליכע נייגונג; א נאטירליכע נייגונג זיך צו בעוועגען אין א בעשטימטער ריכטונג.

propen'sity *n.* (פרא-פענ'-סי-טי) גענייגטקייט, נייגונג, נאטירליכע נייגונג, געזאנענהייט [הויפטזעכליך צו שלעכטס].
Sailors have a strong **propensity** to drink when ashore.

propen'sive *a.* (פרא-פענ'-סיוו) גענייגט, געזאנען.

prop'er *a., n. and adv.* (פראפ'-ער) 1. אייגענטימליך, בעזונדער, ספעציעל; 2. נאטירליך, איינגעבארען; 3. אייגען, וואס בעלאנגט צו איין פערזאן אדער מין; 4. פאסענד, פאסיג, צוגעפאסט; ריכטיג, געהעריג, גענוי; 5. געברויכט אין ריכטיגען אדער ענגען זין פוןווארט, אייגענט=

ליך; 6. אנשטענדיג; 7. גוט געבויט,
שעהן; 8. געברויכט בלויז אין א גע=
וויסער צייט [וועגען תפלות ביי קריס=
טען]; עטוואס וואס איז בעשטימט בלויז
פאר א געוויסער צייט; זעהר.

1. Plants can only grow in their **proper** soils. 4. He was taught the **proper** use of words. 5. Shell-fishes are not fishes **proper**.

prop'er frac'tion (פראפ'-ער פרעק'-
שאן) אן עכטע ברוך=צאהל [א ברוך=
צאהל וואס איז ווענינער ווי 1, ווי⅔, ¾
א. ז. וו.].

prop'erly *adv.* (פראפ'-ער-לי) 1. פאס=
ליך, געהעריג, וויא עס דארף צו זיין;
אייגענטליך; 2. זעהר, אונגעהייער.

1. Some grasses have a healing effect when **properly** used.

prop'erly spea'king (פראפ'-ער-לי
ספיע'-קינג) דעם אמת געזאגט, ריכטיג
גערעדט.

prop'er mo'tion (פראפ'-ער מאו'-שאן)
אין אסטראנאמיע — די בעוועגונג פון א
שטערן אין בעצוג צו אנדערע שטערן.

prop'er name (פראפ'-ער ניים) אן
אייגען=נאמען [ווי דער נאמען פון א
מענשען, פון א שטאדט א. ד. ג.].

prop'erness *n.* (פראפ'-ער-נעס) איי=
גענטימליכקייט; פאסינקייט; ריכטינקייט;
אנשטענדינקייט; געגויאינקייט.
ז. *proper*

prop'er noun (פראפ'-ער נאון) אין
גראמאטיק — א הויפט=ווארט וואס בע=
צייכענט אן אייגען=נאמען [ווי אברהם,
אמעריקא א. ז. וו.].

prop'ertied *a.* (פראפ'-ער-טיד) וואס
בעזיצט אייגענטום.

prop'erties *n.* (פראפ'-ער-טיז) טעא=
טער=רעקוויזיטען, טעאטער=ארטיקלען
[אויסער די דעקאראציאנען]; זאכען וואס
זיינען נויטווענדיג פאר א געוויסען צוועק.

prop'erty *n.* (פראפ'-ער-טי) 1. איי=
גענטימליכקייט, אייגענשאפט; 2. אייגענ=
טום, בעזיץ; אייגענטומס=רעכט.

1. Brittleness is a **property** of glass. 2. He possesses much **property**.

prop'erty-man *n.* (פראפ'-ער-טי-מען)
דער רעקוויזיטען=מייסטער, דער אויפזע=
הער פון רעקוויזיטען [טעאטער=זאכען,
אויסער דעקאראציאנען].

prop'erty-mas'ter *n.* (פראפ'-ער-טי-
מעס'-טער) דער הויפט רעקוויזיטען=מייס=
טער. ז. *property-man*

prop'erty-plot *n.* (פראפ'-ער-טי-
פלאט) א ליסטע פון זאכען, וועלכע זיי=
נען נויטיג פאר א טעאטער=פארשטעלונג.

prop'erty qualifica'tion (פראפ'-ער-
טי קהוואל-אי-פי-קיי'-שאן) דער וואהל=
צענזוס, אייגענטום בעזיץ וואס איז נויט=
ווענדיג אום צו האבען שטימרעכט.

prop'erty-room *n.* (פראפ'-ער-טי-
רוהם) דאס צימער פאר ביהנען=רעקוויזי=
טען [טעאטער=ארטיקלען אויסער די דע=
קאראציאנען].

prop'erty-tax *n.* (פראפ'-ער-טי-טעקס)
פערמעגענס=שטייער, א דירעקטער שטייער
אויף פערמעגען.

proph'asis *n.* (פראפ'-ע-סיס) די פראג=
נאזע, דאס פארויסזעהן דעם גאנג און
דעם רעזולטאט פון א קראנקהייט.

proph'ecy *n.* (פראפ'-ע-סי) די פרא=
פעצייאונג, די פארויסזאגונג, נביאות.

proph'ecy-mon'ger *n.* (פראפ'-ע-סי-
מאנ'-גער) א פראפעצייער, א נביא [אין
פערעכטליכען זין].

proph'esier *n.* (פראפ'-ע-סאי-ער) א
פראפעט, א נביא, א פראפעצייער, א
פארויסזאגער.

proph'esy *v.* (פראפ'-ע-סאי) פראפע=
צייען, פארויסזאגען, זאגען נביאות.

proph'esying *n.* (פראפ'-ע-סאי-אינג)
נביאות, דאס נביאות=זאגען, פראפעציי=
אונג, פארויסזאגונג.

proph'et *n.* (פראפ'-עט) א פראפעט,
א נביא, א פארויסזאגער, א פראפעצייער;
א מין היישעריק [*Mantis*].

proph'etess *n.* (פראפ'-עט-עס) א פרא=
פעטין, א פארויסזאגערין; א נביאה.

proph'ethood *n.* (פראפ'-עט-הוד) די
אייגענשאפט, די לאגע אדער די דיענסט
פון א פראפעט.

prophet'ic *a.* (פרא-פעט'-איק) פרא=
פעטיש, פראפעצייענד, פארויסזאגענד.

prophet'ical *a.* (פרא-פעט'-אי-קעל)
ז. *prophetic*

prophet'ically *adv.* (פרא-פעט'-אי-
קעל-אי) ווי א נביא, מעשה נביא.

proph'etism *n.* (פראפ'-עט-איזם)
נביאות.

proph'etship *n.* (פראפ'-עט-שיפ)
ז. *prophethood*

prophylac'tic *a. and n.* (פראפ-אי-
לעק'-טיק) אין מעדיצין — פראפילאקטיש,
פערהיטענד, וואס פערהיט פון א קראנק=
הייט; א רפואה צו פערהיטען פון א
קראנקהייט.

prophylac'tical *a.* (פראפ-אי-לעק'-
טי-קעל) אין מעדיצין — פראפילאקטיש.
ז. *prophylactic*

prophylax'is *n.* (פראפ-אי-לעק'-סיס)
די פערהיטונג פון א קראנקהייט.

proph'ylaxy *n.* (פראפ'-אי-לעק-סי)
ז. *prophylaxis*

prophyl'lum *n.* (פראו-פיל'-אם) אן
ערשטעס בלאט, איינס פון די ערשטע
בלעטער אויף א צווייג.

propina'tion *n.* (פראפ-אי-ניי'-שאן)
דאס טרינקען, "לחיים" צו איינעם.

propine' *v.* (פרא-פאין') טרינקען צו
אימעצען "לחיים".

propin'quate *v.* (פרא-פינ'-קהווייט)
זיך דערנעהנטערען; זיין נאהנט.

propinque' *a.* (פרא-פינק') נאהנט.

propin'quity *n.* (פרא-פינ'-קהווי-טי)
נאהנטקייט [אין צייט אדער פלאץ];
שכנות'שאפט; קרובה'שאפט.

propi'tiable *a.* (פרא-פיש'-אי-עבל)
וואס לאזט זיך איבערבעטען, לייכט פער=
געביג.

propi'tiate *v.* (פרא-פיש'-אי-אייט) אי=
בערבעטען; מאכען גנעדיג.

propitia'tion *n.* (פרא-פיש-אי-איי'-
שאן) דאס איבערבעטען, דאס גנעדיג=מא=
כען.

propi'tiator *n.* (פרא-פיש'-אי-איי-
טאר) אן איבערבעטער; א גנאדען=אויס=
בעטער.

propi'tiatorily *adv.* (פרא-פיש'-אי-
איי-טא-רי-לי) דורך איבערבעטונג; דורך
מחילה.

propi'tiatory *a. and n.* (פרא-פיש'-
אי-איי-טא-רי) איבערבעטענד; גנעדיג
מאכענד; דער כפרת פון דעם ארון אין
בית המקדש.

propi'tious *a.* (פרא-פיש'-אס) גנעדיג;
גינסטיג; גרייט צו פערגעבען אדער מוחל
צו זיין.

He proposed to her in a **propitious** moment.

propi'tiously *adv.* (פרא-פיש'-אס-לי)
גינסטיג, גיטיג.

propi'tiousness *n.* (פרא-פיש'-אס-
נעס) גנעדיגקייט; גינסטיגקייט; גיטיג=
קייט.

pro'plasm *n.* (פראו'-פלעזם) א פורם,
א מאדעל.

proplas'tic *a.* (פרא-פלעס'-טיק) וואס
מאכט דעם פורם.

proplas'tics *n.* (פרא-פלעס'-טיקס) די
קונסט פון מאכען פורמס אדער מארעלען.

prop'olis *n.* (פראפ'-א-ליס) שטאפ=
וואקס [א מין פאר=וואקס אדער וואקס=
עהנליכער רויטליכער, שמעקענדער שטאף,
מיט וועלכען די ביענען פערשטאפען די
שפאלטען און לעכער אין די ביענשטא=
קען].

prop'olize *v.* (פראפ'-א-לאיז) בעדעקען
מיט שטאפ=וואקס. ז. *propolis*

propone' *v.* (פרא-פאון') פארשלאגען,
פארלעגען.

propo'nent *n. and a.* (פרא-פאו'-נענט)
א פארשלעגער; איינער וואס לעגט פאר;
איינער וואס לעגט פאר א צואה פאר בע=
שטעטיגונג; פארלעגענד, פארשלאגענד.

propor'tion *n. and v.* (פרא-פאור'-
שאן) א פראפארציע; א פערהעלטניס;
אן ערך; סימעטריע, הארמאניע; גלייכע
מאס; א חלק, א טייל; אין מאטעמאטיק—
א פראפארציאן, די גלייכקייט פון פער=
העלטניסע אדער בעציהונגען; רעגעל דע
טרי אדער פראפארציאנס=רעכנונג [דער
כלל אין אריפמעטיק דורך וועלכען מען
קען אויסגעפינען די פיערטע פראפארציא=
נעלע צאהל צו דריי געגעבענע]; אין מו=
זיק — דאס פערהעלטניס צווישען די
וויבראציאנען פון צוויי טענער; ריטם;
איינטיילען אדער איינריכטען לויט פרא=
פארציע, פערהעלטניס אדער ערך; מא=
כען סימעטריש, צוגעבען א סימעטרישע
פארם; מאכען פראפארציאנעל.

propor'tionable *a.* (פרא-פאור'-שאנ-
עבל) וואס קען געמאכט ווערען פראפאר=
ציאנעל; וואס איז אין פראפארציע; פער=
העלטניסמעסיג.

propor'tionableness *n.* (פרא-פאור'-
שאנ-עבל-נעס) דאס קענען געמאכט ווע=
רען פראפארציאנעל; פערהעלטניסמעסיג=
קייט.

propor'tionably *adv.* (פרא-פאור'-
שאנ-ע-בלי) אין פראפארציע, פערהעלט=
ניסמעסיג; נאך דער פראפארציע.

propor'tional *a. and n.* (פרא-פאור'-
שאנ-על) פערהעלטניסמעסיג; פראפארצי=
אנעל; אין מאטעמאטיק — וואס האט די
זעלבינע פראפארציאן אדער פערהעלטניס;
די פראפארציאנאלע, איינער פון די צאה=
לען=גליעדער אין א פראפארציאנס=רעכנונג
[אזא רעכנונג בעשטעהט פון 4 גליעדער,
צוויי אויסערע און צוויי אינערע ווי
$a:b=c:d$].

proportional'ity *n.* (פרא-פאור-שא-
נעל'-אי-טי) פערהעלטניסמעסיגקייט, פרא=
פארציאנעלקייט.

propor'tionally *adv.* (פרא-פאור'-
שאנ-על-אי) אין פערהעלטניס, אין פרא=
פארציע; לפי ערך.

propor'tional representa'tion (פרא-פאור'-שאנ-על רעפ-רי-זענ-טיי'-
שאן) פראפארציאנעלע פערטרעטערשאפט
[ווען די פערטרעטער אין געזעצגעבענדע
קערפערשאפטען, צו קאנווענציאנען, קאנ=
גרעסען א. ד. ג. ווערען געוועהלט לויט
א פארם פון וואהלען, וועלכע גיט די מענ=
ליכקייט דער מינאריטעט צו זיין פערטרא=
טען לויט איהר צאהל].

propor'tionate *a. and v.* (פרא-פאור'-שאנ-אייט) 1. וואס האט א פראפארציע, וואס איז איינגעשטעלט אדער איינגעריכטעט לויט פראפארציע; פערהעלטניסמעסיג, פראפארציאנעל; 2. מאכען פראפארציאנעל אדער פערהעלטניסמעסיג; צופאסען לויט...

2. We should **proportionate** punishments to crimes.

propor'tionately *adv.* (פרא-פאור'-שאנ-אייט-לי) לויט פראפארציע; פערהעלטניסמעסיג; לפי ערך.

propor'tionateness *n.* (פרא-פאור'-שאנ-אייט-נעס) פערהעלטניסמעסיגקייט; פראפארציאנעלקייט.

propor'tioning *n.* (פרא-פאור'-שאנ-אינג) די פראפארציאנירונג; די בעציהונג פון גרויס, הויך א. ז. וו.

propor'tionless *a.* (פרא-פאור'-שאנ-לעס) אהן פראפארציע, ניט פראפארציאנעל.

propor'tionment *n.* (פרא-פאור'-שאנ-מענט) די פראפארציאנירונג; דאס זיין פראפארציאנירט.

propos' *n.* (פרא-פאו') א פארשלאג; א בעהויפטונג.

propo'sal *n.* (פרא-פאו'-זעל) א פארשלאג, א פארלאגע; א פלאן.

propose' *v.* (פרא-פאוז') 1. פארשלאגען, פארלעגען; 2. אנבאטען; 3. מאכען א פלאן, האבען אין זינען, האבען אן אויסזיכט; 4. מאכען א הייראטס-פארשלאג.

1. I would **propose** a subject for discussion. 3. Man **proposes**, but God disposes. 4. He **proposed** to her the first time they met.

propo'ser *n.* (פרא-פאו'-זער) א פארשלעגער, א פארלעגער.

proposi'tion *n.* (פראפ-א-זיש'-אן) א פארשלאג; א פארלאגע; דאס פארשלאגען; דאס פארלעגען; אין גראמאטיק און לאגיק — א זאץ, א בעהויפטונג; אין מאטעמאטיק — א לעהר-זאץ, א טעארעמע, א פראבלעם; אין פאעזיע — דער ערשטער טייל פון א פאעמא, וואו דער פערפאסער גיט אן די טעמא וואס ער בעהאנדעלט אין דער פאעמא.

proposi'tional *a.* (פראפ-א-זיש'-אנ-על) וואס געהערט אדער בעציהט זיך אויף א זאץ אדער בעהויפטונג.

proposi'tionally *adv.* (פראפ-א-זיש'-אנ-על-אי) אין דער פארם פון א זאץ אדער בעהויפטונג; זאץ-מעסיג.

proposi'tionize *v.* (פראפ-א-זיש'-אנ-איז) אויסדריקען א זאץ אדער בעהויפטונג; מאכען א פארשלאג אדער א פארלאגע.

propound' *v.* (פרא-פאונד') פארשלאגען, פארלעגען; פארשלאגען אלס מיטגליעד אין א קאנגרעגאציאן [א קירכען-פעראיין].

propoun'der *n.* (פרא-פאונ'-דער) א פארשלאגער, א פארלעגער; א מאנאפאליסט [ז. *monopolist*].

prop'page *n.* (פראפ'-איידזש) אן אונטערשפארע, מאטעריאל וואס דיענט אלס אן אונטערשפארע אדער שטיצע.

propre'tor *n.* (פראו-פרי'-טאר) א פראפרעטאר, א מאגיסטראט ביי די אלטע רוימער, וואס האט פערנומען דעם אמט פון א פרעטאר [ז. *pretor*].

propreto'rial *a.* (פראו-פרי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראפרעטאר. ז. *propretor*

propri'etary *a. and n.* (פרא-פראי'-ע-טיי-רי) וואס געהערט צו אן איינענטימער; אן איינענטימער; די אלע איינגענטימער; איינגענטומס-רעכט; א מאנאך אין א מאנאסטיר וועלכער האט בעהאלטען עפעס פון זיין פערמעגען פאר זיך, ניט ערפילענדיג זיין פערשפרעכען דורך וועלכען ער האט זיך דערפון אנגעזאגט פאר דער צייט, וואס ער וועט זיין מאנאך.

propri'etary col'ony (פרא-פראי'-ע-טיי-רי קאל'-א-ני) א קאלאניע, וועלכע געהערט צו פריוואט איינגענטימער ווי די אמעריקאנער שטאאטען פענסילווייניא, דעלאווער און מערילענד, וועלכע האבען אמאל געהערט צו פריוואטע איינגענטימער אלס זייערע קאלאניעס.

propri'etary med'icine (פרא-פראי'-ע-טיי-רי מעד'-אי-סין) א פאטענטירטער מעדיצינישער מיטעל; א מעדיצינישער מיטעל, וואס דער ערפינדער בעהויפטעט, אז ער האט איהם צוזאמענגעשטעלט אויף א ספעציעלען נייעם שטייגער.

The American public is addicted to the use of **proprietary** medicines.

propri'etary right (פרא-פראי'-ע-טיי-רי ראיט) איינגענטומס-רעכט, בעזאנדערס דאס איינגענטומס-רעכט פון א פערפאסער פון א טעאטער-שטיק, וואס קען אהן זיין ערלויבנים ניט אויפגעפיהרט ווערען.

propri'eties *n.* (פרא-פראי'-ע-טיז) אנגענומענע מנהגים, בענעהמונגען אדער זיטען פון דער געזעלשאפט.

In social life one must strictly observe the **proprieties**.

propri'etor *n.* (פרא-פראי'-ע-טאר) אן איינגענטימער, א בעל-הבית.

proprieto'rial *a.* (פרא-פראי-ע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן איינגענטימער אדער בעזיצער.

propri'etorship *n.* (פרא-פראי'-ע-טאר-שיפ) איינגענטומס-רעכט; דאס זיין אן איינגענטימער.

propri'etress *n.* (פרא-פראי'-ע-טרעס) אן איינגענטימערין.

propri'etrix *n.* (פרא-פראי'-ע-טריקס) ז. *proprietress*

propri'ety *n.* (פרא-פראי'-ע-טי) פאסיגקייט; געהעריגקייט, ריכטיגקייט; אנשטאנד, שיקליכקייט.

proproc'tor *n.* (פראו-פראק'-טאר) דער וויצע-פראקטאר [א געהילף-אינספעקטאר אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט].

props *n.* (פראפס) א געוויסע שפיעל מיט מויער-קעפלעך; די מויער-קעפלעך מיט וועלכע מען שפיעלט; דער רעקוויזיטען-מייסטער [ז. *property-man*].

propugn' *v.* (פרא-פיון') קעמפפען; פערטיידיגען.

propugnac'ulum *n.* (פראו-פאג-נעק'-יו-לאם) א שוץ; א פערטיידיגונג; א פעסטונג.

propug'ner *n.* (פרא-פיו'-נער) א פערטיידיגער.

propul'sion *n.* (פרא-פאל'-שאן) דאס טרייבען אדער שטויסען פארווערטס; דאס ברייגען אין בעוועגונג, דאס געבען דעם אימפולס.

propul'sity *n.* (פרא-פאל'-סי-טי) די אנטרייבונג; די אנטריבס-קראפט.

propul'sive *a.* (פרא-פאל'-סיוו) וואס טרייבט פארווערטס, וואס גיט דעם אנטריב; וואס האט די קראפט צום אנטרייבען.

propul'sory *a.* (פרא-פאל'-סא-רי) ז. *propulsive*

propylæ'um *n.* (פראפ-אי-ליע'-אם) אין דער אלט-גריכישער ארכיטעקטור — א פארהאלע אדער פארהויז אין א געביידע; א פארהאלע פון א טעמפעל.

prop'ylon *n.* (פראפ'-אי-לאן) אין דער אלט-עגיפטישער ארכיטעקטור — א פארטהויער [בעזאנדערס פאר א טעמפעל].

pro ra'ta (פראו ריי'-טא) אין פראפארציע, לויט פערהעלטניס.

The loss was shared **pro rata**.

pro-ra'table *a.* (פראו-ריי'-טעבל) וואס קען פערטיילט ווערען פראפארציאנעל.

pro-rate' *v.* (פראו-רייט') פראפארציאנעל פערטיילען אדער צוטיילען; שליסען אן אבמאך אויף דעם באזיס פון פראפארציאנעלער פערטיילונג.

prore *n.* (פראור) דער פאדערטייל אדער די נאז פון א שיף.

prorec'tor *n.* (פראו-רעק'-טאר) א פרארעקטאר, א שטעל-פערטרעטער פון א רעקטאר [דער העכסטער בעאמטער אין אן אוניווערזיטעט אין דייטשלאנד, שווייץ אדער רוסלאנד].

pro re na'ta (פראו רי ניי'-טא) פאר אן אונערווארטעטען צופאל.

prorep'tion *n.* (פרא-רעפ'-שאן) דאס קריכען פארווערטס.

pro'rogate *v.* (פראו'-רא-גייט) ז. *prorogue*

proroga'tion *n.* (פראו-רא-ניי'-שאן) די אבלעגונג [דאס אבלעגען אויף אן אנדער צייט]; די פערטאגונג פון פארלאמענט [דאס אבלעגען די זיצונגען].

prorogue' *v.* (פרא-ראוג') אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; פערטאגען [אבלעגען די זיצונגען פון פארלאמענט, פון א קאנגרעס, קאנווענציאן א. ד. ג.].

prorup'tion *n.* (פרא-ראפ'-שאן) דאס אויפרייסען; אן אויסברוך.

prosa'ic *a.* (פרא-זיי'-איק) פראזאאיש, ניט-פאעטיש; טרוקען, לאנגווייליג.

prosa'ical *a.* (פרא-זיי'-אי-קעל) ז. *prosaic*

prosa'ically *adv.* (פרא-זיי'-אי-קעל-אי) אויף א פראזאאישען אופן.

prosa'icism *n.* (פרא-זיי'-אי-סיזם) פראזאאישקייט, א פראזאאישער סטיל.

prosa'icness *n.* (פרא-זיי'-איק-נעס) דאס זיין פראזאאיש; טרוקענקייט, לאנגווייליגקייט.

pro'saism *n.* (פראו'-זע-איזם) א פראזאאישער אויסדרוק.

pro'saist *n.* (פראו'-זע-איסט) א פראזע-שרייבער; א פראזאאיקער, א מענש אהן פאעטישע געפיהלען, א טרוקענער מענש.

pros and cons (פראוז ענד קאנז) די ראיות אדער טענות פאר און געגען.

pro'sar *n.* (פראו'-זאר) א בוך מיט פראזאס [לאטיינישע קירכען-געזענגע אין גראמען].

prosce'nium *n.* (פרא-סי'-ני-אם) די פראסצעניום אדער פאדער-ביהנע [די פאדער-סצענע פון א טעאטער].

prosce'nium-box *n.* (פרא-סי'-ני-אם-באקס) די פראסצעניום-לאזשע, די אונטערשטע לאזשע אין טעאטער.

proscribe' *v.* (פרא-סקראיב') מחרים זיין, פערדאמען; ארויסטרייבען; אויסשליסען; פערבאטען; פער'משפט'ען צום טויט אדער צום פערשיקען.

proscri'ber *n.* (פרא-סקראי'-בער) א פערדאמער; אן ארויסשיקער, אן ארויסטרייבער; א פערבאטער.

pro'script *n.* (פראו'-סקריפט) א פערדאמטער; אן ארויסגעשיקטער, אן אויסגע-

שלאסענער אדער אן ארויסגעטריבענער; א פערבאט; א פערדאמונג.

proscrip'tion *n.* (פרא-סקריפ'-שאן) פערדאמונג; ארויסשיקונג, ארויסטרייבונג; פערבאטונג.

proscrip'tive *a.* (פרא-סקריפ'-טיוו) פערדאמענד; ארויסשיקענד, ארויסטרייבענד; אויסשליסענד; פערבאטענד.

proscrip'tively *adv.* (פרא-סקריפ'-טיוו-לי) פערדאמענדיג; ארויסשיקענדיג, ארויסטרייבענדיג; אויסשליסענדיג; פערבאטענדיג.

prose *n., v. and a.* (פראוז) פראזא, א געוועהנליכע שפראך [אהן פאעזיע]; געוועהנליכע אלטעגליכע אידעען אדער געשפרעכען; א פראזא [א לאטיינישער קירכען-געזאנג אין גראמען]; שרייבען פראזא, שרייבען אהן מליצות; ריידען אדער שרייבען לאנגווייליג; פראזאאיש, ניט פאעטיש, איינפאך.

prosect' *v.* (פרא-סעקט') צושניידען, צוגליעדערען אין פארויס א קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען, פארברייטען א קערפער פאר אנאטאמישע דעמאנסטראציאנען ווי דאס טהוט א פראפעסאר.

prosec'tion *n.* (פרא-סעק'-שאן) דאס צושניידען א קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען דורך א פראזעקטאר. ז. *prosector*.

prosec'tor *n.* (פרא-סעק'-טאר) א פראזעקטאר, א געהילף פון פראפעסאר פון אנאטאמיע, וועלכער גרייט צו און צושניידט די קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען.

prosecto'rial *a.* (פראו-סעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראזעקטאר אדער צו זיין ארבייט. ז. *prosector*.

prosec'torship *n.* (פרא-סעק'-טאר-שיפ) די שטעלע פון א פראזעקטאר. ז. *prosector*.

pros'ecutable *a.* (פראס'-אי-קיו-טעבל) וואס קען פערפאלגט ווערען.

pros'ecute *v.* (פראס'-אי-קיוט) 1. פערפאלגען געריכטליך, פערקלאגען, פערפיהרען א משפט [געגען אימעצען]; 2. פארטזעצען, געהן ווייטער מיט דעמזעלבען וועג; פערפאלגען [א ציעל, א פלאן, א שטודיום א. ד. ג.].

1. You should **prosecute** him for fraud. 2. I advise you to **prosecute** your undertaking.

prosecu'tion *n.* (פראס-אי-קיו'-שאן) 1. די אנקלאגע, די געריכטליכע פערפאלגונג; די פיהרונג פון דער אנקלאגע; 2. דער אנקלאגענדער צד; 3. די פארטזעצונג; די פערפאלגונג [פון א ציעל, פלאן, שטודיום א. ד. ג.].

2. The **prosecution** presents its case. 3. I am engaged in the **prosecution** of a line of scientific research.

pros'ecutor *n.* (פראס'-אי-קיו-טאר) א קלעגער, א געריכטליכער פערפאלגער; א פארטזעצער; א פערפאלגער [פון א ציעל, א פלאן א. ד. ג.].

pros'ecutrix *n.* (פראס'-אי-קיו-טריקס) אן אנקלעגערין; א פערפאלגערין.

pros'elyte *n. and v.* (פראס'-אי-לאיט) א פראזעליט, א ניי-בעקעהרטער, א גר [איינער וואס בעקעהרט זיך צו א נייער אמונה אדער איז זיך מגייר]; בעקעהרען, מאכען פאר א גר, מגייר זיין.

pros'elytise *v.* (פראס'-אי-לי-טאיז) ז. *proselytize*.

pros'elytism *n.* (פראס'-אי-לי-טיזם) פראזעליטיזם, די טהעטיגקייט צו בעקעהרען מענשען צו א נייער אמונה, אידעע, סעקטע, פארטיי א. ד. ג.; די בעקעהרונג צו א נייער אמונה, אידעע א. ד. ג.

pros'elytize *v.* (פראס'-אי-לי-טאיז) בעקעהרען אימעצען צו א נייער אמונה.

pros'elytizer *n.* (פראס'-אי-לי-טאי-זער) איינער וואס בעקעהרט אנדערע צו זיין אמונה, אידעע, פארטיי א. ד. ג.

prose'-man *n.* (פראוז'-מען) א שרייבער פון פראזא [ניט קיין פאעט]; א לאנגווייליגער דערצעהלער אדער שרייבער.

prosem'inary *n.* (פראו-סעמ'-אי-נע-רי) א פארבערייטונגס-סעמינאר, א פארבערייטונגס-שוהל.

prosem'inate *v.* (פרא-סעמ'-אי-נייט) פערזייהען; פערשפרייטען.

prosemina'tion *n.* (פרא-סעמ-אי-ניי'-שאן) די פערשפרייטונג דורך זריעה.

pro'ser *n.* (פראו'-זער) א פראזאאיקער; א לאנגווייליגער דערצעהלער אדער שרייבער.

Pros'erpine *n.* (פראס'-ער-פין) פראזערפינע [די געטין פון דער אונטערוועלט, אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

proseu'cha *n.* (פראס-יו'-קא) א געבעטס-פלאץ, א אידישע שוהל צום דאווענען.

proseu'che *n.* (פראס-יו'-קי) ז. *proseucha*.

prose'-wri'ter *n.* (פראוז'-ראי'-טער) א פראזאאיקער, א פראזא-שרייבער.

pro'sily *adv.* (פראו'-זי-לי) אויף א פראזאאישען אופן; פראזאאיש, לאנגווייליג.

prosimet'rical *a.* (פראו-זי-מעט'-רי-קעל) וואס בעשטעהט אי פון פראזא אי פון פאעזיע.

pro'siness *n.* (פראו'-זי-נעס) דאס זיין פראזאאיש; טרוקענקייט, לאנגווייליגקייט.

pro'sing *n.* (פראו'-זינג) לאנגווייליגקייט אין שרייבען אדער דערצעהלען.

pro'singly *adv.* (פראו'-זינג-לי) ז. *prosily*.

pro'sit (פראו'-זיט) פראזיט, גוט גליק, לחיים [א טרינק-שפרוך ביי דייטשען און סקאנדינאווער].

prosla'very *a.* (פראו-סליי'-ווער-אי) וואס האלט פאר שקלאפעריי.

proso'dial *a.* (פרא-סאו'-די-על) ז. *prosodic*.

proso'dian *n.* (פרא-סאו'-די-ען) א פראזאדיסט, א קענער פון דער לעהרע פון זילבען-מאס אדער פערזען-בוי אין פאעזיע.

prosod'ic *a.* (פרא-סאד'-איק) פראזאדיש, וואס געהערט צו זילבען-מעסטונג אין פאעזיע אדער צו דער לעהרע וועגען פערזען-בוי.

prosod'ical *a.* (פרא-סאד'-אי-קעל) ז. *prosodic*.

prosod'ically *adv.* (פרא-סאד'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פראזאדיע. ז. *prosody*.

proso'dion *n.* (פרא-סאו'-די-אן) א ליעד אדער הימנע וואס פלעגט געזונגען ווערען ביי די אלטע גריכען אין דער פראצעסיאן געהענדיג צום טעמפעל אדער אלטאר צו ברייננגען א קרבן.

pros'odist *n.* (פראס'-א-דיסט) ז. *prosodian*.

pros'ody *n.* (פראס'-א-די) פראזאדיע, די זילבען-מעסטונג, די לעהרע איבער דער מעסטונג פון זילבען אין פאעזיע, די לעהרע וועגען פערזען-בוי.

prosopal'gia *n.* (פראס-א-פעל'-דזשי-א) געזיכטס-נייראלגיע, וועהטאג אין געזיכט.

prosopog'raphy *n.* (פראס-א-פאג'-רע-פי) די שילדערונג אדער בעשרייבונג פון דעם אויסזעהן פון א פערזאן.

prosopol'ogy *n.* (פראס-א-פאל'-א-דזשי) ז. *physiognomy*.

prosopope'ia *n.* (פרא-סאו-פא-פי'-יא) פערזאניפיקאציאן, דאס פארשטעלען אן אויסגעטראכטע זאך אדער ניט קיין לעבעדיגען געגענשטאנד אלס א לעבעדיגען מענשען.

pros'pect *n. and v.* (פראס'-פעקט) אן אויסזיכט; אן ערווארטונג; זעה-ווייטקייט; אן אנזיכט; דאס וואס מען זעהט; א בעאבאכטונגס-געגענשטאנד; א געגענשטאנד צום בעטראכטען און נאכדענקען; א לאנגע ברייטע גאס; דער פאסאד, דער פראנט; דער אויסזעהען; פארויסזעהונג; אן אויסזעהן פון א געגענד, פון וועלכען מען קען שליסען, אז די ערד ענטהאלט מעטאלען; זוכען אדער אויספארשען געגענדען, אויב דארט געפינען זיך ניט אין דער ערד מעטאלען, מאכען פראבע-אויסגראבונגען [זוכענדיג מעטאלען אין דער ערד].

prospect' *v.* (פרא-ספעקט') בעקוקען, בעטראכטען, זעהן פון דער ווייטענס.

pros'pecter *n.* (פראס'-פעק-טער) ז. *prospector*.

prospec'tion *n.* (פרא-ספעק'-שאן) פארויסזיכט, דאס פערזארגען זיך אויף שפעטער.

prospec'tive *a. and n.* (פרא-ספעק'-טיוו) וואס האט אין זינען די צוקונפט, וואס פערזארגט אויף שפעטער, וואס האט א שייכות צו דער צוקונפט; וואס מען האט דארויף אן אויסזיכט, וואס מען קען דערפון עפעס ערווארטען, ערווארטעט; אן אויסזיכט, אן ערווארטונג.

prospec'tive buy'er (פרא-ספעק'-טיוו באי'-ער) אן ערווארטעטער קונה; איינער וואס מען קען ערווארטען, אז ער וועט קויפען.

prospec'tive law (פרא-ספעק'-טיוו לאה) א געזעץ פאר צוקינפטיגע פעלע.

prospec'tively *adv.* (פרא-ספעק'-טיוו-לי) מיט פארויסזיכט, אין בעצוג צו דער צוקונפט.

prospec'tiveness *n.* (פרא-ספעק'-טיוו-נעס) פארויסזיכט, דאס האבען אין זינען די צוקונפט, דאס פערזארגען אויף שפעטער.

prospec'tive pur'chase (פרא-ספעק'-טיוו פויר'-טשיים) אן ערווארטעטע קניה, א קניה אין אויסזיכט.

pros'pector *n.* (פראס'-פעק-טאר) איינער וואס מאכט אונטערזוכונגען, אום צו געפינען מעטאלען אין דער ערד.

prospec'tus *n.* (פרא-ספעק'-טאס) א פראספעקט, א פלאן אדער עפענטליכע ערקלערונג וועגען א פלאן פון א נייער אונטערנעהמונג.

pros'per *v.* (פראס'-פער) 1. געדייהען, געלינגען, גליקען, זיך איינגעבען; האבען ערפאלג; 2. מאכען ערפאלגרייך, בעגינסטיגען.

1. Everything **prospers** under his skilful management. 2. All things tend to **prosper** our designs.

prosper'ity *n.* (פראס-פער'-אי-טי) געדייהונג, גליק, ערפאלג, גוטער צושטאנד, דאס גוט-געהן.

pros'perous *a.* (פראס'-פער-אס) 1. גינ-

כטיג, גוט; 2. בליהענד, געדייהענד; גוט=געהענד, ערפאלגרייך.

1. We had a prosperous wind all the time during the voyage. 2. He has a prosperous business.

pros'perously *adv.* (פראס'-פער-אס-לי) בליהענד, מיט מזל און ברכה, ערפאלגרייך, געדייהענד, גוט=געהענד, איינגעגעבען.

pros'perousness *n.* (פראס'-פער-אס-נעס) ערפאלגרייכקייט, געדייהונג, דאס זיין געלונגען אדער גוט=געהענד.

pros'physis *n.* (פראס'-פי-סיס) אין מעדיצין — אן אבנארמאלע צוזאמענוואקסונג.

prospi'cience *n.* (פרא-ספיש'-ענס) דאס קוקען פארויס, דאס פארויסזעהן.

pros'tata *n.* (פראס'-טע-טא) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostatal'gia *n.* (פראס-טע-טעל'-דזשי-א) וועהטאג אין דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'tate *n. and a.* (פראס'-טייט) די פראסטאטא אדער די פארשטעהער=דריזע [די דריזע וואס רינגעלט ארום די עפנונג פון אורין=קאנאל ביי מענער. בעת דעם געשלעכטליכען פערקעהר טיילט די פראסטאטא אויס אזא קלעפיגע פליסיגקייט, וועלכע מאכט שיטערער די זרע]; וואס געפינט זיך פון פארענט [וועגען דער פראסטאטא].

pros'tate bod'y (פראס'-טייט באד'-אי) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'tate gland (פראס'-טייט גלענד) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostat'ic *a.* (פראס-טעט'-איק) וואס איז שייך צו דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostat'ica *n.* (פראס-טעט'-אי-קא) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostati'tis *n.* (פראס-טע-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostatocysti'tis *n.* (פראס-טע-טא-סיס-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם אורין=פענכער און פון דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'thesis *n.* (פראס'-טהע-סיס) אין גראמאטיק — די צושטעלונג פון א בוכשטאב אדער זילבע צו א ווארט [הויפטזעכליך אין אנפאנג]; אין כירורגיע — די אומבייטונג פון אן אראבגעשניטענעם אבר מיט א קינסטליכען.

prosthet'ic *a.* (פראס-טהעט'-איק) צוגעגעבען [וועגען בוכשטאבען וואס ווערען צוגעגעבען צו א ווארט, הויפטזעכליך אין אנפאנג].

pros'titute *n., a. and v.* (פראס'-טי-טיוט) 1. א פראסטיטוטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי; 2. איינער וואס פערקויפט זיך, א פערקויפטע נשמה; 3. פראסטיטואירט, שענדליך, וואס פערקויפט זיך; 4. פראסטיטואירען, פערקויפען אדער איבערגעבען צו שאנדע, שענדען.

4. Hunger compelled him to prostitute his talent.

prostitu'tion *n.* (פראס-טי-טיו'-שאן) פראסטיטוציאן; פערקויפליכקייט; פראסטיטואירונג, שענדונג.

pros'titutor *n.* (פראס'-טי-טיו-טאר) אן אויסגעלאסענער; א שענדער, א בעשימפפער; א פערקויפטע נשמה; איינער אדער איינע וואס פראסטיטואירט זיך אדער אנדערע.

pros'trate *v. and a.* (פראס'-טרייט) אומווארפען, אוועקלעגען; אומשטירצען, פערניכטען, רואינירען; זיך אומפאלען, זיך אויסציהען, זיך אוועקלעגען, זיך בוקען, פאלען מיט'ן פנים צו דער ערד; געבען מיט עהרפורכט און אונטערטהעניגקייט; אין מעדיצין — פערקלענערען, פערניכטען [די קראפט]; אומגעווארפען, געשטירצט, אומגעפאלען; ליעגענד פלאך און אויסגעצויגען; זיך בוקענד, פאלענד כרעים.

prostra'tion *n.* (פראס-טריי'-שאן) אומווארפונג, שטירצונג, דאס אוועקלעגען אדער אויסציהען אויף דער ערד; דאס פאלען, דאס אנידערפאלען; דאס בוקען זיך, דאס פאלען כורעים; נידערגעשלאגענהייט; דאס פערלירען דעם כח.

pros'trator *n.* (פראס'-טריי-טאר) איינער וואס ווארפט אום, שטירצט אדער לעגט אוועק [ווי מיט א קלאפ].

pro'style *a.* (פראו'-סטאיל) וואס איז שייך צו א פארטיקוס אדער זיילען=גאנג, וועלכער געפינט זיך נור אין פראנט פון דער וואנד; וואס איז שייך צו א טעמפעל וואס האט זיילען נור פון פארענט.

pro'sy *a.* (פראו'-זי) פראזאאיש; טרוקען, לאנגווייליג.

prosyl'logism *n.* (פראו-סיל'-א-דזשיזם) דער פראסילאגיזם, דער שלוס פון איין סילאגיזם, וועלכער דיענט אלס פאראויסזעצונג צו א צווייטען.

Prot. אבקירצונג פון *Protestant*

protac'tic *a.* (פרא-טעק'-טיק) וואס שטעהט אין אנהויב, פריהעריג.

protag'onist *n.* (פרא-טעג'-א-ניסט) די הויפט פערזאן אין אן אלט=גריכישער דראמא; דער הויפט, דער פראמינענטעסטער.

pro tan'to (פראו טענ'-טאו) אויף אזוי פיעל, אזוי ווייט.

pro'tarch *n.* (פראו'-טארק) א הויפט=הערשער.

prot'asis *n.* (פראט'-איי-סיס) דער ערשטער טייל פון א קאנדיציאנעלען אדער בעדינגונגס=זאץ [ווי למשל, "ווען מיר וועלען געהן שנעל, וועלען מיר ניט פערשפעטיגען" אדער "כאטש מיר וועלען געהן שנעל, וועלען מיר פערשפעטיגען"]; דער ערשטער טייל אדער איינלייטונג פון א דראמא [ביי די אלטע גריכען].

protat'ic *a.* (פרא-טעט'-איק) איינלייטענד; וואס איז שייך צו דער איינלייטונג אדער ערשטען טייל פון אן אלט=גריכישער דראמא.

Pro'tean *a.* (פראו'-טי-ען) וואס איז שייך צו פראטעאוס, דער ים=גאט פון דער אלט=גריכישער מיטאלאגיע, וועלכער האט יעדען מאל געקענט אומענדערען זיין געשטאלט; וואס ענדערט זיין געשטאלט, פיעל=געשטאלטיג.

pro'tean *a. and n.* (פראו'-טי-ען) אין זאאלאגיע — וואס ענדערט די פארם, וואס בייט די געשטאלט; אן אקטיאר וואס שפיעלט אייניגע ראלען אין איין פיעסע; דער אלם [ז. *proteus*].

Pro'teanly *adv.* (פראו'-טי-ען-לי) ווי פראטעאוס, אננעהמענדיג פערשיעדענע געשטאלטען. ז. *Protean*.

protect' *v.* (פרא-טעקט') שיצען, בעשיצען; בעשיצען געגען אויסלענדישער קאנקורענץ.

protec'tingly *adv.* (פרא-טעק'-טינג-לי) שיצענדיג, בעשיצענדיג; דורך בעשיצונג.

protec'tion *n.* (פרא-טעק'-שאן) פראטעקציאן; שוץ, בעשיצונג; א פאספארט, א שוץ=בריעף; א פאס וואס ווערט ארויסגעגעבען אין אמעריקא צו מאטראזען אלס ציינגניס, דאס זיי זיינען אמעריקאנער בירגער; שוץ געגען אויסלענדישער קאנקורענץ [די שוץ פון דער אינלענדישער פראדוקציאן געגען דער אויסלענדישער קאנקורענץ דורך ארויפלעגען א הויכען גרענעץ=אבצאהל אויף די אריינגעפיהרטע סחורות].

protec'tional *a.* (פרא-טעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פראטעקציאן. ז. *protection*.

protec'tionism *n.* (פרא-טעק'-שאנ-איזם) פראטעקציאניזם, דאס סיסטעם פון שוץ=צאל, די טעאריע, אז די אינלענדישע פראדוקציאן דארף געשיצט ווערען געגען דער אויסלענדישער קאנקורענץ דורך ארויפלעגען א הויכען גרענעץ=אבצאהל.

protec'tionist *n. and a.* (פרא-טעק'-שאנ-איסט) 1. א פראטעקציאניסט, אן אנהענגער פון דער סיסטעם פון שוץ=צאל; 2. וואס איז צו גונסטען פון פראטעקציאניזם. ז. *protectionism*.

2. Pennsylvania has always been a protectionist state.

protec'tive *a. and n.* (פרא-טעק'-טיוו) שיצענד, בעשיצענד; דאס וואס בעשיצט.

protec'tively *adv.* (פרא-טעק'-טיוו-לי) געאייגענט אדער צוגעפאסט צו שוץ; אזוי אז עס זאל שיצען; שיצענדיג.

protec'tiveness *n.* (פרא-טעק'-טיוו-נעס) די נייגונג אדער פעהיגקייט צו בעשיצען.

protec'tor *n.* (פרא-טעק'-טאר) א שיצער, א בעשיצער; אן אפעקון, אן אפטרפוס; א פראטעקטאר, א רעגענט [דער וואס רעגיערט אין לאנד אין דער צייט ווען דער קעניג איז נאך ניט מינדיג].

protec'toral *a.* (פרא-טעק'-טאר-על) וואס איז שייך צו א פראטעקטאר. ז. *protector*.

protec'torate *n.* (פרא-טעק'-טאר-אייט) א פראטעקטאראט, א שוץ=פערוואלטונג [די פערוואלטונג פון א לאנד דורך בעאמטע פון אן אנדער רעגיערונג]; דאס אמט אדער די רעגיערונג פון א פראטעקטאר אדער רעגענט. ז. *protector*.

protecto'rial *a.* (פראו-טעק-טאו'-רי-על) ז. *protectoral*.

protec'torless *a.* (פרא-טעק'-טאר-לעס) אהן א בעשיצער.

protec'torship *n.* (פרא-טעק'-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די רעגיערונג פון א פראטעקטאר אדער רעגענט. ז. *protectorate*.

protec'tory *n.* (פרא-טעק'-טא-רי) אן ערציהונגס=אנשטאלט פאר צולאזענע קינדער.

protec'tress *n.* (פרא-טעק'-טרעס) א שיצערין, א בעשיצערין.

protec'trix *n.* (פרא-טעק'-טריקס) ז. *protectress*.

protégé' *n.* (פרא-טיי-זשיי') א פראטעזשע, א שיצלינג, א גינסטלינג [איינער וואס ווערט געשיצט אדער אונטערשטיצט פון אימעצען].

protégée' *n.* (פרא-טיי-זשיי') א מיידעל אדער פרוי וואס ווערט געשיצט אדער אונטערשטיצט פון אימעצען.

pro'teid *n.* (פראו'-טי-איד) פראטעאיד [אן ארגאנישער שטאף, וואס בעשטעהט פון א צוזאמענזעצונג פון קויהלען=שטאף, וואסער=שטאף, זויער=שטאף, שטיק=שטאף און שוועבעל. געפינט זיך אין אלע לעבעדיגע בעשעפענישען און פלאנצען]; דער אלם [ז. *proteus*].

pro'tein *n.* (פראו'-טי-אין) פראטעאין [א כעמישע פערבינדונג וועלכע ווערט ערהאלטען פון פראטעאיד. ז. *proteid*].

pro tem. *pro tempore* אבקירצונג פון

pro tem'pore (פראו טעמ'-פא-רי) טעמפארער, פארלויפיג, דערווייל.

He is secretary **pro tempore**.

protend' *v.* (פרא-טענד') אויסשטרעקען [בעזאנדערס וועגען א שפיען].

proten'sion *n.* (פרא-טענ'-שאן) צייטדויער, אויסציהונג [פון צייט].

proten'sity *n.* (פרא-טענ'-סי-טי) צייטפערציהונג.

proten'sive *a.* (פרא-טענ'-סיוו) אויסגעשטרעקט, אויסגעצויגען, וואס פערנעהמט צייט.

proteran'dry *n.* (פראט-ע-רענ'-דרי) א צושטאנד ביי הערמאפראדיטישע חיות אדער פלאנצען [אזעלכע וואס האבען אי מענליכע אי ווייבליכע ארגאנען], ווען די מענליכע ארגאנען ווערען רייף פריהער פון די ווייבליכע.

proterog'yny *n.* (פראט-ע-ראדזש'-אי-ני) א צושטאנד פון הערמאפראדיטישע פלאנצען [אזעלכע וואס האבען אי ווייבליכע אי מענליכע ארגאנען], ווען די ווייבליכע ארגאנען ווערען פריהער רייף ווי די מענליכע.

proter'vity *n.* (פרא-טויר'-ווי-טי) מוטוויליגקייט, דרייסטקייט, פרעכהייט, עזות, חוצפה.

protest' *v.* (פרא-טעסט') פראטעסטירען, זיך ערקלערען געגען; אויסדריקען א פראטעסט; מאכען א פייערליכע ערקלערונג; עדות זאגען; פערזיכערען; פראטעסטירען [א וועקסעל].

pro'test *n.* (פראו'-טעסט) א פראטעסט, אן עפענטליכע ערקלערונג געגען; א וועקסעל-פראטעסט [אן ערקלערונג וועגען א וועקסעל וואס איז ניט בעצאהלט געווארען אין דער צייט און איז איבערגעגעבען געווארען צום געריכט איינגעמאהנט צו ווערען].

Prot'estancy *n.* (פראט'-עס-טענ-סי) ז. *Protestantism*.

Prot'estant *n. and a.* (פראט'-עס-טענט) א פראטעסטאנט, א פראטעסטאנטקע; פראטעסטאנטיש.

protes'tant *n. and a.* (פרא-טעס'-טענט) א פראטעסטירענדער; פראטעסטירענד.

Prot'estantism *n.* (פראט'-עס-טענ-טיזם) דער פראטעסטאנטיזם, די רעליגיאנס-פרינציפען פון די פראטעסטאנטען [די געגנער פון קאטוליציזם ווי די לוטעראנער, קאלווינער א. ד. ג.].

Prot'estantize *v.* (פראט'-עס-טענ-טאיז) מאכען פראטעסטאנטיש.

protesta'tion *n.* (פראט-עס-טיי'-שאן) 1. א פייערליכע ערקלערונג, א פערזיכערונג; 2. א פראטעסט.

1. I have no faith in his **protestation** of friendship for me.

prot'estator *n.* (פראט'-עס-טיי-טאר) א פראטעסטירענדער.

protes'ter *n.* (פרא-טעס'-טער) איינער וואס מאכט א פייערליכע ערקלערונג; איינער וואס מאכט א פארמעלע פערזיכערונג; א פראטעסטירענדער; איינער וואס פראטעסטירט א וועקסעל.

protes'tingly *adv.* (פרא-טעס'-טינג-לי) אונטער פראטעסט, דורך פראטעסט.

Pro'teus *n.* (פראו'-טיום) פראטעאוס [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א ים-גאט וואס האט זיך געקענט פערשטעלען אין פערשיעדענע געשטאלטען].

pro'teus *n.* (פראו'-טיום) דער אלם, אזא סאלאמאנדער-ענליכע אמפיביע [א חיה וואס קען לעבען אין וואסער און אויף דער יבשה].

Proteus

pro'text *n.* (פראו'-טעקסט) א בוך-טעקסט אדער טייל, וואס קומט פאר א דערמאהנטער שטעלע.

prothala'mion *n.* (פראו-טהע-ליי'-מי-אן) ז. *prothalamium*.

prothala'mium *n.* (פראו-טהע-ליי'-מי-אם) א חתונה-געדיכט, א געדיכט לכבוד אימעצענס חתונה.

proth'esis *n.* (פראטה'-ע-סיס) דער קרעדענץ-טיש [דער טיש אדער אלטאר אין א גריכיש-קאטוילישער קירך, אויף וועלכען דאס הייליגע ברויט און וויין ווערט פארבערייטעט]; דאס פארבערייטען דאס הייליגע ברויט און וויין אין דער גריכיש-קאטוילישער קירך; אין גראמאטיק — די צוגאבע פון איינעם אדער מעהר בוכשטאבען אין דעם אנפאנג פון א ווארט; אין כירורגיע — דאס צושטעלען א פעהלענדען גליעדער צום קערפער [ווי א הילצערנעם פוס א. ד. ג.].

prothonota'rial *a.* (פרא-טהאנ-א-טיי'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראטאנאטאר. ז. *prothonotary*.

prothon'otary *n.* (פרא-טהאנ'-א-טיי-רי) א פראטאנאטאר, אן אויבער-נאטאריוס; אן אויבער-שרייבער [אין א קאנצעלאריע].

prothon'otaryship *n.* (פרא-טהאנ'-א-טיי-רי-שיפ) דאס אמט פון אן אויבער-נאטאריוס אדער פראטאנאטאר.

protho'rax *n.* (פרא-טהאו'-רעקס) די פאדער-ברוסט אדער דער האלז-שילד פון אן אינזעקט.

protochlo'ride *n.* (פראו-טא-קלאו'-ריד) דאס כלאריד [א כעמישע כלאר-פערבינדונג וואס יעדער מאלעקול ענטהאלט אין זיך בלויז איין אטאם כלאר].

protochlo'ride of mer'cury (פראו-טא-קלאו'-ריד אוו מויר'-קיו-רי) ז. *calomel*.

Pro'tocol *n.* (פראו'-טא-קאל) א געוויסער אבמאך צווישען א פאבריקאנטען-פערבאנד און אן ארבייטער-יוניאן [דער אבמאך צווישען די דאמען-מאנטעל שניידער אין ניו-יארק מיט די פאבריקאנטען פון דיעזער אינדוסטריע האט צוערשט בעקומען דעם נאמען "פראטאקאל"].

pro'tocol *n. and v.* (פראו'-טא-קאל) א פראטאקאל; אן ערשטער ענטוואורף פון א דיפלאמאטישען דאקומענט; די פרטים פון אן אבמאך צווישען צוויי צדדים; א בעריכט; פראטאקאלירען, פערצייכנען; מאכען א פראטאקאל.

pro'tocol-book *n.* (פראו'-טא-קאל-בוק) א פראטאקאל-בוך.

pro'tocolist *n.* (פראו'-טא-קאל-איסט) א פראטאקאליסט, א פראטאקאל-שרייבער.

Pro'tocolist *n.* (פראו'-טא-קא-ליסט) אן אנהענגער פון א פראטאקאל-אבמאך צווישען פאבריקאנטען און ארבייטער. ז. *Protocol*.

pro'tocolize *v.* (פראו'-טא-קאל-איז) שרייבען פראטאקאלען.

protog'enal *a.* (פרא-טאדזש'-ע-נעל) צום ערשטען געשאפען, פרימיטיוו [וועגען לעבעדיגען שטאף].

protogen'esis *n.* (פראו-טא-דזשענ'-ע-סיס) די אבשטאמונג פון לעבען פון ניט לעבעדיגען שטאף.

pro'togine *n.* (פראו'-טא-דזשין) פראטאגין-גראניט אדער טאלק-גראניט [א מין גראניט אין די אלפישע בערג].

pro'tograph *n.* (פראו'-טא-גרעף) אן ערשטער אבשריפט, א פארלויפיגער ענטוואורף פון א שריפט.

protomar'tyr *n.* (פראו-טא-מאר'-טיר) דער ערשטער מארטירער; דער ערשטער קריסטליכער מארטירער [סטעפאן].

proton'otary *n.* (פרא-טאנ'-א-טיי-רי) ז. *prothonotary*.

proto-or'ganism *n.* (פראו-טאו-אהר'-גענ-איזם) א מיקרא-ארגאניזם. ז. *micro-organism*.

protopap'as *n.* (פראו-טא-פעפ'-עס) א רוסישער אדער גריכישער פאפ [גלח] פון העכערען ראנג.

protopar'ents *n.* (פראו-טא-פעהר'-ענטס) אור-עלטערען.

pro'toplasm *n.* (פראו'-טא-פלעזם) פראטאפלאזמע [א האלב-פליסיגער, קלעפיגער שטאף, וואס איז ענליך צו ווייסעל פון אן איי און וועלכער בעשטעהט פון א פערבינדונג פון קויהלען-שטאף, זויער-שטאף, שטיק-שטאף און וואסער-שטאף. דיזער שטאף בילדעט דעם הויפט-בעשטאנדטייל פון דער צעלע ביי לעבעדיגע בעשעפענישען און ביי פלאנצען און ער איז דער פיזיקאלישער יסוד פון לעבען].

protoplas'ma *n.* (פראו-טא-פלעס'-מא) ז. *protoplasm*.

protoplas'mal *a.* (פראו-טא-פלעז'-מעל) ז. *protoplasmic*.

protoplasmat'ic *a.* (פראו-טא-פלעז-מעט'-איק) ז. *protoplasmic*.

protoplas'mic *a.* (פראו-טא-פלעז'-מיק) וואס געהערט אדער וואס איז ענליך צו פראטאפלאזמע; פראטאפלאזמאטיש; וואס איז די ערשטע פארם פון אן ארגאנישער בעשעפעניש; אורשפרינגליך, פרימיטיוו געפארמט; פראטאפלאסטיש, בילדענד, פארמירענד.

pro'toplast *n.* (פראו'-טא-פלעסט) אור-בעשעפעניש, דער אריגינאל; די ערשטע פארם אדער געשטאלט פון אן ארגאנישער בעשעפעניש; דער ערשטער מענש, אדם הראשון; דאס אור-חיה'לע, די ערשטע איינצעליגע לעבעדיגע בעשעפעניש.

protoplas'tic *a.* (פראו-טא-פלעס'-טיק) פראטאפלאסטיש, וואס איז די ערשטע פארם אדער דער אריגינאל, אורשפרינגליך געפארמט.

pro'topope *n.* (פראו'-טא-פאופ) א רוסישער אדער גריכישער פאפ [גלח] פון העכערען ראנג.

pro'tosalt *n.* (פראו'-טא-סאהלט) א מעטאל-זאלץ אין דער נידריגסטער אקסידאציאנס-שטופע [די יעניגע פון צוויי אדער עטליכע כעמישע פערבינדונגען פון דעמזעלביגען מעטאל מיט דערזעלביגער זויערע, וועלכע ענטהאלט אין זיך פראפארציאנעל די קלענסטע קוואנטיטעט פון מעטאל].

pro'totypal *a.* (פּראָ'-טאָ-טאַי-פּעל) פּראָטאָטיפּיש, אורבילדליך, אָריגינעל.

pro'totype *n.* (פּראָ'-טאָ-טאַיפּ) אַ פּראָ-טאָטיפּ, אַן אורבילד; אַ מוסטער, אַ מאָ-דעל, אַן אָריגינאַל פון וועלכן עטוואָס ווערט נאָכגעמאַכט.

protox'id *n.* (פּראָ-טאָק'-סיד) פּראָטאָק-סיד [אַ כעמישע פאַרבינדונג, וואָס ענט-האַלט איין אַטאָם זויער-שטאָף].

Protozo'a *n.* (פּראָ-טאָ-זאָ'-אַ) די פּראָ-טאָזאָען, די נידריגסטע פּרימיטיווסטע לע-בעדיגע בעשעפענישען, וועלכע בעשטעהען בלויז פון איין צעלע.

protozo'an *a. and n.* (פּראָ-טאָ-זאָ'-ען) וואָס איז שייך צו די פּראָטאָזאָען [ז. *Protozoa*]; דאָס ערשטע פּרימי-טיווסטע אור-חיה'לע, וואָס בעשטעהט בלויז פון איין צעלע.

protozo'ary *n.* (פּראָ-טאָ-זאָ'-ע-רי) אַן אור-חיה'לע וואָס בעשטעהט בלויז פון איין צעלע.

protozo'ic *a.* (פּראָ-טאָ-זאָ'-איק) וואָס איז שייך צו אַן אור-חיה'לע וואָס בע-שטעהט פון איין צעלע; איין געאָלאָגיע — וואָס ענטהאַלט די ערשטע שפּורען פון לעבען.

protozo'on *n.* (פּראָ-טאָ-זאָ'-אָן) איי-נער פון דעם מין פּראָטאָזאָען. ז. *Protozoa*.

protozo'um *n.* (פּראָ-טאָ-זאָ'-אַם) ז. *protozoon*.

protract' *v.* (פּראָ-טרעקט') אויסציהען; פערלענגערען; פערציהען, אָבלעגען; צייכ-נען אַ פּלאַן, צייכנען נאָך אַ מאַסשטאַב; אָבצייכנען אַ ווינקעל מיט דער הילף פון אַ טראַנספּאָרטער אָדער אַ ווינקעל-מעס-טער [ז. *protractor*].

protrac'tedly *adv.* (פּראָ-טרעק'-טעד-לי) אָבלעגענדיג, פערציהענדיג; לאַנגוויי-ליג.

protrac'ter *n.* (פּראָ-טרעק'-טער) איי-נער וואָס פערלענגערט אָדער פערציהט [די צייט].

protrac'tile *a.* (פּראָ-טרעק'-טיל) וואָס קען אַרויסגעצויגען ווערען אָדער אַרויס-געשטעקט ווערען [ווי למשל, דער צונג פון אַ פּיקהאָלץ].

protrac'tion *n.* (פּראָ-טרעק'-שאָן) די פערציהונג, די פערלענגערונג; די אויס-ציהונג; דאָס צייכנען אַ פּלאַן פון אַ לאַנד, געגענד א. ד. ג. אויף'ן פּאַפּיער; אַ גע-צייכענטער פּלאַן.

protrac'tive *a.* (פּראָ-טרעק'-טיוו) פער-לענגערענד, פערציהענד; אָבלעגענד.

protrac'tor *n.* (פּראָ-טרעק'-טאָר) איי-נער אָדער עטוואָס וואָס ציהט אויס; אַ טראַנספּאָרטער, אַ ווינקעל-מעסטער [אַן אינסטרומענט צום מעסטען און אַריבער-טראָגען ווינקלען פון פּלאַנען אויף פּאַ-פּיער]; אַן אויסציה-מוסקול; אַ מוסטער-מאָס וואָס שניידער בענוצען ביים שניי-דען קליידער.

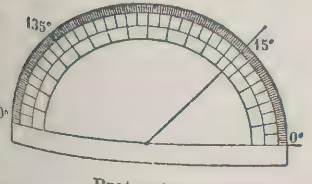

Protractor

protrep'tical *a.* (פּראָ-טרעפּ'-טי-קעל) צוגעבענדיג אָנרעגענד, ערמונטערענד, חשק, איינרעדענד, איבערצייגענד.

protru'dable *a.* (פּראָ-טרוה'-דעבל) ז. *protrusile*.

protrude' *v.* (פּראָ-טרוהד') שטויסען פאָרווערטס, פאַרויסשטויסען; דורכשלאָגען זיך, פאַרדרינגען, דורכשטויסען זיך פאָר-ווערטס; אַרויסשטעקען, אַרויסשטאַרצען.

protru'sible *a.* (פּראָ-טרוה'-סיבל) ז. *protrusile*.

protru'sile *a.* (פּראָ-טרוה'-סיל) וואָס קען אַרויסגעשטופּט אָדער אַרויסגעשטוי-סען ווערען; וואָס קען דורכגעשטויסען אָדער דורכגעשפּאַרט ווערען.

protru'sion *n.* (פּראָ-טרוה'-זשאָן) דאָס שטויסען פאָרווערטס, דאָס דורכשפּאַרען, דאָס דורכשלאָגען; עטוואָס וואָס איז אַרויסגעשטעקט אָדער אַרויסגעשטאַרצט.

protru'sive *a.* (פּראָ-טרוה'-סיוו) פאָר-שטויסענד, פאַרדרינגענד, וואָס שפּאַרט אַרויס; אַרויסגעשטאַרצט, אַרויסגעשטעקט.

protru'sively *adv.* (פּראָ-טרוה'-סיוו-לי) דורכשפּאַרענדיג, פאַרשטויסענדיג, פאַרדרינגענדיג.

protru'sive mo'tion (פּראָ-טרוה'-סיוו מאָו'-שאָן) די שטויס-בעוועגונג.

protru'siveness *n.* (פּראָ-טרוה'-סיוו-נעס) דאָס פאַרשטויסען אָדער פאַרדרינ-גען; דאָס דורכשפּאַרען אָדער דורכשטוי-סען.

prott'-goose *n.* (פּראָט'-גוהס) ז. *brand-goose*.

protu'berance *n.* (פּראָ-טיו'-בע-רענס) אַן ערהעהונג, אַ בערגעל, אַן אַרויסשטאַר-צונג; אַ הויקער, אַ האָרב; אַ גוז, אַן אויסוואוקס, אַ געשווילעכץ.

protu'berancy *n.* (פּראָ-טיו'-בע-רענ-סי) ז. *protuberance*.

protu'berant *a.* (פּראָ-טיו'-בע-רענט) פּוקלע, אַרויסגעשטאַרצט; האָרבאַטע, הוי-קערדיג; געשוואָלען.

protu'berantly *adv.* (פּראָ-טיו'-בע-רענט-לי) אַרויסשטאַרצענדיג ווי אַ הוי-קער; אַזוי ווי אויפגעשוואָלען.

protu'berate *v.* (פּראָ-טיו'-בע-רייט) אַרויסשטאַרצען, אַרויסשטעהן, זיין פּוקלע.

protubera'tion *n.* (פּראָ-טיו-בע-ריי'-שאָן) דאָס אַרויסשטאַרצען, דאָס אַרויס-שטעהן; דאָס געשוואָלען ווערען.

proud *a.* (פּראַוד) שטאָלץ; מוטיג; קרעפּ-טיג; פּרעכטיג, גרויסאַרטיג.

proud flesh (פּראַוד פלעש) ווילד-פליישׁ [אויף אַ וואונד].

proud'-hear'ted *a.* (פּראַוד'-האַר'-טעד) גאוה'דיג, שטאָלץ; עזות'דיג.

proud'ly *adv.* (פּראַוד'-לי) מיט שטאָלץ, מיט קראַפט; מיט פּראַכט.

proud'ness *n.* (פּראַוד'-נעס) גאוה, שטאָלצקייט, שטאָלץ; קראַפט; גרויסאַר-טיגקייט, פּראַכט.

proud stom'ach (פּראַוד סטאַמ'-עק) אַ גאוה'דיגע, שטאָלצע, עזות'דיגע האַל-טונג.

proud'-stom'ached *a.* (פּראַוד'-סטאַמ'-עקט) גאוה'דיג, שטאָלץ, עזות'דיג.

pro'vable *a.* (פּרוה'-וועבל) בעווייזליך, וואָס קען בעוויזען ווערען.

pro'vable debt (פּרוה'-וועבל דעט) אַ חוב וואָס קען אָנערקענט ווערען ביים פאַ-נאַנדערטיילען דאָס פערמעגען פון אַ באַנק-ראָטירטען.

pro'vableness *n.* (פּרוה'-וועבל-נעס) בעווייזליכקייט; דאָס קענען בעוויזען ווע-רען.

pro'vably *adv.* (פּרוה'-וועב-לי) אַזוי אַז עס זאָל קענען בעוויזען ווערען.

prove *v.* (פּרוהוו) 1. פּראָבירען; 2. פּער-זוכען, האָבען אייגענע ערפאַהרונג; 3. בע-ווייזען; 4. בעשטעטיגען [די ריכטיג-קייט פון עפּעס]; 5. אין אַריפמעטיק — מאַכען אַ פּראָבע [בעווייזען די ריכטיגקייט פון אַ חשבון]; 6. אין דרוקערייי — אָראָב-נעהמען אַ קאָרעקטור; 7. זיך אַרויסציי-גען אַלס...; 8. זיין קעלביג, זיין טראָגע-דיג [וועגען בהמות].

2. He proved all the joys of life. 4. The will was proved by a notary. 7. The scheme proved a complete failure.

proved'itor *n.* (פּראָ-וועד'-אי-טאָר) אַ ליפעראַנט, אַ פּראָוויאַנט-ליפעראַנט; אַן אויפזעהער, אַ פערוואַלטער.

prov'edor *n.* (פּראָוו'-ע-דאָהר) אַ לי-פעראַנט, אַ פּראָוויאַנט-ליפעראַנט.

prov'edore *n.* (פּראָוו'-ע-דאָור) ז. *provedor*.

pro'ven (פּרוהוון) בעוויזען. ז. *prove*.

prov'enance *n.* (פּראָוו'-ע-נענס) ז. *provenience*.

prov'ender *n. and v.* (פּראָוו'-ען-דער) קאָרמע, פיה-פוטער; קאָרמענען, פיטערען [בהמות].

prove'nience *n.* (פּראָ-וויע'-ניענס) אָב-שטאַמונג, אָבשטאַמונגס-אָרט [הויפּטזעכ-ליך וועגען אַרכעאָלאָגישע ענטדעקונגען, מאַנופאַקטור-פּראָדוקטען און קונסט-זאַ-כען].

proventric'ulus *n.* (פּראָ-ווען-טריק'-יו-לאָס) דער צווייטער מאָגען ביי אַ פוי-געל, דער צווייטער טייל פון דער שפּייז-רעהר אונטער דער וואָליע [קראָפּ]; דער ערשטער מאָגען ביי אינזעקטען [די פאַ-נאַנדערשפּרייטונג אַם ענד פון דער שפּייז-רעהר].

pro'ver *n.* (פּרוה'-ווער) אַ בעווייזער; אַ פּראָבירער; אַ דרוק-אַרבייטער וואָס ציהט פּראָבע-בויגענס פון גראַווירען.

prov'erb *n. and v.* (פּראָוו'-אוירב) אַ שפּריכוואָרט; אַ שפּרוך; אַ פאָרוואורף; עטוואָס וואָס איז צו שאַנד און שפּאָט; אַן אויסדרוק מיט אַ פערבאָרגענעם זין; אַ דראַמאַטישע פאָרשטעלונג מיט אַ סיו-זשעט וואָס איז געבויט אויף אַ בעקאַנטען שפּריכוואָרט; אויסדריקען אין שפּריכווער-טער; געברויכען אַלס מוסטער פון שפּאָט און שאַנד.

prover'bial *a.* (פּראָ-וואָיר'-בי-על) 1. שפּריכווערטערליך; געברויכט אין אַ שפּריכוואָרט; 2. גוט בעקאַנט.

1. He expresses himself with **proverbial** brevity. 2. His hospitality is **proverbial** in the neighborhood.

prover'bialism *n.* (פּראָ-וואָיר'-בי-על-איזם) אַ שפּריכוואָרט, אַ שפּריכווער-טערליכער אויסדרוק.

prover'bialist *n.* (פּראָ-וואָיר'-בי-על-איסט) איינער וואָס רעדט מיט שפּריכ-ווערטער; אַ זאַמלער פון שפּריכווערטער; איינער וואָס שאַפט שפּריכווערטער.

prover'bialize *v.* (פּראָ-וואָיר'-בי-על-איז) געברויכען שפּריכווערטער; מאַכען פאַר אַ שפּריכוואָרט.

prover'bially *adv.* (פּראָ-וואָיר'-בי-על-אי) אַלס שפּריכוואָרט; ווי אַ שפּריכ-וואָרט.

Prov'erbs *n.* (פּראָוו'-אוירבז) ספר משלי.

provi'dable *a.* (פּראָ-וואַי'-דעבל) וואָס קען פערזאָרגט ווערען אָדער צוגעגרייט ווערען; וואָס מען קען שאַפען אָדער צו-שטעלען.

provide' *v.* (פּראָ-וואַיד') 1. פערזאָר-גען מיט...; 2. צוגרייטען; 3. בעשיצען, פערהיטען, אָננעהמען מיטלען געגען...;

4. מאכען א פארבערינגונג אדער פאראבמאך, גאראנטירען.

1. New York is well **provided** with means of transportation. 2. Turkey was not **provided** with funds for the last war. 3. Nobody is **provided** against misfortunes. 4. Our constitution **provides** for civil liberty.

provi'ded (פרא-וואי'-דעד) אנגענומען, בתנאי, מיט דעם בעדינג; וועג, ווען נאר.

We will accept your proposition **provided** that you will personally guarantee for the fulfilment of the contract.

prov'idence *n.* (פראוו'-אי-דענס) פארזיכט, פארזיכטיגקייט; פארזעהונג; שפארזאמקייט; געטליכע השגחה.

Prov'idence *n.* (פראוו'-אי-דענס) גאט; די געטליכע השגחה.

prov'ident *a.* (פראוו'-אי-דענט) פארזיכטיג, וואס פערזארגט זיך אויף שפעטער; שפארזאם.

prov'ident bank (פראוו'-אי-דענט בענק) א שפאר=באנק, א שפאר=קאסע.

providen'tial *a.* (פראוו-אי-דענ'-שעל) וואס קומט פון דער געטליכער השגחה.

providen'tially *adv.* (פראוו-אי-דענ'-שעל-אי) דורך דער געטליכער פארזעהונג, דורך השגחה פרטית.

prov'idently *adv.* (פראוו'-אי-דענט-לי) מיט פארזיכט, מיט פארויסזעהן, פערזארגענדיג זיך אויף שפעטער.

prov'identness *n.* (פראוו'-אי-דענט-נעס) פארזיכטיגקייט, פארזיכט, פארויסזעהונג, דאס פערזארגען זיך אויף שפעטער.

prov'ident soci'ety (פראוו'-אי-דענט סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין, א חברה פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

provi'der *n.* (פרא-וואי'-דער) א בעזארגער.

prov'idore *n.* (פראוו'-אי-דאור) ז. *provedor*.

prov'ince *n.* (פראוו'-אינס) 1. א פראווינץ [א טייל פון א לאנד]; 2. די פראווינץ [דאס לאנד, אויסער דער הויפטשטאדט און די גרויסע שטעדט]; 3. געביעט, טהעטיגקייטס=ספערע, פאך, בערוף, בעשעפטיגונג; 4. אן אבטיילונג, א דעפארטאמענט; 5. אין זאאלאגיע — אן אונטער=קלאס, א צווייג פון א מין [חיות], א מין; א טייל פון א לאנד אונטער דער יוריסדיקציע פון א בישאף אדער מיטראפאליט; א קירכליכער בעצירק.

1. After the second fall of Jerusalem Judea became a **province** of the Roman empire. 2. In summer time the New York actors play in the **provinces**. 3. The home is the **province** of women. 4. He is at home in all the **provinces** of human knowledge and thought.

prov'ince-rose *n.* (פראוו'-אינס-ראוז) די קרויט=רויז. ז. *Provincial rose*.

provin'cial *a. and n.* (פרא-ווינ'-שעל) פראווינציעל, וואס בילדעט א פראווינץ, וואס איז שייך צו דער פראווינץ; לאקאל; קליינשטעדטעלדיג, ניט געשליפען, גראב, דארפיש, פויעריש; א פראווינציאל [אן איינוואהנער פון דער פראווינץ, ניט פון דער הויפט=שטאדט, ניט פון א גרויסער שטאדט]; אן אויבער=גייסטליכער אין א בעצירק. ז. *province*.

Provin'cial *a.* (פרא-ווינ'-שעל) וואס איז שייך צו פראוואנס [אין פראנקרייך].

provin'cialism *n.* (פרא-ווינ'-שעל-איזם) פראווינציאליזם, קליינשטעדטעלדיגקייט, ניט=פאלירטקייט, גראבקייט, פויערישקייט; א פראווינציאליזם [א לאקאלער אויסדרוק אדער דיאלעקט].

provin'cialist *n.* (פרא-ווינ'-שעל-איסט) א פראווינציאל [אן איינוואהנער פון דער פראווינץ, אין געגענזאץ צו דער הויפט שטאדט אדער צו גרויסע שטעדט בכלל]; איינער וואס רעדט מיט א פראווינציאל=דיאלעקט [א לאקאלען דיאלעקט].

provincial'ity *n.* (פרא-ווינ-שי-על'-אי-טי) פראווינציאליטעט, דארפישקייט, קליינשטעדטעלדיגקייט; לאקאליטעט.

provin'cialize *v.* (פרא-ווינ'-שעל-איז) מאכען פראווינציעל [לאקאל, קליינשטעדטעלדיג אדער דארפיש].

provin'cially *adv.* (פרא-ווינ'-שעל-אי) נאך די פראווינצען; ווי א פראווינציאל, מעשה ישוב'ניק.

Provin'cial rose (פרא-ווינ'-שעל ראוז) די קרויט=רויז אדער הונדערט=בלעטער פלאנצע [אזא פלאנצע מיט גרויסע בליטהען]; אן אויסגעבונדענע סטענגע אין דער פארם פון א בלום אויף א שוך.

provin'cialship *n.* (פרא-ווינ'-שעל-שיפ) דאס אמט פון אן אויבער=גייסטליכען [אין א קירכען=בעצירק].

provine' *v.* (פרא-וואין') פאנאנדערפיהרען וויינשטאקען דורך דעם וואס מען בויגט אב א צווייג פון א וויינשטאק און מען פערגראבט איהם אין דער ערד.

pro'ving *n.* (פרוה'-ווינג) פרובירענד; בעווייזענד.

pro'ving-ground *n.* (פרוה'-ווינג-גראונד) א פלאץ, וואו מען מאכט פראבען אויף פולווער, הארמאטען אדער מיליטערישע שליידער=מאשינען.

pro'ving-press *n.* (פרוה'-ווינג-פרעס) א פרעס צו פרובירען די שטארקייט פון אייזערנע באלקענס און עהנליכע זאכען.

Prov'ins rose (פראוו'-אינס ראוז) א קרויט=רויז. ז. *Provincial rose*.

provi'sion *n. and v.* (פרא-וויזש'-אן) 1. פראוויזיאן, פראוויאנט, עסענווארג; פארראט, זאפאס; 2. פארבערייטונג, צוגרייטונג, פערזארגונג; 3. א מיטעל, א בעווארעניש; דאס בעווארענען; 4. א מאסרעגעל, א פעראָרדנונג, א געזעץ, א כלל, א פונקט פון א דאקומענט; 5. אין דער קריסטליכער קירך — די דערהויבונג צו אן אמט דורך א העכערען גייסטליכען; די דערהויבונג דורך דעם פאפסט צו א קירכען=אמט, וואס דארף ערשט לעדיג ווערען; 6. בעזארגען מיט'ן נויטיגען, בעזארגען מיט פראוויאנט.

1. The government has stores of **provisions** for the army. 2. One ought to save to make **provision** for a rainy day. 4. By the **provisions** of the constitution all citizens are equal before the law.

provi'sional *a.* (פרא-וויזש'-אנ-על) פראוויזאריש, צייטווייליג, דערווייליג, פארלויפיג.

The revolutionists elected a **provisional** president.

provi'sionally *adv.* (פרא-וויזש'-אנ-על-אי) צייטווייליג, פארלויפיג, לעת עתה, אויף דערווייל.

provi'sionary *a.* (פרא-וויזש'-אנ-ע-רי) אנגרייטענד, פערזארגענד; וואס ענטהאלט פארויסזעצונגען וועגען כללים, פונקטען אדער מאסרעגעלען; וואס ענטהאלט א פעראָרדנונג; פראוויזאריש, צייטווייליג, פארלויפיג.

provi'sion-car *n.* (פרא-וויזש'-אנ-קאר) א פראוויזיאנס=וואגאן, א פראוויאנט=וואגאן.

provi'sion-dea'ler *n.* (פרא-וויזש'-אנ-דיע'-לער) ז. *provision-merchant*.

provi'sioner *n.* (פרא-וויזש'-אנ-ער) א פראוויאנט=ליפעראנט.

provi'sion-mer'chant *n.* (פרא-וויזש'-אנ-מויר'-טשענט) א באקאליי=הענדלער, א דעליקאטעסען=הענדלער, א שפייז=הענדלער.

provi'so *n.* (פרא-וואי'-זאו) א בעדינגונג, א תנאי, א פונקט פון א דאקומענט, אבמאך, געזעץ א. ז. וו.

provi'sor *n.* (פרא-וואי'-זאר) איינער וואס ווערט בעשטימט פון פאפסט צו פערנעהמען א בעשטימטען קירכליכען אמט, וועלכער דארף ערשט שפעטער לעדיג ווערען.

provi'sorily *adv.* (פרא-וואי'-זאר-אי-לי) פראוויזאריש, צייטווייליג, אויף דערווייל; בתנאי, מיט א בעדינגונג.

provi'sory *a.* (פרא-וואי'-זאר-אי) פראוויזאריש, צייטווייליג, פארלויפיג, דערווייליג; וואס ענטהאלט א בעדינגונג; וואס הענגט אב פון א תנאי, בעדינגונגס=מעסיג.

provo'cable *a.* (פרא-וואו'-קעבל) ז. *provokable*.

provoca'tion *n.* (פראוו-א-קיי'-שאן) 1. רייצונג, אנרייצונג, אויפרעגונג; דאס ברייננען אין כעס; אנרעגונג; עטוואס וואס רייצט אויף, רעגט אן, פאדערט ארויס אדער רופט ארויס [א טהאט אדער געפיהל]; 2. אין יוריספרודענץ — א פראוואקאציאן, א האלטונג, וואס קען בערעכטיגען אן אנגריף; 3. די צייט וואס די אידען האבען געוואנדערט אין דער מדבר [ווען זיי האבען מיט זייערע זינד דערוועקט גאט'ס צארן].

2. The man was assaulted by the policeman without **provocation**.

provoc'ative *a. and n.* (פרא-וואק'-ע-טיוו) רייצענד, אויפרעגענד; פראוואצירענד, אנרעגענד, ארויסרופענד, ארויספאדערענד; אין מעדיצין — א רייץ=מיטעל, א מיטעל צו דערוועקען אפעטיט, כעס א. ז. וו.

provoc'ativeness *n.* (פרא-וואק'-ע-טיוו-נעס) דאס זיין רייצענד, אויפרעגענד, אנרעגענד, פראוואצירענד אדער ארויספאדערענד.

provo'kable *a.* (פרא-וואו'-קעבל) אויפרייצבאר, אויפרעגבאר.

provoke' *v.* (פרא-וואוק') רייצען, אויפרעגען, דערצארענען, אנרייצען; אנרעגען צו עפעס; ארויסרופען, ארויספאדערען, פראוואצירען.

provo'ker *n.* (פרא-וואו'-קער) א רייצער, אן אנרייצער, אן אויפרעגער; אן ארויספאדערער; איינער וואס פראוואצירט; איינער וואס רעגט אן צו עפעס.

provo'king *a.* (פרא-וואו'-קינג) רייצענד, אויפרעגענד, פראוואצירענד.

provo'kingly *adv.* (פרא-וואו'-קינג-לי) אויף א פראוואצירענדען אדער אויפרעגענדען אופן.

prov'ost *n.* (פראוו'-אסט) א פראוואסט אדער פראפאס, אן עלטסטער, א רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט, דער הויפט פון א קריסטליכער רעליגיעזער אנשטאלט אדער ארדען; א געפענגנים=וועכטער; א בירגערמייסטער [אין שאטלאנד]; א מיליטערישעס ארעסט=הויז.

prov'ost mar'shal (פראוו'-אסט מאר'-שעל) דער גענעראל=פראפאס [דער וואס פערוואלטעט די פאליציי=אנגעלעגענהייטען אין דער ארמעע]; איינער וואס האט די אויפזיכט איבער ארעסטירטע, וואס דארפען געשטעלט ווערען פאר א געריכט, אין דער פלאטע.

prov'ost ser'geant (פראוו'-אסט סאר'-דזשענט) א פאליציי=סערזשאנט אין דער ארמעע, אן אויפזעהער אין א מיליטערישען ארעסט=הויז.

prov'ostship *n.* (פראוו'-אסט-שיפ) פארשטעהערשאפט; דאס אמט פון א פראוואסט, אן עלטסטען, פארשטעהער, בירגערמייסטער, אויפזעהער אדער רעקטאר. ז. *provost*

prow *n. and a.* (פראו) דער אויבערשטער טייל פון דעם פאדער=טייל פון א שיף, די שיף=נאז; העלדיש, בעהארצט, מוטיג.

prow'ess *n.* (פראו'-עס) העלדישקייט, בעהארצטקייט, מוטיגקייט, געוואגטקייט [הויפטזעכליך מיליטערישע].

prowl *v. and n.* (פראול) זיך ארומשלעפען, זיך ארומטרייבען [ווי פער'גנב'עטערהייד, לויערענד אדער מיט רויבערישע צוועקען]; דאס ארומטרייבען זיך, דאס לויערען, דאס ארומשלעפען זיך [פער'גנב'עטערהייד, לויערענד אדער מיט רויבערישע צוועקען].

The outcast **prowls** for his prey in the darkness of the night.

prow'ler *n.* (פראו'-לער) איינער וואס טרייבט זיך ארום אדער שלעפט זיך ארום [ווי לויערענד, פער'גנב'עטערהייד אדער מיט רויבערישע צוועקען].

prow'lingly *adv.* (פראו'-לינג-לי) זיך ארומשלעפענדיג אדער ארומטרייבענדיג [לויערענד, פער'גנב'עטערהייד אדער מיט רויבערישע צוועקען].

prox *n.* (פראקס) א ליסטע פון וואהלקאנדידאטען; א באלאטיר=צעטעל מיט א ליסטע פון קאנדידאטען [אין רהאוד איילאנד, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

prox. אבקירצונג פון *proximo*

prox'enus *n.* (פראק'-סע-נאם) א פארצייטיגער גריכישער קאנסול.

prox'imad *adv.* (פראק'-סי-מעד) צום איינפאסונגס=טייל [וועגען א קערפערגליעד, ביין, צווייג א ז. וו. וואס איז אם נעהנטסטען צום פעראייניגונגס=פונקט מיט אן אנדער טייל, מיט'ן קערפער אדער מיט דער פלאנצע].

The shoulder is **proximad** of the elbow, but the elbow is **proximad** of the wrist.

prox'imal *a. and n.* (פראק'-סי-מעל) נעכסט, וואס איז אם נעהנטסטען; וואס איז שייך צום ענד פון א קערפער=גליעד, ביין אדער פלאנצען=טייל, וואס איז אם נעהנטסטען צום איינפאסונגס=ארט אדער צו דער פערבינדונג מיט אן אנדער גליעד, מיט'ן קערפער אדער מיט דער פלאנצע; דער איינגעפאסטער טייל פון א קערפערגליעד.

prox'imally *adv.* (פראק'-סי-מעל-אי) צום איינפאסונגס=טייל אדער פערבינדונגס=ענד פון א קערפער=טייל. ז. *proximad*

prox'imate *a.* (פראק'-סי-מייט) נעכסט, דירעקט פאלגענד, וואס איז אם נאהנטסטען; באלדיג.

prox'imate anal'ysis (פראק'-סי-מייט ע-נעל'-אי-סים) די פאנאנדערלעגונג פון א כעמישען שטאף אויף זיינע בעשטאנדטיילען.

prox'imate cause (פראק'-סי-מייט קאהז) די דירעקטע, אונמיטעלבארע אורזאכע.

prox'imately *adv.* (פראק'-סי-מייט-לי) דירעקט, נעכסט פאלגענד, אונמיטעלבאר; דורך דירעקטער פערבינדונג; באלד.

proxim'ity *n.* (פראק-סימ'-אי-טי) נאהנטקייט; דאס זיין נעכסט, דאס פאלגען גלייך.

proxim'ity of blood (פראק-סימ'-אי-טי אוו בלאד) בלוט=פערוואנדטשאפט.

prox'imo *adv.* (פראק'-סי-מאו) נעכסטער מאנאט, אין קומענדען חודש.

I will return from my vacation on the first **proximo**.

prox'y *n. and v.* (פראק'-סי) א סובסטיטוט, א פערטרעטער; א בעפאלמעכטיגטער, עטוואס וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך; פערטרעטערשאפט; א געשריבענע פאלמאכט; וואהלען, א וואהל=טאג [אין קאנעקטיקוט, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן אבצאהלונג פון א קירך אדער פון קריסטליכע גייסטליכע צו א העכערען גייסטליכען; טהאן עפעס דורך א פערטרעטער; אבגעבען א שטימע דורך אן אנדערען; זיין א פערטרעטער.

prox'yship *n.* (פראק'-סי-שיפ) דאס אמט פון א סובסטיטוט, פון א שטעלפערטרעטער אדער בעפאלמעכטיגטען.

prude *n.* (פרוהד) א פרויענצימער וואס איז זעהר שטרענג און צוריקגעהאלטען אין אויפפיהרונג און וואס דערלאזט ניט קיין לייכטזיניגקייט און קיין שפאס; איינער אדער איינע וואס פיהרט זיך אויף זעהר גוט.

pru'dence *n.* (פרוה'-דענס) פארזיכטיגקייט; איבערלעגטקייט; געשייטקייט; קלוגהייט; וויסען, געלעהרזאמקייט.

pru'dent *a.* (פרוה'-דענט) פארזיכטיג, איבערלעגט, אויסגערעכענט, געשייט, קלוג.

pruden'tial *a. and n.* (פרו-דענ'-שעל) קלוג, אויסגערעכענט, פארזיכטיג; געלערענט; עטוואס וואס פאדערט פארזיכטיגקייט און קלוגהייט.

pruden'tial commit'tee (פרו-דענ'-שעל קא-מיט'-אי) א פערוואלטונגס=קאמיטעט, א קאמיטעט וואס האט רעכט צו האנדלען לויט דעם אייגענעם פערשטאנד.

pruden'tialism *n.* (פרו-דענ'-שעל-איזם) דאס פיהרען זיך מיט קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pruden'tialist *n.* (פרו-דענ'-שעל-איסט) איינער וואס האנדעלט קלוג, פארזיכטיג און אויסגערעכענט.

prudential'ity *n.* (פרו-דענ-שי-על'-אי-טי) דאס בענעהן זיך מיט קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pruden'tially *adv.* (פרו-דענ'-שעל-אי) ז. *prudently*

pruden'tials *n.* (פרו-דענ'-שעלז) די רעגעלען פון פראקטישקייט, קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pru'dently *adv.* (פרוה'-דענט-לי) קלוג, אויסגערעכענט, פארזיכטיג.

pru'dery *n.* (פרוה'-דע-רי) דאס זיין זעהר שטרענג אין אויפפיהרונג; דאס ניט דערלאזען קיין שום שפאס און לייכטזיניגקייט [בעזונדערס וועגען פרויענצימער]; כלומר'שדיגע בעשיידענהייט און שטרענגע אויפפיהרונג.

prud'homme' *n.* (פרו-דאם') א קלוגער מענש; אין פראנקרייך — א מיטגליעד פון א קערפערשאפט, וואו עס זיינען פערטראטען ארבייטער און ארבייטס=געבער, וואס האט די אויפגאבע צו שליכטען ארבייטער שטרייט=פראגען.

pru'dish *a.* (פרוה'-דיש) זעהר שטרענג אין אויפפיהרונג; מיט געמאכטער בעשיידענהייט אדער שטרענגקייט אין דער אויפפיהרונג.

pru'dishly *adv.* (פרוה'-דיש-לי) מיט שטרענגער צוריקגעהאלטענער אדער צנואה'דיגער האלטונג; מיט געמאכטער בעשיידענהייט.

pru'dishness *n.* (פרוה'-דיש-נעס) ז. *prudery*

pru'inate *a.* (פרוה'-אי-נייט) ז. *pruinous*

pruines'cence *n.* (פרוה-אי-נעס'-ענס) דאס זיין בעדעקט ווי מיט פראסט=טהוי [וועגען פלאנצען, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א גרויליכען שטויב, וואס איז עהנליך צו פראסט=טהוי].

pru'inose *a.* (פרוה'-אי-נאוס) ז. *pruinous*

pru'inous *a.* (פרוה'-אי-נאס) בעדעקט ווי מיט פראסט=טהוי, בעדעקט מיט בלומען=שטויב וואס איז עהנליך צו פראסט=טהוי [וועגען פלאנצען].

prune *n. and v.* (פרוהן) 1. א פלוים; א געטריקענטע פלוים; 2. ארומשניידען; ארומשניידען די צווייגען פון א בוים; בעזייטיגען עטוואס וואס איז איבריג; 3. פוצען די פעדערען [וועגען פויגלען]; 4. זיך פוצען, זיך ציערען.

2. Laws are to be **pruned** and reformed from time to time. 4. Some men love to **prune** themselves with borrowed feathers.

prune'let *n.* (פרוהנ'-לעט) אויפגוס [נאליווקע] פון פלוימען.

prunell' *n.* (פרו-נעל') פרונעל [א מין לאסטיק=עהנליכער וואל=צייג].

prunel'la *n.* (פרו-נעל'-א) די פרונעלע [אזא גראז=פלאנצע מיט שעהנע בליטהען. די בלעטער און דאס שטענגעל ווערען געברויכט אלס מיטעל צו היילען וואונדען]; פרונעל [א מין לאסטיק=עהנליכער וואלען=צייג]; פרונעלען=זאלץ [געשמאלצענער סאלפעטער אין רונדע קנוילען].

prunel'lo *n.* (פרו-נעל'-או) פרונעל [א מין לאסטיק=עהנליכער וואלען=צייג]; א פרונעל [א מין געטריקענטע פלוים, פון וועלכער מען נעהמט פאר'ן טריקענען ארוים דאס ביינדעל און מען נעהמט אראב דאס הייטעל].

prune'-pur'ple *n.* (פרוהנ'-פויר'פל) א טונקעלער רויטליכער פורפור=קאליר.

pru'ner *n.* (פרוה'-נער) 1 א בעשניידער, איינער וואס האקט אב די אונניציגע צווייגען אויף א בוים; 2. איינער וואס בעזייטיגט אונניציגע זאכען.

2. He is an honest **pruner** of his country's vines.

prune'-tree *n.* (פרוהנ'-טריע) א פלוימען=בוים.

prunif'erous *a.* (פרו-ניפ'-ע-ראס) וואס ברייגגט ארוים פלוימען.

pru'ning *n.* (פרוה'-נינג) דאס בעשניידען [בוימער]; דאס בעזייטיגען אונניטיגע זאכען; דער אבפאל פון בוימער [ווי טרוקענע צווייגען] אדער פון פעדערען [ווען א פויגעל רייניגט און פוצט זיינע פעדערען].

pru'ning-hook *n.* (פרוה'-נינג-הוק) ז. *pruning-knife*

pru'ning-knife *n.* (פרוה'-נינג-נאיף) א גערטנער=מעסער [אזא מעסער מיט א געבויגענעם קלינג צו בעשניידען און ארומגלייכען בוימער און אנדערע פלאנצען].

pru'ning-saw *n.* (פרוה'-נינג-סאה) א גערטנער=זעג [צום בעשניידען און ארומגלייכען בוימער].

pru'ning-shears *n.* (פרוה'-נינג-שיערז) א גארטען=שער, א גערטנער=שער [ארומצושניידען און ארומצוגלייכען קוסטעס און בוימלעך].

Pruning-shears

Pru'nus *n.* (פרוה'-נאס) דער מין בוימער און קוסטעס, צו וועלכע עס בעלאנגען פיעלע פרוכט=בוימער, ווי פלוימען, קארשען, מאנדלען, אפריקאזען א. ז. וו.

pru′riènce *n.* (פרוה′-רי-ענס) ז. *pruriency*

pru′riency *n.* (פרוה′-רי-ענ-סי) 1. ביי=
סעניש, קיצלעניש, א ליידענשאפטליכער
פערלאנג, א שטארקער בעגעהר; 2. אויס=
געלאסענהייט, זינדיגקייט, אונריינע גע=
דאנקען אדער פערלאנגען, תאוה′דיגקייט.

1. Impotent **pruriency** for fame ruined many a man. 2. He is excluded from all decent society on account of his **pruriency**.

pru′rient *a.* (פרוה′-רי-ענט) 1. בייסענד,
קיצלענד; געלוסטענד, וואס האט א שטאר=
קען בעגעהר פאר עפעס; 2. אויסגעלאסען,
מיט זינדיגע געדאנקען אדער פערלאנגען,
תאוה′דיג.

1. Men have always had a **prurient** desire for knowledge of future events. 2. The eyes of the **prurient** are always turned to objects that suggest obscenity.

pru′riently *adv.* (פרוה′-רי-ענט-לי)
בייסענד, קיצעלדיג, געלוסטענדיג, מיט א
שטארקען בעגעהר; מיט זינדיגע געדאנ=
קען אדער פערלאנגען, אויסגעלאסען,
תאוה′דיג.

prurig′inous *a.* (פרו-רידזש′-אי-נאס)
בייסענד, וואס בייסט, וואס שמארצט;
וואס ליידט פון א קרעץ=אויסשלאג; וואס
קומט פון קרעץ=אויסשלאג.

pruri′go *n.* (פרו-ראי′-גאו) א קליינער
קרעץ=אויסשלאג.

prurit′ic *a.* (פרו-ריט′-איק) וואס איז
שייך צו הויט=בייסעניש.

pruri′tus *n.* (פרו-ראי′-טאס) א ביי=
סעניש, א הויט=בייסעניש.

prusia′no *n.* (פרוה-סי-א′-נאו) אזא
פינק [אין די זיד=וועסטליכע טיילען פון
די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא
און אין מעקסיקא] פון בלויליכען קאליר
מיט פורפור=שאטירונגען. ז. *finch*

Prus′sia *n.* (פראש′-א) [דער פרייסען
הויפט=שטאאט פון דייטשלאנד].

Prus′sian *n. and a.* (פראש′-ען) א
פרייס, א פרייסישער, אן איינוואהנער
אדער געבארענער פון פרייסען; די אל=
טע פרייסישע שפראך; פרייסיש, וואס
איז שייך צו פרייסען.

Prus′sian blue (פראש′-ען בלוה) בער=
לינער בלוי [א געוויסע כעמישע פערבי=
דונג וועלכע ווערט בענוצט אלס א פארב].

Prus′sianize *v.* (פראש′-ענ-איז) מא=
כען פרייסיש, צוגעבען א פרייסישען כא=
ראקטער.

prus′siate *n.* (פראס′-אי-אייט) דאס
פרוסיאט [אייזען=בלוי=זויערע זאלץ].

prus′sic *a.* (פראס′-איק) וואס איז שייך
צו ציאן=זויערע אדער בערלינער בלוי.

prus′sic ac′id (פראס′-איק עס′-איד)
בלוי זויערע, ציאן=וואסערשטאף=זויערע
[א כעמישער פראדוקט].

pry *v. and n.* (פראי) זיך גריבלען, זו=
כען, נאכפארשען, אויספרעגען; קוקען מיט
אויספארשענדע אויגען; אויפהויבען מיט
א בראך=שטאנג אדער הויבעל; א נייגע=
ריגער בליק; א נייגעריגער מענש; א
בראך=שטאנג אדער א גרויסער, שטארקער
הויבעל צו הויבען א שווערע משא.

pry′ing *a.* (פראי′-אינג) נייגעריג, אויס=
פארשעריש; קוקענדיג מיט אויספארשענ=
דע בליקען.

The neighbors are always **prying** into our private affairs.

pry′ingly *adv.* (פראי′-אינג-לי) מיט
נייגעריגקייט; מיט אויספארשענדע בלי=
קען.

prytane′um *n.* (פריט-ע-ני′-אם) דאס
פריטאנעאום [אן עפענטליכע געביידע
אין די אלט=גריכישע שטעדט, וואו די סע=
נאטארען פלעגען עסען אויף′ן קהל′שען
חשבון].

pryt′anis *n.* (פריט′-ע-ניס) א פריטאנע,
א מיטגליעד פון סענאט אין אלט=גריכענ=
לאנד; דער הויפט מאגיסטראט אדער
גייסטליכער אין געוויסע טיילען פון אלט=
גריכענלאנד.

pryt′any *n.* (פריט′-ע-ני) אין אלט=
גריכענלאנד — די פרעזידענטשאפט אדער
אקציאנס=קאמיטעט פון סענאט; די צייט=
דויער וואס די פרעזידענטשאפט פון סע=
נאט אין אטהען, אלט=גריכענלאנד, פלעגט
געהערען צו א געוויסער אבטיילונג אדער
שבט פון די פריטאנען [סענאטארען] און
פלעגט נאכהער איבערגעהן צו אן אנדער
אבטיילונג; דאס אמט אדער ווירדע פון
א פריטאנע [סענאטאר].

P. S. *postscript* די ראשי תבות פון

psalm *n. and v.* (סאהם) א פסאלם,
א מזמור, א הייליג ליעד; א מזמור פון
תהלים; זינגען מזמורים אדער פסאלמען.

psalm′-book *n.* (סאהם′-בוק) א פסאלם=
בוך, א זאמלונג פון מזמורים אדער היי=
ליגע ליעדער.

psal′mist *n.* (סאה′-מיסט) א פערפא=
סער פון הייליגע מזמורים; דער פערפא=
סער פון ספר תהלים [דוד המלך]; א
פסאלמען=זינגער אין קירך; א תהלים=
זאגער.

psal′mister *n.* (סאה′-מיס-טער) א
פסאלמען=זינגער אין קירך; א תהלים=זא=
גער.

psal′mistry *n.* (סאה′-מיס-טרי) דאס
זינגען פסאלמען, הייליגע ליעדער אדער
מזמורים פון תהלים.

psalmod′ic *a.* (סעל-מאד′-איק) פסאל=
מאדיש, ווי פסאלמען=געזאנג; וואס איז
שייך צו פסאלמען=געזאנג.

psalmod′ical *a.* (סעל-מאד′-אי-קעל)
ז. *psalmodic*

psal′modist *n.* (סעל′-מא-דיסט) א זינ=
גער אדער פערפאסער פון פסאלמען אדער
הייליגע ליעדער.

psal′modize *v.* (סעל′-מא-דאיז) זינגען
פסאלמען אדער הייליגע מזמורים.

psal′mody *n. and v.* (סעל′-מא-די)
פסאלם=געזאנג, דאס זינגען הייליגע
מזמורים [אין גאטעס=דיענסט]; א זאמ=
לונג פון פסאלמען פאר גאטעס=דיענסט;
זינגען פסאלמען אדער הייליגע מזמורים
פאר גאט.

psalmog′rapher *n.* (סעל-מאג′-רע-
פער) א פערפאסער פון פסאלמען אדער
פון הייליגע ליעדער.

psalmog′raphy *n.* (סעל-מאג′-רע-פי)
דאס שרייבען פסאלמען אדער הייליגע
ליעדער.

Psalms *n.* (סאהמז) דער ספר תהלים.

psalm′-sing′er *n.* (סאהמ′-סינג′-ער)
א פסאלמען=זינגער; איינער וואס האלט,
אז דאס זינגען פסאלמען אין קירך איז
נויטיג פאר גאטעס=דיענסט.

psalm′-sing′ing *n.* (סאהמ′-סינג′-
אינג) דאס זינגען פסאלמען אדער היילי=
גע ליעדער ביי דער גאטעס=דיענסט.

psalm′-tone *n.* (סאהמ′-טאון) א פסאלם=
מעלאדיע, א קירכען=מעלאדיע.

Psal′ter *n.* (סאהל′-טער) דאס פסאלמען=
בוך וואס איז צונויפגעשטעלט פאר דער
קאטוילישער קירך; דער ספר תהלים.

psal′ter *n.* (סאהל′-טער) א פסאלם
אדער מזמור וואס ווערט געזונגען אין
קירך אין א בעשטימטען טאג אדער ביי
א בעשטימטער גאטעס=דיענסט, א שיר
של יום; א סעריע פון 150 רעליגיעזע
מזמורים אין דער קאטוילישער קירך;
א שנור פון 150 קארעלען וועלכע ענט=
שפרעכען דיעזע 150 הייליגע מזמורים און
וועלכע די קאטויליקען בענוצען.

psalte′rium *n.* (סעל-טי′-רי-אם) דער
דריטער מאגען ביי א מעלה גרה′דיגער
חיה; א פסאלם אדער מזמור וואס ווערט
געזונגען אין א בעשטימטען טאג אדער
ביי א בעשטימטער גאטעס=דיענסט, א
שיר של יום; א פסאלטער [אזא הארפע
וואס איז בענוצט געווארען פון די אידען
אין די ביבלישע צייטען און וועלכע ווערט
דערמאהנט אין תהלים].

psal′tery *n.* (סאהל′-טער-אי) א פסאל=
טער [א מין הארפע וואס איז בענוצט
געווארען פון די אידען אין די ביבלישע
צייטען און וועלכע ווערט דערמאהנט אין
תהלים]; אזא מיטעלאלטערליכער מוזי=
קאלישער אינסטרומענט מיט 13 סטרו=
נעס; א פסאלם, א הייליגער מזמור.

psal′tress *n.* (סאהל′-טרעס) א פרוי,
וועלכע שפיעלט אויף א פסאלטער.
ז. *psaltery*

psammis′mus *n.* (סע-מיס′-מאס)
זאמד=שטיין אין אורין [השתנה].

psam′mite *n.* (סעמ′-איט) זאמד=שטיין.

psel′lism *n.* (סעל′-איזם)
ז. *psellismus*

psellis′mus *n.* (סע-ליס′-מאס) א פעה=
לערהאפטע אדער קראנקהאפטע אויסשפרא=
כע [ווי שטאמלען, ריידען צווישען די
ציינער א. ד. ג.].

pseudacu′sis *n.* (סיו-דע-קיו′-סיס)
א ניט ריכטיגער געהער, א ניט ריכטי=
גער חוש השמיעה.

pseudæsthe′sia *n.* (סיו-דעס-טהי′-סי-
א) א פאלשע אדער כלומר′שדיגע פיהלונג
[ווי למשל, ווען מען שניידט איינעם אב
אן אבר און איהם דאכט זיך אויס, אז
דער אבגעשניטענער אבר טהוט איהם
וועה].

pseudel′ephant *n.* (סיו-דעל′-אי-
פענט) א מאסטאדאן. ז. *mastodon*

pseudepig′rapha *n.* (סיו-דע-פיג′-
רע-פא) א ניט עכטע שריפט, א ניט
עכטע הייליגע אדער ביבלישע שריפט.

pseu′do-apos′tle *n.* (סיו′-דאו-ע-
פאס′ל) א פאלשער אפאסטעל.

pseu′do-Bi′ble *n.* (סיו′-דאו-באי′בל)
א פאלשע ביבעל.

pseudoblep′sia *n.* (סיו-דא-בלעפ′-סי-
א) ז. *pseudoblepsis*

pseudoblep′sis *n.* (סיו-דא-בלעפ′-
סיס) דאס פאלש=זעהן [אלס קראנקהייט];
דאס זעהן אילוזיעס אדער האלוצינאציעס.

pseu′do-Christ *n.* (סיו′-דאו-קראיסט)
א פאלשער קריסט.

pseudochro′mia *n.* (סיו-דא-קראו′-
מי-א) א פאלשער בעגריף וועגען קאלי=
רען, א ניט ריכטיגע אונטערשיידונג פון
קאלירען.

pseu′do-cit′izen *n.* (סיו′-דאו-סיט′-
איזן) א כלומר′שדיגער בירגער [איינער
וואס גיט זיך אן פאר א בירגער ווענדע
ער איז עס ניט].

pseudo-clas′sicism *n.* (סיו-דאו-
קלעס′-אי-סיזם) פאלשער, ניט עכטער
קלאסיציזם. ז. *classicism*

pseu′do-crit′ic *n.* (סיו′-דאו-קריט′-
איק) א כלומר′שדיגער קריטיקער.

pseudodip′teral *a.* (סיו-דא-דיפ′-
טע-רעל) אין ארכיטעקטור—מיט א שייג=
בארען דאפעלטען זיילען=גאנג [מיט
א וואנד=זיילען אנשטאט פרייע זיילען].

pseu′dodox *n.* (סיו′-דא-דאקס)

פאלשע, אבוואהל אלגעמיין=אנגענומענע מיינונג.

pseudogeu'sia *n.* (סיו-דא-גיו'-סי-א) א פאלשער אדער כלומר'שדיגער געשמאק [חוש הטעם].

pseudogeus'tia *n.* (סיו-דא-גיום'-טי-א) ז. *pseudogeusia*

pseu'dograph *n.* (סיו'-דא-גרעף) א פאלשע שריפט.

pseudog'raphy *n.* (סיו-דאג'-רע-פי) א פאלשע אויסלעגונג פון די ווערטער אין שרייבען.

pseudol'ogy *n.* (סיו-דאל'-א-דזשי) פאלשקייט, ליגען.

pseu'domorph *n.* (סיו'-דא-מאהרף) א מינעראל וואס האט די אויסערליכע פארם און אויסזעהן פון אן אנדער מינעראל; א ניט רעגעלמעסיגע, פאלשע פארם.

pseudomor'phism *n.* (סיו-דא-מאהר'-פיזם) דאס האבען ניט די ריכטיגע פארם [וועגען מינעראלען], דאס האבען די פארם און אויסזעהן פון אן אנדער מינעראל.

pseudomor'phous *a.* (סיו-דא-מאהר'-פאס) וואס האט ניט די ריכטיגע פארם [וועגען מינעראלען]; די פארם און דאס אויסזעהן פון אן אנדער מינעראל.

pseu'donym *n.* א פסעוו= (סיו'-דא-נים) דאנים, א פאלשער נאמען; א פיקטיווער אדער אויסגעטראכטער נאמען מיט וועלכען א שרייבער צייכענט אונטער זיינע ארטיקלען, ווען ער וויל ניט ארויסגעבען זיין ריכטיגען נאמען; אין נאטור=וויסענשאפט — א היימישער נאמען, א נאמען פון א בעשעפעניש אדער פלאנצע ווי ער ווערט בענוצט אין דער פאלקס=שפראך און ניט ווי אין דער וויסענשאפט.

pseudonym'ity *n.* (סיו-דא-נימ'-אי-טי) דאס שרייבען אונטער א פסעוודאנים; דאס זיין אונטערגעשריבען מיט א פסעוודאנים. ז. *pseudonym*

pseudon'ymous *a.* (סיו-דאנ'-אי-מאס) וואס טראגט א פסעוודאנים אדער איז אונטערגעשריבען מיט א פסעוודאנים [א פיקטיווען אדער אויסגעטראכטען נאמען].

pseudon'ymously *adv.* (סיו-דאנ'-אי-מאס-לי) אונטער א פסעוודאנים, מיט א פיקטיווען אדער אויסגעטראכטען נאמען.

pseu'dopod *n.* א פסיי= (סיו'-דא-פאד) דאפאד, א פאלש=פיסלער, אן איין=צעליגע, חיה'לע אדער פראטאפלאזמישע צעלע, וועלכע לאזט ארוים פון זיך אזעלכע פעדים=ארטיגע טיילען ווי פיסלעך זיך צו בעוועגען.

pseudop'odal *a.* (סיו-דאפ'-א-דעל) וואס איז שייך צו א פסיידאפאר. ז. *pseudopod*

pseu'dopode *a.* (סיו'-דא-פאוד) ז. *pseudopod*

pseudopo'dium *n.* (סיו-דא-פאו'-די-אם) א פסיידאפאר, א פאלש=פיסלער [ז. *pseudopod*]; ביי די איינצעליגע צעליגע חיה'לעך אדער ביי א פראטאפלאזמישער צעלע — דאס ארויסלאזען פון זיך פעדים=ארטיגע טיילען ווי פיסלעך זיך צו בעוועגען אדער אויפצונעהמען שפייז; א פאלשער בליהונג=שטענגעל ביי געוויסע מאכען.

pseudop'sia *n.* א (סיו-דאפ'-סי-א) פאלשע ראיה, דאס זעהן ניט ריכטיג.

pseudosci'ence *n.* (סיו-דא-סאי'-ענס) כלומר'שדיגע וויסענשאפט; פאלשע וויסענשאפט.

pseu'doscope *n.* א (סיו'-דא-סקאופ) פסיידאסקאפ, אן אפטישער אינסטרומענט וואס צייגט קאנקאווע טיילען אלס קאנוועקסע און קאנוועקסע טיילען אלס קאנקאווע.

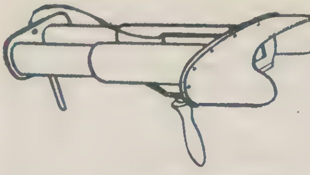

Pseudoscope

pseu'do-volcan'ic *a.* (סיו'-דאו-וואל-קענ'-איק) פסיידא=וואלקאניש, ווי א פסיידא=וואולקאן. ז. *pseudo-volcano*

pseu'do-volca'no *n.* (סיו'-דאו-וואל-קיי'-נאו) א פסיידא=וואולקאן [א וואולקאן אדער פייערשפייענדער בארג וואס לאזט ארוים פון זיך בלויז רויך און פלאמען אבער ניט קיין לאווא; א ברענענדע קויהלען=גרוב].

psha *int.* (שאה) ז. *pshaw*

pshah *int.* (שאה) ז. *pshaw*

pshaw *int.* (שאה) פש! בא! האסטו געהערט! [אן אויסדרוק פון פעראכטונג].

psilan'thropism *n.* (סאי-לענ'-טהרא-פיזם) די לעהרע אדער דער גלויבען, אז קריסטוס איז געווען ניט מעהר ווי א פשוט'ער בשר ודם.

psilan'thropist *n.* (סאי-לענ'-טהרא-פיסט) איינער וואס האלט, אז קריסטוס איז געווען א פשוט'ער בשר ודם.

psilan'thropy *n.* (סאי-לענ'-טהרא-פי) ז. *psilanthropism*

psitta'cean *a.* וואס איז (סי-טיי'-סי-ען) פון דעם מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די פאפוגאיען.

psitta'ceous *a.* (סי-טיי'-סי-אס) ז. *psittacean*

Psit'taci *n.* דער מין (סיט'-ע-סאי) פויגלען צו וועלכען עס געהערען די פאפוגאיען; דער מין פאפוגאיען פויגלען.

psit'tacid *n.* and *a.* א (סיט'-ע-סיד) פאפוגאי; וואס איז שייך צו דעם מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די פאפוגאיען.

psit'tacine *a.* עהנליך צו (סיט'-ע-סין) א פאפוגאי.

pso'as *n.* א לענדען=מוסקעל. (סאו'-עס)

psoi'tis *n.* ענטציגדונג (סא-אי'-טיס) פון דעם לענדען=מוסקול.

pso'ra *n.* אן אויסשלאג, קרעץ. (סאו'-רע)

psori'asis *n.* שופען= (סא-ראי'-ע-סיס) קרעץ, אזא כראנישער אויסשלאג אויף'ן לייב וואס שיילט זיך ווי אין שופען.

pso'ric *a.* and *n.* קרעציג, (סאו'-ריק) קרעץ=ארטיג; א מיטעל פאר בייסעניש.

psychal'gia *n.* די (סאי-קעל'-דזשי-א) ליידען וואס קומען פון מעלאנכאליע [מרה=שחורה].

Psy'che *n.* פסיכעע [אין (סאי'-קיע) דער מיטאלאגיע — די פערקערפערונג פון דעם גייסט אדער פון דער נשמה, א געטין וואס איז פארגעשטעלט געווארען אלס יונג מיידעל מיט פליגלען פון א שמעטערלינג. זי איז געווען די געליעבטע פון עראס אדער קופיד, וועלכער פלעגט זי דא צערטלען, דא מאטערען]; דער 16טער פלאנעטאאיד [א קליינער פלאנעט].

psy'che *n.* דער מענשליכער (סאי'-קיע) גייסט, די זעעלע, די נשמה; די נערווען=סיסטעם פון דעם קאפ=מארך און רוקען=מארך; אזא גרויסער הענגענדער שפיעגעל.

psy'che-glass *n.* אזא (סאי'-קיע-גלעס) גרויסער הענגענדער שפיעגעל.

psychi'ater *n.* א (סאי-קאי'-ע-טער) פסיכיאטער, א משוגעים=דאקטאר, איינער וואס היילט גייסטיגע קראנקהייטען.

psychia'tria *n.* (סאי-קי-איי'-טרי-א) ז. *psychiatry*

psychiat'ric *a.* פסי= (סאי-קי-עט'-ריק) כיאטריש, וואס איז שייך צו פסיכיאטריע [היילונג פון משוגעת אדער פון גייסטיגע קראנקהייטען].

psychiat'rical *a.* (סאי-קי-עט'-רי-קעל) ז. *psychiatric*

psychi'atrist *n.* (סאי-קאי'-ע-טריסט) ז. *psychiater*

psychi'atry *n.* פסי= (סאי-קאי'-ע-טרי) כיאטריע, היילונג פון גייסטיגע קראנקהייטען [משוגעת].

psy'chic *a.* and *n.* פסיכיש, (סאי'-קיק) גייסטיג, פסיכאלאגיש; וואס איז שייך צו געהיימניספאלע, מיסטעריעזע גייסטיגע ערשיינונגען [ווי למשל די, מיט וועלכע עס בעשעפטיגען זיך די ספיריטיסטען]; וואס איז שייך צום לעבענס=גייסט אדער רוח [אין גענענזאץ צו דער נשמה]; א מעדיום [אין ספיריטיזם — א מענש, דורך וועמען מען האט פערבינדונגען מיט גייסטער אדער וועלכער ווערט בעאיינפלוסט פון איבערנאטירליכע קרעפטען].

psy'chical *a.* פסיכיש, (סאי'-קי-קעל) גייסטיג, פסיכאלאגיש; מיסטעריעז; וואס איז שייך צום רוח אדער לעבענס=גייסט. ז. *psychic*

psy'chically *adv.* אין (סאי'-קי-קעל-אי) בעצוג צום גייסט אדער צו דער נשמה, פסיכיש [אין גענענזאץ צו פיזיש].

psy'chical research' (סאי'-קי-קעל רי-סוירטש') אן אונטערזוכונג וועגען די ערשיינונגען, וועלכע פערבינדען, לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען, די וועלט מיט יענער וועלט און בכלל וועגען די מיסטעריעזע זאכען, אין וועלכע עס גלויבען די ספיריטיסטען.

psy'chic force די (סאי'-קיק פאורס) פסיכישע קראפט [אן אונבעוואוסטע קראפט, וועלכע שאפט כלומר'שט די איבערנאטירליכע ספיריטיסטישע וואונדער].

psy'chics *n.* פסיכאלאגיע (סאי'-קיקס) [די לעהרע וועגען גייסט]; די לעהרע וועגען די מיסטעריעזע ספיריטיסטישע ערשיינונגען; די לעהרע, אז די גייסטיגע ערשיינונגען זיינען ניט קיין רעזולטאט פון קערפערליכע פונקציאנען.

psy'chism *n.* די לעהרע, (סאי'-קיזם) אז עס עקזיסטירט אין דער נאטור אזא גאז, וואס בעלעבט אלע בעשעפענישען; דאס זיין פסיכיש אדער גייסטיג.

psy'chist *n.* איינער וואס (סאי'-קיסט) גלויבט אין די ערשיינונגען וואס פערבינדען די וועלט מיט יענער וועלט און אין דער מעגליכקייט פון די פערשיעדענע ספיריטיסטישע וואונדער.

psychodom'eter *n.* (סאי-קא-דאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דויער פון גייסטיגע פראצעסען.

psy'cho-eth'ical *a.* (סאי'-קאו-עטה'-אי-קעל) וואס איז שייך צו איינגעבארענע מאראלישע בעגריפען.

psychog'eny *n.* (סאי-קאדזש'-ע-ני) די ענטוויקלונג פון דעם גייסט; די לעהרע וועגען דער ענטוויקלונג פון דעם גייסט.

psychog'ony *n.* די (סאי-קאג'-א-ני) לעהרע וועגען דער ענטוויקלונג פון דעם גייסט.

psy'chograph *n.* אן (סאי'-קא-גרעף)

אינסטרומענט געברויכט פון ספיריטיסטען, מיט דער הילף פון וועלכען די גייסטער גיבען כלומר'שט שריפטליך איבער ענט־פערס דורך'ן מעדיום [דעריעניגער דורך וועמען מען האט פערבינדונגען מיט די גייסטער].

psychograph'ic *a.* (סאי־קא־גרעפ'־איק) וואס איז שייך צו גייסטער־שריפט. ז. *psychography*.

psychog'raphy *n.* (סאי־קאג'־רע־פי) גייסטער־שריפט [געשריבענע ענטפערס, וואס גייסטער גיבען דורך'ן מעדיום, לויט דער בעהויפטונג פון די ספיריטיסטען]; בעשרייבונג פון גייסטיגע ערשיינונגען.

psycholog'ic *a.* (סאי־קא־לאדזש'־איק) פסיכאלאגיש, וואס איז שייך צו פסיכאלא־גיע [זעעלען־לעהרע, די לעהרע וועגען מענשליכען גייסט אדער וועגען די גייסטי־גע ערשיינונגען ביי מענשען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.].

psycholog'ical *a.* (סאי־קא־לאדזש'־אי־קעל) ז. *psychologic*.

psycholog'ically *adv.* (סאי־קא־לאדזש'־אי־קעל־אי) פסיכאלאגיש, אין בעצוג צו פסיכאלאגיע, פון א פסיכאלאגי־שען שטאנדפונקט.

psycholog'ics *n.* (סאי־קא־לאדזש'־איקס) פסיכאלאגיע [זעעלען־לעהרע, די לעהרע וועגען גייסטיגע ערשיינונגען ביי מענשען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.]; מעטאפיזיק [ז. *metaphysics*].

psychol'ogist *n.* (סאי־קאל'־א־דזשיסט) א פסיכאלאג, א קענער פון פסיכאלאגיע, א קענער פון דער מענשליכער נשמה.

psychol'ogize *v.* (סאי־קאל'־א־דזשאיז) פסיכאלאגיש אויספארשען; היפנאטיזירען.

psy'chologue *n.* (סאי־קא־לאג) ז. *psychologist*.

psychol'ogy *n.* (סאי־קאל'־א־דזשי) פסיכאלאגיע [די זעעלען־לעהרע, די לעהרע וועגען די גייסטיגע ערשיינונגען ביים מענ־שען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.].

psychom'achy *n.* (סאי־קאמ'־ע־קי) דער קאמפף פון דער זעעלע מיט דעם קערפער.

psy'chomancy *n.* (סאי־קא־מענ־סי) וואהרזאגעריי דורך פערבינדונג מיט די נשמות פון פערשטארבענע; דער איינפלוס פון איין נשמה אויף א צווייטער.

psychom'etry *n.* (סאי־קאמ'־עט־רי) אן איבערנאטירליכע פעהיגקייט צו טרעפען פערשיעדענע פערבארגענע זאכען דורך אנ־ריהרען [ווי למשל, בעשטימען א קראנק־הייט בלויז דורך אנריהרען דאס קראנקע ארט אדער טרעפען איינעמס כאראקטער אנריהרענדיג זיינעם א בריעף אדער בילד]; דאס בעשטימען די צייט וואס עס האלט אן א פסיכישער פראצעס.

psychonosol'ogy *n.* (סאי־קא־נא־סאל'־א־דזשי) דער טייל פון דער מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון גייסטיגע קראנקהייטען.

psychopan'nychism *n.* (סאי־קא־פענ'־אי־קיזם) דאס גלויבען, אז נאך א מענשען'ס טויט שלאפט זיין נשמה איין און כאפט זיך ניט אויף ביז תחית המתים.

psychopar'esis *n.* (סאי־קא־פער'־ע־סיס) גייסטיגע שוואכקייט.

psy'chopath *n.* (סאי־קא־פעטה) א פסי־כאפאט, א גייסטיג־אוננארמאלער מענש.

psychopath'ic *a. and n.* (סאי־קא־פעטה'־איק) פסיכאפאטיש, גייסטיג־אוננאר־מאל, קראנקהאפט־עמפפינדליך; א פסיכא־פאט, א גייסטיג־אוננארמאלער, א משוגע־נער.

psychop'athist *n.* (סאי־קאפ'־ע־טהיסט) א פסיכאפאטען־דאקטאר, א פסיכיאטער, א משוגעים־דאקטאר.

psychop'athy *n.* (סאי־קאפ'־ע־טהי) פסיכאפאטיע, גייסטיגע אוננארמאלקייט; דאס היילען קראנקע דורך גייסטיגער בע־איינפלוסונג.

psychophys'ics *n.* (סאי־קא־פיז'־איקס) פסיכאפיזיק [די לעהרע וועגען דער שייכות פון פיזישע און גייסטיגע ערשיי־נונגען].

psychophysiol'ogy *n.* (סאי־קא־פיז־אי־אל'־א־דזשי) ז. *physiological psychology*.

psycho'sis *n.* (סאי־קאו'־סיס) דער גייסטיגער צושטאנד; פסיכאז, א גייסטיגע קראנקהייט.

psychosomat'ic *a.* (סאי־קא־סא־מעט'־איק) וואס איז שייך אי צום גייסט אי צום קערפער.

psy'chotheism *n.* (סאי'־קא־טהיע־איזם) די לעהרע, אז גאט איז בלויז גייסט.

psychotherapeu'tics *n.* (סאי־קא־טהער־ע־פיו'־טיקס) די קונסט צו היילען גייסטיגע קראנקהייטען.

psychother'apy *n.* (סאי־קא־טהער'־ע־פי) ז. *psychotherapeutics*.

psychovi'tal *a.* (סאי־קא־וואי'־טעל) וואס איז שייך צום גייסט און צום לעבען.

psychozo'ic *a.* (סאי־קא־זאו'־איק) ז. *psychovital*.

psychrom'eter *n.* (סאי־קראמ'־ע־טער) א פסיכראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די פייכטקייט פון דער לופט].

psychrom'etry *n.* (סאי־קראמ'־עט־רי) פסיכראמעטריע [דאס בעשטימען די פייכטקייט פון דער לופט מיט דער הילף פון א פסיכראמעטער]. ז. *psychrometer*.

psychropho'bia *n.* (סאי־קרא־פאו'־בי־א) מורא פאר קעלט [הויפטזעכליך פאר קאלטען וואסער]; שטארקע עמפ־פינדליכקייט צו קעלט.

pt. אן אבקירצונג פון *part* אדער פון *pint*.

ptar'mic *n.* (טאר'־מיק) א מיטעל צום ניסען.

ptar'migan *n.* (טאר'־מי־גען) די שנעע־הוהן [א מין פויגעל וואס לעבט אין בער־גיגע געגענדען און אין די קאלטע לענדער פון דער נארדליכער העלפט פון ערד־קוגעל. אום ווינטער ווערען די פעדערען פון דיע־זען פויגעל שנעע־ווייס].

Ptarmigan

ptere *n.* (טיער) א פליגעל־עהנליכער קער־פער־טייל [ביי חיות].

pterid'ium *n.* (טע־ריד'־אי־אם) ז. *samara*.

pteridol'ogy *n.* (טער־אי־דאל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען פארנען [פא־פאראטניקעס]; אן אבהאנדלונג איבער פארן־פלאנצען. ז. *fern*.

pterodac'tyl *n.* (טער־א־דעק'־טיל) אן אכאל־עקזיסטירענדער עקדיש אדער פלי־הענדער דראכען [ז. *flying-dragon*] עהנליך צו א פלעדערמויז.

Pterodactyl

pterodac'tyle *n.* (טער־א־דעק'־טיל) ז. *pterodactyl*.

pterog'raphy *n.* (טע־ראג'־רע־פי) א בעשרייבונג פון פויגעל־פעדערען.

pte'ron *n.* (טיע'־ראן) ז. *portico*.

pter'ope *n.* (טער'־אופ) דער פליה־פוקס [אזא פלעדערמויז]. ז. *flying-fox*.

pter'opod *a. and n.* (טער'־א־פאד) וואס האט א פליגעל־עהנליכען פוס [וועגען א געוויסען מין מאלוסקען אדער ווייך־טהיערע]; דער פלוס־פיסלער [אזא מא־לוסקעל מיט פליגעל־עהנליכע פיס].

pter'opode *n.* (טער'־א־פאוד) א פליה־פוקס [ז. *flying-fox*]; א פלוס־פיס־לער [ז. *pteropod*].

pteropo'dium *n.* (טער־א־פאו'־די־אם) דער פליגעל־עהנליכער טייל פון דעם פוס פון א פלוס־פיסלער. ז. *pteropod*.

pter'ygoid *a. and n.* (טער'־אי־גאיד) פליגעל־עהנליך; אזא מין ביין אין דעם געזיכט.

ptis'an *n.* (טיז'־ען) א לייכטער גע־טראנק, ווי גערשטען־וואסער אדער בלומען־טהעע; וויינטרויבען־זאפט וואס רינט אליין ארויס אהן אויסצודריקען.

P. T. O. ראשי תבות פון די ווער־טער *please turn over* [א בעמער־קונג וואס ווערט געמאכט אויף דעם ענד פון א געשריבענעם אדער געדרוקטען בלאט פאפיער, אז מען זאל עס איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט צו לעזען דאס ווייטערדיגע].

Ptolema'ic *a.* (טאל־ע־מיי'־איק) פטא־לעמעאיש, וואס איז שייך צום עגיפטיש־גריכישען געאגראף און אסטראנאם פטא־לעמעאוס אדער צו זיין אסטראנאמישער סיסטעם; וואס איז שייך צו דעם עגיפטי־שען קעניג פטאלעמעאוס אדער צו זיינע נאכפאלגער, וועלכע האבען זיך גערופען מיט דיעזען נאמען [האבען געהערשט אין עגיפטען פון ענדע דעם 4טען יאהרהונדערט ביז צום ערשטען יאהרהונדערט פאר קרים־טוס'עס געבורט].

Ptolema'ic sys'tem (טאל־ע־מיי'־איק סיס'־טעם) דאס פטאלעמעאישע אסטראנא־מישע סיסטעם, די אלטע אסטראנאמישע לעהרע פון דעם עגיפטיש־גריכישען אס־טראנאם פטאלעמעאוס [האט געלעבט אן ערך 140 יאהר פאר קריסטוס] וואס בע־הויפטעט, אז די ערד שטעהט אונבעוועג־ליך, אז זי איז דער מיטעלפונקט פון או־ניווערזום [וועלט־אל] און אז ארום איהר דרעהען זיך די זון און אלע פלאנעטען.

pto'main *n.* (טאו'־מע־אין) א כעמישער גיפטיגער שטאף, וועלכער ווערט ערהאלטען פון פערפוילטע בעשעפענישען.

pto'maine *n.* (טאו'־מע־אין) ז. *ptomain*.

pto'sis *n.* (טאו'-סים) דאס אראבפאלען פון דעם אויבערשטען אויגען=לעדעל; אונפעהיגקייט אויפצוהויבען דאס אויבערשטע אויגען=לעדעל.

pty'alism *n.* (טאי'-ע-ליזם) שפייעכץ=פלוס [א קראנקהאפטער איבערפלוס פון שפייעכץ].

ptyal'ogogue *n.* (טאי-על'-א-גאג) ז. *ptysmagogue*.

ptys'magogue *n.* (טיס'-מע-גאג) א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

pub *n.* (פאב) א גאסט=הויז, אן אכסניה, א שענק.

pub. doc. אן אבקירצונג פון די ווערטער *public document*.

pu'beral *a.* (פיו'-בע-רעל) וואס איז געשייך צו דער ערשטער פעריאדע פון געשלעכטליכער רייפקייט [ווען א מאן אדער פרוי ווערען פעהיג צו האבען קינדער] אדער צו דער צייט, ווען א פלאנצע הויבט אן צו בליהען.

pu'berty *n.* (פיו'-בער-טי) די ערשטע פעריאדע פון געשלעכטליכער רייפקייט [ווען א מאן אדער פרוי ווערען פעהיג צו האבען קינדער]; די צייט, ווען א פלאנצע הויבט אן צו בליהען.

puber'ulent *a.* (פיו-בער'-א-לענט) פוכיג, בעדעקט מיט קוים=מערקבארען פוך.

pu'bes *n.* (פיו'-ביעז) דער טייל פון מענשליכען קערפער וואס ווערט בעדעקט מיט האר אין דער ערשטער פעריאדע פון געשלעכטליכער רייפקייט; די ביינער ארום די געשלעכטס=ארגאנען; הארינקייט פון די געשלעכטס=ארגאנען; פוכיגקייט פון פלאנצען; שאם=ביינער [ז. *pubis*].

pubes'cence *n.* (פיו-בעס'-ענס) געשלעכטס=רייפקייט [אין דער ערשטער פעריאדע]; דאס ווערען געשלעכטס=רייף; הארינקייט; פוך אויף פלאנצען.

pubes'cency *n.* (פיו-בעס'-ענ-סי) ז. *pubescence*.

pubes'cent *a.* (פיו-בעס'-ענט) וואס ווערט געשלעכטליך=רייף; פוכיג, בעדעקט מיט פוך.

pu'bic *a.* (פיו'-ביק) וואס געהערט צום שאם=ביין. ז. *pubis*.

pu'bis *n.* (פיו'-ביס) דער שאם=ביין [דער ביין וואס געפינט זיך איבער דעם געשלעכטס=גליעד].

pub'lic *a.* and *n.* (פאב'-ליק) פון קהל, וואס געהערט צו קהל; געזעלשאפטליך; עפענטליך; אלגעמיין; וואס בעלאנגט אדער איז שייך צום גאנצען פאלק; וואס איז שייך צום כלל; דאס פובליקום, דער עולם.

pub'lic acts (פאב'-ליק עקטס) געזעצע און רעגולאציאנען וועגען עפענטליכע, געזעלשאפטליכע אנגעלעגענהייטען [אזעלכע וואס זיינען נוגע דעם כלל].

pub'lic admin'istrator (פאב'-ליק עד-מינ'-איס-טריי-טאר) א רעגיערונגס=בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער דעם אייגענטום פון דיעניגע וואס זיינען געשטארבען ניט איבערלאזענדיג קיין צואה.

pub'lican *n.* (פאב'-לי-קען) א גאסט=ווירטה, א שענקער; א צאל=בעאמטער; אין פארצייטיגען רוים — אן אטקופשטשיק, איינער וואס האט געהאלטען אין ארענדע פערשיעדענע שטייערען.

publica'tion *n.* (פאב-לי-קיי'-שאן) פובליקאציאן, פערעפענטליכונג, עפענטליכע בעקאנטמאכונג, ארויסגעבונג פון געדרוקטע זאכען [ביכער, זשורנאלען, צייטונגען, מוזיק=שטיקער, לאנד=קארטען א. ז. וו.]; א פובליקאציאן, א געדרוקטע אויסגאבע.

publica'tion price (פאב-לי-קיי'-שאן פראיס) דער פערקויפס=פרייז פון א בוך, צייטשריפט א. ז. וו.

pub'lic at large (פאב'-ליק עט לארדזש) דער גרויסער עולם, די מאסע.

pub'lic auc'tion (פאב'-ליק אהק'-שאן) א ליציטאציע, אן אויקציאן, אן עפענטליכער אויספערקויף.

pub'lic bill (פאב'-ליק ביל) א געזעץ=פארשלאג וואס איז נוגע דעם כלל.

pub'lic char'acter (פאב'-ליק קער'-עק-טער) א בעקאנטע פערזענליכקייט, אן עפענטליכע פערזאן.

pub'lic corpora'tion (פאב'-ליק קאהר-פא-ריי'-שאן) אן עפענטליכע אדער קהל'שע קארפאראציאן, ווי א געמיינדע, א שטאדט א. ז. וו. [א קארפאראציאן איז א קערפערשאפט, וואס ווערט אנערקענט אלס יורידישע פערזאן און בעקומט דאס געזעצליכע רעכט אויף א געוויסער טהעטיגקייט אדער אונטערנעהמונג]. ז. *corporation*.

pub'lic cred'it (פאב'-ליק קרעד'-איט) עפענטליכער קרעדיט [דער קרעדיט פון א שטאאט, שטאדט, געמיינדע א. ז. וו.].

pub'lic debt (פאב'-ליק דעט) שטאאטס=שולדען.

pub'lic doc'ument (פאב'-ליק דאק'-יו-מענט) א דרוק=אויסגאבע פון דער רעגיערונג [מיט אינפארמאציאנען, סטאטיסטישע מאטעריאלען א. ז. וו.].

pub'lic domain' (פאב'-ליק דא-מיין') רעגיערונגס=לאנד, גרונד=אייגענטום וואס בעלאנגט צום שטאאט.

pub'lic en'emy (פאב'-ליק ענ'-ע-מי) איינער געגען וועמען דער שטאאט פיהרט קריעג; א שונא פון דעם כלל; א ים=רויבער.

pub'lic func'tion (פאב'-ליק פאנק'-שאן) אן עפענטליכע אונטערהאלטונג.
The inauguration ball was a most enjoyable **public function.**

pub'lic func'tionary (פאב'-ליק פאנק'-שאנ-ער-אי) אן עפענטליכער בעאמטער, א שטאאטס=בעאמטער.

pub'lic funds (פאב'-ליק פאנדז) שטאאטס=געלד.

pub'lic good (פאב'-ליק גוד) טובת הכלל.

pub'lic-hear'ted *a.* (פאב'-ליק-האר'-טעד) ז. *public-spirited*.

pub'lic hol'iday (פאב'-ליק האל'-אי-דיי) א געזעצליכער יום טוב.

pub'lic house (פאב'-ליק האוס) א גאסט=הויז, אן אכסניה, א האטעל, א שענק; אן עפענטליכעס הויז; א שאנד=הויז, א פראסטיטוציאנס=הויז; א פלאץ, וואו מען קומט צוליעב אונמאראלישע צוועקען, צו שפיעלען קארטען א. ז. וו.

pub'lic inde'cency (פאב'-ליק אינ-דיע'-סענ-סי) אין יוריספרודענץ—עפענטליכע אונאנשטענדיגקייט [אלעם וואס איז געגען דער עפענטליכער מאראל אדער קען זי פערדארבען, ווי למשל: געברויכען עפענטליך אונאנשטענדיגע אויסדריקע, צייגען דעם נאקעטען קערפער, ארויסשטעלען אונאנשטענדיגע בילדער א. ז. וו.].

pub'lic institu'tion (פאב'-ליק אינ-סטי-טיו'-שאן) אן עפענטליכע אנשטאלט [ווי פאר ערציהונג, צדקה א. ז. וו.] לטובת הכלל.

pub'licist *n.* (פאב'-לי-סיסט) איינער וואס שרייבט איבער שטאאטס=רעכטע אדער פעלקער=רעכטע; א פובליציסט [א שרייבער איבער פאליטישע טאגעס=פראגען].

public'ity *n.* (פאב-ליס'-אי-טי) עפענטליכקייט, בעקאנטקייט.
The papers always give a wide **publicity** to any remarks of our mayor.

pub'lic lands (פאב'-ליק לענדז) רעגיערונגס=לאנד [הויפטזעכליך צום אויסטיילען און פערקויף].

pub'lic law (פאב'-ליק לאה) שטאאטס=רעכט, אינטערנאציאנאלעם רעכט.

pub'lic laws (פאב'-ליק לאהז) געזעצע וואס זיינען נוגע דעם גאנצען כלל.

pub'lic li'brary (פאב'-ליק לאי'-ברע-רי) אן עפענטליכע, קהל'שע ביבליאטעק.

pub'licly *adv.* (פאב'-ליק-לי) 1. עפענטליך; 2. מיט אלגעמיינער צושטימונג, אין נאמען פון דעם כלל.
1. It was **publicly** announced that Mr. X. would be the next ambassador to England.

pub'lic man (פאב'-ליק מען) א קהל'שער מענש, א כלל=טהוער.

pub'lic-min'ded *a.* (פאב'-ליק-מאינ'-דעד) ז. *public-spirited*.

pub'lic-min'dedness *n.* (פאב'-ליק-מאינ'-דעד-נעס) ז. *public siprit*.

pub'licness *n.* (פאב'-ליק-נעס) עפענטליכקייט; אלגעמיינהייט [פון בעזיץ], דאס בעלאנגען צו קהל, דאס זיין אלגעמיין.

pub'lic nui'sance (פאב'-ליק ניו'-סענס) 1. אן אונגעזעצליכע טהאט, א שטערונג, א בעלעסטיגונג וואס בעריהרט דעם כלל; 2. איינער וואס בעגעהט אזעלכע טהאטען, מאכט שטערונגען אדער בעלעסטיגט.
1. Speeding on the highways in an automobile is regarded as a **public nuisance** and is punished as such.

pub'lic of'fice (פאב'-ליק אפ'-איס) א רעגיערונגס=אמט.

pub'lic opin'ion (פאב'-ליק א-פינ'-יאן) די עפענטליכע מיינונג.

pub'lic or'ator (פאב'-ליק אר'-ע-טאר) א בעאמטער פון אן ענגלישער אוניווערזיטעט, וואס ערפילט געוויסערמאסען די פליכטען פון א סעקרעטער.

pub'lic pol'icy (פאב'-ליק פאל'-אי-סי) די אינטערעסען פון כלל.
The Sherman anti-trust law declares contracts in restraint of trade against **public policy.**

pub'lic prin'ter (פאב'-ליק פרינ'-טער) דער פערוואלטער פון דער פעדעראלער רעגיערונגס=דרוקעריי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pub'lic prints (פאב'-ליק פרינטס) פעריאדישע אויסגאבען [צייטונגען, זשורנאלען].

pub'lic prop'erty (פאב'-ליק פראפ'-ער-טי) 1. שטאאטס=בעזיץ, קהל'שעם אייגענטום; 2. עטוואס וואס איז אלגעמיין בעקאנט, וואס איז ניט קיין סוד.
1. In some countries railroads are **public property.** 2. His family troubles are **public property.**

pub'lic pros'ecutor (פאב'-ליק פראס'-אי-קיו-טאר) א פראקוראר.

pub'lic rec'ords (פאב'-ליק רעק'-ארדז) אפיציעלע פראטאקאלען, פערצייכנונגען אדער טאבעלען.

pub'lic rev'enues (פאב'-ליק רעוו'-ע-ניוז) שטאאטס=הכנסות.

pub'lic rights (פאב'-ליק ראיטס) די רעכטע פון דעם שטאאט איבער די בירגער און דאס רעכט פון די בירגער אין שטאאט אדער בנוגע צום שטאאט.

pub'lic sale (פאב'-ליק סייל) ז. *public auction*.

pub'lic school (פאב'-ליק סקוהל) אין

די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן עלעמענטאר=שול; אין שאטלאנד — א שול אונטער דער אויפזיכט פון א פערוואלטונגס=קאמיטעט; אין ענגלאנד — א פריוואט מיטעל=שול [אויסגעהאלטען מעהרסטענס פון די רייכע קלאסען].

pub'lic spir'it (פאב'-ליק ספיר'-איט) איבערגעגעבענהייט צו קהל'שע אינטערעסען; אפפערוויליגקייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'ited *a.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד) פאטריאטיש, איבערגעגעבען צו קהל'שע אינטערעסען, וואס ארבייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'itedly *adv.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד-לי) פאטריאטיש, מיט איבערגעגעבענהייט אדער אפפערוויליגקייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'itedness *n.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד-נעס) דאס זיין פאטריאטיש, איבערגעגעבען צו קהל'שע אינטערעסען אדער דאס זיין גענייגט צו אפפערען מיט די אייגענע אינטערעסען לטובת הכלל.

pub'lic stores (פאב'-ליק סטאורז) פארראט=לאגערען, מאגאזינען מיט די נויטיגע זאכען פאר דעם מיליטער אדער פאר דער פלאטע; רעגיערונגס=מאגאזינען, וואוהין מען ברייגנט אימפארטירטע סחורות צום אבשאצען [אום צו בעשטימען די איינפיהר=שטייערען] אדער וואו מען האלט אימפארטירטע סחורות אלס משכון פאר שטייערען.

pub'lic trust (פאב'-ליק טראסט) א ירושה=פאנד לטובת הכלל, פערוואלטעט פון א ספעציעלען קאמיטעט.

pub'lic use (פאב'-ליק יוס) קהל'שער געברויך, געברויך פאר אלגעמיינע קהל'שע צוועקען.

pub'lic works (פאב'-ליק וואירקס) קהל'שע ארבייטען [ווי אייזענבאהנען, האפענס, קאנאלען א. ז. וו.].

pub'lish *v.* (פאב'-ליש) פערעפענטליכען; אויפדעקען, ברייגנען צום שיין, אויסשטעלען, צייגען, בעקאנטמאכען; פערלעגען, דרוקען, ארויסגעבען [צייטונגען, ביכער א. ז. וו.].

pub'lishable *a.* (פאב'-ליש-עבל) וואס קען פערעפענטליכט ווערען; וואס קען ארויסגעגעבען ווערען אדער געדרוקט ווערען [ווי ביכער, צייטונגען א. ז. וו.].

pub'lisher *n.* (פאב'-ליש-ער) אן ארויסגעבער, א פערלעגער [פון ביכער, צייטונגען א. ז. וו.]; איינער וואס פערעפענטליכט אדער מאכט בעקאנט.

pub'lisher's im'print (פאב'-ליש-ערז אימ'-פרינט) דעם פערלעגער'ס נאמען, אדרעס און דער דאטום פון דער פובליקאציאן [מעהרסטענטייל אויף דער פאדער=זייט].

pub'lishing *a. and n.* (פאב'-ליש-אינג) בעקאנטמאכענד; ארויסגעבענד [ביכער, צייטונגען א. ז. וו.]; פערעפענטליכונג, ארויסגעבונג.

pub'lishing house (פאב'-ליש-אינג האוס) א פערלאגס=געשעפט, א פערלאגס=פירמע.

pub'lishment *n.* (פאב'-ליש-מענט) פערעפענטליכונג, בעקאנטמאכונג; אן אפיציעלע עפענטליכע ערקלערונג וועגען א געפלאנטער הייראט [ז. *banns*].

puccoon' *n.* (פא-קוהן') דאס קאנאדישע בלוט=קרויט [אזא פלאנצע]; אזא אמעריקאנער פלאנצע מיט גאלד=געלבע טעלער=פערמיגע און האריגע בלומען.

puce *a.* (פיוס) רויט=ברוין, פורפור=ברוין; וואס האט דעם קאליר פון א פלוי.

pu'ceron *n.* (פיו'-סע-ראן) די בלאט=לויז, די גראז=לויז.

puck *n.* (פאק) א וואלד=טייוועל, א שד, א רוח; א לוסטיגער טייוועל.

Puck *n.* (פאק) אן אויבער=טייוועל, א וואזשנער שד.

puck'-ball *n.* (פאק'-באהל) ז. *puffball*.

puck'er *v. and n.* (פאק'-ער) 1. צונויפקנייטשען, צורונצלען; מאכען פאלטען; צונויפציהען אין קנייטשען אדער פאלטען; ווערען צוקנייטשט אדער צורונצעלט; 2. א קנייטש, א פאלט; 3. אויפרעגונג, צוטומלונג, פערווירונג.

1. His skin **puckered** up in wrinkles. 3. The whole community was in a **pucker**.

puck'erer *n.* (פאק'-ער-ער) א קנייטשער, א פאלטער.

puck'ery *a.* (פאק'-ער-אי) 1. וואס ציהט צוזאמען דאס מויל אין קנייטשען [וועגען א שארפען געשמאק, ווי זויערקייט אדער ביטערקייט]; 2. וואס צורונצעלט אדער צוקנייטשט; וואס קנייטשט אדער רונצעלט זיך.

1. Some of these apples are acrid and **puckery**.

puck'ery taste (פאק'-ער-אי טייסט) א געשמאק וואס ציהט צונויף דאס מויל אין קנייטשען [ווי ביטערקייט אדער זויערקייט].

puck'ish *a.* (פאק'-איש) ווי א וואלד=טייוועל; לוסטיג.

pud *n.* (פאד) א לאפע, א פויסט, א האנד.

pud'dening *n.* (פוד'-נינג) אזא דיקע קישען געמאכט פון שטיקער פאנאנדערגעפלאכטענע שטריק און בעדעקט מיט דיקען לייוועגט וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פאר דעם פאדערשטען ענד פון א שיף.

pud'der *v. and n.* (פאד'-ער) ליארמען, טומלען; א ליארם, א טומעל.

pud'ding *n.* (פוד'-אינג) א פודינג; א קוגעל; א פלייש=ווארשט, געהאקטעס פלייש געפילט אין א קישקע; א קישען געמאכט פון שטיקער פאנאנדערגעפלאכטענע שטריק וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פאר דעם פאדערשטען ענד פון א שיף.

pud'ding-bag *n.* (פוד'-אינג-בעג) א זעקעל אין וועלכען עס ווערט אריינגעלעגט א קוגעל איהם אויסצוקאכען.

pud'ding-cloth *n.* (פוד'-אינג-קלאטה) א שטיקעל צייג אין וואס עס ווערט איינגעוויקעלט און פערבונדען א קוגעל איהם אויסצוקאכען.

pud'ding-faced *a.* (פוד'-אינג-פייסט) מיט א רונדען פעטען געזיכט [ווי א קוגעל].

pud'ding-fish *n.* (פוד'-אינג-פיש) דער בלוי=פיש [אזא פיש, וועלכער געפינט זיך אין די וועסט=אינדישע וואסערען]. ז. *bluefish*.

pud'ding-head *n.* (פוד'-אינג-העד) א קוגעל=קאפ, א פערשטאפטער קאפ, א שוטה, א גולם.

pud'ding-head'ed *a.* (פוד'-אינג-העד'-עד) מיט א פערשטאפטען קאפ, דום, נאריש.

pud'ding-pie *n.* (פוד'-אינג-פאי) א פלייש=פודינג, א פודינג געפילט מיט פלייש.

pud'ding-sleeve *n.* (פוד'-אינג-סליעוו) א ברייטער ארבעל; אן ארבעל פון א גלח'שען מאנטעל.

pud'ding-stone *n.* (פוד'-אינג-סטאון) דער קוגעל=שטיין [א שטיין וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע שטיינדלעך, וועלכע האלטען זיך צוזאמען].

pud'ding-time *n.* (פוד'-אינג-טאים) די עס=צייט, די צייט פון מיטאג=עסען; די רעכטע צייט.

pud'ding-wife *n.* (פוד'-אינג-הוואיף) אזא לאנגער אמעריקאנער בלוי=פיש מיט גרויסע שופען פון בלויליכען אדער בראנזקאליר מיט וועלען=פערמיגע הימעל=בלויע שטרייפען. ז. *bluefish*.

pud'dingy *n.* (פוד'-אינג-אי) ווי א קוגעל, עהנליך צו א פודינג.

pud'dle *n. and v.* (פאדל) א לוזשע; א בלאטיג טייכעל; א געדיכטע ליים=מישונג צום פערקלעפען שפאלטען אדער לעכער, אז קיין וואסער זאל ניט דורכגעהן; אן אונגעלומפערטער אדער פלומפער מענש; מאכען בלאטיג אדער מוטנע; בעשמוצען, פעראונרייניגען; פערקלעפען מיט ליים; מאכען, אז קיין וואסער זאל ניט אריינדרינגען דורך פערקלעפען מיט ליים; אויפריהרען, אויפרודערען ווי א בלאטיג טייכעל; בעשמוצען; פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען.

pud'dle-ball *n.* (פאד'ל-באהל) א שטיק גליהענדעס אייזען וואס ווערט ארויסגענומען פון גליה=אויווען צום שמיעדען אדער צום וואלצען.

pud'dle-bar *n.* (פאד'ל-באר) אן אייזען=שטאנג ווי ער קומט ארויס פון די וואלצען און איז פערוואנדעלט געווארען אין שמיעד=אייזען.

pud'dle-duck *n.* (פאד'ל-דאק) די געוועהנליכע היימישע ענטעל [קאטשקע].

pud'dler *n.* (פאד'-לער) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען; איינער וואס רודערט אויף א בלאטע [אין א טייכעל]; איינער וואס פערשמירט מיט ליים; איינער וואס בעשמוצט.

pud'dle-rolls *n.* (פאד'ל-ראולז) א פאר שווערע אייזען=וואלצען דורך וועלכע עס ווערען דורכגעלאזען גליהענדע שטיקער אייזען וועלכע דארפען פערוואנדעלט ווערען פון גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען.

pud'dling *n.* (פאד'-לינג) דאס אויספילען אדער אויסשמירען מיט ליים אדער וואפנע, אז קיין וואסער זאל ניט דורכדרינגען; א געדיכטע ליים=מישונג אדער וואפנע, וואס ווערט בענוצט פאר דיעזען צוועק; דאס פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען דורך גליהען אין א פלאם=אויווען.

pud'dling-fur'nace *n.* (פאד'-לינג-פויר'-נעס) א פלאם=אויווען צו פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען.

pud'dly *a.* (פאד'-לי) בלאטיג, מוטנע.

pud'dy *a.* (פאד'-אי) ז. *pudgy*.

pu'dency *n.* (פיו'-דענ-סי) שעמעוודיגקייט, צניעות.

puden'da *n.* (פיו-דענ'-דא) די געשלעכטס=טיילען, די געשלעכטס=גליעדער; די געגענדען פון די געשלעכטס=טיילען. ז. *pudendum*.

puden'dal *a.* (פיו-דענ'-דעל) וואס איז שייך צו די געשלעכטס=טיילען.

puden'dum *n.* (פיו-דענ'-דאם) די געגענד פון די געשלעכטס=טיילען.

pudg'y *a.* (פאדזש'-אי) קורץ און דיק, קליין און פעט.

pu'dic *a.* (פיו'-דיק) וואס איז שייך צו די געשלעכטס=טיילען.

pu'dical *a.* (פיו'-די-קעל) ז. *pudic*.

pu'dic ar'teries (פיו'-דיק אר'-טער-אין) די ארטעריען וועלכע געהען צו די געשלעכטליכע טיילען.

pudic'ity *n.* (פיו-דיס'-אי-טי) שעמעוודיגקייט, צניעות.

pud'sy *a.* (פאד'-זי) ז. *pudgy*.

pueb'lo *n.* (פועב'-לאו) א געמיינדע, א שטאדט אדער א דארף אין ניו=מעקסיקא אדער אין די שפאנישע געגענדען פון אמעריקא.

Pueb'lo *n.* (פועב'-לאו) א פועבלא אינדיאנער. ז. *Pueblo Indians*.

Pueb'lo In'dians (פועב'-לאו אינ'-די-ענז) די פועבלא אינדיאנער [די טיילווייז ציוויליזירטע אינדיאנער=שבטים אין די אמעריקאנער שטאאטען ניו=מעקסיקא און אריזאנא, וועלכע וואהנען אין קאמונאלע דערפער [פועבלאס].

pu'erile *a.* (פיו'-ע-ריל) 1. קינדערש; 2. קינדיש.

2. It is puerile to deny facts.

pu'erilely *adv.* (פיו'-ע-ריל-לי) מעשה אינגעל, אויף א קינדישען אופן.

pu'erileness *n.* (פיו'-ע-ריל-נעס) ז. *puerility*.

pueril'ity *n.* (פיו-ע-ריל'-אי-טי) קינדעריי; די צייט פון קינדשאפט, דאס אינגעלשע עלטער [פון 7 יאהר ביז 14]; קינדישקייט.

puer'peral *a.* (פיו-אויר'-פע-רעל) פון קינפעט; וואס קומט פון אדער וואס איז שייך צו קינפעט.

puer'peral convul'sions (פיו-אויר'-פע-רעל קאנ-וואל'-שאנז) געבורטס=קאנוואולסיעס.

puer'peral fe'ver (פיו-אויר'-פע-רעל פי'-ווער) קינפעט=פיבער.

puer'peral insan'ity (פיו-אויר'-פע-רעל אינ-סענ'-אי-טי) וואהנזין [משוגעת] וואס קומט פון קינפעט.

puer'perally *adv.* (פיו-אויר'-פע-רעל-אי) אין פערבינדונג מיט קינפעט [ווי קינפעט=פיבער א. ד. ג.].

puer'perous *a.* (פיו-אויר'-פע-ראס) ליעגענדיג אין קינפעט.

puer'pery *n.* (פיו-אויר'-פע-רי) קינפעט, דער קינפעט=צושטאנד.

pu'et *n.* (פיו'-עט) ז. *pewit*.

puff *n., v. and int.* (פאף) אן אויספוף; א בלאז, א שטארקער הויך, א ווינד=בלאז; דער באוויסט אדער שטויב=שוועמעל [אזא שוואמיגע פלאנצע, וועלכע פערשפרייט ארום זיך א געדיכטען שטויב פון זוימען=קערנדלעך, ווען מען גיט זי א בלאז אדער א שאקעל]; עטוואס לייכטעס, אויפגעבלאזענעס און שוואמיגעס; שוואם=קוכען, אויפגעבלאזענע געבעק; א פודער=בערשטעל [אזא בערשטעל פון פוך אדער פון אן אנדער עהנליכען שטאף צום פודערען דאס געזיכט]; א רונד=פאלב [אן ארויפגענעהטער פאלב אויף א קלייד, וואס איז אין מיטען אויפגעבלאזען אדער אויפגעפופט]; א מארק=שרייערישע אדער אויפגעבלאזענע רעקלאמע; אן אויפגעבלאזענע בעריהמעריי; א רעקלאמען=מאכער; א פוסטער בעריהמער; איינער וואס בלאזט פון זיך; א פארפיום=שטרייער [א פלעשעל מיט א דעקעל מיט קליינע לעכעלעך צו שטרייען פארפיום]; בלאזען; הויכען; אויספופען, ארויסלאזען ווינד אדער רויך; שטארק אטעמען; "פייפען" אויף אימעצען; זיך גרויס מאכען, זיך אויפבלאזען, בלאזען פון זיך; מאכען רעקלאמע, לויבען אין הימעל אריין, אויפבלאזען; אוועקבלאזען; אן אויסרוף פון פעראכטונג אדער אונגעדולד.

puff'-ad'der *n.* (פאפ'-עד'-ער) די פוף=שלאנג [די גרעסטע און די גיפטיגסטע שלאנג אין אפריקא. זי ליעגט געוועהנליך אין גאנצען פערגראבען אין זאמד פון וועלכען דער קאפ שטעקט ארויס. ווען זי ווערט געריצט, בלאזט זי אויף דעם אויבערשטען טייל פון איהר קערפער].

puff'ball *n.* (פאפ'-באהל) דער באוויסט אדער דאס שטויב=שוועמעל [אזא שוואמיגע פלאנצע וועלכע פערשפרייט ארום זיך א געדיכטען שטויב פון זאמען=קערנדלעך ווען מען גיט זי א שאקעל אדער א בלאז].

puff'-bird *n.* (פאפ'-בוירד) אזא אמעריקאנער קליינער פויגעל, וועלכער האט די געוועהנהייט אויפצובלאזען זיינע פעדערען; דער נאנען=פויגעל. ז. *nun-bird*.

puff'-box *n.* (פאפ'-באקס) א פודער=קעסטעל.

puffed *a.* (פאפט) מיט פופען, מיט אויפגעבלאזענע קרויזען אדער פאלבען [וועגען קליידער].

puff'er *n.* (פאפ'-ער) א רעקלאמען=מאכער, אן אויפבלאזער, א לויבער, א ריהמער; א געדונגענער ארויפבאטער אדער פרייז=שטייגער אויף ליציטאציעס [אויקציאנען]; א בלאז=פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף]; אזא קעסעל אין וועלכען מען רייניגט לייווענד אדער באוועל דורך קאכען.

puff'ery *n.* (פאפ'-ער-אי) רעקלאמען=מאכעריי, ריהמעריי.

puff'-fish *n.* (פאפ'-פיש) דער בלאז=פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף].

puff'ily *adv.* (פאפ'-אי-לי) אויף אן אויפגעבלאזענעם אופן.

puf'fin *n.* (פאפ'-אין) דער פאפוגאי=טויכער אדער דער ים=פאפוגאי [אזא פאפוגאי=עהנליכער פויגעל וועלכער לעבט ביים ים]; א שטויב=שוועמעל. ז. *puffball*.

Puffin

puff'iness *n.* (פאפ'-אי-נעס) אויפגעבלאזענקייט.

puff'ing *n. and a.* (פאפ'-אינג) רעקלאמען=שרייבעריי, מארק=שרייערישע ריהמעריי; פופען, געפופטע אדער אויפגעבלאזענע פאלבען אדער קרויזען פון א קלייד; מארק=שרייעריש, ריהמעריש.

puff'ingly *adv.* (פאפ'-אינג-לי) אויפבלאזענדיג, ריהמענדיג, אויף א מארק=שרייערישען אופן.

puff'-paste *n.* (פאפ'-פייסט) אויפלויף, אויפגעבלאזענער טייג.

puffs *n.* (פאפס) א פרעמדע אויפגעפופטע האר=געפלעכט וואס פרויען טראגען אויף'ן קאפ.

puff'y *a.* (פאפ'-אי) 1. אנגעבלאזען, אויפגעשוואלען; 2. באמבאסטיש, אויפגעבלאזען; 3. מיט ווינד=שטויסען, שטורמדיג.

2. He has a puffy style .

pug *n. and v.* (פאג) א ליעבלינג, א ליעבלינגס=בעשעפעניש; אן אפע; א מאפס [אזא הינטעל]; א פוקס; א פוס=שפור; א פערריסענע נאז [ווי ביי א מאפס]; צוקנעטענע ליים מיט וואסער פאר ציגעל אדער טעפ; אויסטינקעווען אדער אויסשמירען מיט וואפנע; צוקנעטען ליים מיט וואסער צו מאכען דערפון טעפ אדער ציגעל.

pug'-dog *n.* (פאג'-דאג) א מאפס [אזא הינטעל].

pug'-faced *a.* (פאג'-פייסט) וואס האט אן אפען=געזיכט.

pug'gery *n.* (פאג'-ער-אי) ז. *pugree*.

pug'gi *n.* (פאג'-אי) אין אינדיען — א נאכשפירער פון גנבים, איינער וואס געפינט אויס גנבים נאך זייערע פוס=שפורען.

pug'ging *n.* (פאג'-אינג) דאס פערפערטיגען ליים פאר ציגעל; אין ארכיטעקטור — דאס אויספילען אין א געביידע דעם צווישען=רוים פון די דילען אדער פון די שייד=ווענד מיט וועלכען עס איז מאטעריאל צוליעב אקוסטישע צוועקען [אז א קלאנג אדער שטימע זאל ניט צופיעל אבהילכען].

pugh *int.* (פוה) פוי!

pu'gil *n.* (פיו'-דזשיל) ז. *pugilist*.

pu'gilism *n.* (פיו'-דזשי-ליזם) פויסט=קאמפף; באקס=קונסט.

pu'gilist *n.* (פיו'-דזשי-ליסט) א באקסער, א פויסט=קעמפפער.

pugilis'tic *a.* (פיו-דזשי-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו פויסט=קאמפף אדער באקס=קונסט.

pugilis'tically *adv.* (פיו-דזשי-ליס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון פויסט=קאמפף; אין בעצוג צו פויסט=קאמפף אדער באקס=קונסט.

pug'-mill *n.* (פאג'-מיל) א מאשין צו קנעטען ליים.

pugna'cious *a.* (פאג-ניי'-שאס) קאמפפס=לוסטיג, קריגעריש, וואס האט א נייגונג צו שלאגען זיך.

pugna'ciously *adv.* (פאג-ניי'-שאס-לי) אויף א קריגערישען אופן; קאמפפס=לוסטיג.

pugnac'ity *n.* (פאג-נעס'-אי-טי) קאמפפס=לוסטיגקייט; די בערייטקייט אדער די נייגונג צו שלאגען זיך; קריגס=לוסטיגקייט.

pug'-nose' *n.* (פאג'-נאוז') אן ארויפגעריסענע נאז; א קורנאסע.

pug'-nosed *a.* (פאג'-נאוזד) וואס האט אן ארויפגעריסענע נאז, וואס איז א קורנאסע.

pug'-piles *n.* (פאג'-פאילז) זיילען, וועלכע זיינען געשלאסען איינע מיט די אנדערע דורך קיעלען=פערמיגע אדער דורך שוואלבען=עק עהנליכע פערבינדונגען. ז. *dovetail*.

pug'ree *n.* (פאג'-רי) אזא זיידענע אדער באוועלנע שאל אין אינדיען, עהנליך צו א טורבאן, וואס ווערט ארומגעוויקעלט ארום דעם הוט אדער ארום דעם העלם צו שיצען דעם קאפ פון דער זון.

puis'ne *n. and a.* (פיו'-ני) דער אונטערער, דער אינגערער; אן אונטער=ריכטער, א ריכטער פון א נידריגערען ראנג; אינגער אדער נידריגערער [וועגען א ריכטער].

pu'issance *n.* (פיו'-אי-סענס) מאכט, שטארקייט.

pu'issant *a.* (פיו'-אי-סענט) מעכטיג, שטארק.

pu'issantly *adv.* (פיו'-אי-סענט-לי) אויף א מעכטיגען אופן; שטארק, מעכטיג.

pu'issantness *n.* (פיו'-אי-סענט-נעס) מאכט, שטארקייט.

puke *v. and n.* (פיוק) ברעכען [פון ניט=גוטקייט]; ברייגנען צום ברעכען;

דאס אויסגעבראכענע; א ברעך=מיטעל; אן אבשייליכער אדער עקעלהאפטער מענש.

Puke *n.* (פיוק) אן איינוואהנער פון דעם שטאאט מיזורי, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס צונעמעניש].

pu'ker *n.* (פיו'-קער) איינער וואס ברעכט.

pu'king-fe'ver *n.* (פיו'-קינג-פי'-ווער) די מילך=פעסט. ז. *milk-sickness*

pul'chritude *n.* (פאל'-קרי-טיוד) שעהנקייט.

pule *v.* (פיול) שרייען אדער וויינען ווי א קינד; פישטשען ווי א פויגעלע.

pu'ler *n.* (פיו'-לער) איינער וואס שרייט אדער וויינט, א פערזאן וואס בעקלאגט זיך.

Pu'lex *n.* (פיו'-לעקס) דער מין אינזעקטען צו וועלכען עס געהערען פליי.

pu'lex *n.* (פיו'-לעקס) א פלוי.

pu'lic *n.* (פיו'-ליק) [אזא פלוי=קרויט פלאנצע, וועלכע איז אמאל בעטראכט געווארען אלס מיטעל געגען פליי].

pu'ling *n. and a.* (פיו'-לינג) א פישטשען ווי פון א פויגעלע; א וויינען [ווי פון א קינד]; א קלאגען; פישטשענדיג, וויינענדיג, קלאגענדיג.

pu'lingly *adv.* (פיו'-לינג-לי) וויינענדיג, קלאגענדיג; פישטשענדיג [ווי א פויגעלע].

pull *v. and n.* (פול) 1. ציהען, ארויסציהען, שלעפען; רייסען, צורייסען; פליקען, קלייבען, רייסען [פלאנצען]; פיהרען אויף א רודער=שיף, רודערען; גנב'ענען [אויף גנבים=שפראך]; אראבנעהמען די האר פון פעל; 2. מאכען א פאליציי=איבערפאל; 3. א ציה, א שלעפ; 4. דאס רודערען; 5. עטוואס וואס ווערט געצויגען אדער געשלעפט [ווי למשל, דאס הענטעל פון א טהיר=גלאק]; 6. איינפלוס, מאכט, פראטעקציע; 7. א גינסטיגע געלעגענהייט, א פארטייל; 8. א זופ, א טרונק; א קאפיע, אן עקזעמפלאר [פון א דרוק=פרעס].

2. The police **pulled** the gambling-house. 4. It is healthy to have a good **pull** after a hearty dinner. 6. He has a **pull** with the governor.

pull a face (פול ע פיים) מאכען א גרימאסע, זיך פערקרימען.

pull a long face (פול ע לאהנג פיים) אננעהמען א זעהר ערנסטע מיענע.

pull and haul (פול ענד האהל) זיך ווארפען היז און הער.

pull apart' (פול ע-פארט') זיך פאנאנדעררייסען, זיך צורייסען.

Be careful: the rope will **pull apart**.

pull asun'der (פול ע-סאנ'-דער) ז. *pull apart*

pull at the same end of the rope (פול עט טהי סיים ענד אוו טהי ראופ) געהן האנד אין האנד; צוזאמענווירקען.

pull'-back *n.* (פול'-בעק) א צוריקשטויס, א שטויס צוריק, א הינדערניס, א שטערונג; א פארריכטונג צוזאמענצוציהען פון הינטען א פרויען=קלייד.

pull'-dev'il *n.* (פול'-דעוו'ל) אזא פאררוכטונג פון עטליכע האקענס צום כאפען פיש.

pull dif'ferent ways (פול דיפ'-ער-ענט הווייז) ציהען אין פערשיעדענע ריכטונגען; ניט ארבייטען הארמאניש.

pull'doo *n.* (פול'-דו) די אמעריקאנער וואסער=הוהן. ז. *coot*

pull down (פול דאון) 1. אראברייסען, פאנאנדערווארפען, פאנאנדערנעהמען [ווי א הויז, למשל]; 2. צושטערען, פערניכטען, חרוב מאכען; 3. אראבדריקען, ערנידריגען.

2. It is not always advisable to **pull down** old institutions.

pull'-down *n.* (פול'-דאון) דער דראט, וואס עפענט אויף די הילצערנע פלאטע פון אן ארגעל, וועלכע ציהט אריין און שטויסט ארויס די לופט.

pull'er *n.* (פול'-ער) איינער וואס שלעפט, א ציהער, א רייסער; אן אינסטרומענט עפעס ארויסצוציהען [ווי טישוועקעס, למשל]; איינער וואס נעהמט אראב די האר פון פעל; א פערד אין געשפאן וואס ציהט אוים די מארדע.

pull'er-in' *n.* (פול'-ער-אין') אן אריינשלעפער, אן אנגעשטעלטער פון א ביליגען געשעפט וואס שלעפט קונים פון גאס.

pul'let *n.* (פול'-עט) א היהנדעלע; אזא עסבארער אייראפעאישער מושעל.

pul'ley *n.* (פול'-אי) א ראלע, א רעדעל, א בלאק, א שייבע, א רעדעל פון א הויבמאשין אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק אדער רימען צום אויפהויבען משאות.

Pulley-block

pul'ley-block *n.* (פול'-אי-בלאק) א קאפסעל אין וועלכען עס ווערט איינגעפאסט די ראלע אדער רעדעל פון א הויב=מאשין אויף וועלכען עס דרעהט זיך דער שטריק.

pul'ley-door *n.* (פול'-אי-דאור) א טהיר וואס מאכט זיך אליין צו דורך א געוויכט וואס הענגט אויף א שטריק, וועלכער דרעהט זיך אויף א רעדעל.

pul'ley-drum *n.* (פול'-אי-דראם) ז. *pulley-block*

pull'-foot *v.* (פול'-פוט) לויפען; זיך איילען.

pull for (פול פאר) רודערען אין דער ריכטונג צו...

As the storm was approaching, we **pulled for** the shore.

pull in one's horns (פול אין הוואנז הארנז) ווערען געלאסענער, זיך לאזען א ביסעל בויגען.

pull in two (פול אין טוה) צורייסען אויף צווייען.

pull'-i'ron *n.* (פול'-אי'-ערן) א האקען ביי א וואגאן, אן וועלכען מען טשעפעט אן א קייט, ווען מען דארף דעם וואגאן שלעפען מיט פערד.

Pull'man *n.* (פול'-מען) א שלאף=וואגאן, א סאלאן=וואגאן.

Pull'man car (פול'-מען קאר) ז. *Pullman*

pull'-off' *n.* (פול'-אף') די קראפט וואס פאדערט זיך צום אויסשיסען פון א שיס=געוועהר.

pull one's leg (פול הוואנז לעג) ארויסקריגען עפעס [הויפטזעכליך געלד] דורך א שפיצעל אדער שווינדעל

pull one's self togeth'er (פול הוואנז סעלף טו-געטה'-ער) זיך בערוהיגען, זיך נעהמען אין די הענד אריין, זיך קאנטראלירען.

pull one through (פול הוואן טהרוה) ארויסשלעפען פון א צרה אדער פערלעגענהייט, דורכשלעפען.

pull'-piece *n.* (פול'-פיעס) א שטריקעל אדער דרעטעל ביי א וואנד=זייגער צום מאכען קלינגען דעם זייגער, ווען מען דארף רעגולירען דעם קלינג=מעכאניזם.

pull the long'bow (פול טהי לאהנג'-באו) איבערטרייבען, דערצעהלען נישט=געשטויגענע נישט=געפלויגענע זאכען.

pull the strings (פול טהי סטרינגז) ציהען די שטריקלעך [ביי טאנצענדע ליאלקעס]; זיין דער בעל הבית, קאנטראלירען [הינטען=ארום].

pull the trig'ger (פול טהי טריג'-ער) אויסשיסען.

pull the wires (פול טהי הוואירז) דורכפיהרען עטוואס הינטען=ארום דורך פערשיעדענע פלענער, ווי דורך בעאיינפלוסען פערזאנען, דורך צונויפריידען זיך א. ד. ג.

pull the wool o'ver one's eyes (פול טהי הוואול או'-ווער הוואנז איז) אבנארען, פערפיהרען, פערבלענדען.

pull through (פול טהרוה) זיך דורכשלעפען אדער דורכקריכען מיט שוועריגקייט; זיך ארויסדרעהן פון א צרה אדער פערלעגענהייט; דורכשלעפען.

pul'lulate *v.* (פאל'-יו-לייט) אויסשפראצען.

pullula'tion *n.* (פאל-יו-ליי'-שאן) אויסשפראצונג.

pull up (פול אפ) איינהאלטען די לייצעם; זיך אבשטעלען; ארויסשלעפען, ארויסרייסען; צושטערען, פערניכטען, חרוב מאכען; אויסזידלען, אוועקגעבען א נאב; אריינגעהמען אין די הענד; ארעסטירען [און ברייגען פאר א געריכט].

pull up stakes (פול אפ סטייקס) זיך איינפאקען, זיך קלייבען צו פערלאזען א פלאץ.

pul'lus *n.* (פאל'-אס) א יונג פויגעלע; א יונגע חיה.

pulmobran'chiæ *n.* (פאל-מא-ברענ'-קי-אי) די אטהעמונגס=ארגאנען ביי מושלען, ביי איינינע מינים שפינען און עהנליכע בעשעפענישען.

pulmobran'chiate *a.* (פאל-מא-ברענ'-קי-אייט) בעזיצענד אזעלכע ביימעל=עהנליכע אטהעמונגס=ארגאנען, ווי מושלען, שפינען און אנדערע עהנליכע בעשעפענישען.

pulmom'eter *n.* (פאל-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קאפאציטעט [רוים, גרוים] פון די לונגען.

pulmom'etry *n.* (פאל-מאמ'-ע-טרי) מעסטונג פון דער קאפאציטעט [רוים, גרוים] פון די לונגען.

pul'monar *a.* (פאל'-מא-נאר) וואס האט לונגען אדער לונגען=עהנליכע קערפערטיילען.

pulmona'rious *a.* (פאל-מא-ניי'-רי-אס) קראנק אויף די לונגען.

pul'monary *a. and n.* (פאל'-מא-נע-רי) וואס איז שייך צו די לונגען אדער צום אטהעמען; וואס בעריהרט די לונגען [ווי א קראנקהייט]; וואס דיענט אלס מיטעל צו לונגען=קראנקהייטען; וואס האט לונגען אדער לונגען=עהנליכע קערפער=טיילען; לונגען=קרויט [ז. *lungwort*]; אזא שפין אדער שפין=עהנליכע בעשעפעניש, וואס האט אזעלכע פאלדען=עהנליכע אטהעמונגס=ארגאנען.

pul'monary ar'tery (פאל'-מא-נע-רי אר'-טע-רי) א לונגען=ארטעריע [א שלאנג אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון הארצען צו די לונגען]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pul'monary bran'chiæ (פאל'-מא-נע-רי ברענ'-קי-אי) אזעלכע זיפאברעס אדער אטהעמונגס=ארגאנען ביי שפינען און

שפינען=עהנליכע בעשעפענישען, וועלכע בעשטעהען פון א רייה פאלדען.

pul'monary consump'tion (פאל'-מא-נע-רי קאנ-סאמפ'-שאן) לונגען=שווינדזוכט.

pul'monary vein (פאל'-מא-נע-רי וויין) אן אדער דורך וועלכע עס שטראמט דאס בלוט פון די לונגען צום הארצען. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pulmonibran'chiate *a.* (פאל-מא-ני-ברענ'-קי-אייט) ז. *pulmobranchiate*

pulmon'ic *a. and n.* (פאל-מאנ'-איק) וואס איז שייך צו די לונגען; א מעדיצינישער מיטעל פאר קראנקע לונגען; איינער וואס איז קראנק אויף די לונגען.

pulp *n. and v.* (פאלפ) א ווייכע מאסע; דאס פלייש אדער דאס ווייכע פון פרוכט; קימוס [שפייז וואס איז איבערגעקאכט געווארען אין מאגען און איז אריין אין די קישקעס]; די פולפע פון א צאהן [דער נערוו וואס איז אין צאהן]; די בראמשקע וואס געפינט זיך ביי דער שליסונג פון די צוריבע=טיילען פון דעם רוקען=ביין; די צוריבענע מאסע, פון וועלכער מען דארף מאכען פאפיער; צושטויבטער רויהער מעטאל געמישט מיט וואסער; פערוואנדלען אין א ווייכער מאסע [ווי למשל, פערשיעדענע מאטעריאלען צו מאכען פאפיער]; אראבנעהמען דעם ווייכען טייל [פון פרוכט]; ווערען רייף און זאפטיג [ווי דער פליישיגער טייל פון א פרוכט].

pulp'-boi'ler *n.* (פאלפ'-באי'-לער) ז. *pulp-digester*

pulp'-cav'ity *n.* (פאלפ'-קעוו'-אי-טי) דער נערוו=קאנאל אין א צאהן.

pulp'-diges'ter *n.* (פאלפ'-די-דזשעס'-טער) א מאשין אויסצוקאכען און פערוואנדלען שטרוי און האלץ אין א ווייכער מאסע, פון וועלכער מען מאכט פאפיער.

pulp'-dress'er *n.* (פאלפ'-דרעס'-ער) אן אפאראט צו רייניגען דעם צוריבענעם מאטעריאל, פון וועלכען מען דארף מאכען פאפיער.

pulp'-en'gine *n.* (פאלפ'-ענ'-דזשין) א מאשין אין פאפיער=פאבריקאציאן — איבערצוקאכען שמאטעס און אנדערע עהנליכע מאטעריאלען.

pul'per *n.* (פאל'-פער) ז. *pulp-mill*

pul'pifier *n.* (פאל'-פי-פאי-ער) אן אפאראט צו פערוואנדלען פלייש אין א קאשע=עהנליכער מאסע [פאר מענשען וואס לײדען אויף'ן מאגען].

pul'pify *v.* (פאל'-פי-פאי) פערוואנדלען אין א ווייכער מאסע, מאכען עהנליך צו א קאשע.

pul'piness *n.* (פאל'-פי-נעס) פליישיגקייט [ווי פון א פרוכט], דאס זיין ווייך ווי קאשע. ז. *pulp*

pul'ping-machine' *n.* (פאל'-פינג-מע-שין') א מאשין צו מאהלען ריבען.

pul'pit *n. and a.* (פול'-פיט) א רעדנער=ביהנע, א בימה פאר א פרעדיגער; אן עמוד; אזא שטאנג, אויף א שיפעל וואס ווערט געברויכט פאר וואלפיש=פאנג, וואס פערהיט, אז דער הארפון=ווארפער זאל ניט אריינפאלען אין וואסער; וואס איז שייך צו דער פרעדיגער=בימה, צו פרעדיגער אדער צו זייערע פרעדיגטען.

pulpiteer' *n.* (פול-פי-טיער') א פרעדיגער [א פערעכטליכער אויסדרוק].

pul'pitish *a.* (פול'-פי-טיש) ווי א בעל דרשן.

pul'pitry *n.* (פול'-פיט-רי) דאס פרעדיגען.

pulp'less *a.* (פאלפ'-לעס) אהן פלייש, אהן ווייכע טיילען [וועגען פרוכט]; אהן א פולפע [צאהן=נערוו]. ז. *pulp*

pulp'-machine' *n.* (פאלפ'-מע-שין') ז. *pulp-engine*

pulp'-mill *n.* (פאלפ'-מיל) א מאשין אויסצוקאכען און פערוואנדלען אין א קאשע פערשיעדענע מאטעריאלען פאר פאפיער=פאבריקאציאן; א מאשין צו מאהלען ריבען; א מאשין אראבצונעהמען דעם ווייכען, פליישיגען טייל פון קאפע=קערנער.

pul'pous *a.* (פאל'-פאס) פליישיג [וועגען פרוכטען]; קאשע=עהנליך.

pul'pousness *n.* (פאל'-פאס-נעס) ווייכקייט; דאס זיין עהנליך צו קאשע.

pulp'-stone *n.* (פאלפ'-סטאון) א שטיין געברויכט צום צומאהלען האלץ פאר דער פאבריקאציאן פון פאפיער.

pulp'-wash'er *n.* (פאלפ'-הוואש'-ער) ז. *pulp-dresser*

pulp'-wood *n.* (פאלפ'-הוואוד) האלץ, פון וועלכען מען מאכט פאפיער.

pul'py *a.* (פאל'-פי) ז. *polpous*

pul'que *n.* (פול'-קע) פולקע [א מעקסיקאנישער בערוישענדער געטראנק געמאכט פון אגאווע (אזא פלאנצע)]. ז. *Agave*

pul'que-bran'dy *n.* (פול'-קע-ברענ'-די) דיסטילירטע פולקע. ז. *pulque*

pul'sate *v.* (פאל'-סייט) פולסירען, שלאגען, קלאפען [ווי דאס הארץ אדער דער פולס].

pul'satile *a. and n.* (פאל'-סע-טיל) פולסירענד, שלאגענד, קלאפענד; וואס גיט ארויס קלאנגען דורך שלאגען אדער קלאפען [ווי א פויק, א גלאק א. ז. וו.]; אן אינסטרומענט וואס גיט ארויס קלאנגען דורך קלאפען [ווי א פויק, א טאמבורין א. ז. וו.].

pulsa'tion *n.* (פאל-סיי'-שאן) פולסירונג [דאס שלאגען פון הארץ אדער פון א פולס=אדער]; א פולס=שלאג; א קלאפ, א שלאג; אין יוריספרודענץ — דאס געבען א קלאפ ניט פעראורזאכענדיג קיין וועהטאג.

pul'sative *a.* (פאל'-סע-טיוו) פולסירענד, שלאגענד, קלאפענד [ווי דאס הארץ אדער פולס]; וואס גיט ארויס קלאנגען דורך קלאפען [ווי א פויק, למשל].

pulsa'tor *n.* (פאל-סיי'-טאר) איינער וואס קלאפט אדער שלאגט; א פולסאמעטער [אזא פומפ. ז. *pulsometer*].

pul'satory *a.* (פאל'-סע-טא-רי) ז. *pulsative*

pulse *n. and v.* (פאלס) דער פולס, דער פולס=שלאג; א קלאפ, א ריטמישעס קלאפען, וואס ווידערהאלט זיך רעגעלמעסיג; פולסירונג; וויבראציאן; אין מוזיק — דער טאקט; סטרוטשקע=פרוכט [ווי ארבעס, פאסאליעס א. ז. וו.]; א סטרוטשקע=פלאנצע; שטימונג, נייגונג; פולסירען, שלאגען [ווי א פולס=אדער, למשל].

pulse'-glass *n.* (פאלס'-גלעס) דער פולס=האמער [א גלעזערנער אפאראט אנגעפילט מיט עטהער, וועלכער הויבט אן ווי זידען, ווען מען נעהמט איהם אין דער האנד].

pulse'less *a.* (פאלס'-לעס) וואס האט ניט קיין פולס, ביי וועלכען דער פולס שלאגט ניט; אהן לעבען.

pulse'lessness *n.* (פאלס'-לעס-נעס) דאס זיין אהן א פולס; לעבענסלאזיגקייט.

pulse'-rate *n.* (פאלס'-רייט) די צאהל פולס=שלעגע פון א שלאג=אדער אין א מינוט.

pulse'-war'mer *n.* (פאלס'-הוואהר'-מער) א ווארימער האנד=מאנזשעט [צו האלטען ווארעם דעם פולס].

pulsif'ic *a.* (פאל-סיפ'-איק) וואס רעגט אויף דעם פולס; וואס רופט ארויס פולסירונג.

pulsim'eter *n.* (פאל-סימ'-ע-טער) א פולס=מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די קראפט, אפטקייט און וואריאציאנען פון פולס.

pul'sion *n.* (פאל'-שאן) דאס טרייבען פארווערטס, דאס שטויסען.

pul'sive *a.* (פאל'-סיוו) אימפולסיוו. ז. *impulsive*

pulsom'eter *n.* (פאל-סאמ'-ע-טער) א פולס=מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם פולס]; א פולסאמעטער [א מין פומפ וואס ארבייט מיט דער הילף פון צוזאמענגעפרעסטען דאמפף].

pulta'ceous *a.* (פאל-טיי'-שיאס) ווייך, עהנליך צו קאשע; האלב=פערדייהט אדער האלב=איבערגעקאכט אין מאגען.

pulv. אין מעדיצין — אבקירצונג פון *pulvis* [א פולווער, א פראשעק].

pul'verable *a.* (פאל'-ווע-רעבל) וואס קען צופולווערט ווערען, וואס קען צומאלען ווערען אויף פולווער.

Pulverato'res *n.* (פאל-ווע-רע-טאו'-ריעז) דער מין פויגלען, וואס האבען א טבע זיך צו קייקלען אין שטויב [ווי היהנער, למשל].

pulve'reous *a.* (פאל-וויע'-רי-אס) בעשטויבט, ווי בעדעקט מיט שטויב.

pul'verin *n.* (פאל'-ווע-רין) ז. *pulverine*

pul'verine *n.* (פאל'-ווע-רין) בארילא=אש, דאס אש פון בארילא אדער זאלץ=קרויט [א פלאנצע, פון וועלכער מען מאכט סאדא].

pul'verisable *a.* (פאל'-ווע-ראי-זעבל) ז. *pulverizable*

pulverisa'tion *n.* (פאל-ווע-רי-זיי'-שאן) ז. *pulverization*

pul'verise *v.* (פאל'-ווע-ראיז) ז. *pulverize*

pul'veriser *n.* (פאל'-ווע-ראי-זער) ז. *pulverizer*

pul'verizable *a.* (פאל'-ווע-ראי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין פולווער.

pulveriza'tion *n.* (פאל-ווע-רי-זיי'-שאן) צופולווערונג, פערוואנדלונג אין פולווער, דאס צומאלען אויף שטויב.

pul'verize *v.* (פאל'-ווע-ראיז) צושטויבען, צופולווערען, צומאלען, פערוואנדלען אין פולווער; ווערען צופולווערט אדער צוריבען אין שטויב; זיך קייקלען אדער וואלגערען אין שטויב [ווי היהנער און איינגע אנדערע פויגלען].

pul'verizer *n.* (פאל'-ווע-ראי-זער) איינער וואס צושטויבט אדער צומאהלט; א מאשין צום צומאהלען אדער צום צושטויבען; א פויגעל, וואס קייקעלט זיך אין שטויב [ווי למשל, א הוהן].

pul'verizing har'row (פאל'-ווע-ראי-זינג הער'-או) אזא בראנע מיט ברייטע צייהנער וואס צוברעקעלט זעהר שטארק די אויפגעאקערטע ערד. ז. *harrow*

pul'verous *a.* (פאל'-ווע-ראס) פולווער=ארטיג, שטויבארטיג; וואס בעשטעהט פון פולווער אדער שטויב.

pulver'ulence *n.* (פאל-ווער'-או-לענס) שטויביגקייט, פולווערארטיגקייט, שטויב=

ארטינקייט, בעשטויבטקייט, דאס זיין בעשטויבט.

pulver'ulent *a.* (פאל-ווער'-או-לענט) שטויביג, שטויבארטיג; בעדעקט ווי מיט שטויב [וועגען אינזעקטען און פלאנצען]; שוואך בעהעפט [וועגען צעלען-געוועב]; וואס האט א טבע זיך צו קייקלען אדער וואלגערען אין שטויב [ווי היהנער אדער אנדערע פויגלען].

pul'villar *a.* (פאל'-ווי-לאר) קישען-עהנליך [וועגען קערפער-טיילען, הויפטזעכליך וועגען די קישעלעך אויף די פיסלעך פון אן אינזעקט].

pulvil'liform *a.* (פאל-וויל'-אי-פארם) ז. *pulvillar*.

pulvil'lus *n.* (פאל-וויל'-אס) דאס קישעלע אדער דער קישען-עהנליכער טייל פון די פיסלעך ביי אינזעקטען.

pul'vinate *a.* (פאל'-ווי-נייט) עהנליך צו א קישען [אין אויסזעהען].

pul'vinated *a.* (פאל'-ווי-ניי-טעד) אין ארכיטעקטור — אנגעשוואלען, וואס האט ווי אן אנשוועלונג [וועגען א זייל].

pu'ma *n.* (פיו'-מא) די פומא, דער קוגואר. ז. *cougar*.

pum'ice *n. and v.* (פאמ'-איס) פימס-שטיין [אזא שוואם-עהנליכער לאווא-שטיין]; רייבען אדער פאלירען מיט פימס-שטיין.

pumi'ceous *a.* (פיו-מיש'-יאס) עהנליך צו פימס-שטיין, שוואם-ארטיג. ז. *pumice*.

pum'ice-stone *n.* (פאמ'-איס-סטאון) פימס-שטיין. ז. *pumice*.

pum'iciform *a.* (פאמ'-אי-סי-פארם) עהנליך צו פימס-שטיין [אזא שוואם-ארטיגער לאווא-שטיין].

pum'mel *n. and v.* (פאמ'-על) ז. *pommel*.

pum'melo *n.* (פאמ'-ע-לאו) ז. *pomelo*.

pump *n. and v.* (פאמפ) א פומפ; א שטרעבונג עפעס ארויסצוקריגען אדער אויסצונארען ביי אימעצען [געלד, א סוד א. ז. וו.]; א טאנץ-שוה, א טאנץ-טופליע; פומפען, אויספומפען; ארויסקריגען אדער אויסנארען עפעס.

pum'page *n.* (פאמ'-פיידזש) די מאס פליסיגקייט וואס ווערט אויסגעפומפט מיט איין מאל אדער אין פערלויף פון א בעשטימטער צייט.

pump'-bar'rel *n.* (פאמפ'-בער'-על) דאס פומפ-פאס, דער צילינדער פון א פומפ.

pump'-bit *n.* (פאמפ'-ביט) די פומפ-רעהר [די רעהר וואס געהט אריין און ארוים אין פומפ].

pump'-brake *n.* (פאמפ'-ברייק) ז. *pump-handle*.

pump'-cart *n.* (פאמפ'-קארט) א וואגען צו פיהרען וואסער מיט א פומפ צום בעוואסערען א פעלד אדער גארטען.

pump'-cis'tern *n.* (פאמפ'-סיס'-טוירן) א פומפ-ציסטערנע [אזא קאסטען איבער א קייט-פומפ אויף א שיף, וואוהין עס גיסט זיך אריין דאס אנגעשעפטע וואסער]; אזא פארריכטונג צו פערהיטען, אז קיין זייטיגע זאכען זאלען ניט אריינקומען אין א קייט-פומפ. ז. *chain-pump*.

pump'-dale *n.* (פאמפ'-דייל) א פומפ-רעהר [א רעהר אבצופיהרען דאס וואסער פון א פומפ].

pumped *a.* (פאמפט) אהן אן אטהעם; אנגעטהאן אין באל-שיך אדער טאנץ-שיך.

pum'per *n.* (פאמ'-פער) איינער אדער עטוואס וואס פומפט; א פעטראלעאום-קוואל, פון וועלכען מען מוז דאס פעטראלעאום אויספומפען [אנשטאט עס זאל אליין ארויסשיסען אויף דער אויבערפלעכע].

pum'pernickel *n.* (פאמ'-פער-ניק-על) פומפערניקעל, א מין גראבעס שווארצעס קארן-ברויט.

pump'-gear *n.* (פאמפ'-גיער) דער אפאראט פון א פומפ.

pump'-han'dle *n.* (פאמפ'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א פומפ.

pump'-house *n.* (פאמפ'-האוס) ז. *pump-room*.

pum'ping-en'gine *n.* (פאמ'-פינג-ענ'-דזשין) א פומפ-מאשין, א מאשין צו ברייננען אין בעוועגונג א פומפ.

pum'pion *n.* (פאמ'-פיאן) ז. *pumpkin*.

pump'kin *n.* (פאמפ'-קין) א קירבעס; די קירבעס-פלאנצע.

Pumpkin

pump'kin-head *n.* (פאמפ'-קינ-העד) א נאר, א דומער יונג.

pump'kin-seed *n.* (פאמפ'-קינ-סיעד) קירבעס-קערנער; דער אמעריקאנישער זון-פיש; א נאמען פון פערשיעדענע קליינע פיש; א מין פלאכעס ברייטעס רודער-שיפעל.

pump'kin-vine *n.* (פאמפ'-קין-וואין) די קירבעס-פלאנצע.

pump'-pis'ton *n.* (פאמפ'-פיס'-טאן) דער פומפ-קאלבען.

pump'-room *n.* (פאמפ'-רוהם) דער טרינק-זאל אין באדע-פלעצער [וואו מען טרינקט מינעראל-וואסער]; א פלאץ, וואו עס געפינען זיך פומפען.

pump ship (פאמפ שיפ) משתין זיין, פישען.

pump'-spear *n.* (פאמפ'-ספיער) א פומפ-שטאנג, א קאלבען-שטאנג.

pump'-staff *n.* (פאמפ'-סטעף) ז. *pump-spear*.

pump'-thun'der *n.* (פאמפ'-טהאנ'-דער) דער אמעריקאנישער רייהער-שנאבעל [אזא וואלד-פויגעל].

pump'-well *n.* (פאמפ'-הוועל) א ברונעם, פון וועלכען מען ציהט וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט מיט דער הילף פון א פומפ; אן ארומצאמונג ארום די פומפען פון א שיף.

pun *n. and v.* (פאן) א ווארט-שפיעל [מעהרסטענטייל אלס וויץ]; שפיעלען מיט ווערטער, מאכען ווארט-וויצען.

pu'na *n.* (פוה'-נא) די הויכע פלאכע געגענד צווישען די קארדיליערא-בערג אין פערו און באליוויא.

pu'na-wind *n.* (פוה'-נא-הווינד) אזא קאלטער טרוקענער ווינד וואס בלאזט אין געוויסע געגענדען פון פערו. ז. *puna*.

punch *n. and v.* (פאנטש) א געצייג עפעס אריינצוקלאפען אדער דורכצולעכערען; א דורכשניידער, א לאך-אייזען, א לעכעל-אויסהאקער; א בלאק אייזען צו שלאגען פאליעס; א פויסט-שלאג, א קלאפ, א שטויס [מיט'ן פויסט, מיט'ן עלענבויגען אדער מיט דער קניע]; פונש [א געטראנק]; א קליין מענשעלע; אזא קליין, קיילעכדיג פערדעל; בויערען; אויסהאקען א לעכעל; שלאגען, געבען קלעפ.

punch'-bowl *n.* (פאנטש'-באול) א פונש-שיסעלע [א שיסעלע, אין וועלכען מען מאכט פונש].

pun'cheon *n.* (פאנ'-טשאן) אן אינסטרומענט צום דורכלעכערען; א שטעמפעל; א פאס, א פעסעל [פון 72 גאלאן]; א קורצע, שטארקע וואנד-זייל אדער אונטערשפארע.

pun'cher *n.* (פאנ'-טשער) א דורכשניידער, א לאך-אייזען, א לעכעל-אויסהאקער; איינער וואס שטעמפעלט.

punch'-glass *n.* (פאנטש'-גלעס) א פונש-גלאז [א גלאז צום טרינקען פונש].

Punchinel'lo *n.* (פאנ-טשי-נעל'-או) א פאיאץ, א שפאס-מאכער, א פורים-שפיעלער, א בדחן.

pun'ching-bag *n.* (פאנ'-טשינג-בעג) א הענגענדער שווערער לעדערנער בייטעל, וועלכען מען קלאפט מיט די פויסטען צוליעב קערפערליכע איבונגען.

pun'ching-bear *n.* (פאנ'-טשינג-בעהר) א הידראלישע לאך-מאשין [א מאשין דורכצושלאגען לעכער אין אייזען-פלאטען, וועלכע ווערט בעטריבען מיט וואסער-קראפט].

pun'ching-machine' *n.* (פאנ'-טשינג-מע-שין') א לאך-מאשין [א מאשין צו מאכען לעכער אין אייזען].

punch'-la'dle *n.* (פאנטש'-ליי'-דל) א לעפעל, מיט וועלכען מען גיסט אן פונש אין די גלעזער.

punch'-pli'ers *n.* (פאנטש'-פלאי'-ערז) א שטעמפעל-צוויינגעל [ווי דאס צוויינגעל, מיט וועלכען קאנדוקטארען שטעמפען אייזענבאהן-בילעטען].

pun'chy *a.* (פאנ'-טשי) קורץ און גראב.

punc'tate *a.* (פאנק'-טייט) פערשפיצט; געפינטעלט, פונקטירט.

punc'tated *a.* (פאנק'-טיי-טעד) פונקטירט, געפינטעלט.

puncta'tion *n.* (פאנק-טיי'-שאן) שפיציגקייט; פערשפיצטקייט; געפינטעלטקייט; א צייטווייליגער קאנטראקט אייידער דער ריכטיגער קאנטראקט געהט אריין אין קראפט [ווערט געמאכט מעהרסטענטייל מיט'ן צוועק קלאר צו מאכען די פונקטען פון אבמאך].

puncta'tor *n.* (פאנק-טיי'-טאר) א פונקטירער, איינער וואס פונקטירט; איינער פון די בעלי-המסורה, וועלכע האבען געשטעלט די נקודות פון תנ"ך.

punctic'ulate *a.* (פאנק-טיק'-יו-לייט) ז. *punctulate*.

punc'tiform *a.* (פאנק'-טי-פארם) פונקטפערמיג, עהנליך צו א פונקט.

punctil'io *n.* (פאנק-טיל'-יאו) גרויסע פינקטליכקייט, איבערטריבענע גענויאיגקייט; פארמאליטעט, צערעמאניע.

punctil'ious *a.* (פאנק-טיל'-יאס) פינקטליך, גענוי; איבערטריבען-פינקטליך; פארמאליסטיש, צערעמאניעל.

Don't be too **punctilious** about your dress.

punctil'iously *adv.* (פאנק-טיל'-יאס-לי) מיט גענויאיגקייט און פינקטליכקייט.

punctil'iousness *n.* (פאנק-טיל'-יאס-נעס) ז. *punctilio*.

punc'tion *n.* (פאנק'-שאן) א שטאך; אן איינגעדריקטער פלאץ [ווי פון א שטאך].

punc'tist *n.* (פאנק'-טיסט) ז. *punctator*.

punc'to *n.* (פאנק'-טאו) דער שפיץ פון א שווערד, א שטויס מיט'ן שפיץ פון א שווערד [ביים פעכטען].

punc'tual *a.* (פאנק'-טשו-על) אקוראט; פינקטליך; גענוי; וואס בעשטעהט פון א פונקט אדער פינטעל; וואס שטעלט פאר א פונקט.

punctual'ity *n.* (פאנק-טשו-על'-אי-טי) גענויאיגקייט, אקוראטקייט, פינקטליכקייט; דאס בעשטעהן פון א פונקט אדער פינטעל; דאס פארשטעלען מיט זיך א פונקט.

punc'tually *adv.* (פאנק'-טשו-על-אי) פינקטליך, גענוי, אקוראט.

punc'tualness *n.* (פאנק'-טשו-על-נעס) פינקטליכקייט, אקוראטקייט, גענויאיגקייט.

punc'tuate *v. and a.* (פאנק'-טשו-אייט) 1. פונקטירען, שטעלען אבשטעל-ציינכענס [ווי קאמא (,), פונקט (.), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.]; שטעלען נקודות; 2. אונטערשטרייכען, פערשטארקערען; 3. פונקטירט, געפינטעלט [ווענען אינזעקטען].

2. The orator **punctuated** his remarks by gestures.

punc'tuated *a.* (פאנק'-טשו-איי-טעד) אין זאאלאגיע — פונקטירט, געפינטעלט.

punctua'tim *adv.* (פאנק-טשו-איי'-טים) פונקט נאך פונקט, זיך האלטענדיג אן יעדען פונקט אדער אבשטעל-ציינכען פון דער פונקטאציאן [ווי קאמא (,), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.].

The work was translated verbatim, literatim and **punctuatim**.

punctua'tion *n.* (פאנק-טשו-איי'-שאן) אינטערפונקציאן, פונקטואציאן, פונקטירונג, אבשטעל-ציינכענס [ווי קאמא (,), פונקט (.), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — פונקטירונג, געפינטעלטקייט.

punc'tuative *a.* (פאנק'-טשו-איי-טיוו) וואס איז שייך צו פונקטואציאן אדער אינטערפונקציאן; פונקטירענד, פאנאנדערטיילענד מיט אבשטעל-ציינכענס. ז. *punctuation*.

punc'tuator *n.* (פאנק'-טשו-איי-טאר) א פונקטירער, איינער וואס שטעלט נקודות אדער מאכט פונקטאציאנען. ז. *punctuation*.

punc'tulate *a.* (פאנק'-טשו-לייט) דריבנע געפינטעלט.

punc'tulated *a.* (פאנק'-טשו-ליי-טעד) ז. *punctulate*.

punctula'tion *n.* (פאנק-טשו-ליי'-שאן) דריבנע פונקטירונג; דאס זיין בעדעקט מיט קליינינקע פונקטען; א רייה קליינינקע פונקטען.

punc'tule *n.* (פאנק'-טשול) א קליינינקער פונקט, א פינטעלע אדער איינדריקונג [ביי אינזעקטען].

punc'tulum *n.* (פאנק'-טשו-לאם) ז. *punctule*.

punctura'tion *n.* (פאנק-טשו-ריי'-שאן) אין כירורגיע — דאס שטעכען אדער דורכשטעכען [ווי מיט א לאנצעט, נאדעל א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — געפינטעלטקייט, דאס זיין בעדעקט מיט פונקטען אדער קליינע פערטיעפונגען.

punc'ture *n. and v.* (פאנק'-טשור) א שטאך; דאס שטעכען [מיט א לאנצעט, נאדעל א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — א קליינע איינדריקונג אדער פערטיעפונג; שטעכען, א שטאך טהאן.

punc'tureless *a.* (פאנק'-טשור-לעס) אהן איינדריקונגען אדער פערטיעפונגען, גלאט [ווענען אינזעקטען].

pun'dit *n.* (פאנ'-דיט) א געלעהרטער בראהמין [אין אינדיען]; א קענער פון דער סאנסקריטישער שפראך, פון די געזעצען און פון דער רעליגיאן פון אינדיען; א געלעהרטער מאן.

pun'donor' *n.* (פאנ'-דא-נאהר') אן עהרען-פונקט.

pung *n.* (פאנג) א מין דארפס-שליטען.

pun'gence *n.* (פאנ'-דזשענס) ז. *pungency*.

pun'gency *n.* (פאנ'-דזשענ-סי) שטעכעדיגקייט; שארפקייט; בייסעדיגקייט; שניידיגקייט.

pun'gent *a.* (פאנ'-דזשענט) שטעכענד; שארף; שניידענד, בייסענד.

pun'gently *adv.* (פאנ'-דזשענט-לי) שטעכענד; בייסענד; מיט שארפקייט; מיט שניידיגקייט.

pung'y *n.* (פאנג'-אי) אזא לייכט שיפעל.

Pu'nic *a. and n.* (פיו'-ניק) פוניש, קארטהאגיש, ווי די איינוואהנער פון דער שטאדט קארטהאגא [אן אמאליגע בעוואוסטע שטאדט אין אפריקא], וועלכע די רוימער האבען כאראקטעריזירט אלס פאלשע און טריילאזע מענשען; אונטריי, פעררעטעריש; די קארטהאגישע שפראך.

Pu'nic ap'ple (פיו'-ניק עפל) א גראנאט-עפעל, א מילגרוים.

puni'ceous *a.* (פיו-ניש'-יאס) פורפור-רויט [ווי דער קאליר פון א גראנאט-עפעל אדער מילגרוים].

Pu'nic faith (פיו'-ניק פייטה) פאלשקייט, פעררעטערישקייט. ז. *Punic*.

Pu'nic wars (פיו'-ניק הוואהרז) די פונישע מלחמות [די דריי מלחמות, וועלכע רוים האט אנגעפיהרט געגען קארטהאגא אין די יאהרען פון 264 ביז 146 פאר קריסטוס'עס געבורט].

pu'niness *n.* (פיו'-ני-נעס) קליינקייט; שוואכקייט.

pun'ish *v.* (פאנ'-איש) שטראפען, בעשטראפען; טיכטיג דערלאנגען [ביים פויסטען-קאמפף]; געבען א טיכטיגען יאג דאס פערד ביים וועט-לויפען; געבען א שטארקען ווארף דעם באל ביי ביים-באל שפיעלען; א כאפ געבען א רעכטען חלק.

punishabil'ity *n.* (פאנ-איש-ע-ביל'-אי-טי) שטראפבארקייט; בעשטראפליכקייט.

pun'ishable *a.* (פאנ'-איש-עבל) בעשטראפליך, שטראפבאר.

pun'ishableness *n.* (פאנ'-איש-עבל-נעס) בעשטראפליכקייט; שטראפבארקייט.

pun'isher *n.* (פאנ'-איש-ער) א שטראפער; א בעשטראפער.

pun'ishment *n.* (פאנ'-איש-מענט) א שטראף, א בעשטראפונג; פערוואונדונג, פערשאפטע שמערצען.

pu'nitive *a.* (פיו'-ני-טיוו) שטראפענד, בעשטראפענד.

pu'nitive expedi'tion (פיו'-ני-טיוו עקס-פי-דיש'-אן) א שטראף-עקספעדיציאן [סאלדאטען געשיקט אין אן אונרוהיגער געגענד אום צו בעשטראפען דיעניגע וואס זיינען שולדיג אין דיא אונרוהען אדער אין דעם אויפשטאנד].

pu'nitive law (פיו'-ני-טיוו לאה) א שטראף-געזעץ.

pu'nitory *a.* (פיו'-ני-טא-רי) ז. *punitive*.

punk *n. and a.* (פאנק) צינדער-האלץ [פערפוילטעס טרוקענעס האלץ וואס ווערט בענוצט אלס צינדער-שוואם]; א קינסטליכער צוגעריכטער שטאף וואס ברענט אהן א פלאם; א פראסטיטוטקע, א קורטיזאנקע; וואס טויג אויף כפרות, שלעכט.

pun'ka *n.* (פאנ'-קא) א פאכער; א ווענטילאטאר.

pun'ky *n.* (פאנ'-קי) אזא קליינער בייסענדער אינזעקט וועלכער געפינט זיך אין די אדיראנדאק געגענדען און אין די וועלדער פון מיין, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pun'ner *n.* (פאנ'-ער) ז. *punster*.

pun'net *n.* (פאנ'-עט) א מין פלאכער פרוכט אדער בלומען-קארב.

pun'ning *n. and a.* (פאנ'-אינג) ווארט-שפיעל מאכונג; דאס וויצלען זיך דורך ווארט-שפיעלע; מאכענדיג וויציגע ווארט-שפיעלע.

pun'ster *n.* (פאנ'-סטער) א ווארט-שפיעל מאכער.

punt *n. and v.* (פאנט) א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל וואס ווערט מייסטענס געשיפט מיט דער הילף פון א רודער-שטאנג]; אין פוס-באל שפיעל — דאס געבען א בריק דעם באל איידער ער פאלט אויף דער ערד; א פונקט אין באסעט [אזא קארטען-שפיעל]; פאהרען אין א שאוקע; טרייבען פארווערטס ווי א שאוקע מיט דער הילף פון א רודער-שטאנג; א בריק געבען דעם באל אין פוס-באל שפיעל איידער ער איז נאך אראבגעפאלען אויף דער ערד; פאהרען אויף יאגד אין א שאוקע צו שיסען וואסער-פויגלען; שפיעלען אין באסעט [אזא קארטען-שפיעל].

pun'ter *n.* (פאנ'-טער) איינער וואס פאנגט פיש אדער וואסער-פויגלען אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל]; איינער וואס טרייבט א שיפעל מיט דער הילף פון א רודער-שטאנג; איינער וואס פערצייכענט די פונקטען אין באסעט [אזא קארטען-שפיעל].

punt'-fish'ing *n.* (פאנט'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש אין א שיפעל.

punt'-gun *n.* (פאנט'-גאן) אזא גרויסע ביקס וואס ווערט בענוצט צו שיסען וואסער-פויגלען פאהרענדיג אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל].

puntil'la *n.* (פאנ-טיל'-א) שפיצען [קרוזשעווע]; שפיצען-עהנליכע דעקאראציאנען.

pun'to *n.* (פאנ'-טאו) א פונקט [בעזונדערס אין מוזיק-נאטען]; א שטויס אין פעכטען; א נאהט-שטאך מיט דער נאדעל.

punts'man *n.* (פאנטס'-מען) איינער וואס שיפט זיך אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל] צו שיסען וואסער-פויגעל אדער פאנגען פיש.

pu'ny *a.* (פיו'-ני) קליין, שוואך.

pup *n. and v.* (פאפ) א הינטעלע; זיך הינטלען, האבען הינטעלעך.

pu'pa *n.* (פיו'-פא) די פופע [דאס ווערימעל פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט, ווי א שמעטערלינג, א מאט א. ד. ג. אין זיין דריטער פעריאדע].

pu'pal *a.* (פיו'-פעל) וואס איז שייך צו א פופע. ז. *pupa*.

pu'pate *v.* (פיו'-פייט) ווערען א פופע, אריינטרעטען אין דעם צושטאנד פון א פופע. ז. *pupa*.

pupe *n.* (פיופ) ז. *pupa*.

pu'piform *a.* (פיו'-פי-פארם) וואס האט די פארם פון א פופע. ז. *pupa*.

pu'pil *n. and a.* (פיו'-פיל) א שילער, א שילערין, א לעהרלינג; א מינדער-יעהריגער [אין דעם אלטער פון 14 יאהר פאר איינגלעך און 12 יאהר פאר מיידלעך], וואס דארף לויט געזעץ האבען אן אפעקון;

דער שוואַרץ־אַפּעל פון אויג; מינדער־יעהריג.

pu'pilage *n.* (פיו'-פי-לעדזש) שילער־שטאַנד, די צייט וואָס מען איז אַ שילער; אונמינדיגקייט, מינדער־יעהריגקייט.

pu'pilar *a.* (פיו'-פי-לאַר) ז. *pupilary*

pupilar'ity *n.* (פיו-פי-לער'-אי-טי) מינדער־יעהריגקייט [דער אַלטער פון 14 יאָהר פאַר אינגלעך און 12 יאָהר פאַר מיידלעך]; שילער־שטאַנד, די צייט וואָס מען איז אַ שילער.

pu'pilary *a.* (פיו'-פי-לע-רי) וואָס איז שייך צו אַ מינדער־יעהריגען [וועלכער שטעהט אונטער אַן אַפּעקון]; וואָס געהערט צום שוואַרץ־אַפּעל פון אויג.

pu'pilize *v.* (פיו'-פי-לאַיז) אַננעהמען שילער, אונטעררייכטען.

pu'pillage *n.* (פיו'-פי-לעדזש) ז. *pupilage*

pu'pillar *a.* (פיו'-פי-לאַר) ז. *pupilary*

pupillar'ity *n.* (פיו-פי-לער'-אי-טי) ז. *pupilarity*

pu'pillary *a.* (פיו'-פי-לע-רי) ז. *pupilary*

pu'pillize *v.* (פיו'-פי-לאַיז) ז. *pupilize*

pup'pet *n.* (פאַפּ'-עט) אַ טאַנץ־ליאַלקע, אַ דראָט־פּופּע, אַ מאַריאָנעטקע; איינער וואָס טאַנצט נאָך יענעמס דודקע.

pup'petish *a.* (פאַפּ'-עט-איש) ווי אַ פּאַפּקע, ווי אַ ליאַלקע; געפּוצט.

pup'petman *n.* (פאַפּ'-עט-מען) אַ קונץ־מאַכער מיט ליאַלקעס, אַ פּופּען־קאָמעדיאַנט, אַ מאַריאָנעטען־שפּיעלער.

pup'pet-play *n.* (פאַפּ'-עט-פליי) פּופּען־שפּיעל, מאַריאָנעטען־שפּיעל.

pup'pet-play'er *n.* (פאַפּ'-עט-פליי'-ער) ז. *puppetman*

pup'petry *n.* (פאַפּ'-עט-רי) פּוצעריי, ציערעריי [ווי פון אַ ליאַלקע]; פּופּען־שפּיעל, מאַריאָנעטען־שפּיעל.

pup'pet-show *n.* (פאַפּ'-עט-שאָו) ז. *puppet-play*

pup'py *n. and v.* (פאַפּ'-אי) אַ הינטעלע; אַ נאַר, אַ פּוסטער פּראַנט; אַ נאַרישער אינגעל, אַ פּוסטער פּראַנטעל; זיך הינטלען [געבעהרען הינטלעך].

pup'py-dog *n.* (פאַפּ'-אי-דאָג) אַ הינטעל.

pup'py-head'ed *a.* (פאַפּ'-אי-העד'-עד) דום, נאַריש.

pup'pyhood *n.* (פאַפּ'-אי-הוד) די יונגע יאָהרען פון אַ הונד.

pup'pyism *n.* (פאַפּ'-אי-איזם) פּוצעריי [ווי פון ליאַלקע], פּוסטע פּראַנטעריי.

pur *v. and n.* (פויר) צופריעדען בורטשען אָדער ברומען; אַ צופריעדענע בורטשעריי אָדער ברומעריי.

The cat is **purring** as she is lying down near the fireplace.

pur'blind *a.* (פויר'-בלאַינד) בלינדליך; מיט אַ טונקעלער ראיה.

pur'blindly *adv.* (פויר'-בלאַינד-לי) בלינדליך, מיט אַ טונקעלער ראיה.

pur'blindness *n.* (פויר'-בלאַינד-נעס) קורצזיכטיגקייט; בלינדליכקייט, טונקעלקייט פון דער ראיה.

pur'chasable *a.* (פויר'-טשע-סעבל) קויפבאַר; קויפליך, וואָס מען קען קויפען אָדער ערווערבען.

pur'chase *v. and n.* (פויר'-טשעס) קויפען; ערווערבען; אויפהויבען דורך אַ הויבעל אָדער וועלכער ניט איז מעכאַנישער קראַפט; ערויפציהען אַ שיפס־אַנקער; דער קויף; דאָס געקויפטע; ערווערבונג, ווערטה; דאָס קויפען אַן אַמט אָדער אַ העכערונג אין ראַנג; דאָס האַלטען עפּעס פעסט און בעקוועם; מעכאַנישע קראַפט; אַ הויבעל; אַ קנאָפּ אין הינטערשטען טייל פון אַ כלי־דעקעל, מיט דער הילף פון וועלכען מען קען עפענען דאָס דעקעל מיט דערזעלבער האַנד, מיט וועלכער מען האַלט דאָס אויערעל פון דער כלי.

pur'chaseable *a.* (פויר'-טשע-סעבל) ז. *purchasable*

pur'chase-mon'ey *n.* (פויר'-טשעס-מאַנ'-אי) קויף־געלד.

pur'chase-price *n.* (פויר'-טשעס-פּראַיס) דער קויף־פּרייז.

pur'chaser *n.* (פויר'-טשע-סער) אַ קויפער; אַן ערווערבער.

pure *a., n. and v.* (פיור) 1 ריין, ניט געמישט, לויטער, עכט, ניט בעפלעקט; אונשולדיג, צנוע'דיג; 2. בלויז, נאַר; דורך און דורך; אַבסאָלוט; 3. הינטישע צאָה געברויכט ביים בעאַרבייטען פעל; רייניגען; געברויכען הינטישע צאָה ביים בעאַרבייטען פעל.

1. The garment was made of **pure** wool.
2. It was done out of **pure** spite.

purée' *n.* (פיו-ריי') אַ זופּ פון פלייש, פיש און געקאָכטע גרינסען אָדער פרוכטען, וועלכע ווערען דורכגעריבען דורך אַ זיפּ.

pure'ly *adv.* (פיור'-לי) 1. ריין, עכט, אָהן ביימישונג, אונבעפלעקט; אונשולדיג, צנוע'דיג; 2. פאָלשטענדיג, אַבסאָלוט, דורך און דורך.

2. The loss of his limbs was **purely** accidental.

pure'ness *n.* (פיור'-נעס) ריינקייט, לויטערקייט, ריינליכקייט; אונשולדיגקייט, ריינקייט פון זינד.

pur'fle *v. and n.* (פוירפל) מאַכען אַ בעציערטען ראַנד, אַרומלעגען ביים ברעג, בעברעמען [מיט שטיקעריי, מיט פוטער, מיט טייערע האַלץ, מיט עלפאַנטביין א. ז. וו.]; צייכנען אין פּראָפיל; אַרומזוימען; אַ בעציערטער ראַנד [הויפּטזעכליך מיט שטיקעריי].

pur'fling *n.* (פויר'-פלינג) בעציערטע ראַנדען אויף פידלען און אַנדערע עהנליכע מוזיקאַלישע אינסטרומענטען.

pur'fly *a.* (פויר'-פלי) געקנייטשט, מיט קנייטשען.

He is a large, **purfly**, flabby man.

pur'gament *n.* (פויר'-גע-מענט) אַן אָבפיהרונגס־מיטעל, אַ ריינינגונגס־מיטעל; אָבפאַל, אויסוואָורף.

purga'tion *n.* (פויר-גיי'-שאַן) ריינינגונג; אָבפיהרונג [פון מאַגען]; ריינוואַשונג פון אַ בעשולדיגונג [אין די אַלטע צייטען. די ריינוואַשונג פלעגט פאָרקומען אויף צוויי אופנים: אָדער דורך דעם וואָס דער בעשולדיגטער מיט זיינע עדות פלעגען שווערען, אַז ער איז אונשולדיג, אָדער דורך גאָט'ס משפט. ז. *ordeal*].

pur'gative *a. and n.* (פויר'-גע-טיוו) ריינינגענד; אָבפיהרענד [פון מאַגען]; ריינינגענד אָדער אויסקויפענד אַ בעשולדיגונג [אין די אַלטע צייטען — ווענען די פייניגונגען בעת אַ משפט, ווען דער בעשולדיגטער האָט אונטער די פייניגונגען געענטפערט די פראַגען אויף אַ צופרידענשטעלענדען אופן און דערמיט בעוויזען אַז ער איז ריין]; אַן אָבפיהרונגס־מיטעל.

pur'gatively *adv.* (פויר'-גע-טיוו-לי) ריינינגענדיג; אָבפיהרענדיג.

purgato'rial *a.* (פויר-גע-טאָו'-רי-על) ריינינגענד, אויסקויפענד די זינד; וואָס איז שייך צום פּלאַץ אין גיהנם, וואו מען ווערט דורך פייער געריינינגט פון זינד [לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילויקען], אָדער צום ריינינגונגס־פייער אין גיהנם.

purgato'rian *a. and n.* (פויר-גע-טאָו'-רי-ען) ריינינגענד, אויסקויפענד די זינד; וואָס איז שייך צום פּלאַץ אין גיהנם, וואו מען ווערט [לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילויקען] דורך פייער געריינינגט פון זינד, אָדער צום ריינינגונגס־פייער אין גיהנם; איינער וואָס גלויבט אין דעם ריינינגונגס־גיהנם־פייער.

purgato'rious *a.* (פויר-גע-טאָו'-רי-אַס) וואָס איז שייך צום ריינינגונגס־פייער אין גיהנם [לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילויקען]. ז. *purgatory*

pur'gatory *a. and n.* (פויר'-גע-טאָ-רי) ריינינגענד, ריינינגענד פון זינד; לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילויקען — אַ פּלאַץ אין גיהנם, וואו די נשמות ווערען געלייטערט פון זינד דורך פייער; אַ פּלאַץ, וואו מען ליידט צייטווייליג.

purge *v. and n.* (פוירדזש) רייניגען, לייטערען; זיך רייניגען, זיך לייטערען; ריין מאַכען פון אַ בעשולדיגונג אָדער פערדאַכט; אָבפיהרען [רייניגען דעם מאַגען]; נעהמען אַן אָבפיהרונגס־מיטעל; ריין ווערען אָדער לויז ווערען פון געוויסע גאַזען [וועגען טייכען און אָזערעס]; רייניגונג, לייטערונג; אַ ריינינגונגס־מיטעל; אַן אָבפיהרונגס־מיטעל.

purge away' (פוירדזש ע-הוויי') בעזייטיגען, אויסרייניגען.

purge off (פוירדזש אָף) ז. *purge away*

pur'ger *n.* (פויר'-דזשער) איינער אָדער עטוואָס וואָס ריינינגט; אַ ריינינגונגס־מיטעל; אַן אָבפיהרונגס־מיטעל.

pur'ging *n.* (פויר'-דזשינג) די רייניגונג; לויז־לייביגקייט, מאַגען־שוואַכקייט.

purifica'tion *n.* (פיו-רי-פי-קיי'-שאַן) דאָס לייטערען [פון זינד]; דאָס מאַכען ריין [בנוגע צו די רעליגיעזע צערעמאָניעס וועגען טהרות]; ריינינגונג, לייטערונג; אין דער קאַטוילישער און אַנגליקאַנישער קירך — דאָס אויסשווענקען דעם בעכער מיט ווייז ביים הייליגען אָבענדמאָהל [דער ווייז ווערט נאָכדעם אויסגעטרונקען פון גלח];

pu'rificative *a.* (פיו'-רי-פי-קיי-טיוו) ריינינגענד.

pu'rificator *n.* (פיו'-רי-פי-קיי-טאָר) אין דער קאַטוילישער און אַנגליקאַנישער קירך — אַ טישטיכעל אויסצואָווישען די כלים און דעם גלח'ס הענד ביים הייליגען אָבענדמאָהל.

pu'rificatory *a. and n.* (פיו'-רי-פי-קיי-טאָ-רי) ריינינגענד; אַ טישטיכעל געברויכט ביים קריסטליכען הייליגען אָבענדמאָהל. ז. *purificator*

pu'rifier *n.* (פיו'-רי-פאַי-ער) אַ ריינינגער, אַ לייטערער; דאָס טישטיכעל וואָס ווערט געברויכט צום אויסווישען די כלים און דעם גלח'ס הענד ביים הייליגען אָבענדמאָהל. ז. *purificator*

pu'riform *a.* (פיו'-רי-פאָרם) עהנליך צו אייטער [מאַטעריע].

pu'rify *v.* (פיו'-רי-פאַי) רייניגען, לייטערען; מטהר זיין; ווערען ריין אָדער געלייטערט.

Pu'rim *n.* (פיו'-רים) פּורים [דער אידישער יום טוב דעם 14טען אדר].

pur'ism *n.* (פיור'-איזם) פוריזם, ריינקייט, די שטרעבונג צו געברויכען א ריינע, ניט געמישטע שפראך און שעהנע אויסדריקע.

pur'ist *n.* (פיור'-איסט) א פוריסט, א מדקדק אין דער ריינקייט פון דער שפראך, איינער וואס געברויכט א ריין ליטערארישע שפראך.

puris'tic *a.* (פיו-ריס'-טיק) פוריסטיש, ריין פון פרעמדע ביימישונגען [ווענען א שפראך], וואס איז מדקדק אין דער ריינקייט פון דער שפראך.

puris'tical *a.* (פיו-ריס'-טי-קעל) ז. *puristic*.

pu'ritan *n.* (פיו'-רי-טען) איינער וואס איז זעהר שטרענג אבגעהיט אין זיין רעליגיעזען לעבען; איינער וואס שטרעבט צו גרויס ריינקייט אין לעבען, א פרוש.

Pu'ritan *n. and a.* (פיו'-רי-טען) א פוריטאנער [א מיטגליעד פון א. געוויסער פראטעסטאנטישער קריסטליכער סעקטע, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין ענגלאנד אין 16טען יאהרהונדערט און וועלכע האט געמאכט פאר איהרע הויפט=פרינציפען: די פרייהייט פון געוויסען, פאלקס=רעכט, די איינפיהרונג פון איינפאכער גאטעס=דיענסט אין די קירכען אהן די פערשיעדענע צערעמאניעס און די שטרענגע אבהיטונג פון מאראל. פיעל פון דיזער סעקטע האבען אויסגעוואנדערט קיין אמעריקא און האבען זיך בעזעצט אין די ניי=ענגלאנד שטאאטען. זיי רעכענען זיך אלס די עכטע אמעריקאנער]; אן איינוואהנער פון די ניי=ענגלאנד שטאאטען אין אמעריקא; פוריטאניש, פון די פוריטאנער.

Puritan'ic *a.* (פיו-רי-טענ'-איק) וואס איז שייך צו די פוריטאנער און צו זייערע לעהרען. ז. *Puritan*.

puritan'ic *a.* (פיו-רי-טענ'-איק) זעהר שטרענג אין רעליגיעזע ענינים; וצדקתך'דיג.

Puritan'ical *a.* (פיו-רי-טענ'-אי-קעל) ז. *Puritanic*.

puritan'ical *a.* (פיו-רי-טענ'-אי-קעל) ז. *puritanic*.

puritan'ically *adv.* (פיו-רי-טענ'-אי-קעל-אי) אויף א פוריטאנישען אופן, לויט די מנהגים פון די פוריטאנער. ז. *Puritan*.

pu'ritanism *n.* (פיו'-רי-טענ-איזם) פוריטאניזם, שטרענגקייט און אויסגעהאלטענקייט אין רעליגיעזען לעבען; די לעהרען און די פרינציפען פון די פוריטאנער. ז. *Puritan*.

Pu'ritanize *v.* (פיו'-רי-טענ-איז) בעקעהרען צום פוריטאניזם.

pu'rity *n.* (פיו'-רי-טי) ריינקייט; אונשולדיגקייט, ריינקייט אין מדות.

purl *v. and n.* (פוירל) ווירבלען, דרעהען אין דער רונד; זיך קרייזלען, זיך ווירבלען; רוישען אדער מורמלען ווי א טייכעל וואס פליסט צווישען אדער איבער שטיינער; בעפוצען דעם ראנד מיט קרוזען, פראנזען אדער שפיצען; מאכען א זוים, בעזוימען; אומשטירצען, אומווארפען, איבערקעהרען [ווי א צואווילדעוועט פערד], איבערדרעהען; ארויפוויקלען פאדים אויף א שפולקע אדער שפינדעל; א גערויש, א געמורמעל ווי פון א שטראמיגען טייכעל; א וואסער=ווירבעל; א ראנד פון שפיצען [קרוזשעווע] אדער פראנזען; א ספיראל פון גאלד אדער זילבער=דראט; א פאלט [פאלב] אין א קליידער=שטיק; א זארט שפיצען [קרוזשעווע]; ווארעם=ביער [אזא געטראנק, וועלכער בעשטעהט פון ביער מיט א ביימישונג פון צוקער, אינגבער און וואכאלדער בראנפען].

purl'-goods *n.* (פוירל'-גודז) מאשין=געמאכטע שפיצען [קרוזשעווע].

purl'-house *n.* (פוירל'-האוס) א שענק וואו ווארעם=ביער ווערט פערקויפט און געטרונקען. ז. *purl*.

pur'lieus *n.* (פויר'-ליוז) די גרענעצען פון אן ארט אדער אומגעגענד; די ארומיגע פלעצער אדער אומגעגענדען; די גרענעצען=בעצירקען.

pur'lin *n.* (פויר'-לין) א האריזאנטאלער שטיץ=באלקען פאר א דאך; א קווערבאלקען פון א דאך.

pur'line *n.* (פויר'-לין) ז. *purlin*.

purl'man *n.* (פוירל'-מען) א פערקויפער פון ווארעם=ביער. ז. *purl*.

purloin' *v.* (פויר-לאין') אוועקלאטכענען, אוועק'גנב'ענען; זיך פערנעהמען מיט גנבה.

purloi'ner *n.* (פויר-לאי'-נער) א גנב.

pur'ple *n., a. and v.* (פוירפל) פורפור=פארב, פורפור=קאליר [א פארב וואס בעקומט זיך פון א מישונג פון רויט און בלוי]; א פורפור=קלייד, א פורפור=מאנטעל [אלס א קעניגליכער מלבוש]; די קעניגליכע אדער קייזערליכע מאכט; די קארדינאל=ווירדע [די פאפסטליכע קארדינאלען טראגען פורפור=מאנטלען]; פורפור=רויט, פון פורפור=קאליר; קעניגליך; פארבען פורפור=רויט; צוגעבען א פורפור=קאליר; ווערען פורפור=פארביג, בעקומען א פורפור=קאליר.

pur'ple fe'ver (פוירפל פי'-ווער) פלעקפיבער, טיפוס.

pur'ple finch (פוירפל פינטש) דער פורפור=פינק [אזא רויטער פויגעל]. ז. איל. *"Birds of the United States"*

pur'ple-heart *n.* (פויר'פל-הארט) ז. *purple-wood*.

pur'ple mar'tin (פוירפל מאר'-טין) אזא אמעריקאנער בלוי=שווארצע שוואלב.

pur'ple of Amor'gos (פוירפל אוו ע-מאר'-גאס) א געוויסע פורפור=פארב, וועלכע מען פלעגט בעקומען פון דעם גריכישען אינזעל אמארגאס.

pur'ple of Cas'sius (פוירפל אוו קעש'-אס) קאסיושע גאלד=פורפור [א געוויסע דויערהאפטע פורפור=פארב].

pur'ples *n.* (פוירפלז) פורפור=פריעזעל [אזא קראנקהייט פון וועלכער די הויט ווערט אויסגעשלאגען אין רויטע פלעקען]; אזא קראנקהייט פון ווייץ, וועלכע ווערט פעראורזאכט פון א געוויסען ווארים; א מין ארכידעען=בלומען, וואס בליהען אין פריהלינג.

pur'ple-wood *n.* (פויר'פל-הוואוד) פורפור=האלץ [אזא זארט האלץ וואס וואקסט מייסטענס אין בראזיליען].

pur'port *n. and v.* (פויר'-פאורט) אן אינהאלט, א זין, א בעדייטונג; בעדייטען, מיינען.

pur'portless *a.* (פויר'-פאורט-לעס) זינלאז, אינהאלטסלאז.

pur'pose *v. and n.* (פויר'-פאס) האבען אין זינען, האבען בדעה, בעאבזיכטיגען, בעצוועקען, זיך פערנעהמען; אן אבזיכט; א צוועק; א ציעל; א כונה; א זין; אן אינהאלט; א בעשלוס, א בעשטימונג.

pur'poseful *a.* (פויר'-פאס-פול) מיט אבזיכט; מיט א בעשטימטען צוועק; מיט א מיין.

pur'posefully *adv.* (פויר'-פאס-פול-אי) אבזיכטליך, מיט אבזיכט.

pur'posefulness *n.* (פויר'-פאס-פול-נעס) בעצוועקונג; צוועקמעסיגקייט.

pur'poseless *a.* (פויר'-פאס-לעס) צוועקלאז; נוצלאז.

pur'poselessly *adv.* (פויר'-פאס-לעס-לי) אויף א צוועקלאזען אדער נוצלאזען אופן.

pur'poselessness *n.* (פויר'-פאס-לעס-נעס) צוועקלאזיגקייט; נוצלאזיגקייט.

pur'pose-like *a.* (פויר'-פאס-לאיק) צוועקמעסיג; פראקטיש; וואס האט א בעשטימטען צוועק; וואס זעהט אויס ווי צוגעפאסט צו א בעשטימטען צוועק.

pur'posely *adv.* (פויר'-פאס-לי) אבזיכטליך, בכיוון, אומיסטנע.

pur'poser *n.* (פויר'-פאס-ער) איינער וואס האט אן אבזיכט אדער וואס פאסט א בעשלוס; איינער וואס שלאגט עפעס פאר.

purprise' *n.* (פויר-פראיז') אן איינגעשלאסענער פלאץ, אן אבגעגרענעצט ארט.

pur'pura *n.* (פויר'-פיו-רא) פורפור=פריעזעל [אזא קראנקהייט פון וועלכער די הויט פון קערפער ווערט אויסגעשלאגען אין רויטע פלעקען].

Pur'pura *n.* (פויר'-פיו-רא) דער מין פורפור=שנעקען [אזא מין שנעקען וועלכע לאזען ארויס פון זיך א פורפור=פארביגע פליסיגקייט].

purpura'ceous *a.* (פויר-פיו-ריי'-שיאס) פון א פורפור=קאליר.

pur'purate *a. and n.* (פויר'-פיו-רייט) פון א פורפור=קאליר; וואס פראדוצירט א פורפור=קאליר; וואס איז שייך צו פורפור=פריעזעל [ז. *purpura*]; פורפוראט [א מין כעמישער זאלץ].

purpu'real *a.* (פויר-פיו'-רי-על) פורפור=פארביג; פורפור=רויט.

purpu'ric *a.* (פויר-פיו'-ריק) וואס האט א פורפור=קאליר; וואס פראדוצירט א פורפור=קאליר [בעזאנדערס ווענען געוויסע כעמישע פערבינדונגען]; וואס איז שייך צו פורפור=פריעזעל [ז. *purpura*];

pur'purin *n.* (פויר'-פיו-רין) ז. *purpurine*.

pur'purine *n.* (פויר'-פיו-רין) פורפורין [אזא כעמיש=צונויפגעזעצטע פורפור=פארב, וועלכע ווערט בענוצט אין פארבען קליידער=שטאף].

purr *v. and n.* (פויר) צופריעדען בורטשען ווי א קאץ; דאס צופריעדענע בורטשען פון א קאץ; אזא מאלוסק וועלכער געפינט זיך ביים ברעג פון די אייראפעאישע וואסערען; אזא שטראנד=לויפער [אזא פויגעל מיט א לאנגען שנאבעל. ז. *dunlin*].

purre *p.* (פויר) אזא שטראנד=לויפער [אזא פויגעל]. ז. *dunlin*.

pur'ree *n.* (פאר'-אי) דאס אינדיש=געלב [א מין פארב].

pur'ring *n.* (פויר'-אינג) דאס צופריעדענע בורטשען פון א קאץ.

purse *n. and v.* (פוירס) א בייטעל, א געלד=בייטעל; געלד=מיטעל, געלד=קוועלען; פינאנסען; די קאזנא; א בייטעל געלד [א געוויסע געלד=סומע]; א סומע פון 500 פיאסטער אין טערקיי; אין אנאטאמיע — דער בייטעל ביי די בייטעל=טהיערע; דער אייער=בייטעל ביי א זכר; אריינלעגען אין א בייטעל; צונויפציהען, צוזאמענציהען.

purse′-bear′er *n.* (פוירס′-בעהר′-ער) אײנער וואס היט דעם צווייטענס געלדבייטעל.

purse′-boat *n.* (פוירס′-באוט) א געוויסע שיף ביי פישער.

purse′-crab *n.* (פוירס′-קרעב) אזא גרויסער צעהן=פיסיגער קרעבס [ראק], וועלכער געפינט זיך מייסטענס ביי די ברעגען פון די מזרח=אינזלען אין אינדישען אקעאן].

Purse-crab

purse′-cut′ter *n.* (פוירס′-קאט′-ער) א בייטעל=שניידער [א גנב].

purse′ful *a. and n.* (פוירס′-פול) רייך; אזוי פיעל וויפיעל אין בייטעל קען אריין.

purse′-net *n.* (פוירס′-נעט) א נעץ וואס קען זיך צוזאמענציהען ביי דער עפנונג ווי א בייטעל מיט א שנירעל.

purse′-pinched *a.* (פוירס′-פינטשט) מיט א לעדיגען בייטעל, ארעם.

purse′-pride *n.* (פוירס′-פראיד) בייטעל=שטאלצקייט, די גאוה אדער די חוצפה וואס נעהמט זיך פון האבען פיעל געלד.

purse′-proud *a.* (פוירס′-פראוד) שטאלץ אויף′ן בייטעל; וואס שטאלצירט מיט זיין רייכטום.

pur′ser *n.* (פויר′-סער) דער צאהל=מייסטער אדער קאזנאטשיי פון א שיף.

pur′sership *n.* (פויר′-סער-שיפ) דאס אמט פון א צאהלמייסטער אדער קאזנאטשיי אויף א שיף.

purse′-seine *n.* (פוירס′-סיין) א נעץ וואס איז צונויפגעלעגט אדער אויסגעפלאכטען ווי א בייטעל.

purse′-silk *n.* (פוירס′-סילק) א זארט שטארקע זיידענע פאדים וואס ווערט בענוצט צו שטריקען בייטלען און אויף פאר אנדערע זארטען שטריקעריי און העפטעריי.

purse′-strings *n.* (פוירס′-סטרינגז) די בייטעל=שנירלעך, די שנירלעך מיט וועלכע מען בינדט צו אדער מען ציהט צונויף א בייטעל.

purse′-ta′king *n.* (פוירס′-טיי′-קינג) בייטעל=שניידעריי; דאס גנב′ענען, דאס בעראבעווען.

purse up (פוירס אפ) צונויפציהען אין פאלטען [ווי א בייטעל], אנקנייטשען, צונויפקארטשען.

purse up the brow (פוירס אפ טהי בראו) קנייטשען דעם שטערען, זיין אנגעכמורעט.

purse up the mouth (פוירס אפ טהי מאוטה) פערציהען [מיט פעראכטונג] די ליפען.

pur′siness *n.* (פויר′-סי-נעס) דאס זיין אויפגעשוואלען; דאס האבען א קורצען אטהעם.

purs′lane *n.* (פוירס′-לען) פארטולאק [א מין גראז מיט קליינע געלבע בליטהען, וואס וואקסט אין דרום=אייראפא און בכלל אין ווארימע לענדער. ווערט געברויכט אלס פאטראווע צו זופ און אויף אין סאלאט].

pursu′able *a.* (פויר-סיו′-עבל) וואס קען נאכגעפאלגט אדער פערפאלגט ווערען.

pursu′ance *n.* (פויר-סיו′-ענס) די פערפאלגונג, די פארטזעצונג, די אנהאלטונג [פון א זאך].

pursu′ant *a.* (פויר-סיו′-ענט) צו פאלגע, לויט, געמעס, לפי.

pursue′ *v.* (פויר-סיו′). פערפאלגען, פארטזעצען, אנהאלטען [א זאך]; נאכפאלגען, נאכגעהן; זוכען; פערפאלגען, יאגען.

pursu′er *n.* (פויר-סיו′-ער) א פערפאלגער; אײנער וואס יאגט זיך נאך עפעס צו דערגרייכען עס.

pursuit′ *n.* (פויר-סיוט′) די פערפאלגונג, די נאכיאגונג; דאס זוכען; די בעשטרעבונג; די זאך אדער דער געגענשטאנד, נאך וועלכען מען יאגט זיך אדער צו וועלכען מען שטרעבט.

pur′suivant *n.* (פויר′-סהווי-ווענט) דער געהילף פון א העראלד אדער קוריער; א קריעגס=קוריער פון קעניג.

pur′sy *a.* (פויר′-סי) שווער=אטהעמדיג [פון פעטקייט אדער דיקקייט]; מיט א קורצען אטהעם.

pur′tenance *n.* (פויר′-טע-נענס) די פאטראכע, די מגוסע [די אינגעווייד פון קעלבער, שעפסען א. ז. וו.].

pu′rulence *n.* (פיו′-רו-לענס) די אײטערונג פון א וואונד; דאס אויסבילדען זיך פון מאטעריע אדער פלאגמע אין א וואונד.

pu′rulency *n.* (פיו′-רו-לענ-סי) ז. *purulence*.

pu′rulent *a.* (פיו′-רו-לענט) אייטערדיג; וואס בעשטעהט פון אדער וואס איז ענליך צו אייטער אדער מאטעריע [פון א וואונד].

pu′rulently *adv.* (פיו′-רו-לענט-לי) ארויסלאזענדיג אייטער אדער מאטעריע.

purvey′ *v.* (פויר-וויי′) פערזארגען מיט עפעס; בעזארגען; שאפען; אנגרייטען פראוויזיע פאר א צאהל מענשען.

purvey′ance *n.* (פויר-וויי′-ענס) די פערזארגונג אדער שאפונג פון לעבענס=מיטעל; פראוויזיע, די אנגעגרייטע לעבענסמיטלען.

purvey′or *n.* (פויר-וויי′-אר) א שפייז=ליפערער, א שפייז=פערזארגער; א פאקטאר פון נקבות, אײנער וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס.

pur′view *n.* (פויר′-וויו) דער ווירקונגס=קרייז פון א געזעץ, פון א מאכט א. ז. וו.; דער הויפט=זאץ פון א געזעץ אדער סטאטוט.

pus *n.* (פאס) אייטער, מאטעריע [פון א געשוויר].

push *v. and n.* (פוש) שטויסען, שטופען, דרענגען; דריקען, בעלעסטיגען; שטעלען אין פערלעגענהייט; זיין אין א קריטישער לאגע; זיין צודרינגליך; אנגרייפען, אנפאלען; אונטערטרייבען; שטויסען פארווערטס; א שטויס, א טרייב, אן אנטרייב; אן אנגריף, אן אנפאל; אנשטרענגונג, ענערגיע; אונטערנעהמונגס=גייסט; די קנאפקע וואס מען דריקט אן אום צו עפענען אדער שליסען אן עלעקטרישען שטראם.

push a bold face (פוש ע באולד פיים) קוקען דרייסט, קוקען גלייך אין די אויגען אריין.

push about′ (פוש ע-באוט′) ארומשטויסען.

push aside′ (פוש ע-סאיד′) לאזען אונבעאכטעט; לעגען אן א זייט.

push back (פוש בעק) אבשטויסען, אבווארפען; פערטרייבען צוריק.

push′-cart *n.* (פוש′-קארט) א שטופוועגעלע [א קליין וועגעל אויף צוויי רעדער, וואס ווערט בענוצט פון פרוכט=הענדלער, פעדלערס א. ד. ג.].

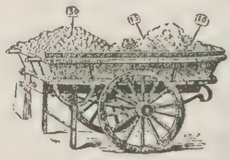

Push-cart

push down (פוש דאון) ארונטערשטויסען.

pushed for mon′ey (פושט פאר מאנ′-אי) געדריקט אין געלד.

push′er *n.* (פוש′-ער) א שטויסער, א טרייבער; עטוואס וואס שטויסט אדער שטופט עפעס ארוים.

push for a thing (פוש פאר ע טהינג) עפעס וועלען האבען, נאך עפעס שטרעבען.

push′ing *a.* (פוש′-אינג) וואס שטופט זיך פארווערטס אין געשעפט; מיט אן אונטערנעהמענדען גייסט און ענערגיע; וואס שטופט זיך, וואס שטעלט זיך ארוים.

push′ingly *adv.* (פוש′-אינג-לי) מיט א שטארקער ענערגיע; מיט א גרויסען אונטערנעהמונגס=גייסט [אין געשעפט].

push off (פוש אף) אבשטויסען, אבשטופען, אברוקען.

push on (פוש אן) אונטערטרייבען, אונטערשטופען; רוקען פארווערטס; זיך שטופען, זיך רוקען פארווערטס.

push on! (פוש אן) פארווערטס!

push out (פוש אוט) ארויסשטויסען, ארויסשטופען.

push′-pin *n.* (פוש′-פין) א קינדער=שפיעל, ביי וועלכען שפילקעס ווערען גערוקט פארווערטס, איינע איבער דער אנדערער.

pusillanim′ity *n.* (פיו-סי-לע-נימ′-אי-טי) קליין=מוטיגקייט, שרעקעדיגקייט, שוואכהערציגקייט.

pusillan′imous *a.* (פיו-סי-לענ′-אי-מאס) קליינמוטיג, שרעקעדיג, וויכהערציג.

pusillan′imously *adv.* (פיו-סי-לענ′-אי-מאס-לי) אויף א פחדנ′ישען, וויכהערציגען אדער שרעקעדיגען שטייגער.

pusillan′imousness *n.* (פיו-סי-לענ′-אי-מאס-נעס) ז. *pusillanimity*.

pus′ley *n.* (פאס′-לי) ז. *purslane*.

puss *n.* (פוס) א קעצעלע; א האז; א מין מאיל אדער פליגעלע; קעצעלע [א צערטליכער נאמען פאר א קינד אדער יונגע פרוי].

pus′sly *n.* (פאס′-לי) ז. *purslane*.

pus′sy *n.* (פוס′-אי) א קעצעלע.

pus′sy *a.* (פאס′-אי) פול מיט אייטער אדער פליאגמע.

pus′sy-cat *n.* (פוס′-אי-קעט) א קעצעלע; דאס שפיעל אין טשיזשיקעס [א קינדער=שפיעל, וואו א קליין פלעקעל מיט פערשפיצטע ענדען ווערט געלעגט אויף דער ערד און מיט א שטעקעל קלאפט מען עס אב. ווען דאס פלעקעל שפרינגט אויף פון דעם קלאפ, דארף מען עס מיט דעם שטעקעל א צווייטען מאל אבקלאפען].

pus'sy-wil'low *n.* (פוס'-אי-הוויל'-או) די אמעריקאנישע איווא [א קליין אמעריקאנער בוימעל אדער קוסט, וואס וואקסט אין פייכטע זומפיגע ערטער].

pus'tular *a.* (פאס'-טשו-לאר) קרעציג; בעדעקט מיט קרעצלעך אדער פרישטשעקעם; אין באטאניק און זאאלאגיע — בעדעקט מיט קליינע בלעזלעך.

pus'tulate *v. and a.* (פאס'-טשו-לייט) זיך בעדעקען מיט בלאטערען אדער פרישטשיקעס; ווערען קרעציג; אין באטאניק — בעדעקט מיט קליינע בלעזלעך.

pus'tule *n.* (פאס'-טשול) א פרישטשיק, א געשווירעל; אין זאאלאגיע — א בלעזעל אויף דער הויט ווי א בלאטער; א קליינער פלעק אויף'ן לייב.

pus'tulous *a.* (פאס'-טשו-לאס) פרישטשעדיג, קרעצעדיג, בעדעקט מיט פרישטשיקעס אדער קרעצלעך.

put *v. and n.* (פוט) לעגען, זעצען, שטעלען; אוועקלעגען, אריינשטעלען; פערווענדען, געברויכען; געבען עפעס אימעצען, איינפערטרויען; פארלעגען; פעראורזאכען, לאזען מאכען, ארויסבריינגען; נויטיגען; נויטען, צווינגען; טרייבען, בעוועגען; מאכען א וועט, וועטען זיך; בעהויפטען, ארויסזאגען; געהן שנעל, איילען; זיך ווענדען; א שטויס, א שטופ; א וואורף; א מין קארטען-שפיעל; א קאנטראקט, לויט וועלכען איינער פערפליכטעט זיך צו קויפען פון צווייטען געוויסע סחורות אין א שפעטערינגער צייט אויף א פריהער-אבגעמאכטען פרייז.

put a bold face on (פוט ע באולד פיים אן) זיך מאכען קוראזש.

put about' (פוט ע-באוט') 1. קירעווען זיך [א שיף]; ענדערען די ריכטונג; אומקעהרען; 2. שטעלען אין אן אונאנגענעהמליכקייט; 3. פובליצירען; פערעפענטליכען, לאזען צירקולירען.
2. He was much **put about** by that occurrence.

pu'tage *n.* (פיו'-טעדזש) אין געזעצגעבונג — ניאוף, פראסטיטוציאן [פון א פרויענצימער].

puta'men *n.* (פיו-טיי'-מען) אין באטאניק — די הארטע שאלעכץ פון א פרוכט-ביינדעל [ווי די שאלעכץ פון א נוס, פון א קארשען אדער פלוימען-ביינדעל א. ד. ג.]; דאס וויכע הייטעל פון אן איי אונטער דער שאלעכץ.

putam'inous *a.* (פיו-טעמ'-אי-נאס) וואס איז שייך צו דער הארטער שאלעכץ פון א פרוכט-ביינדעל; וואס איז שייך צום ווייכען הייטעל פון אן איי אונטער דער שאלעכץ. ז. *putamen*.

put an end to (פוט ען ענד טו) מאכען א סוף צו עפעס; פערניכטען, אומבריינגען, טויטען.

pu'tanism *n.* (פיו'-טע-ניזם) פראסטיטוציאן, צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט [פון א פרויענצימער].

put apart' (פוט ע-פארט') אבלעגען אן א זייט, שטעלען בעזונדער.

put aside' (פוט ע-סאיד') לעגען אין א זייט, לאזען אונבעאכטעט.

put a stop to (פוט ע סטאפ טו) אבשטעלען, פערהאלטען.

puta'tion *n.* (פיו-טיי'-שאן) דאס בעטראכטען, דאס בעטראכטען עפעס אלס...; דאס אורטיילען; דאס ארומשניידען די צווייגען פון בוימער אדער קוסטעס.

pu'tative *a.* (פיו'-טע-טיוו) וואס ווערט בעטראכט אלס...; וועלכען מען רעכענט אדער מען האלט אלס...

put away' (פוט ע-הוויי') אבשאפען; פערווארפען; דערווייטערען; אבזאגען זיך פון...; אוועקלעגען אן א זייט.

put back (פוט בעק) הינדערען, שטערען; אבלעגען; אומקעהרען אדער אוועקשטעלען אויף דעם פריהערינגען פלאץ; דרעהען צוריק די ווייזערס פון א זייגער; ניט אננעהמען, זאגען אויף עפעס "ניין".

put by (פוט באי) אבווענדען, אבקעהרען; בעהאלטען, אבשפארען; אבווארפען אן א זייט.

putchuck' *n.* (פא-טשאק') דער קאסטווארצעל [דער ווארצעל פון א שמעקענדען אסט-אינדישען גראז. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

put down (פוט דאון) אראבדריקען, אונטערדריקען; דעגראדירען, ארונטערזעצען פון אמט, פערמינדערען אין ווערטה, עהרע א. ד. ג.; בייקומען; אונטערווארפען; פערמאכען דאס מויל; אריינשרייבען [איינעמס נאמען] אין א סובסקריפציאנס-ליסט אדער אין א פראגראם.

pu'teal *n.* (פיו'-טי-על) אן ארומגעבויטער צאם אדער פארקאן ארום א ברונען, כדי מען זאל ניט אריינפאלען אין איהם.

put fair (פוט פעהר) אנבאטען אנשטענדיג; געבען א פאסענדען מקח.

put for (פוט פאר) ארויסטרעטען צוליעב עפעס מיט ענטשלאסענהייט און ענערגיע.

put forth (פוט פאורטה) ארויסשטרעקען; ארויסבריינגען, ארויסשפראצען; אנשטרענגען, זעצען אין טהעטיגקייט; פארלעגען; ארויסלאזען, ארויסגעבען, פובליצירען; פערעפענטליכען.

put for'ward (פוט פאר'-הווארד) אויפהויבען צו א העכערער שטעלע אדער ראנג; איבעררוקען פארווערטס די ווייזערס פון א זייגער.

put heads togeth'er (פוט העדז טו-געטה'-ער) זיך צוזאמען בעראטהען.

pu'tid *a.* (פיו'-טיד) געמיין, נידריג, שענדליך, עקעלדיג.

put in (פוט אין) אריינלעגען, אריינשטעלען, אריינטהאן; אריינזעגלען [אין א האפען]; אריינגעהן; צושטעלען [אן ענטפער געגען א טענה]; אריינזעצען אין אמט; אריינגעהן; אריינמישען.

put in a fret (פוט אין ע פרעט) רייצען, בייז מאכען.

put in a fright (פוט אין ע פראיט) אנווארפען א מורא.

put in an appear'ance (פוט אין ען ע-פיער'-ענס) ערשיינען [פאר א געריכט]; זיך לאזען זעהן.

put in a pas'sion (פוט אין ע פעש'-אן) אריינבריינגען אימעצען אין כעס.

put in a word for (פוט אין ע הווארד פאר) זאגען א גוט ווארט פאר איינעם.

put in bail (פוט אין בייל) לעגען ערבות, געבען גאראנטיע.

put in for (פוט אין פאר) פאדערען א רעכט אדער פריווילעגיע אויף עפעס.

put in hand (פוט אין הענד) נעהמען עפעס אין דער ארבייט.

put in i'rons (פוט אין אי'-ערנז) אנטהאן קייטען.

put in march (פוט אין מארטש) אין בעוועגונג, בריינגען, שטעלען אין גאנג.

put in mind (פוט אין מאינד) דערמאנען.

put in mo'tion (פוט אין מאו'-שאן) אין בעוועגונג בריינגען.

put in one's oar (פוט אין הוואנז אור) זיך אריינמישען אין איינעמס געשפרעך אדער געשעפט.

put in pledge (פוט אין פלעדזש) פער'משכונ'ען.

put in prac'tice (פוט אין פרעק'-טים) אויספיהרען; דורכפיהרען עפעס אין לעבען.

put in remem'brance (פוט אין רי-מעמ'-ברענס) דערמאנען איינעם [אן עפעס].

put in the pin (פוט אין טהי פין) אויפהערען, פערווארפען א שלעכטע געוועהנהייט [ווי טרינקען, רויכערען א. ד. ג.].

put in'to act (פוט אינ'-טו עקט) צו אויספיהרונג בריינגען.

put it nice'ly (פוט איט נאיס'-לי) זיך שעהן אויסדריקען.

put it strong (פוט איט סטראהנג) זיך שטארק אויסדריקען.

put'log *n.* (פוט'-לאג) ביי מויערער — איינער פון די קורצע קלעצער אדער שטאנגען, אויף וועלכע עס לעגען זיך אוים די ברעטער פון א רעשטאוואניע [איין עק פון קלאץ ווערט צוגעבונדען צום סלופ, וואס שטעקט אין דער ערד, און דער צווייטער עק איז אריינגעשטעלט אין לאך פון דער געמויערטער וואנד].

put off (פוט אף) אראבנעהמען, אויסטהאן, אראבציהען; ענטלאסען, ענטזאגען [פון שטעלע]; אבלעגען אויף שפעטער; צו נישט מאכען; אבזעגלען, אבשווימען פון ברעג [וועגען א שיף]; אב'פטר'ען, אויספערקויפען; אריינשווינדלען.

put'-off *n.* (פוט'-אף) אן ענטשולדיגונג, א תירוץ.

put on (פוט אן) אנטהאן; אננעהמען [א געשטאלט]; אנווענדען אדער צוגעבען [היץ, דאמפף א. ד. ג.]; בריינגען צו עפעס, דורכפיהרען; אויפהעצען צו עפעס; אבנארען, בעשווינדלען; אנלעגען; ארויפלעגען; עטוואס אריינשטעלען אדער אריינשרייבען דורך א פאלשקייט אדער שווינדעל; זיך בעוועגען, זיך ריהרען, זיך איילען.

put on airs (פוט אן עהרז) מאכען אן אנשטעל.
We dislike him because he **puts on airs**.

put one in a hole (פוט הוואן אין ע האול) צוקוועטשען צו דער וואנד; שטעלען אין א לאגע, פון וועלכער עס איז שווער ארויסצוקריכען.

put one on his met'tle (פוט הוואן אן היז מעטל) מאכען איינעם ארויסצווייזען זיין שטארקסטע ענערגיע און אייפעריגקייט צו עפעס.
The severity of the examination **put** the students **on their mettle**.

put one's back up (פוט הוואנז בעק אפ) ארויסווייזען אנטיפאטיע, עקעל אדער צארן.

put one's best foot for'ward (פוט הוואנז בעסט פוט פאר'-הווארד) טהאן אלץ וואס איז מעגליך אום צו מאכען א גוטען איינדרוק.

put one's fin'ger on (פוט הוואנז פינ'-גער אן) עפעס גוט בעגרייפען.

put one's foot in it (פוט הוואנז פוט אין איט) איבערפיהרען א זאך, מאכען זי אונטויגבאר.

put one's foot in'to (פוט הוואנז פוט אינ'-טו) אריינגעהן, אריינטרעטען, צושטעהן [צו א פארטיי]; אריינקריכען אין בלאטע; זיין אין א פערלעגענהייט.

put one's hand to (פוט הוואנז הענד

טו) אריינשטעקען א האנד, גנב'ענען; העלפען.

put one's nose to the grind'stone (פוט הוואנז נאוז טו טהי גראינד'-סטאון) טהאן שווערע, קאטארזשנע ארבייט.

put one to the door (פוט הוואן טו טהי דאור) ארויסטרייבען; אבזאגען פון דער שטעלע.

put on flesh (פוט אן פלעש) צונעהמען אין געוויכט, דיקער ווערען.

put on the best pace (פוט אן טהי בעסט פיים) מאכען שנעלערע טריט; פערגיכערען דעם גאנג.

put on the stage (פוט אן טהי סטיידזש) ברענגען אויף דער ביהנע, אויפפיהרען [א פיעסע].

put out (פוט אוט) ארויסלעגען, ארויסשטעלען; ארויסגעבען [א בוך]; ארויסשיקען, אויפהויבען [א פאהן]; ארויסטרייבען, ווייזען די טהיר; אויסשטעכען [די אויגען]; פאנאנדערלאזען [בלעטער]; פערלייהען געלד אויף צינזען; אויסלעגען אדער אויסגעבען געלד; צוטומלען, בריינגען אין פערלעגענהייט; בעליידיגען; אויסלינקען; אויסלעשען [א ליכט, א לאמפ].

put out of coun'tenance (פוט אוט אוו קאונ'-טע-נענס) שטעלען אין א פערלעגענהייט.

put out of hu'mor (פוט אוט אוו היו'-מאר) בריינגען אין א שלעכטער שטימונג.

The noise that the children made **put** the father **out of humor**.

put out of joint (פוט אוט אוו דזשאינט) אויסלינקען [א גליעד]; ברענגען אין אונארדנונג.

put out of sight (פוט אוט אוו סאיט) פערבארגען פון אויג; מאכען אונגעזעהן; פערצעהרען, פערברויכען.

put o'ver (פוט או'-ווער) 1. אבשיקען, איבערגעבען; 2. אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; 3. שטעלען אין ראנג העכער איבער אן אנדערען; 4. דורכפיהרען דורך א שפיצעל; בעזיעגען, בייקומען; 5. אריבערפיהרען [ווי איבער א טייך].

2. The trial was **put over** till the fall. 4. The nomination of the candidate was **put over** in the convention in spite of the wishes of the delegates.

put'-pin *n.* (פוט'-פין) ז. *push-pin*.

putred'inous *a.* (פיו-טרעד'-אי-נאס) וואס קומט פון פוילונג; שטינקענד.

putrefa'cient *a. and n.* (פיו-טרי-פיי'-שיענט) וואס איז שייך צו פוילונג, וואס פעראורזאכט פוילונג; עטוואס וואס פעראורזאכט פוילונג.

putrefac'tion *n.* (פיו-טרי-פעק'-שאן) די פוילונג, פוילעניס; צופוילטע שטאף.

putrefac'tive *a.* (פיו-טרי-פעק'-טיוו) וואס איז שייך צו פוילונג; וואס פעראורזאכט פוילונג.

putrefac'tiveness *n.* (פיו-טרי-פעק'-טיוו-נעס) א פוילענדער צושטאנד; דאס האלטען אין פוילען.

pu'trefiable *a.* (פיו'-טרי-פאי-עבל) פוילבאר; וואס קען צופוילט ווערען; וואס פעראורזאכט פוילונג.

pu'trefy *v.* (פיו'-טרי-פאי) מאכען פוילען, פעראורזאכען פוילונג, פערדארבען; פוילען, פערפוילט ווערען, פערדארבען ווערען.

One rotten apple may **putrefy** an entire basketful.

putres'cence *n.* (פיו-טרעס'-ענס) דאס פוילען, די פוילונג; א פוילענדער צושטאנד.

putres'cent *a.* (פיו-טרעס'-ענט) פוילענד; אין א פוילענדען צושטאנד; וואס איז שייך צום פראצעס פון פוילען.

putres'cible *a.* (פיו-טרעס'-איבל) וואס קען פערדארבען ווערען, וואס קען פוילען.

pu'trid *a.* (פיו'-טריד) פויל, שטינקענד, פערדארבען.

putrid'ity *n.* (פיו-טריד'-אי-טי) פוילקייט, צופוילטקייט, פוילעניס; צופוילטע שטאף.

pu'tridness *n.* (פיו'-טריד-נעס) ז. *putridity*.

putrifica'tion *n.* (פיו-טרי-פי-קיי'-שאן) ז. *putrefaction*.

pu'trify *v.* (פיו'-טרי-פאי) ז. *putrefy*.

pu'trilage *n.* (פיו'-טרי-לעדזש) אייטער, מאטעריע, פליאגמע.

putt *v. and n.* (פאט) — אין גאלף-שפיעל אבקלאפען דעם באל מיט א קורצען און רונד-פערשפיצטען שטעקען [ווען דער באל ליעגט ניט ווייט פון גריבעל]; דער שטויס וואס ווערט געגעבען דעם באל מיט אזא קורצען שטעקען.

put'ter *n.* (פוט'-ער) אן אוועקשטעלער, אן אוועקזעצער, אן אוועקלעגער א. ז. וו. ז. *put*.

put'ter *n.* (פאט'-ער) — אין גאלף-שפיעל א קורצער רונד-פערשפיצטער שטעקען, מיט וועלכען מען קלאפט אב דעם באל, ווען ער געפינט זיך ניט ווייט פון גריבעל.

put the ax in the helve (פוט טהי עקס אין טהי העלוו) אויסגעפינען א רעטעניש; ארויסגעהן פון ספק.

put the boot on the wrong leg (פוט טהי בוהט אן טהי ראהנג לעג) לויבען אדער טאדלען איינעם, ווען ער האט עס גאר ניט פערדיענט.

put the cart before' the horse (פוט טהי קארט בי-פאור' טהי האהרס) טהאן עפעס קאפויר.

put the case (פוט טהי קיים) אננעהמען דעם פאל; פארשטעלען זיך די זאך.

put the hand to (פוט טהי הענד טו) צולעגען א האנד צו עפעס; אונטערנעהמען; אנהויבען עפעס; לאטכענען, גנב'ענען.

put the kibosh' on (פוט טהי קי-באש' אן) מאכען אוים קאפעליוש-מאכער.

put the licks in (פוט טהי ליקס אין) זיך אנשטרענגען.

put the lid on (פוט טהי ליד אן) שטרענג קאנטראלירען, שטרענג פערפאלגען [וועגען דער בעציהונג פון דער פאליציי צו פערברעכער]; ארויפלעגען דאס דעקעל, צודעקען.

put the skid on! (פוט טהי סקיד אן) האלט איין! שווייג שטיל!

put this and that togeth'er (פוט טהים ענד טהעט טו-געטה'-ער) ציהען א שלוס פון געוויסע אנגעגעבענע פאקטען אדער בעהויפטונגען.

put through (פוט טהרוה) דורכפיהרען עפעס; בריינגען צו א געווינשטען רעזולטאט.

put'ting-green *n.* (פאט'-אינג-גריען) אין גאלף-שפיעל — די גלאטע ערד ארום דעם לאך, אין וועלכען מען שטויסט אריין דעם באל.

put'ting-stone *n.* (פאט'-אינג-סטאון) א שליידער-שטיין [א שטיין וואס ווערט געשליידערט, כדי צו פרובירען דעם כח].

put to (פוט טו) צוגעבען, בעהעפטען אדער פעראייניגען מיט עפעס; אנווענדען, בענוצען; טרייבען, נויטען, צווינגען; שיקען; בריינגען; בעשרענקען אדער בעגרענעצען ביז עפעס.

put to a stand (פוט טו ע סטענד) אבשטעלען; פערהאלטען.

put to a stop (פוט טו ע סטאפ) אבהאלטען, אבשטעלען.

put'tock *n.* (פאט'-אק) דער אייראפעאישער שפארבער; א מין אמעריקאנישער פאלק-פויגעל אדער סאקאל. ז. *kite*.

put to death (פוט טו דעטה) הינריכטען; טויטען.

put to flight (פוט טו פלאיט) פעריאגען, צווינגען צו אנטלויפען.

put togeth'er (פוט טו-געטה'-ער) פעראייניגען; נעהמען צוזאמען.

put to grass (פוט טו גרעס) טרייבען אויף פאשע.

put to inconve'nience (פוט טו אינ-קאנ-ווי'-ניענס) פעראורזאכען אונבעקוועמליכקייט.

put to pain (פוט טו פיין) אימעצען פערשאפען שמערצען; פייניגען, קוועלען.

put to pren'tice (פוט טו פרענ'-טיס) אוועקגעבען אין דער לעהרע [צו א בעל מלאכה].

put to rights (פוט טו ראיטס) בריינגען אין ארדנונג; בריינגען צו א נארמאלען צושטאנד.

put to shame (פוט טו שיים) איינעם פערשעמען, בעליידיגען.

put to si'lence (פוט טו סאי'-לענס) מאכען איינעם שווייגען.

put to stake (פוט טו סטייק) שטעלען אין קאן, ריזיקירען.

put to test (פוט טו טעסט) שטעלען אויף פראבע.

put to the blush (פוט טו טהי בלאש) בריינגען צו שאנדע; פערשעמען.

put to the door (פוט טו טהי דאור) ווייזען די טהיר; ארויסטרייבען.

put to the rack (פוט טו טהי רעק) אויפציהען אויף דער פייניגונגס-באנק; פייניגען, קוועלען.

put to tri'al (פוט טו טראי'-על) שטעלען צום געריכט; נעהמען אויף פראבע.

put to use (פוט טו יוס) נוציך פערווענדען; אויסנוצען.

put'ty *n. and v.* (פאט'-אי) ציין-אש [צו פאלירען כלים]; גלעזער-קיט; פערקיטעווען [א שויב אין א פענסטער].

put'ty-knife *n.* (פאט'-אי-נאיף) קיט-מעסער [א מין מעסער, וואס ווערט געברויכט פון גלעזער צו פערקיטעווען שויבען].

put un'der arrest' (פוט אנ'-דער ע-רעסט') ארעסטירען.

put un'der seal (פוט אנ'-דער סיעל) פער'חתמ'ענען.

put up (פוט אפ) דערהויבען, אויפהענגען, אויפשטעלען; פרעזענטירען, פארלעגען; אנזאמלען, אבקלייבען, אבלעגען אין זאפאס; פאקען, קאנזערווירען; אריינלעגען, אריינשטעלען [ווי א שווערד אין שייד]; געבען אן אבדאך, לאזען איבערנעכטיגען; ארויסשטעלען אלס א קאנדידאט צו די וואהלען.

put'-up *a.* (פוט'-אפ) געפלאנעוועט און פערפערטיגט פון איינענע מענשען [אבער אזוי אז עס זאל אויסקומען, אז עס קומט ניט פון זיי]; בעטריגעריש געפלאנעוועט און דורכגעפיהרט.

put up at (פוט אפ עט) אבשטעלען זיך ביי איינעם אלס גאסט.

put up for (פוט אפ פאר) זוכען א שטעלע, זיך פארשטעלען אלס קאנדידאט פאר א געוויסען אמט.

put'-up job (פוט'-אפ דזשאב) א שפיצעל, שווינדעל אדער בעטרוג וואס איז געפלאנעוועט געווארען פון פריהער.

put upon' (פוט א-פאן') ז. *put on*

put up to (פוט אפ טו) געבען ידיעות וועגען עפּעס; בעקאנט מאכען; ערקלערען; לערנען עפעס.

put up with (פוט אפ הוויטה) פערטראגען, דולדען; ליידען.

puz'zle *n. and v.* (פאזל) א פלאנטער, א רעטעניש; א פערלעגענהייט; פערפלאנטערען; בריינגען אין פערלעגענהייט, פערווירען, צוטומלען; זיין אין פערלעגענהייט.

puz'zle-cup *n.* (פאז'ל-קאפ) ז. *surprise-cup*

puz'zledom *n.* (פאז'ל-דאם) א פערפלאנטערטער ענין; א רעטזעלהאפטער צושטאנד; רעטזעלהאפטיגקייט; פערווירונג, צוטומלונג.

puz'zlehead *n.* (פאז'ל-העד) א צופלאנטערטער קאפ, א פערדרעהטער מח.

puz'zle-head'ed *a.* (פאז'ל-העד'-עד) מיט א צופלאנטערטען קאפ, מיט א פערדרעהטען מח.

puz'zle-head'edness *n.* (פאז'ל-העד'-עד-נעס) דאס האבען א צופלאנטערטען קאפ, דאס זיין א צודרעהטער מח.

puz'zle-jug *n.* (פאז'ל-דזשאג) ז. *surprise-cup*

puz'zle-lock *n.* (פאז'ל-לאק) א שלאס מיט א סעקרעט, וואס מען דארף טרעפען ווי איהם צו פערשליסען אדער אויפצושליסען.

puz'zlement *n.* (פאז'ל-מענט) פערווירונג; פערלעגענהייט.

puz'zle one's brains (פאז'ל הוואנז בריינז) זיך צוברעכען דעם קאפ [טראכטענדיג איבער עפעס].

puz'zle out (פאזל אוט) אויסגעפינען א רעטעניש.

puz'zle-peg *n.* (פאז'ל-פעג) אזא שטיקעל האלץ, אונטערגעבונדען אונטער דער מארדע פון א הונד.

puz'zler *n.* (פאז'-לער) א רעטזעלהאפטער; איינער אדער עטוואס וואס שטעלט מיט זיך פאר א רעטעניש.

puz'zling *a.* (פאז'-לינג) רעטזעלהאפט, פערווירענד.

puz'zlingly *adv.* (פאז'-לינג-לי) אויף א רעטזעלהאפטען אדער פערווירענדען אופן.

puzzola'na *n.* (פאז-א-לא'-נא) ז. *pozzuolana*

puzzola'no *n.* (פאז-א-לא'-נאו) ז. *pozzuolana*

puz'zolite *n.* (פאז'-א-לאיט) ז. *pozzuolana*

pwt. אן אבקירצונג פון *pennyweight*

pyc'nite *n.* (פיק'-נאיט) דער פיקניט [אזא מין טאפאז-שטיין].

Pycnogon'ida *n.* (פיק-נא-גאנ'-אי-דא) די ים-שפינען [אזא מין גרויסע שפינען-עהנליכע בעשעפענישען, וועלכע געפינען זיך אין ים].

pycnog'onoid *a.* (פיק-נאג'-א-נאיד) עהנליך צו א ים-שפין; וואס איז שייך צו ים-שפינען. ז. *Pycnogonida*

pycnom'eter *n.* (פיק-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געדיכטקייט אדער דאס ספעציפישע געוויכט פון פעסטע קערפער.

py'garg *n.* (פאי'-גארג) א ים-אדלער [אזא רויב-פויגעל וואס נעהרט זיך מיט פיש].

pygme'an *a.* (פיג-מי'-ען) וואס איז שייך צו א קארליק [צווערג]; ווי א קארליק; זעהר קליין.

Pyg'my *n.* (פיג'-מי) א פיגמיי, איינער פון די פאבעלהאפטע אדער פאנטאסטישע קארליקעס, וועלכע — לויט די בעשרייבונגען פון די אלט-גריכישע פאעטען — האבען כלומרשט געוואהנט ביים ברעג ים און פלעגען כסדר מלחמה האלטען מיט קראניכען אדער זשוראוולען [אזעלכע גרויסע פויגלען].

pyg'my *n. and a.* (פיג'-מי) א פיגמיי, א קארליק, א צווערג, א קליין מענשעלע; ווי א קארליק; זעהר קליין.

py'ic *a.* (פאי'-איק) אייטערדיג, מיט מאטעריע אדער פלאגמע.

pyja'mas *n.* (פאי-דזשא'-מעז) ז. *pajamas*

py'lon *n.* (פאי'-לאן) אין ארכיטעקטור — א פילאן, א פיראמידאלער טויער ביים ארייננאנג אין די אלט-עגיפטישע טעמפּלען.

Pylon

pylor'ic *a.* (פאי-לאר'-איק) וואס איז שייך צו דער אונטערשטער עפנונג פון מאגען.

pylo'rus *n.* (פאי-לאו'-ראס) די אונטערשטע עפנונג פון מאגען.

pyogen'esis *n.* (פאי-א-דזשענ'-ע-סיס) אייטערונג, אויסבילדונג פון אייטער [מאטעריע, פלאגמע].

pyogenet'ic *a.* (פאי-א-דזשי-נעט'-איק) וואס רופט ארויס אייטערונג; וואס איז שייך צו אייטערונג.

py'oid *a.* (פאי'-איד) אייטערדיג, עהנליך צו אייטער [מאטעריע, פלאגמע].

pyonephri'tis *n.* (פאי-א-נעפ-ראי'-טיס) אן אייטערדיגע ענטצינדונג פון די ניערען.

pyophtal'mia *n.* (פאי-אפ-טהעל'-מי-א) אייטערונג פון אויג.

py'oscope *n.* (פאי'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די פעטקייט פון מילך.

pyo'sis *n.* (פאי-או'-סיס) די בילדונג פון אייטער [מאטעריע, פלאגמע].

pyr'acanth *n.* (פיר'-ע-קענטה) דער פייער-דארן [אזא דארן-פלאנצע מיט פייער-פארביגע יאגדעס].

pyrac'id *n.* (פאי-רעס'-איד) ז. *pyro-acid*

py'ral *a.* (פאי'-רעל) וואס איז שייך צו א שייטער-הויפען אדער האלץ-שטויס אויף וועלכען מען פערברענט די קערפער פון טויטע.

pyr'amid *n.* (פיר'-ע-מיד) א פיראמידע [א מאסיווע פיעל-עקיגע געביידע וועלכע ענדיגט זיך מיט א שפיץ. געווענליך איז א פיראמידע פיער-עקיג, ווי די פיראמידען אין עגיפטען]; א געגענשטאנד וואס האט די פארם פון א פיראמידע; א געאמעטרישע דריי-עקיגע אדער מעהר-עקיגע פיגור וועלכע ענדיגט זיך מיט א שפיץ.

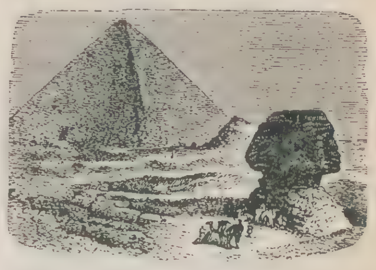

Pyramid

pyram'idal *a.* (פי-רעמ'-אי-דעל) פיראמידאל, ווי א פיראמידע; וואס איז שייך צו א פיראמידע.

pyram'idalism *n.* (פי-רעמ'-אי-דעל-איזם) די אלע פאקטען און בעשרייבונגען וועגען די פיראמידען אין עגיפטען.

pyram'idalist *n.* (פי-רעמ'-אי-דעל-איסט) ז. *pyramidist*

pyram'idally *adv.* (פי-רעמ'-אי-דעל-אי) אין דער פארם פון א פיראמידע; זעהר הויך; זעהר, אונגעהייער.

pyramid'ic *a.* (פיר-ע-מיד'-איק) פיראמידען-פערמיג; ווי א פיראמידע.

pyramid'ical *a.* (פיר-ע-מיד'-אי-קעל) ז. *pyramidic*

pyramid'ically *adv.* (פיר-ע-מיד'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א פיראמידע.

pyramid'icalness *n.* (פיר-ע-מיד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין פיראמידען-פערמיג.

pyr'amidist *n.* (פיר'-ע-מיד-איסט) א קענער אין דער געשיכטע און סטרוקטור פון די עגיפטישע פיראמידען.

pyr'amis *n.* (פיר'-ע-מיס) א פיראמידע. ז. *pyramid*

pyre *n.* (פאיר) א שייטער-הויפען, א קאסטיאר צו פערברענען טויטע קערפער.

Pyrene'an *a.* (פיר-אי-ני'-ען) פירענעאיש, וואס איז שייך צו די פירענעען [די בערג-קייט צווישען פראנקרייך און שפאניען].

pyret'ic *a. and n.* (פאי-רעט'-איק) פיבעריש, אנגעגריפען פון פיבער; א מיטעל געגען פיבער.

pyretol'ogy *n.* (פיר-ע-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס פערנעהמט זיך מיט פיבער-קראנקהייטען.

pyrex'ia *n.* (פאי-רעק'-סי-א) א העכערע קערפער-טעמפעראטור אלס נארמאל, פיבער.

pyrex'ial *a.* (פאי-רעק'-סי-על) פיבערהאפט; וואס איז שייך צו פיבער.

pyrex'ic *a.* (פאי-רעק'-סיק) ז. *pyrexial*

pyrex'ical *a.* (פאי-רעק'-סי-קעל) ז. *pyrexial*

pyr'exy *n.* (פיר'-עק-סי) ז. *pyrexia*

pyrheliom'eter *n.* (פויר-הי-לי-אמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון דער זונען-היץ.

pyr'iform *a. and n.* (פיר'-אי-פארם) בארנע-פערמיג, וואס האט די פארם פון א בארנע; אזא פלאכער דריי-עקיגער מוסקול ביים בעקען אדער טאז. ז. *pelvis*

pyrifor'mis *n.* (פיר-אי-פאהר'-מיס)

אזא פלאכער דריי=עקיגער מוסקול ביים בעקען אדער טאז. ז. *pelvis*

pyr′ite *n.* (פיר′-איט) פיריט, שוועבעל=קיעז, אייזען=קיעז [א מינעראל פון א בלייך=געלבען קאליר, וואס בעשטעהט פון אייזען און שוועבעל].

pyri′tes *n.* (פי-ראי′-טיז) אייזען=קיעז אדער קופער=קיעז [א מינעראל וואס בעשטעהט פון אייזען מיט שוועבעל אדער פון קופער מיט שוועבעל].

pyrit′ic *a.* (פי-ריט′-איק) ווי פיריט, ווי שוועבעל=קיעז. ז. *pyrite*

pyrit′ical *a.* (פי-ריט′-אי-קעל) ז. *pyritic*

pyr′itous *a.* (פיר′-אי-טאס) וואס בעשטעהט פון פיריט. ז. *pyrite*

pyro-acet′ic *a.* (פאי-רא-ע-סעט′-איק) וואס ווערט ערהאלטען פון עסיג=עסענץ ווען ער ווערט געבראכט אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-acet′ic spir′it (פאי-רא-ע-סעט′-איק ספיר′-איט) האלץ=עסיג=עטהער.

pyro-ac′id *n.* (פאי-רא-עס′-איד) א פראדוקט וואס ווערט ערהאלטען דורך דעם וואס געוויסע ארגאנישע זויערען ווערען געבראכט אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-elec′tric *a. and n.* (פאי-ראו-אי-לעק′-טריק) פירא=עלעקטריש, טהערמא=עלעקטריש, וואס האט די אייגענשאפט צו ווערען עלעקטריש אונטער דער ווירקונג פון היץ; א שטאף וואס ווערט עלעקטריש אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-electric′ity *n.* (פאי-ראו-אי-לעק-טריס′-אי-טי) פירא=עלעקטריציטעט, טהערמא=עלעקטריציטעט [דער טייל פון עלעקטריציטעט וואס בעשעפטיגט זיך מיט ארויסרופען עלעקטריציטעט אין געוויסע שטאפען דורך טעמפעראטור=ענדערונגען].

pyrogal′lic *a.* (פאי-רא-געל′-איק) וואס ווערט ערהאלטען פון גאל=זויערע דורך דער ווירקונג פון היץ.

py′rogen *n.* (פאי′-רא-דזשען) א שטאף וואס פעראורזאכט פיבער, ווען ער דרינגט אריין אין דעם בלוט פון קערפער.

pyrogen′esis *n.* (פאי-רא-דזשענ′-ע-סיס) די פראדוצירונג פון היץ אדער פייער.

pyrogenet′ic *a.* (פאי-רא-דזשי-נעט′-איק) וואס פראדוצירט היץ.

pyrogen′ic *a.* (פאי-רא-דזשענ′-איק) וואס פראדוצירט פיבער.

pyrog′enous *a.* (פאי-ראדזש′-ע-נאס) וואס רופט ארויס היץ, וואס פראדוצירט פייער; וואס ווערט פראדוצירט דורך פייער.

pyrog′raphy *n.* (פאי-ראג′-רע-פי) די קונסט אויסצוברענען צייכנונגען אין האלץ אדער אין לעדער.

pyrol′atry *n.* (פאי-ראל′-ע-טרי) די פייער=פערגעטערונג.

pyrol′eter *n.* (פאי-ראל′-ע-טער) אזא אפאראט אויסצולעשען א פייער.

pyrolig′neous *a.* (פאי-רא-ליג′-ני-אס) וואס ווערט ערהאלטען פון האלץ [וועגען כעמישע זויערען, ווי האלץ=עסיג זויערע א. ד. ג.].

pyrolig′neous ac′id (פאי-רא-ליג′-ני-אס עס′-איד) האלץ=עסיג=זויערע.

pyrolig′nic *a.* (פאי-רא-ליג′-ניק) ז. *pyroligneous*

pyrolig′nite *n.* (פאי-רא-ליג′-נאיט) האלץ=עסיג=זויערע זאלץ.

pyrolig′nous *a.* (פאי-רא-ליג′-נאס) ז. *pyroligneous*

pyrol′ogist *n.* (פאי-ראל′-א-דזשיסט) א פיראלאגיסט, א קענער אדער פארשער פון די געזעצען וועגען היץ.

pyrol′ogy *n.* (פאי-ראל′-א-דזשי) פיראלאגיע, ווארעמקייט=לעהרע [די וויסענשאפט וועגען היץ אדער ווארעמקייט].

pyrolu′site *n.* (פאי-רא-ליו′-סאיט) דער פיראלוסיט, דער גרוי=ברוין=שטיין [א מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון מאנגאנעזיע און זויער=שטאף].

pyromagnet′ic *a.* (פאי-רא-מעג-נעט′-איק) פיראמאגנעטיש, וואס איז שייך צו מאגנעטיזם וואס ווערט בעאיינפלוסט פון היץ [די מאגנעטישע קראפט אין אייזען ווערט דורך היץ פערקלענערט].

py′romancy *n.* (פאי′-רא-מענ-סי) נביאות אדער כשוף דורך פייער.

pyroma′nia *n.* (פאי-רא-מיי′-ני-א) פיראמאניע, פייער=משוגעת [א משוגענע נייגונג צום אונטערצינדען].

pyroma′niac *a. and n.* (פאי-רא-מיי′-ני-עק) וואס ליידעט פון פיראמאניע [פייער=משוגעת]; א פערזאן, וואס ליידעט פון פיראמאניע. ז. *pyromania*

pyromani′acal *a.* (פאי-רא-מיי-נאי′-ע-קעל) וואס ליידעט פון פיראמאניע [פייער=משוגעת, א משוגענע נייגונג אונטערצוצינדען].

pyroman′tic *a. and n.* (פאי-רא-מענ′-טיק) וואס איז שייך צו כשוף אדער נביאות דורך פייער; איינער וואס מאכט כשוף אדער זאגט נביאות דורך פייער.

pyrom′eter *n.* (פאי-ראמ′-ע-טער) א פיראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די ענדערונגען וואס קומען פאר אין דער גרויס פון פעסטע קערפער [ווי מעטאל, האלץ א. ד. ג.] אונטער דעם איינפלוס פון היץ; א היץ=מעסטער.

pyromet′ric *a.* (פאי-רא-מעט′-ריק) פיראמעטריש; וואס איז שייך צו א פיראמעטער. ז. *pyrometer*

pyromet′rical *a.* (פאי-רא-מעט′-רי-קעל) ז. *pyrometric*

pyromet′rically *adv.* (פאי-רא-מעט′-רי-קעל-אי) דורך דער הילף פון א פיראמעטער. ז. *pyrometer*

pyrom′etry *n.* (פאי-ראמ′-ע-טרי) פיראמעטריע, די מעסטונג פון היץ.

pyromor′phite *n.* (פאי-רא-מאהר′-פאיט) פיראמארפיט, בליי=פאספאט [אזא מינעראל וואס בעשטעהט פון א בליי=פער=בינדונג].

py′rope *n.* (פאי′-ראופ) דער פיראפ, דער פייער=גראנאט [אזא דונקעל=רויטער גראנאט=שטיין].

py′rophane *n.* (פאי′-רא-פיין) דער פיראפאן [אזא מין אפאל=שטיין].

pyroph′anous *a.* (פאי-ראפ′-ע-נאס) וואס ווערט דורכזיכטיג דורך דער ווירקונג פון היץ.

pyropho′bia *n.* (פאי-רא-פאו′-בי-א) פיראפאביע, א קראנקהאפטע מורא פאר פייער.

py′rophore *n.* (פאי′-רא-פאור) א שטאף וואס צינדט זיך אן, ווען ער קומט אין בעריהרונג מיט דער פרייער לופט אדער מיט וואסער; א צינד=אפא=ראט, א מאשינקע צו מאכען פייער.

pyrophor′ic *a.* (פאי-רא-פאר′-איק) ז. *pyrophorous*

pyroph′orous *a.* (פאי-ראפ′-א-ראס) וואס איז שייך צו א זעלבסט=צינדער. ז. *pyrophorus*

pyroph′orus *n.* (פאי-ראפ′-א-ראס) א זעלבסט=צינדער [א שטאף וואס צינדט זיך אן פון זיך אליין אין דער לופט].

Pyroph′orus *n.* (פאי-ראפ′-א-ראס) א געוויסער מין לייכטענדע זשוקעס אדער פליעגען וועלכער געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא.

pyrophos′phate *n.* (פאי-רא-פאס′-פייט) א זאלץ וואס ווערט ערהאלטען דורך דערהיצען א פאספאר=זויערע.

pyrophosphor′ic *a.* (פאי-רא-פאס-פאר′-איק) וואס ווערט געבילדעט דורך דערהיצען א פאספאר=זויערע.

pyrophotog′raphy *n.* (פאי-רא-פא-טאג′-רע-פי) א פאטאגראפישער פראצעס וואו די ווירקונג פון היץ ווערט בענוצט.

pyrophyl′lite *n.* (פאי-רא-פיל′-איט) פיראפיליט [אזא מין טאלק]. ז. *talk*

py′roscope *n.* (פאי′-רא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו מעסטען אויסשטראהלענדע היץ אדער קעלט.

pyrotartar′ic *a.* (פאי-רא-טאר-טער′-איק) וואס ווערט ערהאלטען דורך דערהיצען וויינשטיין=זויערע.

pyrotech′nian *n.* (פאי-רא-טעק′-ני-ען) א פיראטעכניקער, א פייער=ווערק מייסטער.

pyrotech′nic *a.* (פאי-רא-טעק′-ניק) פיראטעכניש, וואס איז שייך צו דער פייער=ווערק קונסט.

pyrotech′nical *a.* (פאי-רא-טעק′-ני-קעל) ז. *pyrotechnic*

pyrotechni′cian *n.* (פאי-רא-טעק-ניש′-ען) ז. *pyrotechnist*

pyrotech′nics *n.* (פאי-רא-טעק′-ניקס) פיראטעכניק, די פייער=ווערק קונסט, די קונסט צו מאכען פייער=ווערק.

pyrotech′nist *n.* (פאי-רא-טעק′-ניסט) א פיראטעכניקער, איינער וואס מאכט פייער=ווערק; א פייער=ווערק קינסטלער.

py′rotechny *n.* (פאי′-רא-טעק-ני) די מעכאנישע אנווענדונג פון פייער; די פאבריקאציאן פון פייער=ווערק.

pyrot′ic *a. and n.* (פאי-ראט′-איק) עצענד, אויסברענענד, אויספרעסענד; אן אויסברען אדער אויספרעס=מיטעל.

py′roxene *n.* (פאי′-ראק-סין) פיראקסין [אזא מינעראל].

pyrox′yle *n.* (פאי-ראק′-סיל) ז. *pyroxylin*

pyroxyl′ic *a.* (פאי-ראק-סיל′-איק) וואס ווערט ערהאלטען דורך דיסטילירען האלץ [ווי האלץ=ספיריטוס].

pyroxyl′ic spir′it (פאי-ראק-סיל′-איק ספיר′-איט) האלץ=ספיריטוס, מעטיל=אלקאהאל.

pyrox′ylin *n.* (פאי-ראק′-סי-לין) פיראקסילין, שיס=בוימוואל.

pyrox′yline *n.* (פאי-ראק′-סי-לין) ז. *pyroxylin*

pyr′rhic *n. and a.* (פיר′-איק) אן אלט=גריכישער מיליטערישער טאנץ; א פירישע סטאפע [א טייל פון א פאעטישען פערז וואס בעשטעהט פון 2 קורצע זילבען]; פיריש, בעשטעהענד פון 2 קורצע זילבען; וואס איז שייך צו דעם אלט=גריכישען מיליטערישען טאנץ.

Pyrrhon′ic *a.* (פי-ראנ′-איק) וואס איז שייך צו דעם גריכישען סקעפטיקער פילאזאף פירהא [געלעבט אין דעם 4טען יאהרהונדערט בעפאר קריסטוס]; סקעפטיש, צווייפלעריש.

Pyr′rhonism *n.* (פיר′-א-ניזם) די פילאזאפישע לעהרע פון פירהא [דער גרונדגעדאנק פון דיזער לעהרע בעשטעהט

אין דעם, דאס מען קען אימער געפינען אזוי פיעל ארגומענטען פאר א מיינונג ווי געגען איהר און דעריבער קען מען זיך ווענינ פערלאזען סאי אויף דעם שכל סאי אויף די חושים]; סקעפטיציזם, צווייפעל.

Pyr'rhonist *n.* (פיר'-א-ניסט) אן אנהענגער פון דעם אלט=גריכישען פילאזאף פירהא, א סקעפטיקער, א צווייפלער, איינער וואס צווייפעלט אין אלעם.

Pythagore'an *n. and a.* (פי-טהעג-א-רי'-ען) אן אנהענגער פון דעם גריכישען מאטעמאטיקער און פילאזאף פיטהאגאראס [געלעבט אונגעפעהר אין 6טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס]; פיטהאגאריש, וואס איז שייך צו דער פילאזאפיע פון פיטהאגאראס אדער צו זיין שוהל וואס ער האט געגרינדעט.

Pythagore'anism *n.* (פי-טהעג-א-רי'-ען-איזם) ז. *Pythagorism*

Pythagore'anize *v.* (פי-טהעג-א-רי'-ען-איז) ז. *Pythagorize*

Pythagor'ic *a.* (פיטה-ע-גאר'-איק) פיטהאגאריש, וואס איז שייך צו דער לעהרע פון דעם גריכישען פילאזאף פיטהאגאראס.

Pythagor'ical *a.* (פיטה-ע-גאר'-אי-קעל) ז. *Pythagoric*

Pythag'orism *n.* (פי-טהעג'-א-ריזם) פיטאגאריזם, די פילאזאפישע שולע און די לעהרען פון גריכישען מאטעמאטיקער און פילאזאף פיטהאגאראס, וועלכער האט געלעבט אין 6טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט. לויט די לעהרען פון פיטהאגאראס און זיינע נאכפאלגער איז די סובסטאנץ אדער דער גרונד=עלעמענט פון יעדער זאך — א צאהל, און די הויפט=יסודות, פון וועלכע עס בעשטעהט די וועלט, זיינען אבסטראקטע צאהלען. די צאהל איינס, למשל, איז דער מקור פון יעדער שאפונג, דער יסוד פון שכל און הארמאניע, פון וועלכע עס בעשטעהט די וועלט. די צאהל צוויי איז דער מקור אדער גרונד=עלעמענט פון חומר, פון מאטעריע און שלעכטס; די צאהל דריי איז דער מקור פון פערמיטלונג, פון פעראייניגונג פון ענטגעגענגעזעצטע זאכען; די צאהל פיער איז דער אנהויב פון יושר און גערעכטינקייט, א. ז. וו. די פיטהאגארישע שולע, וועלכע האט זיך אויף אזא אופן פיעל בעשעפטיגט מיט צאהלען, האט פיעל מיטגעהאלפען דער ענטוויקלונג פון מאטעמאטישע וויסענשאפטען.

Pythag'orize *v.* (פי-טהעג'-א-ראיז) ווערען אן אנהענגער פון דער פיטהאגארישער פילאזאפיע. ז. *Pythagorism*

Pyth'ia *n.* (פיטה'-אי-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די פריסטערין און וואהרזאגערין פון. דעם גאט אפאלא, וועלכע פלעגט קריעגען פון' איהם די אראקעלס [נביאות] אין דעם גרויסען טעמפעל פון דעלפי.

Pyth'ian *a.* (פיטה'-אי-ען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — וואס איז שייך צו דעלפי אדער צו די פריסטערינס פון דעם גאט אפאלא אין דעלפי.

Py'thon *n.* (פאי'-טהאן) א פראפעצייענדער גייסט; א וואהרזאגער, א נביא.

py'thon *n.* (פאי'-טהאן) א ריעזען=שלאנג.

pyth'oness *n.* (פיטה'-א-נעס) א פריסטערין פון דעם גאט אפאלא אין דעלפי [ז. *Pythia*]; א וואהרזאגערין, א נביאה.

python'ic *a.* (פי-טהאנ'-איק) וואהרזאגעריש, נביאות'דיג; עהנליך צו א ריעזען=שלאנג.

pyth'onism *n.* (פיטה'-א-ניזם) וואהרזאגעריי, נביאות.

pyx *n. and v.* (פיקס) די וואזע אין וועלכער עס ווערט געהאלטען דאס הייליגע ברויט אין דער קאטוילישער קירך; א קעסטעל אין וועלכען עס ווערען געהאלטען די פראבע=מטבעות אין דעם בריטישען מינץ=הויז [דאס הויז וואו מען מאכט מטבעות]; דאס קאמפאס=קעסטעל [דאס קעסטעל וואו דער קאמפאס פון א שיף איז אריינגעשטעלט]; אבפראבירען דורך וועגען, ווי די פראבע=מטבעות אין מינץ=הויז.

pyxid'ium *n.* (פיק-סיד'-אי-אם) אין באטאניק — א זוימען=קאפסעל וואס דער אויבערשטער טייל נעהמט זיך אראב ווי א דעקעל.

pyx'is *n.* (פיק'-סים) אזא געציערטעס טואלעט=קעסטעלע; א ציערונגס=שאכטעל; א זאלב וואס מאכט ווייך; אין באטאניק — א זוימען=קאפסעל וואס דער אויבערשטער טייל נעהמט זיך אראב ווי א דעקעל; די אויסהוילונג פון דעם היפטען=ביין; אזא לאנד=שילדקראט [טשערעפאכע] אין מאדאגאסקאר.

Q

Q, q (קיו) דער זיעבצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Q. E. D. ראשי תבות פון די ווערטער *quod erat demonstrandum* (קוואד ער'-אט דע-מאנ-סטראנ'-דאם) וואס עס האט זיך געפאדערט צו בעווייזען.

Q. M. אבקירצונג פון *quartermaster*

Qr. אבקירצונג פון *quarter* אדער *quire*

Qt. אבקירצונג פון *quart*

Qto. פערקירצונג פון *quarto*

quab *v. and n.* (קהוואב) פלאטערען, ציטערען, טרייסלען זיך; א זומפ.

qua'-bird *n.* (קהווא'-בוירד) א מין אמעריקאנער צאפליע. ז. *heron*

quack *v., n. and a.* (קהוועק) קוואקען [ווי אן ענטעל]; בעריהמען זיך; ארויסשטעלען זיך פאר א קענער פון עפעס, בעזונדערס פון דאקטאריע; דאס קוואקען, דער געשריי פון אן ענטעל; א בעריהמער; א שארלאטאן, איינער וואס שטעלט זיך ארויס פאר א בלומרש'דיגען דאקטאר; וואס איז שייך צו בעריהמעריי, שארלאטאניש.

quack'ery *n.* (קהוועק'-ער-אי) בעריהמעריי; שארלאטאנסטווע [בעזונדערס אין מעדיצין].

quack'ish *a.* (קהוועק'-איש) בעריהמעריש, שארלאטאניש; ווי א שארלאטאן.

quack'ism *n.* (קהוועק'-איזם) שארלאטאנסטווע [בעזונדערס אין דאקטאריע].

quack'salver *n.* (קהוועק'-סעל-ווער) דער קוואק=זאלבער, איינער וואס שטעלט זיך ארויס פאר א דאקטאר; א שארלאטאן.

quack'salving *a.* (קהוועק'-סעל-ווינג) שארלאטאניש, שווינדלעריש.

quad *n. and v.* (קהוואד) א הויף; דער הויף פון א טורמע; א טורמע; אריינזעצען אין טורמע; ביי דרוקער — א שריפט=קוואדראט [ז. *quadrat*]; אנפילען [זאץ] מיט שריפט=קוואדראטען.

quad'rable *a.* (קהוואד'-רעבל) אין געאמעטריע — וואס קען מיט זיך פארשטעלען א קוואדראט; וואס קען איינגעטיילט ווערען אין קוואדראטען.

quadragena'rious *a.* (קהוואד-רע-דזשי-ניי'-רי-אס) פיערציג=יעהריג; וואס בעשטעהט פון פיערציג.

quad'ragene *n.* (קהוואד'-רע-דזשין) אין דער קאטוילישער קירך — אן אינדולגענציע אדער זינד=פערגעבונג, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון פאפסט אויף פיערציג טעג.

Quadrages'ima *n.* (קהוואד-רע-דזשעס'-אי-מא) די פיערציג טעג פון דער קריסטליכער פאסט=צייט; די קריסטליכע פאסט=צייט.

quadrages'imal *a. and n.* (קהוואד-רע-דזשעס'-אי-מעל) וואס געהערט צו דער קריסטליכער פאסט=צייט; א מתנה פון אן אונטערגעארדענטער קירך פאר א הויפט=קירך [אין פאסט=צייט].

Quadrages'ima Sun'day (קהוואד-רע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) דער ערשטער זאנטאג פון דער קריסטליכער פאסט=צייט.

quad'rangle *n.* (קהוואד'-רענגל) א פיער=עק, א פיער=קאנטיגע פיגור; א פיער=עקיגער הויף פון א געביידע.

quadran'gular *a.* (קהוואד-רענ'-גיו-לאר) פיער=עקיג, פיער=קאנטיג.

quadran'gularly *adv.* (קהוואד-רענ'-גיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א פיער=עק.

quad'rans *n.* (קהוואד'-רענז) אן אלט=רוימישע קליינע קופערנע מטבע.

quad'rant *n.* (קהוואד'-רענט) א פיער=טעל פון א קרייז; א קוואדראנט [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט צו מעסטען די הויך און די נייגונג פון דער זון און פון די שטערען]; אן אינסטרומענט צו מעסטען די אנבוינונג פון א הארמאט אין בעצוג צום האריזאנט [ביים אנשטעלען דעם ציעל].

quad'rantal *a. and n.* (קהוואד'-רענ-טעל) וואס געהערט צו א פיערטעל פון א קרייז; וואס געהערט צו א קוואדראנט [ז. *quadrant*]; אזא פארצייטיגע אלט=רוימישע פליסיגקייטס=מאס.

quad'rantid *n.* (קהוואד'-רענ-טיד) איינער פון א מאסע פאלענדע שטערען וואס ווערען בעאבאכטעט אום צווייטען און דריטען יאנואר.

quad'rat *n.* (קהוואד'-רעט) א שריפט=קוואדראט [א פיער=עקיגעס שטיקעל בליי

אויסצופילען און פאנאנדערשפרייטען דרוק=שריפט]; אזא אינסטרומענט צו מעסטען די הויך פון געגענשטענדע; א סעריע פון פיער.

quad'rate *a., n. and v.* (קהוואד׳־רייט) פיער=עקיג, פיער=זייטיג; קוואדראטיש, גע׳כפל׳ט אויף זיך אליין; א קוואדראט [א פיער=עקיגע פיגור, ביי וועלכער אלע זייטען און אלע ווינקלען זיינען גלייך]; א קוואדראט [דער פראדוקט וואס בע=קומט זיך פון כפל׳ען א צאהל אויף איהר אליין, ווי 9=3×3, 100=10×10 א. ז. וו.]; פאסען, זיין אנגעמאסטען, הארמא=נירען.

quadrat'ic *a. and n.* (קהוואד־רעט׳־איק) קוואדראטיש; אין אלגעברא — א קוואדראטישע גלייכונג [א גלייכונג, וואו די אונבעוואוסטע צאהל איז גע׳כפל׳ט אויף זיך אליין ווי $ax^2+2bx+c=o$].

quadrat'ically *adv.* (קהוואד־רעט׳־אי־קעל־אי) אויף דער ארט פון א קוואד=ראט; גע׳כפל׳ט אויף זיך אליין.

quadrat'ic equa'tion (קהוואד־רעט׳־איק אי־קהוויי׳־שאן) א קוואדראטישע גלייכונג. ז. *quadratic*.

quadrat'ic fig'ure (קהוואד־רעט׳־איק פיג׳־יור) א קוואדראטישע פיגור, א פיגור וואס האט נור צוויי דימענזיאנען, ד. ה. זי מעסט זיך נור אין דער לענג און אין דער ברייט.

quadrat'ics *n.* (קהוואד־רעט׳־איקס) דער טייל פון אלגעברא וואס בעשעפטיגט זיך מיט קוואדראטישע גלייכונגען.
ז. *quadratic*.

quadra'trix *n.* (קהוואד־ריי׳־טריקס) אין געאמעטריע — די קוואדראטריקס, א קרומע ליניע, דורך וועלכער מען קען אויסגעפינען די קוואדראטור פון אנדע=רע קרומע ליניען.

quad'rature *n.* (קהוואד׳־רע־טשור) אין געאמעטריע — די קוואדראטור, דאס אויס׳חשבונ׳ען אזוי, אז א פלעכע פון א געוויסער פארם זאל זיין גלייך צו א קוואדראט אדער פיער=עק; דאס פער=וואנדלען אין א קוואדראט; אין אסטרא=נאמיע — די קוואדראטור, די לאגע פון א פלאנעט בנוגע צו אן אנדער פלאנעט אדער צו דער זון, ווען זיי זיינען דער=ווייטערט איינע פון די אנדערע אויף א פיערטעל קרייז אדער 90 גראד.

quad'rel *n.* (קהוואד׳־רעל) אין ארכי=טעקטור — א פיער=עקינער שטיין, ציעגעל א. ד. ג.

quadrelle' *n.* (קהוואד־רעל׳) א פיער=קאנטיגערווארף=שטיין אדער קויל.

quadren'nial *a. and n.* (קהוואד־רענ׳־אי־על) פיער=יעהריג, פיער=יעהרליך; וואס פאסירט אלע פיער יאהר; א פיער=יעה=ריגער יובילעאום.

quadren'nially *adv.* (קהוואד־רענ׳־אי־על־אי) איין מאל אין פיער יאהר, פיער=יעהרליך.

quadren'niate *n.* (קהוואד־רענ׳־אי־אייט) ז. *quadrennium*.

quadren'nium *n.* (קהוואד־רענ׳־אי־אם) א פעריאדע פון פיער יאהר.

quadriartic'ulate *a.* (קהוואד־רי־אר־טיק׳־יו־לייט) וואס האט פיער געלענקען.

quadricap'sular *a.* (קהוואד־רי־קעפ׳־סיו־לאר) אין באטאניק — וואס האט פיער זאמען=ביימעלעך.

quadricenten'nial *a. and n.* (קהוואד־רי־כענ־טענ׳־אי־על) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון א פעריאדע פון פיער הונדערט יאהר; א פיער=הונדערט=יעהריגער יובילעאום.

quadricin'ium *n.* (קהוואד־רי־סינ׳־אי־אם) אין מוזיק — א קאמפאזיציאן פאר פיער שטימען.

quad'ricorn *a. and n.* (קהוואד׳־רי־קאהרן) וואס האט פיער הערנער; א חיה מיט פיער הערנער.

quadrien'nial *a.* (קהוואד־רי־ענ׳־אי־על) פיער=יעהריג, פיער=יעהרליך, וואס פאסירט אלע פיער יאהר.

quadrien'nium *n.* (קהוואד־רי־ענ׳־אי־אם) ז. *quadrennium*.

quadrifa'rious *a.* (קהוואד־רי־פיי׳־רי־אס) אויסגעלעגט אין פיער ציילען אדער שורות.

quadrifa'riously *adv.* (קהוואד־רי־פיי׳־רי־אס־לי) אזוי, עס זאל זיין אויס=געלעגט אין פיער ציילען.

quad'rifid *a.* (קהוואד׳־רי־פיד) טיעף איינגעשניטען אין פיער טיילען; פיער=שפאלטיג.

quadrifo'liate *a.* (קהוואד־רי־פאו׳־לי־אייט) פיער=בלעטעריג, מיט פיער בלעטער [וועגען פלאנצען].

quad'riform *a.* (קהוואד׳־רי־פארם) וואס האט א פיער=פאכיגע געשטאלט אדער אויסזעהן.

quad'rifrons *a.* (קהוואד׳־רי־פראנז) וואס האט פיער צורות אדער געזיכטער.

quadrifur'cate *a.* (קהוואד־רי־פויר׳־קייט) וואס האט פיער צווייגען, פיער גאפלען אדער איינטיילונגען [וועגען פלאנצען].

quadri'ga *n.* (קהוואד־ראי׳־גא) א פאר=ציטיגער רייט=וואגען אויף צוויי רעדער, מיט א געשפאן פון פיער פערד.

quadrigena'rious *a.* (קהוואד־רי־דזשי־ניי׳־רי־אס) וואס בעשטעהט פון פיער הונדערט.

quadriglan'dular *a.* (קהוואד־רי־גלענ׳־דיו־לאר) פיער=דריזיג, וואס האט פיער דריזען.

quadriju'gate *a.* (קהוואד־רי־דזשוה׳־גייט) פיערפאך געפארט [ווי פלאנצען וואס האבען צו פיער פאר בלעטלעך].

quadriju'gous *a.* (קהוואד־רי־דזשוה׳־גאס) ז. *quadrijugate*.

quadrilat'eral *a. and n.* (קהוואד־רי־לעט׳־ע־רעל) פיער=זייטיג; צוזאמענגעשטעלט פון פיער ליניען; א פיגור וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פיער גלייכע ליניען; אין פעסטונגס=ווערק — א פלאץ ארומגערינגעלט אדער בע=שיצט פון פיער פעסטונגען.

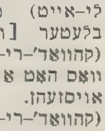
Quadrilateral

quadrilit'eral *a. and n.* (קהוואד־רי־ליט׳־ע־רעל) וואס בעשטעהט פון פיער בוכשטאבען; א ווארט וואס בעשטעהט פון פיער בוכשטאבען.

quadrille' *n., v. and a.* (קהווא־דריל׳) א קאדריל [א מין טאנץ פון פיער פער=זאן אדער פיער פאר]; די מוזיק צו אזא טאנץ; א מין קארטען=שפיעל פון פיער=פערזאנען מיט פיערציג קארטען; טאנצען א קאדריל; צוטיילט אין קוואדראטען [וועגען מוסטערען אויף שטאפען אדער פאפיער].

quadril'lion *n.* (קהוואד־ריל׳־יאן) א קוואדריליאן, א מיליאן ביליאנען [א צאהל וואס בעשטעהט פון אן 1 מיט 15 נולען].

quadrilo'bate *a.* (קהוואד־רי־לאו׳־בייט) מיט פיער לאפען אדער אבגערונ=דעטע טיילען [וועגען פלאנצען].

quad'rilobed *a.* (קהוואד׳־רי־לאובד) ז. *quadrilobate*.

quadriloc'ular *a.* (קהוואד־רי־לאק׳־יו־לאר) וואס האט פיער קעמערלעך אדער חלולים [ווי דאס הארץ פון זויג=טהיערע אדער ווי דער געבוי פון געוויסע בלו=מען].

quadriloc'ulate *a.* (קהוואד־רי־לאק׳־יו־לייט) ז. *quadrilocular*.

quadrino'mial *a. and n.* (קהוואד־רי־נאו׳־מי־על) פיער=טייליג, פיער=גליע=דערדיג [וועגען אן אלגעבראאישען אויס=דרוק וואס בעשטעהט פון פיער צאהל=גליעדער]; אן אלגעבראאישע צאהל אדער אויסדרוק פון פיער גליעדער.

quadrinom'ical *a.* (קהוואד־רי־נאמ׳־אי־קעל) ז. *quadrinomial*.

quadrip'ara *n.* (קהוואד־ריפ׳־ע־רא) א פרוי וואס שוואנגערט דאס פיערטע מאל.

quadrip'arous *a.* (קהוואד־ריפ׳־ע־ראס) וואס לעגט פיער אייער [וועגען פויגלען].

quadripar'tite *a. and n.* (קהוואד־רי־פאר׳־טאיט) איינגעטיילט אין פיער טיי=לען; א בוך איינגעטיילט אין פיער טיי=לען.

quadripar'titely *adv.* (קהוואד־רי־פאר׳־טאיט־לי) אין פיער חלקים, איינגע=טיילט אין פיער טיילען.

quadriparti'tion *n.* (קהוואד־רי־פאר־טיש׳־אן) א פאנאנדערטיילונג אין פיער חלקים.

quadripen'nate *a. and n.* (קהוואד־רי־פענ׳־אייט) וואס האט פיער פליגלען [וועגען געוויסע אינזעקטען]; אן אינ=זעקט מיט פיער פליגלען.

quadriphyl'lous *a.* (קהוואד־רי־פיל׳־אס) פיער=בלעטעריג, וואס האט פיער בלע=טער [וועגען פלאנצען].

quadrip'licate *a. and n.* (קהוואד־ריפ׳־לי־קייט) פיערפאכיג; איינער פון פיער זאכען וואס זיינען עהנליך איינע צו דער צווייטער.

quadrira'diate *a.* (קהוואד־רי־ריי׳־די־אייט) וואס האט פיער שטראהלען אדער שפיצען [ווי די געוויסע שטערן=פיש].

quad'rireme *n.* (קהוואד׳־רי־רים) קוואדרירעם [א מין אלט=רוימישע און אלט=גריכישע שיף מיט פיער פאר רו=דערם].

quadrisec'tion *n.* (קהוואד־רי־סעק׳־שאן) א טיילונג אין פיער חלקים.

quadrisyllab'ic *a.* (קהוואד־רי־סי־לעב׳־איק) וואס בעשטעהט פון פיער זיל=בען.

quadrisyllab'ical *a.* (קהוואד־רי־סי־לעב׳־אי־קעל) ז. *quadrisyllabic*.

quadrisyl'lable *n.* (קהוואד־רי־סיל׳־עבל) א פיער=זילביגעס ווארט.

quad'rivalve *n. and a.* (קהוואד׳־רי־וועלוו) איינער פון די פיער פליגלען, וואס בילדען אויס א טויער אדער טהיר; אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט פיער דעקלעך אדער קלאפאנעס.

quadrival'vular *a.* (קהוואד־רי־וועל׳־וויו־לאר) אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט פיער דעקלעך אדער קלאפאנעס.

quadriv'ial *a. and n.* (קהוואד־ריוו׳־אי־על) וואס האט פיער וועגען וועלכע טרעפען זיך ביי איין פונקט; וואס פיהרט אין פיער ריכטונגען; וואס איז שייך צום

קוואדריוויאום; איינער פון די פיער טייַלען פון דעם קוואדריוויאום. ז. *quadrivium*

quadriv'ious *a.* (קהוואד-ריוו'-אי-אַס) וואס געהט אין פיער ריכטונגען.

quadriv'ium *n.* (קהוואד-ריוו'-אי-אַם) דער קוואדריוויאום, די פיער מאטעמאטישע וויסענשאפטען [אריטמעטיק, מוזיק, געאמעטריע און אסטראנאמיע], וועלכע מען פלעגט לערנען אין די מיטעלאלטערליכע שולען. דער "קוואדריוויאום" צוזאַמען מיט'ן "טריוויאום" [גראמאטיק, לאָגיק און רעטאריק] האבען צוזאמענגעשטעלט די "זיעבען חכמות", וועלכע מען פלעגט שטודירען אין יענער צייט.

quadroon' *n.* (קהוואד-רוהן') א קינד פון א מולאט אדער מולאטקע, וועלכע האט געהייראט מיט א ווייסען מענשען.

quad'ruman *n.* (קהוואד'-רו-מען) ז. *quadrumane*

Quadru'mana *n.* (קהוואד-רוה'-מע-נא) די קוואדרומאנען, דער מין פיער־הענטיגע חיות [אפען און לעמורען].

quad'rumane *n.* (קהוואד'-רו-מיין) א פיער־הענטיגע חיה [ווי אן אפע אדער לעמור].

quadru'manous *a.* (קהוואד-רוה'-מע-נאַס) פיער־הענטיג; וואס האט אלע פיער פיס וויא הענד [וועגען אפען און לעמורען].

quad'ruped *n. and a.* (קהוואד'-רו-פעד) א פיער־פיסיגע חיה; א פיער־פיסיגעס זויג־טהיער; וואס האט פיער פיס; פיער־פיסיג.

quad'rupedal *a.* (קהוואד'-רו-פעד-על) פיער־פיסיג; וואס איז שייך צו א פיער־פיסיגען זויג־טהיער.

quad'ruple *a., n. and v.* (קהוואד'-רופל) פיערפאך; א פיערפאכע צאהל; פערפיערפאכען, פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל; זיך פערפיערפאכען, זיך פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל.

quad'ruplet *n.* (קהוואד'-רו-פלעט) א קאמבינאציאן אדער פעראייניגונג פון פיער זאכען; איינס פון פיער קינדער וואס זיינען געבארען געווארען מיט איין מאל.

quad'ruplex *a., n. and v.* (קהוואד'-רו-פלעקס) פיערפאכיג [וועגען א טעלעגראפישען אפאראט וואס קען איבערגעבען מיט איין מאל פיער טעלעגראמען]; א פיערפאכיגער טעלעגראפישער אפאראט; פערפיערפאכען, איבערגעבען פיער טעלעגראמען מיט איין מאל.

quadru'plicate *v., a. and n.* (קהוואד-רוה'-פלי-קייט) פערפיערפאכען, פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל; פיערפאכיג; איינע פון פיער זאכען וואס זיינען זעהר עהנליך איינע צו דער אנדערער.

quadruplica'tion *n.* (קהוואד-רוה-פלי-קיי'-שאַן) די פערפיערפאכונג, די פערמעהרונג פיער מאל אזוי פיעל.

quadruplic'ity *n.* (קהוואד-רו-פליס'-אי-טי) פיערפאכיגקייט.

quad'ruply *adv.* (קהוואד'-רו-פלי) ביז א פיערפאכען גראד.

quæ're *n.* (קהווי'-רי) ז. *query*

quæsi'tum *n.* (קהווי-סאי'-טאַם) עט־וואס וואס ווערט געזוכט אדער געפאדערט.

quæs'ta *n.* (קהוועס'-טא) א פאפסטליכע זינד־פערגעבונג אלס בעלוינונג פאר א נדבה פאר דער קירך.

quæs'tor *n.* (קהוועס'-טאר) ז. *questor*

quaff *v. and n.* (קהוועף) שלוקען, טרינקען פיעל, זויפען, זופען; דאס זויפען, דאס טרינקען פיעל, דאס שכור'ען; א טרונק משקה, א כוסה.

quaff'er *n.* (קהוועפ'-ער) א זויפער, א טרינקער.

quaff the bit'ter cup (קהוועף טהי ביט'-ער קאַפ) שלינגען ביטערע פילען [קענען פיעל ליידען].

quag *n.* (קהוועג) א זומפ, א בלאטע.

quag'ga *n.* (קהוועג'-א) די קוואגא [א מין אפריקאנישעס זויג־טהיער פון דער פערד־פאמיליע וואס איז עהנליך צו א זעברא. ז. *zebra*].

Quagga

quag'gy *a.* (קהוועג'-אי) ווייך, זומפיג, בלאטיג.

quag'mire *n. and v.* (קהוועג'-מאיר) א זומפ, א בלאטע; א זומפיגער ארט; זינקען אין א זומפ.

quahaug' *n.* (קהווע-האהג') די רונדע ווענוס־מושעל וועלכע ווערט געפאנגען ביי די ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן אין נארד־אמעריקא.

quahog' *n.* (קהווע-האג') ז. *quahaug*

quail *n. and v.* (קהווייל) א וואכטעל [אזא פויגעל]; פערלירען דעם מוטה; זיך אבשרעקען; בעקומען מורא; אונטערדריקען, בעצווינגען; איינשרעקען; פערדיכטעט ווערען, פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך [וועגען מילך].

Quail

quail'-call *n.* (קהווייל'-קאהל) ז. *quail-pipe*

quail'-dove *n.* (קהווייל'-דאוו) די וואכטעל־טויב [אזא אמעריקאנער טויב].

quail'-pipe *n.* (קהווייל'-פאיפ) א וואכטעל־פייפעל [א פייפעל צו פערנארען וואכטלען אין נעץ].

quaint *a.* (קהווינט) וואונדערליך, זעלטזאם, זאנדערבאר, אונגעוועהנליך; אלט־פרענקיש, אנטיקוואריש, זעלטען.

quaint'ly *adv.* (קהווינט'-לי) אויף א זאנדערבארער אדער זעלטזאמער ארט; אויף אן אלטפרענקישען אופן.

quaint'ness *n.* (קהווינט'-נעס) זאנדערבארקייט, זעלטזאמקייט; אלט־פרענקישקייט.

quake *v. and n.* (קהווייק) שוואנקען; ציטערען; זיך טרייסלען; דאס ציטערען; דאס שוואנקען, דאס טרייסלען זיך.

qua'ker *n.* (קהוויי'-קער) איינער וואס ציטערט אדער טרייסעלט זיך; א פאלשער הארמאט [געמאכט פון האלץ אויף אבצושרעקען דעם פיינד].

Qua'ker *n.* (קהוויי'-קער) א קווייקער [איינער פון אן ענגלישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז געוועזן געגען מלחמה און פריסטערטום און האט געפרעדיגט איינפאכקייט אין אלעם].

qua'ker-bird *n.* (קהוויי'-קער-בוירד) א מין אלבאטראס [אזא פויגעל]. ז. *albatross*

Qua'ker Cit'y (קהוויי'-קער סיט'-אי) די קווייקער־שטאדט [די שטאדט פילאדעלפיא אין די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

Qua'ker-col'or *n.* (קהוויי'-קער-קאל'-אר) אליוו־גרוי [א פארב וואס די קווייקערס האבען זעהר פיעל געטראגען].

Qua'keress *n.* (קהוויי'-קער-עס) א קווייקערין. ז. *Quaker*

Qua'ker gun (קהוויי'-קער גאַן) א פאלשער הארמאט [געמאכט פון האלץ, אום אבצושרעקען דעם פיינד].

Qua'kerish *a.* (קהוויי'-קער-איש) קווייקערמעסיג, ווי א קווייקער. ז. *Quaker*

Qua'kerism *n.* (קהוויי'-קער-איזם) קווייקעריזם, די רעליגיעזע מנהגים און די לעהרען פון די קווייקערס. ז. *Quaker*

Qua'kerly *a. and adv.* (קהוויי'-קער-לי) ווי א קווייקער; מעשה קווייקער. ז. *Quaker*

qua'kiness *n.* (קהוויי'-קי-נעס) ציטערדיגקייט, שוואנקעדיגקייט, שאקעלדיגקייט, טרייסעלדיגקייט.

qua'king *n.* (קהוויי'-קינג) ציטערנים, מורא.

qua'king-grass *n.* (קהוויי'-קינג-גרעס) דאס ציטער־גראז.

qua'kingly *adv.* (קהוויי'-קינג-לי) ציטערענדיג, זיך טרייסלענדיג.

qua'ky *a.* (קהוויי'-קי) ציטערדיג, שאקעלדיג, טרייסעלדיג.

qual'ifiable *a.* (קהוואל'-אי-פאי-עבל) וואס קען געמאכט ווערען פעהיג אדער טויגליך צו עפעס; וואס קען צוגעפאסט ווערען; וואס מען קען צוגעבען אייגענשאפטען. ז. *qualify*

qualifica'tion *n.* (קהוואל-אי-פי-קיי'-שאַן) א קוואליפיקאציאן; אן אייגענשאפט; אן ערפארדערליכע אייגענשאפט אדער פעהיגקייט; צופאסיגקייט; דאס מאכען פעהיג, די בעפעהיגונג; רעכטס־פעהיגקייט; די צוגעבונג פון א בעצייכנונג אדער אייגענשאפט; א געוויסע בעדינגונג אדער בעשטימונג, אן איינשרענקונג, א בעשרענקונג; א מעסיגונג.

qual'ificative *a. and n.* (קהוואל'-אי-פי-קיי-טיוו) קוואליפיצירענד, מאדיפיצירענד; מיט געוויסע בעדינגונגען אדער בעשטימונגען; עטוואס וואס קוואליפיצירט אדער מאדיפיצירט, עטוואס וואס בעשטימט גענויער אדער בעשרענקט.

qual'ificator *n.* (קהוואל'-אי-פי-קיי-טאר) א קוואליפיקאטאר [אין דער קאטוילישער קירך — א בעאמטער פון דעם קירכען־געריכט וואס האט די אויפגאבע צו אונטערזוכען די קלאגען און זיי פארצובערייטען פאר'ן געריכט].

qual'ified *a.* (קהוואל'-אי-פאיד) 1. קוואליפיצירט, רעכטס־פעהיג; וואס האט די ערפארדערליכע אייגענשאפטען; געאייגענט, פאסענד; 2. מיט געוויסע בעדינגונגען אדער בעשטימונגען; מיט בעשרענקונגען; 3. וואס האט די מעגליכקייט אדער דאס רעכט צו האלטען צוויי קירכליכע עמטער.

2. The acceptance of his nomination was qualified by certain conditions.

qual'ifiedly *adv.* (קהוואל'-אי-פאיד-לי) קוואליפיצירט; מיט די ערפארדערליכע אייגענשאפטען; מיט קוואליפיקאציאנען אדער בעשרענקונגען.

qual'ifiedness *n.* (קהוואל'-אי-פאיד-נעס) דאס זיין געאייגענט אדער פאסענד; די בעפעהיגונג.

qual'ifier *n.* (קהוואל'-אי-פאי-ער) איי־

נער אדער עטוואס וואס קוואליפיצירט, מאדיפיצירט, בעשרענקט אדער מעסיגט; אין גראמאטיק — א ווארט וואס בעשטימט אדער מאדיפיצירט אן אנדער ווארט.

qual'ify *v.* (קהוואל'-אי-פאי) קוואליפיצירען; אויסדריקען אדער בעצייכענען די אייגענשאפטען [פון עפעס]; צוגעבען [עפעס אדער אימעצען] די נויטיגע אייגענשאפטען; מאכען געאייגענט אדער פאסענד [פאר עפעס]; מאכען געזעצליך פעהיג אדער געאייגענט [ווי צו ווערלען אדער געווערלט צו ווערען]; אין גראמאטיק — אויסדריקען אן אייגענשאפט, מאדיפיצירען, בעשרייבען, בעשטימען; בעשרענקען, בעגרענעצען; מעסיגען, מילדערען; מאדיפיצירען א געטראנק דורך א צוזאץ [שטארקער מאכען אדער צוגעבען א בייגעשמאק]; רעגולירען, קאנטראלירען; בעווייזען, בעשטעטיגען; נעהמען א שבועה צו ערפילען טריי די פליכטען איידער מען געהט אריין אין אמט; נעהמען די נויטיגע שריט זיך צו מאכען געאייגענט אנצונעהמען אן אמט אדער צו בעקומען א פריווילעגיע; קריגען די בערעכטיגונג [ווי דאס רעכט צו וועהלען, אנצונעהמען אן אמט א. ד. ג.]; שווערען וועגען דער ריכטיגקייט פון א פאקט.

qual'ifying *a.* (קהוואל'-אי-פאי-אינג) אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט אן אייגענשאפט [וועגען ווערטער וואס בעצייכענען די אייגענשאפטען פון פערזאנען אדער זאכען]; וואס קוואליפיצירט אדער מאדיפיצירט; וואס מאכט פאסיג אדער געאייגענט. ז. *qualify*

qual'itative *a.* (קהוואל'-אי-טע-טיוו) קוואליטאטיוו, וואס בעצייכענט די קוואליטעט [די בעשאפענהייט, די אייגענשאפט].

qual'itative anal'ysis (קהוואל'-אי-טע-טיוו ע-נעל'-אי-סיס) אין כעמיע — די קוואליטאטיווע אנאליזע [די כעמישע בעשטימונג פון די בעשטאנד-טיילען פון א קערפער, ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט די קוואנטיטעט, ד. ה. די צאהל און מאס].

qual'itatively *adv.* (קהוואל'-אי-טע-טיוו-לי) לויט דער קוואליטעט, אין בעצוג צו דער קוואליטעט [אייגענשאפט, בעשאפענהייט].

qual'itied *a.* (קהוואל'-אי-טיד) מיט אייגענשאפטען [גוטע אדער שלעכטע]; בעגאבט.

qual'ity *n.* (קהוואל'-אי-טי) 1. קוואליטעט, בעשאפענהייט; 2. ראנג, גראד; שטאנד; אדעל; 3. בעשעפטיגונג, פראפעסיאן.

1. The silk is of a good **quality.** 2. His family is one of **quality.**

qual'ity-bin'ding *n.* (קהוואל'-אי-טי-באינ'-דינג) אזא באנד אדער שנורען ביי די ברעגען פון טעפיכען [קאוויארען].

qualm *n. and v.* (קהוואהם) א פלעצליכער אנפאל פון א קראנקהייט, אהנמאכט; ניט-גוטקייט, איבעלקייט; געוויסענסבּיסע; אונרוהיגקייט פון געוויסען; פערארורזאכען שמערצען, ניט-גוטקייט אדער איבעלקייט.

qual'mish *a.* (קהוואה'-מיש) וואס פיהלט איבעלקייט אדער ניט-גוטקייט, געניינט צום ברעכען; שלעכט געשטימט.

qual'mishly *adv.* (קהוואה'-מיש-לי) פיהלענדיג איבעלקייט אדער ניט-גוטקייט; קעהרענדיג צו ברעכען.

qual'mishness *n.* (קהוואה'-מיש-נעס) איבעלקייט, ניט-גוטקייט.

qualms of con'science (קהוואהמז אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

qual'my *a.* (קהוואה'-מי) איבעלדיג; וואס פעראורזאכט איבעל אדער ניט-גוטקייט.

quam prox'ime (קהוועם פראק'-סי-מי) כמעט; אזוי נאהנט ווי מעגליך.

quan'dary *n. and v.* (קהוואנ'-דע-רי) א שווייריגע לאגע, א פערלעגענהייט, א שווייריגקייט; ברייגען אין א פערלעגענהייט; זיין אין א פערלעגענהייט אדער אין א שווייריגקייט.

The chess player was in a **quandary** when his next move came.

quant *n.* (קהוואנט) א שפרינג-שטאנג מיט א ברעטעל אדער מיט א דיקען שטיק האלץ ביים ענד וואס דערלאזט ניט אז ער זאל זיך אריינשטעקען אין דער ווייכער ערד; א שפאציער-שטאק.

quan'ta *n.* (קהוואנ'-טא) קוואנטומס. ז. *quantum*

quantifica'tion *n.* (קהוואנ-טי-פי-קיי'-שאן) דאס בעשטימען די קוואנטיטעט; דאס צוגעבען א קוואנטיטעט צו עפעס. ז. *quantity*

quan'tify *v.* (קהוואנ'-טי-פאי) בעשטימען אדער בעצייכנען די קוואנטיטעט. ז. *quantity*

quan'titative *a.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו) קוואנטיטאטיוו, בעציהענדיג זיך צו דער גרויס אדער צו דער מאס.

quan'titative anal'ysis (קהוואנ'-טי-טע-טיוו ע-נעל'-אי-סיס) אין כעמיע — די קוואנטיטאטיווע אנאליזע [די כעמישע בעשטימונג פון די עלעמענטען פון א קערפער לויט זייער גרויס, צאהל און מאס].

quan'titatively *adv.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו-לי) אין בעצוג צו קוואנטיטעט [גרויס און מאס].

quan'titativeness *n.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו-נעס) דאס זיין קוואנטיטאטיוו, בעציהונג צו קוואנטיטעט [גרויס און מאס].

quan'titive *a.* (קהוואנ'-טי-טיוו) ז. *quantitative*

quan'titively *adv.* (קהוואנ'-טי-טיוו-לי) ז. *quantitatively*

quan'tity *n.* (קהוואנ'-טי-טי) קוואנטיטעט, כמות, פיעלהייט, אלעס וואס קען אויסגעדריקט ווערען דורך א צאהל [ווי מאס, געוויכט, גרויס א. ז. וו.]; א גרויסע מאסע, א גרויסע צאהל; אין פאעזיע — דער מעטער, דאס זילבען-מאס, טאן-מאס, צייט-מאס.

quan'tity-cul'ture *n.* (קהוואנ'-טי-טי-קאל'-טשור) אין באקטעריאלאגיע — דאס האדעווען און ענטוויקלען אין א געוויסער אומגעבונג א גרויסע צאהל באקטעריען אדער באצילען.

quan'tity of mo'tion (קהוואנ'-טי-טי אוו מאו'-שאן) אין מעכאניק — דאס מאמענט, די סומע פון דער ווירקזאמקייט פון א קראפט ארויסצורופען א בעוועגונג.

quantiv'alence *n.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענס) אין כעמיע — די ווערטיגקייט [דאס ווערטה אדער די פערבינדונגס-קראפט פון אן אטאם אין פערגלייך מיט אן אנדער אטאם וואסער-שטאף וועלכער ווערט גענומען אלס אן איינהייטס-מאס]. ז. *valence*

quantiv'alency *n.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענ-סי) ז. *quantivalence*

quantiv'alent *a.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענט) וואס איז כעמיש עקוויוואלענט; וואס האט דיזעלביגע כעמישע פערבינדונגס-קראפט.

quan'tum *n.* (קהוואנ'-טאם) דאס קוואנטום, די סומע, דער סך הכל; עטוואס וואס האט א קוואנטיטעט; א בעשטימטע קוואנטיטעט, א בעשטימטע אדער פאסיגע מאס אדער צאהל.

quaquaver'sal *a.* (קהווא-קהווא-וואיר'-סעל) אין געאלאגיע — וואס נייגט זיך אין אלע ריכטונגען פון א מיטעלפונקט.

quar'antinable *a.* (קהוואר'-ען-טין-עבל) וואס דארף אבגעזונדערט ווערען אדער געהאלטען ווערען אין קאראנטין. ז. *quarantine*

quar'antine *n. and v.* (קהוואר'-ען-טין) קאראנטין, דער פערבאט אויף א געוויסער צייט צו האבען א וועלכען ניט איז אויפטראג אדער פערבינדונג מיט פערזאנען, שיפען אדער סחורות, וואס זיינען געקומען פון א פלאץ, וואו עס הערשט אן אנשטעקיגע קראנקהייט, ווי כאלערא, טיפוס א. ד. ג.; דער פלאץ וואס איז בעשטימט פאר די פערהאלטענע פערזאנען, שיפען אדער סחורות; אן ארויפגעצוואונגענע אבזונדערונג פון מענשען אדער פלעצער מיט אן אנשטעקיגער קראנקהייט; יעדע ארויפגעצוואונגענע איזאלאציאן אדער אבזונדערונג; א פעריאדע פון 40 טעג; אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — א פעריאדע פון 40 טעג נאך איינעמס טויט, אין וועלכער די אלמנה קען וואהנען אין איהר מאן'ס הויז, ווארטענדיג ביז איהר ירושה וועט בעשטימט ווערען; האלטען אין קאראנטין; איזאלירען; אבזונדערען.

quar'antine flag (קהוואר'-ען-טין פלעג) א קאראנטין-פלאג [א געלבער פלאג וואס ווערט ארויפגעהאנגען אויף א שיף אנצוצייגען, אז זי איז פערהאלטען געווארען אין קאראנטין אדער אז אויף איהר געפינען זיך אנשטעקענדע קראנקע]. ז. *quarantine*

quar'antine of observa'tion (קהוואר'-ען-טין אוו אב-זויר-וויי'-שאן) א צייט פון 3 אדער 6 טעג, אויף וועלכער יעדע שיף קען פערהאלטען ווערען אין פארט, אום צו זעהן צי זי איז פאלשטענדיג ריין פון אנשטעקיגע קראנקהייטען.

quarl *n.* (קהווארל) א זשעלע-פיש. ז. *jellyfish*

quar'rel *n. and v.* (קהוואר'-על) א קריעג, א צאנק, א שטרייט; די אורזאכע וואס רופט ארויס א קריעג אדער שטרייט; א בעשולדיגונג, אן אנקלאגע; א שנאה; מאדלען; זיך קריעגען, זיך צאנקען, שטרייטען; א פיער-עקיגער ציעגעל, ברעטעל אדער שויב פון א פענסטער; א פייל וואס פערענדיגט זיך מיט א פיער-קאנטיגען שפיץ; דער דימענט, מיט וועלכען א גלעזער שניידט דאס גלאז; א מויערער-דלאט.

quar'reller *n.* (קהוואר'-על-ער) א צאנקער, אן ארומקריעגער.

quar'rel-pick'er *n.* (קהוואר'-על-פיק'-ער) איינער וואס זוכט קריעג; א גלעזער.

quar'relsome *a.* (קהוואר'-על-סאם) קריעגעריש, צאנקזיכטיג, שטרייטזיכטיג.

quar'relsomely *adv.* (קהוואר'-על-סאם-לי) זוכענדיג קריעג; דורך צאנקעריי.

quar'relsomeness *n.* (קהוואר'-על-סאם-נעס) צאנקזוכט, שטרייטזוכט, די נאטור צו קריעגען זיך.

quar'ried *a.* (קהוואר'-איד) אויסגעלעגט מיט פיער-עקיגע ברעטלעך אדער פלאטען.

quar'rier *n.* (קהוואר'-אי-ער) א שטיין-האקער אין א שטיין-גרוב [דאס ארט וואו מען האקט אויס שטיינער].

quar'ry *n. and v.* (קהוואר'-אי) דער שטיין-ברוך [אן ארט וואו מען האקט אויס אדער מען רייסט אויף שטיינער];

א פיער=עקיגע פלאטע אדער שויב; א פייל מיט א פיער=קאנטיגען שפיץ; געיעג־רויב; דאס טהיער, נאך וועלכען מען געהט אויף געיעג; · ברעכען שטיינער אין א שטיין=ברוך; רויבען, כאפען רויב.

quar'ry-faced *a.* (קהוואר'-אי-פייסט) וואס איז געמויערט ווי פון ערשט אויסגעהאקטע ניט פאלירטע שטיינער.

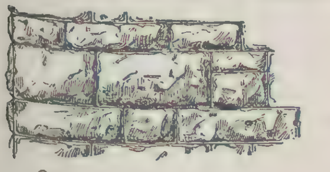

Quarry-faced Masonry

quar'rying-machine' *n.* (קהוואר'-אי-אינג-מע-שין') א פעלזען=בויערער, א מאשין אויסצובויערען א לאך אין א פעלזען.

quar'ryman *n.* (קהוואר'-אי-מען) א שטיין=ברעכער, אן ארבייטער אין א שטיין=ברוך.

quar'ry-slave *n.* (קהוואר'-אי-סלייוו) א שקלאף וואס איז געצוואונגען צו ארבייטען אין א שטיין=ברוך.

quart *n.* (קהוואהרט) א קווארט, א פיערטעל [פון א גאלאן]; אין מוזיק — א פיערטעל טאן.

quart *n.* (קארט) אין קארטען=שפיעל — א גאנג פון פיער קארטען פון איין מאסט.

quar'tan *n. and a.* (קהוואהר'-טען) דאס פיער=טעגיגע פיעבער, קדחת רביעית; א פיעבער וואס דער אנפאל קומט פאר יעדען פיערטען טאג; וואס פאסירט אדער טרעפט זיך יעדען פיערטען טאג.

quarta'tion *n.* (קהוואהר-טיי'-שאן) אין מעטאלורגיע — קווארטאציאן, דאס אבטיילען גאלד פון זילבער אין א צוזאמענשמעלצונג.

quar'ter *n. and v.* (קהוואהר'-טער) א פיערטעל; א פיערטעל פון א הונדערטוואג [25 פונט]; אין ענגלאנד — א פיערטעל פון א טאן [500 פונט]; א פיערטעל שטונדע [15 מינוט]; א פיערטעל יאהר [3 חדשים]; א זמן; א פיערטעל פון א פיער=פיסיגער חיה; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א "קוואדער", א פיערטעל דאלאר [25 סענט]; איינע פון די פיער פאזען פון דער לבנה; איינער פון די פיער פונקטען פון א קאמפאס אדער פון האריזאנט; אן ארט, א געגענד; א בעשטימטער פלאץ; א לאגער; א קווארטיר; א צייטווייליגער אויפהאלטונגס=פלאץ; א קווארטאל, א שטאדט=פיערטעל; אויף א שיף — דער קווארטער=דעק [דער טייל פון אויבערשטען דעק צווישען דער מיטעלער און הינטערשטער מאסט]; גנאדע; ערבארמונג; טיילען אויף פיער; פיערטלען; פאנאנדערטיילען, צורייסען; איינקווארטירען, אריינשטעלען [סאלדאטען]; איינשטעהן קווארטיר; זיין איינגעקווארטירט.

quar'terage *n.* (קהוואהר'-טער-עדזש) א פיערטעל=יעהריגעס געהאלט; דאס שטעהן קווארטיר; דאס איינקווארטירען [סאלדאטען].

quar'ter-back *n.* (קהוואהר'-טער-בעק) א געוויסער שפיעלער אדער א געוויסע פאזיציאן אין פוס=באל=שפיעל.

quar'ter-bill *n.* (קהוואהר'-טער-ביל) אויף א קריעגס=שיף — א צעטעל, אין וועלכען עס ווערט בעשטימט, וואו יעדער סאלדאט דארף שטעהן און וואס ער האט צו טהאן אין דער צייט פון שלאכט.

quar'ter bin'ding (קהוואהר'-טער באינ'-דינג) אין בוכבינדעריי — א ביליגער לעדערנער אדער לייוועגטענער רוקען פון א בוך [די ברעגעס פון דיזען רוקען ווערען ארומגעשניטען גלאט מיט די בלעטער פון בוך].

quar'ter-boot *n.* (קהוואהר'-טער-בוהט) א לעדערנער שוך צו בעשיצען דעם פאדערשטען פוס פון א פערד, ווען ער ווערט אבגעקלאפט פון דעם הינטערשטען פוס.

quar'ter-day *n.* (קהוואהר'-טער-דיי) אין ענגלאנד — דער טאג, מיט וועלכען עס הויבט זיך אן יעדעס פיערטעל יאהר [דעם 25טען מערץ, 24טען יוני, 29טען סעפטעמבער און 25טען דעצעמבער].

quar'ter-deck *n.* (קהוואהר'-טער-דעק) דער קווארטער=דעק [דער טייל פון דעם אויבערשטען דעק פון א קריעגס=שיף צווישען דעם הויפט=מאסט און דעם הינטערשטען מאסט. אויף דיזען דעק קענען ארומגעהען נור די אפיציערען].

quar'tered *a.* (קהוואהר'-טערד) צוטיילט אין פיערטעלען; גרופירט אין פיער טיילען; געמאכט פון א קלאץ, וועלכער איז פאנאנדערגעשפאלטען אדער פאנאנדערגעזעגט אין פיער פיערטלען; איינגעקווארטירט; איינשטעהענד קווארטיר.

quar'ter-face *n.* (קהוואהר'-טער-פיים) דאס אויסזעהן פון פנים, ווען דריי פיערטעל פון איהם איז אבגעקעהרט.

quar'ter-gal'lery *n.* (קהוואהר'-טער-געל'-ער-אי) אויף א גרויסער שיף — דער באלקאן פון דעם קווארטער=דעק [א טייל פון דעם אויבערשטען דעק צווישען דעם מיטעלסטען און הינטערשטען מאסט].

quar'ter-guard *n.* (קהוואהר'-טער-גארד) אין מיליטער — א קליינע וואך ביי יעדען באטאליאן אין די לאגערען.

quar'tering *n.* (קהוואהר'-טער-אינג) דאס צוטיילען אין פיערען; דאס איינקווארטירען [סאלדאטען]; די איינקווארטירונג; א קווארטיר; אין ארכיטעקטור — א רייה פון דינע ווערטיקאל=שטעהענדע שטעקענס אדער סלופעס, וואס דיענט אלס א ווענטעל צווישען צוויי פלעצער.

quar'terly *a., n. and adv.* (קהוואהר'-טער-לי) וואס בעשטעהט פון פיער טיילען; וואס קומט פאר צום סוף פון יעדען פיערטעל יאהר [ווי דאס צאהלען דירה־געלד]; א פעריאדישע אויסגאבע, וואס געהט ארויס אלע פיערטעל יאהר; פיערטעלדיג, אין פיערטלען; איין מאל אין א פיערטעל יאהר.

quar'terman *n.* (קהוואהר'-טער-מען) אן אפיציער איבער א ראטע סאלדאטען אדער מאטראזען וואס ארבייטען אין קריעגס=האפען.

quar'termaster *n.* (קהוואהר'-טער-מעס-טער) א קווארטיר=מייסטער [א מיליטערישער בעאמטער, וועלכער האט צו זאגען אויף דיא נאהרונג און לאגער פון סאלדאטען]; א קווארטיר=מייסטער פון א שיף [א קליינער בעאמטער אויף א שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די סיגנאלען א. ד. ג.].

quar'termaster-gen'eral *n.* (קהוואהר'-טער-מעס-טער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל=קווארטיר=מייסטער פון דער ענגלישער אדער אמעריקאנישער ארמעע.

quar'termaster's depart'ment (קהוואהר'-טער-מעס-טערז די-פארט'-מענט) דער דעפארטאמענט אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער בעזארגט די ארמעע מיט קאזארמעס, לאגערעס און פראוויאנט.

quar'tern *n.* (קהוואהר'-טערן) א פיערטעל פון א האלבער קווארט [אן אכטעל קווארט].

quar'tern-loaf *n.* (קהוואהר'-טערן-לאוף) א לעבעל ברויט וואס וועגט פיער פונט.

quar'ter-note *n.* (קהוואהר'-טער-נאוט) א פיערטעל=נאטע [אין מוזיק].

quarteroon' *n.* (קהוואהר-טע-רוהן') ז. *quadroon*.

quar'ter-pace *n.* (קהוואהר'-טער-פיים) א קליינע ווינקעל=פלאטפארמע אויף א טרעפ אין דעם ארט, וואו די טרעפ פערבויגען זיך.

quar'ter-parti'tion *n.* (קהוואהר'-טער-פאר-טיש'-אן) א ווענטעל פון ווערטיקאל=שטעהענדע שטעקענס אדער סלופעס. ז. *quartering*.

quar'ter-point *n.* (קהוואהר'-טער-פאינט) א פיערטעל פון א קאמפאס=שטריך [א פיערטעל פון דער דיסטאנץ צווישען צוויי פונקטען פון א קאמפאס, וואס דאס איז אונגעפעהר $2\frac{43}{60}$ גראד].

quar'ter-round *n.* (קהוואהר'-טער-ראונד) ז. *ovolo*.

quar'ters *n.* (קהוואהר'-טערז) קווארטיר; לאגער. ז. *quarter*.

quar'ter-sec'tion *n.* (קהוואהר'-טער-סעק'-שאן) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטיק לאנד פון 160 אקער.

quar'ter-ses'sions *n.* (קהוואהר'-טער-סעש'-אנז) אן ענגלישעס געריכט וואס האלט דריי=מאנאטליכע אסיפות.

quar'ter-staff *n.* (קהוואהר'-טער-סטעף) א קורצעס דיקעס שטעקעל אדער א דיבינקע וואס פלעגט פארצייטען בענוצט ווערען אין ענגלאנד אלס וואפע.

quar'ter-wind *n.* (קהוואהר'-טער-ווינד) א ווינד אויף'ן ים וואס בלאזט אויף דעם אויבערשטען דעק פון א שיף צווישען דעם מיטעלען און הינטערשטען מאסט.

quartet' *n.* (קהוואהר-טעט') א קווארטעט; א מוזיקאליש שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אדער געזונגען פון פיער פערזאנען; א סטאנזא, א פערז פון פיער ציילען.

quartette' *n.* (קהוואהר-טעט') ז. *quartet*.

quartet'to *n.* (קהוואהר-טעט'-או) ז. *quartet*.

quar'tile *n.* (קהוואהר'-טיל) אין אסטראלאגיע — די לאגע פון צוויי אדער עטליכע פלאנעטען, ווען זיי זיינען דערווייטערט איינע פון די אנדערע אויף 90 גראד.

quar'to *n. and a.* (קהוואהר'-טאו) קווארטא=פארמאט, פיערטעל=פארמאט [פון א בוך]; פון קווארטא=פארמאט.

Quartodec'iman *n. and a.* (קהוואהר-טא-דעס'-אי-מען) איינער פון א פארצייטיגער קריסטליכער סעקטע, וואס פלעגט פייערען פאסכא אין דער צייט פון אידישען פסח; וואס איז שייך צו דיזער סעקטע.

quartz *n.* (קהוואהרטס) קווארץ אדער גלאז=שטיין [א מינעראל וואס איז אין ריינעם צושטאנד דורכזיכטיג ווי גלאז. קווארץ איז דער וויכטיגסטער בעשטאנדטייל פון פעלזען].

quartz'-crush'er *n.* (קהוואהרטס'-

קראש'-ער) א מאשין צו פולווערייזירען [צורייבען אין פולווער] קווארץ.
ז. *quartz*

quartzif'erous *a.* (קהוואהרט-סיפ'-ע-ראס) וואס בעשטעהט פון קווארץ; וואס ענטהאלט קווארץ. ז. *quartz*

quartz'ite *n.* (קהוואהרטס'-איט) דער קווארציט, דער קווארץ־פעלז [א פעלז וואס בעשטעהט הויפּטזעכליך פון קווארץ].

quartzit'ic *a.* (קהוואהרטס-איט'-איק) וואס איז שייך צו קווארציט.
ז. *quartzite*

quartz'ose *a.* (קהוואהרטס'-אוס) וואס ענטהאלט קווארץ. ז. *quartz*

quartz'-rock *n.* (קהוואהרטס'-ראק) דער קווארץ־פעלז [א פעלז, וואס ענטהאלט אין זיך פיעל קווארץ].

quartz'y *a.* (קהוואהרטס'-אי) קווארציג, פון קווארץ; קווארץ־ארטיג, ווי קווארץ.
ז. *quartz*

quash *v.* (קהוואש) קוועטשען, צודריקען; צושמעטערען; אונטערדריקען; פערניכטען, מאכען צו גארנישט, בטל מאכען; זיך טרייסלען; ווערען געבויטשעט [ווי א פליסיגקייט].

quash'ey *n.* (קהוואש'-אי) ז. *pumpkin*

qua'si *c. and adv.* (קהוויי'-סאי) אזוי ווי; אין א געוויסען זינען; ביז א געוויסען גראד; פאסט, כמעט; כלומר'שט.
In some matters the mayor exercises a quasi-judicial function.

qua'si con'tract (קהוויי'-סאי קאנ'-טרעקט) א פערפליכטונג וואס ווערט ארויפגעלעגט פון געזעץ געגען איינעמס ווילען, כאטש עס איז ניט אבגעמאכט דורך א קאנטראקט [ווי למשל, די פערפליכטונג צו צאהלען א ווייב'ס חובות].

Quasimo'do *n.* (קהוועס-אי-מאו'-דאו)
ז. *Low Sunday*

quassa'tion *n.* (קהווע-סיי'-שאן) דאס טרייסלען, דאס ציטערען, דאס שאקלען.

Quas'sia *n.* (קהוועש'-יא) דער מין קוואסיא־בוימער [א מין קוסטעס אדער בוימלעך פון די הייסע לענדער פון אמעריקא מיט זעהר א ביטערען האלץ. זייער ביטערער ווארצעל ווערט אפט גענוצט אין מעדיצין].

Quassia

quas'sin *n.* (קהוועס'-אין) [דער ביטערער שטאף וואס ענטהאלט זיך אין א קוואסיא־בוים]. ז. *Quassia*

quas'site *n.* (קהוועס'-איט)
ז. *quassin*

qua'ter-cous'in *n.* (קיי'-טער-קאז'ן) א שוועסטערקינד פון פיערטען גליעד.

qua'tern *a.* (קהוויי'-טערן) וואס בעשטעהט פון פיער.

quater'nary *a. and n.* (קהווע-טויר'-נע-רי) פיעריג, וואס בעשטעהט פון פיער; א גרופּע פון פיער זאכען.

Quater'nary *n.* (קהווע-טויר'-נע-רי) אין געאלאגיע — די קוואטערנער־צייט, די עפּאכע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד צווישען דער טערטיער־צייט און אונזער צייט. די חיות און פלאנצען פון דער קוואטערנער צייט זיינען שוין עהנליך צו אונזערע, כאטש עס האבען נאך דעמאלט עקזיסטירט פיעל אויסגעשטארבענע מינים, ווי מאמאנטען, מאסטאדאנטען א. ד. ג.

quater'nate *a.* (קהווע-טויר'-נייט) וואס בעשטעהט פון פיער.

quater'nion *n. and v.* (קהווע-טויר'-ני-אן) פיער; א גאנג פון פיער; א ווארט פון פיער זילבען; צוטיילען צו פיער.

quater'nity *n.* (קהווע-טויר'-ני-טי) דאס זיין פיער אין צאהל; א גרופּע פון פיער.

quator'zain *n.* (קע-טאהר'-זיין) א פּאעמע פון פיערצעהן שורות.

quatorze' *n.* (קע-טאהרז') אין א געוויסען קארטען־שפּיעל — דאס האלטען אין האנד פיער טייז, פיער קעניגע א. ד. ג., ווייל אזעלכע פיער קארטען גיבען דעם שפּיעלער 14 אויגען.

quat'rain *n.* (קהוואט'-ריין) א פּאעטישער פערז פון פיער שורות, וואו די ערשטע שורה גראמט זיך מיט דער דריטער און די צווייטע מיט דער פיערטער.

quat'refoil *n.* (קעט'-ער-פאיל) דאס פיער־בלאט [א בלאט וואס בעשטעהט פון פיער בלעטלעך]; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון א פיער־בלאט.

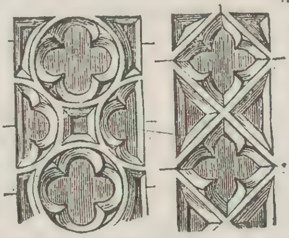

Quatrefoils

quattri'no *n.* (קהווא-טרי'-נא) אן איטאליענישע מטבע [האט דעם ווערטה פון א האלבען אמעריקאנער סענט].

quattrocen'tist *n.* (קהוואט-רא-טשענ'-טיסט) אן איטאליענישער קינסטלער פון 15טען יאהרהונדערט. ז. *quattrocento*

quattrocen'to *n. and a.* (קהוואט-רא-טשענ'-טא) דער 15טער יאהרהונדערט [אלס א בעזונדערע עפּאכע אין דער איטאליענישער קונסט און ליטעראטור]; וואס איז שייך צום 15טען יאהרהונדערט; פון דעם סטיל פון 15טען יאהרהונדערט.

quat'uor *n.* (קהוואט'-יו-אהר) אין מוזיק — א קווארטעט, א מוזיקאלישע שטיק, וואס ווערט געשפּיעלט מיט פיער אינסטרומענטען.

quaught *v.* (קהוואהכט) טרינקען, זויפען, שכור'ען.

qua'ver *v. and n.* (קהוויי'-ווער) ציטערען; רעדען מיט א ציטערענדער שטימע; טרילערען, זינגען מיט טרעלען; דאס ציטערען, דאס טרייסלען; א טרעל; אן אכטעל־נאטע [אין מוזיק].

qua'verer *n.* (קהוויי'-ווער-ער) איינער וואס טרילערט אדער טרעלט; א פויגעל וואס זינגט מיט טרעלען.

qua'veringly *adv.* (קהוויי'-ווער-אינג-לי) אין א ציטערענדער שטימע; דורך טרעלען.

qua'very *a.* (קהוויי'-ווער-אי) ציטערענד, טרייסלענד; שאקלענדיג.

quay *n. and v.* (קי) א געפלאסטערטער האפען פאר שיפען צום אנלאדען אדער אויסלאדען; בויען א לאדונגס־ארט פאר שיפען.

quay'age *n.* (קי'-עדזש) אבצאהל פאר בענוצען דעם לאדונגס־האפען; שטייערען פאר פערריכטען א לאדונגס־האפען.

queach *n.* (קהוויעטש) אן ארט, וואס איז בעוואקסען מיט געדיכטע שטעכיגע קוסטעס.

quea'chy *a.* (קהוויע'-טשי) וואס איז ווייך און זינקט אונטער די פיס, ווי א זומפּיגער ארט.

quean *n.* (קהוויען) א פרויענצימער; א נקבה; אן אויסגעלאסענע פרוי.

quea'sily *adv.* (קהוויע'-זי-לי) חלשות'דיג; מיט איבעל, מיט עקעל.

quea'siness *n.* (קהוויע'-זי-נעס) עקעל, עקעלהאפטיגקייט; איבעלקייט; חלשות, ניט־גוטקייט צום ברעכען.

quea'sy *a.* (קהוויע'-זי) וואס פיהלט איבעלקייט אדער ניט־גוטקייט; גענייגט צו ברעכען; איבערקלייבעריש; וואס איז שווער צופריעדענצושטעלען; דעליקאט, עדעל; וואס פאדערט א פארזיכטיגע און צארטע בעהאנדלונג.

queen *n. and v.* (קהוויען) די קעניגין, די הערשערין; די מלכה, די דאמע [אין קארטען־שפּיעל]; די קעניגין [אין שאך־שפּיעל]; די ביענען־קעניגין; שפּיעלען די ראלע פון א קעניגין; אין שאך־שפּיעל — מאכען א קעניגין פון א פּעשקע.

Queen Anne style (קהוויען ען סטאיל) דער סטיל פון ארכיטעקטור וואס האט געהערשט אין ענגלאנד אין אנהויב פון 18טען יאהרהונדערט.

queen'-ap'ple *n.* (קהוויענ'-עפּ'ל) א ראנעט [א זארט זומער־עפּעל].

queen bee (קהוויען ביע) די ביענען־קעניגין.

queen clo'ser (קהוויען קלאו'-זער) ביי מויערער — א האלבער אדער פיערטעל ציעגעל, וועלכער פערענדיגט א שורה פון ציעגעל אין א געמויערטער וואנד.

queen con'sort (קהוויען קאנ'-סאהרט) די פרוי פון א קעניג [אין געגענזאץ צו א קעניגין, וועלכע הערשט אליין].

queen'craft *n.* (קהוויענ'-קרעפט) די רעגיערונג אדער די קונסט צו רעגיערען פון א קעניגין.

queen dow'ager (קהוויען דאו'-ע-דזשער) די אלמנה פון א קעניג.

queen'fish *n.* (קהוויענ'-פיש) א קליינער עסבארער פיש ארום די פאסיפישע ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

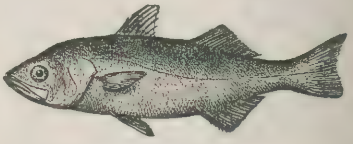

Queenfish

queen'hood *n.* (קהוויענ'-הוד) די לאגע אדער די ווירדע פון א קעניגין.

quee'ning *n.* (קהוויע'-נינג) א געוויסער זארט עפּעל

queen it (קהוויען איט) הערשען, בעל־הבית'עווען; שפּיעלען די ראלע פון א בעל־הבית'טע.

queen'like *a.* (קהוויענ'-לאיק) ווי א קעניגין.

queen'liness *n.* (קהוויענ'-לי-נעס) דאס

זיין ווי א קעניגין; דאס בענעהמען זיך ווי א קעניגין.

queen'ly *a. and adv.* (קהוויענ'-לי) ווי א קעניגין; ווי עס פאסט פאר א קעניגין; מעשה קעניגין.

queen'-moth'er *n.* (קהוויענ'-מאטה'-ער) א קעניגין אן אלמנה, וועלכע איז די מוטער פון הערשענדען קעניג.

queen' - of - the - mead'ows *n.* (קהוויענ'-אוו-טהי-מעד'-אוז) די וויעזען=קעניגין [א הויך גראז מיט פעדערען=עהנליכע בלעטער און מיט קליינע געלב=ווייסע בליהונגען].

queen'-post *n.* (קהוויענ'-פאוסט) איינער פון די ווערטיקאל=שטעהענדע סלופעס, וועלכע האלטען אונטער די קראקוועס פון א דאך.

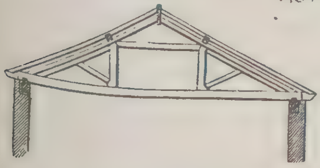

Queen-post Roof

queen'ship *n.* (קהוויענ'-שיפ) דער ראנג אדער ווירדע פון א קעניגין.

queen's'-met'al *n.* (קהוויענז'-מעט'-על) דאס ווייס=מעטאל [א לעגירונג אדער צוזאמענשמעלצונג פון עטליכע מעטאלען, וואו דער הויפט עלעמענט איז ציין].

queen'-stitch *n.* (קהוויענ'-סטיטש) אן ארט שפיצען אדער קרוזשעווע.

queen's'-ware *n.* (קהוויענז'-הוועהר) טעפער=וואארע אדער ווערזשוואוד פון העל=געלבען קאליר. ז. *Wedgwood ware*

queer *a., n. and v.* (קהוויער) זאנדערבאר, וואונדערליך, מאדנע; צודרעהט, משוגע'וואטע; פון א צווייפעלהאפטען כאראקטער, פערדעכטיג; ניט עכט, פאלש; פאלשעס געלד; לעכערליך מאכען, אבלאכען, אבשפאטען.

queer'er *n.* (קהוויער'-ער) אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

queer'ly *adv.* (קהוויער'-לי) אויף א זאנדערבארער, מאדנער ארט.

queer'ness *n.* (קהוויער'-נעס) זאנדערבארקייט, וואונדערליכקייט, מאדנעקייט.

quell *v.* (קהוועל) אונטערדריקען, שטיל מאכען; איינשטילען; בערוהיגען.

quell'er *n.* (קהוועל'-ער) אן אונטערדריקער; א טויט=שלעגער.

quelque'chose *n.* (קעלק'-שאוז) א בי=סעלע, א קלייניגקייט; עטוואס.

quench *v.* (קהוועגטש) לעשען [א איינפייער אדער דעם דארשט]; שטילען [א לײדענשאפט]; ארײנלעגען אין וואסער [אן אבגעברענטע אייזען]; פערלאשען ווערען; אויסגעהן; קאלט צו עפעס; פערלירען דעם חשק.

quen'chable *a.* (קהוועג'-טשעבל) וואס קען איינגעלאשען אדער איינגעשטילט ווערען.

quen'cher *n.* (קהוועג'-טשער) דער אדער דאס וואס לעשט איין; אן איינשטילער.

quen'ching *n.* (קהוועג'-טשינג) דאס איינלעשען; דאס פערלאשען ווערען; אין מעטאל=גיסערייען — א מעטאדע צו מאכען אז צושמאלצענער מעטאל זאל זיך בעדעקען ווי מיט א הארטער קארע.

quench'less *a.* (קהוועגטש'-לעס) אונאויסלעשליך; אונלעשבאר, אונשטילבאר, וואס קען ניט געשטילט ווערען.

quench'lessly *adv.* (קהוועגטש'-לעס-לי) אויף אן אונלעשבארען שטייגער; ניט איינצושטילען.

quench'lessness *n.* (קהוועגטש'-לעס-נעס) דאס ניט קענען איינגעלאשען אדער איינגעשטילט ווערען.

quer'cine *a.* (קהוואיר'-סין) וואס איז שייך צו אייכען אדער אייכען=בוימער [דעמבעס].

quer'citron *n.* (קהוואיר'-סיט-ראן) דער שווארצער אייכען=בוים אדער דעמב [אן אמעריקאנער בוים]; די קארע פון אזא דעמב.

querciv'orous *a.* (קהוואיר-סיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך פון אן אייכען=בוים אדער דעמב [ווענען געוויסע אינזעקטען].

Quer'cus *n.* (קהוואיר'-קאס) דער מין אייכען=בוימער [דעמבעס].

Quercus

que'rent *n.* (קהווי'-רענט) אן אנקלאגער, איינער וואס קלאגט אן דעם אנדערען אין געריכט.

querimo'nious *a.* (קהווער-אי-מאו'-ני-אס) וואס בעקלאגט זיך; קלעגליך.

querimo'niously *adv.* (קהווער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף אן אנקלאגענדען שטייגער; מיט אן אנקלאגע.

querimo'niousness *n.* (קהווער-אי-מאו'-ני-אס-נעס) דאס בעקלאגען זיך.

que'rist *n.* (קהווי'-ריסט) א פרעגער, אן אנפרעגער, אן אויספרעגער; א מקשן.

querk *v.* (קהוואירק) זיך שטיקען, זיך ווארגען.

querl *v. and n.* (קהוואירל) וויקלען, אנוויקלען, קייקלען, ארומדרעהען; א קנויל, א צונויפגעקייקעלטע זאך.

quern *n. and v.* (קהוואירן) א האנד=מיהלכעל [צו מאהלען פעפער א. ד. ג.]; א שטיין, אויף וועלכען מען פלעגט אמאל מאהלען קארן מיט דער האנד; מאהלען.

quern'-stone *n.* (קהוואירנ'-סטאון) א מיהל=שטיין.

quer'quedule *n.* (קהוואיר'-קהווי-דיול) א מין קאטשקע אדער ענטעל.

querula'tion *n.* (קהווער-או-ליי'-שאן) א קלאגע, אן אויסגעדריקטע אונצופריעדענהייט.

quer'ulous *a.* (קהווער'-או-לאס) קלעגליך, קלאגענד, יאמערענד.

quer'ulously *adv.* (קהווער'-או-לאס-לי) קלעגליך, יאמערענדיג, קלאגענדיג; אויף א קלאגענדען שטייגער.

quer'ulousness *n.* (קהווער'-או-לאס-נעס) קלעגליכקייט; א קלאגעדיגע נאטור.

que'ry *v. and n.* (קהווי'-רי) פרעגען; שטעלען פראגען; פארשען, אונטערזוכען; א פראגע; א גענויע אונטערזוכונג.

quest *n. and v.* (קהוועסט) דאס זוכען, אונטערזוכונג, נאכזוכונג; א גרופע פון אויסזוכער אדער נאכפארשער; אן אונטערזוכונג; א פערלאנג; א בקשה; א יורי, געריכטס=געשווארענע צו אונטערזוכען א געוויסע זאך; זוכען, נאכשפירען, אונטערזוכען; בעטען; בעטלען; אנהויבען בילען [ווענען א יאגד=הונד בעת ער דערשפירט דאס רויב].

ques'ter *n.* (קהוועס'-טער) א זוכער, א נאכפארשער, א נאכשפירער; א הונד וואס ווערט בענוצט אין נאכשפירען דאס רויב אויף דער יאגד.

quest'ful *a.* (קהוועסט'-פול) זוכענד, נאכשפירענד, נאכפארשענד.

ques'tion *n. and v.* (קהוועס'-טשאן) א פראגע; א קשיה; א צווייפעל, א ספק; אן אונטערזוכונג; אן אויפגאבע צו ענטשיידען; פרעגען; שטעלען פראגען; צווייפלען.

ques'tionable *a.* (קהוועס'-טשאן-עבל) אונגעוויס, צווייפעלהאפט.

The truth of the story is **questionable.**

ques'tionableness *n.* (קהוועס'-טשאן-עבל-נעס) צווייפעלהאפטיגקייט, אונגעוויסהייט.

ques'tionably *adv.* (קהוועס'-טשאן-ע-בלי) אויף אן אונגעוויסען, צווייפעלהאפטען שטייגער.

ques'tionary *a. and n.* (קהוועס'-טשאן-ע-רי) וואס שטעלט פראגען; וואס אונטערזוכט; איינער וואס רייזט ארום פון ארט צו ארט און פערקויפט קמיעות, לחשים און מחילה=צעטלען; א פראגע=ליסטע פאר סטאטיסטישע אונטערזוכונגען.

ques'tion-book *n.* (קהוועס'-טשאן-בוק) א לעהר=בוך פאר שילער, וואו עס זיינען געדרוקט נור פראגען און די שילער דארפען אויף זיי ענטפערען.

ques'tioner *n.* (קהוועס'-טשאן-ער) א פרעגער, אן אויספרעגער, אן אונטערזוכער.

ques'tioning *n.* (קהוועס'-טשאן-אינג) דאס נאכפארשען; אן אונטערזוכונג; צווייפעל; ספק; חשד.

ques'tioningly *adv.* (קהוועס'-טשאן-אינג-לי) דורך אויספרעגען; דורך נאכפראגען; מעשה אויספרעגער.

ques'tionist *n.* (קהוועס'-טשאן-איסט) אן אויספרעגער, אן אונטערזוכער; איינער וואס שטעלט פראגען, א מקשן; א צווייפלער, א בעל=ספק; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — א סטודענט, וועלכער איז שוין אבגעוועזן דריי יאהר אין אוניווערזיטעט און ווערט א קאנדידאט אויף א געוויסען אוניווערזיטעטס=טיטול.

ques'tionless *a. and adv.* (קהוועס'-טשאן-לעס) אהן צווייפעל, אהן א פראגע, געוויס.

ques'tion-mark *n.* (קהוועס'-טשאן-מארק) א פראגע=צייכען.

questionnaire' *n.* (קעס-טיא-נעהר') א ליסטע פון פראגען איבער א געוויסען פונקט אדער געגענשטאנד, וואס ווערט צוטיילט צווישען פיעל מענשען, און די ענטפערס אויף דיעזע פראגען דיענען אלס מאטעריאל פאר סטאטיסטישע אונטערזוכונגען.

ques'tion of fact (קהוועס'-טשאן אוו פעקט) א פראגע פון פאקט אדער פון דער ווירקליכקייט פון דער זאך, אין געגענ=

זאָגן צו אַ פראַגע פון רעכט אָדער געזעץ
[ווי למשל, די פראַגע: צי זיינען
די ווערטער געזאַגט געוואָ=
רען? איז אַ פראַגע פון פאַקט; און
די פראַגע: צי זיינען די ארויס=
געזאַגטע ווערטער בינדענד?
איז אַ פראַגע פון געזעץ].

ques'tion of or'der (קהוועס'-טשאַן
אָוו אָהר'-דער) אַ פראַגע וואָס ווערט גע=
שטעלט דעם פאָרזיצענדען פון אַ געזעצ=
געבערישער פערזאַמלונג אויב דער פונקט
וואָס ווערט פערהאַנדעלט איז גערעכטמע=
סיג לויט די רעגעלען פון דער פערזאַמלונג
אָדער לויט דער קאָנסטיטוציאָן פון דער
אָרגאַניזאַציאָן.

ques'tor *n.* (קהוועס'-טאָר) אין אַלטען
רוים — דער קוועסטאָר, דער הויפּט שאַץ=
מייסטער אָדער קאַזנאַטשיי פון דער
מלוכה; אַ שאַץ=מייסטער.

ques'torship *n.* (קהוועס'-טאָר-שיפּ)
אין אַלטען רוים — דאָס אַמט פון קוועס=
טאָר אָדער שאַץ=מייסטער.

ques'tus *n.* (קהוועס'-טאַס) אין יוריס=
פּרודענץ — לאַנד וואָס איז ערוואָרבען
געוואָרען ניט דורך ירושה, נאָר דורך איי=
גענער פּראַצע.

queue *n. and v.* (קיו) אַן עק; אַ צאָפּ;
מענשען וואָס וואַרטען אין רייה [אָטשע=
רעד]; דאָס שטיקעל האָלץ אין דער פאָרם
פון אַ דריי=עק, צו וועלכען עס זיינען צו=
געבונדען די סטרונעס פון אַ פידעל אָדער
אַנדער שטרייך=אינסטרומענט; אין מו=
זיקאַלישע נאָטען — דאָס עקעלע וואָס
ווערט צוגעגעבען צום פונקט פון אַ נאָטע;
פערבינדען אָדער פערפלעכטען [די האָר]
ווי אַ צאָפּ.

quib'ble *n. and v.* (קהוויבל) אַ דריי=
דעל, אַ שפּיצעל, אַ חכמה; אַ וויצעל, אַ
וואָרט=שפּיעל; שפּיעלען מיט ווערטער,
מאַכען וויצען מיט ווערטער; זיך ארויס=
דרעהען דורך אַ שפּיצעל אָדער וואָרט=
שפּיעל.

quib'bler *n.* (קהוויב'-לער) אַ וואָרט=
שפּיעלער, אַ וואָרט=וויצלער; איינער וואָס
דרעהט זיך ארוים מיט אַ שפּיצעל אָדער
ווערטעל.

quib'bling *n.* (קהוויב'-לינג) אַ וואָרט=
שפּיעל; אַ וויץ.

quib'blingly *adv.* (קהוויב'-לינג-לי)
אויסדרעהענדיג זיך מיט אַ חכמה אָדער
וואָרט=שפּיעל.

quick *a., adv. and n.* (קהוויק) לעבע=
דיג, לעבהאַפט, פייערדיג; שוואַנגער [אין
די העכערע מאָנאַטען]; שנעל, פלינק;
באַלד, גלייך; דאָס לעבעדיגע, עמפּפינד=
ליכע פלייש פון קערפּער; אַ פּאַרקאַן פון
לעבעדיגע וואַקסענדע פלאַנצען.

quick'-ac'tion *a.* (קהוויק'-עק'-שאַן)
שנעל=ווירקענד.

This revolver is of the **quick-action** type.

quick'-beam *n.* (קהוויק'-ביעם) דער
ווילדער יאַסען [אַזאַ בוים].
ז. *mountain-ash*

quick'-birth *n.* (קהוויק'-בוירטה) דאָס
געבעהרען אַ לעבעדיג קינד.

quick'-born *a.* (קהוויק'-באָהרן) וואָס
איז געבאָרען געוואָרען לעבעדיג.

quick'en *v. and n.* (קהוויקן) בעלעבען,
מאַכען לעבעדיג אָדער פריש; אַנטרייבען;
פערגיכען, איילען; ווערען לעבעדיג; ווע=
רען לעבהאַפט; זיין אין די חדשים פון
שוואַנגערשאַפט, ווען דאָס קינד הויבט זיך
אָן פיהלען אין בויך; דער ווילדער יאַ=
סען [אַזאַ בוים. ז. *mountain-ash*].

quick'ener *n.* (קהוויק'נ-ער) איינער
וואָס מאַכט לעבעדיג, איינער וואָס בע=
לעבט; אַן אַנטרייבער, אַ פערשנעלערער.

quick'ening *n.* (קהוויק'נ-אינג) דאָס בע=
לעבען; שוואַנגערשאַפט אין די מאָנאַטען,
ווען דאָס קינד פיהלט זיך בעלעבט אין
בויך.

quick'-eyed *a.* (קהוויק'-איד) מיט אַ
שאַרפער ראיה; שאַרפזיכטיג.

quick'-goods *n.* (קהוויק'-גודז) פיה;
הויז=טהיערע.

quick'lime *n.* (קהוויק'-לאַים) איבער=
געברענטער, נאָר ניט געלאָשענער קאַלך.

quick'ly *adv.* (קהוויק'-לי) אויף אַ לעב=
האַפטיגער אַרט; שנעל, באַלד.

quick'-march *n.* (קהוויק'-מאַרטש)
ז. *quickstep*

quick'ness *n.* (קהוויק'-נעס) לעבהאַפ=
טיגקייט; געשווינדקייט; שנעלקייט;
שאַרפקייט.

quick'sand *n.* (קהוויק'-סענד) זינק=
זאַמד [זאַמד וואָס זינקט אונטער די
פיס].

quick'sandy *a.* (קהוויק'-סענ-די) וואָס
ענטהאַלט מאַסען זינק=זאַמד.
ז. *quicksand*

quick'-scen'ted *a.* (קהוויק'-סענ'-טעד)
וואָס האָט אַ שאַרפען חוש=הריח.

quick'set *n., a. and v.* (קהוויק'-סעט)
אַ לעבעדיגע פלאַנצע וואָס דיענט אַלס
צאַם אָדער פּאַרקאַן; ארומגעצאַמט מיט
לעבעדיגע פלאַנצען; ארומצאַמען מיט לע=
בעדיגע פלאַנצען.

quick'-sigh'ted *a.* (קהוויק'-סאַי'-טעד)
שאַרפזיכטיג.

quick'-sigh'tedness *n.* (קהוויק'-סאַי'-
טעד-נעס) שאַרפזיכטיגקייט.

quick'silver *n. and v.* (קהוויק'-סיל-
ווער) קוועק=זילבער; איבערציהען מיט
קוועק=זילבער.

quick'silvered *a.* (קהוויק'-סיל-ווערד)
בעדעקט מיט קוועק=זילבער.

quick'step *n.* (קהוויק'-סטעפּ) דער
שנעל=שריט=מאַרש [אַ מוזיקאַלישער מאַרש
געשריבען לויט דעם שנעלען טאַקט פון
דעם גאַנג פון מיליטער]; אַ מיליטערי=
שער שנעל=מאַרש.

quick'-tem'pered *a.* (קהוויק'-טעמ'-
פּערד) היציג; וואָס ווערט שנעל אויפ=
געבראַכט אָדער אויפגערעגט.

quick'-wit'ted *a.* (קהוויק'-הוויט'-עד)
שאַרפזיניג; וואָס האָט אַ שנעלע תפיסה.

quick'-wit'tedness *n.* (קהוויק'-
הוויט'-עד-נעס) שאַרפזיניגקייט; דאָס
האָבען אַ שנעלע תפיסה.

quick'-work *n.* (קהוויק'-הוואָירק) דער
טייל פון שיפס=קערפּער וואָס געפינט זיך
אונטער'ן וואַסער.

quid *n. and v.* (קהוויד) אַ שטיקעל קיי=
טאַבאַק וואָס ווערט אריינגענומען מיט איין
מאָל אין מויל; דער עצם, די נאַטור פון
עפּעס; ארויסוואַרפען איבערגעקייטע
שפּייז פון מויל [וועגען אַ פערד].

quid'dany *n.* (קהוויד'-ע-ני) איינגע=
מאַכטס פון קוויטע [אַ מין פּרוכט. ז.
quince] מיט צוקער.

quid'dative *a.* (קהוויד'-ע-טיוו) ווע=
זענטליך, וויכטיג; וואָס ענטהאַלט דעם
עיקר אָדער דעם עסענץ [פון אַ זאַך].

quid'dit *n.* (קהוויד'-איט) צווייד{ייטיג=
קייט; דאָס רעדען אַזוי, אַז מען זאָל עס
קענען פערשטעהן אַזוי אי אַנדערש.

quid'ditative *a.* (קהוויד'-אי-טע-טיוו)
ז. *quiddative*

quid'dity *n.* (קהוויד'-אי-טי) אין דער
סכאָלאַסטישער פילאָזאָפיע — דאָס וואָס
אונטערשיידעט איין זאַך פון די אַנדערע
זאַכען און מאַכט זי פאַר דאָס וואָס זי איז
און ניט אַנדערש; דער עיקר, דער תמצית,
די טבע פון דער זאַך; אַ פלפול, אַ דריי=
דעל, אַ צוטשעפּעניש צו אַ וואָרט, צו
אַן אויסדרוק א. ד. ג.

quid'dle *v. and n.* (קהווידל) זיך אָב=
געבען מיט פּוסטע זאַכען; בעציהען זיך
צו עפּעס לייכטזיניג אָדער איבערפלעכ=
ליך; זיין אַ פּוסטער צייט=פערטרייבער;
איינער וואָס גיט זיך אָב מיט פּוסטע זאַ=
כען.

quid'dler *n.* (קהוויד'-לער) איינער וואָס
גיט זיך אָב מיט פּוסטע זאַכען אָדער בע=
ציהט זיך לייכטזיניג צו עפּעס.

quid'nunc *n.* (קהוויד'-נאַנק) איינער
וואָס האָט ליעב צו הערען און דערצעה=
לען נייעס; איינער וואָס ווייסט אָדער
זאָגט אַז ער ווייסט אַלע נייעסען.

quid pro quo (קהוויד פּראָו קהוואָו)
עטוואָס פאַר עטוואָס; גלייכעס מיט גליי=
כען בעצאָהלט; עטוואָס גלייכווערטיגעס
אַלס ענטגעלטונג.

The agreement could not last since there was no **quid pro quo** in the contract.

quiesce' *v.* (קהוואַי-עס') רוהען, זיין
שטיל; ווערען שטיל; ווערען שטום, פער=
לירען דעם קלאַנג [וועגען אַ בוכשטאַב
אין אַ וואָרט].

quies'cence *n.* (קהוואַי-עס'-ענס) רוה,
שטילקייט; אונבעוועגליכקייט; אונטהע=
טיגקייט; אין פילאָלאָגיע — די שטומ=
קייט אָדער דאָס ניט הערען זיך פון אַ
בוכשטאַב אין אַ וואָרט.

quies'cent *a. and n.* (קהוואַי-עס'-
ענט) רוהענד, שטיל; שטום; וואָס האָט
ניט קיין קלאַנג [וועגען אַ בוכשטאַב אין
אַ וואָרט]; אַ שטומער בוכשטאַב.

quies'cently *adv.* (קהוואַי-עס'-ענט-
לי) מיט רוהיגקייט; אויף אַ שטילער
אונבעוועגליכער אַרט.

qui'et *a., n. and v.* (קהוואַי'-עט) 1. רו=
היג, שטיל; פריעדליך; רוה, רוהיגקייט;
פריעדען; 2. בערוהיגען; שטילען; שטיל
ווערען.

1. We spent a **quiet** day in the woods.
2. The doctor prescribed a remedy to **quiet** the patient.

qui'eter *n.* (קהוואַי'-עט-ער) דער אָדער
דאָס וואָס בערוהיגט; אַ בערוהיגונגס=מי=
טעל, אַ שטילונגס=מיטעל.

qui'etism *n.* (קהוואַי'-עט-איזם) קוויע=
טיזם, געמיטהס=רוה [די לעהרען און
פּרינציפּען פון אַ מיסטישער סעקטע פון
17טען יאָהרהונדערט, וועלכע האָט געפּרע=
דיגט, אַז דער מענש זאָל זיך איבערגע=
בען צו אַ פאָלשטענדיגער גייסטיגער רוה
און אין דיעזער רוה זאָל זיין נשמה זיך
איבערגעבען צו אַ שטילען און טיעפען
טראַכטען וועגען גאָט און געטליכקייט];
רוהיגקייט, פריעדליכקייט, געמיטהס=רו=
היגקייט.

qui'etist *n.* (קהוואַי'-עט-איסט) אַ קוויע=
טיסט, איינער וואָס זוכט רוהיגקייט און
פריעדליכקייט; איינער וואָס פּרעדיגט צו
האַלטען זיך רוהיג און ניט אָנפיהרען קיין
שום קאַמפּף.

Qui'etist *n.* (קהוואַי'-עט-איסט) אַ קווי=
עטיסט. ז. *quietism*

quietis'tic *a.* (קהוואַי-ע-טיס'-טיק)
קוויעטיסטיש, וואָס איז שייך צו קוויע=
טיזם אָדער צו די קוויעטיסטען. ז. *quietism*

qui'etive *n.* (קהוואַי'-עט-איוו) עפּעס
וואָס בערוהיגט אָדער שטילט איין.

qui'etize *v.* (קהוואי'–עט–איז) בערוהיגען, איינשטילען.

qui'etly *adv.* (קהוואי'–עט–לי) רוהיג, שטיל; אויף א רוהיגער, שטילער ארט.

qui'etness *n.* (קהוואי'–עט–נעס) רוהיגקייט, שטילקייט.

qui'etude *n.* (קהוואי'–ע–טיוד) רוה, שטילקייט.

quie'tus *n.* (קהוואי–אי'–טאס) 1. דאס איינשטילען אויף אייביג; 2. דאס ענדיגען אלע חשבונות; 3. דער טויט; די ענדע.

1. His friends put a **quietus** on his absurd schemes. 3. A single pistol shot put a **quietus** on his life.

quill *n. and v.* (קהוויל) א גענזענע פעדער; א פען; א שרייבער; שרייבפעדער פוסטער הארנדיגער שטאם פון א פעדער; איינער פון די שפיציגע הארנדיגע שטאכלען פון א שטאכעל=שוויין, אינגעל א. ד. ג.; א וועבער=שפולקע; א רונדער קנייטש אדער פאלט, א קרויז; דער צאפען פון א פאס; דאס קליינע ווייכע ביינדעל, מיט וועלכען א שפיעלער אויף א מאנדאלין אדער גיטארע קלאפט איבער די סטרונעס; אויסרייסען די דיקע פעדערען פון א גאנז, אינדיק א. ד. ג.; אויסלעגען אדער אויספרעסען רונדע פאלטען אויף טוך אדער צייג.

quill'-dri'ver *n.* (קהוויל'–דראי'–ווער) א שרייבער, א שמיערער.

quill'-dri'ving *n.* (קהוויל'–דראי'–ווינג) דאס ארבייטען מיט דער פען; דאס שרייבען.

quilled *a.* (קהווילד) וואס האט פעדערען; אין דער פארם פון א פעדער; אנגעקנייטשט, צונויפגעפאלטעוועט.

quill'-feath'er *n.* (קהוויל'–פעטה'–ער) א פליגעל=פעדער פון אן עוף.

quill'ing *n.* (קהוויל'–אינג) א שמאלער קרויז פון שפיצען [קרוזשעווע] אלס בעפוצונג [ווי פאר א קלייד א. ד. ג.].

quill'-work *n.* (קהוויל'–הוואירק) שטיקעריי=ארבייט מיט שטאכלען פון א שטאכעל=שוויין [ווי דאס ווערט געמאכט פון די אינדיאנער פון נארד=אמעריקא].

quilt *n. and v.* (קהווילט) א קאלדרע, א געשטעפטע דעקע; שטעפען ווי מען שטעפט א קאלדרע; דורכנעהען; שטאפען, אויסשטאפען.

quil'ter *n.* (קהוויל'–טער) איינער אדער עפעס וואס שטעפט צונויף שטיקער צייג [ווי מאכענדיג א קאלדרע].

quil'ting *n.* (קהוויל'–טינג) [א פיקע מין צייג]; דעקע=צייג [צייג פון וועלכער מען מאכט קאלדרעס]; דאס שטעפען א קאלדרע.

quina'rius *n.* (קהוואי–ניי'–רי–אס) א קווינאריוס, אן אלט=רוימישע זילבערנע מטבע, א העלפט פון א דינאריום אדער דינור [האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 8 אמעריקאנער סענט].

qui'nary *a. and n.* (קהוואי'–נע–רי) וואס בעשטעהט פון פינף; בעשטעהט פון פינף טיילען. עטוואס וואס בעשטעהט פון פינף

Quince

quince *n.* (קהווינס) די קוויטע [א מין געלע בארנע=ארטיגע פרוכט, פון וועלכער מען מאכט פרעגעלט איינגעמאכטס]; דער קוויטען=בוים.

quincen'tenary *a. and n.* (קהווין–סענ'–טע–נע–רי) וואס בעשטעהט פון פינף הונדערט; וואס איז שייך צו א פעריאדע פון פינף הונדערט יאהר; דאס וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פינף הונדערט; א פינף הונדערט יעהריגער יובילעאום.

quince'-tree *n.* (קהווינס'–טריע) דער קוויטען=בוים. ז. *quince*

quincun'cial *a.* (קהווין–קאנ'–שעל) אויסגעשטעלט אין פינף אדער אין פינפיגע רייהען; אויסגעשטעלט אין א קווינקונקס. ז. *quincunx*

quincun'cial or'der (קהווין–קאנ'–שעל אהר'–דער) די שרעגע פלאנצונג פון בוימער; די אויסשטעלונג פון פינף זאכען אין א פיער=עקיגער פארם [פיער אין יעדען ווינקעל פון פיער=עק און די פינפטע אין מיטען].

quin'cunx *n.* (קהווינ'–קאנקס) א קווינקונקס, א פאנאנדערשטעלונג פון פינף זאכען אין דער פארם פון א קוואדראט [פיער אין יעדען ווינקעל און די פינפטע אין מיטען ⁙]; דאס פלאנצען בוימער אין דער ⁙ פארם פון א קווינקונקס.

quindec'agon *n.* (קהווין–דעק'–ע–גאן) אין געאמעטריע — א פופצעהן=עקיגע פיגור, א פלאכע פיגור מיט פופצעהן זייטען און פופצעהן ווינקלען.

quin'ible *n.* (קהווינ'–איבל) אין מוזיק — אן אינטערוואל פון איין פינפטעל.

qui'nine *n.* (קהוואי'–נאין) כינין [א ביטערער פולווער אדער קריסטאלען, וואס מען בעקומט פון דער קארע פון כינין=בוים. ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

quink'-goose *n.* (קהווינק'–גוהס) ז. *brand-goose*

quinquagena'rian *a. and n.* (קהווין–קהווע–דזשע–ניי'–רי–ען) וואס איז אלט פופציג יאהר; א פערזאן אין עלטער צווישען פופציג און זעכציג יאהר.

quinquages'ima *n.* (קהווין–קהווע–דזשעס'–אי–מא) א צייט פון פופציג טעג.

Quinquages'ima Sun'day (קהווין–קהווע–דזשעס'–אי–מא סאנ'–דיי) דער זונטאג וואס איז דער פופציגסטער טאג פאר דעם קריסטליכען פסח [דער לעצטער זונטאג פאר דער פאסט=צייט].

quinquan'gular *a.* (קהווין–קהווענ'–גיו–לאר) וואס האט פינף ווינקלען.

quinque-an'gled *a.* (קהווין–קהווי–ענ'גלד) פינף=ווינקעלדיג.

quinquefo'liate *a.* (קהווין–קהווי–פאו'–לי–אייט) אין באטאניק — וואס האט פינף בלעטער.

quinquefo'liated *a.* (קהווין–קהווי–פאו'–לי–איי–טעד) ז. *quinquefoliate*

quinquefo'liolate *a.* (קהווין–קהווי–פאו'–לי–א–לייט) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון פינף בעזונדערע בלעטעלעך [ווענען דעם געבוי פון געוויסע בלעטער].

quinquelit'eral *a.* (קהווין–קהווי–ליט'–ע–רעל) וואס בעשטעהט פון פינף בוכשטאבען.

quinquen'niad *n.* (קהווין–קהוענ'–אי–עד) א פעריאדע פון פינף יאהר.

quinquen'nial *a. and n.* (קהווין–קהוענ'–אי–על) פינף=יעהריג; וואס טרעפט זיך איין מאל אין פינף יאהר; וואס דויערט פינף יאהר; א פעריאדע פון פינף יאהר; א פינף=יעהריגער יובילעאום אדער יום=טוב.

quinquen'nially *adv.* (קהווין–קהוענ'–אי–על–אי) איין מאל אין פינף יאהר; אין משך פון פינף יאהר.

quinquen'nium *n.* (קהווין–קהוענ'–אי–אם) א פעריאדע פון פינף יאהר.

quinquepar'tite *a.* (קהווין–קהווי – פאר'–טאיט) וואס איז איינגעטיילט אין פינף טיילען.

quin'quereme *n.* (קהווינ'–קהווי–רים) א שיף מיט פינף ציילען רודערערס ביי די אלטע גריכען און רוימער.

quin'quesect *v.* (קהווינ'–קהווי–סעקט) פאנאנדערשניידען אדער פאנאנדערהאקען אין פינף גלייכע טיילען.

quinquesec'tion *n.* (קהווין–קהווי–סעק'–שאן) דאס פאנאנדערשניידען אין פינף גלייכע טיילען.

quinquese'rial *a.* (קהווין–קהווי–סי'–רי–על) וואס איז איינגעארדנעט אין פינף סעריעס אדער ציילען.

quinquesyllab'ic *a.* (קהווין–קהווי–סי–לעב'–איק) פינף=זילביג, וואס האט פינף זילבען [ווענען געוויסע ווערטער].

quinquesyl'lable *n.* (קהווין–קהווי–סיל'–עבל) א ווארט פון פינף זילבען.

quin'quina *n.* (קינ'–קי–נא) די קארע פון כינין=בוים.

quin'quino *n.* (קינ'–קי–נאו) דער באלזאם=בוים פון פערו [דרום=אמעריקא].

quin'sy *n.* (קהווינ'–זי) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען [אין האלז].

quin'sy-ber'ry *n.* (קהווינ'–זי–בער'–אי) די שווארצע ווינפערלעך.

quint *n.* (קהווינט) א גאנג אדער סעריע פון פינף; די קווינטע [די דינסטע סטרונע פון א פידעל].

quin'tain *n.* (קהווינ'–טיין) א פיגור אדער זאך צום שטעכען מיט א פיקע א. ז. וו. [אלס איבונג פאר סאלדאטען]; דאס איבען זיך אין שטעכען מיט וואפען אין א פיגור.

quin'tal *n.* (קהווינ'–טעל) א געוויכט פון 100 פונט.

quin'tan *a. and n.* (קהווינ'–טען) וואס טרעפט יעדען פינפטען טאג; א פיבער וואס כאפט אן דעם מענשען יעדען פינפטען טאג.

quintes'sence *n.* (קהווין–טעס'–ענס) די קווינט=עסענץ, דער עיקר; דאס בעסטע, דאס וויכטיגסטע.

quintessen'tial *a.* (קהווין–טע–סענ'–שעל) וואס געהערט צום קווינט=עסענץ אדער צו דעם עיקר פון עפעס.

quintet' *n.* (קהווין–טעט') א קווינטעט [א שטיק מוזיק וואס ווערט אויסגעפיהרט פון פינף בעזונדערע שטימען אדער אינסטרומענטען; א קאמפאניע פון פינף זינגער אדער שפיעלער].

quintette' *n.* (קהווין–טעט') ז. *quintet*

quintet'to *n.* (קהווין–טעט'–או) ז. *quintet*

quin'tile *n.* (קהווינ'–טיל) דאס אויסזעהן פון שטערען ווען זיי זיינען איינע פון די אנדערע ווייט א פינפטעל טייל פון דעם זאדיאק, ד. ה. ווען זיי זיינען 72 גראד ווייט.

quintil'lion *n.* (קהווין–טיל'–יאן) א קווינטיליאן, א ביליאן ביליאנען [א צאהל וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 18 נולען].

quintroon' *n.* (קהווין–טרוהן') דער קווינטראן [א קינד פון א ווייסען, וואס האט געהייראט מיט א מולאטקע, וועלכע האט אין זיך א זעכצעהנטעל נעגרישעס בלוט].

quin'tuple *a. and v.* (קהווינ'-טיופל)
פינפפאכיג; מאכען אדער ווערען פינפ=
פאכיג.

quin'tuplet *n.* (קהווינ'-טיו-פלעט) א
גאנג אדער סעריע פון פינף.

quin'tuplets *n.* (קהווינ'-טיו-פלעטס)
א פינפטלינג [פינף קינדער וואס זיינען
געבארען געווארען מיט איין מאל].

quintu'plicate *v., a. and n.* -קהווינ)
טיו'-פלי-קייט) פערפינפפאכען, מאכען
פינפפאכיג; פערגרעסערען ביז פינף מאל;
וואס בעשטעהט פון א גאנג פון פינף;
איינע פון פינף זאכען, וועלכע זיינען
זעהר עהנליך איינע צו די אנדערע.

quintuplica'tion *n.* -קהווינ-טיו-פלי)
קיי'-שאן) דאס מאכען פינפפאכיג; דאס
פערגרעסערען אין פינף מאל.

quin'zain *n.* (קהווינ'-זיין) דער פיער=
צעהנטער טאג נאך א פעסט=טאג אדער
יום=טוב; א סטאנזא פון א געדיכט וואס
בעשטעהט פון פופצעהן צייל׳ען.

quin'zaine *n.* (קהווינ'-זיין)
ז. ***quinzain***

quip *n. and v.* (קהוויפ) א שטאך, א
שטאך=וויץ, א שטאך=ווארט; שטעכען מיט
רייד, בייסען מיט הלצות; רעדען מיט
סארקאזם.

quir'cal *n.* (קהוואיר'-קעל) א מין זיידען=
אפע. ז. ***marmoset***

quire *n. and v.* (קהוואיר) א כאר; דאס
ארט אין א קירך וואו דער כאר שטעהט;
א ליוועד פאפיער [24 בויגען]; זינגען
אין כאר; צונויפלעגען פאפיער אין לי=
ווערם.

quirita'tion *n.* (קהוויר-אי-טיי'-שאן)
א געשריי נאך הילף.

Quir'ite *n.* (קהוויר'-איט) א קוויריט,
איינער פון די קוויריטען [אזוי פלעגט
מען אמאל רופען די אלט=רוימישע ביר=
גער].

quirk *n. and v.* (קהוואירק) א פלעצ=
ליכע אבווייכונג פון דער ריכטונג;
א קעהר אן א זייט; אן אויסדרעהונג;
אן אויסדרעה, א תירוץ זיך אויסצודרע=
הען; אן איינפאל, א המצאה; א שארפער
וויץ, א שטאך=ווארט; א פלעצליכע אומ=
ווענדונג אין דער שטימונג, א שארפער
איבערגאנג פון איין שטימונג אין אן אנ=
דערער; א מוזיקאלישע ווריאציאן מיט
פלעצליכע איבערגאנגען פון איין טאן אין
אן אנדערען; אין ארכיטעקטור — א טיע=
פע איינשניידונג אדער איינקארבונג; פלוצ=
לונג ענדערען [די שטימונג, ריכטונג א. ז.
וו.]; זיין אונרעגעלמעסיג; טיעף איינ=
שניידען.

quirk mol'ding -קהוואירק מאול')
דינג) א געזימס אדער קארניז וואס
ווערט פארמירט אדער געשניצט מיט א
שארפען אריבערגאנג פון קאנקאוו צו קאנ=
וועקס און פערקעהרט.

quirt *n. and v.* (קהווארט) אזא גע=
פלאכטענע רייטער=בייטש מיט א קורצען
הענטעל; שמייסען מיט אזא בייטש.

quit *v. and a.* (קהוויט) אוים=
קוויטירען, אויס=
גלייכען; סילוק'ען, אב'פטר'ען [א חוב];
בעלוינען, פערגעלטען, גוט מאכען [א
הבטחה]; בעפרייען [פון א פערפליכ=
טונג]; צוריקצאהלען [די קאסטען, די
טרחה]; פערלאזען [אן ארט]; אויפגע=
בען [א שטעלע]; אבמאכען [אן עסק];
אבטהאן, דורכפיהרען, אויספיהרען; פריי,
קוויט.

quitch *n.* (קהוויטש) ז. ***quitch-grass***

quitch'-grass *n.* (קהוויטש'-גרעס) קווע=
קע [א מין גראז, עהנ=
ליך צו ווייץ. ווערט גע=
ברויכט אלס פוטער
פאר בהמות].

Quitch-grass

quit'claim *v. and n.*
(קהוויט'-קליים) אויפ=
געבען דאס רעכט,
אויפהערען צו פאדע=
רען; קוויטירען [א
חוב]; פריישפרעכען
[פון א פערפליכטונג];
א דאקומענט, דורך
וועלכען איינער גיט
אויף זיין רעכט אויף
עפעס; די פריילאזונג
פון עפעס.
Upon payment of $500 I shall give you a **quitclaim** to this property.

quit'claimance *n.* (קהוויט'-קליי-מענס)
א דאקומענט, דורך וועלכען איינער ענט=
זאגט זיך פון זיין פאדערונג אדער פון
זיין רעכט אויף עפעס.

quit cost (קהוויט קאהסט) דעקען די
הוצאות.

quite *adv.* (קהוואיט) גאנץ, דורכאוים;
געגצליך, פאלשטענדיג; צימליך; ביז א
געוויסען גראד.

quite a few (קהוואיט ע פיו) א גאנץ
ניש'קשה'דיגע צאהל, א היבש ביסעל.

quite a lit'tle (קהוואיט ע ליטל) א
היבש ביסעל.

quite an acquisi'tion קהוואיט ען)
ע-קהווי-זיש'-אן) א גרויסער געווינס.
His coming was **quite an acquisition** to our camping party.

quite se'rious (קהוואיט סי'-רי-אס)
גאנץ ערנסט; אהן שפאס.

quite so (קהוואיט סאו) יא, גאנץ ריכ=
טיג, אזוי ווי איהר זאגט.

quit'-rent *n.* (קהוויט'-רענט) די רענטע
אדער ראטע, וואס אן ארענדאר אדער פאכ=
טער צאהלט יעהרליך דעם פריץ און דער=
מיט ווערט ער בעפרייט פון פערשיעדענע
אנדערע פערפליכטונגען.

quits *a.* (קהוויטס) קוויט, פריי.

quit scores (קהוויט סקאורז) קוויטי=
רען די רעכנונגען.

quit'table *a.* (קהוויט'-עבל) וואס קען
אויפגעגעבען אדער פערלאזען ווערען.

quit'tance *n.* (קהוויט'-ענס) די בעצאה=
לונג, די קוויטירונג [פון א חוב]; די בע=
לוינונג; די פערגעלטונג; א קוויטאנציע.

quit'ter *n. and v.* (קהוויט'-ער) דער
וואס קוויטירט אדער צאהלט זיך פאנאנ=
דער; א הארטער געשוויר אויף דעם אונ=
טערשטען טייל פון פוס אדער אויף דער
קאפיטע פון א פערד; לאזען פון זיך איי=
טער אדער פלאגמע [ווי אן אפענע
וואונד].

quit'tor *n.* (קהוויט'-אר) אזא הארטער
געשוויר אויף א פערד'ס פוס. ז. ***quitter***

quiv'er *n. and v.* (קהוויוו'-ער) א שיי=
דעל אדער קעסטעל פאר שים=פיילען; א
ציטער, א טרייסעל; דאס ציטערען, דאס
פלאטערען, דאס טרייסלען זיך; ציטערען;
פלאטערען, טרייסלען זיך.

quiv'ered *a.* (קהוויוו'-ערד) מיט א פיי=
לען=שיידעל; אריינגעלעגט אדער בעהאל=
טען אין א פיילען=שיידעל.

quiv'ering *n.* (קהוויוו'-ער-אינג) דאס
ציטערען, דאס פלאטערען, דאס טרייסלען
זיך.

quiv'eringly *adv.* -קהוויוו'-ער-אינג)
לי) ציטערענדיג; טרייסלענדיג זיך.

quiv'erish *a.* (קהוויוו'-ער-איש) ציטע=
רענד; זיך טרייסלענד.

quix'ote *v.* (קהוויק'-סאט) טהאן ווי דאן=
קיכאט; שפיעלען די ראלע פון א דאן=
קיכאט. ז. ***Don Quixote***

quixot'ic *a.* (קהוויק-סאט'-איק) ווי דאן
קיכאט; נאריש=ראמאנטיש, פאנטאסטיש,
אונזיניג; שטרעבענד צו אונדערגרייכבא=
רע אדער אונפראקטישע אידעאלען.

quixot'ically *adv.* -קהוויק-סאט'-אי)
קעל-אי) אויף א נאריש=ראמאנטישער,
פאנטאסטישער ארט.

quix'otism *n.* (קהוויק'-סאט-איזם) דאן=
קיכאטיזם, נארישע ראמאנטישקייט; דומ=
הייט, פוסטקייט, אונזין, פאנטאזיע; נא=
ריש=ראמאנטישע פאסירונגען אדער האנד=
לונגען; אונגעבעטענע אדער אונניצליכע
גרויסמוטיגקייט אדער העלדישקייט.

quix'otry *n.* (קהוויק'-סאט-רי)
ז. ***quixotism***

quiz *n. and v.* (קהוויז) א רעטעניש, א
רעטזעלהאפטע פראגע; א שפאס, א שלעכ=
טער וויץ; לצנות, שפעטעריי; אן אבלא=
כער, אן אבשפאטער; איינער אדער עפעס,
פון וואס מען מאכט שפאט; א לארנעט;
סטודענטישע נאטיצען פון לעקציעס; שטע=
לען רעטזעלהאפטע פראגען; חוזק מאכען;
מינדליך עקזאמינירען א מעדיצינישען
סטודענט [ז. ***quiz-class***]; קוקען אויף
איינעם מיט עזות [ווי דורך א לארנעט];
א מין דריידעל [א קינדער=שפיעלצייג].

quiz'-class *n.* (קהוויז'-קלעס) אן עקזא=
מענאציאנס=קלאס [א קלאס, וואו סטודענ=
טען ווערען מינדליך עקזאמענירט אדער
פון א לעהרער אדער איינער פון'ם צווייי=
טען, אום געניער צו שטודירען די לעהר=
געגענשטענדע].

quiz'-mas'ter *n.* (קהוויז'-מעס'-טער)
דער לעהרער אדער פיהרער פון אן עקזא=
מענאציאנס=קלאס. ז. ***quiz-class***

quiz'zer *n.* (קהוויז'-ער) א חוזק=מאכער,
איינער וואס טרייבט לצנות; אן אבלא=
כער, אן אבשפאטער.

quiz'zery *n.* (קהוויז'-ער-אי) לצנות,
חוזק, שפאטעריי, אבלאכעריי.

quiz'zical *a.* (קהוויז'-אי-קעל) שפא=
טיש, לצנות'דיג.

quizzical'ity *n.* -קהוויז-אי-קעל'-אי)
טי) אבלאכעריי; דאס טרייבען שפאס,
דאס מאכען חוזק.

quiz'zically *adv.* (קהוויז'-אי-קעל-אי)
אויף א שפאטישער ארט; מיט לצנות;
מאכענדיג חוזק.

quizzifica'tion *n.* -קהוויז-אי-פי-קיי')
שאן) א שפאס, א הלצה.

quiz'zify *v.* (קהוויז'-אי-פאי) חוזק מא=
כען; טרייבען לצנות.

quiz'ziness *n.* (קהוויז'-אי-נעס) זאנ=
דערבארקייט; מאדנעקייט.

quiz'zing *n.* (קהוויז'-אינג) דאס אבשפא=
טען, דאס מאכען חוזק, דאס טרייבען
לצנות, דאס מאכען צו געלעכטער.

quiz'zing-glass *n.* (קהוויז'-אינג-גלעס)
א מאנאקל, אן איינצעלנעם גלעזעל וואס
האלט זיך נעבען אויג דורך די ארומיגע
מוסקולען.

quob *v. and n.* (קהוואב) ז. ***quab***

quod *n. and v.* (קהוואד) א הויף; א
געפענגנים=הויף; א געפענגנים; איינשפא=
רען אין א געפענגנים.

quod'dle *v.* (קהוואדל) שווי=
מען; זיך פליושקען אין וואסער [ווי א
שווים=פויגעל].

quod'dy *n.* (קהוואד'-אי) א מין גרוי=
סער הערינג.

quod'libet *n.* (קהוואד'-לי-בעט) אין מוזיק — א פאפורי, א מוזיקאליש שטיק געמישט פון פערשיעדענע מעלאדיען; א שטרייט-פונקט אין א ויכוח אדער דעבאטע.

quodlibeta'rian *n.* (קהוואד-לי-בע-טיי'-רי-ען) איינער וואס פיהרט ויכוחים אדער איז זיך מפלפל.

quodlibet'ic *a.* (קהוואד-לי-בעט'-איק) וואס איז ניט בעשרענקט אויף איין בע-שטימטען פונקט [וועגען א דעבאטע אדער פלפול]; וואס ווערט דעבאטירט פאר צייט-פערטרייב; וואס האט ליעב שארפען פלפול.

quoin *n. and v.* (קאין) אין ארכיטעק-טור — דער עק-שטיין [א פיער-קאנטיגער שטיין אין ווינקעל פון א געביידע]; א ווינ-ווינקעל-שטיין; דער אויסערליכער ווינ-קעל פון א בנין; א קלין-פערמיגער שטיין פון אן ארקע; אין דרוקעריי — א קלין אדער איינער פון די צוויי קלינעס, מיט וועלכע מען בעפעסטיגט דעם שריפט-זאץ אין דעם דרוק-ראהם; פערפעסטיגען, צו-זאמענדרוקען אדער אויפהויבען מיט דער הילף פון א קלין.

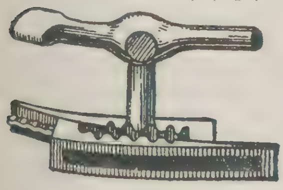

Quoins

quoit *n. and v.* (קהוואיט) אווארף-רינג, א ווארף-שטיין [צום שפיעלען זיך]; ווארפען; זיך שפיעלען מיט ווארף-רינגען אדער ווארף-שטיינער; שליי-דערען.

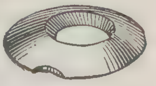

Quoit

quon'dam *a. and n.* (קהוואנ'-דעם) דער גע-וועזענער, דער פריהערדיגער; דער אדער דאס וואס איז געווען פריהער; א פריהרי-גער בעאמטער.

quo'rum *n.* (קהוואו'-ראם) א קווארום, א פעסטגעשטעלטע צאהל מיטגליעדער, וועלכע זיינען נויטיג אויף א פערזאמלונג [ווי למשל אין פארלאמענט] אום זייערע בעשליסע זאלען זיין געזעצליך.

quo'ta *n.* (קהוואו'-טא) א פערהעלטניס-מעסיגער טייל; א טייל וואס שטעהט אין א געוויסער בעציהונג צו די אנדערע טיי-לען.

quotabil'ity *n.* (קהוואו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ציטירט ווערען.

quo'table *a.* (קהוואו'-טעבל) וואס קען אנגעגעבען ווערען [אין אימעצענס נא-מען]; וואס קען ציטירט ווערען.

quo'tably *adv.* (קהוואו'-טע-בלי) אזוי, דאס מען זאל עס קענען ציטירען.

quota'tion *n.* (קהווא-טיי'-שאן) 1. די אנגעבונג פון אימעצענס רייד; אן אנ-געגעבענע שטעלע פון א בוך; א ציטאטע; אנגעגעבענע רייד; 2. די פערצייכנונג פון פרייזען אדער פון קורס; 3. די ציטירונג.

1. The book is full of **quotations**. 2. The stock **quotations** show a decline since last month.

quota'tional *a.* (קהווא-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א ציטאטע אדער צו אן אנגעגעבענער שטעלע פון איינעמס בוך אדער רעדע.

quota'tionist *n.* (קהווא-טיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער ציטירט אדער נא-טירט.

quota'tion-mark *n.* (קהווא-טיי'-שאנ-מארק) גענזענפיסלעך, קאוויטשקעס [„—“], איינער פון די צייכענס מיט וועלכע מען בעצייכענט א ציטאטע אדער ווערטער וואס זיינען גענומען פון אן אנ-דערענס בוך אדער רעדע.

quote *v. and n.* (קהוואוט) אנגעבען א שטעלע פון א בוך, ברייגנען אימעצענס רייד; ציטירען; בעשטימען א פרייז; שטעלען אין גענזענפיסלעך אדער קאוויטש-קעס; א ציטאטע.

quo'ted *a.* (קהוואו'-טעד) 1. נאטירט, ציטירט; 2. פערצייכענט [וועגען פריי-זען אדער פון קורס].

1. The governor is **quoted** as being in favor of the bill .2. Wheat is **quoted** cheaper than last year.

quote'less *a.* (קהוואוט'-לעס) ניט פע-היג אדער ניט ווירדיג דערמאנט צו ווע-רען אדער ציטירט צו ווערען.

quote'-mark *n.* (קהוואוט'-מארק) ז. *quotation-mark*

quo'ter *n.* (קהוואו'-טער) איינער וואס ברייגנט א שטעלע פון א בוך אדער פון אימעצענס רייד; איינער וואס ציטירט אדער נאטירט.

quotes *n.* (קהוואוטס) ציטירונגס-צייכענס, גענזענפיסלעך. ז. *quotation-mark*

quote'worthy *a.* (קהוואוט'-הוואיר-טהי) וואס איז ווערטה דערמאנט צו ווע-רען; וואס איז וויכטיג צו ציטירען אדער פארצובריינגען.

quo'tha *int.* (קהוואו'-טהא) ווירקליך! איהר מיינט עס אויף אמת! ? [מייסטענס אין א פעראכטענדען טאן].

quotid'ian *a. and n.* (קהווא-טיד'-אי-ען) טעגליך, אלטעגליך; עטוואס טעג-ליכעס [ווי טעגליכע קדחת].

quo'tient *n.* (קהוואו'-שענט) דער קווא-ציענט, די צאהל, וועלכע בעקומט זיך ביים צוטיילען איין צאהל אויף אן אנדע-רער.

Six divided by two give three as a **quotient**.

quoti'ety *n.* (קהווא-טאי'-ע-טי) די פער-העלטניסמעסיגע אפטקייט פון א פאסי-רונג אדער עראייגנים.

quot'ity *n.* (קהוואט'-אי-טי) די צאהל פון איינצעלנע זאכען אין א זאמלונג.

quo warran'to *n.* (קהוואו הווא-רענ'-טאו) א פאדערונג צו בעווייזען מיט וואס פאר א רעכט איינער האלט אן אמט אדער בענוצט זיך מיט א פריווילעגיע.

Quran' *n.* (קא-רען') דער קאראן. ז. *Koran*

R

R, r (אר) דער אכטצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Ra *n.* (רא) רא [דער אלט-עגיפטישער הויפט-גאט, דער גאט פון דער זון].

R. A. ראשי תבות פון *Royal Academy* און *Rear-Admiral*

rab *n.* (רעב) רב [א העברעאישער גע-לעהרטען-טיטול].

rabat' *n.* (רע-בעט') אזא לייוועטענער קאלנער וואס עס טראגען גייסטליכע; א מין פאליר-מאטעריאל.

rabate' *v.* (רע-בייט') ארונטערשלאגען; ארונטערברייגען; צוריקברייגען צום יע-גער א יאגד-פאלק [סאקאל].

rab'ban *n.* (רעב'-ען) רבן [א תלמודי-שער טיטול, וועלכער איז העכער אלס רבי].

rab'banist *n.* (רעב'-ען-איסט) ז. *rabbinist*

rab'bet *n. and v.* (רעב'-עט) א פוגע אין א אדער א פאלץ [אן איינשניט אין א ברעט, אום עס צוזאמענצושליסען מיט אן אנדערען]; א הובעל צו מאכען פוגען אדער איינשליסונגס-איינשניטע; א פוגען-פער-אייניגונג; מאכען איינשליסונגס-איינשני-טע, פעראייניגען דורך פוגען.

Rabbets

rab'beting-machine' *n.* (רעב'-עט-אינג-מע-שין') א מאשין צו שניידען פו-געס. ז. *rabbet*

rab'bet-joint *n.* (רעב'-עט-דזשאינט) א פוגען-פעראייניגונג [פון ברעטער]. ז. *rabbet*

rab'bet-plane *n.* (רעב'-עט-פליין) א הובעל צו מאכען פוגעס אדער איינשניטע אין ברעטער, אום זיי זאלען זיך קענען צוזאמענשליסען.

rab'bi *n.* (רעב'-אי) רבי, א רב, א רא-בינער. ז. *rabbi*

rab'bin *n.* (רעב'-אין) ז. *rabbi*

rab'binate *n.* (רעב'-אינ-אייט) דאס ראבינאט, די ווירדע אדער דאס אמט פון א רבי, רב אדער ראבינער.

Rabbin'ic *n.* (רע-בינ'-איק) די רבנ'ישע [ראבינישע] שפראך, די העברעאישע שפראך פון די רעליגיעזע שריפטען וואס איז ארייין אין געברויך נאך דעם גלות בבל; די שפראך פון די חכמי התלמוד.

rabbin'ic *a.* (רע-בינ'-איק) ז. *rabbinical*

rabbin'ical *a.* (רע-בינ'-אי-קעל) רבנ'יש, ראביניש; וואס איז שייך צו דער שפראך פון די אידישע רעליגיעזע שריפ-טען, וואס איז ארייין אין געברויך נאך גלות בבל; וואס איז שייך צו די לעהרען פון די חכמי התלמוד און פון די אחרונים.

rabbin'ical He'brew (רע-בינ'-אי-קעל הי'-ברוה) ז. *Rabbinic*

rabbin'ically *adv.* (רע-בינ'-אי-קעל-אי) אויף א רבנ'ישען אדער ראבינישען שטייגער; מעשה רב אדער רבי.

rab'binism *n.* (רעב'-אינ-איזם) דער ראביניזם, די לעהרע פון די רבנים, די

לעהרע פון די הכמי התלמוד אדער פון די אחרונים; א רבנ'ישער אויסדרוק, אן אויסדרוק פון די חכמי התלמוד אדער פון די אחרונים.

rab'binist *n.* (רעב'-אינ-איסט) אן אנ=הענגער פון דער לעהרע פון תלמוד און פון די אחרונים [א איד, אין גענענזאץ צו א קראי אדער קאראאים, וועלכער אנערקענט ניט די תורה שבעל פה].

rab'binite *n.* (רעב'-אינ-איט) ז. *rabbinist*

rab'bit *n., v. and int.* (רעב'-איט) א קראליק [קאנינכען]; א האז; פיהרען יאגד אויף קראליקעס; צום טייפעל!

Rabbit

rab'biter *n.* (רעב'-אי-טער) א קראלי=קעם=יעגער.

rab'bit-hutch *n.* (רעב'-איט-האטש) א שטייג, וואו מען האלט קראליקעס.

rab'bit-root *n.* (רעב'-איט-רוהט) דער ווילדער סאסאפאריל=ווארצעל. ז. *sarsaparilla*

rab'bitry *n.* (רעב'-איט-רי) א זאמ=לונג פון קראליקעס; א פלאץ, וואו מען האדעוועט קראליקעס.

rab'bit-war'ren *n.* (רעב'-איט-הוואר'-ען) א פלאץ, וואו מען האדעוועט קרא=ליקעס.

rab'ble *n., a. and v.* (רעבל) א טו=מעלנדע מחנה, א טומעלנדער המון; דער פעבעל, דער המון; א מישמאש [הויפט=זעכליך פון ווערטהלאזע זאכען אדער אונ=ווירדיגע מענשען]; אזא געצייג אדער שטאנג צו מישען געשמאלצענעם אייזען; פעבעלהאפט, גראב, וואולגאר, טומעלדיג; מישען געשמאלצענעם אייזען.

rab'blement *n.* (רעב'ל-מענט) פלאפ=לעריי; א טומלענדער המון, אן אונרוהיגע טומעלנדע מחנה; אבפאל.

rab'bler *n.* (רעב'-לער) אזא געצייג אדער שטאנג צו מישען געשמאלצענעם אייזען; איינער וואס מישט צושמאלצע=נעם אייזען מיט דיעזען געצייג.

rabbo'ni *n.* (רע-באו'-ני) רבני [א הויכער תלמוד'ישער טיטול].

rab'doid *n.* (רעב'-דאיד) ז. *rhabdoid*

rabdol'ogy *n.* (רעב'-דאל'-א-דזשי) ז. *rhabdology*

rab'domancy *n.* (רעב'-דא-מענ-סי) ז. *rhabdomancy*

ra'biate *a.* (ריי'-בי-אייט) וויטהענד, ווילד, משוגע. ז. *rabid*

rab'ic *a.* (רעב'-איק) הידראפאביש, אנ=געשטעקט מיט הידראפאביע, וואס קומט פון הידראפאביע אדער וואסער=פורכט [אזא קראנקהייט, משוגעת ביי הינד אדער ביי מענשען, וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rab'id *a.* (רעב'-איד) 1. וויטהענד, גרימ=צארנדיג, ווילד, משוגע; ווילד איבער=געבען צו עפעס, ווילד פאנאטיש; 2. הי=דראפאביש; אנגעשטעקט מיט הידראפא=ביע אדער וואסער=פורכט ז. *hydrophobia*

1. He made a **rabid** speech attacking the President. 2. The **rabid** dog was shot.

rab'idly *adv.* (רעב'-איד-לי) מיט וואוטה אדער גרימצארן; ווילד צוקאכט; ווילד, משוגע.

rab'idness *n.* (רעב'-איד-נעס) דאס זיין וויטהענד; ווילדקייט, משוגעת.

ra'bies *n.* (ריי'-בי-איז) הונד=משוגעת; הידראפאביע אדער וואסער=פורכט. ז. *hydrophobia*

rabiet'ic *a.* (ריי-בי-עט'-איק) וואס איז שייך צו הינד=משוגעת, וואס איז שייך צו הידראפאביע אדער וואסער=פורכט [אזא קראנקהייט וואס קומט פון'ם ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rabif'ic *a.* (רע-ביפ'-איק) וואס שטעקט אן מיט הונד=משוגעת, וואס פעראורזאכט הידראפאביע אדער וואסער=פורכט [אזא קראנקהייט וואס קומט פון א ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rabigen'ic *a.* (רעב-אי-דזשענ'-איק) ז. *rabific*

ra'ca *a.* (רא'-קא) ווערטהלאז, פערעכט=ליך.

raccoon' *n.* (רע-קוהן') ז. *racoon*

race *n., v. and a.* (רייס) א לויפען, דאס יאגען זיך; א וועט=לויף, א וועט=קאמפף אין שנעלקייט; א קורס, א לע=בענס=וועג; א ראסע, א געשלעכט, א שבט, א שטאם; דאס מענשען=געשלעכט; א קינסטליך ארויסגעבראכטער מין פון הויז=חיות אדער פון קולטיווירטע פלאנצען; א מין; א שטארקער וואסער=שטראם; דער קאנאל וואס פיהרט דאס וואסער צו א מיהל=ראד און פון דעם מיהל=ראד ווײ=טער; א ווארצעל; לויפען, זיך יאגען; אנטייל נעהמען אין א וועט=לויף; האל=טען פערד צום וועט=לויף; טרייבען [אין א וועט=לויף]; וואס איז שייך צו א ראסע.

race'-card *n.* (רייס'-קארד) א צעטעל מיט אינפארמאציאנען וועגען וועט=לויפען.

race'-cloth *n.* (רייס'-קלאהטה) א זא=טעל=דעקע מיט קעשענעס, אין וועלכע מען לעגט אריין געוויכט, אום אויסצוגלייכען די שאנסען ביים וועט=לויפען.

race'-course *n.* (רייס'-קאורס) א פלאץ, וואו עס קומט פאר א וועט=לויף פון פערד; דער קאנאל, וואס פיהרט דאס וואסער צו א מיהל=ראד אדער פון א מיהל=ראד.

race'-cup *n.* (רייס'-קאפ) א בעכער אדער אן אנדער אויסצייכנונגס=צייכען, וואס מען געווינט ביים וועט=לויפען פון פערד.

race'-gin'ger *n.* (רייס'-דזשינ'-דזשער) ניט קיין געבראכענער אדער ניט קיין גע=מאהלענער אינגבער.

race'-ground *n.* (רייס'-גראונד) א פלאץ וואס איז בעשטימט פאר וועט=לויף.

race'-horse *n.* (רייס'-האהרס) א וועט=לויף פערד; א מין ענטעל [קאטשקע]; א מין היישעריק. ז. *Mantis*

race'-knife *n.* (רייס'-נאיף) אן אינ=סטרומענט מיט א פערבויגענעם ענד צו מאכען צייכענס, איינקארבונגען א. ז. וו.

racema'tion *n.* (רעס-אי-מיי'-שאן) דאס בילדען זיך אין בינטלעך [ווי טרוי=בען]; א בינטעל [ווי פון טרויבען]; בינטעלדיגקייט.

raceme' *n.* (רע-סיעם') א בינטעל [ווי פון טרויבען]; א טרויבענארטיגע בליהונג [ווי למשל, ביי דער מאי=בלום]. ז. *lily-of-the-valley*

racemed' *a.* (רע-סיעמד') טרויבענארטיג [וועגען בליטהען און פרוכטען]; געוואק=סען ווי טרויבען=בינטלעך.

race'-mee'ting *n.* (רייס'-מיע'-טינג) א צוזאמענטרעפונג צוליעב וועט=לויף.

racem'ic *a.* (רע-סעמ'-איק) וואס איז שייך צו בינטלעך טרויבען; וואס איז שייך צו א טרויבענארטיגער בליהונג. ז. *raceme*

racem'ic ac'id (רע-סעמ'-איק עס'-איד) טרויבען=זויערע.

racemif'erous *a.* (רעס-אי-מיפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס טרויבענארטי=גע בליטהען. ז. *raceme*

rac'emose *a.* (רעס'-אי-מאוס) צוזא=מענגעשטעלט, געבילדעט ווי בינטלעך טרויבען.

rac'emosely *adv.* (רעס'-אי-מאוס-לי) אין דער פארם פון א בינטעל טרויבען.

rac'emous *a.* (רעס'-אי-מאס) ז. *racemose*

rac'emule *n.* (רעס'-אי-מיול) א קליין בינטעל [ווי פון טרויבען]; א קליינע טרויבענארטיגע בליהונג. ז. *raceme*

ra'cer *n.* (ריי'-סער) א לויפער, א וועט=לויפער; א וועט=לויף פערד; עטוואס וואס בעוועגט זיך זעהר שנעל; די שווארצע אמעריקאנישע שלאנג; א מאגערער פיש; א זאמד=קרעבס [ז. *sand-crab*].

ra'ces *n.* (ריי'-סעז) וועט=לויף פון פערד.

race'-track *n.* (רייס'-טרעק) דער פלאץ פון א וועט=לויף פון פערד; דער וועג פון א וועט=לויף.

race'way *n.* (רייס'-הוויי) א קינסטליכער אבגאנג פאר וואסער וואס פליסט פון א וואסער=פאל אדער פון א דאמבע; דער וואסער=וועג צו א מיהל=ראד.

ra'chial *a.* (ריי'-קי-על) ז. *rachidial*

rachial'gia *n.* (ריי-קי-על'-דזשי-א) וועהטאג אדער נייראלגיע אין ווירבעל=זייל [רוקען=ביין, חוט השדרה].

rachid'ial *a.* (רע-קיד'-אי-על) וואס איז שייך צום ווירבעל=זייל [חוט השדרה, רוקען=ביין]; וואס איז שייך צו עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווירבעל=זייל [ווי דער טייל פון א פלאנצען=שטענגעל, אויף וועלכען עס געפינען זיך די בליטהען, דער שטענגעל פון א פעדער א. ז. וו.]. ז. *rachis*

rachid'ian *a.* (רע-קיד'-אי-ען) ז. *rachidial*

rachip'agus *n.* (רע-קיפ'-ע-גאס) א פערזעהניש פון צוויי בעשעפענישען וואס זיינען צוזאמענגעוואקסען ביים רוקען=ביין [חוט השדרה].

ra'chis *n.* (ריי'-קיס) דער רוקען=ביין [ווירבעל=ביין, חוט השדרה]; דער טייל פון א פלאנצען=שטענגעל, אויף וועלכען עס וואקסען די בליטהען אדער בלעטלעך [ווען זיי וואקסען פון ביידע זייטען]; דאס שטענגעל אדער די פענקע פון א פעדער.

rachit'ic *a.* (רע-קיט'-איק) וואס ליידט פון ראכיטים [ענגלישע קראנקהייט. ז. *rachitis*]; וואס איז שייך צום רוקען=ביין [חוט השדרה].

rachi'tis *n.* (רע-קאי'-טים) ראכיטים אדער די ענגלישע קראנקהייט [אזא קראנקהייט ביי קינדער. בעשטעהט אין דעם וואס די ביינער זיינען ווייך און ווע=רען אויסגעקרימט]; אזא קראנקהייט ביי פלאנצען, וואס בעשטעהט אין פריהצייטי=גען פאלען פון פרוכטען אדער זאמען.

rach'itome *n.* (רעק'-אי-טאום) אזא מע=דיצינישער אינסטרומענט צו עפענען דעם רוקען=ביין קאנאל.

ra'cial *a.* (ריי'-שיעל) וואס איז שייך
צו א ראסע, וואס איז כאראקטעריסטיש
פאר א ראסע אדער פאלקס=שטאם.

ra'cially *adv.* (ריי'-שיעל-אי) אין בע=
צוג צו א ראסע; בעאיינפלוסט פון ראסען=
איינגענשאפטען אדער פון פאלקס=אבשטא=
מונג.

ra'cily *adv.* (ריי'-סי-לי) מיט אן איי=
גענטימליכען אנגענעהמען געשמאק; פעפער=
דיג; מיט שארפער, אנגענעהמער אייגענ=
טימליכקייט; גייסטרייך; אויף א שארפען,
קרעפטיגען, פיקאנטען אדער גייסטרייכען
אופן.

ra'ciness *n.* (ריי'-סי-נעס) דאס האבען
אן אייגענטימליכען אנגענעהמען געשמאק;
דאס האבען שטארקע כאראקטעריסטישע
צייכענס פון אייגענטימליכקייט; שארפ=
קייט, קרעפטיגקייט, פיקאנטקייט, גייסט=
רייכקייט.

ra'cing *n.* (ריי'-סינג) דאס וועט=לויפען;
דאס בעשעפטיגען זיך מיט פעראנשטאל=
טען וועט=לויפען [הויפטזעכליך פון
פערד].

ra'cing-bit *n.* (ריי'-סינג-ביט) א לייכ=
טער צוים=געבים פון א פערד.

ra'cing-cal'endar *n.* (ריי'-סינג-קעל'-
ענ-דאר) א ליסטע פון וועט=לויפען.

rack *n. and v.* (רעק) אן אפאראט צום
ציהען אדער שטרעקען; א קוועל=מאשין,
א מאשין צו מאטערען [ווי אין דער שפא=
נישער אינקוויזיציאן]; די טארטור=באנק
[די באנק אויף וועלכער מען פלעגט אמאל
פאנאנדערציהען די גליעדער פון פערברע=
כער אדער אפיקורסים [ז. איל.]; דאס

Rack

מאטערען; פייניגונג, קוועלונג; דאס מא=
טערען מיט א קוועל=מאשין אדער אויף
א טארטור=באנק; א גראטע; א געשטעל;
א גראטעדיגער אדער לעכערדיגער גע=
שטעל, אלמער אדער אונטערשטיצונג; א
משופע'דיגער טיש צו וואשען רויהען מע=
טאל; א צאהן=שטאנג [אז אייזען מיט
צייהנער, אין וועלכע עס קומען אריין די
צייהנער פון א ראד]; דאס האלז=שטיק
פון שעפסען=פלייש אדער חזיר; צושטע=
רונג, חורבן; אזא פיש=קאשיק; אזא מאס
פון שפיצען [קרוזשעוועס]; א מין לוי=
פען פון פערד [אזוי אז די הינטערשטע
פים בעוועגען זיך ווי ביים לויפען און די
פאדערשטע — ווי ביי גאלאפ]; ווייט=
קייט, מאס [פון אויג, פון בליק];
א יונגער האז; אראק [רייז=בראנ=
פען]; שטיקלעך פליהענדע וואלקענס;
שטרעקען, ציהען, אנציהען; צורייסען, צו=
ברעכען; מאטערען דורך אנשטרענגען
אדער אנציהען; קוועלען, פייניגען; דריי=
קען, אויספרעסען; אריבערכאפען די מאס;
אנזאמלען אין אן אלמער: געברויכען א
גראטע אדער געלעכערטען געשטעל;
בילדען א גראטע; פעדרעהען [צוויי
שטריק]; וואשען רויהען מעטאל אויף
אזא משופע'דיגען טיש; זיך בעוועגען
אזוי [וועגען פערד], אז די הינטערשטע
פים זאלען זיך בעוועגען ווי געוועהנליך
ביים לויפען און די פאדערשטע ווי אין
גאלאפ; אבציהען, אברייניגען פון אב=
זאץ [משקאות].

rack'abones *n.* (רעק'-ע-באונז) א
זעהר מאגערער מענש; א זעהר מאגערע
בהמה אדער חיה.

rack and pin'ion (רעק ענד פינ'-יאן)
אין מאשינעריע — א קליינער צאהן=ראד
פעראייניגט מיט א צאהן=שטאנג.

Rack and Pinion

rack and ru'in (רעק ענד רוה'-אין) א
פאלקאמענע פערניכטונג, א פאלשטענדי=
גער חורבן.

The tenants moved and left the house in rack and ruin.

rack and worm (רעק ענד הוואירם) א
צאהן=שטאנג פעראייניגט מיט א שנעקען=
שרויף.

rack'-car *n.* (רעק'-קאר) א פראכט=
וואגאן מיט ווענט און א דאך געמאכט ווי
גראטעס.

rack'er *n.* (רעק'-ער) איינער וואס מא=
טערט אדער פייניגט; איינער וואס מאכט
א תל פון עפעס; איינער וואס דריקט
אדער פרעסט אויס; איינער וואס ציהט
אב משקאות פון דעם הייוועז [אבזאץ];
א פארריכטונג אבצוציהען משקאות פון
דעם אבזאץ; א פערד וואס בעוועגט זיך
אזוי, אז די הינטערשטע פים בעוועגען זיך
ווי געוועהנליך ביים לויפען און די פא=
דערשטע — ווי אין גאלאפ.

rack'et *n. and v.* (רעק'-עט) א טומעל,
א ליארם; אן אונארדנונג; א טומעלדיגע
פערזאמלונג, א ליארמדיגע אונטערהאל=
טונג; עטוואס וואס קומט פאר; א פלאן,
א פראיעקט; א שלאג=נעץ [אין טענים=
שפיעל. ז. איל]; א מין נעץ; א שנעע=
שוך צו געהן אויף שנעע; אזא שוך
פאר פערד צו ערמעגליכען זיי דעם גאנג
אויף א ווייכען אדער בלאטיגען באדען;
מאכען א טומעל, זיך בעוועגען מיט ליארם;
נעהמען אנטייל אין טומעלדיגע פערזאמ=
לונגען אדער אונטערהאלטונגען; פיהרען
א צערשטרייטעם לעבען, צו פיעל אנטייל
נעהמען אין געזעלשאפטליכע אונטערהאל=
טונגען; טהאן עפעס מיט קראפט און
ענערגיע.

Racket

rack'et-court *n.* (רעק'-עט-קאורט) א
טענים=פלאץ, א פלאץ צו שפיעלען טענים.
ז. *tennis*

rack'eter *n.* (רעק'-עט-ער) איינער וואס
לעבט א טומעלדיג, פרעהליך לעבען.

rcak'et-ground *n.* (רעק'-עט-גראונד)
ז. *tennis-court*

rack'ets *n.* (רעק'-עטס) טענים=שפיעל.
ז. *tennis*

rack'ettail *n.* (רעק'-עט-טייל) א מין
זשום=פויגעלע [וואס האט צוויי פעדערען
אין עק, וועלכע זיינען עהנליך צו א טע=
נים=שלאג=נעץ]. ז. *humming-bird*

rack'et-tailed *a.* (רעק'-עט-טיילד) וואס
האט אן עק וואס איז עהנליך צו א טענים
שלאג=נעץ [וועגען פויגלען].

rack'ety *a.* (רעק'-עט-אי) טומעלדיג,
ליארעמדיג.

rack'ing *n.* (רעק'-אינג) דאס מאטערען
[אויף א טארטור=באנק]; א שטיקעל
שטאף, מיט וועלכען מען דרעהט צונויף
צוויי שיפס=שטריק; וועגען פערד — לוי=
פען אזוי, אז די הינטערשטע פים בעווע=
גען זיך ווי געוועהנליך און די פאדערשטע
— ווי ביי גאלאפ.

rack'ing-can *n.* (רעק'-אינג-קען) א
כלי, פון וועלכער מען קען ארויסציהען
דעם וויין אזוי, אז דער הייוועז [אב=
זאץ] זאל בלייבען אונבעריהרט.

rack of bones (רעק אוו באונז) א
סקעלעט.

rack one's brains (רעק הוואנז ברעינז)
זיך צוברעכען דעם קאפ.

rack punch (רעק פאנטש) פונש פער=
פערטיגט מיט אראק [רייז=בראנפען].

rack'-rail *n.* (רעק'-רייל) א צאהן=שטאנג
רעלסע [שינע], געברויכט פאר אייזענ=
באהן=ליניען אויף בערג.

rack'-rail'way *n.* (רעק'-רייל'-הוויי)
אן אייזענבאהן, וואס ווערט געפיהרט מיט
דער הילף פון צאהן=שטאנגען רעלסען [אין
בערגיגע געגענדען].

rack'-rent *n. and v.* (רעק'-רענט) א
הויט=שינדערישע ארענדע=צאהלונג; ריי=
סען צו פיעל ארענדע=געלד.

rack'-ren'ter *n.* (רעק'-רענ'-טער) איי=
נער וואס רייסט אונערטרעגליך=הויכעס
פאכט=געלד; איינער, ביי וועמען מען
רייסט צו פיעל פאכט=געלד.

rack'-saw *n.* (רעק'-סאה) א ברייט=
צייהניגע זעג.

rack'work *n.* (רעק'-הוואירק) א מעכא=
ניזם, אין וועלכען עס ווערט געברויכט א
צאהן=שטאנג.

racoon' *n.* (רע-קוהן') א וואש=בער, שופ
אדער יענאט [אזא קליין גרוי חיה'לע
מיט שווארצע רינגען אויף'ן עק].

Racoon

racqu'et *n.* (רעק'-עט) א שלאג=נעץ
[אין טענים=שפיעל]. ז. *racket*

ra'cy *a.* (ריי'-סי) וואס האט א בעזונ=
דערען אייגענטימליכען געשמאק; קרעפ=
טיג, אייגענטימליך; גייסטרייך; שארף;
וואס איז שייך צו א ראסע אדער מין.

rad'dle *n. and v.* (רעדל) א שטיקעל
האלץ פון א געפלאכטענעם פלויט [פלאנ=
קען]; א געפלאכטענער פלויט; אזא פאר=
ריכטונג ביים וועבען, אז די פעדים זא=
לען זיך ניט פלאנטערען; רויטער קרייד,
רויט=שטיין; א שיכט רויטע פארב; אזא
שטאנג צום מישען געשמאלצענעם אייזען;
פלעכטען [פון ריטער אדער צווייגען];
פארבען מיט רויט, שמינקען; פארבען מיט
רויטען קרייד.

rad'dle-hedge *n.* (רעד'ל-העדזש) א
געפלאכטענער פלויט [פלאנקען].

rad'dock *n.* (רעד'-אק) ז. *ruddock*

radeau' *n.* (רע-דאו') א פראם; א פליט.

ra'dial *a. and n.* (ריי'-די-על) שטראה=

ליג, וואס איז שייך צו א שטראהל; וואס איז שייך צו א ראדיוס [א ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון א קרייז מיט דער קרייז=ליניע]; וואס קומט ארויס ווי פון א צענטער, וואס איז עהנליך צו א ראדיוס אדער שטראהל; וואס איז שייך צום ביין פון פאדער=ארם [דער טייל פון דער האנד צווישען דעם עלענ=בויגען און האנד=געלענק]; א שטראהל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ראדיוס אדער שטראהל; אין אנאטאמיע — דאס שפינדעל [ז. *radius*].

ra'dial ar'tery (רייי'-די-על אר'-טע-רי) א בלוט=אדער וואס ציהט זיך פון פא=דער=ארם צו דעם האנד=געלענק, וואו ער פערצווייגט זיך און געהט ביז דער האנד=פלעכע [דאלאניע].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

radial'ity *n.* (ריי-די-על'-אי-טי) דאס זיין שטראהלען=עהנליך אדער עהנליך צו ראדיוסען [ליניען וואס געהען ארויס אין פערשיעדענע ריכטונגען פון איין צענ=טער].

radializa'tion *n.* (ריי-די-על-אי-זיי'-שאן) דאס אננעהמען די פארם פון א בינ=טעל שטראהלען.

ra'dialize *v.* (ריי'-די-על-איז) מאכען שטראהלען=עהנליך, צוגעבען עפעס די פארם פון א בינטעל שטראהלען.

ra'dially *adv.* (ריי'-די-על-אי) אין דער פארם פון שטראהלען אדער ראדיוסען. ז. *radial*.

ra'dian *n.* (ריי'-די-ען) א טייל פון א קרייז וואס איז גלייך אין לענג צו דעם ראדיוס פון דעם קרייז [א ראדיוס איז א ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון דעם קרייז מיט דעם אומקרייז]; דער ווינ=קעל וואס אזא קרייז=טייל בילדעט מיט'ן צענטער פון דעם קרייז [אונגעפעהר 57 גראד].

ra'diance *n.* (ריי'-די-ענס) גלאנץ, בליאסק; שיינונג; שטראהלונג; אויס=שטראהלונג; אויסשטראמונג אויף א שטראהלען=פערמיגען אופן [וועגען ליכט און ווארימקייט].

ra'diancy *n.* (ריי'-די-ען-סי) ז. *radiance*.

ra'diant *a. and n.* (ריי'-די-ענט) שטראהלענד, שיינענד, גלענצענד; וואס לאזט ארויס שטראהלען; עהנליך צו שטראהלען; אויסשטראהלענד, אויסשטרא=מענד אויף א שטראהלען=פערמיגען אופן [וועגען ליכט און ווארימקייט].

ra'diant heat (ריי'-די-ענט היעט) אויס=שטראהלענדע היץ [היץ וואס פערשפרייט זיך אין אלע ריכטונגען פון א ווארימען קערפער].

ra'diantly *adv.* (ריי'-די-ענט-לי) גלענ=צענדיג, שטראהלענדיג, מיט גלאנץ; אויס=שטראהלענד, פערשפרייטענדיג זיך ווי שטראהלען.

ra'diant point (ריי'-די-ענט פאינט) דער פונקט, פון וועלכען עס פערשפרייטען זיך ליכט=שטראהלען אדער היץ=שטראה=לען.

Radia'ta *n.* (ריי-די-איי'-טא) דער מין שטערען=עהנליכע אדער שטראהלען=עהנלי=כע ים=בעשעפענישען, צו וועלכען עס בע=לאנגט דער ים=שטערען. ז. *starfish*.

ra'diate *v., a. and n.* (ריי'-די-אייט) שטראהלען, גלענצען; זיך פערשפרייטען אין פערשיעדענע ריכטונגען פון איין צענ=טער; ארויסלאזען עפעס פון זיך אין פער=שיעדענע ריכטונגען [ווי שטראהלען]; מאכען שטראהלען=פערמיג; שטראהליג, וואס לאזט ארויס פון זיך ווי שטראהלען, שטראהלענפערמיג; וואס בעשטעהט פון שטראהלען אדער שטראהלען=עהנליכע טיי=לען, פארגעשטעלט אין שטראהלען [וועגען פיגורען אויף מטבעות]; א שטראהל, א שטראהל=עהנליכער טייל אדער ארויס=שטארצונג; א שטראהלען=עהנליכע אדער שטערען=עהנליכע ים=בעשעפעניש [ווי למשל, דער ים=שטערען. ז. *starfish*].

ra'diated *a.* (ריי'-די-איי-טעד) שטראה=ליג, וואס לאזט פון זיך ארויס ווי שטראה=לען; שטראהלען=פערמיג; וואס בעשטעהט פון שטראהלען אדער שטראהלען=עהנליכע טיילען.

ra'diated an'imals (ריי'-די-איי-טעד ענ'-אי-מעלז) ז. *Radiata*.

ra'diately *adv.* (ריי'-די-אייט-לי) אין דער פארם פון שטראהלען, ארויסגעהענ=דיג אין פערשיעדענע ריכטונגען פון אן אלגעמיינעם צענטער.

ra'diateness *n.* (ריי'-די-אייט-נעס) ז. *radiality*.

radia'tiform *a.* (ריי-די-איי'-טי-פארם) שטראהלען=פערמיג.

ra'diatingly *adv.* (ריי'-די-איי-טינג-לי) ז. *radiately*.

ra'diating point (ריי'-די-איי-טינג פאינט) ז. *radiant point*.

ra'diating pow'er (ריי'-די-איי-טינג פאו'-ער) ז. *radiative power*.

radia'tion *n.* (ריי-די-איי'-שאן) דאס שטראהלען, שטראהלונג; אויסשטראהלונג [פערשפרייטונג אין פערשיעדענע ריכ=טונגען פון איין צענטער, ווי למשל, פון היץ]; אין זאאלאגיע — שטראהלען=עהנ=ליכער קערפער=בוי.

ra'diative *a.* (ריי'-די-איי-טיוו) היץ=אויסשטראהלענד.

ra'diative pow'er (ריי'-די-איי-טיוו פאו'-ער) היץ=אויסשטראהלונגס=קראפט, די פעהיגקייט אויסצוטיילען פון זיך ווא=רימקייט.

ra'diator *n.* (ריי'-די-איי-טאר) א ווא=רימקייט=אויסשטראה=לער, עטוואס וואס טיילט פון זיך אויס ווארימקייט; א טייל פון א הייץ=אפאראט צו ווארימען א וואהנונג [ז. איל.]; אן אפא=ראט צו קיהלען אדער ווארימען.

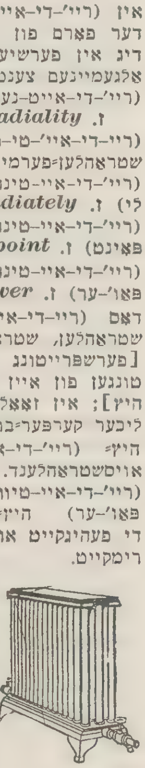

Radiator

ra'diatory *a.* (ריי'-די-ע-טא-רי) ז. *radiated*.

rad'ical *a. and n.* (רעד'-אי-קעל) רא=דיקאל, פאלשטענדיג, גרינדליך; ראדי=קאל, עקסטרעם [אין אנזיכטען]; וואס איז שייך צום סאמע עצם פון דער זאך, וואס איז דער הויפט=עלעמענט, פונדא=מענטאל; ארגאניש, איינגעבארען, וואס בעלאנגט אדער איז שייך צום ווארצעל אדער שרש [פון א פלאנצע, צאהל אדער ווארט]; א ראדיקאל, א ווארצעל, א שטאם=ווארט אדער ווארט=טייל, א בוכ=שטאב וואס בעלאנגט צום שרש פון א ווארט, דער גרונד=שטאף פון א כעמישער פערבינדונג; א מענש מיט עקסטרעמע אנזיכטען.

rad'ical expres'sion (רעד'-אי-קעל עקס-פרעש'-אן) אן אלגעבראאישער אויס=דרוק וואס ענטהאלט א ראדיקאל=צייכען אדער ווארצעל=צייכען. ז. *radical sign*.

rad'icalise *v.* (רעד'-אי-קעל-איז) ז. *radicalize*.

rad'icalism *n.* (רעד'-אי-קעל-איזם) ראדיקאליזם, דאס זיין עקסטרעם אדער גרינדליך, עקסטרעמער פאליטישער ליבע=ראליזם.

rad'icalize *v.* (רעד'-אי-קעל-איז) מא=כען ראדיקאל, ווערען א ראדיקאל.

rad'ically *adv.* (רעד'-אי-קעל-אי) 1. ראדיקאל, גרינדליך, דורך און דורך, אין עצם, פונדאמענטאל; 2. פון דער נא=טור; 3. לויט דער אבשטאמונג, פון דעם שרש.

1. His assertions are **radically** wrong. 3. A good many English terms are **radically** derived from Latin words.

rad'icalness *n.* (רעד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ראדיקאל, גרינדליך, פונדאמענ=טאל; דאס בעלאנגען צום ווארצעל אדער צום שרש; דאס זיין ארגאניש, דאס בע=לאנגען צום עצם פון דער זאך.

rad'ical sign (רעד'-אי-קעל סאין) דער ראדיקאל=צייכען אדער ווארצעל=צייכען [דער צייכען $\sqrt{}$, וואס בעדייטעט, אז מען דארף ארויסבעקומען דעם ראדיקאל אדער ווארצעל פון א צאהל, וואס איז גע'כפל'ט אויף זיך אליין איין מאל אדער מעהרערער מאל. למשל $\sqrt{25}$, $\sqrt[3]{64}$ א. ז. וו.].

radicand' *n.* (רעד-אי-קענד') ז. *radical expression*.

rad'icant *a.* (רעד'-אי-קענט) וואס לאזט ארויס ווארצלען.

radica'rian *a.* (רעד-אי-קיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו ווארצלען.

rad'icate *v. and a.* (רעד'-אי-קייט) זיך איינגווארצלען, לאזען ווארצלען; איינ=ווארצלען, איינפלאנצען; איינגעווארצעלט; בעפעסטיגט צו עפעס.

rad'icated *a.* (רעד'-אי-קיי-טעד) איינ=געווארצעלט.

rad'icating *a.* (רעד'-אי-קיי-טינג) ז. *radicant*.

radica'tion *n.* (רעד-אי-קיי'-שאן) איינגווארצלונג; דאס זיין צוגעפעסטיגט.

rad'icel *n.* (רעד'-אי-סעל) א ווארצעל, א קליינער דינער ווארצעל; איינער פון די ווארצעל=פאזערען פון א פלאנצע.

radi'ces *n.* (רע-דאי'-סיעז) ווארצלען [פון ווערטער, צאהלען א. ז. וו.]. ז. *radix*.

radicic'olous *a.* (רעד-אי-סיק'-א-לאס) וואס לעבט אויף די ווארצלען [הויפט=זעכליך וועגען דער פילאקסערא אדער פא=ראזיטען, וואס פערניכטען ווייגטרויבען].

rad'icle *n.* (רעד'-איקל) אין באטא=ניק — א קליין ווארצעלע; אין אנאטא=מיע — א ווארצעל=עהנליכער טייל [ווי פון אן אדער אדער פון א נערוו]; אין כעמיע — א ראדיקאל, אן אטאם אדער א גרופע אטאמען, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר דעם גרונד=עלעמענט פון א כעמי=שער פערבינדונג.

radic'olous *a.* (רע-דיק'-א-לאס) ז. *radicicolous*.

rad'icose *a.* (רעד'-אי-קאוס) וואס האט א גרויסען ווארצעל [וועגען פלאנצען].

radic'ular *a.* (רע-דיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די פאזערן פון ווארצעל [ביי פלאנצען].

rad'icule *n.* (רעד'-אי-קיול) א קליין ווארצעלע פון א פלאנצע.

radic'ulose *a.* (רע-דיק'-יו-לאוס) אין

באטאניק — בעדעקט מיט ווארצעל־פא־זערעז.

ra'dii *n.* (ריי'-די-אי) ראדיוסעז; שטראה־לעז; אין אנאטאמיע — שפינדלעז. ז. *radius*

ra'diograph *n.* (ריי'-די-א-גרעף) א ראדיאגראף, אז אינ־סטרומענט צו מעסטעז די שטארקייט פון דער אויסשטראהלונג פון דער זון.

Radiometer

radiom'eter *n.* (ריי-די-אמ'-ע-טער) א ראדיאמעטער [אז אפא־ראט צו פערוואנדלעז אויסשטראהלענדע ענער־גיע אין מעכאנישע].

radiomet'ric *a.* (ריי-די-א-מעט'-ריק) ראדי־אמעטריש; וואס איז שייך צו א ראדיאמע־טער. ז. *radiometer*

radiophon'ic *a.* (ריי-די-א-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו ראדיאפא־ניע. ז. *radiophony*

ra'diophony *n.* (ריי'-די-א-פאו-ני) ראדיא־פאניע, דאס ארויסברייננעז קלאנגעז דורך דער ווירקונג פון היץ־שטראהלעז.

rad'ish *n.* (רעד'-איש) רעטיך.

ra'dium *n.* (ריי'-די-אם) ראדיום [א כעמישער עלעמענט וואס לאזט פון זיך ארויס אונזיכטבארע שטראהלעז, וועלכע האבעז זעלטענע אייגענשאפטעז. ראדיום איז ריינעם צושטאנד, ד. ה. ניט געמישט מיט אנדערע עלעמענטעז, האט מען נאך שוין ניט בעקומעז, נאר דאס וואס איז ענטדעקט געווארעז, האט אויפגעעפענט א וועג אין נייע אונבעוואוסטע געביעטעז פון כעמיע און פיזיק].

ra'dius *n.* (ריי'-די-אס) אין געאמעט־ריע — א ראדיוס, די ליניע וואס ווערט געצויגעז פון דעם צענטער פון א קרייז צו דער קרייז־ליניע; אין אנאטאמיע — דאס שפינדעל, איינער פון די צוויי לאנגע ביינער פון פאדער־ארם [דער ביין וואס ציהט זיך פון עלענבויגעז און פעראייניגט זיך מיט די ביינדלעך פון גראבעז פינ־גער]; אין באטאניק — דער שטראהל פון א שטראהלען־פלאנצע. ז. *ray-flower*

ra'dius vec'tor (ריי'-די-אס וועק'-טאר) א ראדיוס־וועקטאר [אין מאטעמאטיק — די שטרעקע פון א פעסטען פונקט, ווי פון א צענטער אדער ברען־פונקט, צו וועלכעז עס איז פונקט פון א קרומער אדער גע־בויגענער ליניע. די שטרעקע *AF* אדער *AE* אין דער געצייכנטער עליפסע איז א ראדיוס־וועקטאר; אין אסטראנאמיע — א גראדע ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון אן אנציהענ־דעז הימעלס־קערפער מיט דעם צענטער פון דעם קערפער וואס בעוועגט זיך ארום איהם אין אן ארביט. צ. ב. די ליניע וואס פערבינדעט דעם צענטער פון דער זון מיט דעם צענטער פון דער ערד].

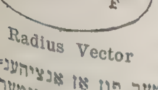

Radius Vector

ra'dix *n.* (ריי'-דיקס) א ווארצעל [ווי פון א ווארט, פון א צאהל א. ד. ג.].

radoub' *n.* (רע-דוהב') די פעררעכטונג און אויסריכטונג פון א שיף צו א רייזע.

raff *n.* (רעף) א טומעלנדער עולם; א המון פון אונווירדיגע פערזאנעז; א טוי־געניכטס, אן אויסוואורף; א מישמאש פון ווערטהלאזע זאכעז. ז. *riffraff*

raf'fia *n.* (רעפ'-אי-א) א מאדאגאסקארער פאלמען־בוים; די פיברעז [פאזערעז, פע־דים] פון דיעזעז בוים.

raff'ish *a.* (רעפ'-איש) ווערטהלאז, גאר נישט; ווי א המון פון אונווירדיגע פער־זאנעז; ווי א טויגעניכטס.

raf'fle *v. and n.* (רעפל) מאכעז א לאטעריי, אויסשפיעלעז, פלעטעז; א לא־טעריי, א פלעט; געהילץ־אבפאל; אבפאל.

raft *n. and v.* (רעפט) א פליט [צו־זאמענגעבונדענע קלעצער און געהילץ וואס ווערעז געטריבעז מיט'ן שטראם פון טייך]; דאס טרייבעז פליטעז; אז אנהוי־פונג פון אויסגעבראכענע בוימער און צוויי־געז אין א טייך; א הויפעז; א מישמאש; מאכעז א פליט; טרייבעז פליטעז איבער'ן וואסער.

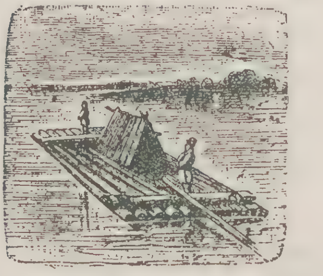
Raft

raft'-dog *n.* (רעפט'-דאג) א שטיק איי־זען, ביי וועלכעז ביידע ענדעז זיינעז אב־געבויגעז און פערשפיצט און וואס דיענט צו בעפעסטיגעז צוויי סלופעס אדער קלע־צער איינע צו די אנדערע.

raf'ter *n. and v.* (רעפ'-טער) א קראק־ווע פון א דאך [איינער פון די משופע'־דיגע באלקענס, וואס שטעלעז זיך אויף די וואנד פון א געביידע און אויף וועל־כע עס ליעגט דער דאך]; איינער וואס מאכט קראקוועס; מאכעז קראקוועס צו א געביידע; אין ערד־ארבייט — אקערעז א פעלד אזוי, אז די אויפגעאקערטע ערד זאל זיך אויסלעגעז אויף א פאס וואס ווערט ניט געאקערט.

raf'ting-dog *n.* (רעפ' טינג-דאג) ז. *raft-dog*

raft'-like *a.* (רעפט'-לאיק) פליטעז־עהנליך, פלאך־דעקיג, מיט א פלאכעז דעק.

raft'-mer'chant *n.* (רעפט'-מויר'-טשענט) א האלץ־הענדלער, איינער וואס האנדעלט מיט געהילץ.

raft'-port *n.* (רעפט'-פאורט) אין גע־וויסע שיפעז — א ברייט פיער־עקיג לאך אין דער זייט פון דער שיף, דורך וועל־כעז מען לאדט זי אן מיט קלעצער.

rafts'man *n.* (רעפטס'-מען) א פליטען־טרייבער [איינער וואס טרייבט פליטעז אויף'ן וואסער].

rag *n., a. and v.* (רעג) א שמאטע; א לופעטע, אן אניטשע; א געצאקטער אדער געקארבטער ברעג אדער ראנד [ווי פון אן אייזעז אדער שטיין]; א שפיציגער, שארסטיגער פעלז; א שארסטיגער אב־געבראכענער טייל פון א פעלז; א לומפ; א בעטלער; געמאכט פון שמאטעס אדער לומפען; ווערעז א שמאטע, א לופעטע; מאכעז שארסטיג אדער שפיציג; זיך אנ־קליידעז, זיך אנטהאז.

rag'amuffin *n. and a.* (רעג'-ע-מאפ-אין) א לומפ, א ליידאק, א פארלעץ; נידריג, געמיין, בעטלעריש.

rag'-bolt *n.* (רעג'-באולט) א מין באלץ אדער טשוואק מיט ארויסגעשטארצטע שפי־צעז פון די זייטעז.

Rag-bolts

rag'-book *n.* (רעג'-בוק) א בוך פאר קינדער געדרוקט אויף גלאנציגער שטייפער ליי־וואנד, כדי עס זאל ניט צו־ריסעז ווערעז.

rag'-bush *n.* (רעג'-בוש) אין געוויסע געצענדיענערישע לענדער — א קוסט אדער בוש, הויפטזעכליך געבעז א ברונעם, וועל־כעז די דארטיגע איינוואהנער און פאר־בייגעהער בעהענגעז מיט שטיקער שמא־טעס אלס מתנה פאר די רוחות און גייס־טער, וועלכע געפינט זיך, ווי מען גלויבט, אין ברונעם.

rag car'pet (רעג קאר'-פעט) א מין ביליגער קאוויאר אדער טעפיך [ווערט גע־וועבט פון שטיקלעך צייג און שמאטעס].

rag'-dea'ler *n.* (רעג'-דיע'-לער) א לומפען־הענדלער.

rag'-dust *n.* (רעג'-דאסט) די פסלת פון וואלענע שמאטעס [לופעטעס], וואס ווערט צומאלעז און געפארבט אין פער־שיעדענע קאלירעז, אום צו בעדעקעז א געוויסעז זארט טאפעטעז [אביטשעס].

rage *n. and v.* (ריידזש) 1. וואוט, צארן; צורייצטקייט, אויפגעקאכטקייט; די העכ־סטע אנשטרענגונג פון א טהעטיגקייט אדער עפעקט; 2. ענטוזיאזם, בעגייסטערונג; דער געגענשטאנד פון ענטציקונג אדער פון דער מאדע; 3. זיין אויפגעקאכט פון כעס, זיין צורייצט; שטורמעז, ליארמעז; 4. פארקומעז אין א שטארקער העפטיגקייט; אויפרעגעז, צורייצעז; ארייננברייננגעז אין צארן.

2. Draped dresses are the **rage** this season. 3. The governor **raged** when he heard that he was impeached.

rag'-fair *n.* (רעג'-פעהר) א טריידעל־מארק, א לויז־מארק, א טאלקוטשקע.

rag'-gath'erer *n.* (רעג'-געטה'-ער-ער) א לומפען־קלייבער.

rag'ged *a.* (רעג'-עד) אבגעריסעז, אב־געשליסעז, געקליידט אין לומפען; צו־לומפט, צוריסעז; שארסטקע, רויה, ניט גלאט.

rag'gedly *adv.* (רעג'-עד-לי) צוריסעז, צושליסעז; אין שמאטעס, אין לומפעז; שארסטקע, ניט גלאט.

rag'gedness *n.* (רעג'-עד-נעס) אבגערי־סענקייט, אבגעשליסענקייט; צולומפטקייט, צוריסענקייט; שארסטיגקייט, רויהייט, ניט־גלאטקייט.

rag'ged-rob'in *n.* (רעג'-עד-ראב'-אין) די קוקוק־בלום [א מין גראז מיט רויטע בליהונגעז. וואקסט אין זומפיגע ערטער]. ז. *cuckoo-flower*

rag'ged-school *n.* (רעג'-עד-סקוהל) א שוהל פאר ארימע, פערלאזענע קינדער.

rag'ging *n.* (רעג'-אינג) א מעטאדע צו כאפעז פיש, ביי וועלכער א רויטע שמא־טע ווערט אנגעטשעפעט אויף'ן האטשעק פון דער ווענטקע; אין בערג־ארבייט — דאס אבטיילעז פון אויסגעגראבענע ערץ די פסלת וואס טויגעז אויף גארנישט.

rag'gle *n. and v.* (רעגל) א שמאטע, א אבגעריסענעס שטיק; מאכעז שארסטקע, ניט גלאט אדער געצאקט.

ra'ging *a.* (ריי'-דזשינג) וויטהענד, צארנדיג, אויפגעקאכט.

ra'gingly *adv.* (ריי'-דזשינג-לי) אויף א וויטהענדנע, צארנדיגען אדער אויפגע=קאכטען שטייגער.

ra'gingness *n.* (ריי'-דזשינג-נעס) כעס, גרימצארן, אויפגעבראכטקייט.

rag'man *n.* (רעג'-מען) א לומפען=הענדלער.

rag'-mon'ey *n.* (רעג'-מאנ'-אי) פאפיער=געלד.

ragout' *n. and v.* (רע-גוה') ראגו, גע=ווירץ=פלייש [געקאכטעס צוגעווירצטעס פלייש]; א געמיש פון פיקאנטע זאכען אדער פערזאנען; מאכען א ראגו; מא=כען א געמיש פון פיקאנטע זאכען.

rag'-pick'er *n.* (רעג'-פיק'-ער) א לומפען=קלייבער; א מאשין פאנאנדערצו=נעהמען און פאנאנדערצורייסען לומפען.

rag'shag *n.* (רעג'-שעג) איינער וואס איז שטארק אבגעריסען און אבגעשליסען [הויפטזעכליך, ווען ער טהוט עס אומיסט=נע, אום אויסצוזעהן אריגינעל].

rag'-shop *n.* (רעג'-שאפ) א קראם וואו מען קויפט און פערקויפט אויפגעקליבע=נע אלטע שמאטעס.

rag'stone *n.* (רעג'-סטאון) אזא גראבער, טונקעל=גרויער זאמד=שטיין; שטיינער אין דינע שטיקער [צום בויען].

rag'-tag *n.* (רעג'-טעג) דער לומפען=המון, דאס געמיינע פאלק, דער פעבעל.

rag, tag, and bob'tail (רעג, טעג, ענד באב'-טייל) אן ערב=רב פון לומפען און אויסוואורפען.

rag'-time *a. and n.* (רעג'-טאים) אן ארט טאנץ=מוזיק, וואס איז כאראקטע=ריסטיש פאר די נעגערשע מעלאדיען אין אמעריקא; וואס האט דעם כאראקטער פון אזא ארט מוזיק.

rag'-trade *n.* (רעג'-טרייד) דער האנדעל מיט שמאטעס [לופטעס]; דאס קויפען פאלשע באנק=פאפיערען; שניידעריי.

rag'weed *n.* (רעג'-הוויעד) די אמבראזיע [אן אמעריקאנישע פערצווייגטע פלאנ=צע מיט בלעטער וואס האבען טיפע איינ=שניטען און גרינליכע זעהר קליי=נינקע בליהונגען. דעם בליטהען=שטויב פון דיעזער פלאנצע האלט מען אלס די אור=זאכע פון היי=פיבער. ז. *hay-fever*].

rag'-wheel *n.* (רעג'-הוויעל) א ראד מיט א געקארבטען אדער געצייהנדעלטען ראנד; א שלייף=רעדעל פון עטלי=כע צונויפגעלעגטע שטי=קער געוואנד צו שלייפען מעסערס א. ד. ג.

rag'wort *n.* (רעג'-הווארט) א מין גראז מיט געקארבטע אדער צייהניגע בלעטער און מיט העל=געלבע בליהונ=גען, וואס געהען ארויס ווי שטראהלען פון א קערבעלע.

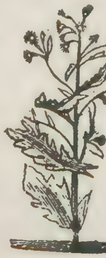
Ragwort

raid *n. and v.* (רייד) א בעפאל; א פלוצליכער אנפאל; בעפאלען.

The police made a raid upon the gambling-house.

rai'der *n.* (ריי'-דער) א בעפאלער, אן ארייגרייסער.

raid the mar'ket (רייד טהי מאר'-קעט) קינסטליך ארונטערדריקען די מקחים פון סחורות אויף דער בערזע.

rail *n. and v.* (רייל) א שטאנג, א גרא=טע; א צאם; א געלענדער; א רעלסע אדער שינע; אן אייזענבאהן; די וואסער=ראלע [א זומפ=פויגעל מיט א גלייכען די=נעם שנאבעל]; דער וואכטעל=קעניג [א קליינער פויגעל, וואס האלט זיך אויף צווישען תבואות פון פעלדער]; ארומ=צאמען מיט א גראטע; אבטיילען מיט א גראטע; אויסלעגען שינען, אויסלעגען אן אייזענבאהן; פישען מיט א ווענטקע פון א שיף; זידלען, שימפפען.

rail'-ben'der *n.* (רייל'-בענ'-דער) א מין פרעס אדער שרויף צו בויגען רעלסען אדער שינען.

rail'-bird *n.* (רייל'-בוירד) די קארא=לאינישע ראלע [אזא פויגעל]. ז. *rail*.

rail'-bor'er *n.* (רייל'-באור'-ער) א גע=צייג צו בויערען לעכער אין רעלסען אדער שינען.

rail'-car *n.* (רייל'-קאר) אן אייזענבאהן=וואגאן.

rail'-chair *n.* (רייל'-טשעהר) אן איי=זערנעם קלעצעל דורך וועלכען אן אייזענ=באהן=רעלסע ווערט בעפעסטיגט צו דער שפאלע.

railed *a.* (רייל'ד) מיט רעלסען; מיט גראטען.

rai'ler *n.* (ריי'-לער) איינער וואס לעגט רעלסען אדער שינען; איינער וואס זי=דעלט אדער שימפפט.

rail'-guard *n.* (רייל'-גארד) א רעלסען=ראמער [א פארריכטונג אין פארענט פון א לאקאמאטיוו אבצוראמען שטערונגען, וועלכע געפינען זיך אויף די רעלסען פון אייזענבאהנען].

rai'ling *n.* (ריי'-לינג) א גראטע, א צאם=גראטע; א געלענדער.

rai'lingly *adv.* (ריי'-לינג-לי) שימפפ=ליך; מיט זידלעריי.

rail'lery *n.* (רייל'-ער-אי) לצנות, שפאס.

rail'-post *n.* (רייל'-פאוסט) דער שטא=קעט פון א געלענדער אדער פארענטשע; דער טרעפען=זייל [דער זייל, ארום וועל=כען עס דרעהט זיך א שווינדעל=טרעפ].

rail'road *n. and v.* (רייל'-ראוד) אן אייזענבאהן; איילען, דורכפיהרען אין איילעניש [ווי א געזעץ אין פארלאמענט].

rail'roader *n.* (רייל'-ראו-דער) איי=נער וואס איז בעשעפטיגט מיט אייזענ=באהנען.

rail'roading *n.* (רייל'-ראו-דינג) דאס בעשעפטיגען זיך מיט אייזענבאהנען; דאס דורכפיהרען אין איילעניש [ווי א געזעץ אין פארלאמענט].

rail'-saw *n.* (רייל'-סאה) א קליינע זעג=מאשין, וואס ווערט בענוצט צו זעגען רעלסען [שינען].

rail'-split'ter *n.* (רייל'-ספליט'-ער) איינער וואס שפאלט האלץ צו מאכען שטאנגען אדער שטעקלעך פאר גראטעס, שטאקעטען א. ד. ג.

rail'-tongs *n.* (רייל'-טאהנגז) אזעלכע צוואנגען אריבערצוטראגען רעלסען.

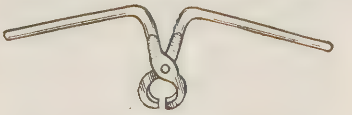
Rail-tongs

rail'way *n.* (רייל'-הוויי) אן אייזענבאהן.

rail'way-car *n.* (רייל'-הוויי-קאר) אן אייזענבאהן=וואגאן.

rail'way-car'riage *n.* (רייל'-הוויי-קער'-עדזש) ז. *railway-car*.

rail'way-chair *n.* (רייל'-הוויי-טשעהר) ז. *rail-chair*.

rail'way-com'pany *n.* (רייל'-הוויי-קאמ'-פע-ני) אן אייזענבאהן=געזעלשאפט [אן אקציען=געזעלשאפט, צו וועלכער עס בעלאנגט א געוויסע אייזענבאהן].

rail'way-cross'ing *n.* (רייל'-הוויי-קראהס'-אינג) די קרייצונג פון צוויי איי=זענבאהנען אדער פון א געוועהנליכען וועג מיט אן אייזענבאהן.

rail'way de'pot (רייל'-הוויי די'-פאו) א וואקזאל, א באהן=הויף.

rail'way post'-of'fice (רייל'-הוויי פאוסט'-אפ'-אים) אן אייזענבאהן=וואגאן אין וועלכען מען זארטירט אויפגענומענע בריעף בעת דער רייזע.

rail'way-switch *n.* (רייל'-הוויי-סהוויטש) אן אייזענבאהן=ווייכע [א בע=וועגליכע רעלסע, וואס ווערט צוגערוקט צו אדער אבגערוקט פון א בעפעסטיגטער רעלסע, כדי איבערצופיהרען א וואגאן אדער א צוג פון איין פאר רעלסען אויף אן אנדערער].

rail'way ter'minal (רייל'-הוויי טויר'-מי-נעל) דער צענטער פון אן אייזענבאהן=סיסטעם.

rail'way-tick'et *n.* (רייל'-הוויי-טיק'-עט) אן אייזענבאהן=בילעט.

rail'way track (רייל'-הוויי טרעק) אן אייזענבאהן=ליניע.

rail'way traf'fic (רייל'-הוויי טרעפ'-איק) אייזענבאהן=פערקעהר.

rail'way-train *n.* (רייל'-הוויי-טריין) אן אייזענבאהן=צוג.

rail'way-wor'ker *n.* (רייל'-הוויי-הוואיר'-קער) אן אייזענבאהן=ארבייטער.

rai'ment *n.* (ריי'-מענט) קליידונג.

rain *n. and v.* (ריין) א רעגען; רעגנען.

rain'-bird *n.* (רייג'-בוירד) א פויגעל וואס זאגט פארויס א רעגען [דורך גע=שרייען אדער געוויסע בעוועגונגען].

rain'bow *n. and v.* (רייג'-באו) א רע=גענבויגען; א רעגענבויגען=קאליברי [א מין זשום=פויגעלע מיט פערשיעדענפאר=ביגע, רייך=קאלירטע פעדערען. ז. *humming-bird*]; א רעגענבויגען=פיש [א מין רייך=קאלירטער פיש]; פארבען אין רעגענבויגען=פארבען; ארומ=רינגלען ווי מיט א רעגענבויגען.

rain'bowed *a.* (רייג'-באוד) רעגענבוי=גען=פארביג; וואס קומט פון א רעגענ=בויגען; ארומגערינגעלט מיט א רעגענבוי=גען אדער שטראהלען=קרוין.

rain'bow-fish *n.* (רייג'-באו-פיש) א רעגענבויגען=פיש [א מין רייך=קאלירטער פיש].

rain'-box *n.* (רייג'-באקס) א פארריכ=טונג אין א טעאטער נאכצואהמען דאס רוישען פון א רעגען.

rain cats and dogs (ריין קעטס ענד דאגז) שטארק רעגענען, גיסען ווי פון עמערס.

rain'-cham'ber *n.* (רייג'-טשיימ'-בער) א פארריכטונג ביי א שמעלץ=אויוועז, וואו די אויסדונסטונגען פון די מעטאלען ווערען פערדיכטעט מיט דער הילף פון וואסער.

rain'-chart *n.* (רייג'-טשארט) א רע=גען=מאפע [א מאפע אדער קארטע מיט אויסקינפטע וועגען רעגען=פאל].

rain'-cloud *n.* (רייג'-קלאוד) א רעגען=וואלקען.

rain'coat *n.* (רייג'-קאוט) א רעגען=מאנטעל.

rain'deer *n.* (ריינ'-דיער) ז. *reindeer*

rain'-doc'tor *n.* (ריינ'-דאק'-טאר) א מכשף [ביי די ווילדע שבטים] וואס בעהויפטעט, אז ער קען דורך פערשיעדענע איבערנאטירליכע מיטלען ארויסרופען רעגען.

rain'drop *n.* (ריינ'-דראפ) א רעגען-טראפען.

rain'fall *n.* (ריינ'-פאהל) דאס רעגנען; א רעגען-פאל [די מאס וואסער וואס פאלט דורך רעגנען, שנעען א. ז. וו.].

rain'-gage *n.* (ריינ'-גיידזש) א רעגען-פאל מעסטער [אן אינסטרומענט צו זאמלען און אויסמעסטען דעם רעגען וואס פאלט אין א בעשטימטען ארט].

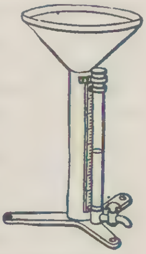

Rain-gage

rai'niness *n.* (ריי'-ני-נעס) רעגענדיגקייט, רעגענדיגער וועטער.

rain'less *a.* (ריינ'-לעס) אהן רעגען, וואס האט ניט קיין רעגען.

rain'-ma'ker *n.* (ריינ'-מיי'-קער) א מכשף ביי די ווילדע שבטים, וואס בעהויפטעט, אז ער קען דורך איבערנאטירליכע מיטלען ארויסרופען רעגען; איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען קינסטליך ארויסרופען א רעגען [ווי דורך פולווער-עקספלאזיאנען א. ז. וו.].

rain'-map *n.* (ריינ'-מעפ) ז. *rain-chart*

rain or shine (ריין אהר שאין) אין יעדען וועטער; אין אלע פעלע, אונטער אלע אומשטענדען.

rain pitch'forks (ריין פיטש'-פאהרקס) ז. *rain cats and dogs*

rain'pour *n.* (ריינ'-פאור) א שלאקס-רעגען.

rain'-proof *a.* (ריינ'-פרוהף) רעגען-זיכער, אונדורכדרינגליך פאר'ן רעגען, וואס לאזט ניט דורך קיין רעגען.

rain'-storm *n.* (ריינ'-סטאהרם) א רעגען-שטורם; א גרויסער רעגען.

rain'-tight *a.* (ריינ'-טאיט) אזוי פערמאכט, אז עס לאזט ניט דורך קיין רעגען.

rain'-wa'ter *n.* (ריינ'-הוואה'-טער) רעגען-וואסער.

rai'ny *a.* (ריי'-ני) רעגענדיג.

rai'ny day (ריי'-ני דיי) 1. א רעגענדיגער טאג; 2. א שלעכט שטיקעל צייט; א צייט פון נויט און עלענד וואס קען אמאל קומען.

2. Every one should save up for a rainy day.

rai'sable *a.* (ריי'-זעבל) וואס קען אויפגעהויבען אדער דערהויבען ווערען; וואס קען פראדוצירט ווערען אדער אויפגעהאדעוועט ווערען. ז. *raise*

raise *v. and n.* (רייז) 1. הויבען, אויפהויבען; דערהויבען; הויבען; העכערען; אויפשטעלען; אויפ אין הימעל אריין; 2. אויפשטעלען, אויפבויען; 3. אראבנעהמען, אויפגעבען, העכערען [עפעס]; 4. מאכען, אז עפעס זאל זיך אויפהויבען; 5. האדעווען, ערציהען, קולטיווירען; 6. אויפרעגען, אויפריהרען; 7. שאפען, קריעגען, צונויפזאמלען, צונויפקריעגען [ווי געלד, שטייער, מיליטער א. ז. וו.]; 8. ערוועקען, ארויסרופען, פעראורזאכען; 9. מאכען זיכטבאר [ווי ביים דערנעהנטערען זיך מיט א שיף]; 10 מאכען רעליעף; ארויסברייגנען אדער ארויסשפייען ליחה אדער בלוט; אויפהויבונג; 11 העכערונג; 12 דאס קריעגען, דאס צונויפזאמלען עפעס.

2. The building was **raised** in a few days. 3. The enemy was forced to **raise** the blockade. 5. We **raise** a variety of flowers in our garden. 7. The friends of the accused **raised** a fund for his defense. 8. His remarks **raised** a roaring laugh. 11. A **raise** of wages was promised to the clerk.

raise a bead (רייז ע ביעד) מאכען בלעזלעך אין ספיריט דורך טרייסלען.

raise a blockade' (רייז ע בלא-קייד') אראבנעהמען די בלאקאדע [איינשליסונג אדער בעלאגערונג פון א האפען אדער פעסטונג דורך קריעגס-שיפען].

raise a loan (רייז ע לאון) מאכען אן אנלייהע.

China desires to **raise a loan** of $50,000,000.

raise a rack'et (רייז ע רעק'-עט) קעהרען א וועלט, אנמאכען א טומעל, אנמאכען צרות.

raise a row (רייז ע ראו) ז. *raise a racket*

raise a rum'pus (רייז ע ראמ'-פאס) ז. *raise a racket*

raise a siege (רייז ע סיעדזש) אראבנעהמען א בעלאגערונג, אויפהערען צו בעלאגערען; צווינגען אויפצוגעבען א בעלאגערונג.

raise a smile (רייז ע סמאיל) ארויסרופען א שמייכעל.

raise bread (רייז ברעד) מאכען, אז ברויט זאל אויפגעהן [ווי פון הייוועו].

raise Cain (רייז קיין) ז. *raise a racket*

raised embroi'dery (רייזד עמ-בראי'-דער-אי) שטיקעריי אין רעליעף.

raise dough (רייז דאו) לאזען טייג אויפגעהן.

raised point (רייזד פאינט) א רעליעפער שטאף אדער נאהט אין שפיצען [קרוזשעווע].

raised roof (רייזד רוהף) א דאך פון א וואגאן מיט אן אויבער-דאך, וואו עס געפינען זיך די ווענטילאציאנס-עפנונגען.

raised stitch (רייזד סטיטש) א בולט'ער שטאך ביים אויסנעהען [די שטעך ווערען געמאכט לויז ווי שלייפלעך, וועלכע מען שערט אב און עס בעקומט זיך א סאמעט-עהנליכע פלעכע].

raise from the dust (רייז פראם טהי דאסט) ווערען פון נידריג הויך; דערהויבען פון א נידריגען שטאנד.

raise hell (רייז העל) ז. *raise a racket*

raise mon'ey (רייז מאנ'-אי) שאפען געלד.

raise mon'ey on (רייז מאנ'-אי אן) קריעגען געלד אויף א משכון.

raise one's bris'tles (רייז הוואנז בריסלז) אויפרעגען, אריינברייגנען אין כעס.

raise one's dan'der (רייז הוואנז דענ'-דער) אויפרעגען, אריינברייגנען אין כעס.

rai'ser *n.* (ריי'-זער) א הויבער, אן אויפהויבער; א גרינדער; אן ערציהער פון פיה; איינער וואס קולטיווירט, האדעוועט אדער ערציהט; איינער וואס שטעלט אויף געביידעס; עטוואס וואס הויבט אויף.

raise the cur'tain (רייז טהי קויר'-טען) אויפהויבען דעם ביהנע-פארהאנג; אנהויבען די טעאטער-פארשטעלונג.

raise the dev'il (רייז טהי דעוול) ז. *raise a racket*

raise the dust (רייז טהי דאסט) קריעגען געלד אויף עפעס.

raise the hatch'et (רייז טהי העטש'-עט) זיך גרייטען צו מלחמה.

raise the land (רייז טהי לענד) צוקומען אלץ נעהנטער צו דער יבשה און זי אנהויבען זעהן.

raise the mar'ket upon' (רייז טהי מאר'-קעט א-פאן') רעכענען מעהר וויפיעל עס איז דער מארק-פרייז אדער דער אנגענומענער פרייז.

raise the wind (רייז טהי הווינד) אנמאכען א טומעל; קריעגען געלד.

rai'sin (רייזן) א ראזשינקע.

rai'sing *n.* (ריי'-זינג) הויבונג, אויפהויבונג; דערהויבונג; אויפשטעלונג, אויפבויאונג; קולטיווירונג, ערציהונג, דאס האדעווען; אראבנעהמונג, אויפגעבונג [ווי למשל, פון א בעלאגערונג]; דאס קריעגען, שאפען אדער צונויפזאמלען; פעראורזאכונג; דאס מאכען זיכטבאר [לאנד], דאס צוקומען צו א לאנד; דאס בעציערען מעטאל-ארבייט; דאס מאכען פעל אויפגעשוואלען [דורך פערשיעדענע זויערשטאפען]; הייוועו [אדער אנדערע עהנליכע שטאפען צו מאכען טייג אויפגעהן]; דאס אויפשטעלען די ראהם פון א געביידע [מיט דער הילף פון די שכנים-פויערים]; א מויער-לאטע אדער אונטערלאג-באלקען [א קלעצעל וואס דיענט אלס אונטערלאגע פאר א באלקען אויף געמויערטע ווענד].

rai'sing-bee *n.* (ריי'-זינג-ביע) א פערזאמלונג פון שכנים [אין דערפער] צו העלפען אויפשטעלען א ראהם פון א הויז.

rai'sing-board *n.* (ריי'-זינג-באורד) אזא ברעט, מיט וועלכען מען מאכט לעדער גענארבט [שארסטקע, ניט-גלאט].

rai'sing-gig *n.* (ריי'-זינג-גיג) א מאשין צו מאכען א בארווע [אויפצוהויבען די האר, מאכען האריג] אויף געוואנד.

rai'sing-ham'mer *n.* (ריי'-זינג-העמ'-ער) אזא רונדער האמער געברויכט פון קופער-שמיעדען און זילבער-שמיעדען אויסצוקלאפען אויסגעהוילטע קיילעכדיגע זאכען.

rai'sing-knife *n.* (ריי'-זינג-נאיף) א באנדאר'ס מעסער צו מאכען קליאפקעס.

rai'sing-piece *n.* (ריי'-זינג-פיעס) א מויער-לאטע אדער אונטערלאג-באלקען [א האלץ-קלעצעל וואס ווערט געלעגט אויף א געמויערטער וואנד אלס אן אונטערלאגע פאר א באלקען].

rai'sing-plate *n.* (ריי'-זינג-פלייט) א האריזאנטאלער באלקען וואס ווערט געלעגט אויבען אויף א וואנד אלס אן אונטערלאגע פאר די ווערטיקאלע באלקענס.

rai'sin-wine *n.* (ריי'זנ-הוואין) ראזשינקעס-וויין.

raison' d'ê'tre (ריי-זאהן' דייטר) בערעכטיגונג אדער אורזאכע צו עקזיסטירען.

The **raison d'être** of a political party is the furtherance of the welfare of the country.

ra'ja *n.* (רא'-דזשא) א ראדזשא [א הינדוסטאנישער אדער אינדישער פירסט אדער הערשער].

ra'jah *n.* (רא'-דזשא) ז. *raja*

ra'jahship *n.* (רא'-דזשא-שיפ) ז. *rajaship*

ra'jaship *n.* (רא'-דזשא-שיפ) די ראדזשאשאפט [די ווירדע פון אן אינדישען פירסט אדער הערשער].

rake *n. and v.* (רייק) 1. א גראבליע [צונויפצושארען שטרוי, היי א. ז. וו.]; דאס זיין אנגעבויגען [ווי מאסטען, למשל]; א צולאזענער יונג; שארען, צונויפשארען [ווי מיט א גראבליע]; צו-

נויפקראַצען, צונויפשלעפּען; 2. דורכגריבלען, דורכזוכען, דורכשאַרען, איבערוואַרפען [ווי זוכענדיג עפּעס]; 3. אַ קראַץ טהאָן; שנעל פּאַריבערלויפען; 4. שיסען אין דער לענג [פון אַ שיף, למשל]; פּערקריכען אויף אַ פאַלשען וועג, ווייט פון דער פּערפאָלגטער חיה אָדער פויגעל [וועגען הינד אָדער פאַלקען]; זיין אַנגעבויגען; פּיהרען אַן אויסגעלאַסען לעבען.

2. The police raked the town in search of the murderer. 3. The skyscrapers often seem to rake the passing clouds.

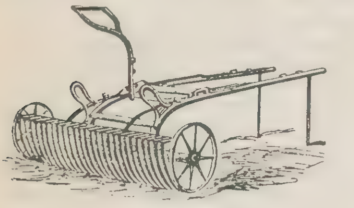

Rake

rake'hell *n. and a.* (רייק'־העל) אַן אויסגעלאַסענער מענש, אַ פערדאָרבענער יונג; צולאָזן, אויסגעלאַסען; פערדאָרבען.

rake hell (רייק העל) דעם גיהנם איבערקעהרען [זוכענדיג אַ גלייכען אין פערדאָרבענהייט].

rake'helly *adv.* (רייק'־העל־אי) אויסגעלאַסען, צולאָזן, פערדאָרבען.

rake'-off *n.* (רייק'־אָף) דער פּראָצענט פון קאָרטען־שפּיעל אָדער אַנדערע אַזאַרטנע שפּיעלען וואָס עס נעהמט אַראָב דער אייגענטימער פון דעם שפּיעל־הויז; אַ חלק פון אַן אונטערנעהמונג [הויפּטזעכליך ווען די אונטערנעהמונג איז אַ שווינדלערישע אָדער ווען מען נעהמט צו אויף אַ שווינדלערישען אופן קהל'שעם געלד].

ra'ker *n.* (רייי'־קער) אַ גראַבליע אָדער עטוואָס וואָס שאַרט; אַ גראַבליע־שאַרער, אַ שאַרער; איינער אָדער עטוואָס וואָס שאַרט; אַ גאַסען־רייניגער; איינער וואָס גריבעלט זיך אָדער זוכט; אַ מאַשין צו שאַרען היי אָדער שטרוי; אַ פּאַרריכטונג אָדער אינסטרומענט ארויסצושאַרען אַש פון אַן אויווען; אַ האַרמאַט געשטעלט אַזוי, אַז ער זאָל שיסען אין אַ שיף אין דער לענג; אַן אינסטרומענט ארויסצונעהמען ציעגעל פון אַ וואַנד; עטוואָס אויסערגעוועהנליכעס [ווי אַ גרויסער וועט, זעהר שנעלעס לויפען אין אַ וועט־לויף אַ. ז. וו.].

rake'shame *n.* (רייק'־שיים) ז. *rakehell*

rake up (רייק אַפּ) 1. פערשאַרען [בעדעקען מיט עפּעס וואָס ווערט צונויפגעשאַרט]; 2. אויפגראָבען, אַבפרישען, צוריק אַבלעבען.

1. He raked up the fire and added more coal. 2. They raked up some old charges against him.

ra'king *n. and a.* (רייי'־קינג) דאָס שאַרען, דאָס געבראַוכען אַ גראַבליע; דאָס צונויפגעשאַרטע אָדער צונויפגעזאַמעלטע; דאָס גראַבען זיך אָדער גריבלען זיך; דאָס זוכען, דאָס נישטערען; דאָס זידלען, דאָס אויסריידען; פערשאַרט [ווי אַ פייער בעדעקט מיט אַש]; געבויגען, געניינט, משופּע'דיג; שנעל פאַריבערלויפענד; געריכטעט אין דער לענג [וועגען שיסעריי].

ra'king view (רייי'־קינג וויו) אַ ווייטע אויסזיכט.

ra'kish *a.* (רייי'־קיש) אויסגעלאַסען; וואָס זעהט אויס ווי אַן אויסגעלאַסענער מענש; וואָס האָט אייגנגעבויגענע מאַסטען; לופטיג.

ra'kishly *adv.* (רייי'־קיש־לי) אויף אַ צולאָזענעם אופן; מיט לופטיגקייט.

ra'kishness *n.* (רייי'־קיש־נעס) אויסגעלאַסענקייט, לופטיגקייט; דאָס אויסזעהן פון אַ שיף מיט אייגנגעבויגענע מאַסטען.

rall. *rallentando* אַבקירצונג פון

rallentan'do *a. and adv.* (רעל־לען־טען'־דאָ) אין מוזיק — ווערענדיג לאַנגזאַמער; מיט אַ טעמפּאָ וואָס ווערט אַלץ לאַנגזאַמער און לאַנגזאַמער.

ral'lier *n.* (רעל'־אי־ער) איינער וואָס זאַמעלט צונויף, פעראייניגט אויפס־נייי אָדער ברייגנגט אין אָרדנונג. ז. *rally*

ral'liform *a.* (רעל'־אי־פאָרם) ווי אַ וואַסער־ראַלע; עהנליך צו אַ וואַסער־ראַלע און אַנדערע פערוואַנדטע מינים פויגלען. ז. *rail*

ral'line *a.* (רעל'־אין) וואָס איז שייך אָדער עהנליך צו דעם מין וואַסער־ראַלען. ז. *rail*

ral'ly *v. and n.* (רעל'־אי) צוזאַמענברייגנגען, צוזאַמענרופען, צוזאַמענקלייבען, פעראייניגען [פאַר אַן אַלגעמיינעם צוועק אָדער טהעטיגקייט]; ענערגיש צוזאַמענעהמען אָדער קאָנצענטרירען; זיך צוזאַמענקומען אין איילעניש און מיט בעגייסטערונג; זיך אויפס־נייי פעראייניגען; זיך צוזאַמענקלייבען פאַר אַן אַלגעמיינעם צוועק; זיך ערהאָלען צו אַ נייער ענערגישער טהעטיגקייט; זיך לוסטיג מאַכען אויף אימעצענס חשבון, לוסטיג אָבלאַכען; אַ שנעלע פעראייניגונג אויפס־נייי [ווי למשל, פון אַן אַנטלאָפענער אַרמעע]; בענייאונג פון טהעטיגקייט, ענערגיע אָדער אַנשטרענגונג; אַ שנעלע ערהאָלונג; דאָס קומען צו זיך אָדער צום פריהעריגען צושטאַנד; אין טעניס־שפּיעל — דאָס אונאויפהערליכע פליהען פון דעם באַל איבער דער נעץ עטליכע מאָל כסדר.

ral'lying-point *n.* (רעל'־אי־אינג־פּאָינט) אַ פּלאַץ, געגענשטאַנד אָדער פּערזאָן, ארום וועלכען מען פערזאַמעלט זיך פאַר אַן אַלגעמיינער טהעטיגקייט.

ram *n., v. and a.* (רעם) אַ באַראַן; אַ שטורם־באַק, אַ מויער־ברעכער [אַ פּאַרצייטיגע בעלאַגערונגס־מאַשין צו צוברעכען אַ פעסטונגס־וואַנד]; אַן ארויסגעשטאַרצטער שפּיץ אין פאָרענט פון אַ קריעגס־שיף, מיט וועלכען זי שניידט זיך אריין אין שונא'ס שיף און צוברעכט זי; די באַבעצע [דאָס שווערע אייזערנע געוויכט, מיט וועלכען מען שלאָגט אריין פּאַליעס אין דער ערד]; דער קאָלבען פון גרויסען צילינדער אין אַ הידראַוּלישער פּרעס; אין מעטאַל־אַרבייט — אַ דאַמפּף־האַמער; אַ קריעגס־שיף מיט אַ פּאַרריכטונג זיך אריינצושניידען אין שונא'ס שיף; קלאַפּען מיט אַ שטורם־באַק; שלאָגען, שטויסען; אריינקלאַפּען; אַנשטאָפּען; וואָס האָט אַ שטאַרקען גערוך; שטינקענד.

Ramadan' *n.* (רעמ־ע־דען') ראַמאַדאַן, דער פאַסט־מאָנאַט ביי די מאַכמעדאַנער [דער 9טער מאָנאַט פון מאַכמעדאַנישען אָדער מוסולמאַנישען יאָהר].

Ramadhan' *n.* (רעמ־ע־דען') ז. *Ramadan*

ra'mal *a.* (רייי'־מעל) צווייגיג, וואָס געהערט צו צווייגען, וואָס וואַקסט אויף צווייגען; וואָס קומט ארויס פון אַן אבצווייגונג פון אַ קערפּער־גליעד.

ram'ble *v. and n.* (רעמבל) 1. געהן שפּאַצירען; אַ שפּאַציר־גאַנג; 2. ארומבראָדזשען, ארומבלאָנקען, ארומשמייען; זיך ארומטריבען; 3. אַראָבקריכען פון וועג [ביים רעדען]; דאָס אומוואַנדערען; דאָס ארומבלאָנקען.

1. The lovers rambled in the woods. 3. The lecturer rambled toward the end of his speech.

ram'bler *n.* (רעמ'־בלער) אַן ארומוואַנדערער; אַ שפּאַציר־געהער.

ram'bling *n.* (רעמ'־בלינג) דאָס ארומוואַנדערען, דאָס ארומשמייען; אַ שפּאַציער הין און צוריק.

rambus'tious *a.* (רעמ־באַס'־טשיאַס) פּרעך, חוצפּה'דיג, העזה'דיג.

ram'-cat *n.* (רעמ'־קעט) אַ קאָטער, דער "ער" פון קעץ.

ra'meal *a.* (רייי'־מי־על) וואָס איז שייך צו אַ צווייג; וואָס וואַקסט אויף אַ צווייג.

ramenta'ceous *a.* (רעמ־ען־טיי'־שיאַס) אין באָטאַניק — בעדעקט מיט דינע שופּען.

ra'meous *a.* (רייי'־מי־אַס) ז. *rameal*

ram'ie *n.* (רעמ'־אי) דאָס כינעזישע גראָז אָדער דאָס זייד־גראָז [אַ כינעזישע און אַסט־אינדישע פּלאַנצע עהנליך צו קראָפּיווע מיט פּיעל ריטלעך און מיט גרויסע האַרץ־פערמיגע בלעטער; די דינע פאַזערען פון דיזער פּלאַנצע וואָס ווערען אָפט געברויכט אַנשטאַט באַוּוּל].

ram'ie-plant *n.* (רעמ'־אי־פּלענט) ז. *ramie*

ramifica'tion *n.* (רעמ־אי־פי־קיי'־שאַן) די פערצווייגונג; אַ צווייג, אַן אַבטיילונג.

ra'miform *a.* (רייי'־מי־פאָרם) עהנליך צו אַ צווייג.

ram'ify *v.* (רעמ'־אי־פאַי) זיך פערצווייגען; טיילען אין צווייגען.

ram'mer *n.* (רעמ'־ער) אַן איינשלאָגער [אַ שטעק מיט וואָס מען שלאָגט עפּעס איין]; דער לאַד־שטאָק פון אַ ביקס.

ram'mish *a.* (רעמ'־איש) ווי אַ באַראַן; וואָס האָט אַ שאַרפען גערוך; שטינקענד; תאווה'דיג, יצר־הרע'דיג; אויסגעלאַסען.

ram'mishness *n.* (רעמ'־איש־נעס) שאַרפקייט, אונאַנגענעהמליכקייט [פון ריח]; תאווה'דיגקייט, יצר־הרע'דיגקייט.

ram'my *a.* (רעמ'־אי) ז. *rammish*

ramoon' *n.* (רע־מוהן') אַ צענטראַל־אַמעריקאַנישע בוימעל, פון וועלכען עס טריפט אַזאַ מילך־אַרטיגער זאַפט. זיינע צווייגלעך און בלעטער ווערען אָפט געברויכט אַלס פוטער אָדער קאָרמע פאַר בהמות.

ra'mose *a.* (רייי'־מאָוס) ז. *ramous*

ra'mous *a.* (רייי'־מאַס) צווייגיג, מיט צווייגען.

ramp *v. and n.* (רעמפּ) זיך גרייט מאַכען אַ שפּרונג צו טהאָן [ווי אַ ווילדע חיה אויף איהר רויב]; שפּרינגען; ארויפוואַרפען זיך; שפּיעלען זיך; שטיפען; קלעטערען, זיך פלעכטען [ווי אַ קלעטערענדע פּלאַנצע]; בערויבען, בע'גזלנ'ען; ארויס פון די כלים; די גאָרטען גלאָקען־בלום [ז. *rampion*] אָדער איהר וואָרצעל; אַ שפּרונג; אַן אַבוועגדונג, אַן אַבבייגונג אין אַ זייט; די משופּע'דיגע זייט פון אַ פעסטונגס־וואַל, פון אַ וואַנד א. ד. ג.; אַ גזלן, אַ רויבער.

rampa'cious *a.* (רעמ־פּיי'־שאַס) ז. *rampageous*

ram'page *v. and n.* (רעמ'־פּעדזש) שפּרינגען אָדער וואַרפען זיך פון כעס אָדער אויפרעגונג; ארומלויפען אהין און אהער; "ארויסשפּרינגען פון די כלים"; דאָס זיין אויסער זיך: דאָס "שפּרינגען פון די כלים".

rampa'geous *a.* (רעמ פיי'-דזשאס) שטורמדיג; זיך ווארפענד; מיט "שרייענדע" פארבען; מיט א "שרייענדען" סטיל.

rampa'geousness *n.* (רעמ-פיי'-דזשאס נעס) דאס זיין "שרייענד" [אין פארבען, אין סטיל]; דאס זיין שטורמדיג.

ram'pancy *n.* (רעמ'-פענ-סי) איבערפלוס, דאס זיין צו=פיעל, איבערמעסיגקייט.

ram'pant *a.* (רעמ'-פענט) איבערפול; איבערפליסיג; וואס שפרינגט ארויס פון גדר, וואס געהט אריבער יעדע מאס; ניט איינגעהאלטען; זיך מאכענדיג גרייט א שפרונג צו טהאן, שפרינגענד [ווענגען א פיער=פיסיגער חיה]; אין ארכיטעקטור — וואס שטייגט אין דער הויך אין א שרעגער ריכטונג [ווי דער אויסגעבויגענער באלקען פון אן ארקע].

ram'pantly *adv.* (רעמ'-פענט-לי) מיט איבערפולקייט, אויף אן איבערמעסיגען שטייגער; ארויסשפרינגענדיג פון גדר.

ram'part *n. and v.* (רעמ'-פארט) אין פעסטונגס=ווערק — די ברוסטוועהר [אן אנגעשאטענער וואל צו בעשיצען א געוויסען טייל פון פעסטונג]; א שוץ=וואל; דאס וואס דיענט אלס שוץ אדער פערטיידיגונג; בעפעסטיגען מיט א ברוסטוועהר; בעשיצען; פערשטארקען.

ram'pion *n.* (רעמ'-פי-אן) איינע פון די גלאקען=בלומען פון צענטראל און זיד=אייראפא [א מין פלאנצע, וועלכע מען פלעגט פיעל קולטיווירען אין די גערטנער צוליעב איהר ווארצעל, וואס מען פלעגט געברויכען אלס סאלאט].

ramps'man *n.* (רעמפס'-מען) א גזלן, א רויבער.

ram'rod *n.* (רעמ'-ראד) דער לאד=שטאק פון א ביקס.

ram'roddy *a.* (רעמ'-ראד-אי) ווי א לאד=שטאק; שטייף; פארמאליסטיש; פער'עקשנ'ט.

ram'shackle *a.* (רעמ'-שעקל) קאליע, שלעכט געמאכט; צושטערט, פערדארבען; צובראכען.

ram'shackled *a.* (רעמ'-שעקלד) ז. ***ramshackle***.

ram'shackly *a.* (רעמ'-שעק-לי) ז. ***ramshackle***.

ram's'-head *n.* (רעמז'-העד) א פלאנצע פון דעם מין "פרויען=שיך". ז. ***lady's-slipper***.

ram's'-horn *n.* (רעמז'-האהרן) א האלב=רונדער געבוי אין גראבען פון א פעסטונג; א מין פערשטיינערטע מושעלען, וועלכע מען געפינט אין געוויסע געאלאגישע שיכטען פון דער ערד.

ram'skin *n.* (רעמ'-סקין) אזא קעז=קוכען.

ram'sons *n.* (רעמ'-זאנז) א מין קנאבעל, וואס וואקסט אין די צפון=געגענדען פון אייראפא און אזיען.

ram'ulose *a.* (רעמ'-יו-לאוס) ז. ***ramulous***.

ram'ulous *a.* (רעמ'-יו-לאס) פערצווייגט; וואס האט פיעל צווייגעלעך.

ram'ulus *n.* (רעמ'-יו-לאס) א צווייגעל.

ra'mus *n.* (ריי'-מאס) א צווייגעל אדער א פערצווייגטער טייל [ווי פון א פלאנצע, פון א בלוט=אדער א. ד. ג.].

ramus'cule *n.* (רע-מאס'-קיול) א צווייגעלע.

ran *n.* (רען) א ליעד; געלאפען. [ז. ***run***].

Ra'na *n.* (רא'-נא) א פרינץ [דער טיטעל פון א הויפטלינג אין פערשיעדענע טיילען פון אסט=אינדיען].

Ra'na *n.* (ריי'-נא) דער מין פרעש.

ra'na *n.* (ריי'-נא) א פראש.

rana'rium *n.* (רע-ניי'-רי-אם) א זאמלונג פון לעבעדיגע פרעש; אן ארט וואו מען האלט לעבעדיגע פרעש צו שטודירען זייער קערפערליכען געבוי, זייער וואוקס און ענטוויקלונג.

rance *n.* (רענס) איינע פון די קרייץ=שטעקלעך צווישען די פיסלעך פון א שטוהל; א געשטעל, וואס שפארט עפעס אונטער און דיענט אלס שטיצע.

rances'cent *a.* (רענ-סעס'-ענט) וואס ווערט טוכלע אדער שימלדיג.

ranch *n. and v.* (רענטש) אין די מערב=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פיה=ווירטשאפט, א פערמע וואו מען קולטיווירט גרויסע טשערעדעס פיה; די פערזאנען וואס זיינען בעשעפטיגט אין אזא פערמע; אנפיהרען א גרויסע פיה=ווירטשאפט, בעשעפטיגען זיך מיט פאסטוכעריי.

ran'cher *n.* (רענ'-טשער) איינער וואס איז בעשעפטיגט אין א גרויסער פיה=ווירטשאפט. ז. ***ranch***.

rancheri'a *n.* (רענ-טשע-רי'-א) אין מעקסיקא — דער צוזאמענקונפטס=ארט אדער דאס הויז פון די פאסטוכער.

ranche'ro *n.* (רענ-טשיי'-ראו) אין מעקסיקא — א פאסטוך, א הירט.

ranch'-house *n.* (רענטש'-האוס) דאס וואהנונגס=הויז פון די פאסטוכער פון א פיה=ווירטשאפט. ז. ***ranch***.

ranch'man *n.* (רענטש'-מען) ז. ***rancher***.

ran'cho *n.* (רענ'-טשאו) א גרויסע פערמע, א גרויסע פאכט. ז. ***ranch***.

ran'cid *a.* (רענ'-סיד) טוכלע, שימלדיג.

rancid'ity *n.* (רענ-סיד'-אי-טי) טוכלעקייט, שימעל.

ran'cidness *n.* (רענ'-סיד-נעס) ז. ***rancidity***.

ran'cor *n.* (רענ'-קאר) א ביטערער האס; בייזהאפטיגקייט, פיינדליכקייט.
The party is suffering from the **rancor** of factions.

ran'corous *a.* (רענ'-קאר-אס) מיט א ביטערען האס; בייזהאפט, פיינדזעליג.

ran'corously *adv.* (רענ'-קאר-אס-לי) אויף א בייזהאפטען, פיינדזעליגען שטייגער.

rand *n.* (רענד) ראנט, א ראנד=לעדערעל [א שטיקעל לעדער צווישען דער פאדעשווע און דער זויל].

rand'ing-tool *n.* (רענד'-אינג-טוהל) אן אינסטרומענט אויסצושניידען ראנטען. ז. ***rand***.

Ran'dolph ap'ple (רענ'-דאלף עפל) אזא זארט עפעל. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***.

ran'dom *a. and n.* (רענ'-דאם) וואס איז געטהאן געווארען סתם אין דער וועלט אריין; וואס איז אויסגעקליבען געווארען צופעליג, אהן א פארויס=בעשטימטען צוועק; צוועקלאז, ציעללאז; א זאך וואס ווערט געטהאן צופעליג; א צופאל; צופעליגקייט; די גרייך=ווייטקייט פון א שאס.

ran'domly *adv.* (רענ'-דאם-לי) אויף א צוועקלאזען אופן; סתם אזוי.

rang (רענג) געקלונגען. ז. ***ring***.

range *v. and n.* (ריינדזש) ארדנען, שטעלען אין ארדנונג; שטעלען אין רייה; איינארדנען אין קלאסען אדער קאטעגאריען, קלאסיפיצירען; שטעהן אין רייה; זיין אין א גלייכען צושטאנד אדער ראנג; וואנדערען, זיך ארומטרייבען; ארומבראדזשען; דורכוואנדערען, דורכגעהן; אריבערשרייטען, אריבערגעהן; זיך פערשפרייטען, זיך אויסציהען; א רייה, א שורה, א ליניע; א קלאס, א גאטונג; די ארדנונג; די וואנדערונג; דער גאנג, דער לויף; די גרויס, דער אומפאנג; די שטרעקע, די ווייטקייט; דער שטח; דער אומקרייז; דער רוים; די ווירקונגס=ווייטקייט, די גרייך=ווייטקייט; א פייער=גראטע; א קיך=פליטע, א קאך=אויווען; א טרעפעל פון א לייטער; א מעהל=זיפ; די איבריגע לענג פון דער אנקער=קייט, וועלכע בלייבט אויף'ן שיף=דעק, ווען דער אנקער ווערט אראבגעלאזען אין וואסער; א שטרייף לעדער אבגעשניטען פון דעם ראנד פון א זויל.

range by (ריינדזש באי) פערבייזעגלען, פערבייפאהרען [ווענגען א שיף].

range'-fin'der *n.* (ריינדזש'-פאינ'-דער) אן אפטישער אינסטרומענט צו בעשטימען די ווייטקייט פון א געגענשטאנד פון דעם בעטראכטונגס=פונקט.

range'-lights *n.* (ריינדזש'-לאיטס) ליכט=לעמפלעך, וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אויף דעם דעק פון א שיף אין א געוויסען האריזאנטאלען מרחק איינע פון די אנדערע און אין דערזעלביגער פלעכע מיט דעם קיעל [אזא איינארדנונג פון דער בעלייכטונג צייגט בעסער אן פאר די אנדערע שיפען די ענדערונגען פון דער שיף=ריכטונג]; צוויי אדער מעהרערע ליכטער פון א לייכט=טורם, וועלכע זיינען געשטעלט אין א רייה אום בעסער צו בעלייכטען דעם וועג פון א שיף אריינצוגעהן אין א קאנאל.

range of moun'tains (ריינדזש אוו מאונ'-טענז) א בערג=קייט [א רייה בערג].

ran'ger *n.* (רייג'-דזשער) אן ארומוואנדערער פאר א געוויסען צוועק; א וואלד=מייסטער, א וואלד=אויפזעהער; א שפיר=הונד; א מיליטער=אבטיילונג אדער אירגענד וועלכע בעוואפענטע מחנה, וואס וואנדערט דורך א געגענד פאר א געוויסען צוועק; א רויבער=וואנדערער; א רויבער; אזא פיש; אזא ים=הונד.

ran'gership *n.* (ריינ'-דזשער-שיפ) דאס אמט פון א וואלד=מייסטער.

range'-stove *n.* (ריינדזש'-סטאוו) א קאך=אויווען, א קיך=פליטע.

ran'ging-pole *n.* (ריינ'-דזשינג-פאול) ז. ***ranging-rod***.

ran'ging-rod *n.* (ריינ'-דזשינג-ראד) א שטעקען אדער סלופ געברויכט ביים לאנד=מעסטען.

ran'gy *a.* (ריינ'-דזשי) בעוועגליך; וואנדערענד; געראם, בעקוועם.

ran'iform *a.* (רענ'-אי-פארם) פראש=ענליך, וואס האט די פארם פון א פראש.

ra'nine *a.* (ריי'-נין) וואס איז שייך צו פרעש; וואס איז שייך צו דער אונטערשטער זייט פון שפיץ צונג.

raniv'orous *a.* (רע-ניוו'-א-ראס) וואס עסט פרעש.

rank *n., a. and v.* (רענק) א ראנג; א שטאנד; א קלאס; א גראד; א רייה, א שערענגע; שטארק; קרעפטיג; איבערמעסיג; פרוכטבאר, שטארק אין וואקסען, גרויס און דיק [ווענגען פלאנצען]; וואס פעראורזאכט א שטארקען וואקסען; שארף אדער שטארק [אין געשמאק, גערוך א. ד. ג.]; פערדארבען, עקעלהאפט, אונזיט=

ליך; איבערטריבען, איבערטריבען אין ווערטה; אונגעדולדיג; אין מעכאניק — וואס שניידט צו טיעף; ארדנען אין א רייה אדער שערענגע; צושטעלען צו א געוויסען קלאס, שטאנד אדער אבטיילונג; אריבערשטייגען אין ראנג; אויסשטעלען אין ארדנונג; פערנעהמען א געוויסען שטאנד אדער פאזיציאן אין פערגלייך מיט אנדערע; אריינברייגען א קלאגע אויף דעם אייגענטום פון א באנקראטירטען.

rank and file (רענק ענד פאיל) די סאלדאטען-רייהען, די פראסטע סאלדאטען אהן די קאמאנדירענדע אפיציערען; די מאסע פון אן ארגאניזאציאן אדער פארטיי [אין אונטערשיעד צו די פיהרער].

ran'ker *n.* (רענ'-קער) איינער וואס ארדערט אדער שטעלט אויס אין רייהען; א פראסטער סאלדאט, וואס איז דערהויבען געווארען צום אפיציערען-ראנג.

ran'kle *v.* (רענקל) פעראורזאכען ענטצינדונג, רייצונג אדער אייטערונג; פעראורזאכען אן אייטערענדע וואונד; זיך ענטצינדען, אנפאנגען אייטערען; אויפרייצען, אריינברייגען אין כעס; אויפגערייצט ווערען, אין כעס ווערען.

rank'ly *adv.* (רענק'-לי) אויף אן איבערמעסיגען אופן; אין א צו שטארקען גראד; עקעלהאפט, ווידעריג; גראב, אונאנשטענדיג.

rank'ness *n.* (רענק'-נעס) שטארקייט, שארפקייט [אין גערוך, טעם א. ד. ג.]; איבערמעסיגקייט, איבערטריבענקייט; א שטארקער אדער שנעלער וואוקס; שטארקע פרוכטבארקייט; אן עקעלהאפטער גערוך אדער געשמאק; טוכלעקייט.

ranks *n.* (רענקס) פראסטע סאלדאטען וואס שטעהען אין רייה; שערענגעס.

rank'-scen'ted *a.* (רענק'-סענ'-טעד) וואס האט אן איבעלדיגען גערוך; וואס האט א שטארקען גערוך.

rank with (רענק הוויטה) שטעהן אין גלייכער ליניע מיט...

ran'sack *v.* (רענ'-סעק) גענוי דורכזוכען; פלינדערען, רויבען.

ran'som *n. and v.* (רענ'-סאם) אויסלעזגעלד; אויסקויפונג דורך אויסלעז-געלד; אויסלעזונג פון געפאנגענשאפט; אויסלעזען פון געפאנגענשאפט; אויסקויפען דורך אויסלעז-געלד; אויסלעזען, אויסקויפען.

ran'somable *a.* (רענ'-סאם-עבל) וואס קען אויסגעלעזט אדער אויסגעקויפט ווערען.

ran'som-bill *n.* (רענ'-סאם-ביל) א קריעגס-אבמאך וועגען אויסקויפען דורך אויסלעז-געלד אייגענטום וואס איז פערכאפט געווארען אויף'ן ים.

ran'somer *n.* (רענ'-סאם-ער) אן אויסקויפער, אן אויסלעזער.

ran'som-free *a.* (רענ'-סאם-פריע) פריי פון אויסלעז-געלד.

ran'somless *a.* (רענ'-סאם-לעס) פריי פון אויסלעז-געלד, אהן אויסלעז-געלד.

rant *v. and n.* (רענט) ריידען מיט א הויכען, שרייענדען קול, ריידען זעהר ליארמדיג, שרייען ווי משוגע; ריידען מיט הויכע קנאקעדיגע פראזען; א באמבאסטישע שפראך אדער רעדע; דאס רעדען מיט פוסטע הויכע פראזען אדער מיט אן אויפגעבלאזענער שפראך.

ran'ter *n.* (רענ'-טער) א הויך-שפרעכער, א שרייער; א באמבאסטישער רעדנער; אזא גרויסער ביער-קרוג.

ran'tingly *adv.* (רענ'-טינג-לי) ריידענדיג מיט גרויס ליארם; ריידענדיג באמבאסטיש אדער מיט הויכע פוסטע פראזען.

ran'tipole *a., n. and v.* (רענ'-טי-פאול) ווילד, אויסגעלאסען; א ווילדער, אויסגעלאסענער יונג; א ווילדעס, אויסגעלאסענעס מיידעל; ווילד ארומלויפען.

ran'ula *n.* (רענ'-יו-לא) א פראש-געשוויר [אזא געשוויר אונטער דער צונג].

ran'ular *a.* (רענ'-יו-לאר) וואס איז ווי אדער וואס איז שייך צו א פראש-געשוויר. ז. *ranula*

Ranuncula'ceæ *n.* (רע-נאנ-קיו-ליי'-סי-אי) א געוויסער מין שטרויך אדער האלץ-פלאנצען צו וועלכען עס צעהלען זיך ביז ארום 12 הונדערט גאטונגען, צווישען וועלכע עס געפינען זיך א גרויסע צאהל גארטען-בלומען. דער גרעסטער טייל פון דיעזע פלאנצען ענטהאלטען אין זיך א קאלירלאזען גיפטיגען זאפט, וועלכער ווערט בענוצט אין מעדיצין.

ranuncula'ceous *a.* (רע-נאנ-קיו-ליי'-שיאס) עהנליך צו דער ראנונקעל-פלאנצע. ז. *ranunculus*

Ranun'culus *n.* (רע-נאנ'-קיו-לאס) דער מין ראנונקעל-פלאנצען [א געוויסער מין בלומען-פלאנצען, די מייסטען זיינען מיט העל-געלבע בלומען און מיט געצאקטע געטיילטע בלעטער].

ranun'culus *n.* (רע-נאנ'-קיו-לאס) די ראנונקעל [אזא בלומען-פלאנצע].

Ranunculus

ranz des vaches (ראנס דיי וועש) קוהרייהען [איינע פון די בעקאנטע מעלאדיען וואס די פאסטוכער אין דער שווייץ שפיעלען מיט דעם אלפען-הארן].

rap *v. and n.* (רעפ) קלאפען, אנקלאפען, א קלאפ טהאן; ארויסשיסען [מיט א ווארט, אויסדרוק, קללה]; שווערען, פאלש שווערען [אין דער גנבים-שפראך]; הינרייסען, בעגייסטערען; א שווערער אדער שנעלער קלאפ; דאס קלאפען; אין ספיריטיזם — דאס קלאפען וואס ווערט כלומר'שט ארויסגערופען פון גייסטער; א פאלשע פארצייטיגע אירלענדישע מטבע [א האלבע פעני]; א ווערטהלאזע זאך, א גארנישט; א קנוילכעל פאדים פון 120 יארד.

Rapa'ces *n.* (רע-פיי'-סיעז) דער מין רויב-טהיערע און רויב-פויגלען.

Rapa'cia *n.* (רע-פיי'-שי-א) דער מין רויב-טהיערע.

rapa'cious *a.* (רע-פיי'-שאס) רויבעריש, רויב-גיעריג.

rapa'ciously *adv.* (רע-פיי'-שאס-לי) אויף א רויבערישען אופן; מיט רויב-גיעריגקייט.

rapa'ciousness *n.* (רע-פיי'-שאס-נעס) רויבערישקייט, רויבגיעריגקייט.

rapac'ity *n.* (רע-פעס'-אי-טי) ז. *rapaciousness*

raparee' *n.* (רעפ-ע-ריע') ז. *rapparee*

rape *v. and n.* (רייפ) רויבען [מענשען אדער זאכען]; פערפיהרען; פערגוואלדיגען, שענדען; רויבונג; שענדונג, פערגוואלדיגונג; ראפס [אזא ריבען-פלאנצע. די בלעטער ווערען געברויכט אלס פוטער פאר בהמות און פון די זאמען מאכט מען אויל. ז. אילוסטראציאן]; א וויינטרויבען-שטענגעל; דער אבפאל פון אויסגעקוועטשטע וויינטרויבען [די שאלעכץ און די שטענגלעך]; אבפאל-וויינטרויבען; א פילטער געברויכט אין דער פראדוקציאן פון עסיג.

Rape

rape'-cake *n.* (רייפ'-קייק) א קנויל פון אויסגעפרעסטע ראפס-זאמען. ז. *rape*

rape'-oil *n.* (רייפ'-איל) ראפס-אויל [אויסגעדריקט פון ראפס-זאמען]. ז. *rape*

rape'-seed *n.* (רייפ'-סיעד) ראפס; ראפס-זאמען. ז. *rape*

rape'-seed oil (רייפ'-סיעד איל) ז. *rape-oil*

rape'-wine *n.* (רייפ'-הוואין) זעהר א פראכטער זארט וויין געמאכט פון דעם אבפאל פון וויינטרויבען אדער פון שוין פריהער אויסגעפרעסטע וויינטרויבען.

rap'-full *a. and n.* (רעפ'-פול) פול מיט ווינד, פול אנגעצויגען [וועגען זעגלען]; א פול אנגעצויגענער אדער אנגעבלאזענער זעגעל.

Raphaelesque' *a.* (רעפ-ע-על-עסק') ראפאעליש, עהנליך צו דעם סטיל פון דעם מאהלער ראפאעל.

Raph'aelism *n.* (רעפ'-ע-על-איזם) ראפאעליזם, דער סטיל אדער מעטאדע פון דעם מאהלער ראפאעל.

Raph'aelite *n.* (רעפ'-ע-על-איט) א ראפאעליט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון ראפאעל'ס סטיל אין מאלערייי.

ra'phe *n.* (ריי'-פיע) אין אנאטאמיע און באטאניק — א נאהט, א נאהט-עהנליכע פערבינדונג.

Ra'phia *n.* (ריי'-פי-א) א מין פאלמען, ביי וועלכע די צווייגען שפרייטען זיך פא=

נאנדער איז דער הויף אין דער פארם פון גרויסע פעדערען.

rap’id *a. and n.* (רעפ’-איד) שנעל, געשווינד, רייסענד־שנעל; א שנעלער שטראם אין א טייך.

rapidamen’te *adv.* (רע-פי-דא-מענ’-טע) אין מוזיק — שנעל.

rapid’ity *n.* (רע-פיד’-אי-טי) שנעלקייט, געשווינדקייט.

rap’idly *adv.* (רעפ’-איד-לי) מיט שנעלקייט, מיט געשווינדקייט.

rap’idness *n.* (רעפ’-איד-נעס) ז. *rapidity*.

rap’ido *adv.* (רעפ’-אי-דא) אין מוזיק — שנעל, לעבעדיג.

rap’ids *n.* (רעפ’-אידז) א שנעלע שטרעמונג אין א טייך, א שנעלע וואסער־שטרעמונג.

ra’pier *n.* (ריי’-פי-ער) א ראפיער, א שפאגע, א פעכט־שווערד.

ra’pier-fish *n.* (ריי’-פי-ער-פיש) א שווערד־פיש. ז. *sword-fish*.

rapil’lo *n.* (רע-פיל’-או) צופולווערטע וואולקאנישע שטאפען [וואס קומען פון א פייער־שפייענדען בארג].

rap’ine *n.* (רעפ’-אין) רויב, רויבונג, רויבעריי.

ra’ping *a.* (ריי’-פינג) רויבעריש, רויבגיעריג [וועגען א רויב־טהיער אויף א שילד]; פערפיהרעריש.

rap out (רעפ אוט) ארויסשיסען מיט א אויסווארט, אויסדרוק, קללה א. ז. וו.; אויסקלאפען, געבען צייכענס דורך קלאפען [הויפטזעכליך וועגען דעם קלאפען פון די גייסטער, לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

rapparee’ *n.* (רעפ-ע-ריע’) א בעוואפענטער אירלענדישער רויבער; א וואגאבונד, א בראדיאגע.

rappee’ *n.* (רע-פיע’) א מין שטארקער שמעק־טאבאק.

rappel’ *n.* (רע-פעל’) דער פויקען־שלאג צוזאמענצורופען סאלדאטען; א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א רינג בעהאנגען מיט גלעקלעך אדער בלעכלעך.

rap’pen *n.* (רעפ’-ען) א ראפען [אזא קליינע שווייצארישע קופערנע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון א סאנטים].

rap’per *n.* (רעפ’-ער) אן אנקלאפער, א קלאפער [איבערהויפט ביי די ספיריטיסטען — א גייסט, וואס גיט סיגנאלען דורך קלאפען].

rap’ping *n.* (רעפ’-אינג) דאס קלאפען וואס ווערט כלומרשט ארויסגערופען פון גייסטער לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען.

Rap’pist *n.* (רעפ’-איסט) א ראפיסט. ז. *Harmonist*.

Rap’pite *n.* (רעפ’-איט) א ראפיסט. ז. *Harmonist*.

rapport’ *v.* (רע-פאורט’) זיין אין בעציהונג, זיך בעציהען צו...

rapport’ *n.* (רע-פאור’) איבעראיינשטימונג, הארמאנישער צוזאמענהאנג; א ראפארט.

I am not in **rapport** with the present city administration.

rapproche’ment *n.* (רע-פראוש’-מאן) פעראייניגונג, דאס שלום מאכען, דאס בריינגען צו איבעראיינשטימונג.

rapscal’lion *n.* (רעפ-סקעל’-יאן) א וואגאבונד, א בראדיאגע; אן אויסוואורף, א טויגעניכטס.

rapt *a.* (רעפט) הינגעריסען, בעגייסטערט, אין התלהבות; אנגעקלאפט.

rap’ter *n.* (רעפ’-טער) ז. *raptor*.

rap’tor *n.* (רעפ’-טאר) א רויבער.

Rapto’res *n.* (רעפ-טאו’-ריז) די רויב־פויגעל בכלל.

rapto’rial *a. and n.* (רעפ-טאו’-רי-על) וואס איז צוגעפאסט צו רויב [ווי דער שנאבעל און די נעגעל פון א רויב־פויגעל]; וואס איז שייך צו רויב־פויגעל; רויבעריש, רויבגיעריג; א רויב־פויגעל.

rap’ture *n.* (רעפ’-טשור) א העפטיגע בעוועגונג; בעוועגונגס־ענערגיע; א שנעלע הינרייסענדע בעוועגונג; ענטציקונג; הינרייסונג; א העפטיגע ליידענשאפט.

rap’tured *a.* (רעפ’-טשורד) ענטציקט; הינגעריסען.

rap’turous *a.* (רעפ’-טשור-אס) ענטציקענד; הינרייסענד; ענטציקט.

rap’turously *adv.* (רעפ’-טשור-אס-לי) מיט ענטציקונג; מיט הינרייסונג; מיט העפטיגער ליידענשאפט.

ra’ra *n.* (רא’-רא) דער פלאנצען־שניידער [אזא דרום־אמעריקאנישער פויגעל, וואס לאזט ארויס א כארכלענדען געשריי].

ra’ra a’vis (ריי’-רא איי’-וויס) א זעלטענער פויגעל; א מאדנער מענש אדער זאך; א זעלטענער מענש.

rare *a.* (רעהר) זעלטען; אויסערגעוועהנליך; אויסגעצייכענט; שיטער; ניט דערקאכט, האלב־רויה, האלב־געזאטען [וועגען פלייש].

rare’bit *n.* (רעהר’-ביט) אזא געריכט געמאכט פון צוריבענעם אנגעווארעמטען קעז וואס ווערט בעגאסען אויף געפרעגעלטען ברויט.

rar’ee-show *n.* (רער’-אי-שאו) א קוק־קאסטען [א קאסטען, אין וועלכען מען ווייזט אנטיקען].

rarefac’tion *n.* (רער-אי-פעק’-שאן) די פערשיטערונג, דאס שיטער מאכען.

rar’efiable *a.* (רער’-אי-פאי-עבל) וואס קען געמאכט ווערען שיטער.

rarefica’tion *n.* (רער-אי-פי-קיי’-שאן) ז. *rarefaction*.

rar’efy *v.* (רער’-אי-פאי) מאכען שיטער; ווערען שיטער.

rare’ly *adv.* (רעהר’-לי) זעלטען; אויסגעצייכענט, פארטרעפליך; ניט־דערקאכט, האלב־רויה [וועגען פלייש].

rare’ness *n.* (רעהר’-נעס) זעלטענקייט; שיטערקייט; דאס זיין ניט־דערקאכט אדער האלב־רויה [וועגען פלייש].

rare’ripe *a. and n.* (רעהר’-ראיפ) פריה־רייף, וואס ווערט רייף פאר דער צייט [וועגען פרוכט]; א פרוכט וואס ווערט פריה רייף אדער צייטיג.

rar’ity *n.* (רער’-אי-טי) זעלטענקייט; א זעלטענהייט, אן אנטיק; שיטערקייט.

ra’sant *a.* (ריי’-זענט) שטרייכענד, שטרייפענד, קעהרענד ווי מיט א בעזים [וועגען אן ארט שיסען פון א פעסטונג].

ras’cal *n. and a.* (רעס’-קעל) א שופט, א ליידאק, א שורקע, א שעלמאק, א לומפ; א חיה וואס לוינט ניט פאר’ן יעגער צו שיסען אדער צו פאנגען; א מאגערער הירש וואס לוינט ניט צו שיסען אדער צו פאנגען; נידריג, געמיין, נידערטרעכטיג, לומפיג.

ras’caldom *n.* (רעס’-קעל-דאם) א לומפען־געזינדעל; שורקעריי, לומפעריי.

ras’calism *n.* (רעס’-קעל-איזם) שורקעריי, שופטעריי, לומפעריי, געמיינהייט.

rascal’ity *n.* (רעס-קעל’-אי-טי) שורקעריי, שופטעריי, געמיינהייט, לומפעריי.

ras’cal-like *a.* (רעס’-קעל-לאיק) ווי א שורקע, א לומפ אדער א שופט; ווי א מאגערער הירש וואס לוינט זיך ניט פאר’ן יעגער איהם צו פאנגען אדער שיסען.

rascal’lion *n.* (רעס-קעל’-יאן) א נידערטרעכטיגער יונג, א לומפ, א שורקע.

ras’cally *a.* (רעס’-קעל-אי) לומפיג, נידערטרעכטיג, געמיין.

rase *v. and n.* (רייז) אברייבען, אבקראצען; אויסמעקען, פערניכטען; צושטערען; אן אברייבונג; א קראץ; א לייכטע וואונד.

rasga’do *n.* (רעס-גא’-דאו) ראסגאדא, דער קלאנג וואס בעקומט זיך פון דורכפיהרען דעם גראבען פינגער איבער די סטרונעס פון א גיטארע.

rash *a. and n.* (רעש) ראש, האסטיג, איבעראיילט, אונבעזאנען; אן אויסשלאג; אן אויסשיטונג; א מין זיידען־צייג פון א פראסטען זארט.

rash’er *n.* (רעש’-ער) א פענעץ [פון חזיר־פלייש]; א מין קאליפארניער פיש פון א רויטליכען קאליר.

rash’ly *adv.* (רעש’-לי) אויף א ראשען, האסטיגען שטייגער; איבעראיילט, אהן ישוב הדעת.

rash’ness *n.* (רעש’-נעס) איבעראיילטקייט, האסטיגקייט, אונבעזאנענהייט; עפעס וואס ווערט געטהאן האסטיג, אונבעזאנען.

ra’sing-knife *n.* (ריי’-זינג-נאיף) א מין מעסער מיט אן אויסגעבויגענעם שפיץ אויסצושניידען צייכענס אין האלץ, בליי א. ד. ג.

Raskol’niks *n.* (רעס-קאל’-ניקס) די ראסקאלניקעס [פערשיעדענע רוסישע רעליגיעזע סעקטען וועלכע טרעטען ארויס געגען דעם רוסישען ארטאדאקסישען גלויבען, ד. ה. געגען דער פראוואסלאוונער קירך].

Raso’res *n.* (רע-סאו’-ריז) דער מין פויגעל, וועלכע קראצען און שארען מיט די פיס [ווי היהנער א. ד. ג.].

raso’rial *a.* (דע-סאו’-רי-על) קראציגע, שאריגע [פון דעם מין פויגלען, וואס קראצען אדער שארען מיט די פיסלעך].

rasp *n. and v.* (רעספ) א גראבע פייל; א מאשין צום אבפיילען אדער אברייבען עפעס; א געקראצטע אדער שארסטקע אויבערפלעכע; פיילען אדער רייבען מיט א גראבער פייל; קראצען; שטארק אנריהרען איינעמס געפיהלען.

ras’patory *n.* (רעס’-פע-טא-רי) דאס ראספאטאריום [א כירורגישער אינסטרומענט אבצורייבען אדער ארומצופיילען א ביין בעת אן אפעראציע].

rasp’berry *n.* (רעז’-בער-אי) א מאלינע, א הימבעערע [אזא מין יאגדע]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען מאלינעס.

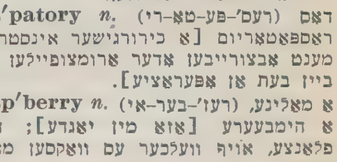

Raspberry

rasp'berry-bush *n.* (רעז׳־בער־אי־ בוש) א קוסט אדער בוש פון מאַלינעס.

ras'per *n.* (רעס׳־פּער) א פּײַלער, א מאשין צו פּײַלען אדער אבצורײַבען עפּעס.

ras'ping *n. and a.* (רעס׳־פּינג) אײַ־ נע פון די שטיקעלעך וואס פאַלען אראב ביים פּײַלען אדער שקראבען עפּעס; קראַ־ צענד; גרילצענד.

ras'pingly *adv.* (רעס׳־פּינג־לי) מיט א קראַצענדען אדער גרילצענדען קלאַנג; שקראבענדיג, רייבענדיג, קראַצענדיג.

ras'ping-machine' *n.* (רעס׳־פּינג־ מע־שין׳) א מאשין צו רייבען האלץ, קאַ־ רע א. ד. ג.; א מאשין צו רייבען צוקער־ ריבען צו פאבריצירען צוקער.

ras'ping-mill *n.* (רעס׳־פּינג־מיל) א זעג־עהנליכע מאשין צו צורייבען אדער צושניידען אין קליינע שטיקעלעך האלץ, קארע א. ד. ג. פאר פערשידענע צוועקען.

ras'pings *n.* (רעס׳־פּינגז) פּײַל־שפּענער, די אבפּיילעכץ [די אבגערי־ בענע אדער אבגעפּיילטע שטיקלעך].

ras'py *a.* (רעס׳־פּי) קראַצענד, גריל־ צענד, גראב.

ras'trum *n.* (רעס׳־טרעם) א פינף־שפּי־ ציגע שרייב־פעדער צו מאכען ליניעס פאר מוזיק־נאטען; א גראטע, א פארקאן מיט שפּיצען צו מאכען שווער דאס איבערקלע־ טערען איבער איהם.

ra'sure *n.* (ריי׳־זשור) דאס אויסמעקען, דאס אויסקראַצען.

rat *n.* (רעט) א ראַץ [א ראט]; א רענע־ גאט, איינער וואס לויפט אריבער אין שונא'ס לאַגער צוליעב פערזענליכע צווע־ קען; א סקעב, א סטרייק־ברעכער; אן אר־ בייטער וואס בעלאַנגט ניט צו א טרייד־ יוניאן [א געווערקשאפט, פּראפעסיאָנע־ לער פעראיין].

ratabil'ity *n.* (ריי־טע־ביל׳־אי־טי) דאס קענען אבגעשאַצט ווערען; פערהעלט־ ניסמעסיגקייט, דאס זיין פּראפּארציאנעל.

ra'table *a.* (ריי׳־טעבל) וואס קען אב־ געשאַצט ווערען; שטייערבאר, וואס דארף בעשטייערט ווערען; פּראפּארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג.

ra'tableness *n.* (ריי׳־טעבל־נעס) ז. *ratability*.

ra'tably *adv.* (ריי׳־טע־בלי) אין פער־ העלטניס, נאך׳ן ערך.

ratafi'a *n.* (רעט־ע־פי׳־א) ראַטאַפיא, נאַליווקע, פרוכט־ליקער [א שנאַפּס אנ־ געגאסען אויף פרוכט].

ratan' *n. and v.* (רע־טען׳) דער ראטאנג אדער שפּאנישער ראהר, א מין דינע קלע־ טערענדע אסט־אינדישע פאַלמע; דער שטאם פון אזעלכע פאַלמען; שפּאַציער־ שטעקלעך וואס ווערען געמאכט פון דיזע שטאמען; אויסארבייטען אדער בענוצען שפּאנישען ראהר.

rat'any *n.* (רעט׳־ע־ני) די ראטאניע [א דרום־אמעריקאנישער קוסט אדער בוש מיט בלעטלעך פון א גרוי־ זילבערנעם קאליר, זיין ווארצעל ווערט גע־ ברויכט אין מעדיצין]; א מעדיצינישער שטאף, וואס מען בעקומט פון דיזער פלאַנצע.

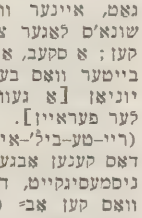

Ratany

rataplan' *n.* (רעט־ע־פּלען׳) דאס קלאַ־ פּען אדער די מוזיק פון א באראבאן.

rat'-a-tat' *n.* (רעט׳־ע־טעט׳) דאס קלאַ־ פּען [ווי פון א באראבאן].

rat'-catch'er *n.* (רעט׳־קעטש׳־ער) א ראַצען־כאַפּער.

ratch *n.* (רעטש) ז. *ratchet-wheel*.

ratch'et *n.* (רעטש׳־עט) א שפּאר־האקען [א קליין שפּיציג צינ־ געלע, וואס שטעלט זיך אריין צווישען די צייהנדלעך פון א צאהן־רעדעל אנצוטריי־ בען אדער אבצוהאלטען זיין גאנג, ווי אין א זייגער, למשל].

ratch'et-wheel *n.* (רעטש׳־עט־הוויל) א שפּאר־ראד, א פערהאלט־ראד [א צאהן־ רעדעל, אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין א קליין צינגעל אנצוטרייבען אדער צו פערהאלטען זיין גאנג].

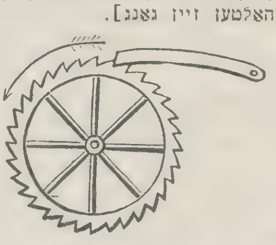

Ratchet-wheel

ratch'ety *a.* (רעטש׳־ע־טי) ווי די בע־ וועגונגען פון צינגעל וואס פערהאלט א צאהן־רעדעל; אבשפּרינגענד, קלאַפּענד.

rate *v. and n.* (רייט) אויסזידלען, אנ־ שרייען, אויסרעדען; אבשאַצען; ארויפ־ לעגען א טאקסע, בעשטייערען; סארטי־ רען, בעשטימען צו וואס פאר א קלאַס, ראנג אדער לאגע איינער אדער עפּעס גע־ הערט; די ראטע אדער די מאס פון א זאך [אין איהר פערהעלטניס צו עפּעס]; א פּראפּארציאנעלע סומע אדער גראד; דער ווערטה; דער פּרייז; דער ראנג אדער קלאַס פון א קריעגס־שיף אדער האנדעלס־ שיף; דער גאנג פון א זייגער [די ארט און ווייזע פון זיין לויפען אדער פערשפּע־ טיגען זיך]; אין ענגלאנד — א טאקסע וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף אייגענטום פאר לאקאלע בעדערפענישען; א בעשטימ־ טע סומע.

rate'-book *n.* (רייט׳־בוק) א שטייער־ בוך, א בוך, וואו עס איז פערשריבען די ראטע אדער שטייערען, מיט וועלכע יעדער איז טאקסירט.

rate'payer *n.* (רייט׳־פּיי־ער) אין ענג־ לאנד — א שטייער־צאהלער, איינער וועל־ כער איז פערפּפליכטעט צו צאהלען א גע־ וויסען שטייער פאר לאקאלע בעדערפני־ שען פון דער געמיינדע.

rate'paying *a.* (רייט׳־פּיי־אינג) וואס צאהלט א לאקאלען שטייער. ז. *ratepayer*.

ra'ter *n.* (ריי׳־טער) דער אבשאַצער, דער וואס בעשטימט דעם ווערטה פון עפּעס.

rat'-hare *n.* (רעט׳־העהר) אזא גרי־ זשענד חיה'לע עהנליך צו א ראַץ פון די בערגיגע לענדער פון איירופּא און אזיען.

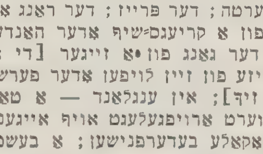

Rat-hare

rath'er *adv.* (רעטה׳־ער) פריהער, גיכער, ליעבער, בעסער, פיעל מעהר; עטוואס, צימליך, ניש־קשה'דיג.

rath'er than (רעטה׳־ער טהען) עטוואס מעהר איידער.

rat'-hole *n.* (רעט׳־האול) א לאך אין האלץ וואס איז אויסגעגריזשעט פון א ראַץ.

ratifica'tion *n.* (רעט־אי־פי־קיי׳־שאן) ראַטיפיקאַציאן, ראַטיפיצירונג, בעשטעטי־ גונג, דאס סאנקציאנירען אדער בעשטע־ טיגען א זאך וואס איז געטהאן געווארען פון אן אנדערען.

ratifica'tion mee'ting (רעט־אי־פי־ קיי׳־שאן מיע׳־טינג) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ראַטיפיקאַ־ ציאנס־פערזאמלונג, א פּאליטישע פערזאמ־ לונג וואס ווערט צוזאמענגערופען, כדי אנ־ צונעהמען און בעשטעטיגען די קאנדידאַ־ טור פון איינעם, וועלכען די פּארטיי האט ארויסגעשטעלט.

rat'ifier *n.* (רעט׳־אי־פאַי־ער) א בע־ שטעטיגער, א בעקרעפטיגער, איינער וואס סאנקציאנירט א זאך וואס איז געטהאן געווארען פון אן אנדערען אדער אנדערע.

rat'ify *v.* (רעט׳־אי־פאַי) ראַטיפיצירען, בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען.

ra'ting *n.* (ריי׳־טינג) דאס אנזידלען, דאס אנשרייען; דאס אבשאַצען, דאס בע־ שטימען דעם פערהעלטניסמעסיגען ווערטה אדער רעכט פון עפּעס; דאס סארטירען אדער פאנאנדערטיילען לויט דעם גראד אדער ראנג.

ra'tio *n.* (ריי׳־שיאו) דאס פערהעלטניס, דער ערך, די פּראפּארציע.

ratioc'inant *a.* (רעש־אי־אס׳־אי־נענט) וואס ציהט לאגישע שליסע; וואס דענקט לאגיש.

ratioc'inate *v. and a.* (רעש־אי־אס׳־ אי־נייט) דענקען לאגיש; ציהען שלוס־ פאלגערונגען; וואס עס איז איבער דעם געדענקט געווארען.

ratiocina'tion *n.* (רעש־אי־אס־אי־ ניי׳־שאן) דאס לאגישע דענקען; א לאַ־ גישע שלוספאלגערונג, א פערנונפט־שלוס.

ratioc'inative *a.* (רעש־אי־אס׳־אי־נע־ טיוו) וואס בויט זיך אויף לאגישע שלוס־ פאלגערונגען; וואס איז געגרינדעט אויף די שליסע פון פערנונפט.

ra'tion *n. and v.* (ריי׳־שאן) א פּאר־ ציאן, א פּארציע [א בעשטימטע צאהל פּראוויזיע אדער לעבענס־מיטעל וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף א בעשטימ־ טער צייט]; ארויסגעבען א פּארציע.

rationabil'ity *n.* (רעש־אַנ־ע־ביל׳־אי־ טי) פערנינפטיגקייט, דאס האבען שכל [אלס אייגענשאפט, מיט וועלכער א מענש אונטערשיידט זיך פון א חיה].

ra'tionable *a.* (רעש׳־אַנ־עבל) לאגיש דענקענד; שכל'דיג.

ra'tional *a. and n.* (רעש׳־אַנ־על) פערנינפטיג, פערשטענדיג; שכל'דיג; קלוג; אין מאטעמאטיק — ראַציאָנאַל [וועגען א קוואַנטיטעט וואס קען זיך אויסדריקען אין א בעשטימטער צאהל]; אן אוניווערזאַליום, אן אלגעמיינהייט; אן אלגעמיינער בעגריף; א סובסטאַנץ, דער עיקר פון עפּעס; דער חשן, וואס דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף'ן הארצען; א גאלדענע אדער זילבערנע פּלאַטע, וועלכע א בישאף פלעגט טראגען בעת דער עבודה אין קירך.

rationa'le *n.* (רעש־אַ־ניי׳־לי) דער שכל פון א זאך, דאס וואס ערקלערט די עקזיס־ טענץ פון עפּעס; א טעארעטישע ערקלע־ רונג, א לאגישע שלוס־פאלגערונג; דער חשן וואס דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף'ן הארצען.

ra'tional hori'zon (רעש'-אַנ-על הא-ראַי'-זאַן) דער אַסטראָנאָמישער האָרי-זאָנט [די פלעכע וואָס איז פּאַראַלעל דעם ווירקליכען האָריזאָנט און שניידט דורך דעם צענטער פון דער ערד]; די גרענעץ פון ראַציאָנאַלער אָדער שכל'דיגער קענט-ניס.

ra'tional in'stinct (רעש'-אַנ-על אינ'-סטינקט) אַן איינגעבאָרענע אידעע; אַ גלויבען וואָס נעהמט זיך ניט פון ערפאַה-רונג.

ra'tionalism *n.* (רעש'-אַנ-על-איזם) ראַציאָנאַליזם, דאָס שטעלען העכער דעם שכל איידער אירגענד וועלכע אויטאָריטעט אין די פראַגען פון גלויבען און אויפפיה-רונג; דער ראַציאָנאַליזם [אין פילאָזאָ-פיע — די שטה, אַז דער ווירקליכער קוואַל פון קענטניס איז ניט די ערפאַהרונג דורך די חושים, נאָר די "ריינע פערנונפט", ד. ה. די אונמיטעלבאַרע דענקונגס-פעהיגקייט פון מענשען; אין טעאָלאָגיע — דאָס אָב-לייקענען אין די רעליגיעזע לעהרען און דאָגמען אַלץ וואָס עס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל].

ra'tionalist *n.* (רעש'-אַנ-על-איסט) אַ ראַציאָנאַליסט, איינער וואָס רעכענט זיך מעהר מיט'ן שכל איידער מיט אַן אויטאָ-ריטעט אין די פראַגען פון גלויבען און אויפפיהרונג; אַן אָנהענגער פון פילאָזאָ-פישען אָדער טעאָלאָגישען ראַציאָנאַליזם.

rationalis'tic *a.* (רעש-אַנ-ע-ליס'-טיק) ראַציאָנאַליסטיש, שכל'דיג, פערנינפטיג; וואָס איז שייך צו ראַציאָנאַליזם. ז. ***rationalism***.

rationalis'tical *a.* (רעש-אַנ-ע-ליס'-טי-קעל) ז. ***rationalistic***.

rationalis'tically *adv.* (רעש-אַנ-ע-ליס'-טי-קעל-אי) אויף אַ ראַציאָנאַליסטי-שען שטייגער. ז. ***rationalistic***.

rational'ity *n.* (רעש-אַ-נעל'-אי-טי) ראַציאָנאַליטעט, דענקונגס-פעהיגקייט; פער-נינפטיגקייט, שכל'דיגקייט; דאָס וואָס לעגט זיך אויף'ן שכל.

rationaliza'tion *n.* (רעש-אַנ-על-אי-זיי'-שאַן) ראַציאָנאַליזירונג, דאָס מאַכען ראַציאָנעל אָדער דענקבאַר; אין אַלגעב-רא — דאָס פערוואַנדלען אין ראַציאָנעלע צאָהלען [דאָס בעפרייען אַן אַלגעבראַאי-שע גלייכונג פון די וואָרצעל-צייכענס. ז. ***radical sign***].

ra'tionalize *v.* (רעש'-אַנ-על-איז) ראַ-ציאָנאַליזירען, ערקלערען על פי שכל [ווי אין דער רעליגיאָן — ערקלערען די נסים און מופתים אויף דעם נאַטירליכען וועג]; געהן נאָך דעם אייגענעם שכל, ניט האַלטען פון קיינע דאָגמען.

ra'tionalizer *n.* (רעש'-אַנ-על-אי-זער) איינער וואָס געהט נאָך'ן אייגענעם שכל און גלויבט ניט אין קיינע דאָגמען; איי-נער וואָס האַלט מיט די ראַציאָנאַליסטען און זייערע מעטאָדען. ז. ***rationalist***.

ra'tional knowl'edge (רעש'-אַנ-על נאַל'-עדזש) די קענטניס וואָס נעהמט זיך פון שכל'דיגע חקירות און ניט פון ער-פאַהרונג.

ra'tionally *adv.* (רעש'-אַנ-על-אי) לויט דער פערנונפט; על פי שכל.

ra'tionalness *n.* (רעש'-אַנ-על-נעס) דאָס זיין ראַציאָנאַל, דאָס געהן נאָך'ן שכל.

ratoon' *n. and v.* (רע-טוהן') אַ נייע אַרויס-שפּראָצונג פון דעם וואָרצעל פון אַן אָבגעשניטענער פלאַנצע [ספּעציעל פון אַ צוקער-ראָהר]; די האַרץ-בלעטער פון אַ טאַבאַק-פלאַנצע; אַרויסלאָזען אַ נייע שפּראָצונג פון וואָרצעל נאָכדעם ווי די פלאַנצע איז אָבגעשניטען געוואָרען.

rats *int.* (רעטס) אַן אויסרוף פון פער-אַכטונג, סאַרקאַזם אָדער גלייכגילטיגקייט.

rats'bane *n. and v.* (רעטס'-ביין) מייז-סם; ראַצען-גיפט, ראַצען-פולווער; אַרזע-ניק; פער'סמ'ען מייז אָדער ראַצען מיט אַרזעניק.

rat'-tail *n. and a.* (רעט'-טייל) אַ מין קראַנקהייט ביי פערד פון וועלכער עס קריכט ביי זיי אויס די האָר פון עק; אַן אויסגעקראַכענער עק פון אַ פערד; וואָס האָט אַ ראַצען-עק [וועגען אַ פערד, ביי וועלכען דער עק איז אויסגעקראָכען].

rat'tail *n.* (רעט'-טייל) אַ פערד מיט אַן אויסגעקראָכענעם עק; איינע פון די מינים פלאַנצען, ביי וועלכע די בליהונגען האָבען דעם אויסזעהן פון אָראָבגעהאַנגענע עקע-לעך; אַ מין פיש מיט אַ שפּיציגען עק, וואָס לעבט זעהר טיף אין די וואַסערען פון אַטלאַנטישען אָקעאַן.

rat'-tailed *a.* (רעט'-טיילד) ווי אַ מיי-זישער עקעל, וואָס האָט די פאָרם פון דעם עק פון אַ ראַץ; מיט אַן אויסגעקראָכענעם עק [וועגען אַ פערד].

rattan' *n. and v.* (רע-טען') ז. ***ratan***.

ratteen' *n.* (רע-טיען') ראַטין [אַ מין דיקע וואָלען-צייג].

rat'ten *v.* (רעטען) פערפּאַלגען אַן אונגע-ווינשטע פערזאָן דורך אַבטהאָן איהם פער-שיעדענע שפּיצלעך.

rat'ter *n.* (רעט'-ער) אַ ראַצען-פאַנגער [איבערהויפט וועגען הינד און קעץ]; אַ רענעגאַט, איינער וואָס געהט איבער אויף דעם שונא'ס זייט; אַ סקעב, אַ שטרייק-ברעכער.

rat'-ter'rier *n.* (רעט'-טער'-אי-ער) אַזאַ קליין הינטעל וואָס ווערט געלערענט צו פאַנגען ראַצען אָדער מייז.

rattinet' *n.* (רעט-אי-נעט') אַזאַ וואָלען-שטאָף וואָס איז דינער פון ראַטין. ז. ***ratteen***.

rat'ting *n.* (רעט'-אינג) דאָס דעזערטי-רען, דאָס איבערגעהן אויף'ן שונא'ס צד; דאָס זיין אַ סקעב אָדער שטרייק-ברעכער; אַ מין ספּאָרט, ביי וועלכען מען לאָזט אריין אַ הונד אין אַ שטייג וואו עס געפינען זיך ראַצען און מען זעהט וויפיעל ראַצען דער הונד איז פעהיג צו טויטען אין אַ געוויסער צייט.

rat'tish *a.* (רעט'-איש) ווי אַ ראַץ; וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון אַ ראַץ.

rat'tle *v. and n.* (רעטל) קלאַ-רוישען, פּילדערען; צומישען, צוטומלען; אויפרעגען; פּלאַפּלען, פּלוידערען; זיך בייזערען; אַנשרייען; טהאָן עפּעס מיט ליאַרם און טומעל; אַ קלאַפּעריי, אַ גע-פּילדער, אַ געטומעל; אַ קלאַפּער-געציייג, אַ גראַגער, אַ קלאַקאַטקע; אַ פּלאַפּלער, אַ פּלוידערער; דאָס אַנזידלען, דאָס אַנשריי-ען; אַ שרייער; דער האַהן-קאַם [אַ מין אייראָפּעאישעס און אַזיאַטישעס גראָז].

rat'tlebrain *n.* (רעט'ל-בריין) אַ פּלוי-דערזאַק, אַ פּלאַפּלער; אַ "פּוסטע כלי".

rat'tlecap *n.* (רעט'ל-קעפּ) אַ הייז-קאַפּ; אַ צולאָזען מיידעל.

rat'tlehead *n.* (רעט'ל-העד) ז. ***rattlebrain***.

rat'tle-head'ed *a.* (רעט'ל-העד'-עד) וואָס טומלט; וואָס פּלאַפּלט; וואָס שיט מיט פּוסטע רייד.

rat'tle in the throat (רעטל אין טהי טהראָוט) ריידען הייזעריג, כאָרכלען.

rat'tle-pa'ted *a.* (רעט'ל-פּיי'-טעד) ז. ***rattle-headed***.

rat'tler *n.* (רעט'-לער) אַ פּלאַפּלער, אַ טומלער, אַ פּלוידערער; אַ גרויסער אָדער פּרעכער ליגען; אַזאַ שלאַנג; אַ מין זעהר דינער גאַל-מעסער.

rat'tlesnake *n.* (רעט'ל-סנייק) די קלאַ-פּער-שלאַנג [אַ גרויסע גיפטיגע שלאַנג, וועלכע האָט אויף'ן עק איינינגע האָרן-רינ-געז, וואָס קלאַפּען בעת זי בעוועגט זיך].

Rattlesnake

rat'tletrap *n.* (רעט'ל-טרעפּ) אַ קלאַ-פּענדע אָדער רוישענדע זאַך; אַ ראָד וואָס קלאַפּט בעת ער דרעהט זיך.

rat'tletraps *n.* (רעט'ל-טרעפּס) כלים אָדער זאַכען וואָס קלאַפּען זיך איינע אָן די אַנדערע.

rat'tling *n. and a.* (רעט'-לינג) דאָס קלאַפּערען, דאָס רוישען; דאָס אַנזידלען, דאָס אַנשרייען; וואָס רופט אַרויס אַ גע-רויש; וואָס ערגעגט; שאַרף, לעבעדיג; אונגעהויער גרויס.

rattoon' *n.* (רע-טוהן') אַ שפּראָצונג, וואָס וואַקסט אַרויס פון דעם וואָרצעל פון אַן אָבגעשניטענער פלאַנצע [בעזאָנ-דערס פון אַן אָבגעשניטענעם צוקער-ראָהר]; דער ראַטאַנג אָדער שפּאַנישער ראָהר [אַזאַ פּאַלמען-בוים]; אַ שטעקעל פון דיעזען פּאַלמען-בוים.

rat'-trap *n.* (רעט'-טרעפּ) אַ פּאַסטקע צו כאַפּען ראַטען [ראַצען].

rau'cid *a.* (ראַה'-סיד) ז. ***raucous***.

rau'city *n.* (ראַה'-סי-טי) הייזעריגקייט; רויהקייט פון דער שטימע.

rau'cous *a.* (ראַה'-קאַס) הייזעריג; רויה [וועגען אַ שטימע אָדער קלאַנג].

rau'cously *adv.* (ראַה'-קאַס-לי) אויף אַ הייזעריגען אופן; מיט אַ רויהער שטי-מע.

rav'age *n. and v.* (רעוו'-עדזש) צושטע-רונג, פערוויסטונג; פערוויסטען, מאַכען אַ תל, צושטערען, פערניכטען.

rav'ager *n.* (רעוו'-עדזש-ער) אַ פערוויס-טער, אַ צושטערער; אַ פּלינדערער.

rave *v. and n.* (רייוו) ריידען פון וועג, ריידען מעשה משוגע'נער; פּלוידערען, רייד-דען וואָס ניט געשטויגען און ניט געפלוי-גען; ריידען מיט פּוסטע קאָנקעדיגע פראַ-זען; ריידען מיט גרויס ליאַרם; אַרויס-לאָזען ווילדע קולות; בושעווען; איינס פון די זייטען-שטיקער פון אַ וואַגען.

rav'el *v. and n.* (רעוו'-על) פערוויקלען, פערפּלאָנטערען; אָבפּלאָנטערען, אָבוויק-לען; זיך פערוויקלען, זיך פערפּלאָנטערען;

זיך אויסדריבלען; ווערען פערפלאנטערט; ווערען מבולבל, ווערען צוטומעלט; ווערען ביסלעכווייז אויפגעלעזט אדער צופאלען; אין וועבעריי — אזא אינסטרומענט אויסצוגלייכען די פעדים אדער זיי פאנאנדערצוטיילען.

rave'lin *n.* (רעווו'-לין) א ראוועלין, א פארשאנצע [אזא דריי=עקיגע ארויסשטארצונג וואס ווערט צוגעבויט צו א פעסטונג].

rav'eling *n.* (רעוו'ל-אינג) א פאדים אדער איינציגע פעדים וואס ווערט ארויסגעצויגען פון געוועבטען אדער געשטריקטען שטאף.

rav'eling-en'gine *n.* (רעוו'ל-אינג-ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע צורייבט לומפען [שמאטעס, לופעטעס] צו מאכען דערפון פאפיער.

rav'elling *n.* (רעוו'ל-אינג) ז. *raveling*.

rav'elment *n.* (רעוו'ל-מענט) דאס אויסדריבלען, דאס ארויסציהען די פעדים; א מיינונגס=צוטיילונג, א ניט איבעראיינשטימונג, אן אונאייניגונג אין די געפיהלען.

rav'els *n.* (רעוו'-עלז) די צוריסענע אדער פערפלאנטערטע פעדים וואס ווערען אוועקגעווארפען ביים העקלען אדער שטריקען.

ra'ven *n. and a.* (רייוון) א ראב, א שווארצער ראב, א קראהע, א וואראנע; שווארץ ווי א ראב [א וואראנע].

Raven

rav'en *n. and v.* (רעוון) רויב, פערצוקונג; פלינדערונג, רויבעריי; פערשלינגען מיט גיערינקייט, זשעדנע איינשלינגען, אויפפרעסען.

rav'ening *n.* (רעוו'נ-אינג) זשעדנעקייט צו רויב, גיערינקייט.

rav'eningly *adv.* (רעוו'נ-אינג-לי) מיט א רויבערישער זשעדנעקייט; רויב=גיעריג; שטארק זשעדנע, גיעריג.

rav'enous *a.* (רעוו'נ-אס) פרעסעריש, פרעס=גיעריג; זשעדנע, גיעריג; אונערזעטליך.

rav'enously *adv.* (רעוו'נ-אס-לי) מיט גרויס זשעדנעקייט; פרעס=גיעריג.

rav'enousness *n.* (רעוו'נ-אס-נעס) רויב=גיעריגקייט, רויבערישע זשעדנעקייט.

ra'venry *n.* (ריי'ונ-רי) א ראבען=נעסט, אן ארט וואו ראבען [וואראנעס] האלטען זיך אויף.

ra'ven's-duck *n.* (ריי'ונז-דאק) אזא זארט דינער זעגעל=טוך געוועבט פון האנף [קאנאפליע].

ra'ver *n.* (ריי'-ווער) א פערריקטער, א משוגע'נער, א מאניאק.

ravine' *n.* (רע-ווין') א קלופט, א שלוכט, א שמאלער טיעפער טהאל צווישען צוויי בערג; א לאנגער טיעפער גראבען וואס איז דורכגעריסען געווארען פון א וואסערשטראם.

ra'ving *a. and n.* (ריי'-ווינג) וויטהענד, אויפגעקאכט פון צארן; וואס קען ארויסרופען בעוואונדערונג אדער ענטהוזיאזם; איבערראשענד, ערשטוינענד; א ווילדער, משוגע'נער געשריי; א משוגע'נע פלוידעריי.

ra'vingly *adv.* (ריי'-ווינג-לי) מיט ווילדקייט, מיט משוגעת; וויטהענד.

rav'ish *v.* (רעוו'-איש) 1. שענדען, פערגוואלטיגען, מאנס זיין; 2. ענטציקען, הינרייסען; 3. אוועקרויבען, אוועקנעהמען מיט גוואלט.

1. The soldiers of the victorious army ravished the women of the town.

rav'isher *n.* (רעוו'-איש-ער) אן אוועקרויבער; א פרויען=שענדער; איינער וואס ענטציקט.

rav'ishing *n. and a.* (רעוו'-איש-אינג) ענטציקונג; דאס מאנס זיין, דאס פערגוואלטיגען; ענטציקענד, הינרייסענד; אוועקרויבענד, אוועקנעהמענד מיט גוואלט; פערגוואלדיגענד, שענדענד.

rav'ishingly *adv.* (רעוו'-איש-אינג-לי) אויף אן ענטציקענדען אופן; הינרייסענד.

rav'ishment *n.* (רעוו'-איש-מענט) ענטציקונג, הינרייסונג; אוועקרויבונג; פערגוואלטיגונג, שענדונג.

rav'issant *a.* (רעוו'-אי-סענט) ווי שפרינגענדיג אויף רויב [וועגען א צייכנונג אויף א שילד אדער וואפען וואס שטעלט פאר א רויב=טהיער שפרינגענדיג אויף דעם רויב].

raw *a. and n.* (ראה) 1. רויה, ניט געקאכט; 2. ניט אויסגעארבייט, ניט בעארבייט; ניט ארויסגעפארטיגט; 3. רויה, שארסטקע; 4. פייכט און קאלט [וועגען וועטער]; 5. אונערפאהרען, "גרין", ניט געאיבט; 6. רויה, הויטלאז [וועגען א וואונד]; שמערצהאפט, עמפפינדליך; 7. ניט געברענט [וועגען ליימענע כלים]; 8. א רויהער ארטיקעל, פראדוקט אדער מאטעריאל; 9. א רויהע וואונד; אן עמפפינדליכער אדער אנגעוועהטאגטער ארט.

1. Boiled milk will last longer than **raw** milk. 2. He is importing **raw** materials from Europe. 4. The day was **raw** and dismal. 5. Most of the sailors were **raw** seamen. 6. The horse had a **raw** spot on his back.

raw'-boned *a.* (ראה'-באונד) מאגער, וואס האט נאר הויט און ביינער.

raw deal (ראה דיעל) א גראבע, ברוטאלע בעהאנדלונג; א בעהאנדלונג מיט רויהער געוואלט.

The radical faction received a **raw deal** at the convention.

raw'head *n.* (ראה'-העד) א סטראשידלע, א שרעקענס=בילד.

raw'hide *n. and a.* (ראה'-האיד) רויהע לעדער, ניט קיין געגארבטע פעל; א בייטש געמאכט פון רויהער פעל; וואס איז געמאכט פון רויהער פעל.

raw'ish *a.* (ראה'-איש) רויהליך.

raw'ly *adv.* (ראה'-לי) רויה, ניט בעארבייט.

raw'ness *n.* (ראה'-נעס) רויהקייט, רויההייט; דאס זיין ניט בעארבייט; נאסקייט און קאלטקייט פון וועטער; אונערפאהרענהייט, אונגעאיבטקייט, "גרינקייט".

raw silk (ראה סילק) רויהער זייד וואס ווערט אראבגעוויקעלט אויף א שפולע פון קאקאן [דאס שפינוועב, אין וועלכען דער זייד=ווארים וויקעלט זיך איין].

raw sore (ראה סאור) א רויהע אדער אפענע וואונד.

rax *v.* (רעקס) אויסשטרעקען; אויסציהען; זיך אויסשטרעקען, זיך אויסציהען.

ray *n. and v.* (ריי) א שטראהל; א ליכט=שטראהל; א שטרייף, א ליניע; אין געאמעטריע — אן אונבעגרענצטע גראדע ליניע; אין זאאלאגיע — א שטראהלען=עהנליכער גליעד אדער טייל [ווי א ביינדעל פון א פלוס=פעדער פון א פיש, די ארעמס פון א שטערען=פיש א. ד. ג.]; אין באטאניק — א שטראהלען=עהנליכע בלום אדער א שטראהלען=עהנליכער טייל פון א בלום; אזא פיש וועלכער זעהט אויס זעהר פלאטשיג דורך דעם וואס ער האט זעהר ברייטע פלוס=פעדערן, וועלכע געהען ביי איהם ארוים פון ביידע זייטען און נעהמען ארום זיין גאנצען קערפער ווי די שטראהלען=עהנליכע טיילען פון א פעכער [ז. איל.]; שטראהלען, ארויסלאזען שטראהלען פון זיך; לאזען אויסשטראהלען, מאכען עס זאל שטראהלען; בעצייכענען מיט לאנגע גראדע ליניען ווי שטראהלען.

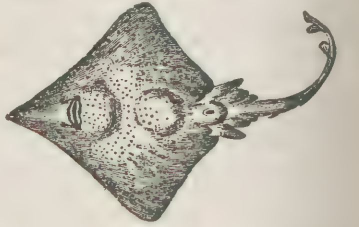

Ray

Ra'ya *n.* (רא'-יא) א ניט=מאכמעדאנישער אונטערטהאן פון דעם סולטאן אין טערקיי.

Ra'yah *n.* (רא'-יא) ז. *Raya*.

rayed *a.* (רייד) וואס האט שטראהלען; וואס האט שטראהלען=עהנליכע טיילען [ווי דער שטראהלען=פיש, די שטראהלען=בלומען א. ד. ג.].

ray'ey *a.* (ריי'-אי) וואס בעשטעהט פון שטראהלען; וואס האט שטראהלען.

ray'-flo'ret *n.* (ריי'-פלאו'-רעט) ז. *ray-flower*.

ray'-flow'er *n.* (ריי'-פלאו'-ער) א שטראהלען=עהנליכע בלום; דער זייטיגער טייל פון א בלומען=בינטעל, וואס האט א בעזונדערען קאליר.

ray'-grass *n.* (ריי'-גרעס) דאס ריי=גראז [א מין גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות].

ray'less *a.* (ריי'-לעס) אהן שטראהלען, אהן ליכט, טונקעל; אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט ניט קיין שטראהלען=עהנליכע טיילען.

ray'-oil *n.* (ריי'-איל) אן אויל אדער טראן וואס בעקומט זיך פון לעבער פון די פלאך=פיש. ז. *ray*.

ray'onnant *a.* (ריי'-א-נענט) אויסגעשטעלט אין דער פארם פון שטראהלען, וועלכע געהען ארוים פון איין צענטער.

raze *v.* (רייז) צושטערען, מאכען א תל, פערטיליגען, אבווישען פון דער ערד; אבמעקען, אויסמעקען.

razee' *n. and v.* (רע-זיע') א קריעגס=שיף וועלכע איז פערקלענערט געווארען דורך אבשניידען איינע דעקען: אבשניידען א דעק פון א קריעגס=שיף אום זי קלענער צו מאכען; קלענער מאכען דורך אבשניידען אדער אויסשניידען געוויסע טיילען.

ra'zor *n.* (ריי'-זאר) א ראזיר=מעסער, א בריטווע, א גאל=מעסער; דער האק=צאהן [דער ארויסשטארצענדער גרויסער צאהן] פון א ווילדען חזיר.

ra'zor-backed *a.* (ריי'-זאר-בעקט) וואס האט א שארפען רוקען.

ra'zorbill *n.* (ריי'-זאר-ביל) די פעטגאנז [אזא וואסער=פויגעל מיט א שארפען שנאבעל].

Razorbill

ra'zor-billed *a.* (ריי'-זאר-בילד) וואס האט א שארפען שנאבעל [וועגען געוויסע פויגלען].

ra'zor-fish *n.* (ריי'-זאר-פיש) דער מעסער=פיש [א מין פיש וואס האט א רוקען ווי א מעסער]; דער מעסער=מאלוסק [אזא מאלוסק וואס זיין מושעל האט די פארם פון א ראזיר=מעסער].

ra'zor-grass *n.* (ריי'-זאר-גרעס) אזא וועסט=אינדישעס גראז מיט שארפע שניידענדע בלעטער.

ra'zor-hone *n.* (ריי'-זאר-האון) א שארפשטיין צום שארפען ראזיר=מעסערס [בריטוועס].

ra'zor-paste *n.* (ריי'-זאר-פייסט) אזא פאסטע אדער פולווער וואס ווערט בענוצט צו בעשמירען דעם רימען אויף וועלכען מען גלעט אב א ראזיר=מעסער [בריטווע].

ra'zor-shell *n.* (ריי'-זאר-שעל) די מעסער=מושעל [אזא מושעל פון א געוויסען מאלוסק וואס איז עהנליך צו א ראזיר=מעסער].

ra'zor-strap *n.* (ריי'-זאר-סטרעפ) ז. *razor-strop*

ra'zor-strop *n.* (ריי'-זאר-סטראפ) א שטרייך=רימען אנצושארפען און אבצוגלעטען ראזיר=מעסערס [בריטוועס].

raz'zia *n.* (רעט'-סי-א) א מיליטערישע שטראף=עקספעדיציע, וועלכע נעהמט אוועק דאס האב און גוטס פון די, וועלכע זיי פערפאלגט; א בעוואפענטע רויבער=באנדע.

R. C. ראשי תבות פון *Roman Catholic*

re *n.* (ריי) רע [דער צווייטער טאן פון א מוזיקאלישער נאטען=סקאלע].

re *n.* (ריע) בעצוג, בעציהונג, פערהעלטנים, אבמאך [א יורידישער אויסדרוק]. The papers in re Brown vs. Smith disappeared from the records of the court.

reabsorb' *v.* (רי-עב-סאהרב') וויעדער איינזויגען, צוריק אריינעהמען אין זיך, אויפס=ניי איינשלינגען.

reabsorp'tion *n.* (רי-עב-סאהרפ'-שאן) וויעדער=איינזויגונג; דאס צוריק איינשלינגען אדער איינגעשלונגען ווערען.

reac'cess *n.* (רי-עק'-סעס) דער וויעדער=צוטריט, דער צוטריט אויפס=ניי; א בעצווייטער איבערפאל; דער וויעדער=בעזוך.

reaccom'modate *v.* (רי-ע-קאמ'-א-דייט) אויפס=ניי בריינגען אין ארדנונג, צוריק צופאסען.

reaccuse' *v.* (רי-ע-קיוז') וויעדער בעשולדיגען, אויפס=ניי בעשולדיגען.

reach *v. and n.* (ריעטש) שטרעקען, אויסשטרעקען; דערלאנגען, געבען, נעהמען [אויסשטרעקענדיג די האנד]; גרייכען; דערגרייכען; צוקומען; מאכען א פערזוך עפעס צו דערגרייכען; א שטרעקע; א דערגרייכונגס=שטרעקע, ווירקונגס=ווייטקייט; פעהיגקייט צו ערפילען; פערשטענדנים, פעהיגקייט צו בענעהמען אדער בעגרייפען; א שטרעבונג צו דערגרייכען עפעס; א פלאן, א מיטעל; א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין וואסער.

reach'able *a.* (ריעטש'-עבל) דערגרייכבאר.

reach'er *n.* (ריעטש'-ער) א דערגרייכער; איינער אדער עטוואס וואס דערגרייכט עפעס; עטוואס מיט וואס מען דערלאנגט.

reach'less *a.* (ריעטש'-לעס) אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט ערגרייכט ווערען.

reach'-me-down' *a.* (ריעטש'-מי-דאון') פארטיג=געמאכט, טאנדעט.

react' *v.* (רי-עקט') וויעדער פארשטעלען אדער שפיעלען [א טעאטער=שטיק]; רעאגירען, צוריקווירקען, געגענווירקען, געגענזייטיג ווירקען.

reac'tion *n.* (רי-עק'-שאן) רעאגירונג אדער רעאקציאן [געגענווירקונג, צוריקווירקונג, געגענזייטיגע ווירקונג]; רעאקציאן, צוריקקעהרונג צו א פריהעריגער פאליטישער ארדנונג; געגנערשאפט צום פראגרעס.

reac'tionary *a. and n.* (רי-עק'-שאנ-ע-רי) רעאגירענד, צוריקווירקענד; געגענווירקענד; געגענזייטיג ווירקענד; רעאקציאנער, שטרעבענד אומצוקעהרען א פריהעריגע פאליטישע ארדנונג, וואס איז געגען פראגרעס; א רעאקציאנער, איינער וואס קעמפפט געגען דער איצטיגער ארדנונג און שטרעבט אומצוקעהרען די אמאליגע צייטען.

reac'tionist *n.* (רי-עק'-שאנ-איסט) א רעאקציאנער. ז. *reactionary*

reac'tive *a.* (רי-עק'-טיוו) רעאגירענד, צוריקווירקענד; געגענווירקענד, געגענזייטיג ווירקענד.

reac'tively *adv.* (רי-עק'-טיוו-לי) דורך רעאגירונג, צוריקווירקונג, געגענווירקונג אדער געגענזייטיגער ווירקונג.

reac'tiveness *n.* (רי-עק'-טיוו-נעס) געגענווירקונג, רעאגירונגס=פעהיגקייט.

reactiv'ity *n.* (רי-עק-טיוו'-אי-טי) געגענווירקונג, דאס זיין רעאגירענד, צוריקווירקענד אדער געגענווירקענד.

read *v.* (ריעד) לייענען; לייענען אויף'ן קול; פארלעזען; לעזען, ערקלערען [א רעטעניש, א חלום א. ז. וו.]; לערנען, איינלערנען מיט אימעצען; ארויסלייענען, פערשטעהן; ענטדעקען, אויספארשען; אויסטייטשען; ווירקען דורך לייענען; שפיעלען אדער זינגען פון נאטען; שפיעלען אדער זינגען עפעס אויף אן אייגענעם שטייגער; זיך לייענען, קלינגען אלס...; בעדייטען, מיינען; זיך לעזען, זיין ווינשענסווערטה צום לעזען.

read *a.* (רעד) בעלעזען. He is well read in political economy.

readabil'ity *n.* (ריעד-ע-ביל'-אי-טי) ז. *readableness*

read'able *a.* (ריעד'-עבל) לעזבאר; וואס לעזט זיך לייכט, וואס איז אינטערעסאנט צו לעזען, וואס איז ווערטה געלעזען צו ווערען.

read'ableness *n.* (ריעד'-עבל-נעס) לעזבארקייט; דאס אינטערעסאנטע אדער ווינשענסווערטהע צו לעזען.

read'ably *adv.* (ריעד'-ע-בלי) אויף א לעזבארען אופן.

read a lec'ture (ריעד ע לעק'-טשור) לייענען אדער האלטען א לעקציע; געבען א גאב, אויסזידלען.

read between' the lines (ריעד בי-טהוויען'_טהי לאינז) לייענען צווישען די שורות [פערשטעהן דעם פערבארגענעם מיין].

read by sound (ריעד באי סאונד) לעזען א טעלעגראמע לויט די קלאנגען פון טעלעגראפישען אפאראט.

readdress' *v.* (רי-ע-דרעס') צוריק ווענדען, אויפס=ניי אדרעסירען.

readep'tion *n.* (רי-ע-דעפ'-שאן) דאס צוריקקריגען אדער צוריקגעווינען.

read'er *n.* (ריעד'-ער) א לעזער; איינער וואס לעזט מאנוסקריפטען אדער ביכער וואס ווערען צוגעשיקט אין א רעדאקציע; א קארעקטאר; א לעקטאר, א פארלעזער; א בעל קורא; א לעזע=בוך [פאר שוהל=קינדער]; אן ערקלערער, אן אויסטייטשער; איינער וואס שטודירט עפעס.

read'ership *n.* (ריעד'-ער-שיפ) דאס אמט פון אן אוניווערזיטעטס=לעקטאר.

read'ily *adv.* (רעד'-אי-לי) גלייך, באלד, אהן פערציהונג; גרינג, לייכט; גערן, וויליג, גרייט.

read'iness *n.* (רעד'-אי-נעס) פארטיגקייט, גרייטקייט, וויליגקייט; לייכטקייט, גרינגקייט; שנעלקייט, פלינקייט.

read'ing *n. and a.* (ריעד'-אינג) דאס לעזען; א פארלעזונג, א לעקציע; אויסטייטשונג [פון צייכענס, פון חלומות א. ז. וו.]; לעזונג [פון רעטענישען]; דאס וואס ווערט געלעזען; צייכענס אדער אנצייגונגען פון אן אינסטרומענט [ווי א באראמעטער, טערמאמעטער א. ז. וו.]; א פארם, א נוסח, אן אויסדרוק, א פערשיעדענהייט אין אויסדריקע [אין שריפטען]; וואס האט ליעב צו לעזען אדער צו שטודירען.

read'ing-book *n.* (ריעד'-אינג-בוק) א לעזע=בוך; א בוך מיט קאפיטלעך פון הייליגע שריפטען, וואס ווערען פארגעלעזען אין א קירך.

read'ing-boy *n.* (ריעד'-אינג-באי) א אינגעל וואס לעזט פאר מאנוסקריפטען פאר א דרוק=קארעקטאר.

read'ing-clos'et *n.* (ריעד'-אינג-קלאז'-עט) א לעזע=צימערעל פאר א קארעקטאר.

read'ing-desk *n.* (ריעד'-אינג-דעסק) א לעזע=טיש; א הויכער טיש צוגעפאסט צום לעזען שטעהענדיג; א לעזע=פולט אדער סטענדער אין א קירך.

read'ing-glass *n.* (ריעד'-אינג-גלעס) א פערגרעסערונגס=גלאז צום לעזען.

read'ing-lamp *n.* (ריעד'-אינג-לעמפ) א לאמפ צוגעפאסט צום לעזען [געמאכט אזוי, אז די שיין זאל פאלען אויף'ן לעזע=טיש אדער לעזע=סטענדער].

read'ing-mat'ter *n.* (ריעד'-אינג-מעט'-ער) לעזע=שטאף פון א פעריאדישער אויסגאבע [אין געגענזאץ פון מודעות אדער בעצאהלטע אנאנסען].

read'ing-no'tice *n.* (ריעד'-אינג-נאו'-טים) א בעצאהלטע מודעה אין א פעריא=

דישער אויסגאבע אין דער פארם פון געוועהנליכען לעזע=שטאף.

read'ing-room *n.* (ריעד'-אינג-רוהם) א לעזע=צימער, א צימער וואו עס זיינען אויסגעלעגט צייטונגען, זשורנאלען און ביכער צום לעזען; דאס צימערל וואו עס ארבייט דער קארעקטאר פון א צייטונג.

read'ing-stand *n.* (ריעד'-אינג-סטענד) א לעזע=סטענדער.

read'ing-ta'ble *n.* (ריעד'-אינג-טיי'בל) א לעזע=טיש.

readjourn' *v.* (רי-ע-דזשוירן') נאך אמאל אבלעגען; נאך אמאל שליסען א פערזאמלונג און זי אבלעגען.

readjourn'ment *n.* (רי-ע-דזשוירנ'-מענט) דאס נאך אמאל אבלעגען. ז. *readjourn*

readjust' *v.* (רי-ע-דזשאסט') ווידער אין ארדנונג ברייננגען; ווידער אויסגלייכען; ברייננגען אין ארדנונג אדער אויסגלייכען אויף א נייעם שטייגער; איינארדנען אויפס=ניי.

readjust'er *n.* (רי-ע-דזשאסט'-ער) איינער וואס ברייננגט ווידער אמאל אין ארדנונג אדער גלייכט אויס; איינער וואס ארדנעט איין אויפס=ניי אדער אויף א נייעם שטייגער.

Readjust'er *n.* (רי-ע-דזשאסט'-ער) א ריעדזשאסטער, א מיטגליעד פון א פארטיי אין ווירדזשיניא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא], וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1878 און האט געפאדערט, אז מען זאל פטור ווערען פון די שטאאטס=חובות אויף בעדינגונגען וואס דער שטאאט אליין וועט בעשטימען.

readjust'ment *n.* (רי-ע-דזשאסט'-מענט) דאס ווידער אמאל ברייננגען אין ארדנונג, אויסגלייכונג אויפס=ניי, איינארדנונג אויפס=ניי אדער אויף א נייעם שטייגער; די פלענער פון די ריעדזשאסטערס [א געוויסע פארטיי אין ווירדזשיניא] פטור צו ווערען פון די שטאאטס=חובות. ז. *Readjuster*

readmis'sion *n.* (רי-עד-מיש'-אן) ווידער=צולאזונג, ווידער=אריינלאזונג; ערלויבנים אריינצוקומען נאך אמאל.

readmit' *v.* (רי-עד-מיט') ווידער צולאזען, ווידער אריינלאזען.

readmit'tance *n.* (רי-עד-מיט'-ענס) ז. *readmission*

read mu'sic (ריעד מיו'-זיק) לעזען נאטען.

read one to sleep (ריעד הוואן טו סליעפ) איינשלעפערען דורך פארלעזען.

readopt' *v.* (רי-ע-דאפט') ווידער אויפנעהמען, ווידער אננעהמען; אויפס=ניי מאכען פאר אייגענעם [פרעמדעס אייגענטום]; צוריק אדאפטידען [א קינד].

readorn' *v.* (רי-ע-דאהרן') ווידער בעשעהנען, אויפס=ניי בעציערען.

read out (ריעד אוט) 1. אויסלייענען [ביז ענדע]; לייענען הויך; 2. ארויסיאגען, ארויסשטויסען פון א געזעלשאפט דורך אן עפענטליכער ערקלערונג.

2. We shall **read** the bolters **out** of the party.

read up (ריעד אפ) גרינדליך אויסשטודירען.

The pupils were told to **read up** on the history of the American Revolution.

readvance' *v.* (רי-עד-ווענס') ווידער פארווערטס קומען, פון דאס ניי פארטשרייטען אדער שטייגען.

readver'tency *n.* (רי-עד-וואיר'-טענ-סי) בענייטע אויפמערקזאמקייט; אויפמערקזאמקייט אויפס=ניי.

read'y *a. and n.* (רעד'-אי) פארטיג, גרייט, צוגעגרייט; פארבערייטעט; ווילינג; געשווינד; געניט; פעהיג, פלינק; באארעס געלד, מזומנים; פארטיגקייט; ווילינגקייט; אין מיליטער — דאס האלטען גרייט די ביקסען צום שיסען נאך דער קאמאנדע "רעדי!" [זייט פארטיג!].

read'y about' (רעד'-אי ע-באוט') זיך אומדרעהען אין דער ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג [אין מיליטער].

read'y-made *a.* (רעד'-אי-מייד) גרייט=געמאכט; טאנדעט.

I bought a **ready-made** suit.

read'y mon'ey (רעד'-אי מאנ'-אי) מזומנים.

read'y pay'ment (רעד'-אי פיי'-מענט) א צאהלונג אין מזומנים.

read'y-reck'oner *n.* (רעד'-אי-רעק'-נער) א בוך אדער טאבעלע מיט פארטיגע רעכנונגען.

reaffirm' *v.* (רי-ע-פוירם') אויפס=ניי בעהויפטען, בעשטעטיגען אדער פערזיכערען.

The convention **reaffirmed** its belief in the party's principles.

reaffir'mance *n.* (רי-ע-פויר'-מענס) ווידער=בעשטעטיגונג, ווידער=בעהויפטונג, ווידער=פערזיכערונג.

reaffirma'tion *n.* (רי-עפ-אויר-מיי'-שאן) ז. *reaffirmance*

reaffor'est *v.* (רי-ע-פאר'-עסט) צוריק פערוואנדלען אין וואלד.

reafforesta'tion *n.* (רי-ע-פאר-עס-טיי'-שאן) פערוואנדלונג אויפס=ניי אין וואלד.

rea'gency *n.* (רי-איי'-דזשענ-סי) רעאגירונג, צוריקווירקונג, געגענווירקונג; אין כעמיע — די ווירקונג פון א רעאגענט. ז. *reagent*

rea'gent *n.* (רי-איי'-דזשענט) אין כעמיע — א רעאגענט אדער רעאקטיוו [א פרוביר=מיטעל, א מיטעל ארויסצורופען ענדערונגען אין א שטאף פאר אונטערזוכונגס=צוועקען]; איינער אדער עפעס וואס רעאגירט אדער ווירקט צוריק.

reaggrava'tion *n.* (רי-עג-רע-וויי'-שאן) די לעצטע ווארנונג איידער מען לעגט איינעם אריין אין חרם [ביי די קאטוי ליקען].

reagree' *v.* (רי-ע-גריע') ווידער אמאל מסכים זיין, ווידער זיך אויסגלייכען; צוריק שלום ווערען.

real' *n.* (רע-על') דער רעאל [א שפאנישע מטבע פון אונגעפעהר 5 סענט].

re'al *a., n. and adv.* (רי'-על) רעאל, ווירקליך, טהאטזעכליך; וואהר, וועזענטליך, נאטירליך; וואס געהערט צו זאכען און ניט בלויז צו ווערטער אדער בעגריפען; אין יוריספרודענץ — זאכליך, אונבעוועגליך [ווי אונבעוועגליכעם אייגענטום]; עכט, ניט נאכגעמאכט אדער פערפעלשט; א רעאליטעט, אן עקזיסטירענדע זאך; אויף א רעאלען, ווירקליכען שטייגער.

re'al ac'tion (רי'-על עק'-שאן) א קלאגע אדער געריכטס=פראצעס וועגען א ווירקליכער זאך [ווי וועגען אונבעוועגליכען אייגענטום].

re'al char'acter (רי'-על קער'-עק-טער) א שריפט=צייכען, וועלכער שטעלט פאר סימבאליש א זאך; א היעראגליפען=צייכען [ווי למשל, אין די אלט=עגיפטישע היעראגליפען — אן איבערגעפילט שיסעלע האט בעדייטעט דעם טייך נילוס].

re'al estate' (רי'-על עס-טייט') גרונד=אייגענטום; אונבעוועגליכעם פערמעגען [ווי לאנד, הייזער א. ז. וו.].

real'gar *n.* (רי-על'-גאר) רעאלגאר, א כעמישער שטאף פון שוועבעל און ארסעניק.

realisa'tion *n.* (רי-על-אי-זיי'-שאן) ז. *realization*

re'alise *v.* (רי'-על-איז) ז. *realize*

re'alism *n.* (רי'-על-איזם) רעאליזם [אין דער מאדערנער פילאזאפיע — די לעהרע, אז די סובסטאנץ פון די זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, עקזיסטירט אין דער אויסערליכער וועלט אונאבהענגיג פון אונזערע פארשטעלונגען; אין דער מיטעלאלטערליכער פילאזאפיע — די לעהרע, אז די אלגעמיינע בעגריפען, ווי חיה, פלאנצע, חכמה, שעהנהייט א. ז. וו., האבען א רעאלע עקזיסטענץ און זיינען ניט בלויז נעמען; אין קונסט און ליטעראטור — די ריכטונג צו מאלען בילדער און פארצושטעלען זאכען, ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט מיט אלע זייערע מעלות און חסרונות].

re'alist *n. and a.* (רי'-על-איסט) א רעאליסט, אן אנהענגער פון רעאליזם אין פילאזאפישען אדער ליטערארישען זין [ז. *realism*]; איינער וואס שטעהט פאר טעכנישע למודים אין די שולען אנשטאט קלאסישע; רעאליסטיש; וואס איז שייך צו רעאליזם.

realis'tic *a.* (רי-ע-ליס'-טיק) רעאליסטיש, ווירקליך, ריכטיג פארגעשטעלט; וואס איז שייך צו רעאליזם אדער צו די רעאליסטען. ז. *realism*

realis'tically *adv.* (רי-ע-ליס'-טי-קעל-אי) אויף א רעאליסטישען שטייגער.

real'ity *n.* (רי-על'-אי-טי) רעאליטעט, דאס ווירקליך=עקזיסטירענדע; ווירקליכקייט.

re'alizable *a.* (רי'-ע-לאי-זעבל) וואס קען פערווירקליכט ווערען.

realiza'tion *n.* (רי-על-אי-זיי'-שאן) רעאליזירונג, פערווירקליכונג; דאס פיהלען אדער דאס בעגרייפען די ווירקליכקייט פון עפעס; דאס מאכען צו געלד; דאס פערוואנדלען געלד אין גרונד=אייגענטום.

re'alize *v.* (רי'-על-איז) 1. רעאליזירען, פערווירקליכען; 2. בעגרייפען, בענעהמען; 3. מאכען רעאליסטיש, מאכען ווי עס וואלט עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט; 4. ארויסקריעגען, בעקומען, בעקומען אלס פראפיט; 5. מאכען צו געלד; פערוואנדלען געלד אין גרונד=אייגענטום.

1. The plan was finally **realized**. 2. We could not **realize** the danger of our position. 4. He **realized** a fortune from his speculation.

reallege' *v.* (רי-ע-לעדזש') ווידער דערצעהלען, ווידער בעהויפטען.

realli'ance *n.* (רי-ע-לאי'-ענס) דאס ווידער פערבינדען זיך; א בענייטער פערבאנד.

really' *v.* (רי-ע-לאי') ווידער צוזאמענשטעלען; ווידער אויסבילדען אדער פארמירען.

re'ally *adv.* (רי'-על-אי) ווירקליך, אין דער טהאט, געוויס, באמת.

I am **really** too tired to talk.

realm *n.* (רעלם) דאס קעניגרייך, דאס רייך; די ספערע פון מאכט, ווירקונג אדער טהעטיגקייט.

re'alness *n.* (רי'-על-נעס) רעאלקייט, ווירקליכקייט, דאס זיין רעאל.
re'al prop'erty (רי'-על פראפ'-ער-טי) ז. *real estate*.
re'al-school *n.* (רי'-על-סקוהל) א רעאל-שולע [א מיטעל-שולע וואו מען לערענט מעהר טעכנישע למודים איידער קלאסישע].
re'al stuff (רי'-על סטאף) דער ריכטיגער שטאף, די ריכטיגע זאך [בעזונדערס וועגען פערשיעדענע שנאפסען].
re'alty *n.* (רי'-על-טי) אונבעוועגליכקייט; גרונד-אייגענטום.
ream *v. and n.* (ריעם) מאכען ברייטער א לאך דורך בויערען; א ריעם פאפיער [ענטהאלט 20 ליוואר אדער 480 בויגען].
rea'mer *n.* (ריע'-מער) איינער וואס בויערט; א געצייג וואס ווערט געברויכט צו פערגרעסערען אדער פערברייטערען אן אויסגעבוירטען לאך.
ream'putate *v.* (רי-עמ'-פיו-טייט) נאך אמאל אבשניידען [אן אבר].
reamputa'tion *n.* (רי-עם-פיו-טיי'-שאן) דאס נאך אמאל אבשניידען [אן אבר].
rean'imate *v.* (רי-ענ'-אי-מייט) ווידער בעלעבען; צוריקרופען צום לעבען; קרעפטיגען, שטארקען, צוגעבען ענערגיע.
reanima'tion *n.* (רי-ען-אי-מיי'-שאן) די ווידער-בעלעבונג; דאס צוריקרופען צום לעבען.
reannex' *v.* (רי-ען-עקס') ווידער צוזעצען, ווידער צוגעבען, ווידער פעראייניגען.
reannexa'tion *n.* (רי-ען-עק-סיי'-שאן) די ווידער-צוזעצונג, די ווידער-צוגעבונג, די ווידער-פעראייניגונג.
reanoint' *v.* (רי-ע-נאינט') ווידער אמאל זאלבען.
rean'swer *v.* (רי-ענ'-סער) ווידער ענטפערען.
reap *v.* (ריעפ) שניידען תבואה, ארבנעהמען די תבואה פון די פעלדער; בעקומען די פרוכט פון דער ארבייט.
rea'per *n.* (ריע'-פער) א שניטער, א שניטערין [איינער אדער איינע וואס שניידט תבואה]; א מאשין צו שניידען תבואה.
reap'-hook *n.* (ריעפ'-הוק) ז. *reaping-hook*.
rea'ping-hook *n.* (ריע'-פינג-הוק) א סערפ, א שניט-מעסער.
rea'ping-machine' *a.* (ריע'-פינג-מע-שין') א שניט-מאשין [א מאשין צו שניידען תבואה פון די פעלדער].

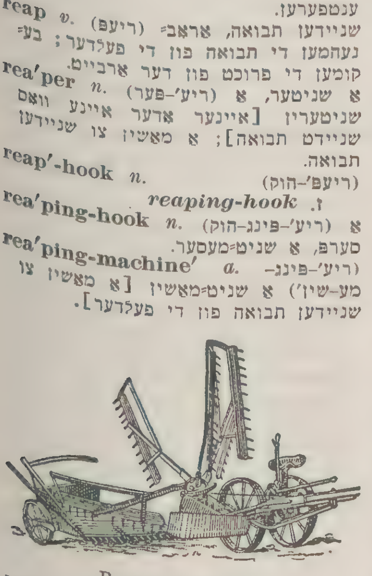
Reaping-machine

rea'ping-time *n.* (ריע'-פינג-טאים) שניט-צייט.
reappar'el *v.* (רי-ע-פער'-על) ווידער בעקליידען; איבערקליידען.
reappear' *v.* (רי-ע-פיער') ווידער ערשיינען.
reappear'ance *n.* (רי-ע-פיער'-ענס) די ווידער-ערשיינונג.
reapplica'tion *n.* (רי-עפ-לי-קיי'-שאן) דאס ווענדען זיך ווידער, די ווידער-אנווענדונג.
reapply' *v.* (רי-ע-פלאי') זיך ווידער ווענדען, אנווענדען נאך אמאל.
reappoint' *v.* (רי-ע-פאינט') ווידער בעשטימען, בעשטימען נאך אמאל.
reappoint'ment *n.* (רי-ע-פאינט-מענט) די ווידער-בעשטימונג.
reappor'tion *v.* (רי-ע-פאור'-שאן) ווידער אויסטיילען.
reappor'tionment *n.* (רי-ע-פאור-שאן-מענט) דאס ווידער פאנאנדערטיילען, דאס ווידער אויסטיילען פראפארציאנעל.
reapproach' *v.* (רי-ע-פראוטש') ווידער דערנעהנטערען זיך; ווידער נאהענט צונויפברייגען אדער זיך צונויפקומען.
rear *v., n. and a.* (ריער) אויפהויבען, אויפשטעלען, אויפבויען; ערציהען, אויפהאדעווען; קולטיווירען; זיך אויפהויבען; זיך שטעלען דיבאם [אויף די הינטערשטע פיס]; דער הינטערשטער טייל פון עפעס; עטוואס וואס געפינט זיך הינטען; הינטער-גרונד; די הינטער-אבטיילונג, די לעצטע אבטיילונג פון אן ארמעע אדער פלאטע; הינטער, וואס געפינט זיך הינטען.
rear'-ad'miral *n.* (ריער'-עד'-מי-רעל) א קאנטר-אדמיראל, אן אונטער-אדמיראל [אין אמעריקא זיינען פאראן דריי טיטולען אין דער קריעגס-פלאטע: אדמיראל, וויצע-אדמיראל און ריער-אדמיראל].
rear'er *n.* (ריער'-ער) איינער וואס ערציהט, האדעוועט אדער קולטיווירט; א פערד אדער עזעל וואס האט א געוואהנהייט זיך צו שטעלען דיבאם [אויף די הינטערשטע פיס].
rear'-guard *n.* (ריער'-גארד) דער אריערגארד, די הינטער-וואך [א מיליטער-אבטיילונג וואס האט די אויפגאבע צו בעשיצען די הינטערשטע אבטיילונג פון דער ארמעע, הויפטזעכליך ביים צוריקטרעטען].
rear'gue *v.* (רי-אר'-גיו) איבערדעבאטירען, אויפס-ניי אויפנעהמען די ארגומענטאציאן אדער דעם ויכוח.
rear'gument *n.* (רי-אר'-גיו-מענט) א בעניייטע ארגומענטאציאן, ויכוח אדער דעבאטע.
rear'horse *n.* (ריער'-האהרס) אזא אינזעקט, וואס האט א געוואהנהייט זיך צו שטעלען אויף די הינטערשטע פיס. ז. *Mantis*.
rear'ing-bit *n.* (ריער'-אינג-ביט) א צוים-געביס [דאס מויל-אייזענדעל], וואס צווינגט א פערד זיך אויפצושטעלען דיבאם [אויף די הינטערשטע פיס].
rear'ing-box *n.* (ריער'-אינג-באקס) א קאסטען, וואו מען קולטיווירט פיש.
rear'most *a.* (ריער'-מאוסט) וואס איז סאמע צום הינטערשטען אדער צום לעצטען.
rear'mouse *n.* (ריער'-מאוס) א פלעדערמויז.
rearrange' *v.* (רי-ע-ריינדזש') 1. ווידער ברייגגען אין ארדנונג; ווידער איבערשטעלען; צוריק איינריכטען; איינארדנען פון דאס ניי; 2. אויפס-ניי אבריידען אדער אבמאכען.
1. The furniture in the room was rearranged. 2. The plans had to be rearranged.
rearrange'ment *n.* (רי-ע-ריינדזש-מענט) א נייע איינארדנונג; דאס איינריכטען אדער איינארדנען פון דאס ניי; דאס אבמאכען אדער אבריידען אויפס-ניי.
rear'ward *n.* (ריער'-הוואהרד) אן אריערגארד [ז. *rear-guard*]; מענשען וואס געהען הינטען.
rear'ward *a., adv. and n.* (ריער-הווארד) וואס געפינט זיך הינטען, וואס קומט צו לעצט; פון הינטען; עטוואס וואס געפינט זיך פון הינטען אדער צו לעצט; ענדע.
The battleship sailed away **rearward**.
reascend' *v.* (רי-ע-סענד') ווידער אויפשטייגען, ווידער ארויפגעהן.
reascen'sion *n.* (רי-ע-סענ'-שאן) א ווידער-ארויפשטייגונג, דאס ארויפשטייגען פון דאס ניי; דאס צוריק ארויפגעהן.
reascent' *n.* (רי-ע-סענט') דאס ווידער-אויפהויבען זיך נאך אן ארונטערלאזונג.
rea'son *n. and v.* (ריזען) די פערנונפט; דער פערשטאנד; א פערנינפטיגע איבערלעגונג אדער שלוס-ציהונג; א פערנינפטיגע זאך; א [פערנינפטיגע] אורזאכע אדער גרונד; דאס דענקען; א לאגישער אורטייל; דאס לאגישע דענקען; ארגומענטאציאן, בעשפרעכונג; אין לאגיק — די פרעמיסע אדער פאדערזאץ פון אן ארגומענט; דענקען, לאגיש דענקען אדער אורטיילען, ציהען לאגישע שליסע; בעשפרעכען, ארומרעדען, ריידען; בעטראכטען, ארגומענטירען, דעבאטירען; אנגעבען לאגישע גרינדע; איבערצייגען דורך ארגומענטען.
rea'sonable *a.* (ריע'-זנ-עבל) פערנינפטיג; מעסיג; ערטרעגליך.
Your request is **reasonable** and should be granted.
rea'sonable doubt (ריע'זנ-עבל דאוט) אין יוריספרודענץ — א צווייפעל וואס קען האבען א גרונד; א צושטאנד, ווען די פאקטען וואס זיינען אנגעגעבען געווארען פאר די געריכטס-געשווארענע זיינען ניט גענוג איבערצייגענד.
rea'sonableness *n.* (ריע'זנ-עבל-נעס) פערנינפטיגקייט; מעסיגקייט; ערטרעגליכקייט.
rea'sonably *adv.* (ריע'זנ-ע-בלי) אויף א פערנינפטיגען, מעסיגען אדער ערטרעגליכען אופן.
rea'son down (ריעזן דאון) בעזיעגען אימעצען מיט ארגומענטען.
rea'soned *a.* (ריעזנד) 1. דורכגעשטודירט; 2. פארזיכטיג דורכגעטראכט אדער איבערלעגט; 3. לאגיש.
2. They agreed upon a well **reasoned** plan. 3. The judge delivered a **reasoned** opinion.
rea'soner *n.* (ריע'זנ-ער) א פארשער, א נאכדענקער, א דענקער.
rea'soning *n.* (ריע'זנ-אינג) דאס דענקען, דאס אורטיילען מיט פערנונפט; ארגומענטאציאן, לאגישע בעווייזע.
rea'soning pow'er (ריע'זנ-אינג פאו'-ער) אורטיילס-קראפט, דענקונגס-קראפט.
The lawyer's argument shows a remarkable **reasoning power**.
rea'sonless *a.* (ריע'זנ-לעס) אונפערנינפטיג, וואס האט ניט קיין זין אדער בערעכטיגונג.
rea'son of state (ריעזן אוו סטייט) א פאליטישער גרונד פון א רעגיערונגס-טהעטיגקייט, וועלכער קען ניט פערעפענטליכט ווערען.
rea'son out (ריעזן אוט) דורכטראכטען, איבערלעגען, לאגיש דורכדענקען אדער דורכדיסקוטירען.
rea'son-piece *n.* (ריע'זנ-פיעס) א זיי-

טעז=קלאץ אונטער די באלקענס פון א הויז.

reassem′blage *n.* (רי-ע-סעמ′-בלעדזש) א ווידער=פערזאמלונג, דאס פערזאמלען זיך אדער זיך צוזאמענקומען פון דאס ניי.

reassem′ble *v.* (רי-ע-סעמ′בל) ווידער צוזאמענבריינגען; זיך צוזאמענקומען פון דאס ניי.

reassert′ *v.* (רי-ע-סוירט′) ווידער בעהויפטען; ווידער ערקלערען אדער בעשטעהן אויף עפעס.

reasser′tion *n.* (רי-ע-סויר′-שאן) דאס ווידער בעהויפטען, דאס בעשטעהן אויף עפעס פון דאס ניי.

reassess′ *v.* (רי-ע-סעס′) ווידער בעשטייערען, ווידער ארויפלעגען שטייערען.

reassess′ment *n.* (רי-ע-סעס′-מענט) א בעגייטע אדער ווידערהאלטע בעשטייערונג.

reassign′ *v.* (רי-ע-סאין′) ווידער אנווייזען, צוריק איבערווייזען; ווידער בעשטימען; צוריק אבטרעטען, צוריק איבערטראגען.

reassign′ment *n.* (רי-ע-סאינ′-מענט) דאס איבערווייזען צוריק, דאס צוריק אבטרעטען אדער איבערטראגען; א ווידער=בעשטימונג.

reassim′ilate *v.* (רי-ע-סימ′-אי-לייט) ווידער אסימילירען, אויסמישען, אריינעהמען אין זיך אדער גלייך מאכען; ווידער פערדייהען אדער פערוואנדלען אין אן אנדער שטאף.

reassimila′tion *n.* (רי-ע-סים-אי-ליי′-שאן) די ווידער=אסימילירונג; דאס אסימילירען, גלייך מאכען, אויסמישען אדער פערדייהען אויפס=ניי.

reassume′ *v.* (רי-ע-סיום′) ווידער אננעהמען אדער מאכען א השערה; ווידער אויפנעהמען אדער נעהמען אויף זיך.

reassump′tion *n.* (רי-ע-סאמפ′-שאן) דאס צוריק אננעהמען אדער נעהמען אויף זיך; דאס צוריק אננעהמען אלס השערה.

reassur′ance *n.* (רי-ע-שוהר′-ענס) א ווידער=פערזיכערונג; דאס אומקעהרען דעם מוטה אדער זיכערהייט; איבער=אסעקורירונג [ז. *reinsurance*].

reassure′ *v.* (רי-ע-שוהר′) 1. ווידער פערזיכערען; צוריק ערמוטיגען אדער אומקעהרען די זיכערהייט; 2. איבער=אסעקורירען.

1. The doctor **reassured** the family of the patient.

reassur′er *n.* (רי-ע-שוהר′-ער) איינער וואס פערזיכערט אויפס=ניי; איינער וואס קעהרט אום דעם מוטה אדער די זיכערהייט; איינער וואס אסעקורירט איבער אדער נעהמט איבער די ריזיקע פון א פערזיכערונג [אסעקוראנץ].

reassur′ingly *adv.* (רי-ע-שוהר′-אינג-לי) ווידער=פערזיכערענדיג; אויפס=ניי ערמוטיגענדיג; אומקעהרענדיג דעם מוטה אדער די זיכערהייט.

reast *v.* (ריעסט) [אויף פלייש] טריקענען דער זון אדער אין אן אויווען].

reas′ted *a.* (ריעס′-טעד) טוכלע, ביטערליך, פערשימעלט.

reas′ty *a.* (ריעס′-טי) ז. *reasted*.

rea′ta *n.* (רי-א′-טא) אין דרום=אמעריקא — א מין ארקאן צו כאפען בהמות און חיות.

reattach′ *v.* (רי-ע-טעטש′) ווידער בעהעפטען, ווידער צובינדען אדער בעפעסטיגען; פון דאס ניי ארויפלעגען אן ארעסט.

reattach′ment *n.* (רי-ע-טעטש′-מענט) דאס ווידער בעהעפטען, פערבינדען אדער בעפעסטיגען; דאס צוריק פערהאלטען; דאס ארויפלעגען אן ארעסט פון דאס ניי.

reattain′ *v.* (רי-ע-טיין′) ווידער ערייכען.

reattain′ment *n.* (רי-ע-טיינ′-מענט) די ווידער=דערגרייכונג.

reattempt′ *v.* (רי-ע-טעמפּט′) מאכען אויפס=ניי א פערזוך; ווידער פּרובירען.

reave *v.* (ריעוו) אוועקנעהמען, אוועקרייסען, אוועקרויבען.

reavow′ *v.* (רי-ע-וואו′) ווידער ערקלערען.

reawake′ *v.* (רי-ע-הווייק′) ווידער אויפוועקען.

rebap′tism *n.* (רי-בעפּ′-טיזם) די ווידער=טויפע.

rebap′tist *n.* (רי-בעפּ′-טיסט) איינער וואס טויפט ווידער; א ווידער=געטויפטער.

rebaptiza′tion *n.* (רי-בעפּ-טי-זיי′-שאן) דאס ווידער=טויפען.

rebaptize′ *v.* (רי-בעפּ-טאיז′) ווידער אמאל טויפען, טויפען פון דאס ניי; צוגעבען א נייעם נאמען [ביים ווידער=טויפען].

rebapti′zer *n.* (רי-בעפּ-טאי′-זער) א ווידער=טויפער, איינער וואס טויפט נאך אמאל.

rebate′ *n.* and *v.* (רי-בייט′) אן אבצוג, א ראבאט; אן אויסשניט ווי א רינע אין האלץ אדער אין אן אנדער מאטעריאל וואס ווערט געמאכט צו פערבינדען צוויי טיילען; א זארט הארטער שטיין וואס ווערט בענוצט צום פלאסטערען גאסען; א האלץ=קלעצעל וואס ווערט בעפעסטיגט צו א הענטעל צו שטויסען וואפנע; אויסהובלען אדער אויסשניידען א רינע.

reba′ted *a.* (רי-ביי′-טעד) טעמפּ, שטומפּף; קורץ אבגעשניטען [וועגען א צייכען אויף א וואפען אדער שילד, בעזאנדערס וועגען א קרייץ].

rebate′ment *n.* (רי-בייט′-מענט) אן אבצוג, א ראבאט; דאס מאכען אדער דאס זיין טעמפּ אדער שטומפּף; אן אבשניידונג אדער אבקירצונג פון א צייכען [ווי א קרייץ] אויף א וואפען אדער שילד; א פערשמעלערונג, א פערקירצונג.

Rebec

re′bec *n.* (רי′-בעק) א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס ווערט גערעכענט אלס די ערשטע פארם פון א וויאלין [פיעדעל].

re′beck *n.* (רי′-בעק) ז. *rebec*.

reb′el *n.* and *a.* (רעב′-על) א רעבעל, אן אויפריהרער, א מיאטעזשניק, א בונטאוושטשיק; וואס רעבעלירט, וואס בונטעוועט, וואס מאכט אן אויפשטאנד.

rebel′ *v.* (רי-בעל′) רעבעלירען, בונטעווען, רעוואלטירען, מאכען אן אויפשטאנד.

rebel′lion *n.* (רי-בעל′-יאן) א רעבעליאן, אן אויפרוהר, אן אויפשטאנד, א מיאטעזש, א בונט.

rebel′lious *a.* (רי-בעל′-יאס) רעבעליש, אויפריהרעריש, מיאטעזשנע; ווידערשפּענסטיג; וואס האט א ווידערשטאנד, וואס איז שווער צו בעארבייטען.

rebel′liously *adv.* (רי-בעל′-יאס-לי) אויף א רעבעלישען אופן; רעבעלירענדיג; ווידערשפּענסטיג.

rebel′liousness *n.* (רי-בעל′-יאס-נעס) דאס זיין רעבעליש אדער אויפריהרעריש.

rebel′low *v.* (רי-בעל′-או) אבקלינגען אדער אבהילכען צוריק ווי מיט א רעווען פון אן אקס, אבענטפערען מיט א הויכען ווידער=קול.

rebirth′ *n.* (רי-בוירטה′) די ווידער=געבורט; א ווידער=אויפלעבונג.

rebite′ *v.* (רי-באיט′) טיעפער מאכען דורך א כעמישע זויערע אבגעריבענע ליניען אדער צייכנונגען אין גראווירטען מעטאל.

rebi′ting *n.* (רי-באי′-טינג) דאס מאכען טיעפער אבגעריבענע ליניען אדער צייכנונגען אין גראווירטען מעטאל.

rebloom′ *v.* (רי-בלוהם′) נאך אמאל בליהען, ווידער אויפבליהען.

reblos′som *v.* (רי-בלאס′-אם) ז. *rebloom*.

reboa′tion *n.* (רעב-א-איי′-שאן) דאס אבקלינגען פון א הויכען קלאנג; א ווידער=קלאנג, א ווידער=קול.

reboil′ *v.* (רי-באיל′) איבערקאכען, קאכען נאך אמאל.

reboise′ *v.* (רי-באיז′) לאזען צוריק בעוואקסען מיט וואלד, צוריק בעפלאנצען מיט בוימער.

reboise′ment *n.* (רי-באיז′-מענט) דאס צוריק בעפלאנצען מיט בוימער.

reborn′ *a.* (רי-באהרן′) פון דאס ניי געבארען.

rebound′ *v.* and *n.* (רי-באונד′) אבשפּרינגען צוריק [ווי א צונויפגעדריקטע פּרוזשינע]; צוריק פאלען; צוריק ווארפען; אבקלינגען מיט א ווידער=קול; דאס אבשפּרינגען צוריק; דאס צוריקגעווארפען ווערען; אן אבקלאנג, א ווידער=קול.

rebo′zo *n.* (רע-באו′-זאו) אזא ברייטע לאנגע שאל, וואס ווערט געטראגען פון די פרויען אין די שפּאנישע געגענדען פון אמעריקא, ווי אין מעקסיקא א. ד. ג.

rebrace′ *v.* (רי-בריים′) בעניייען די קרעפטען; ווידער פערשטארקען.

rebreathe′ *v.* (רי-בריעטה′) ווידער אטהעמען; צוריק ווידער איינאטהעמען.

rebuff′ *v.* and *n.* (רי-באף′) צוריקשטויסען, צוריקווארפען; צוריקווייזען; גראב ענטזאגען; גראב אבענטפערען; א צוריקשטויסונג, א צוריקווארפונג; א צוריקווייזונג; א גראבע ענטזאגונג; א גראבער ענטפער.

rebuild′ *v.* (רי-בילד′) ווידער אויפבויען; צוריק אויפשטעלען; איבערבויען.

We are planning to **rebuild** our synagogue.

rebuil′der *n.* (רי-ביל′-דער) א ווידער=אויפבויער, איינער וואס בויט אויף צוריק.

rebu′kable *a.* (רי-ביו′-קעבל) טאדלונגסווערטה, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

rebuke′ *v.* and *n.* (רי-ביוק′) טאדלען, פארווירפע מאכען, אויסזידלען; א טאדעל, א פארוואורף; א בעשטראפונג; א קלאפּ.

rebuke′ful *a.* (רי-ביוק′-פול) טאדעלהאפט.

rebuke′fully *adv.* (רי-ביוק′-פול-אי) מיט טאדעל, מיט פארווירפע.

rebu′ker *n.* (רי-ביו′-קער) א טאדלער.

rebu′kingly *adv.* (רי-ביו′-קינג-לי) מיט טאדעל, מיט פארווירפע.

rebur'y *v.* (רי-בער'-אי) פון דאס ניי בעגראבען, ווידער בעגראבען.

re'bus *n. and v.* (רי'-באס) א רעבוס, א בילדער=רעטעניש, א רעטעניש מיט בילדער; א צייכנונג אויף א וואפען אדער שילד וואס בעשטעהט פון א בילד מיט א ווארט, וועלכע ביידע צוזאמען דריקען אוים א נאמען; א זאץ וואס בעשטעהט פון בילדער מיט ווערטער [די בילדער ווערען געלעזען ווי ווערטער]; פארשטעלען דורך א רעבוס, בעצייכענען דורך א רעבוס.

rebut' *v.* (רי-באט') צוריקשטויסען, צוריקווייזען, אבזאגען; צוריקשלאגען; אבשלאגען א בעווייז דורך א געגען=בעווייז; פארברייננען אן אבשלאגענדען בעווייז.

rebut'table *a.* (רי-באט'-עבל) וואס קען צוריקגעשטויסען ווערען; וואס קען צוריקגעוויזען אדער אבגעזאגט ווערען; וואס קען אבגעשלאגען ווערען דורך א געגען=בעווייז.

rebut'tal *n.* (רי-באט'-על) א געגענבעווייז פון אן אנגעקלאגטען אבצושלאגען א בעווייז וואס איז געבראכט געגען איהם; א צוריקשטויסונג; א צוריקווייזונג, אן אבזאג.

rebut'ter *n.* (רי-באט'-ער) א געגענענטפער, אן אבשלאגענדער בעווייז; א צוריקווייזונג.

recal'citrance *n.* (רי-קעל'-סי-טרענס) ווידערשטרעבונג, דאס ניט וועלען אונטערגעבען זיך; ווידערשפענסטיגקייט.

recal'citrant *a.* (רי-קעל'-סי-טרענט) ווידערשטרעבענד, וואס וויל זיך ניט אונטערגעבען, ווידערשפענסטיג.

recal'citrate *v.* (רי-קעל'-סי-טרייט) ווידערשטרעבען, זיך ניט וועלען אונטערגעבען; זיין ווידערשפענסטיג.

recalcitra'tion *n.* (רי-קעל-סי-טריי'-שאן) ווידערשטרעבונג, דאס ניט וועלען זיך אונטערגעבען, ווידערשפענסטיגקייט.

recalesce' *v.* (רי-קע-לעס') ווידער הייס ווערען; אנגעגליהט ווערען, דערגרייכען א צושטאנד פון גליהונג.

recales'cence *n.* (רי-קע-לעס'-ענס) דאס ווידער אויפגליהען [ווי ביי א וויים גליהענדען אייזען, ווען עם קיהלט זיך אב ביז 1000 גראד, פאנגט עם אן אויף א ווײלע ווידער צו גליהען מיט א נאך ווייסערער גלוטה].

recall' *v. and n.* (רי-קאהל') צוריקרופען, אברופען; אבשאפען; ווידעררופען; צוריקרופען א געוועהלטען בעאמטען פון זיין אמט דורך פאלקס=אבשטימונג; צוריקברייננען; זיך דערמאהנען, ברייננען צוריק אין געדאנק; אן אברוף; א ווידעררוף; א צוריקרופונג; א צוריקברייננונג; דאס צוריקרופען א געוועהלטען בעאמטען פון זיין אמט דורך א פאלקס=אבשטימונג; א צוריקרופונגס=סיגנאל.

recall'able *a.* (רי-קאהל'-עבל) וואס קען צוריקגערופען ווערען, וואס קען אבגערופען ווערען.

recall' of judg'es (רי-קאהל' אוו דזשאדזש'-עז) דאס צוריקרופען די וואהל פון א ריכטער [דאס רעכט פון פאלק אראבצוווארפען א געוועהלטען ריכטער פון זיין אמט, ווען מען איז מיט איהם ניט צופריעדען].

recall' of judi'cial deci'sions (רי-קאהל' אוו דזשו-דיש'-על די-סיזש'-אנז) די צוריקרופונג פון א געריכטליכער ענטשיידונג דורך א פאלקס=אבשטימונג [ווי למשל, ווען א ריכטער ענטשיידעט, אז א געוויסער דורכגעפיהרטער געזעץ איז ניט קאנסטיטוציאנעל, און די פאלקס=אבשטימונג איז מבטל דיזען ענטשיידונג].

recall' to life (רי-קאהל' טו לאיף) צוריקרופען צום לעבען, ווידער צום לעבען ברייננען.

recant' *v.* (רי-קענט') ווידעררופען, צוריקציהען, צוריקנעהמען [א ווארט, א מיינונג א. ד. ג.].

The heretic refused to **recant** his belief.

recanta'tion *n.* (רי-קען-טיי'-שאן) די ווידעררופונג, די צוריקציהונג, די צוריקנעהמונג [פון ווערטער, פון א מיינונג א. ד. ג.].

recan'tatory *a.* (רי-קענ'-טע-טא-רי) ווידעררופענד, צוריקציהענד, צוריקנעהמענד.

recan'ter *n.* (רי-קענ'-טער) א ווידעררופער, א צוריקציהער.

recapac'itate *v.* (רי-קע-פעס'-אי-טייט) ווידער מאכען אימעצען אים שטאנד [עפעס צו טהאן].

recap'italize *v.* (רי-קעפ'-אי-טעל-איז) פון דאס ניי קאפיטאליזירען, פערגרעסערען אדער בעניייען דעם קאפיטאל.

recapit'ulate *v.* (רי-קע-פיטש'-יו-לייט) רעזומירען די הויפט=פונקטען, וויעדערהאלען, איבער'חזר'ען דעם גרונד=געדאנק; ווידערהאלען אין קורצען וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapitula'tion *n.* (רי-קע-פיטש-יו-ליי'-שאן) א ווידערהאלונג פון די הויפט=פונקטען, א ווידערהאלונג אין קורצען פון דעם וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapit'ulative *a.* (רי-קע-פיטש'-יו-לײ-טיוו) ווידערהאלענד די הויפט=פונקטען, רעזומירענד, איבערחזר'ענד אין קורצען וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapit'ulator *n.* (רי-קע-פיטש'-יו-לײ-טאר) איינער וואס ווידערהאלט אין קורצען.

recapit'ulatory *a.* (רי-קע-פיטש'-יו-לײ-טא-רי) וואס דיענט אלס ווידערהאלונג; וואס ענטהאלט א קורצע ווידערהאלונג.

recap'tion *n.* (רי-קעפ'-שאן) די צוריקנעהמונג, די צוריקפערכאפונג; דאס אבנעהמען צוריק עטוואס וואס איז פון איינעם אונגערעכטליך פערכאפט געווארען.

recap'tor *n.* (רי-קעפ'-טאר) איינער וואס נעהמט אב צוריק, איינער וואס פערכאפט צוריק; איינער וואס נעהמט אב צוריק א געפאנגענע שיף אדער פערכאפטעם פערמעגען.

recap'ture *v. and n.* (רי-קעפ'-טשור) צוריק אבנעהמען, צוריק פערכאפען; צוריק אבנעהמען א געפאנגענע שיף אדער פערכאפטעם פערמעגען; צוריקנעהמונג, צוריקפערכאפונג; די צוריקנעהמונג פון א געפאנגענער שיף אדער פון פערכאפטען פערמעגען; דאס צוריקגענומענע פערמעגען; א צוריקאבגענומענע געפאנגענע שיף.

recarburiza'tion *n.* (רי-קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס דערלעגען דעם קויהלען=שטאף וואס איז פריהער אבגענומען געווארען [ווי דאס ווערט געטהאן אין דער פאבריקאציאן פון שטאהל און אייזען].

recar'burize *v.* (רי-קאר'-ביו-ראיז) צוריק דערלעגען דעם קויהלען=שטאף וואס איז פריהער אבגענומען געווארען [ווי דאס ווערט געטהאן אין דער פאבריקאציאן פון שטאהל און אייזען].

recar'nify *v.* (רי-קאר'-ני-פאי) וויעדער פערוואנדלען אין פלייש.

recar'riage *n.* (רי-קער'-עדזש) דאס צוריקטראגען; דאס ווידערטראגען, דאס ווידערפערפיהרען.

recar'ry *v.* (רי-קער'-אי) צוריקטראגען; ווידער טראגען.

recast' *v. and n.* (רי-קעסט') ווידער ווארפען; איבערשמעלצען; איבערמאכען, אומענדערען, אומפארמירען; איבעררעכענען, ווידער בערעכענען; אן אומשמעלצונג; אן אומענדערונג, אן אומפארמירונג, א מאדיפיקאציאן.

recede' *v.* (רי-סיד') צוריקווייכען, צוריקטרעטען; זיך צוריקציהען; אבטרעטען.

The United States will not **recede** from its position in regard to Asiatic immigration.

receipt' *n. and v.* (רי-סיט') עטוואס וואס ווערט ערהאלטען, דאס ערהאלטענע; אן עמפפאנג, א קבלה, דאס ערהאלטען, דאס בעקומען; א קוויטאנציע, א קוויטונג, א קבלה=צעטעל; הכנסה, איינגאהמע; א רעצעפט אדער פארשריפט ווי עטוואס דארף געמאכט ווערען; געבען א קוויטונג אדער א קבלה=צעטעל; קוויטירען.

receipt'able *a.* (רי-סיט'-עבל) פאר וואס עס קען ארויסגעגעבען ווערען א קוויטאנציע אדער א קבלה=צעטעל.

receipt'-book *n.* (רי-סיט'-בוק) א קוויטונגס=בוך; א רעצעפט=בוך.

receipt'or *n.* (רי-סיט'-אר) איינער וואס גיט א קוויטאנציע אדער א קבלה=צעטעל; איינער וואס בעקומט צוריק אויף א קוויטאנציע זיינע זאכען, וועלכע מען האט ביי איהם געזעצליך אבגענומען אדער ארויפגעלעגט אן ארעסט מיט דער בעדינגונג, אז ער וועט זיי צושטעלען צוריק צו יעדער צייט ווען מען וועט עס פון איהם פערלאנגען.

receivabil'ity *n.* (רי-סיו-וע-ביל'-אי-טי) אננעהמבארקייט; אויפנעהמבארקייט; דאס קענען ערהאלטען ווערען.

recei'vable *a.* (רי-סיע'-וועבל) 1. אננעהמבאר, אנצונעהמען, אויפצונעהמען; 2. וואס קען אדער דארף ערהאלטען ווערען; 3. וואס דארף בעצאהלט ווערען אדער קוויטירט ווערען.

3. Many bills are **receivable** to day.

recei'vableness *n.* (רי-סיע'-וועבל-נעס) ז. *receivability*.

receive' *v.* (רי-סיוו') 1. ערהאלטען, בעקומען, קריגען; 2. עמפפאנגען, מקבל זיין; מקבל פנים זיין; אויפנעהמען; אויפנעהמען געסט [אין א געוויסען טאג]; אנטייל נעהמען אין א קבלת פנים; 3. ארייננעהמען אין זיך, ענטהאלטען; 4. אננעהמען, נעהמען אין בעטראכט, אנערקענען.

1. I **received** your letter. 2. The Mayor **received** the foreign visitor at the City Hall. 4. The testimony was **received** in evidence.

receive' a loss (רי-סיוו' ע לאהס) ליידען א פערלוסט.

received' *a.* (רי-סיווד') אלגעמיין אנגענומען; וואס שטארצט ארויס צווישען אנדערע טיילען [ביי אינזעקטען].

received' max'im (רי-סיווד' מעק'-סים) אן אלגעמיין אנערקענטער גרונדזאץ.

receiv'edness *n.* (רי-סיוו'-עד-נעס) דאס זיין אלגעמיין אנגענומען, אן אלגעמיינע אננאהמע [פון א מיינונג אדער אידעע].

receiv'er *n.* (רי-סיוו'-ער) אן עמפפאנגער, אן אויפנעהמער; א געלד=איינ=

נעהמער, א געלד־עמפפאַנגער; א געלד־זאַמ־לער [ווי פון צאָל, שטייערען א. ז. וו.]; א פערוואַלטער וואָס ווערט אַנגעשטעלט פון א געריכט איבער א געשעפט, וואָס האָט באַנקראָטירט; א צוגעהמער אדער בע־האַלטער פון גנבות; די טרובקע פון א טעלעפאָן, וועלכע נעהמט אויף דעם גע־שפּרעך; דער עמפפאַנגס־מאַגנעט אדער דער צייכען־געבער פון א טעלעגראַף; אין כעמיע — א געפעס צו האַלטען דיס־טילירטע פּראָדוקטען אדער גאַזען; דער גלעזערנער קאָלפּאַק פון א לופט־פּומפּע.

receiv'ership *n.* (רי־סיװו'־ער־שיפּ) דאָס אַמט פון א פערוואַלטער וואָס ווערט אַנגעשטעלט פון געריכט איבער א געשעפט, וואָס האָט באַנקראָטירט; דאָס אַמט פון אַן אַנגעשטעלטען צו עמפּפאַנגען אדער איינגעהמען קהל'שע געלדער.

receiv'ing *n. and a.* (רי־סיװו'־אינג) דאָס עמפפאַנגען, דאָס אויפנעהמען; דאָס ערהאַלטען, דאָס בעקומען, דאָס קריגען; עמפפאַנגענד, אויפנעהמענד; ערהאַלטענד, בעקומענד.

receiv'ing box (רי־סיװו'־אינג באָקס) א בריעף־קאַסטען.

receiv'ing-house *n.* (רי־סיװו'־אינג־ האָוס) א פּאָסט־קאָנטאָר וואו עס ווערען אויפגענומען בריעף און פּאַקעטען צום אָבשיקען.

receiv'ing-ship *n.* (רי־סיװו'־אינג־ שיפּ) א קאַזאַרמע־שיף [א שיף וועלכע שטעהט בעשטענדיג אין האַפען אויפצו־נעהמען און צו האַלטען רעקרוטען פאַר דער פלאָטע ביז זיי ווערען פּאַנאַנדערגע־שיקט אויף זייערע פּלעצער].

receiv'ing-tomb *n.* (רי־סיװו'־אינג־ טוהם) ז. *receiving-vault*.

receiv'ing-vault *n.* (רי־סיװו'־אינג־ וואַהלט) א קאַמערעל, א הייל אדער סקלעפּ אויף א בית עלמין, וואו מען לעגט אוועק און מען האַלט צייטווייליג דעם קערפּער פון א טויטען ביז דער קבר ווערט פאַר־טיג.

recel'ebrate *v.* (רי־סעל'־אי־ברייט) ווידער פייערען, ווידער מאַכען א יום טוב לכבוד עפּעס אדער אימעצען.

recelebra'tion *n.* (רי־סעל־אי־ברײ'־ שאַן) דאָס ווידער פייערען; דאָס וויע־דער מאַכען א יום טוב לכבוד עפּעס אדער אימעצען.

re'cency *n.* (רי'־סען־סי) ניט־לאַנג־ קייט; נייקייט, פרישקייט; דאָס זיין פון ניט לאַנג צוריק.

recense' *v.* (רי־סענס') איבערקוקען, איבערזעהען, רעווידירען.

recen'sion *n.* (רי־סענ'־שאַן) דאָס אי־ בערקוקען אדער רעווידירען עפּעס [ווי א שריפט, א בוך א. ד. ג.]; א טעקסט וואָס איז קריטיש דורכגעזעהן געוואָרען; א קריטישע איבערזיכט; א קריטיק.

recen'sionist *n.* (רי־סענ'־שאַן־איסט) אַן איבערקוקער פון א טעקסט; א בעל מגיה.

re'cent *a.* (רי'־סענט) ניט ערשט פון לאַנג צוריק; וואָס האָט ערשט פּאַסירט; פון דער לעצטער געשעהעניש; פון דער לעצטער צייט; ניט אַלט, פריש.

Recent events have changed his views on the labor question.

re'cently *adv.* (רי'־סענט־לי) ערשט; נאָר וואָס; דאָ ניט לאַנג.

They moved from here recently.

re'centness *n.* (רי'־סענט־נעס) דאָס זיין פון דער לעצטער צייט; נייקייט, פרישקייט.

re'cent publica'tion (רי'־סענט פּאַב־ לי־קיי'־שאַן) די לעצטע אויסגאַבע [פון א ווערק].

re'cept *n.* (רי'־סעפּט) דאָס וואָס בע־ קומט זיך; אַן אידעע וואָס קומט פון אַן אויסערליכער ווירקונג; אַן אידעע וואָס קומט פון בעאָבאַכטונג.

recep'tacle *n.* (רי־סעפּ'־טעקל) אַן אָרט עפּעס צו ערהאַלטען; א שטאַף אין וועל־ כען אַן אַנדער שטאָף ווערט אריינגעטהאָן; א זאַך וואָס נעהמט אריין אַן אַנדער זאַך; אין באָטאַניק — דער בלומען־באָדען [דער טייל פון א פּלאַנצע, אויף וועלכען עס ענט־ וויקעלט זיך די בלום]; א קערפּער־טייל וואָס דיענט אַלס רעזערוואָאַר פאַר א פליי־ סיגקייט.

receptac'ular *a.* (רי־סעפּ־טעק'־יו־ לאַר) אין באָטאַניק — וואָס איז שייך צום בלומען־באָדען; וואָס דיענט אַלס רע־ זערוואָאַר פאַר א פליסיגקייט [וועגען קערפּער־טיילען]. ז. *receptacle*.

receptibil'ity *n.* (רי־סעפּ־טי־ביל'־אי־ טי) דאָס קענען ענטהאַלטען ווערען, דאָס קענען אריינגענומען ווערען; דאָס קענען ערהאַלטען ווערען.

recep'tible *a.* (רי־סעפּ'־טיבל) וואָס קען ערהאַלטען ווערען, וואָס מען קען ער־ האַלטען; וואָס קען אריינגענומען ווערען אדער ענטהאַלטען ווערען.

recep'tion *n.* (רי־סעפּ'־שאַן) די אויפ־ נאַהמע, דער עמפפאַנג, קבלת פּנים; דאָס אַננעהמען עפּעס; דאָס אריינגעהמען אין זיך.

recep'tion-room *n.* (רי־סעפּ'־שאַן־ רוהם) עמפפאַנגס־צימער, א גאַסט־צימער [דאָס צימער וואו מען נעהמט אויף געסט].

recep'tive *a.* (רי־סעפּ'־טיװ) אויפ־ נעהמענד, עמפפענגליך, וואָס קען אויפנעה־ מען; וואָס קען אריינגעהמען אין זיך אדער ענטהאַלטען.

recep'tiveness *n.* (רי־סעפּ'־טיװ־נעס) דאָס קענען אויפנעהמען; דאָס קענען אריינ־ נעהמען אין זיך אדער ענטהאַלטען.

receptiv'ity *n.* (רי־סעפּ־טיװ'־אי־טי) דאָס האָבען די מעגליכקייט אויפצונעה־ מען אדער צו ערהאַלטען.

recess' *n. and v.* (רי־סעס') די פּער־ טיעפונג [א פערטיעפטער אָרט אין א וואַנד ווי א נישע אדער קאַמערעל]; די פערבאָרגענהייט [פון הארצען]; פער־ דעקטקייט, געהיימקייט, טיעפקייט [פון א וויסענשאַפט]; א צייטווייליגע אונטער־ ברעכונג [פון זיצונגען פון געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען]; רוה־צייט [ווי צווי־ שען איין שול־לעקציע און א צווייטער]; א טיגעל [צו שמעלצען מעטאַל]; מאַכען א פערטיעפונג אין א וואַנד; בעהאַלטען, פערבאָרגען; מאַכען אַן אונטערברעכונג, נעהמען זיך א פרייע צייט.

reces'sion *n.* (רי־סעש'־אַן) דאָס צו־ ריקווייכען, דאָס צוריקגעהן; דאָס אָבטרע־ טען; צוריקציהונג; דאָס אומקעהרען צו־ ריק [ווי דאָס אומקעהרען צוריק אַן ערא־ בערטעס לאַנד צו דעם פריגען הערשער].

reces'sional *a. and n.* (רי־סעש'־אַנ־ על) וואָס איז פערבונדען מיט א צוריק־ טרעטונג אדער צוריקציהונג [ווי ביים אוועקגעהען פון גלח און פון דעם כאָר פון קלויסטער]; א הימן וואָס ווערט געזונגען אין א קלויסטער בעת דער גלח און דער כאָר פערלאָזען דעם קלויסטער.

reces'sive *a.* (רי־סעס'־איװ) וואָס טרעט אָב צוריק [הויפּטזעכליך וועגען אַן אָק־ צענט פון א וואָרט וואָס טרעט אָב צוריק פון דער לעצטער זילבע אויף דער ער־ שטער].

reces'sively *adv.* (רי־סעס'־איװ־לי) אָבטרעטענדיג צוריק.

Rech'abite *n.* (רעק'־ע־באַיט) איינער פון די רכבים אדער בני רכב [א סעקטע ביי די פאַרצייטיגען אידען, וועלכע האָט פערבאָטען פאַר איהרע מיטגליעדער צו געבריכען בערוישענדע געטרענקע ווי וויין, ביער א. ד. ג.]; איינער וואָס ברויכט ניט קיין אַלקאָהאָלישע משקאות; א מיטגליעד פון אַן אַמעריקאַנער אָרדען "בני רכב", וואו עס איז שטרענג פערבא־ טען דער געברויך פון פער'שכור'ענדע משקאות.

Rech'abitism *n.* (רעק'־ע־באַי־טיזם) די פּראַקטיק און פּרינציפּען פון די "בני רכב". ז. *Rechabite*.

recharge' *v.* (רי־טשאַרדזש') פאַרבריינ־ גען א געגען־בעשולדיגונג; ווידער אַנ־ לאַדען [א שיס־געוועהר]; ווידער אַנ־ גרייפען.

rechar'ter *v.* (רי־טשאַר'־טער) מאַכען א נייעם קאָנטראַקט; נעהמען א נייע ער־ לויבניש אויף א געשעפט.

réchauffé' *n.* (ריי־שאָו־פיי') ווידער אַנגעוואַרעמטע שפּייז; א נייער געמיש פון אַלטע מאַטעריאַלען; אַן איבערגעקייי־ טעס ליטעראַרישעס ווערק.

recheat' *n. and v.* (רי־טשיעט') דער צוריקרוף, דאָס צוריקרופען מיט א טרו־ מייט [יאַגד־הינד]; צוריקרופען מיט א טרומייט יאַגד־הינד.

recherché' *a.* (רע־שער־שיי') וואָס ווערט פיעל גיזוכט; זעלטען, אַנטיק.

rechoose' *v.* (רי־טשוהז') אויסוועהלען פון דאָס ניי; ווידער אויסקלייבען, וויע־ דער אויסוועהלען.

rechose' (רי־טשאָוז') ווידער אויסגע־ וועהלט. ז. *rechoose*.

rechris'ten *v.* (רי־קריס'ן) ווידער טויפען; ווידער געבען א נאָמען.

recid'ivist *n.* (רי־סיד'־אי־וויסט) א רעצידיוויסט, איינער וואָס האָט בעגאַנגען דאָס צווייטע מאָל דעמזעלביגען פערברע־ כען, פאַר וועלכען ער איז שוין איינמאָל בעשטראָפט געוואָרען.

rec'ipe *n.* (רעס'־אי־פּי) 1. א רעצעפּט; 2. א פאַרשריפט ווי אזוי צוצוגרייטען א געריכט.

2. The cook mislaid the recipe for this dish.

recip'ience *n.* (רי־סיפּ'־אי־ענס) ז. *recipiency*.

recip'iency *n.* (רי־סיפּ'־אי־ען־סי) דאָס ערהאַלטען.

recip'ient *n. and a.* (רי־סיפּ'־אי־ענט) אַן ערהאַלטער, אַן עמפּפאַנגער, א צונעה־ מער; אַן אַפּאַראַט וואָס נעהמט צו אדער נעהמט עפּעס איין; ערהאַלטענד; וואָס נעהמט עפּעס איין.

recip'rocal *a. and n.* (רי־סיפּ'־ראָ־ קעל) געגענזייטיג, ווערקסעלזייטיג; געגענ־ זייטיג ווירקענד [איינער אויף'ן צווייטען און אומגעקעהרט]; דאָס וואָס איז געגענזייטיג צו אַן אַנדער זאַך; וואָס בע־ וועגט זיך הין און צוריק; אין מאַ־ טעמאַטיק — די רעסיפּראָקע גרעסע [די צאָהל וואָס בעקומט זיך פון צוטיילען אַן איינס אויף דער אַנגעגעבענער צאָהל, ווי למשל, די רעסיפּראָקע גרעסע פון 5 וועט זיין $\frac{1}{5}$, די רעסיפּראָקע גרעסע פון $\frac{1}{5}$ וועט זיין 5].

recip'rocal interac'tion (רי־סיפּ'־

רא-קעל אינ טער-עק′-שאן) געגענזייטי=
גע ווירקונג.

reciprocal′ity *n.* (רי-סיפּ-רא-קעל′-
אי-טי) דאָס זיין געגענזייטיג אדער וועק=
סעלזייטיג.

recip′rocally *adv.* (רי-סיפּ′-רא-קעל-
אי) דורך געגענזייטיגקייט; דורך איבער=
איינשטימונג; אויף א וועקסעלזייטיגען
שטייגער.

recip′rocalness *n.* (רי-סיפּ′-רא-קעל-
נעס) געגענזייטיגקייט, וועקסעלזייטיגקייט.

recip′rocal quan′tities (רי-סיפּ′-
רא-קעל קהוואנ′-טי-טיז) געגענזייטיגע
צאהלען [אזעלכע צאהלען, פון וועלכע עס
בעקומט זיך אן איינס, ווען מען כפל′ט
זיי איינע אויף דער אנדערער, ווי למשל
די צאהלען 5 און $\frac{5}{3}$].

recip′rocate *v.* (רי-סיפּ′-רא-קייט) אב=
וועקסלען, ערוויעדערען, געבען צוריק;
ווירקען וועקסעלוויז; בעוועגען הין און
צוריק.

reciproca′tion *n.* (רי-סיפּ-רא-קיי′-
שאן) אבוועקסלונג, וועקסעלזייטיגקייט,
געגענזייטיגקייט; דאָס בעוועגען זיך הין
און צוריק.

recip′rocative *a.* (רי-סיפּ′-רא-קיי-
טיוו) וואָס איז געגענזייטיג.

recip′rocatory *a.* (רי-סיפּ′-רא-קיי-
טא-רי) וואָס געהט פון איינעם אויף′ן
צווייטען און פון צווייטען צוריק צום ער=
שטען; וואָס וועקסעלט זיך אין ריכטונג
אדער טהעטיגקייט.

reciproc′ity *n.* (רעס-אי-פּראס′-אי-טי)
געגענזייטיגע בעציהונג; געגענזייטיגע
הנחות; געגענזייטיגקייט; וועקסעלזייטיג=
קייט; געגענזייטיגע גלייכע האנדעלס-פרי=
ווילעגיעס פאר בירגער פון צוויי לענדער.

reci′tal *n.* (רי-סאי′-טעל) דאָס איבער=
דערצעהלען, דאָס איבערזאגען עפּעס וואָס
איז שוין פון פריהער בעוואוסט; א פאר=
לעזונג, א דעקלאמאציאן; דאָס שפּיעלען
א מוזיקאלישׂ שטיק פון איין פּערזאָן;
דער טייל פון א געזעצליכען אבמאך, וואָס
גיט אן די אורזאכען, וואָס פיהרען צום
אבמאך; א צופעליגער פאקט אין א גע=
זעצליכען אבמאך.

recita′tion *n.* (רעס-אי-טיי′-שאן) דאָס
דערצעהלען אדער איבער′חזר′ען עפּעס
אויף אויסווענדיג; דאָס דעקלאמירען; דאָס
איבער′חזר′ען די אורא‍קען [לעקציעס,
אויפגאבען].

recita′tionist *n.* (רעס-אי-טיי′-שאנ-
איסט) איינער וואָס דערצעהלט איבער
אדער לעזט פאר א מעשה; איינער וואָס
דעקלאמירט אדער שפּיעלט א מוזיקאלישׂ
שטיק.

recita′tion-room *n.* (רעס-אי-טיי′-
שאנ-רוהם) א צימער אין א שול, וואו
די שילער חזר′ען איבער זייערע אוראקען
[לעקציעס, אויפגאבען].

recitative′ *n. and a.* (רעס-אי-טע-
טיוו′) אין מוזיק — רעטשיטאטיוו, דעקלא=
מאציאן אין געזאנג [אזא ארט געזאנג
וואו די ווערטער ווערען מעהר געזאגט
איידער געזונגען]; אין דער פאָרם פון א
רעטשיטאטיוו; מעהר געזאגט איידער גע=
זונגען.

recitative′ly *adv.* (רעס-אי-טע-טיוו′-
לי) אין מוזיק — רעטשיטאטיוויש, מעהר
רעדענדיג איידער זינגענדיג.

recitati′vo *n.* (רעי-טשי-טע-טי′-וואָ)
רעטשיטאטיוו. ז. *recitative*

recite′ *v.* (רי-סאיט′) וויע=
דערצעהלען; איבערזאגען; דעקלאמירען,
פארלעזען; זינגען אין רעטשיטאטיוו.
ז. *recitative*

reci′ter *n.* (רי-סאי′-טער) אן ערצעהלער;
א דעקלאמירער, א פארלעזער.

reck *v.* (רעק) זיך קימערען וועגען עפּעס.

reck′less *a.* (רעק′-לעס) אונבעקימערט,
זארגלאז, אונאיבערלעגט, אונבעזאָנען.

reck′lessly *adv.* (רעק′-לעס-לי) זארג=
לאז, זיך ניט קימערענדיג וועגען קיין זאך,
אהן איבערלעגונג, אונבעזאנען.

reck′lessness *n.* (רעק′-לעס-נעס) אונ=
בעקימערטקייט, זארגלאזיגקייט, אונבע=
זארגטקייט, אונאיבערלעגטקייט, אונבעזא=
נענהייט.

reck′on *v.* (רעקן) רעכנען, צוזאמענ=
רעכנען, צעהלען; אריינגעהמען אין חשבון;
צורעכנען, צושרייבען; האלטען פאר...;
בעטראכטען אלס אזא אדער אזא; אויס=
רעכנען; רעכענען אדער בויען אויף עפּעס;
מיינען, דענקען.

reck′oner *n.* (רעק′נ-ער) א רעכנער,
א בערעכנער.

reck′oning *n.* (רעק′נ-אינג) דאָס רעכ=
נען, די בערעכנונג; דאָס סלוק′ען א חשבון,
דאָס אברעכנען זיך; א רעכנונג פון די
קאסטען; דאָס אויסרעכנען דעם ארט וואו
די שיף געפינט זיך אין ים; דאָס נעה=
מען אין אנבעטראכט, שעצונג; רעפּוטא=
ציע; שטעלע, לאגע [אין בעצוג צו ראנג,
ווערטה א. ז. וו.].

reck′oning-book *n.* (רעק′נ-אינג-בוק)
א רעכנונגס-בוך [א בוך וואו עס ווערען
פערשריבען אלע הכנסות און הוצאות].

reclaim′ *v. and n.* (רי-קליים′) פא=
דערען צוריק, ווידער פערלאנגען; בע=
סערען, בעלעהרען; רעפארמירען; צוריק=
קריעגען, צוריק בעקומען; צוימען [וויל=
דע חיות]; מאכען געהארכזאם, צוגעוועה=
נען; פּראטעסטירען; דאָס אויסבעסערען,
דאָס רעפארמירען; דאָס פערלאנגען צו=
ריק; דאָס צוריקקריעגען; דאָס מאכען
קולטיווירבאר [לאנד].

reclai′mable *a.* (רי-קליי′-מעבל) וואָס
קען רעפארמירט אדער אויסגעבעסערט ווע=
רען; וואָס מען קען צוריקקריעגען אדער
צוריק בעקומען; וואָס מען קען צוריק=
פאדערען; וואָס מען קען צוימען [וועגען
ווילדע חיות]; וואָס מען קען מאכען ניצ=
ליך אדער קולטיווירבאר [וועגען לאנד].

reclai′mably *adv.* (רי-קליי′-מע-בלי)
אזוי, עס זאל קענען אויסגעבעסערט ווע=
רען; אזוי אז מען זאל קענען צוריק פא=
דערען אדער צוריק בעקומען.

reclaim′less *a.* (רי-קליימ′-לעס) וואָס
קען ניט געבעסערט ווערען; וואָס קען
ניט צוריקגעפאדערט ווערען; וואָס מען
קען ניט צוריקקריעגען.

reclama′tion *n.* (רעק-לע-מיי′-שאן)
די בעסערונג; דאָס רעפארמירען; דאָס
פאדערען דעם צוריקקעהר פון עפּעס; דאָס
מאכען הויזליך אדער געצוימט [ווי וויל=
דע חיות]; דאָס מאכען קולטיווירבאר
אדער ניצליך [לאנד]; א פּראטעסט.

Reclama′tion law (רעק-לע-מיי′-שאן
לאה) א געזעץ אין די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1902,
לויט וועלכען עס ווערט יעדען יאהר בע=
שטימט א געוויסע סומע פאר דער בעווא=
סערונג און בעארבייטונג פון וויסטע לענ=
דער אין די מערב-שטאאטען.

réclame′ *n.* (ריי-קלאם′) דאָס רעקלאמי=
רען, דאָס מודיע זיין פאר אלעמען; א
רעקלאמע.

reclasp′ *v.* (רי-קלעספּ′) ווידער פעסט
אננעהמען.

rec′linate *a.* (רעק′-לי-נייט) וואָס בויגט
זיך אראב.

reclina′tion *n.* (רעק-לי-ניי′-שאן) די
לעהנונג, די איינגעבויגענקייט.

recline′ *v.* (רי-קלאין′) אנלעהנען, איינ=
בויגען, צובויגען; זיך לעהנען, זיך איינ=
בויגען, רוהען, זיך שטיצען.

recli′ning-chair *n.* (רי-קלאי′-נינג-
טשעהר) א שטוהל, ביי וועלכען דער לעהן
קען זיך אבבויגען העכער און נידריגער.

reclose′ *v.* (רי-קלאוז′) ווידער צושלי=
סען, צוריק צומאכען.

reclothe′ *v.* (רי-קלאוטה′) צוריק אנ=
קליידען.

recluse′ *a. and n.* (רי-קלוהס′) אבגע=
זונדערט, אבגעשלאסען, צוריקגעצויגען פון
דער וועלט, איינזאם; א צוריקגעצויגע=
נער, אבגעזונדערטער מענש; א פּרוש;
א מאנאך וואָס האט זיך אויף זיין גאנ=
צען לעבען אבגעשלאסען אין א מאנאס=
טיר-קעמערעל.

recluse′ly *adv.* (רי-קלוהס′-לי) אויף א
צוריקגעצויגענעם, אבגעזונדערטען, איינ=
זאמען אופן; ווי א פּרוש.

recluse′ness *n.* (רי-קלוהס′-נעס) צוריק=
געצויגענקייט, איינזאמקייט, אבגעזונדערט=
קייט פון דער וועלט.

reclu′sion *n.* (רי-קלוה′-זשאן) צוריק=
געצויגענקייט פון דער וועלט; דאָס לע=
בען פון א מאנאך וואָס האט זיך אויף′ן
גאנצען לעבען איינגעשלאסען אין א מא=
נאסטיר-קעמערעל.

reclu′sive *a.* (רי-קלוה′-סיוו) איינזאם,
צוריקגעצויגען; ווי א פּרוש.

reclu′sory *n.* (רי-קלוה′-סא-רי) אן
אבזונדערונגס-פּלאץ פון א פּרוש, דאָס
צימערעל פון א פּרוש.

rec′ognisable *a.* (רעק′-אג-נאי-זעבל)
ז. *recognizable*

recog′nisance *n.* (רי-קאג′-ני-זענס)
ז. *recognizance*

rec′ognise *v.* (רעק′-אג-נאיז)
ז. *recognize*

recog′nisor *n.* (רי-קאג′-ני-זאר)
ז. *recognizor*

recogni′tion *n.* (רעק-אג-ניש′-אן)
1. דערקענונג; דאָס ווידער דערקענען;
2. אנערקענונג; ערקענטנים, דאָס בעמער=
קען.

1. He has changed behind **recognition.**
2. The Mexican revolutionists are seeking the recognition of the United States.

recog′nitive *a.* (רי-קאג′-ני-טיוו) דער=
קענענד; אנערקענענד.

recog′nitor *n.* (רי-קאג′-ני-טאר) א גע=
ריכטס-געשווארענער.

recog′nitory *a.* (רי-קאג′-ני-טא-רי)
דערקענענד, דערקענענד נאך אמאל; אנ=
ערקענענד.

recognizabil′ity *n.* (רעק-אג-נאי-זע-
ביל′-אי-טי) דערקענבארקייט; אנערקענ=
בארקייט; דאָס קענען דערקענט ווערען;
דאָס קענען אנערקענט ווערען.

rec′ognizable *a.* (רעק′-אג-נאי-זעבל)
דערקענבאר, וואָס מען קען דערקענען;
וואָס קען אנערקענט ווערען.

rec′ognizably *adv.* (רעק′-אג-נאי-זע-
בלי) אזוי אז מען זאל קענען דערקענען;
צום אנערקענען.

recog′nizance *n.* (רי-קאג′-ני-זענס)
דערקענונג; ווידער-ערקענונג; דאָס בע=
גרייפען פון דאָס ניי; אנערקענונג; אן
אנערקענונגס-צייכען, א מתנה; א פער=
פּליכטונג פאר א געריכט [זיך אויפצו=

פיהרען אנשטענדיג, צו ערשיינען אין געריכט, צו צאהלען א חוב א. ז. וו.].

recog′nizant *a.* (רי-קאג′-ני-זענט) דערקענענד; אנערקענענד.

recogniza′tion *n.* (רי-קאג-ני-זיי′-שאן) דערקענונג; אנערקענונג.

rec′ognize *v.* (רעק′-אג-נאיז) דערקענען, אנערקענען; בעגריסען א בעקאנטען; נאך אמאל איבערקוקען אדער אונטערזוכען; ערקענען, בעגרייפען אויפס-ניי; זיך פערפליכטען פאר א געריכט.

recognizee′ *n.* (רי-קאג-ני-זיע′) איינער צו וועמען מען פערפליכטעט זיך פאר א געריכט.

rec′ognizer *n.* (רעק′-אג-נאי-זער) איינער וואס דערקענט; איינער וואס אנערקענט.

rec′ognizingly *adv.* (רעק′-אג-נאי-זינג-לי) מיט אנערקענונג [פון פערדיענסטע אדער ווערטה].

recog′nizor *n.* (רי-קאג′-ני-זאר) איינער וואס גיט א פערפליכטונג פאר א געריכט.

recoil′ *v. and n.* (רי-קאיל′) זיך צוריקציהען, צוריקטרעטען; צוריקפאלען, זיך א ווארף טהאן אדער א שפרונג טהאן צוריק; פון דאס ניי אנוויקלען; א שפרונג אדער פאל ריקווערטס; א צוריקשטויס.

recoil′er *n.* (רי-קאיל′-ער) איינער וואס ציהט זיך צוריק אדער טרעט אב.

recoil′ing *a.* (רי-קאיל′-אינג) צוריקווייכענד, זיך צוריקציהענד.

recoil′ingly *adv.* (רי-קאיל′-אינג-לי) אויף א צוריקווייכענדען אופן; צוריקציהענדיג זיך, אבטרעטענדיג.

recoil′ment *n.* (רי-קאיל′-מענט) דאס צוריקטרעטען, דאס צוריקווייכען, דאס צוריקציהען זיך.

recoin′ *v.* (רי-קאין′) פרעגען פון דאס ניי, איבערפרעגען [וועגען מטבעות].

recoin′age *n.* (רי-קאינ′-עדזש) די איבערפרעגונג, דאס פרעגען פון דאס ניי [וועגען מטבעות].

recoin′er *n.* (רי-קאינ′-ער) אן איבערפרעגער [פון מטבעות].

recollect′ *v.* (רי-קא-לעקט′) וויעדער צונויפזאמלען, אויפזאמלען פון דאס ניי; זיך וויעדער פערזאמלען; קומען צו זיך, זיך פאסען.

recollect′ *v.* (רעק-א-לעקט′) זיך דערמאהנען, זיך ערינערען.

Rec′ollect *n.* (רעק′-א-לעקט) ז. *Recollet*.

recollec′tedness *n.* (רעק-א-לעק′-טעד-נעס) דאס דערמאהנען זיך, דאס ערינערען זיך; דאס צונויפנעהמען זיך מיט די געדאנקען; פאסונג, זעלבסט-בעהערשונג.

recollec′tion *n.* (רעק-א-לעק′-שאן). דער זכרון, דאס געדעכניס; דאס דערמאהנען זיך, דאס ערינערען זיך; דאס צונויפנעהמען זיך מיט די געדאנקען; אן ערינערונג; פאסונג, זעלבסטבעהערשונג.

recollec′tive *a.* (רעק-א-לעק′-טיוו) וואס האט די פעהיגקייט זיך צו דערמאהנען אדער ערינערען.

Rec′ollet *n.* (רעק′-א-לעט) א רעקאלעט, א מיטגליעד פון א מאנאכען ארדען, וואס פיהרט זעהר א שטרענגען לעבענס-ארט מיט סגופים פון גוף [דער גרעסטער טייל פון די רעקאלעטען געהערט צו דעם פראנציסקאנער ארדען און בילדעט אין איהם א בעזונדערע אבטיילונג, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט שטרענגע מנהגים וועגען פייניגען דעם גוף].

recoloniza′tion *n.* (רי-קאל-א-ני-זיי′-שאן) די וויעדער-קאלאניזירונג, דאס קאלאניזירען פון דאס ניי. ז. *colonization*.

recol′onize *v.* (רי-קאל′-א-נאיז) וויעדער קאלאניזירען, קאלאניזירען פון דאס ניי.

recol′or *v.* (רי-קאל′-אר) איבערפארבען, פארבען פון דאס ניי.

recombina′tion *n.* (רי-קאמ-בי-ניי′-שאן) די וויעדער-פערבינדונג.

recombine′ *v.* (רי-קאמ-באין′) צוריקפערבינדען, וויעדער פערבינדען; וויעדער פעראייניגען.

recom′fort *v.* (רי-קאמ′-פארט) וויעדער טרויסטען, וויעדער אויפמונטערען.

recom′ing *n.* (רי-קאמ′-אינג) דאס וויעדערקומען.

recommence′ *v.* (רי-קא-מענס′) וויעדער אנפאנגען, וויעדער אנהויבען.

recommence′ment *n.* (רי-קא-מענס′-מענט) דאס אנפאנגען פון דאס ניי, דאס וויעדער אנהויבען.

recommend′ *v.* (רעק-א-מענד′) רעקאמענדירען, עמפפעהלען; ראטהען; איבערגעבען, אנפערטרויען.

recommen′dable *a.* (רעק-א-מענ′-דעבל) וואס איז ווערטה צו רעקאמענדירען; לויבענסווירדיג.

recommen′dableness *n.* (רעק-א-מענ′-דעבל-נעס) דאס זיין ווערטה רעקאמענדירט צו ווערען.

recommen′dably *adv.* (רעק-א-מענ′-דע-בלי) אויף אן אופן וואס איז ווערטה צו רעקאמענדירען.

recommenda′tion *n.* (רעק-א-מענ-דיי′-שאן) א רעקאמענדאציאן, אן עמפפעהלונג; א רעקאמענדאציאנס-בריעף.

recommen′datory *a.* (רעק-א-מענ′-דע-טא-רי) רעקאמענדירענד, וואס רעקאמענדירט, וואס עמפפעהלט.

recommen′der *n.* (רעק-א-מענ′-דער) א רעקאמענדירער, איינער וואס רעקאמענדירט אדער עמפפעהלט.

recommit′ *v.* (רי-קא-מיט′) וויעדער פערהאפטען, וויעדער ארעטירען; פון דאס ניי איבערגעבען צום קאמיטעט [ווי צו א פארלאמענטס-קאמיטעט א. ד. ג.].

recommit′ment *n.* (רי-קא-מיט′-מענט) די וויעדער-פערהאפטונג, די וויעדער-ארעטירונג; דאס איבערגעבען פון דאס ניי צו דעם קאמיטעט.

recommit′tal *n.* (רי-קא-מיט′-על) ז. *recommitment*.

recompact′ *v.* (רי-קאמ-פעקט′) וויעדער פעסט פעראייניגען, פון דאס ניי פעסט צונויפשטעלען.

rec′ompense *v. and n.* (רעק′-אמ-פענס) בעלוינען, פערגעלטען; פערגיטיגען, אומקעהרען דעם שאדען; א בעלוינונג; א פערגעלטונג; א פערגיטיגונג.

rec′ompenser *n.* (רעק′-אמ-פענ-סער) א בעלוינער; א פערגעלטער.

rec′ompensive *a.* (רעק′-אמ-פענ-סיוו) בעלוינענד; פערגעלטענד; פערגיטיגענד.

recompile′ *v.* (רי-קאמ-פאיל′) פון דאס ניי צונויפזאמלען אדער צונויפשטעלען [לעזע-שטיקער, ארטיקלען, געזעצע א. ד. ג.].

recompile′ment *n.* (רי-קאמ-פאיל′-מענט) א נייע צוזאמענשטעלונג [פון ארטיקלען, געזעצע א. ד. ג.].

recomplete′ *v.* (רי-קאמ-פליעט′) צוריק גאנץ מאכען, וויעדער מאכען פאלשטענדיג.

recomple′tion *n.* (רי-קאמ-פליע′-שאן) דאס מאכען וויעדער גאנץ, דאס מאכען פון דאס ניי פאלשטענדיג.

recompose′ *v.* (רי-קאמ-פאוז′) בערוהיגען, איינשטילען; צוזאמענשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון דאס ניי.

recomposi′tion *n.* (רי-קאמ-פא-זיש′-אן) א נייע צוזאמענזעצונג; דאס צונויפשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון דאס ניי.

reconcentra′do *n.* (רע-קאנ-סענ-טרא′-דאו) א פערזאן וועלכע איז געצוואונגען געווארען צו פערלאזען די היים אויף′ן לאנד און זיך בעזעצען אין שטאדט [ווי דאס איז אפט דער פאל אין דער צייט פון א קריעג אדער א רעוואלוציאן, ווען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט ווערען געצוואונגען צו קומען אין שטאדט].

reconcen′trate *v.* (רי-קאנ-סענ′-טרייט) קאנצענטרירען; צונויפזאמלען סאלדאטען אין א געוויסען פונקט; נאך אמאל קאנצענטרירען; קאנצענטרירען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט אין די בעפעסטיגטע שטעדט [ווי אין דער צייט פון א מלחמה אדער רעוואלוציאן].

reconcentra′tion *n.* (רי-קאנ-סענ-טריי′-שאן) דאס קאנצענטרירען פון דאס ניי; קאנצענטרירונג; דאס קאנצענטרירען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט אין שטאדט [ווי אין דער צייט פון א מלחמה אדער רעוואלוציאן].

rec′oncilable *a.* (רעק′-אנ-סאי-לעבל) וואס לאזט זיך איבערבעטען, וואס געהט איין אויף א שלום, וואס לאזט זיך אויסגלייכען אדער פעראיינבארען; וואס קען געבראכט ווערען אין איינקלאנג אדער צו אן איינפערשטענדניס.

rec′oncilableness *n.* (רעק′-אנ-סאי-לעבל-נעס) פעראיינבארקייט, דאס לאזען זיך איבערבעטען; איבעראיינשטימונג.

rec′oncilably *adv.* (רעק′-אנ-סאי-לע-בלי) אויף אן אופן וואס לאזט זיך אויסגלייכען אדער מושוה ווערען; איינגעהענדיג אויף א שלום, לאזענדיג זיך איבערבעטען.

rec′oncile *v.* (רעק′-אנ-סאיל) וויעדער שלום מאכען, צוריק גוט מאכען, בענייען די פריינדשאפט; אויסגלייכען, פעראיינבארען; איינינגען; שליכטען [וועגען א סכסוך]; ברייננגען צו אן איינפערשטענדניס; ברייננגען אין איינקלאנג; צוריק הייליג מאכען עטוואס, וואס איז פערשוועכט געווארען; אין שיף-בוי — גוט צונויפפאסען איין טייל מיט דעם אנדערען.

rec′oncilement *n.* (רעק′-אנ-סאיל-מענט) א בענייטע פריינדשאפט; שלום-מאכונג; אן אויסגלייכונג.

rec′onciler *n.* (רעק′-אנ-סאי-לער) אן אויסגלייכער, א פעראייניגער, א שלום-מאכער.

reconcilia′tion *n.* (רעק-אנ-סיל-אי-איי′-שאן) דאס מאכען שלום, דאס צוריק בענייען די פריינדשאפט; דאס אויסגלייכען; דאס ברייננגען אין איינקלאנג; דאס אבשאפען די צווישען-וואנד צווישען מענש און גאט, וועלכע איז געשאפען געווארען דורך זינד; דאס מאכען צוריק הייליג עטוואס וואס איז פערשוועכט געווארען.

reconcil′iatory *a.* (רעק-אנ-סיל′-אי-ע-טא-רי) אויסגלייכענד; ברייננגענדיג

אין איינקלאַנג; וואָס מאַכט שלום אָדער פיהרט צו בעגייטער פריינדשאַפט.

recondensa'tion *n.* (רי-קאַנ-דענ-סיי'–שאַן) דאָס קאָנדענזירען פון דאָס ניי, דאָס מאַכען צוריק געדיכט אָדער צוזאַמענגעפּרעסט.

recondense' *v.* (רי-קאַנ-דענס') וויעדער געדיכט מאַכען; וויעדער צוזאַמענפּרעסען.

rec'ondite *a.* (רעק'-אַנ-דאַיט) פערבאָרגען, בעהאַלטען; געהיים; אונפערשטענדליך, אונקלאָר.

rec'onditeness *n.* (רעק'-אַנ-דאַיט-נעס) דאָס זיין פערבאָרגען; אַ פערבאָרגענער מיין, אַ בעהאַלטענע כונה.

recon'ditory *n.* (רי-קאַנ'-די-טאָ-רי) אַן אויפבעוואַהרונגס=אָרט, אַ פאָרראַטס=קאַמער, אַ מאַגאַזין.

reconduct' *v.* (רי-קאַנ-דאַקט') צוריק פיהרען, וויעדער פיהרען.

reconduc'tion *n.* (רי-קאַנ-דאַק'-שאַן) אַ בענייאונג פון אַן ארענדע=קאָנטראַקט.

reconfirm' *v.* (רי-קאַנ-פוירם') פון דאָס ניי בעשטעטיגען.

reconjoin' *v.* (רי-קאַנ-דזשאָין') וויעדער פעראייניגען, צוריק פעראייניגען.

recon'naissance *n.* (רי-קאַנ'-ע-סענס) רעקאָגנאָסצירונג, אויסזעהונג, אויספאָרשונג, פאָרויס=אויספאָרשונג, אויסשפּיאָנירונג [פון אַ לאַנד אָדער פון די פּאָזיציאָנען פון אַ פיינדליכער אַרמעע].

recon'naissance in force (רי-קאַנ'-ע-סענס אין פאָורם) אַ מיליטערישער איבערפאַל מיט'ן צוועק זיך צו דערוויסען די פּאָזיציאָנען און די קראַפט פון דער פיינדליכער אַרמעע.

reconnois'sance *n.* (רעק-אַ-נאָי'-סינס) ז. *reconnaissance*.

reconnoi'ter *v.* and *n.* (רעק-אַ-נאָי'-טער) רעקאָגנאָסצירען, אויסקוקען, אויסשפּיאָנירען, אויספאָרשען [אַ לאַנד אָדער די לאַגע פון אַ פיינדליכער אַרמעע]; רעקאָגנאָסצירונג, אויסזעהונג, אויספאָרשונג, אויסשפּיאָנירונג.

reconnoi'tre *v.* and *n.* (רעק-אַ-נאָי'-טער) ז. *reconnoiter*.

recon'quer *v.* (רי-קאַנ'-קער) וויעדער עראָבערען, צוריק איינגעהמען, צוריק ערוווערבען.

recon'quest *n.* (רי-קאַנ'-קהוועסט) וויעדער=עראָבערונג, וויעדער=איינגעהמונג, וויעדער=ערוווערבונג.

recon'secrate *v.* (רי-קאַנ'-סי-קרייט) וויעדער הייליגען, וויעדער איינווייהען, נאָך אַמאָל מחנך זיין.

reconsecra'tion *n.* (רי-קאַנ-סי-קריי'-שאַן) אַ וויעדער=הייליגונג, אַ וויעדער=איינווייהונג.

reconsid'er *v.* (רי-קאַנ-סיד'-ער) וויעדער נאָכדענקען, וויעדער זיך בעדענקען אָדער זיך איבערלעגען וועגען עפּעס; נאָך אַמאָל אויפנעהמען אַ פראַגע [אין געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען].

reconsidera'tion *n.* (רי-קאַנ-סיד-ע-ריי'-שאַן) דאָס בעטראַכטען פון דאָס ניי; אַ נאָכמאַליגע איבערלעגונג; דאָס נאָך אַמאָל אויפנעהמען אַ פראַגע [אין געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען].

reconsol'idate *v.* (רי-קאַנ-סאַל'-אי-דייט) וויעדער פעראייניגען, בעפעסטיגען, צוזאַמענפּרעסען אָדער געדיכט מאַכען.

reconsolida'tion *n.* (רי-קאַנ-סאַל-אי-דיי'-שאַן) דאָס וויעדער פעראייניגען, בעפעסטיגען, צוזאַמענפּרעסען אָדער געדיכט מאַכען.

recon'stitute *v.* (רי-קאַנ'-סטי-טיוט) אויפס=ניי צונויפשטעלען אָדער פאָרמירען.

reconstitu'tion *n.* (רי-קאַנ-סטי-טיו'-שאַן) דאָס צונויפשטעלען אָדער פאָרמירען פון דאָס ניי.

reconstruct' *v.* (רי-קאַנ-סטראַקט') צוריק אויפשטעלען אָדער אויפבויען, איבערבויען, רעאָרגאַניזירען.

reconstruc'tion *n.* (רי-קאַנ-סטראַק'-שאַן) וויעדער=אויפשטעלונג, וויעדער=אויפבויאונג; איבערבויאונג; רעאָרגאַניזירונג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — דאָס אומקעהרען אַלע רעכטען צו יענע זידליכע שטאַאַטען, וועלכע האָבען זיך געוואָלט אָברייסען פון דער פעראייניגונג [נאָכדעם ווי זיי זיינען בעזיעגט געוואָרען].

Reconstruc'tion Acts (רי-קאַנ-סטראַק'-שאַן עקטס) די רעאָרגאַניזירונגס=געזעצע [אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — צוויי געזעצע אָנגענומען פון קאָנגרעס נאָך דעם בירגער=קריעג וועגען די בעדינגונגען, ווי צוריקצושטעלען די רעכטע פון די בעזיעגטע זידליכע שטאַאַטען, וועלכע האָבען זיך געוואָלט אָברייסען פון דער פעראייניגונג].

reconstruc'tionist *n.* (רי-קאַנ-סטראַק'-שאַנ-איסט) אַן אָנהענגער פון רעאָרגאַניזירונג, איבערבויאונג אָדער צוריק=אויפבויאונג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַן אָנהענגער פון דער רעאָרגאַניזירונגס=טאַקטיק בנוגע פון דער איבערבויאונג פון די זידליכע שטאַאַטען נאָך דעם בירגער=קריעג ז. *Reconstruction Acts*.

reconstruc'tive *a.* and *n.* (רי-קאַנ-סטראַק'-טיוו) וויעדער=אויפבויענד, צוריק איינריכטענד, איבערבויענד, רעאָרגאַניזירענד; אין מעדיצין — אַ מיטעל צו שאַפען עפּעס פון דאָס ניי.

recontin'uance *n.* (רי-קאַנ-טינ'-יו-ענס) דאָס וויעדער פאָרטזעצען.

recontin'ue *v.* (רי-קאַנ-טינ'-יו) וויעדער פאָרטזעצען.

reconvales'cence *n.* (רי-קאַנ-ווע-לעס'-ענס) פאָלשטענדיגע גענעזונג.

reconvene' *v.* (רי-קאַנ-וויען') וויעדער פערזאַמלען; וויעדער זיך פערזאַמלען.
The legislature **reconvened** a month later.

reconven'tion *n.* (רי-קאַנ-ווענ'-שאַן) אַ רעקאָנווענציאָן, אַ געגען=קלאַגע.

reconver'sion *n.* (רי-קאַנ-וואָיר'-שאַן) די וויעדער=בעקעהרונג, דאָס אָב'שמד'ן נאָך אַמאָל; די אומקעהרונג צום פריהעריגען גלויבען, אַ וויעדער=אומוואַנדלונג, אַ וויעדער=אומענדערונג.

reconvert' *v.* (רי-קאַנ-וואָירט') וויעדער בעקעהרען, וויעדער אָב'שמד'ען; אומקעהרען צום אַלטען גלויבען; וויעדער אומוואַנדלען, צוריק אומקעהרען.

reconvey' *v.* (רי-קאַנ-וויי') צוריקפיהרען; צוריק איבערגעבען.

reconvey'ance *n.* (רי-קאַנ-וויי'-ענס) אַ צוריקפיהרונג; דאָס צוריק איבערגעבען.

recop'y *v.* (רי-קאַפּ'-אי) פון דאָס ניי קאָפּירען, איבערקאָפּירען.

record' *v.* (רי-קאָהרד') פּראָטאָקאָלירען, פערצייכנען, רעגיסטרירען, פערשרייבען; איינדריקען אין זכרון; דערצעהלען; איבער'חזר'ען; זינגען; שפּיעלען.

rec'ord *n.* (רעק'-אָרד) אַ פערצייכנים, אַ רעגיסטער; אַ פּראָטאָקאָל; דאָס פּראָטאָקאָל=בוך; אַ בוך, אין וועלכען עס ווערען איינגעשריבען אָפיציעלע דאָקומענטען; דער רעקאָרד, די צוזאַמענגעקליבענע בעוואוסטע פאַקטען פון איינעמס לעבען; אין ספּאָרט — דער רעקאָרד [דער העכסטער אָדער ווייטסטער פּונקט וואָס איז דערגרייכט אין לויפען, שווימען א. ד. ג.]; אַ רעקאָרד, אַ מוזיק=פּלאַטע וואָס ווערט געברויכט פאַר אַ פאָנאָגראַף אָדער פּיאַנאָלאַ [אויטאָמאַטיש שפּיעלענדע פּיאַנאָ].

recor'dable *a.* (רי-קאָהר'-דעבל) וואָס קען פעררעגיסטרירט אָדער פערצייכענט ווערען; וואָס איז ווערטה פעררעגיסטרירט צו ווערען.

recorda'tion *n.* (רעק-אַר-דיי'-שאַן) ערינערונג; דאָס געדענקען; דאָס רעגיסטרירען, דאָס פערצייכנען; אַ פערצייכנים.

rec'ord-brea'ker *n.* (רעק'-אָרד-בריי'-קער) אַ רעקאָרד=ברעכער, איינער וואָס שטייגט אַריבער דעם העכסטען פּונקט פון עפּעס.

recor'der *n.* (רי-קאָהר'-דער) אַ פּראָטאָקאָל=שרייבער; אַ רעגיסטראַטאָר; אַן אַרכיוואַר, אַן אויפזעהער איבער אַרכיוו=פּאַפּיערען; אַ שטאָדט=ריכטער; דער טעלעגראַפישער אַפּאַראַט וואָס פערצייכענט די סיגנאַלען; אַן אַפּאַראַט צום רעגיסטרירען אָדער פערצייכנען עפּעס.

recor'dership *n.* (רי-קאָהר'-דער-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ רעגיסטראַטאָר אָדער אַרכיוואַר.

recor'ding sec'retary (רי-קאָהר'-דינג סעק'-רי-טע-רי) אַ פּראָטאָקאָל=סעקרעטאַר, אַ פּראָטאָקאָל=שרייבער.

rec'ord-of'fice *n.* (רעק'-אָרד-אָפ'-איס) אַן אַרכיוו [אַן אָרט וואו מען בעהאַלט אַלטע דאָקומענטען].

recount' *v.* and *n.* (רי-קאַונט') ערצעהלען; איבערדערצעהלען די פּרטים פון עפּעס; איבעררעכנען; דאָס צעהלען נאָך אַמאָל.

recount'ment *n.* (רי-קאַונט'-מענט) אַן אויספיהרליכע ערצעהלונג, אַ בעריכט מיט אַלע פּרטים.

recoup' *v.* and *n.* (רי-קוהפּ') אין יוריספּרודענץ — פערמינדערען אַ היזק דורך פערהאַלטען אַ טייל פון איהם [ווי למשל, ביים פערהאַלטען אַ טייל פון דעם געלד וואָס עס קומט אַ דיענסט פאַר די כלים וואָס זי האָט צובראָכען]; דאָס אַרויסרעכנען, דאָס אָברעכנען; דאָס פערהאַלטען.

recoup'er *n.* (רי-קוהפּ'-ער) איינער וואָס האַלט איין אָדער רעכענט אָב [אַ טייל פון געהאַלט, אַ חוב א. ז. וו.].

recoup'ment *n.* (רי-קוהפּ'-מענט) דאָס איינהאַלטען אָדער אַראָברעכנען [אַ טייל פון געהאַלט, פון אַ חוב א. ז. וו.].

recourse' *n.* (רי-קאָורס') אַ ווענדונג נאָך הילף אָדער שטיצע; אַן אויפהאַלטונגס=פּלאַץ, אַ צוזאַמענקונפטס=אָרט; אַ צופלוכט, אַ רעטונג.

recov'er *v.* (רי-קאָוו'-ער) 1. וויעדער בעקומען; צוריקקריעגען; וויעדער געפינען; אומקעהרען צוריק; 2. וויעדער היילען; געזונד ווערען; 3. געווינען אַ פּראָצעס; 4. בעפרייען; וויעדער בעדעקען.
1. We **recovered** our lost baggage. 2. The patient **recovered** rapidly from the operation. 3. For this breach of contract I can **recover** at law.

recoverabil'ity *n.* (רי-קאָוו-ער-ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אומגעקעהרט ווע=

רעז צוריק; דאס קענעז ווידער געזונד ווערעז.

recov'erable *a.* (רי-קאוו'-ער-עבל) וואס קען ווערען ווידער ערהאלטען; וואס קען צוריק אומגעקעהרט ווערען [ווי א שאדען]; היילבאר, וואס קען געזונד ווע־רען.

recov'erableness *n.* (רי-קאוו'-ער-עבל-נעס) ז. *recoverability*

recov'er a debt (רי-קאוו'-ער ע דעט) איינמאהנען א חוב.

recov'er arms (רי-קאוו'-ער ארמז) אין מיליטער — א קאמאנדע־ווארט צו האל־טען די ביקס פערטיג צום שיסען.

recov'er dam'ages (רי-קאוו'-ער דעמ'-ע-דזשעז) אומקעהרען דעם היזק, קריגען בעצאהלט פאר א שאדען דורך'ן געריכט.

recoveree' *n.* (רי-קאוו-ער-איע') דער, געגען וועמען דאס געריכט האט גע'פסק'ט ער זאל אומקעהרען דאס, וואס ער האט פערנומען.

recov'erer *n.* (רי-קאוו'-ער-ער) איי־נער וואס נעהמט עפעס אב אדער גע־ווינט עפעס צוריק.

recov'er one's breath (רי-קאוו'-ער הוואנז ברעטה) ווידער כאפען דעם אטעם.

recov'er one's legs (רי-קאוו'-ער הוואנז לעגז) ווידער זיך שטעלען אויף די פיס.

recov'er one's self (רי-קאוו'-ער הוואנז סעלף) קומען צו זיך.

recov'ery *n.* (רי-קאוו'-ער-אי) די ווידער־ערלאנגונג, די ווידער־ערהייכונג; די אומקעהרונג צוריק [פון א שאדען]; דאס געזונד ווערען; דאס שטעלען זיך אויף די פיס, דאס קומען צו זיך, ערהייכונג צו א בעסערער לאגע.

rec'reance *n.* (רעק'-רי-ענס) ז. *recreancy*

rec'reancy *n.* (רעק'-רי-ען-סי) שרע־קעדיגקייט, פחדנות; אבטריניגקייט, אב־פאליגקייט; פאלשקייט, אונטריהייט.

rec'reant *a. and n.* (רעק'-רי-ענט) שרעקעדיג, טרוסלויז; אבפאליג; אונ־טריי, פאלש; א פחדן, א פייגלינג; אן אונטערייע פערזאן.

rec'reantly *adv.* (רעק'-רי-ענט-לי) אויף א פייגהאפטען אדער אונטרייען שטייגער.

rec'reate *v.* (רעק'-רי-אייט) ערקוויקען, ערמונטערען, ערהאלען, דערפרישען; זיך דערפרישען, זיך ערקוויקען, זיך ערהאלען; אמוזירען.

recreate' *v.* (רי-קרי-אייט') ווידער בעשאפען.

recrea'tion *n.* (רעק-רי-איי'-שאן) די ערקוויקונג, די ערהאלונג, די ערפרישונג; א קליין מוזיקאליש שטיק צו שפיעלען אלס אברוה פון טעכנישע איבונגען אויף דעם מוזיקאלישען אינסטרומענט.

recrea'tion *n.* (רי-קרי-איי'-שאן) דאס ווידער בעשאפען.

recrea'tional *a.* (רעק-רי-איי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דערפרישונג אדער שטארקונג נאך א שווערער ארבייט.

recrea'tion-ground *n.* (רעק-רי-איי'-שאן-גראונד) א פלאץ פאר ספארט און אנדערע ארטען אברוה אדער צייט־פער־טרייב.

recrea'tion pier (רעק-רי-איי'-שאן פיער) אן איבערבוי איבער א האפען־וואנד, דאמבע אדער לאדונגס־פלאץ [פאר אמוזירונגס־צוועקען, אלס שפאציר־פלאץ אדער אלס פלאץ צו געניסען פרישע לופט].

rec'reative *a.* (רעק'-רי-איי-טיוו) קוויקענד, ערפרישענד; וואס דיענט צו ערהאלונג; וואס שטארקט; אמוזירענד.

rec'reatively *adv.* (רעק'-רי-איי-טיוו-לי) אויף אן ערקוויקענדען אדער שטאר־קענדען שטייגער.

rec'reativeness *n.* (רעק'-רי-איי-טיוו-נעס) דאס זיין ערפרישענד, דערקוויקענד, שטארקענד.

rec'rement *n.* (רעק'-רי-מענט) פסלת, שלאק, אבזאץ, שוים; אין מעדיצין — די אבזונדערונג פון קערפער, ווי ליחה, שפייעכץ א. ד. ג.; א שטאף וואס ווערט אבגעזונדערט פון בלוט און ווערט נאכהער אין איהם צוריק איינגעזויגען.

recremen'tal *a.* (רעק-רי-מענ'-טעל) שלאקיג; פון פסלת.

recrementi'tious *a.* (רעק-רי-מען-טיש'-אס) ז. *recremental*

recrim'inate *v.* (רי-קרימ'-אי-נייט) מאכען געגען־בעשולדיגונגען; ענטפערען אויף א בעשולדיגונג מיט א געגען־בע־שולדיגונג.

recrimina'tion *n.* (רי-קרימ-אי-ניי'-שאן) א געגען־בעשולדיגונג, א געגען־אנ־קלאגע; דאס ארויסטרעטען געגען א בע־שולדיגער מיט א געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inative *a.* (רי-קרימ'-אי-ניי-טיוו) וואס בעשולדיגט דעם בעשולדיגער; וואס טרעט ארויס מיט א געגען־אנקלאגע אדער געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inatively *adv.* (רי-קרימ'-אי-ניי-טיוו-לי) ארויסטרעטענדיג מיט א גע־גען־בעשולדיגונג.

recrim'inator *n.* (רי-קרימ'-אי-ניי-טאר) איינער וואס ענטפערט אויף א בע־שולדיגונג מיט א געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inatory *a.* (רי-קרימ'-אי-ניי-טא-רי) וואס ענטהאלט א געגען־בעשול־דיגונג; געגען־בעשולדיגענד.

recross' *v.* (רי-קראהס') נאך אמאל אי־בערפאהרען [א טייך], ווידער דורכ־שניידען [דעם ים].

recru'cify *v.* (רי-קרוה'-סי-פאי) ווידער קרייציגען.

recru'dency *n.* (רי-קרוה'-דענ-סי) ז. *recrudescence*

recrudesce' *v.* (רי-קרו-דעס') זיך ווידער אויפרעגען, ווערען ווידער אויפגע־בראכט; ווידער בעלעבט ווערען; ווידער דער בנייט ווערען.

recrudes'cence *n.* (רי-קרו-דעס'-ענס) אין מעדיצין — די ווידערקעהרונג פון א קראנקהייט; אין באטאניק — א פרי־שע אויסשפראצונג אויף דעם שפיץ פון אן אבגעשניטענעם צווייגעל; די ווידער־קעהרונג; דאס קומען פון דאס נייע; דאס ווערען ווידער אנגעוועהטאגט.

recrudes'cency *n.* (רי-קרו-דעס'-ענ-סי) ז. *recrudescence*

recrudes'cent *a.* (רי-קרו-דעס'-ענט) ווידער־אויפברעכענד, שטארקער ווערענד [וועגען א וועהטאג, א קראנקהייט א. ד. ג.].

recruit' *v. and n.* (רי-קרוהט') רעקרו־טירען, ערגענצען דאס וואס עס פעהלט [ווי ערגענצען א ארמעע מיט א צאהל נייע סאלדאטען]; ערגענצען, משלים זיין; פערשטארקערען, דערפרישען; בעזארגען מיט נייע זאפאסען; ארייננעהמען אין א האפען נאך נייע זאפאסען [וועגען א שיף]; זיך שטארקען, זיך דערפרישען; א רעקרוט, א נייער, ערשט־אנגענומענער סאל־דאט; דאס בעזארגען מיט נייע מאטעריא־לען אדער מיט נייעם פראוויאנט.

recrui'ter *n.* (רי-קרוה'-טער) א רעק־רוטירער, איינער וואס נעהמט אן נייע רעקרוטען פאר אן ארמעע; אן ערגענצער, איינער וואס דערפילט דאס וואס עס פעהלט.

recrui'ting-ground *n.* (רי-קרוה'-טינג-גראונד) א פלאץ אדער געגענד וואו מען נעהמט אן רעקרוטען.

recrui'ting-par'ty *n.* (רי-קרוה'-טינג-פאר'-טי) א צאהל סאלדאטען, וועלכע ווע־רען אבגעלאזען פון זייער רעגימענט, כדי אנצונעהמען רעקרוטען.

recrui'ting-ser'geant *n.* (רי-קרוה'-טינג-סאר'-דזשענט) אן אפיציער וואס נעהמט אויף די רעקרוטען.

recruit'ment *n.* (רי-קרוהט'-מענט) רעקרוטירונג, דאס נעהמען סאלדאטען.

recruit' one's spir'its (רי-קרוהט' הוואנז ספיר'-איטס) זיך אננעהמען מיט נייעם מוטה.

recrys'tallize *v.* (רי-קרים'-טעל-איז) זיך ווידער קריסטאליזירען; ווידער קריסטאליזירען. ז. *crystallization*

rec. sec. אבקירצונג פון די ווערטער *recording secretary*

rec'ta *n.* (רעק'-טא) די גלייכע קישקעס. ז. *rectum*

rec'tal *a.* (רעק'-טעל) וואס איז שייך צו דעם מאסט־דארם [די גלייכע קישקע]. ז. *rectum*

rectal'gia *n.* (רעק-טעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין דעם מאסט־דארם [גלייכע קישקע]. ז. *rectum*

rect'angle *n.* (רעקט'-ענגל) א רעכט־עק, א פיער־עק [א פיער־קאנ־טיגע פלאכע גע־מעטרישע פיגור מיט גראדע ווינק־לען].

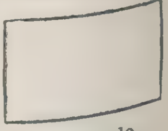

Rectangle

rect'angled *a.* (רעקט'-ענגלד) רעכט־ווינקעלדיג, מיט גראדע ווינקלען.

rectan'gular *a.* (רעק-טענ'-גיו-לאר) רעכט־עקיג, גראד־ווינקעלדיג; וואס האט א ווינקעל אדער ווינקלען פון 90 גראד.

rectangular'ity *n.* (רעק-טענ-גיו-לער'-אי-טי) דאס זיין מיט גראדע ווינק־לען, דאס האבען גראדע ווינקלען.

rectan'gularly *adv.* (רעק-טענ'-גיו-לאר-לי) מיט גראדע ווינקלען, רעכט־ווינ־קעלדיג.

rectan'gularness *n.* (רעק-טענ'-גיו-לאר-נעס) ז. *rectangularity*

rec'ti *n.* (רעק'-טאי) גלייכע מוסקולען. ז. *rectus*

rec'tifiable *a.* (רעק'-טי-פאי-עבל) וואס קען אויסגעגליכען ווערען, וואס קען צוריק געמאכט ווערען ריכטיג, וואס קען פער־ריכט אדער אויסגעבעסערט ווערען; וואס קען רעקטיפיצירט ווערען [געלייטערט ווערען, ראפינירט ווערען, דיסטילירט ווע־רען]; אין געאמעטריע — וואס קען בע־רעכענט ווערען [וועגען דער לענג פון א קרומער ליניע].

rectifica'tion *n.* (רעק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען ווידער ריכטיג; אן אויסגלייכונג; רעקטיפיצירונג [דיסטילי־רונג, ראפינירונג, לייטערונג]; אין גע־אמעטריע — רעקטיפיקאציאן [דאס בע־רעכנען די לענג פון א קרומער ליניע].

rec'tified *a.* (רעק'-טי-פאיד) צוריק געמאכט ריכטיג; אויסגעגלייכט; פער־

ריכט, אויסגעבעסערט; געלייטערט, ראפינירט; ענטוויקעלט אויף א געווינשטען שטייגער [וועגען קולטיווירטע פלאנצען].

rec'tifier *n.* (רעק'-טי-פאי-ער) איינער וואס מאכט ווידער ריכטיג, גלייכט אויס, פערריכט אדער בעסערט אויס; איינער אדער עטוואס וואס דיסטילירט, ראפינירט אדער לייטערט; א דיסטיליר=כלי.

rec'tify *v.* (רעק'-טי-פאי) ווידער ריכטיג מאכען; אויסגלייכען; פערריכטען, אויסבעסערען; רעקטיפיצירען [אין כעמיע — ראפינירען, דיסטילירען, לייטערען; אין געאמעטריע— בעשטימען די לענג פון א קרומער ליניע].

rec'tify an account' (רעק'-טי-פאי ען ע-קאונט') אויסגלייכען א רעכנונג.

rec'tify one's con'science (רעק'-טי-פאי הוואנז קאנ'-שענס) ריין מאכען דאס געוויסען.

rectilin'eal *a.* (רעק-טי-לינ'-אי-על) ז. *rectilinear*.

rectilin'eally *adv.* (רעק-טי-לינ'-אי-על-אי) ז. *rectilinearly*.

rectilin'ear *a.* (רעק-טי-לינ'-אי-אר) גראד=ליניג, וואס בעשטעהט פון גלייכע ליניען אדער איז בעגרענצט מיט גלייכע ליניען.

rectilinear'ity *n.* (רעק-טי-לינ-אי-ער'-אי-טי) גראד=ליניגקייט, דאס בעשטעהן אדער זיין בעגרענצט פון גלייכע ליניען.

rectilin'early *adv.* (רעק-טי-לינ'-אי-אר-לי) אין א גלייכער ליניע.

rectilin'earness *n.* (רעק-טי-לינ'-אי-אר-נעס) ז. *rectilinearity*.

rec'tion *n.* (רעק'-שאן) — אין גראמאטיק דאס רעגיערען פון ווערטער [ווען איין ווארט פאדערט, אז דאס צווייטע ווארט זאל אננעהמען די אדער יענע פארם].

rectit'ic *a.* (רעק-טיט'-איק) וואס איז שייך צו אדער ליידט פון ענטצינדונג פון דעם מאסט=דארם אדער גלייכער קישקע.

recti'tis *n.* (רעק-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם מאסט=דארם אדער גלייכער קישקע ז. *rectum*.

rec'titude *n.* (רעק'-טי-טיוד) גראדקייט, גלייכקייט; אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט, רעכטליכקייט, רעכטפערטיגקייט; ריכטיגקייט.

rec'to *n.* (רעק'-טאו) — די אין דרוקעריי די רעכטע זייט אדער די פאדער=זייט פון א בלאט אין א בוך [די זייט וואס איז נומערירט מיט אום=ציפערען ווי 1, 3, 5 א. ז. וו.]; א שריפטליכער בעפעהל אומצוקעהרען איינגענטום צום בעזיצער.

rectogen'ital *a.* (רעק-טאו-דזשענ'-אי-טעל) וואס איז שייך צו די רעפראדוקציאנס=ארגאנען, געבורטס=ארגאנען [געבורטס=ארגאנען, געשלעכטס=ארגאנען] און צו דעם מאסט=דארם אדער גלייכער קישקע ז. *rectum*.

rec'tor *n.* (רעק'-טאר) [א רעקטאר א געזירק=גייסטליכער, א גייסטליכער וואס האט די אויפזיכט איבער א קירכליכער אנשטאלט אדער לעהר=אנשטאלט; דער הויפט פון אן אוניווערזיטעט אין דייטשלאנד, פראנקרייך, רוסלאנד און אנדערע לענדער; דער פרעזידענט פון געוויסע גילדען אדער פעראיינען]; א הערשער, א פערוואלטער.

rec'torage *n.* (רעק'-טאר-איידזש) די איינקונפט [פון קירכען=גיטער] פון א בעצירקס=גייסטליכען.

rec'toral *a.* (רעק'-טאר-על) ז. *rectorial*.

rec'torate *n. and a.* (רעק'-טאר-אייט) רעקטארשאפט, דאס אמט פון א רעקטאר: די צייט וואס א רעקטאר איז אין אמט [ז. *rector*]; וואס איז שייך צו א קירכען=בעצירק; וואס איז שייך צום הויז פון דעם בעצירק=גלח.

rec'toress *n.* (רעק'-טאר-עס) די פרוי פון א רעקטאר; א רעקטארין, א פרוי א רעקטאר [ז. *rector*]; א הערשערין, א פערוואלטערין.

recto'rial *a.* (רעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א רעקטאר; וואס איז שייך צו א קירכען=בעצירק; וואס איז שייך צום הויז פון א בעצירק=גלח. ז. *rector*

rec'torship *n.* (רעק'-טאר-שיפ) רעקטארשאפט, דאס אמט פון א רעקטאר. ז. *rector*

rec'tory *n.* (רעק'-טאר-אי) א קירכען=בעצירק; די וואהנונג פון א בעצירק=גייסטליכען.

rec'tress *n.* (רעק'-טרעס) ז. *rectoress*

rectri'ces *n.* (רעק-טראי'-סיז) רעקטארינען; פערוואלטערינען; פרויען פון רעקטארען; עק=פעדערען פון א פויגעל. ז. *rectrix*

rec'trix *n.* (רעק'-טריקס) א רעקטארין, א פרוי=רעקטאר, א פרוי פון א רעקטאר [ז. *rector*]; אן עק=פעדער פון א פויגעל.

rec'tum *n.* (רעק'-טאם) דער מאסט=דארם אדער די גלייכע קישקע [די אונטערשטע קישקע וואס ענדיגט זיך אין דער עפנונג פון הינטער=לייב].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

rec'tus *n.* (רעק'-טאס) א גלייכער מוסקול.

rec'ubant *a.* (רעק'-יו-בענט) ז. *recumbent*

recul'tivate *v.* (רי-קאל'-טי-ווייט) ווידער בעארבייטען, פון דאס ניי קולטיווירען.

recultiva'tion *n.* (רי-קאל-טי-ווויי'-שאן) ווידער=בעארבייטונג, דאס קולטיווירען פון דאס ניי.

recum'bence *n.* (רי-קאמ'-בענס) ז. *recumbency*

recum'bency *n.* (רי-קאמ'-בענ-סי) א ליעגענדער צושטאנד; דאס זיין אנגעלעהנט; רוה, פוילקייט; אונטהעטיגקייט; דאס פערלאזען זיך אויף עפעס אדער אימעצען.

recum'bent *a.* (רי-קאמ'-בענט) ליעגענד; אנגעלעהנט; רוהענד; פויל; אונטהעטיג; גלייכגילטיג.

recum'bently *adv.* (רי-קאמ'-בענט-לי) ליעגענד, אנגעלעהנט; רוהיג, אונטהעטיג; גלייכגילטיג.

recu'perable *a.* (רי-קיו'-פע-רעבל) וואס קען צוריקגעקראגען אדער צוריקגעוואונען ווערען.

recu'perate *v.* (רי-קיו'-פע-רייט) צוריקגעווינען, צוריקקריעגען; געזונד ווערען, זיך ערהאלען.

recupera'tion *n.* (רי-קיו-פע-ריי'-שאן) דאס צוריקקריעגען אדער צוריקגעווינען; דאס געזונד ווערען, ערהאלונג.

recu'perative *a.* (רי-קיו'-פע-ריי-טיוו) וואס איז שייך אדער איז בעהילפיג צום צוריקגעווינען אדער צוריקקריעגען; וואס העלפט אדער איז שייך צו ערהאלונג אדער צום געזונד ווערען.

recu'perator *n.* (רי-קיו'-פע-ריי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס קריעגט צוריק אדער געווינט צוריק; א רעגענעראטאר [א פאררייכטונג אין א שמעלץ=אויווען אנצוזאמלען די אויסגענוצטע היץ [ז. *regenerator*].

recu'peratory *a.* (רי-קיו'-פע-ריי-טא-רי) ז. *recuperative*

recur' *v.* (רי-קויר') זיך אומקעהרען, זיך צוריקקעהרען; צוריקקומען אויף'ן זינען; זיך ווידערהאלען; זיך ווענדען, זיך ווענדען נאך הילף אדער שטיצע, האבען א צופלוכט.

recur'rence *n.* (רי-קאר'-ענס) צוריקקעהרונג; דאס צוריקקומען אויף'ן זינען; א ווידערהאלונג; דאס ווענדען זיך; דאס ווענדען זיך נאך שטיצע אדער הילף, א צופלוכט.

recur'rency *n.* (רי-קאר'-ענ-סי) ז. *recurrence*

recur'rent *a. and n.* (רי-קאר'-ענט) צוריקקעהרענד; זיך ווידערהאלענד; אין אנאטאמיע — וואס קעהרט זיך אום צוריק און לויפט אין א פערקעהרטער ריכטונג [ווי אן אדער, א נערוו א. ז. וו.]; א נערוו אדער אן אדער וואס בויגט זיך אב צוריק און לויפט אין א פערקעהרטער ריכטונג.

recur'rently *adv.* (רי-קאר'-ענט-לי) זיך ווידערהאלענד.

recur'ring *a.* (רי-קויר'-אינג) צוריקקומענד, זיך ווידערהאלענד.

recur'ring ut'terances (רי-קויר'-אינג אט'-ער-ענס-עז) א מין קראנקהייט, ווען דער קראנקער פערלירט דאס לשון און קען ווידערהאלען נור דאס ווארט, וואס ער האט צום לעצטען מאל אויסגערעדט, איידער ער האט פערלארען דאס לשון.

recur'sion *n.* (רי-קויר'-שאן) צוריקקעהרונג, צוריקלויפונג.

recur'vate *v. and a.* (רי-קויר'-ווייט) אויסבויגען צוריק=צו; זיין צוריקגעבויגען; צוריקגעבויגען.

recurva'tion *n.* (רי-קויר-וויי'-שאן) צוריקבויגונג; צוריקגעבויגענקייט.

recur'vature *n.* (רי-קויר'-ווע-טשור) ז. *recurvation*

recurve' *v.* (רי-קוירוו') צוריקבויגען; זיין צוריקגעבויגען.

recurved' *a.* (רי-קוירווד') צוריקגעבויגען.

recurviros'ter *n.* (רי-קויר-ווי-ראס'-טער) דער זעגעל=שנאבלער [אזא פויגעל מיט א געבויגענעם שנאבעל]. ז. *avocet*

recurviros'tral *a.* (רי-קויר-ווי-ראס'-טרעל) וואס האט אן אויסגעבויגענעם שנאבעל [ווי למשל, א זעגעל=שנאבלער]. ז. *avocet*

recur'vity *n.* (רי-קויר'-ווי-טי) ז. *recurvation*

recur'vous *a.* (רי-קויר'-וואס) צוריקגעבויגען, געבויגען ריקווערטס.

rec'usance *n.* (רעק'-יו-זענס) ז. *recusancy*

rec'usancy *n.* (רעק'-יו-זענ-סי) הארטנעקיגע ווידערשפענסטיגקייט; הארטנעקיגע געגנערשאפט [בעזאנדערס צו דער קירך אדער צו א רעליגיאן]; דאס זיין ווידערשפענסטיג; די פרינציפען אדער די גרונדזעצע פון די וואס האבען זיך אבגעזאגט פון דער אנגליקאנישער קירך.

recu'sant *a. and n.* (רי-קיו'-זענט) ווידערשפענסטיג; וואס ענטזאגט זיך פון גאטעסדיענסט אין דער אנגליקאנישער קירך; וואס איז נעגען דער קעניגליכער איבערהערשאפט אין דער אנגליקאנישער קירך; א ווידערשפענסטיגער, א הארט=

נעקיגער געגנער פון אלגעמיין אנגענומע=נעם; א רעקוזאנט, איינער וואס ענטזאגט זיך פון גאטעסדיענסט אין דער אנגליקא=נישער קירך; א געגנער פון דער קעניג=ליכער אויבערהערשאפט אין דער אנגלי=קאנישער קירך.

recusa'tion *n.* (רעק-יו-זיי'-שאן) אן איינוועגדונג געגען א ריכטער, א שיעדס=ריכטער אדער אן עקספערט [דאס זיי זיי=נען ניט פאסענד פאר א געוויסען פרא=צעס].

recuse' *v.* (רי-קיוז') ענטזאגען, צוריק=ווייזען; מאכען אן איינוועגדונג געגען א ריכטער, א שיעדס=ריכטער אדער עקס=פערט, אז זיי זיינען ניט פאסענד פאר א געוויסען פראצעס.

recus'sion *n.* (רי-קאש'-אן) א ריק=שלאג, דאס אבקלאפען צוריק.

red *a., n. and v.* (רעד) רויט; שטארק ראדיקאל, רעוואלוציאנער; א רויטער קא=ליר; רויטקייט; רויטע פארב; א קופער=נער סענט; א פרוטה; עטוואס וואס האט א רויטען קאליר; אן עקסטרעמער ראדיקאל, א רעוואלוציאנער; מאכען רויט; בריינ=גען אין ארדנונג, איינריכטען, איינארדנען; פאנאנדערנעהמען, פאנאנדערטיילען [צוויי שטרייטענדע]; אבשטעלען אדער מאכען א סוף [צו א מחלוקה], שליכטען א סכסוך.

redact' *v.* (רי-דעקט') רעדאגירען, רע=דאקטירען.

redacteur' *n.* (רע-דעק-טויר') ז. *redactor*.

redac'tion *n.* (רי-דעק'-שאן) דאס רע=דאגירען, די רעדאקציאן [די איבערזע=הונג און צופערטיגונג פון שריפטען צום דרוקען]; א ווערק וואס איז רעדאגירט געווארען; א רעדאקציע, דער פערזאנאל פון א רעדאקציע [די שרייבער פון א צייטונג אדער זשורנאל].

redac'tor *n.* (רי-דעק'-טאר) א רעדאק=טאר.

redacto'rial *a.* (רי-דעק-טאו'-רי-על) רעדאקציאנעל; וואס איז שייך צו א רע=דאקטאר אדער א רעדאקציע.

redan' *n.* (רי-דען') א רעדאן, א מין דריי=עקיגעס פעסטונגס=ווערק וואס ווערט געמאכט פון ערד און ווערט געשטעלט מיט'ן שפיציגען טייל צום פיינד.

Redans

red and black (רעד ענד בלעק) רויט און שווארץ=שפיעל [אזא קארטען=שפיעל].

red ant (רעד ענט) די רויטע מוראשקע [אזא קליינע רויטע מוראשקע].

red an'timony (רעד ענ'-טי-מא-ני) אנטימאן=בלענדע [אזא רויטער מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון אנ=טימאניום מיט זויערשטאף און שווע=בעל].

red arsen'ic (רעד אר-סענ'-איק) רע=אלגאר [אזא כעמישער שטאף]. ז. *realgar*.

red ash (רעד עש) דער רויטער עשען=בוים [אזא גרויסער אויסטראלישער בוים מיט א זעהר הארטען האלץ]. ז. *ash*.

red'-backed *a.* (רעד'-בעקט) מיט א רויטען רוקען.

red bay (רעד ביי) אזא אמעריקאנער לארבער=פלאנצע.

Red Bay

red'-beaked *a.* (רעד'-ביעקט) מיט א רויטען שנאבעל.

red'-bel'lied *a.* (רעד'-בעל'-איד) רויט=בייכיג.

red'-billed *a.* (רעד'-בילד) וואס האט א רויטען שנאבעל.

red'bird *n.* (רעד'-בוירד) דער רויט=פויגעל [א נאמען פאר פערשיעדענע פויגלען פון רויטען קאליר].

red'-blood'ed *a.* (רעד'-בלאד'-עד) רויט=בלוטיג, וואס האט רויטעס בלוט.

Red Book (רעד בוק) דאס רויטע בוך [דאס בוך וואס ענטהאלט די נעמען פון אלע רעגיערונגס=בעאמטע; דאס בוך אין וועלכען עס זיינען פערשריעבען די נעמען פון די פערס אין ענגלאנד; א האלב אפי=ציעלעס בוך וואס ווערט ארויסגעגעבען אין כינא פיערטעל=יעהרליך און וואו עס זיי=נען פערצייכענט די נעמען און קורצע בע=שרייבונגען פון אלע רעגיערונגס=בעאמ=טע].

red'breast *n.* (רעד'-ברעסט) דאס רויט=קעלכען [אזא אייראפעאישעס פויגעלע מיט א רויטען בריסטעל].

red'-breas'ted *a.* (רעד'-ברעס'-טעד) רויט=ברוסטיג, וואס האט א רויטע ברוסט.

red'bud *n.* (רעד'-באד) דער יודאס=בוים [אזא קליינער בוים וועלכער בליהט אין פריהלינג מיט בליהונגען עהנליך צו א פערסיק=בוים און האט הארץ=פערמיגע בלעטער. די בליהונגען האבען א זויערלי=כען געשמאק און ווערען אפט בענוצט אלס סאלאט].

red'cap *n.* (רעד'-קעפ) דער גאלד=פינק, דער רויט=פינק [אזא פויגעל]; אזא ענג=לישע הוהן; א גייסט וועלכער געפינט זיך, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען אין שאטלאנד, אין אלטע שלעסער [פעסטונגס=פאלאצען].

red'-capped *a.* (רעד'-קעפט) מיט א רויטען אויבערשטען טייל פון קאפ.

red ce'dar (רעד סי'-דאר) דער וויר=דזשיניער וואכאלדער, דער רויטער צעדער [א געוויסער צעדער=בוים וואס וואקסט אין שטאאט ווירדזשיניא, אמעריקא].

red cent (רעד סענט) א קופערנער סענט, א פרוטה.

red chalk (רעד טשאהק) רויטער קרייד; רויט=שטיין.

red'-cheeked *a.* (רעד'-טשיעקט) רויט=באקיג, מיט רויטע באקען.

red'coat *n.* (רעד'-קאוט) אן ענגלישער סאלדאט [אלס א צונאמען אין דער אמע=ריקאנישער געשיכטע].

red cop'per (רעד קאפ'-ער) רויט=קופער [רויטער נאטירליכער קופער].

Red Cross (רעד קראהס) ז. *Red-Cross Society*.

red'-cross *a.* (רעד'-קראהס) וואס טראגט א רויטען קרייץ [דער קרייץ פון הייל=יגען געארג].

red'-cross knight (רעד'-קראהס נאיט) א ריטער פון דעם געארגס ארדען, א ריטער וואס טראגט דעם רויטען קרייץ.

Red'-Cross Soci'ety (רעד'-קראהס סא-סאי'-ע-טי) די געזעלשאפט פון רויטען קרייץ [א פילאנטראפישע געזעלשאפט וואס האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1864 אין גענף, שווייץ, צו געבען מעדיצינישע בעהאנדלונג די פערוואונדעטע אין א מלחמה אדער געבען הילף די ליידענדע פון א קאטאסטראפע, ווי א פערפלייצונג, אן ערד=ציטערניש א. ד. ג. דער צייכען פון דיעזער געזעלשאפט איז א רויטער קרייץ].

red cur'rant (רעד קאר'-ענט) רויטע ווייןפערלעך.

redd *v.* (רעד) בריינגען אין ארדנונג, איינריכטען, איינארדנען.

red deal (רעד דיעל) קיעפער=האלץ, פיכטען=האלץ.

red deer (רעד דיער) דער רויט=הירש [דער מין הירשען, וואס איז פער=שפרייט אין די לענדער פון אייראפא און אזיען מיט א מעסיגען קלימאט. אויך דער אמעריקאנער ווייס=עקיגער הירש].

red'den *v.* (רעדן) רויט מאכען; רויט ווערען; רויבערען הערינג.

red'der *n.* (רעד'-ער) איינער וואס שטילט איין א מחלוקה, איינער וואס שליכטעט א שטרייט; איינער וואס מאכט ארדנונג.

red'ding *n.* (רעד'-אינג) איינארדנונג, דאס בריינגען אין ארדנונג.

red'ding-comb *n.* (רעד'-אינג-קאום) אזא גרויסער קאם צום פערקעמען די האר.

red'dish *a. and n.* (רעד'-איש) רויט=ליך; א רויטער קאליר.

red'dishness *n.* (רעד'-איש-נעס) רויטליכקייט.

reddi'tion *n.* (רע-דיש'-אן) די אומ=קעהרונג; די צוריקגעבונג; די אונטערגע=בונג, דאס אונטערגעבען זיך; די ערקלע=רונג.

red'ditive *a.* (רעד'-אי-טיוו) צוריקגע=בענד, אומקעהרענד; ערווידערענד, ענט=פערנד.

red'dle *n.* (רעדל) רויטער קרייד [א מין רויטער ווייכער אייזען=ערץ וואס ווערט בענוצט צו מאכען צייכענס אויף האלץ, צו מאכען סמנים אויף שעפסען א. ד. ג.].

redeem' *v.* (רי-דיעם') בעפרייען, ער=לעזען [פון זינד], מכפר זיין, אויסלע=זען [פון געפענגנים]; רעטען; ארויס=נעהמען, אויסלעזען [ווי א משכון]; בע=גיטיגען, מטיב זיין פאר א שאדען; גוט מאכען, ערפילען [א הבטחה].

redeemabil'ity *n.* (רי-דיע-מע-ביל'-אי-טי) ז. *redeemableness*.

redee'mable *a.* (רי-דיע'-מעבל) אויס=לעזליך, אויסקויפליך, וואס קען אויסגע=לעזט ווערען.

redee'mableness *n.* (רי-דיע'-מעבל-נעס) אויסלעזליכקייט, אויסקויפליכקייט, די מעגליכקייט אויסצולעזען אדער צו רע=טען.

redee'mer *n.* (רי-דיע'-מער) אן אויס=לעזער, א רעטער, א בעפרייער, אן ער=לעזער.

redee'ming *a.* (רי-דיע'-מינג) 1. וואס קען מכפר זיין; וואס קען אויסלעזען; 2. מילדערענד.

2. There is not a single **redeeming** feature in the scheme.

redeem'less *a.* (רי-דיעמ'-לעס) וואס קען ניט אויסגעלעזט ווערען; וואס קען ניט געהאלפען ווערען; וואס מען קען ניט בעקומען צוריק.

redelib'erate *v.* (רי-די-ליב'-ע-רייט) ווידער איבערדענקען, ווידער נאכדענקען.

redeliv'er *v.* (רי-די-ליוו'-ער) אבשיקען צוריק; אומקעהרען צוריק צו דעם שיקער; בעפרייען א צווייטען מאל; בעריכטען; ווידערהאלען.

redeliv'erance *n.* (רי-די-ליוו'-ער-ענס) די ווידער=בעפרייאונג; די צוריק=ליפערונג, דאס צוריק=אבגעבען, דאס צוריק=אבשיקען.

redeliv'ery *n.* (רי-די-ליוו'-ער-אי) די צוריק=ליפערונג, די צוריק=אבגעבונג; די ווידער=איבערגעבונג; די ווידער=בעפרייאונג.

redemand' *v. and n.* (רי-די-מענד') צוריקפאדערען; דאס פאדערען א צווייטען מאל; די צוריק=פאדערונג.

redeman'dable *a.* (רי-די-מענ'-דעבל) וואס מען קען פאדערען צוריק; וואס מען קען פאדערען א צווייטען מאל.

redemise' *v. and n.* (רי-די-מאיז') צוריק איבערגעבען, צוריק איבערטראגען אויף דעם נאמען פון פריהערדיגען אייגענטימער [וועגען לאנד אדער א הויז]; דאס איבערגעבען אדער איבערטראגען צוריק לאנד אדער הייזער אויף דעם נאמען פון פריהערדיגען אייגענטימער.

redemon'strate *v.* (רי-די-מאנ'-סטרייט) ווידער בעווייזען; ווידער דעמאנסטרירען.

redemp'tible *a.* (רי-דעמפ'-טיבל) ז. ***redeemable***.

redemp'tion *n.* (רי-דעמפ'-שאן) די אויסלעזונג; די אויסקויפונג; די בעפרייאונג; דאס רעכט צוריק אויסצוקויפען; די צוריקצאהלונג [פון א חוב אדער אבליגאציאן]; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די אויסלעזונג פון דער נשמה פון זינד דורך די אבקומענישען פון יעזוס קריסטוס.

redemp'tionary *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-ע-רי) איינער וואס איז אויסגעלעזט אדער אויסגעקויפט געווארען, איינער וועמען מען קען אויסקויפען אדער אויסלעזען; איינער וואס האט זיך אויסגעקויפט אדער קען זיך אויסקויפען פון א חוב אדער אבליגאציאן.

redemp'tioner *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-ער) איינער וואס האט אבגעצאהלט פאר זיין רייזע אויף א שיף מיט ארבייט, וואס ער האט אויף איהר געטהאן.

redemp'tionist *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-איסט) א טריניטאריער. ז. ***Trinitarian***.

redemp'tive *a.* (רי-דעמפ'-טיוו) וואס דיענט אויסצולעזען אדער אויסצוקויפען; אויסלעזענד, בעפרייענד.

Redemp'torist *n.* (רי-דעמפ'-טאר-איסט) א רעדעמפטאריסט [א מיטגליעדער פון א געוויסען קאטוילישען מיסיאנס ארדען, וועלכער איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1732 אין נעאפעל און וועלכער שטעהט אין פערבינדונג מיט די יעזואיטען].

redemp'tory *a.* (רי-דעמפ'-טא-רי) צום אויסלעזען, צום אויסקויפען; בעפרייענד, אויסלעזענד.

reden'ted *a.* (רי-דענ'-טעד) פארמירט ווי די צייהנער פון א זעג.

redepos'it *v.* (רי-די-פאז'-איט) צוריק אוועקלעגען [ווי געלד אין א באנק]; ווידער אבשטעהן [ווי הייוועז אויף'ן דעק].

redescend' *v.* (רי-די-סענד') ווידער אראבשטייגען.

redescent' *n.* (רי-די-סענט') די ווידער=אראבשטייגונג, די ווידער אראבפאלונג.

redescribe' *v.* (רי-דעס-קראיב') ווידער בעשרייבען, פון דאס ניי בעשרייבען.

redeter'mine *v.* (רי-די-טויר'-מין) ווידער בעשטימען.

redevel'op *v.* (רי-די-וועל'-אפ) זיך ווידער ענטוויקלען; נאך אמאל ענטוויקלען [ווי א פאטאגראפישע פלאטע אום צו פערשטארקען דאס בילד].

redevel'opment *n.* (רי-די-וועל'-אפ-מענט) דאס נאך אמאל ענטוויקלען [וועגען פאטאגראפישע פלאטען].

red'eye *n.* (רעד'-אי) דאס רויט=אויג [א פיש מיט רויטע אויגען, ווי למשל, די פלעצע. ז. ***rock-bass***]; דאס רויט=אויגיגע ווירעא [אזא גרינער אמעריקאנער פויגעל מיט רויטע אויגען]; אזא פייעריג שטארקער בראנפען [פון וועלכען עס ווערען רויט די אויגען].

red'-eyed *a.* (רעד'-איד) רויט=אויגיג; וואס האט רויטע אויגען.

red'-eyed vir'eo (רעד'-איד וויר'-אי-או) דאס רויט=אויגיגע ווירעא [אזא אמעריקאנער פויגעל מיט רויטע אויגען]. ז. איל. ***"Birds of the U. S."***

red'-fight'er *n.* (רעד'-פאיט'-ער) ז. ***bullfinch***.

red'-fig'ured *a.* (רעד'-פיג'-יורד) מיט רויטע פיגורען [וועגען געוויסע גריכישע וואזען].

red'fish *n.* (רעד'-פיש) דער רויט=פיש [א נאמען פאר פערשיעדענע פיש פון רויטליכען קאליר, בעזאנדערס פאר א געוויסען זארט לאקס].

red fox (רעד פאקס) דער רויטער פוקס.

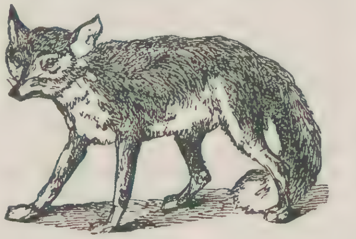

Red Fox

red'-green *a.* (רעד'-גריען) רויט=גרין, פון רויט=גרינעם קאליר.

red'-gum *n.* (רעד'-גאם) אזא אויסשלאג אויף'ן קערפער ביי קינדער [ז. ***strophulus***]; א מין קראנקהייט ביי תבואה; אזא רויטליכער גומי זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון געוויסע בוימער; דער קינא=גומי=בוים [ז. ***red-gum tree***].

red'-gum tree (רעד'-גאם טריע) דער קינא=גומי=בוים [אזא אויסטראלישער בוים פון וועלכען עס ווערט ערהאלטען א רויטליכער גומי=זאפט].

red'-haired *a.* (רעד'-העהרד) רויט=האריג, מיט רויטע האר.

red'-han'ded *a.* (רעד'-הענ'-דעד) מיט בלוטיגע הענד, וואס האט פערגאסען בלוט; נעכאפט ביי דער האנד; געכאפט ביים פערברעכען.

red'head *n.* (רעד'-העד) א רויט=קעפיגער, א פערזאן מיט רויטע האר; א רויט=קעפיגע ענטעל; דער רויט=קאפ [אזא פויגעל]; אזא טראפישעס מילך=גראז מיט העל=רויטע בלימעלעך.

red'-head'ed *a.* (רעד'-העד'-עד) רויט=האריג; רויט=קעפיג.

redhibi'tion *n.* (רעד-הי-ביש'-אן) דאס מבטל זיין א מסחר אדער דאס צווינגען דעם פערקויפער צו נעהמען צוריק זיין סחורה צוליעב געפונענע חסרונות אדער צוליעב אבנארעריי.

redhib'itory *a.* (רעד-היב'-אי-טא-רי) וואס איז שייך צו מבטל זיין א מסחר. ז. ***redhibition***.

red'-hot *a.* (רעד'-האט) 1. רויט=גליהענד, רויט ווי פייער; 2. פייערדיג, ברענענד.

2. He delivered a **red-hot** political speech.

redigest' *v.* (רי-די-דזשעסט') ווידער איינארדנען, אויף דאס ניי בריינגען אין א סיסטעמאטישער ארדנונג; נאך אמאל פערדייהען; נאך אמאל נאכדענקען.

redimin'ish *v.* (רי-די-מינ'-איש) ווידער פערקלענערען.

red'ingote *n.* (רעד'-אינ-גאוט) אזא צוויי=בארטיגער ראק.

redin'tegrate *v. and a.* (רע-דינ'-טי-גרייט) ווידער גאנץ מאכען, ווידער פערבינדען, ווידער הערשטעלען, ווידער אויפבויען, ווידער בריינגען אין א גוטען צושטאנד; בענייען; גאנץ געמאכט, צורעכט געמאכט פון דאס ניי; בענייט.

redintegra'tion *n.* (רע-דינ-טי-גריי'-שאן) די ווידער=אויפבויאונג, די ווידער=הערשטעלונג; די ווידער=פערבינדונג; דאס ווידער=בריינגען אין א גוטען צושטאנד; אין כעמיע — דאס בריינגען צוריק אין דעם פריהערדיגען נאטורלעכען צושטאנד [וועגען שטאפען וועלכע ווערען געמישט איינער מיט דעם אנדערען]; אין פסיכאלאגיע — די טענדענץ פון גייסט ארויפצובריינגען אויף'ן זכרון אלע איבערלעבונגען פון א געוויסען פסיכישען צושטאנד, ווען איין טייל פון דיעזען צושטאנד האט זיך ווידער געטראפען.

redirect' *v.* (רי-די-רעקט') אומאדרעסירען, פון דאס ניי אדרעסירען.

The letter was sent to' Boston and from there **redirected** to New York.

redisburse' *v.* (רי-דיס-בוירס') צוריקצאהלען.

rediscov'er *v.* (רי-דיס-קאוו'-ער) ווידער ענטדעקען, פון דאס ניי ענטדעקען.

rediscov'erer *n.* (רי-דיס-קאוו'-ער-ער) איינער וואס ענטדעקט פון דאס ניי.

rediscov'ery *n.* (רי-דיס-קאוו'-ער-אי) די ווידער=ענטדעקונג.

redispose' *v.* (רי-דיס-פאוז') ווידער איינריכטען, ווידער בריינגען אין ארדנונג; איינטיילען פון דאס ניי.

redisposi'tion *n.* (רי-דיס-פא-זיש'-אן) דאס איינריכטען אדער איינארדנען פון דאס ניי.

redissolu'tion *n.* (רי-דיס-א-ליו'-שאן) א ווידער=אויפלעזונג; דאס ווידער צוגעהן אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען.

redissolve' *v.* (רי-די-זאלוו') ווידער אויפלעזען, ווידער שמעלצען, ווידער צוגעהן.

redistil' (רי-דיס-טיל') ווידער דיסטילירען, פון דאס ניי דיסטילירען.

redistrib'ute *v.* (רי-דיס טריב'-יוט) פון דאס ניי אויסטיילען; וויעדער פערטיילען.

redistribu'tion *n.* (רי-דיס-טרי-ביו'-שאן) די וויעדער־פערטיילונג.

redis'trict *v.* (רי-דיס'-טריקט) פון דאס ניי איינטיילען אין בעצירקען אדער דיסטריקטען; איינטיילען אין נייע וואהל־דיסטריקטען.

redis'tricting *n.* (רי-דיס'-טריק-טינג) דאס איינטיילען אין נייע וואהל־בעצירקען אדער דיסטריקטען.

redivide' *v.* (רי-די-וואיד') וויעדער צוטיילען, פון דאס ניי צוטיילען.

redivi'vus *a.* (רעד-אי-וואי'-וואס) וויעדער אויפגעלעבט.

red June plum (רעד דזשוהן פלאם) אזא רויטע אמעריקאנער פלוים. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

red lead (רעד לעד) רויט־בליי [א צובריייטונג פון בליי וואס ווערט געברויכט אין פארבען].

red'-legged *a.* (רעד'-לעגד) רויט־פיסיג.

red'-let'ter *a.* (רעד'-לעט'-ער) מיט רויטע בוכשטאבען; בעצייכענט מיט רויטע בוכשטאבען.

red'-let'ter day (רעד'-לעט'-ער דיי) א וויכטיגער קירכען פייערטאג, וואס איז בעצייכענט אין קאלענדאר מיט א רויטען בוכשטאב; א גליקס־טאג, א פריידען־טאג.

red'ly *adv.* (רעד'-לי) רויטליך, מיט א רויטען קאליר.

red'-met'al *n.* (רעד'-מעט'-על) רויט־מעטאל [א נאמען פאר פערשיעדענע מעטאל־פערבינדונגען אדער לעגירונגען, וועלכע ענטהאלטען אין זיך קופער].

red'mouth *n. and a.* (רעד'-מאוטה) דאס רויט־מויל [אזא פיש מיט א רויטען מויל]; וואס האט א רויט מויל.

red'-necked *a.* (רעד'-נעקט) וואס האט א רויטען האלז.

red'ness *n.* (רעד'-נעס) רויטקייט.

red'-nose *a.* (רעד'-נאוז) ז. *red-nosed*

red'-nosed *a.* (רעד'-נאוזד) רויט־נאזיג; וואס האט א רויטע נאז אדער א רויטען שנאבעל.

redo' *v.* (רי-דו') וויעדער מאכען, איבערמאכען, מאכען פון דאס ניי.

red'-oak *n.* (רעד'-אוק) די רויטע אייכע, די רויטע דעמבע [אזא זארט אייכען־בוים וועלכער געפינט זיך אין די אסטגעגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

red'olence *n.* (רעד'-א-לענס) אן אנגענעהמער אדער א געשמאקער ריח.

red'olency *n.* (רעד'-א-לענ-סי) ז. *redolence*

red'olent *a.* (רעד'-א-לענט) וואויל־ריכענד, וואס האט א געשמאקען ריח.

red'olently *adv.* (רעד'-א-לענט-לי) שמעקעדיג, ריכענדיג.

redoub'le *v.* (רי-דאב'ל) נאך אמאל דאפלען, פערדאפלען; זיך פערדאפלען; שטופענווייז פערגרעסערען; שטופענווייז זיך פערגרעסערען.

redoubt' *n.* (רי-דאוט') א רעדוט, א געשלאסענע פעסטונג; א בעפעסטיגונג.

redoub'table *a.* (רי-דאו'-טעבל) פורכטבאר, פירכטערליך, שרעקליך.

redoub'ted *a.* (רי-דאו'-טעד) ז. *redoubtable*

redound' *v. and n.* (רי-דאונד') צוריקפאלען; צוריקגעטריבען ווערען; זיך צוריקקייקלען; צוריקפליסען; בייטראגען, בייהעלפען; ארויסקומען אלס רעזולטאט; א צוריקפאלונג, א צוריקווארפונג, א צוריקקעהרונג; א רעזולטאט.

redout' *n. and a.* (רי-דאוט') א רעדוט, א געשלאסענע פעסטונג, א שאנצע, א בעפעסטיגונג; אויסגעבויגען אין פיעל ווינקלען [וועגען א צייכנונג אויף א וואפען אדער שילד, בעזאנדערס וועגען א קרייץ].

redou'table *a.* (רי-דאו'-טעבל) ז. *redoubtable*

red'owa *n.* (רעד'-א-א) א באהעמישער טאנץ, וועלכער איז עהנליך צו א וואלץ אדער פאלקא; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

red pep'per (רעד פעפ'-ער) דער רויטער פעפער.

Red pepper

red'poll *n.* (רעד'-פאול) דער האנף־פינק, דער פלאקס־פינק [אזא קליין פויגעלע מיט א רויטען קעפעל און א רויז־רויטער ברוסט].

redraft' *v. and n.* (רי-דרעפט') וויעדער צייכענען, פון דאס ניי צייכענען; א נאכאמאליגע צייכנונג אדער קאפיע; א ריק־וועקסעל [א וועקסעל וואס דער מלוה בעקומט אנשטאט דעם פראטעסטירטען וועקסעל און אויף וועלכען עס ווערען ארויפגעשריבען אויסער דער הלואה אויך די געריכטס־קאסטען].

redraw' *v.* (רי-דראה') איבער א נייעס צייכענען, וויעדער צייכענען; נעהמען א ריק־וועקסעל [א נייעם וועקסעל אנשטאט דעם פראטעסטירטען]. ז. *redraft*

red repub'lican (רעד רי-פאב'-לי-קען) א זעהר ראדיקאלער רעפובליקאנער [בעזאנדערס וועגען די עקסטרעמע רעפובליקאנער אין פראנקרייך אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן].

redress' *v. and n.* (רי-דרעס') צורעכט מאכען, וויעדער ברייגען אין ארדנונג, וויעדער גוט מאכען; אויסבעסערען; אויסגלייכען; אבשאפען א קריוודע; העלפען אימעצען קומען צו זיין רעכט; גוט מאכען אן עולה אדער אונרעכט; אומקליידען, איבערפוצען; דאס אויסבעסערען אן אונרעכט, דאס מאכען צוריק גוט, דאס אבשאפען א קריוודע; א בעפרידיגונג פאר אן אונרעכט.

redress'er *n.* (רי-דרעס'-ער) איינער וואס שאפט אב אן אונרעכט אדער א קריוודע, איינער וואס העלפט אימעצען צו קומען צו זיין רעכט.

redress'ible *a.* (רי-דרעס'-איבל) וואס קען אבגעהאלפען ווערען, וואס קען צוריק גוט געמאכט ווערען [וועגען אן איבעל אדער אן אונרעכט].

redress'less *a.* (רי-דרעס'-לעס) וואס קען ניט אבגעהאלפען ווערען, וואס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען.

redress'ment *n.* (רי-דרעס'-מענט) דאס מאכען צוריק גוט, דאס אויסבעסערען אן אונרעכט, דאס אבשאפען א קריוודע אדער אן איבעל; א בעפרידיגונג פאר אן אונרעכט.

redrive' *v.* (רי-דראיוו') צוריקטרייבען; וויעדער טרייבען.

red'-roan *a.* (רעד'-ראון) פון קאשטאנאווע קאליר מיט א העל־רויטער שאטירונג.

red'root *n.* (רעד'-רוהט) די אמעריקאנישע זעקעל־בלום אדער ניו דזשוירזי'ער טהעע [א מין קוסט]; דער שטיין־זאמען [אזא גראז].

reds *n.* (רעדז) דאס מאנאטליכע אדער רעגעל [ביי פרויען]; עקסטרעמע ראדיקאלען, רעוואלוציאנערען.

red'shank *n.* (רעד'-שענק) דער רויט־פוס [אזא פויגעל מיט רויטע פים].

red'shanks *n.* (רעד'-שענקס) א פעראכטליכער נאמען פאר שאטלענדער און אירלענדער; דער ראבערט־קרייטיך [ז. *herb-robert*].

red'-short *a.* (רעד'-שאהרט) וואס ברעקעלט זיך, ווען אנגעברענט ביז רויט [וועגען אייזען און שטאהל].

red'skin *n.* (רעד'-סקין) א רויט־הויטיגער, א נארד־אמעריקאנישער אינדיאנער.

red snap'per (רעד סנעפ'-ער) אזא גרויסער, שעהנער ווערטהפאלער פיש. ז. איל. *"Fishes"*

red'start *n.* (רעד'-סטארט) דער רויט־עק [א מין פויגעל מיט א רויטען עק]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

red'streak *n.* (רעד'-סטריעק) א מין רויט־געשטרייפטער עפעל; סידער [קוואס] פון דיעזען עפעל.

red stuff (רעד סטאף) אזא פאליר־פולווער. ז. *crocus*

red'tail *n. and a.* (רעד'-טייל) א רויט־עק [ז. *redstart*]; וואס האט א רויטען עק.

red tape (רעד טייפ) פארמאליזם, ביוראקראטיזם, קאנצעלארשטשינע [דער אויסדרוק שטאמט דערפון, וואס מען פלעגט אמאל אפיציעלע דאקומענטען ארומבינדען מיט רויטע שנירלעך].

red'-tape *a.* (רעד'-טייפ) פארמאליסטיש, ביוראקראטיש. ז. *red tape*

red'-taped *a.* (רעד'-טייפט) ז. *red-tape*

red'-ta'pism *n.* (רעד'-טיי'-פיזם) ז. *red tape*

red'-ta'pist *n.* (רעד'-טיי'-פיסט) א קאנצעלאריסט, א קלערק אין א רעגירונגס־אנשטאלט; א פארמאליסט, א ביוראקראט. ז. *red tape*

red'-thrush *n.* (רעד'-טהראש) ז. *redwing*

red'top *n.* (רעד'-טאפ) דער ווינדהאלם [אזא גראז וואס ווערט קולטיווירט פאר פיה־פיטערונג].

reduce' *v.* (רי-דיוס') רעדוצירען, אראבזעצען, פערקלענערען, פערמינדערען; אבשוואכען; אונטערדריקען, אונטערטעניג מאכען, אונטעריאכען; אין כירורגיע — ברייגנען צוריק אויף דעם ריכטיגען ארט [ווי אן אויסגעלונקענעם גליעד]; מאכען, פערוואנדלען; ברייגנען אין א געוויסען צושטאנד אדער פארם; ברייגנען אין געוויסע גרענעצען פון אן ערקלערונג אדער בעשרייבונג; ברייגנען א פערוויקעלטען אלגעבראאישען אויסדרוק צו אן איינפאכערען; אין אריפמעטיק — ענדערען די בענאמינירונג פון מאס־איינהייטען, געלד־איינהייטען א. ד. ג. [ווי מאכען פון דאלארם — סענטען, פון מיילען — פוס א. ז. וו.]; אוועקנעהמען פון מעטאל־ערץ די ניט־מעטאלישע בעשטאנד־טיילען.

reduced' cir'cumstances (רי-דיוסט' סויר'-קאם-סטענ-סעז) געדריקטע אומשטענדען.

reduced' i'ron (רי-דיוסט' אי'-ערן) א

דינער אייזן=פולווער, וואס ווערט ערהאלטען דורך א געוויסען בעמישען פראצעס.

reduce'ment *n.* (רי-דיוס'-מענט) א רעדוצירונג, אן אראבזעצונג, א פערקלענערונג, א פערמינדערונג; דאס רעדוצירען, דאס אראבזעצען; א צוריקבריינגונג.

reduce' mon'ey (רי-דיוס' מאנ'-אי) בייטען געלד.

redu'cent *a. and n.* (רי-דיו'-סענט) רעדוצירענד, פערקלענערענד, פערמינדערענד; אונטריאכענד; עטוואס וואס רעדוצירט.

redu'cer *n.* (רי-דיו'-סער) א רעדוצירער; א פערוואנדלער; א צוריקבריינגער; אן אונטעריאכער; אזא מוף צו פעראייניגען ראהרען; א פארריכטונג אין אן עלעקטרישער סטאנציע צו פערקלענערען די עלעקטרישע שפאנונג.

reduce' the square (רי-דיוס' טהי סקהווערה) אויסשטעלען צוריק אין א ליניע א באטאליאן סאלדאטען, וואס איז פריהער אויסגעשטעלט געווארען אין א קוואדראט.

reduce' to beg'gary (רי-דיוס' טו בעג'-ער-אי) בריינגען צו בעטעל=ברויט.

reduce' to noth'ing (רי-דיוס' טו נאטה'-אינג) מאכען צו גארנישט.

reduce' to the ranks (רי-דיוס' טו טהי רענקס) דעגראדירען, מאכען פאר א פראסטען סאלדאט [ווי דאס ווערט געטהאן מיט ארויפגעדיענטע אין מיליטער פאר שלעכטע אויפפיהרונג אדער פערברעכענס].

reduce' to wri'ting (רי-דיוס' טו ראי'-טינג) פערשרייבען שווארץ אויף ווייס.

To avoid misunderstandings every agreement should be **reduced to writing.**

reducibil'ity *n.* (רי-דיו-סי-ביל'-אי-טי) דאס קענען רעדוצירט ווערען; דאס קענען צוריקגעבראכט ווערען אין דעם פריהערדיגען צושטאנד; דאס קענען פערוואנדעלט ווערען. ז. *reduce*.

redu'cible *a.* (רי-דיו'-סיבל) רעדוצירבאר; וואס קען רעדוצירט ווערען, וואס קען פערמינדערט ווערען; וואס קען פערוואנדעלט ווערען.

redu'cibleness *n.* (רי-דיו'-סיבל-נעס) דאס קענען רעדוצירט ווערען; דאס קענען פערוואנדעלט ווערען; דאס קענען צוריקגעבראכט ווערען [אין דעם פריהערדיגען צושטאנד].

redu'cibly *adv.* (רי-דיו'-סי-בלי) קענענדיג צוריקגעבראכט ווערען [אין דעם פריהערדיגען צושטאנד]; קענענדיג פערוואנדעלט ווערען; רעדוצירבאר.

redu'cing *a.* (רי-דיו'-סינג) רעדוצירענד, פערקלענערענד, פערמינדערענד.

redu'cing a'gent (רי-דיו'-סינג איי'-דזשענט) א שטאף וואס האט די אייגענשאפט אוועקצונעהמען די עלעקטרא=נעגאטיווע בעשטאנד=טיילען פון א בעמישער פערבינדונג און מאכט פריי די עלעקטרא=פאזיטיווע בעשטאנד=טיילען [ווערט בענוצט אבצוטיילען די ניט=מעטאלישע בעשטאנד=טיילען פון מעטאל=ערץ].

reduct' *n.* (רי-דאקט') אין האלץ=ארבייט — א קליינער אויסשניט אין וועלכען עס איז טייל צו מאכען עס גלייכפערמיג.

reductibil'ity *n.* (רי-דאק-טי-ביל'-אי-טי) ז. *reducibleness*.

reduc'tio ad absur'dum (רי-דאק'-שי-או עד עב-סויר'-דאם) דאס בריינגען צו אן אבסורד [דאס בעווייזען די פאלש-קייט פון א בעהויפטונג דורך דער אונמעגליכקייט פון איהר לאגישען שלוס].

reduc'tion *n.* (רי-דאק'-שאן) די צוריקפיהרונג; די אומוואנדלונג, די פערזעצונג אין א נייעם צושטאנד; די פערמינדערונג; די רעדוצירונג; די פאנאנדערלעגונג; אין מאטעמאטיק — די רעדוקציאן [די פערוואנדלונג פון איין געאמעטרישער פיגור אדער פון איין גרעסע אין אן אנדערער]; אין כירורגיע — דאס צוריק ארייננשטעלען [ווי אן אויסגעלונקענעם גליעד]; די אונטערווארפונג, די עראבערונג; די אונטעריאכונג; דאס ארונטערקומען.

reduc'tive *a. and n.* (רי-דאק'-טיוו) צוריקפיהרענד; פערמינדערענד; אן אויפלעזונגס=מיטעל; עטוואס וואס רעדוצירט אדער פערמינדערט.

reduc'tively *adv.* (רי-דאק'-טיוו-לי) דורך פערמינדערונג, דורך ארונטערזעצונג, דורך פערוואנדלען אין אן אנדער פארם אדער צושטאנד.

redun'dance *n.* (רי-דאנ'-דענס) איבערפלוס, איבעריגקייט; אן איבערפלוס פון ווערטער.

redun'dancy *n.* (רי-דאנ'-דענ-סי) ז. *redundance*.

redun'dant *a.* (רי-דאנ'-דענט) איבערפליסיג, איבעריג; איבערפליסיג אין ווערטער.

redun'dantly *adv.* (רי-דאנ'-דענט-לי) אויף אן איבערפליסיגען שטייגער.

red'-un'derwing *n.* (רעד'-אנ'-דער-ווינג) אזא זומער=פויגעלע אדער באבעלע, ביי וועלכען די אונטערשטע פאר פליגעלעך זיינען רויט און האבען א שווארצען ראנד. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

redu'plicate *v. and a.* (רי-דיו'-פלי-קייט) ווידער פערדאפלען, נאך אמאל מולטיפליצירען; ווידערהאלען, זיך ווידערהאלען; ווידערהאלט; נאך אמאל פערדאפעלט.

reduplica'tion *n.* (רי-דיו-פלי-קיי'-שאן) די פערדאפלונג; די ווידערהאלונג; אין רעטאריק — א זאץ אדער אויסדרוק וואס ענדיגט זיך מיט דעמזעלבען ווארט, מיט וועלכען דער צווייטער זאץ פאנגט זיך אן.

redu'plicative *a.* (רי-דיו'-פלי-קיי-טיוו) וואס בעצייכענט א ווידערהאלונג אדער פערדאפלונג.

re'dux *a.* (רי'-דאקס) צוריקגעבראכט; צוריקגעקומען [ווענען געוויסע פיזיאלאגישע ערשיינונגען, וועלכע זיינען פערשוואונדען צוליעב קראנקהייט].

red'water *n.* (רעד'-הוואה-טער) א קראנקהייט ביי בהמות, דורך וועלכער די אורין געהט ביי זיי מיט בלוט.

red'wing *n.* (רעד'-הווינג) די רויט=דראסעל [אזא קליין זינג=פויגעלע מיט א רויטליכען ראנד ארום די פליגלען].

red'-winged *a.* (רעד'-הווינגד) וואס האט רויטע פליגלען.

red'wood *n.* (רעד'-הוואוד) א מין זעהר גרויסער בוים מיט רויטליכען האלץ [וואקסט אין קאליפארניען].

reech'o *v. and n.* (רי-עק'-או) צוריק אבהילכען, צוריק אברופען, ווידער אבקלינגען; א פערדאפעלטער ווידער=קול.

reed *n. and v.* (ריעד) דער ראהר, דער טראסטניק, דער שטאם פון געוויסע הויכע גרעזער, וואס וואקסען אין פייכטע ערטער; א פייפעל וואס ווערט געמאכט פון אזא ראהר, א דודקע; אין מוזיק — א קליינע עלאסטישע פלאטע פון האלץ אדער מעטאל אין מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז=אינסטרומענט, ווי א קלארנעט א. ד. ג. [זעה איל.]; אין בערג=ארבייט — א רעהרעל אנגעפילט מיט פולווער וואס שטעלט זיך אריין אין דעם אויסגעבויערטען לאך, כדי אויפצורייסען דעם שטיין; אין ארכיטעקטור — א האלב=צילינדרישע פארם פון א געזימס אדער קארניז; דאס שטעקעלע, מיט וועלכען וועבערס זונדערען אב די פעדים אויף דער וועב=ראהם; א שיס=פייל; "קנה" [אזא לענג=מאס ביי די פארצייטיגע אידען]; דער פיערטער מאגען פון בהמות וואס זיינען מעלה גרה; דעקען [א דאך] מיט ראהר אדער טראסטניק; אין ארכיטעקטור — מאכען א געזימס אין דער פארם פון א ראהר.

Reed

reed'-bird *n.* (ריעד'-בוירד) ז. *bobolink*.

reed'-bun'ting *n.* (ריעד'-באנ'-טינג) דער ראהר=שפערלינג [א קליין אייראפעאיש פויגעלע].

reed'ed *a.* (ריעד'-עד) בעוואקסען מיט ראהר אדער קאמיש.

reed'en *a.* (ריעדן) פון ראהר, פון טראסטניק.

reed'-fence *n.* (ריעד'-פענס) א גארטען=פארקאן פון ראהר אדער טראסטניק.

reed'-grass *n.* (ריעד'-גרעס) ראהר=גראז, קאמיש, טראסטניק.

reedifica'tion *n.* (רי-עד-אי-פי-קיי'-שאן) די ווידער=אויפבויאונג.

reed'ify *v.* (רי-עד'-אי-פאי) ווידער אויפבויען.

reed'ing *n.* (ריעד'-אינג) אין ארכיטעקטור — א פערציערונג אדער ארנאמענט וואס האט די פארם פון א רייהע קאנוועקסע אדער רונד אויסגעבויגענע שטעקעלעך; די קארבען אויף דעם ראנד פון א מטבע.

reed'-in'strument *n.* (ריעד'-אינ'-סטרו-מענט) א ראהר=אינסטרומענט [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, ווי א פאיאל אדער קלארנעט, ביי וועלכען די טענער ווערען פראדוצירט דורך דער וויבראציאן אדער טרייסלונג פון א קליינער עלאסטישער פלאטע אדער צינגעל].

reed'it *v.* (רי-עד'-איט) ווידער ארויסגעבען; פערעפענטליכען אויף דאס ניי.

reed'-knife *n.* (ריעד'-נאיף) אן אינסטרומענט צום צורעכט מאכען די דראטען פון א צימער=ארגעל. ז. *reed-organ*.

reed'less *a.* (ריעד'-לעס) ניט בעוואקסען מיט ראהר אדער טראסטניק.

reed'-mace *n.* (ריעד'-מיים) די וואסער=קאלבע [א מין הויכעס גראז מיט לאנגע שמאלע און שפיציגע בלעטער. ווערט געברויכט צו דעקען דעכער, פאר הייצונג א. ז. וו.].

reed'-or'gan *n.* (ריעד'-אהר'-גען) דער צימער=ארגעל [א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט א קלאוויאטור, וואס פראדוצירט טענער מיט דער הילף פון וויברירענדע קליינע מעטאלענע פלאטען אדער צינגלעך].

reed'-pipe *n.* (ריעד'-פאיפ) אן ארגעל, ביי וועלכען די טענער ווערען פראדוצירט דורך דער וויבראציאן פון א דינער קליינער פלאטע אדער צינגעל.

reed'-spar'row *n.* (ריעד'-ספער'-או) ז. *reed-bunting*.

reed'y *a.* (ריעד'-אי) בעוואקסען מיט ראהר אדער טראסטניק; וואס בעשטעהט

פון ראהר; עהנליך צו ראהר; אין מוזיק — וואס איז שייך צו א טאן, וועלכער איז עהנליך צום טאן פון א ראהר=אינסטרומענט.

reef *n., v. and a.* (ריעף) א פעלזענריף, א פעלזען=באנק, שטיקער פעלזען אין ים, וועלכע שטארצען ארויס אביסעל פון וואסער; א געוויסער טייל פון א זעגעל וועלכער ווערט צוזאמענגעראלט אדער צוזאמענגעצויגען, כדי צו מאכען איהם קלענער בעת א שטורם; צוזאמענראלען אדער צוזאמענציהען א טייל פון א זעגעל אין א שטורם; צוזאמענשנורען, איינפאלבען; בעדעקט מיט קרעץ.

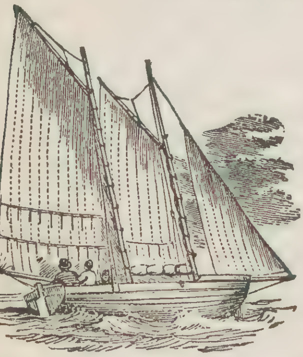

Reef

reef′-band *n.* (ריעפ׳-בענד) רעף=באנד [א שטיק זעגעל=לייווענד וואס ווערט אריבערגענעהט איבער א זעגעל איהם צו פערשטארקערען].

ree′fer *n.* (ריע׳-פער) איינער וואס ראלט צונויף א שטיק זעגעל, כדי צו מאכען איהם קלענער בעת א שטורם; א מין קורצער רעקעל ביי מאטראזען און פישער; א מין אויסטערס וואס וואקסען אויף פעלזענריפען [פעלזען וואס שטארצען אביסעל ארויס פון ים].

ree′fing *n.* (ריע׳-פינג) צוזאמענפאלטונג [פון צייג].

reef′-line *n.* (ריעפ׳-לאין) אזא שטריק צונויפצוציהען א זעגעל פון א שיף, ווען דער ווינד בלאזט צו שטארק.

reef′-point *n.* (ריעפ׳-פאינט) א קורץ שטיקעל שטריק וואס איז אריינגעצויגען אין לאך פון א זעגעל, כדי צו מאכען שנעל דאס צונויפציהען איהם בעת א שטורם.

reef′-tack′le *n.* (ריעפ׳-טעק׳ל) א שטריק מיט וועלכען מען ציהט ארויף די פאלברינגלעך פון א זעגעל אויף׳ן מאסט אום איהם צוזאמענצוראלען.

ree′fy *a.* (ריע׳-פי) פעלזיג, פול מיט פעלזענריפען. ז. *reef*

reek *v.* (ריעק) רויכערען; דאמפפען; אויסדונסטען.

ree′ky *a.* (ריע׳-קי) רויכיג, פעררוי=כערט; וואס גיט ארויס א שלעכטען ריח.

reel *n. and v.* (ריעל) א שפולקע, א קאטושקע, אירגענד וועלכע פארריכטונג אנצודרעהען פאדים, שטריק, דראט א. ד. ג.; אזא פארריכטונג אויף א ווענטקע אבצודרעהען דעם פאדים; א רעדעל=טאנץ [אן ארט לעבעדיגער טאנץ]; די מוזיק צו אזא טאנץ; אן אומדרעהונג, די בעוועגונג מיט אונזיכערע טריט [ווי דער גאנג פון א שכור׳ען]; ארומדרעהען, אנשפולען, אנדרעהען פאדים אויף א שפולקע אדער קאטושקע; טאנצען א רעדעל=טאנץ; דרעהען; זיך דרעהען; ווארפען זיך אין אלע זייטען [ווי דער גאנג פון א שכור].

ree′lable *a.* (ריע׳-לעבל) וואס קען זיך אנדרעהען אויף א שפולקע [קאטושקע].

reelab′orate *v.* (רי-אי-לעב׳-א-רייט) ווידער אויסארבייטען.

reel′-band *n.* (ריעל׳-בענד) ביי פישכאפער — א מעטאלענער באנד, מיט וועלכען מען פעסטיגט צו צו דער ווענטקע די שפולקע, אויף וועלכער עס דרעהט זיך אן דער פאדים.

reel′-bed *n.* (ריעל׳-בעד) דאס ארט אויף א ווענטקע וואו עס איז צוגעפעסטיגט די שפולקע, אויף וועלכער עס דרעהט זיך אן דער פאדים.

reel′-check *n.* (ריעל׳-טשעק) א פארריכטונג אבצוהאלטען די בעוועגונג פון דער שפולקע אויף א ווענטקע.

reel′-click *n.* (ריעל׳-קליק) א פארריכטונג אויף א ווענטקע, דורך וועלכער עס ווערט רעגולירט דאס אויפהויבען זיך און ארונטערלאזען זיך פון דעם פאדים.

reel′-cot′ton *n.* (ריעל׳-קאט׳ן) שפולקע=פאדים [נעה=פאדים].

reelect′ *v.* (רי-אי-לעקט׳) ווידער ערוועהלען, ערוועהלען נאך אמאל.

reelec′tion *n.* (רי-אי-לעק׳-שאן) די ווידער=ערוועהלונג; דאס אויסקלייבען נאך אמאל.

ree′ler *n.* (ריע׳-לער) איינער וואס וויקעלט אן אויף א שפולקע [הויפטזעכליך זייד].

reel′evate *v.* (רי-על׳-אי-ווייט) ווידער אויפהויבען.

reeligibil′ity *n.* (רי-על-אי-דזשי-ביל׳-אי-טי) דאס זיין פאסיג אדער ווערטה ווידער ערוועהלט צו ווערען אויף דעמזעלביגען אמט.

reel′igible *a.* (רי-על׳-אי-דזשיבל) וואס קען ווידער געוועהלט ווערען.

ree′ling *n.* (ריע׳-לינג) דאס אנראלען, דאס אנדרעהען [פאדים] אויף א שפולקע [קאטושקע].

reem *n. and v.* (ריעם) ראם [א ביבלישער נאמען פון א פארצייטיגען ווילדען אקס]; פערגרעסערען א לאך דורך בויערען.

reembark′ *v.* (רי-עם-בארק׳) ווידער ארויפזעצען זיך אויף א שיף; ווידער ארויפזעצען אויף א שיף.

reembarka′tion *n.* (רי-עם-באר-קיי׳-שאן) דאס ווידער ארויפגעהן אויף א שיף; דאס ווידער ארויפברייגען אדער ארויפזעצען אויף א שיף.

reembod′y *v.* (רי-עם-באד׳-אי) ווידער פערקערפערען; ווידער פערפערזענליכען; ווידער פעראייניגען אין איין מאסע.

reembrace′ *v.* (רי-עם-בריים׳) ווידער אומארמען, ווידער ארומנעהמען; ווידער אננעהמען אדער זיך אנכאפען אן עפעס.

reemerge′ *v.* (רי-אי-מוירדזש׳) ווידער ארויסקומען, ווידער ערשיינען.

reemer′gence *n.* (רי-אי-מויר׳-דזשענס) דאס ווידער ערשיינען, דאס ווידער ארויסווייזען זיך.

reenact′ *v.* (רי-ע-נעקט׳) ווידער פעראָרדנען, ווידער מאכען פאר א געזעץ.

reenac′tion *n.* (רי-ע-נעק׳-שאן) ז. *reenactment*

reenact′ment *n.* (רי-ע-נעקט׳-מענט) דאס ווידער מאכען פאר א געזעץ, דאס ווידער פעראָרדנען [נאכדעם ווי עס איז שוין איינמאל פעראָרדנעט געווארען].

reencour′age *v.* (רי-ען-קאר׳-ערזש) ווידער ערמוטיגען.

reencour′agement *n.* (רי-ען-קאר׳-עדזש-מענט) דאס ווידער ערמוטיגען.

reendorse′ *v.* (רי-ען-דאהרס׳) ווידער בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט; ווידער געבען א זשירע.

reendow′ *v.* (רי-ען-דאו׳) ווידער געבען עפעס אימעצען במתנה; ווידער בעגאבען אדער בעשענקען.

reenforce′ *v.* (רי-ען-פאורס׳) ז. *reinforce*

reenforce′ment *n.* (רי-ען-פאורס׳-מענט) ז. *reinforcement*

reengage′ *v.* (רי-ען-גיידזש׳) ווידער זיך פערפליכטען; ווידער דינגען אדער אנשטעלען; ווידער זיך אריינלאזען אין עפעס; ווידער אריין אין געפעכט מיט אימעצען.

reengage′ment *n.* (רי-ען-גיידזש׳-מענט) ווידער=פערפליכטונג; ווידער=בעשעפטיגונג; דאס ווידער אריינלאזען זיך אין עפעס; א בענייטער געפעכט.

reengrave′ *v.* (רי-ען-גרייוו׳) ווידער איינגראווירען; ווידער אויסקריצען.

reenjoy′ *v.* (רי-ען-דזשאי׳) ווידער געניסען.

reenjoy′ment *n.* (רי-ען-דזשאי׳-מענט) דאס ווידער אמאל האבען פערגניגען; דאס ווידער געניסען.

reenkin′dle *v.* (רי-ען-קינ׳דל) ווידער אנצינדען.

reenlist′ *v.* (רי-ען-ליסט׳) ווידער איינשרייבען; ווידער ארייננעהמען אין מיליטער.

reenlist′ment *n.* (רי-ען-ליסט׳-מענט) דאס ווידער איינשרייבען אין מיליטער; דאס ווידער ארייננעהמען.

reenslave′ *v.* (רי-ען-סלייוו׳) ווידער פערקנעכטען, ווידער מאכען פאר א שקלאף.

reenslave′ment *n.* (רי-ען-סלייוו׳-מענט) דאס מאכען ווידער פאר א שקלאף, די ווידער=פערקנעכטונג.

reen′ter *v.* (רי-ען׳-טער) ווידער אריינגעהן; ווידער אריין אין בעזיץ פון לאנד, וואס האט אמאל שוין בעלאנגט צו דערזעלביגער פערזאן; אין גראוויר=ארבייט — קריצען עטוואס טיעפער אום צו מאכען בולט׳ער די ליניען; ווידער אריינטראגען אדער אריינשרייבען אין בוך.

reenthrone′ *v.* (רי-ען-טהראון׳) ווידער זעצען אויף׳ן טהראן; אומקעהרען צו דער כסא=המלוכה.

reenthrone′ment *n.* (רי-ען-טהראון׳-מענט) דאס ווידער זעצען אויף דעם כסא=המלוכה.

reen′trance *n.* (רי-ען׳-טרענס) ווידער=איינטריט; דאס ווידער אריינגעהן.

reen′trant *a.* (רי-ען׳-טרענט) ווידער אריינטרעטענד.

reen′try *n.* (רי-ען׳-טרי) דאס ווידער איינטרעטען אין אייגענטום; דאס ווידער פערשרייבען עפעס אין א בוך.

reerect′ *v.* (רי-אי-רעקט׳) ווידער אויפבויען.

reestab′lish *v.* (רי-עס-טעב׳-ליש) ווידער איינארדנען, ווידער איינשטעלען, ווידער עטאבלירען, ווידער גרינדען, ווידער איינריכטען.

reestab′lisher *n.* (רי-עס-טעב׳-ליש-ער) א ווידער=איינארדנער, א ווידער=עטאבלירער, איינער וואס שטעלט עפעס ווידער איין.

reestab'lishment *n.* (רי-עם-טעב'-ליש-מענט) די וויעדער=אריינשטעלונג, די וויעדער=איינריכטונג, דאס וויעדער עטאבלירען.

reeve *v. and n.* (ריעוו) — אויף א שיף דורכשטעקען א שטריק דורך א לאך אדער דורך א בלאק; א לאנד=ריכטער, א מאגיסטראט פון א פארשטעדטעל אדער פון א דארף; דער געהילף פון א ריכטער.

reexamina'tion *n.* (רי-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א נאכאמאליגע אונטערזוכונג; דאס וויעדער עקזאמינירען.

reexam'ine *v.* (רי-עג-זעמ'-אין) וויעדער אונטערזוכען, עקזאמענירען נאך אמאל.

reexchange' *v.* (רי-עקס-טשיינדזש') וויעדער איבערבייטען, וויעדער טויישען.

reexhib'it *v. and n.* (רי-עג-זיב'-איט) וויעדער ווייזען; וויעדער אויסשטעלען; א נייע אויסשטעלונג.

reexpel' *v.* (רי-עקס-פעל') וויעדער אויסשליסען, וויעדער ארויסיאגען, וויעדער ארויסשיקען.

reexpe'rience *v. and n.* (רי-עקס-פי'-רי-ענס) וויעדער פרופען, פערזוכען אדער מיטמאכען; דאס מיטמאכען אדער פערזוכען אויף דאס ניי.

reexport' *v.* (רי-עקס-פאורט') צוריק ארויספיהרען; צוריק עקספארטירען סחורות, וועלכע זיינען אימפארטירט געווארען.

reex'port *n.* (רי-עקס'-פאורט) סחורות וואס ווערען ארויסגעפיהרט נאכדעם ווי זיי זיינען אריינגעפיהרט געווארען.

reexporta'tion *n.* (רי-עקס-פאר-טיי'-שאן) די צוריק=ארויספיהרונג פון סחורות נאכדעם ווי זיי זיינען אימפארטירט געווארען.

reexpul'sion *n.* (רי-עקס-פאל'-שאן) דאס וויעדער ארויסטרייבען, דאס וויעדער פעריאגען.

refash'ion *v.* (רי-פעש'-אן) פון דאס ניי פארמירען, איבערפארמירען, איבערמאכען.

refash'ionment *n.* (רי-פעש'-אן-מענט) וויעדער=פארמירונג, דאס איבערמאכען פון דאס ניי.

refas'ten *v.* (רי-פעס'ן) וויעדער בעפעסטיגען, צוריק בעפעסטיגען.

refect' *v. and a.* (רי-פעקט') דערקוויקען, דערפרישען [דורך שפייז, דורך א טרונק, דורך שלאף אדער רוה]; פערריכטען; דערפרישט, דערקוויקט, ערהאלט; פערריכט.

refec'tion *n.* (רי-פעק'-שאן) דערקוויקונג, דערפרישונג [דורך שטילען רעם הונגער און דורשט]; ערהאלונג [דורך רוה און שלאף]; פערריכטונג.

refec'tioner *n.* (רי-פעק'-שאן-ער) איינער וואס האט די אויפזיכט איבער'ן עס=צימער און איבער די שפייז=פראדוקטען אין א מאנאסטיר.

Refec'tion Sun'day (רי-פעק'-שאן סאנ'-דיי) ז. ***Refreshment Sunday***.

refec'tive *a. and n.* (רי-פעק'-טיוו) דערפרישענד; עטוואס וואס דערפרישט.

refec'torer *n.* (רי-פעק'-טא-רער) ז. ***refectioner***.

refec'tory *n.* (רי-פעק'-טא-רי) אן עס=צימער [הויפטזעכליך אין א מאנאסטיר].

refer' *v.* (רי-פויר') 1. צושרייבען, זיך פעררופען אויף..., אנגעבען די אבשטאמונג אדער אורזאכע; 2. איבערגעבען; 3. בריינגען אין פערבינדונג; קלאסיפיצירען, בעשטימען די אנגעהעריגקייט צו א קלאס, גרופע א. ז. וו.; 4. אנווייזען, נאכווייזען, אבשיקען; 5. האבען א שייכות, זיך בעציהען; 6. זיך ווענדען [נאך אינפארמאציאנען]; 7. אנדייטען, מרמז זיין; 8. רעקאמענדירען.

1. Mahomet **referred** his new laws to the angel Gabriel. 2. We **referred** our dispute to one of our mutual friends for adjustment. 4. The applicant was **referred** to the head of the department. 5. The speaker's remarks **referred** to the latest political events. 6. We can **refer** to an encyclopedia for information on these points.

ref'erable *a.* (רעפ'-ער-עבל) בעציהליך, וואס קען זיך בעציהען; וואס קען צוגעשריבען ווערען [צו איינעם אדער עפעס]. ז. ***refer***.

referee' *n. and v.* (רעפ-ע-ריע') אן ענטשיידער, א שיעדעס=ריכטער, א פשרה=מאכער; איינער וואס ווערט בעשטימט פון א געריכט עפעס צו ענטשיידען אדער אונטערזוכען; אן אונפארטייאישער מענש ביי א פויסטען=קאמפף, וואס דארף בעשטימען פערשיעדענע שטרייט=פונקטען; זיין אן ענטשיידער אדער שיעדעס=ריכטער.

ref'erence *n. and v.* (רעפ'-ער-ענס) רעפערענץ, דאס צושרייבען, דאס בערופען זיך אויף עפעס, אנווייזונג; בעציהונג, בעצוג; ווענדונג [נאך אינפארמאציאנען], דאס נאכזעהן; אנדייטונג; דאס איבערגעבען צו שיעדעס=ריכטער אדער צו פערזאנען וואס זיינען בעשטימט פון א געריכט; פערהער פאר א שיעדעס=געריכט אדער פאר א הילפס=געריכט בעשטימט פון א געריכט; עטוואס, אויף וואס מען קען זיך בעציהען אדער אנדייטען; א רעקאמענדאציע; איינער וואס רעקאמענדירט; אן אנדייטונגס=צייכען; רעקאמענדירען.

ref'erence Bi'ble (רעפ'-ער-ענס באיבל) א ביבעל מיט ראנד=בעמערקונגען וועגען עהנליכע שטעלען אין אנדערע פלעצער.

ref'erence book (רעפ'-ער-ענס בוק) א רעפערענץ=בוך [ווי א ווערטערבוך, ענציקלאפעדיע א. ז. וו., וועלכע מען געברויכט ניט צום לעזען און לערנען נאר אויף נאכצוזעהן פערשיעדענע זאכען].

ref'erence li'brary (רעפ'-ער-ענס לאי'-ברע-רי) א רעפערענץ=ביבליאטעק [א ביבליאטעק ניט פון לעזע=ביכער אדער לעהר=ביכער, נאר פון רעפערענץ=ביכער, ווי ווערטערביכער, ענציקלאפעדיעס א. ז. וו., וואס ווערען געברויכט נאכצוזעהן פערשיעדענע זאכען].

ref'erence marks (רעפ'-ער-ענס מארקס) אין דרוקעריי — צייכענס וואס שיקען אב פון טעקסט צו די פוס=נאטען אדער אונטער=בעמערקונגען [ווי * א. ז. וו.].

referen'dary *n.* (רעפ-ע-רענ'-דע-רי) אן ענטשיידער, א פשרה=מאכער, א שיעדעס=ריכטער; א פערמיטלער צווישען א הערשער און דעם פאלק; אן אפיציעלער פערמיטלער צווישען דעם קאנסטאנטינאפאלער פאטריארך און דער רעגיערונג.

referen'dum *n.* (רעפ-ע-רענ'-דאם) א רעפערענדום [א סיסטעם פון געזעצגעבונג, וואו די געזעצע, וואס ווערען אנגענומען פון די געזעצגעבענדע קערפערשאפטען, ווערען איבערגעגעבען צו דער אבשטימונג פון פאלק; דאס רעכט פון פאלק אנצונעהמען אדער אבצושאפען געזעצע דורך אלגעמיינער אבשטימונג; אן אנפראגע פון א דיפלאמאט ביי זיין רעגיערונג, ווי צו האנדלען אין געוויסע אנגעלעגענהייטען].

referen'tial *a.* (רעפ-ע-רענ'-שעל) אנדייטענד, וואס איז מרמז; וואס בעציהט זיך אויף...; וואס ווערט געברויכט אלס אינפארמאציאן.

referen'tially *adv.* (רעפ-ע-רענ'-שעל-אי) אין בעצוג צו...

referment' *v.* (רי-פויר-מענט') וויעדער איהרען אדער געהרען; פון דאס ניי ארויסרופען איהרונג אדער געהרונג.

refer'rer *n.* (רי-פויר'-ער) איינער וואס דייטעט אן, שיקט אב, בערופט זיך אויף אימעצען אדער עפעס אדער קלאסיפיצירט. ז. ***refer***.

refer'rible *a.* (רי-פויר'-איבל) ז. ***referable***.

refer'tilize *v.* (רי-פויר'-טי-לאיז) וויעדער מאכען פרוכטבאר; וויעדער בעפרוכטען.

refig'ure *v.* (רי-פיג'-יור) פון דאס ניי געשטאלטען, פארמירען אדער פארשטעלען.

refill' *v.* (רי-פיל') וויעדער אנפילען.

Please **refill** my glass.

refi'nable *a.* (רי-פאי'-נעבל) וואס מען קען רייניגען, ראפינירען אדער לייטערען; וואס מען קען פערפיינערען.

refind' *v.* (רי-פאינד') וויעדער געפינען, צוריק געפינען.

refine' *v.* (רי-פאין') רייניגען; ראפינירען, לייטערען; פערפיינערען; מאכען עלעגאנט; אויסבילדען; זיך רייניגען, זיך לייטערען; זיך אויסמענשלען, זיך פערפיינערען; ארויסצייגען עלעגאנץ אדער פיינקייט [מעהרסטענטייל איבערטריבענע] אין דענקען אדער ריידען.

refined' *a.* (רי-פאינד') גערייניגט, געלייטערט, ראפינירט; פערפיינערט, אויסגעבילדעט, עלעגאנט.

refi'nedly *adv.* (רי-פאי'-נעד-לי) עלעגאנט, ראפינירט [הויפטזעכליך ווען איבערטריבען].

refi'nedness *n.* (רי-פאי'-נעד-נעס) ריינקייט, ראפינירטקייט, געלייטערטקייט; פיינקייט, פערפיינערטקייט; כלומר'שטע ריינקייט.

refine'ment *n.* (רי-פאינ'-מענט) רייניגונג, ראפינירונג, לייטערונג; גערייניגטקייט, ריינקייט; פיינקייט, פערפיינערטקייט, עלעגאנץ; געקינסטעלטע פערפיינערטקייט אדער עלעגאנץ.

refi'ner *n.* (רי-פאי'-נער) איינער וואס ראפינירט, לייטערט אדער רייניגט; א מעטאל=לייטערער; א צוקער=ראפינירער; א פערפיינערער; איינער וואס איז געקינסטעלט אדער איבערטריבען פערפיינערט אדער עלעגאנט; אן אפאראט צום רייניגען, לייטערען אדער ראפינירען; א גאז=לייטערער.

refi'nery *n.* (רי-פאי'-נע-רי) א לייטערונגס אדער ראפינירונגס=פאבריק [וואו מען ראפינירט אדער לייטערט מעטאלען, פעטראלעאום, צוקער א. ז. וו.].

refit' *v. and n.* (רי-פיט') אויסבעסערען, פערריכטען; פערריכטונג [הויפטזעכליך פון א שיף].

refit'ment *n.* (רי-פיט'-מענט) אויסבעסערונג, פערריכטונג.

refix' *v.* (רי-פיקס') וויעדער בעפעסטיגען, וויעדער איינריכטען, וויעדער עטאבלירען.

reflame' *v.* (רי-פליים') פון דאס ניי זיך צופלאקערען.

reflect' *v.* (רי-פלעקט') רעפלעקטירען,

צוריקוואַרפען; צוריקשטראַהלען, אָבשפּיגלען; רעפלעקטירט ווערען; אָבשפּיגלען; צוריקפאַלען אויף; בעטראַכטען, איבערדענקען; נאָכדענקען, נאָכטראַכטען; פערורזאַכען טאַדלונג, בלאַמירען.

reflec'ted *a.* (רי–פלעק'–טעד) רעפלעקטירט, אָבגעשפּיגעלט; צוריקגעוואָרפען; אין אַנאַטאָמיע — איבערגעבויגען, צוריקגעבויגען.

reflec'tible *a.* (רי–פלעק'–טיבל) וואָס קען רעפלעקטירט ווערען אָדער צוריקגעוואָרפען ווערען.

reflec'ting *a.* (רי–פלעק'–טינג) רעפלעקטירענד, צוריקוואַרפענד, אָבשפּיגלענד, ווידערשטראַהלענד; נאָכדענקענד; זיך איבערלעגענד.

reflec'ting cir'cle (רי–פלעק'–טינג סוירקל) אַ רעפלעקציאָנס־קרייז [אַן אַס־טראָנאָמישער שפּיגעל־אַפּאַראַט פאַר ווינ־קעל־מעסטונגען].

reflec'ting di'al (רי–פלעק'–טינג דאַי'–על) אַ שפּיגעל־זונען־אוהר [אַ זייגער וואו די שטונדען ווערען אַנגעוויזען דורך אַ ליכט־שטריך פון דער זון וואָס ווערט רעפלעקטירט פון אַ שפּיגעל].

reflec'ting lamp (רי–פלעק'–טינג לעמפּ) אַ לאָמפּ מיט אַ רעפלעקטאָר [צו וואַרפען די ליכט־שטראַהלען אין אַ גע־וויסער ריכטונג].

reflec'tingly *adv.* (רי–פלעק'–טינג–לי) רעפלעקטירענדיג, צוריקוואַרפענדיג; בלאַ־מירענדיג.

reflec'ting pow'er (רי–פלעק'–טינג פּאַו'–ער) די אָבשטראַהלונגס־קראַפט [די קראַפט פון יעדער אויבערפלעכע אָבצו־וואַרפען פון זיך מעהר אָדער ווייניגער די היץ־שטראַהלען, וועלכע פאַלען אויף איהר].

reflec'ting tel'escope (רי–פלעק'–טינג טעל'–ע–סקאָופּ) אַ שפּיגעל־טעלעסקאָפּ [אַ טעלעסקאָפּ, אין וועלכען דער שיין פון אַ הימעל־קערפּער ווערט קאָנצענטרירט אין אַ שפּיגעל].

reflec'tion *n.* (רי–פלעק'–שאַן) 1. דאָס אָבוואַרפען צוריק, דאָס אָבשטראַהלען, דאָס אָבשיינען; די צוריקוואַרפונג, די אָבשלאַגונג, דער ווידערשיין; 2. דאָס נאָכדענקען; די בעטראַכטונג, די בעדענ־קונג; 3. דער טאַדעל, בלאַמירונג; אַ שטאָך־וואָרט, אַ בעליידיגונג; 4. אין אַנאַטאָמיע — די אומבויגונג אָדער צו־נויפלעגונג [פון הויט].
2. Upon reflection he altered his decision.
3 My remarks are not intended as reflection upon you.

reflec'tive *a.* (רי–פלעק'–טיוו) צוריק־וואַרפענד, ווידער־שטראַהלענד, אָבשלאַ־גענד; נאָכדענקענד, זיך אַריינטראַכטענד.

reflec'tively *adv.* (רי–פלעק'–טיוו–לי) אויף אַן אָבשלאַגענדען, אָבשטראַהלענדען אָדער אָבשיינענדען שטייגער; טיעף אַריינטראַכטענדיג זיך.

reflec'tiveness *n.* (רי–פלעק'–טיוו–נעס) די אייגענשאַפט אָבצוּוואַרפען שטראַה־לען; דאָס אַריינטראַכטען זיך.

reflec'tor *n.* (רי–פלעק'–טאַר) אַ רע־פלעקטאָר [אַן אַפּאַ־ראַט וואָס וואַרפט צוריק ליכט־שטראַה־לען]; עפּעס וואָס שלאָגט אָב ליכט־שטראַהלען; אַ בע־טראַכטער, אַ נאָכ־דענקער.

Reflector

reflec'tory *a.* (רי–פלעק'–טאָ–רי) וואָס קען אָבגעשלאָגען אָדער אָבגעוואָרפען ווע־רען צוריק [ווי אַ שטראַהל]; וואָס קען אָבגעשפּיגעלט ווערען.

reflex' *v.* (רי–פלעקס') בויגען אָדער אָב־ווענדען צוריק.

re'flex *a. and n.* (רי'–פלעקס) רעפלעק־טירענד, צוריקשטראַהלענד; אָבוואַרפענד אָדער אָבשלאַגענד צוריק; אין מאַלעריי — בעלויכטען דורך אַ ליכט, וואָס ווערט אָב־געשטראַהלט פון אַן אַנדער טייל פון דעם בילד; אין ביאָלאָגיע — אָבגעבויגען צו־ריק; אַן אָבשיינונג, אַן אָבשפּיעגלונג; אַן אָבשיין, אַ קאָפּיע פון עפּעס; אין פיזיָ־אָלאָגיע — אַ רעפלעקס, אַ מעכאַנישע אָדער אונווילקירליכע בעוועגונג פון אַ קערפּערלי־כען אָרגאַן [דיעזע בעוועגונג בעקומט זיך אַלס רעזולטאַט פון אַן אויפרייצונג, וואָס ווערט איבערגעגעבען דורך געוויסע נער־ווען צו אַ נערווען־צענטער און פון דאָר־טען ווערט זי רעפלעקטירט דורך אַנדערע נערווען צוריק צו דעם אויפגערייצטען אָרט].

re'flex ac'tion (רי'–פלעקס עק'–שאַן) ז. *reflex motion*.

reflexed' *a.* (רי–פלעקסט') אָבגעבויגען צוריק.

reflexibil'ity *n.* (רי–פלעק–סי–ביל'–אי–טי) די אָבשלאַגונג, די צוריק־שטראַה־לונג; די אייגענשאַפט צו רעפלעקטירען אָדער אָבשטראַהלען זיך צוריק.

reflex'ible *a.* (רי–פלעק'–סיבל) וואָס קען צוריקגעוואָרפען ווערען, וואָס קען אָבגע־שלאַגען ווערען, וואָס קען רעפלעקטירט אָדער צוריקגעשטראַהלט ווערען.

reflex'ion *n.* (רי–פלעק'–שאַן) ז. *reflection*.

reflex'ive *a. and n.* (רי–פלעק'–סיוו) רעפלעקטירענד, צוריקשטראַהלענד; וואָס בויגט זיך אָב צוריק; אין גראַמאַטיק — דאָס רעפלעקסיווע צייטוואָרט.
ז. *reflexive verb*.

reflex'ively *adv.* (רי–פלעק'–סיוו–לי) אויף אַ רעפלעקטיוון שטייגער; אָב־שטראַהלענדיג אָדער אָבוואַרפענדיג צוריק.

reflex'ive verb (רי–פלעק'–סיוו ווירב) אין גראַמאַטיק — דאָס רעפלעקטיווע צייט־וואָרט [אַ צייטוואָרט, וואָס בעצייכענט אַ טהעטיגקייט, וועלכע ווענדט זיך אויף דעם טהוער אַליין, ווי למשל, זיך וואַשען, זיך אַנטהאָן א. ד. ג.].

re'flex mo'tion (רי'–פלעקס מאָו'–שאַן) אין פיזיאָלאָגיע — אַ רעפלעקס־בעוועגונג, אַ מעכאַנישע אָדער אונווילקירליכע בעווע־גונג פון אַ געוויסען טייל פון קערפּער [ווי דאָס אונווילקירליכע צומאַכען זיך פון אויג, ווען איינער מאַכט אַ בעוועגונג, ווי ער וויל כלומר'שט עס אַ קלאַפּ טהאָן].
ז. *reflex*.

re'flex move'ment (רי'–פלעקס מוהוו'–מענט) ז. *reflex motion*.

reflores'cence *n.* (רי–פלאָ–רעס'–ענס) דאָס ווידער בליהען.

reflour'ish *v.* (רי–פלאַר'–איש) ווידער בליהען, אויפבליהען.

reflow' *v. and n.* (רי–פלאָו') צוריקפלי־סען; צוריקפליסונג; דער צוריקפלוס, די עבע.

reflow'er *v.* (רי–פלאַו'–ער) ווידער בליהען; אויף דאָס ניי אַרויסרופען בלי־הונג.

ref'luence *n.* (רעפ'–לו–ענס) די צוריק־פליסונג, אַ בעוועגונג צוריק.

ref'luency *n.* (רעפ'–לו–ען–סי) ז. *refluence*.

ref'luent *a.* (רעפ'–לו–ענט) צוריקפלי־סענד.

re'flux *n.* (רי'–פלאַקס) אַ צוריקפלוס, די צוריקפליסונג.

refold' *v.* (רי–פאָולד') ווידער צונויפ־לעגען; ווידער צוזאַמענבויגען, צונויפ־קנייטשען אָדער פאַלדעווען.

refoot' *v.* (רי–פוט') פערריכטען אַ שוך אָדער אַ זאָק דורך מאַכען אַ נייע זויל אָדער פאַדעשווע.

refor'est *v.* (רי–פאָר'–עסט) ווידער פערפלאַנצען מיט וואַלד־בוימער; צוריק פערוואַנדלען אין וואַלד.

reforesta'tion *n.* (רי–פאָר–עס–טיי'–שאַן) דאָס ווידער בעפלאַנצען מיט וואַלד־בוימער; צוריק־פערוואַנדלונג אין וואַלד.

reforge' *v.* (רי–פאָורדזש') ווידער פאַר־מירען, פאַבריצירען אָדער אויסאַרבייטען.

refor'ger *n.* (רי–פאָור'–דזשער) איינער וועלכער פאָרמירט, פאַבריצירט אָדער אַר־בייט ווידער אויס.

reform' *v. and n.* (רי–פאָהרם') רעפאָר־מירען, איבערמאַכען, פערבעסערען; אומ־ענדערען; זיך בעסערען; די רעפאָרם, די פערבעסערונג, די אומענדערונג.

refor'mable *a.* (רי–פאָהר'–מעבל) וואָס קען רעפאָרמירט ווערען; רעפאָרמירבאַר.

reforma'tion *n.* (רעפ–אַר–מיי'–שאַן) די רעפאָרמאַציאָן, די אומענדערונג, די פערבעסערונג.

Reforma'tion *n.* (רעפ–אַר–מיי'–שאַן) די רעפאָרמאַציאָן, די גרויסע רעליגיעזע רעוואָלוציאָן פון 16טען יאָהרהונדערט, וועלכע האָט געפיהרט צו דער גרינדונג פון דער קריסטליכער פּראָטעסטאַנטישער קירך.

refor'mative *a.* (רי–פאָהר'–מע–טיוו) ווידער פאָרמירענד; וואָס מאַכט איבער די פאָרם; צוגעבענד אַ נייע געשטאַלט.

refor'matory *a. and n.* (רי–פאָהר'–מע–טאָ–רי) וואָס האָט אַ נייגונג צו מאַכען אַ נייע אָרדנונג; רעפאָרמירענד, אויסבע־סערענד; אַן אינסטיטוט אויסצובעסערען צולאָזענע אָדער פערדאָרבענע קינדער.

reformed' *a.* (רי–פאָהרמד') רעפאָר־מירט, אויסגעבעסערט.

refor'mer *n.* (רי–פאָהר'–מער) אַ רעפאָר־מאַטאָר, אַן איבערמאַכער, אַ פערבעסערער; אַ רעפאָרמער, איינער וואָס פאָדערט רע־פאָרמען אָדער פערבעסערונגען אין פּאָלי־טישען און סאָציאַלען לעבען.

refor'mist *n.* (רי–פאָהר'–מיסט) אַ רע־פאָרמיסט [איינער וואָס האַלט פון רע־פאָרמען אָדער פערבעסערונגען אין פּאָלי־טיק].

reform' school (רי–פאָהרם' סקוהל) אַ שול אָדער אינסטיטוט אויסצובעסערען צו־לאָזענע אָדער פערדאָרבענע קינדער.
ז. *reformatory*.

refortifica'tion *n.* (רי–פאָהר–טי–פי–קיי'–שאַן) דאָס ווידער בעפעסטיגען.

refor'tify *v.* (רי–פאָהר'–טי–פאַי) ווידער בעפעסטיגען.

refos'sion *n.* (רי–פאַש'–אַן) דאָס ווידער אויסגראַבען.

refound' *v.* (רי–פאַונד') אומגיסען, איבערגיסען, איבערשמעלצען; ווידער גרינ־דען, ווידער עטאַבלירען.

refract' *v.* (רי–פרעקט') איבערברעכען [אַ ליכט־שטראַהל].

refrac'table *a.* (רי–פרעק'–טעבל) וואָס קען געבראָכען ווערען אָדער אָבגעבויגען ווערען אָן אַ זייט [ווענען אַ ליכט־שטראַהל אָדער היץ־שטראַהל].

refrac'ted *a.* (רי–פרעק'–טעד) אין באָ־טאַניק — וואָס איז אָבגעבויגען אונטער אַ שאַרפען ווינקעל.

refrac'ting *a.* (רי-פרעק'-טינג) ברעכענד, שאַרף אַבבויגענד [אַ שטראַהל].

refrac'ting tel'escope (רי-פרעק'-טינג טעל'-ע-סקאָופּ) אַ רעפראַקטאָר [אַזא מין טעלעסקאָפּ]. ז. *refractor*

refrac'tion *n.* (רי-פרעק'-שאַן) די ברעכונג, די שטראַהלען=ברעכונג [די אַבנייגונג פון אַ ליכט=שטראַהל פון זיין גלייכער ריכטונג, ווען ער געהט איבער פון איין מעדיום אַדער שטאָף אין אַ צווייטען, ווי למשל, פון לופט אין וואַסער].

refrac'tive *a.* (רי-פרעק'-טיוו) ברעכענד, שטראַהלען=ברעכענד.

refrac'tiveness *n.* (רי-פרעק'-טיוו-נעס) דאָס קענען געבראַכען ווערען [ווענען שטראַהלען].

refractiv'ity *n.* (רי-פרעק-טיוו'-אי-טי) די ברעכבאַרקייט [פון שטראַהלען].

refrac'tor *n.* (רי-פרעק'-טאָר) אַ רעפראַקטאָר, אַ טעלעסקאָפּ, ביי וועלכען דער אָביעקטיוו אַדער דאָס גלאָז וואו עס קאָנצענטרירען זיך די ליכט=שטראַהלען בעשטעהט ניט פון אַ רונדען לינז, נאָר פון אַ קאָנקאַווען שפּיגעל, וואו די ליכט=שטראַהלען ברעכען זיך איבער.

refrac'torily *adv.* (רי-פרעק'-טאָ-רי-לי) אויף אַ ווידערשפּעניגען, האַרטנעקיגען אופן; מיט עקשנות.

refrac'toriness *n.* (רי-פרעק'-טאָ-רי-נעס) ווידערשפּעניגקייט, האַרטנעקיגקייט.

refrac'tory *a.* (רי-פרעק'-טאָ-רי) 1. ווידערשפּעניג, האַרטנעקיג; 2. שווער=שמעלציג [וואָס שמעלצט זיך ניט לייכט סיידען אין אַ גרויסען פייער].

1. The **refractory** witness was sent to jail by the judge.

ref'ragable *a.* (רעפ'-רע-געבל) ווידערלעגבאַר, וואָס קען אָבגעוויזען ווערען, וואָס קען בעוויזען ווערען אַלס פאַלש.

refrain' *v. and n.* (רי-פריין') זיך איינהאַלטען, זיך צוריקהאַלטען, זיך אָבהאַלטען; איינהאַלטען, צוריקהאַלטען, אָבהאַלטען; אַ רעפריין, אַ צוזינג [די ווערטער וואָס ווערען צוגעזונגען נאָך יעדער סטראָפע פון אַ ליעד]; אַ נאָכגעשמאַק.

refrai'ner *n.* (רי-פריי'-נער) איינער וועלכער האַלט זיך אָב אַדער קעהרט זיך אָב פון עפּעס; איינער וואָס האַלט אָב.

reframe' *v.* (רי-פריים') ווידער צוזאַמענזעצען.

refrangibil'ity *n.* (רי-פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) די ברעכבאַרקייט [פון שטראַהלען].

refran'gible *a.* (רי-פרענ'-דזשיבל) ברעכבאַר [ווענען שטראַהלען].

refran'gibleness *n.* (רי-פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. *refrangibility*

refreeze' *v.* (רי-פריעז') ווידער איינפריהרען.

refresh' *v.* (רי-פרעש') דערפרישען, אָבפרישען; זיך דערפרישען, זיך אָבפרישען; זיך דערקוויקען [מיט שפּייז און געטראַנק]; אַריינגעהמען פרישען פאָרראַט.

refresh'er *n.* (רי-פרעש'-ער) אַ דערקוויקער, אַ דערפרישער, אַן אָבפרישער; אַ געצאַהלט צו אַן אַדוואָקאַט פאַר האַבען אין זינען אַ פּראָצעס [אין דער צייט, ווען ער האָט גאָר ניט צו טהאָן דערביי, ווי למשל, ווען אַ פּראָצעס איז אָבגעלעגט].

refresh'ful *a.* (רי-פרעש'-פול) דערפרישענד, אָבפרישענד.

refresh'fully *adv.* (רי-פרעש'-פול-אי) אויף אַ דערפרישענדען אַדער אָבפרישענדען אופן.

refresh'ing *a. and n.* (רי-פרעש'-אינג) דערפרישענד; ערהאַלענד; דערקוויקענד; דערפרישונג; ערהאַלונג.

refresh'ingly *adv.* (רי-פרעש'-אינג-לי) אָבפרישענדיג; אויף אַ דערפרישענדען אופן.

refresh'ingness *n.* (רי-פרעש'-אינג-נעס) דאָס זיין דערפרישענד אַדער אָבפרישענד.

refresh'ment *n.* (רי-פרעש'-מענט) אָבפרישונג, דערפרישונג; ערהאַלונג; עטוואָס וואָס פרישט אָב אַדער העלפט זיך צו ערהאַלען.

refresh'ments *n.* (רי-פרעש'-מענטס) שפּייז און געטראַנק [צו דערפרישען אַדער דערקוויקען דאָס האַרץ].

Refresh'ment Sun'day (רי-פרעש'-מענט סאַנ'-דיי) דער פיערטער זונטאַג פון דער קריסטליכער פאַסט=צייט. ז. *Lent*

refrig'erant *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-רענט) קיהלענד; אַ קיהל=מיטעל.

refrig'erate *v.* (רי-פרידזש'-ע-רייט) קיהלען, אָבקיהלען, קאַלט מאַכען.

refrig'erating-cham'ber *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טינג-טשיימ'-בער) אַ קיהל=קאַמער [צו האַלטען פריש שפּייז=פּראָדוקטען].

refrig'erating-machine' *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טינג-מע-שין') אַ קיהל=מאַשין, אַן אייז=מאַשין [אַ מאַשין קינסטליך צו פּראָדוצירען קעלט אַדער אייז].

refrigera'tion *n.* (רי-פרידזש-ע-ריי'-שאַן) קיהלונג, אָבקיהלונג; אָבגעקיהלטקייט.

refrig'erative *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טיוו) קיהלענד; אַן אָבקיהלונגס=מיטעל.

refrig'erator *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טאָר) עטוואָס וואָס קיהלט אַדער האַלט קאַלט; אַ קיהל=אַפּאַראַט; אַן אייז=שראַנק.

refrig'erator-car *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טאָר-קאַר) אַ קיהל=וואַגאָן, אַן אייז=וואַגאָן [אַ פראַכט=וואַגאָן מיט אַן אייז=קאַמער צו האַלטען פריש שפּייז=פּראָדוקטען].

refrig'eratory *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טאָ-רי) קיהלענד, אָבקיהלענד; אַ קיהל=פאַס, אַ קיהל=קעסעל, אַ קיהל=אַפּאַראַט, אַן אייז=שראַנק.

refrin'gency *n.* (רי-פרינ'-דזשענ-סי) די קראַפט צו ברעכען שטראַהלען. ז. *refract*

refront' *v.* (רי-פראַנט') איבערמאַכען אַדער אויפס=ניי צומאַכען אַ פאַסאַד [פראַנט] פון אַ געביידע.

reft (רעפט) בערויבט; אַוועקגעריסען. ז. *reave*

ref'uge *n. and v.* (רעפ'-יודזש) אַ צופלוכט, אַ רעטונגס=אָרט; אַן אַנשטאַלט פאַר עלענדע און היימלאָזע; אַ רעטונגס=מיטעל, אַ שוץ=מיטעל, אַ בעשיצונג; בעשיצען, געבען אַן אָבדאַך; קריעגען אַ רעטונגס=אָרט אַדער צופלוכט.

refugee' *n.* (רעפ-יו-דזשיע') אַן אַנטרונענער, אַן אַנטלאָפענער, אַ פליכטלינג [הויפּטזעכליך פון פּאָליטישע אַדער רעליגיעזע פערפאָלגונגען].

refugee'ism *n.* (רעפ-יו-דזשיע'-איזם) די לאַגע אַדער צושטאַנד פון אַ פליכטלינג אַדער אַנטלאָפענעם [פון פּאָליטישע אַדער רעליגיעזע פערפאָלגונגען].

reful'gence *n.* (רי-פאַל'-דזשענס) אַ גלאַנץ, אַ בליאַסק; דאָס גלאַנצען, דאָס בליאַסקען; דאָס שיינען; העלקייט, גלאַנציגקייט.

reful'gency *n.* (רי-פאַל'-דזשענ-סי) ז. *refulgence*

reful'gent *a.* (רי-פאַל'-דזשענט) גלענצענד, שיינענד.

reful'gently *adv.* (רי-פאַל'-דזשענט-לי) שיינענדיג, בליאַסקענדיג, מיט גלאַנץ.

refund' *v. and n.* (רי-פאַנד') 1. צוריקגעבען, צוריקצאַהלען, בעגיטיגען; 2. דעקען אַן אַלטע הלואה מיט אַ נייער; 3. צוריקגעבונג, צוריקצאַהלונג.

1. The manager **refunded** all the disbursements made by the clerks. 2. Our city recently **refunded** a portion of its debt.

refun'der *n.* (רי-פאַנ'-דער) איינער וואָס צאַהלט אויס צוריק, גיט צוריק אַדער בעגיטיגט.

refund'ment *n.* (רי-פאַנד'-מענט) צוריקגעבונג, צוריקצאַהלונג, בעגיטיגונג; דאָס מאַכען אַ נייע הלואה אום צו דעקען די אַלטע.

refur'bish *v.* (רי-פויר'-ביש) איבערפּאָלירען, איבערפּוצען.

refur'nish *v.* (רי-פויר'-ניש) ווידער פערזאָרגען, ווידער פערזעהן מיט...; פון דאָס ניי מעבלירען, איבערמעבלירען.

refu'sable *a.* (רי-פיו'-זעבל) וואָס קען ענטזאָגט ווערען, וואָס קען צוריקגעוויזען ווערען.

refu'sal *n.* (רי-פיו'-זעל) אַן ענטזאָגונג; אַ צוריקווייזונג; דאָס רעכט אויסצוקלייבען, אַ ברירה.

refuse' *v.* (רי-פיוז') ענטזאָגען, אָבזאָגען; צוריקווייזען; ווידערשטעהן, צוריקשטויסען, ניט אָננעהמען; צוריקהאַלטען אַדער צוריקציהען [מיליטער]; ווידער שמעלצען, איבערשמעלצען.

ref'use *n. and a.* (רעפ'-יוס) דאָס וואָס ווערט צוריקגעוויזען, דאָס פון וואָס מען זאָגט זיך אָב; אָבפאַל; פּסולת; בראַק; צוריקגעוויזען, אָבגעוואָרפען; פערבראַקירט; ווערטהלאָז.

refuse' no pains (רי-פיוז' נאָו פּיינז) ניט זשאַלעווען קיין מיה.

refu'ser *n.* (רי-פיו'-זער) אַן ענטזאָגער, אַ צוריקווייזער.

refu'sion *n.* (רי-פיו'-זשאַן) אומגיסונג, צוריקגיסונג; אומשמעלצונג, איבערשמעלצונג.

refutabil'ity *n.* (רי-פיו-טע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען ווידערלעגט ווערען אַדער בעוויזען ווערען אַלס פאַלש.

refu'table *a.* (רי-פיו'-טעבל) ווידערלעגבאַר, וואָס קען ווידערלעגט ווערען אַדער בעוויזען ווערען פאַר פאַלש.

refu'tably *adv.* (רי-פיו'-טע-בלי) אַזוי אַז עס זאָל קענען ווידערלעגט ווערען אַדער בעוויזען ווערען פאַר פאַלש.

refu'tal *n.* (רי-פיו'-טעל) ז. *refutation*

refuta'tion *n.* (רעפ-יו-טיי'-שאַן) ווידערלעגונג, דאָס בעווייזען די פאַלשקייט פון עפּעס.

refu'tatory *a.* (רי-פיו'-טע-טאָ-רי) ווידערלעגענד, וואָס בעווייזט די פאַלשקייט פון עפּעס.

refute' *v.* (רי-פיוט') ווידערלעגען, בעווייזען די פאַלשקייט פון עפּעס; בעזיעגען דורך אַרגומענטען.

The argument can not be **refuted**.

refu'ter *n.* (רי-פיו'-טער) איינער אַדער עטוואָס וואָס ווידערלעגט אַדער בעווייזט די פאַלשקייט פון עפּעס.

regain' *v.* (רי-גיין') 1. צוריקקריעגען,

צוריק געווינען, צוריק בעקומען; 2. צוריק דערגרייכען, צוריקקומען.

1. After years of hard labor he **regained** his lost fortune. 2. The shipwrecked **regained** the shore in safety.

re'gal *a. and n.* (ריע׳-געל) קעניגליך; אזא מין פארצייטיגער קליינער ארגעל, וואס מען האט געקענט האלטען אין די הענד; א מין פארצייטיגע מויל-הארמאניקע.

rega'le *n.* (רי-גיי׳-לי) א רעגאלע [א קעניגליכע פריווילעגיע, דאס רעכט פון א הערשער]; די מאכט פון א הערשער אין קירכען-אנגעלעגענהייטען.

regale' *v. and n.* (רי-גייל׳) פיין אויפנעהמען אדער מכבד זיין; פערשאפען פערגניגען, אמוזירען; האבען א גוטען מאהלצייט; הוליען, זיך אמוזירען; א מאהלצייט, אן אונטערהאלט, א הוליאנקע.

The visitors **regaled** themselves in the best hotel in the city.

regale'ment *n.* (רי-גייל׳-מענט) א סעודה, א הוליאנקע, אן אונטערהאלטונג; צופריעדענשטעלונג, אמוזירונג.

rega'ler *n.* (רי-גיי׳-לער) איינער וואס איז פיין מכבד, נעהמט פיין אויף, אמוזירט אדער פערשאפט פערגניגען; עטוואס וואס אמוזירט אדער פערשאפט פערגניגען.

rega'lia *n.* (רי-גיי׳-ליא) רעגאלען [צייכענס פון קעניגליכער ווירדע, ווי די קרוין, דער סצעפטער א. ז. וו.]; צייכענס און בעציערונגען פון א פעראיין; א מין ציגאר.

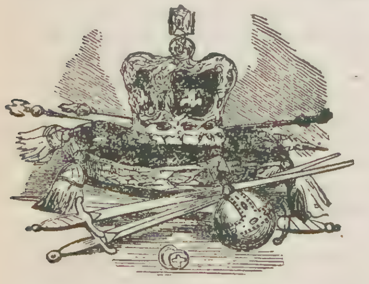

Regalia

rega'lian *a.* (רי-גיי׳-ליען) קעניגליך; וואס איז שייך צו די צייכענס פון קעניגליכער ווירדע. ז. *regalia*

rega'lia of the church (רי-גיי׳-ליא אוו טהי טשוירטש) די קירכען-רעכטע [געשענקט פון קעניג].

re'galism *n.* (ריע׳-געל-איזם) קעניגליכע קאנטראלע אין קירכליכע אנגעלעגענהייטען.

regal'ity *n.* (רי-געל׳-אי-טי) קעניגליכע מאכט אדער ווירדע.

re'gally *adv.* (ריע׳-געל-אי) אויף א קעניגליכען אופן.

re'gal suprem'acy (רי׳-געל סיו-פרעמ׳-ע-סי) די קעניגליכע אויבערמאכט איבער דער שטאאטס-קירך.

regard' *v. and n.* (רי-גארד׳) 1. אנקוקען, בעטראכטען, אויפמערקזאם זיין [אויף עפעס]; 2. נעהמען אין אנבעטראכט, זיך קימערען; רעספעקטירען, אכטען; 3. בעהאנדלען, אנגעהן, זיך בעציהען מיט געוויסע געפיהלען, ארויסצייגען א צונייגונג; 4. בעטראכטען אלס...; 5. האבען א שייכות, זיך בעציהען; 6. דאס אויסזעהן; אנזיכט; 7. דאס נעהמען אין אכט; 8. אכטונג; 9. א רעפוטאציע, א בעדייטונג, א וויכטיגקייט; 10. א בעציהונג, א שייכות; 11. א הינזיכט, א בעציהונג; 12. די רעגירונגס-אויפזיכט איבער וועלדער [אין ענגלאנד]; א שטיק וואלד אונטער דער אויפזיכט פון רעגירונגס-בעאמטע.

2. A gentleman always **regards** the feelings of others. 3. His associates seem to **regard** him with kindness. 4. He is **regarded** as the best candidate for mayor. 5. The argument does not **regard** the question. 7. He did it without **regard** for the consequences involved. 8. Not all your friends are worthy of **regard**. 9. He is a man of the meanest **regard**. 10. Nothing has so far been done in **regard** to the question. 11. She is worthy of praise in all **regards**.

regard'able *a.* (רי-גארד׳-עבל) בעמערקענסווערטה.

regard'ant *a.* (רי-גארד׳-ענט) 1. בעטראכטענד; קוקענד [פארויס אדער נאך הינטען]; 2. אויפמערקזאם קוקענד, היטענד; 3. קוקענד איינער אויף׳ן אנדערען, געווענדעט איינער צום אנדערען.

1. He gazed with **regardant** looks. 3. The marble relief represents two **regardant** portraits of a lady and a gentleman.

regard'er *n.* (רי-גארד׳-ער) אן אויפזעהער איבער וועלדער [אין ענגלאנד]; א בעאבאכטער, א צוזעהער.

regard'ful *a.* (רי-גארד׳-פול) אויפמערקזאם; בעאבאכטענד, וואכזאם; אכטונגספול, מיט אכטונג.

regard'fully *adv.* (רי-גארד׳-פול-אי) מיט אויפמערקזאמקייט; וואכזאם, מיט בעאבאכטונג; מיט אכטונג, מיט רעספעקט.

regard'ing *prep.* (רי-גארד׳-אינג) וואס איז שייך צו..., אין בעצוג, וועגען, אין בעטרעף פון...

regard'less *a.* (רי-גארד׳-לעס) אונאויפמערקזאם, נאכלעסיג, וואס קימערט זיך ניט, וואס נעהמט ניט אין אכט.

regard'lessly *adv.* (רי-גארד׳-לעס-לי) ניט אכטענדיג, ניט קימערענדיג זיך; ניט נעהמענדיג אין אכט; אויף א נאכלעסיגען אופן, מיט אונאויפמערקזאמקייט.

regard'lessness *n.* (רי-גארד׳-לעס-נעס) אונאויפמערקזאמקייט, זארגלאזיגקייט, נאכלעסיגקייט, דאס ניט קימערען זיך, דאס ניט נעהמען אין אכט.

regard'-ring *n.* (רי-גארד׳-רינג) א רינג אויסגעזעצט מיט אזעלכע שטיינער, וואס די ערשטע בוכשטאבען פון זייערע נעמען שטעלען צוזאמען דאס ווארט *regard*, ווי **r**uby, **e**merald, **g**arnet, **a**methyst, **r**uby און **d**iamond.

regards' *n.* (רי-גארדז׳) גוטע ווינשע, גריסונג, גרוסען.

Give my **regards** to your family.

regath'er *v.* (רי-געטה׳-ער) ווידער צונויפזאמלען, אויפס-ניי זאמלען.

regat'ta *n.* (רי-געט׳-א) א שיפען-וועט-לויף, א וועט-לויף אויף שיפען.

re'gelate *v.* (ריע׳-דזשי-לייט) צוריק פערפרארען ווערען; צוזאמענגעפרארען ווערען.

regela'tion *n.* (רי-דזשי-ליי׳-שאן) צוזאמענפריהרונג.

re'gency *n.* (ריע׳-דזשען-סי) רעגיערונג, הערשאפט; רעגענטשאפט, דאס אמט אדער פערוואלטונג פון א רעגענט [איינער וואס רעגירט אנשטאט א הערשער אין פאל פון זיין אונפעהיגקייט, אבוועזענהייט אדער מינדעריעהריגקייט], די פערוואלטונג פון א רעגענט, די מלוכה אונטער א רעגענט, די פעריאדע וואס א רעגענטשאפט איז אין מאכט; דאס אמט פון א מיטגליעד פון אן אוניווערזיטעטס-פערוואלטונג; מוניציפאלע פערוואלטונג פון איינציגע אייראפעאישע שטעדט.

regen'eracy *n.* (רי-דזשענ׳-ע-ריי-סי) ווידער-געבארענקייט, דאס זיין ווידער-געבארען אדער בענייט. ז. *regenerate*

regen'erate *v. and a.* (רי-דזשענ׳-ע-רייט) ווידער געבעהרען, רעפּראדוצירען, צוריקשטעלען, בענייען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — ווירקען, אז איינער זאל גייסטיג ווי ווידער געבארען ווערען, זאל ווערען א קריסט אדער זאל זיך גייסטיג ענדערען אונטער דער געטליכער השפעה; ווידער-געבארען, רעפּראדוצירט, צוריקגעשטעלט, בענייט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — גייסטיג ווידער-געבארען אדער איבערגעגאנגען פון א קערפערליכען אין א גייסטיגען צושטאנד.

regen'erateness *n.* (רי-דזשענ׳-ע-רייט-נעס) ז. *regeneracy*

regenera'tion *n.* (רי-דזשענ-ע-ריי׳-שאן) די ווידער-געבורט; א ניי לעבען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — אן ענדערונג אונטער דער ווירקונג פון דער געטליכער השפעה; די בענייאונג אדער ווידער-געבורט פון דער וועלט נאך יעזוס׳עס צווייטער ערשיינונג אויף דער ערד; אין ביאלאגיע — אויסבילדונג פון נייעם צעלען-געוועב; אויסבילדונג פון נייע קערפער-טיילען אנשטאט די פערניכטעטע אדער פערלארענע.

regen'erative *a.* (רי-דזשענ׳-ע-ריי-טיוו) ווידער-געבעהרענד; וואס רופט ארויס ווידער-געבורט, רעפּראדוצירענד, צוריקשטעלענד, בענייענד; אין מעטאל-שמעלצונג — וואס מאכט געברויך פון דער אויסגענוצטער היץ.

regen'erative fur'nace (רי-דזשענ׳-ע-ריי-טיוו פויר׳-נעס) א רעגענעראטאר, א זיעמענס-אויוועז [אן אויווען, אין וועלכען מען מאכט געברויך פון דער אויסגענוצטער היץ].

regen'eratively *adv.* (רי-דזשענ׳-ע-ריי-טיוו-לי) ווידער-געבעהרענדיג, רעפּראדוצירענדיג, צוריקשטעלענדיג, בענייענדיג.

regen'erator *n.* (רי-דזשענ׳-ע-ריי-טאר) איינער וואס רופט ארוים ווידער-געבורט; איינער וואס רעפּראדוצירט אדער בענייט; א רעגענעראטאר [א פארריכטונג אין א שמעלץ-אויווען אנצוזאמלען די אויסגענוצטע היץ].

regen'erator-fur'nace *n.* (רי-דזשענ׳-ע-ריי-טאר-פויר׳-נעס) א שמעלץ-אויווען מיט א רעגענעראטאר. ז. *regenerator*

regen'eratory *a.* (רי-דזשענ׳-ע-ריי-טא-רי) ווידער-געבעהרענד, וואס רופט ארוים ווידער-געבורט, רעפּראדוצירענד, צוריקשטעלענד, בענייענד.

regen'esis *n.* (רי-דזשענ׳-ע-סיס) ז. *regeneracy*

re'gent *a. and n.* (ריע׳-דזשענט) רעגיערענד, הערשענד; וואס איז א רעגענט אדער רעגענטין [איינער אדער איינע וואס פיהרט א מלוכה אנשטאט א הערשער צוליעב זיין אבוועזענהייט, אונפעהיגקייט אדער מינדעריעהריגקייט]; א הערשער, א רעגיערער; אנטייל-נעהמענד אין דער פערוואלטונג פון אן אוניווערזיטעט; א רעגענט, א רעגענטין; א מיטגליעד פון אן אוניווערזיטעטס-פערוואלטונג.

re'gent-bird *n.* (ריע׳-דזשענט-בוירד) דער רעגענט-פויגעל [אזא אויסטראלישער פויגעל מיט סאמעט-שווארצע און גאלד-געלבע פעדערען].

re'gentess *n.* (ריע׳-דזשענ-טעס) א רעגענטין. ז. *regent*

re'gent-o'riole *n.* (ריע'-דזשענט-או'-רי-אול) ז. *regent-bird*.

re'gentship *n.* (ריע'-דזשענט-שיפ) רעגענטשאפט. ז. *regency*.

reger'minate *v.* (רי-דזשויר'-מי-נייט) וויעדער אויפשפראצען.

regermina'tion *n.* (רי-דזשויר-מי-ניי'-שאן) א וויעדער=אויפשפראצונג.

reg'icidal *a.* (רעדזש'-אי-סאי-דעל) וואס איז שייך צו א קעניג=מארד אדער קעניג=מערדער.

reg'icide *n.* (רעדזש'-אי-סאיד) א קע=ניג=מארד; א קעניג=מערדער.

regild' *v.* (רי-גילד') איבערגילטען.

régime' *n.* (ריי-זשיעם') 1. א רעזשים, א סיסטעם אדער פארם פון רעגיערונג אדער פערוואלטונג; 2. א רעגיערונגס=ארדנונג, א מלוכה=פערוואלטונג.

1. The new manager instituted a different **régime** in the office. 2. The Modero **régime** in Mexico was overthrown by a revolution.

reg'imen *n.* (רעדזש'-אי-מען) א רע=גיערונגס=ארדנונג, א רעגיערונגס=סיסטעם, א רעגיערונגס=פארם; א כלל אדער פאר=שריפט ווי זיך אויפצופיהרען, בעזאנדערס וועגען דער אבהיטונג פון דעם געזונד; דיעטע, נאהרונגס=סיסטעם; היגיענע, גע=זונדהייטס=פארשריפטען; די וואהל פון שפייזען ביי חיות; אין גראמאטיק — סמיכות, די אבהענגינקייטס=פערהעלטניס פון איין ווארט אין בעצוג צו א צווי=טען [די ענדערונג וואס ווערט געמאכט אין א ווארט, ווען עס קומט אין פערבינ=דונג מיט א צווייטען]; דאס ווארט וואס ווערט געענדערט צוליעב זיין פערבינדונג מיט א צווייטען ווארט.

reg'iment *n. and v.* (רעדזש'-אי-מענט) א רעגימענט, א פאלק סאלדאטען; בילדען א רעגימענט, איינטיילען סאלדא=טען אין רעגימענטען אדער פאלקען.

regimen'tal *a.* (רעדזש-אי-מענ'-טעל) וואס געהערט צו א רעגימענט אדער פאלק.

regimen'tals *n.* (רעדזש-אי-מענ'-טעלז) מיליטער=קליידער, א מיליטער=מונ=דיר, א סאלדאטען=אוניפארם.

regimenta'tion *n.* (רעדזש-אי-מענ-טיי'-שאן) דאס פארמירען רעגימענטען, דאס איינטיילען אין פאלקען.

regim'ina *n.* (רי-דזשימ'-אי-נא) רע=גיערונגס=סיסטעמען; כללים אדער פאר=שריפטען; דיעטען; ווערטער וואס ווע=רען געענדערט אין פערבינדונג מיט אנ=דערע ווערטער. ז. *regimen*.

regim'inal *a.* (רי-דזשימ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו רעגיערונגס=סיסטעמען; וואס איז שייך צו דיעטע; וואס איז שייך צו כללים אדער פארשריפטען [הויפטזעכ=ליך וועגען היגיענע]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו די ענדערונגען פון ווער=טער צוליעב פערבינדונגען מיט אנדערע ווערטער. ז. *regimen*.

re'gion *n.* (ריע'-דזשאן) א רעגיאן, א געגענד, א געביעט; א ארט, א פלאץ; אן ארט אדער טייל פון קערפער; די איינוואהנער פון א געגענד אדער געביעט.

re'gional *a.* (רי'-דזשאנ-על) וואס איז שייך צו א בעשטימטען רעגיאן, גע=גענד אדער געביעט; וואס איז שייך צו דער טיילונג אין רעגיאנען.

re'gionally *adv.* (רי'-דזשאנ-על-אי) אין בעצוג צו א געוויסען רעגיאן, געגענד אדער געביעט.

re'gionary *a.* (רי'-דזשאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א רעגיאן אדער רעגיאנען.

reg'ister *n. and v.* (רעדזש'-אים-טער) א רעגיסטער, א רייסטער, א פערצייכנים; א פראטאקאל, א פראטאקאל=בוך, א רע=גיסטער=בוך; א דאקומענט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון צאל=אמט [טאמאזש=נע] צו א שיף אלס בעשטעטיגונג פון וואס פאר א לאנד זי קומט; דער אומ=פאנג אדער די גרויס פון א שטימע, דער טאן=אומפאנג פון א מוזיקאלישען אינ=סטרומענט; דער טאן=רעגיסטער פון א שטימע אדער מוזיקאלישען אינסטרומענט; אן ארגעל=רעגיסטער; א פארריכטונג צו פערצייכענען אויטאמאטיש די צאהל אומ=דרעהונגען פון א מאשין, דעם דאמפף=דרוק, די צאהל געמאכטע ארבייט א. ד. ג.; א צוג=שיעבער [א פארריכטונג צו רעגולירען דעם דורכגאנג פון לופט אדער ווארימקייט]; אן אויווען=קלאפע, א קוי=מען=שיעבער; אין דרוקעריי — די גענויע גלייכע אויסשטעלונג פון די שורות אויף ביידע זייטען פון בלאט; די פינקטליכע איינשטעלונג פון די פארבען ביי פארבען=דרוקעריי; דער אינוועניגסטער טייל פון א מאטריצע [פורם] אין וועלכער דרוק=שריפט ווערט אבגעגאסען; א בענדעל וואס ווערט בעהעפט צו א בוך אלס א לעזע=צייכען; א רעגיסטראטאר, איינער וואס רעגיסטרירט, טראגט אריין אין א רייסטער; א פערצייכנער; א פראטאקאל=שרייבער; רעגיסטרירען; פראטאקאלי=רען, פערשרייבען; אריינטראגען אין די ביכער, אריינטראגען דעם נאמען אין רייס=טער; זיך פערשרייבען, זיך רעגיסטרי=רען; אין דרוקעריי — אויסשטעלען גע=נוי גלייך די שורות אדער די עמודים אויף ביידע זייטען פון בלאט; איינשטע=לען פינקטליך די פארבען אין פארבען=דרוקעריי; צונויפדרעהען איינצעלנע פע=דים אין א שטריק.

reg'isterable *a.* (רעדזש'-אים-טער-עבל) וואס קען רעגיסטרירט ווערען.

reg'istered *a.* (רעדזש'-אים-טערד) רע=גיסטרירט, אריינגעטראגען אין א רייסטער אדער אין א בוך; פערשריבען.

reg'istered bond (רעדזש'-אים-טערד באנד) א רעגיסטרירטע אבליגאציאן [אן אבליגאציאן (שולד=פאפיער) פון א שטאאט אדער פון א קארפאראציאן וואס ווערט פערשריבען אין די ביכער אויף דעם נא=מען פון דעם צו וועמען זי ווערט ארויס=געגעבען.].

reg'istered let'ter (רעדזש'-אים-טערד לעט'-ער) א רעגיסטרירטער אדער רעקא=מענדירטער בריעף, א זאקאזנאיער בריעף [א בריעף וואס ווערט פערשריבען אין די ביכער פון פאסט=אמט און פאר וועלכען די פאסט נעהמט די פעראנטווארטליכקייט, אז ער וועט צוגעשטעלט ווערען צום אד=רעסאט].

reg'ister-grate *n.* (רעדזש'-אים-טער-גרייט) א קאמין מיט א צוג=שיעבער [צו רעגולירען די ווארימקייט].

reg'ister in bank'ruptcy (רעדזש'-אים-טער אין בענק'-ראפט-סי) ז. *bankruptcy commissioner*.

reg'istering *n.* (רעדזש'-אים-טער-אינג) ז. *registration*.

reg'istering thermom'eter (רעדזש'-אים-טער-אינג טהויר-מאמ'-ע-טער) אן אויטאמאטיש רעגיסטרירענדער טהערמא=מעטער [א טהערמאמעטער וואס פערציי=כענט אויטאמאטיש די העכסטע אדער נידריגסטע טעמפעראטור].

reg'ister of deeds (רעדזש'-אים-טער אוו דיעדז) א בעאמטער וואס דארף רע=גיסטרירען [פערשרייבען אין די ביכער] יעדען קויף און פערקויף פון לאנד אדער הייזער אין א געוויסען דיסטריקט.

reg'ister-of'fice *n.* (רעדזש'-אים-טער-אפ'-אים) א רעגיסטריר=קאנטאר; א קאנ=טאר וואו רעגיסטערס, פראטאקאלען אדער רייסטערס ווערען געהאלטען; אן אגענטור וואס שטעלט צו הויז=בעדיענטע.

reg'istership *n.* (רעדזש'-אים-טער-שיפ) דאס אמט פון א רעגיסטראטאר. ז. *registrar*.

reg'istrable *a.* (רעדזש'-אים-טרעבל) וואס קען רעגיסטרירט ווערען.

reg'istrar *n.* (רעדזש'-אים-טראר) א רע=גיסטראטאר; א פערשרייבער; א פראטא=קאל=פיהרער; א סעקרעטער פון אן או=ניווערזיטעטס=פערוואלטונג.

reg'istrarship *n.* (רעדזש'-אים-טראר-שיפ) ז. *registership*.

reg'istrary *n.* (רעדזש'-אים-טרע-רי) ז. *registrar*.

registra'tion *n.* (רעדזש-אים-טריי'-שאן) די רעגיסטרירונג, דאס אריינטרא=גען אין א בוך, די איינשרייבונג; די פרא=טאקאלירונג; דאס אנשטעלען דעם ארגעל=רעגיסטער.

registra'tional *a.* (רעדזש-אים-טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו רעגיסטרירונג.

reg'istry *n.* (רעדזש'-אים-טרי) די רע=גיסטרירונג, פראטאקאלירונג, די איינ=שרייבונג, דאס איינטראגען אין די ביכער; א רעגיסטרירונגס=ארט, א פערשרייב=ארט; א רעגיסטער, א פערצייכנים; א פראטא=קאל.

re'gium do'num (רי'-דזשי-אם דאו'-נאם) א קעניגליכער געשענק; דער ביי=טראג פון דער ענגלישער רעגיערונג וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען צו אונטער=שטיצען די פרעסביטעריאנישע גייסטליכע אין אירלאנד.

re'gius profes'sor (רי'-דזשי-אם פרא-פעס'-אר) א קעניגליכער פראפעסאר [א פראפעסאר אין אן ענגלישען אוניווערזי=טעט וואס פערנעהמט א פראפעסאר=שטעלע וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען פון דעם קעניג הענרי דעם 8טען].

regive' *v.* (רי-גיוו') צוריקגעבען.

reg'let *n.* (רעג'-לעט) א זאץ=שטעג [א דין האלץ=ברעטעל וואס ווערט געלעגט צווישען די שורות פון גרויסע בוכשטאבען=זאץ ברייטער אבצוטיילען איין שורה פון דער אנדערער]; אין ארכיטעקטור—א שמאלער פלאכער לייסט אדער געזימס וואס ווערט בענוצט אלס פערציערונג אדער אבצוטיי=לען געוויסע טיילען פון דער געביידע איי=נע פון די אנדערע.

reglow' *v. and n.* (רי-גלאו') וויעדער אויפגליהען; א וויעדער=אויפגליהונג. ז. *recalescence*.

reg'nal *a.* (רעג'-נעל) וואס איז שייך צו דער רעגיערונג פון א מאנארך.

reg'nal years (רעג'-נעל יירז) די רע=גיערונגס=יאהרען פון א מאנארך.

reg'nancy *n.* (רעג'-נענ-סי) דאס הער=שען.

reg'nant *a.* (רעג'-נענט) רעגיערענד; הערשענד.

reg'num *n.* (רעג'-נאם) א צייכען פון קעניגליכקייט; א קרוין.

regraft' *v.* (רי-גרעפט') וויעדער מרכיב זיין [אריינזעצען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען].

regrant' *v. and n.* (רי-גרענט') וויע=דער געבען, פון דאס ניי בעוויליגען; דאס געבען אדער בעוויליגונג פון דאס ניי.

regrate' *v.* (רי-גרייט') העקערען, פער=

קויפען אין דעטאיל [לאחדים]; אויפקוי=
פען לעבענס=מיטעל און ווידער פערקוי=
פען פאר א העכערען פרייז; אבפוצען א
שטיין.

regra'ter *n.* (רי-גריי'-טער) א קליין=
הענדלער, א דעטאיל=פערקויפער, א
לאחדים'ניק; אן אויפקויפער פון לעבענס=
מיטעל אויף'ן מארק צו פערקויפען לאחדים
אויף דעמזעלביגען מארק.

regra'tor *n.* (רי-גריי'-טאר)
ז. *regrater*

regreet' *v. and n.* (רי-גריעט') וויע=
דער גריסען; גריסען צוריק; א געגען=
גרוס, א צוריקגריסונג; א בעגריסונג.

regress' *v.* (רי-גרעס') צוריקקעהרען,
צוריקגעהן, זיך צוריק אומקעהרען; אין
אסטראנאמיע — זיך בעוועגען פון מזרח
צו מערב.

re'gress *n.* (רי'-גרעס) א ריקקעהר, א
ריקגאנג; א ריקטריט, א ריקשריט.

regres'sion *n.* (רי-גרעש'-אן) א צוריק=
קעהרונג; א ריקקעהר; א ריקגאנג; א
ריקטריט, א ריקשריט; אין אסטראנא=
מיע — א ריקלויפיגע בעוועגונג, א בעווע=
גונג פון מזרח צו מערב.

regres'sive *a.* (רי-גרעס'-איוו) צוריק=
קעהרענד; צוריקטרעטענד, צוריקשטריי=
טענד; ריקגענגיג.

regres'sively *adv.* (רי-גרעס'-איוו-לי)
צוריקגעהענדיג, צוריקטרעטענדיג; ריק=
גענגיג.

regret' *v. and n.* (רי-גרעט') בעדויע=
רען; חרטה האבען, בערייהען; בענקען,
צוריקווינשען; דאס בעדויערען; קומער,
פערדרוס; אן אויסדרוק פון בעדויערען;
אן ענטשולדיגונגס=בריעף וואו עס ווערט
אויסגעדריקט א בעדויערען פאר ניט קע=
נען אננעהמען אן איינלאדונג.

regret'ful *a.* (רי-גרעט'-פול) פול מיט
בעדויערען.

regret'fully *adv.* (רי-גרעט'-פול-אי)
מיט בעדויערען.

regrets' *n.* (רי-גרעטס') אן אויסדרוק
פון בעדויערונג.

regret'table *a.* (רי-גרעט'-עבל) בע=
דויערליך.

regret'tably *adv.* (רי-גרעט'-ע-בלי)
מיט בעדויערען.

regrowth' *n.* (רי-גראוטה') דאס וויע=
דער וואקסען; דאס וואקסען פון דאס ניי.

reg'ulable *a.* (רעג'-יו-לעבל) רעגוליר=
באר, וואס קען רעגולירט ווערען.

reg'ular *a. and n.* (רעג'-יו-לאר) רע=
גולער, רעגולארנע, רעגעלמעסיג; רעגעל=
רעכט, מעטאדיש; סימעטריש, נארמאל;
געהעריג, טיכטיג, דורך און דורך, פאל=
שטענדיג; וואס איז לויט דעם אנגענומע=
נעם כלל; וואס איז אנגענומען אלס געזעץ
אדער כלל; פערמאנענט, בעשטענדיג; וואס
בעלאנגט צו דער רעגולערער ארמעע; וואס
איז שייך צו א מאנאכען=ארדען; א מיט=
גליעד פון א מאנאכען=ארדען; א סאלדאט
פון דער רעגולערער ארמעע; איינער וואס
האט א רעגולערע בעשעפטיגונג.

reg'ular cler'gy (רעג'-יו-לאר קלויר'-
דזשי) גייסטליכע וואס בעלאנגען צו א
מאנאכען=ארדען.

regular'ity *n.* (רעג-יו-לער'-אי-טי)
דאס זיין רעגולאר; רעגעלמעסיגקייט; רע=
געלרעכטיגקייט.

reg'ularize *v.* (רעג'-יו-לאר-איז)
בריינגען אין געהעריגער ארדנונג; מאכען
רעגולער.

reg'ularly *adv.* (רעג'-יו-לאר-לי) אויף
א רעגולערען אופן; רעגעלמעסיג; רע=
גולאר.

reg'ularness *n.* (רעג'-יו-לאר-נעס)
ז. *regularity*

reg'ulatable *a.* (רעג'-יו-ליי-טעבל)
רעגולירבאר, וואס קען רעגולירט ווערען.

reg'ulate *v.* (רעג'-יו-לייט) 1. רעגולי=
רען; 2. איינרעגולירען; בריינגען אדער
האלטען אין ארדנונג; 3. שליכטען, אויס=
גלייכען.

1. The law **regulates** the hours of labor in factories for women and children.

reg'ulating *n.* (רעג'-יו-ליי-טינג) דאס
רעגולירען; דאס בריינגען אין דער גע=
העריגער ארדנונג; דאס צונויפשטעלען אן
אייזענבאהן=צוג איידער ער ווערט געלאזען
אין וועג.

regula'tion *n. and a.* (רעג-יו-ליי'-
שאן) די רעגולירונג, דאס רעגולירען, דאס
בריינגען אין ארדנונג; א רעגולאציאן, א
פעראָרדנונג, א פארשריפט; א סטאטוט,
א געזעץ; וואס האט א בעשטימטען סטיל
אדער ארט; לויט א געוויסען רעגעל אדער
כלל.

reg'ulative *a.* (רעג'-יו-ליי-טיוו) וואס
רעגולירט, וואס דיענט צו רעגולירונג; רע=
גולירענד.

Regulator

reg'ulator *n.* (רעג'-יו-
ליי-טאר) א רעגולירער, אן
איינארדנער; אין מעכאניק—
א רעגוליר=פארריכטונג, א
רעגולאטאר [א מעכאנישע
פארריכטונג צו רעגולירען די
גלייכמעסיגקייט פון בעווע=
גונג, פון דער טעמפעראטור,
קראפט א. ד. ג.]; א זייגער
וואס די גלייכמעסיגקייט פון
זיין גאנג ווערט אויטאמא=
טיש רעגולירט.

reg'ulatory *a.* (רעג'-יו-ליי-טא-רי)
ז. *regulative*

reg'ulus *n.* (רעג'-יו-לאס) דאס קעני=
געל [א געוויסער אייראפעאישער פויגעל
מיט א גאלד=פארביגען טשוב אויף'ן
קאפ]; די ריינע מעטאל=מאסע וואס לאזט
זיך אראב צום דעק פון דער כלי אין וועל=
כער עס ווערען געשמאלצען מעטאל=שלא=
קען [פסלת]; א צווישען פראדוקט, וועל=
כער בעשטעהט פון מעטאל סולפיד [מע=
טאל פערבונדען מיט שוועבעל] וואס
ווערט ערהאלטען פון שמעלצען קופער=
ערץ, בליי=ערץ, זילבער=ערץ און ניקעל=
ערץ; אין אלכעמיע — די מעטאל=מאסע
וואס בעקומט זיך פון פיזישער אדער כע=
מישער ווירקונג אויף מעטאל=ערץ; אין
געאמעטריע — א גראד=ליניִרטע פלעכע
אהן דורכשניטס=ליניען.

Reg'ulus *n.* (רעג'-יו-לאס) דער רעגו=
לוס, אזא זעהר ווייסער שטערען, וועלכער
געפינט זיך אין דער קאנסטעלאציאן אדער
שטערען=צוזאמענזעצונג "דער לייב" [מזל
אריה]; דער מין קעניגעל פויגלען.
ז. *regulus*

regur'gitant *a.* (רי-גויר'-דזשי-
טענט) וואס גיסט זיך צוריק, וואס ווערט
צוריקגעגאסען; וואס שטויסט אויף; וואס
ווערט צוריק אראבגעשלונגען.

regur'gitate *v.* (רי-גויר'-דזשי-טייט)
צוריקגיסען; צוריקווארפען; צוריק ארויפ=
געשטויסען ווערען, צוריק געגאסען ווערען.

regurgita'tion *n.* (רי-גויר-דזשי-טיי'-
שאן) די צוריקגיסונג; די צוריק=אויפ=
שטויסונג [ווי ביים עסען אדער טרינ=
קען]; דאס צוריקשלינגען; דאס ברע=
כען ביי זויגענדע קינדער; דאס אויפ=
שטויסען פון געטרענקע אדער טיילען
שפייז צוריק אין מויל; די צוריקפליסונג
פון בלוט דורך די הארץ=ווענטילען, ווען
זיי זיינען ניט אין ארדנונג.

rehabil'itate *v.* (רי-הע-ביל'-אי-טייט)
רעאבילִיטירען, צוריק אומקעהרען צו די
פריהערדיגע רעכטע, צום פריהערדיגען
שטאנד, צו דער פריהערדיגער עהרע א.
ד. ג.

rehabilita'tion *n.* (רי-הע-ביל-אי-
טיי'-שאן) רעאבילִיטירונג, דאס צוריק
אומקעהרען צו די פריהערדיגע רעכטע,
צום פריהערדיגען שטאנד, לאגע א. ד. ג.

rehan'dle *v.* (רי-הענ'דל) ווידער האל=
טען אין די הענד, ווידער האבען צו
טהאן מיט עטוואס; איבערמאכען.

rehash' *v. and n.* (רי-העש') איבער=
מאכען, איבעראַרבייטען אין א נייער
פארם; אן איבערגעמאכטע אדער איבער=
געניצעוועטע זאך; א געריכט וואס איז
צונויפגעמישט פון שוין גענוצטע מאטע=
ריאלען.

rehead' *v.* (רי-העד') צומאכען פון דאס
ניי א קעפעל [ווי צו א טשוואק].

rehear' *v.* (רי-היער') ווידער הערען,
פון דאס ניי הערען; נאך אמאל פערהערען,
פון דאס ניי אונטערזוכען.

rehear'ing *n.* (רי-היער'-אינג) דאס הע=
רען פון דאס ניי; די נאכאמאליגע פער=
הערונג, רעווידירונג אדער אונטערזוכונג
פון א פראצעס.

rehear'sal *n.* (רי-הויר'-סעל) א וויע=
דערהאלונג; דאס דערצעהלען, ערצעהלונג;
א פראבע, א רעפעטיציע פון א טעאטער=
שטיק אדער מוזיק=שטיק; א פארטראג.

rehearse' *v.* (רי-הוירס') ווידערהאלען;
פארטראגען, דערצעהלען; מאכען פראבע,
מאכען רעפעטיציע [פון א טעאטער=שטיק
אדער מוזיק=שטיק].

rehear'ser *n.* (רי-הויר'-סער) א דער=
צעהלער, א פארטראגער.

rehear'sing *n.* (רי-הויר'-סינג)
ז. *rehearsal*

reheat' *v.* (רי-היעט') ווידער דער=
היצען.

rehea'ter *n.* (רי-היע'-טער) א ווידער=
דערהיצער, אן אפאראט צו דערהיצען
פון דאס ניי.

rehea'ting-fur'nace *n.* (רי-היע'-
טינג-פויר'-נעס) א שוויים=אויוועז [אן
אויווען צו דערהיצען אייזען וואס דארף
געוואלצט ווערען].

reheel' *v.* (רי-היעל') בעזארגען פון דאס
ניי מיט קנאפעל; ווידער ארייננשטריקען
א פיאטקע [קולנע] אין א זאק.

rehire' *v.* (רי-האיר') ווידער דינגען.
We shall not **rehire** the discharged servant.

rehy'bridize *v.* (רי-האי'-ברי-דאיז)
ווידער אויסמישען אדער צונויפפארען
פערשיעדענע מינים [חיות אדער פלאנ=
צען].

rehypoth'ecate *v.* (רי-האי-פאטה'-אי-
קייט) געבען א צווייטען מאל אלס היפא=
טעקע אדער זאקלאדנע; פערזיכערען א
חוב מיט גרונד=אייגענטום, וואס איז שוין
פערזעצט אלס משכון פאר אן אנדער חוב.

rehypotheca'tion *n.* (רי-האי-פאטה-
אי-קיי'-שאן) דאס ווידער=פערזעצען
אדער פער'משכון'ען; דאס געבען א צוויי=
טען מאל אלס היפאטעקע אדער זאקלאדנע.

re'i *n.* (רי'-אי) די — אין יוריספרודענץ
אנגעקלאגטע. ז. *reus*

Reichs'rath *n.* (ראיכס'-ראט) דער
רייכסראט, דער עסטרייכישער פארלא=
מענט.

Reichs'tag *n.* (ראיכס'-טאך) דער רייכסטאג, דער דייטשער פארלאמענט.

re'ify *v.* (רי'-אי-פאי) פערקערפערען, פערזאניפיצירען; פארשטעלען אדער בעטראכטען [אן אבסטראקטען בעגריף] אלס א מאטעריעלע זאך.

reign *v. and n.* (ריין) רעגיערען; הערשען; די רעגיערונג, דאס רעגיערען; מאכט, הערשונג.

Reign of Ter'ror (ריין אוו טער'-אר) דער טעראר אדער שרעקען=הערשאפט [א פאליטישע סיסטעם, וואס דערגרייכט איהרע ציעלען דורך אכזר'ישע מיטלען, וועלכע ווארפען אן א שרעק, ווי למשל, דער טעראר אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן].

reillume' *v.* (רי-אי-ליום') ווידער בעלייכטען, ווידער אילומינירען.

reillu'minate *v.* (רי-אי-ליו'-מי-נייט) ווידער אילומינירען, ווידער בעלייכטען.

reillumina'tion *n.* (רי-אי-ליו-מי-ניי'-שאן) דאס ווידער בעלייכטען.

reimbur'sable *a.* (רי-אים-בויר'-סעבל) צוריקצאהלבאר, צוריקקעהרבאר, וואס קען צוריק ארויסגעצאהלט ווערען.

reimburse' *v.* (רי-אים-בוירס') ווידער אנפילען די קאסע; צוריק אומקעהרען דאס פערלארענע געלד.

reimburse'ment *n.* (רי-אים-בוירס'-מענט) די צוריקצאהלונג; דאס ווידער אנפילען די אויסגעלעדיגטע קאסע.

reimbur'ser *n.* (רי-אים-בויר'-סער) דער צוריקצאהלער; איינער וואס קעהרט אום דאס פערלארענע אדער אויסגעבראכטע געלד.

reimplant' *v.* (רי-אים-פלענט') ווידער איינפלאנצען.

reimplanta'tion *n.* (רי-אים-פלענ-טיי'-שאן) דאס צוריק איינפלאנצען; דאס צוריק אריינשטעלען אויף זיין ארט א ביין אדער א טייל פון א ביין, וואס איז ארויסגענומען געווארען דורך א כירורגישער אפעראציע.

reimport' *v.* (רי-אים-פאורט') ווידער אריינפיהרען [אויסלענדישע וואארע]; בריינגען צוריק.

reim'port *n.* (רי-אים'-פאורט) דאס ווידער אריינפיהרען [אויסלענדישע סחורות]; דאס בריינגען צוריק.

reimporta'tion *n.* (רי-אים-פאר-טיי'-שאן) די ווידער=אריינפיהרונג [פון אויסלענדישע וואארע]; דאס וואס ווערט ווידער אריינגעפיהרט.

reimportune' *v.* (רי-אים-פאר-טיון') ווידער בעלעסטיגען, ווידער דאקוטשען, ווידער צודרינגליך זיין.

reimpose' *v.* (רי-אים-פאוז') ווידער ארויפלעגען [א שטייער, א טאקסע, א לאסט].

reimposi'tion *n.* (רי-אים-פא-זיש'-אן) דאס ווידער ארויפלעגען [א שטייער].

reimpreg'nate *v.* (רי-אים-פרעג'-נייט) ווידער בעפרוכטען [א נקבה]; ווידער שוואנגער מאכען; ווידער אנזאפען מיט עפעס.

reimpress' *v.* (רי-אים-פרעס') ווידער איינדריקען; ווידער אבדרוקען.

reimpres'sion *n.* (רי-אים-פרעש'-אן) א נייער אבדרוק; א נייע אויפלאגע פון א בוך.

reimprint' *v.* (רי-אים-פרינט') איבערדרוקען א צווייטען מאל.

reimpris'on *v.* (רי-אים-פריז'ן) ווידער אריינזעצען אין געפענגנים.

reimpris'onment *n.* (רי-אים-פריז'נ-מענט) דאס ווידער איינשפארען אין געפענגנים.

rein *n. and v.* (ריין) א לייצע; די איינצוימונג, די איינהאלטונג; דאס האלטען די ממשלה; קירעווען מיט די לייצעס; האלטען אין צוים, צוריקהאלטען.

reinau'gurate *v.* (רי-אין-אה'-גיו-רייט) ווידער אמאל איינווייהען, ווידער אמאל איינפיהרען אין אמט.

reincar'nate *v.* (רי-אין-קאר'-נייט) ווידער איינקערפערען אין פלייש; ווידער בעדעקען מיט פלייש.

reincarna'tion *n.* (רי-אין-קאר-ניי'-שאן) דאס ווידער איינקערפערען אין פלייש.

reincense' *v.* (רי-אין-סענס') ווידער אנצינדען; ווידער אויפרייצען.

reincite' *v.* (רי-אין-סאיט') ווידער ערמוטיגען, ווידער אנרעגען.

reincor'porate *v.* (רי-אין-קאהר'-פא-רייט) ווידער איינקערפערען, איינפערלייבען אדער פעראייניגען.

reincrease' *v.* (רי-אין-קריעס') ווידער פערגרעסערען אדער פערמעהרען; מעהר פערשטארקען.

rein'deer *n.* (ריינ'-דיער) דאס רענטהיער [דער הירש פון די נארדליכע קאלטע לענדער].

Reindeer

rein'deer-li'chen *n.* (ריינ'-דיער-לאי'-קען) ז. *reindeer-moss*.

rein'deer-moss *n.* (ריינ'-דיער-מאס) רענטהיער=מאך [אזא זארט מאך וואס וואקסט אין די קאלטע געגענדען און וואס דיענט אלס שפייז פאר די דארטיגע הירשען].

reinduce' *v.* (רי-אין-דיוס') ווידער בעוועגען צו עפעס.

reinfect' *v.* (רי-אין-פעקט') ווידער אנשטעקען [מיט א קראנקהייט].

reinfec'tion *n.* (רי-אין-פעק'-שאן) ווידער=אנשטעקונג [מיט א קראנקהייט].

reinflame' *v.* (רי-אין-פליים') ווידער אנצינדען; ווידער פאנאנדערפלאקערען; פון דאס ניי אנצינדען אין פלאמען.

reinforce' *v. and n.* (רי-אין-פאורס') ווידער פערשטארקען; שטארקער מאכען; פערפעסטיגען; א פערשטארקונג, א פערפעסטיגונג.

reinforce'ment *n.* (רי-אין-פאורס'-מענט) א ווידער=פערשטארקונג; א פרישע פערשטארקונג; א צוגעגעבענע פערפעסטיגונג; הילפס=טרופען צו פערשטארקען אן ארמעע אדער א פלאטע.

reinfor'cer *n.* (רי-אין-פאור'-סער) א פערשטארקער, א פערפעסטיגער.

reinfor'cible *a.* (רי-אין-פאור'-סיבל) וואס קען פון דאס ניי פערשטארקט אדער פערפעסטיגט ווערען.

reinform' *v.* (רי-אין-פאהרם') ווידער אינפארמירען, ווידער מיטטיילען, ווידער צו וויסען געבען.

reinfuse' *v.* (רי-אין-פיוז') ווידער איינפליסען.

reingra'tiate *v.* (רי-אין-גריי'-שי-אייט) ווידער בעליעבט מאכען, ווידער איינקויפען אין חן.

reinhab'it *v.* (רי-אין-העב'-איט) ווידער בעוואהנען, ווידער בעזעצען.

rein'less *a.* (ריינ'-לעס) אהן לייצעס, אהן א צוים; אהן צוריקהאלט.

reinocula'tion *n.* (רי-אין-אק-יו-ליי'-שאן) דאס ווידער איינאימפפען [ווי שטעלען נאך אמאל פאקען א. ד. ג.]; דאס ווידער איינשפריצען אונטער דער הויט; דאס ווידער מרכיב זיין [אריינזעצען איין צווייג פון א בוים אין דעם אנדערען].

reins *n.* (ריינז) די ניערען; דאס ארט אדער די געגענד פון קערפער וואו די ניערען געפינען זיך; דאס געפיהל, דער געמיטס=צושטאנד, די געזינונג.

reinscribe' *v.* (רי-אין-סקראיב') ווידער איינשרייבען, נאך אמאל רעגיסטרירען.

reinsert' *v.* (רי-אין-סוירט') ווידער אריינשטעלען, ווידער אריינזעצען; ווידער אריינשיבען אדער אריינרוקען.

reinser'tion *n.* (רי-אין-סויר'-שאן) דאס ווידער אריינשטעלען, אריינשיעבען אדער אריינרוקען.

reins'man *n.* (ריינז'-מען) איינער וואס קען האלטען די לייצעס; אן אנטרייבער.

reins of a vault (ריינז אוו ע וואהלט) אין ארכיטעקטור — די ווענט אויף וועלכע עס שטיצט זיך א געוועלב אדער ארקע.

reinspect' *v.* (רי-אין-ספעקט') ווידער בעזיכטיגען, ווידער בעקוקען.

reinspec'tion *n.* (רי-אין-ספעק'-שאן) די ווידער=בעזיכטיגונג; דאס ווידער בעקוקען.

reinspire' *v.* (רי-אין-ספאיר') ווידער בעגייסטערען, פון דאס ניי בעלעבען.

reinstal' *v.* (רי-אין-סטאהל') ז. *reinstall*.

reinstall' *v.* (רי-אין-סטאהל') ווידער איינזעצען אין אמט; ווידער עטאבלירען.

reinstall'ment *n.* (רי-אין-סטאהל'-מענט) ז. *reinstalment*.

reinstal'ment *n.* (רי-אין-סטאהל'-מענט) די ווידער=איינזעצונג אין אמט; די ווידער=עטאבלירונג.

reinstate' *v.* (רי-אין-סטייט') ווידער בריינגען צום פריהערדיגען שטאנד אדער צושטאנד; ווידער אנשטעלען אויף דעם פריהערדיגען פלאץ; אין פייער=פערזיכערונג — אבקויפען אנדערע זאכען אויף דעם ארט פון די בעשעדיגטע, צורעכט מאכען דאס בעשעדיגטע אייגענטום אנשטאט צו בעצאהלען.

reinstate'ment *n.* (רי-אין-סטייט'-מענט) דאס בריינגען צוריק צו דעם פריהערדיגען שטאנד אדער צושטאנד; דאס אנשטעלען צוריק אויף דעם פריהערדיגען פלאץ; אין פייער=פערזיכערונג — דאס אבקויפען אנדערע זאכען אויף דעם ארט פון די בעשעדיגטע, דאס צורעכט מאכען דאס בעשעדיגטע אייגענטום אנשטאט צו בעצאהלען.

reinsta'tion *n.* (רי-אין-סטיי'-שאן) דאס בריינגען צוריק צו דעם פריהערדיגען שטאנד אדער צושטאנד; דאס אנשטעלען צוריק אויף דער פריהערדיגער שטעלע.

reinstruct' *v.* (רי-אין-סטראקט') ווידער בעלעהרען; געבען נייע אינסטרוקציאנען.

reinsur'ance *n.* (רי-אין-שוהר'-ענס) ווידער=פערזיכערונג, ווידער=אסעקורירונג; ריקפערזיכערונג אדער געגען=פערזיכערונג [ווען דער פערזיכערער פערזיכערט זיך אליין ביי אן אנדערען פאר דעם שא=

דען, וואס קען איהם אויסקומען צו צאהלען].

reinsure' *v.* (רי-אינ-שוהר') ווידער פערזיכערען, ווידער אסעקורירען; ריק־פערזיכערען אדער געגען־פערזיכערען. ז. *reinsurance*

reinsur'er *n.* (רי-אינ-שוהר'-ער) איינער וואס פערזיכערט אדער אסעקורירט א צווייטען מאל.

rein'tegrate *v.* (רי-אינ'-טי-גרייט) ווידער צונויפנעהמען אין איין גאנצעם; ווידער פערפאלשטענדיגען; ווידער אומקעהרען צום געוועזענעם צושטאנד אדער צו דער פריהעריגער אייגענשאפט.

reintegra'tion *n.* (רי-אינ-טי-גריי'-שאן) דאס ווידער צונויפנעהמען אין איין גאנצעם; דאס מאכען גאנץ פון דאס ניי.

reinter' *v.* (רי-אינ-טויר') בעגראבען פון דאס ניי, ווידער בעגראבען.

reinter'rogate *v.* (רי-אינ-טער'-א-גייט) פון דאס ניי פרעגען, ווידער פרעגען.

reinthrone' *v.* (רי-אינ-טהראון') פון דאס ניי זעצען אויף'ן טהראן, נאך אמאל קרוינען.

reintroduce' *v.* (רי-אינ-טרא-דיוס') ווידער איינפיהרען, ווידער איינלייטען; ווידער פארשטעלען.

reintroduc'tion *n.* (רי-אינ-טרא-דאק'-שאן) דאס איינפיהרען אדער איינלייטען פון דאס ניי; דאס ווידער פארשטעלען.

reinun'date *v.* (רי-אינ-אנ'-דייט) ווידער איבערפלייצען.

rein up (רייז אפ) אבהאלטען מיט די לייצעם; אבשטעלען [א פערד].

reinvent' *v.* (רי-אינ-ווענט') פון דאס ניי ערפינדען, אונאבהענגיג עטוואס ערפינדען וואס איז שוין פריהער פון אן אנדערען ערפונדען געווארען.

reinvest' *v.* (רי-אינ-וועסט') פון דאס ניי אריינלעגען [געלד, קאפיטאל א. ד. ג.]; פון דאס ניי בעקליידען; ווידער בעקליידען מיט אן אמט.

reinves'tigate *v.* (רי-אינ-ווענ'-טי-גייט) ווידער אונטערזוכען, פון דאס ניי אונטערזוכען.

reinvestiga'tion *n.* (רי-אינ-ווענ-טי-גיי'-שאן) א נאכאמאליגע אונטערזוכונג.

reinvest'ment *n.* (רי-אינ-ווענט'-מענט) די ווידער־בעקליידונג; דאס ווידער אריינלעגען [געלד אדער קאפיטאל אין א געשעפט א. ד. ג.].

reinvig'orate *v.* (רי-אינ-וויג'-אר-אייט) ווידער קרעפטיגען, ווידער שטארקען, ווידער בעלעבען.

reinvigora'tion *n.* (רי-אינ-וויג-א-ריי'-שאן) א ווידער־פערשטארקונג, א ווידער־קרעפטיגונג.

reinvite' *v.* (רי-אינ-וואיט') ווידער איינלאדען, פון דאס ניי איינלאדען.

reinvolve' *v.* (רי-אינ-וואלוו') ווידער פערוויקלען, ווידער אריינשלעפען; פערפלאנטערען פון דאס ניי, ווידער מאכען קאמפליצירט.

reis *n.* (רייס) א קליינע פארטוגעזישע מטבע, וואס האט אונגעפעהר דעם ווערטה פון א צעהנטעל פון אמעריקאנישען סענט.

reis'suable *a.* (רי-איש'-או-עבל) וואס קען פון דאס ניי ארויסגעגעבען ווערען.

reis'sue *v. and n.* (רי-איש'-אוה) ווידער ארויסגעבען, ווידער ארויסלאזען; ווידער ארויסקומען, ווידער ארויסגעהן; א נייע אויסגאבע.

rei'ter *n.* (ראי'-טער) א קאוואלעריע־סאלדאט, א רייטער [אין אלט־דייטשלאנד].

reit'erate *v.* (רי-איט'-ע-רייט) ווידערהאלען נאך אמאל און נאך אמאל, איבער'חזר'ען.

reit'eratedly *adv.* (רי-איט'-ע-ריי-טעד-לי) ווידערהאלענדיג מעהרערע מאל, איבער'חזר'ענדיג.

reitera'tion *n.* (רי-איט-ע-ריי'-שאן) א מעהרמאליגע ווידערהאלונג; אין דרוקעריי — דער ווידער־דרוק [דאס דרוקען די אנדערע זייט פון א בויגען פאפיער].

reit'erative *n.* (רי-איט'-ע-ריי-טיוו) א ווארט וואס איז געבילדעט פון ווידערהאלטע זילבען אדער פון ווידערהאלטע ווערטער [ווי קלינג־קלאנג, פיף־פאף]; א צייטווארט [פעל] וואס דריקט אויס א ווידערהאלטע טהעטיגקייט.

reject' *v.* (רי-דזשעקט') צוריקווארפען, צוריקווייזען; ניט אננעהמען, אבזאגען.

rejec'table *a.* (רי-דזשעק'-טעבל) וואס איז צוריקצואווארפען, פערווערפליך; וואס קען צוריקגעוויזען ווערען.

rejectamen'ta *n.* (רי-דזשעק-טע-מענ'-טא) צוריקגעווארפענע אדער ארויסגעווארפענע זאכען; עקסקרעמענטען, אויסוואורף פון קערפער.

rejec'ted *a.* (רי-דזשעק'-טעד) צוריקגעווארפען.

rejec'ter *n.* (רי-דזשעק'-טער) א צוריקווארפער, א צוריקווייזער, אן אבזאגער.

rejec'tible *a.* (רי-דזשעק'-טיבל) ז. *rejectable*

rejec'tion *n.* (רי-דזשעק'-שאן) די צוריקווארפונג, די צוריקווייזונג, די אבזאגונג.

rejec'tive *a.* (רי-דזשעק'-טיוו) צוריקווארפענד, צוריקווייזענד.

reject'ment *n.* (רי-דזשעקט'-מענט) אוועקגעווארפענעם מאטעריאל, דאס וואס ווערט ארויסגעווארפען.

rejec'tor *n.* (רי-דזשעק'-טאר) א צוריקווייזער, א צוריקווארפער.

rejoice' *v.* (רי-דזשאיס') זיך פרעהען, דערפרעהען.

rejoi'cer *n.* (רי-דזשאי'-סער) איינער וואס פרעהט זיך; איינער וואס דערפרעהט.

rejoi'cing *n. and a.* (רי-דזשאי'-סינג) פרייד, שמחה; זיך פרעהענד, דערפרעהענד.

rejoi'cingly *adv.* (רי-דזשאי'-סינג-לי) מיט פרייד, מיט שמחה.

rejoin' *v.* (רי-דזשאין') ווידער פעראייניגען; ווידער צושטעהן צו א קאמפאניע; ענטפערען, ערווידערען.

rejoin'der *n.* (רי-דזשאינ'-דער) אן ענטפער; א געגען־ענטפער; דער ענטפער פון פערקלאגטען געגען דער קלאגע.

rejoint' *v.* (רי-דזשאינט') ווידער פעראייניגען, פון דאס ניי פערבינדען אדער צונויפשליסען; פון דאס ניי אויספילען די פוגען [ווי אין די שטיינער פון אן אלטער געביידע וואו די וואפנע איז ארויסגעפאלען].

rejolt' *v. and n.* (רי-דזשאולט') ווידער שאקלען אדער שטויסען; א געגען־שטויס.

rejudge' *v.* (רי-דזשאדזש') ווידער משפט'ען, אויפנעהמען דעם משפט פון דאס ניי.

reju'venate *v.* (רי-דזשוה'-ווע-נייט) צוריק יונג מאכען; אבפרישען, בענייען.

rejuvena'tion *n.* (רי-דזשוה-ווע-ניי'-שאן) דאס מאכען צוריק יונג; אבפרישונג; בענייאונג.

reju'venator *n.* (רי-דזשוה'-ווע-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט יונג אדער פריש.

rejuvenesce' *v.* (רי-דזשוה-ווע-נעס') צוריק יונג ווערען.

rejuvenes'cence *n.* (רי-דזשוה-ווע-נעס'-ענס) דאס ווערען צוריק יונג.

rejuvenes'cency *n.* (רי-דזשוה-ווע-נעס'-ענ-סי) ז. *rejuvenescence*

rejuvenes'cent *a.* (רי-דזשוה-ווע-נעס'-ענט) ווערענדיג צוריק יונג.

reju'venize *v.* (רי-דזשוה'-ווע-נאיז) ז. *rejuvenate*

rekin'dle *v.* (רי-קינ'דל) ווידער אנצינדען, פון דאס ניי אנצינדען.

reking' *v.* (רי-קינג') ווידער מאכען פאר א קעניג.

relade' *v.* (רי-לייד') ווידער אנלאדען.

reland' *v.* (רי-לענד') ווידער לאנדען, ווידער קומען צו לאנד; ווידער אויסשטייגען אויף'ן ברעג.

relap'sable *a.* (רי-לעפ'-סעבל) וואס קען אדער איז גענייגט צוריקצופאלען אדער זיך צוריקצוקעהרען צו א פריהריגען שלעכטען צושטאנד.

relapse' *v. and n.* (רי-לעפס') צוריקפאלען, צוריק זיך אומקעהרען צו א פריהריגען שלעכטען צושטאנד אדער צו פריהריגע שלעכטע געוועהנהייטען; צוריק קראנק ווערען [נאך אן ערהאלונג]; ווידער זינדיג ווערען; א צוריקפאל, א צוריקקעהר צו א פריהריגען שלעכטען צושטאנד אדער געוועהנהייטען; א צוריקקעהר אדער ווידער־אנפאלונג פון א קראנקהייט.

relap'ser *n.* (רי-לעפ'-סער) איינער וואס פאלט צוריק, וואס קעהרט זיך אום צו פריהריגע שלעכטע געוועהנהייטען אדער ווערט ווידער זינדיג.

relap'sing *a.* (רי-לעפ'-סינג) צוריקפאלענד, זיך צוריקקעהרענד צו א פריהריגען שלעכטען צושטאנד, צו שלעכטע געוועהנהייטען אדער צו זינד.

relate' *v. and n.* (רי-לייט') דערצעהלען, בעריכטען; זיך בעציהען, האבען בעצוג אויף, האבען שייכות מיט; מאכען פערוואנדט; בריינגען אין בעציהונג, צושרייבען צו עפעס; עטוואס וואס האט א שייכות אדער געפינט זיך אין לאגישער בעציהונג צו עפעס.

rela'ted *a.* (רי-ליי'-טעד) דערצעהלט; פערוואנדט; וואס געפינט זיך אין וועלכער ניט איז שייכות אדער פערבינדונג.

rela'tedness *n.* (רי-ליי'-טעד-נעס) פערוואנדשאפט.

rela'ter *n.* (רי-ליי'-טער) א דערצעהלער, א בעריכט־אבגעבער; א היסטאריקער, א געשיכטע־שרייבער.

rela'tion *n.* (רי-ליי'-שאן) דערצעהלונג, בעריכט־אבגעבונג; אן ערצעהלונג; א בעריכט; א בעשרייבונג; בעציהונג, פערבינדונג, א שייכות; פערוואנדשאפט, קרובה'שאפט; א קרוב, א קרובה; אין מאטעמאטיק — א פערהעלטניס, א פראפארציאן; אין מוזיק — טאן־פערהעלטניס, טאן־הארמאניע; אין יוריספרודענץ — דאס בעטראכטען א פריהריגע פאסירונג פונקט ווי זי וואלט כלומר'שט פארגעקומען איצטער; אין פילאזאפיע — רעלאציאן [אן אייגענשאפט וואס קען צוגעגעבען ווערען א זאך, נור ווען זי שטעהט אין געגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער זאך; יעדע שייכות צווישען זאכען וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק אדער אויסגעדריקט ווערען אין אן אבסטראקטען ווארט, ווי פערוואנדשאפט, מוטערשאפט, גלייכהייט, פערשידענהייט א. ז. וו.].

rela'tional *a.* (רי-ליי'-שאנ-על) פער־

וואנדשאפטליך; 2. וואס ציינט אן בעציהונג, שייכות אדער פערבינדונג [ווענען רעדע=טיילען].

2. Pronouns, prepositions and conjunctions are **relational** parts of speech.

relational'ity *n.* (רי-ליי-שאנ-על'-אי-טי) פערוואנדשאפטליכקייט; בעציהונגס=פעהיגקייט, דאס האבען א פערהעלטניס.

rela'tionism *n.* (רי-ליי'-שאנ-איזם) אין פילאזאפיע — רעלאציאניזם, די לעהרע, אז רעלאציאנען [שייכות'ען, בעציהונגען, אבסטראקטע אויסדריקען] עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט [אין געגענזאץ צו נאמינאליזם. ז. *nominalism*]; די לעהרע, אז דאס מענשליכע וויסען איז נור רעלאטיוו אמת.

rela'tionist *n.* (רי-ליי'-שאנ-איסט) א רעלאציאניסט, אן אנהענגער פון רעלאציאניזם. ז. *relationism*.

rela'tionship *n.* (רי-ליי'-שאנ-שיפ) פערוואנדשאפט, פערוואנדשאפטליכקייט; טאן=פערהעלטניס, טאן=הארמאניע.

rel'atival *a.* (רעל'-ע-טיוו-על) אין גראמאטיק—וואס איז שייך צו רעלאטיווע ווערטער אדער פארמען [וואס ציינען בעציהונג אדער שייכות].

rel'ative *a. and n.* (רעל'-ע-טיוו) וואס בעציהט זיך אויף עפעס, וואס האט א שייכות צו...; רעלאטיוו, ניט אבסאלוט, וואס עקזיסטירט ניט אן און פאר זיך, וואס הענגט אב פון עפעס; וואס איז פערשטענדליך בלויז אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש; וואס בעצייכענט א שייכות אדער רעלאציאן [ז. *relation*]; אין גראמאטיק — רעלאטיוו, וואס בעשטימט, ערקלערט, פערבינדט אדער ציינט א שייכות [ווענען ווערטער און פארמען, ווי למשל, דאס ווארט "וואו" אין דער פראזע: "ער איז געבליבען ליעגען דארט, וואו ער איז אנידערגעפאלען"]; אין מוזיק — וואס האט א הארמאנישע פערבינדונג; עטוואס רעלאטיוועס, עטוואס וואס ווערט בעטראכט אין שייכות מיט אן אנדער זאך; א רעלאטיווער בעגריף; אין גראמאטיק — א רעלאטיוואום, א רעלאטיוו=ווארט; א קרוב.

rel'atively *adv.* (רעל'-ע-טיוו-לי) רעלאטיוו, אין פערגלייך אדער אין שייכות צו אן אנדער זאך, פערהעלטניסמעסיג, ניט אבסאלוט.

rel'ativeness *n.* (רעל'-ע-טיוו-נעס) רעלאטיוויטעט, דאס זיין רעלאטיוו אדער פערהעלטניסמעסיג. ז. *relative*.

rel'ative place (רעל'-ע-טיוו פליים) דער פלאץ פון איין געגענשטאנד אין בעצוג צו אנדערע געגענשטענדע.

rel'ative pleas'ure (רעל'-ע-טיוו פלעזש'-אור) פערהעלטניסמעסיגער פערגניגען [אן עמפפינדונג פון פערגניגען אין פערגלייך מיט א פריהעריגער עמפפינדונג פון פערגניגען].

rel'ativism *n.* (רעל'-ע-טיוו-איזם) רעלאטיוויזם, די לעהרע, אז אלע ערקענטניס=וואהרהייטען זיינען רעלאטיוו, ד. ה. זיי זיינען וואהרהייטען בלויז אין בעצוג צו אונזער אייגענער ערפאהרונג.

relativ'ity *n.* (רעל-ע-טיוו'-אי-טי) רעלאטיוויטעט, דאס זיין רעלאטיוו [ז. *relative*]; דאס זיין אבהענגיג אין דער עקזיסטענץ פון עפעס אנדערש; אבהענגיגקייט פון געגענזייטיגער שייכות; דאס עקזיסטירען אלס רעאלער געגענשטאנד נור אין בעצוג צו אונזער ערפאהרונג אדער פערשטאנד.

rela'tor *n.* (רי-ליי'-טאר) א דערצעהלער, א בעריכט=אבגעבער, א בעשרייבער; אין יוריספרודענץ — איינער צוליעב וועמעס פאדערונג אדער קלאגע די רעגיערונג פיהרט אן א געריכטס=פראצעס, כדי צו בעשטימען א געוויסע רעכטס=פראגע.

rela'trix *n.* (רי-ליי'-טריקס) אן אנקלאגערין. ז. *relator*.

relax' *v.* (רי-לעקס') 1. נאכלאזען, פערמינדערען [די שפאנונג אדער אנשטרענגונג]; 2. שוואכער מאכען, לויזער מאכען, מאכען וועניגער שטרענג; 3. בעפרייען פון אנשטרענגונג, פערלייכטערען; געבען ערהאלונג אדער רוה; צושטרייען; 4. אוועקנעהמען; 5. נאכגעבען; 6. מאכען לויזער, עפענען [דעם מאגען]; 7. בעפרייען, אויפגעבען, איבערגעבען; 8. ווערען נאכגעלאזען, לויזער, מילדער אדער שוואכער; 9. זיך ערהאלען, זיך אברוהען, זיך צושטרייען.

1. The visitor **relaxed** in an armchair. 2. The new tariff law **relaxed** some of the import regulations. 8. His knees **relax** from toil.

relax'able *a.* (רי-לעקס'-עבל) וואס קען געמאכט ווערען לויזער, שוואכער, וועניגער אנגעשטרענגט, וועניגער שטרענג אדער מילדער; וואס קען נאכגעלאזען אדער נאכגעגעבען ווערען.

relax'ant *n.* (רי-לעקס'-ענט) אן אבפיהרונגס=מיטעל, א מיטעל לויזער צו מאכען דעם מאגען.

relaxa'tion *n.* (רי-לעק-סיי'-שאן) 1. נאכלאזונג, דאס מאכען אדער ווערען שוואכער, לויזער, וועניגער שטרענג אדער וועניגער אנגעשטרענגט; 2. ערהאלונג, אברוה, צושטרייאונג.

2. What some people deem hard work, others consider as **relaxation** and mere play.

relax'ative *a. and n.* (רי-לעקס'-ע-טיוו) ערהאלענד, צושטרייענד; לויז מאכענד; עטוואס וואס גיט ערהאלונג, אברוה אדער צושטרייאונג; אן אבפיהרונגס=מיטעל, א מיטעל לויז צו מאכען דעם מאגען.

relay' *n. and v.* (רי-ליי') עטוואס וואס ווערט געהאלטען אין זאפאס [אויף אבצופרישען דאס אלטע]; א פרישער זאפאס; א פרישער פערד=געשפאן; א פרישע מחנה יאגד=הינד; א פרישע קאמפאניע ארבייטער [וואס ארבייטען נאך דער רייהע נאך]; א סטאנציע, וואו מען בייט פערד אדער יאגד=הינד; א הילפס=אפאראט, וואס בריינגט אין בעוועגונג א גרעסערען אפאראט; לעגען נאך אמאל, איבערלעגען.

relearn' *v.* (רי-לוירן') אויפס=ניי לערנען, איבערלערנען.

relea'sable *a.* (רי-ליע'-סעבל) וואס קען בעפרייט ווערען; וואס קען אויפגעגעבען אדער איבערגעגעבען ווערען [ווי למשל, א רעכט אויף אייגענטום]; וואס קען פערדונגען ווערען אויפס=ניי.

release' *v. and n.* (רי-ליעס') אבלאזען; בעפרייען [פון געפענגנים, פון פערפליכטונגען, פון א שטראף, פון צרות, ליידען א. ז. וו.]; אויפגעבען, זיך אבזאגען [פון א חוב, פון א רעכט א. ז. וו.]; אויסלעזען א משכון; פערדינגען אויפס=ניי; אבלאזונג, בעפרייאונג; אויפגעבונג פון א רעכט, דאס אבזאגען זיך פון א רעכט; דאס אבלאזען דאס אנגעצויגענע שטריקעל פון א בויגען.

releasee' *n.* (רי-לי-סיע') איינער וועמען עס ווערען געגעבען אייגענטומס=רעכטע.

release'ment *n.* (רי-ליעס'-מענט) אבלאזונג; בעפרייאונג [פון געפענגנים, פון א חוב, פון א פערפליכטונג, שטראף א. ז. וו.]; אויפגעבונג פון א רעכט אויף אייגענטום.

release' of dow'er (רי-ליעס' אוו דאו'-ער) אויפגעבען דער אלמנה'ס געזעצליכע רעכטע אויף איהר טייל פון דעם פערשטארבענעם מאן'ס ירושה.

releas'er *n.* (רי-ליעס'-ער) א בעפרייער; איינער וואס בעפרייט פון געפענגנים, פון א פערפליכטונג, פון א חוב, פון א שטראף א. ז. וו.; איינער וואס זאגט זיך אב פון א רעכט אויף אייגענטום; איינער וואס פערדינגט אויפס=ניי.

release'-spring *n.* (רי-ליעס'-ספרינג) א פרוזשינע ביי א וואגען צו בעפרייען די רעדער פון דעם טארמאז [ברעמזע].

releas'or *n.* (רי-ליעס'-אר) איינער וואס זאגט זיך אב פון א רעכט אויף אייגענטום, וואס בעפרייט פון א חוב אדער גיט איבער אן אייגענטומס=רעכט.

rel'egate *v.* (רעל'-אי-גייט) אוועקשיקען, פערשיקען, בעזייטיגען, דערווייטערען, אבלעגען אויף א לאנגער צייט אדער פאר אן אונבעשטימטען צוועק; ארויסשיקען פון לאנד; איבערגעבען, בעשטימען.

relega'tion *n.* (רעל-אי-גיי'-שאן) פערשיקונג, ארויסשיקונג.

relent' *v.* (רי-לענט') ווערען מילדער אדער ווייכער; געריהרט ווערען, בעקומען מיטלייד; נאכגעבען; מאכען ווייכער אדער מילדער; פאנאנדערלאזען [ווי אין א פליסיגקייט].

relent'ing *a.* (רי-לענט'-אינג) נאכגיביג, ווייך, ווייכהערציג.

relent'less *a.* (רי-לענט'-לעס) אונ'ברחמנות'דיג, אונבארמהערציג, הארטהערציג, אונבעריהרט, ניט נאכגיביג.

relent'lessly *adv.* (רי-לענט'-לעס-לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; אהן רחמנות, הארטהערציג.

relent'lessness *n.* (רי-לענט'-לעס-נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ'ברחמנות'דיגקייט, הארטהערציגקייט.

relent'ment *n.* (רי-לענט'-מענט) מיטלייד, רחמנות; דאס מאכען אדער דאס זיין ווייך, נאכגיביג אדער ווייכהערציג.

relessee' *n.* (רי-לע-סיע') איינער וועמען מען טרעט אב אייגענטומס=רעכטע.

relessor' *n.* (רי-לעס-אהר') איינער וואס גיט איבער אן אייגענטומס=רעכט.

relet' *v.* (רי-לעט') ווידער פערדינגען.

rel'evance *n.* (רעל'-אי-ווענס) ז. *relevancy*.

rel'evancy *n.* (רעל'-אי-ווענ-סי) צוזאמענהאנג, געהעריגקייט, צוגעפאסטקייט, פאסיגקייט; אין געזעצגעבונג — דאס זיין גענוג און וויכטיג צו אורטיילען וועגען א קלאגע.

rel'evant *a.* (רעל'-אי-ווענט) וואס דיענט א געוויסען צוועק; פאסיג, געהערענד; וויכטיג פאר א קלאגע; גענוגענד צו בעגרינדען א קלאגע.

rel'evantly *adv.* (רעל'-אי-ווענט-לי) צום ציעל; אין צוזאמענהאנג, צוגעפאסט.

reliabil'ity *n.* (רי-לאי-ע-ביל'-אי-טי) ז. *reliableness*.

reli'able *a.* (רי-לאי'-עבל) צופערלעסיג, אויף וואס אדער אויף וועלכען מען קען זיך פערלאזען.

reli'ableness *n.* (רי-לאי'-עבל-נעס) צופערלעסיגקייט.

reli'ably *adv.* (רי-לאי'-ע-בלי) אויף א צופערלעסיגען אופן, אזוי אז מען זאל זיך קענען פערלאזען.

reli'ance *n.* (רי-לאי'-ענס) פערטרויען; דאס פערלאזען זיך; עטוואס אויף וואס

מען קען זיך פערלאזען אדער אויף וואס מען קען זיך פערטרויען.

reli'ant *a.* (רי-לאי'-ענט) פערטרויענד, וואס האט צוטרויען, וואס פערלאזט זיך; וואס האט זעלבסט-צוטרויען.

rel'ic *n.* (רעל'-איק) די רעשטען, דאס איבערגעבליבענע [נאך דער פערניכטונג פון עפעס]; אן אנדענקונג, אן אנדענקונגס-צייכען; א רעליקווע, א זאך וואס ווערט געהאלטען אלס טהייערע אדער הייליגע אנדענקונג פון א טויטען.

rel'ic-mon'ger *n.* (רעל'-איק-מאנ'-גער) איינער וואס האנדעלט מיט אנדענקונגס-זאכען אדער אנטיקען; א ליידענשאפטליכער זאמלער פון אנדענקונגס-זאכען אדער אנטיקען.

rel'ics *n.* (רעל'-איקס) א טויטער קערפער; א טויטער קערפער אדער קערפער-טיילען פון א קריסטליכען הייליגען.

rel'ict *n. and a.* (רעל'-איקט) אן אלמנה; אן אלמן; געבליבען לעבען, איבערגעבליבען [נאך אימעצענס טויט].

relic'ted *a.* (רי-ליק'-טעד) געבליבען טרוקען [ווי לאנד וואס איז פריהער געווען בעדעקט מיט וואסער].

relic'tion *n.* (רי-ליק'-שאן) דאס אבטרעטען פון וואסער פון א שטיק לאנד; דאס לאזען טרוקען לאנד, וואס איז פריהער געווען בעדעקט מיט וואסער; דאס לאנד, וואס איז געבליבען טרוקען נאכדעם ווי דאס וואסער פון ים, פון א טייך א. ז. וו. איז צוריקגעטראטען.

relief' *n.* (רי-ליעף') פערלייכטערונג, מילדערונג, לינדערונג; בעפרייאונג [פון א לאסט, וועהטאג א. ז. וו.]; הילפע, שטיצע, אונטערשטיצונג [פאר ארימע לייט]; בעפרייאונג פון א פאסטען אדער וואך; א בעגייטע וואך [וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון דער פריהריגער]; רעליעף, בולט'קייט; א בולט'ע, רעליעפע פערציערונג; די הויך פון דער אנגעשאטענער ערד ביי א פעסטונגס-גראבען; וואס צייכענט זיך אוים אדער טיילט זיך אוים אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש; א קאנטראסט; א קלאנג פון א יעגער-הארן, וואס זאגט אן וועגען דעם צוריקקעהר פון דעם יעגער; אין געזעצגעבונג — שאדענערזאץ, בעלוינונג, פערגיטיגונג [וואס ווערט בעשטימט פון געריכט].

relief'-ful *a.* (רי-ליעפ'-פול) פערלייכטערנד, מילדערנד, לינדערנד.

relief'less *a.* (רי-ליעפ'-לעס) אונגעשטיצט; הילפלאז.

relief'lessly *adv.* (רי-ליעפ'-לעס-לי) אהן הילף, אהן שטיצע.

relief'-map *n.* (רי-ליעפ'-מעפ) א רעליעף-קארטע, א בולט'ע לאנד-קארטע [וואו העכערע געגענדען ווערען פארגעשטעלט בולט].

relief' soci'ety (רי-ליעף' סא-סאי'-ע-טי) א הילפס-פעראיין, אן אונטערשטיצונגס-פעראיין.

relief'-valve *n.* (רי-ליעפ'-וועלוו) א זיכערהייטס-ווענטיל [א דעקעל אדער קלאפאן אין א דאמפף-מאשין וואס עפענט זיך אויטאמאטיש, ווען דער דאמפף-דרוק ווערט צו גרויס]; א ווענטיל אין א דאמפף-מאשין דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער וואס קומט ארויס פון דאמפף-קעסעל מיט'ן דאמפף אין דעם הייס-וואסער-בעהעלטער; אן אויטאמאטישער ווענטיל וואס לאזט אריין לופט אין א פאס, ווען די פליסיגקייט איז פון איהר ארויסגעצויגען געווארען.

relief'-work *n.* (רי-ליעפ'-הוואירק) קהל'שע ארבייט [ווי אויסלעגען וועגען, אויפשטעלען נייע געביידעס א. ז. וו.], וואס ווערט אונטערגענומען מיט'ן צוועק צו געבען ארבייט די נויטליידענדע און ארבייטסלאזע.

reli'er *n.* (רי-לאי'-ער) איינער וואס פערלאזט זיך [אויף איינעם אדער עפעס].

reliev'able *a.* (רי-ליעוו'-עבל) וואס קען פערלייכטערט ווערען; וואס קען בעפרייט ווערען [פון א לאסט, וועהטאג א. ז. וו.]; וואס קען געשטיצט אדער געהאלפען ווערען; וואס קען קריעגען געזעצליכען שוץ.

relieve' *v.* (רי-ליעוו') 1. בעפרייען [פון א לאסט, פון וועהטאג א. ז. וו.]; 2. פערלייכטערען; מילדערען; לינדערען; בריינגען הילף [צו א בעלאגערטען פלאץ], בעפרייען פון א בעלאגערונג, בעפרייען פון א וואך; העלפען, שטיצען; בעגיטיגען פאר א שאדען [דורך א געריכטליכער ענטשיידונג]; מאכען בולט, מאכען פראמינענט; 3. מאכען איינדרוקספולער אדער אינטערעסאנטער דורך פערשיעדענארטיגקייט אדער א קאנטראסט.

1. Hospitals help to **relieve** the sufferings of the poor. 2. The tact of the chairman **relieved** the strained atmosphere of the meeting.

relieve' one's mind (רי-ליעוו' הוואנז מאינד) זיך בערוהיגען.

reliev'er *n.* (רי-ליעוו'-ער) איינער אדער עטוואס וואס העלפט, שטיצט, פערלייכטערט אדער בעפרייט [פון א לאסט, וועהטאג, ליידען א. ז. וו.].

relieve' the watch (רי-ליעוו' טהי הוואטש) בעפרייען די וואך, בייטען די וואך.

relie'vo *n.* (רי-ליעי'-וואו) ז. *rilievo*.

relight' *v.* (רי-לאיט') ווידער אנצינדען, אויפס-ניי בעלויכטען אדער ליכטיג מאכען; זיך ווידער אנצינדען, ווידער נעהמען לייכטען.

relig'ion *n.* (רי-לידזש'-אן) רעליגיאן; פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; געוויסענהאפטיגקייט, פליכט-טרייהייט.

relig'ionary *a. and n.* (רי-לידזש'-אנ-איי-רי) רעליגיעז; א פאנאטיקער, א פרומאק.

relig'ioner *n.* (רי-לידזש'-אנ-ער) ז. *religionist*.

relig'ionise *v.* (רי-לידזש'-אנ-איז) ז. *religionize*.

relig'ionism *n.* (רי-לידזש'-אנ-איזם) דאס זיין בלויז אויסערליך רעליגיעז, דאס אבהיטען בלויז די פארמאלע זייט פון דער רעליגיאן; דאס זיין א פרומאק; כלומר'שדיגע פרומקייט.

relig'ionist *n.* (רי-לידזש'-אנ-איסט) א רעליגיעזער מענש; א פרומאק, א פאנאטיק.

relig'ionize *v.* (רי-לידזש'-אנ-איז) מאכען רעליגיעז; זיין רעליגיעז; שפיעלען א פרומע ראלע.

relig'ionless *a.* (רי-לידזש'-אנ-לעס) ניט רעליגיעז, אונגלויביג.

religios'ity *n.* (רי-לידזש-אי-אס'-אי-טי) רעליגיעזיטעט, דאס זיין רעליגיעז.

religio'so *adv.* (רי-לי-דזשי-או'-סאו) אין מוזיק — מיט רעליגיעזע געפיהלען.

relig'ious *a. and n.* (רי-לידזש'-אס) רעליגיעז, פרום, גאטספארכטיג; וואס בעלאנגט צו א מאנאכען-ארדען, וואס פיהרט א מאנאכען-לעבען; געוויסענהאפט, פליכט-טריי; שטרענג פינקטליך; א מאנאך, א מאנאשקע [א נאנע].

relig'ious house (רי-לידזש'-אס האוס) א קלויסטער, א מאנאסטיר; א בית-תפילה.

relig'ious lib'erty (רי-לידזש'-אס ליב'-ער-טי) רעליגיאנס-פרייהייט, געוויסענס-פרייהייט, די פרייהייט צו בעלאנגען צו וועלכער עס איז רעליגיאן.

relig'iously *adv.* (רי-לידזש'-אס-לי) רעליגיעז, מיט פרומקייט, מיט גאטספארכטיגקייט; פליכט-טריי, געוויסענהאפט, שטרענג פינקטליך.

relig'iousness *n.* (רי-לידזש'-אס-נעס) רעליגיעזקייט, פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; פליכט-טרייהייט, געוויסענהאפטיגקייט, שטרענגע פינקטליכקייט; דאס בעלאנגען צו א מאנאכען-ארדען, דאס פיהרען א מאנאסטיר-לעבען.

relin'quent *a. and n.* (רי-לינ'-קהווענט) וואס גיט אויף, זאגט זיך אב פון עפעס אדער פערלאזט; איינער וואס גיט אויף, זאגט זיך אב פון עפעס אדער פערלאזט.

relin'quish *v.* (רי-לינ'-קהוויש) פערלאזען, אויפגעבען, זיך אבזאגען.

relin'quisher *n.* (רי-לינ'-קהוויש-ער) איינער וואס פערלאזט, זאגט זיך אב אדער גיט אויף.

relin'quishment *n.* (רי-לינ'-קהוויש-מענט) פערלאזונג; אויפגעבונג.

rel'iqua *n.* (רעל'-אי-קהווא) אין יוריספרודענץ — דער איבערגעבליבענער חוב [נאך אן אברעכנונג].

rel'iquary *n.* (רעל'-אי-קהווע-רי) אנטיקען-קאסטען [א קאסטען צו בעהאלטען אנטיקען אדער הייליגע אנדענקונגס-זאכען]; איינער, אויף וועמען עס בלייבט שטעהן א חוב נאך אן אברעכנונג; איינער וואס צאהלט אוים א חוב ביסלעכווייז.

relique' *n.* (רי-ליק') ז. *relic*.

reliq'uian *a.* (רי-ליק'-הווי-ען) וואס איז א רעליקווע [א הייליגער אנדענקונגס-צייכען]; וואס איז שייך צו רעליקוועז.

reliq'uidate *v.* (רי-ליק'-הווי-דייט) ווידער ליקווידירען [אויסגלייכען, אבצאהלען אדער בעשטימען חובות].

reliquida'tion *n.* (רי-ליק-הווי-דיי'-שאן) ווידער-ליקווידירונג [אבצאהלונג, אויסגלייכונג אדער בעשטימונג פון חובות].

rel'ish *v. and n.* (רעל'-איש) הנאה האבען; ליעב האבען; האבען נייגונג, אפעטיט אדער חשק צו עפעס; האבען פערגניגען פון עפעס; מאכען געשמאק; זיין געשמאק; ארויסרופען אן אנגענעהמען געפיהל; גוט שמעקען; א געשמאק; אן אנגענעהמער גערייץ, רייצבארקייט, געשמאקהייט; נייגונג, פארליעבע, אפעטיט, חשק; א טראפעלע, א ביסעלע; עטוואס וואס גיט צו געשמאק [ווי געווירצען, למשל]; א געריכט וואס דערוועקט אפעטיט.

rel'ishable *a.* (רעל'-איש-עבל) געשמאק; וואס האט אן אנגענעהמען טעם.

rel'ishing *a.* (רעל'-איש-אינג) וואס מאכט געשמאק.

relis'ten *v.* (רי-ליס'ן) ווידער זיך צוהערען, אויפס-ניי הארכען.

relive' *v.* (רי-ליוו') ווידער לעבען, פון דאס ניי אויפלעבען; נאך אמאל דורכלעבען.

reload' *v.* (רי-לאוד') ווידער אנלאדען [א ביקס]; ווידער בעלאדען [מיט משא].

reloan' *v.* (רי-לאון') ווידער לייהען.

relo'cate *v.* (רי-לאו'-קייט) צוריקברינגען אויף אן ארט; ווידער בעזעצען.

reloca'tion *n.* (רי-לא-קיי'-שאן) דאס בעברײנגען צוריק אויף אן ארט; דאס בעזעצען אויף א נייעם ארט; אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — דאס ווידער פערפאכטען, פערדינגען אדער אבגעבען אין ארענדע.

relodge' *v.* (רי-לאדזש') ווידער איינקווארטירען.

relu'cent *a.* (רי-ליו'-סענט) שטראהלענד, שיינענד.

reluct' *v.* (רי-לאקט') ווידערשטרעבען, זיך שטעלען אנטקעגען, געבען א ווידערשטאנד.

reluc'tance *n.* (רי-לאק'-טענס) א ווידערשטרעבען, א ווידערווילען, א ווידערשטאנד.

reluc'tancy *n.* (רי-לאק'-טענ-סי) ז. *reluctance*.

reluc'tant *a.* (רי-לאק'-טענט) אונווויליג, ווידערווויליג, ווידערשטרעבענד.

reluc'tantly *adv.* (רי-לאק'-טענט-לי) מיט ווידערווילען, מיט ווידערשטרעבונג; אונווויליג.

relume' *v.* (רי-ליום') ווידער אנצינדען, ווידער בעלייכטען.

relu'mine *v.* (רי-ליו'-מין) פון דאס ניי בעלייכטען; ווידער אנצינדען.

rely' *v.* (רי-לאי') זיך פערלאזען אויף...; זיך שטיצען אויף...; זיך פערטרויען אויף...

Don't rely on his promises. He will not keep them.

remain' *v. and n.* (רי-מיין') בלייבען; צוריקבלייבען, נאכבלייבען, איבערבלייבען; עטוואס וואס בלייבט נאך, עטוואס וואס איז צוריקגעבליבען.

remain'der *n.* (רי-מיינ'-דער) דער רעשט; דאס איבערגעבליבענע; אין מאטעמאטיק — די דיפערענץ, דער איבעררעשט [דאס וואס בלייבט איבער אראבנעהמענדיג איין צאהל פון דער אנדערער, ווי אין חסור, אדער ביים טיילען איין צאהל אויף דער אנדערער, ווי אין חלוק]; א צוקינפטיגער בעזיץ, בעזאנדערס פון לאנד, וואס געהט ערשט דאן אריין אין קראפט, ווען עס ענדיגט זיך דער בעזיץ-אנשפרוך פון אן אנדערען [צ. ב. ווען מען שרייבט אב לאנד אדער א הויז אויף אזא אופן, דאס פאר לעבענס לאנג זאל עס געהערען צו ראובן'ען און אז ראובן וועט שטארבען זאל עס געהערען צו שמעון'ען]; איבערגעבליבענע ביכער פון אן אויפלאגע, פון אן אויספערקויף אין א בוך-האנדלונג, וועלכע ווערען פערקויפט מיט רעדוצירטע פרייזען.

remain'der-man *n.* (רי-מיינ'-דער-מען) א פערזאן וואס האט דאס רעכט אויף אן אייגענטומס-בעזיץ נאכדעם ווי דער בעזיץ-אנשפרוך פון אן אנדערען אויף דיעזען בעזיץ האט זיך גענענדיגט.

remain' on hand (רי-מיין' אן הענד) ז. *remainder*. בלייבען אונפערקויפט [וועגען סחורות].

remains' *n.* (רי-מיינז') רעשטען פון א געשטארבענעם; א טויטער קערפער; די ניט-געדרוקטע ווערק פון א פערשטארבענעם שרייבער; געבליבענע זאכען.

remake' *v.* (רי-מייק') איבערמאכען, מאכען פון דאס ניי.

remand' *v. and n.* (רי-מענד') צוריקשיקען; צוריקפאדערען; צוריקברײנגען; דאס צוריקשיקען; דאס צוריקרופען.

remand'ment *n.* (רי-מענד'-מענט) דאס צוריקשיקען; דאס צוריקרופען.

rem'anence *n.* (רעמ'-ע-נענס) דאס פערבלייבען, דאס צוריקבלייבען, די פארטדויער, די פערמאנענץ.

rem'anent *a.* (רעמ'-ע-נענט) וואס בלייבט; וואס בלייבט איבער.

rem'anet *n.* (רעמ'-ע-נעט) אן אבגעלעגטער פראצעס [משפט].

remanure' *v.* (רי-מע-ניור') פון דאס ניי בעמיסטיגען.

remark' *n. and v.* (רי-מארק') א בעמערקונג, אן אנמערקונג; א נאטיץ; א צייכען; בעמערקען, דערזעהן; מאכען א בעמערקונג, בעמערקען [אויסדריקען א מיינונג]; פון דאס ניי בעצייכענען.

remark'able *a.* (רי-מארק'-עבל) מערקווירדיג; בעמערקענסווערטה; אויסגעצייכענט, אונגעוועהנליך, אויסערארדענטליך.

The war was the most **remarkable** conflict of our times.

remark'ableness *n.* (רי-מארק'-עבל-נעס) די מערקווירדיגקייט.

remark'ably *adv.* (רי-מארק'-ע-בלי) אויף א מערקווירדיגען אופן; אויסגעצייכענט, אונגעוועהנליך; גאנץ בעזונדערס.

He has a **remarkably** strong constitution.

remarked' *a.* (רי-מארקט') מערקווירדיג, אויסגעצייכענט.

remark'er *n.* (רי-מארק'-ער) אן אנמערקער; איינער וואס מאכט בעמערקונגען; א קריטיקער, א בעאבאכטער.

remar'riage *n.* (רי-מער'-אידזש) א צווייטע הייראט; דאס חתונה האבען נאך אמאל.

remar'ry *v.* (רי-מער'-אי) ווידער הייראטען, חתונה האבען נאך אמאל.

remas'ticate *v.* (רי-מעס'-טי-קייט) איבערקייען, נאך אמאל קייען, מעלה גרה זיין.

remastica'tion *n.* (רי-מעס-טי-קיי'-שאן) דאס איבערקייען, דאס קייען נאך אמאל, דאס מעלה גרה זיין.

Rembrandtesque' *a.* (רעמ-ברענ-טעסק') וואס איז עהנליך צום סטיל פון האלענדישען מאלער רעמבראנדט [געשט. 1669].

Rem'brandtish *a.* (רעמ'-ברענט-איש) ז. *Rembrandtesque*.

remeas'ure *v.* (רי-מעזש'-אור) איבערמעסטען, נאך אמאל מעסטען.

reme'diable *a.* (רי-מי'-די-עבל) וואס קען געהאלפען אדער געהיילט ווערען; צו וואס עס איז פאראן א רפואה אדער א מיטעל.

reme'diableness *n.* (רי-מי'-די-עבל-נעס) היילבארקייט; דאס קענען געהיילט אדער געהאלפען ווערען.

reme'diably *adv.* (רי-מי'-די-ע-בלי) אין א צושטאנד וואס מען קען נאך העלפען אדער געפינען א תרופה.

reme'dial *a.* (רי-מי'-די-על) היילענד, העלפענד; וואס איז א תרופה, וואס העלפט.

reme'dially *adv.* (רי-מי'-די-על-אי) אלס רפואה, אלס תרופה, אלס א העלפענדעם מיטעל.

rem'ediless *a.* (רעמ'-ע-די-לעס) אונהיילבאר, ניט צום העלפען; ניט אויסצומיידען; אהן א תרופה; וואס קען מעהר ניט צורעכט געמאכט ווערען.

rem'edilessly *adv.* (רעמ'-ע-די-לעס-לי) ניט צום העלפען, אהן א תרופה; אין אן אונהיילבארען צושטאנד; אין א צושטאנד וואס קיין תרופה קען ניט העלפען.

rem'edilessness *n.* (רעמ'-ע-די-לעס-נעס) אונהיילבארקייט, דאס זיין ניט מעהר צו העלפען.

rem'edy *n. and v.* (רעמ'-ע-די) א תרופה; א מעדיצין, א רפואה; א מיטעל; א הילפס-מיטעל; די ערלויבטע פערמינדערונג פון דעם געוויכט פון מטבעות ביים פרעגען זיי, כדי זיי זאלען ארויסקומען שעהנער; קורירען, היילען; העלפען; פערריכטען, אויסבעסערען; אבשאפען א פעהלער אדער אן איבעל.

remeet' *v.* (רי-מיעט') ווידער בעגעגנען, ווידער טרעפען.

remelt' *v.* (רי-מעלט') איבערשמעלצען, שמעלצען נאך אמאל.

remem'ber *v.* (רי-מעמ'-בער) 1. געדענקען; דערמאהנען, ערינערען; ערינערען זיך, דערמאהנען זיך; 2. דערמאהנען צו גוטען, איבערגעבען א גרוס; 3. דערמאהנען מיט א מתנה, געבען א געשענק.

2. **Remember** me to your brother. 3. He **remembers** his friends with gifts.

remem'berable *a.* (רי-מעמ'-בער-עבל) וואס לאזט זיך געדענקען; וואס איז ווערטה צו געדענקען אדער ערינערען.

remem'berably *adv.* (רי-מעמ'-בער-ע-בלי) אויף אן אופן, אז מען זאל קענען געדענקען; ווערטה צו געדענקען.

remem'berer *n.* (רי-מעמ'-בער-ער) איינער וואס געדענקט אדער ערינערט זיך.

remem'brance *n.* (רי-מעמ'-ברענס) דאס געדענקען; דאס געדעכניס, דער זכרון; די ערינערונגס-פעהיגקייט, דער כח הזכרון; אן ערינערונג; אן אנדענקען; עפעס וואס ערינערט אדער דערמאהנט [א מצבה, מאנומענט, א נאטיץ, א מעמאראנדום א. ד. ג.]; א גרוס.

remem'brance book (רי-מעמ'-ברענס בוק) א נאטיץ-ביכעל.

remem'brancer *n.* (רי-מעמ'-ברענ-סער) א דערמאהנער, אן ערינערער; אן אנדענקען; א סעקרעטער; דער שאצקאמער-סעקרעטער אין ענגלאנד.

remem'orative *a.* (רי-מעמ'-א-ריי-טיוו) וואס דערמאהנט, וואס ערינערט.

remerge' *v.* (רי-מוירדזש') ווידער זיך אונטערטוקען, ווידער פערזינקען; ווידער פערגעהן.

re'mex *n.* (רי'-מעקס) איינער פון די פליה-פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל [איינער פון די גרויסע שטייפע פעדערען].

rem'iform *a.* (רעמ'-אי-פארם) רודערפערמיג, וואס האט די פארם פון א שיף-רודער.

rem'igable *a.* (רעמ'-אי-געבל) מיט וואס מען קען רודערען, וואס עס פאסט צום שיפען א רודער-שיפעל.

rem'iges *n.* (רעמ'-אי-דזשיז) די פליה-פעדערען פון א פויגעל'ס פליגלען [די גרויסע שטייפע פעדערען]. ז. *remex*.

remig'ial *a.* (רי-מידזש'-אי-על) וואס איז שייך צו די פליה-פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל. ז. *remex*.

rem'igrate *v.* (רעמ'-אי-גרייט) צוריקוואנדערען, צוריקפאהרען, צוריקקעהרען זיך.

remigra'tion *n.* (רעמ-אי-גריי'-שאן) די צוריקוואנדערונג; דאס צוריקפאהרען, דאס צוריקקעהרען זיך.

remind' *v.* (רי-מאינד') ערינערען, דערמאהנען.

remin'der *n.* (רי-מאינ'-דער) א דערמאהנער, אן ערינערער; עטוואס וואס דערמאהנט.

remind'ful *a.* (רי-מאינד'-פול) וואס דערמאהנט, וואס ערינערט; וואס געדענקט.

reminis'cence *n.* (רעמ-אי-ניס'-ענס) דאס ערינערען; די ערינערונגס-פעהיגקייט;

אז ערינערונג; א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן, וואס בעהאנדעלט אויף א נייעם אופן אן אלטע טהעמא.

reminis'cent *a. and n.* (רעמ-אי-ניס'-ענט) וואס דערמאהנט, וואס ערינערט; זיך ערינערענד; אן ערינערער, א דערמאהנער.

reminiscen'tial *a.* (רעמ-אי-ני-סענ'-שעל) וואס איז שייך צו ערינערונגען, וואס קומט פון ערינערונגען.

reminiscen'tially *adv.* (רעמ-אי-ני-סענ'-שעל-אי) דורך ערינערונג, דורך דערמאהנען זיך.

rem'iped *a. and n.* (רעמ'-אי-פעד) וואס האט רודער־פערמיגע פיס; א חיה מיט רודער־פערמיגע פיס.

remise' *v. and n.* (רי-מאיז') צוריקגעבען; אויפגעבען [א פאדערונג אדער א רעכט], אבזאגען זיך פון א פרעטענזיע; איבערטראגען [א רעכט]; דאס אויפגעבען [א פאדערונג אדער א רעכט]; אזא קארעטקע.

remiss' *a.* (רי-מיס') פויל; אבגעלאזען; לאנגזאם; נאכלעסיג; אהן ענערגיע.
He is very **remiss** in his duties.

remissibil'ity *n.* (רי-מיס-אי-ביל'-אי-טי) די פערצייהליכקייט [פון זינד], די מעגליכקייט פון פערצייהונג.

remis'sible *a.* (רי-מיס'-איבל) וואס קען פערצייהט ווערען, וואס קען פערגעבען ווערען.

remis'sion *n.* (רי-מיש'-אן) מחילה, פערגעבונג, פערצייהונג [פון זינד]; דאס שענקען [א חוב, א שטראף, אז ארויפגעלעגטען שטייער א. ד. ג.]; דאס נאכלאזען, דאס שוואכער ווערען [פון א שמערץ, א קראנקהייט א. ד. ג.]; א פערמינדערונג, א מילדערונג; דאס אריבערשיקען ערגעץ־וואו געלד.

remis'sive *a.* (רי-מיס'-איוו) וואס לאזט נאך, וואס ווערט שוואכער; וואס פערצייהט, וואס איז מוחל.

remiss'ly *adv.* (רי-מיס'-לי) אויף א נאכלעסיגען אופן; מיט אבגעלאזענקייט; אהן ענערגיע.

remiss'ness *n.* (רי-מיס'-נעס) פוילקייט, נאכלעסיגקייט, אבגעלאזענקייט.

remis'sory *a.* (רי-מיס'-א-רי) וואס איז שייך צו מחילה; וואס דיענט צו פערגעבונג.

remit' *v. and n.* (רי-מיט') אבשוואכען, פערמינדערען, פערקלענערען; נאכלאזען, שוואכער ווערען, פערמינדערט ווערען; פערצייהען, פערגעבען; שענקען אדער נאכלאזען [א חוב, א שטראף א. ד. ג.]; אבזאגען זיך, אויפגעבען; אבלאזען אויף א ווײלע [וועגען פיבער]; אבלעגען אויף א געוויסער צייט; איבערטראגען אדער בריינגען צוריק אין דעם פריהעריגען ארט אדער צושטאנד; אריבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט אין אן אנדערען; איבערשיקען געלד; דאס צוריקשיקען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען; א פארמעלע צושריפט פון א העכערען געריכטס־טריבונאל צו א נידריגערען.

remit'ment *n.* (רי-מיט'-מענט) פערצייהונג, פערגעבונג.

remit'table *a.* (רי-מיט'-עבל) ז. *remissible*.

remit'tal *n.* (רי-מיט'-על) דאס אויפגעבען, דאס אבזאגען זיך; דאס איבערשיקען [געלד, וועקסלען א. ד. ג.].

remit'tance *n.* (רי-מיט'-ענס) דאס איבערשיקען געלד, וועקסלען א. ד. ג.; א געלד־סומע אדער א וועקסעל, וואס איז איבערגעשיקט געווארען צו בעצאהלען א חוב.

remit'tancer *n.* (רי-מיט'-ענ-סער) איינער וואס שיקט איבער געלד אדער א וועקסעל צו בעצאהלען א חוב.

remittee' *n.* (רי-מיט-אי') א פערזאן צו וועמען מען שיקט געלד אדער וועקסלען.

remit'tent *a. and n.* (רי-מיט'-ענט) וואס לאזט אב אויף א ווײלע און קעהרט זיך ווידער צוריק [וועגען פיבער אדער אנדערע קראנקהייטען]; א פיבער, וואס לאזט נאך אויף א ווײלע און קומט ווידער צוריק; קדחת.

remit'ter *n.* (רי-מיט'-ער) א געלדשיקער; איינער וואס שיקט איבער געלד אדער וועקסלען צו דעקען חובות; א פערצייהער, א פערגעבער; דאס צוריקקעהרען צו איינעם א טיטול אדער א רעכט וואס ער האט פריהער געהאט.

remit' to cus'tody (רי-מיט'-טו קאס'-טא-די) ווידער אריינזעצען אין געפענגניס.

remit'tor *n.* (רי-מיט'-אר) דאס צוריק אומקעהרען צו איינעם א טיטול אדער רעכט וואס ער האט פריהער געהאט.

remix' *v.* (רי-מיקס') איבערמישען, מישען נאך אמאל.

rem'nant *n.* (רעמ'-נענט) דאס וואס בלייבט, דאס געבליבענע; דער רעשט; א רעשטעל [פון טוך אדער צייג].
This dress is made of **remnants**.

remod'el *v.* (רי-מאד'-על) איבערמאכען, איבערגיסען אין א נייער פארם; איבערבויען; איבעראַרבייטען [נאך א נייעם פלאן].

remodifica'tion *n.* (רי-מאד-אי-פי-קיי'-שאן) א נייע מאדיפיקאציאן, א נייע ענדערונג, די אומענדערונג פון עפעס.

remod'ify *v.* (רי-מאד'-אי-פאי) נאך אמאל ענדערען, איבערבויען, איבערפארמירען.

remold' *v.* (רי-מאולד') איבערגיסען אין א נייער פארם, איבערמאכען; צוגעבען א נייע געשטאלט.

remol'lient *a.* (רי-מאל'-אי-ענט) וואס מאכט ווידער ווייך.

remol'ten *a.* (רי-מאול'טן) ווידער איבערגעשמאלצען.

remonetiza'tion *n.* (רי-מאנ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס ווידער איינפיהרען אלס געזעצליכעס געלד.

remon'etize *v.* (רי-מאנ'-ע-טאיז) ווידער איינפיהרען אלס געזעצליכעס געלד.

remon'strance *n.* (רי-מאנ'-סטרענס) דאס טענה'ן אדער ארגומענטירען געגען עפעס; דאס מוסר'ן, דאס אויסשטראפען איינעם; דאס ווארנען; א דורכזיכטיגע כלי צו האלטען פערהייליגטע זאכען אין א קאטוילישער קירך.

remon'strant *a. and n.* (רי-מאנ'-סטרענט) וואס האט ליעב צו מוסר'ן, וואס מוסר'ט אדער טענה'ט שטארק געגען עפעס; א מוסר־זאגער, איינער וואס שטראפט יענעם.

remon'strantly *adv.* (רי-מאנ'-סטרענט-לי) שארף ארויסטרעטענדיג מיט טענות געגען עפעס; מוסר'ענדיג; דורך שטראף־רייד.

remon'strate *v.* (רי-מאנ'-סטרייט) 1. ווארנען; מוסר'ען, אויסשטראפען; 2. ארגומענטירען, טענ'ען געגען עפעס; פראטעסטירען; בעווייזען; 3. נאך אמאל צייגען.
2. The meeting was called to **remonstrate** against the action of the Mayor.

remonstra'tion *n.* (רי-מאנ-סטריי'-שאן) דאס שטראפען, דאס אויסרעדען; דאס ערווידערען, דאס טענה'ען געגען.

remon'strative *a.* (רי-מאנ'-סטרע-טיוו) וואס האט ליעב צו מוסר'ען, וואס מוסר'ט אדער טענה'ט שטארק געגען עפעס.

remon'stratively *adv.* (רי-מאנ'-סטרע-טיוו-לי) ז. *remonstrantly*.

remon'strator *n.* (רי-מאנ'-סטריי-טאר) איינער וואס טענה'ט געגען; א מוסר־זאגער; א ווארנער.

rem'ora *n.* (רעמ'-א-רא) — אין מעדיצין — א פערהאלטונג [פון בלוט א. ד. ג.]; דער שיפסהאלטער אדער דער שילד־פיש [א מין פיש, וואס האט אויף'ן קאפ אן אנזוואקסונג, מיט וועלכער ער קלעפט זיך צו צו א שיף, צו אן אנדער פיש א. ד. ג.].

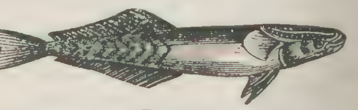

Remora

remorse' *n.* (רי-מאהרס') חרטה, געוויסענסביסע.

remorse'ful *a.* (רי-מאהרס'-פול) פול געוויסענסביסע, וואס האט געוויסענסביסע.

remorse'fully *adv.* (רי-מאהרס'-פול-אי) מיט חרטה; דורך געוויסענסביסע.

remorse'fulness *n.* (רי-מאהרס'-פול-נעס) דאס האבען חרטה אדער געוויסענסביסע.

remorse'less *a.* (רי-מאהרס'-לעס) אונ'רחמנות'דיג, אכזריות'דיג; גרויזאם.

remorse'lessly *adv.* (רי-מאהרס'-לעס-לי) אונ'רחמנות'דיג; אויף א גרויזאמען שטייגער.

remorse'lessness *n.* (רי-מאהרס'-לעס-נעס) אונ'רחמנות'דיגקייט, אונבארמהערציגקייט, גרויזאמקייט.

remote' *a.* (רי-מאוט') 1. ווייט, ענטפערנט, דערווייטערט; 2. פערווארפען, אבגעזונדערט; 3. וואס שטעהט אב ווייט [אין צייט, אין פערוואנדשאפט א. ז. וו.].
1. His election is a **remote** possibility. 2. Our house is situated in a **remote** part of the village. 3. He is only a **remote** relative of mine.

remote' antiq'uity (רי-מאוט' ענ-טיק'-הווי-טי) דאס גרויע אלטערטום.

remote' fu'ture (רי-מאוט' פיו'-טשור) די ווייטע צוקונפט.

remote' kins'man (רי-מאוט' קינז'-מען) א ווייטער קרוב.

remote'ly *adv.* (רי-מאוט'-לי) אויף א דערווייטערטען שטייגער.

remote'ness *n.* (רי-מאוט'-נעס) די ווייטקייט [פון צייט, ארט, קרובה'שאפט א. ז. וו.].

remo'tion *n.* (רי-מאו'-שאן) דאס דערווייטערען, דאס זיין דערווייטערט.

remould' *v.* (רי-מאולד') ז. *remold*.

remount' *v. and n.* (רי-מאונט') ווידער זעצען זיך אויף'ן פערד; זיך ווידער אויפהויבען אדער שטייגען; צוריקקעהרען זיך; ווידער מאנטירען אדער צוזאמענשטעלען [א מאשין]; אין מיליטער — די רעמאנטע, דאס צושטעלען נייע פערד אין קאוואלעריע.

removabil'ity *n.* (רי-מוה-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אריבערגעפיהרט ווע־

רען, בעזייטיגט ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

remo'vable *a.* (רי-מוה'-וועבל) וואס מען קען אריבערפיהרען פון איין פלאץ צו א צווייטען, פון איין אמט אדער ראנג צו אן אנדערען; וואס מען קען בעזייטיגען, אבשאפען אדער אראבזעצען פון אמט.

remo'vably *adv.* (רי-מוה'-ווע-בלי) אזוי, דאס מען קען עס אריבערפיהרען.

remo'val *n.* (רי-מוה'-וועל) 1. דאס אריבערקלייבען זיך, דאס איבערציהען [פון א וואהנונג]; 2. דאס צונעהמען פון פלאץ; 3. דאס אבשאפען; 4. דאס אראבווארפען פון אמט.

1. Notice of my friend's **removal** to Boston reached me the other day. 4. Civil Service employees are protected against **removal** from office for political reasons.

remove' *v. and n.* (רי-מוהוו') 1. ריהרען פון ארט, איבערפיהרען, איבערטראגען; 2. ארונווארפען פון אמט אדער פאסטען; 3. מאכען א סוף, פערטרייבען; 4. פטר'ן, צונעהמען פון דער וועלט; איבערקלייבען זיך, איבערציהען [אין אן אנדער דירה]; דאס איבערקלייבען זיך, דאס אוועקציהען [אין א נייער דירה], דאס אוועקפאהרען; דאס איבערפיהרען אין אן אנדער אמט; דאס אריבערפיהרען אין א העכערען קלאס [אין שול]; דאס איבערטראגען, דאס אריבערפיהרען.

1. Please **remove** the chairs from this room. 2. The Police Commissioner was **removed** by the Mayor. 3. The dictator **removed** his opponents by devious methods.

removed' *a.* (רי-מוהווד') דערווייטערט; אבגעטיילט.

remo'vedness *n.* (רי-מוה'-וועד-נעס) דאס זיין דערווייטערט; דאס זיין אבגעזונדערט.

remove' one's eyes (רי-מוהוו' הוואנז איז) אבקעהרען, אבווענדען דעם בליק פון עפעס.

remo'ver *n.* (רי-מוה'-ווער) איינער וואס פיהרט איבער פון איין פלאץ צו אן אנדערען; איינער וואס מאכט א סוף, צושטערט; איינער וואס ווארפט אראב [פון אמט]; איינער וואס פיהרט אריבער אין אן אנדער וואהנונג; אין געריכטס=פיהרונג — דאס ארויסנעהמען א פראצעס פון איין געריכט און איבערגעבען איהם צו אן אנדערען.

remplissage' *n.* (ראנ-פלי-סאזש') דאס וואס דיענט אנצופילען א ליידיגען פלאץ [ווי אן ארטיקעל וואס דרוקט זיך אין א צייטונג, ווייל עס איז ניטא קיין וויכטיגערע זאך צום דרוקען].

remunerabil'ity *n.* (רי-מיו-נע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בעלוינט ווערען.

remu'nerable *a.* (רי-מיו'-נע-רעבל) וואס קען בעלוינט ווערען; וואס איז ווערטה בעלוינט צו ווערען.

remu'nerate *v.* (רי-מיו'-נע-רייט) בעצאהלען, בעלוינען.

remunera'tion *n.* (רי-מיו-נע-ריי'-שאן) דאס בעלוינען, דאס בעצאהלען פאר א טובה; א בעלוינונג.

remu'nerative *a.* (רי-מיו'-נע-ריי-טיוו) וואס בעצאהלט זיך גוט, וואס לוינט זיך.

His present position is a very **remunerative** one.

remu'neratively *adv.* (רי-מיו'-נע-ריי-טיוו-לי) אויף אן אופן וואס לוינט זיך, וואס בעצאהלט זיך גוט.

remu'neratory *a.* (רי-מיו'-נע-ריי-טא-רי) וואס דיענט אלס בעלוינונג.

ren *n.* (רען) א ניער. ז. ***kidney***

renaissance' *n.* (רי-ניי-סאנס') א ווידער=געבורט, דאס ווידער=אויפלעבען פון עפעס.

Renaissance' *n. and a.* (רי-ניי-סאנס') די רענעסאנס, די עפאכע אין דער געשיכטע פון די אייראפאאישע פעלקער צום ענדע פון מיטעלאלטער און אנהויב פון דער נייער צייט [אונגעפעהר פון ענדע דעם 14טען יאהרהונדערט ביז'ן אנפאנג פון 17טען], וועלכע כאראקטעריזירט זיך מיט דער ווידער=אויפלעבונג פון דער קלאסישער ליטעראטור און קונסט; וואס איז שייך צו דער רענעסאנס, אין סטיל פון רענעסאנס.

Renaissance' ar'chitecture (רי-ניי-סאנס' אר'-קי-טעק-טשור) די רענעסאנס=ארכיטעקטור [א סטיל פון ארכיטעקטור און ארנאמענטען, וועלכער האט געהערשט אין אייראפא אין דער רענעסאנס עפאכע (אין 15טען און 16טען יאהרהונדערט) און איז געווען געגרינדעט אויף די כללים פון דער קלאסישער (אלט=רוימישער) בוי קונסט].

Renaissance Architecture

Renaissance' paint'ing (רי-ניי-סאנס' פיינט'-אינג) די מאלעריי פון דער רענעסאנס=עפאכע [די איטאליענישע מאלעריי פון 15טען און 16טען יאהרהונדערט, וועלכע כאראקטעריזירט זיך מיט די קונסט=ווערק פון מיקעל אנזשעלא, לעאנארדא=דא=ווינטשי, ראפאעל, טיציאן א. ז. וו.].

re'nal *a.* (רי'-נעל) פון די ניערען, וואס געהערט צו די ניערען.

re'nal ar'tery (רי'-נעל אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער שלאג=אדער, וואס פערצווייגט זיך אין די ניערען. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

rename' *v.* (רי-ניים') געבען אן אנדער נאמען; נאך אמאל אנרופען ביים נאמען.

ren'ard *n.* (רענ'-ארד) ז. ***reynard***

renas'cence *n.* (רי-נעס'-ענס) די ווידער=געבורט.

Renas'cence *n.* (רי-נעס'-ענס) ז. ***Renaissance***

renas'cency *n.* (רי-נעס'-ענ-סי) ז. ***renascence***

renas'cent *a.* (רי-נעס'-ענט) וואס לעבט ווידער אויף; וואס ווערט ווידער געבארען; וואס וואקסט ווידער אויף.

renas'cible *a.* (רי-נעס'-איבל) וואס קען ווידער אויפלעבען, וואס קען ווידער געבארען ווערען.

rencoun'ter *v. and n.* (רענ-קאונ'-טער) זיך בעגעגנען, זיך צוזאמענשטויסען; אנגרייפען; זיך שלאגען, זיך פעכטען; א בעגעגניש, א צוזאמענשטויס; א געשלעג, א געפעכט.

rend *v.* (רענד) רייסען, צורייסען; צוהאקען, צושפאלטען; פערצוקען; אברייסען, ארויסרייסען; זיך רייסען, זיך שפאלטען, פלאצען.

rend away' (רענד ע-הוויי') אברייסען, ארויסרייסען.

ren'der *v. and n.* (רענ'-דער) אבצאהלען, משלם זיין [פאר א טובה אדער רעה]; צוריקגעבען, אבגעבען; אבטרעטען; געבען, לייסטען, דערלאנגען [שטיצע, א טובה א. ד. ג.]; מאכען עפעס, ווירקען אז עפעס זאל ווערען; איבערזעצען; איבערגעבען איינעמס געדאנקען; פארשטעלען איינעמס כאראקטער; שפיעלען א ראלע אין א דראמא; לייטערען אדער רייז מאכען עפעס; שטוקאטורעווען א געמויערטע וואנד; דורכשלעפען דורך א לאך [א שטריק]; א בעצאהלונג; די ליים אדער וואפנע צו שטוקאטורעווען ווענד; א צורייסער, א צופליקער, א פערצוקער.

ren'derable *a.* (רענ'-דער-עבל) וואס קען צוריקגעגעבען ווערען; צום איבערזעצען; וואס קען פארגעשטעלט אדער רעפראדוצירט ווערען.

ren'der a ser'vice (רענ'-דער ע סויר'-ווים) טהאן א טובה.

ren'der back (רענ'-דער בעק) צוריקגעבען; ענטפערען.

ren'der dam'ages (רענ'-דער דעמ'-ע-דזשעז) צאהלען פאר'ן שאדען; אומקעהרען דעם היזק.

ren'derer *n.* (רענ'-דער-ער) דער וואס גיט אב; דער וואס בעצאהלט.

ren'dering *n.* (רענ'-דער-אינג) דאס איבערזעצען, די איבערזעצונג; דאס פערטייטשען, דאס פארשטעלען, דאס רעפראדוצירען [א פארם, א געשטאלט, א ראלע].

ren'dering of thanks (רענ'-דער-אינג אוו טהענקס) דאס דאנקען.

ren'der in'to (רענ'-דער אינ'-טו) איבערזעצען.

The poem is **rendered into** German.

ren'dezvous *n. and v.* (רענ'-דע-וואו) א ראנדעוואו, צוזאמענקונפט; א זאמעלפלאץ [בעזאנדערס פאר שיפען און סאלדאטען]; פערזאמלען [מענשען, סאלדאטען, שיפען] אין א בעשטימטען פלאץ; פערזאמלען זיך, צוזאמענקומען זיך אין א בעשטימטען פלאץ.

rend in'to (רענד אינ'-טו) צורייסען אויף שטיקלעך.

rendi'tion *n.* (רענ-דיש'-אן) דאס איבערזעצען; דאס ערקלערען דעם זין פון א ווארט אדער שטעלע; די איבערזעצונג; דאס אבגעבען, דאס אבטרעטען.

ren'egade *n.* (רענ'-אי-גייד) א רענעגאט, אן אבטריניגער, א משומד, איינער וואס פערלאזט זיין גלויבען אדער נאציאן; איינער וואס געהט איבער צום שונא.

renega'do *n.* (רענ-אי-גיי'-דאו) ז. ***renegade***

ren'egate *a.* (רענ'-ע-גייט) אבטריניש, ווי א רענעגאט; פעררעטעריש, פאליש.

renerve' *v.* (רי-נוירוו') קרעפטיגען, צוגעבען נייע כחות.

renew' *v.* (רי-ניו') בענייען, ווידער

אויפבויען, ווידער איינפיהרען [אבגעשטארבענע מנהגים]; יונג מאכען, אויפלעבען [דאס פערשוואונדענע]; ווידער אנהויבען; איבער'חזר'ען; ווידער מאכען; זיך בענייען.

renewabil'ity *n.* (רי-ניו-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בענייט ווערען.

renew'able *a.* (רי-ניו'-עבל) וואס קען בענייט ווערען.

renew'al *n.* (רי-ניו'-על) דאס בענייען, די בענייאונג.

Renew'al Sun'day (רי-ניו'-על סאנ'-דיי) דער צווייטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.

renewed' *a.* (רי-ניוד') בענייט.

renew'edly *adv.* (רי-ניו'-עד-לי) וויעדער אמאל, נאך אמאל.

renew'edness *n.* (רי-ניו'-עד-נעס) די בענייאונג.

renew'er *n.* (רי-ניו'-ער) א בענייער.

renew'ing *n.* (רי-ניו'-אינג) דאס בענייען.

renidifica'tion *n.* (רי-ניד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס בויען א נייע נעסט.

renid'ify *v.* (רי-ניד'-אי-פאי) בויען א נייע נעסט.

ren'iform *a.* (רענ'-אי-פארם) ניערען=פערמיג, וואס האט די פארם פון א ניער.

ren'iform leaf (רענ'-אי-פארם ליעף) א ניערען=פערמיג בלאט.

Reniform Leaf

ren'itence *n.* (רענ'-אי-טענס) א ווידערשטאנד, א געגענווירקונג, א געגענדרוק; ווידערשפעניגקייט.

ren'itency *n.* (רענ'-אי-טענ-סי) ז. *renitence*.

ren'itent *a.* (רענ'-אי-טענט) ווידערשפעניג, וואס בעווייזט א ווידערשטאנד; וואס ווירקט דאגעגען.

ren'net *n.* (רענ'-עט) א קעז=מאגען [א מאגען פון א קעלבעלע וואס ווערט בענוצט צו מאכען קעז]; עטוואס וואס מאכט זייערען מילך; דער ראנעט [אזא עפעל].

ren'neting *n.* (רענ'-עט-אינג) דער ראנעט [א זארט עפעל].

renom'inate *v.* (רי-נאמ'-אי-נייט) נאמינירען א צווייטען מאל; ווידער בעשטימען איינעם אלס קאנדידאט.

renomina'tion *n.* (רי-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס ווידער נאמינירען, דאס וויעדער בעשטימען איינעם אלס קאנדידאט צו א געוויסען אמט.

renounce' *v. and n.* (רי-נאונס') אבלייקענען; זיך אבזאגען; ניט אנערקענען; אין קארטען=שפיעל — מאכען א רענאנס [געהן ניט מיט דער מאסט פון דער ערשטער האנד]; א רענאנס [דאס שפיעלען מיט א קארט פון אן אנדער מאסט ווי עס פאדערט זיך].

renounce'ment *n.* (רי-נאונס'-מענט) דאס אבזאגען זיך, דאס ניט אנערקענען; אבלייקענונג.

renoun'cer *n.* (רי-נאונ'-סער) וואס זאגט זיך אב, לייקענט אב אדער אנערקענט ניט.

renounce' the world (רי-נאונס' טהי הוואירלד) זיך אבזאגען פון דער וועלט, זיך צוריקציהען פון דער וועלט.

ren'ovate *v.* (רענ'-א-ווייט) בענייען, מאכען ווי ניי; רעסטאורירען אדער וויעדערשטעלען [אן אלטע געביידע]; אבפרישען אדער בענייען די קראפט אדער ווירקונג פון עפעס.

ren'ovater *n.* (רענ'-א-וויי-טער) ז. *renovator*.

renova'tion *n.* (רענ-א-וויי'-שאן) בענייאונג, אבפרישונג, רעסטאורירונג; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע— אויפלעבונג אונטער דער השפעה פון הייליגען גייסט [וועגען איינעם וואס טהוט תשובה].

renova'tionist *n.* (רענ-א-וויי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער אויסבעסערונג פון דער וועלט ניט דורך נאטירליכער ענטוויקלונג אדער מענשליכען איינפלוס, נאר דורך דער אויפלעבונג פון דעם מענשליכען גייסט אונטער דער געטליכער השפעה.

ren'ovator *n.* (רענ'-א-וויי-טאר) איינער וואס בענייט, רעסטאורירט, לעבט אויף אדער פרישט אב.

Sleep is the **renovator** of strength.

renown' *n. and v.* (רי-נאון') בעריהמטקייט; בעריהמט מאכען; זיך בעריהמען, זיך אויסשטעלען.

renowned' *a.* (רי-נאונד') בעריהמט.

renow'nedly *adv.* (רי-נאו'-נעד-לי) מיט בעריהמטקייט; אויף אן אופן, וואס פיהרט צו בעריהמטקייט.

renow'ner *n.* (רי.נאו'-נער) א בעריהמער; איינער וואס שטעלט זיך אויס.

rensselaer'ite *n.* (רענ-סע-ליר'-איט) א מין מאסיווער טאלק אדער שפעקשטיין [פון וועלכען מען מאכט פערשיעדענע זאכען, ווי טינטערס, לייכטער א. ד. ג.].

rent *n. and v.* (רענט) א ריס, א שפאלט, א ברוך; א שפאלטונג; רענטע, איינקונפט; צינז; ארענדע=געלד, פאכט=געלד, דירה=געלד; דאס רעכט אויף ארענדע=געלד אדער וועלכע ניט איז בעלוינונג פאר דער ערלויבנים זיך צו בענוצען מיט אייגענטום; פערדינגען, אבגעבען אין ארענדע, פערפאכטען; דינגען, נעהמען אין ארענדע; פערדונגען ווערען, אבגעגעבען ווערען אין ארענדע; צוריסען [ז. *rend*].

rent'able *a.* (רענט'-עבל) וואס קען פערדונגען ווערען אדער אבגעגעבען ווערען אין ארענדע.

rent'al *n.* (רענט'-על) אן ארענדע=בוך, א צינז=בוך [וואו עס ווערען פערשריבען אלע הכנסות און פאדאטקעס, וואס עס קומען דעם פריץ, דעם אייגענטימער פון'ם גוט פון זיינע פויערען אדער ארענדאטארען]; די הכנסה פון א גוט [ניט רעכענענדיג די הוצאות].

rent'-arrear' *n.* (רענט'-ע-ריער') ניט בעצאהלטעס אדער הינטערשטעליגעס דירה=געלד אדער ארענדע=געלד.

rent'-charge *n.* (רענט'-טשארדזש) ערב=צינז, אן אבצאהלונג פון לאנד, וואס ווערט איינעם אוועקגעגעבען אלס אייגענטום בלויז פאר ארענדע=געלד [דער ארענדאטאר רעכענט זיך פאר'ן אייגענטימער פון דעם לאנד, מען קען אבער לעגען אן ארעסט אויף'ן לאנד, אויב ער צאהלט ניט דאס ארענדע=געלד].

rent'-day *n.* (רענט'-דיי) דער צינז=טאג, דער ארענדע=טאג.

rent'er *n. and v.* (רענט'-ער) א שכן, איינער וואס דינגט א הויז; א פאכטער; אן ארענדאטאר; איינער וואס פערדינגט אדער גיט אוועק אין ארענדע; פערריכטען, בענייען די מוסטערען פון טאפעטען [אביטשעס, שפאליר]; פערנעהען אזוי, אז מען זאל עס קוים בעמערקען.

rent'erer *n.* (רענט'-ער-ער) איינער וואס קען צונויפנעהען אדער צונויפשטוקעווען אזוי מען זאל עס ניט בעמערקען.

rent'er-war'den *n.* (רענט'-ער-הוואר'דן) דער רענט=מייסטער [אן אנגעשטעלטער פון א קאמפאניע וואס האט די אויפזיכט איבער די ארענדע=איינצאהלונגען].

rent'-free *a. and adv.* (רענט'-פריע) וואס האט ניט אויף זיך קיין ארענדע; אהן ארענדע=געלד, אהן געצאהלט.

rentier' *n.* (ראנ-טיעי') א ראנטיער [איינער וואס לעבט פון בעשטימטע הכנסות פון לאנד, אקציעס א. ז. וו.].

rent'-roll *n.* (רענט'-ראול) ז. *rental*.

rent'-seck *n.* (רענט'-סעק) ז. *rent-service*.

rent'-ser'vice *n.* (רענט'-סויר'-ווים) דאס רעכט אויף ארענדע=געלד אדער אויף אן אנדער בעלוינונג פאר דער ערלויבנים זיך צו בענוצען מיט אייגענטום.

ren'uent *a.* (רענ'-יו-ענט) אין אנאטאמיע — וואס ווארפט צוריק דעם קאפ [הויפטזעכליך וועגען די מוסקולען, וועלכע האבען אזא ווירקונג].

renum'ber *v.* (רי-נאמ'-בער) ווידער צעהלען; איבערנומערירען, געבען א נייעם נומער [ווי למשל, א הויז].

renu'merate *v.* (רי-ניו'-מע-רייט) ווידער צעהלען; פון דאס ניי איבערעכנען; איבערנומערירען.

renuncia'tion *n.* (רי-נאנ-שי-איי'-שאן) ז. *renouncement*.

renun'ciatory *a.* (רי-נאנ'-שי-איי-טא-רי) זיך אבזאגענד, אבלייקענענד, ניט אנערקענענד.

renverse' *a.* (רענ-ווארס') איבערגעקעהרט, מיט'ן קאפ אראב [וועגען פיגורען אויף הערבען].

reobtain' *v.* (רי-אב-טיין') ווידער בעקומען, ווידער קריגען אדער דערגרייכען.

reobtain'able *a.* (רי-אב-טיינ'-עבל) וואס מען קען נאך אמאל קריגען, בעקומען אדער דערגרייכען.

reoc'cupy *v.* (רי-אק'-יו-פאי) ווידער פערנעהמען, ווידער נעהמען אין בעזיץ.

reo'pen *v.* (רי-או'פן) ווידער עפנען, ווידער אנהויבען; זיך עפנען פון דאס ניי.

reoppose' *v.* (רי-א-פאוז') ווידער ארויסטרעטען געגען עפעס אדער אימעצען.

reordain' *v.* (רי-אהר-דיין') ווידער פערארדנען, בעשטימען אדער אנשטעלען.

reor'der *v.* (רי-אהר'-דער) ווידער איינריכטען אדער ברייגנען אין ארדנונג; ווידער בעפעהלען; ווידער בעשטעלען.

reordina'tion *n.* (רי-אהר-די-ניי'-שאן) א ווידער=בעשטימונג; א ווידער=איינווייהונג פון א גייסטליכען אין אן אמט; א ווידער=איינריכטונג; א בענייטער בעפעהל; דאס ווידער איינארדנען אדער איינשטעלען אין רייהען.

reorganisa'tion *n.* (רי-אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) ז. *reorganization*.

reor'ganise *v.* (רי-אהר'-גענ-איז) ז. *reorganize*.

reorganiza'tion *n.* (רי-אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) א רעארגאניזירונג, א רעארגאניזאציאן, א ווידער=איינריכטונג, דאס ארגאניזירען פון דאס ניי.

reor'ganize *v.* (רי-אהר'-גענ-איז) ארגאניזירען פון דאס ניי; רעארגאניזירען; ווידער איינריכטען.

rep *n.* (רעפ) ריפס [א מין זיידען אדער וואלען צייג]; עהרען=ווארט; רעפוטאציע.

Rep. אבקירצונג פון *Republican* אדער פון *Representative*

repace′ *v.* (רי-פּיים′) איבערשרייטען, איבערגעהן נאָך אמאָל; צוריק איבערגעהן.

repac′ify *v.* (רי-פּעס′-אי-פאַי) ווידער בערוהיגען, ווידער איינשטילען, ווידער מאַכען פריעדליך.

repack′ *v.* (רי-פּעק′) ווידער איינפּאַקען, איבערפּאַקען.

repack′er *n.* (רי-פּעק′-ער) איינער וואָס פּאַקט איבער אדער פּאַקט צום צווייטען מאָל.

repair′ *v. and n.* (רי-פּעהר′) 1. פּערריכטען, אויסבעסערען, רעפּאַרירען, רעמאַנטירען, רעסטאָורירען; 2. גוט מאַכען, פערגיטיגען; 3. געהן [צו א בעשטימטען פּלאַץ]; זיך בעגעבען, זיך ווענדען [צו א פּלאַץ]; 4. פּערריכטונג, רעפּאַרירונג, רעמאַנטירונג, רעסטאָורירונג; גוט-מאַכונג, פערגיטיגונג; 5. א גוטער צושטאַנד [בנוגע צו רעמאַנט]; א צושטאַנד [גוטער אדער שלעכטער] בנוגע צו רעמאַנט; 6. דאָס בעגעבען זיך, ווענדונג [צו א פּלאַץ]; אַן אויפהאַלטונגס-פּלאַץ, א פּלאַץ צו וועלכען מען געהט אדער וואוהין מען ווענדעט זיך.

2. Some errors can be **repaired**. 3. They **repaired** to the restaurant for dinner. 5. The building is in good **repair**.

repair′able *a.* (רי-פּעהר′-עבל) וואָס קען פּערריכט אדער רעמאַנטירט ווערען; וואָס קען גוט-געמאַכט ווערען.

repair′er *n.* (רי-פּעהר′-ער) איינער וואָס פּערריכט, בעסערט אויס אדער מאַכט ווידער גוט.

repair′ment *n.* (רי-פּעהר′-מענט) פּערריכטונג, רעמאַנטירונג, רעסטאָורירונג; גוט-מאַכונג, פערגיטיגונג.

repairs′ *n.* (רי-פּעהרז′) 1. רעמאַנט; רעפּאַרירונג, פּערריכטונג; 2. די קאָסט פון רעמאַנט.

1. The house is very much in need of **repairs**.

repair′-shop *n.* (רי-פּעהר′-שאַפּ) א רעמאַנט-ווערקשטאַט [א ווערקשטאַט, וואו מען פּערריכט פערשיעדענע זאַכען, ווי למשל, א ווערקשטאַט וואו מען מאַכט רעמאַנטען פאַר אייזענבאַהנען].

repand′ *a.* (רי-פּענד′) וועלען-עהנליך, עהנליך צו כוואַליעס [וועגען פּלאַנצען-בלעטער אדער וועגען די ברעגעס פון פּלאַנצען-בלעטער].

Repand Leaf

repandoden′tate *a.* (רי-פּענ-דאָו-דענ′-טייט) וועלען-אַרטיג און געצאַקט [וועגען פּלאַנצען-בלעטער].

repan′dous *a.* (רי-פּענ′-דאַס) געבויגען ארויף-צו; קאָנוועקס געקרימט.

repa′per *v.* (רי-פּיי′-פּער) ווידער טאַפּעצירען, פון דאָס ניי אויסקלעפּען מיט טאַפּעטען [אביטשעס, שפּאַליער].

reparabil′ity *n.* (רעפּ-ע-רע-ביל′-אי-טי) דאָס קענען פּערריכט ווערען, רעפּאַרירט ווערען אדער רעמאַנטירט ווערען; דאָס קענען גוט-געמאַכט ווערען.

rep′arable *a.* (רעפּ′-ע-רעבל) ז. ***repairable***.

rep′arably *adv.* (רעפּ′-ע-רע-בלי) אַזוי אַז עס זאָל קענען פּערריכט ווערען אדער גוט-געמאַכט ווערען.

repara′tion *n.* (רעפּ-ע-ריי′-שאַן) גוט-מאַכונג, בעגיטיגונג [פאַר א שאַדען, בעליידיגונג א. ז. וו.]; פּערריכטונג, רעמאַנטירונג, רעסטאָורירונג.

repar′ative *a. and n.* (רי-פּער′-ע-טיוו) וואָס בעסערט אויס, וואָס מאַכט גוט, גוט-מאַכענד, וואָס בעפריעדיגט פאַר א שאַדען; עטוואָס וואָס פּערריכט; עטוואָס וואָס מאַכט גוט אדער בעגיטיגט [פאַר א שאַדען].

repart′ *v.* (רי-פּאַרט′) פאַנאַנדערטיילען.

repartee′ *n.* (רעפּ-אַר-טיע′) 1. א שנעלער וויציגער ענטפער; 2. שלאַגפערטיגקייט [פעהיגקייט צו געבען שנעלע און וויציגע ענטפערס]; ענטפערען שנעל און וויציג.

2. As a wit he is at his best in **repartee**.

repartimien′to *n.* (רע-פּאַר-טי-מיענ′-טאָו) א טייל, אַן אבטיילונג; א חלק; אין די שפּאַניש-אמעריקאַנישע לענדער — רעפּאַרטימיענטאַ [די פאַנאַנדערטיילונג פון דעם לאַנד צוזאַמען מיט די איינוואָהנער צווישען די ערשטע שפּאַנישע ענטדעקער און עראָבערער].

reparti′tion *n.* (רי-פּאַר-טיש′-אַן) א נייע פערטיילונג, א ווידער-איינטיילונג.

repass′ *v.* (רי-פּעס′) איבער-געהן אדער איבערפּאַהרען נאָך אמאָל; צוריקקומען, צוריקפּאַהרען; ווידער פּאַסירען; געהן צוריק, זיך בעוועגען צוריק.

repas′sage *n.* (רי-פּעס′-עדזש) דאָס צוריקקומען, דאָס צוריקפּאַהרען; דאָס ווידער איבערגעהן אדער איבערפּאַהרען; א צוריקגאַנג.

repast′ *n. and v.* (רי-פּעסט′) א מאָהלצייט; שפּייז; קאָרמענען, שפּייזען אימעצען; עסען, שפּייזען.

repa′triate *v.* (רי-פּיי′-טרי-אייט) אומקעהרען צום פאַטערלאַנד.

repatria′tion *n.* (רי-פּיי-טרי-איי′-שאַן) די אומקעהרונג צום פאַטערלאַנד.

repay′ *v.* (רי-פּיי′) אבצאָהלען; צוריקצאָהלען; בעלוינען [מיט גוטעס אדער שלעכטעס].

repay′able *a.* (רי-פּיי′-עבל) וואָס קען אדער מוז צוריקגעצאָהלט ווערען.

The loan is **repayable** at the end of sixty days.

repay′ment *n.* (רי-פּיי′-מענט) צוריקצאָהלונג; דאָס צוריקגעצאָהלטע.

repeal′ *v. and n.* (רי-פּיעל′) צוריקרופען, מבטל זיין, אבשאַפען [א געזעץ, אַן אורטייל, א בעלוינונג א. ז. וו.]; דאָס מבטל זיין, צוריקרופונג, אבשאַפונג [פון א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.].

repealabil′ity *n.* (רי-פּיעל-ע-ביל′-אי-טי) דאָס קענען צוריקגערופען ווערען, אבגעשאַפט ווערען אדער בטל געמאַכט ווערען [וועגען געזעצע, אורטיילע, בעווילליגונגען א. ז. וו.].

repeal′able *a.* (רי-פּיעל′-עבל) וואָס מען קען מבטל זיין; וואָס קען אבגעשאַפט ווערען אדער צוריקגערופען ווערען [וועגען א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.].

Certain provisions of the American Constitution are not **repealable**.

repeal′ableness *n.* (רי-פּיעל′-עבל-נעס) ז. ***repealability***.

repeal′ agita′tion (רי-פּיעל′ עדזש-אי-טיי′-שאַן) די אמאָליגע בעוועגונג אין ענגלאַנד מבטל צו מאַכען דעם פעראייניגונגס-אבמאַך צווישען ענגלאַנד און אירלאַנד [פון יאָהר 1801].

repeal′er *n.* (רי-פּיעל′-ער) איינער וואָס איז מבטל, שאַפט אב אדער רופט צוריק [א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.]; איינער וואָס האָט אַגיטירט, אַז דער פעראייניגונגס-אבמאַך צווישען ענגלאַנד און אירלאַנד [פון יאָהר 1801] זאָל אבגעשאַפט ווערען.

repeat′ *v. and n.* (רי-פּיעט′) ווידערהאָלען; איבערחזר′ען; פּאַרלעזען; רעקלאַמירען; שווינדלעריש שטימען מעהר ווי איין מאָל פאַר דעמזעלבען קאַנדידאַט; מאַכען א פערזוך צו שטימען מעהר ווי איין מאָל; אויסקלינגען נאָך אמאָל [וועגען א זייגער, וואָס קען צו יעדער צייט נאָך אמאָל און נאָך אמאָל אויסקלינגען די שטונדע, האַלבע שטונדע אדער פיערטעל שטונדע, ווען מען דריקט אַן א געוויסע פרוזשינע]; ווידערהאָלונג; דאָס ווידערהאָלטע; א ווידערהאָלטער טייל פון א מוזיקאַלישען שטיק; א ווידערהאָלונגס-צייכען [אין מוזיק — א צייכען, וואָס צייגט, אַז א געוויסער טייל דאַרף ווידערהאָלט ווערען].

repeat′edly *adv.* (רי-פּיעט′-עד-לי) ווידערהאָלענד, מעהר ווי איין מאָל, נאָך אמאָל און ווידער אמאָל.

repeat′er *v.* (רי-פּיעט′-ער) איינער וואָס ווידערהאָלט; איינער וואָס חזר′ט איבער; איינער וואָס שטימט אדער מאַכט א פערזוך אונגעזעצליך צו שטימען מעהר ווי איין מאָל פאַר דעמזעלבען קאַנדידאַט; איינער וואָס לעזט פאַר אדער דעקלאַמירט; א רעפּעטיר-זייגער [וואָס קען צו יעדער צייט אויסקלינגען די שטונדע, ווען מען דריקט אַן א געוויסע פרוזשינע]; א רעפּעטיר-ביקס אדער רעפּעטיר-רעוואָלווער [וואָס שיסט עטליכע מאָל כסדר]; א שיף, וואָס ווידערהאָלט די סיגנאַלען פון דער אדמיראַל-שיף; א פיגור אין א מוסטער [אויף ציץ אדער קאַטון], וואָס ווידערהאָלט זיך רעגעלמעסיג.

repeat′ing *n.* (רי-פּיעט′-אינג) ווידערהאָלונג; דאָס שטימען אדער דער פערזוך צו שטימען אונגעזעצליך מעהר ווי איין מאָל פאַר דעמזעלבען קאַנדידאַט.

repeat′ing ship (רי-פּיעט′-אינג שיפּ) א שיף וואָס ווידערהאָלט די סיגנאַלען פון דער אדמיראַל-שיף.

repel′ *v.* (רי-פּעל′) צוריקטרייבען, פערטריבען [א שונא]; אבשטויסען; צוריקשטויסען; אומוואַרפען אַן ארגומענט; ארויסצייגען א ווידערשטאַנד; אין מעדיצין — אבווענדען די אײַנזאַמלונג פון פליסיגקייט, פערמיידען א געשווילעכץ.

repel′lence *n.* (רי-פּעל′-ענס) ז. ***repellency***.

repel′lency *n.* (רי-פּעל′-ענ-סי) אבשטויסונג, צוריקשטויסונג; א צוריק-שטויסונגס-קראַפט; וואַסער-זיכערהייט; פעהיגקייט צו פערמיידען א געשווילעכץ.

repel′lent *a. and n.* (רי-פּעל′-ענט) צוריקשטויסענד; אבשטויסענד, עקעלדיג; וואַסער-זיכער [וואָס לאָזט ניט דורך קיין וואַסער]; א מעדיצינישער מיטעל געגען א געשווילעכץ; א וואַסער-זיכערער שטאָף [געוואַנד אדער פּאַפּיער].

repel′ler *n.* (רי-פּעל′-ער) א צוריקשטויסער, איינער אדער עטוואָס וואָס שטויסט צוריק.

repent′ *v. and a.* (רי-פּענט′) 1. חרטה האָבען; 2. טהאָן תשובה; 3. קריכענד [וועגען פּלאַנצען און טהיערע].

1. Marry in haste, **repent** at leisure. 2. The child **repents** of his disobedience.

repent′ance *n.* (רי-פּענט′-ענס) חרטה; תשובה.

repent′ant *a. and n.* (רי-פּענט′-ענט) וואָס האָט חרטה; וואָס טהוט תשובה; א בעל תשובה.

repent′antly *adv.* (רי-פּענט′-ענט-לי) מיט חרטה, מיט תשובה.

repent′er *n.* (רי-פּענט′-ער) איינער וואָס האָט חרטה, א בעל תשובה.

repent'ingly *adv.* (רי-פענט'-אינג-לי). מיט חרטה, מיט תשובה.

repent'less *a.* (רי-פענט'-לעס) וואס האט קיין חרטה גיט, וואס טהוט קיין תשובה גיט.

repeo'ple *v.* (די-פיע'פל) ווידער בע- פעלקערען.

reper'cept *n.* (רי-פויר'-סעפט) א וויע- דערהאלטע וואהרנעהמונג.

repercep'tion *n.* (רי-פער-סעפ'-שאן) דאס ווידער בעגרייפען, א ווידערהאל- טע וואהרנעהמונג.

repercuss' *v.* (רי-פער-קאס') צוריק- ווארפען, צוריקשטויסען, צוריקטרייבען.

repercus'sion *n.* (רי-פער-קאש'-אן) דאס צוריקשטויסען, דאס צוריקטרייבען; דאס צוריקשפרינגען; אין מוזיק — די דאמינאנטע, דער טאן וואס ווערט אפ- טער ווידערהאלט.

repercus'sion of sound (רי-פער- קאש'-אן אוו סאונד) אן עכא, א ווידער- קול.

repercus'sive *a. and n.* (רי-פער- קאס'-איוו) צוריקווארפענד, צוריקשטוי- סענד; צוריקגעווארפען; א מעדיצינישער מיטעל געגען א געשווילעכץ.

repertoire' *n.* (רעפ-ער-טואר') רע- פערטואר, א ליסטע פון טעאטראלישע פיע- סען, וואס א געוויסע טרופע האט איינ- געשטודירט און איז בערייט צו שפיע- לען אין פערלויף פון סעזאן; א זאמלונג פון פיעסען.

reperto'rium *n.* (רעפ-ער-טאו'-רי-אם) ז. *repertory*.

rep'ertory *n.* (רעפ'-ער-טא-רי) אן אוצר, א שאצקאמער, א קאלעקציע, א שפייכלער; א רייסטער, א קאטאלאג, אן אינוועטאר-צעטעל, אן אינדעקס, א תוכן הענינים; א טעאטער-רעפערטואר.

reperu'sal *n.* (רי-פי-רוה'-זעל) דאס דורכקוקען אדער איבערלעזען עפעס נאך אמאל.

reperuse' *v.* (רי-פי-רוהז') ווידער איבערקוקען; נאך אמאל איבערלעזען.

rep'etend *n.* (רעפ'-אי-טענד) אין אריפמעטיק — די פעריאדע אין א דע- צימאל ברוך-צאהל [דער ציפער אדער די ציפערען, וועלכע חזר'ען זיך איבער אונ- אויפהערליך אין אזא צאהל, ווי למשל, די צאהל ...0,29292929].

repetent' *n.* (רעפ-אי-טענט') א רעפע- טיטאר, א פריוואט-לעהרער.

repeti'tion *n.* (רעפ-אי-טיש'-אן) דאס איבער'חזר'ען, דאס ווידערהאלען; דאס זאגען אויסענווענינ; א רעפעטיציע; דאס וואס ווערט ווידערהאלט.

repeti'tional *a.* (רעפ-אי-טיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א ווידערהאלונג אדער איבער'חזר'ונג.

repeti'tious *a.* (רעפ-אי-טיש'-אס) וואס חזר'ט זיך איבער; וואס האלט אין איין איבער'חזר'ען.

repeti'tiously *adv.* (רעפ-אי-טיש'-אס- לי) כסדר איבער'חזר'ענדיג; אויף א לאנגווייליגען ווידערהאלענדען אופן.

repet'itive *a.* (רי-פעט'-אי-טיוו) וואס חזר'ט איבער דאסזעלבע; וואס האט אין זיך ווידערהאלונגען.

repet'itor *n.* (רי-פעט'-אי-טאר) א רע- פעטיטאר, א פריוואט-לעהרער וואס לע- רענט אויס שילער זייערע שוהל-אויפגא- בען; א פריוואט-לעהרער אין אן אוני- ווערזיטעט.

repicque' *n. and v.* (רע-פיק') ז. *repique*.

repine' *v.* (רי-פאין') זיין קלאגען זיך; אונצופריעדען; ערגערען זיך; פערדרוס האבען; ווארטשען, בעקלאגען זיך.

repine' at (רי-פאין' עט) קלאגען זיך אויף עפעס; אין כעס זיין אויף עפעס, האבען פערדרוס.

He **repines** at his misfortunes and at our good luck.

repi'ner *n.* (רי-פאי'-נער) א "קלאג- מוטער", א ווארטשון, אן אונצופרידענער, איינער וואס בעקלאגט זיך שטענדיג.

repi'ning *a.* (רי-פאי'-נינג) אונצופריע- דען; קלאגענד, מורמלענד, ווארטשענד.

repi'ningly *adv.* (רי-פאי'-נינג-לי) אויף אן אונצופריעדענעם שטייגער; מיט טענות.

repique' *n. and v.* (רע-פיק') אין פי- קעט-שפיעל — דאס געווינען 30 אדער מעהר אויגען פון די קארטען וואס מען האט אין האנד איידער מען האט נאך אנ- געהויבען שפיעלען; האבען פון די קאר- טען אין האנד מעהר ווי 30 אויגען נאך איידער דאס שפיעל האט זיך אנגעפאנגען.

replace' *v.* (רי-פלייס') אוועקשטעלען אויף'ן פריהריגען פלאץ; איבערשטעלען, שטעלען אויף אן אנדער פלאץ; פערנעה- מען דעם פלאץ; צוריקצאהלען; פערביי- טען איינעם אדער עפעס.

repla'ceable *a.* (רי-פליי'-סעבל) וואס קען איבערגעשטעלט ווערען אויף אן אנ- דער פלאץ; וואס קען אומגעביטען ווערען.

replace'ment *n.* (רי-פליים'-מענט) דאס איבערשטעלען אויף אן אנדער פלאץ; דאס אומבייטען; דאס אוועקשטע- לען אויף'ן פריהריגען פלאץ.

repla'cer *n.* (רי-פליי'-סער) איינער וואס שטעלט עפעס איבער אויף דעם פריהריגען אדער אויף אן אנדער פלאץ; איינער וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדערען.

repla'cing-switch *n.* (רי-פליי'-סינג- סהוויטש) א פארריכטונג אויף אן אייזענ- באהן, דורך וועלכער א וואגאן אדער צוג וואס איז אראב פון די רעלסען, געהט ווידער ארויף אויף זיי.

replant' *v. and n.* (רי-פלענט') וויע- דער פלאנצען, איבערפלאנצען; דאס וואס איז איבערגעפלאנצט געווארען.

replan'table *a.* (רי-פלענ'-טעבל) וואס קען ווידער אמאל געפלאנצט ווערען.

replanta'tion *n.* (רי-פלענ-טיי'-שאן) דאס ווידער פלאנצען.

replead' *v.* (רי-פליעד') ווידער טענה'ן, ווידער בעווייזען, ווידער פערטיידיגען [אין געריכט]. ז. *plead*.

repledge' *v.* (רי-פלעדזש') ווידער פערזעצען; ווידער פייערליך צוזאגען, ווידער טהאן א נדר.

repledg'er *n.* (רי-פלעדזש'-ער) איינער וואס פערזעצט עפעס נאך אמאל; איינער וואס זאגט צו פייערליך ווידער, איינער וואס טהוט ווידער א נדר.

replen'ish *v.* (רי-פלענ'-איש) צוריק- אנפילען.

The glasses were **replenished** with wine.

replen'ishment *n.* (רי-פלענ'-איש- מענט) דאס אנפילען; דאס וואס דער- פרישט אדער מאכט פול.

replete' *a. and v.* (רי-פליט') פול, אנ- געפילט; אנפילען.

reple'tion *n.* (רי-פלי'-שאן) פולקייט; איבערפולקייט; פול-בלוטיגקייט.

reple'tive *a.* (רי-פלי'-טיוו) איבער- פילענד; וואס מאכט פול איבער דער מאס.

reple'tory *a.* (רי-פלי'-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו ווערען איבערפילט.

replev'iable *a.* (רי-פלעוו'-אי-עבל) וואס מען קען אויסלעזען; וואס מען קען צוריק בעקומען [וועגען זאכען אויף וועל- כע עס איז געלעגט אן ארעסט]. ז. *replevin*.

replev'in *n. and v.* (רי-פלעוו'-אין) אין יוריספרודענץ — דאס אראבנעהמען אדער די פאדערונג אראבצונעהמען דעם פערבאט אויף געוויסע זאכען, אויף וועל- כע עס איז געלעגט געווארען אן ארעסט [אונטער דער פערזיכערונג, אז אויב עס וועט דערוויזען ווערען, אז דער ארעסט איז געמאכט געווארען אויף א גוזעצלי- כען גרונד זאלען די זאכען ווידער פער- באטען ווערען]; דער דאקומענט דורך וועלכען אזא פערבאט ווערט אראבגענו- מען; אראבנעהמען דעם פערבאט אויף ארעסטירטע זאכען.

replev'isable *a.* (רי-פלעוו'-אי-סעבל) ז. *repleviable*.

replev'ish *v.* (רי-פלעוו'-איש) ז. *replevy*.

replev'isor *n.* (רי-פלעוו'-אי-סאר) אין יוריספרודענץ — איינער וואס פאדערט צוריקצוקעהרען זאכען, אויף וועלכע עס איז געלעגט אן ארעסט.

replev'y *v.* (רי-פלעוו'-אי) בעטען ביי דעם געריכט צו בעפרייען ארעסטירטע זא- כען; בעקומען צוריק ארעסטירטע זאכען.

rep'lica *n.* (רעפ'-לי-קא) א קאפיע; א קאפיע פון א קונסט-ווערק, וואס איז געמאכט פון דעם קינסטלער אליין און ווערט בעטראכט ווי אן אריגינאל; אין מוזיק — א ווידערהאלונג, א שטיק וואס ווערט נאך אמאל געשפיעלט.

rep'licant *n.* (רעפ'-לי-קענט) איינער וואס ענטפערט אדער אפאנירט.

rep'licate *a., n. and v.* (רעפ'-לי-קייט) צוריקגעבויגען; אין מוזיק — א ווידער- האלונג אויף א העכערען אדער נידריגערען טאן; אבבויגען אויף צוריק.

replica'tion *n.* (רעפ-לי-קיי'-שאן) אן ענטפער, אן ערוויעדערונג; אין געריכטס- פיהרונג — דער ענטפער פון אנקלאגער אויף די טענות פון דעם אנגעקלאגטען; א קאפיע, א פארטרעט פון עפעס; אין מוזיק — די ווידערהאלונג פון א טאן אויף א העכערער אדער נידריגערער אק- טאווע; אין לאגיק — די ווידערהאלונג פון אווארט אין דעמזעלבען זאץ.

rep'licative *a.* (רעפ'-לי-קיי-טיוו) וואס איז שייך צו אן ענטפער, צו אן ערוויע- דערונג, צו א ווידערהאלונג א. ז. וו.

repli'er *n.* (רי-פלאי'-ער) איינער וואס ענטפערט; איינער וואס שרייבט א רעפליקע אדער ערוויעדערונג.

replume' *v.* (רי-פלוהם') ווידער איינ- ארדנען, ווידער אין ארדנונג ברייגנען; פוצען די פעדערען [ווי א פויגעל].

reply' *v. and n.* (רי-פלאי') ענטפערען; אן ענטפער, א תשובה.

repol'ish *v.* (רי-פאל'-איש) ווידער פאלירען.

repop'ulate *v.* (רי-פאפ'-יו-לייט) נאך אמאל בעפעלקערען.

repopula'tion *n.* (רי-פאפ-יו-ליי'- שאן) דאס ווידער בעפעלקערען, דאס בעפעלקערען פון דאס ניי.

report' *v. and n.* (רי-פאורט') רעפאר- טירען, בעריכטען; אבגעבען א ראפארט; פראטאקאלירען; אנמסר'ען אויף איינעם, פערקלאגען; א בעריכט, א ראפארט, א דין וחשבון; א קלאנג, א סלוך; א רע- פוטאציע, א נאמען; א קנאל [פון א ביקס].

repor'table *a.* (רי-פאור'-טעבל) וואס קען בעריכטעט ווערען.

repor'tage *n.* (רי-פאור'-טעדזש) א רעפארט, א נאכריכט.

repor'ter *n.* (רי-פאור'-טער) דער וואס פראטאקאלירט, גיט אב א בעריכט; דער וואס פערשרייבט די פערהאנדלונגען פון פארלאמענט אדער געריכטליכע פערהאנדלונגען; א רעפארטער, א נייעס=בעריכטער אין א צייטונג.

repor'tingly *adv.* (רי-פאור'-טינג-לי) לויט ווי מען רעדט; לויט דעם קלאנג אדער סלוף.

reporto'rial *a.* (רי-פאר-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א רעפארטער [א נייעס=בעריכטער אין א צייטונג].

repo'sal *n.* (רי-פאו'-זעל) רוה; דאס רוהען.

repose' *n. and v.* (רי-פאוז') רוה, רוהיגקייט; רוהען, אויסרוהען זיך, זיין געגרינדעט אויף עפעס; געבען רוה; באזירען; פערלאזען זיך.

repose' con'fidence in one (רי-פאוז' קאנ'-פי-דענס אין הוואן) זיך אין אימעצען פערטרויען, גלויבען אין איינעם.

reposed' *a.* (רי-פאוזד') רוהיג, געזעצט.

repo'sedly *adv.* (רי-פאו'-זעד-לי) אויף א רוהיגען, געזעצטען שטייגער.

repo'sedness *n.* (רי-פאו'-זעד-נעס) רוהיגקייט, געזעצטקייט.

repose'ful *a.* (רי-פאוז'-פול) בערוהיגענד; פול מיט רוה; אויף וועלכען אדער אויף וואס מען קען זיך פערלאזען.

repose' on (רי-פאוז' אן) פערלאזען זיך, האבען פערטרויען; באזירען, זיין געגרינדעט אויף עפעס.

repose' oneself' (רי-פאוז' הוואנ-סעלף') רוהען, זיך אויסרוהען.

repose' on lau'rels (רי-פאוז' אן לאה'-רעלז) קומען ביז א געוויסען פונקט און פון עפענטליכען אנערקענטען ערפאלג אבשטעלען זיך אויף דעם.

repos'it *v. and n.* (רי-פאז'-איט) לעגען, אוועקלעגען, בעהאלטען; דאס וואס איז אוועקגעלעגט אדער בעהאלטען געווארען.

reposi'tion *n.* (רי-פא-זיש'-אן) דאס אוועקלעגען עפעס אין זיכערהייט; דאס אומקעהרען צוריק אויף דעם פאריגען פלאץ אדער אין פאריגען צושטאנד.

repos'itory *n. and a.* (רי-פאז'-אי-טא-רי) א בעהאלטונגס=ארט; א לאגער אדער מאגאזין פאר סחורות; וואס איז בעשטימט צום האלטען אין א מאגאזין.

repossess' *v.* (רי-פא-זעס') ווידער בעזיצען; ווידער בעקומען עפעס אין בעזיץ.

reposses'sion *n.* (רי-פא-זעש'-אן) דאס בעזיצען עפעס נאך אמאל.

repo'sure *n.* (רי-פאו'-זשור) רוה, אברוה.

repot' *v.* (רי-פאט') איבערזעצען אין איין טעפ [פלאנצען]; איבערפלאנצען פון איין כלי אין דער צווייטער.

repour' *v.* (רי-פאור') ווידער גיסען.

reprehend' *v.* (רעפ-רי-הענד') טאדלען, פארווארפען, בלאמירען, מוסר'ען, אויסרעדען, אויסשטראפען.

reprehen'der *n.* (רעפ-רי-הענ'-דער) א טאדלער, א מוסר'ער, א בלאמירער.

reprehensibil'ity *n.* (רעפ-רי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס פערדיענען א פארווארף, דאס זיין ווערטה געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sible *a.* (רעפ-רי-הענ'-סיבל) טאדעלהאפט, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sibleness *n.* (רעפ-רי-הענ'-סיבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט, דאס ווערטה זיין געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sibly *adv.* (רעפ-רי-הענ'-סי-בלי) אויף אן אופן וואס פערדיענט טאדעל אדער פארוואורף.

reprehen'sion *n.* (רעפ-רי-הענ'-שאן) א טאדעל, א פארוואורף.

reprehen'sive *a.* (רעפ-רי-הענ'-סיוו) וואס ווארפט פאר, וואס בלאמירט, וואס טאדעלט, וואס מוסר'ט, וואס רעדט אוים; וואס ענטהאלט טאדעל.

reprehen'sively *adv.* (רעפ-רי-הענ'-סיוו-לי) מיט פארוואורף; דורך טאדעל.

reprehen'sory *a.* (רעפ-רי-הענ'-סא-רי) וואס טאדעלט; וואס ענטהאלט טאדעל.

represent' *v.* (רעפ-רי-זענט') שילדערען, בעשרייבען; פארשטעלען; אויסמאהלען; פערטרעטען אימעצען; געבען צו פערשטעהן; שפיעלען [א ראלע אין טעאטער].

representabil'ity *n.* (רעפ-רי-זענ-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשטעלט ווערען.

represen'table *a.* (רעפ-רי-זענ'-טעבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען.

represen'tant *a. and n.* (רעפ-רי-זענ'-טענט) פערטרעטענד; וואס דיענט צום פערטרעטען; א פערטרעטער, א שטעל=פערטרעטער.

representa'tion *n.* (רעפ-רי-זענ-טיי'-שאן) א פארשטעלונג; א פערטרעטונג, א שטעל=פערטרעטונג; דאס פארשטעלען; א שילדערונג, א בעשרייבונג; דאס שפיעלען [א פיעסע, א ראלע]; דאס פארלעגען, דאס צייגען; דאס מוסר'ן, דאס טענה'ען; א פאלקס=פערטרעטער.

representa'tional *a.* (רעפ-רי-זענ-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צום פארשטעלען, צום שילדערען, צום פערטרעטען א. ז. וו. ז. *representation*

represen'tative *a. and n.* (רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס שטעלט פאר; וואס פערטרעט; א פארשטעהער, א פערטרעטער, א שטעל=פערטרעטער.

represen'tatively *adv.* רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו-לי) רעפרעזענטירענדיג, פארשטעלענדיג, פערטרעטענדיג, אלס פערטרעטער, דורך א פערטרעטער.

represen'tativeness *n.* (רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו-נעס) פארשטעהערשאפט, פערטרעטערשאפט.

represen'ter *n.* (רעפ-רי-זענ'-טער) איינער וואס שטעלט עפעס פאר; א פארשטעהער, א פערטרעטער.

repress' *v.* (רי-פרעס') אונטערדריקען; איינהאלטען, האלטען אין צוים.

repress'er *n.* (רי-פרעס'-ער) אן אונטערדריקער; איינער וואס האלט איין אדער האלט אין צוים.

repress'ible *a.* (רי-פרעס'-איבל) וואס קען אונטערדריקט ווערען אדער געהאלטען ווערען אין צוים.

repress'ibly *adv.* (רי-פרעס'-אי-בלי) אונטערדריקענדיג, איינהאלטענדיג, צוימענדיג.

repress'ing-machine' *n.* (רי-פרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין צו פרעסען אדער אויסצודריקען ציעגעל; א שווערע פרעס צונויפצופרעסען וואטע.

repres'sion *n.* (רי-פרעש'-אן) א רעפרעסיע, אן אונטערדריקונג; דאס אונטערדריקען, דאס דערשטיקען [אן אויפשטאנד], דאס איינהאלטען, דאס האלטען אין צוים.

repress'ive *a.* (רי-פרעס'-איוו) אונטערדריקענד, איינהאלטענד.

repress'ively *adv.* (רי-פרעס'-איוו-לי) אויף אן אונטערדריקענדען שטייגער.

repress'ive meas'ures (רי-פרעס'-איוו מעזש'-אורז) רעפרעסיווע אדער אונטערדריקענדע מיטלען.

reprieve' *v. and n.* (רי-פריעוו') אבלעגען אויף א צייט די אויספיהרונג פון א פסק=דין [ווי וועגען טויט=שטראף]; ראטעווען פון געפאהר, בעפרייען אויף א צייט פון אן ערווארטעטער סכנה; דאס אבלעגען אויף א צייט די אויספיהרונג פון א געריכטליכען אורטייל; דאס בעפרייען זיך אויף א צייט פון א דראהענדער געפאהר; א צייטווייליגער אברוה.

rep'rimand *n. and v.* (רעפ'-רי-מענד) א רעפרימאנד, א פארוואורף, א טאדעל; טאדלען, אויסזידלען, אנשרייען.

repriman'der *n.* (רעפ-רי-מענ'-דער) איינער וואס טאדעלט, בלאמירט אדער מוסר'ט.

reprint' *v. and n.* (רי-פרינט') איבערדרוקען; אן איבערדרוק, א נייע אויפלאגע [פון א בוך].

repri'sal *n.* (רי-פראי'-זעל) געגענגוואלט; דאס אבנעהמען צוריק מיט גוואלט עטוואס וואס איז אבגענומען געווארען מיט גוואלט; דאס צאהלען פאר גוואלט מיט גוואלט.

reprise' *n.* (רי-פראיז') א צוריקפערכאפטע שיף אדער פערמעגען [פון א שונא אין א מלחמה]; אין מוזיק — דאס ווידערהאלען א מוזיקאלישען זאץ; א ווידערהאלטער מוזיקאלישער זאץ; דאס אומקעהרען זיך צו דער אלטער טהעמא, דאס בענייען אדער אבפרישען אן אלטע מוזיקאלישע טהעמא; אין ארכיטעקטור — דאס איבערדרעהען א געזימס אין אן אינוועניגסטען ווינקעל.

repri'ses *n.* (רי-פראי'-זעז) די אראבגענומענע יעהרליכע אבגאבען פון די הכנסות פון לאנד.

repri'zes *n.* (רי-פראי'-זעז) ז. *reprises*

reproach' *v. and n.* (רי-פראוטש') טאדלען, פארווארפען, בלאמירען; א טאדעל, א פארוואורף; א שאנדע, א שמאך.

reproach'able *a.* (רי-פראוטש'-עבל) וואס פערדיענט געטאדעלט אדער בלאמירט צו ווערען.

reproach'ableness *n.* (רי-פראוטש'-עבל-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט אדער בלאמירט צו ווערען.

reproach'ably *adv.* (רי-פראוטש'-ע-בלי) אויף אן אופן וואס פערדיענט טאדעל, אויף א טאדעלסווערטהען אופן.

reproach'er *n.* (רי-פראוטש'-ער) א טאדלער.

reproach'ful *a.* (רי-פראוטש'-פול) בעליידיגענד; פול מיט טאדעל; שענדליך.

reproach'fully *adv.* (רי-פראוטש'-פול-אי) אויף א בעליידיגענדען אופן; מיט פארוואורף; טאדלענדיג; שענדליך.

reproach'fulness *n.* (רי-פראוטש'-פול-נעס) טאדעלהאפטיגקייט; דאס זיין טאדעלהאפט; שענדליכקייט.

reproach'less *a.* (רי-פראוטש'-לעס) וואס מען קען איהם נאר ניט פארווארפען; טאדעללאז.

rep'robate *a., n. and v.* (רעפ'-רא-בייט) זינדיג, מאראליש פערדארבען; א פערדארבענער מענש, אן אויסוואורף; טאדלען; פערווארפען, פערדאמען.

rep'robateness *n.* (רעפ'-רא-בייט-נעס) פערדארבענהייט; פערדאמטקייט.

rep'robater *n.* (רעפ'-רא-ביי-טער) א פערדאמער, א פערווארפער, א טאדלער.

reproba'tion *n.* (רעפ-רא-ביי'-שאן) דאס פערדאמען; דאס טאדלען; פערדאמונג; דאס זיין פערדאמט; דאס זיין פערדאמט צו אייביגען גיהנם; דאס אבנעהמען דאס רעכט צו האבען אן אמט [אלס א שטראף אין מיליטער פאר פערנאכלעסיגען פליכטען].

reproba'tioner *n.* (רעפ-רא-ביי'-שאנ-ער) איינער וואס גלויבט אין דער קאלוויניסטישער לעהרע, אז די ניט-אויסערוועהלטע וועלען זיין פערדאמט צו אייביגען גיהנם.

rep'robative *a.* (רעפ'-רא-בע-טיוו) פערדאמענד.

rep'robatory *a.* (רעפ'-רא-בע-טא-רי) ז. *reprobative*.

reproduce' *v.* (רי-פרא-דיוס') רעפראדוצירען, מאכען א קאפיע; ווידער ערצייגען, ווידער ארויסברייגגען, ווידער געבעהרען, ווידער שאפען; ווידער צום פארשיין ברייגגען.

reprodu'cer *n.* (רי-פרא-דיו'-סער) א רעפראדוצירער, א ווידער-ערצייגער, א ווידער-ארויסברייגגער, א ווידער-שאפער; די מעמבראנע פון א פאנאגראף וואס רעפראדוצירט די שטימע.

reprodu'cible *a.* (רי-פרא-דיו'-סיבל) וואס קען רעפראדוצירט ווערען. ז. *reproduce*.

reproduc'tion *n.* (רי-פרא-דאק'-שאן) דאס רעפראדוצירען, דאס ווידער-ערצייגען, דאס ווידער-ארויסברייגגען; דאס ווידער-אבוואקסען די צושטערטע טיילען פון אן ארגאניזם; די פארטפלאנצונג, די פרוכפערונג, דאס ארויסברייגגען נייע ארגאניזמען פון די עקזיסטירענדע; א רעפראדוקציאן, א קאפיע.

reproduc'tive *a.* (רי-פרא-דאק'-טיוו) רעפראדוצירענד; געבעהרענד, שאפענד, ערצייגענד.

reproduc'tive cells (רי-פרא-דאק'-טיוו סעלז) די פארטפלאנצונגס-צעלען [די צעלען ביי פלאנצען פון וועלכע עס וואקסען ארויס נייע פלאנצען].

reproduc'tiveness *n.* (רי-פרא-דאק'-טיוו-נעס) די אייגענשאפט, פעהיגקייט אדער נייגונג צו רעפראדוצירען. ז. *reproduce*.

reproduc'tive or'gans (רי-פרא-דאק'-טיוו אהר'-גענז) די געשלעכטס-ארגאנען.

reproduc'tory *a.* (רי-פרא-דאק'-טא-רי) ז. *reproductive*.

repromul'gate *v.* (רי-פרא-מאל'-גייט) ווידער פערעפענטליכען; ווידער בעקאנט מאכען.

repromulga'tion *n.* (רי-פרא-מאל-גיי'-שאן) דאס פערעפענטליכען אדער בעקאנט מאכען פון דאס ניי.

reproof' *n.* (רי-פרוהף') דאס טאדלען; א פארוואורף.

repro'vable *a.* (רי-פרוה'-וועבל) טאדעלהאפט, וואס פערדיענט פארוואורף, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

repro'vableness *n.* (רי-פרוה'-וועבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט, דאס זיין ווערטה געטאדעלט צו ווערען.

repro'vably *adv.* (רי-פרוה'-וועבלי) צום טאדלען.

repro'val *n.* (רי-פרוה'-וועל) א טאדעל, א פארוואורף.

reprove' *v.* (רי-פרוהוו') טאדלען, בלאמירען, פארווארפען.

repro'ver *n.* (רי-פרוה'-ווער) א טאדלער; א בלאמירער; איינער וואס מאכט פארווירפע.

repro'ving *n.* (רי-פרוה'-ווינג) טאדלונג; א פארוואורף.

repro'vingly *adv.* (רי-פרוה'-ווינג-לי) טאדלענדיג, מאכענדיג פארווירפע.

reprune' *v.* (רי-פרוהן') ווידער ארומשניידען [ווי די צווייגען פון בוימער]; ווידער ארומפוצען; ווידער פוצען [ווי א פויגעל די פעדערען].

reps *n.* (רעפס) ריפס [אזא שטאף וואס ווערט מייסטענס בענוצט פאר פרויען-קליידער].

rep'tant *a.* (רעפ'-טענט) וואס קריכט [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.].

repta'tion *n.* (רעפ-טיי'-שאן) דאס קריכען אויף'ן בויך [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.].

rep'tile *a. and n.* (רעפ'-טיל) וואס קריכט; קריכעדיג; נידריג, געמיין; א רעפטיל, א קריכענדע בעשעפעניש [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.]; אן אמפיביע [א פיער-פיסיגע בעשעפעניש מיט קאלטען בלוט וואס לעבט אי אויף דער יבשה אי אין וואסער (ווי א פראש, א קראקאדיל, א שילדקראט א. ד. ג.)]; א קריכער, אן אונטערלעקער.

reptil'ia *n.* (רעפ-טיל'-אי-א) פלעצער, וואו מען האלט רעפטיליען. ז. *reptilium*.

Reptil'ia *n.* (רעפ-טיל'-אי-א) די רעפטיליען [דער קלאס אייער-לעגענדע ווירבעל-טהיערע וואס זייער בלוט איז קאלט און זייער הויט איז בעדעקט מיט שופען, ווי קראקאדילען, שילדקראטען, שלאנגען א. ד. ג.].

reptil'ian *a. and n.* (רעפ-טיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די רעפטיליען; איינער פון די רעפטיליען. ז. ***Reptilia***.

reptilif'erous *a.* (רעפ-טי-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט א קערפער-טייל פון רעפטיליען [ווי למשל, אין פעלזען].

rep'tiliform *a.* (רעפ'-טיל-אי-פארם) וואס האט די פארם אדער דעם קערפער-געבוי פון א רעפטיל.

reptil'ious *a.* (רעפ-טיל'-אי-אס) ענהליך צו א רעפטיל.

reptil'ium *n.* (רעפ-טיל'-אי-אם) א פלאץ, וואו מען האלט רעפטיליען.

reptiliv'orous *a.* (רעפ-טי-ליוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט רעפטיליען [ווי פויגעל, למשל].

repub'lic *n.* (רי-פאב'-ליק) א רעפובליק; א רעפובליקאנישע רעגיערונגס-ארדנונג [וואו דער רעגיערער אדער די רעגיערער ווערען געוועהלט פון פאלק].

repub'lican *n. and a.* (רי-פאב'-לי-קען) א רעפובליקאנער, אן אנהענגער פון א רעפובליקאנישער רעגיערונגס-ארדנונג; א פויגעל וואס לעבט אין געזעלשאפטען; רעפובליקאניש; וואס לעבען אין געזעלשאפטען [וועגען פויגלען].

Repub'lican *n. and a.* (רי-פאב'-לי-קען) א רעפובליקאנער, א מיטגליעד פון דער רעפובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; וואס געהערט אדער איז גענייגט צו דער רעפובליקאנער פארטיי.

repub'lican cal'endar (רי-פאב'-לי-קען קעל'-ען-דאר) דער רעפובליקאנישער קאלענדאר [דער קאלענדאר וואס איז פאר א קורצער צייט איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1793 אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן. לויט דיעזען קאלענדאר זיינען די חדשים אלע גלייך בעשטאנען פון 30 טעג און צום ענדע יאהר זיינען צוגעלעגט געווארען 5 אדער 6 טעג. די אלטע נעמען פון די חדשים זיינען אבגעשאפט געווארען און נייע זיינען איינגעפיהרט געווארען. די חדשים זיינען איינגעטיילט אין דריי טיילען, צו צעהן טעג אין יעדען].

repub'lican e'ra (רי-פאב'-לי-קען אי'-רא) די רעפובליקאנישע ערא [די צייטרעכנונג פון דער פראנצויזישער רעפובליק, וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען דורך דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן דעם 22טען סעפטעמבער 1792].

repub'licanise *v.* (רי-פאב'-לי-קען-איז) ז. *republicanize*.

repub'licanism *n.* (רי-פאב'-לי-קען-איזם) רעפובליקאניזם, רעפובליקאנישע פרינציפען; די רעפובליקאנישע רעגיערונגס-סיסטעם; איבערגעבענהייט צו רעפובליקאנישע פרינציפען אדער צו דער רעפובליקאנישער רעגיערונגס-סיסטעם.

Repub'licanism *n.* (רי-פאב'-לי-קען-איזם) די פרינציפען פון דער רעפובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

repub'licanize *v.* (רי-פאב'-לי-קען-איז) מאכען רעפובליקאניש; מאכען פאר א רעפובליק; מאכען פאר א רעפובליקאנער.

repub'lican par'ty (רי-פאב'-לי-קען פאר'-טי) א רעפובליקאנישע פארטיי [א פארטיי וואס וויל איינפיהרען אדער אנהאלטען א רעפובליקאנישע רעגיערונגס-פארם].

Repub'lican par'ty (רי-פאב'-לי-קען פאר'-טי) די רעפובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1854 און וועלכע האט זיך דאן געשטעלט אלס ציעל ניט צו דערלאזען די פערשפרייטונג פון דער נעגער-שקלאפערייי אין די טעריטאריעס.

republica'tion *n.* (רי-פאב-לי-קיי'-שאן) די ווידער-ארויסגאבע [פון א ווערק], א נייע אויפלאגע; דאס איבערדרוקען; א נאכמאליגע בעקאנטמאכונג.

repub'lish *v.* (רי-פאב'-ליש) ארויסגעבען [א ווערק] פון דאס ניי; איבערדרוקען; ווידער בעקאנט מאכען.

repub'lisher *n.* (רי-פאב'-ליש-ער) איינער וואס גיט ארויס נאך אמאל א ווערק; אן איבערדרוקער.

repu'diable *a.* (רי-פיו'-די-עבל) וואס קען פערווארפען אדער פערשטויסען ווערען.

repu'diate *v.* (רי-פיו'-די-אייט) פערווארפען, פערשטויסען; זיך שיידען [מיט א פרוי], אב'גט'ען; אבזאגען, צוריקווייזען; ניט אנערקענען א חוב, זיך אבזאגען צו צאהלען א חוב.

repudia'tion *n.* (רי-פיו-די-איי'-שאן) דאס פערווארפען אדער צוריקווייזען;

דאס פערשטויסען; דאס פערשטויסען ווערען; דאס אב'גט'ען א פרוי; דאס ניט אנערקענען אדער דאס אבזאגען זיך צו בעצאהלען א חוב [בעזאנדערס די ניט אנערקענונג פון א חוב פון דעם שטאאט אדער פון א שטאדט־רעגיערונג].

repudia'tionist *n.* (רי־פיו־די־איי'־שאנ־איסט) איינער וואס ראטה דעם שטאאט אדער דער שטאדט־רעגיערונג ניט צו אנערקענען געוויסע חובות.

repu'diator *n.* (רי־פיו'־די־איי־טאר) איינער וואס ענטזאגט אדער ווייזט צוריק; איינער וואס אנערקענט ניט אז דער שטאאט איז מחויב צו צאהלען זיינע חובות; איינער וואס אנערקענט ניט די חובות פון זיין פארגענגער אין אמט.

repugn' *v.* (רי־פיון') זיין דאגעגען; געבען א ווידערשטאנד, קעמפפען געגען.

repug'nance *n.* (רי־פאג'־נענס) ווידערווילען, אבנייגונג; א ווידערשפרוך, א סתירה.

repug'nancy *n.* (רי־פאג'־נענ־סי) א ווידערשפרוך, א סתירה.

repug'nant *a.* (רי־פאג'־נענט) זייענדיג דאגעגען, זייענדיג אין דער אפאזיציע; שטרייטענד געגען; געבענדיג א ווידערשטאנד; עקלהאפט; וואס איז אין ווידערשפרוך, וואס איז א סתירה.

repug'nantly *adv.* (רי־פאג'־נענט־לי) זייאין געגענזאץ; מיט געגנערשאפט; זייענדיג דאגעגען.

repug'natorial *a.* (רי־פאג'־נע־טא־רי־על) וואס גיט א ווידערשטאנד.

repul'lulate *v.* (רי־פאל'־יו־לייט) זיך ווידער פאנאנדערוואקסען.

repullula'tion *n.* (רי־פאל־יו־ליי'־שאן) דאס ווידער פאנאנדערוואקסען זיך; דאס ווידער אויסוואקסען [ווענען א קראנקהאפטען געוויקס אויף'ן קערפער].

repulse' *v. and n.* (רי־פאלס') 1. אבשלאגען, צוריקשלאגען, צוריקשטויסען, צוריקטרייבען; 2. אבזאגען, צוריקווייזען; 3. דאס צוריקשטויסען אדער צוריקטרייבען; 4. דאס ווערען צוריקגעשטויסען אדער צוריקגעטריבען; אן אבזאג, אן ענטזאגונג.

1. The army **repulsed** the attack of the enemy. 2. The girl **repulsed** his advances.

repul'ser *n.* (רי־פאל'־סער) א צוריקשטויסער, א צוריקטרייבער.

repul'sion *n.* (רי־פאל'־שאן) צוריקטרייבונג, צוריקשטויסונג; דאס ווערען צוריקגעטריבען אדער צוריקגעשטויסען; ווידערווילען, עקעל, אבשטויסונג.

repul'sive *a.* (רי־פאל'־סיוו) צוריקשטויסענד; וואס טרייבט צוריק; אבשטויסענד, וואס רופט ארויס עקעל אדער ווידערווילען.

The features of the black race are often **repulsive** to the white race.

repul'sively *adv.* (רי־פאל'־סיוו־לי) צוריקשטויסענדיג, צוריקטרייבענדיג; ארויסרופענדיג עקעל אדער ווידערווילען.

repul'siveness *n.* (רי־פאל'־סיוו־נעס) דאס זיין אבשטויסענד אדער עקעלדיג.

repul'sive pow'er (רי־פאל'־סיוו פאו'־ער) אבשטויסונגס־קראפט [די קראפט וואס שטויסט אב איין קערפער פון דעם אנדערען].

repur'chase *v. and n.* (רי־פויר'־טשעס) ווידער קויפען, צוריק קויפען; דאס צוריק־אבקויפען; דאס ווידער קויפען.

repurge' *v.* (רי־פוירדזש') ווידער רייניגען.

repu'rify *v.* (רי־פיו'־רי־פאי) ווידער לייטערען, ווידער רייניגען.

rep'utable *a.* (רעפ'־יו־טעבל) וואס האט א גוטע רעפוטאציע אדער א גוטען נאמען, וואס ווערט געאכטעט; אנשטענדיג, עהרבאר.

rep'utableness *n.* (רעפ'־יו־טעבל־נעס) עהרענהאפטיגקייט, א גוטער נאמען; אנשטענדיגקייט, עהרבארקייט.

rep'utably *adv.* (רעפ'־יו־טע־בלי) אויף אן עהרענהאפטען, אנשטענדיגען שטייגער.

reputa'tion *n.* (רעפ־יו־טיי'־שאן) א רעפוטאציע; א גוטער נאמען; אנזעהן, בעריהמטהייט.

repute' *v. and n.* (רי־פיוט') 1. שעצען, האלטען הויך; 2. רעכנען, האלטען פאר...; 3. א רעפוטאציע, א נאמען; א גוטער נאמען; אכטונג; 4 אן אנגענומענע מיינונג.

2. He is **reputed** a wealthy man. 3. Only men of good **repute** should be elected to public office. 4. He is considered a rascal according to common **repute**.

repu'ted *a.* (רי־פיו'־טעד) געאכטעט, געשעצט; הויך געשעצט; אנגענומען; גערעכענט אדער געהאלטען פאר...

repu'tedly *adv.* (רי־פיו'־טעד־לי) לויט דער אנגענומענער מיינונג.

repute'less *a.* (רי־פיוט'־לעס) וואס האט ניט קיין גוטע רעפוטאציע, וואס האט ניט קיין גוטען נאמען; אונאנשטענדיג.

request' *v. and n.* (רי־קהוועסט') בעטען; פערלאנגען; בעגעהרען; א בעגעהר; א ביטע; א פערלאנג; א נאכפראגע.

reques'ter *n.* (רי־קהוועס'־טער) א בעטער; א ביטע־שטעלער.

request'-pro'gram *n.* (רי־קהוועסט'־פראו'־גרעם) א מוזיקאלישעס פראגראם וואס איז צונויפגעשטעלט לויט דעם פערלאנג פון פערזאמעלטען פובליקום.

requick'en *v.* (רי־קהוויק'ן) ווידער בעלעבען, ווידער לעבעדיג מאכען.

re'quiem *n.* (רי'־קהווי־עם) די זעעלען־מעסע [די תפלה אדער הזכרת נשמות וואס די קאטוילישע קירך פראוועט נאך א טויטען]; די מוזיק פון א זעעלען־מעסע; א הימן אדער א מוזיקאלישעס געטעסדיענסט נאך א טויטען.

re'quiem-mass *n.* (רי'־קהווי־עם־מעס) א זעעלען־מעסע. ז. *requiem*

requies'cat in pa'ce (רעק־הווי־עס'־קעט אין פיי'־סי) זאל ער רוהען אין פריעדען [א געוויסע קריסטליכע תפלה נאך א טויטען, געברויכט אויך אלס אויפשריפט אויף מצבות].

requies'cence *n.* (רעק־הווי־עס'־ענס) רוה, אברוה.

requir'able *a.* (רי־קהוואיר'־עבל) וואס פאדערט זיך; פערלאנגט, נויטיג.

require' *v.* (רי־קהוואיר') פאדערען, פערלאנגען; בעגעהרען; הייסען; בעטען; נויטיגען זיך, בעדארפען.

require'ment *n.* (רי־קהוואיר'־מענט) א פאדערונג; א פערלאנג; א בעדארף, א בעדערפניש; א נויטיגע בעדינגונג.

requir'er *n.* (רי־קהוואיר'־ער) א פערלאנגער, א פאדערער.

requir'ing *n.* (רי־קהוואיר'־אינג) א פערלאנג, א פאדערונג, א בעדערפניש, א נויטווענדיגקייט.

req'uisite *a. and n.* (רעק'־הווי־זיט) נויטווענדיג, וואס איז דורכאוס נויטיג; א נויטיגע אייגענשאפט אדער בעדינגונג; א נויטווענדיגקייט.

req'uisitely *adv.* (רעק'־הווי־זיט־לי) נויטווענדיג, דורכאוס נויטיג.

req'uisiteness *n.* (רעק'־הווי־זיט־נעס) נויטווענדיגקייט, דאס זיין דורכאוס נויטיג.

requisi'tion *n. and v.* (רעק־הווי־זיש'־אן) דאס פאדערען, דאס פערלאנגען; א ביטע; א פאדערונג; א פערלאנג; די פאדערונג פון איין שטאאט, אז דער אנדערער שטאאט זאל ארויסגעבען אן אנטלאפענעם פערברעכער; אן אפיציעלע פאדערונג, אז די בעפעלקערונג זאל צושטעלען די נויטיגע לעבענס־פראדוקטען פאר דער ארמעע אדער פלאטע; די קאנפיסקאציע פון די נויטיגע לעבענס־פראדוקטען דורך א פיינדליכער ארמעע; א געשריבענע איינלאדונג; א פאדערונג, אז א חוב זאל בעצאהלט ווערען; פערלאנגען, פאדערען; פאדערען פון א געמיינדע צוצושטעלען לעבענס־מיטעל פאר דער ארמעע.

requis'itive *a. and n.* (רי־קהוויז'־אי־טיוו) פאדערענד, נאכזוכענד, פערלאנגענד; איינער וואס דריקט אויס א פערלאנג.

requis'itor *n.* (רי־קהוויז'־אי־טאר) איינער וואס שטעלט א פאדערונג; איינער וואס דריקט אויס א פערלאנג; איינער וואס איז בעפאלמעכטיגט דורך א פערלאנג צו מאכען אן אונטערזוכונג פון פאקטען.

requis'itory *a.* (רי־קהוויז'־אי־טא־רי) וואס פערלאנגט, וואס פאדערט.

requisi'tum *n.* (רעק־הווי־סאי'־טאם) א נויטיגע בעדינגונג פאר א פראבלעמע.

requi'table *a.* (רי־קהוואי'־טעבל) וואס קען בעלוינט ווערען [מיט גוטעס פאר גוטעס און מיט שלעכטעס פאר שלעכטעס]; וואס קען בעצאהלט ווערען מדה כנגד מדה.

requi'tal *n.* (רי־קהוואי'־טעל) בעלוינונג, פערגעלטונג [מיט גוטעס פאר גוטעס און מיט שלעכטעס פאר שלעכטעס]; דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה.

requite' *v.* (רי־קהוואיט') בעלוינען, פערגעלטען [פאר גוטעס מיט גוטעס און פאר שלעכטעס מיט שלעכטעס], צאהלען מדה כנגד מדה.

rerail' *v.* (רי־רייל') צוריק ארויפשטעלען אויף די רעלסען [שינעס].

reread' *v.* (רי־ריעד') ווידער אמאל לעזען, איבערלעזען נאך אמאל.

rere'brace *n.* (ריער'־בריים) דער טהייל פון א פאנצער וואס בעדעקט דעם ארם פון דער פלייצע [אקסעל] ביז צום עלענבויגען.

rere'dos *n.* (ריער'־דאס) דער אלטאר־רוקען [א ווענטעל אדער א דעקארירטער וואנד־טהייל הינטער אן אלטאר אין א קירך]; דאס הינטער־ווענטעל פון א פייערהערד; דאס רוקען־שטיק פון א פאנצער.

rerefine' *v.* (רי־רי־פאין') ווידער ראפינירען, ווידער לייטערען.

rereflect' *v.* (רי־רי־פלעקט') ווידער רעפלעקטירען, ווידער צוריקווארפען אדער צוריקשטראהלען; ווידער בעטראכטען, ווידער איבערלעגען זיך.

rereign' *v.* (רי־ריין') ווידער רעגיערען.

rere'mouse *n.* (ריער'־מאוס) א פלעדער־מויז.

reresolve' *v.* (רי־רי־זאלוו') ווידער בעשליסען.

rerise' *v.* (רי־ראיז') ווידער אויפהויבען זיך.

resail' *v.* (רי־סייל') צוריקזעגלען, צוריקפאהרען.

resale' *n.* (רי־סייל') א ווידער־פערקויף, א פערקויף פון דער צווייטער האנד.

resaluta'tion *n.* (רי־סאל־יו־טיי'־שאן) א געגענ־גרוס.

resalute' *v.* (רי-סע-ליוט) ווידער אמאל בעגריסען; ענטפערען אויף א גרוס.

rescind' *v.* (רי-סינד) ערקלערען פאר אונגילטיג, צוריקרופען, אבשאפען; אב־שניידען.

Finding that he had made a bad bargain he attempted to **rescind** the contract.

rescin'dable *a.* (רי-סינ'-דעבל) וואס קען ערקלערט ווערען פאר אונגילטיג, וואס קען אבגעשאפט ווערען.

rescind'ment *n.* (רי-סינד'-מענט) .ז *rescission*

rescis'sion *n.* (רי-סיזש'-אן) דיא אב־שאפונג; דאס ערקלערען פאר אונגילטיג.

rescis'sory *a.* (רי-סיס-א-רי) וואס האט די מאכט אבצושאפען, וואס שאפט אב, וואס מאכט אונגילטיג.

rescoun'ter *n. and v.* (רעס-קאונ'-טער) א געגענזייטיגע אויסגלייכונג פון קאמער־ציעלע חשבונות אדער תביעות; דער אויס־גלייכס־טאג אויף דער בערזע; געגענזיי־טיג אויסגלייכען די פאסטען אין די גע־שעפטס־ביכער.

rescribe' *v.* (רי-סקראיב) ענטפערען, צוריקשרייבען; איבערשרייבען, שרייבען פון דאס ניי.

re'script *n.* (רי'-סקריפט) א רעסקריפט [א געשריעבענער ענטפער פון א קייזער אדער פאפסט אלס אן ענטשיידונג אויף געוויסע רעכטס־פראגען]; אן עדיקט, א קייזערליכער בעפעהל; א דופליקאט, א קאפיע [פון א שריפט].

rescrip'tion *n.* (רי-סקריפ'-שאן) דאס ענטפערען אויף א בריעף, דאס צוריק־שרייבען; אן ענטפער אויף א בריעף.

rescrip'tive *a.* (רי-סקריפ'-טיוו) וואס איז שייך צו א רעסקריפט, וואס האט דעם כאראקטער פון א רעסקריפט [ז. *rescript*]; ענטשיידענד.

res'cuable *a.* (רעס'-קיו-עבל) וואס קען בעפרייט ווערען.

res'cue *v. and n.* (רעס'-קיו) רעטען, בעפרייען; ווידער בעקומען; רעטונג, בעפרייאונג; דאס צוריק־בעקומען; אן אונגעזעצליכע בעפרייאונג, בענוצענדיג גוואלט.

res'cuer *n.* (רעס'-קיו-ער) א בעפרייער; איינער וואס ראטעוועט.

rescussee' *n.* (רעס-קא-סיע') דער ארעס־טירטער, וועלכען מען בעפרייט מיט גוואלט.

rescus'sor *n.* (רעס-קאס'-אר) איינער וואס בעפרייט אן ארעסטירטען מיט גוואלט.

research' *n. and v.* (רי-סוירטש') א פארשונג, אן אונטערזוכונג; א וויסענ־שאפטליכע אויספארשונג וועגען עפעס; ווידער נאכפארשען, מאכען א צווייטע אונטערזוכונג.

resear'cher *n.* (רי-סויר'-טשער) א פארשער; איינער וואס מאכט אונטערזו־כונגען.

research'ful *a.* (רי-סוירטש'-פול) מיט פארשונגס־אייפריגקייט; וואס אונטערזוכט אדער פארשט אוים פלייסיג.

reseat' *v.* (רי-סיעט') ווידער זעצען; אריינשטעלען נייע בענק.

resect' *v.* (רי-סעקט) אבשניידען.

resec'tion *n.* (רי-סעק'-שאן) אין כי־רורגיע — די רעזעקציאן, דאס אויסשניי־דען א טייל פון אן ארגאן [בעזאנדערס א ביין].

Rese'da *n.* (רי-סי'-דא) די רעזעדא־בלומען. ז. *mignonette*

rese'da *n.* (רי-סי'-דא) רעזעדא־פארב, א גרוי־גרינער קאליר.

reseek' *v.* (רי-סיעק') ווידער זוכען.

reseize' *v.* (רי-סיעז') ווידער צונעה־מען; עפעס ווידער פערכאפען; צוריק נעהמען־ אין בעזיץ; בעקומען אין בעזיץ.

resei'zer *n.* (רי-סיע'-זער) א פערכאפ־פער, איינער וואס פערכאפט ווידער אין זיין בעזיץ.

resei'zure *n.* (רי-סיע'-זשור) דאס פער־כאפען נאך אמאל.

resell' *v.* (רי-סעל') ווידער פערקויפען.

resem'blance *n.* (רי-זעמ'-בלענס) עהנ־ליכקייט; אן עהנליכקייט; עפעס וואס איז עהנליך; א פארטרעט.

resem'ble *v.* (רי-זעמ'-בל) זיין עהנ־ליך, זיין גלייך; צוגלייכען, פערגלייכען.

resem'bler *n.* (רי-זעמ'-בלער) א גליי־כער; איינער אדער עטוואס וואס איז עהנ־ליך צו אימעצען אדער עפעס.

resem'bling *a.* (רי-זעמ'-בלינג) עהנליך, גלייכארטיג, גלייכפערמיג.

resem'blingly *adv.* (רי-זעמ'-בלינג-לי) אזוי, עס זאל זיין עהנליך; אויף א גלייכארטיגען אדער גלייכפערמיגען שטייגער.

resem'inate *v.* (רי-סעמ'-אי-נייט) ווידער פאנאנדערזייהען; ווידער לאזען ארויסשפראצען; ווידער פראדוצירען.

resend' *v.* (רי-סענד') ווידער שיקען; צוריקשיקען; אומקעהרען.

resent' *v.* (רי-זענט) האבען פאראיבעל, זיין אין כעס אדער עמפערט [פון אן אונגערעכטיגקייט].

resent'er *n.* (רי-זענט'-ער) דער וואס האט פאראיבעל; איינער וואס פיהלט שטארק א בעליידיגונג.

resent'ful *a.* (רי-זענט'-פול) עמפפינד־ליך, וואס בעליידיגט זיך גיך, גענייגט צום צארן, רייצבאר, אויפגערעגט.

resent'fully *adv.* (רי-זענט'-פול-אי) מיט כעס, מיט פערדרוס; אויף אן אויפ־גערעגטען שטייגער.

resent'ive *a.* (רי-זענט'-איוו) .ז *resentful*

resent'ment *n.* (רי-זענט'-מענט) א טיעף געפיהל פון בעליידיגונג [פאר אן אונגערעכטיגקייט]; שטארקער פערדרוס, כעס, ערגערניס.

reserva'tion *n.* (רעז-ער-וויי'-שאן) דאס רעזערווירען, דאס איינהאלטען עפעס אין זאפאס; די צוריקהאלטונג; דאס וואס ווערט איינגעהאלטען אין רעזערוו אדער זאפאס; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטיק עפענטליכעס לאנד, וואס ווערט פערהאלטען פאר געווי־סע צוועקען [ווי פאר שולען, פאר די אינ־דיאנער א. ד. ג.]; אין יוריספרודענץ — א פונקט אין א דאקומענט, דורך וועלכען איינער וואס גיט איבער לאנד לאזט אי־בער פאר זיך א געוויסען רעכט [ווי למשל, ווען איינער גיט איבער דעם אנדערען א פערמע און לאזט פאר זיך איבער דאס רעכט צו האבען א דורכגאנג דורך א פעלד פון דיזער פערמע].

reser'vative *a.* (רי-זויר'-ווע-טיוו) רעזערווירענד, איינהאלטענד, פערהיטענד.

reser'vatory *n.* (רי-זויר'-ווע-טא-רי) דער פלאץ וואו זאכען ווערען געהאלטען.

reserve' *v. and n.* (רי-זורוו') אבשפא־רען, פערהיטען, לעגען אן א זייט, רעזער־ווירען, פערהאלטען; האלטען, איבערלא־זען פאר זיך; מאכען אן אויסנאהם; דאס וואס ווערט רעזערווירט אדער פערהיט אויף שפעטער; איינגעהאלטענקייט, פאר־זיכטיגקייט [אין אויסדריקען מיינונגען אדער געפיהלען]; אן אויסנאהם; א בע־דינגונג; א בעגרענצונג; א פערבאט; רע־זערוו [זאפאסנע סאלדאטען].

reserved' *a.* (רי-זוירווד') פערהאלטען, ניט בענוצט, רעזערווירט; איינגעהאלטען, פארזיכטיג; שעמעוודיג; ניט אפענהער־ציג.

reser'vedly *adv.* (רי-זויר'-ווער-לי) אויף אן איינגעהאלטענעם, קאלטען, פאר־זיכטיגען אדער ניט אפענהערציגען שטיי־גער.

He speaks **reservedly**, but he speaks with sincerity.

reser'vedness *n.* (רי-זויר'-וועד-נעס) איינגעהאלטענקייט, פארזיכטיגקייט, ניט־אפענהערציגקייט.

reser'vist *n.* (רי-זויר'-וויסט) א רעזער־וויסט, א זאפאסנער סאלדאט.

res'ervoir *n. and v.* (רעז'-ער-וואור) א רעזערוואואר, א באסיין אדער א כלי צו האלטען פליסיגקייטען אדער גאזען; בעזארגען מיט א רעזערוואואר; צוזאמענ־קלייבען אדער האלטען פליסיגקייטען אדער גאזען אין א רעזערוואואר.

reset' *v. and n.* (רי-סעט') אויפזעצען נאך אמאל, ווידער זעצען, ווידער צוזא־מענשטעלען; אויפנעהמען און געבען אב־דאך א פערברעכער; דאס אויפזעצען נאך אמאל; דאס אויפנעהמען א פערברעכער; דאס בעהאלטען גע'גנב'עטע זאכען.

reset'ter *n.* (רי-סעט'-ער) אין געזעצ־געבונג — איינער וואס נעהמט צו גע־גנב'עטע זאכען; איינער וואס נעהמט אויף און גיט וואהנונג א פערברעכער; איינער וואס זעצט אדער שטעלט וויע־דער איין.

reset'tle *v.* (רי-סעט'ל) ווידער איינ־ארדנען, ווידער אין ארדנונג ברייננען, ווידר בערוהיגען; ווידער איינשטעלען א גייסטליכען אין זיין אמט; ווידער אנגעשטעלט ווערען אלס גייסטליכער.

reset'tlement *n.* (רי-סעט'ל-מענט) דאס ווידער איינארדנען, דאס ווידער איינשטעלען; א נייע איינשטעלונג אדער איינארדנונג.

reshape' *v.* (רי-שייפ') ווידער אמאל פארמירען; צוגעבען א נייע פארם אדער געשטאלט.

reship' *v.* (רי-שיפ') ווידער עקספע־דירען פער שיף, ווידער אמאל אבשיקען מיט א שיף; צוריקשיקען.

reship'ment *n.* (רי-שיפ'-מענט) דאס ווידער אמאל עקספעדירען פער שיף; דאס צוריקשיקען.

reside' *v.* (רי-זאיד') 1. וואהנען, רעזי־דירען, זיך אויפהאלטען; 2. זיין איינגע־בארען, געפינען זיך אין... [וועגען אן איינגענשאפט].

1. We shall reside in Paris.

res'idence *n.* (רעז'-אי-דענס) דאס וואהנען, דאס אויפהאלטען זיך לאנג אויף אן ארט; א וואהנונג, א רעזידענץ, א וואהן־ארט; דאס זיין שטענדיג אויף'ן פאסט [דאס געפינען זיך אויף'ן ארט וואס עס פאדערט די פליכט אדער דאס אמט].

res'idency *n.* (רעז'-אי-דענ-סי) א רעזידענץ, א וואהנונגס־ארט; אין אסט־אינדיען — דער אפיציעלער וואהנונגס־ארט פון דעם בעאמטען, וואס פערטרעט דעם וויצע־קעניג אין איינעם פון די וויכ־טיגסטע געריכטען.

res'ident *a. and n.* (רעז'-אי-דענט) וואהנענד; וואס האלט זיך אויף לאנג אין א בעשטימטען ארט; וואס געפינט זיך אין

א געוויסען פלאץ דאס גאנצע יאהר, וואס
וואנדערט ניט [וועגען פויגעל]; אן איינ=
וואהנער; א רעזידענט, א דיפלאמאטישער
פערטרעטער אין אן אויסלענדישען הויף;
אין אסט=אינדיען — דער פערטרעטער פון
ענגלישען וויצע=קעניג אין געריכט.

residen'tiary *a. and n.* (רעז-אי-דענ'-
שיע-רי) וואהנענד; וואס איז פערפליכ=
טעט צו וואהנען א געוויסע צייט אין א
קאטעדראל=קירך [וועגען א גייסטליכען];
א גלח וואס איז פערבונדען מיט א געווי=
סער קירך; אן איינוואהנער.

res'identship *n.* (רעז'-אי-דענט-שיפ)
די שטעלע אדער דאס אמט פון א רעזי=
דענט אדער דיפלאמאטישען פערטרעטער
אין אן אויסלענדישען הויף.

resi'der *n.* (רי-זאי'-דער) אן איינוואה=
נער, א תושב.

resid'ual *a. and n.* (רי-זידזש'-יו-על)
וואס איז שייך צו א רעשט אדער דיפע=
רענץ; וואס איז איבערגעבליבען, וואס
בלייבט איבער; א רעשט; אין מאטעמא=
טיק — דער דיפערענץ.

resid'uary *a.* (רי-זידזש'-יו-ע-רי) וואס
איז איבערגעבליבען; איבעריג; צוריק=
בלייבענד, נאכבלייבענד.

resid'uary estate' (רי-זידזש'-יו-ע-
רי עס-טייט') דער טייל פון א ירושה,
וואס בלייבט נאכדעם ווי מען האט אויס=
געצאהלט אלע חובות און געמאכט אלע אנ=
דערע אויסצאהלונגען [ווי נדבות א. ד. ג.]
לויט דער צואה פון פערשטארבענעם.

resid'uary legatee' (רי-זידזש'-יו-
ע-רי לעג-ע-טיע') דער יורש וואס בע=
קומט די גאנצע איבערגעבליבענע ירושה
[נאכדעם ווי מען האט אויסגעצאהלט די
חובות פון פערשטארבענעם און אויך די
געלדער וואס ער האט פערזאגט אין זיין
צואה צו אנדערע מענשען].

resid'uary prop'erty (רי-זידזש'-יו-
ע-רי פראפ'-ער-טי) דער טייל ירושה,
וואס בלייבט נאך'ן אבצאהלען אלע חובות
פון'ם פערשטארבענעם און אויך אלע געל=
דער און אייגענטום וואס ער האט פער=
זאגט אין צואה צו אנדערע מענשען.

res'idue *n.* (רעז'-אי-דיו) דער רעשט,
דאס איבערגעבליבענע; דער אבזאץ; דאס
איבערגעבליבענע פערמעגען [נאך'ן אויס=
צאהלען אלע שולדען און לעגאטען פון'ם
פערשטארבענעם].

resid'uum *n.* (רי-זידזש'-יו-אם)
ז. ***residue***.

resign' *v.* (רי-סאין') ווידער אונטער=
צייכנען, ווידער אונטער'חתמ'ענען זיך.

resign' *v.* (רי-זאין') רעזיגנירען, געהן
אין דעמיסיע, אבזאגען זיך פון אמט;
אויפגעבען, זיך ענטזאגען; זיך אונטער=
געבען, זיך בויגען, אננעהמען פאר ליעב.

resigna'tion *n.* (רעז-איג-נײ'-שאן)
רעזיגנאציאן, דאס אבזאגען זיך [פון אן
אמט, פון א שטעלע, פון בעזיץ א. ד. ג.];
דאס פאר ליעב נעהמען, דאס אונטער=
ווארפען זיך [הויפטזעכליך דעם שיקזאל].

resigned' *a.* (רי-זאינד') וואס ווארפט
זיך אונטער [הויפטזעכליך דעם שיקזאל];
וואס בויגט זיך שטיל, אהן טענות [פאר'ן
שיקזאל].

resignee' *n.* (רי-זאי-ניע') דער, וועמ=
מען מען טרעט עפעס אב.

resign'er *n.* (רי-זאינ'-ער) דער וואס
רעזיגנירט אדער זאגט זיך אב; איינער וואס
נעהמט עפעס אן פאר ליעב אדער גיט זיך
אונטער.

resign'ment *n.* (רי-זאינ'-מענט) דאס
רעזיגנירען, דאס אבזאגען זיך פון אמט.

resign' of'fice (רי-זאין' אפ'-איס) זיך
אבזאגען פון אמט, רעזיגנירען.

resile' *v.* (רי-זאיל') אבשפרינגען צוריק;
אבזאגען זיך פון עפעס; זיך צוריקציהען.

resil'ience *n.* (רי-זיל'-אי-ענס)
ז. ***resiliency***.

resil'iency *n.* (רי-זיל'-אי-ענ-סי) דאס
צוריקשפרינגען, דאס אבשפרינגען [ווי
פון אן עלאסטישען קערפער].

resil'ient *a.* (רי-זיל'-אי-ענט) וואס
שפרינגט אב צוריק [ווי אן עלאסטישער
קערפער].

res'in *n. and v.* (רעז'-אין) סמאלע אדער
פעך=זאפט פון בוימער און אנדערע פלאנ=
צען; רייבען, בעדעקען אדער בעגיסען מיט
פעך=זאפט.

res'in-gland *n.* (רעז'-אינ-גלענד) אין
באטאניק — א צעלע אדער א גרופע פון
צעלען וואס ענטהאלטען אין זיך פעך=
זאפט.

resinif'erous *a.* (רעז-אי-ניפ'-ע-ראס)
פעכיג, פון וועלכע עס טריפט פעך=זאפט
[וועגען געוויסע פלאנצען].

resinifica'tion *n.* (רעז-אי-ני-פי-קײ'-
שאן) דאס פעכען, דאס בעשמירען אדער
בעגיסען מיט פעך=זאפט.

res'iniform *a.* (רעז'-אי-ני-פארם)
וואס האט די פארם אדער די אייגענשאפ=
טען פון פעך=זאפט.

res'inify *v.* (רעז'-אי-ני-פאי) מאכען
פעכיג; ווערען פעכיג.

res'inize *v.* (רעז'-אי-נאיז) רייבען
אדער אנשמירען מיט פעך=זאפט.

res'inoid *a. and n.* (רעז'-אי-נאיד)
פעכיג, עהנליך צו פעך=זאפט; א פעכיגע
זאך.

res'inous *a.* (רעז'-אי-נאס) פעכיג;
וואס איז שייך צו פעך=זאפט.

res'inousness *n.* (רעז'-אי-נאס-נעס)
פעכיגקייט, דאס זיין פעכיג.

res'iny *a.* (רעז'-אי-ני) פעכיג; וואס
ענטהאלט אין זיך אדער וואס איז בע=
דעקט מיט פעך=זאפט.

resist' *v. and n.* (רי-זיסט') זיך גע=
גענשטעלען; ווירקען דאגעגען; אויס=
שטעהן אדער אויסהאלטען [אן אטאקע];
ארויסווייזען א ווידערשטאנד; אין דער
פאבריקאציאן פון ציץ אדער קאטון — א
מין קליי, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף
ציינ, כדי ניט צוצולאזען צו איהם א גע=
וויסע פארב; א שטאף וואס פערהיט עפעס
פון כעמישער ווירקונג.

resis'tance *n.* (רי-זיס'-טענס) דער ווי=
דערשטאנד, דאס שטעלען זיך דאגעגען;
אפאזיציאן, אנטאגאניזם; אין פיזיק —
די ווידערשטאנדס=קראפט.

resis'tance-box *n.* (רי-זיס'-טענס-
באקס) א ווידערשטאנדס=קאסטען [א קאס=
טען וואס ענטהאלט פערשיעדענע דראט=
שפולען און ווערט בענוצט פאר דעם
צוועק צו רעגולירען אן עלעקטרישען
שטראם].

resis'tance-coil *n.* (רי-זיס'-טענס-
קאיל) א ווידערשטאנדס=שפולע [א דראט=
שפולע וואס ווערט בענוצט צו פערגרע=
סערען דעם ווידערשטאנד פון אן עלעק=
טרישען שטראם=קרייז].

resis'tant *a. and n.* (רי-זיס'-טענט)
וואס גיט א ווידערשטאנד; וואס שטעלט
זיך אנטקעגען; געגנעריש; איינער אדער
עטוואס וואס צייגט ארויס א ווידער=
שטאנד; א שטאף וואס פערהיט פון כע=
מישער ווירקונג; אין דער פאבריקאציאן
פון ציץ — א קליי אויף דעם ציינ, וואס
לאזט ניט צו א געוויסע פארב. ז. ***resist***.

resis'tence *n.* (רי-זיס'-טענס)
ז. ***resistance***.

resis'tent *a.* (רי-זיס'-טענט) וואס גיט
א ווידערשטאנד. ז. ***resistant***.

resis'ter *n.* (רי-זיס'-טער) דער וואס
גיט א ווידערשטאנד; דער וואס שטעלט
זיך אנטקעגען.

resistibil'ity *n.* (רי-זיס-טי-ביל'-אי-
טי) ווידערשטעהליכקייט.

resis'tible *a.* (רי-זיס'-טיבל) וואס מען
קען זיך שטעלען געגען דעם; וואס מען
קען ווידערשטעהן; ווידערשטעהליך.

resis'tibleness *n.* (רי-זיס'-טיבל-נעס)
ז. ***resistibility***.

resis'tibly *adv.* (רי-זיס'-טי-בלי) אזוי
אז עס זאל מעגליך זיין א ווידערשטאנד;
ווידערשטעהליך.

resis'tingly *adv.* (רי-זיס'-טינג-לי)
מיט ווידערשטאנד; שטעלענדיג זיך אנט=
קעגען.

resis'tive *a.* (רי-זיס'-טיוו) וואס איז
בכח צו שטעלען זיך אנטקעגען, וואס קען
געבען א ווידערשטאנד.

resis'tively *adv.* (רי-זיס'-טיוו-לי)
דורך א ווידערשטאנד; שטעלענדיג זיך
אנטקעגען; ארויסווייזענדיג א ווידער=
שטאנד.

resistiv'ity *n.* (רי-זיס-טיוו'-אי-טי) די
ווידערשטאנדס=פעהיגקייט.

resist'less *a.* (רי-זיסט'-לעס) אונווי=
דערשטעהליך, וואס מען קען ניט ווידער=
שטעהן; וואס קען ניט בעווייזען קיין ווי=
דערשטאנד; אונמעכטיג, הילפלאז.

resist'lessly *adv.* (רי-זיסט'-לעס-לי)
ניט בייצוקומען; אויף אן אונווידער=
שטעהליכען אופן.

resist'lessness *n.* (רי-זיסט'-לעס-נעס)
די אונווידערשטעהליכקייט; די אונמעג=
ליכקייט צו געבען א ווידערשטאנד.

resist'-work *n.* (רי-זיסט'-הוואירק)
דאס מאכען אוזארען אויף ציץ אדער קא=
טון מיט דער הילף פון ארויפגעלעגטען
קליי, וועלכע לאזט ניט צו צום ציינ גע=
וויסע פארבען.

resmooth' *v.* (רי-סמוהטה') ווידער
אויסגלעטען.

resold'er *v.* (רי-סאד'-ער) ווידער
צונויפלייטען, ווידער פעראייניגען אדער
גאנץ מאכען.

res'oluble *a.* (רעז'-א-ליובל) שמעלצ=
באר, וואס קען צושמאלצען אדער אויפ=
געלעזט ווערען.

res'olute *a.* (רעז'-א-ליוט) ענטשלא=
סען, פעסט.

res'olutely *adv.* (רעז'-א-ליוט-לי) מיט
ענטשלאסענהייט, מיט פעסטקייט.

res'oluteness *n.* (רעז'-א-ליוט-נעס)
די ענטשלאסענהייט, די פעסטקייט; פעס=
טער ענטשלוס.

resolu'tion *n.* (רעז-א-ליו'-שאן) לע=
זונג [פון שוועריגקייטען, פראבלעמען א.
ז. וו.]; אויפלעזונג [פון א קאמפליציר=
טען כעמישען שטאף אין די בעשטאנד=
טיילען]; אננעהמונג פון א בעשלוס; אן
ענטשלוס; ענטשלאסענהייט; א רעזאלו=
ציאן; אין מעדיצין — בעזייטיגונג, פער=
שווינדונג [ווי פון א געשווילעכץ].

resolu'tioner *n.* (רעז-א-ליו'-שאנ-ער)
איינער וואס נעהמט אן א רעזאלוציאן;
איינער וואס שטימט צו צו א רעזאלו=
ציאן.

resolu'tionist *n.* (רעז-א-ליו'-שאנ-
איסט) איינער וואס נעהמט אן א רעזא=
לוציאן.

res'olutive *a. and n.* (רעז'-א-ליו-

טיוו) וואס לאזט פאנאנדער, וואס לעזט אויף; א מיטעל געגען געשווילעכץ.

res'olutory *a.* (רעז'-א-ליו-טא-רי) בעשליסענד, בעשטימענד; אויפלעזענד; אבשאפענד.

resolvabil'ity *n.* (רי-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) אויפלעזבארקייט; לעזבארקייט, ערקלערליכקייט; דאס קענען פאנאנדערגעלאזען ווערען; דאס קענען פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף די בעשטאנד=טיילען; דאס קענען אנאליזירט ווערען.

resol'vable *a.* (רי-זאל'-וועבל) לעזבאר; ערקלערליך; אויפלעזבאר; וואס קען פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף בעשטאנד=טיילען; וואס קען צוגעהן אדער צולאזען ווערען.

resol'vableness *n.* (רי-זאל'-וועבל-נעס) ז. *resolvability*

resolve' *v. and n.* (רי-זאלוו') צולאזען, צושמעלצען; אויפלעזען; ווערען פאנאנדערגעלעגט אדער פאנאנדערלעגען אויף די בעשטאנד=טיילען; פאנאנדערטרייבען אדער אויפלעזען א געשווילעכץ; לעזען [א פראבלעם, א רעטעניש]; בעפרייען פון א פערלעגענהייט אדער שוועריגקייט; פערוואנדלען; בעשטימען; בעשליסען; אננעהמען א רעזאלוציאן אדער בעשלוס; א רעזאלוציאן, א בעשלוס, אן ענטשלוס; ענטשלאסענהייט.

resolved' *a.* (רי-זאלווד') ענטשלאסען; בעשלאסען.

resol'vedly *adv.* (רי-זאל'-וועד-לי) מיט ענטשלאסענהייט; אזוי אז אלע צווייפלען אדער שוועריגקייטען זאלען בעזייטיגט ווערען; צופריעדענשטעלענד.

resol'vedness *n.* (רי-זאל'-וועד-נעס) ענטשלאסענהייט.

resol'vent *a. and n.* (רי-זאל'-וועננט) אויפלעזענד, פאנאנדערלאזענד; אן אויפלעזונגס=מיטעל [א מיטעל צו מאכען עפעס זאל צוגעהן].

resol'ver *n.* (רי-זאל'-ווער) איינער וואס בעשטימט, בעשליסט אדער נעהמט אן אן ענטשלוס; איינער וואס לעזט [א פראבלעם, א רעטעניש א. ז. וו.]; איינער וואס לעזט אויף, לאזט פאנאנדער אדער לעגט פאנאנדער אויף די בעשטאנד=טיילען; איינער וואס בעפרייט פון פערלעגענהייטען, שוועריגקייטען, צווייפעל א. ז. וו.

res'onance *n.* (רעז'-א-נענס) רעזאנאנץ, די פערלענגערונג אדער פערשטארקונג פון א קלאנג דורך דעם מיטקלאנג פון אנדערע קערפער וואס ווערט אין זיי ארויסגערופען [ווי דער קלאנג פון א סטרונע ווערט פערשטארקט און פערלענגערט דורך דעם מיטקלאנג פון דעם האלץ פון פיעדעל]; א מיטקלאנג; א ווידערקלאנג, אן אבקלאנג, א נאכקלאנג, אן עכא, א ווידער=קול; אין מעדיצין — דער קלאנג וואס הערט זיך פון דער ברוסט בעת מען רעדט.

res'onance-box *n.* (רעז'-א-נענס-באקס) דער רעזאנאנץ=קאסטען [א פערטיעפונג אדער אויסהוילונג פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט, וואס פערשטארקט דעם קלאנג].

res'onant *a. and n.* (רעז'-א-נענט) וואס האט א רעזאנאנץ, וואס האט א מיטקלאנג; אבקלינגענד, וואס האט אן אבקלאנג; וואס ווערט ארויסגערעדט דורך דער נאז; א נאז=קלאנג.

res'onantly *adv.* (רעז'-א-נענט-לי) מיט רעזאנאנץ; מיט אן אבקלאנג אדער נאכקלאנג.

res'onate *v.* (רעז'-א-נייט) אבקלינגען, האבען א רעזאנאנץ.

res'onator *n.* (רעז'-א-ניי-טאר) עטוואס וואס קלינגט אב; א רעזאנאטאר [אן אקוסטישער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו אנאליזירען קלאנגען]; א פארריכטונג צו א קלאוויר צו בעפרייען די קלאוויר=קלאנגען פון קרייצונגס=וויבראציאנען; אן עלעקטרישער אינסטרומענט וואס דיענט אויסצוגעפינען אויב עס איז פאראן וואו עס איז עלעקטרישער רעזאנאנץ [ד. ה. אויב עס זיינען ניטא קיין עלעקטרישע אויסשטראהלונגען פון א נאהנטען שטראם=קרייז].

resorb' *v.* (רי-סאהרב') צוריק אין זיך איינזויגען, אריינגנעהמען אדער פערשלינגען.

resor'bent *a.* (רי-סאהר'-בענט) וואס זויגט אין זיך צוריק איין, וואס נעהמט אין זיך צוריק אריין, וואס פערשלינגט צוריק.

resorp'tion *n.* (רי-סאהרפ'-שאן) דאס צוריק=איינזויגען, דאס אריינגנעהמען אין זיך אדער פערשלינגען.

resorp'tive *a.* (רי-סאהרפ'-טיוו) צוריק איינזויגענד, וואס איז שייך צו צוריק=איינזויגונג אדער צוריק=פערשלינגונג; וואס קומט פון צוריק=איינזויגונג.

resorp'tive fe'ver (רי-סאהרפ'-טיוו פיע'-ווער) א פיבער, וואס קומט דערפון, וואס דער קערפער זויגט צוריק איין גיפטיגע שטאפען, וועלכע ער טיילט אוים פון זיך.

resort' *v. and n.* (רי-זאהרט') 1. געהן, בעזוכען; 2. זיך בעגעבען, זיך ווענדען; 3. דאס בעגעבען זיך; ווענדונג; 4. איינער אדער עטוואס צו וועמען אדער צו וואס מען ווענדעט זיך [נאך הילף, שוץ א. ז. וו.]; שטיצע, צופלוכט; 5. א פערזאמלונג; געזעלשאפט; 6. א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט, א פערזאמלונגס=פלאץ.
1. I **resort** in this restaurant. 2. Unable to bear the violence any longer, the people **resorted** to revolt. 4. You are my only **resort.** 6. Coney Island is the favorite summer **resort** of New York's pleasure seekers.

resort' *v.* (רי-סאהרט') איבערזארטירען, ווידער זארטירען.

resort'er *n.* (רי-זאהרט'-ער) אן אפטער אריינגעהער אדער בעזוכער; איינער וואס ווענדעט זיך. ז. *resort*

resound' *v.* (רי-סאונד') ווידערהאלען; קלינגען אדער ארויסברייננגען קלאנגען, נאכאנאנד קלינגען אדער ארויסברייננגען קלאנגען.
The trumpet sounded and **resounded.**

resound' *v. and n.* (רי-זאונד') אבקלינגען, ארויסגעבען אדער האבען א ווידער=קלאנג, צוריקקלינגען; הויך קלינגען; צוקלינגען אדער פאנאנדערשרייען אימעצענס שבחים; אן אבקלאנג, א ווידער=קול, אן עכא.

resoun'der *n.* (רי-זאונ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס קלינגט אב אדער בריינגט ארויס א ווידער=קלאנג.

resource' *n.* (רי-סאורס') 1. א הילפס=קוועלע, א הילפס=מיטעל; עטוואס צו וואס מען קען זיך ווענדען נאך הילף; 2. א מיטעל, וואס איז נאך ביז יעצט ניט בענוצט געווארען; 3. פעהיגקייט זיך אן עצה צו געבען אדער זיך צו העלפען.
1. There seems to be no **resource** for this trouble. 2. Oxygen was used as a last **resource** to save the patient.

resource'ful *a.* (רי-סאורס'-פול) וואס האט א סך רעסורסען, הילפס=קוועלען אדער הילפס=מיטלען; ערפינדעריש, וואס קען זיך אן עצה געבען.

resource'fulness *n.* (רי-סאורס'-פול-נעס) דאס האבען א סך רעסורסען, הילפס=קוועלען אדער הילפס=מיטלען; דאס זיין ערפינדעריש, דאס קענען זיך אן עצה געבען.

resource'less *a.* (רי-סאורס'-לעס) אהן רעסורסען, אהן הילפסמיטלען אדער הילפס=קוועלען; אהן אן אויסוועג.

resour'ces *n.* (רי-סאור'-סעז) 1. רעסורסען, געלד=מיטלען, הילפס=מיטלען; 2. אויפטהועכצען [זיך צו העלפען]; 3. פעהיגקייטען [זיך אן עצה צו געבען, זיך אויסצודרעהען]; 4. נאטירליכע רייכטהימער.
3. He is a man of many **resources.** 4. America is a land of inexhaustible **resources.**

resow' *v.* (רי-סאו') ווידער זייהען, נאך אמאל זייהען.

respeak' *v.* (רי-ספיעק') ווידער רעדען, ווידער זאגען; ווידערהאלען; ענטפערען.

respect' *v. and n.* (רי-ספעקט') רעספעקטירען, אכטען, שעצען; האבען א שייכות, זיך בעציהען [אויף עפעס]; נעהמען אין אנבעטראכט, בעטראכטען, שענקען אויפמערקזאמקייט, אין זינען האבען; רעספעקט; אכטונג, שעצונג; דאס נעהמען אין אכט; אנבעטראכט; ריקזיכט; גוט=אכטונג, גנאד; פארטייליכקייט; נשיאות פנים; רעפוטאציע; מאטיוו, גרונד; הינזיכט; בעצוג, שייכות.

respectabil'ity *n.* (רי-ספעק-טע-ביל'-אי-טי) רעספעקטאבעליטעט, אכטונגס=ווירדיגקייט; רעספעקטאבעלע האלטונג; א רעספעקטאבעלער מענש, א מענש וואס פערדיענט אכטונג; דאס האלטען זיך שטרענג אן די אנגענומענע כללים פון אויפפיהרונג [אין פערעכטליכען זין].

respec'table *a.* (רי-ספעק'-טעבל) ערהווירדיג; וואס פערדיענט אכטונג; געאכטעט; אנשטענדיג, רעספעקטאבעל; וואס האט א גוטען נאמען; וואס האלט זיך אן די געוועהנליכע אנגענומענע כללים פון אויפפיהרונג [אין פערעכטליכען זין]; נישקשה'דיג, גאנץ פיין, גאנץ גוט.

respec'tableness *n.* (רי-ספעק'-טעבל-נעס) ז. *respectability*

respec'tably *adv.* (רי-ספעק'-טע-בלי) מיט רעספעקט, מיט אכטונג; גאנץ נישקשה'דיג.

respect' a per'son (רי-ספעקט' ע פויר'-סאן) זיין פארטייאיש [צו גוטען אדער צו שלעכטען].
Thou shalt not **respect** the **person** of the poor, nor honor the person of the mighty.

respec'ter *n.* (רי-ספעק'-טער) איינער וואס איז פארטייאיש, איינער וואס איז נושא פנים.
He is no **respecter** of persons.

respect'ful *a.* (רי-ספעקט'-פול) אכטונגספול; מיט דרך ארץ; מיט רעספעקט; העפליך.

respect'fully *adv.* (רי-ספעקט'-פול-אי) מיט אכטונג, מיט רעספעקט, אכטונגספול.

respect'fulness *n.* (רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט דרך ארץ, רעספעקט אדער אכטונג; העפליכקייט.

respec'ting *prep.* (רי-ספעק'-טינג) 1. נעהמענדיג אין אנבעטראכט; 2. אין בעצוג צו..., בנוגע צו...
2. I wrote you the other day **respecting** the plans I was to submit to you.

respec'tive *a.* (רי-ספעק'-טיוו) רעס-

פעקטיוו, אייגענער, בעזונדערער, וואס
איז שייך צו יעדען בעזונדער.
The agreement was submitted to a referendum of the **respective** organizations.

respec'tively *adv.* (רי-ספעק'-טיוו-לי)
רעספעקטיוו, אין בעצוג צו יעדען בעזונ=
דער.
John, James and Charles are aged 7, 9 and 11 **respectively**.

respect'less *a.* אהן (רי-ספעקט'-לעס)
אכטונג; אהן ריקזיכט, ניט נעהמענדיג
אין אנבעטראכט.

respell' *v.* אויסלעגען [א (רי-ספעל')
ווארט] נאך אמאל אדער אויף אן אנדער
אופן.

respirabil'ity *n.* (רי-ספאיר-ע-ביל'-
אי-טי) צוגעפאסטקייט צום איינאטעמען,
דאס קענען איינגעאטעמט ווערען.

respir'able *a.* וואס (רי-ספאיר'-עבל)
קען איינגעאטעמט ווערען.

respir'ableness *n.* (רי-ספאיר'-עבל-
נעס) ז. *respirability*

respira'tion *n.* (רעס-פי-ריי'-שאן)
אטעמונג, דאס אטעמען; דער גערויש אין
די לונגען ביים אטעמען.

respira'tional *a.* (רעס-פי-ריי'-שאנ-
על) ז. *respiratory*

respir'ative *a.* (רי-ספאיר'-ע-טיוו)
וואס דיענט צום אטעמען.

res'pirator *n.* א (רעס'-פי-ריי-טאר)
רעספיראטאר אדער לונגען=בעשיצער [א
בעשיצונג אויף'ן מויל און אויף דער נאז
צו פערהיטען די לונגען פון קאלטער לופט
און פון שעדליכע שטאפען].

respir'atory *a.* (רי-ספאיר'-ע-טא-רי)
וואס איז שייך אדער דיענט צום אטעמען.

respir'atory mur'mur (רי-ספאיר'-
ע-טא-רי מויר'-מויר)
ז. *respiratory sounds*

respir'atory sounds (רי-ספאיר'-ע-
טא-רי סאונדז) דער גערויש אין די לונ=
גען ביים אטעמען.

respire' *v.* אטעמען; (רי-ספאיר')
איינאטעמען, אויסאטעמען.

respir'ing *n.* אטע= (רי-ספאיר'-אינג)
מונג; אן אטעם=צוג.

respirom'eter *n.* (רעס-פי-ראמ'-ע-
טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די
אטעמונג; א מין אפאראט צו בעזארגען
מיט לופט א וואסער=טויכער.

res'pite *n. and v.* צייטוויי= (רעס'-פיט)
ליגע רוה, א פויזע, אן אבשטעל; אן אב=
שטעלונג, אן אטסראטשקע; א רעספירא
[אבלעגונג, אטסראטשקע פון אן אבצאה=
לונג]; אן אבלעגונג פון דער אויספיה=
רונג פון אן אורטייל; אן אטסראטשקע
פאר גערינטס=געשווארענע צו ערשיינען
אין געריכט; אבלעגען; אבלעגען די אויס=
פיהרונג פון א שטראף; געבען צייטוויי=
ליגע רוה אדער אברוה.

res'piteless *a.* אהן (רעס'-פיט-לעס).
אברוה, אהן אן אבשטעל, אהן אבלעגונג.

resplend' *v.* אבגלאנצען, (רי-ספלענד')
גלאנצען.

resplend'ence *n.* (רי-ספלענד'-ענס)
אן אבגלאנץ, א העלער גלאנץ.

resplend'ency *n.* (רי-ספלענד'-ענ-סי)
ז. *resplendence*

resplend'ent *a.* (רי-ספלענד'-ענט)
העל=גלענצענד.

resplend'ently *adv.* (רי-ספלענד'-ענט-
לי) מיט אן אבגלאנץ.

respond' *v. and n.* ענט= (רי-ספאנד')
פערען; ענטשפרעכען, פאסען, צופאסען;
פעראנטווארטליך זיין [פאר א שאדען,
האנדלונג א. ד. ג.], בעצאהלען, בעפריע=
דיגען; א רעספאנסאריום [א קירכען=גע=
זאנג וואס אונטערברעכט דאס לעזען א
קאפיטעל פון דער ביבעל אין מיטען];
אין ארכיטעקטור — א וואנד=זייל, א
האלב=זייל.

respon'dence *n.* דאס (רי-ספאנ'-דענס)
ענטפערען; דאס זיין ענטשפרעכענד אדער
צוגעפאסט.

respon'dency *n.* (רי-ספאנ'-דענ-סי)
ז. *respondence*

respon'dent *a. and n.* (רי-ספאנ'-
דענט) ענטפערענד; ענטשפרעכענד, צוגע=
פאסט, וואס איז לויט...; איינער וואס
ענטפערט אין א וכוח [דיספוט] די אפא=
נענטען; איינער וואס דארף זיך פערענט=
פערען אויף א קלאגע, אן אנגעקלאגטער.

responden'tia *n.* (רעס-פאנ-דענ'-שי-
א) א הלואה אויף די לאדונג פון א שיף,
וואס ווערט געגעבען אלס משכון.

respon'der *n.* איינער (רי-ספאנ'-דער)
וואס דארף זיך פערענטפערען אויף א
קלאגע; אן אנגעקלאגטער.

respon'sal *n.* אן ענט= (רי-ספאנ'-סעל)
פער; א פסוק אדער א ווארט, מיט וועל=
כען דער כאר האלט אונטער דעם גלח
ביי א קירכליכער גאטעסדיענסט.

response' *n.* אן ענטפער, (רי-ספאנס')
א תשובה; אן ענטפער פון א אראקעל;
א פסוק אדער ווארט, מיט וועלכען א קיר=
כען=כאר ענטפערט אב דעם גלח.

responsibil'ity *n.* (רי-ספאנ-סי-ביל'-
אי-טי) פעראנטווארטליכקייט; פערפליכ=
טונג; צאהלונגס=פעהיגקייט.

respon'sible *a.* (רי-ספאנ'-סיבל)
1. פעראנטווארטליך; 2. צאהלונגס=פעהיג.
1. A rational person is **responsible** for his acts. 2. The goods were sold to a **responsible** firm.

respon'sibleness *n.* (רי-ספאנ'-סיבל-
נעס) פעראנטווארטליכקייט.

respon'sibly *adv.* (רי-ספאנ'-סי-בלי)
אויף א פעראנטווארטליכען אופן.

respon'sion *n.* דאס (רי-ספאנ'-שאן)
ענטפערען; א בעאנטווארטונג.

respon'sive *a.* 1. ענט= (רי-ספאנ'-סיוו)
שפרעכענד, וואס איז אין איינקלאנג;
2. וואס ענטפערט, וואס רופט זיך אב;
3. ענטפערענד; וואס ענטהאלט אן ענט=
פער; אין יוריספרודענץ — וואס ענט=
האלט אן ענטפער וואס איז צו דער זאך;
וואס בעשטעהט פון ווערטער אדער
פסוקים, מיט וועלכע א קירכען=כאר האלט
אונטער דעם גלח [ווענען א קריסטליכער
גאטעסדיענסט].
1. The orator's appeal met a **responsive** chord in the audience. 2. A good citizen is always **responsive** to the call of duty.

respon'sively *adv.* (רי-ספאנ'-סיוו-לי)
אויף אן ענטשפרעכענדען אופן; זייענדיג
אין איינקלאנג; ענטפערענדיג; ענטהאל=
טענדיג אן ענטפער.

respon'siveness *n.* (רי-ספאנ'-סיוו-
נעס) דאס זיין ענטשפרעכענד, דאס זיין
אין איינקלאנג.

responso'rium *n.* (רעס-פאנ-סאו'-רי-
אם) א פסאלם אדער פסוקים פון תהלים
וואס ווערט געזונגען ביי א קאטוילישער
מעסע [גאטעסדיענסט].

respon'sory *a. and n.* (רי-ספאנ'-סא-
רי) וואס ענטהאלט אן ענטפער; א פסאלם
אדער פסוקים פון תהלים וואס ווערט גע=
זונגען ביי א קאטוילישער מעסע [א
גאטעסדיענסט].

rest *v. and n.* רוהען; אויס= (רעסט)
רוהען; זיין רוהיג; שלאפען; איינשלא=
פען דעם אייביגען שלאף, זיין טויט;
ניט בעארבייט ווערען, בלייבען ניט בע=
ארבייט [ווענען לאנד]; זיך שטיצען
אדער אנלעהנען אויף עפעס; באזירען,
זיך בעגרינדען; בלייבען; פערבלייבען;
איבערבלייבען; בלייבען רוהיג; בלייבען
צופריעדען; זיך פערלאזען אדער פער=
טרויען אויף עפעס אדער אימעצען; אין
געריכטס=פיהרונג — ענדיגען אדער אויפ=
הערען פארצוברייננען עדות; לאזען זיך
אברוהען, געבען רוה; בערוהיגען; שטי=
צען; לאזען; פארלעגען אימיצענעם א
משפט; רוה; פריעדען, שטילקייט; שלאף;
טויט; א רוה=ארט; אן אבשטעל=ארט;
דאס שטעהן בלייבען; א שטיצע, עטוואס
אויף וואס מען שטיצט זיך אדער לעהנט
זיך אן, עטוואס וואס דיענט אלס שטיצע;
א שטיץ=פונקט; א באזיס, א פונדאמענט;
אן אבשטעל אין לעזען; אין מוזיק — א
פויזע, א רוה=פונקט, א צייכען אין נא=
טען וואס צייגט אן א פויזע; דאס וואס
בלייבט איבער; א רעשט; דאס איבעריגע;
דער באלאנס אדער דער דיפערענץ פון א
רעכנונג.

res'tant *a.* בלייבענד. (רעס'-טענט)

restate' *v.* ווידער פאר= (רי-סטייט')
מולירען, נאך אמאל פעסטשטעלען; וויע=
דערהאלען.
He restated the charge.

restate'ment *n.* א (רי-סטייט'-מענט)
ווידערהאלטע פארמולירונג אדער פעסט=
שטעלונג פון פאקטען אדער מיינונגען אין
דערזעלבער אדער א נייער פארם.

res'taurant *n.* א רעס= (רעס'-טא-רענט)
טאראן, א גארקיך.

res'taurant-car *n.* (רעס'-טא-רענט-
קאר) א האטעל=וואגאן, א שפייז=וואגאן.

restaurateur' *n.* (רעס-טאו-רע-טויר')
א רעסטאראטאר, אן אייגענטימער פון א
רעסטאראן.

rest'-cure *n.* א רוה=קור (רעסט'-קיור)
[די בעהאנדלונג פון א קראנקהייט, ווי
נערוועזיטעט למשל, דורך רוה].

restem' *v.* צוריקטרייבען, (רי-סטעם')
טרייבען אנטקעגען דעם שטראם.

rester'ilize *v.* נאך (רי-סטער'-איל-איז)
אמאל סטעריליזירען [צושטערען דורך א
געוויסען פראצעס מיקראבען אדער בא=
צילען].

rest'ful *a.* וואס גיט רוה; (רעסט'-פול)
רוהיג; שטיל.

rest'fully *adv.* אין א (רעסט'-פול-אי)
צושטאנד פון רוה; רוהיג, שטיל.

rest'fulness *n.* רו= (רעסט'-פול-נעס)
היגקייט.

rest'-har'row *n.* (רעסט'-הער'-או)
אזא שטעכיגער שטרויך [קוסט] וואס
האט פערצווייגטע, הארטע און פערפלאכ=
טענע ווארצלען, וועלכע שטערען דעם
אקער=אייזען דורכצושניידען די ערד.

rest'house *n.* א לעדיגעס (רעסט'-האוס)
איינפאהר=הויז אין אינדיען וואו רייזענדע
שטעלען זיך אב אויף א קורצער צייט
זיך אבצורוהען.

res'tiform *a.* שנור= (רעס'-טי-פארם)
פערמיג, ווי א שנירעל.

res'tily *adv.* אויף א (רעס'-טי-לי)
הארטנעקיגען אופן; מיט עקשנות, מיט
איינגעשפארטקייט.

res'ting-place *n.* (רעס'-טינג-פליים)
א רוה=פלאץ, א סטאנציע אויף'ן וועג; א
טרעפען=אבזאץ [א רוה=פלאץ אויף די
טרעפ פון א הויז]; דאס ארט פון אייבי=
גער רוה, דער קבר.

res'ting-stage *n.* (רעס'-טינג-סטיידזש)

די רוה-פעריאדע אין דעם וואוקס פון א פלאנצע.

restip'ulate *v.* (רי-סטיפ'-יו-לייט) וויעדער מאכען בעדינגונגען, פון דאס נייע אבמאכען.

res'titute *v.* (רעס'-טי-טיוט) צוריקבריינגען צו דעם פריהערען צושטאנד.

restitu'tion *n.* (רעס-טי-טיו'-שאן) דאס אומקעהרען אדער בעצאהלען דעם שאדען; דאס אומקעהרען די פערלארענע רעכטע א. ד. ג.; דאס אומקעהרען צום פריהערען צושטאנד; אין פיזיק — די אייגענשאפט פון עלאסטישע קערפער צוריקצוקעהרען זיך צו זייער פריהעריגער פארם, נאכדעם ווי מען האט זיי צונויפגעפרעסט.

res'titutive *a.* (רעס'-טי-טיו-טיוו) צוריקקעהרענד צו דעם פריהעריגען צושטאנד.

res'titutor *n.* (רעס'-טי-טיו-טאר) א צוריקקעהרער; איינער וואס קעהרט צוריק אום צו דעם פריהעריגען צושטאנד.

res'tive *a.* (רעס'-טיוו) 1. וואס וויל זיך ניט ריהרען פון ארט; 2. איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט; 3. ווידערשפעניג; 4. אונרוהיג; 5. וואס וויל ניט איינשטעהן אויף אן ארט [וועגען א פערד].

2. The patient is very **restive** and refuses to take nourishment. 4. We are all apt to be **restive** under criticism. 5. The horses are very **restive** in this hot weather.

res'tively *adv.* (רעס'-טיוו-לי) אויף אן איינגע'עקשנ'טען אופן; ניט וועלענדיג זיך ריהרען פון ארט; ווידערשפעניג; ניט וועלענדיג איינשטעהן אויף אן ארט [וועגען א פערד].

res'tiveness *n.* (רעס'-טיוו-נעס) איינגעשפארטקייט, איינגע'עקשנ'טקייט, דאס ניט וועלען ריהרען זיך פון ארט; ווידערשפעניגקייט; דאס ניט וועלען איינשטעהן אויף אן ארט [וועגען א פערד].

rest'less *a.* (רעסט'-לעס) רוהלאז; שלאפלאז; וואס רוהט ניט, בעוועגליך, ריהרעוודיג; אונרוהיג; אונצופריעדען; וואס קען ניט איינרוהען אויף אן ארט.

rest'lessly *adv.* (רעסט'-לעס-לי) אויף אן אונרוהיגען אופן; רוהלאז.

rest'lessness *n.* (רעסט'-לעס-נעס) אונרוהיגקייט; שלאפלאזיגקייט.

restor'able *a.* (רי-סטאור'-עבל) וואס קען צוריקגעבראכט ווערען צו דעם פריהעריגען צושטאנד, וואס קען צוריק געמאכט ווערען ווי עס איז געווען פריהער.

restor'ableness *n.* (רי-סטאור'-עבל-נעס) דאס קענען צוריקגעבראכט ווערען צו דעם פריהעריגען צושטאנד; דאס קענען בענייט ווערען.

Restora'tion *n.* (רעס-טא-ריי'-שאן) די רעסטאוראציאן, די צוריקקעהרונג פון אן אראבגעווארפענער דינאסטיע צו דער הערשאפט [אין ענגלאנד — די צוריקקעהרונג פון קארל דעם 2טען צו דער הערשאפט אין יאהר 1660 נאך קראמוועל'ס טויט. אין פראנקרייך — די צוריקקעהרונג פון דער בורבאנישער דינאסטיע צו דער הערשאפט אין יאהר 1814 נאך דער ענדגילטיגער נידערלאגע פון נאפאלעאן דעם 1טען]; די צוריקקעהרונג פון די אידען פון גלות בבל אין ארץ ישראל.

restora'tion *n.* (רעס-טא-ריי'-שאן) דאס צוריקקעהרען צו דעם פריהעריגען צושטאנד; דאס מאכען ווי עס איז פריהער געווען; דאס ווערען צוריק געזונד, דאס אומקעהרען זיך צו די פריהעריגע קרעפטען; דאס בענייען; בענייאונג; עטוואס וואס איז צוריקגעבראכט געווארען צו דעם פריהעריגען צושטאנד [ווי אן אלט בילד אדער אלטע געביידע, וואס ווערט אבגעפרישט]; די צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restora'tioner *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-ער) ז. *restorationist*.

restora'tionism *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-איזם) דאס גלויבען אין דער צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restora'tionist *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restor'ative *a. and n.* (רי-סטאור'-ע-טיוו) וואס קעהרט אום צום פריהעריגען צושטאנד; וואס קעהרט אום צוריק די פערלארענע כחות; וואס בענייט, וואס שטארקט אדער קרעפטיגט; א שטארקונגס-מיטעל, א מיטעל וואס קעהרט אום צוריק די פערלארענע כחות.

restor'atively *adv.* (רי-סטאור'-ע-טיוו-לי) בענייענדיג אדער צוריקקעהרענדיג די קרעפטען.

restore' *v.* (רי-סטאור') 1. צוריקבריינגען צו דעם פריהעריגען צושטאנד אדער פלאץ; 2. איבערבויען; מאכען עס זאל אויסזעהן ווי פריהער; בענייען, פערריכטען, אז עס זאל אויסזעהן ווי אמאל [ווי אן אלט בילד אדער אלטע געביידע]; 3. צוריקבריינגען אין עקזיסטענץ אדער ווירקונג; צוריק אויפשטעלען; 4. צוריקבריינגען; אומקעהרען; אומקעהרען דעם שאדען; 5. בעפריעדיגען, בעצאהלען; 6. צוריקבריינגען צו די פריהעריגע כחות, אויסהיילען; צוריקקעהרען צום לעבען; 7. וויעדער בריינגען [די סחורה] אויף לאגער.

2. The building was **restored** to its original appearance. 4. I shall **restore** any loss you sustain. 6. His health is completely **restored**.

restore' in blood (רי-סטאור' אין בלאד) ז. *restore to blood*.

restor'er *n.* (רי-סטאור'-ער) אן אומקעהרער, איינער וואס קעהרט אום צוריק צו דעם פריהעריגען צושטאנד; איינער וואס שטעלט אויף פון דאס ניי; א בענייער, א פערריכטער, אן איבערבויער.

restore' to blood (רי-סטאור' טו בלאד) אומקעהרען די צוגענומענע פריווילעגיעס וואס איינער האט לויט געבורט, יחוס אדער ראנג.

restrain' *v.* (רי-סטריין') איינהאלטען, אבהאלטען, צוריקהאלטען; שטערען, הינדערען; האלטען אין צוים; בעשרענקען, בעגרענעצען; ניט דערלאזען.

restrai'nable *a.* (רי-סטריי'-נעבל) וואס קען צוריקגעהאלטען, אבגעהאלטען אדער איינגעהאלטען ווערען.

restrai'nedly *adv.* (רי-סטריי'-נעד-לי) מיט בעשרענקונג, איינשרענקענדיג, אבהאלטענדיג, איינהאלטענדיג.

restrai'ner *n.* (רי-סטריי'-נער) א צוריקהאלטער, אן איינשרענקער, איינער וואס האלט צוריק אדער האלט אב; איינער אדער עטוואס וואס דערלאזט ניט אדער האלט איין.

restrai'ning *a.* (רי-סטריי'-נינג) איינשרענקענדיג; ניט דערלאזענדיג, אבהאלטענדיג, איינהאלטענדיג.

restrain'ment *n.* (רי-סטריינ'-מענט) א צוריקהאלטונג, אן אבהאלטונג, א הינדערונג.

restraint' *n.* (רי-סטריינט') א צוריקהאלטונג, אן אבהאלטונג; א הינדערונג; א שטערונג; אן איינשרענקונג, א בעשרענקונג; פרייהייטס-בעשרענקונג; בעדריקונג, אונטערדריקונג; א פערבאט.

restraint' of trade (רי-סטריינט' אוו טרייד) בעשרענקונג פון פרייער קאנקורענץ.

restrength'en *v.* (רי-סטרענגטה'ן) וויעדער שטארק מאכען.

restrict' *v.* (רי-סטריקט') בעשרענקען; בעגרענצען.

restric'tedly *adv.* (רי-סטריק'-טעד-לי) מיט בעשרענקונג, מיט בעגרענצונג.

restric'tion *n.* (רי-סטריק'-שאן) 1. א בעשרענקונג, אן איינשרענקונג, א בעגרענצונג; 2. א בעדינגונג אדער תנאי וואס בעגרענעצט יענעמס רעכט.

1. Many citizens favor the **restriction** of the right of suffrage. 2. The property was sold under **restrictions**.

restric'tionist *n.* (רי-סטריק'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון בעשרענקונגען אדער בעגרענצונגען [איינער וואס איז געווען פאר דער בעשרענקונג פון שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; איינער וואס איז פאר דער בעשרענקונג פון אלקאהאל-פערקויף; איינער וואס איז פאר דער בעשרענקונג פון פרייען איינפוהר פון אויסלענדישע סחורות אין לאנד, אן אנהענגער פון שוץ-צאל].

restric'tive *a.* (רי-סטריק'-טיוו) איינשרענקענד, בעשרענקענד; וואס בעגרענעצט אדער בעשרענקט; וואס איז גענייגט צו בעשרענקונגען.

restric'tively *adv.* (רי-סטריק'-טיוו-לי) מיט בעשרענקונגען, מיט בעגרענצונגען; אין א בעשרענקטען אדער בעגרענעצטען זין.

restric'tiveness *n.* (רי-סטריק'-טיוו-נעס) בעשרענקונג, בעגרענצונג.

restrike' *v.* (רי-סטראיק') נאך אמאל שלאגען; איבערשטעמפלען אן אלטע מטבע צו מאכען פון איהר א נייע.

restrin'gent *a. and n.* (רי-סטרינ'-דזשענט) איינשרעקענד; צוזאמענציהענד; א צוזאמענציהנדער מיטעל.

rest upon' (רעסט א-פאן') 1. זיך שטיצען אדער אנלעהנען אויף עפעס; 2. באזירען אדער זיין געגרינדעט אויף עפעס; 3. זיך פערלאזען אויף אימעצען; 4. צופריעדען זיין מיט עפעס, זיך צופריעדענשטעלען.

2. The verdict of the jury **rests upon** testimony of reputable witnesses. 3. I **rest upon** you to help me out. 4. He **rests upon** his laurels.

rest upon' one's oars (רעסט א-פאן' הוואנז אורז) זיך אויסרוהען, זיך מאכען א יום טוב.

rest with (רעסט הוויטה) אבהענגיג זיין פון עטוואס אדער פון אימעצען; זיין ביי אימעצען אין די הענד.

The candidate's future **rests with** the voters.

resubject' *v.* (רי-סאב-דזשעקט') וויעדער אונטעריאכען, וויעדער אונטערווארפען.

resubjec'tion *n.* (רי-סאב-דזשעק'-שאן) א נאכאמאליגע אונטעריאכונג; דאס אונטעריאכען אדער אונטערווארפען פון דאס ניי.

resublime' *v.* (רי-סאב-לאים') נאך אמאל סובלימירען [לאזען פערדאמפפען א פעסטען שטאף אום איהם אבצושיידען פון א שטאף וואס לאזט זיך ניט פערדאמפפען].

result' *v. and n.* (רי-זאלט') ארויסקומען אלס רעזולטאט; ענטשטעהען, ארויסקומען; א פאלגע; א רעזולטאט; א פועל יוצא; אן ענטשיידונג; א שלום.

resul'tance *n.* (רי-זאל'-טענס) א רעזולטאט, א פועל יוצא.

resul'tant *a. and n.* (רי-זאל'-טענט) רעזולטירענד, וואס קומט ארוים, וואס איז א פועל יוצא, וואס איז א רעזולטאט; עטוואס וואס פאלגט אלס רעזולטאט; א רעזולטירענדע קראפט [די קראפט וואס בעקומט זיך אלס פועל יוצא אדער רעזולטאט פון דער ווירקונג פון פערשיעדענע קרעפטע].

result'ful *a.* (רי-זאלט'-פול) ערפאלגרייך.

result' in (רי-זאלט' אין) זיך ענדיגען מיט...

The agitation for pure food laws will result in much good.

result'less *a.* (רי-זאלט'-לעס) רעזולטאטלאז, אהן א רעזולטאט, אהן ערפאלג.

result'lessness *n.* (רי-זאלט'-לעס-נעס) רעזולטאטלאזיגקייט, ערפאלגלאזיגקייט.

resu'mable *a.* (רי-זיו'-מעבל) וואס קען צוריקגענומען ווערען; וואס קען צוריק אויפגענומען אדער אנגעהויבען ווערען.

resume' *v.* (רי-זיום') צוריק נעהמען; ווידער אויפנעהמען, ווידער אנהויבען, ווידער נעהמען זיך צו עפעס; ווידער פארטזעצען.

résumé' *n. and v.* (ריי-זיו-מיי') א רעזיומע, א סך=הכל; רעזיומירען, ווידערהאלען אין קורצען.

resum'mon *v.* (רי-סאמ'-אן) אויפפאדערען נאך אמאל, ווידער פאררופען אדער פארלאדען; צוריקרופען.

resum'mons *n.* (רי-סאמ'-אנז) א נאכאמאליגע איינלאדונג [צום געריכט].

resump'tion *n.* (רי-זאמפ'-שאן) דאס ווידער אויפנעהמען; דאס צוריקנעהמען; דאס צוריקנעהמען דאס לאנד אדער פריווילעגיעם וואס איז פון שטאאט צו אימיצען געגעבען געווארען; דאס ווידער אנפאנגען פון דער רעגיערונג צו צאהלען מיט מזומן אדער מטבעות.

resump'tive *a.* (רי-זאמפ'-טיוו) ווידער צוריקנעהמענד; וואס נעהמט ווידער אויף.

resu'pinate *a.* (רי-סיו'-פי-נייט) איבערגעקעהרט; מיט'ן קאפ אראב.

resu'pinated *a.* (רי-סיו'-פי-ניי-טעד) ז. *resupinate*.

resupina'tion *n.* (רי-סיו-פי-ניי'-שאן) דאס זיין איבערגעקעהרט.

resupine' *a.* (רי-סיו-פאין') ליעגענד אויף דעם רוקען.

resupply' *v.* (רי-סא-פלאי') ווידער פערזארגען מיט...

resurge' *v.* (רי-סוירדזש') ווידער אויפשטעהן, אויפשטעהן תחית המתים.

resur'gence *n.* (רי-סויר'-דזשענס) דאס ווידער=אויפשטעהן, דאס אויפשטעהן תחית המתים.

resur'gent *a. and n.* (רי-סויר'-דזשענט) וואס שטעהט ווידער אויף, וואס שטעהט אויף תחית המתים; איינער וואס שטעהט אויף תחית המתים.

resurprise' *n. and v.* (רי-סויר-פראיז') א נייע איבערראשונג, א פרישער סורפריז; פון דאס ניי איבערראשען.

resurrect' *v.* (רעז-א-רעקט') ווידער לעבעדיג מאכען, דערוועקען פון טויט; אויסגראבען פון קבר.

resurrec'tion *n.* (רעז-א-רעק'-שאן) תחית המתים; דאס אויפשטעהן תחית המתים; די וועלט נאך תחית המתים [לעתיד לבוא]; דאס אויפלעבען פון דאס ניי; דאס אויסגראבען פון קבר.

resurrec'tionary *a.* (רעז-א-רעק'-שאנ-ע-רי) וואס לעבט ווידער אויף, וואס מאכט צוריק לעבעדיג; וואס גראבט אויס פון קבר.

resurrec'tionist *n.* (רעז-א-רעק'-שאנ-איסט) איינער וואס גנב'עט מתים פון קברים; איינער וואס גראבט עפעס ארוים פון א לאנגער בעהעלטעניש.

resurrec'tionize *v.* (רעז-א-רעק'-שאנ-איז) ארויס'גנב'ענען פון קבר; ווידער לעבעדיג מאכען.

resurrec'tion-man *n.* (רעז-א-רעק'-שאנ-מען) איינער וואס גנב'עט טויטע קערפער פון קבר.

resurvey' *v. and n.* (רי-סויר-וויי') ווידער דורכזעהן; ווידער דורכקוקען אדער דורכלעזען; ווידער בעקוקען; ווידער אויסמעסטען; דאס דורכקוקען נאך אמאל; א נייע מעסטונג.

resus'citable *a.* (רי-סאס'-אי-טעבל) וואס קען ווידער לעבעדיג געמאכט ווערען.

resus'citate *v.* (רי-סאס'-אי-טייט) 1. ווידער לעבעדיג מאכען, ווידער בעלעבען; 2. לעבעדיג ווערען, אויפלעבען פון דאס ניי; אויפשטעהן תחית המתים.

1. They resuscitated the drowned man.

resuscita'tion *n.* (רי-סאס-אי-טיי'-שאן) די ווידער=בעלעבונג; דאס אויפלעבען פון דאס ניי; דאס אויפשטעהן תחית המתים.

resus'citative *a.* (רי-סאס'-אי-טיי-טיוו) וואס דערוועקט צום נייען לעבען, וואס מאכט ווידער לעבעדיג.

resus'citator *n.* (רי-סאס'-אי-טיי-טאר) איינער וואס מאכט ווידער לעבעדיג.

ret *v.* (רעט) איינגעצען, איינווייקען [פלאקס].

retail' *v.* (רי-טייל') 1. פערקויפען אין דעטאיל, פערקויפען איינציגווייז אדער צו ביסלאך, פערקויפען לאחדים; 2. איבערדערצעהלען.

1. The peddler retails his goods. 2. It is a bad habit to retail slanderous tales.

re'tail *n. and a.* (רי'-טייל) דעטאיל=פערקויף, איינצעל=פערקויף; וואס איז שייך צו איינצעל=פערקויף.

re'tail dea'ler (רי'-טייל דיע'-לער) א דעטאיל=פערקויפער, א לאחדים'ניק, אן איינצעל=פערקויפער.

retail'er *n.* (רי-טייל'-ער) א דעטאיל=פערקויפער, א לאחדים'ניק; אן איינצעל=פערקויפער; אן איבערדערצעהלער.

retail'ment *n.* (רי-טייל'-מענט) לאחדים=פערקויף, איינצעל=פערקויף.

retain' *v.* (רי-טיין') האלטען; האלטען אין בעזיץ; אנהאלטען; האלטען אין זכרון, געדענקען; פערהאלטען; דינגען, נעהמען; געהערען, בעלאנגען.

retain'able *a.* (רי-טיינ'-עבל) וואס קען געהאלטען ווערען.

retain'er *n.* (רי-טיינ'-ער) איינער אדער עטוואס וואס האלט; איינער וואס האלט אין זכרון; א דיענער; איינער וואס שטעהט אין דיענסט ביי א הויף=שטעהענדער פערזאן; איינער וואס איז פערדונגען אדער בעלאנגט צו א געוויסען פלאץ; איינער וואס געהט צוזאמען מיט אן ארמעע צו טהאן געוויסע ארבייט און מוז זיך אונטערווארפען דער דיסציפלין פון דער ארמעע; געצאהלט, האנאראר; האנד=געלד וואס ווערט געגעבען צו אן אדוואקאט.

retain'ing *a.* (רי-טיינ'-אינג) האלטענדיג אין בעזיץ; וואס האלט; וואס דינגט.

retain'ing fee (רי-טיינ'-אינג פיע) האנד=געלד אדער דאס ערשטע האנאראר, וואס מען צאהלט אן אדוואקאט פארויס.

retain'ing wall (רי-טיינ'-אינג הוואהל) א שטיץ=וואנד צו פערהיטען, אז אן ערד=מאסע זאל ניט אראבפאלען אדער זאל ניט אויסגעשווענקט ווערען פון וואסער.

retain'ment *n.* (רי-טיינ'-מענט) איינהאלטונג, פערהאלטונג; דאס איינהאלטען אין זכרון, דאס געדענקען.

retake' *v.* (רי-טייק') 1. ווידער נעהמען; 2. צוריקנעהמען; ווידער איינגעהמען, ווידער פערכאפען.

2. The enemy's fleet was retaken.

reta'ker *n.* (רי-טיי'-קער) איינער וואס נעהמט צוריק דאס וואס מען האט ביי איהם צוגענומען.

retal'iate *v.* (רי-טעל'-אי-אייט) אבטהאן צוריק, בעצאהלען מדה כנגד מדה, אבטהאן א רעה פאר א רעה.

If I am attacked, I shall surely retaliate.

retalia'tion *n.* (רי-טעל-אי-איי'-שאן) דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה, דאס אבטהאן א רעה פאר א רעה.

retal'iative *a.* (רי-טעל'-אי-איי-טיוו) וואס בעצאהלט מדה כנגד מדה, וואס טהוט אב א רעה פאר א רעה; וואס איז גענייגט צו נעהמען נקמה.

retal'iatory *a.* (רי-טעל'-אי-איי-טא-רי) צאהלענדיג מדה כנגד מדה, וואס איז גענייגט צו נעהמען נקמה.

retard' *v. and n.* (רי-טארד') פערציהען, אויפהאלטען, פערזאמען; אבלעגען; זיך פערשפעטיגען; א פערשפעטיגונג; אבלעגונג; א שטערונג.

retarda'tion *n.* (רי-טאר-דיי'-שאן) די פערציהונג, די פערשפעטיגונג; דאס אויפהאלטען, דאס אבלעגען; דאס וואס פערהאלט; א שטערונג.

retar'dative *a.* (רי-טאר'-דיי-טיוו) פערזאמענד, פערשפעטיגענד; אויפהאלטענד; וואס שטערט.

retar'datory *a.* (רי-טאר'-דיי-טא-רי) וואס האלט אב, וואס לעגט אב, וואס האלט אויף; וואס שטערט; וואס מאכט לאנגזאמער אדער שוואכער [די בעוועגונג].

retar'ded mo'tion (רי-טאר'-דעד מאו'-שאן) געשווינדקייט, וואס ווערט אלץ קלענער און קלענער.

retar'der *n.* (רי-טאר'-דער) איינער אדער עפעס וואס פערציהט, האלט אויף אדער פערשפעטיגט; אן אבהאלט, א שטערונג, א הינדערניס.

retard'ment *n.* (רי-טארד'-מענט) דאס פערשפעטיגען, א פערשפעטיגונג, אן אבהאלט.

retch *v.* (רעטש) זיך אנשטרענגען צו ברעכען [פון איבעלקייט].

re'te *n.* (רי'-טי) א — אין אנאטאמיע — א געפלעכט פון נערוועז, בלוט=אדערען א. ד. ג.

rete'cious *a.* (רי-טי'-שאס) נעץ=פערמיג.

retell' *v.* (רי-טעל') איבערדערצעהלען, איבערזאגען, ווידערהאלען.

reten'tion *n.* (רי-טענ'-שאן) דאס איינהאלטען, דאס פערהאלטען, די פערהאלטונג; דאס איבערלאזען פאר זיך; דאס איינהאלטען אין זכרון, דאס געדענקען; אין מעדיצין — די פערהאלטונג פון או-

ריין, פון דער פערדייטער שפייז א. ז. וו.; אין געזעצגעבונג — דאס רעטענציאנס־רעכט, דאס רעכט צו פערהאלטען איינעמס פערמעגען פאר א חוב.

reten'tive *a.* (רי־טענ׳־טיוו) איינהאל־טענד, פערהאלטענד; וואס האלט איין אין זכרון.

reten'tive fac'uity (רי־טענ׳־טיוו פעק׳־אל־טי) די גערעכנים־פעהיגקייט, דער זכרון.

reten'tive mem'ory (רי־טענ׳־טיוו מעמ׳־א־רי) א גוטער, שטארקער זכרון.

reten'tiveness *n.* (רי־טענ׳־טיוו־נעס) דאס האלטען פעסט; דאס איינהאלטען [אין זכרון].

retentiv'ity *n.* (רי־טענ־טיוו׳־אי־טי) ז. *retentiveness*

retex'ture *n.* (רי־טעקס׳־טשור) אן ער־נייטעס געוועב; דאס וועבען ווידער אמאל.

re'tial *a.* (רי׳־שי־על) וואס איז שייך צו א געפלעכט פון נערוועז, בלוט־אדערען א. ז. וו.

re'tiary *a.* and *n.* (רי׳־שי־ע־רי) נעץ־פערמיג, ווי א נעץ; בעוואפענט מיט א נעץ; וואס איז פעהיג צו פערפלאנט־רען א צווייטען אין א נעץ אדער ווי א נעץ; א וועב־שפין.

ret'icence *n.* (רעט׳־אי־סענס) די פער־שוויינונג; דאס פערשוויינען [א זאך], דאס ניט דערמאהנען; צוריקגעהאלטענ־קייט, איינגעהאלטענקייט; א רעטארישע פיגור וואס בעשטעהט אין זאגען אז מען וויל ניט ריידען וועגען א זאך און דער־ווייל זאגט מען וואס מען האט געוואלט [ווי למשל, "איך וויל אייך ניט דערמאה־נען וועגען מיין געגנער'ס שלעכטקייט און פערדארבענהייט"].

ret'icency *n.* (רעט׳־אי־סענ־סי) ז. *reticence*

ret'icent *a.* (רעט׳־אי־סענט) שוויינענד, וואס איז איינגעהאלטען אדער צוריקגע־האלטען

ret'icle *n.* (רעט׳־איקל) א פעררינגונג אין א טעלעסקאפ אין דער פארם פון א קליין נעצעלע.

retic'ula *n.* (רי־טיק׳־יו־לא) נעץ־גע־פלעכטען; די צווייטע מאגענס ביי חיות וואס זיינען מעלה גרה. ז. *reticulum*

retic'ular *a.* (רי־טיק׳־יו־לאר) נעץ־פערמיג, פערפלאנ־טערט.

retic'ularly *adv.* (רי־טיק׳־יו־לאר־לי) אויף א נעץ־פערמי־גען אופן.

retic'ulary *a.* (רי־טיק׳־יו־לע־רי) ז. *reticular*

retic'ulate *a.* and *v.* (רי־טיק׳־יו־לייט) ווי א נעץ; פלעכ־טען, מאכען נעץ־ארטיג.

retic'ulated *a.* (רי־טיק׳־יו־לייטעד) נעץ־פערמיג.

retic'ulated leaf (רי־טיק׳־יו־לייטעד ליעף) א בלאט, אין וועלכען די אדערען פלעכטען זיך איבער נעץ־פערמיג.

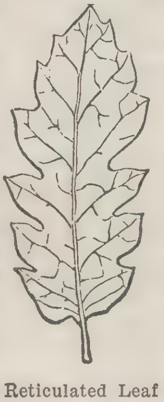

Reticulated Leaf

retic'ulated ma'sonry (רי־טיק׳־יו־לייטעד מיי׳סנ־רי) ז. *reticulated work*

retic'ulated work (רי־טיק׳־יו־לייטעד הוואירק) אן ארט מויערען, וואו די ציגעלעך אדער די שטיינער ווערען אויס־געלעגט אויף א נעץ־פערמיגען אופן.

Reticulated Work

retic'ulately *adv.* (רי־טיק׳־יו־לייט־לי) אויף א נעץ־פערמיגען אופן.

ret'icule *n.* (רעט׳־אי־קיול) א רידיקיול [א דא־מען האנד־בייטעל]; א נעץ־פערמיגעס געפלעכט וואס איז אריינגעשטעלט אין א טעלעסקאפ.

Reticule

retic'ulum *n.* (רי־טיק׳־יו־לאם) געפלאכטענע נעץ־ארבייט; דער צווייטער מאגען ביי חיות וואס זיינען מעלה גרה.

retif'erous *a.* (רי־טיפ׳־ע־ראס) נעץ־פערמיג; וואס בעשטעהט פון א געפלעכט פון אדערען, נערוועז א. ז. וו.

re'tiform *a.* (רי׳־טי־פארם) נעץ־פער־מיג.

ret'ina *n.* (רעט׳־אי־נא) די רעטינע אדער נעץ־הייטעל [א נעץ־ארטיג הייטעל אין אויג וואס איז פערבונדען דורך'ן אפטישען נערוו מיט די געהירן].

retin'alite *n.* (רי־טינ׳־ע־לאיט) רעטי־נאליט, הארץ־שטיין [א שטיין פון א גרינליכען קאליר און מיט א פעך־גלאנץ].

re'tinerved *a.* (רי׳־טי־נורווד) נעץ־פערמיג [וועגען די אדערלעך אויף פלאנ־צען־בלעטער].

retini'tis *n.* (רעט־אי־נאי׳־טיס) אן ענט־צינדונג פון דער רעטינע אדער נעץ־הויט [פון אויג].

ret'inoid *a.* (רעט׳־אי־נאיד) פעך־אר־טיג, פעך־פערמיג.

ret'inoscopy *n.* (רעט׳־אי־נא־סקאו־פי) אונטערזוכונג פון דער נעץ־הויט פון אויג [מיט דער הילף פון אזא שפיגעל].

ret'inue *n.* (רעט׳־אי־ניו) א סוויטע, א בעגלייטונגס־קאמפאניע; א פראצעסיע.

retir'acy *n.* (רי־טאיר׳־ע־סי) דאס צו־ריקציהען זיך [פון געשעפט אדער פון גע־זעלשאפטליכען לעבען].

retirade' *n.* (רעט־אי־ראד׳) א פעס־טונג — דער אבשניט אדער רעטראנשא־מענט [א בעפעסטיגטער וואל אין א באס־טיאן, הינטער וועלכען די סאלדאטען בע־שיצען זיך ווען זיי טרעטען אב פון דעם פארדערשטען וואל].

retir'al *n.* (רי־טאיר׳־על) צוריקציהונג; קוויטירונג פון א חוב אדער וועקסעל; דאס ארויסנעהמען פון צירקולאציאן [וועקס־לען, אקציעס א. ז. וו.].

retire' *v.* and *n.* (רי־טאיר׳) צוריקצי־הען, אבשיידען זיך, אוועקגעהן, פערלאזען [א שטעלע, אן אמט]; ארויסנעהמען [אקציען] פון צירקולאציאן, אבצאהלענ־דיג זייער ווערטה; קוויטירען א וועק־סעל; זיך צוריקציהען; אבטרעטען צו־ריק; געהן שלאפען; דאס צוריקציהען זיך, דאס ארויסגעהן פון געשעפט, פון עפענטליכען לעבען א. ז. וו.

retired' *a.* (רי־טאירד׳) צוריקגעצויגען [פון דיענסט, פון אמט]; צוריקגעצויגען פון עפענטליכען לעבען, איינזאם; געהיים, פערבארגען.

retired' list (רי־טאירד׳ ליסט) די פענסיאנס־ליסטע [די ליסטע פון אפיציע־רען און בעאמטע, וועלכע האבען זיך צו־ריקגעצויגען פון דיענסט און האבען א רעכט אויף פענסיע].

retir'edness *n.* (רי־טאיר׳־עד־נעס) צוריקגעצויגענקייט; איינזאמקייט, אבגע־זונדערטקייט.

retire' from sight (רי־טאיר׳ פראם סאיט) פערשווינדען.

retire'ment *n.* (רי־טאיר׳־מענט) צוריק־געצויגענקייט, איינזאמקייט; אבגעזונדערט־קייט; אן איינזאם לעבען; דאס פריוואט־לעבען פון א מענשען וואס האט זיך צו־ריקגעצויגען פון געשעפט, פון א שטעלע אדער פון געזעלשאפטליכען לעבען; א שטיל, איינזאם ארט.

retir'er *n.* (רי־טאיר׳־ער) איינער וואס ציהט זיך צוריק פון געשעפט אדער אמט.

retir'ing *a.* (רי־טאיר׳־אינג) צוריקוויי־כענד, אבטרעטענד, זיך צוריקציהענד [פון אמט אדער דיענסט]; צוריקהאלטענד, איינגעהאלטען, בעשיידען.

retir'ing allow'ance (רי־טאיר׳־אינג ע־לאו׳־ענס) פענסיע.

retir'ing disposi'tion (רי־טאיר׳־אינג דיס־פא־זיש׳־אן) צוריקגעהאלטענ־קייט, עניוות, בעשיידענהייט.

retir'ing place (רי־טאיר׳־אינג פלייס) א שטיל ארט, א רוה־פלאץ.

retor'sion *n.* (רי־טאהר׳־שאן) אין אינ־טערנאציאנאלען רעכט — דאס אנווענדען בנוגע צו א געוויסער נאציאן דיזעלביגע בעהאנדלונג, ווי זי בעהאנדעלט אנדערע; דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה.

retort' *v.* and *n.* (רי־טאהרט׳) צוריק־ווארפען, ערוויעדערען, ענטפערען מיט א בעליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג; "געבען א גאב", ארויסטרעטען מיט א שארפען ענטפער; פאנאנדערלעגען א כע־מישען פראדוקט מיט דער הילף פון א רעטארטע; דאס "געבען א גאב"; א שאר־פער ענטפער; א רעטארטע [א קוגעל־פערמיגע גלעזערנע כלי מיט א לאנגען איינגעבויגענעם העלזעל, וואס ווערט בע־נוצט פון כעמיקער פאנאנדערצולעגען א כעמישען פראדוקט אויף זיינע בעשטאנד־טיילען].

Retort

retor'ter *n.* (רי־טאהר׳־טער) א ווידער־

לעגער, אן ערווידערער; דער וואס ניט
א שארפען ענטפער, ענטפערט מיט א בע=
ליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט
א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג.

retort'-hol'der *n.* (רי-טאהרט'-האול'-
דער) א רעטארטען=האלטער, א פארריכ=
טונג צו האלטען די רעטארטע בעת מען
ווארעמט זי אויף'ן פייער. ז. ***retort***

retor'tion *n.* (רי-טאהר'-שאן) דאס בוי=
גען צוריק; די צוריק=ווארפונג; א שאר=
פער ענטפער; דאס ענטפערען מיט א
בעליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט
א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג.

retoss' *v.* (רי-טאס') צוריקווארפען;
צוריקשטויסען; נאך אמאל ווארפען.

retouch' *v. and n.* (רי-טאטש') איבער=
ארבייטען, אויסבעסערען [א קונסט=
ווערק]; אין פאטאגראפיע — רעטושירען,
אויסבעסערען די פעהלער פון א נעגאטיוו
אדער פון א פאזיטיוו; אן אויסבעסערונג,
א רעטושירונג [פון א בילד].

retouch'er *n.* (רי-טאטש'-ער) א רע=
טושער [איינער וואס בעסערט אויס פא=
טאגראפישע נעגאטיווען אדער פאזיטי=
ווען].

retouch'ing *n.* (רי-טאטש'-אינג) דאס
צוגעבען די לעצטע שטריכען צו א קונסט=
ווערק; אין פאטאגראפיע — דאס רעטו=
שירען [דאס אויסבעסערען דעם נעגאטיוו
אדער דעם פאזיטיוו].

retouch'ing-desk *n.* (רי-טאטש'-אינג-
דעסק) ז. ***retouching-frame***

retouch'ing-ea'sel *n.* (רי-טאטש'-
אינג-איע'זל) ז. ***retouching-frame***

retouch'ing-frame *n.* (רי-טאטש'-
אינג-פריים) אין פאטאגראפיע — א מין
סטענדער אדער טישעל פון א דינעם גלאז
אין א ראהם, אויף וועלכען עס ווערען
רעטושירט פאטאגראפישע נעגאטיווען.

retouch'ing-ta'ble *n.* (רי-טאטש'-
אינג-טיי'בל) ז. ***retouching-frame***

retouch'ment *n.* (רי-טאטש'-מענט)
רעטושירונג. ז. ***retouching***

retour' *n.* (רע-טוהר') א צוריקקעהר,
דאס צוריקקעהרען.

retrace' *v.* (רי-טרייס') ווידער צייכ=
נען, איבערצייכנען; געהן צוריק אויף'ן
זעלבען וועג; נאכשפירען צוריק ביז'ן
ערשטען קוואל; איבער'חזר'ען, ווידער=
האלען.

retract' *v.* (רי-טרעקט') 1. ארייננציהען
צוריק [ווי א קאץ ציהט אריין די נע=
געל]; 2. צוריקציהען, צוריקנעהמען [א
בעשולדיגונג, אן ערקלערונג]; 3. פערקיר=
צען.

2. The publisher was obliged to **retract** the statements made about the Mayor.

retractabil'ity *n.* (רי-טרעק-טע-ביל'-
אי-טי) דאס קענען צוריקגעצויגען ווערען.

retrac'table *a.* (רי-טרעק'-טעבל) וואס
קען צוריקגענומען ווערען, וואס קען צו=
ריקגעצויגען ווערען.

retracta'tion *n.* (רי-טרעק-טיי'-שאן)
דאס צוריקנעהמען, צוריקציהונג, דאס
מבטל זיין אן ערקלערונג, בעשלום אדער
בעשולדיגונג.

retractibil'ity *n.* (רי-טרעק-טי-ביל'-
אי-טי) ז. ***retractability***

retrac'tible *a.* (רי-טרעק'-טיבל)
ז. ***retractable***

retrac'tile *a.* (רי-טרעק'-טיל) וואס קען
לייכט אריינגעצויגען ווערען [ווי די נע=
געל פון א קאץ]; וואס קען צוריקגעצוי=
גען ווערען; צוריקציהענד.

retractil'ity *n.* (רי-טרעק-טיל'-אי-טי)
דאס קענען אריינגעצויגען אדער צוריק=
געצויגען ווערען.

retrac'tion *n.* (רי-טרעק'-שאן) דאס
ארייינציהען [ווי די נעגעל פון א קאץ];
דאס צוריקציהען [א בעשלום, א בעשול=
דיגונג א. ד. ג.].

retrac'tive *a. and n.* (רי-טרעק'-טיוו)
צוריקציהענד; דאס וואס ציהט אריין צו=
ריק.

retrac'tively *adv.* (רי-טרעק'-טיוו-לי)
אריינציהענדיג צוריק; צוריקציהענדיג.

retrac'tor *n.* (רי-טרעק'-טאר) דער
אדער דאס וואס ציהט צוריק; א מוסקול
וואס ציהט אריין צוריק אין קערפער א
געוויסען גליעד; עטוואס וואס ציהט פא=
נאנדער אדער ציהט אב טיילען פון קער=
פער ביי אן אפעראציאן.

re'trad *adv.* (רי'-טרעד) אין אנאטא=
מיע — ריקווערטס, צוריק.

re'trahens *n.* (רי'-טרע-הענז) אין אנא=
טאמיע — דער מוסקול, וועלכער ציהט
אב דעם מענשליכען אויער צוריק.

re'trahent *a.* (רי'-טרע-הענט) וואס
ציהט צוריק [וועגען דעם מוסקול וואס
ציהט אב צוריק דעם מענשליכען אויער].

re'tral *a.* (רי'-טרעל) הינטערשט, וואס
איז הינטען.

retransfer' *v.* (רי-טרענס-פויר') וויע=
דער איבערטראגען צום פאריגען פלאץ
אדער צושטאנד; איבערטראגען אדער
טראנספערירען נאך אמאל.

retrans'fer *n.* (רי-טרענס'-פער) דאס
איבערטראגען עפעס אויף דעם פריהרי=
גען ארט; דאס איבערטראגען אדער
טראנספערירען נאך אמאל.

retransform' *v.* (רי-טרענס-פארם')
ווידער אומענדערען אדער אומבייטען.

retransforma'tion *n.* (רי-טרענס-
פאר-מיי'-שאן) א צווייטע טראנספארמא=
ציאן אדער אומענדערונג.

retranslate' *v.* (רי-טרענס-לייט') אי=
בערזעצען אן איבערזעצונג צוריק אין דער
שפראך פון אריגינאל.

retransla'tion *n.* (רי-טרענס-ליי'-
שאן) די נאכאמאליגע איבערזעצונג; דאס
איבערזעצען אן איבערזעצונג צוריק אין
דער שפראך פון אריגינאל.

retransmis'sion *n.* (רי-טרענס-מיש'-
אן) דאס איבערגעבען נאך אמאל.

retransmit' *v.* (רי-טרענס-מיט') אי=
בערגעבען נאך אמאל.

retrax'it *n.* (רי-טרעק'-סיט) דאס צו=
ריקנעהמען א קלאגע [אין געריכט].

retreat' *n. and v.* (רי-טריעט') צו=
ריקציהונג, דאס צוריקציהען זיך; דאס
אבטרעטען צוריק [וועגען אן ארמעע
אויף'ן שלאכט=פעלד]; דער סיגנאל דורך
א באראבאן אדער טרומייט, וואס ווערט
געגעבען אין ארמעע, אז די סאלדאטען
זאלען געהן שלאפען אדער אויפשטעהן
פון שלאף; א רוה=פלאץ, איינזאמקייט,
אבגעזונדערטקייט; די צייט וואס איינער
איז א פרוש; אבטרעטען, געהן צוריק;
זיך אויפס=ניי איבערלעגען; זיך אבבוי=
גען אויף צוריק.

retrea'ter *n.* (רי-טריע'-טער) איינער
וואס טרעט אב צוריק.

retrench' *v.* (רי-טרענטש') 1. אבהאקען,
אבשניידען; פערקירצען, אויסלאזען;
2. פערקלענערען [די אויסגאבען]; 3. אין
מיליטער — פערשאנצען, בעפעסטיגען א
פלאץ מיט גראבענס.

2. The city must **retrench** its expenditures. 3. The army is **retrenched** on the other side of the river.

retrench'ment *n.* (רי-טרענטש'-מענט)
דאס אבשניידען; דאס פערקירצען; דאס
פערקלענערען [די הוצאה]; די פערשאנ=
צונג [דאס בעפעסטיגען אן ארט מיט
גראבענס].

retri'al *n.* (רי-טראי'-על) א צווייטער
געריכטס=פראצעס.

retrib'utary *a.* (רי-טריב'-יו-טע-רי)
ז. ***retributive***

retrib'uter *n.* (רי-טריב'-יו-טער) א
בעלוינער, א פערגעלטער, איינער וואס
צאהלט אב פאר שלעכטס; א נקמה=נעה=
מער.

retribu'tion *n.* (רעט-רי-ביו'-שאן) די
בעלוינונג, די פערגעלטונג; דאס בעצאה=
לען פאר שלעכטס; דאס נקמה=נעהמען;
אין טעאלאגיע — דאס געבען שכר ועונש
אויף יענער וועלט.

retrib'utive *a.* (רי-טריב'-יו-טיוו) בע=
לוינענד; וואס בעצאהלט לויט'ן פער=
דיענסט; ראכע נעהמענד.

retrib'utory *a.* (רי-טריב'-יו-טא-רי)
וואס דיענט אלס בעלוינונג פאר שלעכטס;
וואס דיענט אלס ראכע אדער נקמה.

retrie'vable *a.* (רי-טריע'-וועבל) וואס
קען אומגעקעהרט ווערען, וואס קען וויע=
דער איינגעשטעלט ווערען.

retrie'vableness *n.* (רי-טריע'-וועבל-
נעס) דאס קענען ווידער אומגעקעהרט ווע=
רען; דאס קענען ווידער געפונען ווערען.

retrie'vably *adv.* (רי-טריע'-ווע-בלי)
מיט א מעגליכקייט ווידער אומגעקעהרט
צו ווערען.

retrie'val *n.* (רי-טריע'-וועל) די אומ=
קעהרונג צוריק.

retrieve' *v.* (רי-טריעוו') אומקעהרען
[צו א פריהריגען אדער בעסערען צו=
שטאנד]; ווידער איינשטעלען; אויסבע=
סערען; אויסגעפינען; כאפען און בריינ=
גען די געשאסענע חיה אדער פויגעל [וועגען א יאגד=הונד].

retrieve'ment *n.* (רי-טריעוו'-מענט)
ז. ***retrieval***

retrie'ver *n.* (רי-טריע'-ווער) אן אויפ=
דעקער, אן אויפזוכער; א הונד וואס
הויבט אויף געשאסענע פויגלען אדער
טהיערע פאר א יעגער.

retrim' *v.* (רי-טרים') ווידער בעפוי=
צען, ווידער ארומשניידען.

ret'riment *n.* (רעט'-רי-מענט) אבפאל,
אבזאץ, פסלת.

retroact' *v.* (רי-טרא-עקט') צוריקווירי=
קען; האבען א ווירקונג אויף עפעס וואס
איז געווען פריהער.

retroac'tion *n.* (רי-טרא-עק'-שאן) צו=
ריקווירקונג; א ווירקונג אויף דאס פער=
גאנגענע.

retroac'tive *a.* (רי-טרא-עק'-טיוו) צו=
ריקווירקענד, וואס האט א ווירקונג אויף
דאס פערגאנגענע.

retroac'tive law (רי-טרא-עק'-טיוו
לאה) א צוריקווירקענדעס געזעץ [א גע=
זעץ, וואס ווערט אנגעווענדעט פאר פעלע,
וועלכע זיינען פארגעקומען איידער דאס
געזעץ איז אנגענומען געווארען].

retroac'tively *adv.* (רי-טרא-עק'-טיוו-
לי) צוריקווירקענדיג; מיט אן אנווענ=
דונג אדער ווירקונג אויף פערגאנגענע
פעלע.

retroac'tive stat'ute (רי-טרא-עק'-
טיוו סטעטשי'-יוט) א צוריקווירקענדער
סטאטוט אדער פעראררנונג [וואס ווערט
אנגעווענדעט אויף פעלע, וועלכע זיינען
פארגעקומען איידער דער סטאטוט אדער

די פערארדנונג איז ארויסגעגעבען געווארען].

retrocede′ *v.* (רי-טרא-סיעד′) צוריקטרעטען, צוריקגעהן, זיך צוריקציהען; צוריק אבטרעטען; צוריקגעבען [אין בעזיץ].

retroce′dent *a.* (רי-טרא-סיע′-דענט) צוריקטרעטענד, זיך צוריקציהענד.

retroces′sion *n.* (רי-טרא-סעש′-אן) צוריקטרעטונג; צוריק-אבטרעטונג, דאס אבטרעטען צוריק; אין מעדיצין — די פערשווינדונג פון א געשוויר, הויט-אויסשלאג א. ז. וו.

retroces′sional *a.* and *n.* (רי-טרא-סעש′-אן-על) ז. *recessional*.

retrocol′lic *a.* (רי-טרא-קאל′-איק) וואס איז שייך צום נאקען.

retrocop′ulant *a.* (רי-טרא-קאפ′-יו-לענט) וואס האבען געשלעכטליכען פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען געוויסע חיות].

retrocop′ulate *v.* (רי-טרא-קאפ′-יו-לייט) האבען געשלעכטליכען פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען געוויסע חיות].

retrocopula′tion *n.* (רי-טרא-קאפ-יו-ליי′-שאן) געשלעכטליכער פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [ביי געוויסע מינים חיות].

re′trodate *v.* (רי′-טרא-דייט) אנגעבען א פריהערע דאטע.

retrodevia′tion *n.* (רי-טרא-די-ווי-איי′-שאן) דאס זיין אבגערוקט צוריק-צו [הויפטזעכליך וועגען אן אוננארמאלער לאגע פון דער געבעהר-מוטער].

retroduct′ *v.* (רי-טרא-דאקט′) צוריקציהען, צוריקשלעפען, צוריקבריינגען, צוריקפיהרען.

retroduc′tion *n.* (רי-טרא-דאק′-שאן) דאס צוריקבריינגען; די צוריקפיהרונג; די צוריקציהונג.

re′troflex *a.* (רי′-טרא-פלעקס) געבויגען אויף צוריק, צוריקגעבויגען.

re′troflexed *a.* (רי′-טרא-פלעקסט) ז. *retroflex*.

retrogen′erative *a.* (רי-טרא-דזשענ′-ע-ריי-טיוו) ז. *retrocopulant*.

retrograda′tion *n.* (רעט-רא-גרע-דיי′-שאן) דאס געהן צוריק אדער ריקווערטס; רעגרעס; צוריקגאנג; ענטארטונג, דעגענעראציאן; די שיינבארע בעוועגונג פון מזרח צו מערב [פון די פלאנעטען].

ret′rograde *a.* and *v.* (רעט′-רא-גרייד) וואס געהט אדער בעוועגט זיך ריקווערטס; וואס שיינט זיך צו בעוועגען פערקעהרט אדער פון מזרח צו מערב [וועגען פלאנעטען]; צוריקטרעטענד; וואס ווערט ערגער, וואס רעגרעסירט, ווערט ענטארטעט אדער דעגענערירט; געהן אדער זיך בעוועגען ריקווערטס אדער צוריקוועגס; צוריקקעהרען, ארויסרופען א בעוועגונג ריקווערטס; רעגרעסירען, דעגענערירט ווערען; זיך בעוועגען פון מזרח צו מערב [וועגען דער שיינבארער בעוועגונג פון די פלאנעטען].

ret′rogradingly *adv.* (רעט′-רא-גריי-דינג-לי) זיך בעוועגענדיג אויף צוריק.

retrogres′sion *n.* (רי-טרא-גרעש′-אן) ז. *retrogradation*.

retrogres′sional *a.* (רי-טרא-גרעש′-אן-על) ז. *retrogressive*.

retrogres′sive *a.* (רי-טרא-גרעס′-איוו) וואס געהט צוריק, וואס בעוועגט זיך ריקווערטס, רעגרעסירענד, וואס ווערט דעגענערירט אדער ענטארטעט.

retrogres′sively *adv.* (רי-טרא-גרעס′-איוו-לי) זיך בעוועגענדיג אויף צוריק; רעגרעסירענדיג, ווערענדיג דעגענערירט אדער ענטארטעט.

retroin′sular *a.* (רי-טרא-אינ′-שיו-לאר) וואס געפינט זיך הינטער אן אינזעל.

retromin′gency *n.* (רי-טרא-מינ′-דזשענ-סי) דאס משתין זיין הינטערווייליך [ביי אייניגע חיות].

retromin′gent *a.* and *n.* (רי-טרא-מינ′-דזשענט) וואס איז משתין הינטערווייליך; א חיה, וואס איז משתין הינטערווייליך.

retroop′erative *a.* (רי-טרא-אפ′-ע-ריי-טיוו) ז. *retroactive*.

retropul′sion *n.* (רי-טרא-פאל′-שאן) צוריקשטויסונג; דאס געהן צוריקוועגס [אן אוננארמאליטעט ביי מענשען, וואס ליידען פון פאראליז]; דאס צוריקשטויסען דעם קינד'ס קאפ בעת דער געבורט.

retropul′sive *a.* (רי-טרא-פאל′-סיוו) וואס טרייבט אדער שטויסט צוריק.

retrorse′ *a.* (רי-טראהרס′) געווענדעט אדער געבויגען צוריק-צו.

retrorse′ly *adv.* (רי-טראהרס′-לי) צוריק-צו, אויף צוריק, ריקווערטס.

ret′rospect *n.* and *v.* (רעט′-רא-ספעקט) א בליק אויף צוריק, א בליק אויף דער פערגאנגענהייט; א פריהעריגע געשעהניש, די פערגאנגענהייט; ווארפען א בליק אויף צוריק אדער אויף דער פערגאנגענהייט.

retrospec′tion *n.* (רעט-רא-ספעק′-שאן) דאס ווארפען א בליק אויף צוריק; דאס בעטראכטען די פערגאנגענהייט; נאכדענקונג וועגען דער פערגאנגענהייט; ערינערונג.

retrospec′tive *a.* (רעט-רא-ספעק′-טיוו) צוריקבליקענד, בעטראכטענדיג די פערגאנגענהייט; צוריקווירקענד, וואס בעציהט זיך אויף דער פערגאנגענהייט [וועגען געזעצע, וואס זיינען גילטיג אויף פאר פעלע, וועלכע זיינען פארגעקומען איידער די געזעצע זיינען געמאכט געווארען]; פערגאנגען, וואס איז פאריבער, וואס קען בעטראכט ווערען אלס פערגאנגענהייט.

retrospec′tively *adv.* (רעט-רא-ספעק′-טיוו-לי) אין בעצוג צו דער פערגאנגענהייט; צוריקבליקענדיג; בעטראכטענדיג די פערגאנגענהייט; צוריקווירקענדיג [וועגען געזעצע, וואס קענען אנגעווענדעט ווערען אויף פעלע, וועלכע זיינען פארגעקומען איידער די געזעצע זיינען אנגענומען געווארען].

retrovac′cinate *v.* (רי-טרא-וועק′-סי-נייט) שטעלען פאקען א קוה מיט דער פאקען-מאטעריע גענומען פון מענשליכע פאקען; שטעלען פאקען מיט דער פאקען-מאטעריע פון א קוה, וועלכע איז אנגעשטעקט געווארען פון פאקען-מאטעריע פון א מענשען.

retrovac′cine *n.* (רי-טרא-וועק′-סין) פאקען-מאטעריע גענומען פון א קוה, וועלכע איז אנגעשטעקט געווארען מיט מענשליכער פאקען-מאטעריע.

retrover′sion *n.* (רי-טרא-וואיר′-שאן) צוריקבויגונג [הויפטזעכליך פון דער געבעהר-מוטער].

retrovert′ *v.* (רי-טרא-וואירט′) בויגען אדער ווענדען אויף צוריק.

re′trovert *n.* (רי′-טרא-וואירט) עטוואס וואס בויגט זיך אוים אויף צוריק; איינער וואס קעהרט זיך צוריק אום צו זיין פריהעריגען גלויבען.

retrovi′sion *n.* (רי-טרא-וויזש′-אן) דאס צוריקבליקען אדער זעהן די פערגאנגענהייט [הויפטזעכליך דורך אן איבערנאטירליכער פעהיגקייט אדער העל-זעהונג].

retrude′ *v.* (רי-טרוהד′) צוריקשטויסען.

retru′sion *n.* (רי-טרוה′-זשאן) צוריקשטויסונג; צוריקגעשטויסענהייט.

ret′tery *n.* (רעט′-ער-אי) א פלאץ, וואו מען ווייקט פלאקס.

ret′ting *n.* (רעט′-אינג) דאס ווייקען פלאקס; א פלאץ, וואו מען ווייקט פלאקס.

retund′ *v.* (רי-טאנד′) מאכען שטומפיג; מאכען טעמפ.

return′ *v.* and *n.* (רי-טוירן′) אומקעהרען, צוריקקעהרען; אבצאהלען, בעלוינען [פאר גוטס אדער שלעכטס]; ענטפערען, אבענטפערען; אבגעבען אן אפיציעלען בעריכט, דערלאנגען א ראפארט; געבען פראפיט אדער פראצענט, זיין דער קוואל פון פרנסה; אויסקלייבען, ערוועהלען א דעפוטאט אין פארלאמענט; זיך אומקעהרען, זיך צוריקקעהרען; נאך אמאל קומען [אויף'ן געדאנק, אין בעזיץ א. ד. ג.]; אבקלינגען צוריק [אלס א ווידערקול]; דאס אומקעהרען, דאס צוריקקעהרען; דאס צוריקקעהרען זיך, דאס ווערען ווידער צוריקגעשטעלט; אן ענטפער, אן אבענטפערונג; די וואהל [פון א דעפוטאט אין פארלאמענט]; א ווידער-קלאנג; פראפיט [פון אן אונטערנעהמונג], פרנסה; אן אפיציעלער בעריכט, א ראפארט.

returnabil′ity *n.* (רי-טויר-נע-ביל′-אי-טי) דאס קענען אומגעקעהרט אדער צוריקגעקעהרט ווערען.

retur′nable *a.* (רי-טויר′-נעבל) וואס קען צוריקגעגעבען ווערען; וואס דארף לויט'ן געזעץ אומגעקעהרט ווערען צוריק; אויף וואס מען דארף געבען אן ענטפער.

return′ a vis′it (רי-טוירן′ ע וויז′-איט) אבגעבען א וויזיט.

return′-ball *n.* (רי-טוירנ′-באהל) א באל וואס איז צוגעבונדען צו אן עלאסטישען פאדים, און בעת מען ווארפט איהם, ווערט ער צוריקגעצויגען צוריק צו דער האנד.

return′-car′go *n.* (רי-טוירנ′-קאר′-גאו) סחורה וואס ווערט צוריקגעבראכט אנשטאט דער ארויסגעשיקטער סחורה.

return′-check *n.* (רי-טוירנ′-טשעק) א קאנטראמארקע, א בילעט וואס ווערט געגעבען איינעם ביים ארויסגאנג פון טעאטער בעת דאס שוישפיעל האט זיך נאך ניט געענדיגט, כדי ער זאל קענען אריינגעהן צוריק.

return′-day *n.* (רי-טוירנ′-דיי) אין געריכטס-פיהרונג — דער טאג וואס ווערט בעשטימט פאר דעם אנגעקלאגטען צו ערשיינען פאר'ן געריכט.

retur′ner *n.* (רי-טויר′-נער) דער אדער דאס וואס קעהרט אום; דער וואס צאהלט צוריק.

retur′ning-board *n.* (רי-טויר′-נינג-באורד) אין אייניגע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אפיציעל-בעשטימטער קאמיטעט פון עמטליכע שטאאטס בעאמטע, וועלכער צעהלט

די אנגעגעבענע שטימען און מעלדעט וועגען די רעזולטאטען פון די וואהלען אין שטאאט.

retur'ning-of'ficer *n.* (רי-טויר'-נינג-אפ'-אי-סער) דער וואהל=קאמיסאר, דער בעאמטער, וועלכער מעלדעט וועגען דעם רעזולטאט פון די וואהלען.

return' in wri'ting (רי-טוירן' אין ראי'-טינג) ענטפערען שריפטליך.

return'-match *n.* (רי-טוירנ'-מעטש) א צווייטער וועט=קאמפף פון דיזעלבינע צוויי געגנערישע צדדים.

return' request' (רי-טוירן' רי-קהוועסט') אז אויפשריפט אויף א בריעף, אז אויב דער בריעף וועט ניט געליפערט ווערען אין א בעשטימטער צייט, זאל מען איהם אומקעהרען צו דעמיעניגען, וואס האט דעם בריעף געשיקט.

return'-tick'et *n.* (רי-טוירנ'-טיק'-עט) א רעטור=בילעט, א בילעט צו פאהרען אהין און צוריק.

return' to the plough (ריטוירן' טו טהי פלאו) וויעדער ציהען די ליאמקע; נעהמען אויף זיך שווערע ארבייט.

retuse' *a.* (רי-טיוס') — אין באטאניק — וואס האט א רונדען ענד מיט אן איינשניט אין מיטען [וועגען געוויסע בלעטער]. ז. *retuse leaf*.

retuse' leaf (רי-טיוס' ליעף) א בלאט וואס האט א רונדען ענד מיט אן איינשניט אין מיטען.

Retuse Leaf

reu'nion *n.* (רי-יו'-ניאן) די וויעדער=פעראייניגונג; וויעדער=איבעראיינשטימונג, בענייטע הארמאניע; א צוזאמענקונפט פון נאהענטע מענשען, וועלכע זיינען א צייט געווען צושיידעט.

reunite' *v.* (רי-יו-נאיט') וויעדער פעראייניגען; וויעדער אויסגלייכען, וויעדער מאכען שלום; זיך וויעדער פעראייניגען.

reuni'tedly *adv.* (רי-יו-נאי'-טעד-לי) אויף א וויעדער=פעראייניגטען שטייגער.

reurge' *v.* (רי-אוירדזש') וויעדער דרינגען, צווינגען אדער שטארק בעשטעהן אויף עפעס.

re'us *n.* (רי'-אס) — אין יוריספרודענץ — דער וואס דארף זיך פערטיידיגען אין געריכט, דער אנגעקלאגטער.

reuse' *v.* (רי-יוז') נאך אמאל בענוצען.

reuse' *n.* (רי-יוס') וויעדער=בענוצונג.

reu'tilize *v.* (רי-יו'-טיל-איז) וויעדער אויסנוצען.

reut'ter *v.* (רי-אט'-ער) נאך אמאל אויסזאגען; וויעדער אויסדריקען.

revac'cinate *v.* (רי-וועק'-סי-נייט) נאך אמאל שטעלען פאקען; נאך אמאל אריינשפריצען.

revaccina'tion *n.* (רי-וועק-סי-ניי'-שאן) דאס שטעלען פאקען נאך אמאל.

revalua'tion *n.* (רי-וועל-יו-איי'-שאן) דאס איבערשאצען פון דאס ניי.

reval'ue *v.* (רי-וועל'-יו) וויעדער שאצען, איבערשאצען נאך אמאל.

revamp' *v.* (רי-וועמפ') וויעדער פעריכטען, איבערמאכען נאך אמאל.

revar'nish *v.* (רי-וואר'-ניש) איבערלאקירען, וויעדער אמאל לאקירען.

reveal' *v.* (רי-וויעל') אויפדעקען, ענטדעקען; ענטפלעקען, לאזען וויסען דורך ענטפלעקונג אדער דורך'ן רוח הקדש.

revea'lable *a.* (רי-וויע'-לעבל) וואס קען אויפגעדעקט אדער ענטפלעקט ווערען.

revea'lableness *n.* (רי-וויע'-לעבל-נעס) דאס קענען אויפגעדעקט אדער ענטפלעקט ווערען.

revealed' *a.* (רי-וויעלד') אויפגעדעקט, ענטפלעקט; וואס איז בעוואוסט געווארען דורך רוח הקדש.

revea'ler *n.* (רי-וויע'-לער) אן ענטדעקער, אן ענטפלעקער.

reveal'ment *n.* (רי-וויעל'-מענט) די ענטפלעקונג, די אפענבארונג.

reveil'le *n.* (רע-ווייל'-יע) אין מיליטער — דער סיגנאל וואס ווערט געגעבען אין דער פריה דורך א באראבאן אדער טרומייט, אז די סאלדאטען זאלען אויפשטעהן.

rev'el *v. and n.* (רעוו'-על) הוליען, אנטייל נעהמען אין א הוליאנקע; פרעהליך טאנצען; האבען גרויס פערגניגען; האנדלען מוטוויליג אדער געזעצלאז; האנדלען נאך דעם אייגענעם קאפריז; א הוליאנקע; א לוסטיגער קערמישעל; אן אונטערהאלטונג מיט לוסטיגע טענץ; א יום=טוב וואס ווערט געמאכט ביי דער איינווייהונג פון א קירך.

revela'tion *n.* (רעוו-אי-ליי'-שאן) די ענטפלעקונג, די אפענבארונג; די געטליכע אפענבארונג; די אפענבארונג פון רעליגיעזע וואהרהייטען; דאס ענטדעקען, דאס ענטפלעקען; אין פילאזאפיע — דאס אונמיטעלבארע בעוואוסטזיין פון עטוואס רעאלעם אדער ווירקליכעם [אהן דער מיטווירקונג פון די חושים].

Revela'tion *n.* (רעוו-אי-ליי'-שאן) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די ענטפלעקונג אדער די אפענבארונג פון דעם הייליגען יאהאן; דער אפאקאליפסיס [דער לעצטער טייל פון נייעם טעסטאמענט, וואס איז געשריבען פון דעם אפאסטאל יאהאן, לויט דער בעהויפטונג פון דער קירך].

revela'tional *a.* (רעוו-אי-ליי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן ענטפלעקונג אדער אפענבארונג.

rev'elatory *a.* (רעוו'-אי-ליי-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון אן ענטפלעקונג אדער אפענבארונג.

rev'eler *n.* (רעוו'-על-ער) א הוליאק, א לעבע=יונג; אן אויסגעלאזענער מענש, א שארלאטאן.

revel'lent *a.* (רי-וועל'-ענט) וואס ציהט אב; וואס פעראורזאכט א העפטיגע אבציהונג פון פלוס [מאטעריע]; וואס פעראורזאכט א געגען=רייצונג; וואס פעראורזאכט א פלעצליכע ענדערונג אין דער שטימונג.

rev'eller *n.* (רעוו'-על-ער) ז. *reveler*.

rev'elment *n.* (רעוו'-על-מענט) דאס הוליען, דאס מאכען הוליאנקעס.

rev'el-rout *n.* (רעוו'-על-ראוט) א חברה הוליאקעס; א צונויפגעלאפענער המון; א ווילדע הוליאנקע; א טאנץ=אונטערהאלטונג.

rev'elry *n.* (רעוו'-על-רי) דאס הוליען; א הוליאנקע.

reven'dicate *v.* (רי-ווענ'-די-קייט) ז. *revindicate*.

revendica'tion *n.* (רי-ווענ-די-קיי'-שאן) ז. *revindication*.

revenge' *v. and n.* (רי-ווענדזש') ראכע נעהמען, זיך נוקם זיין; נעהמען רעוואנש; ראכע, נקמה; די לוסט צו נעהמען נקמה; ראכגיעריגקייט, ראכזיכטיגקייט.

revenge'ful *a.* (רי-ווענדזש'-פול) פול מיט נקמה, ראכגיעריג, ראכזיכטיג, וואס זוכט נקמה צו נעהמען.

revenge'fully *adv.* (רי-ווענדזש'-פול-אי) דורך ראכע, אויס נקמה; מיט ראכזיכטיגקייט, מיט ראכגיעריגקייט.

revenge'fulness *n.* (רי-ווענדזש'-פול-נעס) ראכזוכט, דער וואונש צו נעהמען נקמה.

revenge'less *a.* (רי-ווענדזש'-לעס) וואס מען האט ניט גענומען קיין נקמה דערפאר; אהן נקמה.

reven'ger *n.* (רי-ווענ'-דזשער) א ראכע=נעהמער, א נוקם, איינער וואס נעהמט נקמה.

reven'gingly *adv.* (רי-ווענ'-דזשינג-לי) אויס ראכע, פון נקמה וועגען.

rev'enue *n.* (רעוו'-ע-ניו) יעהרליכע הכנסה, יעהרליכער פערדיענסט אדער פראפיט; די יעהרליכע הכנסה פון א מלוכה וואס זי נעהמט איין צו דעקען איהרע אויסגאבען; איינקונפט, הכנסה; א בעלוינונג.

rev'enue cut'ter (רעוו'-ע-ניו קאט'-ער) א צאל=שיף [א שיף וואס בעוואכט די ברעגען, אז עס זאלען ניט אריינגעפיהרט ווערען קיין אויסלענדישע סחורות אהן צאל].

rev'enued *a.* (רעוו'-ע-ניוד) וואס האט אן איינקונפט אדער הכנסה.

rev'enue law (רעוו'-ע-ניו לאה) א געזעץ, וואס בעשטימט די קוועלען, פון וועלכע די יעהרליכע הכנסות פון דער מלוכה זאלען גענומען ווערען.

rev'enue-of'ficer *n.* (רעוו'-ע-ניו-אפ'-אי-סער) א צאל=בעאמטער.

rev'enue tar'iff (רעוו'-ע-ניו טער'-איף) אן אבצאהל אויף אויסלענדישע סחורות, וואס האט בלויז דעם צוועק צו פערגרעסערען די הכנסות פון דער מלוכה [אין געגענזאץ צו שוץ=צאל וואס האט דעם צוועק צו שיצען די אינלענדישע פראדוקציאן פון דער אויסלענדישער קאנקורענץ].

rever'able *a.* (רי-וויער'-עבל) וואס איז ווערטה הויכאכטונג.

rever'berant *a.* (רי-וואיר'-בער-ענט) וואס פעראורזאכט א וויעדערקלאנג אדער אן אבקלאנג.

rever'berate *v. and a.* (רי-וואיר'-בער-אייט) ארויסגעבען א וויעדערקלאנג; צוריקווארפען, רעפלעקטירען [ווי ליכטשטראהלען, א קלאנג א. ד. ג.]; אבבויגען א פלאם פון איהר ריכטונג; בענוצען רעפלעקטירטע היץ; צוריקגעווארפען ווערען, רעפלעקטירט ווערען; אבקלינגען; צוריקגעווארפען, רעפלעקטירט; וואס פעראורזאכט א וויעדערקלאנג.

reverbera'tion *n.* (רי-וואיר-בע-ריי'-שאן) די צוריקווארפונג; די צוריקשטראהלונג, די רעפלעקטירונג [פון ליכט אדער היץ]; דאס אבקלינגען, דאס צוריקווארפען א קלאנג; א וויעדער=קול, א וויעדערקלאנג; די בויגונג פון דעם פלאם אין מיטעלפונקט פון א פלאם=אויווען. ז. *reverberatory furnace*.

rever'berative *a.* (רי-וואיר'-בער-איי-טיוו) צוריקווארפענד, רעפלעקטירענד.

rever'berator *n.* (רי-וואיר'-בער-איי-טאר) עטוואס וואס ווארפט צוריק אדער רעפלעקטירט; א רעפלעקטאר=לאמפ [א לאמפ מיט א פארריכטונג צו רעפלעקטירען דאס ליכט].

rever'beratory *a.* (רי-וואיר'-בער-איי-טא-רי) וואס ווארפט צוריק, וואס

רעפלעקטירט [א ליכט=שטראהל, א קלאנג,
היץ]; א פלאם=אויווען.
ז. *reverberatory furnace*

rever'beratory fur'nace (רי-וואיר'-
בער-איי-טא-רי פויר'-נעס) א פלאם=אוי=
ווען [א שמעלץ=אויוועז מיט א געוויסער
אויסבויגונג פון אויבערשטען דעק וואס
דורך דעם ווערט דער פלאם געטריבען
אין מיטעל=פונקט פון אויווען, וואו דאס
מאטעריאל, וואס דארף דערהיצט ווערען,
געפינט זיך].

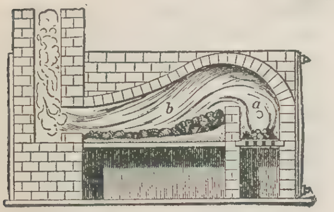

Reverberatory Furnace

revere' *v.* (רי-וויער') הויך אכטען,
פערעהרען; פיהלען א יראת הכבוד.
We all revere our teacher.

rev'erence *n. and v.* (רעוו'-ע-רענס)
הויכאכטונג, יראת הכבוד, עהרפורכט;
א קניקס, א העפליכע פערנייגונג; פער=
עהרען, הויך אכטען, פיהלען א יראת
הכבוד.

rev'erencer *n.* (רעוו'-ע-רענ-סער) א
פערעהרער, איינער וואס פיהלט עהר=
פורכט אדער א יראת הכבוד.

rev'erend *a.* (רעוו'-ע-רענד) הויכאכ=
טענד, פערעהרענד; עהרענווירדיג, הויכ=
ווירדיג. [אלס טיטול פון א גייסטליכען];
וואס איז א גייסטליכער.

rev'erent *a.* (רעוו'-ע-רענט) פול מיט
יראת הכבוד, פול מיט עהרפורכט;
שטארק [וועגען שנאפס].

reveren'tial *a.* (רעוו-ע-רענ'-שעל)
פול מיט עהרפורכט, פול מיט יראת
הכבוד.

reveren'tial awe (רעוו-ע-רענ'-שעל
אה) הייליגע עהרפורכט.

reveren'tially *adv.* (רעוו-ע-רענ'-שעל-
אי) מיט יראת הכבוד, מיט עהרפורכט.

rev'erently *adv.* (רעוו'-ע-רענט-לי)
ז. *reverentially*

rever'er *n.* (רי-וויער'-ער) א פערעה=
רער, איינער וואס אכטעט זעהר הויך
אדער האט יראת הכבוד.

rev'erie *n.* (רעוו'-ע-רי) שווערמעריי,
טרוימעריי; דאס פאנטאזירען; א חלום,
א פאנטאזיע; א מוזיקאלישע פאנטאזיע.

rev'erist *n.* (רעוו'-ע-ריסט) א טרוי=
מער, א פאנטאזיאר, א בעל=חלומות.

revers' *n.* (רי-ווייר') דער טייל פון א
בגד וואס איז איבערגעקעהרט אויף דער
אנדערער זייט, ווי א לאץ אדער א מאנ=
זשעט; דער שטאף מיט וואס עס ווערט
בעצויגען אזא טייל [ווי זייד מיט וואס
מען בעציהט א לאץ אדער מאנזשעט].

reversabil'ity *n.* (רי-וואיר-סע-ביל'-
אי-טי) ז. *reversibility*

rever'sable *a.* (רי-וואיר'-סעבל)
ז. *reversible*

rever'sal *n.* (רי-וואיר'-סעל) אן איבער=
קעהרונג, אן אומדרעהונג, אן אומענדע=
רונג [פון א האנדלונג, א ריכטונג, א
צושטאנד א. ד. ג.]; אין פיזיק — די
ענדערונג פון א העלער ליניע פון ספעקט=
רום אין א דונקעלער ליניע און אומגע=
קעהרט; דאס אומענדערען אדער אומ=
ווארפען אן אורטייל.

rever'satile *a.* (רי-וואיר'-סע-טיל)
ז. *reversible*

reverse' *v., n. and a.* (רי-וואירס') אי=
בערקעהרען, איבערדרעהן; איבערקעהרען
אויף דער אנדערער זייט; צוטומלען, צו=
מישען; צוריקרופען, מבטל זיין [אן
אורטייל, א בעשלוס, א געזעץ א. ד. ג.];
מאכען אן איבערקעהרעניש; ענדערען די
שטעלונג אדער די ריכטונג, זיך איבער=
דרעהן אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג;
א פאלשטענדיגע אומענדערונג; אן אי=
בערקעהרעניש; אן איבערקעהרונג, אן
אומדרעהונג; דאס ענדערען זיך פון מזל;
א מפלה, א נידערלאגע; עטוואס וואס
איז איבערגעקעהרט; דער געגענזאץ, דער
היפוך; די לינקע זייט פון א מטבע;
איבערגעקעהרט; פערקעהרט; ענטגעגענ=
געזעצט, וואס איז להיפוך.

reversed' *a.* (רי-וואירסט') איבערגע=
קעהרט אויף דער אנדערער זייט; איבער=
געדרעהט; בטול געמאכט [אן אורטייל].

reverse'less *a.* (רי-וואירס'-לעס) וואס
קען ניט איבערגעדרעהט ווערען; וואס
קען ניט געענדערט ווערען; וואס קען ניט
צוריקגערופען ווערען אדער בטול געמאכט
ווערען.

reverse'ly *adv.* (רי-וואירס'-לי) אין אן
ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג אדער ארד=
נונג; פון דער אנדערער זייט, אין געגענ=
זאץ, להיפוך.

rever'ser *n.* (רי-וואיר'-סער) אן אי=
בערקעהרער, אן אומענדערער; א פארריכ=
טונג צו ענדערען די ריכטונג פון אן עלעק=
טרישען שטראם; איינער וואס האט א
רעכט אויף א געוויסען אייגענטום אין
דער צוקונפט.

rever'si *n.* (רי-וואיר'-סי) רעווערסי
[אן אלט=פראנצויזיש שפיעל אין קאר=
טען, וואס דער געווינער איז דער, ווער
עס נעהמט אריין וועניגער קארטען]; א
שפיעל עהנליך צו דאמקעס וואס די פעש=
קעס זיינען פערשיעדען געפארבט פון
ביידע זייטען, און אנשטאט זיי צו רוקען,
קעהרט מען זיי איבער.

reversibil'ity *n.* (רי-וואיר-סי-ביל'-
אי-טי) דאס קענען איבערגעקעהרט ווע=
רען; דאס קענען איבערגעקעהרט ווערען
אויף דער אנדערער זייט.

rever'sible *a. and n.* (רי-וואיר'-סיבל)
וואס מען קען איבערקעהרען; וואס מען
קען איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט;
דאפעלזייטיג; וואס קען געענדערט ווע=
רען; וואס קען צוריקגערופען ווערען
אדער ערקלערט ווערען אונגילטיג [ווע=
גען אן אורטייל]; א דאפעל=זייטיגער
שטאף [א געוועבטער שטאף וואס קען
געטראגען ווערען פון ביידע זייטען].

rever'sibly *adv.* (רי-וואיר'-סי-בלי)
קענענדיג איבערגעקעהרט ווערען אדער
אומגעענדערט ווערען.

rever'sing-gear *n.* (רי-וואיר'-סינג-
גיער) די טריעב=ווערק פון א דאמפף=מא=
שין, וועלכע דיענען צו ענדערען די בע=
וועגונגס=ריכטונג.

rever'sing-lev'er *n.* (רי-וואיר'-סינג-
לעוו'-ער) א הויבעל אדער הענטעל אין
א דאמפף=מאשין אומצוקעהרען די וויר=
קונג פון דאמפף אום צו ענדערען די ריכ=
טונג פון דער בעוועגונג.

rever'sing-mo'tion *n.* (רי-וואיר'-
סינג-מאו'-שאן) א מעכאניזם צום ענדערען
די ריכטונג פון דער בעוועגונג פון א
דאמפף=מאשין.

rever'sion *n.* (רי-וואיר'-שאן) אומקעה=
רונג; דאס אומקעהרען צו א פריהריגען
צושטאנד; אטאוויזם, דאס צוריקקעהרען
זיך צו דעם טיפ פון אלטע דורות; דאס
אומקעהרען זיך צום ווילדען צושטאנד
[וועגען הויז=חיות]; דאס אומקעהרען זיך
פון אייגענטום צו דעם פריהריגען אייגענ=
טימער אדער צו די יורשים נאכדעם ווי
דער טערמין פון דער קאנצעסיע אויף דיע=
זען אייגענטום האט זיך געענדיגט; א
רעכט אויסצוקויפען פער'משכונ'טעם איי=
גענטום; יעהרליכע פענסיע וואס דארף
אויסגעצאהלט ווערען אין דער צוקונפט;
א רעכט אדער האפנונג אויף אן אייגענ=
טום אין דער צוקונפט; א האפנונג אדער
רעכט אויף א ירושה אדער נאכפאלגער=
שאפט; עטוואס וואס איז נאכגעלאזען
אדער איבערגעבליבען.

rever'sionary *a.* (רי-וואיר'-שאנ-ע-
רי) וואס האט א האפנונג אדער רעכט
אויף א ירושה אדער א נאכפאלגערשאפט;
וואס האט די נייגונג זיך אומצוקעהרען
צו דעם טיפ פון די פריהריגע דורות;
וואס איז שייך צו דער אומקעהרונג פון
אייגענטום צום פריהריגען אייגענטימער.
ז. *reversion*

rever'sioner *n.* (רי-וואיר'-שאנ-ער)
איינער וואס איז בעשטימט אלס יורש;
איינער וואס האט דאס רעכט צו בעקומען
געוויסע גיטער אין דער צוקונפט נאכדעם
ווי דער טערמין פון דער קאנצעסיע, וואס
איז אויף זיי ארויסגעגעבען געווארען וועט
זיך ענדיגען; איינער וואס איז בערעכ=
טיגט אויף געוויסע גיטער אין דער צו=
קונפט.

rever'sis *n.* (רי-וואיר'-סיס) רעווערסי
[א פראנצויזישעם קארטען=שפיעל וואו
דער געווינער איז דער, וואס נעהמט אריין
וועניגער קארטען].

rever'sive *a.* (רי-וואיר'-סיוו) אטא=
וויסטיש, וואס האט די נייגונג זיך אומ=
צוקעהרען צו דעם טיפ פון די אלטע
דורות.

rever'so *n.* (רי-וואיר'-סאו) די לינקע
זייט פון א בלאט פון א בוך [די זייט
פון בלאט אויף וועלכער עס איז גע=
שטעלט א גראד=נומער].

revert' *v.* (רי-וואירט') אומקעהרען;
אומווענדען; אומדרעהען; זיך אומקעה=
רען, זיך אומווענדען, זיך אומדרעהען;
צוריקקעהרען, צוריקקומען; זיך צוריק=
קעהרען; זיך צוריקווענדען; אין ביאלא=
גיע — זיך אומקעהרען צו א פריהריגען
טיפ אדער ענטוויקלונגס=פארם; זיך אומ=
קעהרען צום פריהריגען אייגענטימער
[וועגען אייגענטום]; צוריק מאכען אונ=
אויפלעזבאר [וועגען א כעמישען שטאף,
וואס איז פריהער געמאכט געווארען אויפ=
לעזבאר].

rever'ted *a.* (רי-וואיר'-טעד) אומגע=
קעהרט צוריק, אומגעווענדעט, אומגע=
דרעהט.

rever'tible *a.* (רי-וואיר'-טיבל) וואס
קען אומגעקעהרט אדער אומגעווענדעט
ווערען; וואס קען צוריק איבערגעהן צום
פריהריגען אייגענטימער; וואס קען צו=
ריק געמאכט ווערען אונאויפלעזבאר [ווע=
גען געוויסע כעמישע שטאפען, וועלכע
זיינען פריהער געמאכט געווארען אויפ=
לעזבאר]; וואס קען זיך אומקעהרען
צו א פריהריגען צושטאנד אדער טיפ.
ז. *reversion*

rever'tive *a.* (רי-וואיר'-טיוו) וואס
קעהרט זיך צוריק, אבטרעטענד, צוריק=
טרעטענד.

rever'tively *adv.* (רי-וואיר'-טיוו-לי) דורך אומווענדונג; דורך אומקעהרונג צו א פריהריגען צושטאנד.

rev'ery *n.* (רעוו'-ע-רי) ז. *reverie*

revest' *v.* (רי-וועסט') ווידער געבען איינעם אן אמט אדער ראנג; ווידער אריינטרעטען אין בעזיץ פון אן אייגענטום; ווידער אין קראפט טרעטען.

reves'tiary *n.* (רי-וועס'-טי-איי-רי) א קליידער=צימער אין א קירך אדער קלויסטער.

reves'try *n.* (רי-וועס'-טרי) ז. *revestiary*

revet' *v.* (רי-וועט') אויסלעגען אדער בעדעקען מיט שטיינער אדער אנדערע מאטעריאלען [ווי למשל, א דאמבע].

revet'ment *n.* (רי-וועט'-מענט) א שטיין=וואנד צום פערהיטען אן ערד=מאסע, אז זי זאל זיך ניט אראבשיטען [ווי ביי א וואל פון פעסטונגס=ווערק, ביי א דאמבע א. ז. וו.]; א צודעק פון שטיין אדער מעטאל, וואס ווערט אויסגעלעגט ארום בוי=ווערק מיט'ן צוועק זיי צו פערציערען אדער בעפעסטיגען.

revict'ual *v.* (רי-וויט'ל) ווידער פערזארגען מיט לעבענס=מיטלען; אויפס=ניי זיך בעזארגען מיט פארראטה אדער שפייז=פראדוקטען.

review' *v. and n.* (רי-וויו') 1. רעוויי=דירען; דורכקוקען, דורכזעהן נאך אמאל; 2. איבערגעהן נאך אמאל [ווי למשל, א שטודיום=קורס], איבער'חזר'ען; 3. זיך אומקוקען אויף דער פערגאנגענהייט, ארויסרופען אין זכרון, זיך דערמאהנען; 4. קריטיש בעטראכטען, געבען א קריטישע איבערזיכט אדער רעצענזיע; 5. מושטירען; 6. א רעוויזיאן, אן איבערזיכט, אן איבערבליק [הויפטזעכליך א ליטעראריש=קריטישע]; א קריטיק; א בענייטע אדער ווידערהאלטע איבערזיכט; רעווידירונג פון א פראצעס; אן אינספעקציאן, רעוויו אדער מושטירונג [פון מיליטער אדער פון א פלאטע]; א רעוויו אדער ליטעראריש=קריטישע פעריאדישע אויסגאבע.

1. The court of appeals **reviewed** the decisions of the inferior court. 2. At the end of the school term all the subjects are **reviewed**. 5. The general **reviewed** the regiment.

review'able *a.* (רי-וויו'-עבל) וואס קען קריטיקירט ווערען; וואס קען רעצענזירט ווערען; וואס קען רעווידירט ווערען.

review'al *n.* (רי-וויו'-על) א קריטישער איבערבליק, א קריטיק, א רעצענזיע.

review'er *n.* (רי-וויו'-ער) דער וואס קוקט איבער אדער רעווידירט; א קריטיקער, א רעצענזענט.

revig'orate *v. and a.* (רי-וויג'-אר-אייט) אבפרישען, צוגעבען נייע קרעפטען; אבגעפרישט, געקרעפטיגט פון דאס ניי.

revile' *v.* (רי-וואיל') זידלען, בעליידיגען; מאכען פארווירפע, טאדלען.

revile'ment *n.* (רי-וואיל'-מענט) זידלעריי, דאס זידלען, בעליידיגונג; א פארוואורף, טאדלונג.

revi'ler *n.* (רי-וואי'-לער) א זידלער, א בעליידיגער, א טאדלער.

revi'lingly *adv.* (רי-וואי'-לינג-לי) בעליידיגענדיג, מיט זידלעריי, טאדלענדיג.

revin'dicate *v.* (רי-ווינ'-די-קייט) צוריקפאדערען, צוריקמאהנען; צוריק מאכען אן אנשפרוך אדער האבען פרעטענזיעס אויף עפעס.

revindica'tion *n.* (רי-ווינ-די-קיי'-שאן) צוריקפאדערונג; דאס צוריקמאהנען; א בענייטער אנשפרוך אדער פרעטענזיע אויף עפעס.

revi'sal *n.* (רי-וואי'-זעל) דורכקוקונג, דורכזעהונג [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; א רעוויזיאן.

revise' *v. and n.* (רי-וואיז') דורכקוקען צום צווייטען מאל; מאכען א צווייטע אונטערזוכונג, רעווידירען; דורכקוקען, דורכזעהן [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; אויסבעסערען, רעפארמירען; א רעוויזיאן; דורכזעהונג [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; רעווידירונג; אויסבעסערונג; א קארעקטור.

Revised' Ver'sion (רי-וואיזד' וואיר'-שאן) די רעווידירטע און אויסגעבעסערטע איבערזעצונג פון דער ביבעל אין ענגליש, וואס איז געמאכט געווארען אין די יאהרען 1870—84.

revi'ser *n.* (רי-וואי'-זער) איינער וואס קוקט איבער און בעסערט אויס; א קארעקטאר.

revi'sion *n.* (רי-וויזש'-אן) רעווידירונג; רעוויזיאן; דורכקוקונג אדער אונטערזוכונג צום צווייטען מאל; דורכקוקונג, דורכזעהונג [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; אן איבערגעקוקטע און אויסגעבעסערטע אויפלאגע [פון א ליטערארישען ווערק].

Revi'sion *n.* (רי-וויזש'-אן) ז. *Revised Version*

revi'sional *a.* (רי-וויזש'-אנ-על) ז. *revisionary*

revi'sionary *a.* (רי-וויזש'-אנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א רעוויזיאן, צו א דורכזעהונג [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; דורכזעהענד און אויסבעסערענד, רעווידירענד; דורכקוקענד צום צווייטען מאל.

revi'sionist *n.* (רי-וויזש'-אנ-איסט) א רעוויזיאניסט, אן אנהענגער פון רעוויזיאן [רעפארמירונג פון א פארטיי=פראגראם, פון פרינציפען אדער א גלויבען]; איינער וואס רעווידירט, קוקט דורך נאך אמאל און בעסערט אויס [הויפטזעכליך איינער פון די אויסבעסערער פון דער ענגלישער איבערזעצונג פון דער ביבעל].

Revi'sionist *n.* (רי-וויזש'-אנ-איסט) א רעוויזיאניסט, אן אנהענגער פון דער רעוויזיאניסטישער ריכטונג אין דער סאציאל=דעמאקראטישער פארטיי פון דייטשלאנד און אנדערע לענדער [די רעוויזיאניסטישע ריכטונג טרעט ארויס געגען געוויסע פונקטען פון מארקסיזם און האלט, אז די סאציאליסטישע ארדנונג קען פערווירקליכט ווערען ניט דורך א רעוואלוציאן, נאר שטופענווייז דורך סאציאלע רעפארמען. נאר אזוי ווי רעפארמען קענען דורכגעפיהרט ווערען בלויז אין פארלאמענט און דורך א מעהרהייט שטימען, דעריבער פאדערט דיעזע ריכטונג, אז די סאציאל=דעמאקראטישע פארטיי זאל זיך אבזאגען פון איהר אלטער טאקטיק פון ארויסטרעטען געגען אלע בירגערליכע פארטייען, נאר זי זאל שליסען קאמפראמיסען און מאכען שטענדיגע פשרות מיט אנדערע פראגרעסיווע פארטייען, וועלכע שטעהען אויף פאר דער אדער יענער סאציאלער רעפארמע].

revis'it *v. and n.* (רי-וויז'-איט) ווידער בעזוכען; זיך צוריקקעהרען; א צווייטער בעזוך אדער וויזיט; צוריקקעהר [הויפטזעכליך נאך א לאנגער אבוועזענהייט].

revis'itant *a.* (רי-וויז'-אי-טענט) ווידער בעזוכענד; זיך צוריקקעהרענד [הויפטזעכליך נאך א לאנגער אבוועזענהייט].

revisita'tion *n.* (רי-וויז-אי-טיי'-שאן) דאס קומען נאך אמאל, א צווייטער בעזוך, א צוריקקעהר [הויפטזעכליך נאך א לאנגער אבוועזענהייט].

revi'sor *n.* (רי-וואי'-זאר) ז. *reviser*

revi'sory *a.* (רי-וואי'-זא-רי) ז. *revisionary*

revitaliza'tion *n.* (רי-וואי-טעל-אי-זיי'-שאן) ווידער=בעלעבונג, צוריק=אויפלעבונג.

revi'talize *v.* (רי-וואי'-טעל-איז) פון דאס ניי אויפלעבען, צוריק בעלעבען אדער לעבעדיג מאכען.

revivabil'ity *n.* (רי-וואי-ווע-ביל'-אי-טי) אויפלעבונגס=פעהיגקייט, דאס קענען אויפגעלעבט ווערען, אבגעפרישט ווערען אדער בענייט ווערען.

revi'vable *a.* (רי-וואי'-וועבל) וואס קען אויפגעלעבט ווערען, אבגעפרישט ווערען אדער בענייט ווערען.

revi'vably *adv.* (רי-וואי'-ווע-בלי) מיט דער מעגליכקייט אדער פעהיגקייט אויפגעלעבט צו ווערען; אזוי אז עס זאל מעגליך זיין אן אויפלעבונג, אן אבפרישונג אדער בענייאונג.

revi'val *n.* (רי-וואי'-וועל) ווידער=בעלעבונג, דאס מאכען צוריק לעבעדיג; ווידער=אויפלעבונג, אבפרישונג, בענייאונג; א רעליגיעזע ערוואכונג; צוריק=שטעלונג; אין כעמיע — רעגענעראציאן, דאס צוריק אומקעהרען צום נאטירליכען צושטאנד [ווענען א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג]; ווידער=אויפנעהמונג פון א געריכטס=פראצעס [וואס איז, למשל, אבגעשטעלט געווארען צוליעב דעם טויט פון איינעם פון די צדדים].

Revi'val *n.* (רי-וואי'-וועל) דער רענעסאנס. ז. *Renaissance*

revi'valism *n.* (רי-וואי'-וועל-איזם) די שטרעבונג צו דערוועקען פלוצלונג א שטארקען גלויבען און רעליגיעזע התלהבות אין די פערשלאפענע הערצער פון די מענשען.

revi'valist *n.* (רי-וואי'-וועל-איסט) אן אנהענגער פון דער בעוועגונג וואס שטרעבט צו דערוועקען פלוצלונג א רעליגיעזע התלהבות און פערשטארקען דעם גלויבען ביי מענשען; איינער וואס שטרעבט ארויסצורופען א רעליגיעזע ערוואכונג [הויפטזעכליך א וואנדערענדער פרעדיגער, וואס גיט זיך אב מיט וועקען די רעליגיעזע געפיהלען].

revivalis'tic *a.* (רי-וואי-ווע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו דער שטרעבונג אויפצומונטערען רעליגיעזע געפיהלען; וואס איז שייך צו פרעדיגער, וואס שטרעבען אויפצומונטערען רעליגיעזע געפיהלען.

revive' *v.* (רי-וואיוו') צוריק לעבעדיג ווערען, אבלעבען, אויפלעבען, לעבעדיג מאכען, מחיה מתים זיין; אויפמונטערען, אבפרישען, צוריק אריינברייגנען אדער קומען אין געברויך; אבפרישען אין זכרון, אבגעפרישט ווערען אין זכרון; אין כעמיע — רעגענערירען, צוריקקעהרען צום נאטירליכען צושטאנד [מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג]; מאכען ווי נייע [ווי למשל, קליידער, דורך פעררייכטען, רייניגען א. ז. וו.].

revive'ment *n.* (רי-וואיוו'-מענט) ז. *revivification*

revi'ver *n.* (רי-וואי'-ווער) איינער וואס בעלעבט, מאכט לעבעדיג, לעבט אויף, מונטערט אויף, פרישט אב, בריינגט צוריק אין געברויך אדער בריינגט צוריק צום פריהעריגען צושטאנד; עטוואס וואס לעבט אויף, פרישט אב אדער מונטערט אויף; א שטאף צום רייניגען קליידער; אן אבפרישונג פון א געריכטס=פראצעס [וואס איז אבגעשטעלט געווארען, למשל, צוליעב דעם, וואס איינער פון די צדדים איז געשטארבען].

reviv'ificate *v.* (רי-וויוו'-אי-פי-קייט) וויעדער לעבעדיג מאכען, אויפלעבען, מחיה מתים זיין.

revivifica'tion *n.* (רי-וויוו-אי-פי-קיי'-שאן) א וויעדער=אויפלעבונג; תחית המתים; א וויעדער=אבלעבונג, אבפרישונג, בענייאונג; אין כעמיע — רעגענעראציאן, רעדוקציאן צו א נאטירליכען מעטאל=צושטאנד [וועגען א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

reviv'ify *v.* (רי-וויוו'-אי-פאי) וויעדער לעבעדיג מאכען, מחיה מתים זיין; צוגעבען א נייע קראפט, אויפלעבען; אבפרישען, אויפמונטערען, בענייען; אין כעמיע — רעגענערירען, צוריק בעקומען אדער צוריק אומקעהרען די מעטאל=אייגענשאפטען [צו א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

revivis'cence *n.* (רעוו-אי-ווים'-ענס) וויעדער=אויפלעבונג, וויעדער=געבורט; וויעדער=ערוואכונג [הויפטזעכליך די וויעדער=ערוואכונג פון אינזעקטען נאך דעם ווינטער=שלאף].

revivis'cency *n.* (רעוו-אי-ווים'-ענ-סי) ז. *reviviscence*

revivis'cent *a.* (רעוו-אי-ווים'-ענט) וויעדער=אויפלעבענד, אויפשטעהענד תחית המתים; אבגעפרישט, בענייט.

revi'vor *n.* (רי-וואי'-וואר) בענייאונג פון א געריכטס=פראצעס [וואס איז איבערגעריסען געווארען, למשל, צוליעב דעם וואס איינער פון די צדדים איז געשטארבען].

revocabil'ity *n.* (רעוו-א-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוריקגערופען ווערען; דאס קענען בטל ווערען אדער אבגעשאפט ווערען; מעגליכקייט צוריקגערופען צו ווערען, בטל צו ווערען אדער אבגעשאפט צו ווערען.

rev'ocable *a.* (רעוו'-א-קעבל) וואס קען צוריקגערופען ווערען; וואס מען קען מבטל זיין אדער אבשאפען.
The treaty is **revocable** at the option of either party.

rev'ocableness *n.* (רעוו'-א-קעבל-נעס) ז. *revocability*

rev'ocably *adv.* (רעוו'-א-קע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען צוריקרופען, מבטל זיין אדער אבשאפען.

revoca'tion *n.* (רעוו-א-קיי'-שאן) צוריקרופונג, אבשאפונג, דאס מבטל זיין, דאס בטל ווערען.

rev'ocatory *a.* (רעוו'-א-קיי-טא-רי) צוריקרופענד, אבשאפענד, וואס איז מבטל.

revo'kable *a.* (רי-וואו'-קעבל) ז. *revocable*

revoke' *v. and n.* (רי-וואוק') צוריקרופען, מבטל זיין, אבשאפען; ניט שפיעלען צו דער מאסט [אין קארטען]; דאס ניט שפיעלען צו דער מאסט.

revoke'ment *n.* (רי-וואוק'-מענט) ז. *revocation*

revo'ker *n.* (רי-וואו'-קער) איינער וואס רופט צוריק, איז מבטל אדער שאפט אב.

revolt' *v. and n.* (רי-וואולט') רעוואלטירען, ארויסטרעטען געגען, מאכען אן אויפשטאנד; אבקעהרען זיך מיט עקעל, ווערען עמפערט, אבשטויסען מיט עקעל; עמפערען, ארויסרופען עקעל, אבעקלען; אן אויפשטאנד.

revolt' against' (רי-וואולט' ע-גענסט') מאכען אן אויפשטאנד, רעוואלטירען.

revolt' at (רי-וואולט' עט) עמפערט זיין, פיהלען עקעל.
His mind **revolted at** the idea of using violence.

revol'ter *n.* (רי-וואול'-טער) א רעבעל, איינער וואס רעבעלירט, מאכט אן אויפשטאנד אדער טרעט ארויס געגען [אן אנערקענטער מאכט].

revol'ting *a.* (רי-וואול'-טינג) עמפערענד, עקעלהאפט, מיאוס, אבשטויסענד; רעבעלירענד, וואס מאכט אן אויפשטאנד.

revol'tingly *adv.* (רי-וואול'-טינג-לי) עמפערענדיג, אבשטויסענדיג, עקעלנדיג; רעבעלירענדיג, ארויסטרעטענדיג געגען, מאכענדיג אן אויפשטאנד.

rev'olute *a. and v.* (רעוו'-א-ליוט) פערדרעהט, פערוויקעלט, פערבויגען; ארומדרעהען.

revolu'tion *n.* (רעוו-א-ליו'-שאן) אומדרעהונג; פעריאדישע אומקעהרונג אדער אומבייטונג [ווי פון יאהרעס=צייטען, למשל]; א רעוואלוציאן, א פאלשטענדיגע אומוואנדלונג, א ראדיקאלע אומבייטונג פון דער סאציאלער אדער פאליטישער ארדנונג; אן איבערקעהרעניש.

revolu'tionary *a. and n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) רעוואלוציאנער, וואס איז שייך צו א רעוואלוציאן; א רעוואלוציאנער.

revolu'tionary cal'endar (רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי קעל'-ענ-דער) ז. *republican calendar*

revolu'tioner *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-ער) א רעוואלוציאנער.

revolu'tion-in'dicator *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צאהל בעוועגונגען פון א מאשינען=טייל. ז. *operameter*

revolu'tionise *v.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איז) ז. *revolutionize*

revolu'tionism *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איזם) רעוואלוציאניזם, רעוואלוציאנערע פרינציפען, רעוואלוציאנערער גייסט.

revolu'tionist *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איסט) א רעוואלוציאנער.

revolu'tionize *v.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איז) מאכען א רעוואלוציאן; מאכען א פאלשטענדיגע אומענדערונג, ראדיקאל ענדערען; רעוואלוציאניזירען; זיך ראדיקאל ענדערען.

rev'olutive *a.* (רעוו'-א-ליו-טיוו) אומדרעהענד, אומקעהרענד; נאכדענקענד; אין באטאניק — אומגעבויגען, איינגעוויקעלט [וועגען פלאנצען]

revol'vable *a.* (רי-וואל'-וועבל) וואס קען זיך דרעהען, וואס דרעהט זיך.

revolve' *v.* (רי-וואלוו') דרעהען; זיך דרעהען; זיך פעריאדיש וויעדערהאלען; זיך דרעהען אין קאפ [וועגען געדאנקען]; נאכדענקען, איבערלעגען.

revolved' *a.* (רי-וואלווד') אין זאאלאגיע — פערבויגען אויף צוריק [ווי דער שטאכעל ביי געוויסע אינזעקטען].

revolve'ment *n.* (רי-וואלוו'-מענט) נאכדענקונג, איבערלעגונג.

revol'vency *n.* (רי-וואל'-ווענ-סי) דרעהונג, אומדרעהונג.

revol'ver *n.* (רי-וואל'-ווער) א רעוואלווער; א שיס=געוועהר, וואס האט א זיך=דרעהענדען אפאראט; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט זיך.

Revolver

revol'ving *a.* (רי-וואל'-ווינג) דרעהענד, זיך דרעהענד.

revol'ving light (רי-וואל'-ווינג לאיט) א ליכט פון א לייכט=טהורם, וואס דרעהט זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען.

revol'ving pis'tol (רי-וואל'-ווינג פיס'-טאל) א רעוואלווער.

revol'ving storm (רי-וואל'-ווינג סטאהרם) א ציקלאן, א ווירבעל=שטורם.

revom'it *v.* (רי-וואמ'-איט) וויעדער ברעכען, וויעדער אויסמייקענען.

revul'sent *a. and n.* (רי-וואל'-סענט) וואס ציהט אב, וואס רייסט אב אדער שיידט פאנאנדער; וואס ציהט אב א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער צו אן אנדערען; א מיטעל אבצוציהען א קראנקהייט פון איין קערפער=טייל צו אן אנדערען.

revul'sion *n.* (רי-וואל'-שאן) דאס אברייסען, דאס אבציהען; דאס אבציהען א קראנקהייט פון איין טייל קערפער צום אנדערען; א פלוצליגע ענדערונג, א שטארקע רעאקציע.

revul'sive *a. and n.* (רי-וואל'-סיוו) וואס רייסט אב, וואס ציהט אב; וואס ציהט אב א קראנקהייט פון איין טייל קערפער צום אנדערען; א מיטעל צום אבציהען א קראנקהייט פון איין קערפער=טייל צו אן אנדערען.

revul'sor *n.* (רי-וואל'-סאר) א הייל=אפאראט, מיט וועלכען מען קען אנווענדען איינם נאך'ן אנדערען היץ און קעלט.

Rev. Ver. אבקירצונג פון די ווערטער *Revised Version*

rewake' *v.* (רי-הווייק') וויעדער אויפוועקען; וויעדער אויפכאפען זיך, וויעדער ערוואכען.

rewak'en *v.* (רי-הווייק'ן) צוריק אויפוועקען אדער ערוואכען.

reward' *v. and n.* (רי-הוואהרד') בעלוינען, פערגעלטען; בעלוינונג, לוין.
A **reward** was offered for the return of the lost watch.

reward'able *a.* (רי-הוואהרד'-עבל) בעלוינונגסווערטה, וואס פערדיענט בעלוינט צו ווערען, וואס קען אדער דארף בעלוינט ווערען.

reward'ableness *n.* (רי-הוואהרד'-עבל-נעס) בעלוינונגס=ווירדיגקייט, דאס ווערטה זיין בעלוינט צו ווערען, דאס קענען בעלוינט ווערען.

reward'ably *adv.* (רי-הוואהרד'-ע-בלי) אויף א בעלוינונגסווערטהען אופן; אזוי אז עס זאל קענען בעלוינט ווערען.

reward'er *n.* (רי-הוואהרד'-ער) א בעלוינער, א פערגעלטער.

reward'ful *a.* (רי-הוואהרד'-פול) בעלוינענד.

reward'fulness *n.* (רי-הוואהרד'-פול-נעס) פעהיגקייט צו בעלוינען; דאס זיין בעלוינענד.

reward'less *a.* (רי-וואהרד'-לעס) אהן א בעלוינונג.

reweave' *v.* (רי-הוויעוו') וויעדער וועבען, פון דאס ניי איבערוועבען.

reweigh' *v.* (רי-הוויי') איבערוועגען, נאך אמאל וועגען.

rewin' *v.* (רי-הווין') צוריקקריעגען; צוריקגעווינען.

rewon' (רי-הוואן') צוריקגעוואונען, צוריקגעקראגען. ז. *rewin*

rewood' *v.* (רי-הוואוד') צוריק פערפלאנצען מיט בוימער, צוריק פערוואנדלען אין א וואלד.

reword' *v.* (רי-הווארד') 1. וויעדערהאלען, איבער'חזר'ען [ווארט פאר ווארט]; 2. אויסדריקען מיט אנדערע ווערטער; 3. וויעדערהאלען אדער אבקלינגען [אלס וויעדערקול].

1. The witness reworded his testimony at the renewed hearing. 2. Popular indignation forced the governor to reword his statement. 3. The distant hill rewords the calls of the hunters.

rewrite' *v.* (רי-ראיט') איבערשרייבען, פון דאס ניי אויפשרייבען.

rewrit'ten (רי-ריט'ן) איבערגעשריבען, פון דאס ניי אנגעשריבען. ז. *rewrite*

rewrote' (רי-ראוט') איבערגעשריבען, פון דאס ניי אנגעשריבען. ז. *rewrite*

rex *n.* (רעקס) א קעניג.

rey'nard *n.* (ריי'-נארד) א פוקס.

Rey'nard *n.* (ריי'-נארד) דער פוקס [אלס פערזאניפיצירונג פון כיטרעקייט אין פאבלען און בכלל אין פאעזיע].

reyoung' *v.* (רי-יאנג') צוריק יונג מאכען.

rhabar'barin *n.* (רע-באר'-בע-רין) ז. *rhabarbarine*

rhabar'barine *n.* (רע-באר'-בע-רין) רעבארבערין [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דער רעבארבער-פלאנצע].

rhabar'barum *n.* (רע-באר'-בע-ראם) ז. *rhubarb*

rhab'doid *n.* (רעב'-דאיד) אין באטאניק — א נאדעל-פערמיגעס קערפערל אין די צעלען פון געוויסע פלאנצען.

rhabdol'ogy *n.* (רעב-דאל'-א-דזשי) ראבדאלאגיע, די קונסט צו רעכענען מיט דער הילף פון שטעקעלעך, אויף וועלכע עס זיינען פערצייכענט פערשיעדענע ציפערען.

rhab'domancy *n.* (רעב'-דא-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען אדער דאס טרעפען די צוקונפט מיט דער הילף פון א שטעקען.

rha'chis *n.* (רע'-קיס) דער רוקען-ביין; דאס שטעקעל פון א פעדער. ז. *rachis*

rhachi'tis *n.* (רע-קאי'-טיס) ז. *rickets*

rham'phoid *a.* (רעמ'-פאיד) שנאבעל-שנאבעל-פערמיג; וואס האט די פארם פון א שנאבעל.

rhapsod'ic *a.* (רעפ-סאד'-איק) ז. *rhapsodical*

rhapsod'ical *a.* (רעפ-סאד'-אי-קעל) ראפסאדיש, ווי א ראפסאדיע; צופיעל ענטוזיאסטיש, מיט א צו הויכען געפיהל. ז. *rhapsody*

rhapsod'ically *adv.* (רעפ-סאד'-אי-קעל-אי) אין איינצעלן, אהן א צוזאמענהאנג; אויף דעם אופן ווי עס ווערט דורכגעפיהרט א ראפסאדיע. ז. *rhapsody*

rhap'sodist *n.* (רעפ'-סא-דיסט) א ראפסאדיסט, איינער וואס זינגט ראפסאדיען אדער בעזונדערע אבגעריסענע שטיקלעך פאעזיע אדער מוזיק; א וואנדערנדער זינגער; איינער וואס רעדט מיט א שטארקער היץ און בעגייסטרונג, כאטש דער אינהאלט פון דער רעדע פאדערט עס ניט.

rhapsodis'tic *a.* (רעפ-סא-דיס'-טיק) ז. *rhapsodical*

rhap'sodize *v.* (רעפ'-סא-דאיז) זינגען אדער פארלעזען ראפסאדיען אדער בעזונדערע אבגעריסענע שטיקלעך מוזיק אדער פאעזיע; רעדען מיט א צו שטארקער בעגייסטערונג.

rhap'sodomancy *n.* (רעפ'-סא-דא-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען מיט דער הילף פון פערזען [פון א געדיכט].

rhap'sody *n.* (רעפ'-סא-די) א ראפסאדיע, א קורצעס עפישעס געדיכט אדער א טייל פון א לאנגען געדיכט וואס קען איבערגעלעזען ווערען פאר איין מאל; א צו-שטארקער אויסדרוק פון בעגייסטערונג; א פאעטישעס ווערק, וואס ענטהאלט אין זיך מעהר איבערטריבענע התלהבות איידער קלארען געדאנק; אין מוזיק — א קאמפאזיציאן פון בעזונדערע מוזיקאלישע שטיקלעך אהן א רעגולארען צוזאמענהאנג צווישען זיי.

rhap'sody of words (רעפ'-סא-די אוו הווארדז) פוסטע ווערטער.

rhat'any *n.* (רעט'-ע-ני) ז. *ratany*

Rhe'a *n.* (ריע'-א) אין מיטאלאגיע — רהעא, די טאכטער פון הימעל און ערד און די מוטער פון די געטער און מענשען; א מין זיד-אמעריקאנישע שטרויס-פויגלען.

Rhein'-ber'ry *n.* (ראינ'-בער'-אי) ז. *buckthorn*

rhemat'ic *a.* (רי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א צייטווארט; וואס בעקומט זיך פון א צייטווארט.

Rhen'ish *a. and n.* (רענ'-איש) רהייניש, וואס געהערט צו דעם טייך רהיין; דער רהיינוויין.

Rhen'ish ar'chitecture (רענ'-איש אר'-קי-טעק-טשור) די רהיינישע ארכיטעקטור [די בוי-קונסט אין דער פארם פון רונדע און האלב-רונדע געביידען, וועלכע האט געהערשט אין מיטעלאלטער אין די געגענדען פון דעם טייך רהיין].

rheom'eter *n.* (רי-אמ'-ע-טער) אן עלעקטראמעטער אדער גאלוואנאמעטער [א מין אינסטרומענט צו מעסטען אן עלעקטרישען שטראם]; א בלוט-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שנעלקייט פון דער בלוט-צירקולאציאן].

rheomet'ric *a.* (רי-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראמעטער אדער גאלוואנאמעטער.

rheom'etry *n.* (רי-אמ'-ע-טרי) אין מאטעמאטיק — דיפערענציאל און אינטעגראל-רעכנונג; גאלוואנאמעטריע [די מעסטונג פון עלעקטרישע שטראמען].

rhe'omotor *n.* (רי'-א-מאו-טאר) אן עלעקטרישער אפאראט אדער עלעקטרישע באטאריי צו פראדוצירען עלעקטריציטעט.

rhe'ophore *n.* (רי'-א-פאור) דער פערייניגונגס-דראט פון א גאלוואנישען אפאראט.

rhe'oscope *n.* (רי'-א-סקאופ) אן עלעקטראסקאפ [אן אינסטרומענט וואס ווייזט אן אויב עס איז פאראן אן עלעקטרישער שטראם].

rhe'ostat *n.* (רי'-א-סטעט) א רעאסטאט אדער אווידערשטאנדס-שפולע [א קאמבינאציאן פון דראט-שפולען דורך וועלכע מען קען רעגולירען אן עלעקטרישען שטראם, מאכענדיג איהם שטארקער אדער שוואכער].

rheostat'ic *a.* (רי-א-סטעט'-איק) וואס איז שייך צו א רעאסטאט. ז. *rheostat*

rheostat'ics *n.* (רי-א-סטעט'-איקס) ז. *hydrostatics*

rhe'otome *n.* (רי'-א-טאום) אן עלעקטרישער שטראם-אונטערברעכער [א פארריכטונג מיט וועלכער מען קען אונטערברעכען פעריאדיש אן עלעקטרישען שטראם].

rhe'otrope *n.* (רי'-א-טראופ) א רעאטראפ [אן אינסטרומענט צו בייטען פעריאדיש די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם].

rhe'sus mon'key (רי'-סאס מאנ'-קי) א מאקאק, איינע פון די פערהייליגטע אפען אין אסט-אינדיען.

Rhesus Monkey

rhe'tor *n.* (רי'-טאר) א רעדנער, א מליצה-רעדנער; א לעהרער פון רעדען מיט מליצה; א רעטאריקער; א לעהרער פון רעטאריק.

rhet'oric *n.* (רעט'-אר-איק) רעטאריק, רעדנער-קונסט; מליצה, הויכע פראזען; איבערצייגונגס-קראפט.

rhetor'ical *a.* (רי-טאר'-אי-קעל) רעטאריש, רעדנעריש, מליצה'דיג; וואס געהערט צו דער רעדנער-קונסט.

rhetor'ically *adv.* (רי-טאר'-אי-קעל-אי) אויף א רעטארישען, רעדנערישען אדער מליצה'דיגען אופן.

rhetori'cian *n. and a.* (רעט-א-ריש'-ען) א לעהרער פון רעטאריק אדער רעדנער-קונסט; א פראזעאלאג, איינער וואס רעדט מיט הויכע מליצות; וואס איז שייך צו א לעהרער פון רעדנער-קונסט.

rheum *n.* (רוהם) די פליסיגקייט וואס לויפט פון דער נאז אדער פון די אויגען, ווען מען האט א קאטאר.

rheu'ma *n.* (רוה'-מא) ז. *rheum*

rheumat'ic *a. and n.* (רו-מעט'-איק) רומאטיש; וואס האט רומאטיזם; וואס איז שייך צו רומאטיזם; איינער וואס ליידעט פון רומאטיזם. ז. *rheumatism*

rheumat'ical *a.* (רו-מעט'-אי-קעל) רומאטיש. ז. *rheumatic*

rheu'matism *n.* (רוה'-מע-טיזם) רומאטיזם [א קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין א שטארקען וועהטאג אין די מוסקולען און געלענקען פון גאנצען קערפער אדער פון געוויסע טיילען פון קערפער].

rheumatis'mal *a.* (רוה-מע-טיז'-מעל) ז. *rheumatical*

rheu'matiz *n.* (רוה'-מע-טיז) ז. *rheumatism*

rheu'matize *n.* (רוה'-מע-טיז) ז. *rheumatism*

rheu'matoid *a.* (רוה'-מע-טאיד) רומאטיש, וואס האט דעם כאראקטער פון רומאטיזם. ז. *rheumatism*

rheumatoi'dal *a.* (רוה-מע-טאי'-דעל) ז. *rheumatoid*.
rheu'my *a.* (רוה'-מי) פול מיט דער פליסיגקייט, וואס לויפט פון דער נאז אדער פון די אויגן, ווען מען האט א קאטאר.
rhinæsthe'sia *n.* (ראי-נעס-טהי'-סי-א) דער חוש-הריח.
rhinæsthe'sis *n.* (ראי-נעס-טהי'-סיס) ז. *rhinæsthesia*.
rhinæsthet'ics *n.* (ראי-נעס-טהעט'-איקס) די לעהרע וועגען חוש-הריח.
rhi'nal *a.* (ראי'-נעל) וואס איז שייך צו דער נאז.
rhinal'gia *n.* (ראי-נעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין דער נאז.
rhine'stone *n.* (ראינ'-סטאון) א מין פאלשער נאכגעמאכטער דימענט.
rhi'no *n.* (ראי'-נאו) געלד, מזומן.
rhinoce'rial *a.* (ראי-נא-סי'-רי-על) ז. *rhinocerical*.
rhinocer'ical *a.* (ראי-נא-סער'-אי-קעל) ווי א נאז-הארן; וואס איז שייך צו א רהינאצערוס אדער נאז-הארן [אזא מין חיה]. ז. *rhinoceros*.
rhinoc'eros *n.* (ראי-נאס'-ע-ראס) א רהינאצערוס, א נאז-הארן [אזא חיה וואס האט א הארן אויף דער נאז].

Rhinoceros

rhinoc'eros-bird *n.* (ראי-נאס'-ע-ראס-בוירד) ז. *rhinoceros-hornbill*.
rhinoc'eros-horn'bill *n.* (ראי-נאס'-ע-ראס-האהרנ'-ביל) דער רהינאצערוס-פויגעל [אזא פויגעל וואס האט א גרויסע אנוואקסונג אויף'ן שנאבעל ווי א הארן].

Rhinoceros-hornbill

rhinodyn'ia *n.* (ראי-נא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין דער נאז.
rhi'nolith *n.* (ראי'-נא-ליטה) א שטיי-נערדיגער שטאף וואס בילדעט זיך אין דער נאז.
rhinol'ogist *n.* (ראי-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס איז בעקאנט מיט דער וויסענשאפט וועגען דער נאז; א ספעציאליסט אין נאז-קראנקהייטען.
rhinol'ogy *n.* (ראי-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער נאז [וועגען דעם אנאטאמישען געבוי און פיזיאלאגישע פונקציאנען].
rhi'noplast *n.* (ראי'-נא-פלעסט) איי-נער וועלכער האט א קינסטליך געמאכטע נאז.
rhinoplas'tic *a.* (ראי-נא-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו א קינסטליך געמאכטער נאז.
rhi'noplasty *n.* (ראי'-נא-פלעס-טי) רינאפלאסטיק [דאס מאכען קינסטליכע נעזער].
rhinorrha'gia *n.* (ראי-נא-ריי'-דזשי-א) בלוט-פלוס פון דער נאז.
rhi'noscope *n.* (ראי'-נא-סקאופ) א רי-נאסקאפ, אן אינסטרומענט צו אונטער-זוכען די נאז.
rhizan'thous *a.* (ראי-זענ'-טהאס) וואס בליהט גלייך פון ווארצעל [וועגען געוויסע פלאנצען].
rhi'zogen *n.* (ראי'-זא-דזשען) א פא-ראזיטישע פלאנצע וואס וואקסט ארויס פון ווארצעל פון אן אנדער פלאנצע.
rhi'zoid *a.* (ראי'-זאיד) אין באטא-ניק — ווארצעל-פערמיג; ענליך צו א ווארצעל.
rhizo'ma *n.* (ראי-זאו'-מא) ז. *rhizome*.
rhi'zome *n.* (ראי'-זאום) א דיקער ווארצעל אין דער ערד פון וועלכען עס וואקסען ארויס אנדערע ווארצעלעך פון אונטען און בלעטער פון אויבען.

Rhizome

rhizoph'agous *a.* (ראי-זאפ'-ע-גאס) ווארצעל-פרעסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט ווארצלען [וועגען געוויסע חיות].
rhi'zopod *a.* (ראי'-זא-פאד) וואס איז שייך צו די ריזאפאדען [א קלאס פון די איינפאכע חיה'לעך]. ז. *Rhizopoda*.
Rhizop'oda *n.* (ראי-זאפ'-א-דא) די ריזאפאדען, דער נידריגסטער קלאס פון די פראטאזאען אדער איינפאכסטע חיה'-לעך [דער קערפער פון דיזע חיה'לעך בעשטעהט פון א שטיקעלע פלאזמע אהן קיינע אברים אויסער א קליינעם קערנדעל און א בלעזעלע וואס קען זיך עטוואס פא-נאנדערציהען און צונויפציהען].
rhizop'odal *a.* (ראי-זאפ'-א-דעל) ז. *rhizopod*.
rhizop'odan *a.* (ראי-זאפ'-א-דען) ז. *rhizopod*.
rhizop'odous *a.* (ראי-זאפ'-א-דאס) ז. *rhizopod*.
Rho'dian *a.* (ראו'-די-ען) וואס איז שייך צו רהאדאס [אן אינזעל פון מיטעל-לענדישען ים ניט ווייט פון קליין-אזיען. די גריכישע בעפעלקערונג פון דיזען אינ-זעל האט געשפיעלט א גרויסע ראלע אין דער געשיכטע פון אלטערטום].
Rho'dian school of sculp'ture (ראו'-די-ען סקוהל אוו סקאלפ'-טשור) די רהאדישע סקולפטור-שול [איינע פון די בעדייטענדסטע קונסט-שולען פון די אלטע גריכען, וואו עס זיינען בעשאפען געווארען אזעלכע וועלט-בעריהמטע סקולפ-טור-ווערק, ווי דער לאאקאן. ז. *Laocoon*].
rho'dium *n.* (ראו'-די-אם) ראדיום [א מין ווייסער מעטאל וואס איז געפונען גע-ווארען אין אנהויב פון 19טען יאהרהונדערט אין פלאטין-ערץ].

Rhododendron

Rhododen'dron *n.* (ראו-דא-דענ'-דראן) ראדאדענדראן [אזא מין קוסט אויף וועל-כען עס וואקסען גרוי-סע ראזעווע בלומען].
rho'donite *n.* (ראו'-דא-נאיט) ראדא-ניט, א מין שטיין פון א ראזעווען קאליר.
rhomb *n.* (ראמב) אין געא-מעטריע — א ראמבום [א פיער-זייטיגע פיגור, פון וועל-כער אלע זייטען זיינען גלייך און די געגענזייטען זיינען פא-ראלעל]; א קריסטאל וואו די זייטען זיינען ראמבוסען.

Rhomb

rhom'bic *a.* (ראמ'-ביק) וואס האט די פארם פון א ראמבום. ז. *rhomb*.
rhom'bical *a.* (ראמ'-בי-קעל) ז. *rhombic*.
rhom'biform *a.* (ראמ'-בי-פארם) ז. *rhombic*.
rhombohe'dral *a.* (ראמ-בא-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון א ראמבא-העדראן. ז. *rhombohedron*.
rhombohe'drally *adv.* (ראמ-בא-הי'-דרעל-אי) ווי א ראמבאהעדראן. ז. *rhombohedron*.
rhombohe'dric *a.* (ראמ-בא-הי'-דריק) ז. *rhombohedral*.
rhombohe'dron *n.* (ראמ-בא-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א ראמבאהעדראן, א סא-לידער קערפער, וועל-כער האט זעקס ראמ-בוס-פערמיגע זייטען.

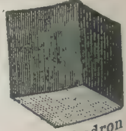
Rhombohedron

rhom'boid *n.* (ראמ'-באיד) א ראמבאאיד [א געאמעטרישע פי-גור, אין וועלכער די געגענזייטען זיינען פא-ראלעל און גלייך].

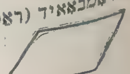
Rhomboid

rhomboi'dal *a.* (ראמ-באי'-דעל) וואס זעהט אויס ווי א ראמבאאיד. ז. *rhomboid*.
rhom'bus *n.* (ראמ'-באס) ז. *rhomb*.
rhopal'ic *a.* (רא-פעל'-איק) וואס איז שייך צו א העקזאמעטרישען פערז [ז. *hexameter*] וואו יעדעס ווייטערדי-גע ווארט האט מיט איין זילבע מעהר ווי דאס פאריגע.
rho'tacise *v.* (ראו'-טע-סאיז) ז. *rhotacize*.
rho'tacism *n.* (ראו'-טע-סיזם) דאס צו-אפט געברויכען א "ר"; דאס שלעכט אויסשפרעכען א "ר"; דאס פערוואנדלען אן אנדער קלאנג אין א "ר".
rho'tacize *v.* (ראו'-טע-סאיז) געברוי-כען צו אפט א "ר"; שלעכט אדער פאלש אויסשפרעכען א "ר"; פערבייטען אנדע-רע קלאנגען אויף א "ר".

rhu'barb *n.* (רוה'-באַרב) רעבאַרבער [אַן עסבאַרע זים=זויערע פלאַנצע מיט אַ דיקען פליו=שיגען וואָרצעל און מיט דיקע פליישי=גע בלעטער. דער וואָרצעל ווערט גע=ברויכט אַלס אַן אַב=פיהרונגס=מיטעל].

Rhubarb

rhu'barby *a.* (רוה'-באַרב-אי) ווי רעבאַרבער, עהנ=ליך צו רעבאַרבער. ז. *rhubarb*

rhumb *n.* (ראַמב) אַ רומב, אַ פונקט אויף'ן קאָמפּאַס וואָס בעצייכענט אַ 32=טעל פון אַ קרייז; דער גאַנג פון אַ שיף אין ים אין דער ריכטונג פון אַ רומב.

rhumb'-line *n.* (ראַמב'-לאַין) ז. *loxodromic line*

rhyme *n. and v.* (ראַים) אַ פערז פון אַ געדיכט; אַ גראַם; מאַכען גראַמען.

rhyme'less *a.* (ראַימ'-לעס) אָהן אַ גראַם, אָהן גראַמען.

rhym'er *n.* (ראַימ'-ער) אַ גראַמען=מאַ=כער.

rhym'ery *n.* (ראַימ'-ער-אי) דאָס גראַ=מען מאַכען.

rhym'ic *a.* (ראַימ'-איק) וואָס איז שייך צו גראַמען.

rhysim'eter *n.* (ראַי-סימ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די שטאַרקייט אָדער געשווינדקייט פון אַ שטראָם, ווי אויף די געשווינדקייט פון'ם גאַנג פון אַ שיף.

rhythm *n.* (ריטהם) דער ריטם אָדער טאַקט [אַ רעגעלמעסיגע וועקסלונג פון שנעלערע און לאַנגזאַמערע בעוועגונגען, קלאַנגען, זילבען אָדער טענער].

rhyth'mic *a.* (ריטה'-מיק) ריטמיש, מיט'ן טאַקט.

rhyth'mical *a.* (ריטה'-מי-קעל) ז. *rhythmic*

rhythmical'ity *n.* (ריטה-מי-קעל'-אי-טי) דאָס זיין ריטמיש. ז. *rhythm*

rhyth'mically *adv.* (ריטה'-מי-קעל-אי) אויף אַ ריטמישען שטייגער; לויט'ן טאַקט.

rhyth'mics *n.* (ריטה'-מיקס) די לעהרע וועגען ריטם אָדער טאַקט ז. *rhythm*

rhyth'mist *n.* (ריטה'-מיסט) איינער וואָס ווייסט די טעאָריע פון ריטם אָדער טאַקט; איינער וואָס שאַפט אַ מוזיקאַ=לישע קאָמפּאָזיציאָן לויט די כללים פון ריטם. ז. *rhythm*

rhyth'mize *v.* (ריטה'-מאַיז) פערפאַסען אין אַ ריטמישער פאָרם.

rhythm'less *a.* (ריטהמ'-לעס) אָהן ריטם אָדער טאַקט.

rhythmom'eter *n.* (ריטה-מאָמ'-ע-טער) אַ טאַקטמעסטער [אַן אינסטרו=מענט צו מעסטען דעם טאַקט אין מו=זיק]; אַ מעטראָנאָם. ז. *metronome*

rhyth'mus *n.* (ריטה'-מאָס) ז. *rhythm*

R. I. *Rhode Island* ראשי תבות פון (ראָוד אַילענד, איינער פון די פעראייני=גטע שטאַאַטען פון נאָרד=אַמעריקאַ].

Rial'to *n.* (רי-על'-טאָו) די בריק איבער דעם גרויסען קאַנאַל אין ווענעדיג [ווע=נעציע].

ri'ancy *n.* (ראַי'-ענ-סי) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט.

ri'ant *a.* (ראַי'-ענט) לאַכענד, שמייכ=לענד; לוסטיג.

rib *n. and v.* (ריב) אַ ריפּ; עטוואָס וואָס איז עהנליך צו אַ ריפּ און וואָס ווערט בענוצט אַלס אַ שטיצע, פערפעסטי=גונג אָדער אַלס אַ טייל פון אַ ראַהם [ווי די ריפּען פון אַ שיף, די ריפּען פון אַ געוועלב א. ד. ג.]; אַ שטרייף; אַ באַנד; אַ בולט'ער שטרייף אין געוועבטען שטאָף; אַ שטרייף לאַנד; אַ ריפּ=שטיק [אַ שטיק פלייש וואָס ענטהאַלט אַ ריפּ]; אַ ווייב; פערשטאַרקען אָדער שטיצען מיט ריפּען; מאַכען אין בולט'ע שטריי=פען אָדער שורות [ווי אַ געאַקערט פעלד, געקרעפּטער שטאָף א. ד. ג.]; איינשלי=כען ווי אין ריפּען; רייניגען פלאַקס.

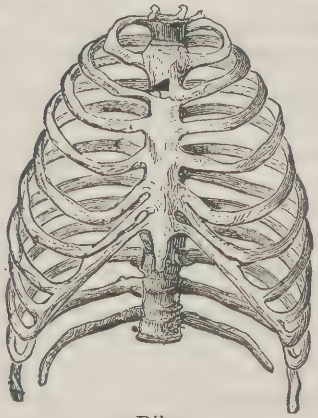
Ribs

rib'ald *n. and a.* (ריב'-עלד) אַ נידרי=גער מענש, אַ געמיינער יונג; איינער וואָס געברויכט אַ שמוציגע שפּראַך, אַ נבול=פה'ניק; אַ גראָביאַן; נידריג, שמו=ציג, געמיין; וואָס רעדט נבול=פה.

rib'aldish *a.* (ריב'-על-דיש) שמוציג, געמיין [בעזאָנדערס אין ריידען]; וואָס רעדט נבול=פה.

He has a ribaldish tongue.

rib'aldry *n.* (ריב'-על-דרי) שמוציגע רייד, נבול=פה.

rib'and *n. and v.* (ריב'-ענד) ז. *ribbon*

rib'-band *n.* (ריב'-בענד) אַ קווערבאַל=קען וואָס ווערט בענוצט ביים בויען אַ שיף אום דער געשטעל זאָל ניט צופאַלען ווערען ביז די אויסערע פלאַנקעס וועלען אַרומגעלעגט ווערען.

ribbed *a.* (ריבד) מיט ריפּען; מיט בולט'ע שטרייפען [ווי ביי ציינג], געקרעפּט אין שטרייפען; בעפעסטיגט מיט ריפּען.

rib'bing *n.* (ריב'-אינג) ריפּען=ווערק [אַרבייט וועלכע איז געמאַכט אין דער פאָרם פון ריפּען].

rib'ble-rab'ble *n.* (ריב'ל-רעב'ל) אַ פעבעל, אַ געמיינער המון; אַ געמיינע פלוי=דעריי; מאוס'ע רייד, נבול=פה.

rib'bon *n., v. and a.* (ריב'-אַן) אַ באַנד, אַ סטענגע, אַ לענטע; אַ זיידען=באַנד; אַן עהרען=לענטע [ווי פון אַן אָרדען]; עטוואָס וואָס איז עהנליך צו אַ באַנד; אַ שטרייף; בעפּוצען מיט באַנד, אַרומקאַנטען אָדער אַרומזוימען מיט באַנד; מאַכען אָדער פאָרמירען אין לאַנגע, שמאָ=לע שטרייפען אָדער סטענגעס; געמאַכט פון באַנד; געשטרייפט.

rib'bon-bor'dering *n.* (ריב'-אַנ-באָהר'-דער-אינג) דער געברויף פון בלע=טער=פלאַנצען פון פערשיעדענע קאָלירען אויסגעלעגט אין שטרייפען אַלס ראַנד פאַר בייטען; אַ פערשיעדען=קאָלירטער ראַנד פון פלאַנצען.

rib'-bone *n.* (ריב'-באָון) אַ ריפּ=ביין.

rib'bon-fish *n.* (ריב'-אַנ-פיש) דער באַנד=פיש [אַזאַ מין פיש וואָס האָט די פאָרם פון אַ באַנד אָדער סטענגע].

Ribbon-fish

rib'bon-grass *n.* (ריב'-אַנ-גרעס) דאָס באַנד=גראָז [אַזאַ מין געשטרייפט גראָז אין גרין און ווייס].

Rib'bonism *n.* (ריב'-אַנ-איזם) די פּרינציפּען און מעטאָדען פון די באַנד=מענער [אַ געהיימע קאַטוילישע געזעל=שאַפט אין אירלאַנד, וואָס האָט געהאַט די אויפגאַבע צו בעקעמפען דעם ענגלי=שען קעניג וויליאַם דעם דריטען און האָט שפּעטער אויך אַריינגענומען אין איהר פּראָגראַם דעם קאַמפּף געגען דעם קלאַס פון גרויסע גרונד=בעזיצער].

rib'bon let'ter (ריב'-אַן לעט'-ער) אַ פּערציערונגס=בוכשטאַב אין דער פאָרם פון איבערגעפלאָכטענע סטענגעס.

rib'bon-line *n.* (ריב'-אַנ-לאַין) אַ לאַנ=גע בייט וואָס איז אויסגעזעצט מיט ענג=געפלאַנצטע פערשיעדען=פאַרביגע געוויקסע [געוועהנליך אַלס אַ ראַנד].

Rib'bon lodge (ריב'-אַן לאָדזש) אַ לאָדזש [חברה, פעראיין] פון דער איר=לענדישער באַנד=מענער געזעלשאַפט. ז. *Ribbonism*

Rib'bonman *n.* (ריב'-אַנ-מען) אַ באַנד=מאַן, אַן אַנהענגער פון דער אירלענדישער באַנד=מענער געזעלשאַפט. ז. *Ribbonism*

rib'bon-move'ment *n.* (ריב'-אַנ-מוהוו'-מענט) דער מעכאַניזם אין אַ שרייב=מאַשין, וואָס רוקט איבער דעם טינט=באַנד.

rib'bon-pat'tern *n.* (ריב'-אַנ-פעט'-ערן) אַ פּערציערונגס=מוסטער [אוזאָר], וואָס זעהט אויס ווי איבערגעפלאָכטענע סטענגעס.

rib'bon-saw *n.* (ריב'-אַנ-סאָה) אַ באַנד=זעג אָדער ענדלאָזע זעג [אַ שמאָלע, לאַנ=גע זעג וואָס איז רונד אַריבערגעבויגען איבער 2 רעדער, וואָס בעוועגען זיך, אַזוי אַז די זעג האָט קיין ענד ניט].

rib'bon-seal *n.* (ריב'-אַנ-סיעל) דער געשטרייפטער ים=הונד [אַ מין ים=הינד, ביי וועלכע די זכרים האָבען ברייטע ווייַ=סע שטרייפען אויף'ן קאָפּ און אויף'ן רו=קען].

Rib'bon Soci'ety (ריב'-אַן סאָ-סאַי'-ע-טי) די באַנד=מענער געזעלשאַפט. ז. *Ribbonism*

rib'bon-work *n.* (ריב'-אַנ-הוואָירק) אַ בעציערונג אין דער פאָרם פון איבערגע=פלאָכטענע און אַראָבהענגענדע סטענגעס.

rib'-grass *n.* (ריב'-גרעס) דער ענגלי־שער וועגעריך. ז. *plantain*

rib'less *a.* (ריב'-לעס) וואס האט ניט קיין ריפען; וואס איז אזוי פעט, אז מען קען ניט אנטאפען די ריפען.

rib'let *n.* (ריב'-לעט) א קליינער ריפ; א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער ריפ.

rib'-piece *n.* (ריב'-פיעס) א שטיק רי־פען־פלייש צוזאמען מיט די ריפען־ביינער [צום בראטען].

rib'-roast *n. and v.* (ריב'-ראוסט) א שטיק ריפען־פלייש צוזאמען מיט די רי־פען־ביינער [צום בראטען]; דאס אנברע־כען די ביינער; גוט אנברעכען די ביינער.

rib'-roast'er *n.* (ריב'-ראוסט'-ער) א שטארקער קלאפ [הויפטזעכליך אין די ריפען].

rib'-roast'ing *n.* (ריב'-ראוסט'-אינג) דאס אנברעכען די ביינער.

Rib'ston pip'pin (ריב'-סטאן פיפ'-אין) א מין טייערער סארט ווינטער־עפעל.

rib'-vaul'ting *n.* (ריב'-וואהל'-טינג) א ריפען־געוועלב [א געוועלב מיט ריפען־פערמיגע ארויסשטארצונגען].

rib'wort *n.* (ריב'-הוואירט) דער וועגע־ריך. ז. *plantain*

Ricar'dianism *n.* (רי-קאר'-די-ענ-איזם) די לעהרע פון דעם ענגלישען עקא־נאמיסט ריקארדא [געבארען אין יאהר 1772, געשטארבען אין יאהר 1823].

rice *n.* (ראיס) רייז; די רייז־פלאנצע.

Rice

rice'-bird *n.* (ראיס'-בוירד) דער רייז־פויגעל. ז. *bobolink*

rice'-bun'ting *n.* (ראיס'-באנ'-טינג) דער רייז־פויגעל. ז. *bobolink*

rice'-drill *n.* (ראיס'-דריל) א מאשין צו פערזייהען רייז אין אויפגעאקערטע שורות.

rice'-dust *n.* (ראיס'-דאסט) רייז־שטויב, דער אבפאל פון רייז [די שאלעכץ און די צובראכענע רייז. ווערט געברויכט אלס קארמע פאר בהמות].

rice'-embroi'dery *n.* (ראיס'-עמ-בראי'-דער-אי) רייז־שפיצען אדער קרו־זשעוועס [געמאכט אין דער פארם פון רייז־קערנדלעך].

rice'-field *n.* (ראיס'-פיעלד) א רייז־פעלד [וואו עס וואקסט רייז].

rice'-flour *n.* (ראיס'-פלאור) רייז־מעהל [געברויכט אלס מעהל און אלס פודער פאר'ן געזיכט].

rice'-glue *n.* (ראיס'-גלוה) רייז־קליי [ווערט אויסגעקאכט פון רייז און ווערט געברויכט פאר מאדעלען, ביוסטען א. ז. וו.].

rice'-grain *n.* (ראיס'-גריין) א רייז־קערנדעל; קליינע בונטע פלעקען אויף דער זון, וואס ווייזען אויס ווי רייז־קערנדלעך.

rice'-hen *n.* (ראיס'-העז) די וואסער־הוהן. ז. *gallinule*

rice'-hull'er *n.* (ראיס'-האל'-ער) ז. *rice-mill*

rice'-meal *n.* (ראיס'-מיעל) ז. *rice-dust*

rice'-milk *n.* (ראיס'-מילק) מילך־רייז [מילך אויסגעקאכט און פערדיכטעט מיט רייז].

rice'-mill *n.* (ראיס'-מיל) א רייז־מיהל, א מאשין צו רייניגען רייז [פון דער שאלעכץ].

rice'-pa'per *n.* (ראיס'-פיי'-פער) רייז־פאפיער [פאפיער געמאכט פון רייז־שטרוי]; איינער פון די זעהר דינע ווייסע בלעטלעך אדער פלאטען וואס ווערען גע־מאכט פון דעם אינוועניגסטען טייל [הערצעל] פון א רייז־פאפיער קוסט.

rice'-pa'per tree (ראיס'-פיי'-פער טריע) דער רייז־פאפיער קוסט [אזא קליין בוימעל אדער קוסט, פון וועמעס הערצעל מען מאכט דינע ווייסע בלעטלעך וואס רופען זיך רייז־פאפיער].

rice'-plant'er *n.* (ראיס'-פלענט'-ער) אזא זייה־מאשין פאר רייז.

rice'-pound'er *n.* (ראיס'-פאונד'-ער) ז. *rice-mill*

rice'-pud'ding *n.* (ראיס'-פוד'-אינג) רייז־פודינג.

rice'-sow'er *n.* (ראיס'-סאו'-ער) ז *rice-planter*

rice'-stitch *n.* (ראיס'-סטיטש) א רייז־עהנליכעס אדער קערן־עהנליכעס אויגעל אין שטריקען קרוזשעווע [שפיצען].

rice'-sug'ar *n.* (ראיס'-שוג'-אר) א רייז־קאנפעקט [צוקערקע].

rice'-troo'pial *n.* (ראיס'-טרוה'-פי-על) דער רייז־פויגעל. ז. *bobolink*

rice'-wa'ter *n.* (ראיס'-הוואה'-טער) רייז־וואסער [וואסער אויסגעקאכט מיט רייז, געברויכט אלס געטראנק פאר קראנ־קע].

rice'-wa'ter evacua'tions (ראיס'-הוואה'-טער אי-וועק-יו-איי'-שאנז) די שיטערע צאה פון א כאליערא־קראנקען.

rice'-wee'vil *n.* (ראיס'-הוויע'וול) דער רייז־ווארם אדער רייז־בויערער [אן אינזעקט, וואס שפייזט זיך מיט רייז און אנדערע תבואות און ברייגנט פיעל שאדען די קארן־פעלדער אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און די רייז־פעל־דער אין אינדיען].

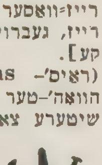

Rice-weevil

rice'-wine *n.* (ראיס'-הוואין) רייז־וויין [א געטראנק געמאכט פון רייז, ווערט גע־ברויכט אין כינא און יאפאן].

rich *a.* (ריטש) רייך; וואס פערמאגט פיעל, וואס האט בשפע; פרוכטבאר; ווערטהפאל, פראכטפאל; פון הויכען גראד אדער ווערטה: אנגענעהם, געשמאק [ווע־נען שפייזען, קלאנגען, קאלירען א. ז. וו.]; אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך.

rich (*the*) (ריטש) די רייכע, גבירים, דער רייכער קלאס.

rich'es *n.* (ריטש'-עז) רייכטום, עשירות; איבערפלוס, שפע.

rich'ly *adv.* (ריטש'-לי) רייך; פרעכ־טיג; בשפע, אין איבערפלוס.

rich'ness *n.* (ריטש'-נעס) רייכקייט; רייכטום, איבערפלוס; פרוכטבארקייט; פרעכטיגקייט; אנגענעהמליכקייט, געשמאק־קייט.

ricin'ic *a.* (רי-סינ'-איק) ז. *ricinolic*

ricino'leic *a.* (ריס-אי-נאו'-לי-איק) ז. *ricinolic*

ricinol'ic *a.* (ריס-אי-נאל'-איק) וואס איז שייך צו ריצען־אויל, וואס ענטהאלט ריצען־אויל.

ricinol'ic ac'id (ריס-אי-נאל'-איק עס'-איד) די ריצען־אויל זויערע.

Ric'inus *n.* (ריס'-אי-נאס) די ריצען־אויל פלאנצע. ז. *castor-oil plant*

rick *n. and v.* (ריק) א קופע, א הויפען [היי אדער תבואה]; צוזאמענלעגען אין א הויפען, מאכען א קופע [פון היי אדער תבואה].

rick'er *n.* (ריק'-ער) א פארריכטונג אנ־צושארען היי און עס צונויפצולעגען אין א הויפען.

rick'etily *adv.* (ריק'-עט-אי-לי) וואקעל־דיג, שוואך; ווי איינער וואס ליידט אויף דער ענגלישער קראנקהייט. ז. *rachitis*

rick'etiness *n.* (ריק'-עט-אי-נעס) דאס קראנק זיין אויף דער ענגלישער קראנק־הייט [ז. *rachitis*]; שוואכקייט, ווא־קעלדיגקייט.

rick'etish *a.* (ריק'-עט-איש) ז. *rickety*

rick'ets *n.* (ריק'-עטס) די ענגלישע קראנקהייט [א מין קינדערשע קראנקהייט, ביי וועלכער די ביינער ווערען ווייך]. ז. *rachitis*

rick'ety *a.* (ריק'-עט-אי) וואס איז קראנק אויף דער ענגלישער קראנקהייט [ז. *rachitis*]; שוואך, וואקעלדיג.

ricochet' *n. and v.* (ריק-א-שיי') רי־קאשע, דאס מאכען קאטשקעלעך אדער דאס קלאפטער ווארפען [דאס ווארפען מיט א פלאכער זאך איבער דער פלעכע פון וואסער אזוי, אז עס זאל אייניגע מאל אבשפרינגען]; ריקאשעטירען [מאכען קאטשקעלעך אויפ'ן וואסער].

ric'tal *a.* (ריק'-טעל) וואס איז שייך צו דער עפנונג פון א פויגעל־שנאבעל אדער פון א בלומען־קרוינדעל.

ric'tus *n.* (ריק'-טאס) די עפנונג פון א פויגעל־שנאבעל; די עפנונג פון א בלו־מען־קרוינדעל.

rid *v. and a.* (ריד) בעפרייען [פון א לאסט אדער שטערונג]; לויז מאכען [פון א צרה, פון א דאגה]; פטור ווערען; דערווייטערען; פערטרייבען; בעפרייט; לויז געווארען; אבגע'פטר'ט.

ri'dable *a.* (ראי'-דעבל) ז. *rideable*

rid'dance *n.* (ריד'-ענס) די בעפרייאונג, דאס פריי מאכען; דאס פטור ווערען פון עפעס; דאס אבראמען פון וועג; דאס פערניכטען; די ערד וואס ווערט ארויס־געווארפען פון א חיה בעת זי גראבט זיך.

rid'den (ריד'ן) געפאהרען. ז. *ride*

rid'der *n. and v.* (ריד'-ער) דער בע־פרייער [פון א לאסט אדער צרה]; דער אויסלעזער; זיפען, איבערזיפען.

rid'dle *n. and v.* (רידל) אַ רעטעניש, אַ רעטזעל; אַן אונפערשטענדליכע זאַך; אַ פּערזאָן וועמעס אויפפיהרונג און האַנדלונגען זיינען אונפערשטענדליך; אַ זיפּ, אַ רעשעטע [פאַר זאַמד, קאָרן א. ד. ג.]; דורכזיפּען דורך אַ זיפּ; מאַכען לעכלעך ווי אין אַ זיפּ; מאַכען ווענינער אין קוואַנטיטעט [ווי דורך דורכזיפּען]; בענוצען אַ זיפּ אָדער רעשעטע; לייזען אַ רעטעניש, ערקלערען; געבען צו פערשטעהן; צוטומלען, ברייננען אין אַ פערלעגענהייט; ריידען מיט רעטענישען.

rid'dle-like *a.* (ריד'ל-לאַיק) ווי אַ רעטעניש.

riddlemeree' *n.* (רידל-מע-ריע') ז. *rigmarole*.

rid'dler *n.* (ריד'-לער) איינער וואָס רעדט מיט רעטענישען; איינער וואָס בענוצט אַ זיפּ אָדער רעשעטע.

rid'dling *a.* (ריד'-לינג) וואָס רעדט מיט רעטענישען; וואָס לעגט פאַר אַ רעטעניש; וואָס וויל עפּעס טרעפען; רעטזעלהאַפט.

rid'dlingly *adv.* (ריד'-לינג-לי) אויף אַ רעטזעלהאַפטען אופן.

rid'dlings *n.* (ריד'-לינגז) די גראָבע שטיקלעך וואָס בלייבען אין זיפּ נאָכדעם ווי מען האָט איבערגעזיפּט זאַמד, קאָרן א. ד. ג.

ride *v. and n.* (ראַיד) רייטען; פאָהרען; זיך טראָגען [ווי אַ שיף אויף'ן וואַסער]; שטעהן אויף'ן אַנקער [וועגען אַ שיף]; ציהען זיך נאָך עפּעס; ווערען געטראָגען אין דער הויך מיט טריאומף; בעוועגען זיך מאַיעסטעטיש אָדער מיט גדלות; האָבען די אויבערהאַנד, הערשען, געוועלטיגען; דיענען אַלס אַ מיטעל צום פאָהרען אָדער רייטען; הויבען זיך אָדער ציהען זיך אין דער הויך [ווי אַ שלעכט געמאַכטער ראָק וואָס ליעגט ניט גלאַט אויף'ן רוקען]; אַריבערטראָגען, טראַנספּאָרטירען; דאָס פאָהרען רייטענדיג; אַ פּלאַץ אויספאָהר; אַ וועג צום רייטען; אַ פּלאַץ פון אָדער בעצירק וואָס ווערט בעוואַכט פון רייטענדע פּאָליציי-לייט.

ri'deable *a.* (ראַי'-דעבל) אויף וועלכען מען קען רייטען; וואָס מען קען דורכגעהן רייטענדיג.

ride about' (ראַיד ע-באַוט') ארומרייטען.

ride a hob'by (ראַיד ע האָב'-אי) נאָכפאָלגען נאָך אַ טעאָריע אָדער געוועהנהייט, וואָס איז דער פּערזאָן בעזונדערס ליעב.

ride and run (ראַיד ענד ראַן) רייטען אַזוי גיך ווי מעגליך.

ride and tie (ראַיד ענד טאַי) פאַרוים-רייטען און צובינדען צום סלופּ [ווען צוויי פּערזאָנען רייטען אויף איין פערד: איינער רייט פאַרוים אַ שטרעקע און דאַן שטעלט ער זיך אָב און וואַרט ביז דער צווייטער קומט אונטער. דאַן רייט דער צווייטער אַ שטרעקע און וואַרט פאַר'ן ערשטען].

ride at an'chor (ראַיד עט ענ'-קאָר) זיין פעראַנקערט, שטעהן אויף'ן אַנקער אין מיטען וואַסער [וועגען אַ שיף]; פאָהרען שטיל.

ride away' (ראַיד ע-הוויי') אַוועקרייטען, אַבפאָהרען.

ride bod'kin (ראַיד באָד'-קין) פאָהרען אַלס אַ דריטע פּערזאָן צווישען צוויי אַנדערע אין אַ וועגעל וואו עס קענען זיצען נור צוויי.

ride cir'cuit (ראַיד סויר'-קיט) ארומפאָהרען פון אָרט צו אָרט [וועגען אַ ריכטער וואָס פאָהרט ארום אין זיין בעצירק].

ride down (ראַיד דאַון) איבערפאָהרען אימעצען רייטענדיג; טרעטען מיט די פיס; בעהאַנדלען זעהר גראָב.

ride ea'sy (ראַיד איע'-זי) געהן לייכט [וועגען אַ שיף, ווען זי וואַרפט ניט און ציהט ניט אַן צופיעל די שטריק פון די זעגלען].

ride hard (ראַיד האַרד) שווער געהן [וועגען אַ שיף, וועלכע וואַרפט און ציהט אַן שטייף די שטריק פון די זעגלען].

ri'dent *a.* (ראַי'-דענט) מיט אַ ברייטען שמייכעל; מיט אַ הויכען געלעכטער.

ride off (ראַיד אָף) אַוועקרייטען.

ride out (ראַיד אַוט) האַלטען זיך מיט'ן שטראָם; אויסשטעהן אַ שטורם-ווינד [וועגען אַ שיף אין ים].

ride out a storm (ראַיד אַוט ע סטאָהרם) אויסהאַלטען אַ שטורם; דורכמאַכען אַ שווערען קאַמפּף.

ride o'ver (ראַיד אָו'-ווער) רייטען איבער איינעמס קאָפּ; געוועלטיגען איבער איינעם מיט אכזריות.

ri'der *n.* (ראַי'-דער) אַ רייטער; אַ פאָהרער; אַ בערייטער פון פערד, אַ שטאַל-מייסטער; אַ געשעפטס-רייזענדער; אַ צוזאַץ, אַ ביילאַגע צו אַ דאָקומענט; יעדע פאַרריכטונג צו אַ זאַך, וואָס איז אויף איהר ארויפגעזעצט ווי רייטענדיג [ווי דאָס בעוועגליכע באַלאַנס-שטיקעל אויף אַ וואָג-שאָל א. ד. ג.]; אַן אַלט-פרענקישע גאָלדענע מטבע אין האָלאַנד.

ri'derless *a.* (ראַי'-דער-לעס) וואָס האָט ניט אויף זיך קיין רייטער.

ride rough'shod (ראַיד ראַפ'-שאָד) אויספיהרען אַן עגאָאיסטישען צוועק ניט קוקענדיג וועלכע פאָלגען עס זאָל ניט ברייננען פאַר אַנדערע.

ride rus'ty (ראַיד ראַס'-טי) זיך פערעקשנ'ען, זיך אַנטקעגען שטעלען, זיך ניט וועלען אונטערוואַרפען.

ride the black don'key (ראַיד טהי בלעק דאָנ'-קי) זיין אין אַ שלעכטער לוינע.

ride the high horse (ראַיד טהי האַי האָהרס) פעררייסען דעם קאָפּ, אַננעהמען אַ שטאָלצע מינע, רעדען אָדער האַלטען זיך מיט גדלות.

ride to hounds (ראַיד טו האַונדז) רייטען דירעקט נאָך די הינד [אין יאַגד אויף אַ פוקס].

ridge *n. and v.* (רידזש) אַ בערג-רוקען, אַ בערג-קאַם; דער רוקען פון אַ חיה; די וואַגע אָדער אַקער-שניט [דער שטרייף ערד וואָס ווערט ארויפגעאַקערט מיט'ן פלוג]; דער שפּיץ פון אַ דאַך; אויפהויבען אָדער זיין אויפגעהויבען אין קנייטשען; מאַכען בולט'ע שטרייפען אָדער שורות [ווי אַ געאַקערט פעלד].

ridge'-band *n.* (רידזש'-בענד) דער זאַטעל-רימען.

ridged *a.* (רידזשד) וואָס האָט אַ רוקען, וואָס האָט אַ קאַנטיגען אויסגעשטאַרצטען רוקען-ביין; אויסגעשטאַרצט ווי אַ רוקען-ביין; קאַנטיג; שטרייפיג.

ridge'-drill *n.* (רידזש'-דריל) אַ זייה-מאַשין צו זייהען צווישען די וואַגען אָדער אַקער-שורות פון אַן אויפגעאַקערטען פעלד.

ridge'-fil'let *n.* (רידזש'-פיל'-עט) אין אַרכיטעקטור — אַ רינג אָדער קאַרניז צווישען צוויי פערטיעפונגען אויף אַ זייל אָדער וואַנד.

ridge'-har'row *n.* (רידזש'-הער'-אָו) אַזאַ בראַנע וואָס קען בעריהרען ביידע זייטען פון אַקער-שטרייף אויף אַן אויפגעאַקערטען פעלד.

ridg'el *n.* (רידזש'-על) אַ האַלב קאַסטרירטער באָק [אַ באָק, וועלכען מען האָט אויסגעשניטען נור איין איי].

ridge'let *n.* (רידזש'-לעט) אַ קליינע וואַגע אָדער אַקער-שורה.

ridge'ling *n.* (רידזש'-לינג) ז. *ridgel*

ridge'-pole *n.* (רידזש'-פּאָול) דער קווערבאַלקען אויף'ן שפּיץ דאַך, וואו עס קומען זיך צונויף די קראַקוועס אָדער דאַך-אונטערשטיצער.

ridge'-tile *n.* (רידזש'-טאַיל) אַ געבויגענע דאַך-פאַן אָדער דאַכאָווקע [אַ מין אויסגעבויגענער דאַך-ציעגעל וואָס לעגט זיך אוים אויף'ן שפּיץ פון אַ דאַך].

ridg'il *n.* (רידזש'-איל) ז. *ridgel*

ridg'ling *n.* (רידזש'-לינג) ז. *ridgel*

ridg'y *a.* (רידזש'-אי) בערג-און-טהאָליג, מיט מעזשעס און בערגלעך; מיט רינעס; מיט קנייטשען.

rid'icule *n. and v.* (ריד'-אי-קיול) שפּאַט, אַבלאַכעריי; אַ רידיקול [אַ קליין געפלאַכטען זעקעלע, וואָס פרויען טראָגען אין האַנד]; מאַכען חוזק פון אימעצען; אַבלאַכען.

rid'iculer *n.* (ריד'-אי-קיו-לער) אַן אַבלאַכער, איינער וואָס מאַכט חוזק פון עפּעס.

ridiculos'ity *n.* (רי-דיק-יו-לאָס'-אי-טי) אַ לעכערליכע זאַך; עפּעס וואָס רופט ארוים שפּאַט אָדער געלעכטער.

ridic'ulous *a.* (רי-דיק'-יו-לאָס) לעכערליך; וואָס רופט ארוים שפּאַט אָדער געלעכטער.

ridic'ulously *adv.* (רי-דיק'-יו-לאָס-לי) אויף אַ לעכערליכען אָדער אַבסורדען שטייגער.

ridic'ulousness *n.* (רי-דיק'-יו-לאָס-נעס) לעכערליכקייט; דאָס זיין לעכערליך אָדער אַבסורד.

ri'ding *n.* (ראַי'-דינג) דאָס רייטען; דאָס פאָהרען.

ri'ding cul'tivator (ראַי'-דינג קאַל'-טי-וויי-טאָר) אַ קולטיוואַטאָר, אַ יעט-מאַשין [אַזאַ מאַשין צום פּאָלען פעלדער אָדער גערטנער, וועלכע ווערט געצויגען פון אַ פערד].

Riding Cultivator

ri'ding-hab'it *n.* (ראַי'-דינג-העב'-איט) אַ רייזע-קלייד, אַ רייט-קלייד [פון אַ פרויענצימער].

ri'ding-hood *n.* (ראַי'-דינג-הוד) אַ רייזע-קאַפּע [אַ מין קאַפּושאָן וואָס פרויען פלעגען טראָגען אין 18טען יאָהרהונדערט].

ri'ding-mas'ter *n.* (ראַי'-דינג-מעס'-טער) אַ שטאַל-מייסטער; אַ רייט-לעהרער.

ri'ding-robe *n.* (ראי'-דינג-ראוב) ז. *riding-habit*

ri'ding-school *n.* (ראי'-דינג-סקוהל) א רייט=שוהל [א שוהל וואו מען לערענט רייטען אויף פערד].

ri'ding-whip *n.* (ראי'-דינג-הוויפ) א קליין בייטשעל וואס ווערט בענוצט פון רייטער.

ridot'to *n.* (רי-דאט'-או) א פערזאמ= לונגס=פלאץ [א הויז אדער א זאאל פאר פערזאמלונגען]; א קאנצערט; א מאס= קאראד=באל.

Ries'ling *n.* (ריעס'-לינג) ריעסלינג= וויין [א מין טייערער וויין, וועלכער ווערט פראדוצירט אין די רהיין=געגענדען פון דייטשלאנד און אויך אין קאליפאר= ניע אין אמעריקא].

riet'boc *n.* (ריעט'-באק) ז. *rietbok*

riet'bok *n.* (ריעט'-באק) דער ריעטבאק [אזא זיד=אפריקאנישע אנטילאפע].

rifacimen'to *n.* (רי-פא-טשי-מענ'-טא) דאס בענייען אדער צופאסען צו דער נייער צייט [וועגען א ליטערארישען אדער מו= זיקאלישען ווערק].

rife *a.* (ראיף) 1. אין איבערפלוס, רייך אין עפעס, צאהלרייך; 2. פול, איבער= פילט; 3. הערשענד, אלגעמיין אנגענומען, פערשפרייט; 4. מעגליך, לייכט.

1. The rain has been very **rife** this summer.
2. The meeting was **rife** with quarrels.
3. Rumors of a disaster were **rife.**

rife'ly *adv.* (ראיפ'-לי) אויף אן איבער= פילטען, אפטען אדער אלגעמיינעם שטיי= גער.

rife'ness *n.* (ראיפ'-נעס) די פיעלקייט; די אפטקייט; די אלגעמיינהייט.

rif'fler *n.* (ריפ'-לער) א קליינע האלב= אויסגעבויגענע פייל וואס ווערט בענוצט צו פיילען אין זעהר קליינע פערטיעפונ= גען.

riff'raff *n.* (ריפ'-רעף) דער אבזאץ, די פסולת; דער אויסוואורף; דער פראס= טער המון; אן ערב=רב.

ri'fle *n. and v.* (ראיפל) 1. א ביקס; א סאלדאט בעוואפענט מיט א ביקס, א קא= ראבינער; 2. אבנעהמען עפעס מיט גוואלט; בערויבען, בע'גזל'ענען; גנב'ענען, רוי= בען; 3. אויסשניידען פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.

2. The burglars **rifled** the safe.

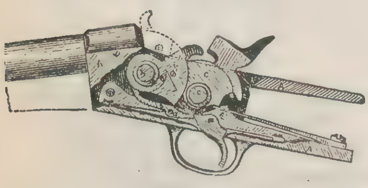

Rifle

ri'fle-bird *n.* (ראי'פל-בוירד) א מין אויסטראלישעס פאראדיז=פויגעלע מיט א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל.

Rifle-bird

ri'fleman *n.* (ראי'פל-מען) א קארא= בינער, א סאלדאט בעוואפענט מיט א ביקס.

ri'fler *n.* (ראי'-פלער) א רויבער, א פלינדערער; א פאלק=פויגעל אדער סא= קאל, וואס לאזט זיך ניט לערנען צום גע= יעג.

ri'fling *n.* (ראי'-פלינג) דאס רויבען, דאס ראבירען אדער פלינדערען; דאס אויסשניידען ספיראלע פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.

ri'fling-machine' *n.* (ראי'-פלינג-מע- שין') א מאשין אויסצושניידען ספיראלע פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.

rift *v., n. and a.* (ריפט) רייסען, שפאל= טען; א ריס, א שפאלט; געשפאלטען.

rig *v. and n.* (ריג) אנטהאן, בעפוצען, דעקארירען; בעזארגען א שיף מיט שטריק און קאנאטען; בעזארגען מיט די נויטיגע מאטעריאלען צו כאפען פיש מיט א ווענטקע; דאס בעזארגען א שיף מיט שטריק; די נויטיגע מאטעריאלען צו כא= פען פיש מיט א ווענטקע.

rigadoon' *n.* (ריג-ע-דוהן') דער ריגא= דאן [א מין לוסטיגער טאנץ]; די מו= זיק פאר אזא טאנץ.

riga'tion *n.* (ראי-גיי'-שאן) דאס בעווא= סערען [פעלדער].

rig'ger *n.* (ריג'-ער) א — אויף א שיף שטריק=מייסטער [דער ווער עס האט אויפצופאסען אויף די שטריק]; אין א מאשין — א האנד=רעדעל מיט א געבוי= גענעם ראנד.

rig'ging *n.* (ריג'-אינג) דאס שטריק= ווערק פון א שיף.

rig'ging-loft *n.* (ריג'-אינג-לאהפט) א ווערק=שטוב וואו מען מאכט די שטריק= ווערק פון א שיף; דאס ארט אונטער'ן דאך פון א טעאטער, פון וועלכען עס ווע= רען ארונטערגעלאזען אויף שטריק די דע= קאראציאנען.

rig'gish *a.* (ריג'-איש) צולאזען, פער= שייט, ווילד.

rig'gite *n.* (ריג'-איט) א שפאס=טריי= בער; איינער וואס טהוט אב א שפיצעל.

right *a., adv., n. and v.* (ראיט) רעכט, גראד, דירעקט; רעכטפערטיג, בדרך הישר; גערעכט, גוט; גערעכטיג; ריכטיג, גענוי, אין ארדנונג; פאסענד; רעכטס; אין א גראדער ריכטונג; אויף א רעכטען אדער ריכטיגען שטייגער; דאס רעכט; דאס איי= גענטומס=רעכט; די אויטאריטעט; די פליכט; די געהעריגע ארדנונג; די רעכטע זייט; די רעכטע האנד; די גערעכטיג= קייט; רעכטפערטיגען, פערטיידיגען; מא= כען רעכט אדער אין ארדנונג.

right! *int.* (ראיט) ריכטיג! דירעקט!

right about'! (ראיט ע-באוט') אין מי= ליטער — א קאמאנדע די סאלדאטען זא= לען זיך האלב אומדרעהען נאך רעכטס.

right against' (ראיט ע-גענסט') גראד געגענאיבער.

right ahead' (ראיט ע-העד') גראד פון פארענט, גלייך פארויס.

right along' (ראיט ע-לאהנג') אונאונ= טערבראכען.

right and left (ראיט ענד לעפט) רעכטס און לינקס, אין אלע ריכטונגען.

right an'gle (ראיט ענגל) א רעכטער אדער גלייכער ווינקעל [א ווינקעל פון 90 גראד].

right'-an'gled *a.* (ראיט'-ענ'גלד) רעכט= ווינקעלדיג, מיט א גלייכען ווינקעל, מיט א ווינקעל פון 90 גראד.

right au'ricle (ראיט אה'-ריקל) דאס רעכטע אויבערשטע קעמערעל פון הארץ, אין וועלכען דאס בלוט פליסט אריין דורך די וועגען און ווערט פון דארטען געטרי= בען צו די אונטערשטע קעמערלעך.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

right away' (ראיט ע-הוויי') גלייך, זאפארט.

right cone (ראיט קאון) א גלייכער קא= נוס [א קאנוס וועמעס אקס איז זענקרעכט אדער פערפענדיקולאר און פאלט אריין אין מיטעלפונקט פון באזים].

right down (ראיט דאון) גראד ארונ= טער; אפען און פראסט; אהן צערעמא= ניעס; אפענהערציג.

right'en *v.* (ראיטן) גראד מאכען; רעכט מאכען.

right'eous *a.* (ראי'-טשיאס) רעכטפער= טיג, גערעכטיג; גערעכט.

right'eously *adv.* (ראי'-טשיאס-לי) אויף א רעכטפערטיגען אופן.

right'eousness *n.* (ראי'-טשיאס-נעס) גערעכטיגקייט, רעכטשאפענהייט, רעכטפער= טיגקייט.

right'er *n.* (ראיט'-ער) איינער וואס מאכט רעכט אדער גוט אן אונגערעכטע זאך.

right'ful *a.* (ראיט'-פול) רעכט, רעכט= מעסיג, גערעכט.

right'fully *adv.* (ראיט'-פול-אי) אויף א גערעכטען אדער רעכטמעסיגען שטייגער.

right'fulness *n.* (ראיט'-פול-נעס) רעכט= מעסיגקייט, גערעכטיגקייט.

right'-hand *a.* (ראיט'-הענד) וואס איז שייך צו דער רעכטער האנד; וואס דיענט אלס די רעכטע האנד; זעהר בעהילפיג.

right'-han'ded *a.* (ראיט'-הענ'-דעד) רעכט=הענטיג, וואס טהוט אלעס מיט דער רעכטער האנד; וואס איז געלעגט פון לינקס צו רעכטס.

right'-han'dedness *n.* (ראיט'-הענ'-דעד-נעם) דאס זיין רעכט=הענדיג, דאס טהאן אלץ מיט דער רעכטער האנד; דאס זיין געשיקט אין דער ארבייט.

Right Hon'orable (ראיט אנ'-אר-עבל) דער זעהר הויכווירדיגער [א טי= טול פון הויכע בעאמטע].

right'ly *adv.* (ראיט'-לי) גראד, רעכטליך, מיט רעכט; אויף א גראדען, רעכטליכען אדער פאסענדען שטייגער.

right'-min'ded *a.* (ראיט'-מאינ'-דעד) מיט א גלייכען שכל; מיט א ריכטיגען פערשטאנד.

right'-min'dedness *n.* (ראיט'-מאינ'-דעד-נעם) דאס האבען א גלייכען שכל אדער ריכטיגען פערשטאנד.

right'ness *n.* (ראיט'-נעס) גראדקייט; ריכטיגקייט; גענויאיגקייט.

right of em'inent domain' (ראיט אוו עמ'-אי-נענט דא-מיין') דאס רעכט פון דער רעגיערונג צו פערנעהמען לטובת הכלל איינעמס אייגענטום, אבצאהלענדיג איהם דערפאר.

right of expatria'tion (ראיט אוו עקס-פיי-טרי-איי'-שאן) דאס רעכט צו ווע= רען א בירגער פון אן אנדער לאנד.

right off (ראיט אף) גלייך, זאפארט.

Call a doctor **right off.**

right of peti'tion (ראיט אוו פי-טיש'-אן) דאס רעכט פון פאלק צו דערלאנגען א פעטיציע אויף דער רעגיערונג, אנווייזענדיג זאכען מיט וועלכע דאס פאלק איז אונצופריעדען.

right of search (ראיט אוו סוירטש)

אין אינטערנאציאנאלען רעכט — דאס רעכט פון א קריעגס=שיף וואס בעלאנגט צו א מדינה, וועלכע פיהרט מלחמה, אבצושטעלען אויף'ן ים א האנדעלס=שיף פון א נייטראלער מלוכה און אונטערזוכען צי פיהרט זי ניט מיליטערישע פריפאסען און אנדערע קאנטראבאנדע.

right of vis'it (ראיט אוו וויז'-איט) דאס רעכט צו בעזוכען [פון א קריעגס=שיף, דאס רעכט צו אונטערזוכען, אויב א האנדעלס=שיף האט דאס רעכט צו פאהרען אונטער דעם פלאג אונטער וועלכען זי פאהרט].

right of way (ראיט אוו הוויי) דאס וועג=רעכט [דאס רעכט צו געברויכען א וועג].

right on (ראיט אן) גלייך.

right rev'erend (ראיט רעוו'-ע-רענד) הויכווירדיג [דער טיטול פון א בישאף].

right ven'tricle (ראיט ווענ'-טריקל) דאס רעכטע אונטערשטע קעמערל פון הארץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

right'ward *adv.* (ראיט'-הווארד) רעכטווערטס, אין דער ריכטונג צו רעכטס.

right well (ראיט הוועל) רעכט גוט.

right whale (ראיט הווייל) אזא מין וואלפיש וואס האט א גרויסען קאפ און לאנגע שפיצינגע הארן=פלאטען אין גומען.

rig'id *a.* (רידזש'-איד) וואס לאזט זיך ניט בויגען; אונבויגזאם, שטייף, פעסט, שטרענג, הארט.

rigid'ity *n.* (רי-דזשיד'-אי-טי) אונבויגזאמקייט, שטייפקייט; הארטקייט; פעסטקייט; שטרענגקייט.

rig'idly *adv.* (רידזש'-איד-לי) אויף אן אונבויגזאמען, שטייפען אדער שטרענגען שטייגער.

rig'idness *n.* (רידזש'-איד-נעס) ז. *rigidity*.

rigleen' *n.* (ריג-ליען') א מין אויערינגעל.

rig'let *n.* (ריג'-לעט) א שמאלע לייסט; א ליניע וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען די ציילען פון דרוק=שריפט.

rig'marole *n.* (ריג'-מע-ראול) פוסטע רייד, פלוידעריי.

rigolette' *n.* (ריג-א-לעט') א מין טיכעל אדער שארף וואס פרויען פלעגען טראגען אויף'ן קאפ.

rig'or *n.* (ריג'-אר) שטייפקייט, הארטקייט; אונבויגזאמקייט; שטרענגקייט, גרויזאמקייט, אונפריינדליכקייט; אין מעדיצין — א שוידער.

rig'orism *n.* (ריג'-אר-איזם) ריגאריזם, איבערטריבענע שטרענגקייט, דאס מקפיד זיין אויף יעדע מינדעסטע קליינינגקייט [בעזונדערס אין זיטען און מדות]; אין דער קאטוילישער טעאלאגיע — די לעהרע, אז ווען ביי איינעם ערוועקט זיך א מינדעסטער חשד וועגען די בשר'קייט אדער רעכטמעסיגקייט פון א געוויסער זאך, זאל ער זי ניט טהאן, פונקט ווי זי וואלט געווען בפורש פערבאטען.

rig'orist *n. and a.* (ריג'-אר-איסט) דער ריגאריסט, איינער וואס איז צו שטארק מקפיד אויף יעדער קליינינגקייט [בנוגע צו זיטען, צום סטיל א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו ריגאריזם. ז. *rigorism*.

rig'orous *a.* (ריג'-אר-אס) שטייף, פעסט, שטרענג, הארט.

rig'orously *adv.* (ריג'-אר-אס-לי) אויף א שטרענגען, פעסטען אדער הארטען שטייגער.

rig'orousness *n.* (ריג'-אר-אס-נעס) שטרענגקייט, הארטקייט, פעסטקייט, שטייפקייט.

rig'our *n.* (ריג'-אר) ז. *rigor*.

rig'ourism *n.* (ריג'-אר-איזם) ז. *rigorism*.

rig'-out *n.* (ריג'-אוט) די אויסשטאטונג.

Rigs'dag *n.* (ריגז'-דעג) דער ריגסדאג, דער דענישער פארלאמענט.

rigs'daler *n.* (ריגז'-דא-לער) דער ריקסטאלער [א זילבערנע מטבע אין דענעמארק. האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 54 סענט].

Rig-Ve'da *n.* (ריג-וויי'-דא) די ריגוועדא, דאס הויפט=בוך פון די וועדאס [די אינדישע הייליגע שריפטען]. ז. *Veda*.

riks'daler *n.* (ריקס'-דא-לער) ז. *rigsdaler*.

rilie'vo *n.* (רי-ליעי'-ווא) רעליעף=ארבייט [דאס מאכען פיגורען וואס זיינען בולט, ווי אויף געלד].

rill *n. and v.* (ריל) א קליין טייכעל; פליסען, רוישען [ווי א קליין טייכעל].

rill'et *n.* (ריל'-עט) א קליין טייכעל.

rim *n. and v.* (רים) א ברעג; א לייסט; א רייף אדער שינע ארום א ראד; ארומלעגען א רייף.

rime *n. and v.* (ראים) ווייסער פראסט, טהוי=פראסט; פריהרען [וועגען טהוי]; א געדיכט, א גראם; פערפאסען אין גראמען, מאכען גראמען. ז. *rhyme*.

ri'mer *n.* (ראי'-מער) א גראמען=מאכער; א בויערער, איינער וואס עגבערט דורך א לאך; אין א פעסטונג — א פאליסאדע, א צאם אדער פארקאן פון אריינגעשלאגענע קלעצער.

rime'ster *n.* (ראימ'-סטער) א גראמען=מאכער, א גראמען=פלעכטער, א כלומרש'דיגער פאעט.

rime to death (ראים טו דעטה) פערניכטען, פטר'ען; פטור ווערען פון עפעס.

rim'less *a.* (רימ'-לעס) אהן א ראנד, אהן א רייף.

rim'-lock *n.* (רימ'-לאק) א קאסטען=שלאס, א הענג=שלאס [א שלאס וואס הענגט אויף דער קליאמקע].

rimmed *a.* (רימד) מיט א ראנד; וואס האט א ראנד.

rim'mer *n. and v.* (רימ'-ער) אזא געצייג אויסצודריקען פיגורען אויף קוכען אדער טארט; אזא מעסער וואס ווערט בענוצט אין בעשניידען די בייכלעך פון פיש ווען מען קאנזערווירט זיי; אן אינסטרומענט צו פערגרעסערען א לאך; פערגרעסערען א לאך.

ri'mose *a.* (ראי'-מאוס) געשפאלטען, בעדעקט מיט שפאלטען [ווי קארע]; פול מיט שפאלטען.

ri'mosely *adv.* (ראי'-מאוס-לי) האבענדיג א סך שפאלטען; אויף אן אנגעקארטשעטען שטייגער.

rimos'ity *n.* (ראי-מאס'-אי-טי) דאס האבען פיעל שפאלטען.

ri'mous *a.* (ראי'-מאס) ז. *rimose*.

rim'ple *n. and v.* (רימפל) א קנייטש, א פאלב; קנייטשען; פליסען מיט קליינע וועלען.

ri'my *a.* (ראי'-מי) בעדעקט מיט טהוי=פראסט; קאלט.

rind *n. and v.* (ראינד) פעל, הויט, שאלעכץ, קארע; אבשיילען; אבשינדען די פעל; אראבנעהמען די קארע.

rin'ded *a.* (ראינ'-דעד) וואס האט א הויט אדער פעל; בעדעקט מיט א קארע אדער שאלעכץ.

rin'derpest *n.* (רינ'-דער-פעסט) א רינדער=פעסט, א מגפה אויף בהמות.

rin'dy *a.* (ראינ'-די) ז. *rinded*.

rinforzan'do *a.* (רינ-פאהר-טסענ'-דא) אין מוזיק — מיט בעטאנונג [פון א געוויסער נאטע].

rinforza'to *a.* (רינ-פאהר-טסא'-טא) ז. *rinforzando*.

ring *n. and v.* (רינג) א רינג; א פינגער=רינג; א פינגערל; א קרייז=פלעכע; א רייף; א געשלאסענער קרייז פון פערזאנען פאר א געוויסען צוועק; אן ארענא פאר רינג=קאמפף, פויסט=קאמפף אדער פון א צירקוס; א קלאנג; א גלאקען=קלאנג; אן אייגענטימליכער קלאנג; קלינגען; ארויסגעבען א קלאנג ווי פון א גלאק; קלינגען מיט א גלאק; בעקאנט מאכען דורך גלאקען=קלאנג; קלינגען ווי א גלאק; זיין בעריהמט, זיין איבעראל בעוואוסט; וויעדערהאלט און קלאר אויסדריקען [ווי דאס קלינגען פון א גלאק]; אנקלינגען, געבען א קלונג, געבען א צייכען דורך קלינגען מיט א גלעקעל; אנטהאן אדער ארויפלעגען א רינג; ארויפשלאגען א רייף; ארומרינגלען, איינרינגלען; ארומקרייזען, איינקרייזען; לאזען לויפען אין א קרייז [ווי א צירקוס=פערד]; אויסהאקען א רינג פון קארע פון א צווייג אדער פון א ווארצעל; בילדען א קרייז; בעוועגען אין רינגען אדער אין ספיראלען.

ring a peal (רינג ע פיעל) קלינגען שטארק מיט די גלאקען.

ring'-ar'mor *n.* (רינג'-אר'-מאר) א רינג=פאנצער [א פאנצער, וואס בעשטעהט פון מעטאל=רינגען וועלכע זיינען ארויפגענעהט אויף לעדער אדער צייג].

ring bells back'ward (רינג בעלז בעק'-הווארד) קלינגען מיט די גלאקען אין אן אומגעקעהרטער ארדנונג [אנפאנגען מיט דעם גרויסען גלאק און ענדיגען מיט דעם קליינעם].

ring'-black'bird *n.* (רינג'-בלעק'-בוירד) די רינג=אמזעל [אזא קליין שווארצליך זינג=פויגעלע מיט א לאנגען עק]

ring'-bolt *n.* (רינג'-באולט) א רינגבאלצען [א מעטאלענער באלצען מיט אן אויערעל אריינצופאסען א רינג, ווי די וואס ווערען בענוצט אין שיפען]

ring'-bone *n.* (רינג'-באון) דער רינגביין [דער ביין פון א פערד'ס פוס איבער דער קאפיטע].

ring'-car'rier *n.* (רינג'-קער'-אי-ער) א פערמיטלער צווישען צדדים, א צונויפפיהרער.

ring chang'es (רינג טשיינדזש'-עז) ז. *ring the changes on*.

ring'-di'al *n.* (רינג'-דאי'-על) א זונען=רינג=זייגער [אזא ברייטער רינג מיט שפאלטען דורך וועלכע עס קענען דורכגעהן די שטראהלען פון דער זון און אנצייגען די צייט פון טאג לויט די ציפערען, וועלכע געפינען זיך אויף'ן רינג].

ring'-dog *n.* (רינג'-דאג) אזא אייזערנער קלאמער צו שלעפען קלעצער.

ring'-dove *n.* (רינג'-דאוו) די רינגעלטויב [אזא איירעפעאישע ווילדע טויב פון אן אש=גרויען קאליר].

ring down (רינג דאון) ענדיגען, ענדיגען אין דעם מאמענט; געבען א סיגנאל

ארבצולאזען גלייך דעם פארהאנג [אין טעאטער].

ring'-drop'per *n.* (רינג'-דראפ'-ער) א רינג=פערליערער [מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען. ז. *ring-dropping*].

ring'-drop'ping *n.* (רינג'-דראפ'-אינג) דאס פערליערען א רינג מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען [א בעקאנטער שווינדעל אוועקצוואורפען אן אונעכטען רינג און איהם כלומר'שט געפינען, ווען אנדערע זעהען אום איהם צו פערקויפען אלס א מציאה פאר אן עכט גאלדענעם].

ringed *a.* (רינגד) וואס האט א רינג אדער רינגען; ארומגענומען מיט א רינג; צונויפגעשטעלט פון רינגען.

ringed snake (רינגד סנייק) די רינג=געל=שלאנג [א געוועהנליכע אייראפעאישע שלאנג]; די קראגען=שלאנג [א קליינע אמעריקאנער ניט=גיפטיגע שלאנג מיט א געלבען שטרייף הינטער'ן קאפ].

rin'gent *a.* (רינ'-דזשענט) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א ברייט אויפגעעפענטען מויל [ווענען דעם בלומען=קריינדעל פון געוויסע פלאנצען].

ring'er *n.* (רינג'-ער) א קלינגער; א גלאקען=קלינגער; א קלינג=אפאראט, א גלעקעל.

ring'-fence *n.* (רינג'-פענס) אן ארומצאמונג.

ring'-fin'ger *n.* (רינג'-פינ'-גער) דער דריטער פינגער פון דער לינקער האנד, אויף וועלכען מען טראגט דעם הייראטס=רינג.

ring'-formed *a.* (רינג'-פאהרמד) רינג=פערמיג, וואס האט די פארם פון א רינג.

ring'-gage *n.* (רינג'-גיידזש) א רינג=מאס צו מעסטען קוגעל=פערמיגע קערפער; אזא קאנישעם העלצעל אדער ביינדעל צו מעסטען די גרוים פון רינגען.

ring'-han'dle *n.* (רינג'-הענ'דל) א הענטעל פון א כלי אין דער פארם פון א רינג.

ring'-head *n.* (רינג'-הער) אזא אינסטרומענט אויסצוציהען וואלען=צייג.

ring'-hedge *n.* (רינג'-העדזש) ז. *ring-fence*.

ring in (רינג אין) אריינפיהרען דורך אנקלינגען; אריינפיהרען, אריינבריינגען ערגעץ וואו; אין טעאטער — געבען א סיגנאל דעם קאפעלמייסטער צו אנפאנגען שפיעלען.

ring'ing *n. and a.* (רינג'-אינג) א רינגען=פערציערונג; דאס קלינגען; א קלינגעניש; וואס קלינגט; קלינגענדיג.

ring'ing in the ears (רינג'-אינג אין טהי איערז) דאס קלינגען אין די אויערען.

ring'ingly *adv.* (רינג'-אינג-לי) מיט א קלינגעריי ווי פון א גלאק.

ring'ing of the ears (רינג'-אינג אוו טהי איערז) ז. *ringing in the ears*.

ring'leader *n.* (רינג'-ליע-דער) א רעדעל=פיהרער; אן אנפיהרער פון אן אויפגערייצטען המון.

He was the ringleader in the riot.

ring'less *a.* (רינג'-לעס) אהן א רינג.

ring'let *n.* (רינג'-לעט) א רינגעלע; א געקרויזטער האר=לאק.

ring'leted *a.* (רינג'-לעט-עד) בעפוצט מיט געקרויזטע האר=לאקען; וואס טראגט געקרויזטע האר=לאקען; געקרויזט, געלאקט.

ring'-mail *n.* (רינג'-מייל) א רינג=פאנצער.

ring'-man *n.* (רינג'-מען) א באקסער, א פויסט=קעמפפער; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט באקסעריי אדער פויסט=קאמפף.

ring'-mas'ter *n.* (רינג'-מעס'-טער) דער אויפפאסער און אויפזעהער פון א פויסטען=וועט=קאמפף.

ring'-mon'ey *n.* (רינג'-מאנ'-אי) אזעלכע מעטאלענע רינגען וואס פערשיעדענע אלטע פעלקער האבען בענוצט אלס געלד.

ring off (רינג אף) אבקלינגען דעם טעלעפאן ווען מען הערט אויף ריידען און מען וויל אבברעכען די פערבינדונג.

ring one a peal (רינג הוואן ע פיעל) אימעצען ארונטערמאכען; אימעצען אויסזידלען.

ring'-ou'zel *n.* (רינג'-אוה'זל) די רינג=געל=אמזעל [אזא שווארצליך קליין זינג=פויגעלע מיט א ווייסען רינג ארום דער ברוסט].

ring'-par'rot *n.* (רינג'-פער'-אט) דער רינג=פאפוגאי [אזא פאפוגאי מיט א שטרייף ארום האלז].

ring'-shaped *a.* (רינג'-שייפט) וואס האט די פארם פון א רינג.

ring'-small *a.* (רינג'-סמאהל) אזוי קליין, אז עס קען דורכגעהן דורך א רינג.

ring'-spar'row *n.* (רינג'-ספער'-או) דער גרוי=פינק [אזא קליינער, גרויער פויגעל].

ring'-stand *n.* (רינג'-סטענד) א רינג=האלטער [א געשטעל צו האלטען רינגען].

ring'ster *n.* (רינג'-סטער) א מיטגליעד פון א קרייזעל וואס בעשטעהט פון פערזאנען וועלכע האבען אין זינען נור זייערע אייגענע צוועקען.

ring'-streaked *a.* (רינג'-סטריעקט) וואס האט רינגען אדער קרייז=ליניען אויף'ן קערפער.

ring'tail *n.* (רינג'-טייל) א רויב=פויגעל מיט א גערינגעלטען עק; אזא קליינער פיער=עקיגער שיף=זעגעל.

ring'-tailed *a.* (רינג'-טיילד) וואס האט א גערינגעלטען עק, וואס האט אן עק מיט פערשיעדענע קאלירטע קרייזען.

ring the change (רינג טהי טשיינדזש) שווינדלען דורך בייטען היין און צוריק געלד.

ring the chang'es (רינג טהי טשיינדזש'-עז) קלינגען אין איין גלאק נאך דעם אנדערען אין א געוויסען סדר, קלינגען מעלאדיש.

ring the chang'es on (רינג טהי טשיינדזש'-עז אן) איבער'חזר'ען דיזעלבע זאך אויף פערשיעדענע אופנים, כסדר זינגען דעמזעלביגען פזמון.

In a political campaign the spellbinders ring the changes on a few issues.

ring the toc'sin (רינג טהי טאק'-סין) קלינגען מיט דעם שטורם=גלאק, רופען צו א רעוואלוציאן.

ring'-thrush *n.* (רינג'-טהראש) ז. *ring-ouzel*.

ring'-time *n.* (רינג'-טאים) די צייט ווען מען בייט זיך מיט רינגען [אלס חתן=כלה], די צייט פון ליעבענדע הערצער, די פריהלינגס=צייט.

ring up (רינג אפ) 1. אברופען מיט'ן טעלעפאן; 2. געבען א צייכען אויפצוהויבען דעם פארהאנג אין טעאטער.

1. I will ring up the doctor at 4 o'clock.

ring'wise *adv.* (רינג'-הוואיז) אין רינגען אדער קרייזען.

ring'-work *n.* (רינג'-הוואירק) רינגען=ווערק, א מאטעריאל אדער פלעכע וואס איז צונויפגעשטעלט אדער ווערט צונויפגעהאלטען פון רינגען.

ring'worm *n.* (רינג'-הוואירם) אזעלכע רונדע לישאיעס, וועלכע בילדען זיך אויף דער הויט; אזא ווארם וואס דרעהט זיך צונויף ווי א רינג.

rink *n. and v.* (רינק) א רינג, א קרייז; אזא שמאלער אייז=גליטש פאר א געוויסען גליטש=שפיעל; די פערזאנען, וועלכע זיינען בעטייליגט אין אזא שפיעל; א קינסטליכער אייז=גליטש צום גליטשען זיך; זיך גליטשען אויף אזא גליטש.

rinse *v. and n.* (רינס) אויסשווענקען; איבערשווענקען, איבערוואשען; אן אויסשווענקונג; אן איבערשווענקונג [ווי פון אויסגעוואשענע וועש].

rin'ser *n.* (רינ'-סער) איינער וואס שווענקט.

rin'sing *n.* (רינ'-סינג) דאס שווענקען, דאס איבערוואשען; די פליסיגקייט אין וועלכער מען שווענקט אדער מען וואשט איבער.

ri'ot *n. and v.* (ראי'-אט) א צוזאמענלויף פון מענשען; א טומעל; אן אויפרוהר; אן אונגעזעצליכער אויפרוהר צו שטערען די ארדנונג; א פערשווענדערישע און אויסגעלאסענע אויפפיהרונג; א טומעלדיגע און אויסגעלאסענע הוליאנקע; מאכען א טומעל אדער אן אויפרוהר; טומלען; מאכען ווילדע הוליאנקעס.

Ri'ot Act (ראי'-אט עקט) דאס געזעץ וואס איז אין ענגלאנד ארויסגעגעבען געווארען אין יאהר 1714 געגען אויפרוהרס און ארדנונגס=שטערונגען.

ri'oter *n.* (ראי'-אט-ער) א טומלער, אן ארדנונגס=שטערער; אן אויפרוהר=מאכער; איינער וואס איז בעטייליגט אין אן אויפרוהר אדער אין אן אויפשטאנד; א בונטאווששיק.

ri'otous *a.* (ראי'-אט-אס) טומעלדיג; אויפריהרעריש; וואס איז שולדיג אין אן אויפרוהר; וואס בונטעוועט; צולאזען, אויסגעלאסען.

ri'otously *adv.* (ראי'-אט-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אופן; בונטעווענדיג; טומלענדיג; מאכענדיג אונארדנונג אדער טומעל.

ri'otousness *n.* (ראי'-אט-אס-נעס) דאס זיין אויפריהרעריש אדער טומעלדיג.

ri'otry *n.* (ראי'-אט-רי) אן אויפרוהר; דאס מאכען אן אויפרוהר, דאס בונטעווען; א טומעל; דאס מאכען א טומעל.

R. I. P. ראשי תבות פון די ווערטער *requiescat in pace* — ינוח על משכבו בשלום [ווערט מייסטענס געברויכט אלס אן אויפשריפט אויף קריסטליכע מצבות].

rip *v. and n.* (ריפ) פא=נאנדערשניידען; נאנדערררייסען; אויפטרענען; זיין אויפגעשניטען אדער אויפגעטרענט; בלויזשטעלען, אויפדעקען דורך אן אונטערזוכונג; אונטערזוכען און אויפדעקען; זעגען האלץ אין דער ריכטונג ווי עס וואקסט, זעגען פאר לענגס; לויפען קאפ איבער; א ריס, א שפאלט, א שניט; אן אויסוואורף; א שטיק גארנישט, א ניכטסווירדיגער מענש; א צרה'דיגע שקאפע [א צרה'דיג פערד, עוזל א. ד. ג.]; א קערבעל פאר פיש; א שטראמיגער וואסער=שטרייף; א צורייסען קליינע כוואליע.

rip and tear (ריפ ענד טעהר) אין צורייסען און צופליקען, מאכען צו אש און צו שטויב.

ripa'rial *a.* (ראי-פיי'-רי-על) וואס איז

שייך צו אדער וואס ליעגט ביים ברעג פון א טייך; וואס לעבט ביים ברעג פון וואסער [וועגען געוויסע חיות].

ripa'rian *a. and n.* (ראי-פיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אדער וואס ליעגט ביים ברעג פון א טייך; איינער וואס וואהנט אדער האט אייגענטום ביים ברעג פון א טייך.

ripa'rian rights (ראי-פיי'-רי-ען ראיטס) די רעכטע בנוגע צום וואסער פון א טייך אדער אזיערע פון איינעם וואס בעזיצט לאנד ביים ברעג פון דיעזען טייך אדער אזיערע.

ripa'rious *a.* (ראי-פיי'-רי-אס) וואס לעבט אדער וואקסט ביי די ברעגען פון א טייך.

ripe *a. and v.* (ראיפ) ציייטיג, רייף; אויסגעוואקסען; פאלשטענדיג אויסגעבילדעט; פאלשטענדיג פארבערייטעט; מאכען רייף אדער ציייטיג.

ripe'ly *adv.* (ראיפ'-לי) אויף א רייפען, ציייטיגען שטייגער.

ri'pen *v.* (ראיפען) רייף ווערען; מאכען ציייטיג; מאכען פארטיג צום בענוץ.

ripe'ness *n.* (ראיפ'-נעס) רייפקייט, צייטיגקייט.

ripe wants (ראיפ הוואנטס) דרינגענדע בעדירפניסע.

ripe wine (ראיפ הוואין) אלטער וויין.

ripic'olous *a.* (ראי-פיק'-א-לאס) ז. *riparial*.

ripid'olite *n.* (ראי-פיד'-א-לאיט) דער ריפידאליט [א מין גרינער מינעראל].

ripie'no *a. and n.* (רי-פיעי'-נא) אין מוזיק — צוגעבענד, פערשטארקענד [וועגען אן אינסטרומענט אדער מוזיקאנט וואס ווערט צוגעגעבען צו פערשטארקען דעם טאן, ווי אין אן ארקעסטער — איינער פון די מוזיקאנטען, אויסער דעם סאלא, וועלכע שפיעלען די ערשטע פיעדעל]; א צוגעגעבענער מוזיקאנט אדער אינסטרומענט.

ripost' *n.* (רי-פאוסט') אין פעכטען — א צוריק=קלאפ מיט'ן שווערד; א שנעלער ענטפער; דאס געבען שנעל א "גאב".

riposte' *n.* (רי-פאוסט') ז. *ripost*.

rip'per *n.* (ריפ'-ער) אן אויפשניידער, אן אויפרייסער; אן אכזר.

rip'ple *v. and n.* (ריפל) זיך קרייזלען, זיך בעוועגען אין קליינע וועלען [וועגען וואסער]; אברייניגען די קערנער פון פלאקס; דאס קרייזלען זיך פון וואסער; דאס מורמלען פון לייכטע וועלען אין א טייכעל; א מאשין אבצורייניגען די קערנער פון פלאקס.

rip'ple-mark *n.* (ריפ'ל-מארק) די שפור פון וועלען אויף זאמד [ביי א ברעג פון ים].

rip'plet *n.* (ריפ'-לעט) א קליינע כוואליע.

rip'pling *n.* (ריפ'-לינג) דאס קרייזלען [פון וואסער]; דאס מורמלען פון לייכטע וועלען.

rip'rap *n.* (ריפ'-רעפ) צובראכענע שטיינער פון וועלכע עס ווערט געמויערט א פונדאמענט; א פונדאמענט פון אנגעווארפענע צובראכענע שטיינער.

rip'-saw *n.* (ריפ'-סאה) א קערב=זעג [א זעג צו זעגען האלץ אין דער לענג, ווי מען זעגט ברעטער].

rip up old sores (ריפ אפ אולד סאורז) אויפדעקען אלטע וואונדען.

rise *v. and n.* (ראיז) זיך ערהויבען; שטייגען אין דער הויך [וועגען גאזען, א לופטבאלאן א. ד. ג.]; זיך אויפהויבען, אויפשטעהן [פון א זיצענדער אדער ליעגענדער פאזע]; אויפשטעהן תחית המתים; זיך אויפהויבען אדער ארויסטרעטען געגען עמעצען; אבציהען [פון א בעלאגערטען פלאץ]; אבברעכען די זיצונג, פערטאגען [פון א פארלאמענט]; ארויסקומען פון דער ערד, ארויסשפראצען; זיך אויפהויבען צו א העכערער מדרגה; אויפגעהן [פון דער זון]; אויפשוועלען, אויפגעהן [פון טייג]; אנשוועלען [פון א געשוויר]; שטייגען [פון פרייז, פון ווערטה]; דאס ערהויבען זיך; דאס אויפשטעהן; דאס שטייגען; די ערהויבונג, די שטייגונג; דער אויפגאנג [פון דער זון]; די לאנגזאמע אויפשטייגונג [פון א מוזיקאלישען טאן]; די שטייגערונג, די פערמעהרונג; דאס פערגרעסערען זיך; דער אורשפרונג, די ענטשטעהונג [פון א זאך].

rise *n.* (ראיס) א צווייג פון א בוים; א קליינער קוסט אדער בוש.

rise from the ranks (ראיז פראם טהי רענקס) בעקומען א טשין, ווערען פון א פראסטען סאלדאט אן אפיציער.

rise in life (ראיז אין לאיף) זיך פערבעסערען די לעבענס=בעדינגונגען, שטייגען.

ri'ser *n.* (ראי'-זער) אן אויפשטעהער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין אן אויפשטאנד, א מיאטעזשניק; דאס זייטען=ברעט פון טרעפ.

rise to the emer'gency (ראיז טו טהי אי-מויר'-דזשענ-סי) ז. *rise to the occasion*.

rise to the occa'sion (ראיז טו טהי א-קיי'-זשאן) זיין שלאגפערטיג; זיך ניט פערלירען ביי א שוועריגקייט.

rise up (ראיז אפ) זיך אויפהויבען.

risibil'ity *n.* (ריז-אי-ביל'-אי-טי) דאס לאכען, די נייגונג צו לאכען.

ris'ible *a.* (ריז'-איבל) וואס קען לאכען; לאכענדיג; וואס איז שייך צו געלעכטער.

ris'ibleness *n.* (ריז'-איבל-נעס) דאס קענען לאכען; דאס זיין לאכעדיג.

ris'ibly *adv.* (ריז'-אי-בלי) אויף א לאכעדיגען שטייגער.

ri'sing *n. and a.* (ראי'-זינג) דאס אויפהויבען זיך; דאס אויפגעהן [פון דער זון]; דאס אויפשטעהן [תחית המתים]; אן אויפשטאנד, א מיאטעזש; אן אויפשטייגונג, אן אנוואוקס; דאס אויפגעהן [פון טייג]; זיך הויבענד; וואקסענד.

ri'sing ground (ראי'-זינג גראונד) א הויכער פלאץ.

ri'sing man (ראי'-זינג מען) א מענש, וואס שטייגט הויך.

ri'sing of the moth'er (ראי'-זינג אוו טהי מאטה'-ער) א קראנקהייט אין דער געבעהר=מוטער.

ri'sing of the stom'ach (ראי'-זינג אוו טהי סטאמ'-עק) איבעלקייט, ניט=גוטקייט.

ri'sing of the sun (*the*) (ראי'-זינג אוו טהי סאן) דער מזרח.

ri'sing sigh (ראי'-זינג סאי) א טיעפער זיפץ.

risk *n. and v.* (ריסק) 1. א ריזיקע, א געפאהר; 2. א פערזיכערונגס=אבליגאציע; 3. ריזיקירען, וואגען.

2. Our company has no risks in that city.

ris'ker *n.* (ריס'-קער) א ריזיקירער, א ריזיקאנט, איינער וואס ריזיקירט.

ris'ky *a.* (ריס'-קי) ריזיקאליש; געפעהרליך, סכנות'דיג; וואס געהט אויף ריזיקע.

riso'rial *a.* (ראי-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צום לאכען; וואס רופט ארויס א געלעכטער.

riso'rial mus'cles (ראי-סאו'-רי-על מאסלז) די לאך=מוסקולען [די מוסקולען, דורך וועלכע עס קומט פאר דער פראצעס פון לאכען].

risp *n.* (ריספ) הארט גראז, וואס וואקסט אין א זומפיגען ארט.

ri'sus *n.* (ראי'-סאס) א לאך, א געלעכטער.

ritardan'do *a.* (רי-טאר-דענ'-דא) לאנגזאמער [אין מוזיק].

ritar'do *a.* (רי-טאר'-דא) ז. *ritardando*.

rite *n.* (ראיט) א קירכען=געברויך, א רעליגיעזער מנהג אדער צערעמאניע.

ritornelle' *n.* (רי-טאהר-נעל') אין מוזיק — א ריטורנעל, א קליינעם מוזיקאלישעם שטיק, וואס ווערט געשפיעלט פון ארקעסטער פאר, אין מיטען אדער צום סוף פון אן אריע [א שטיק פון אן אפערא וואס ווערט געזונגען פון איין זינגער].

ritornel'lo *n.* (רי-טאהר-נעל'-לא) ז. *ritornelle*.

rit'ter *n.* (ריט'-ער) א ריטער.

ritt'-mas'ter *n.* (ריט'-מעס'-טער) א קאוואלעריע=קאפיטאן.

rit'ual *a. and n.* (ריטש'-יו-על) ריטואל, וואס איז שייך צו א רעליגיעזען מנהג אדער צערעמאניע; א ריטואל=בוך, א בוך מיט פארשריפטען וועגען פערשיעדענע קירכליכע צערעמאניעס בעת גאטעסדיענסט; א רעליגיעזער מנהג אדער צערעמאניע; א מנהג, צערעמאניע אדער אנגענומענע פארם.

rit'ualism *n.* (ריטש'-יו-על-איזם) ריטואליזם, דאס סיסטעם פון קירכען=מנהגים און צערעמאניעס; דאס אבהיטען אלע רעליגיעזע דינים; די לעהרע וועגען קירכליכע מנהגים.

rit'ualist *n. and a.* (ריטש'-יו-על-איסט) א ריטואליסט, א שרייבער וועגען רעליגיעזע מנהגים; וואס איז שייך צום ריטואל אדער רעליגיעזע מנהגים.

ritualis'tic *a.* (ריטש-יו-ע-לים'-טיק) ריטואליסטיש, וואס איז שייך צום ריטואל אדער רעליגיעזע מנהגים; שטרענג איבערגעגעבען צו די פארשריפטען פון דער קירך.

rit'ually *adv.* (ריטש'-יו-על-אי) לויט דעם רעליגיעזען מנהג, לויט'ן קירכען=געברויך.

riv'age *n.* (ריוו'-עדזש) א ברעג פון א טייך; אן אבצאהל פאר דעם רעכט צו פאהרען אויף א טייך.

ri'val *n., a. and v.* (ראי'-וועל) א קאנקורענט, אן אנטאגאניסט, א געגנער; איינער וואס יאגט זיך נאך דערזעלביגער זאך, נאך וועלכער עס יאגט זיך א צווייטער און וועלכע קען בעלאנגען נור צו איינעם; איינער וואס שטרעבט צו זיין גלייך מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען; קאנקורירענד, וואס האט דיזעלביגע פרעטענזיעס אדער דיזעלביגע פאדערונגען וואס דער אנדערער; קאנקורירען; שטרעבען צו זיין גלייך מיט'ן צווייטען אדער איהם אריבערצושטייגען.

rival'ity *n.* (ראי-וועל'-אי-טי) ז. *rivalry*.

ri'valry *n.* (ראי'-וועל-רי) קאנקורענץ, נעגנערשאפט, די בעשטרעבונג צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבערצויאגען; דאס נאכיאגען זיך מיט א צוויי=

טען נאך דערזעלבינער זאך, וועלכע קען בעלאנגען נור צו איינעם.

ri'valship *n.* (ראי'-וועל-שיפ) ז. ***rivalry***.

rive *v. and n.* (ראיוו) שפאלטען, רייסען; זיך שפאלטען, זיך טרענען; א ריס [ווי מיט די צייהנער]; א ברעג.

riv'el *v.* (ריוו'-על) איינשרומפען, צונויפקנייטשען.

riv'en *a.* (ריווען) צושפאלטען, פאנאנדערגעריסען.

ri'ver *n.* (ראי'-ווער) איינער וואס שפאלט אדער רייסט פאנאנדער.

riv'er *n.* (ריוו'-ער) א טייך, א שטראם.

riv'erain *a.* (ריוו'-ער-איין) וואס איז שייך צום ברעג פון א טייך; וואס געפינט זיך ביים ברעג פון א טייך.

riv'er-ba'sin *n.* (ריוו'-ער-ביי'סן) א טייך=באסיין, די גאנצע געגענד, אין וועלכער עס פליסט א טייך מיט אלע זיינע צווייגען.

riv'er-bed *n.* (ריוו'-ער-בעד) דאס טייך=בעט [דער גראבען, אין וועלכען עס פליסט דער טייך].

riv'er-drag'on *n.* (ריוו'-ער-דרעג'-אן) א קראקאדיל.

riv'er-dri'ver *n.* (ריוו'-ער-דראי'-ווער) איינער וואס טרייבט געהילץ אדער פליטען אויף א טייך.

riv'er-god *n.* (ריוו'-ער-גאד) דער גאט פון טייכען.

riv'erhead *n.* (ריוו'-ער-העד) דער קוואל אדער אנפאנג פון א טייך.

riv'er-hog *n.* (ריוו'-ער-האג) די קאפיבארא, דער ים=חזיר [ז. ***capibara***]; אזא אפריקאנישער שוויין.

riv'er-horse *n.* (ריוו'-ער-האהרס) דער היפאפאטאמוס. ז. ***hippopotamus***.

riv'erine *a.* (ריוו'-ער-אין) וואס איז שייך צו א טייך; עהנליך צו א טייך.

riv'erish *a.* (ריוו'-ער-איש) ז. ***rivery***.

riv'er-man *n.* (ריוו'-ער-מען) איינער וואס וואהנט נעבען א טייך און ציהט פון איהם זיין חיונה [ווי ארויסציהענדיג איינגעזונקענע אדער אריינגעווארפענע זאכען].

riv'er-mead'ow *n.* (ריוו'-ער-מעד'-או) א לאנקע ביים טייך.

riv'er-plain *n.* (ריוו'-ער-פליין) דאס פלאכע לאנד נעבען א טייך.

riv'erside *n.* (ריוו'-ער-סאיד) דער ברעג פון טייך.

riv'er-wa'ter *n.* (ריוו'-ער-וואה'-טער) טייך=וואסער.

riv'er-wolf *n.* (ריוו'-ער-וואולף) דער זומפ=ביבער. ז. ***coypou***.

riv'ery *a.* (ריוו'-ער-אי) וואס איז שייך צו טייכען; עהנליך צו טייכען.

riv'et *n. and v.* (ריוו'-עט) א ניעט [איינער פון די מעטאלענע שטיפטען וואס בעפעסטיגען צוויי שטיקער מעטאל איינס צום אנדערען]; פערניעטעווען, צופעסטיגען איינס צום אנדערען.

Rivets

riv'eting *n.* (ריוו'-עט-אינג) דאס ניעטעווען; ניעטען. ז. ***rivet***.

riv'eting-ham'mer *n.* (ריוו'-עט-אינג-העמ'-ער) א האמער צו פערניעטעווען צוויי שטיקער מעטאל.

riv'eting-machine' *n.* (ריוו'-עט-אינג-מע-שין') א מאשין צו פערניעטעווען שטיקער מעטאל.

riv'et-machine' *n.* (ריוו'-עט-מע-שין') א מאשין צו מאכען ניעטען אדער שטיפטען.

riv'et-pin *n.* (ריוו'-עט-פין) א ניעט=שטיפט.

riv'etting *n.* (ריוו'-עט-אינג) ז. ***riveting***.

rivière' *n.* (רי-וויעהר') א ריוויערע, א האלזבאנד פון עטליכע שנירלעך פערל אדער דימענטען.

ri'ving *n.* (ראי'-ווינג) שפאלטונג, פאנאנדעררייסונג.

ri'ving-knife *n.* (ראי'-ווינג-נאיף) אן אינסטרומענט צו שפאלטען שינדלען, ברעטלעך פאר פעסער א. ד. ג.

ri'vose *a.* (ראי'-וואוס) — אין זאאלאגיע מיט אונרעגעלמעסיגע קנייטשען [וועגען דער הויט אדער אנדערע קערפער=טיילען פון געוויסע חיות].

riv'ulet *n.* (ריוו'-יו-לעט) א קליין טייכעל.

rixa'tion *n.* (ריק-סיי'-שאן) א קריעג, א שטרייט.

rixa'trix *n.* (ריק-סיי'-טריקס) א קריעגערישע פרוי, א סעדעכע.

rix'-dol'lar *n.* (ריקס'-דאל'-אר) א רייכס=טאלער [אן אלטע מטבע פון 18טען און אנהויב 19טען יאהרהונדערט, אין פערשיעדענע אייראפעאישע לענדער].

riz'iform *a.* (ריז'-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי רייז.

roach *n. and v.* (ראוטש) 1. די פלעצע [א טייך=פיש פון א גרוי=גרינעם קאליר מיט א זילבער=ווייסען בויך און רויטליכע פלוס=פעדערען]; 2. א פרייס [טאראקאן]; 3. א געבויגענער אויסגעשטארצטער האר=לאק אויף'ן שטערען; 4. מאכען אויסגעבויגענע און אויסגעשטארצט [וועגען א האר=לאק]; 5. ארומשארען די האר פון א פערד'ס גריווע אזוי, אז זיי זאלען שטעהען גלייך.

2. His hair was **roached** up over his forehead.

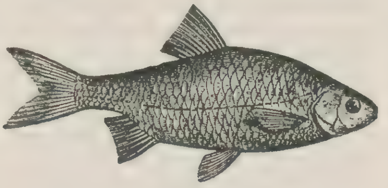

Roach

roach'-backed *a.* (ראוטש'-בעקט) מיט א רונדען, געוועלב=ארטיגען רוקען.

road *n. and v.* (ראוד) א וועג; א גאס, א דורכגאנג; אן אייזענבאהן; א רייזע; אן איבערפאל; אן אנקער=פלאץ פאר שיפען; אויסלעגען א וועג אדער וועגען; נאכגעהן נאך די שפורען [וועגען א שפיר=הונד אדער יאגד=הונד].

road'-a'gent *n.* (ראוד'-איי'-דזשענט) א קאלעקטאר פון דורכפאהר=געלד [וואס קאלעקטירט די איינצאהלונג פאר דעם רעכט זיך צו בענוצען מיט א פריוואטען וועג].

road'-bed *n.* (ראוד'-בעד) דער פונדאמענט אדער אונטער=געבוי פון אן אייזענבאהן; דאס מאטעריאל, מיט וועלכען עס איז אויסגעלעגט א וועג.

road'-book *n.* (ראוד'-בוק) א רייזע=האנד=בוך [אן אינפארמאציאנס=בוך פאר רייזענדע].

road'-drift *n.* (ראוד'-דריפט) דער אבפאל ביים אויסגלייכען און פערריכטען א שאסע.

roa'der *n.* (ראו'-דער) א שיף וואס קען נור שווימען מיט א גינסטיגען ווינד אדער מיט'ן שטראם.

road'-har'row *n.* (ראוד'-הער'-או) א מאשין אויסצוגלייכען און ברייננגען אין ארדנונג די ארויסגעשלאגענע שטיינער פון א וועג אדער שאסע.

road'-lev'eler *n.* (ראוד'-לעוו'-על-ער) א מאשין אויסצוגלייכען א וועג.

road'-locomo'tive *n.* (ראוד'-לאו-קא-מאו'-טיוו) א לאקאמאטיוו צוגעפאסט צום פאהרען אויף א געוועהנליכען וועג.

road'-machine' *n.* (ראוד'-מע-שין') א מאשין צום אויסגלייכען א וועג [אבצוגראבען די הויכע פלעצער, אוועקצופיהרען די אויסגעגראבענע ערד און צו פערשיטען נידריגע פלעצער].

road'man *n.* (ראוד'-מען) איינער וואס האלט אין ארדנונג א וועג אדער שאסע.

road'-meas'urer *n.* (ראוד'-מעזש'-אור-ער) אן אדאמעטער אדער וועג=מעסטער. ז. ***odometer***.

road'-met'al *n.* (ראוד'-מעט'-על) שאסע=מאטעריאלען [די שטיינדלעך צום מאכען א שאסע].

road'-pen *n.* (ראוד'-פען) א פען מיט צוויי שפאלטען צו מאכען צוויי פאראלעלע ליניען [אלס בעצייכנונג פון א וועג אויף א לאנד=קארטע].

road'-roll'er *n.* (ראוד'-ראול'-ער) א שאסע=ראלע, א וועג=ראלע [איינצודריקען די שטיינדלעך אין א שאסע].

road'-scra'per *n.* (ראוד'-סקריי'-פער) א פארריכטונג אויסצוגלייכען א וועג.

road'side *n. and a.* (ראוד'-סאיד) די זייט פון א וועג, דער ראנד פון א וועג; וואס געפינט זיך ביי א וועג.

The coach pulled up at a little **roadside** inn.

roads'man *n.* (ראודז'-מען) ז. ***roadman***.

road'stead *n.* (ראוד'-סטעד) אן ארט צו פעראנקערען שיפען.

road'-stea'mer *n.* (ראוד'-סטיע'-מער) ז. ***road-locomotive***.

road'ster *n.* (ראוד'-סטער) א רייזע=פערד [צום אויספאהרען און פאר לייכטער ארבייט]; איינער וואס פאהרט פיעל ארום; א קוטשער, אן אנטרייבער; א יעגער, וואס פיהרט די יאגד פאהרענדיג מיט'ן וועג [ניט איבער די פעלדער]; א רייזע=וועליסאפעד [צום פאהרען און ניט פאר א וועט=לויף]; א שיף וואס קען נור שווימען מיט א גינסטיגען ווינד אדער מיט'ן שטראם; א גאסען=רויבער.

road'-sul'ky *n.* (ראוד'-סאל'-קי) א לייכט וועגעל פאר איין פערזאן.

road'-survey'or *n.* (ראוד'-סויר-וויי'-אר) אן אויפזעהער איבער א וועג אדער שאסע, א גאסען=אינספעקטאר, א וועגען=אינספעקטאר.

road'way *n.* (ראוד'-הוויי) א שאסע=וועג; א וועג [הויפטזעכליך דער מיטען וועג, בעשטימט פאר וואגענס און פערד].

road'-work *n.* (ראוד'-הוואירק) שאסע=ארבייט, דאס אויסלעגען וועגען.

road'worthy *a.* (ראוד'-הוואיר-טהי) צוגעפאסט צום וועג אדער צום פאהרען [ווי למשל, א פערד].

roam *v. and n.* (ראום) ארומטרייבען, ארומוואנדערען, ארומבראדזשען; דורכגעהן, דורכוואנדערען; דאס דורכגעהן, דאס דורכוואנדערען, דאס ארומטרייבען זיך.

roa'mer *n.* (ראו'-מער) אז ארומוואנדערער, אז ארומטריבער, א בראדיאגע.

roan *a. and n.* (ראון) רויטליך=גרוי; רויטליך=גרויער קאליר [הויפטזעכליך פון פערד]; א חיה פון רויטליך=גרויען קאליר, א רויטליך=גרוי פערד; א ווייכע בוינזאמע שעפסען=פעל [געברויכט מעהרסטענס פון בוכבינדער אלס נאכאהמונג פון מאראקא=לעדער].

roan'-tree *n.* (ראונ'-טריע) ז. *rowan-tree*

roar *v. and n.* (ראור) רעווען, ברומען, שרייען; רוישען, ברויזען; וואיען [ווע גען א ווינד]; קראכען [ווי א דונער]; הילכיג לאכען, כאכאטשען; כראפען [ווע גען פערד, וואס ליידען פון א געוויסער קראנקהייט]; א רעווען, א ברומען, א וואיען, א שרייען; א הילכיגער געלעכטער, דאס כאכאטשען; א ליארם, א געפילדער.

roar'er *n.* (ראור'-ער) א שרייער, א ברו=מער; איינער וואס פילדערט אדער ליארעמט; איינער אדער עטוואס וואס ברומט, רעוועט, וואיעט אדער ברויזט; א פערד וואס כראפעט אטהעמענדיג [ביי א געוויסער קראנקהייט].

roar'ing *n. and a.* (ראור'-אינג) 1. א רעווען, א ברומען; דאס ברויזען אדער רוישען [ווי פון א ווינד]; דאס קראכען [ווי פון א דונער]; דאס שרייען; אזא קראנקהייט ביי פערד ווען זיי כראפען אטהעמענדיג; 2. פילדערענד, ליארמענד, טומלענד; 3. גוט געהענד, זעהר ערפאלגרייך.

2. It was a mad, **roaring** time, full of extravagance. 3. He drives a **roaring** trade.

roar'ing boys (ראור'-אינג באיז) צו=לאזענע, ווילדע יונגען [מעהרסטענטייל פון דער אריסטאקראטישער געזעלשאפט, וועלכע פלעגען זיין בעקאנט אין לאנדאן אין 17טען יאהרהונדערט מיט זייער סקאנדאליעזער און טומעלדיגער אויפפיה=רונג אין די גאסען און אין די עפענטלי=כע פלעצער].

roar'ing lads (ראור'-אינג לעדז) ז. *roaring boys*

roar'ingly *adv.* (ראור'-אינג-לי) מיט געשריי, מיט געפילדער.

roast *v., n. and a.* (ראוסט) בראטען; ברענען, איבערברענען; פערשפאטען; געבראטענס, בראטען, שטיקער פלייש בע=שטימט צום בראטען; געבראטען, איבער=געברענט.

roast'-beef plant (ראוסט'-ביעף פלענט) אזא אירים אדער שווערד=ליליע [די צוריבענע בלעטער פון דיזער פלאנ=צע גיבען ארוים א גערוך ווי פון געברא=טענעם פלייש]. ז. *iris*

roast'er *n.* (ראוסט'-ער) איינער וואס בראט, ברענט אדער ברענט איבער; א כלי אדער אינסטרומענט צום בראטען; עטוואס צום בראטען [ווי א חזיר'על, פויגעל א. ז. וו.].

roast'ing-ear *n.* (ראוסט'-אינג-איער) א קוקורוזע צום בראטען [ווען זי איז נאך ניט אין גאנצען פארטיג].

roast'ing-jack *n.* (ראוסט'-אינג-דזשעק) אן אפאראט איבערצודרעהען דאס בראט=אייזען [אויף וועלכען מען הייננט אויף פלייש צום בראטען].

roast'-meat clothes (ראוסט'-מיעט קלאוטהז) יום=טוב'דיגע קליידער [א הו=מאריסטישער אויסדרוק].

rob *v. and n.* (ראב) רויבען, בערויבען, אוועק'גזלנ'ען; פיהרען א רויב=ווירטשאפט ביי מעטאל=גראבונג [ארויסנעהמען ווי=פיעל מעטאל עס איז מעגליך זיך ניט קי=מערענדיג וועגען דער זיכערהייט אדער וועגען דער צוקונפט]; פערקלענערען די קויהלען=זיילען, וואס שטיצען א קויהלען=גרוב; איינגעקאכטע פרוכט=זאפט.

rob'alo *n.* (ראב'-ע-לאו) אזא גרויסער העכט=עהנליכער שפייז=פיש אין די טרא=פישע געגענדען פון זיד=אמעריקא.

rob'-al'tar *n.* (ראב'-אהל'-טאר) א הייליגטום=רויבער.

rob'and *n.* (ראב'-ענד) קאבל=גארן [א שטריקעל צוצובינדען א זעגעל צום שפיץ פון א מאסט].

rob'ber *n.* (ראב'-ער) א רויבער.

rob'ber-crab *n.* (ראב'-ער-קרעב) ז. *hermit-crab*

rob'ber-fly *n.* (ראב'-ער-פלאי) די רויב=פליעג. ז. *hawk-fly*

rob'bery *n.* (ראב'-ער-אי) רויבעריי; רויב.

rob'bin *n.* (ראב'-אין) א קאבל=גארן [א שטריקעל צו בעפעסטיגען א זעגעל צום שפיץ פון א מאסט]; פאקונג פאר פע=פער, רייז און אנדערע עהנליכע פראדוק=טען.

robe *n. and v.* (ראוב) א קלייד; א מאנ=טעל; א שטאאטס=מאנטעל, אן אוניפארם=קלייד אדער מאנטעל; א פאראדנער מאנ=טעל; אן איינהילונג; א פעלץ אלס איינ=הילונג [ביים פאהרען]; די גרעסטע און שטארקסטע טאבאק=בלעטער [וועלכע ווע=רען געברויכט פאר פראסטע זארטען צי=גארען]; אנקליידען, זיך אנקליידען [הויפטזעכליך אין אוניפארם=מאנטלען].

robe'-ma'ker *n.* (ראוב'-מיי'-קער) א שניידער פון פאראדנע אוניפארם=קליידער [ווי פאר שטאאטס=בעאמטע, גייסטליכע, אוניווערזיטעטס=בעאמטע א. ז. וו.].

rob'erd *n.* (ראב'-ערד) דער בוך=פינק אדער זיאבליק [אזא פויגעלע]. ז. *chaffinch*

Rob'ert's field ap'ricot (ראב'-ערטס פיעלד עפ'-רי-קאט) אזא אפריקאזע [א מין פלוים=עהנליכע פרוכט]. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

robes *n.* (ראובז) שטאאטס=מאנטלען, אוניפארם=מאנטלען, פאראדנע קליידער [פון שטאאטס=בעאמטע אדער גייסטלי=כע].

rob'in *n.* (ראב'-אין) ז. *redbreast*

rob'inet *n.* (ראב'-אינ-עט) ז. *redbreast*

ro'bing *n.* (ראו'-בינג) אנקליידונג [אין שטאאטס=מאנטלען אדער אין אוניפארם=קליידער]; מאטעריאל פאר פרויען=קליי=דער; א בעפוצונג אויף פרויען און קינ=דער=קליידער.

Rob'in Good'fellow (ראב'-אין גוד'-פעל-או) א הויז=גייסט; א פעע; אן עלף, א גייסט.

ro'bing-room *n.* (ראו'-בינג-רוהם) א קליידער=צימער [פאר פאראדנע קליידער, ווי אוניפארמס, גלח'שע קליידער א. ז. וו.].

rob'in-red'breast *n.* (ראב'-אינ-רעד'-ברעסט) ז. *redbreast*

rob'in's-plan'tain *n.* (ראב'-אינז-פלענ'-טיין) דער דאר=ווארצעל, א מין וועגעריך. ז. *plantain*

ro'ble *n.* (ראובל) דער ווייסער קאלי=פארניער דעמב; א מין בוכען=בוים אין טשילי.

rob'orant *a. and n.* (ראב'-א-רענט) שטארקענד, קרעפטיגענד; א קרעפטיגונגס=מיטעל.

rob'orate *v.* (ראב'-א-רייט) שטארקען, קרעפטיגען; בעשטעטיגען, בעפעסטיגען, פעסטשטעלען.

robora'tion *n.* (ראב-א-ריי'-שאן) קרעפטיגונג, שטארקונג.

rob Pe'ter to pay Paul (ראב פיע'-טער טו פיי פאהל) ארויסנעהמען א שויב פון איין פענסטער און זי ארייננשטעלען אין א צווייטען; מאכען נייע חובות, אום צו צאהלען אלטע.

robust' *a.* (רא-באסט') 1. זעהר שטארק, געזונד אדער קרעפטיג; 2. גראב, רויה; 3. מיהזאם, וואס פאדערט קראפט אדער אנשטרענגונג; 4. אין זאאלאגיע — דיק.

1. He is a **robust** boisterous youth.

robus'tious *a.* (רא-באס'-טשיאס) ז. *robust*

robus'tiously *adv.* (רא-באס'-טשיאס-לי) ז. *robustly*

robus'tiousness *n.* (רא-באס'-טשיאס-נעס) ז. *robustness*

robust'ly *adv.* (רא-באסט'-לי) זעהר שטארק אדער געזונד, מיט פיעל קראפט.

robust'ness *n.* (רא-באסט'-נעס) קרעפ=טיגקייט, שטארקייט, געזונדקייט.

roc *n.* (ראק) א פאבעלהאפטער ריעזיגער רויב=פויגעל [אין דער אראבישער מיטא=לאגיע].

roc'ambole *n.* (ראק'-עמ-באול) שפאני=שער קנאבעל.

Roccel'la *n.* (ראק-סעל'-א) ארסייל=מאך.

roccel'lic ac'id (ראק-סעל'-איק עס'-איד) ארסייל=מאך זויערע.

Rochelle' pow'der (רא-שעל' פאו'-דער) ז. *Seidlitz powder*

Rochelle' salt (רא-שעל' סאהלט) וויינשטיין=זויערע נאטראן=קאלי.

roches moutonnées' (ראש מוה-טא-ניי') שטיינער, וועלכע זיינען אבגעריבען געווארען און גלאט געמאכט פון דער בע=וועגונג פון גלעטשערס.

roch'et *n.* (ראטש'-עט) א כאר=העמד [א מין גלח'שער קיטעל]; אזא פאראדנער מאנטעל ביי די ענגלישע פערען; א קורץ רעקעל; די פלעצע [אזא פיש. ז. *roach*].

rock *n. and v.* (ראק) 1. א פעלז; א פעלזען=שטיין; א מינעראלען=שיכט; א פעלזען=בארג; א שטיין, א שטיינדעל; 2. א צופלוכט, א שיצונג, א שטיצע [א ביבלישער אויסדרוק]; 3. אן אורזאכע אדער קוואל פון געפאהר [ווי עס איז אן אונטערוואסערדיגער שטיין פאר שיפען]; 4. א מטבע; 5. קאנדעל=צוקער; 6. דער שטיין=פיש [א פיש, וואס האלט זיך צווי=שען אונטערוואסערדיגע שטיינער]; 7. די פעלזען=טויב [אזא ווילדע טויב]; א פראסליצע; א גריף [אזא פאבעלהאפטער פויגעל]; 8. אזא מין הארטע זייף; 9. א מין הארטער קעז; 10 א שאקעל, א וואקעל; 11. בעווארפען מיט שטיינער, פער=שטיינערען; 12. וואקלען, שאקלען, וויע=גען; זיך וואקלען, זיך שאקלען, זיך וויע=גען; 13. פערוויעגען, איינשלעפערען; איינשטילען, בערוהיגען.

2. The Lord is my **rock**. 3. The tariff question was the **rock** on which the party split. 4. He has a pocketful of **rocks**. 13. Ignorance **rocks** the world into indifference.

rock ahead' (ראק ע-העד') א געפאהר שטעהט פאר!

rock al'um (ראק על'-אם) דער פיינסטער אלוין.

rock'away *n.* (ראַק'-ע-הוויי) א פיער-רעדערדיגע שפּאַציר-וועגעל מיט צוויי אדער דריי זיץ-פּלעצער.

rock'-ba'sin *n.* (ראַק'-בּיי'סן) א פעלז-באַסיין אדער א פעלז-בעקען [אן אויסהוילונג אין א פעלז].

rock'-bass *n.* (ראַק'-בּעס) דער רויט-אויג אדער די פּלעצע [אַזאַ פיש. ז. ***redeye***]; דער געשטרייפּטער אָקון [בארש].

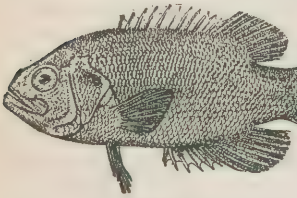

Rock-bass

rock'-beau'ty *n.* (ראַק'-ביו'-טי) די פעלזען-שעהנהייט [אַזאַ שמעקענדע אַלפּישע פּלאַנצע].

rock'-bound *a.* (ראַק'-באַונד) איינגעשלאָסען צווישען פעלזען.

rock'-brea'ker *n.* (ראַק'-ברייק'-קער) א מאַשין צו ברעכען שטיינער [פאַר שאָסעען].

rock'-but'ter *n.* (ראַק'-באַט'-ער) בערג-פּוטער אדער שטיין-פּוטער [א מינעראַל וואָס בעשטעהט פון אַלוין, אַלומיניום און אייזען-אָקסיד].

rock'-can'dy *n.* (ראַק'-קענ'-די) קאַנדעל-צוקער; גערשטען-צוקער.

rock'-cod *n.* (ראַק'-קאַד) דער פעלזען-פיש [א נאָמען פאַר פערשיעדענע מינים פיש, וועלכע מען כאַפּט צווישען פעלזען]; א שטאָק-פיש, וואָס ווערט צושניטען, גערייניגט און געטריקענט ביי די ברעג-פעלזען.

rock'-cork *n.* (ראַק'-קאָהרק) בערג-קאָרק [אַזאַ ווייסער אדער גרויער אַסבעסט אדער שטיין-פלאַקס]. ז. ***asbestos***.

rock'-crab *n.* (ראַק'-קרעב) א קרעבס [ראַק], וואָס האַלט זיך אין פעלזיגע טיילען פון ים-ברעג.

rock'-cress *n.* (ראַק'-קרעס) א שטיין-קרעסע [אַזאַ פלאַנצע].

rock'-crush'er *n.* (ראַק'-קראַש'-ער) ז. ***rock-breaker***.

rock'-crys'tal *n.* (ראַק'-קריס'-טעל) בערג-קריסטאַל [קוואַרץ-קריסטאַל].

rock'-doe *n.* (ראַק'-דאָו) די געמזע [א מין אַלפּישער הירש].

rock'-dove *n.* (ראַק'-דאָוו) די פעלזען-טויב [אַזאַ ווילדע טויב].

rock'-drill *n.* (ראַק'-דריל) א פעלזען-בוירער, א שטיינער-בוירער [א מאַשין צו בוירען פעלזען אדער שטיינער].

rock'er *n.* (ראַק'-ער) איינער וואָס וואַקעלט אדער שאָקעלט; איינער וואָס וויעגט אדער וויעגט איין; איינער אדער עטוואָס וואָס וואַקעלט זיך, שאָקעלט זיך אדער וויעגט זיך; א שאָקעל-שטוהל, א וויעג-שטוהל; דאָס רונד-געבויגענע לייסטעל, אויף וועלכען עס וואַקעלט זיך א שאָקעל-שטוהל אדער א וויעגעל; עטוואָס וואָס איז ענהליך צו אַזאַ לייסטעל [ווי למשל, א קיעל אדער גרונד-באַלקען פון א שיף]; א שיף מיט א האַלב-אויסגעבויגענעם קיעל; א מין וויעג-קעסטעל צו וואַשען גאָלד; א גליטש-שוה [קאָנקע] מיט א האַלב-רונדען הינטערשטען טייל; א כלי צו פערפריהרען כעמישע מישונגען; א בארג-טויב [ז. ***rock-dove***].

rock'ered *a.* (ראַק'-ערד) אַרויסגעבויגענע אַרויס-צו [ווי דאָס רונד-געבויגענע לייסטעל פון א שאָקעל-שטוהל].

rock'ery *n.* (ראַק'-ער-אי) א קינסטליכער שטיינער-הויפען אדער פעלזען-בערגעל [וואו מען פלאַנצט געוויסע געוויקסען, ווי למשל פאַרנען אדער פּאַפּאָראָטניקעס].

rock'et *n. and v.* (ראַק'-עט) א ראַקעטע [א פייערווערק אין דער פאָרם פון א צילינדרישען רעהרעל, וואָס שיסט אַרויף אין דער הויך]; א מין סאַלאַט; דער ווילדער זענעפט [אַזאַ גאַרטען-פלאַנצע]; אַרויפשיסען, אַרויפפליהען גלייך און שנעל ווי א ראַקעט.

rock'eter *n.* (ראַק'-עט-ער) א פויגעל, וואָס הויבט זיך אויף אין דער לופטען גלייך און שנעל [ווי א ראַקעטע].

rock'-fe'ver *n.* (ראַק'-פיע'-ווער) א פיעבער אדער קדחת מיט אונטערברעכונגען [וואָס הערט ציטווייליג אויף און הויבט זיך ווידער אָן].

rock'fish *n.* (ראַק'-פיש) דער שטיין-פיש [א פיש, וואָס האַלט זיך אויף צווישען אונטערוואַסערדיגע שטיינער].

rock'-hear'ted *a.* (ראַק'-האַר'-טעד) מיט א שטיינערנעם האַרץ, אונעמפּפינדליך, אונפיהלענד.

rock'-hop'per *n.* (ראַק'-האָפּ'-ער) א מין פּינגווין. ז. ***penguin***.

rock'ier *n.* (ראַק'-אי-ער) ז. ***rock-dove***.

rock'iness *n.* (ראַק'-אי-נעס) פעלזיגקייט, שטיינערדיגקייט; האַרטקייט; וואַקעלדיגקייט; פער'שכורט'קייט.

rock'ing *n. and a.* (ראַק'-אינג) די שטיינער וואָס דיענען אַלס אונטערשיכט פון א וועג אדער שאָסעע; וואַקלענד, שאָקלענד, וויעגענד; זיך וואַקלענד, זיך שאָקלענד, זיך וויעגענד.

rock'ing-bar *n.* (ראַק'-אינג-באַר) א שטאַנג ביי אן אויוון-גראַטע, מיט וועלכען מען קען די גראַטע איבערדרעהען.

rock'ing-chair *n.* (ראַק'-אינג-טשעהר) א וויעג-שטוהל, א שאָקעל-שטוהל.

rock'ing-horse *n.* (ראַק'-אינג-האָהרס) א שאָקעל-פערדעל, א וויעג-פערדעל [א קינדער-שפּיעלכעל].

rock'-leath'er *n.* (ראַק'-לעטה'-ער) ז. ***rock-cork***.

rock'less *a.* (ראַק'-לעס) אָהן פעלזען; ניט בעדעקט מיט שטיינער.

rock'let *n.* (ראַק'-לעט) א קליינער פעלז.

rock'-lil'y *n.* (ראַק'-ליל'-אי) די פעלזען-ליליע [אַזאַ טראָפּישע אַמעריקאַנישע פלאַנצע; אַזאַ שנעע-ווייסע אויסטראַלישע אָרכידעען-פלאַנצע, וואָס וואַקסט אויף פעלזען].

rock'-lim'pet *n.* (ראַק'-לים'-פּעט) די ראַפּף-שנעקע [אַזאַ שנעקע וואָס ליעגט אין א פלאַכער טעלער-ענהליכער מושעל מיט א ברייטער קיילעכדיגער עפענונג און האַלט זיך בעפעסטיגט צו שטיינער].

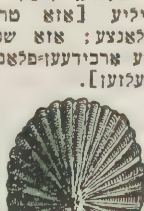

Rock-limpet

rock'ling *n.* (ראַק'-לינג) דער ים-וויעזעל [אַזאַ פיש]. ז. ***whistlefish***.

rock'-ma'ple *n.* (ראַק'-מיי'-פּל) דער צוקער-קלאָן. ז. ***maple***.

rock'-milk *n.* (ראַק'-מילק) בארג-מילך [אַזאַ קרייד-ענהליכער מינעראַל].

rock'-oil *n.* (ראַק'-איל) פּעטראָלעאום, קעראָסין.

rock'-pig'eon *n.* (ראַק'-פּידזש'-אַן) די פעלזען-טויב [א מין ווילדע טויב].

rock'-plant *n.* (ראַק'-פּלענט) א פעלזען-פלאַנצע [א פלאַנצע וואָס וואַקסט צווישען פעלזען].

rock'-rab'bit *n.* (ראַק'-רעב'-איט) דער פעלזען-קראָליק.

rock'-ribbed *a.* (ראַק'-ריבד) 1. וואָס האָט פעלזען-ריפּען אדער אַרויסשטאַרצענדע פעלזען-שטרייפען; 2. פעלזען-פעסט, שטאַרק, בעפעסטיגט.

1. The **rock-ribbed** mountains rise high above the clouds. 2. Maine is a **rock-ribbed** Republican state.

rock'-rose *n.* (ראַק'-ראָוז) די ציסט-בלום [אַזאַ פּיעל-צווייגיגער קוסט מיט שעהנע בלומען. ז. איל.]; די זון-רויז [א פלאַנצע ענהליך צו דער ציסט-בלום].

Rock-rose

rock'-ru'by *n.* (ראַק'-רוה'-בי) דער רויטער גראַנאַט [אַזאַ עדעלשטיין]. ז. ***garnet***.

rock'-salt *n.* (ראַק'-סאָהלט) שטיין-זאַלץ [זאַלץ וואָס מען געפינט אין נאַטירליכען צושטאַנד, ניט צולאָזען אין וואַסער].

rock'-scor'pion *n.* (ראַק'-סקאָהר'-פּי-אַן) אן איינוואוינער פון גיבראַלטאַר [אַלס דער הומאָריסטישער אויסדרוק].

rock'-shaft *n.* (ראַק'-שעפט) א אַקסילירענדער אדער זיך וויעגענדער וואַל [א וואַל פון א דאַמפּף-מאַשין, וואָס דרעהט זיך ניט, נאָר וויעגט זיך].

rock'-snake *n.* (ראַק'-סנייק) די פעלזען-שלאַנג [א שלאַנג וואָס האַלט זיך אויף צווישען פעלזען]; דער שלינגער; די ריעזען-שלאַנג אדער באָאַ.

Rock-snake

rock'-soap *n.* (ראַק'-סאָופּ) די בערג-זייף [אַזאַ פעט-שוואַרצער אדער בלויליך-שוואַרצער אויליגער און קלעפּעדיגער מינעראַל. ווערט געברויכט פאַר פּאַסטעל-פאַרב און צום וואַשען].

rock'-suck'er *n.* (ראַק'-סאַק'-ער) א לאַמפּרעטע. ז. ***lamprey***.

rock'-tar *n.* (ראַק'-טאַר) ז. ***rock-oil***.

rock'-tem'ple *n.* (ראק'-טעמ'פל) א טעמפעל אויסגעהאקט אין פעלזען.

rock'-wa'ter *n.* (ראק'-הוואה'-טער) פעלזען=וואסער [וואסער וואס קומט פון א פעלזען=שטיין].

rock'-wood *n.* (ראק'-הוואוד) בערג=האלץ [א מין האלץ=ענליכער ברוינער אסבעסט]. ז. *asbestos*

rock'work *n.* (ראק'-הוואירק) פעלזען=ווערק, שטיינער אויסגעלעגט אין א וואנד אזוי, אז זיי זאלען מאכען דעם איינדרוק פון א נאטירליכער פעלזען=וואנד; פיגורען אויסגעלעגט פון שטיינער [ווי אין גערטנער, למשל]; א נאטירליכע פעלזען=וואנד.

rock'y *a.* (ראק'-אי) פעלזיג, שטיינערדיג; הארט ווי פעלז, הארט=הערציג; וואקלדיג; שכור.

Rock'y Moun'tain sheep (ראק'-אי מאונ'-טיין שיעפ) די פעלזענבערג=שעפס [א ווילדע שעפס מיט זעהר גרויסע הערנער, וועלכע האלט זיך אויף אין די בערגיגע געגענדען אין די זיד=וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *bighorn*

Rocky Mountain Sheep

roco'co *n.* (רא-קאו'-קאו) ראקאקא סטיל [אזא ארט פאנטאסטישע זינלאזע דעקאראציאן אדער וואנד=בעפוצונג וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין די צייטען פון קעניג לואי דעם 15טען]; א זינלאזע אדער געשמאקלאזע זאך אין קונסט אדער ליטעראטור.

roc's egg (ראקס עג) א וואונדערבארע געשיכטע אדער א זאך וואס איז ניט געשטויגען ניט געפלויגען.

rod *n. and v.* (ראד) א רוט; א שטאנג; דאס שטענגעל פון א ווענטקע; א שטאב, א שטעקען; א שטאם, א שבט; א שטראף=רוט; אן אייזען=שטאנג וואס ווערט בענוצט אלס פערבינדונג אין פערשיעדענע מאשינען; א בליץ=אבלייטער שטאנג; א סצעפטער, דער אמטס=שטאב, מאכט, הערשאפט; א לענגען=מאס פון 16½ פוס; בעזארגען מיט א בליץ=אבלייטער שטאנג; בענוצען א שטאנג אדער שטאב.

rod'-bacte'ria *n.* (ראד'-בעק-טי'-רי-א) באצילען. ז. *rod-bacterium*

rod'-bacte'rium *n.* (ראד'-בעק-טי'-רי-אם) א באציל [א באקטעריע וואס האט די פארם פון א שטעקעל].

rod'-chis'el *n.* (ראד'-טשיז'-על) אזא שטעמ=אייזען אדער דלאט וואס איז אריינגעזעצט אין א לאנגען הענטעל און ווערט בענוצט צום האקען הייסעס מעטאל.

rode (ראוד) ז. *ride* געריטען, געפאהרען.

rod'-end *n.* (ראד'-ענד) דער ענד פון א פערבינדונגס=שטאנג אין א מאשין.

ro'dent *a. and n.* (ראו'-דענט) וואס גריזשעט, וואס צופרעסט; א גריזון, א חיה וואס גריזשעט.

Roden'tia *n.* (רא-דענ'-שי-א) דער מין גריזשענדע חיות [ווי האזען, קראליקעס, וועווערקעס, מייז א. ד. ג.].

rod'-fish *n.* (ראד'-פיש) א פיש וואס ווערט געכאפט מיט א ווענטקע.

rod'-fish'er *n.* (ראד'-פיש'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע.

rod'-fish'ing *n.* (ראד'-פיש'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א ווענטקע.

rod'-i'ron *n.* (ראד'-אי'-ערן) שטאנגען=אייזען.

rod'let *n.* (ראד'-לעט) א באציל.

rod'man *n.* (ראד'-מען) דעריעניגער וואס טראגט די שטאנגען ביי לאנד=מעסטונג.

rod of God (ראד אוו גאד) גאט'ס שטראף=רוט, גאט'ס שטראף=געריכט.

rod'omel *n.* (ראד'-א-מעל) די זאפט פון רויזען געמישט מיט האניג.

rod'omont *n. and a.* (ראד'-א-מאנט) א פוסטער בעריהמער; בעריהמעריש, פראהלעריש.

rodomontade' *n., v. and a.* (ראד-א-מאנ-טייד') פראהלעריי, פוסטע בעריהמעריי; זיך בעריהמען, פראהלען; וואס בעריהמט זיך, וואס פראהלט זיך.

rodomonta'dor *n.* (ראד-א-מאנ-טיי'-דאר) א פוסטער בעריהמער.

rods'man *n.* (ראדז'-מען) ז. *rodman*

rod'ster *n.* (ראד'-סטער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע.

roe *n.* (ראו) א הירש=קוה, א הירש=ציעג [די נקבה פון א הירש]; רויגען, איקרע, מילך [פון פיש].

roe'buck *n.* (ראו'-באק) א רעה=באק [דער "ער" פון רעה=הירשען]. ז. *roe-deer*

roed *a.* (ראוד) וואס האט איקרע אדער מילך [וועגען פיש].

roe'-deer *n.* (ראו'-דיער) דער רעה=הירש [אזא קליינער הירש וועלכער געפינט זיך אין אייראפא און אין וועסט=אזיען].

roe'-fish *n.* (ראו'-פיש) א פיש פול מיט רויג אדער מילך.

roga'tion *n.* (רא-גיי'-שאן) א געבעט, א תפלה; אין דער רוימישער געשיכטע — א פארשלאג פון די קאנסולען אז דאס פאלק זאל אננעהמען א געוויסעס געזעץ.

Roga'tion days (רא-גיי'-שאן דייז) די דריי טעג מאנטאג, דיענסטאג און מיטוואך אין דער געבעט=וואך [ביי קריסטען].

Roga'tion week (רא-גיי'-שאן הוויעק) די געבעט=וואך [די צווייטע וואך פאר פפינגסטען ביי קריסטען].

rog'atory *a.* (ראג'-ע-טא-רי) וואס זאמעלט אינפארמאציאנען [ידיעות]; וואס איז בעאויפטראגט צו זאמלען ידיעות.

rog'er *n.* (ראדזש'-ער) א באק, א באראן.

rogue *n. and v.* (ראוג) א בעטריגער, א גנב, א מאשעניק; א שטיפער, א וויצלינג; אן ארומשלעפער, א בראדיאגא; אן עלפאנט וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער מחנה און וואנדערט אליין ארום; א ווערטהלאזע פלאנצע וואס וואקסט צווישען גוטע און ווערטהפולע, א פראסטע פלאנצע וואס וואקסט צווישען דעמזעלבען מין גוטע; בעטריגען, בעשווינדלען; ארויסרייסען די פראסטערע פלאנצען וואס וואקסען צווישען דעמזעלבען מין גוטע.

rogue el'ephant (ראוג על'-אי-פענט) אן עלפאנט וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער מחנה און וואנדערט ארום אליין.

rogue in grain (ראוג אין גריין) א מאשעניק, א לומפ איבער די אויערען.

ro'guery *n.* (ראו'-גער-אי) בעטריגעריי, שווינדעל.

rogues' gal'lery (ראוגז געל'-ע-רי) א זאמלונג פון פאטאגראפיעס פון גנבים און פערברעכער וואס ווערט געהאלטען ביי דער פאליציי.

rogue's march (ראוגז מארטש) אזא מארש וואס ווערט אויסגעקלאפט אויף באראבאנען ווען א סאלדאט ווערט ארויסגעטריבען פון דער ארמעע; קאצען=מוזיק.

rogue's yarn (ראוגז יארן) א ספעציעלער פאדים, וואס ווערט אריינגעדרעהט אין די שטריק וועלכע ווערען געמאכט פון דער רעגיערונג פאר דער פלאטע כדי מען זאל זיי קענען דערקענען צווישען אנדערע שטריק.

ro'guish *a.* (ראו'-גיש) בעטרינעריש, שווינדלעריש; אונעהרליך; שעלמיש, ביטרע.

ro'guishly *adv.* (ראו'-גיש-לי) אויף א בעטרינערישען אדער שווינדלערישען אופן; מעשה מאשעניק אדער שווינדלער; שעלמיש, ביטרע.

ro'guishness *n.* (ראו'-גיש-נעס) שווינדלעריי, בעטריגעריי; אונעהרליכקייט; שעלמעריי; ביטראסט.

roil *v.* (ראיל) מאכען מוטנע דורך טרייסלען [וועגען פליסיגקייטען]; אויפרעגען, אויפרייצען, דערצארנען.

roi'ly *a.* (ראי'-לי) מוטנע.

roist *v.* (ראיסט) ליארמען, מאכען טומעל.

rois'ter *v. and n.* (ראיס'-טער) ליארמען, מאכען טומעל; איינער וואס טומעלט אדער מאכט ליארם.

rois'terer *n.* (ראיס'-טער-ער) איינער וואס טומעלט אדער מאכט ליארם.

rois'tering *a.* (ראיס'-טער-אינג) ליארמענדיג, טומלענדיג.

rois'terly *adv.* (ראיס'-טער-לי) אויף א ליארמדיגען אדער טומעלדיגען אופן.

roke *n.* (ראוק) רויך, דונסט.

ro'keage *n.* (ראו'-קעדזש) געשטויסענע געטריקענטע מאאיס אדער קוקורוזע געמישט מיט צוקער.

ro'kee *n.* (ראו'-קיע) ז. *rokeage*

ro'ky *a.* (ראו'-קי) רויכיג, דונסטיג; נעבעלדיג.

rôle *n.* (ראול) א ראלע.

roll *v. and n.* (ראול) קייקלען; זיך קייקלען; ראלען, וואלצען, וועלגערען; דרעהען; זיך דרעהען ווי אויף רעדער; צונויפוויקלען, צונויפקייקלען; איינוויקלען; זיך צונויפקייקלען, זיך צונויפוויקלען, זיך צונויפראלען; זיך צונויפדרעהען; וויעגען, וואקלען; זיך וויעגען ווי די כוואליעס פון ים; זיך וואקלען, זיךווארפען היין און הער; זיך אוועקקייקלען; ארויסלאזען א קלאנג ווי דאס קייקלען זיך פון א דונער; אויסקלאפען א שראטען=קלאנג אדער טרעלען אויף א פויק; טרילערען [ווי א קאנאריק]; אויסראלען, גלאט מאכען; אויספלעטען; זיין אויסגעראלט, זיין גלאט ווי אויסגעראלט; זיין אין איבערפלוס; נאכדענקען, זיך מעהרערע מאל איבערלעגען; א ראלע; עטוואס וואס איז צונויפגעראלט ווי אין א צילינדער [ווי א פאפיער=ראלע א. ד. ג.]; א מגילה, אן אפיציעלע שריפט, א דאקומענט, א ליסטע, א רעגיסטער; א צילינדער, א וואלץ; א רעדעל; א רונד ברויטעל, א זעמעל, א בולקעלע; דאס ראלען, דאס וואלצען; דאס וועלגערען, דאס קייקלען; דאס ראלען פון א דונער; דער שראטען=קלאנג פון

א פויק; א טרעל אדער טרילער [ווי פון א קאנאריק]; דאס וויעגען זיך אדער וואקלען זיך פון א שיף דורך די כוואליעס פון ים; א געקנייטשטע אדער וועליגע פלעכע [ווי די פלעכע פון א שטורמדיגען ים]; א וואקעלדיגער גאנג, א שוואנקענדע בעוועגונג.

roll'able *a.* (ראול'-עבל) וואס קען צונויפגעראלט אדער צונויפגעקייקעלט ווערען.

roll'-about' *a.* (ראול'-ע-באוט') דיק און אומגעלומפערט.

roll along' (ראול ע-לאהנג') זיך אוועקקייקלען, זיך קייקלען.

roll'-call *n.* (ראול'-קאהל) דער נאמען=אויסרוף [דאס אויסרופען די נעמען פון די מיטגליעדער פון א פעראיין, פון א געזעצגעבענדער קערפערשאפט א. ד. ג. אויב זיי זיינען אלע געקומען צו דער פערזאמלונג אדער ביים אבנעהמען די שטימען]; דער מיליטערישער סיגנאל וואס ווערט געגעבען מיט דער פויק צונויפצורופען די סאלדאטען, אז זיי זאלען זיין דערביי ווען מען וועט אויסרופען זייערע נעמען.

rolled *a.* (ראולד) געראלט, געוואלצט.

rolled i'ron (ראולד אי'-ערן) וואלץ=אייזען.

roll'er *n.* (ראול'-ער) א זיך=דרעהענדע ראלע אדער ראלקע; א זיך דרעהענדער צילינדער; א וואלץ; א קאטשעלקע, א וואלגער=האלץ; א צונויפגעראלטער באנדאזש; א וועלגערער, א וואלצער; איינער וואס ראלט אדער קייקעלט; א קינדערשעס געה=וועגעלע; עטוואס אויף וואס מען וויקעלט עפעס אן; א לאנגע גרויסע ים=כוואליע; אזא הויז=טויב וועלכע מאכט וויעגענדע בעוועגונגען בעת'ן פליהען; די מאנדעל=קראהע [אזא פויגעל עהנליך צו א קראהע, וואס מאכט וויעגענדע בעוועגונגען בעת'ן פליהען. ז. איל.].

Roller

roll'er-bear'ing *n.* (ראול'-ער-בעהר'-אינג) א לאגער פאר אן אקס אדער וואל וואס איז אויסגעלעגט אינווענינג מיט ראלקעס [ווערט געמאכט מיט דעם צוועק צו פערמינדערען די רייבונג].

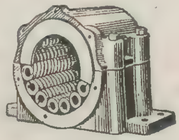

Roller-bearing

roll'er-bird *n.* (ראול'-ער-בוירד) די מאנדעל=קראהע. ז. *roller*.

roll'er gear (ראול'-ער גיער) א בעטריעב וואס בעשטעהט פון רעדער וועלכע בעוועגען זיך דורך רייבונג אנשטאט דורך צייהנער.

roll'er-mill *n.* (ראול'-ער-מיל) א מיהל צום מאהלען גראבע מעהל [פאר בהמות].

roll'er-skate *n.* (ראול'-ער-סקייט) א ראל=גליטש=שוה [אזא שוך אויף רעדלעך].

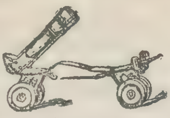

Roller-skate

roll'er-tow'el *n.* (ראול'-ער-טאו'-על) א ראל=האנדטוך [א האנדטוך וואס לויפט איבער א ראלע].

roll'ey-poll'ey *n.* (ראול'-אי-פאול'-אי) א צונויפגעראלטער קוכען פון פרוכט=זאפט; א קליין=געוואקסיגער דיקער מענש; אן אונגעלומפערטער מענש. ז. *roly-poly*.

rol'lic *v.* (ראל'-איק) ז. *rollick*.

rol'lick *v.* (ראל'-איק) ווילד ארומטומלען זיך, געהן מעשה ווילדער, מוטוויליג, לוסטיג אדער פרעך זיך ארומטרייבען; זיך האלטען צו לוסטיג.

rol'licking *a.* (ראל'-איק-אינג) ווילד ארומטומלענדיג זיך; ווילד לוסטיג ארומטרייבענדיג זיך; זייענדיג איבערמוטיג, זייענדיג צו לוסטיג.

rol'licksome *a.* (ראל'-איק-סאם) ז. *rollicking*.

rol'licky *a.* (ראל'-אי-קי) ז. *rollicking*.

roll'ing *a. and n.* (ראול'-אינג) ראלענד; קייקלענד; וועלענפערמיג; צורונצעלט; דאס ראלען, דאס קייקלען; דאס וויעגען זיך אהין און אהער; א ראלענדער קלאנג ווי דאס קייקלען זיך פון א דונער.

roll'ing bridge (ראול'-אינג ברידזש) א ראל=בריק, א ציה=בריק [א בריק וואס קען אוועקגעצויגען ווערען, ווי דער בריק צו א פאראם=שיף].

roll'ing cap'ital (ראול'-אינג קעפ'-אי-טעל) בעטריעבס=קאפיטאל.

roll'ing fric'tion (ראול'-אינג פריק'-שאן) שינען=רייבונג [די רייבונג פון די רעדער אויף די רעלסען], די רייבונג פון ראלענדע זאכען אויף דער פלעכע אויף וועלכער זיי ראלען.

roll'ing-machine' *n.* (ראול'-אינג-מע-שין') א וואלץ=מאשין, א ראל=מאשין.

roll'ing-mill *n.* (ראול'-אינג-מיל) א וואלץ=ווערק אדער פאבריק צו וואלצען בלעך, אייזען=שטאנגען א. ד. ג.; א וואלץ=מאשין צו מאכען גלאז=פלאטען.

roll'ing-pin *n.* (ראול'-אינג-פין) א קאטשעלקע, א וואלגער=האלץ.

roll'ing-plant *n.* (ראול'-אינג-פלענט) ז. *rolling-stock*.

roll'ing-press *n.* (ראול'-אינג-פרעס) א וואלצען=פרעס, א וואלצען=דרוק=מאשין; א קופער=פלאטען דרוק=מאשין, ביי וועלכער דער אבדרוק פון דער קופער=פלאטע ווערט געמאכט דורך דעם וואס זי געהט דורך אונטער א ראטירענדען צילינדער.

roll'ing resis'tance (ראול'-אינג רי-זיס'-טענס) דער ווידערשטאנד וואס א ראלענדער קערפער אויף א פלעכע האט בייצוקומען.

roll'ing-stock *n.* (ראול'-אינג-סטאק) דאס ראל=מאטעריאל, דאס בעטריעבס=מאטעריאל [די לאקאמאטיווען און וואגאנען פון אן אייזענבאהן=ליניע].

roll in mon'ey (ראול אין מאנ'-אי) זיך באדען אין געלד.

roll'-joint *n.* (ראול'-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי בלעכען דורך דעם וואס זייערע ענדען ווערען אריינגעראלט איינער אין דעם אנדערען און נאכהער פלאך צונויפגעפרעסט.

roll'-mol'ding *n.* (ראול'-מאול'-דינג) א ראל=געזימס, אזא רונדער געזימס אויף א געביידע.

rol'lock *n.* (ראל'-אק) א רודער=לאך [דאס לאך פאר'ן רודער אין א רודער=שיפעל].

roll of arms (ראול אוו ארמז) א וואפען=רעגיסטער [די פערצייכנונגס=ליסטע, אין מיטעלאלטער, פון די פערזאנען וואס האבען דאס רעכט צו טראגען וואפען].

roll'-up *n.* (ראול'-אפ) א צונויפגעראלטער קוכען געמאכט מיט פרוכט=זאפט. ז. *roly-poly*.

ro'ly-po'ly *n. and a.* (ראו'-לי-פאו'-לי) א צונויפגעראלטער קוכען געמאכט פון שיכטען טייג און פרוכט=זאפט; א נידריגער און דיקער מענש; אן אומגעלומפערטער מענש; עהנליך צו א צונויפגעראלטען פודינג; דיק און רונד; אומגעלומפערט.

Rom *n.* (ראם) א ציגיינער.

Roma'ic *n. and a.* (רא-מיי'-איק) די מאדערנע גריכישע פאלקס=שפראך; וואס איז שייך צו דער מאדערנער גריכישער פאלקס=שפראך.

Ro'man *a. and n.* (ראו'-מען) רוימיש, וואס איז שייך צו רוים; וואס איז עהנליך צו א רוימער; העלדיש, בראוו; אכזריות'דיג; וואס איז שייך צו דער רוימיש=קאטוילישער קירך; וואס איז שייך צו רוימישער אדער גלייכער דרוק=שריפט; א רוימער.

ro'man *n. and a.* (ראו'-מען) רוימישע דרוק=שריפט [אזא גלייכע שריפט]; וואס איז שייך צו רוימישער אדער גלייכער שריפט.

Ro'man ar'chitecture (ראו'-מען אר'-קי-טעק-טשור) רוימישע ארכיטעקטור, דער סטיל פון ארכיטעקטור אין אלטען רוים, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט רונדע בויגענס און געוועלבען און מיט רונדע אדער פיער=קאנטיגע גריכישע זיילען].

Ro'man bal'ance (ראו'-מען בעל'-ענס) א רוימישע וואג, א בעזמען, וואו דער שטיץ=פונקט איז אויף איין ארט און די אראבהענגענדע וואג בעוועגט זיך ארויף און אראב. ז. *steelyard*.

Ro'man can'dle (ראו'-מען קענדל) רוימישע ליכט, די קוגעל=ראקעטע [א מין פייערווערק, וואס שיסט אויס מיט פיעלפארביגע שטערען און קוגלען].

Ro'man Cath'olic (ראו'-מען קעטה'-א-ליק) רוימיש=קאטויליש, וואס איז שייך צו דער רוימיש=קאטוילישער קירך; א קאטויליק.

Ro'man Cath'olic Church (ראו'-מען קעטה'-א-ליק טשוירטש) די רוימיש=קאטוילישע קירך [די קריסטליכע קירך, וועלכע אנערקענט דעם רוימישען פאפסט אלס קריסטוס'עס פארשטעהער אויף דער ערד].

Ro'man Cathol'icism (ראו'-מען קע-טהאל'-אי-סיזם) קאטויליציזם, די דאגמען, לעהרען און פרינציפען פון דער רוימיש=קאטוילישער קירך.

Romance' *n. and a.* (רא-מענס') ראמאנישע שפראך; וואס איז שייך צו די ראמאנישע שפראכען. ז. *Romance language*.

romance' *n. and v.* (רא-מענס') א ראמאנס, א פאעטישע ערצעהלונג, וועלכע אנטהאלט אין זיך מעהרערע פאנטאסטישע פאסירונגען און פאעטישע שטימונגען; א ריטער=ראמאן; אין מוזיק — א ראמאנס; א קורץ פאעטיש ליעבעס=ליעד

געזונגען אדער געשפּיעלט אהן ווערטער; א צארטע מעלאדיע; א ליעד; דערצעהלען ראמאנסען אדער איבערטריבענע געשיכטען, זאגען ליגען; זיין ראמאנטיש; פאנטאזירען, בויען לופט־שלעסער.

Romance' lan'guage (רא-מענס' לענ'-גהווערזש) א ראמאנישע שפּראך [א שפּראך וואס שטאמט פון דער רוימישער אדער לאטיינישער שפּראך, ווי פראנצויזיש, איטאליעניש, שפּאניש אדער פּארטוגעזיש].

roman'cer *n.* (רא-מענ'-סער) א ראמאנסען־שרייבער; איינער וואס דערצעהלט פאנטאסטישע געשיכטען.

roman'cist *n.* (רא-מענ'-סיסט) ז. ***romancer***.

Ro'man em'pire (ראו'-מען עמ'-פּאיר) די אלט־רוימישע אימפּעריע.

Romanesque' *a.* (ראו-מע-נעסק') וואס איז שייך צו ראמאנעסק אדער די ענטארטעטע [פערדארבענע] רוימישע בוי־קונסט פון מיטעלאלטער; וואס איז שייך צו די ראמאנישע שפּראכען, ווי פראנצויזיש, איטאליעניש א. ד. ג.

Romanesque' ar'chitecture (ראו-מע-נעסק' אר'-קי-טעק-טשור) ראמאנעסק, א סטיל אין מיטעלאלטערליכער ארכיטעקטור, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט מאסיווע געביידען און רונדע ארקען אדער בויגענס.

Romanesque Architecture

Roman'ic *a.* (רא-מענ'-איק) ראמאניש, וואס איז שייך צו די ראמאנישע שפּראכען [ווי איטאליעניש, שפּאניש, פראנצויזיש א. ז. וו.]; וואס נעהמט זיך פון דעם רוימישען אלפאבעט [*a-b-c*].

Romanisa'tion *n.* (ראו-מענ-אי-זיי'-שאן) ז. ***Romanization***.

Ro'manise *v.* (ראו'-מענ-איז) ז. ***Romanize***.

Ro'manism *n.* (ראו'-מענ-איזם) די פּרינציפּען פון דעם רוימיש־קאטוילישען גלויבען; קאטוילִיציזם.

Ro'manist *n. and a.* (ראו'-מענ-איסט) אן אנהענגער פון דעם רוימיש־קאטוילישען גלויבען, א קאטוילִיק; קאטוילִיש.

Romaniza'tion *n.* (ראו-מענ-אי-זיי'-שאן) דאס ראמאניזירען, דאס מאכען רוימיש.

Ro'manize *v.* (ראו'-מענ-איז) ראמאניזירען, לאטיניזירען, מאכען עהנליך צו לאטייניש, געבען א לאטיינישע פארם; מאכען קאטויליש, בעקעהרען צום רוימיש־קאטוילישען גלויבען.

ro'manize *v.* (ראו'-מענ-איז) שרייבען אדער דרוקען מיט רוימישער שריפט.

Ro'man law (ראו'-מען לאה) דאס בירגער־רעכט, די סיסטעם פון יוריספּרודענץ, וועלכע איז אויסגעארבייט געווארען אין דער רוימישער אימפּעריע און ליעגט אלס פונדאמענט אין דעם בירגער־רעכט כמעט פון אלע מאדערנע אייראפּעאישע פעלקער.

ro'man let'ters (ראו'-מען לעט'-ערז) רוימישע שריפט [אין דרוקעריי].

Ro'man nose (ראו'-מען נאוז) א רוימישע נאז, אן אויסגעבויגענע אדלער־נאז.

Ro'mano-Byz'antine *a.* (ראו'-מענ-או-ביז'-ענ-טין) ראמאניש־ביזאנטיש; וואס איז שייך צו א מיטעלאלטערליכען סטיל אין ארכיטעקטור, וואו עס זיינען געמישט ראמאנישע עלעמענטען, וועלכע זיינען כאראקטעריסטיש פאר מערב אייראפּא, מיט ביזאנטישע, וועלכע זיינען כאראקטעריסטיש פאר מזרח־אייראפּא.

Ro'man or'der (ראו'-מען אהר'-דער) אין ארכיטעקטור — די רוימישע זיילען [אזא סטיל אין געבוי פון געוויסע זיילען].

Ro'man string (ראו'-מען סטרינג) אן איטאליענישע סטרונע [א זעהר גוטער מין סטרונעס פאר פידלען און אנדערע עהנליכע אינסטרומענטען].

roman'tic *a. and n.* (רא-מענ'-טיק) ראמאנטיש, וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א ראמאנס אדער אידעאלער פארשטעלונג פון עפּעס; וואס האט צו טהאן מיט עפּעס העלדישעס, וואונדערליכעס, איבערנאטירליכעס; כימעריש, פאנטאסטיש; מיט אן איבערטריבענעם ענטוזיאזם; וואס איז שייך צו די ראמאנסען אדער מיטעלאלטערליכער ליטעראטור; פּאבעלהאפט, אונמעגליך, אויסגעטראכט; אין מוזיק — סענטימענטאל, ליידענשאפטליך, פאנטאסטיש; א ראמאנטיקער, אן אנהענגער פון דער ראמאנטישער שול. ז. ***romantic school***.

roman'tical *a.* (רא-מענ'-טי-קעל) ראמאנטיש. ז. ***romantic***.

roman'tically *adv.* (רא-מענ'-טי-קעל-אי) אויף א ראמאנטישען שטייגער. ז. ***romantic***.

roman'ticism *n.* (רא-מענ'-טי-סיזם) דאס זיין ראמאנטיש. ז. ***romantic***.

roman'ticist *n.* (רא-מענ'-טי-סיסט) א ראמאנטיקער. ז. ***romantic***.

roman'ticness *n.* (רא-מענ'-טיק-נעס) ראמאנטישקייט, דאס זיין ראמאנטיש. ז. ***romantic***.

roman'tic school (רא-מענ'-טיק סקוהל) די ראמאנטישע שול [די שול פון פּאעזיע און קונסט בכלל אין אנהויב פון 19טען יאהרהונדערט, וועלכע איז ארויסגעטראטען געגען די פערגליווערטע כללים פון דעם ביזהער־הערשענדען פּסייִדא־קלאסיציזם און האט אריינגעטראגען אין דער ליטעראטור און קונסט די עלעמענטען פון עטוואס פאנטאסטישעס און אויסערגעוועהנליכעס].

Ro'man vit'riol (ראו'-מען וויט'-רי-אל) קופּער־וויטריאל, בלויער וויטריאל [בלויע קריסטאלען וואס בעקומען זיך פון פאנאנדערלאזען קופּער אין שוועבעלזויערע. ווערט געברויכט אין גאלוואנאפּלאסטיק, אין פארבען א. ז. וו.].

Rom'any *n. and a.* (ראמ'-ע-ני) א ציגיינער; ציגיינער־שפּראך; וואס איז שייך צו די ציגיינער, ציגיינעריש.

roman'za *n.* (רא-מענ'-זא) א ראמאנזע, א ראמאנס [א קליין ליעבעס־ליעד, וואס ווערט געזונגען פון איין פּערזאן אפט מיט דעם אקאמפּאנימענט פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

rombow'line *n.* (ראמ-באו'-לין) אלטע אבגענוצטע שטריק און זעגלען פון א שיף.

Ro'mish *a.* (ראו'-מיש) רוימיש, פּאפּסטליך, קאטויליש.

Rom'many *n. and a.* (ראמ'-ע-ני) ז. ***Romany***.

romp *n. and v.* (ראמפּ) א גראבעס שפּיעל; א שטיפעריי; א ווילד, צולאזען מיידעל; שטיפען.

rom'ping *n.* (ראמ'-פּינג) דאס שטיפען, דאס קונדס'עווען.

rom'pish *a.* (ראמ'-פּיש) ווילד, שטיפעריש; צולאזען.

rom'pishly *adv.* (ראמ'-פּיש-לי) אויף א ווילדען, צולאזענעם אדער שטיפערישען שטייגער.

rom'pishness *n.* (ראמ'-פּיש-נעס) צולאזענקייט, ווילדקייט.

ronde *n.* (ראנד) רונד־שריפט.

This type is Ronde

ron'deau *n.* (ראנ'-דאו) א ראנדא [אן ארט לירישעס געדיכט וואס בעשטעהט פון 13 שורות און די 9טע מיט דער 13טער חזר'ען איבער די ווערטער פון דער ערשטער שורה]; א מוזיקאלישעס שטיק, אין וועלכען די הויפּט טעמא ווערט אויף פערשיעדענע אופנים איבערגע'חזר'ט.

ron'del *n.* (ראנ'-דעל) דאס ראנדעל [אן ארט לירישעס געדיכט פון 13 שורות, וואס איז אין איינִיגע פּרטים געבויט ווי א ראנדא]. ז. ***rondeau***.

rondelle' *n.* (ראנ-דעל') א רונדע זאך; אין מיליטער — דאס ראנדעל [א רונדע פערשאנצונג ארום א פעסטונג].

ron'do *n.* (ראנ'-דאו) אזא קארטען־שפּיעל; א ראנדא [ז. ***rondeau***].

rood *n.* (רוהד) א קרוציפיקס, א קרייץ, א צלם; א לענגען־מאס פון 16⅓ פוס; א לאנד־מאס פון א פיערטעל אקער [1200 קוואדראט יארד].

rood'-loft *n.* (רוהד'-לאהפט) די גאלעריע אין א קירך וואו עס שטעהט דער קרייץ אדער קרוציפיקס. ז. ***crucifix***.

rood'-spire *n.* (רוהד'-ספּאיר) ז. ***rood-steeple***.

rood'-stee'ple *n.* (רוהד'-סטיע'פּל) א קרייץ־טורם [א טורם וואס איז געבויט איבער דעם ארויפגאנג צום אלטאר אין א קירך].

rood'-tow'er *n.* (רוהד'-טאו'-ער) ז. ***rood-steeple***.

roof *n. and v.* (רוהף) א דאך; א געוועלב; א דעק; א הויז; דער גומען; בעדעקען מיט א דאך; בעדעקען; איינשליסען אין א הויז; בעשיצען.

roof'age *n.* (רוהפ'-ערזש) דאס מאטעריאל פון וואס מען מאכט דעכער.

roof'er *n.* (רוהפ'-ער) א דאך־דעקער; איינער וואס פערריכט דעכער.

roof'-gar'den *n.* (רוהפ'-גאר'דן) א דאך־גארטען [א קינסטליכער גארטען אויף א דאך פון א געביידע]; אן אפּענער אונטערהאלטונגס־פּלאץ [ווי א טעאטער א. ד. ג.] אויף דעם דאך פון א געביידע.

roof'ing *n.* (רוהפ'-אינג) דאס בעדעקען מיט א דאך; דאס מאטעריאל מיט וואס מען דעקט א דאך; א דאך; א שוץ.

roof'ing-felt *n.* (רוהפ'-אינג-פעלט) דאך-פילץ [אזא מאטעריאל וואס ווערט געמאכט פון האר-אבפאל און אנדערע מאטעריאלען געמישט מיט טער און פאבריצירט אין פלאטען צו בעדעקען דעכער].

roof'ing-pa'per *n.* (רוהפ'-אינג-פיי'-פער) דאך-פאפ [אזא דיק פאפיער געשמיערט מיט טער צו דעקען דעכער].

roof'less *a.* (רוהפ'-לעס) אהן א דאך; דאכלאז; אהן א היים; אהן אן אבדאך, אונבעשיצט.

roof'let *n.* (רוהפ'-לעט) א דעכעל.

roof'-like *a.* (רוהפ'-לאיק) עהנליך צו א דאך.

roof of the mouth (רוהף אוו טהי מאוטה) דער גומען.

rooft *a.* (רוהפט) בעדעקט מיט א דאך.

roof'-tree *n.* (רוהפ'-טריע) דער באלקען וואס איז אויף דעם שארף אדער שפיץ פון דאך; א דאך.

roof'-truss *n.* (רוהפ'-טראס) דאס ראהמען-ווערק פון א דאך.

roof'y *a.* (רוהפ'-אי) וואס האט א דאך, בעדעקט מיט א דאך.

rook *n. and v.* (רוק) א ראק אדער טהורם אין שאך-שפיעל; א שווינדלער, א בעטריגער; די זאט-קראהע [אזא שווארצע קליינע קראהע]; בעשווינדלען, בעטריגען.

rook'er *n.* (רוק'-ער) אזא קאטשערע וואס בעקערס בענוצען ארויסצושארען אש פון אויוועז; א שווינדלער, א בעטריגער.

rook'ery *n.* (רוק'-ער-אי) א נעסט פון זאט-קראהעס; א פעררופענעם הויז אדער א פעררופענעם ארט [אן ארט פון גנבים, אויסוואורפען א. ד. ג.]; א חורבה, וואו גנבים בעהאלטען זיך; א נעסט פון פויגלען אדער חיות; א הייזער-קווארטאל וואס איז בעוואהנט פון די נידריגע קלאסען פון דער בעפעלקערונג.

rook'y *a.* (רוק'-אי) פול מיט קראהעס אדער ווארענעס; נעבעלדיג, טומאנע.

room *n. and v.* (רוהם) 1. רוים, ארט, פלאץ; 2. א צימער, א קאמער; 3. א געלעגענהייט, אן אורזאך; 4. א טונקעלבלויע פארב, וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסער פלאנצע; 5. וואהנען, פערנעהמען א צימער.

1. There was no **room** to pass. 3. There is no **room** for doubt about the story.

room'age *n.* (רוהמ'-עדזש) רוים, פלאץ.

roomed *a.* (רוהמד) צימערדיג, געטיילט אין צימערען.

He bought a ten-**roomed** house.

room'er *n.* (רוהמ'-ער) א קווארטיראנט, איינער וואס דינגט ביי אימעצען א צימער.

room'ful *n. and a.* (רוהמ'-פול) א פולע שטוב; געראם; מיט א סך צימערען.

room'ily *adv.* (רוהמ'-אי-לי) געראם.

room'iness *n.* (רוהמ'-אי-נעס) געראמקייט.

room'less *a.* (רוהמ'-לעס) אהן צימערען; ענג, וואס האט ווייניג פלאץ.

room'-mate *n.* (רוהמ'-מייט) א מיט-קווארטיראנט, איינער מיט וועמען מען וואהנט צוזאמען אין איין צימער.

room'-pa'per *n.* (רוהמ'-פיי'-פער) טאפעטען, אביטשעס, שפאליער.

room'-rid'den *a.* (רוהמ'-ריד'ן) צוגעשמיעדט צו דער היים, געבונדען צום הויז.

room'stead *n.* (רוהמ'-סטעד) א לאזשי, א קווארטיר.

room'y *a.* (רוהמ'-אי) געראם, געראמיג; גרוים.

roop *v. and n.* (רוהפ) שרייען אויף'ן קול; מאכען א גרויסען גערויש; א געשריי; הייזעריגקייט.

roo'py *a.* (רוה'-פי) הייזעריג.

roor'back *n.* (רוהר'-בעק) אן אויסגעטראכטע מעשה וואס מען דרוקט אין א צייטונג צוליעב פאליטישע צוועקען און וועלכע ווייזט זיך ארויס פאלש און האט אן אומגעקעהרטע ווירקונג; א פאליטישער ליגען.

roost *n. and v.* (רוהסט) א היהנער-שטאנג, א לאקטע, א סיעדעלע; עופות וואס זיצען אויף א סיעדעלע; א צייטווייליגער רוה-ארט; זיצען אויף א סיעדעלע; זיך האלטען אויף אן אברוה-פלאץ; אוועקזעצען אויף א סיעדעלע.

roost'-cock *n.* (רוהסט'-קאק) ז. *rooster*.

roos'ter *n.* (רוהס'-טער) א האהן.

root *n. and v.* (רוהט) א ווארצעל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווארצעל; דער אורשפרונג, די ערשטע אורזאכע, דער גרונד; דער עיקר; דער באדען, דער פונדאמענט; דער שטאם; דאס שטאם-ווארט, די שטאם-זילבע [דער ווארצעל פון א ווארט פון וועלכען עס שטאמט ארויס, ווי צ. ב. דער ווארצעל פון ווארט "פרייהייט" איז דאס ווארט "פריי"]; אין מאטעמאטיק — די ווארצעל-צאהל [די צאהל וואס ווען זי' ווערט גע'כפל'ט אויף זיך אליין גיט זי די אנגעגעבענע צאהל. צ. ב. 5 איז א ווארצעל-צאהל פון 25 אדער 2 איז א ווארצעל-צאהל פון 8, ווייל ווען מען כפל'ט די צאהל 2 דריי מאל בעקומט זיך 8]; דער סך-הכל, די טאטאלע סומע; זיך איינווארצלען; זיך בעפעסטיגען; ארויסלאזען ווארצלען; איינווארצלען; טיעף איינפלאנצען; בעפעסטיגען; גראבען מיט'ן שנוק ווי א חזיר; צושטערען, אויסראטען, פערטיליגען.

roo'tage *n.* (רוה'-טעדזש) פערניכטונג, פערטיליגונג, צושטערונג.

root and branch (רוהט ענד ברענטש) האק און פאק.

root and branch refor'mer (רוהט ענד ברענטש רי-פאהר'-מער) אן אולטרא-ראדיקאל [א זעהר ראדיקאלער].

root'-beer *n.* (רוהט'-ביער) ווארצעל-ביער [אזא ביער וואס ענטהאלט דעם זאפט פון געוויסע פלאנצען-ווארצלען].

root'-bor'er *n.* (רוהט'-באור'-ער) אן אינזעקט וואס צופרעסט די ווארצלען פון פלאנצען.

root'-bound *a.* (רוהט'-באונד) פעסט איינגעווארצעלט; ווי איינגעוואקסען.

root'-brea'ker *n.* (רוהט'-בריי'-קער) א מאשין צום צוהאקען קארטאפעל, ריבען, קרוטשקע א. ד. ג. אלס פוטער פאר בהמות.

roo'ted *a.* (רוה'-טעד) איינגעווארצעלט; וואס האט א ווארצעל.

roo'tedly *adv.* (רוה'-טעד-לי) טיעף, פון גרונד אויס, פון הארצען.

roo'tedness *n.* (רוה'-טעד-נעס) איינגעווארצעלטקייט.

roo'ter *n.* (רוה'-טער) אן איינגעווארצעלטער; אן אויסווארצלער, אן אויסראטער.

root'fast *a.* (רוהט'-פעסט) פעסט איינגעווארצעלט.

root'-fi'bril *n.* (רוהט'-פאי'-בריל) א קליין ווארצעלע, א קליין ווארצעל-צווייגעל.

root'-for'ceps *n.* (רוהט'-פאהר'-סעפס) די צוואנגען וואס א דענטיסט בענוצט צום ארויסציהען צייהנער-ווארצלען.

root'-hair *n.* (רוהט'-העהר) א קליין דין ווארצעל-צווייגעלע.

root'-house *n.* (רוהט'-האוס) א הויז געבויט פון ווארצלען; א הויז אבצולעגען אויף ווינטער ווארצעל-פלאנצען [ווי קארטאפעל, ריבען, בוריקעס א. ד. ג.].

roo'ting *a. and n.* (רוה'-טינג) איינווארצלענדיג זיך; אויסראטענד; דאס איינווארצלען זיך; אויסראטונג.

root'-leaf *n.* (רוהט'-ליעף) א ווארצעל-בלאט [א בלאט וואס וואקסט ארוים פון ווארצעל אדער נאהנט צו איהם].

root'less *a.* (רוהט'-לעס) אהן ווארצלען; וואס קען זיך ניט האלטען, גרונדלאז, ניט בעפעסטיגט.

root'let *n.* (רוהט'-לעט) א ווארצעלע.

root of the mat'ter (רוהט אוו טהי מעט'-ער) דער עיקר פון דער זאך.

root out (רוהט אוט) אויסווארצלען, אויסרייסען מיט'ן ווארצעל, אויסראטען.

root'-par'asite *n.* (רוהט'-פער'-ע-סאיט) א ווארצעל-פאראזיט [א פלאנצע וואס וואקסט אויף דעם ווארצעל פון אן אנדער פלאנצע].

root'stock *n.* (רוהט'-סטאק) דער ווארצעל אדער גרונד פון עפעס, דער עיקר; א ווארצעל.

root up (רוהט אפ) ז. *root out*.

roo'ty *a.* (רוה'-טי) ווארצעלדיג.

ropal'ic *a.* (רא-פעל'-איק) ז. *rhopalic*.

rope *n. and v.* (ראופ) א שטריק; א שנור; זיין אויסגעצויגען ווי א פאדים אדער ווי א שטריק; ארומציהען מיט א שטריק; ציהען ווי מיט א שטריק; צונויפבינדען מיט א שטריק; בעפעסטיגען מיט א שטריק; איינהאלטען, איינציהען [ווי א רייטער זיין פערד]; פאנגען מיט א שלייף-שטריק אדער שלינגע [לאסא].

rope'bark *n.* (ראופ'-בארק) לעדער-האלץ [אזא מין אמעריקאנער פלאנצע].

rope bridge (ראופ ברידזש) א בריק וואס הענגט אויף שטריק.

rope'-clamp *n.* (ראופ'-קלעמפ) א שטריק-קלאמער [אזא קלאמער מיט א רינג אדער האקען וואס ווערט בעפעסטיגט צו דעם ענד פון א שטריק; א קלאמער צום פערהאלטען א בעוועגליכען שטריק].

rope'-clutch *n.* (ראופ'-קלאטש) אזא פארריכטונג איינצוקלעמען דעם ענד פון א שטריק.

rope'-cord *n.* (ראופ'-קאהרד) א דיקער פאזמאנטער שנור.

rope'-dan'cer *n.* (ראופ'-דענ'-סער) א שטריק-טענצער.

rope'-dan'cing *n.* (ראופ'-דענ'-סינג) דאס טאנצען אדער געהן אויף א שטריק.

rope'-end *v.* (ראופ'-ענד) ז. *rope's-end*.

rope'-house *n.* (ראופ'-האוס) א פלאץ צום אויסדאמפען זאלץ.

rope in (ראופ אין) ארייננשלעפען, ארייננציהען [אין אן אונטערנעהמונג, אין א געזעלשאפט א. ד. ג.].

I was **roped in** for this party before I realized it.

rope lad'der (ראופ לעד'-ער) א שטריק-לייטער [א לייטער געמאכט פון שטריק].

rope'-machine' *n.* (ראופ'-מע-שין') א מאשין צו דרעהען שטריק.

rope'-ma'ker *n.* (ראופ'-מיי'-קער) א שטריק-מאכער.

rope'-ma'king *n.* (ראופ'-מיי'-קינג) שטריק-פאבריקאציאן.

rope of sand (ראופ אוו סענד) א שוואכע פערבינדונג [ווי א שטריק פון זאמד].

rope′-pull *n.* (ראופ′-פול) ז. *tug of war*

rope′-pump *n.* (ראופ′-פאמפ) א שטריק-פומפ [אזא וואסער-פומפ, וועלכע ארבייט דורך אן ענדלאזען שטריק וואס איז געצויגען אויף א ראלע].

ro′per *n.* (ראו′-פער) א שטריק-מאכער; איינער וואס פערבינדט געפעק מיט שטריק; א פערפיהרער; א שווינדלער; איינער וואס פערדיענט א שטריק [געהאנגען צו ווערען]; איינער וואס ווארפט א לאסא [א שלינגע, א שלייף-שטריק צו פאנגען ווילדע פערד, אקסען א. ד. ג.].

rope′-rail′way *n.* (ראופ′-רייל′-הוויי) א זייל-באהן, א שטריק-באהן [א באהן וואו די וואגאנען ווערען געצויגען מיט שטריק, ווי ביי בערג-באהנען א. ד. ג.].

rope′-ripe *a.* (ראופ′-ראיפ) רייף פאר דער תליה, וואס פערדיענט געהאנגען צו ווערען.

ro′pery *n.* (ראו′-פער-אי) א פלאץ וואו שטריק ווערען געמאכט.

rope′s end (ראופס ענד) א שטיקעל שטריק; דער ענד פון א שטריק [צום שמייסען].

rope′s′-end *v.* (ראופס′-ענד) שמייסען מיט א שטריק.

rope′-shaped *a.* (ראופ′-שייפט) וואס האט די פארם פון א שטריק.

rope′-sock′et *n.* (ראופ′-סאק′-עט) ז. *rope-clamp*

rope′-spin′ner *n.* (ראופ′-ספינ′-ער) א שטריק-דרעהער, א שטריק-מאכער.

rope′-spin′ning *n.* (ראופ′-ספינ′-אינג) שטריק-דרעהעריי; דאס דרעהען שטריק.

rope′-stitch *n.* (ראופ′-סטיטש) א שטריק-שטאך [אזא ארט אויסנעהען וואו די שטעך ווערען אזוי געמאכט דאס עס זאל האבען דעם אויסזעהן פון א שטריק].

rope′-trick *n.* (ראופ′-טריק) א פאקוס אדער קונץ וואס ווערט געמאכט מיט א שטריק.

rope′walk *n.* (ראופ′-הוואהק) א שטריק-פאבריק.

rope′-wal′ker *n.* (ראופ′-הוואה′-קער) ז. *rope-dancer*

rope′way *n.* (ראופ′-הוויי) ז. *rope-railway*

rope′-work *n.* (ראופ′-הוואירק) דעקא-ראציאנס-ארבייט וואס איז געמאכט אין דער פארם פון שטריק.

rope′-yarn *n.* (ראופ′-יארן) קאבעל-גארן [באוועל צונויפגעדרעהט פון מעהרערע פעדים].

ro′pily *adv.* (ראו′-פי-לי) אויף דעם אופן פון א שטריק, אזוי אז עס זאל קענען אויסגעצויגען ווערען ווי א שטריק אדער ווי א פאדים; ציהעדיג, קלעפיג.

ro′piness *n.* (ראו′-פי-נעס) דאס קענען ווערען אויסגעצויגען ווי א שטריק אדער ווי א פאדים; ציהעדיגקייט, קלעפיגקייט.

ro′py *a.* (ראו′-פי) אזוי ווי א שטריק וואס קען אויסגעצויגען ווערען אין א פאדים [אזוי ווי א קלעפיגער און זיך ציהענדער שטאף]; וואס ציהט זיך אין פעדים; קלעפיג, ציהיג.

roqu′elaure *n.* (ראק′-ע-לאור) אזא מין קורצע פעלערינע וואס מען פלעגט טראגען אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונדערט.

roqu′elo *n.* (ראק′ ע-לאו) ז. *roquelaure*

roquet′ *v. and n.* (רא-קיי′) אין קראקעט-שפיעל — א קלאפ טהאן אין באל, אז ער זאל אנטרעפען דעם באל פון דעם צווייטען שפיעלער; א קלאפ אין באל דורך וועלכען ער ווערט געטריבען צו דעם באל פון צווייטען שפיעלער און קלאפט איהם אן.

ro′ral *a.* (ראו′-רעל) פול מיט טוי, בעדעקט מיט טוי.

rore *n.* (ראור) טוי.

ro′ric *a.* (ראו′-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו טוי; טויאיג.

ro′rid *a.* (ראו′-ריד) ז. *roral*

rorif′erous *a.* (רא-ריפ′-ע-ראס) וואס ברענגט טוי.

rorif′luent *a.* (רא-ריפ′-לו-ענט) וואס טריפט מיט טוי.

ror′qual *n.* (ראהר′-קהוועל) דער ראר-קוואל [אזא וואלפיש מיט א זעהר גרויסען מויל און מיט א פלוס-פעדער אויף'ן רוקען].

ro′rulent *a.* (ראו′-רו-לענט) שטויביג, בעדעקט מיט שטויב וואס קען אבגעווישט ווערען [וועגען אינזעקטען].

Rosa′ceæ *n.* (רא-זיי′-סי-אי) רויזען-ארטיגע פלאנצען.

rosa′ceous *a.* (רא-זיי′-שיאס) רויזען-ארטיג, אזוי ווי רויזען; פון רויזען-קאליר.

rosa′ria *n.* (רא-זיי′-רי-א) רויזען-גערטנער. ז. *rosarium*

rosa′rian *n.* (רא-זיי′-רי-ען) א רויזען-פלאנצער, איינער וואס קולטיווירט רויזען.

rosa′rium *n.* (רא-זיי′-רי-אם) א רויזען-גארטען.

ro′sary *n.* (ראו′-זע-רי) דאס ראזען-קראנץ [א שנירעל פאטשערקעס וואס ווערט געברויכט ביי קאטוילי קען צו צעהלען די תפילות און דאס בוקען זיך אין קירך]; די צאהל פון תפילות וואס ווערען געצעהלט מיט די פאטשערקעס; א גירלאנדע פון רויזען; א זאמלונג פון אויסגעקליבענע ליטעראראישע ווערק; א גארטען אדער בייט פון רויזען.

Roscicru′cian *n. and a.* (ראו-זי-קרוה′-שי-ען) ז. *Rosicrucian*

ros′cid *a.* (ראס′-איד) פון טוי, וואס ענטהאלט טוי.

rose *n., a. and v.* (ראוז) א רויז; א רויזען-קוסט אדער בוש; רויזען-קאליר; א ראזעטקע [אזא באנד-שלייפעל אין דער פארם פון א רויז]; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון א רויז; פולע בליהונג, א פרישע רויטקייט; די ראזעטע [א געוויסע פארם פון געשליפענע דימענטען]; פון א רויזען-קאליר; וואס איז אין פולער בליהונג; מאכען ראזעווע, צוגעבען א פרישע רויטקייט; מאכען שמעקען ווי א רויז.

Rose

rose (ראוז) אויפגעגאנגען; אויפגעשטאנען, אויפגעשטיגען. ז. *rise*

rose′-aca′cia *n.* (ראוז′-ע-קיי′-שיא) די רויט-בליהענדע אקאציע [א מין קוסט אדער קליין בוימעל מיט גרויסע רויטע בלומען].

ro′seal *a.* (ראו′-זי-על) ווי א רויז; פון א רויזען-קאליר.

rose′-ap′ple *n.* (ראוז′-עפ′ל) דער יאמבוס-בוים [א בוים וואס וואקסט אין די טראפישע לענדער, בעזונדערס אין צענטראל-אמעריקא, מיט זעהר שעהנע בלעטער און בלומען].

ro′seate *a.* (ראו′-זי-אייט) פול מיט רויזען; פון א רויזען-קאליר.

ro′seate tern (ראו′-זי-אייט טוירן) די פאראדיז-שוואלב [א קליין שוואלב-עהנליך פויגעלע מיט פיעלפארביגע קאלירען].

rose′-bay *n.* (ראוז′-ביי) דער רויזען-לארבער, דער אלעאנדער [א גרויסער קוסט מיט שמאלע לענגליכע בלעטער און גרויסע רויטע אדער ווייסע בלומען].

rose′-bee′tle *n.* (ראוז′-ביע′טל) דער רויזען-זשוק [א מין זשוק וואס געפינט זיך צווישען רויזען און שאדעט זיי].

rose′-breas′ted gros′beak (ראוז′-ברעס′-טעד גראוס′-ביעק) דער דיק-שנאבלער [א קליינער און זעהר שעהנער אמעריקאנער זינג-פויגעל]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

rose′bud *n.* (ראוז′-באד) די קנאספע פון א רויז; א יונג מיידעל אין איהר ערשטער בליהונגס-צייט.

rose′-bug *n.* (ראוז′-באג) ז. *rose-beetle*

rose′-bur′ner *n.* (ראוז′-בויר′-נער) א גאז-ברענער, וואס ברענט אזוי אז די פלאמען בילדען עטוואס עהנליכעס צו א בלום.

rose′-bush *n.* (ראוז′-בוש) א רויזען-קוסט [א קוסט אויף וועלכען עס וואקסען רויזען].

rose′-cam′pion *n.* (ראוז′-קעמ′-פי-אן) די פעקסיער-נעלקע [אזא מין גארטען-בלום].

rose′-cha′fer *n.* (ראוז′-טשיי′-פער) ז. *rose-beetle*

rose′-cheeked *a.* (ראוז′-טשיעקט) מיט רויטע באקען.

rose′-cold *n.* (ראוז′-קאולד) א מין קאטאר צוזאמען מיט אן ענטצינדונג וואס קומט פון בליטהען-שטויב אין אנפאנג זומער. ז. *hay-fever*

rose′-col′or *n.* (ראוז′-קאל′-אר) רויזען-פארב; שעהנקייט, אנגענעהמליכקייט.

rose′-col′ored *a.* (ראוז′-קאל′-ארד) רויזען-פארביג; אויסערגעוועהנליך שעהן.

rose′-cross *n.* (ראוז′-קראהס) א רויזען-צלם, דער סימבאל פון די ראזענקרייצער [א סעקטע פון 17טען יאהרהונדערט]. ז. *Rosicrucian*

Rose′-Cross *n. and a.* (ראוז′-קראהס) ז. *Rosicrucian*

rose′-cut *a.* (ראוז′-קאט) געשליפען אין דער פארם פון א ראזעטע [וועגען דימענטען].

rose′-drop *n.* (ראוז′-דראפ) א פלעצעל אדער קוכען מיט א רויזען-גערוך; אן אויער-רינגעל; א פרישטש אדער רויטע פלעקען אויף דער נאז פון צופיעל שכור'ען.

rose′-fe′ver *n.* (ראוז′-פיע′-ווער) ז. *rose-cold*

rose′-fish *n.* (ראוז′-פיש) דער דארש [אזא מין רויטער פיש, וועלכער געפינט זיך ארום די נארד-ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן].

rose′-fly *n.* (ראוז′-פלאי) ז. *rose-beetle*

rose′-gall *n.* (ראוז′-גאהל) דער רויזען-שוואם [א מין אנוואוקס אויף רויזען-בלומען].

rose′-house *n.* (ראוז′-האוס) א רויזען-אראנזשערעע.

rose′-hued *a.* (ראוז′-היוד) רויזען-פארביג.

rose′-knot *n.* (ראוז′-נאט) א ראזעטקע

אדער א שלייף פון א באנד אין דער פארם פון א רויז.

rose'-leaf *n.* (ראוז'-ליעף) א רויזען־בלאט.

rose'-mal'low *n.* (ראוז'-מעל'-או) די שטאק־רויז [א מין גראז־ארטיגע פלאנצע פון די ווארימע לענדער מיט רויטע און ווייסע בלומען].

rose'mary *n.* (ראוז'-מע-רי) ראזמארין [א מין אייביג־גרינע קוסט־ארטיגע פלאנצע פון דרום־אייראפא מיט גרויליכע בלעטער און טונקעל־בלויע בלומען. ווערט געברויכט אין מעדיציין].

Rosemary

rose'-no'ble *n.* (ראוז'-נאו'-בל) דער רויזענאבל [א פארצייטיגע ענגלישע מטבע].

rose of Jer'icho (ראוז אוו דזשער'-אי-קאו) די יריחו־רויז [אזא קליינע פלאנצע מיט ווייסע בליהונגען, וואס וואקסט אין די מדבריות פון עגיפטען, סיריען און פאלעסטינא. ווען זי איז טרוקען, ווערט זי צונויפגעצויגען; ווען מען בעשפריינקעלט זי מיט וואסער, לאזט זי זיך ווידער פאנאנדער].

rose'-oil *n.* (ראוז'-איל) רויזען־אויל.

rose'ola *n.* (רא-זי'-א-לא) אין מעדיצין — ראזעאלא, א מין רויטליכער הויט־אויסשלאג, וואס קומט אפט פאר ביי פיבער־קראנקהייטען.

rose'olar *a.* (רא-זי'-א-לאר) וואס איז שייך צו ראזעאלא. ז. *roseola*.

rose'-pink *n. and a.* (ראוז'-פינק) העל־ראזעווע פארב; העל־ראזעווע. ז. איל. *"Colors"*

rose'-quartz *n.* (ראוז'-קהווארטס) א מין דורכזיכטיגער קווארץ [אזא מינעראל] פון א העל־ראזעווען אדער טונקעל־ראזעווען קאליר.

rose'-rash *n.* (ראוז'-רעש) ז. *roseola*.

rose'-red *a. and n.* (ראוז'-רעד) רויזען־רויט; א העל־רויטער קאליר.

rose'root *n.* (ראוז'-רוהט) דער רויזען־ווארצעל [א מין הויכעם גראז מיט געלבע אדער רויטליכע בליטהען, וואס וואקסט אין פעלזען־שפאלטען].

ro'sery *n.* (ראו'-זער-אי) אן ארט וואו רויזען וואקסען.

ro'set *n.* (ראו'-זעט) א רויטע פארב [פאר מאלער].

rose'ta *n.* (רא-זי'-טא) רויזען־גערטנער. ז. *rosetum*.

rose'-tree *n.* (ראוז'-טריע) א רויזען־בוימעל, א רויזען־קוסט.

rosette' *n.* (רא-זעט') א ראזעטקע, אן ארנאמענט אויף א געביידע אדער א באנדשלייפעל אין דער פארם פון א רויז; עפעס וואס איז עהנליך צו א רויז אין איהר פולער בליהונג; א מין קראנקהייט פון פערסיק־בוימער.

roset'ted *a.* (רא-זעט'-עד) בעפוצט מיט א ראזעטקע. ז. *rosette*.

rose'tum *n.* (רא-זי'-טאם) א רויזען־גארטען, א פלאץ צום קולטיווירען רויזען.

rose-vin'egar *n.* (ראוז'-ווינ'-אי-גאר) רויזען־עסיג [עסיג מיט געווייקטע רויזען־בלעטלעך. ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען קאפ־וועהטאג און צו פערטרייבען א שלעכטען גערוך].

rose'-wa'ter *n. and a.* (ראוז'-הוואה'-טער) רויזען־וואסער [וואסער צוגעריכט מיט רויזען־אויל]; וואס שמעקט ווי רויזען־וואסער; אנגענעהם, דעליקאט.

rose'-win'dow *n.* (ראוז'-הווינ'-דאו) א רונד פענסטער איינגעטיילט אין שויבען אזוי, דאס עס זעהט אויס ווי א רויז אדער ראזעטע.

Rose-window

rose'wood *n.* (ראוז'-הוואוד) רויזען־האלץ [דאס האלץ פון געוויסע בוימער וואס וואקסען אין בראזיליען].

rose'wort *n.* (ראוז'-הוואירט) ז. *roseroot*.

rose'-yard *n.* (ראוז'-יארד) א רויזען־גארטען.

Rosh Hasha'na (ראוש הע-שא'-נא) ראש השנה.

Rosicru'cian *n. and a.* (ראו-זי-קרוה'-שי-ען) א ראזענקרייצער [א מיטגליעד פון א געוויסער געהיימער געזעלשאפט אין דייטשלאנד פון 15טען יאהרהונדערט]; וואס איז שייך צו א ראזענקרייצער.

ro'sily *adv.* (ראו'-זי-לי) מיט דעם קאליר אדער גערוך פון א רויז.

ros'in *n. and v.* (ראז'-אין) סמאלע, פעך אדער גומי; קאלאפאניע [דער שטאף מיט וואס מען רייבט אן דעם סמיטשיק פון א פידעל]; אנרייבען מיט פעך אדער קאלאפאניע.

ros'ined *a.* (ראז'-אינד) בעדעקט אדער אנגעריבען מיט פעך אדער קאלאפאניע.

ro'siness *n.* (ראו'-זי-נעס) רויזען־פארביגקייט, דאס האבען דעם קאליר אדער גערוך פון א רויז.

ros'in-oil *n.* (ראז'-אינ-איל) הארץ־אויל [אויל וואס ווערט געצויגען פון דעם פעך־זאפט פון סאסנאווע אדער אנדערע עהנליכע בוימער].

ros'iny *a.* (ראז'-אינ-אי) פעכיג, גומידיג.

ros'marine *n. and a.* (ראז'-מע-רין) די ראזמערין, א וואלראס, א מארזש [אמאל פלעגט מען דיעזע חיה פארשטעלען ווי א משונה'דיגע בריאה, וועלכע ערנעהרט זיך מיט טוי]; וואס איז שייך צו א וואלראס. ז. *walrus*.

roso'lio *n.* (רא-זאו'-ליאו) אזא רויטער וויין פון מאלטא.

ross *n. and v.* (ראס) די אויסערע גראבע קארע פון א בוים; ארויסשניידען די גראבע קארע [פון א בוים].

ros'signol *n.* (ראס'-אי-ניאל) די נאכטיגאל.

ros'soli *n.* (ראס'-א-לי) ראסאלים [אזא מין איטאליענישער ליקער].

ros'tel *n.* (ראס'-טעל) ז. *rostellum*.

ros'tellate *a.* (ראס'-טע-לייט) געשנאבעלט; וואס האט א קליינעם שנאבעל־עהנליכען אנוואוקס; וואס האט א קליין ווארצעלע אדער שנאבעל אין די זאט [פון פלאנצען].

rostel'liform *a.* (ראס-טעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ווארצעלע אין די זאט [פון א פלאנצע].

rostel'lum *n.* (ראס-טעל'-אם) א קליינע אנוואקסונג אדער שנאבעלע אויף דעם זאט פון א פלאנצע.

ros'ter *n.* (ראס'-טער) א רייסטער פון נעמען; אין מיליטער — א רייסטער וואו עס איז פערצייכענט וואו און ווען די פערשריעבענע סאלדאטען און אפיציערען דארפען קומען צום דיענסט אייגער נאך'ן אנדערען.

ros'tral *a.* (ראס'-טרעל) שנאבעל־ארטיג, ווי א שנאבעל.

ros'tral col'umn (ראס'-טרעל קאל'-אם) א זייל וואס ווערט געשטעלט אלס דענקמאל פון נצחון אויף'ן ים. די ארנאמענטען אויף אזא זייל שטעלען אפט מיט זיך פאר דעם שנאבעל אדער פאדערשטען שפיץ פון א שיף.

ros'trate *a.* (ראס'-טרייט) שנאבעלדיג, וואס האט א שנאבעל; אין באטאניק — וואס האט א שנאבעל־עהנליכע אנוואקסונג.

ros'trated *a.* (ראס'-טריי-טעד) ז. *rostrate*.

ros'triform *a.* (ראס'-טרי-פארם) שנאבעל־פערמיג, וואס האט די פארם פון א שנאבעל.

ros'trum *n.* (ראס'-טראם) א שנאבעל, א שנויץ; די נאז אדער שנאבעל פון א שיף; א רעדנער־בימה; אין אלטפרענקישע לאמפען — דער שנאבעל אין וועלכען עס ליעגט דאס קנויטעל.

ros'ula *n.* (ראז'-יו-לא) א קליינע רויז; א ראזעטקע.

ros'ular *a.* (ראז'-יו-לאר) ז. *rosulate*.

ros'ulate *a.* (ראז'-יו-לייט) אין באטאניק — ראזעטען־פערמיג; ביי וועלכער די בלעטער זיינען צונויפגעלעגט ווי א ראזעטקע [וועגען געוויסע פלאנצען].

ro'sy *a.* (ראו'-זי) רויזען־עהנליך; ראזעווע, רויט, בליהענד; וואס בעשטעהט פון רויזען.

ro'sy-col'ored *a.* (ראו'-זי-קאל'-ארד) מיט א ראזעווער פארב.

ro'sy-crowned *a.* (ראו'-זי-קראונד) ארומגעלעגט מיט א קראנץ פון רויזען.

ro'sy-tin'ted *a.* (ראו'-זי-טינ'-טעד) מיט א ראזעווער פארב.

rot *v. and n.* (ראט) פוילען; ווערען פערדארבען [מאראליש]; ווערען מאראליש עקעלדיג; ארויסרופען פוילונג, מאכען פוילען; קראנק ווערען אויף לונגען־פוילונג [וועגען שאף און אייניגע אנדערע חיות]; פעראורזאכען לונגען־פוילונג [ביי חיות]; פוילונג; פערפוילטער שטאף; לונגען־פוילונג [ביי שאף און אנדערע בהמות]; עטוואס וואס איז פערדארבען, שלעכט אדער עקעלדיג; אונזין; עטוואס וואס טויג ניט.

ro'ta *n.* (ראו'-טא) א ראד; א רונדונג; רוטינע, א בעשטימטער קורס, וועג, פארם א. ז. וו.; א רייסטער, א צעטעל, א ליסטע; א שטיק מוזיק מיט ווידערהאלונגען; א ראד־עהנליכע כלי; אזא מיטעלאלטערליכער מוזיקאלישער שטרייך־אינסטרומענט [מיט סטרונעס].

Ro'ta *n.* (ראו'-טא) א פאפסטליכער אפעלאציאנס־געריכט.

ro'tary *a.* (ראו'-טע-רי) וואס דרעהט זיך ארום ווי א ראד; וואס בייט זיך רעגעלמעסיג.

ro'tary machine' (ראו'-טע-רי מע-שין') ז. *rotary press*.

ro'tary mo'tion (ראו'-טע-רי מאו'-שאן) א דרעהענדע בעוועגונג, א קרייז־בעוועגונג.

ro'tary press (ראו'-טע-רי פרעס) א ראטאציאנס־מאשין, א ראטאציאנס־פרעס [א דרוק־פרעס, ביי וועלכער דער שריפט־זאץ לעגט זיך ארויף אויף א זיך־דרעהענדען צילינדער].

ro'tary steam'-en'gine (ראו'-טע-רי סטיעמ'-ענ'-דזשין) א ראטירענדע דאמפף־

מאשין [א דאמפף-מאשין, ביי וועלכער דער קאלבען דרעהט זיך אין צילינדער].

ro'tascope *n.* (ראו'-טע-סקאופ) א גיראסקאפ. ז. *gyroscope*.

ro'tatable *a.* (ראו'-טיי-טעבל) וואס קען זיך דרעהען ווי א ראד, וואס קען מאכען קרייז-בעוועגונגען.

ro'tatably *adv.* (ראו'-טיי-טע-בלי) זיך בעוועגענדיג אין א קרייז; אזוי אז עס זאל מאכען קרייז-בעוועגונגען [ווי א ראד].

ro'tate *v.* and *a.* (ראו'-טייט) זיך דרעהען, זיך דרעהען אין דער רונד [ווי א ראד], מאכען קרייז-בעוועגונגען; מאכען זיך דרעהען, ארויסרופען א קרייז-בעוועגונג; זיך ווידערהאלען אדער ענדערען פעריאדיש אדער אין א געוויסער ארדנונג; מאכען פעריאדישע ענדערונגען אדער ווידערהאלונגען; ראד-פערמיג.

ro'tated *a.* (ראו'-טיי-טעד) ראד-פערמיג.

ro'tating-ring *n.* (ראו'-טיי-טינג-רינג) א קופערנער אדער מעשענער רינג ארום א הארמאטען-קויל.

rota'tion *n.* (רא-טיי'-שאן) ראטאציאן, דרעהונג, אומדרעהונג, קרייז-בעוועגונג; רעגעלמעסיגע אבוועקסלונג אדער ווידערהאלונג.

rota'tional *a.* (רא-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קרייז-בעוועגונג; וואס בעשטעהט אדער קומט פון א קרייז-בעוועגונג.

rota'tion in of'fice (רא-טיי'-שאן אין אפ'-איס) רעגעלמעסיגע ענדערונג אדער אבוועקסלונג פון בעאמטע [הויפטזעכליך אין דער פאליטיק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס איבערגעבען שטאאטס-עמטער צו נייע מענשען, ווען עס בייט זיך די רעגיערענדע פארטיי, ניט רעכענענדיג זיך דערמיט, אויב דער פריהעריגער בעאמטער האט זיין אמט ערפילט גוט אדער שלעכט].

rota'tion of crops (רא-טיי'-שאן אוו קראפס) וועקסעל-ווירטשאפט [דאס פלאנצען אויף א פעלד יעדען יאהר אנדערע תבואות].

ro'tative *a.* (ראו'-טיי-טיוו) ארומדרעהענד, וואס דרעהט ארום, וואס פעראורזאכט א קרייז-בעוועגונג; וואס איז שייך צו א קרייז-בעוועגונג, וואס קומט פון א קרייז-בעוועגונג.

ro'tatively *adv.* (ראו'-טיי-טיוו-לי) אזוי אז עס זאל זיך דרעהען; זיך דרעהענדיג, מאכענדיג א קרייז-בעוועגונג.

rota'tor *n.* (רא-טיי'-טאר) אן אומדרעהער; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט ארום; א מוסקול, וואס בעוועגט אין דער רונד א קערפער-גליעד.

rotato'rial *a.* (ראו-טיי-טאו'-רי-על) ז. *rotiferal*.

rotato'rian *n.* (ראו-טיי-טאו'-רי-ען) ז. *rotifer*.

ro'tatory *a.* (ראו'-טיי-טא-רי) זיך דרעהענד; אבוועקסלענד, וואס ווידערהאלט זיך אדער ענדערט זיך רעגעלמעסיג; וואס געהט נאך דער רייה.

ro'tatory mo'tion (ראו'-טיי-טא-רי מאו'-שאן) ז. *rotary motion*.

ro'tatory steam'-en'gine (ראו'-טיי-טא-רי סטיעמ'-ענ'-דזשין) ז. *rotary steam-engine*.

rote *n.* (ראוט) רוטינע, מעכאנישקייט; דאס איינלערנען אדער דעקלאמירען עפעס אויף אויסווענינג אדער מעכאניש; אזא מיטעלאלטערליכער מוזיקאלישער שטרייך-אינסטרומענט [מיט סטרונעס].

rot'gut *n.* and *a.* (ראט'-גאט) א שלעכטע, פערדארבענע, שעדליכע [פאר'ן מאגען] משקה; פערדארבען, שעדליך [וועגען משקאות].

ro'tifer *n.* (ראו'-טי-פער) א רעדער-חיה'לע [אזא מיקראסקאפישע בעשעפעניש, וואס איהרע הערעלעך, מיט וועלכע זי פערנעהמט נאהרונג, בעוועגען זיך ווי רעדלעך].

rotif'eral *a.* (רא-טיפ'-ער-על) וואס איז שייך צו א רעדער-חיה'לע; וואס האט א רעדעל-עהנליכען קערפער-טייל [ווי א רעדער-חיה'לע]. ז. *rotifer*.

rotif'erous *a.* (רא-טיפ'-ע-ראס) ז. *rotiferal*.

ro'tiform *a.* (ראו'-טי-פארם) ראד-עהנליך.

rot it! (ראט איט) צום טייפעל!

roton'do *a.* (רא-טאנ'-דאו) אין מוזיק — קיילעכדיג, פול.

rot'-steep *n.* (ראט'-סטיעפ) דאס ווייך, וואס קען קאטון [ציץ] פאר'ן בלייכען.

rot'ten *a.* (ראטן) פויל, צופוילט, פערדארבען; שטינקענד; קראנק אויף לונגען-פוילונג [וועגען שעפסען און אייניגע אנדערע חיות]; ווייך, צוברעכליך, ניט שטארק [ווי למשל, אייזען אדער שטיין].

rot'ten bor'ough (ראטן באר'-או) אין ענגלאנד [פאר די וואהל-רעפארמען פון 1832] — א שטאדט, וואס איז קלענער געווארען אין בעפעלקערונג, האט לויט דער בעפעלקערונג קיין רעכט ניט געהאט צו האבען פערטרעטער אין פארלאמענט און איז דאך געווען פערטראטען אין פארלאמענט אויף'ן גרונד פון דעם אמאליגען רעכט.

rot'ten-egg' *v.* (ראט'נ-עג') בעווארפען מיט פוילע אייער.

rot'tenness *n.* (ראט'נ-נעס) פוילקייט, צופוילקייט; פערדארבענהייט; דאס זיין ווייך, ניט שטארק, צוברעכליך [ווי למשל, א ביין, שטיין, אייזען א. ז. וו.].

rot'tenstone *n.* and *v.* (ראט'נ-סטאון) א שטיין, וואס איז געווארען ווייך און צוברעכליך [דער שטויב פון אזא שטיין ווערט געברויכט צום פאלירען]; פאלירען, רייבען אדער מאכען גלאנציג מיט דעם שטויב פון אזא שטיין.

rot'ula *n.* (ראט'-יו-לא) דאס קניע-שיסעלע. ז. *patella*.

rot'ular *a.* (ראט'-יו-לאר) וואס איז שייך צום קניע-שיסעלע. ז. *patella*.

rotund' *a.* (רא-טאנד') רונד, קיילעכדיג.

rotun'da *n.* (רא-טאנ'-דא) א ראטונדע, א רונדע געביידע [הויפטזעכליך אזא וואס האט נאך דערצו א קופאל אדער האלב-רונדען דאך]; א רונדער זאל מיט א האלב-רונדער ארקע.

rotun'date *a.* (רא-טאנ'-דייט) אבגערונדעט; רונד, קיילעכדיג.

rotundifo'lious *a.* (רא-טאנ-די-פאו'-לי-אס) רונד-בלעטערדיג, מיט רונדע בלעטער.

rotun'dity *n.* (רא-טאנ'-די-טי) רונדקייט, קיילעכדיגקייט.

rotund'ness *n.* (רא-טאנד'-נעס) ז. *rotundity*.

rotun'do *n.* (רא-טאנ'-דאו) ז. *rotunda*.

rou'ble *n.* (רוהבל) ז. *ruble*.

rouche *n.* (רוהש) ז. *ruche*.

roué' *n.* (רוה-איי') א נואף, אן אויסגעלאסענער מענש, א צולאזענער יונג.

rou'en *n.* (ראו'-ען) ז. *rowen*.

rouge *a., n.* and *v.* (רוהזש) רויט; רויטע פארב פאר'ן געזיכט, רויטע שמינקע; זיך פארבען מיט רויטען, זיך שמינקען [הויפטזעכליך די באקען]; רויט ווערען [אין געזיכט].

rouget' *n.* (רוה-זשיי') שוויין-פיבער [אזא אנשטעקענדע קראנקהייט ביי חזירים].

rough *a., adv., n.* and *v.* (ראף) שארסטקע, ניט גלייך, בערגעלדיג, ניט גלאט; ניט פאלירט, ניט אויסגעארבייט; גראב, רויה, בייז; ניט פאלירט, אונגעהובעלט, ניט ערצויגען; אויבערפלעכליך, ניט געניי, אונגעפעהר; שטורמדיג, אויפגערעגט; העפטיג; אלט-געבאקען, אלט; מיט גראבקייט; אויף אן אונפאלירטען, אונערצויגענעם אופן; רויהקייט, גראבקייט, אונפאלירטקייט; דאס זיין ניט אויסגעארבייט; ניט גלאטקייט, שארסטיגקייט, בערגעלדיגקייט; שטורעמדיגקייט, העפטיגקייט; דאס ארויסגעשטארצטע שטיקעל אייזען אויף א פאדקאווע צו פערהיטען דאס פערד פון אויסגליטשען זיך; א גראביאן, א ווילדער, צולאזענער יונג; מאכען רויה, ניט פאלירט, גראב; מאכען ניט גלאט, שארסטקע אדער בערגעלדיג; בלויז אנווארפען, ניט פאלשטענדיג און ניט גענוי אויסארבייטען; פארבערייטען צו דער לעצטער פאלשטענדיגער אויסארבייטונג [ווי שטיינער, למשל]; צומאכען א שטיקעל אייזען צו א פערדישער פאדקאווע, מאכען בערגעלדיג א פערד'ס פאדקאווע [צו פערהיטען דאס פערד פון אויסגליטשען זיך].

rough a horse (ראף ע-האהרס) מאכען שארסטקע א פערד'ס פאדקאווע, צושלאגען שטיקלעך אייזען צו א פערד'ס פאדקאווע [אום עס צו פערהיטען פון אויסגליטשען זיך]; איינברעכען א פערד, עס צוגעוועהנען צום רייטען אדער פאהרען [הויפטזעכליך פאר מיליטער].

rough'-and-read'y *a.* (ראפ'-ענד-רעד'-אי) 1. גראב, אבער אימער גרייט צו דער ארבייט אדער אימער צו דער האנד, ווען נויטיג; 2. גראב, ניט פאלירט, אבער גרייט צום געברויך.

1. He is a **rough-and-ready** workman. 2. He is known for his **rough-and-ready** manners.

rough'-and-tum'ble *a.* (ראפ'-ענד-טאמ'בל) 1. ברוטאל, קאליעטשענד, ניט האלטענדיג זיך אן קיינע כללים [וועגען א קאמפף, הויפטזעכליך וועגען א פויסט-קאמפף]; 2. וואס איז צוגעפאסט צו א ביטערען, ברוטאלען קאמפף אהן רעגולאציאנען און כללים אדער וואס בעשטעהט פון אזא קאמפף.

1. For a few minutes the prize-fighters were engaged in a **rough-and-tumble** fight. 2. He leads a **rough-and-tumble** life.

rough breath'ing (ראף בריעטה'-אינג) אין גראמאטיק [הויפטזעכליך אין דער גריכישער] — דער קלאנג "ה" אדער *h*.

rough'-cast *v.* and *n.* (ראפ'-קעסט) 1. טינקעווען; דאס טינקעווען; 2. אנווארפען [א צייכנונג, למשל], מאכען אן ענטוואורף; מאכען אבי-ווי, ניט בעארבייטענדיג; 3. טינקעוואניע.

2. The story is only **rough-cast**.

rough'-clad *a.* (ראפ'-קלעד) גראב געקליידעט.

rough coat (ראף קאוט) די ערשטע שיכט [ווי פון פארב אדער פלאסטער].

rough'-coat *v.* (ראפ'-קאוט) ארויפ=לעגען דעם ערשטען פלאסטער=שיכט [אויף װענט].

rough'-cut *a. and n.* (ראפ'-קאט) װאס האט ברייטע צייהן, דיק [ווי למשל, א פייל]; א דיקע פייל; דער ערשטער שניט, דאס אבבערבען די ערשטע שיכט [ניט קימערענדיג זיך װעגען דער גלייכקייט און אויסארבייטונג].

rough'-cut mar'gin (ראפ'-קאט מאר'-דזשין) א ניט=פאלשטענדיג ארומגע=שניטענער ראנד אדער ברעג [ווי למשל, פון א בוך].

rough di'amond (ראף דאי'-ע-מאנד) אן אונגעשליפענער דימענט; אן אונגע=הובעלטער מענש [א גוטער, אבער ניט פאלירטער מענש].

rough draft (ראף דרעפט) אן אנגע=װארפענע צייכנונג, סקיצירונג אדער פלאן; א רויהער, ניט בעארבייטער ענטװאורף.

rough'-draft *v.* (ראפ'-דרעפט) סקי=צירען, מאכען ניט קיין אויספיהרליכע צייכנונג, אנװארפען [ניט בעארבייטענ=דיג] א סקיצירונג, צייכנונג אדער פלאן.

rough'-draw *v.* (ראפ'-דראה) מאכען א רויהע סקיצירונג, צייכנונג אדער ענט=װאורף.

rough'-dry *v. and a.* (ראפ'-דראי) טריקענען, אבער ניט פלעטען; געטרוי=קענט, אבער ניט געפרעסט אדער גלאט געמאכט.

rough'en *v.* (ראפען) 1. רויה מאכען, גראב מאכען; מאכען ניט גלאט, שארסטקע אדער בערגעלדיג; װערען גראב אדער רויה; 2. װערען ניט גלאט, שארסטקע אדער בערגעלדיג.

1. Her complexion had been **roughened** by exposure to wind and weather. 2. The landscape **roughens** by degrees into hills.

rough'er *n.* (ראפ'-ער) איינער װאס מאכט א רויהע, ניט פאלשטענדיגע בעאר=בייטונג פון עפעס; אן ארבייטער, װאס פארמירט עפעס אלס פארבערייטונג צו אן ענדליכער פאלקאמענער אויסארביי=טונג; װאלענער שטאף, נור=װאס פון װעב=שטוהל, איידער מען האט דערפון ארויס=גענומען די קניפלעך; איינער, װאס נעהמט ארויס די קניפלעך פון נור=װאס אויסגע=װעבטען שטאף; א ברעט מיט אייזערנע צייהן צו קאמען פלאקס.

rough file (ראף פאיל) א גראבע פייל.

rough'-foot'ed *a.* (ראפ'-פוט'-עד) מיט בעװאקסענע פיס [װעגען פויגלען].

rough'-grained *a.* (ראפ'-גריינד) שארסטיג, ניט גלאט, קערנדיג; גראב, װאולגאר, שװער אויסצוקומען.

rough'-grind *v.* (ראפ'-גראינד) מאט שלייפען אדער פאלירען [אזוי אז עס זאל זיין ניט אין גאנצען גלאט אדער גלאנ=ציג].

rough'-grown *a.* (ראפ'-גראון) װילד געװאקסען.

rough guess (ראף געס) א מעהר אדער װעניגער גענויע אבשאצונג; א טרעפונג, אורטייל אדער אבשאצונג װאס איז אונ=געפעהר ריכטיג.

rough'-hew *v.* (ראפ'-היו) 1. ארומ=האקען, ארומטעסען; 2. ניט געהובעלט, ניט פאלירט; 3. ניט פאלשטענדיג אויס=געארבייט.

2. He is a **rough-hewn** specimen of humanity. 3. It was a **rough-hewn** ill-timbered discourse.

rough'-hound *n.* (ראפ'-האונד) א מין הונד=פיש [אזא האיפיש]. ז. ***dogfish***

rough'-house *n.* (ראפ'-האוס) װילד=קייט, צולאזענקייט.

rough'-hou'sing *n.* (ראפ'-האו'-סינג) ז. ***rough-house***

rough in (ראף אין) די ארויפלעגען ערשטע שיכטען פלאסטער אויף ציגעל.

rough'ing-mill *n.* (ראפ'-אינג-מיל) אזא ראד אדער קיילעכדיגע פלאטע צו פאלירען עדעלשטיינער [אויסער דימענ=טען].

rough it (ראף איט) זיך דורכשלאגען װי עס איז; זיך פלאגען.

We shall have to **rough it** in our travels this summer.

rough'leg *n.* (ראפ'-לעג) א פאלק אדער סאקאל מיט בעװאקסענע פיס.

rough'-legged *a.* (ראפ'-לעגד) ז. ***rough-footed***

rough'ly *adv.* (ראפ'-לי) רויה, ניט גלאט, שארסטיג; גראב, אונגעהובעלט, אונפאלירט; העפטיג, שטורמדיג; אונגע=פעהר; אין אלגעמיין.

rough'ness *n.* (ראפ'-נעס) רויהקייט, גראבקייט, שארסטיגקייט, ניט גלאטקייט; בערגעלדיגקייט; אונפאלירטקייט, אונ=געהובעלטקייט; אויבערפלעכליכקייט, אונ=גענויאיגקייט; דאס זיין אונגעפעהר; שטורמדיגקייט, בייזקייט, העפטיגקייט; סיעטשקע [געשניטענע שטרוי אלס פו=טער פאר בהמות].

rough'-per'fect *a.* (ראפ'-פויר'-פעקט) אונגעפעהר פאלקאם, כמעט גוט [אין גע=דענקען א טעאטער=ראלע].

rough'-ri'der *n.* (ראפ'-ראי'-דער) א צוריטער, א בערייטער [איינער װאס געװױהנט צו יונגע פערד צום רייטען]; אן אונטער=אפיציר פון קאװאלעריע אדער ארטילעריע, װאס דיענט אלס געהילף פון דעם רייט=לעהרער; אן אונפארזיכטיגער, װילדער רייטער; איינער פון א רייטענ=דען װאלאנטערען=רעגימענט אין די פער=אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא בעת דער שפאניש=אמעריקאנישער מלחמה, װעל=כער איז בעשטאנען פון װעסטליכע ריי=טענדע פאסטוכער, יעגער און ספארט=לייט.

rough'-scuff *n.* (ראפ'-סקאף) א גרא=בער יונג; דער המון.

rough sea (ראף סיע) א שטורמדיגער ים.

rough'-set'ter *n.* (ראפ'-סעט'-ער) א מויערער װאס בויט מיט ניט געטעסעטע שטיינער.

rough'shod *a.* (ראפ'-שאד) װאס טראגט שיך בעשלאגען מיט שפיציגע אייזענס; װאס האט פאדקאװעס בעשלאגען מיט אייזענדלעך אדער בכלל ניט קיין גליטשי=גע פאדקאװעס [װעגען פערד].

rough'-slant *n.* (ראפ'-סלענט) אזא יעגער=צעצעלט.

rough'-spun *a.* (ראפ'-ספאן) גראב, אונגעהובעלט, אהן מאניערען, אונערצוי=גען.

rough'-string *n.* (ראפ'-סטרינג) אן אונטערשטיצע פון א טרעפ.

rough'-tree *n.* (ראפ'-טריע) א ניט ארומגעטעסעטער מאסט; דער טייל פון א מאסט איבער דעם דעק.

rough wall (ראף װאהל) א גראבע שטוקאטורעװעטע װאנד; א װאנד פון ניט געטעסעטע שטיינער.

rough weath'er (ראף װעטה'-ער) א שטורמדיגעס, שלעכטעס װעטער.

rough'-work *v.* (ראפ'-הװאירק) גראב אבארבייטען.

roulade' *n.* (רוה-לאד') א רולאדע, קא=לאראטור; א געריכט פון שטיקלעך אק=סען=פלייש צוזאמענגעװיקעלט מיט חזיר=פלייש און איינגעדעמפפט.

rouleau' *n.* (רוה-לאו') א דאלע, א קנויל; רונדע ביגטלעך ריטער [אויף בע=פעסטיגונגס=װערק].

roulette' *n.* (רוה-לעט') א פונקטיר=אינ=סטרומענט [א גראװיר=אינסטרומענט צו מאכען פונקטען]; א האר=קרייזלער [א קיילעכדיגער אינסטרומענט צו קרייזלען האר]; אין געאמעטריע — אזא קרומע ליניע; רולעטקע [אזא אזארטנעם שפיעל]; רולעטקע [אזא זיך דרעהענדע ראד מיט פערשיעדענע נומערען און פאר=בען, אויף װעלכע מען שפיעלט].

Rouma'nian *a. and n.* (רוה-מיי'-ני-ען) ז. ***Rumanian***

rounce *n.* (ראונס) א רעדעל אין א האנד=דרוק=פרעס װאס בעװעגט דעם דרוק=זאץ; אזא קארטען=שפיעל.

round *a., adv., prep., n. and v.* (ראונד) רונד, קיילעכדיג; פעריאדיש; אבגערונדעט, סימעטריש, פאלקאם [װע=גען א גראמאטישען זאץ אדער ליטעראַ=רישען סטיל]; לייכט, גלאט, לעבעדיג [װעגען א שריט, בעװעגונג אדער אויס=דרוק]; אויסגעפילט, פול, פאלשטענדיג, גאנץ; גרויס [אין צאהל אדער מאס]; װאס שטעלט זיך ניט אב אויף קליינינקיי=טען, ברייטהענדיג; אפען, אויפריכטיג; ענטשיעדען; מוטיג, דירעקט, אהן צערע=מאניעס; אין רונדע ציפערען [מיט נו=לען צום ענד אדער אין גאנצע צאהלען, גרויסע צאהלען, ניט רעכענענדיג די קליי=נע צאהלען אדער די ברוך=צאהלען]; קרעפטיג, הויך=קלינגענד; ארום; ארום און ארום; אין רונד; אין א קרייז; פון אנהויב ביז ענדע; אין אומקרייז; א רונדע זאך, א רונדער טייל; א קרייז, א צירקעל; אן ארומ=גאנג אדער פערשפרייטונג פון איינעם צום צװייטען אדער פון איין פונקט צום צװיי=טען; א מארשרוט, א קורס; א גאנג; א סעריע, א רייה; א געזעלשאפט; עט=װאס װאס װערט װיעדערהאלט פון אלע אנװעזענדע [װי טרינקען, אפלאדירען א. ז. װ.]; א קרייז=בעװעגונג פון א פערד; א קעסעל אין א ברויערײ, װאו דאס ביער איהרט אדער געהרט צום לעצטען מאל; א רונד=טאנץ [װען די טענצער זיינען אויס=געשטעלט אין א קרייז אדער בעװע=גען זיך אין א קרייז, װי למשל, א װאלץ, פאלקא א. ז. װ.]; א ראנדעל [ז. ***rondel***]: מאכען רונד אדער קיילעכ=דיג, אברונדען; מאכען פאלשטענדיג, גאנץ, אויסגעפילט, סימעטריש אדער אב=גערונדעט; װערען פאלשטענדיג, פערענ=דיגט װערען; ארומגעהן, מאכען א רונד=גאנג [װי למשל, א רונד=װאך], געהן פון ארט צו ארט אין א בעשטימטער ריכטונג אדער קרייז; זיך אומדרעהען; שושקען, איינרוימען.

round'about *a. and n.* (ראונד'-ע-באוט) 1. מיט אן אומװעג, הינטען ארום, אונדירעקט; 2. אומפאסענד, װייט גרײי=כענד, װייטלויפיג; 3. ארומנעהמענד, אומקרייזענד, ארומרינגלענד; א קארוּ=סעל [הילצערנע פערדלעך, װעגעלעך א. ז. װ., װעלכע דרעהען זיך אין א קרייז]; א לעהן=שטוהל מיט קיילעכדיגע לעהנ=װענטלעך; א ציקלאן, א װירבעל=װינד, א

ווירבעל-שטורם; א קורצער זשאקעט אדער רעקעל, וואס פאסט פעסט צום קערפער.

1. The information came to me in a **roundabout** way. 2. He is noted for his sound, **roundabout** sense.

round a cor'ner (ראונד ע קאהר'-נער) ארייננגעהן אין א קווער-גאס; אין א קווער-גאס.

round'-all *n.* (ראונד'-אהל) אן אקראבאטישער קונץ, וועלכער בעשטעהט אין דעם, וואס מען גיט זיך פריהער א ווארף אויף צוריק און מען שטעלט זיך אויף די הענד און נאכדעם דרעהט מען זיך צוריק איבער און מען שטעלט זיך אויף די פיס.

round an'swer (ראונד ענ'-סער) אן אפענער אדער בעשטימטער ענטפער.

round'-arched *a.* (ראונד'-ארטשט) וואס האט האלב-רונדע געוועלבען [וועגען א געביידע]; עהנליך צו א רונדען געוועלב.

round'-arm *a.* (ראונד'-ארם) אין קריקעט-שפיעל — רונד בעוועגענד די האנד מעהר אדער ווענינער האריזאנטאל [פון הינטען נאך פארענט]; געווארפען [דעם באל] מיט אזא האנד-בעוועגונג.

round'-armed *a.* (ראונד'-ארמד) אין פויסט-קאמפף — געגעבען א קלאפ מיט א האריזאנטאלער בעוועגונג פון דער האנד.

round dance (ראונד דענס) א רונד-טאנץ [ווען די טענצער זיינען אויסגעשטעלט רונד אדער בעוועגען זיך אין א קרייז, ווי למשל, א וואלץ, א פאלקא א. ז. וו.].

round deal'ing (ראונד דיעל'-אינג) אפענע, עהרליכע, אויפריכטיגע האנדלונג.

roun'del *n.* (ראונ'-דעל) ז. ***rondel***.

roun'delay *n.* (ראונ'-דע-ליי) א ליעד וואו א שורה אדער געדאנק ווערט איינינע מאל איבערגע'חזר'ט; א ראנדעל [ז. ***rondel***]; א רונד-טאנץ [ווי א פאלקא, וואלץ א. ז. וו.].

roun'der *n.* (ראונ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט קיילעכדיג אדער רונדעט אפ; איינער וואס מאכט א רונד-גאנג, וואס געהט א בעשטימטען וועג היין און צוריק; איינער וואס האלט אין איין וויעדערהאלען א פערברעכען; וואס ווערט וויעדערהאלט אין א רייה פון אלע אנוועזענדע [ווי טרינקען, אפלאדירען א. ז. וו.]; א רונד-לויף פון א שפיעלער ביי א געוויסען באל-שפיעל [ז. ***rounders***].

roun'ders *n.* (ראונ'-דערז) אזא באל-שפיעל.

round'-faced *a.* (ראונד'-פייסט) מיט א קיילעכדיגען פנים.

round'fish *n.* (ראונד'-פיש) א קארפ; דער לאצמאן-פיש [ז. ***pilot-fish***].

round game (ראונד גיים) א שפיעל, אין וועלכען די גאנצע געזעלשאפט נעהמט אנטייל.

round'hand *n.* (ראונד'-הענד) רונד-שריפט [אן ארט שרייבען, וואו די בוכשטאבען זיינען רונד און אהן שפיצינע ווינקלען]; דאס ווארפען דעם באל אין קריקעט-שפיעל מיט א רונדער האריזאנטאלער האנד-בעוועגונג.

Round'head *n.* (ראונד'-העד) א מיטגליעד פון דער ענגלישער פארלאמענטארישער פארטייי אין צייט פון בירגער-קריעג, געגרינדעט ארום 1641 [א וויהיג, א ליבעראל].

round'-head'ed *a.* (ראונד'-העד'-עד) וואס האט א רונדען קאפ; מיט א קורץ-געשארענעם קאפ.

round'house *n.* (ראונד'-האוס) א קאיוטע אויף'ן קווארטער-דעק פון א שיף; א געביידע אויף אמעריקאנער אייזענבאהנען, וואו מען האלט לאקאמאטיווען; א בית הכסא.

roun'ding *n.* (ראונ'-דינג) רונדונג, אויסבויגונג; די רונדע אויסבויגונג פון א וואלפיש, ווען ער וויל זיך ארונטערלאזען אונטער'ן וואסער; די אויסרונדונג פון דעם רוקען פון א בוך [ביים איינבינדען]; אלטע שטריק ארומגעוויקעלט ארום א שיפס-שטריק.

roun'ding-machine' *n.* (ראונ'-דינג-מע-שין') א מאשין צוצוגעבען א רונדע פארם אדער מאכען רונדע זאכען.

round'-i'ron *n.* (ראונד'-אי'-ערן) אן אינסטרומענט אבצורונדען און ארומצופוצען צונויפגעלייטעטע מעטאל-שטיקער, בלעכען, רעהרען א. ד. ג.

roun'dish *a.* (ראונ'-דיש) רונדליך, עטוואס קיילעכדיג.

roun'dishness *n.* (ראונ'-דיש-נעס) רונדליכקייט, דאס זיין עטוואס קיילעכדיג.

round jack'et (ראונד דזשעק'-עט) א קורצער זשאקעט אדער רעקעל וואס פאסט פעסט צום קערפער.

round knocks (ראונד נאקס) שווערע, שטארקע קלעפ.

roun'dle *n.* (ראונדל) ז. ***rondel***.

round'let *n.* (ראונד'-לעט) א קליינער קרייז.

round'ly *adv.* (ראונד'-לי) 1. אין א קיילעכדיגער פארם; 2. אויף אן ענטשיעדענעם, בעשטימטען אופן; אפען, אהן צערעמאניעס, אויפריכטיג, גלייך, ענטשיעדען; מוטיג; 3. אין רונדע צאהלען [ניט רעכנענדיג די קלענערע צאהלען אדער די ברוך-צאהלען], אונגעפעהר, ניט גאנץ גענוי; 4. שנעל, איילענדיג, לעבעדיג.

2. In his excitement he **roundly** abused all his friends.

round'mouth *n.* (ראונד'-מאוטה) א לאמפרעטע [אזא לאנגער, רונדער פיש]. ז. ***lamprey***.

round'-mouthed *a.* (ראונד'-מאוטהט) אין זאאלאגיע — מיט א קיילעכדיגען מויל, וואס האט ניט קיין אונטערשטען קינבאק-ביין [ווי למשל, געוויסע פיש].

round'ness *n.* (ראונד'-נעס) רונדקייט, קיילעכדיגקייט; אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; ענטשיעדענהייט; מוטיגקייט; אבגערונדעטקייט, אויסגעארבייטקייט, פאלשטענדיגקייט, פאלקאמענהייט.

round num'ber (ראונד נאמ'-בער) א רונדע צאהל, אן אונגעפעהר גענויע צאהל [א צאהל וואו איינצעלנע און צעהנדליגע זיינען אויסגעלאזען, אום צו מאכען א גלייכע צאהל, ווי 10.000, 1.000, 100 א. ז. וו. אדער, ווען מען נעהמט ניט אין אנבעטראכט די קליינע צאהלען אדער ברוך-צאהלען].

The earth in its motion round the sun moves 20 miles per second in **round numbers**.

round oath (ראונד אוטה) א ביטערע קללה.

round of applause' (ראונד אוו ע-פלאהז') אלגעמיינער בייפאל, אלגעמיינע אפלאדיסמענטען.

round of beef (ראונד אוו ביעף) א קיילעכדיגע שטיק פאלקע-פלייש [פון אן אקס].

round of cheers (ראונד אוו טשיערז) אלגעמיינער בייפאל.

round off (ראונד אף) אברונדען; פערענדיגען, פערפאלקאמען, פערפאלשטענדיגען.

Next month I shall **round off** three years of service in the army.

round of vis'its (ראונד אוו וויז'-איטס) א רייה וויזיטען.

round on (ראונד אן) אנפאלען.

He **rounded on** me in rage.

round out (ראונד אוט) 1. אויסרונדען; אויספילען, עס זאל זיין קיילעכדיג; מאכען קיילעכדיג; 2. אברונדען, אבטאקען, פערפיינערען, מאכען פאלשטענדיג אדער פאלקאמען.

1. Her bust is well **rounded out**. 2. The speech was **rounded out** with apt illustrations.

round pace (ראונד פיים) א שנעלער, פלינקער שריט.

round'-ridge *v.* (ראונד'-רידזש) אקערען אין קיילעכדיגע שרונטען אדער שורות.

round'-rob'in *n.* (ראונד'-ראב'-אין) אונטערשריפטען אויף א ביטשריפט אדער אנדערען עהנליכען דאקומענט אויסגעשטעלט אין א קרייז; א דאקומענט, אויף וועלכען די אונטערשריפטען זיינען אויסגעשטעלט אין א קרייז; אזא קיילעכדיגער פיש.

round shot (ראונד שאט) א קיילעכדיגע שיס-קויל, א קאנאן-קויל.

round'-shoul'dered *a.* (ראונד'-שאול'-דערד) מיט רונדע שולטערען, וואס האט קיילעכדיגע פלייצעס.

rounds'man *n.* (ראונדז'-מען) אן אויפזעהער איבער פאליציסטען [א בעאמטער וואס געהט אום אין א געוויסער אבטיילונג פון שטאדט צו זעהן אויב די פאליציסטען טהוען זייער פליכט].

round'stone *n.* (ראונד'-סטאון) א קיילעכדיגער ברוק-שטיין.

round sum (ראונד סאם) א קיילעכדיגע סומע, א היבשע סומע.

round to (ראונד טו) אבקירעווען א שיף פון ווינד [פאר'ן פעראנקערען].

round up (ראונד אפ) 1. אנשיטען אדער אנפילען מיט א ווערף אדער קייפ [אזוי אז עס זאל בילדען א קיילעכדיגען שפיץ איבער דעם ראנד]; 2. צוזאמענטרייבען די בהמות אויף א פיטערונגס-פלאץ; 3. גוט אויסזידלען, שטארק טאדלען.

1. We **rounded up** the bushel of grain. 2. The cowboys left the camp to **round up** the herd of cattle.

round'-up *n.* (ראונד'-אפ) אברונדונג; צונויפטרייבונג פון בהמות [אויף א פיטערונגס-פלאץ]; פערענדיגונג, פערפאלקאמענונג; די אויסגעבויגענקייט, די קיילעכדיגקייט פון א שיף.

round'worm *n.* (ראונד'-הוואירם) א רונדער בויך-ווארים.

round'-wri'ting *n.* (ראונד'-ראי'-טינג) רונד-שריפט [א קיילעכדיגע שריפט פאר ארנאמענטען, וויזיט-קארטען א. ז. וו., וועלכע ווערט געוועהנליך געמאכט מיט א פען וואס האט צוויי אדער מעהר שפיצען].

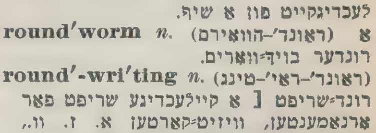

round'-wri'ting in'strument (ראונד'-ראי'-טינג אינ'-סטרו-מענט) אזא פען-האלטער אין וועלכען עס קענען אריינגעשטעלט ווערען דריי רונד-שריפט פעדערען.

round'-wri'ting pen (ראונד'-ראי'-טינג פען) א רונד-שריפט פעדער. ז. *round-writing*.

roup *n.* (רוהפ) אן אנשטעקענדער האלז-קאטאר ביי פויגלען.

rouse *v.* (ראוז) אויפוועקען, ארויסרייסען פון רוה, שלאף, אונטהעטיגקייט א. ז. וו.; אויפרעגען, אנרעגען, בעוועגען, אויפמונטערען; זיך אויפכאפען, ווערען מונטער; ארויסטרייבען פון בעהעלטעניש [א געיעג-חיה]; אריינלעגען און טהייסלען אדער מישען אין זאלץ [ביים קאנזערווירען הערינג].

rouse'ment *n.* (ראוז'-מענט) ערוואכונג, דערוועקונג; אויפמונטערונג; אן אויפמונטערענדער אויפרוף אדער אנרעגונג.

rou'ser *n.* (ראו'-זער) 1. איינער אדער עטוואס וואס וועקט אויף, מונטערט אויף, רעגט אויף אדער רעגט אן צו עפעס; 2. עטוואס ערשטוינענדעס.
2. The speech was a rouser.

rou'sing *a. and n.* (ראו'-זינג) אויפוועקענד, אויפמונטערענד, אויפרעגענד, אנרעגענד, ערשטוינענד; איבערראשענד [גרויס, שנעל קרעפטיג א. ד. ג.]; דאס דורכטרייסלען פיש אין זאלץ [ביים קאנזערווירען].

rou'singly *adv.* (ראו'-זינג-לי) אויפוועקענדיג, אויפמונטערענדיג, אנרעגענדיג; ערשטוינענד.

Rousseau'ism *n.* (רוה-סאו'-איזם) עטוואס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דעם פראנצויזישען שרייבער זשאן זשאק רוסא [געבארען 1712, געשטארבען 1778]; רוסא'ס לעהרען.

Rousseau's' lau'danum (רוה-סאוז' לאה'-דע-נאם) רוסא'ס ווייה-רויך [א געמיש פון אפיום מיט אלקאהאל].

roust *v.* (ראוסט) אויפרעגען, אויפרייצען, אויפוועקען; זיין העפטיג אדער ענערגיש.

roust *n. and v.* (רוהסט) א שטארקער שטראם [ביי פלוט און עבע]; זיך שטארק יאגען [ווי א שטראם].

roust'about *n.* (ראוסט'-ע-באוט) א האפען-ארבייטער, א שיף-ארבייטער; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי צופעליגער ארבייט.

rous'ter *n.* (ראוס'-טער) ז. *roustabout*.

rout *n. and v.* (ראוט) א שטארקער ליארם אדער גערויש; א טומעל; אן אויפרוהר; א צונויפלויף, א געזעמעל, א צונויפגעלאפענער המון; א מחנה; א גרויסע געזעלשאפטליכע פערזאמלונג; א גרויסע פערזאמלונג פון געסט; א נידערלאגע, א מפלה; איבערקעהרען, אויסריהען; ריהען, גראבען מיט'ן שנוק [ווי א חזיר]; אויסגראבען, פערטיעפען, אויסשניידען; ברייגנען צו א נידערלאגע, צווינגען צו אנטלויפען אין אונארדנונג דורך א נידערלאגע; פעריאגען, פערטרייבען.

rout'-cake *n.* (ראוט'-קייק) אזא קליינער זארט קוכען פאר אבענד-געזעלשאפטען.

route *n.* (רוהט) א וועג; א קורס, א ריכטונג; א רייזע-ריכטונג; א מארשרוט.

routin'ary *a.* (רוה-טינ'-ע-רי) וואס איז רוטין, וואס איז געוועהנליך, וואס איז אין דער געוועהנליכער ארדנונג.

routine' *n. and a.* (רוה-טין') די רוטינע, דער געוועהנליכער קורס אדער גאנג פון ארבייט אדער בעשעפטיגונג; די בעשטענדיגע אדער געוועהנליכע ארדנונג; דאס טהאן דיזעלבע זאכען אויף דעמזעלביגען אופן; וואס איז רוטין, וואס טהוט די ארבייט כסדר אויף דעמזעלבען שטייגער.

rout out (ראוט אוט) אויסריהען, אויסגראבען.

rove *v. and n.* (ראווו) ארומוואנדערען, ארומטרייבען זיך, ארומשלאיען זיך; פיהרען א לעבען פון א בראדיאגע אדער פון א רויבער; דורכוואנדערען; צוציהען אין פעדים; אויסציהען וואל אדער בוימוואל און לייכט צונויפדרעהען ווי דאס ווערט געטהאן פאר דעם שפינען; דורכציהען דורך א לעכעל אדער אויערעל; דורכגעצויגען דורך א לעכעל, אויערעל אדער בלאק [ז. *reeve*]; ציעלען א פייל [ניט אין א בעשטימטען ציעל]; ארומשלייפען אדער ארומהובלען א רונדע זאך אום צו פערקלענערען איהר דיאמעטער; דאס ארומוואנדערען, דאס ארומשלאיען זיך; א ראלע וואל אדער בוימוואל וואס איז אויסגעצויגען און לייכט צונויפגעדרעהט ווי צום שפינען; א מעטאלענע רינג-פלאטע וואס ווערט בענוצט צו פערניטעווען א טשוואק.

ro'ver *n. and v.* (ראו'-ווער) אן ארומוואנדערער, אן ארומטרייבער; א ניט-בעשטענדיגער מענש; א ים-רויבער, א פיראט; א פייל און בויגען שיסער וואס שיסט ניט אין א פעסט-בעשטימטען ציעל; א בויגען-שאס ניט אין קיין פעסט-בעשטימטען ציעל; אין קראקעט-שפיעל — א באל וואס איז שוין דורכגעגאנגען אלע טויערלעך און דארף נור אבגעקלאפט ווערען אן דעם שטאק, אז דאס שפיעל זאל געוואונען זיין; דער שפיעלער וועמענס באל איז אין אזא צושטאנד; אין ארכיטעקטור — א געזימס אונטער א געבויגענער אדער געדרעהטער ליניע; שיסען אהן א ציעל.

ro'ving *n.* (ראו'-ווינג) דאס ארומוואנדערען, דאס ארומטרייבען זיך; דאס שיסען מיט א פייל און בויגען ניט אין קיין פעסט-בעשטימטען ציעל; דאס אויסציהען א ראלע וואל אדער בוימוואל צוצוגרייטען צום שפינען; אויסגעצויגענע און לייכט צונויפגעדרעהטע וואל אדער בוימוואל ווי עס ווערט צוגעגרייט צום שפינען.

ro'ving-machine' *n.* (ראו'-ווינג-מע-שין') א פארשפין-מאשין [א מאשין אויסצוציהען וואל אדער בוימוואל פארצובערייטען עס צום שפינען].

ro'ving-plate *n.* (ראו'-ווינג-פלייט) א שטאלענע פלאטע וואס ווערט בענוצט ארומצושלייפען דעם ראנד פון א ראטירענדען שלייף-שטיין, אז ער זאל זיין פאלשטענדיג רונד.

ro'ving shot (ראו'-ווינג שאט) א שאס אהן א ציעל, א שאס אין דער וועלט אריין.

row *v. and n.* (ראו) רודערען, אנטרייבען א שיפעל מיט רודערס; ארבייטען מיט די רודערס; געטריבען ווערען דורך רודערס; אויסשטעלען אין א רייה אדער שורה; דאס רודערען; א שורה, א רייה.

row *n. and v.* (ראו) א גערויש, א ליארם, א סומאטאכע, א סקאנדאל, א טומעל; זידלען, בעליידיגען; צוקאליעטשען אדער צושטערען דורך א ווילדער בענעהמונג אדער אויפפיהרונג; זיך ווילד בענעהמען, זיך אריינלאזען אין א ליארמדיגען שטרייט אדער סקאנדאל.

row'an *n.* (ראו'-ען) דער ווילדער יאסען אדער דער בערג-יאסען [אזא בוים פון הארטען האלץ אויף וועלכען עס וואקסען אזא זארט רויטע יאגדעס]; א ראבינעס-בוים; די יאגדעס פון ווילדען יאסען; ראבינעס.

row'an-ber'ry *n.* (ראו'-ען-בער'-אי) די יאגדעס פון ווילדען יאסען, ראבינעס.

row'an-tree *n.* (ראו'-ען-טריע) דער ווילדער יאסען, דער ראבינעס-בוים. ז. *rowan*.

row'boat *n.* (ראו'-באוט) א רודער-שיף.

row'-de-dow *n.* (ראו'-די-דאו) ז. *rowdydow*.

row dry (ראו דראי) טרוקען רודערען [רודערען אזוי, אז עס זאל ניט שפריצען קיין וואסער אין שיפעל].

row'dy *n. and a.* (ראו'-די) א ליארם-מאכער, א סקאנדאליסט; ליארמדיג, סקאנדאליסטיש.

row'dydow *n.* (ראו'-די-דאו) א ליארם, א גערויש; א גערויש ווי דאס קלאפען אין א פויק.

row'dy-dow'dy *a.* (ראו'-די-דאו'-די) ליארמדיג, גערוישיג, טומעלדיג.

row'dyish *a.* (ראו'-די-איש) וואס מאכט ליארם, וואס מאכט סקאנדאלען.

row'dyism *n.* (ראו'-די-איזם) א סקאנדאליסטישע אויפפיהרונג.

rowed *a.* (ראוד) אויסגעשטעלט אין שורות אדער רייהען; וואס האט שורות אדער רייהען; געשטרייפט.

row'el *n. and v.* (ראו'-על) א שפארען-רעדעל; א רעדעלע מיט שפיציגע צייהנער; בענוצען דאס שפארען-רעדעל, א קלאפ געבען מיט די שפארען; בעזארגען מיט א שפארען-רעדעל.

row'el-spur *n.* (ראו'-על-ספויר) א שפארען וואס האט א רעדעל מיט שפיצען.

row'en *n.* (ראו'-ען) דער צווייטער היי-שניט פון א לאנקע אין דעמזעלבען יאהר.

row'er *n.* (ראו'-ער) א רודערער [איינער וואס טרייבט א שיפעל מיט רודערס].

row'er *n.* (ראו'-ער) א סקאנדאליסט.

row'ing *n.* (ראו'-אינג) דאס רודערען, דאס אנטרייבען א שיפעל דורך רודערען.

row'lock *n.* (ראו'-לאק) א פארריכטונג אין דער זייט פון א רודער-שיפעל אריינצושטעלען דעם רודער; אן אויסשניט אין דעם ראנד פון א שיפעל אריינצושטעלען דעם רודער. ז. *oar-lock*.

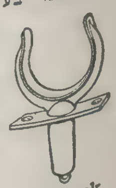
Rowlock

row up Salt Riv'er (ראו אפ סאהלט ריוו'-ער) זיין געשלאגען ביי די וואהלען [וועגען א קאנדידאט אדער פארטיי].

row'y *a.* (ראו'-אי) געשטרייפט, לינירט.

rox'burghe *n.* (ראקס'-באר-א) אזא איינבאנד פון א בוך, וואו דער רוקען ווערט געמאכט פון לעדער, וועהרענד די טאוולען ווערען בעצויגען מיט ליין אדער פאפיער און די בלעטער ווערען נור בעשניטען פון איין זייט, פון אויבען און בעגילט וועהרענד די ברעגעס פון די זייטען בלייבען רויה, אונבעשניטען.

roy'al *a. and n.* (ראי'-על) קעניגליך; פון א גרויסען פארמאט; פון א פארמאט וואס איז גרעסער ווי געוועהנליך; אזא קליינער קוואדראטנער זעגעל פון א שיף וואס ווערט ארויפגעצויגען אויף'ן מאסט-בוים העכער ווי אלע אנדערע זעגלען; איינער פון די צווייגלעך פון א הירש-הארן; אזא קליינע מארטיר-קאנאנע [צו ווארפען באמבעס]; א שפאניאלקע [דער טייל פון דער בארד, וואס וואקסט אונטער

דער אונטערשטער ליפ; ראיאל פאפיער [א גרויסער פארמאט שרייב=פאפיער פון 19 צאל ברייט און 24 צאל לענג, אדער דרוק=פאפיער פון 20 צאל ברייט און 25 צאל לענג].

Roy'al Academi'cian (ראי'-על ע-קעד-ע-מיש'-ען) א מיטגליעד פון דער לאנדאנער קונסט=אקאדעמיע.

Roy'al Acad'emy (ראי'-על ע-קעד'-ע-מי) די קונסט=אקאדעמיע אין לאנדאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1768.

roy'al assent' (ראי'-על ע-סענט') די קעניגליכע הסכמה צו א געזעץ נאכדעם ווי עס איז אנגענומען געווארען פון פארלאמענט.

roy'al bay (ראי'-על ביי) דער איידעלער לארבער=בוים.

roy'al blue (ראי'-על בלו) קעניגס=בלוי [אזא מין בלויע פארב].

roy'al duke (ראי'-על דיוק) א הערצאג פון קעניגליכען בלוט.

roy'al flush (ראי'-על פלאש) אין פאו=קער=שפיעל — די העכסטע פינף קארטען פון איין מאסט, וועלכע געהען כסדר איינע נאך די אנדערע.

roy'alise *v.* (ראי'-על-איז) ז. *royalize*.

roy'alism *n.* (ראי'-על-איזם) ראיאליזם, קעניגס=טרייהייט, דאס האלטען פאר א קעניגליכער רעגיערונג.

roy'alist *n. and a.* (ראי'-על-איסט) א ראיאליסט, אן אנהענגער פון א קעניג אדער פון א קעניגטום; ראיאליסטיש, וואס איז א ראיאליסט.

roy'alize *v.* (ראי'-על-איז) מאכען קעניגליך.

roy'ally *adv.* (ראי'-על-אי) אויף א קעניגליכען אופן; אזוי ווי א קעניג.

roy'al mine (ראי'-על מאין) א גאלד אדער זילבער=מינע וועלכע געהערט צו דער קרוין.

roy'al prerog'ative (ראי'-על פרי-ראג'-ע-טיוו) די קעניגליכע פרעראגאטיווע [דאס אויסשליסליכע קעניגליכע רעכט, א קעניגליכע פריווילעגיע וואס קיין אנדער פערזאן האט עס ניט].

roy'al pur'ple (ראי'-על פוירפל) קעניג=פורפור [א געוויסער פורפור=קאליר]. ז. איל. *"Colors"*.

roy'al road to knowl'edge (ראי'-על ראוד טו נאל'-עדזש) א גלייכער און לייכטער וועג זיך צו ערווערבען וויסענשאפט.

Roy'al Soci'ety (ראי'-על סא-סאי'-ע-טי) די אקאדעמיע פון וויסענשאפטען אין לאנדאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1662.

roy'al suprem'acy (ראי'-על סיו-פרעמ'-ע-סי) ז. *regal supremacy*.

roy'al touch (ראי'-על טאטש) די היילענדע בעריהרונג פון קעניג [דאס גלויבען, דאס ווען דער קעניג ריהרט אן א שקראפעל=קראנקען, ווערט ער געזונד].

roy'alty *n.* (ראי'-על-טי) קעניגטום, קעניגס ווירדע; די קעניגליכע מאיעסטעט; א קעניגליכע פערזאן; פערזאנען פון קעניגליכען ראנג; א מיטגליעד פון דער קעניגליכער פאמיליע; די קעניגליכע מאכט אדער אויטאריטעט; א קעניגליכע פריווילעגיע אדער רעכט; א קעניגליכער בעזיץ; א שטייער וואס ווערט געצאהלט צו דער קרוין; א טייל פון דער איינגאהמע וואס ווערט געצאהלט צו א פערפאסער פון א ווערק אדער צו אן ערפינדער פון א פאטענט.

Roy'ston crow (ראי'-סטאן קראו) די גרויע קראהע.

R. R. ראשי תבות פון *railroad*

rub *v. and n.* (ראב) רייבען; שייערען; פאלירען; אברייבען; אבשלייפען; אברייניגען; אבפוצען; אבפרישען; אבשייערען אדער אבפוצען אן איינגראווירטע פיגור אדער סטאטוע אראבצונעהמען פון איהר א קאפיע דורך אן אבדרוק; זיך רייבען; זיך אנשטויסען; זיך ווי עס איז דורכשלאגען אדער דורכשטופען; אברייבונג; דאס אברייבען; דאס אבשייערען; א רייבונג, א שטערונג; א צוזאמענשטויס; א "רייב", א "רייב אין זייט", א "רייב אין מארדע".

rub'adub *n.* (ראב'-ע-דאב) דער קלאנג פון א פויק; א שטארקער גערויש.

rub'-a-dub *n.* (ראב'-ע-דאב) ז. *rubadub*.

rub a thing in (ראב ע טהינג אין) מאכען אן אונאנגענעהמע זאך נאך אונאנגענעהמער דורך ווידערהאלען זי.

rub'ber *n., v. and a.* (ראב'-ער) א רייבער; א פאלירער; א שייערער; א שלייפער; א מאסאזשיסט; א געצייג אדער שטאף מיט וואס מען רייבט, ווישט אב אדער שייערט; א שארפשטיין; דאס רייבקישעלע פון אן עלעקטרישער מאשין; א רייב=פייל [א גראבע פייל]; א רייב=שטיין וואס ווערט בענוצט ביים פאלירען; רייב=פאפיער; א רייב=פלעכע; א וויש=לאפען, א פלעדער=וויש; א האנדטוך אדער ליילעך מיט וואס מען רייבט זיך אב נאך'ן באדען; גומיע, קויטשוק, מעק=גומיע; א קאלאש; א געגענשטאנד געמאכט פון גומיע; א גומיע=באנד, א גומיע=פאדים; א צוזאמענשטויס, א שטערונג, א שוועריגקייט; א בעגרענצטע סעריע פון קאנען אין וועלכען עס איז שפיעל וואו דער געווינס ווערט ענטשיעדען דורך דער גרעסערער צאהל געוואונענע קאנען; דער קאן וואס ענטשיידעט דעם געווינס; איינער וואס דרעהט זיך איבעראל ארום אום אלעס צו קוקען און צו זעהן, איינער וואס איז נייגעריג אלעס צו זעהן און צו וויסען; זיך איבעראל ארומדרעהען אום אלעס צו זעהן און הערען; אונטערהערען וואס אנדערע ריידען דורך'ן טעלעפאן; געמאכט פון גומיע אדער פון קויטשוק.

rub'ber cloth (ראב'-ער קלאהטה) צייג בעצויגען מיט גומיע; גומיע פאבריצירט אין דינע בלעטער.

rub'ber-coat *n.* (ראב'-ער-קאוט) א רעגען=מאנטעל.

rub'ber-file *n.* (ראב'-ער-פאיל) א רייב=פייל [א שווערע גראבע פייל].

rub'ber-neck *n. and v.* (ראב'-ער-נעק) איינער וואס שטרעקט זיין האלז איבעראל צו קוקען און צו זעהן, איינער וואס דרעהט זיך איבעראל ארום צו זוכען נייעס; ארומדרעהען זיך איבעראל אום אלעס צו זעהן, ארומשמעקען נאך נייעס.

rub'ber plate (ראב'-ער פלייט) א קויטשוק=פלאטע פאר קינסטליכע צייהנער.

rub'bers *n.* (ראב'-ערז) קאלאשען; אזא קראנקהייט פון שעפסען וואס כאראקטעריזירט זיך דורך היץ און בייסונג.

rub'ber-saw *n.* (ראב'-ער-סאה) אזא ראטירענדע זעג צום זעגען קויטשוק.

rub'ber stamp (ראב'-ער סטעמפ) א גומיע=שטעמפעל, א קויטשוק=שטעמפעל.

rub'ber-tree *n.* (ראב'-ער-טריע) א גומיע=בוים.

rub'bing *n.* (ראב'-אינג) דאס רייבען; דאס שייערען; אן אברייבונג, אן איינרייבונג.

rub'bing-post *n.* (ראב'-אינג-פאוסט) א הויפען שטיינער אדער האלץ פאר פיה צום קראצען זיך.

rub'bish *n.* (ראב'-איש) מיסט, אבפאל; אבגענוצטעס אדער אוננוצבארעס מאטעריאל וואס ווערט ארויסגעווארפען; אונזין, נארישקייטען.

rub'bish-heap *n.* (ראב'-איש-היעפ) א קופע מיסט אדער אבפאל.

rub'bishing *a.* (ראב'-איש-אינג) שלעכט, פאסקודנע; נוצלאז, ווערטהלאז; עלענד, געמיין, לומפיג, אונזיניג.

rub'bishy *a.* (ראב'-איש-אי) שלעכט, פאסקודנע; נוצלאז, ווערטהלאז; לומפיג, געמיין; אונזיניג; פול מיט מיסט אדער אבפאל.

rub'ble *n.* (ראבל) רויהער ברוכשטיין; ברוך=שטיקער פון שטיינער; מויער=ארבייט פון רויהע ברוכשטיינער; א מאסע אייז=קריהעס; געבראכענע שטיקער.

rub'ble-ice *n.* (ראב'ל-אים) געבראכענע שטיקער אייז; אייז=קריהעס.

rub'ble-stone *n.* (ראב'ל-סטאון) רויהער ברוכשטיין.

rub'ble-wall'ing *n.* (ראב'ל-הוואהל'-אינג) ז. *rubble-work*.

rub'ble-work *n.* (ראב'ל-הווארק) מויער=ארבייט פון רויהע ברוכשטיינער.

rub'bly *a.* (ראב'-לי) פול מיט קליינע ברוך=שטיינער.

rub down (ראב דאון) אברייבען אדער אבשייערען פון אויבען ביז ארונטער; ארומרייבען, קלענער מאכען דורך אברייבען, אבשלייפען, ארומשלייפען.

rubed'inous *a.* (רו-בעד'-אי-נאס) רויטליך.

rubed'ity *n.* (רו-בעד'-אי-טי) רויטליכקייט.

rubefa'cient *a. and n.* (רוה-בי-פיי'-שיענט) וואס מאכט רויט, וואס רופט ארויס א רויטקייט; א מעדיצינישער מיטעל וואס פעראורזאכט א רויטקייט אויף דער הויט [ווי למשל, א זענעפט=פלאסטער].

rubefac'tion *n.* (רוה-בי-פעק'-שאן) רויטקייט פון דער הויט וואס ווערט פעראורזאכט פון א מעדיצינישען מיטעל [ווי למשל, פון א זענעפט=פלאסטער]; די ווירקונג פון אזא מיטעל.

rub el'bows (ראב על'-באוז) זיין אין נאהנטער פריינדשאפט, זיין אינטים.

rubel'la *n.* (רו-בעל'-א) דייטשע מאזלען [אזא לייכטע אנשטעקענדע מאזלען=עהנליכע קראנקהייט].

ru'bellite *n.* (רוה'-בעל-איט) דער רובעליט [אזא מין טייערער עדעלשטיין פון רויטליכען אדער ראזען קאליר].

rube'ola *n.* (רו-בי'-א-לא) מאזלען; דייטשע מאזלען [אזא לייכטע אנשטעקענדע מאזלען=עהנליכע קראנקהייט].

rube'olar *a.* (רו-בי'-א-לאר) וואס איז שייך צו מאזלען. ז. *rubeola*.

rube'oloid *a.* (רו-בי'-א-לאיד) עהנליך צו מאזלען.

rubes'cence *n.* (רו-בעס'-ענס) דאס ווערען רויט.

rubes'cent *a.* (רו-בעס'-ענט) וואס ווערט רויט.

ru'bican *a.* (רוה'-בי-קען) גרוי, געשי=

מעלט, ווי א שימעל [וועגען דעם קאליר
פון א פערד].

ru’bicel *n.* (רוה’-בי-סעל) דער רובי=
סעל [אזא רויטער עדעלשטיין].

ru’bicelle *n.* (רוה’-בי-סעל)
ז. *rubicel*.

ru’bicund *a.* (רוה’-בי-קאנד) רויט,
רויטליך, ראזע.

rubicun’dity *n.* (רוה-בי-קאנ’-די-טי)
דאס זיין רויט, רויטקייט.

rubid’ic *a.* (רו-ביד’-איק) וואס איז
שייך צו רובידיום. ז. *rubidium*.

rubid’ium *n.* (רו-ביד’-אי-אם) רובי=
דיום [א זעהר ווייכער זילבער=ווייסער
מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד=
עלעמענטען].

ru’bied *a.* (רוה’-ביד) רויט ווי רובין=
שטיין, העל=רויט.

rubifac’tion *n.* (רוה-בי-פעק’-שאן)
ז. *rubefaction*.

rubif’ic *a.* (רו-ביפ’-איק) וואס מאכט
רויט.

rubifica’tion *n.* (רוה-בי-פי-קיי’-שאן)
דאס מאכען רויט.

ru’biform *a.* (רוה’-בי-פארם) רויט=
ליך.

ru’bify *v.* (רוה’-בי-פאי) רויט מאכען.

rubig’inose *a.* (רו-בידזש’-אי-נאוס)
ראסט=פארביג, ברוין=רויט.

rubig’inous *a.* (רו-בידזש’-אי-נאס)
ראסט=פארביג, ברוין=רויט; אנגעשטעקט
מיט פלאנצען=ראסט [ז. *rubigo*].

rubi’go *n.* (רו-באי’-גאו) פלאנצען=
ראסט, מעל=טוי [אזא קראנקהייט פון
פלאנצען, וועלכע ווערען בעדעקט מיט
גאנץ קליינע פאראזיטישע שוועמליך].

rub in (ראב אין) דערגעהן, דאקוטשען
די יאהרען; איינרייבען.

ru’bine *n.* (רוה’-בין) אן אנילין=פארב.
ז. *aniline*.

ru’ble *n.* (רוהבל) א רובל [א רוסישע
געלד=איינהייט, וועלכע ענטהאלט הונדערט
קאפיקעס. האט דעם ווערטה פון אונגע=
פעהר 51½ אמעריקאנער סענט].

rub off (ראב אף) אבריי= אברייניגען,
בען, אבמעקען; פטור ווערען.

rub on (ראב אן) זיך ווי עס איז דורכ=
שלאגען.

rub out (ראב אוט) אויסמעקען, אויסריי=
בען; צורייבען, פאנאנדערייבען [ווי
מען צורייבט פארב, למשל].

ru’bric *n., a. and v.* (רוה’-בריק) א
רובריק, אן אבטיילונג; די געלד=ליניעס
אין א רעכנונג, וועלכע זיינען געוועהנליך
רויט; א טיטעל, אן איבערשריפט וואס
ווערט געדרוקט אין רויט; א קירכליכע
פארשריפט אדער פעראָרדנונג וואס ווערט
געוועהנליך געדרוקט אין געבעט=בוך מיט
רויטע בוכשטאבען; וואס איז שייך צו
א קירכליכער פארשריפט אדער פעראָרד=
נונג; רויט, פון א רויטען קאליר; בע=
צייכענט מיט רויטע בוכשטאבען; בעפו=
צען מיט רויט, בעפארבען מיט רויט, אנ=
צייכענען מיט רויט.

ru’brical *a.* (רוה’-ברי-קעל) רויט; וואס
איז שייך צו א רובריק, וואס איז ענט=
האלטען אין א רובריק.

ru’bricate *v. and a.* (רוה’-ברי-קייט)
אנצייכנען אדער אנמערקען מיט רויטער
טינט אדער קרייד; קאלארירען מיט רוי=
טע בוכשטאבען אדער ווערטער; איינ=
ארדנען אין א רובריק; וואס איז אנגע=
צייכענט מיט רויטער טינט אדער קרייד,
וואס איז רויט קאלארירט.

rubrica’tion *n.* (רוה-ברי-קיי’-שאן)
דאס פערצייכענען מיט רויט, דאס קאלא=
רירען מיט רויטע בוכשטאבען אדער
ווערטער; א טייל פון טעקסט וואס איז
רויט קאלארירט, ווי בוכשטאבען אדער
ווערטער; דאס אויסשטעלען אין א רוב=
ריק, ארדנען אין רובריקען.

ru’bricator *n.* (רוה’-ברי-קיי-טאר)
איינער וואס זיין ארבייט איז אריינצו=
שטעלען רויטע בוכשטאבען אדער ווער=
טער אין טעקסט פון א בוך אדער מא=
נוסקריפט.

rubri’cian *n.* (רו-בריש’-ען) א קענער
אדער אנהענגער פון קירכליכע פארשריפ=
טען אדער פעראָרדנונגען.

ru’bricist *n.* (רוה’-ברי-סיסט)
ז. *rubrician*.

ru’bricose *a.* (רוה’-ברי-קאוס) רויט
קאלארירט.

rub’stone *n.* (ראב’-סטאון) א שלייף=
שטיין, א שארף=שטיין.

rub the hair the wrong way (ראב
טהי העהר טהי ראהנג הוויי) אויפרייצען
אדער אויפרעגען דורך קליינליכע שטרייו=
טיגקייטען אדער בעמערקונגען.

rub through (ראב טהרוה) ווי עס איז
זיך דורכשלאגען.

rub up (ראב אפ) 1. אבפאלירען;
אבשייערען; 2. אבפרישען, א שלייף
טהאן [דעם מח].

2. I have to **rub up** on my Latin.

ru’by *n., a. and v.* (רוה’-בי) א רובין
[א טייערער עדעלשטיין פון רויטען קא=
ליר. ז. איל. *“Gems”*]; א העל=רוי=
טע פארב אדער קאליר; עטוואס וואס
איז עהנליך צו א רובין; א היץ=בלאטער,
א רויטער פרישטשיק; א קליינע דרוק=
שריפט וואס איז קלענער ווי נאמפארעל
און גרעסער אלס פערעל; רויט ווי א
רובין; העל=רויט; מאכען רויט, פאר=
בען רויט.

ru’by-blende *n.* (רוה’-בי-בלענד)
רובין=בלענדע [אזא רויטער ערץ וואס
בעשטעהט פון צינק און שוועבעל]; א
רויטער זילבער=ערץ אדער שוועבעל=פער=
בינדונג פון ארזעניק און זילבער.

ru’by-crowned *a.* (רוה’-בי-קראונד)
וואס האט א רויטען פונקט אויף’ן שיי=
דעל [ווי געוויסע פויגלען].

ru’by sil’ver (רוה’-בי סיל’-ווער)
רויטע זילבער=ערץ. ז. *ruby-blende*.

ru’by sul’phur (רוה’-בי סאל’-פויר)
דאס רויטע שוועבעל ארזעניק.

ru’by-wood *n.* (רוה’-בי-הוואוד) דאס
רויטע סאנדאל=האלץ. ז. *sandalwood*.

ruche *n.* (רוהש) א געפאלבטער אדער
געקרויזטער שפיצען=קראגען אדער מאנ=
זשעטען געמאכט פון מוסלין אדער פון
דינעם באנד פאר פרויען=קליידער.

ruck *v. and n.* (ראק) קנייטשען, מא=
כען פאלבען; פלאגען, קוועלען; אויפ=
רעגען; ווערען צוקנייטשט; זיך צונויפ=
קארטשען [ווי א פויגעלע אין נעסט];
א פאלב, א פאלד, א קנייטש; א געדרענג
פון מענשען; נארישקייטען, פוסטע זא=
כען.

ruck up (ראק אפ) צוזאמענפאלטען,
צוזאמענלעגען, צונויפקנייטשען; אויפרע=
גען, פלאגען, קוועלען.

ructa’tion *n.* (ראק-טיי’-שאן) דאס
גרעפסען.

ruc’tion *n.* (ראק’-שאן) דאס פלאגען,
דאס קוועלען; א געלאף, א געדרענג, א
געשלעג.

rudd *n.* (ראד) [אזא מין דער רויט=פיש
פיש מיט גאנץ רויטע פלוס=פעדערן,
וועלכער געפינט זיך
אין די טייכען
און אזערעס פון
אייראפא].

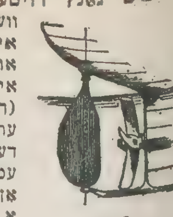

Rudder

rud’der *n.* (ראד’-ער) א שטייער=רו=
דער [פון א שיף];
עטוואס וואס גיט
אן די ריכטונג פון
א פערזאן אדער
זאך.

rud’der-chain *n.* (ראד’-ער-טשיין)
די רודער=קייט [איינע פון די צוויי קיי=
טען וועלכע זיינען בעפעסטיגט צו דעם
שטייער=רודער].

rud’der-coat *n.* (ראד’-ער-קאוט) דער
רודער=קראגען [דאס שטיק צייג וואס איז
ארומגעוויקלעט ארום דעם רודער=קאפ
אום דאס וואסער זאל ניט אריין אין
דער שיף].

rud’der-head *n.* (ראד’-ער-העד) דער
רודער=קאפ [דער אויבערשטער ענד פון
שטייער=רודער].

rud’der-hole *n.* (ראד’-ער-האול) דאס
רודער=לאך [דאס לאך אין דעם דעק פון
א שיף, דורך וועלכען דער רודער=קאפ
געהט דורך].

rud’der-i’ron *n.* (ראד’-ער-אי’-ערן)
דער רודער=האקען.

rud’derless *a.* (ראד’-ער-לעס) אהן א
שטייער=רודער.

rud’der-pen’dant *n.* (ראד’-ער-פענ’-
דענט) ז. *rudder-chain*.

rud’died *a.* (ראד’-איד) רויט, רויט=
ליך, וואס איז געמאכט רויט.

rud’dily *adv.* (ראד’-אי-לי) מיט א
רויטליכען אויסזעהן.

rud’diness *n.* (ראד’-אי-נעס) רויט=
קייט; א פרישע רויטע פארב [פון גע=
זיכט].

rud’dle *n. and v.* (ראדל) רויטער
קרייד; אנצייכענען מיט רויטען קרייד;
צוזאמען דורכזיפען, צונויפמישען ווי דורך
א זיפ.

rud’dleman *n.* (ראד’ל-מען) איינער
וואס האנדעלט מיט רויטען קרייד.

rud’dock *n.* (ראד’-אק) דאס רויט=
קעלכען [א געוויסעס אייראפעאישעס זינג=
פויגעלע]. ז. *redbreast*.

rud’dy *a. and v.* (ראד’-אי) רויט, רויט=
ליך; לוסטיג, מונטער; מאכען רויט.

rud’dy-rud’der *n.* (ראד’-אי-ראד’-
ער) דער רויט=עקיגער זון=פיש.

rude *a. and adv.* (רוהד) גראב, רויה,
ניט בעארבייט; פון א שלעכטען פאסאן;
פארטאטשקע; פראסט; געמיין; אונגע=
לומפערט; אונציוויליזירט; בארבאריש;
אונוויסענד, אונקולטיווירט; אונערצוי=
גען; אונהעפליך; אונארטיג; ווילד;
ברוטאל; אכזריות’דיג; געוואלטזאם;
שטרענג; שטארק, פעסט; העפטיג;
שטורמדיג; אויף א גראבען, רויהען, ניט
בעארבייטען אדער אונגעלומפערטען אופן;
פון א שלעכטען פאסאן; מעשה פארטאטש;
אויף א ווילדען אדער בארבארישען אופן;
מיט גראבקייט; מיט שטרענגקייט; מיט
שטארקייט; אויף א שטורמדיגען אדער
געוואלטזאמען אופן.

rude’ly *adv.* (רוהד’-לי) אויף א גראבען,
ניט בעארבייטען אדער אונגעלומפערטען
אופן; פון א שלעכטען פאסאן; מעשה
פארטאטש; אהן עלעגאנץ, אהן קונסט;
מיט גראבקייט אדער אונהעפליכקייט;

אויף א ווילדען אדער בארבארישען אופן; געוואלטזאם; שטורמדיג; מיט שטרענגקייט; מיט שטארקייט.

rude'ness *n.* (רוהד'-נעס) גראבקייט, רויהקייט, אונגעלומפערטקייט; אונעלעגאנטקייט; פראסטקייט; אונהעפליכקייט; אונציוויליזירטקייט; אונארטיגקייט; ווילדקייט; אונוויסענהייט; שטרענגקייט; העפטיגקייט; שטורמדיגקייט.

ru'deral *a.* (רוה'-דע-רעל) וואס וואקסט אין פלעצער וואו עס ווערט ארויסגעשאטען אבפאל אדער מיסט [וועגען געוויסע פלאנצען].

rudes'by *n.* (רוהדז'-בי) א גראביאן, א גראבער יונג.

ru'diment *n. and v.* (רוה'-די-מענט) דער אנפאנג, די גרונדלאגע; עטוואס וואס איז אין דער אנפאנגס=סטאדיע פון דער ענטוויקלונג; דער אנפאנג פון אן ארגאן אדער א טייל פון אן ארגאן; א שפור אדער א רעשט פון א גליעד וואס האט זיך ניט ענטוויקעלט אדער איז ביסלעכווייז פערשוואונדען; א גליעד וואס האט ניט קיין פונקציאנס=טהעטיגקייט; נעבען די אנפאנגס=גרינדע אדער די גרונד=כללים.

rudimen'tal *a.* (רוה-די-מענ'-טעל) רודימענטאר, עלעמענטאר; וואס געהערט צו אנפאנגס=גרינדע, וואס געהערט צו די ערשטע כללים אדער גרונד=פרינציפען.

rudimen'tarily *adv.* (רוה-די-מענ'-טע-רי-לי) אין א רודימענטארען אדער עלעמענטארען צושטאנד; אויף אן עלעמענטארען אופן.

rudimen'tary *a.* (רוה-די-מענ'-טע-רי) רודימענטאר אדער עלעמענטאר; וואס איז שייך צו אנפאנגס=גרינדע אדער צו די אנפאנגס=כללים; וואס געפינט זיך אין אן אנפאנגס=סטאדיע פון ענטוויקלונג; וואס בלייבט אין אן אונענטוויקעלטען צושטאנד; וואס האט ניט קיין טהעטיגקייטס=פונקציאנען [וועגען גליעדער פון קערפער].

rue *v. and n.* (רוה) חרטה האבען; בעדויערען, בעקלאגען, רחמנות האבען; די ראוטע [אזא קליין בוימעל וואס האט א שטארקען אונאנגענעהמען ריח. זיינע בלעטער זיינען שטעכיג און זיינע בליהונגען זיינען גרין=געלב].

rue'-bar'gain *n.* (רוה'-באר'-גיין) א שלעכטע קניה, א קויף אויף וועלכען מען האט חרטה; די געצאהלט וואס מען גיט אום צו קענען חרטה האבען אויף א קויף.

rue'ful *a.* (רוה'-פול) בעדויערליך, קלעגליך, יאמערליך; פול מיט רחמנות; מיטליידס=ווערטה.

rue'fully *adv.* (רוה'-פול-אי) אויף א בעדויערליכען אופן; מיט טרויער, מיט בעדויערען; מיטליידס=ווערטה, בעדויערונגס=ווערטה

rue'fulness *n.* (רוה'-פול-נעס) בעדויערליכקייט, טרויריגקייט; קלעגליכקייט; יאמערליכקייט.

ru'er *n.* (רוה'-ער) איינער וואס בעדויערט אדער האט מיטלייד.

rufes'cence *n.* (רו-פעס'-ענס) רויטקייט, א רויטליכער קאליר.

rufes'cent *a.* (רו-פעס'-ענט) רויטליך, רויט ווערענד.

ruff *n. and v.* (ראף) א געקרויזטער קראגען [ווי עס פלעגען טראגען די אדעליגע צום ענדע פון מיטעלאלטער]; א טשוב פון פעדערען ביי געוויסע פויגלען וואס שטארצט ארום האלז ווי א קראגען; א קרייזעל פון לאנגע האר ארום האלז ביי געוויסע הינד; אין א מאשין — דער האלז פון א וואל [דאס פערדיקטע ארט אויף א וואל אין דער פארם פון א רינג, וואס דערלאזט ניט דאס ראד אדער אן אנדער זאך ארויסצוגעהן פון איהם]; די קאפען=טויב [ז. *jacobin pigeon*]; דער קאמפף=האהן [א פויגעל פון די צפונלענדער מיט א גרויסען טשוב פעדערען ארום האלז. ז. איל]; דער קוילבארס [אן אייראפעאישער טייך=פיש]; א לייכטעס קלאפען אויף א פויק; אין קארטען=שפיעל — דאס דעקען א קארט מיט א טרומף אדער קאזיר [ווען דער שפיעלער האט ניט קיין קארטען פון דערזעלביגער מאסט]; דעקען א קארט מיט א טרומף; קעמען אדער בערשטען פלאקס אויף א ברעטעל וואס איז אנגעשלאגען מיט הויכע אייזערנע שטאכלעך.

Ruff

ruffed *a.* (ראפט) אין זאאלאגיע — וואס האט א קרויז פון האר אדער פעדערען ארום האלז; געבארשטען אויף א ברעטקאם [וועגען פלאקס].

ruffed grouse (ראפט גראוס) די קראגען=הוהן [א מין נארד=אמעריקאנישער פויגעל מיט צוויי דיקע קרייזלעך פון פעדערען ארום האלז].

Ruffed Grouse

ruf'fian *n., a. and v.* (ראפ'-יען) א ווילדער יונג, א ברוטאלער קערל, א יונג וואס איז גרייט צו בעגעהן יעדען פערברעכען; א גזלן, א רויבער, א מערדער; ברוטאל, מערדעריש, אונמענשליך; ווילד, שטורמדיג; אויפהויבען א טומעל; בעגעהן זיך ברוטאל.

ruf'fianhood *n.* (ראפ'-יען-הוד) ז. *ruffianism*

ruf'fianish *a.* (ראפ'-יען-איש) ווי א מערדער, ברוטאל.

ruf'fianism *n.* (ראפ'-יען-איזם) ווילדקייט, ברוטאליטעט.

ruf'fian-like *a.* (ראפ'-יען-לאיק) ז. *ruffianish*

ruf'fianly *adv.* (ראפ'-יען-לי) אויף א ווילדען, ברוטאלען שטייגער; מעשה גזלן.

ruf'fle *v. and n.* (ראפל) צונויפקנייטשען, צורונצלען, מאכען פאלדען; צומישען, צושויבערען, מאכען אונגלייך, בריינגען אין אונארדנונג; בויטשען, צוטרייסלען, ברויזען, בריינגען אין בעוועגונג די אויבערפלעכע [פון וואסער]; בעאונרוהיגען, אויפרעגען; קרייזלען, גאפרירען; טומלען, שטורמען, מאכען ליארם; דאקוטשען; לייכט קלאפען אין א פויק [אלס סיגנאל פון טרעוואגע]; א קרויז, א פאלב; אונרוה, אויפרעגונג; א לייכטעס פויקען, דאס באראבאנען.

ruf'flement *n.* (ראפ'ל-מענט) קרויזונג.

ruf'fle one's feath'ers (ראפל הוואנז פעטה'-ערז) אריינבריינגען איינעם אין כעס; ווערען אויפגערעגט.

ruf'fle one's plu'mage (ראפל הוואנז פלוה'-מעדזש) ז. *ruffle one's feathers*

ruf'fler *n.* (ראפ'-לער) א מאשין צו מאכען פאלדען אדער קרויזען [ווי אין צייג]; א סקאנדאליסט.

ruf'fle up (ראפל אפ) אויפרעגען.

ruf'fling *n.* (ראפ'-לינג) קרויזען פון צייג.

ruf'fy-tuf'fy *a. and adv.* (ראפ'-אי-טאפ'-אי) צומישט, ניט אין ארדנונג; אין א מיש=מאש.

ru'fous *a.* (רוה'-פאס) טונקעל=רויט, געלב=רויט, ברוין=רויט, ראסט=פארב.

rug *n.* (ראג) א דיקע דעקע פון גראבען וואלענעם שטאף; א בעט=דעקע; א טעפיך, א קאוויאר; א פערד=דעקע; א הונד וואס איז בעוואקסען מיט דיקע און לאנגע האר; א מין שטארקער שנאפס; א האסטיגער ציה אדער שלעפ.

ru'ga *n.* (רוה'-גא) א קנייטש, א פאלב.

ru'gate *a.* (רוה'-גייט) געקנייטשט, געפאלבט.

rug'ged *a.* (ראג'-עד) האריג, שארסטקע, בארשטיג; שארסטיג, ניט גלאט, ניט גראד; געקנייטשט, צוזאמענגעשרומפען; אונרוהיג; אונבעקוועם פאר'ן אויער, סקריפענד, קראצענד; רויה, גראב; אונוויסענד; ווילד, אויפגעבראכט; פערעקשנ'ט; שטורמיש [וועגען וועטער]; שטארק, געזונד.

rug'gedly *adv.* (ראג'-עד-לי) אויף א רויהען אדער גראבען שטייגער; שארסטיג.

rug'gedness *n.* (ראג'-עד-נעס) ניט=גראדקייט, ניט=גלאטקייט, שארסטיגקייט; רויהקייט, גראבקייט.

rug'ging *n.* (ראג'-אינג) דיקעס, האריגעס געוואנד פאר דעקען, פערד=דעקען, קאווייארען א. ז. וו.

rug'gy *a.* (ראג'-אי) ז. *rugged*

rug'-head'ed *a.* (ראג'-העד'-עד) מיט צושויבערטע האר.

ru'gine *n. and v.* (רוה'-דזשין) אזא פייל וואס ווערט בענוצט אין כירורגיע ארומצופיילען א ביין; פיילען מיט אזא כירורגישער פייל.

ru'gose *a.* (רוה'-גאוס) מיט קנייטשען, מיט פאלדען.

rugos'ity *n.* (רו-גאס'-אי-טי) צוקנייטשטקייט; א קנייטש.

ru'gous *a.* (רוה'-גאס) ז. *rugose*

ru'gulose *a.* (רוה'-גיו-לאוס) דריבנע אדער דין געקנייטשט אדער געפאלבט.

ru'in *v. and n.* (רוה'-אין) רואינירען, צושטערען, פערוויסטען, חרב מאכען; פערדארבען; געהן צו גרונד; א רואינע, א צושטערונג, א פערוויסטונג, א חרבן, אן אונטערגאנג.

ru'inable *a.* (רוה'-אינ-עבל) וואס קען רואינירט, צושטערט אדער פערוויסט ווערען.

ru'in-ag'ate *n.* (רוה'-אינ-עג'-אייט) א מין ברוינער אגאט [אזא עדעלשטיין].

ruina'tion *n.* (רוה-אי-ניי'-שאן) צושטערונג, פערוויסטונג; דאס חרב מאכען; רואינען, חורבות.

ru'iner *n.* (רוה'-אי-נער) א צושטערער, א פערוויסטער, א חרב=מאכער.

ru'ing *n.* (רוה'-אינג) תשובה, חרטה.

ru'iniform *a.* (רוה'-אי-ני-פארם) וואס זעהט אויס ווי רואינען, וואס זעהט אויס ווי א חורבה [וועגען געוויסע מינעראלען].

ru'inous *a.* (רוה'-אי-נאס) צופאלענד, צושטערענד, חרב ווערענד; פערניכטענד, חרב מאכענד; וואס בעשטעהט פון חורבות.

ru'inously *adv.* (רוה'-אי-נאס-לי) פערניכטענד, ברייננגענדיג צו צושטערונג.

ru'inousness *n.* (רוה'-אי-נאס-נעס) די צופאלונג; די פערדערבליכקייט; דאס זיין חרב אדער פערוויסט.

ru'ins *n.* (רוה'-אינז) רואינען, חורבות, דאס וואס עס פערבלייבט נאך א פערוויסטונג אדער צושטערונג.

Ruins

rule *n. and v.* (רוהל) די הערשענדע מאכט, די רעגיערונג, געוועלטיגקייט; די נארמע, די ריכט=שנור, די מעטאדע פון פרינציפ אדער האנדלונג; א פעראָרדנונג, א פארשריפט; א תקנה; אין גראמאטיק אדער אריפמעטיק—א רעגעל, א כלל; די אנגענומענע אדער געוועהנליכע מעטאדע פון האנדלונג, פון אויפפיהרונג א. ד. ג.; אין יוריספרודענץ — א פארמאלע פעראָרדנונג אדער בעשטימונג פון געריכט; א לינעאל, א ווירע; א מאסשטאב אדער מעסט=שטעקען; אין דרוקעריי — א ליניע, א מעטאלענע פלאטע וואס שטעלט זיך אריין אין שריפט און אויף וועלכער עס דרוקט זיך אב א ליניע; רעגעלען, איינארדנען; פערוואלטען; לייטען, פיהרען; אין יוריספרודענץ — פעסטזעצען, געריכטליך ענטשיידען וועגען עפעס; ליניערען, מאכען ווירעס; בעשטימען דורך ליניעס, אויסמעסטען; הערשען, רעגיערען; אין קאמערץ — האלטען אויף א געוויסער הויך [ווי די פרייזען אויף סחורות].

rule'-case *n.* (רוהל'-קיים) א קאסטען, וואו מען האלט אין דרוקערייען די פלאטען, מיט דער הילף פון וועלכע מען דרוקט ליניען.

rule'-cut'ter *n.* (רוהל'-קאט'-ער) אין דרוקעריי — א מאשין צו שניידען די פלאטען, מיט דער הילף פון וועלכע מען דרוקט ליניען.

ruled pa'per (רוהלד פיי'-פער) געליניערטעס פאפיער.

rule'-drill'er *n.* (רוהל'-דריל'-ער) א לעהרער וואס קלאפט בלויז אריין די שילער אין קאפ די נויטיגע זאכען, ניט ערקלערענדיג זיי דעם זין דערפון.

rule'-joint *n.* (רוהל' - דזשאינט) א פערבינדונגס-געלענק ווי עס ווערט געמאכט ביי א צונויפגעלעגטען צאל=שטאק אדער אנדער לינעאר-מאס.

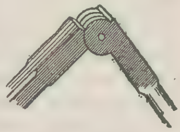

Rule-joint

rule'less *a.* (רוהל'-לעס) אהן א רעגעל, אהן געזעץ.

rule'lessness *n.* (רוהל'-לעס-נעס) דאס זיין אהן א רעגעל אדער אהן געזעץ; רעגעללאזיגקייט, געזעצלאזיגקייט.

rule of the road (רוהל אוו טהי ראוד) די אנגענומענע רעגעלען ווי צו האלטען זיך, ווען צוויי רייטער אדער פאהרער בעגעגענען זיך אויף א וועג [ווי למשל די רעגעל, אז ביידע זאלען זיך האלטען רעכטס פון צענטער פון וועג].

rule of three (רוהל אוו טהריע) אין אריפמעטיק — רעגעל=דע=טרי [א מעטאדע אויסצוגעפינען א פיערטע צאהל אין אן אריפמעטישער פראבלעם, ווען דריי צאהלען זיינען אנגעגעבען, ווי למשל: 20 ארבייטער האבען אויפגעבויט א הויז אין 30 טעג. וויפיעל ארבייטער פאדערט זיך אום אויפצובויפען אזא הויז אין 10 טעג?].

rule of thumb (רוהל אוו טהאם) א מעטאדע צו טהאן עפעס אויף א פרימיטיווען איינפאך=פראקטישען שטייגער [ווי למשל מאכען א זאך, מעסטענדיג אויף'ן אויג און ניט גענוי אויסרעכנענדיג].

rule o'ver (רוהל או'-ווער) הערשען, רעגיערען איבער אימעצען.

ru'ler *n.* (רוה'-לער) א רעגיערער, א געוועלטיגער; א לינעאל, א ווירע.

rule the roast (רוהל טהי ראוסט) הערשען, געוועלטיגען, קאנטראלירען.

rule'-work *n.* (רוהל'-הוואירק) אין דרוקעריי — א זאץ וואו עס זיינען פאראן פיעל ליניען [ווי ביים צוזאמענשטעלען א טאבעלע].

ru'ling *n. and a.* (רוה'-לינג) א בעשטימונג אדער בעשלוס וואס א ריכטער גיט ארויס וועגען א פראגע וואס הויבט זיך אויף בעת א געריכטס=פראצעס; דאס מאכען ליניעס; געוועלטיגענד, הערשענד.

ru'ling-machine' *n.* (רוה'-לינג-מע-שין') א ליניער=מאשין [א מאשין צו מאכען ליניעס].

ru'ling of the chair (רוה'-לינג אוו טהי טשעהר) דער בעשלוס פון פארזיצענדען.

ru'ling-pen *n.* (רוה'-לינג-פען) א רייס-פעדער [צום צייכענען ליניעס].

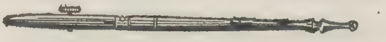

Ruling-pen

rul'lion *n.* (ראל'-יאן) א שוך געמאכט פון ניט געגארבטע פעל.

rum *a. and n.* (ראם) זאנדערבאר, זעלטען, מאדנע; גוט, פיין; א מאדנער מענש; א מאדנע זאך; ראם [א מין שנאפס].

Ruma'nian *a. and n.* (רוה-מיי'-ני-ען) רומעניש, וואלאכיש [וואלכיש, מאלדאוויש]; וואס איז שייך צו רומעניען; א רומעניער; די רומענישע שפראך.

rumb *n.* (ראמב) ז. *rhumb*.

rum'ble *v. and n.* (ראמבל) ראלען, ברילען, שאלען [פון דונער]; בעוועגען עפעס מיט א דונערענדען, שאלענדען טאן; ארויסרופען א ברומען אדער שאלען; דאס ראלען, דאס שאלען [ווי פון א דונער]; א רונדער, זיך=אומדרעהענדער צילינדער, אין וועלכען עס ווערען אריינגעלעגט זאכען זיי זאלען זיך רייבען איינע אן דער אנדערער; דער הינטער=זיץ פון א קארעטע פאר א לאקיי.

rum'bler *n.* (ראמ'-בלער) א ווארטשון, א ברומער; איינער וואס מאכט אן טומעל.

rum'ble-tum'ble *n.* (ראמ'בל-טאמ'בל) דער הינטער=זיץ פון א קארעטע פאר'ן לאקיי.

rum'bling *n.* (ראמ'-בלינג) דאס מאכען א טומעל; דאס ווארטשען, דאס ברומען.

rum'-blos'som *n.* (ראמ'-בלאס'-אם) א פרישטשיק אויף דער נאז וואס בעקומט זיך פון פיעל טרינקען.

rumbooze' *n.* (ראמ-בוהז') אן אלקאהאלישער געטראנק [הויפטזעכליך א געמישטער].

rumbow'line *n.* (ראמ-באו'-לין) ז. *rombowline*.

rumbow'ling *n.* (ראמ-באו'-לינג) גראג, א געטראנק פון ראם מיט וואסער [ביי מאטראזען].

rum'-bud *n.* (ראמ'-באד) ז. *rum-blossom*.

rumbul'lion *n.* (ראמ-באל'-יאן) א מין שטארקער שנאפס.

rum'-cher'ry *n.* (ראמ'-טשער'-אי) דער אמעריקאנישער ווילדער שווארצער קארשען=בוים. ז. *black cherry*.

ru'men *n.* (רוה'-מען) דער ערשטער מאגען פון חיות וואס זיינען מעלה=גרה.

rumfus'tian *n.* (ראמ-פאס'-טשיען) א הייסער געטראנק וואס ווערט געמאכט פון אייער, ביער, שנאפס, וויין, צוקער א. ז. וו.

ru'mina *n.* (רוה'-מי-נא) די ערשטע מאגענס פון חיות וואס זיינען מעלה=גרה. ז. *rumen*.

ru'minant *a. and n.* (רוה'-מי-נענט) וואס איז מעלה גרה; וואס האט דעם כאראקטער פון א מעלה גרה'דיגער בהמה; רוהיג, מיושב'דיג, אריינגעטראכט אין עפעס; א מעלה גרה'דיגע בהמה.

Ruminan'tia *n.* (רוה-מי-נענ'-שי-א) דער מין בהמות, וואס זיינען מעלה גרה.

ru'minate *v. and a.* (רוה'-מי-נייט) איבערקייען, מעלה גרה זיין; נאכדענקען, איבערדענקען, זיך גוט איבערלעגען; וואס זעהט אויס ווי צוקייעט [וועגען פלאנצען-זאמען].

rumina'tion *n.* (רוה-מי-ניי'-שאן) דאס מעלה גרה זיין; די נאכדענקונג.

ru'minative *a.* (רוה'-מי-ניי-טיוו) וואס איז מעלה גרה; נאכגעטראכט; איבערגעקלערט.

ru'minator *n.* (רוה'-מי-ניי-טאר) איינער וואס דענקט נאך פיעל וועגען א געגענשטאנד.

rum'mage *n. and v.* (ראמ'-עדזש) דאס דורכזוכען, דאס שארען, דאס צושארען; דורכזוכען, צושארען, אויסריהען; צומישען, צובויטשען; אויסגעפינען.

rum'mager *n.* (ראמ'-עדזש-ער) איינער

וואס זוכט דורך; איינער וואס צושארט אדער צוריהעט.

rum'mer *n.* (ראמ'-ער) א טרינק=גלאז, א טרינק=בעכער.

rum'my *a. and n.* (ראמ'-אי) וואס איז שייך צו ראם; געמאכט פון ראם; זאנ=דערבאר, מאדנע; א שכור.

ru'mor *n. and v.* (רוה'-מאר) א קלאנג, א סלוך, א גערעד; רוהם; צייטווייליגע בעריהמטקייט; ארויסלאזען א קלאנג אדער סלוך.

rump *n.* (ראמפ) דער הינטער=חלק, דער געזעס, דער אחור, דער זאדיק; דער רעשט אדער דער בראק פון עפעס.

rump'-bone *n.* (ראמפ'-באון) דער שוים=ביין, דער שאמביין [דער ביין פון דעם ווירבעל וואס פעראייניגט זיך מיט די בעקען=ביינער].

rum'ple *v. and n.* (ראמפל) צודריקען, צוקנייטשען; א קנייטש, א פאלד.

rump'less *a.* (ראמפ'-לעס) וואס האט ניט קיין עק [ביי פויגלען].

rump of beef (ראמפ אוו ביעף) דער זאדיק [הינטער=חלק] פון אן אקס.

rump'-steak *n.* (ראמפ'-סטייק) א ביפ=שטעקס פון פלייש וואס ווערט אויסגע=שניטען פון זאדיק [הינטער=חלק].

rum'pus *n.* (ראמ'-פאס) א גרויסער טומעל, א גרויסע מישענינע.

rum'-shrub *n.* (ראמ'-שראב) א גע=טראנק פון ראם, צוקער און געווירצען.

rum'-suck'er *n.* (ראמ'-סאק'-ער) א שכור.

rum'swizzle *n.* (ראמ'-סהוויזל) א וואלענער שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער [ווערט פאבריצירט אין אירלאנד].

run *v. and n.* (ראן) לויפען, גע=שווינד בעוועגען זיך, איילען, פליהען; די "לויפען" פאר אן אמט, ארויסשטעלען די קאנדידאטור; ארומפאהרען פון ארט צו ארט, רייזען; פליסען, רינען; זיך שמעל=צען, זיך צוגיסען, צוגעהן; זיין אין בע=וועגונג, ארבייטען [ווי א מאשין]; צי=העז זיך אין דער לענג [ווי א וועג]; ארויסוואקסען, ענטוויקלען זיך אין פרא=צעס פון וואקסונג; ארונטערגעהן, ארונ=טערפאלען; פערבייגעהן, פערגעהן [ווי די צייט]; דורכלויפען מיט'ן בליק, אי=בערקוקען [א בוך, אן ארטיקעל]; נאכ=דענקען, האלטען אין טראכטען איבער א געוויסען געגענשטאנד; נייגען, ריכטען, אנווענדען, צואווענדען; זיך אויפהאלטען, זיין פארגעשטעלט פיעל מאל [ווי א טע=אטער=שטיק]; ווירקען, זיין אין מאכט [ווי א געזעץ אדער א תקנה]; פעראור=זאכען אן אויסשאס אדער ארויספליה; זיך אויפהויבען ביז א געוויסער הויך, דערגרייכען; זיך פערשפרייטען [ווי א קלאנג, א סלוך]; זיין מיטעלמעסיג אדער דורכשניטליך, זיין ווי דאס געוועהנליכע; מאכען א געלאף אויף א באנק [מאכען אז די דעפאזיטאהרען אדער בעלי=איינלע=גער זאלען מאסענווייז קומען פארערען זייער געלד]; זיין אין צירקולאציאן [ווי געלד, מטבעות]; אין מוזיק — שפיעלען א רולאדע [א שנעלע פאלגערונג פון טע=נער]; לאזען אורין, משתין זיין; לאזען לויפען [ווי א פערד]; אריינשלאגען, ארייג=קלאפען [ווי א טשוואק]; טרייבען, צווינגען; געטריבען ווערען, זיין בענויט צו עפעס; יאגען, געהן אין געיעג; אויפ=פיהרען, פארשטעלען עטליכע מאל [ווי א טעאטער=שטיק]; בעשטימען די ליניע אדער ריכטונג [ווי פון א גרענעץ]; דורכגעהן אדער דורכברעכען [א שטערונג אדער אן אבהאלט]; ארויסלאזען, ארויס=ווארפען, אויסשיסען; אויספליסען, אויס=שטרעמען; צוציהען אדער ארויפציהען אויף זיך, ארויפברייגגען אויף זיך [אן אונאנגענעהמליכקייט, א צרה]; נעהען מיט א לאנגער נאהט; שמעלצען און גיסען [אין א פורעם]; בריינגען אין בעוועגונג, מא=כען צו ארבייטען [א מאשין]; בעטריי=בען [א געשעפט]; אנפיהרען [א קאנ=טאר, א קאנצעלאריע]; נאכפאלגען עפעס אין געדאנק, בעטראכטען; דאס לויפען, דער לויף, דער גאנג; דאס ארבייטען [פון א מאשין]; דאס בעטרייבען [א געשעפט, אן אונטערנעהמונג]; א גאנג, א נסיעה, א שפאציער; דאס פליסען, דאס שטרעמען; די פאלגערונג פון עפעס; דאס אויסהאלטען אדער די דויער=צייט [פון א פארשטעלונג, פון א פאסירונג, פון פא=פולאריטעט]; דער פרייער בענוץ פון עפעס [ווי פון א פארק, א גארטען]; א געלאף אויף א באנק [א געלאף פון די דעפאזיטארען צו בעקומען זייער געלד]; אן ארט וואו בהמות ווערען צונויפגע=טריבען אדער געהען דורך; א דורכגאנג; דער מאסען=גאנג פון פיש צום ארט וואו זיי ווארפען אב די איקרע; די מאסע פיש אין דיעזען גאנג; דאס קענען לויפען; דאס דורכשניטליכע, דאס געוועהנליכע; א פאר מיהל=שטיינער; דאס ארט פון אונ=טערשטען דעק פון א שיף וואו ער הויבט אן זיך צו פעררונדען און פערבויגען ארויף; דער שטח פון א לאנד; די אויס=דעהנונג; די ריכטונג; אין מוזיק — א רולאדע, א שנעלע פאלגערונג פון טענער.

run'about *n.* (ראנ'-ע-באוט) א פוסט=און פאסניק; א וואגאבונד; אן ארומלוי=פערקע; א לייכטער אפענער וועגעל.

run about' (ראן ע-באוט') ארומלויפען.

run across' (ראן ע-קראהס') טרעפען זיך מיט אימעצען, צופעליג בעגעגענען זיך.

run a ditch (ראן ע דיטש) ציהען א גראבען.

run af'ter (ראן עפ'-טער) יאגען זיך נאכ עפעס [ווי נאך כבוד, נאך פאפולא=ריטעט]; אימעצען נאכלויפען.

run against' (ראן ע-גענפט') קומען אין צוזאמענשטויס מיט אימעצען אדער עפעס; טרעפען זיך מיט אימעצען; זיין אונגינסטיג צו עפעס.

run'agate *a. and n.* (ראנ'-ע-גייט) אבטריניג, גע'שמד'ט; וואנדערענד; ארומ=לויפענד; א רענעגאט, א משומד, אן אב=טריניגער; אן אוועקגעלאפענער, א דע=זערטיר; אן ארומלויפער, א וואנדערער.

run aground' (ראן ע-גראונד') זינקען, אונטערגעהן, צו גרונד געהן; זיך אוועק=זעצען אויף'ן גרונד.

run a guard (ראן ע גארד) פערבייגעהן א וואך אונבעמערקטערהייד.

run ahead' of one's reck'oning (ראן ע-העד' אוו הוואנז רעק'נ-אינג) לעבען איבער די מיטלען.

run a match (ראן ע מעטש) זיך פער=וועטען אין לויפען.

run amuck' (ראן ע-מאק') אנפאלען אויף אלץ און אויף יעדען מיט א ווילדער בייזקייט; ווילד אומלויפען; טהאן עפעס אויף א ווילדען, ריזיקאלישען שטייגער אהן איבערלעגונג.

run a rig (ראן ע ריג) אבטהאן א שטוקע.

run a risk (ראן ע ריסק) אונטערנעה=מען א ריזיקאלישע זאך, זיין אין ריזיקע.

run at (ראן עט) אנפאלען אדער פלוצלונג אטאקירען.

run'away *n. and a.* (ראנ'-ע-הוויי) אן אוועקגעלאפענער, א דעזערטיר; דאס אוועקלויפען; איינער וואס בראדזשעט אדער טרייבט זיך ארום; אוועקלויפענד, אנטלויפענד.

run away' with (ראן ע-הוויי' הוויטה) שנעל אבטראגען זיך; אנטלויפען מיט עפעס אדער אימעצען; אוועקטראגען צו ווייט, פערפליהען אין דער אונענדליכקייט.

run awry' (ראן ע-ראי') ווערען שלעכט; פערדארבען ווערען; אראבגעהן פון דרך הישר.

run before' (ראן בי-פאור') אנטלוי=פען [ווי פון שונא]; אריבעריאגען; אריבערשטייגען.

run by (ראן באי) פערביילויפען.

run coun'ter (ראן קאונ'-טער) זיין צוואווידער; געהן להיפוך.

run deep (ראן דיעפ) שווימען טיעף אונטער'ן וואסער.

run'dle *n.* (ראנדל) א גראבען פול מיט וואסער; א קריי=ז=פערמיגע זאך; א טרעפ פון א לייטער.

rund'let *n.* (ראנד'-לעט) א פעסעלע, א קליין פעסעל.

run down (ראן דאון) אויסגעהן, אבשטע=לען זיך [ווי א זייגער]; ווערען אויס=גענעהרט אדער אבגעשוואכט; מנצח זיין, בעזיעגען; אראבזעצען פון ווערטה; אונ=טערשעצען; זינקען [פון א שיף ביים אנשטויסען זיך אן אן אנדער שיף].

run down a coast (ראן דאון ע קאוסט) שווימען פארביי דעם ברעג [ווע=גען א שיף].

run dry (ראן דראי) ווערען טרוקען, זיך אויסשעפען.

rune *n.* (רוהן) א רונע, א בוכשטאב פון דעם אלט=גערמאנישען אדער סקאנדינאווי=שען אלפאבעט; א מיסטישעס שפריכווארט פון די אלט=סקאנדינאווישע חכמים; א געהיימניס, א סתרי תורה.

rune'craft *n.* (רוהנ'-קרעפט) קענטניס פון דער אלט=גערמאנישער אדער סקאנדי=נאווישער שריפט. ז. ***rune***

run for (ראן פאר) לויפען נאך עפעס; זוכען; זיין א קאנדידאט אויף...

rung (ראנג) געקלונגען. ז. ***ring***

rung *n.* (ראנג) 1. א שטאנג; 2. א טרעפ [פון א לייטער]; א שטופע.

2. He reached the highest **rung** on the ladder of success.

run hard (ראן הארד) שטארק יאגען זיך.

ru'nic *a. and n.* (רוה'-ניק) רוניש, אלט=סקאנדינאוויש; אזא דרוק=שריפט.

ru'nic char'acters (רוה'-ניק קער'-עק-טערז) ז. ***runic letters***

ru'nic let'ters (רוה'-ניק לעט'-ערז) רונישע בוכשטאבען, דער פארצייטיגער סקאנדינאווישער אלפאבעט.

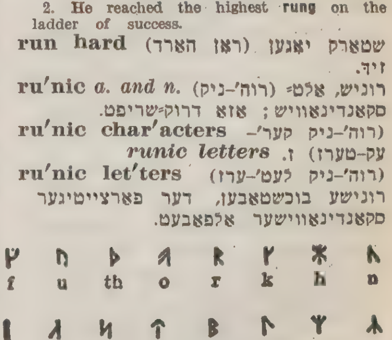

Runic Letters

run i'dle (ראן אידל) לעער לויפען [וועגען טיילען פון א מאשין, וועלכע בע=וועגען זיך און לייסטען ניט קיין ארבייט].

run in (ראן אין) אין דרוקעריי — פארט=זעצען אין דערזעלביגער שורה, ניט אנ=

הויבענדיג פון א נייעם אבזאץ; פערנעהמען א קלענערען פלאץ אין שריפט איידער מען האט גערעכענט פריהער [וועגען קאפיע אדער מאנוסקריפט]; אריינזעצען אין טורמע.

run in debt (ראן אין דעט) אריינפאלען אין חובות; מאכען חובות.

run in the blood (ראן אין טהי בלאד) איינגעבארען זיין, זיין א געירש'ענטע אייגענשאפט, זיין א פאמיליען=אייגענשאפט אדער א ראסען=אייגענשאפט.

He is widely known for his hospitality. It runs in his blood.

run in'to (ראן אינ'-טו) לויפען אנטקעגען; זיך צוזאמענשטויסען.

run in'to dan'ger (ראן אינ'-טו דיינ'-דזשער) אריינפאלען אין געפאהר.

run in'to debt (ראן אינ'-טו דעט) אריינקריכען אין חובות.

run in'to the ground (ראן אינ'-טו טהי גראונד) דערגעהן ביז צו עקסטרעם; איבערטרייבען, אריבערכאפען די מאס.

run in with (ראן אין הוויטה) זיך צונויפגעהן, איבעראיינשטימען.

run'let *n.* (ראנ'-לעט) א קליין טייכעל אדער שטראם.

run like split (ראן לאיק ספליט) לויפען זעהר שנעל.

run low (ראן לאו) זיין צו ענדע, אויסגעהן.

run mad (ראן מעד) משוגע ווערען, ווילד ווערען.

run'nel *n.* (ראנ'-על) א קליין טייכעל.

run'ner *n.* (ראנ'-ער) א לויפער; א לויף=פערד, א פערד וואס לויפט אין א וועט=לויף; אן וועטלויפער, אן אנטלאפענער; א דעזערטיר; א קאנטראבאנדיסט; א מאשיניסט, איינער וואס בעטרייבט א מאשין; א פליסענדער שטראם; א שליח, א קוריער; א קונדען=זוכער [פאר אן אייזענבאהן, פאר א האטעל א. ד. ג.]; א האנדעלס=רייזענדער; אין ענגלאנד — א געהילף פון א שעריף, א געהיים=פאליציסט; דער טייל פון א זאך דורך וועלכען זי גליטשט זיך [ווי די שינעס פון א שליטען]; דער אויבערשטער בעוועגליכער שטיין פון א פאר מיהל=שטיינער; דער רינג, דורך וועלכען א שטריק אדער אן אנדער זאך גליטשט זיך ארויף און אראב; אין א סיסטעם פון ראלען אדער בלאקען [ז. *pulley*] — א בעוועגליכע ראלע [צום אונטערשייד פון א ראלע, וואס איז צו עפעס צוגעפעסטיגט]; א דיקער שטריק וואס ציהט זיך פון איין ראלע און געהט דורך אן אנדערער; אין באטאניק — א דין שטענגעל וואס ציהט זיך איבער דער ערד פון ווארצעל און לאזט פון זיך ארויס ביים ענד בלעטלעך און ווארצלען.

run'ning *n. and a.* (ראנ'-אינג) דאס לויפען; דאס ריזיקירען; די פעהיגקייט צו לויפען; דאס וואס פליסט אדער שטראמט; די ריכטונג פון עפעס, וואס פליסט אדער שטראמט; לויפענד; וואס איז צוגעפאסט צום לויפען; וואס איז געמאכט שנעל, האסטיג [ווי קורסיוו=שריפט]; אין שטענדיגער פאלגערונג, אהן איבעררייסונג; נאכאנאנד, כסדר.

run'ning account' (ראנ'-אינג ע-קאונט') א לויפענדע רעכנונג [אין בוכהאנדלונג].

run'ning fight (ראנ'-אינג פאיט) א געפעכט וואס ווערט אנגעהאלטען צווישען דעם אנטלויפענדען און נאכלויפענדען צד.

run'ning fire (ראנ'-אינג פאיר) אין מיליטער — דאס שיסען מיט א רייה זאלפען איינער נאך'ן אנדערען.

run'ning hand (ראנ'-אינג הענד) א געלויפיגע האנדשריפט, קורסיוו.

run'ning horse (ראנ'-אינג האהרס) א וועט=לויף=פערד.

run'ning lights (ראנ'-אינג לאיטס) די ליכט וואס ווערען אויפגעהאנגען אויף א שיף פון זונען=אונטערגאנג ביז זונען=אויפגאנג.

run'ningly *adv.* (ראנ'-אינג-לי) לויפענדיג; אהן איבעררייסונג, אהן אונטערברעכונג.

run'ning match (ראנ'-אינג מעטש) א וועט=לויף.

run'ning pat'terer (ראנ'-אינג פעט'-ער-ער) אן אויסשרייער און פערקויפער פון אלטווארג, ביליגע ביכער, צייטונגען א. ד. ג.

run'ning sore (ראנ'-אינג סאור) א וואונד פון וועלכער עס פליסט אייטער [פלאגמע].

run'ning sta'tioner (ראנ'-אינג סטיי'-שאנ-ער) ז. ***running patterer.***

run'ning-trap *n.* (ראנ'-אינג-טרעפ) א טייל פון א רעהר וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א *U*. זייענדיג שטענדיג פול מיט וואסער, דערלאזט עס ניט די גאזען און שלעכטע ריחות צו געהן צוריק דורך דער רעהר.

run off (ראן אף) 1. מאכען עס זאל ארויספליסען [ווי צושמאלצענער מעטאל]; 2. אין טעאטער — צונעהמען, אוועקשלעפען [די דעקאראציאן פון דער סצענע]; 3. אין דרוקעריי — אבדרוקען א געוויסע צאהל עקזעמפלארען; 4. איבערזאגען, איבערצעהלען.

3. This press will **run off** ten thousand copies every hour. 4. He **ran off** the figures from memory.

run'-off *n.* (ראנ'-אף) די מאסע רעגען=וואסער, וואס ווערט ניט אויסגעדאמפפט אדער איינגעזייגען אין דער ערד, נאר רינט אב אין סאזשעלקעס און טייכען.

run off with (ראן אף הוויטה) ז. ***run away with.***

run of stones (ראן אוו סטאונז) א פאר מיהל=שטיינער.

runol'ogy *n.* (רו-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די רונען אדער אלט=סקאנדינאווישע שריפטען.

run on (ראן אן) פארטזעצען, געהן ווייטער; אין דרוקעריי — זעצען אין דערזעלביגער שורה, ניט אנהויבענדיג פון א נייעם אבזאץ; לאכען, זיך לוסטיג מאכען; אין טעאטער — בריינגען די דעקאראציאנען אויף דער סצענע; לאזען אין בעוועגונג א מאשין.

run one's face (ראן הוואנז פיים) נושא חן זיין אדער בעקומען קרעדיט אהן קיינעמס רעקאמענדאציאן, נאר דורך מוטה אדער עזות.

run on shore (ראן אן שאור) ארויפלויפען אדער ארויפטרייבען אויף דער יבשה [וועגען א שיף].

run out (ראן אוט) 1. אויסלויפען, אויסגעהן; 2. קומען צו א סוף, ענדיגען זיך; זיך אויסנעהמען; 3. פעראראעמט ווערען פון אויסבריינגעריי; אין דרוקעריי — פערנעהמען א גרעסערען פלאץ אין שריפט ווי מען האט אויסגערעכענט [וועגען מאנוסקריפט]; ארויסיאגען, ארויסטרייבען.

2. His money will soon **run out.**

run out of (ראן אוט אוו) אויסגעצעהרט ווערען, זיך אויסלעדיגען פון עפעס [ווי פון געלד]; פטר'ען דאס לעצטע ביסעל.

run o'ver (ראן או'-ווער) איבערלויפען, איבערפליסען; געשווינד אריבערגעהן עפעס; איבערפאהרען עפעס אדער אימעצען; דורכלויפען אדער דורכקוקען; שנעל פארביילויפען נאך אמאל.

run ri'ot (ראן ראי'-אט) ווילד ווערען, ניט האבען קיין אבהאלט; זיין ניט איינגעהאלטען.

run rus'ty (ראן ראס'-טי) זיך פערעקשנ'ען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען; זיך אנטקעגען שטעלען.

run short (ראן שאהרט) צו קורץ קומען, אויסגעהן.

runt *n.* (ראנט) א דקה, קליין=פיה; א קעלבעל; א קליין=געוויקסיגעס טהיער; א קארליק, א קליין מענשעלע.

run the gant'let (ראן טהי גענט'-לעט) לויפען דורך'ן טשערינג [א מיליטערישע שטראף, ביי וועלכער א האלב=נאקעטער סאלדאט פלעגט דארפען דורכלויפען דורך צוויי שערענגעם סאלדאטען, וועלכע פלעגען איהם שמייסען מיט ריטער].

run the risk (ראן טהי ריסק) ריזיקירען.

run the stage (ראן טהי סטיידזש) צוגרייטען די גאנצע דעקאראציאן אויף דער סצענע פון א טעאטער איידער עס פאנגט זיך אן די פארשטעלונג.

run through (ראן טהרוה) שנעל אויסבריינגען, שנעל פטר'ען.

He soon **ran through** his fortune.

run to earth (ראן טו אוירטה) אין נעיען — דעריאגען א חיה ביז איהר לאך אדער נארע.

run togeth'er (ראן טו-געטה'-ער) אויסמישען זיך, זיין אין א געמיש [ווי פערשיעדענע מעטאלען, פון וועלכע עס ווערט געמאכט איין כלי]; בעהעפטען צוויי בעזונדערע שטיקער [ווי ביים נעהען]; צוזאמענלויפען.

run to seed (ראן טו סיעד) שנעל אויסבראצען און אויסוואקסען אין קערנער; שנעל אויסגעטריקענט ווערען, פערלירען די כחות.

run to wreck (ראן טו רעק) צו גרונד געהן.

run up (ראן אפ) זיך הויבען, וואקסען, פערגרעסערט ווערען, אויפשטייגען; זיך צונויפציהען, צונויפקארטשען [ווי א נאסעם טוך]; איבערצעהלען שנעל פון אונטען ארויף, ווי א זייל אדער רובריק פון צאהלען; זיך אויפהויבען, זיך פערגרעסערען; שנעל עפעס פערריכטען; שנעל עפעס אויפבויען.

run upon' (ראן א-פאן') אויסלאכען, מאכען שפאס פון איינעם.

run'way *n.* (ראנ'-הוויי) א וועג איבער וואס עפעס לויפט אדער פליסט [ווי דער גראבען פון א טייך]; א וועג אדער שטעגעלע, איבער וועלכען עס געהען חיות.

run well (ראן הוועל) האבען ערפאלג.

run wild (ראן הוואילד) ווילד ווערען.

The children **run wild** during recess.

rupee' *n.* (רו-פיע') די רופיע [אן אינדישע זילבערנע מטבע פון אן ערך 48 אמעריקאנער סענט].

rup'tion *n.* (ראפ'-שאן) א ברוך, אן עפענונג [דורך אויפפלאצען].

rup'ture *n. and v.* (ראפ'-טשור) אויפברעכונג, פאנאנדערפלאצונג; א ברוך; א קילע; אן אויסברוך פון פיינדליכקייט; א מחלוקה, א קריעג; אויפברעכען; פלאצען; פעראורזאכען א ברוך; מאכען א

קילע; פלאצען אדער זיך עפענען אונרעגעלמעסיג [ווענען געוויסע פרוכטען].

rup'turewort *n.* (ראפ'-טשור-הוואירט) ברוך=גראז [אזא גראז=פלאנצע וואס פלעגט פארצייטען געברויכט ווערען אלס מיטעל צו א ברוך אדער קילע].

ru'ral *a.* (רוה'-רעל) דארפיש; אגריקולטורעל; וואס איז שייך צו ערד=ארבייט.

ru'ralise *v.* (רוה'-רעל-איז) ז. *ruralize*

ru'ralism *n.* (רוה'-רעל-איזם) דארפישקייט, דארפישעם לעבען, דארפישע מנהגים. א דארפישער שפראך=אויסדרוק.

ru'ralist *n.* (רוה'-רעל-איסט) א דארפס=איינוואהנער, א לאנד=איינוואהנער.

rural'ity *n.* (רו-רעל'-אי-טי) דארפישקייט, דאס זיין דארפיש; דאס דארפישע לעבען.

ru'ralize *v.* (רוה'-רעל-איז) לעבען אין דארף, פיהרען א דארפיש לעבען; צוגעבען א דארפישען כאראקטער אדער אויסזעהן.

ru'rally *adv.* (רוה'-רעל-אי) אויף'ן דארפישען שטייגער, ווי אין א דארף.

ru'ralness *n.* (רוה'-רעל-נעס) דארפישקייט, דאס זיין דארפיש.

ru'sa *n.* (רוה'-סא) א מין אסט=אינדישער הירש מיט פערצווייגטע הערנער; דאס לעמאן=גראז אדער אינגבער=גראז [אזא פלאנצע וואס גיט ארויס א מין אויל].

ruse *n.* (רוהז) ליסטיגקייט, כיטראסט, א מאנעווער=פיסלעך; סטראטעגיק, א מאנעווער=הינטער=פיסלעך; סטראטעגיק, א מאנעווערע, אן אויפטהו אדער כיטראסט אין קריעג.

rush *n.* and *v.* (ראש) ראהר [טראסטניק, קאמיש, אטשערעט]: א קלייניגקייט, א ווערטהלאזע זאך; אייל, א שטופעניש, א שטירצען, א געלאף; א געדרענג, א נעטומעל; א שטארקע פאדערונג אויף עפעס; אין פוס=באל=שפיעל — דאס דורכשטופען זיך מיט'ן באל דורך די געגנער צו זייער ציעל; דאס דורכגעהן ערפאלגרייך אן עקזאמען; א מחנה פויגלען; זיך איילען, לויפען, שטירצען; טומלען, מאכען א נעדרענג, זיך שטופען; טהאן עפעס אהן איבערלעגונג און אין איילעניש; טרייבען, יאגען, שטופען; איילען; אין פוס=באל=שפיעל — שטרעבען צוצוקומען מיט'ן באל צום געגנער'ס ציעל.

rush'-bot'tomed *a.* (ראש'-באט'-אמד) מיט א ראהר=זיץ [ווי א שטוהל, למשל]. The room was full of rush-bottomed furniture.

rush'-broom *n.* (ראש'-ברוהם) דער אויסטראלישער אדער שפאנישער בעזים=שטרויך [אזא אויסטראלישער אדער איירָאפעאישער קוסט מיט ראהר=עהנליכע צווייגען].

rush'-buck'ler *n.* (ראש'-באק'-לער) א ווילדער, צולאזענער יונג.

rush'-can'dle *n.* (ראש'-קענ'דל) א ראהר=ליכט [א שטיקעל ראהר אדער קאמיש בעדעקט מיט חלב].

rushed *a.* (ראשט) בעוואקסען מיט ראהר [קאמיש].

rush'er *n.* (ראש'-ער) איינער וואס איילט זיך אדער שטויסט זיך; אין פוס=באל שפיעל — איינער וואס האט די אויפגאבע דורכצושטויסען דעם באל צום געגנער'ס ציעל.

rush'-grass *n.* (ראש'-גרעס) ראהר=גראז [אזא מין דיקעם גראז].

rush'-grown *a.* (ראש'-גראון) בעוואקסען מיט ראהר [קאמיש].

rush'-hold'er *n.* (ראש'-האולד'-ער) א לייכטער פאר ראהר=ליכט. ז. *rush-candle*

rush'iness *n.* (ראש'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט ראהר [טראסטניק, קאמיש].

rush'light *n.* (ראש'-לאיט) ז. *rush-candle*

rush'-like *a.* (ראש'-לאיק) עהנליך צו ראהר; ווייך; וואס בויגט זיך ווי ראהר; שוואך.

rush'-line *n.* (ראש'-לאין) די רייהה פון די שפיעלער אין פוס=באל שפיעל, וואס האבען די אויפגאבע דורכצושטויסען דעם באל צום געגנער'ס ציעל.

rush'-nut *n.* (ראש'-נאט) דאס עסבארע ציפער=גראז אדער ראהר=נוס [די פרוכט פון דיעזען גראז ווערט געברויכט אלס שפייז]. ז. איל. *"Grasses & their Allies"*

rush'-stand *n.* (ראש'-סטענד) ז. *rush-holder*

rush'-stick *n.* (ראש'-סטיק) ז. *rush-holder*

rush'y *a.* (ראש'-אי) בעדעקט מיט ראהר; רייך אין ראהר; געמאכט פון ראהר [טראסטניק, קאמיש, אטשערעט].

rusk *n.* and *v.* (ראסק) צוקלאפטער צוויעבאק אדער סוכארעס; אזא לייכטער צוקער=געבעקס; א מין ווייכער, זיסער צוויעבאק; פערוואנדלען אין צוויעבאק און צושטויסען.

rus'kie *n.* (ראס'-קי) עטוואס וואס איז געפלאכטען פון צווייגען, שטרוי א. ז. וו. [ווי למשל, א הוט, א קאשיק, א ביענשטאק א. ז. וו.].

Russ *n.* and *a.* (ראס) ז. *Russian*

Russ. אבקירצונג פון *Russia* אדער *Russian*

rus'set *n.*, *a.* and *v.* (ראס'-עט) א רויטליך=ברוינער אדער רויטליך=גרויער קאליר [ז. איל. *"Colors"*]; פויערען=געוואנד; ניט געפארבטער לעדער; לייכט געפארבטער לעדער פון רויטליך=ברוינעם קאליר; א ראנעט [אזא ברוינליכער ווינטער=עפעל מיט א דיקער שאלעכץ]; רויטליך=ברוין, רויטליך=גרוי; געמאכט פון דארפישען, היימיש=געמאכטען געוואנד; גראב, דארפיש; געמאכט פון ניט געפארבטען לעדער; צוגעבען א רויטליך=ברוינעם אדער רויטליך=גרויען קאליר.

rus'set gown (ראס'-עט גאון) א דארפיש קלייד, א קלייד פון היימיש געמאכטען פויערען=געוואנד; א דארפס=מיידעל.

rus'seting *n.* (ראס'-עט-אינג) גראבער פויערען=געוואנד; א דארפסמאן, א פראסטער יונג, א גראבער, אונערצויגענער מענש; א ראנעט [אזא עפעל]. ז. *russet*

rus'set leath'er (ראס'-עט לעטה'-ער) ניט געפארבטער לעדער; בלויז עטוואס געפארבטער לעדער פון רויטליך=ברוינעם קאליר.

rus'sety *a.* (ראס'-עט-אי) רויטליך=ברוין אדער רויטליך=גרוי.

Rus'sia *n.* (ראש'-א) רוסלאנד; יוכטען אדער יוכטען=לעדער [אזא גוטער זארט רוסישער ציעגען אדער שעפסען=לעדער].

Rus'sia duck (ראש'-א דאק) רוסישעס זעגעל=טוך.

Rus'sia leath'er (ראש'-א לעטה'-ער) יוכטען אדער יוכטען=לעדער. ז. *Russia*

Rus'sian *a.* and *n.* (ראש'-ען) רוסיש, רוסלענדיש; די רוסישע שפראך; א רוס, א רוסישער, א רוסישע.

Rus'sianism *n.* (ראש'-ען-איזם) כאראקטעריסטיש רוסישעס; רוסישער איינפלוס.

Russianiza'tion *n.* (ראש-ען-אי-זוי'-שאן) רוסיפיצירונג, דאס מאכען רוסיש, דאס צוגעבען א רוסישען כאראקטער.

Rus'sianize *v.* (ראש'-ען-איז) רוסיפיצירען, מאכען רוסיש, צוגעבען א רוסישען כאראקטער.

Russifica'tion *n.* (ראס-אי-פי-קיי'-שאן) ז. *Russianization*

Rus'sify *v.* (ראס'-אי-פאי) ז. *Russianize*

Russ'niak *n.* (ראס'-ני-עק) א רוטהענער. ז. *Ruthenian*

Rus'so-Byz'antine *a.* (ראס'-א-ביז'-ען-טין) רוסיש=ביזאנטיש, רוסיש [ווענען דעם רוסישען סטיל אין ארכיטעקטור, וועלכער איז א מאדיפיצירונג פון דעם ביזאנטישען].

Rus'so-Greek *a.* (ראס'-א-גריעק) רוסיש=גריכיש [וואס איז שייך אי צו די רוסען אי צו די גריכען].

Rus'so-Greek Church (ראס'-א-גריעק טשוירטש) די רוסיש=גריכישע קירך, די פראוואסלאוונע קירך.

Rus'sophile *n.* and *a.* (ראס'-א-פיל) א רוסאפיל [אן אנהענגער פון אלעם וואס איז רוסיש]; רוסאפיליש.

Rus'sophilism *n.* (ראס'-א-פיל-איזם) רוסאפיליזם, ליעבע אדער אנהענגערשאפט צו אלעם וואס איז רוסיש.

Rus'sophilist *n.* (ראס'-א-פיל-איסט) א רוסאפיל. ז. *Russophile*

Rus'sophobe *n.* (ראס'-א-פאוב) א רוסאפאב [א פיינד פון אלעם וואס איז רוסיש; איינער וואס האט מורא פאר אלעם וואס איז רוסיש].

Russopho'bia *n.* (ראס-א-פאו'-בי-א) רוסאפאביע [האס צו אלעם וואס איז רוסיש, מורא פאר אלעם וואס איז רוסיש].

Rus'sophobism *n.* (ראס'-א-פאו-ביזם) ז. *Russophobia*

Rus'sophobist *n.* (ראס'-א-פאו-ביסט) ז. *Russophobe*

rust *n.* and *v.* (ראסט) ראסט [אויף מעטאלען]; שימעל; א שימעל=ארטיגער אנוואוקס אויף פלאנצען [בעזונדערס אויף תבואות]; א צופרעסענדע אנוואקסונג אויף עפעס; א שעדליכער איינפלוס, ווירקונג אדער געוואהנהייט; פערראסטען, פערזשאווערט ווערען; האבען דאס אויסזעהן פון ראסט אדער שימעל; פערשימעלט ווערען; פערדארבען ווערען.

rust'-ball *n.* (ראסט'-באהל) איינער פון די געלבע שטיקער אייזען=ערץ, וואס מען געפינט אין קרייד=שיכטען אין א געוויסער געגענד אין ענגלאנד.

rust'-col'ored *a.* (ראסט'-קאל'-ארד) ראסט=פארביג, וואס זעהט אויס ווי אייזען=ראסט.

rust'-eat'en *a.* (ראסט'-איעט'ן) צופרעסען פון ראסט.

rust'ful *a.* (ראסט'-פול) פערראסטעט, פערזשאווערט; וואס רופט ארויס ראסט.

rust'-fun'gus *n.* (ראסט'-פאנ'-גאס) ז. *rust-mite*

rus'tic *a.* and *n.* (ראס'-טיק) דארפיש; גראב; איינפאך, פשוט, ניט נעקינסטעלט, נאטירליך; אין באסאזש אדער רוסטישען בוי=סטיל [ז. *rustic work*]; א דארפסמאן, א פויער; באסאזש אדער רוסטישער בוי=סטיל; א נאכט=מאיל, א נאכט=מאט.

rus'tically *adv.* (ראס'-טי-קעל-אי)

דארפיש; אונגעלומפערט, גראב; פשוט, איינפאך, ניט געקינסטעלט, נאטירליך.

rus'ticalness *n.* (ראס'-טי-קעל-נעס) דארפישקייט, דאס זיין דארפיש; גראב= קייט, אונגעלומפערטקייט; פשוט'קייט, איינפאכקייט, נאטירליכקייט, אונגעקינ= סטעלטקייט.

rus'ticate *v.* (ראס'-טי-קייט) וואהנען אויף לאנד, וואהנען אין דארף; ארויס= שיקען אין א דארף; אויסשליסען פון אן אוניווערזיטעט [און ארויסשיקען אין א בעשטימטען פלאץ]; בויען אין באסאזש אדער אין רוסטישען בוי=סטיל. ז. *rustic work*

rus'ticated *a.* (ראס'-טי-קיי-טעד) גע= בויט אין באסאזש אדער אין רוסטישען סטיל. ז. *rustic work*

rustica'tion *n.* (ראס-טי-קיי'-שאן) דארף=לעבען [הויפטזעכליך, ווען מען איז געצוואונגען דערצו]; אויסשליסונג פון אן אוניווערזיטעט אויף א געוויסער צייט [אפט מיט דער פאדערונג צו פערלאזען די אוניווערזיטעטס=שטאדט]; באסאזש אדער רוסטישער בוי=סטיל. ז. *rustic work*

rus'tic fur'niture (ראס'-טיק פויר'-ני-טשור) איינפאכע גראבע דארפס=מעבעל, גארטען=מעבעל, מעבעל פון געפלאכטענע צווייגען.

rustic'ity *n.* (ראס-טיס'-אי-טי) ז. *rusticalness*

rus'ticize *v.* (ראס'-טי-סאיז) מאכען דארפיש, פערוואנדלען אין א דארפסמאן.

rus'tic joint (ראס'-טיק דזשאינט) א פערטיעפונג צווישען צוויי שטיינער פון א געביידע אין דעם רוסטישען בוי=סטיל [באסאזש]. ז. *rustic work*

rus'ticly *adv.* (ראס'-טיק-לי) ז. *rustically*

rus'tic moth (ראס'-טיק מאטה) א נאכט=מאיל, א נאכט=מאט.

rus'tic ware (ראס'-טיק הוועהר) אזא טעראקאטא [געברענטע ערד] פאר אר= נאמענטען, פאנטאנען, וואזען א. ז. וו.

rus'tic work (ראס'-טיק הוואירק) רוסטישער בוי=סטיל אדער באסאזש [א בוי=סטיל פון בעזונדערע שטיינער, וועל= כע זיינען פאנאנדערגעטיילט מיט פער= טיעפונגען און זיינען אפט בעדעקט מיט לעכלעך]; א וואנד פון שטיינער פון פער= שיעדענער גרויס און פארם; א זומער= הויז, גארטען=מעבעל א. ז. וו. געפלאכטען פון צווייגען, ווארצלען און בוימער אין פאנטאסטישע פיגורען.

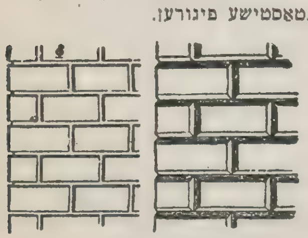

Rustic Work

rus'tily *adv.* (ראס'-טי-לי) אין א פער= ראסטעטען צושטאנד, פערראסטעט.

rus'tiness *n.* (ראס'-טי-נעס) דאס זיין פערראסטעט, פערראסטקייט, פערזשא= ווערטקייט; פערשימעלטקייט.

rus'tle *v. and n.* (ראסל) רוישען, מא= כען א גערויש אדער שארך; ענערגיש שטרעבען אדער ארבייטען; דערגרייכען אדער קריגען עפעס אויף אן ענערגישען אופן; גנב'ענען פיה; גנב'ענען; א גע= רויש, א שארך.

rus'tler *n.* (ראס'-לער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט א גערויש אדער א שארך; אן ענערגישער, טהעטיגער מענש; א רייטענדער פיה=פאסטוך [אין די וועסט= טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א פיה=גנב [צווישען די רייד טענדע פיה=פאסטוכער אין אמעריקא].

rust'less *a.* (ראסט'-לעס) ניט פערראס= טעט, ניט פערזשאווערט; וואס קען ניט ראסטען.

rus'tle the mail (ראסל טהי מייל) גנב'ענען פון די פאסט=זעק.

rus'tling *n. and a.* (ראס'-לינג) דאס רוישען, א גערויש, א שארך; רוישענד; וואס פעראורזאכט א שארך.

rus'tlingly *adv.* (ראס'-לינג-לי) מיט א גערויש, מיט א שארך.

rust'-mite *n.* (ראסט'-מאיט) א ראסט= מילב [אזא מילב וואס פעראורזאכט ראסט=פלעקען אדער שימעל=פלעקען אויף פלאנצען].

rust'-proof *a.* (ראסט'-פרוהף) זיכער געגען ראסט, וואס האט ניט מורא פאר ראסט, וואס קען ניט זשאווערען.

rust'-red *a.* (ראסט'-רעד) וואס האט דעם קאליר פון אייזען=ראסט, רויטליך= ברוין.

rus'ty *a.* (ראס'-טי) ראסטיג, פערראסטעט, פערזשאווערט; וואס זעהט אוים ווי פער= זשאווערט אדער פערשימעלט; שטויביג, אונריין; רויט אדער געלב [ווי עס ווע= רען איניגע קאנזערווירטע פיש]; פער= לארען דעם גלאנץ, אבגעטראגען, אויסגע= ריבען; מיט אבגעטעמפטער געשיקטקייט אדער געאיבטקייט [דורך אונטהעטיג= קייט]; גראב, גרילצענד [ווי למשל, א שטימע]; פער'עקשנ'ט, אונגעהארכזאם.

rus'ty-crowned *a.* (ראס'-טי-קראונד) וואס האט א ברוינעם פלעק אויף'ן שפיץ קאפ [וועגען געוויסע פויגלען].

rut *n. and v.* (ראט) אן איינגעפאהרע= נער שמאלער וועג אדער סטעזשקע; א פעסטגעשטעלטער מנהג, אן אנגענומענע ריכטונג, אן איינגעפאהרענער וועג; די פארונגס=צייט פון חיות; געשלעכטליכע אויפרעגונג ביי הירשען אדער ביי אנדערע חיות; אן אויפרוהר, א גערויש; מאכען א שפור ווי מיט די רעדער פון א וואגען; מאכען א רינווע, א גראבען אדער א קא= נאל אין דער ערד; האבען תאוה צו גע= שלעכטליכער פארונג.

rutaba'ga *n.* (רו-טע-ביי'-גא) אזא מין ריב.

ruta'ceous *a.* (רו-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו ראוטע [אזא פלאנצע]. ז. *rue*

rute *n.* (רוהט) זעהר קליינע ערץ=אדער= לעך [אדערלעך פון רויהען מעטאל אין א מעטאל=גרוב].

ruth *n.* (רוטה) מיטלייד, ערבארמונג, בע= דויערונג; חרטה; עלענד, ליידען; גרוי= זאמקייט, אכזריות.

Ruthe'nian *n. and a.* (רו-טהי'-ני-ען) א רוטענער [איינער פון די קליין=רוסען אין גאליציען]; די רוטענישע שפראך; רוטעניש, וואס איז שייך צו די רוטענער.

ruthen'ic *a.* (רו-טהענ'-איק) ז. *ruthenious*

ruthe'nious *a.* (רו-טהי'-ני-אס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון רו= טהעניום. ז. *ruthenium*

ruthe'nium *n.* (רו-טהי'-ני-אם) רו= טהעניום [איינער פון די כעמישע גרונד= עלעמענטען, וועלכער געהערט צו די מע= טאלען פון דער פלאטין=גרופע].

ruth'ful *a.* (רוטה'-פול) מיטליידיג, בארמהערציג, פול מיט בעדויערען; יא= מערליך, טרויריג.

ruth'fully *adv.* (רוטה'-פול-אי) פול מיט בארמהערציגקייט; פול מיט בעדויע= רען; פול מיט מיטלייד; יאמערליך, טרוי= ריג.

ruth'less *a.* (רוטה'-לעס) אונ'ברחמנות'= דיג, אונבארמהערציג, גרויזאם, אכזריות'= דיג.

ruth'lessly *adv.* (רוטה'-לעס-לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; מיט גרוי= זאמקייט.

ruth'lessness *n.* (רוטה'-לעס-נעס) אונ= בארמהערציגקייט, גרויזאמקייט, אכזריות'= דיגקייט.

ru'tic *a.* (רוה'-טיק) וואס איז שייך צו ראוטע, וואס קומט פון ראוטע. ז. *rue*

ru'tic ac'id (רוה'-טיק עס'-איד) ראוטע= זויערע [אזא שטאף אין די בלעטער פון דער ראוטע]. ז. *rue*

ru'tilant *a.* (רוה'-טי-לענט) וואס גלאנצט, וואס פינקעלט, וואס שיינט, וואס בליש= טשעט.

ru'tile *n.* (רוה'-טיל) דער רוטיל [אזא מין מינעראל].

rut'-time *n.* (ראט'-טאים) די צייט פון פארען זיך [ביי הירשען].

rut'ting-time *n.* (ראט'-אינג-טאים) ז. *rut-time*

rut'tish *a.* (ראט'-איש) תאוה'דיג; ער= וועקענד תאוה.

rut'tishness *n.* (ראט'-איש-נעס) דאס זיין תאוה'דיג, תאוה'דיגקייט.

rut'ty *a.* (ראט'-אי) אויסגעפאהרען, מיט פיעל שפורען פון רעדער [וועגען א וועג]; תאוה'דיג.

Ry. אבקירצונג פון *railway*

ry'al *n.* (ראי'-על) א רויזענאבעל [אזא פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע פון 10 שילינג, אונגעפעהר 2 דאלאר 40 סענט]. ז. *rose-noble*

rye *n. and a.* (ראי) קארן; בראנפען געמאכט פון קארן; א ארעלמאן, א הויכ= געשעצטע פערזאן; וואס איז פון קארן.

rye bread (ראי ברעד) קארן=ברויט.

rye'-grass *n.* (ראי'-גרעס) ז. *ray-grass*

Rye House plot (ראי האוס פלאט) די קאנספיראציע וואס איז געמאכט גע= ווארען אין יאהר 1683 צו טויטען דעם קעניג קארל דעם צווייטען פון ענגלאנד.

rye'-straw *n.* (ראי'-סטראה) א בינטעל קארן=שטרוי; א שוועכלינג; א שוואכער, אונבעדייטענדער מענש.

rye'-wolf *n.* (ראי'-הוואולף) אזא טוי= וועל, וואס האלט זיך אין די קארן=פעל= דער [לויט דעם אבערגלויבען פון די דייטשע פויערים].

rye'-worm *n.* (ראי'-הוואירם) א קארן= ווארים [אן אייראפעאישער אינזעקט, וועמעס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט קארן=זאנגען].

ry'ot *n.* (ראי'-אט) א לאנד=ארענדאטאר, אן ערד=ארבייטער, א פויער [אין אינ= דיען].

rype *n.* (ראיפ) א שנעע=הוהן. ז. *ptarmigan*

S

S, s (עס) דער ניינצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Sa. פערקירצונג פון *Saturday*

S. A. ראשי תבות פון די ווערטער *South Africa, South America* אדער *South Australia*

sabadil'la *n.* (סעב-ע-דיל'-א) סאבאדיל, א צענטראל=אמעריקאנישע פלאנצע מיט גראז=פערמיגע לאנגע בלעטער און מיט זעהר ביטערע קערנער.

Sa'baism *n.* (סיי'-בע-איזם) ז. *Sabianism*

Sab'aoth *n.* (סעב'-ע-אטה) צבאות, ארמעען, מחנות [אלס א טייל פון טיטול פון גאט].

Sabbata'rian *n. and a.* (סעב-ע-טיי'-רי-ען) א שבת=האלטער, א שבת=היטער; א סובאטניק, א קריסט וואס היט דעם אידישען שבת; וואס איז שייך צו שבת אדער צו די קריסטליכע שבת=היטער.

Sabbata'rianism *n.* (סעב-ע-טיי'-רי-ען-איזם) די לעהרען אדער פרינציפען פון די קריסטליכע שבת=היטער.

Sab'bath *n. and a.* (סעב'-עטה) שבת; דער רוהע=טאג [זונטאג ביי די קריסטען]; וואס איז שייך צו שבת אדער צום רוהע=טאג.

sab'bath *n.* (סעב'-עטה) די רוהע=צייט; אן אברוה פון הארעוואניע, פון דאגות, יסורים א. ז. וו.; דאס שבת=יאהר ביי די פארצייטיגע אידען [דאס יאהר פון שמיטה אדער יובל].

Sabbatha'ic *a.* (סעב-ע-טהיי'-איק) וואס איז שייך צו די נאכפאלגער פון שבתאי צבי [דער פאלשער אידישער משיח פון 17טען יאהרהונדערט].

Sabbatha'ist *n.* (סעב-ע-טהיי'-איסט) אן אנהענגער פון שבתאי צבי [דער פאלשער אידישער משיח פון 17טען יאהרהונדערט].

Sab'bath-brea'ker *n.* (סעב'-עטה-בריי'-קער) א מחלל=שבת'ניק.

Sab'bath-brea'king *n. and a.* (סעב'-עטה-בריי'-קינג) דאס מחלל=שבת זיין; וואס איז מחלל שבת.

Sab'bath-day's jour'ney (סעב'-עטה-דייז דזשויר'-ני) תחום=שבת [די צוויי טויזענד איילען אויף יעדער זייט פון וואהנ=ארט, ווייטער פון וועלכע א איד טאר ניט געהן אום שבת].

Sab'bathless *a.* (סעב'-עטה-לעס) וואס האלט קיין שבת ניט, וואס רוהט ניט.

Sab'bath-school *n.* (סעב'-עטה-סקוהל) ז. *Sunday-school*

Sabbat'ic *a.* (סע-בעט'-איק) שבת'דיג, וואס איז שייך צו שבת אדער רוהע.

sabbat'ical *a.* (סע-בעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו שבת אדער רוהע; וואס קומט פאר זיבענווייז; וואס טרעפט זיך יעדען זיבענטען [טאג, וואך, מאנאט אדער יאהר].

sabbat'ical year (סע-בעט'-אי-קעל ייר) דאס יאהר פון שביעות, דאס שמיטה=יאהר.

Sab'batism *n.* (סעב'-ע-טיזם) דאס היטען שבת; שבת=רוהע; דאס אבשטעלען זיך פון דער ארבייט; דאס אונטערברעכען די ארבייט.

Sab'batize *v.* (סעב'-ע-טאיז) האלטען שבת; פערוואנדלען אין א רוה=טאג.

Sabe'an *a. and n.* (סע-בי'-ען) וואס איז שייך צו שבא אדער יעמען [א טייל פון אראביען]; אן איינוואהנער פון שבא.

Sabe'ism *n.* (סע-בי'-איזם) ז. *Sabianism*

sab'eline *a.* (סעב'-ע-לין) וואס איז שייך צו א סויבעל אדער סייבעל. ז. *sable*

sab'elize *v.* (סעב'-ע-לאיז) מאכען ווי סייבעל; מאכען טונקעל אדער שווארץ; פערפינסטערען; מאכען טרויעריג. ז. *sable*

sabel'lan *a.* (סע-בעל'-ען) גראב=זאמדיג.

Sabel'lian *a. and n.* (סע-בעל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די סאבעליענס [א פארצייטיג פאלק אין איטאליען]; וואס איז שייך צו סאבעליוס אדער צו זיינע לעהרען [סאבעליוס איז געווען א קריסטליכער פריסטער פון 3טען יאהרהונדערט, וועלכער האט געלערנט, אז דאס געטליכע וועזען בעשטעהט פון א י י ן פערזאן און איז ניט קיין דריי=איינינקייט]; אן אנהענגער פון פריסטער סאבעליוס.

Sabel'lianism *n.* (סע-בעל'-אי-ען-איזם) סאבעליאניזם, די לעהרען פון קריסטליכען פריסטער סאבעליוס. ז. *Sabellian*

sa'ber *n. and v.* (סיי'-בער) א זעבעל, א סאבליע, א שווערד; שלאגען מיט א סאבליע אדער שווערד; בעזארגען מיט א זעבעל.

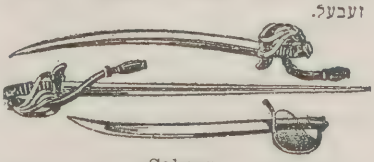

Sabers

Sa'bian *n. and a.* (סיי'-בי-ען) א פערגעטערער פון די שטערען; וואס איז שייך צו דער רעליגיאן פון די שטערען=פערגעטערער.

Sa'bianism *n.* (סיי'-בי-ען-איזם) סאביעניזם, די פערגעטערונג פון שטערען.

Sa'bine *a. and n.* (סיי'-באין) וואס איז שייך צו די סאבינער [א פארצייטיג פאלק אין איטאליען]; א סאבינער.

sa'ble *n., a. and v.* (סייבל) א סויבעל, א סייבעל [א מין חיה'לע פון די קאלטע צפון=געגענדע מיט א טייערער פעל]; סייבעל=פעל; א טונקעל=שווארצער קאליר; טרויער=קליידער; טונקעל, שווארץ; מאכען ווי סייבעל; מאכען טונקעל אדער שווארץ; פערפינסטערען; מאכען טרויעריג.

Sable

sa'bleize *v.* (סיי'בל-איז) פערשווארצען, מאכען שווארץ אדער טונקעל.

sa'ble-stoled *a.* (סיי'בל-סטאולד) געקליידעט אין שווארצען.

sa'ble-ves'ted *a.* (סיי'בל-וועס'-טעד) געקליידעט אין שווארצען.

sablière' *n.* (סעב-לי-עהר') א זאמדגרוב; אין ארכיטעקטור — א שוועל.

sabot' *n.* (סע-באו') א פויערשער הילצערנער שוך; א הילצערנע רונדע פלאטע וואס איז צוגעפעסטיגט צו דער קויל פון א הארמאט, כדי זי איינצוהאלטען אין איין לאגע ווען זי ליעגט אין הארמאט.

Sabots

sabotage' *n.* (סא-בא-טאזש') סאבאטאזש [אן ארט קאמפפס=מיטעל פון ארבייטער וואס בעשטעהט אין שעדיגען דעם בעל הבית, ווי ברעכענדיג די מאשינען, פערניכטענדיג די ווארע, ארויסגעבענדיג שלעכטע ארבייט, מאכענדיג ווייניג ארבייט א. ז. וו.].

sa'bre *n. and v.* (סיי'-בער) ז. *saber*

sa'bretash *n.* (סיי'-בער-טעש) אזא לעדערנער טאש וואס קאוואלעריסטען אדער רייטענדע סאלדאטען טראגען אויף זייער שווערד=גארטעל.

sab'ulose *a.* (סעב'-יו-לאוס) אין באטאניק — וואס וואקסט אין זאמדיגע ערטער; זאמדיג.

sabulos'ity *n.* (סעב-יו-לאס'-אי-טי) זאמדיגקייט; דאס זיין ווי זאמד.

sab'ulous *a.* (סעב'-יו-לאס) זאמדיג.

Sabu'rean *n.* (סע-ביו'-רי-ען) איינער פון די רבנן סבוראי [די אידישע חכמים און געלעהרטע אין דער עפאכע פון נאך דער שליסונג פון תלמוד ביז די גאונים].

saburra'tion *n.* (סעב-א-ריי'-שאן) דאס נעהמען א זאמד=וואנע, דאס צולעגען הייסע זאמד צום קערפער; דאס שארען אדער קייקלען זיך אין זאמד [ווי דאס טהוען למשל, געוויסע פויגלען].

sac *n.* (סעק) א זעקעל=עהנליכער אדער בייטעל=עהנליכער טייל פון א פלאנצע אדער פון דעם קערפער פון א חיה.

saccade' *n.* (סע-קייד') א פלוצליכער אבשטעל פון א פערד דורך א שטארקען ציה מיט די לייצעם; א שטארקער דריק מיט'ן סמיק אויף די סטרונעס פון א פיעדעל, אזוי אז צוויי אדער דריי סטרונעס גיבען ארויס טענער מיט איין מאל.

sac'cate *a.* (סעק'-אייט) אין באטאניק — זאק=פערמיג, וואס האט די פארם פון א זאק אדער בייטעל; טאשען=פערמיג [וועגען דעם בלומען=געבוי פון געוויסע פלאנצען].

sac'cated *a.* (סעק'-איי-טעד) ז. *saccate*

sac'charate *n.* (סעק'-ע-רייט) אין כעמיע — סאכאראט, א זאלץ וואס בעקומט זיך פון צוקער=זויערע.

sacchar'ic ac'id (סע-קער'-איק עס'-איד) צוקער=עסיד, צוקער=זויערע [א כעמישער שטאף].

sacchariferous *a.* (סעק-ע-ריפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט צוקער, וואס גיט ארויס צוקער.

saccharifica'tion *n.* (סעק-ע-ריפ-אי-

קיי'-שאן) די צוקער-בילדונג, דער פּראָצעס פון ארויסציהען צוקער פון געוויסע שטאפען.

sac'charify *v.* (סעק'-ע-רי-פאי) פערוואנדלען אין צוקער.

saccharim'eter *n.* (סעק-ע-רימ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פליסיגקייט וואו צוקער איז פאנאנדערגעלאזען.

saccharim'etry *n.* (סעק-ע-רימ'-ע-טרי) דאס בעשטימען די קוואנטיטעט אדער די פראפּארציע פון צוקער אין א צוקער-ענטהאלטענדער פליסיגקייט.

sac'charin *n.* (סעק'-ע-רין) סאכארין, זעהר א זיסער כעמישער שטאף.

sac'charine *a.* (סעק'-ע-רין) צוקערדיג, פון צוקער, ווי צוקער.

sacchariza'tion *n.* (סעק-ע-רי-זיי'-שאן) ז. ***saccharification***.

sac'charize *v.* (סעק'-ע-ראיז) פערוואנדלען אין צוקער; אויסבילדען צוקער.

sac'charoid *a.* (סעק'-ע-רויד) ז. ***saccharoidal***.

saccharoi'dal *a.* (סעק-ע-ראי'-דעל) אין מינעראלאגיע — וואס איז ענליך צו צוקער [ווענען געוויסע מינעראלען, ביי וועלכע די איבערפלעכע זעהט אויס ווי אן אבגעבראכענעם שטיקעל צוקער].

saccharom'eter *n.* (סעק-ע-ראמ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פערצוקערטער פליסיגקייט.

saccharom'etry *n.* (סעק-ע-ראמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פערצוקערטער פליסיגקייט.

sac'charose *n.* (סעק'-ע-ראוס) ריינער צוקער וואס בעקומט זיך פון צוקער-ראהר.

sac'charous *a.* (סעק'-ע-ראס) ז. ***saccharine***.

sac'charum *n.* (סעק'-ע-ראם) צוקער.

sac'ci *n.* (סעק'-סאי) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — זעקלעך, בייטלען. ז. ***saccus***.

saccif'erous *a.* (סעק-סיפ'-ע-ראס) זעקעלדיג. ז. ***saccate***.

sac'ciform *a.* (סעק'-סי-פארם) זעקעלפערמיג; וואס האט די פארם פון א זאק אדער טאש.

sac'cular *a.* (סעק'-יו-לאר) זעקעלפערמיג.

sac'cule *n.* (סעק'-יול) א זעקעלע; אין אנאטאמיע — דאס קלענערע פון די צוויי זעקעלעך אין לאבירינט פון אויער.

sac'culus *n.* (סעק'-יו-לאס) ז. ***saccule***.

sac'cus *n.* (סעק'-אס) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א זעקעל, א בייטעל.

sacel'lum *n.* (סע-סעל'-אם) ביי די אלטע רוימער — א קליין צימער אהן א דאך מיט אן אלטאר און מיט דעם בילד פון א געוויסען גאט אדער געטין.

sacerdo'tal *a.* (סעס-ער-דאו'-טעל) פריסטערליך, וואס איז שייך צו פריסטער אדער גייסטליכע.

sacerdo'talism *n.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איזם) דער כאראקטער און די מעטאדען פון פריסטערטום; איבערגעגעבענהייט צו די אינטערעסען אדער סיסטעם פון פריסטערטום.

sacerdo'talist *n.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איסט) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו די אינטערעסען פון פריסטערטום אדער גייסטליכקייט; אן אונטערשטיצער פון דער סיסטעם פון פריסטערטום.

sacerdo'talize *v.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איז) מאכען פריסטערליך.

sacerdo'tally *adv.* (סעס-ער-דאו'-טעל-אי) מעשה פריסטער.

sac'erdotism *n.* (סעס'-ער-דא-טיזם) ז. ***sacerdotalism***.

sa'chem *n.* (סיי'-טשעם) א סאכעם, אן עלטסטער [ביי געוויסע אינדיאנער שבטים].

sachet' *n.* (סע-שיי') אזא פערציערטעס פודער-בייטעלע אדער פודער-קעסטעלע.

sack *n.* and *v.* (סעק) 1. א זאק; 2. אזא ברייטעס דאמען-קלייד אדער שלאף-ראק; 3. א זשאקעט; 4. די פלינדערונג פון א שטאדט, נאכדעם ווי זי איז גענומען געווארען מיט שטורם פון שונא; פלינדערונג, רויב; 5. א מאס-איינהייט פאר מעהל, זאלץ א. ד. ג.; 6. ענטזאגונג פון דער ארבייט אדער פון א שטעלע; 7. שיטען אדער לעגען אין זעק; פערפאקען אין זעק; 8. פלינדערען, רויבען; 9. אבזאגען פון דער ארבייט אדער פון דער שטעלע.

4. The city was sure to be delivered over to outrage and sack. 6. You can give him the sack at once.

sack'age *n.* (סעק'-עדזש) דאס איינגעהמען מיט שטורם און דורך פלינדערונג; דאס פלינדערען; פלינדערונג.

sack'-bar'row *n.* (סעק'-בער'-או) א טאטשקע אויף וועלכער מען פיהרט זעק אדער אנדערע לאדונג.

sack'but *n.* (סעק'-באט) א פערצייטיגער מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט ענליך צו א טראמבאן; א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס אין די ביבלישע צייטען.

sack'cloth *n.* (סעק'-קלאטה) צייג פון וואס זעק ווערען געמאכט; זאק-קליידער [קליידער געמאכט פון זאק-לייוונט וואס ווערען געטראגען אלס צייכען פון טרויער אדער שאנדע].

sack'-coat *n.* (סעק'-קאוט) א פראק, א סטאן-ראק, א פרינץ אלבערט.

sacked *a.* (סעקט) וואס טראגט א זשאקעט אדער שלאפראק.

sack'er *n.* (סעק'-ער) איינער וואס מאכט אדער פילט אן זעק; א מאשין וואס פילט אן זעק; איינער וואס פלינדערט א שטאדט אדער א הויז; אזא פערצייטיגער קליינער הארמאט.

sack'ful *n.* (סעק'-פול) אזוי פיעל וויפיעל א זאק קען אריינגעהמען.

sack'-hol'der *n.* (סעק'-האול'-דער) א פאררכטונג צו האלטען א זאק אפען, ווען מען דארף איהם אנפילען.

sack'ing *n.* (סעק'-אינג) אזא דיקער לייוועגט אדער האנף פון וואס זעק ווערען געמאכט; דאס פלינדערען אן איינגענומענע שטאדט.

sack'less *a.* (סעק'-לעס) אונשולדיג, שולדלאז; איינפאך, פשוט.

sack'pipe *n.* (סעק'-פאיפ) ז. ***bagpipe***.

sack'-pos'set *n.* (סעק'-פאס'-עט) אזא געטראנק פון מילך געקאכט מיט א לייכטען קאלירטען שטארקען וויין.

sack'-race *n.* (סעק'-רייס) א זאק-וועטלויף [א וועט-לויף וואו די פיס פון די וועטענדע און זייער קערפער זיינען איינגעבונדען אין א זאק].

sacque *n.* (סעק) א זשאקעט; א ברייטעס פרויען-קלייד, א פרויען-שלאפראק אדער מארגען-קלייד.

sa'cral *a.* (סיי'-קרעל) וואס איז שייך צו אדער וואס געפינט זיך ביים קרייץ אדער היילינען ביין. ז. ***sacrum***.

sacral'gia *n.* (סע-קרעל'-דזשי-א) וועהטאג אין דעם קרייץ פון רוקען.

sac'rament *n.* (סעק'-רע-מענט) דאס סאקראמענט, א היילינע רעליגיעזע צערעמאניע אין דער קריסטליכער קירך צו פערבינדען דעם גייסט פון די קריסטען מיט דעם גייסט פון יעזוס קריסטוס; דאס היילינע אבענדמאהל.

sacramen'tal *a.* and *n.* (סעק-רע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום היילינען אבענדמאהל; וואס איז שייך צו א סאקראמענט; א רעליגיעזע צערעמאניע וואס איז ענליך צו א סאקראמענט. ז. ***sacrament***.

sacramen'tally *adv.* (סעק-רע-מענ'-טעל-אי) אזוי ווי א סאקראמענט.

sacramen'tal wa'fer (סעק-רע-מענ'-טעל הוויי'-פער) די האסטיע, דאס היילינע ברויט ביים היילינען אבענדמאהל [אזעלכע רונדע פלאטשיגע ביסקוויטס].

sacramen'tal wine (סעק-רע-מענ'-טעל הוואין) דער וויין וואס ווערט געברויכט ביים היילינען אבענדמאהל.

sacramenta'rian *a.* (סעק-רע-מענ-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א סאקראמענט אדער צו סאקראמענטען. ז. ***sacrament***.

sacramenta'rianism *n.* (סעק-רע-מענ-טיי'-רי-ען-איזם) די לעהרע און פראקטיק פון סאקראמענטען.

sacramen'tary *a.* and *n.* (סעק-רע-מענ'-טע-רי) וואס איז שייך צו א סאקראמענט אדער סאקראמענטען; א געבעטבוך וואס ענטהאלט די צערעמאניעס און תפילות פון די סאקראמענטען. ז. ***sacrament***.

sac'raments *n.* (סעק'-רע-מענטס) די מאטעריאלען און די כלים וואס ווערען בענוצט ביים אבריכטען א סאקראמענט.

sacra'rium *n.* (סע-קריי'-רי-אם) א היילינער ארט אדער אן ארט וואו היילינע זאכען פלעגען געהאלטען ווערען ביי די אלטע רוימער; דער טייל פון קירך וואו דער אלטאר שטעהט; דער ביינער-סקעלעט פון א פויגעל א חוץ דעם קאפ, האלז, פליגלען און פיס.

sa'cred *a.* (סיי'-קרעד) געהייליגט; היילינ; קירכליך, גייסטליך, רעליגיעז; עהרווירדיג.

Sa'cred Heart (סיי'-קרעד הארט) דאס הארץ פון יעזוס קריסטוס, וואס לויט דעם גלויבען פון די קאטויליקען איז עס ניט געווען בלויז פון פלייש, נאר האט געהאט א געטליכקייט אין זיך און ווערט געהאלטען אלס א סימבאל פון קריסטוס'עס ליעבע און גייסטיגקייט; אזא קאטוילישער ארדען.

sa'cred his'tory (סיי'-קרעד היס'-טא-רי) די קירכען-געשיכטע.

sa'cred lo'tus (סיי'-קרעד לאו'-טאס) דער לאטוס, אזא וואסער-פלאנצע וואס איז געווען פערהייליגט ביי די עגיפטער און אנדערע פעלקער פון אלטערטום. ז. ***lotus***.

sa'credly *adv.* (סיי'-קרעד-לי) מיט היילינקייט; היילינ; עהרווירדיג, מיט רעספעקט; רעליגיעז.

sa'cred mu'sic (סיי'-קרעד מיו'-זיק) קירכען-מוזיק; רעליגיעזע מוזיק.

sa'credness *n.* (סיי'-קרעד-נעס) היילינקייט.

sa'cred place (סיי'-קרעד פלייס) א היילינער ארט, א בית עולם.

sacrif'ic *a.* (סע-קריפ'-איק) וואס ווערט געברויכט ביי אפפער [קרבנות].

sacrif'ical *a.* (סע-קריפ'-אי-קעל) ז. ***sacrific***

sacrif'icant *n.* (סע-קריפ'-אי-קענט) איינער וואס ברײנגט א קרבן.

sacrif'icatory *a.* (סע-קריפ'-אי-קע-טא-רי) וואס ברײנגט א קרבן.

sac'rifice *v. and n.* (סעק'-רי-פאיס) אפפערען; ברײנגען א קרבן; מקריב זיין; זיך אויפאפפערען [פאר אימעצען אדער עטוואס]; פערקויפען פאר יעדען פרייז, פערקויפען מיט פערלוסט; אן אפפער, א קרבן; אן אויפאפפערונג; דאס פערקויפען פאר זעהר א ביליגען פרייז, דאס פערקויפען מיט פערלוסט.

sac'rificer *n.* (סעק'-רי-פאי-סער) איינער וואס איז מקריב א קרבן, איינער וואס ברײנגט אפפער; א פריסטער.

sacrifi'cial *a.* (סעק-רי-פיש'-על) וואס געהערט צו אפפער אדער צו קרבנות.

sacrifi'cially *adv.* (סעק-רי-פיש'-על-אי) אין בעצוג צו אפפער אדער קרבנות; אויף דעם אופן פון קרבנות.

sac'rilege *n.* (סעק'-רי-לעדזש) דאס מחלל זיין, פערשוועכונג, דאס שענדען הייליגטימער, דאס בערויבען א קירך אדער הייליגען ארט; לעסטערונג.

sacrile'gious *a.* (סעק-רי-לי'-דזשאס) גאטעס־לעסטערליך; פערשוועכענד, וואס איז מחלל, וואס שענדעט א הייליגטום.

sacrile'giously *adv.* (סעק-רי-לי'-דזשאס-לי) מיט גאטעס־לעסטערונג; פערשוועכענדיג, מחלל זייענדיג.

sacrile'giousness *n.* (סעק-רי-לי'-דזשאס-נעס) גאטעס־לעסטערונג; שענדונג פון הייליגטימער, פערשוועכונג.

sac'rilegist *n.* (סעק'-רי-לי-דזשיסט) א קירכען־רויבער, א קירכען־שענדער, א פערשוועכער פון הייליגטימער; א גאטעס־לעסטערער.

sa'cring *n.* (סיי'-קרינג) איינווייהונג, איינהייליגונג; דאס סאקראמענט, דאס הייליגע אבענדמאהל.

sa'cring-bell *n.* (סיי'-קרינג-בעל) דער קירכען־גלאק וואס קלינגט אין א קאטולישער קירך אין דער צייט פון א מעסע אדער ביים אבריכטען דאס הייליגע אבענדמאהל.

sa'crist *n.* (סיי'-קריסט) אן איבערשרייבער פון קירכען־מוזיק, אן אנגעשטעלטער אין א קאטעדראל וואס שרייבט איבער די נאטען פאר'ן כאר; א מעסנער אדער זיין געהילף. ז. ***sacristan***

sac'ristan *n.* (סעק'-ריס-טען) א מעסנער [א בעאמטער אין א קירך וואס האט די אויפזיכט איבער די הייליגע כלים און אלע אנדערע ארטיקלען, וועלכע ווערען געברויכט ביי גאטעסדיענסט].

sac'risty *n.* (סעק'-ריס-טי) די סאקריסטיי, דאס צימער וואו עס ליגען די הייליגע זאכען אדער כלים פון א קירך.

sac'rosanct *a.* (סעק'-רא-סענקט) אונגעהייער הייליג.

sa'crum *n.* (סיי'-קראם) דער הייליגער ביין, דער קרייץ פון רוקען.

sad *a. and v.* (סעד) טרויעריג; בעטריבט; מעלאנכאליש; אומעטיג; פערזארגט, מוטלאז; פערדריסליך; ערנסט; דונקעל, פון דונקעלען קאליר; שווער, נים גוט אויפגעגאנגען [וועגען ברויט]; טרויעריג אדער אומעטיג מאכען.

sad'-col'ored *a.* (סעד'-קאל'-ארד) פון דונקעלען קאליר.

sad'den *v.* (סעדן) טרויעריג אדער אומעטיג מאכען, בעטריבען; ווערען טרויעריג אדער אומעטיג; מאכען דונקעל־פארביג.

sad'dle *n. and v.* (סעדל) א זאטעל; עטוואס וואס איז ענליך צו א זאטעל; זאטלען, אנזאטלען; בעלאסטען, אנלאדען.

sad'dleback *n.* (סעדל-בעק) א בארג אדער א בארג־שפיץ וואס האט די פארם פון א זאטעל; אזא שלעכטער זארט אויסטערס וואס מען קען נים עסען; אזא הויז־גאנז, וועלכע האט שווארצע פעדערען אויף'ן רוקען ענליך צו א זאטעל; די לארווא פון א געוויסען מאט [מאָיל] וואס האט אויף'ן רוקען א זאטעל־פערמיגען צייכען; דער הארף־ים־הונד [ז. ***harp-seal***].

sad'dle-backed *a.* (סעד'ל-בעקט) וואס האט א געבויגענעם רוקען [וועגען א פערד]; וואס דער רוקען האט א צייכען ווי די פארם פון א זאטעל [וועגען געוויסע חיות און פויגלען].

sad'dle-bags *n.* (סעד'ל-בעגז) א פאר בייטלען, וועלכע זיינען פערבונדען מיט א רימען און ווערען אריבערגעווארפען איבער א זאטעל אדער אויף דעם רוקען פון א לאסט־פיה.

sad'dle-blan'ket *n.* (סעד'ל-בלענ'-קעט) א זאטעל־דעקע [א דעקע וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער דעם זאטעל פון א פערד].

sad'dle-bow *n.* (סעד'ל-באו) דער פאדערשטער געבויגענער טייל פון זאטעל.

sad'dle-fast *a.* (סעד'ל-פעסט) וואס זיצט פעסט אין זאטעל.

sad'dle-feath'ers *n.* (סעד'ל-פעטה'-ערז) די לאנגע בויגיגע פעדערען וואס וואקסען פון ביידע זייטען רוקען ביי א האהן.

sad'dle-gall *n.* (סעד'ל-גאהל) אן אנגעריבענע וואונד פון א זאטעל אויף א פערד'ס רוקען.

sad'dle-girth *n.* (סעד'ל-גוירטה) א זאטעל־גורט [דער גורט וואס געהט פון איין ענד זאטעל צו זיין צווייטען ענד איבער דעם פערד'ס בויך].

sad'dle-hill *n.* (סעד'ל-היל) א בארג אדער בארג־שפיץ וואס האט די פארם פון א זאטעל.

sad'dle-horse *n.* (סעד'ל-האהרס) א זאטעל־פערד, א רייט־פערד.

sad'dle-joint *n.* (סעד'ל-דזשאינט) א געוויסע פערבינדונג פון צוויי בלעכען וואו דער ענד פון איין בלעך ווערט אריינגעשטעלט אין דעם איינגעבויגענעם ענד פון דעם צווייטען בלעך און נאכהער ווערען די ביידע ענדען אריבערגעבויגען און צונויפגעקלאפט; א גליעדער־געלענק וואו די פלעכען האבען א זאטעל־פערמיגען אויסזעהן.

sad'dle-leaf *n.* (סעד'ל-ליעף) דער אמעריקאנער אלפען־בוים. ז. ***saddletree***

sad'dle-leath'er *n.* (סעד'ל-לעטה'-ער) זאטעל־לעדער [לעדער וואס ווערט בענוצט פאר מאכען זאטלען].

sad'dle-nail *n.* (סעד'ל-נייל) אזא קורצער נאגעל מיט א ברייטען פלאכען קאפ וואס ווערט בענוצט פאר זאטלען.

sad'dle-nosed *a.* (סעד'ל-נאוזד) וואס האט א ברייטע, פלאכע נאז.

sad'dler *n.* (סעד'-לער) א זאטלער, א זאטעל־מאכער; דער הארף־ים־הונד [ז. ***harp-seal***].

sad'dle-roof *n.* (סעד'ל-רוהף) א זאטעל־דאך, א צווייהענגיגער דאך [א משופע'דיגער דאך מיט דריי־עקיגע טיילען פון צוויי זייטען].

sad'dlery *n.* (סעד'-לער-אי) זאטלעריי; א זאטלער־ווערקשטאט; ארטיקלען וואס געהערען צו זאטלעריי.

sad'dlesealing *n.* (סעד'ל-סיע-לינג) יאגד אויף הארף־ים־הינד. ז. ***harp-seal***

sad'dle-shaped *a.* (סעד'ל-שייפט) זאטעל־פערמיג.

sad'dle-sick *a.* (סעד'ל-סיק) קראנק פון צופיעל רייטען.

sad'dletree *n.* (סעד'ל-טריע) דער ראהם פון זאטעל; דער אמעריקאנער אלפען־בוים [זיינע בלעטער האבען א זאטעל־פערמיגען אויסזעהן].

Sadduca'ic *a.* (סעד-יו-קיי'-איק) וואס איז כאראקטעריסטיש פאר אדער וואס איז שייך צו די צדוקים. ז. ***Sadducee***

Sadduce'an *a.* (סעד-יו-סי'-ען) וואס איז שייך צו די צדוקים. ז. ***Sadducee***

Sad'ducee *n.* (סעד'-יו-סיע) א צדוקי [איינער פון דער פארצייטיגער אידישער סעקטע צדוקים, צו וועלכער די אידישע אריסטאקראטיע האט מייסטענס געהערט. לויט ווי עס ווערט אנגעגעבען, האבען די צדוקים נים אנערקענט די תורה שבעל פה, האבען נים געגלויבט אין תחית המתים אדער אין השארת הנפש און אין דער עקזיסטענץ פון מלאכים און שדים]; א סקעפטיקער.

Sad'duceeism *n.* (סעד'-יו-סי-איזם) די לעהרע אדער פרינציפען פון די צדוקים [ז. ***Sadducee***]; סקעפטיציזם.

Sad'ducize *v.* (סעד'-יו-סאיז) אננעהמען די לעהרע אדער פרינציפען פון די צדוקים. ז. ***Sadducee***

sad'-eyed *a.* (סעד'-איד) מיט אן ערנסטען אדער טרויעריגען בליק.

sad'-faced *a.* (סעד'-פייסט) מיט א טרויעריגען געזיכט.

sad'-hear'ted *a.* (סעד'-הארי'-טעד) מיט א טרויעריגען הארצען; טרויעריג, אומעטיג, מעלאנכאליש.

sad'-i'ron *n.* (סעד'-אי'-ערן) א פלעט־אייזען, א ביגעל־אייזען, א פרעסעל [הויפטזעכליך אן אויסגעהוילטעם].

sad'ly *adv.* (סעד'-לי) אומעטיג, טרויעריג; פערדריסליך; קלעגליך; קרענקליך, נים אין גאנצען געזונד, נים מיט אלעמען; פון א דונקעלען קאליר.

sad'ness *n.* (סעד'-נעס) אומעטיגקייט, טרויעריגקייט.

saeng'erbund *n.* (זענג'-ער-בונט) א זינגער־בונד, א פערבאנד פון זינגער־פעראיינען.

saeng'erfest *n.* (זענג'-ער-פעסט) א זינגער־פעסט [א מוזיקאלישער פעסט וואס ווערט פעראנשטאלטעט פון זינגער־פעראיינען צו צייגען ווער עס זינגט בעסער].

safe *a. and n.* (סייף) זיכער; געוויס; פערלעסליך, וואס מען קען זיך פערלאזען; אונבעשעדיגט; אונשעדליך; גוט, געזונד; א פלאץ, א כלי, א פארריכטונג, א געבויידע א. ז. וו. צו האלטען עפעס אין זיכערהייט אדער אונבעשעדיגט; א שפייז־קאמער, א ספייזשארניע; א פייער־קאסע, א געלד־שראנק; א קאסטען צו האלטען לעבעדיגע פיש; א בלעך אונטער א רעהר צו פערהאלטען דאס וואסער אין פאל די רעהר זאל אנהויבען רינען.

safe'-alarm' *n.* (סייף'-ע-לארם') א ליארם־שלאס אדער אן אנדערע עהנליכע

פארריכטונג ביי א געלד־שראנק וואס הויבט אן קלינגלען, ווען מען פרובט אויפשליסען די טהיר פון שראנק.

safe and sound (סייף ענד סאונד) געזונד און שטארק; גאנץ, אונבעריהרט.

safe'-con'duct *n. and v.* (סייפ'-קאנ'-דאקט) א שוץ־בריעף, א פאספארט וואס זיכערט איינעמס פרייהייט און אונבעריהרבארקייט [ווי למשל, אין צייט פון מלחמה]; געבען א זיכערען דורכגאנג, דורכפיהרען אין זיכערהייט דורך א פיינדליכען לאנד.

safe con'science (סייף קאנ'-שענס) א רוהיגער געוויסען.

safe'-depos'it *a.* (סייפ'-די-פאז'-איט) וואס האלט אין זיכערהייט ווערטהפאלע זאכען, דאקומענטען א. ז. וו.

Nearly all the banks have safe-deposit vaults.

safe'-edged *a.* (סייפ'-עדזשד) וואס האט א ניט געפעהרליכען ברעג אדער שארף [ווי למשל, א פייל].

safe'guard *v. and n.* (סייפ'-גארד) בעשיצען, בעשירמען, אבהיטען; בעשיצונג, בעשירמונג; א שוץ־וואך; א שוץ־בריעף [א פאספארט וואס שיצט איינעם, למשל, אין א פיינדליכען לאנד]; א זיכערהייטס־פארריכטונג ביי דורכגענגע איבער אייזענבאהן־ליניען; א פארריכטונג ביי א לאקאמאטיוו אבצוראמען פון די רעלסען שטיינער און אנדערע עהנליכע זאכען; א ווארנונגס־עקדיש [ז. *Monitor*].

safe'-keep'ing *n.* (סייפ'-קיעפ'-אינג) דאס האלטען אין זיכערהייט אדער אזוי עס זאל ניט קאליע ווערען.

safe'ly *adv.* (סייפ'-לי) 1. מיט זיכערהייט; 2. אונבעשעדיגט; 3. פארזיכטיג, שטארק בעוואכט.

2. The ship has safely reached the harbor.
3. The jewels are safely locked in the vault.

safe'ness *n.* (סייפ'-נעס) זיכערהייט.

safe'-pledge *n.* (סייפ'-פלעדזש) בירגשאפט, ערבות [אז איינער וועט ערשיינען פאר'ן געריכט אין דער בעשטימטער צייט].

safe'ty *n.* (סייפ'-טי) זיכערהייט; אונבעשעדיגטקייט; זיכערע, שטרענגע בעוואכונג.

safe'ty-belt *n.* (סייפ'-טי-בעלט) א שווים־גארטעל, א רעטונגס־גארטעל.

safe'ty-bi'cycle *n.* (סייפ'-טי-באי'-סיקל) אזא וועלאסיפעד מיט רעדער פון גלייכער גרויס.

safe'ty-boil'er *n.* (סייפ'-טי-באיל'-ער) א דאמפף־קעסעל מיט א פארריכטונג וואס פערהיט עקספלאזיאנען.

safe'ty-bri'dle *n.* (סייפ'-טי-בראי'דל) א צוים מיט א פארריכטונג איינצוהאלטען א צעווילדעטעם פערד.

safe'ty-buoy *n.* (סייפ'-טי-באי) ז. *safety-belt*.

safe'ty-car *n.* (סייפ'-טי-קאר) א רעטונגס־וואגאן [א וואגאן וואס בעוועגט זיך אויף א שטריק צווישען דעם ברעג און א שיף, וואס איז געבליבען שטעקען ניט ווייט פון ברעג]; א קליינער וואגאן וואס ווערט בענוצט אין קויהלען־גרובען צו שטויסען א קויהלען־וואגאן אין משופע'דיגע ערטער.

safe'ty-chain *n.* (סייפ'-טי-טשיין) א זיכערהייטס־קייט [אן עקסטרא אדער זאפאסנע קייט, מיט וועלכער וואגאנען זיינען צוגעבונדען].

safe'ty-hatch *n.* (סייפ'-טי-העטש) א פאל־טהיר אין דעם שאפט, וואו עס לויפט א הויב־מאשין אדער פאהר־שטוהל [אזעלכע פאל־טהירען ווערען געמאכט ביי יעדען עטאזש. ווען די הויב־מאשין אדער פאהר־שטוהל געהט דורך, אדער ווען זיי זיינען ניט אין בעטריעב פאלט די טהיר אויטאמאטיש ארונטער און שליסט אב דעם שאפט]; א שאפט פון א הויב־מאשין אדער פאהר־שטוהל מיט פאל־טהירען.

safe'ty-lamp *n.* (סייפ'-טי-לעמפ) א זיכערהייטס־לאנטערנע אדער זיכערהייטס־לאמפ [ווערט געברויכט אין קויהלען־גרובען און שאכטען און איז געמאכט אזוי, אז דאס ליכט־פייער פון לאמפ זאל ניט קענען קומען אין בעריהרונג מיט די גאזען אדער מיט דעם קויהלען שטויב, וועלכע געפינען זיך אין די שאכטען, און ניט פעראורזאכען קיין עקספלאזיאן].

safe'ty-lock *n.* (סייפ'-טי-לאק) א זיכערהייטס־שלאס [אזא וואס מען קען ניט לייכט עפענען]; א שלאס פון א ביקס מיט א פארריכטונג צו פערהיטען א צופעליגען שאס.

safe'ty-match *n.* (סייפ'-טי-מעטש) א זיכערהייטס־שוועבעלע [אזא שוועבעלע וואס קען זיך ניט איבעראל אנרייבען, ווי די שוועדישע שוועבעלעך און עהנליכע].

safe'ty-pa'per *n.* (סייפ'-טי-פיי'-פער) זיכערהייטס־פאפיער [אזא פאפיער וואו די שריפט קען ניט אבגעמעקט ווערען אדער געענדערט ווערען דורך כעמישע אדער מעכאנישע מיטעל, ווי למשל, געלד־פאפיער].

safe'ty-pin *n.* (סייפ'-טי-פין) א זיכערהייטס־נאדעל, א זיכערהייטס־שפילקע [א שפילקע וואס פערשליסט זיך אזוי, אז מען זאל זי ניט קענען פערלירען און מען זאל זיך ניט קענען אן איהר פערשטעכען].

safe'ty-ra'zor *n.* (סייפ'-טי-ריי'-זאר) א זיכערהייטס־גאל־מעסער [א גאל־מעסער, ביי וועלכען דאס קלינגעל איז איינגעפאסט אזוי אז מען זאל זיך ניט קענען צושניידען].

safe'ty-rein *n.* (סייפ'-טי-ריין) א זיכערהייטס־לייצע [א לייצע איינצוהאלטען א צעווילדעטעם פערד].

safe'ty-stop *n.* (סייפ'-טי-סטאפ) א פארריכטונג צו א פאהר־שטוהל אדער הויב־מאשין אויטאמאטיש זיי צו פערהאלטען אין פאל, ווען די שטריק אדער די קייטען ווערען איבערגעריסען; א פארריכטונג אין שיס־געוועהר צו פערהיטען א צופעליגען שאס; א פארריכטונג ניט צו לאזען א רעדעל זיך דרעהען אויף צוריק; א פארריכטונג אבצושטעלען א וועב־מאשין אין פאל, ווען דער פאדים ווערט איבערגעריסען.

safe'ty-valve *n.* (סייפ'-טי-וועלוו) א זיכערהייטס־ווענטיל, א זיכערהייטס־דעקעל [אזא דעקעל אדער קלאפע אין א דאמפף־קעסעל וואס עפענט זיך אויטאמאטיש ארויסצולאזען דאמפף, ווען דער דאמפף־דרוק אין קעסעל ווערט צו גרויס און קען ברייגנען צו אן עקספלאזיאן].

saf'fian *n.* (סעפ'-אי-ען) סאפיאן [געפארבטער דינער ציעגען־לעדער אדער שעפסען־לעדער].

saf'flower *n.* (סעפ'-לאו-ער) זאפלאר אדער דער פאלשער זאפרען [אזא בלום]; זאפלאר־געלב, זאפלאר־רויט [א פארב געמאכט פון זאפלאר]; א מעדיצין געמאכט פון זאפלאר.

Saffron

saf'fron *n. and a.* (סעפ'-ראן) זאפרען; די זאפרען־פלאנצע; זאפרען־פארביג, אראנזש־געלב.

saf'fron-cro'cus *n.* (סעפ'-ראן-קראו'-קאס) די זאפרען־פלאנצע.

saf'fron-this'tle *n.* (סעפ'-ראן-טהיס'ל) זאפלאר. ז. *safflower*.

saf'frony *a.* (סעפ'-ראן-אי) פון זאפרען־קאליר.

sag *v. and n.* (סעג) זיך זעצען, זינקען [הויפטזעכליך אין דעם מיטעל־טייל, ווי למשל, א געביידע]; זיך איינבויגען; איינבויגען; מאכען זיך זעצען אדער זינקען; זיך אונטערגעבען אונטער א דרוק [פון ליידען, צווייפעל א. ז. וו.], ווערען ענטמוטיגט; אבווייכען פון דער ריכטונג אונטער'ן דרוק פון ווינד אדער שטראם [ווענען א שיף]; א אבבויגונג, זינקונג, זעצונג.

sa'ga *n.* (סא'-גא) א זאגע, אן ערצעהלונג, א לעגענדע, א מיטאלאגישע געשיכטע [הויפטזעכליך אן אלט־סקאנדינאווישע].

saga'ciate *v.* (סע-גיי'-שי-אייט) זיך פיהלען, זיך בעפינדען; האנדלען, ריידען אדער דענקען אין א געוויסער שטימונג.

saga'cious *a.* (סע-גיי'-שאס) 1. שארפזיניג, קלוג; 2. וואס האט א שארפען חוש הריח [ווי א הונד].

1. He proved a sagacious leader.

saga'ciously *adv.* (סע-גיי'-שאס-לי) מיט שארפזיניגקייט, מיט קלוגהייט, מיט חכמה.

saga'ciousness *n.* (סע-גיי'-שאס-נעס) ז. *sagacity*.

sagac'ity *n.* (סע-געס'-אי-טי) שארפזיניגקייט, קלוגהייט.

sa'gaman *n.* (סא'-גע-מען) א דערצעהלער פון זאגען. ז. *saga*.

sag'amore *n.* (סעג'-ע-מאור) אן אינדיאנישער הויפטלינג.

sag'apen *n.* (סעג'-ע-פען) ז. *sagapenum*.

sagape'num *n.* (סעג-ע-פי'-נאם) סאגאפען [א מין גומי וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען אלס הייל־מיטעל צו פערשיעדענע קראנקהייטען].

sag'athy *n.* (סעג'-ע-טהי) סארזשע, א מין וואלען־צייג.

sag'but *n.* (סעג'-באט) ז. *sackbut*.

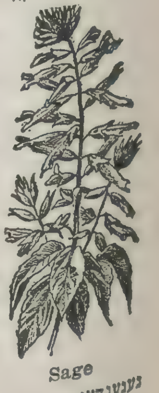
Sage

sage *a. and n.* (סיידזש) קלוג, שארפזיניג; געלעהרט; א חכם, א דענקער, א פילאזאף; אן עלטערער, פראקטישער, קלוגער מאן; די זאלביי אדער שאלפיי [אזא גראז־פלאנצע].

sage'-brush *n.* (סיידזש'-בראש) אזא גראז אין די טרוקענע און בערגיגע וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

sage'-bush *n.* (סיידזש׳-בוש) ז. ***sage-brush***
sage'-cock *n.* (סיידזש׳-קאק) דער "ער" פון דער וואלד-הוהן וואס האלט זיך אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. ***grouse***
sage'-green *n.* (סיידזש׳-גריען) גרויע פארב געמישט מיט עטוואס גריון.
sage'-grouse *n.* (סיידזש׳-גראוס) די וועסט-אמעריקאנישע וואלד-הוהן [האלט זיך אויף אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. ***grouse***
sage'-hare *n.* (סיידזש׳-העהר) ז. ***sage-rabbit***
sage'-hen *n.* (סיידזש׳-העןי) ז. ***sage-grouse***
sage'ly *adv.* (סיידזש׳-לי) מיט חכמה, מיט קלוגהייט.
sagene' *n.* (סע-דזשיען׳) א נעץ; א פיש-נעץ; א סאזשען [א רוסישע לענג-מאס פון דריי ארשין אדער זיבען פוס].
sage'ness *n.* (סיידזש׳-נעס) קלוגהייט, חכמה.
sage'-rab'bit *n.* (סיידזש׳-ראַבּ׳-איט) אזא קליינער קראליק אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.
sage'-thrash'er *n.* (סיידזש׳-טהרעש׳-ער) דער בערג-שפאט-פויגעל פון די וועסטליכע טיילען פון נארד-אמעריקא. ז. ***mocking-bird***
sage'wood *n.* (סיידזש׳-הוואוד) ז. ***sage-brush***
sag'gar *n. and v.* (סעג׳-אר) אזא לייַ-מענער קאסטען מיט גראטעס צו טריקענען נור-וואס אויסגעארבייטע פארצעלייענע כלים; טריקענען פארצעלייענע כלים אין אזא קאסטען.
sag'gar-house *n.* (סעג׳-אר-האוס) א געביידע צו טריקענען נור-וואס אויסגע-ארבייטע פארצעלייענע כלים. ז. ***saggar***
sag'ging *n.* (סעג׳-אינג) דאס ברעכען זיך אין מיטען.
sag'inate *v.* (סעדזש׳-אי-נייט) אבשטא-פען, פעט מאכען [ווי אן עוף].
sagina'tion *n.* (סעדזש-אי-ניי׳-שאן) דאס אבשטאפען, דאס פעט-מאכען [אן עוף].
sagit'ta *n.* (סע-דזשיט׳-א) די פייל-נאהט [די פייל-עהנליכע נאהט פון שארבען]; די ים-פייל [אזא קליינער ים-ווארים].
sag'ittal *a.* (סעדזש׳-אי-טעל) פייל-אר-טיג, ווי א שיס-פייל; וואס איז שייך צו דער פייל-נאהט [פייל-עהנליכע נאהט פון שארבען]; וואס געפינט זיך אין דער פייל-נאהט אדער פאראלעל צו דער פייל-נאהט.
sag'ittally *adv.* (סעדזש׳-אי-טעל-אי) ווי א פייל; אין דער ריכטונג פון דער פייל-נאהט [די פייל-עהנליכע נאהט פון שארבען].
Sagitta'ria *n.* (סעדזש-אי-טיי׳-רי-א) דער מין פייל-קרויט אדער פייל-גראזען [אזעלכע פייל-ארטיגע וואסער-גראזען, וואס איינינגע מינים פון זיי ווערען גע-ברויכט אלס שפייז]. ז. ***arrow-head***
Sagitta'rius *n.* (סעדזש-אי-טיי׳-רי-אס) דער פייל און בויגען שיסער, מזל קשת [די זידליכע שטערען-גרופע וועלכע ווערט אין דער אלטער אסטראנאמיע פארגעשטעלט אין א בילד פון א פייל און בויגען שיסער].

Sagittarius

sag'ittary *a. and n.* (סעדזש׳-אי-טע-רי) וואס איז שייך צו פיילען אדער צום שיסען מיט פיילען; א צענטאור [ז. ***centaur***]; א פייל-ווארים [אזא קליי-נער ים-ווארים].
Sag'ittary *n.* (סעדזש׳-אי-טע-רי) ז. ***Sagittarius***
sag'ittate *a.* (סעדזש׳-אי-טייט) פיילען-עהנליך.
sag'ittated *a.* (סעדזש׳-אי-טיי-טעד) ז. ***sagittate***
sa'go *n.* (סיי׳-גאו) סאגא [א זארט גרויפען אדער מעהל געמאכט פון הארץ פון פאלמען-בוימער, הויפטזעכליך פון דער סאגא-פאלמע]. ז. ***sago-palm***
sagoin' *n.* (סע-גאין׳) ז. ***saguin***
sa'go-palm *n.* (סיי׳-גאו-פאהם) די סאגא-פאלמע [פון דעם הארץ פון דיזען פאלמען-בוים ווערט געמאכט א מין גרויפען אדער מעהל וואס ווערט געברויכט אלס שפייז]. ז. ***sago***

Sago-palm

sa'go pud'ding (סיי׳-גאו פוד׳-אינג) א סאגא-פודינג [א פודינג געמאכט פון סאגא]. ז. ***sago***
sag'uin *n.* (סעג׳-הווין) די עק-אפע [אזא זיד-אמעריקאנישע מאלפע מיט א לאנגען עק].
sa'gy *a.* (סיי׳-דזשי) פול מיט זאלביי אדער שאלפיי; געווירצט מיט זאלביי. ז. ***sage***
Sahar'ic *a.* (סע-הער׳-איק) וואס איז שייך צו דער מדבר זאהארא [אין נארד-אפריקא].
sa'hib *n.* (סא׳-איב) הערר [געברויכט אין אינדיען און פערזיען אלס טיטול פאר אייראפעער].
sa'i *n.* (סא׳-אי) אזא זיד-אמעריקאנישע מאלפע [אפע].
sa'ic *n.* (סא׳-איק) אזא טערקישע אדער גריכישע האנדעלס-שיף.
said *a.* (סעד) געזאגט; דערמאהנט; פריהער דערמאהנט. ז. ***say***
sai'ga *n.* (סאי׳-גא) די סאיגא [אזא אנטילאפע מיט אן אויסערגעוועהנליך ברייטער און פלאכער נאז].

Saiga

sai'ga-an'telope *n.* (סאי׳-גא-ען׳-טי-לאופ) ז. ***saiga***
sail *n. and v.* (סייל) א זעגעל; א פלי-געל; א פליגעל פון א ווינדמיהל; א שיף; א פלאטע; א פארהאנג פון א וואגען; א רייזע אויף וואסער; דאס פאהרען [אויף א שיף אדער אין א וואגען]; זעגלען; טרייבען א שיף; ברייגנען אין בעוועגונג; זיך שיפען; פאהרען אויף׳ן וואסער; שווי-מען; זיך בעוועגען לייכט און אונבע-מערקט [ווי א פויגעל אדער א וואלקען]; זיך גליטשען [ווי א שיף אויף׳ן וואס-סער]; זיך א יאג טהאן, ארויסשטירצען.
sail'able *a.* (סייל׳-עבל) וואס מען קען דארויף זעגלען, זיך שיפען אדער בערייזען מיט א שיף.
sail a race (סייל ע רייס) נעהמען אנטייל אין א שיפס-וועט-לויף.
sail'boat *n.* (סייל׳-באוט) א זעגעל-שיף [הויפטזעכליך א קליינע].
sail'-borne *a.* (סייל׳-באורן) געפיהרט מיט דער הילף פון זעגלען.
sail'-broad *a.* (סייל׳-בראהד) אויסגע-שפרייט ווי א זעגעל.
sail close to the wind (סייל קלאוס טו טהי ווינד) זיין אין א געפעהרליכער, ריזיקאלישער לאגע; שטעלען זיך אין א צו גרויסער ריזיקע; זיך בעוועגען אדער האנדלען זעהר פארזיכטיג; זיין אין א לאגע, אין וועלכער עס פאדערט זיך פיעל פארזיכטיגקייט; זיין אין געוועגנטע אומ-שטענדען, קוים דורכקומען מיט דער הכנסה.
sail'-cloth *n.* (סייל׳-קלאהטה) זעגעל-טוך, זעגעל-לייוועגנד.
sailed *a.* (סיילד) בעזארגט מיט זעגלען; מיט ארויפגעצויגענע זעגלען.
sail'er *n.* (סייל׳-ער) א זעגלער; א זעגעל-שיף; א מאטראז.
sail'fish *n.* (סייל׳-פיש) א זעגעל-פיש [א פיש מיט א גרויסען רוקען-פלוס-פעדער]; דער שווערד-פיש; דער ריעזען-האיפיש.
sail'-hook *n.* (סייל׳-הוק) א זעגעל-האקען [א קליינער האמשעק אדער קרו-משעק מיט וועלכען מען האלט צו א זעגעל בעת מען נעהט איהם].
sail'-hoop *n.* (סייל׳-הופ) א מאסט-רייף, א זעגעל-רינג [מיט וועלכען מען בע-פעסטיגט א זעגעל צו א מאסט].

sail'ing *n.* (סייל'-אינג) דאס זעגלען ; דאס שיפען זיך, דאס פאהרען אויף'ן וואסער ; די נאוויגאציאנס=קונסט ; די נאוויגאציאנס=כללים.

sail'ing-direc'tions *n.* (סייל'-אינג-די-רעק'-שאנז) געדרוקטע אויסקינפטע וועגען נאוויגאציאן [וועגען די ימים, ברעגען א. ז. וו.].

sail'ing-fish *n.* (סייל'-אינג-פיש) ז. *sailfish*.

sail'ing-ice *n.* (סייל'-אינג-אים) א פערפרוירענער שטח וואסער, דורך וועלכען מען קען זיך דורכברעכען א וועג מיט א זעגעלשיף.

sail'ing-mas'ter *n.* (סייל'-אינג-מעס'-טער) א שיפס=אויבער=ליטענאנט.

sail'ing-or'ders *n.* (סייל'-אינג-אהר'-דערז) בעפעהלע פאר א שיף אדער פאר א פלאטע ארויסצולאזען זיך אויף א רייזע.

sail'less *a.* (סייל'-לעס) וואס האט ניט קיין זעגלען.

sail'-loft *n.* (סייל'-לאהפט) א זעגעלקאמער [א צימער אין וועלכען שיף=זעגלען ווערען געמאכט].

sail'maker *n.* (סייל'-מיי-קער) א זעגעלמאכער, איינער וואס מאכט אדער פעררוכט זעגלען; א שיפס=אנגעשטעלטער, וואס האלט אין ארדנונג די זעגלען.

sail'or *n.* (סייל'-אר) א מאטראז.

sail'or-fish *n.* (סייל'-אר-פיש) ז. *sailfish*.

sail'orman *n.* (סייל'-אר-מען) ז. *sailor*.

sail o'ver (סייל או'-ווער) אין ארכיטעקטור — ארויסשטארצען, אריבערשטארצען.

sail'-room *n.* (סייל'-רוהם) א זעגעלקאמער, א פלאץ אויף א שיף, וואו מען האלט דיא זעגלען.

sail'-trim'mer *n.* (סייל'-טרימ'-ער) איינער וואס האלט אין ארדנונג די זעגלען אויף א קריעגס=שיף בעת א פיינדליכען צוזאמענשטוים.

sai'miri *n.* (סאי'-מי-רי) אזא זיד=אמעריקאנישע מאלפע [אפע].

sain'foin *n.* (סיינ'-פאין) די עספארזעטע [א מין קלעע=פלאנצע].

saint *a., n. and v.* (סיינט) הייליג ; א הייליגער, א קדוש ; א מלאך ; א בילד פון א הייליגען ; פעררעכענען אדער ערקלערען פאר א הייליגען, קאנאניזירען ; זיך אויפפיהרען ווי א הייליגער.

saint'dom *n.* (סיינט'-דאם) דאס זיין א הייליגער ; דאס זיין קאנאניזירט אדער אנערקענט פון דער קירך אלס א הייליגער.

saint'ed *a.* (סיינט'-עד) הייליג ; פרום ; געהייליגט ; קאנאניזירט, אנערקענט פון דער קירך אלס הייליגער ; ארויף אויף'ן הימעל ; געשטארבען.

saint'ess *n.* (סיינט'-עס) א הייליגע ; א פרוי וואס איז קאנאניזירט געווארען [פעררעכענט געווארען פון דער קירך אלס הייליגע].

saint'foin *n.* (סיינט'-פאין) ז. *sainfoin*.

saint'hood *n.* (סיינט'-הוד) דער כאראקטער, שטאנד אדער ווירדע פון א הייליגען.

saint'ish *a.* (סיינט'-איש) עטוואס עהנליך צו א הייליגען ; כלומר'שט הייליג אדער פרום.

saint'ism *n.* (סיינט'-איזם) כלומר'שדיגע הייליגקייט אדער פרומקייט.

saint'like *a.* (סיינט'-לאיק) ז. *saintly*.

saint'lily *adv.* (סיינט'-לי-לי) ווי א הייליגער ; עהנליך צו א הייליגען.

saint'liness *n.* (סיינט'-לי-נעס) הייליגקייט ; דאס זיין עהנליך צו א הייליגען.

saint'ly *a.* (סיינט'-לי) הייליג, ווי א הייליגער ; וואס פאסט פאר א הייליגען.

Saints' bell (סיינטס בעל) א האנדגלאק וואס ווערט בענוצט אין צייט פון קירכען=דיענסט ביי די קאטוילי‏קען.

saint'-seem'ing *a.* (סיינט'-סיעמ'-אינג) וואס שיינט צו זיין הייליג.

saint'ship *n.* (סיינט'-שיפ) הייליגקייט ; דער שטאנד אדער ווירדע פון א הייליגען.

Saint-Simo'nian *a. and n.* (סיינט-סאי-מאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו סען=סימאניזם ; א סען=סימאניסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון סען=סימאן. ז. *Saint-Simonism*.

Saint-Simo'nianism *n.* (סיינט-סאי-מאו'-ני-ען-איזם) ז. *Saint-Simonism*.

Saint-Si'monism *n.* (סיינט-סאי'-מאנ-איזם) סען=סימאניזם, די סאציאליסטישע לעהרען פון סען=סימאן [1760—1825] און זיינע נאכפאלגער. סען=סימאן האט געפאדערט די אבשאפונג פון פריוואט=אייגענטום, דאס גאנצע רייכטום פון לאנד זאל בעלאנגען צו דער מלוכה, און יעדער בירגער זאל ווערען בעלוינט לויט זיינע פערדיענסטען. ירושה=רעכט און אלע אנדערע פריווילעגיעס זאלען אבגעשאפט ווערען.

Saint-Si'monist *n.* (סיינט-סאי'-מאנ-איסט) א סען=סימאניסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון סען=סימאן. ז. *Saint-Simonism*.

saj *n.* (סעדזש) אן אסט=אינדישער בוים מיט זעהר א הארטען און גוטען האלץ [די קארע ווערט בענוצט אין גארבען פעל און אויך אין שווארצער פארב].

sajene *n.* (סע-דשיען') א נעץ ; א פישנעץ.

sajou' *n.* (סע-דזשוה') א מין דרום=אמעריקאנישע אפע.

sake *n.* (סייק) א צוועק ; דער מאטיוו פון עפעס ; א גרונד, אן אורזאך ; אן אינטערעס צו עפעס ; אכטונג.

sak'e *n.* (סעק'-ע) א מין שארפער געטראנק ביי די יאפאנעזער, געמאכט פון רייז.

sa'ke *n.* (סיי'-קע) ז. *saki*.

sa'ker *n.* (סיי'-קער) די "זי" פון א גרוי=קעפיגען פאלק=פויגעל אדער סאקאל ; א פאלקאנעט [א מין קליינער הארמאט].

sa'keret *n.* (סיי'-קער-עט) א מין גרוי=קעפיגער פאלק=פויגעל.

sak'i *n.* (סעק'-אי) די סאקי [א דרום=אמעריקאנישע קליינע אפע מיט לאנגע האר און מיט א לאנגען עק].

sal *n.* (סעל) זאלץ.

sal *n.* (סאל) א מין אינדישער בוים מיט א הארטען טונקעל=ברוינעם האלץ.

salaam' *n. and v.* (סע-לאם') סאלאאם, אן ארט צערעמאניאלע בעגריסונג אין די אריענטאלישע לענדער [צולעגענדיג די רעכטע האנד צום שטערען און בוקענדיג זיך ביז דער ערד] ; בעגריסען מיט א סאלאאם ; בעגריסען.

salabil'ity *n.* (סיי-לע-ביל'-אי-טי) דאס זיין צום פערקויפען ; דאס קענען פערקויפט ווערען.

sa'lable *a.* (סיי'-לעבל) פערקויפליך, גאנגבאר, וואס קען פערקויפט ווערען.

sa'lableness *n.* (סיי'-לעבל-נעס) ז. *salability*.

sa'lably *adv.* (סיי'-לע-בלי) אויף א פערקויפליכען, גאנגבארען אופן.

sala'cious *a.* (סע-ליי'-שאס) תאוה'דיג ; ניאוף'דיג.

sala'ciously *adv.* (סע-ליי'-שאס-לי) מיט תאוה ; נאוף'דיג.

sala'ciousness *n.* (סע-ליי'-שאס-נעס) ז. *salacity*.

salac'ity *n.* (סע-לעס'-אי-טי) תאוה ; ניאוף.

sal'ad *n.* (סעל'-עד) סאלאט [קרייטיכער וואס ווערען צוגעריכט מיט עסיג, בוימאויל א. ז. וו.] ; גארטען=פלאנצען וואס דיענען אלס סאלאט ; געהאקטעס און צוגעריכטעס פלייש מיט גרינסען.

sal'ad-oil *n.* (סעל'-עד-איל) בוימאויל וואס ווערט געברויכט אין צוריכטען סאלאט.

sal'ad-spoon *n.* (סעל'-עד-ספוהן) א גרויסער הילצערנער לעפעל וואס ווערט געברויכט אין צוריכטען סאלאט.

sal'al-ber'ry *n.* (סעל'-על-בער'-אי) א מין שווארצע זיסע יאגדע.

salam' *n. and v.* (סע-לאם') ז. *salaam*.

sal'amander *n.* (סעל'-ע-מענ-דער) די סאלאמאנדרע [א מין יאשטשערקע, וועגען וועלכער מען האט אמאל געמיינט, אז זי קען אויסשטעהן א שטארקע היץ און קען אפילו לעבען אין פייער] ; א מענש אדער זאך וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ.

Salamander

salaman'drine *a. and n.* (סעל-ע-מענ'-דרין) ווי א סאלאמאנדרע ; וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ אדער פייער ; א סאלאמאנדרע. ז. *salamander*.

salaman'droid *a. and n.* (סעל-ע-מענ'-דראיד) וואס איז עהנליך צו א סאלאמאנדרע ; א מין סאלאמאנדרע.

salam'stone *n.* (סע-לעמ'-סטאון) בלויער שטיין, אדער בלאס=רויטליכער סאפיר.

sal'aried *a.* (סעל'-ע-ריד) וואס קריעגט געהאלט ; וואס ווערט בעצאהלט, פאר וואס מען קריעגט שכירות.

sal'ary *n. and v.* (סעל'-ע-רי) געהאלט, שכירות ; צאהלען געהאלט, געבען שכירות.

sale *n.* (סייל) דער פערקויף, דער אבגאנג ; אן אויספערקויף.

sale'less *a.* (סייל'-לעס) אונפערקויפליך, אהן פערקויף.

salera'tus *n.* (סעל-ע-ריי'-טאס) א מין סאדע וואס ווערט געברויכט אין קאכען און באקען.

sales'lady *n.* (סיילז'-ליי-די) ז. *saleswoman*.

sales'man *n.* (סיילז'-מען) א פערקויפער [איינער וואס דיענט אין א געשעפט צו פערקויפען וואארע].

sales'woman *n.* (סיילז'-הוואומ-ען) א פערקויפערין אין א געשעפט.

sale'work *n.* (סייל'-הווארק) ארבייט וואס ווערט געמאכט צום פערקויפען ; טאנדעט=ארבייט.

Sal'ic *a.* (סעל'-איק) סאליש, וואס איז שייך צום סאלישען געזעץ [אן אלט גע=

זעץ אין פראנקרייך, לויט וועלכע פרויען קענען ניט ירשנ'ען קיין לאנד=גוט און אויך די כסא המלוכה].

salica'ceous *a.* (סעל-אי-קיי'-שיאס) וואס איז שייך צו די ווײדען אדער ווערבעס.

salice'tum *n.* (סעל-אי-סי'-טאם) א פלאנטאציע פון ווײדען אדער ווערבעס [פאר וויסענשאפטליכע צוועקען].

sal'icin *n.* (סעל'-אי-סין) סאליצין, א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין קארע פון ווײדען אדער ווערבעס.

salicyl'ic *a.* (סעל-אי-סיל'-איק) וואס איז שייך צו ווײדען אדער ווערבעס; וואס בעקומט זיך פון ווײדען אדער ווערבעס.

salicyl'ic ac'id (סעל-אי-סיל'-איק עס'-איד) א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון דער קארע פון ווײדען אדער ווערבעס און דיענט אין מעדיצין אלס אן אנטיסעפטישער מיטעל.

sa'lience *n.* (סיי'-לי-ענס) דאס ארויסשטארצען, דאס זיין ארויסגעשטארצט; אן ארויסשטארצונג.

sa'lient *a. and n.* (סיי'-לי-ענט) שפרינגענד; אבשטעהענד, אבגעשטאנען, בולט; אן ארויסשטארצונג.

sa'liently *adv.* (סיי'-לי-ענט-לי) אויף אן אבשטעהענדער ארט; ארויסשטארצענדיג; אבשפרינגענדיג.

salif'erous *a.* (סע-ליפ'-ע-ראס) אין געלאגיע — זאלציג, וואס גיט ארויס זאלץ [וועגען די זאלץ=שיכטען אין דער ערד].

sal'ifiable *a.* (סעל'-אי-פאי-עבל) זאלץ=מאכענד, זאלץ=ארויסגעבענד; וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין זאלץ.

salifica'tion *n.* (סעל-אי-פי-קיי'-שאן) די די זאלץ=בילדונג, די זאלץ=מאכונג; פערוואנדלונג אין זאלץ.

sal'ify *v.* (סעל'-אי-פאי) פערוואנדלען אין זאלץ, אויסבילדען א זאלץ.

sal'igot *n.* (סעל'-אי-גאט) די וואסער=נוס אדער וואסער=קאשטאניע [א מין וואסער=פלאנצע פון די ווארימע לענדער].

salim'etry *n.* (סע-לימ'-ע-טרי) ז. *salinometry*

sali'na *n.* (סע-לאי'-נא) א זאלץ=ווערק; א פלאץ וואו מען פראדוצירט אדער מען זאמעלט זאלץ.

salina'tion *n.* (סעל-אי-ניי'-שאן) דאס זאלץ=וואשען אדער דורכנעצען עפעס מיט זאלץ=וואסער.

saline' *a. and n.* (סע-לאין') זאלציג, געזאלצען; וואס איז שייך צו זאלץ; א זאלץ=קוואל; א זאלץ=גרוב.

saline'ness *n.* (סע-לאינ'-נעס) זאלציגקייט, דאס זיין געזאלצען, דאס ענטהאלטען זאלץ.

salinif'erous *a.* (סעל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט ארויס זאלץ.

salin'iform *a.* (סע-לינ'-אי-פארם) זאלץ=פערמיג.

salin'ity *n.* (סע-לינ'-אי-טי) ז. *salineness*

salinom'eter *n.* (סעל-אי-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען וויפיעל זאלץ עס געפינט זיך אין א געוויסער פליסיגקייטס=מישונג.

salinom'etry *n.* (סעל-אי-נאמ'-ע-טרי) דאס אויסמעסטען וויפיעל זאלץ עס געפינט זיך אין א פליסיגקייטס=מישונג.

salinoterrene' *a.* (סע-לאי-נאו-טע-ריין') וואס איז געמישט פון זאלץ מיט ערד.

sali'va *n.* (סע-לאי'-ווא) שפייעכץ, סלונע.

sali'va-ejec'tor *n.* (סע-לאי'-ווא-אי-דזשעק'-טאר) ז. *saliva-pump*

sal'ivant *a. and n.* (סעל'-אי-וונט) וואס לאזט ארויס שפייעכץ; א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

sali'va-pump *n.* (סע-לאי'-ווא-פאמפ) אן אינסטרומענט ביי דענטיסטען ארויסצוציהען דאס שפייעכץ פון מויל.

sal'ivary *a.* (סעל'-אי-ווע-רי) וואס איז שייך צו שפייעכץ, וואס רופט ארויס שפייעכץ.

sal'ivary glands (סעל'-אי-ווע-רי גלענדז) שפייעכץ=דריזען.

sal'ivate *v.* (סעל'-אי-וויט) ארויסלאזען פיעל שפייעכץ, לאזען רינען סלונע.

saliva'tion *n.* (סעל-אי-וויי'-שאן) אן איבערפלוס פון שפייעכץ; דאס לאזען צופיעל שפייעכץ.

sali'vous *a.* (סע-לאי'-וואס) וואס איז שייך צו שפייעכץ; שפייעכץ=ארטיג.

Sa'lix *n.* (סיי'-ליקס) — אין באטאניק דער מין ווײדען אדער ווערבעס [אזעלכע בוימער].

Sallet

sal'let *n.* (סעל'-עט) א האלב=רונדער העלם אדער קאפפאנצער [פון 15טען יאהרהונדערט].

sal'low *n., a. and v.* (סעל'-או) א ווײדע אדער ווערבע [אזא בוים]; געלב, בלייך, בלאס, מיט א קראנקליכען אויסזעהן; פארבען מיט א געלבליכען קאליר.

sal'low-faced *a.* (סעל'-או-פייסט) מיט א בלאסען, געלבליכען אדער קרענקליכען געזיכט.

sal'lowish *a.* (סעל'-או-איש) עטוואס בלייך; בלאסליך.

sal'lowness *n.* (סעל'-או-נעס) בלייכקייט, בלאסקייט, געלקייט פון פנים.

sal'ly *n. and v.* (סעל'-אי) אין מיליטער — אן אויספאל [אן אטאקע פון די בעלאגערטע אויף די בעלאגערער]; אן אויספאהר, אן אויסגאנג; אין ארכיטעקטור — אן ארויסשטארצונג; אן אויסשוס אדער אויסברוך פון געפיהלען [ווי שמחה, כעס א. ד. ג.]; ארויסשפרינגען; מאכען אן אויספאל.

sal'ly-port *n.* (סעל'-אי-פאורט) א טויער אין א פעסטונג, דורך וועלכען די סאלדאטען מאכען אן אויספאל אויף דעם בעלאגערענדען שונא.

salmagun'di *n.* (סעל-מע-גאנ'-די) א מין געמישטעס געריכט; דאס וואס איז געמישט; א געמיש.

salm'on *n. and v.* (סעמ'-אן) לאקס [א פיש פון די צפון=געגענדען פון אייראפא, אזיען און אמעריקא. געפינט זיך אין ים און אויך אין פרישען וואסער]; די אויבערשטע פון די ציעגעל, וואס ווערען געברענט אין א ברען=אויווען און וועלכע ווערען ניט גוט דורכגעברענט; פערגיפטען אדער קראנק מאכען מיט לאקס.

Salmon

salm'on-col'or *n.* (סעמ'-אנ-קאל'-אר) לאקס=קאליר [א ברוין=רויטליכער קאליר].

salm'onet *n.* (סעמ'-אנ-עט) א קליינער לאקס. ז. *salmon*

salm'on-fly *n.* (סעמ'-אנ-פלאי) א קינסטליך געמאכטע פליעג צו כאפען לאקס אויף א ווענטקע.

sal'monoid *a. and n.* (סעל'-מא-נאיד) עהנליך צו לאקס; א פיש פון א געוויסען זארט לאקס.

salm'on-peal *n.* (סעמ'-אנ-פיעל) א יונגער לאקס.

salm'on-trout *n.* (סעמ'-אנ-טראוט) א מין לאקס. ז. *salmon*

salom'eter *n.* (סע-לאמ'-ע-טער) ז. *salinometer*

salon' *n.* (סע-לאהן') א סאלאן, א זאל; אן עלעגאנטעס גאסט=צימער אין אן אריסטאקראטישען הויז; א זאל פאר קונסט=אויסשטעלונג; אן עלעגאנטע פערזאמלונג.

saloon' *n.* (סע-לוהן') א שענק, א טראקטיר; א סאלאן, א זאל.

saloon'-car *n.* (סע-לוהנ'-קאר) א סאלאן=וואגאן, א עלעגאנט=געפוצטער וואגאן אין אן אייזענבאהן=צוג.

saloo'nist *n.* (סע-לוה'-ניסט) ז. *saloon-keeper*

saloon'-kee'per *n.* (סע-לוהנ'-קיע'-פער) א שענקער.

saloop' *n.* (סע-לוהפ') דער סאלעפ, א געטראנק וואס ווערט געמאכט פון א געוויסען געווירץ [די קארע פון סאסאפראס=בוים].

salpingi'tis *n.* (סעל-פינ-דזשאי'-טיס) אין מעדיצין — אן ענטצינדונג פון די פאלאפישע רעהרען [אין די געשלעכטס=ארגאנען פון א פרוי].

sal'sify *n.* (סעל'-סי-פי) דער באקכארד אדער האבערווארצעל [א מין גראז מיט איינצעלנע בלימעלעך אויף די שפיצען פון די שטענגלעך. דער ווארצעל ווערט געברויכט אין עסען].

Salsify

sal'so-ac'id *a.* (סעל'-סאו-עס'-איד) געזאלצען און זויערליך.

sal-so'da *n.* (סעל-סאו'-דא) וואש=סאדע.

salt *n., a. and v.* (סאהלט) זאלץ; קאך=זאלץ; אין כעמיע — א זויערע, וואו איינער אדער עטליכע אטאמען וואסער=שטאף ווערען פערביטען דורך דערזעלבער צאהל אטאמען פון א מעטאל; אין מעדיצין — אן אבפיהרונגס=זאלץ; א זאלץ=מעסטעל; דאס וואס גיט צו געשמאק; א גוטער טעם; דאס וואס איז בייסענד אדער פיקאנט, א סארקאזם, א וויציג ווארט; מעסיגונג, איינגעהאלטענקייט; א מאטראז; זאלציג, געזאלצען; שארף, פיקאנט, בייסענד; טייער; זאלצען, בעזאלצען, איינזאלצען; אנפילען מיט זאלץ די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף [כדי זיי זאלען ניט פוילען]; צוגעבען זאלץ, בעזארגען מיט זאלץ.

sal'tant *a.* (סעל'-טענט) שפרינגענד, טאנצענד.

saltarel'lo *n.* (סעל-טע-רעל'-או) סאלטארעלא, אן איטאליענישער אדער שפאנישער טאנץ; מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

sal'tate *v.* (סעל'-טייט) שפרינגען.

salta'tion *n.* (סעל-טיי'-שאן) דאס שפרינגען; א שפרונג.

saltato'rial *a.* (סעל-טע-טאו'-רי-על) שפרינגענד; וואס איז שייך צו שפרינגען אדער טאנצען.

saltato'rious *a.* (סעל-טע-טאו'-רי-אַס) ז. ***saltatorial***.

sal'tatory *a. and n.* (סעל'-טע-טאַ-רי) וואס בעוועגט זיך דורך שפרינגען; וואס איז געאיבט אין שפרינגען אדער טאנצען; א שפרינגער אדער טענצער.

salt'-box *n.* (סאהלט'-באקס) א זאלץ-פושקע; א זאלץ-קאסטען.

salt'-cel'lar *n.* (סאהלט'-סעל'-אר) א זאלץ-מעסטעל [א קליינע כלי, אין וועלכער מען דערלאנגט זאלץ צום טיש].

salt'-cote *n.* (סאהלט'-קאוט) א זאלץ-גרוב.

sal'ter *n.* (סאהל'-טער) אן איינזאלצער; א זאלץ-הענדלער; איינער וואס האנדעלט מיט געזאלצענע פיש אדער פלייש.

salterel'lo *n.* (סעל-טע-רעל'-או) ז. ***saltarello***.

sal'tern *n.* (סאהל'-טערן) א זאלץ-ווערק, א פלאץ וואו מען לאזט פערדאמפפען אדער אויסדונסטען ים-וואסער אום צו בעקומען זאלץ.

salt'-gar'den *n.* (סאהלט'-גאר'דן) א גרוב, וואו מען דאמפפט אויס זאלץ-וואסער, אום צו בעקומען זאלץ.

salt'-hol'der *n.* (סאהלט'-האול'-דער) ז. ***salt-cellar***.

salt'-horse' *n.* (סאהלט'-האהרס') געזאלצענעס פלייש [וואס ווערט געברויכט פון מאטראזען].

sal'tigrade *a. and n.* (סעל'-טי-גרייד) וואס האט פיסעלעך צום שפרינגען; א מין שפין וואס שפרינגט ארויף אויף זיין רויב.

sal'ting *n.* (סאהל'-טינג) דאס זאלצען; א זומפ אדער פייכטעס לאנד וואס איז דורכגעזאפט מיט זאלץ.

sal'ting-house *n.* (סאהל'-טינג-האוס) א פלאץ וואו מען זאלצט פיש, פלייש א. ד. ג.

sal'tish *a.* (סאהל'-טיש) געזאלצענליך, עטוואס געזאלצען.

sal'tishness *n.* (סאהל'-טיש-נעס) דאס זיין עטוואס געזאלצען.

salt'less *a.* (סאהלט'-לעס) אונגעזאלצען; אהן זאלץ, אהן געשמאק, אהן טעם.

salt'-lick *n.* (סאהלט'-ליק) א פלאץ וואו דער באדען איז דורכגעזאפט מיט זאלץ און חיות, ווי די בופלאקסען, קומען אהין צו לעקען דעם גרונט.

salt'ly *adv.* (סאהלט'-לי) מיט א טעם פון זאלץ.

salt'-man *n.* (סאהלט'-מען) א זאלץ-הענדלער.

salt'-marsh *n.* (סאהלט'-מארש) א גראז-לאנקע וואו דער באדען איז דורכגעזאפט מיט זאלץ.

salt'master *n.* (סאהלט'-מעס-טער) אן אייגענטימער אדער פערוואלטער פון זאלץ-גרובען.

salt'-mine *n.* (סאהלט'-מאין) א זאלץ-גרוב.

salt'ness *n.* (סאהלט'-נעס) געזאלצענקייט.

salt'-pan *n.* (סאהלט'-פען) א מין גרויסער קעסעל, אין וועלכען מען לאזט פערדאמפפען אדער אויסדונסטען זאלץ-וואסער, כדי צו בעקומען זאלץ.

saltpe'ter *n.* (סאהלט-פי'-טער) סאלפעטער אדער סעליטרע. ז. ***niter***.

saltpe'tre *n.* (סאהלט-פי'-טער) ז. ***saltpeter***.

saltpe'trous *a.* (סאהלט-פי'-טראַס) סאלפעטריש, וואס איז שייך צו סאלפעטער אדער סעליטרע [א מין זאלץ].

salt'-pit *n.* (סאהלט'-פיט) א זאלץ-גרוב, א זאלץ-שאכטע.

salt'-rheum' *n.* (סאהלט'-רוהם') אן אויסשלאג אדער אויסשיטונג אויף'ן לייב.

Salt Riv'er (סאהלט ריוו'-ער) א כלומר'שדיגער טייך, דורך וועלכען א פאליטיש-געשלאגענער קאנדידאט אדער פארטיי געהט אין פערגעסענהייט אדער ווערט פאליטיש טויט.

salt'-spoon *n.* (סאהלט'-ספוהן) א זאלץ-לעפעלע.

salt'-stand *n.* (סאהלט'-סטענד) ז. ***salt-cellar***.

salt'-tax *n.* (סאהלט'-טעקס) זאלץ-שטייער, דער אבצאהל אויף זאלץ.

salt'-wa'ter *a.* (סאהלט'-הוואה'-טער) אין זאאלאגיע — וואס לעבט אין געזאלצענעם וואסער אדער אין ים.

salt'-works *n.* (סאהלט'-הוואירקס) א פלאץ וואו מען דאמפפט אויס זאלץ פון זאלץ-וואסער.

sal'ty *a.* (סאהל'-טי) ז. ***saltish***.

salu'brious *a.* (סע-ליו'-ברי-אַס) געזונד; וואס נוצט פאר'ן געזונד.

salu'briously *adv.* (סע-ליו'-ברי-אַס-לי) אויף אן אופן וואס נוצט צום געזונד.

salu'briousness *n.* (סע-ליו'-ברי-אַס-נעס) ז. ***salubrity***.

salu'brity *n.* (סע-ליו'-ברי-טי) געזונדקייט; דאס זיין ניצליך פאר'ן געזונד.

sal'utarily *adv.* (סעל'-יו-טע-רי-לי) מיט היילזאמקייט, מיט געזונדקייט.

sal'utariness *n.* (סעל'-יו-טע-רי-נעס) היילזאמקייט, געזונדקייט; דאס זיין ניצליך צום געזונד.

sal'utary *a.* (סעל'-יו-טע-רי) היילזאם, געזונד; וואס גיט צו געזונד; ניצליך.

saluta'tion *n.* (סעל-יו-טיי'-שאַן) דאס סאלוטירען אדער בעגריסען; דער גרוס, די בעגריסונג.

salutato'rian *n.* (סע-ליו-טע-טאו'-רי-ען) אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — איינער פון די געענדיגטע סטודענטען, וועלכער האלט די בעגריסונגס-רעדע ביי דער צערעמאניע פון אויסטיילען דיפלאמען צו די געענדיגטע.

salu'tatorily *adv.* (סע-ליו'-טע-טאַ-רי-לי) דורך בעגריסונג; מיט א סאלוט.

salu'tatory *a. and n.* (סע-ליו'-טע-טאַ-רי) וואס איז שייך צו סאלוטירען אדער בעגריסען; א בעגריסונגס-רעדע.

salute' *v. and n.* (סע-ליוט') גריסען, בעגריסען; סאלוטירען; דער גרוס, די בעגריסונג; א סאלוט, א בעגריסונגס-אויסשאס [פון עטליכע קאנאנען מיט אמאל]; א קוש.

salu'ter *n.* (סע-ליו'-טער) איינער וואס בעגריסט.

salvabil'ity *n.* (סעל-ווע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט גערעטעט צו ווערען; דאס קענען גערעטעט ווערען.

sal'vable *a.* (סעל'-וועבל) וואס קען גערעטעט ווערען.

sal'vableness *n.* (סעל'-וועבל-נעס) ז. ***salvability***.

sal'vably *adv.* (סעל'-ווע-בלי) אויף אן אופן דאס מען קען גערעטעט ווערען.

sal'vage *n.* (סעל'-ווערזש) דאס רעטען א שיף פון אן אונערווארטעטען אונגליק; א בעלוינונג פאר רעטען א שיף אדער וואארע; דאס גערעטעטע אייגענטום.

salvatel'la *n.* (סעל-ווע-טעל'-א) אין אנאטאמיע — דער סאלוואטעל-אדער [אן אדער אויף דער אויבערשטער זייט פון קליינעם פינגער פון דער האנד].

salva'tion *n.* (סעל-וויי'-שאַן) דאס וואהל, דאס גליק; די זעליגקייט; די רעטונג פון זינד.

Salva'tion Ar'my (סעל-וויי'-שאַן אר'-מי) די סאלוויישאן אדער רעטונגס-ארמעע [א קריסטליך-רעליגיעזע ארגאניזאציאן אין דער פארם פון א מיליטערישער ארגאניזאציאן געגרינדעט אין ענגלאנד אין 1865 פאר מיסיאנס-ארבייט און צו העלפען גייסטיג און מאטעריעל געזונקענע און געפאלענע].

Salva'tionism *n.* (סעל-וויי'-שאַנ-איזם) די פרינציפען און מעטאדען פון דער "סאלוויישאן ארמעע". ז. ***Salvation Army***.

Salva'tionist *n.* (סעל-וויי'-שאַנ-איסט) א מיטגליעד פון דער "סאלוויישאן-ארמעע". ז. ***Salvation Army***.

salve *v.* (סעלוו) רעטען עפעס פון אן אונגליק.

salve *n. and v.* (סאהוו) א זאלב, א פלאסטער; א רפואה, א סגולה, א הילף; היילען; רעטען, ערלעזען.

sal've *int.* (סעל'-ווי) עס לעבע! עס זאל לעבען! עס זאל געזונד זיין!

sal'ver *n.* (סאה'-ווער) איינער וואס גיט זאלבען, א רופא.

sal'ver *n.* (סעל'-ווער) א פאלומיסאק; אן אונטער-טעלער, א ספאדקע; איינער וואס רעטעט עפעס פון אן אונגליק.

sal'vo *n.* (סעל'-וואו) אן אויסנאהמע, אן אויסשליסונג; אן אויסרייד, א תירוץ; א זאלפ, אן אויסשאס פון עטליכע הארמאטען מיט אמאל, אלס א מיליטערישער סאלוט.

sal'vor *n.* (סעל'-וואָר) איינער וואס רעטעט א שיף אדער וואארע פון א פייער א. ז. וו.

sal'vy *a.* (סאה'-ווי) עהנליך צו א זאלב, ווי א זאלב.

samar'a *n.* (סע-מער'-א) א פרוכט אדער זוימען מיט פליגלען [ווי די פרוכט פון עשען-בוימער, אולמען-בוימער א. ד. ג.].

Samar'itan *a. and n.* (סע-מער'-אי-טען) וואס איז שייך צו שומרון [דער צענטראלער טייל פון פאלעסטינא, וועלכער ליעגט אין צפון-זייט פון יהודה]; וואס איז שייך צו דער שטאדט שומרון; וואס איז בענוצט פון די שומרונים; א שומרוני, אן איינוואהנער פון שומרון [בעזאנדערס איינער פון דעם פאלק וואס דער קעניג פון אשור האט בעזעצט אין די שטעדט פון שומרון, נאכדעם ווי ער האט פערטריבען פון דארט די עשרת השבטים]; די שפראך פון די שומרונים; א גוטהערציגער אדער פרייגיביגער מענש.

Samar'itanism *n.* (סע-מער'-אי-טענ-איזם) די בעהויפטונג פון די שומרונים, אז דער אמת'ער היילינער בארג איז דער בארג גריזים אין שומרון און ניט דער בארג ציון ווי די אידען האלטען און זיי, די שומרונים זיינען די אמת'ע אבהיטער פון תורת משה און ניט די אידען; די אייגענטימליכקייטען פון די שומרונים אדער פון זייער שפראך; צדקה, פילאנטראפיע.

Samave'da *n.* (סא-מע-וויי'-דא) איינער פון די פיער היילינע ביכער [וועדאס] אין אינדיען.

sam'bo *n.* (סעמ'-באו) איינער וואס שטאמט פון א נעגער און א מולאט.

same *a.* (סיים) דערזעלביגער, דיזעלבע, דאסזעלבע; דער נעמליכער.

same'liness *n.* (סיים'-לי-נעם) ז. *sameness*

same'ness *n.* (סיים'-נעם) די זעלביגקייט, די נעמליכקייט; פאלקאמענע גלייכהייט; איינטאניגקייט.

Sa'mian *a. and n.* (סיי'-מי-ען) וואס איז שייך צו דעם אינזעל סאמאס אין עגעאישען ים, אין דער וועסט פון קליין־אזיען; אן איינוואוהנער פון סאמאס.

sam'isen *n.* (סעמ'-אי-סען) אזא יאפאנעזישע גיטארע מיט דריי סטרונעס.

sam'ite *n.* (סעמ'-איט) א מין זיידען־צייג וואס מען פלעגט טראגען אין מיטעלאלטער.

sa'movar *n.* (סא'-מא-ווער) א סאמאוואר, א טהעע־מאשין.

Samovar

Samo'yed *n.* (סע-מאו'-יעד) א סאמאיעד [איינער פון דעם וואנדערענדען פאלקס־שטאם וואס געפינט זיך אין ווייטען נארד פון רוסלאנד].

Samoyed'ic *a.* (סעמ-א-יעד'-איק) וואס איז שייך צו די סאמאיעדען. ז. *Samoyed*

samp *n.* (סעמפ) א געריכט פון גראב געמאהלענער קוקורוזע; גראב געמאהלענע קוקורוזע.

sam'pan *n.* (סעמ'-פען) א זאמפאנע [אזא קליין כינעזיש שיפעל, וואס ווערט בענוצט אויף אלם וואהנונג].

sam'phire *n.* (סעמ'-פאיר) אזא פלאנצע וועלכע וואקסט אין אין וועסט־אייראפא, וועלכע געפינען די שפאלטען פון פעלזען, וועלכע געפינען זיך ביים ים [די בלעטער פון דיעזער פלאנצע ווערען בענוצט צום זייערען פרוכטען אדער גרינסען].

sam'ple *n. and v.* (סעמפל) א פראבע, א מוסטער; א ביישפיעל; צופאסען צום מוסטער; אבפראבירען פערגלייכענדיג מיט דעם מוסטער; אויסקלייבען א מוסטער.

sam'ple-card *n.* (סעמ'פל-קארד) א מוסטער־קארטע, א קארטע מיט אויפגעקלעפטע מוסטערען. ז. *pattern-card*

sam'pler *n.* (סעמ'-פלער) איינער וואס פראבירט אב דורך מוסטערען אדער מאדעלען; איינער וואס מאכט מוסטערען אדער מאדעלען; א שטריק־מוסטער, א שטיקעריי־מוסטער, א שטיק העקעל־ארבייט אדער שטיקעריי פון אן אנפאנגער צו בעווייזען זיין געשיקטקייט.

sam'ple-room *n.* (סעמ'פל-רוהם) א ציממער וואו פראבעס אדער מוסטערען ווערען אונטערזוכט אדער אויסגעשטעלט; א שענק־שטוב.

sam'ple-scale *n.* (סעמ'פל-סקייל) א זעהר פינקטליכע באלאנס־וואג.

sam'son *n. and v.* (סעמ'-סאן) א דיקער שטארקער שטעהענדער באלקען; א דיקער שטארקער שטיץ־באלקען אויף א שיף; ריכטען דעם פאל פון אן אונטערגעהאקטען בוים מיט דער חילף פון א שטאנג.

Sam'uel *n.* (סעמ'-יו-על) דער ספר שמואל [פון תנ"ך].

Sam'urai *n.* (סעמ'-או-ראי) דער מיליטערישער קלאס אדער א מיטגליעד פון דיעזען קלאס [א סאלדאט] אין יאפאן אין דער צייט ווען דארט האט געהערשט דאס פעאדאלע סיסטעם.

sanabil'ity *n.* (סען-ע-ביל'-אי-טי) היילבארקייט, קורירבארקייט.

san'able *a.* (סען'-עבל) היילבאר, קורירבאר, וואס קען קורירט ווערען אדער געהיילט ווערען.

san'ableness *n.* (סען'-עבל-נעם) ז. *sanability*

san'ative *a.* (סען'-ע-טיוו) היילענד, היילזאם, וואס היילט, וואס קורירט, וואס האט די קראפט צו היילען.

san'ativeness *n.* (סען'-ע-טיוו-נעם) הייל־קראפט, היילזאמקייט.

sanato'rium *n.* (סען-ע-טאו'-רי-אם) א סאניטאריום, א הייל־אנשטאלט.

san'atory *a.* (סען'-ע-טא-רי) היילענד, היילזאם.

sanbeni'to *n.* (סען-בע-ני'-טאו) אזא מאנטעל וואס עס פלעגען טראגען די געפאנגענע און די פער'משפט'ע פון דער אינקוויזיציאן.

san'cho *n.* (סען'-קאו) אזא נעגערשע גיטארע.

sanctifica'tion *n.* (סענק-טי-פי-קיי'-שאן) די הייליגונג, די הייליג־מאכונג, די הייליג־האלטונג; געהייליגטקייט.

sanc'tified *a.* (סענק'-טי-פאיד) געהייליגט; הייליג; פרום.

sanctifi'edly *adv.* (סענק-טי-פאי'-עד-לי) ז. *sanctimoniously*

sanc'tifier *n.* (סענק'-טי-פאי-ער) איינער וואס הייליגט, איינער וואס מאכט הייליג.

Sanc'tifier *n.* (סענק'-טי-פאי-ער) דער הייליגער גייסט [ביי קריסטען].

sanc'tify *v.* (סענק'-טי-פאי) הייליגען, הייליג מאכען; רייניגען פון זינד.

sanc'tifyingly *adv.* (סענק'-טי-פאי-אינג-לי) מאכענדיג הייליג.

sanctimo'nious *a.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס) וואס שטעלט זיך ארויס אדער וואס מאכט זיך הייליג אדער פרום.

sanctimo'niously *adv.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס-לי) ארויסשטעלענדיג זיך אדער מאכענדיג זיך הייליג אדער פרום.

sanctimo'niousness *n.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס-נעם) דאס ארויסשטעלען זיך אלס הייליג אדער פרום.

sanc'timony *n.* (סענק'-טי-מא-ני) געמאכטע הייליגקייט אדער פרומקייט, היפאקריטישע פרומקייט.

sanc'tion *n. and v.* (סענק'-שאן). א סאנקציע, א פייערליכע בעשטעטיגונג, א בעקרעפטיגונג; א הסכמה; א בעפעהל, א געזעץ; בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען, מסכים זיין, סאנקציאנירען, גוט־הייסען.

sanc'tionable *a.* (סענק'-שאן-עבל) וואס איז ווערטה סאנקציאנירט צו ווערען, וואס איז ווערטה צו קריעגען א בעשטעטיגונג אדער א הסכמה.

sanc'tionary *a.* (סענק'-שאן-ע-רי) וואס סאנקציאנירט, וואס בעשטעטיגט.

sanc'titude *n.* (סענק'-טי-טיוד) הייליגקייט; פרומקייט.

sanc'tity *n.* (סענק'-טי-טי) הייליגקייט; פרומקייט; גאטספארכטיגקייט.

sanc'tuary *n.* (סענק'-טשו-ע-רי) א הייליגטום; א הייליגער ארט; א שוהל; א קירך; דער ארט אין א קירך וואו עס שטעהט דער הויפט אלטאר; דער בית־המקדש; דער קדשי קדשים אין בית־המקדש; א צופלוכטס־ארט, א רעטונגס־ארט, אן עיר המקלט; א הייליגער ארט וואו מען טאר ניט ארעסטירען אן אנטלאפענעם פערברעכער [ווי אמאל ביי איידען איז דאס געווען דער בית המקדש און שפעטער ביי די קריסטען, ביז א געוויסער צייט, די קירך].

sanc'tum *n.* (סענק'-טאם) א הייליגער ארט; א פריוואט־צימער.

sanc'tum sancto'rum (סענק'-טאם סענק-טאו'-ראם) דאס אלערהייליגסטע, דער קדשי קדשים; א פריוואט־צימער וואו קיינער ווערט ניט ארייגעלאזען אהן א ספעציעלער ערלויבנים.

Sanc'tus *n.* (סענק'-טאם) די תפלה "קדש, קדש, קדש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו" אדער די מוזיק צו דיעזער תפלה.

Sanc'tus bell (סענק'-טאם בעל) דער גלאק וואס קלינגט ביי דער אבריכטונג פון א מעסע אין קירך, ווען מען זינגט דיא הייליגע תפילות.

sand *n. and v.* (סענד) 1. זאמד; א זעמדעלע; 2. א זאמד־שטיין; 3. כאראקטער־פעסטקייט; 4. בעשיטען מיט זאמד; צושיטען זאמד; 5. ארויפטרייבען א שיף אויף א זאמד־באנק.

3. In fighting his opponents, he showed himself full of **sand**. 5. The captain **sanded** the wrecked vessel.

san'dal *n.* (סענ'-דעל) א סאנדאל, א שוך וואס בעשטעהט בלויז פון א זויל [פארעשווע] מיט שנירלעך צוצובינדען צום פוס; א טופלע; א שנירעל אדער בענדעל פון א טופליע; א גאנץ פלאכער קאלאש וואס בעשטעהט בלויז פון א זויל מיט א שמאלען ראנד; אזא לאנג און שמאל שיפעל מיט צוויי מאסטען; סאנדאל־האלץ [ז. *sandalwood*].

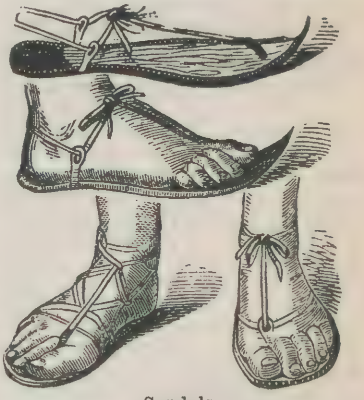
Sandals

san'daled *a.* (סענ'-דעלד) ז. *sandalled*

sandal'iform *a.* (סען-דעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סאנדאל אדער טופליע. ז. *sandal*

san'dalled *a.* (סענ'-דעלד) וואס טראגט סאנדאלען. ז. *sandal*

san'dalwood *n.* (סענ'-דעל-הוואוד) סאנדאל־האלץ, דאס ריכענדע האלץ פון די ווארצלען און הארץ פון געוויסע ביימער, וועלכע געהערען צו דעם מין סאנדאל־ביימער.

san'darac *n.* (סענ'-דע-רעק) זאנדאראק [אזא גומי־זאפט וואס קומט פון דער קארע פון דעם זאנדאראק־בוים]; רויטער שוועבעל־ארזעניק [א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל און ארזעניק].

san'darac-tree *n.* (סענ'-דע-רעק-טריע) דער זאנדאראק־בוים [א גרויסער בוים וואס וואקסט אויף די בערג אין מאראקא. זיין האלץ איז פון מאהאגאני קאליר, הארט, שטארק און גוט ריכענד].

sand'-bag *n.* (סענד'-בעג) א זאמד־זאק, א זאק אנגעפילט מיט זאמד אדער ערד,

וואס ווערט בענוצט אלס שוץ=מיטעל אין פעסטונגען, אלס באלאסט פאר שיפען אדער לופט=באלאנען און פאר פערשיעדענע אנדערע צוועקען; א לאנג, שמאל זעקעל אנגעפילט מיט זאמד צו שלאגען אדער צו בעטויבען [ביי א רויבער=איבערפאל].

sand'bag *v.* (סענד'-בעג) שלאגען מיט א זאמד=זעקעל, בעטויבען שלאגענדיג מיט א זאמד=זעקעל [ווי ביי א רויבער=איבערפאל].

sand'bagger *n.* (סענד'-בעג-ער) איינער וואס שלאגט מיט א זאמד=זעקעל [הויפטזעכליך א רויבער]; א שיף וואס האט אלס באלאסט זאמד=זעק. ז. ***sand-bag***.

sand'-ball *n.* (סענד'-באהל) א קיילעכדיגעם שטיק זייף געמישט מיט דינעם זאמד [צום בעזייטיגען שארסטיגקייט און פלעקען פון די הענד].

sand'-bank *n.* (סענד'-בענק) א זאמד=באנק [א בערגעל אנגעטראגענע זאמד אין א טייך אדער אין ים].

sand'-bar *n.* (סענד'-באר) אן אנגעטראגענע קופע זאמד אין מיטען פון א טייך אדער ביי זיין מינדונג [דער ארט וואו ער פאלט אריין אין ים].

sand'-bath *n.* (סענד'-בעטה) א זאמד=באד [א באד פון ווארעמען זאמד וואס ווערט פערארדענט פאר געוויסע קראנקהייטען]; א כלי מיט הייסען זאמד וואס ווערט בענוצט צו דערהיצען געוויסע ארטיקלען אדער מאטעריאלען; דאס קייקלען זיך אין זאמד ווי געוויסע עופות טהון עס צו רייניגען זייערע פעדערען.

sand'-bear *n.* (סענד'-בעהר) דער בער=חזיר אדער דער אינדישער דאקס [אזא חיה]. ז. ***badger***.

sand'-bed *n.* (סענד'-בעד) דער זאמד=באדען אין אן אייזען=גיסעריי.

sand'-bird *n.* (סענד'-בוירד) א פויגעל וואס האלט זיך ביים ברעג פון ים; א שטראנד=לויפער אדער עהנליכער פויגעל. ז. ***sandpiper***.

sand'-blast *n.* (סענד'-בלעסט) א זאמד=שטורם; א זאמד=שפריצער; זאמד וואס ווערט געשפריצט פון א זאמד=שפריצער ביי דער פאבריקאציאן פון גלאז אדער פאר אנדערע צוועקען.

sand'-blind *a.* (סענד'-בלאינד) שוואכזיכטיג, טיילווייז בלינד.

sand'-blind'ness *n.* (סענד'-בלאינד'-נעס) שוואכזיכטיגקייט, א שוואכע ראיה.

sand'-blow'er *n.* (סענד'-בלאו'-ער) א זאמד=בלאזער [אן אפאראט צו בעשפרענקלען עטוואס מיט זאמד].

sand'-box *n.* (סענד'-באקס) א זעמדעל [א קעסטעלע מיט א דעקעל מיט קליינע לעכלעך צו האלטען זאמד צו בעשטרייען פריש געשריבען פאפיער אבצוטריקענען די טינט]; א קאסטען מיט זאמד אין א לאקאמאטיוו צו בעשיטען די שינעס [רעלסען], אז די רעדער זאלען זיך אויף זיי ניט גליטשען; אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע פרוכט, וועלכע פלאצען מיט א גערויש, ווען זיי ווערען רייף און טרוקען.

sand'-bug *n.* (סענד'-באג) א זאמד=וועספע [אזא אינזעקט וועלכער געפינט זיך אין זאמד].

sand'-club *n.* (סענד'-קלאב) א זאמד=זעקעל [צום שלאגען]. ז. ***sand-bag***.

sand'-corn *n.* (סענד'-קאהרן) א זאמד=קערנדעל.

sand'-crab *n.* (סענד'-קרעב) א זאמד=קראב [אזא ראק אדער קרעבס וואס געפינט זיך אין וואסערען מיט א זאמדיגען גרונט, וואו ער ליעגט איינגעגראבען].

Sand-crab

sand'-crush'er *n.* (סענד'-קראש'-ער) אזא מיהל צו מאהלען און צו וואשען זאמד פאר דער פאבריקאציאן פון גלאז.

sand'ed *a.* (סענד'-עד) בעדעקט אדער בעשפרענקעלט מיט זאמד; פון זאמד=קאליר.

san'derling *n.* (סענ'-דער-לינג) דער דריי=פינגערדיגער זאמד=לויפער [אזא פויגעל וואס האט בלויז דריי פינגער אין א פוס און לעבט אויף די זאמדיגע ברעגען פון ימים]. ז. ***sandpiper***.

san'derswood *n.* (סענ'-דערז-הוואוד) ז. ***sandalwood***.

sand'-flea *n.* (סענד'-פליע) די זאמד=פלוי אדער שטראנד=פלוי [אזא שפרינגענדער אינזעקט וואס געפינט זיך אין זאמד ביים ברעג ים].

sand'-flood *n.* (סענד'-פלאד) א זאמד=שטראם וואס ווערט געטריבען פון ווינד.

sand'-glass *n.* (סענד'-גלעס) א זאמד=אוהר. ז. ***hour-glass***.

sand'-grass *n.* (סענד'-גרעס) זאמד=גראז, שטראנד=גראז [גראז וואס וואקסט אויף א זאמד=באדען אדער אין דעם זאמד ביים ברעג ים].

sand'-grouse *n.* (סענד'-גראוס) א סטעפען=הוהן [אזא פויגעל וואס לעבט אין די זאמד=סטעפעס פון אייראפא].

sand'-heat *n.* (סענד'-היעט) די היץ פון א זאמד=באד.

sand'-hill *n.* (סענד'-היל) א זאמד=בערגעל; א בערגעל בעדעקט מיט זאמד.

sand'-hill'er *n.* (סענד'-היל'-ער) איינער פון דער ראסע וואס לעבט אין די סאסנאווע וועלדער, וועלכע בעדעקען די זאמד=פערג פון דזשארדזשיא און זיד=קאראלאינע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [מען נעהמט אן אז דיעזע ראסע, וואס האט א זאמד=פארביגע הויט, שטאמט אב פון די ווייסע, וועלכע זיינען אנטלאפען פון שקלאפען=ארבייט און האבען זיך בעהאלטען אין די וועלדער].

san'diness *n.* (סענ'-די-נעס) זאמדיגקייט; דאס אויסזעהן ווי זאמד [וועגען א קאליר].

san'diver *n.* (סענ'-די-ווער) גלאז=שלאקען, פסלת פון געשמאלצענעם גלאז.

sand'-liz'ard *n.* (סענד'-ליז'-ארד) דער זאמד=עקדעש [אן עקדעש אין אייראפא וואס געפינט זיך אין זאמדיגע געגענדען].

sand'man *n.* (סענד'-מען) א פאבעלהאפטע פערזאן וואס מאכט, לויט דעם פאלקס=גלויבען, קינדער שלעפריג.

sand'-mar'tin *n.* (סענד'-מאר'-טין) די זאמד=שוואלב [אזא שוואלב וואס געפינט זיך ביי זאמדיגע ברעגען].

sand'paper *n.* and *v.* (סענד'-פיי-פער) זאמד=פאפיער; אברייבען מיט זאמד=פאפיער; אבפאלירען, אבשלייפען, גלאט מאכען.

sand'peep *n.* (סענד'-פיעפ) א קליינער זאמד=לויפער אדער שטראנד=לויפער [אזא קליינער פויגעל וואס געפינט זיך ביי דעם זאמד=ברעג פון ים].

sand'-pig'eon *n.* (סענד'-פידזש'-אן) ז. ***sand-grouse***.

sand'piper *n.* (סענד'-פאי-פער) א זאמד=לויפער אדער שטראנד=לויפער [אזא קליינער פויגעל וועלכער לויפט ארום אויף דעם זאמד=ברעג פון ים].

sand'-pit *n.* (סענד'-פיט) א זאמד=גרוב.

sand'-ridge *n.* (סענד'-רידזש) א זאמד=באנק [אין א טייך אדער אין ים].

sand'runner *n.* (סענד'-ראנ-ער) ז. ***sandpiper***.

sands *n.* (סענדז) זאמד=געגענדען; דער ים=ברעג; מאמענטען, מינוטען, וויילען; לעבענס=צייט.

sand'-screen *n.* (סענד'-סקריען) א זאמד=זיפ [א גרויסע דראטענע זיפ וואס ווערט בענוצט צום זיפען זאמד].

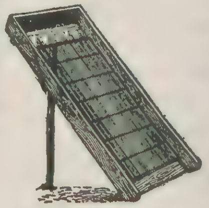

Sand-screen

sand'-sif'ter *n.* (סענד'-סיפ'-טער) א זיפ צו זיפען זאמד; א מאשין צו רייניגען און זיפען זאמד.

sand'-snake *n.* (סענד'-סנייק) די זאמד=שלאנג; די מדבר=שלאנג.

sand'-snipe *n.* (סענד'-סנאיפ) ז. ***sandpiper***.

sand'stone *n.* (סענד'-סטאון) א זאמד=שטיין.

sand'-storm *n.* (סענד'-סטאהרם) א זאמד=שטורם [א שטורם=ווינד וואס טראגט מיט זיך א זאמד=וואלקען].

sand'-trap *n.* (סענד'-טרעפ) א פאר=ריכטונג אבצוטיילען זאמד פון פליסענדען וואסער.

sand'-tube *n.* (סענד'-טיוב) א זאמד=קאנאל.

sand'-whirl *n.* (סענד'-הווארל) א ווירבעל=ווינד וואס דרעהט שטויב און זאמד.

sand'wich *n.* and *v.* (סענד'-הוויטש) א סאנדוויטש, א צונויפגעלעגט פוטער=ברויט מיט פלייש, פיש אדער קעז אין מיטען; עטוואס וואס איז עהנליך צו א סאנדוויטש; א פערזאן וואס טראגט צוויי רעקלאמען=טאוולען, איינעם פון פארענט און איינעם פון הינטען; מאכען ווי א סאנדוויטש; עטוואס אריינשטעלען צווישען צוויי אנדערע זאכען.

sand'wich-man *n.* (סענד'-הוויטש-מען) [ז. ***sandwich***] א פערקויפער פון סאנדוויטשעס; א פערזאן וואס טראגט צוויי רעקלאמען=טאוולען, איינעם פון פארענט און איינעם פון הינטען.

sand'-wind *n.* (סענד'-הווינד) א ווינד וואס טראגט מיט זיך זאמד און שטויב.

sand'worm *n.* (סענד'-הווארם) א זאמד=ווארים [וואס האלט זיך אין זאמד].

sand'wort *n.* (סענד'-הווארט) זאמד=קרויט [אזא נידריגע פלאנצע וואס וואקסט אין זאמד].

san'dy *a.* (סענ'-די) זאמדיג; ווי זאמד;

ניט פעסט, ניט זיכער; טרוקען [ווי זאמד]; פון זאמד=קאליר, געלב=רויט.

San'dy *n.* (סענ'-די) א שאטלענדער.

sane *a.* (סיין) געזונד; ביים זינען; ביים געזונדען פערשטאנד.

sane'ly *adv.* (סיינ'-לי) אין א געזונדען צושטאנד; ביים געזונדען פערשטאנד.

sane'ness *n.* (סיינ'-נעס) געזונדקייט; געזונדער פערשטאנד.

sang (סענג) געזונגען. ז. ***sing***.

sangaree' *n. and v.* (סענ-גע-ריע') רויטער וויין געמישט מיט וואסער, צוקער און געווירצען וואס ווערט געברויכט אלס געטראנק אין די הייסע לענדער; מישען מיט וואסער און פערזיסען [ווענען וויין].

sang'-de-bœuf' *n.* (סאנ'-דע-בעף') אזא טיעף=רויטער קאליר מיט וועלכען די אלטע כינעזישע פארצעליי האט זיך אויסגעצייכענט.

sang-froid' *n.* (סאנ-פרוא') קאלטבלוטיגקייט.

san'giac *n.* (סענ'-דזשעק) ז. ***sanjak***.

sangraal' *n.* (סענ-גרייל') ז. ***sangreal***.

san'greal *n.* (סענ'-גרי-על) דער הייליגער גראל. ז. ***grail***.

sang'-school *n.* (סענג'-סקוהל) א שוהל צום לערנען זינגען.

sang'sue *n.* (סענג'-סיו) א פיאווקע. ז. ***leech***.

sanguic'olous *a.* (סענ-גהוויק'-א-לאס) וואס לעבט אין בלוט [ווענען פאראזיטען].

sanguif'erous *a.* (סענ-גהוויפ'-ער-אס) וואס פיהרט אדער צירקולירט דאס בלוט [ווי די אדערען, בלוט=געפעס א. ז. וו.].

sanguifica'tion *n.* (סענ-גהווי-פי-קיי'-שאן) די בלוט=בילדונג, די בלוט=פראדוצירונג.

san'guifier *n.* (סענ'-גהווי-פאי-ער) א מיטעל וואס פראדוצירט בלוט.

san'guify *v.* (סענ'-גהווי-פאי) פערוואנדלען אין בלוט.

san'guinarily *adv.* (סענ'-גהווי-נע-רי-לי) מיט בלוטדורשטיגקייט; אויף א בלוטדורשטיגען אופן; בלוטיג.

san'guinariness *n.* (סענ'-גהווי-נע-רי-נעס) בלוטדורשטיגקייט, בלוט=גיעריגקייט; בלוטיגקייט.

san'guinary *a. and n.* (סענ'-גהווי-נע-רי) 1. בלוטיג; בלוט=גיעריג, בלוטדורשטיג; מערדעריש; 2. דאס בלוטקרויט [אזא רויטע פלאנצע].
1. The fort was captured after a series of **sanguinary** assaults.

san'guine *a. and n.* (סענ'-גהווין) 1. בלוטיג; פולבלוטיג; בלוט=רויט; סאנגוויניש; 2. לוסטיג, פרעהליך, לעבעדיג, לעבהאפט; היציג; 3. האפנונגספול; זיכער אדער איינגעגלויבט אין ערפאלג; 4. בלוט=קאליר, רויטקייט; א צייכנונג געמאכט מיט רויטען קרייד.
2. A **sanguine** temperament is a help to success. 3. I am very **sanguine** about the outcome of my undertaking.

san'guinely *adv.* (סענ'-גהווינ-לי) סאנגוויניש, פרעהליך, לוסטיג, האפנונגספול, מיט פרעהליכע האפנונגען.

san'guineness *n.* (סענ'-גהווינ-נעס) ז. ***sanguinity***.

sanguin'eous *a.* (סענ-גהווינ'-אי-אס) סאנגוויניש, לעבהאפט, היציג; פרעהליך, האפנונגספול, זיכער אדער איינגעגלויבט אין ערפאלג; בלוטיג, בלוט=רויט; וואס האט בלוט, וואס האט א בלוט=צירקולאציאנס=סיסטעם; בלוטרייך, פולבלוטיג.

sanguin'ity *n.* (סענ-גהווינ'-אי-טי) פולבלוטיגקייט; הייס=בלוטיגקייט, היציגקייט; לעבהאפטיגקייט; זיכערהייט אדער איינגעגלויבטקייט אין ערפאלג.

sanguiniv'orous *a.* (סענ-גהווי-ניוו'-א-ראס) ז. ***sanguivorous***.

sanguin'olence *n.* (סענ-גהווינ'-א-לענס) בלוטיגקייט; דאס זיין פול מיט בלוט.

sanguin'olency *n.* (סענ-גהווינ'-א-לענ-סי) ז. ***sanguinolence***.

sanguin'olent *a.* (סענ-גהווינ'-א-לענט) בלוטיג, בלוטרייך, בלוטפול.

san'guisuge *n.* (סענ'-גהווי-סיודזש) א פיאווקע. ז. ***leech***.

sanguiv'orous *a.* (סענ-גהוויוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט בלוט.

san'hedrim *n.* (סענ'-הי-דרים) ז. ***sanhedrin***.

san'hedrin *n.* (סענ'-הי-דרין) דער סנהדרין [דאס העכסטע געריכט אמאל ביי אידען. דער גרויסער סנהדרין איז בעשטאנען פון 71 מיטגליעדער און דער קליינער סנהדרין פון 23]; א פערזאמלונג וואס איז עהנליך צו דעם סנהדרין; א פארלאמענט.

san'icle *n.* (סענ'-איקל) דער זאניקעל [א מין פלאנצע וועלכע איז אמאל זעהר פיעל געברויכט געווארען אלס א מיטעל צו פערשיעדענע קראנקהייטען].

san'idine *n.* (סענ'-אי-דין) זאנידין [א מין גלאזיגער פעלד=שפאט וואס מען געפינט אין לאווא און אין וואולקאנישע פעלזען].

sa'nies *n.* (סיי'-ני-איז) שיטערער אייטער [פלאגמע] פון א וואונד.

sa'nious *a.* (סיי'-ני-אס) אייטעריג, וואס אייטערט, וואס גיט ארויס אייטער; וואס איז שייך אדער עהנליך צו שיטערען אייטער.

sanita'rian *n.* (סענ-אי-טיי'-רי-ען) איינער וואס גיט זיך אב מיט דער אויפפאסונג פון דער פאלקס=געזונדהייט, מיט היגיענישע רעפארמען א. ז. וו.; א קענער פון סאניטארע געזעצען און כללים.

san'itarily *adv.* (סענ'-אי-טע-רי-לי) אין בעצוג צו דער געזונדהייט אדער צו דער אבהיטונג פון געזונד.

san'itarist *n.* (סענ'-אי-טע-ריסט) ז. ***sanitarian***.

sanita'rium *n.* (סענ-אי-טיי'-רי-אם) א סאניטאריום, א הייל=אנשטאלט, א געזונדהייטס=אנשטאלט.

san'itary *a.* (סענ'-אי-טע-רי) סאניטאריש, וואס איז שייך צו דער אבהיטונג פון דעם געזונד; היגיעניש, געזונד.

san'itary board (סענ'-אי-טע-רי באורד) דאס אמט אדער קאלעגיום פאר דער אויפפאסונג פון די געזונדהייטס=צושטענדע.

san'itary condi'tions (סענ'-אי-טע-רי קאנ-דיש'-אנז) סאניטארע צושטענדע, געזונדהייטס=צושטענדע.

san'itary sci'ence (סענ'-אי-טע-רי סאי'-ענס) סאניטארע וויסענשאפט [די וויסענשאפט וואס גיט זיך אב מיט דער אבהיטונג פון דעם געזונד].

sanita'tion *n.* (סענ-אי-טיי'-שאן) דאס האלטען אין א געזונדען צושטאנד, דאס אנווענדען די כללים פון דער וויסענשאפט אבצוהיטען דאס געזונד.

san'ity *n.* (סענ'-אי-טי) געזונדקייט; דאס זיין ביים געזונדען פערשטאנד.

san'jak *n.* (סענ'-דזשעק) א פערוואלטונגס=דיסטריקט אין טערקיי פון צווייטען גראד; א טערקישער דיסטריקט וואס ווערט פערוואלטעט פון א זאנדזשאקבעק [א פאשא פון א נידריגען ראנג].

san'jak-bey *n.* (סענ'-דזשעק-ביי) א זאנדזשאקבעק. ז. ***sanjak***.

sank (סענק) געזונקען. ז. ***sink***.

san'nup *n.* (סענ'-אפ) א פערהייראטער מאן ביי די אינדיאנער אין אמעריקא.

sans *prep.* (סאן) אהן; אויסער, אויסערהאלב.

San'scrit *n. and a.* (סענ'-סקריט) ז. ***Sanskrit***.

sansculotte' *n.* (סאנ-קיו-לאט') א סאנקיולאט, אן עקסטרעמער רעוואלוציאנער אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789; א רעוואלוציאנערער רעפובליקאנער, א קאמוניסט, א רעוואלוציאנער.

sansculot'terie *n.* (סאנ-קיו-לאט'-רי) ז. ***sansculottism***.

sansculot'tic *a.* (סאנ-קיו-לאט'-איק) רעוואלוציאנער, עקסטרעם רעוואלוציאנער.

sansculot'tide *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איד) די פינף [אין אן עבור=יאהר זעקס] טעג, וואס מען האט בעדארפט צוגעבען צו ענדע פון יאהר אין דעם פראנצויזישען רעוואלוציאנערען קאלענדאר [איינגעפיהרט אין 1789], צוליעב דעם וואס מען האט בעשטימט, אז יעדער מאנאט זאל בעשטעהן פון 30 טעג. ז. ***republican calendar***.

sansculot'tism *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איזם) סאנקיולאטיזם, די פרינציפען פון די סאנקיולאטען. ז. ***sansculotte***.

sansculot'tist *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איסט) א סאנקיולאט [ז. ***sansculotte***]; איינער וואס גלויבט אין די פרינציפען פון די סאנקיולאטען, ניט נעהמענדיג אליין קיין אקטיווען אנטייל אין דער רעוואלוציאנערער בעוועגונג.

San'skrit *n. and a.* (סענ'-סקריט) די סאנסקריטישע שפראך [די אלטע הייליגע שפראך אין וועלכער עס זיינען געשריבען די הייליגע ביכער אין אינדיען]; סאנסקריטיש, וואס איז שייך צו דער סאנסקריטישער שפראך.

Sanskrit'ic *a.* (סענ-סקריט'-איק) סאנסקריטיש, וואס קומט פון דער סאנסקריטישער שפראך.

San'skritist *n.* (סענ'-סקריט-איסט) א קענער אין דער סאנסקריטישער שפראך.

sans souci' (סאן סוה-סי') אהן זארג, אהן דאגות.

San'ta Claus (סענ'-טא קלאהס) אין דער קריסטליכער פאלקס=לעגענדע — דער מאן וואס בריינגט אין ווייהנאכטס=אבענד מתנות צו די קינדער [ער ווערט געוועהנליך פארגעשטעלט אלס א קורצער, דיקער, אלטער מאן מיט א גרויסער בארד און מיט א פריינדליכען געזיכט, וועלכער שלעפט אויף זיך א זאק פול מיט שפיעלצייג].

san'tal *n.* (סענ'-טעל) ז. ***sandalwood***.

san'talin *n.* (סענ'-טע-לין) סאנטאלין, דער רויטער פארב=שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון סאנדאל=האלץ.

san'ton *n.* (סענ'-טאן) א מאכמעדאנישער מאנאך אדער הייליגער.

santon'ica *n.* (סענ-טאנ'-אי-קא) א סאנטאניקא [ווערים=קרויט פלאנצע]; א מעדיצין וואס ווערט געמאכט פון די בלומען פון דיעזער פלאנצע.

san'tonin *n.* (סענ׳-טא-נין) סאנטאנין [אזא ביטערליכער שטאף וואס איז ענטהאלטען אין די בלומען פון א סאנטאניקא אדער אין ווערים=קרויט און וואס ווערט בענוצט אלס א מעדיצין צום אבטרייבען ווערים].

san'tonine *n.* (סענ׳-טא-נין) ז. *santonin*

sap *n. and v.* (סעפ) פלאנצען=זאפט [דער זאפט אדער פליסיגקייט וואס צירקולירט אין פלאנצען ווי דאס בלוט ביי לעבעדיגע בעשעפענישען]; זאפט און קראפט; דער אויסערליכער טייל פון האלץ פון א בוים וואס איז אין בעריהרונג מיט דער קארע; אזא שמאלער גראבען וואס ווערט געמאכט צוצוקומען צו א פעסטונג אדער בעלאגערטען פלאץ; א דומער יונג; א מתמיד, א זעהר פלייסיגער שילער; האנדלען ווי א דומער יונג; זיין א פלייסיגער שילער, פלייסיג חזר'ען; אונטערגראבען, אונטערמינעווען; גראבען א צוגאנג צו א פעסטונג.

sapadil'lo *n.* (סעפ-ע-דיל׳-או) ז. *sapodilla*

sap'ajou *n.* (סעפ׳-ע-דזשוה) א מין זידאמעריקאנישע אפע אדער אבעזיאנע; א שפינען=אפע [ז. *spider-monkey*].

sapan'-wood *n.* (סע-פענ׳-הוואוד) ברוין=האלץ [א פארב=האלץ צו פארבען רויט, וואס ווערט גענומען פון אזא קליינעם בוים אין אסט=אינדיען].

sap'ful *a.* (סעפ׳-פול) זאפטיג, פול מיט זאפט.

sap'-green *n.* (סעפ׳-גריען) דאס זאפטגרין [אזא גרינער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון קרייץ=דארן יאגדעס].

sap'head *n.* (סעפ׳-העד) א דומער יונג.

sap'-head'ed *a.* (סעפ׳-העד׳-עד) דום, נאריש.

saphe'na *n.* (סע-פי׳-נא) דער פרויען=אדער, דער מוטער=אדער [א זיכטבארער אדער אויף דער אינוועניגסטער זייט פון דער פוס=פאלקע]; א נערוו וואס געהט פון דער קניע ביז צום גראבען פוס=פינגער.

saphe'nous *a. and n.* (סע-פי׳-נאס) זיכטבאר, ארויסשטארצענד [ווי אן אדער פון פוס]; וואס איז שייך צו א פוס=אדער אדער צו א פוס=נערוו; א פוס=אדער, א פוס=נערוו.

saphe'nous vein (סע-פי׳-נאס וויין) דער פרויען=אדער, דער מוטער=אדער [א זיכטבארער אדער אויף דער אינוועניגסטער זייט פון דער פוס=פאלקע]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

sap'id *a.* (סעפ׳-איד) געשמאק; זאפטיג.

sapid'ity *n.* (סע-פיד׳-אי-טי) געשמאקקייט.

sap'idness *n.* (סעפ׳-איד-נעס) ז. *sapidity*

sa'pience *n.* (סיי׳-פי-ענס) פערנונפט, ווייזהייט, קלוגהייט, חכמה; גוטער געשמאק.

sa'piency *n.* (סיי׳-פי-ענ-סי) ז. *sapience*

sa'pient *a.* (סיי׳-פי-ענט) קלוג, וועלטקלוג [מייסטענס אין א איראנישען זין].

sapien'tial *a.* (סיי-פי-ענ׳-שעל) וואס בעזיצט קלוגהייט; וואס איז שייך צו קלוגהייט.

sa'piently *adv.* (סיי׳-פי-ענט-לי) אויף א קלוגער ארט; מיט חכמה.

sap'less *a.* (סעפ׳-לעס) אהן זאפט; טרוקען; פערוועלקט; קראפטלאז.

sap'ling *n.* (סעפ׳-לינג) א יונג בוימעלע; א יונגע פערזאן; א יונגער יאגד=הונד.

sapodil'la *n.* (סעפ-א-דיל׳-א) די זאפאטע [אזא גרויסער אימער=גרינער בוים וואס וואקסט אין דיא הייסע געגענדען פון אמעריקא]; די זאפאטע=פלוים [די פרוכט פון דעם זאפאטע=בוים].

sapodil'la-plum *n.* (סעפ-א-דיל׳-א-פלאם) די זאפאטע=פלוים [די פרוכט פון דער זאפאטע]. ז. *sapodilla*

sapona'ceous *a.* (סעפ-א-ניי׳-שיאס) זייפיג, זייפען=ארטיג, ווי זייף.

saponac'ity *n.* (סעפ-א-נעס׳-אי-טי) זייפיגקייט; דאס זיין ווי זייף.

saponifica'tion *n.* (סע-פאנ-אי-פי-קיי׳-שאן) דאס פערוואנדלען אין זייף [וועגען פעט=שטאפען ווען זיי ווערען פערבונדען מיט אלקאלי].

sapon'ify *v.* (סע-פאנ׳-אי-פאי) פערוואנדלען אין זייף.

sap'onite *n.* (סעפ׳-א-נאיט) דער זייפען=שטיין [א מין ווייכע זייפיגע מאסע וואס געפינט זיך אין די שפאלטען פון פעלזען].

sa'por *n.* (סיי׳-פאר) דער געשמאק.

saporif'ic *a.* (סעפ-א-ריפ׳-איק) וואס גיט א געשמאק.

saporos'ity *n.* (סעפ-א-ראס׳-אי-טי) געשמאקקייט.

sap'orous *a.* (סעפ׳-א-ראס) געשמאק, שמאקהאפט.

sappan'-wood *n.* (סעפ-ענ׳-הוואוד) ז. *sapan-wood*

sap'per *n.* (סעפ׳-ער) א סאפיאר [א סאלדאט וואס איז בעשעפטיגט ביים גראבען און בויען פעסטונגס=ווערק און ביי עהנליכער ארבייט]; אזא דלאט וואס ווערט בענוצט אין זעג=מאשינען צו מאכען רונד דעם קלאץ וואס מען דארף זעגען.

Sap'phic *a. and n.* (סעפ׳-איק) וואס איז שייך צו דער בעריהמטער גריכישער דיכטערין סאפא; א סאפישער פערז [א פאעטישער פערז, ווי די דיכטערין סאפא האט געשריבען].

sap'phire *n. and a.* (סעפ׳-איר) א סאפיר=שטיין; דער קאליר פון א סאפיר=שטיין [בלוי]; וואס האט א קאליר פון א סאפיר=שטיין. ז. איל. *"Gems"*

sap'phirine *a. and n.* (סעפ׳-אי-רין) וואס האט דעם קאליר פון א סאפיר=שטיין; געמאכט פון סאפיר=שטיין; אזא בלאסבלויער אדער גרינליכער מינעראל וואס געפינט זיך אין גרענלאנד.

sap'phism *n.* (סעפ׳-איזם) אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר צווישען א פרוי מיט א פרוי.

sap'piness *n.* (סעפ׳-אי-נעס) זאפטיגקייט; דומהייט, נארישקייט.

sap'py *a.* (סעפ׳-אי) זאפטיג; נאריש, דום.

sap'-rot *n.* (סעפ׳-ראט) א מין שוועמלעך אדער בעטקעס, וואס וואקסען אן אויף בוימער, ווען זיי הויבען אן צו פוילען; אינערליכע צופוילטקייט. ז. *dry-rot*

sap'sago *n.* (סעפ׳-סיי-גאו) אזא זארט הארטער קעז מיט א גרינליכען קאליר, וואס ווערט געמאכט אין דער שווייץ.

sap'sucker *n.* (סעפ׳-סאק-ער) א קליינער האלץ=פיקער [אזא פויגעל].

sap'-wood *n.* (סעפ׳-הוואוד) דער אויבערשטער האלץ=שיכט פון א בוים וואס איז אין בעריהרונג מיט דער קארע.

saque *n.* (סעק) אזא ברייטעם פרויען=קלייד; א מארגען=קלייד, א שלאף=ראק.

sar'aband *n.* (סער׳-ע-בענד) די סאראבאנדע [אזא שפאנישער טאנץ]; די מוזיק פאר דער סאראבאנדע.

sar'abande *n.* (סער׳-ע-בענד) ז. *saraband*

Sar'acen *n.* (סער׳-ע-סען) א סאראצין, אן אראבער; א מאכמעדאנער.

Saracen'ic ar'chitecture (סער-ע-סענ׳-איק אר׳-קי-טעק-טשור) סאראצינישע ארכיטעקטור [די פערשיעדענע פארמען פון דעם מורישען אדער אראבישען בוי=סטיל]. ז. *Moorish art*

saracen'icum *n.* (סער-ע-סענ׳-אי-קאם) ז. *sarcenet*

Sar'acenism *n.* (סער׳-ע-סענ-איזם) מאכמעדאניזם, די מאכמעדאנישע רעליגיאן.

sar'asin *n.* (סער׳-ע-סין) ז. *sarrasin*

sar'casm *n.* (סאר׳-קעזם) סארקאזם, בייסענדער, בייזער אדער פעראכטענדער שפאט, ביטערע איראניע.

sarcas'tic *a.* (סאר-קעס׳-טיק) סארקאסטיש, בייסענד שפאטיש, פעראכטענד שפאטיש, בייז שפאטיש, ביטער איראניש.

sarcas'tical *a.* (סאר-קעס׳-טי-קעל) ז. *sarcastic*

sarcas'tically *adv.* (סאר-קעס׳-טי-קעל-אי) מיט סארקאזם, מיט בייסענדען, בייזען אדער פעראכטענדען שפאט, מיט ביטערער איראניע.

sar'cel *n.* (סאר׳-סעל) דער אויסערליכער טייל פון א פאלק'ס פליגעל; א פעדער פון דעם אויסערליכען טייל פון א פאלק'ס פליגעל.

sarcelle' *n.* (סאר-סעל׳) די קריקענטע [אזא קאטשקע אדער ענטעל].

sarce'net *n.* (סארס׳-נעט) סארסענעט [א מין דינע זייד, וואס ווערט געברויכט אלס אונטערשלאג].

sarci'tis *n.* (סאר-סאי׳-טיס) ענטצינדונג פון די מוסקולען. ז. *myositis*

sar'cocarp *n.* (סאר׳-קא-קארפ) דאס פרוכט=פלייש, דער עסבארער אדער פליישיגער טייל פון א פרוכט [ווי פון א פלוים, בארנע, עפעל א. ז. וו.].

sar'cocol *n.* (סאר׳-קא-קאל) אזא פערזישע אדער אראבישע גומי.

sarcocol'la *n.* (סאר-קא-קאל׳-א) א מין פערזישע אדער אראבישע גומי; אזא גומי=קוסט.

sarcocol'lin *n.* (סאר-קא-קאל׳-אין) ז. *sarcocol*

sarcog'nomy *n.* (סאר-קאג׳-נא-מי) א שטודיום וועגען דער שייכות צווישען דעם גייסט און קערפער אין זייער ענטוויקלונג.

sar'coid *a. and n.* (סאר׳-קאיד) פלייש=ארטיג, פליישיג; א פלייש=ארטיג טיילכעל פון א שוואם.

sar'colite *n.* (סאר׳-קא-לאיט) סארקאליט [א מין רויטליכער מינעראל].

sarcolog'ic *a.* (סאר-קא-לאדזש׳-איק) סארקאלאגיש, וואס איז שייך צו סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון דעם ארגאניזם].

sarcolog'ical *a.* (סאר-קא-לאדזש׳-אי-קעל) ז. *sarcologic*

sarcol'ogist *n.* (סאר-קאל׳-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס

בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון קערפער].

sarcol'ogy *n.* (סאר-קאל'-א-דזשי) סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון קערפער].

sarco'ma *n.* (סאר-קאו'-מא) א פליישי־גער דיסק [ביי פלאנצען]; סארקאמא [א פלייש־אנוואוקס אויף'ן קערפער].

sarcomato'sis *n.* (סאר-קאו-מע-טאו'-סיס) די ענטוויקלונג פון א סארקאמא [א קראנקהאפטער פלייש אנוואוקס אויף'ן קערפער].

sarcom'atous *a.* (סאר-קאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך אדער איז ענליך צו סאר־קאמא. ז. ***sarcoma***

sarcoph'agal *a.* (סאר-קאפ'-ע-געל) פלייש־פרעסענד.

sarcoph'agan *n.* (סאר-קאפ'-ע-גען) א פלייש־פרעסענדעס בייטעל־טהיער. ז. ***Marsupialia***

sarcoph'age *n.* (סאר-קאפ'-איידזש) ז. ***sarcophagus***

sarcoph'agous *a.* (סאר-קאפ'-ע-גאס) פלייש־עסענד; וואס ערנעהרט זיך מיט פלייש.

sarcoph'agus *n.* (סאר-קאפ'-ע-גאס) א סארקאפאג [א שטיינערנע טרונע, הויפט־זעכליך אזעלכע וואס איז בעדעקט מיט ארנאמענטען און אויפשריפטען]; אזא שטיין, פון וועלכען די פארצייטיגע גריכען האבען געמאכט טרונעס].

Sarcophagus

sarcoph'agy *n.* (סאר-קאפ'-ע-דזשי) פלייש־פרעסעריי; דאס ערנעהרען זיך מיט פלייש.

sar'cophile *n.* (סאר'-קא-פיל) א פלייש־פרעסענדע חיה.

sarcoph'ilous *a.* (סאר-קאפ'-אי-לאס) ז. ***sarcophagous***

sarco'sis *n.* (סאר-קאו'-סים) אויסביל־דונג פון פלייש; א פלייש־אנוואוקס, א פלייש־געשווילעכץ.

sarcot'ic *a. and n.* (סאר-קאט'-איק) וואס איז שייך צו א פלייש־אנוואוקס אדער פלייש־געשווילעכץ; וואס פעראורזאכט דעם וואוקס פון פלייש, וואס פראדוצירט פלייש; א מעדיצינישער מיטעל ארויס־צורופען דעם וואוקס פון פלייש.

sar'cous *a.* (סאר'-קאס) פליישיג [הויפטזעכליך וועגען דעם מוסקול־גע־וועב].

sarcula'tion *n.* (סאר-קיו-ליי'-שאן) דאס פאלען, דאס יעטען [דאס ארויסרייסען די אוננויטיגע געוויקסען].

sard *n.* (סארד) דער סארד, דער בלוט־רויטער קארנעאל [א מין עדעלשטיין פון פלייש־קאליר]. ז. ***carnelian***

sar'dachate *n.* (סאר'-דע-קיים) א סאר־דאכאט, דער בלאס־רויטער אגאט, אגאט מיט שיכטען פון דעם סארד אדער בלוט־רויטען קארנעאל [א מין עדעלשטיין פון פלייש־קאליר].

sar'del *n.* (סאר'-דעל) א סארדעל, א סארדינקע; א מין סארדין־ענליכער קליי־נער הערינג.

sar'delle *n.* (סאר'-דעל) ז. ***sardel***

sardine' *n.* (סאר-דין') א סארדעל, א סארדינקע [א קליין פישעל, וואס ווערט געווענליך קאנזערווירט אין אויל]; אן אונוויכטיגע אדער פערעכטליכע פערזאן.

Sardine

sar'dine *n.* (סאר'-דין) דער סארד אדער בלוט־רויטער קארנעאל. ז. ***sard***

sardine'-tongs *n.* (סאר-דינ'-טאהנגז) א סארדין־צווייגעל [ארויסצונעהמען גאנ־צערהייד קאנזערווירטע סארדעלען פון א קעסטעלע].

sar'dius *n.* (סאר'-די-אס) ז. ***sard***

sar'doin *n.* (סאר'-דאין) ז. ***sard***

sardo'nian *a.* (סאר-דאו'-ני-ען) ז. ***sardonic***

sardon'ic *a.* (סאר-דאנ'-איק) סארדא־ניש, קראמפהאפט, געצוואונגען; ביטער איראניש, סארקאסטיש, שפאטיש, גיפטיג, בייז [וועגען א געלעכטער, א שמייכעל, א געזיכטס־אויסדרוק אדער שטימונג].

sardon'ically *adv.* (סאר-דאנ'-אי-קעל-אי) סארדאניש, קראמפפהאפט, געצוואונ־גען, מיט ביטערער איראניע, שפאטענד, גיפטיג, בייז.

sardon'ic grin (סאר-דאנ'-איק גרין) ז. ***sardonic smile***

sardon'ic laugh (סאר-דאנ'-איק לאהף) ז. ***sordonic smile***

sardon'ic smile (סאר-דאנ'-איק סמאיל) א סארדאנישער שמייכעל [א בייז־שפאטישער שמייכעל; ספאזמען אין די געזיכטס־מוסקולען, וועלכע גיבען צו דעם געזיכט דעם אויסדרוק פון א שמיי־כעל].

sar'donyx *n.* (סאר'-דא-ניקס) א סאר־דאניקס [א מין טייערער שטיין, א מין כאלצעדאן אדער אגאט, וועלכער בעשטעהט פון אייניגע רויטע און ברוינע שיכטען געמישט מיט וויים].

sargas'so *n.* (סאר-געס'-או) גאלף־גראז [אזא ים־פלאנצע]. ז. ***gulfweed***

sargas'sum *n.* (סאר-געס'-אם) ז. ***sargasso***

sark *n.* (סארק) א העמד.

sar'lak *n.* (סאר'-לעק) דער גרונץ־אקס, דער יאק [אזא אקס]. ז. ***yak***

sar'lyk *n.* (סאר'-ליק) ז. ***sarlak***

sar'ment *n.* (סאר'-מענט) ז. ***sarmentum***

sarmen'ta *n.* (סאר-מענ'-טא) אויסלוי־פערס, ווארצעל־ראנקען. ז. ***sarmentum***

sarmenta'ceous *a.* (סאר-מענ-טיי'-שיאס) ז. ***sarmentose***

sarmen'tose *a.* (סאר-מענ'-טאוס) וואס בעשטעהט פון אויסלויפערס אדער ווארצעל־ראנקען [א שטענגעל, אויף וועלכען די בלעטלעך קומען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אדער א ווארצעל, פון וועלכען עס וואקסען ארויס אנדערע ווארצלען אין בעשטימטע אינטערוואלען]. ז. ***sarmentum***

sarmen'tous *a.* (סאר-מענ'-טאס) ז. ***sarmentose***

sarmen'tum *n.* (סאר-מענ'-טאם) אן אויסלויפער, א ווארצעל־ראנקע [א שטענ־געל, אויף וועלכען די בלעטלעך קומען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אדער א ווארצעל, פון וועלכען עס וואקסען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אנדערע ווארצלען].

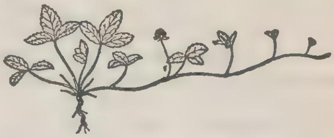

Sarmentum

sarn *n.* (סארן) שטיין־פלאסטער, ברוק.

sar'plar *n.* (סאר'-פלאר) א פאק אדער זאק וואל [2240 פונט]; פאק־לייוועגד.

sar'pler *n.* (סאר'-פלער) ז. ***sarplar***

sar'rasin *n.* (סער'-ע-סין) א פאל־גראטע, א פאל־טויער. ז. ***portcullis***

sar'rasine *n.* (סער'-ע-סין) ז. ***sarrasin***

sar'razin *n.* (סאר'-ע-זין) בוך־ווייץ, רעטשקע, גריקע. ז. ***buckwheat***

sarsaparil'la *n.* (סאר-סע-פע-ריל'-א) סאסאפארילע [אזא פלאנצע מיט שמע־קענדע ווארצלען, וועלכע ווערען געברויכט אין מעדיצין]; א מעדיצינישער פרעפא־ראט פון סאסאפארילע־ווארצעל.

Sarsaparilla

sarse'net *n.* (סארס'-נעט) ז. ***sarcenet***

sart *n.* (סארט) א שטיקעל וואלד־לאנד פערוואנדעלט אין אקער־לאנד.

sart'age *n.* (סארט'-איידזש) דאס אב־רייניגען לאנד פון וואלד [ווי דורך פייער], אום עס צו פערוואנדלען אין אקער־לאנד.

sarticruræ'us *n.* (סאר-טי-קרו-ריע'-אם) דער שניידער־מוסקול. ז. ***sartorius***

sar'tor *n.* (סאר'-טאר) א שניידער; א לאטוטניק.

sarto'rial *a.* (סאר-טאו'-רי-על) שניי־דעריש, וואס איז שייך צו א שניידער אדער צו שניידעריי.

sarto'rial art (סאר-טאו'-רי-על ארט) די שניידער־קונסט.

sarto'rii *n.* (סאר-טאו'-רי-אי) שניידער־מוסקולען. ז. ***sartorius***

sarto'rius *n.* (סאר-טאו'-רי-אם) דער שניידער־מוסקול [דער לענגסטער מוסקול אין מענשליכען קערפער וואס געהט דורך די פאלקע].

sash *n. and v.* (סעש) א שארף, א גארטעל, א פאס; א פענסטער־ראהם; א שויבען־ראהם; די הילצערנע איינפאסונג פון א זעג, וואס לאזט זי זיך ניט בויגען; ארייגשטעלען שויבען־ראהמען; אנטהאן א שארף אדער פאס.

sash'-bar *n.* (סעש'-באר) דאס קווער־האלץ פון א פענסטער־ראהם.

sash'-door *n.* (סעש'-דאור) א טהיר מיט שויבען.

sash'-frame *n.* (סעש'-פריים) די ראהם, אויף וועלכער עס הענגט א פענסטער־ראהם.

sash'-line *n.* (סעש'-לאין) א פענסטער־שטריק [א שטריק, אויף וועלכען עס האלט זיך א פענסטער־ראהם].

sash'-saw *n.* (סעש'-סאה) א שליעס־זעג, אן איינגעפאסטע זעג; א קליינע זעג צום אויסשניידען א שויבען־ראהם.

sash'-tool *n.* (סעש'-טוהל) אזא קליינע פארב־בארשט.

sash'-win'dow *n.* (סעש'-הווינ'-דאו) א פענסטער וואס מען קען עפענען.

sa'sine *n.* (סיי'-סין) דאס איבערגעבען אין געזעצליכען בעזיץ גרונד־אייגענטום; דער דאקומענט וועגען איבערגעבען גרונד־אייגענטום אין געזעצליכען בעזיץ.

sass *n. and v.* (סעס) סאוס, זופ; גרינסען, זופ־גרינסען; חוצפה, פרעכהייט; ריידען אדער ענטפערען מיט פרעכהייט.

sas'saby *n.* (סעס'-ע-בי) אזא גרויסער אפריקאנישער אנטילאפ.

sas'safras *n.* (סעס'-ע-פרעס) דער סאסאפראס [א נארד־אמעריקאנישער בוים, וואס דערגרייכט אפט א הויך פון 45 פוס. די שמעקענדע ווארצלען פון דעם סאספראס גיבען ארויס אן אויל און ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Sas'senach *n.* (סעס'-ע-נעך) אן אנגלא־זאקס, אן ענגלענדער.

sas'solin *n.* (סעס'-א-לין) נאטירליכע באר־זויערע. ז. *boracic acid*

sas'soline *n.* (סעס'-א-לין) ז. *sassolin*

sas'solite *n.* (סעס'-א-לאיט) ז. *sassolin*

sas'sorol *n.* (סעס'-א-ראל) ז. *rock-pigeon*

sassorol'la *n.* (סעס-א-ראל'-א) ז. *rock-pigeon*

sas'tra *n.* (סאס'-טרא) ז. *shaster*

Sat. אבקירצונג פון *Saturday*

sat (סעט) געזעסען. ז. *sit*

They sat down to talk over the situation.

Sa'tan *n.* (סיי'-טען) דער טייוועל, דער שטן.

satan'ic *a.* (סע-טענ'-איק) טייוועלש; וואס איז שייך צום שטן אדער טייוועל.

satan'ical *a.* (סע-טענ'-אי-קעל) ז. *satanic*

satan'ically *adv.* (סע-טענ'-אי-קעל-אי) טייוועלש; מעשה שטן.

satan'icalness *n.* (סע-טענ'-אי-קעל-נעס) טייוועלדיגקייט, דאס זיין טייוועלש.

satan'ic school (סע-טענ'-איק סקוהל) די טייוועלשע שוהל [אזוי האבען די געגנער אנגערופען די ליטעראַרישע ריכטונג, וועלכע איז געווען פערטראטען פון בייראן, שעלי און אנדערע].

sa'tanism *n.* (סיי'-טענ-איזם) טייוועלדיגקייט, טייוועלשע נייגונגען, א טייוועלשער כאראקטער, א טייוועלשער אויפטהו.

sa'tanist *n.* (סיי'-טענ-איסט) אן אנהענגער פון שטן; א טייוועל, א שלעכטער, פערדארבענער מענש.

satch'el *n.* (סעטש'-על) א רענצעל, א האנד־רענצעל, א ביכער־רענצעל, א זאק־וואיאזש.

sate *v.* (סייט) זעטיגען, זאט מאכען; איבערזעטיגען; איבערפילען.

sateen' *n.* (סע-טין') סאטין [א גלאנציגע קליידער־ווארע עהנליך צו אטלאס].

sate'less *a.* (סייט'-לעס) אונערזעטליך, וואס קען זיך ניט אנזעטיגען; וואס קען זיך ניט בעפרידיגען.

sat'ellite *n.* (סעט'-ע-לאיט) א לייב־וועכטער; א בעגלייטער; א נעבען־פלאנעט [א קלענערער פלאנעט וואס דרעהט זיך ארום א גרעסערען].

sat'ellite-sphinx *n.* (סעט'-ע-לאיט-ספינקס) אזא גרויסער, שעהנער אבענד־שמעטערלינג.

sat'ellite-vein *n.* (סעט'-ע-לאיט-וויין) אן אדער, וואס געהט צוזאמען מיט אן ארטעריע.

satelli'tium *n.* (סעט-ע-ליש'-אי-אם) בעגלייטונג; וואך.

satiabil'ity *n.* (סיי-שיע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אנגעזעטיגט ווערען; בעפרידיגטקייט.

sa'tiable *a.* (סיי'-שיעבל) וואס קען געזעטיגט ווערען; וואס קען בעפרידיגט ווערען.

sa'tiate *v. and a.* (סיי'-שי-אייט) זעטיגען; איבערזעטיגען; איבערפילען; בעפרידיגען; אנגעזעטיגט; איבערגעזעטיגט, איבערפילט.

satia'tion *n.* (סיי-שי-איי'-שאן) אנזעטיגונג, אנגעזעטיגטקייט.

sati'ety *n.* (סע-טאי'-ע-טי) איבערגעזעטיגטקייט.

sat'in *n., a. and v.* (סעט'-אין) אטלאס; געמאכט פון אטלאס; עהנליך צו אטלאס; מאכען עהנליך צו אטלאס, מאכען גלאט און גלאנציג.

sat'in-cloth *n.* (סעט'-אינ-קלאהטה) וואלען־אטלאס [אזא דינער, גלאטער, גלאנציגער וואלען־שטאף].

sat'in-dam'ask *n.* (סעט'-אינ-דעמ'-עסק) אזא זיידען־שטאף מיט א געבלימטען מוסטער.

satine' *n.* (סע-טין') ז. *sateen*

satinet' *n.* (סעט-אי-נעט') האלב וואלען־אטלאס [אזא דינער אטלאס־עהנליכער שטאף געוועבט פון וואל און באוועל].

sat'in-flow'er *n.* (סעט'-אינ-פלאו'-ער) דאס זילבער־בלאט [אזא פלאנצע מיט פורפור־בלומען].

sat'in-foulard' *n.* (סעט'-אינ-פוה-לארד') אזא אטלאס־עהנליכער זיידענער שטאף.

sat'ining *n.* (סעט'-אינ-אינג) דאס מאכען זילבער עהנליך צו אטלאס.

sat'ining-machine' *n.* (סעט'-אינ-אינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען פאפיער עהנליך צו אטלאס [גלאט און גלאנציג].

sat'in-lisse *n.* (סעט'-אינ-ליעס) אזא אטלאס־עהנליכער באוועלנער שטאף מיט קליינע דעליקאטע אוזארען [מוסטערען].

sat'in-pa'per *n.* (סעט'-אינ-פיי'-פער) אטלאס־פאפיער [אזא גלאט און גלאנציג פאפיער].

sat'in-spar *n.* (סעט'-אינ-ספאר) אזא קאלציט [א מין קאלך־שטיין] אדער גיפס וואס ווערט גלאנציג ביים פאלירען.

sat'in-spar'row *n.* (סעט'-אינ-ספער'-או) דער אויסטראלישער אדער טאסמאנישער פליגענ־כאפער [אזא פויגעל]. ז. *flycatcher*

sat'in-stitch *n.* (סעט'-אינ-סטיטש) אין שטיקעריי — א בלאנק־שטאף.

sat'in-stone *n.* (סעט'-אינ-סטאון) ז. *satin-spar*

sat'inwood *n.* (סעט'-אינ-הוואוד) אטלאס־האלץ [אזא גלאנציג האלץ וואס ווערט געברויכט פאר טייערע מעבעל]; דער אטלאס־האלץ בוים.

sat'iny *a.* (סעט'-אי-ני) עהנליך צו אטלאס; גלאנציג [ווי אטלאס].

sat'ire *n.* (סעט'-איר') סאטירע [שפאט איבער עטוואס וואס ווערט בעטראכט אלס שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס]; שפאט, סארקאזם, בייסענדער הומאר.

satir'ic *a.* (סע-טיר'-איק) סאטיריש, אבשפאטענד פון עפעס וואס ווערט בעטראכט אלס נאריש, שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס; שפאטיש; סארקאסטיש, בייסענד.

satir'ical *a.* (סע-טיר'-אי-קעל) ז. *satiric*

satir'ically *adv.* (סע-טיר'-אי-קעל-אי) מיט סאטירע, אבשפאטענד פון עטוואס וואס איז, לויט דעם אבשפאטער'ס מיינונג, פערדארבען, שלעכט, נאריש אדער מיאוס; שפאטענד, סארקאסטיש, מיט בייסענדען הומאר.

satir'icalness *n.* (סע-טיר'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סאטיריש, דאס אבשפאטען פון עטוואס וואס איז, לויט דעם אבשפאטער'ס מיינונג, שלעכט פערדארבען, נאריש אדער מיאוס; דאס שפאטען, דאס זיין סארקאסטיש אדער בייסענד.

sat'irise *v.* (סעט'-אי-ראיז) ז. *satirize*

sat'irist *n.* (סעט'-אי-ריסט) א סאטיריקער, א שרייבער פון סאטירען [בייסענדער שפאט אויף עפעס וואס ווערט בעטראכט אלס נאריש, שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס].

sat'irize *v.* (סעט'-אי-ראיז) אנגרייפען מיט סאטירע, אויסשטעלען צו שאנדע דורך שפאט, בייסענד אבשפאטען פון עטוואס וואס ווערט בעטראכט אלס נאריש, מיאוס, שלעכט אדער פערדארבען.

sat'irizer *n.* (סעט'-אי-ראי-זער) ז. *satirist*

satisfac'tion *n.* (סעט-איס-פעק'-שאן) בעפרידיגונג, צופרידענשטעלונג, פערגיטיגונג; אויסקויפונג [פון א זינד]; צופרידענהייט; קוויטירונג אדער דעקונג פון א חוב.

satisfac'torily *adv.* (סעט-איס-פעק'-טא-רי-לי) אויף א בעפרידיגענדען אדער צופרידענשטעלענדען אופן.

satisfac'toriness *n.* (סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) דאס זיין בעפרידיגענד אדער צופרידענשטעלענד; בעפרידיגונג.

satisfac'tory *a.* (סעט-איס-פעק'-טא-רי) בעפרידיגענד; צופרידענשטעלענד; פערגיטיגענד, אויסקויפענד א זינד.

satisfac'tory ev'idence (סעט-איס-פעק'-טא-רי עוו'-אי-דענס) גענוגענדע בעווייזע.

sat'isfiable *a.* (סעט'-איס-פאי-עבל) וואס קען בעפרידיגט ווערען, וואס מען קען צופרידענשטעלען.

sat'isfier *n.* (סעט'-איס-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס בעפרידיגט אדער שטעלט צופרידען.

sat'isfy *v.* (סעט'-איס-פאי) בעפרידיגען, צופרידענשטעלען; פערגיטיגען; בעצאהלען, ליקווידירען א חוב; פערזיכערען, בעזייטיגען א צווייפעל, איבערצייגען.

sat'isfying *a.* (סעט'-איס-פאי-אינג) 1. בעפרידיגענד, צופרידענשטעלענד; 2. וואס פערטרייבט יעדען צווייפעל.

2. His face has a satisfying appearance.

sat'isfyingly *adv.* (סעט'-איס-פאי-אינג-לי) ז. *satisfactorily*

sa'tive *a.* (סיי'-טיוו) פערזייהט, פערפלאנצט.

sat'rap *n.* (סעט'-רעפ) א סאטראפ, א וויצע־קעניג אין איינער פון די פראווינצען פון דער אלט־פערסישער מלוכה; א גובערנאטאר אדער אנדער נאטשאלניק

אונטער א דעספאטישען הערשער, וואס האלט זיך אין זיין פראווינץ אדער בעצירק ווי א דעספאטישער זעלבסטהערשער.

sat'rapal *a.* (סעט'-רעפ-על) וואס איז שייך צו א סאטראפ אדער צו זיין פראווינץ. ז. *satrap*

satrap'ical *a.* (סעט-רעפ'-אי-קעל) ז. *satrapal*

sat'rapy *n.* (סעט'-רעפ-אי) א סאטראפיע, די פראווינץ אדער יוריסדיקציאן פון א סאטראפ. ז. *satrap*

satteen' *n.* (סע-טיען') ז. *sateen*

sat'urable *a.* (סעטש'-יו-רעבל) וואס קען אנגעזעטיגט אדער אנגעזאפט ווערען.

sat'urant *a.* (סעטש'-יו-רענט) וואס זאפט אן, וואס זעטיגט אן.

sat'urate *v. and a.* (סעטש'-יו-רייט) אנזעטיגען, אנפילען; אנזאפען [ווי א שוואם מיט וואסער]; אין כעמיע — זעטיגען, אריינגעהמען אדער אריינצווינגען אין זיך אזוי פיעל דאס מעהר קען ניט ריין אריין; אנגעזאפט, אנגעזעטיגט; מאכען [א קאליר] פון ווייס [ז. *saturation of colors*].

sat'urater *n.* (סעטש'-יו-ריי-טער) איינער אדער עפעס וואס פילט אן אדער זעטיגט אן; א פארריכטונג, דורך וועלכער די לופט אין אן איינגעשלאסענעם ארט ווערט אנגעזאפט מיט וואסער-דאמפף.

satura'tion *n.* (סעטש-יו-ריי'-שאן) די אנזעטיגונג; די אנזאפונג.

satura'tion of col'ors (סעטש-יו-ריי'-שאן אוו קאל'-ארז) אין אפטיק — דער גראד אויף וויפיעל א געוויסע פארב ווערט געמישט מיט ווייס [וואס מעהר ווייס עס ווערט צוגעמישט אלץ קלענער ווערט דער זעטיגונגס-גראד פון דער פארב].

sat'urator *n.* (סעטש'-יו-ריי-טאר) ז. *saturater*

Sat'urday *n.* (סעט'-ער-דיי) שבת.

satu'rity *n.* (סע-טיו'-רי-טי) די איבערזעטיגונג, די איבערפילונג.

Sat'urn *n.* (סעט'-אוירן) דער פלאנעט סאטורן, איינער פון די פלאנעטען וואס דרעהען זיך ארום דער זון ווי אונזער ערד. סאטורן האט א רונדען ליכט-קרייז פון עטליכע העלע ריגנען ארום זיך, און ארום איהם דרעהען זיך 8 לבנות; דער רוימישער גאט סאטורנוס, דער בעשיצער פון ערד-ארבייט.

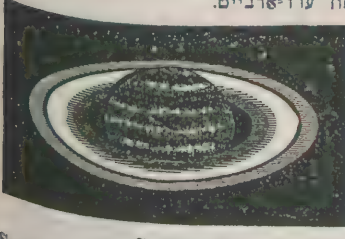

Saturn

Saturna'lia *n.* (סעט-אויר-ניי'-לי-א) די סאטורנאליען, די ימים-טובים פון דעם גאט סאטורנוס ביי די פארצייטיגע רוימער [זיי פלעגען פארקומען אין מיטען דעצעמבער און דויערען 7 טעג. אין דיעזע טעג פלעגען די שקלאפען בעפרייט ווערען פון דער ארבייט און פלעגען זיך לוסטיג מאכען צוזאמען מיט זייערע הערען]; א ליארמענדע הוליאנקע, א זויפעריי.

Saturna'lian *a.* (סעט-אויר-ניי'-לי-ען) וואס איז שייך צו די סאטורנאליען אדער די ימים-טובים פון דעם גאט סאטורנוס ביי די פארצייטיגע רוימער; סאטורנאליש, מיט הוליאנקעס, מיט זויפעריי.

Satur'nian *a.* (סע-טויר'-ני-ען) וואס בעציהט זיך אויף דעם גאט סאטורנוס פון די פארצייטיגע רוימער; וואס איז שייך צום פלאנעט סאטורן. ז. *Saturn*

Satur'nian me'ter (סע-טויר'-ני-ען מי'-טער) *Saturnian verse*

Satur'nian verse (סע-טויר'-ני-ען ווארס) דער סאטורנישער פערז [אן ארט דיכטונג אדער ליעדער-שרייבען ביי די פארצייטיגע רוימער].

sat'urnine *a.* (סעט'-אויר-נין) פינסטער, אנגעכמורעט, שווערמיטיג, קאלט, פלעגמאטיש; נאריש, דום, ניט אינטערעסאנט; בלייערן, פון בליי.

Sat'urnine *a.* (סעט'-אויר-נין) וואס איז שייך צום פלאנעט סאטורן; וואס געהערט צום אלט-רוימישען גאט סאטורנוס.

sat'urnism *n.* (סעט'-אויר-ניזם) בליי-פערגיפטונג.

Satur'nus *n.* (סע-טויר'-נאס) ז. *Saturn*

sat'yr *n.* (סיַט'-אויר) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — א סאטיר, א פעלד אדער וואלד-גאט [א סאטיר פלעגט פארגעשטעלט ווערען ווי זעהר א העסליכער מענש מיט הערנער, מיט אן עק און מיט פיס פון א ציעג]; א שרעקליכער בעל תאוה, א נואף; אין זאאלאגיע — דער אראנג-אוטאנג [אזא אפע]; א מין פאזאן; א מין שמעטערלינג.

Satyr

satyri'asis *n.* (סעט-אי-ראי'-ע-סיס) א קראנקהאפטע אונקאנטראלירבארע געשלעכטליכע תאוה ביי מענער.

satyr'ic *a.* (סע-טיר'-איק) וואס איז שייך צו א סאטיר. ז. *satyr*

satyr'ion *n.* (סע-טיר'-אי-אן) איינער פון די מינים פון די ארכידעען-פלאנצען. ז. *Orchis*

satyroma'nia *n.* (סעט-אי-רא-מיי'-ני-א) ז. *satyriasis*

satyroma'niac *a. and n.* (סעט-אי-רא-מיי'-ני-עק) וואס האט א קראנקהאפטע אונקאנטראלירבארע תאוה צום געשלעכטליכען פערקעהר מיט פרויען; איינער וואס ליידעט פון אזא קראנקהאפטער, איבערנאטירליכער תאוה.

sauce *n. and v.* (סאהס) סאוס, דער איינגעקאכטער זאפט פון פלייש אדער פון פיש מיט פערשיעדענע געווירצען אלס א צוגאב צו שפייזען; קאמפאט, געקאכטע פרוכט מיט צוקער; עזות, חוצפה, פרעכהייט; צואווירצען [א געריכט]; פערשארפען, מאכען פיקאנט; ארויסטרעטען מיט עזות, זיין חוצפה'דיג; מאכען צו צאהלען אדער צו ליידען.

sauce'-boat *n.* (סאהס'-באוט) א סאוס-שיסעל, א כלי צו האלטען סאוס.

sauce'box *n.* (סאהס'-באקס) אן עזות'ניק, א חוצפה'ניק.

sauce'pan *n.* (סאהס'-פען) א קליינע קאך-פאן מיט א דעקעל און א לאנגען הענטעל.

sau'cer *n.* (סאה'-סער) א שאל, א ספאדקע, אן אונטער-טאס.

sau'cer-eye *n.* (סאה'-סער-אי) אן אקסען-אויג, א גרויסעס ארויסגעשטארצטעס אויג.

sau'cer-eyed *a.* (סאה'-סער-איד) וואס האט גרויסע רונדע און ארויסגעשטארצטע אויגען.

sau'cily *adv.* (סאה'-סי-לי) אויף א פרעכען שטייגער, מיט עזות, מיט חוצפה.

sau'ciness *n.* (סאה'-סי-נעס) פרעכהייט, אונפערשעהמטהייט, עזות.

sau'cy *a.* (סאה'-סי) פרעך, אונפערשעהמט, חוצפה'דיג.

sauer'-kraut *n.* (סאור'-קראוט) זויער-קרויט.

saun'ter *v. and n.* (סאנ'-טער) זיך ארומשלאיען, זיך ארומשאטאיען; ארומגעהן פוסט און פאס; דאס ארומשלאיען זיך, דאס ארומגעהן פוסט און פאס.

saun'terer *n.* (סאנ'-טער-ער) איינער וואס שלאיעט זיך ארום; א לעדיג-געהער, א פוסט-און-פאסניק.

saun'tering *n.* (סאנ'-טער-אינג) דאס ארומשלאיען זיך, דאס ארומגעהן פוסט און פאס.

saun'teringly *adv.* (סאנ'-טער-אינג-לי) ארומשלאיענדיג זיך; ארומגעהענדיג פוסט און פאס.

Sau'ria *n.* (סאה'-רי-א) די "זאורען", דער מין רעפטילען, וועלכע מען געפינט פערשטיינערט אין דער ערד, ווי דער איכטיאזאור, דינאזאור א. ז. וו.

sau'rian *a. and n.* (סאה'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין "זאורען"; א רעפטיל פון דיעזען מין. ז. *Sauria*

sau'sage *n.* (סאה'-סעדזש) ווורשט, קאלבאס.

sau'sage-cut'ter *n.* (סאה'-סעדזש-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען ווורשט.

sau'sage-grin'der *n.* (סאה'-סעדזש-גראינ'-דער) א מאשין צו מאהלען פלייש פאר ווורשט.

saussu'rite *n.* (סאה-סיו'-ראיט) דער סאוסוריט [א מין מינעראל פון א ווייסען, גרויען און גרינעם קאליר].

Sauterne' *n.* (סאו-טערן') א מין פראנצויזישער ווייסער ווייז.

sa'vable *a.* (סיי'-וועבל) וואס קען גערעטעט ווערען.

sa'vableness *n.* (סיי'-וועבל-נעס) דאס קענען גערעטעט ווערען.

sav'age *a. and n.* (סעוו'-עדזש) ווילד, רויה; גרויזאם, בייז; אונציוויליזירט, אונגעבילדעט; גראב; בארבאריש, ברוטאל, אכזריות'דיג; אויפגעבראכט; א ווילדער מענש; אן אכזר; א ווילדע חיה.

sav'agedom *n.* (סעוו'-עדזש-דאם) א ווילדער צושטאנד; ווילדע מענשען.

sav'agely *adv.* (סעוו'-עדזש-לי) אויף א ווילדער, גרויזאמער ארט; אויף אן אונמענשליכען שטייגער.

sav'ageness *n.* (סעוו'-עדזש-נעס) ווילדקייט; רויהייט, גראבקייט; גרויזאמקייט.

sav'agery *n.* (סעוו'-עדזש-רי) ווילדקייט.

sav'agism *n.* (סעוו'-עדזש-איזם) ז. *savagery*.

savan'na *n.* (סע-ווענ'-א) די סאוואנא, א נארד=אמעריקאנישע סטעפּ.

savant' *n.* (סע-וואן') א געלעהרטער.

save *v. and c.* (סייוו) רעטען; פערהיטען; אבשפּארען; שפּארען; אויסנוצען; ניט דורכלאזען, ניט פערפעהלען; זיין עקאנאמיש, זיין שפּארזאם; חוץ, אויסער.

save'able *a.* (סייוו'-עבל) ז. *savable*.

save'-all *n.* (סייוו'-אהל) דער ליכט=שפּארער [א פאררינכטונג אין א לייכטער אז דאס ליכט זאל אין גאנצען אויסברענען און עס זאל גארנישט בלייבען]; א פאררינכטונג צו פערהיטען פערלוסט.

save appear'ances (סייוו ע-פּיער'-ענס-עז) קנייפּען די באק אבי די פארב זאל שטעהן; מאכען אן אנשטעל ווי קיין זאך וואלט ניט פּאסירט.

save one's ba'con (סייוו הוואנז ביי'-קאן) פערהיטען זיך פון א צרה

sa'ver *n.* (סיי'-ווער) א רעטער; א שפּא=רער; עפּעס וואס פערהיט פון פערלוסט אדער שפּארט.

sa'ving *n., a. and c.* (סיי'-ווינג) אן אבשפּאר; דאס אבשפּארען, דאס פערהיטען; אן אויסנאהמע; רעטענד; פערהיטענד, שפּארזאם, עקאנאמיש; אויסער, סיידען; מיט רעספּעקט.

sa'vingly *adv.* (סיי'-ווינג-לי) אויף א שפּארזאמער ארט; דורך פערהיטונג, דורך שפּארזאמקייט; אום צו ווערען גערעטעט אדער אויסגעלעזט [פון זינד].

sa'vings-bank *n.* (סיי'-ווינגז-בענק) א שפּאר=באנק, א שפּאר=קאסע [באנקען אדער רעגיערונגס=אנשטאלטען, וועלכע נעהמען אויף קליינע סומען געלד און צאהלען א געוויסען פּראצענט].

Sa'vior *n.* (סיי'-וויאר) דער ערלעזער [יעזוס קריסטוס].

sa'vior *n.* (סיי'-וויאר) א רעטער, אן אויסלעזער.

Sa'viour *n.* (סיי'-וויאר) ז. *Savior*.

sav'oir-faire' *n.* (סעוו'-אואר-פעהר') דאס וויסען וואס, ווען און ווי צו טהאן; א קלוגע אדער ריכטיגע אנפיהרונג פון עפּעס; טאקט.

sav'oir-vi'vre *n.* (סעוו'-אואר-וויוור) דאס וויסען ווי אויפצופיהרען זיך אין געזעלשאפט; גוטע ערציהונג.

savonette' *n.* (סעוו-א-נעט') א זארט זייף; א מין ווענסט=אינדישער בוים, וואס זיין קארע ווערט געברויכט אלס זייף.

sa'vor *n. and v.* (סיי'-וואר) א געשמאק; א גערוך; א גוטער ריח; א כאראקטעריסטישע אייגענשאפט; א רעפּוטאציע, א נאמען; א כאראקטער; שמעקען, האבען א גערוך; שמעקען מיט עפּעס, האבען אין זיך עפּעס כאראקטעריסטישעס; מאכען געשמאק.

sa'vorily *adv.* (סיי'-וואר-אי-לי) מיט געשמאק; מיט א גוטען גערוך.

sa'vorless *a.* (סיי'-וואר-לעס) אהן געשמאק.

sa'vorous *a.* (סיי'-וואר-אס) געשמאק, אנגענעהם.

sa'vory *a. and n.* (סיי'-וואר-אי) געשמאק, אנגענעהם; דער טשאבער אדער פעפער=קרויט [א מין אראמאטישעס גראז וואס ווערט געברויכט אין איינזאלצען פערשיעדענע קרייטיכער].

savoy' *n.* (סע-וואי') א מין קרויט מיט געקנייטשטע בלעטער.

saw *n. and v.* (סאה) א זעג; א זאגע, א שפּרוך; זעגען; געזעגט ווערען.

saw (סאה) געזעהן. ז. *see*

saw'-bench *n.* (סאה'-בענטש) א זעג=באנק [אזא באנק אדער טיש אויף וועלכען עס ווערט געלעגט דאס האלץ צום זעגען מיט א רונד=זעג].

saw'-block *n.* (סאה'-בלאק) א זעג=בלאק [א פיער=קאנטיג קלעצעל פון אייזען אדער פון האלץ מיט פאראלעלע איינשניטע וואס ווערט געברויכט צום פיהרען די זעג ביים זעגען האלץ אין שרעגע שטיקער].

saw'bones *n.* (סאה'-באונז) א דאקטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

saw'buck *n.* (סאה'-באק) ז. *sawhorse*.

saw'der *n.* (סאה'-דער) שמייכלעריי, חניפה.

saw'dust *n.* (סאה'-דאסט) זעג=שפּענער, זעג=שטויב, אפּילקעס.

saw'er *n.* (סאה'-ער) איינער וואס זעגט, א זעגער.

saw'-fish *n.* (סאה'-פיש) דער זעג=פיש [א מין ים=פיש אהן שופּען מיט א הארטען זעג=פערמיגען פּיסק].

Saw-fish

saw'-fly *n.* (סאה'-פלאי) א מין פליעג וואס שטעכט דורך פלאנצונגען און ווייכעס האלץ און לעגט איהרע אייער אין דיא לעכער וואס זיא האט געמאכט.

saw'-frame *n.* (סאה'-פריים) א זעג=געשטעל, א זעג=ראהם.

saw'horse *n.* (סאה'-האהרס) א זעג=באק, קאזלעס [א געשטעל אויף וועלכען מען זעגט האלץ].

saw'ing-machine' *n.* (סאה'-אינג-מע-שין') א זעג=מאשין.

saw'mill *n.* (סאה'-מיל) א פאבריק וואו מען זעגט געהילץ.

sawn (סאהן) געזעגט. ז. *saw*

saw'-pit *n.* (סאה'-פּיט) א זעג=גרוב [א גרוב, איבער וועלכער עס ליעגט א קלאץ, וואס ווערט געזעגט פון צוויי מענשען, איינער שטעהענדיג אונטען און דער אנדערער אויבען].

saw'-set *n.* (סאה'-סעט) אן אינסטרומענט געברויכט אבצובויגען די צייהנדלעך פון א זעג רעכטס און לינקס, כדי זי זאל מאכען א טיעפערען אדער ברייטערען שניט.

saw'-tooth *n.* (סאה'-טוהטה) א זעג=צאהן.

saw'-vise *n.* (סאה'-וואיס) א שרויף=שטאק צו האלטען א זעג בעת מען שארפט זי.

saw'wort *n.* (סאה'-הוואירט) די שארטע [א מין גראז. פון די בלעטלעך פון דיעזען גראז בעקומט מען א געלבע פארב].

saw'-wrest *n.* (סאה'-רעסט) ז. *saw-set*.

saw'yer *n.* (סאה'-יער) א זעגער, א ברעטער=זעגער; א בוים וואס ווערט ארונטערגעטראגען מיט'ן שטראם פון א טייך.

sax *n.* (סעקס) א האמער צוצוריכטען און צוצושלאגען שיפער=פלאטען אויף דעכער [דער האמער האט פון איין זייט א שפּיץ צו מאכען נעגעל=לעכער אין די פלאטען]; א לאנג מעסער; א שווערד.

sax'atile *a.* (סעק'-סע-טיל) וואס געהערט צו פעלזען, וואס וואקסט אויף פעלזען, וואס לעבט אונטער פעלזען.

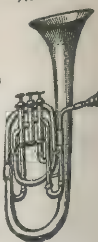

Saxhorn

sax'cornet *n.* (סעקס'-קאהר-נעט) ז. *saxhorn*.

sax'horn *n.* (סעקס'-האהרן) א זאקסהארן [א מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט ענליך צו א טראמפּעט].

sax'icole *a.* (סעק'-סי-קאול) וואס וואקסט צווישען פעלזען [וועגען פלאנצען].

saxic'olous *a.* (סעק-סיק'-א-לאס) וואס לעבט אדער וואקסט צווישען פעלזען.

sax'ifrage *n.* (סעק'-סי-פרעדזש) דער באדאן [א מין פלאנצע מיט רויטע בלומען, וואס וואקסט צווישען שטיינער און פעלזען. איהרע פערטריקענטע בלעטער ווערען אפט אין סיביר בענוצט אנשטאט טהעע].

Saxifrage

saxif'ragine *n.* (סעק-סיפ'-רע-דזשין) א מין שיס=פּולווער; א מין דינאמיט.

saxig'enous *a.* (סעק-סידזש'-ע-נאס) ז. *saxicole*.

Sax'on *n. and a.* (סעקסן) א זאקס, אן איינוואהנער פון זאקסען [אין דייטשלאנד]; די אנגלא=זאקסישע שפּראך, ענגלישע; דאס זאקסישע פאלק, וואס האט אין 5טען און 6טען יאהרהונדערט איינגענומען בריטאניען; זאקסיש, וואס איז שייך צו די זאקסען אדער צו זייער שפּראך.

Sax'on ar'chitecture (סעקסן אר'-קי-טעק-טשור) די זאקסישע ארכיטעקטור [א פארם פון בוי=קונסט אין ענגלאנד ביז דער עראבערונג פון דיעזען לאנד דורך די נארמאנען אין 11טען יאהרהונדערט].

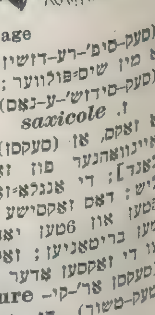

Saxon Architecture

Sax'ondom *n.* (סעק'סנ-דאם) די אנגלא=זאקסישע ראסע אדער לענדער.

Saxon'ic *a.* (סעק-סאנ'-איק) זאקסיש, וואס איז שייך צו די זאקסען אדער צו זייער שפּראך.

Saxon'ical *a.* (סעק-סאנ'-אי-קעל) ז. *Saxonic*.

Sax'onism *n.* (סעק'סנ-איזם) די אלט־ענגלישע שפראך.

Sax'onist *n.* (סעק'סנ-איסט) א קענער פון דער זאקסישער אדער אלט־ענגלישער שפראך.

Sax'onize *v.* (סעק'סנ-איז) מאכען זאק־סיש; דורכדרינגען מיט זאקסישע אי־דעען אדער געפיהלען.

Sax'ony *n.* (סעק'סנ-אי) א מין טייע־רער וואלען־צייג.

Sax'ophone *n.* (סעק'-סא-פאון) א סאק־סאפאן [אזא מוזי־קאלישער בלאז־אינ־סטרומענט].

Saxophones

saxotrom'ba *n.* (סעק-סא-טראמ'-בא) *saxhorn* .ז

sax'-tu'ba *n.* (סעקס'-טיו'-בא) אזא גרויסער זאקסהארן.
saxhorn .ז

say *v. and n.* (סיי) 1. זאגען, רעדען, אויסדריקען אין ווער־טער; איבערדערצעה־לען, איבער'חזר'ען; אורטיילען, ארויסזא־גען א מיינונג; 2. אנעהמען, מאכען א השערה; 3. ערווידערען, געבען אן ענט־פער; 4. עפעס וואס איינער האט צו זא־גען; א רעדע, א מעשה; אן ערקלערונג, א בעהויפטונג; א זאגע, א שפריכווארט; 5. א רייה, אן אטשערעד צו זאגען עפעס.
2. The number left behind was not great, say only five. 5. Now it is my say.

Say away' (סיי ע-הוויי') רייד ווייטער!

say by heart (סיי באי הארט) זאגען עפעס אויסענווענינ.

say'er *n.* (סיי'-ער) דער וואס זאגט עפעס.

say grace (סיי גרייס) בענשען [נאך'ן עסען].

say'ing *n.* (סיי'-אינג) א ווארט, א זאגע, א שפריכווארט, אן אפאריזם; אן אויסדרוק, אן ערקלערונג, א מעלדונג.

say one's beads (סיי הוואנז ביעדז) זאגען פאטשערעס [ביי קריסטען].

say o'ver again' (סיי או'-ווער ע-געו') נאכאמאל איבערזאגען, איבער־חזר'ען, ווידערהאלען.

say'-so *n.* (סיי'-סאו) 1. א בעהויפטונג; אן ערקלערונג, א קלאנג, א קלאנג; 2. א בעפעהל.
1. Your mere say-so does not make it so.
2. His say-so is obeyed at once.

say to (סיי טו) דענקען, מיינען, האבען א מיינונג וועגען...

sbir'ro *n.* (סביר'-ראו) א סבירא, אן איטאליעניש ער פאליציסט.

sc. אבקירצונג פון *scilicet* אדער פון *sculpsit*

S. C. *South Carolina* אבקירצונג פון [סאוט קאראלאינא, א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

scab *n., a. and v.* (סקעב) א פארך; קרעץ; א מין קרעץ־אויסשלאג פון שאף; א סקעב [אן ארבייטער וואס בעלאנגט ניט צו א פאראיין און פערנעהמט די שטעלע פון א פעראיינס־ארבייטער וועז יענער שטעלט איין די ארבייט צוליעב געוויסע פאדערונגען], א שטרייק־ברעכער; אין באטאניק — א קרעצינער אנוואוקס אויף געוויסע פרוכט; וואס ברויכט ניט יוניאן־לייט אדער שטרייק־ברעכער צו דער ארבייט; זיין א סקעב אדער שטרייק־ברעכער; בעדעקען זיך מיט קרעץ אדער מיט א פארך; ווערען פארשיוועט.

scab'bard *n. and v.* (סקעב'-ארד) א שייד פון א שווערד; אין דרוקעריי — א זעץ־ליניע [א דינע הילצערנע ליניע וואס לעגט זיך ביי די זייטען פון אנגעזעצטע שריפט, אום צו מאכען זיי גלייך]; אריינ־לעגען אין שייד; מאכען א שייד פאר א מעסער אדער שווערד.

scabbed *a.* (סקעבד) קרעציג, פארכיג, פארשיוועט; לומפיג, ארים.

scab'bedness *n.* (סקעב'-עד-נעס) *scabbiness* .ז

scab'biness *n.* (סקעב'-אי-נעס) פאר־כינקייט; קרעציגקייט; דאס זיין קרעציג אדער לומפיג.

scab'ble *v.* (סקעבל) ארומהאקען א שטיין מיט א ברייטען דלאט אדער מיט א פערשפיצטען האמער פאר זיין ענדלי־כער בעארבייטונג.

scab'by *a.* (סקעב'-אי) קרעציג, פאר־שיווע, פארכיג; אין דרוקעריי — אונ־רייז, מיט פלעקען [וועגען אבגעדרוקטען פאפיער].

sca'bies *n.* (סקיי'-בי-איז) קרעץ.

sca'bious *a. and n.* (סקיי'-בי-אס) אנגעשטעקט מיט קרעץ; די סקאביאזע [א מין גראז מיט בלויע און רויטע בלי־הונגען].

Scabious

sca'brous *a.* (סקיי'-בראס) גראב, שארסטקע, ניט גלאט, שפיציג.

sca'brousness *n.* (סקיי'-בראס-נעס) שארסטיגקייט.

scab'wort *n.* (סקעב'-הווארט) *elecampane* .ז

scad *n.* (סקעד) *horse-mackerel* .ז

scaf'fold *n. and v.* (סקעפ'-אלד) א ביהנע, א צייטווייליג־אויפגעבויטע גאלע־רעע; אן עשאפאט, א פלאטפארם צום הינ־ריכטען; א געשטעל פאר ארבייטער, א געשטעל, וואס עם ווערט געמאכט ביים בויען אדער מויערען א געביידע, אויף וועלכען די ארבייטער שטעהען; א הענ־גענדעס ברעט אויף וועלכען פארבערס שטעהען ווען זיי פארבען די ווענד פון א געביידע; ביי איינינע אינדיאנער שבטים פון אמעריקא — א הויכע אויפ־געבויטע פלאטפארם, אויף וועלכער זיי לאזען זייערע טויטע [אנשטאט מקבר זיין]; מאכען א געשטעל [פאר מויערער, פארבער א. ד. ג.]; אונטערשטיצען, אונ־טערהאלטען; לעגען א טויטען אויף אן אויפגעבויטער פלאטפארם [ווי עס פראק־טיצירט זיך ביי געוויסע אינדיאנער שבטים].

scaf'foldage *n.* (סקעפ'-אל-דעדזש) די נעהילץ־ארבייט פון דער ביהנע; די ביהנע; די גאלערעע.

scaf'folding *n.* (סקעפ'-אל-דינג) א ביהנע אדער פלאטפארם; דאס מאטעריאל אדער געהילץ פון וואס מען בויט א ביה־נע אדער פלאטפארם.

scaf'folding-pole *n.* (סקעפ'-אל-דינג-פאול) איינער פון די שטאנגען אדער קלע־צער, וואס האלטען אויף די דילען־ברעטער פון א ביהנע אדער פלאטפארם.

scaf'fold up (סקעפ'-אלד אפ) אויפ־בויען, צוזאמענשטעלען.

scaglio'la *n.* (סקעל-יאו'-לא) נאכגע־מאכטער שטיין, נאכגעמאכטער מארמאר [א מין גיפס וואס זעהט אוים ווי מאר־מאר און ווערט געברויכט פאר פערשיע־דענע ארכיטעקטור־בעציערונגען פון ווענד און זיילען].

sca'la *n.* (סקיי'-לא) — אין כירורגיע אן אינסטרומענט אריינצושטעלען אויף זיין ארט אן אויסגעלונקענעם אבר.

sca'lable *a.* (סקיי'-לעבל) אויף וואס מען קען ארויפקלעטערען; וואס קען גע־שטורעמט ווערען [וועגען א פעסטונג]; וואס קען אבגעשיילט ווערען; וואס קען געמאכט ווערען פראפארציאנעל אדער לויט'ן מאסשטאב.

scalade' *n.* (סקע-לייד') דער שטורם־לויף אדער די שטורמונג פון א פעסטונג.

scalar'iform *a.* (סקע-לער'-אי-פארם) לייטער־פערמיג, וואס האט די פארם פון א לייטער אדער טרעפ.

scal'awag *n.* (סקעל'-ע-הוועג) א ליידאק, א טויגעניכטס; א מאגערע בהמה.

scald *v., n. and a.* (סקאהלד) בריהען, אבבריהען; דער בראנד, א ברען, אן אב־בריה; א פארך; א סקאלד [א סקאנדי־נאווישער פאעט פון די אלטע צייטען, וועלכער פלעגט בעזינגען די גבורות און נצחונות פון די העלדען און בעריהמטע מענשען]; פארשיווע, קרעציג.

scal'der *n.* (סקאהל'-דער) איינער וואס בריהט [מילך]; א כלי צום בריהען פלייש אדער מילך; אן אבבריה.

scald'fish *n.* (סקאהלד'-פיש) אזא שטיין־בוט [א מין פלאטשיגער ים־פיש].

Scaldfish

scal'dic *a.* (סקאהל'-דיק) סקאלדיש, וואס איז שייך צו די סקאלדען [די אלט־סקאנ־דינאווישע דיכטער].

scal'ding *n.* (סקאהל'-דינג) דאס אבברי־הען, דאס פערבריהען, דאס וואס ווערט גענאכט אין זודיגען וואסער.

scale *n. and v.* (סקייל) א שאל, א וואג־שאל [ז. איל.]; א שופ, א לוסקע [פון א פיש]; א בלעטעל, א שייל־בלע־טעל, א שפליטער; א מאסשטאב, א מאס; דער גרונד, די ארדנונג; דער טאנליי־טער, דער טאן־פיהרער [פון א פארטע־פיאנא]; דער שטורם־לויף [אויף א פעסטונג]; אבוועגען, אבמעסטען, פער־גלייכען, אבשאצען; אראבנעהמען די שו־פען אדער די שאלעכצען, אבשיילען; בע־שניידען, אראבנעהמען די בערגלעך, אויס־גלייכען אן אויבערפלעכע; פאנאנדער־

טרייבען [אז עולם]; פאנאנדערגיסען; פאנאנדערשיטען; ארויפקלעטערען, אויפהויבען זיך אין דער הויך [דורך טרעפ אדער דורך א לייטער]; מאכען לויט דער פראפארציע אדער לויט'ן מאסשטאב; אונטערשניידען אדער פערקלענערען פראפארציאנעל; אויספלאמען [רייניגען א קאנאן מיט פולווער].

Scale

scale'able *a.* (סקייל'-עבל) ז. *scalable*

scale'-ar'mor *n.* (סקייל'-אר'-מאר) א שופען־פאנצער.

scale'-beam *n.* (סקייל'-בים) דער באלאנס־שטאנג פון א וואגשאל.

scale'-board *n.* (סקייל'-באורד) א זעהר דין ברעטעל; אין דרוקעריי — א לאנג, דין, הילצערן ברעטעל, וואס דיענט אויסצוגלייכען די זייטען פון אנגעזעצטער דרוק־שריפט.

scaled *a.* (סקיילד) שופיג, וואס האט שופען אדער לוסקעס [ווי א פיש].

scale'less *a.* (סקייל'-לעס) אהן שופען.

scalene' *a. and n.* (סקע-לין') וואס האט אונגלייכע זייטען; א דריי־עק מיט אונגלייכע זייטען; א מוסקול מיט אונגלייכע זייטען.

scale'non *a.* (סקע-לי'-נאן) וואס האט אונגלייכע זייטען. ז. *scalene*

scale'nous *a.* (סקע-לי'-נאס) ז. *scalenon*

scale'-quail *n.* (סקייל'-קוואייל) די אמעריקאנער וואכטעל [אזא פויגעל].

Scale-quail

sca'ler *n.* (סקיי'-לער) איינער וואס וועגט; איינער וואס שאבט פיש; אן אינסטרומענט צום שאבען פיש; א דענטיסטישער אינסטרומענט אראבצונעהמען אנגעוואקסענע וויינשטיין פון צייהנער.

scales *n.* (סקיילז) שאלען, וואג־שאלען.

scale'-stone *n.* (סקייל'-סטאון) דער שאל־שטיין אדער דער פלאכער שפאט [אזא גרינער, רויטער אדער בלויער שטיין, פון וועלכען עס ווערען געמאכט פערשיעדענע כלים].

sca'liness *n.* (סקיי'-לי-נעס) שופיגקייט, דאס זיין בעדעקט מיט שופען; גראבקייט [אין כאראקטער]; שארסטיגקייט.

sca'ling *a. and n.* (סקיי'-לינג) וואס קען אבשאבען די שופען פון פיש; דאס אבשאבען פיש; דאס אראבשאבען דעם אנגעקאכטען קאלך־שטיין פון דער אינוועניגסטער זייט פון א קעסעל; די שופען־פארמען פון פיש; דאס אראבנעהמען דעם אנגעוואקסענעם וויינשטיין פון צייהנער.

sca'ling-knife *n.* (סקיי'-לינג-נאיף) א מעסער אבצושאבען די שופען פון א פיש.

sca'ling-lad'der *n.* (סקיי'-לינג-לעד'-ער) א שטורם־לייטער [א לייטער וואס ווערט געברויכט פון מיליטער אום צו שטורמען א פעסטונג].

scall *n.* (סקאהל) א הויט־אויסשלאג; קרעץ, א פארך.

scal'lawag *n.* (סקעל'-ע-הוועג) ז. *scalawag*

scalled *a.* (סקאהלד) פארשיווע; קרעציג; נידריג, געמיין.

scal'lion *n.* (סקעל'-יאן) א מין ציבעלע.

scal'lop *n. and v.* (סקעל'-אפ) די קאם־מושעל, א מאלוסק מיט צווייטעקעלדיגע מושעלען [ער שווימט, עפענענדיג און צומאכענדיג די דעקלעך]; איינס פון די דעקלעך פון א קאם־מושעל; א קליין פענדעל צו קאכען פיש, אויסטערס א. ד. ג.; א רונדע אויסצאקונג, א קארב; א וועלען־שניט ביים ראנד פון פאפיערען א. ד. ג.; רונד אויסצאקען, מאכען קארבען, מאכען וועלען־פערמיג; קאכען אין א קליינעם פלאכען פענדעל.

scal'loped *a.* (סקעל'-אפט) צאקען־פערמיג, אויסגעהאקט אין רונדע צאקען.

scal'lop-shell *n.* (סקעל' - אפ - שעל) דער קאם־מושעל. ז. *scallop*

Scallop-shell

scalp *n. and v.* (סקעלפ) דער סקאלפ, דער טייל פון דער הויט אויף'ן שארבען, וואס איז בעוואקסען מיט האר; די קאפ־פעל פון א ווילדער חיה; סקאלפירען; אבשינדען אדער אראברייסען די הויט פון קאפ צוזאמען מיט די האר [אלס מלחמה־טראפיי ביי די אינדיאנער]; מאכען נאקעט אדער הויל [ווי פערניכטענדיג דאס גראז אויף פעלדער]; פערקויפען אונטער דעם אנגענומענעם פרייז; אויפקויפען ביליג און פערקויפען מיט א קליינעם פערדיענסט; פערניכטען איינעמס פאליטישען איינפלוס; בעשטראפען א פאליטיקער פאר אונגעהארכזאמקייט צו דער פארטיי.

scal'pel *n.* (סקעל'-פעל) א סקאלפעל, א קליין מעסער וואס ווערט בענוצט פון כירורגען צו מאכען אן אפעראציע.

scal'per *n.* (סקעל'-פער) איינער וואס סקאלפירט אדער שינדט אראב די הויט פון קאפ; א סקאלפיר־מעסער; איינער וואס האנדעלט מיט אייזענבאהן־בילעטען, מיט טעאטער־בילעטען א. ד. ג. און פערקויפט זיי פאר ביליגערע פרייזען ווי זיי קאסטען אין דער קאסע; א מאשין צו רייניגען תבואה־קערנער; אזא זיפ צום פאנאנדערטיילען מעהל פון פערשיעדענע גראדען.

scal'ping-knife *n.* (סקעל'-פינג-נאיף) א סקאלפיר־מעסער [מיט וועלכען די אינדיאנער פלעגען אמאל אראבשינדען די קאפ־הויט פון זייערע פיינד].

scalp'less *a.* (סקעלפ'-לעס) וואס איז אהן א סקאלפ [וועגען א מענשען, וועלכער איז געזונד געווארען נאכדעם ווי מען האט איהם אבגעשונדען די הויט פון שארבען]; פליכעוואטע, מיט א פליך.

scalp'-lock *n.* (סקעלפ'-לאק) א לאנגער לאק האר אויף'ן שפיץ פון קאפ ביי די אינדיאנער.

scal'priform *a.* (סקעל'-פרי-פארם) דלאט־פערמיג [וועגען די שנייד־צייהנער פון מאנכע חיות, ווי דער ביבער].

sca'ly *a.* (סקיי'-לי) שופיג, מיט שופען; קרעציג, פארשיווע; קארג; געמיין.

scam'ble *v. and n.* (סקעמבל) זיך ווארפען, זיך צאפלען; זיך רייסען [פאר עפעס]; טהון עפעס אונגעלומפערט, זיין אונגעלומפערט; זיין אהן א טאלק; פאנאנדערווארפען; זאמלען אהן א טאלק אדער ארדנונג; א רייסעריי.

scam'bler *n.* (סקעמ'-בלער) איינער וואס צאפעלט זיך אדער ווארפט זיך; איינער וואס רייסט זיך אדער שלאגט זיך איבער עפעס; א צודרינגליכער מענש, א צודרינגליכער, איינגעגעסענער גאסט.

scam'bling *a. and n.* (סקעמ'-בלינג) צאפלענדיג, אונרוהיג, צושטרייט; אהן ארדנונג, אהן א מעטאדע; זיך רייסענד [איבער עפעס]; א ניט רעגעלמעסיגער איילענדיגער מאהלצייט.

scam'bling-days *n.* (סקעמ'-בלינג-דייז) די קריסטליכע פאסט־צייט פאר פאסכא. ז. *Lent*

scam'blingly *adv.* (סקעמ'-בלינג-לי) אונרוהיג, שטארק צאפלדיג; אויף אן אנגעשטרענגטער ארט, זיך רייסענדיג, קעמפפענדיג.

scammo'nia *n.* (סקע-מאו'-ני-א) ז. *scammony*

scammo'niate *a.* (סקע-מאו'-ני-אייט) געמאכט מיט סקאמאניום. ז. *scammony*

scam'mony *n.* (סקעמ'-א-ני) די סקאמאניום־פלאנצע [אזא קלעטערענדע אזיאטישע פלאנצע]; סקאמאניום [דער פעך פון דער סקאמאניום־פלאנצע, ווערט געברויכט אלס אבפיהרונגס־מיטעל].

scamp *n. and v.* (סקעמפ) א מאשעניק, א בעטריגער; א טויגעניכטס, א ליידאק; א שווינדלער, א לומפ; אן אנטלאפענער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; פארטאטשעווען, פושען; בעשווינדלען.

scam'per *v. and n.* (סקעמ'-פער) לויפען, פליהען, גאלאפירען; א שנעלעס לויפען, א גאלאפ; א פושער, א פארטאטש.

scam'perer *n.* (סקעמ'-פער-ער) איינער וואס לויפט שנעל; איינער וואס טהוט עפעס אויבערפלעכליך, א פושער.

scam'pish *a.* (סקעמ'-פיש) לומפיג.

scam'py *a.* (סקעמ'-פי) ז. *scampish*

scan *v.* (סקען) גרינדליך, פונקט נאך פונקט עקזאמענירען אדער דורכפרובירען; צעהלען די זילבען אדער פערזען־פיס פון א געדיכט; לייענען א געדיכט אזוי, אז עס זאל זיך מערקען דער מעטער אדער דער פערזען־געבוי; שטימען מיט'ן מעטער [וועגען שורות אין געדיכטע].

Scand. אבקירצונג פון *Scandinavian*

scan'dal *n. and v.* (סקענ'-דעל) א סקאנדאל, א שאנדע; פערלוימדונג, שענדונג, לעסטערונג; פערלוימדען; סקאנדאליזירען.

scan'dal-bear'er *n.* (סקענ'-דעל-בעהר'-ער) א פערלוימדער, א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

scandalisa'tion *n.* (סקענ–דעל–אי–זיי׳–שאן) ז. *scandalization*

scan'dalise *v.* (סקענ׳–דעל–איז) ז. *scandalize*

scandaliza'tion *n.* (סקענ–דעל–אי–זיי׳–שאן) סקאנדאליזירונג, דאס מאכן א סקאנדאל, פערלוימדונג, לעסטערונג, שענדונג.

scan'dalize *v.* (סקענ׳–דעל–איז) סקאנ־דאליזירען, בעליידיגען, ארויסרופען עקעל, מאכען סקאנדאלען; שענדען, פערלוימ־דען.

scan'dal-mon'ger *n.* (סקענ׳–דעל–מאנ׳–גער) א פערשפרייטער פון סקאנ־דאליעזע געשיכטען, א פערלוימדער.

scan'dalous *a.* (סקענ׳–דעל–אס) סקאנ־דאליעז, שענדליך; פערלוימדעריש.

scan'dalously *adv.* (סקענ׳–דעל–אס–לי) אויף א סקאנדאליעזען אדער שענדלי־כען אופן.

scan'dalousness *n.* (סקענ׳–דעל–אס–נעס) דאס זיין סקאנדאליעז; שענדליכ־קייט.

scan'dalum magna'tum (סקענ׳–דע–לאם מעג–ניי׳–טאם) א פערלוימדונג פון הויך־געשטעלטע פערזענליכקייטען אדער הויכע רעגירונגס־בעאמטע.

scan'dent *a.* (סקענ׳–דענט) קלעטערענד [וועגען פלאנצען אדער פויגלען]; וואס הערפט צום קלעטערען.

Scan'dian *n. and a.* (סקענ׳–די–ען) ז. *Scandinavian*

Scandina'vian *n. and a.* (סקענ–די–ניי׳–ווי–ען) א סקאנדינאוויער [איינער פון די סקאנדינאווישע לענדער: שוועדען, נארוועגען און דענעמארק]; די סקאנדינאווישע שפראכען; סקאנדינאוויש, וואס איז שייך צו די סקאנדינאווישע פעל־קער אדער צו די סקאנדינאווישע שפרא־כען.

scan'ning speech (סקענ׳–אינג ספיטש) א קראנקהאפטע מאנאטאנע אויסשפראך, ביי וועלכער די זילבען ווערען ארויסגע־רעדט בעזונדער מיט לאנגע אונטערברע־כונגען.

scan'sion *n.* (סקענ׳–שאן) דאס צעהלען די זילבען אדער פערזען־פיס פון א גע־דיכט.

scanso'rial *a.* (סקענ–סאו׳–רי–על) קלע־טערענד, צום קלעטערען, וואס קען קלע־טערען; וואס איז צוגעפאסט צום קלע־טערען.

The woodpecker is a **scansorial** bird.

scanso'rious *a.* (סקענ–סאו׳–רי–אס) ז. *scansorial*

scant *a., n. and v.* (סקענט) 1. קנאפ, ווייניג, קוים גענוג; 2. קורץ, וואס האט ווייניג; 3. קארג; שפארעוודיג; 4. מאנ־געל, קנאפקייט, ווייניגקייט; 5. בעשרענ־קען, געבען ווייניג; 6. פערקלענערען, פער־קירצען; שפארען.

1. We have a **scant** supply of meat. 6. The prisoners are **scanted** in provisions.

scant'ily *adv.* (סקענט׳–אי–לי) קנאפ, ניט גענוג, ווייניג; קארג.

scant'iness *n.* (סקענט׳–אי–נעס) בע־שרענקטקייט, ווייניגקייט, קליינקייט, קנאפ־קייט, קארגקייט.

scan'tity *n.* (סקענ׳–טי–טי) ז. *scantiness*

scan'tle *v. and n.* (סקענטל) צושניידען אדער פאנאנדערטיילען אין קליינע שטיק־לעך; אזא מאס ביים אויסשניידען שיפער־טאוולען.

scant'ling *n.* (סקענט׳–לינג) א ביסעל, א קליינע דאזע; א קליינע פאלענע אדער שייט האלץ; א מאס; א לענג.

scant'ly *adv.* (סקענט׳–לי) קנאפ, קארג, ווייניג; קוים.

scant'ness *n.* (סקענט׳–נעס) קנאפקייט, ווייניגקייט, קארגקייט, בעשרענקטקייט.

scant of breath (סקענט אוו ברעטה) מיט א קורצען אטעם; ענג־בריסטיג.

scant'-of-grace' *n.* (סקענט׳–אוו–גריים׳) א טויגעניכטס.

scant'y *a.* (סקענט׳–אי) קנאפ, קארג, ווייניג, קוים גענוג.

scape *n.* (סקייפ) א שאפט, א בלומען־שטענגעל אהן בלעטלעך; אין ארכיטעק־טור — א זיילען־שאפט [דער טייל פון א זייל ביים פונדאמענט]; דער שאפט פון א פעדער [דער נאקעטער טייל פון א פעדער].

scape'-gal'lows *n.* (סקייפ׳–געל׳–אוז) איינער וואס האט זיך געראטעוועט פון דער תליה [כאטש ער האט פערדינט די שטראף]; א לומפ.

scape'goat *n.* (סקייפ׳–גאוט) א זינד־באק, א שעיר לעזאזל; א כפרה־היהנדעל, איינער וואס ווערט א קרבן פאר פרעמדע זינד.

scape'grace *n.* (סקייפ׳–גרייס) א טויג־געניכטס.

scape'less *a.* (סקייפ׳–לעס) אהן א שאפט [וועגען פלאנצען]. ז. *scape*

scape'ment *n.* (סקייפ׳–מענט) ז. *escapement*

scape'-wheel *n.* (סקייפ׳–הוויעל) ז. *escapement wheel*

scaphan'der *n.* (סקע–פענ׳–דער) א טויכער־קלייד [מיט פאררינכטונגען צו בע־זארגען דעם טויכער מיט לופט אונטער דעם וואסער].

scaph'ism *n.* (סקעפ׳–איזם) אזא שטראף, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען שטעלט דעם פעראורטיילטען אריין אין אן אויס־געהוילטען בוים [דער פעראורטיילטער ווערט אויסגעשמירט מיט האניג און אין דעם בוים ווערען געמאכט לעכער, כדי די ביענען און פליגען זאלען קענען צו־קומען צו זיין קערפער און איהם פייני־גען].

scaph'oid *a. and n.* (סקעפ׳–אויד) שי־פעל־פערמיג; דער שיפעל־ביין. ז. *navicular*

sca'piform *a.* (סקיי׳–פי–פארם) שאפט־עהנליך. ז. *scape*

scapinade' *n.* (סקעפ–אי–נייד׳) א שפי־צעל, א שווינדלערישער אויפטהו.

scap'olite *n.* (סקעפ׳–א–לאיט) סקאפאליט [אזא פעלדשפאט־ארטיגער שטיין].

scap'ple *v.* (סקעפל) ז. *scabble*

scap'ula *n.* (סקעפ׳–יו–לא) דאס שולטער־בלאט, דער אקסעל־ביין.

scap'ular *a. and n.* (סקעפ׳–יו–לאר) וואס איז שייך צו די פלייצעס אדער צו די אקסעל־ביינער; א שולטער־מאנטעל, א סקאפוליער [אזא קורצער מאנאכען־מאנ־טעל אדער אזא שטיק געוואנד, וואס ווערט געטראגען אויף די אקסלען פון געוויסע מאנאכען אדער אלס צייכען פון פרומקייט ביי קאטויליקען]; אן אקסעל־באנדאזש; די אקסעל־פעדערען [ביי פויגלען].

scap'ulary *a. and n.* (סקעפ׳–יו–לע–רי) עהנליך צו א שולטער־מאנטעל אדער סקאפוליער; א סקאפוליער אדער שול־טער־מאנטעל; אן אקסעל־באנדאזש; אק־סעל־פעדערען [ביי פויגלען]. ז. *scapular*

scap'ulimancy *n.* (סקעפ׳–יו–לי–מענ–סי) נביאות אדער דאס טרעפען לויט דעם אקסעל־ביין.

scapuliman'tic *a.* (סקעפ–יו–לי–מענ׳–טיק) וואס איז שייך צו נביאות לויט דעם שולטער־בלאט אדער אקסעל־ביין.

sca'pus *n.* (סקיי׳–פאס) ז. *scape*

scar *n. and v.* (סקאר) א שראם, א נארב, א שנאר [א צייכען פון א פערהיילטער וואונד]; א צייכען פון בעשעדיגונג [פי־זישער אדער מאראלישער]; אן אויסגע־ריבענער פלאץ; א פעהלערהאפטער פלאץ [אין גומ־אייזען]; א הוילער פעלז; א פעלז; א משופע׳דיגער ברעג; א הוילער, גיט גלייכער פלאץ ביי דער זייט פון א בארג; דער ים־פאפוגאי [אזא פיש]; מא־כען א שראם; שעדיגען; פערוואונדען.

scar'ab *n.* (סקער׳–עב) א זשוק, א קע־פער; א מיסט־זשוק; א סקארא־בעאוס [א מין זשוק, וועלכער איז געווען פערגע־טערט ביי די פארצייטיגע עגיפ־טער]; אן עדעל־שטיין אויסגעשני־טען עהנליך צו א זשוק [האט גע־דיענט אלס קמיע ביי די פארצייטיגע מצריים].

Scarab

scarabæ'us *n.* (סקער–ע–בי׳–אס) א סקאראבעאוס [אזא זשוק אדער קעפער]; אן עדעלשטיין אויסגעשניטען אין דער פארם פון א זשוק. ז. *scarab*

scar'abee *n.* (סקער׳–ע–ביע) ז. *scarab*

scar'aboid *a. and n.* (סקער׳–ע–באיד) עהנליך צו א זשוק אדער סקאראבעאוס; א בעצייערונג אדער קמיע אין דער פארם פון א זשוק, נאכגעמאכט נאך די מוסטע־רען פון די פארצייטיגע מצריים. ז. *scarab*

scarce *a. and adv.* (סקעהרס) 1. קנאפ, ווייניג; 2. זעלטען, וואס מען טרעפט זעל־טען; 3. וואס צייכענט זיך אויס מיט מאנגעל [הויפטזעכליך אין לעבענס־נויט־ווענדיגקייטען]; 4. קוים.

1. Food is very **scarce** in primitive communities. 2. He is a collector of **scarce** books. 4. I have a **scarce** twenty dollars in my pocket.

scarce'ly *adv.* (סקעהרס׳–לי) 1. קוים; 2. מיט מיה.

1. I can **scarcely** recognize him in the distance.

scarce'ly an'y (סקעהרס׳–לי ענ׳–אי) כמעט גאר נישט, כמעט קיינער.

scarce'ly ev'er (סקעהרס׳–לי עוו׳–ער) כמעט קיינמאל ניט.

scarce'ness *n.* (סקעהרס׳–נעס) קנאפ־קייט, ווייניגקייט, מאנגעלהאפטיגקייט, מאנגעל, נויט; זעלטענהייט.

scar'city *n.* (סקעהר׳–סי–טי) קנאפקייט, ווייניגקייט, מאנגעל, נויט.

scare *v. and n.* (סקעהר) דערשרעקען, אנוואַרפען א שרעק; זיך דערשרעקען; א פלעצליכער שרעק [הויפטזעכליך א גרונדלאזער אדער צוליעב א נארישקייט].

scare away' (סקעהר ע–הוויי׳) אבשרע־קען, פערטרייבען דורך אבשרעקען.

scare'crow *n.* (סקעהר׳–קראו) א סטרא־שידלע, א שרעק־בילד, א טשוטשעלע [א פינור אבצושרעקען פויגלען].

scare up (סקעהר אפ) אויפ־געפינען; אויפ־דעקען.

scarf *n. and v.* (סקארף) אן איינשניט, א קריץ, א רינווע; א גראבען; א פערבינדונג פון צוויי האלץ=שטיקער דורך אויסשניטע, וועלכע פאסען זיך אריין איינער אין אנדערען; א שערפע, א שארף, א לענטע, א בינדע, א האלז=טוך, א קראוואט, א שאל; מאכען אויסשניטע אין שטיקער האלץ זיי צו פערבינדען; פעראייניגען צוויי שטיקער האלץ דורך אויסשניטע וואס פאסען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען; אראבנעהמען די הויט און די פעטס פון א וואלפיש; איינוויקלען ווי אין א שערפע אדער שאל; בעדעקען ווי מיט א שאל.

scarfed *a.* (סקארפט) בעפוצט מיט א שערפע אדער לענטע.

scar'fing *n.* (סקאר'-פינג) דאס ארונטערציהען די הויט און די פעטס פון א וואלפיש; דאס פערבינדען צוויי שטיקער האלץ דורך אויסשניטע, וועלכע פאסען זיך אריין איינע אין די אנדערע.

scarf'-joint *n.* (סקארפ'-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי שטיקער האלץ דורך אויסשניטע, וועלכע פאסען זיך אריין איינע אין די אנדערע.

scarf'-pin *n.* (סקארפ'-פין) א קראוואט=נאדעל, א האלז=טוך שפילקע.

scarf'-skin *n.* (סקארפ'-סקין) די אויבערשטע הויט.

scarf'wise *adv.* (סקארפ'-הוואיז) אזוי ווי א שערפע אדער לענטע.

scarifica'tion *n.* (סקער-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען לייכטע איינשניטע אין דער הויט אום אבצוצאפען בלוט.

scar'ificator *n.* (סקער'-אי-פי-קיי-טאר) איינער וואס מאכט איינשניטע אין דער הויט אום אבצוצאפען בלוט; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו מאכען איינשניטע אין דער הויט אבצוצאפען בלוט.

scar'ifier *n.* (סקער'-אי-פאי-ער) איינער וואס מאכט איינשניטע אין דער הויט אום אבצוצאפען בלוט; אן אינסטרומענט פאר דיעזען צוועק; אן אונטערגרונד=פלוג [אזא מאשין עהנליך צו אן אקער=אייזען, וואס צושניידעט בלויז די ערד אבער אקערט זי ניט אויף].

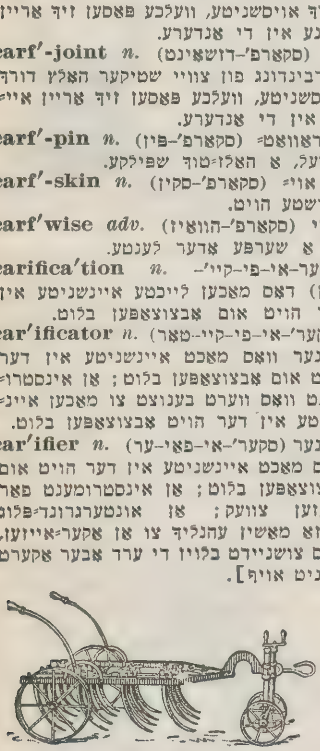

Scarifier

scar'ify *v.* (סקער'-אי-פאי) צוקראצען אדער צושניידען די הויט, לייכט צושניידען די הויט אום אבצוצאפען בלוט אדער אייטער [פלאגמע]; צושניידען די ערד מיט אן אונטערגרונד=פלוג [ז. *scarifier*]; מאכען א שניידיגע בעמערקונג, ארייןשניידען מיט א ווארט.

sca'riose *a.* (סקיי'-רי-אוס) ז. *scarious*

sca'rious *a.* (סקיי'-רי-אס) דין, טרוקען, הויטיג [וועגען פלאנצען].

scarlati'na *n.* (סקאר-לע-טי'-נא) סקארלאטין, שארלאך=פיבער.

scarlati'nal *a.* (סקאר-לע-טי'-נעל) וואס איז שייך צו אדער וואס האט דעם כאראקטער פון סקארלאטין.

scarlati'niform *a.* (סקאר-לע-טי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון סקארלאטין.

scarlati'nous *a.* (סקאר-לע-טי'-נאס) וואס איז שייך צו אדער וואס האט דעם כאראקטער פון סקארלאטין.

scar'less *a.* (סקאר'-לעס) אהן נארבען אדער שראמען [סמנים פון פערוואקסענע וואונדען]; ניט פערוואונדעט.

scar'let *n. and a.* (סקאר'-לעט) שארלאך=קאליר, שארלאך=פארב [א בריליאנט=רויטער קאליר]; קליידער=שטאף פון שארלאך=קאליר; שארלאך=רויט, בריליאנט=רויט; וואס טראגט שארלאך=רויטע קליידער. ז. איל. *"Colors"*

scar'let-faced *a.* (סקאר'-לעט-פייסט) וואס האט א זעהר רויטען פנים.

scar'let fe'ver (סקאר'-לעט פי'-ווער) סקארלאטין, שארלאך=פיבער.

scar'let i'bis (סקאר'-לעט אי'-ביס) דער רויטער איבים [אזא גרויסער שארלאך=רויטער פויגעל אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא]. ז. *ibis*

scar'let snake (סקאר'-לעט סנייק) אזא אונגיפטיגע העל=רויטע שלאנג מיט שווארצע און ווייסע רינגען, וועלכע געפינט זיך אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

scar'let tan'ager (סקאר'-לעט טענ'-ע-דזשער) אזא העל=רויטער פויגעל מיט שווארצע פליגלען, וועלכער געפינט זיך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

scarp *n. and v.* (סקארפ) א משופע'דיגע אבגראבונג פאר א פעסטונג; אבגראבען שטארק משופע'דיג, אז מען זאל ניט קענען אריבערגעהן.

scarped *a.* (סקארפט) שטארק משופע'דיג, ווי אן אבגראבונג פאר א פעסטונג.

scar'ry *a.* (סקאר'-אי) מיט שראמען, מיט נארבען [צייכענס פון פערהיילטע וואונדען]; פול מיט ריצען.

sca'rus *n.* (סקיי'-ראס) דער ים=פאפוגאי [אזא פיש].

scar'y *a.* (סקעהר'-אי) דערשראקען; וואס דערשרעקט; מורא'דיג; פורכטזאם.

scat *n., v. and int.* (סקעט) שאדען, פערלוסט; א טאקסע, א שטייער; א לאנד=שטייער; אוועקטרייבען שרייענדיג "סקעט" [ווי מען טרייבט אוועק א קאץ]; אוועק, שקיץ [אן אויסגעשריי אוועקצוטרייבען א קאץ].

scatch *n.* (סקעטש) א זארט מויל=אייזענדעל פון דעם צוים פון א פערד.

scatch'mouth *n.* (סקעטש'-מאוטה) ז. *scatch*

scathe *v. and n.* (סקייטה) שעדיגען; צוקאליעטשען, פערוואונדען; א שאדען, שעדיגונג.

scathe'ful *a.* (סקייטה'-פול) שעדליך, פערדערבליך.

scathe'fulness *n.* (סקייטה'-פול-נעס) שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

scathe'less *a.* (סקייטה'-לעס) אונשעדליך.

scath'fulness *n.* (סקעטה'-פול-נעס) ז. *scathefulness*

sca'thing *a. and n.* (סקיי'-טהינג) שעדיגענד, שעדליך; א שאדען; דאס מאכען שאדען.

sca'thingly *adv.* (סקיי'-טהינג-לי) שעדיגענדיג; מיט שאדען, מיט שעדליכקייט.

scath'less *a.* (סקעטה'-לעס) ז. *scatheless*

scat'omancy *n.* (סקעט'-א-מענ-סי) דאס נביאות=זאגען אדער דאס בעשטימען א קראנקהייט לויט די עקסקרעמענטען [צאה].

scat'ophage *n.* (סקעט'-א-פיידזש) א חיה וואס שפייזט זיך פון צאה [עקסקרעמענטען].

scatoph'agous *a.* (סקע-טאפ'-ע-גאס) וואס שפייזט זיך מיט עקסקרעמענטען [צאה].

scat'oscopy *n.* (סקעט'-א-סקאו-פי) אונטערזוכונג פון די עקסקרעמענטען [צאה], אום דורך דעם צו בעשטימען א קראנקהייט אדער אום פארויסצוזאגען די צוקונפט.

scatt *n.* (סקעט) א שטייער; א לאנד=שטייער.

scat'ter *v.* (סקעט'-ער) 1. צוזייהען, צושטרייען; פאנאנדערזאגען אדער פאנאנדערטרייבען אויף אלע זייטען; 2. אויסשטרייען, פערברייטען, פערשפרייטען; 3. בעשיטען, בעשטרייען; זיך צושטרייען; זיך פערברייטען, זיך צושפרייטען.
1. They scattered the enemy's forces. 2. The Jews are scattered in all parts of the world.

scattera'tion *n.* (סקעט-ע-ריי'-שאן) א צושטרייאונג אדער פאנאנדערטרייבונג אין אלע זייטען.

scat'terbrain *n.* (סקעט'-ער-בריין) א צוטומעלטער מח; א מענש וואס קען ניט ערנסט דורכטראכטען א זאך, א צושטרייטער מענש.

scat'ter-brained *a.* (סקעט'-ער-בריינד) מיט א צוטומעלטען מח; צושטרייט.

scat'tered *a.* (סקעט'-ערד) צוזייהט, צושפרייט; צושטרייט; פאנאנדערגעטיילט, פאנאנדערגעווארפען, ניט אין ארדנונג; אין באטאניק — וואס איז ניט אין דער ארדנונג, וואס איז ניט רעגולער.

scat'teredly *adv.* (סקעט'-ערד-לי) צושטרייט, צושיידען.

scat'terer *n.* (סקעט'-ער-ער) א צושטרייער, א פערברייטער, א פאנאנדערשפרייטער.

scat'tergood *n.* (סקעט'-ער-גוד) א פערשווענדער, אן אויסבריינגער.

scat'tering *a. and n.* (סקעט'-ער-אינג) 1. צוזייהט, צושטרייט, צושפרייט; 2. פאנאנדערגעווארפען, ניט אין דער ארדנונג; 3. וואס קומט פאר זעלטען; 4. צושפליטערט; 5. דאס צוזייהען אדער צושפרייטען; דאס צושפליטערען; 6. דאס צוזייהטע אדער צושפרייטע; 7. א שפליטער; 8. א ניט=רעגעלמעסיגע רעפלעקציאן פון ליכט=שטראהלען פון א ניט=גלאטער פלעכע.
4. The number of scattering votes was very large.

scat'teringly *adv.* (סקעט'-ער-אינג-לי) צוזייהט און צושפרייט.

scat'terling *n.* (סקעט'-ער-לינג) אן ארומטרייבער, א בראדיאגע, א מענש אהן א היים.

scaup *n.* (סקאהפ) א ים=קאטשקע, א ים=ענטעל.

scaup'-duck *n.* (סקאהפ'-דאק) ז. *scaup*

scau'per *n.* (סקאה'-פער) אזא דלאט=פערמיגעם געצייג וואס ווערט געברויכט פון גראווירער צו גראווירען ליניען.

scav'agery *n.* (סקעוו'-עדזש-רי) גאסען=רייניגונג; דאס רייניגען די גאסען פון שמוץ.

scav'aging *n.* (סקעוו'-עדזש-אינג) גאסען=רייניגונג.

scav'enge *v.* (סקעוו'-ענדזש) רייניגען אדער ראמען די גאסען.

scav'enger *n.* (סקעוו'-ען-דזשער) א מיסט=ראמער, א גאסען=קעהרער, א גאסען=רייניגער; א קינד וואס איז בעשעפטיגט

אין א באוועל=שפינעריי אויפצוקלייבען פון דעם דיל אראבגעפאלענע באוועל.

scav'engering *n.* (סקעוו'-ען-דזשער-אינג) גאסען=ריינינגונג; דאס קעהרען די גאסען.

scav'engerism *n.* (סקעוו'-ען-דזשער-איזם) גאסען=ריינינגונגס ארבייט.

scav'engery *n.* (סקעוו'-ען-דזשער-אי) ז. *scavagery*.

scav'enging *n.* (סקעוו'-ען-דזשינג) גאסען=ריינינגונג; דאס קעהרען די גאסען.

Sc. B. אבקירצונג פון די ווערטער *Scientiæ Baccalaureus* [באקאלאראוס פון נאטור=וויסענשאפטען, אן אקאדעמישער טיטול].

Sc. D. אבקירצונג פון די ווערטער *Doctor of Science* [דאקטאר פון נאטור=וויסענשאפטען, אן אקאדעמישער טיטול].

sceman'do *a. and adv.* (שע-מענ'-דא) אין מוזיק — ביסלעכווייז פערקלענערענד דעם קלאנג. ז. *diminuendo*.

sce'na *n.* (סיע'-נא) א סצענע, א טעאטער=ביהנע [אין א פארצייטיגען גריכישען אדער רוימישען טעאטער].

sce'na *n.* (שיי'-נא) אן אפערא=סצענע; אן אפערא=סאלא [מעהרסטענטייל אין רעציטאטיוו, ד. ה. האלב=זינגענדיג, האלב=דעקלאמירענדיג].

scena'rio *n.* (שע-נא'-רי-או) דאס סצענאריום [א קורצער אינהאלט מיט דער בעשרייבונג פון די דעקאראציאנען און אנווייזונגען פאר די אקטיארען וועגען ווי צו ערשיינען אויף דער ביהנע].

scend *v. and n.* (סענד) זיך אויפהויבען אין דער הויך ווי א שיף אויף א כוואליע; דאס הויבען זיך פון א שיף אויף די כוואליעס.

scene *n.* (סיען) א סצענע; א פארשטעלונג; איין פאסירונג אדער האנדלונג פון א גאנצער סעריע; א טייל פון א טעאטער=שטיק אדער א טייל פון אן אקט אין א טעאטער=שטיק; א טעאטער=ביהנע; א שוי=פלאץ, א פלאץ וואו עטוואס קומט פאר אדער פאסירט; א לאנדשאפט.

scene'-man *n.* (סיענ'-מען) א טעאטער=מאשיניסט, א ביהנען=ארבייטער, איינער וואס שטעלט אויף אדער שטעלט איבער די דעקאראציאנען און די קוליסען אויף דער ביהנע.

scene'-pain'ter *n.* (סיענ'-פיינ'-טער) א דעקאראציאנס=מאלער [איינער וואס מאלט די דעקאראציאנען פאר א טעאטער].

scene'-pain'ting *n.* (סיענ'-פיינ'-טינג) דעקאראציאנס=מאלעריי.

sce'nery *n.* (סיע'-נער-אי) די סצענעריע, די דעקאראציאנען און די אויסשטאטונג פון דער ביהנע; די פערטיילונג און די אויפפיהרונג פון די סצענעס פון א טעאטער=שטיק; א פארשטעלונג; א לאנדשאפט.

scene'-shif'ter *n.* (סיענ'-שיפ'-טער) איינער וואס שטעלט אויף אדער שטעלט איבער די סצענעריע אויף דער ביהנע אין א טעאטער.

sce'nic *a.* (סיע'-ניק) סצעניש, ביהנענמעסיג, טעאטראליש; מאלעריש, קינסטלעריש; וואס איז שייך צו ביהנען=סצענעריע.

sce'nical *a.* (סיע'-ני-קעל) ז. *scenic*.

sce'nically *adv.* (סיע'-ני-קעל-אי) אויף א סצענישען אדער טעאטראלישען אופן; אויף א מאלערישען אדער קינסטלערישען שטייגער.

scenog'rapher *n.* (סי-נאג'-רע-פער) א סצענאגראף, א ביהנען=מאלער, א פערספעקטיוו=מאלער.

scenograph'ic *a.* (סיע-נא-גרעפ'-איק) סצענאגראפיש, פערספעקטיוויש, וואס איז שייך צו ביהנען=מאלעריי.

scenograph'ical *a.* (סיע-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *scenographic*.

scenograph'ically *adv.* (סיע-נא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א סצענאגראפישען שטייגער, אין פערספעקטיוו, אויף דעם אופן פון ביהנען=מאלעריי.

scenog'raphy *n.* (סי-נאג'-רע-פי) סצענאגראפיע, ביהנען=מאלעריי, פערספעקטיוו=מאלעריי.

scent *n. and v.* (סענט) א ריח, א גערוך; א געשמאקער ריח; פארפיום; א שפור פון א חיה; שמעקען; ריכען; שפירען; האבען א גערוך אדער ריח; מאכען שמעקעדיג; מאכען עס זאל האבען א ריח; נאכשפירען א חיה נאך'ן גערוך.

scent'-bag *n.* (סענט'-בעג) דאס זעקעל ביי געוויסע חיות וואס ענטהאלט אזא ריכענדען שטאף [ווי ביי הירשען, ביבערם, טכוירען א. ד. ג.]; א זעקעל וואס ענטהאלט א ריכענדען שטאף, וואס ווערט בענוצט אין יאגד אויף פוקסען.

scent'-bot'tle *n.* (סענט'-באט'ל) א פארפיומע=פלעשעלע.

scent'-box *n.* (סענט'-באקס) א פארפיום=קעסטעלע.

scen'ted *a.* (סענ'-טעד) וואס האט א געשמאקען ריח; ריכענד.

scent'ful *a.* (סענט'-פול) וואס האט א גוטען ריח; שטארק ריכענד אדער דופטענד.

scent'-hol'der *n.* (סענט'-האול'-דער) א פארפיום=האלטער, א פארפיום=פלעשעל.

scent'less *a.* (סענט'-לעס) אהן ריח, אהן גערוך.

scep'sis *n.* (סקעפ'-סיס) ז. *skepsis*.

scep'ter *n. and v.* (סעפ'-טער) א סצעפטער [אזא קורצער קעניגליכער שטאק אלס צייכען פון הערשאפט]; די קעניגליכע מאכט; געבען א סצעפטער, געבען קעניגליכע מאכט.

scep'tered *a.* (סעפ'-טערד) וואס טראגט א סצעפטער, קעניגליך.

scep'terless *a.* (סעפ'-טער-לעס) אהן א סצעפטער. ז. *scepter*.

scep'tic *n. and a.* (סקעפ'-טיק) ז. *skeptic*.

scep'tical *a.* (סקעפ'-טי-קעל) ז. *skeptical*.

scep'tre *n. and v.* (סעפ'-טער) ז. *scepter*.

scep'tred *a.* (סעפ'-טערד) ז. *sceptered*.

scep'treless *a.* (סעפ'-טער-לעס) ז. *scepterless*.

schah *n.* (שא) דער שאך [דער הערשער פון פערזיען]. ז. *shah*.

sched'ule *n. and v.* (סקעד'-יול) א צעטעל, א פערצייכניס, א ליסטע, א צוזאץ=ליסטע צו א דאקומענט; מאכען א ליסטע; צושטעלען אדער פערצייכענען אויף א ליסטע.

sched'ule of pri'ces (סקעד'-יול אוו פראי'-סעז) א פרייז=ליסטע.

schee'lite *n.* (שיע'-לאיט) דער שווער=שטיין [א מין זעהר שווערער מינעראל].

scheik *n.* (שייק) ז. *sheik*.

sche'ma *n.* (סקי'-מא) א סכעמע, אן אנצייכנונג פון א זאך אין אלגעמיינע שטריכען; א פלאן, אן ענטוואורף; שווארצע מאנאכען=קליידער [ביי די פראוואסלאווע קריסטען]; אין פילאזאפיע — א סכעמא, אן אבסטראקטע פארשטעלונג, וועלכע איז א צווישען=שטופע צווישען א קאנקרעטער זאך און אן אלגעמיינעם בעגריף.

schemat'ic *a.* (סקי-מעט'-איק) סכעמאטיש; געמאכט לויט א געוויסער סכעמע אדער סיסטעם; וואס איז אין אנקלאנג מיט א געוויסען פלאן אדער סדר; וואס שטעלט מיט זיך פאר א געוויסען טיפ.

schemat'ically *adv.* (סקי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א סכעמאטישען שטייגער; אין אלגעמיינע שטריכען.

sche'matise *v.* (סקי'-מע-טאיז) ז. *schematize*.

sche'matism *n.* (סקי'-מע-טיזם) אין פילאזאפיע — דער סכעמאטיזם, א סיסטעם פון סכעמען אדער אבסטראקטע פארשטעלונגען, וועלכע דיענען אלס צווישען=שטופען צווישען עמפפינדונגען פון קאנקרעטע זאכען און אלגעמיינע בעגריפען; אין אסטראלאגיע — די פיגור פון די אספעקטען [די פארמען פון די בעציהונגען צווישען די הימלישע קערפער]; אין לאגיק — די צוטיילונג פון א סילאגיזם אין בעזונדערע פיגורען.

sche'matist *n.* (סקי'-מע-טיסט) איינער וואס טראגט זיך ארום מיט פלענער; א פראיעקטען=מאכער.

sche'matize *v.* (סקי'-מע-טאיז) מאכען א סכעמע; אנווארפען אדער אנצייכנען די אלגעמיינע שטריכען פון עפעס; דענקען דורך סכעמען אדער אבסטראקטע פארשטעלונגען. ז. *schema*.

scheme *n. and v.* (סקים) א סכעמע, א פלאן, א פראיעקט; א סיסטעם; אן ענטוואורף; א ציעל, א מיין, א כונה; פראיעקטירען, מאכען א פלאן.

scheme'ful *a.* (סקימ'-פול) פול מיט פלענער.

sche'mer *n.* (סקי'-מער) א פלאנען=מאכער, א פראיעקטען=מאכער.

sche'ming *a.* (סקי'-מינג) וואס מאכט א סכעמע; פלאנירענד.

sche'mingly *adv.* (סקי'-מינג-לי) מאכענדיג פלענער; דורך א סכעמע, דורך א סיסטעם אדער פלאן.

sche'mist *n.* (סקי'-מיסט) איינער וואס מאכט פלענער, איינער וואס טרעט ארוים מיט פראיעקטען; אן אסטראלאג, א שטערען=זעהער, א טרעפער.

sche'my *a.* (סקי'-מי) קלוג, מיט איינפעלע, מיט המצאות.

schene *n.* (סקין) אן אלט=עגיפטישע לענגען=מאס [אונגעפעהר פיער מייל].

scher'if *n.* (שער'-איף) ז. *sheriff*.

scherzan'do *a.* (סקער-טסאנ'-דא) אין מוזיק — לעבעדיג, מונטער [וועגען דער ארט פון שפיעלען געוויסע מוזיקאלישע שטיקער].

scher'zo *n.* (סקער'-טסא) אין מוזיק — סקערצא, אן ארט לייכטער, לעבהאפטער איבערגאנג אין שפיעלען א מוזיקאלישע שטיק.

Schiedam' *n.* (סקי-דעם') אזא האלענדישער שנאפס.

schil'ler *n.* (שיל'-ער) א ספעציפישער שיין, וועלכען עס לאזען ארוים פון זיך געוויסע מינעראלען.

schism *n.* (סיזם) א שפאלטונג, א פאנאנדערטיילונג; א שפאלטונג אין דער קירך, וואס קומט פאר צוליעב געוויסע מיינונגס=פערשיעדענהייטען אין אמונה=פראגען;

דאס זוכען צו מאכען א שפאלטונג אין דער קירך; א סעקטע וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער הערשענדער קירך.

schismat'ic *a. and n.* (סיז-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א שפאלטונג אין דער קירך; אבטריניג; וואס שפאלט זיך אב פון דער הערשענדער קירך אדער פון א סעקטע; איינער וואס טיילט זיך אב פון דער קירך צוליעב רעליגיעזע מיינונגס-פערשיעדענהייטען.

schismat'ical *a.* (סיז-מעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א שפאלטונג אין דער קירך; אבטריניג; וואס שפאלט זיך אב פון דער הערשענדער קירך.

schismat'ically *adv.* (סיז-מעט'-אי-קעל-אי) דורך שפאלטונג.

schismat'icalness *n.* (סיז-מעט'-אי-קעל-נעס) אבטריניגקייט, א קירכען-שפאלטונג.

schis'matize *v.* (סיז'-מע-טאיז) פער-אורזאכען א שפאלטונג אין דער קירך.

schist *n.* (שיסט) א פעלז, וואס שפאלט זיך אויף דינע פלאטען, א שיעפער-שטיין.

schista'ceous *a.* (שיס-טיי'-שיאס) אין זאאלאגיע און באטאניק — בלויליך-גרוי.

schis'tic *a.* (שיס'-טיק) ווי שיעפער-שטיין, שיעפער-פערמיג, שיעפער-ארטיג.

schis'tify *v.* (שיס'-טי-פאי) מאכען ענה-ליך צו שיעפער-שטיין [אז עס זאל זיך שפאלטען אין דינע פלאטען].

schizogen'esis *n.* (סקיז-א-דזשען'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — דאס פרוכפערען זיך דורך טיילונג אדער שפאלטונג.

schizog'ony *n.* (סקאי-זאג'-א-ני) ז. ***schizogenesis***.

schmel'ze *n.* (שמעל'-טסע) געוויסע זאר-טען קאלירטעס גלאז וואס ווערט בענוצט אין דעקאראציאנען.

schnapps *n.* (שנעפס) ז. ***schnaps***

schnaps *n.* (שנעפס) שנאפס, ליקער, בראנפען.

schol'ar *n.* (סקאל'-אר) א שילער, א סטודענט; א געלעהרטער, א למדן, א קענער.

schol'arly *a.* (סקאל'-אר-לי) געלעהרט; ווי עס פאסט פאר א למדן.

schol'arship *n.* (סקאל'-אר-שיפ) גע-לעהרזאמקייט, ערודיציאן; בילדונג, ער-ציהונג; סטיפענדיע, א סומע געלד וואס ווערט געצאהלט צו א סטודענט, אום ער זאל האבען די מעגליכקייט צו ענדיגען דעם קורס פון למודים.

scholas'tic *a. and n.* (סקא-לעס'-טיק) שוהל-מעסיג; וואס איז שייך צו א שוהל אדער געלעהרטען; געלעהרט; סכאלאס-טיש, וואס איז שייך צו דער סכאלאסטי-שער פילאזאפיע פון מיטעלאלטער; קאלט, אהן געפיהל, טרוקען, פארמאליסטיש, פע-דאנטיש; א שוהל-געלעהרטער, א למדן; א סכאלאסטיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט רעליגיעזע פראגען אין גייסט פון דער מיטעלאלטערליכער סכאלאסטיק. ז. ***scholasticism***.

scholas'tical *a. and n.* (סקא-לעס'-טי-קעל) ז. ***scholastic***

scholas'tically *adv.* (סקא-לעס'-טי-קעל-אי) אויף א סכאלאסטישען שטייגער; לויט דער מעטאדע פון די מעטאפיזישע שוהלען פון מיטעלאלטער.

scholas'ticism *n.* (סקא-לעס'-טי-סיזם) די סכאלאסטיק, די מיטעלאלטערליכע עק-לעקטישע פילאזאפיע, וועלכע איז געווען א מיז פעראייניגונג פון אריסטאטעל'ס פי-לאזאפיע מיט די רעליגיאנס-לעהרען פון די פאטערס פון דער קריסטליכער קירך; טרוקענער, אינהאלטלאזער און נוצלאזער פלפול.

scho'lia *n.* (סקאו'-לי-א) סכאליומס. ז. ***scholium***.

scho'liast *n.* (סקאו'-לי-עסט) א סכאלי-אסט, איינער וואס שרייבט קורצע בעמער-קונגען אדער פירושים אויף די זייטען פון די ספרים פון די אמאליגע שרייבער; אן ערקלערער, א פירוש-מאכער.

scholias'tic *a.* (סקאו-לי-עס'-טיק) סכאליאסטיש, וואס איז שייך צו א סכא-ליאסט. ז. ***scholiast***.

scho'lion *n.* (סקאו'-לי-אן) ז. ***scholium***.

scho'lium *n.* (סקאו'-לי-אם) א סכא-ליום, א קורצע בעמערקונג אדער פירוש אויף דער זייט פון א ספר [ספעציעל פון אן אלט-גריכישען אדער לאטיינישען ספר].

school *n., v. and a.* (סקוהל) א שול, א לעהר-אנשטאלט; דאס שול-הויז; דאס לערנען, דער אונטערריכט; בילדונג, גע-לעהרזאמקייט; די שוהלע, די שטה; א רעליגיעזע סעקטע; א מחנה פיש; אונ-טערריכטען, לערנען, בילדען; ערציהען; דיסציפלינירען; שווימען אין א מחנה, בילדען א מחנה [ווענען פיש]; וואס איז שייך צו א שול, פון א שול.

school'-board *n.* (סקוהל'-באורד) א שול-קאמיטעט [א ספעציעלער קאמיטעט אין א שטאדט אדער דארף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די שול-ערציהונג פון די קינדער].

school'-book *n.* (סקוהל'-בוק) א שול-בוך, א בוך פאר שול-קינדער.

school'-boy *n.* (סקוהל'-באי) א שול-אינגעל, א חדר-אינגעל.

school'-bred *a.* (סקוהל'-ברעד) וואס האט בעקומען א שול-ערציהונג.

school commis'sioner (סקוהל קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער וואס פערוואל-טעט איבער די ענינים פון פאלקס-ביל-דונג אין א שטאאט, שטאדט אדער שול-בעצירק.

school'-commit'tee *n.* (סקוהל'-קא-מיט'-אי) א קאמיטעט וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די פאלקס-שולען פון שטאדט אדער דיסטריקט.

school'-dame *n.* (סקוהל'-דיים) ז. ***schoolmistress***

school'-days *n.* (סקוהל'-דייז) די לע-בענס-צייט אדער די יאהרען ווען מען לערענט אין שול.

school'-dis'trict *n.* (סקוהל'-דיס'-טריקט) דער שול-בעצירק, איינער פון די בעצירקען, אויף וועלכע א שטאדט איז צוטיילט בנוגע צום בויען און פערוואלטען די פאלקס-שולען.

schooled in adver'sity (סקוהלד אין עד-וואיר'-סי-טי) געפרובט אין אונגלי-קען, דורכגעמאכט פיעל צרות.

school'-fel'low *n.* (סקוהל'-פעל'-או) א שול-חבר, א שול-קאמעראד.

school'-fish *n.* (סקוהל'-פיש) א פיש, וואס האט א געוועהנהייט זיך צו האלטען אין מחנות.

school'-girl *n.* (סקוהל'-גוירל) א שול-מיידעל; א מיידעל, וואס לערענט אין שול.

school'-house *n.* (סקוהל'-האוס) א שול-הויז, א שול-געביידע.

school'ing *n.* (סקוה'-לינג) אונטער-ריכט; שול-געלד; שכר לימוד; טאדלונג, דאס אויס'מוסר'ען.

school'maid *n.* (סקוהל'-מייד) ז. ***school-girl***

school'man *n.* (סקוהל'-מען) א לעה-רער, א פעדאגאג; א לעהרער פון א מי-טעלאלטערליכער אוניווערזיטעט אדער אנדערער לעהר-אנשטאלט; א סכאלאסטי-קער. ז. ***scholastic***.

school'master *n.* (סקוהל'-מעס-טער) א שול-דירעקטאר, א שול-האלטער.

school'mate *n.* (סקוהל'-מייט) א שול-חבר, איינער אדער איינע וואס בעזוכט דיעזעלבע שול.

school'mistress *n.* (סקוהל'-מיס-טרעס) א שול-לעהרערין; א דירעקטארין אדער פערוואלטערין פון א שול.

school'-name *n.* (סקוהל'-ניים) אן אב-סטראקטער אויסדרוק, אן אבסטראקציאן; א ווארט וואס בלויז געלעהרט'ע געברויכען.

school of design' (סקוהל ז:ו די-זאין') א צייכנונגס-שול. ז. ***academy of design***.

school'-pence *n.* (סקוהל'-פענס) א קליינע וועכענטליכע שול-אבצאהלונג אדער שכר-למוד [אין ענגלאנד].

school'-room *n.* (סקוהל'-רוהם) 1. ט לעהר-צימער, א שול-הויז; 2. שולען, שול-פלעצער.

2\. The city needs more school-room.

school'-ship *n.* (סקוהל'-שיפ) א שיף וואס ווערט בענוצט צו לערנען די נאווי-גאציאנס-קונסט.

school'-taught *a.* (סקוהל'-טאהט) וואס האט געלערענט אין א שול; וואס האט בעקומען שול-בילדונג; וואס האט בעקו-מען סיסטעמאטישע בילדונג.

school'-tea'cher *n.* (סקוהל'-טיע'-טשער) א שול-לעהרער.

school'-tea'ching *n.* (סקוהל'-טיע'-טשינג) שול-אונטערריכט.

school'-time *n.* (סקוהל'-טאים) די שול-צייט, די צייט ווען א שול איז אפען; די שול-יאהרען; די לעבענס-צייט, ווען מען לערענט אין שול.

schoo'ner *n.* (סקוה'-נער) [א שקונע א צוויי-מאסטיגע שיף [ז. איל.]; א פריירי-שקונער, א פריירי-בויד [א וואגען מיט א בויד, אין וועלכען עמיגראנטען פלעגען פאהרען אין די נארד-אמעריקאנישע סטע-פעם]; א הויכעס ביער-גלאז.

Schooner

schorl *n.* (שאהרל) דער שווארצער טור-מאלין [א מין שטיין].

schorla'ceous *a.* (שאהר-ליי'-שיאס) וואס ענטהאלט טורמאלין. ז. ***schorl***

schor'lous *a.* (שאהר'-לאס) וואס איז שייך צו טורמאלין. ז. ***schorl***

schot'tische *n.* (שאט'-איש) א טאנץ, ענהליך צו א פאלקא; די מוזיק פאר דיע-זען טאנץ.

schout *n.* (סקאוט) א מאגיסטראט פון

א פארשטעטעל אדער דארף; א לאנד־ריכטער; א שעריף [אין די ערשטע הא־לענדישע קאלאניעס פון אמעריקא].

sci'agraph *n. and v.* (סאי־ע־גרעף) א געאמעטרישע צייכנונג וועלכע שטעלט פאר א ווערטיקאלען דורכשניט פון א גע־ביידע צו ווייזען דעם אינוועניגסטען אויס־זעהן; א פאטאגראפיע וואס איז גענומען מיט רענטגען־שטראהלען [עקס־שטראה־לען]; נעהמען א פאטאגראפיע מיט עקס־שטראהלען.

sciagraph'ic *a.* (סאי־ע־גרעפ־איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון שאטירען צייכנונגען [ז. *sciagraphy*]; וואס איז פאטאגראפירט דורך עקס־שטראהלען.

sciagraph'ical *a.* (סאי־ע־גרעפ־אי־קעל) ז. *sciagraphic*.

sciagraph'ically *adv.* (סאי־ע־גרעפ־אי־קעל־אי) אין בעצוג צו דער קונסט פון שאטירען צייכנונגען. ז. *sciagraphy*.

sciag'raphy *n.* (סאי־עג־רע־פי) די קונסט פון שאטירען צייכנונגען, די קונסט ריכטיג צו פערטיילען ליכט און שאטען אויף א צייכנונג; א צייכנונג וואס שטעלט פאר דעם דורכשניט אדער די זייטען־אנ־זיכט פון א געביידע; אין אסטראנאמיע — די קונסט צו בעשטימען די צייט פון טאג און נאכט לויט דעם שאטען; פאטאגרא־פיע מיט דער הילף פון עקס־שטראהלען [רענטגען־שטראהלען].

sciam'achy *n.* (סאי־עמ־ע־קי) א קאמפף מיט'ן אייגענעם שאטען, א קאמפף מיט אן איינגעבילדעטען שונא.

sciam'etry *n.* (סאי־עמ־ע־טרי) די לעהרע וועגען פערפינסטערונגען פון דער זון און פון דער לבנה [לקוי חמה און לקוי לבנה].

sciather'ic *a. and n.* (סאי־ע־טהער־איק) וואס איז שייך צו א זונען־אוהר; דאס מאכען זונען־זייגערס; דאס בעשטי־מען די צייט דורך א זונען־זייגער.

sciather'ical *a.* (סאי־ע־טהער־אי־קעל) וואס איז שייך צו א זונען־אוהר.

sciather'ically *adv.* (סאי־ע־טהער־אי־קעל־אי) אויף דער ארט פון א זונען־זייגער.

sciat'ic *a. and n.* (סאי־עט־איק) וואס געהערט צו די היפטען; א היפטען־נערוו; היפטען־שמערץ.

sciat'ica *n.* (סאי־עט־אי־קא) היפטען־שמערץ, היפטען־וועהטאג.

sciat'ical *a.* (סאי־עט־אי־קעל) וואס ליידט פון היפטען־שמערץ; וואס איז שייך צו א היפטען־נערוו.

sciat'ically *adv.* (סאי־עט־אי־קעל־אי) דורך היפטען־וועהטאג.

scib'ile *n.* (סיב־אי־לע) עטוואס וואס מען קען בענעהמען, בעגרייפען אדער משיג זיין.

sci'ence *n.* (סאי־ענס) וויסענשאפט; קענטניס; קונסט; געשיקטליכקייט.

scien'ter *adv.* (סאי־ענ־טער) וויסענ־דיג, במזיד.

scien'tial *a.* (סאי־ענ־שעל) וואס איז שייך צו וויסענשאפט אדער קענטניס; וויסענשאפטליך.

scienti'cian *n.* (סאי־ענ־טיש־ען) א וויסענשאפטס־מאן.

scientif'ic *a.* (סאי־ענ־טיפ־איק) ווי־סענשאפטליך; געלעהרט, געלערענט.

scientif'ically *adv.* (סאי־ענ־טיפ־אי־קעל־אי) אויף א וויסענשאפטליכען אופן; אין בעצוג צו די כללים פון דער וויסענ־שאפט.

sci'entist *n.* (סאי־ענ־טיסט) א ווי־סענשאפטס־מאן, א געלעהרטער.

scientis'tic *a.* (סאי־ענ־טיס־טיק) וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסענשאפט, כלומר'שט וויסענשאפטליך.

scien'tolism *n.* (סאי־ענ־טא־ליזם) כלומר'שדיגע וויסענשאפט, פאלשע וויסענ־שאפט.

scil. אבקירצונג פון *scilicet* [נעמליך].

scil'icet *adv.* (סיל־אי־סעט) נעמליך.

scim'itar *n.* (סימ־אי־טאר) ז. *scimiter*.

scim'iter *n.* (סימ־אי־טער) אזא קרומער טערקישער זעבעל.

scintil'la *n.* (סינ־טיל־א) א פונק; א קליין טיילכעלע, א טראפען, א קליין ביסעלע.

scin'tillant *a.* (סינ־טי־לענט) שפרי־צענד פונקען, פינקלענד; וואס שפריצט מיט פונקען.

scin'tillate *v.* (סינ־טי־לייט) שפריצען פונקען; פינקלען.

scintilla'tion *n.* (סינ־טי־ליי־שאן) דאס שפריצען פונקען; דאס פינקלען; א פונק.

scin'tillously *adv.* (סינ־טי־לאס־לי) פינקעלדיג.

sciog'raphy *n.* (סאי־אג־רע־פי) ז. *sciagraphy*.

sci'olism *n.* (סאי־א־ליזם) אויבער־פלעכליכע אדער כלומר'שדיגע קענטניסע.

sci'olist *n.* (סאי־א־ליסט) אן אויבער־פלעכליכער קענער, א כלומר'שדיגער גע־לעהרטער.

sciolis'tic *a.* (סאי־א־ליס־טיק) וואס האט אויבערפלעכליכע קענטניסע; וואס איז כלומר'שדיג וויסענשאפטליך.

sci'olous *a.* (סאי־א־לאס) אויבערפלעכ־ליך.

sciom'achy *n.* (סאי־אמ־ע־קי) ז. *sciamachy*.

sci'omancy *n.* (סאי־א־מענ־סי) וואהר־זאגונג אדער כשוף דורך שאטענס.

sci'on *n.* (סאי־אן) א צווייג, א צוויי־געל; א צווייגעל וואס איז אבגעשניטען געווארען, אום עס אריינצופלאנצען אין אן אנדער בוים; אן אבשטאם.

sciop'tic *a.* (סאי־אפ־טיק) וואס איז שייך צו א קאמערא אבסקורא [א פינ־סטערע קאמער פאר פאטאגראפישע אב־בילדונגען] אדער צו דער קונסט אויפצו־נעהמען ליכט־בילדער מיט דער הילף פון א קאמערא אבסקורא.

sciop'tic ball (סאי־אפ־טיק באהל) א בעוועגליכער הילצערנער באל אין וועל־כען עס איז איינגעפאסט א גלאז־לינזע ווי פון א פאטאגראפישען אפאראט [ווערט געברויכט פאר פאטאגראפישע צוועקען].

sciop'tics *n.* (סאי־אפ־טיקס) די קונסט פון אויפנעהמען ליכט־בילדער מיט דער הילף פון א קאמערא אבסקורא [א פינ־סטערע קאמער].

sci'otheism *n.* (סאי־א־טהי־איזם) גייסטער־פערגעטערונג, די פערגעטערונג פון די גייסטער פון די פערשטארבענע עלטערען און אור־עלטערען.

sci're fa'cias (סאי־רי פיי־שי־עס) א געריכטס־בעפעהל אויסצופיהרען אן אור־טייל.

scir'rhoid *a.* (סקיר־איד) וואס איז ענליך צו א פערהארטעוועטער געשווי־לעכץ.

scirrhos'ity *n.* (סקי־ראס־אי־טי) א קראנקהאפטע פערהארטונג [ווי פון א דריזע א. ד. ג.].

scir'rhous *a.* (סקיר־אס) פערהארטע־וועט [וועגען א געשווילעכץ, א דריזע א. ד. ג.]; וואס קומט פון א פערהארטונג.

scir'rhus *n.* (סקיר־אס) א פערהארטע־וועטער אנוואוקס, א פערהארטעוועטע גע־שווילעכץ.

scis'sel *n.* (סיס־על) מעטאל־אבפאל [שטיקלעך מעטאל וואס פאלען אב ביים אויסארבייטען מעטאלענע געגענשטענדע]; שטיקלעך בלעך וואס פאלען אב ביים אויס־שניידען רונדע בלעך־פלאטען.

scis'sible *a.* (סיס־איבל) וואס קען געשניטען אדער צושניטען ווערען.

scis'sil *n.* (סיס־איל) ז. *scissel*.

scis'sile *n. and a.* (סיס־איל) מעטאל־אבפאל; וואס מען קען שניידען אדער שפאלטען.

scis'sion *n.* (סיש־אן) צו־צושניידונג, צוטיילונג, צושפאלטונג.

scis'sor *v.* (סיז־אר) שניידען מיט א שער.

scis'sorbill *n.* (סיז־אר־ביל) דער שערען־שנאבעל [אזא פויגעל מיט א לאנ־גען שער־פערמיגען שנאבעל].

Scissorbill

scis'sors *n.* (סיז־ארז) א שער.

scis'sors-grin'der *n.* (סיז־ארז־גראינ־דער) א שערען־שלייפער.

scis'sortail *n.* (סיז־אר־טייל) אזא אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען שער־פערמיגען עק.

scis'sorwise *adv.* (סיז־אר־הוואיז) אזוי ווי א שער.

scis'sure *n.* (סיש־אור) א שפאלט, א ריס.

scitamin'eous *a.* (סיט־ע־מינ־אי־אס) וואס געהערט צו די געווירץ־ליליען.

sciu'rid *n.* (סאי־יו־ריד) א וועווערקע.

Sciu'ridæ *n.* (סאי־יו־רי־דיע) דער מין גריזשענדע חיות צו וועלכע עס געהערען וועווערקעס, מורמעל־טהיערע א. ד. ג.

sci'urine *a. and n.* (סאי־יו־רין) ענ־ליך צו א וועווערקע; א וועווערקע.

sciu'roid *a. and n.* (סאי־יו־ראיד) ז. *sciurine*.

Sciu'rus *n.* (סאי־יו־ראס) אזא מין ווע־ווערקעס מיט א לאנגען און האריגען עק.

Sclav *n.* (סקלאוו) ז. *Slav*.

Sclave *n.* (סקלאוו) ז. *Slav*.

Sclav'ic *a.* (סקלאוו־איק) ז. *Slavic*.

Sclavo'nian *a. and n.* (סקלע־וואו־ני־ען) ז. *Slavonian*.

scle'ra *n.* (סקלי־רא) די הארטע הויט פון דעם אויג־אפעל.

scle'roderm *n. and a.* (סקלי־רא־דוירם) דער הארט־הויטער [אזא פיש וואס זיין הויט איז שארסטיג און הארט]; די פערהארטעוועטע מאסע פון קאראלען; קא־ראלען; הארט־הויטיג, וואס האט א האר־טע בעדעקונג.

scleroder'matous *a.* (סקלי־רא־דויר־

מע-טאס) הארט=הויטיג; וואס האט א הארטע איבערדעקונג; וואס ליידט פון הויט=פערהארטונג.

scleroder'mia *n.* (סקלי-רא-דויר'-מי-א) א הויט=פערהארטונג.

scleroder'mous *a.* (סקלי-רא-דויר'-מאס) ז. ***sclerodermatous***

scle'rogen *n.* (סקלי'-רא-רזשען) אין באטאניק — דער האלץ=פאזער=שטאף וואס זעצט זיך אב אויף דער אינערליכער פלע=כע פון די צעלען פון געוויסע פלאנצען און מאכט זיי דיקער, ווי צ. ב. אין דער שאלעכץ פון וועלישע נים; האלץ=פאזער=שטאף.

scle'roid *a.* (סקלי'-ראיד) אין באטא=ניק — וואס האט א הארטען געוועב, ווי די שאלעכץ פון נים; אין זאאלאגיע — פערהארטעוועט.

sclerome'ninx *n.* (סקלי-רא-מיע'-נינקס) ז. ***dura mater***

sclerom'eter *n.* (סקלי-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די הארט=קייט פון מינעראלען.

scle'rosed *a.* (סקלי'-ראוסט) אונגאטיר=ליך הארט, פערהארטעוועט.

sclero'sis *n.* (סקלי-ראו'-סים) א קרענק=ליכע פערדיקונג און פערהארטונג פון דער הויט אדער פון דעם צעלען=געוועב; אין באטאניק — די פערדיקונג און פערהאר=טונג פון דעם ווענטעל פון א צעלע [ווי שאלעכץ].

sclerot'ic *a.* and *n.* (סקלי-ראט'-איק) הארט, פערהארטעוועט [בעזאנדערס ווע=גען דער אויסערליכער הויט פון אויג]; דאס ווייסעל פון אויג; א פערהארטונגס=מיטעל, א מעדיצין וואס פערהארטעוועט.

sclerot'ica *n.* (סקלי-ראט'-אי-קא) דאס ווייסעל פון אויג.

scle'rous *a.* (סקלי'-ראס) הארט.

scoat *v.* (סקאוט) ז. ***scote***

sco'biform *a.* (סקאו'-בי-פארם) ווי זעג=שטויב, ווי פייל=שטויב.

scobs *n.* (סקאבז) זעג=שטויב; פייל=שטויב; מעטאל=אבפאל, פסלת.

scoff *v.* and *n.* (סקאהף) שפאטען, חוזק מאכען, פערשפאטען; שפאט, חוזק.

scoff'er *n.* (סקאהפ'-ער) א שפאטער, א חוזק=מאכער.

scoff'ing *a.* (סקאהפ'-אינג) שפאטענד, שפאטיש.

scoff'ingly *adv.* (סקאהפ'-אינג-לי) מיט שפאט, מיט חוזק; אבשפאטענדיג.

scold *v.* and *n.* (סקאולד) שילטען, זיד=לען; זיך קריגען; איינער וואס שילט, זידעלט אדער קריגט זיך; אן ארורה, א סעדיכע, א שילטערקע; א זידלעריי, א שילטעריי, א קריגעריי.

scol'der *n.* (סקאול'-דער) א זידלער, א שילטער.

scol'ding *a.* and *n.* (סקאול'-דינג) זיד=לענד, שילטענד; זידלעריי, שילטעריי.

scol'ecite *n.* (סקאל'-אי-סאיט) סקאל=ציט [אזא מינעראל].

scol'lop *n.* and *v.* (סקאל'-אפ) ז. ***scallop***

scol'loped *a.* (סקאל'-אפט) ז. ***scalloped***

scolopen'dra *n.* (סקאל-א-פענ'-דרא) אזא פאבעלהאפטע מורא'דיגע ים=בעשע=פעניש.

Scom'ber *n.* (סקאמ'-בער) דער מין מאק=רעלען. ז. ***mackerel***

scom'beroid *a.* and *n.* (סקאמ'-בע-ראיד) ז. ***scombroid***

scom'broid *a.* and *n.* (סקאמ'-בראיד) וואס איז ענליך צו א מאקרעל=פיש; א פיש פון דעם מין מאקרעלען.

sconce *n.* and *v.* (סקאנס) א שוץ=דעקע; א באלווערק, א פארט, א שוץ=פעסטונג; א העלם, א היטעל; דער קאפ, דער שאר=פען, דער שיידעל; שכל, פערשטאנד, מח; א געלד=שטראף; א געלד=שטייער; אן אבדאך; א שירמע; אן אייז=קריהע; א פינסטערע לאנטערנע; א לאנטערנע; א וואנד=לייכטער; דאס רעהרעל פון א לייכ=טער וואו מען שטעלט אריין דאס ליכט; בעדעקען, בעשיצען; בעפעסטיגען; ארויפ=לעגען א געלד=שטייער אדער א געלד=שטראף.

scoop *n.* and *v.* (סקוהפ) א שויפעל; א טיעפער שויפעל מיט א קורצען הענטעל; אן אויסהוילונג; א לאך; א שפאטעל [א שויפעל אדער לעפעל=פערמיגער כי=רורגישער אינסטרומענט]; א פעטע מטבע וואס איז געכאפט געווארען פון א ספע=קולאציע אדער אויף אן עהנליכען אופן; דאס שויפלען, דאס שעפען; דאס פערכא=פען א זעהר וויכטיג שטיקעל נייעס דורך א צייטונג פריהער ווי אלע אנדערע ציי=טונגען; אויסשויפלען, אויסשעפען; צו=נויפכאפען, צונויפשארען ווי מיט א שוי=פעל [דורך שווינדעל אדער גוואלט]; אויסלעדיגען; אויסהוילען, אויסגראבען; פאנגען מיט א נעץ, ארויסשלעפען מיט א נעץ [וועגען אויסטערס]; אויסכאפען א וויכטיג שטיקעל נייעס און פערעפענט=ליכען פריהער ווי אלע אנדערע צייטונגען; עסען אויף דער מאניער פון א וואל=פיש.

scoo'per *n.* (סקוה'-פער) א שויפלער; אן אויסשעפער; אזא רונדער אויסגע=הוילטער דלאט וואס ווערט בענוצט ביים גראווירען אויף האלץ; אזא פויגעל מיט א שויפעל=עהנליכען שנאבעל.

scoo'ping *n.* (סקוה'-פינג) אויסשעפונג; דאס אויסשעפען; דער אופן ווי א וואל=פיש עסט.

scoop'-net *n.* (סקוהפ'-נעט) א נעץ מיט וועלכען מען רייניגט דעם גרונט פון א טייך; א קליינער האנד=נעץ צום כא=פען פיש.

scoop out (סקוהפ אוט) אויסלעדיגען, אויסשעפען; אויסהוילען, אויסגראבען.

scoop'-wheel *n.* (סקוהפ'-הוויעל) אזא ראד ארומגעהאנגען מיט עמערס אדער שויפלען צו שעפען וואסער.

scoot *v.* and *n.* (סקוהט) שנעל לויפען; פליהען ווי א פייל פון בויגען; עטוואס טרייבען אדער שיקען מיט א גרויסער שנעלקייט; א שנעלע פלעצליכע בעוועגונג, א פליה, א יאג; איינער אדער עטוואס וואס לויפט שנעל.

scoo'ter *n.* (סקוה'-טער) איינער אדער עטוואס וואס לויפט שנעל.

scope *n.* (סקאופ) רוים; פלאץ; אומ=פאנג; גרוים, לענג, אויסדעהנונג; א גע=זיכטס=פונקט; אן אבזיכט, א ציעל, אן ענד=ציעל.

scope'less *a.* (סקאופ'-לעס) צוועקלאז, נוצלאז.

scopif'erous *a.* (סקא-פיפ'-ע-ראס) בארשטיג, ווי א בארשט, ווי א בעזים.

sco'piform *a.* (סקאו'-פי-פארם) בעזים=פערמיג, ווי א בעזים, ווי א בארשט.

scorbu'tic *a.* and *n.* (סקאר-ביו'-טיק) קראנק אויף סקארבוט, וואס ליידט פון סקארבוט [ז. *scurvy*]; פארכעוואטע, פארשיווע; א פערזאן וואס איז קראנק אויף סקארבוט.

scorbu'tically *adv.* (סקאר-ביו'-טי-קעל-אי) מיט סקארבוט, ליידענדיג פון סקארבוט. ז. ***scurvy***

scorch *v.* (סקאהרטש) 1. פערסמאליען; פערברענען; אבברענען [ווי פון דער זון]; צוטריקענט ווערען, צוברענט ווע=רען; אויסדארען; 2. שטעכענד [מיט אווארט]; 3. זיך בעוועגען אדער גע=טריבען ווערען מיט א גרויסער שנעלקייט.

3. The bicycle rider scorched through the city.

scorched *a.* (סקאהרטשט) פערברענט, פערסמאליעט.

scor'cher *n.* (סקאהר'-טשער) א ברענע=דער, עטוואס וואס ברענט אדער איז זעהר הייס; עטוואס ברענענדעס אדער העפטי=געס; איינער אדער עטוואס וואס בעוועגט זיך אדער טרייבט אן מיט א גרויסער שנעלקייט.

scor'ching *a.* and *n.* (סקאהר'-טשינג) 1. סמאליענד, זעהר הייס; 2. סארקאס=טיש, בייסענד, שטעכענד; 3. דאס אויס=שלייפען געצייג אויף א טרוקענעם שלייף=שטיין פאר דעם פערהארטעווען.

1. The day was one of the most scorching of this summer. 2. He made a scorching remark.

scor'chingly *adv.* (סקאהר'-טשינג-לי) פערסמאליענדיג, פערברענענדיג.

scor'chingness *n.* (סקאהר'-טשינג-נעס) די אייגענשאפט צו פערברענען אדער פער=סמאליען.

scor'dium *n.* (סקאהר'-די-אם) דער וואס=סער=גאמאנדער [אזא וואסער=פלאנצע וואס שמעקט ווי קנאבעל].

score *n.* and *v.* (סקאור) א קארב, אן איינשניט; א שטריך, א ליניע, א פאסיק; א קארב אויף א קארב=שטעקעל [בירקא], א צייכען אדער פאסיק וואס ווערט גע=מאכט צוליעב א חשבון; א חשבון וואס ווערט געפיהרט דורך קארבען אדער שטריכלעך; א חשבון, א רעכנונג; א שול=דען=רעכנונג; א חוב; די צייכענס אדער פאסיקעס וואס ווערען געמאכט אין א שפיעל צו פערצייכענען די צאהל פונק=טען וואס יעדער געווינט; אן אורזאך, א גרונד, א מאטיוו; א געדרוקטע אדער געשריבענע מוזיק=קאמפאזיציע וואו מעה=רערע שטימען אדער אינסטרומענטען זיי=נען פעראייניגט; די צאהל 20; מאכען קארבען, איינקארבען, איינשניידען; מא=כען שטרייפען, שטריכען אדער פאסיקעס; שמייסען אז שטרייפען זאלען בלייבען; שטארק בעשטראפען; שטרייכען; פערציי=כענען, נאטירען; שטעלען אויף'ן חשבון; געווינען פונקטען אין א שפיעל; אבשריי=בען אדער איבערשרייבען א מוזיק=שטיק פון געהער; אויסשרייבען די איינצעלנע שטימען פון א מוזיק=שטיק; האלטען דעם חשבון; זיין א קויפער אויף קרעדיט.

score a success' (סקאור ע סאק-סעס') געווינען א זיג, פערצייכענען אן ער=פאלג.

score'-book *n.* (סקאור'-בוק) א בוך וואו עס ווערען פערשריבען די געוואונע=נע פונקטען פון א שפיעל.

score'-card *n.* (סקאור'-קארד) א קאר=טע צו פערשרייבען די געווינסען ביי פער=שיעדענע באל=שפיעלען.

score out (סקאור אוט) אויסשטרייכען.

scor'er *n.* (סקאור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט קארבען אדער איינ=שניטע; אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען שניידט איין נומערען אין ווואלד=בוימער; איינער וואס פערצייכענט די געוואונענע פונקטען ביי א שפיעל.

score'-sheet *n.* (סקאור'-שיעט) א בלאט

פאפיער אויף וועלכען עס ווערען פער=
שריבען די געוואונענע פונקטען פון א
שפיעל.

score un'der (סקאור אנ'-דער) אונטער=
שטרייכען.

score up (סקאור אפ) אנשרייבען ; צו=
שרייבען צום חשבון, מאכען גרעסער דעם
חשבון.

sco'ria *n.* (סקאו'-רי-א) פסלת, שלא=
קען, אבפאל ; די לאווא=פסלת וואס ווערט
ארויסגעווארפען פון א ווולקאן.

scoria'ceous *a.* (סקאו-רי-איי'-שיאס)
פסלת'דיג ; עהנליך צו לאווא=פסלת.

sco'riæ *n.* (סקאו'-רי-אי) די מאסען
לאווא=פסלת וואס ווערען ארויסגעווארפען
פון א וואולקאן.

scorifica'tion *n.* (סקאו-רי-פי-קיי'-
שאן) די מעטאדע אבצוטיילען גאלד אדער
זילבער פון ערץ אדער פסלת, שמעלצענ=
דיג עס מיט בליי ; די בעארבייטונג און
רייניגונג פון מעטאלען פון פסלת דורך
בליי.

sco'rifier *n.* (סקאו'-רי-פאי-ער) א כלי
אדער אפאראט צום אבטיילען גאלד אדער
זילבער פון פסלת. ז. *scorification*

sco'riform *a.* (סקאו'-רי-פארם) ווי
פסלת.

sco'rify *v.* (סקאו'-רי-פאי) פערוואנד=
לען אין פסלת ; אבטיילען גאלד אדער
זילבער פון ערץ אדער פסלת דורך שמעל=
צען עס מיט בליי.

scor'ing *n.* (סקאור'-אינג) א שטריך, א
קריץ ; דאס איינארדנען אן ארקעסטער ;
דאס אויסשרייבען די נאטען פאר די איינ=
צעלנע שטימען פאר אן ארקעסטער ; דאס
פלאצען אדער שפאלטען זיך פון א שטיק
גוס=אייזען דורך אונגלייכפערמיגער אב=
קיהלונג ; אין וועט=רייטען — דאס בריינ=
גען דאס פערד מיט דעם רייטער ווידער
און ווידער צוריק צו דעם אנפאנגס=
פונקט.

sco'rious *a.* (סקאו'-רי-אס) אונריין,
פסלת'דיג.

sco'rium *n.* (סקאו'-רי-אם) ז. *scoria*

scorn *v. and n.* (סקאהרן) 1. פעראכטען,
פערשפאטען ; אויסדריקען פעראכטונג
אדער שפאט ; 2. זיך בעציהען מיט פער=
אכטונג אדער שפאט ; 3. פעראכטונג ;
שפאט ; 4. איינער אדער עטוואס וואס
ווערט פעראכטעט אדער פערשפאט.
1. He was **scorned** by those who heard his address. 2. We **scorn** compromises. 3. The terms of settlement were rejected with **scorn** by the strikers.

scor'ner *n.* (סקאהר'-נער) א פעראכטער;
א פערשפאטער.

scorn'ful *a.* (סקאהרנ'-פול) פערעכטליך; וואס
פול מיט שפאט אדער פעראכטונג ;
רופט ארויס שפאט אדער פעראכטונג.

scorn'fully *adv.* (סקאהרנ'-פול-אי)
מיט פעראכטונג, מיט שפאט.

scorn'fulness *n.* (סקאהרנ'-פול-נעס)
דאס זיין פערעכטליך, דאס זיין פערשפא=
טעט.

scor'ning *n.* (סקאהר'-נינג) שפאט, פער=
אכטונג.

scor'odite *n.* (סקאר'-א-דאיט) סקארא=
דיט אדער ארזעניק=זויערעם אייזען=אקסיד
[אזא מינעראל].

scor'per *n.* (סקאהר'-פער) אזא דלאט=
פערמיגעם נעצייג.

Scor'pio *n.* (סקאהר'-פי-או) דער מזל
עקרב, דאס שטערן=בילד סקארפיאן.

scor'pion *n.* (סקאהר'-פי-אן) א סקאר=
פיאן, אן עקדעש ; א
בעשעפעניש וואס איז
עהנליך צו א סקאר=
פיאן ; א שטעכעדיגע
רוט צום שמייסען.

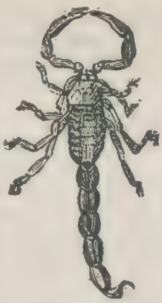

Scorpion

Scor'pion *n.*
(סקאהר'-פי-אן)
ז. *Scorpio*

scor'pion-fly *n.*
(סקאהר'-פי-אנ-פלאי)
די סקארפיאן=פליעג
[אזא פליעג וואס
האט עהנליכקייט צו א
סקארפיאן].

scor'pion-grass *n.*
(סקאהר'-פי-אנ-גרעס)
סקארפיאן=גראז אדער מויז=אויער [אזא
גראז וועגען וועלכען מען האט געגלויבט
אז מען קען דערמיט היילען דעם גיפטיגען
שטאך פון א סקארפיאן].

scor'tatory *a.* (סקאהר'-טע-טא-רי)
תאוה'דיג, הורעריש.

scot *n. and v.* (סקאט) א צאהלונג ; א
געלד=שטראף ; א שטייער ; א רעכנונג ;
צאהלען שטייער ; צאהלען א רעכנונג.

Scot *n.* (סקאט) א שאטלענדער.

Scotch *a. and n.* (סקאטש) שאטיש,
שאטלענדיש ; א שאטלענדער ; דאס שאט=
לענדישע פאלק ; די שאטלענדישע שפראך ;
שאטלענדישער בראנפען.

scotch *v. and n.* (סקאטש) איינקריצען,
איינקארבען ; א קראץ טהאן ; מאכען א
לייכטע וואונד ; אבהאלטען, איינהאלטען
אוועקלעגענדיג א שטערונג [ווי א שטיין
אונטער א ראד] ; אראבלאזען די ברעמזע
[טארמאז] אויף א ראד עם איינצוהאל=
טען ; א קראץ, א ריץ, א לייכטער איינ=
שניט ; א קלעצעל וואס ווערט אונטערגע=
לעגט אונטער א ראד עם צו פערהאלטען.

Scotch'man *n.* (סקאטש'-מען) א שאט=
לענדער.

scote *v.* (סקאוט) אבהאלטען, פערהאלטען
אוועקלעגענדיג א שטערונג [ווי א שטיין
אדער קלעצעל אונטער א ראד].

sco'ter *n.* (סקאו'-טער) די טרויער=ענטעל
[אזא שווארצע ים=ענטעל].

sco'ter-duck *n.* (סקאו'-טער-דאק)
ז. *scoter*

scot'-free *a.* (סקאט'-פריע) פריי פון
שטייער ; אהן געצאהלט ; אונבעשטראפט ;
פריי, גאנץ, זיכער, אונבעשעדיגט.

sco'tia *n.* (סקאו'-טי-א) אין ארכיטעק=
טור — א קאנקאווער געזימס אויף דעם
פוס פון א זייל.

Scot'icè *adv.* (סקאט'-אי-סי) אויף'ן
שאטלענדישען אופן ; אין דער שאטלענדי=
שער שפראך.

Scot'icism *n.* (סקאט'-אי-סיזם)
ז. *Scotticism*

Scot'icize *v.* (סקאט'-אי-סאיז)
ז. *Scotticize*

Sco'tism *n.* (סקאו'-טיזם) דאס סכאלאס=
טישע אדער מעטאפיזישע פילאזאפישע
סיסטעם פון דעם שאטלענדישען פילאזאף
דזשאהן סקאטוס [געבארען אין יאהר
1308].

Sco'tist *n.* (סקאו'-טיסט) א נאכפאלגער
פון דעם שאטלענדישען פילאזאף דזשאהן
סקאטוס.

Scotis'tic *a.* (סקא-טיס'-טיק) וואס איז
שייך צו די נאכפאלגער פון דעם שאטלענ=
דישען פילאזאף סקאטוס.

Scot'ize *v.* (סקאט'-איז) נאכאהמען אדער
נאכטהאן די שאטלענדער.

Scot'land *n.* (סקאט'-לענד) שאטלאנד.

scot'ograph *n.* (סקאט'-א-גרעף) אן אינ=
סטרומענט צו שרייבען אין דער פינסטער
אדער פאר דעם געברויך צו שרייבען פאר
בלינדע.

scot'omy *n.* (סקאט'-א-מי) דאס שווינד=
לען און דונקעל ווערען פאר די אויגען
[א געוויסער אויגען=פעהלער].

scot'oscope *n.* (סקאט'-א-סקאופ) א
נאכט=גלאז, אן אפטישער אינסטרומענט
וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען צו
קוקען אין דער פינסטער.

Scots *a. and n.* (סקאטס) שאטלענדיש ;
דער שאטלענדישער דיאלעקט, די שאט=
לענדישע שפראך.

Scots'man *n.* (סקאטס'-מען) א שאט=
לענדער.

Scot'ticism *n.* (סקאט'-אי-סיזם) די איי=
גענטימליכקייטען פון דער שאטלענדישער
שפראך.

Scot'ticize *v.* (סקאט'-אי-סאיז) מאכען
שאטלענדיש, פערוואנדלען אין א שאטלענ=
דער.

Scot'tify *v.* (סקאט'-אי-פאי)
ז. *Scotticize*

Scot'tish *a.* (סקאט'-איש) שאטלענדיש.

scoun'drel *n. and a.* (סקאונ'-דרעל) א
שורקע, א שופט, א ליידאק ; א פרינציפענ=
לאזער מענש ; געמיין, נידריג, שופטיג.

scoun'dreldom *n.* (סקאונ'-דרעל-דאם)
ז. *scoundrelism*

scoun'drelism *n.* (סקאונ'-דרעל-איזם)
נידערטרעכטיגקייט, געמיינהייט, שורקעריי,
לומפעריי.

scoun'drelly *a.* (סקאונ'-דרעל-אי) לומ=
פיג, געמיין ; ווי א שורקע אדער שופט.

scour *v. and n.* (סקאור) שייערען, רייני=
גען ; אבריינינגען ; אויסרייניגען ; אבריי=
בען, אבוואשען, אבשווינקען; אוועקראמען,
אוועק'פטר'ען ; אבפיהרען, אבריינינגען דעם
מאגען, נעהמען א שטארקען אבפיהרונגס=
מיטעל ; האבען א לויזען מאגען, לויפען ;
שנעל לויפען ; דורכלויפען [מיט'ן צוועק
עפעס אבצוראמען אדער עפעס אויסצוגע=
פינען] ; דאס שווינקען, דאס שנעלע שטאר=
קע פליסען [פון וואסער אין א שמאלען
דורכגאנג] ; דאס אבשווינקען דעם דעק פון
א טייך אדער קאנאל דורך'ן וואסער=
שטראם ; דאס אבשארען זאמד [דורך'ן
ווינד] ; די פון ווינד צונויפגעשארטע
זאמד; שטארקע לאקסירונג ביי פיה ; מא=
טעריאל צום רייניגען וואל.

scour'age *n.* (סקאור'-עדזש) שווינק=ווא=
סער [דאס וואסער מיט וועלכען מען האט
עפעס אבגערייניגט אדער דורכגעשווינקט].

scour'-and-fill' *n.* (סקאור'-ענד-פיל')
דאס אראבשארען אדער אראבשווינקען
זאמד, שטיינדלעך א. ז. וו. דורך א לופט=
שטראם אדער וואסער=שטראם.

scour'er *n.* (סקאור'-ער) איינער אדער
עטוואס וואס רייניגט, שייערט אדער רייבט
אב ; אזא רייניגונגס=מאשין פאר תבואה
[די קערנער ווערען גערייניגט דורך ריי=
בונג] ; א שטארקעס אבפיהרונגס=מיטעל.

scourge *n. and v.* (סקוירדזש) א בייטש;
א שטראף ; עטוואס וואס דיענט אלס
שטראף אדער אלס מיטעל צו פעראורזאכען
ליידען ; איינער וואס טהוט אן פיעל צרות;
שמייסען ; בעשטראפען ; מאטערען, פייני=
גען.

scour'ger *n.* (סקויר'-דזשער) א שמיי=
סער ; א בעשטראפער ; איינער וואס פיי=
ניגט זיך דורך שמייסען ; א מיטגליעד פון

אן אמאליגער געוויסער סעקטע, וואס פלעגט
זיך עפענטליך שמייסען אלס אבקומעניש.
ז. *flagellant*

scour'ing *n.* (סקאור'-אינג) שייערונג,
רייניגונג, פוצונג; דאס אויסוואשען; דאס
אויסקאכען [אום ארויסצונעהמען פלע=
קען].

scour'ing-ball *n.* (סקאור'-אינג-באהל)
א רונד שטיקעל פלעק=זייף [ארויסצונעה=
מען פלעקען].

scour'ing-bar'rel *n.* (סקאור'-אינג-
בער'-על) א שייער=פעסעל [אזא מאשין
צו שייערען מעטאלענע זאכען דורך ריי=
בונג].

scour'ing-ba'sin *n.* (סקאור'-אינג-
בײ'סן) א רעזערוואואר ביי א קאנאל, אין
וועלכען עס ווערט קינסטליך אנגעזאמעלט
וואסער, אום דערמיט אויסצורייניגען דעם
קאנאל.

scour'ing-drops *n.* (סקאור'-אינג-
דראפס) פלעק=טראפען [אזא פליסיגקייט
ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-machine' *n.* (סקאור'-אינג-
מע-שין') א מאשין צו רייניגען וואלענע
שטאפען.

scour'ing-stock *n.* (סקאור'-אינג-סטאק)
אזא אפאראט צו רייניגען וואלענע שטא=
פען.

scour'ing-ta'ble *n.* (סקאור'-אינג-
טײ'בל) אזא משופע'דיגער טיש צום ריי=
ניגען לעדער.

scours *n.* (סקאורז) לאקסירונג [ביי
בהמות].

scout *n. and v.* (סקאוט) אן אויסזעהער,
אן אויסקוקער; איינער וואס ווערט ארויס=
געשיקט עפעס אויסצוגעפינען [הויפטזעכ=
ליך וועגען א פיינדליכער ארמעע]; א
פעלד=וואך; אויסזעהונג; אויסקוקונג, אויס=
שפיאנירונג; אן אוניווערזיטעטס=דיענער
[אין די הארווארדער און אקספארדער או=
ניווערזיטעטען אין ענגלאנד]; דער ענג=
לישער פאפוגאי=טויכער, די קאאירא אדער
לומע [אזעלכע פויגלען. ז. *guillemot*
און *auk*]; אין קריקעט=שפיעל — דער
שפיעלער וואס דארף כאפען דעם באל;
אויסזעהן, אויסקוקען [הויפטזעכליך די בע=
וועגונגען פון א פיינדליכער ארמעע]; אב=
שפאטען; בעהאנדלען מיט פעראכטונג
אדער גרינגשעצונג; צוריקווייזען מיט פער=
אכטונג אדער גרינגשעצונג.

scout'ingly *adv.* (סקאוט'-אינג-לי) מיט
שפאט.

scout'-mas'ter *n.* (סקאוט'-מעס'-טער)
א מיליטערישער בעאמטער, וואס האט די
אויפזיכט איבער דער פעלד=וואך און אי=
בער די אויסזעהער. ז. *scout*

scout'y-au'lin *n.* (סקאוט'-אי-אה'-לין)
די מעווע [אזא פויגעל] פון די פאלאר=
געגענדען. ז. *gull*

scove *v.* (סקאווו) פערשמירען מיט ליים
[אן אויוועז] כדי די היץ זאל ניט ארויס.

scov'el *n.* (סקאוול) אן אויוועז=בעזים.

scow *n. and v.* (סקאו) א פראהם [ז.
pram]; א מין פלאכע שיף; איבערפיה=
רען מיט א פראהם.

scow'-house *n.* (סקאו'-האוס) א פראהם
מיט א הויז אויף איהר.

scowl *v. and n.* (סקאול) זיך אנכמורען;
אנגעהמען א בייזען אדער דראהענדען אויס=
זעהן; אנגעהמען א מיענע פון אונצופרידענ=
הייט; ווירקונג דורך אנגעכמורעטקייט
אדער דורך א בייזען אויסזעהן; דאס אנ=
כמורען זיך; א כמורנע, בייזע, אונצופרי=
דענע מיענע, א פינסטערער בליק.

scowl'ingly *adv.* (סקאול'-אינג-לי) אנ=
געכמורעטערהייד, מיט א בייזען, פינסטע=
רען בליק, מיט א דראהענדער מיענע.

scrab *v. and n.* (סקרעב) קראצען, שאבען;
א ווילדער עפעל [ז. *crab-apple*].

scrabbed eggs (סקרעבד עגז) געהאק=
טע, אבגעקאכטע אייער, צוגעריכט מיט פו=
טער, זאלץ און פעפער.

scrab'ble *v. and n.* (סקרעבל) קריכען,
קריכען אויף אלע פיער; קראצען, שארען;
צונויפשארען, צונויפזאמלען; זיך רייסען,
זיך שלאגען [איבער עפעס]; קריצלען,
פאטשקען, שמירען, שלעכט שרייבען; דאס
קריכען אויף אלע פיער; א רייסעריי.

scrab'le *v. and n.* (סקרעבל)
ז. *scrabble*

scrag *n., a. and v.* (סקרעג) עטוואס וואס
איז דין; עטוואס וואס איז ניט גלאט,
ניט גלייך, שארסטקע אדער בערגעלדיג; א
מאגערער מענש; א רעשטעל, אן איבער=
געבליבענער טייל; דער האלז אדער א
שטיק האלז פון א געקוילעטער קוה, אקס
אדער שאף; א וואלפיש אהן פלוס=פעדע=
רען; בערגעלדיג, ניט גלייך [וועגען דעם
רוקען פון וואלפיש, וואס האבען ניט קיין
פלוס=פעדערען]; הייגגען.

scrag'ged *a.* (סקרעג'-עד) ז. *scraggy*

scrag'gedness *n.* (סקרעג'-עד-נעס) מא=
גערקייט, דארקייט; דינקייט; שארסטיג=
קייט, בערגעלדיגקייט.

scrag'gily *adv.* (סקרעג'-אי-לי) מאגער,
דאר, דין; ניט גלאט, ניט גלייך, שארסטיג,
בערגעלדיג.

scrag'giness *n.* (סקרעג'-אי-נעס)
ז. *scraggedness*

scrag'gly *a.* (סקרעג'-לי) ניט גלאט, ניט
גלייך, בערגעלדיג.

scrag'gy *a.* (סקרעג'-אי) מאגער, דאר;
דין; ניט גלאט, שארסטקע, ניט גלייך, בער=
געלדיג.

scrag'-necked *a.* (סקרעג'-נעקט) וואס
האט א דינעם און ניט גלייכען [בערגעל=
דיגען] האלז.

scrag'-whale *n.* (סקרעג'-הווייל) א
וואלפיש וואס האט ניט קיין פלוס=פעדע=
רען אויף'ן רוקען [נאר דער רוקען איז
ניט גלייך אדער בערגעלדיג].

scram'ble *v. and n.* (סקרעמבל) 1. קרי=
כען; קלעטערען; זיך קאראבקען, זיך בע=
וועגען מיט מיה; 2. כאפען, זיך שלאגען,
זיך רייסען [איבער עפעס]; 3. ווארפען
עפעס, מען זאל זיך רייסען אדער שלאגען
איבער דעם; 4. ווי עס איז צונויפקלא=
פען אדער צורעכט מאכען; פושען, טהאן
ווי עס איז; 5. צונויפמישען און אבקא=
כען צוזאמען; א קלעטערען, א מיהזאמער
גאנג [מיט שטערונגען]; א רייסעריי, א
כאפעריי.

1. The boys **scrambled** through the fence. 2. He had to **scramble** for a living. 3. He **scrambled** money into the crowd. 4. **Scrambling** up her hair, she hurried to meet the visitor.

scram'bler *n.* (סקרעמ'-בלער) איינער
וואס קריכט אדער קלעטערט; איינער וואס
קאראבקעט זיך; איינער וואס שלאגט זיך
צו עפעס צו מיט מיה, איינער וואס רייסט
זיך אדער שלאגט זיך פאר עפעס.

scram'bling *a.* (סקרעמ'-בלינג) 1. גע=
דרעהט, פערפלאנטערט; 2. אונרעגעלמע=
סיג.

1. We roamed in the **scrambling** streets. 2. He leads a **scrambling** sort of existence.

scram'blingly *adv.* (סקרעמ'-בלינג-לי)
אין אונארדנונג; פערדרעהט, פערפלאנ=
טערט; אונרעגעלמעסיג.

scran *n.* (סקרען) שפייז.

scranch *v.* (סקרענטש) גריזשען.

scran'nel *a. and n.* (סקרענ'-על) דין,
מאגער, דאר; א מאגערער, דארער מענש.

scran'ning *n.* (סקרענ'-אינג) דאס בעט=
לען שפייז.

scran'ny *a.* (סקרענ'-אי) ז. *scrawny*

scrap *n. and v.* (סקרעפ) א שטיק, א
שטיקעל, א ברעקעל; א רעשטעל, אבפאל;
א טייל, א פראגמענט, אן אויסצוג [פון א
שריפט]; אן אויסשניט [פון א בוך אדער
צייטונג]; א בילד צום איינקלעפען; שטיק=
לעך אייזען און שטאהל וואס פאלען אב
ביי דער פאבריקאציאן פון מאשינען, גע=
צייג, כלים א. ד. ג.; א געשלעג, א צוזא=
מענשטויס; אבלעגען אלס אבפאל [וועגען
אבגענוצטע שטיקער אייזען]; פערוואנד=
לען אין אבפאל [ווי פיש, פון וועלכע
מען קוועטשט אוים דאס אויל].

scrap'-book *n.* (סקרעפ'-בוק) אן אלבום,
אן איינקלעפ=בוך [א בוך אין וועלכען עס
ווערען אריינגעקלעפט פערשיעדענע אויס=
שניטע פון ביכער אדער צייטונגען און
בילדער].

scrap'-cake *n.* (סקרעפ'-קייק) א הויפען
פיש=אבפאל [פון פיש, פון וועלכע מען
האט אויסגעקוועטשט דאס אויל].

scrap com'pany (סקרעפ קאמ'-פע-ני)
א געמישטע געזעלשאפט.

scrape *v. and n.* (סקרייפ) שקראבען, שא=
בען, גראבלען, קראצען; אראבקראצען;
שארען; אראבשארען; צוזאמענשארען, צו=
זאמענקראצען; צוזאמענקלייבען; א שאר
טהאן מיט'ן פוס ביים פערנייגען זיך;
סקריפען; שפארען; דאס קראצען; דאס
סקריפען; א שווערע לאגע, א פערלעגענ=
הייט [צוליעב איינעמס אונפארזיכטיג=
קייט אדער אונאיבערלעגטקייט]; ראזי=
רונג, גאלונג; א בילד צום איינקלעפען אין
א בוך אדער אלבום.

scrape acquaint'ance (סקרייפ ע-
קהווינט'-ענס) אריינקריכען אין בעקאנט=
שאפט, מיט מיה און מיט הינטער=וועגען
פערבינדען בעקאנטשאפט.

scrape'-good *a.* (סקרייפ'-גוד) קארג,
גייציג.

scrape'-pen'ny *n.* (סקרייפ'-פענ'-אי)
א קארגער, א קמצן.

scrap'er *n.* (סקרייפ'-ער) אן אינסטרו=
מענט צום שאבען אדער אבקראצען; א
שאב=אייזען, א קראץ=אייזען; א שוך=אב=
קראצער [אן אייזענדעל ביי א הויז=אריינ=
גאנג אבצוקראצען די בלאטע פון שיך];
א שאבער; א סקריפער, א פידלער; א
קארגער, א קמצן.

scrap'-forg'ing *n.* (סקרעפ'-פאורדזש'-
אינג) אן אייזען=שטאנג וואס איז אויסגע=
שמידט פון אלטע שטיקער אייזען.

scrap'-heap *n.* (סקרעפ'-היעפ) א פלאץ,
ביי אן אייזענבאהן, וואו מען ווארפט אב
אבגענוצטע שטיקער אייזען אדער מאשי=
נען=טיילען.

scrap'-house *n.* (סקרעפ'-האוס) א
פלאץ, וואו מען קוועטשט אויס אויל פון
פיש.

scrap'ing *n.* (סקרייפ'-אינג) דאס אבקרא=
צען; דאס אבשקראבען; דאס אבשארען;
דאס אבגעקראצטע, אבגעשארטע אדער אב=
געשקראבעטע.

scrap'ing acquaint'ance (סקרייפ'-
אינג ע-קהווינט'-ענס) א ווייטע בעקאנט=
שאפט, א בעקאנטשאפט וואס געהט ניט
ווייטער פון בעגריסען זיך.

scrap'ingly *adv.* (סקרייפ'-אינג-לי)
קראצענדיג, שארענדיג, שקראבענדיג; סקרי=
פענדיג.

scrap'ings *n.* (סקרייפ'-אינגז) דאס צו=

נויפגעשארטע, אבגעקראצטע אדער אבגעשאבענע; דאס אבגעשפארטע, דאס אבגעקארגטע.

scrap'-i'ron *n.* (סקרעפ'-אי'-ערן) אלטעס, אבגענוצטעס אייזען.

scrap'-met'al *n.* (סקרעפ'-מעט'-על) שטיקלעך מעטאל-אבפאל.

scrap'pily *adv.* (סקרעפ'-אי-לי) שטיקלעכווייז, אין שטיקלעך, בעשטעהענד פון בעזונדערע שטיקער, אהן צוזאמענהאנג.
He is a narrow-minded, **scrappily** educated man.

scrap'piness *n.* (סקרעפ'-אי-נעס) דאס זיין צובראכען, דאס בעשטעהן פון בעזונדערע שטיקלעך, אהן צוזאמענהאנג.

scrap'py *a.* (סקרעפ'-אי) וואס בעשטעהט פון שטיקלעך אדער בעזונדערע טיילען אהן א צוזאמענהאנג; קריעגעריש, וואס רייסט זיך צו א געשלעג.

scraps *n.* (סקרעפס) גריבענעס, גריוועז.

scratch *v., n. and a.* (סקרעטש) קראצען, גראבלען, צוקראצען, מאכען ריצען; אבקריצלען, שמירען, שרייבען שלעכט; קראצען, אויסמעקען; אויסמעקען פון דער ליסטע דעם נאמען פון א פערד, וואס האט געזאלט נעהמען אנטייל אין א וועטלויף; אויסמעקען ביים שטימען א קאנדידאט'ס נאמען אויף א וואהל-צעטעל; צוריקווייזען א וואהל-קאנדידאט; אין ביליארד-שפיעל — מאכען אן ערפאלגרייכען ריגאנג, אבער ניט אין דער געפלאנטער ריכטונג; א קראץ, א ריץ, א שראם; א ליניע צו בעצייכענען דעם פלאץ וואו צוויי געגנער בעגעגענען זיך [ווי למשל אין פויסט-קאמפף]; דער פונקט וואו א קאמפף אדער שפיעל פאנגט זיך אן; די צייט, ווען עס הויבט זיך אן א קאמפף אדער שפיעל; אן אנטייל-נעהמער אין א וועט-קאמפף אדער שפיעל [ווען עס ווערען ניט געמאכט קיין ספעציעלע בעשטימונגען פאר איינעם פון די צדדים]; אין ביליארד-שפיעל — אן ערפאלגרייכער גאנג, אבער ניט אין דער געפלאנטער ריכטונג; א טייפעל; אזא פארוק, וואס דעקט צו בלויז א טייל פון קאפ; קאלך אדער ערד וואס טיילט זיך אויס פון ים-וואסער ביים אויסקאכען זאלץ; שלעכטע שריפט, צוטשערעס מיט לאפעטעס, שמירעריי; צונויפגעקראצט, צוזאמענגענומען אדער זאמענגעשלעפט אהן אויסוואהל; וואס קומט פאר אויף גלייכע בעדינגונגען פאר אלע אנטייל-נעהמער [וועגען א וועט-לויף אדער וועט-קאמפף]; אויסגעמעקט פון א ליסטע

scratch along' (סקרעטש ע-לאהנג') ווי עס איז דורכקריכען אדער דורכקומען.

scratch'-back *n.* (סקרעטש'-בעק) א ביינרוקען-קראצער [אזא מעסער פון ביין אדער האלץ זיך צו קראצען דעם רוקען].

scratch'-brush *n. and v.* (סקרעטש'-בראש) א קראץ-בארשט [פון דראט]; בערשטען אדער רייניגען מיט א קראץ-בארשט.

scratch'-coat *n.* (סקרעטש'-קאוט) דער ערשטער פלאסטער-שיכט, די ערשטע טינקעוואניע.

scratch'-cra'dle *n.* (סקרעטש'-קריי'דל) אראבנעהמעניש, בעטעל אדער עטעל-בעטעל [אזא קינדער-שפיעל].
ז. *cat's-cradle*

scratch'er *n.* (סקרעטש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס קראצט; א קראצער; א קראץ-אייזען; א שאב-אייזען; א קראץ-בארשט [פון דראט]; איינער וואס מעקט אויס ביים שטימען א קאנדידאט'ס נאמען פון דעם וואהל-צעטעל; א טאג-בוך [אין בוכפיהרונג].

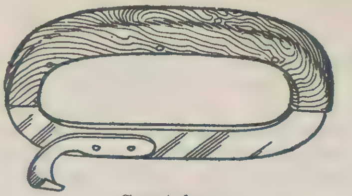

Scratcher

scratch'es *n.* (סקרעטש'-עז) קרעצינקייט אויף די אונטערשטע טיילען פון א פערד'ס פוס.

scratch'-fig'ure *n.* (סקרעטש'-פיג'-יור) אן אויסגעשטראכענע ציפער.

scratch'-fin'ish *n.* (סקרעטש'-פינ'-איש) ארנאמענטען אויף מעטאל פון ניט טיעפע איינשניטע.

scratch'-grass *n.* (סקרעטש'-גרעס) קלעפ-קרויט [אזא קלעפיגע פלאנצע].
ז. *goose-grass*

scratch'-man *n.* (סקרעטש'-מען) אן אנטייל-נעהמער אין א פויסט-קאמפף.

scratch out (סקרעטש אוט) אויסקראצען, אויסשטרייכען, אויסמעקען.

scratch'-pan *n.* (סקרעטש'-פען) א כלי פאר דעם קאלך אדער ערד-אבזאץ, וואס בלייבט ביים אויסקאכען זאלץ פון זאלץ-וואסער.

scratch'-race *n.* (סקרעטש'-רייס) א וועט-לויף אהן ספעציעלע בעשרענקונגען אדער פריווילעגיעס פאר איינעם פון די אנטייל-נעהמער.

scratch'weed *n.* (סקרעטש'-הוויעד) קלעפ-קרויט [אזא קלעפיגע פלאנצע].
ז. *goose-grass*

scratch'-wig *n.* (סקרעטש'-הוויג) א פארוק וואס פערדעקט נור א טייל פון קאפ.

scratch'-work *n.* (סקרעטש'-הוואירק) גראפיטא-מאהלעריי [א מין מאהלעריי אויף ווענד, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס דער אויבערשטער ווייסער שיכט ווערט דורכגעשטאכען אין פערשיעדענע אוזארען אזוי אז עס זעהט זיך ארויס דער קאלירטער הינטערגרונד].

scratch'y *a.* (סקרעטש'-אי) צוקראצט; ניט גלאט, שארסטקע; בערגעלדיג, גוזעוואטע; אונרעגעלמעסיג; קראצענדיג, סקריפענדיג; וואס טראגט א פארוק, וועלכער דעקט צו בלויז א טייל פון קאפ; בלויז עטוואס בעדעקט מיט ערד, וואס בעשטעהט פון פעלזען, וועלכע זיינען בלויז עטוואס בעדעקט מיט ערד [וועגען אן ערד-באדען].

scrawl *v. and n.* (סקראהל) קריצלען, שלעכט שרייבען, מאכען קאטשערעס מיט לאפעטעס, שמירען, פאטשקען; א געקריצעל, שמירעריי, פאטשקעריי, קאטשערעס-און-לאפעטעס-שריפט.

scrawl'er *n.* (סקראהל'-ער) א שמירער, איינער וואס שרייבט שלעכט, איינער וואס שרייבט קאטשערעס מיט לאפעטעס.

scrawl'y *a.* (סקראהל'-אי) געשמיערט, געפאטשקעט, שלעכט געשריבען.

scraw'niness *n.* (סקראה'-ני-נעס) מאגערקייט, ביינערדיגקייט.

scraw'ny *a.* (סקראה'-ני) מאגער, ביינערדיג.

scray *n.* (סקריי) די ים-שוואלב.
ז. *sea-swallow*

scraye *n.* (סקריי) ז. *scray*

screak *v. and n.* (סקריעק) סקריפען, קריצען; קוויטשען; א סקריפ, א קריץ; א קוויטש.

scream *v. and n.* (סקריעם) שרייען [ווי פאר וועהטאג, שרעק, פרייד א. ז. וו.]; גרילצענד שרייען; ארויסגעבען שרייענדע גרילצענדע קלאנגען; א געשריי; א גרילצענדער געשריי.

scream'er *n.* (סקריעמ'-ער) איינער וואס שרייט [מיט א גרילצענדער שטימע]; עטוואס וואס גיט ארויס שרייענדע, גרילצענדע קלאנגען; א מין פויגעל; עטוואס אויסערגעוועהנליכעס [וואס רופט ארויס געשרייען פון ערשטוינונג און בעוואונדערונג].

scream'ing *a.* (סקריעמ'-אינג) 1. שרייענד [מיט א שניידענדער, גרילצענדער שטימע]; 2. וואס רופט ארויס געשרייען, שרייענדע, גרילצענדע געלעכטערס א. ז. וו.
2. The playwright produced a **screaming** farce.

scree *n.* (סקריע) א הויפען שטיינער.

screech *v. and n.* (סקריעטש) א געשריי טהאן, א קוויטש טהאן, א גרילץ טהאן; א געשריי, א קוויטש, א גרילץ.

screech'er *n.* (סקריעטש'-ער) דער אדער דאס וואס שרייט, קוויטשעט אדער גיט ארויס קוויטשענדע, גרילצענדע קלאנגען.

screech'-owl *n.* (סקריעטש'-אול) די קוויטשענדע איילע [סאווא, פילין — אין געגענזאץ צו די שרייענדע]. ז. *hoot-owl*

screech'y *a.* (סקריעטש'-אי) קוויטשענד, גרילצענד.

screed *n. and v.* (סקריעד) אן אבגעריסענע שטיק; א לאנגער פאס [פון עפעס]; א לאנגע רעדע; א לינעאל [פאר געזימסען], א ראנד, א קאנט; דאס רייסען, א ריס; רייסען; מאכען א ווערטער-אויסגוס.

screen *n. and v.* (סקריען) א שירם, א בעשיצונג, א בעט-שירם, א פאראוואן, א שייד-ווענטעל, שפאנישע ווענטלעך; אן אויוועז-גראטע; אן אבאזשור; אן עקראן [א ליילעך, אויף וועלכען עס ווערען אבגעווארפען בעוועגליכע בילדער אדער בילדער פון א צויבער-לאנטערנע]; אן ארנאמענטאלעס ווענטעל אדער צווישען-שייד אין א קלויסטער; א זיפ [צום זיפען תבואות, רויה-מעטאל א. ז. וו.]; א גראטע [צו פערהאלטען פיש א. ז. וו.]; בעשירמען, בעדעקען, בעהאלטען, בעשיצען; דורכזיפען.

screen'er *n.* (סקריענ'-ער) איינער וואס בעשירמט אדער בעשיצט; איינער וואס פערשטעלט מיט שירמען; איינער וואס זיפט [ערץ, תבואה, קויהלען א. ז. וו.].

screen'ing-machine' *n.* (סקריענ'-אינג-מע-שין') א זיפ-אפאראט [פאר ערץ, קויהלען א. ז. וו.].

screen'ings *n.* (סקריענ'-אינגז) דער אבפאל פון איבערגעזיפטע קויהלען, ווייץ א. ז. וו.

screes *n.* (סקריעז) ז. *scree*

screeve *v.* (סקריעוו) שרייבען, מאהלען, שרייבען בעטעל-בריעף, מאהלען בילדער אויף די גאסען-שטיינער [אין דער גנבים-שפראך].

screev'er *n.* (סקריעוו'-ער) איינער וואס שרייבט בעטעל-בריעף, איינער וואס מאהלט בילדער אויף די גאסען-שטיינער [אין דער גנבים-שפראך].

screev'ing *n.* (סקריעוו'-אינג) בעטלען דורך בריעף, פעטיציעס א. ז. וו., מאהלען בילדער אויף די גאסען-שטיינער [אין דער גנבים-שפראך].

screw *n. and v.* (סקרוה) א שרויף, א שרויב, א גווינט; א ספיראלע מושעל; א שיפס-שרויב [די שרויב וואס טרייבט א שיף]; א קליין פעקעל פון צונויפגעדרעהטע טאבאק [אין ענגלאנד]; אן אומדרעהע פון א שרויף; דאס אומדרעהען זיך צו איין זייט; דרוק, דריקונג; א קארגער יונג; א לעהרער וואס עקזאמענירט שטרענג די שילער אדער פערלאנגט, אז זיי זאלען פיעל לערנען; א שלעכט אדער פערמאראטע פערד, א פאדלע; שכירות, ארבייטס-לוין; פערשרויפען; אומדרעהען ווי א שרויף; דריקען, קוועטשען, ארויסקוועטשען; שטרענג עקזאמענירען שילער; פאדערען פון שילער, זיי זאלען פיעל לערנען.

screw'able *a.* (סקרוה'-עבל) וואס קען פערשרויפט ווערען.

screw'-bolt *n.* (סקרוה'-באולט) א שרויף-באלצען, א דיקער שטיפט מיט א קעפעל פון איין זייט און מיט א שרויף פון דער אנדערער.

screw'-box *n.* (סקרוה'-באקס) אן אינסטרומענט אויסצושניידען א הילצערנע שרויף.

screw'-bur'ner *n.* (סקרוה'-בויר'-נער) א לאמפ-ברענער מיט א שרויף [אריינצודרעהען און ארויסצודרעהען דעם קנויט].

screw'-cal'iper *n.* (סקרוה'-קעל'-אי-פער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דיאמעטער פון רונדע זאכען, וועלכער ווערט רעגולירט דורך א שרויף. ז. *caliper*.

screw'-clamp *n.* (סקרוה'-קלעמפ) א שרויפען-קלאמער [א קלאמער, וואס ווערט פערשרויפט מיט א שרויף].

screw'-cut'ter *n.* (סקרוה'-קאט'-ער) א געצייג אדער מאשין אויסצושניידען שרויפען.

screw'-die *n.* (סקרוה'-דאי) א געצייג צו שניידען גווינטען אין א שרויף.

screw down the pri'ces (סקרוה דאון טהי פראי'-סעז) ארונטעררעצען די פרייזען.

screw'-dri'ver *n.* (סקרוה'-דראי'-ווער) א שרויפען-ציהער [א מין קליינע דלאט וואס ווערט בענוצט אריינצודרעהען און ארויסצודרעהען שרויפען].

screwed *a.* (סקרוהד) בעטרונקען, אנגעזויפען, שכור; צוגעשרויפט, פערשרויפט.

screw'er *n.* (סקרוה'-ער) איינער אדער עטוואס וואס שרויפט.

screw'-gage *n.* (סקרוה'-גיידזש) א פארריכטונג אויסצומעסטען דעם דיאמעטער און די ריכטיגקייט פון א גווינט ארום א שרויף.

screw in (סקרוה אין) אריינשרויפען, איינשרויפען, צונויפשרויפען.

screw'ing *a.* (סקרוה'-אינג) פינקטליך; אויסגערעכענט, פארזיכטיג, עקאנאמיש.

screw'ing-machine' *n.* (סקרוה'-אינג-מע-שין') א מאשין איינצושניידען גווינטען [אין א שרויף].

screw'-jack *n.* (סקרוה'-דזשעק) א געצייג וואס ווערט בענוצט פון דענטיסטען אויסצוגלייכען ציינער, וועלכע וואקסען קרום.

screw'-key *n.* (סקרוה'-קיע) א שרויפען-שליסעל [אריינצודרעהען אדער ארויסצודרעהען שרויפען].

screw'-machine' *n.* (סקרוה'-מע-שין') ז. *screwing-machine*.

screw'-nail *n.* (סקרוה'-נייל) א שרויף וואס דיענט צוזאמענצוהאלטען צוויי שטיקער האלץ איינס צום אנדערען.

screw out (סקרוה אוט) ארויסשרויפען; ארויספרעסען פון אימיצען [ווי א געהיימניס]; אויספרעסען, אויסקוועטשען.

screw'-pile *n.* (סקרוה'-פאיל) א קלאץ מיט א גווינט פון אונטען, אריינצודרעהען איהם אין דער ערד.

screw'-pine *n.* (סקרוה'-פאין) דער שרויפען-בוים, די פאנדאנוס-פאלמע [א מין פאלמען-עהנליכעס בוימעל אדער קוסט פון די הייסע לענדער].

Screw-pine

screw'-press *n.* (סקרוה'-פרעס) א שרויפען-פרעס [א פרעס וואס ווערט צונויפגעדריקט דורך א שרויף].

screw'-propel'ler *n.* (סקרוה'-פרא-פעל'-ער) א שיפס-שרויף, א שרויף דורך וועלכער א דאמפף-שיף ווערט געטריבען.

screw'-stair *n.* (סקרוה'-סטעהר) א שווינדעל-טרעפ; א טרעפ וואס דרעהט זיך ווי א שרויף.

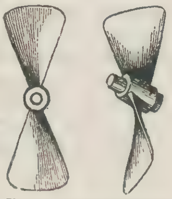

Screw-propellers

screw'-stea'mer *n.* (סקרוה'-סטיע'-מער) א דאמפף-שיף וואס ווערט געטריבען דורך א שרויף.

screw up (סקרוה אפ) צושרויפען; דערטרייבען צו..., טרייבען ביז..., הויך ארויפטרייבען.

screw up the pri'ces (סקרוה אפ טהי פראי'-סעז) העכערען די פרייזען.

screw'-wrench *n.* (סקרוה'-רענטש) א שרויפען-שליסעל אדער שרויפען-ציהער.

screw'y *a.* (סקרוה'-אי) געשלענגעלט, אויסגעדרעהט, ווי די גווינטען פון א שרויף; קארג, גייציג, געמיין; דריקענד; אויסגעניצט, אונווערדיג.

scri'bal *a.* (סקראי'-בעל) שרייבעריש, וואס איז שייך צו א שרייבער; וואס איז שייך צו די סופרים [די פארצייטיגע אידישע געלעהרטע].

scrib'blage *n.* (סקריב'-לעדזש) שרייבעריי, שריפטען; פאטשקעריי, קריצלעריי.

scrib'ble *v. and n.* (סקריבל) קריצלען, שרייבען קאטשערעס מיט לאפעטעס, שמירען, פאטשקען; בערשטען וואל אדער פלאקס; קריצלעריי, שמירעריי, פאטשקעריי.

scrib'bler *n.* (סקריב'-לער) א שמיערער, א פאטשקון, א פארטאטשקער שרייבער; א מאשין צו בערשטען וואל אדער פלאקס; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט אזא מאשין.

scrib'bling *n.* (סקריב'-לינג) דאס קריצלען, דאס שרייבען קאטשערעס מיט לאפעטעס; דאס בערשטען וואל אדער וואטע.

scrib'blingly *adv.* (סקריב'-לינג-לי) קריצלענדיג, שרייבענדיג קאטשערעס מיט לאפעטעס.

scribe *n. and v.* (סקראיב) א שרייבער, א סופר; א נאטאריוס; א שריפט-געלעהרטער [ביי די פארצייטיגע אידען]; א שפיציגער אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט אנצוצייכענען דעם ארט אויף האלץ אדער מעטאל, וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען; אנצייכענען אויף האלץ אדער מעטאל דעם ארט וואו מען דארף אבזעגען אדער אבהאקען; צופאסען צוויי אדער עטליכע שטיקער איינע צו די אנדערע [ווי אין האלץ-ארבייט]; שרייבען, אנצייכענען.

scri'ber *n.* (סקראי'-בער) א שפיציגער אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט אום אנצוצייכענען דעם ארט אויף האלץ אדער מעטאל, וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען.

scri'bing *n.* (סקראי'-בינג) דאס שרייבען, דאס צייכענען; דאס אנצייכענען אויף האלץ וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען; דאס צופאסען צוויי אדער עטליכע שטיקער האלץ איינע צו די אנדערע.

scri'bing-i'ron *n.* (סקראי'-בינג-אי'-ערן) ז. *scriber*.

scri'bism *n.* (סקראי'-ביזם) די ווירקונג, די לעהרען און די ליטעראטור פון די פארצייטיגע אידישע סופרים.

scrig'gle *n.* (סקריגל) א שאקלונג, א טרייסלונג; דאס דרעהען זיך, דאס שלענגלען זיך.

scrim *n.* (סקרים) א מין דינער שטייפער לייווענד וואס ווערט בענוצט אין טאפעצירען מעבעל.

scrime *v.* (סקראים) פעכטען, שפיעלען מיט א שווערד.

scrim'mage *n.* (סקרים'-עדזש) א געטומעל, א געדרענג, א געשלעג; אין פוסבאל-שפיעל — דער קאמפף פאר'ן בעזיץ פון באל.

scrimp *v., n. and a.* (סקרימפ) איינשפארען, קארגען; בעגרענצען; איינהאלטען; מאכען צו קליין, פערשמעלערען, פערקירצען; א קמצן, א קארגער מענש; קארג, קנאפ; ארים.

scrimped *a.* (סקרימפט) פערקירצט, פערקארגט, פערשמעלערט.

scrimp'ly *adv.* (סקרימפ'-לי) אויף א פערענגטען, פערשמעלערטען שטייגער; קנאפ, קארג; בצמצום.

scrimp'ness *n.* (סקרימפ'-נעס) קארגקייט, שמאלקייט, פערקירצונג.

scrim'py *a.* (סקרימ'-פי) קארג, קנאפ, קורץ, שמאל.

scringe *v.* (סקרינדזש) זיך בויגען, זיך שמייכלען, זיך אונטערלעקען. ז. *cringe*.

scrin'ium *n.* (סקרינ'-אי-אם) ביי די אלטע רוימער — א קעסטעל, אין וועלכען מען פלעגט האלטען מאנוסקריפטען.

scrip *n.* (סקריפ) א זעקעלע, א רענצעל; א פערשריבענעם שטיקעל פאפיער; א שיין, אן אנווייזונג; אין קאמערץ — דער אינטערימס-שיין [א צייגניס, וואס דיענט צייטווייליג אלס אן אקציע פון א געשעפט, ביז דער אייגענטימער צאהלט איין א גע-

וויסע סומע און בעקומט א פארמאלע אקציע]; פאפיער־קליינגעלד.

scrip certif′icate (סקריפ סויר-טיפ׳-אי-קיים) אין קאמערץ — אן אינטערימס־שיין. ז. *scrip*

scrip′-com′pany *n.* (סקריפ׳-קאמ׳-פע-ני) א געזעלשאפט, וועמענס אקציעס קענען איבערגעגעבן ווערן אהן רעגיסטרירונג.

scripee′ *n.* (סקריפ-איע׳) א פערזאן וועלכע ערהאלט א צושריפט, א צייגנים אדער א שיין.

scrip′-hol′der *n.* (סקריפ׳-האול׳-דער) איינער וואס האלט אן אינטערימס־שיין. ז. *scrip*

script *n.* (סקריפט) א שריפט, א האנד־שריפט; דרוק־שריפט וואס האט די פארם פון האנד־שריפט; דער סטיל פון שרייבען; אין יוריספרודענץ — אן אריגינעלער דאקומענט [ניט קיין קאפיע].

scrip′tion *n.* (סקריפ׳-שאן) האנד־שריפט, א מאנוסקריפט.

scripti′tious *a.* (סקריפ-טיש׳-אס) שריפטליך, געשריבען.

scrip′tor *n.* (סקריפ׳-טאר) א שרייבער, א סופר.

scripto′rium *n.* (סקריפ-טאו׳-רי-אם) די סקריפטאריום, א צימער אין א קלויסטער אדער מאנאסטיר, וואו די מאנאכען פלעגען זיך בעשעפטיגען מיט איבערשרייבען מאנוסקריפטען; א שרייב־צימער.

scrip′tory *a.* (סקריפ׳-טא-רי) געשריבען, בכתב [ניט בעל פה], שריפטליך.

scrip′tural *a.* (סקריפ׳-טשו-רעל) ביבליש, לויט תנ״ך; וואס געהערט צו די הייליגע שריפטען.

scrip′turalism *n.* (סקריפ׳-טשו-רעל-איזם) א שטרענגע אנהענגליכקייט אן דעם בוכשטעבליכען זין פון די הייליגע שריפטען; דער שטארקער גלויבען אין דער ביבעל; דאס האלטען די הייליגע שריפטען אלס דעם גרונד פון יעדער פילאזאפיע.

scrip′turalist *n.* (סקריפ׳-טשו-רעל-איסט) א שטרענגער נאכפאלגער פון די הייליגע שריפטען; איינער וועלכער האלט די הייליגע שריפטען פאר דעם גרונד פון יעדער פילאזאפיע.

scriptural′ity *n.* (סקריפ-טשו-רעל׳-אי-טי) ז. *scripturalness*

scrip′turally *adv.* (סקריפ׳-טשו-רעל-אי) שריפטמעסיג; אויף א שריפטמעסיגער ארט; לויט די הייליגע שריפטען.

scrip′turalness *n.* (סקריפ׳-טשו-רעל-נעס) שריפטמעסיגקייט; א כאראקטער אדער אייגענשאפט פון די הייליגע שריפטען.

scrip′tural pas′sage (סקריפ׳-טשו-רעל פעס׳-עדזש) א שטעלע אדער פסוק פון תנ״ך.

Scrip′ture *n.* and *a.* (סקריפ׳-טשור) די הייליגע שריפט, די ביבעל, דער תנ״ך; ביבליש, וואס איז שייך צו דער ביבעל.

scrip′ture *n.* (סקריפ׳-טשור) א שריפט; א פסוק פון תנ״ך.

Scrip′ture his′tory (סקריפ׳-טשור היס׳-טא-רי) די ביבלישע געשיכטע.

scrip′turist *n.* (סקריפ׳-טשור-איסט) א קענער פון תנ״ך; א למדן אין די הייליגע שריפטען.

scritch *v.* and *n.* (סקריטש) שרייען, גרילצען; א גרילצענדער געשריי.

scrive *v.* (סקראיוו) צייכענען א ליניע מיט א שפיציגען אינסטרומענט.

scriv′ener *n.* (סקריוו׳-נער) א שרייבער; א נאטאריוס; א געלד־מעקלער.

scriv′eners′ cramp (סקריוו׳-נערז קרעמפ) שרייבער־קראמפף [א מין קראמפף פון די פינגער וואס ענטוויקעלט זיך ביי מענשען, וועלכע שרייבען פיעל].

scrobic′ulate *a.* (סקרא-ביק׳-יו-לייט) אין זאאלאגיע — גריבעלדיג, מיט קנייטשען [וועגען דער הויט פון געוויסע חיות און אינזעקטען].

scrobic′ulated *a.* (סקרא-ביק׳-יו-ליי-טעד) ז. *scrobiculate*

scrobic′ulus *n.* (סקרא-ביק׳-יו-לאס) ז. *fossa*

scrof′ula *n.* (סקראפ׳-יו-לא) שקראפעל אדער זאלאטוכע [א מין קראנקהייט, וועלכע ציינט זיך ארויס אין אפטע אויפשוועלונג פון די לימפאטישע און אנדערע דריזען].

scrofulit′ic *a.* (סקראפ-יו-ליט׳-איק) ז. *scrofulous*

scrof′ulous *a.* (סקראפ׳-יו-לאס) וואס איז שייך צו שקראפעל אדער זאלאטוכע; וואס ליידט פון שקראפעל. ז *scrofula*

scrof′ulously *adv.* (סקראפ׳-יו-לאס-לי) מיט שקראפעל; זייענדיג אנגעשטעקט מיט שקראפעל אדער זאלאטוכע.

scrof′ulousness *n.* (סקראפ׳-יו-לאס-נעס) דאס זיין שקראפעלדיג, דאס האבען די אייגענשאפט פון זאלאטוכע. ז. *scrofula*

scroll *n.* and *v.* (סקראול) א ראלע [פון פאפיער אדער פארמעט], א מגלה; א סקיצע, אן ענטוואורף פון עפעס וואס דארף שפעטער געשריבען ווערען; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין א ספיראלער פארם; אין געאמעטריע — א שרעגע אדער משופע׳דיגע אויבערפלעכע; אין אנאטאמיע — א געדרעהטער ביין; איינשרייבען; אנצייכענען; אויפראלען [ווי א בויגען פאפיער].

scrolled *a.* (סקראולד) אויפגעראלט; וואס בעשטעהט פון ראלען אדער ספיראל־געבויגענע פערציערונגען.

scroll′-wheel *n.* (סקראול׳-הוויעל) א צאהן־ראד אין דער פארם פון א ראלע אדער ספיראל.

scroop *n.* and *v.* (סקרוהפ) א געשריי; ארויסלאזען א געשריי.

Scrophula′ria *n.* (סקראפ-יו-ליי׳-רי-א) אזא מין גראזען מיט רויטע אדער שווארץ־גריניליכע בליהונגען [ווערען געברויכט אין פאלקס־מעדיצין].

Scrophularia

scro′tal *a.* (סקראו׳-טעל) וואס איז שייך צום אייער־בייטעל.

scro′tiform *a.* (סקראו׳-טי-פארם) אין באטאניק — בייטעל־פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א צווייגענדיגער בייטעל [ווי די זאפט־געפעס פון געוויסע בלומען].

scroti′tis *n.* (סקרא-טאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם אייער־בייטעל.

scro′tocele *n.* (סקראו׳-טא-סיל) א ברוך, א קילע.

scro′tum *n.* (סקראו׳-טאם) דער אייער־בייטעל.

scrouge *v.* (סקראודזש) זיך דריקען, זיך דורכשפארען, זיך קוועטשען [אין ענגשאפט].

scrub *v.*, *n.* and *a.* (סקראב) שקראבען, רייבען, שייערען; זיך בעמיהען; א שייער־פרוי; א לאסט־טרעגער, א משא־טרעגער; א לומפען־קערל, א נידריגער מענש; א פגירה; אן אויסגעדיענטער בעזים; א גארנישט; א ניכטסווירדיגע זאך; א בוש, א קוסט; קוסטעס; דאס שקראבען, דאס אבּרייבען, דאס שייערען; געמיין, נידריג, קליין, אונווירדיג.

scrub′bed *a.* (סקראב׳-עד) ז. *scrubby*

scrub′ber *n.* (סקראב׳-ער) איינער וואס שקראבעט, רייבט אדער שייערט; א בארשט צום שייערען דילען [פאדלאגעס]; א מין אפאראט צו רייניגען קויהלען־גאזען; אין לעדער־פאבריקאציאן — א מאשין אבצוואוואשען די פעל נאכדעם ווי מען נעהמט זי ארויס פון גרוב, וואו זי גארבט זיך.

scrub′bing *n.* (סקראב׳-אינג) דאס שקראבען, דאס אבּרייבען, דאס שייערען.

scrub′bing-board *n.* (סקראב׳-אינג-באורד) אן אנגעקנייטשט ברעטעל אבצורייבען וועש; א וואש־ברעטעל.

scrub′bing-brush *n.* (סקראב׳-אינג-בראש) א שייער־בארשט, א רייב־בארשט.

scrub′-bird *n.* (סקראב׳-בוירד) אזא אויסטראלישער פויגעל, וועלכער האלט זיך אויף אין געדיכטע קוסטעס.

scrub′-broom *n.* (סקראב׳-ברוהם) א הארטער בעזים צו שייערען דילען [פאדלאגעס].

scrub′-brush *n.* (סקראב׳-בראש) א פינזעל מיט וועלכען מען מאלט אויף סאמעט אדער זייד.

scrub′by *a.* (סקראב׳-אי) קליין, געמיין, ווערטהלאז; פערקריפעלט, געשטערט אין וואקסען [וועגען א בוים]; בעדעקט מיט קוסטעס אדער ניט־דערוואקסענע בוימלעך [וועגען לאנד].

scrub′-cat′tle *n.* (סקראב׳-קעט׳ל) אין אויסטראליען — בהמות וואס האבען זיך אבגעטיילט פון דער טשערעדע און זיך פאנאנדערגעלאפען אין די קוסטעס.

scrub′-gang *n.* (סקראב׳-גענג) א פארטיע מאטראזען, וועלכע וואשען און רייניגען די דעקען פון שיף.

scrub′-oak *n.* (סקראב׳-אוק) א מין נידריגער אמעריקאנער דעמב.

scrub′-tur′key *n.* (סקראב׳-טויר׳-קי) ז. *mound-bird*

scruff *n.* (סקראף) דער נאקען אדער הינטערטייל פון האלז.

scrum′-pox *n.* (סקראמ׳-פאקס) א מין אנשטעקענדע הויט־קראנקהייט.

scrump′tious *a.* (סקראמפ׳-שאס) נעט, שעהן; אויסגעצייכענט; דעליקאט.

scrunch *v.* and *n.* (סקראנטש) כראמשקען, קייען מיט גערויש, צוברעכען מיט די צייהנער; צוקוועטשען, צורייבען, צומאהלען; א גערויש, ווי פון כראמשקען מיט די צייהנער.

scru′ple *n.* and *v.* (סקרוהפל) געוויסענהאפטיגקייט, בעדענקליכקייט, א צווייפעל; א סקרופעל [א געוויכט פון 20 גראן]; א קליינע צאהל, א קלייניגקייט; צווייפלען, זיך בעדענקען.

scru′pler *n.* (סקרוה׳-פלער) א צווייפלער; איינער וואס איז אין ספק.

scru′pulist *n.* (סקרוה׳-פיו-ליסט) ז. *scrupler*

scrupulos′ity *n.* (סקרוה-פיו-לאס׳-אי-טי) די בעדענקליכקייט, די געוויסענהאפ־

טיגקייט; די פארזיכטיגקייט [ניט צו טהאָן שלעכטעס].

scru'pulous *a.* (סקרוה'-פיו-לאָס) צווייפלענד; בעדענקליך, פארזיכטיג; געוויסענהאפט; שטרענג אדער פינקטליך [אין זיטליכער אדער רעליגיעזער אויפיהרונג].

scru'pulously *adv.* (סקרוה'-פיו-לאָס-לי) זייענדיג זעהר פארזיכטיג ניט צו טהאָן שלעכטעס; אויף א זעהר געוויסענהאפטען שטייגער.

scru'pulousness *n.* (סקרוה'-פיו-לאָס-נעס) ז. *scrupulosity*.

scru'table *a.* (סקרוה'-טעבל) ערפארשליך, וואס קען ערפארשט ווערען.

scruta'tor *n.* (סקרו-טיי'-טאר) א פארשער, א נאכפארשער; אן אונטערזוכער.

scrutin' de liste (סקרו-טען' דע ליסט) א מעטאדע פון שטימען ביי די וואהלען אין פראנצויזישען פארלאמענט, לויט וועלכער יעדער וועהלער קען שטימען פאר דער גאנצער צאהל דעפוטאטען פון זיין דעפארטאמענט אדער גובערניע, אנשטאט צו שטימען נור פאר איין דעפוטאט פון זיין דיסטריקט.

scrutineer' *n.* (סקרוה-טי-ניער') א נאכפארשער, אן אונטערזוכער; איינער וואס אונטערזוכט די וואהל-שטימען.

scru'tinize *v.* (סקרוה'-טי-נאַיז) פארשען, אונטערזוכען; מאכען א גענויע נאכפארשונג אדער אונטערזוכונג.
The lawyers scrutinized the provisions of the will.

scru'tinizer *n.* (סקרוה'-טי-נאַי-זער) א פארשער, אן אונטערזוכער; איינער וואס אונטערזוכט די וואהל-שטימען.

scru'tinizingly *adv.* (סקרוה'-טי-נאַי-זינג-לי) אונטערזוכענדיג; אויף א פארשענדען שטייגער.

scru'tinous *a.* (סקרוה'-טי-נאָס) פארשענד, איינדרינגליך; זעהר קריטיש.

scru'tinously *adv.* (סקרוה'-טי-נאָס-לי) אויף א פארשענדער ארט; מיט פארשונג.

scru'tiny *n.* (סקרוה'-טי-ני) דאס פארשען; א נאכפארשונג, א גענויע אונטערזוכונג; דאס סקרוטיניום, דאס אונטערזוכען און מאכען ריכטיג די וואהל-שטימען; אין קירכען-געזעצע — דאס שטים-צעטעל; אין דער קאטוילישער קירך — איינע פון די מעטאדען, דורך וועלכע די קארדינאלען קלייבען אויס דעם פאפסט [יעדער פון די קארדינאלען פערשליסט זיך אין א בעזונדער צימער און דארט גיט ער אב זיין שטימע. די שטימען ווערען צוזאמענגעקליבען און דער קארדינאל פאר וועמען עס זיינען אבגעגעבען געווארען צוויי דריטעל שטימען מיט איינער ווערט פאפסט].

scru'to *n.* (סקרוה'-טאָו) אין א טעאטער — א בעוועגליכער טרעפ אדער טהירעל, וואס שפרינגט אב מאמענטאל צוריק אויף'ן ארט נאכדעם ווי מען האט עס בענוצט [ווערט געברויכט ווען מען דארף פארשטעלען א שנעלע ערשיינונג אדער פערשווינדונג פון עפעס].

scrutoir' *n.* (סקרו-טואר') ז. *escritoire*.

scud *v. and n.* (סקאַד) לויפען שנעל; גיך פארבייגעהן; דאס שנעל פארביילויפען; א קליין וואלקענדעל וואס ווערט געטריבען פון ווינד.

scud about' (סקאַד ע-באַוט') ארום-לויפען הין און הער.

scud'der *n.* (סקאַד'-ער) איינער אדער עפעס, וואס לויפט שנעל פארביי.

scud'dle *v.* (סקאַדל) ז. *scuttle*.

scu'do *n.* (סקוה'-דאָ) א איטאליעני-שער סקודא [אן אלטפרענקישע זילבער-נע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר אן אמעריקאנער דאלאר].

scuff *v.* (סקאַף) אבניצען די אויבערפלעכע פון עפעס [ווי די פאליטור פון מעבעל]; שארען מיט די פיס.

scuf'fle *n. and v.* (סקאַפל) א דראקע, א יעט-העקעל, אזא שארפע לאַ-פעטקע צו שניידען דאס גראז אין א גארטען; זיך שלאָגען, מאכען א געשלעג.

scuf'fler *n.* (סקאַפ-לער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשלעג; אזא יעט-העקעל אויסצורייסען גראז און ווארצלען.

sculk *v. and n.* (סקאַלק) זיך פערבארגען, זיך בעהאַלטען; איינער וואס פערבארגט זיך אדער בעהאלט זיך.

scul'ker *n.* (סקאַל'-קער) איינער וואס פערבארגט זיך אדער בעהאלט זיך.

scull *n. and v.* (סקאַל) א לאנגער רודער ביי דער קארמע אדער הינטערשטען ווענטעל פון א שיפעל; אזא קורצער לעפעל-פערמיגער רודער פון א שיפעל; קליין רודער-שיפעל; טרייבען א שיפעל מיט איין רודער ביי דער קארמע אדער מיט צוויי קורצע לעפעל-פערמיגע רודערס; געטריבען ווערען פון אזעלכע רודערס.

scull'er *n.* (סקאַל'-ער) א שיפעל וואס ווערט געטריבען פון איין פערזאן דורך צוויי קורצע לעפעל-פערמיגע רודערס; איינער וואס טרייבט א שיפעל.

scul'lery *n.* (סקאַל'-ער-אי) א הינטער-קיך אדער צימער וואו עס ווערט גערייניגט און געהאלטען די געשיר פון א הויז-האלטונג.

scull'ing *n.* (סקאַל'-אינג) דאס טרייבען א שיפעל מיט א לאנגען רודער ביי דער קארמע אדער הינטערשטען ווענטעל פון שיפעל.

scul'lion *n.* (סקאַל'-יאָן) א קיכען-דיע-נער, א קיכען-יונג; א קיך-דיענסט, א געשיר-וואשערין; א געמיינער יונג.

scul'lionly *a.* (סקאַל'-יאָנ-לי) ווי א קי-כען-יונג; געמיין, נידריג.

scul'lionry *n.* (סקאַל'-יאָנ-רי) שוועדע לאנגוויילינע אדער אונאנגענעהמע ארבייט.

sculp *v. and n.* (סקאַלפ) שניידען, שני-צען; קארבען; גראווירען; אבשינדען די פעל פון א ים-הונד; די אבגעשונדענע פעל און פעטס פון א ים-הונד.

scul'pin *n.* (סקאַל'-פּין) דער שפינען-פיש [אזא פיש מיט א גרויסען שטעכיגען קאפ]; א געמיינער יונג.

scul'ping-knife *n.* (סקאַל'-פינג-נאַיף) אזא מעסער מיט וועלכען מען שינדט אב ים-הינד.

sculp'sit (סקאַלפּ'-סיט) דער אדער די וואס האט אויסגעשניצט אדער איינגע-גראווירט [א ווארט וואס ווערט אפט אויסגעקריצט אויף א סטאטוע, ווי למשל, A. B. *sculpsit*].

sculp'tile *a.* (סקאַלפּ'-טיל) געשניצט; גראווירט.

sculp'tor *n.* (סקאַלפּ'-טאר) א סקולפּטאר, א בילדער-שניצער; א שטיין-שניצער; א סטאטוען-מאכער.

sculp'tress *n.* (סקאַלפּ'-טרעס) א סקולפּ-טארין, א בילדער-שניצערין.

sculp'tural *a.* (סקאַלפּ'-טשו-רעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו סקולפטור אדער בילדער-שניצעריי; קאלט און פראכטפאל ווי א סטאטוע.

sculp'turally *adv.* (סקאַלפּ'-טשו-רעל-אי) דורך סקולפטור, אזוי ווי סקולפטור-ארבייט.

sculp'ture *n. and v.* (סקאַלפּ'-טשור) סקולפּטור, בילד-שניצער קונסט; געשניצטע אדער אויסגעהאקטע פיגורען; איינ-געדריקטע פיגורען אדער צייכענס אויף דער אויבערפלעכע פון געוויסע חיות; אויסשניצען, אויסהאקען [פיגורען] אין שטיין, מעטאל אדער האלץ; גראווירען.

sculp'tured *a.* (סקאַלפּ'-טשורד) וואס איז ווי גראווירט אדער געשניצט [ווענען דער אויבערפלעכע פון פלאנצען און געוויסע חיות].

sculpturesque' *a.* (סקאַלפּ-טשו-רעסק') ווי סקולפּטור-ארבייט; ווי אויסגעשניצט; ווי א סטאטוע; הערליך שעהן.

sculp'turing *n.* (סקאַלפּ'-טשור-אינג) אויסגעדריקטע פיגורען אדער צייכענס אויף דער אויבערפלעכע פון געוויסע חיות.

scum *n. and v.* (סקאַם) שוים, פסלת; דער אבשוים; אבשוימען, ארא־בנעהמען דעם שוים; בעדעקט ווערען מיט שוים.

scum'ble *v. and n.* (סקאַמבל) מילדערען אדער ווייכער מאכען די פארבען אדער די ליניען פון אן אויל-געמעלדע אדער קרייד-צייכנונג; דאס מילדערען אדער ווייכער מאכען די פארבען אדער די ליניען פון א געמעלדע אדער צייכנונג.

scum'bling *n.* (סקאַמ'-בלינג) דאס מילדערען אדער מאט מאכען די העלע פאר-בען פון אן אויל-געמעלדע; דאס ווייכער מאכען די ליניען פון א קרייד אדער בליי-פעדער צייכנונג.

scum'mer *n.* (סקאַמ'-ער) איינער אדער עפעס וואס נעהמט ארויס דעם שוים; א שוים-לעפעל.

scum'mings *n.* (סקאַמ'-אינגז) שוים; ארויסגעשעפּטער אונריינער שוים.

scum'my *a.* (סקאַמ'-אי) שוימיג; בע-דעקט מיט שוים.

scun *v.* (סקאַן) זיך לייכט און שנעל גליטשען, ווי א שיפעל אויף'ן וואסער; מאכען, אז עס זאל זיך לייכט גליטשען פון אויבען אויף דעם אופן ווי מען ווארפט א פלאטשיגען שטיין אויף'ן וואסער.

scun'ner *n.* (סקאַנ'-ער) א ווידערווילען, אן עקעל, אן אבשיי.

scup *n. and v.* (סקאַפּ) אזא טייערער שפייזען-פיש [געפינט זיך אין די מזרח-געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שוואונג; שווינגען.

scup'per *n.* (סקאַפּ'-ער) א לאך אויף דעם דעק פון א שיף דורכצולאזען וואסער אדער שמוץ.

scup'per-hole *n.* (סקאַפּ'-ער-האָול) ז. *scupper*.

scup'per-hose *n.* (סקאַפּ'-ער-האָוז) א לעדערנע אדער לייווענטענע קישקע אויף אמאליגע שיפען דורך וועלכער עס גיסט זיך ארויס דאס וואסער פון דעם וואסער-לאך אויף'ן דעק.

scup'per-nail *n.* (סקאַפּ'-ער-ניילֿ) אזא קורצער נאגעל מיט א זעהר ברייטען קע-פעל.

scup'pernong *n.* (סקאַפּ'-ער-נאָנג) א מין וויינטרויבען; אזא ווייסער וויין וואס ווערט געמאכט פון דיזע וויינטרויבען.

scur *v.* (סקויר) דורכגעהן, שנעל פארביילויפען [ווי רייטענדיג אויף א פערד].

scurf *n.* (סקוירף) א פארך; א הויט-שופּען, א שופּען-הויט, א הארטע און שיילינע

הויט; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שופען=הויט; אונריינער שוים אדער פסלת.

scurf'er *n.* (סקוירפ'-ער) איינער וואס רייניגט אב די דאמפף=קעסלען פון קעסעל=שטיין.

scur'finess *n.* (סקויר'-פי-נעס) קרעציג=קייט, פארכיגקייט; שארסטיגקייט.

scurf'-skin *n.* (סקוירפ'-סקין) ז. ***scarf-skin***

scur'fy *a.* (סקויר'-פי) קרעציג, פארכע=וואטע, שארסטיג; בעדעקט מיט הויט=שופען; עהנליך צו הויט=שופען.

scur'ril *a.* (סקאר'-איל) ז. ***scurrile***

scur'rile *a.* (סקאר'-איל) געמיין, גראב.

scurril'ity *n.* (סקא-ריל'-אי-טי) גע=מיינהייט, גראבקייט; א געמיינער אדער בעליידיגענדער אנגריף.

scur'rilous *a.* (סקויר'-אי-לאס) גראב, געמיין, בעליידיגענד, וואולגאר [וועגען אויסדריקע אדער בענעהמונג].

scur'rilously *adv.* (סקויר'-אי-לאס-לי) אויף א גראבען אדער וואולגארען אופן.

scur'rilousness *n.* (סקויר'-אי-לאס-נעס) גראבקייט; וואולגאריטעט.

scur'ry *v. and n.* (סקאר'-אי) איילען; שנעל לויפען; זיך שנעל בעוועגען; שנעל אנטרייבען; איילעניש; א שנעלע בעוועגונג; אווירבעל=ווינד, א ווינד=שטויס, א שטארקער ווינד.

scur'vily *adv.* (סקויר'-ווי-לי) אויף א געמיינעם אדער שענדליכען אופן.

scur'viness *n.* (סקויר'-ווי-נעס) געמיינ=הייט, נידערטרעכטיגקייט.

scur'vy *a. and n.* (סקויר'-ווי) פארכיג, פארכעוואטע; נידערטרעכטיג, געמיין; סקארבוט [אזא קראנקהייט וועלכע כא=ראקטעריזירט זיך דורך דעם וואס די יאס=לעס ווערען אויפגעשוואלען און בלוטען, די צייהנער פאנגען זיך אן שאקלען און דער גאנצער קערפער איז אבגעלאזען און שוואך].

scur'vy-grass *n.* (סקויר'-ווי-גרעס) לע=פעל=קרויט [אזא ווינטער=סאלאט].

scut *n.* (סקאט) א קורצער עק [ווי ביי א קראליק אדער הירש].

scu'tate *a.* (סקיו'-טייט) בעדעקט ווי מיט פאנצער=שופען [וועגען חיות]; עהנ=ליך צו א שילד אדער פאנצער=פלאטע; שילד=פערמיג [וועגען פלאנצען].

scutch *v. and n.* (סקאטש) אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל; פאקולע וואס פאלט אב ביים אויסקלאפען פלאקס; א קראץ, א לייכטער שניט; א שטריך אויף דער ערד וואס קינדער מאכען פאר שפרינגע=שפיעל.

scutch'-blade *n.* (סקאטש'-בלייד) אזא לאפעטקע מיט וועלכער מען קלאפט אויס פלאקס.

scutch'eon *n.* (סקאטש'-אן) א שילד מיט הערבען; א שילד אויף א שיף מיט דעם נאמען פון דער שיף; א שילד=בלעכעל מיט א נאמען [ווי אויף א מעסערעל, א שטע=קען א. ד. ג.]; א בלעכעל איבער דעם שליסעל=לאך אדער ביי דער עפנונג פון א טהיר.

scutch'eoned *a.* (סקאטש'-אנד) וואס איז בעפוצט מיט א שילד מיט הערבען.

scutch'er *n.* (סקאטש'-ער) א מאשין צום אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל; איינער וואס קלאפט אויס פלאקס.

scutch'ing-machine' *n.* (סקאטש'-אינג-מע-שין') א מאשין צום אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל.

scutch'ing-mill *n.* (סקאטש'-אינג-מיל) ז. ***scutching-machine***

scutch'ing-sword *n.* (סקאטש'-אינג-סאורד) א פלאקס=שווינגע, אזא לאפעטקע צום אויסקלאפען פלאקס.

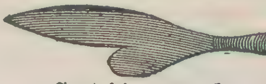

Scutching-sword

scute *n.* (סקיוט) — א איז זאאלאגיע גרויסער שופ, א שילד [ווי דער בייניגער שילד פון א שילדקראט א. ד. ג.].

scutel'la *n.* (סקיו-טעל'-א) קליינע שיל=דען אדער פאנצער=פלאטען.

scu'tellar *a.* (סקיו'-טע-לאר) וואס בע=ציהט זיך אויף א שילד אדער פלאטע; שילד=פערמיג; ווי א קליינער שילד.

scu'tellate *a.* (סקיו'-טע-לייט) אין זא=אלאגיע — בעדעקט ווי מיט שילד=פלאטען [ווי א שילדקראט א. ד. ג.]; בעדעקט ווי מיט שופען [ווי די פיס פון א פוי=געל].

scu'tellated *a.* (סקיו'-טע-ליי-טעד) ז. ***scutellate***

scutel'liform *a.* (סקיו-טעל'-אי-פארם) אין באטאניק — אין דער פארם פון א שופ; ווי א קליינער שילד.

scutellig'erous *a.* (סקיו-טע-לידזש'-ע-ראס) ז. ***scutellate***

scutel'lum *n.* (סקיו-טעל'-אם) א קליי=נער שילד אדער שילד=פלאטע; א שופ.

scutif'erous *a.* (סקיו-טיפ'-ע-ראס) וואס טראגט א שילד אדער א פאנצער=פלאטע.

scu'tiform *a.* (סקיו'-טי-פארם) שילד=פערמיג, פאנצער=פערמיג.

scu'tiped *a.* (סקיו'-טי-פעד) וואס די פיס זיינען בעדעקט מיט שופען [וועגען פויגלען].

scut'tle *n. and v.* (סקאטל) א קויהלען=עמער אדער קויהלען=קעסטעל פון אייזען=בלעך אדער פון אן אנדער מעטאל; א פענסטערעל אדער לאך מיט א לאדען אין דעם דעק פון א שיף אדער אין דאך פון א הויז; א לאך, אן עפנונג; א שנעלער טריט, א לויף; איילינג לויפען, גיך לוי=פען; דורכלעכערען א שיף אום זי צו זינקען.

scut'tle-butt *n.* (סקאט'ל-באט) א בע=פעסטיגטער פאס מיט א צאפ=לאך אויף דעם דעק פון א שיף פאר טרינק=וואסער.

scut'tle-cask *n.* (סקאט'ל-קעסק) ז. ***scuttle-butt***

scu'tum *n.* (סקיו'-טאם) א שווערער לאנגליכער שילד, וועלכען עס פלעגען טרא=גען די שווער=בעוואפענטע אלט=רוימישע לעגיאנערען [סאלדאטען]; אין אנאטא=מיע — דאס קניע=שיסעלע; אין זאאלא=גיע — א שופ, א שילד=פלאטע; דער ברוסט=שילד [ביי אינזעקטען].

Scyl'la *n.* (סיל'-א) אין דער אלט=גרי=כישער ליטעראטור — סצילא [א שרעק=ליכער פעלז ביים איטאליענישען ברעג פון דער סיצילישער ים=שטראסע געגען דער שרעקליך=קאכענדער קעסעל=גרוב כא=ריבדים. א גרויסע געפאהר פון וועלכער עס איז אונמעגליך זיך ארויסצודרעהען, ווערט בעצייכענט מיט די ווערטער "צווי=שען סצילא און כאריבדים"].

scylla'rian *a. and n.* (סי-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם בערען=קרעבס; א בערען=קרעבס, א ברייט=קרעבס.

ז. ***Scyllaridæ***

Scyllar'idæ *n.* (סי-לער'-אי-דיע) דער מין בערען=קרעבסען אדער ברייט=קרעבסען [אזא מין ים=ראקעם מיט צעהן פיס].

scy'phiform *a.* (סאי'-פי-פארם) בע=כער=פערמיג [וועגען פלאנצען אדער ווע=גען קערפער=טיילען פון חיות].

scythe *n. and v.* (סאיטה) א קאסע; קא=סען, אבשניידען [היי, גראז].

Scythe

scythe'man *n.* (סאיטה'-מען) א שניטער, איינער וואס קאסעט אדער שניידט תבואה.

Scyth'ian *a. and n.* (סיטה'-אי-ען) סציטהיש, וואס איז שייך צו די סציטהען [א פארצייטיגעס פאלק אין די לענדער וואס ליגען צום צפון פון שווארצען ים]; וואס איז שייך צו די סציטהישע אדער טוראנישע שפראכען; איינער פון די סצי=טהען.

Scyth'ic *a.* (סיטה'-איק) סציטהיש. ז. ***Scythian***

S. Dak. אבקירצונג פון ***South Dakota*** [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

'sdeath *int.* (סדעטה) אן אויסרוף פון כעס, אונגעדולד אדער איבערראשונג.

S. E. אבקירצונג פון ***southeast*** אדער ***southeastern***

sea *n.* (סיע) דער ים, דער אקעאן, די זעע, דאס מעער; א ים, א סך, א מעננע; א כוואליע, א וועלע; די שטורמדיגקייט פון ים, די ריכטונג פון די כוואליעס.

sea'-a'corn *n.* (סיע'-איי'-קאהרן) די רינגעל=גאנז=מושעל. ז. ***barnacle***

sea'-ad'der *n.* (סיע'-עד'-ער) דער ים=שטעכער [אזא שטעכיגער פיש]; דער ים=נאטער [א מין ים=נאדעל. ז. ***pipe-fish***].

sea'-an'chor *n.* (סיע'-ענ'-קאר) דער אנקער, וואס געפינט זיך צום ים=צו; א שווימענדער אנקער וואס ווערט געברויכט בעת א שטורם, אום צו האלטען די שיף אין דער ריכטונג פון ווינד.

sea'-anem'one *n.* (סיע'-ע-נעמ'-א-ני) די ים=אנעמאנע, די ים=רויז [א מין מהיער=פלאנצע].

Sea-anemones

sea'-ape *n.* (סיע'-אייפ) דער ים=אטער אדער ווידרא [ז. ***otter***]; דער ים=פוקס אדער פוקס=האיפיש [אזא האיפיש מיט אן עק עהנליך צו א פוקסענעם].

sea'-a'pron *n.* (סיע'-איי'-פראן) דער ים=טאנג [אזא ים=פלאנצע מיט ברייטע פלאכע בלעטער=צווייגען].

sea'-ar'row *n.* (סיע'-ער'-או) די ים=פייל [אזא לענגליכער טינט=פיש].

sea'-aspar'agus *n.* (סיע'-עס-פער'-ע-גאס) אזא ים=קרעבס [ראק].

sea'-bank *n.* (סיע'-בענק) דער ברעג פון ים; א ים=דאמבע [אן אנגעשאטענער וואל צו פערהאלטען דאס וואסער].

sea'-bar *n.* (סיע'-באר) די ים=שוואלב [אזא פויגעל, עהנליך צו א טשאיקע].

sea'-bar'row *n.* (סיע'-בער'-או) די אייער=איינהילונג פון א סקאט אדער רא=כע [אזא פיש].

sea'-bas'ket *n.* (סיע'-בעס'-קעט) ז. ***basket-fish***

sea'-bass *n.* (סיע'-בעס) דער ים=בארש,

דער ים=אקון אדער בלוי=פיש [אזא ים=פיש]. ז. איל. ''Fishes''

sea'-bat *n.* (סיע'-בעט) די ים=פלעדער=מויז, דער פלעדערמויז=פיש אדער פליה=פיש [אזא פיש מיט פליגעל=עהנליכע פלוס=פעדערען].

sea'-bean *n.* (סיע'-ביען) די ים=פאסאליע [אזא מין גרויסע פאסאליעס וואס וואקסען אין די הייסע לענדער; א מין מאלוסק; דאס דעקעל פון דיזען מאלוסק].

sea'-bear *n.* (סיע'-בעהר) אן אייז=בער, א פאלאר=בער; א ים=קאטער [דער ים=הונד, וועמעס פעל עס ווערט געוועהנליך געברויכט פאר פעלצען].

sea'-beard *n.* (סיע'-ביערד) דער פעלזען=וואסער=פאדים [אזא ים=פלאנצע].

sea'-beast *n.* (סיע'-ביעסט) א ים=חיה.

sea'-beat *a.* (סיע'-ביעט) געשוויינקט פון ים, געשלאגען פון די ים=כוואליעס.

sea'-beat'en *a.* (סיע'-ביעט'ן) ז. ***sea-beat***

sea'-bells *n.* (סיע'-בעלז) די ים=גלעקלעך [אזא פלאנצע מיט בלימלעך עהנליך צו א לייקע, וואס וואקסט אין זאמד ביים ברעג פון ים].

sea'-belt *n.* (סיע'-בעלט) דער צוקער=טאנג [אזא פלאנצע וואס וואקסט אויף שטיינער ביים ברעג פון ים].

sea'-bind'weed *n.* (סיע'-באינד'-הוויעד) ז. ***sea-bells***

sea'-bird *n.* (סיע'-בוירד) א ים=פויגעל.

sea'-bis'cuit *n.* (סיע'-ביס'-קיט) שיפס=צוויבאק [סוכארעס, וואס מען גרייט אן אויף א שיף צו א ים=רייזע].

sea'-blub *n.* (סיע'-בלאב) ז. ***sea-blubber***

sea'-blub'ber *n.* (סיע'-בלאב'-ער) דער זשעלע=פיש [א מין ים=חיה]. ז. ***acaleph***

sea'board *n. and a.* (סיע'-באורד) דער ים=ברעג; וואס געפינט זיך ביים ברעג ים.

sea'-boat *n.* (סיע'-באוט) א ים=שיף.

sea'-bord *n. and a.* (סיע'-באורד) ז. ***seaboard***

sea'-bor'dering *a.* (סיע'-באהר'-דער-אינג) וואס גרענעצט זיך מיט'ן ים, וואס ליעגט ביים ים.

sea'-born *a.* (סיע'-באהרן) וואס שטאמט פון ים; געבארען פון ים.

sea'-borne *a.* (סיע'-באורן) געפיהרט אויף'ן ים.

sea'-bound *a.* (סיע'-באונד) ארומגערינגעלט פון ים; וואס געפינט זיך אויף'ן וועג צום ים, וואס געהט אין דער ריכטונג צום ים.

sea'-bow *n.* (סיע'-באו) עטוואס עהנליכעס צו א רעגענבויגען, וואס בילדעט זיך דערפון, וואס די זונ=שטראהלען שפיעגלען זיך אב אין דעם וואסער=שטויב פון די כוואליעס.

sea'-boy *n.* (סיע'-באי) א שיפס=יונג, א משרת אויף א שיף.

sea'-breach *n.* (סיע'-בריעטש) א מעער=ברוך, א ים=פערפלייצונג.

sea'-bream *n.* (סיע'-בריעם) דער שארפ=צייהנער [א מין ים=פיש].

sea'-breeze *n.* (סיע'-בריעז) א בריזע, א ים=ווינד, א ים=ווינטעל [וואס בלאזט פון ים אויף דער יבשה].

sea'-brief *n.* (סיע'-בריעף) ז. ***sea-letter***

sea'-buck'thorn *n.* (סיע'-באק'-טהארן) דער ים=קרייץ=דארן [א מין דארן=קוסט מיט זילבער=בלעטער, וועלכער וואקסט אויף א זאמדיגען באדען אדער אויף פעלזען ביים ברעג ים].

sea'-bu'gloss *n.* (סיע'-ביו'-גלאס) א מין שטיין=זאמען, א מין גראז מיט בלויע און פורפור בליטהען, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים אין די נארדליכע טיילען פון ערד=קוגעל.

sea'-built *a.* (סיע'-בילט) אויפגעבויט פאר'ן ים, אויפגעבויט אויף'ן ים.

sea'-cab'bage *n.* (סיע'-קעב'-עדזש) ז. ***sea-kale***

sea'-calf *n.* (סיע'-קאהף) דאס ים=קאלב, דער געוועהנליכער ים=הונד. ז. ***seal***

sea'-cana'ry *n.* (סיע'-קע-ניי'-רי) דער ווייס=וואלפיש אדער בעלוגא. ז. ***beluga***

sea'-cap *n.* (סיע'-קעפ) א ים=היטעלע [וואס מען טראגט אויף א שיף]; דאס ים=היטעלע [אזא קאשיק=עהנליכער שוואם אין פלארידא, אמעריקא].

sea'-cap'tain *n.* (סיע'-קעפ'-טען) א שיפס=קאפיטאן פון א האנדעלס=שיף וואס געהט אויף'ן ים.

sea'-carna'tion *n.* (סיע'-קאר-ניי'-שאן) א מין ים=רויז. ז. ***sea-anemone***

sea'-cat *n.* (סיע'-קעט) א ים=קאץ, א ים=קאטער [א נאמען פון פערשיעדענע ים=בעשעפענישען, ווי פון א געוויסען מין ים=הינד, פון דעם טינט=פיש, פון דעם ים=קאץ=פיש א. ז. וו.].

sea'-cat'gut *n.* (סיע'-קעט'-גאט) דער ים=פאדים [א מין ים=גראז].

sea'-cau'liflower *n.* (סיע'-קאה'-לי-פלאו-ער) א מין פאליפ. ז. ***polyp***

sea'-change *n.* (סיע'-טשיינדזש) אן ענדערונג פערארורזאכט פון ים.

sea'-chart *n.* (סיע'-טשארט) א ים=קארטע, א ים=מאפע.

sea'-chest'nut *n.* (סיע'-טשעס'-נאט) ז. ***sea-urchin***

sea'-chick'weed *n.* (סיע'-טשיק'-הוויעד) דער ים=פארטולאק [אזא פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. ***sea-purslane***

sea'-cloth *n.* (סיע'-קלאהטה) א געפארבטער לייווענד וואס שטעלט פאר דעם ים אויף דער סצענע פון א טעאטער.

sea'-coast *n.* (סיע'-קאוסט) דער ים=ברעג.

sea'-cob *n.* (סיע'-קאב) ז. ***sea-gull***

sea'-com'pass *n.* (סיע'-קאמ'-פעס) א ים=קאמפאס.

sea'-cook *n.* (סיע'-קוק) א שיפס=קוכער.

sea'-coot *n.* (סיע'-קוהט) דאס שווארצע ים=ענטעל [קאטשקע]; די אמעריקאנישע וואסער=הוהן. ז. ***coot***

sea'-cow *n.* (סיע'-קאו) די ים=קוה; דער וואלראס, דער דיוגאנג [א פיש=עהנליכע חיה]; דער היפאפאטאמוס [א גרויסע חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה].

sea'-crow *n.* (סיע'-קראו) די ים=קראהע [א נאמען פון פערשיעדענע ים=פויגלען ווי פון דעם קארמאראן אדער באקלאן, פון דער לאכענדער מעווע, פון דער אמעריקאנישער וואסער=הוהן א. ז. וו.].

sea'-cu'cumber *n.* (סיע'-קיו'-קאמ-בער) די ים=אוגערקע [א מין עסבארע ים=טשערעפאכע אדער שנעקע, עהנליך צו אן אוגערקע]. ז. ***trepang***

sea'-daf'fodil *n.* (סיע'-דעפ'-א-דיל) די ים=ברעג נארציסע [אזא פלאנצע מיט שעהנע שמעקעדיגע בלומען].

sea'-dev'il *n.* (סיע'-דעוו'ל) דער ים=טייוועל [א נאמען פון פערשיעדענע פיש, ווי דער טייוועל=פיש, דער פראש=פיש א. ז. וו.].

sea'-dog *n.* (סיע'-דאג) א ים=הונד; דער הונד=פיש [א מין האיפיש]; אן אלטער ערפאהרענער מאטראז.

sea'-dot'terel *n.* (סיע'-דאט'-ער-על) דער שטיין=בויערער [א מין ים=פיש].

sea'-drag'on *n.* (סיע'-דרעג'-אן) דאס פליהענדע ים=פערד [א מין פיש].

sea'-duck *n.* (סיע'-דאק) א ים=ענטעל, א ים=קאטשקע.

sea'-ea'gle *n.* (סיע'-איע'גל) דער ים=אדלער [אן אדלער וואס ערנעהרט זיך מיט פיש]; אזא פיש.

sea'-ear *n.* (סיע'-איער) דער ים=אויער אדער די אירים=מושעל [אזא ים=מושעל].

sea'-eel *n.* (סיע'-איעל) א ים=אאל=פיש. ז. ***conger-eel***

sea'-egg *n.* (סיע'-עג) ז. ***sea-urchin***

sea'-el'ephant *n.* (סיע'-על'-ע-פענט) דער ים=עלפאנט [א מין גרויסער ים=הונד מיט א לאנגען שנויץ].

sea'farer *n.* (סיע'-פעהר-ער) א ים=פאהרער, א זעע=מאן.

sea'faring *a.* (סיע'-פעהר-אינג) ארום=פאהרענד אויף'ן ים; וואס איז בעשעפטיגט מיט רייזען אויף'ן ים.

sea'-fen'nel *n.* (סיע'-פענ'-על) ז. ***samphire***

sea'-fight *n.* (סיע'-פאיט) א ים=שלאכט.

sea'-fire *n.* (סיע'-פאיר) א פאספארישער שיין אויף'ן ים. ז. ***phosphorescence***

sea'-fish *n.* (סיע'-פיש) א ים=פיש.

sea'-fli'er *n.* (סיע'-פלאי'-ער) א ים=פויגעל [א פויגעל וואס פליהט איבער'ן ים].

sea'-flow'er *n.* (סיע'-פלאו'-ער) א ים=בלום; א מהיער=פלאנצע עהנליך צו דער ים=אנעמאנע [ז. ***sea-anemone***].

sea'-foam *n.* (סיע'-פאום) דער ים=שוים, ים=פיענע; דער מעער=שוים [אזא ווייסער, לייכטער מינעראל. ז. ***meerschaum***].

sea'-fog *n.* (סיע'-פאג) א נעבעל ביים ברעג ים.

sea'-folk *n.* (סיע'-פאוק) שיפס=אנגעשטעלטע, מענשען וואס בעשעפטיגען זיך מיט ים=רייזען.

sea'-fowl *n.* (סיע'-פאול) א ים=פויגעל; ים=געפליגעל.

sea'-fox *n.* (סיע'-פאקס) דער ים=פוקס, דער פוקס=האיפיש [אזא האיפיש מיט אן עק, וואס איז עהנליך צו דעם עק פון א פוקס].

sea'-front *n.* (סיע'-פראנט) לאנד ביים ברעג ים; די ים=זייט [די זייט פון א געביידע א. ז. וו., וואס איז קעגען ים].

sea'-froth *n.* (סיע'-פראהטה) ים=שוים, ים=פיענע.

sea'-fur'below *n.* (סיע'-פויר'-בע-לאו) דער צוקער=רימענטאנג [א מין ים=פלאנצע].

sea'-gage *n.* (סיע'-גיידזש) די טיעפ=קייט, וועלכע עס דערגרייכט א שיף אין וואסער; אזא אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער.

sea'-gate *n.* (סיע'-גייט) דער אריינגאנג פון ים אין א האפען; דער צוטריט צו א שטאדט פון דער זייט פון ים.

sea'-gates *n.* (סיע'-גייטס) אן עקסטרא פאר=טויער ביי דעם אריינגאנג פון א דאק [א פלאץ אין א האפען צו פערריכטען שיפען] אדער ביי א באסיין ביים ים אלס א שוץ געגען גרויסע כוואליעס.

sea'-gauge *n.* (סיע'-גיידזש) ז. ***sea-gage***

sea'-gher'kin *n.* (סיע'-גויר'-קין) ז. ***sea-cucumber***.

sea'-gil'lyflower *n.* (סיע'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) די גראָז-נעלקע אדער זאַמד-נעלקע. ז. ***sea-grass***.

sea'-gir'dle *n.* (סיע'-גויר'דל) דער רימענטאַנג [א מין ים-פלאַנצע].

sea'-girt *a.* (סיע'-גוירט) אַרומגערינגעלט פון ים.

sea'-god *n.* (סיע'-גאָד) דער גאָט פון ים [ווי אין דער מיטאָלאָגיע נעפּטון אדער פּאָסיידאָן].

sea'-god'dess *n.* (סיע'-גאָד'-עס) א ים-געטין.

sea'-go'ing *a. and n.* (סיע'-גאָו'-אינג) צוגעפּאַסט צו א ים-רייזע [ווי למשל, א שיף]; דאָס אַרומפאָהרען אויף'ן ים.

sea'-goose *n.* (סיע'-גוהס) א דעלפין-פיש; דער וואַסער-טרעטער [אזא פויגעל. ז. ***phalarope***].

sea'-gown *n.* (סיע'-גאַון) א שיפס-קלייד [צום טראָגען אויף א ים-רייזע].

sea'-grass *n.* (סיע'-גראַס) די גראָז-נעלקע אדער זאַמד-נעלקע [ז. איל. ***"Grasses and their Allies"***]; א פּערדער-וואָלקען [א וואָלקען וואָס שטעלט מיט זיך פאָר ווי א מאַסע אָנגעשטאַפּעלטע פערדערען].

sea'-green *a. and n.* (סיע'-גריען) ים-גרין, בלוילעך-גרין [ווי דאָס ים-וואַסער]; ים-וואַסער פאַרב, בלוילעך-גרינער קאָליר. ז. איל. ***"Colors"***.

sea'-gudg'eon *n.* (סיע'-גאַדזש'-אָן) דער ים-גרונדעל [אזא פיש]. ז. ***gudgeon***.

sea'-gull *n.* (סיע'-גאַל) די מעווע, טשאַיקע [א ים-פויגעל]. ז. ***gull***.

se'ah *n.* (סיע'-א) א סאה [א פּאַרצייטיגע אידישע טרוקען-מאָס, א דריטעל פון א איפה, אונגעפעהר 7 קוואָרט].

sea'-hare *n.* (סיע'-העהר) דער ים-האָז [א מין מאָלוסק].

sea'-heath *n.* (סיע'-היעטה) די זאַלץ-פלאַנצע.

sea'-hedge'hog *n.* (סיע'-העדזש'-האָג) א ים-איגעל אדער יאָזשיק [ז. ***sea-urchin***]; א קוגעל-פיש [ז. ***globe-fish***].

sea'-hen *n.* (סיע'-העִן) די ברוינע רויב-מעווע [א מין וואַסער-פויגעל]; די לומע אדער קאַירא [אזא וואַסער-פויגעל].

sea'-hog *n.* (סיע'-האָג) דער ים-חזיר אדער הערינג-שווייז. ז. ***porpoise***.

sea'-holm *n.* (סיע'-האָולם) א קליינער ניט-בעוואוינטער אינזעל; די ים-ברעג מענער-טריי [אזא פלאַנצע וואָס וואַקסט ביים ברעג פון ים].

sea'-horse *n.* (סיע'-האָהרס) דאָס ים-פערדעל [א מין פישעל מיט א קאָפּ, ענליך צו א פערדישען. ז. איל.]; א פאַבעלהאַפטע חיה, וואָס ווערט פאָרגעשטעלט אַלס האַלב-פערד, האַלב-פיש; א היפּאָפּאָטאַמוס [אזא גרויסע חיה וואָס לעבט אי אין וואַסער אי אויף דער יבשה]; א וואַלראָס.

Sea-horse

sea'-horse tooth (סיע'-האָהרס טוהטה) דער עלפאַנטביין-ענליכער צאָהן פון א וואַלראָס אדער פון א היפּאָפּאָטאַמוס.

sea'-hound *n.* (סיע'-האַונד) דער הונד-פיש [א מין האַיפיש].

sea'-jel'ly *n.* (סיע'-דזשעל'-אי) א זשעלע-פיש. ז. ***jellyfish***.

sea'-kale *n.* (סיע'-קייל) די ים-בלעטער-קרויט.

Sea-kale

sea'-kid'ney *n.* (סיע'-קיד'-ני) די ים-נירען [אזא נירען-ענליכער פּאָליפּ]. ז. ***polyp***.

sea'-king *n.* (סיע'-קינג) א ים-קעניג [א נאָרמאַנישער הויפּט-לינג פון ים-רויבער אין מיטעלאַלטער].

seal *n. and v.* (סיעל) א זיגעל; א שטעמפּעל; א בעשטעטיגונג, א פערזיכע-רונג; עטוואָס מיט וואָס מען פערזיגעלט [ווי למשל, וואַקס]; עטוואָס וואָס בע-פעסטיגט, שליסט איין אדער שליסט צו-זאַמען; אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע— דער צייכען פון א צלם; דאָס טויפען, דאָס קאָנפירמירען; א ים-הונד [ז. איל.]; שטעמפּלען, אַרויפלעגען א זיגעל; פער-חתמ'ענען, פערזיגלען; פעסטשטעלען, בע-שטעטיגען, פערזיכערען, בעווייזען; בע-שטעטיגען דורך א זיגעל; פערמאַכען, צושליסען; בעשטימען; איינשפּאַרען, איינ-שליסען; ביי די מאָרמאָנען — פערהייראַ-טען; אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע — בעצייכנען מיט א צלם; טויפען, קאָנפיר-מירען; פערזיכערען א רעהר געגען אויס-פלוס פון גאַזען אדער לופט; אויסטינקע-ווען די ווענד פון א הילצערנער געביידע; אננגעהמען [א פאַרשלאַג, א פּלאַן א. ז. וו.] פאָר דער פּלאַטען-פערוואַלטונג אין ענג-לאַנד].

Seal

sea'-lace *n.* (סיע'-לייס) ז. ***sea-catgut***.

sea'-lark *n.* (סיע'-לאַרק) די ים-לערכע [אזא פויגעל פון דעם מין שטראַנד-לוי-פער]. ז. ***sandpiper***.

sea'-law'yer *n.* (סיע'-לאָה'-יער) אן אונגעהאָרכזאַמער, דאָקוטשליוועער מאַטראָז; א האַיפיש [אויף דער מאַטראָזען-שפּראַך].

seal'-bird *n.* (סיעל'-בוירד) דער דין-שנאָבעלדיגער פיפין [אזא פויגעל]. ז. ***shearwater***.

seal'-brown *a. and n.* (סיעל'-בראַון) טונקעל-ברוין [ווי די פאַרב פון אויסגע-אַרבייטע ים-הינד פעל]; טונקעל-ברוינער קאָליר, דער קאָליר פון אויסגעאַרבייטע ים-הינד פעל.

seal cloth (סיעל קלאָהטה) אזא וואָלען-צייג ענליך צו דער פעל פון ים-הינד.

seal'-club *n.* (סיעל'-קלאַב) אזא שטע-קען צו טויטען ים-הינד.

sealed book (סיעלד בוק) א בוך אונ-טער זיבען זיגעלען; עפּעס געהיימעס אדער אונפערשטענדליכעס.

sea'-leech *n.* (סיע'-ליעטש) א ים-פּיאַוועקע [א מין רינגעל-וואָרים].

sea'-legs *n.* (סיע'-לעגז) די ים-פיס [די פעהיגקייט צו געהן איבער'ן דעק פון שיף אין צייט פון שטורם].

sea'-lem'on *n.* (סיע'-לעמ'-אָן) די קרייז-שנעקע [ענליך אין אויסזעהן צו א לי-מענע אדער ציטראָן].

seal'-engrav'er *n.* (סיעל'-ענ-גרייוו'-ער) א שטעמפּעל-מאַכער, א זיגעל-איינ-קריצער, איינער וואָס מאַכט איינקריצו-נגען אויף עדעלשטיינער.

seal'-engrav'ing *n.* (סיעל'-ענ-גרייוו'-אינג) שטעמפּעל-גראַווירונג, שטעמפּעל-גראַוויר-קונסט; די קונסט צו מאַכען איינ-קריצונגען אויף עדעלשטיינער.

sea'-len'til *n.* (סיע'-לענ'-טיל) ז. ***gulfweed***.

sea'-leop'ard *n.* (סיע'-לעפּ'-ארד) דער ים-לעמפּערט [א מין געשטרייפּטער ים-הונד].

seal'er *n.* (סיעל'-ער) א יעגער אויף ים-הינד; איינער וואָס שטעמפּעלט, פער-זיגעלט אדער לעגט אַוועק א זיגעל; א בעאַמטער וואָס אונטערזוכט און שטעמ-פּעלט וואָגען און מאָסען; א בעאַמטער וואָס שטעמפּעלט לעדער און ציגעל-פורעמס.

seal'ery *n.* (סיעל'-ער-אי) א פּלאַץ, וואו עס האַלטען זיך ים-הינד אדער וואו מען כאַפּט זיי געוועהנליך.

sea'-let'ter *n.* (סיע'-לעט'-ער) א שיפס-פּאַספּאָרט [א דאָקומענט וואָס מען פלעגט אַמאָל אַרויסגעבען פון האַפען צו א שיף, מיט דער בעשרייבונג פון דער שיף, פון די שיפס-זאַכען א. ז. וו.].

sea'-lev'el *n.* (סיע'-לעוו'-על) די ים-פלעכע, די ים-אויבערפלעכע.

seal'-fish'ery *n.* (סיעל'-פיש'-ער-אי) די קונסט פון ים-הינד פאַנג; דער פאַנג פון ים-הינד; א פּלאַץ, וואו ים-הינד האַל-טען זיך אויף אדער וואו מען כאַפּט זיי געוועהנליך.

seal'-hook *n.* (סיעל'-הוק) אן אייזער-נער האַקען צו פערזיגלען א פּראַכט-וואַ-גאָן.

sea'-light *n.* (סיע'-לאַיט) דער שיין פון א לייכט-טורם איבער'ן ים.

sea'-line *n.* (סיע'-לאַין) דער האָריזאָנט אויף'ן ים [וואו דער הימעל, ווי עס שיינט, גיסט זיך צונויף מיט'ן וואַסער].

sea'-lines *n.* (סיע'-לאַינז) לאַנגע ווענט-קעס [צו כאַפּען פיש אין טיעפען וואַ-סער].

seal'ing *n.* (סיעל'-אינג) דאָס אַרויפלעגען א שטעמפּעל; בעשטעטיגונג דורך אַרויפ-לעגען א שטעמפּעל; דער פאַנג פון ים-הינד; דאָס כאַפּען ים-הינד, אַרויסנעהמען פון זיי דאָס פעטס און בעאַרבייטען זייערע פעל.

seal'ing-wax *n. and a.* (סיעל'-אינג-וועקס) זיגעל-לאַק, טריף-וואַקס; ענליך צו דעם קאָליר פון רויטען טריף-וואַקס.

sea'-li'on *n.* (סיע'-לאַי'-אָן) דער ים-לייב [א מין ים-הונד].

seal'-lance *n.* (סיעל'-לענס) אזא פּיקע צו טויטען ים-הינד.

sea'-louse *n.* (סיע'-לאַוס) די ים-לויז [א מין קרעבס אדער איזאָפּאָד]. ז. ***isopod***.

seal'-press *n.* (סיעל'-פּרעס) א שטעמ-פּעל-פּרעס, א זיגעל-פּרעס [צום שטעמפּ-לען].

seal'-ring *n.* (סיעל'-רינג) א זיגעל-רינג, א רינג מיט א זיגעל.

seal'-rook'ery *n.* (סיעל'-רוק'-ער-אי) ז. ***sealery***.

seal'skin *n.* (סיעל'-סקין) א בעאַרביי-טע פעל פון א ים-הונד.

sea'-luce *n.* (סיע'-ליוס) דער ים-העכט. ז. ***hake***

seal'-wax *n.* (סיעל'-הוועקס) ז. ***sealing-wax***

seam *n. and v.* (סיעם) א נאהט; געגעה; א שוויים-נאהט, א גוס-נאהט, א לייט-נאהט [אין מעטאלענע זאכען]; א געלענק, א פוגע [ווי עס ווערט געמאכט אין ברע-טער זיי צו פערא‌יינינען]; א שפאלט, א צווישען-שפאלט; א שראם; א קארב; א שיכט [הויפטזעכליך פון קויהלען]; מא-כען א נאהט; מאכען א שראם; ווערען צושפאלטען, בעקומען שראמען.

sea'-mall *n.* (סיע'-מעל) ז. ***sea-gull***

sea'man *n.* (סיע'-מען) א זעע-מאן, א ים-פאהרער, א מאטראז.

sea'man-gun'ner *n.* (סיע'-מען-גאנ'-ער) א מאטראז פון א קריעגס-שיף, וואס איז בעשעפטיגט ביי די הארמאטען.

sea'manlike *a.* (סיע'-מען-לאיק) ווי א גוטער זעע-מאן.

sea'manly *a.* (סיע'-מען-לי) וואס איז שייך צו א זעע-מאן אדער ים-פאהרער; וואס פאסט אדער איז כאראקטעריסטיש פאר א זעע-מאן.

sea'manship *n.* (סיע'-מען-שיפ) ים-רייזע קונסט; די קונסט צו פיהרען א שיף אויף'ן ים.

sea'-map *n.* (סיע'-מעפ) א ים-מאפע, א ים-קארטע.

sea'-marge *n.* (סיע'-מארדזש) די ברעג-ליניע פון ים.

sea'-mark *n.* (סיע'-מארק) א צייכען אויף דער יבשה וואס דיענט אלס ווענ-ווייזער פאר די שיפען אויף'ן ים [ווי א בארג, א לייכט-טורם א. ז. וו.].

sea'-mat *n.* (סיע'-מעט) א מין פאלי-זאען, וואס בילדען א צווייגיגען געפלעכט פון מאך אדער וואסער-פלאנצען. ז. ***Polyzoa***

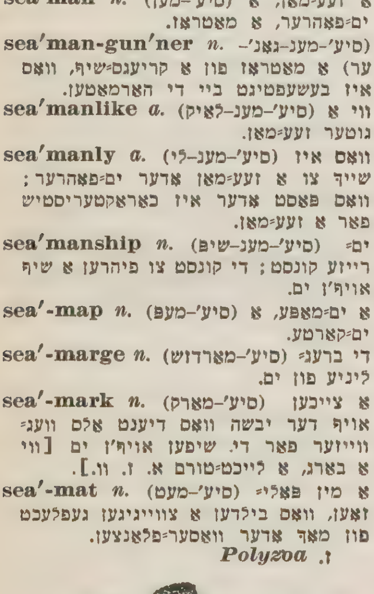
Sea-mat

seam'-blast *n.* (סיעמ'-בלעסט) דאס אויפרייסען פעלזען דורך פולווער וואס ווערט אריינגעלעגט אין די אויסגעבויער-טע לעכער און שפאלטען.

seam'er *n.* (סיעמ'-ער) איינער וואס נעהט צונויף נעט; איינער וואס נעהט, א נעהטאריון; א נעה-מאשין צום צונויפנעהען לאנגע שטיקער צייג.

sea'-mew *n.* (סיע'-מיו) ז. ***sea-gull***

seam'-ham'mer *n.* (סיעמ'-העמ'-ער) א האמער איינצוקלאפען די לייט-נעט אדער פערבינדונגען פון בלעך.

sea'-mile *n.* (סיע'-מאיל) א ים-מייל [אן ערך פון זעקס טויזענד מיט אכציג פוס].

sea'-milk'wort *n.* (סיע'-מילק'-הוואירט) די ים-מילך-פלאנצע [אזא מילך-פלאנצע, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. ***milkwort***

seam'ing-lace *n.* (סיעמ'-אינג-לייס) גאלונען, טאשמעס א. ז. וו., וואס ווע-רען געברויכט ארומצושלאגען מעבעל און קארעטען אויף די פערבינדונגס-שטעלען אדער פוגעס [דארט, וואו צוויי טיילען קומען זיך צוזאמען].

seam'ing-machine' *n.* (סיעמ'-אינג-מע-שין') א מאשין צו בויגען די ענדען פון בלעך אום זיי צו פעראיינינגען אין א נאהט; א נעה-מאשין צונויפצונעהען לאנגע שטיקער צייג.

seam'-lace *n.* (סיעמ'-לייס) ז. ***seaming-lace***

seam'less *a.* (סיעמ'-לעס) אהן א נאהט; אהן נעט.

sea'-monk *n.* (סיע'-מאנק) א מאנאך ים-הונד [א מין ים-הונד].

sea'-mon'ster *n.* (סיע'-מאנ'-סטער) א ים-מאנסטער, א שרעקליך גרויסע אבשטוי-סענדע ים-בעשעפעניש.

sea'-moss *n.* (סיע'-מאהס) ים-גראז; ים-מאך; אירלענדישער מאך [אזא עס-בארער רויטער מאך, וואס וואקסט אויף ים-פעלזען און איז שטארק פערשפרייט אין אירלאנד און ענגלאנד]; ים-מאך געבילדעט פון פאליזאען [ז. ***Polyzoa***].

sea'-mouse *n.* (סיע'-מאוס) א ים-מויז [א מין רינגעל-ווארים].

seam'-press'er *n.* (סיעמ'-פרעס'-ער) אן אקער-וואלץ [אן אייזערנער וואלץ צום איינדריקען נור-וואס אויפגעאקערטע ערד]; אזא שניידערשער פרעס-אייזען אבצופרע-סען נעט; א נעט-פרעסער, איינער וואס פרעסט אב נעט.

seam'-rent *n. and a.* (סיעמ'-רענט) אן אויפגעטרענטע נאהט; א ריס; צורי-סען אין די נעט, אויפגעטרענט.

seam'-roll'er *n.* (סיעמ'-ראול'-ער) אן אקער-וואלץ [א וואלץ איינצודריקען נור-וואס אויפגעאקערטע ערד]; א פרעס אב-צופרעסען נעט אין לעדער.

seam'-rub'ber *n.* (סיעמ'-ראב'-ער) א מאשין אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'-set *n.* (סיעמ'-סעט) א צווייגנגעל פון א בלעכער צונויפצודריקען נעט אין בלעך; אן אינסטרומענט אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'ster *n.* (סיעמ'-סטער) א נעהער; א נעהטאריון.

seam'stress *n.* (סיעמ'-סטרעס) א נע-העריז, א נעהטאריז.

sea'-mud *n.* (סיע'-מאד) [א ים-שלאם שיטערע בלאטיגע מאסע ביים ברעג ים].

seam'y *a.* (סיעמ'-אי) וואס האט נעט, וואס עס זעהען זיך ארויס די נעט.

seam'y side (סיעמ'-אי סאיד) די נאהט-זייט, די לינקע זייט [פון א קלייד]; די צווייטע אונאנגענעהמליכע זייט פון עפעס.

sean *n.* (סיען) א שלעפ-נעץ. ז. ***seine***

séance' *n.* (סיי-אנס') א סעאנס, א זי-צונג [ווי ביי א מאהלער, בעת ער מאהלט א פארטרעט; א זיצונג, ביי וועלכער עס קומען פאר ספיריטואליסטישע עקספערי-מענטען א. ז. וו.].

sea'-nee'dle *n.* (סיע'-ניע'דל) דער האָרן-העכט [א מין פיש]. ז. ***garfish***

sea'-net'tle *n.* (סיע'-נעט'ל) א זשעלע-פיש. ז. ***jellyfish***

sea'-nymph *n.* (סיע'-נימף) א ים-נימפע. ז. ***nymph***

sea'-on'ion *n.* (סיע'-אנ'-יאן) די ים-ציבעלע [אזא ים-פלאנצע].

sea'-ooze *n.* (סיע'-אוהז) ז. ***sea-mud***

sea'-orb *n.* (סיע'-אהרב) דער קוגעל-פיש. ז. ***globe-fish***

sea'-ot'ter *n.* (סיע'-אט'-ער) א ים-אטער, א ים-ווידרא, א ים-ביבער.

sea'-owl *n.* (סיע'-אול) דער ים-האז אדער לומפ-פיש. ז. ***lump-fish***

sea'-ox *n.* (סיע'-אקס) דער ים-אקס, דער וואלראס.

sea'-packed *a.* (סיע'-פעקט) געפאקט אויף'ן ים אדער אין פערלויף פון דער ים-רייזע [ווי למשל, פיש].

sea'-pad *n.* (סיע'-פעד) א שטערן-פיש. ז. ***starfish***

sea'page *n.* (סיע'-פעדזש) ז. ***seepage***

sea'-pan'ther *n.* (סיע'-פענ'-טהער) א ים-פאנטער [אזא ברוינער פיש מיט שווארצע פלעקען].

sea'-par'rot *n.* (סיע'-פער'-אט) דער פאפוגאי-טויכער אדער ים-פאפוגאי. ז. ***puffin***

sea'-pass *n.* (סיע'-פעס) א ים-פאספארט [א צייגניס פאר א שיף פון א נייטראלען לאנד אין צייט פון מלחמה].

sea'-pay *n.* (סיע'-פיי) געצאהלט פאר דיענען אויף א שיף וואס געהט אויף'ן ים.

sea'-pie *n.* (סיע'-פאי) א שיפס-פאשטעט [אזא שיפס-געבעקס געפילט מיט געזאל-צענעם פלייש און גרינסען]; אן אויסטער-כאפער, א ים-עלסטער אדער סאראקע [אזא פויגעל].

sea'-piece *n.* (סיע'-פיעס) א ים-בילד [א בילד וואס שטעלט פאר א ים].

sea'-pi'et *n.* (סיע'-פאי'-עט) אן אויס-טער-כאפער, א ים-עלסטער אדער סאראקע [אזא פויגעל].

sea'-pig'eon *n.* (סיע'-פידזש'-אן) די שווארצע לומא. ז. ***guillemot***

sea'-pike *n.* (סיע'-פאיק) ז. ***sea-needle***

sea'-pi'lot *n.* (סיע'-פאי'-לאט) ז. ***sea-piet***

sea'-pin'cushion *n.* (סיע'-פינ'-קוש-אן) די אייער-איינהילונג פון א סקאט אדער ראכע [אזא פיש]; אזא שטערן-פיש [ז. ***starfish***].

sea'-plant *n.* (סיע'-פלענט) א ים-פלאנ-צע, ים-גראז.

sea'-pool *n.* (סיע'-פוהל) א טייכעל אדער לוזשע מיט געזאלצענעם וואסער.

sea'port *n.* (סיע'-פאורט) א ים-האפען; א האפען-שטאדט; א שטאדט ביים ים.

sea'-pud'ding *n.* (סיע'-פוד'-אינג) ז. ***sea-cucumber***

sea'-purse *n.* (סיע'-פוירס) ז. ***sea-barrow***

sea'-purs'lane *n.* (סיע'-פוירס'-ליין) דער ים-פארטולאק [אזא פלאנצע]. ז. ***purslane***

sear *a., v. and n.* (סיער) טרוקען, פער-טריקענט, פערדארט, פערוועלקט; ברענען, סמאליען; טריקענען; פערדארבען; אב-טעמפען, מאכען אונעמפפינדליך; א שלאס-האקען פון א ביקס [דער האקען, וואס האלט אפען דעם שלאס אדער קוראק].

sea'-rad'ish *n.* (סיע'-רעד'-איש) דער ים-ברעג רעטיך [א מין פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג ים].

sea'-rat *n.* (סיע'-רעט) א פיראט, א ים-רויבער.

sea'-ra'ven *n.* (סיע'-רײ'ווז) די ים-ראב, די ים-קראהע [אזא אמעריקאנער ים-פיש. ז. איל.]; א קארמאראנט [ז. *cormorant*].

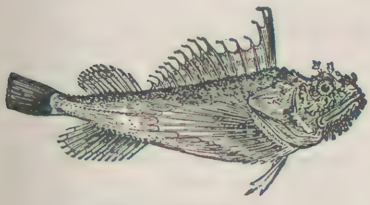

Sea-raven

search *v. and n.* (סוירטש) זוכען; דורכזוכען; אונטערזוכען, נאכפארשען; דאס זוכען; די דורכזוכונג; די פארשונג, די נאכפארשונג.

search'able *a.* (סוירטש'-עבל) וואס קען אונטערזוכט אדער אויסגעפארשט ווערען.

search'ableness *n.* (סוירטש'-עבל-נעס) ערפארשליכקייט, די מעגליכקייט צו ווערען אונטערזוכט אדער אויסגעפארשט.

search'er *n.* (סוירטש'-ער) א זוכער; א נאכזוכער, א נאכפארשער; א צאל-איג-ספעקטאר [א צאל-בעאמטער וואס זוכט אונטער שיפס-באגאזש]; א געפענגניס-בע-אמטער וואס בעזוכט די ניי-ארעסטירטע; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים נאכזוכען די אפיציעלע דאקומענטען וועגען אייגענטומס-רעכט; א זיפ, א זייער; אן אונטערזוכונגס-אינסטרומענט.

search'ership *n.* (סוירטש'-ער-שיפ) דאס אינספעקטאר-אמט, דאס אמט פון א נאכזוכער [ווי למשל, אין געפענגניס]. ז. *searcher*.

search for encum'brances (סוירטש פאר ען-קאמ'-ברענס-עז) די נאכזוכונג פון איינעם וואס וויל קויפען אייגענטום וועגען אבצאהלונגען און פּראטעקעס וואס זיי-נען אויף דעם אייגענטום ארויפגעלעגט; נאכזוכען ארויסגעשטעלטע זאכען, וועלכע דאס געזעץ ערלויבט ניט ארויסצושטע-לען צוליעב זייער בעלעסטיגונג.

search'ing *a.* (סוירטש'-אינג) 1. זוכענד, דורכזוכענד; נאכזוכענד, פארשענד; 2. שארף, דורכדרינגענד.

1. A **searching** party was sent to find the lost hunter. 2. The witness was subjected to a **searching** cross-examination.

search'ingly *adv.* (סוירטש'-אינג-לי) פארשענדיג; זוכענדיג; דורכדרינגענדיג.

search'ingness *n.* (סוירטש'-אינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, גרינדליכקייט [פון אן אונטערזוכונג].

search in'to (סוירטש אינ'-טו) איינ-דרינגען אין...; דורכזוכען, פארשען.

It is the business of the scientist to **search into** the mysteries of nature.

search'less *a.* (סוירטש'-לעס) וואס מען קען ניט דערגרינדען, וואס מען קען ניט בעגרייפען; וואס לאזט זיך ניט אונטער-זוכען אדער אויספארשען.

search'-light *n.* (סוירטש'-לאיט) א גרויסער עלעקטרישער בויגען-לאמפ מיט א רעפלעקטאר צו בעלייכטען ווייטע שטרע-קען.

search'-war'rant *n.* (סוירטש'-הוואר'-ענט) א צושריפט פון געריכט צו מאכען א הויז-זוכונג.

seared'ness *n.* (סיערד'-נעס) פערברענט-קייט, פערדארטקייט, פערוועלקטקייט; טרוקענקייט; הארטקייט, אונעמפפינדליכ-קייט.

sea'-reed *n.* (סיע'-ריעד) זאמד-ראהר [אזא שטרוי-עהנליכעס גראז, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *marram*.

sear'ing-i'ron *n.* (סיער'-אינג-אי'-ערן) א ברען-אייזען [צום אויסברענען וואונ-דען].

sea'-risk *n.* (סיע'-ריסק) די ריזיקע, די געפאהר פון פאהרען אויף'ן ים.

sear'ness *n.* (סיער'-נעס) טרוקענקייט.

sea'-rob'ber *n.* (סיע'-ראב'-ער) א ים-רויבער, א פיראט.

sea'-rob'in *n.* (סיע'-ראב'-אין) דער ים-האהן [א מין רויטליכער פיש אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Sea-robin

sea'-rock'et *n.* (סיע'-ראק'-עט) ים-זע-נעפט [אזא פליישיגע פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג ים].

sea'-roll *n.* (סיע'-ראול) ז. *sea-cucumber*.

sea'-room *n.* (סיע'-רוהם) [א ים-רוים פרייער פלאץ אין ים פאר די בעוועגונגען פון א שיף]; דער אפענער ים.

sea'-rose *n.* (סיע'-ראוז) ז. *sea-anemone*.

sea'-ro'ver *n.* (סיע'-ראו'-ווער) א פי-ראט, א ים-רויבער; א פיראטען-שיף.

sea'-ro'ving *n.* (סיע'-ראו'-ווינג) דאס ארומפאהרען איבער'ן ים, זוכענדיג שיפען צו בערויבען; ים-רויבעריי.

sea'-ruff *n.* (סיע'-ראף) ז. *sea-bream*.

sea'-run *n.* (סיע'-ראן) דאס וואנדערען אין ים אריין [פון פיש וואס שווימען פון די טייכען אין ים אריין אום ארויסצו-ווארפען רויגען אדער איקרע].

sea'-run'ning *a.* (סיע'-ראנ'-אינג) וואס שווימט פון די טייכען אין ים אריין, אום ארויסצוווארפען רויגען [וועגען פיש].

sear up (סיער אפ) אבברענען, מאכען אן ענדע דורך ברענען; מאכען אן ענדע.

sea'-salt *n.* (סיע'-סאהלט) ים-זאלץ [זאלץ וואס מען קריגט ארויס דורך אויסדאמפפונג פון ים-וואסער].

sea'-sand'reed *n.* (סיע'-סענד'-ריעד) ז. *sea-reed*.

sea'-sand'wort *n.* (סיע'-סענד'-הווארט) ז. *sandwort*.

sea'scape *n.* (סיע'-סקייפ) א בילד וואס שטעלט פאר דעם ים; א ים-לאנדשאפט.

sea'-scor'pion *n.* (סיע'-סקאהר'-פי-אן) א סקארפיאן-פיש [ז. *scorpion*]; דער שפינען-פיש [אזא פיש מיט א שטע-כיגען קאפ. ז. *sculpin*].

sea'-ser'pent *n.* (סיע'-סויר'-פענט) א ים-שלאנג; א שלאנג-עהנליכע ים-בע-שעפעניש.

sea'-serv'ice *n.* (סיע'-סוירוו'-איס) ים-דיענסט; פלאטען-דיענסט.

sea'-shark *n.* (סיע'-שארק) דער ים-האיפיש [אזא גרויסער האיפיש].

sea'-shell *n.* (סיע'-שעל) א ים-מושעל, א ים-ראקאווינקע.

sea'-shore *n.* (סיע'-שאור) דער ים-ברעג; דער טייל ים-ברעג, וואס ווערט פערפלייצט בעת דער פעריאדישער וואס-סער-העכערונג אין ים [עבע].

sea'sick *a.* (סיע'-סיק) זעע-קראנק [קראנק פון פאהרען אויף'ן ים, ליידענד פון ים-קראנקהייט].

sea'sickness *n.* (סיע'-סיק-נעס) זעע-קראנקהייט, ים-קראנקהייט [קראנקהייט פון פאהרען אויף'ן ים].

sea'side *n.* (סיע'-סאיד) דער ים-ברעג, דאס לאנד נעבען ים.

sea'-sleeve *n.* (סיע'-סליעוו) א טינט-פיש. ז. *cuttlefish*.

sea'-slug *n.* (סיע'-סלאג) ז. *sea-cucumber*.

sea'-snail *n.* (סיע'-סנייל) אזא פיש [ז. *snail-fish*]; אזא ים-שנעקע.

sea'-snake *n.* (סיע'-סנייק) ז. *sea-serpent*.

sea'-snipe *n.* (סיע'-סנאיפ) די ים-שנע-פע [אזא פיש]. ז. *snipe-fish*.

sea'son *n. and v.* (סיע'זן) 1. א צייט-פעריאדע; א יאהרעס-צייט, א תקופה; א בעשטימטע צייט; א סעזאן; א פאסיגע צייט; 2. אקלימאטיזירען, צוגעוועהנען צום קלימאט; צוגעוועהנען; ווערען צו-געוועהנט, זיך צופאסען; 3. אם בעסטען צופאסען צו וועלכען ניט איז געברויך [ווי למשל, טריקענען האלץ פאר דער בע-ארבייטונג]; 4. ווירצען, צואווירצען, צו-ברייטען, צוגעבען אנדערע שטאפען; 5. מא-כען געשמאקער; מאכען אנגענעהמער אדער מילדער; 6. בעפריעדיגען, פערשאפען פערגניגען; 7. אנזאפען; אויסטריקענען, ווערען טרוקען אדער דאר; רייף ווערען; ווערען פאסיג פאר געברויך.

2. A child should be trained to harden and **season** himself to all degrees of heat and cold. 3. The desk is made of **seasoned** wood. 4. I like my food well **seasoned**. 5. His discourse was occasionally **seasoned** with apt illustrative anecdotes.

sea'sonable *a.* (סיע'זן-עבל) צייטליך, צייטמעסיג; צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

sea'sonableness *n.* (סיע'זן-עבל-נעס) צייטמעסיגקייט, צייטליכקייט, צוגעפאסט-קייט צו דער צייט אדער צו די אומשטענ-דען.

sea'sonably *adv.* (סיע'זן-ע-בלי) אין צייט; צו דער רעכטער צייט; פריה גע-נוג.

sea'sonal *a.* (סיע'זן-על) סעזאנמעסיג, וואס איז שייך צו א סעזאן, תקופה אדער יאהרעס-צייט.

sea'sonally *adv.* (סיע'זן-על-אי) פערי-אדיש; לויט דעם סעזאן, נאך דער יאה-רעס-צייט.

sea'soner *n.* (סיע'זן-ער) א צואוויר-צער פון שפייזען; עטוואס וואס מאכט געווירציג; עטוואס וואס מאכט רייף, פאסט צו, מאכט אנגענעהמער אדער מיל-דער; א מאטראז אדער פישער וואס פער-דינגט זיך אויף'ן סעזאן; א יונגאטש, אן ארומטרייבער.

sea'soning *n.* (סיע'זן-אינג) צואוויר-צונג; עטוואס וואס דיענט אלס געווירץ אדער אלס מיטעל צו מאכען געשמאקער אדער אנגענעהמער.

This dish has too much **seasoning** to suit my taste.

sea'soning-tub *n.* (סיע'זן-אינג-טאב) א ברויט-דייזשע.

sea'sonless *a.* (סיע'זנ-לעס) אהן זיך=בייטענדע יאהרעס=צייטען, אהן סעזאנען; ניט געווירצט; נאריש.

sea'son tick'et (סיעזן טיק'-עט) אן אבאנימענטס=בילעט אויף א גאנצען סעזאן [ווי אין א טעאטער].

sea'-spi'der *n.* (סיע'-ספאי'-דער) דער ים=שפין; א שפין=עהנליכע ים=בעשעפעניש [ווי למשל, א געוויסער מין קרעבס].

sea'-star *n.* (סיע'-סטאר) א שטערן=פיש. ז. *starfish*

sea'-stick *n.* (סיע'-סטיק) א הערינג, וועלכען מען מאכט פארטיג צום געברויך גלייך אויף'ן ים נאך'ן כאפען.

sea'-stock *n.* (סיע'-סטאק) פרישער שפייז=פארראט פאר א ים=רייזע.

sea'-sun'flower *n.* (סיע'-סאנ'-פלאוער) ז. *sea-anemone*

sea'-sur'geon *n.* (סיע'-סויר'-דזשאן) ז. *surgeon-fish*

sea'-swal'low *n.* (סיע'-סהוואל'-או) די ים=שוואלב [אזא פויגעל].

sea'-swine *n.* (סיע'-סהוואין) דער ים=חזיר. ז. *porpoise*

seat *n. and v.* (סיעט) 1. א זיץ, א זיץ=פלאץ; א שטוהל, א באנק, א טהראן; א געזעס; דער געזעס=טייל אדער הינטער=טייל פון א קלייד; 2. אן אויפענטהאלט, אן אויפהאלטונגס=ארט, א וואהן=ארט; 3. ארט, פלאץ; 4. שטעלע, לאגע [בנוגע צום ארט]; 5. מיטגליעדערשאפט, רעכט בייצוואוואהנען אדער אנטייל צו נעהמען; 6. די מאניער צו זיצען אויף א פערד; 7. אוועקזעצען, אוועקלעגען, אוועקשטעלען; איינריכטען, בעפעסטיגען; 8. בעזארגען מיט זיץ=פלעצער; 9. פערריכטען דעם זיץ [פון א שטוהל]; פערריכטען דעם געזעס=טייל [פון הויזען].

2. We visited our friend in his country-seat. 3. New York is the seat of American enterprise. 4. The castle has a pleasant seat. 6. The rider has a firm seat in the saddle. 8. The theatre seats more than a thousand people.

sea'-tang *n.* (סיע'-טענג) דער ריעמען=טאנג [א מין ים=גראז].

sea'-tan'gle *n.* (סיע'-טענ'גל) ז. *sea-tang*

seat'-back *n.* (סיעט'-בעק) א שטיק צייג אדער לעדער צו בעדעקען דעם לעהן פון א שטוהל, זאפא א. ז. וו.

seat'-earth *n.* (סיעט'-אוירטה) די ליים=אונטערלאגע פון א קויהלען=שיכט [אין א קויהלען=גרוב].

seat'ed *a.* (סיעט'-עד) 1. אוועקגעזעצט; 2. אוועקגעשטעלט [בנוגע צום פלאץ אדער אין א בעשטימטער לאגע].

1. Please be seated. 2. The mansion was seated among the hills.

sea'-term *n.* (סיע'-טוירם) א נאוויגאציאנס=אויסדרוק [א ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט געברויכט אין נאוויגאציאן]; א מאטראזען=אויסדרוק.

"Fore" and "aft" are sea-terms.

seat'-fast'ener *n.* (סיעט'-פעס'-נער) א זיץ=קלאמער אדער זיץ=שרויף [צום בעפעסטיגען א זיץ פון א וואגען].

sea'-thong *n.* (סיע'-טהאהנג) אזא שטריק=עהנליכעס אדער צונג=עהנליכעס ים=גראז.

seat'ing *n.* (סיעט'-אינג) אוועקזעצונג; בעזארגונג מיט א זיץ=פלאץ; איבערצוג פאר מעבעל; דער טייל פון א שיפס=דעק איבער דעם קיעל [הויפט=באלקען פון א שיף. ז. *keel*].

seat'-lock *n.* (סיעט'-לאק) א באנק=שלאס [אין אייזענבאהן=וואגאנען — א שלאס צו בעפעסטיגען דעם רוקען פון א באנק וואס דרעהט זיך איבער].

sea'-toad *n.* (סיע'-טאוד) דער פראש=פיש; דער שפין=קרעבס [אזא שפין=עהנליכער קרעבס].

sea'-tor'toise *n.* (סיע'-טאהר'-טיס) א ים=טשערעפאכע [שילדקראט].

sea'-toss *n.* (סיע'-טאס) א שטויס אין ים אריין [פון א שיפס=דעק].

sea'-tossed *a.* (סיע'-טאסט) אומגעשטויסען אדער אומגעווארפען פון ים.

seat'-rail *n.* (סיעט'-רייל) דער האריזאנטאלער ראהם, וועלכער בילדעט אויס אדער האלט אויף דעם. זיץ פון א שטוהל אדער זאפע.

sea'-trum'pet *n.* (סיע'-טראמ'-פעט) אזא פארצייטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט; אין באטאניק — אזא ראהר=עהנליכעס ים=גראז.

seat'-stone *n.* (סיעט'-סטאון) ז. *seat-earth*

sea'-turn *n.* (סיע'-טוירן) א ווינטעל אדער נעבעל וואס קומט פון ים.

sea'-tur'tle *n.* (סיע'-טויר'טל) די ים=טשערעפאכע [שילדקראט]; די שווארצע לומע אדער קאירא [ז. *guillemot*].

sea'-u'nicorn *n.* (סיע'-יו'-ני-קאהרן) דער איינהארן=פיש אדער איינהארן=וואלפיש. ז. *narwhal*

sea'-ur'chin *n.* (סיע'-אויר'-טשין) א ים=איגעל, א ים=יאזשיק [א ים=חיה'לע, וואס איז בעדעקט מיט שטאכלען].

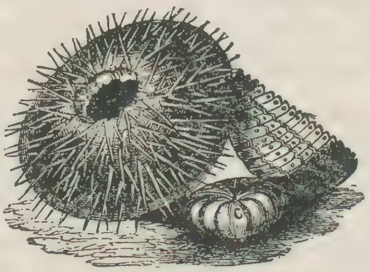

Sea-urchin

sea'-vam'pire *n.* (סיע'-וועמ'-פאיר) דער ים=טייוועל אדער טייוועל=פיש. ז. *devil-fish*

seave *n.* (סיעוו) ראהר [טראסניק, קאמיש, אטשערעט]; א קנייטעל פון ראהר.

sea'-view *n.* (סיע'-וויו) דער בליק אויף'ן ים; א ים=לאנדשאפט, א ים=בילד.

seav'y *a.* (סיעוו'-אי) בעוואקסען מיט ראהר [טראסטניק, קאמיש, אטשערעט].

sea'-wall *n.* (סיע'-הוואהל) א ים=מויער, א ים=דאמבע [צו פערהיטען פון פערפלייצונג]; א הויפען שטיינער ביים ברעג ים אנגעווארפען פון די כוואליעס.

sea'-walled *a.* (סיע'-הוואהלד) ארומגערינגעלט אדער בעשיצט פון ים.

sea'wane *n.* (סיע'-הוויין) ז. *wampum*

sea'want *n.* (סיע'-הווענט) ז. *wampum*

sea'ward *a. and adv.* (סיע'-הווארד) וואס איז געריכטעט צום ים=צו; צום ים=צו; אין דער ריכטונג פון ים.

sea'wards *adv.* (סיע'-הווארדז) צום ים=צו, אין דער ריכטונג פון ים.

sea'ware *n.* (סיע'-הוועהר) ים=פלאנצען, ים=גראזען [הויפטזעכליך יענע וואס ווערען ארויסגעווארפען פון די כוואליעס אויף'ן ברעג].

sea'-wa'ter *n.* (סיע'-הוואה'-טער) ים=וואסער.

sea'-wax *n.* (סיע'-הוועקס) מינעראל=פעך [א מין שווארצער צעמענט]. ז. *maltha*

sea'way *n.* (סיע'-הוויי) די בעוועגונג פון א שיף דורך די ים=כוואליעס.

sea'weed *n.* (סיע'-הוויעד) ים=פלאנצען; ים=גראז.

sea'-whip *n.* (סיע'-הוויפ) א מין קאראל; דער שווארצער קאראל.

sea'-whip'cord *n.* (סיע'-הוויפ'-קאהרד) א מין ים=גראז.

sea'-whip'lash *n.* (סיע'-הוויפ'-לעש) ז. *sea-whipcord*

sea'-whis'tle *n.* (סיע'-הוויס'ל) דאס ים=פייפעל [אזא ים=גראז וואס קינדער געברויכען אלס פייפעל].

sea'-wife *n.* (סיע'-הוואיף) אזא פיש.

sea'-wil'low *n.* (סיע'-הוויל'-או) דער הארן=קאראל [א מין פאליפ].

sea'-wind *n.* (סיע'-הווינד) ז. *sea-breeze*

sea'-with'wind *n.* (סיע'-הוויטה'-הוואינד) ז. *sea-bells*

sea'-wolf *n.* (סיע'-הוואולף) דער ים=וואלף אדער וואלף=פיש [אזא פיש]; דער ים=עלעפאנט, דער ים=לייב [אזעלכע ים=הינד]; א ים=רויבער.

sea'wore *n.* (סיע'-הוואור) ז. *seaware*

sea'-worm *n.* (סיע'-הוואירם) א ים=ווארים.

sea'-worm'wood *n.* (סיע'-הוואירמ'-הוואוד) אזא פלאנצע וואס וואקסט ביי ים=ברעגען אין אייראפא און נארד=אפריקא.

sea'-worn *a.* (סיע'-הוואורן) אבגעריבען אדער בעשעדיגט פון ים.

sea'worthiness *n.* (סיע'-הוואיר-טהי-נעס) דאס זיין גוט אויסגעשטאטעט פאר א ים=רייזע [וועגען א שיף].

sea'worthy *a.* (סיע'-הוואיר-טהי) גוט אויסגעשטאטעט פאר א ים=רייזע [וועגען א שיף].

sea'-wrack *n.* (סיע'-רעק) א מין ים=גראז; ים=גראזען וואס ווערען ארויסגעווארפען פון די כוואליעס אויף'ן ברעג.

seba'ceous *a.* (סי-ביי'-שיאס) פעטיג, חלב'דיג.

seba'ceous glands (סי-ביי'-שיאס גלענדז) די פעט=דריזען [אין קערפער].

sebac'ic *a.* (סי-בעס'-איק) אין כעמיע — וואס איז שייך צו אדער וואס בעקומט זיך פון פעטס.

sebac'ic ac'id (סי-בעס'-איק עס'-איד) פעט=זויערע, א זויערע וואס בעקומט זיך פון דעם פליסיגען בעשטאנד=טייל פון פעטס.

Se'-Bap'tist *n.* (סי'-בעפ'-טיסט) איינער וועלכער טויפט זיך אליין [לויט די קריסטליכע מנהגים דארף מען געטויפט ווערען פון אן אנדערען].

Sebat' *n.* (סע-בעט') דער חודש שבט.

se'bate *n.* (סי'-בייט) פעט=זויער זאלץ, א זאלץ וואס בעקומט זיך פון פעט=זויערע.

sebes'tan *n.* (סי-בעס'-טען) ז. *sebesten*

sebes'ten *n.* (סי-בעס'-טען) א מין בוים פון די טראפישע לענדער מיט פלוימען=עהנליכע פרוכטען.

se'bic *a.* (סי'-ביק) ז. *sebacic*

sebif'erous *a.* (סי-ביפ'-ע-ראס) ז. *sebaceous*

sebil'la *n.* (סי-ביל'-א) א הילצערנע שי=

סעל פאר זאמד און וואסער וואס ווערט בענוצט ביים זעגען, רייבען אדער פאלירען שטיינער.

sebip'arous *a.* (סי–ביפ'–ע–ראם) וואס לאזט ארויס א פעטקייט [ווי א פעטדריזע].

seborrhe'a *n.* (סעב–א–רי'–א) א קראנקהייט פון די פעטס=דריזען, דורך וועלכער דער קערפער בעדעקט זיך אפט מיט א מין פעטקייט.

seborrhœ'a *n.* (סעב–א–רי'–א) ז. ***seborrhea***.

Sebuæ'an *n.* (סעב–יו–אי'–ען) איינער פון א סעקטע שומרונים אדער סאמאריטאנער, וועלכע פייערען ימים=טובים אין אנדערע דאטען ווי עס פאדערט דער אידישער דין.

se'bum *n.* (סי'–באם) סעבום, די אויסטיילונג פון די פעטס=דריזען [אין קערפער].

sebun'dee *n.* (סי–באנ'–דיע) אן אינדישער רעזערוו=סאלדאט [אין דער ענגלישער ארמעע], וועלכער דיענט אין דער לאקאלער פאליציי.

sebun'dy *n.* (סי–באנ'–די) ז. ***sebundee***.

secabil'ity *n.* (סעק–ע–ביל'–אי–טי) טיילבארקייט, דאס קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

Seca'le *n.* (סי–קיי'–לי) א מין קארן.

se'cancy *n.* (סי'–קען–סי) אין מאטעמאטיק — דאס שניידען, איבערשניידונג [ווי למשל, פון איין ליניע מיט א צווייטער].

se'cant *a. and n.* (סי'–קענט) שניידענד, צוטיילענד; די שניט=ליניע, א ליניע וואס שניידט דורך א פיגור; אין טריגאנאמעטריע — די סעקאנטע [א ליניע פון צענטער פון א קרייז, וועלכע ציהט זיך פארביי איין ענד=פונקט פון אן ארק פון דיעזען קרייז און שניידט זיך איבער אין א געוויסען פונקט מיט דער טאנגענטע אדער מיט דער ליניע, וואס ציהט זיך פארביי דעם צווייטען ענד=פונקט פון דעם ארק].

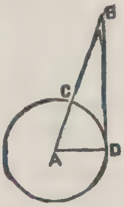

Secant

secede' *v.* (סי–סיד') זיך צוריקטרעטען, זיך אבזונדערען, זיך אבשיידען [פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער ארגאניזאציאן].

In 1861 eleven states **seceded** from the United States.

sece'der *n.* (סי–סי'–דער) א דיסידענט, איינער וואס טיילט זיך אב פון זיין סעקטע אדער פון אן ארגאניזאציאן.

Sece'der *n.* (סי–סי'–דער) איינער פון די שאטלענדישע דיסידענטען אדער אבטריניגע, וועלכע האבען זיך אבגעטיילט אין יאהר 1732 פון דער פרעסביטעריאנישער קירך.

secern' *v.* (סי–סוירן') אבזונדערען, אבטיילען, אויסטיילען; אונטערשיידען, אויסצייכנען; אין פיזיאלאגיע — אויסטיילען פערשיעדענע שטאפען פון קערפער.

secer'nent *a. and n.* (סי–סויר'–נענט) אבזונדערענד, אבשיידענד; אויסטיילענד; אין מעדיצין — א מיטעל ארויסצורופען געוויסע אויסטיילונגען פון קערפער; אן ארגאן וואס דיענט אויסצוטיילען געוויסע שטאפען פון בלוט.

secern'ment *n.* (סי–סוירנ'–מענט) די אבזונדערונג אדער אויסטיילונג פון קערפער.

seces'sion *n.* (סי–סעש'–אן) די טרענונג, די אבשיידונג, א פארמאלע אבשפאלטונג אדער אבטיילונג פון א פאליטישער אדער קירכליכער ארגאניזאציאן.

Seces'sion Church (סי–סעש'–אן טשוירטש) א קירכליכע ארגאניזאציאן אין שאטלאנד, וועלכע האט זיך אבגעטיילט פון דער פרעסביטעריאנישער קירך אין מיטען פון 18טען יאהרהונדערט.

seces'sionism *n.* (סי–סעש'–אנ–איזם) דער פרינציפ, אז א פערזאן אדער אן ארגאניזאציאן האט דאס רעכט פארמאל זיך אבצושפאלטען אדער אבצוטיילען פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

seces'sionist *n.* (סי–סעש'–אנ–איסט) איינער וואס האלט פון דעם רעכט זיך צוריקצוציהען פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט סימפאטיזירט אדער מיטגעהאלפען דער שטרעבונג פון אייניגע דרום=שטאאטען אין די יאהרען 1860—65 אבצושפאלטען זיך פון דעם אלגעמיינעם שטאאטען=פערבאנד.

Se'chium *n.* (סי'–קי–אם) א מין זיד=אמעריקאנישע קירבעס=פלאנצען.

seck'el *n.* (סעק'–על) אזא זארט קליינע געשמאקע בארנע, וועלכע ווערט רייף ענדע אקטאבער און וועלכע האלט זיך גוט נור א קורצע צייט.

seclude' *v.* (סי–קלוהד') אבזונדערען; אויסשליסען.

seclu'ded *a.* (סי–קלוה'–דעד) אבגעשיידט; דערווייטערט [פון אנדערע]; אבגעזונדערט.

The house was situated in a **secluded** part of the town.

seclu'dedly *adv.* (סי–קלוה'–דעד–לי) אויף אן אבגעזונדערטען אופן.

seclu'sion *n.* (סי–קלוה'–זשאן) די אבגעשיידענקייט, די אבגעזונדערטקייט, די איינזאמקייט; אן איינזאמער פלאץ.

seclu'sionist *n.* (סי–קלוה'–זשאנ–איסט) איינער וואס האלט פון איינזאמקייט אדער איינגעשלאסענקייט; איינער וואס האלט פון דער טאקטיק ניט צו מישען זיך מיט אנדערע.

seclu'sive *a.* (סי–קלוה'–סיוו) אבזונדערענד, וואס האלט אבגעזונדערט, וואס האלט זיך אין אבגעשלאסענקייט אדער איינזאמקייט.

seclu'sively *adv.* (סי–קלוה'–סיוו–לי) אויף אן אויסשליסענדען, אבזונדערענדען אדער איינזאמען שטייגער.

sec'ond *a., n. and v.* (סעק'–אנד) וואס איז דער צווייטער אין ראנג, אין וויכטיגקייט, אין בעדייטונג; בעהילפיג; גענייגט צו אונטערשטיצען; דער צווייטער; אין מוזיק — די סעקאנדא, די צווייטע סטרונע; דער צווייטער טאן, די צווייטע שטימע, דער צווייטער אינסטרומענט; אן אנדערער, א צווייטער, א נידריגערער; א סעקונדאנט אין א דועל; א רגע, א סעקונדע, א זעכציגסטעל פון א מינוט; נאכפאלגען; אונטערשטיצען, העלפען; אונטערשטיצען א פארשלאג.

sec'ond-ad'ventist *n.* (סעק'–אנד–עד'–וועג–טיסט) איינער וועלכער גלויבט, אז קריסטוס וועט ווידער אמאל קומען אויף דער ערד.

sec'ondarily *adv.* (סעק'–אנ–דע–רי–לי) ניט דירעקט; ניט פון דער ערשטער האנד; צווייטענס.

sec'ondariness *n.* (סעק'–אנ–דע–רי–נעס) נעבען=זעכליכקייט; דאס זיין פון צווייטען גראד אדער פון צווייטען זארט.

sec'ondary *a. and n.* (סעק'–אנ–דע–רי) סעקונדאר, פון א צווייטען אדער נידריגערען קלאס אדער גרופע; פון א צווייטען גראד אדער זארט; אונטערגעארדענט, נעבענזעכליך; אבגעלייטעט, וואס שטאמט פון עפעס אן אנדערען, ניט אורשפרינגליך; אן אבגעארדנעטער, א דעלעגאט; דער צווייטער אין ראנג; דאס צווייטע אין בעדייטונג; די שווינג=פעדער פון צווייטען גראד אין פליגעל פון א פויגעל; אין מעטעאראלאגיע — א צווייטע לופט=בעוועגונג נעבען דער ערשטער, וועלכע ברייננט מיט זיך שטורם און רעגען.

Sec'ondary *n. and a.* (סעק'–אנ–דע–רי). אין געאלאגיע — די סעקונדאר=צייט אדער מעזאזאאישע ערא [די פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד צווישען דער פאלעאזאאישער און קיינאזאאישער ערא]; וואס איז שייך צו דער סעקונדאר=צייט.

sec'ondary cause (סעק'–אנ–דע–רי קאהז) די נעבען=אורזאכע [אן אורזאכע וואס העלפט דער הויפט=אורזאכע, ווירקענדיג טיילווייז אויף'ן רעזולטאט].

sec'ondary cir'cle (סעק'–אנ–דע–רי סוירקל) אין אסטראנאמיע — דער ווערטיקאל=קרייז [א גרויסער קרייז פון א ספערע, וועלכער איז פערפענדיקולאר צו אן אנדער קרייז].

sec'ondary col'or (סעק'–אנ–דע–רי קאל'–אר) א סעקונדערע פארב, א פארב צוזאמענגעשטעלט פון צוויי גרונד=פארבען [די גרונד=פארבען זיינען: רויט, בלוי און גרין].

sec'ondary cur'rent (סעק'–אנ–דע–רי קאר'–ענט) אין עלעקטריציטעט — דער סעקונדערער אדער אינדוצירטער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט ארויסגערופען פון אן אנדער עלעקטרישען שטראם].

sec'ondary educa'tion (סעק'–אנ–דע–רי עד–יו–קיי'–שאן) מיטעלע בילדונג, די ערציהונג וואס מען בעקומט אין א מיטעל=שול, ווי א גימנאזיום אדער רעאל=שול.

sec'ondary ev'idence (סעק'–אנ–דע–רי עוו'–אי–דענס) א צייגנים פון צווייטען גראד [ווי למשל, אין דער פראגע וועגען דעם אינהאלט פון א געוויסען דאקומענט איז דאס ערשטע צייגנים דער דאקומענט אליין. ווען אבער דער דאקומענט אליין איז ניטא, דאן איז דאס עדות=זאגען וועגען זיין אינהאלט א צייגנים פון צווייטען גראד].

sec'ondary fe'ver (סעק'–אנ–דע–רי פי'–ווער) אין מעדיצין — א פיבער וועלכער איז דער רעזולטאט פון אן אנדער קראנקהייט.

sec'ondary plan'et (סעק'–אנ–דע–רי פלענ'–עט) אין אסטראנאמיע — א פלאנעט, וועלכער איז א סאטעליט אדער בעגלייטער פון אן אנדער פלאנעט [ווי די לבנה, וועלכע דרעהט זיך ארום דער ערד אין איהר בעוועגונג ארום דער זון].

sec'ondary qual'ities (סעק'–אנ–דע–רי קהוואל'–אי–טיז) אין אריסטאטעל'ס פילאזאפיע — סעקונדערע אייגענשאפטען אדער אייגענשאפטען פון צווייטען גראד. אריסטאטעל האט געהאלטען, אז די פיער עלעמענטען [פייער, ערד, וואסער און לופט], פון וועלכע, ווי מען האט אמאל אנגענומען, עס בעשטעהט די גאנצע וועלט, בעזיצען פיער הויפט=אייגענשאפטען [הייס און קאלט, פייכט און טרוקען] און 14

סעקונדערע אייגענשאפטען [שווער און לייכט, נעדיכט און שיטער, דיק און דין, הארט און ווייך, קלעפּיג און ברעקלדיג, שארטקע און גלאט, צוזאמענהענגענד און פאנאנדערגעטיילט].

sec′ond-best *a.* (סעק′-אנד-בעסט) וואס איז דער צווייטער בעסטער [דער ערשטער נאך׳ן בעסטען].

sec′ond cab′in (סעק′-אנד קעב′-אין) א קאיוטע פון צווייטען קלאס [אין א שיף].

sec′ond cap′tain (סעק′-אנד קעפּ′-טיין) א קאפּיטאן פון צווייטען ראנג [אין דער פלאטע].

sec′ond child′hood (סעק′-אנד טשאילד′-הוד) די צווייטע קינדהייט, עובר בטל [דאס טיפע אלטער].

sec′ond-class *a.* (סעק′-אנד-קלעס) פון צווייטען קלאס, פון צווייטען זארט, ניט גענוג גוט.

sec′ond cous′in (סעק′-אנד קאז′ין) א גליעדס-שוועסטער-קינד.

sec′onder *n.* (סעק′-אנ-דער) א העלפער, אז אונטערשטיצער; איינער וואס אונטערשטיצט א פארשלאג.

sec′ond-hand *n. and a.* (סעק′-אנד-הענד) דער סעקונדען-ווייזער [אויף א זייגער]; געניצט, פון צווייטער האנד; וואס איז בעקומען געווארען צופעליג; וואס האנדעלט מיט געניצטע זאכען.

sec′ond-hand books (סעק′-אנד-הענד בוקס) געניצטע ביכער.

sec′ond-hand book′seller (סעק′-אנד-הענד בוק′-סעל-ער) אן אנטיקוואר, איינער וואס האנדעלט מיט אלטע, געניצטע ביכער.

sec′ond-hand dish (סעק′-אנד-הענד דיש) אן אונטערגעווארעמטער מיטאג, ניט זעהר פרישע שפייז.

sec′ond-hand knowl′edge (סעק′-אנד-הענד נאל′-עדזש) געוואוסטע למדנות [דאס וויסען ניט פון דער ערשטער קוועלע].

sec′ondly *adv.* (סעק′-אנד-לי) צווייטענס, אין צווייטען פלאץ.

sec′ond-mark *n.* (סעק′-אנד-מארק) אין מאטעמאטיק — א סעקונדען-צייכען ["].

sec′ond mate (סעק′-אנד מייט) דער אונטער-שטורמאן [איינער פון די העכערע בעאמטע אויף א שיף].

sec′ond na′ture (סעק′-אנד ניי′-טשור) די צווייטע נאטור, דאס וואס איז געווארען א געוואוהנהייט.

Habit is second nature.

secon′do *n.* (סע-קאנ′-דאו) אין מוזיק — סעקאנדא, די צווייטע שטימע, דער צווייטער שפּיעלער.

sec′ond-rate *a. and n.* (סעק′-אנד-רייט) פון צווייטען גראד אדער ראנג; דאס וואס רעכענט זיך פון צווייטען זארט.

sec′onds *n.* (סעק′-אנדז) א זארט גראבע מעהל; סעקונדען; סעקונדאנטען; די צווייטע שטימען אדער אינסטרומענטען. ז. *second*.

sec′ond sight (סעק′-אנד סאיט) די פעהיגקייט פון געוויסע פערזאנען, וועלכע — ווי זיי בעהויפּטען — קענען פאראויסזעהן די צוקונפט ווי אויך זעהן זאכען, וועלכע אנדערע קענען ניט זעהן.

sec′ond-sigh′ted *a.* (סעק′-אנד-סאי′-טעד) וואס האט אן איבערנאטירליכע פעהיגקייט צו זעהן זאכען, וואס נארמאלע מענשען זעהן ניט.

sec′onds-pen′dulum *n.* (סעק′-אנדז-פענ′-דיו-לאם) א פערפענדיקעל אין א זייגער וואס מאכט טיק-טאק יעדע סעקונדע.

sec′ond thoughts (סעק′-אנד טהאהטס) איבערלעגונג, דער געדאנק נאך איבערלעגונג.

Second thoughts are more correct than the first impressions.

secon′ic *n.* (סי-קאנ′-איק) א קאנישער טייל אדער אבשניט.

se′crecy *n.* (סי′-קרע-סי) דאס זיין אין געהיים; פערבארגענהייט; דאס האלטען אין געהיים; די פערשוויגונג; די איינזאמקייט, אבגעזונדערטהייט, צוריקגעצויגענקייט.

se′cret *a. and n.* (סי′-קרעט) סעקרעטנע, בעהאלטענערהייד; פערבארגענע, געהיים; בסוד; צוריקגעצויגען; א סעקרעט; א געהיימניס, א סוד.

secretaire′ *n.* (סעק-רע-טעהר′) א מין שרייב-טיש מיט קעסטלעך אדער שופלאדען ווי א קאמאד.

secreta′rial *a.* (סעק-רי-טע′-רי-על) סעקרעטאריש, וואס איז שייך צו א סעקרעטאר.

secreta′riat *n.* (סעק-רי-טע′-רי-עט) ז. *secretariate*.

secreta′riate *n.* (סעק-רי-טע′-רי-אייט) דאס סעקרעטאריאט, דאס ארט וואו א סעקרעטאר פיהרט אן זיין ארבייט; דאס אמט אדער די אפיציעלע לאגע פון א סעקרעטאר.

sec′retary *n. and a.* (סעק′-רע-טע-רי) א סעקרעטאר, איינער וואס פיהרט אן די קארעספאנדענץ און אנדערע פונקציאנען פון א געזעלשאפט, פעראיין אדער פון א פּריוואט-פּערזאן; א מיניסטער; א שרייב-טיש מיט קעסטלעך אדער שופלאדען ווי א קאמאד; אין דרוקעריי — א מין דרוק-שריפט אין דער פארם פון א שעהנער האנד-שריפט; דער סעקרעטאר-פויגעל [ז. *secretary-bird*]; סעקרעטאריש, מיט זעהר א שעהנער, רונדער און געצאצקעטער האנד-שריפט.

sec′retary-bird *n.* (סעק′-רי-טע-רי-בוירד) דער סעקרעטאר-פויגעל [א מין אפריקאנישער גרויער רויב-פויגעל, וואס ערנעהרט זיך מיט שלאנגען און אנדערע רעפּטילען].

Secretary-bird

Sec′retary of Ag′riculture (סעק′-רי-טע-רי אוו עג′-רי-קאל-טשור) דער מיניסטער פון ערד-ארבייט. ז. *Department of Agriculture*.

Sec′retary of Com′merce (סעק′-רי-טע-רי אוו קאמ′-אוירס) דער האנדעלס-מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sec′retary of em′bassy (סעק′-רי-טע-רי אוו עמ′-בע-סי) ז. *secretary of legation*.

Sec′retary of For′eign Affairs′ (סעק′-רי-טע-רי אוו פאר′-איין ע-פעהרז′) דער מיניסטער איבער די אויסערליכע ענינים.

Sec′retary of La′bor (סעק′-רי-טע-רי אוו ליי′-באר) דער ארבייטס-מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of Labor*.

sec′retary of lega′tion (סעק′-רי-טע-רי אוו לי-גיי′-שאן) דער סעקרעטאר פון דער לעגאציאן, דעת הויפּט-געהילף פון געזאנדטען.

Sec′retary of State (סעק′-רי-טע-רי אוו סטייט) דער מיניסטער פון אויסערען [ז. *Department of State*]; אין די איינצעלנע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בעאמטער וואס שטעלט צונויף און האלט די רעקארדען אדער שטאאטס-פאפּיערען.

Sec′retary of the Inte′rior (סעק′-רי-טע-רי אוו טהי אינ-טי′-רי-אר) דער מיניסטער פון אינערען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of the Interior*.

Sec′retary of the Na′vy (סעק′-רי-טע-רי אוו טהי ניי′-ווי) דער פלאטען-מיניסטער, מארין-מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of the Navy*.

Sec′retary of the Treas′ury (סעק′-רי-טע-רי אוו טהי טרעזש′-אור-אי) דער פינאנץ-מיניסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Department of the Treasury*.

Sec′retary of War (סעק′-רי-טע-רי אוו וואהר) דער קריעגס-מיניסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Department of War*.

sec′retaryship *n.* (סעק′-רי-טע-רי-שיפּ) דאס סעקרעטאר-אמט, די סעקרעטאר-שטעלע.

secrete′ *v.* (סי-קריט′) פערבארגען, האלטען בסוד, בעהאלטען; אין פיזיאלאגיע פון חיות און פלאנצען — אבזונדערען, אויסטיילען, אויסשיידען.

se′cret-false *a.* (סי′-קרעט-פאהלס) פאלש אדער אונטריי אין האלטען א סוד.

secre′ting glands (סי-קרי′-טינג גלענדז) די אויסטיילונגס-דריזען [די דריזען, דורך וועלכע עס ווערען אויסגעטיילט פערשיעדענע שטאפען פון קערפער].

secre′ting or′gans (סי-קרי′-טינג אהר′-גענז) אין באטאניק — די ארגאנען פון א פלאנצע, וועלכע טיילען אויס זאפט און אנדערע שטאפען.

secre′tion *n.* (סי-קרי′-שאן) די אבזונדערונג; די אויסטיילונג; די אבגעזונדערטע פליסיגקייט אין דעם קערפער פון חיות.

secreti′tious *a.* (סי-קרי-טיש′-אס) אין פיזיאלאגיע — אבגעזונדערט, אויסגעטיילט; וואס האט זיך בעקומען דורך אויסטיילונג.

secre′tive *a.* (סי-קרי′-טיוו) פול מיט געהיים; האלטענד בסוד; פערשוויגענד, שווייגזאם; אין פיזיאלאגיע — וואס רופט ארויס אן אויסטיילונג.

secre′tively *adv.* (סי-קרי′-טיוו-לי) האלטענדיג בסוד; על פי סוד.

secre′tiveness *n.* (סי-קרי′-טיוו-נעס) די נייגונג צו פערבארגען, צו האלטען בסוד; די פעהיגקייט צו אזא נייגונג [אין פרענאלאגיע].

se′cretly *adv.* (סי′-קרעט-לי) אויף א בעהאלטענעם אדער פערבארגענעם שטייגער

גער; בסוד; אין געהיים; פערבארגען, בעהאלטען.

se′cretness *n.* (סי׳-קרעט-נעס) די פערבארגענהייט, די איינגעהאלטענקייט, דאס קענען האלטען א סוד.

secre′tory *a.* (סי-קרי׳-טא-רי) אבזונדערענד; וואס איז שייך צו דער אויסטיילונג פון פליסיגקייטען אין קערפער.

se′crets *n.* (סי׳-קרעטס) סעקרעטען, סודות; די געשלעכטס-גליעדער; קערפער-טיילען, וועלכע מען האלט צוגעדעקט צוליעב בעשיידענהייט.

se′cret ser′vice (סי׳-קרעט סויר׳-ווים) געהיים-דיענסט אדער געהיים-פאליציי [פאליציי אין א לאנד, וועלכע שפיאנעוועט אויס קרימינעלע און פאליטישע פערברעכער, וואס פיהרען זייער טהעטיגקייט אין געהיים]; דאס דיענען אין געהיים-פאליציי.

sect *n.* (סעקט) א סעקטע; א כתה; א רעליגיאנס-סעקטע; א גרופע מענשען, וועלכע האבען זיך אבגעשפאלטען פון דער הערשענדער קירך; א פארטיי, א פראקציאן; א גרופע מענשען, וועלכע זיינען פאנאטיש אין זייערע איבערצייגונגען; א געשלעכט.

sec′tant *n.* (סעק׳-טענט) א טייל פון א שטח וואס ווערט אבגעשניטען דורך דריי פלעכען.

secta′rial *a.* (סעק-טע׳-רי-על) סעקטאנטיש.

secta′rian *n. and a.* (סעק-טע׳-רי-ען) א סעקטאנט, איינער וואס געהערט צו א סעקטע; סעקטאנטיש; וואס איז שייך צו א סעקטאנט; וואס בעלאנגט צו א סעקטע.

secta′rianise *v.* (סעק-טע׳-רי-ען-איז) ז. *sectarianize*.

secta′rianism *n.* (סעק-טע׳-רי-ען-איזם) סעקטען-גייסט; די אנגעהעריגקייט צו א סעקטע.

secta′rianize *v.* (סעק-טע׳-רי-ען-איז) מאכען איינעם פאר א סעקטאנט.

sec′tary *n. and a.* (סעק׳-טע-רי) א סעקטאנט, א מיטגליעד פון א סעקטע, פארטיי אדער פראקציאן; א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע; וואס איז שייך צו א סעקטאנט אדער צו א סעקטע.

sec′tile *a.* (סעק׳-טיל) וואס קען גלאט געשניטען אדער געשפאלטען ווערען.

sectil′ity *n.* (סעק-טיל׳-אי-טי) די אייגענשאפט לייכט און גלאט געשניטען צו ווערען.

sec′tio *n.* (סעק׳-שי-או) א שניט; א צושניידונג; דאס פאלמעסען.

sec′tion *n. and v.* (סעק׳-שאן) א סעקציאן; א דורכשניט, א דורכשניטס-אנזיכט פון עטוואס וואס ווערט פארגעשטעלט אויף א צייכנונג; דאס שניידען; דאס צושניידען; דאס צוטיילען; אן איינשניט; א שניט; אן אבשניט, אן אבטיילונג; א טייל; א שטח קהל׳שעם לאנד פון 640 אקער [א קוואדראט מייל] אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א טייל פון א שלאף-וואגאן; א גאנץ דין פעניצעל פאר א מיקראסקאפישער אונטערזוכונג; אן אבזאץ, א פאראגראף [§]; אין זאאלאגיע און באטאניק — א גרופע; צוטיילען אין סעקציאנען אדער אבטיילונגען; צושניידען אויף דינע פעניצלעך פאר א מיקראסקאפישער אונטערזוכונג.

sec′tional *a.* (סעק׳-שאן-על) 1. געמאכט אין סעקציאנען אדער אין אבטיילונגען; 2. וואס געהערט צו אן אבשניט אדער צו אן אבטיילונג; 3. פארטיקולאריסטיש, לאקאל, וואס איז בלויז פאר איין בעזונדערען טייל אדער געגענד, וואס איז אין די אינטערעסען נור פון איין טייל אדער איין גרופע פון דער בעפעלקערונג.
1. My library shelves are **sectional** bookcases. 3. **Sectional** feeling is very strong in the Southern States.

sec′tionalism *n.* (סעק׳-שאנ-על-איזם) פארטיקולאריזם, אבגעזונדערטקייט פון איין טייל פון דער בעפעלקערונג פון דעם אנדערען; דאס זיין בלויז אין די אינטערעסען פון איין גרופע אדער טייל פון דער בעפעלקערונג.

sectional′ity *n.* (סעק-שא-נעל׳-אי-טי) ז. *sectionalism*.

sectionaliza′tion *n.* (סעק-שאנ-על-אי-זיי׳-שאן) דאס ווערען פארטיקולאריסטיש. ז. *sectional*.

sec′tionalize *v.* (סעק׳-שאנ-על-איז) מאכען פארטיקולאריסטיש. ז. *sectional*.

sec′tionally *adv.* (סעק׳-שאנ-על-אי) אין אבטיילונגען, אין סעקציאנען.

sec′tion-boss *n.* (סעק׳-שאנ-באס) דער הויפט פון אן אבטיילונג ארבייטער, וועלכע דארפען האלטען אין ארדנונג אן אייזענבאהן-ליניע אין א געוויסער סעקציאן.

sec′tion-box *n.* (סעק׳-שאנ-באקס) א קאמער אדער קאסטען מיט אינסטרומענטען פאר די אויפפאסער אויף אן אייזענבאהן-סעקציאן.

sec′tion-crew *n.* (סעק׳-שאנ-קרוה) די ארבייטער און אנגעשטעלטע פון אן אייזענבאהן-אבטיילונג.

sec′tionize *v.* (סעק׳-שאנ-איז) צושניידען, צוטיילען; צוטיילען אין אבטיילונגען אדער סעקציאנען.

sec′tion-li′ner *n.* (סעק׳-שאנ-לאי׳-נער) אן אינסטרומענט צו צייכענען פאראלעלע ליניען [ער בעשטעהט פון א דריי-עק און פון א גראדען לינעאל].

sec′tion-plane *n.* (סעק׳-שאנ-פליין) א געשניטענע פלעכע.

sec′tive *a.* (סעק׳-טיוו) ז. *sectile*.

sec′tor *n.* (סעק׳-טאר) א סעקטאר, א קרייז-אויסשניט, אן אויסשניט פון א קרייז וואס איז בעגרענעצט פון צוויי ראדיוסען [ז. איל.]; א פראפארציאנס-צירקעל [א מאטעמאטישער אינסטרומענט פאר טריגאנאמעטרישע אויסרעכנונגען]; אן אסטראנאמישער אינסטרומענט פאר ווינקעל-מעסטונגען; א טרייב-ראד וואס נור איין סעקטאר-טייל פון איהם האט צייהנער.

Sector

sec′toral *a.* (סעק׳-טאר-על) וואס איז שייך צו א סעקטאר [א קרייז-אויסשניט].

sec′tor-gear *n.* (סעק׳-טאר-גיער) א טריעב-ראד וואס בלויז איין סעקטאר-טייל פון איהם האט צייהנער

secto′rial *a. and n.* (סעק-טאו׳-רי-על) וואס איז שייך צו א סעקטאר [א קרייז-אויסשניט]; וואס איז צוגעפאסט צום שניידען [ווענען די צייהנער פון פלייש-עסענדע חיות]; א שנייד-צאהן.

sec′tor-wheel *n.* (סעק׳-טאר-הוויעל) ז. *sector-gear*.

sec′ular *a. and n.* (סעק׳-יו-לאר) וועלטליך, וואס איז ניט געבונדען צום קלויסטער אדער צו א מאנאכען-ארדען [ווענען פריסטער אדער גלחים]; הונדערט-יעהריג; הונדערט-יעהרליך, וואס פאסירט איין מאל אין הונדערט יאהר; וואס ציהט זיך פאר יאהרען און יאהרען, וואס דויערט פון בעשטענדיג אן; א וועלטליכער פריסטער אדער גלח [א פריסטער וואס איז ניט געבונדען צו א מאנאכען-ארדען]; א ניט-ארדינירטער קירכען-אנגעשטעלטער.

sec′ular cler′gy (סעק׳-יו-לאר קלויר׳-רזשי) די וועלטליכע גייסטליכע [פריסטערס אדער גלחים וואס בעלאנגען ניט צו א מאנאכען-ארדען].

sec′ular educa′tion (סעק׳-יו-לאר עד-יו-קיי׳-שאן) וועלטליכע ערציהונג [אהן רעליגיאנס-אונטערריכט].

secularisa′tion *n.* (סעק-יו-לאר-אי-זיי׳-שאן) ז. *secularization*.

sec′ularise *v.* (סעק׳-יו-לאר-איז) ז. *secularize*.

sec′ularism *n.* (סעק׳-יו-לאר-איזם) די איבערגעבענהייט צו וועלט-זאכען אדער צו עולם-הזה, ניט זארגענדיג פאר עולם הבא; די פערנאכלעסיגונג אדער אויסשליסונג פון רעליגיאן אין ערציהונג און עפענטליכען לעבען; די אידעע פון אבטיילען די קירך פון שטאאט.

sec′ularist *n. and a.* (סעק׳-יו-לאר-איסט) איינער וואס גלויבט בלויז אין א לעבען אויף דער וועלט אדער אין עולם הזה און זאגט זיך אב פון אלע פארמען פון רעליגיאן און פון דעם גלויבען אין עולם הבא; איינער וואס האלט, אז די רעליגיאן דארף אויסגעשלאסען ווערען פון ערציהונג און פון עפענטליכען לעבען; וואס איז אן אנהענגער פון דיעזער אנזיכט אדער טעאריע; וואס איז אן אנהענגער פון דער אידעע פון אבטיילען די קירך פון שטאאט.

secular′ity *n.* (סעק-יו-לער׳-אי-טי) וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צו גייסטליכקייט]; די איבערגעבענהייט צו עולם הזה; דאס גלויבען בלויז אין דער וועלט און ניט אין עולם הבא.

seculariza′tion *n.* (סעק-יו-לאר-אי-זיי׳-שאן) דאס איבערגעבען זיך צו עולם הזה, ניט זארגענדיג פאר עולם הבא; דער איבערגאנג פון א קירכליכען אדער מאנאכען-צושטאנד צו א וועלטליכען; דאס מאכען וואכעדיג אדער וועלטליך; פערוועלטליכונג פון קירכען-גיטער [דאס איבערגעבען קירכליכע גיטער צום וועלטליכען געברויך]; דאס אויסשליסען רעליגיאן פון ערציהונג און פון עפענטליכען לעבען.

sec′ularize *v.* (סעק׳-יו-לאר-איז) מאכען וועלטליך, אריבערפיהרען פון מאנאכען-שטאנד אין א וועלטליכען; פערוועלטליכען קירכליכע גיטער [איבערגעבען קירכליכע גיטער פאר א וועלטליכען געברויך]; וואכעדיג מאכען, אוועקנעהמען דעם רעליגיעזען אינהאלט אדער איינפלוס; בעקעהרען צו אן עולם-הזה׳דיגען לעבען.

sec′ularly *adv.* (סעק׳-יו-לאר-לי) וועלטליך [אין געגענזאץ צו גייסטליך].

sec′ular mu′sic (סעק׳-יו-לאר מיו׳-זיק) וועלטליכע [ניט קירכליכע] מוזיק.

sec′ularness *n.* (סעק׳-יו-לאר-נעס) ז. *secularity*.

se′cund *a.* (סי׳-קאנד) איינזייטיג, וואס האט צווייגלעך נור פון איין זייט [ווענען פלאנצען].

secunda′tion *n.* (סעק-אנ-דיי׳-שאן) גליק, מזל ברכה.

sec′undine *n.* (סעק׳-אנ-דין) אין באטאניק — די צווייטע אדער אינעווענייגסטע איי-הויט; אין מעדיצין — די פלאצענטא, די שליה, דאס ארט, די נאך-געבורט, די איי-הויט.

secundip′ara *n.* (סעק-אנ-דיפ׳-ע-רא) א פרוי וואס געבעהרט צום צווייטען מאל.

secun′dum *prep.* (סי-קאנ׳-דאם) אין בעצוג, לויט.

secur'able *a.* (סי-קיור'-עבל) וואס קען געזיכערט ווערען; לייכט צו זיכערען.
secur'ance *n.* (סי-קיור'-ענס) פערזי־כערונג.
secure' *a. and v.* (סי-קיור') זיכער, פערזיכערט, גאראנטירט; פריי פון גע־פאהר; רוהיג, זארגלאז; זיכערען, שיצען, בעוואהרען; פערזיכערען; געוויס מאכען; גאראנטירען; זיכער מאכען; פערפעסטי־גען; ארייזעצען אין תפיסה; פעסט אנ־גרייפען; נעהמען אין בעזיץ.
secure'ly *adv.* (סי-קיור'-לי) מיט זי־כערהייט, מיט געוויסהייט; אויף א זי־כערען אופן; אהן מורא פאר געפאהר; אין זיכערהייט.
secure'ment *n.* (סי-קיור'-מענט) די פערזיכערונג; דאס מאכען זיכער.
secure'ness *n.* (סי-קיור'-נעס) די זי־כערהייט; דאס זיין זיכער.
secur'er *n.* (סי-קיור'-ער) א שיצער, א בעשיצער; איינער אדער עטוואס וואס זיכערט.
secu'riform *a.* (סי-קיו'-רי-פארם) האק־פערמיג, וואס האט די פארם פון א האק.
sec'urite *n.* (סעק'-יו-ראיט) אזא שטאר־קער אויפרייסענדער שטאף, א געוויסער עקספלאזיאנס־פולווער וואס רייסט אויף מיט א גרויסער קראפט.
secu'rity *n.* (סי-קיו'-רי-טי) זיכער־הייט; שוץ; גאראנטיע; בירגשאפט, ערבות; א משכון; א פערזיכערונג; אן ערב.
sedan' *n.* (סי-דען') א טראג־שטוהל [אזא גרויסער געדעקטער געפאלסטערטער שטוהל וואו עס קען זיצען איין פערזאן און וועל־כער ווערט געטראגען אויף שטאנגען פון די זייטען].

Sedan

sedan'-chair *n.* (סי-דען'-טשעהר) ז. ***sedan***
sedate' *a.* (סי-דייט') געזעצט, רוהיג, געלאסען.
sedate'ly *adv.* (סי-דייט'-לי) מיט גע־זעצטקייט, מיט געלאסענהייט; אויף א רוהיגען אדער געלאסענעם אופן.
sedate'ness *n.* (סי-דייט'-נעס) געזעצט־קייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט.
seda'tion *n.* (סי-דיי'-שאן) בערוהיגונג.
sed'ative *a. and n.* (סעד'-ע-טיוו) בע־רוהיגענד, איינשטילענד; א רפואה, וואס שטילט איין א וועהטאג.
sed'ative salt (סעד'-ע-טיוו סאהלט) באר־זויערע.
sed'ative wa'ter (סעד'-ע-טיוו וואה'-טער) אזא קאסמעטישער אדער מעדיצי־נישער מיטעל צו וואשען די הויט, גע־מאכט פון אמאניא, קאמפאר, זאלץ און וואסער.
se'dent *a.* (סיע'-דענט) זיצענד, רוהיג, רוהענד, געלאסען.
sed'entarily *adv.* (סעד'-ען-טע-רי-לי) זיצענדיג אויף איין ארט; בלייבענדיג בעשטענדיג אויף איין ארט.
sed'entariness *n.* (סעד'-ען-טע-רי-נעס) דאס זיצען בעשטענדיג אויף איין ארט; א זיצענדע לעבענס־ארט; אונבע־וועגליכקייט.
sed'entary *a. and n.* (סעד'-ען-טע-רי) זיצענד; איינגעזעסען, וואס זיצט בע־שטענדיג אויף איין ארט; אונבעוועגליך, פויל; וואס איז געוועהנט פיעל צו זיצען, וואס זיצט כסדר אין דער היים; אבגע־זונדערט פון מענשען; וואס פאדערט, אז מען זאל פיעל זיצען [וועגען אן ארבייט אדער בעשעפטיגונג]; וואס קומט פון פיעל זיצען; אין זאאלאגיע — וואס בלייבט בעשטענדיג אין איין ארט, וואס וואנדערט ניט [וועגען פיש אדער פויגעל]; איינער וואס זיצט פיעל; אן איינגעזעסענער מענש.
sede'runt *n.* (סי-דיע'-ראנט) א זי־צונג, א פערזאמלונג; א געריכטס־זיצונג [די אייגענטליכע בעדייטונג פון דעם ווארט איז: זיינען אנוועזענד געוועזען ביי א זיצונג, האבען אנטייל גענומען אין א זיצונג. אין דיזען אייגענטליכען זין ווערט דער אויסדרוק געברויכט אין פרא־טאקאלען פון זיצונגען אדער פערזאמלונ־גען ביים אויסרעכנען די נעמען פון די אנוועזענדע].
sedge *n.* (סעדזש) סענגע אדער ריעד־גראז [א מין גראז]; א גראז וואס וואקסט אין נאסע געגענדען; א מחנה אדער הורטע צאפליעס אדער עהנליכע פויגלען.
sedge'-bird *n.* (סעדזש'-בוירד) דער וויידען־זינגער [א זינג־פויגעל].
sedged *a.* (סעדזשד) וואס בעשטעהט אדער איז געמאכט פון ריעד־גראז.
sedge'-war'bler *n.* (סעדזש'-הוואהר'-בלער) ז. ***sedge-bird***
sedge'-wren *n.* (סעדזש'-רען) ז. ***sedge-bird***
sedg'y *a.* (סעדזש'-אי) בעוואקסען מיט ריעד־גראז.
sed'iment *n.* (סעד'-אי-מענט) דאס אב־געשטאנענע אויף'ן דעק, דעק־אבזאץ, הייוועז.
sedimen'tal *a.* (סעד-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ווי הייוועז אדער דעק־אבזאץ.
sedimen'tary *a.* (סעד-אי-מענ'-טע-רי) וואס זעצט זיך אב אויף'ן דעק; וואס בילדעט זיך דורך אבלאגערונג אדער פון דעם וואס זעצט זיך אב פון וואסער אויף'ן דעק [וועגען געוויסע ערד־שיכטען אדער בערג].
sedimenta'tion *n.* (סעד-אי-מען-טיי'-שאן) אבלאגערונג אדער בארען־אבזאץ [ערד אדער שטיינער וואס זעצען זיך אב פון וואסער אויף'ן דעק און בילדעט א שיכט].
sed'iment-collec'tor *n.* (סעד'-אי-מענט-קא-לעק'-טאר) א פאררריכטונג אין פליסיגקייטס־כלים אנצוזאמלען דעם אב־זאץ און איהם בעזייטיגען.
sedi'tion *n.* (סי-דיש'-אן) אן אויפ־שטאנד, אן אויפרוהר, א מיאטעזש; דאס אויפרייצען צו אן אויפשטאנד; א רעדע אדער פלוג־שריפט וואס רייצט צו אן אויפשטאנד.
sedi'tionary *a. and n.* (סי-דיש'-אנ-איי-רי) מיאטעזשנע, אויפריהרעריש; וואס איז שייך צו אן אויפשטאנד; א מיא־טעזשניק, א בונטאווששיק.
sedi'tious *a.* (סי-דיש'-אס) רעבעליש, אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.
sedi'tiously *adv.* (סי-דיש'-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אדער מיאטעזש־נעם אופן.
sedi'tiousness *n.* (סי-דיש'-אס-נעס) דאס זיין מיאטעזשנע אדער אויפריהרע־ריש; דאס זיין גענייגט צו אן אויפ־רוהר אדער אויפשטאנד.
seduce' *v.* (סי-דיוס') פערפיהרען, אראב־פיהרען פון דרך הישר; פערפיהרען א פרוי.
sedu'ceable *a.* (סי-דיו'-סעבל) וואס קען פערפיהרט ווערען [בעזאנדערס וועגען א פרוי]; וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון דרך הישר.
seduce'ment *n.* (סי-דיוס'-מענט) דאס פערפיהרען [בעזאנדערס א פרוי]; דאס אראבפיהרען פון דרך הישר; א פערפיה־רונג; א פערפיהרעניש; פערפיהרונגס־מיטלען.
sedu'cer *n.* (סי-דיו'-סער) א פערפיה־רער, א פערפיהרערין.
sedu'cible *a.* (סי-דיו'-סיבל) פערפיהר־באר, וואס קען פערפיהרט ווערען [בע־זאנדערס וועגען א פרוי]; וואס קען אראב־געפיהרט ווערען פון דרך הישר.
sedu'cingly *adv.* (סי-דיו'-סינג-לי) פערפיהרעריש, אויף א פערפיהרערישען אופן.
sedu'cive *a.* (סי-דיו'-סיוו) ז. ***seductive***
seduc'tion *n.* (סי-דאק'-שאן) פערפיה־רונג; דאס אראבפיהרען פון דרך הישר; דאס פערפיהרען א פרוי.
seduc'tive *a.* (סי-דאק'-טיוו) פערפיה־רעריש.
seduc'tively *adv.* (סי-דאק'-טיוו-לי) אויף א פערפיהרערישען אופן; פערפיה־רעריש.
seduc'tiveness *n.* (סי-דאק'-טיוו-נעס) א פערפיהרערישע אייגענשאפט אדער ניי־גונג; א פערפיהרערישער איינפלוס.
seduc'tress *n.* (סי-דאק'-טרעס) א פערפיהרערין.
sedu'lity *n.* (סי-דיו'-לי-טי) פלייסיג־קייט, התמדה.
sed'ulous *a.* (סעד'-יו-לאס) פלייסיג, וואס איז א מתמיד.
sed'ulously *adv.* (סעד'-יו-לאס-לי) פלייסיג, מיט התמדה.
sed'ulousness *n.* (סעד'-יו-לאס-נעס) פלייסיגקייט, התמדה.
see *v. and n.* (סיע) זעהן, זיך זעהן; זיך טרעפען; קוקען; נאכקוקען, נאכזוכען, ערפאהרען; זיך איבערלעגען; פערשטעהן, בעגרייפען; אויסגעפינען; בעגלייטען; בע־זוכען; האבען אין זינען, האבען אין אויג; בעזארגען, נאכזעהן; א בישאפליכער אדער ערץ־בישאפליכער זיץ אדער ארט; די רע־זידענץ פון א בישאף אדער ערץ־בישאף; דאס אמט אדער די ווירדע פון א בישאף אדער ערץ־בישאף; די יעפארכיע אדער געגענד וואס איז אין דעם רשות פון א בישאף אדער ערץ־בישאף.
see'able *a.* (סיע'-עבל) זיכטבאר, וואס קען געזעהן ווערען.
see about' (סיע ע-באוט') זעהן וואס מען קען טהאן, נאכדענקען, זיך איבער־לעגען.

I shall see about your suggestions.

see af'ter (סיע עפ'-טער) אויפפאסען.
seed *n. and v.* (סיעד) זאמען, זאט, זריעה; זרע; א קערנדעל; די אבשטאמונג, די קוועלע, די אורזאכע, דער אורשפרונג; געשלעכט, ראסע, שטאם, קינדער; נאכקו־מענשאפט; זייהען זאט; ארויסנעהמען

די זאמען אדער די זאט; בעפּוצען מיט קליינע פיגורען עהנליך צו קערנדלעך; ארויסגעבען אדער פּראדוצירען זאמען אדער זאט; לאזען ווערען קערנערדיג ווי פעטס וואס מען לאזט לאנגזאם זיך אבקיהלען.

seed'-bas'ket *n.* (סיער'-בעס'-קעט) א זאט=קארב [א קארב אין וועלכען מען האלט די זאט ביים זייהען].

seed'-bed *n.* (סיער'-בעד) א בייט צום פערזייהען.

seed'-bee'tle *n.* (סיער'-ביע'טל) דער זאמען=צושטערער [אזא אינזעקט וואס צופרעסט די זאמען פון פלאנצען].

seed'box *n.* (סיער'-באקס) דער קאפּסול ביי א פלאנצע וואו עס ליעגען די זאמען.

seed'-bud *n.* (סיער'-באד) דער קיים, דאס אייעלע פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס זאמען=קערנדעל.

seed'-cake *n.* (סיער'-קייק) א קוכען וואס ענטהאלט זאמען=קערנער, א מאהן=קוכען, א קימעל=קוכען.

seed'-coat *n.* (סיער'-קאוט) די שאלעכץ פון א זאמען=קערנדעל.

seed'-cod *n.* (סיער'-קאד) ז. *seed-basket*.

seed'-corn *n.* (סיער'-קאהרן) זאט=קארן, זריעה=קערנער, קערנער צום זייהען.

seed'-crush'er *n.* (סיער'-קראש'-ער) אן אינסטרומענט צו צורייבען זאמען כדי ארויסצודריקען אויל פון זיי.

seed'-down *n.* (סיער'-דאון) זאמען=פּוך [אזא פּוך וואס בעדעקט געוויסע זאמען=קערנער, ווי פון באוועל צ. ב.].

seed'-drill *n.* (סיער'-דריל) א זייה=מאשין צו זייהען זאט אין שורות.

see'ded *a.* (סיע'-דעד) פול מיט זאמען; זאמען טראגענד, וואס איז מיט זאמען; רייף, פול ענטוויקעלט; פערזייהט; בעשפּרענקעלט מיט זאמען.

seed'-embroi'dery *n.* (סיער'-עמ-בראי'-דער-אי) שטיקעריי, אין וועלכער עס ווערען איינגענעהט זאמען פון געוויסע פרוכט.

see'der *n.* (סיע'-דער) א זייהער, א זייה=מאשין; אן אפּאראט ארויסצונעהמען די זאמען אדער קערנער פון פרוכט; א פיש וואס ענטהאלט רויגען אדער מילך.

seed'-field *n.* (סיער'-פיעלד) א פעלד צום פערזייהען.

seed'-fish *n.* (סיער'-פיש) א פיש וואס ענטהאלט רויגען אדער מילך.

seed'ful *a.* (סיער'-פול) פול מיט זאט אדער זאמען; פיעל פערשפּרעכענד.

seed'-gar'den *n.* (סיער'-גאר'דן) א זאמען=גארטען [א גארטען צום קולטיווירען זאט].

seed'-grain *n.* (סיער'-גריין) ז. *seed-corn*.

see'diness *n.* (סיע'-די-נעס) דאס זיין קערנדיג, דאס זיין פול מיט זאמען אדער קערנער; אבגעריבענקייט, אבגעטראגענקייט; אבגעניצטקייט; אויסגעמאטערטקייט.

see'ding *n.* (סיע'-דינג) דאס פערזייהען זאט.

see'ding-machine' *n.* (סיע'-דינג-מע-שין') א זייה=מאשין.

see'ding-plow *n.* (סיע'-דינג-פּלאו) אן אקער וואס זייהט אויף די קערנער ביים אקערען.

seed'-lac *n.* (סיער'-לעק) זאמען=לאק [א לאק וואס ווערט געמאכט פון קערנער].

seed'-leaf *n.* (סיער'-ליעף) דאס זאמען=בלאט [דאס ערשטע בלעטעל וואס שפּראצט ארויס פון דעם זאמען].

seed'-leap *n.* (סיער'-ליעפּ) א זייה=קארב [א קארב אין וועלכען מען האלט די זאט ביים זייהען].

seed'less *a.* (סיער'-לעס) וואס האט ניט קיין זאמען אדער זאט.

seed'ling *n. and a.* (סיער'-לינג) א זאמען=געוויקס, א זאמען=פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט ארויס פון א קערנדעל, צום אונטערשיעד פון אן אבגעשניטענעם צווייגעל וואס ווערט פערפלאנצט]; וואס קומט ארויס פון א זאמען אדער קערנדעל.

seed'-lip *n.* (סיער'-ליפּ) ז. *seed-leap*.

seed'-lobe *n.* (סיער'-לאוב) ז. *seed-leaf*.

seed'man *n.* (סיער'-מען) ז. *seedsman*.

seed'-oil *n.* (סיער'-איל) זאמען=אויל.

see doub'le (סיע דאבל) זעהן א געגענשטאנד ווי ער וואלט געווען דאפּעלט [ווי ווען עס שווינדעלט פאר די אויגען אדער ווען מען איז שכור].

seed'-oys'ters *n.* (סיער'-אים'-טערז) יונגע אויסטערס, וועלכע ווערען אריבערגעטראגען אין ערטער וואו זיי זיינען ניטא, אז זיי זאלען זיך דארט איינפּיהרען.

seed'-plan'ter *n.* (סיער'-פּלענ'-טער) א זייה=מאשין [בעזאנדערס פאר בערג].

seed'-plot *n.* (סיער'-פּלאט) א שטיק ערד וואס ווערט פערזייהט מיט זאט אום די פלאנצען, וואס וואקסען ארויס פון זיי, זאל מען שפּעטער איבערזעצען אין אן אנדער ארט.

seeds'man *n.* (סיעדז'-מען) א זייהער; א זאמען=הענדלער, א זאט=הענדלער.

seed'-sow'er *n.* (סיער'-סאו'-ער) א זייה=מאשין.

seed'-time *n.* (סיער'-טאים) די זאט=צייט, די זייהונגס=צייט.

seed'-ves'sel *n.* (סיער'-וועס'-על) אין באטאניק — דער זאמען=קאפּסעל [דער טייל פון א פלאנצע וואס ענטהאלט די זאמען=קערנער].

seed'-wool *n.* (סיער'-הוואול) רויהער באוועל פון וועלכען מען האט נאך די זאמען ניט ארויסגענומען.

see'dy *a.* (סיע'-די) 1. רייך אין קערנער, פול מיט זאמען; 2. וואס האט אן אייגענטימליכען ריח [וועגען פראנצויזישען בראנפען]; 3. אבגעטראגען, אבגעניצט, ארעמזעליג; 4. קאצען=יאמערליך, אויסגעמאטערט, מיעד ווי נאך א הוליאנקע; 5. פול מיט רויגען אדער מילך [וועגען פיש].

3. There appeared at the door a seedy looking individual.

see'ing *c. and n.* (סיע'-אינג) ווייל; נעהמענדיג אין אנבעטראכט; אזוי ווי; דאס זעהן.

see in'to a mill'stone (סיע אינ'-טו ע מיל'-סטאון) ז. *see through a millstone*.

see in'to some'thing (סיע אינ'-טו סאמ'-טהינג) נאכקוקען, נאכזעהן עפּעס; אין עפּעס אריינטראכטען זיך.

seek *v.* (סיעק) 1. זוכען, נאכזוכען, נאכפרעגען; 2. שטרעבען נאך..., זיך יאגען נאך...; 3. זיך ווענדען צו...

1. Seek and ye shall find. 2. His enemy seeks his ruin.

see'ker *n.* (סיע'-קער) א זוכער; א נאכזוכער, א נאכפרעגער.

seek for (סיעק פאר) נאכזוכען; שטרעבען צו געפינען.

seel *v. and n.* (סיעל) פערבינדען די אויגען; פערמאכען די אויגען, בלינד מאכען; אנבויגען זיך אז א זייט [וועגען א שיף וואס ווערט געווארפען פון כוואליעס]; א בויג אויף דער זייט [ווי פון א שיף וואס ווערט געווארפען פון שטורם].

seem *v.* (סיעם) 1. שיינען, שיינען צו זיין, אויסזעהן, אויסווייזען; 2. דוכטען, דאכטען.

1. It seems to me that he is right. 2. I still seem to hear the voice of my childhood friends.

see'mer *n.* (סיע'-מער) איינער וואס זעהט אויס, איינער וואס גיט זיך א געוויסען אויסזעהן.

see'ming *a. and n.* (סיע'-מינג) 1. וואס זעהט אויס, וואס שיינט; שיינבאר; 2. דאס אויסזעהן, דער אנזעהן.

1. My seeming indifference should not be taken to mean a lack of interest in the project.

see'mingly *adv.* (סיע'-מינג-לי) לויט ווי עס ווייזט אויס, לויט ווי עס שיינט; שיינבאר.

see'mingness *n.* (סיע'-מינג-נעס) דאס אויסזעהן, דער אנזעהן, שיינבארקייט.

seem'lily *adv.* (סיעמ'-לי-לי) אויף א פּאסענדען, אנשטענדיגען אופן.

seem'liness *n.* (סיעמ'-לי-נעס) אנשטאנד, דאס גוטע אויסזעהן; אנשטענדיגקייט; פּאסיגקייט; חן, שעהנקייט.

seem'ly *a. and adv.* (סיעמ'-לי) אנשטענדיג; פּאסענד; אויף א פּאסענדען אדער אנשטענדיגען אופן.

seen (סיען) געזעהן. ז. *see*.

see one through (סיע הוואן טהרוה) אימעצען דורכהעלפען, ארויסשלעפּען אימעצען פון א צרה.

see out (סיע אוט) קוקען אדער אויסהערען ביז'ן סוף; איבערטרעפען, איבערשטייגען.

seep *v.* (סיעפּ) זיך דורכזייען; אבריגען, אבטריפען.

see'page *n.* (סיע'-פּעדזש) אבזייאונג, אבטריפונג; די פליסיגקייט וואס ווערט אבגעזייט אדער אבגעטריפט.

see'py *a.* (סיע'-פּי) זעהר פייכט, אנגעזאפּט מיט פיעל פייכטקייט.

seer *n.* (סיער) א זעהער, א פּראפעט, א נביא.

seer'ship *n.* (סיער'-שיפּ) נביא'שאפט, דאס כאראקטעריסטישע פון א נביא.

seer'sucker *n.* (סיער'-סאק-ער) אזא דינער אסט=אינדישער לייווענד=שטאף.

see'-saw *n., a. and v.* (סיע'-סאה) דאס וויעגען זיך אויף א באלאנסירענדען ברעט אדער קלאץ; א שאקעל=ברעט, א הוידעלקע; דאס הוידען אדער וויעגען זיך; א היין און הער ערקלערונג, אן ערקלערונג פון איין זאך דורך א צווייטער וואס די צווייטע גופא ווערט ערקלערט דורך דער ערשטער; דאס צוויי=זייטיגע טרומפּפען אין וויסט [אזא קארטען=שפּיעל]; היין און הער, ארויף און אראב; שוואנקען; זיך וויעגען אדער בעוועגען היין און הער; וויעגען, שאקלען, הוידען.

see'-saw mo'tion (סיע'-סאה מאו'-שאן) א היין און הער בעוועגונג; א בעוועגונג ארויף און אראב.

see stars (סיע סטאהרז) פיהלען ווי עס פליהען פונקען פון די אויגען [ווי ביים קריעגען א שטארקען קלאפּ אין קאפּ].

seethe *v.* (סיעטה) זידען, קאכען; איינוויקען; זיך קאכען.

see the back of (סיע טהי בעק אוו) פּטור ווערען.

see the el'ephant (סיע טהי על'-ע-

פענט) זעהן עפּעס אונגעוועהנליכעס אדער וואונדערליכעס, זעהן דאס ערשטע מאל א גרויסע שטאדט מיט איהרע פיהרונגען.

see the light (סיע טהי לאיט) דערזעהן די ליכטיגע וועלט; בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט; ארויסקומען אין דער עפענטליכקייט.

see'ther *n.* (סיע'-טהער) א קאכער; א קאך⸗טאפּ; א קעסעל.

see the sights (סיע טהי סאיטס) בעקוּ⸗קען די זעהענסווירדיגקייטען פון א שטאדט אדער פון א געגענד.

see through a mill'stone (סיע טהרוה ע מיל'-סטאון) דורכקוקען עטוואס אונדורכדרינגליכעס; האבען א שארף אויג; האבען א שארפען מח.

see through a prism (סיע טהרוה ע פּריזם) זעהן א זאך ניט ווי זי איז.

see through one (סיע טהרוה הוואן) פערשטעהן אדער בעגרייפען אימעצען דורך און דורך.

see to it (סיע טו איט) בעזארגען.

I shall see to it that my instructions are carried out.

segar' *n.* (סי-גאר') ז. *cigar*

seghol' *n.* (סע-גאול') א סגל [∴].

seg'ment *n. and v.* (סעג'-מענט) אן אבשניט [אן אבגעשניטענער טייל]; א סעגמענט, אן אבגעשניטענער טייל פון א געאמעטרישער פיגור; אן אבגעשניטענער טייל פון א קרייז [ז. איל.]; א רינג פון דעם הינטער⸗טייל פון אן אינזעקט; צוטיילען אדער צוטיילט ווערען אין סעגמענטען [אבשניטען].

Segment

seg'mental *a.* (סעג'-מענ-טעל) וואס האט די פארם פון א סעגמענט [אן אבשניט פון א קרייז]; וואס איז שייך צו סעגמענטען אדער אבשניטס⸗טיילען.

seg'mentally *adv.* (סעג'-מענ-טעל-אי) אין סעגמענטען, אין אבשניטס⸗טיילען.

seg'mentary *a.* (סעג'-מענ-טע-רי) ז. *segmental*

seg'mentate *a.* (סעג'-מענ-טייט) וואס איז אין סעגמענטען אדער אין אבשניטס⸗טיילען.

segmenta'tion *n.* (סעג-מענ-טיי'-שאן) דאס צושניידען אדער טיילען אין סעגמענטען אדער אין אבשניטען.

seg'mented *a.* (סעג'-מענ-טעד) געטיילט אין סעגמענטען אדער אין אבשניטען.

seg'ment-gear *n.* (סעג'-מענט-גיער) א צאהן⸗טריעב⸗ווערק וואס פערנעהמט נור א סעגמענט [אבשניט] פון א קרייז.

Segment-gear

seg'ment of a cir'cle (סעג'-מענט אוו ע סוירקל) א סעגמענט, א קרייז⸗אבשניט.

seg'ment-wheel *n.* (סעג'-מענט-הוויעל) א טריעב⸗ראד וואס נור א טייל פון זיין אומקרייז האט ציינער.

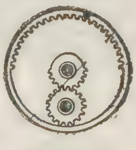
Segment-wheels

se'gno *n.* (סיי'-ניאו) א מוזיק⸗צייכען וואס צייגט אן דעם אנהויב אדער ענדע פון א ווידערהאלונג [פערקירצט *S*].

seg'regate *v. and a.* (סעג'-רי-גייט) אבזונדערען; אבשיידען, אבטיילען; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; אבגעזונדערט, אבגעטיילט, אבגעשיידט.

segrega'tion *n.* (סעג-רי-גיי'-שאן) אבזונדערונג, אבטיילונג, אבשיידונג.

seg'regative *a.* (סעג'-רי-גע-טיוו) אבטיילענד, אבזונדערענד, צושיידענד.

seguidil'la *n.* (סעג-אי-דיעל'-יא) אזא לעבעדיגער שפאנישער טאנץ פאר א פּארעל; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

Seid'litz pow'der (סעד'-ליץ פּאו'-דער) זיידליץ⸗פּולווער [אזא אבפיהרונגס⸗פּולווער].

sei'gneur *n.* (סיע'-ניאר) ז. *seignior*

seigneu'rial *a.* (סי-ניאו'-רי-על) ז. *seigniorial*

sei'gnior *n.* (סיע'-ניאר) א סעניאר, א הערר, א גרונד⸗הערר, א גרונד⸗בעזיצער.

sei'gniorage *n.* (סיע'-ניאר-עדזש) דאס רעכט אדער פּריווילעגיום פון א גרונד⸗הערר; דאס קעניגליכע פּריווילעגיום; דער שטייער פון גאלד וואס די קרוין פלעגט אמאל נעהמען פאר מאכען גאלדענע מטבעות; דער טייל פון פּראפיט וואס א שרייבער בעקומט פון פערלעגער ביים פערקויפען זיין בוך.

sei'gnioralty *n.* (סיע'-ניאר-על-טי) דאס רעכט אדער דאס לאנד פון א גרונד⸗הערר.

seignio'rial *a.* (סי-ניאו'-רי-על) וואס איז שייך אדער וואס בעלאנגט צום פּריץ אדער צום גרונד⸗בעזיצער.

sei'gniorize *v.* (סיע'-ניאר-איז) בעהערשען.

sei'gniory *n.* (סיע'-ניאר-אי) די הערשאפט; דאס גרונד⸗אייגענטום פון א גרויסען לאנד⸗הערר; א לאנד⸗געביעט; א שטאדט⸗ראט אין דער איטאליענישער רעפּובליק אין מיטעלאלטער.

seine *n. and v.* (סיין) א שלעפּ⸗נעץ [אזא נעץ צו פאנגען פיש וואס צו איין ענד פון איהם ווערען בעפעסטיגט שטיקער קארק און פון דעם אנדערען ענד שטיקער בליי וואס דורך דעם שטעהט ער אין וואסער ווערטיקאל ווי א צאם און פאנגט די פיש וואס שווימען אין דעם אבגעצאמטען געביעט]; פאנגען פיש מיט א שלעפּ⸗נעץ.

seine'-boat *n.* (סיינ'-באוט) א פישער⸗שיפעל וואס ווערט בענוצט צום ווארפען און ארויסציהען שלעפּ⸗נעצען.

seine'-fish'er *n.* (סיינ'-פיש'-ער) א פּישער וואס פאנגט פיש מיט א שלעפּ⸗נעץ.

sei'ner *n.* (סיי'-נער) א פישער וואס פאנגט פיש מיט שלעפּ⸗נעץ; א שיפעל וואס ווערט בענוצט פאר פיש⸗פאנג מיט א שלעפּ⸗נעץ.

sei'ning *n.* (סיי'-נינג) דאס פאנגען פיש מיט א שלעפּ⸗נעץ.

seip *v.* (סיעפּ) ז. *seep*

sei'sin *n.* (סיע'-זין) ז. *seizin*

seis'mal *a.* (סאיס'-מעל) ז. *seismic*

seis'mic *a.* (סאיס'-מיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון ערד⸗ציטערנים.

seis'mical *a.* (סאיס'-מי-קעל) ז. *seismic*

seis'mograph *n.* (סאיס'-מא-גרעף) א סייסמאגראף [אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט אויטאמאטיש דעם מאמענט, די דויער, די שטארקייט און די ריכטונג פון אן ערד⸗ציטערנים].

seismograph'ic *a.* (סאיס-מא-גרעפ'-איק) וואס איז פערבונדען מיט א סייסמאגראף; סייסמאגראפיש, וואס איז שייך צו סייסמאגראפיע. ז. *seismography*

seismograph'ical *a.* (סאיס-מא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *seismographic*

seismog'raphy *n.* (סאיס-מאג'-רע-פי) סייסמאגראפיע, דאס שטודיום און בעשרייבונג פון ערד⸗ציטערניסען דורך דער הילף פון סייסמאגראפען [אינסטרומענטען וואס פערצייכענען דעם מאמענט, די דויער, די שטארקייט און די ריכטונג פון אן ערד⸗ציטערנים].

seismolog'ical *a.* (סאיס-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו סייסמאלאגיע [די וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג פון ערד⸗ציטערניסען].

seismol'ogist *n.* (סאיס-מאל'-א-דזשיסט) א וויסענשאפטליכער אונטערזוכער אדער פארשער פון ערד⸗ציטערנים און איהרע אורזאכען.

seismol'ogy *n.* (סאיס-מאל'-א-דזשי) סייסמאלאגיע, די לעהרע וועגען ערד⸗ציטערניסען.

seismom'eter *n.* (סאיס-מאמ'-ע-טער) א סייסמאמעטער, א סייסמאגראף. ז. *seismograph*

seismomet'ric *a.* (סאיס-מא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א סייסמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען ערד⸗ציטערניסען]; וואס איז בעאבאכטעט דורך א סייסמאמעטער; זואס איז שייך צו סייסמאמעטריע. ז. *seismometry*

seismomet'rical *a.* (סאיס-מא-מעט'-רי-קעל) ז. *seismometric*

seismom'etry *n.* (סאיס-מאמ'-ע-טרי) סייסמאמעטריע, די מעסטונג אדער די וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג פון ערד⸗ציטערנים.

seis'moscope *n.* (סאיס'-מא-סקאופּ) א סייסמאסקאפּ [אן אינסטרומענט וואס צייגט אן דעם מאמענט און די דויער פון אן ערד⸗ציטערנים].

sei'zable *a.* (סיע'-זעבל) וואס מען קען לעגען אן ארעסט, וואס קען גענומען ווערען אין בעשלאג; וואס קען צוגענומען ווערען; וואס קען גענומען ווערען אין בעזיץ.

seize *v.* (סיעז) אוועק⸗כאפּען, גרייפען; נעהמען, צונעהמען; אנפאלען, ארומכאפּען; נעהמען אין בעשלאג, ארויפלעגען אן ארעסט; נעהמען אין בעזיץ; בעפעסטיגען, אנבינדען [שיפס⸗זאכען].

sei'zer *n.* (סיע'-זער) אן אנגרייפער; א בעשלאג⸗נעהמער, אן ארעסט⸗לעגער.

sei'zin *n.* (סיע'-זין) א בעזיץ, א בעזיצטום; א לאנד⸗בעזיץ; דאס נעהמען אין בעזיץ; דאס נעהמען לאנד אין בעזיץ.

sei'zing *n.* (סיע'-זינג) דאס פערנעהמען אין בעזיץ; דאס צובינדען א שיף; שטריק צום צוזאמענבינדען זאכען אויף א שיף.

sei'zor *n.* (סיע'-זאר) ז. *seizer*

sei'zure *n.* (סיע'-זשור) די צונעהמונג, די בעזיץ⸗נעהמונג, די בעשלאג⸗נעהמונג, דאס לעגען אן ארעסט; אן אנגריף, אן אנפאל; דאס פערכאפּטע, דאס צוגענומענע.

se'jant *a.* (סי'-דזשענט) זיצענד ווי א קאץ [וועגען אויסגעמאלטע אדער אויסגעקריצטע חיות אויף א הערב, ווי א לייב אדער אן אנדער חיה וואס זיצט אויף די הינטערשטע פיס]

se'jeant *a.* (סי'-דזשענט) ז. *sejant*

se'jugous *a.* (סי'-דזשו-גאס) אין באטאניק — זעקס⸗פּאריג, וואס האט זעקס פּאר בלעטלעך.

sela'chian *a. and n.* (סי-ליי'-קי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין ווירבעל⸗טהיערע צו וועלכע עס געהערען די האיפיש; איינער פון דיעזען מין; א האיפיש.

Sela'chii *n.* (סי-ליי'-קי-אי) דער מין ווירבעל=טהיערע צו וועלכע עס געהערען די האיפיש און די וועלכע זיינען צו זיי עהנליך.

sel'achoid *a. and n.* (סעל'-ע-קאיד) וואס איז עהנליך צו א האיפיש; א האיפיש.

Se'lah (סיע'-לא) סלה [א ווארט אין תהלים פון וועלכען מען ווייס ניט גענוי די בעדייטונג און וועלכער ווערט פון אייניגע אנגענומען אלס א מוזיק=צייכען].

sel'dom *adv.* (סעל'-דאם) זעלטען.

sel'dom seen, soon forgot'ten (סעל'-דאם סיען, סוהן פאר-גאט'ן) אויס די אויגען — אויס דעם הארצען.

select' *v., a. and n.* (סי-לעקט') אויסוועהלען, אויסקלייבען; אבקלייבען; אויסגעקליבען, אויסגעוועהלט; אויסנאהמינג; איבערקלייבעריש; געגויאיג, פינקטליך; עטוואס וואס איז געוועהלט אדער געקליבען.

select' commit'tee (סי-לעקט' קא-מיט'-אי) א קאמיטעט, וואס ווערט אויסגעקליבען פאר א בעשטימטען צוועק און ווערט אויפגעלעזט נאכדעם ווי דער צוועק ווערט דערגרייכט.

selec'ted *a.* (סי-לעק'-טעד) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען; ספעציעל געוועהלט.

selec'tedly *adv.* (סי-לעק'-טעד-לי) מיט א בעזונדערען אויסוואהל.

selec'tion *n.* (סי-לעק'-שאן) דאס אויסוועהלען אדער אויסקלייבען; אן אויסוואהל; אויסגעוועהלטע זאכען אדער שטיקער; אין ביאלאגיע — די נאטירליכע אבקלייבונג אדער די צוכט=וואהל [ז. *natural selection*].

selec'tive *a.* (סי-לעק'-טיוו) אויסוועהלענד, אויסקלייבענד.

selec'tively *adv.* (סי-לעק'-טיוו-לי) דורך אויסוואהל, דורך אבקלייבונג.

select'man *n.* (סי-לעקט'-מען) איינער פון די געוועהלטע שטאדט=בעאמטע אין ניי=ענגלאנד [אמעריקא], וואס האט צו פערוואלטען די שטאדטישע אנגעלעגענהייטען.

select'ness *n.* (סי-לעקט'-נעס) אויסגעוועהלטקייט, אויסגעקליבענקייט; פארטרעפליכקייט, אויסגעצייכענטקייט.

selec'tor *n.* (סי-לעק'-טאר) אן אבקלייבער, אן אויסוועהלער, אן אויסקלייבער.

Sele'ne *n.* (סי-ליע'-ני) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די געטין פון דער לבנה.

selen'ic ac'id (סי-לענ'-איק עס'-איד) סעלען=זויערע [א כעמישער פראדוקט וואס בילדעט זיך פון סעלעניום]. ז. *selenium*.

sel'enide *n.* (סעל'-אי-ניד) א סעלען=פערבינדונג [א פערבינדונג פון סעלעניום מיט אן אנדער כעמישען עלעמענט]. ז. *selenium*.

selenif'erous *a.* (סעל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך סעלעניום. ז. *selenium*.

sele'nious *a.* (סי-לי'-ני-אס) וואס איז שייך צו סעלעניום; פראדוצירט פון סעלעניום. ז. *selenium*.

Sel'enite *n.* (סעל'-אי-נאיט) א פאבעל=האפטער איינוואהנער פון דער לבנה.

sel'enite *n.* (סעל'-אי-נאיט) אין מינעראלאגיע — סעלעניט, שפיעגעל=שפאט [אזא קריסטאליזירטער און דורכזיכטיגער גיפס]; אין כעמיע — סעלען=זויערע זאלץ.

sele'nium *n.* (סי-לי'-ני-אם) סעלעניום [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען, וועלכען מען געפינט אין פערבינדונג מיט שוועבעל אדער טעלור און וועלכער איז בעקאנט מיט זיין אייגענשאפט צו ענדערען זיין עלעקטרישען ווידערשטאנד אונטער דעם איינפלוס פון ליכט און היץ].

sele'niuret *n.* (סי-לי'-ניו-רעט) ז. *selenide*.

sele'niureted *a.* (סי-לי'-ניו-רעט-עד) וואס ענטהאלט סעלעניום, וואס איז פערבונדען מיט סעלעניום. ז. *selenium*.

sele'niuretted *a.* (סי-לי'-ניו-רעט-עד) ז. *seleniureted*.

sele'nograph *n.* (סי-לי'-נא-גרעף) א בילד פון דער לבנה.

selenog'rapher *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט אדער שטודירט די לבנה.

selenograph'ic *a.* (סי-לי-נא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון דער לבנה.

selenograph'ical *a.* (סי-לי-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *selenographic*.

selenog'raphist *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פיסט) ז. *selenographer*.

selenog'raphy *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פי) סעלענאגראפיע [די וויסענשאפט אדער די בעשרייבונג פון דער לבנה].

selenolog'ic *a.* (סי-לי-נא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דער לבנה.

selenolog'ical *a.* (סי-לי-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *selenologic*.

selenol'ogy *n.* (סעל-אי-נאל'-א-דזשי) סעלענאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער לבנה.

self *pr., a. and n.* (סעלף) זעלבסט; זיך; גופא, אליין; איינפאך, ריין, ניט געמישט מיט אנדערע [וועגען קאלירען]; דאס "איך", דאס זעלבסט; פערזענליכע אינטערעסען אדער נוצען.

self-aban'doning *a.* (סעלף-ע-בענ'-דאנ-אינג) וואס קוקט ניט אויף זיינע אייגענע אינטערעסען; זיך אויפאפפערענד.

self-aban'donment *n.* (סעלף-ע-בענ'-דאנ-מענט) דאס ניט קוקען אויף זיך, דאס ניט אכטען אויף די אייגענע אינטערעסען; זעלבסט=אויפאפפערונג.

self-abase'ment *n.* (סעלף-ע-בייס'-מענט) זעלבסט=ערנידערונג.

self-abhor'rence *n.* (סעלף-עב-האר'-ענס) זעלבסט=פעראכטונג.

self-abnega'tion *n.* (סעלף-עב-ני-גיי'-שאן) זעלבסט=פערלייקענונג, דאס ניט רעכענען זיך מיט זיך אליין.

self-absorbed' *a.* (סעלף-עב-סאהרבד') וואס איז אריינגעטהאן אין זיך, וואס איז פערטיעפט אין זיך.

self-abuse' *n.* (סעלף-ע-ביוס') דאס מיסברויכען די אייגענע קרעפטען, דאס מיסברויכען די אייגענע פערזאן; זעלבסט=בעפלעקונג, אנאניזם.

self-accusa'tion *n.* (סעלף-עק-יו-זיי'-שאן) זעלבסט=בעשולדיגונג, דאס בעשולדיגען זיך אליין.

self-accu'satory *a.* (סעלף-ע-קיו'-זע-טא-רי) ז. *self-accusing*.

self'-accu'sing *a.* (סעלף'-ע-קיו'-זינג) זיך זעלבסט=בעשולדיגענד, וואס בעשולדיגט זיך אליין.

self-ac'ting *a.* (סעלף-עק'-טינג) זעלבסט=טהעטיג, זעלבסט=ווירקענד, זיך זעלבסט רעגולירענד [ביי מאשינען].

self-activ'ity *n.* (סעלף-עק-טיוו'-אי-טי) זעלבסט=טהעטיגקייט [די איינגעבארענע אדער אינערליכע קראפט פון טהעטיגקייט און בעוועגונג].

The doctrine of **self-activity** is the basis of modern education.

self'-adapta'tion *n.* (סעלפ'-עד-עפ-טיי'-שאן) די זעלבסט=צופאסונג פון אן ארגאניזם צו נייע בעדינגונגען דורך ענדערונגען, וועלכע זיינען אין דעם ארגאניזם פארגעקומען פאר דיעזען צוועק [ווי די פערשטארקונג פון א מוסקול דורך איבונג אדער ארבייט].

self-adjus'ting *a.* (סעלף-ע-דזשאס'-טינג) וואס רעגולירט זיך אליין, וואס ברייננט זיך אליין אין ארדנונג [וועגען געוויסע מאשינען אדער זייערע טיילען].

The clock has a **self-adjusting** attachment.

self-admira'tion *n.* (סעלף-עד-מי-ריי'-שאן) די זעלבסט=בעוואונדערונג, דאס נתפעל ווערען פון זיך אליין.

self-affec'ted *a.* (סעלף-ע-פעק'-טעד) פערליעבט אין זיך אליין.

self-appoin'ted *a.* (סעלף-ע-פאינ'-טעד) וואס בעשטימט זיך אליין, וואס שטעלט זיך אליין אן.

self-appro'ving *a.* (סעלף-ע-פרוה'-ווינג) וואס בערעכטיגט אליין זיין אייגענע אויפפיהרונג.

self-asser'ting *a.* (סעלף-ע-סויר'-טינג) וואס איז איינגעגלויבט אין זיך און אין זיינע מיינונגען; וואס שטופט זיך אלץ צום אויבען=אן.

self-asser'tion *n.* (סעלף-ע-סויר'-שאן) דאס זיין איינגעגלויבט אין זיך, דאס שטופען זיך איבעראל פארויס.

self-asser'tive *a.* (סעלף-ע-סויר'-טיוו) ז. *self-asserting*.

self-assumed' *a.* (סעלף-ע-סיומד') וואס איז גענומען געווארען אייגענוויליג [ניט זייענדיג בערעכטיגט].

His title of Doctor is **self-assumed**.

self-assump'tion *n.* (סעלף-ע-סאמפ'-שאן) דאס האבען א הויכע מיינונג פון זיך, דאס האלטען זיך פאר א גרויסען מענשען.

self-assured' *a.* (סעלף-ע-שורד') וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין, וואס איז איינגעגלויבט אין זיך.

self-begot'ten *a.* (סעלף-בי-גאט'ן) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען.

self-bin'der *n.* (סעלף-באינ'-דער) א זעלבסט=בינדער [די פארריכטונג אין א שנייד=מאשין וואס בינדט צונויף די אבגעשניטענע תבואה אין בינטלעך].

self-blin'ded *a.* (סעלף-בלאינ'-דעד) פערבלענדעט דורך זיך אליין.

self-born' *a.* (סעלף-באהרן') געבארען אדער געשאפען פון זיך אליין.

self-cen'tered *a.* (סעלף-סענ'-טערד) אין זיך זעלבסט קאנצענטרירט; וואס בעטראכט יעדע זאך אין שייכות מיט דער אייגענער פערזאן.

self-clo'sing *a.* (סעלף-קלאו'-זינג) וואס פערשליסט זיך פון זיך אליין, וואס פערשליסט זיך אויטאמאטיש.

self-collec'ted *a.* (סעלף-קא-לעק'-טעד) וואס בעהערשט זיך; רוהיג, געלאסען.

self-col'ored *a.* (סעלף-קאל'-ארד) וואס האט זיין נאטירליכען קאליר; וואס איז געפארבט אין פאדים בעפאר דעם וועבען.

self-command' *n.* (סעלף-קא-מענד') זעלבסט=בעהערשונג.

self-compla'cency *n.* (סעלף-קאמ-

פּליי'-סענ-סי) זעלבסט-צופֿריעדענהייט, די צופֿריעדענהייט מיט זיך אַליין.

self-compla'cent *a.* (סעלף-קאַמ-פּליי'-סענט) זעלבסט-צופֿריעדען, וואָס איז מיט זיך צופֿריעדען.

self-conceit' *n.* דאָס (סעלף-קאָנ-סיעט') האַלטען פֿון זיך, דאָס האָבען וועגען זיך אַ הויכע מיינונג, דאָס זיין איינגעבילדעט.

self-concei'ted *a.* (סעלף-קאָנ-סיע'-טעד) איינגעגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט.

self-concei'tedness *n.* (סעלף-קאָנ-סיע'-טעד-נעס) איינגעבילדעטקייט, דאָס האַלטען פֿון זיך, דאָס האָבען פֿון זיך אַ הויכע מיינונג.

self-condemna'tion *n.* (סעלף-קאָנ-דעמ-ניי'-שאָן) זעלבסט-טאַדלונג, זעלבסט-פֿעראורטיילונג, זעלבסט-פֿערדאַמונג.

self-condemned' *a.* (סעלף-קאָנ-דעמד') זעלבסט-טאַדלענד, זעלבסט-פֿערדאַמענד; זיך אַליין פֿעראורטיילענד.

self-condemn'ing *a.* (סעלף-קאָנ-דעמ'-אינג) וואָס פֿערדאַמט אָדער פֿעראורטיילט זיך אַליין.

self-con'fidence *n.* (סעלף-קאָנ'-פֿי-דענס) זעלבסט-פֿערטרויען, דאָס גלויבען אין זיך, דאָס גלויבען אין די אייגענע קרעפֿטען אָדער אין דעם אייגענעם שכל און פֿעהיגקייטען.

self-con'fident *a.* (סעלף-קאָנ'-פֿי-דענט) וואָס גלויבט אין זיך, וואָס פֿערלאָזט זיך אויף זיינע אייגענע קרעפֿטען אָדער אויף דעם אייגענעם שכל און פֿעהיגקייטען.

self-con'fidently *adv.* (סעלף-קאָנ'-פֿי-דענט-לי) מיט זעלבסט-פֿערטרויען.

self-confi'ding *a.* (סעלף-קאָנ-פֿאַי'-דינג) ז. ***self-confident***

self-congratula'tion *n.* (סעלף-קאָנ-גרעטש-יו-ליי'-שאָן) דאָס גראַטולירען זיך אַליין, דאָס זיך אַליין בעגליקווינשען.

self-con'scious *a.* (סעלף-קאָנ'-שאָס) זעלבסט-בעוואוסט.

self-con'sciousness *n.* (סעלף-קאָנ'-שאָס-נעס) זעלבסט-בעוואוסטזיין.

self-consid'ering *a.* (סעלף-קאָנ-סיד'-ער-אינג) זיך זעלבסט איבערלעגענדיג, האַבענדיג אַ ישוב הדעת מיט זיך אַליין.

self-consis'tency *n.* (סעלף-קאָנ-סיס'-טענ-סי) קאָנזעקווענץ, אויסגעהאַלטענקייט.

self-consis'tent *a.* (סעלף-קאָנ-סיס'-טענט) קאָנזעקווענט, אויסגעהאַלטען, איינשטימיג מיט זיך אַליין.

self-consu'ming *a.* (סעלף-קאָנ-סיו'-מינג) זיך זעלבסט-פֿערצעהרענד, פֿערצעהרענדיג זיך אַליין.

self-contained' *a.* (סעלף-קאָנ-טיינד') צוריקגעהאַלטען, צוריקגעצויגען, אַבגעשלאָסען אין זיך, וואָס חבר'ט זיך ניט, אָהן מיטגעפֿיהל; זעלבסטשטענדיג; פֿאָלשטענדיג אין זיך, וואָס ענטהאַלט אין זיך אַלעס וואָס נויטיג.

self-content' *n.* (סעלף-קאָנ-טענט') זעלבסט-צופֿריעדענהייט, צופֿרידענהייט מיט זיך.

self-contradic'tion *n.* (סעלף-קאָנ-טרע-דיק'-שאָן) אַ ווידערשפּרוך אין זיך זעלבסט; דאָס זיך אַליין ווידערשפּרעכען.

self-contradic'tory *a.* (סעלף-קאָנ-טרע-דיק'-טאָ-רי) זיך אַליין ווידערשפּרעכענד.

self-control' *n.* (סעלף-קאָנ-טראָול') זעלבסט-בעהערשונג.

self-convic'ted *a.* (סעלף-קאָנ-וויק'-טעד) פֿעראורטיילט פֿון זיך אַליין; פֿעראורטיילט פֿון דעם אייגענעם געוויסען.

self-convic'tion *n.* (סעלף-קאָנ-וויק'-שאָן) זעלבסט-פֿעראורטיילונג; פֿעראורטיילונג דורך דעם אייגענעם געוויסען.

self-crea'ted *a.* (סעלף-קרי-איי'-טעד) בעשאַפֿען פֿון זיך אַליין.

self-crea'tion *n.* (סעלף-קרי-איי'-שאָן) דאָס בעשאַפֿען ווערען פֿון זיך אַליין.

self-crit'icism *n.* (סעלף-קריט'-אי-סיזם) זעלבסט-קריטיק, דאָס קריטיקירען זיך אַליין.

self-cul'ture *n.* (סעלף-קאַל'-טשור) זעלבסט-ערציהונג, זעלבסט-ענטוויקלונג.

self-deceit' *n.* (סעלף-די-סיעט') זעלבסט-בעטרוג, זעלבסט-נאַרעריי, דאָס נאַרען זיך אַליין.

self-decei'ver *n.* (סעלף-די-סיע'-ווער) אַ זעלבסט-בעטריגער.

self-decei'ving *a.* (סעלף-די-סיע'-ווינג) זיך אַליין אָבנאַרענד, זיך זעלבסט בעטריגענד.

self-decep'tion *n.* (סעלף-די-סעפּ'-שאָן) זעלבסט-אָבנאַרעריי, זעלבסט-בעטרוג; דאָס נאַרען זיך אַליין.

self-defense' *n.* (סעלף-די-פֿענס') זעלבסט-פֿערטיידיגונג, זעלבסטשוץ.

self-defen'sive *a.* (סעלף-די-פֿענ'-סיוו) וואָס פֿערטיידיגט זיך זעלבסט.

self-delu'sion *n.* (סעלף-די-ליו'-זשאָן) זעלבסט-נאַרעריי, דאָס נאַרען זיך אַליין.

self-deni'al *n.* די (סעלף-די-נאַי'-על) זעלבסט-פֿערלייקענונג, דאָס ענטזאָגען זיך פֿון אייגענע בעקוועמליכקייטען אָדער אינטערעסען.

self-deny'ing *a.* (סעלף-די-נאַי'-אינג) וואָס זאָגט זיך אָב פֿון אייגענע בעקוועמליכקייטען אָדער אינטערעסען, זיך זעלבסט פֿערלייקענד.

self-deny'ingly *adv.* (סעלף-די-נאַי'-אינג-לי) אָבזאָגענדיג זיך פֿון אייגענע בעקוועמליכקייטען אָדער אינטערעסען; מיט זעלבסט-פֿערלייקענונג.

Self-deny'ing Or'dinance (סעלף-די-נאַי'-אינג אָהר'-די-נענס) דאָס געזעץ פֿון יאָהר 1645 אין ענגלאַנד, לויט וועלכען אַלע פּאַרלאַמענטס-מיטגליעדער, וועלכע האַלטען מיליטערישע אָדער ציווילע עמטער, מוזען זיך פֿון זיי ענטזאָגען.

self-depen'dence *n.* (סעלף-די-פּענ'-דענס) אונאַבהענגיגקייט פֿון אַנדערע, זעלבסטשטענדיגקייט, פֿרייהייט.

self-depen'dent *a.* (סעלף-די-פּענ'-דענט) אונאַבהענגיג, זעלבסטשטענדיג.

self-depen'ding *a.* (סעלף-די-פּענ'-דינג) ז. ***self-dependent***

self-deprecia'tion *n.* (סעלף-די-פּרי-שי-איי'-שאָן) זעלבסט-אונטערשעצונג, דאָס פֿערקלענערען אַליין דעם אייגענעם ווערטה.

self-despair' *n.* די (סעלף-דעס-פּעהר') פֿערצווייפֿלונג אין זיך אַליין; דאָס אַנווערען דעם גלויבען אין זיך.

self-destruc'tion *n.* (סעלף-די-סטראַק'-שאָן) זעלבסטמאָרד; זעלבסט-פֿערניכטונג.

self-destruc'tive *a.* (סעלף-די-סטראַק'-טיוו) זיך זעלבסט פֿערניכטענד.

self-determina'tion *n.* (סעלף-די-טויר-מי-ניי'-שאָן) זעלבסט-בעשטימונג.

self-deter'mined *a.* (סעלף-די-טויר'-מינד) דורך זיך זעלבסט בעשטימט.

self-deter'mining *a.* (סעלף-די-טויר'-מי-נינג) זיך זעלבסט בעשטימענד.

self-devo'ted *a.* (סעלף-די-וואָו'-טעד) זיך אויפֿאָפּפֿערענד.

self-devo'ting *a.* (סעלף-די-וואָו'-טינג) ז. ***self-devoted***

self-devo'tion *n.* (סעלף-די-וואָו'-שאָן) זעלבסט-אויפֿאָפּפֿערונג, דאָס אויפֿאָפּפֿערען די אייגענע אינטערעסען צו גונסטען פֿון אַנדערע.

self-devour'ing *a.* (סעלף-די-וואַור'-אינג) זיך זעלבסט פֿערצעהרענד.

self-dig'nity *n.* (סעלף-דיג'-ני-טי) זעלבסט-געפֿיהל, זעלבסט-ווירדע, דאָס געפֿיהל פֿון דער אייגענער ווירדע.

self-dispraise' *n.* (סעלף-דיס-פּריז') זעלבסט-קריטיק, זעלבסט-טאַדעל.

self-distrust' *n.* (סעלף-דיס-טראַסט') דאָס ניט גלויבען אין זיך אַליין.

self-ed'ucated *a.* (סעלף-עד'-יו-קיי-טעד) געבילדעט פֿון זיך אַליין [אָהן אַ לעהרער].

self-educa'tion *n.* (סעלף-עד-יו-קיי'-שאָן) זעלבסט-בילדונג, זעלבסט-ערציהונג.

self-elec'tive *a.* (סעלף-אי-לעק'-טיוו) בערעכטיגט זיך אַליין צו וועהלען.

self-endeared' *a.* (סעלף-ענ-דיערד') זיך זעלבסט ליעבענד, פֿערליעבט אין זיך אַליין.

self-enjoy'ment *n.* (סעלף-ענ-דזשאָי'-מענט) אינערליכע בעפֿריעדיגונג, אינערליכע פֿרייד.

self-esteem' *n.* (סעלף-עס-טיעם') זעלבסט-אַכטונג; זעלבסט-שעצונג, דאָס שעצען זיך צו הויך.

self-estima'tion *n.* (סעלף-עס-טי-מיי'-שאָן) ז. ***self-esteem***

self-ev'idence *n.* (סעלף-עוו'-אי-דענס) אויגענשיינליכקייט, זעלבסטפֿערשטענדליכקייט.

self-ev'ident *a.* (סעלף-עוו'-אי-דענט) אויגענשיינליך [וואָס איז קלאָר אָהן בעווייזען], זעלבסטפֿערשטענדליך.

self-ev'idently *adv.* (סעלף-עוו'-אי-דענט-לי) זעלבסטפֿערשטענדליך, זייענדיג אויגענשיינליך.

self-evolu'tion *n.* (סעלף-עוו-אָ-ליו'-שאָן) זעלבסט-ענטוויקלונג, די ענטוויקלונג פֿון זיך אַליין.

self-exalta'tion *n.* (סעלף-עקס-אָהל-טיי'-שאָן) דאָס נתפּעל ווערען פֿון זיך אַליין.

self-examina'tion *n.* (סעלף-עג-זעמ-אי-ניי'-שאָן) דאָס פּראָבירען זיך אַליין, דאָס נאָכזוכען די אייגענע מעשים.

self-ex'ecuting *a.* (סעלף-עק'-סי-קיו-טינג) וואָס ווערט פֿון זיך אַליין דורכגעפֿיהרט, וואָס מען דאַרף ניט קיין געזעץ צו צווינגען עס דורכצופֿיהרען.

self-exis'tence *n.* (סעלף-עג-זיס'-טענס) זעלבסטשטענדיגקייט; זעלבסט-עקזיסטענץ; דאָס בעשטעהן אויף זיך אַליין.

self-exis'tent *a.* (סעלף-עג-זיס'-טענט) זעלבסטשטענדיג; וואָס בעשטעהט אויף זיך אַליין.

self-explan'atory *a.* (סעלף-עקס-פּלענ'-ע-טאָ-רי) זעלבסט-ערקלערליך, בעגרייפֿליך, זעלבסטפֿערשטענדליך.

self-explica'tion *n.* (סעלף-עקס-פּלי-קיי'-שאָן) דאָס ערקלערען זיך אַליין אָדער דעם אייגענעם "איך".

self-faced' *a.* (סעלף-פֿייסט') ניט אַרומגעטעסעט [וועגען שטיינער].

self-fed' *a.* (סעלף-פֿעד') ערנעהרט פֿון זיך אַליין.

self-fee'der *n.* (סעלף-פֿיע'-דער) איי-

נער אדער עטוואס וואס ערנעהרט זיך אליין; אין מעכאניק — א זעלבסט=ערנעהרענדע מאשין, ווי אז אויוועז, אין וועלכעז עס שיטעז זיך אויטאמאטיש קויהלעז; א דרוק=מאשין וואס די בויגענס צום דרוקעז ווערעז אויטאמאטיש אוועקגעלעגט א. ד. ג.

self-fee′ding *a.* (סעלף-פיע′-דינג) וואס ערנעהרט זיך אליין, וואס בעזארגט זיך אליין מיט מאטעריאל.

self-fertil′ity *n.* (סעלף-פויר-טיל′-אי-טי) די פעהיגקייט פון זעלבסט=בעפרוכטונג [ביי פלאנצעז וואס האבעז אין זיך אי מענליכע אי ווייבליכע ארגאנעז].

self-fertiliza′tion *n.* (סעלף-פויר-טי-לי-זיי′-שאז) זעלבסט=בעפרוכטונג [ביי פלאנצעז]. ז. ***self-fertility***

self-flat′tering *a.* (סעלף-פלעט′-ער-אינג) וואס חנפ′עט זיך אליין, וואס מאכט זיך אליין קאמפלימענטעז.

self-flat′tery *n.* (סעלף-פלעט′-ער-אי) זעלבסט=חניפה, דאס חנפ′ענעז זיך אליין.

self-forget′ful *a.* (סעלף-פאר-געט′-פול) וואס פערגעסט זיך אליין צוליעב די אינטערעסעז פון אנדערע.

self-forget′fulness *n.* (סעלף-פאר-געט′-פול-נעס) זעלבסט=פערגעסענהייט, דאס פערגעסעז זיך אליין צוליעב די אינטערעסעז פון אנדערע.

self-gath′ered *a.* (סעלף-געטה′-ערד) ז. ***self-involved***

self-glo′rious *a.* (סעלף-גלאו′-רי-אס) וואס פערעהרט זיך אליין, וואס האלט זעהר פיעל פון זיך.

self-gov′erned *a.* (סעלף-גאוו′-ערנד) זעלבסט=פערוואלטעט; פערוואלטעט אדער רעגיערט פון זיך אליין.

self-gov′ernment *n.* (סעלף-גאוו′-ערנ-מענט) זעלבסט=פערוואלטונג, זעלבסט=רעגיערונג; זעלבסט=בעהערשונג, דאס בעהערשעז זיך, דאס קאנטראלירעז זיך.

self-har′ming *a.* (סעלף-האר′-מינג) זיך אליין שעדיגענד.

self′-heal *n.* (סעלף′-היעל) די סאני=קעל=פלאנצע [אזא פלאנצע וואס מעז האט אמאל בעטראכט אלס מיטעל געגעז אלערליי קראנקהייטעז].

self-hea′ling *a.* (סעלף-היע′-לינג) זעלבסט=היילענד, זעלבסט=קורירענד.

self-help′ *n.* (סעלף-העלפ′) זעלבסט=הילף.

self′hood *n.* (סעלפ′-הוד) פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט, זעלבסטשטענדיגע עקזיסטענץ.

self′ial *a.* (סעלפ′-אי-על) וואס איז פערטהאז מיט זיך אליין, וואס איז ארייננגעטהאז אין זיינע אייגענע אינטערעסעז.

self-i′dolized *a.* (סעלף-אי′-דאל-איזד) זעלבסט=פערגעטערט.

self-impor′tance *n.* (סעלף-אים-פאהר′-טענס) דאס געפיהל פון אייגענער וויכטיגקייט.

self-impor′tant *a.* (סעלף-אים-פאהר′-טענט) וואס האלט זיך פאר וויכטיג.

self-imposed′ *a.* (סעלף-אים-פאוזד′) פרייוויליג אנגענומען אויף זיך אליין.

self-improve′ment *n.* (סעלף-אי-פרוהוו′-מענט) זעלבסט=פערבעסערונג.

self-indul′gence *n.* (סעלף-אינ-דאל′-דזשענס) דאס נאכגעבעז זיך, דאס אנטהאז זיך וואוילטאג.

self-indul′gent *a.* (סעלף-אינ-דאל′-דזשענט) וואס גיט זיך נאך, וואס לאזט זיך וואוילגעהז.

self-inflic′ted *a.* (סעלף-אינ-פליק′-טעד) אויף זיך אליין ארויפגעלעגט [א שטראף]; זיך אליין אנגעטהאז [יסורים].

self-in′terest *n.* (סעלף-אינ′-טער-עסט) עגאאיזם; זעלבסט=אינטערעסע, אייגעז=נוץ.

self-in′terested *a.* (סעלף-אינ′-טער-עס-טעד) עגאאיסטיש, אייגענניציג.

self-involu′tion *n.* (סעלף-אינ-וואל-ליו′-שאז) פערטיעפטקייט; פערטיעפטקייט אין געדאנקעז.

self-involved′ *a.* (סעלף-אינ-וואלווד′) אין זיך אליין פערזונקעז, פערטהאז אין געדאנקעז.

sel′fish *a.* (סעל′-פיש) אייגענניציג, עגאאיסטיש; וואס גלויבט אין דער לעהרע, אז עגאאיזם אדער אייגענליעבע איז דער הויפט=מאטיוו פון מענשליכער טהעטיגקייט און שטרעבעז.

sel′fishly *adv.* (סעל′-פיש-לי) מיט אייגענליעבע, צוליעב אייגענגוץ; עגאאיסטיש.

sel′fishness *n.* (סעל′-פיש-נעס) אייגעננוץ, אייגענליעבע, עגאאיזם.

sel′fism *n.* (סעל′-פיזם) ז. ***selfishness***

self-justifica′tion *n.* (סעלף-דזשאס-טי-פי-קיי′-שאז) די זעלבסט=רעכטפערטיגונג, דאס מאכעז זיך גערעכט.

self-kin′dled *a.* (סעלף-קינ′דלד) זעלבסט=ענטצינדענד, וואס צינדט זיך אז פון זיך אליין.

self-know′ing *a.* (סעלף-נאו′-אינג) וואס קען זיך אליין, וואס ווייס זיינע אייגענע מעלות און חסרונות.

self-knowl′edge *n.* (סעלף-נאל′-עדזש) זעלבסט=קענטניס, דאס קענעז זיך אליין.

self′less *a.* (סעלפ′-לעס) זעלבסטלאז; וואס רעכענט זיך ניט מיט זיך, אהן אייגעננוצעז.

self′lessness *n.* (סעלפ′-לעס-נעס) זעלבסטלאזיגקייט, דאס ניט רעכענעז זיך מיט זיך.

self-life′ *n.* (סעלף-לאיף′) א לעבעז פאר זיך אליין [פאר אייגענע נוצעז אדער פאר אייגענער בעפריעדיגונג].

self-love′ *n.* (סעלף-לאוו′) עגאאיזם, אייגענליעבע.

self-lov′ing *a.* (סעלף-לאוו′-אינג) זיך זעלבסט ליעבענד, עגאאיסטיש.

self-lu′minous *a.* (סעלף-ליו′-מי-נאס) זעלבסט=לייכטענד, וואס לייכט פון זיך אליין.

self-made′ *a.* (סעלף-מייד′) זעלבסט געמאכט; זיך אליין ארויפגעארבייט, געמאכט אז ערפאלג אין לעבעז אהן אימעצענס הילף.

self-made′ man (סעלף-מייד′ מען) א מענש וואס האט זיך אליין ארויפגעארבייט, איינער וואס האט געמאכט אז ערפאלג אין לעבעז אהן אימעצענס הילף.

self-mas′tery *n.* (סעלף-מעס′-טער-אי) זעלבסט=בעהערשונג, זעלבסט=קאנטראל.

self-mo′tion *n.* (סעלף-מאו′-שאז) זעלבסט=בעוועגונג.

self-moved′ *a.* (סעלף-מוהווד′) פון זיך אליין בעוועגט; בעוועגט דורך דער אייגענער אינערליכער קראפט.

self-mo′ving *a.* (סעלף-מוה′-ווינג) וואס בעוועגט זיך פון זיך אליין, וואס בעוועגט זיך דורך דער איינגעבארענער קראפט.

self-mur′der *n.* (סעלף-מויר′-דער) זעלבסטמארד.

self-mur′derer *n.* (סעלף-מויר′-דער-ער) א זעלבסטמערדער.

self-neglec′ting *n. and a.* (סעלף-נעג-לעק′-טינג) דאס פערנאכלעסיגעז זיך אליין; וואס פערנאכלעסיגט זיך אליין.

self′ness *n.* (סעלפ′-נעס) עגאאיזם, אייגעננוץ, אייגענליעבע; פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט.

self-offense′ *n.* (סעלף-א-פענס′) זעלבסט=שעדיגונג, אז אונרעכט אדער א שאדעז וואס מעז טהוט זיך אליין.

self-opin′ion *n.* (סעלף-א-פינ′-יאז) איינעמס אייגענע מיינונג; די איבערשעצונג פון דער אייגענער מיינונג, דאס האלטעז בלויז פון דער אייגענער מיינונג.

self-opin′ionated *a.* (סעלף-א-פינ′-יאנ-איי-טעד) וואס האלט צופיעל פון זיינע אייגענע מיינונגעז, וואס איז איינגעבילדעט ביי זיך.

self-opin′ioned *a.* (סעלף-א-פינ′-יאנד) ז. ***self-opinionated***

self-orig′inating *a.* (סעלף-א-רידזש′-אי-ניי-טינג) וואס שטאמט ארוים פון זיך אליין.

self-partial′ity *n.* (סעלף-פאר-שי-על′-אי-טי) דאס זיין פארטייליך אין דער אבשעצונג פון דעם אייגענעם ווערטה, זעלבסט=איבערשעצונג.

self-pit′y *n.* (סעלף-פיט′-אי) מיטלייד צו זיך אליין.

self-plea′sing *a.* (סעלף-פליע′-זינג) זעלבסט=געפעליג, זעלבסט=בעפריעדיגענד.

self-pollu′tion *n.* (סעלף-פא-ליו′-שאז) פאלוציאז, זעלבסט=בעפלעקונג. ז. ***pollution***

self-possessed′ *a.* (סעלף-פא-זעסט′) פול מיט זעלבסט=בעהערשונג אדער זעלבסט=קאנטראל.

self-posses′sion *n.* (סעלף-פא-זעש′-אז) זעלבסט=בעהערשונג, זעלבסט=קאנטראל.

self-praise′ *n.* (סעלף-פרייז′) אייגענע=לויב, זעלבסט=לויב [דאס לויבעז זיך אליין].

Self-praise is no recommendation.

self-preserva′tion *n.* (סעלף-פרעז-אויר-וויי′-שאז) זעלבסט = ערהאלטונג, זעלבסט=אבהיטונג.

Self-preservation is the first law of nature.

self-preser′vative *a.* (סעלף-פרי-זויר′-ווע-טיוו) וואס איז שייך צו זעלבסט=ערהאלטונג אדער זעלבסט=אבהיטונג.

self-preser′ving *a.* (סעלף-פרי-זויר′-ווינג) זיך זעלבסט ערהאלטענד, גענייגט צו זעלבסט=ערהאלטונג.

self-pride′ *n.* (סעלף-פראיד′) זעלבסט=שטאלץ, דאס שטאלצירעז מיט זיך.

self-prof′it *n.* (סעלף-פראפ′-איט) אייגעננוץ, אייגעז=אינטערעסע.

self-prop′agating *a.* (סעלף-פראפ′-ע-גיי-טינג) זיך זעלבסט פערמעהרענד.

self-protec′tion *n.* (סעלף-פרא-טעק′-שאז) זעלבסט=שוץ.

self-recor′ding *a.* (סעלף-רי-קאהר′-דינג) וואס פערצייכענט אדער פראטאקאלירט זיין אייגענעם צושטאנד [ווי געוויסע פיזיקאלישע אינסטרומענטעז].

self-regard′ *n.* (סעלף-רי-גארד′) זעלבסט=רעספעקט; דאס האבעז אין זינעז זיך זעלבסט.

self-regar′ding *a.* (סעלף-רי-גאר′-דינג) נעהמענדיג זיך זעלבסט אין בעטראכט.

self-reg′istering *a.* (סעלף-רעדזש′-יס-טער-אינג) וואס פערצייכענט אויטאמאטיש.

self-reg'ulated *a.* (סעלפ-רעג'-יו-ליי-טעד) רעגולירט פון זיך אליין.
self-reg'ulating *a.* (סעלפ-רעג'-יו-ליי-טינג) זיך אליין רעגולירענד.
self-reli'ance *n.* (סעלפ-רי-לאי'-ענס) דאס פערלאזען זיך אויף זיך, דאס פער=לאזען זיך אויף די אייגענע קרעפטען.
self-reli'ant *a.* (סעלפ-רי-לאי'-ענט) וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין, וואס פערלאזט זיך אויף די אייגענע קרעפ=טען; זעלבסטשטענדיג.
self-renuncia'tion *n.* (סעלפ-רי-נאנ-שי-איי'-שאן) די זעלבסט=פערלייקענונג, דאס אבזאגען זיך פון די אייגענע רעכ=טען אדער פרעטענזיעס.
self-repel'lency *n.* (סעלפ-רי-פעל'-ען-סי) די אינערליכע אבשטויסענדע קראפט.
self-repel'ling *a.* (סעלפ-רי-פעל'-אינג) אבשטויסענד דורך דער אייגענער אינערליכער קראפט.
self-reproach' *n.* (סעלפ-רי-פראוטש') זעלבסט=טאדעל; געוויסענס=פארוואורף.
self-reproa'ching *a.* (סעלפ-רי-פראו'-טשינג) מאכענדיג זיך אליין פאר=ווירפע, טאדעלענדיג זיך אליין.
self-reproa'chingly *adv.* (סעלפ-רי-פראו'-טשינג-לי) זיך אליין טאדלענדיג, מאכענדיג זיך אליין פארווירפע.
self-reproof' *n.* (סעלפ-רי-פרוהף') דאס טאדלען זיך אליין.
self-repro'ving *a. and n.* (סעלפ-רי-פרוה'-ווינג) טאדלענד זיך אליין; זעלבסט=טאדעל, דאס טאדלען זיך אליין.
self-repug'nant *a.* (סעלפ-רי-פאג'-נענט) זיך אליין ווידערשפרעכענד, וואס איז זיך אליין סותר.
self-respect' *n.* (סעלפ-רי-ספעקט') זעלבסט=אכטונג, רעספעקט צו זיך אליין.
self-respect'ful *a.* (סעלפ-רי-ספעקט'-פול) ז. *self-respecting*
self-respec'ting *a.* (סעלפ-רי-ספעק'-טינג) זיך זעלבסט=אכטענד, זיך אליין רעספעקטירענד.
A **self-respecting** man instantly resents personal insults.
self-restrained' *a.* (סעלפ-רי-סטריינד') איינגעהאלטען, זיך זעלבסט בעהערשענד.
self-restraint' *n.* (סעלפ-רי-סטריינט') איינגעהאלטענקייט, זעלבסט=בעשרענקונג, זעלבסט=קאנטראל, זעלבסט=בעהערשונג.
Self-restraint is the foundation of all virtue.
self-rev'erence *n.* (סעלפ-רעוו'-ע-רענס) זעלבסט=פערעהרונג.
self-rev'erent *a.* (סעלפ-רעוו'-ע-רענט) זיך זעלבסט פערעהרענד.
self-righ'teous *a.* (סעלפ-ראי'-טשיאס) וואס האלט זיך פאר א צדיק; היפאקרי=טיש.
self-righ'teousness *n.* (סעלפ-ראי'-טשיאס-נעס) דאס האלטען זיך פאר א צדיק; היפאקריטסטווע.
self-sac'rifice *n.* (סעלפ-סעק'-רי-פאיס) זעלבסט=אויפאפפערונג.
self-sac'rificing *a.* (סעלפ-סעק'-רי-פאי-סינג) זיך אויפאפפערענד.
self'same *a.* (סעלפ'-סיים) דער=זעלביגער, גאנץ דערזעלביגער.
I am the **selfsame** man that I always was.
self'sameness *n.* (סעלפ'-סיים-נעס) דאס זיין דער סאמע זעלביגער; די זעל=ביגקייט.
self-satisfac'tion *n.* (סעלפ-סעט-איס-פעק'-שאן) זעלבסט=צופריעדענהייט, צו=פריעדענהייט מיט זיך אליין.
self-sat'isfied *a.* (סעלפ-סעט'-איס-פאיד) צופריעדען מיט זיך אליין.
self-see'ker *n.* (סעלפ-סיע'-קער) איי=נער וואס זוכט זיינע אייגענע נוצען, אן עגאאיסט.
self-see'king *n. and a.* (סעלפ-סיע'-קינג) זעלבסטזוכט, עגאאיזם; זעלבסטזיכ=טיג, עגאאיסטיש.
self-set'ting *a.* (סעלפ-סעט'-אינג) וואס לאזט זיך פון זיך אליין אראב, וואס לאזט זיך אראב אויטאמאטיש.
self-slaugh'ter *n.* (סעלפ-סלאה'-טער) זעלבסטמארד.
self-slaugh'tered *a.* (סעלפ-סלאה'-טערד) זיך אליין ערמארדעט.
self-ster'ile *a.* (סעלפ-סטער'-איל) וואס קען זיך אליין ניט בעפרוכטען [וועגען פלאנצען].
self-styled' *a.* (סעלפ-סטאילד') וואס גיט זיך אליין א טיטול; כלומר'שט.
self-subdued' *a.* (סעלפ-סאב-דיוד') זיך אליין געדעמיטיגט, זיך אליין געמאכט פאר א נכנע; דורך זיך אליין בעצוואונגען.
self-suffi'cience *n.* (סעלפ-סא-פיש'-ענס) ז. *self-sufficiency*
self-suffi'ciency *n.* (סעלפ-סא-פיש'-ען-סי) זעלבסט=צופריעדענהייט; איינגע=בילדעטקייט; אונאבהענגיגקייט, זעלבסט=שטענדיגקייט.
self-suffi'cient *a.* (סעלפ-סא-פיש'-ענט) צופריעדען מיט זיך; איינגעגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט אין זיך; אונ=אבהענגיג, זעלבסטשטענדיג.
self-suffi'cing *a.* (סעלפ-סא-פאי'-סינג) זעלבסט=צופריעדען; זעלבסטשטענדיג, אונאבהענגיג.
self-sugges'tion *n.* (סעלפ-סאג-דזשעס'-טשאן) זעלבסט=בעאיינפלוסונג.
self-support' *n.* (סעלפ-סא-פאורט') זעלבסט=שטיצע.
self-suppor'ted *a.* (סעלפ-סא-פאור'-טעד) אונטערשטיצט פון זיך אליין.
Self-supported flowers endure the wind.
self-suppor'ting *a.* (סעלפ-סא-פאור'-טינג) וואס שטיצט זיך אליין, וואס האלט זיך אהן פרעמדער שטיצע.
This institution is not on a **self-supporting** basis.
self-surren'der *n.* (סעלפ-סא-רענ'-דער) דאס אליין זיך אונטערגעבען.
self-sustained' *a.* (סעלפ-סאס-טיינד') וואס ערהאלט זיך דורך זיך אליין; וואס שטיצט זיך אויף זיך אליין.
self-sustai'ning *a.* (סעלפ-סאס-טיי'-נינג) זיך אליין ערהאלטענד, זיך אליין שטיצענד.
self'-taught *a.* (סעלפ'-טאהט) זעלבסט=געבילדעט, געלערענט פון זיך אליין, אווי=טאדאקטיש [ניט סיסטעמאטיש געלערענט אדער אהן דער הילף פון א לעהרער].
self-tor'ture *n.* (סעלפ-טאהר'-טשור) אליין געמאכטע יסורים.
self-trust' *n.* (סעלפ-טראסט') זעלבסט=פערטרויען, דער צוטרוי צו זיך אליין.
self-vi'olence *n.* (סלעפ-וואי'-א-לענס) גוואלט=טהאט איבער זיך אליין.
self-will' *n.* (סעלפ-הוויל') אייגענע=ווילען, אייגענזיניגקייט, עקשנות.
self-willed' *a.* (סעלפ-הווילד') אייגענ=ווילינ, אייגענזיניג, פער'עקשנ'ט.
self-willed'ness *n.* (סעלפ-הווילד'-נעס) אייגענזין, עקשנות.
self-wor'ship *n.* (סעלפ-הוואיר'-שיפ) זעלבסט=פערגעטערונג.
self-wor'shiper *n.* (סעלפ-הוואיר'-שיפ-ער) איינער וואס פערגעטערט זיך אליין.
self-wrong' *n.* (סעלפ-ראהנג') דאס שלעכטס וואס מען טהוט זיך אליין.
selic'tar *n.* (סי-ליק'-טאר) דער וואפען=טרעגער ביי א טערקישען הויפטמאן.
Seljuk' *n.* (סעל-דזשוהק') איינער פון די סעלדזשוקען [א טערקישע פאמיליע, פון וועלכער עס האבען ארויסגעשטאמט עט=ליכע רעגיערונגס=דינאסטיען אין צענטראל און מערב=אזיען].
sell *v. and n.* (סעל) פערקויפען; זיך פערקויפען [פאר געלד], פערראטען; אב=נארען, בעשווינדלען; פערקויפט ווערען; א שווינדעל, א נארעריי, א שפיצעל; א הויכער זיץ, אן עהרען=פלאץ; א זאטעל.
sell'able *a.* (סעל'-עבל) פערקויפבאר; וואס קען פערקויפט ווערען.
sel'landers *n.* (סעל'-ען-דערז) א מין קרעץ אויף'ן הינטערשטען טייל פון קער=פער ביי א פערד.
sell by cant (סעל באי קענט) פער=קויפען אויף א ליציטאציע, אויספערקוי=פען פאר חובות.
sell'er *n.* (סעל'-ער) א פערקויפער, א הענדלער.
sel'liform *a.* (סעל'-אי-פארם) אין באטאניק און זאאלאגיע — זאטעל=פער=מיג; וואס זעהט אויס ווי א זאטעל.
sell'ing *n.* (סעל'-אינג) דאס פערקויפען.
sell'ing-out *n.* (סעל'-אינג-אוט) אן אויספערקויף.
sell'ing-price *n.* (סעל'-אינג-פראיס) דער פערקויף=פרייז.
sell in lots (סעל אין לאטס) פערקוי=פען טיילענווייז.
sell low (סעל לאו) פערקויפען ביליג.
sell out (סעל אוט) אויספערקויפען; אין פאליטיק — פערקויפען אדער פערראטען דורך א געהיימען אבמאך.
sell short (סעל שאהרט) פערקויפען ווערטה=פאפיערען וועלכע דער פערקויפער האט נאך ניט אין דער צייט פון פער=קויף אבער ער האפט זיי צו בעקומען צו דער צייט, ווען ער וועט זיי דארפען צושטעלען.
sell to advan'tage (סעל טו עד-וועג'-טיידזש) פערקויפען מיט פרנסה.
Selt'zer *n.* (סעלט'-סער) זעלצער=וואסער.
sel'vage *n. and v.* (סעל'-וועדזש) א קרייקע, א קראמקע [פון טוך]; דער ברעג אדער ראנד פון עפעס; זוימען, מאכען א ברעג אדער ראנד.
sel'vaged *a.* (סעל'-וועדזשד) וואס האט א קרייקע אדער קראמקע.
sel'vedge *n. and v.* (סעל'-וועדזש) ז. *selvage*
sel'vedged *a.* (סעל'-וועדזשד) ז. *selvaged*
sem'aphore *n. and v.* (סעמ'-ע-פאור) אויף אן אייזענבאהן — דער סעמאפאר, א הויכער סלופ מיט בעוועגליכע ברעטלעך, וועלכע סיגנאליזירען פאר די לאקאמא=טיוו=פיהרער צי איז דער וועג פריי אדער ניט; געבען סיגנאלען דורך א סעמאפאר.
semaphor'ic *a.* (סעמ-ע-פאר'-איק) סעמאפאריש, וואס איז שייך צו א סעמא=פאר. ז. *semaphore*
semaphor'ical *a.* (סעמ-ע-פאר'-אי-קעל) ז. *semaphoric*
semaphor'ically *adv.* (סעמ-ע-פאר'-אי-קעל-אי) דורך א סעמאפאר. ז. *semaphore*
sem'aphorist *n.* (סעמ'-ע-פאור-איסט) דער סעמאפאריסט, איינער וואס האט די

אויפזיכט איבער א סעמאפאר אדער סעמאפארען פון אן אייזנבאהן־ליניע. ז. *semaphore*

semasiol'ogy *n.* (סי־מיי־סי־אל׳־א־דזשי) סעמאסיאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער ענטוויקלונג און אומבייטונגען פון די מיינונגען אדער בעדייטונגען פון ווערטער.

sem'asphere *n.* (סעמ׳־ע־ספיר) אן אפאראט אויף א לופט־באלאן צו געבען סיגנאלען מיט עלעקטרישען ליכט.

semat'ic *a.* (סי־מעט׳־איק) וואס בעצייכענט, וואס דייטעט אן, וואס דיענט אלס סיגנאל אדער סמן.

sematol'ogy *n.* (סעמ־ע־טאל׳־א־דזשי) די לעהרע וועגען צייכענס אדער סמנים; די לעהרע וועגען די ווערטער פון א שפראך אלס צייכענס פון געדאנקען און פארשטעלונגען.

sem'blance *n.* (סעמ׳־בלענס) די ענהליכקייט; דער שיין; דאס אויסזעהן, די פיגור.

sem'blant *a.* and *n.* (סעמ׳־בלענט) וואס ווייזט זיך אויס, וואס דאכט זיך; אן אויסזעהן, א פיגור.

semeiog'raphy *n.* (סי־מי־אג׳־רע־פי) ז. *semiography*

semeiol'ogy *n.* (סי־מי־אל׳־א־דזשי) ז. *semiology*

semeiot'ics *n.* (סי־מי־אט׳־איקס) ז. *semiology*

se'men *n.* (סי׳־מען) דער זאמען פון מענשען און טהיערע, די זרע.

semes'ter *n.* (סי־מעס׳־טער) א סעמעסטער, א האלב־יעהריגער קורס פון למודים אין אן אוניווערזיטעט, א זמן.

semes'tral *a.* (סי־מעס׳־טרעל) וואס איז שייך צו א סעמעסטער; האלב־יעהריג. ז. *semester*

sem'i- (סעמ׳־אי) האלב—.

sem'iangle *n.* (סעמ׳־אי־ענגל) א האלבער ווינקעל, די העלפט פון א ווינקעל.

semian'nual *a.* (סעמ־אי־ען׳־יו־על) האלב־יעהרליך; וואס קומט פאר אלע האלב־יאהר.

semian'nually *adv.* (סעמ־אי־ען׳־יו־על־אי) איין מאל אין זעקס מאנאט, האלב־יעהרליך.

semian'nular *a.* (סעמ־אי־ען׳־יו־לאר) האלב רינג־פערמיג, האלב־רונד.

semi-ape' *n.* (סעמ־אי־אייפ׳) א האלבע אפע, א לעמור. ז. *Lemur*

semiaquat'ic *a.* (סעמ־אי־ע־קוועט׳־איק) אין זאאלאגיע און באטאניק — האלב־וואסערדיג, וואס לעבט הארט ביים וואסער אדער אויף׳ן וואסער, אבער עקזיסטירט ניט דורך דעם וואסער [ווי געוויסע שפינען, וועלכע לויפען ארום איבער׳ן וואסער אדער ווי פלאנצען, וועלכע וואקסען אין אן ארט, וואס ווערט פעריאדיש בעדעקט פון וואסער און צוריק אויסגעטריקענט].

sem'i-attached' *a.* (סעמ׳־אי־ע־טעטשט׳) טיילווייז צוגעבונדען.

semibarba'rian *a.* and *n.* (סעמ־אי־באר־ביי׳־רי־ען) האלב־בארבאריש, טיילווייז ציוויליזירט; א האלב־ציוויליזירטער מענש.

semibarbar'ic *a.* (סעמ־אי־באר־בער׳־איק) האלב־בארבאריש, האלב־ציוויליזירט.

semibar'barism *n.* (סעמ־אי־באר׳־בע־ריזם) דאס זיין האלב־בארבאריש, דאס זיין האלב־ציוויליזירט.

semibar'barous *a.* (סעמ־אי־באר׳־בע־ראס) האלב־בארבאריש, האלב־ציוויליזירט.

sem'ibreve *n.* (סעמ׳־אי־בריוו) אין מוזיק — א גאנצע נאטע אדער די צייט וואס עס דויערט א גאנצע מוזיק־נאטע.

sem'i-bull *n.* (סעמ׳־אי־בול) א בולא אדער שריפט וואס א פאפסט לאזט ארויס אין דער צייט צווישען זיין ערוועהלונג און קרוינונג.

semicas'trate *v.* (סעמ־אי־קעס׳־טרייט) האלב קאסטרירען, אויסשניידען איין איי.

sem'i-centen'nial *a.* and *n.* (סעמ׳־אי־סען־טען׳־י־על) וואס טרעפט אין א האלב־יאהרהונדערט, איין מאל אין פופציג יאהר; א פופציג־יעהריגער יובילעאום.

sem'icircle *n.* (סעמ׳־אי־סוירקל) א האלב־צירקעל, א האלבער קרייז, א האלב־רונדע פיגור; אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען.

sem'icircled *a.* (סעמ׳־אי־סוירקלד) ז. *semicircular*

semicir'cular *a.* (סעמ־אי־סויר׳־קיו־לאר) האלב־קיילעכדיג, האלב־רונד.

semicir'cularly *adv.* (סעמ־אי־סויר׳־קיו־לאר־לי) אין דער פארם פון א האלבען קרייז.

semiclo'sure *n.* (סעמ־אי־קלאו׳־זשור) א האלב־פערשליסונג, א האלבע ארומצאמונג.

sem'icolon *n.* (סעמ׳־אי־קאו־לאן) א זעמיקאלאן, אזא אבשטעל־צייכען אין דרוק און שריפט [;].

sem'i-column *n.* (סעמ׳־אי־קאל־אם) א האלבער זייל, א זייל פון וועלכען נור א העלפט שטארצט ארויס פון דער וואנד.

Semi-column

sem'i-colum'nar *a.* (סעמ׳־אי־קא־לאמ׳־נאר) ווי א האלבער זייל; פלאך פון איין זייט און רונד פון דער אנדערער.

semicon'scious *a.* (סעמ־אי־קאנ׳־שאס) ניט אין גאנצען ביים בעוואוסטזיין; ניט אין גאנצען בעוואוסטזיניג אדער עמפפינדליך.

sem'icrome *n.* (סעמ׳־אי־קראום) אין מוזיק — א זעכצעהנטעל נאטע.

semi-crys'talline *a.* (סעמ־אי־קריס׳־טע־לין) האלב־קריסטאליזירט; ניט פאלקאם קריסטאליזירט.

semicyl'inder *n.* (סעמ־אי־סיל׳־אינ־דער) א האלבער צילינדער, א צילינדער וואס איז דורכגעשניטען אין דער לענג.

semicylin'dric *a.* (סעמ־אי־סי־לינ׳־דריק) ז. *semicylindrical*

semicylin'drical *a.* (סעמ־אי־סי־לינ׳־דרי־קעל) האלב־צילינדריש, וואס האט די פארם פון א צילינדער, וועלכער איז דורכגעשניטען אין דער לענג.

semidepen'dent *a.* (סעמ־אי־די־פענ׳־דענט) האלב־אבהענגיג.

semidiaph'anous *a.* (סעמ־אי־דאי־עפ׳־ע־נאס) האלב־דורכזיכטיג.

sem'i-dome *n.* (סעמ׳־אי־דאום) אין ארכיטעקטור — א האלבער קופאל, א דאך פון א צוגעבויטען שטיק צו א בנין [מעהרסטענס צו א קירך], וואס האט די פארם פון א דורכגעשניטענעם האלבען קוגעל.

semi-flu'id *a.* and *n.* (סעמ־אי־פלוה׳־איד) האלב־פליסיג; זעהר א געדיכטע פליסיגקייט.

semifluid'ic *a.* (סעמ־אי־פלו־איד׳־איק) וואס איז האלב־פליסיג [געדיכט און קלעפיג].

sem'i-fused *a.* (סעמ׳־אי־פיוזד) האלב־צושמאלצען.

semiglo'bose *a.* (סעמ־אי־גלאו׳־באוס) וואס האט די פארם פון א האלבען קוגעל.

semiglob'ular *a.* (סעמ־אי־גלאב׳־יו־לאר) ז. *semiglobose*

semi-indepen'dent *a.* (סעמ־אי־אינ־די־פענ׳־דענט) ניט אין גאנצען אונאבהענגיג; האלב־אבהענגיג.

semi-liq'uid *a.* (סעמ־אי־ליק׳־הוויד) האלב־פליסיג.

sem'i-liquid'ity *n.* (סעמ׳־אי־לי־קוויד׳־אי־טי) דאס זיין האלב־פליסיג; א האלב־פליסיגער צושטאנד.

semilu'cent *a.* (סעמ־אי־ליו׳־סענט) האלב־דורכזיכטיג.

semilu'nar *a.* and *n.* (סעמ־אי־לו׳־נאר) האלב־לבנה׳דיג, האלב מאנד־פערמיג; וואס איז ווי א האלבע לבנה; דער האלב־רונדער ביין פון האנד־ווארצעל. ז. *semilunare*

semiluna're *n.* (סעמ־אי־לו־ניי׳־רי) דער האלב־אויסגעבויגענער ביין פון האנד־ווארצעל [דער ענד־טייל פון דער האנד פון דעם האנד־געלענק ביז דעם ענד פון די פינגער].

semilu'nar valves (סעמ־אי־לו׳־נאר וועלווז) די דריי טאשען־עהנליכע קלאפען, וועלכע רעגולירען די עפנונג פון דער ברייטער ארטעריע אין דעם אויבערשטען רעכטען קאמערעל פון הארץ. ז. איל. "*Bloodvessels of the Human Body*"

semilu'nate *a.* (סעמ־אי־לו׳־נייט) ז. *semilunar*

semimem'branous *a.* (סעמ־אי־מעמ׳־ברי־נאס) וואס איז טיילווייז בעצויגען מיט א הייטעל.

semimen'strual *a.* (סעמ־אי־מענ׳־סטרו־על) האלב־מאנאטליך.

semi-met'al *n.* (סעמ־אי־מעט׳־על) ביי די אלטע כעמיקער — א האלבער מעטאל, א מעטאל וואס לאזט זיך ניט שמיעדען [ווי ביסמוט, ארסעניק א. ז. וו.].

sem'i-metal'lic *a.* (סעמ׳־אי־מע־טעל׳־איק) וואס האט דעם כאראקטער פון א האלבען מעטאל. ז. *semi-metal*

sem'iminim *n.* (סעמ׳־אי־מינ־אים) א פיערטעל־טאקט־נאטע [אין די מיטעלאלטערליכע מוזיק־נאטען].

semimin'ima *n.* (סעמ־אי־מינ׳־אי־מא) ז. *semiminim*

semimonth'ly *a.* (סעמ־אי־מאנטה׳־לי) האלב־מאנאטליך; וואס פאסירט אדער ערשיינט צוויי מאל אין מאנאט.

sem'inal *a.* (סעמ׳־אי־נעל) וואס געהערט צום זאמען; וואס ענטהאלט זאמען אדער רעפראדוקציאנס־עלעמענטען; פון דאס ערשט; אריגינאל, אורשפרינגליך.

seminal'ity *n.* (סעמ־אי־נעל׳־אי־טי) רעפראדוקציאנס־פעהיגקייט, רעפראדוקציאנס־קראפט; א רעפראדוקציאנס־עלעמענט.

sem'inally *adv.* (סעמ׳־אי־נעל־אי) אזוי ווי א זאמען־קערנדעל; בנוגע צו רעפראדוקציאן.

seminar' *n.* (סעמ־אי־נאר׳) א סעמינאר, א גרופע סטודענטען, וועלכע לערנען א ספעציעלען קורס אין אן אוניווערזיטעט

און ווערען אונטערריכטעט פון א ספעציעלען לעהרער.

semina'rian *n.* (סעמ-אי-ניי'-רי-ען) ז. ***seminarist***

sem'inarist *n.* (סעמ'-אי-נע-ריסט) א סעמינאריסט, א שילער פון א סעמינאריום; א קאטוילישער גלח וואס האט בעקומען ערציהונג אין אן אויסלענדישען סעמינאריום.

sem'inary *a. and n.* (סעמ'-אי-נע-רי) וואס איז שייך צו זאמען אדער זרע; וואס איז שייך צו א סעמינאריום; דאס, פון וואס עפעס שפראצט ארויס אדער שטאמט ארויס; א סעמינאריום, אן ערציהונגס־אנשטאלט, א שול פאר לעהרער, א שול פאר גייסטליכע; א גלח, וועלכער האט געענדיגט א סעמינאריום; אין געוויסע אוניווערזיטעטען — א גרופע סטודענטען, וועלכע לערנען א ספעציעלען קורס און ווערען אונטערריכטעט פון א ספעציעלען לעהרער; דער קורס פון למודים פון אזא ספעציעלער גרופע סטודענטען.

sem'inate *v.* (סעמ'-אי-נייט) זייהען, פערשפרייטען.

semina'tion *n.* (סעמ-אי-ניי'-שאן) די זייהונג, די פערברייטונג, די פערשפרייטונג.

seminif'erous *a.* (סעמ-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס טראגט אדער פראדוצירט זאמען; וואס בריינגט ארויס זרע.

seminif'ic *a.* (סעמ-אי-ניפ'-איק) וואס גיט ארויס זרע.

seminif'ical *a.* (סעמ-אי-ניפ'-אי-קעל) ז. ***seminific***

sem'inist *n.* (סעמ'-אי-ניסט) אן אנהענגער פון דער אלטער ביאלאגישער טעאריע, אז די בעפרוכטונג קומט פאר דורך דער מישונג פון דער מענליכער און ווייבליכער זרע.

Sem'inole *n. and a.* (סעמ'-אי-נאול) איינער פון די סעמינאלען [אן אינדיאנער שבט וואס האט זיך אמאל געפונען אין פלארידא]; וואס איז שייך צו די סעמינאלען.

semi-nude' *a.* (סעמ-אי-ניוד') האלב־נאקעט.

semin'ulum *n.* (סי-מינ'-יו-לאם) א זאמען־קערנדעל.

sem'i-offi'cial *a.* (סעמ'-אי-א-פיש'-על) האלב־אפיציעל.

sem'i-offi'cially *adv.* (סעמ'-אי-א-פיש'-על-אי) אויף א האלב־אפיציעלען שטייגער.

semiog'raphy *n.* (סי-מי-אג'-רע-פי) אין מעדיצין — די בעשרייבונג פון די סימפטאמען פון א קראנקהייט; די בעשרייבונג פון סמנים אדער צייכענס.

semiol'ogy *n.* (סי-מי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען צייכענס אדער סמנים; די לעהרע וועגען סימפטאמען פון א קראנקהייט.

semi-o'pal *n.* (סעמ-אי-או'-פעל) דער האלב־אפאל [א שטיין וואס האט אין זיך איניגע איינענשאפטען פון אן אפאל].

sem'i-opaque' *a.* (סעמ'-אי-א-פייק') האלב־אונדורכזיכטיג, האלב־דונקעל אדער פינסטער.

semios'seous *a.* (סעמ-אי-אס'-אי-אס) האלב־ביינינג; ניט אין גאנצען פערוואנדעלט אין ביין.

semiot'ics *n.* (סי-מי-אט'-איקס) ז. ***semiology***

semio'val *a.* (סעמ-אי-או'-וועל) האלב־אוואל, האלב איי־פערמיג, האלב־עליפטיש.

semio'vate *a.* (סעמ-אי-או'-וייט) ז. ***semioval***

semipal'mate *a.* (סעמ-אי-פעל'-מייט) מיט א האלבען שווים־הייטעל [וועגען די פיס פון געוויסע פויגעל].

Sem'i-Pela'gianism *n.* (סעמ'-אי-פי-ליי'-דזשי-ען-איזם) דער סעמי־פעלאגיאניזם, די רעליגיעזע לעהרע, אז כאטש דער מענש ווערט ניט געבארען מיט א זינדיגער טבע און קען לויט'ן פרייען ווילען זיין גוט, דאך איז נויטיג א בעזונדערע געטליכע השפעה, כדי דער מענש זאל זיין באמת גוט. ז. ***Pelagianism***

semipellu'cid *a.* (סעמ-אי-פע-ליו'-סיד) האלב־דורכזיכטיג.

sem'iquaver *n. and v.* (סעמ'-אי-קהוויי-ווער) אין מוזיק — א זעכצעהנטעל נאטע; עפעס וואס דויערט זעהר ווענינ; זינגען אדער שפיעלען אין זעכצעהנטלען.

se'mis *n.* (סי'-מיס) אזא בראנזענע מטבע ביי די אלטע רוימער.

semi-sav'age *a. and n.* (סעמ-אי-סעוו'-עדזש) האלב־ווילד; א האלב־ציוויליזירטער מענש.

semi-spher'ical *a.* (סעמ-אי-ספער'-אי-קעל) האלב קוגעל־פערמיג; וואס האט די פארם פון א העמיספערע אדער האלבען קוגעל.

sem'itaur *n.* (סעמ'-אי-טאהר) א פאבעלהאפטע בעשעפעניש האלב מענש און האלב אקס.

Sem'ite *a. and n.* (סעמ'-איט) סעמיטיש; א סעמיט, איינער פון דער סעמיטישער ראסע.

Semit'ic *a. and n.* (סי-מיט'-איק) סעמיטיש; וואס איז שייך צו די סעמיטען אדער צו די פעלקער פון דער סעמיטישער ראסע [ווי די אידען, אראבער א. ז. וו.]; די שפראכען פון די סעמיטישע פעלקער [ווי העברעאיש, אראביש, אראמעאיש א. ז. וו.].

Semitisa'tion *n.* (סעמ-אי-טי-זיי'-שאן) ז. ***Semitization***

Sem'itise *v.* (סעמ'-אי-טאיז) ז. ***Semitize***

Sem'itism *n.* (סעמ'-אי-טיזם) א סעמיטישער אויסדרוק אדער ווארט; די לעבענס־ארט פון די סעמיטען; די רעליגיעזע לעהרען, פרינציפען און מנהגים פון אידישען פאלק.

Sem'itist *n.* (סעמ'-אי-טיסט) א סעמיטיסט, א קענער פון די סעמיטישע שפראכען און ליטעראטור.

Semitiza'tion *n.* (סעמ-אי-טי-זיי'-שאן) דאס מאכען סעמיטיש; דאס צוגעבען א סעמיטישען כאראקטער.

Sem'itize *v.* (סעמ'-אי-טאיז) סעמיטיזירען, מאכען סעמיטיש; מגייר זיין, מאכען פאר א אידען.

sem'itone *n.* (סעמ'-אי-טאון) אין מוזיק — א האלבער טאן.

semiton'ic *a.* (סעמ-אי-טאנ'-איק) וואס איז שייך צו א האלבען טאן; וואס בעשטעהט פון האלבע טענער.

sem'i-transpar'ency *n.* (סעמ'-אי-טרענס-פער'-ען-סי) האלב־דורכזיכטיגקייט.

sem'i-transpar'ent *a.* (סעמ'-אי-טרענס-פער'-ענט) האלב־דורכזיכטיג.

semitychon'ic sys'tem (סעמ-אי-טאי-קאנ'-איק סיס'-טעם) די סעמיטיכאנישע סיסטעם, די אסטראנאמישע סיסטעם, וועלכע איז זיך סומך אויף די לעהרען פון טיכא־דע־בראהע. לויט דיעזער סיסטעם דרעהט זיך די ערד טעגליך ארום איהר אקס און די זון דרעהט זיך ארום דער ערד [אין געגענזאץ צו קאפערניק'ס סיסטעם, לויט וועלכער די ערד דרעהט זיך אי ארום זיך אי ארום דער זון].

semi-vitrifica'tion *n.* (סעמ-אי-וויט-רי-פי-קיי'-שאן) דאס האלב פערוואנדלען אין גלאז.

semi-vit'rified *a.* (סעמ-אי-וויט'-רי-פאיד) האלב פערוואנדעלט אין גלאז.

semivo'cal *a.* (סעמ-אי-וואו'-קעל) האלב וואקאל; וואס קלינגט ניט שארף; וואס איז שייך צו א האלבען וואקאל.

semivow'el *n.* (סעמ-אי-וואו'-על) א האלבער וואקאל; א ווארט־קלאנג וואס איז האלב א וואקאל און האלב א קאנזאנאנט.

semi-week'ly *n. and a.* (סעמ-אי-וויעק'-לי) א צייטונג אדער אן אנדער דרוק־שריפט, וואס ערשיינט צוויי מאל אין וואך; האלב־וועכענטליך.

sem'per i'dem (סעמ'-פער אי'-דעם) אימער דערזעלבער אדער דאסזעלבע.

sempervi'rent *a.* (סעמ-פער-וואי'-רענט) אימער־גרין, שטענדיג גרין [וועגען פלאנצען].

sem'pervive *n.* (סעמ'-פער-וואיוו) דער ווילדער קנאבעל. ז. ***houseleek***

sempiter'nal *a.* (סעמ-פי-טויר'-נעל) אייביג; אונענדליך.

sempiter'nity *n.* (סעמ-פי-טויר'-ני-טי) אייביגקייט, שטענדיגקייט, אונענדליכקייט.

semp'stress *n.* (סעמפ'-סטרעס) ז. ***seamstress***

sen'ary *a.* (סענ'-ע-רי) זעקסיג, וואס בעשטעהט פון זעקס, וואס ענטהאלט זעקס.

sen'ate *n.* (סענ'-אייט) א סענאט, א בעראטענדע אדער געזעצגעבענדע שטאאטס־קערפערשאפט; דאס אויבער־הויז פון א פארלאמענט [ווי פון דעם אמעריקאנישען, פראנצויזישען און איטאליענישען]; א פערוואלטענדע קערפערשאפט פון אן אוניווערזיטעט; א קערפערשאפט פון פראמינענטע פערזענליכקייטען.

sen'ate-cham'ber *n.* (סענ'-אייט-טשיימ'-בער) א סענאט־זאל.

sen'ate-house *n.* (סענ'-אייט-האוס) דאס סענאט־הויז; א ראטה־הויז.

sen'ator *n.* (סענ'-ע-טאר) א סענאטאר, א סענאט־מיטגליעד.

senato'rial *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-על) סענאטאריש, וואס איז שייך צו א סענאט אדער סענאטאר.

Senato'rial *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-על) וואס האט א רעכט צו ערוועהלען א סענאטאר [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

The city is divided into nine Senatorial districts.

senato'rially *adv.* (סענ-ע-טאו'-רי-על-אי) סענאטאריש, ווי א סענאטאר, מיט א מיענע און ווירדע פון א סענאטאר

senato'rian *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-ען) ז. ***senatorial***

sen'atorship *n.* (סענ'-ע-טאר-שיפ) סענאטארשאפט, די סענאטארישע ווירדע, דאס אמט פון א סענאטאר.

send *v. and n.* (סענד) .1 שיקען; .2 שענקען, געוועהרען, אנשיקען; .3 ווארפען, שליידערען; .4 טרייבען צו עפעס; .5 פעראורזאכען אדער צווינגען צו א טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; .6 זיך טיעף איינטונקען אין ים [וועגען א שיף];

7. א שליח; 8. דער אימפעט פון א כוואַ־
ליע.

3. This gun **sends** a ball 2,000 yards.
4. Hunger and privations **sent** him to crime.
5. The blow **sent** him staggering to the ground.

send about′ (סענד ע־באַוט′) 1. ארומ־
שיקען; 2. אװעקשיקען.

1. They hired a team to **send about** town to deliver rush orders.

send about′ one's busi′ness (סענד
ע־באַוט′ הוואַנז ביז′־נעס) ענטשיעדען צו־
ריקווייזען, שיקען צום טייוועל.

send a wire (סענד ע הוואַיר) טעלעגראַ־
פירען, דעפעשירען.

send down (סענד דאַון) ארונטערשיקען;
אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — בע־
שטראָפען א סטודענט דערמיט, וואָס מען
לאָזט איהם ניט צו א געוויסע צייט צו די
לעקציעס.

send′er *n.* (סענד′־ער) א שיקער, אן
אבשיקער; דער טעלעגראַפּישער אפּאַראַט,
דורך וועלכען א טעלעגראַמע ווערט גע־
שיקט [אין גענגענזאַץ צום אפּאַראַט וואָס
נעהמט אויף די טעלעגראַמע]; דער טע־
לעפאָן וואָס נעהמט אויף א געשפּרעך [אין
געגענזאַץ צום טעלעפאָן, דורך וועלכען מען
הערט דעם געשפּרעך].

send for (סענד פאָר) שיקען נאָך עפּעס
אדער נאָך אימעצען.

send forth (סענד פאָרטה) 1. ארויסלאָ־
זען פון זיך, ארויסוואַרפען פון זיך;
2. ארויסבריינגען; 3. ארויסשיקען.

1. The volcano **sends forth** volumes of smoke. 2. The tree **sends forth** branches.

send′ing *n.* (סענד′־אינג) דאָס שיקען;
דאָס אבשיקען; דאָס געשיקטע; דאָס
אריינבויגען זיך טיעף אין וואַסער [ווע־
גען א שיף].

send kind wish′es (סענד קאַינד
הוויש′־עז) לאָזען פריינדליך גריסען.

send′-off *n.* (סענד′־אָף) 1. אן אנפאַנג
[פון א רייזע, קאַריערע א. ז. וו.];
2. גליקווינשונג ביים אנפאַנגען א רייזע,
א קאַריערע א. ז. וו.

2. His friends gave him a hearty **send-off**.

send one pack′ing (סענד הוואַן פּעק′־
אינג) אב'פּטר'ן אימעצען, משלח זיין
אהן צערעמאָניעס.

send one's love to (סענד הוואַנז לאַוו
טו) לאָזען הערצליך גריסען.

send out (סענד אַוט) ארויסשיקען;
ארויסלאָזען אדער ארויסוואַרפען פון זיך;
ארויסבריינגען. ז. ***send forth***.

send owls to Ath′ens (סענד אַולז טו
עטה′־ענז) טראָגען וואַסער צום ברונעם,
טהאָן אן אומניצליכע ארבייט.

send regards′ (סענד רי־גאַרדז′) לאָ־
זען גריסען.

send round the hat (סענד ראַונד
טהי העט) ארומגעהן זאַמלען געלד [אויף
א פערזאַמלונג], שטעלען א טעלער.

send salaam′ (סענד סע־לאַם′)
גריסען.

send to Cov′entry (סענד טו קאָוו־
ענ־טרי) אויסשליסען פון דער געזעל־
שאַפט; בעהאַנדלען קאַלט אדער מיט פער־
אכטונג.

send to pren′tice (סענד טו פּרענ′־
טיס) אװעקגעבען אין דער לעהרע [צו א
בעל מלאכה].

send up (סענד אַפּ) און
פעראורטיילען און
איינשפּאַרען אין געפענגניס.

The prisoner expects to be **sent up** for a long term.

send up Salt Riv′er (סענד אַפּ סאָהלט
ריוו′־ער) פערבאַלאָטירען, שלאָגען ביי די
וואַהלען [א פּאָליטישען קאַנדידאַט].

send word (סענד הוואָירד) לאָזען ווי־
סען, מעלדען, אנזאָגען.

Don't fail to **send word** to the office whenever you are detained.

sen′eca *n.* (סענ′־אי־קאַ) ***senega*** ז.

Sen′eca *n.* (סענ′־אי־קאַ) א סענעקאַ־
אינדיאַנער, א מיטגליעד פון דעם אינדי־
אַנער שבט סענעקאַ.

Sen′eca-oil *n.* (סענ′־אי־קאַ־אויל) ניט
בעאַרבייטער פּעטראָלעאום.

Sen′eca's mi′croscope (סענ′־אי־קאַז
מאַי′־קראָ־סקאָופּ) א גלעזערנער קוגעל
אנגעפילט מיט וואַסער, וואָס ווערט גע־
ברויכט אלס פערגרעסערונגס־גלאָז.

sen′ega *n.* (סענ′־אי־גאַ) א מעדיצין
געמאַכט פון דעם סענעקאַ־וואָרצעל.
Senega snakeroot ז.

Sen′ega root (סענ′־אי־גאַ רוהט)
Senega snakeroot ז.

Sen′ega snake′root (סענ′־אי־גאַ
סנייק′־רוהט) דער סענעקאַ־וואָרצעל אדער
דער קלאַפּער־שלאַנג וואָרצעל [אזא פלאַנ־
צע וואָס איהר וואָרצעל איז אמאָל גע־
ברויכט געוואָרען אלס מיטעל געגען שלאַנ־
גען־גיפט].

Senega Snakeroot

senes′cence *n.* (סי־נעס′־ענס) דאָס
אַלט־ווערען.

senes′cent *a.* (סי־נעס′־ענט) וואָס ווערט
אַלט.

sen′eschal *n.* (סענ′־ע־שעל) א קעניג־
ליכער הויף־מייסטער אדער הויף־מאַרשאַל
אין מיטעלאַלטער.

sen′eschalship *n.* (סענ′־ע־שעל־שיפּ)
דאָס אמט פון א קעניגליכען הויף־מאַר־
שאַל אדער הויף־מייסטער אין מיטעל־
אַלטער.

sen′green *n.* (סענ′־גרין) דער ווילדער
קנאָבעל. ז.־. ***houseleek***

senhor′ *n.* (סע־ניאָור′) סעניאָר, הערר
[א טיטול פון אן אדעליגען אין פּאָרטו־
גאַל].

se′nile *a.* (סי′־נײַל) פערעלטערט,
אַלט; שוואַך; וואָס קומט פון עלטער.

se′nilism *n.* (סי′־ניל־איזם) פריהצײ־
טיגע אַלטקייט.

senil′ity *n.* (סי־ניל′־אי־טי) אַלטקייט,
דאָס עלטער; עלטער־שוואַכקייט.

se′nior *a.* and *n.* (סי′־ניאָר) עלטער,
וואָס איז עלטער, וואָס איז העכער אין
אמט; וואָס בעלאַנגט צום לעצטען קלאַס
פון א לעהר־אנשטאַלט; אן עלטערער; אן
עלטסטער, א העכערער אין ראַנג; איינער
וואָס איז אריינגעטרעטען אין דיענסט
אדער אמט פריהער פון אן אנדערען; אן
אַלטער מאַן; א סטודענט פון העכסטען
קלאַס; א סטודענט פון פיערטען יאָהר.

senior′ity *n.* (סי־ניאָר′־אי־טי) עלטער־
קייט; העכערקייט, עלטסטקייט. ז. ***senior***

se′nium *n.* (סי′־ני־אַם) עלטער־שוואַכ־
קייט.

sen′na *n.* (סענ′־ע)
די זענען־קאַסיע
אדער די עגיפּטישע
קאַסיע [אזא בוי־
מעל, וואָס זיינע גע־
טריקענטע בלעטער
ווערען געברויכט אלס
אן אבפיהרונגס־מי־
טעל]; זענעס־בלע־
טער אדער אלעקסאַנ־
דער־בלעטער [די גע־
טריקענטע בלעטער
פון דער זענען־קאַ־
סיע].

Senna

sen′net *n.* (סענ′־עט) ***sennight*** ז.

sen′night *n.* (סענ′־איט) א וואָך.

sen′nit *n.* (סענ′־איט) א פלאַכער שטריק־
געפלעכט [אויף שיפען]; גראָז אדער
שטרוי פלאָך געפלאָכטען [פאַר היט].

senoc′ular *a.* (סי־נאָק′־יו־לאַר) זעקס־
אויגיג, וואָס האָט זעקס אויגען.

señor′ *n.* (סע־ניאָור′) הערר, אן אדעל־
מאַן [אין שפּאַניש].

seño′ra *n.* (סע־ניאָ′־ראַ) מאַדאַם, א דאַ־
מע; א פרוי [אין שפּאַניש].

señori′ta *n.* (סע־יאָ־רי′־טאַ) א מיי־
דעל, א פרייליין [אין שפּאַניש].

sen′sate *a.* (סענ′־סייט) עמפּפינדעט, גע־
פיהלט, אויפגענומען דורך די חושים.

sen′sated *a.* (סענ′־סײַ־טעד)
sensate ז.

sensa′tion *n.* (סענ־סיי′־שאַן) פיהלונג,
עמפּפינדונג, א וואָהרנעהמונג דורך די
חושים; עמפּפינדונגס־פעהיגקייט; דאָס
אויפנעהמען איינדריקע דורך די חושים;
א רושם, אן איינדרוק; א סענסאַציאָן, א
שטאַרקער רושם, שפּאַנענדער אינטערעס;
עטוואָס וואָס פעראורזאַכט א סענסאַציאָן,
מאַכט א שטאַרקען רושם אדער רופט
ארויס א שפּאַנענדען אינטערעס.

sensa′tional *a.* (סענ־סיי′־שאַנ־על)
וואָס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפּפינ־
דונג; וואָס איז שייך צו דער פעהיגקייט
אויפצונעהמען איינדריקע דורך די חושים;
וואָס פיהלט אדער עמפּפינדעט; וואָס
העלפט אויפצונעהמען עמפּפינדונגען; סענ־
סאַציאָנעל, שפּאַנענד, וואָס שטרעבט צו
מאַכען א שטאַרקען רושם אדער ארויס־
רופען א שפּאַנענדען אינטערעס; סענסו־
אַליסטיש, וואָס איז שייך צום סענסואַליזם
[די פילאָזאָפישע לעהרע, אז אַלע אידעען
זיינען א רעזולטאַט פון די עמפּפינדונגען,
וואָס מיר בעקומען דורך אונזערע חושים].

sensa′tionalism *n.* (סענ־סיי′־שאַנ־על־
איזם) סענסואַליזם [די פילאָזאָפישע לעה־
רע, אז אַלע אידעען זיינען א רעזולטאַט
פון די עמפּפינדונגען, וואָס מיר קריגען
דורך אונזערע חושים]; סענסאַציאָנעל־
קייט [אין ריידען אדער שרייבען]; א
שטרעבונג צו זיין סענסאַציאָנעל [מאַכען
א שטאַרקען רושם אדער ארויסרופען א
שפּאַנענדען אינטערעס].

sensa′tionalist *n.* (סענ־סיי′־שאַנ־על־
איסט) א סענסואַליסט, אן אנהענגער פון
סענסואַליזם; א סענסאַציאָנעלער רעדנער
אדער שרייבער. ז. ***sensationalism***

sensationalis′tic *a.* (סענ־סיי־שאַנ־ע־
ליס′־טיק) סענסואַליסטיש, וואָס איז שייך
צו די סענסואַליסטען אדער צום סענסוא־
ליזם. ז. ***sensationalism***

sensa′tionally *adv.* (סענ־סיי′־שאַנ־
על־אי) אויף א סענסאַציאָנעלען אופן;

אויף א שפאנענדען אופן; אזוי אז עס זאל מאכען א שטארקען רושם.

sensa'tionary *a.* (סענ-סיי'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג; וואס איז שייך צו דער עמפפינדונגס-פעהיגקייט אדער פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע דורך די חושים; וואס העלפט אויפצונעהמען עמפפינדונגען.

sensa'tion dra'ma (סענ-סיי'-שאן דרא'-מא) א סענסאציאנעלע דראמא, א שונד-דראמא [א שפאנענדעס טעאטער-שטיק מיט שרעקליכע, איבערטריבענע, געהיימניספאלע און צופעליגע פאסירונגען].

sensa'tionism *n.* (סענ-סיי'-שאנ-איזם) ז. *sensationalism*

sensa'tion nov'el (סענ-סיי'-שאן נאוו'-על) א סענסאציאנעלער ראמאן, א שונד-ראמאן [א שפאנענדער ראמאן מיט שרעקליכע, געהיימניספאלע, איבערטריבענע און צופעליגע פאסירונגען].

sense *n.* and *v.* (סענס) 1. פיהלונג, עמפפינדונג; 2. חוש; 3. א געפיהל; 4. זין, בעוואוסטזיין, פערשטאנד; געזונדער פערשטאנד; 5. זין, בעדייטונג; 6. אנזיכט, איבערצייגונג, מיינונג, פיהלונג [פון מעהרערע מענשען]; 7. עטוואס וואס האט א זין; 8. וואהרנעהמען דורך די חושים, עמפפינדען; 9. פערשטעהן, בעגרייפען.

2. The five senses are: sight, hearing, smell, taste and touch. 3. He has a sound sense of duty. 4. Sad experiences brought him to his senses. 5. This expression has no sense. 6. The sense of the parliament was strongly opposed to the bill. 7. Talk sense! 9. With his keen insight he sensed the situation at once.

sensed *a.* (סענסט) בעטראכט אדער אויסגעקליבען לויט דעם זין אדער בעדייטונג [ווי למשל, א ווארט].

sense'-el'ement *n.* (סענס'-על'-ע-מענט) אן עלעמענט פון א בעגריף [אן עמפפינדונג, וואס ווערט בעטראכט אלס איינער פון די עלעמענטען, וואס האבען בייגעטראגען צו דער אויסבילדונג פון א בעגריף].

sense'-impres'sion *n.* (סענס'-אימ-פרעש'-אן) אן עמפפינדונג, א וואהרנעהמונג מיט דער הילף פון די חושים.

sense'less *a.* (סענס'-לעס) געפיהללאז, אהן געפיהל; בעוואוסטלאז; זינלאז; ניט פערשטענדיג, נאריש.

sense'lessly *adv.* (סענס'-לעס-לי) אויף א זינלאזען, נארישען אופן; אויף א בעוואוסטלאזען אופן.

sense'lessness *n.* (סענס'-לעס-נעס) זינלאזיגקייט; בעוואוסטלאזיגקייט.

sense'-or'gan *n.* (סענס'-אהר'-גען) א חוש-ארגאן, איינער פון די ארגאנען פאר די פינף חושים [דער אויער, דאס אויג, דער צונג, די נאז און די פינגער].

sense'-percep'tion *n.* (סענס'-פויר-סעפ'-שאן) וואהרנעהמונג דורך די חושים; וואהרנעהמונג פון אן עמפפינדונג.

sensibil'ity *n.* (סענ-סי-ביל'-אי-טי) פיהלבארקייט, פעהיגקייט צו ווערען געפיהלט; בעגרייפבארקייט; עמפפינדליכקייט, פעהיגקייט צו פיהלען; דאס זיין שטארק פיהלענד אדער צארט פיהלענד; פעהיגקייט צו בענעהמען אדער בעגרייפען.

sen'sible *a.* (סענ'-סיבל) פיהלבאר, מערקבאר, וואס מען קען זעהן; פיהלענד, עמפפינדליך; בעוואוסט [אויף עפעס]; פערנינפטיג.

sen'sible hori'zon (סענ'-סיבל הא-ראי'-זאן) דער שיינבארער האריזאנט.

sen'sibleness *n.* (סענ'-סיבל-נעס) פיהלבארקייט; מערקבארקייט; עמפפינדליכקייט; פערנינפטיגקייט.

sen'sible note (סענ'-סיבל נאוט) אין מוזיק — די גרויסע סעפטימע, די זיבענטע נאטע פון א טאן-לייטער.

sen'sible of (סענ'-סיבל אוו) בעוואוסט אויף...

He is sensible of the danger of his position.

sen'sible tone (סענ'-סיבל טאון) ז. *sensible note*

sen'sibly *adv.* (סענ'-סי-בלי) אויף א פיהלבארען אדער מערקבארען אופן; מיט עמפפינדליכקייט; מיט פערנונפט, פערנינפטיג.

sensif'erous *a.* (סענ-סיפ'-ע-ראס) וואס רופט ארויס אדער גיט איבער אן עמפפינדונג; וואס דיענט אלס עמפפינדונגס-ארגאן אדער חוש-ארגאן.

sensif'ic *a.* (סענ-סיפ'-איק) וואס רופט ארויס אן עמפפינדונג; וואס פעראורזאכט אן עמפפינדונג.

sensif'icatory *a.* (סענ-סיפ'-אי-קיי-טא-רי) ז. *sensific*

sensig'enous *a.* (סענ-סידזש'-ע-נאס) ז. *sensific*

sen'sile *a.* (סענ'-סיל) וואס איז פעהיג צו ווירקען אויף די חושים, וואס פעראורזאכט עמפפינדונגען.

sen'sion *n.* (סענ'-שאן) די וואהרנעהמונג פון אן עמפפינדונג.

sen'sism *n.* (סענ'-סיזם) סענסואליזם. ז. *sensualism*

sen'sist *n.* (סענ'-סיסט) א בעל-תאוה.

sen'sitive *a.* and *n.* (סענ'-סי-טיוו) וואס איז שייך צו די חושים, וואס הענגט אב פון די חושים; פיהלענד, עמפפינדליך; וואס לאזט אויף זיך ליכט ווירקען; אין פאטאגראפיע — פרעפארירט [עמפפינדליך צו ליכט]; וואס לאזט זיך לייכט היפנאטיזירען; אונבעשטענדיג, פערענדערליך [וועגען פרייזען]; אן עמפפינדליכער מענש; איינער וואס לאזט זיך לייכט היפנאטיזירען.

sen'sitive love (סענ'-סי-טיוו לאוו) קערפערליכע ליעבע, גשמיות'דיגע ליעבע.

sen'sitively *adv.* (סענ'-סי-טיוו-לי) אין בעצוג צו די חושים; אויף אן עמפפינדליכען אופן.

sen'sitiveness *n.* (סענ'-סי-טיוו-נעס) עמפפינדליכקייט; פעהיגקייט צו לאזען אויף זיך לייכט ווירקען; די פעהיגקייט לייכט היפנאטיזירט צו ווערען; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט [וועגען פרייזען].

sen'sitive plant (סענ'-סי-טיוו פלענט) ז. *sensitive-plant*

sen'sitive-plant *n.* (סענ'-סי-טיוו-פלענט) די זון-פלאנצע אדער ריהר-מיך-ניט-אן [די בלעטלעך פון דער פלאנצע וויקלען זיך צונויף, ווען מען ריהרט זיי אן].

sensitiv'ity *n.* (סענ-סי-טיוו'-אי-טי) ז. *sensitiveness*

sensitiza'tion *n.* (סענ-סי-טי-זיי'-שאן) דאס מאכען עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — פרעפארירונג [דאס מאכען עמפפינדליך צו ליכט].

sen'sitize *v.* (סענ'-סי-טאיז) מאכען עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — פרעפארירען, מאכען עמפפינדליך צו ליכט.

sen'sitizer *n.* (סענ'-סי-טאי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — א כעמישער שטאף צום פרעפארירען אדער צו מאכען עמפפינדליך צו ליכט.

sensitom'eter *n.* (סענ-סי-טאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די ליכט-עמפפינדליכקייט פון פאטאגראפישע פלאטען; די עמפפינדליכקייט פון פאטאגראפישע פלאטען צו ליכט [לויט דער בעשטימונג פון דיזען אפאראט].

sen'sitory *n.* (סענ'-סי-טא-רי) דער טייל פון די געהירן, וועלכער נעהמט אויף עמפפינדונגען; דער מארך; די געהירן.

sen'sor *a.* (סענ'-סאר) וואס גיט איבער עמפפינדונגען [ווי למשל, א נערוו]; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*

senso'ria *n.* (סענ-סאו'-רי-א) סענסאריומס. ז. *sensorium*

senso'rial *a.* (סענ-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*

senso'rium *n.* (סענ-סאו'-רי-אם) דאס סענסאריום [די עמפפינדונגס-סיסטעם פון קערפער, אלע טיילען פון קערפער, מיט וועלכע מען נעהמט אויף עמפפינדונגען; דער טייל פון מארך, וועלכער נהמט אויף עמפפינדונגען; דער מארך; די געהירן].

sen'sory *n.* and *a.* (סענ'-סא-רי) דער טייל פון די געהירן וואס נעהמט אויף די עמפפינדונגען; די געהירן; דער מארך; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*

sen'sual *a.* (סענ'-שיו-על) וואס איז שייך צו די חושים, צום פיהלען אדער צו די עמפפינדונגען; קערפערליך, גשמיות'דיג; תאוה'דיג; אויסגעלאסען; סענסואליסטיש, וואס האלט פון סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען, וואס מיר בעקומען דורך די חושים].

sensualisa'tion *n.* (סענ-שיו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *sensualization*

sen'sualise *v.* (סענ'-שיו-על-איז) ז. *sensualize*

sen'sualism *n.* (סענ'-שיו-על-איזם) תאוה'דיגקייט; אויסגעלאסענהייט; סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען וואס בעקומען זיך דורך די חושים].

sen'sualist *n.* (סענ'-שיו-על-איסט) א בעל-תאוה; א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*

sensualis'tic *a.* (סענ-שיו-על-איס'-טיק) תאוה'דיג, איבערגעגעבען צו תאוות; סענסואליסטיש, וואס איז אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*

sensual'ity *n.* (סענ-שיו-על'-אי-טי) תאוה'דיגקייט.

sensualiza'tion *n.* (סענ-שיו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען תאוה'דיג; דאס ווערען תאוה'דיג.

sen'sualize *v.* (סענ'-שיו-על-איז) רייצען צו תאוה, מאכען תאוה'דיג.

sen'sually *adv.* (סענ'-שיו-על-אי) מיט תאוה, אויף א תאוה'דיגען אופן.

sen'sualness *n.* (סענ'-שיו-על-נעס) ז. *sensuality*

sen'suism *n.* (סענ'-שיו-איזם) סענסואליזם. ז. *sensualism*

sen'suist *n.* (סענ'-שיו-איסט) א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*

sensuos'ity *n.* (סענ-שיו-אס'-אי-טי) ז. *sensuousness*

sen'suous *a.* (סענ'-שיו-אס) תאוה'דיג;

לײדענשאַפטליך ; גשמיות'דיג ; וואָס קומט דורך די חושים.

sen'suously *adv.* (סענ'-שיו-אַס-לי) אויף אַ תאווה'דיגען אופן ; אויף אַ קערפּערליכען אָדער גשמיות'דיגען אופן.

sen'suousness *n.* (סענ'-שיו-אַס-נעס) תאווה'דיגקייט ; קערפּערליכקייט, גשמיות'דיגקייט.

sent (סענט) געשיקט ; אַנגעשיקט ; געוואָרפען ; געטריבען צו עפּעס אָדער פערורזאַכט עפּעס. ז. *send*.

sen'tence *n. and v.* (סענ'-טענס) אַ [גראַמאַטיקאַלישער] זאַץ ; אַן אורטייל, אַ משפּט ; אַ מיינונג, אַן ענטשיידונג, אַ בעשלוס ; אַ שפּרוך, אַ כלל, אַן אַקסיאָמע ; פערורטיילען, פער'משפּט'ען.

sen'tencer *n.* (סענ'-טענ-סער) אַ פערורטיילער, איינער וואָס פערורטיילט, אַ ריכטער.

senten'tial *a.* (סענ-טענ'-שעל) וואָס איז שייך צו אַ גראַמאַטיקאַלישען זאַץ.

senten'tially *adv.* (סענ-טענ'-שעל-אי) דורך אַן אורטייל, ענטשיידענד, ענטשיידען ; אין גראַמאַטיקאַלישע זעצע ; דורך זעצע.

sententia'rian *n.* (סענ-טענ-שי-ע'-רי-ען) איינער וואָס מאַכט פּירושים אויף דער זאַמלונג פון שפּריכע און מיינונגען פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך [די זאַמלונג איז צונויפגעשטעלט געוואָרען אין 12טען יאָהרהונדערט און האָט געדיענט אַלס גרונד=ווערק פון דער קריסטליכער טעאָלאָגיע].

senten'tiary *n.* (סענ-טענ'-שי-ע-רי) ז. *sententiarian*.

senten'tious *a.* (סענ-טענ'-שאַס) פול מיט שפּריכע אָדער אַקסיאָמען=ענליכע אויסדריקע ; לאַקאָניש, קורץ און שאַרף ; וואָס רעדט מיט קורצע שפּריכע אָדער אַקסיאָמען=ענליכע אויסדריקע.

senten'tiously *adv.* (סענ-טענ'-שאַס-לי) מיט שטאַרקייט און קורצקייט [אין אויסדרוק], לאַקאָניש, אין דער פאָרם פון אַ שפּרוך אָדער קורצען, שאַרפען אויסדרוק.

senten'tiousness *n.* (סענ-טענ'-שאַס-נעס) דאָס זיין לאַקאָניש, קורצקייט און שאַרפקייט [אין אויסדריקע].

sen'tience *n.* (סענ'-שי-ענס) דאָס פיהלען ; עמפּפינדליכקייט ; פעהיגקייט צו פיהלען אָדער אויפצונעהמען עמפּפינדונגען ; בעוואוסטזיין.

sen'tiency *n.* (סענ'-שי-ענ-סי) ז. *sentience*.

sen'tient *a. and n.* (סענ'-שי-ענט) פיהלענד, עמפּפינדענד, בעוואוסטזיניג, דענקענד ; וואָס איז שייך צו די קערפּערטיילען, וואָס גיבען איבער עמפּפינדונגען ; אַ דענקענדעס, פיהלענדעס בעשעפעניש ; דאָס בעוואוסטזיין, דער פערשטאַנד.

sen'tiently *adv.* (סענ'-שי-ענט-לי) אויף אַ פיהלענדען, עמפּפינדליכען אָדער בעוואוסטזיניגען שטייגער.

sen'timent *n.* (סענ'-טי-מענט) דאָס געפיהל ; אַן אורטייל בעאיינפלוסט פון געפיהלען ; עמפּפינדליכקייט, סענטימענטאַליטעט ; דער אויסדרוק פון געפיהלען אָדער עמפּפינדליכקייט אין קונסט=ווערק ; אַ קינסטלערישער אויסדרוק פון אַ העכסט ענטוויקעלטען געפיהל אָדער פערשטעלונגס=קראַפט ; אַ סענטימענט, אַ געדאַנק, נייגונג, געזינונג, מיינונג ; דער געדאַנקען=אינהאַלט אין ווערטער ; אַ געדאַנק אויסגעדריקט אין שטאַרקע ווערטער ; אַ וואונש ; אַ טאָסט, אַ גליקווינשונג אָדער לויב ביי אַ לחיים.

sentimen'tal *a.* (סענ-טי-מענ'-טעל) סענטימענטאַל, וואָס ווערט בעהערשט פון געפיהלען, וואָסווירקט אויף די געפיהלען [אַלס געגענזאַץ צום פערשטאַנד] ; כלומר'שדיג מיט געפיהל ; איבערטריבען געפיהלפאָל ; איבערטריבען עמפּפינדליך, צוקראַכען.

sentimen'talise *v.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איז) ז. *sentimentalize*.

sentimen'taliser *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי-זער) ז. *sentimentalizer*.

sentimen'talism *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איזם) סענטימענטאַליזם, די נייגונג בעהערשט צו ווערען פון געפיהלען ; סענטימענטאַליטעט, כלומר'שדיגע אָדער איבערטריבענע געפיהלפאָלקייט אָדער עמפּפינדליכקייט, צוקראַכענקייט.

sentimen'talist *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איסט) אַ געפיהלפאָלער מענש ; איינער, ביי וועמען די געפיהלען בעהערשען דעם פערשטאַנד ; איינער וואָס האַלט, אַז די געפיהלען דאַרפען בעהערשען דעם קאַלטען פערשטאַנד ; אַ סענטימענטאַלער, איבערטריבען=עמפּפינדליכער אָדער צוקראַכענער מענש.

sentimental'ity *n.* (סענ-טי-מענ-טעל'-אי-טי) סענטימענטאַליטעט, געפיהלפאָלקייט, שטאַרקע עמפּפינדליכקייט, כלומר'שדיגע אָדער איבערטריבענע עמפּפינדליכקייט אָדער געפיהלפאָלקייט.

sentimen'talize *v.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איז) מאַכען סענטימענטאַל, צוגעבען אַ סענטימענטאַלען כאַראַקטער ; שפּיעלען די ראָלע פון אַ שטאַרק=עמפּפינדליכען אָדער פיהלענדען מענשען, זיין סענטימענטאַל [איבערטריבען אָדער כלומר'שט געפיהלפאָל אָדער עמפּפינדליך, צוקראַכען].

sentimen'talizer *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי-זער) איינער וואָס איז סענטימענטאַל אָדער מאַכט דעם אָנשטעל פון אַ סענטימענטאַלען מענשען. ז. *sentimentalize*.

sentimen'tally *adv.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי) אויף אַ סענטימענטאַלען אופן ; מיט איבערטריבענער אָדער געמאַכטער געפיהלפאָלקייט אָדער עמפּפינדליכקייט ; אויף אַ צוקראַכענעם שטייגער.

sen'tinel *n., a. and v.* (סענ'-טי-נעל) אַ וואַך=סאָלדאַט ; אַ וואַך ; בעוואַכענד, וואָס שטעהט אויף דער וואַך ; שטעהן אויף דער וואַך ; בעזאָרגען מיט אַ וואַך, אַוועקשטעלען אונטער אַ וואַך.

sen'try *n. and a.* (סענ'-טרי) אַ וואַך, אַ וואַך=סאָלדאַט ; האַלטענד אַ וואַך, בעוואַכענד.

sen'try-board *n.* (סענ'-טרי-באָורד) אַ וואַך=פּלאַטפאָרם אויף אַ שיף.

sen'try-box *n.* (סענ'-טרי-באַקס) אַ וואַך=בודקע, אַ קאַראַאולקע, אַ וואַך=שטיבעל.

sen'za *prep.* (סענ'-טסאַ) — אין מוזיק אָהן [ביים אָנצייגען ווי צו זינגען אָדער שפּיעלען, ווי אָהן טעמפּ א. ד. ג.].

sep'al *n.* (סעפּ'-על) — אין באָטאַניק דאָס קעלך=בלאַט, איינס פון די בלעטלעך, פון וועלכע עס איז צוזאַמענגעשטעלט דאָס בלומען=בעכערעל.

sep'aline *a.* (סעפּ'-ע-לין) וואָס האָט די פאָרם פון אַ קעלך=בלאַט [איינס פון די בלעטלעך, פון וועלכע עס ווערט צוזאַמענגעשטעלט דאָס בלומען=בעכערעל].

sep'aloid *a.* (סעפּ'-ע-לאָיד) ווי אַ קעלך=בלאַט. ז. *sepal*.

sep'alous *a.* (סעפּ'-ע-לאַס) וואָס איז שייך צו קעלך=בלעטלעך. ז. *sepal*.

separabil'ity *n.* (סעפּ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען זיין אָבגעטיילט ; דאָס קענען אָבגעזונדערט ווערען.

sep'arable *a.* (סעפּ'-ע-רעבל) וואָס קען אָבגעזונדערט ווערען ; וואָס קען אָבגעטיילט ווערען.

sep'arableness *n.* (סעפּ'-ע-רעבל-נעס) ז. *separability*.

sep'arably *adv.* (סעפּ'-ע-רע-בלי) אויף אַן אָבגעזונדערטער אַרט ; דורך אָבטיילבאַרקייט.

sep'arate *v., a. and n.* (סעפּ'-ע-רייט) אָבשיידען, פונאַנדערטיילען, אָבטיילען, אָבזונדערען, פונאַנדערנעהמען, האַלטען בעזונדער ; זיך אָבטיילען ; אָבגעטיילט, פונאַנדערגענומען ; אָבגעטיילט פון קערפּער, ניט קערפּערליך [ווי די נשמה] ; אָבגעזונדערט ; אויסגעטיילט, ניט פעראייניגט מיט אַנדערע ; אינדיווידועל, פּריוואַט ; אַן אַרטיקעל אָדער אַ טייל פון אַ ווערק וואָס ווערט אָבגעדרוקט און אַרויסגעלאָזען בעזונדער ; אַ מיטגליעד פון אַן אַמעריקאַנער קאַלוויניסטישער סעקטע פון 18טען יאָהרהונדערט.

sep'arately *adv.* (סעפּ'-ע-רייט-לי) בעזונדער ; יעדער פאַר זיך.

sep'arateness *n.* (סעפּ'-ע-רייט-נעס) אָבגעזונדערטקייט, אָבגעטיילטקייט.

separa'tion *n.* (סעפּ-ע-ריי'-שאַן) די אָבטיילונג, די אָבזונדערונג, די שיידונג ; אין כעמיע — די פונאַנדערטיילונג אָדער פונאַנדערלעגונג פון אַ זאַך אויף איהרע בעזונדערע עלעמענטען ; אַ כעמישער אַנאַליז ; דאָס זיין פונאַנדערגעטיילט אָדער צושיידט ; אַ שיידונג פון מאַן און ווייב אָהן אַן אָפיציעלען גט.

sep'aratism *n.* (סעפּ'-ע-רע-טיזם) סעפּאַראַטיזם, די שטרעבונג אָבצוטיילען זיך פון אַ געוויסער גרופּע אָדער אָרגאַניזאַציאָן.

sep'aratist *n. and a.* (סעפּ'-ע-רע-טיסט) אַ סעפּאַראַטיסט, איינער וואָס טיילט זיך אָב פון אַ בעשטימטער רעליגיעזער אָדער אַנדערער אָרגאַניזאַציאָן ; איינער וואָס אַגיטירט פאַר אָבטיילונג ; אין ענגלאַנד — אַ נאָמען, מיט וועלכען די יוניאָניסטישע פּאַרטיי רופט אָן איהרע געגנער, וועלכע פאָדערען זעלבסט=פערוואַלטונג פאַר אירלאַנד ; וואָס איז שייך צו אַ סעפּאַראַטיסט אָדער צו סעפּאַראַטיזם. ז. *separatism*.

separatis'tic *a.* (סעפּ-ע-רע-טיס'-טיק) סעפּאַראַטיסטיש ; וואָס איז שייך צו סעפּאַראַטיזם. ז. *separatism*.

sep'arative *a.* (סעפּ'-ע-ריי-טיוו) צושיידענד, אָבטיילענד ; וואָס שטרעבט אָבצוטיילען ; אין נאַטור=געשיכטע — אונטערשיידענד ; וואָס דיענט אונטערצושיידען איין מין פון אַן אַנדערען.

sep'arator *n.* (סעפּ'-ע-ריי-טאָר) איינער אָדער עפּעס וואָס זונדערט אָב ; אַ סעפּאַראַטאָר [אַן אַפּאַראַט, דורך וועלכען אַ געמיש ווערט פונאַנדערגעלעגט אויף זיינע בעזונדערע בעשטאַנד=טיילען].

sep'aratory *a. and n.* (סעפּ'-ע-ריי-טאָ-רי) וואָס רופט אַרויס אַ טיילונג אָדער שיידונג ; אַ סעפּאַראַטאָר, אַ כלי וואָס דיענט פונאַנדערצושיידען די בעזונדערע עלעמענטען פון אַ געמיש.

sep'aratrix *n.* (סעפּ'-ע-ריי-טריקס) אַן אָבטיילונגס=ליניע אָדער פּונקט ; אַ ליניע וואָס טיילט אָב ליכט פון שאָטען.

separa'tum *n.* (סעפּ-ע-ריי'-טאַם) אַ

בעזונדערער אבדרוק פון אן ארטיקעל אין אן זשורנאל, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א וויסענשאפטליכער געזעלשאפט.

sepawn' *n.* (סע-פאהן') א מין קאשע פון קוקורוזע=מעהל. ז. ***supawn***

Sephar'dic *a.* (סע-פאר'-דיק) ספרדיש, וואס איז שייך צו די ספרדים. ז. ***Sephardim***

Sephar'dim *n.* (סע-פאר'-דים) די ספרדים, די שפאניש=פארטוגעזישע אידען [אין אונטערשייד פון די אשכנזים אדער די דייטש=פוילישע אידען].

Seph'iroth *n.* (סעפ'-אי-ראטה) די ספירות, די צעהן גייסטיגע אייגענשאפטען [כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד און מלכות], וועלכע— לויט די לעהרען פון קבלה — זיינען די השפעה פון דעם "אין סוף", די אונענדליכקייט אדער גאט, און דורך וועלכע די וועלט איז בעשאפען געווארען.

se'pia *n. and a.* (סי'-פי-א) סעפיא, א טונקעל=ברוינע פארב, וועלכע בעקומט זיך פון טינט=פיש; דער טינט=פיש; געמאכט מיט סעפיא [ווי א בילד]. ז. ***cuttlefish***

se'pic *a.* (סי'-פיק) געמאכט פון סעפיא; געמאלען מיט סעפיא [אזא טונקעל=ברוינע פארב]. ז. ***sepia***

se'piost *n.* (סי'-פי-אסט) דער ביין פון א טינט=פיש. ז. ***cuttlefish***

se'pium *n.* (סי'-פי-אם) ז. ***sepiost***

se'poy *n.* (סי'-פאי) א סיפאי [אן אינדישער סאלדאט אין דער ענגלישער ארמעע].

seppuk'u *n.* (סעפ-פוק'-או) ז. ***hara-kiri***

seps *n.* (סעפס) א מין שלאנגען=עהנליכע יאשטשערקע.

sep'sis *n.* (סעפ'-סיס) פוילונג, פערדארבונג; בלוט=פערגיפטונג דורך פוילען.

sept *n.* (סעפט) א שטאם, א שבט [בעזונדערס אין אירלאנד]; אן ארומגעצאמטער ארט, א צאם, א פארקאן.

Sept. אבקירצונג פון ***September*** אדער פון ***Septuagint***

sep'ta *n.* (סעפ'-טא) שייד=ווענטלעך. ז. ***septum***

sep'tal *a.* (סעפ'-טעל) וואס איז שייך צו א שטאם אדער שבט; וואס האט די פארם אדער כאראקטער פון א שייד=ווענטעל.

sep'tan *a.* (סעפ'-טען) וואס קומט פאר אדער וואס טרעפט זיך יעדען זיבעטען טאג.

sep'tangle *n.* (סעפ'-טענגל) אין געאמעטריע — א זיבען=קאנטיגע און זיבען=ווינקעלדיגע פיגור.

septan'gular *a.* (סעפ-טענ'-גיו-לאר) זיבען=ווינקעלדיג, זיבען=קאנטיג.

sep'tate *a.* (סעפ'-טייט) וואס האט א שייד=ווענטעל אדער שייד=ווענטלעך; וואס האט אבטיילונגען אדער חדרים'לעך.

sep'tated *a.* (סעפ'-טיי-טער) ז. ***septate***

septa'tion *n.* (סעפ-טיי'-שאן) פאנאנדערטיילונג, דאס מאכען אבצאמונגען אין א זאך דורך שייד=ווענטלעך.

Septem'ber *n. and a.* (סעפ-טעמ'-בער) דער מאנאט סעפטעמבער; וואס קומט פאר אין מאנאט סעפטעמבער.

Septem'bral *a.* (סעפ-טעמ'-ברעל) פון מאנאט סעפטעמבער.

Septem'brist *n.* (סעפ-טעמ'-בריסט) איינער וואס האט גענומען אן אנטייל אין דער הריגה פון די ארעסטירטע, וועלכע האבען זיך ענטזאגט צו שווערען טריי־הייט דער קאנסטיטוציאן, אין דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין סעפטעמבער 1792; א רוצח, א בלוטדורשטיגער מענש.

septe'mia *n.* (סעפ-טי'-מי-א) בלוט=פערגיפטונג; פוילונג.

septempar'tite *a.* (סעפ-טעמ-פאר'-טאיט) אין באטאניק — זיבען=טייליג, צוטיילט אין זיבען טיילען.

septem'vir *n.* (סעפ-טעמ'-וואיר) אין אלטען רוים — דער סעפטעמוויר, איינער פון זיבען בעאמטע, וועלכע פלעגען צוזאמענשטעלען א רעגיערונג אדער פערוואלטונג.

septem'virate *n.* (סעפ-טעמ'-ווי-רייט) אין אלטען רוים — דער סעפטעמוויראט, א רעגיערונג אדער פערוואלטונג פון זיעבען פערזאנען.

septena'rius *n.* (סעפ-טע-ניי'-רי-אס) א זיבען=מעטריגעם געריכט.

sep'tenary *a. and n.* (סעפ'-טע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון זיבען; וואס פאסירט איין מאל אין זיבען יאהר; וואס דויערט זיבען יאהר; א גרופע פון זיבען זאכען.

sep'tenate *a.* (סעפ'-טע-נייט) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון זיבען טיילען [ווי געוויסע בלעטער].

septen'nate *n.* (סעפ-טענ'-אייט) א פעריאדע פון זיבען יאהר אדער אן איינריכטונג וואס דויערט זיבען יאהר.

septen'nial *a.* (סעפ-טענ'-אי-על) זיבען=יעהריג; וואס פאסירט איין מאל אין זיבען יאהר.

septen'nially *adv.* (סעפ-טענ'-אי-על-אי) אלע זיבען יאהר.

septen'nium *n.* (סעפ-טענ'-אי-אם) א פעריאדע פון זיבען יאהר.

Septen'trio *n.* (סעפ-טענ'-טרי-או) אין אסטראנאמיע — די קאנסטעלאציאן אדער שטערן=גרופע "דער גרויסער בער".

septen'trional *a.* (סעפ-טענ'-טרי-א-נעל) נארדליך, צפון=זייטיג.

septentrional'ity *n.* (סעפ-טענ-טרי-א-נעל'-אי-טי) דאס זיין אין צפון=זייט, די נארדליכע לאגע.

septen'trionally *adv.* (סעפ-טענ'-טרי-א-נעל-אי) צו צפון=צו, נארדליך; פון צפון.

septet' *n.* (סעפ-טעט') אין מוזיק — דאס סעפטעט, א מוזיק=פערפאסונג פאר זיבען שטימען אדער אינסטרומענטען; א כאר פון זיבען זינגער; א קאפעלע פון זיבען מוזיקאנטען.

sept'foil *n.* (סעפט'-פאיל) א פיגור פון זיבען לאפען אדער בלעטער; די טארמענטיל=וואורץ [אזא פלאנצע]. ז. ***tormentil***

sep'tic *a. and n.* (סעפ'-טיק) וואס ברייננט פוילנים; א שטאף וואס פעראורזאכט פוילונג.

sep'tical *a.* (סעפ'-טי-קעל) וואס פעראורזאכט פוילונג.

septice'mia *n.* (סעפ-טי-סי'-מי-א) סעפטיצעמיע, פוילנים אדער פוילונג [פון א גליעדר].

septice'mic *a.* (סעפ-טי-סי'-מיק) וואס איז שייך צו סעפטיצעמיע אדער פוילונג [פון א גליעדר].

sep'ticidal *a.* (סעפ'-טי-סאי-דעל) וואס איז געשפאלטען דורך א שייד=וואנד [ווענען פלאנצען].

sep'ticide *a.* (סעפ'-טי-סאיד) ז. ***septicidal***

septic'ity *n.* (סעפ-טיס'-אי-טי) די נייגונג ארויסצורופען פוילנים; פוילקייט.

septifa'rious *a.* (סעפ-טי-פיי'-רי-אס) זיבען=פאך.

septif'erous *a.* (סעפ-טיפ'-ע-ראס) וואס האט א שייד=ווענטעל [ווענען פלאנצען].

septif'luous *a.* (סעפ-טיפ'-לו-אס) זיבען=שטרעמיג, וואס פליסט אין זיבען שטראמען.

septifo'lious *a.* (סעפ-טי-פאו'-לי-אס) זיבען=בלעטערדיג; וואס האט זיבען בלעטער.

sep'tiform *a.* (סעפ'-טי-פארם) מיט זיבען געשטאלטען, זיבען=פערמיג; וואס האט די פארם פון א שייד=ווענטעל.

septilat'eral *a.* (סעפ-טי-לעט'-ע-רעל) זיבען=זייטיג.

septil'lion *n.* (סעפ-טיל'-יאן) א סעפטיליאן, א מיליאן וואס איז זיבען מאל גע'כפל'ט אויף זיך אליין [א סעפטיליאן איז אן איינס מיט 42 נולען].

sep'timal *a.* (סעפ'-טי-מעל) וואס איז שייך צו דער צאהל זיבען.

septimana'rian *n.* (סעפ-טי-מע-ניי'-רי-ען) א מאנאך וואס ווערט אנגעשטעלט אין קירכען=דיענסט אויף איין וואך.

sep'time *n.* (סעפ'-טים) אין פעכטען — דער סעפטים [א בעשטימטע לאגע פון פעכטער, ווען ער האלט די שווערד האריזאנטאל און די צווייטע האנד איז אויפגעהויבען]; אין מוזיק — דאס סעפטימא, דער זיבעטער טאן פון א גאמא.

septin'sular *a.* (סעפ-טינ'-שיו-לאר) בעשטעהענד פון זיבען אינזלען

sep'tisyllable *n.* (סעפ'-טי-סיל-עבל) א ווארט פון זיבען זילבען.

sep'ton *n.* (סעפ'-טאן) סעפטאן, אן אויסגעטראכטער עלעמענט, וועלכען מען האט אמאל געהאלטען אלס די אורזאכע פון פערפעסטונג אדער פערגיפטונג; לופט וואס ענטהאלט אין זיך ווייניג זויערשטאף און פיעל פערגיפטענדע עלעמענטען.

septuagena'rian *n.* (סעפ-טיו-עדזש-ע-ניי'-רי-ען) א זיבעציג=יעהריגע פערזאן; א פערזאן אין דער עלטער צווישען זיבעציג און אכציג יאהר.

septuag'enary *a. and n.* (סעפ-טיו-עדזש'-ע-ניי-רי) זיבעציג=יעהריג; א זיבעציג=יעהריגע פערזאן.

septuages'ima *n.* (סעפ-טיו-ע-דזשעס'-אי-מא) א פעריאדע פון זיבעציג טעג.

septuages'imal *a.* (סעפ-טיו-ע-דזשעס'-אי-מעל) וואס בעשטעהט פון זיבעציג.

Septuages'ima Sun'day (סעפ-טיו-ע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) דער דריטער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט=צייט.

Sep'tuagint *n. and a.* (סעפ'-טיו-ע-דזשינט) די סעפטואגינטא [די גריכישע איבערזעצונג פון דער תורה וועלכע איז געמאכט געווארען פון צוויי און זיבעציג אידישע געלעהרטע אין דער צייט פון תלמי אדער פטאלאמעאוס פילאדעלפוס, קעניג פון מצרים אן ערך 270 יאהר פאר דער קריסטליכער צייט=רעכנונג]; וואס איז שייך צו דער סעפטואגינטא.

Septuagin'tal *a.* (סעפ-טיו-ע-דזשינ'-טעל) וואס בעציהט זיך אויף דער סעפטואגינטא [די גריכישע איבערזעצונג פון דער תורה].

sep'tum *n.* (סעפ'-טאם) אן שייד=ווענטעל; אן אבצאמונג.

sep'tuple *a. and v.* (סעפ'-טיופל) זיע־

בעז=פאך; זיעבעז מאל אזוי פיעל; פערגרעסערעז איז זיעבעז מאל.

sep'ulcher *n. and v.* (סעפ'-אל-קער) א קבר, א גרוב; בעגראבעז, בעערדיגעז, מקבר זייז.

sepul'chral *a.* (סי-פאל'-קרעל) וואס איז שייך צו א קבר; אויפגעשטעלט אויף א קבר; וואס איז עהנליך צו א קבר, טיעף, גרויזאם, מיט א פערשטיקטעז קול; כמורנע, טרויריג.

sepul'chral voice (סי-פאל'-קרעל וואים) א דומפפע קבר=שטימע.

sep'ulchre *n. and v.* (סעפ'-אל-קער) ז. *sepulcher*

sepul'tural *a.* (סי-פאל'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו קבורה.

sep'ulture *n.* (סעפ'-אל-טשור) דאס בעגרעבנים, די בעערדיגונג, די קבורה.

sequa'cious *a.* (סי-קהוויי'-שאס) פאלגענד, פאלגזאם, וואס איז גענייגט נאכצופאלגעז א פיהרער.

sequa'ciously *adv.* (סי-קהוויי'-שאס-לי) נאכפאלגענדיג איינס נאך'ז אנדערעז.

sequa'ciousness *n.* (סי-קהוויי'-שאס-נעס) פאלגזאמקייט, בויגזאמקייט; א נייגונג נאכצופאלגעז.

sequac'ity *n.* (סי-קהוועס'-אי-טי) די פאלגזאמקייט, די בויגזאמקייט.

se'quel *n.* (סי'-קהוועל) די פארטזעצונג; די פאלגע, דאס רעזולטאט; דער פועל יוצא.

seque'la *n.* (סי-קהווי'-לא) איינער אדער עטוואס וואס פאלגט נאך; א קראנקהייט וואס איז די פאלגע פון א פריהריגער קראנקהייט.

se'quence *n.* (סי'-קהווענס) די פאלגע, די נאכפאלגע; די שטופען=פאלגע, די רייה; די קארטען=פאלגע [ווען אין איין האנד זיינען פאראן עטליכע קארטען פון איין מאסט, וועלכע געהען איינע נאך די אנדערע, ווי למשל, א קעניג, א דאמע און אן אונטער]; אין מוזיק — די סעקווענץ, א מעלאדישער מאטיוו, וואס ווערט איבערגע'חזר'ט עטליכע מאל אין א געוויסען סדר.

se'quent *a. and n.* (סי'-קהוועגט) פאלגענד, ארויסקומענד פון עפעס; נאכפאלגענד; דאס וואס פאלגט נאך עפעס אין א געוויסען סדר.

sequen'tial *a.* (סי-קהוועג'-שעל) וואס געהט נאך דער רייה; נאכפאלגענד.

sequential'ity *n.* (סי-קהוועג-שי-על'-אי-טי) די פאלגערונג, דאס פאלגען איינס נאך דעם אנדערען אין א נאטירליכער רייה.

sequen'tially *adv.* (סי-קהוועג'-שעל-אי) נאך דער רייה, אין דער פאלגע.

seques'ter *v.* (סי-קהוועס'-טער) אבלעגעז אן א זייט, אבטיילעז; פעראורזאכעז ארויסצוגעהן פון עפענטליכען לעבען; אבזונדערעז, דערווייטערעז; אין געזעצגעבונג — סעקוועסטרירעז, ארויפלעגעז אן ארעסט אויף א פערמעגען אדער אבגעבעז עס צו אן אנדער פערזאן ביז די פראגע וועגען איהם ווערט ענטשיידעט פון געריכט אדער ביז די חובות וואס ליעגען אויף איהם ווערען אבגעצאהלט; קאנפיסקירען אן אייגענטום; זיך אבזאגען פון אלע פרעטענזיעס אויף דעם מאן'ס ירושה [וועגען אן אלמנה].

seques'tered *a.* (סי-קהוועס'-טערד) אויסגעטיילט, אבגעזונדערט, אבגעשיידט.

seques'trable *a.* (סי-קהוועס'-טרעבל) וואס קען אבגעטיילט אדער אבגעזונדערט ווערען.

seques'trate *v.* (סי-קהוועס'-טרייט) סעקוועסטרירען, פערנעהמען אייגענעמס אייגענטום ביז וואנען ער קומט ניט דורך מיט זיינע בעלי=חובות; קאנפיסקירען; אבזונדערען, אבטיילען.

sequestra'tion *n.* (סי-קהוועס-טריי'-שאן) אבזונדערונג, אבשיידונג; אבגעזונדערטקייט; אין געזעצגעבונג — סעקוועסטראציאן, דאס סעקוועסטרירען, דאס אבנעהמען א זאך פון צוויי שטרייטענדע צדדים, ווען ביידע פרעטענדירען, אז די זאך בעלאנגט צו זיי; דאס אוועקלעגען אן א זייט די חפצים פון א געשטארבענעם, ווען קיינער וויל זיך ניט אונטערנעהמען צו פערוואלטען זיי; א צושריפט פון געריכט צום שעריף צו לעגען אן ארעסט אדער קאנפיסקירען אייגענעמס אייגענטום.

se'questrator *n.* (סי'-קהוועס-טריי-טאר) א פערוואלטער פון אן אבגעשריבענעם פערמעגען; איינער וועלכער נעהמט איבער אימעצענס א פערמעגען ביז יענער דעקט זיינע חובות אדער בעפריעדיגט די, וועלכע האבען א פרעטענזיע אויף דעמזעלבען פערמעגען.

se'quin *n.* (סי'-קהווין) א סעקווין [אן אלטע ווענעציאנישע גאלדענע מטבע].

Sequoi'a *n.* (סי-קהוואי'-א) א מין קאליפארניער ריעזען=בוימער אדער מאמאטה=בוימער [אזעלכע ריעזיגע בוימער אין די זיד=וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע דערגרייכען אפט ביז 300 פוס הויך און 90 פוס אין אומפאנג].

se'ra *n.* (סי'-רא) ביי די אלטע רוימער — א שלאס, א שלעסעל.

seragl'io *n.* (סע-רעל'-יאו) דאס סעראל [אין טערקיי — א פאלאץ ארומגערינגעלט מיט מויער=וועגד, הויפטזעכליך דער הויפט פאלאץ פון דעם סולטאן, וואו עס געפינט זיך אויך זיין הארעם]; א הארעם; א פלאץ פאר געשלעכטליכען פערגניגען.

sera'i *n.* (סע-רא'-אי) א קאראוואנסאראי [אן אכסניה, א גאסט=הויז אין אריענט]; א סעראל, א הארעם [ז. *seraglio*].

seralbu'min *n.* (סיער-על-ביו'-מין) בלוט איי=ווייס [דאס איי=ווייס וואס געפינט זיך אין בלוט]. ז. *albumin*

serang' *n.* (סע-רענג') אן אסט=אינדישער באטסמאן [שיפס=אפיציער פון נידריגען ראנג].

Serapei'um *n.* (סער-ע-פי'-אם) ז. *Serapeum*

Serape'um *n.* (סער-ע-פי'-אם) א סעראפיס=טעמפעל, א טעמפעל אין עגיפטען, וואו מען פלעגט בעגראבען די פערהייליגטע אקסען [סעראפיס].

ser'aph *n.* (סער'-עף) א שרף [אזא מלאך].

seraph'ic *a. and n.* (סע-רעפ'-איק) וואס איז שייך צו די שרפים [אזעלכע מלאכים]; הימליש, מלאך'ש; איבערמענשליך; ריין; א סעקטאנט, א ברענענדיגער אנהענגער, א פאנאטיקער.

seraph'ical *a.* (סע-רעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די שרפים [אזעלכע מלאכים]; מלאך'ש; הימליש, איבערמענשליך; ריין.

seraph'ically *adv.* (סע-רעפ'-אי-קעל-אי) ווי א שרף, ווי די שרפים [אזעלכע מלאכים]; מיט ברענענדער איבערגעבענהייט אדער ליעבע.

ser'aphim *n.* (סער'-ע-פים) שרפים [אזעלכע מלאכים. ז. *seraph*]; אזא מאיל אדער מאטען=פליגעלע; א מין פערשטיינערטער קרעבס [ראק].

ser'aphims *n.* (סער'-ע-פימז) שרפים. ז. *seraph*

seraphi'na *n.* (סער-ע-פי'-נא) ז. *seraphine*

ser'aphine *n.* (סער'-ע-פין) א סעראפינע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א הויז=ארגעל].

Sera'pis *n.* (סע-ריי'-פיס) סעראפיס [אין פארצייטיגען עגיפטען — אזא פערהייליגטער אקס; ביי די פארצייטיגע רוימער און גריכען — דער גאט פון דער אונטער=וועלט]; א מין קרעבסען אדער ראקעס; א מין מאט=פליגעלעך.

seraskier' *n.* (סער-עס-קיער') א סעראסקיער [א טערקישער גענעראל, דער טערקישער הויפט=קאמאנדיר פון דער ארמעע, דער טערקישער קריעגס=מיניסטער].

seraskier'at *n.* (סער-עס-קיער'-עט) דאס סעראסקיעראט [דאס צענטראל=ביורא פון דעם טערקישען קריעגס=מיניסטעריום].

Serb *n. and a.* (סוירב) א סערב, אן איינוואהנער פון סערביען; די סערבישע שפראך; סערביש.

Ser'bian *a. and n.* (סויר'-בי-ען) ז. *Serb*

ser'cel *n.* (סויר'-סעל) ז. *sarcel*

ser'dab *n.* (סויר'-דעב) די סערדאב [א פערבארגען קעמערעל אין די אלט=עגיפטישע קברים, וואו מען פלעגט האלטען די סטאטוע אדער בילד פון פערשטארבענעם].

sere *a. and v.* (סיר) טרוקען; פערטריקענט, פערדארט, פערוועלקט; ברענען, סמאליען; טריקענען; פערדארבען; אבטעמפען, מאכען אונעמפפינדליך.

serein' *n.* (סע-רען') א זעהר דראבנער טהוי=רעגען בעת דער הימעל איז לויטער [אין די טראפישע לענדער].

sere'na *n.* (סע-ריי'-נא) אן אבענד=געזאנג.

serenade' *n. and v.* (סער-ע-נייד') א סערענאדע [אן אבענד=געזאנג, אבענד=מוזיק, נאכט=מוזיק, הויפטזעכליך אלס אויסדרוק פון ליעבע אדער לכבוד א געליעבטער]; א מין ארקעסטער=מוזיק צום שפיעלען אויף דער פרייער לופט; זינגען אדער שפיעלען א סערענאדע.

serena'der *n.* (סער-ע-ניי'-דער) א סערענאדען=זינגער, א סערענאדען=שפיעלער. ז. *serenade*

serena'ta *n.* (סער-ע-נא'-טא) א מין ארקעסטער=מוזיק בעשטימט צום שפיעלען אויף דער פרייער לופט

serene' *a., n. and v.* (סי-רין') 1. קלאר, לויטער, רוהיג, זאנפט; 2. קלארקייט, לויטערקייט, זאנפטקייט, רוהיגקייט; 3. א קלארער, לויטערער שטח [ווי פון הימעל]; 4. מאכען קלאר, לויטער, רוהיג אדער זאנפט.

1. He is living a serene retired life. 3. No cloud breaks the serene of the sky.

Serene' High'ness (סי-רין' האי'-נעס) דורכלויכט [אלס א טיטול].

serene'ly *adv.* (סי-רינ'-לי) מיט רוהיגקייט; אהן אויפרעגונג, מיט איבערלעגונג, אויף א קאלטבלוטיגען שטייגער.

serene'ness *n.* (סי-רינ'-נעס) קלארקייט, לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט.

sere'ness *n.* (סיר'-נעס) טרוקענקייט.

seren'itude *n.* (סי-רענ'-אי-טיוד) קלארקייט, לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט.

seren'ity *n.* (סי-רענ'-אי-טי) קלארקייט,

לויטערקייט ; שטילקייט, רוהיגקייט ; דורכלויכט [אלס טיטול].

serf *n.* (סוירף) א ליב=אייגענער ; א פאנשטשיזניק ; א שקלאף.

serf'age *n.* (סוירפ'-עדזש) ז. ***serfdom***

serf'dom *n.* (סוירפ'-דאם) ליב=אייגענשאפט, דאס זיין א ליב=אייגענער אדער פאנשטשיזניק ; שקלאפעריי.

serf'hood *n.* (סוירפ'-הוד) ז. ***serfdom***

serf'ism *n.* (סוירפ'-איזם) ז. ***serfdom***

serge *n.* (סוירדזש) סארזשע [א מין שטארקעם וואל=צייג].

ser'geancy *n.* (סאר'-דזשענ-סי) ז. ***sergeantship***

ser'geant *n.* (סאר'-דזשענט) א סערזשאנט, אן אונטער=אפיציער, א וואכמייסטער, א פאליציסט פון העכערען ראנג ; א שעריף אדער שטייערען=קאלעקטאר [אין ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א דיענער, א מאנאסטיר=דיענער ; איינער פון אן עהרענוואך, א בעגלייטער ; אין אירלאנד און ענגלאנד — אן אדוואקאט פון א הויכען ראנג ; א סערזשאנט=פיש [ז. ***sergeant-fish***].

ser'geant-at-arms' *n.* (סאר'-דזשענט-עט-ארמז') א בעוואפענטער בעגלייטער, א קעניגליכער בעדיענער אדער בעגלייטער ; אן עקזעקוטיווער בעאמטער אין א געזעצגעבענדער קערפערשאפט [וועלכער פיהרט דורך די בעפעהלע פון דער קערפערשאפט].

ser'geant at law (סאר'-דזשענט עט לאה) אין אירלאנד און ענגלאנד — אן אדוואקאט פון העכערען ראנג.

ser'geantcy *n.* (סאר'-דזשענט-סי) ז. ***sergeantship***

ser'geant-fish *n.* (סאר'-דזשענט-פיש) דער סערזשאנט=פיש [ווערט אזוי גערופען צוליעב זיינע שטרייפען, וועלכע דערמאהנען אן א סערזשאנט'ס גאלוינען]. ז. ***cobia***

ser'geant-ma'jor *n.* (סאר'-דזשענט-מיי'-דזשאר) א פעלדפעבעל, אן אויבער=סערזשאנט, אן אויבער=וואכמייסטער, א געהילפס=אדיוטאנט ; אזא פיש.

ser'geantry *n.* (סאר'-דזשענט-רי) ז. ***sergeantship***

ser'geantship *n.* (סאר'-דזשענט-שיפ) דאס אמט פון א סערזשאנט. ז. ***sergeant***

ser'geanty *n.* (סאר'-דזשענ-טי) אן עהרענווירדיגע ארט פון פעאדאלער אונטערטעניגקייט [ווען דער פעאדאל איז אן אונטערטאן ניט פון א באראן, נאר דירעקט פון קעניג].

serge'-blue *n.* (סוירדזש'-בלוה) ז. ***soluble blue***

sergette' *n.* (סויר-דזשעט') אזא דינער סארזשע [א מין וואלען=צייג].

se'rial *a. and n.* (סי'-רי-על) וואס פאלגט אין א רייה אדער סעריע ; וואס בעשטעהט פון א סעריע ; וואס איז שייך צו א סעריע ; פעריאדיש, וואס ערשיינט אין רעגעלמעסיגע פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען ; א ליטערארישע אויסגאבע וואס ערשיינט רעגעלמעסיג אין פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען.

serial'ity *n.* (סי-רי-על'-אי-טי) דאס נאכפאלגען אין א רייה ; דאס צוזאמענשטעלען א סעריע, דאס בעשטעהן פון א סעריע ; דאס קומען אין רעגעלמעסיגע פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען [וועגען א ליטערארישען ווערק].

se'rially *adv.* (סי'-רי-על-אי) אין א סעריע, אין א רייה, איינס נאך'ן אנדערען.

se'riate *v. and a.* (סי'-רי-אייט) איינארדנען אין א רייה אדער סעריע ; איינגעארדענט אין א רייה אדער סעריע ; וואס קומט אין א רייה אדער סעריע.

se'riately *adv.* (סי'-רי-אייט-לי) ז. ***serially***

seria'tim *adv.* (סי-רי-איי'-טים) ז. ***serially***

seria'tion *n.* (סי-רי-איי'-שאן) דאס בילדען א סעריע אדער רייה.

ser'icate *a.* (סער'-אי-קייט) ז. ***sericeous***

ser'icated *a.* (סער'-אי-קיי-טעד) בעדעקט מיט א זיידענעם פוך.

seri'ceous *a.* (סי-ריש'-יאס) זיידען, פון זייד, זיידענארטיג, זיידען=עהנליך.

ser'icicultural *a.* (סער'-אי-סי-קאל-טשור-על) וואס איז שייך צו זייד=ווערים צוכט [קולטיווירונג פון זייד=ווערים].

ser'iciculture *n.* (סער'-אי-סי-קאל-טשור) זייד=ווערים צוכט, קולטיווירונג פון זייד=ווערים.

ser'iciculturist *n.* (סער'-אי-סי-קאל-טשור-איסט) א זייד=ווערים ציכטער, איינער וואס קולטיווירט אדער הארעוועט זייד=ווערים.

ser'icultural *a.* (סער'-אי-קאל-טשור-על) ז. ***sericicultural***

ser'iculture *n.* (סער'-אי-קאל-טשור) ז. ***sericiculture***

ser'iculturist *n.* (סער'-אי-קאל-טשור-איסט) ז. ***sericiculturist***

serie'ma *n.* (סער-אי-אי'-מא) די סעריעמא [א מין זיד=אמעריקאנישער פויגעל, עהנליך צו א זשוראוול (קראניך) אדער צום אמעריקאנישען סעקרעטאר=פויגעל. ז. ***secretary-bird***].

se'ries *n.* (סיע'-ריען) א סעריע, סעריעס, א רייה ; א גאנג [ווי פון ביכער א. ז. וו.]; א גרופע; אין געאלאגיע — א שיכט ; אין מאטעמאטיק — א פראגרעסיאן [ז. ***progression***].

ser'if *n.* (סער'-איף) דער קורצער דינער אויבערשטער אדער אונטערשטער קווערשטריך פון א בוכשטאב [ווי ביי ***H I*** א. ד. ג.].

ser'igraph *n.* (סער'-אי-גרעף) אן אינסטרומענט צו פרובירען די איינפערמיגקייט פון רויהען זייד.

serim'eter *n.* (סע-רימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שטארקייט פון זייד=פעדים.

ser'in *n.* (סער'-אין) דער גירליץ אדער טשיזשיק [אזא קאנאריק=עהנליכער אייראפעאישער פויגעל].

serinette' *n.* (סער-אי-נעט') א פויגעל=ארגעל [א מין האנד=ארגעל צו לערנען פויגלען זינגען].

ser'in-finch *n.* (סער'-אינ-פינטש) א גירליץ אדער טשיזשיק [ז. ***serin***]; א קאנאריק.

serin'ga *n.* (סע-רינ'-גא) דער בראזיליאנער קאוטשוק=בוים.

serin'ga-oil *n.* (סע-רינ'-גא-אויל) דאס אויל פון דעם בראזיליאנישען קאוטשוק=בוים [ווערט געברויכט אין זייף און אין דרוק=פארב].

se'rio-com'ic *a.* (סי'-רי-או-קאמ'-איק) ערנסט=קאמיש, האלב=ערנסט=קאמיש.

se'rio-com'ical *a.* (סי'-רי-או-קאמ'-אי-קעל) ז. ***serio-comic***

se'rio-com'ically *adv.* (סי'-רי-או-קאמ'-אי-קעל-אי) אויף א ערנסט=קאמישען שטייגער, האלב=ערנסט האלב קאמיש.

serio'so *adv.* (סיי-רי-או'-סאו) אין מוזיק — ערנסט, פערטראכט.

se'rious *a.* (סי'-רי-אס) ערנסט, סעריעז, וויכטיג.

se'riously *adv.* (סי'-רי-אס-לי) אין ערנסט, מיט ערנסט.

se'riousness *n.* (סי'-רי-אס-נעס) ערנסטקייט.

ser'iph *n.* (סער'-איף) ז. ***serif***

serj. אבקירצונג פון ***serjeant***

ser'jeant *n.* (סאר'-דזשענט) ז. ***sergeant***

ser'jeantcy *n.* (סאר'-דזשענט-סי) ז. ***sergeantship***

sermoc'inal *a.* (סויר-מאס'-אי-נעל) וואס איז שייך צום ריידען.

sermocina'tion *n.* (סויר-מאס-אי-ניי'-שאן) א רעדענס=פארם וואס בעשטעהט אין דעם, דאס דער רעדנער שטעלט א פראגע און ענטפערט אויף איהר [ווי למשל: איז ער שולדיג? ניין, ער איז ניט שולדיג].

sermol'ogus *n.* (סויר-מאל'-א-גאס) א זאמלונג פון דרשות פון די פאפסטען און פון די גרינדער פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

ser'mon *n. and v.* (סויר'-מאן) א פרעדיגט, א דרשה, א מוסר=דרשה ; פרעדיגען; האלטען א דרשה ; זאגען מוסר.

sermoneer' *n.* (סויר-מא-ניער') ז. ***sermonizer***

ser'moner *n.* (סויר'-מאנ-ער) ז. ***sermonizer***

ser'monet *n.* (סויר'-מאנ-עט) א דרשה'לע, א קורצער פרעדיגט.

ser'monette *n.* (סויר'-מאנ-עט) ז. ***sermonet***

sermon'ic *a.* (סויר-מאנ'-איק) וואס טראגט דעם כאראקטער פון א דרשה אדער פרעדיגט.

sermon'ical *a.* (סויר-מאנ'-אי-קעל) ז. ***sermonic***

ser'moning *n.* (סויר'-מאנ-אינג) דאס פרעדיגען, דאס דרשנ'ען ; בעלעהרונג ; ראטה.

ser'monise *v.* (סויר'-מאנ-איז) ז. ***sermonize***

ser'moniser *n.* (סויר'-מאנ-אי-זער) ז. ***sermonizer***

ser'monist *n.* (סויר'-מאנ-איסט) א פרעדיגער, א בעל דרשן, א פערפאסער פון דרשות.

ser'monize *v.* (סויר'-מאנ-איז) דרשנ'ען, האלטען א דרשה ; פרעדיגען ; מוסר'ען ; פערפאסען דרשות.

ser'monizer *n.* (סויר'-מאנ-אי-זער) א בעל דרשן, א פרעדיגער, א מוסר=זאגער ; א פערפאסער פון דרשות.

ser'mountain *n.* (סויר'-מאונ-טיין) בערג=לאזערקרויט [אזא אייראפעאישע פלאנצע].

ser'muncle *n.* (סויר'-מאנקל) ז. ***sermonet***

seron' *n.* (סיי-ראון') א פאק פון 200 פונט פאראגוואי=טהעע אדער בראזילישע טהעע [אזא פלאנצע, וואס איהרע בלעטער ווערען געברויכט אלס טהעע]; א פאק=קארב פאר ראזשינקעס, פייגען, מאנדלען א. ז. וו.

seroon' *n.* (סע-רוהן') א פאק=קארב פאר ראזשינקעס, פייגען, מאנדלען א. ז. וו.

seropu'rulent *a.* (סי-רא-פיו'-רו-לענט) וואס בעשטעהט פון סערום [בלוט=וואסער,

דער װאַסערדיגער טייל פון בלוט] און פון אייטער.

seros'ity *n.* (סי־ראַס׳־אי־טי) סערום, בלוט־װאַסער, דער װאַסערדיגער טייל פון בלוט; סראָװאָטקע; עמװאַס װאָס איז װאַ־סערדיג; דער װאַסערדיגער טייל פון עפּעס.

ser'otine *n.* (סער׳־אָ־טין) די בלאַסע פלעדערמויז [אַזאַ קליינע אייראָפּעאיִשע פלעדערמויז].

serot'inous *a.* (סי־ראַט׳־אי־נאַס) שפּעט ארױסקומענד [װעגען פלאַנצען].

se'rous *a.* (סי׳־ראַס) װאַסערדיג; װאָס ענטהאַלט אָדער טײלט אױס פון זיך סערום [בלוט־װאַסער, דער װאַסערדיגער טייל פון בלוט]; דאָס אויסטײלען פון זיך סראָ־װאָטקע.

ser'pent *n., a. and v.* (סויר׳־פּענט) אַ שלאַנג; אַ קריכענדע בעשעפעניש, אַ רעפּ־טיל; אַ סערפּענט [אַזאַ גערדרעהטער, שלאַנגען־עהנליכער הילצערנער מוזיקאַלי־שער בלאָז־אינסטרומענט]; אַ דראַכען אָדער שװערמער [אַזאַ פייערװערק װאָס דרעהט זיך אָדער ברענט אין זיגזאַגען]; אַ כיטרער, פאַלשער אָדער בייזער מענש; איינער װאָס האָט אַ בעצױבערענדען איינ־פלוס; קריכענד [װי אַ שלאַנג], עהנליך צו אַ שלאַנג, זיך דרעהענד; זיך שלענג־לענד; זיך שלענגלען, זיך דרעהען װי אַ שלאַנג; אַרומדרעהען אַרומװיקלען [װי אַ שלאַנג].

Serpent

Ser'pent *n.* (סויר׳־פּענט) אַ שטערן־באַמיע — דער שלאַנגען־טרעגער [אַזאַ שטערן־גרופּע].

Serpenta'ria *n.* (סויר־פּען־טיי׳־רי־אַ) ז. *serpentary*

Serpenta'rius *n.* (סויר־פּען־טיי׳־רי־אַס) דער שלאַנגען־טרעגער [אַזאַ שטערן־גרופּע. ז. *Serpent*]; דער מין שלאַנ־גען־פרעסער אָדער סעקרעטאַר־פויגעל [אַזעלכע פויגלען. ז. *secretary-bird*].

ser'pentary *n.* (סויר׳־פּען־טע־רי) דאָס שלאַנגען־גראָז אָדער דער װירדזשי־ניער שלאַנגען־װאָרצעל [אַזאַ פלאַנצע].

ser'pentary-root *n.* (סויר׳־פּען־טע־רי־רוהט) ז. *serpentary*

Ser'pent-bear'er *n.* (סויר׳־פּענט־בעהר׳־ער) ז. *Serpent*

ser'pent-charm'er *n.* (סויר׳־פּענט־טשאַרמ׳־ער) אַ שלאַנגען־בעשװערער, אַ שלאַנגען־בעצױבערער [איינער װאָס בע־צױבערט שלאַנגען אָדער בעהױפּטעט צו קענען בעצױבערען שלאַנגען און זיי קאָנ־טראָלירען].

ser'pent-charm'ing *n.* (סויר׳־פּענט־טשאַרמ׳־אינג) שלאַנגען־בעצױבערונג. ז. *serpent-charmer*

ser'pent-cu'cumber *n.* (סויר׳־פּענט־קיו׳־קאַמ־בער) די שלאַנגען־אוגערקע [אַ מין לענגליכע ביזאַם־מעלאָן]. ז. *muskmelon*

ser'pent-de'ity *n.* (סויר׳־פּענט־די׳־אי־טי) דער שלאַנג־גאָט [ביי די אַפּיטען, װאָס האָט פאַרגעשטעלט אַ קערפּער פון אַ מענשען מיט אַ קאָפּ פון אַ פאַלק אָדער שפּאַרבער און מיט שלאַנגען־עהנליכע פיס]. ז. *Ophite*

ser'pent-ea'gle *n.* (סויר׳־פּענט־איע׳גל) אַ מין פאַלק [סאָקאָל] אָדער שפּאַרבער.

ser'pent-ea'ter *n.* (סויר׳־פּענט־איע׳־טער) אַ שלאַנגען־פרעסער; אַ פויגעל אָדער חיה װאָס שפּייזט זיך מיט שלאַנגען; דער סעקרעטאַר־פויגעל [אַזאַ פויגעל װאָס עסט שלאַנגען. ז. *secretary-bird*].

ser'pent-fish *n.* (סויר׳־פּענט־פיש) ז. *snake-fish*

ser'pent-god *n.* (סויר׳־פּענט־גאָד) ז. *serpent-deity*

serpen'tiform *a.* (סויר־פּען׳־טי־פאָרם) שלאַנגען־פאָרמיג.

serpentig'enous *a.* (סויר־פּען־טידזש׳־ע־נאַס) װאָס קומט אַרויס פון אַ שלאַנג.

ser'pentine *a., n. and v.* (סויר׳־פּען־טין) געשלענגעלט, געדרעהט; שלאַנגען־פאָרמיג; עהנליך צו אַ שלאַנג; כיטרע, פאַרדרעהטעריש; װאָס הויבט זיך אָן און ענדיגט זיך מיט איין און דעמזעלבען װאָרט [װעגען אַ שורה פון אַ געדיכט]; סערפּענטין אָדער סערפּענטין־שטיין, שלאַנ־גען־שטיין [אַזאַ שטיין]; זיך שלענגלען, זיך דרעהען.

ser'pentinely *adv.* (סויר׳־פּען־טין־לי) אַזוי װי אַ שלאַנג.

ser'pentine verse (סויר׳־פּען־טין װאָירס) אַ שלאַנגען־פּערז [אַ שורה פון אַ ליעד װאָס הויבט זיך אָן און ענדיגט זיך מיט איין און דעמזעלביגען װאָרט].

ser'pentine ware (סויר׳־פּען־טין הװעהר) אַ מין פאַיאַנס פון פערשיעדענע קאָלירען, הויפּטזעכליך געשפּרענקעלט גרוי און גרין. ז. *Wedgwood ware*

Serpentin'ian *n.* (סויר־פּען־טינ׳־אי־ען) אַן אַפּיט, איינער פון דער פּאַרצייטי־גער סעקטע אַפּיטען. ז. *Ophite*

serpentin'ic *a.* (סויר־פּען־טינ׳־איק) ז. *serpentinous*

serpenti'ningly *adv.* (סויר־פּען־טאַי׳־נינג־לי) ז. *serpentinely*

serpentiniza'tion *n.* (סויר־פּען־טין־אי־זיי׳־שאַן) פּערװאַנדלונג אין סערפּענ־טין אָדער שלאַנגען־שטיין.

ser'pentinize *v.* (סויר׳־פּען־טין־איז) פּערװאַנדלען אין סערפּענטין אָדער שלאַנ־גען־שטיין.

ser'pentinous *a.* (סויר׳־פּען־טין־אַס) עהנליך צו סערפּענטין אָדער שלאַנגען־שטיין [אַזאַ שטיין].

ser'pentize *v.* (סויר׳־פּען־טאַיז) זיך דרעהען, זיך שלענגלען.

ser'pent-like *adv.* (סויר׳־פּענט־לאַיק) שלאַנגען־עהנליך, װי אַ שלאַנג.

ser'pentry *n.* (סויר׳־פּען־טרי) דאָס דרעהען זיך װי אַ שלאַנג, דאָס שלענגלען זיך; אַ פּלאַץ פול מיט שלאַנגען; דאָס שלאַנגען־געשלעכט.

ser'pent's-tongue *n.* (סויר׳־פּענטס־טאַנג) די נאָטער־צונג [אַ מין פאַרן־פּלאַנ־צע אָדער פּאַפּאָראָטניק]; אַ מין פּער־שטיינערטער צאָהן פון אַ פּאַרצייטיגען האַיפיש; אַ מין שװערד אָדער דעגען מיט אַ פּאַנאַנדערגעטיילטען קלינג.

ser'pentwood *n.* (סויר׳־פּענט־הװוּד) דאָס שלאַנגען־בוימעל [אַזאַ אָסט־אינדי־שעס בוימעל, װאָס זיין װאָרצעל װערט געברויכט אַלס מיטעל געגען שלאַנגען־גיפט און געגען אַנדערע קראַנקהייטען].

serpette' *n.* (סויר־פּעט׳) אַן אויסגעבויגענעם מעסער צו בעשניידען בוימער און אַנדערע פּלאַנצען.

serpig'inous *a.* (סויר־פּידזש׳־אי־נאַס) בעדעקט מיט אַ געװיסען מין לישאַיעס [אַזאַ הויט־קראַנקהייט]; קריכענד, װאָס געהט איבער פון אָרט צו אָרט [װעגען געװיסע קראַנקהייטען].

serpi'go *n.* (סויר־פּאַי׳־גאָו) פּרעסענדע לישאַיעס [אַזאַ הויט־קראַנקהייט].

ser'polet *n.* (סויר׳־פּאָ־לעט) דער װילד־דער טימיאַן. ז. *thyme*

ser'pula *n.* (סויר׳־פּיו־לאַ) אַ רעהר־װאָרים [אַ מין ים־װאָרים װאָס האַלט זיך אין אַזעלכע מושעל־עהנליכע רעהרען, װעל־כע פּלעכטען זיך צוזאַמען]; אַ װאָרים־רעהר [אין װעלכער די רעהר־װערים האַל־טען זיך אויף]; אַ געפּלעכטס פון װאָרים־רעהרען.

Serpula

ser'pulan *n.* (סויר׳־פּיו־לען) ז. *serpulian*

serpu'lian *n.* (סויר־פּיו׳־לי־ען) אַ רעהר־װאָרים. ז. *serpula*

ser'pulite *n.* (סויר׳־פּיו־לאַיט) אַ סער־פּוליט [אַ פּערשטיינערטער װאָרים־רעהר]. ז. *serpula*

ser'ra *n.* (סער׳־אַ) אַ זעג־עהנליכער טייל פון דעם קערפּער פון אַ חיה אָדער פּלאַנצע.

serra'no *n.* (סע־ריי׳־נאָו) אַ מין אָקון אָדער בארש, דער ים־בארש [אַזאַ פיש].

ser'rate *a.* (סער׳־אייט) זעג־פאָרמיג, געצאַקט, געקערבט, צייהניג.

ser'rated *a.* (סער׳־איי־טעד) ז. *serrate*

ser'rate leaf (סער׳־אייט ליעף) אַ בלאַט מיט אַ געצאַקטען, זעג־פאָרמיגען ראַנד.

serra'tion *n.* (סע־ריי׳־שאַן) זעג־פאָרמיג־קייט, געצאַקטקייט, צייהניגקייט; עהנליכ־קייט צו די צייהן פון אַ זעג.

ser'rature *n.* (סער׳־ע־טשור) ז. *serration*

ser'ried *a.* (סער׳־איד) צוזאַמענגע־דרענגט, צוזאַמענגעפּרעסט; װאָס איז אין צוזאַמענגעפּרעסטע רייהען.

serrif'erous *a.* (סע־ריפ׳־ע־ראַס) געז־צאַקט, זעג־פאָרמיג; װאָס האָט געצאַקטע אָדער זעג־פאָרמיגע טיילען.

ser'riform *a.* (סער׳־אי־פאָרם) צייה־ניג, געצאַקט, זעג־פאָרמיג [װעגען קער־פּער־טיילען פון אינזעקטען].

ser'rulate *a.* (סער׳־או־לייט) דין אָדער דראָבנע געצאַקט, בעדעקט װי מיט זעהר קליינע צייהנדלעך.

ser'rulated *a.* (סער'-או-לֵיי-טעד) ז. ***serrulate***.

serrula'tion *n.* (סער-או-לֵיי'-שאָן) א דינע, דראָבנע געצאַקטקייט; א דראָבנע צאַקונג.

ser'ry *v.* (סער'-אי) צוזאַמענדרענגען, צוזאַמענפּרעסען.

se'rum *n.* (סי'-ראָם) סערום, בלוט־וואַסער, סראָוועטקע, דער וואַסערדיגער טייל פון בלוט, מילך א. ז. וו.; דער כילאָס [דער זאַפט פון איבערגעקאַכטע שפּייזען, וואָס ווערט איבערגעקאַכט אין די געדערים, נאָכדעם ווי ער קומט פון מאָגען]; די בלוט־סערום פון א חיה, וועלכע איז בעשיצט געגען א געוויסער קראַנקהייט דורך דעם, וואָס מען האָט אין איהר דאָזענווייז אריינגעשפּריצט די מיקראָבען, וועלכע פעראורזאַכען דיעזע קראַנקהייט; אַנטיטאָקסין [ז. *antitoxin*].

serv. אַבקירצונג פון ***servant*** אדער פון דעם לאַטיינישען וואָרט ***serva*** [האַלט, קאָנזערוויר] וואָס ווערט געברויכט אלס אַן אויפשריפט אויף רעצעפּטען.

Serv. אַבקירצונג פון ***Servian*** אדער פון ***Servia***

serv'able *a.* (סוירוו'-עבל) וואָס קען געגעבען ווערען, וואָס קען דערלאַנגט ווערען. ז. ***serve***.

ser'val *n.* (סויר'-וועל) דער סערוואַל, די אפריקאַנישע טיגער־קאַץ [אַזאַ ווילדע קאַץ מיט א געפלעקטער פעל].

ser'valine *a.* (סויר'-וועל-אין) וואָס איז שייך צו א סערוואַל; עהנליך צו א סערוואַל. ז. ***serval***.

ser'vant *n.* (סויר'-וועגט) א דיענער, א בעדיענטער; א דיענסט; א קנעכט.

ser'vant-girl *n.* (סויר'-וועגט-גוירל) א דיענסט, א דיענסט־מיידעל.

ser'vant-maid *n.* (סויר'-וועגט-מייד) א דיענסט־מיידעל.

ser'vant-man *n.* (סויר'-וועגט-מען) א דיענער, א בעדיענטער.

ser'vantry *n.* (סויר'-וועגט-רי) דיענער־שאַפט.

ser'vant's-call *n.* (סויר'-וועגטס-קאָהל) א פּייפעל צו רופען די דיענער.

ser'vantship *n.* (סויר'-וועגט-שיפּ) דאָס זיין א דיענער, די לאַגע פון א דיענער אדער קנעכט.

serve *v. and n.* (סוירוו) דיענען, זיין אונטערגעוואָרפען; בעדיענען, דערלאַנגען צום טיש; ערפילען געוויסע פליכטען; פראָווען גאָטעסדיענסט; דיענען אלס...; נוצען אלס...; זיך צופּאַסען צו..., זיין צוגעפּאַסט; בעהאַנדלען, זיך בענעהמען; אומגעהן מיט עמעס, אַרבייטען מיט עמעס; נעניגען, זיין גענוג; בעפרידיגען; ארומבינדען עפּעס מיט שטריק [אויף שיפען]; איבערגעבען, דערלאַנגען [א געריכטליכע פאָדערונג א. ז. וו.]; האָבען געשלעכטליכען פערקעהר [וועגען בהמות]; וואַרפען צום ערשטען דעם באַל [אין טעניס־שפּיעל]; דאָס גיבען דעם ערשטען וואָרף מיט'ן באַל אין טעניס־שפּיעל; דאָס רעכט צו גיבען דעם ערשטען וואָרף מיט'ן באַל אין טעניס־שפּיעל.

serve an appren'ticeship (סוירוו ען ע-פּרענ'-טיס-שיפּ) זיין אין דער לעהרע [ביי א בעל מלאכה].

serve an attach'ment (סוירוו ען ע-טעטש'-מענט) ארויפלעגען אַן אַרעסט.

serve an of'fice (סוירוו ען אָפ'-איס) ערפילען די פליכטען פון אַן אַמט.

serve a proc'ess (סוירוו ע פּראָס'-עס) ז. ***serve a writ***.

serve a sen'tence (סוירוו ע סענ'-טענס) אַבקומען א געריכטס־שטראָף.

He **served a sentence** of eighteen months' hard labor.

serve a ta'ble (סוירוו ע טייבל) גרייטען צום טיש.

serve a turn (סוירוו ע טוירן) ענטשפּרעכען דעם צוועק, זיין גוט אדער צוגעפּאַסט צו דער געלעגענהייט.

serve a war'rant (סוירוו ע הוואָר'-ענט) דערלאַנגען א פערהאַפטונגס־בעפעהל [א בעפעהל וועגען אַרעסט].

serve a writ (סוירוו ע ריט) דערלאַנגען א געריכטליכען בעפעהל.

serve for (סוירוו פאָר) דיענען אלס..., פערנעהמען דעם פּלאַץ פון...

The sofa **serves** him **for** a bed.

serve no'tice (סוירוו נאָו'-טיס) 1. אָנזאָגען, לאָזען וויסען; 2. דערלאַנגען א געריכטס־איינלאַדונג.

1. The official was **served** with **notice** of dismissal.

serve one a trick (סוירוו הוואָן ע טריק) אָבטהאָן איינעם א שפּיצעל.

serve one out (סוירוו הוואָן אוט) בעשטראָפען, זיך נוקם זיין, אָנלערנען.

serve one right (סוירוו הוואָן ראַיט) בעהאַנדלען ווי איינעם קומט; א מצוה!

serve one's time (סוירוו הוואָנז טאַים) פערענדיגען די לעהר־צייט [ביי א בעל מלאכה].

serve out (סוירוו אוט) אויסטיילען, פאַנאַנדערטיילען.

serv'er *n.* (סוירוו'-ער) א דיענער, א בעדיענער; איינער וואָס בעדיענט אדער דערלאַנגט צום טיש; איינער וואָס דערלאַנגט אדער גיט איבער [ווי למשל, א געריכטס־בעפעהל]; עטוואָס וואָס דיענט צום דערלאַנגען ביים טיש [ווי למשל, א טאַץ]; אַן ארויסהעלפער אדער בעדיענער פון א גלח; אין טעניס־שפּיעל — דער שפּיעלער וואָס גיט דעם ערשטען וואָרף פון באַל.

serve the occa'sion (סוירוו טהי אָ-קיי'-זשאָן) זיין צוגעפּאַסט צו דער געלעגענהייט, נוצען ביי דער געלעגענהייט.

serve the pur'pose of (סוירוו טהי פּויר'-פּאָס אָוו) דיענען צו..., דיענען אלס..., פערנעהמען דעם פּלאַץ פון עפּעס.

A bent pin **served the purpose** of a fish-hook.

serve the same sauce (סוירוו טהי סיים סאָהס) זיך אָברעכענען מיט איממעצען, אָבצאָהלען מדה כנגד מדה.

serve time (סוירוו טאַים) זיצען אין געפענגניס.

serve up (סוירוו אָפּ) דערלאַנגען צום טיש.

serve writ of attach'ment (סוירוו ריט אָוו ע-טעטש'-מענט) ארויפלעגען אַן אַרעסט.

Ser'vian *a. and n.* (סויר'-ווי-ען) סערביש, וואָס איז שייך צו סערביען אדער צו די סערבען; א סערב, די סערבישע שפּראַך.

ser'vice *n.* (סויר'-ווים) דיענסט; געהאָרכזאַמקייט, אונטערוואָרפענהייט; דאָס דיענען, בעדיענונג; דאָס דערלאַנגען צום טיש; גאָטעסדיענסט; די זאַמלונג פון געזאַנגען ביי א גאָטעסדיענסט; נוצען; א געפעליגקייט, א טובה; א סערוויז, א טיש־גאַרניטור, א קרעדענץ, א גאַנג [ווי פון געשיר]; א גאַנג געריכטען; א פּאַרציע [שפּייז אדער געטרענקע]; דאָס דערלאַנגען א געריכטליכען בעפעהל; אין טעניס־שפּיעל — דער ערשטער וואָרף פון באַל; די קליינע שטריק, וועלכע מען וויקעלט ארום א שיפּס־שטריק; א צופיהר־ראָהר, א צווייג־ראָהר פון גאַז־בעלייכטונג אדער וואַסער־לייטונג [וואָס פערבינדעט דעם הויפּט־ראָהר פון גאַס מיט דעם ראָהר פון א געביידע]; דער שפּערבער־בוים אדער ראָבינע [אַן אייראָפּעאישער בוים מיט רויטע עסבאַרע יאַגדעס]; די שפּערבער־בוים יאַגדע.

serviceabil'ity *n.* (סויר-ווי-סע-ביל'-אי-טי) ז. ***serviceableness***.

ser'viceable *a.* (סויר'-ווים-עבל) 1. דיענליך, ניצליך; דיענסטוויליג, דיענסט־פערטיג; 2. דויערהאַפט, וואָס מען קען לאַנג געברויכען.

1. She bought a **serviceable** set of dishes.
2. Wool is the most **serviceable** fabric.

ser'viceableness *n.* (סויר'-ווים-עבל-נעס) דיענליכקייט, ניצליכקייט; דיענסט־וויליגקייט, דיענסטפערטיגקייט; דויערהאַפטיגקייט, דאָס קענען פיעל אדער לאַנג געברויכט ווערען.

ser'viceably *adv.* (סויר'-ווים-ע-בלי) אויף א ניצליכען אופן; מיט דיענסטוויליגקייט אדער דיענסטפערטיגקייט; אויף א דויערהאַפטען אופן.

ser'vice-ber'ry *n.* (סויר'-ווים-בער'-אי) די גאַרטען־ראָבינע אדער שפּערבער־בוים יאַגדע [אַזאַ רויטע עסבאַרע יאַגדע].

ser'vice-book *n.* (סויר'-ווים-בוק) א געבעט־בוך, א בוך פון גאָטעסדיענסטע.

ser'vice-box *n.* (סויר'-ווים-באָקס) א מין פערבינדונג פון דאַמפּף־רעהרען. ז. ***expansion-joint***.

ser'vice-clean'er *n.* (סויר'-ווים-קליענ'-ער) אַזאַ האַנד־לופט־פּומפּ צו רייניגען גאַז־רעהרען.

ser'vice-line *n.* (סויר'-ווים-לאַין) אין טעניס־שפּיעל — א ליניע געצויגען פּאַראַלעל צו דער נעץ [21 פוס ווייט פון דער נעץ].

ser'vice-magazine' *n.* (סויר'-ווים-מעג-ע-זין') א מין מיליטערישער אַמוניציאָנס־מאַגאַזין [פון זאַכען וואָס מען דאַרף האָבען צו דער האַנד].

ser'vice-pipe *n.* (סויר'-ווים-פּאַיפּ) א צופיהר־ראָהר, א צווייג־ראָהר פון גאַז־בעלייכטונג אדער וואַסער־לייטונג [וואָס פערבינדעט דעם הויפּט־ראָהר פון גאַס מיט דעם ראָהר פון א געביידע].

ser'vice-tree *n.* (סויר'-ווים-טריע) דער שפּערבער־בוים אדער גאַרטען־ראָבינע [אַזאַ בוימעל]; די גאַרטען־ראָבינע אדער די שפּערבער־בוים יאַגדע.

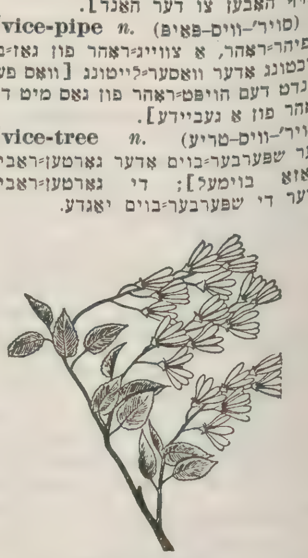

Service-tree

serv'ient *a.* (סוירוו'-אי-ענט) אונטער־געאָרדענט.

serviette' *n.* (סער-ווי-עט') א סער־וועטקע.

ser'vile *a. and n.* (סויר'-וויל) קנעכטיש, שקלאפיש; פערשקלאפט; אונטערגעווארפען, אונטערטהעניג, נידריג, געמיין; אין גראמאטיק — וואס בעלאנגט ניט צום ווארצעל פון ווארט, סעקונדאר, פון צווייטער בעדייטונג [וועגען א ווארט=טייל]; א שקלאף, א קנעכט; אין גראמאטיק — א ווארט=טייל, וואס בעלאנגט ניט צום ווארצעל פון ווארט.

ser'vilely *adv.* (סויר'-וויל-לי) אויף א קנעכטישען אדער שקלאפישען שטייגער; מיט אונטערטהעניגקייט אדער אונטערגעווארפענקייט; אויף א נידריגען, געמיינעם אופן.

ser'vileness *n.* (סויר'-וויל-נעס) ז. *servility*.

ser'vilism *n.* (סויר'-וויל-איזם) שקלאפעריי, די עקזיסטענץ פון א שקלאפען=קלאס.

servil'ity *n.* (סויר-וויל'-אי-טי) קנעכטישקייט, שקלאפישקייט, פערשקלאפטקייט, אונטערטהעניגקייט; נידריגקייט, געמיינהייט.

serv'ing *n.* (סוירוו'-אינג) בעדיענונג; דיענונג; דאס ארומדרעהען מיט קליינע שטריק [א שיפס=שטריק].

serv'ing-board *n.* (סוירוו'-אינג-באורד) א שטיק האלץ צום ארומוויקלען קליינע שטריק ארום שיפס=שטריק.

serv'ing-maid *n.* (סוירוו'-אינג-מייד) א דיענסט, א דיענסט=מיידעל.

serv'ing-mal'let *n.* (סוירוו'-אינג-מעל'-עט) אזא האלב=צילינדרישעם שטיקעל האלץ צום ארומוויקלען שטריקלעך ארום א שיפס=שטריק.

serv'ing-man *n.* (סוירוו'-אינג-מען) א דיענער, א בעדיענטער.

servi'tium *n.* (סויר-וויש'-אי-אם) א סערוויטוט. ז. *servitude*.

serv'itor *n.* (סוירוו'-אי-טאר) א דיענער, א בעדיענטער; אן ארימער סטודענט וואס פלעגט בעדיענען ביים טיש די אנדערע סטודענטען [פארצייטענס אין אקספארדער אוניווערזיטעט].

serv'itorship *n.* (סוירוו'-אי-טאר-שיפ) די לאגע פון א סטודענט וואס האט בעדיענט די אנדערע סטודענטען [פארצייטענס אין אקספארדער אוניווערזיטעט].

serv'itude *n.* (סוירוו'-אי-טיוד) קנעכטשאפט, שקלאפעריי; דאס זיין א דיענער; אונטערגעווארפענקייט, פערשקלאפטקייט; צוואנג=ארבייט; א סערוויטוט [א געוויסעס רעכט אויף פרעמדען גרונד=אייגענטום, ווי דאס רעכט דורכצוגעהן, צו פאשען בהמות א. ז. וו.].

serv'itus *n.* (סוירוו'-אי-טאס) א סערוויטוט. ז. *servitude*.

servt. אבקירצונג פון *servant*

ses'ame *n.* (סעס'-ע-מי) דער סעזאם אדער דער קונטשוט [אזא פלאנצע. ז. *bene*].

ses'ame-oil *n.* (סעס'-ע-מי-איל) סעזאם=אויל. ז. *bene*

ses'amoid *a. and n.* (סעס'-ע-מאיד) אין אנאטאמיע — ענהליך צו סעזאם=קערנער, גוזעוואטע, קניפעלדיג [הויפטזעכליך וועגען די פערהארטונגען אדער גוזיקעס אין כראמשקע. ז. *sesame*]; א סעזאם=ביינדעל [א כראמשקע=ביינדעל, א כראמשקע=פערהארטונג]

sesamoi'dal *a.* (סעס-ע-מאי'-דעל) ענהליך צו סעזאם=קערנער, גוזעוואטע, קניפעלדיג. ז. *sesamoid*

ses'amoid bone (סעס'-ע-מאיד באון) א סעזאם=ביינדעל [א כראמשקע=ביינדעל, א כראמשקע=פערהארטונג].

sesamoidi'tis *n.* (סעס-ע-מאי-דאי'-טיס) ענטצינדונג פון די סעזאם=ביינדלעך אין דעם אונטערשטען געלענק פון א פערד'ס פוס. ז. *sesamoid bone*

ses'ban *n.* (סעס'-בען) די סעסבאניע [אזא שעהנער קוסט פון די ווארימע לענדער מיט א ווייכען האלץ].

sescun'cia *n.* (סעס-קאנ'-שי-א) אין אלטען רוים — א געוויכט פון אן אונץ מיט א האלב.

ses'eli *n.* (סעס'-ע-לי) דער סעסעל אדער בערג=אוקראפ [אזא פלאנצע מיט ברייטע בלומען=בלעטלעך און ווייסע בלומען].

Se'sha *n.* (סיי'-שא) אין דער אסט=אינדישער מיטאלאגיע — סיישא, דער קעניג פון די שלאנגען [א הונדערט=קעפיגע שלאנג, אויף וועלכער עס האלט זיך כלומרשט די וועלט].

sesquial'ter *n.* (סעס-קהווי-על'-טער) א גרויסער פלעק אויף די פליגעלעך פון געוויסע זומער=פויגעלעך וואס שליסט אין זיך איין א קלענערען.

sesquial'teral *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-רעל) וואס איז אנדערטהאלבען מאל מעהר.
9 to 6 is a sesquialteral ratio.

sesquial'terate *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-רייט) ז. *sesquialteral*

sesquial'terous *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-ראס) ז. *sesquialteral*

sesquiba'sic *a.* (סעס-קהווי-ביי'-סיק) אין כעמיע — וואס בעצייכענט א זאלץ, וואס ענטהאלט אנדערטהאלטען עקוויוואלענטען פון דער באזע צו יעדען עקוויוואלענט פון דער זויערע.

sesquicenten'nial *a. and n.* (סעס-קהווי-סענ-טענ'-אי-על) הונדערט=און=פופציגסטער; וואס איז שייך צו אנדערטהאלבען יאהרהונדערט אדער צו א פעריאדע פון 150 יאהר; א הונדערט=פופציג=יעהריגער יובילעאום.

sesquidu'ple *a.* (סעס-קהווי-דיו'פל) וואס איז פיערטהאלבען מאל מעהר.

sesquidu'plicate *a.* (סעס-קהווי-דיו'-פלי-קייט) וואס איז דריטהאלבען מאל מעהר, וואס געפינט זיך אין דער בעציהונג פון 2½ צו 1 אדער פון 5 צו 2.

sesquino'nal *a.* (סעס-קהווי-נאו'-נעל) אין דער פראפארציע פון 10 צו 9.

sesquiocel'lus *n.* (סעס-קהווי-א-סעל'-אס) ז. *sesquialter*

sesquioc'taval *a.* (סעס-קהווי-אק'-טע-וועל) אין דער פראפארציע פון 9 צו 8.

sesquiox'id *n.* (סעס-קהווי-אק'-סיד) א צוזאמענזעצונג פון זויערשטאף מיט אן אנדער עלעמענט אין א פראפארציע פון דריי אטאמען זויערשטאף צו צוויי אטאמען פון צווייטען עלעמענט.

sesquiox'ide *n.* (סעס-קהווי-אק'-סאיד) ז. *sesquioxid*

ses'quipedal *a.* (סעס'-קהווי-פעד-על) ז. *sesquipedalian*

sesquipeda'lian *a.* (סעס-קהווי-פי-דיי'-ליען) וואס האלט אנדערטהאלבען פוס; אונגעהייער לאנג [וועגען ווערטער]; וואס האט ליעב צו געברויכען לאנגע ווערטער.

sesquipeda'lianism *n.* (סעס-קהווי-פי-דיי'-ליענ-איזם) דאס זיין אנדערטהאלבען פוס לאנג; אונגעהייערע לענג פון ווערטער; געברויך פון אונגעהייער לאנגע ווערטער.

sesquiped'alism *n.* (סעס-קהווי-פעד'-על-איזם) ז. *sesquipedalianism*

sesquipedal'ity *n.* (סעס-קהווי-פי-דעל'-אי-טי) דאס האלטען אנדערטהאלבען פוס; איבערטריבענע אדער אונגעוועהנליכע גרויס; געברויך פון צו לאנגע ווערטער.

sesquip'licate *a.* (סעס-קהוויפ'-לי-קייט) וואס בעצייכענט א בעציהונג פון א קוב צו א קוואדראט.

sesquiquar'tal *a.* (סעס-קהווי-קהוואהר'-טעל) אין דער פראפארציע פון 5 צו 4.

sesquiquin'tal *a.* (סעס-קהווי-קהווינ'-טעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 6 צו 5.

sesquisep'timal *a.* (סעס-קהווי-סעפ'-טי-מעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 8 צו 7.

sesquisex'tal *a.* (סעס-קהווי-סעקס'-טעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 7 צו 6.

sesquisul'phid *n.* (סעס-קהווי-סאל'-פיד) א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט אין דער פראפארציאן פון דריי אטאמען שוועבעל און צוויי אטאמען פון דעם אנדערען עלעמענט.

sesquiter'tial *a.* (סעס-קהווי-טויר'-שעל) ז. *sesquitertian*

sesquiter'tian *a.* (סעס-קהווי-טויר'-שען) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 4 צו 3.

ses'quitone *n.* (סעס'-קהווי-טאון) אין מוזיק — די קליינע טערציע [אן אינטערוואל פון אנדערטהאלבען טענער].

sess *n.* (סעס) א שטייער; אין דער זייף=פאבריקאציאן — א פורעם אבצוקיהלען די זייף.

ses'sile *a.* (סעס'-איל) וואס איז דירעקט פערבונדען [וועגען בלעטער און בלומען וואס האבען ניט קיין פערבינדונגס=שטענגעל אדער וועגען קערפער=טיילען וואס האבען א פלאכע און ברייטע פערבינדונג מיט'ן קערפער].

ses'sion *n.* (סעש'-אן) א זיצונג, א סעסיע; אסיפה; די צייט פון דער זיצונג אדער אסיפה.

ses'sional *a.* (סעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א סעסיע, זיצונג אדער אסיפה.

ses'sional or'ders (סעש'-אנ-על אהר'-דערז) פארלאמענטארישע רעגולאציאנען אנגענומען ספעציעל פאר איין סעסיע [זיצונג].

ses'terce *n.* (סעס'-טוירס) ז. *sestertius*

sester'tius *n.* (סעס-טויר'-שי-אס) א סעסטערציע [א פארצייטיגע רוימישע בראנזענע אדער זילבערנע מטבע].

ses'tet *n.* (סעס'-טעט) א סעסטעט אדער סעקסטעט [א מוזיק=שטיק פאר זעקס שטימען אדער זעקס אינסטרומענטען]; די לעצטע זעקס שורות פון א סאנעט [ז. *sonnet*].

sestet'to *n.* (סעס-טעט'-טא) ז. *sextet*

sesti'na *n.* (סעס-טי'-נא) א סעסטינע [א סטאנזא פון זעקס שורות אדער אזא געדיכט פון זעקס סטאנזאס צו זעקס שורות אין יעדער].

ses'tine *n.* (סעס'-טין) ז. *sestina*

set *v., a. and n.* (סעט) זעצען, אריינזעצען; שטעלען, אריינשטעלען; אויפשטעלען; זעצען בריהען אויף אייער; אנשטעלען [אויף א פלאץ]; פלאנצען, איינפלאנצען, אויפהויבען, אוועקשטעלען אין א שטעהענדער פאזיציאן; שטעלען אין אן אונבעוועגליכער לאגע אדער פארם; אבשטעלען; ריכטען צו א געוויסען פארויסבעטראכטען פונקט אדער צוועק [ווי די געפיהלען, דעם ווילען]; בעשטימען, פעסט=

זעצען, ארדנען; שטעלען א פרייז, בעשטימען דעם ווערטה; איינלעגען געלד, וועטען; שטעלען אין קאן; צוריכטען עפעס צום געברויך; צוגרייטען צו דער ארבייט, ארראנזשירען, פערפערטיגען; אנשטעלען אדער אנשארפען די צייהנער פון א זעג; ארויסטרעטען אין א געוויסער ריכטונג פון בעוועגונג אדער טהעטיגקייט; ברייגנען צו א געוויסען צושטאנד; שטעלען אין א פערלעגענהייט; אין דרוקעריי — זעצען שריפט; אין מוזיק — אנשטעלען דעם טאן; צופאסען ווערטער צו נאטען; זינקען, אונטערגעהן [ווי די זון]; זיך פערוואנדלען פון א פליסיגקייט אין א סאלידען קערפער, געדיכט ווערען, זיך פערהארטעווען; זיך אבזעצען; שטייף ווערען; זיך אויסבויגען [וועגען א ווענטקע]; פליסען אדער שטרעמען אין א געוויסער ריכטונג; זיך נייגען; זיך נעהמען פאר עפעס; טהאן עפעס, אנווענדען די כחות; ארויסשפראצען, אנהויבען וואקסען; זיצען [אויף אייער, ווי א הוהן]; זיך פאסען [ווי א קלייד]; געזעצט, שטייף ביי זיך, ניט בויגזאם, פעסט געשלאסען; געארדענט, פעסטגעזעצט, בעשטימט; גוט בעטראכט, מיט א פארויסגעזעצטען פלאן; שטייף, סאליד, אונבעוועגליך; איינגעזעסען אין א געוויסען פלאץ; צוזאמענגעשטעלט; געבויט; געמאכט; א גאנג, א גרופע, א סעריע, א קלאס; א קאמפאניע, א באנדע, א קליקע; דאס זעצען, דאס צוגעבען א בעשטימטע פארם, פאזיציאן אדער ריכטונג; די ריכטונג פון עפעס; דער קורס, די בעוועגונג, די טענדענץ; אן אויסבויגונג; גלייכפערמיגקייט, צופאסונג; דאס זעצען, דער אונטערגאנג [ווי פון דער זון]; אן ערשט-ארויסגעשפראצטע יונגע פלאנצע; די קנאספע אדער דאס אויגעל וואס שפראצט ארויס פון א פלאנצע; די צופאסונג [ווי פון א קלייד]; א גארניטור, א גאנג; א גארניטור מעבעל, א טיש-גארניטור, א סערוויז.

se′ta *n.* (סי׳-טא) א דיקע שטייפע האר; א חזיר-האר.

set about′ (סעט ע-באוט׳) ארייננטרעטען; אנפאנגען; זיך נעהמען צו עפעס.
I am going to **set about** my business.

set above′ (סעט ע-באוו׳) העכער שטעלען אלס...

set abroad′ (סעט ע-בראהד׳) בעקאנט מאכען, פערברייטען.
A rumor of the President's illness was **set abroad.**

seta′ceous *a.* (סי-טיי׳-שיאס) וואס איז בעדעקט מיט שטייפע שטעכעדיגע האר [ווי חזיר-האר].

set afire′ (סעט ע-פאיר׳) אנצינדען, פערברענען.

set aflame′ (סעט ע-פליים׳) אנצינדען, פערברענען.

set afloat′ (סעט ע-פלאוט׳) אבפאהרען [אויף דעם וואסער]; לאזען שווימען.

set against′ (סעט ע-גענסט׳) געגענשטעלען; ארויסרופען כעס אדער פערביטערונג פון איינעם געגען אנדערען.
He **sets** one friend **against** another.

set agape′ (סעט ע-גייפ׳) ערשטוינען, אימעצען.

set agog′ (סעט ע-גאג׳) אנרייצען.

set a lim′it (סעט ע לימ׳-איט) עפעס בעשריינקען; שטעלען א ציעל צו עפעס.

set an exam′ple (סעט ען עג-זעמ׳פל) טהאן עפעס אזוי, עס זאל דיענען אלס מוסטער; געבען א ביישפיעל.

set a pa′per (סעט ע פיי׳-פער) אין די אוניווערזיטעטען — צוגרייטען אן עקזאמענאציאנס-פאפיער.

set apart′ (סעט ע-פארט׳) פאנאנדערטיילען, אבזונדערען.

set aright′ (סעט ע-ראיט׳) צורעכט מאכען, איינארדנען.

set aside′ (סעט ע-סאיד׳) אבלעגען אן א זייט; פערווארפען; מאכען צו נישט.

set at bay (סעט עט ביי) איינעם שטעלען אין א שלעכטער לאגע.

set at defi′ance (סעט עט די-פאי׳-ענס) ניט מורא האבען; זיך געגענשטעלען.

set at ease (סעט עט איעז) בערוהיגען; צופריעדען שטעלען; מאכען בעקוועם.

set a time (סעט ע טאים) בעשטימען א צייט.

set at lib′erty (סעט עט ליב׳-ער-טי) ארויסלאזען פון געפענגנים; בעפרייען.

set at naught (סעט עט נאהט) מאכען צו גארנישט; האלטען פאר א קלייניגקייט.

set awork′ (סעט ע-הווארק׳) זיך נעהמען צו דער ארבייט; בעשעפטיגען.

set′-back *n.* (סעט׳-בעק) 1. א צוריקפאל; א צוריקשפרונג; א צוריקשטויסונג; 2. אין ארכיטעקטור — א פלאכער אבזאץ אין א וואנד.
1. The party received a **set-back** in the last campaign.

set back (סעט בעק) צוריקזעצען; צוריקשטויסען.

set before′ (סעט בי-פאור׳) ארויסשטעלען, ארויסווייזען; שטעלען אויף׳ן טיש צום עסען אדער טרינקען.

set′-bolt *n.* (סעט׳-באולט) א טרייב-באלץ [א באלץ וואס ווערט בענוצט ארויסצוקלאפען אן אנדער באלץ], א קאפ-באלץ, א שרויף-באלץ.

set by (סעט באי) אוועקלעגען אן א זייט; דערוויטערען; פערווארפען.

set close (סעט קלאוס) זעצען געדיכט [וועגען שריפט-זאץ].

set down (סעט דאון) 1. אראבזעצען, אראבלעגען [א משא]; 2. נאטירען, פערצייכענען, פערשרייבען עפעס; 3. צושרייבען א מיין אדער בעדייטונג; 4. רעכענען, האלטען, מיינען; אויסזידלען, שטארק טאדלען.
3. You may **set** his silence **down** to diffidence.

set′-down *n.* (סעט׳-דאון) דאס אנזייפען א קאפ, דאס גוט אויסזידלען.

set eyes on (סעט איז אן) א בליק ווארפען אויף עפעס אדער אימעצען.

set fire to (סעט פאיר טו) אונטערצינדען, פערברענען.

set foot on (סעט פוט אן) בעטרעטען, ארויפטרעטען מיט׳ן פוס.
Columbus was the first to **set foot on** American soil.

set forth (סעט פאורטה) צייגען, ווייזען, בעווייזען; בעקאנטמאכען; ארויסגעבען [א בוך]; דערהויבען, ריהמען, רעקאמענדירען; ארראנזשירען, שטעלען אין ארדנונג, ארויסשטעלען; אנהויבען מארשירען, ארויסטרעטען פארווערטס.

set for′ward (סעט פאר׳-הווארד) געהן פארווערטס; טרייבען ווייטער; אנטרייבען.

set free (סעט פריע) פריי לאזען, בעפרייען.

set go′ing (סעט גאו׳-אינג) ברייגנען אין גאנג, לאזען געהן.

setif′erous *a.* (סי-טיפ׳-ע-ראס) פון בארשט-האר; בעוואקסען מיט בארשטהאר [ווי א חזיר].

se′tiform *a.* (סי׳-טי-פארם) וואס איז עהנליך צו הארטע שטייפע האר; וואס האט די פארם פון חזיר-האר.

setig′erous *a.* (סי-טידזש׳-ע-ראס) ז. *setiferous*.

set in (סעט אין) 1. מאכען איינעם צו טהאן עפעס; מאכען אן אנהויב; 2. אנפאנגען; זיך אנהויבען; 3. זיך פעסטשטעלען אין א געוויסען צושטאנד; 4. פליסען אין דער ריכטונג צום ברעג; ווערען געריכטעט צו עפעס; 5. ווידער בעווייזען זיך נאך א צייט פון פערשווינדונג [ווי א מחנה פיש].
1. Please assist and **set** me **in.** 2. In England winter usually **sets in** about December. 3. The weather was **set in** very cold.

set′-in *n.* (סעט׳-אין) אן אנהויב, דאס אנפאנגען.

set in mo′tion (סעט אין מאו׳-שאן) ברייגנען אין בעוועגונג.

set in or′der (סעט אין אהר׳-דער) ברייגנען אין ארדנונג; ארראנזשירען; זעהן אז עפעס זאל דורכגעפיהרט ווערען.

set in read′iness (סעט אין רעד׳-אי-נעס) מאכען גרייט.

set law at defi′ance (סעט לאה עט די-פאי׳-ענס) זיך געגענשטעלען דעם געזעץ.

set off (סעט אף) 1. בעציערען, בעשעהנען; 2. אונטערשטרייכען, ארויסצייגען בולט׳ער [ארויסשטעלענדיג אלס קאנטראסט צו עפעס]; 3. געגענשטעלען, ארויסשטעלען אלס א געגען-געוויכט; 4. אבמארקירען, אבצייכנען, פאנאנדערטיילען דורך א ליניע; 5. עקספלאדירען, אויסשיסען; 6. ארויספאהרען, אבפאהרען; 7. אין דרוקעריי — פערשמירען, פערפאטשקען [וועגען דרוק-טינט, וואס האט זיך נאך ניט אבגעטריקענט אויף דעם ערשט-אבגעדרוקטען בויגען פאפיער און קען פערשמירען דעם צווייטען בויגען וואס לעגט זיך אויף איהם].
2. The garment is made to **set off** the wearer. 3. A man on trial is not allowed to **set off** his good actions against his crimes. 6. Is it true that you are **setting off** without taking leave of your friends?

set′-off *n.* (סעט׳-אף) א פערציערונג, אן ארנאמענט; אין ארכיטעקטור — אן אבזאץ אדער האריזאנטאלע ארויסשטארצונג פון א מויער-וואנד; א געגענשטעלונג; א געגען-פאדערונג; אין געזעצגעבונג — דאס געגען-געוויכט פון איין חוב געגען אן אנדערען; די פאדערונג פון א בעל-חוב אבצושאפען זיין שולד דורך דעם, וואס דער קרעדיטאר איז איהם שולדיג געלד; אין דרוקעריי — די דורכשלאגונג פון דרוק-טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער.

set on (סעט אן) אויפהעצען, אנרייצען; אנפאנגען, אנהויבען; פערנעהמען זיך מיט עפעס; אטאקירען, אנגרייפען.

se′ton *n.* (סי׳-טאן) א פאדים אדער האר וואס ווערט דורכגעצויגען מיט א נאדעל דורך דער הויט פון קערפער.

set on edge (סעט אן עדזש) 1. שטעלען אויף׳ן ראנד אדער ברעג [ווי א פלאכער שטיין, וואס איז געשטעלט משופע]; 2. זיין שטארק אנגעשטרענגט.
2. We were all **set on edge** on election night.

set one's cap at (סעט הוואנז קעפ עט) זוכען געפעלען צו זיין [וועגען א פרוי בנוגע צו א מאן]; סטארען זיך אז יענער זאל מיט איהר חתונה האבען.
She **sets** her **cap at** him.

set one's face (סעט הוואנז פיים) זיך ווענדען צו א בעשטימטען ארט; פעסט בעשליסען.

set one's face against' (סעט הוואנז
פיים ע-גענסט') ארויסציינגען אונצופריע=
דענהייט מיט עפעס; נים גינסטיג זיין
צו עפעס; זיין דאגעגען.

set one's hand to (סעט הוואנז הענד
טו) זיך אונטערשרייבען אדער אונ=
חתמ'ענען.

set one's heart at rest (סעט הוואנז
הארט עט רעסט) זיך בערוהיגען; זיך
צופריעדען שטעלען.

set one's heart on (סעט הוואנז הארט
אן) פערלאנגען שטארק, האבען א שטאר=
קען חשק צו עפעס.

set one's seal to (סעט הוואנז סיעל
טו) געבען פאלמאכט; פערזיכערען אין
עפעס.

set one's shoul'der to the wheel
(סעט הוואנז שאול'-דער טו טהי הוויעל)
צולעגען אן אקסעל, ארויסהעלפען, צוהעל=
פען; אליין ארבייטען, אליין טהאן, זיך
א נעהם טהאן.

set one's teeth (סעט הוואנז טיעטה)
צוזאמענדריקען די צייהנער; אננעהמען
א פעסטען בעשלוס.

set one to the door (סעט הוואן טו
טהי דאור) אימעצען אנווייזען די טהיר,
אימעצען ארויס'פטר'ען.

set on fire (סעט אן פאיר) אונטערצינ=
דען; אויפפלאמען, אויפהעצען.

set on foot (סעט אן פוט) אנהויבען,
ברייגגען אין בעוועגונג; שטעלען אויף'ן
פוס.

set on the legs (סעט אן טהי לעגז)
שטעלען אויף די פיס, איינעם אויסהעל=
פען.

set o'pen (סעט אופן) עפענען, אויפ=
דעקען.

se'tose *a.* (סי'-טאוס) בארשטיג, בעדעקט
מיט שטעכעדיגע האר.

set'-out *n.* (סעט'-אוט) אן אויסשטאטונג,
אן אויספערטיגונג; א פערפערטיגונג צו
עפעס [ווי צו א רייזע]; אן אויסשטע=
לונג פון ארטיקלען אדער כלים.

set out (סעט אוט) אויסטיילען, געבען
יעדען זיין חלק; פובליקירען, ארויסלא=
זען [ווי א פראקלאמאציע]; בעצייכנען
מיט א גרענעץ; בעציערען, בעפוצען, דע=
קארירען; אויסשטאטען און ארויסשיקען
[ווי א שיף]; ארויסשטעלען, צייגען, דע=
מאנסטרירען, בעווייזען; דערצעהלען;
איבערגעבען מיט אלע פרטים; מאכען עס
זאל ארויסשטארצען [ווי א שטיין פון
וואנד]; ארויסטרעטען אין א נסיעה;
אנהויבען א קאריערע; ארויספליסען.

set o'ver (סעט או'-ווער) בעשטימען
אלס פערוואלטער אדער הערשער איבער
עפעס; איבערטראגען, איבערגעבען.

set pen to pa'per (סעט פען טו פיי'-
פער) נעהמען די פעדער אין דער האנד;
אנפאנגען שרייבען.

set'-pin *n.* (סעט'-פין) ז. ***dowel***

set rate (סעט רייט) א נעזעצטער פרייז;
א געשטעלטער מקח; א טאקסע.

set right (סעט ראיט) פעררכטען, גוט
אדער ריכטיג מאכען.

set sail (סעט סייל) אנציהען די זעגלען;
לאזען זיך אין א נסיעה.

set seed (סעט סיעד) בילדען דעם פרוכט=
זאמען.

set speech (סעט ספיעטש) א פארבערייי=
טעטע אדער איינגעשטודירטע רעדע.

set straight (סעט סטרייט) מאכען גראד
אדער גלייך.

settee' *n.* (סע-טיע') א רוהע=באנק, א
זאפע, א קאנאפע, א דיוואן; א מין שיף
וואס ווערט געברויכט אויף דעם מיטעל=
לענדישען ים מיט צוויי אדער דריי דריי=
קאנטיגע זעגלען [ז. איל.].

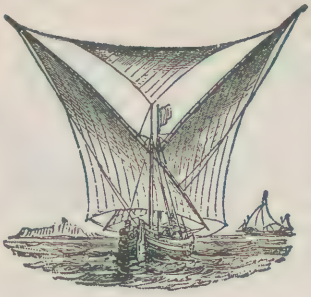

Settee

set'ter *n.* (סעט'-ער) דער וואס זעצט,
שטעלט, ריכטעט איין א. ז. וו.; א שריפט=
זעצער; א שטיין=זעצער; אין מוזיק —
דער טאן=זעצער, דער קאמפאניסט; א סע=
טער [אזא יאגד=הונד פאר פויגעל=יאגד. ז.
setting-dog]; דער שפיר=הונד [איי=
נער וואס שפירט נאך געוויסע פערזאנען
צו בעשווינדלען אדער בערויבען זיי].

set'ter forth (סעט'-ער פאורטה) אן
אנזאגער; איינער וואס ברייננט עפעס
ארויס אין דער עפענטליכקייט.

set'ter-grass *n.* (סעט'-ער-גרעס)
ז. ***bear's-foot***

set'ter off (סעט'-ער אף) איינער אדער
עפעס וואס בעציערט אדער דעקארירט;
איינער וואס רעקאמענדירט עפעס.

set'ter on (סעט'-ער אן) אן אויפריהרער,
אן אנהעצער, אן אויפרייצער.

set'ter out (סעט'-ער אוט) איינער וואס
מאכט עפעס עפענטליך בעקאנט; א פרא=
קלאמירער, א פובליקירער.

set'ter up (סעט'-ער אפ) איינער וואס
זעצט עפעס אויף; איינער וואס זעצט אן.

set'terwort *n.* (סעט'-ער-הוואירט)
ז. ***bear's-foot***

set the hand to (סעט טהי הענד טו)
פערנעהמען זיך מיט עפעס; אונטערנעה=
מען.

set the land (סעט טהי לענד) בעאבאכ=
טען דורך'ן קאמפאס ווי די שיף דערוויי=
טערט זיך פון ברעג.

set the riv'er on fire (סעט טהי
ריוו'-ער אן פאיר) טהאן א וואונדערליכע,
אויסערגעווערנליכע זאך.

He is a smart enough fellow, but he'll never **set the river on fire.**

set the ta'ble (סעט טהי טייבל) גריי=
טען צום טיש.

set the teeth on edge (סעט טהי
טיעטה אן עדזש) פערארזאכען אן אונ=
אנגענעהמען געפיהל [ווי דאס געפיהל
אין די צייהנער בעת מען עסט א זעהר
זויערע פרוכט].

set'ting *n.* (סעט'-אינג) דאס זעצען, דאס
שטעלען; דאס איינפאסען; אן איינפאסונג
[פון ערדעלשטיינער]; דאס אויסשטעלען;
דער אונטערגאנג [פון דער זון]; פויגעל=
יאגד מיט יאגד=הינד; די צאהל אייער
וואס ווערען געלעגט אונטער א הוהן צום
אויסבריהען.

set'ting-board *n.* (סעט'-אינג-באורד)
א ברעטעלע, אויף וועלכען נאטוראליס=
טען שטעכען אן אינזעקטען מיט שפיל=
קעס.

set'ting-cir'cle *n.* (סעט'-אינג-סויר'קל)
א פארריכטונג אין א טעלעסקאפ אויסצו=
געפינען א בעשטימטען שטערען.

set'ting-dog *n.* (סעט'-אינג-דאג) א
סעטער [אזא יאגד=הונד פאר פויגעל=
יאגד].

Setting-dog

set'ting free (סעט'-אינג פריע) די
פריי=לאזונג, די בעפרייאונג.

set'ting-pole *n.* (סעט'-אינג-פאול) א
שטאנג, מיט וועלכע מען שטופט א שיף
איבער'ן טייך.

set'ting-rule *n.* (סעט'-אינג-רוהל) א
זעץ=ליניע [פאר שריפט=זאץ].
ז. ***composing-rule***

set'ting-stick *n.* (סעט'-אינג-סטיק)
ז. ***composing-stick***

set'tle *v.* *and* *n.* (סעטל) פעסט=
זעצען, פעסט=
זעצען; בעשטימען, בעשליסען; עטאבלי=
רען, שטעלען אין א בעשטימטער לאגע
אדער אמט; בערוהיגען, שטיל מאכען;
לאזען זיך אבזעצען [ווי מוטנע וואסער],
קלאר מאכען [א פליסיגקייט]; הארט מא=
כען [ווי א וועג, איבער וועלכען מען זאל
קענען פאהרען]; בעצאהלען, קוויטירען,
סלוק'ען [א חוב]; בעשטימען דעם נוסח
[פון א שריפטליכען דאקומענט]; בעזע=
צען מיט מענשען, קאלאניזירען; קלאר
ווערען; זיך אויסלייטערען [פון וואל=
קענס]; זיך אבזעצען, זינקען צום דעק;
זיך ארונטערלאזען פון פליהען; זיך בע=
רוהיגען; זיך בעזעצען אין א בעשטימ=
טען ארט; אריינגעהן אין בעשטימטע פער=
העלטניסע; קומען צו א בעשלום; אראנ=
זשירען, ברייננגען אין ארדנונג; בעשטי=
מען [א צייט]; אויסגלייכען א שטריי=
טיגקייט, ברייננגען צו א פשרה; ליקווי=
דירען [א חוב]; א לאנגע באנק מיט א
ווענטעל, א זיץ=באנק; א טייל פון א
פלאטפארם, וועלכער איז נידריגער איידער
אן אנדערער טייל.

set'tle a job (סעטל ע דזשאב) דורכ=
פיהרען אן עסק, מאכען א פשרה.

set'tle a ques'tion (סעטל ע קהוועס'-
טשאן) פערענטפערען א פראגע; ענטשיי=
דען א פראגע.

set'tle-bed *n.* (סעט'ל-בעד) א בעט וואס
לענט זיך צונויף און בעקומט די פארם
פון א זאפע אדער דיוואן; א קליין בעט
מיט א באלדאכין פון אויבען.

set'tled *a.* (סעטלד) 1. פעסטגעזעצט;
שטייף; 2. בעשטימט, בעשלאסען; 3. רו=
היג, געזעצט, אנשטענדיג; ערנסט; וויכ=
טיג; 4. גע'סלוק'ט, אויסגעגליכען [א בא=
לאנס, א חוב].

1. I have **settled** convictions on the subject. 3. Having married he began to lead a **settled** life.

set'tled convic'tion (סעטלד קאנ-
וויק'-שאן) א פעסטע איבערצייגונג.

set'tledness *n.* (סעט'לד-נעס) די פעס=
טיגקייט, בעשטימטהייט; א רוהיגער צו=
שטאנד.

set'tlement *n.* (סעט'ל-מענט) דאס בע=
זעצען זיך; דאס פעסטזעצען; דאס איינ=
ארדנען זיך אין לעבען, דאס פערזארגען
זיך [מיט א פאמיליע, מיט א געשעפט
א. ד. ג.]; דאס בעזעצען מיט מענשען,
דאס קאלאניזירען; א לאנד וואס איז

ערשט קאלאניזירט געווארען; א קאלאניע; דאס איינשטעלען א גלח אין זיין קירכענאמט; דאס בעשטימטע וואהן=ארט פון א פערזאן; די בעריכטיגונג, די אויסגלייכונג [פון געזעלשאפטליכע עסקים און ענינים]; אין געזעצגעבונג — די קוויטירונג, די בעצאהלונג; דאס בעשטימען וועגען דעם פערמעגען אדער אייגענטום פון א פערזאן ווי עס צו פערטיילען נאך זיין טויט אדער אין אנדערע פעלע.

set'tler *n.* (סעט'-לער) 1. דער איינזידלער, דער קאלאניסט; 2. דאס וואס ענטשיידעט עפעס.
2. His last blow was a **settler**.

set'tle the land (סעטל טהי לענד) זיך דערווייטערען פון ברעג, פערלירען דאס לאנד פון די אויגען [ווי ווען א שיף פאהרט אב פון ברעג].

set'tle to some'thing (סעטל טו סאמ'-טהינג) זיך ענטשליסען אויף עטוואס.

set'tling *n.* (סעט'-לינג) דאס זעצען, דאס פעסטזעצען אדער פעסטשטעלען; דאס קאלאניזירען; דאס אויסגלייכען, דאס קוויטירען, דאס מאכען שוה=בשוה.

set'tling-day *n.* (סעט'-לינג-דיי) דער טאג וואס ווערט בעשטימט אין א געשעפט און בעזונדערס אויף דער בערזע אבצורעכענען זיך און קוויטירען אלע חשבונות.

set'tlings *n.* (סעט'-לינגז) דער אבזאץ, דאס וואס זעצט זיך אב [ווי פון א פליסיגקייט].

set'tlor *n.* (סעט'-לאר) דער וואס בעשטימט עפעס וועגען זיין אייגענטום, ווי אזוי עס דארף פאנאנדערגעטיילט ווערען נאך זיין טויט אדער ביי אנדערע פעלע.

set'-to' *n.* (סעט'-טו') א שטרייט, א קריעג, א צאנקעריי; א געשלעג.

set to (סעט טו) צוזעצען, צוטרעטען צו עפעס.

set to mu'sic (סעט טו מיו'-זיק) צופאסען צו מוזיק, קאמפאנירען; פערפאסען א מעלאדיע צו די ווערטער פון א ליעד.

set to rights (סעט טו ראיטס) בריינגען אין ארדנונג; בריינגען אין נארמאלען צושטאנד.

set to work (סעט טו הוואירק) זיך נעהמען צו דער ארבייט; אנפאנגען אן ארבייט.

set'-trap *n.* (סעט'-טרעפ) א פאסטקע מיט א פרוזשינע [צו כאפען חיות].

set'ula *n.* (סעט'-יו-לא) א קליינע בארשט=האר, א קליינעם שטייפעם הערעל.

set'ule *n.* (סעט'-יול) ז. ***setula***.

set'ulose *a.* (סעט'-יו-לאוס) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קליינע בארשט=האר.

set up (סעט אפ) אויפזעצען, אויפשטעלען; אויסמושטירען [א סאלדאט]; אנהויבען [א נייע אונטערנעהמונג]; גרינדען אדער אויפבויען עפעס; בעזארגען מיט עפעס, אויסשטאטען; אויפהויבען צו א העכערען ראנג; ארויסשטעלען; אויפהויבען דאס קול; פארלעגען עפעס צום בעטראכטען, ארויסטרעטען מיט א נייער לעהרע; שטעלען אויף די פיס, צוגעבען מוטה; דערפרעהען, מאכען מונטער; אויפזעצען [דרוק=שריפט]; ארויסבריינגען, פראדוצירען; שטעלען אן אינסטרומענט אויף זיין געשטעל; פרעטענדירען אויף עפעס, האבען פרעטענזיעס.

set'-up *n.* (סעט'-אפ) דער געבוי, די פארם, דאס אויסזעהן; אין ביליארדשפיעל — א גוטע לאגע פון די באלען; א הוליאנקע; כבוד, דאס מכבד זיין.

set up in busi'ness (סעט אפ אין ביז'-נעס) אנפאנגען האנדלען; עטאבלירען א געשעפט.

set upon' (סעט א-פאן') 1. אנפאנגען א געשעפט; 2. אנפאלען, מאכען אן אטאקע.
2. They all **set upon** him at once.

set'wall *n.* (סעט'-הוואהל) וואלעריאן אדער באלדריאן [אזא גראז מיט קליינע רויטע בליטהען. פון ווארצעל פון דיזען גראז ווערען געמאכט באלדריאן אדער וואלעריאן=טראפענס צו שטילען נערוועז=אויפרעגונג].

Setwall

sev'en *a. and n.* (סעוון) זיבען; די צאהל זיבען.

sev'en-day fe'ver (סעוו'נ-דיי פי'-ווער) זיבען=טאגעדיגע קדחת [פיבער וועלכער לאזט אב און קומט צוריק יעדען זיבעטען טאג].

sev'en dead'ly sins (סעוון דעד'-לי סינז) די זיבען טויט=זינד [די זיבען זינד: גאוה, כעס, קנאה, תאוה, גיערינגקייט אדער האבזוכט, פרעסעריי און פוילקייט, וועלכע טויטען די נשמה לויט דער קאטוילישער רעליגיאן].

sev'en do'lors of Ma'ry (סעוון דאו'-לארז אוו מיי'-רי) די זיבען פאסירונגען אין דעם לעבען פון דער הייליגער מאריע, אויף וועלכע די קאטוילישע רעליגיאן האט ספעציעלע תפלות.

sev'enfold *a. and adv.* (סעוו'נ-פאולד) זיבען=פאך; זיבען מאל אזוי פיעל; וואס בעשטעהט פון זיבען אדער פון זיבען טיילען.

sev'en lib'eral arts (סעוון ליב'-ע-רעל ארטס) די שבע חכמות [די זיבען וויסענשאפטען: גראמאטיק, רעטאריק, לאגיק, אריפמעטיק, געאמעטריע, אסטראנאמיע און מוזיק, לויט ווי מען האט זיי פארצייטען שטודירט אין די אוניווערזיטעטען].

sev'ennight *n.* (סעוו'נ-נאיט) זיבען מעת לעת [א וואך].

sev'en sag'es (סעוון סיידזש'-עז) די זיבען חכמי יון [סאלאן, טהאלעס, כילאן, ביאס, קלעאבולוס, פעריאנדער און פיטאקוס].

sev'enscore *n. and a.* (סעוו'נ-סקאור) זיבען מאל צוואנציג; הונדערט און פיערציג.

sev'en-shoo'ter *n.* (סעוו'נ-שוה'-טער) א זיבען=לויפיגער רעוואלווער [א רעוואלווער וועלכען מען קען לאדען מיט זיבען קוילען מיט אמאל].

sev'en slee'pers (סעוון סליע'-פערז) די זיבען שלעפער [די זיבען יונגען, וועלכע זיינען, לויט דער קריסטליכער לעגענדע, אנטלאפען פון די פערפאלגונגען פון דעם קעניג דעציוס פון עפעזוס און האבען זיך בעהאלטען אין א הייל וואו זיי האבען אבגעשלאפען ארום 300 יאהר און האבען ערוואכט ווען קריסטענטום איז געווארען די הערשענדע רעליגיאן אין לאנד].

sev'en stars (סעוון סטאהרז) די זיבען פלעיאדען [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די זיבען טעכטער פון אטלאס וועלכע צעאוס האט פערוואנדעלט אין שטערען]; אין דער פארצייטיגער אסטראנאמיע — די זיעבען פלאנעטען: די זון, די לבנה, מערקור, ווענוס, מארס, יופיטער און סאטורן.

sev'enteen' *a. and n.* (סעוו'נ-טיען') זיבצעהן; די צאהל זיבצעהן.

sev'enteenth' *a. and n.* (סעוו'נ-טיענטה') וואס איז דער זיבצעהנטער, דער זיבצעהנטער; א זיבצעהנטעל.

sev'enth *a. and n.* (סעוונטה) וואס איז דער זיבעטער, דער זיבעטער; א זיבענטעל; אין מוזיק — די סעפטימע, דער זיבעטער טאן, דער טאן פאר דער אקטאווע.

Sev'enth-day *a.* (סעוו'נטה-דיי) וואס היט אב שבת; וואס איז שייך צו שבת.

sev'enthly *adv.* (סעוו'נטה-לי) זיבטענס.

sev'entieth *a. and n.* (סעוו'נ-טי-עטה) וואס איז דער זיבעציגסטער; וואס איז א זיבציגסטעל; דער זיבעציגסטער; א זיבציגסטעל.

sev'enty *a. and n.* (סעוו'נ-טי) זיבציג; די צאהל זיבציג.

sev'entyfold *a. and adv.* (סעוו'נ-טי-פאולד) זיבציג=פאך; זיבציג מאל אזוי פיעל.

sev'enty-four' *n.* (סעוו'נ-טי-פאור') א קריעג=שיף מיט פיער און זיבציג קאנאנען.

sev'en-up' *n.* (סעוו'נ-אפ') אזא אמעריקאנער קארטען=שפיעל.

sev'en won'ders of the world (סעוון הוואנ'-דערז אוו טהי הוואירלד) די זיבען וועלט=וואונדער [די זיבען וואונדער=געביידען פון דעם קלאסישען אלטערטום, ווי די עגיפטישע פיראמידען, דאס מאוזאלעאום (א געביידע אויף א קבר) פון האליקארנאסוס, דער טעמפעל פון דער געטין ארטעמיס אין עפעזוס, די מויערוואנד און די הענגענדע גערטנער פון בבל, די ריזיגע סטאטוע פון דעם גאט העליאס אויף דעם אינזעל ראדאס, די סטאטוע פון גאט צעאוס אין דעם גרויסען טעמפעל אין אלימפיא און דער לייכט=טורם אין אלעקסאנדריא].

sev'er *v.* (סעוו'-ער) טרענען, אבזונדערען, אבטיילען, אבשיידען; פאנאנדעררייסען; אונטערשיידען; מאכען אן אונטערשיעד; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; האנדלען בעזונדער אדער אונאבהענגיג.

sev'erable *a.* (סעוו'-ער-עבל) טרענבאר, שיידבאר; וואס קען ווערען געשיעדען אדער אבגעזונדערט.

sev'eral *a. and n.* (סעוו'-ער-על) עטליכע, מעהרערע; פערשיעדענע; בעזונדערע; בעזונדער; אזא פרויען=מלבוש וואס קען בענוצט ווערען פאר פערשיעדענע צוועקען.

sev'erally *adv.* (סעוו'-ער-על-אי) בעזונדער.

sev'eralty *n.* (סעוו'-ער-על-טי) דאס זיין אבגעטיילט פון דאס אנדערע; אבגעטיילטקייט, אבגעזונדערטקייט [בעזונדערס וועגען לאנד=אייגענטום].

sev'erance *n.* (סעוו'-ער-ענס) אבזונדערונג, שיידונג, טיילונג.

severe' *a.* (סי-וויער') שטרענג; זעהר ערנסט; העפטיג, גרויזאם; שטרענג אבגעהיט אדער אויסגעהאלטען; גענוי, רעגעלמעסיג; שארף, שטארק [וועגען שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שווער אויסצוהאלטען.

severe'ly *adv.* (סי-וויער'-לי) אויף א שטרענגען אדער העפטיגען אופן; זעהר ערנסט; גרויזאם; שארף, שטארק [וועגען שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שווער אויסצוהאלטען; גענוי, רעגעלמעסיג; שטרענג אויסגעהאלטען.

severe'ness *n.* (סי-וויער'-נעס) ז. ***severity***.

sever'ity *n.* (סי-ווער'-אי-טי) שטרענגק־קייט; ערנסטקייט; גרויזאמקייט; העפטיג־קייט; שארפקייט, שטארקייט [פון שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שטרענגע פינקטליכ־קייט, גענויהייט; שווערקייט אויסצוהאל־טען.

sew *v.* (סאו) נעהען; צונויפנעהען; בליי־בען זיצען אויף'ן גרונד [ווענען א שיף. ז. *sewed up*].

sew'age *n. and v.* (סיו'-עדזש) אבגוס־וואסער און אבפאל וואס געהט דורך אב־צוגס־קאנאלען; קאנאליזאציאן, אבצוגס־קאנאלען; בעוואַרגען מיט אבצוגס־קא־נאלען; פרוכטבאר מאכען לאנד דורך דעם געברויך פון קאנאליזאציאן.

sewed up (סאוד אפ) גע־ אויף'ן גרונד זעצט [ווענען א שיף]; געבראכט צו א שטילשטאנד; רואינירט; בעטרונקען, בע־טויבט, צוטומעלט; פערנעהט; ארומגענעהט.

sewel'lel *n.* (סי-וועל'-על) אזא אמע־ריקאניש חיה'לע עהנליך צו דער שנויץ־מויז [ז. *muskrat*] אהן אן עק.

sew'er *n.* (סאו'-ער) א נעהער, איינער וואס נעהט.

sew'er *n. and v.* (סיו'-ער) אן אבצוגס־קאנאל [א קאנאל אונטער דער ערד אב־צוציהען דאס וואסער און שמוץ פון די גאסען]; אבציהען דאס וואסער דורך אב־צוגס־קאנאלען; בעזארגען מיט אבצוגס־קאנאלען.

sew'erage *n.* (סיו'-ער-עדזש) קאנאלי־זאציאן, אן אבצוגס־קאנאל סיסטעם; דאס אבציהען אבגוס־וואסער און שמוץ דורך אבצוגס־קאנאלען; די שמוץ וואס לויפט אב דורך אן אבצוגס־קאנאל.

sew'erman *n.* (סיו'-ער-מען) איינער וואס ארבייט ביי אבצוגס־קאנאלען.

sew'er-pipe *n.* (סיו'-ער-פּאיפּ) א קאנאליזאציאנס־ראהר [א ראהר פון אן אבצוגס־קאנאל].

sew'ing *n.* (סאו'-אינג) דאס נעהען; נעה־ארבייט, גענעהטס.

sew'ing-cir'cle *n.* (סאו'-אינג-סויר'קל) א געזעלשאפט פון פרויען וואס קומען זיך צונויף רעגולאר צו נעהען זאכען פאר רעליגיעזע און צדקה־אנשטאלטען.

sew'ing-clamp *n.* (סאו'-אינג-קלעמפּ) אזא קלאמער מיט וועלכען עס ווערט פעסט־געהאלטען דער שטאף וואס ווערט גענעהט.

sew'ing-cot'ton *n.* (סאו'-אינג-קאט'ן) נעה־באוועל, נעה־פאדים.

sew'ing-machine' *n.* (סאו'-אינג-מע-שין') א נעה־מאשין.

sew'ing-nee'dle *n.* (סאו'-אינג-ניע'דל) א נעה־נאדעל.

sew'ing-press *n.* (סאו'-אינג-פּרעס) ביי בוכבינדער — א ראהם צום איינגעהען ביי־כער.

sew'ing-silk *n.* (סאו'-אינג-סילק) נעה־זייד, זייד־פאדים צום נעהען אדער אויס־נעהען.

sew'ing-ta'ble *n.* (סאו'-אינג-טיי'בל) א נעה־טיש, א שניידער־טיש; א טיש צום איינגעהען ביכער [ביי בוכבינדער].

sewn (סאון) גענעהט. ז. *sew*

sew up (סאו אפּ) צונעהען, פערנעהען, צוזאמענגעהען, איינגעהען, ארומנעהען.

sew up one's stock'ing (סאו אפּ הוואנז סטאק'-אינג) פערשטאפּען אימעצען דאס מויל, אב'פטר'ען, מאכען צו שווייגען.

sex *n. and v.* (סעקס) דאס געשלעכט, דער מין [מין זכר אדער מין נקבה]; דאס ווייבליכע געשלעכט, ווייבער, פרויען; בעצייכענען דאס געשלעכט.

sexadec'imal *a.* (סעק-סע-דעס'-אי-מעל) זעכצעהנטער; וואס בעציהט זיך אויף זעכצעהן.

sexag'ecuple *a.* (סעק-סעדזש'-ע-קיופּל) וואס קומט פאר אין זעכציגער.

sexag'enal *a.* (סעק-סעדזש'-ע-נעל) ז. *sexagenary*

sexagena'rian *a. and n.* (סעק-סע-דזשע-ניי'-רי-ען) זעכציגיעהריג; א זעכ־ציג־יעהריגע פערזאָן.

sexag'enary *a. and n.* (סעק-סעדזש'-ע-ניי-רי) פון זעכציג; זעכציגיעהריג; א זעכציג־יעהריגער; א זאך וואס איז צו־נויפגעשטעלט פון זעכציג טיילען.

sex'agene *n.* (סעק'-סע-דזשין) א בויגען אדער ווינקעל פון 60 גראד, א זעקסטעל פון א קרייז.

Sexages'ima *n.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מא) דער זונטאג סעקסאגעסימא [דער צווייטער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט־צייט].

sexages'imal *a. and n.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מעל) וואס בעציהט זיך אדער איז בעגרינדעט אויף דער צאהל זעכציג; א זעכציגסטעל.

sexages'imally *adv.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מעל-אי) דורך זעכציגסטעלעך.

Sexages'ima Sun'day (סעק-סע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) ז. *Sexagesima*

sex'agesm *n.* (סעק'-סע-דזשעסם) א זעכציגסטעל.

sex'angle *n.* (סעקס'-ענגל) א זעקס־עק, א זעקס־עקיגע פיגור.

sex'angled *a.* (סעקס'-ענגלד) ז. *sexangular*

sexan'gular *a.* (סעקס-ענ'-גיו-לאר) זעקס־עקיג, זעקס־ווינקעלדיג.

sexan'gularly *adv.* (סעקס-ענ'-גיו-לאר-לי) מיט זעקס ווינקלען.

sexa'tion *n.* (סעק-סיי'-שאן) די אב־שטאמונג דורך געשלעכטליכער פארונג.

sexcen'tenary *a. and n.* (סעק-סע-ניי'-רי) זעקס־הונדערטדיג; זעקס־הונ־דערט־יעהריג; א משך פון זעקס הונדערט יאהר; א זעקס־הונדערט־יעהריגער יובי־לעאום אדער פעסט־טאג.

sexdig'itate *a.* (סעקס-דידזש'-אי-טייט) זעקס־פינגערדיג, וואס האט צו זעקס פינ־גער אין א האנד אדער אין א פוס.

sexdig'itism *n.* (סעקס-דידזש'-אי-טיזם) דאס האבען זעקס פינגער אויף'ן פוס אדער אויף דער האנד.

sexdig'itist *n.* (סעקס-דידזש'-אי-טיסט) א פערזאן וואס האט צו זעקס פינגער אין א האנד אדער אין א פוס.

sexed *a.* (סעקסט) וואס איז פון א בע־שטימטען געשלעכט; וואס האט די איי־גענשאפטען פון א בעשטימטען געשלעכט.

sexen'nial *a. and n.* (סעק-סענ'-אי-על) זעקס־יעהריג, זעקס־יעהריליך; וואס פאסירט איין מאל אין זעקס יאהר; א זעקס־יעהריגער יובילעאום, א זעקס־יעה־ריגער יאהרעס־פעסט.

sexen'nially *adv.* (סעק-סענ'-אי-על-אי) יעדע זעקס יאהר, איין מאל אין זעקס יאהר.

sex'fid *a.* (סעקס'-פיד) זעקס־שפּאלטיג [ווענען פלאנצען].

sex'foil *n.* (סעקס'-פאיל) א פלאנצע אדער בלום מיט זעקס בלעטער; אן ארכיטעק־טור־פערציערונג, וועלכע בעשטעהט פון זעקס קרייזען אדער זעקס בלעטער.

sex'ifid *a.* (סעק'-סי-פיד) ז. *sexfid*

sexil'lion *n.* (סעק-סיל'-יאן) א סעקסטי־ליאן. ז. *sextillion*

sexisyllab'ic *a.* (סעק-סי-סי-לעב'-איק) זעקס־זילביג; וואס האט זעקס זילבען [ווענען א ווארט].

sex'isyllable *n.* (סעק'-סי-סיל-עבל) א ווארט פון זעקס זילבען.

sex'less *a.* (סעקס'-לעס) געשלעכטסלאז, ניט ווייבליך ניט מענליך.

sex'lessness *n.* (סעקס'-לעס-נעס) גע־שלעכטסלאזיגקייט, דאס זיין ניט מענליך און ניט ווייבליך.

sexloc'ular *a.* (סעקס-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס האט זעקס צעלען אדער קעמערלעך [וואו די זאמען געפי־נען זיך].

sexra'diate *a.* (סעקס-ריי'-די-אייט) וואס האט זעקס שטראהלען אדער פינגער [ווי געוויסען שטערן־פיש].

sext *n.* (סעקסט) אין מוזיק — אן אינ־טערוואל פון זעקס טענער; אין די קריסטליכע קירכען — די תפלות פון דער זעקסטער שטונדע, די מיטאגדיגע עבודה.

sex'tain *n.* (סעקס'-טיין) א פערז אדער סטראפע פון זעקס שורות אין א געדיכט.

sex'tan *a.* (סעקס'-טען) וואס פאסירט יעדע זעקס טעג.

sex'tans *n.* (סעקס'-טענז) אין אַלטען רוים — א סעקסטאנס [א קליינע בראנ־זענע מטבע אין דעם ווערטה פון א זעק־סטעל פון אן אס].

sex'tant *n.* (סעקס'-טענט) א סעקסטאנט [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט מיט א סקאלע פון 60 גראד, א זעקסטעל פון א קרייז וואס ווערט בע־נוצט צו מעסטען די הויכקייט פון די שטע־רען פון האריזאנט אדער צו מעסטען די ווינקלען וואס די זונען־שטראהלען בילדען מיט דער אויבערפלעכע פון דער ערד. דיעזער אינסטרומענט איז זעהר וויכטיג פאר געאגראפישע פארשונגען]; א זעק־סטעל פון א קרייז [זעכציג גראד].

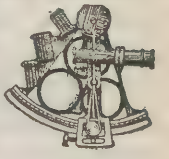

Sextant

sex'tantal *a.* (סעקס-טען-טעל) וואס איז שייך צו א סעקסטאנס. ז. *sextans*

sexta'rius *n.* (סעקס-טיי'-רי-אס) א פארצייטיגע רוימישע פליסיגקייטס־מאס וואס איז גלייך צו $1\frac{1}{2}$ אמעריקאנער פאינט [עטוואס מעהר פון א האלבער קווארט].

sex'tary *n.* (סעקס'-טיי-רי) ז. *sextarius*

sexte *n.* (סעקסט) ז. *sext*

sexten'nial *a.* (סעקס-טענ'-אי-על) וואס קומט פאר אין יעדען זעקסטען יאהר.

sextet' *n.* (סעקס-טעט') א סעקסטעט, א זעקס־שטימיגע מוזיק־שטיק; א זינגער אדער שפּיעלער־קאמפּאניע פון זעקס פער־זאָן.

sextette' *n.* (סעקס-טעט') ז. *sextet*

sextet'to *n.* (סעקס-טעט'-טא) ז. *sextet*

sex'tic *a. and n.* (סעקס'-טיק) פון זעקס־טען גראד, פון זעקסטער ארדנונג; א מא־טעמאטישע גלייכונג פון זעקסטער ארד־נונג.

sex'tile *a.* (סעקס'-טיל) וואס בעציהענט די פאזיציאן פון צוויי פלאנעטען וועלכע געפינען זיך 60 גראד ווייט איינער פון אנדערען.

sextil'lion *n. and a.* (סעקס-טיל'-יאן) א סעקסטיליאן [טויזענד גדאפעלט 7 מאל אויף זיך אליין וואס שטעלט פאר א צאהל פון 1 מיט 21 נולען, אדער א מיליאן גדאפּ־

פעלט 6 מאל אויף זיך אליין וואס שטעלט פאר א צאהל פון 1 מיט 36 נולען]; וואס שטעלט צונויף די צאהל פון א סעקססטיליאן.

sex'tipartite *a.* (סעקס-טי-פאר-טאיט) זעקס-טייליג, געמאכט אין זעקס טיילען.

sex'tiply *v.* (סעקס-טי-פלאי) דאפלען אויף זעקס, זעקספאך דאפלען.

sex'to *n.* (סעקס-טאו) א זעקסטעל-פאר-מאט, א בוך פון א זעקסטעל-פארמאט [ווען די בלעטער זיינען א זעקסטעל פון א בויגען].

sex'to-dec'imo *n.* (סעקס-טאו-דעס-אי-מאו) א זעכצעהנטעל-פארמאט [א בויגען פאפיער, ווען ער איז געקנייטשט אין 16 בלעטער].

sex'ton *n.* (סעקס-טאן) א קירכען-דינער; א טויטען-גרעבער, א קברים-גרעבער; אזא באבעלקע [זשוק], וואס בעגראבט טויטע קערפער פון קליינע חיות אין וועלכע זי לעגט איהרע אייעלעך.

sex'tonship *n.* (סעקס-טאן-שיפ) דאס אמט פון א קירכען-דינער.

sex'tuple *a. and v.* (סעקס-טיופל) זעקס-פאך [זעקס מאל אזוי פיעל]; פערזעקספאכען, דאפלען דורך זעקס.

sex'tuplet *n.* (סעקס-טיו-פלעט) א פער-אייניגונג אדער קאמבינאציאן פון זעקס זאכען.

sex'tuplex *v.* (סעקס-טיו-פלעקס) אין טעלעגראפיע — מאכען מעגליך איבערציגעבען זעקס טעלעגראמען אדער דעפעשען אין איין צייט.

sex'ual *a.* (סעק-שיו-על) געשלעכט-ליך; וואס געהערט צום געשלעכט; וואס געהערט צו די געשלעכטס-ארגאנען.

sex'ual affin'ity (סעק-שיו-על ע-פינ-אי-טי) די אינדיווידועלע געשלעכט-ליכע נייגונג [די שטארקערע געשלעכט-ליכע נייגונג צו בעשטימטע פערזאנען פון אנדערען געשלעכט אלס צו די איבריגע].

sex'ualist *n.* (סעק-שיו-על-איסט) א סעקסואליסט, א באטאניקער וואס קלאסיפיצירט [טיילט איין אין קלאסען] די פלאנצען לויט זייער געשלעכט [לויט דעם סעקסואל-סיסטעם פון לינעי].

sexual'ity *n.* (סעק-שיו-על-אי-טי) געשלעכטליכקייט.

sex'ualize *v.* (סעק-שיו-על-איז) אבטיילען אדער צוטיילען לויט דעם געשלעכט.

sex'ually *adv.* (סעק-שיו-על-אי) לויט געשלעכט, אין געשלעכטליכער בעציהונג.

sex'ual or'gans (סעק-שיו-על אהר-גענז) די געשלעכטליכע ארגאנען.

sex'ual reproduc'tion (סעק-שיו-על רי-פרא-דאק-שאן) פרוכטבארקייט דורך געשלעכטליכער פארונג.

sex'ual selec'tion (סעק-שיו-על סי-לעק-שאן) די נאטירליכע געשלעכטליכע אבקלייבונג [די טעאריע, דאס די שעהנערע אדער שטארקערע פון דעם מין האבען א גרעסערע געשלעכטליכע צוציהונגס-קראפט און דיעזע טהאטזאכע האט אזא ווירקונג אויף די ניי-געבארענע דורות, דאס אין א משך פון צייט ווערט געענדערט אין גאנצען דאס אויסזעהען פון דיעזען מין חיות].

sex'ual sys'tem (סעק-שיו-על סיס-טעם) די געשלעכטליכע ארגאנען; דאס סעקסועלע סיסטעם [דאס סיסטעם צו איינטיילען די פלאנצען אין ווייבליכען און מענליכען געשלעכט, ווי דער נאטור-פארשער לינעי האט עס געטהאן].

sfoga'to *a.* (ספא-גא-טא) אין מוזיק — זעהר דין [ווי זעהר א דינע שטימע].

sforzan'do *a.* (ספאר-טסאנ-דאו) אין מוזיק — מיט נאכדרוק, מיט מאכט, מיט א פלעצליכער שטארקער אדער ענערגישער בעטאנונג.

sforza'to *a.* (ספאר-טסא-טא) ז. *sforzando*.

sfregaz'zi *n.* (ספרע-גאט-סי) אין אויל-מאלעריי — א געוויסע פארם פון מאכען שאטענס אויף טיילען פון א בילד, בעדעקענדיג זיי מיט א דינעם דורכזיכטיגען פארבען-שיכט.

sfuma'to *a.* (ספו-מא-טא) אין אויל-מאלעריי — בעדעקט ווי מיט רויך [אן ארט מאלען, וואו די שטריכען זעהען זיך ניט בולט ארויס].

sh. פערקירצונג פון *shilling*

shab *n. and v.* (שעב) א מין קרעץ ביי שעפסען; קראצען [ווי א הונד אדער א קאץ קראצען זיך אליין]; אבטהאן א געמיינע שטוקע.

shab'bily *adv.* (שעב-אי-לי) לומפיג, געמיין, נידריג, ארים, עלענד.

The visitor was shabbily dressed.

shab'biness *n.* (שעב-אי-נעס) לומפיגקייט, געמיינהייט; ארימקייט, נידריגקייט.

shab'by *a.* (שעב-אי) לומפיג, געמיין, נידריג, ארים; קרעציג, פארכיג.

shab'by-genteel' *a.* (שעב-אי-דזשענ-טיעל) אין זיידענע שמאטעס; מיט סמנים פון אמאליגען רייכטום אין זיינע איצטיגע לומפען; וואס האלט זיך פאר אן אדעלמאן כאטש אין דער ווירקליכקייט איז ער א לומפ.

shab off (שעב אף) פטור ווערען פון עפעס.

shab'rack *n.* (שעב-רעק) א זאטעל-דעקע [א דעקע פאר א פערד וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער'ן זאטעל].

shack *v. and n.* (שעק) אראבפאלען, ארויספאלען [ווי קערנער פון צייטיגע זאנגען]; זיך פיטערען אויף אן אבגעשניטענעם פעלד; ארומשלעפען זיך, ארומוואנדערען פון ארט צו ארט; אראבגעפאלענע קערנער [ווי פון אבגעשניטענע זאנגען]; א הייזעל וואס איז געבויט פון ניט-ארומגעהאקטע קלעצער.

shack'le *n. and v.* (שעקל) א פערבינדונגס-רינג אדער אן אויסגעבויגען שטיקעל אייזען, וואס דיענט צו פעראייניגען צוויי קייטען א. ד. ג.; עפעס וואס בינדט, פעסטעט אדער שטערט; אנטהאן קייטען; ארויפלעגען א פענטע, פערפענטען; שטערען; פעראייניגען מיט א פערבינדונגס-רינג.

shack'le-bolt *n.* (שעק'ל-באולט) א באל-צען, ביי וועלכען איין ענד איז אויסגעבויגען ווי א קרוטשאק.

shack'les *n.* (שעקלז) הינדער-קייטען; הינדערניסע, שטערונגען.

shack'ling *a.* (שעק-לינג) שאקלענד, וואקלענד, וויגענד.

shack'ly *a.* (שעק-לי) זיך שאקלענד, זיך וואקלענד; שוואך אין געזונד.

shad *n.* (שעד) דער מאי-פיש אדער מוטער-הערינג [א מין אמעריקאנער זעהר געשמאקער פיש]. ז. איל. *"Fishes"*

shad'-bel'lied *a.* (שעד-בעל-איד) מיט א וועניג-ארויסגעשטארצטען בויך.

He is a shad-bellied person.

shad'dock *n.* (שעד-אק) דער שעדאק [א פרוכט פון א טראפּישען בוים, וואס איז עהנליך צו אן אפעלסין]; דער שעדאק-בוים.

shade *n. and v.* (שייד) א שאטען; א טונקעלקייט; אן ארט וואס איז בעדעקט מיט א שאטען; אן איינזאמער, פערבארגענער פלאץ; א שוץ; א שאטירונג; א קלייניגקייט; דער שאטען פון א מענשען; א רוח, א נשמה; א לאדען פון א פענסטער, דאס לעדעל פון אויג; א לאמפ-שירם, א קאלפאק; א פארהאנג אויף א פענסטער; בעדעקען מיט א שאטען; בעשיצען, בעהאלטען; שאטירען, צוגעבען שאטען.

sha'ded *a.* (שיי-דעד) מיט שאטירונגען; בעדעקט מיט א שירם אדער שאטען.

shade'ful *a.* (שייד-פול) שאטענדיג, רייך מיט שאטען.

shade'less *a.* (שייד-לעס) שאטענלאז, אהן א שאטען.

sha'der *n.* (שיי-דער) דער אדער דאס וואס פערטונקעלט אדער פערציהט מיט א שאטען.

shade'-roll'er *n.* (שייד-ראול-ער) א רונד שטעקעל מיט א פרוזשינע, אויף וועלכען עס דרעהט זיך ארויף דער פארהאנג פון א פענסטער.

shades *n.* (שיידז) די רוחות, די נשמות פון געשטארבענע; די אונטערוועלט; פינסטערניש.

sha'dily *adv.* (שיי-די-לי) שאטענדיג.

sha'diness *n.* (שיי-די-נעס) שאטענדיגקייט.

sha'ding *n.* (שיי-דינג) די בעשאטענונג; שאטירונג, דער שאטען.

shadoof' *n.* (שע-דוהף) אזא פארריכטונג צו שעפען וואסער אין עגיפטען און אנדערע מזרח-לענדער.

shad'ow *n. and v.* (שעד-או) א שאטען, א טונקעלער אבשיין; עפעס וואס פאלגט נאך א מענשען אדער זאך ווי א שאטען; א בילד פון עפעס, א פארטרעט; געהיימע אדער מיסטישע צייכענס; א טונקעלע פארשטעלונג; זעהר א קליינער אדער שוואכער שטריך; א פערקלײדונג, א פערשטעלונג [אז מען זאל ניט ארויסזעהען דעם ריכטיגען אינהאלט]; אן אונרעעלע זאך, עפעס וואס איז בעשאפען געווארען נור פון דער פארשטעלונג אדער איינבילדונג; א פאנטאם, א גייסט, א רוח; א פערדעקטער אדער פערבארגענער ארט, א רוה-פלאץ; אבזונדערונג, איינזאמקייט, רוה; שוץ, פערזיכערונג; א פיערקאנטיגער זעגעל אויף א יאכט; בעציהען מיט א שאטען, פערפינסטערען, מאכען טונקעל; שאטירען; פערדעקען, פערבארגען, בעהאלטען; נאכפאלגען נאך אימיצען אדער עפעס ווי א שאטען.

shad'ow-bird *n.* (שעד-או-בוירד) אזא גרויסער אפריקאנישער פויגעל מיט א ברייטען שנאבעל און מיט ארויסגעשטארצטע פעדערען הינטער'ן קאפ.

shad'owed *a.* (שעד-אוד) שאטענדיג, טונקעל; נאכגעשפיאנירט.

shad'ow-fig'ure *n.* (שעד-או-פיג-יור) א סילועט. ז. *silhouette*

shad'owgraph *n. and v.* (שעד-או-גרעף) א שאטען-בילד אויף א בעלויכטענעם לייוואנד; א ראדיאגראף, א פאטאגראף וואס איז ארונטערגענומען דורך x-שטראהלען [רענטגען-שטראהלען]; מאכען א שאטען-בילד אויף א לייוואנד; פאטאגראפירען דורך x-שטראהלען, ראדיום א. ד. ג.

shadowgraph'ic *a.* (שעד-או-גרעפ-איק) וואס איז פאטאגראפירט געווארען

דורך x־שטראהלען [רענטגען־שטראהלען] אדער ראדיום.

shad'owgraphy *n.* (שעד'־או־גרעף־אי) דאס מאכען שאטען־בילדער אויף א לייוואנד; דאס פאטאגראפירען דורך x־שטראהלען [רענטגען־שטראהלען], ראדיום א. ד. ג.

shad'owiness *n.* (שעד'־א־אי־נעס) די שאטענדיגקייט, די שאטנדיגע טונקעלקייט; א ניט־פעסטגעזעצטער כאראקטער, א ניט־פעסטגעזעצטע אייגענשאפט.

shad'owing *n.* (שעד'־א־אינג) שאטירונג; דאס מאכען שאטענדיג; דאס מאכען קלענער אדער גרעסער די שאטענס אויף א בילד.

shad'owless *a.* (שעד'־א־לעס) שאטענלאז, אהן א שאטען.

shad'ow of death (שעד'־או אוו דעטה) דער שאטען פון טויט; די דערנענטערונג פון טויט; א שרעקליכע פינסטערניש.

shad'owy *a.* (שעד'־א־אי) שאטענדיג, פול מיט שאטען, טונקעל, כמורנע, פינסטער; מיט א שוואכען אבשיין, טונקעל פארגעשטעלט; ווי א שאטען, ניט רעאל, ניט ווירקליך; פער'חלומ'ט, פערטראכט.

shad'-wai'ter *n.* (שעד'־הוויי'־טער) דער לאצמאן־פיש. ז. ***pilot-fish***

sha'dy *a.* (שיי'־די) שאטענדיג; בעדעקט מיט שאטען; פון א צווייפעלהאפטער עהרליכקייט אדער ערנסטקייט.

sha'dy side (שיי'־די סאיד) די שאטענדיגע זייט, די אנדערע זייט, די צווייטע העלפט פון עלטער.

He is on the shady side of forty.

shaft *n.* (שעפט) א שאפט, א שטיעל; א וועלע, א וואל אדער אקס פון א מאשין; א פייל [פון א בויגען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פייל; א זייל צווישען דעם פונדאמענט און דעם קאפ; דער שפיץ פון א טורעם; דער טייל פון קוימען וואס שטארצט ארויס פון דאך; דער שטאם אדער דאס שטעקעלע פון א פעדער; א הענטעל פון א געצייג; א שטיעל פון א מעסער; אן אלאבליע פון א וואגען; דער דייקסעל אדער דישעל פון א וואגען; דער שטעקען פון א שפיזען; דער רעהר פון א ביקס; א שאכטע, אן עפנונג אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב.

shaf'ted *a.* (שעפ'־טעד) וואס האט א שאפט. ז. ***shaft***

shaft'-horse *n.* (שעפט'־האהרס) א דייקסעל אדער דישעל־פערד, א פערד וואס געהט אין געשפאן צווישען די אלאבליעס.

shaf'ting *n.* (שעפ'־טינג) א וועלען־טראנסמיסיאן [א סיסטעם פון וועלען דורך וועלכע עס ווערט איבערגעגעבען די בעוועגונג פון א מאטאר צו דער מאשינעריע].

shag *n., a. and v.* (שעג) דיקע צונויפגעקלאטעטע האר אדער וואל; די בארווע אדער וואָרסע [האר] פון טוך; האריגע צייג; א שטארקער, דין געשניטענער טאבאק; דער זעע־ראב אדער באקלאן [א זאפויגעל. ז. ***cormorant***]; קאלטענעוואטע, שארסטקע, האריג; געמאכט פון האריגער צייג; מאכען שארסטקע אדער האריג; מאכען קאלטענעוואטע.

shag'bark *n.* (שעג'־בארק) א מין וואלנוס־בוים. ז. ***hickory***

shag'ged *a.* (שעג'־עד) ז. ***shaggy***

shag'gedness *n.* (שעג'־עד־נעס) ז. ***shagginess***

shag'gily *adv.* (שעג'־אי־לי) שארסטקע, האריג, קאלטענעוואטע.

shag'giness *n.* (שעג'־אי־נעס) האריגקייט; קאלטענעוואטקייט; שארסטקיגקייט.

shag'gy *a.* (שעג'־אי) האריג, לאנג־האַריג; קאלטענעוואטע; רויה, גראב, שארסטקע.

shag'-haired *a.* (שעג'־העהרד) מיט שארסטקע אדער קאלטענעוואטע האר.

shag'ling *a.* (שעג'־לינג) וואקלענד, שאקלענד, אונזיכער.

shagreen' *n. and a.* (שע־גריען') שאגרין [א זארט שארסטקע לעדער]; די פעל פון א האיפיש; אויסגעארבייט פון שאגרין.

shagreened' *a.* (שע־גריענד') וואס האט א שארסטקע אויבערפלעכע, ווי די פעל פון א האיפיש.

shah *n.* (שא) דער שאך [דער פערזישער קייזער].

sha'hi *n.* (שא'־אי) א שאהי, א פערסישע קופערנע מטבע [פון אונגעפעהר 1½ אמעריקאנער סענט].

shairl *n.* (שעהרל) א זעהר דינע צייג פון וואל פון טיבעטישע ציגען.

shake *v. and n.* (שייק) שאקלען, טרייסלען; בויטשען; אבלאזען [ווי אן אנגעצויגענעם זעגעל אדער שטריק], לאזען פלאטערען; אבשוואכען, לאזען וואקלען, מאכען אונזיכער; אויפרעגען, מאכען ציטערען; אין מוזיק — טרילערען, מאכען טרעלען; זיך טרייסלען, זיך שאקלען; דריקען די האנד [געבען שלום־עליכם]; דאס שאקלען, דאס טרייסלען; אן אויפטרייסלונג, א ציטער; קדחת; א טרעל; א רגע, א מאמענט, אן אויגענבליק; א שפאלט אין א קלאץ דורך א פלוצליכען פלאצען.

shake a cask (שייק ע קעסק) אראבשלאגען די רייפען פון א פאס און צוזאמענפאקען אלע קלעפקעס [ברעטלעך] אינאיינעם.

shake a foot (שייק ע פוט) טאנצען.

shake'-bag *n.* (שייק'־בעג) א גרויסער קאמפף־האהן. ז. ***game-cock***

shake down (שייק דאון) אויפטרייסלען [א בעט]; אראבטרייסלען [פרוכטען פון א בוים].

shake'-down *n.* (שייק'־דאון) א צייטווייליגער געלעגער פון שטרוי אדער היי וואס ווערט געמאכט אויף'ן דיל [פאדלאגע]; א צייטווייליג איינגעריכטעטער געלעגער.

shake hands (שייק הענדז) בעגריסען איינעם דורך דריקען די האנד; "צושלאגען", געבען א פאטש איבער דער האנד [שליסען א מסחר].

shake hands with (שייק הענדז הוויטה) געהמען אבשיעד; געזעגענען זיך.

sha'ken *a.* (שייקן) צוטרייסעלט, ניט אין ארדנונג; צושפאלטען, מיט שפאלטען [וועגען קלעצער].

shake one's sides (שייק הוואנז סאידז) זיך קאטשען פון געלעכטער.

sha'ker *n.* (שיי'־קער) דער טרייסלער; איינער אדער עפעס וואס טרייסלט אויף; א מין הויז־טויב.

Sha'ker *n.* (שיי'־קער) א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע אין אמעריקא, וועלכע מען רופט "שייקערס" צוליעב זייערע אויפגערעגטע בעוועגונגען אין דער צייט פון גאטעסדיענסט.

Sha'kerism *n.* (שיי'־קער־איזם) די לעהרע פון דער רעליגיעזער סעקטע "שייקערס". ז. ***Shaker***

shake the head (שייק טהי העד) שאקלען אדער דרעהען מיט'ן קאפ אלס צייכען פון "ניין", אונצופריעדענהייט, פארוואורף א. ד. ג.

shake togeth'er (שייק טו־געטה'־ער) זיך צופאסען איינער צום אנדערען; זיין אין גוטע בעציהונגען; צוזאמענטרייסלען.

shake up (שייק אפ) אויפטרייסלען [ווי די פעדערען פון א קישען]; ווערען אויפגעטרייסעלט, ערציטערט [ווי פון אן אונגערוארטעטען צוזאמענשטויס]; צונויפשטימען, זיין אין גוטע בעציהונגען.

shake'-up *n.* (שייק'־אפ) אן אויפטרייסלונג, אן ערציטערונג.

sha'kily *adv.* (שיי'־קי־לי) אויף א טרייסלענדען אדער ציטערענדען אופן.

sha'kiness *n.* (שיי'־קי־נעס) וואקעלדיגקייט, שאקעלדיגקייט

sha'king *n.* (שיי'־קינג) דאס ציטערען, דאס טרייסלען; די ערציטערונג.

sha'king a'gue (שיי'־קינג איי'־גיו) קדחת [די ערגסטע פארם פון קדחת, ווען דעם חולה טרייסלט פון קעלט].

shak'o *n.* (שעק'־או) א קיווער [א מין אלטפרענקישעם מיליטערישעם היטעל].

Shakspe'rian *a. and n.* (שייק־ספי'־רי־ען) וואס איז שייך צו דעם גרעסטען ענגלישען דראמאטורג שעקספיר, זיינע דראמען אדער זיין ארט שרייבען; א קענער פון שעקספיר'ס ווערק.

Shakspe'rianism *n.* (שייק־ספי'־רי־ען־איזם) עטוואס וואס איז ספעציעל שייך אדער איז ספעציעל כאראקטעריסטיש פאר שעקספיר [ווי א בעזונדערעס ווארט אדער אויסדרוק].

shak'u *n.* (שעק'־או) א יאפאנעזישע לענג־מאס פון אונגעפעהר 11¾ צאל.

shak'udo *n.* (שעק'־או־דאו) שאקודא [א יאפאנעזישע ליגאטור פון קופער מיט עטליכע פראצענט גאלד, וואס ווערט גענוצט פאר פערשיעדענע ארנאמענטען].

sha'ky *a.* (שיי'־קי) שאקעלדיג; שוואך; צוזאמענגעשטעלט, פאנאנדערפאלענד; וואקעלדיג, אונזיכער; שוואך; פול מיט שפאלטען; מיט צווייפעלהאפטע פעהיגקייטען.

shale *n. and v.* (שייל) א שאל; א הילז; לעבץ; א מין שיפער־שטיין, וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען; אבשיילען, שיילען.

shall *v. and n.* (שעל) זאלען, מוזען; ווע־לען; דער שעל [א מין אפריקאנישער פיש].

shalloon' *n.* (שע־לוהן') שאלאן [א מין לייכטער וואלען־צייג].

shal'lop *n.* (שעל'־אפ) א מין לייכטע שיף.

shallot' *n.* (שע־לאט') שאלאט [א מין ציבעלע].

shal'low *a., n. and v.* (שעל'־או) 1. ניט טיעף; פלאך; אויבערפלעכליך; 2. ניט קיין טיעפער ארט; 3. אבפלאכען, ווערען פלאך; מאכען ניט טיעף.

3. The water shallows rapidly as one approaches the bar.

shal'low-brained *a.* (שעל'־או־בריינד) אויבערפלעכליך, מיט א פוסטען קאפ, דום.

shal'low-hear'ted *a.* (שעל'־או־האר'־טעד) מיט אויבערפלעכליכע געפיהלען; ניט פעהיג צו טיעפע געפיהלען.

shal'lowling *n.* (שעל'־א־לינג) אן אויבערפלעכליכער מענש; א נארישער יונג.

shal'lowly *adv.* (שעל'־א־לי) אויף אן אויבערפלעכליכען שטייגער.

shal'lowness *n.* (שעל'־א־נעס) פלאכקייט אדער ניט־טיעפקייט [פון א וואסער]; דומהייט; אויבערפלעכליכקייט.

shal'low-pa'ted *a.* (שעל'-או-פיי'- טעד) נאריש, דום.

sham *v., n. and a.* (שעם) אבנארען, בעטריגען, אונטערשטעלען א הינטער-פי-סעל, אבטהאן א שפיצעל; זיך פערשטע-לען; דאס אבנארען; בעטרוג; א גע-פעלשטער ארטיקעל, א געפעלשטע סחורה; א בעטריגער, א שווינדלער; פאלש, אונ-עכט, ניט ווירקליך, נאכגעמאכט; שיינ-באר, כלומר'שט.

sham A'braham (שעם איי'-ברע-העם) פערשטעלען זיך פאר א חולה, מאכען זיך כלומר'שט קראנק [כדי זיך אויסצודרעהען פון ארבייט].

Sham'an *n. and a.* (שעמ'-ען) א שא-מאן, א פריסטער ביי די געצענדינערישע אונציוויליזירטע שבטים פון צפון-סיבי-ריען, ווי די אסטיאקען, סאמאיעדען א. ד. ג; וואס איז שייך צו שאמאניזם.
Shamanism .ז

Sham'anism *n.* (שעמ'-ען-איזם) שא-מאניזם, דער קולט און גלויבען פון די געצענדינערישע אונציוויליזירטע שבטים פון צפון-אזיען, ווי די אסטיאקען, סאמא-יעדען א. ז. וו., וועלכע גלויבען, אז די גאנצע וועלט איז פול מיט בייזע בלוט-דורשטיגע רוחות און געטער, וועלכע מען קען איבערבעטען און גוט מאכען נור דורך קרבנות און פערשיעדענע רעליגיעזע צע-רעמאניעס.

sham'ble *n. and v.* (שעמבל) א באנק אדער טיש אויף א מארק, אויף וועלכען עס זיינען פאנאנדערגעלעגט סחורות; אן אונזיכערער און אומגעלומפערטער גאנג; געהן שלעפענדיג מיט די פיס; בעוועגען זיך אומגעלומפערט.

sham'bles *n.* (שעמבלז) א שלאכט-הויז; א פליישבאנק; א פלייש-מארק.

sham'bling *n. and a.* (שעמ'-בלינג) דאס געהן שלעפענדיג מיט די פיס; אן אומגעלומפערטער גאנג; זיך שלעפענד, וואס געהט שלעפענדיג מיט די פיס.

shame *n. and v.* (שיים) שאם, שמאך, שאנדע, חרפה; איינער אדער עפעס וואס רופט ארויס שאנדע; א שענדליכע בע-האנדלונג; פערראכטונג; שפאט; אומ-כבוד; די בעדעקטע טיילען פון קערפער; זיך שעמען; פערשעמען; שענדען, ארויפווער-פען א שאנדע.

shame'faced *a.* (שיימ'-פייסט) שע-מעוודיג.

shame'facedly *adv.* (שיימ'-פייסט-לי) אויף א שעמעוודיגער ארט; מיט בושה.

shame'facedness *n.* (שיימ'-פייסט-נעס) שעמעוודיגקייט, בושה.

shame'ful *a.* (שיימ'-פול) שענדליך, מיאוס, אונאנשטענדיג.

shame'fully *adv.* (שיימ'-פול-אי) אויף א שענדליכער ארט.

shame'fulness *n.* (שיימ'-פול-נעס) שענדליכקייט, חרפה.

shame'less *a.* (שיימ'-לעס) אונפער-שעמט, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

shame'lessly *adv.* (שיימ'-לעס-לי) אויף אן אונפערשעמטען אופן.

shame'lessness *n.* (שיימ'-לעס-נעס) אונפערשעמטהייט.

shame'-proof *a.* (שיימ'-פרוהף) אונ-עמפפינדליך צו שאנדע; וואס האט ניט קיין געפיהל פון בושה.

sha'mer *n.* (שיי'-מער) א שענדער, איינער אדער עפעס וואס פערשעמט.

shamma'tha *n.* (שע-מא'-טהא) ביי די פארצייטיגע אידען — שמתא, דער שטרענגסטער חרם, וואס ווערט אויף איי-נעם ארויפגעלעגט אויף'ן גאנצען לעבען.

sham'mer *n.* (שעמ'-ער) א בעטריגער, א שווינדלער; א ליגנער.

sham'my *n.* (שעמ'-אי) זעמש [א מין ווייכער לעדער].

sham'oy *v.* (שעמ'-אי) מאכען זעמש; בעארבייטען לעדער ווי זעמש.

shampoo' *v. and n.* (שעמ-פוה') שאמ-פואירען, וואשען און רייניגען דעם קאפ; רייבען דעם קערפער נאך א באד, מאכען מאסאזש; א שאמפו, דאס וואשען און ריי-ניגען דעם קאפ.

sham'rock *n.* (שעמ'-ראק) דער קרי-כענדער ווייס-קלעע [אזא דריי-בלעטערדי-געס גראז]; דער דריי-בלאט [די נאציא-נאלע עמבלעם פון אירלאנד]

shan'dry *n.* (שענ'-דרי)
shandrydan .ז

shan'drydan *n.* (שענ'-דרי-דען) א לייכט וועגעל אויף צוויי רעדער; אן אלט-מאדישער וואגען אהן פרוזשינעס [רעסא-רען].

shan'dygaff *n.* (שענ'-די-געף) א מין געטראנק געמישט פון ביער מיט אינגבער-ביער.

shanghai' *n. and v.* (שענג-האי') אזא כינעזישע הוהן מיט זעהר לאנגע פיס; א הויכער מענש; פער'שכור'ען אדער בע-טויבען איינעם און איהם פערשלעפען אויף א שיף, וועלכע נויטיגט זיך אין מאטרא-זען.

shank *n. and v.* (שענק) דער שיענביין, דער טייל פון פוס פון דער קניע ביז'ן קנעכעל; דער פוס; עטוואס וואס איז עהנ-ליך צו א שיענביין; דער טייל פון א גע-צייג אדער אינסטרומענט אויף וועלכען עס ווערט ארויפגעזעצט א הענטעל; א שטיעל; א שאפט; דער טייל פון א מעסער, דלאט א. ד. ג. וואס איז אריינגעשטעקט אין שטיעל; דער גראדער טייל פון א טשוואק אהן דעם קעפעל און דעם שפיץ; אין דרו-קעריי — דער שריפט-קענגעל [דאס שטי-קעל בליי, אויף וועלכען עס איז אויסגע-דריקט דער שריפט-בוכשטאב]; דאס אוי-ערעל פון א קנעפעל; דער טייל פון א שוך צווישען דעם ברייטען טייל פון זויל אדער פאדעשווע און דעם קנאפעל; אין מעטאל-גיסערייען — דער גרויסער לעפעל אנצוגיסען צושמאלצענעם מעטאל; אין ארכיטעקטור — דער שאפט פון א זייל [דער טייל צווישען דעם פונדאמענט און דעם קאפ]; דער לעצטער טייל פון עפעס; האבען א שוואכען שטענגעל [וועגען א פלאנצע]; אראבפאלען צוליעב די שוואכ-קייט פון שטענגעל [וועגען א בלום].

shanked *a.* (שענקט) מיט א שאפט; שענקעלדיג; מיט א שטיעל אדער שטענ-געל עהנליך צו א פוס; מיט א שוואכען שטענגעל [וועגען א פלאנצע].

shan'ker *n.* (שענ'-קער) [א שאנקער מין ווענערישע אדער געשלעכטס-קראנק-הייט].

shank'-pain'ter *n.* (שענק'-פיינ'-טער) אזא קורצער שטריק און קייט צו האלטען דעם אנקער פון א שיף הארינזאנטאל.

shanks' mare (שענקס מעהר) דער איי-גענער געשפאן [די אייגענע פיס].

sha'n't (שענט) [פערקירצונג פון *shall not*] זאל ניט.

shan'ty *n. and v.* (שענ'-טי) א כא-לופע; א ברעטער-הייזעל; א וואלד-היי-זעל; א שענק; אזא כאר-געזאנג פון מאט-ראזען, בעת זיי שלעפען ארויף שווערע משאות; לעבען אין א פראסטען ארימען הייזעל, לעבען אין א כאלופע.

shan'tyman *n.* (שענ'-טי-מען) דער איינוואהנער פון א ברעטער-הייזעל אין וואלד; דער מאטראז וואס פיהרט אן א כאר-געזאנג ביים ארויפשלעפען שווערע משאות.

sha'pable *a.* (שיי'-פעבל) וואס קען גע-פארמט אדער פארמירט ווערען.

shape *v. and n.* (שייפ) פארמירען; מאכען; בויען; אויסבילדען; בעשאפען; צוגעבען א געוויסע פארם; צופאסען צו א געוויסען צוועק; פלאנירען; מאכען לויט א בעשטימטען פלאן; איינארדנען, צו-גרייטען; ריכטען איינעם גאנג צו א גע-וויסען פונקט; זיך פארשטעלען, בעגריי-פען; בעשטימען צו עפעס; א פארם, א געשטאלט, אן אויסזעהן; א פאנטאסטישע פארשטעלונג; די פערקערפערונג פון א אידעע, פון א געדאנק; א פערקליידונג; א טעאטראלער קאסטיום; די ארט און ווייזע פון עפעס; א מאדעל אדער מוס-טער נאכצופאלגען ביי דער ארבייט; א דעסערט-געריכט וואס איז געמאכט אין א פורעם.

shaped *a.* (שייפט) פארמירט, געבויט, [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער]; וואס איז געבויגען אין א פערשיעדענארטיגער פארם [וועגען א ראהם פון א שפיעגעל אדער בילד].

shape'less *a.* (שייפ'-לעס) אהן גע-שטאלט, אהן פארם.

shape'lessness *n.* (שייפ'-לעס-נעס) פארמלאזיגקייט; דאס זיין אהן א גע-שטאלט.

shape'liness *n.* (שייפ'-לי-נעס) דאס זיין גוט געשטאלטעט, דאס זיין שעהן גע-בויט.

shape'ly *a.* (שייפ'-לי) גוט געשטאלטעט, שעהן געבויט.

sha'per *n.* (שיי'-פער) א פארמירער, איי-נער וואס גיט צו א פארם אדער גע-שטאלט; א פרעז-מאשין, א מאשין צו פאר-מירען פערשיעדענע מעטאל-ארבייט; אין האלץ-ארבייט — א מין שניץ-מאשין.

shape'smith *n.* (שייפ'-סמיטה) דער פארבעסערער פון מענשען-געשטאלט; איי-נער וואס נעהמט זיך אונטער צו פארווירק-ליכען אונמעגליכע זאכען.

shape up (שייפ אפ) צוגעבען א שטענ-דיגע פארם, ארייגלעגענדיג א שטייפען שטאף [ווי ביי נעהען א קלייד].

sha'ping-machine' *n.* (שיי'-פינג-מע-שין') א פרעז-מאשין, א מאשין צו פאר-מירען פערשיעדענע מעטאל-ארבייט.

shard *n.* (שארד) א שא-; א שערבעל; א לעכל פון אן איי; דער אויבערשטער פלי-געל-צודעק פון א זשוק אדער גריל.

shar'ded *a.* (שאר'-דעד) מיט הארטע אויבער-פליגלען [ביי אינזעקטען].

shar'dy *a.* (שאר'-די) ווי א שערבעל, שערבעלדיג.

share *n. and v.* (שעהר) א חלק; א טייל, א טייל פון א זאך, וואס בעלאנגט צו א צאהל מענשען; אן אקציע; דער שפיציגער טייל פון א פלוג וואס שניידעט די ערד ביים אקערען; דער שאם-ביין [דער ביין ארום די געשלעכטס-ארגאנען]; צוטיילען אויף בעזונדערע חלקים; נעהמען אן אנ-טייל; בעקומען זיין חלק; האבען א חלק אין עפעס; שניידען, שערען.

share'-beam *n.* (שעהר'-ביעם) דער טייל פון פלוג, צו וועלכען עס איז צוגע-פעסטיגט דער אקער-אייזען.

share'-bone *n.* (שעהר'-באון) דער

שאם-ביין [דער ביין ארום די געשלעכטס-ארגאנען].

share'-bro'ker *n.* (שעהר'-בראו'-קער) א בערזען-מאקלער, איינער וואס האנדעלט מיט אקציען פון פערשידענע קאמפאניעס.

share'holder *n.* (שעהר'-האול-דער) א טייל-האבער, אן אקציען-האלטער, אן אקציאנער.

share'-list *n.* (שעהר'-ליסט) אן אקציען-קורס צעטעל.

shar'er *n.* (שעהר'-ער) א טיילער, א פאנאנדערטיילער; א טייל-האבער, א טייל-נעהמער; אן אקציען-האלטער, אן אקציאנער.

shark *n. and v.* (שארק) דער האיפיש [אזא גרויסער רויב-פיש. ז. איל. *basking-shark*]; א שווינדלער, א בעטריגער; פאנגען האיפיש; שווינדלען, בעטריגען; לעבען פון שווינדעל.

shar'ker *n.* (שאר'-קער) א שווינדלער, א בעטריגער; איינער וואס לעבט פון שווינדעל.

shar'king *a.* (שאר'-קינג) פרעסעריש, גיעריג.

shark'-oil *n.* (שארק'-איל) אזא אויל וואס בעקומט זיך פון דער לעבער פון א האי-פיש.

shark up (שארק אפ) אין איילעניש אדער בגנבה צוזאמענשלעפען.

sharp *a., adv., n. and v.* (שארפ) שארף; שפיציג; זעהר עקיג אדער שפיץ-ווינקעלדיג; מיט שארפע ליניען, ניט מטושטש, קלאר און דייטליך; שארף אין געשמאק [שטארק זויער אדער ביטער]; שטרענג, העפטיג; שטארק; גריל-צענד; דורכדרינגענד [וועגען א שטימע]; שניידענד [וועגען א שטארקער קעלט]; הארט און שארסטיג ווי זאמד; מאגער; שארפזיניג; שארף-הערינג; אויפמערקזאם, וואכזאם, פארזיכטיג; סארקאסטיש, בייסענד, שטעכענד; שארפזיניג; וויציג; שלאו-פערטיג, קלוג, כיטרע, געשיקט; פלינק, שנעל; וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט'ן אטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען *p, k, t*]; אין מוזיק — העכער ווי די טאן-שטופע, העכער ווי די רעגולערע אקטאווע; פינקטליך, פרעציז, צו דער מינוט; מיט שנעלקייט; באלד, זאפארט; א שארפער וואפען; א לאנגע דינע נעה-נאדעל; אין מוזיק — דער קרייץ-צייכען וואס צייגט אן אז עס דארף גענומען ווערען מיט א האלבען טאן העכער ווי די געוועהנליכע טאן-שטופע; א האלבער טאן העכער; א שארפער אדער גריל-צענדער טאן; א שווינדלער, א דורכגעטריבענער יונג; אן עקספערט, א גרויסער מבין; א טייל פון א טייך וואו דאס וואסער פליסט זעהר שנעל; שארפען, שארף מאכען; בעשווינדלען, בעטריגען; אין מוזיק — אויפהויבען דעם טאן, העכער מאכען מיט א האלבען טאן.

sharp'-cut *a.* (שארפ'-קאט) געשניטען מיט שארפע דייטליכע ליניען; קלאר און דייטליך.

shar'pen *v.* (שארפען) שארף מאכען; פערשארפען; שלייפען, צושפיצען; פערשפיצען [א בליי-פעדער]; מאכען שארפער; מאכען שטארקער אדער שטרענגער; שארף ווערען; פערשטארקען [דעם אפעטיט]; אין מוזיק — העכער מאכען דעם טאן, העכערען די טאן-שטופע מיט א האלבען טאן.

sharp'ener *n.* (שארפ'-נער) א שארפער; א שארפשטיין.

shar'per *n.* (שאר'-פער) א שווינדלער, א בעטריגער; א דורכגעטריבענער יונג; א שארפשטיין.

sharp'-eyed *a.* (שארפ'-איד) שארפזיכטיג.

sharp'-ground *a.* (שארפ'-גראונד) שארף געשליפען.

sharp impres'sion (שארפ אימ-פרעש'-אן) א שארפער אבדרוק פון שריפט-זאץ [וואו די בוכשטאבען זיינען טיף אריינגעדריקט אין פאפיער].

sharp'-look'ing *a.* (שארפ'-לוק'-אינג) מאגער, אויסגעדארט, אויסקוקענדיג הונגעריג.

sharp'ly *adv.* (שארפ'-לי) שארף; שפיציג; שטרענג; העפטיג, שטארק; שארפזיניג; סארקאסטיש, בייסענד; שניידענד; דורכדרינגענד.

sharp'ness *n.* (שארפ'-נעס) שארפקייט; שפיציגקייט; שניידיגקייט; שטרענגקייט; העפטיגקייט; שטארקייט; הארטקייט; חריפות, שארפזיניגקייט.

sharp'-set *a.* (שארפ'-סעט) אנגעשארפט; שארף, שניידענד; הונגעריג, מיט א שטארקען אפעטיט.

sharp'-shoot'er *n.* (שארפ'-שוהט'-ער) א שארף-שיסער, א געניטער שיסער, א שיסער וואס טרעפט מייסטענס אין ציעל.

sharp'-shoot'ing *n.* (שארפ'-שוהט'-אינג) דאס שארף-שיסען, דאס שיסען אין ציעל.

sharp'-sigh'ted *a.* (שארפ'-סאי'-טעד) שארפזיכטיג, שארפזיניג, וואס האט א שארפע השגה.

sharp'-tailed *a.* (שארפ'-טיילד) וואס האט א שארפען אדער שפיציגען עק.

sharp'-vis'aged *a.* (שארפ'-וויז'-עדזשד) וואס האט א שמאלעס אדער שארפעס געזיכט.

sharp'-wit'ted *a.* (שארפ'-הוויט'-עד) חריפות'דיג, וואס האט א שארפען שכל.

shas'ter *n.* (שעס'-טער) א געזעץ-בוך אדער א בוך פון די הייליגע געזעצען ביי די הינדוסען.

shat'ter *v. and n.* (שעט'-ער) צוברעכען; צושמעטערען; רואינירען, צושטערען; צוטרייסלען, ברענגען אין אונארדנונג; זיך צוברעכען, צושמעטערט ווערען; א שפליטער, אן אבגעבראכען שטיק, א שערבעל; א צושטערטער אדער צוטרייסעלטער צושטאנד.

shat'terbrain *n.* (שעט'-ער-ברעין) א נאכלעסיגער מענש, א צושטרייטער, א צודרעהטער.

shat'ter-brained *a.* (שעט'-ער-ברעינד) צושטרייט, צוטומעלט, צודרעהט.

shat'ter-pa'ted *a.* (שעט'-ער-פיי'-טעד) ז. *shatter-brained*.

shat'tery *a.* (שעט'-ער-אי) צוברעכיג, צוברעכליך, וואס ברעכט זיך אין שטיקער, וואס שפליטערט זיך.

shave *v. and n.* (שייוו) ראזירען, גאלען; זיך ראזירען; שערען, אבשערען; אבשאבען; אבשיילען; שינדען, אבשינדען; בעטריגען, בעשווינדלען; "שינדען די הויט", נעהמען הויכע דיסקאנטא פאר וועקסלען; דאס גאלען, דאס ראזירען; א דין פעניצעל; א זעהר שטארקע דערנעהנטערונג; א קוים-פערפעהלטער ציעל; א שניץ-מעסער; א שייל-מעסער; אן ענטשעדיגונג אדער בעלוינונג וואס ווערט געגעבען פאר פערלענגערען די צייט פון א צאהלונגס-טערמין אדער פאר ענדערען פונקטען אין א קאנטראקט; א "הויט-שינדער", א בערייסער, איינער וואס נעהמט הויכע דיסקאנטא פאר וועקסלען; א שווינדעל, א בעטרוג.

shave'-grass *n.* (שייוו'-גראס) קאנען-קרויט [א מין גראז].

shave'-hook *n.* (שייוו'-הוק) אזא געצייג אבצושאבען די פלעכען פון שטיקער מעטאל וועלכע דארפען צונויפגעלייט ווערען.

shave'ling *n.* (שייוו'-לינג) א געגאלטער, אן אבראזירטער; א גלח, א מאנאך.

sha'ven (שייוון) ראזירט, געגאלט. ז. *shave*.

sha'ver *n.* (שיי'-ווער) א באלבירער, א גאלער; א פארוק-מאכער, א שערער; א "הויט-שינדער", א בערייסער; א בעשווינדלער; א יונגער מענש.

sha'ving *n.* (שיי'-ווינג) דאס ראזירען, דאס גאלען; דאס שערען; א דין פעניצעל; א דין שפענדעל; דאס אבשאבען לעדער אום עס גלאט צו מאכען; שווינדעל, בעטרוג.

sha'ving-brush *n.* (שיי'-ווינג-בראש) א ראזיר-פינזעל [וואס ווערט געברויכט צום איינזייפען ביים ראזירען].

sha'ving-cup *n.* (שיי'-ווינג-קאפ) א ראזיר-בעכער [א גלאז אדער טאס וואו עס ווערט געמאכט מיט'ן ראזיר-פינזעל זייף-מילענים צום ראזירען].

sha'ving-tub *n.* (שיי'-ווינג-טאב) אזא קאסטען ביי בוכבינדער וואו עס פאלען אריין די אבגעשניטענע שטרייפען פאפיער פון די בלעטער.

shaw *n.* (שאה) א געדיכט וועלדעל, א שאטענדיגער ארט.

shaw'-fowl *n.* (שאה'-פאול) א הילצערנער פויגעל צו לערנען זיך שיסען אין איהם אין ציעל.

shawl *n.* (שאהל) א שאל; א פאטשיילע.

shawl dance (שאהל דענס) דער שלייער-טאנץ [אזא טאנץ ביי וועלכען עס ווערט געפאכט מיט א שאל אדער שלייער].

shawl'-man'tle *n.* (שאהל'-מענ'-טל) א שאל-מאנטעל [אזא ברייטער פרויען-מאנטעל אהן ארבעל].

shawl'-mate'rial *n.* (שאהל'-מע-טי'-רי-על) אזא וואלענער בונט-קאלירטער זיידען אדער וואלען-שטאף פאר פרויען-קליידער.

shawl'-pat'tern *n.* (שאהל'-פעט'-ערן) א שאל-מוסטער [א געוויסער בונט-קאלירטער מוסטער פאר פרויען-קליידער שטאף].

shawl'-pin *n.* (שאהל'-פין) א שאל-שפילקע, א שאל-נאדעל.

shawl'-strap *n.* (שאהל'-סטרעפ) טראג-רימענס [א פאר רימענס מיט א הענטעל צו פערפאקען און טראגען שאלען, פאטשיילעס און אנדערע פעקלעך].

shawm *n.* (שאהם) אזא אלטער מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט; א קארנעט, א בלאז-הארן.

shay *n.* (שיי) ז. *chaise*.

shaykh *n.* (שייק) ז. *sheik*.

she *pr. and n.* (שי) זי; א זי, א נקבה.

sheaf *n. and v.* (שיעף) א גארב; א בינטעל; א ראד מיט אן אויסגעהוילטען ראנד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק ווי אויף א מאסט-בוים פון א שיף [א. ד. ג.]; בינדען אין גארבען; מאכען בינטלעך.

sheaf'-bin'der *n.* (שיעפ'-באינ'-דער) אזא האנד-געצייג צו פערבינדען גארבען.

shea'fy *a.* (שיע'-פי) גארבענארטיג, וואס בעשטעהט פון גארבען.

shear *v. and n.* (שיער) שערען, אבשערען; שניידען, קאסען [תבואה, היי א. ד. ג.]; "ארומשערען", בעשווינדלען, בע-

רויבען; אז אבשערעניש, א שערונג [בעזאנדערס וועגען שעפסען].

shear'bill *n.* (שיער'-ביל) אזא וואסערפויגעל, ביי וועלכען דער שנאבעל האט די פארם פון א שער.

shear'er *n.* (שיער'-ער) א שערער.

shear'-grass *n.* (שיער'-גרעס) שניידגראז [אזא גראז-פלאנצע מיט שארפע שניידענדע בלעטער].

shear'-hooks *n.* (שיער'-הוקס) ז. *sheer-hooks*

shear'-hulk *n.* (שיער'-האלק) ז. *sheer-hulk*

shear'ing *n.* (שיער'-אינג) דאס שערען; א שערונג; דאס געשארענע; א שעפס וואס איז נור איין מאל געשארען געווארען; דאס שניידען תבואה; דאס פראדוצירען ראפינירטען שטאהל [פאר שערען, מעסערס א. ד. ג.].

shear'ing-machine' *n.* (שיער'-אינג-מע-שין') א שער-מאשין, א מאשין צום שערען מעטאלענע פלאטען אדער שטאנגען.

shear'ing-ta'ble *n.* (שיער'-אינג-טיי'בל) אזא באנק מיט רימענס, אין וועלכע מען בינדט איין א שעפס צום שערען.

shear'ling *n.* (שיער'-לינג) א שעפס וואס איז נור איין מאל געשארען געווארען.

shear'man *n.* (שיער'-מען) א טוך-שערער.

shears *n.* (שיערז) א שניידער-שער; א שער צום שניידען געוואנד, בלעך א. ד. ג.

shear'-steel *n.* (שיער'-סטיעל) גערב-שטאהל, ראפינירטער שטאהל.

shear'-struc'ture *n.* (שיער'-סטראק'-טשור) אין געאלאגיע — די סטרוקטור פון דער ערד אין א געגענד וואס זעהט אויס ווי געשארען מיט א שער.

shear'tail *n.* (שיער'-טייל) דער שער-עק [אזא זשום-פויגעלע מיט א לאנגען שער-עהנליכען עק].

shear'water *n.* (שיער'-וואה-טער) דער וואסער-שערער [א מין ים-פויגעל מיט א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל, מיט לאנגע שפיציגע פליגלען און מיט א קורצען עק. פליהט זעהר נידריג איבער'ן ים, שניידענדיג מיט די פליגלען דאס וואסער].

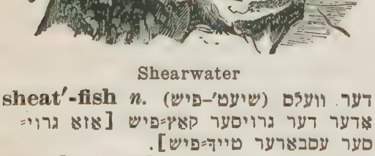

Shearwater

sheat'-fish *n.* (שיעט'-פיש) דער וועלס אדער דער גרויסער קאץ-פיש [אזא גרויסער עסבארער טייך-פיש].

sheath *n. and v.* (שיעטה) א שייד, א פוטעראל, א פוטלאר; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שייד, ווי א בלומען-שייד, א בלאט-שייד, א פליגעל-דעק פון אינזעקטען; אריינשטעקען אין א שייד; איבערציהען, בעדעקען; פערדעקען אדער בעהאלטען; פערלירען די שארפקייט.

sheath'bill *n.* (שיעטה'-ביל) אזא ים-פויגעל וואס האט א שייד-פערמיגע בעדעקונג אויף'ן שנאבעל.

Sheathbill

sheathe *v.* (שיעטה) אריינשטעקען אין א שייד; איבערציהען, בעדעקען; פערדעקען, בעהאלטען; פערלירען די שארפקייט.

sheathed *a.* (שיעטהד) אריינגעשטעקט אין א שייד; וואס האט א שייד; בעצויגען, בעדעקט.

sheathe the sword (שיעטה טהי סאורד) אריינלעגען די שווערד אין שייד, מאכען א סוף צו דער מלחמה, שליסען שלום.

sheath'-fish *n.* (שיעטה'-פיש) ז. *sheat-fish*

shea'thing *n. and a.* (שיע'-טהינג) אן איבערצוג, אן איבערדעקונג; דאס איבערציהען אדער בעדעקען; קופער אדער מעשבלעך מיט וואס מען ציהט איבער דעם דעק פון א הילצערנער שיף; א שוץ-איבערצוג אויף דער אויסען-זייט פון דעק פון א שיף; איינשליסענד ווי אין א שייד.

shea'thing-nail *n.* (שיע'-טהינג-נייל) א נאגעל אדער טשוואק וואס ווערט בענוצט צום צוקלאפען מעטאל אדער האלץ-איבערדעקונג אויף א שיף [ווערט מייסטענס געמאכט פון מעש].

shea'thing-pa'per *n.* (שיע'-טהינג-פיי'-פער) אונטערשלאג-פאפיער [אזא דיקעס פאפיער וואס ווערט בענוצט צום אונטערלעגען אונטער דעם מעטאל-איבערצוג פון שיפען און פאר עהנליכע צוועקען].

sheath'-knife *n.* (שיעטה'-נאיף) א מעסער, וואס מען טראגט אין א שייד, וואס הענגט אויף'ן גארטעל.

sheath'less *a.* (שיעטה'-לעס) אהן א שייד.

sheath'-winged *a.* (שיעטה'-הווינגד) מיט פליגעל-דעקען [וועגען אינזעקטען].

shea'thy *a.* (שיע'-טהי) שיידענארטיג, וואס זעהט אויס ווי א שייד.

shea'-tree *n.* (שיע'-טריע) דער פוטער-בוים [א מין אפריקאנער בוימעל, פון וועלכען עס ווערט געצויגען א מין פוטער-פעטס].

sheave *v. and n.* (שיעוו) בינדען אין גארבען; א שטריק-ראד [א ראד מיט אן אויסגעהוילטען ראנד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק, ווי אויף א מאסט-בוים פון א שיף א. ד. ג.]; א פעררוקבארעס בלעכעל, וואס בעדעקט דאס שליסעל-לאך פון א שלאס; א פעניץ ברויט.

sheave'-hole *n.* (שיעוו'-האול) דער אויסשניט אין א מאסט-בוים אדער אין א בלאק וואו עס ווערט אריינגעשטעלט דאס שטריק-ראד.

sheaves *n.* (שיעווז) גארבען.

shebang' *n.* (שי-בענג') א פלאץ, אן ארט; א כאלופע.

She'bat *n.* (שע'-באט) ז. *Sebat*

Shechi'nah *n.* (שי-קאי'-נא) די שכינה.

shed *v. and n.* (שעד) 1. גיסען, פערגיסען; 2. אראבווארפען, לאזען פאלען [ווי בוימער זייערע בלעטער, ווי פויגלען זייערע פעדערען א. ד. ג.]; 3. אויסשיטען, אויסשטרייען; 4. פערברייטען, פערשפרייטען; 5. אין וועבעריי — א צווישענרוים אדער אן עפנונג צווישען די אנגעצויגענע פעדים אין וועב-שטוהל וואו דאס שיפעל דארף דורכגעהן; 6. די נייגונג אדער שטייגונג פון א בארג; 7. א צייטווייליגער שוץ-ארט, אביידעל, אן אבדאך, א שוץ-דאך; אן אפענע צייטווייליגע אבלעג אדער אבשטעל-געביידע פאר סחורה, וועגען א. ד. ג.

1. He sheds tears of joy. 2. The trees shed their leaves in autumn. 4. I want to shed light on the subject.

shed'der *n.* (שעד'-ער) א פערגיסער; א בעשעפעניש וואס ווארפט אראב איהר הויט אדער שאלעכץ; א לאקס [אזא פיש] וואס האט ארויסגעווארפען די איקרע [רויגען].

shed'ding *n.* (שעד'-אינג) א פערגיסונג, אן אויסגיסונג; דאס אראבווארפען; דאס לאזען פאלען; דאס אראבגעווארפענע אדער אראבגעפאלענע; אבדאך אדער שוץ-דאך געביידעס.

shed'-roof *n.* (שעד'-רוהף) אן אבדאך.

sheen *n., v. and a.* (שיען) א שיין, א גלאנץ; שיינען, גלענצען; גלענצענד, שיינענד, פרעכטיג.

shee'ny *a. and n.* (שיע'-ני) גלענצענד, שיינענד, פרעכטיג; א כיטרער יונג, א דורכגעטריבענער חברה-מאן; א איד [אלס זידעל-ווארט].

sheep *n.* (שיעפ) א שאף, א שעפס; שאף-לעדער; א שאפס-קאפ, א נאר.

sheep'berry *n.* (שיעפ'-בער-אי) אזא קליין אמעריקאנער בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע שווארצע יאגדעס, וועלכע זיינען עהנליך צו שעפסענע באבקעס; דער שנעע-באל [די יאגדע פון דיעזען בוימעל].

sheep'-bi'ting *a.* (שיעפ'-באי'-טינג) בעשווינדלענד, בערויבענד; וואס בערויבט הילפלאזע פערזאנען.

sheep'-bi'ting face (שיעפ'-באי'-טינג פיים) א פנים פון א שווינדלער אדער זשוליק.

sheep'-cote *n.* (שיעפ'-קאוט) אן אבגעצאמטער ארט פאר שעפסען.

sheep'-dog *n.* (שיעפ'-דאג) א שעפער-הונד [א הונד וואס היט א שאף-טשערדע]; א דאמען-בעגלייטער.

sheep'-faced *a.* (שיעפ'-פייסט) שעמעוודיג, נאריש.

sheep'-far'mer *n.* (שיעפ'-פאר'-מער) א פערמער וואס פערנעהמט זיך מיט שאף-צוכט [האדעווען שאף].

sheep'-far'ming *n.* (שיעפ'-פאר'-מינג) שאף-צוכט.

sheep'fold *n.* (שיעפ'-פאולד) א שאף-שטאל; אן אבגעצאמטער ארט פאר שאף.

sheep'-head'ed *a.* (שיעפ'-העד'-עד) דום, נאריש.

sheep'-hol'der *n.* (שיעפ'-האול'-דער) א געשטעל אדער אזא טיש וואו מען האלט א שעפס אין דער צייט פון שערען.

sheep'-hook *n.* (שיעפ'-הוק) א פאסטוך-שטאק, וועלכער איז פון אויבען אויסגעבויגען.

shee'pish *a.* (שיע'-פיש) ווי א שעפס; שעמעוודיג, שרעקעדיג; דום, תמ'עוואטע.

shee'pishly *adv.* (שיע'-פיש-לי) אויף א שעמעוודיגען אדער שרעקעדיגען אופן; דום, נאַריש.

shee'pishness *n.* (שיע'-פיש-נעס) שעמעוודיגקייט; שרעקעדיגקייט; דומהייט.

sheep'-lau'rel *n.* (שיעפ'-לאָה'-רעל) אזא קליין אמעריקאנער בוימעל וואס זיינע בלעטער ווערען גערעכענט אלס גיפטיג פאר בהמות.

sheep'-louse *n.* (שיעפ'-לאוס) די שאף-לויז [אזא אינזעקט וואס געפינט זיך אין וואל פון שעפסען].

sheep'man *n.* (שיעפ'-מען) א שאף-ציכטער, איינער וואס האדעוועט שאף.

sheep'-mar'ket *n.* (שיעפ'-מאר'-קעט) א שעפסען-מארק, א מארק וואו מען קויפט און פערקויפט שאף.

sheep'-mas'ter *n.* (שיעפ'-מעס'-טער) א שאף-ציכטער [איינער וואס האדעוועט שעפסען].

sheep'-pen *n.* (שיעפ'-פען) א שעפסען-שטאל, אן ארומגעצאמטער ארט וואו מען האלט שעפסען.

sheep'-pox *n.* (שיעפ'-פאקס) שאף-פאקען [אזא קראנקהייט פון שעפסען וואס איז עהנליך צו פאקען].

sheep'-rack *n.* (שיעפ'-רעק) א שעפסען-שטאל [בעזאנדערס צום קארמענען].

sheep'-rot *n.* (שיעפ'-ראט) די שאף-פעסט [אזא פלאנצע, אויף וועלכער מען רעכענט, אז זי פעראורזאכט פעסט צווישען שאף].

sheep'-run *n.* (שיעפ'-ראן) א גרויסער שטח לאנד צו פיטערען שעפסען.

sheep's'-beard *n.* (שיעפס'-ביערד) דער באקס-באָרד [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין בינטלעך מיט גרויסע קעפ פון ציטראָן-קאליר].

sheep's'-bit *n.* (שיעפס'-ביט) די בערג-יאזיאָנע [אזא פלאנצע].

sheep's'-foot *n.* (שיעפס'-פוט) אזא אייזערנער האמער מיט א געשפאלטענעם געבויגענעם עגד וואס ווערט בענוצט אין דרוקערייען אויפצוהויבען די זאץ-ראהמען פון דער דרוק-מאשין און פאר אנדערע צוועקען.

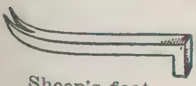
Sheep's-foot

sheeps'head *n.* (שיעפס'-העד) אזא דיקער ברייטער פיש עהנליך צו א לעשטש [בראסען], וועלכער געפינט זיך געוועהנליך ביי די ברעגען פון אטלאנטישען ים אין אמעריקא; א נאמען פון פערשיעדענע אנדערע פיש.

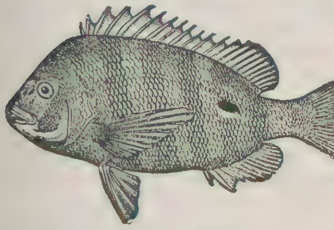
Sheepshead

sheep'-shear'er *n.* (שיעפ'-שיער'-ער) א שעפסען-שערער.

sheep'-shear'ing *n.* (שיעפ'-שיער'-אינג) דאס שערען די שעפסען; די צייט ווען מען שערט די שעפסען.

sheep'-shears *n.* (שיעפ'-שיערז) א שער צום שערען שעפסען.

sheep'skin *n.* (שיעפ'-סקין) א שעפסען-פעל; שאף-לעדער; א דאקומענט אדער דיפלאם געשריבען אויף פארמעט וואס איז געמאכט פון שעפסען-פעל.

sheep'-sor'rel *n.* (שיעפ'-סאר'-על) דער קליינער זויער-אמפפער [אזא גראז-פלאנצע מיט שפיציגע זויערע בלעטער].

sheep's'-sca'bious *n.* (שיעפס'-סקיי'-בי-אס) ז. *sheep's-bit*.

sheep'-sta'tion *n.* (שיעפ'-סטיי'-שאן) א פלאץ וואו מען פיטערט אדער האדעוועט שעפסען.

sheep'-stea'ler *n.* (שיעפ'-סטיע'-לער) א שעפסען-גנב.

sheep'-stea'ling *n.* (שיעפ'-סטיע'-לינג) שאף-גנבה.

sheep'-tick *n.* (שיעפ'-טיק) אזא אינזעקט וואס פאלט אן אויף שעפסען.

sheep'walk *n.* (שיעפ'-וואהק) ז. *sheep-run*.

sheep'-wash *n.* (שיעפ'-וואש) א וואַנע אדער וואשונג פאר שעפסען-פעל; דאס באדען אדער וואשען די שעפסען איידער מען שערט זיי.

sheep'-whis'tling *a.* (שיעפ'-הוויס'-לינג) וואס פיטערט אדער גיט אכטונג אויף שעפסען.

shee'py *a.* (שיע'-פי) ווי א שעפס; וואס איז שייך צו א שעפס.

sheer *a., adv., n. and v.* (שיער) פשוט; לחלוטין, אבסאלוט; בלויז; פור, לויטער, ריין; ווערטיקאל, גראד ארויף אדער אראב, פערפענדיקולאר; זעהר דין; באלד, זאפארט, גלייך; די הויכקייט אדער די קרימונג פון די לענגס-ליניען פון א שיף, ווען מען קוקט אויף איהר פון דער זייט; די לאגע פון א שיף, וואס גיט איהר די מעגליכקייט צו זיין פעראנקערט בלויז אויף איין אנקער און זיך ניט פערטשעפען מיט דער אנקער-קייט; א געבויגענער קורס אדער ריכטונג פון א שיף; אבבויגען פון דער ריכטונג, אבקערעווען אן א זייט [ווענגען א שיף].

sheer'-hooks *n.* (שיער'-הוקס) א קאמבינאציע פון אייזערנע האקענס [קרוטשיקעס] וועלכע האבען אינוועניג א שארף אום דורכצושניידען די זאך וואס מען כאפט מיט זיי אן.

sheer'-hulk *n.* (שיער'-האלק) אן אלטע קריעגס-שיף וואס ווערט בענוצט צום אויפשטעלען מאסטען אויף שיפען.

sheer'-legs *n.* (שיער'-לעגז) ז. *sheers*.

sheer'ly *adv.* (שיער'-לי) אבסאלוט, אין גאנצען, לחלוטין.

sheers *n.* (שיערז) אזא הויב-מאשין צום אויפשטעלען מאסטען, קעסלען, הארמאטען א. ד. ג. אויף א שיף אדער זיי אראבצונעהמען פון איהר.

sheet *n. and v.* (שיעט) א בעט-טוך, א ליילעך; א דינע ברייטע פלאטע; א בויגען, א בלאט; א צייטונג; א שטח, א פלעכע; א שטריק וואס איז בעפעסטיגט צו אן אונטערשטען ווינקעל פון א זעגעל איהם אויסצוציהען אדער צו ענדערען זיין ריכטונג; אין אנאטאמיע — א שיכט; בעשפרייטען מיט א ליילעך; בעדעקען ווי מיט א ליילעך; מאכען אין בויגענס.

sheet'-an'chor *n.* (שיעט'-ען'-קאר) דער הויפט-אנקער; די לעצטע הילפס-קוועלע, די לעצטע רעטונג.

sheet'-bend *n.* (שיעט'-בענד) אזא שלייף אדער קנופ וואס ווערט בענוצט צו פערבינדען צוויי שטריק אויף א שיף.

sheet'-cop'per *n.* (שיעט'-קאפ'-ער) קופער-בלעך.

shee'ted *a.* (שיע'-טעד) וואס האט א ברייטען ווייסען שטרייף ארום דעם קערפער [ווענגען חיות אדער בהמות]; אין דרוקעריי — וואס ווערט געלעגט א בויגען אום א בויגען [וואס צווישען צוויי געדרוקטע בויגענס ווערט געלעגט א לעדיגער בויגען, כדי די דרוק-פארב זאל ניט פערשמירט ווערען].

sheet'-glass *n.* (שיעט'-גלעס) שויבען-גלאז, טאוועל-גלאז.

shee'ting *n.* (שיע'-טינג) דאס פארמירען אדער אויסלעגען אין בלעטער; לייווענד פאר ליילעכער.

sheet'-i'ron *n.* (שיעט'-אי'-ערן) אייזען-בלעך.

sheet'-met'al *n.* (שיעט'-מעט'-על) מעטאל אין דינע פלאטען, בלעך.

sheet'-pile *n.* (שיעט'-פאיל) א דאמבע-קלאץ [איינער פון די קלעצער וואס ווערט ארייגעשלאגען אין א טייך אבצוצאמען דאס וואסער].

sheets of flame (שיעטס אוו פליים) א ים-פייער, א פלאמען-ים.

sheets of wa'ter (שיעטס אוו הוואה'-טער) א וואסער-פלעכע.

sheet'-work *n.* (שיעט'-הוואירק) דרוק-ארבייט ביי וועלכער יעדע זייט פון בויגען ווערט געדרוקט פון אן אנדער שריפט-זאץ ראהם.

sheik *n.* (שייק) א שייך, אן עלטסטער, אן עלטסטער פון א שבט, פון א געמיינדע אדער קהילה אין די מאכמעדאנישע לענדער.

sheikh *n.* (שייק) ז. *sheik*.

shek'el *n.* (שעק'-על) א שקל [א פארצייטיגע אידישע מטבע און אויך א געוויכט]; א געוויכטס-איינהייט וואס איז בענוצט געווארען אין בבל; געלד.

Sheki'nah *n.* (שי-קאי'-נא) ז. *Shechinah*.

sheld *a.* (שעלד) בונט, געפלעקט.

shel'drake *n.* (שעל'-דרייק) די בראנד-ענטעל [אזא גרויסע גאנז-עהנליכע ענטעל].

Sheldrake

shelf *n. and v.* (שעלף) א ברעט; א פאך; א פאליצע; א זאמד-באנק אדער א קופע פעלזען-שטיינער אין ים; לעגען אויף דער פאליצע; אוועקלעגען אן א זייט.

shelf'-lad'der *n.* (שעלפ'-לעד'-ער) א לייטער צוצוקומען צו פאליצעס.

shelf'-list *n.* (שעלפ'-ליסט) א ליסטע וואו עס זיינען פערצייכענט די ביכער, וועלכע געפינען זיך אויף א פאליצע אין א ביבליאטהעק.

shel'fy *a.* (שעל'-פי) פול מיט זאמד-בענק אדער מיט קופעס פעלזען-שטיינער.

shell *n. and v.* (שעל) א שאלעכץ [ווי שאלעכץ פון אייער, ניס, אויסטערס, ראקעס א. ד. ג.]; א קאפסעל; א מושעל, א מולטערעל אדער שאלעכץ פון א מאלוסק; דער פאנצער אדער שילד פון א טשערעפאכע (שילדקראט) א. ד. ג.]; א שאל-טהיער אדער שאלעכץ-פיש [ווי א ראק, מאלוסק, אן אויסטער א. ד. ג.]; א קאפסעל אדער

הילזן פון א קויל; א באמבע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שאלעכץ אדער שאלכעל; א מולטער=עהנליכע אדער קאפסעל=עהנליכע כלי; דאס אויער=מולטערעל; א מולטער=שיפעל [אזא לאנגעס און שמאלעס שיפעל]; א ראהמען=ווערק וואס דארף אויסגעפילט ווערען [ווי דאס ראהמענווערק פון א הויז, פון א שיף א. ד. ג.]; דאס שטיך=בלאט פון א שווערד [די אויסגעבויגענע פלאטע ביים הענטעל פון שווערד צו שיצען די האנד]; א לירע [מוזיקאלישער אינסטרומענט]; א ניט=פאראדנער מיליטערישער זשאקעט; דאס אויסוועניגסטע פון א זאך, די שאלעכץ אהן אינהאלט; אבשיילען אדער אראבנעהמען די שאלעכץ, ארויסנעהמען פון שאלעכץ; איינשליסען אין א קאפסעל; בעדעקען ווי מיט א שאלעכץ; ווארפען באמבעס, באמבארדירען, שיסען מיט הילזען=קוילען [ווי פון א ביקס]; אראבווארפען די שאלעכץ; ארונטערפאלען ווי א שאלעכץ.

shel'lac *n. and v.* (שעל'-עק) שעללאק [זאמען=לאק געגאסען אין דינע פלאטען, וואס ווערט בענוצט צו מאכען פערניס אדער לאק צום פאלירען]; איבערציהען מיט שעללאק.

shel'lack *n.* (שעל'-עק) שעללאק. ז. *shellac*

shell'back *n.* (שעל'-בעק) אן אלטער מאטראז.

shell'-bank *n.* (שעל'-בענק) א זאמדוואל ביים ברעג פון ים וואס איז בעדעקט מיט מושלען.

shell'bark *n.* (שעל'-בארק) דער היקארי נוס=בוים [א געוויסער נוס=בוים אין אמעריקא אויף וועלכען עס וואקסען זיסע און אויליגע ניס].

shell'-board *n.* (שעל'-באורד) א ראהם וואס שטעלט זיך אויף א וואגען צו פיהרען היי א. ד. ג.

shell'-boat *n.* (שעל'-באוט) א מולטערשיפעל [אזא לאנגעס שמאלעס רודערשיפעל].

shell'-but'ton *n.* (שעל'-באט'ן) א קנאפ וואס איז צונויפגעשטעלט פון צוויי טיילען און איז אינווענינ פוסט ווי א קאפסעל.

shelled *a.* (שעלד) וואס האט א שאלעכץ.

shell'er *n.* (שעל'-ער) א שיילער, א געצייג אבצושיילען די שאלעכץ.

shell'-fish *n.* (שעל'-פיש) מושעל=טהיערע [ווי מאלוסקען, אויסטערס א. ד. ג.] און שאלעכץ=טהיערע [ווי ראקעס, קרעבסען א. ז. וו.].

shell'-flow'er *n.* (שעל'-פלאו'-ער) די גלאטע שילד=בלום [אזא פלאנצע].

shell'-gun *n.* (שעל'-גאן) א הארמאט צו ווארפען באמבעס.

shell'-heap *n.* (שעל'-היעפ) א קופע פון מושלען [געוועהנליך געמישט מיט ביינער פון חיות, קויהלען, אש און אנדערע געברויכס=זאכען, וואס צייגט אז, אז אין דעם ארט האבען אמאל געוואהנט מענשען וועלכע האבען זיך הויפטזעכליך ערנעהרט מיט מושעל=טהיערע, ווי אויסטערס, שילדקראטען א. ד. ג.].

shell'-ice *n.* (שעל'-אים) אן אייז=דעק וואס איז געבליבען נאכדעם ווי דאס וואסער איז פון אונטער איהם ארויסגעצויגען געווארען.

shell'ing *n.* (שעל'-אינג) דאס ארויסשיילען פון שאלעכץ, דאס אבשיילען; דאס באמבארדירען; האבער=גריץ.

shell'-jack'et *n.* (שעל'-דזשעק'-עט) א ניט=פאראדנער מיליטערישער זשאקעט.

shell-lac' *n.* (שעל-לעק') שעללאק. ז. *shellac*

shell'-lime *n.* (שעל'-לאים) קאלך וואס בעקומט זיך פון געברענטע מושלען.

shell'-lime'stone *n.* (שעל'-לאימ'-סטאון) מושעל=קאלך, אזא קאלך אדער שטיין וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון צוזאמענגעפרעסטע צובראכענע מושלען.

shell'-mar'ble *n.* (שעל'-מאר'בל) מושעל=מארמאר [מארמאר וואס ענטהאלט אין זיך מושלען].

shell'-marl *n.* (שעל'-מארל) אזא ווייסע ערד=אבלאגערונג וואס בילדעט זיך פון צובראכענע מושלען.

shell'-mound *n.* (שעל'-מאונד) ז. *shell-heap*

shell'-or'nament *n.* (שעל'-אהר'-נע-מענט) א פערציערונג אדער דעקאראציאן פון מושלען.

shell out (שעל אוט) דערלאנגען, געבען.
I was obliged to **shell out** some money to help out a friend.

shell'-proof *a.* (שעל'-פרוהף) ז. *bomb-proof*

shell'-work *n.* (שעל'-הוואירק) מושעלארבייט [פערציערונגען וואס ווערען געמאכט פון מושלען, ווי אויף ראהמען א. ד. ג.].

shell'y *a.* (שעל'-אי) בעדעקט מיט שאלעכץ; פול מיט מושלען; וואס בעשטעהט פון מושלען; וואס האט די אייגענשאפטען פון א מושעל.

shel'ter *n. and v.* (שעל'-טער) א שוץ; אן אבדאך; א שוץ=ארט; בעדעקען; בעשיצען, שיצען; בעהאלטען, פערבארגען; זוכען שוץ; זיך בעשיצען.

shel'terer *n.* (שעל'-טער-ער) א בעשיצער; איינער וואס נעהמט אונטער זיין שוץ אדער גיט אן אבדאך.
He is a **shelterer** of thieves and outcasts.

shel'terless *a.* (שעל'-טער-לעס) שוצלאז; אהן א היים, אהן אן אבדאך; אהן שוץ.

shelve *v.* (שעלוו) אויסשטעלען אויף א פאליצע; בעזארגען מיט פאליצעס [פעכער]; מאכען פאליצעס; לעגען אויף דער פאליצע, אוועקלעגען אן א זייט; געהן שרעג אדער בארג=אראב; איינבויגען אויף א זייט.

shelves *n.* (שעלווז) פאליצעס [פעכער].

shel'ving *n. and a.* (שעל'-ווינג) פאליצעס; מאטעריאל פון וואס פאליצעס ווערען געמאכט; דאס אויסשטעלען אויף פאליצעס; אזא ראהם וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף א וואגען, כדי מען זאל איהם קענען מעהר בעלאדען; שרעג אראב, בארג אראב, גענייגט נאך אונטען.

shel'vy *a.* (שעל'-ווי) שרעג אראב, גענייגט נאך אונטען, אראבגענייגט.

Shemit'ic *a.* (שי-מיט'-איק) סעמיטיש. ז. *Semitic*

Shem'itism *n.* (שעמ'-אי-טיזם) ז. *Semitism*

she'-oak *n.* (שיע'-אוק) די זומפ=אייכע [אזא אויסטראלישער בוים פון א זעהר הארטען האלץ].

She'ol *n.* (שיע'-אול) ביי די פארצייטיגע אידען — שאול, די אונטער=ערד, דאס ארט וואו די נשמות פון געשטארבענע געהען אוועק.

shep'herd *n. and v.* (שעפ'-אוירד) א פאסטוך, א שעפסען=פאסטוך; א גייסטליכער פיהרער, א פאסטאר; פיהרען אדער אויפפאסען ווי א פאסטוך; זיך אנזעצען אויף אימעצען מיט דער האפנונג עטוואס צו קריעגען פון איהם.

shep'herdess *n.* (שעפ'-אויר-דעס) א פאסטושקע, א הירטין.

shep'herdish *a.* (שעפ'-אויר-דיש) ווי א פאסטוך, ווי א הירט; דארפיש.

shep'herd's dog (שעפ'-אוירדז דאג) א הירטען=הונד, א שעפער=הונד.

shep'herd's-nee'dle *n.* (שעפ'-אוירדז-ניע'דל) די ווענוס=קאם [אזא פלאנצע]. ז. *lady's-comb*

shep'herd's-pouch *n.* (שעפ'-אוירדז-פאוטש) טעשעל=קרויט [אזא פלאנצע].

shep'herd's-rod *n.* (שעפ'-אוירדז-ראד) אזא דיק=האריגע שטעכיגע פלאנצע.

shep'herd's-staff *n.* (שעפ'-אוירדז-סטעף) ז. *shepherd's-rod*

sher'bet *n.* (שויר'-בעט) שערבעט [אזא קאלטער געטראנק, אין די מזרח=לענדער, וואס ווערט געמאכט פון פרוכט=זאפט, צוקער און געווירצען]; אייז=וואסער מיט זאפט.

sherd *n.* (שערד) א שערבעל.

shereef' *n.* (שע-ריעף') ז. *sherif*

sherif' *n.* (שע-ריף') א קרוב פון מאכמעד, איינער וואס שטאמט אב פון מאכמעד'ס פאמיליע; א פדינץ, א הערשער; דער הויפט=מאגיסטראט פון דער מאכמעדאנישער הייליגער שטאדט מעקא.

sher'iff *n.* (שער'-איף) א שעריף, דער הויפט אדמיניסטראטיווער בעאמטער פון א בעצירק וואס פיהרט אוים די שטראפאורטיילע פון געריכט.

sher'iffalty *n.* (שער'-איפ-על-טי) דאס אמט אדער דאס רעכט פון א שעריף; דער אמטס=טערמין פון א שעריף.

sher'iffdom *n.* (שער'-איפ-דאם) דאס אמט פון א שעריף; דער בעצירק פון א שעריף.

sher'iffhood *n.* (שער'-איפ-הוד) דאס אמט פון א שעריף.

sher'iff-of'ficer *n.* (שער'-איפ-אפ'-אי-סער) אן אונטער=בעאמטער ביי א שעריף אין שאטלאנד וואס דארף דורכפיהרען ארעסטען און עהנליכע אדמיניסטראטיווע ארבייט.

sher'iffship *n.* (שער'-איפ-שיפ) ז. *sheriffalty*

sher'iffwick *n.* (שער'-איפ-הוויק) דער בעצירק פון א שעריף.

Sher'man an'ti-trust law (שויר'-מען ענ'-טי-טראסט לאה) שערמאן'ס אנטיטראסט געזעץ [דאס געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1890 וואס בעצוועקט צן פערניכטען טראסטען און מאנפאאלען, וועלכע שטערען די פרייע קאנקורענץ אין האנדעל און אינדוסטריע. דאס געזעץ איז פארגעשלאגען געווארען פון דעם סענאטאר שערמאן].

sher'ry *n.* (שער'-אי) שערי אדער כערעס [א מין שטארקער שפאנישער וויין]; א קליינעם וויין=גלאז.

sher'ry-val'lies *n.* (שער'-אי-וועל'-איז) אזעלכע אויבער=הויזען פאר רייטערס [אין די מערב=שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sheva' *n.* (שע-וואָ') אין העברעאישער גראמאטיק — א שוא, א האלב=קלינגענדע אדער ניט=קלינגענדע נקודה.

shew *v.* (שאו) ווייזען, ציינען. ז. *show*

shew'bread *n.* (שאו'-ברעד) ז. *showbread*

sheyk *n.* (שייק) ז. *sheik*

Shi'ah *n.* (שי'-א) א שיאיט. ז. *Shiite*

shib'boleth *n.* (שיב'-אָו-לעטה) א פּראָ־בע־וואָרט, א לאָזונגס־וואָרט, א צייכען־וואָרט, לויט וועלכען מען דערקענט צו וועלכער פּאַרטיי איינער געהערט [פון דעם העברעאישען וואָרט שבולת, וועלכעם האָט ביי יפתח'ן געדיענט אלס צייכען צו דערקענען די בני־אפרים, וועלכע האָבען ניט געקענט אויפשפּרעכען קיין שי"ן].

shide *n.* (שאַיד) א שייט האָלץ, א ברעט.

shield *n. and v.* (שיעלד) א שילד [אזא בלעך מיט וועלכען די פּאַרצייטיגע קריעגער פלעגען זיך שיצען]; א וואָפען־שילד; עטוואָס וואָס בעשיצט אָדער ווערט בענוצט אלס א שוץ; א בעדעקונג; א שוץ; שיצען, בעשיצען; בעדעקען.

Shield

shield'-drake *n.* (שיעלד'-דרייק) ז. *sheldrake*.

shiel'der *n.* (שיעל'-דער) א בעשיצער, א שיצער.

shield'-fern *n.* (שיעלד'-פוירן) שילד־פאָרן [אזא פּלאַנצע].

shield'less *a.* (שיעלד'-לעס) אָהן א שילד; שוצלאָז.

shield'lessly *adv.* (שיעלד'-לעס-לי) שוצלאָז, אָהן שוץ.

shield'lessness *n.* (שיעלד'-לעס-נעס) שוצלאָזיגקייט.

shiel'drake *n.* (שיעל'-דרייק) ז. *sheldrake*.

shield'-shaped *a.* (שיעלד'-שייפּט) וואָס האָט די פאָרם פון א שילד.

shield'-ship *n.* (שיעלד'-שיפּ) א קריעג־שיף, וועלכע האָט בעוועגליכע שילד־פּלאַטען צו שיצען די האַרמאַטען.

shift *v. and n.* (שיפט) שטופּען, רוקען, שיעבען, בעוועגען פון איין אָרט צום צווייטען; איבערשטעלען, איבערבייטען; איבערבייטען די קליידער; ענדערען, פערענדערען; זיך איבערטהאָן [די קליידער]; בייטען די קליידער אָדער די אונטערוועש; זיך ענדערען אין כאַראַקטער; זיך ענדערען, זיך בייטען; אַריבערציהען אָדער זיך אַריבערקלייבען [פון איין אָרט אויף א צווייטען]; זיך אַרויסהעלפען [אין נויט], זיך דורכשלאָגען; אָנגעהמען מיטלען [ווי זיך צו העלפען]; געברויכען ניט קיין דירעקטע מעטאָדען, זיך קליגען, זיך כיטרעווען; אַן אָבוועקסלונג; אַן ענדערונג, א פערענדערונג; א וועגדונג; בעוועגונג; אַן איבערבייט [וועש אָדער קליידער צום איבערבייטען]; א פּרויען־העמד; א הילפס־מיטעל; א נויט־מיטעל; אַן אויסוועג אין א נויט; א קונץ אָדער שווינדעל ווי זיך אַרויסצודרעהען; אַן אַרבייטער־שיכט [אַן אָבטיילונג פון אַרבייטער וואָס בייט אָב אַן אַנדער אָבטיילונג ביי דער אַרבייט]; די צייט אין וועלכער אַן אַרבייטער־שיכט אַרבייט [ווי א טאָג־שיכט אָדער א נאַכט־שיכט].

shift a berth (שיפט ע בוירטה) אַריבערפיהרען א שיף פון איין אָרט אין א צווייטען אין דעמזעלבען האַפען.

shif'table *a.* (שיפ'-טעבל) וואָס קען איבערגעשטעלט ווערען פון איין אָרט אויף'ן צווייטען; וואָס קען געענדערט ווערען, וואָס קען געביטען ווערען.

shift about' (שיפט ע-באַוט') איבערדרעהען.

shif'ter *n.* (שיפ'-טער) א כיטרער יונג; אַן ענדערער, אַן איבערשטעלער, אַן איבערבייטער; א פאַרריכטונג אין א מאַשין צו איבערשטעלען אָדער צו ענדערען.

shift for one's self (שיפט פאָר הוואָנז סעלף) זאָרגען פאַר זיך; זיך אַליין העלפען.

shif'tiness *n.* (שיפ'-טי-נעס) כיטרעקייט; געשיקטקייט זיך אַרויסצודרעהען; דאָס קענען זיך אַרויסהעלפען אין א נויט.

shif'ting *n. and a.* (שיפ'-טינג) אַן אָרטס־פערענדערונג, אַן איבערשטעלונג אָדער איבעררוקונג פון איין אָרט צו א צווייטען; אַן ענדערונג, אַן איבערבייטונג; כיטרעקייט; וואָס מען קען איבערשטעלען אָדער רוקען פון איין אָרט צו א צווייטען; וואָס ענדערט זיך, וואָס בייט זיך; כיטרע; וואָס שווינדעלט זיך דורך, וואָס העלפט זיך אַרויס מיט פערשיעדענע קונצען.

shif'tingly *adv.* (שיפ'-טינג-לי) מיט כיטרעקייט; מיט שווינדעל.

shif'ting use (שיפ'-טינג יוס) א גע־ברויכס־רעכט וואָס איז אָנפאַנגס געשאַפען פאַר איין פערזאָן און וואָס געהט אונטער געוויסע אומשטענדען אַריבער צו אַן אַנדער פערזאָן.

shift'less *a.* (שיפט'-לעס) ראַטלאָז, הילפלאָז; אונבעהאָלפען; וואָס האָט ניט די פעהיגקייט זיך אַרויסצוהעלפען אָדער זיך צו פערזאָרגען; אונפעהיג; פויל.

shift'lessly *adv.* (שיפט'-לעס-לי) אויף אַן אונבעהאָלפענעם אופן.

shift'lessness *n.* (שיפט'-לעס-נעס) אונבעהאָלפענקייט; הילפלאָזיגקייט, ראַטלאָזיגקייט.

shift off (שיפט אָף) אָבלעגען אָדער אָברוקען אַן א זייט; זיך בעפרייען, אַראָבוואַרפען פון זיך.

shift the ground (שיפט טהי גראָונד) ענדערען דעם שטאַנדפּונקט.

shift the helm (שיפט טהי העלם) איבערדרעהען דעם רודער.

shift the loa'ding (שיפט טהי לאָו'-דינג) איבערלאַדען א שיף.

shif'ty *a.* (שיפ'-טי) וואָס קען זאָרגען פאַר זיך, וואָס קען זיך אַרויסהעלפען; כיטרע.

Shi'ism *n.* (שי'-איזם) שיאיזם, די לעהרען און מנהגים פון די שיאיטען. ז. *Shiite*.

Shi'ite *n.* (שי'-אַיט) א שיאיט, איינער פון די שיאיטען [א מאַכמעדאַנישע סעקטע, וועלכע אָנערקענט בלויז דעם קאָראַן, די מאַכמעדאַנישע תורה שבכתב, און לייקענט אָב די "סונע" אָדער די מאַכמעדאַנישע תורה שבעל פה, וועלכע ווערט אָנערקענט פון די סוניטען].

shikar'ee *n.* (שי-קאַר'-איע) א יעגער אין אינדיען.

shikar'i *n.* (שי-קאַר'-אי) ז. *shikaree*.

shilf *n.* (שילף) שטרוי.

shilla'lah *n.* (שי-ליי'-לאַ) אזא קורצער דעמב־שטאָק צום שלאָגען, א דובינע.

shil'ling *n.* (שיל'-אינג) א שילינג [אַן ענגלישע זילבערנע מטבע, ווערטה אַן ערך 24 אַמעריקאַנישע סענט].

shil'ly-shal'lier *n.* (שיל'-אי-שעל'-אי-ער) אַן אונענטשלאָסענער מענש.

shil'ly-shal'ly *v., n. and adv.* (שיל'-אי-שעל'-אי) זיך וואַקלען, זיין אונענטשלאָסען; וואַקעלדיגקייט, אונענטשלאָסענהייט; נאַרישע אונענטשלאָסענהייט; אויף אַן אונענטשלאָסענעם אופן.

shim *n. and v.* (שים) א פּלאַטע אָדער א שטיק געוואַנד אויסצופילען דעם אויסגעריבענעם פּלאַץ פון מאַשינעריע אָדער צו פערמיידען רייבונג; אזא פלוג צום פּאַלען אָדער יעטען [בעזייטיגען די אונגוויטיגע גראָזען]; פערלעגען אָדער אָנפילען א שפּאַלט.

shim'mer *v. and n.* (שימ'-ער) שימערירען; א שימער; שימערירונג.

shim'mering *n.* (שימ'-ער-אינג) א שימער, א שימערען, שימערירונג.

shim'ming *n.* (שימ'-אינג) דאָס אַריינלעגען שטיקלעך געוואַנד, לעדער א. ז. וו., אום ענגער צונויפצופּאַסען צוויי טיילען; די שטיקלעך מאַטעריאַל וואָס ווערען געברויכט פאַר דיעזען צוועק.

shim'-plow *n.* (שימ'-פלאַו) א פלוג צום פּאַלען אָדער יעטען [בעזייטיגען די אונגויטיגע גראָזען].

shin *n. and v.* (שין) דער שיענביין [דער פוס־ביין צווישען דער קניע און דעם קנעכעל]; דער פאָדערשטער טייל פון א מענשען'ס פוס [ביים שיענביין]; דער ענטשפּרעכענדער פוס־טייל ביי פויגלען; דער פיערטער פוס־געלענק ביי אינזעקטען; אַרויפקלעטערען זיך אָנהאַלטענדיג מיט די פיס, קריכען מיט די הענד און מיט די פיס [ווי אויף א בוים]; געהן, געהן צו־פוס.

shin'-bone *n.* (שינ'-באָון) דער שיען־ביין [דער פוס־ביין צווישען דער קניע און דעם קנעכעל].

shin'-boot *n.* (שינ'-בוהט) א שיענביין־שוך [אַן איינהילונג פאַר א פערד'ס פוס צו פערהיטען פון בעשעדיגונג דעם שיענביין].

shin'dle *n. and v.* (שינדל) א שינדעל; בעדעקען מיט שינדלען. ז. *shingle*.

shin'dy *n.* (שינ'-די) 1. א ליאַרם, א גע־פילדער; 2. האָקי, אזא באַל־שפּיעל [ז. *hockey*].

1\. You may hear them for miles kicking up a shindy.

shine *v. and n.* (שאַין) 1. שיינען, לייכטען, גלאַנצען; 2. בעלייכטען, וואַרפען א שיין; 3. פּוצען, אַרויפציהען א גלאַנץ; 4. שיין, ליכטיגקייט, בעלייכטונג; גלאַנץ; 5. זון־שיין; שעהנעס וועטער; 6. א נייגונג, א ליעבע; 7. אַן אונאָרדנונג, א טומעל, א געפּילדער; 8. א שפּיצעל, אַן אויפטהו, א קונץ־שטיק; 9. א גלאַנץ, פּוץ [אויף שיך].

2\. The policeman shone his lantern up the alley. 5. We will keep the appointment, rain or shine. 7. The boys cut up shines in our back yard.

shine deer (שאַין דיער) צוציהען הירשען מיט דער הילף פון ליכט [אויף יאַגד].

shine one down (שאַין הוואָן דאַון) אימעצען אַריבערשיינען, אַריבערשטייגען אין גלאַנץ אָדער פערטונקלען.

shi'ner *n.* (שאַי'-נער) איינער וואָס ריינִיגט, פּוצט אָדער ציהט אַרויף א גלאַנץ; א גלאַנצענדע מטבע, א גאָלדענע מטבע; א פיש מיט א זילבער־גלאַנץ.

shine up to (שאַין אַפּ טו) שטרעבען צו קריעגען חן אין איינעמס אויגען; זיך שדכנ'ען.

He shines up to the girl.

shin'gle *n. and v.* (שינגל) א שינדעל, א גאָנטע; א קליינע שילד, א שילד־ברעטעל; שטיינדלעך [הויפּטזעכליך ביים ברעג פון ים]; דעקען מיט שינדלען [א דאַך]; אָבשערען אין טרעפּלעך [ניט גלאַט]; קורץ שערען, אָבשערען צום קאָפּ; שמיעדען אייזען [אין דעם פּראָצעס פון פערוואַנדלען גוס־אייזען אין שמיעד־אייזען].

shin'gled *a.* (שינגלד) 1. געדעקט מיט

שינדלען; 2. בעדעקט מיט שטיינדלעך [ווי דער ברעג פון ים].

1. The **shingled** roof looked thoroughly water-tight. 2. The **shingled** shore was yellow with weeds.

shin′gle-machine′ *n.* (שינ'גל-מע-שין') א שינדעל=מאשין, א מאשין צו שניידען שינדלען.

shin′gle-mill *n.* (שינ'גל-מיל) א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען]; א שינדלען=פאבריק.

shin′gle-nail *n.* (שינ'גל-נייל) א שינדעל=נאגעל [צו בעפעסטיגען שינדלען].

shin′gle-oak *n.* (שינ'גל-אוק) דער שינדעל=דעמב [אזא אמעריקאנישער דעמב וואס ווערט געברויכט פאר שינדלען].

shin′gler *n.* (שינ'-גלער) א שינדעל=מאכער; אן ארבייטער ביי א שינדעל=מאשין; א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען]; איינער וואס דעקט הייזער מיט שינדלען; איינער וואס שמיעדט אייזען [אין דעם פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיער=אייזען].

shin′gle-roofed *a.* (שינ'גל-רוהפט) געדעקט מיט שינדלען; מיט א שינדעל=דאך.

shin′gles *n.* (שינגלז) די גארטעל=רויז, דער גארטעל=לישאי [א מין הויט=אויסשלאג, וואס פערשפרייט זיך געוועהנליך האלב=רונד ארום קערפער, ווי א גארטעל]; שינדלען.

shin′gle-saw *n.* (שינ'גל-סאה) א שינדעל=זעג, א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען].

shin′gling *n.* (שינ'-גלינג) דאס דעקען א דאך מיט שינדלען; דאס שמיעדען אייזען [אין פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיער=אייזען]; אויסלעגונג פון שטיינדלעך אין דער פארם פון שינדלען [אויף'ן דעק פון טייכען אדער ביים ברעג פון ים].

shin′gling-ham′mer *n.* (שינ'-גלינג-העמ'-ער) א שמיעד=האמער [געברויכט אין פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיער=אייזען].

shin′gly *a.* (שינ'-גלי) ז. *shingled*

shin′iness *n.* (שאינ'-אי-נעס) שיין; שיינונג; העלקייט; גלענצענדיגקייט, גלאנץ.

shin′ing *a. and n.* (שאינ'-אינג) שיינענד, לייכטענד, גלענצענד; שיין, שיינונג, גלענצענדיגקייט, גלאנציגקייט, גלאנץ; דאס פיהרען יאגד אויף הירשען צוציהענדיג זיי מיט דער הילף פון ליכט.

shin′ny *n. and v.* (שינ'-אי) האקי=שפיעל; דער שטעקען וואס ווערט געברויכט ביי האקי; שפיעלען האקי. ז. *hockey*

shin′-piece *n.* (שינ'-פיעס) א פארציי=טיגער קריעגס=שילד צו פערדעקען דעם פאדערשטען טייל פון פוס.

shin′plaster *n.* (שינ'-פלעס-טער) א פאפיערענער פלאסטער פאר פיס=וואונדען [אלס היימישער מיטעל געברויכט פון פראסטען פאלק]; פאפיער=געלד אויף א קליינער סומע און אהן רעגיערונגס=פערזיכערונג.

shin′tigan *n.* (שינ'-טי-גען) ז. *shinti-yan*

shin′ti-yan *n.* (שינ'-טי-יען) ברייטע הויזען אדער שאראווארעס, וועלכע ווערען געטראגען פון פרויען אין די מוסולמאנישע לענדער.

Shin′to *n.* (שינ'-טאו) שינטא [די אלט=יאפאנעזישע רעליגיאן, דער קולט פון עלטערען=פערגעטערונג, דער קולט פון פערעהרען די גייסטער פון די פערשטארבענע און פון נאציאנאלע העלדען].

Shin′toism *n.* (שינ'-טא-איזם) ז. *Shinto*

Shin′toist *n.* (שינ'-טא-איסט) א שינטאאיסט, אן אנהענגער פון שינטא. ז. *Shinto*

shin′ty *n.* (שינ'-טי) האקי=שפיעל. ז. *hockey*

shin up (שין אפ) ארויפקלעטערען [זיך אנהאלטענדיג מיט די הענד און מיט די פיס]; זיך אויפהויבען אין דער הויך, זיך אנכאפענדיג מיט די הענד.

shin′y *a. and n.* (שאינ'-אי) שיינענד, ליכטיג; ניט פערוואלקענט; גלאנציג, גלענצענד; גאלד; געלד.

ship *n. and v.* (שיפ) א שיף; אנלאדען אויף א שיף; ארויפברייננגען אויף א שיף; ארויפגעהן אויף א שיף [אום צו מאכען א רייזע]; שיקען, טראנספארטירען מיט א שיף; טראנספארטירען; אנשטעלען אויף א שיף [ווי למשל, א מאטראז]; איינריכטען אויף'ן בעשטימטען פלאץ [א טייל פון א שיף, א רודער א. ז. וו.].

ship a sea (שיפ ע סיע) פערשווייננקט ווערען פון א כוואליע [וועגען דעם דעק פון א שיף].

ship′-bis′cuit *n.* (שיפ'-ביס'-קיט) שיפס=צוויבאק [צוויבאק אדער סוכארעס צוגעגרייט פאר א שיפס=רייזע].

ship′-board *n.* (שיפ'-באורד) א שיפס=ברעט, א שיפס=פלאנקען, א שיפס=קלאדקע.

ship′board *n.* (שיפ'-באורד) א שיפס=דעק; די זייט פון א שיף.

The passengers went on **shipboard.**

ship′-boat *n.* (שיפ'-באוט) א שאלופע, א שליופקע [א קליין שיפעל אויף א שיף].

ship′-bor′er *n.* (שיפ'-באור'-ער) ז. *ship-worm*

ship′-borne *a.* (שיפ'-באורן) טראנס=פארטירט איבער'ן ים.

ship′-boy *n.* (שיפ'-באי) א שיפס=אינגעל [וואס דיענט אויף א שיף].

ship′-break′er *n.* (שיפ'-ברייק'-ער) איינער וואס צוברעכט אדער נעהמט פאנאנדער אלטע, אבגעניצטע שיפען.

ship′-bro′ker *n.* (שיפ'-בראו'-קער) א שיפס=מעקלער; א מעקלער פון שיפען; איינער וואס נעהמט אן פערזיכערונג [אסעקוראציע] אויף שיפען.

ship′-build′er *n.* (שיפ'-בילד'-ער) א שיפען=בויער, א שיפס=בוימייסטער.

ship′-build′ing *n.* (שיפ'-בילד'-אינג) שיפס=בוי קונסט.

ship′-canal′ *n.* (שיפ'-קע-נעל') א קא=נאל פאר גרויסע ים=שיפען.

ship′-cap′tain *n.* (שיפ'-קעפ'-טען) א שיפס=קאפיטאן.

ship′-car′penter *n.* (שיפ'-קאר'-פענ-טער) א שיף=סטאליאר [א סטאליאר וואס ארבייט ביים בויען שיפען].

ship′-carv′er *n.* (שיפ'-קארוו'-ער) א שיפס=שניצער [איינער וואס מאכט שניצונגען און ארנאמענטען אויף שיפען].

ship′-chand′ler *n.* (שיפ'-טשענד'-לער) א שיפס=ליפעראנט, א הענדלער מיט שיפס=ארטיקלען [ווי שיפס=שטריק, זעגלען א. ז. וו.].

ship′-chand′lery *n.* (שיפ'-טשענד'-לער-אי) שיפס=ארטיקלען [ווי שטריק, זעגלען א. ז. וו.].

ship′-deliv′erer *n.* (שיפ'-די-ליוו'-ער-ער) א שיפס=אויסלאדער.

ship′en *n.* (שיפן) ז. *shippen*

ship′-fe′ver *n.* (שיפ'-פי'-ווער) טיפוס [וואס טרעפט אפט אויף שיפען, וואס זיינען צופיעל אנגעפאקט מיט מענשען].

ship′ful *n.* (שיפ'-פול) א פולע שיפס=לאדונג [אזוי פיעל ווי פיעל עס קען ארויף אויף א שיף].

ship′-hold′er *n.* (שיפ'-האולד'-ער) א שיף=אייגענטימער.

ship′-jack *n.* (שיפ'-דזשעק) א הויב=אפאראט צו הויבען שיפען און אנדערע עהנליכע שווערע זאכען.

ship′-keep′er *n.* (שיפ'-קיעפ'-ער) א שיפס=אויפזעהער; א שיף=זיצער [אן אנגעשטעלטער אויף א קריעגס=שיף, וואס פערלאזט זעלטען די שיף].

ship′less *a.* (שיפ'-לעס) אהן א שיף, אהן שיפען.

ship′-let′ter *n.* (שיפ'-לעט'-ער) א בריעף געשיקט מיט א געוועהנליכער שיף, ניט מיט א פאסט=שיף.

ship′-load *n.* (שיפ'-לאוד) שיפס=לאדונג; אזוי פיעל ווי פיעל א שיף קען אין זיך אריינגעהמען.

ship′man *n.* (שיפ'-מען) א שיפס=מאן, א מאטראז.

ship′master *n.* (שיפ'-מעס-טער) א שיפס=אייגענטימער, א שיפס=קאמאנדיר, א שיפס=קאפיטאן.

ship′mate *n.* (שיפ'-מייט) א חבר אין שיפס=דיענסט [וואס דיענט אויף דערזעלבער שיף].

ship′ment *n.* (שיפ'-מענט) א שיפס=לאדונג; דאס אנלאדען אויף א שיף; דאס זעצען אויף א שיף; דאס שיקען מיט א שיף [סחורות אדער מענשען]; א וואארען=זענדונג [א געוויסע צאהל סחורות וואס ווערט געשיקט פאר איין מאל מיט'ן וואסער אדער מיט דער יבשה].

ship′-mon′ey *n.* (שיפ'-מאנ'-אי) שיפס=שטייערען [די פליכט פון האפען=שטעדט אדער האנדעלס=שטעדט, אמאל אין ענגלאנד, בייצושטייערען געלד אדער שיפען פאר דער קריעגס=פלאטע].

ship off (שיפ אף) שיקען מיט א שיף.

ship of the des′ert (שיפ אוו טהי דעז'-אוירט) "די שיף פון דער מדבר", דער קעמעל.

ship on a lay (שיפ אן ע ליי) געבען די מענשען, וואס ארבייטען אויף דער שיף ניט א בעשטימטען געהאלט, נאר א טייל פון די פראפיטען.

ship one′s self (שיפ הוואנז סעלף) זיך זעצען אויף א שיף.

ship′-own′er *n.* (שיפ'-אונ'-ער) א שיפס=אייגענטימער.

shipped *a.* (שיפט) עקספעדירט, איבער=געגעבען צום טראנספארטירען אדער איבערשיקען; בעזארגט מיט א שיף אדער מיט שיפען.

ship′pen *n.* (שיפן) א שטאל, א קוה=שטאל.

ship′per *n.* (שיפ'-ער) אן עקספעדיטאר, איינער וואס גיט איבער וואארע צום טראנספארטירען.

ship′ping *n.* (שיפ'-אינג) 1. עקספעדירונג, דאס שיקען סחורות [מיט'ן וואסער אדער מיט דער יבשה]; 2. שיפען [בכלל].

2. The **shipping** of England exceeds that of any other country.

ship′ping-a′gent *n.* (שיפ'-אינג-איי'-דזשענט) א שיפס=פראכט=אגענט [וואס נעהמט אן פראכט פאר שיפען].

ship′ping-ar′ticles *n.* (שיפ'-אינג-אר'-טיקלז) די פונקטען פון אבמאך צווי=

שען דעם שיפס־קאפיטאן און די מאטראזען [וועגען געהאלט, וועגען דעם משך פון דיענסט א. ז. וו.].

ship'ping-bill *n.* (שיפ'-אינג-ביל) א שיפס־פראכט־צעטעל [א ליסטע פון ווארען אויף א שיף]; א פראכט־צעטעל.

ship'ping-clerk *n.* (שיפ'-אינג-קלוירק) אן עקספעדיטאר, אן אנגעשטעלטער אין א געשעפט וואס שיקט ארויס די סחורות.

ship'ping-mas'ter *n.* (שיפ'-אינג-מעס'-טער) א בעאמטער וואס פאסט אויף אויף דער אנשטעלונג פון מאטראזען און אויף דער דורכפיהרונג פון די קאנטראקטען, וואס ווערען מיט זיי געשלאסען.

ship'ping-note *n.* (שיפ'-אינג-נאוט) א צעטעל פון ווארען וואס ווערען צוגעשיקט צו א האפען צום טראנספארטירען.

ship'ping-of'fice *n.* (שיפ'-אינג-אפ'-אים) אן עקספעדיציאנס־ביורא [א ביורא, וואו מען נעהמט אויף ווארעס צו טראנספארטירען]; די קאנטאר פון דעם בעאמטען, וואס האט די אויפזיכט אויף דער אנשטעלונג פון מאטראזען [ז. *shipping-master*].

ship'-pound *n.* (שיפ'-פאונד) א שיף־פונט [א געוויכט־איינהייט אין די באלטישע געגענדען פון רוסלאנד און אין איינינגע פארט־שטעדט אין דייטשלאנד. אין די באלטישע געגענדען איז א שיף־פונט 10 פוד אדער 400 פונט, אין דייטשלאנד איז זיין געוויכט פערשיעדען פון 280 ביז 320 דייטשע פונטען].

ship'-propel'ler *n.* (שיפ'-פרא-פעל'-ער) ז. *screw-propeller*.

ship'-rail'way *n.* (שיפ'-רייל'-הוויי) א שיפס־אייזענבאהן [אן אייזענבאהן איבערצופיהרען שיפען פון איין טייך אין צווייטען].

ship'-rigged *a.* (שיפ'-ריגד) אויסגעשטאטעט ווי א דריי־מאסטיגע שיף מיט קוואדראט־זעגלען אויף אלע דריי מאסטען; מיט קוואדראטנע זעגלען.

ship's com'pany (שיפס קאמ'-פע-ני) די מאנשאפט פון א שיף.

ship'-scra'per *n.* (שיפ'-סקריי'-פער) אן אינסטרומענט צו רייניגען דעם דעק פון א שיף.

ship'shape *a.* (שיפ'-שייפ) אין דער בעסטער ארדנונג, גוט איינגעריכטעט; פיין.

Everything in the store is kept in shipshape order.

ship's hus'band (שיפס האז'-בענד) דער עקאנאם אדער פערוואלטער פון א שיף.

ship's pa'pers (שיפס פיי'-פערס) שיפס־פאפיערען, שיפס־דאקומענטען [וועגען דער צאהל פאסאזשירען, וועגען דער פראכט און אויך וועגען דער נייטראליטעט פון דער שיף].

ship the oars (שיפ טהי אורז) אריינלעגען די רודערס אין די רודער־קרוקעס; צוגרייטען זיך צום שיפען.

ship'-worm *n.* (שיפ'-הווארם) א שיף־ווארים, א בויער־ווארים [אזא ווארים־ עהנליכער מאלוסק וואס צופרעסט די אונטערוואסערדיגע טיילען פון די שיפען].

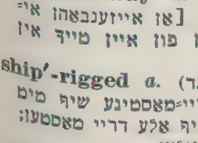

Ship-worm

ship'wreck *n. and v.* (שיפ'-רעק) א שיף־ברוך; א פאלשטענדיגער דורכפאל; צושטערונג; פערניכטונג; א רואינע; פעראורזאכען שיף־ברוך; צושטערען, רואינירען.

ship'wright *n.* (שיפ'-ראיט) א שיף־בויער.

ship'-writ *n.* (שיפ'-ריט) א קעניגליכער בעפעהל [אמאל אין ענגלאנד] צו זאמלען שיף־שטייערען. ז. *ship-money*.

ship'yard *n.* (שיפ'-יארד) א שיפס־ווערף [א פלאץ, וואו מען בויט שיפען].

shir *n. and v.* (שויר) ז. *shirr*.

Shiraz' *n.* (שי-ראז') שיראז, אזא פערזישער וויין.

shire *n.* (שאיר) א גראפשאפט, א בעצירק, אן אויעזד.

shire'-clerk *n.* (שאיר'-קלוירק) אין ענגלאנד — דער אונטער־שעריף, א בעאמטער וואס דיענט אלס געהילף פון שעריף אין בעצירקס־געריכט.

shire'-day *n.* (שיער'-דיי) דער טאג ווען דער שעריף פלעגט אבהאלטען זיין בעצירקס־געריכט [אין אמאליגע צייטען אין ענגלאנד].

shire'-ground *n.* (שיער'-גראונד) די טעריטאריע פון א גראפשאפט [אין ענגלאנד].

shire'-host *n.* (שיער'-האוסט) דאס מיליטער פון א גראפשאפט [אין ענגלאנד].

shire'-land *n.* (שיער'-לענד) ז. *shire-ground*.

shire'-moot *n.* (שיער'-מוהט) דאס בעצירקס־געריכט, וואס דער שעריף פלעגט אמאל אין ענגלאנד צוזאמענרופען פון צייט צו צייט.

shire'-town *n.* (שאיר'-טאון) די הויפט־שטאדט פון א לאנד־בעצירק אדער גראפשאפט אין ענגלאנד.

shirk *v. and n.* (שוירק) זיך ארויסמאכען פון אן ארבייט אדער פון ערפילען א געוויסע פליכט; פערמיידען עפעס דורך אן אונעהרליכען מיטעל; איינער וואס זוכט אויסצודרעהען זיך פון ערפילען א פליכט.

shir'ker *n.* (שויר'-קער) איינער וואס מאכט זיך פון עפעס ארויס אדער דרעהט זיך פון עפעס ארויס.

shirk off (שוירק אף) זיך ארויסמאכען, זיך ארויסדרעהען פון עפעס.

shirr *n. and v.* (שויר) א גומיע־פאדים וואס ווערט אריינגעוועבט אין א באנד עס צו מאכען עלאסטיש; געריפטעס צייג; מאכען צייג געריפט [ווי אין פעלדעלעך]; אריינגיסען דאס ווייסעל מיט דעם געלכעל פון אן איי אין הייסע שמאנט צום אבקאכען.

shirt *n. and v.* (שוירט) א העמד; בעדעקען, איבערווארפען; איבערבייטען א העמד.

shirt'-front *n.* (שוירט'-פראנט) א פארהעמד, א מאנישקע.

shir'ting *n.* (שויר'-טינג) לייוועגד פאר העמדער.

shirt'less *a.* (שוירט'-לעס) העמדלאז, אהן א העמד; ארים, עלענד.

shirt'-sleeve *n.* (שוירט'-סליעוו) א חעמד־ארבעל.

shirt'-waist *n.* (שוירט'-הווייסט) א בלוזע.

shish'-work *n.* (שיש'-הוואירק) קלייניגקע שטיקלעך שפיגעל, וואס ווערען איינגעפאסט אין הילצערנע ראהמען און דיענען, ווי מאזאאיק, צו בעציערען ווענד און סטעליעס.

shite'poke *n.* (שאיט'-פאוק) א קליינע גרינע צאפליע [אזא פויגעל] פון נארד־אמעריקא.

shit'tah-tree *n.* (שיט'-א-טריע) דער שטה־בוים אדער די אראבישע אקאציע [א מין דארן־בוים מיט א הארטען האלץ, פון וועלכען עס טריפט גומי־אראביקע. געפינט זיך מייסטענס אין די מדבריות פון אזיען און צפון־אמעריקא].

shit'tim-wood *n.* (שיט'-אים-הוואוד) שיטים־האלץ [עצי שטים], דאס הארטע האלץ פון שטה־בוים. ז. *shittah-tree*.

shive *n.* (שאיוו) אן אבגעבראכען שטיקעל; א ברייטער קארק [פראבקע] צו פערשטאפען די עפנונג פון א קריגעל.

shiv'er *n. and v.* (שיוו'-ער) א שפליטער, א פיצעל; אין מינעראלאגיע — א מין שיפער־שטיין וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען; א קליינער קלין אדער שפונט; א ציטער, א שוידער [ווי פון קעלט]; צוברעכען אויף פיצלעך; פאנאנדערפאלען אויף פיצלעך; ציטערען, שוידערען [ווי פון קעלט].

shiv'ering *n.* (שיוו'-ער-אינג) א ציטער, א שוידער; א ציטערען, א שוידערען.

shiv'eringly *adv.* (שיוו'-ער-אינג-לי) טרייסלענדיג; שוידערענדיג.

shiv'ery *a.* (שיוו'-ער-אי) שפליטעריג; ברעקעלדיג, ברעכיג; ציטערענדיג, זיך טרייסלענדיג, [פון קעלט]; וואס פעראורזאכט א שוידער אדער ציטער.

shizo'ku *n.* (שי-זאו'-קו) דער יאפאנעזישער אדעל־שטאנד.

shoal *n., a. and v.* (שאול) א מענגע, א מחנה [איבערהויפט פון פיש]; א ניט טיעפער ארט אונטער'ן וואסער; ניט טיעף; זיך דרענגען; ווערען פלאך אדער ניט טיעף.

shoa'liness *n.* (שאו'-לי-נעס) דאס זיין פלאך, דאס זיין ניט טיעף; דאס האבען פיעל ניט טיעפע ערטער [ווי געוויסע טייכען אדער ימים].

shoal'-mark *n.* (שאול'-מארק) א צייכען אויף א טייך אדער אין ים צו בעווייזען וואו דאס וואסער איז ניט טיעף.

shoal'ness *n.* (שאול'-נעס) דאס זיין ניט טיעף.

shoal'wise *adv.* (שאול'-הוואיז) אין גרויסע מאסען.

shoa'ly *a.* (שאו'-לי) פול מיט ניט טיעפע ערטער.

shoat *n.* (שאוט) א יונג חזיר'על.

shock *n., v. and a.* (שאק) א שטויס, א טרייסעל, א שוידער; א שלאג, א פלוצלינגער פאראליז; א קופע גארבען אויף'ן פעלד; א הונד מיט לאנגע געגרייזעלטע האר, א פודעל; א דיקע מאסע צושויבערטע האר; א שטויס טהאן; אנגרייפען; פערציטערט ווערען, אויפטרייסלען זיך; זיך צוזאמענשטויסען; אנהויפען, אנלעגען גארבען אין קופעס; קאלטענעוואטע; מיט לאנגע צושויבערטע האר.

shock'-dog *n.* (שאק'-דאג) א פודעל־הונד [א הונד בעוואקסען מיט לאנגע געגרייזעלטע האר].

shock'er *n.* (שאק'-ער) דאס וואס מאכט ציטערען; א וואולגארע שרעקליכע מעשה; א מאשין אויף צוזאמענצוקלייבען גארבען אין קופעס.

shock'-head *a. and n.* (שאק'-העד) מיט געקרייזעלטע האר; א פודעל־קאפ.

shock'-head'ed *a.* (שאק'-העד'-עד) מיט געדיכטע געקרייזעלטע האר.

shock'ing *a.* (שאק'-אינג) שוידערענד, שרעקליך; ווידריג; בעליידיגענד.

shock'ingly *adv.* (שאק'-אינג-לי) אויף א שוידערענדען, שרעקליכען, ווידריגען אדער בעליידיגענדען אופן.

shock'ingness *n.* (שאק'-אינג-נעס)

דאס זיין שווידערענד; דאס זיין בעליידיגענד.

shod (שאד) געשוכט, אנגעטהאן אין שיך. ז. *shoe*.

shod'diness *n.* (שאד'-אי-נעס) די געמיינהייט, די נידערטרעכטיגקייט.

shod'dy *n., a. and v.* (שאד'-אי) א גראבעס וואל=צייג, וואס איז געמאכט פון די פסלת פון גוטע וואל; שלעכטע וואארע; א קליינליכער מענש מיט פרעטענזיעס פון א גרויסען מאן; געמאכט פון די פסלת פון וואל; נידריג, געמיין; מיט אונפערדיענטע פרעטענזיעס; אויספילצעווען א מין וואל=צייג פון די פסלת פון גוטע וואל.

shod'dyism *n.* (שאד'-אי-איזם) די פרעטענזיעס פון אן אויפגעקומענעם נגיד צו שפיעלען די ראלע פון אן אריסטאקראט.

shoe *n. and v.* (שוה) א שוך; א פאדקאווע; א זאך אדער פארריכטונג וואס איז ענהליך צו א פאדקאווע [ווי דער אויסגעבויגענער רעהר פון א וואטער=קלאזעט, דער טארמאז אדער ברעמזע פון א ראד א. ז. וו.]; שוכען; אנטהאן שיך; אנשמיעדען פאדקאוועס.

shoe'black *n.* (שוה'-בלעק) א שטיוועל=פוצער, א שיך=פוצער.

shoe'-black'ing *n.* (שוה'-בלעק'-אינג) שוה=וואקס, וואקסע.

shoe'boy *n.* (שוה'-באי) א אינגעל א שטיוועל=פוצער.

shoe'-brush *n.* (שוה'-בראש) א בערשטעל צו פוצען שיך.

shoe'-buck'le *n.* (שוה'-באק'ל) א שוך=שנאל, א שוך=ספראנזשקע.

shoe'-fas'tener *n.* (שוה'-פעס'-נער) א קרוטשאק אדער האקען צו פערקנעפלען שיך.

shoe'-ham'mer *n.* (שוה'-העמ'-ער) א שוסטער=האמער.

shoe'-horn *n.* (שוה'-האהרן) א שיך=אנציהער [אזא אויסגעבויגענעם שטיקעל דינע הארן אדער בלעך וואס ווערט בענוצט אנצוטהאן א שוך].

shoe'ing *n.* (שוה'-אינג) דאס בעשוכונג; אנטהאן שיך; דאס בעזארגען מיט שיך; דאס בעשלאגען מיט פאדקאוועס [א פערד].

shoe'ing-ham'mer *n.* (שוה'-אינג-העמ'-ער) א קליינער האמער אריינצושלאגען טשוועקלעך אין די פאדקאוועס פון א פערד; א שוסטער=האמער.

shoe'ing-horn *n.* (שוה'-אינג-האהרן) א שוך=אנציהער [אזא אויסגעבויגענעם שטיקעל דינע הארן אדער בלעך וואס ווערט בענוצט אנצוטהאן א שוך]; עטוואס וואס פערלייכטערט דורכצופיהרען א געוויסע אונטערנעהמונג; א נאכשלעפער נאך יונגע פרויען, וועלכע פעריאגען איהם ניט פון זיך, כדי צוציהען דורך איהם אנדערע פערעהרער.

shoe'-lace *n.* (שוה'-לֵיים) א שוך=בענדעל.

shoe'-latch'et *n.* (שוה'-לעטש'-עט) א שוך=רימען.

shoe'less *a.* (שוה'-לעס) אהן שיך, בארוועס.

shoe'maker *n.* (שוה'-מיי-קער) א שוסטער.

shoe'making *n.* (שוה'-מיי-קינג) דאס מאכען שיך; שוסטעריי.

shoe'-peg *n.* (שוה'-פעג) א שוך=נאגעל; א הילצערנעס אדער אייזערנעס שוך=טשוועקעל.

shoe'-pol'ish *n.* (שוה'-פאל'-איש) שוה=וואקס, וואקסע.

sho'er *n.* (שוה'-ער) א פערד=שמיעד, א פאדקאוועס=שמיעד.

shoe'-shaped *a.* (שוה'-שייפט) שוך=פערמיג; ווי א שוך.

shoe'-string *n.* (שוה'-סטרינג) א שוך=בענדעל, א שוך=רימענדעל.

shoe'-thread *n.* (שוה'-טהרעד) שוך=פאדים; דראטווע.

shoe'-wor'ker *n.* (שוה'-הוואיר'-קער) אן ארבייטער אין א שוך=פאבריק.

shog *v. and n.* (שאג) לייכט אויפטרייסלען, אויפשאקלען, אויפבויטשען; א טרייסעל, א שאקעל.

shog'ging *n.* (שאג'-אינג) אן ערציטערונג; אן אויפטרייסלונג.

shog'gle *v.* (שאגל) שאקלען, טרייסלען.

shog off (שאג אָף) שטעלען פיס, נעלם ווערען, מאכען פליטה.

sho'gun *n.* (שאו'-גוהן) דער שאגון [א טיטול פון גענעראל=פעלדמארשאל פון יאפאן אין דער צייט ווען דארטען האט געהערשט דאס פעאדאלע רעכט].

sho'gunal *a.* (שאו'-גוהנ-על) וואס איז שייך צום שאגון. ז. *shogun*.

sho'gunate *n.* (שאו'-גוהנ-אייט) דאס אמט אדער די ווירדע פון א שאגון. ז. *shogun*.

sholt *n.* (שאולט) א הונד מיט לאנגע געקרייזעלטע האר.

shone (שאון) געשיינט. ז. *shine*.

shoo *int. and v.* (שוה) שש! אוועק! [אן אויסגעשריי צו פערטרייבען עופות און חיות]; אוועקטרייבען עופות מיט אזא אויסגעשריי.

shook *n. and v.* (שוק) א גאנג ברעטלעך אדער קלעפקעס, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט א פאס; צוזאמענפאקען א גאנג קלעפקעס; געשאקעלט, געטרייסעלט [ז. *shake*].

shoot *v. and n.* (שוהט) ארויסשיסען, ארויספליהען, שנעל זיך בעוועגען, שנעל דורכלויפען אדער דורכפליהען; ארויסלאזען [שפראצונגען, צווייגלעך, שטראהלען א. ז. וו.]; ארויסקומען [ווי שפראצונגען, צווייגלעך, שטראהלען א. ז. וו.]; שיסען; אויסשיסען, דערשיסען; פיהרען יאגד; שטעכען, זיין שטעכיג, אומלויפען [וועגען וועהטאג]; אויסשפרייטען, אויסשטרעקען; זיך אויסשפרייטען, זיך אויסשטרעקען; ארויסשטארצען; מאכען ארויסשטארצענד; ווארפען, שליידערען; ארויסשיסען, ארויסגיסען; עקספלאדירען [אין מינען]; דורכשפרענקלען, דורכוועבען אין פערשיעדענע פארבען; דאס שיסען, א שאס; א וועט אין שיסען; אן ארויסשפראצונג; א נייע צווייג, אן אבצווייגונג; אן אנגעוואקסענע שיכט; די ארויסשטארצונג פון אן ארקע; א בעוועגונג פון דעם וועב=שיפעל; אן אריינגעוועבטער פאדים; א הויפען ערץ [רויהער מעטאל] אין אן ערץ=אדער; א דורכגאנג אין א שאכטע; א כלי מיט א משופע'דיגער עפנונג צום אויסשיסען אדער אויסגיסען עפעס; א משופע'דיגקייט צום אראבלאזען אדער אראבשיטען עפעס; א פלאץ צום אויסשיטען מיסט; א שטארקער וואסער=שטראם אדער וואסער=פאל אין א טייך; א קינסטליכע פערשמעלערונג אין א קאנאל [אום אויפצוהויבען דאס וואסער]; אן אפגענער טייל פון א דאמבע.

shoot'able *a.* (שוהט'-עבל) שיסבאר, וואס קען אויסגעשאסען ווערען; וואס מען קען דארט פיהרען יאגד.

shoot ahead' (שוהט ע-העד') שנעל זיך בעוועגען פארויס; אריבעריאגען [אין לויפען, שווימען, רודערען א. ז. וו.].

shoot at ro'vers (שוהט עט ראו'-ווערז) שיסען גלאט אין דער וועלט אריין; ניט טרעפען אין ציעל.

shoot'-board *n.* (שוהט'-באורד) ז. *shooting-board*.

shoot'ed *a.* (שוהט'-עד) מיט אבגעהויבעלטע ברעגעס, עס זאל זיך צוזאמענפאסען [וועגען ברעטער].

shoot'er *n.* (שוהט'-ער) א שיסער; א שיס=געוועהר, א פיסטאלעט, א ביקס, א רעוואלווער; א פאלענדער שטערען; א דייזשאנס=קאנדוקטאר.

shoot fly'ing (שוהט פלאי'-אינג) שיסען א פויגעל בעת ער פליהט.

shoot'ing *n.* (שוהט'-אינג) דאס שיסען; דאס שיסען חיות אדער פויגלען; דאס רעכט צו פיהרען יאגד אין בעשטימטע פלעצער; א יאגד=פלאץ; א שנעלע בעוועגונג; א שארפער, צוקענדער שמערץ; דאס ארומהובלען די ברעגעס פון ברעטער [זיי זאלען זיך צוזאמענפאסען].

shoot'ing-board *n.* (שוהט'-אינג-באורד) א ברעט אדער פלאטע צום האלטען ברעטער אדער פלאטען ביים הובלען אדער פיילען.

shoot'ing-box *n.* (שוהט'-אינג-באקס) א יאגד=הייזעל [פאר יעגער בעת דעם יאגד=סעזאן].

shoot'ing-coat *n.* (שוהט'-אינג-קאוט) א יאגד=ראק [אזא קורצער ראק מיט ברייטע זייטען=קעשענעס].

shoot'ing-gal'lery *n.* (שוהט'-אינג-געל'-ער-אי) א שיס=גאלעריע; א צימער צו איבען זיך אין שיסען.

shoot'ing-i'ron *n.* (שוהט'-אינג-אי'-ערן) א שיס=געוועהר, א ביקס, א רעוואלווער.

shoot'ing-jack'et *n.* (שוהט'-אינג-דזשעק'-עט) ז. *shooting-coat*.

shoot'ing-range *n.* (שוהט'-אינג-ריינדזש) א שיס=פלאץ [וואו מען איבט זיך אין שיסען].

shoot'ing-star' *n.* (שוהט'-אינג-סטאר') א פאלענדער שטערן, א מעטעאר; א מין בלום [ז. *cowslip*].

shoot'ing-stick *n.* (שוהט'-אינג-סטיק) א קייל=טרייבער [אזא אינסטרומענט אין דרוקערייען ארויסצוקלאפען די קלינעס פון א זאץ=ראהם].

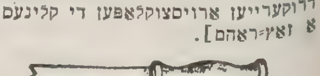

Shooting-stick

shoot on the wing (שוהט אן טהי ווינג) ז. *shoot flying*.

shoot o'ver (שוהט או'-ווער) 1. ארויסגעהן אויף יאגד מיט א הונד; 2. פיהרען יאגד [אויף א געוויסען פלאץ].

1. He spent the holiday in shooting over his dogs. 2. He is going to shoot over the moor.

shoot spawn (שוהט ספאהן) ארויסווארפען איקרע אדער רויגען [וועגען פיש].

shoot to spoil (שוהט טו ספאיל) אויסשיטען אויסגעגראבענע ערד [אויסבויגענדיג דעם וועגען].

shop *n. and v.* (שאפ) א קראם, א קלייט; א ווערקשטאט; אין גלאז=פאבריקאציאן — א שיכט ארבייטער [א גרופע ארבייטער וואס ארבייטען נאך'ן אטשערער]; אן אייגענע בעשעפטיגונג אדער פראפעסיאן; א פאך=געשפרעך, דאס ריידען בלויז וועגען

דער אייגענער בעשעפטיגונג אדער פּראָפעסיאָן; ארומגעהן איבער די קראָמען [אום צו בעקומען סחורות אדער צו קויפען]; איינשפּארען, איינשליסען, ארעסטירען.

shop′-bell *n.* (שאָפּ′-בעל) א טהיר־גלאָק פון א קראָם.

shop′-bill *n.* (שאָפּ′-ביל) א קראָם־מודעה, א בעקאַנטמאַכונג פון א קראָם [מיט א פערצייכנונג פון די וואַארען און פּרייזען].

shop′-board *n.* (שאָפּ′-באָורד) אן אר־בייטס־טיש [הויפּטזעכליך פאַר שניידער].

shop′-book *n.** (שאָפּ′-בוק) א קראָם־בוך [צו פיהרען די רעכנונגען].

shop′-boy *n.* (שאָפּ′-באָי) א קראָם־אינגעל, א קראָם־משרת′על; א אינגעל וואָס איז בעשעפטיגט אין א ווערקשטאַט.

shop′-girl *n.* (שאָפּ′-גוירל) א קראָם־מיידעל; א ווערקשטאַט־מיידעל, א מיידעל וואָס איז בעשעפטיגט אין א ווערקשטאַט אדער פאַבריק.

sho′phar *n.* (שאָו′-פאַר) א שופר.

shop′holder *n.* (שאָפּ′-האָולד-ער) ז. ***shopkeeper***.

shop′keeper *n.* (שאָפּ′-קיע-פּער) 1. א קרעמער; א הענדלער; 2. א פערלעגענער האַנדעלס־אַרטיקעל.

2. That chair is an old **shopkeeper.**

shop′keeping *n.* (שאָפּ′-קיע-פּינג) קרעמעריי; האַנדעל.

shop′lifter *n.* (שאָפּ′-ליפּ-טער) א קראָם־גנב, א קראָם־גנב′טע.

shop′lifting *n.* (שאָפּ′-ליפּ-טינג) קראָם־גנבות, דאָס בעגנב′ענען קראָמען.

shop′like *a.* (שאָפּ′-לאַיק) קרעמעריש; שווינדלעריש; גראָב, וואָלגאַר.

shop′-maid *n.* (שאָפּ′-מייד) ז. ***shop-girl***.

shop′man *n.* (שאָפּ′-מען) א קרעמער; א קראָם־משרת, א קאָמי; א פּריקאַזשטשיק.

shop′mate *n.* (שאָפּ′-מייט) א מיט־דיענער אין א קראָם; א מיט־בעשעפטיגטער אין א ווערקשטאַט.

shopoc′racy *n.* (שאָ-פּאָק′-רע-סי) דער קרעמער־קלאַס; קרעמער־הערשאַפט.

shop′per *n.* (שאָפּ′-ער) איינער וואָס געהט ארום איבער קראָמען [צו זעהן סחורות אדער צו קויפען].

shop′ping *n.* (שאָפּ′-אינג) דאָס געהן איבער די קראָמען [ארומצוקוקען אדער קויפען סחורות].

She is very fond of **shopping.**

shop′pish *a.* (שאָפּ′-איש) קרעמעריש.

shop′py *a.* (שאָפּ′-אי) 1. קרעמעריש, הענדלעריש, קאָמערציעל; 2. פול מיט קראָמען, וואָס פערמאָגט פיעל קראָמען; 3. וואָס רעדט בלויז וועגען זיין פאַך אדער פּראָפעסיאָן; 4. וואָס איז שייך צו איי־גענעם פאַך, בעשעפטיגונג אדער פּראָפעסיאָן.

2. This is a **shoppy** neighborhood. 3. He is always **shoppy** in his conversation.

shop′-thief *n.* (שאָפּ′-טהיעף) ז. ***shoplifter***.

shop′-walk′er *n.* (שאָפּ′-וואָהק′-ער) א קראָם־אויפפּאַסער [איינער וואָס פּאַסט אויף, אז די קונדען זאָלען ריכטיג בעהאַנדעלט ווערען].

shop′-win′dow *n.* (שאָפּ′-ווינ′-דאָו) א קראָם־פענסטער, א שוי־פענסטער, אן אויסשטעלונגס־פענסטער אין א קראָם.

shop′-wom′an *n.* (שאָפּ′-וואָומ′-ען) א פרוי וואָס איז בעשעפטיגט אין א קראָם, ווערקשטאַט אדער פאַבריק.

shop′-worn *a.* (שאָפּ′-וואָורן) אָבגעניצט אין קראָם גופא [וועגען אַרטיקעל וואָס ווערט אָבגעניצט פון צופיעל האַלטען איהם אין האַנד אדער פון שטעהן אין שוי־פענסטער א. ד. ג.].

shor′age *n.* (שאָור′-עדזש) אן אָבצאָה־לונג פאַר סחורות וואָס ווערען אַריינגעפיהרט אין האַפען.

shore *n. and v.* (שאָור) א ברעג פון א טייך אדער ים; דער טייל פון ברעג וואָס ווערט פערגאָסען אין צייט פון עבע [פּע־ריאָדישער וואַסער־צופלוס]; אן אונטער־שפּאַרע, א באַלקען וואָס שפּאַרט עפּעס אונטער; אונטערשפּאַרען.

shore′age *n.* (שאָור′-עדזש) ז. ***shorage***.

shore′-an′chor *n.* (שאָור′-ענ′-קאָר) דער ברעג־אַנקער [דער אַנקער, וואָס ליעגט צום ברעג־צו].

shore′-bird *n.* (שאָור′-בוירד) א ברעג־פויגעל [א פויגעל וואָס האַלט זיך אויף ביי די ברעגען פון טייכען אדער ימים].

shore cod′-liv′er oil (שאָור קאָד′-ליוו′-ער איל) ז. ***shore-oil***.

shore′-grass *n.* (שאָור′-גרעס) ז. ***shoreweed***.

shore′-land *n.* (שאָור′-לענד) ברעג־לאַנד, לאַנד ביים ברעג פון א טייך אדער פון א ים.

shore′less *a.* (שאָור′-לעס) וואָס האָט ניט קיין ברעג; ברעגלאָז, אונענדליך.

shore′ling *n.* (שאָור′-לינג) ז. ***shorling***.

shore′man *n.* (שאָור′-מען) ז. ***sewerman***.

shore′-oil *n.* (שאָור′-איל) דער ריינ־סטער זאָרט פיש־אויל אדער פיש־טראָן. ז. ***cod-liver oil***.

shor′er *n.* (שאָור′-ער) א שטיצע; אן אונטערשפּאַרע.

shore′-ser′vice *n.* (שאָור′-סויר′-וויס) אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אמע־ריקאַ — פלאָטען־דיענסט ביים ברעג, ניט אויף דער רייזע.

shore′-shoot′ing *n.* (שאָור′-שוהט′-אינג) יאַגד אויף פייגלען, וואָס האַלטען זיך ביי די ברעגען פון טייכען אדער ימים.

shores′man *n.* (שאָורז′-מען) א פישער־מאַן, וואָס איז בעשעפטיגט אויף′ן ברעג [ווי ביים קאָנזערווירען פיש]; א שיפס־אייגענטימער; א דאָק־ארבייטער [וואָס לאָדט אָן און לאָדט אויס שיפען].

shore′ward *adv.* (שאָור′-הוואָרד) צום ברעג־צו.

shore′weed *n.* (שאָור′-הוויעד) דער שטראַנדלינג [א גראָז וואָס וואַקסט אויף בלאָטיגע אדער פייכטע זאַמדיגע ערטער אין די בערגיגע געגענדען פון אייראָפּאַ].

shore′-whal′ing *n.* (שאָור′-הווייל′-אינג) דאָס פיהרען יאַגד אויף וואַלפיש ניט ווייט פון ים־ברעג.

shor′ing *n.* (שאָור′-אינג) דאָס שטיצען, דאָס אונטערשפּאַרען; דאָס שטיין־ווערק [די איינריכטונג פון אונטערשפּאַרעס].

shorl *n.* (שאָהרל) ז. ***schorl***.

shorla′ceous *a.* (שאָהר-ליי′-שיאַס) ז. ***schorlaceous***.

shor′ling *n.* (שאָור′-לינג) א שאָף, וואָס מען האָט צום ערשטען מאָל געשאָרען; א געשאָרענע שאָף; די וואָל פון א לעבע־דיגער אָבגעשאָרענער שאָף.

shorn (שאָורן) געשאָרען, ארומגעשאָרען; אָבגעשניטען, בערויבט. ז. ***shear***.

short *a., adv. and n.* (שאָהרט) 1. קורץ; נידריג־געוואַקסען; 2. קורץ־דויערענד; 3. ווייניג, קנאַפּ, קאַרג; ניט גענוגענד; וואָס דערגרייכט ניט; 4. ווייניגער ווי..., נידריגער אין גראַד; 5. פעהלערהאַפט, ניט ריכטיג; 6. געענגט, וואָס האָט ווייניג; 7. בעשרענקט [וועגען גייסטיגע פעהיג־קייטען]; 8. קורץ, אָבגעהאַקט, אונהעפליך [ווי למשל, אן ענטפער]; 9. ברעקעלדיג; 10. ניט געמישט מיט וואַסער, ריין, שטאַרק [וועגען אַלקאָהאָלישע געטרענקע]; וואָס איז פערקויפט געוואָרען, כאָטש עס איז ניט פאַראַן [וועגען אַקציעס]; וואָס פער־קויפט אַקציעס, וועלכע ער האָט ניט; מיט קורצקייט; אויף א קורצען, אָבגעהאַקטען, אונהעפליכען שטייגער; א קורצער בע־ריכט, א קורצער אינהאַלט; א קורצער קלאַנג, א קורצע זילבע; עטוואָס וואָס איז קנאַפּ אדער ניט גענוגענד; אן אַקציען־פערקויף [ווען מען האָט ניט די פער־קויפטע אַקציען]; איינער וואָס פערקויפט אַקציען, וועלכע ער האָט ניט; אין ביים־באָל שפּיעל — א שפּיעלער וואָס געפינט זיך צווישען דעם צווייטען און דריטען ווינקעל פון דעם שפּיעל־פּלאַץ; דער פּלאַץ, וואו דיעזער שפּיעלער שטעהט.

2. The triumph of the wicked is **short.** 3. The baker is selling **short** weight. 4. His escape was little **short** of a miracle. 6. We are **short** of funds. 7. His **short** understandings reach no farther than the present. 9. Pastry is made **short** with butter and lard.

short′age *n.* (שאָהרט′-עדזש) דער מאַנ־געל, די קנאַפּקייט, דאָס וואָס פעהלט אדער דערגעהט ניט.

short allow′ance (שאָהרט ע-לאַו′-ענס) קנאַפּע שפּייז־פּאַרציעס; קנאַפּע בע־זאָרגונג מיט עפּעס.

short and (שאָהרט ענד) דער צייכען & [בעדייטעט "און"]. ז. ***ampersand***.

short arm (שאָהרט אַרם) א קורצער אַרם; אן איינגעבויגענער אַרם.

short′-armed *a.* (שאָהרט′-אַרמד) 1. וואָס האָט קורצע אַרעמס; 2. וואָס גרייכט ניט ווייט; שוואַך, קראַפטלאָז; 3. מיט אן איינגעבויגענער האַנד.

2. Do not fear his **short-armed** hatred. 3. One **short-armed** blow knocked him over the ropes.

short bill (שאָהרט ביל) א וועקסעל אויף א קורצען טערמין [אויף ווייניגער ווי צעהן טעג].

short′-billed *a.* (שאָהרט′-בילד) קורץ־שנאָבעלדיג, וואָס האָט א קורצען שנאָבעל.

short bit (שאָהרט ביט) אן צעהן סענט [אן אויסדרוק אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

short′-breathed *a.* (שאָהרט′-ברעטהט) וואָס האָט א קורצען אָטהעם.

short′cake *n.* (שאָהרט′-קייק) אזא פּוכ־קע, ברעקעלדיגע געבעק [אָפטמאָל אין שיכטען מיט פרוכט צווישען די שיכטען].

short′-cir′cuit *v.* (שאָהרט′-סויר′-קיט) מאַכען א קורץ־שלוס, שליסען אן עלעקטרי־שען שטראָם קורץ [אַריינשטעלען צווישען די פּאָלען פון אן עלעקטרישער מאַשין אדער באַטאַריי א קליינעם ווידערשטאַנד, וואָס דורך דעם קען די מאַשין אַנפאַנגען ברענען אדער די באַטאַריי קען קאַליע ווע־רען].

short′-cir′cuiting *n.* (שאָהרט′-סויר′-קיט-אינג) דאָס מאַכען א קורץ־שלוס, דאָס שליסען אן עלעקטרישען שטראָם קורץ. ז. ***short-circuit***.

short clothes (שאָהרט קלאָוטהז) קורצע הויזען [ווי מען פלעגט טראָגען פאַרציי־טענס]; קליידעלעך פון יונגע קינדער.

short′-coat *v.* (שאָהרט′-קאָוט) אַנטהאָן

איז די ערשטע קורצע קליידלעך [װעגען יונגע קינדער, װעלכע האבען פריהער גע-טראגען קליידער איבער די פיסלעך].

short coats (שאהרט קאוטס) די קלײדעלעך פון יונגע קינדער.

shortʹcoming *n.* (שאהרט׳-קאמ-אינג) 1. דאס זיין קנאפ; מאנגעל, דאס פעה-לען, דאס ניט דערגרײכען; 2. דאס פערפעה-לען, דאס ניט-ערפילען, דאס ניט נאכקו-מען [א פליכט, א פערשפרעכען א. ז. װ.]; פליכט-פערנאכלעסיגונג.

2. We are all aware of his **shortcomings.**

short cross (שאהרט קראָסס) דער די-קער קורצער קװער-אײזען פון א דרוק-זאץ ראהם.

short cut (שאהרט קאט) א פערקירצונג פון װעג [דורך דעם װאס מען געהט ניט מיט דעם אויסגעטרעטענעם װעג].

The distance was considerably reduced by a **short cut** across the fields.

shortʹ-datʹed *a.* (שאהרט׳-דײט׳-עד) קורץ-צײטיג, קורץ-דויערענד, װאס איז בע-שטימט פאר א קורצען טערמין.

short diviʹsion (שאהרט די-װיזש׳-אן) דאס טײלען אויף א צאהל װאס איז ניט גרעסער פון 10.

shortʹ-drawn *a.* (שאהרט׳-דראהן) קורץ-אריינגעצויגען, קורץ-אײנגעאטעמט.

shortʹ-eared *a.* (שאהרט׳-איערד) װאס האט קורצע אויערען; װאס האט קורצע פעדערען-בינטעלעך אויף׳ן קאפ [װעגען גע-װיסע פויגלען].

shortʹen *v.* (שאהרטען) 1. קירצען, אב-קירצען, פערקירצען; אײנציהען; פערמינ-דערען; 2. װערען קירצער, פערמינדערט װערען; 3. מאכען אונפעהיג; 4. אײנ-האלטען, צוריקהאלטען; 5. צונעהמען, בע-רויבען; 6. ברײנגען דערצו, אז עמװאס זאל פערפעהלען דעם ציעל אדער זאל ניט קע-נען נאכקומען [א פליכט, א פערשפרעכען א. ז. װ.]; מאכען ברעקעלדיג [געבעקס]; ארויסרײדען קורץ [א קלאנג אדער זיל-בע].

1. The tailor **shortened** the dress. 2. Ropes **shorten** when wet. 3. The Lord's hand is not **shortened**, that he cannot save. 5. He was **shortened** of his ears. 6. We are **shortened** in our aim.

shortʹener *n.* (שאהרט׳-נער) א פער-קירצער; אײנער אדער עמװאס װאס פער-קירצט אדער פערמינדערט.

Tobacco is a **shortener** of life.

shortʹen in (שאהרטען אין) ארומשנײ-דען די צװײגען פון בוימער.

shortʹening *n.* (שאהרט׳-נינג) פערקיר-צונג; א מיטעל צו מאכען געבעק ברעקעל-דיג אדער ברעכיג [װי שמאלץ, פוטער, בוים-אויל א. ז. װ.].

short feʹver (שאהרט פי׳-װער) אזא אנשטעקענדער פעריאדישער פיבער.

short gown (שאהרט גאון) א קורץ קלײד; אזא לױזער פרויען-זשאקעט.

shortʹhand *n.* *and* *a.* (שאהרט׳-הענד) סטענאגראפיע [א סיסטעם צו שרײבען שנעל מיט דער הילף פון געװיסע צײ-כענס]; סטענאגראפיש; װאס בענוצט זיך מיט סטענאגראפיע.

shortʹ-handʹed *a.* (שאהרט׳-הענד׳-עד) װאס האט װעניג ארבײטער, דינער אדער העלפער; קורץ-הענדיג, װאס האט קורצע הענד.

shortʹhander *n.* (שאהרט׳-הענד-ער) א סטענאגראף.

shortʹhorn *n.* (שאהרט׳-האהרן) א בהמה מיט קורצע הערנער.

shortʹ-horned *a.* (שאהרט׳-האהרנד) קורץ-הארנדיג; װאס האט קורצע פיהל-הערנדלעך [װעגען אינזעקטען].

short hose (שאהרט האוז) א שאטלענ-דישער זאק [װאס עס טראגען די מענער אין שאטלאנד].

shortʹ-jointʹed *a.* (שאהרט׳-דזשאינט׳-עד) װאס האט געלענקען נאהענט אײנער צום אנדערען [װעגען פלאנצען]; װאס דער פוס-טײל צװישען דעם געלענק און דער קאפיטע איז צו קורץ [בײ א פערד].

shortʹ-legged *a.* (שאהרט׳-לעגד) קורצ-פיסיג.

shortʹ-lived *a.* (שאהרט׳-לײװד) קורץ-לעבענד, װאס לעבט ניט לאנג; װאס דויערט ניט לאנג, פערגענגליך.

shortʹly *adv.* (שאהרט׳-לי) 1. קירצליך, אין א קורצער צײט; 2. אין קורצען, בקצור; 3. קורץ און שארף, אבגעהאקט, אין קורצע, אבגעהאקטע װערטער.

1. I shall **shortly** be in London. 3. He answered **shortly** and to the point.

shortʹness *n.* (שאהרט׳-נעס) קורצקײט; מאנגעלהאפטיגקײט; אונפאלקאמענהײט; שארפקײט און אבגעהאקטקײט [פון רײד]; ברעקעלדיגקײט [װעגען געבעקס]. ז. *short*.

short numʹber (שאהרט נאמ׳-בער) אין דרוקערײ — א קלײנע אויסגאבע [פון װעניגער װי 250 עקזעמפלארען].

short of (שאהרט אװ) קנאפ, ניט גע-ניגענד; געענגט אין..., װאס האט ניט גענוג, װאס איז צו-קורץ אין...; װאס איז פערקויפט געװארען כאטש עס איז ניט פאראן [װעגען אקציעס]; װאס פערקויפט אקציעס, װעלכע ער האט ניט.

Short Parʹliament (שאהרט פאר׳-לי-מענט) דער קורצער פארלאמענט [דער ערשטער ענגלישער פארלאמענט פון יאהר 1640, װעלכער האט אנגעהאלטען בלויז אײניגע װאכען].

short pull (שאהרט פול) אין דרוקע-רײ — א לײכטער אבדרוק אויף א האנד-פרעס.

short rib (שאהרט ריב) א קורצער ריפ, אײנער פון די אונטערשטע קורצע ריפען.

short ribs (שאהרט ריבז) די קורצע ריפען [די אונטערשטע ריפען]; דער טײל פון בויך בײ די אונטערשטע ריפען.

shorts *n.* (שאהרטס) קלײען; די גראבע טײלען פון מעהל; קורצע הויזען, קניע-הויזען [װי מען פלעגט טראגען פארצײ-טען]; אין דרוקערײ — עקזעמפלארען [פון ביכער, צײטונגען א. ז. װ.], װאס פעהלען צו א פולער אויסגאבע; בערזען-הענדלער, װאס האבען פערקויפט אקציעס, װעלכע זײ פערמאגען ניט. ז. *short*.

short sea (שאהרט סיע) קורצע, געבראָ-כענע אונרעגעלמעסיגע כװאליעס אין ים.

shortʹ-shipped *a.* (שאהרט׳-שיפט) ארױפגענומען אויף א שיף אין א ניט גענוגענדער מאס אדער צאהל; צוריקגע-בליבען בײ דער אנלאדונג פון א שיף.

shortʹ-sightʹed *a.* (שאהרט׳-סאיט׳-עד) 1. קורצזיכטיג; װאס האט א בע-שרענקטען בליק; 2. װאס קומט פון א בעשרענקטען בליק.

2. It is a **short-sighted** plan.

shortʹ-sightʹedness *n.* (שאהרט׳-סאיט׳-עד-נעס) 1. קורצזיכטיגקײט; א קורצע ראיה; א בעשרענקטער בליק; 2. בעשרענקטקײט, דאס זײן דער רעזול-טאט פון א בעשרענקטען בליק אויף זא-כען.

2. The **short-sightedness** of the governor's policy was the cause of his downfall.

short sixʹes (שאהרט סיקס׳-עז) ליכט װאס געהן זעקס אויף׳ן פונט [זײ זײנען געװעהנליך פון פיער ביז פינף צאל לאנג].

shortʹ-spoʹken *a.* (שאהרט׳-ספאו׳קען) װאס רעדט מיט קורצע, שארפע אדער אב-געהאקטע װערטער.

shortʹ-stop *n.* (שאהרט׳-סטאפ) אין בײסבאל-שפיעל — דער שפיעלער װאס שטעהט צװישען צװײטען און דריטען װײ-קעל פון שפיעל-פלאץ; דער פלאץ, װאס דיזער שפיעלער פערנעהמט.

shortʹtail *n.* (שאהרט׳-טײל) א קורץ-עקיגע שלאנג.

shortʹ-tailed *a.* (שאהרט׳-טײלד) קורץ-עקיג, װאס האט א קורצען עק.

shortʹ-temʹpered *a.* (שאהרט׳-טעמ׳-פערד) אויפבראזער, װאס װערט שנעל אין כעס.

shortʹ-waistʹed *a.* (שאהרט׳-װײסט׳-עד) מיט א קורצער טאליע.

short whist (שאהרט הװיסט) א מין װיסט [אזא קארטען-שפיעל].

shortʹ-windʹed *a.* (שאהרט׳-װינד׳-עד) קורץ-אטהעמדיג, שװער-אטהעמדיג.

shortʹ-windʹedness *n.* (שאהרט׳-װינד׳-עד-נעס) קורץ-אטהעמדיגקײט, א קורצער אטהעם, דאס אטהעמען שװער.

shortʹ-winged *a.* (שאהרט׳-װינגד) קורץ-פליגעלדיג, װאס האט קורצע פליגעל.

shortʹ-witʹted *a.* (שאהרט׳-װיט׳-עד) ניט איבערגעשפיצט, מיט א קורצען שכל.

shorʹy *a.* (שאור׳-אי) ליעגענדיג אויף׳ן ברעג; שרעג, בארג ארא.

shot *n.*, *v.* *and* *a.* (שאט) דאס שיסען; א שאס; א פײל; א קויל; שראט; א שיסער; שיס-װײטקײט; װײטקײט; אן אויסגוס, אן אויסשוס, א שטראם [װי למשל, פון רעגען]; אן עקספלאזיע [אין מינען]; א גאנג אדער א רײה נעצען [װאס מען פערװארפט מיט אײן מאל]; א פלאץ, װאו מען פערװארפט נעצען; אן אריינגעװעבטער פאדים; א פעהלערהאפ-טע אײנװעבונג פון קאלירען; א װינקעל, א שטיק פלאץ; א רעכנונג [פאר פער-ברויכטע זאכען], א חלק פון אויסגאבען; א יונגער חזיר; אנלאדען שיס-געװעהר; װאס האט א פערענדערליכען קאליר; אב-געגליכט, עס זאל זיך צוזאמענפאסען [װע-גען ברעטער]; געשאסען [ז. *shoot*].

shotʹ-belt *n.* (שאט׳-בעלט) א רימען פאר א פאטראנען-טאש; א רימען פאר א שראט-בײטעל.

shotʹ-borʹer *n.* (שאט׳-באור׳-ער) אזא זשוקעל, װאס פרעסט אויס אין בוימער לעכעלעך װי פון א שראט-שאס.

shotʹ-bush *n.* (שאט׳-בוש) דער װילד-דער סאספאריל-װארצעל. ז. *sarsaparilla*.

shotʹ-carʹtridge *n.* (שאט׳-קאר׳-טרידזש) א שראט-הילז, א שראט-קויל.

shotʹ-dyeʹing *n.* (שאט׳-דאי׳-אינג) דאס פארבען אין צװײ פארבען א צײג, װאס איז געמישט פון װאל און בוימװאל.

shote *n.* (שאוט) 1. א יונגער חזיר; 2. א טויגעניכטס.

2. He is a miserable **shote.**

shotʹ-effectʹ *n.* (שאט׳-ע-פעקט׳) א צװײ-פארביגער עפעקט [אויף שטאפען װאס זײנען געמישט פון װאל און בוים-װאל].

shotʹ-free *a.* (שאט׳-פריע) גאנץ, אונ-בעשעדיגט.

shotʹ-gage *n.* (שאט׳-גײדזש) אן אינ-סטרומענט צו מעסטען די גרויס [דיאמע-טער] אדער קאליבער פון קוילען אדער

קוילען, וואס ווערען געשאסען פון א הארמאט.

shot′-gun *n.* (שאט′-גאן) א ביקס צו שיסען מיט שראט.

shot′-gun quar′antine (שאט′-גאן קהוואר′-ענ-טין) א געצוואונגענער אונגעזעצליכער קאראנטין ז. ***quarantine***

shot′-hole *n.* (שאט′-האול) אן אויסגעשאסענעם לאך פון א קויל; אן אויסגעבויערטעם לאך אין א מינע, וואו מען לעגט אריין פולווער צום עקספלאדירען.

shot′-line *n.* (שאט′-לאין) א שטריק, וואס ווערט אריבערגעווארפען מיט דער הילף פון אן אויסגעשאסענער קויל איבער א שיף, וואס איז אין געפאהר.

shot′-lock′er *n.* (שאט′-לאק′-ער) אן אבטיילונג אויף א שיף וואו מען האלט קאנאנען=קוילען.

shot′-plug *n.* (שאט′-פלאג) א פערשטאפער פאר לעכער, וואס זיינען דורכגעשאסען געווארען אין א שיף.

shot′-pouch *n.* (שאט′-פאוטש) א שראט=ביימעל; א פאטראנען=טאש.

shot′-proof *a.* (שאט′-פרוהף) וואס קען ניט דורכגעשאסען ווערען.

shot′-prop *n.* (שאט′-פראפ) א פארריכטונג ניט אריינצולאזען קיין וואסער דורך די דורכגעשאסענע לעכער אין א שיף.

shot′-sort′er *n.* (שאט′-סאהרט′-ער) א שראט=זארטירער [אזא פארריכטונג צו זארטירען שראט].

shot′ted *a.* (שאט′-עד) אנגעלאדען [ווע-גען א הארמאט]; מיט א צוגעבונדענער קויל אדער שראט [אלס געוויכט]

shot′ten *a.* (שאטן) די ארויסגעווארפען רויגען [ווענען פיש]; אויסגעלונקען; וואס טויג שוין ניט, וואס איז פון קיין נוצען

shot′ten her′ring (שאטן הער′-אינג) א הערינג וואס האט ארויסגעווארפען פון זיך די רויגען; אן אויסגערייניגטער און געטריקענטער הערינג.

shot′-tow′er *n.* (שאט′-טאו′-ער) א שראט=טורם [אזא פארריכטונג צו גיסען שראט].

shot′ty *a.* (שאט′-אי) שראט=עהנליך.

shot′-win′dow *n.* (שאט′-הווינ′-דאו) דאס שיעב=פענסטער [א מין קיילעכדיג פענסטער פארצייטען אין שאטלאנד].

should (שוד) וואלט; זאל, געזאלט. ז. ***shall***

shoul′der *n. and v.* (שאול′-דער) דער שולטער, דער אקסעל, די פלייצע; אן אונטערשטיצענדע קראפט; די קראפט וואס האלט אונטער א משא; עפעס וואס שטארצט ארויס ווי אן אקסעל; אן ארויסשטארצונג פון א זאך, וואס פערהאלט איהר בעוועגונג; נעהמען אויף די אקסלען, טראגען אויף די פלייצעס; אונטערהאלטען; טראגען; שטויסען, שטופען עפעס [ווי מיט׳ן אקסעל].

shoul′der arms (שאול′-דער ארמז) די געוועהר אויף׳ן שולטער! [א מיליטערישע קאמאנדע].

shoul′der-blade *n.* (שאול′-דער-בלייד) די שולטער=לאפעטקע, דאס שולטער=בלאט, דער אקסעל=ביין.

shoul′der-bone *n.* (שאול′-דער-באון) דער שולטער=ביין.

shoul′der-cap *n.* (שאול′-דער-קעפ) דאס שטיקעל פון א פאנציר, וואס בעדעקט דעם שולטער אדער אקסעל.

shoul′dered *a.* (שאול′-דערד) מיט אקסלען.

shoul′dering *n.* (שאול′-דער-אינג) דאס נעהמען אויף די פלייצעס; דאס שטופען אדער שטויסען מיט די אקסלען; אן ארויסגעשטארצטער טייל פון עפעס ווי אן אקסעל.

shoul′der-knot *n.* (שאול′-דער-נאט) אן אקסעל=באנד [ווי דער שנור איבער׳ן אקסעל אין דער ליווריע פון א לאקיי]; אן עפאלעט; א ציערונג אויף׳ן אקסעל.

shoul′der-knot′ted *a.* (שאול′-דער-נאט′-עד) וואס טראגט אן אקסעל=באנד.

shoul′der-slip *n.* (שאול′-דער-סליפ) די אויסלינקונג פון אקסעל.

shoul′der-strap *n.* (שאול′-דער-סטרעפ) א רימען וואס ווערט געטראגען איבער׳ן אקסעל אויפצוהאלטען א בגד [ווי די שלייקעס פון די הויזען]; א שמאלער שטרייף מיט א גאלדענעם ראנד וואס ווערט געטראגען אויף׳ן אקסעל פון אפיציערען פון פערשיעדענעם ראנג.

shoul′der to shoul′der (שאול′-דער טו שאול′-דער) שולטער צו שולטער, מיט פעראייניגטע קרעפטען און געגענזייטיגער שטיצע.

shout *v. and n.* (שאוט) אויסשרייען; רעדען אויף א הויכען קול; אן אויסגעשריי [ווי פון פרייד].

shout at (שאוט עט) אויסלאכען אדער אויסזידלען מיט אויסגעשרייען.

shou′ter *n.* (שאו′-טער) א שרייער; א היציגער אנהענגער פון א פערזאן אדער בעוועגונג.

shou′ting *n.* (שאו′-טינג) דאס שרייען; דאס שרייען פון פרייד.

shove *v. and n.* (שאוו) רוקען; שטופען; שטויסען; זיך דורכשטופען, זיך דורכשטויסען; דאס שטופען; דאס שטויסען; א שטויס, א שטופ, א רוק; דער גאנג פון קריהעס [שטיקער אייז] איבער׳ן טייך; די קאסטרא [דער האלציגער טייל פון א פלאקס=שטענגעל].

shove along′ (שאוו ע-לאהנג′) אבשטויסען, אברוקען.

shove by (שאוו באי) אוועקשטויסען; פערשטופען אן א זייט; פערווארפען.

shove down (שאוו דאון) אנידערווארפען דורך א שטויס.

shov′el *n. and v.* (שאוול) א שויפעל, א לאפעטע; אננעהמען אדער ווארפען מיט א שויפעל אדער לאפעטע; שארען אדער ווארפען שנעל.

shov′el-board *n.* (שאוו′ל-באורד) א מין שפיעל [עהנליך צו ביליארד].

shov′eler *n.* (שאוו′ל-ער) איינער וועלכער ארבייט מיט א שויפעל; א מין קאטשקע מיט א ברייטען שנאבעל.

shov′el-foot′ed *a.* (שאוו′ל-פוט′-עד) מיט ברייטע און פלאכע פיס.

shov′elful *n.* (שאוו′ל-פול) א פולער שויפעל.

shov′el-hat *n.* (שאוו′ל-העט) א הוט מיט ברייטע ראנדען.

shov′eller *n.* (שאוו′ל-ער) ז. ***shoveler***

shov′el up (שאוול אפ) ארויפווארפען מיט א שויפעל; בעדעקען עפעס מיט לאפעטעס ערד.

shove off (שאוו אף) אבשטויסען, אוועקשטופען.

shove one’s nose in (שאוו הוואנז נאוז אין) "אריינשטעקען די נאז", זיך אריינמישען אין יענעמס געשעפטען.

shov′er *n.* (שאוו′-ער) דער וואס שטויסט אדער שטופט; דער וואס שטופט אב א שיף פון ברעג.

shove the queer (שאוו טהי קהוויער) דורכשטופען אדער לאזען אין צירקולאציאן פאלשעם געלד.

show *v. and n.* (שאו) צייגען, ווייזען, אויפדעקען, לאזען זעהן; ארויסשטעלען פאר׳ן שיין, ארויסווייזען; בעקאנט מאכען, לאזען וויסען; דערווייזען, ערקלערען; געבען ידיעות, לערנען; אנצייגען, אנדייטען; ווייזען דעם וועג, אנפיהרען; טהאן א געפעלינקייט, בעווילינען, ארויסצייגען גוטסקייט אדער רחמנות; קלאר מאכען, אויפקלערען; זיך ארויסווייזען, ערשיינען, לאזען זיך זעהן; בעוואוסט ווערען; זיין אנוועזענד; דאס צייגען, דאס ארויסווייזען; דאס אויסזעהן; די עהנליכקייט; דאס ארויסטרעטען מיט פאראד; דאס ווארפען זיך אין די אויגען; די שוי, די אויסשטעלונג; א שוישפיעל; א ספעקטאקל; אן אנשטעל, א פאלשעם אויסזעהן אום אבצונארען; א שאנס, א געלעגענהייט; דער ערשטער ארויספלוס פון בלוט ביים געהן צו קינד; דער ערשטער סמן פון מענסטרואציע אדער מאנאטליכע; א סמן, אן אנדייטונג [ווי למשל, דער סמן, אז דער באדען ענטהאלט אין זיך נאפט אדער א געוויסען מעטאל].

show a bold front (שאו ע באולד פראנט) דרייסט אויפטרעטען; ארויסצייגען מוטה.

show a leg (שאו ע לעג) אויפשטעהן פון בעט.

show′-bill *n.* (שאו′-ביל) א געדרוקטע ליסטע פון סחורות וואס ווערען ארויסגעשטעלט צום פערקויף.

show′-box *n.* (שאו′-באקס) אן אויסשטעלונג=קאסטען [א קאסטען וואס ענטהאלט אין זיך אן אנטיק=זאך צום אויסשטעלען].

show′bread *n.* (שאו′-ברעד) דאס שוי-ברויט, דאס לחם הפנים אין בית המקדש ביי די פארצייטיגען אידען.

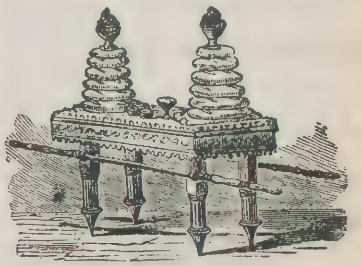

Showbread

show′-card *n.* (שאו′-קארד) אן אפישע אדער מודעה פון א הענדלער וועגען זיינע סחורות.

show′-case *n.* (שאו′-קיים) א שוי-קאסטען [א גלעזערנער קאסטען, אין וועלכען מען האלט אויסגעשטעלטע וואארען].

show cause (שאו קאהז) אנגעבען גרינדע פאר וואס א געוויסע זאך דארף זיין אדער ניט.

show′er *n. and v.* (שאו′-ער) א גוס; א גוס=רעגען; א מענגע, א מאסע, א סך; א ברייטע פאנאנדערטיילונג; איינער אדער עפעס וואס צייגט ארוים אדער וואס בעווייזט; א שפיגעל; גיסען מיט א שטארקען רעגען; זיך אויפלעזען אין א גוס=רעגען; גיסען.

show′er-bath *n.* (שאו′-ער-בעטה) א שויער=באד, א שפריץ=באד.

show′eriness *n.* (שאו′-ער-אי-נעס) דאס זיין רעגענדיג; דאס האבען אפטע רעגענס.

show′erless *a.* (שאו׳-ער-לעס) רעגענ־לאָז, אָהן רעגען.

show′ery *a.* (שאו׳-ער-אי) רעגענדיג; מיט אָפטע רעגענס; ווי אַ גוס־רעגען.

show′ery sea′son (שאו׳-ער-אי סיזן) די רעגענצייט.

show fair play (שאו פעהר פּליי) בעגעהן זיך [מיט׳ן געגנער] עהרליך אָדער אויפריכטיג.

show fight (שאו פאיט) אַרויסצייגען אַ נייגונג אָדער גרייטקייט צו אַ ווידער־שטאַנד.

show forth (שאו פאָורטה) אַרויסזאָ־גען, אַרויסווייזען; בעקאַנט מאַכען.

show′-glass *n.* (שאו׳-גלעס) דאָס גלאָז פון קוק־קאַסטען [אויף אַן אויסשטעלונג]; אַ שפּיגעל.

show′ily *adv.* (שאו׳-אי-לי) אויף אַ פּרעכטיגען שטייגער; מיט פּאָמפּע, מיט פּאַראַד.

show′iness *n.* (שאו׳-אי-נעס) גלאַנץ, פּראַכט; פּרעכטיגקייט; פּאַראַד.

show′ing *n.* (שאו׳-אינג) 1. דער שיין, דאָס אויסזעהן; 2. דאָס דערווייזען עפּעס מיט ווערטער.

2. He is wrong by his own showing.

show′ing-off′ *n.* (שאו׳-אינג-אָף׳) דאָס ווארפען זיך אין די אויגען.

show′man *n.* (שאו׳-מען) אַ שוי־מאַן [איינער וואָס שטעלט אויס מערקווירדי־גע זאַכען צום זעהן].

shown (שאון) געוויזען, געצייגט. ז. ***show***

show off (שאו אָף) אַרויסשטעלען מיט צופּיעל גלאַנץ; אַרויסווייזען אַזוי, אַז עס זאָל זיך ווארפען אין די אויגען; זיך אַרויסווייזען, זיך ווארפען אין די אויגען.

show one′s col′ors (שאו הוואַנז קאָל׳-אָרז) בעווייזען די ריכטיגע פאַרב, אָפען אַרויסזאָגען די מיינונגען אָדער איבער־צייגונגען.

show one′s face (שאו הוואַנז פייס) זיך לאָזען אָנקוקען.

show one′s hand (שאו הוואַנז הענד) אַרויסווייזען איינעמס אַבזיכט אָדער כונה.

show one′s heels (שאו הוואַנז היעלז) מאַכען פּליטה; מאַכען אַ ויברח.

show′-room *n.* (שאו׳-רוהם) אַן אויס־שטעלונגס־צימער.

show′-stone *n.* (שאו׳-סטאָון) דאָס גליקס־גלאָז [אַ פּאָלירטעס גלאָז וואָס דיענט אַלס אַ מאַגישער שפּיגעל].

show the clo′ven hoof (שאו טהי קלאָו׳וון הוף) אַרויסווייזען אַ טייוועלשען כאַראַקטער.

show the door (שאו טהי דאָור) אימע־צען די טהיר ווייזען, אַרויסטרייבען.

show the el′ephant (שאו טהי על׳-ע-פענט) בעווייזען עפּעס מערקווירדיגעס אָדער וואונדערליכעס.

show the white feath′er (שאו טהי הוואַיט פעטה׳-ער) אַרויסווייזען זיך פאַר אַ פּיינלינג אָדער טרוס.

show up (שאו אַפּ) [צו] אַרויסשטעלען אַנדע, צו שפּאָט]; זיך בעווייזען; זיין אַנוועזענד.

show′-up *n.* (שאו׳-אַפּ) דאָס אַרויס־שטעלען צו שאַנדע אָדער שפּאָט אַ פאַר־באָרגענע זאַך [ווי אַ פאַלשקייט אָדער אַן אַבסורד].

show′-win′dow *n.* (שאו׳-הווינ׳-דאו) אַ שוי־פענסטער, אַ פענסטער אין אַ מאַ־גאַזין, וואו די סחורות זיינען אויסגע־שטעלט.

show′y *a.* (שאו׳-אי) גלענצענד, פאַרבי־טיג, פּראַכטפאָל; וואָס ווארפט זיך אין די אויגען.

show′-yard *n.* (שאו׳-יאַרד) אַ שוי־פּלאַץ, אַ פּלאַץ פאַר אַן אויסשטעלונג פון פערד, מאַשינען אַ. ד. ג.

shrab *n.* (שראַב) ז. ***sherbet***

shrank (שרענק) איינגעשרומפּט, צוזאַ־מענגעצויגען. ז. ***shrink***

shrap′nel *n.* (שרעפּ׳-נעל) אַ שראַפּנעל, אַ מין באָמבע וואָס האָט אין זיך פּיעל קוילען, וועלכע עקספּלאָדירען, ווען זי קלאַפּט זיך אָן עפּעס אָן.

shred *v. and n.* (שרעד) צושניידען אָדער צורייסען אין שטיקער; אויסשניי־דען אָדער אויסרייסען אַ שטיק פון עפּעס; אַן אויסגעשניטענעס אָדער אויסגעריסענעס שטיק; אַ שטיקעל, אַ ברעקעל; אַ שמאַטע.

shred′ding *n.* (שרעד׳-אינג) דאָס צו־שניידען אָדער צורייסען אויף שטיקלעך; אַן אָבגעשניטענער שטריך, אַן אָבגעשני־טענעס שטיקעל.

shred′dy *a.* (שרעד׳-אי) פון שטיקלעך; צוריסען אויף שטיקער.

shrew *n. and v.* (שרוה) אַ בייזע פרוי, אַ סעדיכע, אַן ארורה; די שפּיץ־מויז [אַ קליין חיה׳לע עהנליך צו אַ מויז מיט אַ לאַנגליכען שפּיציגען שנוק]; שילטען, פלוכען.

shrewd *a.* (שרוהד) שאַרף, שטעכיג, שניידענד, בייסיג [אין רעדען], סאַרקאַס־טיש; דורכנעטריבען, כיטרע, ליסטיג, שאַרפזיניג, געשיקט.

shrewd′ly *adv.* (שרוהד׳-לי) אויף אַ שאַרפען, שטעכיגען, בייסענדען, דורכגע־טריבענעם אָדער שאַרפזיניגען אופן.

shrewd′ness *n.* (שרוהד׳-נעס) שאַרפזי־ניגקייט, שאַרף־קעפּיגקייט; כיטרעקייט, ליסטיגקייט; דורכגעטריבענקייט.

shrew′-foot′ed *a.* (שרוה-פוט׳-עד) וואָס האָט פיס ווי אַ שפּיץ־מויז. ז. ***shrew***

shrew′ish *a.* (שרוה׳-איש) ווי אַן ארורה, גיפטיג, קריעגעריש.

shrew′ishly *adv.* (שרוה׳-איש-לי) מעשה ארורה, אויף דעם אופן פון אַ ביי־זער פרוי, גיפטיג, בייז, קריעגעריש.

shrew′ishness *n.* (שרוה׳-איש-נעס) דאָס זיין ווי אַ בייזע פרוי; שטרייטזיכ־טיגקייט, קריעגערישקייט.

shrew′-mole *n.* (שרוה׳-מאָול) דער וואַסער־מולוואורף [אַזאַ קראָט וואָס האַלט זיך אויף ביים וואַסער].

shrew′-mouse *n.* (שרוה׳-מאוס) אַ שפּיץ־מויז, אַ גראַב־מויז [אַ מין מויז וואָס גראָבט די ערד]. ז. ***shrew***

shriek *v. and n.* (שריעק) שרייען הויך, שרייען אויף׳ן קול; אַ שאַרפער אויסגע־שריי.

shrie′ker *n.* (שריע׳-קער) אַ שרייער.

shriek′-owl *n.* (שריעק׳-אויל) די קוי־טשענדע אייל. ז. ***screech-owl***

shrie′val *a.* (שריע׳-וועל) וואָס איז נוגע צו אַ שעריף און זיינע פונקציאָנען.

shrie′valty *n.* (שריע׳-וועל-טי) דאָס אַמט פון אַ שעריף.

shrift *n.* (שריפט) די ודוי פאַר׳ן גלח; די בעקענונג פון זינד; די מחילה פאַר די זינד וואָס איינער בעקומט פון גלח נאָכדעם ווי ער האָט זיך מתודה געווען.

shrift′-fa′ther *n.* (שריפט׳-פאַ׳-טהער) אַ גלח, פאַר וועלכען מען איז זיך מתודה.

shrike *n.* (שראַיק) דער ווערגער אָדער טויט־פויגעל [אַ קליינער רויב־פויגעל, וועלכער פערניכטעט פּיעל מעהר אינזעק־טען און חיה׳לעך איידער ער געברויכט צום עסען]. ז. ***butcher-bird***

Shrike

shrill *a., v. and adv.* (שריל) דורכדרינ־גענד, שאַרף קלינגענד; גרילצענד; דורכ־דרינגען, שאַרף קלינגען; גרילצען; שאַרף קלינגענדיג; אויף אַ גרילצענדען אופן.

shrill′-gorged *a.* (שריל׳-גאָהרדזשד) גרילצענדיג, מיט אַ גרילצענדער שטימע.

shrill′ing *n.* (שריל׳-אינג) אַ גרילצענ־דער קול.

shrill′ness *n.* (שריל׳-נעס) דאָס זיין גרילצענד; דאָס האָבען אַ שאַרף־קלינגענ־דען קול.

shrill′-tongued *a.* (שריל׳-טאַנגד) וואָס רעדט מיט אַ גרילצענדען קול.

shrill′-voiced *a.* (שריל׳-וואָיסט) מיט אַ שאַרפען, גרילצענדען קול.

shrill′y *a. and adv.* (שריל׳-אי) שאַרף, קלינגיג, דורכדרינגענד; גרילצענד.

shrimp *n. and v.* (שרימפּ) די גאַר־נעעלע [אַ מין קליינער ים־ראַק]; אַ קליין מענשעלע, אַ קאַרליק; כאַפּען גאַרנעעלען; איינשרומפּען, זיך צונויפציהען.

Shrimp

shrim′per *n.* (שרימ׳-פּער) איינער וואָס כאַפּט גאַרנעעלען [אַזעלכע קליינע ים־ראַקעס].

shrim′ping *n.* (שרימ׳-פּינג) דאָס כאַ־פּען גאַרנעעלען [קליינע ים־ראַקעס]. ז. ***shrimp***

shrimp′-net *n.* (שרימפּ׳-נעט) אַ נעץ צו כאַפּען גאַרנעעלען. ז. ***shrimp***

shrine *n. and v.* (שראַין) דער שריין [אַ קאַסטען אָדער כלי אין וועלכער עס ליגען די הייליגע זאַכען פון אַ קירך. ז. איל.]; אַן אַל־טאַר; אַ קאַפּעלע, אַ קליינע קירך; דער קבר פון אַ הייליגען; אַ פערהייליגטער אָרט; אַריינלעגען אין הייליגען שריין; מאַכען פאַר אַ הייליגען, קאַנאָניזירען; האַלטען [ווי אַ הייליגטום אָדער ווי אין אַ שריין].

Shrine

shrink *v. and n.* (שרינק) זיך צוזאַמענ־ציהען; איינלויפען; איינשרומפּען; צו־

ריקלויפען; זיך צוריקציהען; אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס]; צוזאמענציהען; זיך קנייטשען; דאס איינשרומפען; די צוזאמענציהונג; דאס ציטערען, דאס שוידערען.

shrin'kable *a.* (שרינ'-קעבל) וואס קען זיך איינציהען, איינקנייטשען אדער איינשרומפען.

shrin'kage *n.* (שרינ'-קעדזש) דאס צוזאמענציהען זיך, דאס איינלויפען, די איינשרומפונג; דער איינפאל, דאס פערלירען אין געוויכט; דאס פאלען אין ווערטה; די גרוים פון געוויכט אדער ווערטה וואס פאלט איין.

shrin'ker *n.* (שרינ'-קער) איינער וואס ציהט זיך איין; איינער וואס דרעהט זיך אוים פון א געפאהר.

shrin'king from the day (שרינ'-קינג פראם טהי דיי) מורא האבענדיג פאר'ן העלען שיין.

shrin'kingly *adv.* (שרינ'-קינג-לי) איינציהענדיג זיך; איינשרומפענדיג; דורך איינפאל.

shrive *v.* (שראיוו) זיך מודה זיין אויף זינד, זיך מתודה זיין פאר'ן גלח און בעקומען מחילה; מוחל זיין איינעם אויף די זינד נאכדעם ווי ער האט זיך מתודה געווען.

shriv'el *v.* (שריוול) צונויפקנייטשען, צוזאמענציהען; איינשרומפען, זיך צונויפקארטשען; איינציהען, פערשמעלערען; פערדארבען, פערניכטען.

shriv'en (שריוון) זיך מתודה געוועז. ז. ***shrive***.

shri'ver *n.* (שראי'-ווער) איינער וואס איז זיך מתודה.

shri'ving *n.* (שראי'-ווינג) ז. ***shrift***.

shroff *n. and v.* (שראף) אין אסט-אינדיען — א געלד-וועקסלער, א חלפן, א באנקיר; אין כינא און יאפאן — אן אנגעשטעלטער אין א באנק, וועלכער דארף איבערקוקען און אונטערזוכען דאס גאנצע זילבער-געלד, וואס קומט אריין אין באנק; איבערקוקען און ארויסווארפען דאס שלעכטע.

shroff'age *n.* (שראפ'-עדזש) די אונטערזוכונג פון מטבעות וואס ווערט געמאכט פון אן עקספערט; דאס אבטיילען די גוטע מטבעות פון די אבגעריבענע; די אויסגאבע פאר אזא אונטערזוכונג פון אן עקספערט.

shrog *n.* (שראג) א קוסט, א בוש.

shroud *n. and v.* (שראוד) אן איבערצוג, א בעדעקונג, א בגד; טויטען-קליידונג, תכריכים; א פלאץ אונטער'ן גרונד, א נארע פון א חיה; איינע פון די צוויי רינג-פערמיגע ברעטער, וועלכע בעשלאגען ביידע זייטען פון ראד פון א וואסער-מיהל; איינע פון די דיקע שטריק, וועלכע האלטען אויף דעם מאסט אויף א שיף; בעדעקען [א טויטען], אנטהאן תכריכים; איינדעקען, איינוויקלען עפעס; בעהאלטען, פערבארגען, פערדעקען; זיך פערדעקען; זיך צוזאמענקלייבען אין מחנות [ווי חיות].

shroud'less *a.* (שראוד'-לעס) אהן א צודעק, אהן תכריכים; ניט בעדעקט, ניט פערבארגען.

shroud'like *a.* (שראוד'-לאיק) ווי תכריכים.

shrove *n. and v.* (שראוו) דאס מתודה זיין זיך אין די זינד פאר'ן גלח; דאס פייערען דעם קריסטליכען קארנאוואל; לוסטיג זיין.

shrove'-cake *n.* (שראוו'-קייק) בלינעס וואס מען עסט אין צייט פון קארנאוואל אדער פאסט-נאכט.

Shrove Mon'day (שראוו מאנ'-דיי) דער מאנטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט.

Shrove Sun'day (שראוו סאנ'-דיי) דער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט.

Shrove'tide *n.* (שראוו'-טאיד) די ודוי-נאכט [די נאכט פון דער בעקענונג פון די זינד ביי קאטאליקען — די נאכט פון דיענסטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט].

Shrove Tues'day (שראוו טיוז'-דיי) דער דיענסטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט [זונטאג, מאנטאג און דיענסטאג פאר דער פאסט-צייט זיינען די טעג פון קארנאוואל].

shrov'ing-time *n.* (שראוו'-אינג-טאים) ז. ***Shrovetide***.

shrub *n. and v.* (שראב) א קוסטארניק, א בוש; דער שרוב [א געטראנק פון ראם, אפעלסין-זאפט און צוקער]; ארומשניידען די צווייגען פון א בוים אזוי, עס זאל פערבלייבען די פארם פון א קוסט.

shrubbed *a.* (שראבד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קוסטעס.

shrub'bery *n.* (שראב'-ער-אי) קוסטעס; אן ארט בעוואקסען מיט קוסטעס.

shrub'biness *n.* (שראב'-אי-נעס) דאס זיין בעוואקסען מיט קוסטעס; עהנליכקייט צו קוסטעס.

shrub'by *a.* (שראב'-אי) בעוואקסען מיט קוסטעס אדער בושען; וואס בעשטעהט פון קוסטעס; עהנליך צו א קוסט אדער בוש; עטוואס האלציג [וועגען געוויסע גראזען].

shrub'less *a.* (שראב'-לעס) וואס האט [אפילו] קיין קוסטעס ניט [ווי א מדבר].

shrug *v. and n.* (שראג) ציטערען, טרייסלען זיך [ווי פון קעלט]; קוועטשען מיט די פלייצעס, ציהען די אקסלען; דאס קוועטשען מיט די פלייצעס.

shrunk (שראנק) צוזאמענגעצויגען, איינגעשרומפען. ז. ***shrink***.

shrunk'en *a.* (שראנקן) צוזאמענגעצויגען און אטראפירט [ווי א צוזאמענגעצויגענעם גליעד].

shuck *n. and v.* (שאק) שאלעכץ פון א פרי; שאלעכץ פון א נוס; דער מושעל פון אן אויסטער; דאס שיידעל פון א לארווע פון אן אינזעקט; אבשיילען, אראבנעהמען די שאלעכץ.

shuck'er *n.* (שאק'-ער) א שיילער, דער וואס שיילט ניס, פרוכטען א. ד. ג.

shuck'ing *n.* (שאק'-אינג) דאס שיילען; דאס אראבנעהמען די שאלעכץ.

shud'der *v. and n.* (שאד'-ער) שוידערען, ציטערען; אויפטרייסלען; זיך טרייסלען; א שוידער, א ציטער, א טרייסעל.

shud'dering *a.* (שאד'-ער-אינג) אויפטרייסלענד; ציטערענד; שוידערענד.

shud'deringly *adv.* (שאד'-ער-אינג-לי) אויף א טרייסלענדען שטייגער; מיט א ציטער, מיט א שוידער.

shuf'fle *v. and n.* (שאפל) ווארפען, שליידערען הין און צוריק; אויסמישען, טאשען, מישען [קארטען]; אויפווארפען, אבפארטיגען עפעס [אויף א שנעלען אדער בעטריגערישען אופן]; אבווארפען עפעס; זיך בעוועגען, ווארפענדיג זיך הין און הער; זיך ארויסדרעהן; אויסווייכען אדער אויסמיידען צו זאגען דעם אמת; בייטען די טריט דאס אין איינער דאס אין אן אנדערער ריכטונג [ווי אין טאנצען]; שארען מיט די פים; זיך שטופען, זיך רוקען מיט שוועריגקייט; דאס מישען, דאס טאשען [קארטען]; דאס ארויסדרעהען זיך פון עפעס דורך א שפיצעל אדער שטוקע; ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס שארען מיט די פים; א לאנגזאמער, זיך שלעפענדער גאנג; אן ארט טאנצען, וואו דער טענצער שארט מיט'ן פוס ביי יעדען קעהר.

shuf'fle-board *n.* (שאפ'ל-באורד) ז. ***shovel-board***.

shuf'fle-cap *n.* (שאפ'ל-קעפ) אן ארט שפיעל וואו מען ווארפט געלד אין א היטעל.

shuf'fle in (שאפל אין) זיך דורכשטופען, זיך דורכקוועטשען.

shuf'fle off (שאפל אף) אוועקווארפען, אבווארפען אן א זייט.

shuf'fler *n.* (שאפ'-לער) איינער וואס דרעהט זיך אוים פון עפעס; איינער וואס פערמיידט אדער ווייכט אוים צו זאגען דעם אמת; א בעטריגער.

shuf'fling *a. and n.* (שאפ'-לינג) וואס שאקעלט זיך אין גאנג, וואס בעוועגט זיך הין און הער; וואס ווייכט אוים אדער פערמיידט צו זאגען דעם אמת, כיטרע, בעטריגעריש; די מישונג, דאס טאשען [קארטען]; דאס פערמיידען צו זאגען דעם אמת, ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס שאקלען זיך, דאס בעוועגען זיך מיט אונזיכערע טריט.

shuf'flingly *adv.* (שאפ'-לינג-לי) שאקלענדיג זיך; מיט אן אונזיכערען גאנג; אויסווייכענדיג דעם אמת; אויף א היפאקריטישען שטייגער.

shun *v.* (שאן) מיידען, פערמיידען, אויסווייכען; שטעהן פון ווייטען; זיך אויסדרעהן פון עפעס, אנטלויפען; זיך אבהאלטען פון עפעס.

shun'ner *n.* (שאנ'-ער) אן אויסווייכער, א פערמיידער.

shun'pike *n.* (שאנ'-פאיק) א זייטיגער וועג, א וועג וואס געהט נעבען דעם הויפט-וועג.

shunt *v. and n.* (שאנט) אבקעהרען אן א זייט; ווענדען צו אן אנדער ריכטונג; זיך ווענדען אדער בעוועגען אן א זייט; זיך בעפרייען [פון א לאסט, פון אן אונאנגענעהמליכקייט]; דאס אבקעהרען זיך אן א זייט.

shun'ter *n.* (שאנ'-טער) איינער וואס קעהרט אב אן א זייט; אן אייזענבאהן-ארבייטער, וועלכער קעהרט אב די רעלסען אום איבערצופיהרען א צוג פון איין ליניע אויף א צווייטער; א הענטעל וואס ווערט בענוצט צו לאזען אין גאנג א וואגאן.

shut *v, a. and n.* (שאט) שליסען, צומאכען; פערמאכען [א טהיר, א פענסטער]; פערשטעלען דעם דורכגאנג, פערשפארען; צונויפשליסען [די אויגען-לעדלעך]; צונויפלעגען [א שירעם]; פערכאפען און פערקלעמען [ווי א פינגער אין א טהיר]; זיך פערשליסען, זיך פערמאכען; פערמאכט, פערשלאסען; פערשטיקט [וועגען א קול]; דאס פערמאכען, דאס צושליסען; די צייט פון שליסונג [ווי ווען עס שליסט זיך דער טאג א. ד. ג.]; דער פונקט אדער ליניע וואו צוויי זאכען שליסען זיך צונויף.

shut down (שאט דאון) אבשטעלען די ארבייט; אויפהערען ארבייטען.
The mill will shut down for the next two weeks.

shut'-down *n.* (שאט'-דאון) אן אבשטעל פון דער ארבייט [אין א פאבריק].

shut down on (שאט דאון אן) אבשטעלען; מאכען א סוף צו עפעס.

shut down upon' (שאט דאון א-פאן') מאכען א סוף צו עפעס; אבשטעלען.

shute *n.* (שוהט) ז. *chute*.

shut in (שאט אין) פאלען, איינברעכען [וועגען טאג, נאכט א. ד. ג.].

shut'-in *n.* (שאט'-אין) א קאליקע אדער קראנקער וואס איז צוגעבונדען צום הויז א לאנגע צייט.

shut in the land (שאט אין טהי לענד) די יבשה פון'ם אויג ארויסלאזען [וועגען א שיף].

shut off (שאט אף) אבשליסען, פערדרעהען, פערמאכען, ניט לאזען געהן [א שטראם פון דאמפף, גאז א. ד. ג.].

shut one's eyes to (שאט הוואנז איז טו) מאכען זיך ניט זעהענדיג.

shut'-out *n.* (שאט'-אוט) דאס אויסשליסען.

shut'ter *n. and v.* (שאט'-ער) איינער אדער עפעס וואס פערשליסט אדער מאכט צו; א לאדען פון א פענסטער; א דעקעל; צומאכען לאדען צו א פענסטען; פערמאכען די לאדען.

shut'tered *a.* (שאט'-ערד) מיט לאדען.

shut'terless *a.* (שאט'-ער-לעס) אהן לאדען.

shut'ter-lift *n.* (שאט'-ער-ליפט) א הענטעל פון א לאדען [כדי לייכטער צו פערמאכען אדער עפענען].

shut'ting *n.* (שאט'-אינג) דאס פערשליסען, דאס פערמאכען.

shut'tle *n. and v.* (שאטל) א שיץ, א וועב-שיפעלע, דאס שיפעלע פון א נעה-מאשין; די טהיר וואס פערשליסט אדער שליסט אב דאס וואסער פון א וואסער-מיהל; א קליין טהירעל וואס לאזט ארויס צושמאלצענעם מעטאל פון א שמעלץ-אויווען; בעוועגען זיך היין און צוריק ווי א וועב-שיפעלע אדער שיץ; ארומפאהרען היין און צוריק.

Shuttle

shut'tlecock *n.* (שאט'ל-קאק) א פעדער-באל [אזא רונד שיסעלע אין וועלכען עס ווערען אריינגעשטעקט פעדערען. ווערט בענוצט אין א געוויסען שפיעל]; דאס שפיעל מיט א פעדער-באל; א מעקסיקאנער קוסט אדער בוש מיט העל-רויטע בלומען.

Shuttlecock

shut'tle-train *n.* (שאט'ל-טריין) אן אייזענבאהן-צוג וואס לויפט היין און צוריק אויף א קורצער דיסטאנץ.

shut'tlewise *adv.* (שאט'ל-הוואיז) ווי דאס וועב-שיפעל [שיץ]; מיט דער בעוועגונג פון א וועב-שיפעל.

shut up (שאט אפ) אויפהערען; אנטשוויגען ווערען; אויפהערען רעדען; פעראייניגען צוויי שטיקער מעטאל.

shut up shop (שאט אפ שאפ) פערמאכען דאס קרעמעל, ארויסגעהן פון געשעפט, אבזאגען זיך פון אונטערנעהמונג.

shy *a., v. and n.* (שאי) שרעקעדיג [וועגען א פערד]; וואס האלט זיך פון דער ווייטען; שעמעוודיג; צוריקגעהאלטען, פארזיכטיג; פערשווינדענד, שווער צו געפינען; קארג, ווייניג; אבשפרינגען אן א זייט פון שרעק [וועגען א פערד]; ווארפען, שטויסען; געבען א שטופ אדער שטויס; אבווארפען, אבשטויסען; א שטויס, א שטופ, א רוק; א שפאט, א שטאך-ווארט; א סארקאזם; דאס אבשפרינגען אן א זייט פון שרעק [וועגען א פערד].

shy'ly *adv.* (שאי'-לי) אויף א שרעקעדיגען אדער צוריקגעהאלטענעם שטייגער.

shy'ness *n.* (שאי'-נעס) שרעקעדיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט; מיסטרויאישקייט.

shy'ster *n.* (שאי'-סטער) א ווינקעל-אדוואקאט, אן אדוואקאטעל, וועלכער פיהרט אן זיין פראקטיק מיט שווינדלערייען און אונעהרליכע מעטאדען.

si *n.* (סי) אין מוזיק — סי [די זיבעטע נאטע אדער טאן אנפאנגענדיג פון דא].

sialagog'ic *a. and n.* (סאי-ע-לע-גאדזש'-איק) ז. *sialogogic*.

sial'agogue *a. and n.* (סאי-על'-ע-גאג) ז. *sialogogue*.

sialis'mus *n.* (סאי-ע-ליס'-מאס) שפייעכץ-פלוס [א קראנקהאפטער איבערפלוס פון שפייעכץ].

sialogog'ic *a. and n.* (סאי-ע-לא-גאדזש'-איק) וואס רופט ארויס שפייעכץ; א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

sial'ogogue *n. and a.* (סאי-על'-א-גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ; וואס שאפט שפייעכץ.

si'aloid *a.* (סאי'-ע-לאיד) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו שפייעכץ.

sialorrhe'a *n.* (סאי-ע-לא-רי'-א) ז. *ptyalism*.

si'amang *n.* (סי'-ע-מענג) דער סיאמאנג; א גיבאן [אזא אפע] מיט זעהר לאנגע הענד. ז. *gibbon*.

Siamese' *a., n. and v.* (סאי-ע-מיס') וואס איז שייך צו דעם קעניגרייך סיאם אדער צו די דארטיגע איינוואהנער; וואס קומט פון סיאם; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון סיאם; די סיאמישע שפראך; זיין צונויפגעוואקסען ווי א סיאמער צווילינג. ז. *Siamese twins*.

Siamese' twins (סאי-ע-מיס' טהווינז) דער סיאמישער צווילינג [צוויי מענשען, ענג און כאנג [1811—1874], וועלכע זיינען געווען צוזאמענגעוואקסען מיט א ברייטען מוסקול ביים בויך. א לאנגע צייט פלעגט מען זיי בעווייזען אין די מוזעאומס פון אייראפא און אמעריקא].

sib *n.* (סיב) א פערוואנדטער, א קרוב; פערוואנדשאפט, קרובה'שאפט.

sib'bens *n.* (סיב'-ענז) זעהר א שווערע פארם פון סיפילים, וועלכע האט זיך אמאל פערשפרייט עפידעמיש אין שאטלאנד.

Sibe'ria *n.* (סאי-בי'-רי-א) סיביר [א רוסישע געגענד אין צפון-אזיען].

Sibe'rian *a. and n.* (סאי-בי'-רי-ען) סיביריש, פון סיביר, וואס איז שייך צו סיביר; א סיבירער, אן איינוואהנער פון סיביר.

sibe'rite *n.* (סאי-בי'-ראיט) דער סיבעריט, דער רויטער טורמאלין [אן עדעלשטיין וואס געפינט זיך אין סיביר].

sib'ilance *n.* (סיב'-אי-לענס) דאס צישען, דאס זשוזשען; א זשוזשעריי.

sib'ilancy *n.* (סיב'-אי-לענ-סי) ז. *sibilance*.

sib'ilant *a. and n.* (סיב'-אי-לענט) צישענד, זשוזשענד; א צישענדער אדער זשוזשענדער טאן, קלאנג אדער בוכשטאב.

sib'ilate *v.* (סיב'-אי-לייט) צישען, זשוזשען; אויסשפרעכען מיט א צישענדען קלאנג [ווי געוויסע בוכשטאבען].

sibila'tion *n.* (סיב-אי-ליי'-שאן) דאס צישען, דאס זשוזשען; א צישענדער קלאנג.

sib'yl *n.* (סיב'-איל) אין די לעגענדען פון די אלטע גריכען און רוימער — א סיבילע [איינע פון א צאהל נביאה'טעס אדער פראפעטינען, וועלכע האבען כלומר'שט פארויסגעזאגט וועגען דעם שיקזאל פון פערשיעדענע לענדער]; אן אלטע וואהרזאגערין, א מכשפה.

sib'ylline *a.* (סיב'-אי-לין) וואס איז שייך צו די סיבילען; וואס איז פערפאסט אדער אויסגעשפראכען פון די סיבילען [ז. *sibyl*]; פראפעטיש, אונדייטליך, אונקלאר, קאבאליסטיש.

sic *adv.* (סיק) אזוי, אלזא [א ווארט וואס ווערט מייסטענס געשטעלט אין קלאמערען אין א ציטירטען זאץ ביי אן אונלאגישען אדער פעהלערהאפטען ווארט צו בעצייכענען, אז די ציטאטע איז אזוי אין דעם אריגינאל. צ. ב. ער האט *(sic)* געזעסען ביים טיש].

Sica'rius *n.* (סי-קיי'-רי-אס) ביי די אידען אין די צייטען פון חורבן בית-שני — איינער פון די סיקאריען [א גרופע זעלאטען, וועלכע פלעגען טראגען בעהאלטען אונטער'ן מאנטעל א שווערד און פלעגען שטעכען זייערע געגנער].

sic'ca *a.* (סיק'-א) ערשט אויסגעפרעגט, ניי [וועגען אן אסט-אינדישע רופע, אזא קליינע זילבערנע מטבע].

sic'cant *a.* (סיק'-ענט) וואס טריקענט.

sic'cate *v.* (סיק'-אייט) טריקענען; לאנגזאם אויסטריקענען, אז עס זאל ניט פערלירען די פארם [ווי בלעטער, בלומען א. ד. ג.].

sicca'tion *n.* (סי-קיי'-שאן) דאס טריקענען, דאס לאנגזאם אויסטריקענען.

sic'cative *a. and n.* (סיק'-ע-טיוו) וואס טריקענט; א מעטריאל וואס ווערט צוגעלעגט צו אויל-פארב, אז עס זאל גיכער טריקענען.

siccif'ic *a.* (סיק-סיפ'-איק) וואס פערורזאכט טריקעניש.

sic'city *n.* (סיק'-סי-טי) טריקעניש, טרוקענקייט.

sice *n.* (סאיס) די צאהל זעקס אין ווירפעל-שפיעל; א פערד-אויפפאסער אין בענגאליען.

Sicil'ian *a. and n.* (סי-סיל'-יען) סיציליאניש, וואס איז שייך צו סיציליע [א גרויסער אינזעל אין דרום-איטאליען]; א סיציליאנער, אן איינוואהנער אדער אן איינגעבארענער פון סיציליע.

sicilia'na *n.* (סי-סיל-אי-א'-נא) ז. *siciliano*.

sicilia'no *n.* (סי-סיל-אי-א'-נאו) סיציליאנא, אזא בויערען-טאנץ אין סיציליען; די מוזיק צו אזא טאנץ.

sick *a. and v.* (סיק) קראנק; איבעלדיג, ניט גוט צום ברעכען; שוואך, קראפטלאז; ניט ביים מוטה; שטארק ניט אין דער ארדנונג; וואס בענקט; איבערדריסיג; וואס ליעגט אין קינפעט; קראנק ווערען; קראנק מאכען; אנרייצען א הונד.

sick as a dog (סיק עז ע דאג) הינטיש איבעל ביז צום ברעכען.

sick at heart (סיק עט הארט) מיט א שווערען הארצען, מיט א שווערען געמיט.

sick at the stom'ach (סיק עט טהי סטאמ'-עק) איבעל, ניט גוט צום ברעכען.

sick'-bay *n.* (סיק'-ביי) אן אבטיילונג אויף א קריעגס-שיף וואו עס ווערען בעהאנדעלט קראנקע און פערוואונדעטע.

sick'-bed *n.* (סיק'-בעד) א קראנקען-בעט.

sick ben'efit (סיק בענ'-ע-פיט) קראנקען-בענעפיט [אונטערשטיצונג וואס ווערט אויסגעצאהלט פון א פעראיין אדער פערזיכערונגס-געזעלשאפט צו א קראנקען].

sick'-berth *n.* (סיק'-בוירטה) ז. ***sick-bay***.

sick'-brained *a.* (סיק'-ברעינד) גייסטעס-קראנק, ניט ביים געזונדען פערשטאנד.

sick certif'icate (סיק סויר-טיפ'-אי-קייט) א קראנקען-שיין, א קראנקען-אטעסט [א צעטעל וואו עס ווערט בעשטעטיגט אז איינער איז קראנק און וואס זיין קראנקהייט איז].

sick'en *v.* (סיקן) איבער-דריסיג אדער אונצופריעדען מאכען; קראנק ווערען; ווערען איבערדריסיג; פיהלען איבעלקייט; שוואך ווערען.

sick'ener *n.* (סיק'נ-ער) עטוואס וואס דערוועקט איבעלקייט אדער עקעל; עטוואס וואס מאכט קראנק.

sick'ening *a.* (סיק'נ-אינג) עקעלהאפט; וואס איבעלט, וואס טרייבט צו חלשות; וואס מאכט קראנק.

sick'eningly *adv.* (סיק'נ-אינג-לי) ארויסרופענדיג איבעלקייט אדער עקעל; אויף אן עקעלדיגען אופן; מאכענדיג קראנק.

sick'-fall'en *a.* (סיק'-פאהל'ן) קראנק געווארען.

sick'-flag *n.* (סיק'-פלעג) א געלע פאהן אויף א שיף אדער אויף א געביידע וואו עס געפינען זיך אנשטעקענדע קראנקע.

sick fund (סיק פאנד) א קראנקען-קאסע [א קאסע אדער פאנד פאר אונטערשטיצונג פון קראנקע].

sick'-head'ache *n.* (סיק'-העד'-אייק) קאפ-שמערצען וואס איז פערבונדען מיט איבעלקייט; מיגרען.

sick'ish *a.* (סיק'-איש) קרענקליך; איבעלדיג; וואס מאכט קראנק; וואס רופט ארויס איבעלקייט.

sick'ishly *adv.* (סיק'-איש-לי) אויף אן איבעלדיגען אופן; קרענקליך.

sick'ishness *n.* (סיק'-איש-נעס) קרענקליכקייט; איבעלדינקייט.

Sickle

sic'kle *n.* (סיקל) א סערפ, א זיכעל [אזא אויסגעבויגענע מעסער צו שניידען תבואה].

sick'-leave *n.* (סיק'-ליעוו) אורלויב צוליעב קראנקהייט.

sick'led *a.* (סיקלד) מיט א סערפ [זיכעל].

sick'le-feath'ers *n.* (סיק'ל-פעטה'-ערז) די מיטעלע געבויגענע פעדערען אין דעם עק פון א האהן.

sick'leman *n.* (סיק'ל-מען) א שניטער, איינער וואס שניידט תבואה מיט א סערפ [זיכעל].

sick'ler *n.* (סיק'-לער) א שניטער, איינער וואס שניידט תבואה מיט א סערפ [זיכעל].

sick'le-shaped *a.* (סיק'ל-שייפט) וואס האט די פארם פון א סערפ [זיכעל].

sick'lewort *n.* (סיק'ל-הוואירט) קרויז-וויקע [אזא גראז].

sick'lily *adv.* (סיק'-לי-לי) קרענקליך.

sick'liness *n.* (סיק'-לי-נעס) קרענקליכקייט; א קראנקעס אויסזעהן.

sick'-list *n.* (סיק'-ליסט) די קראנקען-ליסטע [א פערצייכניס פון פערזאנען, וועלכע זיינען קראנק, בעזונדערס אין דער ארמעע און פלאטע].

sick'-lis'ted *a.* (סיק'-ליס'-טעד) אריינגעטראגען אין דער קראנקען-ליסטע; געמעלדעט אלס קראנק.

sick'ly *a. and adv.* (סיק'-לי) קרענקליך; קראנקהאפט; אונגעזונד [וועגען א צייט אדער ארט]; קראנק אין אויסזעהן; וואס פעראורזאכט קראנקהייט אדער איבעלקייט; שוואך, קראפטלאז.

sick man ***(the)*** (סיק מען) טערקיי.

sick'ness *n.* (סיק'-נעס) א קראנקהייט; דאס זיין קראנק; ניט-גוטקייט, איבעלקייט; מאגען-פערדארבונג.

sick'-room *n.* (סיק'-רוהם) א קראנקען-צימער.

sick to death (סיק טו דעטה) טויט-קראנק.

side *n., v. and a.* (סאיד) א זייט; אן ענד, א ברעג; א צד; א מיינונג וואס ווערט פערטרעטען פון איין צד געגען צווייטען; א זייט פלייש [א האלבע געשאכטענע בהמה געשפאלטען פאר לענגס פון רוקען]; אננעהמען אדער שטעלען זיך אויף איינעמס צד; צוהאקען אין זייטען [וועגען געשאכטענע בהמות]; אבטעסען, ארומהאקען אדער אבזעגען די זייטען [פון א באלקען]; אוועקלעגען אויף א זייט; אברוקען אן א זייט; זייטיג, וואס איז אויף איין זייט; נעבענזעכליך, אינדירעקט.

side'-arms *n.* (סאיד'-ארמז) זייטען-געוועהר [געוועהר וואס ווערט געטראגען אויפגעהאנגען אויף דער זייט פון קערפער, ווי א שווערד, א קינזשאל א. ד. ג.].

side'board *n.* (סאיד'-באורד) א בופעט, אזא קאמאד אין א שפייז-צימער צו האלטען טיש-וועש און טיש-געשיר; א זייטען-ברעט.

side by side (סאיד באי סאיד) זייט ביי זייט, איינער נעבען דעם אנדערען.

side'-chain *n.* (סאיד'-טשיין) א זיכערהייטס-קייט פון א לאקאמאטיוו.

side'-cous'in *n.* (סאיד'-קאז'ן) א זוייטיגער קרוב.

side'-cut'ting *n.* (סאיד'-קאט'-אינג) דאס אבגראבען די ערד לענגס די זייטען פון א קאנאל אדער פון אן אייזענבאהן אום עס צו געברויכען אלס אויפשיט-מאטעריאל; א וועג אדער קאנאל וואס ווערט געשניטען לענגס פון א משופע'דיגען בארג וואו דער אויפשיט איז נויטיג בלויז פון איין זייט און די צווייטע זייט ווערט געמאכט פון דער אבגעגראבענער ערד.

si'ded *a.* (סאי'-דעד) זייטיג; ארומגעהאקט, אבגעטעסעט אדער אבגעזעגט פון די זייטען [וועגען באלקענס].

side'-dish *n.* (סאיד'-דיש) א ביי-געריכט, א נעבען-געריכט.

side'-drum *n.* (סאיד'-דראם) א קליינע מיליטערישע פויק אויף וועלכער עס ווערט אויסגעקלאפט דער טאקט ביים מארשירען.

side is'sue (סאיד איש'-או) א נעבענזעכליכע פראגע, א זייטיגער שטרייט-פונקט.
There were too many side issues brought into the debate.

side'-light *n.* (סאיד'-לאיט) א זייטען-ליכט, ליכט וואס קומט פון א זייט; א זייטיגע אדער צופעליגע בעלייכטונג אדער איללוסטראציאן; א זייטען-פענסטער.

side'-line *n. and v.* (סאיד'-לאין) א נעבען-ארטיקעל אין א געשעפט; א נעבען-בעשעפטיגונג, א זייטיגע בעשעפטיגונג; א שטריק מיט וועלכען מען בינדט ביי א פערד דעם פאדערשטען און הינטערשטען פוס פון דערזעלבער זייט כדי ער זאל ניט אנטלויפען; פערבינדען מיט א שטריק די פאדערשטע און הינטערשטע פיס פון א פערד.

side'ling *adv. and a.* (סאיד'-לינג) זייטווערטס; שרעג, משופע, געבויגען.

side'long *a. and adv.* (סאיד'-לאהנג) זייטיג, געבויגען אויף א זייט; משופע, שרעג; אויף דער זייט; זייטווערטס.

side'-note *n.* (סאיד'-נאוט) א ראנד-בעמערקונג [אויף א בלאט].

side'-oats *n.* (סאיד'-אוטס) אזא גראז וואס ווערט בענוצט אלס היי.

side part'ner (סאיד פארט'-נער) א שותף אדער קאמעראד מיט וועלכען מען ארבייט צוזאמען אין איין אונטערנעהמונג אדער ביי איין בעשעפטיגונג.

side'-play *n.* (סאיד'-פליי) א זייטען-בעוועגונג, א בעוועגונג ניט אין דער געוואונשטער ריכטונג.

si'der *n.* (סאי'-דער) איינער וואס וואהנט אין א געוויסען טייל אדער געגענד פון שטאדט; איינער וואס נעהמט זיך אן פאר אימעצענס צד, א פארטייאישער.

side'-rail *n.* (סאיד'-רייל) א זייטען-שינע, א זיכערהייטס-שינע [א שטיקעל רעלסע וואס ווערט געלעגט ביי א וואך-שטעלע פון אן אייזענבאהן אום צו פערהיטען, אז די רעדער זאלען ניט אראב פון די רעלסען].

sid'eral *a.* (סיד'-ע-רעל) ז. ***sidereal***.

side'real *a.* (סאי-די'-רי-על) פון שטערען; וואס איז שייך צו שטערען; וואס איז צונויפגעשטעלט פון שטערען; געשטערנט.

side'real day (סאי-די'-רי-על דיי) דער שטערען-טאג [דער טאג וואס ווערט גערעכענט לויט דער אומדרעהונג פון דער ערד אין בעצוג צו וועלכען עס איז שטערען. ער איז קירצער פאר דעם זונען-טאג מיט 3 מינוטען און 55 מיט 91 הונדערטעל סעקונדען].

side'real time (סאי-די'-רי-על טאים) די שטערען-צייט [די צייט-רעכנונג לויט די אומדרעהונגען פון דער ערד אין בעצוג צו די שטערען. דער שטערען-טאג איז קירצער פאר דעם זונען-טאג מיט 3 מינוטען און 55 מיט 91 הונדערטעל סעקונדען].

side'real year (סאי-די'-רי-על ייר) דאס שטערען-יאהר [די צייט וואס די ערד מאכט א פאלשטענדיגע ארומדרעהונג ארום דער זון, וואס דאס מאכט אוים 365 טעג, 6 שטונדען, 9 מינוטען און 9½ סעקונדען].

sid'erism *n.* (סיד'-ע-ריזם) סידעריזם, די לעהרע, אז די שטערען האבען א ווירקונג אויף דעם שיקזאל פון מענשען.

sid'erite *n.* (סיד'-ע-ראיט) סידעריט, שפאט-אייזען-שטיין; מאגנעט-שטיין.

sid'erograph *n.* (סיד'-ע-רא-גרעף) א גראווירונג אין שטאהל.

siderograph'ic *a.* (סיד-ע-רא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון גראווירען אין שטאהל; וואס איז געמאכט מיט שטאהל-גראווירען.

siderograph'ical *a.* (סיד-ע-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***siderographic***.

siderog'raphist *n.* (סיד-ע-ראג'-רע-

פיסט) א שטאהל-גראווירער, א שטאהלשטעכער.

siderog'raphy *n.* (סיד-ע-ראג'-רע-פי) די קונסט צו גראווירען אויף שטאהל.

sid'eromancy *n.* (סיד'-ע-רא-מענ-סי) א מין וואהרזאגונג אדער כשוף דורך ברענען שטרוי אויף גליהענדע אייזענס.

side'-room *n.* (סאיד'-רוהם) א נעבענ-צימער, א זייטען-צימער.

sid'eroscope *n.* (סיד'-ע-רא-סקאופ) א סידעראסקאפ [אן אינסטרומענט אויסצוגעפינען שפורען פון אייזען אין א שטאף. דער אינסטרומענט בעשטעהט פון א קאמבינאציאן פון שטארק עמפפינדליכע מאגנעט-נאדלען].

sid'erotechny *n.* (סיד'-ע-רא-טעק-ני) די מעטאלורגיע פון אייזען.

siderur'gical *a.* (סיד-ע-רויר'-דזשי-קעל) וואס איז שייך צו אייזען און שטאהל פאבריקאציאן.

siderur'gy *n.* (סיד-ע-רויר'-דזשי) אייזען און שטאהל-פאבריקאציאן.

side'-sad'dle *n.* (סאיד'-סעד'ל) א קווער-זאטעל, א פרויען-זאטעל [א זאטעל אויף וועלכען מען זיצט אזוי, דאס ביידע פיס זיינען פון איין זייט].

side'saddle-flow'er *n.* (סאיד'-סעדל-פלאו'-ער) די דאמען-זאטעל בלום [אזא בלום וואס איז עהנליך צו א דאמען-זאטעל].

Sidesaddle-flower

side'-show *n.* (סאיד'-שאו) א זייטיגע סצענע, א נעבענזעכליכעס בילד; א נעבען-שפיעל.

side'-slip *n.* (סאיד'-סליפ) א נעבען-צווייגעל; אן אונגעזעצליך קינד; א זייטען-אבטיילונג אויף דער סצענע פון א טעאטער, וואוהין די דעקאראציאנען ווערען אוועקגענומען.

side'-split'ting *a.* (סאיד'-ספליט'-אינג) וואס איז צום פלאצען [פון געלעכטער].

We saw a **side-splitting** farce.

side'step *v.* (סאיד'-סטעפ) אויסמיידען, אויסווייכען, זיך ארויסדרעהען.

side'-step *n.* (סאיד'-סטעפ) א זייטען-שריט, א שריט אן דער זייט; אן אויסמיידונג.

side'-ta'ble *n.* (סאיד'-טיי'בל) א נעבען-טיש, א זייטען-טיש [א קליינער טיש וואס שטעהט ביי דער וואנד פון א שפייזע-צימער, אויף וועלכען עס ווערט געהאלטען די נויטיגע טיש-געשיר].

side'-ta'king *n.* (סאיד'-טיי'-קינג) דאס שטעלען זיך אויף אימעצענס צד.

side'-track *n. and v.* (סאיד'-טרעק) א זייטען-קאלעע, א זייטען-אייזענבאהן-ליניע [נעבען-שינעס וועלכע צווייגען זיך אב פון דער הויפט-ליניע]; אראבפיהרען א וואגען אדער צוג פון דער הויפט-קאלעע אויף א זייטען-קאלעע; אראבקריכען אן דער זייט; אבווייכען פון גראדען וועג, אבווייכען פון ציעל; אבציהען די אויפמערקזאמקייט אויף א זייטיגער זאך.

side view (סאיד וויו) א זייטען-בליק, א קוק פון דער זייט.

side'-view *n.* (סאיד'-וויו) א זייטען-אנזיכט, די אנזיכט פון א זאך געזעהן פון איין זייט.

side'walk *n.* (סאיד'-הוואהק) א טראטואר.

side'ward *adv. and a.* (סאיד'-הווארד) צו דער זייט-צו, זייטווערטס; וואס בעוועגט זיך זייטווערטס.

side'wards *adv.* (סאיד'-הווארדז) צו דער זייט-צו, זייטווערטס.

side'way *adv.* (סאיד'-הוויי) ז. *sidewise*.

side'ways *adv.* (סאיד'-הווייז) ז. *sidewise*.

side'-wheel *n. and a.* (סאיד'-הוויעל) א זייטען-ראד [א ראד פון דער זייט פון א מאשין, פון א שיף, פון א וואגען א. ד. ג.]; וואס האט זייטען-רעדער.

side'-whee'ler *n.* (סאיד'-הוויע'-לער) א דאמפף-שיף מיט זייטען-רעדער.

side'-whis'kers *n.* (סאיד'-הוויס'-קערז) באקען-בערד.

side'-wind *n.* (סאיד'-הווינד) א זייטען-ווינד; אן אינדירעקטער איינפלוס.

side'-wings *n.* (סאיד'-הווינגז) זייטען-קוליסען אין א טעאטער.

side'wise *adv.* (סאיד'-הוואיז) זייט-ווערטס, אויף א זייט.

side with (סאיד הוויטה) האלטען מיט אימעצען, זיין אויף אימעצענס צד.

si'ding *n.* (סאי'-דינג) דאס שטעלען זיך אויף איינעמס צד, דאס האלטען מיט אימעצען; דאס צוטיילען זיך אין צדדים; א קורצע נעבען-קאלעע אדער אייזענבאהן-ליניע, וואס צווייגט זיך אב פון דער הויפט-ליניע; דאס בעשלאגען א הילצערנעם הויז מיט ברעטער אדער שינדלען.

si'ding-machine' *n.* (סאי'-דינג-מע-שין') א מאשין צום זעגען ברעטער פון קלעצער.

si'dle *v.* (סאידל) זיך בעוועגען זייט-ווערטס; געהן פון דער זייט.

si'dler *n.* (סאי'-דלער) איינער וואס געהט פון דער זייט, איינער וואס האנדעלט ניט דירעקט, נאר מיט זייטיגע וועגען.

Sido'nian *a. and n.* (סאי-דאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו צדון [די הויפט-שטאדט פון פארצייטיגען פעניציען]; אן איינוואהנער פון צדון.

siege *n. and v.* (סיעדזש) בעלאגערונג; בעלאגערען; שטורמען, דרינגליך צוטרעטען צו עפעס.

siege'-gun *n.* (סיעדזש'-גאן) א בעלאגערונג-הארמאט [זעהר א שווערער הארמאט].

siege'-train *n.* (סיעדזש'-טריין) די ארטילעריע, וועגען און פערשיעדענע פריפאסען וואס אן ארמעע נעהמט מיט זיך צו בעלאגערען א פעסטונג.

siege'-works *n.* (סיעדזש'-הוואירקס) בעלאגערונגס-ארבייט, די טראנשעען, גראבונגען און בעפעסטיגונגען וואס ווערען געמאכט פון א בעלאגערענדער ארמעע.

si'enite *n.* (סאי'-ען-איט) ז. *syenite*.

sien'na *n.* (סי-ענ'-א) די סיענא-ערד, א מין ליים, פון וועלכער עס בעקומט זיך א ברוין-געלבע פארב, וואס ווערט געברויכט אין מאלעריי.

sier'ra *n.* (סיער'-א) די סיערא, א רייה פעלזען אדער בערג [ווי די סיערא-נעוואדא — א רייה בערג אין שפאניען און קאליפארניען]; א מין סקומבריא אדער מאקרעל [זעהר א ווערטהפאלער שפייז-פיש].

sies'ta *n.* (סיעס'-טא) די סיעסטא, די מיטאגס-רוה, די רוה פון מיטאגס-צייט, ווען עס איז זעהר הייס [אין שפאניען און אנדערע הייסע לענדער].

sieur *n.* (סיעיר) הערר [אן אמאליגער טיטול פון רעספעקט אין פראנקרייך].

sieve *n. and v.* (סיוו) א זיפ, א רעשעטע; עפעס וואס האט די פארם פון א זיפ אדער רעשעטע; איינער וואס פלאפלט אוים אלץ וואס ער ווייס; א מענש וואס קען ניט איינהאלטען קיין סוד; זיפען, איבערזיפען.

Sifa'tite *n.* (סי-פא'-טאיט) דער סיפאטיט, איינער פון די סיפאטיטען [א געוויסע סעקטע אין דער מאכמעדאנישער רעליגיאן].

sift *v.* (סיפט) זיפען; פרובירען, אונטערזוכען, אויספארשען.

sif'ter *n.* (סיפ'-טער) א זיפער; א זיפ, א רעשעטע.

sif'ting *n.* (סיפ'-טינג) דאס זיפען; דאס פארשען; דאס אונטערזוכען.

sigh *v. and n.* (סאי) 1. זיפצען; 2. שמאכטען נאך עפעס; 3. ארויסלאזען א זיפץ, בעקלאגען, בעדויערען; 4. א זיפץ.

2. It is customary to **sigh** for the good old times. 4. When the vote was announced we heaved a **sigh** of relief.

sigh'ingly *adv.* (סאי'-אינג-לי) זיפצענדיג; מיט זיפצען.

sight *n. and v.* (סאיט) דאס זעהן, דער בליק; די זעה-קראפט, די ראיה; די אנזיכט, דער אנבליק; א בליק, א קוק; די ארט פון ארומזעהן אדער אורטיילען וועגען עפעס, דער געזיכטס-פונקט, דער שטאנדפונקט; דאס ווארפען זיך אין אויג, דאס לאזען זיך זעהן; די איינזיכט, דאס אריינבליקען אין עפעס, דאס בעקאנט ווערען מיט א זאך; די זעהונגס-ווירדיגקייט, עפעס וואס איז ווערטה צו זעהן אדער צו בעטראכטען; די מענגע, די מאסע; די בעאבאכטונג [מיט מאטעמאטישע אינסטרומענטען]; עפעס וואס העלפט צו זעהן, דער זעה-פונקט [ווי דאס לעכעל אדער דער חלל פון א רעהר, דורך וועלכען מען קוקט אויף עפעס]; דער ריכט-פונקט [ווי דאס ארויסגעשטארצטע שטריכעלע ביים ענד פון רעהר פון א ביקס, לויט וועלכען עס ווערט געריכטעט דאס ציעלען]; א שאנס, א געלעגענהייט, א מעגליכקייט צו טהאן עפעס; קומען צום אויג; לאזען זיך זעהן; גענוי ארומזעהן, בעאבאכטען מיט אן אינסטרומענט [ווי דעם גאנג פון א שטערען]; אין קאמערץ — צום זיכט בריינגען, צושטעלען [א וועקסעל, א באנק-פאפיער]; ריכטען דעם בליק צו עפעס; ציעלען [מיט א ביקס].

sight'-hole *n.* (סאיט'-האול) א קוק-לאך.

sight'less *a.* (סאיט'-לעס) אהן א ראיה, בלינד.

sight'lessly *adv.* (סאיט'-לעס-לי) אויף א בלינדען שטייגער.

sight'lessness *n.* (סאיט'-לעס-נעס) דאס זיין בלינד, דאס ניט האבען קיין ראיה.

sight'liness *n.* (סאיט'-לי-נעס) דאס זיין אנגענעהם צו זעהן, שעהנקייט.

sight'ly *a.* (סאיט'-לי) אנגענעהם צו זעהן, גוט געשטאלטעט, שעהן.

sight'-rea'der *n.* (סאיט'-ריע'-דער) א מוזיקאנט וואס קען לעזען אדער שפיעלען נאטען גלייך ווי ער זעהט זיי, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'-rea'ding *n.* (סאיט'-ריע'-דינג) דאס קענען לעזען אדער שפיעלען נאטען

גלייך אויף'ן בליק, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'seeing *n.* (סאיט'-סיע-אינג) דאס ארומגעהן אדער ארומפאהרען אין א שטאדט צו זעהן אדער בעטראכטען אינטערעסאנטע זאכען, געביידעס אדער געגענדען.

sight'seer *n.* (סאיט'-סיע-ער) איינער וואס געהט ארום אדער פאהרט ארום אין א שטאדט צו זעהן אינטערעסאנטע זאכען, געביידעס אדער געגענדען.

sights'man *n.* (סאיטס'-מען) א מוזיקער וואס שפיעלט גלייך פון נאטען, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'-wor'thy *a.* (סאיט'-הוואיר'-טהי) וואס איז ווערטה צו זעהן.

sig'il *n.* (סידזש'-איל) א חתימה; א פערקירצטער צייכען אדער אונטערשריפט; א מאגישער אדער אסטראלאגישער צייכען.

Sigilla'ria *n.* (סידזש-אי-ליי'-רי-א) די סיגילאריען, א מין גרויסע לאנג־פערשוואונדענע בוימער פון די פארהיסטארישע צייטען [פערשטיינערטע שטאמען, צווייגען און ווארצלען פון דיזע בוימער געפינט מען אין די שיכטען פון שטיינקויהלען].

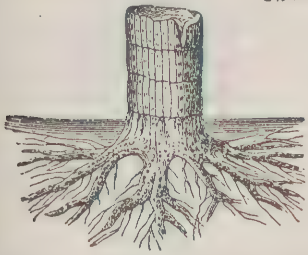

Sigillaria

sigilla'rian *a.* (סידזש-אי-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו די סיגילאריען. ז. ***Sigillaria***.

sig'illary *a.* (סידזש'-אי-לע-רי) וואס איז שייך צו א חתימה; וואס האט אויף זיך א חתימה.

sig'illate *a.* (סידזש'-אי-לייט) אין קעראמיק אדער טעפעריי — וואס איז בעציערט מיט איינגעפרעגטע צייכנונגען [וועגען ליימענע כלים]; ווי געשטעמפעלט [וועגען פלאנצען]; קלאר אנגעדייטעט.

sigilla'tion *n.* (סידזש-אי-ליי'-שאן) דאס בעציערען ליימענע געשיר מיט איינגעפרעגטע צייכנונגען.

sigillog'raphy *n.* (סידזש-אי-לאג'-רע-פי) די לעהרע און בעשרייבונג פון שטעמפלען און חתימות.

sig'la *n.* (סיג'-לא) א מאנאגראם וואס איז אויסגעקריצט אויף א שטעמפעל.

sig'los *n.* (סיג'-לאס) אן אלט־פערסישע זילבערנע מטבע.

sig'ma *n.* (סיג'-מא) די סיגמא, א גריכישער בוכשטאב וואס האט דעם קלאנג פון א סמך ["ס"]. ז. ***sigmoid***.

sig'matism *n.* (סיג'-מע-טיזם) א שווערע אדער שלעכטע אויסשפראכע פון דעם קלאנג "ס"; געברויך אדער וויעדערהאלונג פון א סיגמא אדער פון א "ס". ז. ***sigmoid***.

sig'moid *a. and n.* (סיג'-מאיד) וואס האט די פארם פון דעם גריכישען בוכשטאב סיגמא [Σ] אדער פון לאטיינישען בוכשטאב *S*; א געבויגענע ליניע אין דער פארם פון א סיגמא.

sigmoi'dal *a.* (סיג-מאי'-דעל) וואס האט די פארם פון א סיגמא. ז. ***sigmoid***.

sign *n. and v.* (סאין) א צייכען; עפעס וואס ווערט ארויסגעשטעלט אלס אן אנדייטונג פון א געוויסער זאך; א שילד; א סמן; א סימבאל; א דענקמאל; א מערקמאל; א סימפטאם; א זשעסט, א בעוועגונג מיט'ן קאפ אדער האנד צו בעצייכנען א געדאנק אדער פערלאנג; א שטערען־צייכען, א שטערען־בילד [איינער פון די 12 סמנים פון זאדיאק]; צייכנען, בעצייכנען; אנדייטען; אונטערצייכנען, אונטערשרייבען; זיין א צייכען; דיענען אלס א פארבעדייטונג פון עפעס; געבען א צייכען אדער סיגנאל; ווינקען.

sig'nal *n., a. and v.* (סיג'-נעל) א סיגנאל, א צייכען; אויסגעצייכענט; מערקווירדיג; סיגנאליזירען, געבען א צייכען אדער סיגנאל; בעצייכנען, דיענען אלס צייכען.

sig'nal-book *n.* (סיג'-נעל-בוק) א בוך וואס ענטהאלט א סיסטעם פון סיגנאלען מיט ערקלערונגען ווי אזוי זיי צו געברויכען.

sig'nal-box *n.* (סיג'-נעל-באקס) א סיגנאל־טורם, א סיגנאל־הויז [צו געבען סיגנאלען אויף אן אייזענבאהן]; דאס ליארם־קעסטעל, דער טרעוואגע־אפאראט [פאר פאליציי אדער צו לאזען וויסען וועגען א פייער].

sig'nal-chest *n.* (סיג'-נעל-טשעסט) א סיגנאלען־קאסטען, א סיגנאלען־קאמער [צו האלטען די סיגנאל־פלאגען אויף א שיף].

sig'nal-code *n.* (סיג'-נעל-קאוד) דער קאדעקס אדער די סיסטעם פון סיגנאלען.

Sig'nal Corps (סיג'-נעל קאור) אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בריגאדע סאלדאטען, וואס ריכטען איין די סיגנאליזאציאן [ווי אויפשטעלען טעלעגראפען, טעלעפאנען א. ד. ג.] אין דער צייט פון מלחמה.

sig'naler *n.* (סיג'-נעל-ער) ז. ***signaller***.

signalet'ic *a.* (סיג-נע-לעט'-איק) וואס איז שייך צו די אלגעבראאישע צייכענס פלוס [+] און מינוס [—].

signalet'ic se'ries (סיג-נע-לעט'-איק סי'-ריז) א רייה מאטעמאטישע אויסדריקע וואס ווערען בעטראכט בלויז אין בעצוג צו די צייכענס פלוס [+] אדער מינוס [—].

sig'nal-flag *n.* (סיג'-נעל-פלעג) איינער פון עטליכע פלאגען מיט פערשיעדענע קאלירען, וועלכע דיענען צו סיגנאליזירען.

sig'nalise *v.* (סיג'-נעל-איז) ז. ***signalize***.

sig'nalist *n.* (סיג'-נעל-איסט) א סיגנאליסט, א סיגנאל־געבער.

sig'nalize *v.* (סיג'-נעל-איז) 1. אויסצייכנען, מאכען מערקווירדיג; אונטערשטרייכען; 2. בעצייכנען, אנדייטען.

2. Washington's entry into New York was signalized with elaborate festivities.

sig'nal-lamp *n.* (סיג'-נעל-לעמפ) דער סיגנאל־לאמפ; א לאמטערן וואס דיענט צו געבען סיגנאלען.

sig'naller *n.* (סיג'-נעל-ער) א סיגנאל־געבער; עטוואס מיט וואס מען גיט סיגנאלען.

sig'nally *adv.* (סיג'-נעל-אי) אויף אן אויסגעצייכענטען, מערקווירדיגען שטייגער.

sig'nalman *n.* (סיג'-נעל-מען) א סיגנאל־געבער.

sig'nal-post *n.* (סיג'-נעל-פאוסט) א סלופ, צו וועלכען עס זיינען צוגעריכט פלאגען אדער לאמטערנען, וואס דיענען אלס סיגנאלען.

sig'nal-rock'et *n.* (סיג'-נעל-ראק'-עט) א סיגנאל־ראקעטע.

sig'nal-ser'vice *n.* (סיג'-נעל-סויר'-וויס) די סיגנאל־דיענסט, די דיענסט אין ארמעע וואס האט א שייכות צום געבען סיגנאלען.

sig'natary *a. and n.* (סיג'-נע-טע-רי) ז. ***signatory***.

sig'nate *a.* (סיג'-נייט) בעשטימט; בעדעקט מיט בוכשטאבען־ענליכע פלעקען [וועגען אינזעקטען].

signa'tion *n.* (סיג-ניי'-שאן) א צייכען, א סימבאל, אן עמבלעם.

sig'natory *a. and n.* (סיג'-נע-טא-רי) וואס איז פערבונדען מיט אן אונטערשריפט צו די בעדינגונגען פון אן אבמאך אדער קאנטראקט; דער צד אין אן אבמאך וואס האט זיך פערפליכטעט מיט אן אונטערשריפט [ספעציעל בנוגע צו מלוכות, וועלכע שליסען צווישען זיך אן אבמאך].

sig'nature *n.* (סיג'-נע-טשור) אן אונטערשריפט, א חתימה, די אונטערצייכנונג; א סיגנאטור, א צייכען; א בוכשטאב אדער ציפער וואס ווערט געשטעלט ביים ענד פון יעדען געדרוקטען בויגען, כדי דער איינבינדער זאל קיין טעות ניט האבען ביים צוזאמענלעגען די אבגעדרוקטע בויגענס פון א בוך; א צונויפגעלעגטער אבגעדרוקטער בויגען פאפיער; די שליסעל־צייכענס אין מוזיק וואס בעשטימען די טאן־ארט; א צייכען עהנליך צו א בוכשטאב [ביי אינזעקטען].

sign'-board *n.* (סאינ'-באורד) א פלאקאטען־ברעט, א שילד־ברעט.

sign'er *n.* (סאינ'-ער) אן אונטערצייכנער, אן אונטערשרייבער; איינער וואס גיט זיין אונטערשריפט.

sig'net *n.* (סיג'-נעט) א זיגעל, א האנד־זיגעל.

sig'net-ring *n.* (סיג'-נעט-רינג) א רינג מיט א זיגעל אדער חתימה.

sig'nifiable *a.* (סיג'-ני-פאי-עבל) וואס קען בעצייכענט ווערען; וואס קען פארגעשטעלט ווערען דורך סמנים אדער צייכענס.

signif'icance *n.* (סיג-ניפ'-אי-קענס) דער זין, דער מיין, די בעדייטונג; די וויכטיגקייט; דאס זיין בעדייטענד, דאס זיין וויכטיג.

signif'icancy *n.* (סיג-ניפ'-אי-קענ-סי) ז. ***significance***.

signif'icant *a.* (סיג-ניפ'-אי-קענט) בעדייטענד, אנדייטענד; וויכטיג.

signif'icantly *adv.* (סיג-ניפ'-אי-קענט-לי) בעדייטענדיג; מיט אן אנדייטונג.

significa'tion *n.* (סיג-ני-פי-קיי'-שאן) די בעדייטונג, די אנדייטונג.

signif'icative *a.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טיוו) ז. ***significant***.

signif'icatively *adv.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טיוו-לי) דורך אנדייטונג; אויף אן אנדייטענדען שטייגער.

signif'icator *n.* (סיג-ניפ'-אי-קיי-טאר) אן אנדייטער, איינער אדער עפעס וואס דייטעט אן אדער לאזט וויסען דורך ווערטער, צייכענס א. ד. ג.

signif'icatory *n.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טא-רי) דער צייכען, די אנדייטונג.

sig'nifier *n.* (סיג'-ני-פאי-ער) אן אנ־

דייטער, איינער אדער עפעס וואס דייטעט אן.

sig′nify *v.* (סיג′-ני-פאי) 1. בעצייכנען, בעדייטען; 2. אנדייטען.
1. This statement does not **signify** anything.
2. "All those in favor please **signify** by saying aye".

si′gnior *n.* (סי′-ניאר) ז. ***signor***

sign man′ual (סאין מענ′-יו-על) אן אונטערשריפט מיט דער אייגענער האנד [וועגען אן אפיציעלען דאקומענט, אונטער וועלכען דער קעניג אדער דאס מאגיסטראט האט זיך אליין אונטערגעשריעבען]; עטוואס וואס שפיגעלט אב אדער דריקט אוים דעם כאראקטער אדער די אינדיווידואליטעט פון א געוויסער פערזאן.

sign of exclama′tion (סאין אוו עקס-קלע-מיי′-שאן) אן אויסרופס=צייכען [!].

sign of interroga′tion (סאין אוו אינ-טער-א-גיי′-שאן) א פראגע=צייכען [?].

si′gnor *n.* (סי′-ניאר) א סיניאר [אן איטאליענישער אדעלמאן אדער אריסטאקראט]; א הערר, אן אדעלמאן; הערר [א טיטעל פאר דעם נאמען אין איטאליען].

signo′ra *n.* (סי-ניאו′-רא) סיניארא, מאדאם [א טיטול פון א פרוי אין איטאליען בעת מען רופט זי מיט'ן נאמען].

signori′na *n.* (סי-ניא-רי′-נא) סיניארינא, פריילין, מאדמואזעל [א טיטול פון א מיידעל בעת מען רופט זי מיט'ן נאמען].

sign′-post *n.* (סאינ′-פאוסט) א זייל אדער סלופ [ווי נעבען אן אכסניא], אויף וועלכען עס הענגט א שילד.

signs of quota′tion (סאינז אוו קהוואטיי′-שאן) ציטירונגס=צייכען אדער גענזענפיסלעך [די צייכענס „ " אין וועלכע עס ווערען איינגעשלאסען אן אנדערענס ווערטער אדער ווערטער וועלכע ווערען ציטירט פון אנדערסוואו].

si′ka *n.* (סי′-קא) דער סיקא, א מין יאפאנעזישער הירש.

sil *n.* (סיל) געלבער אקער [אזא געלבער ליים וואס האט אמאל געדיענט אלס פארב ביי מאלער].

si′lage *n. and v.* (סאי′-לעדזש) ז. ***ensilage***

sile *n.* (סאיל) א זיפ, א רעשעטע; א זייערעל, א פילטער [פאר פליסיגקייטען]; דאס וואס בלייבט פון דורכזיפען אדער דורכזייען; פסלת, שמוץ.

si′lence *n. and v.* (סאי′-לענס) שטילקייט; דאס שווייגען, שווייגזאמקייט; פערשוויגענקייט, פערבארגענקייט, פערגעסענהייט; אין מוזיק — א פויזע; מאכען צו שווייגען, שטיל מאכען; איינשטילען.

si′lencer *n.** (סאי′-לענ-סער) איינער וואס שטילט איין; דער אדער דאס וואס מאכט שווייגען; א בערוהיגער.

si′lent *a.* (סאי′-לענט) שווייגענד, שטום; ניט בערעדעוודיג; וואס זאגט גארנישט וועגען א געוויסען געגענשטאנד; וואס קען קיין דעה ניט זאגען; אהן רייד; שטיל, רוהיג.

si′lently *adv.* (סאי′-לענט-לי) אויף א שווייגענדען, שטומען שטייגער.

si′lentness *n.* (סאי′-לענט-נעס) דאס שווייגען, דאס זיין שטיל.

si′lent part′ner (סאי′-לענט פארט′-נער) א שטילער שותף [א שותף אין א געשעפט, וועלכער נעהמט ניט קיין טהעטיגען אנטייל אין דער פיהרונג פון געשעפט].

sile′sia *n.* (סי-לי′-שיא) סילעזישע לייוונד; אזא באוועל=צייג.

si′lex *n.* (סאי′-לעקס) ז. ***silica***

silhouette′ *n. and v.* (סיל-או-עט′) א סילועט, א בילד וואס שטעלט פאר דעם שאטען פון דעם געגענשטאנד, וועלכען מען מאלט; דער פראפיל פון א געגענשטאנד, וואס איז בעדעקט מיט א שווארצען קאליר; מאכען א סילועט; געבען דעם סילועט אדער שאטען=בילד פון עפעס.

sil′ica *n.* (סיל′-אי-קא) קיזעל=זויערע, קרעמען=זויערע [זעהר א הארטער ווייסער אדער קאלירלאזער שטאף, וואס געפינט זיך אין פעלזען אין דער פארם פון קווארץ, אפאל א. ד. ג.].

sil′icate *n.* (סיל′-אי-קייט) סיליקאט, א זאלץ פון קיזעל=זויערע. ז. ***silica***

silic′ic *a.* (סי-לים′-איק) וואס איז שייך צו קיזעל=זויערע. ז. ***silica***

sil′icide *n.* (סיל′-אי-סיד) א בעמישע פערבינדונג פון סיליציום מיט אן אנדער עלעמענט. ז. ***silicon***

silicif′erous *a.* (סיל-אי-סיפ′-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך קיזעל אדער קרעמען.

silicifica′tion *n.* (סי-לים-אי-פי-קיי′-שאן) דאס פערוואנדלען אין קיזעל=זויערע.

silic′ify *v.* (סי-לים′-אי-פאי) פערוואנדלען אין קיזעל=זויערע. ז. ***silica***

sili′cious *a.* (סי-ליש′-אס) קרעמעניסטע, קיזעלדיג.

sili′cium *n.* (סי-ליש′-אי-אם) סיליציום. ז. ***silicon***

sil′icle *n.* (סיל′-איקל) אין באטאניק — א קליינער שויט [סטרוטשקע]. ז. ***silique***

sil′icon *n.* (סיל′-אי-קאן) סיליציום [איינער פון די בעמישע גרונד=עלעמענטען, וואס האט דעם אויסזעהן פון א טונקעלגרויען פולווער].

sil′iconize *v.* (סיל′-אי-קאנ-איז) פערבינדען מיט סיליציום. ז. ***silicon***

silic′ula *n.* (סי-ליק′-יו-לא) ז. ***silicle***

sil′icule *n.* (סיל′-אי-קיול) ז. ***silicle***

silic′ulose *a.* (סי-ליק′-יו-לאום) שויטען=פערמיג, ווי א סטרוטשקע.

silic′ulous *a.* (סי-ליק′-יו-לאס) ז. ***siliculose***

sil′iqua *n.* (סיל′-אי-קהווא) א הילז, א שויט, א סטרוטשקע; א קאראט [א געוויכט צו וועגען גאלד און עדעלשטיינער].

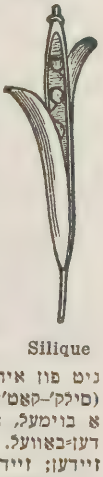
Silique

silique′ *n.* (סי-ליק′) א שויט, א סטרוטשקע, א הילז.

sil′iquiform *a.* (סיל′-אי-קהווי-פארם) וואס האט די פארם פון א שויט אדער סטרוטשקע.

sil′iquous *a.* (סיל′-אי-קהוואס) הילזיג, שויטיג; פון שויטען, פון סטרוטשקעס.

silk *n. and a.* (סילק) זייד; זייד=פאדים; זיידען, א זיידענער, געמאכט פון זייד.

silk′-cot′ton *n.* (סילק′-קאט'ן) זיידען=באוועל [אזא באוועל, וואס ווערט געברויכט אנצושטאפען קישענס א. ד. ג., אבער מען שפינט ניט פון איהר קיין פאדים].

silk′-cot′ton tree (סילק′-קאט'ן טריע) א בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט זיידען=באוועל. ז. ***silk-cotton***

sil′ken *a.* (סילקן) זיידען; זיידען=ארטיג; ווייך, צארט, זאנפט, בויגזאם; געקליידעט אין זיידענס; וואס לעבט אין לוקסוס; פערשווענדעריש.

silk′-fac′tory *n.* (סילק′-פעק′-טא-רי) א זיידען=פאבריק.

silk′-fowl *n.* (סילק′-פאול) אזא הוהן מיט זעהר ווייכע און גלאנציגע פעדערען.

silk′-gland *n.* (סילק′-גלענד) א דריזע, וועלכע טיילט אוים זייד=שטאף [ווי ביי דעם זייד=ווארים].

silk gown (סילק גאון) דער זיידענער מאנטעל פון אן ענגלישען רעגיערונגס=ראטה; אן אדוואקאט וואס איז בעשטימט פון לארד=קאנצלער אלס רעגיערונגס=ראטה.

silk′-grass *n.* (סילק′-גרעס) די פאלמען=ליליע [זעהר א שעהנע גארטען=פלאנצע פון מעקסיקא און וועסט=אינדיען. ז. איל.]; זייד=גראז [אזא אמעריקאנישעס גראז].

Silk-grass

silk′-grow′er *n.* (סילק′-גראו′-ער) א ציכטער פון זייד=ווערים, איינער וואס האדעוועט זייד=ווערים [כדי צו בעקומען זייד].

silk′-hat *n.* (סילק′-העט) א צילינדער=הוט.

silk′-hen *n.* (סילק′-הען) ז. ***silk-fowl***

sil′kiness *n.* (סיל′-קי-נעס) דאס זיין זיידען=ארטיג; דאס זיין ווי זייד; ווייכקייט; ווייבערישקייט, פערצערטעלטקייט, שוואכהערציגקייט.

silk′man *n.* (סילק′-מען) א הענדלער מיט זיידען=סחורות; איינער וואס איז בעשעפטיגט אין דער פראדוקציאן פון זיידען=סחורות; א דירעקטאר פון א זיידען=פאבריק.

silk′-mer′cer *n.* (סילק′-מויר′-סער) א הענדלער מיט זיידען=סחורות.

silk′-mill *n.* (סילק′-מיל) א זיידען=פאבריק.

silk′-reel *n.* (סילק′-ריעל) א מאשין, וועלכע נעהמט ארונטער רויהע זייד פון די קאקאנס און שפינט זייד=פאדים.

silk′-sor′ting machine′ (סילק′-סאהר′-טינג מע-שין′) א מאשין צו סארטירען זיידענע פעדים לויט זייער דיקקייט און זיי אנוויקלען אויף שפולען.

silk′-stock′ing *a. and n.* (סילק′-סטאק′-אינג) וואס טראגט זיידענע זאקען; אריסטאקראטיש, פעראיידעלט, פערצערטעלט; אן אריסטאקראט, איינער וואס לעבט אין לוקסוס.

silk′-wea′ver *n.* (סילק′-הוויע′-ווער) א זיידען=וועבער.

silk′-win′der *n.* (סילק′-הוואינ′-דער) ז. ***silk-reel***

silk'worm *n.* (סילק'-הוואירם) א זייד־ווארים.

sil'ky *a. and n.* (סיל'-קי) פון זייד; זיידיג; אין באטאניק — בעדעקט מיט זיידען־ארטיגע האר; גלאט ווי זייד; אזא הוזן מיט זעהר ווייכע און גלאנציגע פעדערען.

sill *n.* (סיל) א שוועל [פון א טהיר]; דער אונטערשטער האריזאנטאלער טייל פון ראהם פון א פענסטער א. ד. ג.

sil'labub *n.* (סיל'-ע-באב) ז. ***sillibub***.

sil'libub *n.* (סיל'-אי-באב) א געריכט פון מילך מיט וויין, ביער און צוקער.

sil'lily *adv.* (סיל'-אי-לי) אויף א דומען, נארישען אופן.

sil'liness *n.* (סיל'-אי-נעס) דומהייט, נארישקייט.

sil'lograph *n.* (סיל'-א-גרעף) א סילאגראף, א סאטיריקער, א שרייבער פון סאטירישע פאעמען.

sillom'eter *n.* (סי-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון דעם גאנג פון א שיף.

sil'lon *n.* (סיל'-אן) א פארוואנד פון ערד אין א פעסטונג צו שיצען דעם שוואכען טייל פון א פעסטונגס־ווערק.

sil'ly *a. and n.* (סיל'-אי) דום, נאריש; א דומער יונג.

sil'ly sea'son (סיל'-אי סיעזן) א צייט ווען עס איז ניטא קיין וויכטיגע נייעס און די צייטונגס־ארויסגעבער פילען אן זייערע צייטונגען מיט ניט וויכטיגע מאטעריאלען און אפט מיט נארישע מעשיות און ערצעהלונגען.

si'lo *n. and v.* (סאי'-לאו) דער קארן־קעלער [א טיעפער פערמאכטער גרוב אדער אזא געביידע, וואו עס קומט ניט אריין קיין לופט און וואסער און וואו פוטער אדער גרינסען ווערען געהאלטען און פערבלייבען א לאנגע צייט פריש און גרין]; האלטען תבואה אין א קארן־קעלער. ז. ***ensilage***.

Silo

silphol'ogy *n.* (סיל-פאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער לארווא [אינזעקטען־ווערימלעך]. ז. ***larva***.

silt *n. and v.* (סילט) בלאטע, שלאם; בעדעקען אדער בעדעקט ווערען מיט שלאם.

sil'ty *a.* (סיל'-טי) פול מיט שלאם; עהנליך צו שלאם.

silure' *n.* (סי-ליור') ז. ***sheat-fish***.

silu'ridan *n. and a.* (סי-ליו'-רי-דען) א וועלס אדער סאם [אזא גרויסער טייך־פיש]; וואס האט די פארם אדער די אייגענשאפטען פון א וועלס אדער סאם. ז. ***sheat-fish***.

sil'va *n.* (סיל'-ווא) ז. ***sylva***.

sil'van *a. and n.* (סיל'-ווען) ז. ***sylvan***.

sil'ver *n., a. and v.* (סיל'-ווער) זילבער; א זילבערנע מטבע; געלד; זילבערנע געשיר; א זילבערנע כלי; אין פאטאגראפיע — א זילבער־זאלץ וואס מאכט דעם נעגאטיוו אדער דאס פאפיער עמפפינדליך צו ליכט; עטוואס וואס איז עהנליך צו זילבער [אין גלאנץ]; געמאכט פון זילבער; זילבערנער; עהנליך צו זילבער [אין גלאנץ, קלאנג א. ז. וו.]; גלאנציג, שיינענד; צארט, פריעדליך, רוהיג; בעזילבערען, בעדעקען מיט זילבער; בעדעקען מיט עטוואס וואס איז עהנליך צו זילבער; בעדעקען מיט פאליע [א געמיש פון ציין און קוועקזילבער צו בעדעקען שפיעגלען]; צוגעבען א זילבער־גלאנץ; מאכען גרוילינג.

sil'ver-bass *n.* (סיל'-ווער-בעס) א מין אמעריקאנער טייך־פיש מיט זילבער־ווייסע שופען. ז. ***mooneye***.

sil'ver-bath *n.* (סיל'-ווער-בעטה) אין פאטאגראפיע — א לעזונג פון זילבער־אקסיד [צו מאכען דאס גלאז אדער דאס פאפיער עמפפינדליך צו ליכט]; א כלי צו האלטען דיעזע לעזונג.

sil'ver-beat'er *n.* (סיל'-ווער-ביעט'-ער) א זילבער־שלעגער [וואס קלאפט אויס בלאט־זילבער].

sil'verberry *n.* (סיל'-ווער-בער-אי) די זילבער־יאגדע [אזא אמעריקאניש בוימעל מיט שמעקעדיגע זילבער־בלעטלעך און עסבארע זילבער־יאגדעס].

sil'ver-black *a.* (סיל'-ווער-בלעק) שווארץ בעשפרענקעלט מיט זילבער־גרוי.

sil'ver-boom *n.* (סיל'-ווער-בוהם) ז. ***silver-tree***.

sil'ver-bush *n.* (סיל'-ווער-בוש) דער זילבער־בוש אדער יופיטער'ס בארד [אזא שעהנער אייראפעאישער קוסט מיט זילבער־בלעטלעך].

sil'verchain *n.* (סיל'-ווער-טשיין) די פאלשע אקאציע. ז. ***locust-tree***.

sil'verer *n.* (סיל'-ווער-ער) א בעזילבערער; א פאליערער [איינער וואס לעגט ארויף פאליע אויף שפיעגלען].

silverette' *n.* (סיל-ווע-רעט') א מין שעהנע הויז־טויב.

sil'verfin *n.* (סיל'-ווער-פין) א מין סארדעל. ז. ***minnow***.

sil'ver fir (סיל'-ווער פויר) דער זילבער־טאנענבוים [אזא טאנענבוים מיט א ווייכען ווייסען האלץ און מיט צוויי זילבער־שטריכען אויף די בלעטער].

sil'verfish *n.* (סיל'-ווער-פיש) דער זילבער־פיש [א נאמען פון פערשיעדענע פיש מיט זילבער־ווייסע שופען]; א מין הויז־אינזעקט וואס צופרעסט ביכער, טאפעטען [אביטשעס, שפאליער] א. ז. וו.

sil'ver-foil *n.* (סיל'-ווער-פאיל) זילבער־בלאט [דין אויסגעקלאפטער זילבער].

sil'ver fox (סיל'-ווער פאקס) דער זילבער־פוקס [אזא פוקס מיט א שווארצער גרוי געשפרענקעלטער פעל].

sil'ver-gilt *n.* (סיל'-ווער-גילט) בעגילטער זילבער; א נאכגעמאכטע בעגילדונג פון זילבער.

sil'ver-glance' *n.* (סיל'-ווער-גלענס') זילבער־גלאנץ [נאטירליכער זילבער־סולפיד אדער א פערבינדונג פון שוועבעלזויערע מיט זילבער].

sil'ver-gray' *a. and n.* (סיל'-ווער-גריי') זילבער־גרוי [א געמיש פון שווארץ און זילבער־ווייס]; א זילבער־גרויער קאליר.

Sil'ver-Gray *n.* (סיל'-ווער-גריי) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער פון דעם קאנסערוואטיווען פליגעל פון דער וויגפארטיי [נאך דער נידערלאגע פון דער פארטיי ביי די וואהלען פון יאהר 1852].

sil'ver-haired *a.* (סיל'-ווער-העהרד) זילבער־האריג; וואס האט ווייסע אדער גלאנציג־גרויע האר.

sil'verhead *n.* (סיל'-ווער-העד) די זילבער־שטערן־מיערע [אזא פלאנצע]. ז. ***chickweed***.

sil'ver-head'ed *a.* (סיל'-ווער-העד'-עד) וואס האט זילבער־ווייסע אדער זילבער־גרויע האר אויף'ן קאפ; מיט א זילבערנעם קאפ [ווי א שטעקען].

sil'veriness *n.* (סיל'-ווער-אי-נעס) 1. דאס זיין פון זילבער; דאס ענטהאלטען זילבער; 2. עהנליכקייט צו זילבער.
2. The picture is remarkable for its broad and pure silveriness.

sil'vering *n.* (סיל'-ווער-אינג) בעזילבערונג; אין פאטאגראפיע — דאס אנזאפען מיט א זילבער־זאלץ [אום צו מאכען עמפפינדליך צו ליכט].

sil'verite *n.* (סיל'-ווער-איט) אן אנהענגער פון דעם געברויך פון זילבער אלס געלד גלייך מיט גאלד; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס איז געגען דעם, אז מען זאל אבשאפען דעם געברויך פון זילבער אלס געלד און פאדערט ענטוועדער זילבער זאל געברויכט ווערען גלייך מיט גאלד אדער אז זילבער־געלד זאל, אם ווייניגסטענס, געברויכט ווערען אין א בעדייטענדער צאהל.

sil'verize *v.* (סיל'-ווער-איז) בעזילבערען; מאכען עהנליך צו זילבער; בעדעקען מיט פאליע. ז. ***silver***.

sil'ver-king *n.* (סיל'-ווער-קינג) ז. ***tarpon***.

sil'ver-leaf *n.* (סיל'-ווער-ליעף) זילבער־בלאט [דין אויסגעקלאפטער זילבער]; דער ווייסער פאפעל־בוים [טאפאל].

sil'ver-leafed *a.* (סיל'-ווער-ליעפט) מיט זילבער־קאלירטע בלעטער [וועגען פלאנצען].

sil'verless *a.* (סיל'-ווער-לעס) וואס האט ניט קיין זילבער; וואס האט ניט קיין געלד.

sil'verling *n.* (סיל'-ווער-לינג) א זילבערנע מטבע; א שקל אדער האלבער שקל [אמאל ביי אידען].

sil'verly *adv.* (סיל'-ווער-לי) אזוי ווי זילבער, זילבער־עהנליך [אין קלאנג אדער אויסזעהן].

sil'vern *a.* (סיל'-ווערן) זילבערן, גע־מאכט פון זילבער, עהנליך צו זילבער.
Speech is silvern, silence is golden.

sil'ver-owl *n.* (סיל'-ווער-אול) דער ווייסער נאכט־פויגעל [איילע, סאווא]. ז. ***barn-owl***.

sil'ver-pa'per *n.* (סיל'-ווער-פיי'-פער) ווייסעס זיידען־פאפיער פון העכערען זארט.

sil'ver-plat'ed *a.* (סיל'-ווער-פלייט'-עד) געזילבערט, געדעקט מיט זילבער.

sil'ver-plat'er *n.* (סיל'-ווער-פלייט'-ער) א בעזילבערער, איינער וואס דעקט אדער בעציהט מיט זילבער.

sil'ver-print *n.* (סיל'-ווער-פרינט)

פאטאגראפישעם פאפיער פרעפארירט מיט
זילבער־זאלץ.
sil'ver-shaft'ed *a.* (סיל'־ווער־שעפט־
עד) וואס טראגט זילבערנע פיילען [ווע־
גען דער אלט־רוימישער געטין דיאנא].
sil'versides *n.* (סיל'־ווער־סאידז) א
זילבער־פיש, א פיש וואס האט א זיל־
בער־ווייסען שטרייף אויף די זייטען.
sil'versmith *n.* (סיל'־ווער־סמיטה) א
זילבער־שמיעד, א זילבער־ארבייטער.
sil'ver-sold'er *n.* (סיל'־ווער־סאד'־
ער) א שטאף צו לייטען זילבער.
sil'verspot *n.* (סיל'־ווער־ספאט) א
זומער־פויגעלע מיט זילבער־ווייסע פלעקען.
sil'ver-sprig *n.* (סיל'־ווער־ספריג)
דער זילבער־קראליק [אזא קראליק מיט
זילבער־גרויע האר]; די פעל פון דעם
זילבער־קראליק.
Sil'ver State (סיל'־ווער סטייט) דער
שטאאט נעוואדא [איינער פון די פעראיי־
ניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי
גערופען צוליעב די זילבער־מינען, וועלכע
געפינען זיך דארטען].
sil'ver-stick *n.* (סיל'־ווער־סטיק) א
בעאמטער פון ענגלישען קעניגליכען הויף.
sil'vertail *n.* (סיל'־ווער־טייל)
silver-witch ז.
sil'ver-tongue *n.* (סיל'־ווער־טאנג)
song-sparrow ז.
sil'ver-tongued *a.* (סיל'־ווער־טאנגד)
מיט א שארפען צונג; וואס רעדט שעהן.
sil'ver-top *n.* (סיל'־ווער־טאפ) אזא
קראנקהייט ביי גראזען, ווען זייערע אוי־
בערשטע טיילען ווערען ווייס און פער־
וועלקט.
sil'ver-tree *n.* (סיל'־ווער־טריע) דער
זילבער־בוים [אזא בוים מיט זילבער־
ווייסע בלעטער].
sil'verware *n.* (סיל'־ווער־הוועהר) זיל־
בערנע ארטיקלען; זילבער־געשיר.
sil'ver-washed *a.* (סיל'־ווער־הוואשט)
ווי בעדעקט מיט זילבער; ווי בעדעקט
מיט פראסט־טהוי.
sil'ver wed'ding (סיל'־ווער הוועד'־
אינג) די זילבערנע האכצייט [25 יאהר
נאך דער חתונה].
sil'ver-white *n.* (סיל'־ווער־הוואיט)
זילבער־ווייס [א מין ווייסער בליי].
sil'ver-witch *n.* (סיל'־ווער־הוויטש)
אזא קליינער הויז־אינזעקט וואס צופרעסט
ביכער, טאפעטען א. ז. וו. ז. *silverfish*
sil'ver-work *n.* (סיל'־ווער־הוואירק)
זילבער־ארבייט, זילבער־ארנאמענטען; זיל־
בער־געשיר.
sil'very *a.* (סיל'־ווער־אי) זילבערדיג;
וואס ענטהאלט זילבער, בעדעקט אדער בע־
שפרענקעלט מיט זילבער; פון זילבער־
קאליר; פון א זילבער־קלאנג, העל־קלינ־
גענד.
Sil'very Gray (סיל'־ווער־אי גריי)
Silver-Gray ז.
sil'viculture *n.* (סיל'־ווי־קאל־טשור)
sylviculture ז.
si'ma *n.* (סאי'־מא) — אין ארכיטעקטור
דער אויבערשטער טייל פון א קארניז.
cyma ז.
simar' *n.* (סי־מאר') א לייכטער פרויען־
מאנטעל.
Simaru'ba *n.* (סים־ע־רוה'־בא) דער
סימארובא־בוים [א מין ביימער, צו וועל־
כע עס בעלאנגען די קוואסיא־ביימער].
Quassia ז.
sim'bere *n.* (סים'־ביער) *simbil* ז.
sim'bil *n.* (סים'־ביל) דער ווייס־בייכי־
גער אפריקאנישער שטארך. ז. *stork*

sim'blin *n.* (סים'־בלין) *simlin* ז.
sim'bling *n.* (סים'־בלינג) *simlin* ז.
Sim'ia *n.* (סים'־אי־א) דער מין אראנג־
אוטאנגען [אזעלכע אפען].
orang-outang ז.
sim'ian *a. and n.* (סים'־אי־ען) אפיש,
מאלפיש; וואס איז שייך צו די מענשען־
עהנליכע אפען; אן אפע, א מאלפע; א
מענשען־עהנליכע אפע.
Simi'idæ *n.* (סי־מאי'־אי־דיע) דער מין
מענשען־עהנליכע גרויסע אפען [הויפטזעכ־
ליך דער מין גיבאנען. ז. *gibbon*].
sim'ilar *a. and n.* (סים'־אי־לאר) עהנ־
ליך, גלייכארטיג; אן עהנליכע זאך.
similar'ity *n.* (סים־אי־לער'־אי־טי)
עהנליכקייט, גלייכארטיגקייט; אן עהנליכ־
קייט.
sim'ilarly *adv.* (סים'־אי־לאר־לי) מיט
עהנליכקייט, אויף אן עהנליכען אופן.
I am similarly situated as you.
sim'ile *n. and adv.* (סים'־אי־ליע) אין
רעטאריק — א גלייכניס, א פערגלייכניס,
א פערגלייך, א צוגלייך; אין מוזיק —
אויף דעמזעלבען אדער עהנליכען שטייגער.
sim'ile-mark *n.* (סים'־אי־ליע־מארק)
א ווידערהאלונגס־צייכען
אין מוזיק.

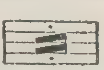

Simile-mark

simil'ia *n.* (סי־מיל'־
אי־א) עהנליכע זאכען.
simile ז.
simil'iter *adv.* (סי־מיל'־אי־טער) אויף
אן עהנליכען שטייגער; אין געריכטס־פער־
האנדלונגען — אננעהמענדיג דעם קלע־
גער'ס שטרייט־פונקט.
simil'itude *n.* (סי־מיל'־אי־טיוד) אן
עהנליכקייט; א פערגלייך, א פערגלייכונג;
א נאכבילדונג; א ריכטיגע קאפיע פון א
האנדשריפט.
similitu'dinary *a.* (סי־מיל־אי־טיו'־
די־נע־רי) וואס איז שייך צו א פערגלייך
אדער צום געברויך פון א פערגלייך; וואס
בעצייכענט אדער מאכט א פערגלייך.
sim'ilor *n.* (סים'־אי־לאהר) סימילאר,
מאנהיימער גאלד אדער פרינץ־מעטאל [א
גאלד־געלבע מישונג פון קופער און צינק].
sim'ioid *a.* (סים'־אי־איד) *simious* ז.
sim'ious *a.* (סים'־אי־אס) אפיש, מאל־
פיש; וואס איז שייך צו די מענשען־עהנ־
ליכע אפען.
sim'itar *n.* (סים'־אי־טאר) א קורצע,
קרומע טערקישע שווערד.
sim'itared *a.* (סים'־אי־טארד) שווערד־
פערמיג; געבויגען ווי א טערקישע שווערד.
sim'itar-pod *n.* (סים'־אי־טאר־פאד)
אזא פאסאליע פון די הייסע לענדער.
sea-bean ז.
sim'lin *n.* (סים'־לין) א מין געבעקס
[וואס קריסטען עסען געוועהנליך אום
ווייהנאכט, פאסכא אדער אום פיערטען זונ־
טאג פון פאסט־צייט]; אזא מין קליינער
מעלאן־קירבעס.
sim'mer *v. and n.* (סים'־ער) אנהויבען
אויפצוזידען; זשומען ווי ביים אויפזי־
דען; אונטערהיצען; פערקאכען; האלטען
ביים אויספלאצען [פון כעס]; דאס זשו־
מען [ביים אויפזידען].
sim'nel *n.* (סים'־נעל) *simlin* ז.
sim'nel bread (סים'־נעל ברעד) אזא
געבעקס. ז. *simlin*
Sim'nel Sun'day (סים'־נעל סאנ'־דיי)
דער פיערטער זונטאג פון דער קריסטלי־
כער פאסט־צייט.
simo'niac *n.* (סי־מאו'־ני־עק) איינער
וואס קויפט אדער פערקויפט קירכען־עמ־
טער; איינער וואס האנדעלט מיט הייליג־
קייטען.
simoni'acal *a.* (סים־א־נאי'־ע־קעל)
שולדיג אין סימאניע [דאס קויפען אדער
פערקויפען קירכליכע עמטער אדער האנד־
לען מיט הייליגקייטען]; וואס איז שייך
צו סימאניע; וואס האנדעלט מיט הייליג־
קייטען.
simoni'acally *adv.* (סים־א־נאי'־ע־
קעל־אי) בעגעהענדיג דעם פערברעכען פון
סימאניע, אויף'ן אופן פון סימאניע [דאס
האנדלען מיט הייליגקייטען, דאס קויפען
אדער פערקויפען קירכליכע עמטער].
si'mon-pure' *a.* (סאי'־מאן־פיור')
עכט, אמת'דיג, ריכטיג.
He is a simon-pure Indian.
sim'ony *n.* (סים'־א־ני) סימאניע, די
זינד פון האנדלען מיט הייליגקייטען; די
זינד פון קויפען אדער פערקויפען קירכ־
ליכע עמטער.
simoom' *n.* (סי־מוהם') דער סאמום
[אזא שטיקענדער, הייסער מדבר־ווינד].
simoon' *n.* (סי־מוהן') *simoom* ז.
simos'ity *n.* (סאי־מאס'־אי־טי) פלאכ־
נאזיגקייט; דאס האבען א פלאטשיגע אדער
פערריסענע נאז; דאס זיין קאנקאוו [אויס־
געבויגענקייט נאך אינוועניג].
si'mous *a.* (סאי'־מאס) פלאכנאזיג, וואס
האט א פלאטשיגע נאז; וואס האט א
פערריסענע נאז; קאנקאוו, געבויגען נאך
אינוועניג.
sim'per *v. and n.* (סים'־פער) שמייכלען
מיט א געמאכטען אדער נארישען שמיי־
כעל; א געמאכטער אדער נארישער שמיי־
כעל.
sim'perer *n.* (סים'־פער־ער) איינער
וואס שמייכעלט מיט א געמאכטען אדער
נארישען שמייכעל.
sim'pering *a.* (סים'־פער־אינג) וואס
שמייכעלט מיט א געמאכטען אדער נארי־
שען שמייכעל; געמאכט, אפעקטירט,
כלומר'שדיג; נאריש.
sim'peringly *adv.* (סים'־פער־אינג־לי)
מיט א געמאכטען אדער נארישען שמיי־
כעל.
sim'ple *a., n. and v.* (סימפל) איינפאך,
פשוט; ניט בעציערט, ניט געקינסטעלט;
אויפריכטיג, אפענהערציג; אונענטוויקעלט;
ניט איבערשפיצט, נאריש, לייכט, פער־
שטענדליך; ניט קאמפליצירט; נידריג,
ארים; ניט געמישט, ניט צוזאמענגעזעצט;
אונוויכטיג; א סימפלום, א סימפלעקס [א
ניט־געמישטע אדער ניט־צוזאמענגעזעצטע
זאך, אן עלעמענט]; א הייל־פלאנצע; א
קרייטער־מעדיצין; זאמלען הייל־קרייטי־
כער.
sim'ple con'tract (סימפל קאנ'־
טרעקט) א מינדליכער אבמאך, א ניט גע־
שריבענער אדער א ניט אונטערגעשריבע־
נער אבמאך.
sim'ple frac'tion (סימפל פרעק'־שאן)
א געוועהנליכע ברוך־צאהל [ווי $\frac{3}{4}$ $\frac{2}{3}$ א.
ז. וו.], אין געגענזאץ צו א דאפעל־ברוך־
צאהל, וואס קומט פון טיילען א ברוך־
צאהל אויף א ברוך־צאהל, ווי $\frac{\frac{1}{2}}{\frac{2}{3}}$].
sim'ple-heart'ed *a.* (סימפל־הארט'־
עד) אויפריכטיג, ערנסט; גוטהארציג.
sim'ple in'terest (סימפל אינ'־טער־
עסט) איינפאכע פראצענטען, קאפיטאל־
פראצענטען [אין געגענזאץ צו פראצענט
פון פראצענט].
sim'ple lar'ceny (סימפל לאר'־סע־ני)
איינפאכע גנבה [וואס איז ניט דורכגע־

פיהרט אונטער אומשטענדען וואס מאכען שגעגערער די שולד].

sim'ple leaf (סימפל ליעף) אן איינפאך בלאט [וואס בעשטעהט פון איין טייל].

sim'ple med'icine (סימפל מעד'-אי-סין) א ניט געמישטעס אדער ניט צוזאמענגעזעצטעס הייל-מיטעל, א מעדיצין וואס בעשטעהט פון איין מין.

sim'ple-mind'ed *a.* (סים'פל-מאינד'-עד) איינפאך, ניט איבערגעשפיצט, אהן חכמות.

sim'ple-mind'edness *n.* (סים'פל-מאינד'-עד-נעס) איינפאכקייט, דאס זיין ניט איבערגעשפיצט.

sim'pleness *n.* (סים'פל-נעס) ז. *simplicity*.

sim'ple num'ber (סימפל נאמ'-בער) אן אבסטראקטע צאהל [סתם א צאהל, ניט א צאהל פון געוויסע זאכען].

sim'pler *n.* (סים'-פלער) א קרייטערזאמלער, א זאמלער פון הייל-גראזען.

sim'ples *n.* (סימפלז) 1. הייל-קרייטיכער; קרייטער-מעדיצין; ניט צוזאמענגעזעצטע זאכען; 2. נארישקייט, נארישע אויפפיהרונג.

2. He has a fit of simples.

sim'ple Si'mon (סימפל סאי'-מאן) א פשוטער, נארישער יונג.

sim'pleton *n.* (סים'פל-טאן) א נאר, א דומקאפ; א מין אמעריקאנישער שטראנדלויפער [אזא פויגעל. ז. *dunlin*].

sim'ple-toothed *a.* (סים'פל-טוהטהד) וואס האט איין פאר שנייד-צייהנער [פאדערשטע צייהנער] אויבען און איין פאר אונטען.

sim'ple-winged *a.* (סים'פל-הווינגד) וואס האט גלייכע, ניט געצאקטע פליגלען.

simplic'ident *a. and n.* (סים-פליס'-אי-דענט) וואס האט בלויז איין פאר אויבערשטע שנייד-צייהנער [פאדערשטע צייהנער]; א גריזשענד חיה'לע מיט איין פאר אויבערשטע שנייד-צייהנער.

simplic'ity *n.* (סים-פליס'-אי-טי) איינפאכקייט, פשוט'קייט; דאס זיין ניט געמישט אדער ניט צוזאמענגעזעצט; דאס זיין ניט קאמפליצירט; לייכטקייט, פערשטענדליכקייט; ניט-געקינסטעלטקייט; אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; נארישקייט, דומהייט.

simplifica'tion *n.* (סים-פלי-פי-קיי'-שאן) פעראיינפאכונג.

sim'plify *v.* (סים'-פלי-פאי) מאכען איינפאך, פעראיינפאכען.

sim'plism *n.* (סים'-פליזם) דאס פרעדיגען איינפאכקייט און נאטירליכקייט; שטרעבונג צו איינפאכקייט און נאטירליכקייט; געמאכטע איינפאכקייט.

sim'plist *n.* (סים'-פליסט) ז. *simpler*.

sim'ply *adv.* (סים'-פלי) 1. איינפאך, פשוט; 2. קלאר, ניט פערפלאנטערט, לייכט, פערשטענדליך; 3. אויף אן איינפאכען, נאטירליכען אופן; 4. מיט פשוטקייט אדער אויפריכטיגקייט; 5. אויף א נארישען, דומען אופן; 6. בלויז, נור; 7. אבזאלוט; אין פולען זין פון ווארט.

1. It simply can not be done. 2. He writes clearly and simply. 4. He dresses very simply.

simula'crum *n.* (סים-יו-ליי'-קראם) אן עהנליכקייט, א בילד, א פערשטעלונג פון עפעס; אן אונקלארע אדער ניט ריכטיגע עהנליכקייט אדער פערשטעלונג; א צייכען, וואס דייטעט אן אויף עפעס.

sim'ulant *a. and n.* (סים'-יו-לענט) סימולירענד, פערשטעלט, כלומר'שט, געמאכט, היפאקריטיש, פאלש; וואס זעהט אויס ווי עפעס אנדערש, וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון עפעס אנדערש; א סימולאנט, איינער אדער עטוואס וואס איז פערשטעלט, פאלש אדער ניט עכט; א פאלשער מענש, א היפאקריט; עטוואס וואס זעהט אויס ווי אן אנדער זאך אדער פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך.

sim'ular *a. and n.* (סים'-יו-לאר) סימולירט, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש, כלומר'שט; א פערשטעלטער, פאלשער מענש; א היפאקריט.

sim'ulate *v. and a.* (סים'-יו-לייט) 1. סימולירען, זיך פערשטעלען; נאכמאכען, נאכאהמען; 2. זיין עהנליך; 3. אומענדערען א ווארט אזוי, אז עס זאל זיין עהנליך צו אן אנדער ווארט; 4. סימולירט, פערשטעלט, היפאקריטיש, כלומר'שט, געמאכט.

1. The murderer simulated insanity. 2. Some insects simulate flowers.

simula'tion *n.* (סים-יו-ליי'-שאן) סימולירונג, פערשטעלונג; נאכאהמונג; עהנליכקייט; דאס ענדערען א ווארט אזוי, אז עס זאל זיין עהנליך צו אן אנדערען; א פיקטיווער, כלומר'שדיגער אבמאך.

sim'ulator *n.* (סים'-יו-ליי-טאר) א סימולאנט, א היפאקריט, א פאלשער, פערשטעלטער מענש.

sim'ulatory *a.* (סים'-יו-ליי-טא-רי) סימולירט, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש; וואס נארט אב [דורך פערשטעלען זיך].

sim'ulism *n.* (סים'-יו-ליזם) אין זאאלאגיע — עהנליכקייט, דאס זיין עהנליך צו עפעס אנדערש [ווי למשל, אן אינזעקט, וואס איז עהנליך צו א בלאט].

simultane'ity *n.* (סאי-מאל-טע-ני'-אי-טי) גלייכצייטיגקייט, דאס פארקומען אדער עקזיסטירען אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

simulta'neous *a.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס) גלייכצייטיג, וואס עקזיסטירט אדער פאסירט אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

simulta'neously *adv.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס-לי) גלייכצייטיג, אין איין און דערזעלבער צייט.

simulta'neousness *n.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס-נעס) גלייכצייטיגקייט, דאס עקזיסטירען אדער פאסירען אין איין און דערזעלבער צייט.

sin *n., v., adv., prep. and c.* (סין) א זינד, אן עברה; זינדיגען, בעגעהן א זינד; ברייגען צו עפעס דורך זינד; זינט, וויל, אזוי ווי [ז. *since*].

Sina'ic *a.* (סאי-ניי'-איק) ז. *Sinaitic*.

Sinait'ic *a.* (סאי-נע-איט'-איק) וואס איז שייך צום בארג סני אדער צום האלבאינזעל סני [וואו דער בארג סני געפינט זיך].

sin'apism *n.* (סינ'-ע-פיזם) א זענעפט-פלאסטער, א גארטשיצע-פלאסטער.

sin'apize *v.* (סינ'-ע-פאיז) בעשפרענקלען ווי מיט זענעפט [גארטשיצע].

sinap'olin *n.* (סי-נעפ'-א-לין) ז. *sinapoline*.

sinap'oline *n.* (סי-נעפ'-א-לין) סינאפאלין [אזא כעמישער שטאף, וואס קומט פון זענעפט-אויל].

sin'-born *a.* (סינ'-באהרן) געבארען פון זינד, וואס שטאמט פון זינד.

sin'-bred *a.* (סינ'-ברעד) געקומען אדער ערצויגען פון זינד.

since *adv., prep. and c.* (סינס) 1. זייט, זינט, נאכדעם; 2. פריהער, מיט א צייט צוריק; 3. ווייל, אזוי ווי.

1. Since my arrival I have met many friends. 3. Since you say so, I shall not argue with you on this point.

sincere' *a.* (סינ-סיער') אויפריכטיג; עהרליך; ריין, עכט, ניט פערדארבען.

sincere'ly *adv.* (סינ-סיער'-לי) מיט אויפריכטיגקייט; מיט עהרליכקייט; אויף א ריינעם, עכטען, אונפערדארבענעם אופן.

sincere'ness *n.* (סינ-סיער'-נעס) ז. *sincerity*.

sincer'ity *n.* (סינ-סער'-אי-טי) אויפריכטיגקייט; עהרליכקייט; עכטקייט, ריינקייט, אונפערדארבענקייט.

since then (סינס טהען) זייט דעמאלט, פון יענער צייט אן.

sincip'ital *a.* (סינ-סיפ'-אי-טעל) וואס איז שייך צום אויבערשטען טייל פון קאפ [הויפטזעכליך דעם פאדערשטען טייל, אין געגענזאץ צו דער פאטילניצע].

sin'ciput *n.* (סינ'-סי-פאט) דער אויבערשטער טייל פון קאפ [הויפטזעכליך דער פאדערשטער טייל אלס געגענזאץ צו דער פאטילניצע].

sine *c. and n.* (סאין) זינט, נאכדעם; אין טריגאנאמעטריע — א זינוס, די בעציהונג פון צוויי זייטען [די קאטעטע און היפאטענוזע] פון א דרייעק אין בעצוג צו דעם ווינקעל געגענאיבער דער בעטרעפענדער קאטעטע. דיעזע בעציהונג ווערט אויסגעדריקט אין א צאהל וואס קען ניט זיין מעהר ווי 1 [צ. ב. אין דעם דרייעק *ABC* איז די בעציהונג פון דער זייט *AC* צו דער זייט *AB*, ד. ה. *AC* געטיילט דורך *AB*, דער זינוס פון דעם ווינקעל *a*].

Sine

si'ne *prep.* (סאי'-ני) אהן.

sine'-com'plement *n.* (סאינ'-קאמ'-פלי-מענט) א קאזינוס. ז. *cosine*.

si'necural *a.* (סאי'-ני-קיור-על) וואס איז שייך צו א סינעקורע. ז. *sinecure*.

si'necure *n., a. and v.* (סאי'-ני-קיור) 1. א סינעקורע [אן איינטרעגליכעס אמט אהן ארבייט, אן איינטרעגליכעס גלח'שעס אמט אהן ארבייט אדער אהן געוויסע פליכטען]; 2. איינטרעגליך אהן ארבייט; 3. געבען איינעם א סינעקורע.

1. Many politicians lost their sinecures under the new administration.

si'necurism *n.* (סאי'-ני-קיור-איזם) 1. דאס בעזיצען א סינעקורע [אן איינטרעגליכעס אמט, וואס פאדערט ניט קיין ארבייט, אן איינטרעגליכעס גלח'שעס אמט אהן ארבייט אדער אהן געוויסע גלח'ישע פליכטען]; 2. א צושטאנד, ווען סינעקורען זיינען אן אפטע ערשיינונג.

2. Some government departments suffer deeply from sinecurism.

si'necurist *n.* (סאי'-ני-קיור-איסט) א בעזיצער פון א סינעקורע, איינער וואס האלט אן איינטרעגליכעס אמט, וואס פאדערט ניט קיין ארבייט. ז. *sinecure*.

si'ne di'e (סאי'-ני דאי'-אי) אהן א בעשטימטען טאג [ווען עטוואס, הויפטזעכליך א פערזאמלונג, ווערט אבגעלעגט אויף אן אונבעשטימטער צייט].

si'ne qua non (סאי'-ני קהוויי נאן) 1. אן אונבעדינגט נויטיגע זאך; 2. אונבעדינגט נויטווענדיג.

2. Lee's surrender was a condition sine qua non for the establishment of peace.

sin'ew *n. and v.* (סינ'-יו) קאסע, קאסקע [צאפ], קאסקע-געוועב, קאסקע-פעדים; א מוסקול; א נערוו; א סטרונע; ענערגיע;

קראַפּט; עטוואָס וואָס גיט קראַפּט; אַ קוואַל פון קראַפּט; אַ שטיצע; בעזאַרגען מיט קאַסקע, מיט מוסקולען אָדער מיט נערוועז; מאַכען שטאַרק; דיענען אַלס קראַפּט, שטאַרק צוזאַמענבינדען.

sin′ewiness *n.* (סינ׳-יו-אי-נעס) דאָס זיין מוסקולעז; קרעפטיגקייט, שטאַרקייט; דאָס האָבען קאַסקע אָדער שטאַרקע צוזאַמענבינדונגס=פעדים פון די מוסקולען.

sin′ewless *a.* (סינ׳-יו-לעס) אָהן קאַסקע [קאַסע, צאַפּ], אָהן שטאַרקע צוזאַמענבינדונגס=פעדים אין די מוסקולען; אָהן מוסקולען; קראַפּטלאָז, שוואַך.

sin′ewy *a.* (סינ׳-יו-אי) עהנליך צו קאַסקע [קאַסע, צאַפּ]; וואָס בילדעט קאַסקע; וואָס האָט שטאַרקע קאַסקע; מוסקולעז, קרעפטיג, שטאַרק.

sinfoni′a *n.* (סינ-פאָ-ני׳-אַ) אַ סימפאָניע. ז. *symphony*

sin′ful *a.* (סינ׳-פול) זינדיג, שלעכט, פערדאַרבען.

sin′fully *adv.* (סינ׳-פול-אי) אויף אַ זינדיגען אופן; דורך זינד.

sin′fulness *n.* (סינ׳-פול-נעס) זינדיגקייט, שלעכטקייט, פערדאַרבענהייט.

sing. אַבקירצונג פון *singular*

sing *v. and n.* (סינג) 1. זינגען; 2. בעזינגען, לויבען; 3. דיכטען; 4. קענען געזונגען ווערען; 5. אַ געשריי טהאָן, אַ קוויטש טהאָן; 6. בעגלייטען אָדער אויפנעהמען מיט געזאַנג; 7. אויספיהרען עפּעס דורך געזאַנג; 8. קלינגען [אין די אויערען]; 9. וואָיען, פייפען [ווי אַ ווינד]; 10. אַ געזאַנג; אַן אונטערהאַלט דורך געזאַנג.

2. His followers **sing** his praises. 4. This poem will **sing** to the tune of a hymn. 6. We **sang** the old year out and the new year in. 7. You cannot **sing** the savageness out of a tiger. 8. My ears **sing**.

sing′able *a.* (סינג׳-עבל) וואָס קען געזונגען ווערען.

sing′ableness *n.* (סינג׳-עבל-נעס) דאָס קענען געזונגען ווערען, דאָס זיין צוגעפּאַסט צום זינגען.

sing anoth′er song (סינג ענ-אַטה׳-ער סאָהנג) אַננעהמען אַן אַנדער טאָן, ענדערען דעם טאָן, ווערען מעהר הכנעה׳דיג.

sing anoth′er tune (סינג ענ-אַטה׳-ער טיון) ז. *sing another song*

singe *v. and n.* (סינדזש) סמאַליען, אַבסמאַליען; אַבברענען, אויסטריקענען; לייכט שעדיגען, אַנטהאָן אַ לייכטע׳ שאַדען; דאָס פערסמאַליען, דאָס אַבסמאַליען; אַ סמאַליענדע היץ; אַ לייכטע בראַנדוואונד; אַ לייכטער שאַדען, אַ לייכטע בעשעדיגונג.

singed cat (סינדזשד קעט) אַן אַבגעסמאַליעטע קאַץ; אַ גוטער מענש מיט אַ שלעכטען אויסזעהן; אַ מענש מיט אַ לייכט=געשעדיגטער רעפּוטאַציע.

singe′ing *n.* (סינדזש׳-אינג) דאָס סמאַליען; דאָס סמאַליען אַן עוף; דאָס אַבסמאַליען די האָר אָדער באָרווע [וואָרסע] פון ציץ [קאַטון].

singe′ing-lamp *n.* (סינדזש׳-אינג-לעמפּ) אַזאַ לאַמפּ אַבצוסמאַליען די האָר פון אַ פערד [אַנשטאָט זיי אַבצושערען].

singe′ing-machine′ *n.* (סינדזש׳-אינג-מע-שין׳) אַ מאַשין אַבצוסמאַליען די האָר אָדער באָרווע [וואָרסע] פון געוועבטען ציינג.

singe off (סינדזש אָף) אַבסמאַליען, אַרומסמאַליען, אַבברענען.

singe ones′ beard (סינדזש הוואַנז ביערד) מאַכען אַ שטאַרקען איבערפאַל, דערלאַנגען אַ שטאַרקען קלאַפּ.

sing′er *n.* (סינדזש׳-ער) איינער אָדער עטוואָס וואָס סמאַליעט; איינער וואָס סמאַליעט אַב די האָר אָדער די באָרווע [וואָרסע]. פון געוועבטע שטאָפען; אַ מאַשין אַבצוסמאַליען די באָרווע פון געוועבטע שטאָפען.

sing′er *n.* (סינג׳-ער) אַ זינגער אַ דיכטער; אַ דעקלאַמאַטאָר; אַ זינג=פויגעלע.

sing′ing *n. and a.* (סינג׳-אינג) דאָס זינגען; אַ געזאַנג; דיכטונג; דאָס בעזינגען; דאָס קלינגען אין די אויערען; זינגענד, עהנליך צו געזאַנג.

sing′ing-bird *n.* (סינג׳-אינג-בוירד) אַ זינג=פויגעל.

sing′ing-book *n.* (סינג׳-אינג-בוק) אַ געזאַנג=בוך.

sing′ing-gal′lery *n.* (סינג׳-אינג-געל׳-ער-אי) אַ כאָר=גאַלעריע אין אַ קלויסטער.

sing′ingly *adv.* (סינג׳-אינג-לי) זינגענדיג; אויף אַ זינגענדיגען שטייגער.

sing′ing-man *n.* (סינג׳-אינג-מען) אַ זינגער, אַ כאָריסט.

sing′ing-mas′ter *n.* (סינג׳-אינג-מעס׳-טער) אַ געזאַנג=לעהרער.

sing′ing-school *n.* (סינג׳-אינג-סקוהל) אַ געזאַנג=שול.

sing′ing-voice *n.* (סינג׳-אינג-וואָיס) די זינג=שטימע [די שטימע וואָס ווערט געברויכט ביים זינגען].

sing′ing-wom′an *n.* (סינג׳-אינג-הוואָמ׳-ען) אַ זינגערין, אַ כאָריסטין.

sin′gle *a., n. and v.* (סינגל) איינציג; איינצעלן; אַליין; אונפערהייראַט; בעזונדער; אונגעוועהנליך, וואָס איז אַן אויסנאַהמע; אינדיווידועל, פּערזענליך, פּריוואַט; איינפאַך, ניט קאָמפּליצירט, וואָס בעשטעהט בלויז פון איין זאַך; נאָרמאַל, געזונד; אויפריכטיג, פּשוט, עהרליך; עטוואָס וואָס איז איינצעלן אָדער איינציג; אין בייסבאָל=שפּיעל — אַזאַ אַבקלאַפּען דעם באָל, וואָס גיט די מעגליכקייט דעם אַבקלאַפּער אַבצולויפען אַ פיערטעל פון דעם שפּיעל=פּלאַץ; אין קריקעט=שפּיעל — אַ קלאַפּ, וואָס גיט די מעגליכקייט איין מאָל צו לויפען הין און צוריק; אַזאַ בעוועגונג פון פערד, ווען די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי געוועהנליך ביים לויפען און די פאָדערשטע ווי ביי גאַלאָפּ [ז. *rack*]; דער עק פון אַ חיה [אויף דער יעגער=שפּראַך]; אַבטיילען, אַבזונדערען, אויסקלייבען איינס אָדער איינעם פון פיעלע; זיך אַבטיילען, זיך אַבזונדערען; פעראיינינגען, צוזאַמענבינדען.

sin′gle-act′ing *a.* (סינ׳גל-עקט׳-אינג) וואָס ווירקט בלויז אין איין ריכטונג [וועגען מאַשינען און מאַשינען=טיילען].

sin′gle-banked *a.* (סינ׳גל-בענקט) וואָס האָט צו איין רודערער אויף יעדען זיץ=פּלאַץ [וועגען אַ שיף]; וואָס האָט נור איין רייה קלאַווישען [ווי אַן אָרגעל].

sin′gle-bar *n.* (סינ׳גל-באַר) ז. *swingletree*

sin′gle bless′edness (סינגל בלעס׳-עד-נעס) דאָס אונפערהייראַטע לעבען.

sin′gle-breast′ed *a.* (סינ׳גל-ברעסט׳-עד) איין=רייהיג, מיט איין רייה קנעפּ [וועגען אַ ראָק אָדער וועסט].

sin′gle-brood′ed *a.* (סינ׳גל-ברוהד׳-עד) וואָס ברייננט אַרויס קינדער בלויז איין מאָל אין יאָהר [וועגען אינזעקטען, פויגלען און חיות].

sin′gle com′bat (סינגל קאָמ׳-בעט) אַ דועל; אַ צוויי=קאַמפּף, אַ געפעכט צווישען צוויי.

sin′gle-cut *a.* (סינ׳גל-קאַט) וואָס איז געשניטען בלויז אין איין ריכטונג [וועגען אַ פייל].

sin′gle en′try (סינגל ענ׳-טרי) איינפאַכע בוכפיהרונג [אין געגענזאַץ צו דאָפּעלטער בוכהאַלטעריע, וואו יעדער פּאָסטען ווערט פערשריבען צוויי מאָל, אי אין דעביט אין אין קרעדיט].

sin′gle-eyed *a.* (סינ׳גל-איד) 1. איין=אויגיג, וואָס האָט איין אויג בלויז; 2. מיט אַ נאָרמאַלען, געזונדען אויג; 3. אויפריכטיג, איבערגעגעבען, טריי, זעלבסט=אויפּאָפּפערענד.

3. He is a noble, **single-eyed**, self-sacrificing man.

sin′gle file (סינגל פאַיל) אַ רייה פון איינצעלנע מענשען אָדער געגענשטענדע איינער הינטער׳ן אַנדערען.

sin′gle-flow′ered *n.* (סינ׳גל-פלאַו׳-ערד) וואָס האָט איין=איינציגע בלום.

sin′gle-foot *n. and v.* (סינ׳גל-פוט) אַזאַ בעוועגונג פון פערד, ווען די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים לויפען און די פאָדערשטע ווי ביי גאַלאָפּ; זיך אַזוי בעוועגען [וועגען פערד]. ז. *rack*

sin′gle-foot′er *n.* (סינ׳גל-פוט׳-ער) אַ פערד וואָס בעוועגט זיך אַזוי, אַז די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים געוועהנליכען לויפען און די פאָדערשטע ווי ביי גאַלאָפּ.

sin′gle-hand′ed *a.* (סינ׳גל-הענד׳-עד) 1. וואָס האָט איין האַנד; 2. וואָס קען געטהאָן ווערען מיט איין האַנד אָדער דורך איין מענשען; 3. זעלבסטשטענדיג, אַליין, אָהן ווערמענס עס איז הילף.

2. It was a **single-handed** undertaking. 3. He was left to fight **single-handed** against corruption.

sin′gle-heart′ed *a.* (סינ׳גל-האַרט׳-עד) אויפריכטיג, עהרליך.

My friend came to my assistance with his usual **single-hearted** kindness.

sin′gle-heart′edly *adv.* (סינ׳גל-האַרט׳-עד-לי) מיט אויפריכטיגקייט, מיט עהרליכקייט.

sin′gle life (סינגל לאַיף) דאָס אונפערהייראַטע לעבען.

sin′gle-load′er *n.* (סינ׳גל-לאָוד׳-ער) אַ ביקס וואָס ווערט געלאַדען מיט איין קויל.

sin′gle man (סינגל מען) אַן אונפערהייראַטער, אַ בחור; אין יוריספּרודענץ — אַן אונפערהייראַטע פּערזאָן [מאַן אָדער פרוי].

sin′gle-mind′ed *a.* (סינ׳גל-מאַינד׳-עד) 1. אויפריכטיג, עהרליך; 2. וואָס האָט אין זינען בלויז איין זאַך, וואָס לאָזט זיך ניט אַבווענדען אַן אַ זייט, וואָס האַלט זיך שטרענג אָן עפּעס.

1. She is an unpretending, **single-minded**, artless girl. 2. No influence could distract his **single-minded** loyalty.

sin′gle-mind′edness *n.* (סינ׳גל-מאַינד׳-עד-נעס) אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט; דאָס האָבען אין זינען איין זאַך, דאָס האַלטען זיך שטרענג אָן עפּעס.

sin′gle mon′ey (סינגל מאַנ׳-אי) קליינגעלד.

sin′gleness *n.* (סינ׳גל-נעס) איינציגקייט, איינצעלהייט; דאָס זיין אונפערהייראַט; דאָס זיין בעזונדער; אונגעוועהנליכקייט; דאָס זיין אַן אויסנאַהמע; דאָס זיין פּערזענליך; פּריוואַטקייט; איינפאַכקייט, ניט=קאָמפּליצירטקייט; דאָס בעשטעהן בלויז פון איין זאַך; נאָרמאַלקייט,

געזונדקייט; אויפריכטיגקייט, פשוט'קייט, עהרליכקייט.

sin'gle pneumo'nia (סינגל ניו-מאו'-ני-א) ענטצינדונג פון איין לונג.

sin'gles *n.* (סינגלז) צוזאמענגעדרעהטע פאדים פון רויהען זייד; אין טענים=שפיעל — א שפיעל פון צוויי מענשען. ז. *single*

sin'gle-soled *a.* (סינ'גל-סאולד) ארים.

sin'gle stan'dard (סינגל סטענ'-דארד) מאנאמעטאליזם. ז. *monometallism*

sin'gle state (סינגל סטייט) דאס זיין אונפערהייראטט; דאס אונפערהייראטע לעבען.

sin'gle-stick *n.* (סינ'גל-סטיק) אזא קורצער, דיקער שטעקען וואס ווערט געברויכט אלס וואפע און ווערט געהאלטען ביים פעכטען מיט איין האנד; פעכטען מיט אזא שטעקען; א הילצערנע שווערד וואס ווערט געברויכט פאר געפעכט=איבונגען.

sin'gle-stick'er *n.* (סינ'גל-סטיק'-ער) אן איין=מאסטיגע שיף.

sin'gle tax (סינגל טעקס) א שטאאטס=שטייער בלויז אויף לאנד [לויט דער לעהרע פון דעם אמעריקאנישען עקאנאמיסט הענרי דזשארדזש, דארף דיעזער שטייער בריינגען צו דער נאציאנאליזירונג פון דער ערד און דורך איהר צו דער אבשאפונג פון עקאנאמישער אונגלייכהייט].

sin'gle-tax'er *n.* (סינ'גל-טעקס'-ער) איינער וואס פאדערט, אז דער שטאאט זאל ציהען זיינע הכנסות בלויז פון שטייערען אויף לאנד; א הענרי דזשארדזשיסט, אן אנהענגער פון דעם אמעריקאנישען עקאנאמיסט הענרי דזשארדזש. ז. *single tax*

sin'gle-tax'ism *n.* (סינ'גל-טעקס'-איזם) די טעאריע פון שטאאטס=שטייערען בלויז אויף לאנד; הענרי דזשארדזשיזם, די עקאנאמישע לעהרע פון הענרי דזשארדזש. ז. *single tax*

sin'gleton *n.* (סינ'גל-טאן) אין וויסט [אזא קארטען=שפיעל] — א האנד קארטען, אין וועלכער עס געפינט זיך בלויז איין קארט פון א גאנג קארטען; איין קארט פון א גאנג אין דער האנד פון א שפיעלער [אין וויסט]; א שוטה, א נאר.

sin'gletree *n.* (סינ'גל-טריע) ז. *swingletree*

sin'gle wom'an (סינגל הוואומ'-ען) אן אונפערהייראטע פרוי.

sin'glings *n.* (סינ'-גלינגז) דער ספיריט וואס קומט ארוים צום ערשטען ביים דיסטילירען.

sin'glo *n.* (סינ'-גלאו) א מין טהעע מיט גרויסע שוואך צוזאמענגעראלטע בלעטער.

sin'gly *adv.* (סינ'-גלי) אלס איינצעלנע פערזאן, אלס איינצעלנע זאך; איינציגווייז; אויף אן אויפריכטיגען, איינפאכען, עהרליכען אופן.

sing out (סינג אוט) אויסשרייען, אויסרופען, רופען אויף'ן קול.

sing'-sing *n.* (סינג'-סינג) א מין אפריקאנישע אנטילאפע. ז. *kob*

sing small (סינג סמאהל) אננעהמען א הכנעה'דיגען טאן; שפיעלען אן אונטערגעארדענטע אדער אונוויכטיגע ראלע.

sing'song *a., n. and v.* (סינג'-סאהנג) וואס פערפאסט ליעדער, וואס מאכט גראמען; וואס איז איינטאניג=ריטמיש, אונטערזינגענדיג; א געדיכט צוגעפאסט צום זינגען; גראמען, גראם=שטראם=פאעזיע; אן איינטאניג=ריטמישער ניגון; דאס אונטערזינגען ביים רעדען; א פערזאמלונג, וואו יעדער אנטייל=נעהמער זינגט עפעס; פערפאסען ליעדער אדער גראמען; אונטערזינגען, ריידען מיט א ניגון.

sing'spiel *n.* (סינג'-ספיעל) א זינג=שפיעל [א האלב=דראמאטישעס ווערק, אין וועלכען אייניגע טיילען ווערען געזונגען].

sing to sleep (סינג טו סליעפּ) איינשלעפערען דורך געזאנג.

sin'gular *a. and n.* (סינ'-גיו-לאר) 1. איינצעלן; 2. אינדיווידועל, פערזענליך, וואס איז שייך צו איינצעלנע פערזאנען אדער זאכען; 3. איינציג אין פאך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט; 4. אין גראמאטיק — וואס איז שייך צום סינגולאר אדער איינצאהל [די גראמאטישע פארם וואס בעצייכענט איין זאך אדער איין פערזאן]; 5. אייגענטימליך, זאנדערבאר, מאדנע; 6. בעזאנדערס, אויסערגעוועהנליך, אויסגעצייכענט, בעמערקענסווערטה; 7. אין מאטעמאטיק — וואס איז אן אויסנאהמע; 8. איינצעלהייט, אן איינצעלנע פערזאן אדער זאך; 9. אן אריגינאל, אן עקסצענטריקער, איינער וואס צייכענט זיך אוים מיט ספּעציעלע אייגענטימליכקייטען; איינער אדער עטוואס וואס איז זאנדערבאר אדער מאדנע; 10. אין גראמאטיק — דער סינגולאר, די איינצאהל.

2. This is my **singular** opinion. 3. The discovery of America was a **singular** event in the history of civilization. 5. His life is not extraordinary but rather **singular**. 6. He is a man of **singular** integrity and learning.

singularisa'tion *n.* (סינ-גיו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. *singularization*

sin'gularise *v.* (סינ'-גיו-לאר-איז) ז. *singularize*

singular'ity *n.* (סינ-גיו-לער'-אי-טי) איינצעלהייט, איינציגקייט; דאס זיין פערזענליך; איינציגקייט; אבגעזונדערטקייט; דאס זיין אונפערהייראט; זאנדערבארקייט; אויסערגעוועהנליכקייט; אייגענטימליכקייט; א זאנדערבארע פערזאן, פאסירונג א. ז. וו. ז. *singular*

singulariza'tion *n.* (סינ-גיו-לאר-אי-זיי'-שאן) פעראיינצעלונג; דאס איבערטראגען פון מעהרצאהל אין איינצאהל, דאס געברויכען אין איינצאהל אנשטאט אין מעהרצאהל.

sin'gularize *v.* (סינ'-גיו-לאר-איז) פעראיינצעלען; פערוואנדלען מעהרצאהל אין איינצאהל, געברויכען אין איינצאהל אנשטאט אין מעהרצאהל; אויסצייכנען.

sin'gularly *adv.* (סינ'-גיו-לאר-לי) 1. אין איינצאהל; 2. אין בעצוג בלויז צו איין פערזאן, פערזענליך; 3. אויף א זאנדערבארען, מאדנעם אדער אייגענטימליכען אופן; אויף א זעלטענעם, מערקווירדיגען אדער אויסערגעוועהנליכען אופן.

3. He was **singularly** fortunate in his investments.

sin'gularness *n.* (סינ'-גיו-לאר-נעס) ז. *singularity*

sin'gular num'ber (סינ'-גיו-לאר נאמ'-בער) דער סינגולאר, די איינצאהל [די גראמאטישע פארם וואס בעצייכענט איין פערזאן אדער איין זאך].

singul'tous *a.* (סינ-גאל'-טאס) וואס איז שייך צו שלוקערצען, וואס ליידט פון שלוקערצען.

singul'tus *n.* (סינ-גאל'-טאס) א שלוקערץ.

Sin'ic *a.* (סינ'-איק) כינעזיש.

sin'ical *a.* (סינ'-אי-קעל) וואס געהערט צו א סינוס [זינוס], סינוס=ארטיג. ז. *sine*

Sin'icism *n.* (סינ'-אי-סיזם) כינעזיזם, כינעזישע מאניערען, מנהגים א. ז. וו.

sin'ister *a.* (סינ'-אים-טער) 1. לינקס, וואס געפינט זיך צו לינקס; 2. וואס זאגט אן אויף שלעכטס, וואס דראהט מיט אונגליק, וואס ברייננגט אונגליק, שלים=מזל'דיג, שעדליך, אונגליקליך; 3. בייז, שלעכט; 4. אונאנגענעהם.

2. The news from the old folks had a **sinister** meaning.

sin'ister-hand'ed *a.* (סינ'-אים-טער-הענד'-עד) געלינקט; שלים=מזל'דיג, אונגליקליך.

sin'isterly *adv.* (סינ'-אים-טער-לי) דראהענדיג מיט אונגליק, פארויסזאגענדיג אויף אונגליק, ברייננגענדיג אונגליק; מיט שלעכטקייט, מיט בייזקייט; אויף א שעדליכען אדער אונגליקליכען אופן.

sin'isterness *n.* (סינ'-אים-טער-נעס) דאס ענטהאלטען א דראהונג אדער אן אנזאג אויף שלעכטס אדער אונגליק; שעדליכקייט, אונגליקליכקייט; בייזקייט, שלעכטקייט.

sinis'tra *adv.* (סי-ניס'-טרא) אין מוזיק — מיט דער לינקער האנד [אן אנדייטונג צו שפיעלען מיט דער לינקער האנד].

sin'istrad *adv.* (סינ'-אים-טרעד) צו לינקס.

sin'istral *a.* (סינ'-אים-טרעל) לינק, נעבויגען אדער אבגעווענדעט נאך לינקס; וואס האט ביידע אויגען אויף דער לינקער זייט פון קאפּ [ווענען געוויסע פיש].

sinistral'ity *n.* (סינ-אים-טרעל'-אי-טי) לינקקייט; געבויגענקייט נאך לינקס.

sin'istrally *adv.* (סינ'-אים-טרעל-אי) צו לינקס.

sinistra'tion *n.* (סינ-אים-טריי'-שאן) אבווענדונג אדער אבבויגונג נאך לינקס; לינקקייט; אבגעבויגענקייט נאך לינקס.

sinistrogy'ric *a.* (סינ-אים-טרא-דזשאי'-ריק) וואס ווירקט אדער בעוועגט זיך פון רעכטס צו לינקס.

sinistror'sal *a.* (סינ-אים-טראהר'-סעל) ז. *sinistrorse*

sin'istrorse *n.* (סינ'-אים-טראהרס) נעווענדעט נאך לינקס, וואס ווענדעט זיך נאך לינקס, געריכטעט נאך לינקס.

sin'istrous *a.* (סינ'-אים-טראס) לינק; וואס דייטעט אן אויף שלעכטס, וואס זאגט פארויס אויף שלעכטס; אונגליקליך, שלים=מזל'דיג.

sin'istrously *adv.* (סינ'-אים-טראס-לי) נאך לינקס; געלינקט; אונגליקליך, שלים=מזל'דיג, פארויסזאגענדיג אויף שלעכטס.

sink *v. and n.* (סינק) 1. זינקען, פערזינקען, אראבזינקען; 2. פערדארבען, דעגענערירען; דעגענערירט ווערען, פערדארבען ווערען; 3. אראבדריקען, ערנידריגען; ערנידריגט ווערען; ווערען נידריגער, געהן אראב=צו; 4. פערמינדערען; מאכען נידריגער [דעם טאן, די שטימע]; פערמינדערט ווערען; 5. אונטערגעהן, פערגעהן [ווי די זון, די לבנה, די שטערן]; 6. פאלען; 7. טיעף איינדרינגען, איינגעזאפּט ווערען; 8. איינפאלען, זיין איינגעפאלען; 9. זיך זעצען, זיך אראבלאזען, זיך פערשפּרייטען; 10. אונטערגעהן, פערניכטעט ווערען; פערניכטען; 11. אויסגראבען; 12. איינגראבען; 13. פערלירען געלד [אין אן אונ-

טערנעהמונג]; 14. פערבארגען, אונטערדריקען, ניט ארויסברייגגען; 15 איינשניידען טיעפער [אין דעקאראציאנס-ארבייט]; א רינשטאק; אן אבצוג, א קלאאקע, א קאנאל [פאר אונריינעם וואסער]; אן אבצוגס-גרוב; א וואסער-אבגוס [א באסיין אין א קיך אדער וואש-צימער צום וואשען]; אן אבצוגס-לאך, אן עפנונג צום ארויסלאזען אונריינעם וואסער; א מיאוס'ער, אויסגעלאסענער אדער אונאנשטענדיגער פלאץ; א פערטיעפונג אדער א בלאטיגע געגענד, וואו עס פערזינקט דאס וואסער פון א טייך; א פאל-טהיר אין א טעאטער צום אויפהויבען און אראבלאזען דעקאראציאנען; א ניט טיעפע אויסגראבונג אין א מינע; אן איינגעזונקענער פלאץ אין א סטערעאטיפישער פלאטע.

3. The old time "favorite of the people" **sank** into insignificance. 4. His voice **sank**. 6. The invalid **sank** into a chair. 8. He has **sunken** cheeks. 9. Silence **sunk** on all around. 11. The miners **sunk** a shaft.

sink'able *a.* (סינק'-עבל) וואס זינקט, וואס קען געזונקען ווערען.

sink a debt (סינק ע דעט) אבצאהלען אדער רעקען א חוב.

sink back (סינק בעק) צוריקפאלען; זיך צוריקלעהנען.

sink'er *n.* (סינק'-ער) איינער אדער עט-וואס וואס זינקט אדער בריינגט צום זינקען; א געוויכט ארונטערצולאזען עפעס אין וואסער.

sink'-hole *n.* (סינק'-האול) אן אבצוגס-לאך, אן עפנונג ארויסצולאזען אונריינעם וואסער.

sink'ing *n. and a.* (סינק'-אינג) 1. דאס זינקען; אויסגראבונג; איינדריקונג, פערטיעפונג; א פוגע, אן איינשניט אין א ברעט; דאס מאכען פוגעס אדער איינשניטע אין ברעטער; זינקענד, פערניכטענד; 2. וואס פעראורזאכט א געפיהל פון חלשות.

2. The patient had a **sinking** spell.

sink'ing-fund *n.* (סינק'-אינג-פאנד) א פאנד צו צאהלען די פאלקס-שולדען.

sink'-stone *n.* (סינק'-סטאון) א געלע-כערטער שטיין איבער אן אבצוגס-רעהר אדער אין א וואסער-אבגוס.

sink the shop (סינק טהי שאפ) זיך צוריקהאלטען פון געשפרעכען וועגען דער אייגענער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג.

sink'-trap *n.* (סינק'-טרעפ) א פאררי-כטונג ביי אן אבצוגס-רעהר, וואס דערלאזט ניט, אז די גאזען פון דער רעהר זאלען אריינקומען אין די וואהנונגען.

sin'less *a.* (סינ'-לעס) זינדלאז, אונשולדיג, אהן זינד.

sin'lessly *adv.* (סינ'-לעס-לי) אהן זינד, אונשולדיג.

sin'lessness *n.* (סינ'-לעס-נעס) אונשולדיגקייט, זינדלאזיגקייט.

sin'ner *n.* (סינ'-ער) א זינדער, א בעל-עברה.

sin'ner it (סינ'-ער איט) זיך אויפפיהרען ווי א בעל-עברה.

sin'-of'fering *n.* (סינ'-אפ'-ער-אינג) א קרבן חטאת.

sinolog'ical *a.* (סינ-א-לאדזש'-אי-קעל) סינאלאגיש, וואס איז שייך צו סינאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער כינעזישער שפראך, כינעזישער ליטעראטור, געשיכטע א. ז. וו.].

sinol'ogist *n.* (סי-נאל'-א-דזשיסט) ז. *sinologue*.

sin'ologue *n.* (סינ'-א-לאג) א סינאלאג [א קענער פון דער כינעזישער שפראך, ליטעראטור, געשיכטע א. ז. וו.].

sinol'ogy *n.* (סי-נאל'-א-דזשי) סינאלאגיע, די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט דער כינעזישער שפראך, ליטעראטור, היסטאריע א. ז. וו.

sino'pia *n.* (סי-נאו'-פי-א) ז. *sinopis*.

sino'pis *n.* (סי-נאו'-פיס) אזא רויטע פארב וואס ווערט געמאכט פון רויטען אייזענקווארץ [אזא אייזען-ערד].

sin'ople *n.* (סינ'-אפל) רויטער אייזענקווארץ [אזא אייזען-ערד].

sin'ter *n.* (סינ'-טער) סינטער [אזא קאלכיגער שטאף וואס ווערט אבגעלאגערט אין וואסער-קוועלען].

Sin'to *n.* (סינ'-טאו) ז. *Shinto*.

Sin'tu *n.* (סינ'-טוה) ז. *Shinto*.

sin'uate *v. and a.* (סינ'-יו-אייט) שלענגלען, בויגען היין און הער; װעלענפערמיג, געשלענגעלט, געבויגען היין און הער; געצאקט.

sin'uated *a.* (סינ'-יו-איי-טעד) געשלענגעלט, געבויגען היין און הער; געצאקט.

sin'uately *adv.* (סינ'-יו-אייט-לי) אויף א געשלענגעלטען אופן; געבויגען היין און הער; מיט צאקען.

sinua'tion *n.* (סינ-יו-איי'-שאן) א ווינדונג, א שלאנגען-פערמיגע אויסבויגונג.

sin'uose *a.* (סינ'-יו-אוס) ז. *sinuous*.

sinuos'ity *n.* (סינ-יו-אס'-אי-טי) וועלען-פערמיגקייט, א שלאנגען-פערמיגע אויסבויגונג, א וועלען-פערמיגע ווינדונג.

sin'uous *a.* (סינ'-יו-אס) געשלענגעלט, וועלען-פערמיג; געדרעהט, געבויגען היין און הער; וואס דרעהט, וואס קרוטשעט, וואס שווינדעלט.

sin'uously *adv.* (סינ'-יו-אס-לי) אויף א שלאנגען-פערמיגען אדער וועלען-פערמיגען אופן; געדרעהט, געבויגען היין און הער.

sin'uousness *n.* (סינ'-יו-אס-נעס) ז. *sinuosity*.

si'nus *n.* (סאי'-נאס) אן אויסבויגונג, א בויג; א בוכט, א מעער-בוזים, א ים-אויסגוס; א חלל אדער עפנונג פון א ביין, א פערטיעפונג אדער א גריבעל אין אן אבר; א פיסטול, אן עפנונג וואס פיהרט צו א געשוויר; די רונדונג צווישען צוויי צאקען פון א בלאט.

sip *v. and n.* (סיפ) זופען, טרינקען מיט קליינע שלוקען; זויגען; א זופ טהאן, נעהמען א זופ; דאס זופען; א זופ, א שלוק.

sipe *v.* (סאיפ) טריפען, דורכרינען, דורכנעצען; ווייקען.

siph'ilis *n.* (סיפ'-אי-ליס) ז. *syphilis*.

si'phon *n. and v.* (סאי'-פאן) א סיפאן [אזא פלאש אין וועלכער מען האלט סעלצער אדער אנדערע וואסער-געטרענקע וועלכע ענטהאלטען גאזען]; א סיפאן-ראהר [אזא געבויגענער ראהר, וואס ווערט בענוצט ארויסצוציהען פליסיגקייט פון א כלי. דער ראהר ווערט געבויגען ניט אין דער מיטען, נאר אזוי, דאס דער ענד וואס איז אויסען איז לענגער און דער אנדערער ענד וואס קומט אריין אין דער פליסיגקייט איז קירצער]; א קאנאל אין קערפער דורך וועלכען עס געהט דורך וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט; ציהען וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט דורך א סיפאן-ראהר; פליסען דורך א סיפאן-ראהר.

si'phonage *n.* (סאי'-פאנ-עדזש) די ווירקונגס-טהעטיגקייט פון א סיפאן-ראהר.

si'phonal *a.* (סאי'-פאנ-על) ז. *siphon*. וואס איז שייך צו א סיפאן-ראהר; געבויגען אין דער פארם פון א סיפאן-ראהר. ז. *siphon*.

si'phon-barom'eter *n.* (סאי'-פאנ-בע-ראמ'-ע-טער) א סיפאן-בארא-מעטער [א בעראמעטער וואס איז אויסגעבויגען ווי א סיפאן-ראהר, איין ענד לענגער און דער אנדערער קירצער].

Siphon-barometer

si'phon-bot'tle *n.* (סאי'-פאנ-באט'ל) א סיפאן, א סיפאן-פלאש [אזא פלאש אין וועלכער מען האלט סעלצער אדער אנדערע וואסער-געטרענקע, וועלכע ענטהאלטען גאזען].

siphon'ic *a.* (סאי-פאנ'-איק) פון א סיפאן-ראהר, וואס איז שייך צו א סיפאן-ראהר.

si'phoniform *a.* (סאי'-פאנ-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סיפאן-ראהר.

Siphonoph'ora *n.* (סאי-פא-נאפ'-א-רא) אזעלכע הידראזאען [ווייכע זשעלע-ארטיגע ים-בעשעפענישען] וועלכע שווימען אין גרויסע מחנות.

si'phonophore *n.* (סאי'-פא-נא-פאור) איינער פון די יעניגע הידראזאען [ווייכע זשעלע-ארטיגע ים-בעשעפענישען] וועלכע שווימען אין גרויסע מחנות.

sip'per *n.* (סיפ'-ער) א זופער, א שלוקער.

sip'pet *n.* (סיפ'-עט) א קליינער ביסען, א קליין שטיקעל; עטוואס וואס איז איינגעווייקט אין א פליסיגקייט צום עסען.

sip'pets *n.* (סיפ'-עטס) שטיקלעך ברויט איינגעווייקט אין מילך אדער זופ.

sip'ple *v.* (סיפל) זופען, שלוקען.

sir *n. and v.* (סויר) הערר, מיין הערר; א סער [אן אדעל-טיטול אין ענגלאנד]; אנרופען "סער"; געברויכען דאס ווארט "סער".

sircar' *n.* (סויר-קאר') אין אינדיען — די העכסטע אויטאריטעט, די רעגיערונג; דער הערר פון הויז; א דיענער וואס פיהרט די רעכנונגען פון דער הויז-האלט און וועלכער מאכט די איינקויפע פאר'ן הויז; א בעצירק, א פראווינץ.

sirdar' *n.* (סויר-דאר') אין אינדיען — א מיליטער-בעאמטער; א רעגיערונגס-פערזאן; א לייב-וועכטער; א הויפט-בעדיענטער, א הויפט-קעלנער.

sirdar'-bear'er *n.* (סויר-דאר'-בעהר'-ער) אין אינדיען — א הויפט-בעדיענטער; א הויפט-קעלנער; א לייב-וועכטער.

sire *n. and v.* (סאיר) א טיטול פון א קעניג אדער פרינץ ווען מען רעדט צו איהם; א פאטער; א פארפאטער; אן עלטעסטער; אן אלטע פערזאן; דער שטאם-פאטער ביי הויז-טהיערע; ערצייגען, פראדוצירען [וועגען הויז-טהיערע].

sire'less *a.* (סאיר'-לעס) אהן א פאטער; אונפרוכטבאר, אונפראדוקטיוו.

si'ren *n. and a.* (סאי'-רען) א סירענע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די ים-נימפען אדער האלבע ים-געטינען, וועלכע פלעגען דורך זייער זינגען פערפיהרען די ים-רייזענדע און פלעגען זיי פערניכטען. זיי ווערען פארגעשטעלט אין דער געשטאלט פון א יונגער פרוי מיט פליגלען און מיט פויגעלשע פיס]; א רייצענדע פערפיהרערין; א רייצענדער

זינגער אדער זינגערין; א פיש=עהנליכע ים=חיה, וועלכע האט צוויי פיס פון פארענט, ווי די ים=קוה; אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט הויפּטזעכליך פון מעטאלענע אדער הילצערנע פּלאטען מיט לעכלעך, וועלכע, ווען זיי ווערען שנעל געדרעהט איבער א לופט=שטראם אדער דאמפּף, געבען זיי ארוים שטארקע טענער אדער א הילכענדען פּייף; א סיגנאל=טרובע אויף א שיף אין דער צייט פון א נעבעל [טומאן]; אן אפּאראט צו בעשטימען די צאהל טאן=שווינגונגען פון מעטאלען אדער פון האלץ; פערפיהרעריש, אנציהענד, אנלאקענד.

sirene′ *n.* (סאי-ריען′) אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט הויפּטזעכליך פון מעטאלענע אדער הילצערנע פּלאטען מיט לעכלעך, וועלכע, ווען זיי דרעהען זיך איבער א לופט=שטראם אדער דאמפּף געבען זיי ארוים שטארקע טענער אדער א הילכענדען פּייף; א סיגנאל=טרובע אויף א שיף אין דער צייט פון א נעבעל [טומאן].

Sire′nia *n.* (סאי-רי′-ני-א) דער מין זויגענדע און גראז=עסענדע פיש=עהנליכע ים=חיות [זיי האבען מייסטענס צוויי פיס פון פארענט].

sire′nian *a.* *and* *n.* (סאי-רי′-ני-ען) ווי א סירענע, פערפיהרעריש, אנציהענד, אנלאקענד; וואס איז שייך צו די פיש=עהנליכע זויגענדע און גראז=עסענדע ים=חיות, ווי די ים=קוה א. ד. ג.; איינע פון דיעזע פיש=עהנליכע ים=חיות.

siren′ical *a.* (סאי-רענ′-אי-קעל) ווי א סירענע, פערפיהרעריש, אנלאקענד.

Sir′ian *a.* (סיר′-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם סיריוס=שטערען אדער צו דעם הונד=שטערען. ז. *Sirius*

siri′asis *n.* (סי-ראי′-ע-סיס) זונען=שטיך [א קראנקהייט וואס ווערט פערורזאכט פון דער היץ פון דער זון]; א זון=באד [דאס באדען זיך אין די שטראהלען פון דער זון].

sirin′ga *n.* (סי-רינ′-גא) ז. *seringa*

sir′i-oil *n.* (סיר′-אי-איל) קעמעל=היי אויל. ז. *lemon-grass*

sir′itch *n.* (סיר′-איטש) סעזאם=אויל. ז. *bene*

Sir′ius *n.* (סיר′-אי-אס) דער סיריוס=שטערען אדער דער הונד=שטערען [א זעהר העל=ווייסער שטערען, דער העלסטער שטערן איז הימעל].

sirkar′ *n.* (סויר-קאר′) ז. *sircar*

sir′loin *n.* (סויר′-לאין) דאס לענדען=שטיק, דער לענדען=בראטען [פון א רינדפיה].

si′roc *n.* (סאי′-ראק) ז. *sirocco*

siroc′co *n.* (סי-ראק′-או) א דרום=מזרח ווינד אויף דעם מיטעללענדישען ים.

sir′rah *n.* (סיר′-א) יונג איינער, חברה′מאן, קערל.

sir′up *n.* *and* *v.* (סיר′-אפּ) סיראפּ, צוקער=זאפט; פערזיסען מיט סיראפּ; בעשמירען מיט סיראפּ.

sir′uped *a.* (סיר′-אפּט) מיט סיראפּ.

sir′upy *a.* (סיר′-אפּ-אי) סיראפּדיג, ווי סיראפּ.

sirvente′ *n.* (סיר-וואנט′) א סירוועונטעס [א שפּאט=ליעד אדער סאטירע=ליעד פון די אמאליגע טרובאדורען איבער די פערברעכענס פון דער הויכער געזעלשאפט].

sis *n.* (סיס) א מיידעל; א געליעבטע; א ליעב מיידעלע. ז. *siss*

sis′al *n.* (סיס′-על) ז. *Sisal hemp*

Sis′al grass (סיס′-על גרעס) ז. *Sisal hemp*

Sis′al hemp (סיס′-על העמפּ) אגאווע=פאזער [אזעלכע פעדים, וועלכע ווערען געמאכט פון דער אמעריקאנער אגאווע=פלאנצע].

sis′kin *n.* (סיס′-קין) א טשיזשיק [אזא קליין זינג=פויגעלע].

sis′kin-green *n.* (סיס′-קינ-גריען) א גרין=געלבליכער קאליר.

siss *n.* *and* *v.* (סיס) א מיידעל, א געליעבטע; א ליעב מיידעלע; צישען, שיפּען.

siss′ing *n.* (סיס′-אינג) א צישענדער אדער שיפּענדער קלאנג.

sist *v.* (סיסט) פארטרעטען פאר′ן געריכט צו ענטפערען; גערופען ווערען צו ענטפערען פאר′ן געריכט; אבשטעלען, אדער אבלעגען א פּראצעס.

sis′ter *n.*, *a.* *and* *v.* (סיס′-טער) א שוועסטער; א קלויסטער=שוועסטער, א מונישקע, א מאנאשקע; וואס איז א שוועסטער, וואס שטעהט אין עהנליכקייט, בעציהונג אדער קרובה′שאפט ווי א שוועסטער; זיין ווי א שוועסטער, זיין פּונקט עהנליך; בעהאנדלען ווי א שוועסטער; זיין א שוועסטער.

sis′terhood *n.* (סיס′-טער-הוד) שוועסטערשאפט; שוועסטער=פליכט; א שוועסטער=ארדען, אן ארדען פון מאנאשקעס.

sis′ter-in-law′ *n.* (סיס′-טער-אינ-לאה′) א שוועגערין.

sis′terless *a.* (סיס′-טער-לעס) אהן א שוועסטער.

sis′terly *a.* (סיס′-טער-לי) שוועסטערליך.

Sis′ter of Mer′cy (סיס′-טער אוו מויר′-סי) א בארמהערציגע שוועסטער [א מיטגליעד פון א געוויסען מאנאשקעס=ארדען, וואס גיט זיך הויפּטזעכליך אב מיט אויפּפּאסען קראנקע].

sis′trum *n.* (סיס′-טראם) א סיסטרום, אן איזיס=קלאפּער [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט אין אלטען עגיפּטען און אין אנדערע אריענטאלישע לענדער, וואס פלעגט בענוצט ווערען ביים ברייגנען קרבנות פאר דעם גאט איזיס. דער אינסטרומענט בעשטעהט פון אן אוואלען מעטאל=ראהם אין וועלכען עס זיינען פאר קווער אריינגעשטעלט עטליכע שטעקעלעך מיט רינגעלעך אויף זיי].

Sistrum

sit *v.* *and* *n.* (סיט) זיצען; זיך זעצען; בריהען, זיצען אויף אייער; רוהען; ליעגען; זיצען בלייבען; פערבלייבען; זיך אויפהאלטען, זיך בעפינדען, וואהנען; האבען א געוויסע ריכטונג אדער צושטאנד; קליידען; פּאסען [גוט אדער שלעכט]; האלטען א זיצונג; פערנעהמען א פּלאץ אלס בעאמטער אדער געוועהלטער; זיין א מיטגליעד אדער האבען א זיץ [אין פּארלאמענט, אין א בעראטונגס=פערזאמלונג א. ד. ג.]; איינפּלאצען אהן זיך אבצוברעכען [ווענען א שטיין=קויהלען מאסע אין א קויהלען=גרוב]; א פּלאצונג אדער א ברוך אין דעם דאך פון א קויהלען=גרוב.

sit apart′ (סיט ע-פּארט′) זיצען אן א זייט, זיצען בעזונדער.

sit at cham′bers (סיט עט טשיימ′-בערז) אבהאלטען געריכטס=זיצונגען.

sit at meat (סיט עט מיעט) עסען, זיצען ביים טיש צום עסען.

sit at the helm (סיט עט טהי העלם) זיצען ביים רודער, שטעהן אן דער שפּיצע.

sit down (סיט דאון) זיך אנידערזעצען; זיך בעזעצען, זיך עטאבלירען; אנפאנגען א בעלאגערונג [ווענען מיליטער]; זיך אברוהען.

site *n.* (סאיט) 1. א לאגע, אן ארט, א געגענד; 2. א פּלאץ אויף וואס עטוואס איז אוועקגעשטעלט אדער דארף אוועקגעשטעלט ווערען [ווי א הויז].

2. We bought a **site** for a home.

sit in (סיט אין) זיך האלטען פעסט אן עטוואס.

sit in judg′ment (סיט אין דזשאדזש′-מענט) משפּט′ען, אורטיילען, קריטיקירען.

sitiol′ogy *n.* (סיט-אי-אל′-א-דזשי) ז. *sitology*

sitol′ogy *n.* (סאי-טאל′-א-דזשי) די לעהרע וועגען נאהרונג, דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט נאהרונג אדער דיעטע.

sit on (סיט אן) 1. האלטען א זיצונג וועגען עפּעס; בעטראכטען עטוואס אויף אן אפיציעלער פערזאמלונג; 2. אונטערדריקען.

1. The commission will **sit on** the appeal of the petitioners. 2. The judge will soon **sit on** the lawyer's long-winded argument.

sit on anx′ious bench (סיט אן ענק′-שאס בענטש) זיצען ווי אויף שפּילקעס, שטעהן ווי אויף הייסע קויהלען.

Let us have a definite answer. Don't keep us **sitting on the anxious bench** all these weeks.

sit out (סיט אוט) אויסען בלייבען, ניט נעהמען קיין אנטייל.

sit′ter *n.* (סיט′-ער) א זיצער, א זיצענדע; איינער וואס פערנעהמט א זיץ; איינער אדער איינע וואס זיצט פאר א מאלער זיך אראבצונעהמען א בילד; א פויגעל וואס זיצט אויף אייער, א בריהענדער פויגעל.

sit′ter up (סיט′-ער אפּ) איינער וואס זיצט ביז שפּעט אין דער נאכט, איינער וואס וואכט דורך נאכט.

sit′ting *n.* *and* *a.* (סיט′-אינג) א זיצונג; דאס זיצען; דאס זיצען פאר א מאלער אראבצונעהמען א בילד פון זיך, אן אויפנאהמע פון א מאלער; די זיצונגס=צייט; א בעגרענצטער טייל פון צייט; א זיץ; א זיץ=ארט, א זיץ=פּלאץ; אן אויסבריהונג פון אייער; די צייט וואס א פויגעל בריהט אוים אייער; די צאהל אייער וואס א פויגעל בריהט אוים מיט איין מאל; זיצענד; אין באטאניק — וואס איז אהן א שטיעל אדער שטענגעל [ווענען פלאנצען].

sit′ting-room *n.* (סיט′-אינג-רוהם) א וואהן=צימער [אין געגענזאץ צו א שלאף=צימער]; א זאאל.

sit′uate *v.* *and* *a.* (סיטש′-יו-אייט) אוועקשטעלען אין א לאגע; אוועקשטעלען אין א ספּעציעלער לאגע אדער בעדינגונג; אוועקגעשטעלט אין א לאגע.

situa′tion *n.* (סיטש-יו-איי′-שאן) א סיטואציאן; א לאגע; א צושטאנד; אן אמט, א שטעלע.

sit un′der (סיט אנ′-דער) בייוואהנען א פּרעדיגט פון א גייסטליכען; זיין א מיטגליעד פון א קירך אדער פון א שול; אויסהערען א פּרעדיגט.

sit up (סיט אפּ) זיך אויפהויבען פון געלעגער און זיך אוועקזעצען; זיצען בלייבען; זיצען שפּעט אין דער נאכט; בלייבען וואך א גאנצע נאכט.

sit upon′ (סיט א-פּאן′) ז. *sit on*

sit'-upons' *n.* (סיט'-א-פאנז') הויזען.

si'tus *n.* (סאי'-טאס) א סיטואציאן, א לאגע; דער ריכטיגער ארט אדער פלאץ; דער ריכטיגער ארט פון אן ארגאן אדער פון א טייל פון אן ארגאן; אין יורים=פרודענץ — די ווירקליכע לאקאליטעט פון עפעס; דער פאקטישער ארט וואס איז אנערקענט פון געזעץ.

sitz'-bath *n.* (סיטס'-בעטה) א זיץ=וואנע.

Si'va *n.* (סי'-ווא) שיווא אדער סיווא, איינע פון די דריי הויפט=גאטהייטען אין אינדיען: ב ר א ה מ א — דער בעשעפער, ו ו י ש נ ו — דער אונטערהאלטער און ס י ו ו א — דער פערניכטער.

Sivais'tic *a.* (סי-ווע-איס'-טיק) וואס איז שייך צום רעליגיעזען קולט פון סיווא אדער שיווא. ז. *Siva*.

Siv'an *n.* (סיוו'-ען) דער אידישער חדש סון.

si'va-snake *n.* (סי'-ווא-סנייק) אזא גרויסע זעהר גיפטיגע שלאנג אין אינדיען.

siv'vens *n.* (סיוו'-ענז) ז. *sibbens*.

six *a. and n.* (סיקס) זעקס; א זעקס; די צאהל זעקס; א זעקסטעל, א קארט אדער ווירפעל מיט זעקס פונקטען.

six'ain *n.* (סיק'-סיין) א געדיכט פון זעקס פערזען.

six'er *n.* (סיק'-סער) עטוואס וואס בעשטעהט פון זעקס אדער איז פערבונדען מיט זעקס.

six'fold *a. and adv.* (סיקס'-פאולד) זעקס=פאך; זעקס=פאכיג; זעקס מאל אזוי פיעל.

six'-foot'er *n.* (סיקס'-פוט'-ער) א פערזאן וואס איז זעקס פוס הויך.

six'-hour *a.* (סיקס'-אור) פון זעקס שטונדען; וואס איז שייך צו א פיערטעל מעת=לעת.

six'pence *n.* (סיקס'-פענס) אן ענגלישע מטבע פון זעקס פענים אדער א האלבער שילינג [12 אמעריקאנער סענט].

six'penny *a.* (סיקס'-פע-ני) וואס איז ווערטה זעקס פענים אדער א האלבען שילינג [12 אמעריקאנער סענט]; ביליג, פון קליינעם ווערטה.

six score (סיקס סקאור) צוויי שאק, הונדערט און צוואנציג.

six'-shoo'ter *n.* (סיקס'-שוה'-טער) א זעקס=לויפיגער רעוואלווער [א רעוואלווער וועלכען מען קען אנלאדען מיט זעקס קוילען מיט אמאל].

six'teen' *a. and n.* (סיקס'-טיען') זעכצעהן; די צאהל 16.

six'teenth' *a. and n.* (סיקס'-טיענטה') וואס איז דער זעכצעהנטער; וואס איז א זעכצעהנטעל; א זעכצעהנטער טייל, א זעכצעהנטעל; א זעכצעהנטעל נאטע; דער זעכצעהנטער טאן אין א טאן=לייטונג.

sixth *a. and n.* (סיקסטה) וואס איז דער זעקסטער; וואס איז א זעקסטעל; א זעקסטער טייל, א זעקסטעל; דער זעקסטער טאן אין א טאן=לייטונג.

sixth'ly *adv.* (סיקסטה'-לי) זעקסטענס.

six'tieth *a. and n.* (סיקס'-טי-עטה) וואס איז דער זעכציגסטער; וואס איז א זעכציגסטער טייל; א זעכציגסטעל, א זעכציגסטער טייל.

six'ty *a. and n.* (סיקס'-טי) זעכציג; די צאהל 60.

six'tyfour'-mo *n.* (סיקס'-טי-פאור'-מאו) א בויגען פאפיער וואס איז געקנייטשט אין 64 בלעטער; א פאמפלעט אדער ביכעל וואס איז געמאכט פון א בויגען וועלכער איז געקנייטשט אין 64 בלעטער.

six'ty-six' *n.* (סיקס'-טי-סיקס') דאס קארטען=שפיעל "זעקס און זעכציג".

si'zable *a.* (סאי'-זעבל) צימליך גרויס, פון ניש'קשה'דיגער גרויס.

siz'al *n.* (סיז'-על) ז. *Sisal hemp*.

si'zar *n.* (סאי'-זאר) אן ארימער סטודענט אמאל אין די אוניווערזיטעטען פון קעמברידזש און דובלין וואס פלעגט אויפגעהאלטען ווערען פריי.

si'zarship *n.* (סאי'-זאר-שיפ) די לאגע אדער די רעכטע פון אן ארימען סטודענט אין קעמברידזשער און דובלינער אוניווערזיטעטען. ז. *sizar*.

size *n. and v.* (סאיז) גרויס, לענג, אומפאנג, מאס; פארם, פארמאט, געשטאלט; א פארציאן שפייז און געטרענקע; א בעשטימטער פרייז פאר אן עקסטרא פארציאן שפייז און געטרענקע אין קעמברידזשער און אנדערע אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד פאר די סטודענטען; א געוויסער זארט קליי אדער קלייסטער וואס ווערט בענוצט אין פאפיער=פאבריקאציאן, אין מאלעריי און אין אנדערע קונסט=אינדוסטריען; פארמעט=קליי; קליי=וואסער; מילך=קאלך וואס מויערער בענוצען; אזא קלייאיגער דרוק=טינט פאר בוכשטאבען וואס ווערען בעשטרייט מיט גאלד אדער זילבער=פולווער; רעגולירען אדער בעשטימען די גרויס, לענג, אומפאנג, געוויכט אדער מאס פון עפעס; בעקומען אין קעמברידזשער אדער אין אנדערע אוניווערזיטעטען אן עקסטרא פארציאן שפייז און געטרענקע פאר א בעשטימטען פרייז; קויפען פאר א בעשטימטען פרייז; בעזארגען מיט פארציעס שפייז און געטרענקע; סארטירען סאלדאטען לויט זייער הויך; סארטירען נאך דער גרויס; אבשאצען אדער בעשטימען די גרויס, דעם אומפאנג אדער די מאס; דערהויבען צו דערזעלבער שטופע, פערגלייכען; פערגרעסערען; צורעכט מאכען א זאך, אז זי זאל האבען א בעשטימטע גרויס; בעשמירען מיט קליי אדער קלייסטער; קלייען, קלייסטערען.

si'zeable *a.* (סאי'-זעבל) ז. *sizable*.

sized *a.* (סאיזד) פון א געוויסער גרויס; בעדעקט מיט קליי אדער קלייסטער.

si'zer *n.* (סאי'-זער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די גרויס אדער דעם אומפאנג פון פערשיעדענע ארטיקלען אום זיי צו סארטירען.

size'-roll *n.* (סאיז'-ראול) א שטיקעל פארמעט וואס ווערט צוגעלעגט צו א פארמעט=ראלע אדער צו א דאקומענט; א ליסטע, אין דער ענגלישער ארמעע, וועלכע ענטהאלט די נעמען פון די סאלדאטען פון א מיליטער=אבטיילונג.

size'-stick *n.* (סאיז'-סטיק) א מאס=שטאק פון שוסטערס צו מעסטען די לענג פון פוס.

si'ziness *n.* (סאי'-זי-נעס) קלייאיגקייט, קלעפיגקייט.

si'zing *n.* (סאי'-זינג) די בעשטימונג פון גרויס אדער אומפאנג; א בעשטעלונג פאר אן עקסטרא פארציאן שפייז אדער געטרענקע פאר סטודענטען אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט; דאס סארטירען שטיקער ערץ [רויהער מעטאל] לויט דער גרויס פון די שטיקער; דאס קלייען אדער קלייסטערען; דאס קלעפען מיט קליי; קליי, קלייסטער.

si'zy *a.* (סאי'-זי) קלעפיג, קלייאיג.

sizz *v.* (סיז) שיפען, צישען.

siz'zle *v. and n.* (סיזל) שיפען, צישען; זיין זעהר הייס; א שיפענדער אדער צישענדער גערויש ווי ביים בראטען אדער זידען; א זעהר הויכע טעמפעראטור, א גרויסע היץ.

S-joint *n.* (עס'-דזשאינט) אן עס=פערבינדונג [א פערבינדונג פון צוויי פלאטען דורך א מעטאל=שטרייף וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון דעם בוכשטאב *S*].

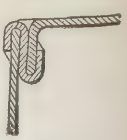

S-joint

skain *n.* (סקיין) ז. *skein*.

skat *n.* (סקאט) אזא קארטען=שפיעל.

skate *n. and v.* (סקייט) א שליט=שוה [צום גליטשען זיך]; א ראל=שוה; דער סקאט אדער גלאט=ראכען [אזא פלאטשיגער פיש וואס איז ענליך צו א פלעדער=מויז. ז. *ray*]; זיך גליטשען מיט שליט=שוה.

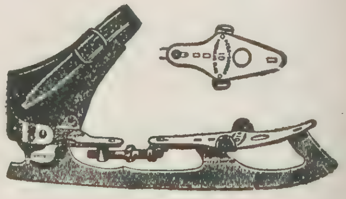

Skate

ska'ter *n.* (סקיי'-טער) איינער וואס גליטשט זיך; אזא אינזעקט מיט לאנגע פיס וואס גליטשט זיך אויף'ן וואסער.

ska'ting *n.* (סקיי'-טינג) דאס גליטשען זיך מיט שליט=שוה.

skaw *n.* (סקאה) ז. *promontory*.

skean *n.* (סקיען) א קינזשאל; אזא אלטע פיקע פון בראנז מיט צוויי שארפען.

skear'y *a.* (סקיער'-אי) ז. *skeery*.

skedad'dle *v. and n.* (סקי-דעד'ל) האסטיג אנטלויפען ווי פון א געפאהר, אנטלויפען אין שרעק אדער אין פאניק; א האסטיגעס אנטלויפען ווי פון א געפאהר.

skee *n. and v.* (סקיע) א סקיע, א ליזשע, א שנעע=שוך [אזא לאנג שמאל ברעטעל וואס דער פאדערשטער ענד איז פערבויגען ארויף אזוי ווי א שליטעל און וואס ווערט בעפעסטיגט צום פוס צום לויפען אויף שנעע אדער אויף אייז]; לויפען אדער גליטשען זיך מיט סקיעס אדער ליזשעס.

skeel *n.* (סקיעל) א פלאכע מילך=כלי, אזא פלאכע הילצערנע כלי; א מילך=כלי, א מילך=שעפעל, א דאיניצע.

skee'-race *n.* (סקיע'-רייס) א וועט=לויף אויף סקיעס אדער ליזשעס. ז. *skee*.

skee'-run'ner *n.* (סקיע'-ראנ'-ער) א סקיע=לויפער, איינער וואס גליטשט זיך אויף סקיעס אדער ליזשעס. ז. *skee*.

skeer'y *a.* (סקיער'-אי) שרעקעדיג.

skee'sicks *n.* (סקיע'-זיקס) א געמיינער קערל, א שענדליכער יונג.

skeet *n.* (סקיעט) א שעפעל.

skee'ter *n.* (סקיע'-טער) א מיק, א קאמאר, א מאסקיטא.

skeg *n.* (סקעג) א הילצערנער טשוואק; דער הינטערשטער טייל פון קיעל פון א שיף; אזא מין ווילדע פלוים.

skeg'ger *n.* (סקעג'-ער) א לאקס וואס איז נאך ניט אלט קיין יאהר.

skegs *n.* (סקעגז) אזא זארט האבער.

skein *n.* (סקיין) א מאטאק, א שטראנג [פון פאדים]; א פליהענדע מחנה [פון ווילדע פויגעל, ווי ווילדע גענז, ווילדע קאטשקעס א. ד. ג.]; דאס אייזערנע קע=

פעל וואס ווערט ארויפגעזעצט אויף דעם ענד פון א הילצערנעם אקס פון א וואגען.

skel'etal *a.* (סקעל'-ע-טעל) פון א סקעלעט, וואס איז שייך צו א סקעלעט.

skeletog'eny *n.* (סקעל-ע-טאדזש'-ע-ני) די בילדונג פון א סקעלעט; די אבשטאמונג און די ענטוויקלונג פון א סקעלעט.

skeletog'raphy *n.* (סקעל-ע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון א סקעלעט.

skeletol'ogy *n.* (סקעל-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען סקעלעטען.

skel'eton *n., a. and v.* (סקעל'-ע-טאן) א סקעלעט [די פעראייניגטע אדער צוזאמענגעשטעלטע ביינער פון א מענשען אדער טהיער]; א געשטעל אויף וואס עטוואס שטיצט זיך; א ראהמען־געשטעל פון א געביידע [ווי דאס שטאהל און אייזען־געשטעל פון היינטיגע מויערן אדער דאס געשטעל פון הילצערנע ראהמען־הייזער]; אן אויסערער ענטוואורף פון א שריפט־שטיק אדער ליטעראַרישער פערפאסונג; א רעגימענט סאלדאטען וואס איז שטארק פערקלענערט געווארען דורך א מלחמה אדער דורך א מגפה; א זעהר מאגערער מענש, א מענש הויט און ביינער; א זעהר דינע דרוק־שריפט; וואס איז שייך צו א סקעלעט; ווי א סקעלעט; וואס איז הויט און ביינער, מאגער; מאכען פאר א סקעלעט.

skel'eton at the feast (סקעל'-ע-טאן עט טהי פיעסט) א טרויריגע ערינערונג אדער פערדרוס אין מיטען פון א שמחה [די עגיפּטער פלעגען אויף זייערע שמחות האלטען א סקעלעט אלס אן ערינערונג פון טויט].

skel'eton bill (סקעל'-ע-טאן ביל) אן אונטערגעשריבענער אבער ניט אויסגעפילטער וועקסעל [וואו די געלד־סומע קען אריינגעשריבען ווערען צו יעדער צייט].

skel'eton in the clos'et (סקעל'-ע-טאן אין טהי קלאז'-עט) א געהיימע פאמיליען־צרה, א שלעכטע אדער טרויריגע פאמיליען־געהיימנים.

skel'etonize *v.* (סקעל'-ע-טאנ-איז) מאכען פאר א סקעלעט; איבערלאזען בלויז דעם סקעלעט אדער דעם ראהמען־געשטעל פון עפּעס; אין מיליטער — פערקלענערען די צאהל פון א רעגימענט אדער ארמעע.

skel'etonizer *n.* (סקעל'-ע-טאנ-אי-זער) אן אינזעקט וואס פרעסט אויס פלאנצענבלעטער און לאזט איבער בלויז די אדערלעך פון זיי.

skel'eton key (סקעל'-ע-טאן קיע) אזא שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען פערשיעדענע שלעסער.

skel'etonless *a.* (סקעל'-ע-טאנ-לעס) אהן א סקעלעט; וואס האט ניט קיין סקעלעט.

skel'eton suit (סקעל'-ע-טאן סיוט) א קינדער־אנצוג וואס די הויזלעך זיינען צוגעקנעפּעלט אדער צוגענעהט צום זשאקעטעל.

skel'etonwise *adv.* (סקעל'-ע-טאנ-הוואיז) אויף דעם אופן פון א סקעלעט, פון א ראהם־געשטעל אדער פון אן ענטוואורף פון עפּעס.

skep *n.* (סקעפּ) א קארב, א קאשיק; א הילצערנע כלי צו האלטען קערנער; די מאס וואס א קארב נעהמט אריין; א קארבוואגען; א ביענען־קארב [א געפלאכטענער ביענשטאק].

skep'sis *n.* (סקעפּ'-סיס) די סקעפּטישע פילאזאפיע; דער פילאזאפישער צווייפעל.

Skep'tic *n.* (סקעפּ'-טיק) א סקעפּטיקער, אן אנהענגער פון דער אלט־גריכישער סקעפּטישער פילאזאפיע פון וועלכער דער פילאזאף פירהא איז געווען פון די הויפּט־פערטרעטער [דער גרונד־געדאנק פון דיעזער פילאזאפיע איז, דאס וועגען יעדער זאך זיינען פאראן ארגומענטען אי דאפיר אי דאגעגען און דעריבער קען מען זיך אויף'ן שכל און אויף די חושים ניט פערלאזען].

skep'tic *a. and n.* (סקעפּ'-טיק) סקעפּטיש, צווייפלענד; וואס איז א סקעפּטיקער; וואס צווייפעלט אין די הויפּט־פּרינציפּען פון רעליגיאן [בעזאנדערס פון דער קריסטליכער]; א סקעפּטיקער, א צווייפלער; איינער וואס בעהויפּטעט, אז די ווירקליכע ווארהייט פון זאכען קען מען ניט וויסען און דעריבער זיינען אלע טהעאריען קיינע זיכערע ווארהייטען; איינער וואס צווייפעלט אדער גלויבט ניט אין די הויפּט־פּרינציפּען פון רעליגיאן.

skep'tical *a.* (סקעפּ'-טי-קעל) סקעפּטיש, צווייפלענד; וואס איז שייך צו דער סקעפּטישער פילאזאפיע אדער צו איהרע מעטאדען [די בעהויפּטונג, אז קיין ווירקליכע ווארהייט עקזיסטירט ניט און אז יעדע טעאריע און וויסענשאפט איז צווייפעלהאפט]; וואס צווייפעלט, וואס גלויבט ניט; וואס צווייפעלט אדער גלויבט ניט אין די גרונד־פּרינציפּען פון רעליגיאן.

skep'tically *adv.* (סקעפּ'-טי-קעל-אי) אויף א סקעפּטישען אופן; מיט צווייפעל.

skep'tical school (סקעפּ'-טי-קעל סקוהל) די סקעפּטישע שול אדער ריכטונג אין דער פילאזאפיע. ז. ***Skeptic***

skep'ticism *n.* (סקעפּ'-טי-סיזם) סקעפּטיציזם, צווייפעל; דער צווייפעל אין דער עקזיסטענץ פון ווארהייטען און אין דער מעגליכקייט פון זיכערע וויסענשאפטען; דאס צווייפלען אדער ניט גלויבען אין די פונדאמענטאלע פּרינציפּען פון רעליגיאן.

skep'ticize *v.* (סקעפּ'-טי-סאיז) זיין א סקעפּטיקער, זיין א צווייפלער.

sketch *n. and v.* (סקעטש) א סקיצע, א קורצע ליטעראַרישע שילדערונג פון א פּאסירונג אדער כאראקטער; א קורצעס און אויבערפלעכליכעס טעאטער־שטיק; אן ענטוואורף, א סכעמא; אן אויבערפלעכליכער ענטוואורף פון א צייכנונג אדער פון א בילד; א קורצע איינפאכע מוזיקאלישע קאמפּאזיציאן; א פערצייכנונג פון סחורות וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט פון א האנדעלס־פירמא; סקיצירען, פליכטיג אדער אויבערפלעכליך צייכנען; מאכען אן ענטוואורף, צייכנען די הויפּט־ליניען; מאכען א סקיצע.

sketchabil'ity *n.* (סקעטש-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען סקיצירט ווערען.

sketch'able *a.* (סקעטש'-עבל) וואס קען סקיצירט ווערען.

sketch'-block *n.* (סקעטש'-בלאק) א סקיציר־בלאק [א בלאק צייכען־פּאפּיער צום סקיצירען].

sketch'-book *n.* (סקעטש'-בוק) א סקיציר־בוך, א סקיציר־העפט [צום צייכנען סקיצען]; א סקיצען־בוך [א ליטעראטור־בוך פון סקיצען]; א בוך אדער העפט פון א מוזיקער וואו ער פערצייכענט מוזיקאלישע אידעען.

sketch'er *n.* (סקעטש'-ער) א סקיצען־צייכנער, א סקיצען־מאלער; א סקיצען־שרייבער.

sketch'ily *adv.* (סקעטש'-אי-לי) אויף דעם אופן פון א סקיצע, אויבערפלעכליך, פליכטיג.

sketch'iness *n.* (סקעטש'-אי-נעס) סקיצענהאפטיגקייט, דאס זיין אין דער פארם פון א סקיצע [לייכט און אויבערפלעכליך].

sketch'ing-block *n.* (סקעטש'-אינג-בלאק) ז. ***sketch-block***

sketch'-pa'per *n.* (סקעטש'-פּיי'-פּער) סקיציר־פּאפּיער [פּאפּיער ליניערט אין קעסטעלעך וואס ווערט געברויכט פון צייכנער צום סקיצירען].

sketch'-plan *n.* (סקעטש'-פּלען) א קורצער ענטוואורף פון א פּלאן פון א געביידע.

sketch'y *a.* (סקעטש'-אי) סקיצענהאפט, ווי א סקיצע; אויבערפלעכליך, אהן איינצעלהייטען, ניט פערענדיגט.

skew *n., a. and v.* (סקיו) א צודרעהעניש, א פעהלער, א גרייז; א קרומער אדער שיעפער קוק; אזא טרייב־ראד מיט שיעפע צייהנער; א געפלעקטעס פערד, א געפלעקטע חיה; דער שיעפער אדער שרעגער שפּיץ פון א שטיץ־זייל, וואו ער קומט זיך צונויף מיט'ן דאך פון דער געביידע; קרום, שיעף; פערדרעהט, צוקרוטשעט; קוקען שיעף אדער קרום; געהן שיעף אדער קרום; דרעהען צו דער זייט, געבען א קרומע אדער שיעפע ריכטונג; פערדרעהען.

skew'-bald *a.* (סקיו'-באהלד) אונרעגעלמעסיג געפלעקט [וועגען פערד].

skew bridge (סקיו ברידזש) א שיעפער בריק.

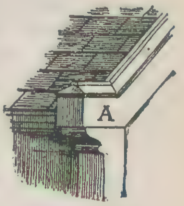
Skew-corbel

skew'-cor'bel *n.* (סקיו'-קאהר'-בעל) א שטיץ־שטיין וואס ווערט געלעגט אונטער דעם באזיס פון א משופּע'דיגען דאך.

skewed *a.* (סקיוד) געדרעהט אן א זייט; צודרעהט, צוקרוטשעט.

skew'er *n. and v.* (סקיו'-ער) א פלייש־שפּיזעל, א קליינער הילצערנער אדער אייזערנער שפּיז מיט וועלכען מען האלט צו אדער מען בעפעסטיגט פלייש אויף'ן בראט־שפּיז ביים בראטען; בעפעסטיגען מיט פלייש־שפּיזלען; דורכשטעכען ווי מיט פלייש־שפּיזלען.

Skew Gearing

skew gear'ing (סקיו גיער'-אינג) א טריעבווערק וואו די רעדער האבען שיעפע צייהנער.

skew'ing *n.* (סקיו'-אינג) אין דרוקעריי — א שלעכטע איינשליסונג פון שריפט־זאץ אין דרוק־ראהם וואו די שורות ווערען צובויגען אדער צודרעהט; דאס אראבנעהמען ביים גילדען איבריגע שטיקער בלאט־גאלד און אויספילען די ערטער וואו עס זיינען געבליבען ניט־בעגילטע פלעקען.

skew wheel (סקיו הוויעל) א צאהן־ראד מיט שיעפע צייהנער.

ski'agraph *n. and v.* (סקאי'-ע-גרעף) א שאטען־בילד פון אן איינגעשלאסענער זאך [ווי פון די ביינער וואס זיינען איינגעשלאסען אין קערפּער] אראבגענומען דורך רענטגען־שטראהלען; אראבנעהמען א שאטען־בילד דורך רענטגען־שטראהלען.

ski'ascope *n.* (סקאַי'-ע-סקאָופּ) אַן אינסטרומענט דורך וועלכען מען קען זעהן דעם אָבשיין אָדער דעם שאָטען פון אַ זאַך וואָס געפינט זיך איינגעשלאָסען אין אַן אונדורכזיכטבאַרען קערפּער [ווי למשל, זעהן די ביינער פון קערפּער דורך רענטגען־שטראַהלען].

skid *n. and v.* (סקיד) איינער פון דעם פּאָר קלעצלעך וואָס ווערט אונטערגעלעגט אונטער אַ פאַס, אַז ער זאָל זיך ניט אַוועקקייקלען אָדער אונטער אַ שיפעל וואָס געפינט זיך אויף׳ן ברעג; אַ שפּאַרע, אַן אונטערשפּאַרע; איינער פון די קלעצער וואָס ווערט אַוועקגעלעגט אויף דער ערד צו קייקלען אָדער שלעפּען איבער זיי שווערע משא; אַ קלאָץ אָדער ברעט וואָס ווערט אַוועקגעשטעלט משופּע׳דיג ביי אַ שיף אָדער וואָגען אויסצולאָדען משא; איינער פון די קלעצער וואָס איז אויסגעלעגט אויף דעם שטיין־געשטעל אויף וועלכען מען בויט אַ שיף; אַ ראַהם פון ברעטער אָדער פּלאַנקעס וואָס ווערט אַרויפגעשטעלט אויף די זייטען פון אַ שיף ביים אַנלאָדען אָדער אויסלאָדען משא כדי די שיף זאָל ניט בעשעדיגט ווערען; אַ ברעמזע אָדער טאָרמאָז פון אַ הויב־מאַשין; אַזאַ האָלץ־קלעצעל וואָס ווערט אַראָבגעלאָזען אויף די רעדער פון אַ וואָגען זיי איינצוהאַלטען ביים פאָהרען באַרג־אַראָב; אַזאַ אייזען אָבצושיילען די קאָרע פון בוימער; שלעפּען אָדער קייקלען משא אויף אונטערגעלעגטע קלעצלעך אָדער רונדע באַלקענס; אונטערשפּאַרען קלעצלעך אָדער באַלקענס; איינהאַלטען אָדער איינקלעמען מיט אַ טאָרמאָז אָדער ברעמזע [ווי די רעדער פון אַ וואָגען, ווען ער געהט באַרג־אַראָב]; גליטשען זיך אָהן צו ראָלען [ווי די רעדער פון אַ וואָגען, פון אַן אויטאָמאָביל א. ז. וו.].

skid'ding-chain *n.* (סקיד'-אינג-טשיין) אַזאַ שווערע קייט צו שלעפּען קלעצער; אַ קייט איבער די גומענע שינען פון אַן אויטאָמאָביל.

skid'-pan *n.* (סקיד'-פּען) אַזאַ האָלץ־קלעצעל וואָס ווערט אַראָבגעלאָזען אויף די רעדער פון אַ וואָגען זיי איינצוהאַלטען ביים פאָהרען באַרג־אַראָב.

skier *n.* (סקיער) אַ פעלזיגער אינזעל.

skif *n.* (סקיף) ז. ***skiff***.

skiff *n.* (סקיף) אַ קליין רודער־שיפעל.

skiff'ling *n.* (סקיפ'-לינג) דאָס אַרומהאַקען די שפּיצען פון אַ בוי־שטיין.

skil'ful *a.* (סקיל'-פול) ערפאַהרען, געשיקט, געאיבט.

A skilful surgeon performed the operation.

skil'fully *adv.* (סקיל'-פול-אי) מיט געשיקטקייט; מיט געאיבטקייט.

skil'fulness *n.* (סקיל'-פול-נעס) ערפאַהרענהייט, געשיקטקייט, געאיבטקייט.

skill *n.* (סקיל) געשיקליכקייט; קענטנים; קונסט; טאַלענט; ערפאַהרונג, איבונג, געאיבטקייט.

skilled *a.* (סקילד) ערפאַהרען, געשיקט, געאיבט.

skil'less *a.* (סקיל'-לעס) אָהן ערפאַהרונג, אָהן איבונג; אונוויסענד.

skil'let *n.* (סקיל'-עט) אַ קליינער קעסעל אָדער קאָך־טאָפּ אויף דריי פיסלעך; אַ קליין בראָט־פענדעל; אַ פלאַכער קליינער טיגעל צו שמעלצען גאָלד אָדער זילבער; אַ שיפס־קוכער; אַ גלעקעל אָדער קלאַפּע וואָס ווערט בענוצט פון אַ העראָלד אָדער עפענטליכען אויסרופער, כדי צונויפצורופען דעם עולם.

skilts *n.* (סקילטס) אַזאַ מין דיקע קורצע און ברייטע הויזען וואָס מען פלעגט אַמאָל טראָגען אין ניי־ענגלאַנד [אַמעריקאַ].

skim *v. and n.* (סקים) אָבשוימען אָדער אָבשעפּען פון אויבען; אַראָבשעפּען די פעטס פון אויבען; אָבשמאַנטען, אַראָבנעהמען די סמעטענע; אַראָבנעהמען, אַוועקנעהמען; פריי מאַכען, אָבריינינגען, אַוועקנעהמען די הינדערניסע; לייכט אַריבערגעהן, קוים בעריהרען; אַריבערגליטשען אָדער לאָזען אַריבערשוועבען; זיך אַריבערגליטשען, אַריבערשוועבען; פליכטיג אָדער אויבערפלעכליך דורכקוקען; דורכלויפען מיט׳ן אויג; בעדעקען מיט אַ דינ׳ן הייטעל אָדער פלעווקע; דאָס אַראָבנעהמען פון אויבען, דאָס אָבשמאַנטען, דאָס אָבשוימען; שוים.

skim'ble-scam'ble *a., adv. and n.* (סקימ'בל-סקעמ'בל) צופּלאָנטערט, אָהן אַ צוזאַמענהאַנג, ניט צו דער זאַך; אויף אַ צופּלאָנטערטען אופן; פּלוידעריי, פּוסטע דבורים.

skim'-col'ter *n.* (סקימ'-קאָול'-טער) אַ הובעל־פלוג [אַזאַ אַקער־אייזען מיט וועלכען מען מאַכט גלאַט די אויבערפלעכע פון דער ערד].

skim'mer *n.* (סקימ'-ער) אַ שוים־לעפעל; אַן אָבשוימער; אַזאַ אייזען מיט וועלכען מען פערהאַלט די שלאַקען [פּסלת] פון מעטאַל, אַז זיי זאָלען זיך ניט אַריינגיסען אין פורעם; איינער וואָס קוקט שנעל און אויבערפלעכליך עטוואָס דורך; אַן אויבערפלעכליכער אָדער פליכטיגער לעזער; דער שערען־שנאָבעל אָדער דער וואַסער־שניידער [אַזאַ פויגעל וואָס איז עהנליך צו דער ים־שוואַלב און לעבט ביים וואַסער].

skim'-milk' *n.* (סקימ'-מילק') אָבגעשמאַנטע מילך; אַ זאַך וואָס האָט פערלאָרען איהר תוכן אָדער קראַפט; מינדערוויכטיגקייט.

skim'ming *n.* (סקימ'-אינג) דאָס אָבשמאַנטען; דאָס אָבשוימען; דאָס אָבגעשוימטע, דער שוים.

skim'ming-dish *n.* (סקימ'-אינג-דיש) אַזאַ פלאַכע יאַכט־שיף וואָס ווערט בענוצט אויף די ים־ברעגען אין פלאָרידאַ [אַמעריקאַ].

skim'ming-la'dle *n.* (סקימ'-אינג-ליי'דל) אַזאַ אייזערנער לעפעל וואָס ווערט בענוצט אַראָבצונעהמען די פּסלת פון געשמאָלצענעם מעטאַל איידער מען גיסט עס אַריין אין פורעם.

skim'mingly *adv.* (סקימ'-אינג-לי) אַריבערשוועבענדיג, אַריבערלויפענדיג, דורכלויפענדיג, קוים בעריהרענדיג.

skim'mington *n.* (סקימ'-אינג-טאָן) אַ קאָמישע פּראָצעסיאָן וואָס פלעגט אַמאָל פאַרגעשטעלט ווערען אין ענגלאַנד אָבצולאַכען פון אַ מאַן וואָס ליעגט אונטער זיין ווייב׳ס פאַנטאָפעל. מען פלעגט פאָרשטעלען ווי אַ פרוי אַן ארורה רייט אויף אַ פערד און שלאָגט מיט אַ קאָך־לעפעל איהר מאַן, דעם פאַנטאָפעל־העלד, וואָס זיצט הינטער איהר מיט׳ן פנים צום עק פון פערד; אַ לוסטיגער ספּעקטאַקל, אַ צוזאַמענגעלאָף, אַ טומעל, אַ מחלקה.

skimp *v. and a.* (סקימפּ) אָבקאַרגען, קאַרגען; געבען אַ קנאַפּען אָדער קאַרגען חלק; קאַרגען אין דער אַרבייט, טהאָן אַן אַרבייט אויבערפלעכליך, פאַרטאַטשעווען; שפּאָרען; זיין שפּאָרעוודיג, זיין עקאָנאָמיש; קאַרג, קנאַפּ.

skim'ping *a.* (סקימ'-פּינג) שפּאָרענדיג; קאַרגענדיג; קאַרג, קנאַפּ; נאַכלעסיג, פאַרטאַטשקע.

skim'pingly *adv.* (סקימ'-פּינג-לי) אויף אַ קאַרגען אָדער שפּאָרעוודיגען אופן; קנאַפּ.

skim'py *a.* (סקימ'-פּי) קאַרג, קנאַפּ.

skin *n. and v.* (סקין) די הויט; דאָס פעל; שאָלעכץ; קאָרע; עטוואָס וואָס איז עהנליך צו הויט; אַ לאָגעל, אַ וואַסער־כלי וואָס איז געמאַכט פון אַ פעלכעל; אַ וויין־לאָגעל; אַ געמיינער קאַרגער מענש; אַ הייסער פּונש פון בראַנפען געמאַכט אין אַ בראַנפען־גלאָז; בעצויגען ווערען מיט אַ הויט, בעוואַקסען ווערען מיט אַ נייער הויט; בעדעקען אָדער בעציהען ווי מיט אַ הויט; אַראָבציהען די הויט; אָבשינדען; אָבשיילען; בערויבען, בעפלינדערען, בעשווינדלען, אָבנאַרען; קאָפּירען אָדער איבערשרייבען שול־אויפגאַבען פון אַן אַנדער שילער אַנשטאָט זיי אַליין אויסצולערנען; נעלם ווערען, מאַכען פּליטה.

skin a flint (סקין ע פלינט) זיין אויסערגעוועהנליך קאַרג, זיך "אָבשניידען די פינגער".

skinch *v.* (סקינטש) קאַרגען; זיין קאַרג.

skin'-coat *n.* (סקינ'-קאָוט) די הויט, דאָס פעל.

skin'-deep' *a. and adv.* (סקינ'-דיעפּ') אויבערפלעכליך; אויף אַן אויבערפלעכליכען אופן.

His friendship for me is only skin-deep.

skin'flint *n.* (סקינ'-פלינט) אַ קמצן, אַ קאַרגער יונג.

skin'ful *n.* (סקינ'-פול) דער אינהאַלט פון אַ לאָגעל [אַ כלי פאַר וואַסער אָדער וויין געמאַכט פון אַ פעלכעל]; אַזוי פיעל וויפיעל איינער קען אין זיך אַריינגעהמען [בעזאָנדערס וועגען שטאַרקע געטרענקע].

skin'-game *n.* (סקינ'-גיים) אַ שפּיעל וואו איינער בעשווינדעלט דעם צווייטען [ווי אַ שפּיעל מיט געצייכענטע קאָרטען].

skin'-graft *n.* (סקינ'-גרעפט) אַ שטיקעל הויט וואָס ווערט אָבגעשניטען פון אַ לעבעדיגען מענשען כדי צו בעציהען דערמיט אַ וואונד פון אַן אַנדערען.

skin'-graf'ting *n.* (סקינ'-גרעפ'-טינג) אַן אָפּעראַציאָן ביי וועלכער עס ווערט אויסגעשניטען אַ שטיק הויט פון אַ לעבעדיגער פּערזאָן אום צו בעציהען דערמיט אַ וואונד פון אַן אַנדער פּערזאָן.

skink *v. and n.* (סקינק) אַנגיסען [שנאַפּס] צום טרינקען, איינשענקען; "אַריינגיסען", טרינקען שנאַפּס; אַ סקינק [אַזאַ מין שלאַנגען־עקדיש, אַן עקדיש מיט שוואַך־ענטוויקעלטע פיס. ז. ***lizard***].

skin'less *a.* (סקינ'-לעס) אָהן אַ הויט, אָהן אַ שאָלעכץ; וואָס האָט אַ זעהר דינ׳ן הייטעל.

skin'-mer'chant *n.* (סקינ'-מויר'-טשענט) אַ פעל־הענדלער; אַ בעאַמטער וואָס נעהמט אויף רעקרוטען.

skinned *a.* (סקינד) מיט אַ הויט, הויטיג.

skin'ner *n.* (סקינ'-ער) אַ פעל־הענדלער, אַ פעלץ־הענדלער; אַ קירזשנער; אַ שינדער, אַן אָבשינדער; אַ "הויט־שינדער", אַ פלינדערער, אַ בערויבער.

Skin'ner *n.* (סקינ'-ער) אַ מיטגליעד פון אַ געוויסער מחנה פרייהייטס־קעמפּפער אין דעם צייט פון דער רעוואָלוציאָנס־קריעג אין אַמעריקאַ, וואָס זיינען בעגאַנגען גרויסע גוואַלטטהאַטען געגען די בירגער וועלכע זיינען געוועזען טריי צו דער ענגלישער הערשאַפט.

skin'niness *n.* (סקינ'-אי-נעס) מאָגערקייט; הויטיגקייט.

skin'ny *a.* (סקינ'־אי) מאגער; הויטיג; קארג; געמיין.

skin out (סקין אוט) נעלם ווערען, מא־כען פליטה.

skin the lamb (סקין טהי לעם) געווי־נען אלע וועטען.

skin'-tight *a.* (סקינ'־טאיט) פעסט צום לייב.

skin'-wool *n.* (סקינ'־הוואול) וואל וואס ווערט אבגעשארען פון דעם פעל פון טוי־טע חיות.

skip *v. and n.* (סקיפ) שפרינגען; היפען; אריבערשפרינגען; איבערהיפען, אויסלא־זען; איבערהיפען א טאן אין זינגען אדער שפיעלען; מאכען פליטה; ווארפען א פלאטשיג שטיינדעל אזוי, אז עס זאל שפרינגען איבער דער אויבערפלעכע פון וואסער [מאכען קאטשקעס]; א שפרונג; אן איבערהיפונג [בעזאנדערס ווענען א טאן אין דער מוזיק]; אן אוניווערזיטעטס־דיענער; אן אייזערנער קאסטען ארויפצו־הייבען מעטאל־ערץ פון א מינע; די מאס סירופ וואס ווערט אויסגעקאכט מיט איין מאל אין קעסעל ביים מאכען צוקער.

Skip'etar *n.* (סקיפ'־ע־טאר) אן אלבא־נעזער, אן אייוואהנער פון אלבאניען; די שפראך פון די אלבאנעזער.

skip'per *n. and v.* (סקיפ'־ער) א שפרינגער; א טענצער; א שקיפער אדער שיפסמייסטער פון א שיף; דער שפרינ־גענדער שמעטערלינג; דער קעז־שפרינ־גער [אזא פליעג וואס געפינט זיך אין קעז]; א שפרינגענדע וואסער־פליעג; דער שנאבעל־פיש [אזא העכט־עהנליכער פיש מיט א שנאבעל־עהנליכען מויל]; א שייער, אן אבדאך, א פערלאזענעם הויז אדער חורבה וואו מען קען זיך שיצען אין א נויט; האלטען קווארטיר אדער שלאפען אין א שייער אדער חורבה.

skip'per-bird *n.* (סקיפ'־ער־בוירד) איינער וואס שלאפט אין שייערען אדער חורבות, א בראדיאגע, אן ארומטרייבער.

skip'pership *n.* (סקיפ'־ער־שיפ) דאס אמט פון א שקיפער אדער שיפסמייסטער.

skip'pet *n.* (סקיפ'־עט) אזא רונד קעס־טעל צו האלטען א זיגעל אדער שטעמ־פעל.

skip'ping *a.* (סקיפ'־אינג) שפרינגענד; היפענד; לייכט־פיסיג; אונבעשטענדיג, לייכטזיניג.

skip'pingly *adv.* (סקיפ'־אינג־לי) שפרינגענדיג; היפענדיג; מיט שפרונגען.

skip'ping-rope *n.* (סקיפ'־אינג־ראופ) א שפרינג־שטריק [א שטריק מיט צווי הילצערנע הענטלעך ביי די ענדען וואס קינדער בענוצען זיך צום שפיעלען אין שפרינגען].

skip'-rope *n.* (סקיפ'־ראופ) ז. ***skipping-rope***.

skir'mish *n. and v.* (סקויר'־מיש) א ניט רעגולערער קליינער געפעכט, א צו־זאמענשטויס צווישען קליינע נעגנערישע מיליטער־אבטיילונגען; א געשלעג; פעכ־טען אין קליינע אבטיילונגען, שלאגען זיך אין קליינע ארמעע־אבטיילונגען פארלאנג דער געפעכט־ליניע; זיך ארומשלאגען; זיך פערטיידיגען.

skir'misher *n.* (סקויר'־מיש־ער) איי־נער וואס האט א צוזאמענשטויס אדער געשלעג; א סאלדאט פון א קליינער מי־ליטער־אבטיילונג וואס האט די אויפגא־בע זיך ארייצולאזען אין ניט רעגולערע קליינע געפעכטען מיט דעם שונא.

skir'mishing *n.* (סקויר'־מיש־אינג) א ניט רעגולערער קליינער געפעכט, א צו־זאמענשטויס צווישען קליינע נעגנערישע מיליטער־אבטיילונגען; א געשלעג.

skir'mish-line *n.* (סקויר'־מיש־לאין) די ליניע אויף'ן שלאכט־פעלד, וואו עס זיינען אויסגעשטעלט קליינע סאלדאטען־אבטיילונגען, וועלכע דארפען אריינגעהן אין ניט רעגולערע קליינע געפעכטען מיט'ן שונא, כדי אויסצופארשען זיינע קרעפטען און אבציהען זיין אויפמערקזאמקייט פון די בעוועגונגען פון דער הויפט־ארמעע און פערהיטען פון א פלעצליכען אנגריף אויף איהר.

Skiropho'ria *n.* (סקיר־א־פאו'־רי־א) ביי די פארצייטיגע גריכען — די סקירא־פאריען [א זומערדיגער יום־טוב לכבוד דער געטין אטהענע].

Skiropho'rion *n.* (סקיר־א־פאו'־רי־אן) אין אלט־גריכענלאנד — סקיראפאריאן [דער לעצטער מאנאט פון יאהר].

skir'ret *n.* (סקיר'־עט) צוקער־ווארצעל [אזא פלאנצע וואס האט דיקע זיסליכע ווארצלען, עהנליך אין געשמאק צו פאס־טערנאק].

skirt *n. and v.* (סקוירט) א קליידעל, א יובקע; אן אונטער־ראק, אן אונטער־קלייד, א ספאדניצע; דאס קליידעל פון א טאליע־ראק [דער טייל פון ראק וואס פאנגט זיך אן פון דער טאליע]; א פאלע פון א בגד; דאס צווערך־פעל פון א בהמה [ז. *diaphragm*]; א בארט, א זוים, א ראנד; א ברעג, א גרענעץ; בעוועגען לענגאס דעם ראנד אדער ברעג; בילדען דעם ראנד אדער ברעג פון עפעס; זיין אדער לעבען ביי דער גרענעץ אדער ביים ברעג; מאכען אן אומוועג ארום פלעצער וואס זיינען אבגעצאמט מיט פלאנקענס אנשטאט זיי דורכצוברעכען אדער זיי ארי־בערשפרינגען [ווענען א יעגער אדער א יאגד־הונד]; געהן אדער זיך בעוועגען ארום א ברעג.

skir'ted *a.* (סקויר'־טעד) מיט א זוים, ראנד אדער בארט.

skir'ting *n.* (סקויר'־טינג) אזא שטאר־קער שטאף וואס ווערט ספעציעל געוועבט פאר פרויען אונטער־קליידער [ספאדני־צעס].

skir'ting-board *n.* (סקויר'־טינג־באורד) א וואנד־לייסט [א שמאלע לייסט מיט וועלכער עס ווערט ארומגעשלאגען דער ברעג פון וואנד ביי דעם דיל (פאד־לאגע)].

skirt'less *a.* (סקוירט'־לעס) אהן א קליידעל.

skit *v. and n.* (סקיט) אבשפרינגען אן דער זייט; זיך אבטראגען; פלוצים נעלם ווערען; א שטעך־ווערטעל, א סאטירישער אדער סארקאסטישער אנגריף; שפאס, חוזק; א סאטירישער אדער סארקאסטי־שער פאמפלעט; אן אויסגעלאסענע פרוי, א הור.

skite *n. and v.* (סקאיט) א פלעצליכער העפטיגער גוס ווי פון רעגען; א העפטי־גער קלאפ אדער שטויס; א שפיצעל, א שטוקע; ארומלויפען; גליטשען.

skit'ter *v.* (סקיט'־ער) אריבערשוועבען, אריבערגעהן קוים אנריהרענדיג; פער־ווארפען א ווענטקע אין וואסער צו כא־פען פיש.

skit'tish *a.* (סקיט'־איש) וואס איז צו־ריקגעהאלטען; שרעקעדיג, וואס שרעקט זיך; וואס מיידט אויס פריינדשאפט אדער בעקאנטשאפט; לייכטזיניג; אונבעשטענ־דיג; קאפריזנע; בעטריגעריש.

skit'tishly *adv.* (סקיט'־איש־לי) אויף א שרעקעדיגען אופן; שרעקעדיג; צוריק־געהאלטען אויס מורא; מיט לייכטזיניג־קייט, מיט אונבעשטענדיגקייט; קאפריזנע.

skit'tishness *n.* (סקיט'־איש־נעס) שרעקעדיגקייט; צוריקגעהאלטענקייט אויס מורא; לייכטזיניגקייט; אונבעשטענדיג־קייט; קאפריזנעקייט; בעטרוג, שווינדעל.

skit'tle *n.* (סקיטל) א קעגעל [איינער פון די ניין קעגעל־פערמיגע פלעקלעך אין קעגעל־שפיעל].

skit'tle-al'ley *n.* (סקיט'ל־על'־אי) א לאנגער קארידאר אדער הויף צום שפיע־לען קעגעל.

skit'tle-ball *n.* (סקיט'ל־באהל) אזא הילצערנער באל וואס ווערט בענוצט ביי קעגעל־שפיעל.

skit'tle-ground *n.* (סקיט'ל־גראונד) ז. ***skittle-alley***.

skit'tle-pin *n.* (סקיט'ל־פין) ז. ***skittle***.

skit'tles *n.* (סקיטלז) קעגעל־שפיעל [אזא שפיעל מיט 9 אויסגעשטעלטע קעגעל־פער־מיגע פלעקלעך וועלכע דארפען אומ־געווארפען ווערען דורך א באל].

skive *v.* (סקאיוו) אין לעדער־פאבריקא־ציאן — פיילסען, אבשלייפען אדער אב־קראצען דעם ראנד, אבשקראבען דאס איב־ריגע מאטעריאל.

ski'ver *n. and v.* (סקאי'־ווער) שפאלט־לעדער [א זארט ביליגע דינע לעדער וואס ווערט געמאכט פון געשפאלטענעם שעפ־סען־פעל]; א מעסער וואס ווערט בענוצט צו שפאלטען לעדער; זיך צושטרייען, פא־נאנדערפליהען אין אלע זייטען.

ski'ving *n.* (סקאי'־ווינג) אבפאל פון לע־דער וואס עס ווערט אויסגעקראצט אדער אויסגעשליפען פון דער פלייש־זייט כדי עס צו מאכען דינער; דאס פיילסען, דאס אויסקראצען אדער אויסשלייפען לעדער פון דער פלייש־זייט כדי עס צו מאכען דינער.

ski'ving-knife *n.* (סקאי'־ווינג־נאיף) א מעסער וואס ווערט בענוצט צום שפאל־טען לעדער.

ski'ving-machine' *n.* (סקאי'־ווינג־מע־שין') א מאשין צום שפאלטען אדער אבצושלייפען לעדער.

sko'lion *n.* (סקאו'־לי־אן) אין אלט־גריכענלאנד — סקאליאן [א ליעד וואס די געסט אויף א באנקעט פלעגען זינגען איינער נאך'ן אנדערען ביים טרינקען].

skry'er *n.* (סקראי'־ער) דער געהילף פון א פאקוסניק אדער מכשף.

sku'a *n.* (סקיו'־א) די ברוינע רויב־מעווע [אזא ים־פויגעל].

sku'a-gull *n.* (סקיו'־א־גאל) ז. ***skua***.

skulk *v. and n.* (סקאלק) קריכען בגנבה, געהן בעהאלטענערהייד; זיך האלטען פער־בארגען; ליגען אין א בעהעלטעניש; איי־נער וואס בעהאלט זיך אדער פערבארגט זיך.

skul'ker *n.* (סקאל'־קער) איינער וואס בעהאלט זיך; איינער וואס ליגט אין א בעהעלטעניש.

skul'kingly *adv.* (סקאל'־קינג־לי) בע־האלטענערהייד, פערבארגענערהייד.

skul'king-place *n.* (סקאל'־קינג־פלייס) א בעהעלטעניש, אן ארט וואו זיך צו בעהאלטען.

skull *n.* (סקאל) דער שיידעל, דער קאפ־שארבען; דער קאפ; דער טייל פון א פאנצער־היטעל וואס בעדעקט דעם קאפ־שארבען; די אבגעקיהלטע מעטאל־שיכט וואס עס בילדעט זיך אויף די ווענטלעך פון דער כלי אין וועלכען מען האלט צו־שמאלצענעם מעטאל.

skull'cap *n.* (סקאל׳-קעפּ) דער אויבער־שטער טייל פון שאַרבען; אַ יאַרמולקע, אַ מיצעל, אַ קעפּקע; אַ פּיקעל־הויב; העלם־קרויט [אַזאַ פּלאַנצע מיט גרויסע בלויע בלומען וואָס וואַקסט אין פייכטע שאַטנ־דיגע ערטער].

skulled *a.* (סקאַלד) וואָס האָט אַ קאָפּ־שאַרבען אָדער שיידעל.

skull'-fish *n.* (סקאַל׳-פיש) אַ וואַלפיש וואָס איז עלטער פון צוויי יאָהר.

skull'-roof *n.* (סקאַל׳-רוהף) דער אויבערשטער טייל פון קאָפּ־שאַרבען.

skunk *n. and v.* (סקאַנק) אַ סקאַנק, אַן אַמעריקאַנער שטינק־טהיער [אַזאַ אַמע־ריקאַנער קליינעס רויב־טהיער אונגע־פעהר ווי אַ הויז־קאַץ די גרויס, מיט אַ לאַנגען, דיקען האָריגען עק און אַ שוואַר־צער האָריגער פעל דורכגעוואָרפען וואו ניט וואו מיט ווייסע האָר, מיט צוויי ברייטע ווייסע שטרייפען לענגס די זייטען. ווען מען יאָגט זיך נאָך דעם סקאַנק לאָזט ער אַרויס פון זיך זעהר אַ שטאַרקען גע־שטאַנק]; אַזאַ טכויר אָדער שעסקע; אַ געמיינער יונג; אַ פּאַלשטענדיגע נידער־לאַגע אין אַ שפּיעל; פּאַלשטענדיג צוקלאַ־פּען אָדער בעזיגען דעם געגנער אין אַ שפּיעל; אַנשטעקען פיש מיט אַ קראַנק־הייט פון וועלכער זיי פּערלירען די שו־פּען; אָוועקפאַהרען ניט בעצאָהלענדיג די חובות; פּערלאָזען די אוניווערזיטעט ניט בעצאָהלענדיג די חובות [וועגען סטודענ־טען].

Skunk

skunk'ery *n.* (סקאַנק׳-ער-אי) אַ פּלאַץ וואו סקאַנקס ווערען געהאַלטען. ז. *skunk*.

skun'kish *a.* (סקאַנ׳-קיש) שטינקענד.

Skupsh'tina *n.* (סקופּש׳-טי-נאַ) די סקופּשטשינאַ, דער סערבישער פּאַרלאַמענט.

sky *n. and v.* (סקאַי) דער הימעל; דער הימעלס־געוועלב; דער לופט־רוים, די אַט־מאָספעראַ; די אויבערשטע רייהען בילדער וועלכע זיינען נאָהענט צו דער אויבער־לאַגע [סטעליע] אין אַ בילדער־גאַלעריע; הויבען צום הימעל; אַ קלאַפּ געבען דעם באַל אין קריקעט־שפּיעל, אַז ער זאָל פלי־הען אין דער הויך; אויפהענגען אַ בילד נאָהענט צו דער סטעליע אין אַ בילדער־גאַלעריע.

sky'-blue' *a. and n.* (סקאַי׳-בלוה׳) הימעל־בלוי; אַ הימעל־בלויער קאָליר; אַב־געשמאַנטע מילך, וואַסערדיגע מילך.

sky'-born *a.* (סקאַי׳-באָהרן) געבאָרען אין הימעל.

sky'-col'or *n.* (סקאַי׳-קאָל׳-אָר) הימעל־קאָליר.

sky'-col'ored *a.* (סקאַי׳-קאָל׳-אָרד) הימעל־בלוי, פון הימעל־קאָליר.

sky'-drain *n.* (סקאַי׳-דריין) אַ גראָבען אַרום אַ הויז אַבצוציהען די נאַסקייט.

sky'-dyed *a.* (סקאַי׳-דאַיד) הימעל־בלוי, הימעל־פאַרביג.

sky'ey *a.* (סקאַי׳-אי) הימליש, ווי דער הימעל; וואָס איז אין אָדער וואָס קומט פון הימעל אָדער פון די וואָלקענס.

sky'-high' *a.* (סקאַי׳-האַי׳) הימעל־הויך, זעהר הויך.

sky'ish *a.* (סקאַי׳-איש) הימליש; וואָס גרייכט ביז אין הימעל.

sky'lark *n. and v.* (סקאַי׳-לאַרק) די פעלד־לערכע [אַזאַ גרויעס זינג־פויגעלע וואָס זינגט פליהענדיג]; מאַכען שפּאַס אָדער חוזק; הוליען.

Skylark

sky'less *a.* (סקאַי׳-לעס) דונקעל, פער־וואָלקענט [דאָס מען זעהט ניט קיין הי־מעל].

sky'light *n.* (סקאַי׳-לאַיט) אַ דאַך־פענ־סטער.

sky'-line *n.* (סקאַי׳-לאַין) דער האָרי־זאָנט, דאָס אָרט וואו דער הימעל מיט דער ערד קומען זיך צונויף; אין אַרכי־טעקטור און מאַלעריי — דער פּראָפיל פון געביידען, בוימער, בערג א. ד. ג. ווי זיי זעהען אויס געגען הימעל.

sky'-par'lor *n.* (סקאַי׳-פּאַר׳-לאָר) אַ דאַך־צימער; די אויבערשטע גאַלעריע פון טעאַטער.

sky'-pi'lot *n.* (סקאַי׳-פּאַי׳-לאָט) אַ גלח, אַ פּריסטער.

sky'-plan'ted *a.* (סקאַי׳-פּלען׳-טעד) וואָס געפינט זיך אין הימעל.

sky'-rock'et *n. and v.* (סקאַי׳-ראָק׳-עט) אַ הויך־פליהענדע ראַקעטע [פייער־ווערק]; פליהען ווי אַ הויך־פליהענדע ראַ־קעטע; זיך פּלוצים אויפהויבען אין דער הויך; עקספּלאָדירען און פערשווינדען.

sky'sail *n.* (סקאַי׳-סייל) אַ סקי־זעגעל [אַ לייכטער זעגעל אין דער הויך פון אַ שיף].

sky'-scra'per *n.* (סקאַי׳-סקריי׳-פּער) אַ הימעל־קראַצער, אַ וואָלקען־קראַצער [אַ זעהר הויכע פיעל־שטאָקיגע געביידע]; אַ דריי־עקיגער סקי־זעגעל [ז. *skysail*]; אַ באַל וואָס איז געוואָרפען זעהר הויך אין דער לופט.

sky'-tinc'tured *a.* (סקאַי׳-טינק׳-טשורד) פון הימעל־פאַרב.

sky'ward *adv.* (סקאַי׳-וואָרד) צום הימעל צו.

sky'wards *adv.* (סקאַי׳-וואָרדז) ז. *skyward*.

slab *n., a. and v.* (סלעב) אַ פּלאַכער שטיין, אַ דיקע שטיין־פּלאַטע; אַ גראָבעס, דיקעס ברעט; בלאָטע, שלאַם; דיק, גע־דיכט, קלעפּיג; אויסשניידען גראָבע, די־קע פּלאַטען.

slab'ber *v. and n.* (סלעב׳-ער) לאָזען רינען די שפּייעכץ אָדער סלינע, גאַווע־רען; האַסטיג שלינגען, זיך פערכלינען; דורכנעצען, נאַס מאַכען; פערשמוצען, פערפּאַטשקען; סלינע אָדער שפּייעכץ וואָס רינט פון מויל; איינער אָדער עפּעס וואָס מאַכט דיקע, גראָבע פּלאַטען [ווי שטיינ־פּלאַטען].

slab'berer *n.* (סלעב׳-ער-ער) אַ גאַווע־רער, איינער וואָס לאָזט רינען שפּייעכץ; איינער ביי וועמען עס רינט שפּייעכץ פון מויל; אַן אידיאָט, אַ שוטה.

slab'bery *a.* (סלעב׳-ער-אי) שמירעוודיג, שמוציג, קויטיג, בלאָטיג.

slab'biness *n.* (סלעב׳-אי-נעס) שמוציג־קייט, קויטיגקייט.

slab'by *a.* (סלעב׳-אי) געדיכט, קלעפּע־דיג; פייכט, נאַס; בלאָטיג.

slab'-si'ded *a.* (סלעב׳-סאַי׳-דעד) מיט אָבגעפלאַכטע זייטען; הויך און פּלאַטשיג.

slab'stone *n.* (סלעב׳-סטאָון) אַ פעלז וואָס שפּאַלט זיך אין בעזונדערע פּלאַטען.

slack *a., n., v. and adv.* (סלעק) שוואַך, שלאַף, ניט אָנגעצויגען [וועגען אַ הענ־געגדען שטריק]; לאַנגזאַם, נאַכלעסיג [אין געשעפט אָדער אַרבייט]; ניט ענער־גיש, ניט אַקטיוו, ווייניג בעוועגליך; מאַט, פויל; דער שלאַפער אָדער לויזער טייל פון אַ שטריק; סלעק, די צייט ווען עס איז פאַראַן זעהר ווייניג אַרבייט; קליינינקע, דראָבנע שטיין־קויהלען; דער שטויב פון שטיין־קויהלען; ווערען אָבגעשוואַכט, זיך אָבלאָזען [וועגען אַן אָנגעצויגענעם שטריק]; ווערען שטילער, ווערען נידרי־גער, ווערען ווייניגער; זיין צוריקשטע־הענד, ווערען לאַנגזאַם; אָבשוואַכען, אָב־לאָזען [אַן אָנגעצויגענעם שטריק]; פער־קלענערען, פערמינדערען; זיין נאַכלעסיג; אויך אַ שוואַכען, לאַנגזאַמען שטייגער; ניט אין אַ געהעריגען מאָס.

slack away' (סלעק ע-הוויי׳) אָבלאָזען, מאַכען ווייניגער אָנגעצויגען [ווי אַ שטריק].

slack'-bake *v.* (סלעק׳-בייק) ניט אויס־באַקען [ברויט].

slack'en *v.* (סלעקן) שלאַף ווערען; מאַכען שלאַף אָדער שוואַך; לויז מאַכען; פערמינדערען; נאַכלעסיג ווערען, לאַנגזאַם ווערען.

slack'-jaw *n.* (סלעק׳-דזשאָה) גראָבע אָדער פרעכע רייד.

slack'ly *adv.* (סלעק׳-לי) אָבגעלאָזען, שלאַף, לויז; אויף אַ נאַכלעסיגען שטיי־גער; שוואַך, אָהן ענערגיע.

slack'ness *n.* (סלעק׳-נעס) דאָס זיין שלאַף, לויז, שוואַך אָדער אָבגעלאָזען; דאָס זיין נאַכלעסיג; שלאַפקייט, שוואַכ־קייט; נאַכלעסיגקייט; לאַנגזאַמקייט.

slack'-sal'ted *a.* (סלעק׳-סאָהל׳-טעד) האַלב־געזאַלצען.

slack sea'son (סלעק סיזן) די סלעק, שטילע צייט [ווען עס איז פאַראַן ווייניג אַרבייט].

slack'-wire perfor'mer (סלעק׳-הוואַיר פּויר-פּאָהר׳-מער) אַ טענצער אויף אַ לויז־אָנגעצויגענעם שטריק.

slade *n.* (סלייד) אַ קליינער, שמאָלער טהאָל; אַן אָפּענער אָרט אין אַ וואַלד [אַ שטיקעל פּלאַץ אין וואַלד, וואָס איז ניט בעוואַקסען מיט בוימער].

slag *n. and v.* (סלעג) שלאַקען, אָבפאַל, אָבגאַנג, פּסולת [פון מעטאַלען]; זיך פערוואַנדלען אין שלאַקען [ווי אַן איבער־געברענטער מעטאַל].

slag'-dump *n.* (סלעג׳-דאַמפּ) אַ פּלאַץ וואו עס ווערט אָבגעוואָרפען שלאַקען אָדער אָבפאַל פון מעטאַלען.

slag'gy *a.* (סלעג'-אי) שלאַקיג, פּסולתדיג. ז. *slag*.

slain (סליין) געשלאָגען, גע'הרג'עט, דערשלאָגען. ז. *slay*.

slake *v. and n.* (סלייק) לעשען דעם דאָרשט ; בערוהיגען, בעזענפטיגען, איינשטילען ; מילדערען, דערלייכטערען, לינדערען ; מישען מיט וואַסער אָדער מיט פייכטער לופט ; גלאַשען ווערען [וועגען וואַפּנע]; שליים, בלאָטע.

slaked lime (סלייקט לאַים) געלאַשענער קאַלך.

slam *v. and n.* (סלעם) האַסטיג אַ שטויס טהאָן ; פערמאַכען מיט אַ קלאַפּ [אַ טהיר, אַ בוך]; אַ קלאַפּ טהאָן ; אין קאָרטען-שפּיעל — אַבשלאָגען אַלע קאָרטען ; עפּעס אַבשלאָגען מיט אַ קלאַפּ ; אַ קלאַפּ [מיט דער טהיר]; אין קאָרטען-שפּיעל — שלעם [דאָס אַבשלאָגען אַלע קאָרטען פון נעגנער].

slam'-bang' *adv. and a.* (סלעמ'-בענג') מיט אַ קלאַפּ, מיט אַ טראַסק ; פּלוצלונג, אונערוואַרטעט ; מיט אַמאָל ; שטורמיש.

slan'der *n. and v.* (סלענ'-דער) פערליימדונג, לשון הרע ; רכילות ; בערעדען ; רעדען לשון הרע.

slan'derer *n.* (סלענ'-דער-ער) אַ פערליימדער, אַ בעל לשון הרע ; אַ רכילות-טרייבער.

slan'derous *a.* (סלענ'-דער-אַס) פערליימדעריש.

slan'derously *adv.* (סלענ'-דער-אַס-לי) אויף אַ פערליימדערישען שטייגער ; דורך לשון-הרע.

slan'derousness *n.* (סלענ'-דער-אַס-נעס) דאָס זיין פערליימדעריש.

slang *n. and v.* (סלענג) זשאַרגאָן, גאַסען-שפּראַך, וואולגאַרע ווערטער, ניט ליטעראַרישע אויסדריקען ; דער זשאַרגאָן אָדער די ספּעציפישע אויסדריקע, וואָס ווערען געברויכט פון מענשען פון אַ געוויססען פאַך [ווי גנבים-שפּראַך, כלי-זמר-לשון א. ד. ג.]; ביי די לאָנדאָנער פעדלער — אַ פאַלשע וואָג, אַ פאַלשע מאָס ; ביי אַקטיאָרען — אַ טעאַטראַלע פאַרשטעלונג ; אַ קייטעל פון אַ זייגער [אויף גנבים-שפּראַך]; ברויכען אַ זשאַרגאָן, רעדען מיט וואולגאַרע אויסדריקע ; בעליידיגען מיט וואולגאַרע ווערטער אָדער אויסדריקע.

slang'ily *adv.* (סלענג'-אי-לי) ברויכענדיג אַ זשאַרגאָן, רעדענדיג מיט וואולגאַרע אויסדריקע.

slang'iness *n.* (סלענג'-אי-נעס) זשאַרגאָן-אַרטיגקייט, דאָס זשאַרגאָן-אַרטיגע רעדען.

slang'-whang *v.* (סלענג'-הוואַנג) רעדען וואולגאַר, ברויכען ניט ליטעראַרישע אויסדריקע.

slang'-whang'er *n.* (סלענג'-הוואַנג'-ער) אַ וואולגאַרער רעדנער ; אַ שרייער, אַ פּלאַפּלער.

slang'y *a.* (סלענג'-אי) זשאַרגאָניש ; זשאַרגאָן-אַרטיג ; וואָס ברויכט וואולגאַרע אויסדריקע.

slant *v., a. and n.* (סלענט) זיך נייגען, גייען שיעף אָדער משופּע'דיג, גייען קרום אַראָב ; שיעף, קרום ; אַבגעבויגען אָדער אַבגעקעהרט אין אַ זייט ; אַן אַבגעבויגענע ריכטונג, אַ משופּע'דיגע זאַך.

slan'tingly *adv.* (סלענ'-טינג-לי) אין אַ שיעפער אָדער קרומער ריכטונג.

slan'tingness *n.* (סלענ'-טינג-נעס) שיעפקייט, קרומקייט, אַבגעבויגענקייט.

slant'ly *adv.* (סלענט'-לי) ז. *slantingly*.

slant'wise *adv.* (סלענט'-הוואַיז) ז. *slantingly*.

slap *v., n., a. and adv.* (סלעפּ) קלאַפּען, שלאָגען, פּאַטשען ; אַ קלאַפּ, אַ פּאַטש ; פון בעסטען זאָרט, ערשט-קלאַסיג, אויסגעצייכענט ; מיט איין מאָל, פּלוצלונג, אונערוואַרטעט.

slap'-dash *a, n., v. and adv.* (סלעפּ'-דעש) שטורמיש, היציג ; ראַש, פייעריג, האַסטיג, וויטהענד, העפטיג ; אַן אַרבייט וואָס מען לאָזט געהן ווי עס געהט ; טהאָן עפּעס ניט פּאָרזיכטיג ; מיט איין מאָל, פּלוצלונג.

slap'jack *n.* (סלעפּ'-דזשעק) אַ מין פּאַן-קוכען אָדער בלינצע.

slap'per *n.* (סלעפּ'-ער) אַ פּאַטשער, אַ קלאַפּער, אַ שלעגער ; אַ פּערזאָן אָדער זאַך וואָס איז זעהר גרויס און ברייט.

slap'ping *a.* (סלעפּ'-אינג) גראָב, גרויס, אונגעגלומפּערט.

slap'-up *a.* (סלעפּ'-אַפּ) ערשט-קלאַסיג ; פון בעסטען זאָרט ; אויסגעצייכענט.

slash *v. and n.* (סלעש) איינשניידען, מאַכען אַ לאַנגען טיעפען שניט ; אַ האַק טהאָן [ווי מיט אַ שווערד אָדער האַק]; אַ שמיץ טהאָן [ווי מיט אַ בייטש]; שמייסען, צופּאַסעווען דאָס לייב ; מאַכען אַן אויסשניט אָדער אויסשניטען אין אַ קלייד, כדי דער העל-קאָלירטער אונטערשלאַג זאָל זיך אַרויסזעהן ; אַ שניט, אַן איינשניט ; אַ שראַם, אַ צייכען פון אַ שניט אָדער שמיץ ; אַן אויסשניט אין אַ קלייד, כדי עס זאָל זיך אַרויסזעהן דער העל-קאָלירטער אונטערשלאַג ; אַן עפּנונג אין אַ וואַלד ; אַ זומפּיגער פּלאַץ בעוואַקסען מיט קוסטעס.

slash'er *n.* (סלעש'-ער) איינער אָדער עפּעס וואָס האַקט אָדער שניידט [ווי אַ שווערד, אַ שנייד-מאַשין, אַ האַק-מאַשין א. ז. וו.].

slash'es *n.* (סלעש'-עז) אַבגעהאַקטע בוימער און צווייגען.

slash'ing *a. and n.* (סלעש'-אינג) שניידיג, שאַרף, פערניכטענד, גיפטיג [אין קריטיק]; אָהן ריקזיכט ; אַן אויסשניט אין אַ קלייד ; אין מיליטער — דאָס אויסלעגען אַבגעהאַקטע בוימער אַזוי, אַז זייערע שפּיצען זאָלען זיין געריכטעט געגען שונא [צו הינדערען אַן אַטאַקע].

slash'ings *n.* (סלעש'-אינגז) ז. *slashes*.

slash rates (סלעש רייטס) 1. שניידען די פּרייזען ; 2. געשניטענע אָדער אַראָבגעזעצטע פּרייזען.

2. The stores are selling merchandise at slash rates.

slat *v., n. and a.* (סלעט) אַ וואָרף טהאָן, אַ שטויס טהאָן ; פּאַטשען, קלאַפּען, שלאָגען ; שפּאַלטען ; אַן אַבגעשפּאַלטענע פּלאַטע אָדער ברעטעל ; געמאַכט פון אַבגעשפּאַלטענע פּלאַטען אָדער ברעטעלעך.

slate *n., a. and v.* (סלייט) שיעפער-שטיין, אַ שטיין וואָס שפּאַלט זיך אויף דינע פּלאַטען ; אַ פּלאַטע פון שיעפער-שטיין ; אַ שיעפער טאַוועל, אַ גריפעל-טאַוועל ; אין דער פּאָליטיק פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַ ליסטע פון קאַנדידאַטען, וועלכע די פיהרער פון אַ פּאַרטיי שטעלען אַרויס צו נאָמינירען אויף דער קאָנווענציאָן אָדער צוזאַמענפאָהר ; פון שיעפער-שטיין קאָליר, מיט אַ שוואַרצען אָדער טונקעל-גרויען קאָליר ; דעקען אַ דאַך מיט שיעפער-פּלאַטען ; רעקאָמענדירען אַ קאַנדידאַט, וועלכער זאָל נאָמינירט ווערען אויף דער קאָנווענציאָן פון דער פּאַרטיי.

slate'-ax *n.* (סלייט'-עקס) אַן אינסטרומענט צו שפּאַלטען שיעפער-שטיין.

slate'-board *n.* (סלייט'-באָרד) אַ שיעפער-טאַוועל, אַ גריפעל-טאַוועל [צום שרייבען].

slate'-coal *n.* (סלייט'-קאָול) שיעפער-קויהלען [אַ מין האַרטע קויהלען].

slate'-col'ored *a.* (סלייט'-קאַל'-אָרד) פון אַ טונקעל-גרויען קאָליר [ווי שיעפער-שטיין].

slate'-cut'ter *n.* (סלייט'-קאַט'-ער) אַ מאַשין אַרומצושניידען שיעפער-פּלאַטען אָדער שיעפער-טאַוולען.

slate'-frame *n.* (סלייט'-פריים) אַ מאַשין צו מאַכען הילצערנע ראַהמען פאַר שיעפער-טאַוולען אָדער גריפעל-טאַוולען.

slate'-peg *n.* (סלייט'-פּעג) אַזאַ נאָגעל אָדער טשוועקעל וואָס ווערט בענוצט צו בעשלאָגען אַ דאַך מיט שיעפער-פּלאַטען.

slate'-pen'cil *n.* (סלייט'-פּענ'-סיל) אַ גריפעל.

sla'ter *n.* (סליי'-טער) איינער וואָס דעקט דעכער מיט שיעפער-פּלאַטען ; אַ געצייג אַבצושאַבען דאָס פלייש פון פעל ; אַן איזאָפּאָד [אַזאַ אינזעקט. ז. *isopod*].

slate'-roof *n.* (סלייט'-רוהף) אַ דאַך געדעקט מיט שיעפער-פּלאַטען.

slate'-works *n.* (סלייט'-הוואָירקס) דער פּלאַץ וואו מען אַרבייט שיעפער-שטיין.

slate'-wri'ting *n.* (סלייט'-ראַי'-טינג) אַ מין פּאָקוס מיט שרייבען אויף אַ שיעפער-ברעטעל וואָס מאַגיקער אָדער ספּיריטיסטען שטעלען אַרויס אַלס כלומר'שדיגע שריפט פון גייסטער.

slath'ers *n.* (סלעטה'-ערז) אַ גרויסע מענגע ; אַ גרויס שטיק.

sla'ting *n.* (סליי'-טינג) דאָס דעקען אַ דאַך מיט שיעפער-פּלאַטען ; אַ שיעפער-דאַך ; שיעפער-פּלאַטען ; אַ פליסיגער שטאָף, מיט וועלכען עס ווערט בעדעקט אַ שוואַרץ ברעט, כדי מען זאָל קענען אויף איהם שרייבען מיט אַ גריפעל ווי אויף אַ שיעפער-ברעטעל ; אַ בייסענדע אָדער שטעכענדע קריטיק.

slat'-machine' *n.* (סלעט'-מע-שין') אַ מאַשין צו זעגען ברעטער.

slat'ter *v.* (סלעט'-ער) זיך אָנטהאָן שלומפּעריג אָדער שמוציג ; זיין אונפּאָרזיכטיג אָדער ניט אויסגערעכענט ; זיין נאַכלעסיג ; זיין פערשווענדעריש.

slat'tern *n. and a.* (סלעט'-ערן) אַ שלומפּער [אַ פרוי]; וואָס איז שייך צו אַ שלומפּער ; שלומפּעריש.

slat'ternly *a. and adv.* (סלעט'-ערנ-לי) שלומפּערדיג, שמוציג, נאַכלעסיג.

sla'ty *a.* (סליי'-טי) פון שיעפער-שטיין ; שיעפער-פאַרביג, שוואַרץ-גרוי.

slaugh'ter *n. and v.* (סלאָה'-טער) אַ שחיטה, אַ הריגה, אַ בלוט-באַד ; דאָס פערקויפען סחורות בחצי-חנם ; שלאַכטען, אויס'הרג'ענען, אויסקוילען.

slaugh'terer *n.* (סלאָה'-טער-ער) איינער וואָס שלאַכטעט בהמות אָדער עופות ; אַ שוחט, אַ קצב.

slaugh'ter-house *n.* (סלאָה'-טער-האַוס) אַ שלאַכט-הויז ; דאָס אָרט וואו פיעל מענשען ווערען דער'הרג'עט.

slaugh'terous *a.* (סלאָה'-טער-אַס) מערדעריש.

Slav *n.* (סלעוו) [איינער פון] אַ סלאַוו

די סלאווישע נאציאנען, ווי די בולגארען, קראאטען, פוילען, רוסען א. ז. וו.].

Slav'dom *n.* (סלעוו'-דאם) די סלאווען; די סלאווישע פעלקער.

slave *n., a. and v.* (סלייוו) א שקלאף, א קנעכט, אן אונפרייער, א לייב-אייגענער; א שקלאפין; איינער וואס קען ניט ביישטעהן געגען א שלעכטער געוואהנהייט אדער תאוה; איינער וואס ארבייט ווי א שקלאף; א נידריגע בריאה, א פערקויפטע נשמה; שקלאפיש; וואס איז אויסגעארבייט פון שקלאפען; וואס בעזיצט שקלאפען; ארבייטען ווי א שקלאף, הארעווען איבער די כחות.

slave'-ant *n.* (סלייוו'-ענט) א מוראשקע וואס ווערט געהאלטען אין שקלאפעריי ביי אן אנדער מין מוראשקעס. ז. *slave-making*.

slave at (סלייוו עט) זעהר שווער ארבייטען ביי עפעס.

slave'-born *a.* (סלייוו'-באהרן) געבארען א שקלאף.

slave'-catch'er *n.* (סלייוו'-קעטש'-ער) א שקלאפען-כאפער.

slave'-cof'fle *n.* (סלייוו'-קאפ'ל) א שקלאפען-צוג, א מענגע צוזאמענגעשלאסענע שקלאפען.

slave'-deal'ing *n.* (סלייוו'-דיעל'-ינג) שקלאפען-האנדעל.

slave'-dogs *n.* (סלייוו'-דאגז) בלוט-הינד [הינד, וועלכע מען האט אויסגעלערענט נאכשפירען און כאפען אנטלאפענע שקלאפען].

slave'-dri'ver *n.* (סלייוו'-דראי'-ווער) א שקלאפען-טרייבער, איינער וואס צווינגט זיינע ארבייטער צו הארעווען שווער.

slave for (סלייוו פאר) זיך פלאגען פאר איינעם, שווער ארבייטען פאר איינעם.

slave'-fork *n.* (סלייוו'-פאהרק) דער שקלאפען-גאפעל, א שווערע גאפעל-פערמיגע צווייג פון א בוים, וועלכע ווערט בענוצט פון שקלאפען-פאנגער אין אפריקא צו האלטען די געפאנגענע שקלאפען אז זיי זאלען ניט אנטלויפען.

slave'holder *n.* (סלייוו'-האול-דער) א שקלאפען-אייגענטימער, א בעזיצער פון שקלאפען.

slave'holding *n. and a.* (סלייוו'-האול-דינג) שקלאפען-האלטעריי; שקלאפען-בעזיץ; וואס האלט שקלאפען.

slave'-hun'ter *n.* (סלייוו'-האנ'-טער) א שקלאפען-כאפער, איינער וואס פאנגט מענשען און פערקויפט זיי אלס שקלאפען.

slave'-ma'king *n.* (סלייוו'-מיי'-קינג) דאס מאכען שקלאפען, ווי געוויסע מוראשקעס [דיעזע מוראשקעס פאלען אן אויף א קאלאניע פון אנדערע מוראשקעס, פערנעהמען זייערע לארווען און הארעווען זיי אויס צו דיענען ביי זיי אלס שקלאפען].

slave'-mar'ket *n.* (סלייוו'-מאר'-קעט) א שקלאפען-מארק.

slave'-ow'ner *n.* (סלייוו'-או'-נער) א שקלאפען-בעזיצער.

sla'ver *n.* (סליי'-ווער) א שקלאפען-שיף [א שיף אין וועלכער מען פיהרט שקלאפען]; א שקלאפען-פאנגער; א שקלאפען-הענדלער.

slav'er *v. and n.* (סלעוו'-ער) גאווערען, לאזען סלינע אדער שפייעכץ פון מויל; פערשפייען, פערבראקען; שפייעכץ, סלינע.

slav'erer *n.* (סלעוו'-ער-ער) איינער וואס עס רינט איהם די סלינע; אן אידיאט, א גולם; אן אונטערלעקער; א חונף.

slav'eringly *adv.* (סלעוו'-ער-אינג-לי) לאזענדיג רינען די סלינע; גאווערענדיג.

slav'ery *a.* (סלעוו'-ער-אי) נאס פון שפייעכץ, פערגאווערט.

sla'very *n.* (סליי'-ווער-אי) שקלאפעריי, קנעכטשאפט.

slave'-ship *n.* (סלייוו'-שיפ) א שקלאפען-שיף. ז. *slaver*.

slave State (סלייוו סטייט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שקלאפען-שטאאט, איינער פון די 15 זיד-שטאאטען, וואו עס איז געווען ערלויבט שקלאפעריי ביז דעם בירגער-קריעג.

slave'-trade *n.* (סלייוו'-טרייד) שקלאפען-האנדעל.

slave'-tra'der *n.* (סלייוו'-טריי'-דער) א שקלאפען-הענדלער.

slave'-whip *n.* (סלייוו'-הוויפ) א שקלאפען-בייטש, אזא בייטש, מיט וועלכער מען פלעגט שמייסען שקלאפען.

sla'vey *n.* (סליי'-ווי) א דיענסטמיידעל.

Slav'ian *a. and n.* (סלעוו'-אי-ען) ז. *Slavic*.

Slav'ic *a. and n.* (סלעוו'-איק) סלאוויש; איינע פון די סלאווישע שפראכען.

sla'vish *a.* (סליי'-וויש) שקלאפיש, קנעכטיש; אונטערגעווארפען, געמיין.

sla'vishly *adv.* (סליי'-וויש-לי) אויף א שקלאפישען שטייגער; מעשה שקלאף.

sla'vishness *n.* (סליי'-וויש-נעס) קנעכטישקייט; שקלאפעריי.

Slav'ism *n.* (סלעוו'-איזם) סלאוויזם, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון די סלאווען.

slavoc'racy *n.* (סלע-וואק'-רע-סי) די שקלאפען-האלטער אריסטאקראטיע, די שקלאפען-באראנען.

sla'vocrat *n.* (סליי'-ווא-קרעט) א שקלאפען-באראן, איינער פון דער שקלאפען-האלטער אריסטאקראטיע.

Slavo'nian *a. and n.* (סלע-וואו'-ני-ען) סלאוואניש, וואס איז שייך צו סלאוואניע [א געגענד אין דער עסטרייך-אונגארישער מלוכה]; סלאוויש; א סלאוואניער; סלאוואנישע אדער סלאווישע שפראך.

Slavon'ic *a. and n.* (סלע-וואנ'-איק) סלאוואניש אדער סלאוויש; די סלאווישע שפראך.

Slav'onize *v.* (סלעוו'-א-נאיז) סלאווי-זירען, מאכען סלאוויש.

Slav'ophil *n.* (סלעוו'-א-פיל) א סלאוואפיל, א סלאווען-פריינד [אן אנהענגער און פערטיידיגער פון דער סלאווישער ראסע און איהרע אייגענטימליכקייטען].

Slav'ophilism *n.* (סלעוו'-א-פיל-איזם) סלאוואפיליזם, די ליעבע צו דער סלאווישער ראסע און איהרע אייגענטימליכקייטען.

Slav'ophobist *n.* (סלעוו'-א-פאו-ביסט) א סלאווען-פיינד, איינער וואס האסט די סלאווישע ראסע.

slaw *n.* (סלאה) געהאקטע קרויט וואס ווערט געבריהט רויה אדער געקאכט.

slay *v. and n.* (סליי) טוי-טען, אומברייננגען, מארדען; פערניכטען; א וועבער-קאם [א מין קאם, מיט וועלכען וועבער קלאפען צו די ברייטע פאדים אין געוועב].

slay'er *n.* (סליי'-ער) א טויט-שלעגער, א מערדער.

sleave *n. and v.* (סליעוו) א פלאנטער, קניפעלדיגע אדער געפלאנטערטע זייד; א פערפלאנטערטע זאך; א פערפלאנטערטער עניו; פאנאנדערפלאנטערען פאדים.

slea'ziness *n.* (סליע'-זי-נעס) דינקייט, גרינגקייט, לייכטקייט.

slea'zy *a.* (סליע'-זי) [וועגען צייג אדער שטאף] דין, לייכט.

sled *n. and v.* (סלעד) א שליטען; א שלעפ-וואגען; א גרויסער שמיעד-האמער; פאהרען אדער פיהרען מיט א שליטען; געפיהרט ווערען אויף א שליטען.

Sled

sled'-brake *n.* (סלעד'-ברייק) א שלי-טען-טארמאז [אזא שטעקען אבצוהאלטען דעם לויף פון שליטען].

sled'ded *a.* (סלעד'-עד) געפיהרט אויף א שליטען; וואס פאהרט אויף א שליטען.

sled'der *n.* (סלעד'-ער) איינער וואס פאהרט אויף א שליטען; איינער וואס שליטעלט זיך; א פערד איינגעשפאנט אין א שליטען.

sled'ding *n.* (סלעד'-אינג) דאס פיהרען מיט א שליטען אדער פאהרען מיט א שליטען; א שליט-וועג.

sledge *n. and v.* (סלעדזש) א שליטען; א שלעפ-וואגען; א גרויסער שמיעד-האמער; פאהרען אדער פיהרען מיט א שלי-טען.

sledge'-chair *n.* (סלעדזש'-טשעהר) א שטוהל-שליטען.

sledge'-dog *n.* (סלעדזש'-דאג) א שלי-טען-הונד, א הונד וואס ווערט געברויכט צו שלעפען א שליטען [ווי ביי די עס-קימאסען].

sledge'-ham'mer *n. and v.* (סלעדזש'-העמ'-ער) א גרויסער שמיעד-האמער; שטארק קלאפען, שטארק שלאגען [ווי מיט א שמיעד-האמער].

sled'man *n.* (סלעד'-מען) א שליטען-אייגענטימער, א שליטען-אנטרייבער; איי-נער וואס פיהרט עפעס אויף א שליטען.

sleek *a., adv., n. and v.* (סליעק) גלאט, גלאנציג; כיטרע, דורכגעטריבען; בעטריגעריש; אונטערלעקעריש, חניפה'-דיג; געשיקט, געניט; מיט געשיקטקייט; שעהן אויסגעארבייט אדער אויסגעפוצט; אויף א נעטען אופן; א גלאטע, גלאנצי-גע פלעכע [ווי פון וואסער], א גלאטער, געלעקטער אדער פערקאמטער פלאץ [ווי אויף א פעל פון א חיה]; מאכען גלאט און גלאנציג; בערוהיגען, איינשטילען; זיך גליטשען, זיך גלאט בעוועגען.

sleeked *a.* (סליעקט) גלאט.

sleek'er *n.* (סליעק'-ער) אן אינסטרומענט גלאט צו מאכען לעדער; אן אינסטרומענט גלאט צו מאכען אייזען-פורעמס; א רעגען-מאנטעל [ביי די רייטענדע פיה-פאסטוכער אין די מערב-געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sleek'-head'ed *a.* (סליעק'-העד'-עד) גלאט-קעפיג; מיט א גלאט-פערקאמטען קאפ.

sleek'ing *n.* (סליעק'-אינג) דאס מאכען גלאט און גלאנציג.

sleek'ing-glass *n.* (סליעק'-אינג-גלעס) אזא גלעזערנער אינסטרומענט צו מאכען געוועבטע שטאפען גלאט און גלאנציג.

sleek'ness *n.* (סליעק'-נעס) גלאטקייט,

גלאנציגקייט; געשיקטקייט; דאס זיין פיין אויסגעארבייט; ביטרעקייט, בעטריגערישקייט, חניפה'דיגקייט.

sleek'-stone *n.* (סליעק'-סטאון) א גלעטשטיין [א מין שטיין צו מאכען עפעס גלאט].

sleek'y *a.* (סליעק'-אי) ביטרע, בעטריגעריש; אונטערלעקעריש, חניפה'דיג.

sleep *v. and n.* (סליעפ) 1. שלאפען; איינשלאפען; פערשלאפען [עפעס]; רוהען; זיין טויט; זיין בעגראבען; ענדערען די לאגע אין אבענד [וועגען פלאנצען און פלאנצען־טיילען]; זיין אדער ווערען אבגעטעמפט אדער אבגעלעגען [וועגען קערפער־גליעדער]; 2. בעזארגען מיט פלאץ צום שלאפען; 3. שלאף; רוה; טויט; דאס איינשלאפען אום ווינטער [וועגען געוויסע חיות]; דאס ענדערען די לאגע אין אבענד [וועגען פלאנצען און פלאנצען־טיילען].

2. The car can sleep thirty persons.

sleep away' (סליעפ ע-הוויי') פערשלאפען, אוועק'פטר'ען אדער פערברייינגען אין שלאפען.

sleep'-drunk *a.* (סליעפ'-דראנק) צוטומעלט, פערטשאדעט אדער נערוועז פון שלאפען [ווי איינער וואס איז האלב־ערוואכט פון שווערען שלאף].

sleep'er *n.* (סליעפ'-ער) א שלאפער, א שלעפער; א פעפער; א ווינטער־שלעפער [א חיה וואס שלאפט אום ווינטער]; א טויטער, א מת; א שלאף־וואגאן; די שלאף־מויז אדער די וועווערקע־מויז [ז. *dormouse*]; דער שלעפער־האיפיש אדער גרענלאנדישער האיפיש [אזא זעהר ניט בעוועגליכער האיפיש. ז. *nurse-shark*]; א מין גאבי [אזא טייך־פיש]; א שוועל, א גרונד־באלקען, א קווער־באלקען; א שפאלע [דאס שטיק האלץ, צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די אייזענבאהן־שינען].

sleep'er-shark *n.* (סליעפ'-ער-שארק) דער שלעפער־האיפיש אדער גרענלאנדישער האיפיש [אזא זעהר ניט בעוועגליכער האיפיש]. ז. *nurse-shark*

sleep'ily *adv.* (סליעפ'-אי-לי) שלעפעריג, פערשלאפען.

sleep'iness *n.* (סליעפ'-אי-נעס) שלעפעריגקייט; פערשלאפענקייט; צוגעלעגערטקייט, פוילונג [פון רייפע פרוכטען].

sleep'ing *a. and n.* (סליעפ'-אינג) שלאפענד; דאס שלאפען; פערשלאפענקייט.

sleep'ing-bag *n.* (סליעפ'-אינג-בעג) א פעלץ־זאק, אין וועלכען מען שלאפט אין די קאלטע געגענדען.

sleep'ing-car *n.* (סליעפ'-אינג-קאר) א שלאף־וואגאן.

sleep'ing-car'riage *n.* (סליעפ'-אינג-קער'-אידזש) ז. *sleeping-car*

sleep'ing-draught *n.* (סליעפ'-אינג-דרעפט) א שלאף־געטראנק.

sleep'ing-drop'sy *n.* (סליעפ'-אינג-דראפ'-סי) ז. *sleeping-sickness*

sleep'ing part'ner (סליעפ'-אינג פארט'-נער) א שטילער שותף [אזעלכער וואס האט אריינגעלעגט געלד אין געשעפט, אבער ער איז ניט טהעטיג];

sleep'ing rent (סליעפ'-אינג רענט) בעשטענדיגעס אדער בעשטימטעס ארענדע־געלד [ניט לויט דער הכנסה פון דעם פאכטער].

sleep'ing-room *n.* (סליעפ'-אינג-רוהם) א שלאפצימער.

sleep'ing-sick'ness *n.* (סליעפ'-אינג-סיק'-נעס) שלאף־קראנקהייט, די נעגער־קראנקהייט אדער די אפריקאנישע קראנקהייט [א קראנקהייט וואס איז פערשפרייט אין וועסט־אפריקא, מעהרסטענטייל צווישען דער שווארצער בעפעלקערונג. איינער פון איהרע הויפט סמנים איז אן אנפאל פון שלאף].

sleep'less *a.* (סליעפ'-לעס) שלאפלאז; וואכענד; אונרוהיג.

sleep'lessly *adv.* (סליעפ'-לעס-לי) שלאפלאזיג; וואכענד; אויף אן אונרוהיגען אופן.

sleep'lessness *n.* (סליעפ'-לעס-נעס) שלאפלאזיגקייט.

sleep off (סליעפ אף) איבערשלאפען, פטור ווערען דורך שלאפען אדער אין צייט פון שלאף.

I slept off my headache.

sleep out (סליעפ אוט) איבערשלאפען, פטור ווערען דורך שלאפען אדער אין צייט פון שלאף; שלאפען ניט אין דער היים.

sleep upon' both ears (סליעפ א-פאן' באוטה איערז) שלאפען רוהיג, אהן זארג.

sleep'-wa'ker *n.* (סליעפ'-הוויי'-קער) איינער וואס געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון היפנאטיזם; א נאכט־וואנדלער, א סאמנאמבוליסט. ז. *somnambulist*

sleep'-wa'king *n.* (סליעפ'-הוויי'-קינג) דאס געפינען זיך אונטער דער ווירקונג פון היפנאטיזם; נאכט־וואנדלונג; סאמנאמבוליזם. ז. *somnambulism*

sleep'-walk'er *n.* (סליעפ'-הוואהק'-ער) א נאכט־וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

sleep'-walk'ing *n.* (סליעפ'-הוואהק'-אינג) נאכט־וואנדלונג, סאמנאמבוליזם.

sleep'y *a.* (סליעפ'-אי) שלעפריג; פערשלאפען; צוגעלעגערט, פוילענד [וועגען רייפע פרוכט].

sleep'yhead *n.* (סליעפ'-אי-העד) א פעפער; א פוילענצער.

sleet *n. and v.* (סליעט) א שפריי־רעגען געמישט מיט שנעע אדער מיט א דראבנעם האגעל; רעגנען, שנעען און האגלען צוזאמען [אין דער פארם פון א שפריי־רעגען].

sleet'iness *n.* (סליעט'-אי-נעס) דאס בעשטעהן פון א שפריי־רעגען געמישט מיט שנעע אדער דראבנעם האגעל.

sleet'y *a.* (סליעט'-אי) וואס בעשטעהט פון א שפריי־רעגען געמישט מיט שנעע אדער מיט דראבנעם האגעל.

sleeve *n. and v.* (סליעוו) אן ארבעל; אין מעכאניק—א רעהר, אין וועלכער עס ווערט אריינגעשטעלט אן אנדער רעהר אדער א שטאנג; א פלאנטער, אנגעפלאנטערטע זייד; צונעהען ארבעל; מאכען מיט ארבעל; פאנאנדערפלאנטערען פעדים.

sleeve'-board *n.* (סליעוו'-באורד) א שניידער־ברעט צום איינפרעסען ארבעל.

sleeve'-but'ton *n.* (סליעוו'-באט'ן) אן ארבעל־קנאפ, א מאנזשעטען־קנאפ.

sleeve'-coup'ling *n.* (סליעוו'-קאפ'-לינג) א מופע אדער ראהר צום פערבינדען צוויי וואלצען אדער רעהרען.

sleeved *a.* (סליעווד) מיט ארבעל.

sleeve'-fish *n.* (סליעוו'-פיש) א ווייך־טהיער, א טינט־פיש. ז. *calamar*

sleeve'-hand *n.* (סליעוו'-הענד) א מאנזשעט; דער טייל פון ארבעל ביים האנד־געלענק; א מאנזשעטען־קנאפ אויף א קייטעל.

sleeve'-knot *n.* (סליעוו'-נאט) אן ארבעל־שלייף [א שלייף פון א באנד וואס ווערט צוגענעהט צו אן ארבעל].

sleeve'less *a.* (סליעוו'-לעס) אהן ארבעל; זינלאז, נוצלאז, צוועקלאז, אונפאלקאם.

sleeve'less er'rand (סליעוו'-לעס ער'-ענד) אן אומזיסטיגער גאנג; א נוצלאזע ארבייט.

He wasted many precious hours on sleeveless errands.

sleeve'-link *n.* (סליעוו'-לינק) א קייטעל מאנזשעטען־קנאפ.

sleeve'-nut *n.* (סליעוו'-נאט) א דאפעל־מוטערקע, וואס שרויפט זיך פון איין זייט אויף רעכטס און פון דער צווייטער אויף לינקס, צו פערבינדען צוויי וואלצען אדער רעהרען.

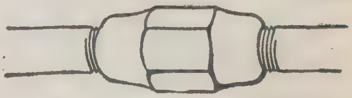

Sleeve-nut

sleeve'-weight *n.* (סליעוו'-הווייט) א מעטאל־געוויכט ביים ברעג פון לאנגע ארבעל, וואס דערלאזט ניט, זיי זאלען צוקנייטשט ווערען.

slee'zy *a.* (סליע'-זי) ז. *sleazy*

sleigh *n. and v.* (סליי) א שליטען; דער פאדערשטער טייל פון דעם אונטערשטען קינבאק ביי א וואלפיש [וואו עס געפינען זיך די צייהן]; פאהרען אויף א שליטען.

sleigh'-bell *n.* (סליי'-בעל) א שליטען־גלעקעל [א רונד גלעקעל].

sleigh'er *n.* (סליי'-ער) איינער וואס פאהרט אין א שליטען.

sleigh'ing *n.* (סליי'-אינג) 1. דאס פאהרען מיט א שליטען; 2. א שליט־וועג.

1. We enjoyed the sleighing in the park. 2. The sleighing is bad.

sleigh'-ride *n.* (סליי'-ראיד) דאס פאהרען אין א שליטען.

sleight *n.* (סלאיט) געשיקטקייט, ביטרעקייט; א קונסט־שטיק, א שפיצעל, א קונץ, א פאקוס.

sleight of hand (סלאיט אוו הענד) פאקוסען, קונץ־שטיק, שווארצקינסטלעריי.

sleight'-of-hand' *a.* (סלאיט'-אוו-הענד') שווארצקינסטלעריש, וואס מאכט פאקוסען אדער קונץ־שטיק.

A good sleight-of-hand performer can deceive the most watchful person.

slen'der *a.* (סלענ'-דער) 1. דין; שלאנק; 2. שוואך; 3. קנאפ, ווייניג, קארג; 4. מאגער, קליין; ארעם; 5. אונוויכטיג, נישטיג.

2. He is of slender built. 3. He is a man of slender means. 4. Kindly partake of this slender meal.

slen'derly *adv.* (סלענ'-דער-לי) דין; שלאנק; שוואך; אויף א קנאפען, קארגען, מאגערען אדער ארעמען אופן.

slen'derness *n.* (סלענ'-דער-נעס) דינקייט; שלאנקקייט; שוואכקייט; קארגקייט, ווייניגקייט, קנאפקייט, ארעמקייט, קליינקייט.

slentan'do *adv.* (סלענ-טענ'-דא) ז. *lentando*

slepez' *n.* (סלע-פעץ') די בלינד־מויז. ז. *mole-rat*

slept (סלעפט) געשלאפען, איינגעשלאפען, פערשלאפען, גערוהט; אבגעטעמפט, אבגעלעגען [וועגען קערפער־גליעדער]; בעזארגט מיט פלאץ צום שלאפען. ז. *sleep*

sleuth *n. and v.* (סלוהטה) א שפור, א סליאד [נאך וועלכען מען שפיאנירט אוים]; א שפיאן; א געהיים־פאליציסט; נאכשפיאנירען.

sleuth'-hound *n.* (סלוהטה'-האונד) א שפיר־הונד, א בלוט־הונד.

slew *n.* (סלוה) א שנעלע שטרעמונג, א וואסער־ווירבעל; אן ארומדרעהונג; א בלאטע־גרוב; געשלאגען, גע'הרג'עט, נעשאכטען [ז. *slay*].

sley *n.* (סליי) א וועבער־קאם. ז. *slay*.

slice *n. and v.* (סלאיס) א פענעץ; א שטיקעל; א ברייט, דין שטיקעל; עטוואס וואס איז דין און ברייט [ווי למשל, פערשיעדענע מינים לאפעטקעס אדער מעסערס]; א ברייט מעסער; א לאפעטקע [צום פאנאנדערשמירען פארבען, צום איבערקעהרען פלייש אויף א בראט־פאן, צום צושניידען און דערלאנגען פיש ביים טיש א. ז. וו.]; דער בעוועגליכער דעק פון א זאץ־שופלע, מיט וועלכען מען נעהמט אראב דעם דרוק־זאץ פון דער שופלע [ז. *slice-galley*]; אבשניידען א פענעץ; אבשניידען א דין, ברייט שטיקעל; אראבשניידען; פאנאנדערטיילען.

slice'-gal'ley *n.* (סלאיס'-געל'-אי) א דרוק־זאץ־שופלע [אזא פלאך, שמאל קעסטעל פאר דרוק־זאץ מיט א בעוועגליכען דעק].

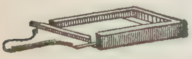

Slice-galley

sli'cer *n.* (סלאי'-סער) איינער וואס שניידט [דינע, ברייטע שטיקער פון עפעס]; עטוואס מיט וואס מען שניידט פענעצעס אדער ברייטע, דינע שטיקלעך. ז. *slice*.

sli'cing-machine' *n.* (סלאי'-סינג-מע-שין') אזא מאשין צום שניידען אדער קנעטען ליים [פאר כלים].

slick *a., adv., n. and v.* (סליק) ז. *sleek*.

slick'enside *n.* (סליק'נ-סאיד) א גלאטע, פאלירטע אויבערפלעכע פון פעלזען.

slick'er *n.* (סליק'-ער) ז. *sleeker*.

slick'ing *n.* (סליק'-אינג) ז. *sleeking*.

slick'ness *n.* (סליק'-נעס) ז. *sleekness*.

slick'-stone *n.* (סליק'-סטאון) ז. *sleek-stone*.

slid (סליד) געגליטשט; זיך געגליטשט. ז. *slide*.

slid'den (סלידן) געגליטשט, זיך געגליטשט. ז. *slide*.

slide *v. and n.* (סלאיד) גליטשען, זיך גליטשען; דורכגליטשען, זיך דורכגליטשען; אריינגליטשען, זיך אריינגליטשען; זיך אוועקגליטשען; אונבעמערקט פערשווינדען; זיך אויסדרעהען, פערשווינדען פון אונטער די הענד; זיך פארבייגליטשען, פארבייגעהן אונבעמערקט; אין מוזיק — אונבעמערקט איבערגעהן פון איין טאן צו א צווייטען; א גליטש; א גלאטער, לייכטער וועג; א גליטשיגע משופע'דינקייט; אן ערד־שטורץ; א ברוך אדער שפאלט אין א מינע; א טייל פון אן אינסטרומענט וואס בעוועגט זיך הין און צוריק; א פארריכטונג איבער וועלכער עפעס גליטשט זיך; א פעהלער, א פערזעהען, א טעות; אן אונבעמערקבארער, שטופענווייזער איבערגאנג פון איין טאן צו א צווייטען.

slide'-ac'tion *n.* (סלאיד'-עק'-שאן) אזא געבוי פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען [ווי למשל, ביי א טראמבאן], ביי וועלכע די פערשיעדענע טענער בעקומען זיך דורך דעם וואס א געוויסער טייל פון אינסטרומענט בעוועגט זיך הין און צוריק.

slid'er *n.* (סלאיד'-ער) א גליטשער; עטוואס וואס גליטשט זיך אדער בעוועגט זיך הין און צוריק; א בעוועגליכער טייל פון עפעס; דער רויט־בייכיגער טעראפען [אזא שילדקרעטע אדער טשערעפאכע. ז. *terrapin*].

slide'-rail *n.* (סלאיד'-רייל) א פלאט־פארם, מיט וועלכער מען פיהרט איבער וואגאנען פון איין אייזענבאהן־ליניע אויף דער צווייטער; א ווייך־שינע, א בעוועגליכע שינע [צום איבערפיהרען א צוג פון איין ליניע אויף דער צווייטער].

slide'-rest *n.* (סלאיד'-רעסט) א דרעה־באנק־שליטען [דער טייל פון א דרעה־באנק אדער טאק־מאשין, אין וועלכען עס איז בעפעסטיגט דער שנייד־אינסטרומענט].

slide'-rule *n.* (סלאיד'-רוהל) ז. *sliding rule*.

slide'-trom'bone *n.* (סלאיד'-טראמ'-באון) א טראמבאן [אזא מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט], ביי וועלכען די פערשיעדענע טענער בעקומען זיך ניט דורך קלאפענעס, נאר דורך דעם, וואס א געוויסער טייל פון דעם אינסטרומענט בעוועגט זיך הין און צוריק.

slide'-trum'pet *n.* (סלאיד'-טראמ'-פעט) א טרומייט, ביי וועלכען די פערשיעדענע טענער ווערען ארויסגעבראכט ניט דורך קלאפענעס, נאר דורך דער הין־און־הער בעוועגונג פון א געוויסען טייל פון דעם אינסטרומענט.

slide'-valve *n.* (סלאיד'-וועלוו) א שיעב־ווענטיל, א קלאפע וואס רוקט זיך אום.

slid'ing *n. and a.* (סלאיד'-אינג) דאס גליטשען זיך; דאס ארונטערגליטשען זיך; דאס פאלען; דאס אויסגליטשען זיך, דאס בעגעהן א פעהלער; גליטשיג, אונזיכער, פערענדערליך, אונבעשטענדיג; בעוועגליך; וואס קען זיך גליטשען.

slid'ing door (סלאיד'-אינג דאור) א שיעב־טהיר.

slid'ing-keel *n.* (סלאיד'-אינג-קיעל) א שיעב־קיעל [אזא בעוועגליכע פלאטפארם וואס לאזט זיך אראב ווערטיקאל דורך דעם דעק פון א שיף, אום בעסער צו קאנטראלירען די בעוועגונג פון דער שיף אדער אום צו פערקלענערען דאס טרייסלען בעת א שטורם].

slid'ingness *n.* (סלאיד'-אינג-נעס) גליטשיגקייט; אונזיכערהייט, פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט; בעוועגליכקייט; געלויפיגקייט, לייכטקייט, פליסיגקייט [ווי למשל, פון א שפראך].

slid'ing rule (סלאיד'-אינג רוהל) א רעכען־שיעבער [אזא רעכען־שטאב מיט וועלכען די רעכנונגס־אפעראציאנען ווערען געמאכט דורך א קליין שיעבערל וואס ווערט איינגעשטעלט אויף די נויטיגע ציפער אדער שטריכלעך און דורך א צינגעל מיט ציפערען און שטריכלעך, וואס מען קען איבעררוקען פון איין ארט אויף'ן צווייטען].

slid'ing sash (סלאיד'-אינג סעש) א שיעב־פענסטער [א פענסטער וואס רוקט זיך ארויף און אראב].

slid'ing scale (סלאיד'-אינג סקייל) א נארמע אדער ראטע פון פרייזען, ארבייטס־לוין, שטייער א. ד. ג. וואס ענדערט זיך אונטער געוויסע בעדינגונגען; א רעכען־שיעבער [ז. *sliding rule*].

slidom'eter *n.* (סלאי-דאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט וואס צייגט אן די אנשטרענגונג אדער שפאנונג אונטער וועלכער עס ווערען אונטערגעווארפען אייזענבאהן־וואגאנען, ווען זיי ווערען פלעצליך אבגעשטעלט.

slight *a., n. and v.* (סלאיט) דין; לייכט; שוואך; נאריש; קליין; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קנאפ; אויבערפלעכליך; פערעכטליך; פעראכטונג, גרינגשעצונג, איגנארירונג; אונאכטונג; איגנארירען; גרינגשעצען.

slight'er *n.* (סלאיט'-ער) א גרינגשעצער; איינער וואס איגנארירט אדער פערהאלט זיך מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג.

slight'ing *n. and a.* (סלאיט'-אינג) אונאכטונג, איגנארירונג; פעראכטונג; גרינגשעצונג; גרינגשעצענד, פעראכטענד, פערעכטליך.

slight'ingly *adv.* (סלאיט'-אינג-לי) מיט גרינגשעצונג, מיט אונאכטונג; איגנארירענד.

slight'ly *adv.* (סלאיט'-לי) 1. לייכט, שוואך, אויבערפלעכליך, ווי־עס־איז; אונפאלקאם; 2. עטוואס, אביסעל; 3. מיט גרינגשעצונג, מיט אונאכטונג; 4. לייכטזיניג, אונאיבערלעגט.

1. He is **slightly** acquainted with art. 2. He is **slightly** wounded. 3. He speaks **slightly** of his acquaintances.

slight'ness *n.* (סלאיט'-נעס) דינקייט, לייכטקייט; קליינקייט, אונבעדייטענדקייט, שוואכקייט; קנאפקייט; אויבערפלעכליכקייט.

slight off (סלאיט אף) אוועקמאכען אונטער דער האנד, זיך בעציהען לייכט צו עפעס, לייכט אב'פטר'ען.

Only young people are able to **slight off** death with a jest.

slight o'ver (סלאיט או'-ווער) לייכט איבערגעהן איבער עפעס; טהאן עפעס אויבערפלעכליך.

sli'ly *adv.* (סלאי'-לי) ז. *slyly*.

slim *a. and v.* (סלים) דין, שמאל; שלאנק; שוואך; דעליקאט; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קנאפ, וועניג; קליין; טהאן אן ארבייט אבי־ווי.

slime *n. and v.* (סלאים) שלאם, קלעפיגע בלאטע; א קלעפיגע זאך; עטוואס וואס איז קלעפיג אדער רופט ארוים עקעל; אספאלט; צושטויבטער ערץ [רויהער מעטאל] געמישט מיט וואסער; שמוץ, שמוציגע רייד אדער האנדלונגען; בעדעקען מיט שלאם, מאכען שלאמיג; ווערען שלאמיג; אראבנעהמען דעם שלאם.

slime'-pit *n.* (סלאימ'-פיט) אן אספאלט־גרוב; א רעזערוואואר פאר צושטויבטען ערץ, וואס איז געמישט מיט וואסער.

slim'ily *adv.* (סלאימ'-אי-לי) אויף א שלאמיגען אדער קלעפיגען אופן; ווי שלאם; אויף א שמוציגען אופן.

slim'iness *n.* (סלאימ'-אי-נעס) שלאמיגקייט, בלאטיגקייט, קלעפעדיגקייט; שמוציגקייט.

slim'ly *adv.* (סלימ'-לי) 1. דין; שמאל; שלאנק; שוואך; דעליקאט; 2. קנאפ, קארג, וועניג; 3. אונוויכטיג, אונבעדייטענד.

2. The meeting was **slimly** attended.

slim'mish *a.* (סלימ'-איש) עטוואס דין, שמאל אדער שלאנק; שוואכליך; קנאפליך.

slim'ness *n.* (סלימ'-נעס) דינקייט, שמאלקייט; שלאנקייט; שוואכקייט, דעליקאטנעקייט; אונבעדייטענדקייט; קנאפקייט; קליינקייט.

slim'sy *a.* (סלימ'-זי) 1. שוואך; 2. דין און שוואך.

1. The building is old and **slimsy** 2. We bought some **slimsy** calico.

slim'y *a.* (סלאימ'-אי) שלאמיג, בלאטיג, קלעפיג.

sli'ness *n.* (סלאי'-נעס) ז. *slyness*.

sling *v. and n.* (סלינג) .1 שליידערען, ווארפען; .2 אויפהענגען, אריבערהענגען, אריבערוואַרפען [ווי איבער'ן אַקסעל]; .3 שווינגען, וואקלען, שלעפען אויף שטריק; אויפהענגען אויף עפּעס צום ארויפציהען; .4 פאַנאַנדערשניידען אויף דינגע שטיקלעך מיט א פּאַדים אדער מיט א דראַטה [ליים פאַר טעפּ־ארבייט, אום ארויסצונעהמען די פערהאַרטעוועטע טיילען]; .5 זיך שווינגען; זיך שנעל בע־וועגען מיט ברייטע, לייכטע, שווינגענדע טריט; .6 שנייצען די נאָז מיט די פינ־גער; .7 א שוואונג, א שליידער, א וואורף; א שטויס, א קלאַפּ; .8 דער געוועהר־רימען אדער שליידער־רימען [צום שליידערען שטיינער]; .9 א נאכהענגענדער שלייף; א הענגענדער באַנדאַזש; 10 אַזא האַקען צום ארויפציהען און אַרונטערלאָזען משאות; א קייט אדער שטריק צום בע־פעסטיגען א קוועָר־שטאַנג פון א מאַסט; .11 א שווינגענדע, לייכטע בעוועגונג; .12 א וואַקלענדע בעוועגונג פון א מיהל־שטיין; .13 עטוואָס וואָס הענגט [ווי למשל, א הענגענדער געשטעל פאַר מויער־ארביי־טער].

2. The hunter **slung** the rifle over the shoulder. 3. The casks were **slung** from the hold of the ship. 5. The runners started at a long **slinging** trot. 7. The deadly **sling** of the hailstones ruined the corn on the fields. 9. He has his arm in a **sling**.

sling'-bone *n.* (סלינג'־באון) דער שפּרינג־ביין [איבער דעם פוס־קנעכעל]. ז. *astragal*.

sling'-cart *n.* (סלינג'־קאַרט) אַזא טראַנספּאָרט־וואָגען פאַר קאַנאָנען און האַרמאַטען.

sling'-dog *n.* (סלינג'־דאָג) א שוואונג־האַקען [אַזא האַ־קען צום אויפהויבען און אַרונטער־לאָזען משאות].

Sling-dog

sling'er *n.* (סלינג'־ער) א שליי־דערער, א וואַר־פער; איינער וואָס בענוצט זיך מיט א געוועהר־רימען אדער שליידער־רימען [צום שליידערען שטיינער].

sling ink (סלינג אינק) זיך שרייבען; זיך בעשעפטיגען מיט שרייבעריי; פּאַטשקען, שמיערען.

sling'-piece *n.* (סלינג'־פּיעס) אַזא קליינער האַרמאַט.

slings *n.* (סלינגז) א הענגענדער גע־שטעל [פאַר מויער־ארבייטער].

sling'-stone *n.* (סלינג'־סטאון) א שליי־דער־שטיין [א שטיין געוואָרפען מיט דער הילף פון א שליידער־רימען].

sling'-wag'on *n.* (סלינג'־וועג'־אָן) ז. *sling-cart*.

slink *v., n. and a.* (סלינק) זיך שטיל אַוועקגעהן אדער זיך אַבטראַגען, זיך ארויס־גנב'ענען; אַבוואַרפען אדער מפּיל זיין [וועגען חיות]; אַבוואַרפען [א טויט קאַלב]; זיין ניט רייף צום עסען; א שווינדלער, א גנב; א קמצן, א קאַרגער; אַן אויסגעהונגערטער און דאַרער מענש [צוליעב קאַרגשאַפט]; א מאָגערער, ביי־נערדיגער פיש; א פריהצייטיג געבאָרענע אדער טויט־געבאָרענע קאַלב; דאָס פלייש פון אַזא קאַלב; א ממזר; געבאָרען פאַר דער צייט, טויט געבאָרען; אונרייף אדער ניט פּאַסיג [אַלס שפּייז]; דיין, מאָגער, אויסגעדאַרט, פערהונגערט; שווינדלעריי, געמיין.

slink'-butch'er *n.* (סלינק'־בוטש'־ער) א קצב וואָס פערקויפט פלייש פון טויט־געבאָרענע אדער גע'פגר'טע פיה; א קצב וואָס פערקויפט פּאַדלע.

slink'er *n.* (סלינק'־ער) א מין העכט. ז. *pickerel*.

slink'-skin *n.* (סלינק'־סקין) די פעל פון א טויט־געבאָרענעם קאַלב; לעדער פון אַזא פעל.

slink'y *a.* (סלינק'־אי) דיין, דאַר, מאָגער.

slip *v. and n.* (סליפּ) זיך גליטשען; זיך לייכט בעוועגען; זיך אויסגליטשען; מאַכען א פעהלער; זיך ארויסגליטשען; אונבעמערקט פערגעהען אדער פערשווינ־דען; זיך ארויס'גנב'ענען; זיך ארויס־דרעהען; זיך שטיל אַבטראָגען; ארויס־גנב'ענען, אריינשמוגלען; זיך אַבריי'סען, זיך בעפרייען; אַראָבוואַרפען פון זיך, זיך בעפרייען פון עפּעס; בעפרייען; אַבלאָ־זען; פאַרבייגעהען אונבעמערקט אדער ניט־אויסגענוצט; פאַרבייגעהען אונבעמערקט אדער ניט־אויסגענוצט; אַבשניידען א צווייג [צום איבערפלאַנצען]; מפּיל זיין; אויסגליטשונג; א פעהלער, א פערזעהען, א טעות; א זינד; א לייכטע אַבנייגונג אדער אויסבויגונג [פון פעלזען]; אַן אב־רוקונג, אַן אַבווייכונג; עטוואָס וואָס גליטשט זיך לייכט אַראָב אדער ווערט לייכט אַרונטערגענומען; א קינדערש מאַנ־טעלע; אַן אונטער־קליידעל [הויפּטזעכ־ליך א קאַלירטעס, וואָס זעהט זיך דורך דורך'ן אויבערשטען קליידעל]; א ציכעל, א דעקעל, א קישען־ציכעל; ליים [פאַר טעפּ] אין א האַלב־פליסיגען צושטאַנד; א משופּע'דיגע פּלאַטש; א פערריכטונג ארויסצוציהען א שיף פון וואַסער [צום פערריכטען]; א פּלאַץ פאַר א שיף אין א האַפען; אַן אַבטיילונג אין א רעסטאָ־ראַן; א שטרייף; א פּאַס; א פּלאַכעס שטיק; עטוואָס וואָס ווערט בענוצט צום אויספילען א שטח צווישען צוויי טיילען אדער זיי צו פעראייניגען; אַן ענטוואורף פון א פּאָליסע [פערזיכערונגס־אַבמאַך]; א צווייגעל; א צווייגעל אַבגעשניטען צום איבערפלאַנצען; א געוויסע מאָס פון פּאָ־דים; א שופלע־קאָרעקטור [א קאָרעקטור פון דרוק־זאַץ, וואָס איז נאָך ניט אויס־געשטעלט אין זייטען אדער שפּאַלטען]; אין קריקעט־שפּיעל — דער שפּיעלער וואָס שטעהט הינטער דעם טויער־וועכטער רעכטס; א פאַררימטונג שנעל אַבצושטע־פען פערשידענע זאַכען אויף א שיף; א מין רעהרעל צום אריינלעגען א דראָט אין געפּאַלסטערטען מעבעל; א מפּיל; א קלעפּעניגער שטאָף.

slip'-board *n.* (סליפּ'־באָורד) א שיעב־ברעט, א רוק־ברעט.

slip'-car'riage *n.* (סליפּ'־קער'־אידזש) א וואַגאָן צוגעטשעפּעט צו א קוריער־צוג אַזוי, אַז מען קען איהם אַבטשעפּען בעת דער צוג האַלט אין לויפען.

slip'-cov'er *n.* (סליפּ'־קאָוו'־ער) א מעבעל־ציך, א מעבעל־בעצוג.

slip'-decora'tion *n.* (סליפּ'־דעק־א־ריי'־שאָן) א געוויסע פאָרם פון דעקאָרא־ציאָנען אויף טעפּער־וואַארען.

slip'-dock *n.* (סליפּ'־דאָק) א משופּע'די־גער דאָק. ז. *dock*.

slipe *n.* (סלאַיפּ) א שלעפּ־וואַגען, א שלי־טען [אין מיינען].

slip'-gal'ley *n.* (סליפּ'־געל'־אי) א דרוק־זאַץ־שופלע. ז. *galley*.

slip'-hook *n.* (סליפּ'־הוק) א שיפּס־האַ־קען, וואָס נעהמט זיך לייכט אַרונטער.

slip'-house *n.* (סליפּ'־האוס) א געביידע צום אויסדרונסטען האַלב־פליסיגע ליים [אין בעקענס]. ז. *slip-kiln*.

slip'-kiln *n.* (סליפּ'־קיל) אַין טעפּע־ריי — א בעקען אדער א רייה בעקענס צום אויסדרונסטען האַלב־פליסיגע ליים.

slip'-knot *n.* (סליפּ'־נאָט) א שלייף־קנופּ, א שלייף, א פּעטליע.

slip'-link *n.* (סליפּ'־לינק) א לויזע פערבינדונג.

slip off (סליפּ אָף) זיך אויסדרעהען, זיך ארויסגליטשען, אונבעמערקט פערשווינ־דען; אַראָבגליטשען, שטיל און שנעל אַראָבשלעפּען אדער אַראָבנעהמען.

slip of the pen (סליפּ אָוו טהי פּען) א שרייב־פעהלער, א גרייז.

slip of the tongue (סליפּ אָוו טהי טאַנג) דאָס פּערדריידען זיך, דאָס ארויס־כאַפּען זיך מיט א ניט ריכטיגען ווארט אדער אויסדרוק.

slip on (סליפּ אָן) ארויפוואַרפען אדער ארויפשלעפּען אויף זיך [וועגען קליידער וועלכע מען טהוט אַן אין אייליגניש].

He **slipped on** the coat and ran out of the house.

slip one's breath (סליפּ הוואַנז ברעטה) אויסהויכען די נשמה, שטאַרבען.

slip one's wind (סליפּ הוואַנז ווינד) אויסהויכען די נשמה, שטאַרבען.

slip'per *n.* (סליפּ'־ער) א פּאַנטאָפעל; א קינדערש מאַנטעלע; די פּאַנטאָפעל־פלאַנצע [אַזא בוימעל אדער קוסט, ביי וועלכע די בלומען־בלעטלעך שטעלען צו־זאַמען עטוואָס ענהליכעס צו א שוך]; א מין טאָרמאָז אדער ברעמזע פאַר א וואָ־גען; איינער אדער עטוואָס וואָס גליטשט זיך ארויס אדער בעפרייט זיך; איינער אדער עטוואָס וואָס בעפרייט, לאָזט אָב אדער לאָזט זיך ארויסגליטשען; איינער פון די יעגערס, וואָס האַלט צו די הינד [און לאָזט זיי אָב אין פּאַסיגען מאָ־מענט].

slip'per-bath *n.* (סליפּ'־ער־בעטה) א פּאַנטאָפעל־פאָרמיגע וואַנע [א וואַנע וואָס איין ענד איז ברייטער און דער צוויי־טער שמעלער].

slip'per-drag *n.* (סליפּ'־ער־דרעג) א טאָרמאָז [ברעמזע] פאַר א שווערען וואָ־גען.

slip'pered *a.* (סליפּ'־ערד) וואָס טראָגט פּאַנטאָפעל.

slip'per-flow'er *n.* (סליפּ'־ער־פלאַו'־ער) די פּאַנטאָפעל־פלאַנצע [ז. *slipper*]; די פּאַנטאָפעל־בלום [ז. *slipperwort*].

slip'perily *adv.* (סליפּ'־ער־אי־לי) גלי־טשיג; אויף אַן אונזיכערען אופן; אויף א צולאָזענעם אדער תאוה'דיגען אופן; אויף אַן אונזיכערען, אונבעשטענדיגען, פערענדערליכען אדער אונצופערלעסליכען אופן; מיט כיטרעקייט, אויף א בעטריגע־רישען אופן.

slip'periness *n.* (סליפּ'־ער־אי־נעס) גליטשיגקייט; אונצופערלעסליכקייט, אונ־זיכערהייט; אונעהרליכקייט; כיטרעקייט; בעטריגערישקייט; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט; צולאָזענקייט, תאוה'־דיגקייט.

slip'per-plant *n.* (סליפּ'־ער־פּלענט) די פּאַנטאָפעל־פלאַנצע. ז. *slipper*.

slip'per-spurge *n.* (סליפּ'־ער־ספּוירדזש) די פּאַנטאָפעל־פלאַנצע. ז. *slipper*.

slip'perwort *n.* (סליפּ'־ער־הוואָרט) די פּאַנטאָפעל־בלום [א פלאַנצע מיט געל־בע און פּורפּור־געפלעקטע בלומען, וואָס

די אונטערשטע בלומען־בלעטלעך האבען די פארם פון א פאנטאפעל].

slip'pery *a.* (סליפ'-ער-אי) 1. גליטשיג; 2. ניט צופערלעסליך; אונזיכער; 3. פערענדערליך, אונבעשטענדיג; 4. צולאזען, תאוה'דיג; 5. כיטרע, שווינדלעריש.

1. The **slippery** sidewalk makes walking very hard. 2. He is too **slippery** a person to trust. 3. He owes his success to a **slippery** turn of fortune.

slip'pery-elm' *n.* (סליפ'-ער-אי-עלם') דער רויטער אולם־בוים אדער דער מוס־טהיער אולם־בוים [אזא גרויסער בוים פון נארד־אמעריקא מיט א קלעפיגער אונטערשטער קארע]. ז. ***elm***.

slip'pery ground (סליפ'-ער-אי גראונד) א גליטשיגער באדען, אן אונזיכערער באדען, אונזיכערהייט, ריזיקאלישקייט.

slip'py *a.* (סליפ'-אי) ז. ***sloppy***.

slip'-rails *n.* (סליפ'-ריילז) קווער־באל־קענס אדער ברעטער פון א טויער אדער פערצאמונג, וואס קענען ארויסגענומען ווערען און צוריק אריינגעשטעלט ווערען.

slip'-rope *n.* (סליפ'-ראופ) א גליטש־שטריק [א שטריק, וואס מען קען לייכט אבלאזען; א שטריק צום בעפעסטיגען א שיף, וואס געהט דורך א רינג].

slips *n.* (סליפס) די שטריקלעך אדער פלאקס־שנירלעך, וואס ווערען איינגענעהט אין א רוקען פון א בוך.

slip'shod *a.* (סליפ'-שאד) 1. וואס טראגט אויסגעטראטענע שיך אדער פאנטאפעל; וואס טראגט שלעפ־שיך; 2. אבגעלאזען.

2. He has a **slipshod** style of writing.

slip'slap *v., n. and a.* (סליפ'-סלעפ) ז. ***slipslop***.

slip'slop *v., n. and a.* (סליפ'-סלאפ) מאכען א גערויש ווי ווען מען געהט אין אויסגעטראטענע פאנטאפעל, זיך בעוועגען ווי אין אויסגעטראטענע פאנטאפעל; וואסערדיגע משקה, שיטערע, וואסערדיגע שפייז; א פעהלער, א פערזעהן, א טעות; אבגעלאזען.

slip'sloppy *a.* (סליפ'-סלאפ-אי) נאס, בלאטיג.

It is a **slipsloppy** day.

slip'-stitch *n.* (סליפ'-סטיטש) א נאהט אין שטיקעריי.

slipt (סליפט) געגליטשט, זיך געגליטשט; זיך ארויסגעדרעהט; אונבעמערקט פערשוואונדען; פארבייגעלאזען; פארבייגעגאנגען אונבעמערקט; אבגעשניטען א צווייג [צום פערפלאנצען]. ז. ***slip***.

slip the col'lar (סליפ טהי קאל'-אר) אראבווארפען דעם יאך, זיך בעפרייען.

slip the leash (סליפ טהי ליעש) זיך בעפרייען פון א שלייף [ווי א הונד]; זיך בעפרייען פון עפעס.

slip up (סליפ אפ) 1. זיך אויסגליטשען; 2. מאכען א פערזעהן, בעגעהן א פעהלער, האבען א טעות.

2. He often **slips up** on his grammar.

slip'way *n.* (סליפ'-הוויי) משופע'דיגקייט פון א דאק. ז. ***slip-dock***.

slirt *v. and n.* (סלוירט) א שליידער טהאן; א שליידער.

slish *n. and v.* (סליש) ז. ***slash***.

slit *n. and v.* (סליט) א שפאלט, אן איינשניט; צושניידען, מאכען אן איינשניט.

slit'ting-mill *n.* (סליט'-אינג-מיל) א מאשין צו צושניידען שטאבעס אייזען אויף דינע שטענגלעך פאר טשוועקעס א. ז. וו.; א מאשין צו שניידען דימענטען און אנדערע זעהר הארטע שטאפען. ז. ***slitting-rollers***.

slit'ting-roll'ers *n.* (סליט'-אינג-ראול'-ערז) א פאר ראלען דורך וועלכע אייזערנע פלאטען ווערען געשניטען אין לאנגע גלייכע פאסען.

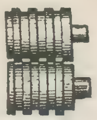

Slitting-rollers

slit'ting-saw *n.* (סליט'-אינג-סאה) א מין זעג צום שניידען ברעטער אין דינע שטרייפען.

slit'ting-shears *n.* (סליט'-אינג-שיערז) א מאשין פאנאנדערצושניידען אייזערנע שטאבעס אין דינע שטענגלעך.

slive *v.* (סלאיוו) גליטשען; זיך ארויסגליטשען; זיך דורכגליטשען, דורכקריכען; צו'פטר'ען צייט; ארויפווארפען אויף זיך, אנטהאן [א בגד].

sliv'er *n. and v.* (סליוו'-ער) א שפענדעל, א דין געשפאלטען שטיקעל האלץ; א שטיקעל; דין צושפאלטען; אבברעכען; זיך שפאלטען אין דינע חלקים.

sliv'ering-machine' *n.* (סליוו'-ער-אינג-מע-שין') א מאשין צו שפאלטען האלץ אויף זעהר דינע שטרייפען.

slob'ber *v. and n.* (סלאב'-ער) גאווערען, לאזען שפייעכץ פון מויל; זיין א שוטה; ווערען משוגע; פערשפייען, פערשמוצען; צופיעל קושען; לייכט צונויפגעדרעהטע וואל צוגעגרייט צום שפינען; שפייעכץ, סלינע.

slob'berer *n.* (סלאב'-ער-ער) ז. ***slabberer***.

slob'berhannes *n.* (סלאב'-ער-הענז) אזא קארטען־שפיעל.

slob'bery *a.* (סלאב'-ער-אי) בלאטיג, שמוציג; לאזענדיג שפייעכץ; וואס גאווערט, וועמען עס רינט די סלינע פון מויל.

slob'-ice *n.* (סלאב'-איס) אייז וואס איז גענוג שטייף ניט דורכצולאזען געוועהנליכע שיפען.

sloe *n.* (סלאו) [א] דער שווארץ־דארן [א שטעכיגער קוסט אדער בוש מיט ווייסע בליהונגען]; די בלויע פלוים־עהנליכע פרוכט פון דעם שווארץ־דארן.

sloe'-tree *n.* (סלאו'-טריע) דער שווארץ־דארן. ז. ***sloe***.

slo'gan *n.* (סלאו'-גען) א קאמפפס־אויסגעשריי, א קאמפפס־רוף; א דעוויז, א מאטא; א שלאג־ווארט.

"Down with the bosses" was the **slogan** of the last campaign.

slog'ger *n.* (סלאג'-ער) א שטארקער שלעגער [ביי קריקעט אדער באקסען].

sloid *n.* (סלאיד) ז. ***sloyd***.

sloom *n.* (סלוהם) א שלומער, א דרעמעל.

sloop *n.* (סלוהפ) אן איין־מאסטיגע שיף.

Sloop

sloop of war (סלוהפ אוו וואהר) א קליינע קריעגס־שיף, ביי וועלכער די הארמאטען געפינען זיך נור אויף איין דעק.

slop *n. and v.* (סלאפ) א לוזשע, א בלאטיג טייכעל; אויסגעגאסענעס וואסער, א נאסער ארט; א שלאף־ראק, א כאלאט; ביליגע טאנדעטנע קליידער אדער בעטגעוואנד; האלב־פליסיגע ליים פאר טעפ; פערגיסען א פליסיגקייט; זיך ארויסגיסען, פערגאסען ווערען; בעשמוצען עפעס מיט א פערגאסענער פליסיגקייט.

slop'-ba'sin *n.* (סלאפ'-בייס'ן) א שווענק־שיסעלע.

slop'-bowl *n.* (סלאפ'-באול) ז. ***slop-basin***.

slop'-dash *n.* (סלאפ'-דעש) שוואכע קאלטע טהעע אדער אן אנדערע שלעכטער געטראנק.

slope *n. and v.* (סלאופ) די קרומע ריכטונג, משופע'דיגקייט; געהן בארג־אראב, אנגעהמען א קרומע אדער משופע'דיגע ריכטונג; אנטלויפען; פערשווינדען.

slope'ly *adv.* (סלאופ'-לי) שרעג, קרום, אין דער קרים.

slope'ness *n.* (סלאופ'-נעס) משופע'דיגקייט, קווערקייט, אנגעבויגענקייט.

slope'wise *adv.* (סלאופ'-הוואיז) בארג־אראב.

slo'pingly *adv.* (סלאו'-פינג-לי) אויף א משופע'דיגען שטייגער.

slo'pingness *n.* (סלאו'-פינג-נעס) משופע'דיגקייט, דאס געהן בארג־אראב.

slop'-mol'ding *n.* (סלאפ'-מאול'-דינג) א מעטאדע צו מאכען ציעגעל אדער ליימענע כלים, וואו מען טונקט איין דעם פורם אין וואסער איידער מען לעגט אין איהם אריין די ליים.

slop'piness *n.* (סלאפ'-אי-נעס) גליטשיגקייט, נאסקייט, בלאטיגקייט; אבגעלאזענקייט.

slop'py *a.* (סלאפ'-אי) בלאטיג; שמוציג, לויז, שיטער; אבגעלאזען.

slop'-room *n.* (סלאפ'-רוהם) דאס ציימער וואו די מאטראזען פון א קריעגסשיף האלטען זייערע קליידער און פראוויאנט.

slops *n.* (סלאפס) שיטערע שפייז; שווענק־וואסער, שמוציג וואסער; טאנדעטנע קליידער; קליידער און בעטגעוואנד; לוזשעס; נאסע ערטער.

slop'seller *n.* (סלאפ'-סעל-ער) א פערקויפער פון ביליגע טאנדעטנע קליידער.

slop'-shop *n.* (סלאפ'-שאפ) א קראם פון ביליגע טאנדעטנע קליידער.

slop'-work *n.* (סלאפ'-הוואירק) די פאבריקאציאן פון ביליגע טאנדעטנע קליידער; שלעכטע פארטאטשקע ארבייט.

slop'-wor'ker *n.* (סלאפ'-הוואיר'-קער) אן ארבייטער פון ביליגע טאנדעטנע זאכען; א פארטאטש.

slo'py *a.* (סלאו'-פי) משופע'דיג, אנגעבויגען, שרעג.

slosh *n. and v.* (סלאש) שנעע־וואסער, צוגאנגענער שנעע; א וואסערדיגעס געריכט; זיך צאפלען, זיך ווארפען אין א בלאטע; ארומשלייען זיך, ארומגעהן הין און צוריק.

slosh'y *a.* (סלאש'-אי) נאס און שמוציג.

slot *n. and v.* (סלאט) א גנוס, א שליץ אדער שפאלט וואס ווערט אויסגעשניטען אין מעטאל, האלץ א. ד. ג.; א לאך, א חלל; די שפור אדער סליאד פון א חיה [ווי פון א הירש]; א הילצערנער קליין, וואס בעהעפט צוויי קלעצער אדער ברעטער; דורכלעכערען; מאכען א לאנגע און שמאלע פערטיעפונג; נאכגעהן [נאך א חיה] נאך איהר שפור.

sloth *n.* (סלאוטה) פוילקייט; לאנגזאמקייט; דאס פויל־טהיער [א מין דרום־אמעריקאנישעס זויג־טהיער, וואס בעוועגט זיך זעהר לאנגזאם און האלט זיך אויף בוימער. ז. ***ai***].

sloth'-bear *n.* (סלאוטה'-בעהר) א שווארצער בער פון אסט=אינדיען מיט זעהר לאנגע האר [דיעזער בער פאלט זעלטען אן אויף מענשען און חיות און ערנעהרט זיך איבערהויפט מיטווארצלען פון בוימער און מיט האניג].

sloth'ful *a.* (סלאוטה'-פול) פויל, פערשלאפען, אבגעלאזען, לאנגזאם.

sloth'fully *adv.* (סלאוטה'-פול-אי) אויף א פוילען, לאנגזאמען שטייגער.

sloth'fulness *n.* (סלאוטה'-פול-נעס) פוילקייט, פערשלאפענקייט, לאנגזאמקייט, נאכלעסיגקייט.

slot'-machine' *n.* (סלאט'-מע-שין') אן אויטאמאטישע מאשין, פון וועלכער מען קריעגט ארוים געוויסע זאכען, ווען מעןווארפט אין איהר אריין א מטבע.

slot'ter *v. and n.* (סלאט'-ער) בעשמוצען, בעפלעקען; א שטאנץ=מאשין [ז. *slotting-machine*].

slot'ting-machine' *n.* (סלאט'-אינג-מע-שין') א שטאנץ=מאשין, א מאשין אויסצושניידען נוטען אדער שליצען אין מעטאל.

slouch *v. and n.* (סלאוטש) שלאף ארונטערהענגען, פערבויגען, טראגען לויז; האבען א נידערגעשלאגענעם בליק, גאנג אדער מאניער; געהן שלעפענדיג די פים; דאס שוואכע אדער לויזע ארונטערהענגען; די איינגעבויגענקייט פון קערפער; א געבויגענער גאנג; א קאמישער, שווערער אדער נאכלעסיגער מענש; א טויגעניכטס; א הוט מיט ארונטערגעלאזענע ראנדען.

slouch'-hat *n.* (סלאוטש'-העט) א וויי=כער הוט מיט ברייטע ארונטערגעלאזענע ראנדען.

slou'chily *adv.* (סלאו'-טשי-לי) אויף אן אראבהענגענדען, נאכלעסיגען שטייגער.

slou'ching *a.* (סלאו'-טשינג) אראבהענגענדיג; לויז, שלעפענד, שווער.

slough *n.* (סלאו) א בלאטיגער גרוב, א זומפ.

slough *n. and v.* (סלאף) די פעל פון א שלאנג וואס זי ווארפט פון זיך אראב; א טייל פון קערפער וואס שיילט זיך אב; ווילד=פלייש אדער טויטע געוועב וואס טיילט זיך אב פון דעם געזונדען גליעד; זיך אבשיילען, אראבפאלען [ווי די פעל פון א שלאנג].

slough'y *a.* (סלאו'-אי) זומפיג, בלאטיג.

slough'y *a.* (סלאפ'-אי) וואס איז שייך צום טויטען געוועב, וואס טיילט זיך אב פון לעבעדיגען געוועב פון ארגאניזם.

Slovak' *n. and a.* (סלא-וועק') א סלאוואק [א מיטגליעד פון א סלאווישער ראסע אין אונגארן]; די שפראך פון די סלאוואקען [אזא טשעכישער דיאלעקט]; סלאוואקיש, וואס איז שייך צו די סלאוואקען.

slov'en *n.* (סלאוון) א נאכלעסיגער, שמוציגער מענש.

Slove'nian *n. and a.* (סלא-ווי'-ני-ען) א סלאווען, איינער פון די סלאווענען [אזא סלאווישע ראסע]; די סלאווענישע שפראך; סלאוועניש.

slov'enliness *n.* (סלאוו'נ-לי-נעס) אונריינליכקייט, שמוציגקייט; נאכלעסיגקייט.

slov'enly *a. and adv.* (סלאוו'נ-לי) אונריין, שמוציג; נאכלעסיג; אויף אן אונריינעם, שמוציגען אדער נאכלעסיגען אופן.

slov'enry *n.* (סלאוו'נ-רי) ז. *slovenliness*.

slow *a., adv. and v.* (סלאו) לאנגזאם; פויל; שווער; צוריקבלייבענד, קריכענער [וועגען א זייגער]; מאכען לאנגזאם, ווערען לאנגזאם, פערשפעטיגען.

slow coach (סלאו קאוטש) א שווערער, אונבעוועגליכער מענש; אן אבגעשטאנענער מענש, א רעאקציאנער.

slow'down *n.* (סלאו'-דאון) דאס לאנגזאם רודערען.

slow'-gai'ted *a.* (סלאו'-גיי'-טעד) מיט א לאנגזאמען גאנג.

slow grow'er (סלאו גראו'-ער) א פלאנצע, וואס וואקסט לאנגזאם.

slow'-hound *n.* (סלאו'-האונד) א שפירהונד.

slow'ing *n.* (סלאו'-אינג) דאס מאכען לאנגזאמער; די פערשפעטיגונג.

slow'ly *adv.* (סלאו'-לי) לאנגזאם, אויף א לאנגזאמען שטייגער.

slow'ness *n.* (סלאו'-נעס) לאנגזאמקייט; פוילקייט; אונטהעטיגקייט; בעדאכטזאמקייט.

slow'-paced *a.* (סלאו'-פייסט) מיט שווערע טריט; וואס בעוועגט זיך שווער.

slows *n.* (סלאוז) ז. *milk-sickness*.

slow'-up *n.* (סלאו'-אפ) דאס אבשוואכען די געשווינדקייט.

slow'-winged *a.* (סלאו'-הווינגד) לאנגזאם פליהענדיג.

slow'-wit'ted *a.* (סלאו'-הוויט'-עד) מיט א שווערער תפיסה, מיט א גראבען קאפ, טעמפ, דום, נאריש.

slow'-worm *n.* (סלאו'-הווארם) א מין יאשטשערקע אהן פים וואס איז עהנליך צו א ווארים אדער קליינער שלאנג [דיעזע יאשטשערקע שטעלט מיט זיך פאר אן איבערגאנגס=שטופע פון יאשטשערקעס צו שלאנגען].

sloyd *n.* (סלאיד) א סיסטעם פון לערנען האנד=ארבייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס באלד פון אנהויב הויבט מען אן צו מאכען ניצליכע זאכען.

sloyd sys'tem (סלאיד סיס'-טעם) ז. *sloyd*.

S. L. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Socialist Labor party*

slub *v. and n.* (סלאב) לייכט צוזאמענדרעהען וואל נאך'ן בארשטען [אום צוצוגרייטען זי צום שפינען]; לייכט צוזאמענגעדרעהטע געבארשטענע וואל.

slub'ber *v. and n.* (סלאב'-ער) פארטאטשעווען; בעשמוצען; בעפלעקען; פערנאכלעסיגען; לייכט צוזאמענגעדרעהטע וואלענע פאדים; א מאשין וואס דרעהט לייכט צוזאמען אויסגעבארשטענע וואל, צוגרייטענדיג זי צום שפינען; איינער וואס ארבייט ביי אזא מאשין.

slubberdegul'lion *n.* (סלאב-ער-די-גאל'-יאן) א נידריגע בעשעפעניש, א שמוציגער, לומפיגער יונג.

slub'berer *n.* (סלאב'-ער-ער) איינער וואס שטעקט איבעראל אריין די נאז און מאכט אן צרות; א טומעל=מאכער.

slub'beringly *adv.* (סלאב'-ער-אינג-לי) אויף א נאכלעסיגען, איבערפלעכליכען שטייגער.

slub'bing *n.* (סלאב'-אינג) לייכט צוזאמענגעדרעהטע וואלענע פאדים [צום שפינען]. ז. *slub*.

slub'bing-bil'ly *n.* (סלאב'-אינג-ביל'-אי) אן אלטע פארם פון א פארשפין=מאשין. ז. *slubbing-machine*.

slub'bing-machine' *n.* (סלאב'-אינג-מע-שין') א פארשפין=מאשין [א מאשין וואס דרעהט לייכט צוזאמען אויסגעבארשטענע וואל, פון וועלכער עס ווערען געשפינט פאדים].

sludge *n.* (סלאדזש) בלאטע, זומפ=בלאטע; האלב צוגאנגענער שנעע; דער פולווער וואס בילדעט זיך אוים פון בויערען א טיעפעס לאך אין א פעלז און איז אויסגעמישט מיט וואסער; דער אבפאל פון קויהלען, בעת זיי ווערען דורכגעוואשען.

sludge'-door *n.* (סלאדזש'-דאור) אן עפנונג אין א דאמפף=קעסעל ארויסצולאזען דעם אבזאץ.

sludge'-hole *n.* (סלאדזש'-האול) ז. *sludge-door*.

sludg'er *n.* (סלאדזש'-ער) דער באהר=לעפעל [א צילינדער=פערמיגע כלי מיט א דעקעל, מיט וועלכער עס ווערט ארויסגעצויגען דאס בלאטיגע וואסער פון דעם לאך, וואס ווערט געבויערט אין א פעלז].

sludg'y *a.* (סלאדזש'-אי) שמוציג, בלאטיג.

slue *v. and n.* (סלוה) ארומדרעהען ארום זיין אקס [ווי א מאסט פון א שיף]; זיך אומדרעהען ארום זיך אליין; דאס אומדרעהען זיך ארום זיך אליין; א סך, א מאסע.

slued *a.* (סלוהד) בגלופין, עטוואס שכור'ליך.

slu'er *n.* (סלוה'-ער) דער רודערער אויף א וואלפיש=שיף.

slug *n. and v.* (סלאג) א שים=קויל, וואס האט ניט קיין רעגולערע רונדליכע פארם; א טויט=שלעגער [א מין געוועהר וואס בעשטעהט פון א שווערען מעטאלענעם באל צוגעבונדען צו א לאנגען רימען]; אין דרוקעריי — אן אבגעגאסענע שורה מיט אדער אהן שריפט; די נאקעטע פעלד=שנעקע [א שנעק אדער אוליטקע אהן א מושעל]; די לארווע פון געוויסע אינזעקטען, וועלכע איז עהנליך צו דער נאקעטער פעלד=שנעקע; א שטארקער קלאפ; עפעס וואס בעוועגט זיך זעהר שווער; אנלאדען א ביקס מיט ניט רונדע לאנגליכע קוילען; געבען א שטארקען קלאפ; זיך פוילען, זיין פערשלאפען, זיין לאנגזאם; הינדערען, שטערען.

slug'abed *n.* (סלאג'-ע-בעד) א פאפער [איינער וואס שלאפט לאנג]; א פוילענצער.

slug'gard *n. and a.* (סלאג'-ארד) א פוילער, א פוילענצער; פויל.

slug'ger *n.* (סלאג'-ער) א פויסט=שלעגער, איינער וואס גיט שטארקע קלעפ מיט דעם פויסט אדער קולאק.

slug'ging *n.* (סלאג'-אינג) שטארקע קלעפ מיט'ן קולאק.

slug'ging-match *n.* (סלאג'-אינג-מעטש) א וועט=קאמפף, וואו די קעמפפער שלאגען איינער דעם אנדערען מיט די קולאקעם; א ברוטאלער געשלעג.

slug'gish *a.* (סלאג'-איש) פויל, לאנגזאם; אונטהעטיג; נאכלעסיג; דום, נאריש.

slug'gishly *adv.* (סלאג'-איש-לי) אויף א פוילען, לאנגזאמען אדער נאכלעסיגען שטייגער.

slug'gishness *n.* (סלאג'-איש-נעס) פוילקייט, אונבעוועגליכקייט, אונטהעטיגקייט; לאנגזאמקייט.

slug'-snail *n.* (סלאג'-סנייל) די נאקעטע פעלד=שנעקע. ז. *slug*.

sluice *n. and v.* (סלוהס) א שלוזע, א וואסער=טהויער [א טהויער, דורך וועלכען וואסער ווערט אריינגעלאזען אדער ארויסגעלאזען אין א קאנאל]; דאס וואסער וואס ווערט פערהאלטען דורך דער שלוזע אדער וואסער=טהויער; עפעס, דורך וואס אן אנדער זאך נעהט דורך אדער

פליסט דורך; ביי די גאלד=זוכער — א רינעווע, דורך וועלכער זיי לאזען דורך וואסער מיט גאלד; עפענען די שלוזע אדער וואסער=טהויער; דורכלאזען דעם וואסער=שטראם; בעגיסען אדער פערפלייצען מיט וואסער; אויסשווענקען, אויסריינינגען מיט דער הילף פון שלוזען [ווי למשל, א האפען].

Sluice

sluice'-box *n.* (סלוהס'-באקס) א מין קאסטען, אין וועלכען עס גיסט זיך אריין וואסער דורך א רעהר און פון דארטען פליסט עס ארויס דורך אן עפנונג אין געווינשטען פלאץ.

sluice'-gate *n.* (סלוהס'-גייט) דער וואסער=טהויער אדער שלוזע [דער טהויער, וועלכער רעגולירט דעם אריינפלוס און ארויספלוס פון וואסער אין א קאנאל].

slui'cy *a.* (סלוה'-סי) שטרעמענד, פליסענד.

slui'cy rain (סלוה'-סי ריין) א פלאצרעגען, א שלאקסרעגען.

slum *n. and v.* (סלאם) א שמוציגע הינטער=גאס, א נידריגע נאכבארשאפט [אן ארט אין א שטאדט וואו עס וואהנען ארימע און געזונקענע מענשען]; בעזוכען די שמוציגע הינטער=געסלעך פון א שטאדט.

slum'ber *v. and n.* (סלאמ'-בער) ווערען שלעפעריג, דרעמלען, שלומערען; אנשלאפען ווערען; א דרעמעל, א שלומער; א לייכטער שלאף.

slum'berer *n.* (סלאמ'-בער-ער) איינער וואס דרעמעלט אדער שלאפט.

slum'bering *n.* (סלאמ'-בער-אינג) דאס דרעמלען; א דרעמעל.

slum'beringly *adv.* (סלאמ'-בער-אינג-לי) דרעמלענדיג.

slum'berland *n.* (סלאמ'-בער-לענד) דאס שלומער=לאנד, דער צושטאנד פון שלאף און חלומות.

slum'berless *a.* (סלאמ'-בער-לעס) שלאפלאז.

slum'berous *a.* (סלאמ'-בער-אס) דרעמלענד, איינשלאפענד; ווי א שלאף, ווי א דרעמעל; איינשלעפערענד.

slum'berously *adv.* (סלאמ'-בער-אס-לי) פערשלאפענערהייד, דרעמלענדיג.

slum'bery *a.* (סלאמ'-בער-אי) דרעמלענד, איינשלאפענד; איינשלעפערענד; ווי א שלאף, ווי א דרעמעל; וואס קומט פאר אין שלאף.

slum'brous *a.* (סלאמ'-בראס) ז. ***slumberous***

slumgul'lion *n.* (סלאם-גאל'-יאן) ביליגער שנאפס; א משרת; א לאקיי.

slum'mer *n.* (סלאמ'-ער) איינער וואס וואהנט אין דעם ארעמסטען שטאדט=קווארטאל.

slum'ming *n.* (סלאמ'-אינג) דאס בעזוכען די ארימע און שמוציגע הינטער=געסלעך פון שטאדט.

slump *v. and n.* (סלאמפ) איינברעכען, איינזינקען ווי דורך אייז אדער אין שנעע; דורכפאלען, האבען א דורכפאל; אנווארפען א קופע; דאס איינזינקען; דאס צוזאמענברעכען; א דורכפאל; א צוזאמענברוך; א קופע, א מאסע, א גרויסע צאהל.

slum'py *a.* (סלאמ'-פי) שלאמיג, זומפיג.

slung (סלאנג) געווארפען, געשליידערט. ז. ***sling***

slung'-shot *n.* (סלאנג'-שאט) א שליידער=שטיין [א מין געוועהר וואס בעשטעהט פון א שטיין אדער א שטיק מעטאל צוגעבונדען צו א שטריק אדער צו א רימען].

slunk (סלאנק) גערוקט. ז. ***slink***

slur *v. and n.* (סלויר) בעפלעקען, בעשמוצען; שענדען, פערליימדען; ערנידריגען, אונטערשעצען, אוועקמאכען מיט דער האנד, פערבייגעהן, דורכלאזען; טהאן עפעס אויף א נאכלעסיגען שטייגער; מאכען אונקלאר דורך צוזאמענמישען [ווי צונויפגיסען די ווערטער אין רעדען]; אין מוזיק — שפיעלען אדער זינגען עטליכע טענער אין איין זילבע [אהן אן אונטערברעכונג]; אין דרוקעריי — מאכען א דאפעל=דרוק [צוליעב דעם, וואס דאס פאפיער האט זיך א רוק געטהאן אדער זיך פערבויגען]; א פלעק; א בעליידיגענדע בעמערקונג; אן אונטערשעצונג, אן ערנידרונג; אין מוזיק — דער פערבינדונגס=צייכען [א צייכען אין נאטען (⌒), וועלכער ווייזט, אז עטליכע טענער דארפען געזונגען אדער געשפיעלט ווערען אהן אן אונטערברעכונג]; אין דרוקעריי — א דאפעל=דרוק [ווען אויף א פלאץ פון פאפיער זעהן זיך דאפעלטע געדרוקטע ווערטער].

slur o'ver (סלויר או'-ווער) עפעס לייכט איבערגעהן, דורכלאזען ווי ניט בעמערקענדיג; האלטען פאר קליין אדער נישטווירדיג.

slush *n. and v.* (סלאש) בלאטע, שלאם; שנעע=שלאם, האלב=צוגאנגענער שנעע; א געמיש פון פעטס מיט אנדערע מאטעריאלען, וואס דיענט צו שמירען רעדער, מאשינען א. ד. ג.; דאס וואס דער קוכער אויף א שיף ווארפט ארויס [בעזאנדערס פעטס]; אזא פעטס, מיט וועלכער עס ווערען בעשמירט די פאלירטע טיילען פון א מאשין זיי זאלען ניט פערראסטעט ווערען; בעשמיערען מיט פעטס; ביי מויערער — אנפילען מיט וואפנע א לעדיגען פלאץ צווישען ציעגעל אדער שטיינער; וואשען עפעס, בעגיסענדיג מיט וואסער.

slush'-buck'et *n.* (סלאש'-באק'-עט) א קליינער עמער מיט פעטס, וואס ווערט געברויכט צו שמירען די מאסטען און שטריק אויף א שיף.

slush'-pot *n.* (סלאש'-פאט) א טאפ צו האלטען פעטס.

slush'y *a.* (סלאש'-אי) שלאמיג, נאס, פייכט, שמוציג, בלאטיג.

slut *n.* (סלאט) א צויג; א שלומפער; א שמוציגע אבגעלאזענע פרוי; א יונגע פרוי.

slut'tery *n.* (סלאט'-ער-אי) דאס זיין פערשלומפערט; דאס זיין שמוציג.

slut'tish *a.* (סלאט'-איש) שמוציג, שלומפעריג.

slut'tishly *adv.* (סלאט'-איש-לי) אויף א שלומפעריגען, שמוציגען שטייגער.

slut'tishness *n.* (סלאט'-איש-נעס) שמוציגקייט, שלומפעריגקייט.

sly *a.* (סלאי) שלוי, ליסטיג, כיטרע.

sly'-boots *n.* (סלאי'-בוהטס) א ליסטיגער מענש, א כיטרער יונג.

sly'ly *adv.* (סלאי'-לי) אויף א שלויען, ליסטיגען אדער כיטרען שטייגער.

sly'ness *n.* (סלאי'-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

smack *v., adv. and n.* (סמעק) שמאקטשען, סמאטשקען; טשמאקען, שטארק קושען; סמאקעווען; פערזוכען; שמייסען, פליאסקען; געבען א שמיץ אדער א פליאסק; שמעקען, האבען א גערוך; האבען א טעם; האבען א געוויסע אייגענשאפט אדער כאראקטער; דירעקט, שארף; א שמאקטשע; א טשמאטשקע, א שטארקער קוש; א פאסמאקעווען; א געשמאק; א פאטש; א פליאסק; א ביסעל; אזא קליין פישער=שיפעל מיט א וואסער=באסיין אין מיטען צו האלטען די פיש לעבעדיג [ז. איל.].

Smack

smack a whip (סמעק ע הוויפ) קנאלען מיט דער בייטש.

smack'-boat *n.* (סמעק'-באוט) אזא פישער=שיפעל. ז. ***smack***

smack'er *n.* (סמעק'-ער) א שמאקטשע, א טשמאטשקע, א שטארקער קוש.

smack'ing *a.* (סמעק'-אינג) שמאטשקענדיג, טשמאקענדיג; שטארק, לעבעדיג.

small *a., n., v. and adv.* (סמאהל) קליין, שמאל, ענג, קורץ, ווייניג, דין, שוואך, אונבעדייטענד, אונוויכטיג; דער קליינער אדער דינער טייל פון עפעס; קורצע הויזען [ביז די קניע]; קליינע קויהלען; פערקלענערען; אויף א דינעם אדער צארטען שטייגער [ווענען ציהען א טאן].

small'age *n.* (סמאהל'-עדזש) דער סעלערי [אזא פלאנצע]. ז. ***celery***

small and ear'ly (סמאהל ענד אויר'-לי) א ניט אפיציעלער אבענד=אונטערהאלט.

small arms (סמאהל ארמז) קליינע געוועהר [ווי ביקסען, פיסטאלעטען א. ז. וו.].

small beer (סמאהל ביער) האלב=ביער, שוואכעס ביער, אונטער=ביער.

small cap'itals (סמאהל קעפ'-אי-טעלז) גרויס=האנטיגע בוכשטאבען פון א קליינעם פארמאט [A, B, C, D. א. ז. וו.].

small'-clothes *n.* (סמאהל'-קלאוטהז) קורצע הויזען [ביז די קניע].

small coin (סמאהל קאין) קליינגעלד.

small dea'ler (סמאהל דיע'-לער) א קליין-הענדלער.

small'-debt court (סמאהל'-דעט קאורט) א געריכט, דורך וועלכען מען מאהנט אויף קליינע חובות [ווי אין ענגלאנד — א בעצירקס-געריכט].

small debts (סמאהל דעטס) אין געזעצגעבונג — קליינע חובות, וועלכע בעלאנגען צו דער יורישדיקציאן פון א בעצירקס-געריכט [ווי למשל, אין שאטלאנד — חובות אונטער 12 פונט].

small di'et (סמאהל דאי'-עט) שלעכטע קעסט.

small fry (סמאהל פראי) קליינע קינדער; אונבעדייטענדע מענשען אדער זאכען.

small hand (סמאהל הענד) די געוועהנליכע קליין-האנטיגע בוכשטאבען אין שרייבען.

small hours (סמאהל אורז) די ערשטע שטונדען פון פריהמארגען.

small intes'tine (סמאהל אינ-טעס'-טין) דער רעכטער טייל פון די געדערים [די דינערע קישקעס]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

small'ish *a.* (סמאהל'-איש) עטוואס שמאל; אביסעל שמעלער.

small mat'ter (סמאהל מעט'-ער) א קליינינקייט.

small mon'ey (סמאהל מאנ'-אי) קליינגעלד.

small' - mouthed black' - bass (סמאהל'-מאוטהט בלעק'-בעס) אזא אמעריקאנער עסבארער פיש מיט א קליינעם מויל. ז. איל. *"Fishes"*

small'ness *n.* (סמאהל'-נעס) שמאלקייט; קליינקייט, אונבעדייטענדקייט.

small'-pi'ca *n.* (סמאהל'-פאי'-קא) אין דרוקעריי — קליינע ציצערא [א זארט שריפט וואס איז גלייך צו 11 פונקטען]. ז. *point*

small pota'toes (סמאהל פא-טיי'-טאוז) א קליינינקייט, א גארנישט, אן אונבעדייטענדע פערזאן אדער זאך.

small'pox *n.* (סמאהל'-פאקס) פאקען-קראנקהייט, פאקען.

small'-shot *n.* (סמאהל'-שאט) שראט [צום שיסען].

small stuff (סמאהל סטאף) מארליז, קליינע שטריקלעך [צום ארומוויקלען גרויסע שיפס-שטריק].

small talk (סמאהל טאהק) פלוידעריי, דברים בטלים.

small wares (סמאהל הוועהרז) קליינע גאלאנטעריי-וואארען; קליינינקייטען.

smalt *n.* (סמאהלט) אזא קאבאלט-בלוי פארב; קאבאלט-גלאז [אזא זארט בלויעס גלאז].

smal'tine *n.* (סמאהל'-טין) סמאלטין [א מין קאבאלט פון גרויען קאליר].

smal'tite *n.* (סמאהל'-טאיט) ז. *smaltine*

smar'agd *n.* (סמער'-ענד) דער סמאראגד [אזא גרינער עדעלשטיין].

smarag'dine *a.* (סמע-רעג'-דין) ווי א סמאראגד; פון א גרינעם קאליר.

smarag'dite *n.* (סמע-רעג'-דאיט) סמאראגדיט [א מין גרינער מינעראל].

smart *v., n. and a.* (סמארט) שמארצען, ברענען; פיהלען שמערצען; ליידען פאר עפעס; מאכען עס זאל שמארצען, פערזורזאכען א שארפע וועהטאג; דאס שמארצען, דאס ברענען; דער שמארץ; א שמערץ-געפיהל, יסורים; א פראנט; שמערצהאפט, שמארצענד, שארף, בייסענד; שטעכיג; גוואלטיג, שטארק; שארפזיניג, קלוג; לעבעדיג, לעבהאפט; פריש; פראנטיש, מאדיש, אויסגעפוצט, עלעגאנט; היבש, גרויס, בעדייטענד; געזונד.

smart as a steel trap (סמארט עז ע סטיעל טרעפ) זעהר שארפזיניג, זעהר קלוג.

smar'ten *v.* (סמארטן) פוצען, אויסציערען; מאכען גלענצענד אדער לעבעדיג.

smart'-grass *n.* (סמארט'-גרעס) ז. *smartweed*

smart'ly *adv.* (סמארט'-לי) אויף א שמארצענדען, שמערצהאפטען שטייגער; אויף א גלענצענדען, קלוגען אדער לעבהאפטען אופן.

smart'-mon'ey *n.* (סמארט'-מאנ'-אי) פדיון, אויסקויף-געלד [געלד וואס ווערט געצאהלט אום אויסצומיידען אן אונאנגענעהמע פערפליכטונג אדער א שמערצליכע לאגע]; אין געזעצגעבונג — א פערגרעסערטע בעלוינונג פאר א בעשעדיגונג צוליעב די אומשטענדען, וועלכע פערגרעסערען די שולד [ווי למשל א בעשעדיגונג וואס האט זיך בעקומען דורך שלאגען מיט צופיעל אכזריות]; שמערצענס-געלד [א בעלוינונג פאר וואונדען, וועלכע א סאלדאט אדער מאטראז קריעגט אין מלחמה].

smart'ness *n.* (סמארט'-נעס) שמערץ, וועהטאג; שמארצונג; ביטערקייט, שלויהייט, קלוגהייט, לעבעדיגקייט; פראנטישקייט, אויסגעפוצטקייט.

smart say'ing (סמארט סיי'-אינג) א קלוג ווערטעל.

smart'-tick'et *n.* (סמארט'-טיק'-עט) א צייגניס וואס ווערט געגעבען צו איינעם צו בעקומען שמערצענס-געלד. ז. *smart-money*

smart'weed *n.* (סמארט'-הוויעד) וואססער-פעפער [א מין גראז וואס שמארצט זעהר ווען מען לעגט עס צו צו די מעהר עמפפינדליכע טיילען פון קערפער. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל פאר לאזען אוריז].

smar'ty *n.* (סמאר'-טי) א חכם, א כלומר'שט וויציגער יונג.

smash *v. and n.* (סמעש) צושמעטערען, צוברעכען, צוברעקלען; שלאגען, שטויסען, שליידערען, צושטערען, פערניכטען, א תל מאכען, רואינירען; צושמעטערט ווערען, צובראכען ווערען; רואינירט ווערען, באנקראטירען; אנשטויסען זיך מיט א שטארקען קלאפ; א צושמעטערענדער קלאפ; א פערניכטונג, א צושטערונג; א באנקראט; א געטראנק פון בראנפען, אייז, צוקער א. ז. וו.; א פערניכטענדער צוזאמענשטויס.

smash down (סמעש דאון) נידערשמייסען; נידערשטירצען.

smash'er *n.* (סמעש'-ער) א צושמעטערער, א צוברעכער, א פערניכטער; א פערניכטענדע רעדע אדער ענטפער; א פערניכטענדער צייטונגס-ארטיקעל; דאס גוואלטיג גרויסע; עטוואס וואס גיט אן ענטשיידענדע לעזונג צו א פראגע; דער וואס לאזט פאלש געלד אין גאנג; א פאלשע מטבע.

smash'ing *a.* (סמעש'-אינג) צוקלאפענד, צוברעכענד, צושמעטערענד.

smash'ing-machine' *n.* (סמעש'-אינג-מע-שין') א מין פרעס וואס ווערט געברויכט ביי איינבינדער צוזאמענצודריקען די צונויפגעלעגטע בויגענס פאפיער איידער מען נעהט זיי צונויף.

smash'ing-press *n.* (סמעש'-אינג-פרעס) ז. *smashing-machine*

smash'-up *n.* (סמעש'-אפ) א צושמעטערענדער קלאפ, א שטארקער צוזאמענשטויס [ווי פון צוויי צוגען אויף אן אייזענבאהן].

smatch *v. and n.* (סמעטש) סמאקעווען, פיהלען א טעם; געשמאק, טעם; א לעק, א ביסעל; אן אויבערפלעכליכעס וויסען פון עפעס; די וויים-קעלכען [א קליינער פויגעל פון אייראפא און אמעריקא, וואס האלט זיך אויף מייסטענס צווישען פעלזען].

smat'ter *v. and n.* (סמעט'-ער) רעדען אויבערפלעכליך, רעדען פון עפעס ניט האבענדיג קיין ידיעה דערין; האבען אויבערפלעכליכע קענטניס; אן אויבערפלעכליכעס וויסען, אן אויבערפלעכליכע קענטניס.

smat'terer *n.* (סמעט'-ער-ער) אן אויבערפלעכליכער קענער, א האלב-געלעהרטער, א קליינער למדן; א דילעטאנט.

smat'tering *n.* (סמעט'-ער-אינג) דאס אויבערפלעכליכע וויסען, אויבערפלעכליכע קענטניס.

smat'teringly *adv.* (סמעט'-ער-אינג-לי) אויף אן אויבערפלעכליכען, דילעטאנטישען שטייגער.

smear *v. and n.* (סמיער) זאלבען, בעשמירען מיט אויל; בעשמירען, בעשמוצען, בעפלעקען; שמירען [מאהלען אהן געשמאק]; א שמיער, א פלעק; אין טעפעריי — א געמיש פון גלאזור-מאטעריאלען מיט וואסער [צו גלאזירען לייםענע כלים].

smear'-case *n.* (סמיער'-קיים) צווארעך. ז. *cottage cheese*

smear'iness *n.* (סמיער'-אי-נעס) שמיערינקייט, קלעפעדינקייט; דאס זיין פערשמיערט, געשמיערט אדער געפאטשקעט.

smear'y *a.* (סמיער'-אי) שמיעריג, קלעפעדיג, פערשמיערט; געשמיערט, געפאטשקעט.

smec'tite *n.* (סמעק'-טאיט) א מין מינעראל פון א ווייסען, גרינעם אדער גרויען קאליר [ווערט בענוצט אין ארויסנעהמען פעטע פלעקען פון קליידער].

smed'dum *n.* (סמעד'-אם) פוידער; חכמה, גייסט, מוטה.

smegmat'ic *a.* (סמעג-מעט'-איק) זייפיג, וואס רייניגט.

smell *v. and n.* (סמעל) שמעקען, פיהלען א גערוך; שפירען, דערשמעקען, דערשפירען; ארויסלאזען א גערוך; שטינקען; שמעקען מיט עפעס; ארויסווייזען זיך מיט א געוויסען כאראקטער אדער אייגענשאפט; דער חוש הריח; א ריח, א גערוך; א שפור; דאס שמעקען.

smell a rat (סמעל ע רעט) פערדעכטיגען אז ניט אלץ איז גוט אדער אז עפעס שלעכטעס ווערט געטהאן.

smell'er *n.* (סמעל'-ער) א שמעקער; איינער אדער עפעס וואס דערשמעקט אדער דערשפירט; עפעס וואס שמעקט אדער וואס האט א גערוך; אן אויסשפירער, א שפיאן; די נאז.

smell'-feast *n.* (סמעל'-פיעסט) איינער וואס געהט ארום שמעקענדיג וואו צו קענען אבעסען א גוטע סעודה; א סעודה, ביי וועלכער מען דארף זיך בעגנוגענען מיט'ן גערוך פון די מאכלים.

smell'ing *n.* (סמעל'-אינג) דאס שמעקען; דער חוש הריח.

smell'ing-bot'tle *n.* (סמעל'-אינג-

באט'ל) א שמעק־פלעשעלע, א פארפיום־
פלעשעלע.

smell'ing-salts *n.* (סמעל'-אינג-
סאהלטס) הירשהארן־זאלץ [אזא זאלץ
וואס איז צוגעריכט צו האבען א שמעקענ־
דען גערוך].

smell'-less *a.* (סמעל'-לעס) אהן א גע־
רוך.

smell of the foot'lights (סמעל אוו
טהי פוט'-לאיטס) האבען טעאטראלישע
מאניערען; זיין טעאטראליש אין דער
שפראך אדער אויפפיהרונג.
Her manners smell of the footlights.

smell of the lamp (סמעל אוו טהי
לעמפ) שמעקען מיט ביינאכטיגער ארבייט
[וועגען א ליטעראַרישען ווערק וואס איז
'פערפאסט געווארען מיט גרויס מיה].

smell out (סמעל אוט) אויסשפירען,
אויסגעפינען.

smell'-trap *n.* (סמעל'-טרעפ)
ז. *drain-trap*

smell'y *a.* (סמעל'-אי) שמעקענד, מיט
א גערוך; שטינקענד.

smelt *v. and n.* (סמעלט) שמעלצען,
גיסען [מעטאל], פאנאנדערלאזען; א
א סטינקע, א סטינט [אזא קליינער עס־
בארער פיש].

Smelt

smel'ter *n.* (סמעל'-טער) א שמעלצער, א
מעטאל־גיסער.

smel'tery *n.* (סמעל'-טער-אי) א שמעל־
צונגס־ארט, א מעטאל־גוס פאבריק.

smel'ting *n.* (סמעל'-טינג) דאס שמעל־
צען.

smel'ting-fur'nace *n.* (סמעל'-טינג-
פויר'-נעס) א שמעלץ־אויוועז [אן אויוועז
צו שמעלצען מעטאלען].

smel'ting-house *n.* (סמעל'-טינג-האוס)
א גיסעריי, א שמעלץ־הויז [א הויז וואו
עס ווערען געשמאלצען מעטאלען].

smel'ting-pot *n.* (סמעל'-טינג-פאט) א
שמעלץ־טאפ, א טיגעל.

smer'lin *n.* (סמויר'-לין) די שמערלע
[אזא קליינער פיש]. ז. *loach*

smew *n.* (סמיו) [א מין די ווייסע נאנע
קאלבען־טויכער, אזא ענטעל אדער קאטש־
קע. זיינע פוך און פעדערען ווערען זעהר
טייער געשעצט].

smidg'en *n.* (סמידזש'-ען) א קליין שטי־
קעל, א קליין ביסעל.

smift *n.* (סמיפט) א צינד־קנייטעל אויפ־
צורייסען פעלזען, שטיינער א. ד. ג.

smi'lax *n.* (סמאי'-לעקס) א צארטע דרום־
אפריקאנישע פלאנצע מיט קליינע גלאנציג־
גרינע בלעטער און גרינליכע בלומען; א
פלאנצע פון א גרויסען מין ליליען־פערמי־
גע גראזען און קוסטעס, וואס איז פער־
שפרייט איבער די ווארימע לענדער כמעט
פון דער גאנצער וועלט.

smile *v. and n.* (סמאיל) שמייכלען;
קוקען פרעהליך; זיך ארויסווייזען אין א
גינסטיגען, אנגענעהמען אויסזעהן; טרינ־
קען אין א קאמפאניע; אויסדריקען דורך
א שמייכעל [ווי א "גוט מארגען"]; א
שמייכעל; א פרעהליכער אויסזעהן; א
זיסער בליק; גונסט, חן, בעגינסטיגונג; א
טרונק אין געזעלשאפט; דאס פונדעווען
מיט משקה.

smile'less *a.* (סמאיל'-לעס) אהן א שמיי־
כעל; אהן פריידען.

smile of contempt' (סמאיל אוו קאנ-
טעמפט') א פעראכטונגס־שמייכעל.

smile on (סמאיל אן) גוטמוטיג אויף
עפעס ארונטערקוקען.

smi'ler *n.* (סמאי'-לער) א שמייכלענדער.

smi'let *n.* (סמאי'-לעט) א שמייכעלע.

smi'ling *a.* (סמאי'-לינג) שמייכלענד,
לאכענד; מיט א שמייכעל, מיט א געלעכ־
טערעל.

smi'lingly *adv.* (סמאי'-לינג-לי) שמייכ־
לענדיג; מיט א שמייכעל.

smi'lingness *n.* (סמאי'-לינג-נעס) א
שמייכלענדעס אויסזעהען.

smirch *v. and n.* (סמוירטש) בעשמיע־
רען, בעשמוצען, פערפאטשקען; א פער־
שמיערונג; א פלעק.

smirk *v. and n.* (סמוירק) שמייכלען,
קוקען מיט א מילדען, ליעבליכען בליק;
א ליעבליכער שמייכעל, א זיסער בליק.

smit *n.* (סמיט) א פלעק; א צייכען אויף
שאף [געמאכט מיט רויטען קרייד]; רוי־
טער קרייד [צום צייכנען שאף].

smite *v.* (סמאיט) 1. שלאגען, א שטארקען
קלאפ טהאן; 2. טויטען, דערשלאגען, פער־
ניכטען; 3. שווער טרעפען [מיט אן אונ־
גליק, מגפה א. ז. וו.]; 4. בעשטראפען;
5. מאכען א שטארקען רושם, בעטויבענד
ווירקען, ארויסרופען א שטארקען געפיהל,
ארומכאפען, שטארק בעאיינפלוסען אדער
בעווירקען [מיט ליידענשאפט, ליעבע
מורא א. ז. וו.]; 6. מאטערען, פייניגען
[ווי מיט פארווירפע]; 7. זיך אנקלאפען,
זיך צוזאמענשטויסען; 8. א קלאפ טהאן,
ווירקען ווי א שטארקער קלאפ.
2. The Lord shall smite the proud, and lay His hand upon the strong. 3. The city was smitten by pestilence. 5. The charms of beauty smite the basest of hearts. 8. The roaring of a distant thunder smote upon his ear.

smit'er *n.* (סמאיט'-ער) א שלעגער.

smith *n. and v.* (סמיטה) א שמיעד;
א מעטאל־ארבייטער; שמיעדען.

smith'am *n.* (סמיטה'-עם)
ז. *smeddum*

smithereens' *n.* (סמיטה-ער-איענז')
שטיקלעך, פיצלעך.
In his fury he broke the dishes to smithereens.

smith'ers *n.* (סמיטה'-ערז)
ז. *smithereens*

smith'ery *n.* (סמיטה'-ער-אי) שמיעדע־
ריי; שמיעד־ארבייט; דאס שמיעדען; די
שמיעד־קונסט; א שמיעד־הויז, א קוזניע.

Smith'ian *a.* (סמיטה'-אי-ען) וואס איז
שייך צום שאטלענדישען עקאנאמיסט אדאם
סמיטה [געבארען 1723, געשטארבען
1790] אדער צו זיינע לעהרען.

smith'ing *n.* (סמיטה'-אינג) דאס שמיע־
דען; שמיעדעריי, שמיעד־ארבייט; די
שמיעד־קונסט.

Smithso'nian *a.* (סמיטה-סאו'-ני-ען)
וואס איז שייך צום ענגלישען געלעהרטען
און פילאנטראפ דזשיימס סמיטהסאן [גע־
שטארבען אין יאהר 1829] אדער צו דער
סמיטהסאנישער אקאדעמיע אין וואשינג־
טאן, וועלכע איז געגרינדעט געווארען
אויף זיינע מיטלען.
ז. *Smithsonian Institution*

Smithso'nian Institu'tion (סמיטה-
סאו'-ני-ען אינ-סטי-טיו'-שאן) די סמיטה־
סאנישע אקאדעמיע אדער דער סמיטהסא־
נישער אינסטיטוט אין וואשינגטאן, וואס
איז געגרינדעט געווארען אויף די מיט־
לען פון דעם ענגלישען געלעהרטען און פי־
לאנטראפ דזשיימס סמיטהסאן [געשטאר־
בען 1829] און האט די אויפגאבע צו
מאכען וויסענשאפטליכע פארשונגען און צו
פערשפרייטען וויסענשאפט.

smith'sonite *n.* (סמיטה'-סאן-איט)
צינק־ערץ. ז. *calamin*

smith'work *n.* (סמיטה'-הוואירק)
שמיעד־ארבייט; מעטאל־ארבייט.

smith'y *n.* (סמיטה'-אי) א שמיעד־הויז,
א קוזניע; א שמיעד.

smitt *n.* (סמיט) ז. *smit*

smit'ten *a.* (סמיטן) שטארק געטראפען;
שטארק בעווירקט. ז. *smite*
The girl is smitten with love for him.

smock *n. and v.* (סמאק) א פרויען־
העמד; א פרוי; א פויערישער לייווענטע־
נער ארבייטס־קיטעל; אנטהאן אין א פוי־
ערישען ארבייטס־קיטעל; קרעפען, מאכען
געקרעפט [מאכען צייג אין פעלדעלעך
אזוי אז עס זאלען זיך קענען ציהען].

smock'-faced *a.* (סמאק'-פייכט) וואס
האט א ווייבליכען אויסזעהן; בלייך, מיט
א ווייסען געזיכט.

smock'-frock *n.* (סמאק'-פראק) א
פויערשער לייווענטענער ארבייטס־קיטעל.

smock'less *a.* (סמאק'-לעס) אהן א
העמד, נאקעט.

smock'-lin'en *n.* (סמאק'-לינ'-ען) אזא
שטארקע לייווענד פאר פויערשע ארבייטס־
קיטלען [אין ענגלאנד].

smock'-mill *n.* (סמאק'-מיל) א האָ־
לענדישע ווינד־מיהל, א טורם־ווינד־מיהל
[ביי וועלכער בלויז דער דאך דרעהט זיך
אום ביים אנשטעלען די פליגלען צום
ווינד].

smock'-race *n.* (סמאק'-רייס) א וועט־
לויפען פון פרויען [וואו דער פריז איז
א פרויען־העמד].

smok'able *a.* (סמאוק'-עבל) רויכבאר,
וואס מען קען רויכערען.

smoke *v. and n.* (סמאוק) רויכערען;
זיך רויכערען; אויסרויכערען; פערטריי־
בען דורך רויך, ארויסרויכערען; פער־
רויכערען; ארויסלאזען דאמפף אדער פא־
רע; זיך אנצינדען, ווערען אויפגערעגט;
אויפרעגען, אנצינדען; אויסשפירען, אויס־
שמעקען, אויסניוכען; ארויסלאזען שטויב
[ווי ביים אויסקלאפען קליידער]; אויס־
קלאפען שטויב; ליידען פאר עפעס, בע־
שטראפט ווערען; רויך; דונסט, פארע,
דאמפף; דאס רויכערען

smoke'-arch *n.* (סמאוק'-ארטש)
ז. *smoke-box*

smoke'-ball *n.* (סמאוק'-באהל) א רויך־
קוגעל, א דאמפף־קוגעל [א קוגעל וואס
לאזט ארויס א געדיכטען רויך. ווערט גע־
ברויכט אין מיליטער און פון יעגער].

smoke'-bell *n.* (סמאוק'-בעל) א קאל־
פאק איבער א לאמפ אדער גאז־ליכט [אום
צו פערהיטען, די סטעליע זאל ניט פער־
רויכערט ווערען].

smoke'-black *n.* (סמאוק'-בלעק) סאזשע
[רוס].

smoke'-board *n.* (סמאוק'-באורד) א
רויך־ברעט, א רויך־פלאטע [אזא בעוועג־
ליכעס ברעט אדער פלאטע ביי א קאמין
צו פערגרעסערען דעם לופט־צוג].

smoke'-box *n.* (סמאוק'-באקס) דער
רויך־קאסטען אדער רויך־קאמער פון א
דאמפף־קעסעל [דורך וועלכען דער רויך
קומט אריין אין דער רויך־רעהר].

smoke'-brown *n.* (סמאוק'-בראון) רוי־
כיג־ברוינער קאליר, א טונקעלער גרויליך־
ברוינער קאליר [פון אינזעקטען].

smoke'-bur'ner *n.* (סמאוק'-בויר'-

נער) אז אויוועז אדער פייער, וואס ברענט אהן רויך.

smoke'-bush *n.* (סמאוק׳-בוש) ז. *smoke-tree*.

smoke'-cap *n.* (סמאוק׳-קעפ) א קוימען-דעקעל [וואס דערלאזט ניט, אז דער ווינד זאל טרייבען דעם רויך צוריק אין אויוועז].

smoke'-condens'er *n.* (סמאוק׳-קאנ-דענס׳-ער) ז. *smoke-washer*.

smoke'-consum'er *n.* (סמאוק׳-קאנ-סיומ׳-ער) א רויך-פערצעהרונגס-אפאראט [אן אפאראט צום פערצעהרען אדער איבערברענען רויך]

smoke'-consum'ing *a.* (סמאוק׳-קאנ-סיומ׳-אינג) רויך-פערצעהרענד, וואס ברענט איבער דעם רויך

It is a smoke-consuming furnace.

smoke'-dried *a.* (סמאוק׳-דראיד) גערויכערט.

smoke'-dry *v.* (סמאוק׳-דראי) רויכערען [פלייש, פיש א. ז. וו.].

smoke'-eat'er *n.* (סמאוק׳-איעט׳-ער) א פייער-לעשער.

smoke'-gray *n.* (סמאוק׳-גריי) רויך-גרויער קאליר [אן עטוואס מאטער אראנזשעווע-גרויער קאליר].

smoke'-house *n.* (סמאוק׳-האוס) א געביידע צום רויכערען פלייש אדער פיש; א געביידע צו האלטען גערויכערטע פיש אדער פלייש; א צימער צום רויכערען פעל [אום לייכטער אראבצונעהמען פון זיי די האר].

smoke'-jack *n.* (סמאוק׳-דזשעק) דער בראטען-ווענדער [א מאשין צו דרעהען די בראט-שפיזען ביים רויכערען פלייש, וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך דעם לופט-צוג אין אויוועז]; א קוימען-קאלפאק אויף אן אייזענבאהן-וואגאן.

smoke'less *a.* (סמאוק׳-לעס) רויכלאז, וואס רויכערט ניט, וואס גיט ניט ארויס קיין רויך.

Smokeless powder is one of the latest inventions.

smoke'lessly *adv.* (סמאוק׳-לעס-לי) אהן רויך, ניט רויכערענדיג.

smoke'lessness *n.* (סמאוק׳-לעס-נעס) רויכלאזיגקייט.

smoke'-mon'ey *n.* (סמאוק׳-מאנ׳-אי) ז. *smoke-silver*.

smoke'-paint'ing *n.* (סמאוק׳-פיינט׳-אינג) סאזשע-מאלעריי.

smoke'-pen'ny *n.* (סמאוק׳-פענ׳-אי) ז. *smoke-silver*.

smoke'-pipe *n.* (סמאוק׳-פאיפ) ז. *smoke-stack*.

smoke'-plant *n.* (סמאוק׳-פלענט) דער געלב-האלץ בוים [ז. *smoke-tree*]; די רויך-פלאנצע [א פאלים].

smoke'-prevent'er *n.* (סמאוק׳-פרי-ווענט׳-ער) ז. *smoke-consumer*.

smoke'-proof *n.* (סמאוק׳-פרוהף) א פראבע-אבדרוק פון אן אויסגראווירטען שטעמפעל דורך אנרויכערען איהם מיט סאזשע.

smoke'-quartz *n.* (סמאוק׳-קהוואהרטס) ז. *smoky quartz*.

smok'er *n.* (סמאוק׳-ער) א רויכערער; איינער וואס רויכערט פיש אדער פלייש; א ציגאר; א קיבעצער, א חוזק-מאכער; א רויכער-וואגאן; א מענער-אונטערהאלט [מיט מוזיק, קארטען און ווארעוויל-פארשטעלונגען]; דער לאנג-שנאבעלדיגער בראך-פויגעל [ז. *curlew*]; א שטים-בערעכטיגטער בירגער [פארצייטען אין ענגלאנד]; א פארריכטונג צו מאכען א רויך אין א ביענשטאק.

smoke'-rock'et *n.* (סמאוק׳-ראק׳-עט) א פארריכטונג צו פראבירען די פעסטקייט און גאנצקייט פון רעהרען, אנלאזענדיג אין זיי רויך.

smoke'-room *n.* (סמאוק׳-רוהם) א רויך-צימער.

smok'er's can'cer (סמאוק׳-ערז קענ׳-סער) א רויכערער-קרעבס [אזא ליפען-קראנקהייט, וואס קומט, ווי מען גלויבט, פון רויכערען א ליולקע].

smok'er's heart (סמאוק׳-ערז הארט) א הארץ-קראנקהייט וואס קומט פון רויכערען.

smok'er's patch'es (סמאוק׳-ערז פעטש׳-עז) א מין הויט-קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך ווייסע פלעקען אין מויל און אויף די ליפען.

smok'ery *n.* (סמאוק׳-ער-אי) א רויכער-צימער; א פלאץ, וואו מען רויכערט אפיום.

smoke'-sail *n.* (סמאוק׳-סייל) א רויך-זעגעל [א זעגעל וואס דערלאזט ניט, אז דער רויך זאל ביי א נעגען-ווינד זיך פערשפרייטען איבער׳ן שיפס-דעק].

smoke'-sil'ver *n.* (סמאוק׳-סיל׳-ווער) א פארצייטיגע אבצאהלונג צום גלח אויף הייצונג.

smoke'-stack *n.* (סמאוק׳-סטעק) דער רויך-קוימען אדער די רויך-רעהר פון א דאמפף-קעסעל.

smoke'-stone *n.* (סמאוק׳-סטאון) ז. *smoky quartz*.

smoke'-tight *a.* (סמאוק׳-טאיט) וואס לאזט ניט דורך קיין רויך.

smoke'-tree *n.* (סמאוק׳-טריע) דער געלב-האלץ בוים [אזא שעהנער קוסט מיט פרענז-עהנליכע בלומען און פעדערדיגע שטענגלעך. פון דעם האלץ קריעגט מען ארויס א טייערע פארב און די בלעטער ווערען געברויכט צו גארבען פעל].

smoke'-wash'er *n.* (סמאוק׳-וואש׳-ער) א רויך-וואשער [א פארריכטונג צו רייניגען רויך דורך א וואסער-שטראם].

smok'ily *adv.* (סמאוק׳-אי-לי) רויכיג; ווי רויך; פעררויכערט; רויכערענדיג; אנגעפילט מיט דונסט אדער פארע; נעבעלדיג, טומאנע.

smok'iness *n.* (סמאוק׳-אי-נעס) רויכיגקייט; פעררויכערטקייט; דאס רויכערען; דאס זיין אנגעפילט מיט דונסט אדער פארע; נעבעלדיגקייט, טומאנקייט.

smok'ing *n. and a.* (סמאוק׳-אינג) 1. דאס רויכערען; 2. דאס קיבעצען; חוזק-מאכעריי, אבשפאטונג; 3. רויכערענד; דאמפפענד; 4. בייז, שטורמדיג.

2. He gave him a good smoking. 4. We were caught in a smoking shower.

smok'ing-cap *n.* (סמאוק׳-אינג-קעפ) א רויכערער-מיצעל [אזא יארמולקע אדער מיצעל, וואס רויכערער טראגען אפט אין א רויכער-צימער].

smok'ing-car *n.* (סמאוק׳-אינג-קאר) א רויכער-וואגאן [א וואגאן, וואו עס איז ערלויבט צו רויכערען].

smok'ing-car'riage *n.* (סמאוק׳-אינג-קער׳-אידזש) ז. *smoking-car*.

smok'ing-jack'et *n.* (סמאוק׳-אינג-דזשעק׳-עט) א רויכער-זשאקעט, א הויז-זשאקעט.

smok'ing-lamp *n.* (סמאוק׳-אינג-לעמפ) א לאמפ אויף א קריעגס-שיף צום פעררויכערען [ווערט אויפגעהאנגען אין די שטונדען, ווען דאס רויכערען איז ערלויבט].

smok'ingly *adv.* (סמאוק׳-אינג-לי) ווי רויך; ווי דאמפף; אלס רויך אדער דאמפף.

smok'ing-room *n.* (סמאוק׳-אינג-רוהם) א רויכער-צימער.

smok'y *a.* (סמאוק׳-אי) רויכיג; רויכערענד; אנגעפילט מיט רויך אדער אויסדונסטונגען; נעבעלדיג, טומאנע; פעררויכערט; פון רויך-קאליר, גרויליך-ברוין.

smok'y quartz (סמאוק׳-אי קהוואהרטס) דער רויכיגער אדער גרוי-ברוינער קווארץ. ז. *quartz*.

smok'y u'rine (סמאוק׳-אי יו׳-ריז) טונקעלער אורין, השתנה געמישט מיט בלוט [וואס קומט ארויס ביי ניערען-ענטצינדונג].

smol'der *v. and n.* (סמאול׳-דער) טליען; רויכערען; שטיקען [ווי רויך]; פעררויכערען; דאס טליען; דאס רויכערען.

smolt *n.* (סמאולט) א לאקס, וואס איז אלט פון א יאהר ביז צוויי.

smooch *v.* (סמוהטש) איינפערשמוצען, שמירען. ז. *smutch*.

smooth *a., n. and v.* (סמוהטה) גלאט; פאלירט; גלייך; לייכט; אהן האר; זאנפט, מילד, רוהיג, בערוהיגענד; אנגענעהם; וואס געברויכט אן אנגענעהמע שפראך; מיט א גלאטען ציינגעל; חניפה׳דיג; היפאקריטיש; דאס מאכען גלאט; א גלאטקייט; גלאטקיים; א פלאך פעלד; מאכען גלאט אדער גלייך; מאכען לייכט; מאכען פליסענד אדער אנגענעהם [ווי א שפראך]; מילדערען, בערוהיגען, איינשטילען; מאכען זאנפט; ווערען גלאט, גלייך אדער רוהיג.

smooth'-bore *a. and n.* (סמוהטה׳-באור) וואס האט א גלאטעס [ניט שרויפארטיגעס] שיס-לאך; א שיס-געוועהר מיט א גלאטען שיס-לאך.

smooth'-browed *a.* (סמוהטה׳-בראוד) מיט ניט אנגעכמורעטע ברעמען, מיט א ניט געקנייטשטען שטערען.

smooth'-chinned *a.* (סמוהטה׳-טשינד) אהן א בארד; מיט א גלאטען, ראזירטען פנים.

smooth'-dit'tied *a.* (סמוהטה׳-דיט׳-איד) מיט א זאנפטער ליעבליכער מעלאדיע; זאנפט און אנגענעהם געזונגען אדער געשפיעלט.

smoothe *v.* (סמוהטה) ז. *smoothen*.

smooth'en *v.* (סמוהטהן) מאכען גלאט אדער פאלירט; מאכען לייכט, זאנפט, מילד, אנגענעהם אדער פליסענד; בערוהיגען, איינשטילען.

smooth'er *n.* (סמוהטה׳-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט גלאט אדער פאלירט; א היפאקריט, א חונף; אזא שמאלער באנד אויף א צילינדער-דרוקפרעס וואס האלט גלייך דאס פאפיער; אין גלאז-שלייפעריי — א ראד צו פאלירען און גלאט מאכען די איינשניטע און פערטיעפונגען; אן ארבייטער וואס ארבייט ביי דיעזען ראד.

smooth'-faced *a.* (סמוהטה׳-פייסט) מיט א גלאטען פנים, אהן א בארד; מיט א גלאטער אויבערפלעכע; מיט א גוטען, שמייכלענדען, אנגענעהמען אויסדרוק; היפאקריטיש.

smooth'-grained *a.* (סמוהטה׳-גריינד) גלאט [וועגען האלץ אדער שטיין].

smooth'ing-box *n.* (סמוהטה׳-אינג-באקס) א בינגעל-אייזען, א פלעט-אייזען.

א פרעס=אייזען, א פרעסעל [וואס איז אויסגעהוילט אינווענינ].

smooth'ing i'ron (סמוהטה'-אינג אי'-ערן) א ביגעל=אייזען, א פלעט=אייזען, א פרעס=אייזען, א פרעסעל.

smooth'ing-plane *n.* (סמוהטה'-אינג-פליין) א פאליר=הובעל [א הובעל צום אבהובלען גלאט].

smooth'ing-stone *n.* (סמוהטה'-אינג-סטאון) א פלעט=שטיין, א פרעסעל פון פעקשטיין.

smooth'ly *adv.* (סמוהטה'-לי) גלאטיג, גלאטליך, מיט לייכטקייט, זאנפטקייט, מילדקייט אדער רוהיגקייט; אויף אן אנ=גענעהמען אופן; מיט אן אנגענעהמער, גלאטער שפראך; מיט א גלאטען צינגעל, חניפה'דיג, היפאקריטיש.

smooth'ness *n.* (סמוהטה'-נעס) גלאט=קייט, גלייכקייט; לייכטקייט; זאנפט=קייט, מילדקייט, רוהיגקייט; אנגענעהמ=ליכקייט; חניפה'דיגקייט, היפאקריטיש=קייט.

smooth'-paced *a.* (סמוהטה'-פייסט) מיט א לייכטען טריט, פליסענד, וואס בעוועגט זיך לייכט.

smooth'-shod *a.* (סמוהטה'-שאד) מיט גלאטע פאדקאוועס [הוף=אייזענס].

smooth'-spo'ken *a.* (סמוהטה'-ספאו'קן) וואס רעדט מיט גלאטינקע ריי=דעלעך; חניפה'דיג; היפאקריטיש.

smooth'-tongued *a.* (סמוהטה'-טאנגד) ז. *smooth-spoken*

smoren'do *a.* (סמא-רען'-דא) ז. *morendo*

smorzan'do *a.* (סמאור-צאנ'-דא) ז. *morendo*

smoth'er *v. and n.* (סמאטה'-ער) 1. שטיקען, זיך שטיקען; 2. פערשטיקען, אונטערדריקען, פערטושען; זיך טושען, פערשטיקט ווערען, אונטערדריקט ווערען; 3. דעמפפען, איינדעמפפען; 4. עטוואס שטיקענדעס [ווי שטיקענדע לופט, רויך, דונסט, טומאן אדער שטויב]; 5. דאס טליען; 6. פערבארגענהייט, פערשטיקט=קייט; פערשטיקונג, אונטערדריקונג; 7. א מישמאש.

1. We were almost **smothered** by the crowd around us. 2. The resolutions were **smothered** by the committee. 3. We ordered a steak with **smothered** onions. 6. Do not keep your suspicions in **smother**. 7. There is a perfect **smother** of letters and papers on the table.

smothera'tion *n.* (סמאטה-ער-איי'-שאן) שטיקונג; א מאטראזען=מאכל פון גערעמפפטען אקסען=פלייש, חזיר=פלייש און קארטאפעל.

smoth'er-fly *n.* (סמאטה'-ער-פלאי) א פלאנץ=לויז. ז. *aphid*

smoth'eriness *n.* (סמאטה'-ער-אי-נעס) שטיקעדיגקייט; רויכיגקייט, שטוי=ביגקייט, דאמפפיגקייט.

smoth'eringly *adv.* (סמאטה'-ער-אינג-לי) אויף א שטיקענדען אופן; אויף א פערשטיקענדען אדער אונטערדריקענדען אופן; רויכיג, דאמפפיג, שטויביג.

smoth'er-kiln *n.* (סמאטה'-ער-קיל) אן אויוועז צום פעררויכערען טעפ.

smoth'ery *a.* (סמאטה'-ער-אי) שטי=קענד; רויכיג, דאמפפיג, שטויביג.

smouch *v. and n.* (סמאוטש) פערשמי=צען, אויסשמירען מיט סאזשע, שווארץ מאכען מיט קויהל; פערפלעקען; בעקומען אויף אן אונעהרליכען אופן; א שווארצער אדער שמוציגער פלעק; א שמאק=טשע, א קלינגענדער קוש.

Smouch *n.* (סמאוטש) א איד.

smouched *a.* (סמאוטשט) אויסגעפלעקט; שמוציג; פערשמוציגט.

smoul'der *v. and n.* (סמאול'-דער) ז. *smolder*

Smouse *n.* (סמאוס) ז. *Smouch*

smout *v. and n.* (סמאוט) טהאן צופע=ליגע ארבייט; א שריפטזעצער וואס נעהמט אן צופעליגע ארבייט [וואס האט ניט קיין שטענדיגע בעשעפטיגונג].

smudge *v. and n.* (סמאדזש) 1. בע=שמוצען, בעפלעקען, פערשמירען; 2. מא=כען א שטארק רויכערענדען פייער [ניט פון נאססען האלץ]; אויסרויכערען דורך אזא פייער [צו פערטרייבען אינזעקטען]; 3. א פלעק; 4. א רויכענדער פייער; א שטיקענדער רויך.

2. We had to **smudge** the tent to drive away the mosquitoes.

smudg'y *a.* (סמאדזש'-אי) פערפלעקט, אויסגעשמוצט, פעררויכערט; וואס גיט ארויס א גערדיכטען רויך, רויכערענד.

smug *a., n. and v.* (סמאג) גלאט, נעט, פיין; אויסגעפוצט; פארמאליסטיש; אפעקטירט פיין און אנשטענדיג; קאקע=טיש געקליידעט; וואס איז צופריעדען מיט'ן אייגענעם אויסזעהן; וואס האלט פון זיך שטארק; זיך קליגלענד; איינער וואס איז כלומר'שט פיין און אנשטענדיג; איינער וואס האלט פון זיך שטארק; מא=כען גלאט, נעט אדער פיין; קאנפיסקי=רען; פערשטיקען [עפעס].

smug'-boat *n.* (סמאג'-באוט) א קאנ=טראבאנדע=שיפעל; אן אפיום=שיפעל [אין כינא].

smug'-faced *a.* (סמאג'-פייסט) מיט אן אפיציעלען אדער געמאכטען אויסדרוק.

smug'gle *v.* (סמאגל) אריינפיהרען קאנטראבאנדע, אריינפעקלען אדער ארויס=פעקלען סחורה אהן אבצאהל; טהאן עפעס אויף א געהיימען, פערבאטענעם שטייגער; אין שאטלאנד — האלטען א געהיימע ברייזעל; האלובען, לאשטשען.

smug'gler *n.* (סמאג'-לער) א קאנטרא=באנדיסט, א פעקעל=פיהרער; א קאנטרא=באנדע=שיף.

smug'gling *n.* (סמאג'-לינג) קאנטרא=באנדע.

smug'ly *adv.* (סמאג'-לי) נעט, פיין; גע=פוצט; קאקעטיש; זעלבסט=צופריעדען.

smug'ness *n.* (סמאג'-נעס) נעטקייט, פיינקייט; געפוצטקייט; קאקעטישקייט; זעלבסט=צופריעדענהייט.

smut *v. and n.* (סמאט) בעדע=קען מיט סאזשע; בעשמוצען; שווארץ מאכען [מיט קויהל]; זיך בעדעקען מיט סאזשע, ווערען שווארץ [פון קויהל]; בעפלעקען; אנשטעקען מיט מעהל=טהוי אדער פלאנצען=ראסט [אזא קראנקהייט ביי פלאנצען]; מאכען פארנאגראפיש אדער אבשטויסענד; סאזשע, שמוץ; א פלעק; שמוץ; מיאוס'ע, שמוציגע רייד; מעהל=טהוי; קויהלען פון זעהר א ביליגען זארט.

smut'-ball *n.* (סמאט'-באהל) תבואה=בראנד, אזא קראנקהאפטער, שוואמארטי=גער אנוואוקס אויף פלאנצען.

smutch *v. and n.* (סמאטש) פערשמו=צען; בעדעקען מיט סאזשע; שווארץ מא=כען [מיט קויהל]; א שווארצער אדער שמוציגער פלעק.

smutch'y *a.* (סמאטש'-אי) שמוציג, בעפלעקט.

smut'-machine' *n.* (סמאט'-מע-שין') א מאשין צו רייניגען תבואה

smut'-mill *n.* (סמאט'-מיל) ז. *smut-machine*

smut'tied *a.* (סמאט'-איד) בעדעקט מיט פלאנצען=ראסט אדער מעהל=טהוי [וועגען פלאנצען].

smut'tily *adv.* (סמאט'-אי-לי) אויף א פעררויכערטען, פערשווארצטען אדער פער=שמוציגטען שטייגער; מיט נבול פה, פאר=נאגראפיש.

smut'tiness *n.* (סמאט'-אי-נעס) פער=רויכערטקייט, שווארצקייט; שמוציגקייט; גראבקייט [אין רייד, אין אויסדריקע]; נבול פה.

smut'ty *a.* (סמאט'-אי) סאזשיג, שווארץ, פעררויכערט; שמוציג; נבל=פה'דיג, פאר=נאגראפיש.

snab'ble *v.* (סנעבל) שארען מיט'ן שנא=בעל [ווי א וואסער=פויגעל זוכענדיג עסען].

snack *v. and n.* (סנעק) טיילען; בייסען; זיך מיט אימעצען, האבען א חלק אין עפעס; א ביס [ווי פון א הונד]; א לייכטעס איבערבייסען; א קליינער טייל.

snac'ot *n.* (סנעק'-אט) די ים=נאדעל [אזא פיש]. ז. *pipe-fish*

snaf'fle *n. and v.* (סנעפל) א קליינער צוים פון א פערד; פערצוימען; פיהרען פאר'ן צוים; כאפען פאר'ן צוים.

snaf'fle-bit *n.* (סנעפ'ל-ביט) דער גע=ביס פון א צוים.

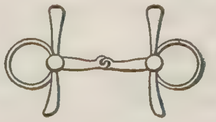

Snaffle-bit

snag *n. and v.* (סנעג) אן ארויסשטאר=צונג, א סוק; אן אבגעהאקטער סוקעוואַ=טער צווייג; א בוים אדער א טייל פון א בוים, וואס ליעגט אין וואסער און דער=גרייכט מיט זיינע צווייגען כמעט די אוי=בערפלעכע [וואס דאס שטערט דעם פרייען גאנג פון שיפען]; א פערבארגענע סכנה; אן אונערווארטעטע סבה פון א דורכפאל; דער ווארצעל פון א צאהן; א צווייגעל פון א הירש=הארן; אנלויפען אדער אנ=פאהרען אויף א צווייג פון א בוים וואס שטעקט אונטער'ן וואסער; מאכען שווע=רינקייטען, ברייננען אין פערלעגענהייט, צומישען, צוטומלען; ארומהאקען די צוויי=גען פון א בוים; ארומשניידען די אנ=וואקסונגען אדער ארויסשטארצונגען; אב=ריינינען א טייל פון אונטערוואסערדיגע בוימער.

snag'-boat *n.* (סנעג'-באוט) א שיף מיט מאשינען אויסצורייניגען דעם גרונד פון א טייך פון די אבגעבראכענע בוימער וואס ליעגען דארט.

snag'-bush *n.* (סנעג'-בוש) דער שווארצ=דארן. ז. *sloe*

snag'-cham'ber *n.* (סנעק'-טשיימ'-בער) אזא פעסט=פערמאכטע אבטיילונג אין דעם פאדערשטען טייל פון א שיף אלס שוץ=מיטעל אין פאל די שיף זאל זיך אנ=שטויסען אן בוימער און קלעצער, וואס ליעגען אין וואסער.

snag'ged *a.* (סנעג'-עד) פול סוקעוואטע, פול מיט אנוואקסונגען אדער מיט סוקים; ארויסשטארצונגען.

snag'ger *n.* (סנעג'-ער) אן אינסטרו=מענט צום ארומהאקען די צווייגען פון א בוים.

snag'gle *v.* (סנעגל) גריזשען.

snag'gy *a.* (סנעג'-אי) סוקעוואטע; פול מיט סוקעס; פול מיט אריינגעפאלענע ביימער [וועגען א טייך]; ווי א בוים וואס איז אריינגעפאלען אין טייך און שטערט דעם גאנג פון שיפען.

snag'-tooth *n.* (סנעג'-טוהטה) א לאנגער אדער אויסגעדרעהטער העסליכער צאהן; אן אבגעבראכענער צאהן.

snail *n.* (סנייל) א שליאמאק, א שנעק; א לאנגזאמער מענש, א קריכער; א פוילער, טעמפער מענש.

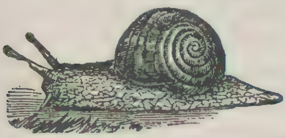

Snail

snail'-clo'ver *n.* (סנייל'-קלאו'-ווער) שנעקען-קלעע [אזא פלאנצע].

snail'ery *n.* (סנייל'-ער-אי) א פלאץ וואו עסבארע שנעקען ווערען געהאלטען אדער געהאדעוועט.

snail'-fish *n.* (סנייל'-פיש) א שנעקען-פיש [אזא פיש וואס ווינט זיך איין אין פעלזען].

snail'-like *a.* (סנייל'-לאיק) ווי א שנעק, וואס בעוועגט זיך לאנגזאם.

snail'-pace *n.* (סנייל'-פּייס) א שנעקען-גאנג, א זעהר לאנגזאמער גאנג.

snail'-paced *a.* (סנייל'-פּייסט) פון א שנעקען-גאנג, מיט זעהר לאנגזאמע טריט.

snail'-park *n.* (סנייל'-פּארק) ז. *snailery*.

snail's gal'lop (סניילז געל'-אפּ) ז. *snail-pace*.

snail'-shell *n.* (סנייל'-שעל) דער מושעל פון א שנעק.

snail'-slow *a.* (סנייל'-סלאו) לאנגזאם, קריכענד ווי א שנעק.

snail's pace (סניילז פּיים) ז. *snail-pace*.

snail'-tre'foil *n.* (סנייל'-טרי'-פאיל) ז. *snail-clover*.

snai'ly *a.* (סניי'-לי) שנעקיג, ווי א שנעק; לאנגזאם, קריכענד.

snake *n. and v.* (סנייק) א שלאנג; א שלאנגען-עהנליכע יאשטשערקע; א מענש מיט א כאראקטער פון א שלאנג, א פערעטהער; זיך בעוועגען ווי א שלאנג, דרעהען זיך ווי א ספּיראלע; שלעפּען אויף א שטריק; א שלעפּ טהאן.

snake'-bird *n.* (סנייק'-בוירד) אזא שווים-פויגעל מיט זעהר א לאנגען און אויסגעדרעהטען האלז ווי א שלאנג.

snake'-bite *n.* (סנייק'-באיט) א ביס פון א שלאנג.

snake'-char'mer *n.* (סנייק'-טשאר'-מער) ז. *serpent-charmer*.

snake'-char'ming *a.* (סנייק'-טשאר'-מינג) ז. *serpent-charming*.

snake'-dance *n.* (סנייק'-דענס) א רעליגיעזער טאנץ מיט שלאנגען, וואס ווערט פּראקטיצירט פון די פּריסטער ביי געוויסע אונציוויליזירטע שבטים מיט דעם ציעל צו ברייגנען רעגען.

snake'-fence *n.* (סנייק'-פענס) א צאם אדער פּארקאן געמאכט פון פּלעקלעך, וועלכע געהען אנגעשלאגען איינע אויף די אנדערע אין דער פארם פון א זיג-זאג.

snake'-fish *n.* (סנייק'-פיש) דער שלאנג-פיש [א מין פיש וואס האט די פארם פון א שלאנג אדער יאשטשערקע].

snake'-fly *n.* (סנייק'-פלאי) די קעמעל-פליעג [אזא אינזעקט, וואס האט א לאנגען קאפ און האלז, וועלכע ער בעוועגט שנעל אין אלע ריכטונגען].

snake'-gourd *n.* (סנייק'-גאורד) א מין אוגערקע וואס איז זעהר לאנג און דין.

snake'head *n.* (סנייק'-העד) א שלאנגען-קאפ [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין; אזא פלאך-קעפּיגער פיש; אזא שילדקראט אדער טשערעפּאכע]; דער ענד פון א רעלסע אדער אייזענבאהן-שינע, וואס האט זיך עטוואס אויפגעהויבען אין דער הויך.

snake'-head'ed *a.* (סנייק'-העד'-עד) מיט א קאפ ווי א שלאנג [ווי א טשערעפּאכע]; מיט א שפּיציגען, קליינעם קאפ.

snake in the grass (סנייק אין טהי גרעס) א פערעטהער, אן אינטריגאנט.

snake'-like *a.* (סנייק'-לאיק) שלאנגען-ארטיג, ווי א שלאנג.

snake'-moss *n.* (סנייק'-מאהס) ז. *club-moss*.

snake out (סנייק אוט) ארויסציהען.

snake'root *n.* (סנייק'-רוהט) איינער פון די מינים פלאנצען, ביי וועלכע דער ווארצעל ציהט זיך ווי א שלאנג אדער ביי וועלכע דער ווארצעל פלעגט דיענען אלס א רפואה געגען א שלאנגען-ביס.

snake's'-head *n.* (סנייקס'-העד) די שאך-בלום [א מין בלום מיט געשפּרענקעלטע גרין-רויטליכע בלעטלעך]; דער ענד פון א רעלסע אדער אייזענבאהן-שינע, וואס האט זיך אויפגעהויבען עטוואס אין דער הויך.

snake'stone *n.* (סנייק'-סטאון) דער אמאניט, א מין פערשטיינערטער מושעל, וועלכען מען געפינט אין גרויסע מאסען אין די טיעפע שיכטען פון דער ערד.

Snakestone

snake's'-tongue *n.* (סנייקס'-טאנג) דער שלאנגען-צונג [א מין גראז].

snake'weed *n.* (סנייק'-הוויעד) נאטער-ווארצעל [אזא גראז מיט א ווארצעל וואס האט א שטארקע צונויפציהענדע קראפט].

snake'wood *n.* (סנייק'-הוואוד) שלאנגען-האלץ [א מין אינדישער בוים מיט א זעהר ביטערען ווארצעל].

sna'kiness *n.* (סניי'-קי-נעס) דאס זיין ווי א שלאנג, שלאנגענארטיגקייט.

sna'king *n.* (סניי'-קינג) א געשלענגעלטער לאקען, א ספּיראלע; דאס שלעפּען מיט א שטריק [ווי למשל, א קלאץ].

sna'kish *a.* (סניי'-קיש) ז. *snaky*.

sna'ky *a.* (סניי'-קי) שלאנגענארטיג, שלאנגענהאפט; ליסטיג, ביטערע; אויסגעדרעהט, געשלענגעלט.

sna'ky-head'ed *a.* (סניי'-קי-העד'-עד) וואס האט אויף'ן קאפ שלאנגען אנשטאט האר [ווי מעדוזא אדער די גארגאנען. ז. *Gorgon*].

snap *v., n. and a.* (סנעפּ) כאפּען; א כאפּ טהאן מיט די צייהנער, א ביס טהאן; איבעררייסען, אונטערברעכען מיט כעס, מיט שארפע ווערטער; צומאכען מיט א שטארקען קלאפּ; קנאקען [ווי מיט די פינגער], כליאשטשען [מיט א בייטש]; צוברעכען מיט א קלאפּ; ארונטערנעהמען [א בילד] דורך מאמענט-פאטאגראפיע; עפּעס אונטערכאפּען [ווי א פארשלאג, א געלעגענהייט א. ד. ג.]; זיך אנשטרענגען א ביס צו טהאן אדער א כאפּ צו טהאן מיט די צייהנער; זיך אויסדריקען מיט שארפע רייד, אנפאלען מיט זידעלווערטער; זיך צוברעכען אויף פּיצלעך; פּלאצען, לאזען זיך הערען מיט א קלאפּ; א בליאסק טהאן, א בלישטש טהאן; א כאפּ; א ביס; א לייכטעם אדער שנעלעם צובייסען; דאס פּלאצען, דאס צוברעכען זיך אויף שטיקלעך; א טראסק, א קנאל; דאס שלעסעל פון א טייסטער, פון א רידיקול, פון א בראסלעט א. ז. וו.; א קנאקער [אזא זשוקעל וואס קנאלט אדער קנאקט]; א מין לעקעך געמאכט מיט אינגבער; שטארקייט, קרעפטיגקייט, ענערגיע, לעבען; א גוטע שטעלע, אן אנגענעהמעס שטיקעל ארבייט; אן איינלאדונג צו שפּיעלען אין א טעאטער אויף א קורצער צייט; אן אויער-רינגעל; א שעלמע, א כיטרער, דורכגעטריבענער יונג; אין גלאז-ארבייט — אזא געצייג צו מאכען דעם געשטעל פון א קעלעשאק א. ד. ג.; אזא געצייג ארומצוקלאפּען די קעפּלעך פון ניעט-נעגעל [ביים פערניטען עטוואס]; דאס ארונטערנעהמען א מאמענט-פאטאגראפיע; שנעל, מאמענטאל, פּלוצלונג, ניט צוגעגרייטערהייד.

snap'-ap'ple *n.* (סנעפּ'-עפּ'ל) א שפּיעל, וואו א שטעקעל, וואס איז אנגעבונדען אין מיטען אויף א פאדים און הענגט האריזאנטאל, דרעהט זיך אין א קרייז-בעוועגונג. אויף איין ענד איז ארויפגעשטעקט א ברענענדעס ליכט און אויף דעם צווייטען — אן עפּעל. דער שפּיעלער דארף כאפּען דעם עפּעל מיט'ן מויל.

snap'dragon *n.* (סנעפּ'-דרעג-אן) דאס לייבען-מויל [א מין דרום-אייראפּעאישעם זעהר הויכעם גראז מיט ווייסע און רויטליכע בליהונגען]; א ספּארט וואס בעשטעהט אין ארויסכאפּען מיט די פינגער ראזשינקעס פון ברענענדען בראנפען און אויפעסען זיי; אזא ארט צווייגעל וואס גלאז-מאכער בענוצען.

snap'hance *n.* (סנעפּ'-הענס) א פּרוזשינע-שלאס פון א ביקס אדער פּיסטאלעט; אן אלטפּרענקישע ביקס, וועלכע פלעגט אויסשיסען דורך דעם קלאפּ פון א שטיקעל שטאהל אן קרעמען [אזא הארטער שטיין].

snap'-head *n.* (סנעפּ'-העד) א געצייג צו פערראנדען די קעפּלעך פון די ניעט-נעגעל ביים ניעטען; א רונדעס קעפּעל פון א ניעט, שפּילקע אדער שטיפט.

snap'-hook *n.* (סנעפּ'-הוק) א קרוק אדער האקען, וואס פערמאכט זיך.

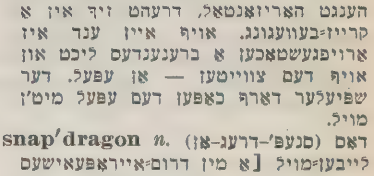

Snap-hook

snap'-link *n.* (סנעפּ'-לינק) אן אפענער

קייטען־רינג, וואס פערשליסט זיך דורך א צינגעל.

Snap-link

snap'-lock *n.* (סנעפּ'-לאַק) א פעדער־שלאָס [א שלאָס וואס פערשליסט זיך אהן א שליסעל].

snap off (סנעפּ אָף) אבברעכען, אבבייסען; פלוצלונג אנפאלען מיט שארפע רייד אדער זידעל־ווערטער.

snap'per *n.* (סנעפּ'-ער) א כאַפּער, א גנב; א שאכטעל צוקערקעס מיט א פייער־ווערק וואס עקספּלאָדירט ביים עפנען דאס שאכטעל; א קנאַקענדע זאַך ביים ענד פון א בייטש; א שארפער וויץ; א פייער־ווערק; א קנאַקענדער אינזעקט; אזא טשערעפּאַכע וואס קנאַקט מיט'ן קאָפּ ביים בעוועגען זיך; איינער פון פערשיעדענע זאַרטען פיש [ווי דער בלוי־פיש, דער רויט־פיש א. ז. וו.]; דער פליענגען־כאַפּער [אזא פויגעל]; א קאַסטאַנעט, א טאַנץ־קלאַפּער [ז. *castanet*].

snap'ping-tur'tle *n.* (סנעפּ'-אינג-טויר'טל) דער אליגאַטאַר־שילדקראָט [א מין גרויסע טשערעפּאַכע, וועלכע קנאַקט מיט די קינבאַקען ביים כאַפּען דאס רויב].

Snapping-turtle

snap'pish *a.* (סנעפּ'-איש) בייסענד; מיט א שארפען ענטפער; בייז, ברוגז'דיג, אנגעבלאָזען.

snap'pishly *adv.* (סנעפּ'-איש-לי) מיט צאָרן, ברוגז'דיג, אנגעבלאָזען.

snap'pishness *n.* (סנעפּ'-איש-נעס) בייסיגקייט; בייזקייט; שלאַנפערטיגקייט.

snap'py *a.* (סנעפּ'-אי) לעבעדיג, ריה־רעווריג, אויפטהועריש.

snap'-shot *n. and a.* (סנעפּ'-שאָט) מאָמענט־פאָטאָגראַפיע, דאס ארונטערנעהמען אן אויגענבליקליכעס פאָטאָגראַפישעס בילד מיט א קליינעם האַנד־אַפּאַראַט; וואס איז שייך אדער וואס איז צוגעפּאַסט צו מאָמענט־פאָטאָגראַפיע; דורכגעפיהרט אדער געמאַכט שנעל אין איין אויגענבליק.

snap shot (סנעפּ שאָט) א שנעל־שאָס [ניט געציעלטערהייד]; א פאָטאָגראַפישע מאָמענט־אויפנאַהמע.

snare *n. and v.* (סנעהר) א נעץ; א שנירעל אדער פאָדים מיט א שלייף אדער פעטליע [צו כאַפּען פויגעל]; דאס וואס דיענט עפּעס אריינצוכאַפּען, א פּאַסטקע; איינע פון די סטרונעס, וועלכע ציהען זיך איבער דעם אונטערשטען דעק פון א קליינער מיליטערישער פּויק; אין כירורגיע — א דינער דראָט מיט א שלייף ארונטערצונעהמען א געשוויר אדער בלעזעל פון לייב; כאַפּען מיט א פעטליע [ווי א פויגעל]; אריינכאַפּען אין א פּאַסטקע.

snare'-drum *n.* (סנעהר'-דראַם) ז. *side-drum*.

snar'er *n.* (סנעהר'-ער) איינער וואס לעגט א נעץ אדער פּאַסטקע צו כאַפּען פויגעל אדער חיות.

snarl *v. and n.* (סנאַרל) מורמלען, וואָרטשען; ברומען; זיין בייז; זיך בייזערען; פערפּלאָנטערען, אויסמישען; מאַכען א מישמאַש; בעציערען די אויסערע זייט פון א כלי דורך אויסקלאַפּען פיגורען פון דער אינערער זייט; דאס וואָרטשען, דאס ברומען; א פּלאָנטער; א געמיש; א פערפּלאָנטערטע לאַגע; א פערלעגענהייט; א צוזאַמענשטויס, א קריעג; א גוז אדער סענק [אין האָלץ].

snar'ler *n.* (סנאַר'-לער) א וואָרטשון; א בייזער מענש; איינער וואס בעציערט מעטאַלענע כלים אויסשלאָגענדיג פיגורען פון דער אינערער זייט.

snar'ling *a.* (סנאַר'-לינג) וואָרטשענד, ברומענד.

snar'ling-i'ron *n.* (סנאַר'-לינג-אי'-ערן) אן אינסטרומענט אויסצושלאָגען פיגורען פון אינווענייג אין מעטאַלענע כלים.

snar'ling-tool *n.* (סנאַר'-לינג-טוהל) ז. *snarling-iron*.

snatch *v. and n.* (סנעטש) כאַפּען, צוכאַפּען; א כאַפּ טהאָן; אוועקכאַפּען; אנגרייפען; א כאַפּ; אן אנגריף; אן אוועקגעכאַפּטעס שטיק; א שטיקעל; א ביסעל; א געכאַפּטער ביסען, א ביסען וואס מען כאַפּט אריין אין איילעניש; א ווערטהלאָזע בעמערקונג, אן ענטפער ניט צום פּונקט.

snatch'-block *n.* (סנעטש'-בלאָק) א פוס־בלאָק, א קינבאַקס־בלאָק [א בלאָק פון א שיף וואס האָט אן עפנונג אין איין זייט אריינצולעגען די שטריק].

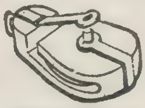

Snatch-block

snatch'er *n.* (סנעטש'-ער) א כאַפּער, א צוכאַפּער, אן אוועקכאַפּער; א רויבער; א רויב־פויגעל.

snatch'es of pleas'ure (סנעטש'-עז אָוו פּלעזש'-אור) שנעל אריבערגעהענדע פערגניגענס אדער פריידען.

snatch'ingly *adv.* (סנעטש'-אינג-לי) כאַפּענדיג; מיט שנעלקייט, מיט האַסט, אונרעגעלמעסיג.

snatch up (סנעטש אַפּ) אויפכאַפּען.

snatch'y *a.* (סנעטש'-אי) כאַפּענדיג; האַסטיג; אונרעגעלמעסיג, אונגלייכפערמיג; וואס האַלט לאַנג ניט אן.

snath *n.* (סנעטה) דאס געבויגענע הענטעל פון א קאָסע.

snathe *n. and v.* (סנייטה) דאס געבויגענע הענטעל פון א קאָסע; שניידען; ארומשניידען; ארומהאַקען.

snead *v. and n.* (סניעד) שניידען; ארומשניידען, ארומהאַקען; א שטיקעל; א ביסען, א פּעניצעל.

sneak *v. and n.* (סניעק) אריינקריכען ווי א גנב, זיך אונטער'גנב'ענען אין דער שטיל; זיך אויפפיהרען קנעכטיש; קריכען אדער זיך ערנידריגען פאַר אימעצען; גנב'ענען; א געמיינער יונג, א פּאַרלעץ; א געמיינער פּייגלינג; א קריכער, אן אונטערלעקער; א געמיינער גנב.

sneak away' (סניעק ע-הוויי') זיך אוועק'גנב'ענען.

sneak'-boat *n.* (סניעק'-באָוט) א קליין געדעקט שיפעל וואס ווערט בענוצט צו פאַנגען וואַסער־פויגעל.

snea'ker *n.* (סניע'-קער) א קריכער; א קנעכטישע נשמה; א פּייגלינג; א פּונשבעכער.

snea'kiness *n.* (סניע'-קי-נעס) ז. *sneakingness*.

snea'king *a.* (סניע'-קינג) קריכענד, נידריג; קנעכטיש, געמיין, פּייג; געהיים, פער'גנב'עט.

snea'kingly *adv.* (סניע'-קינג-לי) אויף א קריכענדען אדער קנעכטישען אופן; בגנבה; געמיין, פּייג.

snea'kingness *n.* (סניע'-קינג-נעס) דאס זיין קריכעריש אדער קנעכטיש; געמיינהייט, פּייגהייט, נידריגקייט.

sneaks'by *n.* (סניעקס'-בי) א געמיינער לומפּיגער יונג; א קריכער, א קנעכטישע נשמה.

sneak'-thief *n.* (סניעק'-טהיעף) א גנב וואס גנב'עט זיך אריין דורך אָפענע טהירען אדער פענסטער.

snea'ky *a.* (סניע'-קי) קריכעריש, נידריג, קנעכטיש; געמיין, פּייג.

snee *n.* (סניע) א מעסער.

sneer *v. and n.* (סניער) שפּאַטען, חוזק מאַכען; אבלאַכען; שפּאָט, חוזק.

sneer'er *n.* (סניער'-ער) א שפּאָטער; אן אבלאַכער, אן אבשפּאָטער, א חוזק־מאַכער.

sneer'ful *a.* (סניער'-פול) שפּאָטיש.

sneer'ingly *adv.* (סניער'-אינג-לי) אבלאַכענדיג; אבשפּאָטענדיג; אויף א שפּאָטישען אופן; מאַכענדיג חוזק.

sneeze *v. and n.* (סניעז) ניסען; דאס ניסען; א נאָס.

sneeze at (סניעז עט) פעראַכטען, זיך בעציהען מיט פעראַכטונג.

sneeze'-horn *n.* (סניעז'-האָהרן) א שמעק־טאַבאַק פּושקע וואס איז געמאַכט פון א האָרן.

snee'zer *n.* (סניע'-זער) איינער וואס ניסט; א שמעק־טאַבאַק פּושקע.

sneeze'weed *n.* (סניעז'-הוויעד) די ניס־פּלאַנצע [אזא גיפטיגע פּלאַנצע וואס איהרע בלעטער און בלומען זיינען בעדעקט מיט אזא שטויב, פון וועלכען מען ניסט].

snee'zing *n.* (סניע'-זינג) דאס ניסען.

snee'zing-pow'der *n.* (סניע'-זינג-פּאַו'-דער) ניס־פּולווער; שמעק־טאַבאַק.

snell *n. and v.* (סנעל) א שטיקעל קישקע אדער ים־גראָז מיט וואס מען בינדט אן א האַטשעק [אנגעל] צו א ווענטקע; צובינדען [א האַטשעק] צו א שנירעל אדער צו א קישקע.

snick *n. and v.* (סניק) אין קריקעט־שפּיעל — א זעהר לייכטער קלאַפּ אן באַל, דאס ער ריהרט זיך קוים פון אָרט; א קליינער שניט; א קניפּעל פון א פאָדים; שניידען, האַקען.

snick and snee (סניק ענד סניע) א קאַמפּף מיט מעסערס; א מאַטראָזען־מעסער.

snick'-a-snee' *n.* (סניק'-ע-סניע') ז. *snick and snee*.

snick'er *v. and n.* (סניק'-ער) לאַכען האַלב־איינגעהאַלטען; כיכיקען, נאַריש לאַכען; זאָגען עטוואָס מיט א האַלב־איינגעהאַלטענעם געלעכטער; א נאַרישער געלעכטער, א כיכיקעריי.

snick'ersnee *n.* (סניק'-ער-סניע) ז. *snick and snee*.

snide *a. and n.* (סנאַיד) איבערגעשפּיצט, שווינדלעריש, ליגנעריש, בעטריגעריש; פאַלש; א שווינדלער, א בעטריגער; א שווינדעל, א בעטרוג.

sniff *v. and n.* (סניף) סאַפּען מיט דער נאָז; אָטעמען מיט דער נאָז; שטאַרק ציהען מיט די נאָז־לעכער; שמעקען; ציהען מיט די נאָז־לעכער אלס א ציי־

כען פון פערעכטונג; א סאפען מיט דער נאז; דאס ציהען מיט די נאז־לעכער; א שמעק מיט דער נאז; א שמעק.

sniff about' (סניף ע־באוט) ארומניוכען, ארומשפיאנירען.

snif'fle *v. and n.* (סניפל) ז. *snuffle*.

sniff'y *a.* (סניפ׳־אי) פערעכטליך, פול מיט פערעכטונג.

snift *v. and n.* (סניפט) שטארק ציהען מיט די נאז־לעכער, ציהען מיט דער נאז; ציהען פערעכטליך מיט דער נאז; אבשנייצען [דעם קנויט פון א ליכט]; א לייכטער שנעע.

snif'ter *n.* (סניפ׳־טער) א סאפען מיט דער נאז; א שנאפסעל; א שטארקער שטורם־ווינד, א זאווערוכע.

snif'ters *n.* (סניפ׳־טערז) א נאז־פערשטאפונג פון קאטאר.

snif'ting-valve *n.* (סניפ׳־טינג־וועלוו) א שנאר־ווענטיל, א שנאר־קלאפע [א ווענטיל אדער קלאפע אין א צילינדער פון א דאמפף־מאשין ארויסצולאזען אדער אריינצולאזען לופט. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם שנארענדען גערויש וואס ער מאכט].

snif'ty *a.* (סניפ׳־טי) שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

snig *v. and n.* (סניג) האקען, שניידען; בייסען; גריזשען; אן אאל, א ווינגע [אזא שלאנגען־פערמיגער פיש].

snig'ger *v. and n.* (סניג׳־ער) ז. *snicker*.

snig'gle *v. and n.* (סניגל) פישען ווינגעס [אאלען] דורך דעם וואס מען ווארפט אריין די ווענטקע אין זייער בעהאלטונגס־ארט; כאפען א ווינגע [אאל] דורך אריינווארפען די ווענטקע אין איהר בעהאלטונגס־ארט; כאפען, פאנגען אין נעז; א כיכיקעריי, א כארכעלדיגער געלעכטער.

snip *v. and n.* (סניפ) אבשערען; איינשניידען, איינשערען; אויסשניידען, אויסשערען; גנב׳ענען דורך אבשערען; א שניט, א שניט מיט א שער; אן אבגעשארענעס שטיקעל; א שניצעל; א קליין שטיקעל; א חלק, א טייל; א שניידער.

snipe *n. and v.* (סנאיפ) א שנעפפע [אזא פויגעל מיט א לאנגען גראדען שנאבעל און מיט לאנגע פיס]; א שוטה, א דומער יונג; א האלב־אבגערויכערטער ציגאר וואס מען געפינט אין גאס; א שארפער ענטפער; נעהן אויף יאגד אויף שנעפפען.

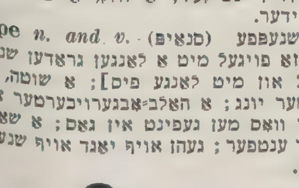

Snipe

snipe'-bill *n.* (סנאיפ׳־ביל) א קארניז־הובעל, א געזימס־הובעל.

snipe'-eel *n.* (סנאיפ׳־איעל) אזא לאנגער דינער פיש עהנליך צו אן אאל [ווינגע] מיט א לאנגען שנאבעל־עהנליכען מויל, וואס געפינט זיך אין די טיפע ערטער פון ים.

snipe'-fish *n.* (סנאיפ׳־פיש) דער שנעפפען־פיש [אזא ים־פיש מיט א לאנגען שנאבעל־פערמיגען מויל].

snip'per *n.* (סניפ׳־ער) אן אויסשערער, אן אויסשניידער; א שניידער.

snip'pers *n.* (סניפ׳־ערז) א שער.

snip'per-snap'per *n.* (סניפ׳־ער־סנעפ׳־ער) א קליין מענשעלע.

snip'pet *n.* (סניפ׳־עט) א שטיקעלע.

snip'petiness *n.* (סניפ׳־עט־אי־נעס) דאס זיין זעהר קליין אדער אונבעדייטענד; צוברעקעלטקייט, צופיצעלטקייט.

snip'pety *a.* (סניפ׳־עט־אי) גאנץ קליין, אונבעדייטענד; צוברעקעלט, צופיצעלט.

snip'ping *n.* (סניפ׳־אינג) א שניצעל, א שטיקעל וואס איז אבגעשארען אדער אבגעשניטען.

snip'py *a.* (סניפ׳־אי) צופיצעלט, צוברעקעלט; גייציג, קארג.

snips *n.* (סניפס) אזא קליינע שער צום שניידען בלעך.

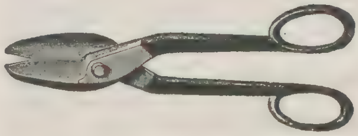

Snips

snip'-snap *n.* (סניפ׳־סנעפ) א שנעלער ווארט־וועקסעל, א שארפער דיאלאג [צווייגעשפרעך] מיט גיכע ענטפערס.

sni'py *a.* (סנאי׳־פי) עהנליך צו א שנעפפע, וואס האט א לאנגע שפיציגע נאז וואס איז עהנליך צו דעם שנאבעל פון א שנעפפע. ז. *snipe*.

snirt *n.* (סנוירט) א פערשטיקטער געלעכטער.

snir'tle *v.* (סנוירטל) לאכען מיט א פערשטיקטען געלעכטער.

snite *v.* (סנאיט) שנייצען [די נאז]; אבשנייצען א ליכט.

snithe *a.* (סנאיטה) שניידענד [וועגען א ווינד].

snith'y *a.* (סניטה׳־אי) ז. *snithe*.

sniv'el *n. and v.* (סניוול) שנארכעץ, סמארק [ליחה פון דער נאז]; אן אויסגעקוועטשטער געוויין, א געוויין מיט פאלשע טרעהרען; היפאקריטסטווע, צבוע׳צסטווע; זופען מיט דער נאז; זיך פערסמארקען; וויינען אדער שרייען ווי א קינד; וויינען מיט געמאכטע טרעהרען.

sniv'eler *n.* (סניוו׳ל־ער) א סמארקאטש, א וויינער, א שלוכצער; איינער וואס האט א שוואכקייט צום וויינען; איינער וואס מאכט זיך וויינענדיג.

sniv'eling *a.* (סניוו׳ל־אינג) סמארקאטע, וואס פערסמארקעט זיך; זופענדיג מיט דער נאז; גיסענדיג מיט טרעהרען ווי א קינד.

sniv'eller *n.* (סניוו׳ל־ער) ז. *sniveler*.

sniv'elling *a.* (סניוו׳ל־אינג) ז. *sniveling*.

sniv'elly *a.* (סניוו׳ל־אי) רינענדיג פון דער נאז, סמארקאטע; שלוכצענד, וויינענד.

snob *n.* (סנאב) א שוסטער; א שוסטער־געזעל; א פיליסטער [א פערזאן וואס בעזוכט ניט קיין אוניווערזיטעט]; א סטרייקברעכער, א "סקעב", איינער וואס ארבייט פאר א ביליגערען פרייז ווי אנדערע ארבייטער; א סנאב, איינער וואס מאכט דעם אנשטעל אדער קארטשעט פון זיך אן אריסטאקראט, א פראסטאק וואס טאנצט נאך דער העכערער געזעלשאפט.

snob'bery *n.* (סנאב׳־ער־אי) דאס מאכען דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט, דאס קארטשען פון זיך אן אריסטאקראט, דאס נאכטאנצען דער העכערער געזעלשאפט; די אויפפיהרונג פון פראסטאקעס וואס מאכען זיך פאר אריסטאקראטען.

snob'bish *a.* (סנאב׳־איש) ווי א סנאב, וואס קארטשעט פון זיך אן אריסטאקראט, וואס מאכט דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט; וואס טאנצט נאך דער העכערער געזעלשאפט.

snob'bishly *adv.* (סנאב׳־איש־לי) מעשה סנאב, נאכטאנצענדיג דער העכערער געזעלשאפט, קארטשענדיג פון זיך אן אריסטאקראט, מאכענדיג דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט.

snob'bishness *n.* (סנאב׳־איש־נעס) דער כאראקטער אדער די אויפפיהרונג פון א סנאב [א פראסטאק וואס קארטשעט פון זיך אן אריסטאקראט].

snob'bism *n.* (סנאב׳־איזם) סנאביזם, די אויפפיהרונג פון א סנאב. ז. *snobbishness*.

snob'by *a.* (סנאב׳־אי) ז. *snobbish*.

snob'ling *n.* (סנאב׳־לינג) א קליין מענשעלע וואס מאכט דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט.

snoboc'racy *n.* (סנאב־אק׳־רע־סי) סנאבאקראטיע, די הערשאפט פון פראסטאקעס וואס שפיעלען די ראלע פון אריסטאקראטען.

snood *n. and v.* (סנוהד) א האר־באנד אדער שטערען־באנד וואס יונגע מיידלעך טראגען; א שנירעל פון זייד אדער פון האר מיט וועלכער מען בעפעסטיגט דעם האטשעק [אנגעל] פון א ווענטקע; פערבינדען די האר מיט א האר־באנד אדער שטערען־באנד; צובינדען דעם האטשעק [אנגעל] צו דער ווענטקע.

snoo'ded *a.* (סנוה׳־דעד) וואס טראגט א האר־באנד אדער שטערען־באנד.

snook *v. and n.* (סנוהק) לויערען; אזא פיש.

snoop *v. and n.* (סנוהפ) אונטערקריכען ווי א גנב, קריכען בגנבה; איינער וואס קריכט אונטער בגנבה; א קריכער.

snoo'per *n.* (סנוה׳־פער) איינער וואס קריכט אונטער בגנבה; א קריכער.

snooze *v. and n.* (סנוהז) שלומערען, דרעמלען; א דרעמעל.

snoo'zer *n.* (סנוה׳־זער) איינער וואס דרעמעלט אדער שלומערט.

snoo'zle *v.* (סנוהזל) צוטוליען.

snore *v. and n.* (סנאור) כראפען אין שלאף; דאס כראפען; א כראפע.

snor'er *n.* (סנאור׳־ער) א כראפון, איינער וואס כראפעט בשעת ער שלאפט.

snort *v. and n.* (סנאהרט) פארסקען מיט דער נאז; סאפען הויך מיט דער נאז ווי א פערד; אויסברעכען אין א פערדישען געלעכטער, לאכען ווי א פערד הירזשעט; א פארסקע מיט דער נאז.

snor'ter *n.* (סנאהר׳־טער) איינער וואס כראפעט הויך; איינער וואס פארסקעט הויך מיט דער נאז; עפעס גוואלדיגעס אדער גרויסעס.

snor'ting *n.* (סנאהר׳־טינג) דאס פארסקען; דאס סאפען שטארק מיט דער נאז.

snot *n. and v.* (סנאט) שנארכעץ, סמארק, נאז־ליחה; א סמארקאטש; א געמיינער יונג; שנייצען די נאז.

snot'ter *n.* (סנאט׳־ער) דער רויטער טייל

פון אַן אינדיק'ס קאָפּ; אַזאַ מאַסט־שטריק אויף אַ שיף.

snot'tery *n.* (סנאָט'־ער־אי) שנאָרכעץ, סמאַרק, נאָז־ליחה; שמוץ.

snot'tily *adv.* (סנאָט'־אי־לי) אויף אַ שמוציגען אופן; סמאַרקאַטע, פערשנאָר־כעט.

snot'ty *a.* (סנאָט'־אי) סמאַרקאַטע, פער־שנאָרכעט, פערשמאַרכעט; שמוציג; גע־מיין; שפּאַטיש.

snot'ty-nosed *a.* (סנאָט'־אי־נאָוזד) מיט אַ פערשמאַרכעטער נאָז; פערשמאַר־כעט, סמאַרקאַטע.

snout *n. and v.* (סנאַוט) אַ שנוק, אַ שנויץ; אַ גרויסע נאָז; עטוואַס וואָס איז ענהליך צו אַ חזיר'שען שנוק; דער שנויץ אָדער ענד פון אַ רעהר; בעזאָרגען מיט אַ שנויץ.

snout'-bee'tle *n.* (סנאַוט'־ביע'טל) ז. ***curculio***

snou'ted *a.* (סנאַו'־טעד) מיט אַ שנוק, מיט אַ שנויץ.

snout'-ring *n.* (סנאַוט'־רינג) אַ רינג וואָס ווערט דורכגעצויגען דורך דעם שנוק פון אַ חזיר, אַז ער זאָל ניט ריהען די ערד.

snou'ty *a.* (סנאַו'־טי) ענהליך צו אַ שנוק אָדער צו אַ שנויץ; שנויץ־פֿערמיג; מיט אַ לאַנגער נאָז.

snow *n. and v.* (סנאָו) שנעע; אַ שנעע־שטורם; אַ שנעע־פֿאַל; אַ ווינטער; אַ שנאָו־שיף [אַזאַ צוויי־מאַסטיגע שיף]; עטוואַס וואָס איז ענהליך צו שנעע; שנעען; בעשנעען, פערשנעען.

Snow

snow'-ap'ple *n.* (סנאָו'־עפּ'ל) אַ שנעע־עפּעל [אַזאַ עפּעל וואָס איז אינוועניג זעהר ווייס].

snow'ball *n. and v.* (סנאָו'־באָהל) אַ שנעע־קויל, אַ שנעע־באַל, אַ סנאָזשקע; די שנעע־באַל פּלאַנצע, די שנעע־רויז [אַזאַ פּלאַנצע מיט גרויסע ווייסע רונדע בלי־הונגען ענהליך צו אַ שנעע־באַל]; אַ פּו־דינג געמאַכט פון רייז וואָס איז געוויקעלט אין מילך; בעוואַרפען מיט שנעע־קוילען; וואַרפען שנעע־קוילען.

snow'ball-tree *n.* (סנאָו'־באָהל־טריע) די שנעע־באַל פּלאַנצע ז. ***snowball***

snow'berry *n.* (סנאָו'־בער־אי) דאָס שנעע־יאַגדע בוימעל [אַזאַ בוימעל אויף וועלכען עס וואַקסען שנעע־ווייסע יאַגדעס, וועלכע ווערען רייף אין הערבסט]; די שנעע־יאַגדע.

snow'bird *n.* (סנאָו'־בוירד) אַ שנעע־פֿויגעל [אַ פֿויגעל וואָס לעבט אין די קאַלטע געגענדען].

snow'-blind *a.* (סנאָו'־בלאַינד) שנעע־בלינד. ז. ***snow-blindness***

snow'-blind'ness *n.* (סנאָו'־בלאַינד'־נעס) שנעע־בלינדקייט [אַן אויגען־קראַנק־הייט וואָס בעשטעהט אין דעם, דאָס מען קען ניט קוקען אויף שנעע].

snow'-blink *n.* (סנאָו'־בלינק) דער אָב־גלאַנץ פון שנעע־פֿעלדער אָדער אייז־שטרע־קען.

snow'-boot *n* (סנאָו'־בוהט) אַ שנעע־שוך, אַ שנעע־שטיוועל [צום בעשיצען די פֿיס פון דער פֿייכטקייט פון שנעע].

snow'-bound *a.* (סנאָו'־באַונד) איינגע־שנעעט, פערשאָטען מיט שנעע.

snow'break *n.* (סנאָו'־ברייק) דאָס שמעלצען פון שנעע.

snow'-broth *n.* (סנאָו'־בראָהטה) שנעע־וואַסער, געשמאָלצענער שנעע; אַן אייז־קאַלטער געטראַנק.

snow'-bun'ting *n.* (סנאָו'־באַנ'־טינג) דער שנעע־אַמער, דער שנעע־פֿויגעל [אַזאַ פֿויגעל וואָס געפינט זיך אין די קאַלטע געגענדען].

Snow-bunting

snow'bush *n.* (סנאָו'־בוש) דאָס שנעע־בוימעל [אַ בוימעל אויף וועלכען עס וואַקסען שנעע־ווייסע בלומען].

snow'cap *n.* (סנאָו'־קעפּ) דער שנעע־קאָפּ [אַזאַ פֿויגעלע מיט אַ שנעע־ווייסען קאָפּ].

snow'-capped *a.* (סנאָו'־קעפּט) בע־דעקט מיט שנעע.

snow'-drift *n.* (סנאָו'־דריפֿט) אַ שנעע־זאַווערוכע, שנעע וואָס ווערט געטריבען פון ווינד; אַ באַרג פון אנגעטריבענעם שנעע.

snow'drop *n.* (סנאָו'־דראָפּ) דאָס שנעע־גלעקעל [אַזאַ וואַלד־בלימעל וואָס וואַקסט אַרויס אין אנפאַנג פריהלינג].

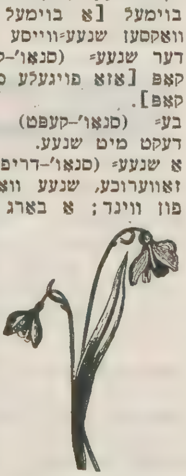

Snowdrop

snow'-ea'ter *n.* (סנאָו' – איע'־טער) אַ טרוקענער וואַרע־מער וועסט־ווינד וואָס פערניכטעט שנעל דעם שנעע.

snow'-eyes *n.* (סנאָו'־איז) שנעע־ברי־לען [אַזעלכע ברילען פון גאַנץ לייכטען האָלץ מיט אַ קליינעם שפּאַלט פֿאַר די אויגען וואָס די עסקימאָסען טראָגען זיך צו שיצען פון שנעע־בלינדקייט].

snow'fall *n.* (סנאָו'־פֿאָהל) אַ שנעעפֿאַל; די מאַסע שנעע וואָס ווערט אנגעשנעעט אין אַ בעשטימטער צייט.

snow'-fed *a.* (סנאָו'־פֿעד) גענעהרט פון געשמאָלצענעם שנעע, פֿול מיט צו־שמאָלצענעם שנעע [וועגען טייכען].

snow'-field *n.* (סנאָו'־פֿיעלד) אַ שנעע־פֿעלד [אַ שטיק לאַנד וואָס איז בעדעקט מיט אַ בעשטענדיגען שנעע, ווי אין די געגענדען פון נאָרד־פּאָל].

snow'-finch *n.* (סנאָו'־פֿינטש) אַ שנעע־פֿינק [אַזאַ פֿויגעל וואָס געפינט זיך אין קאַלטע געגענדען].

snow'flake *n.* (סנאָו'־פֿלייק) אַ שנעע־פֿלאָק, אַ שנעעלע.

snow'-flood *n.* (סנאָו'־פֿלאַד) אַ פֿער־פֿלייצונג פון געשמאָלצענעם שנעע.

snow'flower *n.* (סנאָו'־פֿלאַו־ער) ז. ***snowdrop***

snow'fowl *n.* (סנאָו'־פֿאַול) ז. ***snow-bunting***

snow'-gog'gle *n.* (סנאָו'־גאָג'ל) ז. ***snow-eyes***

snow'-goose *n.* (סנאָו'־גוהס) אַ שנעע־גאַנז [אַזאַ זאַרט ווייסע גאַנז].

snow'-grouse *n.* (סנאָו'־גראַוס) ז. ***ptarmigan***

snow'-hut *n.* (סנאָו'־האַט) אַ שנעע־ביידעל [אַ רונדעס ביידעל אויסגעבויט פון פּלאַכטעס שנעע, ווי ביי די עסקימאָסען].

Snow-huts

snow'-ice *n.* (סנאָו'־אַיס) שנעע־אייז [שנעע וואָס איז פערוואַנדעלט געוואָרען אין אייז].

snow'ily *adv.* (סנאָו'־אי־לי) מיט שנעע, אַזוי ווי שנעע.

snow'iness *n.* (סנאָו'־אי־נעס) שנעע־ווייסקייט; שנעעאיגקייט.

snow'ish *a.* (סנאָו'־איש) שנעעאיג, שנעע־ווייס, ענהליך צו שנעע.

snow'-leop'ard *n.* (סנאָו'־לעפּ'־ארד) דער שנעע־לעמפּערט, די אונצע [אַזאַ לעמפּערט]. ז. ***ounce***

snow'less *a.* (סנאָו'־לעס) אָהן שנעע, שנעעלאָז.

snow'-light *n.* (סנאָו'־לאַיט) ז. ***snow-blink***

snow'like *a.* (סנאָו'־לאַיק) ענהליך צו שנעע, ווייס ווי שנעע.

snow'-line *n.* (סנאָו'־לאַין) די שנעע־ליניע אָדער די שנעע־גרענעץ פון אַ באַרג וואָס איז אימער בעדעקט מיט שנעע.

snow'-plow *n.* (סנאָו'־פּלאַו) אַ מאַשין וואָס ריינינגט אָב דעם שנעע פון גאַסען, פון אייזענבאַהן־רעלסען א. ד. ג.

snow'-shoe *n. and v.* (סנאָו'־שוה) אַ שנעע־שוך [אַזאַ ברייטער פּלאַכער הילצערנער שוך וואָס ווערט בענוצט צו געהן אין ערטער וואו דער שנעע איז טיעף, כדי די פֿיס זאָלען ניט זינקען]; געהן מיט שנעע־שיך.

snow'-sho'er *n.* (סנאָו'־שוה'־ער) איי־נער וואָס געהט מיט שנעע־שיך.

snow'-shov'el *n.* (סנאָו'־שאַוו'ל) אַ שנעע־לאָפּעטע, אַ שנעע־רידעל [צום שאַ־רען שנעע].

snow'-skate *n.* (סנאָו'־סקייט) אַ שנעע־שליט־שוה [זיך צו גליטשען איבער גע־פֿראָרענעם שנעע].

snow'-slide *n.* (סנאָו'־סלאַיד) אַ שנעע־מאַסע וואָס גליטשט זיך אַראָב פון אַ דאַך אָדער פון אַ באַרג.

snow'-slip *n.* (סנאָו'־סליפּ) ז. ***snow-slide***

snow'-storm *n.* (סנאָו'־סטאָהרם) אַ שנעע־שטורם, אַ שנעע־זאַווערוכע.

snow'-swee'per *n.* (סנאָו'־סוויע'־פּער) אַן אַפּאַראַט צום קעהרען שנעע.

snow'-track *n.* (סנאָו'־טרעק) אַן אויס־געטרעטענע שפּור פון פֿיס אין שנעע; אַן אויסגעטרעטענער וועג אין שנעע.

snow'-wa'ter *n.* (סנאָו'־וואָה־טער) שנעע־וואַסער, געשמאָלצענער שנעע.

snow'-white *a.* (סנאו'-הוואיט) שנעע=ווייס, ווייס ווי שנעע.

snow'y *a.* (סנאו'-אי) פול מיט שנעע, בעדעקט מיט שנעע; ווייס ווי שנעע, שנעע=ווייס, ריין, ניט בעפלעקט.

snub *v., n. and a.* (סנאב) אבשטעלען, אבהאלטען, איינהאלטען, פערהאלטען; קורץ און שארף אב'פטר'ען; אבזידלען; גראב צוריקווייזען, שארף אדער סארקאסטיש אבענטפערען; א סוק אין האלץ; א קורנאסע נאז, א ברייטע ארויפגעריסענע נאז; א גראבע צוריקווייזונג, א קורצע אב'פטר'ונג, א שארפע אדער גראבע אבענטפערונג; א פלעצליכע איינהאלטונג פון א לויפענדען שטריק אדער קייט; א סלופ ביי א טייך צוצובינדען א שיף אדער פליט; קורנאסע, ברייט און אויפגעריסען [וועגען א נאז].

snub'ber *n.* (סנאב'-ער) א פארריכטונג צו פערהאלטען א שיפס=שטריק.

snub'bing-post *n.* (סנאב'-אינג-פאוסט) א סלופ צוצובינדען א פערד, א שיף א. ז. וו.

snub'bish *a.* (סנאב'-איש) צוריקהאלטענד, פערהאלטענד, אונטערדריקענד.

snub'by *a.* (סנאב'-אי) שטומפיג, קורץ אדער פלאך.

snub'-nosed *a.* (סנאב'-נאוזד) קורנאסע, וואס האט א קורצע, פלאכע און ארויפגעריסענע נאז.

snub'-post *n.* (סנאב'-פאוסט) ז. *snubbing-post*.

snuff *v. and n.* (סנאף) שמעקען; אטעמען מיט דער נאז; אריינציהען מיט דער נאז; בעשמעקען; שפירען מיט דער נאז; ציהען מיט דער נאז [אלס א צייכען פון אויפרעגונג אדער פעראכטונג]; אבשנייצען א ליכט; א שמעק, א ציה מיט דער נאז; שמעק=טאבאק; שמעק=פולווער; ערגער, פערדרוס, אויפרעגונג אדער צארן וואס ווערט אויסגעדריקט דורך א ציהען מיט דער נאז; דער אבגעברענטער קנויט אדער שנויץ פון א ליכט אדער פון א לאמפ.

snuff'-box *n.* (סנאפ'-באקס) א טאבא=קערקע, א טאבאק=פושקע.

snuff'-col'or *n.* (סנאפ'-קאל'-אר) א געלב=ברוינער קאליר [ווי פון שמעק=טאבאק].

snuff'-dip'ping *n.* (סנאפ'-דיפ'-אינג) דאס רייבען די ציינער און די יאסלעס מיט שמעק=טאבאק [ווי עס ווערט געטהאן פון פרויען אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

snuff'-dish *n.* (סנאפ'-דיש) אזא טעלער צו האלטען שמעק=טאבאק; א כלי, אין וועלכער מעןווארפט אריין די אבגעברענטע קנויטען פון לאמפען אדער פון ליכט; אזא כלי אין וועלכער מען האלט ליכט=אבשנייצער.

snuff'er *n.* (סנאפ'-ער) א שמעקער; א טאבאק=שמעקער; א ים=חזיר, א הערינג=שוויין [ז. *porpoise*].

snuff'ers *n.* (סנאפ'-ערז) א ליכט=אבשנייצער [אזא צווייענגעל אבצושנייצען ליכט].

snuff'er-tray *n.* (סנאפ'-ער-טריי) אזא קעסטעלע אדער כלי צו האלטען ליכט=אבשנייצערס.

snuff'iness *n.* (סנאפ'-אי-נעס) דאס אויסזעהן ווי שמעק=טאבאק; דער ריח פון שמעק=טאבאק; דאס בעליידיגט זיין; פערדריסליכקייט, ערגערניס.

snuf'fle *v. and n.* (סנאפל) שנויפלען, ריידען אונטער דער נאז; ציהען דעם אטעם דורך א פערשטאפטער נאז; בעליידיגען; דאס שנויפלען, דאס ריידען אונטער דער נאז; דאס ציהען דעם אטעם דורך א פערשטאפטער נאז.

snuf'fler *n.* (סנאפ'-לער) א שנויפלער, איינער וואס רעדט אונטער דער נאז; א כלומר'שדיגער פרומאק.

snuf'fles *n.* (סנאפלז) פערשטאפטקייט פון דער נאז [שווערקייט ארויסצושנייצען די ליחה].

snuf'flingly *adv.* (סנאפ'-לינג-לי) שנויפלענדיג, ריידענדיג אונטער דער נאז; מעשה כלומר'שדיגער פרומאק; היפאקריטיש, מעשה צבוע'ק.

snuff'man *n.* (סנאפ'-מען) א שמעק=טאבאק פערקויפער.

snuff'-mill *n.* (סנאפ'-מיל) א שמעק=טאבאק פאבריק, א מאשין צו מאהלען שמעק=טאבאק.

snuff out (סנאף אוט) אויסלעשען; מאכען פלעצליך א סוף.

The automobile ran over the child and snuffed out its life.

snuff'-ta'ker *n.* (סנאפ'-טיי'-קער) א טאבאק=שמעקער.

snuff'-ta'king *n.* (סנאפ'-טיי'-קינג) דאס שמעקען טאבאק.

snuff'y *a.* (סנאפ'-אי) ווי שמעק=טאבאק, וואס האט דעם ריח אדער דעם קאליר פון שמעק=טאבאק; פערפלעקט מיט שמעק=טאבאק; ערגערליך, פערדריסליך.

snug *a., adv., n. and v.* (סנאג) צוגעטוליעט; בעקוועם; וואס ליעגט בעקוועם צום לייב [ניט גאר לויז און ניט גאר פעסט]; אנגענעהם און געמיטליך; בעהאלטען און פערבארגען; וואס איז אין געהיים; אן ארויסשטארצונג אין א מאשין וואס פערהאלט וועלכען עס איז מאשינען=טייל פון בעוועגונג; זיך צוטוליען; ליעגען צוגעטוליעט, ליעגען בעקוועם; אבורייבען אדער מאכען גלאט; אוועקלעגען אין א בעקוועמער לאגע; צוטוליען, צודריקען.

snug'ger *n.* (סנאג'-ער) א פארריכטונג צו מאכען אז פאדים זאלען זיין גלאט און איבעראל גלייך דיק.

snug'gery *n.* (סנאג'-ער-אי) אן אנגענעהמער, געמיטליכער און בעקוועמער ארט אדער צימער.

snug'gle *v.* (סנאגל) זיך צוטוליען; צוטוליען.

snug'ly *adv.* (סנאג'-לי) צוגעטוליעט; בעקוועם.

snug up (סנאג אפ) צוטוליען; מאכען בעקוועם; ברייגגען אין ארדנונג.

so *adv, c. and int.* (סאו) 1. אזוי, אט אזוי; אויף דיעזען אופן, אויף אזא שטייגער; 2. אלזא, בכן; 3. כדי; אבי; אויב; 4. אט אזוי! שטעה! האלט!

1. What he says is sure to be **so**. 2. I am content, **so** you are satisfied.

soak *v. and n.* (סאוק) איינ=נעצען, איינווייקען; איינזאפען, איינזויגען, איינציהען [א פליסיגקייט]; טרינקען, שכור'ען; פער'משכונ'ען; דורכנעצען; דורכגענעצט ווערען; פייכט ווערען; די איינווייקונג, די נעצונג; דאס, אין וואס עפעס ווערט גענעצט אדער איינגעווייקט; דאס טרינקען, א הוליאנקע, א טרינק=געזעלשאפט; עפעס וואס זויגט אין זיך איין.

soa'kage *n.* (סאו'-קעדזש) דאס איינזאפען; דאס וואס זויגט איין אדער זאפט איין; די מאסע פון פליסיגקייט וואס ווערט איינגעזאפט.

soaked through (סאוקט טהרוה) דורכגענעצט.

soa'ker *n.* (סאו'-קער) אן איינווייקער, א דורכווייקער, א דורכנעצער; א שוועכער, א זויפער, א שיכור.

soa'king *n.* (סאו'-קינג) דאס איינגעצען, דאס דורכנעצען; זויפעריי, שכרות.

soa'kingly *adv.* (סאו'-קינג-לי) איינזאפענדיג, דורכנעצענדיג; ביסלעכווייז, שטופענווייז.

so'-and-so *n.* (סאו'-ענד-סאו) 1. דער און דער, אזוינער און אזוינער; 2. דאס און דאס.

2. Was he wrong in doing so-and-so?

soap *n. and v.* (סאופ) זייף; גלאטע רייד, חניפה; אין פאליטישען זשארגאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געלד וואס ווערט אין געהיים געברויכט פאר פאליטישע צוועקען; זייפען, אנזייפען; ארויסטרעטען מיט גלאטע רייד, חנפ'ענען.

soap'-ash'es *n.* (סאופ'-עש'-עז) זייף=אש [אש וואס ענטהאלט לויג אדער פאטאש און ווערט בענוצט אין מאכען זייף].

soap'-balls *n.* (סאופ'-באהלז) רונדע שטיקלעך זייף; טואלעט=זייף.

soap'berry *n.* (סאופ'-בער-אי) די זייף=יאגדע, די פרוכט פון זייף=בוים [א דרום=אמעריקאנישער בוים, וועמעס פרוכט ענטהאלט אין זיך סאפאאין אדער זייף=שטאף און דיענט ביי די ארטיגע איינוואהנער אלס זייף]; דער זייף=בוים.

soap'-boi'ler *n.* (סאופ'-באי'-לער) א זייפען=מאכער; א קעסעל וואו עס קאכט זיך זייף.

soap'-boi'ling *n.* (סאופ'-באי'-לינג) דאס קאכען זייף.

soap'-bub'ble *n.* (סאופ'-באב'ל) א זייפען=בלאז.

soap'-ce'rate *n.* (סאופ'-סיע'-רייט) א זאלב וואס בעשטעהט פון זייף=פלאסטער, פון וואקס און פון בוימאויל.

soap'-earth *n.* (סאופ'-אוירטה) ז. *soapstone*.

soa'per *n.* (סאו'-פער) א זייף=מאכער; א זייף=הענדלער.

soap'-house *n.* (סאופ'-האוס) א זייף=פאבריק.

soap'less *a.* (סאופ'-לעס) אהן זייף; ניט געוואשען.

soap'-lin'iment *n.* (סאופ'-לינ'-אי-מענט) א שיטערע זאלב פון זייף, קאנפער, אויל, אלקאהאל און וואסער.

soap'-lock *n.* (סאופ'-לאק) א לאקען האר, וואס ווערט אנגעזייפט צו ליעגען גלאט אן א זייט פון קאפ.

soap'-ma'ker *n.* (סאופ'-מיי'-קער) א זייף=מאכער, א פאבריקאנט פון זייף.

soap'-ma'king *n.* (סאופ'-מיי'-קינג) די פאבריקאציאן פון זייף.

soap'-mill *n.* (סאופ'-מיל) א מאשין צו מאהלען אויסגעטריקענטע זייף און מאכען זייף=פולווער.

soap'nut *n.* (סאופ'-נאט) ז. *soapberry*.

soap'-pan *n.* (סאופ'-פען) אין די זייף=פאבריקען — אזא פאן אדער קעסעל, וואו עס קאכט זיך די זייף.

soap'-pow'der *n.* (סאופ'-פאו'-דער) זייף=פולווער.

soap'stone *n.* (סאופ'-סטאון) דער זייף=שטיין [א מין ווייכער שטיין].

soap'-suds' *n.* (סאופ'-סאדז') זייף=מוליענעס.

soap'-trade *n.* (סאופ'-טרייד) דער זייף=האנדעל.

soap'-tree *n.* (סאופ'-טריע) דער זייף=בוים. ז. *soapberry*.

soap′-works *n.* (סאופ׳-הווארקס) א זייף-פאבריק.

soap′wort *n.* (סאופ׳-הווירט) זייף-גראז [אזא גראז מיט העל-רויטע בליהונגען. ווען דער ווארצעל קאכט זיך אין וואסער, בעקומט זיך א מין זייף-וואסער, וואס טויג צו וואשען וועש].

Soapwort

soa′py *a.* (סאו׳-פי) זייפיג; ווי זייף; וואס איז בעשמירט מיט זייף; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר זייף; וואס איז שייך צו זייף; מיט גלאטע רייד, שמייכלעריש, חניפה׳דיג.

soar *v. and n.* (סאור) שוועבען אין דער לופט, ארויפפליהען, ארויפשוועבען; זיך דערהויבען; ארויפשטייגען אויף א הויכער מדרגה; א הויכער פליה, דאס שוועבען אין דער לופט.

soar′ingly *adv.* (סאור׳-אינג-לי) ארויפפליהענדיג; שוועבענדיג.

so as (סאו עז) אזוי אז...

sob *v. and n.* (סאב) כליפען, שלוכצען, וויינען כליפענדיג; א כליפען; א שלוכץ.

sob′bing *n.* (סאב׳-אינג) דאס כליפען, דאס שלוכצען, דאס וויינען [כליפענדיג].

sobe′it *c.* (סאו-בי׳-איט) אבי, ווען נאר.

so′ber *a. and v.* (סאו׳-בער) ניכטער; מעסיג, איינגעהאלטען; בעזאנען; קאלטבליטיג; ערנסטהאפט; רוהיג, געלאסען; איינפאך, בעשיידען; מאט, טונקעל, ניט גלענצענד [ווענען פארבען]; מאכען ניכטער, אויסניכטערען; מאכען ערנסט, ברייגען צום פערשטאנד; זיך אויסניכטערען; ווערען ניכטער; ווערען ערנסט, קומען צום פערשטאנד.

so′ber-blood′ed *a.* (סאו׳-בער-בלאד׳-עד) קאלטבליטיג, רוהיג, קאלט, געלאסען.

so′ber down (סאו׳-בער דאון) ניכטער מאכען; אויסניכטערען; זיך אויסניכטערען, ניכטער ווערען.

so′berize *v.* (סאו׳-בער-איז) אויסניכטערען; ניכטער מאכען; ניכטער ווערען.

so′berly *adv.* (סאו׳-בער-לי) אויף א ניכטערען, מעסיגען, איינגעהאלטענעם אדער בעזאנענעם שטייגער.

so′ber-min′ded *a.* (סאו׳-בער-מאינ׳-דעד) בעזאנען, רוהיג, געלאסען.

so′ber-min′dedness *n.* (סאו׳-בער-מאינ׳-דעד-נעס) בעזאנענהייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט.

so′berness *n.* (סאו׳-בער-נעס) ז. ***sobriety***.

so′bersides *n.* (סאו׳-בער-סאידז) א געזעצטער, ערנסטער מענש [הומאריסטיש].

so′ber-sui′ted *a.* (סאו׳-בער-סיו׳-טעד) שווארץ געקליידעט, איינגעהילט אין שווארצע בגדים.

so′ber truth (סאו׳-בער טרוטה) דער פּשוט׳ער אמת.

so′bol *n.* (סאו׳-באל) [ז. ***sable***] א סויבעל; אין באטאניק — א ארויסשפראצונג פון ווארצעל.

so′bole *n.* (סאו׳-באול) ז. ***soboles***.

sob′oles *n.* (סאב׳-א-ליז) אין באטאניק — א ארויסשפראצונג פון ווארצעל.

sobolif′erous *a.* (סאב-א-ליפ׳-ע-ראס) אין באטאניק — וואס גיט ארויס יונגע ארויסשפראצונגען פון ווארצעל.

Sobran′je *n.* (סא-בראנ׳-יע) די סאבראניע, דער בולגארישער פארלאמענט.

sobri′ety *n.* (סא-בראי׳-ע-טי) ניכטערקייט; מעסיגקייט, איינגעהאלטענקייט; רוהיגקייט, געלאסענקייט; ערנסטהאפטיגקייט; בעשיידענהייט.

sobriquet′ *n.* (סאו-ברי-קיי׳) א ביינאמען, א צונעמעניש.

soc *n.* (סאק) ז. ***soke***.

soc′age *n.* (סאק׳-עדזש) די האלטונג פון לאנד אדער פון א פאכט פאר געוויסע דיענסטע צום פריץ.

soc′ager *n.* (סאק׳-עדזש-ער) איינער וואס איז פערבונדען צו דיענען דעם פריץ פאר די האלטונג פון לאנד אדער פון א פאכט.

so′-called *a.* (סאו׳-קאהלד) זאגענאנט, אזוי גערופען.

soc′cage *n.* (סאק׳-עדזש) ז. ***socage***.

soc′cager *n.* (סאק׳-עדזש-ער) ז. ***socager***.

soc′cer *n.* (סאק׳-ער) א ארט שפיעלען אין פוס-באל.

sociabil′ity *n.* (סאו-שיע-ביל׳-אי-טי) געזעליגקייט, דאס זיין גענייגט צו געזעלשאפט.

so′ciable *a. and n.* (סאו׳-שיעבל) געזעליג, וואס האט ליעב צו זיין אין געזעלשאפט; אנגענעהם אין געזעלשאפט; מיט וועלכען מען קען זיין חבר; אפען, אהן צערעמאניעס; וואס קען פעראייניגט ווערען; א מין אפענע פיער-זיציגע קארעטע; א קליינע געזעליגע פערזאמלונג; א דריי-רעדערדיגער וועלאסיפעד מיט צוויי זיצע; א סאפא אדער שטוהל אין דער פארם פון א *S* מיט צוויי זיצע.

so′ciableness *n.* (סאו׳-שיעבל-נעס) ז. ***sociability***.

so′ciably *adv.* (סאו׳-שיע-בלי) אויף א געזעליגען שטייגער; פאמיליאר, אהן צערעמאניעס.

so′cial *a.* (סאו׳-שעל) געזעלשאפטליך, סאציאל; געזעליג; וואס איז שייך צו געזעלשאפט.

so′cial democ′racy (סאו׳-שעל די-מאק׳-רע-סי) די סאציאל-דעמאקראטיע, די פרינציפען און שטרעבונגען פון די סאציאל-דעמאקראטען. ז. ***Social Democrat***.

So′cial Dem′ocrat (סאו׳-שעל דעמ׳-א-קרעט) א סאציאל-דעמאקראט, א מיטגליעד פון דער סאציאל-דעמאקראטישער פארטיי [א סאציאליסטישע פארטיי, וועלכע שטרעבט איבערצובויען די געזעלשאפט אזוי, אז דאס פריוואט-אייגענטום אויף די פראדוקציאנס-מיטלען, ווי לאנד, פאבריקען, אייזענבאהנען א. ז. וו., זאל אבגעשאפט ווערען און די גאנצע פראדוקציאן און פערטיילונג זאל רעגולירט און פערוואלטעט ווערען דורך׳ן פאלק אויף דעמאקראטישע יסודות. אויסער דיזען הויפט-ציעל שטעלט ארויס די סאציאל-דעמאקראטישע פארטיי א רייה פאדערונגען, וועלכע דיענען צו פערבעסערען די לאגע פון ארבייטער-קלאס אין איצטיגער צייט, ווי די פערקירצונג פון ארבייטס-טאג, די אבשאפונג פון קינדער-ארבייט, אבשאפונג פון מיליטער-דיענסט, פאלשטענדיגע פאליטישע פרייהייט א. ז. וו. די ערשטע סאציאל-דעמאקראטישע פארטיי האט זיך געגרינדעט אין דייטשלאנד אין יאהר 1869, און איצט עקזיסטירען אזעלכע פארטייען כמעט אין אלע ציוויליזירטע לענדער].

so′cial-democrat′ic *a.* (סאו׳-שעל-דעמ-א-קרעט׳-איק) סאציאל-דעמאקראטיש, וואס איז שייך צו די סאציאל-דעמאקראטען. ז. ***Social Democrat***.

so′cial dynam′ics (סאו׳-שעל דאי-נעמ׳-איקס) סאציאלע דינאמיק, דער טייל פון סאציאלאגיע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די בעדינגונגען וואס פעראורזאכען דעם וואוקס און די ענטוויקלונג פון דער געזעלשאפט.

so′cial e′vil (*the*) (סאו׳-שעל איוול) די געזעלשאפטליכע פלאג, געשלעכטליכע אונמאראליטעט, פראסטיטוציאן.

socialisa′tion *n.* (סאו׳-שעל-אי-זיי׳-שאן) ז. ***socialization***.

so′cialise *v.* (סאו׳-שעל-איז) ז. ***socialize***.

so′cialism *n.* (סאו׳-שעל-איזם) סאציאליזם, די לעהרע וועגען דער נויטווענדיגקייט און מעגליכקייט איבערצובויען די יעצטיגע געזעלשאפטליכע ארדנונג אזוי, אז אלע פראדוקציאנס-מיטלען, ווי לאנד, פאבריקען, אייזענבאהנען א. ז. וו., זאלען ניט בעלאנגען צו איינצעלנע פערזאנען אלס זייער פריוואט-אייגענטום, נאר צו דער גאנצער געזעלשאפט, צום שטאאט און צו די געמיינדען.

so′cialism of the chair (סאו׳-שעל-איזם אוו טהי טשעהר) קאטעדער-סאציאליזם, א ריכטונג אין דער פאליטישער עקאנאמיע פון דייטשלאנד און אנדערע לענדער, וועלכע פאדערט, אז דער שטאאט און די געזעצגעבונג דארפען זיך אריינמישען אין די עקאנאמישע בעציהונגען און בעזונדערס אין די בעציהונגען צווישען ארבייט און קאפיטאל.

so′cialist *n. and a.* (סאו׳-שעל-איסט) א סאציאליסט, א אנהענגער פון די סאציאליסטישע לעהרען און שטרעבונגען [ז. ***socialism***]; סאציאליסטיש, וואס איז שייך צו סאציאליזם אדער צו די סאציאליסטען.

socialis′tic *a.* (סאו-שע-ליס׳-טיק) סאציאליסטיש, וואס געהערט צום סאציאליזמוס. ז. ***socialism***.

socialis′tically *adv.* (סאו-שע-ליס׳-טי-קעל-אי) אויף א סאציאליסטישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון סאציאליזם.

So′cialist La′bor par′ty (סאו׳-שעל-איסט ליי׳-באר פאר׳-טי) די סאציאליסטישע ארבייטער-פארטיי [א סאציאל-דעמאקראטישע פארטיי פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, געגרינדעט אין יאהר 1877].

social′ity *n.* (סאו-שי-על׳-אי-טי) געזעליגקייט, געזעלשאפטליכקייט.

socializa′tion *n.* (סאו׳-שעל-אי-זיי׳-שאן) סאציאליזירונג, פערגעזעלשאפטליכונג; דאס גרינדען עפעס אויף א סאציאליסטישען באזיס.

so′cialize *v.* (סאו׳-שעל-איז) סאציאליזירען, פערגעזעלשאפטליכען; גרינדען אדער רעגולירען עפעס לויט די פרינציפען פון סאציאליזם.

so′cially *adv.* (סאו׳-שעל-אי) אויף א

געזעלינגען אדער געזעלשאפטליכען שטיי=נער.

so'cialness *n.* (סאָו'-שעל-נעס) געזעל=ליגקייט; געזעלשאפטליכקייט.

so'cial sci'ence (סאָו'-שעל סאַי'-ענס) סאציאלע וויסענשאפט, די וויסענשאפט, וועלכע פערנעהמט זיך מיט פראגען, וואס זיינען שייך צום געזעלשאפטליכען לעבען פון מענשען [ווי די פראגען פון ארבייט און קאפיטאל, פון פערברעכענס און שטראף, פון פאלקס=בילדונג א. ז. וו.].

so'cial set'tlement (סאָו'-שעל סעט'ל-מענט) א הויז אין אן ארימען קווארטאל פון א גרויסער שטאדט, וואו עס בעזעצען זיך געבילדעטע מענשען און סטארען זיך דורך ביישפיעל און שטיצע מיטצו=העלפען דער אויסבעסערונג פון דער לאגע פון דער ארימער בעפעלקערונג.

so'cial stat'ics (סאָו'-שעל סטעט'-איקס) סאציאלע סטאטיק, דער טייל פון סאציאלאגיע וועלכער פערנעהמט זיך מיט די פראגען פון געזעלשאפטליכען געבוי און ארדנונג.

so'cial war (סאָו'-שעל וואהר) אין דער רוימישער געשיכטע — דער קריעג וואס די פראווינצען פון דער רוימישער מלוכה האבען אנגעפיהרט געגען דער מעט=ראפאליע [איטאליען] פאר אנערקענען די איינוואהנער פון די פראווינצען אלס גלייכבערעכטיגטע רוימישע בירגער [אין די יאהרען 90—88 פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

so'cial wor'ker (סאָו'-שעל וואויר'-קער) איינער וואס ארבייט פאר דער גייס=טיגער און עקאנאמישער דערהויבונג פון די ארימע קלאסען.

societa'rian *a.* (סאָ-סאַי-ע-טיי'-רי-ען) געזעלשאפטליך; וואס איז שייך צו א גע=זעלשאפט.

soci'ety *n.* (סאָ-סאַי'-ע-טי) א געזעל=שאפט; די מענשליכע געזעלשאפט, די וועלט; די "הויכע" [אריסטאקראטישע] געזעלשאפט.

soci'ety jour'nal (סאָ-סאַי'-ע-טי דזשויר'-נעל) א זשורנאל פאר דער אריס=טאקראטישער וועלט.

Soci'ety of Friends (סאָ-סאַי'-ע-טי אוו פרענדז) די קוויקער=סעקטע, די קוויי=קערס. ז. *Quaker*.

soci'ety verse (סאָ-סאַי'-ע-טי וואירס) לייכטע מאדע=פאעזיע.

Socin'ian *a.* and *n.* (סאָ-סינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו סאצינוס אדער צו זיינע רעליגיעזע לעהרען; א נאכפאלגער פון סאצינוס און זיינע לעהרען. ז. *Socinianism*.

Socin'ianism *n.* (סאָ-סינ'-אי-ענ-איזם) סאציניאניזם, די רעליגיעזע לעהרען פון לעליוס און פאוסטוס סאצינוס [איטאליע=נישע טעאלאגען פון 16טען יאהרהונ=דערט]. ביידע האבען געהאלטען, אז דער רעליגיעזער גלויבען קען זיך בוים נור אויף'ן שכל און דעריבער האבען זיי אב=געלייקענט די געטליכקייט פון יעזוס קריס=טוס, די קריסטליכע דאגמע וועגען דער דריי=איינינקייט, די קאטוילישע לעהרען וועגען דער זינדיגקייט פון דער מענשלי=כער נאטור, וועגען פרעדעסטינאציאן [ז. *predestination*] א. ז. וו.

Socin'ianize *v.* (סאָ-סינ'-אי-ענ-איז) מאכען סאציניאניש, דורכדרינגען מיט די לעהרען און פרינציפען פון סאציניאניזם. ז. *Socinianism*.

so'cio-econom'ic *a.* (סאָו'-שי-או-אי-קא-נאמ'-איק) סאציאל=עקאנאמיש; וואס ענטהאלט אין זיך סאציאלע און עקאנאמי=שע עלעמענטען.

sociog'eny *n.* (סאָו-שי-אדזש'-ע-ני) סאציאגעניע, די לעהרע וועגען דער ענט=שטעהונג פון געזעלשאפט.

sociolog'ic *a.* (סאָו-שי-א-לאדזש'-איק) ז. *sociological*.

sociolog'ical *a.* (סאָו-שי-א-לאדזש'-אי-קעל) סאציאלאגיש; וואס איז שייך צו סאציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociolog'ically *adv.* (סאָו-שי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט דער סאציאלא=גיע; בנוגע צו סאציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociol'ogist *n.* (סאָו-שי-אל'-א-דזשיסט) א סאציאלאג, א קענער פון סא=ציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociol'ogy *n.* (סאָו-שי-אל'-א-דזשי) סאציאלאגיע, די לעהרע וועגען געזעל=שאפט [די וויסענשאפט, וועלכע פער=נעהמט זיך מיט די פראגען וועגען דעם געבוי פון דער געזעלשאפט, וועגען די גע=זעצען פון איהר ענטוויקלונג, וועגען פרא=גרעס פון ציוויליזאציאן א. ז. וו.].

so'cius crim'inis (סאָו'-שי-אס קרימ'-אי-ניס) אן אנטייל=נעהמער אדער מיט=שולדיגער אין א פערברעכען.

sock *n.* and *v.* (סאק) א זאק, א שקארפ=עטקע; א לייכטער שוך וואס די קאמישע אקטיארען פלעגען טראגען אין די אמא=ליגע צייטען; קאמעדיע [אין נעגענזאץ צו טראגעדיע]; ווארפען, שליידערען; שלאגען; געבען א שטארקען קלאפ.

sockdol'oger *n.* (סאק-דאל'-א-דזשער) אן ענטשיידענדער ארגומענט, דאס וואס ברענגט עפעס צו ענטשיידונג אדער ענדע; אן ענטשיידענדער שלאג; עפעס זעהר גרויסעס; אזא דאפעלטער האקען ביי א ווענטקע, וועלכער פערמאכט זיך פון זיך, ווען א פיש ווערט געכאפט.

sock'et *n.* and *v.* (סאק'-עט) אן אויס=הוילונג אדער פערטיעפונג אין וועלכער עפעס ווערט איינגעפאסט; א געלענק=אויסהוילונג, א געלענק=פערטיעפונג [דאס גריבעל אין דעם ענד פון א ביין וואו עס פאסט זיך אריין אן אנדער ביין]; דאס גריבעל וואו דאס אויג זיצט; דאס גרי=בעל וואו א צאהן זיצט; דאס רעהרעל אדער די פערטיעפונג פון א לייכטער וואו דאס ליכט ווערט אריינגעשטעקט; אריינ=שטעלען אין אן אויסהוילונג אדער גרי=בעל; בעזארגען מיט אן אויסהוילונג אדער גריבעל וואו עטוואס דארף אריינגעפאסט ווערען.

sock'et-chis'el *n.* (סאק'-עט-טשיז'-על) א דלאט אדער שטעמ=אייזען מיט א פער=טיעפונג פון אויבען, אין וועלכער עס שטעלט זיך אריין דאס הענטעל.

sock'et-pipe *n.* (סאק'-עט - פאיפ) א רעהר מיט א ברייטערער עפנונג פון איין זייט, וואו עס ווערט אריינגע=שטעלט א צווייטער רעהר.

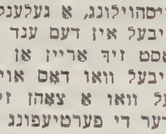

Socket-pipes

sock'less *a.* (סאק'-לעס) אהן זאקען, בארוועס.

so'cle *n.* (סאוקל) א וואנד=געשטעל [דער אונטערשטער טייל פון א וואנד]; א פוס=געשטעל פון א סטאטוע, זייל א. ד. ג.

soc'man *n.* (סאק'-מען) איינער וואס האלט לאנד אדער הייזער פאר געוויסע דיענסטען צום פריץ.

soc'manry *n.* (סאק'-מענ-רי) דאס האל=טען לאנד אדער הייזער פאר געוויסע דיענסטען צום פריץ.

Socrat'ic *a.* (סא-קרעט'-איק) סאקרא=טיש, וואס איז שייך צום גריכישען פילא=זאף סאקראטעס [געב. 399, געשט. 470 פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

Socrat'ically *adv.* (סא-קרעט'-אי-קעל-אי) נאך דער סאקראטישער לעהר=מעטא=דע, אויף א סאקראטישען שטייגער, דורך פראגען און ענטפערס.

Soc'ratism *n.* (סאק'-רע-טיזם) די פי=לאזאפיע אדער די לעהרען פון סאקרא=טעס.

Soc'ratist *n.* (סאק'-רע-טיסט) א תלמיד אדער אנהענגער פון סאקראטעס.

sod *n.* and *v.* (סאד) ראזען, גראז=ערד פלאכטעס; בעדעקען מיט גראז=ערד פלאכ=טעס.

so'da *n.* (סאָו'-דא) סאדע; נאטראן; סאדע=וואסער.

so'da-ash *n.* (סאָו'-דא-עש) קויהלען=זויערעס נאטריום. ז. *sodium carbonate*.

so'da-bis'cuit *n.* (סאָו'-דא-ביס'-קיט) א סאדע=ביסקוויט, א ביסקוויט געבאקען מיט סאדע.

so'da-crack'er *n.* (סאָו'-דא-קרעק'-ער) ז. *soda-biscuit*.

so'da-foun'tain *n.* (סאָו'-דא-פאונ'-טען) א סאדע=פאנטאן [אן אפאראט מיט קראנען, וואו מען האלט סאדע=וואסער].

soda'ic *a.* (סא-דיי'-איק) געמאכט פון סאדע, ענטהאלטענד סאדע, וואס איז שייך צו סאדע.

so'dalite *n.* (סאָו'-דע-לאיט) סאדאליט [אזא מינעראל, וואס ענטהאלט פיעל סא=דע].

sodal'ity *n.* (סא-דעל'-אי-טי) א גע=זעלשאפט, א ברודערשאפט, אן ארדען.

so'da-pa'per *n.* (סאָו'-דא-פיי'-פער) סאדע=פאפיער [פאפיער אנגעזאפט מיט סאדע].

so'da-plant *n.* (סאָו'-דא-פלענט) א פלאנצע, וואס איהר אש פלעגט אמאל בע=נוצט ווערען צו מאכען סאדע.

so'da-salt *n.* (סאָו'-דא-סאהלט) סאדע=זאלץ.

so'da-wa'ter *n.* (סאָו'-דא-וואה'-טער) סאדע=וואסער.

sod'-burn'ing *n.* (סאד'-בוירנ'-אינג) דאס אבברענען דאס גראז פון פיטערנים לאנד אום צו געברויכען דאס אש אלס בע=מיסטיגונג.

sod'-cut'ter *n.* (סאד'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט אדער מאשין צום שניידען ראזען אדער ערד=גראז פלאכטעס.

sod'den *a.* and *v.* (סאדן) געקאכט, געזאטען; אנגעווייקט, אנגעזאפט; דורכ=גענעצט; צעווייקט, צוקאכט, קאשעווא=טע; טייגיג, ניט דערבאקען; דורכווייקען, אנזאפען; ווייך ווערען [ווי פון פוילען]; זיך איבערקאכען אין..., זיך פערוואנדלען אין...

sod'denness *n.* (סאד'נ-נעס) דורכגע=ווייקטקייט, צעווייקטקייט; דורכגענעצט=קייט; צוקאכטקייט, צוקראכענקייט.

sod'ding-mal'let *n.* (סאד'-אינג-מעל'-עט) אזא געצייג איינצוקלאפען גראז=ערד פלאכטעס [ראזען].

sod'ding-spade *n.* (סאד'-אינג-ספייד) א לאפעטע צום שניידען ראזען [גראז=ערד].

sod'dy *a.* (סאד'-אי) בעדעקט מיט רא=זען [גראז=ערד פלאכטעס]; בעדעקט מיט נידריגען גראז און ווארצלען.

so'dic *a.* (סאָו'־דיק) וואָס בעשטעהט פון סאָדיום אדער נאַטריום; וואָס ענטהאַלט נאַטריום.

so'dic-chalyb'eate *a.* (סאָו'־דיק־קע־ליב'־אי־אייט) וואָס ענטהאַלט אי אייזען אי סאָדיום [וועגען מינעראַל־וואַסער].

so'dium *n.* (סאָו'־די־אַם) סאָדיום אדער נאַטריום [אַ גלאַנציגעס מעטאַל פון אַ זילבער־ווייסען קאָליר]. ז. *sodium*.

so'dium car'bonate (סאָו'־די־אַם קאַר'־באָ־נייט) קויהלען־זויערעס נאַטריום [אַ כעמישע פערבינדונג פון נאַטריום מיט קויהלען־זויערע].

so'dium chlo'rid (סאָו'־די־אַם קלאָו'־ריד) כלאָר־נאַטריום, קאָך־זאַלץ.

so do I (סאָו דו אי) איך אויך.

sod'-oil *n.* (סאָד'־אָיל) אויל אויסגע־פרעסט פון שעפּסען־פעל [ווערט געברויכט אין דער פּראָדוקציאָן פון בילינער ברוי־נער זייף].

Sod'om-ap'ple *n.* (סאָד'־אָם־עפּ'ל) דער סדום־עפּעל [אַזאַ פּרוכט, וועלכע איז, לויט אַ פּאַרצייטיגער לעגענדע, געוואַקסען ביי סדום און פלעגט זיך פערוואַנדלען אין אַש און רויך אַזוי שנעל ווי מען פלעגט זי אָברייסען]; אַ פּרוכטלאָזע אונטערנעה־מונג; עטוואָס וואָס ברינגט בלויז ענט־טוישונג; דער נאַכט־שאָטען [אַזאַ פלאַנ־צע. ז. *nightshade*].

sod'omist *n.* (סאָד'־אָם־איסט) ז. *sodomite*.

sod'omite *n.* (סאָד'־אָם־איט) אַ סאָ־דאָמיט, איינער וואָס איז שולדיג אין מעשה סדום, אַ פּעדעראַסט, איינער וואָס האָט אַן אוננאַטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט פערזאָנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

Sod'omite *n.* (סאָד'־אָם־איט) אַן איינ־וואָהנער פון דער פּאַרצייטיגער שטאָדט סדום.

sodomit'ical *a.* (סאָד־אָ־מיט'־אי־קעל) סאָדאָמיטיש; שולדיג אין מעשה סדום [אוננאַטירליכער געשלעכטליכער פּער־קעהר מיט פּערזאָנען פון דעמזעלבען גע־שלעכט אדער מיט בהמות].

sodomit'ically *adv.* (סאָד־אָ־מיט'־אי־קעל־אי) סאָדאָמיטיש, האַנדלענדיג אונ־נאַטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט פערזאָנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

sod'omy *n.* (סאָד'־אָם־אי) סאָדאָמיע, מעשה סדום, פּעדעראַסטיע, אוננאַטירלי־כער געשלעכטליכער פערקעהר מיט פּער־זאָנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

sod'-plow *n.* (סאָד'־פּלאַו) אַן אַקער־אייזען צום שניידען ראָזען [גראָז־ערד].

sod'-worm *n.* (סאָד'־וואָירם) אַ גראָז־וואָרם [אַן אינזעקטען־וואָרם, וועלכער פערניכטעט די וואָרצלען פון גראָזען און תבואות].

soev'er *adv.* (סאָ־עוו'־ער) ניט איז [דאָס וואָרט ווערט געברויכט אין פּער־בינדונג מיט די ווערטער *who, what, how, where*, א. ז. וו.].

so'fa *n.* (סאָו'־פאַ) אַ קאַנאַפּע, אַ סאָפע.

so'fa-bed *n.* (סאָו'־פאַ־בעד) אַ סאָפע־בעט [אַ סאָפע וואָס קען זיך פּאַנאַנדער־לעגען און זיך פערוואַנדלען אין אַ בעט].

so'fa-bed'stead *n.* (סאָו'־פאַ־בעד'־סטעד) ז. *sofa-bed*.

sof'fit *n.* (סאָפ'־איט) דער סופיט פון אַ קאַרניז אדער ערקער [ז. איל.]; אַ סופיט אדער סטעליע פון אַ צימער וואָס איז געטיילט דורך קוואָדר־באַלקענס אין פּאַנעלען אדער קעסטלעך.

s. s. Soffit

so'fi *n.* (סאָו'־פי) ז. *sufi*.

so'fism *n.* (סאָו'־פיזם) ז. *sufism*.

soft *a., adv., n., v. and int.* (סאָהפט) ווייך; גלאַט; מילד, צאַרט, רוהיג; עמפּ־פינדליך, ווייכהערציג, גוטמוטיג; אַנגע־נעהם; שוואַך, נאַכגיעביג, מוטלאָז, צו־קראַכען; נאַריש, אידיאָטיש; אָבגעלאָזען, נאַכלעסיג; פייכט, רעגענדיג; ניט אַלקאָ־האָליש [וועגען געטרענקע]; וואָס ענט־האַלט כמעט ניט קיין קאַלך און מאַגנעזיע [וועגען וואַסער]; אויף אַ ווייכען, מיל־דען, צאַרטען אדער רוהיגען אופן; אַ נאַר, אַן אידיאָט; אַ שוואַכלינג; מאַכען ווייך, צאַרט, מילד אדער רוהיג; פּאַוואָ־ליע! לאַנגזאַם! שטעה! וואַרט!

soft coal (סאָהפט קאָול) ווייכע קויה־לען [אין געגענזאַץ צו האַרטע אדער אַנ־טראַציט־קויהלען].

soft'-con'scienced *a.* (סאָהפט'־קאָנ'־שענסט) וואָס האָט אַ צאַרטען געוויסען.

soft drinks (סאָהפט דרינקס) מילדע געטרענקע [ניט אַלקאָהאָלישע].

sof'ten *v.* (סאָהפ'ן) ווערען ווייכער, מיל־דער, צאַרטער אדער רוהיגער; מאַכען ווייכער, מילדער, צאַרטער אדער רוהי־גער; מאַכען אדער ווערען נאַכגיעביגער, מוטלאָזער אדער שוואַכער; ריהרען, גע־ריהרט ווערען.

sof'tener *n.* (סאָהפ'־נער) איינער אדער עטוואָס וואָס מאַכט ווייך, בערוהיגט, מאַכט צאַרטער אדער מילדערט; אַ מילדערונגס־מיטעל; אַ פּינזעל פּאַנאַנדערצומישען פאַרבען אויף טעפּער־אַרבייט.

sof'tening *n.* (סאָהפ'־נינג) פערווייכונג; דאָס מאַכען אדער ווערען ווייכער, מיל־דער, צאַרטער אדער רוהיגער; דאָס ווע־רען גערידהרט.

sof'tening-i'ron *n.* (סאָהפ'־נינג־אַי'־ערן) אַ קיילעכדיגע אייזערנע פּלאַטע, אויף וועלכער עס ווערען אַנגעצויגען גע־ווייקטע פעל [ביי לעדער־אויסאַרביי־טונג].

sof'tening-machine' *n.* (סאָהפ'־נינג־מע־שין') אַ מאַשין צו נעצען פעל [צום בעאַרבייטען].

sof'tening of the brain (סאָהפ'־נינג אָוו טהי בריין) געהירן־פערווייכונג [אַ קראַנקהייט, ווען די געהירן ווערען ווייך].

soft ep'ithem (סאָהפט עפּ'־אי־טהעם) אַ קרייטער־פּלאַסטער; אַ פּלאַסטער פון אַנגעשאָבענע רויהע קאַרטאָפעל [פאַר אַ בראַנד־וואונד].

sof'ter sex (סאָהפ'־טער סעקס) דאָס שוואַכערע [ווייבליכע] געשלעכט.

soft'-eyed *a.* (סאָהפט'־איד) זאַנפט־אויגיג, מיט זאַנפטע אויגען, מיט אַ מיל־דען בליק.

soft'-grass *n.* (סאָהפט'־גרעס) האָניג־גראָז אדער סאַמעט־גראָז [אַזאַ וואָליגע פלאַנצע].

soft'-hand'ed *a.* (סאָהפט'־הענד'־עד) ווייך־הענדיג; וואָס איז ניט געוועהנט צו אַרבייט; שוואַך, ניט שטרענג.

soft'-head'ed *a.* (סאָהפט'־העד'־עד) שוואַך־קעפּיג, נאַריש; אידיאָטיש.

soft'-heart'ed *a.* (סאָהפט'־האַרט'־עד) ווייכהערציג.

soft'-heart'edness *n.* (סאָהפט'־האַרט'־עד־נעס) ווייכהערציגקייט.

soft'horn *n.* (סאָהפט'־האָהרן) אַ נאַר, אַ שוטה; אַן אונערפאַהרענער מענש; איינער וועמען עס איז לייכט אָבצונאַרען.

sof'tie *n.* (סאָהפ'־טי) ז. *softy*.

soft'ly *adv.* (סאָהפט'־לי) מיט מילדקייט, מיט ווייכקייט; אויף אַ צערטליכען אופן; שטיל; אויף אַ רוהיגען, געלאַסענעם אדער לאַנגזאַמען אופן; אויף אַן אָבגעלאָזענעם, נאַכלעסיגען אופן.

soft mon'ey (סאָהפט מאָנ'־אי) פּאַ־פּיער־געלד.

soft'ness *n.* (סאָהפט'־נעס) ווייכקייט, זאַנפטקייט, מילדקייט; צערטליכקייט; זאַנפטמיטיגקייט; אַנגענעהמליכקייט; שוואַכקייט; נאַכגיעביגקייט; ווייכהערציג־קייט; נאַרישקייט; נאַכלעסיגקייט, אָבגע־לאָזענקייט; פייכטקייט, רעגענדיגקייט [פון וועטער]; דאָס ענטהאַלטען ווייניג קאַלך און מאַגנעזיע [וועגען וואַסער].

soft pal'ate (סאָהפט פּעל'־עט) דער ווייכער טייל פון גומען.

soft place (סאָהפט פּלייס) די שוואַכע זייט.

soft pulse (סאָהפט פּאַלס) אַ ווייכער פּולס [וואו די אַרטעריע לאָזט זיך לייכט איינדריקען].

soft saw'der (סאָהפט סאָה'־דער) חניפה.

soft'-saw'der *v.* (סאָהפט'־סאָה'־דער) חנפ'ענען.

soft'-skinned *a.* (סאָהפט'־סקינד) וואָס האָט אַ גלאַטע אדער ווייכע הויט.

soft snap (סאָהפט סנעפּ) אַ לייכטע, גוט בעצאָהלטע שטעלע.

soft soap (סאָהפט סאָופּ) גרינע זייף, שמיער־זייף, האַלב־פליסיגע זייף; חניפה.

soft'-soap' *v.* (סאָהפט'־סאָופּ') חנפ'ענען.

soft sold'er (סאָהפט סאָד'־ער) ווייכער לייט־שטאָף [צום לייטען]; חניפה.

soft'-sol'id *a.* (סאָהפט'־סאָל'־איד) קאַ־שעוואַטע, ווי קאַשע, ווי פּאַפּ.

soft'-spo'ken *a.* (סאָהפט'־ספּאָו'־קן) וואָס רעדט זאַנפט; מילד, פריינדליך.

soft'-tack *n.* (סאָהפט'־טעק) ווייך ווייצען־ברויט [אין געגענזאַץ צו סוכאַ־רעס אדער צוויעבאַק — אויף דער מאַט־ראָזען־שפּראַך].

soft thing (סאָהפט טהינג) ז. *soft snap*.

soft wa'ter (סאָהפט וואָה'־טער) ווייכער וואַסער, וואָס איז כמעט אין גאַנצען פריי פון קאַלך און מאַגנעזיע.

soft weath'er (סאָהפט וועטה'־ער) אַ פייכטער אדער רעגענדיגער וועטער.

sof'ty *n.* (סאָהפ'־טי) אַ נאַר; אַן אי־דיאָט.

sog *n.* (סאָג) לע־בלאָטע, אַ זומפּ; טאָרפיגע, הייהנער־פעלט.

so'ger *n. and v.* (סאָו'־דזשער) אַ פוי־לענצער, איינער וואָס זוכט מיטלען זיך אויסצודרעהען פון זיין אַרבייט [אויף דער מאַטראָזען־שפּראַך]; אַ סאָלדאַט; פוי־לענצען, זיך אויסדרעהען פון אַרבייט [אויף דער מאַטראָזען־שפּראַך].

sog'gy *a.* (סאָג'־אי) דורכ־געווייקט, אַנגעווייקט, אַנגעזאַפּט מיט פייכטקייט.

soh *int.* (סאו) אט אזוי! רוהיג, שטיל, לאנגזאם! שטעה! האלט!

soho'! *int.* (סאו-האו') היי! [א צו=רוף, א יעגער=צורוף].

soi-disant' *a.* (סוא-די-זאן') כלומר'שט, משטיינס.

soil *n. and v.* (סאיל) גרונד, באדען, אקער=באדען, ערד; א לאנד; א פאטערלאנד, היימאט; א בלאטיגער אדער פייכטער פלאץ, וואו עס בעהאלט זיך א פערפאלגטער ווילדער חזיר; א וואסערשטראם, וואו עס רעטעט זיך א פערפאלגטע געיעג=חיה [ווי למשל, א הירש]; שמוץ, קויט, צאה, בעמיסטיגונגס=שטאף; א פלעק; בעשמוצען; בעפלעקען; בעשמוצט ווערען, בעפלעקט ווערען; בעמיסטיגען; מאסטען אדער קארמענען פיה אין שטאלען [צום פעט=מאכען].

soil'-bound *a.* (סאיל'-באונד) געבונדען צום באדען [ווי א לייב=אייגענער אדער פאנשטשיזניק].

soil'-branch *n.* (סאיל'-ברענטש) א צווייטען=פעראייניגונג פון א קאנאליזאציאנס=רעהר.

soiled *a.* (סאילד) 1. וואס האט אקער=באדען; 2. בעשמוצט, בעפלעקט.

1. New York State is more populous, and better **soiled** than Pennsylvania.

soil'ing *n.* (סאיל'-אינג) דאס קארמען פיה מיט גראז אין שטאל; גראז מיט וועלכען מען קארמעט פיה אין שטאל.

soil'-inocula'tion *n.* (סאיל'-אינ-אק-יו-ליי'-שאן) דאס אריינברייגנען אין ערד=באדען געוויסע מיקראבען [אום צו מאכען די ערד פרוכטבארער].

soil'less *a.* (סאיל'-לעס) וואס האט ניט קיין אקער=ערד.

soil'-map *n.* (סאיל'-מעפ) א מאפע אדער קארטע, וואס ציינט די פערטיילונג פון פערשיעדענע זארטען פון ערד=באדען.

soil'-pipe *n.* (סאיל'-פאיפ) אן אבטריט=רעהר [א רעהר אין וועלכער עס גהען אריין די אונריינקייטען פון די אבטריטען פון א הויז].

soil'-survey' *n.* (סאיל'-סויר-וויי') א שטודיום פון פערשיעדענע מינים פון ערד=באדען.

soil'-thermom'eter *n.* (סאיל'-טהער-מאמ'-ע-טער) א באדען=טערמאמעטער [א טערמאמעטער צו מעסטען די טעמפעראטור פון באדען טיעף אין דער ערד].

soi'lure *n.* (סאי'-ליור) בעשמוצונג; בעפלעקונג; בעפלעקטקייט; פערשמוציגטקייט.

soirée' *n.* (סהווא-ריי') אן אבענד, אן אבענד=אונטערהאלטונג, אן אבענד=געזעלשאפט.

so'journ *v. and n.* (סאו'-דזשוירן) פערוויילען, בלייבען אויף א צייט, זיך אויפהאלטען צייטווייליג; דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג, פערוויילונג.

so'journer *n.* (סאו'-דזשויר-נער) איינער וואס פערוויילט אדער האלט זיך אויף צייטווייליג; א דורכרייזענדער, א גאסט, א בעזוכער.

so'journing *n.* (סאו'-דזשויר-נינג) פערוויילונג, דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג; די צייט, וואס מען געפינט זיך ערגעץ צייטווייליג.

so'journment *n.* (סאו'-דזשוירנ-מענט) פערוויילונג, דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג [אלס דורכרייזענדער אדער גאסט].

soke *n.* (סאוק) דאס רעכט פון א פעאדאל צו האלטען א געריכטס=הויז אין זיין בעצירק; די בעפרייאונג פון וואסאלען פון זייערע פליכטען; א בעצירק, וואו מען האט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; דאס האלטען לאנד אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע [אין דער פעאדאלער ארדנונג]; אן אויסשליסליכעס רעכט פון א מילנער צו מאהלען אלע תבואות פון א בעשטימטער געגענד.

so'ken *n.* (סאוקן) א בעצירק, וואו מען האט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; דאס האלטען לאנד אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע [אין דער פעאדאלער ארדנונג]; אן אויסשליסליכעס רעכט פון א מילנער צו מאהלען אלע תבואות פון א בעשטימטער געגענד.

soke'-reeve *n.* (סאוק'-ריעוו) א קאלעקטאר פון ארענדע=געלד.

so'kinah *n.* (סאו'-קי-נא) אזא אינזעקטען=פרעסענדע חיה אין מאדאגאסקאר.

so'ko *n.* (סאו'-קאו) אזא אפריקאנישע אפע [ענליך צו א שימפאנזע].

sol *n.* (סאל) א פארצייטיגע פראנצויזישע מטבע, וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון דעם איצטיגען סו [א צוואנציגסטעל פון א פראנק]; אין אלכעמיע — גאלד.

Sol *n.* (סאל) די זון.

sol *n.* (סאול) סאל [דער פינפטער טאן אין דער געוועהנליכער טאן=לייטונג]; אזא גאלדענע מטבע אין פערו.

sola'! *int.* (סאו-לא') היי! [א צו=רוף].

so'la *n.* (סאו'-לא) אזא טראפישע זומפ=פלאנצע, פון וועלכער מען פלעכט פערשיעדענע זאכען [ווי היט, קערבלעך א. ז. וו.]; א זון=הוט געפלאכטען פון דיעזער פלאנצע; אליין [ז. *solus*].

sol'ace *n. and v.* (סאל'-איים) 1. טרייסט; פרייד, דערקוויקונג, פערלייכטערונג [פון צרות]; 2. טרייסטען; 3. בערוהיגען, שטילען, דערקוויקען, דערפרעהען, פערלייכטערען [צרות, ליידען]; 4. אמוזירען, פערשאפען פערגניגען; זיך אמוזירען, האבען פערגניגען.

3. His grief is **solaced** by sympathy.

sol'acement *n.* (סאל'-איים-מענט) טרייסטונג; דערקוויקונג, דערפרעהונג, שטילונג, פערלייכטערונג [פון צרות אדער ליידען].

He devoted his life to the **solacement** of the poor and unhappy.

so'lah *n.* (סאו'-לא) אזא טראפישע פלאנצע. ז. *sola*

so'lan *n.* (סאו'-לען) די באסאנישע גאנז, די טעלפעל=גאנז. ז. *gannet*

solana'ceous *a.* (סאל-ע-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו דעמזעלבען מין פלאנצען, צו וועלכען עס געהערען די נאכטשאטענס. ז. *nightshade*

so'land *n.* (סאו'-לענד) ז. *solan*

solan'der *n.* (סא-לענ'-דער) א מין קרעץ ביי פערד [ז. *sellanders*]; א מין קעסטעל צו האלטען צייכנונגען און בילדער.

so'land-goose *n.* (סאו'-לענד-גוהס) ז. *solan*

so'lan-goose *n.* (סאו'-לענ-גוהס) ז. *solan*

sola'nia *n.* (סא-ליי'-ני-א) ז. *solanine*

sol'anine *n.* (סאל'-ע-נין) סאלאנין [אזא נארקאטישער גיפטיגער שטאף].

sola'no *n.* (סא-לא'-נאו) אן אסט=ווינד אין שפאניען.

sol'anoid *a.* (סאל'-ע-נאיד) ענליך אין געוועב צו א קארטאפעל [וועגען א ראק אדער קרעבס=קראנקהייט].

Sola'num *n.* (סא-ליי'-נאם) דער מין פלאנצען, צו וועלכע עס געהערען די נאכט=שאטען פלאנצען. ז. *nightshade*

so'lar *a. and n.* (סאו'-לאר) וואס איז שייך צו דער זון; אין אסטראלאגיע — וואס איז געבארען אונטער דעם איינפלוס פון דער זון, וואס געפינט זיך אונטער דעם איינפלוס פון דער זון; אזא גאלעריע אין א קלויסטער; א פלאטפארם אדער אריינגאנג אין א מעטאל=גרוב [ז. *sollar*]; אזא פלאנצע, פון וועלכער מען פלעכט היט; א הוט געפלאכטען פון דיעזער פלאנצע [ז. *sola*].

so'lar a'pex (סאו'-לאר איי'-פעקס) דער פונקט אין הימלישען רוים, צו וועלכען די זון און די זונען=סיסטעם בעוועגט זיך [אין דער שטערן=גרופע לירע].

so'lar asphyx'ia (סאו'-לאר עס-פיקס'-אי-א) א זונען=שטיך.

so'lar boil'er (סאו'-לאר באיל'-ער) אן אפאראט צו בענוצען די זונען=היץ צום ווארימען וואסער.

so'lar calor'ic en'gine (סאו'-לאר קע-לאר'-איק ענ'-דזשין) ז. *solar engine*

so'lar con'stant (סאו'-לאר קאנ'-סטענט) די מאס היץ וואס די ערד=אויבערפלעכע קריעגט פון דער זון אין א בעשטימטער צייט אויף א בעשטימטען שטח.

so'lar cook'ing-appara'tus (סאו'-לאר קוק'-אינג-עפ-ע-ריי'-טאס) א קאך=אפאראט וואס ווערט געהייצט דורך די זונען=שטראהלען.

so'lar cy'cle (סאו'-לאר סאיקל) דער זונען=ציקלוס [אין דער יוליאנישער צייטרעכנונג — א פעריאדע פון 28 יאהר, נאך וועלכער די=זעלבע טעג פון מאנאט פאלען אוים אין די=זעלבע טעג פון דער וואך].

so'lar day (סאו'-לאר דיי) דער אסטראנאמישער מעת=לעת [פון מיטאג ביז מיטאג].

so'lar de'ity (סאו'-לאר די'-אי-טי) א זון=גאט, א זון=גאטהייט.

so'lar eclipse' (סאו'-לאר אי-קליפס') זונען=פינסטערנים, לקוי=חמה.

so'lar en'gine (סאו'-לאר ענ'-דזשין) א מאשין בעטריבען פון פארע, וועלכע ווערט פראדוצירט פון זונען=היץ.

so'lar equa'tion (סאו'-לאר אי-קהוויי'-שאן) דאס אויסגלייכען דאס לבנה=יאהר מיט דעם זון=יאהר דורך דעם וואס יעדעס פיערטע יאהר איז אן עבור=יאהר [אין דער גרעגאריאנישער צייטרעכנונג].

so'lar eye'piece (סאו'-לאר אי'-פיעס) א העליאסקאפ [א זון=גלאז, א זון=טעלעסקאפ].

so'lar fe'ver (סאו'-לאר פי'-ווער) א מין אנשטעקענדע פיבער=קראנקהייט. ז. *dengue*

so'lar flow'ers (סאו'-לאר פלאו'-ערז) זון=בלומען [בלומען, וואס עפענען זיך און שליסען זיך טעגליך אין געוויסע שטונדען].

so'lar gan'glion (סאו'-לאר גענ'-גלי-אן) ז. *solar plexus*

so'lar hour (סאו'-לאר אור) א שטונדע, א 24=סטעל פון א מעת=לעת.

solar'iplex *n.* (סא-לער'-אי-פלעקס) ז. *solar plexus*

so'larism *n.* (סאו'-לאר-איזם) אן איבערטריבענע נייגונג צו ערקלערען די מי=

טאלאגישע לעגענדען אלס פערקערפערונג פון די פרימיטיווע פארשטעלונגען וועגען דער נאטור בכלל און וועגען דער זון בפרט.

so'larist *n.* (סאו'-לאר-איסט) איינער וואס איז צו שטארק גענייגט צו ערקלערען די מיטאלאגישע לעגענדען אלס פערקערפערונג פון די פרימיטיווע פארשטעלונגען וועגען דער נאטור בכלל און וועגען דער זון בפרט.

sola'rium *n.* (סא-לײ'-רי-אם) א זונען=זייגער; אן ארט, א געביידע אדער א צימער, וואו עס קומען פריי אריין די זונען=שטראהלען.

Sola'rium *n.* (סא-לײ'-רי-אם) דער מין שטיגען=מושלען [א מין קאנישע מושלען, וואס דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן ספיראלע שטיגען].

solariza'tion *n.* (סאו-לאר-אי-זײ'-שאן) דאס זיין אונטער דער ווירקונג פון די זונען=שטראהלען; אין פאטאגראפיע — דאס ווערען צו דונקעל דורך ליעגען צו לאנג פאר דעם ליכט; דאס ווערען צוגעברענט פון א צו שטארקער ווירקונג פון די זונען=שטראהלען; בעשעדיגונג פון צו שטארקער ווירקונג פון די זונען=שטראהלען.

so'larize *v.* (סאו'-לאר-איז) אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון די זונען=שטראהלען; אין פאטאגראפיע — צו דונקעל מאכען דורך האלטען צו לאנג פאר דעם ליכט; צו דונקעל ווערען דורך ליעגען צו לאנג פאר דעם ליכט.

so'lar lamp (סאו'-לאר לעמפ) אן ארגאנדס לאמפ. ז. ***Argand burner***

so'lar mi'croscope (סאו'-לאר מאי'-קרא-סקאופ) א מיקראסקאפ אין וועלכען די בעלייכטונג קומט פון דער זון.

so'lar month (סאו'-לאר מאנטה) דער זון=מאנאט [30 טעג, 10 שטונדען און 29 מינוטען].

so'lar myth (סאו'-לאר מיטה) א זונען=מיטה [א העלדען=לעגענדע אדער געטער=לעגענדע וואס איז אן אלעגאריע וועגען דער זון].

so'lar obser'vatory (סאו'-לאר אב-זויר'-ווע-טא-רי) אן אבזערוואטאריום צו בעאבאכטען און שטודירען די זון.

so'lar plex'us (סאו'-לאר פלעקס'-אס) די גרעסטע פון די דריי נערווען=נעצען, וואס געפינט זיך אין דעם אויבערשטען טייל פון בויך.

solar print (סאו'-לאר פרינט) פאטאגראפירונג פון א נעגאטיוו [מעהרסטענטייל אום צו מאכען א פערגרעסערונג].

so'lar-radia'tion reg'ister (סאו'-לאר-ריי-די-איי'-שאן רעדזש'-איס-טער) אן אפאראט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די צייט וואס די זון שיינט.

so'lar salt (סאו'-לאר סאהלט) ים=זאלץ.

so'lar spec'trum (סאו'-לאר ספעק'-טראם) דער זונען=ספעקטרום, די רעגענבויגען=פארבען וואס בילדען זיך אויס, ווען א זונען=שטראהל געהט דורך א פריזמא [יעדער ווייסער זונען=שטראהל איז א קאמבינאציאן אדער פעראייניגונג פון זיבען איינפאכע שטראהלען: א רויטער, אן אראנזשעווער, א געלבער, א גרינער, א הימעל=פארביגער, א בלויער און א וויאלעט=פארביגער. ווען אזא קאמבינירטער ווייסער שטראהל געהט דורך א פריזמא, דאן צוטיילט ער זיך אויף זיינע זיבען בעזונדערע בעשטאנד=טיילען און אויף דער געגען=זייט פון דער פריזמא שיינען אב אלע זיבען קאלירען ווי פון א רעגענבויגען].

so'lar spots (סאו'-לאר ספאטס) די זונען=פלעקען.

so'lar sys'tem (סאו'-לאר סיס'-טעם) די זונען=סיסטעם [די זון צוזאמען מיט אלע הימלישע קערפער, וואס דרעהען זיך דירעקט אדער אינדירעקט ארום איהר אדער זיינען פון איהר אבהענגיג].

so'lar tel'egraph (סאו'-לאר טעל'-אי-גרעף) א זונען=טעלעגראף [ביי וועלכען מען גיט איבער סיגנאלען און צייכענס דורך די זונען=שטראהלען, וועלכע ווערען רעפלעקטירט פון שפיגלען].

so'lar the'ory (סאו'-לאר טהי'-א-רי) ז. ***solarism***

so'lar time (סאו'-לאר טאים) די צייט=מעסטונג נאך דער זון.

so'lar walk (סאו'-לאר הוואהק) דער זאדיאק. ז. ***zodiac***

so'lary *a.* (סאו'-לע-רי) וואס איז שייך צום באדען.

so'lar year (סאו'-לאר יִיר) דאס זונען=יאהר [די צייט וואס געדויערט דער ערד זיך ארומצודרעהען ארום דער זון, 365 טעג, 5 שטונדען, 48 מינוטען און 45½ סעקונדען].

sold (סאולד) פערקויפט. ז. ***sell***

sol'danel *n.* (סאל'-דע-נעל) דער רונדבלעטערניק אדער די מעער=שטראנדס=ווינדע [א פלאנצע פון דעם מין, צו וועלכען עס בעלאנגט די שליסעל=בלום]. ז. ***primrose***

sol'danelle *n.* (סאל'-דע-נעל) ז. ***soldanel***

soldatesque' *a.* (סאל-דע-טעסק') סאלדאטיש.

sold'er *n. and v.* (סאד'-ער) 1. לייט=מעטאל [מעטאל וואס ווערט בענוצט צום צונויפלייטען אנדערע מעטאלען]; 2. עטוואס וואס פערבינדט, פעראייניגט, האלט צוזאמען אדער דיענט אלס צעמענט; 3. לייטען, צוזאמענלייטען; פעראייניגען, צוזאמענבינדען.

2. Friendship sweetens life and is a solder of society.

sold'erer *n.* (סאד'-ער-ער) א לייטער, איינער וואס לייט צוזאמען מעטאלען; א לייט=מאשין.

sold'ering *n.* (סאד'-ער-אינג) לייטונג, צוזאמענלייטונג, פערלייטונג [פון מעטאלען]; א צוזאמענגעלייטעטער פלאץ אדער טייל פון עפעס.

sold'ering-block *n.* (סאד'-ער-אינג-בלאק) א לייט=קלעצעל, אזא אינסטרומענט צו לייטען קאנען.

sold'ering-bolt *n.* (סאד'-ער-אינג-באולט) ז. ***soldering-iron***

sold'ering-frame *n.* (סאד'-ער-אינג-פריים) א לייט=קלאמער [פעסטצוהאלטען די בעזונדערע טיילען ביים צוזאמענלייטען].

sold'ering-fur'nace *n.* (סאד'-ער-אינג-פויר'-נעס) א לייט=אויוועלע [א האנד=אויוועלע צום צוזאמענלייטען מעטאלען].

sold'ering-i'ron *n.* (סאד'-ער-אינג-אי'-ערן) א לייט=אייזען [אן אייזערנעם הענטעל מיט א קופערנעם קעפעל וואס ווערט בענוצט צום לייטען מעטאלענע כלים].

sold'ering-machine' *n.* (סאד'-ער-אינג-מע-שין') א לייט=אינסטרומענט [צום לייטען מעטאלענע כלים].

sold'ering-pot *n.* (סאד'-ער-אינג-פאט) א לייט=טאפ [אזא קליין האנד=אויוועלע געברויכט ביים צוזאמענלייטען, הויפטזעכליך טעלעגראף=דראטען].

sold'er-machine' *n.* (סאד'-ער-מע-שין') א מאשין צום שניידען לייט=מעטאל אין שטיקלעך.

sol'di *n.* (סאל'-די) סאלדאס [אזעלכע איטאליענישע מטבעות]. ז. ***soldo***

sol'dier *n. and v.* (סאול'-דזשער) א סאלדאט; א קריעגס=מאן; א קריעגס=מוראשקע [איינע פון די מוראשקעס, וועלכע פיהרען קריעג מיט אנדערע מחנות]; דער קריעגס=קעפער, דער קריעגס=זשוק [א מין זשוק, וועמענס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט דער לארווא פון אנדערע אינזעקטען]; דער בערנהארדס=קרעבס [א מין קרעבס אדער ראק, וואס האלט זיך אין א מושעל]; איינער וואס מאכט בלויז דעם אנשטעל, אז ער ארבייט; איינער וואס האט פיינט זיך איבערצוארבייטען; זיך ארויסדרעהען פון ארבייט; זיין א סאלדאט, דיענען אין מיליטער; פוילענצען; זיך ארויסדרעהען פון ארבייט; מאכען בלויז דעם אנשטעל, אז מען ארבייט.

sol'dier-ant *n.* (סאול'-דזשער-ענט) א קריעגס=מוראשקע [איינע פון די מוראשקעס, וועלכע פיהרען קריעג מיט אנדערע מחנות].

sol'dier-bee'tle *n.* (סאול'-דזשער-ביע'טל) דער קריעגס=זשוק, דער קריעגס=קעפער [אזא זשוק וועמעס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט דער לארווא פון אנדערע אינזעקטען].

sol'dier-bug *n.* (סאול'-דזשער-באג) א מין וואנץ וואס נעהרט זיך מיט דער לארווא [ווערימלעך] פון אנדערע אינזעקטען.

sol'dier-bush *n.* (סאול'-דזשער-בוש) ז. ***soldierwood***

sol'dier-crab *n.* (סאול'-דזשער-קרעב) דער בערנהארדס=קרעבס, אזא קרעבס אדער ראק וואס האלט זיך אין א מושעל.

sol'dier-fish *n.* (סאול'-דזשער-פיש) דער בלויער פייל=פיש אדער דער רעגענבויגען=פייל=פיש [אזא פערשיעדענפארביגער פיש אין די טייכען פון דער מיסיסיפי=טהאל, אין אמעריקא].

sol'dier-fly *n.* (סאול'-דזשער-פלאי) די קריעגס=פליעג [אזא קאלירטע פליעג].

sol'diering *n.* (סאול'-דזשער-אינג) סאלדאטשינע, מיליטער=דיענסט, דאס זיין א סאלדאט; דאס ארויסדרעהען זיך פון ארבייט, כלומר'שט ארבייטען.

sol'dier-like *a.* (סאול'-דזשער-לאיק) ז. ***soldierly***

sol'dierly *a.* (סאול'-דזשער-לי) סאלדאטיש; מיליטעריש, ווי א קריעגסמאן; מוטיג, בראוו.

sol'dier of for'tune (סאול'-דזשער אוו פאהר'-טשון) איינער וואס איז גרייט זיך צו פערדינגען אלס סאלדאט צו יעדען איינעם [צוליעב פראפיטען, כבוד אדער אוים ליעבע צו געוואגטע אונטערנעהמונגען].

sol'diers and sail'ors (סאול'-דזשערז ענד סייל'-ארז) קריעגס=קעפערס. ז. ***soldier-beetle***

sol'dier's-herb *n.* (סאול'-דזשערז-אוירב) מאטיקא [אזא פלאנצע]. ז. ***matico***

sol'diership *n.* (סאול'-דזשער-שיפ) סאלדאטשינע, סאלדאטענטום, סאלדאטענשאפט; קריעגס=קונסט.

sol'dier's wind (סאול'-דזשערז הווינד)

א גינסטיגער ווינד צום אברייזען און צום צוריקרייזען.

sol'dierwood *n.* (סאול'-דזשער-הוואוד) אזא וועסט-אינדישער קוסט.

sol'diery *n.* (סאול'-דזשער-אי) קריעגס-לייט, סאלדאטען, מיליטער.

sol'do *n.* (סאל'-דאו) א סאלדא [א קליינע איטאליענישע מטבע, א צוואנציגסטעל פון א לירא].

sole *n., a. and v.* (סאול) א פוס-זויל; א פוס; א פאדעשווע; דער אונטערשטער טייל פון עפעס, דער דעק, דער טייל, אויף וועלכען עפעס שטעהט; א פלאכע אויבערפלעכע [עהנליך צום פוס-זויל]; די שאלע אדער ים-צונג [א מין פלאכער פיש, א מין בוט אדער פלאנדער. ז. איל.]; אזא זילבערנע מטבע אין פערו [ז. *sol*]; איינציג, איין-איינציג; אליין; אונפערהייראט [א יורידישער אויסדרוק]; ארויפלעגען פאדעשוועס [אויף שיך].

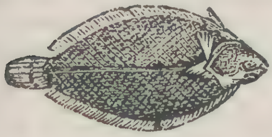

Sole

sol'ecise *v.* (סאל'-אי-סאיז) ז. *solecize*.

sol'ecism *n.* (סאל'-אי-סיזם) 1. א סאלעציזם, א שפראך-פעהלער, א ניט-גראמאטיקאלישער אויסדרוק; 2. אן אונפאסיגקייט אין אויפפיהרונג, אן איבערטרעטונג פון די אנגענומענע מנהגים [אין אויפפיהרונג]; 3. א משונה'דיגע זאך, א משונה'דיג בעשעפעניש; אן אוננאטירליכע זאך אדער בעשעפעניש.

1. The expression "I done it" is a **solecism**. 2. Self-commendation is considered a **solecism** in good manners. 3. The wolf in the rôle of a benefactor of the sheep, — what a **solecism**!

sol'ecist *n.* (סאל'-אי-סיסט) איינער וואס בעגעהט א פעהלער אין דער שפראך אדער אין אויפפיהרונג; א שפראך-פערדארבער; איינער וואס געברויכט א סאלעציזם [א פעהלערהאפטען, ניט-גראמאטיקאלישען אויסדרוק].

solecis'tic *a.* (סאל-אי-סיס'-טיק) ניט ריכטיג, פעהלערהאפט [אין שפראך]; אונפאסיג. ז. *solecism*.

solecis'tical *a.* (סאל-אי-סיס'-טי-קעל) ז. *solecistic*.

solecis'tically *adv.* (סאל-אי-סיס'-טי-קעל-אי) ווי א סאלעציזם, אויף'ן אופן פון א סאלעציזם, ניט-גראמאטיקאליש; אונפאסיג [אין אויפפיהרונג]; אויף א משונה'דיגען, אוננאטירליכען אופן. ז. *solecism*.

sol'ecize *v.* (סאל'-אי-סאיז) מאכען שפראך-פעהלערען.

sole'-fish *n.* (סאול'-פיש) א שאלע אדער ים-צונג [אזא פיש]. ז. *sole*.

so'leiform *a.* (סאו'-לי-אי-פארם) עהנליך אין פארם צו א שטעק-שוך אדער טופליע.

sole'-leath'er *n.* (סאול'-לעטה'-ער) זויל, פאדעשווע-לעדער.

sole'ly *adv.* (סאול'-לי) איינציג, אליין, בלויז, נאר.

sol'emn *a.* (סאל'-עם) 1. פייערליך, פעסטליך; פערבונדען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס; הייליג; 2. איינדרוקספול, וואס מאכט א שטארקען איינדרוק, וואס רופט ארויס עהרפורכט; הערליך, פרעכטיג; 3. ערנסט; שטייף; מיט געמאכטער ערנסטקייט, שטייפקייט אדער וואזשנעקייט; 4. פארמעל, מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען; 5. טונקעל, שווארץ [וועגען קאלירען].

1. He took a **solemn** oath. 2. A **solemn** silence reigned in the hall. 3. Do not put on such a **solemn** face.

sol'emness *n.* (סאל'-עם-נעס) ז. *solemnity*.

solemnisa'tion *n.* (סאל-עם-ני-זיי'-שאן) ז. *solemnization*.

sol'emnise *v.* (סאל'-עם-נאיז) ז. *solemnize*.

sol'emniser *n.* (סאל'-עם-נאי-זער) ז. *solemnizer*.

solem'nity *n.* (סא-לעם'-ני-טי) פייערליכקייט; א פייערליכע צערעמאניע; פעסטליכקייט; ערנסטהאפטיגקייט; איינדרוקספאלקייט, הערליכקייט; געמאכטע ערנסטקייט, שטייפקייט אדער וואזשנעקייט; אין יוריספרודענץ — פארמאליטעט, די נויטיגע פארמאליטעט וואס פאדערט זיך פון געזעץ.

solemniza'tion *n.* (סאל-עם-ני-זיי'-שאן) פייערונג, דאס פייערען; דאס דורכפיהרען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס אדער מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען [הויפטזעכליך וועגען הייראט]; דאס מאכען פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

sol'emnize *v.* (סאל'-עם-נאיז) 1. פייערען; 2. דורכפיהרען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס אדער מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען; 3. מאכען פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

1. The grateful people **solemnized** the birth of the national hero. 2. The marriage was **solemnized** by the priest.

sol'emnizer *n.* (סאל'-עם-נאי-זער) איינער וואס פיהרט דורך א פייערליכע צערעמאניע; איינער וואס פייערט; איינער וואס מאכט פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

sol'emnly *adv.* (סאל'-עם-לי) מיט פייערליכקייט; מיט איינדרוקספולער ערנסטקייט; מיט רעליגיעזע צערעמאניעס; מיט אלע נויטיגע צערעמאניעס אדער פארמאליטעטען; מיט געמאכטער ערנסטקייט אדער וואזשנעקייט.

sol'emnness *n.* (סאל'-עם-נעס) ז. *solemnity*.

so'len *n.* (סאו'-לען) א האלב-קיילעכדיג שיידעל פון האלץ וואס לאזט ניט צו דאס בעט-געוואנד צו קומען אין בעריהרונג מיט וואונדען אויף'ן לייב; דער ראזיר-מעסער מושעל אדער שיידען-מושעל.

sole'ness *n.* (סאול'-נעס) איינציגקייט, דאס זיין אליין, אבגעזונדערטקייט.

solenette' *n.* (סאל-ע-נעט') די קארליק-שאלע [אזא פלאכער פיש]. ז. *sole*.

sole'noid *n.* (סא-לי'-נאיד) א דראט-ספיראל, א דראט-שפולע.

solenoi'dal *a.* (סאל-אי-נאי'-דעל) וואס איז שייך צו א דראט-שפולע אדער דראט-ספיראל.

sol'-fa *n., a. and v.* (סאול'-פא) דאס סאל-פא, דער טאן-לייטער, די נעמען פון די נאטען [דא, רע, מי, פא, סאל, לא, סי]; דאס טאקט-שטעקעל [פון א כאר-דיריזשאר]; סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג [דאס זינגען ניט מיט ווערטער, נאר אנרופענדיג די נעמען פון די טענער]; וואס איז שייך צו סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג; סאלפעגירען, סאלמיזירען.

sol'-faing *n.* (סאול'-פא-אינג) סאלפעגירונג, סאלמיזירונג. ז. *solfamization*.

sol'-faist *n.* (סאול'-פא-איסט) איינער וואס בענוצט זיך מיט דער מעטאדע פון סאלפעגירען אדער סאלמיזירען; איינער וואס איז אן אנהענגער פון דער מעטאדע פון סאלפעגירען אדער סאלמיזירען [זינגען אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען].

solfamiza'tion *n.* (סאול-פא-מי-זיי'-שאן) סאלפעגירונג, סאלמיזירונג [דאס זינגען אהן ווערטער, נאר אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען: דא, רע, מי, פא, סאל, לא, סי].

solfana'ria *n.* (סאל-פע-נא'-רי-א) א שוועבעל-גרוב, א שוועבעל-מינע.

solfata'ra *n.* (סאל-פא-טא'-רא) די סאלפאטארא [א גאזען-אויסשטרעמענדער וואולקאנישער בארען; א נעגענד פון וואולקאנען וועלכע זיינען צייטווייליג אונטהעטיג אדער האלטען ביים אויסגעלאשען ווערען].

solfata'ric *a.* (סאל-פא-טא'-ריק) וואס איז שייך צו א סאלפאטארא, עהנליך צו סאלפאטארא, וואס קומט פון א סאלפאטארא. ז. *solfatara*.

solfeg'gio *n.* (סאל-פעדזש'-יאו) סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג [דאס זינגען אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען]; איבונגען אין זינגען.

so'li *n.* (סאו'-לי) ז. *solos*.

solic'it *v.* (סא-ליס'-איט) 1. רייצען, צוציהען, אנרעגען; 2. אנריידען צו בעגעהן א פערברעכען; פערשלאגען א מאן אריינצוקומען אין אן אונאנשטענדיג הויז [וועגען א גאסען-פרוי]; 3. בעאיינפלוסען, אונטערקויפען, געבען כאבאר; 4. שטרעבען צו עפעס, שטרעבען עפעס צו דערגרייכען; 5. בעטען; 6. בעאונרוהיגען.

1. The ripe fruits **solicited** the longing eyes of the hungry traveler. 2. The woman was arrested for **soliciting** on the street. 4. This store **solicits** the patronage of the rich.

solic'itant *a. and n.* (סא-ליס'-אי-טענט) בעטענד, זוכענד, שטרעבענד צו דערגרייכען עפעס [הויפטזעכליך דורך געבעט]; איינער וואס בעט אדער שטרעבט עפעס צו דערגרייכען.

solicita'tion *n.* (סא-ליס-אי-טיי'-שאן) רייצונג, אנרעגונג, צוציהונג; דאס אנרעגען אדער אנריידען צו א פערברעכען; דאס פערפיהרען א מאן איז אן אונאנשטענדיג הויז [דורך א גאסען-פרוי]; דאס אונטערקויפען; דאס בעטען; א דרינגענדע בקשה; דאס שטרעבען צו עפעס, דאס פערלאנגען אדער זוכען עפעס צו דערגרייכען [הויפטזעכליך דורך געבעט].

solic'iter *n.* (סא-ליס'-אי-טער) ז. *solicitor*.

solic'itor *n.* (סא-ליס'-אי-טאר) אן אדוואקאט [הויפטזעכליך פון א גערעכטיגקייטס-גערעכט אדער בכלל א נידריגען גערעכט]; איינער וואס בעט דרינגליך.

solic'itor-gen'eral *n.* (סא-ליס'-אי-טאר-דזשענ'-ע-רעל) א געהילף פון גענעראל-פראקוראר; א גענעראל-פראקוראר אין אייניגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Solic'itor of the Treas'ury (סא-ליס'-אי-טאר אוו טהי טרעזש'-אור-אי) אן אדוואקאט פון דעם פינאנץ-דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער פיהרט די פראצעסען וואס האבען צו טהאן מיט פערברעכענס נעגען די טאריף-געזעצע.

solic'itous *a.* (סא-ליס'-אי-טאס)

1. ענגסטליך, בעזארגט, בעקימערט, זשעדנע, שטארק שטרעבענד, שטארק פערלאנגענד; שטארק פעראינטערעסירט; 2. אונרוהיג.

1. I am very **solicitous** of the good will of my friends. 2. The mother is **solicitous** about her sick child.

solic'itously *adv.* (סא-לים'-אי-טאס-לי) מיט בעזארגטקייט, זיך קימערענדיג [וועגען עפעס], שטארק פעראינטערעסירט, שטארק פערלאנגענדיג; אויף אן אונרוהיגען שטייגער.

solic'itousness *n.* (סא-לים'-אי-טאס-נעס) ז. ***solicitude***

solic'itress *n.* (סא-לים'-אי-טרעס) א בעטערין; א פרוי אן אדוואקאט. ז. ***solicitor***

solic'itrix *n.* (סא-לים'-אי-טריקס) ז. ***solicitress***

solic'itude *n.* (סא-לים'-אי-טיוד) בעקימערטקייט, בעזארגטקייט [אום עפעס]; אונרוהיגקייט; עטוואס וואס רופט ארוים בעזארגטקייט, זארג אדער אונרוהיגקייט.

sol'id *a. and n.* (סאל'-איד) סאליד; מאסיוו, קאמפאקט; פעסט, שטארק; הארט; געזעצט; געזונד; דויערהאפט; גרינדליך, ווירקליך; גוט, רעאל, זיכער; ערנסט; אין מאטעמאטיק — סאליד [וועגען א קערפער וואס האט אלע דריי מעסטונגען אדער דימענזיאנען: לענג, ברייט און הויך]; אייניג, איינשטימיג [אין פאליטיק]; פעסט פינאנציעל, רייך; אונפערענדערט, איינהייטליך, וואס איז איבעראל דאסזעלבע [וועגען א פארב]; א סאלידער קערפער; אין געאמעטריע — א קערפער, וואס האט אלע דריי דימענזיאנען.

sol'id an'gle (סאל'-איד ענגל) אין געאמעטריע — א ווינקעל וואס בילדעט זיך אויס דערפון וואס עטליכע פלעכען שניידען איבער איינע די אנדערע.

solidar'ity *n.* (סאל-אי-דער'-אי-טי) סאלידאריטעט, געמיינזאמע פערפליכטונג, געגענזייטיגע טרייהייט; צוזאמענגענומענקייט, פעראייניגטקייט, אחדות.

sol'idary *a.* (סאל'-אי-דע-רי) סאלידאריש, מיט געמיינשאפטליכע אינטערעסען אדער פערפליכטונגען.

sol'idate *v.* (סאל'-אי-דייט) מאכען סאליד, פעסט, שטייף.

sol'id bath (סאל'-איד בעטה) א וואנע, וואו דער קערפער ווערט ארייגעזעצט אין א געדיכטער מאסע, ווי בלאטע, זאמד, אש, היי א. ז. וו.

sol'id col'or (סאל'-איד קאל'-אר) א גלאטער אונאונטערבראכענער און אונגעמישטער קאליר [ספעציעל וועגען פארצעלייענע כלים].

sol'id con'tent (סאל'-איד קאנ'-טענט) די צאהל פון קובישע איינהייטען [מעטרען, יארדען א. ד. ג.], וועלכע עס ענטהאלט אין זיך א סאלידער קערפער.

sol'id for (סאל'-איד פאר) וואס האלט שטאהל און אייזען פאר עפעס אדער מיט אימעצען.

The entire congregation is **solid** for the Rabbi.

sol'id geom'etry (סאל'-איד דזשי-אמ'-ע-טרי) די סטערעאמעטריע, די געאמעטריע, וועלכע פערנעהמט זיך מיט דער מעסטונג פון סאלידע קערפער.

solidifica'tion *n.* (סא-ליד-אי-פי-קיי'-שאן) די פעסט-מאכונג, די געדיכט-מאכונג; די פעסט-ווערונג, די געדיכט-ווערונג; אין פיזיק — דער אריבערגאנג פון פליסיגען צושטאנד צו א הארטען אדער סאלידען.

solid'ify *v.* (סא-ליד'-אי-פאי) מאכען סאליד; ווערען פעסט.

sol'idism *n.* (סאל'-אי-דיזם) די סאליד-פאטאלאגיע [א מעדיצינישע לעהרע וואס האלט, אז די פערענדערונגען אין דעם צושטאנד פון די פעסטע טיילען פון קערפער זיינען די אורזאכען פון אלע קראנקהייטען].

sol'idist *n.* (סאל'-אי-דיסט) אן אנהענגער פון סאליד-פאטאלאגיע. ז. ***solidism***

solid'ity *n.* (סא-ליד'-אי-טי) די פעסטקייט, די געדיכטקייט; די גרינדליכקייט; די ערנסטהאפטיגקייט; שטארקייט, קרעפטיגקייט; ווארהייט; ריכטיגקייט; די אונדורכדרינגליכקייט [דאס ניט קענען ווערען דורכגעדרונגען].

sol'idly *adv.* (סאל'-איד-לי) אויף א סאלידען, פעסטען אופן.

sol'id mat'ter (סאל'-איד מעט'-ער) אין דרוקעריי — א געדיכטער דרוק-זאץ, א דרוק-זאץ, וואס איז אנגעזעצט אהן שפאצען אדער ליניען צווישען די שורות.

sol'id meas'ure (סאל'-איד מעזש'-אור) די קוביק-מעסטונג, דאס מעסטען א זאך אין דער לענג, ברייט און הויך.

sol'idness *n.* (סאל'-איד-נעס) ז. ***solidity***

sol'id num'ber (סאל'-איד נאמ'-בער) א צאהל וואס איז א פראדוקט פון כפל'ען דריי צאהלען.

sol'id prob'lem (סאל'-איד פראב'-לעם) א פראבלעם מיט א קובישער גלייכונג; א שווערע אדער אונלעזבארע פראבלעם.

sol'ids *n.* (סאל'-אידז) אין אנאטאמיע — די פעסטע [ניט פליסיגע] קערפער-טיילען.

Sol'id South (סאל'-איד סאוטה) די פאליטיש-פעראייניגטע זידליכע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האלטען כמעט איינשטימיג מיט דער דעמאקראטישער פארטיי זינט דעם בירגער-קריעג.

sol'id square (סאל'-איד סקהוועהר) אין מיליטער — א מחנה סאלדאטען גרופירט אין א קווואדראט.

Solidun'gula *n.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לא) די זויג-טהיערע, וואס האבען גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי פערד, עזלען, זעבראס].

solidun'gular *a.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לאר) ז. ***solidungulate***

solidun'gulate *a. and n.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לייט) מיט גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי א פערד, אן עזעל א. ז. וו.]; א בהמה אדער חיה מיט גאנצע, ניט געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס.

solidun'gulous *a.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לאס) ז. ***solidungulate***

sol'id with (סאל'-איד הוויטה) 1. אין גוט-ברודערשאפטליכע בעציהונגען מיט אימעצען, האבענדיג אימעצען אויף זיין זייט, האבענדיג די שטיצע פון אימעצען; 2. קוויט, זיך אבגערעכענט, זיך נוקם געוועזן.

1. The crooks made themselves **solid** with the police.

solifid'ian *a. and n.* (סאל-אי-פיד'-אי-ען) איינער וואס האלט, אז אמונה אליין אהן מעשים טובים איז שוין גענוג צו רעכטפערטיגען דעם מענטשען און מכפר זיין אויף זיינע זינד; וואס איז שייך צו אזא ארט גלויבען.

solifid'ianism *n.* (סאל-אי-פיד'-אי-ען-איזם) די לעהרע וואס בעהויפטעט, אז דאס גלויבען אליין אהן גוטע טהאטען איז שוין גענוג אום צו רעכטפערטיגען זיך ביי גאט.

solif'ugous *a.* (סא-ליפ'-יו-גאס) וואס בעהאלט זיך פון זון-שיין, נעכטליך, וואס קומט ארוים נור ביינאכט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

soliloqua'cious *a.* (סא-ליל-א-קהוויי'-שאס) וואס רעדט צו זיך אליין.

solil'oquise *v.* (סא-ליל'-א-קהוואיז) ז. ***soliloquize***

solil'oquize *v.* (סא-ליל'-א-קהוואיז) רעדען צו זיך אליין.

solil'oquy *n.* (סא-ליל'-א-קהווי) דאס רעדען צו זיך אליין; א געשפרעך צו זיך אליין; א מאנאלאג.

sol'iped *n. and a.* (סאל'-אי-פעד) ז. ***solidungulate***

sol'ipedal *a.* (סאל'-אי-פעד-על) מיט גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי א פערד, אן עזעל א. ז. וו.].

sol'ipede *n.* (סאל'-אי-פיעד) א בהמה מיט ניט געשפאלטענע קלויען [קאפיטעס].

solip'edous *a.* (סא-ליפ'-ע-דאס) וואס האט גאנצע, ניט געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס. ז. ***solidungulate***

sol'ipsism *n.* (סאל'-איפ-סיזם) דאס גלויבען נור אין דער אייגענער עקזיסטענץ אננעהמענדיג, אז די עקזיסטענץ פון אנדערע מענשען און זאכען איז נור א פארשטעלונג פון געדאנק.

sol'ipsist *n.* (סאל'-איפ-סיסט) איינער וואס גלויבט, אז נור ער אליין עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט און די עקזיסטענץ פון אנדערע איז נור די פארשטעלונג פון זיין געדאנק.

so'list *n.* (סאו'-ליסט) ז. ***soloist***

solitaire' *n.* (סאל-אי-טעהר') אן איינזאמער מענש, אן אבגעזונדערטער מענש; א דימענט וואס איז איינגעפאסט אליין, אהן אנדערע עדעלשטיינער; דער סאליטער, א קארטען-שפיעל, וואו איין מענש שפיעלט מיט זיך אליין.

solitari'ety *n.* (סאל-אי-טע-ראי'-ע-טי) איינזאמקייט; דאס זיין אליין.

sol'itarily *adv.* (סאל'-אי-טע-רי-לי) אויף אן איינזאמען שטייגער; אליין.

sol'itariness *n.* (סאל'-אי-טע-רי-נעס) די איינזאמקייט; דאס זיין אליין.

solita'riousness *n.* (סאל-אי-טיי'-רי-אס-נעס) איינזאמקייט; אבגעזונדערטקייט.

sol'itary *a. and n.* (סאל'-אי-טע-רי) איינזאם; אבגעזונדערט, צוריקגעצויגען, אליין; שטיל, טויט, טרויעריג [ווי למשל, א געגענד]; וואס לעבט בעזונדער אדער פארלעכווייז און ניט אין גרופען [וועגען חיות]; אן איינזידלער, א צוריקגעצויגענער מענש, א מענש וואס לעבט אין איינזאמקייט.

sol'itary confine'ment (סאל'-אי-טע-רי קאנ-פאינ'-מענט) איינזאמע פערהאפטונג; דאס זיין פערשלאסען אין א בעזונדערען צימערעל אין א געפענגנים.

sol'itary impris'onment (סאל'-אי-טע-רי אימ-פריז'נ-מענט) ז. ***solitary confinement***

sol'ito *adv.* (סאל'-אי-טאו) אין מוזיק — אויף דעם געוועהנליכען שטייגער.

sol'itude *n.* (סאל'-אי-טיוד) איינזאמ-

קייט; אבגעזונדערטקייט; אן איינזאמער ארט, א וויסטע.

soliv'agant *a.* (סא-ליוו'-ע-גענט) וואס בלאנדזשעט ארום איינזאם.

soliv'agous *a.* (סא-ליוו'-ע-גאס) ז. ***solivagant***

solive' *n.* (סא-ליוו') איינער פון די קווער-באלקענס, אויף וועלכע מען שלאגט אן די ברעטער פון דער סטעליע אדער פון דער פאדלאגע.

sol'lar *n.* (סאל'-אר) א מין גאלעריע אין א קלויסטער פון וואנען מען קען נאכזעהן די לאמפען וואס ברענען פאר'ן אלטאר; אן אברוה-פלאץ אדער פלאט-פארמע אין א מינע אדער שאכטע.

sol'ler *n.* (סאל'-ער) ז. ***sollar***

sol'leret *n.* (סאל'-ער-עט) אזא אייזער-נער שוך ביי די מיטעלאלטערליכע סאל-דאטען.

solmiza'tion *n.* (סאל-מי-זיי'-שאן) סאלמיזירונג אדער סאלפעגירונג. ז. ***solfamization***

so'lo *a. and n.* (סאו'-לאו) סאלא, אליין, ניט פערבונדען מיט אנדערע; א סאלא [א שטיק מוזיק וואס ווערט געזונגען אדער געשפיעלט פון איינעם].

so'loist *n.* (סאו'-לא-איסט) א סאליסט, איינער וואס פיהרט אוים א מוזיקאלישעס אדער וואקאלעס שטיק אליין, אהן אנדערע שפיעלער אדער זינגער.

Sol'omon's-seal' *n.* (סאל'-א-מאנז-סיעל') שלמה'ם זיעגעל אדער דער וויים-ווארץ [א מין הויכעם גראז מיט לאנגע לאפען-עהנליכע בלעטער און מיט נרינ-ליכע בלומען]; א מגן דוד [ז. איל.].

Solomon's-seal

so-long' *int.* (סאו-לאהנג') אדיע! אויף ווידערזעהן!

so long as (סאו לאהנג עז) אזוי לאנג ווי, כל זמן.

so'lo-part *n.* (סאו'-לאו-פארט) א סא-לא-שטיק [א טייל פון א מוזיקאלישען שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אדער גע-זונגען סאלא, פון איינעם].

so'los *n.* (סאו'-לאוז) אין מוזיק — סא-לאס. ז. ***solo***

sol'stice *n.* (סאל'-סטיס) די זונען-ווענ-דע, די מאמענטען אין דער שיינבארער בעוועגונג פון דער זון ארום דער ערד, ווען זי שטעהט אב אויף דעם ווייטסטען פונקט פון דעם עקוואטאר [אזעלכע מא-מענטען אין יאהר זיינען צוויי: דעם 21טען יוני — די זומערדיגע זונען-ווענ-דע, און דעם 22טען דעצעמבער — די ווינטערדיגע זונען-ווענדע]; דער קולמי-נאציאנס-פונקט, דער העכסטער פונקט, דער ווענדונגס-פונקט.

solsti'tial *a.* (סאל-סטיש'-על) וואס איז שייך צו דער זונען-ווענדע; וואס טרעפט אין דער צייט פון דער זונען-ווענדע. ז. ***solstice***

solsti'tial point (סאל-סטיש'-על פאינט) איינער פון די צוויי פונקטען אין דער קרייז-בעוועגונג פון דער ערד ארום דער זון, וואו די זון שטעהט אב אם ווייט-סטען פון עקוואטאר און דער טאג הויבט אן צו ווערען גרעסער [דעם 22טען דע-צעמבער] אדער קלענער [דעם 21טען יוני].

solubil'ity *n.* (סאל-יו-ביל'-אי-טי) אויפלעזבארקייט, צולאזבארקייט, די איי-גענשאפט פון געוויסע קערפער און שטא-פען צו ווערען אויפגעלעזט אדער פאנאנ-דערגעלאזען אין א פליסיגקייט; דאס קע-נען געלעזט אדער פערענטפערט ווערען [ווי א פראגע, א ספק].

sol'uble *a.* (סאל'-יובל) אויפלעזבאר, וואס קען אויפגעלעזט ווערען, וואס קען צוגאנגען ווערען; וואס קען געלעזט אדער געשליכטעט ווערען [ווי א פראגע, א ספק].

sol'uble blue (סאל'-יובל בלוה) אזא קויהלען-שווארצע פארב, וואס קען פא-נאנדערגעלאזען ווערען אין וואסער [ווערט בענוצט אין פארבען מאנופאק-טור-וואארע]; דער מארינען-בלוי, די פארב פון מאטראזען געוואנד.

sol'ubleness *n.* (סאל'-יובל-נעס) ז. ***solubility***

so'lum *n.* (סאו'-לאם) אין שאטלענדי-שער געזעצגעבונג — לאנד, א שטיקעל לאנד.

so'lund-goose *n.* (סאו'-לאנד-גוהס) ז. ***solan***

so'lus *a.* (סאו'-לאס) אליין [ווערט גע-ברויכט אין דראמאטישע ווערק].

Enter the king solus.

solute' *a.* (סא-ליוט') וואס קען צוגאנ-גען ווערען [ווי זאלץ אין וואסער]; אין באטאניק — לויז, פריי, ניט צוגעוואקסען.

solu'tion *n.* (סא-ליו'-שאן) די אויפ-לעזונג, דאס אויפלעזען, דאס פאנאנדער-לאזען הארטע אדער געדיכטע שטאפען אין א פליסיגקייט; די פליסיגקייט, אין וועל-כער אן אנדער שטאף איז פאנאנדערגע-לאזען; לעזונג [פון א פראבלעם], ער-קלערונג; פאנאנדערלאזונג, אויפלעזונג; דער קריזיס [פון א קראנקהייט]; צאה-לונג [פון א חוב], קוויטירונג.

sol'utive *a.* (סאל'-יו-טיוו) אויפלעזענד, צולאזענד; וואס צולאזט; אבפיהרענד, וואס מאכט לאקסירען.

solvabil'ity *n.* (סאל-ווע-ביל'-אי-טי) די אויפלעזבארקייט, דאס קענען פאנאנ-דערגעלאזען ווערען; לעזבארקייט, דאס קענען געלעזט ווערען [ווי א פראבלעם].

sol'vable *a.* (סאל'-וועבל) אויפלעזבאר [וואס קען צוגאנגען ווערען]; ערקלער-באר, לעזבאר [וואס קען ערקלערט ווערען אדער געלעזט ווערען]; צאהלבאר [וואס קען בעצאהלט ווערען].

sol'vableness *n.* (סאל'-וועבל-נעס) ז. ***solvability***

solve *v.* (סאלוו) אויפלעזען; לעזען [א פראגע אדער א מאטעמאטישעם פראבלעם]; ערקלערען; בעשליסען, שליכטען.

sol'vency *n.* (סאל'-וועני-סי) די צאה-לונגס-פעהיגקייט, די פעהיגקייט צו צאה-לען שולדען.

sol'vend *n.* (סאל'-וועגד) א שטאף וואס דארף אויפגעלעזט ווערען.

sol'vent *a. and n.* (סאל'-וועגט) צאה-לונגס-פעהיג, פעהיג צו צאהלען שולדען; אויפלעזענד, צולאזענד; וואס קען זיך צו-לאזען; אן אויפלעזונגס-מיטעל [א פלי-סיגקייט וואס דיענט אלס א מיטעל צו צולאזען מעטאלען].

sol'ver *n.* (סאל'-ווער) איינער וואס לעזט אויף אדער ערקלערט.

sol'vible *a.* (סאל'-וויבל) ז. ***solvable***

so'ma *n.* (סאו'-מא) דער קערפער, דער גוף [אין גענענזאץ צו דער נשמה]; אין אסט-אינדיען — סאמא [א פערהייליגטער שטארקער געטראנק, וועלכען מען פלעגט אמאל ברייננען אלס קרבן צום גאט אינ-דרא]; אזא אסט-אינדישע פלאנצע, פון וועלכער עס טריפט א זאפט, וואס פלעגט דיענען צו מאכען דעם שטארקען געטראנק "סאמא".

so man'y (סאו מעני'-אי) 1. דיזעלבע צאהל; 2. אזוי פיעל.

1. There were also **so many** books in the other closet. 2. **So many** people asked me to speak that I could not refuse.

somat'ic *a.* (סא-מעט'-איק) וואס איז שייך צום גוף [אין גענענזאץ צו דער נשמה]; קערפערליך, לייבליך, גשמיות'דיג.

somat'ical *a.* (סא-מעט'-אי-קעל) ז. ***somatic***

somat'ics *n.* (סא-מעט'-איקס) ז. ***somatology***

so'matism *n.* (סאו'-מע-טיזם) מאטערי-אליזם. ז. ***materialism***

so'matist *n.* (סאו'-מע-טיסט) א מא-טעריאליסט. ז. ***materialist***

somatogen'ic *a.* (סאו-מע-טא-דזשעני'-איק) וואס ענטשטעהט אדער ענטווי-קעלט זיך אין קערפער צוליעב די בעדינ-גונגען פון דער סביבה.

somatolog'ic *a.* (סאו-מע-טא-לאדזש'-איק) ז. ***somatological***

somatolog'ical *a.* (סאו-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו סאמאטאלא-גיע. ז. ***somatology***

somatol'ogy *n.* (סאו-מע-טאל'-א-דזשי) סאמאטאלאגיע, די קערפער-לעהרע, די לעהרע וועגען קערפער; די לעהרע וועגען קערפערליכען געבוי פון מענשען אלס א טייל פון אנטראפאלאגיע.

so'matome *n.* (סאו'-מע-טאום) איינער פון די טיילען אויף וועלכע מען קען טעא-רעטיש צוטיילען א קערפער.

somatom'ic *a.* (סאו-מע-טאמ'-איק) וואס האט די אייגענשאפט אדער דעם כא-ראקטער פון איינעם פון די טיילען אויף וועלכע מען קען טעארעטיש צוטיילען א קערפער; וואס צוטיילט א קערפער אויף טיילען וועלכע עקזיסטירען אין דער ווירק-ליכקייט אדער נאר אין דער טעאריע.

somatot'omy *n.* (סאו-מע-טאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון מענשליכען קערפער.

som'ber *a. and v.* (סאמ'-בער) דונ-קעל, פינסטער, פערכמורעט; אומעדיג, מעלאנכאליש, טרויעריג; פערדונקלען, פערפינסטערען; פערכמורען; מאכען מע-לאנכאליש.

som'berly *adv.* (סאמ'-בער-לי) אויף א דונקעלען, פינסטערען אדער פערכמו-רעטען שטייגער.

som'berness *n.* (סאמ'-בער-נעס) דונ-קעלקייט, פינסטערקייט; מעלאנכאליע, טרויעריגקייט, אומעדיגקייט.

som'bre *a. and v.* (סאמ'-בער) ז. ***somber***

sombre'ro *n.* (סאמ-ברעי'-ראו) א הוי-כער הוט מיט זעהר ברייטע ראנדען [ווי עם ווערט געטראגען אין מעקסיקא און אין די דרום-מערב טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

som'brous *a.* (סאמ'-בראס) דונקעל, פינסטער, פערכמורעט.

som'brously *adv.* (סאמ'-בראס-לי) אויף א דונקעלען, פינסטערען אדער פער-כמורעטען שטייגער.

som'brousness *n.* (סאמ'-בראס-נעס) דאס זיין פערדונקעלט אדער פערכמורעט.

some *a., pr. and adv.* (סאם) מאנכער; עטוואס, א ביסעל; אונגעפעהר; אייניגע.

some'body *n.* (סאם'-באד-אי) אימעצער, יעמאנד; אן עפעס, אן אסאבע [א וויכטיגע פערזאן].

some'body else (סאם'-באד-אי עלס) אימעצער אנדערש.

some few (סאם פיו) אייניגע.

some'how *adv.* (סאם'-האו) ווי עס איז, ווי ניט איז, אויף אזא אדער אויף אן אנדער אופן, אזוי אדער אזוי.

some one (סאם הוואן) אימעצער, איינער.

some per'son (סאם פויר'-סאן) אימעצער, איינער, א פערזאן.

some pump'kins (סאם פאמפ'-קינז) א בעדייטענדער אדער טיכטיגער מענש; עפעס בעדייטענדעס אדער גרויסארטיגעס.

som'ersault *n.* (סאמ'-ער-סאהלט) א שפרונג, איבערקוליענדיג זיך אין דער לופטען.

som'erset *n. and v.* (סאמ'-ער-סעט) א שפרונג אין דער הויך, איבערקוליענדיג זיך אין דער לופטען; מאכען אזא שפרונג.

some'thing *n. and adv.* (סאמ'-טהינג) עפעס, עטוואס; עפעס ווירקליכעס; א וויכטיגע זאך, א וויכטיגע פערזענליכקייט; א ביסעל; ביז א געוויסער מאס, ביז א געוויסען גראד.

some'thing else (סאמ'-טהינג עלס) עטוואס אנדערש.

some'thingness *n.* (סאמ'-טהינג-נעס) בעדייטונג, וויכטיגקייט.

some'thing to see (סאמ'-טהינג טו סיע) עפעס וואס איז ווערטה צו זעהן.

some'time *adv. and a.* (סאמ'-טאים) אמאל, אין א געוויסער צייט; ווען עס איז [אין דער צוקונפט]; צייטענווייז; פריהעריג; וואס איז געווען אמאל.

some'times *adv.* (סאמ'-טאימז) 1. צייטענווייז; 2. ווען ניט איז.

1. Sometimes I take a vacation. 2. I shall read this article sometimes when I am not so busy.

some'way *adv.* (סאמ'-הוויי) אויף אזא אדער אנדער אופן.

some'what *adv. and n.* (סאמ'-הוואט) א ביסעל; אין א געוויסער מאס; מעהר אדער ווייניגער; עפעס; א בעדייטענדע זאך אדער פערזאן.

some'when *adv.* (סאמ'-הוועז) ווען ניט איז.

some'where *adv.* (סאמ'-הוועהר) ערגעץ, וואו עס איז.

some'while *adv.* (סאמ'-הוואיל) ווען ניט איז; אין א געוויסער צייט; צייטענווייז; פון צייט צו צייט; אמאל.

some'whither *adv.* (סאמ'-הוויטה-ער) ערגעץ וואו.

so'mite *n.* (סאו'-מאיט) א טייל פון קערפער [ווי איינער פון די רינגען פון א ווארים אדער אינזעקט] אהן די גליעדער וואס זיינען צו איהם צוגעוואקסען.

somnam'bulance *n.* (סאמ-נעמ'-ביו-לענס) ז. *somnambulism*

somnam'bulant *a.* (סאמ-נעמ'-ביו-לענט) נאכט-וואנדלענד, וואס געהט ארום אין שלאף; סאמנאמבוליסטיש, וואס האט אין זיך די עלעמענטען פון סאמנאמבוליזם. ז. *somnambulism*

somnam'bular *a.* (סאמ-נעמ'-ביו-לאר) וואס איז שייך צו סאמנאמבוליזם אדער צו די סאמנאמבוליסטען; נאכט-וואנדלעריש. ז. *somnambulism*

somnam'bulate *v.* (סאמ-נעמ'-ביו-לייט) ארומגעהן שלאפענדיג, ארומוואנדערען אין צושטאנד פון שלאף.

somnambula'tion *n.* (סאמ-נעמ-ביו-ליי'-שאן) דאס ארומוואנדערען שלאפענדיג, נאכט-וואנדלונג.

somnam'bule *n.* (סאמ-נעמ'-ביול) א סאמנאמבוליסט, א נאכט-וואנדלער. ז. *somnambulist*

somnam'bulism *n.* (סאמ-נעמ'-ביו-ליזם) סאמנאמבוליזם, א קראנקהייט, ווען דער מענש אין שלאפענדען צושטאנד שטעהט אויף, געהט אום און טהוט פערשיעדענע זאכען, גאר ניט געדענקענדיג וועגען דעם, ווען ער איז אין וואכענדען צושטאנד; נאכט-וואנדלונג.

somnam'bulist *n.* (סאמ-נעמ'-ביו-ליסט) א סאמנאמבוליסט, א נאכט-וואנדלער, א שלאף-וואנדלער, איינער וואס געהט ארום שלאפענדיג.

somnambulis'tic *a.* (סאמ-נעמ-ביו-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו סאמנאמבוליזם אדער צו א סאמנאמבוליסט. ז. *somnambulism*

som'nia *n.* (סאמ'-ני-א) חלומות. ז. *somnium*

som'nial *a.* (סאמ'-ני-על) וואס איז שייך צו א חלום אדער חלומות.

som'niative *a.* (סאמ'-ני-ע-טיוו) וואס איז שייך צו חלום'ען; וואס איז שייך צו חלומות, וואס ברייגנט ארויס חלומות.

som'niatory *a.* (סאמ'-ני-ע-טא-רי) ז. *somniative*

somnic'ulous *a.* (סאמ-ניק'-יו-לאס) שלעפריג.

somnifa'cient *n. and a.* (סאמ-ני-פיי'-שיענט) עטוואס וואס ווירקט צום איינשלאפען; איינשלעפערענד.

somnif'erous *a.* (סאמ-ניפ'-ע-ראס) איינשלעפערענד; וואס ווירקט צום איינשלאפען.

somnif'ic *a.* (סאמ-ניפ'-איק) ז. *somniferous*

somnif'ugous *a.* (סאמ-ניפ'-יו-גאס) וואס פערטרייבט דעם שלאף.

somnil'oquence *n.* (סאמ-ניל'-א-קהווענס) דאס רעדען אין שלאף.

somnil'oquism *n.* (סאמ-ניל'-א-קהוויזם) ז. *somniloquence*

somnil'oquist *n.* (סאמ-ניל'-א-קהוויסט) איינער וואס רעדט פון שלאף.

somnil'oquous *a.* (סאמ-ניל'-א-קהוואס) וואס קען רעדען פון שלאף, וואס רעדט פון שלאף.

somnil'oquy *n.* (סאמ-ניל'-א-קהווי) דאס רעדען פון שלאף; דאס רעדען בעת נאכט-וואנדלונג [ז. *somnambulism*].

somnip'athy *n.* (סאמ-ניפ'-ע-טהי) א שלאף וואס קומט דורך היפנאטישער קראפט.

som'nium *n.* (סאמ'-ני-אם) א חלום; פער'חלום'טקייט; האלב-וואכענדער צושטאנד.

som'nolence *n.* (סאמ'-נא-לענס) שלעפעריגקייט.

som'nolency *n.* (סאמ'-נא-לענ-סי) ז. *somnolence*

som'nolent *a.* (סאמ'-נא-לענט) שלעפעריג.

som'nolently *adv.* (סאמ'-נא-לענט-לי) אויף א שלעפעריגען שטייגער.

som'nolism *n.* (סאמ'-נא-ליזם) א מעזמערישער שלאף; די לעהרע וועגען מעזמערישען שלאף. ז. *mesmerism*

so much (סאו מאטש) אזוי פיעל.

so much as (סאו מאטש עז) אויף וויפיעל.

son *n.* (סאן) א זוהן.

sonab'ile *a.* (סא-נעב'-אי-לע) אין מוזיק — קלינגענד, אבקלינגענד.

so'nance *n.* (סאו'-נענס) ז. *sonancy*

so'nancy *n.* (סאו'-נענ-סי) דאס האבען א קלאנג; דאס זיין קלינגענד; א קלאנג.

so'nant *a. and n.* (סאו'-נענט) קלינגענד, וואס האט א קלאנג; א קלינגענדער בוכשטאב.

sona'ta *n.* (סא-נא'-טא) א סאנאטע, א שטיק מוזיק צום שפיעלען מיט אן אינסטרומענט, א מוזיק-שטיק אין דריי אדער פיער זעצע אדער אבטיילונגען וואס ווערט מעהרסטענס געשפיעלט אויף קלאוויר.

son'cy *a.* (סאנ'-סי) גליקליך; אויפגעלעבט, פרעהליך; גוט געשטימט.

song *n.* (סאהנג) 1. א געזאנג; 2. א ליעד, א געדיכט; 3. פאעזיע; 4. א קלייניגקייט, א גארנישט, א שיבעש.

4. He bought it for a song.

song'-bird *n.* (סאהנג'-בוירד) א זינג-פויגעל.

song'-book *n.* (סאהנג'-בוק) א ליעדער-בוך.

song'-craft *n.* (סאהנג'-קרעפט) די ליעדער-קונסט [די קונסט צו פערפאסען ליעדער].

song'ful *a.* (סאהנג'-פול) געזייגט אדער פעהיג צום זינגען; מעלאדיש.

song'less *a.* (סאהנג'-לעס) ניט זינגענדיג; וואס זינגט ניט.

song'man *n.* (סאהנג'-מען) א זינגער; א ליעדער-זינגער.

Song of Sol'omon (סאהנג אוו סאל'-א-מאן) שיר השירים פון שלמה המלך.

Song of Songs (סאהנג אוו סאהנגז) שיר השירים [פון שלמה המלך].

song'-spar'row *n.* (סאהנג'-ספער'-או) דער זינג-שפערלינג [אזא קליין נארד-אמעריקאניש זינג-פויגעלע].

song'ster *n.* (סאהנג'-סטער) א זינגער; א ליעדער-זינגער; א ליעדער-שרייבער; א זינג-פויגעל.

song'stress *n.* (סאהנג'-סטרעס) א זינגערין; א ליעדער-זינגערין.

song'-thrush *n.* (סאהנג'-טהראש) די זינג-דראסעל [אזא זינג-פויגעל].

sonifac'tion *n.* (סאנ-אי-פעק'-שאן) דאס מאכען א גערויש [ווי געוויסע אינזעקטען].

son'ifer *n.* (סאנ'-אי-פער) א הער-אינסטרומענט פאר האלב-טויבע.

sonif'erous *a.* (סא-ניפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט ארויס אדער גיט ארויס א קלאנג.

son'-in-law' *n.* (סאנ'-אינ-לאה') אן איידים, א שוויגער-זוהן.

son'net *n. and v.* (סאנ'-עט) א סאנעט [אזא געדיכט פון פיערצעהן צייילען]; א ליעד, א קורצע פאעמא; פערפאסען סאנעטען.

sonneteer' *n. and v.* (סאנ-ע-טיער') א סאנעטען-דיכטער, א פערפאסער פון קורצע געדיכטע; פערפאסען סאנעטען, שרייבען גראמען.

son'netist *n.* (סאנ'-עט-איסט) א סאנעטען-דיכטער; א פערפאסער פון קורצע געדיכטע.

son'netize *v.* (סאנ'-עט-איז) מאכען סאנעטען; בעזינגען אין סאנעטען. ז. *sonnet*

sonnetteer' *n. and v.* (סאנ-ע-טיער') ז. *sonneteer*

son'nettist *n.* (סאנ'-עט-איסט) ז. *sonnetist*

son'net-wri'ter *n.* (סאנ'-עט-ראי'-טער) א סאנעטען=דיכטער, א שרייבער פון קורצע געדיכטע.

son'ny *n.* (סאנ'-אי) זוהנעלע.

son of a bitch (סאן אוו ע ביטש) א פארלעץ, א געמיינער הונד, א ממזר בן הנדה.

son of a gun (סאן אוו ע גאן) א פארלעץ, א געמיינער יונג, אן אויסוואורף.

Son of God (סאן אוו גאד) קריסטוס.

Son of Heav'en (סאן אוו העווז) דער הימעלס=זוהן [דער טיטול פון די אמא=ליגע כינעזישע קייזארים].

son of man (סאן אוו מען) מענשען=זוהן [בן אדם].

sonom'eter *n.* (סא-נאמ'-ע-טער) א טאן=מעסטער [אן אינסטרומענט צום אב=פראבירען סטרונעם פון מוזיקאלישע אינ=סטרומענטען]; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אבצופראבירען טויבקייט; אן עלעקטרישער אפאראט צו פראבירען מעטאלען.

sono're *adv.* (סא-נאו'-רע) — אין מוזיק הויך, קלינגענד.

sonores'cence *n.* (סאו-נא-רעס'-ענס) די פעהיגקייט ארויסצוגעבען קלאנגען אונ=טער דער ווירקונג פון היץ=שטראהלען. ז. *radiophony*

sonores'cent *a.* (סאו-נא-רעס'-ענט) וואס גיט ארוים קלאנגען אונטער דער ווירקונג פון היץ=שטראהלען.

sonorif'ic *a.* (סאו-נא-ריפ'-איק) ז. *soniferous*

sonor'ity *n.* (סא-נאר'-אי-טי) דאס קלינ=גען, דאס זיין קלינגעדיג.

sono'rous *a.* (סא-נאו'-ראס) קלינגענד; הויך=קלינגענד; העל=קלינגענד; קלאנגפול, וואויל=קלינגענד.

sono'rous fig'ures (סא-נאו'-ראס פיג'-יורז) קלאנג=פיגורען, די פיגורען וועלכע בילדען זיך דורך די וויבראציא=נען פון א קלאנג [ווען מען שיט ארויף א דינעם שיכט זאמד אויף א פלאטע פון גלאז אדער מעטאל און מען גיט א ציה מיט א סמיק אויף דעם ראנד פון דער פלאטע, דאן קומט פאר אין פערבינדונג מיט דעם טאן, וואס עס ווערט געהערט, א געוויסע בעוועגונג פון די זאמד=טייל=כעלעך און עס בילדען זיך פיגורען אויף דער פלאטע].

sono'rously *adv.* (סא-נאו'-ראס-לי) קלינגענדיג; מיט א קלאנג; מיט א הויכען אדער העלען קלאנג.

sono'rousness *n.* (סא-נאו'-ראס-נעס) ז. *sonority*

Sons of Lib'erty (סאנז אוו ליב'-ער-טי) איינער פון די געהיימע פעראיינען אין די ענגליש=אמעריקאנישע קאלאניעס, וועלכע האבען שפעטער געבילדעט די פער=איינגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס האבען זיך געגרינדעט אין די יאהרען 1773—74 צו בעפרייען אמעריקא פון דער הערשאפט פון ענגלאנד.

son'sy *a.* (סאנ'-סי) ז. *soncy*

soon *adv.* (סוהן) 1. באלד; גלייך; 2. שנעל; 3. פריהער, בעפאר; 4. גערן, וויליג, בעסער, ליעבער.

1. I hope to see you **soon**. 2. It shall be done **sooner** and with less cost. 3. He went away somewhat **sooner** than I expected. 4. I would as **soon** resign my position.

soon'er *adv.* (סוהנ'-ער) שנעלער; פרי=הער; גיכער; בעסער.

soon'er or la'ter (סוהנ'-ער אהר ליי'-טער) פריהער אדער שפעטער, אין וועל=כער עס איז צייט.

soon'er said than done (סוהנ'-ער סעד טהען דאן) לייכטער געזאגט איידער געטהאן.

soon'est *adv.* (סוהנ'-עסט) אין דער שנעלסטער צייט, אם פריהסטען.

soon got, soon gone (סוהן גאט, סוהן גאהן) שנעל געוואונען, שנעל צורונען.

soot *n.* and *v.* (סוט) סאזשע, רום; בעדעקען מיט סאזשע.

soot'-can'cer *n.* (סוט'-קענ'-סער) א סאזשע=ראק [אזא קראנקהאפטער אנוואוקס ביי קוימען=רייניגער, פעראורזאכט פון רום אדער סאזשע].

soot'flake *n.* (סוט'-פלייק) א שטיקעל סאזשע; א פלעק, א שמיער.

soothe *v.* (סוהטה) לאשטשען, מאכען קאמפלימענטען; איינשטילען, בערוהיגען, בעזענפטיגען; לינדערען; מילדערען.

sooth'er *n.* (סוהטה'-ער) א שמייכלער.

sooth'ing *n.* (סוהטה'-אינג) דאס שמייכ=לען, דאס חנפ'ענען; שמייכלעריי; בערו=היגונג, איינשטילונג; דאס בערוהיגען, דאס איינשטילען.

sooth'ingly *adv.* (סוהטה'-אינג-לי) שמייכלעריש; לאשטשענדיג; בערוהיגענ=דיג, איינשטילענדיג.

sooth'say *v.* (סוהטה'-סיי) פראפעצייען, נביאות זאגען, פארויסזאגען די צוקונפט.

sooth'sayer *n.* (סוהטה'-סיי-ער) א פרא=פעצייער, א נביאות=זאגער.

sooth'saying *n.* (סוהטה'-סיי-אינג) נביאות=זאגעריי, פראפעצייאונג, נביאות.

soot'ily *adv.* (סוט'-אי-לי) רוסיג, מיט רום, מיט סאזשע.

soot'iness *n.* (סוט'-אי-נעס) סאזשיג=קייט, רוסיגקייט.

soot'ish *a.* (סוט'-איש) רוסיג; ווי רום, ווי סאזשע.

soot'less *a.* (סוט'-לעס) אהן רום, אהן סאזשע.

soot'-wart *n.* (סוט'-הוואהרט) ז. *soot-cancer*

soot'y *a.* and *v.* (סוט'-אי) וואס גיט ארוים סאזשע אדער רום; וואס בעשטעהט פון סאזשע; סאזשיג, רוסיג, בעדעקט מיט סאזשע אדער רום; ווי סאזשע, ווי רום; דונקעל, שווארץ; אבשווארצען מיט סא=זשע.

sop *n.* and *v.* (סאפ) אן איינגעטונקטער ביסען, אן איינגעטונקטעס שטיקעל; א קליין שטיקעל, א ברעקעל; א ווערטהלא=זע זאך; א געשענק, א מתנה; שוחד, כא=באר, לאפקע; טונקען, איינטונקען; איינ=זויגען; דורכנעצען; דורכגעווייקט ווערען.

soph *n.* (סאף) א סטודענט אין דעם צווייטען יאהר פון זיין שטודיום.

soph'ic *a.* (סאפ'-איק) קלוג, געלעהרט; וואס איז שייך צו קלוגהייט אדער גע=לעהרטקייט.

soph'ical *a.* (סאפ'-אי-קעל) ז. *sophic*

soph'ically *adv.* (סאפ'-אי-קעל-אי) מיט קלוגהייט, מיט געלעהרטקייט.

soph'ism *n.* (סאפ'-איזם) א סאפיזם, א פאלשער שלוס, א פלפול, א שיינבארער לאגישער בעוויז.

soph'ist *n.* (סאפ'-איסט) א סאפיסט, א בעל פלפול'ניק, א פשט'לעך=מאכער, א דרעה=קאפ; א לעהרער פון פילאזאפיע און רעטאריק [רעדע=קונסט] אין אלטען גריכענלאנד; א ספעציאליסט.

soph'ister *n.* (סאפ'-איס-טער) א גע=לעהרטער, א לעהרער, א פילאזאפיע=לעה=רער; א סאפיסט, א בעל=פלפול'ניק; א סטודענט, וואס איז שוין דאס צווייטע יאהר אין אוניווערזיטעט.

sophis'tic *a.* and *n.* (סא-פיס'-טיק) סאפיסטיש, פערדרעהט, אויסגע'פשט'עלט, פלפול'דיג; די מעטאדען פון די אמאליגע גריכישע סאפיסטען.

sophis'tical *a.* (סא-פיס'-טי-קעל) סא=פיסטיש, פערדרעהט, פלפול'דיג, וואס איז אויסגע'פשט'עלט.

sophis'tically *adv.* (סא-פיס'-טי-קעל-אי) אויף א סאפיסטישען אופן, מיט סא=פיזם, דורך פשט'לעך.

sophis'ticalness *n.* (סא-פיס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין סאפיסטיש ז. *sophism*

sophis'ticate *v.* (סא-פיס'-טי-קייט) פערדרעהען, פעלשען, פערפעלשען; פער=דארבען.

sophistica'tion *n.* (סא-פיס-טי-קיי'-שאן) א סאפיזם; די אנווענדונג פון סא=פיזם [ז. *sophism*]; דאס פשט'לען, דאס פלפול'ען; א פלפול, א פשט'על; א פעלשונג; פעלשונג, פערדארבונג; א גע=פעלשטע זאך; א פעלשונגס=מיטעל.

sophis'ticator *n.* (סא-פיס'-טי-קיי-טאר) א פעלשער, א פערדרעהער, א פער=דארבער.

sophis'ticism *n.* (סא-פיס'-טי-סיזם) די פילאזאפיע און מעטאדען פון די סא=פיסטען אין אלטען גריכענלאנד.

soph'istry *n* (סאפ'-איס-טרי) סאפיס=טעריי, די מעטאדען און לעהרען פון די סאפיסטען אין אלטען גריכענלאנד; פאל=שע לאגיק, דריידלעך, פשט'לעך.

soph'omore *n.* and *a.* (סאפ'-א-מאור) א סטודענט אין צווייטען יאהר פון זיין שטודיום אין אוניווערזיטעט; וואס איז דאס צווייטע יאהר אין אוניווערזיטעט; וואס איז שייך צו דעם שטודיום פון צוויי=טען יאהר אין אוניווערזיטעט.

sophomor'ic *a.* (סאפ-א-מאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם צווייטען קורס פון שטודיום אין אוניווערזיטעט; וואס איז שייך צו א סטודענט אין דעם צווייטען יאהר פון זיין שטודיום; באמבאסטיש, מיט הויך=קלינגענדע אדער אויפגעבלאזע=נע ווערטער; איינגעבילדעט; אונענטווי=קעלט, האלב=אונוויסענד.

sophomor'ical *a.* (סאפ-א-מאר'-אי-קעל) ז. *sophomoric*

so'pient *n.* (סאו'-פי-ענט) אן איינשלע=פערונגס=מיטעל.

so'pite *v.* (סאו'-פאיט) לעגען שלאפען; איינשטילען; איינשלעפערען.

so'por *n.* (סאו'-פאר) א טיעפער אונ=נאטירליכער שלאף; לעטארגיע, היהנער=פלעט.

soporif'erous *a.* (סאו-פא-ריפ'-ע-ראס) איינשלעפערענד.

soporif'erously *adv.* (סאו-פא-ריפ'-ע-ראס-לי) איינשלעפערענדיג.

soporif'erousness *n.* (סאו-פא-ריפ'-ע-ראס-נעס) די איינשלעפערענדע קראפט; די איינשלעפערענדע אייגענשאפט.

soporif'ic *a.* and *n.* (סאו-פא-ריפ'-איק) איינשלעפערענד, וואס שלעפערט איין; א שלאף=מיטעל.

so'porose *a.* (סאו'-פא-ראוס) ז. *soporous*

so'porous *a.* (סאו'-פא-ראס) וואס פער=אורזאכט א טיעפען שלאף; וואס שלע=פערט שטארק איין.

sop'per *n.* (סאפ'-ער) אן איינטונקער, איינער וואס טונקט איין שפייז צום עסען.

sop'ping *a.* (סאפ'-אינג) דורכווייקענד, דורכנעצענד; דורכגעווייקט.

sop'py *a.* (סאפ'-אי) נאס, פייכט, דורכגענעצט.
It is a soppy day.

so'pra *adv.* (סאו'-פרא) — אין מוזיק איבער, העכער.

sopra'nist *n.* (סא-פרא'-ניסט) א סאפראנא=זינגער, איינער וואס זינגט מיט א סאפראנא=שטימע.

sopra'no *n. and a.* (סא-פרא'-נאו) א סאפראנא, א דיסקאנט, אן אויבער=שטימע [א דינגע הויכע שטימע פון א פרוי אדער פון א מאנספערזאן אין די אינגעל=יאהרען]; א סאפראנא=זינגער; א מוזיקשטיק וואס ווערט געזונגען דורך א סאפראנא=שטימע; סאפראנאדיג, פון א סאפראנא.

sopra'no clef (סא-פרא'-נאו קלעף) אין מוזיק — דער דיסקאנט=שליסעל [דער *C* שליסעל ווען ער ווערט געשטעלט אויף דער אונטערשטער נאטען=ליניע].

sorb *n.* (סאהרב) דער שאלאמוקסנע בוים, דער ראבינעס=בוים, דער בערגעשען=בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען בינטלעך רויטע זויערע יאגדעס]; דער שפערבער=בוים; ראבינעס, שלאמוקסנעס [די יאגדעס פון א ראבינעס=בוים אדער שאלאמוקסנע בוים].

sorbefa'cient *a. and n.* (סאהר-בי-פיי'-שיענט) וואס פעראורזאכט איינזויגונג; א מיטעל צו פעראורזאכען איינזויגונג.

sor'bet *n.* (סאהר'-בעט) ז. *sherbet*

sor'bic *a.* (סאהר'-ביק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון א שפערבער=בוים אדער ראבינעס=בוים.

sor'bic ac'id (סאהר'-ביק עס'-איד) א כעמישע זויערע וואס ווערט ערהאלטען פון ראבינעס אדער שאלאמוקסנעס.

sorbi'tion *n.* (סאהר-ביש'-אן) אריינטרינקונג, אריינזופונג.

sor'cerer *n.* (סאהר'-סער-ער) א צויבערער, א מכשף.

sor'ceress *n.* (סאהר'-סער-עס) א צויבערין, א מכשפה.

sor'cerous *a.* (סאהר'-סער-אס) צויבעריש, כשוף'דיג.

sor'cery *n.* (סאהר'-סער-אי) צויבעריי, כשוף; א צויבער, א כשוף.

sor'des *n.* (סאהר'-דיז) אונרייניקייט, שמוץ; אבפאל; אבזאץ; פסולת; אן אנגעוואקסענער שיכט אויף די ליפען און אויף די צייהנער פון פיעבער=קראנקע.

sor'det *n.* (סאהר'-דעט) ז. *sordine*

sor'did *a.* (סאהר'-דיד) 1. שמוציג; 2. געמיין, נידריג, נידערטרעכטיג; עגאאיסטיש.
1. The poor must unwillingly live sordid lives. 2. His sordid ambition led to his undoing.

sor'didly *adv.* (סאהר'-דיד-לי) אויף א שמוציגען אופן; אויף א געמיינעם אדער נידערטרעכטיגען אופן.

sor'didness *n.* (סאהר'-דיד-נעס) שמוציגקייט; גראבקייט; געמיינהייט; נידערטרעכטיגקייט; עגאאיזם.

sor'dine *n.* (סאהר'-דין) א זארדינע אדער א דעמפפער [דער פעדאל פון א קלאוויר וואס ווערט בענוצט ווייכער צו מאכען דעם קלאנג].

sordi'no *n.* (סאהר-די'-נאו) ז. *sordine*

sor'dor *n.* (סאהר'-דאר) שמוץ; אבפאל.

sore *n., a. and adv.* (סאור) א וואונדארט, וואונד=פלייש; א וואונד; א וועהטאג; א געשוויר; אן אונגליק, א צרה; קומער, שמערץ; א שמערצליכער פערדרוס; א פיער=יעהריגער הירש; אן איין=יעהריגער פאלק [רויב=פויגעל]; שמערצהאפט, שמערצליך; שלעכט אדער שווער פיהלענד; מיט גייסטיגע שמערצען; פערביטערט; געדריקט, שלעכט געשטימט; פערדריסליך, טרויעריג; העפטיג, שטארק, שלעכט, שווער; עקסטרעם, אויסערארדענטליך, אויסערגעוועהנליך.

sore eyes (סאור איז) קאליע אדער קראנקע אויגען.

sore'head *n.* (סאור'-העד) איינער וואס האט א קראנקען קאפ; אן אונצופריעדענער מענש; איינער וואס האט קריוודעס.

sore'ly *adv.* (סאור'-לי) שמערצליך, שמערצהאפט; פערדריסליך, מיט א שווערען געמיט; העפטיג, שטרענג; עקסטרעם.

sore'ness *n.* (סאור'-נעס) שמערצהאפטיגקייט, שמערצליכקייט, וועהטאג; פיין; א שמערץ=געפיהל, א קרענקונג, א טיעפער פערדרוס; פיינליכקייט; העפטיגקייט.

sor'gho *n.* (סאהר'-גאו) ז. *sorghum*

sor'ghum *n.* (סאהר'-גאם) מאהר=הירזש אדער דורה, אזא גראז=ראהר, וועלכער ענטהאלט אין זיך א צוקערדיגען זאפט; סיראפ אדער צוקער=זאפט פון דיעזען גראז=ראהר.

sori'tes *n.* (סא-ראי'-טיז) אין פילאזאפיע — א סאפיזם וואס בעשטעהט אין דעם, דאס אויסגעהענדיג פון א רייהע ריכטיגע בעהויפטונגען ווערט מען געצוואונגען אויף א כלומר'שט לאגישען וועג צו קומען צו א פאלשען שלום [צ. ב. איין זאמד=קערנדעל איז ניט קיין קופע זאמד, ווען מען לעגט צו צו דעם ערשטען זאמד=קערנדעל א צווייטען, קען אלזא, דער צווייטער דעם ערשטען ניט מאכען פאר א קופע, פאלגליך זיינען אפילו א ביליאן זאמד=קערנדלעך ניט קיין קופע]; א קעטען=שלום [א רייהע פון בעהויפטונגען וועלכע שליסען זיך איינע אין די אנדערע און פון וועלכע עס קומט ארויס איין שלום].

soro'ral *a.* (סא-ראו'-רעל) שוועסטערליך.

soror'icide *n.* (סא-ראר'-אי-סאיד) א שוועסטער=מארד; א שוועסטער=מערדער.

soro'sis *n.* (סא-ראו'-סיס) א פרוכט וואס איז ארויסגעוואקסען פון מעהרערע בליהונגען און צונויפגעוואקסענע בלעטער [ווי אנאנאס, ברויט=פרוכט א. ד. ג.].

sor'rel *n. and a.* (סאר'-על) שטשאוויי, זויער=אמפפער, שטשאווע [אזא פלאנצע מיט זויערע בלעטלעך וואס ווערט בענוצט אלס שפייז]; א געל=ברוינער קאליר; א געל=ברוינעם פערד; געל=ברוין [וועגען פערד]

sor'rel-tree *n.* (סאר'-על-טריע) א מין קליינער בוים מיט בלעטער וואס בלייבען גרין דאס גאנצע יאהר

sor'rily *adv.* (סאר'-אי-לי) פיינליך, שמערצליך, פערדריסליך; עלענד, ערבארמליך; טרויעריג, בעטריבט.

sor'riness *n.* (סאר'-אי-נעס) שמערצליכקייט, פיינליכקייט, פערדריסליכקייט; עלענדקייט, ערבארמליכקייט; טרויעריגקייט, בעטריבטקייט.

sor'row *n. and v.* (סאר'-או) טרויער, קומער, לייד; פערדרוס, ערגערנים; טרויעריגקייט; בעטריבונג; זיך פיהלען בעטריבט אדער טרויעריג; זיין אין פערדרוס אדער אין קומער; זיך קרענקען; טרויערען; זיך פיהלען נידערגעשלאגען; בעטרויערען; בעדויערען.

sor'rower *n.* (סאר'-א-ער) א טרויערער, א בעדויערער.

sor'rowful *a.* (סאר'-א-פול) טרויעריג; בעטריבט; געקרענקט; קלעגליך, עלענד, יאמערליך.

sor'rowfully *adv.* (סאר'-א-פול-אי) מיט טרויער, מיט קומער; בעטריבט, קלעגליך, יאמערליך.

sor'rowfulness *n.* (סאר'-א-פול-נעס) טרויעריגקייט, קומער; ערגערנים, פערדרוס.

sor'rowless *a.* (סאר'-א-לעס) אהן קומער, אהן לייד; אהן טרויער; אהן פערדרוס אדער ערגערנים.

sor'row-strick'en *a.* (סאר'-או-סטריק'ן) געטראפען פון טרויער אדער קומער; בעטריבט, געקרענקט.

sor'ry *a.* (סאר'-אי) טרויעריג, בעטריבט; בעקימערט; פערדריסליך, געקרענקט; אונגליקליך; עלענד; ערבארמליך; יאמערליך; ווערטהלאז, לומפיג.

sor'ry fig'ure (סאר'-אי פיג'-יור) א טרויעריגע, עלענדע פיגור.
He was a sorry figure at the convention.

sort *n. and v.* (סאהרט) א זארט, א גאטונג; די ארט; דער אופן; די נאטור, דער כאראקטער [פון עטוואס]; איינטיילען; איינטיילען אין קלאסען אדער ראנגען; אבזונדערען; זארטירען; איינזארטירען; צוזאמענפאסען; צופאסען; זיין פון דעמזעלבען זארט, הארמאנירען, איינשטימען, זיין גלייך; זיך צופאסען, זיך צוזאמענפאסען.

sor'table *a.* (סאהר'-טעבל) זארטירט; פון פערשיעדענע זארטען; אנגעמאסטען; פאסענד; צוגעפאסט.

sor'tably *adv.* (סאהר'-טע-בלי) אנגעמאסטען, צוגעפאסט.

sor'ter *n.* (סאהר'-טער) א זארטירער.

sor'tes *n.* (סאהר'-טיז) א מין גורל=ווארפען צו טרעפען די צוקונפט דורך דער ביבעל [וועלכע מען עפענט אויף ווי עס פאלט אויס און מען שטעלט זיך אב אויף'ן זאץ, אויף וועלכען דאס אויג פאלט צום ערשטען]. אדער דורך אויסגעשריבענע זעצע פון וועלכען עס איז בוך [פערשיעדענע זעצע פון בעליעבטע שריפטשטעלער ווערען אויפגעשריבען אויף בעזונדערע צעטעלעך און נאכדעם, ווען זיי ווערען דורכגעמישט, נעהמט מען ארויס איינס פון די צעטעלעך וואס פאלט אין האנד און פון זיין אינהאלט זוכט מען צו טרעפען די צוקונפט].

sor'tes Virgilia'næ (סאהר'-טיז ווארי-דזשי-לי-איי'-ניע) דאס ווארפען גורל געברויכענדיג די ווערק פון דעם פאעט ווירגיליוס. ז. *sortes*

sor'tie *n.* (סאהר'-טיע) אן איבערפאל וואס א מיליטער=אבטיילונג פון א בעלאגערטען גארניזאן מאכט אויף די בעלאגערער; אן איבערפאל.

sor'tilege *n.* (סאהר'-טי-לעדזש) דאס גורל=ווארפען; דאס טרעפען אדער פארויסזאגען דורך ווארפען גורל; צויבעריי, כשוף.

sortile'gious *a.* (סאהר-טי-לי'-דזשאס) וואס איז שייך צו גורל=ווארפען.

sor'tilegy *n.* (סאהר'-טי-לעדזש-אי) ז. *sortilege*

sor'ting *n.* (סאהר'-טינג) דאס זארטירען, דאס איינטיילען אין זארטען.

sorti'tion *n.* (סאהר-טיש'-אן) דאס ווארפען גורל.

sort'ment *n.* (סאהרט'-מענט) דאס זארטירען, די זארטירונג, די איינזארטירונג.

so'-so *a.* (סאו'-סאו) נישקשה'דיג, קיין בייז ניט, צו דערטראגען.

so so (סאו סאו) קיין בייז ניט, ניש'קשה, צו דערליידען.

soss *v., n. and adv.* (סאס) מאכען שמוציג אדער נאס; א שווערער אונגעלומפערטער פאל; א שווערער, אונגעלומפערטער מענש; אונגעלומפערט.

sostenu'to *a.* (סאס-טע-נוה'-טא) אין מוזיק — אנהאלטענד, אויסציהענד אדער פערלענגערענד דעם קלאנג.

sot *n. and v.* (סאט) א שוטה, א באלוואן; א מענש מיט א פערטערונקענעם שכל; א פיאניצע, א שכור; פיאנסטווען, שכור'ען; מאכען דום אדער נאריש; פערטעמפען דעם שכל.

soteriol'ogy *n.* (סא-טי-רי-אל'-א-דזשי) היגיענע, די געזונדהייטס=לעהרע; דער טייל פון דער קריסטליכער טעאלאגיע וואס פערנעהמט זיך מיט דער זעליגקייט פון מענשען דורך יעזוס קריסטוס.

so that (סאו טהעט) כדי אז; מיט דעם צוועק אדער מיט דעם רעזולטאט; אין פאל ווען; אויב.

so to say (סאו טו סיי) אזוי צו זאגען, געברויכענדיג דעם אויסדרוק.

so to speak (סאו טו ספיעק) ז. *so to say*

sot'tish *a.* (סאט'-איש) דום, נאריש; איבערגעגעבען דעם טרונק, אריינגעטהאן אין שכרות.

sot'tishly *adv.* (סאט'-איש-לי) מעשה שכור; נאריש, דום, אהן שכל.

sot'tishness *n.* (סאט'-איש-נעס) דומהייט; טעמפקייט פון שכל; דאס זיין טעמפ פון שכרות; בעזויפענקייט, איבערגעבענהייט צו שכרות.

sot'to *prep.* (סאט'-טא) אונטער.

sot'to vo'ce (סאט'-טא וואו'-טשיי) מיט א נידריגען טאן, מיט אן איינגעהאלטענער שטימע.

sot'-weed *n.* (סאט'-הוויעד) טאבאק.

sou *n.* (סוה) א סו [א פראנצויזישע קופערנע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך צו אן אמעריקאנער סענט].

soubrette' *n.* (סוה-ברעט') א סוברעטין, אן אקטריסע וואס שפיעלט אדער זינגט אין לייכטע לעבעדיגע ראלען פון א קאמעדיע; אן אקטריסע וואס שפיעלט די ראלע פון א דיענסט=מיידעל אין א קאמעדיע.

soubriquet' *n.* (סוה-ברי-קיי') ז. *sobriquet*

sou'chong *n.* (סוה'-שאנג) א מין שווארצע טהעע.

souf'fle *n.* (סוהפל) אין מעדיצין — א רוישענדער קלאנג, א קלאנג ווי פון בלאזען.

souffleur' *n.* (סוה-פלויר') א סופליאר [איינער וואס זאגט אונטער די ווערטער די אקטיארען בעת'ן שפיעלען].

sough *n. and v.* (סאו) א רוישען, ברויזען אדער פייפען ווי פון ווינד; א זיפץ, אן אטהעם=צוג; רוישען, ברויזען, פייפען ווי דער ווינד.

sought (סאהט) געזוכט. ז. *seek*

sought af'ter (סאהט עפ'-טער) געווינשט, פערלאנגט.

He is a much sought after lecturer.

soul *n.* (סאול) די זעעלע, די נשמה; דער גייסט; דער תוך אדער עסענץ פון עפעס; א גייסטיגעס וועזען; דאס מענשליכע וועזען; א מענש.

soul'-blind *a.* (סאול'-בלאינד) שטאקבלינד, פאלשטענדיג בלינד.

soul'-deaf *a.* (סאול'-דעף) פאלשטענדיג טויב.

souled *a.* (סאולד) וואס האט א נשמה; מיט א נשמה, מיט א געפיהל.

soul'-fear'ing *a.* (סאול'-פיער'-אינג) וואס דערשרעקט די נשמה, וואס ווארפט אן א שרעק.

soul'ful *a.* (סאול'-פול) הארציג, געפיהלפול, פול מיט נשמה אדער געפיהל; וואס דריקט אויס א שטארקען געפיהל.

soul'fully *adv.* (סאול'-פול-אי) אויף א הארציגען אדער געפיהלפאלען אופן.

soul'fulness *n.* (סאול'-פול-נעס) הארציגקייט, געפיהל; דאס זיין פול מיט נשמה אדער געפיהל.

soul'-kill'ing *a.* (סאול'-קיל'-אינג) וואס טויטעט די נשמה; וואס רואינירט דעם גייסט.

soul'less *a.* (סאול'-לעס) אהן א זעעלע, אהן א נשמה; אהן גייסט, אהן לעבען; טויט; אהן אן אויסדרוק, וואס דריקט ניט אויס קיין געדאנק אדער געפיהל; גייסטלאז, געמיין, נידריג.

soul'lessness *n.* (סאול'-לעס-נעס) דאס זיין אהן א נשמה; דאס זיין אהן לעבען; גייסטלאזיגקייט, געמיינהייט.

soul'-sick *a.* (סאול'-סיק) גייסטיג קראנק.

soul'-vexed *a.* (סאול'-וועקסט) וואס לייזדט גייסטיג.

soul'-wor'ship *n.* (סאול'-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון גייסטער; דאס גלויבען אין דעם לעבען פון א גייסט וועלכער בלייבט נאך א פערשטארבענעם.

sound *n., a., adv. and v.* (סאונד) א קלאנג; א טאן; א פוסטער קלאנג; א זאנד [א שפיזעל=עהנליכער כירורגישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען עפנונגען אדער רעהרען אין קערפער]; א זונד, א מעערענגע [א שמאלער וואסער=דורכגאנג פון איין ים צו א צווייטען אדער פון אן אינזעל צום קאנטינענט]; דער פענכער פון א פיש; א טינט=פיש; געזונד, גאנץ, ניט פערוואונדעט, געזונד אויף אלע גליעדער; עהרליך, עהרווירדיג, טאדעללאז; בעגרינדעט; גרינדליך; שטארק, פעסט, טיכטיג; אהן פעהלערען; פעהלערלאז; ריכטיג, קארעקט; לאגיש; געזעצליך; אונגעשטערט, אונאונטערבראכען [וועגען שלאף]; רעכטגלויביג, ארטאדאקסיש; היילען, מאכען געזונד; געהיילט ווערען, געזונד ווערען; גרונטעווען, מעסטען די טיעפקייט; מעסטען די טיעפקייט מיט א בליי=שנור, אראבלאזען די בליי=שנור; זיך אראבלאזען אויף'ן גרונד; פראבירען מיט א זאנד; זאנדירען, אונטערזוכען, עקזאמענירען, אויספראבירען, אויספארשען; פראבירען אדער אויספארשען אימעצענס מיינונג; קלינגען; ארויסגעבען א קלאנג; מאכען קלינגען; מאכען א גערויש, רוישען; בלאזען, טרובען; אויסקלינגען, בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; אויסגעקלונגען ווערען, פערעפענטליכט ווערען; שיינען צו זיין עהנליך; אויסדריקען, אויסשפרעכען; געבען א בעפעהל אדער סיגנאל דורך א געוויסען קלאנג.

sound a note of warn'ing (סאונד ע נאוט אוו הוואהרנ'-אינג) געבען אן אזהרה אדער א ווארנונג; ווארנען, מזהיר זיין.

sound asleep' (סאונד ע-סליעפ') אין א טיעפען שלאף.

sound'board *n.* (סאונד'-באורד) דאס רעזינאנץ=ברעט אדער קלאנג=ברעט פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט [אזא האלץ=ברעטעל אין א קלאוויר, ארגעל, פיעדעל, גיטארע א. ד. ג. צו פערשטארקען דעם טאן]; דאס קלאנג=ברעט אויף א בימה אדער קאנצעל [אן אנגעבויגען דעכעל איבער א בימה אדער קאנצעל צו געבען דער שטימע פון דעם רעדנער די ריכטונג צום פובליקום].

sound'-bone *n.* (סאונד'-באון) דער ביין פון א פיש, וואס געפינט זיך נעבען דעם לופט=פענכער.

sound'-bow *n.* (סאונד'-באו) דער דיקערער טייל פון ראנד ביי א גלאק, אן וועלכען עס קלאפט זיך אב דאס צינגעל.

sound'-box *n.* (סאונד'-באקס) דער רעזאנאנץ=קאסטען [די אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין א מוזיקאלישען אינסטרומענט, וואס פערשטארקט דעם קלאנג]. ז. *resonance-box*

sound'-chest *n.* (סאונד'-טשעסט) ז. *sound-box*

soun'der *n.* (סאונ'-דער) א קלינגער, עמוואס וואס קלינגט; דער קלאפער אדער קלינגער אין א טעלעגראפישען אפאראט; אן אפאראט צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

sound'-hole *n.* (סאונד'-האול) דאס קלאנג=לאך אין א פיעדעל אדער אין אן אנדער שטרייך=אינסטרומענט.

soun'ding *n. and a.* (סאונ'-דינג) דאס מעסטען די טיעף, דאס גרונטעווען; דאס אראבלאזען זיך צום גרונד [ווי א וואלפיש, ווען ער ווערט געטראפען פון א הארפון]; א קלאנג, א גערויש; דאס קלינגען, דאס ארויסגעבען א קלאנג אדער גערויש; קלינגענד, וואס גיט ארויס א קלאנג; וואס מאכט א גערויש; הויכקלינגענד, באמבאסטיש.

soun'ding-board *n.* (סאונ'-דינג-באורד) ז. *soundboard*

soun'ding-bot'tle *n.* (סאונ'-דינג-באט'ל) א זינק=פלאש [אזא כלי צו שעפען וואסער פון א גרויסער טיעפעניש פאר אונטערזוכונגס=צוועקען].

soun'ding-lead *n.* (סאונ'-דינג-לעד) א זינק=בליי [דאס בליי=געוויכט וואס ווערט אנגעבונדען צו א שנור צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסערען].

soun'ding-line *n.* (סאונ'-דינג-לאין) א זינק=שנור [א שנור צו וועלכען עס איז צוגעבונדען א בליי=געוויכט צו מעסטען טיעפקייטען פון וואסער].

soun'ding-machine' *n.* (סאונ'-דינג-מע-שין') א מאשין צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

soun'ding-post *n.* (סאונ'-דינג-פאוסט) אזא צילינדער=פערמיגעס שטיקעל האלץ וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פיעדעל אלס א שפארע פאר די ווענטלעך [פון דער פארם פון דיעזען העלצעל העננט פיעל אב דער טאן=קלאנג פון פיעדעל].

soun'ding-rod *n.* (סאונ'-דינג-ראד) אזא אייזערנער שטאנג איינגעטיילט אין גראדען, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער=רוים אין א שיף.

soun'dings *n.* (סאונ'-דינגז) די טיעפקייט פון וואסערען אויף וויפיעל זי ווערט אנגעצייגט דורך אויסמעסטען.

sound'less *a.* (סאונד'-לעס) קלאנגלאז, אהן א קלאנג; אהן א טאן; שטיל; שטום; אהן א גרונד, וועמעס טיעפקייט קען ניט אויסגעמאסטען ווערען.

sound'ly *adv.* (סאונד'-לי) געזונד; פעסט; שטארק; ריכטיג, לאגיש; טיכטיג; טיעף, אונאונטערבראכען, ניט געשטערט [וועגען שלאף].

sound mind (סאונד מאינד) א געזונטער שכל, א לאגישער פערשטאנד.

sound'ness *n.* (סאונד'-נעס) געזונדקייט; שטארקייט; גרינדליכקייט; ריכטיגקייט.

sound on the goose (סאונד אן טהי גוהס) ארטאדאקסאל אין מיינונגען און אנזיכטען; וואס האלט זיך פעסט פאר דאס אלגעמיין=אנגענומענע; בלינד איבערגעגעבען צו א פארטיי און צו איהרע פרינציפען.

sound'-post *n.* (סאונד'-פאוסט) ז. *sounding-post*.

sound'-proof *a.* (סאונד'-פרוהף) וואס לאזט ניט דורך קיין קלאנג; וואס א קלאנג קען דורך דעם ניט דורכדרינגען.

sound'-radiom'eter *n.* (סאונד'-ריי-די-אמ'-ע-טער) אן אפאראט וואס בעווייזט די מעכאנישע ווירקונג פון קלאנגוועלען.

sound'-reg'ister *n.* (סאונד'-רעדזש'-איס-טער) אן אפאראט צו פערצייכנען די טענער פון א זינגענדער שטימע אדער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

sound the alarm' (סאונד טהי ע-לארם') קלאפען טרעוואגע; שטורם בלאזען.

sound to horse (סאונד טו האהרס) געבען א סיגנאל מען זאל זאטלען אדער זיך זעצען אויף די פערד.

sound'-wave *n.* (סאונד'-הווייוו) א קלאנג=וועלע.

soup *n.* (סוהפ) זופ, יויך.

soupçon' *n.* (סוהפ-סאהן') א ביסעלע, א טראפעלע.

The patient was given a glass of water with a **soupçon** of brandy.

soup'-dish *n.* (סוהפ'-דיש) א זופ=שיסעל.

soup'-kitch'en *n.* (סוהפ'-קיטש'-ען) א זופ=קיך, א פאלקס=קיך [א קיך פאר ארימע לייט צו קריגען זופ אהן געלד].

soup'-la'dle *n.* (סוהפ'-ליי'דל) א זופ=לעפעל, א קאך=לעפעל.

soup'-mai'gre *n.* (סוהפ'-מיי'-גער) אזא שיטערע זופ געקאכט מיט גרינסען אדער פיש.

soup'-meat *n.* (סוהפ'-מיעט) זופען=פלייש.

soup'-plate *n.* (סוהפ'-פלייט) א זופ=שיסעל, א זופ=טעלער.

soup'-tick'et *n.* (סוהפ'-טיק'-עט) א בילעט צו קריגען אומזיסט זופ אין א פאלקס=קיך.

sou'py *a.* (סוה'-פי) ווי זופ.

sour *a., adv., n. and v.* (סאור) זויער; בייז; שטרענג, אונפריינדליך; אין כעס, פערביטערט; נאס און קאלט [וועגען אונפרוכטבארער ערד]; א זויערע זאך; עטוואס זויערעס אדער אונאנגענעהמעס; זויער מאכען; זויער ווערען; בייז ווערען, ערביטערט ווערען; בייז מאכען, ערביטערען; ווערען נאס און קאלט [וועגען אונפרוכטבארער ערד]; מאכען נאס און קאלט אדער אונפרוכטבאר [וועגען ערד].

source *n.* (סאורס) א קוועלע, א קוואל; דער מקור, דער שרש, דער אורשפרונג.

sour'-crout *n.* (סאור'-קראוט) ז. *sauer-kraut*.

sour'det *n.* (סוהר'-דעט) ז. *sordine*.

sourdine' *n.* (סוהר-דיען') ז. *sordine*.

sour'-eyed *a.* (סאור'-איד) מיט א זויערען בליק; וואס קוקט אויס בייז.

sour grapes (סאור גרייפס) זאכען וועלכע מען מאכט כלומר'שט פאר ווערטהלאז ווייל מען קען זיי ניט ערדרייכען [לויט דעם משל פון דעם פוקס וואס האט ניט געקענט ערדרייכען די וויינטרויבען, האט ער געזאגט, אז זיי זיינען זויער].

sour'ing *n.* (סאור'-אינג) דאס ווערען אדער מאכען זויער; דאס וואס מאכט זויער; דאס זויערען [א כעמישער פראצעס אין בלייכען לייוונד].

sour'ish *a.* (סאור'-איש) זויערליך.

sour'-krout *n.* (סאור'-קראוט) ז. *sauer-kraut*.

sour'ly *adv.* (סאור'-לי) זויער; בייז.

sour'ness *n.* (סאור'-נעס) זויערקייט; בייזקייט; פערביטערטקייט.

sour'-sop *n.* (סאור'-סאפ) דער פלאשען=בוים [א קליינער וועסט=אינדישער בוים]; די פרוכט פון דעם פלאשען=בוים [אזא גרויסע, זאפטיגע און זויערליכע פרוכט].

Sour-sop

sous *n.* (סוה) ז. *sou*.

souse *n., v. and adv.* (סאוס) מארינאט אדער פעקעל זופ; סאוס; געפעקעלטעס אדער מארינירטעס; געפעקעלטע חזיר'שע אויערען און פיס; א פלעצליכער האסטיגער אנפאל אדער אנגריף; א שטורץ; אן ארויפפאל, אן ארויפווארף; א שטויס, א קלאפ, א פאטש; דאס אונטערטונקען אין וואסער, אן אונטערטונקונג; איינטונקען אין מארינאט=זופ; איינפעקלען, איינמארינירען; איינטונקען אין וואסער אדער אין אן אנדער פליסיגקייט; בעגיסען; גיסען; שטירצען; פלוצום זיך א ווארף טהאן אויף...; אנפאלען; שטויסען, א קלאפ טהאן; מיט א פלעצליכען ווארף אראב, מיט א פלעצליכען שטויס אראב.

sous'lik *n.* (סוהס'-ליק) א סוסליק, אן ערד=וועווערקע [אזא קליין גריזשענדעס חיה'לע וואס האלט זיך געוועהנליך אויף אין תבואה=פעלדער און פעראורזאכט זעהר פיעל שאדען].

souterrain' *n.* (סוה-טע-ריין') א הייל; א קעלער.

south *n., a., adv. and v.* (סאוטה) דרום, זיד, זיד=זייט, דרום=זייט; דער דרום=ווינד; זידליך, דרום=זייטיג, צום זידען, אין דרום=זייט; פון דרום; זיך בעוועגען נאך דרום; אין אסטראנאמיע — קרייצען אירגענדוואו דעם מערידיאן [וועגען א פלאנעט].

South *n.* (סאוטה) די דרום=שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

south'east' *n., a. and adv.* (סאוטה'-איעסט') דער זיד=אסט [די געגענד וואס איז צווישען דרום און מזרח]; דרומית=מזרחית; צווישען דרום=זייט און מזרח=זייט; צום אדער פון זיד=אסט.

south'eas'ter *n.* (סאוטה'-איעס'-טער) א זיד=אסטליכער ווינד אדער שטורם.

south'eas'terly *a. and adv.* (סאוטה'-איעס'-טער-לי) זיד=אסטליך; וואס ליעגט אין זיד=אסט, וואס געהט צו זיד=אסט, וואס קומט פון זיד=אסט; צום אדער פון זיד=אסט.

south'eas'tern *a.* (סאוטה'-איעס'-טערן) זיד=אסטליך, וואס ליעגט אין זיד=אסט.

south'east'ward *adv.* (סאוטה'-איעסט'-הווארד) צום זיד=אסט צו.

south'east'wardly *adv.* (סאוטה'-איעסט'-הווארד-לי) ז. *southeastward*.

sou'ther *n. and v.* (סאו'-טהער) א דרום=ווינד; זיך ווענדען צו דרום צו [וועגען א ווינד אדער לופט=וועלע].

south'erliness *n.* (סאטה'-ער-לי-נעס) זידליכקייט, דאס זיין זידליך.

south'erly *a., adv. and n.* (סאטה'-ער-לי) זידליך, וואס ליעגט אין זידען [דרום], וואס קומט פון דרום; צו דרום צו; די לאנג=עקיגע ענטעל [ז. *south-southerly*].

south'ermost *a.* (סאטה'-ער-מאוסט) ז. *southernmost*.

south'ern *a. and n.* (סאטה'-ערן) זידליך, דרום'דיג; פון דרום; א געבארענער אדער איינוואהנער פון דרום.

south'erner *n.* (סאטה'-ער-נער) אן איינוואהנער פון די זידליכע געגענדען; אן איינוואהנער פון די זיד=שטאאטען פון נארד=אמעריקא.

south'ern hem'isphere (סאטה'-ערן העמ'-אי-ספיער) די זידליכע העלפט פון דעם ערד=קוגעל.

south'ernism *n.* (סאטה'-ערנ-איזם) א ווארט אדער אויסדרוק וואס איז אייגענטימליך פאר די זידליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

south'ernize *v.* (סאטה'-ערנ-איז) פערזידליכען, איינפלאנצען די אידעען אדער די אייגענשאפטען פון דעם זידען; פערזידליכט ווערען, דורכגעדרונגען ווערען מיט די אידעען אדער אייגענשאפטען פון זידען.

south'ernmost *a.* (סאטה'-ערנ-מאוסט) זידליכסט, אין סאמע זיד=זייט, אין סאמע דרום=זייט.

South'ern States (סאטה'-ערן סטייטס) די זידליכע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [בעזאנדערס די שטאאטען אין וועלכע עס האט געהערשט נעגער=שקלאפעריי].

south'ernwood *n.* (סאטה'-ערנ-הוואוד) אזא שטרויך=ביימעל מיט זעהר שעהנע בלעטער, וועלכעס גיט ארוים פון זיך זעהר אן אנגענעהמען ריח.

sou'thing *n.* (סאו'-טהינג) די זידליכע ריכטונג, די ווענדונג צו דרום=זייט; די צייט ווען די לבנה אדער אן אנדער הימעלס=קערפער געהט דורך דעם מערידיאן אין וועלכען עס איז פלאץ; דער מרחק אדער די שטרעקע פון א הימעלס=קערפער אין דרום=זייט פון עקוואטאר; דער מרחק אדער שטרעקע זידליך געמאסטען פון א מערידיאן.

south'land *n. and a.* (סאוטה'-לענד) דאס זיד=לאנד; א לאנד אין דרום; זידלענדיש.

south'ly *adv.* (סאוטה'־לי) זידליך, צו דרום צו.
south'most *a.* (סאוטה'־מאוסט) אם זיד־ליכסטען; אין דער ווייטסטער ריכטונג צו דרום צו.
south pole (סאוטה פאול) דער זיד־פאל.
south'ron *n. and a.* (סאטה'־ראן) א זידלענדער, אן איינוואוהנער פון די זיד־ליכע געגענדען פון א לאנד; זידליך, פון דרום.
south'-see'king *a.* (סאוטה'־סיע'־קינג) וואס בעוועגט זיך אדער ווענדעט זיך צו דרום־זייט [ווי דער ענד פון א מאגנעט־נאדעל].
south'-south'erly *n.* ־(סאוטה'־סאטה'־ער־לי) די לאנג־עקיגע ענטעל [אזא קאטשקע מיט א לאנגען עק].
south'ward *a., adv. and n.* ־(סאוטה'־הווארד) זידליך, דרום־זייטיג; צום זידען, אין דרום־זייט; דער דרום, די זידליכע געגענד, די דרום־זייט; דער זידליכער ענד.
south'wardly *a. and adv.* ־(סאוטה'־הווארד־לי) זידליך, דרום־זייטיג; צום זי־דען, קיין דרום־זייט.
south'wards *adv.* (סאוטה'־הווארדז) צו דרום צו, אין דער זידליכער ריכטונג.
south'west' *n., a. and adv.* ־(סאוטה'־הוועסט') זיד־וועסט, די געגענד אדער דער פונקט צווישען דרום־זייט און מערב־זייט; א זיד־וועסט ווינד; דרומית־מערבית; פון זיד־וועסט; צום זיד־וועסט, קיין זיד־וועסט.
south'wes'ter *n.* (סאוטה'־הוועס'־טער) א זיד־וועסט ווינד; א שטורם־קאפע [א הוט וואס איז געמאכט פון א וואסער־דיכטען שטאף מיט א ברייטען ראנד פון הינטען צו בעשיצען דעם האלז פון רע־גען, ווי דאס טראגען די פישער אדער אנדערע זעע־לייט].
south'wes'terly *a. and adv.* ־(סאוטה'־הוועס'־טער־לי) זיד־וועסטליך; וואס קומט פון זיד־וועסט; צו זיד־וועסט, אין א זיד־וועסטליכער ריכטונג.
south'wes'tern *a.* ־(סאוטה'־הוועס'־טערן) זיד־וועסטליך; פון זיד־וועסט; וואס איז געריכטעט צו זיד־וועסט.
south'west'ward *a. and adv.* (סאוטה'־הוועסט'־הווארד) זיד־וועסטליך; צו זיד־וועסט צו.
south'west'wardly *adv.* ־(סאוטה'־הוועסט'־הווארד־לי) צו זיד־וועסט צו.
souvenir' *n.* (סוה־ווע־ניער') א סו־וועניר, אן עראינערונגס־צייכען, אן אנ־דענקונגס־צייכען.
sou''wes'ter *n.* (סאו'־הוועס'־טער) א פערקירצונג פון *southwester*.
sov'ereign *a. and n.* (סאווו'־ע־ריין) סואווערען, אונבעשרענקט, וואס האט די העכסטע מאכט; אלערהעכסט; קעניגליך, פרינצליך; בעפעהלענד; גרויסארטיג, אויסגעצייכענט; העכסט ווירקזאם [ווע־גען מעדיצין]; א הערשער, א בעפעהלער; א מאנארך, א קעניג, א קייזער; א קע־ניגין, א קייזערין; א סאווריין [אן ענג־לישע גאלדענע מטבע פון 1 פונט אדער 20 שילינג וואס האט דעם ווערטה פון אמע־ריקאנער 4 דאלאר און 84 סענט].
sov'ereignly *adv.* (סאווו'־ע־ריינ־לי) אין העכסטען גראד; אויסערארדענטליך; מיט אונבעשרענקטקייט; אזוי ווי א סואי־ווערען אדער הערשער.
sov'ereign pow'er (סאווו'־ע־ריין פאו'־ער) די אלערהעכסטע מאכט אין א לאנד.
sov'ereign rem'edy (סאווו'־ע־ריין רעמ'־ע־די) אן אויסגעצייכענטע רפואה.
sov'ereign state (סאווו'־ע־ריין סטייט) א סואווערענער שטאאט, אן אונאבהענגי־גער שטאאט.
sov'ereignty *n.* (סאווו'־ע־ריינ־טי) סואווערעניטעט, אויבערהערשאפט; די העכסטע מאכט; די אונבעשרענקטקייט; די העכסטע ווירקזאמקייט אדער הייל־קראפט [פון א מעדיצינישען מיטעל].
sov'ran *a. and n.* (סאוו'־רען) ז. *sovereign*.
sow *v.* (סאו) זייהען; פערשפרייטען, פערברייטען; בעזייהען, בעשטרייען; בע־שפרענקלען.
sow *n. and a.* (סאו) א חזיר'טע, א נקבה פון א חזיר; א חזיר־לויז; א קא־נאל אדער רינע דורך וועלכער עס פליסט דאס געשמאלצענע מעטאל פון שמעלץ־אויוועז אין די גרויסע פורעמס, וואו עס ווערען אבגעגאסען גרויסע קלומפעס; א גרויסעס אונפערמיגעס שטיק גוס־מעטאל; אזא בעוועגליכער שוץ־דאך וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען פאר מיליטערישע צוועקען; א בעוועגליכער שוץ־דאך וואס קויהלען־גרעבער אדער בערג־ארבייטער בע־נוצען; ווייבליך [בעזאנדערס װעגען פיש].
sow'back *n.* (סאו'־בעק) א נידריגער און עטוואס שארפער רוקען פון א בערגעל פון אנגעשאטענעם זאמד אדער שטיינדלעך.
sow'bane *n.* (סאו'־ביין) דער מויער־גענזען־פוס [אזא פלאנצע וואס ווערט גע־האלטען אלס זעהר שעדליך פאר חזירים].
sow'bread *n.* (סאו'־ברעד) שווייננען־ברויט [אזא בלומען־פלאנצע, וועלכע ווערט גערן געגעסען פון חזירים].
sow'-bug *n.* (סאו'־באג) א שוויינ־לויז. ז. *hog-louse*.
sow'er *n.* (סאו'־ער) א זייהער, א זייה־מאשין; איינער וואס זייהט; א פער־שפרייטער, א פערברייטער.
sow'-gel'der *n.* (סאו'־געל'־דער) איי־נער וואס מאכט א חזיר'טע אונפרוכטבאר, צו פערבעסערען איהר פלייש און מאכען זי פעטער.
sow'ing *n.* (סאו'־אינג) דאס זייהען; דאס געזייהטע; דאס פערשפרייטען, דאס פערברייטען.
sow'ing-machine' *n.* ־(סאו'־אינג־מע־שין') א זייה־מאשין.
sown (סאון) געזייהט; פערשפרייט. ז. *sow*.
sow one's wild oats (סאו הוואנז ווּאילד אוטס) שטארק א לעב טהאן אין די יונגע יאהרען, הולטאיעווען אין דער יוגענד.
sow'skin *n.* (סאו'־סקין) חזיר־לעדער.
sow the sand (סאו טהי סענד) זייהען אין זאמד, טהאן אן אוננוציגע ארבייט.
sow'-this'tle *n.* (סאו'־טהיס'ל) די שוויין־דיסטעל [אזא ווילדע פעלד־פלאנ־צע, וועלכע האט אין זיך א מילך־זאפט און אויף וועלכער עס וואקסען קליינע געלבע בלומען־קעפלעך].
soy *n.* (סאי) סאיא־באב; סאוס פאר פיש אדער פלייש געמאכט פון סאיא־באב.
soy'-bean *n.* (סאי'־ביען) סאיא־באב [אזא פלאנצע אין יאפאן און נארד־אינ־דיען, אויף וועלכער עס וואקסט א מין באב, וואס ווערט פיעל געברויכט אין שפייזען און פון וועלכע עס ווערט אויך פאבריצירט אויל].
soz'zle *v. and n.* (סאזל) פערשלומפע־רען; בעשפריצען מיט בלאטע, פערפאטש־קען; א מישמאש, א שלומפעריי, א חזיר'שע אונארדנונג.
soz'zly *a.* (סאז'־לי) פערשלומפערט; נאכלעסיג, אבגעלאזען.
Sp. אן אבקירצונג פון *Spanish*.
S. P. ראשי תבות פון *Socialist party*.
spa *n.* (ספא) א מינעראל־קוועלע, א קוועלע פון מינעראל־וואסער.
space *n. and v.* (ספיים) דער רוים; דער שטח, די אויסדעהנונג; דער אב־שטאנד, דער מרחק אדער דיסטאנץ צווי־שען צוויי געגענשטענדע; דער צווישען־רוים; א צייט־רוים, די צייט־דויער צווי־שען איין פאסירונג און א צווייטער; א קורצע וויילע, א מאמענט; א פאסענדע געלעגענהייט; אין דרוק־קעריי — א שפאצע [א בליי־שטיקעל וואס ווערט ארייננגע־שטעלט צווישען די בוכשטאבען אין דרוק־שריפט]; דער רוים צווישען די נאטען־ליניען; צו־שפאצען [מאכען ליידיג ארט צווישען בוכשטאבען אין דרוק־שריפט].

Space-band

space'-band *n.* ־(ספיים'־בענד) די שפאצע, אזא שטא־לענער קליין, וואס שטעלט זיך אריין צווישען די מאטריצען [די פורמס פאר די בוכשטאבען אין א שריפטזאץ־מאשין].
space'ful *a.* (ספיים'־פול) בריים, אויס־געדעהנט; מיט א ברייטען שטח.
space'less *a.* (ספיים'־לעס) אהן רוים.
space'-line *n.* (ספיים'־לאין) א דורכ־שוס־ליניע אדער שפאנע [א דין בליי־בלעכעל, וואס ווערט ארייננגעשטעלט צווי־שען די שורות פון שריפט־זאץ, כדי צו מאכען זיי שיטערער].
space of time (ספיים אוו טאים) א געוויסע צייט־דויער.
space'-percep'tion *n.* ־(ספיים'־פער־סעפ'־שאן) דאס בעגרייפען אדער בעגרעה־מען דעם רוים [ד. ה. די קערפער אין זייער אויסדעהנונג און בעוועגונג].
space'-rela'tion *n.* ־(ספיים'־רי־ליי'־שאן) דאס רוים־פערהעלטניס.
space'-rule *n.* (ספיים'־רוהל) אין דרוק־קעריי — א דין בליי־בלעכעל, אויף וועל־כען עס דרוקט זיך אב א ליניע.
space'-wri'ter *n.* (ספיים'־ראי'־טער) א שרייבער אין א צייטונג אדער זשור־נאל, וועלכער בעקומט געצאהלט לויט דעם פלאץ וואס זיין ארטיקעל פערנעהמט [לויט דער צאהל צייטונגס־שפאלטען, שורות אדער ווערטער].
space'-wri'ting *n.* (ספיים'־ראי'־טינג) די סיסטעם פון בעצאהלען א שרייבער לויט דעם פלאץ וואס זיין ארטיקעל פער־נעהמט אין צייטונג אדער זשורנאל [לויט דער צאהל שפאלטען, שורות אדער ווער־טער].
spa'cial *a.* (ספיי'־שעל) ז. *spatial*.
spa'cing *n.* (ספיי'־סינג) דאס פאנאנדער־שפאצען, דאס מאכען לעדיג ארט צווי־שען בוכשטאבען אדער ווערטער אין דרוק־שריפט; דאס צוטיילען א שטח אדער אויבערפלעכע אין בעזונדערע טיילען.
spa'cious *a.* (ספיי'־שאס) ברייט, געראם.
spa'ciously *adv.* (ספיי'־שאס־לי) אויף א ברייטען, געראמען שטייגער.

spa'ciousness *n.* (ספּיי'-שאס-נעס) גערוימיקייט, ברייטקייט.

spăd'assin *n.* (ספּעד'-ע-סין) איינער וואס קען גוט פעכטען מיט א שווערד.

spade *n. and v.* (ספּייד) א רידעל, א לאפּעטע, א גראב־אייזען; פּיק אדער גרין [אין קארטען]; א סריס, א יעוונוך [א קאסטרירטער מאנסביל]; א קאסטרירטע בהמה אדער חיה; גראבען מיט א רידעל אדער גראב־אייזען.

spade'-farm *n.* (ספּייד'-פארם) לאנד וואס ווערט בעארבייט מיט א רידעל אדער גראב־אייזען.

spade'ful *n.* (ספּייד'-פול) א פולע לא־פּעטע אדער רידעל [וויפיעל מען קען אננעהמען מיט א לאפּעטע אדער רידעל].

spade'-han'dle *n.* (ספּייד'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א לאפּעטע אדער רי־דעל.

spade'-hus'bandry *n.* (ספּייד'-האז'-בענד-רי) דאס בעארבייטען די ערד מיט א לאפּעטע אדער רידעל אנשטאט אן אקער־אייזען.

spa'der *n.* (ספּיי'-דער) איינער אדער עפּעס וואס גראבט; א גראב־מאשין.

spadi'ceous *a.* (ספּע-דיש'-יאס) אין באטאניק — ווי א בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*.

spadil'io *n.* (ספּע-דיל'-יאו) ז. *spadille*.

spadille' *n.* (ספּע-דיל') די שפּאדילע, די טויז פּיק אדער גרין [אין געוויסע קארטען־שפּיעלען].

spa'dix *n.* (ספּיי'-דיקס) אין באטא־ניק — די בליטהען־קאלבע, א בליהונגס־פארם פון געוויסע פּלאנצען, וואו די בלי־טהען זיינען צוזאמענגעזעצט אין איין קע־פעל מיט א דיקען בלומען־אקס.

spado'ne *n.* (ספּע-דאו'-נע) אזא גרוי־סע שווערד מיט א ברייטען קלינג.

spaghet'ti *n.* (ספּע-געט'-טי) אזא־זארט איטאליענישע לאקשען אדער מאקאראנען.

spa'hee *n.* (ספּא'-היע) א טערקישער קאוואלעריסט; א קאוואלעריסט פון דעם פראנצויזישען מיליטער אין אלזשיר.

spall *v. and n.* (ספּאהל) צושפּאלטען אויף שטיקער; א שפּאן; א שפּליטער.

spalt *v. and n.* (ספּאהלט) אבשפּאלטען; אזא ווייסער מינעראל וואס שפּאלט זיך אויף בלעטלעך.

span *n. and v.* (ספּען) א שפּאן, די שטרעקע צווישען דעם אויסגעצויגענעם גראבען פינגער און דעם מעזינעק [דער קליינער פינגער] פון דער האנד; א קליי־נע שטרעקע; א קליינער אינטערוואל; אין ארכיטעקטור — די שטרעקע צווי־שען די זיילען וואס שטיצען אונטער אן ארקע; א געשפּאן פון א פּאר פערד וואס זיינען עהנליך צווישען זיך לויט זייער קאליר און גרויס; א געשפּאן פון צוויי אדער עטליכע אקסען; דאס וואס פאר־בינדט אדער ציהט צוזאמען; א פּענטע פון א פערד; מעסטען מיט'ן שפּאן; אויס־ציהען פון איין פונקט ביז'ן צווייטען; צוזאמענציהען, צוזאמענבינדען; צופּאסען איינעם צום צווייטען [וועגען א פּאר פערד]; שפּאנען, געהן פּארווערטס טריט־ווייז; איינשפּאנען [ווי א פערד אין א קארעט].

spanæ'mia *n.* (ספּע-ניע'-מי-א) ז. *spanemia*.

span'drel *n.* (ספּענ'-דרעל) אין ארכי־טעקטור — דער דריי־עק וואס בילדעט זיך אויס צווישען דער אויבערשטער הארי־זאנטאלער ליניע פון דער וואנד און ביי־דע געגענזייטיגע בויגענס פון צוויי אר־קען.

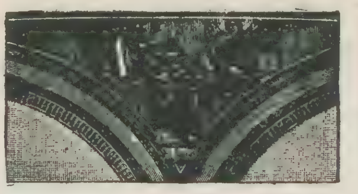

Spandrel

spane'mia *n.* (ספּע-ניע'-מי-א) בלוט־ארעמקייט; שיטערקייט פון בלוט; דאס האבען צופיעל וואסער אין בלוט. ז. *hydremia*.

span'gle *n. and v.* (ספּענגל) א פּליטע־רעל, א בלישטשענדעס שטיקעל מעטאל; בעפּליטערען, בעשיטען מיט פּליטערלעך; בעשפּרענקלען; בעזעצען, בעציערען [מיט פּליטערלעך].

span'gled *a.* (ספּענגלד) בעפּוצט מיט פּליטערלעך, בעשפּרענקעלט, בעשאטען מיט בלישטשענדע שטיקעלעך מעטאל.

span'gled skies (ספּענגלד סקייז) די אויסגעשטערענטע הימלען.

span'gler *n.* (ספּענ'-גלער) איינער וואס בעציערט אדער בעפּוצט עפּעס מיט פּלי־טערלעך.

span'gly *a.* (ספּענ'-גלי) וואס בליש־טשעט ווי מיט פּליטערלעך.

Span'iard *n.* (ספּענ'-יארד) א שפּא־ניער, איינער פון שפּאניען.

span'iel *n. and a.* (ספּענ'-יעל) דער וואכטעל־הונד [א געוועהנליכער הויז־הונד מיט לאנגע ווייכע און געקרייזעלטע האר, מיט לאנגע אראבהענגענדע אויער־רען און מיט אן עק מיט לאנ־גע האר]; א שמייכלער, א חונף, אן אונ־טערלעקער; שמייכלעריש; אונטערלעקענד.

Span'iolize *v.* (ספּענ'-אי-א-לייז) ז. *Hispaniolize*.

Span'ish *a. and n.* (ספּענ'-איש) שפּא־ניש; וואס איז שייך צו שפּאניען אדער צו די שפּאניער; די שפּאנישע שפּראך.

Span'ish bay'onet (ספּענ'-איש ביי'-א-נעט) אן ארט דרום־אמעריקאנישע פּאל־מען־עהנליכע פּלאנצע מיט לאנגע שווער־דען־פארמיגע בלעטער.

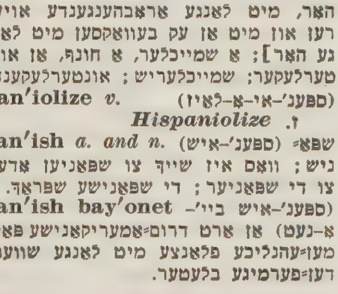

Spanish Bayonet

Span'ish dag'ger (ספּענ'-איש דעג'-ער) ז. *Spanish bayonet*.

Span'ish fly (ספּענ'-איש פלאי) א שפּאנישע פליעג [אזא פליעג וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס אן אנריי־סענדער פּלאסטער].

Span'ish main (ספּענ'-איש מיין) דער צפון־מזרח'דיגער ברעג פון דרום־אמעריקא צווישען פּאנאמא און דעם אויסגוס פון דעם טייך ארינאקא.

Span'ish pota'to (ספּענ'-איש פּא-טיי'-טאו) ז. *sweet-potato*.

spank *v. and n.* (ספּענק) קלאפּען [מיט דער האנד־פלעכע]; פּליאסקען; פּאטשען אין תחת; שמייסען; טרייבען; זיך יא־גען; זיך טראגען געשווינד; א פּאטש אין תחת.

span'ker *n.* (ספּענ'-קער) איינער וואס געהט מיט גרויסע שנעלע טריט; א שנעל־לויפענדעס פערד, א ריסאק; עפּעס זעהר גרויסעס; עפּעס וואס האט אן אומגעוועהנ־ליכע מאס; דאס בויזאן־זעגעל [איינס פון די זעגלען אויף א שיף].

span'king *a. and n.* (ספּענ'-קינג) זעהר גרויס, אנזעהנליך; מיט גרויסע שנעלע טריט; דאס פּליאסקען, דאס פּאטשען מיט דער האנד־פלעכע [דאלאניע].

span'less *a.* (ספּענ'-לעס) וואס קען ניט געמאסטען ווערען מיט'ן שפּאן.

span'-long *a.* (ספּענ'-לאהנג) א שפּאן לאנג.

span'ner *n.* (ספּענ'-ער) אן אינסטרו־מענט אדער געצייג צום אנציהען אדער צו האלטען אנגעצויגען אדער געשפּאנט; א קווער־באלקען, א שפּאן־באלקען; א שרויפען־ציהער אדער שרויפען־שליסעל; א שפּאן־ווארם [א ווארם וואס בעוועגט זיך פּארווערטס איינציהענדיג זיך און אויסציהענדיג זיך ווי שפּאנענדיג. ז. *spanworm*].

span'-new *a.* (ספּענ'-ניו) שפּאגעל־ניי.

span'worm *n.* (ספּענ'-וואירם) א שפּאן־ווארם [איינער פון די אינזעקטען־לארווען, וועלכע בעוועגען זיך פּארווערטס איינציהענדיג זיך און אויסציהענדיג זיך ווי שפּאנענדיג].

Spanworm

spar *n. and v.* (ספּאר) א שפּאט [דער שפּאט [אן ארטיגער קריסטאל־פארמיגער מינע־ראל]; דער ספּאר [אזא ווייסער פיש פון אטלאנטישען אקעאן]; אויף א שיף — א רונדער באלקען וואס דיענט פאר א מאסט אדער פאר א ראהע [דער קווער־הענגענ־דער באלקען, צו וועלכען עס איז צוגע־פעסטיגט א זעגעל] א. ד. ג.; די איבונג אין באקסער אדער פויסטען־קאמפּף; באק־סירען, זיך שלאגען מיט די פויסטען [אין א וועט־קאמפּף]; זיך צאנקען, זיך קריע־גען; זיך שלאגען [ווי העהנער מיט די שפּארען]; בעזארגען א שיף מיט רונדע באלקענס פאר מאסטען אדער ראהען.

spar'able *n.* (ספּער'-עבל) א מין טשוועק־לעך אהן קעפּלעך, מיט וועלכע מען שלאגט אן זוילען אדער פּאדעשוועס אויף שיך.

spar'adrap *n.* (ספּער'-ע-דרעפּ) אין מעדיצין — א לייוונטענער אדער פּאפּיע־רענער פּלאסטער.

spare *v., a. and n.* (ספעהר) 1. שפּארען, ערשפּארען, אבשפּארען; לעבען קארג; 2. שוינען; 3. שפּארזאם; 4. גענוגזאם; מאגער; 5. איבריג; אנגעגרייט, זאפּאסנע; 6. דאס שפּארען, שפּארזאמקייט; 7. אין קעגעל־שפּיעל — דאס אנידערוואַרפען אלע קעגעל דורך דעם ראָלען פון צוויי באַלען.
2. Spare the rod and spoil the child. 4. He ate a spare breakfast in our cottage. 5. We have a spare room for guests.

spare for (ספעהר פאר) אבשפּארען, פערהיטען, זשאלעווען [צוליעב עפּעס].

spare for noth'ing (ספעהר פאר נאטה'־אינג) אויף קיין זאך ניט קארגען; גאר נישט זשאלעווען.

spare'ly *adv.* (ספעהר'־לי) קארגליך.

spare'-mast *n.* (ספעהר'־מעסט) א רעזערוו־מאסט [אויף א שיף].

spare'ness *n.* (ספעהר'־נעס) מאגערקייט; קנאפּקייט.

spar'er *n.* (ספעהר'־ער) א שפּארער; א גוטער עקאנאם.

spargano'sis *n.* (ספאר־גע־נאו'־סיס) ז. *spargosis*.

sparge *v.* (ספארדזש) בעשפּרענקלען, בעשפּריצען.

spargefac'tion *n.* (ספאר־דזשי־פעק'־שאן) דאס בעשפּרענקלען, דאס בעשפּריצען.

spar'ger *n.* (ספאר'־דזשער) א שפּריצער [ווי צו בעשפּריצען פּאפּיער, קליידער ד. ד. ג.].

spargo'sis *n.* (ספאר־גאו'־סיס) אין פּאטאלאגיע — אן אויפשוועלונג פון די בריסט מיט מילך.

spar'ing *a. and n.* (ספעהר'־אינג) שפּארזאם, גענוגזאם; קנאפּ; קארג; שפּארזאמקייט, קארגשאפט.

spar'ingly *adv.* (ספעהר'־אינג־לי) קארגענדיג; אויף א קארגען, קנאפּען שטייגער.

spar'ingness *n.* (ספעהר'־אינג־נעס) שפּארזאמקייט; קארגקייט.

spark *n. and v.* (ספארק) א פונק; א דימענטעל [אין אן איינפאסונג]; א לעבעדיגער, לוסטיגער יונג; א פראנט, א גאלאנטער קאוואליער; פונקען, שפּריצען מיט פונקען, ארויסלאזען פונקען; אוכאזשעווען, זיך שדכנ'ען; פּראנטעווען, ארויסשטעלען זיך פאר א גאלאנטען קאוואליער.

spar'kish *a.* (ספאר'־קיש) מונטער, לעבעדיג; געפּוצט, פּראנטיש.

spar'kle *n. and v.* (ספארקל) א פונק; דאס פינקלען; פונקען, פינקלען; גלענצען.

spark'ler *n.* (ספארק'־לער) איינער אדער עפּעס וואס פינקעלט אדער שיינט.

spark'less *a.* (ספארק'־לעס) אהן פונקען; וואס לאזט ניט ארויס קיין פונקען.

spark'lessly *adv.* (ספארק'־לעס־לי) ניט ארויסלאזענדיג קיין פונקען.

spark'ling *a.* (ספארק'־לינג) פינקלענד, גלענצענד; שוימענד, וואס שוימט [ווי וויין].

spark'ling champagne' (ספארק'־לינג שעם־פּיין') שוימענדער שאמפּאניער.

spark'lingly *adv.* (ספארק'־לינג־לי) פינקלענדיג; מיט גלאנץ.

spark'lingness *n.* (ספארק'־לינג־נעס) פינקעלדיגקייט, גלאנץ.

sparks of wit (ספארקס אוו הוויט) וויציגע איינפעלע.

spar'ling *n.* (ספאר'־לינג) א סטינט, א סטינקע [אזא קליין פישעל].

spar'rer *n.* (ספאר'־ער) א באקסער, א פויסטען־שלעגער [אין וועט־קאמפּף].

spar'row *n.* (ספער'־או) א שפּערלינג, א ווארא־בייטשיק.

Sparrow

spar'row-grass *n.* (ספער'־או־גרעס) ז. *asparagus*.

spar'row-hawk *n.* (ספער'־או־האהק) א קליינער פאלק־פויגעל אדער סאקאל, וואס ערנעהרט זיך מיט קליינע פויגעלעך, ווי שפּערלינגע א. ד. ג.

spar'row-tail *n. and a.* (ספער'־או־טייל) ז. *swallowtail*.

spar'ry *a.* (ספאר'־אי) שפּאט־פערמיג. ז. *spathose*.

sparse *a.* (ספארס) שיטער, צושפּרייט, פאנאנדערגעווארפען.

sparse'ly *adv.* (ספארס'־לי) אויף א שיטערען, צושפּרייטען אדער פאנאנדערגעווארפענעם שטייגער.

sparse'ness *n.* (ספארס'־נעס) שיטערקייט, צושפּרייטקייט, פאנאנדערגעווארפענקייט.

spar'sity *n.* (ספאר'־סי־טי) שיטערקייט, צושפּרייטקייט.

Spar'tan *a. and n.* (ספאר'־טען) ספּארטאניש; וואס געהערט צו ספּארטא [א געגענד אין פארצייטיגען גריכענלאנד]; א ספּארטאנער, אן איינוואוהנער פון ספּארטא.

Spar'tanism *n.* (ספאר'־טען־איזם) ספּארטאניזם, ספּארטאנישער גייסט; שטארקייט, מוטה.

spar'terie *n.* (ספאר'־טער־אי) געפלאכטענע ארבייט פון עספּארטא־גראז. ז. *esparto*.

Spar'tiate *n.* (ספאר'־טי־אייט) א ספּארטיאט, א ספּארטאנער [אן איינוואוהנער פון ספּארטא].

sparve *n.* (ספארוו) א שפּערלינג. ז. *sparrow*.

spasm *n.* (ספעזם) קראמפּף, ספּאזמען.

spasmat'ic *a.* (ספעז־מעט'־איק) ז. *spasmodic*.

spasmat'ical *a.* (ספעז־מעט'־אי־קעל) ז. *spasmodic*.

spasmod'ic *a.* (ספעז־מאד'־איק) קראמפּפהאפט, ספּאזמיש.

spasmod'ical *a.* (ספעז־מאד'־אי־קעל) ז. *spasmodic*.

spasmod'ically *adv.* (ספעז־מאד'־אי־קעל־אי) מיט שטארקע קרעמפּפען אדער ספּאזמען.

spasmol'ogy *n.* (ספעז־מאל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען קראמפּף אדער ספּאזמען.

spas'mus *n.* (ספעס'־מאס) ז. *spasm*.

spas'tic *a.* (ספעס'־טיק) ז. *spasmodic*.

spas'tically *adv.* (ספעס'־טי־קעל־אי) מיט ספּאזמען; דורך קראמפּף.

spastic'ity *n.* (ספעס־טיס'־אי־טי) קראמפּפהאפּטיגקייט; דאס האבען א נייגונג צו ספּאזמען.

spat *v. and n.* (ספּעט) לייכט קלאפּען אדער פּליאסקען; שלאגען; זיך האמפּערען, זיך קריעגען; ארויסווארפען רויגען אדער איקרע [וועגען א זשעלע־פיש]; בעשמוצען, בעפלעקען; א צאנקעריי, מחלוקות, קריעג; רויגען אדער איקרע [פון אן אויסטער]; א פּליאסק, א לייכטער פּאטש מיט דער האנד; א גרויסער רעגען־טראפּען; געשפּיגען [ז. *spit*].

spatch'-cock *n.* (ספעטש'־קאק) א נאר וואס געקוילעטע און געבראטענע הוהן.

spa'tha *n.* (ספּיי'־טהא) א לאנגע, שווערע, צווייזייטיגע שווערד; אין באטאניק — א ברייטעס און קאלירטעס בלעטעל אויף דעם שטענגעל פון א בלום. ז. *bract*.

spathe *n.* (ספּייטה) אין באטאניק — א ברייטעס און אפט קאלירטעס בלאט, וואס וויקעלט איין די בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*.

spathed *a.* (ספּייטהד) אין באטאניק — וואס האט א ברייטען און אפט קאלירטען בלאט, אין וועלכען עס איז איינגעוויקעלט די בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*.

spath'ic *a.* (ספעטה'־איק) אין מינעראלאגיע — שפּאטיש, עהנליך צו שפּאט [וועגען מינעראלען, וואס שפּאלטען זיך אויף דינע פּלאטען].

spa'those *a.* (ספּיי'־טהאוס) אין באטאניק — עהנליך צו דעם אויבערשטען בלאט פון דער בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*.

spath'ose *a.* (ספעטה'־אוס) אין מינעראלאגיע — שפּאט־פערמיג; וואס האט די איינגענשאפטען פון שפּאט [וועגען מינעראלען, וועלכע שפּאלטען זיך אויף דינע פּלאטען].

spa'thous *a.* (ספּיי'־טהאס) עהנליך צום אויבערשטען בלאט פון דער בליטהען־קאלבע. ז. *spathose*.

spa'tial *a.* (ספּיי'־שעל) רוימליך, וואס איז שייך צו רוים אדער ארט.

spatial'ity *n.* (ספּיי־שי־על'־אי־טי) רוימליכקייט; אויסגעצויגענקייט אין רוים.

spa'tially *adv.* (ספּיי'־שעל־אי) בנוגע צו רוים.

spatil'omancy *n.* (ספּע־טיל'־א־מענ־סי) דאס נביאות־זאגען לויט די סמנים פון צאה אדער טינוף פון חיות.

spat'ter *v. and n.* (ספּעט'־ער) בעשפּריצען מיט שמוץ; בעשפּייען; בעפלעקען, פערלוימדען; בעשפּריצט ווערען, בעפלעקט ווערען; בעשפּריצונג, בעפלעקונג; דער קלאנג פון פאלענדע שפּריץ־טראפּענס; א שפּריץ, א שפּיי; א פלעק פון א שפּריץ.

spat'terdashes *n.* (ספּעט'־ער־דעש־עז) קאמאשען, כאליעוועס.

spat'ter-dock *n.* (ספּעט'־ער־דאק) ז. *pond-lily*.

spat'terwork *n.* (ספּעט'־ער־הוואירק) שפּריץ־ארבייט, דאס מאכען פיגורען אויף א זאך דורך שפּריצען אויף איהר א געוויסען פארב־שטאף; די זאכען וואס ווערען אויסגעארבייט אויף אזא אופן.

spat'tle *n.* (ספּעטל) שפּייעכץ; א קליינע לאפּעטקע וואס ווערט בענוצט צו בעשמיערען א פּלאסטער; אין טעפּעריי — אן אינסטרומענט צו בעשפּרענקלען א כלי מיט א פארבענדען שטאף.

spat'ula *n.* (ספּעט'־יו־לא) א שפּאטעל [אזא לעפעל־עהנליכע לאפּעטקע וואס ווערט בענוצט צו שמיערען פּלאסטער]; די לאפּעטקע פון קובער אדער בעקער,

מיט וועלכער ער קעהרט איבער די זאך וואס באקט זיך; אין כירורגיע — אזא לעפעל־פערמיגער אינסטרומענט ארונטער־צודריקען דעם צונג ביים אונטערזוכען אדער ביי אן אפעראציע.

spat'ulamancy *n.* (ספעט'־יו־לע־מענ־סי) דאס נביאות זאגען לויט די סמנים פון דער לאפעטקע פון א שעפס.

spat'ular *a.* (ספעט'־יו־לאר) ז. *spatulate*

spat'ulate *a.* (ספעט'־יו־לייט) וואס האט די פארם פון א שפאטעל. ז. *spatula*

spat'uliform *a.* (ספעט'־יו־לי־פארם) שפאטעל־פערמיג, עהנליך צו א שפאטעל. ז. *spatula*

spav'in *n.* (ספעוו'־אין) א געשוויר אדער אנוואוקס ביי א פערד אויף'ן הינטערשטען פוס.

spav'ined *a.* (ספעוו'־אינד) מיט א מכה אויף'ן פוס [וועגען א פערד]; הינ־קעדיג.

spawl *v. and n.* (ספאהל) שפייען; שפייעכץ.

spawn *n., v. and a.* (ספאהן) רויגען אדער איקרע [פון פיש]; די אייער פון זשאבעס; די ברוט, די אויסבריהונג; ארויסלאזען איקרע אדער רויגען [וועגען דער נקבה פון פיש]; ארויסקומען; ארויס־ברייגגען, געבעהרען; וואס ענטהאלט רוי־גען אדער איקרע.

spaw'ner *n.* (ספאה'־נער) א רויגען־פיש [די נקבה פון פיש]; א בעשעפעניש וואס ווארפט אב רויגען אדער איקרע [ווי א פראש, אן אויסטער א. ד. ג.].

spaw'ning *n.* (ספאה'־נינג) דאס אב־ווארפען רויגען אדער איקרע [וועגען פיש].

spaw'ning-bed *n.* (ספאה'־נינג־בעד) אן ארט אויף'ן גרונט פון א טייך וואו פיש ווארפען אב זייערע רויגען אדער איקרע.

spay *v. and n.* (ספיי) קאסטרירען, מאכען אוים זכר, מסרס זיין; א דריי־יעהריגער הירש [א זכר].

S. P. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Society for the Prevention of Cruelty to Animals* די צער־בעלי־חיים געזעלשאפט [א געזעלשאפט וואס גיט אכטונג אז מען זאל ניט בעהאנדלען אכזריות'דיג בהמות].

S. P. C. C. ראשי תבות פון די ווערטער *Society for the Prevention of Cruelty to Children* [א געזעל־שאפט וואס דערלאזט ניט קיין אכזריות'־דיגע בעהאנדלונג פון קינדער].

speak *v.* (ספיעק) רעדען, שפרעכען; האלטען א רעדע; זאגען, דערצעהלען; איבערגעבען עפעס דורך קלאנגען; קלינ־גען [פון אן ארגעל]; בילען לויט'ן בעפעהל [וועגען א הונד]; זיך אויסדריקען מיט ווערטער: אנרופען; אויסשפרעכען.

speak'able *a.* (ספיעק'־עבל) שפרעכליך, אויסשפרעכליך, וואס לאזט זיך אויס־שפרעכען.

speak by the card (ספיעק באי טהי קארד) רעדען פינקטליך.

speak dag'gers (ספיעק דעג'־ערז) רע־דען מיט שטעך־ווערטלעך.

speak'er *n.* (ספיעק'־ער) א שפרעכער; א רעדנער; א לעהר־בוך פאר דעקלאמא־ציאנען.

Speak'er *n.* (ספיעק'־ער) דער ספיקער, דער פארזיצענדער פון פארלאמענט [אין ענגלאנד] אדער פון קאנגרעס [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

speak'ership *n.* (ספיעק'־ער־שיפ) דאס אמט פון ספיקער אין פארלאמענט. ז. *Speaker*

speak fair (ספיעק פעהר) רעדען זיס אדער פריינדליך.

speak for (ספיעק פאר) 1. רעדען פאר אימעצען אדער עפעס; 2. אנדייטען, אנ־צייגען.

2. The great number of factories in New York **speaks for** the industrial development of this city.

speak'ing *a.* (ספיעק'־אינג) 1. וואס רעדט; 2. וואס דריקט אויס.

2. This photograph is a **speaking** likeness of me.

speak'ing acquaint'ance (ספיעק'־אינג ע־קהווינט'־ענס) ניט קיין נאהענטע בעקאנטשאפט; א פערזאן, מיט וועלכער מען איז בעקאנט נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל מען בעגריסט זיך מיט איהר פארמאל.

speak'ingly *adv.* (ספיעק'־אינג־לי) רעדענדיג; אויף א רעדענדער ארט.

speak'ing terms (ספיעק'־אינג טוירמז) א בעציהונג צווישען פערזאנען, ווען זייער בעקאנטשאפט איז נור א פארמאלע, ניט קיין נאהענטע.

speak'ing-trum'pet *n.* (ספיעק'־אינג־טראמ'־פעט) א מעגאפאן, א שפרעך־טרו־מייט [אזא טרובע, דורך וועלכער דאס קול הערט זיך שטארק]. ז. *megaphone*

speak'ing-tube *n.* (ספיעק'־אינג־טיוב) א שפרעך־רעהר [א רעהר, דורך וועלכער מען רעדט פון איין צימער אדער פון איין עטאזש צו א צווייטען].

speak'ing-voice *n.* (ספיעק'־אינג־וואיס) דאס קול וואס ווערט געברויכט אין רעדען [אין געגענזאץ צום קול וואס ווערט געברויכט אין זינגען].

speak of (ספיעק אוו) רעדען וועגען אימעצען אדער עפעס; אנצייגען, אנדיי־טען, דערמאנען וועגען עפעס ווי וועגען א וויכטיגער זאך.

speak one's mind (ספיעק הוואנז מאינד) אויסדריקען שארף די מיינונג.

speak out (ספיעק אוט) רעדען הויך, דייטליך; רעדען אפען; אויסזאגען, אויסרעדען.

speak rid'dles (ספיעק רידלז) רעדען מיט רעטענישען; רעדען פערשטעלט.

speak to (ספיעק טו) ענטפערען פאר עפעס אדער אימעצען; אבגעבען א רעכ־נונג; בעריכטיגען, בעשטעטיגען; ווארנען, מזהיר זיין, מוסר זאגען.

speak to the point (ספיעק טו טהי פאינט) רעדען צום פונקט, רעדען צו דער זאך.

speak up (ספיעק אפ) זיך פריי אויס־שפרעכען.

speak well for (ספיעק הוועל פאר) זיין א גוטער סמן פאר עפעס.

His achievements **speak well for** his ability.

speal'-bone *n.* (ספיעל'־באון) דאס שול־טער־בלאט, די שולטער־לאפעטקע, דער אקסעל־ביין. ז. *shoulder-blade*

spear *n. and v.* (ספיער) א פיקע, א לאנגער שפיען; א פערזאן בעוואפענט מיט א פיקע; א הארפון [אזא פיקע צו שטעכען פיש]; דאס בלעטעל אדער שטענ־געל פון אן ארויסשפראצענדער פלאנצע [ווי פון א גראז]; שטעכען מיט א שפיען; דורכשטעכען; ארויסשפראצען מיט א בלעטעל אדער שטענגעל.

spear'er *n.* (ספיער'־ער) איינער וואס איז בעוואפענט מיט א פיקע אדער שפיען; א שטעכער, א דורכשטעכער.

spear'-fish *n.* (ספיער'־פיש) א פיש מיט א לאנגער שטאכעל־פערמיגער נאז אדער שנויץ.

Spear-fish

spear'-foot *n.* (ספיער'־פוט) דער רעכטער הינטערשטער פוס פון א פערד.

spear'-grass *n.* (ספיער'־גרעס) איינס פון די גראזען, וואס האבען שפיעזען־עהנליכע בליהונגען אדער הארטע שפיצי־גע בלעטער.

spear'-hand *n.* (ספיער'־הענד) די רעכ־טע האנד אדער די רעכטע זייט פון א קאוואלעריסט [די האנד, אין וועלכער ער האלט די פיקע].

spear'-head *n.* (ספיער'־העד) דאס קע־פעל פון א שפיען.

spear'man *n.* (ספיער'־מען) א פיקע־רייטער, א סאלדאט בעוואפענט מיט א פיקע.

spear'mint *n.* (ספיער'־מינט) די גרינע מינצע אדער מיאטע [אזא פלאנצע וואס גיט ארויס א שארפען שמעקענדען זאפט]. ז. *Mentha*

spear'-point *n.* (ספיער'־פאינט) דער שפיץ פון א שפיען.

spec *n.* (ספעק) ז. *speculation*

spec. פערקירצונג פון *specimen*

spe'cial *a. and n.* (ספעש'־על) ספעציעל, בעזונדער; אויסערארדענטליך, אויסער־געוועהנליך, עקסטרא; בעצייכענט אדער בעשטימט פאר א בעזונדערען צוועק; וואס בעצייכענט א בעזונדערען מין; א פערזאן אדער זאך וואס איז בעשטימט געווארען פאר א ספעציעלען צוועק.

spe'cial a'gent (ספעש'־על איי'־דזשענט) א ספעציאל־אגענט, אן אגענט וואס איז בעפאלמעכטיגט בלויז פאר א ספעציעלער אנגעלעגענהייט.

spe'cial case (ספעש'־על קיים) א גע־ריכטס־פראצעס וואס ווערט געפיהרט אויף אן אנדער שטייגער איידער א געוועהנ־ליכער געריכטס־פראצעס; א געריכטס־פראצעס, וואס ווערט געפיהרט, כדי צו בעשטימען א נייעם רעכט אדער א נייע פערגעלטונג; א משפט וואס ווערט אי־בערגעלאזען אויף דער בעשטימונג פון געריכט בנוגע צו א געוויסער רעכטס־פראגע.

spe'cial dam'ages (ספעש'־על דעמ'־ע־דזשעז) די פערגעלטונג פאר א היזק, וואס איז ניט קיין נויטיגע, אונבעדינגטע פאלגע פון ברעכען א קאנטראקט אדער פון אן אנדערער אונגעזעצליכער טהאט [ווי למשל, דער היזק וואס איינער פאדערט פאר ברעכען דעם צוזאג חתונה צו הא־בען].

spe'cial deliv'ery (ספעש'־על די־ליוו'־ער־אי) אייל־פאסט, בריעף און פא־קעטען וואס ווערען פאר א געוויסער גע־צאהלט צוגעשטעלט דורך פאסט, גלייך ווי זיי קומען דארטען אן, מיט א ספעציעלען בריעף־טרעגער, ניט ווארטענדיג אויף דער רעגולערער צייט ווען געוועהנליכע בריעף אדער פאקעטען ווערען פאנאנדער־געטראגען.

spe'cial depos'it (ספעש'־על די־פאז'־איט) אוועקגעלעגטעס געלד אין א באנק, וואס די באנק האט קיין רעכט ניט דערמיט זיך צו בענוצען נאר מוז עס

האלטען אומצוקעהרען ווען עס ווערט געפאדערט; געלד אוועקגעלעגט אין א באנק אויף געוויסע פראצענטען אהן דעם רעכט עס ארויסצונעהמען ביסלעכווייז אויף טשעקס.

spe'cial edi'tion (ספעש'-על ע-דיש'-אן) א ספעציעלע אויסגאבע, אן עקסטרא-אויסגאבע [פון א צייטונג, בוך א. ז. וו.].

specialisa'tion *n.* (ספעש-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***specialization***

spe'cialise *v.* (ספעש'-על-איז) ז. ***specialize***

spe'cialism *n.* (ספעש'-על-איזם) דאס אבגעבן זיך מיט א בעזונדערער ספעציאליטעט.

spe'cial is'sue (ספעש'-על איש'-או) א שטרייט-פראגע אין א משפט, אין וועלכען נור א טייל פון דער קלאגע ווערט אבגעלייקענט פון דעם אנגעקלאגטען; א בעזונדערע שטרַייט-פראגע וואס ענטוויקעלט זיך פון דער הויפט שטרייט-פראגע.

spe'cialist *n.* (ספעש'-על-איסט) א ספעציאליסט, איינער וואס גיט זיך אב מיט א בעזונדערען טייל פון א פראפעסיאן, פון א וויסענשאפט אדער קונסט.

specialis'tic *n.* (ספעש-ע-ליס'-טיק) ספעציאליסטיש; וואס איז שייך צו א ספעציאליסט.

special'ity *n.* (ספעש-אי-על'-אי-טי) א בעזונדערער פאל, א בעזונדערער אומשטאנד; א ספעציעלע זאך; א ספעציאליטעט, א בעזונדערקייט; די ספעציעלקייט.

specializa'tion *n.* (ספעש-על-אי-זיי'-שאן) דאס ספעציאליזירען, דאס צוגעבען צו בעזונדערע טיילען פון איין גאנצעס כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען, וועלכע אונטערשיידען זיי איינע פון די אנדערע; דאס זיין ספעציאליזירט אדער אונטערגעשיידעט פון די אנדערע טיילען לויט כאראקטעריסטישע סמנים; אין ביאלאגיע — די דיפערענציאציאן, די ענדערונג אין דעם געבוי פון קערפער דורך דער צוטיילונג אין בעזונדערע ארגאנען, וועלכע האבען בעזונדערע פונקציעס.

spe'cialize *v.* (ספעש'-על-איז) ספעציאליזירען, צוגעבען צו א טייל פון א זאך כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען, וועלכע אונטערשיידען איהם פון די אנדערע טיילען; דיפערענצירען; אננעהמען א בעזונדערע ריכטונג; ווירקען אויף א ספעציעלען שטייגער.

spe'cializer *n.* (ספעש'-על-אי-זער) א ספעציאליסט, איינער וואס פערנעהמט זיך מיט א פראפעסיאן, וויסענשאפט א. ד. ג. אלס זיין ספעציאליטעט.

spe'cially *adv.* (ספעש'-על-אי) בעזאנדערס; אויסדריקליך; אויף א ספעציעלער ארט; אויף א בעזונדערען שטייגער.

spe'cial part'nership (ספעש'-על פארט'-נער-שיפ) ז. ***limited partnership***

spe'cial trust (ספעש'-על טראסט) א פערמעגען אין די הענד פון אן אפעקון מיט ספעציעלע רעכטען צו פערוואלטען דיעזען פערמעגען.

spe'cialty *n.* (ספעש'-על-טי) ספעציעלקייט, בעזונדערקייט; א בעזונדערע זאך, עפעס וואס האט א בעזונדערקייט לויט'ן כאראקטער, לויט זיין נוץ א. ד. ג.; א ספעציאליטעט, א בעזונדערער פאך; א ספעציעלער פראדוקט; א ספעציעלער קאנטראקט.

spe'cie *n.* (ספיע'-שי) א מטבע; מעטאל-געלד.

spe'cies *n.* (ספיע'-שיז) אן ארט, א גאטונג [א גרופע אינדיווידואומען, וועלכע זיינען אויף אזוי פיעל ענליך איינע צו די אנדערע, דאס זיי קענען אבשטאמען פון איין פאר עלטערען]; אין ביאלאגישער קלאסיפיקאציאן — אן ארט [די צווישענשטופע צווישען מין אדער גענוס און אינדיווידואום]; אין לאגיק — די גאטונג [א בעגריף וואס איז אין זיך כולל די פארשטעלונג פון א סך ענליכע אינדיווידואומען און בעציהט זיך צו א העכערען בעגריף ווי א פרט צו א כלל, ווי למשל, "איד" און "מענש"]; א מין, א זארט.

spec'ifiable *a.* (ספעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ספעציפיצירט ווערען; וואס קען בעשטימט ווערען אלס א בעזונדערע זאך.

specif'ic *a. and n.* (ספי-סיפ'-איק) 1. ספעציפיש, אייגענארטיג; בעזונדער, ספעציעל; 2. אייגענטימליך; 3. וואס איז שייך צו אן ארט אדער גאטונג; 4. אין מעדיצין—וואס האט א בעזונדערע קראנקהאפטע אייגענשאפט; 5. פינקטליך, בעשטימט, גענוי; 6. עפעס וואס דיענט פאר א ספעציעלען צוועק; א ספעציפישע אדער בעזונדערע זאך.

1. He made a specific promise to send me the book. 5. Please be specific about your proposition.

specif'ical *a.* (ספי-סיפ'-אי-קעל) ספעציפיש; ספעציעל; וואס איז שייך צו אן ארט אדער גאטונג.

specif'ically *adv.* (ספי-סיפ'-אי-קעל-אי) אויף א ספעציפישען, אייגענארטיגען אופן.

specifica'tion *n.* (ספעס-אי-פי-קיי'-שאן) די ספעציפיקאציאן, א גענויע אנגעבונג פון אלע פרטים [ווי אין א קאנטראקט]; א בעזונדערער פונקט פון אזא קאנטראקט; דאס מאכען ספעציפיש, אייגענארטיג אדער אייגענטימליך.

specif'ic cause (ספי-סיפ'-איק קאהז) אין מעדיצין — אן אורזאכע, וועלכע ווירקט אויף דער ענטוויקלונג פון א ספעציפישער אדער אייגענארטיגער קראנקהייט.

specif'ic char'acters (ספי-סיפ'-איק קער'-עק-טערז) אין ביאלאגיע — די ספעציפישע אייגענשאפטען פון אן ארט אדער גאטונג, דורך וועלכע זי אונטערשיידעט זיך פון אן אנדער ארט אדער גאטונג.

specif'ic deni'al (ספי-סיפ'-איק די-נאי'-על) אין יוריספרודענץ — אן ענטפער אויף א קלאגע, וואו יעדער פונקט ווערט בעזונדערס און אויספיהרליך אבגעלייקענט.

specif'ic disease' (ספי-סיפ'-איק די-זיעז') א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט דורך א ספעציפישער אנשטעקונג [ווי סיפילים].

specif'ic du'ty (ספי-סיפ'-איק דיו'-טי) אין א טאריף — א בעשטימטער אבצאהל וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף אימפארטירטע אדער אריינגעפיהרטע סחורות לויט זייער צאהל, מאס, געוויכט א. ד. ג., אבער ניט לויט זייער ווערטה [ווי למשל, א בעשטימטער אבצאהל אויף יעדען פונט טאבאק, ניט קוקענדיג פון וועלכען זארט דיעזער טאבאק זאל ניט זיין].

specif'ic grav'ity (ספי-סיפ'-איק גרעוו'-אי-טי) דאס ספעציפישע געוויכט, דאס פערהעלטניס פון געוויכט פון א זאך צום געוויכט פון וואסער, פון 4 גראד צעלזיוס, וואס האט דיעזעלבע מאס אדער אומפאנג ווי די זאך [ווי למשל, דאס ספעציפישע געוויכט פון גאלד איז 19, ווייל א שטיקעל גאלד איז לערך 19 מאל שווערער ווי וואסער פון דעמזעלבען אומפאנג].

specif'ic med'icine (ספי-סיפ'-איק מעד'-אי-סין) א מעדיצין אדער רפואה וואס האט א בעשטימטע ווירקונג אין געוויסע קראנקהייטען [ווי כינין אין פיבער].

specif'icness *n.* (ספי-סיפ'-איק-נעס) דאס זיין ספעציפיש; די אייגענארטיגקייט, די אייגענטימליכקייט.

spec'ify *v.* (ספעס'-אי-פאי) ספעציפיצירען, בעצייכנען אויספיהרליך, בעשרייבען מיט אלע פרטים.

spec'imen *n.* (ספעס'-אי-מען) איינער פון א קלאס פערזאנען אדער עפעס פון א קלאס פון זאכען, וואס דיענט אלס א ביישפיעל פון דיעזען קלאס; א מוסטער, א פראבע; אן עקזעמפלאר.

speciol'ogy *n.* (ספי-שי-אל'-א-דזשי) אין ביאלאגיע — די לעהרע וועגען ארטען אדער גאטונגען.

spe'cious *a.* (ספי'-שאס) אנזעהנליך, שעהן אויף'ן קוק, שעהן נאך דעם אויסזעהן.

spe'ciously *adv.* (ספי'-שאס-לי) אנזעהנליך; זייענדיג שעהן אויף'ן קוק; מיט א שעהנעם אויסזעהן.

spe'ciousness *n.* (ספי'-שאס-נעס) אנזעהנליכקייט, דאס האבען א שעהנעם אדער אנגענעהמען אויסזעהן.

speck *n. and v.* (ספעק) 1. א פינטעל, א קליינער פלעק; א פינטעל אויף א פרוכט, וואס צייגט אן דאס זי הויבט אן צו פוילען; 2. א קליין טיילכעל, אן אטאם; די קלענסטע מאס פון עפעס; 3. פעטס, שמאלץ; 4. בעפלעקען.

2. He has not a speck of generosity in his make-up.

speck'le *n. and v.* (ספעקל) א קליינער פלעק, א שפרענקעל; בעשפרענקלען.

speck'led *a.* (ספעקלד) געפלעקט, געשפרענקעלט; פערשיעדען-פארביג, בונט-פארביג; פערשיעדען.

speck'ledness *n.* (ספעק'לד-נעס) דאס זיין געשפרענקעלט; בונט-פארביגקייט.

speck'less *a.* (ספעק'-לעס) אהן פינטעלעך, אהן פלעקען; זעהר ריין, זעהר קלאר.

specks *n.* (ספעקס) ז. ***spectacles***

specktioneer' *n.* (ספעק-שא-ניער') דער הויפט הארפוניער [וואסווארפט דעם הארפון ביי דער יאגד אויף וואלפיש].

speck'y *a.* (ספעק'-אי) געפלעקט, געפינטעלט, געשפרענקעלט.

specs *n.* (ספעקס) ז. ***spectacles***

spec'tacle *n.* (ספעק'-טעקל) א ספעקטאקל, א שוי, אן אויסשטעלונג, א פאראד, א שוישפיעל, א פארשטעלונג, א סצענע, אן אנבליק; א געגענשטאנד פון פעראכטונג.

spec'tacled *a.* (ספעק'-טעקלד) מיט ברילען, וואס טראגט ברילען; אין זאאלאגיע — וואס האט אויגען-ענליכע אדער ברילען-ענליכע פלעקען; פאראדנע, ווי אן אויסשטעלונג.

spec'tacled bear (ספעק'-טעקלד בעהר) א זיד-אמעריקאנישער בער מיט א ווייסען שטרייף אונטער די אויגען, וואס איז ענליך צו א פאר ברילען.

spec'tacled-head'ed *a.* (ספעק'-טעקלד-העד'-עד) וואס האט אויגען-ענליכע אדער ברילען-ענליכע פלעקען אויף'ן קאפ [וועגען א געוויסען מין פליגען].

spec'tacle-gage *n.* (ספעק'-טעקל-

גיידזש) א פארריכטונג צו מעסטען דעם אבשטאנד אדער די דיסטאנץ צווישען די ברילען־גלעזלעך.

spec'tacle-glass *n.* (ספעק'-טעקל-גלעס) ברילען־גלאז; א ברילען־גלעזעל.

spec'tacle-ma'ker *n.* (ספעק'-טעקל-מיי'-קער) א ברילען־מאכער, א ברילען־פאבריקאנט.

spec'tacles *n.* (ספעק'-טעקלז) ברילען, שפאקולען.

spectac'ular *a.* (ספעק-טעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א ספעקטאקל, שוי־שפיעל, שוי, אויסשטעלונג אדער צו פאראדען; עהנליך צו א ספעקטאקל, שוי, אויסשטעלונג אדער פאראד; וואס איז שייך צו ברילען.

spectacular'ity *n.* (ספעק-טעק-יו-לער'-אי-טי) פאראדנעקייט, עהנליכקייט צו א ספעקטאקל, שוי אדער אויסשטעלונג.

spectac'ularly *adv.* (ספעק-טעק'-יו-לאר-לי) ווי א ספעקטאקל, שוי, אויסשטעלונג אדער פאראד.

specta'tion *n.* (ספעק-טיי'-שאן) דאס אויסזעהן.

specta'tor *n.* (ספעק-טיי'-טאר) א צושויער; א צוקוקער; איינער וואס זעהט עפעס צו.

spectato'rial *a.* (ספעק-טע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א צושויער.

specta'torship *n.* (ספעק-טיי'-טאר-שיפ) דאס צוקוקען, דאס זיין א צושויער.

specta'tress *n.* (ספעק-טיי'-טרעס) א צושויערין, א צוקוקערין, איינע וואס זעהט עפעס צו.

specta'trix *n.* (ספעק-טיי'-טריקס) ז. *spectatress*.

spec'ter *n.* (ספעק'-טער) א געשפענסט, א גייסט; א געשפענסט־אינזעקט [אזא אינזעקט]; די געשפענסט־פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז]; דער געשפענסט־לעמור [דער טארסיער אדער פוס־טהיער. ז. *tarsier*].

spec'ter-le'mur *n.* (ספעק'-טער-לי'-מויר) א טארסיער אדער פוס־טהיער. ז. *tarsier*.

spec'ter of the Brock'en (ספעק'-טער אוו טהי בראק'-ען) אן ערשיינונג אין בערגיגע געגענדען בעת זון־אויפגאנג אדער זון־אונטערגאנג, ווען דעם צושויער'ס שאטען זעהט זיך ריעזיג־גרויס אין דעם נעבעל אויף'ן שפיץ־בארג און איז אפט איינגעשלאסען אין א פיעל־פארביגען קרייז.

spec'tra *n.* (ספעק'-טרא) ספעקטרומס. ז. *spectrum*.

spec'tral *a.* (ספעק'-טרעל) ווי א געשפענסט, גייסטערהאפט; ספעקטראל [וואס איז שייך צום ספעקטרום אדער צום פארבען־בילד וואס עס בילדעט א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spec'tral anal'ysis (ספעק'-טרעל ע-נעל'-אי-סיס) ספעקטראל־אנאליזע [דאס בעשטימען די בעמישע צוזאמענזעצונג פון א שטאף לויט דעם ספעקטרום אדער לויט דעם פארבען־בילד וואס עס בילדעט א שטראהל פון דעם קערפער, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spec'tral col'ors (ספעק'-טרעל קאל'-ארז) די רעגענבויגען־קאלירען, די ספעקטרום־קאלירען. ז. *spectrum*.

spec'tral le'mur (ספעק'-טרעל לי'-מויר) א טארסיער אדער פוס־טהיער. ז. *tarsier*.

spec'trally *adv.* (ספעק'-טרעל-אי) ווי א געשפענסט, ווי א גייסט, גייסטערהאפט.

spec'tral owl (ספעק'-טרעל אול) די געשפענסט־איילע [אזא גרויסע איילע אדער סאווא פון די קאלטע נארדליכע טיילען פון אמעריקא].

spec'tre *n.* (ספעק'-טער) ז. *specter*.

spectrobolom'eter *n.* (ספעק-טרא-בא-לאמ'-ע-טער) א ספעקטראבאלאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ־אויסשטראהלונג אין דעם זון־ספעקטרום]. ז. *spectrum*.

spec'trograph *n.* (ספעק'-טרא-גרעף) א ספעקטראגראף, אן אפאראט צו פאטאגראפירען א ספעקטרום [די פארבען, וואס בילדען זיך אויס פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spectrog'raphy *n.* (ספעק-טראג'-רע-פי) ספעקטראגראפיע, די קונסט צו געברויכען א ספעקטראגראף. ז. *spectrograph*.

spectrolog'ical *a.* (ספעק-טרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער ספעקטראל־אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectrol'ogy *n.* (ספעק-טראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ספעקטראל־אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectrom'eter *n.* (ספעק-טראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אבווייכונג אדער אבנייגונג פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא.

spectromicroscop'ical *a.* (ספעק-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אונטערזוכונגען מיט דער הילף פון א מיקראספעקטראסקאפ. ז. *microspectroscope*.

spec'troscope *n.* (ספעק'-טרא-סקאופ) א ספעקטראסקאפ [אן אפטישער אפאראט צו פראדוצירען ספעקטרומס פון לייכטענדע קערפער דורכלאזענדיג זייערע שטראהלען דורך א פריזמא]. ז. *spectrum*.

Spectroscope

spectroscop'ic *a.* (ספעק-טרא-סקאפ'-איק) ספעקטראסקאפיש, וואס איז שייך צו א ספעקטראסקאפ, וואס ווערט בעשטימט דורך א ספעקטראסקאפ [ז. *spectroscope*]; וואס איז שייך צו ספעקטראל־אנאליזע, בעשטימט דורך ספעקטראל־אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectroscop'ical *a.* (ספעק-טרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *spectroscopic*.

spectroscop'ically *adv.* (ספעק-טרא-סקאפ'-אי-קעל-אי) ספעקטראסקאפיש, מיט דער הילף פון א ספעקטראסקאפ. ז. *spectroscope*.

spec'troscopist *n.* (ספעק'-טרא-סקאו-פיסט) איינער וואס מאכט בעאבאכטונגען מיט דער הילף פון א ספעקטראסקאפ [ז. *spectroscope*]; א קענער אין ספעקטראל־אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spec'troscopy *n.* (ספעק'-טרא-סקאו-פי) דער טייל פון פיזיק און כעמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ערשיינונגען, וועלכע ווערען בעאבאכטעט מיט דער הילף פון דעם ספעקטראסקאפ. ז. *spectroscope*.

spec'trum *n.* (ספעק'-טראם) דאס ספעקטרום [דאס פארבען־בילד וואס בעקומט זיך פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא]; א שיין־בילד פון עטוואס וואס מען האט פריהער געזעהן, כאטש מען קוקט שוין מעהר ניט אויף דעם.

spec'ula *n.* (ספעק'-יו-לא) שפיגלען; רעפלעקטירענדע טיילען פון אפטישע אינסטרומענטען; מעדיצינישע אינסטרומענטען צום פאנאנדערשפרייטען קערפער־עפנונגען און זיי אונטערזוכען; אויגען־עהנליכע פלעקען אויף פעדערען; קאלירטע פלעצער אויף פעדערען ביי פויגלען; אויסקוק־פלעצער. ז. *speculum*.

spec'ulable *a.* (ספעק'-יו-לעבל) וואס מען קען נאכדענקען אדער נאכטראכטען.

spec'ular *a.* (ספעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שפיגעל; שפיגעלדיג, אבשפיגלענד; וואס העלפט צום זעהען; וואס איז שייך צו די אויגען־עהנליכע פלעקען אדער צו די קאלירטע פלעקען אויף די פליגלען פון געוויסע פויגלען.

spec'ulate *v.* (ספעק'-יו-לייט) נאכדענקען, נאכטראכטען; מאכען השערות, שאפען טעאריען; שאפען אבסטראקטע טעאריען [בלויז מיט'ן שכל, ניט רעכענענדיג זיך מיט פאקטען און ניט שטיצענדיג זיך אויף בעאבאכטונגען]; שפעקולירען, האנדלען אויף ריזיקע; זוכען צו מאכען פראפיט פון אונזיכערע אונטערנעהמונגען.

specula'tion *n.* (ספעק-יו-ליי'-שאן) נאכדענקונג, נאכטראכטונג; דאס שאפען טעאריען; דאס מאכען השערות; דאס שאפען אבסטראקטע טעאריען [ניט בעגרינדעט אויף פאקטען אדער בעאבאכטונגען]; א ספעקולאציאן; בעטראכטונג; אזא קארטען־שפיעל; דאס שפעקולירען, דאס האנדלען אויף ריזיקע.

spec'ulatist *n.* (ספעק'-יו-ליי-טיסט) א דענקער, א פילאזאף; איינער וואס שאפט אבסטראקטע טעאריען, וואס זיינען ניט בעגרינדעט אויף פאקטען און בעאבאכטונגען; א חקרן, א טעארעטיקער, וואס ווייסט גאר ניט פון דער פראקטישער זייט פון לעבען.

spec'ulative *a.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו) ספעקולאטיוו, נאכדענקענד, פארשענד; טעארעטיש; ריין וויסענשאפטליך [וואס האט ניט אין זינען קיין פראקטישע צוועקען אדער אנווענדונגען]; מעטאפיזיש, וואס איז געבויט אויף השערות, וואס איז א רעזולטאט פון אבסטראקטען דענקען [ניט פון ערפאהרונג]; שפעקולירענד; וואס האנדעלט אויף ריזיקע.

spec'ulatively *adv.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף א ספעקולאטיווען שטייגער; ספעקולירענדיג. ז. *speculative*.

spec'ulativism *n.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו-איזם) ספעקולאטיוויזם [די נייגונג צו מאכען השערות אדער שאפען אבסטראקטע טעאריען, וואס זיינען ניט געבויט אויף פאקטען און ערפאהרונגען].

spec'ulator *n.* (ספעק'-יו-ליי-טאר) בעטראכטער, א נאכדענקער; א שאפער פון טעאריען; א שפעקולאנט, איינער וואס האנדעלט אויף ריזיקע.

spec'ulatory *a.* (ספעק'-יו-ליי-טא-רי) נאכדענקענד, נאכפארשענד ; ספעקולאטיוו. ז. *speculative*

spec'ulum *n.* (ספעק'-יו-לאם) א שפיגעל ; דער רעפלעקטירענדער אדער אבשפיגלענדער טייל פון אן אפטישען אינסטרומענט ; אן .אויגען=עהנליכער פלעק אויף פעדערען [ווי למשל, ביי א פאווע] ; א קאלירטער פלאץ אויף די פעדערען ביי פויגלען ; א מעדיצינישער אינסטרומענט צום ארייננקוקען אין קערפערעפנונגען אדער זיי פאנאנדערצושפרייטען צוליעב אונטערזוכונגס=צוועקען ; אן אויסקוק=פלאץ ; א פלאץ, פון וועלכען מען קען שפיאנירען.

spec'ulum-met'al *n.* (ספעק'-יו-לאם-מעט'-על) דער רעפלעקטירענדער אדער אבשפיגלענדער טייל פון אן אפטישען אינסטרומענט.

sped (ספעד) געאיילט. ז. *speed*

speech *n. and v.* (ספיעטש) שפראך ; רעדע=פעהיגקייט ; דאס ריידען ; א רעדע ; א געשפרעך ; דער קלאנג פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען ; האלטען א רעדע.

speech'craft *n.* (ספיעטש'-קרעפט) די רעדע=קונסט ; שפראך=וויסענשאפט ; גראמאטיק.

speech'-cri'er *n.* (ספיעטש'-קראי'-ער) פארצייטען אין ענגלאנד — איינער וואס פלעגט אויסשרייען די ודוי און דעם פערברעכען פון א פעראורטיילטען צום טויט.

speech'-day *n.* (ספיעטש'-דיי) אן עפענטליכער פייערטאג אין אן ענגלישער שול נאך די עקזאמענס.

speech from the throne (ספיעטש פראם טהי טהראון) די טהראן=רעדע [אין די מאנארכיש=קאנסטיטוציאנעלע לענדער — די קעניגליכע פראגראם=רעדע וואס ווערט פארגעלעזען פון דעם מאנארך אדער פון זיין פערטרעטער ביי דער ערעפנונג פון פארלאמענט].

speech'ful *a.* (ספיעטש'-פול) רייך אין ווערטער ; בערעדעווריג ; ריידענד.

speechifica'tion *n.* (ספיעטש-אי-פי-קיי'-שאן) דאס דרשנ'ען, דאס שיטען מיט רעדעס.

speech'ifier *n.* (ספיעטש'-אי-פאי-ער) א בעל דרשן, איינער וואס האט ליעב צו האלטען רעדעס, א "טשאיניק=האקער".

speech'ify *v.* (ספיעטש'-אי-פאי) דרש'ענען, שיטען מיט רעדעס, "האקען א טשאיניק".

speech'less *a.* (ספיעטש'-לעס) שפראכלאז, שווייגענד, שטום ; אונאויסגעשפראכען.

speech'lessly *adv.* (ספיעטש'-לעס-לי) שווייגענדיג, שטום, שפראכלאז.

speech'lessness *n.* (ספיעטש'-לעס-נעס) שפראכלאזיגקייט ; שטומקייט.

speech'maker *n.* (ספיעטש'-מיי-קער) א רעדנער.

speech'making *n.* (ספיעטש'-מיי-קינג) דאס האלטען רעדעס.

speech'-rea'ding *n.* (ספיעטש'-ריע'-דינג) דאס פערשטעהן איינעמס רייד לויט די בעוועגונגען פון די ליפען [ווי עס איז דער פאל מיט טויב=שטומע].

speed *n. and v.* (ספיעד) 1. גיכקייט, שנעלקייט ; 2. געשווינדקייט, איילעניש ; 3. מזל, גליק, ערפאלג, פעולה ; 4. זיך איילען, איילען ; זיך שנעל בעוועגען, ארויסרופען א שנעלע בעוועגונג ; 5. צוגעבען אדער ארויסרופען א געוויסע שנעלקייט ; 6. האבען ערפאלג, גוט אנגעהן, גוט געהן ; מיטהעלפען צו ערפאלג, מאכען ערפאלגרייך ; 7. אויספערטיגען, דורכפיהרען.

2. We motored at high **speed**. 3. I wish you good **speed** in your undertaking. 5. The engine is **speeded** to run 300 revolutions per minute. 6. God **speed** you. 7. The judicial proceedings were **sped** in the open court.

speed'er *n.* (ספיעד'-ער) איינער אדער עטוואס וואס לויפט אדער בעוועגט זיך שנעל ; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס א שנעלע בעוועגונג ; א מעכאנישע פארריכטונג ארויסצורופען געשווינדקייט.

speed'ful *a.* (ספיעד'-פול) שנעל, גיך, איילענדיג ; ערפאלגרייך, געלונגען ; מזל'דיג

speed'fully *adv.* (ספיעד'-פול-אי) מיט שנעלקייט ; מיט ערפאלג ; מזל'דיג.

speed'-gage *n.* (ספיעד'-גיידזש) ז. *speed-indicator*

speed'ily *adv.* (ספיעד'-אי-לי) גיך, שנעל, אין א קורצער צייט.

speed'-in'dicator *n.* (ספיעד'-אינ'-די-קיי-טאר) א געשווינדקייט=מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געשווינדקייט פון מאשינען].

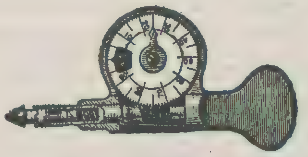

Speed-indicator

speed'iness *n.* (ספיעד'-אי-נעס) שנעלקייט, גיכקייט, געשווינדקייט.

speed'ing *n.* (ספיעד'-אינג) דאס ארויסרופען א שנעלע בעוועגונג ; א פראבע אין לויפען שנעל [ווי פון א פערד].

speed'less *a.* (ספיעד'-לעס) לאנגזאם ; ניט ערפאלגרייך, ניט מזל'דיג.

speed'-record''er *n.* (ספיעד'-רי-קאהרד'-ער) אן אפאראט צו פערצייכנען געשווינדיגקייט [פון א באהן=צוג, מאשין א. ז. וו.].

speed'way *n.* (ספיעד'-הוויי) א וועג, אויף וועלכען עס איז ערלויבט צו פאהרען שנעל.

speed'well *n.* (ספיעד'-הוועל) דער עהרענפרייז [אזא קריכענדיג גראז מיט העל=בלויע בליטהען]. ז. *Veronica*

speed'y *a.* (ספיעד'-אי) איילינג, שנעל, געשווינד ; ערפאלגרייך, מזל'דיג.

speiss *n.* (ספאיס) א צוזאמענזעצונג פון ארסעניק מיט אייזען, ניקעל אדער קאבאלט.

speld *n.* (ספעלד) א שפענדעל ; א שפליטער, א פיצעל, א ברעקעל.

spell *n. and v.* (ספעל) 1. א צויבער=שפרוך, אן אבשפרעכעניש, א כשוף, א צויבער ; בעצויבערטקייט, פער'כשופ'טקייט ; 2. אומבייטונג, אבוועקסלונג, א רייה, אן אטשערעד [ביים ארבייטען] ; 3. רוה=צייט ; 4. א בעשטימטע צייט ; א קורצע צייט, א פריי שטיקעל צייט, א ווייל ; 5. א שלעכט שטיקעל צייט, א צייט פון שלעכטער שטימונג ; 6. אויסלעגען [ווערטער] ; 7. לייענען בוכשטאב נאך בוכשטאב ; לייענען מיט מיה ; 8. ענטדעקען דורך גענויעז שטודיום, ארויסקריגען עפעס פונקט נאך פונקט ; גענוי שטודירען, גענוי פארשען ; 9. צוזאמענשטעלען, אויסמאכען ; 10. אומבייטען אדער צייטווייליג פערנעהמען איינעמס פלאץ.

1. He is under the **spell** of her beautiful eyes. 2. The men work the pumps by **spells**. 4. Come and rest a **spell** with me. 6. The word is **spelled** correctly. 9. Discipline and courage **spell** victory.

spell back'ward (ספעל בעק'-הווארד) 1. אויסלעגען [אווארט] צוריקוועגס ; 2. אויסטייטשען אדער פערשטעהן פערקעהרט, פערדרעהן.

2. He is a brave, good man, but he always **spells backwards**.

spell ba'ker (ספעל ביי'-קער) טהאן עפעס א שווערע ארבייט, אונטערנעהמען א שווערע זאך.

If an old man will marry a young woman, he must **spell baker**.

spell'bind *v.* (ספעל'-באינד) האלטען מיט צויבער=קראפט אדער ווי מיט צויבער=קראפט ; בעצויבערען, פער'כשופ'ען.

spell'bound *a.* (ספעל'-באונד) בעצויבערט, פער'כשופ'ט ; געהאלטען ווי מיט צויבער=קראפט.

spell'er *n.* (ספעל'-ער) איינער וואס לעגט אויס ווערטער ; איינער וואס קען גוט אויסלעגען ; א בוך צום לערנען אויסלעגען ; אן אבצווייגונג פון א הארן=צווייג ביי א הירש.

spell'ing *n.* (ספעל'-אינג) אויסלעגונג פון ווערטער, ארטאגראפיע.

spell'ing-bee *n.* (ספעל'-אינג-ביע) א וועט אין ריכטיג בוכשטאבירען אדער אויסלעגען ווערטער.

spell'ing-book *n.* (ספעל'-אינג-בוק) א בוך צום לערנען אויסלעגען.

spell'ing-match *n.* (ספעל'-אינג-מעטש) ז. *spelling-bee*

spell'ing reform' (ספעל'-אינג ריפאהרם') א רעפארמע אין אויסלעגען אדער ארטאגראפיע ; א פעראיינפאכונג פון די אויסלעגונגס=כללים פון א שפראך.

spell'-stopped *a.* (ספעל'-סטאפט) איינגעהאלטען דורך כשוף, געהאלטען מיט צויבער=קראפט.

spell'-work *n.* (ספעל'-הוואירק) עטוואס וואס ווערט געטהאן דורך כשוף ; צויבער=קראפט ; כשוף.

spelt (ספעלט) בוכשטאבירט, אויסגעלעגט. ז. *spell*

spelt *n.* (ספעלט) [א שפעלץ, שפעלט מין ווייץ].

spel'ter *n. and v.* (ספעל'-טער) שפיאלטער, צינק ; פערלייטען מיט שפיאלטער אדער צינק.

spel'ter sold'er (ספעל'-טער סאד'-ער) שפיאלטער צום פערלייטען מעטאלען.

spen'cer *n.* (ספענ'-סער) א ספענצער, א לייב=יאק, א קאמזויל ; א זארט זעגעל פון א שיף.

Spence'rian *a. and n.* (ספענ-סי'-רי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען פילאזאף הערבערט ספענסער [געבארען 1820, געשטארבען 1904] אדער צו זיין לעהרע ; א ספענסעריאנער, אן אנהענגער פון ספענסער'ס לעהרען.

Spence'rianism *n.* (ספענ-סי'-רי-ענ-איזם) די עוואלוציאנס=לעהרע פון דעם ענגלישען פילאזאף הערבערט ספענסער [1820—1904]. ז. *synthetic philosophy*

spend *v.* (ספענד) אויסגעבען, פערשווענדען, אויסברייננגען, פערברויכען, ערשעפען, אוועקגעבען ; צוברייננגען, פערברייננגען [צייט] ; פערברויכט ווערען, אויסגעבראכט ווערען, ערשעפט ווערען, פער-

שווענדעט ווערען; ארויסלאזען זרע; ארויסווארפען רויגען [איקרא].

spend'-all *n.* (ספענד'-אהל) א פערשווענדער, אן אויסברייינגער.

spend a mast (ספענד ע מעסט) צוברעכען א מאסט; פעראורזאכען דעם פערלוסט פון א מאסט; פערלירען א מאסט.

spen'der *n.* (ספענ'-דער) א פערצעהרער, א פערברויכער; א פערשווענדער, אן אויסברייינגער.

spend ground (ספענד גראונד) מאכען אן אויסגראבונג אין א מינע אדער שאכטע.

spen'ding *n.* (ספענ'-דינג) פערשווענדונג; דאס ארויסלאזען זרע.

spen'ding-mon'ey *n.* (ספענ'-דינג-מאנ'-אי) טאשען=געלד [געלד אויף קליינע אויסגאבען].

spend the mouth (ספענד טהי מאוטה) שטארק בילען.

spend'thrift *n. and a.* (ספענד'-טהריפט) א פערשווענדער; אן אויסברייינגער; פערשווענדעריש, אויסברייינגעריש.

spend'thrift trust (ספענד'-טהריפט טראסט) א פערמעגען וואס ווערט איבערגעגעבען צו אפעקונעם מיט דער בעדינגונג, אז זיי זאלען צאהלען דעם יורש זאלאנג ער לעבט בלויז די הכנסות פון דיעזען פערמעגען, און דאס פערמעגען גופא זאל ירשנ'ען אן אנדערער נאך זיין טויט.

Spense'rian *a. and n.* (ספענ-סי'-רי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען דיכטער עדמונד ספענסער [געבארען 1552, געשטארבען 1599] אדער צו זיין פאעטישען סטיל; א ספענסערישער מעטער, א ספענסערישער פערז.

spent *a.* (ספענט) אויסגעמאטערט, ערשעפט; קראפטלאז, מאכטלאז; אויסגעמאטערט דורך ארויסווארפען רויגען [וועגען פיש]; פערשווענדעט, אויסגעבראכט, פערבראכט [צייט], פערברויכט [ז. *spend*].

spent ball (ספענט באהל) א שיס=קויל וואס פליהט מיט א צו שוואכען אימפעט צו קענען עפעס דורכלעכערען.

sperm *n.* (ספוירם) ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר]; דער קאשעלאט [אזא וואלפיש]; ספערמאצעט [די פעטס פון קאפ פון א קאשעלאט]. ז. *spermaceti*

spermacet'i *n. and a.* (ספויר-מע-סעט'-אי) ספערמאצעט, אזא פעטס וואס ווערט ארויסגענומען פון קאפ פון א קאשעלאט [אזא וואלפיש]. ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע זאלבען און פלאסטערען; וואס איז שייך צו ספערמאצעט, ספערמאצעטיש.

spermat'ic *a.* (ספויר-מעט'-איק) ספערמאטיש, וואס איז שייך צו דער ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר]; וואס לאזט ארויס ספערמא אדער זרע; וואס איז שייך צום גליעד אדער צו די גליעדער, דורך וועלכע די ספערמא אדער זרע פליסט ארויס.

spermat'ical *a.* (ספויר-מעט'-אי-קעל) ז. *spermatic*.

spermat'ic ar'tery (ספויר-מעט'-איק אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער בלוטאדער פון די אייער.

sper'matism *n.* (ספויר'-מע-טיזם) דאס ארויסלאזען ספערמא, זאמען אדער זרע [ביי א זכר].

sper'matize *v.* (ספויר'-מע-טאיז) ארויסלאזען ספערמא, זאמען אדער זרע [ביי א זכר].

sper'matocele *n.* (ספויר'-מע-טא-סיל) אין מעדיצין — דער ברוך פון די זאמען=געפעס [די זרע=קאנאלען אין דעם אייער=בייטעל].

spermatogen'esis *n.* (ספויר-מע-טא-דזשענ'-ע-סיס) ז. *spermatogeny*.

spermatog'eny *n.* (ספויר-מע-טאדזש'-ע-ני) די אויסבילדונג פון ספערמא אדער זרע.

sper'matoid *a.* (ספויר'-מע-טאיד) עהנליך צו ספערמא אדער זרע [פון א זכר].

spermatol'ogy *n.* (ספויר-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר].

sper'matophore *n.* (ספויר'-מע-טא-פאור) דער ספערמאטאפאר, איינס פון די מיקראסאפישע זעקעלעך אין דער זרע פון א זכר, אין וועלכען עס האלטען זיך די זאמען=טיערכען אדער ספערמאטאזאא. ז. *spermatozoa*.

spermatoph'orous *a.* (ספויר-מע-טאפ'-א-ראס) וואס טראגט אדער ענטהאלט ספערמא אדער זרע.

spermato'vum *n.* (ספויר-מע-טאו'-וואם) א בעפרוכטעטעס אייעלע [פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש].

spermatozo'a *n.* (ספויר-מע-טא-זאו'-א) די ספערמאטאזאא אדער זאמען=טיערכען [די מיקראסקאפישע קערפערלעך מיט לאנגע עקלעך וועלכע ענטהאלטען זיך אין דער ספערמא אדער זרע פון א זכר און בעפרוכטען די אייעלעך פון א נקבה].

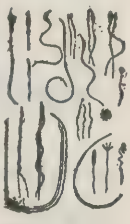

Spermatozoa

spermatozo'oid *n. and a.* (ספויר-מע-טא-זאו'-איד) דאס זאמען=טיערכען; וואס איז שייך צו א זאמען=טיערכען. ז. *spermatozoa*.

spermatozo'on *n.* (ספויר-מע-טא-זאו'-אן) א זאמען=טיערכען. ז. *spermatozoa*.

sperm'-cell *n.* (ספוירמ'-סעל) די זאמען=צעלע, א זאמען=טיערכען. ז. *spermatozoa*.

sper'min *n.* (ספויר'-מין) ספערמין, א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון ספערמא אדער זרע און פון אנדערע ארגאנישע עלעמענטען [ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

sper'mism *n.* (ספויר'-מיזם) ספערמיזם, די לעהרע, אז די זרע פון'ם זכר ענטהאלט אין זיך דעם גאנצען צוקינפטיגען ארגאניזם, וואס דארף געבארען ווערען און אז דאס אייעלע פון דער נקבה דיענט נור אלס א סביבה, אין וועלכער די ספערמאטאזאא [ז. *spermatozoa*] ענטוויקעלט זיך.

sperm'-nu'cleus *n.* (ספוירמ'-ניו'-קלי-אס) דאס זרע=קערנדעל פון די ספערמאטאזאא. ז. *spermatozoa*.

sper'moderm *n.* (ספויר'-מא-דוירם) די זאמען=הילע, דאס אויבערשטע הייטעל פון א זאמען.

sperm'-oil *n.* (ספוירמ'-איל) דער אויל וואס בעקומט זיך פון די פעטס פון א קאשעלאט [אזא וואלפיש].

spermol'ogy *n.* (ספויר-מאל'-א-דזשי) ז. *spermatology*.

sper'mule *n.* (ספויר'-מיול) א זאמען=טיערכען. ז. *spermatozoa*.

sperm'-whale *n.* (ספוירמ'-הוועיל) דער קאשעלאט, אזא וואלפיש אין די ימים פון די ווארימע לענדער.

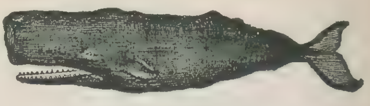

Sperm-whale

spew *v.* (ספיו) מייקענען, ברעכען.

spew'er *n.* (ספיו'-ער) איינער וואס ברעכט אדער מייקעט.

sp. gr. אבקירצונג פון די ווערטער *specific gravity*

sphac'el *n.* (ספעס'-על) ז. *sphacelus*

sphac'elate *v. and a.* (ספעס'-ע-לייט) ווערען אנגעגריפען פון קנאכען=בראנד [ז. *necrosis*]; אנהויבען פוילען אדער אבשטארבען [וועגען געוויסע טיילען פון קערפער]; אנגעגריפען פון קנאכען=בראנד; אבגעפוילט, אבגעשטארבען.

sphacela'tion *n.* (ספעס-ע-ליי'-שאן) ז. *necrosis*.

sphac'elism *n.* (ספעס'-ע-ליזם) ז. *necrosis*.

sphacelis'mus *n.* (ספעס-ע-ליס'-מאס) ז. *necrosis*.

sphac'elus *n.* (ספעס'-ע-לאס) קנאכען=בראנד [ז. *necrosis*]; א פוילענדע געוועב=מאסע פון קערפער.

sphæ'roid *n.* (ספי'-ראיד) ז. *spheroid*.

sphag'nous *a.* (ספעג'-נאס) וואס איז שייך צו א טארף=גרונד. ז. *peat-moss*.

sphal'erite *n.* (ספעל'-ע-ראיט) צינק=זולפיד, צינק=בלענדע [א מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון צינק און שוועבעל].

sphene *n.* (ספין) דער ספען אדער טיטאניט [אזא מינעראל וואס גלאנצט מיט פערשיעדענע קאלירען].

sphe'nic *a.* (ספי'-ניק) קלין=פערמיג, ווי א קלין.

sphe'noid *a. and n.* (ספי'-נאיד) קלין=ארטיג, קלין=פערמיג, ווי א קלין; אין אנאטאמיע — דער קלין=פערמיגער ביין פון שארבען.

sphenoi'dal *a.* (ספי-נאי'-דעל) ז. *sphenoid*.

spher'al *a.* (ספיר'-על) ספעריש, רונד, קיילעכדיג; סימעטריש, פאלקאם אין פארם; וואס איז שייך צו א הימלישען קערפער; וואס בעוועגט זיך ווי א הימלישער קערפער; הארמאניש.

sphera'tion *n.* (ספי-ריי'-שאן) אויסבילדונג אין א קוגעל; אויסבילדונג פון א הימלישען קערפער.

sphere *n. and v.* (ספיער) א קוגעל, א קייקעל, א באל; א הימלישער קערפער [ווי די זון, די ערד, די לבנה]; אין דער פארצייטיגער אסטראנאמיע — איינע פון די בעוועגליכע און דורכזיכטיגע שיידען, אין וועלכע עס זיינען כלומר'שט איינגעפאסט די הימלישע קערפער אין זייער בעוועגונג ארום דער ערד; א גלאבוס, א קוגעל אדער באל וואס שטעלט מיט זיך פאר די ערד; די ספערע, דער טהעטיגקייטס=געביעט, דער ווירקונגס=קרייז; די מדרגה, דער ראנג אין דער געזעלשאפט; דער העכערער געזעלשאפטליכער קלאס; מאכען ספעריש אדער קיילעכדיג, פעררונדען; שטעלען אין א ספערע, שטעלען צווישען די הימלישע קערפער; איינשליסען אין א קרייז; ארומקרייזען, ארומגארטלען.

sphere'less *a.* (ספיער'-לעס) וואס האט ניט קיין ספערע, אונבעשרענקט, וואנדערענד.

sphere of activ'ity (ספיער אוו עק-טיוו'-אי-טי) דער ווירקונגס-קרייז.

spher'ic *a.* (ספער'-איק) ספעריש, קוגעל-פערמיג, ווי א קייקעל, רונד.

spher'ical *a.* (ספער'-אי-קעל) ספעריש, וואס האט די פארם פון א באל, קייקעל אדער קרייז.

spher'ical an'gle (ספער'-אי-קעל ענגל) א ספערישער ווינקעל [א ווינקעל, וואס בילדעט זיך אוים ווען צוויי קרומע אדער רונדע ליניען שניידען זיך איבער].

spher'ically *adv.* (ספער'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א באל, קייקעל אדער קוגעל.

spher'icalness *n.* (ספער'-אי-קעל-נעס) ז. *sphericity*.

spher'ical tri'angle (ספער'-אי-קעל טראי'-ענגל) א ספערישער דריי-עק [א דריי-עק אויף א קייקעל וואס בילדעט זיך אוים דורך דער איבערשניידונג פון די קרייז-ליניען אויף דעם קייקעל].

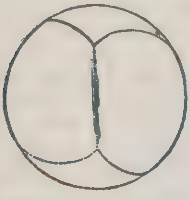

Spherical Triangle

spher'ical trigonom'etry (ספער'-אי-קעל טריג-א-נאמ'-ע-טרי) ספערישע טריגאנאמעטריע [דער טייל פון טריגאנאמעטריע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט דריי-עקען אויף א ספערישען אדער קוגעל-פערמיגען קערפער, וואס בילדען זיך אוים דורך דער דורכשניידונג פון דריי געבויגענע ליניען].

spheric'ity *n.* (ספי-ריס'-אי-טי) קוגעל-פערמיגקייט, קיילעכדיגקייט, רונדקייט.

spher'icle *n.* (ספער'-איקל) א קליינער קוגעל.

spher'ics *n.* (ספער'-איקס) די ספערישע טריגאנאמעטריע. ז. *spherical trigonometry*.

sphe'rograph *n.* (ספי'-רא-גרעף) אזא אינסטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג פון א שיף און די שטרעקע וואס זי איז אבגעגאנגען.

sphe'roid *n.* (ספי'-רויד) א ספעראאיד, א קערפער וואס בעקומט זיך דורך דער בעוועגונג פון אן עליפסע [ז. *ellipse*] ארום איינעם פון איהרע אקסען; א רונדער קערפער אדער פיגור וואס איז צונויפגעדריקט ביי די זייטען און עטוואס אויסגעצויגען [ווי אן איי, די ערד א. ד. ג.].

spheroi'dal *a.* (ספי-ראי'-דעל) ספעראאידיש, ווי א ספעראאיד; ניט פאלקאמען רונד, ניט גאנץ רונד. ז. *spheroid*.

spheroi'dally *adv.* (ספי-ראי'-דעל-אי) אין דער פארם פון א ספעראאיד. ז. *spheroid*.

spheroi'dic *a.* (ספי-ראי'-דיק) ז. *spheroidal*.

spheroi'dical *a.* (ספי-ראי'-די-קעל) ז. *spheroidal*.

spheroidic'ity *n.* (ספי-ראי-דיס'-אי-טי) דאס זיין א ספעראאיד. ז. *spheroid*.

spherom'eter *n.* (ספי-ראמ'-ע-טער) א ספעראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם קרימונגס-גראד פון א ספערישען אדער קוגעל-פערמיגען קערפער, בעזונדערס פון אן אפטישער לינזע].

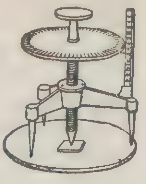

Spherometer

spherosid'erite *n.* (ספי-רא-סיד'-ע-ראיט) דער ספעראסידעריט [אייזען-שפאט אין קוגעל-פערמיגע שטיקער].

spher'ule *n.* (ספער'-אוהל) א קליינער קוגעל; א קליין קייקעל.

spher'y *a.* (ספיר'-אי) ספעריש, וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א הימלישען קערפער.

sphinc'ter *n.* (ספינק'-טער) אין אנאטאמיע — א מוסקול וואס רינגעלט ארום אן עפנונג פון קערפער און דורך וועלכען די עפנונג פערמאכט זיך.

sphinc'ter a'ni (ספינק'-טער איי'-נאי) דער מוסקול וואס רינגעלט ארום די עפנונג פון הינטערלייב [פי הטבעת].

sphinx *n.* (ספינקס) [א פא-] א ספינקס [א פאבעלהאפטע משונה'דיגע בריאה מיט א קערפער פון א לייב און מיט א קאפ פון א פרוי, וועלכע — לויט דער אלט-גריכישער לעגענדע — פלעגט פרעגען ביי די פארבייגעהער א רעטעניש און פלעגט זיי טויטען אויב זיי פלעגען ניט טרעפען]; ביי די אלטע עגיפטער — א שטיינערנע פיגור פון א לייב מיט א קאפ פון אן אנדער חיה אדער פון א מאן; א רעטהזעלהאפטע פערזאן, איינער וועמען עס איז שווער צו פערשטעהן; א ספינקס-מאָיל [אזא אינזעקט]; דער ספינקס-פאוויאן אדער דער גינעאישער פאוויאן [אזא אפע, ז. *baboon*].

Sphinx

sphragis'tics *n.* (ספרע-דזשיס'-טיקס) די לעהרע וועגען פארצייטיגע שטעמפלען.

sphyg'mic *a.* (ספיג'-מיק) וואס איז שייך צום דופק אדער פולס; פולסירענד.

sphyg'mogram *n.* (ספיג'-מא-גרעם) א ספיגמאגראמע, א וועלענפערמיגע ליניע וואס בעצייכענט דאס שלאגען פון פולס [דופק] און ווערט געצייכענט דורך א ספיגמאגראף. ז. *sphygmograph*.

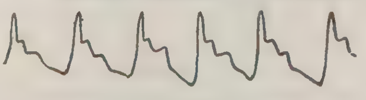

Sphygmogram

sphyg'mograph *n.* (ספיג'-מא-גרעף) א ספיגמאגראף, אן אפאראט וואס פערשרייבט אויטאמאטיש דאס שלאגען פון פולס [דופק] דורך א וועלענפערמיגער ליניע.

sphygmograph'ic *a.* (ספיג-מא-גרעפ'-איק) ספיגמאגראפיש; געצייכענט אדער רעגיסטרירט דורך א ספיגמאגראף; וואס איז שייך צו א ספיגמאגראף. ז. *sphygmograph*.

sphygmog'raphy *n.* (ספיג-מאג'-רע-פי) דאס פערשרייבען אויטאמאטיש דאס שלאגען פון פולס; א בעשרייבונג פון דופק אדער פולס.

sphyg'moid *a.* (ספיג'-מויד) עהנליך צו א פולס [דופק].

sphygmol'ogy *n.* (ספיג-מאל'-א-דזשי) ספיגמאלאגיע, די לעהרע וועגען פולס [דופק].

sphygmomanom'eter *n.* (ספיג-מא-מע-נאמ'-ע-טער) ז. *sphygmometer*.

sphygmom'eter *n.* (ספיג-מאמ'-ע-טער) דער פולס-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די קראפט פון פולס אין אן ארטעריע].

sphyg'mophone *n.* (ספיג'-מא-פאון) א ספיגמאפאן [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען הערען דאס קלאפען פון פולס].

sphyg'moscope *n.* (ספיג'-מא-סקאופ) א ספיגמאסקאפ [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען זעהן דאס שלאגען פון פולס].

sphyg'mus *n.* (ספיג'-מאס) דער פולס [דופק].

spi'ca *n.* (ספאי'-קא) א זאנג; א זאנגען-עהנליכע בליהונג; אזא באנדאזש.

spi'cal *a.* (ספאי'-קעל) ז. *spicate*.

spi'cate *a.* (ספאי'-קייט) זאנגען-עהנליך [וועגען בלומען]; וואס האט שפארען אדער שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיס [וועגען פויגלען].

spi'cated *a.* (ספאי'-קיי-טעד) ז. *spiciferous*.

spica'teous *a.* (ספאי-קיי'-טי-אס) אין זאאלאגיע — וואס האט שפארען אדער שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען.

spica'tum *n.* (ספאי-קיי'-טאם) אין ארכיטעקטור — שרעג געלעגטע שטיינער. ז. *herring-bone work*.

spicca'to *a.* (ספיק-קא'-טא) ז. *picchetato*.

spice *n.* and *v.* (ספאיס) 1. א געווירץ; געווירצען; בשמים; א געווירץ-גערוך; א געווירציגער, שמעקעדיגער שטאף; 2. א בייגעשמאק, א בעזונדערער טעם, א ביינעמיש, א ביסעל; 3. עטוואס וואס איז פיקאנט אדער אנציהענד, אדער וואס גיט צו א בעזונדערען טעם; 4. צווירצען, פערפראווען מיט געווירצען; 5. מאכען פיקאנט אדער אנציהענד.

2. There is a **spice** of roguery in the adventure. 3. Variety is the very **spice** of life. 5. The sermon was very richly **spiced** with anecdotes.

spice'-ap'ple *n.* (ספאיס'-עפ'ל) דער אניס-עפעל [אזא אראמאטישער עפעל].

spice'berry *n.* (ספאיס'-בער-אי) דאס ווינטער-גריין. ז. *checkerberry*.

spice'-box *n.* (ספאיס'-באקס) א געווירצען-קעסטעל; אזא שעהן געשניצטעס קעסטעלע.

spice'-bush *n.* (ספאיס'-בוש) דער בענזאע-בוים [אזא אמעריקאנישער קוסט פון דעם מין לארבער-בוימער. די בלעטער

פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס טהעע און די פרוכט אלס געווירץ].

Spice-bush

spice'-cake *n.* (ספאיס'-קייק) א געווירץ=געבעקס, א בשמים=געבעקס, א געבעקס געמאכט מיט געווירצען.

spiced *a.* (ספאיסט) געווירצט, אנגעזאפט מיט בשמים, שמעקענד, אראמאטיש.

spice'ful *a.* (ספאיס'-פול) געווירציג, בשמים'דיג, אראמאטיש, שמעקענד.

spice'-mill *n.* (ספאיס'-מיל) א געווירצען=מיהלכעל [א האנד=מיהלכעל צו מאהלען געווירצען].

spice'-nut *n.* (ספאיס'-נאט) א פעפער=קוכען אדער אינגבער=קוכען. ז. ***gingerbread-nut***.

spi'cer *n.* (ספאי'-סער) א געווירץ=קרעמער, א בשמים=הענדלער; איינער וואס ווירצט; א שפייז=קרעמער; אן אפטייקער.

spi'cery *n.* (ספאי'-סער-אי) געווירץ=ווארצלען; בשמים; א געווירץ=קראם; א שפייז=קראם; געווירציגקייט; שמעקעדיגקייט, אראמאטישקייט.

spice'-shop *n.* (ספאיס'-שאפ) א געווירץ=קראם, א בשמים=קראם; א שפייז=קראם; אן אפטייק.

spice'-tree *n.* (ספאיס'-טריע) דער געווירץ=בוים אדער בערג=לארבער=בוים [אזא הויכער אמעריקאנישער בוים מיט א זעהר טייערען האלץ. די בלעטער פון דעם בוים גיבען ארוים א שארפען גערוך].

spice'wood *n.* (ספאיס'-הוואוד) ז. ***spice-bush***.

spicif'erous *a.* (ספאי-סיפ'-ע-ראס) זאנגיג, וואס וואקסט אין זאנגען אדער ווי אין זאנגען; וואס האט שפארען אדער שפארען=עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיס [וועגען פויגלען].

spi'ciform *a.* (ספאי'-סי-פארם) עהנליך צו א זאנג.

spi'cily *adv.* (ספאי'-סי-לי) געווירצט; פעפערדיג; מיט שארפקייט; אויף א בייסענדען אופן; אויף א פראנטישען אדער געפוצטען אופן.

spi'ciness *n.* (ספאי'-סי-נעס) געווירצטקייט; פעפערדיגקייט; בייסיגקייט, שארפקייט; פראנטישקייט, געפוצטקייט.

spick *n. and a.* (ספיק) די מייזע אדער סיניצא [אזא פויגעל. ז. ***titmouse***]; ווי ניי.

spick'-and-span' *a.* (ספיק'-ענד-ספען') שפאגעל=ניי.

spick'-and-span'-new' *a.* (ספיק'-ענד-ספען'-ניו') שפאגעל=ניי.

spick'nel *n.* (ספיק'-נעל) דער בערווארצעל [א מין גראז].

spi'cose *a.* (ספאי'-קאוס) ז. ***spicous***.

spicos'ity *n.* (ספאי-קאס'-אי-טי) זאנגענארטיגקייט, דאס וואקסען ווי זאנגען.

spi'cous *a.* (ספאי'-קאס) זאנגיג, זאנגענארטיג.

spic'ula *n.* (ספיק'-יו-לא) א קליינע זאנג, א קליינער זאנג=עהנליכער פלאנצען=טייל; אין זאאלאגיע — א נאדעל=עהנליכער אדער שפיציגער קערפער=טייל.

spic'ular *a.* (ספיק'-יו-לאר) אין זאאלאגיע — שפיציג, פערשפיצט, מיט שפיצען.

spic'ular nota'tion (ספיק'-יו-לאר נא-טיי'-שאן) געוויסע בעצייכנונגען אין לאגיק.

spic'ulate *v. and a.* (ספיק'-יו-לייט) פערשפיצען, צושפיצען; פערשפיצט, בעדעקט מיט שפיצען.

spic'ule *n.* (ספיק'-יול) א שפיציגע זאך, עטוואס וואס האט שפיצען; אין זאאלאגיע — א הארטער שפיציגער קערפער אדער קערפער=טייל; א הארעלע פון א זאנג; א קליינער זאנגען=עהנליכער טייל פון א פלאנצע.

spic'uliform *a.* (ספיק'-יו-לי-פארם) זאנגען=עהנליך, עהנליך צו א זאנגען=הערעלע; שפיציג.

spi'cy *a.* (ספאי'-סי) ווירציג, געווירצט; רייך אין געווירצען; אראמאטיש; פעפערדיג, שארף, בייסענד; געפוצט, פראנטיש.

spi'der *n.* (ספאי'-דער) א שפין [ז. איל.]; די ים=שפין [אזא קרעבס אדער ראק [ז. ***spider-crab***]; א דריי=פוס; אזא טיעפע פאן מיט א לאנגען הענטעל; א פאן אויף פיסלעך; א שפינען=עהנליכער מאשינען=טייל.

Spider

spi'der-ant *n.* (ספאי'-דער-ענט) די שפין=מוראשקע [אזא שפין=עהנליכע מוראשקע].

spi'der-bug *n.* (ספאי'-דער-באג) דער שפין=וואנץ [אזא לאנגפיסיגער אינזעקט].

spi'der-catch'er *n.* (ספאי'-דער-קעטש'-ער) דער שפינען=כאפער [אזא אינדא=מאלאאישעם פויגעלע מיט א לאנגען שנאבעל]; דער מויער=שפעכט [אזא פויגעלע. ז. ***wall-creeper***].

spi'der-cot *n.* (ספאי'-דער-קאט) ז. ***spider-web***.

spi'der-crab *n.* (ספאי'-דער-קרעב) די ים=שפין, דער טייפעל=קרעבס [אזא קרעבס אדער ראק מיט לאנגע, דינע פיס].

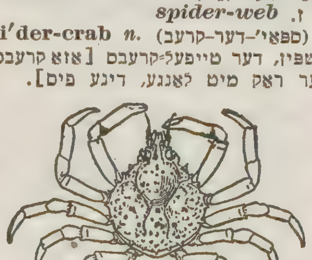

Spider-crab

spi'der-ea'ter *n.* (ספאי'-דער-איע'-טער) א שפינען=כאפער. ז. ***spider-catcher***.

spi'der-fly *n.* (ספאי'-דער-פלאי) דער שפין=אינזעקט [אזא פאראזיטישער אינזעקט וואס האלט זיך אויף אנדערע אינזעקטען, אויף חיות אדער פויגלען].

spi'der-hun'ter *n.* (ספאי'-דער-האנ'-טער) א שפינען=כאפער. ז. ***spider-catcher***.

spi'der-line *n.* (ספאי'-דער-לאין) א שפינוועבס=פאדים וואס ווערט געברויכט ביי אסטראנאמישע אונטערזוכונגען אין א מיקראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע מאסען אדער לענגען].

spi'der-mon'key *n.* (ספאי'-דער-מאנ'-קי) א שפינען=אפע [אזא גרויסע מאלפע מיט דינע לאנגע פיס און מיט א לאנגען עק. דאס פלייש פון איינינע מינים פון דיעזע אפען ווערט געברויכט אלס שפייז. זייער פעל האט א בעדייטענדען ווערטה].

spi'der-net *n.* (ספאי'-דער-נעט) נעצווערק אין דער פארם פון שפינוועבס; דאס פערציערעווען אדער פערשטאפען אזוי אז עס זאל זיין עהנליך צו שפינוועבס.

spi'der-stitch *n.* (ספאי'-דער-סטיטש) א שפינוועב=עהנליכעס גענעה [ביים פערציערעווען]; א שפינוועב=עהנליכע האפטונג.

spi'der-wasp *n.* (ספאי'-דער-הוואספ) די שפינען=וועספע [אזא גרויסע פליעג וואס לעגט איהרע אייעלעך אין שפינען=נעסטען].

spi'der-web *n.* (ספאי'-דער-הוועב) שפינוועב.

spi'der-wheel *n.* (ספאי'-דער-הוויעל) א שפינוועב=עהנליכער אויסגעהאפטעטער מוסטער.

spi'der-work *n.* (ספאי'-דער-הווארק) א שפינוועב=עהנליכע שטיקעריי.

spi'derwort *n.* (ספאי'-דער-הווארט) שפינען=גראז [אזא פלאנצע מיט לאנגע בלעטער און צארטע בלויע אדער רויטליך=וויאלעטע בלימעלעך].

spi'dery *a.* (ספאי'-דער-אי) שפינען=עהנליך.

spie'gel *n.* (ספיעגל) ז. ***spiegeleisen***.

spie'geleisen *n.* (ספיע'גל-אי-זען) שפיעגעל=אייזען [אזא גוס=אייזען, וואס ענטהאלט אין זיך א גרויסען פראצענט מאנגאן אדער ברוינשטיין].

spie'gelerz *n.* (ספיע'גל-ערץ) שפיעגעל=אייזענשטיין. ז. ***ironstone***.

spie'gel-i'ron *n.* (ספיע'גל-אי'-ערן) ז. ***spiegeleisen***.

spi'er *n.* (ספאי'-ער) א שפיאן.

spif'licate *v.* (ספיפ'-לי-קייט) שטיקען, ווארגען, דערשטיקען; טויטען.

spiflica'tion *n.* (ספיפ-לי-קיי'-שאן) דערווארגונג, דערשטיקונג; פערניכטונג, טויטונג.

spig'nel *n.* (ספיג'-נעל) ז. ***spicknel***.

spig'net *n.* (ספיג'-נעט) דער אמעריקאנישער נארד. ז. ***spikenard***.

spig'ot *n.* (ספיג'-אט) א צאפען, א שפונט [פון א פעסעל].

spig'ot-pot *n.* (ספיג'-אט-פאט) א ליימענע אדער פארצעלייענע כלי מיט אן עפנונג פאר א צאפען.

spike *n. and v.* (ספאיק) א שארפער שפיץ; א פערשפיצונג; א פלאקען; א לאנגער טשוואק, א באלץ; א קלין, א שפונט, א צאפען; אן אייזענדעל אויף א שוך=זויל [צו פערהיטען פון אויסגליטשונג]; א זאנג; א זאנג=עהנליכע פלאנצע; די גארטען=לאווענדעל [אזא פלאנ=

צע]; א גלייכער הארן פון א יונגען הירש: פערשפיצען; אויסשלאגען אדער בעפעס־טיגען מיט באלצען אדער מיט לאנגע טשוועקעס; פערקלאפען מיט א קלין אדער מיט א שפונט; אויסזעצען מיט שפיצען [ווי למשל, א טויער, א וואנד א. ז. וו.].

spike'bill *n.* (ספאיק׳־ביל) דער קאל־בען־טויכער [אזא קאטשקע] [ז. ***merganser***]; אזא פפוהל־שנעפע [ז. ***godwit***].

spike'-extrac'tor *n.* (ספאיק׳־עקס־טרעק׳־טאר) אן אפאראט ארויסצוציהען טשוועקעס אדער באלצען.

spike'-grass *n.* (ספאיק׳־גרעס) אזא הארטעס, אמעריקאנישעל גראז וואס וואקסט אויף זאמדיגען בארען ביי די ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן.

spike'horn *n.* (ספאיק׳־האהרן) דער הארן [הויפטזעכליך א גלייכער] פון א יונגען הירש; א יונגער הירש [א זכר].

spike'-lav'ender *n.* (ספאיק׳־לעוו׳־ען־דער) די גארטען־לאווענדעל. ז. ***lavender***.

spike'let *n.* (ספאיק׳־לעט) א זאנגעל; א קליינע זאנג־עהנליכע בליהונג.

spike'-nail *n.* (ספאיק׳־נייל) א לאנגער טשוואק, א קלין, א באלץ.

spike'nard *n.* (ספאיק׳־נארד) אינדישער נארד [אזא ארא־מאטישע געוויירץ־פלאנצע]; נארד, נארדען־בשמים [נרד].

spike'nard-tree *n.* (ספאיק׳־נארד־טריע) א מין אמע־ריקאנישע גראז־פלאנצע מיט א די־קען ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס הייל־מיטעל.

spike'-oil *n.* (ספאיק׳־איל) לא־ווענדעל־אויל. ז. ***lavender***.

Spikenard

spi'ker *n.* (ספאי׳־קער) אן ארבייטער וואס שלאגט אריין באלצען אין די שיע־נען [רעלסען].

spike'-rush *n.* (ספאיק׳־ראש) די טייך־בינזע [אזא פלאנצע].

spike'-team *n.* (ספאיק׳־טים) א גע־שפאן פון דריי פערד, אקסען א. ז. וו., פון וועלכע צוויי זיינען געשפאנט אין די אלאבליעס און דער דריטער געהט פאראויס.

spi'ky *a.* (ספאי׳־קי) שפיציג; עהנליך צו א טשוואק אדער באלץ; אויסגעזעצט מיט שפיצען אדער באלצען.

spile *n.* and *v.* (ספאיל) א פאליע, א פלאקען; א צאפען, א שפונט; מאכען אן עפנונג און פערשטאפען מיט א צאפען; אנשלאגען פאליעס אדער פלעקער.

spile'-hole *n.* (ספאיל׳־האול) א צאפען־לאך, א שפונט־לאך.

spil'ikin *n.* (ספיל׳־אי־קין) ז. ***spillikin***.

spill *v.* and *n.* (ספיל) אויסגיסען, פער־גיסען, זיך פערגיסען; פערשיטען, אויס־שיטען, זיך פערשיטען; פערשווענדען; אראבווארפען פון א פערד אדער וואגען; בעפרייען א זעגעל פון ווינד; א ווארף אדער פאל פון א פערד אדער פון א וואגען; א גוס, א שטראם; א שפינדעל; א שטיקעל האלץ אדער פאפיער צום אנצינ־דען עפעס.

spill'-case *n.* (ספיל׳־קייס) א קליינע פערציערונגס־וואזע אויף א קאמין צום האלטען שטיקלעך האלץ צום אנצינדען עפעס.

spill'-chan'nel *n.* (ספיל׳־טשען׳־על) ז. ***spill-stream***.

spill'er *n.* (ספיל׳־ער) איינער וואס פערשיט אדער פערגיסט.

spil'likin *n.* (ספיל׳־אי־קין) א לאנג שטיקעל האלץ, ביין א. ד. ג., וואס ווערט געברויכט ביי געוויסע שפיעלען; א שפיעל מיט אזעלכע שטעקלעך [ז. ***jackstraw***]; שטיקלעך האלץ וואס ווערען געברויכט ביי געוויסע שפיעלען, אום צו האלטען חשבון.

spill'ing-line *n.* (ספיל׳־אינג־לאין) א שטריק וואס ווערט אין א שטורם צו־געבונדען צו א זעגעל, אום צו בעפרייען דעם זעגעל פון ווינד.

spill'-stream *n.* (ספיל׳־סטרים) א פלוס אדער שטראם וואס בילדעט זיך פון דער פערפלייצונג פון א טייך.

spill'way *n.* (ספיל׳־הוויי) אן אבפלוס־ארט פאר דעם וואסער פון א רעזער־וואואר.

spilt (ספילט) פערגאסען; פערשאטען. ז. ***spill***.

spilth *n.* (ספילטה) עטוואס וואס ווערט פערגאסען; אן איבערפלוס.

spi'lus *n.* (ספאי׳־לאס) א פלעק אויף׳ן לייב; א געבורטס־צייכען.

spin *v.* and *n.* (ספין) שפינען; שנעל דרעהען אין דער רונד, ווירבלען; "אויס־שפינען" פון קאפ; אויסציהען אין דער לענג; אויסדרעהען פון בלעך אויף א טאק־מאשין א רונדע כלי; אויסבראקי־רען ביי אן עקזאמען; זיך דרעהען שנעל אין דער רונד ווי א דריידעל; זיך ווירב־לען; ארויסשפריצען מיט א דינעם שטראם; שנעל געהן; שנעלע דרעהונג אין דער רונד; דאס ווירבלען; א שנעלע בעוועגונג.

spin'ach *n.* (ספין׳־עדזש) [אזא ספינאט גארטען־פלאנצע מיט דיקע בלעטער וואס ווערען געברויכט אלס שפייז].

spin'age *n.* (ספין׳־עדזש) ז. ***spinach***.

spi'nal *a.* (ספאי׳־נעל) וואס געהערט צום רוקען־ביין אדער צו דעם ווירבעל־זייל.

spi'nal col'umn (ספאי׳־נעל קאל׳־אם) דער ווירבעל־זייל, דער רוקען־ביין.

spi'nal cord (ספאי׳־נעל קאהרד) דער חוט השדרה, דער רוקען־ביין מארך.

spi'nal mar'row (ספאי׳־נעל מער׳־או) ז. ***spinal cord***.

spi'nate *a.* (ספאי׳־נייט) בעדעקט מיט שטאכלען אדער נאדלען; שטאכלדיג, נא־דעלדיג.

spi'nated *a.* (ספאי׳־נע־טעד) ז. ***spinate***.

spin a yarn (ספין ע יארן) דערצעה־לען א לאנגע געשיכטע.

spin'dle *n.* and *v.* (ספינדל) א שפינ־דעל פון א שפין־רעדעל; אירגענד וועל־כער פערשפיצטער שטיפט וואס דרעהט זיך; א צאפען [דער דינער ענד פון א וואל אדער אקס]; א קליינער אקס אדער וואליק; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שפינדעל; אין געאמעטריע — א קערפער וואס ווערט געבילדעט דורך דער ראטא־ציאן [דרעהונג] פון א געבויגענער לי־ניע אדער קרייז־בויגען ארום זיין כארדע [זעהנע]; א דינער שטענגעל פון א פלאנ־צע; די שפינדעל־שנעקע [אזא שנעקע וואס ליעגט אין א מושעל וואס איז עהנ־ליך צו א שפינדעל]; א לענגען־מאס פאר פאדים: פאר באוועל 15,120 יארד און פאר פלאקס 14,400 יארד; אויסוואקסען אין א לאנגען און דינעם שטענגעל.

spin'dle-legged *a.* (ספין׳דל־לעגד) מיט לאנגע, דינע פיס.

spin'dle-legs *n.* (ספין׳דל־לעגז) א הויכער מענש מיט לאנגע דינע פיס; לאנגע דינע פיס.

spin'dle-shanked *a.* (ספין׳דל־שענקט) ז. ***spindle-legged***.

spin'dle-shanks *n.* (ספין׳דל־שענקס) ז. ***spindle-legs***.

spin'dle-shaped *a.* (ספין׳דל־שייפט) וואס האט די פארם פון א שפינדעל.

spin'dle-shell *n.* (ספין׳דל־שעל) א שפינדעל־מושעל [א מושעל, וואס איז עהנליך צו א שפינדעל].

spin'dle-worm *n.* (ספין׳דל־הוואירם) דער שפינדעל־ווארים [אזא ווארים וואס צופרעסט קוקורוזע אדער טערקישע ווייץ].

spind'ling *a.* and *n.* (ספינד׳־לינג) עהנליך צו א שפינדעל, לאנג און דין; א לאנגע און דינע זאך; א הויכער, מא־גערער מענש.

spind'ly *a.* (ספינד׳־לי) עהנליך צו א שפינדעל; לאנג און דין.

spine *n.* (ספאין) דער רוקען־ביין; א שטאכעל; א נאדעל [פון א בוים]; א שטאכעל־עהנליכער אנוואוקס אדער ארויס־שטארצונג.

spined *a.* (ספאינד) וואס האט א רוקען־ביין; שטאכעלדיג, מיט שטאכלען; נא־דעלדיג.

spin'el *n.* (ספין׳־על) דער שפינעל [אזא מינעראל וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע קאלירען און ווערט בענוצט אלס איינפאסונגס־שטיין פאר ציערונג]. ז. איל. ***"Gems"***.

spine'less *a.* (ספאין׳־לעס) אהן א רו־קען־ביין; שוואך, אהן ענערגיע, אהן קו־ראזש, וואס האט ניט קיין פעסטקייט; וואס האט ווייכע פלוס־פעדערען, וואס האט ניט קיין שטאכלען אין די פלוס־פעדערען [וועגען פיש].

spinelle' *n.* (ספי־נעל׳) ז. ***spinel***.

spin'el ru'by (ספין׳־על רוה׳־בי) דער רוביך־שפינעל [דער רויטער שפינעל וואס ווערט בענוצט אלס איינפאסונגס־שטיין אין ציערונג].

spines'cent *a.* (ספאי־נעס׳־ענט) וואס פערוואנדעלט זיך אין דערנער אדער שטאכלען; דערנערדיג, שטאכעלדיג.

spin'et *n.* (ספין׳־עט) [אזא שפינעט א מוזיקאלישער אינסטרומענט, עהנליך צו אן אלטמאדישען קלאוויר].

spin hay (ספין היי) דרעהען שטריק פון היי ווי דאס ווערט געטהאן פאר מי־ליטערישע צוועקען.

spinif'erous *a.* (ספאי־ניפ׳־ע־ראס) וואס גיט ארויס דערנער אדער שטאכלען; דערנערדיג, שטאכלדיג.

spi'niform *a.* (ספאי׳־ני־פארם) וואס האט די פארם פון א שטאכעל אדער דארן.

spin'nage *n.* (ספין׳־עדזש) ז. ***spinach***.

spin'naker *n.* (ספין׳־ע־קער) אזא גרויסער זעגעל אויף דעם הויפט־מאסט פון א שיף געגענאיבער דעם הויפט־זעגעל.

spin'ner *n.* (ספין׳־ער) א שפינער, א שפינערין; א שפין־מאשין; א שפין; דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים; אן ארבייטער וואס בויגט

אויס בלעכענע כלים אויף א דרעה=באנק אדער טאק=מאשין.

spin′nerẹt *n.* (ספינ′-ער-עט) דער שפינארגאן פון א שפין אדער פון א זייד-ווארים.

spin′nery *n.* (ספינ′-ער-אי) א שפינעריי, א שפין=פאבריק.

spin′ney *n.* (ספינ′-אי) א קליין וועלדעל, א וועלדעל פון קליינע בוימלעך.

spin′ning *n.* (ספינ′-אינג) דאס שפינען; שפינעריי; דאס אויסבויגען בלעכענע כלים אויף א דרעה=באנק אדער טאק-מאשין.

spin′ning-frame *n.* (ספינ′-אינג-פריים) א שפין=שטוהל, א שפין=מאשין.

spin′ning-jen′ny *n.* (ספינ′-אינג-דזשענ′-אי) א שפין=מאשין וועלכע שפינט איינינע פעדים מיט אמאל.

spin′ning-machine′ *n.* (ספינ′-אינג-מע-שין′) א שפין=מאשין.

spin′ning-mill *n.* (ספינ′-אינג-מיל) א שפינעריי, א שפין=פאבריק.

spin′ning-or′gan *n.* (ספינ′-אינג-אהר′-גען) דער שפין=ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד=ווארים.

spin′ning-wheel *n.* (ספינ′-אינג-הוויעל) א שפינרעדעל.

Spinning-wheel

spin′ny *n.* (ספינ′-אי) ז. *spinney*

spi′nose *a.* (ספאי′-נאום) דערנערדיג; שטאכעלדי, נאדעלדיג.

spi′nosely *adv.* (ספאי′-נאום-לי) מיט שטאכלען, מיט נאדלען; דערנערדיג.

spinos′ity *n.* (ספאי-נאס′-אי-טי) דאס זיין דערנערדיג אדער שטאכעלדיג; א דערנערדיגע זאך; דאס זיין פול מיט דערנער; א שוועריגקייט.

spi′nous *a.* (ספאי′-נאם) שטאכעלדיג, נאדעלדיג; מיט שטאכלען; שטעכיג; שפיציג.

spin out (ספין אוט) פערציהען, אויסציהען אין דער לענג; פערשלעפען.

Do not let us **spin out** the proceedings.

Spino′zism *n.* (ספי-נאו′-זיזם) שפינאזיזם, די פילאזאפישע לעהרע פון ברוך שפינאזא [געב. 1632, געשט. 1677]. שפינאזא האט געלערענט, אז אלץ וואס איז אין דער וועלט, איז אדער א "סובסטאנץ", ד. ה. אן "עפעס" וואס האט אין זיך פערשיעדענע אייגענשאפטען, אדער אן "אטריבוט", ד. ה. א נויטווענדיגע אייגענשאפט, אין וועלכער עס דריקט זיך אוים דאס וועזען פון דער סובסטאנץ, אדער א "מאדום", ד. ה. א צופעליגער צושטאנד אדער פארם, אין וועלכער עס געפינט זיך די סובסטאנץ. דאס אבסאלוטע אדער "גאט" איז די איינציגע סובסטאנץ, וועלכע איז אונבעגרענצט, אונענדליך, פאלקאם און איז כולל אין זיך די גאנצע וועלט. פון דער אונענדליכער צאהל אטריבוטען, וועלכע קענען זיין אנגעהעריג דיעזער איינציגער סובסטאנץ, זיינען דענקליך פאר אונז נור צוויי: א ו י ס ד ע ה נ ו נ ג און ג ע ד א נ ק, און דיזע צוויי אטריבוטען צייגען זיך ארוים אין יעדען "מאדום", ד. ה. אין יעדער איינצעלנער זאך פון דער וועלט. יעדער מאדום, יעדע איינצעלנע זאך איז פון דעם שטאנדפונקט פון א ו י ס ד ע ה נ ו נ ג — "מאטעריע", און פון שטאנדפונקט פון ג ע ד א נ ק — "גייסט". אויף אזא אופן זיינען גייסט און מאטעריע ניט צוויי בעזונדערע סובסטאנצען, נאר ביידע זיינען "אטריבוטען" אדער וועזענטליכע אייגענשאפטען פון איין איינציגער סובסטאנץ פון גאט, וועלכער איז אין דערזעלבער צייט אויף די וועלט.

Spino′zist *n.* (ספי-נאו′-זיסט) אן אנהענגער פון שפינאזא′ס פילאזאפיע. ז. *Spinozism*

spin′ster *n.* (ספינ′-סטער) א שפינערין; אן עלטערע אונפערהייראטע פרוי; אן אונפערהייראטע פרוי; אן אלטע מויד.

spin′sterhood *n.* (ספינ′-סטער-הוד) דאס אונפערהייראטע לעבען [פון א פרוי]; דאס זיין אן אלטע מויד.

spin′stership *n.* (ספינ′-סטער-שיפ) ז. *spinsterhood*

spin street′-yarn (ספין סטריעט′-יארן) זיך ארומשלאיען אין די גאסען, ארומגעהן פוסט און פאס; ארומגעהן דערצעהלען בבא=מעשיות.

spin′stress *n.* (ספינ′-סטרעס) א שפינערין.

spin′there *n.* (ספינ′-טהיער) אזא גרינגרויער טיטאניט=שטיין.

spin′ule *n.* (ספינ′-יול) א קליינער שטאכעל, א קליינער דארן.

spin′ulose *a.* (ספינ′-יו-לאום) בעוואקסען מיט קליינע שטאכלען.

spi′ny *a.* (ספאי′-ני) שטאכעלדיג, נאדעלדיג, שטעכיג; דערנערדיג; שוועריג, מיהזאם, פערפלאנטערט.

spir′acle *n.* (ספיר′-עקל) א לאך, אן עפנונג; א שוויים=פארע [א שוויים=לעכעל]; א לופט=רעהר, א לופט=עפנונג אין קערפער.

spirac′ular *a.* and *n.* (ספאי-רעק′-יו-לאר) וואס איז שייך צו אן אטעמונגס=עפנונג; צוגעפאסט צום אטעמען; א ביינדעל אדער בראמשקע ביי דער אטעמונגס=עפנונג פון פיש.

spirac′ulum *n.* (ספאי-רעק′-יו-לאם) ז. *spiracle*

Spiræ′a *n.* (ספאי-ריע′-א) א מין ראזען=פלאנצען מיט ווייסע אדער ראזע בלומען.

spi′ral *a.*, *n.* and *v.* (ספאי′-רעל) ווי א שפיראלע, שפיראל=פערמיג; צונויפגעדרעהט; עהנליך צו א שרויפען=ליניע; א שפיראל=ליניע; א שרויפען=ליניע; א שפיראל=פעדער, א שפיראל=פרוזשינע; מאכען שפיראל=פערמיג.

spiral′ity *n.* (ספאי-רעל′-אי-טי) שפיראל=פערמיגקייט.

spi′ral line (ספאי′-רעל לאין) א שפיראל=ליניע [א ליניע געדרעהט ווי א שפיראלע]; א שרויפען=ליניע.

spi′rally *adv.* (ספאי′-רעל-אי) אויף דעם אופן פון א שפיראלע.

spi′rant *n.* (ספאי′-רענט) א ספיראנט, א הויך=לויט [א קאנזאנאנט וואס ווערט אויסגעשפראכען אויסהויכענדיג אדער ארויסלאזענדיג אטעם, ווי די בוכשטאבען *v*, *f* א. ד. ג.].

spira′tion *n.* (ספאי-ריי′-שאן) דאס הויכען, אטעמונג, א הויך.

spire *n.* and *v.* (ספאיר) א טורם=שפיץ; א שפיציגער טורם; א שפיץ; א דינער לאנגער גראז=שטענגעל; א שפיראלע; איין ווענדונג אדער איין רינגעל פון א שפיראלע; א מאטעמאטישע ליניע וואס בעשטעהט פון אן איינצעלנער ווענדונג פון א שפיראלע; אין מינען — דער ראהר וואס פיהרט דעם צינדער צו דעם אויפרייס=פולווער אין שפרענג=לאך; דער זכר פון די רויטע הירשען אין זיין דריטען יאהר; בעזארגען מיט א שפיץ אדער שפיצען; אויסבויען מיט שפיציגע טורמס; אבשפיצען, מאכען מיט א שפיץ; אויסוואקסען מיט א שפיץ; ארויסלאזען שפיציגע וואָרצעלעך [ווי קערנער ווען מען האלט זיי אין דער פייכטקייט].

Spires

spired *a.* (ספאירד) וואס האט א שפיציגען טורם [ווי א קלויסטער]; מיט א שפיץ, צוגעשפיצט.

spire′-light *n.* (ספאיר′-לאיט) א פענסטער אין א טורם=שפיץ.

spir′it *n.* and *v.* (ספיר′-איט) דער גייסט, די זעעלע, די נשמה; גייסט, מוטה, קוראזש, פייער, ענערגיע; א מענש מיט גייסט, ענערגיע, קוראזש א. ז. וו.; א גייסט, אן איבערנאטירליכעס וועזען, א מלאך, א רוח, א שד; דער גייסט, דער עסענץ, דיווירקליכע בעדייטונג [אין געגענזאץ צו דער בוכשטעבליכער]; ספיריטום, ספיריט; א טינקטור [עטוואס אויפגעלעזט אין ספיריטום אלס א מעדיצין]; בעגייסטערען, אויפמונטערען, בעלעבען, ערמוטיגען; אוועקפיהרען אין געהיים אדער מאכען פערשווינדען ווי דורך א רוח; בעהאנדלען מיט ספיריטום.

Spir′it *n.* (ספיר′-איט) דער הייליגער גייסט [ביי די קריסטען].

spir′it-blue *n.* (ספיר′-איט-בלוה) אנאלין=בלוי [א פארב וואס מען בעקומט פון קויהלן=טער און וואס ווערט צולאזען אין ספיריטום].

spir′it-but′terfly *n.* (ספיר′-איט-באט′-ער-פלאי) אזא שמעטערלינג [זומער=פויגעלע] וואס געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא.

spir′it-duck *n.* (ספיר′-איט-דאק) דער בופעל=קאפ [אזא אמעריקאנער קאטשקע וועלכע צייכענט זיך אוים מיט איהר בליצשנעלען אונטערטונקען זיך אין וואסער].

spir′ited *a.* (ספיר′-אי-טעד) לעבהאפט, מונטער, מוטיג, בעלעבט, פייעריג; וואס האט א גייסט פון א בעשטימטען כאראקטער [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

spir′itedly *adv.* (ספיר′-אי-טעד-לי) אויף א לעבהאפטען אופן; מונטער, מוטיג; מיט קוראזש; מיט פייער.

spir′itedness *n.* (ספיר′-אי-טעד-נעס) לעבהאפטיגקייט, מוטיגקייט, מונטערקייט.

spir′it-gum *n.* (ספיר′-איט-גאם) אזא

קלעפיגער שטאף וואס טריקענט שנעל [ווערט געברויכט פון אקטיארען צוצוקלעפען בערד א. ז. וו.].

spir'iting *n.* (ספיר'-אי-טינג) גייסטער-ארבייט, צויבעריי; ארבייט וואס ווערט געמאכט זעהר שנעל און שטיל ווי פון א גייסט.

spir'itism *n.* (ספיר'-אי-טיזם) ספיריטיזם, דאס גלויבען אין דעם פערקעהר פון גייסטער מיט מענשען. ז. *spiritualism*.

spir'itist *n.* (ספיר'-אי-טיסט) א ספיריטיסט, א גלויבער אין ספיריטיזם. ז. *spiritism*.

spiritis'tic *a.* (ספיר-אי-טיס'-טיק) ספיריטיסטיש, אין איינקלאנג מיט ספיריטיזם. ז. *spiritism*.

spir'it-lamp *n.* (ספיר'-איט-לעמפ) א ספיריטוס-לאמפ.

spir'itless *a.* (ספיר'-איט-לעס) מוטלאז, אהן מוטה, אהן קוראזש; נידערגעשלאגען, אומעטיג; לעבענסלאז, טויט.

spir'itlessly *adv.* (ספיר'-איט-לעס-לי) אויף א מוטלאזען אופן; אהן מוטה, אהן קוראזש; מיט נידערגעשלאגענהייט; אומעטיג; לעבענסלאז, טויט.

spir'itlessness *n.* (ספיר'-איט-לעס-נעס) מוטלאזיגקייט; אומעטיגקייט, נידערגעשלאגענקייט; אבגעלאזענקייט, לעבענסלאזיגקייט.

spir'it-lev'el *n.* (ספיר'-איט-לעוו'-על) א ניוועליער-וואג [ווי א וואסער-וואג א. ד. ג. צו מעסטען האריזאנטאלע פלעכען].

spir'it-me'ter *n.* (ספיר'-איט-מי'-טער) אן אפאראט צו מעסטען די מאס ספיריטוס וואס פליסט פון א דיסטיליר-ראהר.

spir'it of the age (ספיר'-איט אוו טהי איידזש) דער צייט-גייסט.

spir'it of tur'pentine (ספיר'-איט אוו טויר'-פענ-טאין) טערפענטין-אויל.

spir'it of wine (ספיר'-איט אוו הוואין) אלקאהאל, ספיריטוס, בראנפען.

spirito'so *adv.* (ספיר-אי-טאו'-סאו) אין מוזיק — לעבהאפט, מונטער, ענערגיש.

spir'itous *a.* (ספיר'-אי-טאס) ווי ספיריטוס, ריין, ראפינירט.

spir'itousness *n.* (ספיר'-אי-טאס-נעס) דאס זיין ווי ספיריטוס, ריינקייט, ראפינירטקייט.

spir'it-rap'per *n.* (ספיר'-איט-רעפ'-ער) א גייסטער-קלאפער [איינער וואס גלויבט, אז ער קען ארויסרופען די גייסטער פון טויטע און זיך צונויפריידען מיט זיי דורך קלעפ וואס זיי גיבען אויף א טיש אלס ענטפער, אדער דורך דעם, וואס זיי מאכען, אז דער טיש זאל זיך שאקלען, טאנצען א. ד. ג.].

spir'it-rap'ping *n.* (ספיר'-איט-רעפ'-אינג) גייסטער-קלאפעריי [דאס גלויבען אין דער מעגליכקייט פון ארויסרופען די גייסטער פון טויטע און זיך צונויפריידען מיט זיי דורך די קלעפ וואס זיי גיבען אויף א טיש אדער דורך דעם וואס זיי מאכען, אז דער טיש זאל טאנצען א. ד. ג.].

spir'its *n.* (ספיר'-איטס) שפירט, ספיריטוס, אלקאהאל; מוטה, קוראזש, ענערגיע, פייער.

spir'it-stir'ring *a.* (ספיר'-איט-סטויר'-אינג) וואס וועקט, רעגט אויף אדער בעלעבט דעם גייסט.

spir'itual *a. and n.* (ספיר'-אי-טשו-על) גייסטיג, ניט קערפערליך, רוחניות'דיג; גייסטליך, קירכליך, הייליג; וואס איז שייך צום רוח הקדש; ספיריטיסטיש [ז. *spiritualism*]; וואס בעשטעהט בלויז פון גייסט; א גייסטיגע זאך; א גייסטליכער; א גייסטיגע פערזאן.

spir'itual court (ספיר'-אי-טשו-על קאורט) א קירכען-געריכט.

spiritualisa'tion *n.* (ספיר-אי-טשו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *spiritualization*.

spir'itualise *v.* (ספיר'-אי-טשו-על-איז) ז. *spiritualize*.

spir'itualiser *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי-זער) ז. *spiritualizer*.

spir'itualism *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-איזם) ספיריטואליזם, די פילאזאפישע לעהרע וואס בעהויפטעט, אז דאס גייסטיגע וועזען [אין געגענזאץ צו מאטעריע] האט א זעלבסטשטענדיגע עקזיסטענץ און איז דער עיקר פון אלע ערשיינונגען [ז. *idealism*]; די לעהרע אז דער מענש בעזיצט אן אונשטערבליכען גייסט און ער האט מאראלע בעציהונגען צו גאט; ספיריטיזם, דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער וועלכע שטעהען אין פערבינדונג מיט מענשען [מייסטענס דורך א מעדיום]; גייסטיגקייט, דאס זיין גייסטיג.

spir'itualist *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-איסט) א ספיריטואליסט, אן אנהענגער פון ספיריטואליזם; א ספיריטיסט, איינער וואס גלויבט אין ספיריטיזם [ז. *spiritualism*]; א גייסטיגער, א גייסטליכער.

spiritualis'tic *a.* (ספיר-אי-טשו-ע-ליס'-טיק) ספיריטואליסטיש, וואס איז שייך צו ספיריטואליזם; ספיריטיסטיש; וואס איז שייך צו ספיריטיזם. ז. *spiritualism*.

spiritual'ities *n.* (ספיר-אי-טשו-על'-אי-טיז) די קירכליכע הכנסות פון א גייסטליכען; זאכען וואס בעלאנגען צו א קירך אדער צו א קירכען-בעאמטען.

spiritual'ity *n.* (ספיר-אי-טשו-על'-אי-טי) גייסטיגקייט; רוחניות'דיגקייט; דאס וואס געהערט צו דער קירך.

spiritualiza'tion *n.* (ספיר-אי-טשו-על-אי-זיי'-שאן) פערגייסטיגונג; די גייסטיג-מאכונג; דאס ציהען ספיריטוס.

spir'itualize *v.* (ספיר'-אי-טשו-על-איז) פערגייסטיגען, מאכען גייסטיג; צוגעבען א גייסטיגע בעדייטונג; בעלעבען; ציהען ספיריטוס; פערוואנדלען אין ספיריטוס.

spir'itualizer *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי-זער) א פערגייסטיגער, איינער וואס מאכט גייסטיג; איינער וואס בעלעבט.

spir'itual life (ספיר'-אי-טשו-על לאיף) דאס גייסטיגע לעבען.

spir'itually *adv.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי) אויף א גייסטיגען אופן; אין א גייסטיגען זין; אזוי ווי א גייסט.

spir'itual-min'ded *a.* (ספיר'-אי-טשו-על-מאינ'-דעד) וואס דענקט בלויז וועגען גייסטיגע זאכען; רעליגיעזן געזאנען.

spir'itual-min'dedness *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-מאינ'-דעד-נעס) דאס זיין פערטהאן אין גייסטיגע זאכען; דאס זיין רעליגיעז געזאנען.

spir'itualness *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-נעס) גייסטיגקייט.

spir'itual philos'ophy (ספיר'-אי-טשו-על פי-לאס'-א-פי) די ספיריטואליסטישע פילאזאפיע. ז. *spiritualism*.

spirituelle' *a.* (ספיר-אי-טיו-על') גייסטרייך, גראציעז אדער דעליקאט [בעזאנדערס וועגען א פרוי].

spirituos'ity *n.* (ספיר-אי-טשו-אס'-אי-טי) גייסטיגקייט, אונקערפערליכקייט; דער ספיריטוס-אינהאלט, דער אלקאהאל-אינהאלט; די ספיריטוס-שטארקייט.

spirituo'so *adv.* (ספיר-אי-טשו-או'-סאו) ז. *spiritoso*.

spir'ituous *a.* (ספיר'-אי-טשו-אס) וואס ענטהאלט ספיריטוס, וואס ענטהאלט פיעל אלקאהאל, שטארק; דיסטילירט.

spir'ituousness *n.* (ספיר'-אי-טשו-אס-נעס) דאס ענטהאלטען אלקאהאל אדער ספיריטוס, שטארקייט [פון ספיריטוס]; דאס זיין דיסטילירט.

spir'itus *n.* (ספיר'-אי-טאס) ספיריטוס; אן אטעם-צוג.

spir'it-world *n.* (ספיר'-איט-הוואירלד) די גייסטער-וועלט.

spirom'eter *n.* (ספאי-ראמ'-ע-טער) א ספיראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינהאלט אדער קאפאציטעט פון מענשליכע לונגען].

spi'rophore *n.* (ספאי'-רא-פאור) אן אפאראט פאר קינסטליכער אטעמונג.

spirt *n. and v.* (ספוירט) ז. *spurt*.

spir'ula *n.* (ספיר'-או-לא) דאס פאסט-הערנדעל [אזא מין טינט-פיש וואס האט א שפיראל-פערמיגע מושעל אויף דעם הינטערשטען טייל פון קערפער].

Spirula

spir'ulate *a.* (ספיר'-או-לייט) שפיראל-פערמיג.

spir'y *a.* (ספאיר'-אי) וואס האט די פארם פון א שפיציגען טורם אדער פון א פיראמידע; שפיציג, טורמדיג; איבערפילט מיט טורמס; שפיראל-פערמיג; געדרעהט.

spis'sated *a.* (ספיס'-איי-טעד) פערדיכטעט, געדיכט.

spis'situde *n.* (ספיס'-אי-טיוד) געדיכטקייט.

spit *n. and v.* (ספיט) א בראט-שפיז; א שפיץ לאנד וואס דרינגט אריין אין ים; שפייעכץ; דאס שפייען; א שפיי; א קליינער דינער רעגען אדער שנעע; א שפייעכץ-ענליכע פליסיגקייט ביי פערשיעדענע אינזעקטען; דורכשטעכען מיט א בראט-שפיז, ארויפשטעכען אויף א בראט-שפיז; בראטען אויף א בראט-שפיז; ארויפשטעקען אויף א שטענגעל אדער שטעקען און עס אויפהענגען צום טריקענען; שפייען; אנשפייען; דין רעגענען; אויפגראבען מיט א לאפעטע די ערד, פלאנצען דורך אויפגראבען די ערד מיט א לאפעטע.

spit'ball *n.* (ספיט'-באהל) א צונויפגעקייטער פאפיער-באל צום ווארפען.

spit'box *n.* (ספיט'-באקס) א שפייקעסטעל.

spitch'cock *n. and v.* (ספיטש'-קאק) אן אאל [וויונע] וואס איז געשפאלטען אין דער לענג און געבראטען; שפאלטען אן אאל אין דער לענג און אבבראטען.

spit'-curl *n.* (ספיט'-קוירל) א געקרייזעלטער האר-לאק אויף'ן שטערען.

spite *n. and v.* (ספאיט) א טראץ, א להכעיס; בייזהייט, ערגערניס, פערדרוס; אן אונגליק, א צרה; טראצען, להכעיס טהאן, ערגערען, קרענקען; האסען, בעהאנדלען מיט שנאה אדער בייזקייט.

spite'ful *a.* (ספּאיט'-פול) פיינדזעליג, בייז, להכעיס'דיג.

spite'fully *adv.* (ספּאיט'-פול-אי) אויף א שענדליכען אופן; או"ף א להכעיס'דיגען, בייזוויליגען אדער פיינדזעליגען אופן.

spite'fulness *n.* (ספּאיט'-פול-נעס) להכעיס'דיגקייט; פיינדזעליגקייט, בייזוויליגקייט.

spit'fire *n.* (ספּיט'-פאיר) א כעסן, א היץ-קאפּ.

spit on (ספּיט אן) "שפּייען אויף", שענדליך אדער בעליידיגענד בעהאנדלען.

spit'-poi'son *n.* (ספּיט'-פּאי'זן) א בייזער, גיפטיגער מענש.

spit'-rack *n.* (ספּיט'-רעק) א בראט-שפּיזען געשטעל [אזא אייזערנער געשטעל צו האלטען די בראט-שפּיזען ביים בראטען פליש].

spit'ted *a.* (ספּיט'-עד) ארויפגעשטאכען אויף א בראט-שפּיז, דורכגעשטאכען מיט א בראט-שפּיז; אויסגעוואקסען בלויז אין א שפּיץ אבער אהן צווייגען [וועגען די הערנער פון א הירש].

spit'ter *n.* (ספּיט'-ער) איינער וואס שטעכט אן פליש אויף א בראט-שפּיז; א שפּייער; א יונגער הירש וואס זיינע הערנער זיינען בלויז אויסגעוואקסען אין שפּיצען אבער נאך אהן צווייגען.

spit'ting *n.* (ספּיט'-אינג) דאס שפּייען; דאס שפּריצען פון געשמאלצענעם זילבער אדער פּלאטין אין דער צייט פון אבקיהלונג [ווען געשמאלצענעס זילבער אדער פּלאטין ווערט לאנגזאם אבגעקיהלט פּאנגען אן ביי דעם ענד פון דער אבקיהלונג זיך ארויסרייסען גאזען, וועלכע רייסען מיט זיך מיט שטיקלעך מעטאל, וואס דורך דעם ווערט די אויבערפלעכע אויסגעמאלט אין פערשיעדענע אוזארען].

spit'tle *n.* (ספּיטל) שפּייעכץ; אזא קליינע לאפּעטע.

spit'tly *a.* (ספּיט'-לי) ענליך צו שפּייעכץ; שליימיג.

spittoon' *n.* (ספּי-טוהן') א שפּיי-קעסטעל, א שפּיי-שיסעלע.

spit upon' (ספּיט א-פּאן') ז. *spit on*

spit'-ven'om *n.* (ספּיט'-ווענ'-אם) גיפט-שפּייעכץ, גיפטיגע שפּייעכץ.

spitz *n.* (ספּיטס) א שפּיטץ-הונד [אזא קליין הינטעלע].

spitz'-dog *n.* (ספּיטס'-דאג) ז. *spitz*

splanch'nic *a. and n.* (ספּלענק'-ניק) וואס געהערט צו דער אינגעווייד; א נערוו פון אינגעווייד.

splanchnol'ogy *n.* (ספּלענק-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דער אינגעווייד.

splash *v. and n.* (ספּלעש) שפּריצען; בעשפּריצען; בעגיסען אדער בעשפּריצען מיט וואסער; בעפּוצען מיט שפּרענקעלעך ווי בעשפּריצט; פּליושקען, פּלעסקען זיך אין וואסער; א פּלעסק [פּליושק] טהאן, פּאלען מיט א פּלעסק [א פּליושק]; א בעשפּריצונג [פון וואסער אדער אנדער פליסיגקייט]; א פּלעשטש אדער פּליוכע [פון וואסער אדער בלאטע]; א שמוץ-פּלעק, א פּלעק פון בלאטע; א פּלעק אויף דער הויט; שמינקע, געזיכטס-פּודער; אן ארט אין וואסער וואו א פיש ווארפּט ארויס זיינע רויגען [איקרע].

splash'-board *n.* (ספּלעש'-באורד) א שפּריץ-ברעט [דאס ברעט אין פּארענט פון א וואגען אדער קארעטע וואס שיצט די פּאסאזשירען, אז זיי זאלען ניט בעשפּריצט ווערען מיט בלאטע אדער שמוץ וואס ווערט געווארפען פון דעם פערד'ס פיס].

splash'er *n.* (ספּלעש'-ער) א שפּריצער; דאס געשפּריצטע; א פארריכטונג וואס שיצט פון בעשפּריצט צו ווערען; א שפּריץ-ברעט [אזא ברעט איבער די רעדער אדער אין פּארענט פון א וואגען צו שיצען די פּאסאזשירען פון בעשפּריצט צו ווערען מיט בלאטע].

splash'-wing *n.* (ספּלעש'-הווינג) ז. *splash-board*

splash'y *a.* (ספּלעש'-אי) בלאטיג, קויטיג, שמוציג.

splat'ter *v.* (ספּלעט'-ער) זיך פּליושקען אדער פּלעסקען [ווי אין וואסער]; א פּליוך טהאן; מאכען א גערויש ווי פון א פּליוך אדער פּלעסק פון וואסער.

splat'ter-dash *n.* (ספּלעט'-ער-דעש) א ליארם, א טומעל, אן אויפרוהר.

splat'ter-faced *a.* (ספּלעט'-ער-פייסט) מיט א ברייטען אדער פּלאטשיגען פּנים.

splay *v., n. and a.* (ספּליי) אויסלינקען [ווי די פּלייצע פון א פערד]; מאכען שרעג אדער משופּע ווי די זייטען פון א פענסטער אין א דיקער מויער-וואנד; אויפשניידען, אויסלעגען, אויסשפּרייטען, ארויסשטעלען צום אנזיכט; א שרעגע אדער משופּע'דיגע פלעכע ווי די זייטען פון א פענסטער אדער טהיר אין א דיקער מויער-וואנד; אויסגעשפּרייט, אויסגעלעגט; ברייט און פּלאך; אונגעלומפּערט.

splay'-foot *n. and a.* (ספּליי'-פוט) א ברייטער פּלאכער פוס וואס איז אביסעל אויסגעבויגען נאך אויסען; וואס האט ברייטע און פּלאכע אויסגעבויגענע פיס; קרום-פיסיג.

splay'-foot'ed *a.* (ספּליי'-פוט'-עד) קרום-פיסיג; וואס האט ברייטע און פּלאכע אויסגעבויגענע פיס.

splay'-mouth *n.* (ספּליי'-מאוטה) א גרויס, ברייט מויל; א ברייט, גרויס מויל וואס ווערט געמאכט דורך א גרימאסע.

splay'-mouthed *a.* (ספּליי'-מאוטהט) מיט א ברייטען, גרויסען מויל; וואס מאכט א ברייט, גרויס מויל, ווי דורך א גרימאסע.

spleen *n. and v.* (ספּליען) די מילץ; מעלאנכאליע, מרה-שחורה; צארן, ערגער, בייזקייט; ארויסנעהמען אדער צושטערען די מילץ.

spleen'ful *a.* (ספּליענ'-פול) ערגערליך, פערדריסליך; מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

spleen'fully *adv.* (ספּליענ'-פול-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה-שחורה'דיגען אופן; ערגערליך, פערדריסליך.

spleen'ish *a.* (ספּליענ'-איש) געררייצט, רייצבאר; ערגערליך, בייז; מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

spleen'ishly *adv.* (ספּליענ'-איש-לי) מיט גערייצטקייט; ערגערליך, בייז.

spleen'ishness *n.* (ספּליענ'-איש-נעס) מעלאנכאליע, מרה-שחורה; דאס זיין מעלאנכאליש אדער מרה-שחורה'דיג; ערגער, בייזקייט.

spleen'less *a.* (ספּליענ'-לעס) אהן א מילץ; ניט ערגערליך, גוטמיטיג.

spleen'y *a.* (ספּליענ'-אי) ערגערליך, בייז, אויפגערעגט, אויפגערייצט, רייצבאר.

splenal'gia *n.* (ספּלי-נעל'-דזשי-א) מילץ-שמערצען.

splenal'gic *a.* (ספּלי-נעל'-דזשיק) וואס ליידעט פון מילץ-שמערץ.

splenal'gy *n.* (ספּלי-נעל'-דזשי) ז. *splenalgia*

splenaux'e *n.* (ספּלי-נאהק'-סיע) אויסברייטונג אדער פערגרעסערונג פון דער מילץ.

splen'dent *a.* (ספּלענ'-דענט) גלאנצענד, שיינענד; פּרעכטיג, גלענצענד.

splen'did *a.* (ספּלענ'-דיד) גלענצענד, פּרעכטיג, הערליך; אויסגעצייכענט, גרויסארטיג.

splen'didly *adv.* (ספּלענ'-דיד-לי) אויף א גלענצענדען אופן; פּרעכטיג; גרויסארטיג, אויסגעצייכענט.

splen'didness *n.* (ספּלענ'-דיד-נעס) דאס זיין גלענצענד; פּרעכטיגקייט, הערליכקייט.

splendif'erous *a.* (ספּלענ-דיפ'-ע-ראס) ז. *splendid*

splen'dor *n.* (ספּלענ'-דאר) גלאנץ, פּראכט; עלעגאנץ, הערליכקייט.

splen'dorous *a.* (ספּלענ'-דאר-אס) גלענצענד, העל, פּרעכטיג.

splen'dor prune (ספּלענ'-דאר פּרוהן) אזא אמעריקאנישע פלוים. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

splen'dour *n.* (ספּלענ'-דאר) ז. *splendor*

splen'drous *a.* (ספּלענ'-דראס) ז. *splendorous*

splenec'tomy *n.* (ספּלי-נעק'-טא-מי) אויסשניידונג פון דער מילץ.

splenecto'pia *n.* (ספּליע-נעק-טאו'-פּי-א) א ניט ריכטיגע לאגע פון דער מילץ.

splenet'ic *a. and n.* (ספּלי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער מילץ; וואס ליידעט פון מילץ-קראנקהייט; בייז, אויפגערעגט; אומעטיג, מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג; רייצבאר; איינער וואס ליידעט פון מילץ-קראנקהייט; א מעלאנכאליקער, א מרה-שחורה'ניק.

splenet'ical *a.* (ספּלי-נעט'-אי-קעל) בייז, רייצבאר, אויפגערעגט; אומעטיג, מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

splenet'ically *adv.* (ספּלי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה-שחורה'דיגען אופן; אויפגערייצט, בייז.

splen'ic *a.* (ספּלענ'-איק) פון דער מילץ, וואס געהערט צו דער מילץ.

splen'ic vein (ספּלענ'-איק וויין) דער מילץ-אדער, דער אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון דער מילץ צום פּארטע-אדער פון לעבער]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

splenisa'tion *n.* (ספּליע-ני-זיי'-שאן) ז. *splenization*

splenit'ic *a.* (ספּלי-ניט'-איק) וואס ליידעט פון מילץ-ענטצינדונג.

spleni'tis *n.* (ספּלי-נאי'-טיס) מילץ-ענטצינדונג.

splen'itive *a.* (ספּלענ'-אי-טיוו) היציג, ליידענשאפטליך; רייצבאר, צארנדיג.

sple'nius *n.* (ספּליע'-ני-אס) אזא ברייטער מוסקול אויף דער פּלייצע.

spleniza'tion *n.* (ספּליע-ני-זיי'-שאן) די פערוואנדלונג פון די לונגען דורך ענטצינדונג אין א מילץ-ענליכען שטאף.

sple'nocele *n.* (ספּליע'-נא-סיל) א מילץ-געשווילעכץ; א מילץ-ברוך.

splenodyn'ia *n.* (ספּלי-נא-דינ'-אי-א) שמערצען אין דער מילץ.

splenog'raphy *n.* (ספּלי-נאג'-רע-פי) די אנאטאמישע בעשרייבונג פון דער מילץ.

splenol'ogy *n.* (ספּלי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דער מילץ.

splenomala'cia *n.* (ספּליע-נא-מע-ליי'-סי-א) די פערווייכונג פון דער מילץ.

splenop'athy *n.* (ספלי-נאפ'-ע-טהי) מילץ=קראנקהייט.

splenot'omy *n.* (ספלי-נאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון מילץ.

spleu'chan *n.* (ספלוה'-כען) א בייטעל; א טאבאק=בייטעל.

splice *v. and n.* (ספלאיס) פעראייניגען אדער פערבינדען צוויי שטיקער מעטאל, האלץ א. ד. ג.; צוזאמענפלעכטען צוויי עקען פון א שטריק; הייראטען; פערהייראטען; די צונויפפלעכטונג פון צוויי ענדען פון א שטריק; די פעראייניגונג אדער פערבינדונג פון צוויי שטיקער האלץ אדער מעטאל.

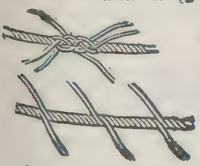

Splices of Ropes

splice'-piece *n.* (ספלאיס'-פיעס) א פלאטע וואס פעראייניגט די ענדען פון צוויי אייזענבאהן=שיענען [רעלסען].

spli'cer *n.* (ספלאי'-סער) א צונויפפלעכטער פון שטריק, א געצייג צונויפצופלעכטען די ענדען פון שטיקער שטריק.

splice the main brace (ספלאיס טהי מיין בריים) נעהמען א גלעזעל משקה [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

spli'cing-fid *n.* (ספלאי'-סינג-פיד) אזא שפיציגעס האלץ=פלעקעל וואס ווערט בענוצט אויף שיפען אויפצודריבלען די ענדען פון שטריק ווען מען דארף זיי צונויפפלעכטען איינע מיט די אנדערע.

spli'cing-ham'mer *n.* (ספלאי'-סינג-העמ'-ער) א האמער מיט א שפיץ.

spline *n. and v.* (ספלאין) א פיערקאנטיגער קייל אדער קלין וואס ווערט אריינגעשלאגען אין דעם אויסשניט פון אן אקס און פון דעם ראד וואס זיצט אויף איהם, כדי זיי זאלען זיך דרעהען צוזאמען און ניט בעזונדער; א ווייך שטיקעל האלץ אדער גומיע וואס א צייכנער בענוצט צום אנווארפען גרויסע געבויגענע ליניען; אריינפאסען א קייל אדער קלין אין א ראד מיט אן אקס.

splint *n. and v.* (ספלינט) א שפאן; א שפליטער; א דינער האלץ=שטרייף וואס ווערט בענוצט צו פלעכטען קערב, שטוהלזיצע א. ד. ג.; א דין, בויגזאם ברעטעל פון האלץ אדער מעטאל וואס ווערט בענוצט פאר פערשידענע צוועקען; א ברעטעל איינצובינדען א צובראכענעם ביין, אז ער זאל צוריק צונויפוואקסען; דער איבערביין [אזא קליין אונענטוויקעלט ביינדעל אין דעם פוס פון א פערד]; איינבינדען מיט ברעטלעך [ווי א צובראכענער גליעד].

splint'-ban'dage *n.* (ספלינט'-בענ'-דעדזש) א שטייפער באנדאזש [פון גיפס, גומיע א. ז. וו.].

splint'-bone *n.* (ספלינט'-באון) דער איבערביין [אזא קליין אונענטוויקעלט ביינדעל אין דעם פוס פון א פערד]; דער ביין פון פוס צו וועלכען עס איז צוגעוואקסען די איקרע.

splint'-bot'tomed *a.* (ספלינט'-באט'-אמד) מיט א דעק אדער זיץ וואס איז אויסגעפלאכטען פון לאנגע און דינע שפענער אדער שטרייפען.

splint'-coal *n.* (ספלינט'-קאול) שיעפער=קויהל, שפליטער=קויהל [אזא מין קויהלען וואס זיינען בלעטערדיג ווי שיעפער=שטיין].

splin'ter *n. and v.* (ספלינ'-טער) א שפאן, א שפליטער; צושפאלטען; זיך צושפאלטען.

splin'ter-bar *n.* (ספלינ'-טער-באר) דאס קווער=שטענגעל אין פארענט פון א וואגען צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען די שטרענגעס; דער קווער=שטענגעל פון א וואגען וואס שטיצט אונטער די רעסארען [פרוזשינעס].

splin'ter-bone *n.* (ספלינ'-טער-באון) דער ביין פון פוס צו וועלכען עס איז אנגעוואקסען די איקרע.

splin'tery *a.* (ספלינ'-טער-אי) שייליג, שפאלטיג; שפליטעריג, שופיג.

split *v., n. and a.* (ספליט) שפאלטען, צושפאלטען; צורייסען; צוטיילען; זיך שפאלטען; פלאצען; פלאצען פאר געלעכטער; זיך פאנאנדערגעהן אין מיינונגען; ניט איינשטימען; אויסזאגען פון חדר, פערראטען א געהיימנים, אויסזאגען איעמענס א סוד; שטימען פאר קאנדידאטען פון געגענגעזעצטע פארטייען; געהן מיט גרויסע שפרייזען; א שפאלט; א ריס; א שפאלטונג; א פארטיי=שפאלטונג; אן אבשפאלטונג; אן אבגעשפאלטענעס שטיק; געשפאלטען, צוריסען, צוטיילט; געריייניגט, צוגעריכטעט און איינגעפעקעלט [וועגען פיש].

split'-back *a.* (ספליט'-בעק) מיט א לעהן געפלאכטען פון שפענער אדער שטרייפען [ווי למשל, א שטוהל].

split'-bot'tomed *a.* (ספליט'-באט'-אמד) ז. *splint-bottomed*.

split cloth (ספליט קלאהטה) א פיעלטייליגער קאפ=באנדאזש [א באנדאזש וואס בעשטעהט פון איין צענטראלען טייל און פון זעקס אדער אכט עקען מיט וועלכע מען פערוויקעלט און פערבינדט].

split'foot *n.* (ספליט'-פוט) דער טייוועל.

split gear (ספליט גיער) א בעטריעבסראד וואס איז געמאכט פון צוויי טיילען.

split hairs (ספליט העהרז) שפאלטען האר, זיך גריבלען, מדקדק זיין כחוט השערה, מקפיד זיין אויף דעם קלענסטען אונטערשיעד.

split in the ranks (ספליט אין טהי רענקס) א צושפאלטונג אין די רייהען, א צושפאלטונג אין א פארטיי, אין א פעראיין א. ז. וו.

split one's vote (ספליט הוואנז וואוט) שטימען פאר קאנדידאטען פון פערשיעדענע פארטייען.

split pease (ספליט פיעז) אבגעשיילטע און געשפאלטענע ארבעס.

splits *n.* (ספליטס) געשפאלטענע פעל צו מאכען לעדער; א גימנאסטישער אדער אקראבאטישער קונץ זיך אוועקצוזעצען מיט ווייט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; שפאלטען, ריסען, שפאלטונגען. ז. *split*.

split'ter *n.* (ספליט'-ער) א שפאלטער; א געצייג צום שפאלטען; א האר=שפאלטער, א גריבלער · אזא מין טייערער קוכען וואס ווערט געבאקען ווי וואפעלען.

split'ting *a.* (ספליט'-אינג) 1. שפאלטענד; 2. זעהר שטארק, זעהר העפטיג; 3. זעהר שנעל.

2. He is suffering from a splitting headache.
3. He ran at a splitting pace.

split'ting-machine' *n.* (ספליט'-אינג-מע-שין') א שפאלט=מאשין; א מאשין צו שפאלטען פעל צו מאכען לעדער.

splotch *n.* (ספלאטש) א שמוציגער פלעק, א שמיער=פלעק.

splotch'y *a.* (ספלאטש'-אי) פלעקיג, איינגעשמיערט מיט שמוץ=פלעקען.

splurge *n. and v.* (ספלוירדזש) 1. א שרייעדיגע אדער ליארמדיגע דעמאנסטראציאן; דאס ציהען אויף זיך פיעל אויפמערקזאמקייט; 2. אן אויפרוהר, אן אויפרודערונג; 3. מאכען א ליארמדיגע דעמאנסטראציאן, וואס ציהט אויפמערקזאמקייט; 4. אויפרודערען.

2. They are making a splurge in the social life of the town.

splur'gy *a.* (ספלויר'-דזשי) וואס שטעלט זיך ארויס, וואס מאכט א גערודער, וואס ציהט אויף זיך פיעל אויפמערקזאמקייט.

splut'ter *v. and n.* (ספלאט'-ער) שפריצען מיט א גערויש; שפריצען פון מויל; ריידען שנעל און ניט קלאר; ארויסשטאמלען, ארויסלאזען האסטיג און ניט דייטליך; א טומעל, אן אויפרוהר.

spod'omancy *n.* (ספאד'-א-מענ-סי) טרעפען אדער זאגען נביאות דורך אש.

spodoman'tic *a.* (ספאד-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות=זאגעריי דורך אש.

spod'umene *n.* (ספאד'-יו-מין) ספאדומען [אזא גרינליכער פעלז=שפאט].

spof'fish *a.* (ספאפ'-איש) טומעלדיג; זיך ארויסשטעלענדיג.

spof'fy *a.* (ספאפ'-אי) ז. *spoffish*.

spoil *v. and n.* (ספאיל) רויבען, בערויבען; פלינדערען, פערוויסטען; פערדארבען, פערניכטען; פערדארבען ווערען; רויב, קריעגס=רויב; די גוט=בעצאהלטע עמטער, וואס די פיהרער אדער די אגיטאטארען פון א פאליטישער פארטיי קריגען, ווען זי זיעגט ביי די וואהלען; רויבעריי, פלינדערונג; פערדארבונג, פערניכטונג; די אויסגעגראבענע ערד [ביים גראבען טונעלען, קאנאלען, מינען א. ז. וו.].

spoil'able *a.* (ספאיל'-עבל) וואס מען קען פערדארבען, וואס קען פערדארבען ווערען.

spoil'age *n.* (ספאיל'-עדזש) דאס פאפיער וואס ווערט פערדארבען אדער פאלט אב ביים דרוקען.

spoil'er *n.* (ספאיל'-ער) א רויבער, א פלינדערער; א פערדארבער, א פערוויסטער.

spoil'-five *n.* (ספאיל'-פאיוו) אזא קארטען=שפיעל, ביי וועלכען פינף קארטען ווערען אויסגעטיילט צו יעדען שפיעלער.

spoil'-pa'per *n.* (ספאיל'-פיי'-פער) א שמיערער, א שרייבערעל [א פאפיער=פערדארבער].

spoils *n.* (ספאילז) די גוט בעצאהלטע עמטער, וואס די פיהרער אדער די אגיטאטארען פון א פאליטישער פארטיי קריגען, ווען זי זיעגט ביי די וואהלען.

spoils'man *n.* (ספאילז'-מען) איינער וואס ארבייט פאר א פאליטישער פארטיי אום צו קריעגען א גוט בעצאהלטען אמט ווען זי וועט זיעגען; איינער וואס איז אן אנהעננער פון דער סיסטעם, דאס די טהעטיגע פארטיי=מיטגליעדער זאלען בעלוינט ווערען מיט רעגיערונגס=עמטער, ווען די פארטיי זיעגט.

spoils'monger *n.* (ספאילז'-מאנ-גער) איינער וואס פערטיילט פאליטישע רויב [רעגיערונגס=עמטער צו די טהעטיגע מיטגליעדער פון דער פארטיי וואס האט געזיעגט].

spoil'-sport *n.* (ספאיל'-ספאורט) א שפאס=פערדארבער, א פערגניגען=צושטערער.

spoils sys'tem (ספאילז סיס'-טעם) די סיסטעם צו בעלוינען מיט רעגיערונגס=עמטער די פערזאנען, וועלכע זיינען גע-

ווען טהעטיג פאר דער פארטיי, וועלכע האט געזיעגט.

spoke *n. and v.* (ספאוק) א ספיצע אדער שפייכע פון א ראד [איינס פון די שטעקעלעך פון א ראד וועלכע זיינען אריינגעשטעקט צווישען דער נאבע און דעם רייף]; א שפאקע [איינס פון די שטעקלעך פון א שטייער=ראד פון א שיף]; א טרעפעל פון א לייטער; א שטעקעל אדער שטענגעל מיט וועלכען מען פערהאלט א ראד, אז עס זאל זיך ניט דרעהען; אריינשטעלען שפייכען אין א ראד; פערהאלטען א ראד מיט א שטעקעל, אז עס זאל זיך ניט דרעהען; גערעדט, געשפראכען [ז. *speak*].

spoke'-bone *n.* (ספאוק'–באון) דאס שפינדעל [איינער פון די צוויי לאנגע ביינער פון דעם פאדער=ארם]. ז. *radius*

spo'ken *a.* (ספאוקן) גערעדט, געשפראכען. ז. *speak*

spoke'-shave *n.* (ספאוק'–שייוו) א שפייכען=הובעל [אזא געצייג וואס וואגענמאכער אדער טישלער געברויכען צו הובלען די שפייכען אדער ספיצעס פון א ראד און פאר אנדערע צוועקען].

Spoke-shave

spokes'man *n.* (ספאוקס'–מען) א ווארטפיהרער, א פארשפרעכער, איינער וואס ווערט ארויסגעשטעלט צו ריידען פאר אנדערע; א פערטרעטער.

spo'king-machine' *n.* (ספאו'–קינג–מע–שין') אן אפאראט איינצופאסען די שפייכען אדער ספיצען פון א ראד.

spo'lia opi'ma (ספאו'–לי–א א–פאי'–מא) אין אלטען רוים—די בעסטע קריעגסרויב; א ווערטהפאלע רויב.

spo'liary *n.* (ספאו'–לי–ע–רי) דער פלאץ אין אמאליגען רוימישען אמפיטעאטער, וואו מען פלעגט אראבציהען די קליידער פון די גע'הרג'עטע גלאדיאטארען. ז. *gladiator*

spo'liate *v.* (ספאו'–לי–אייט) רויבען; בערויבען, פלינדערען.

spolia'tion *n.* (ספאו–לי–איי'–שאן) בערויבונג, פלינדערונג; פערניכטונג, צושטערונג; דאס רויבען, דאס פלינדערען; דאס פערנעהמען אונגעזעצליך די איינקינפטע פון א קירכען=גוט; א שריפט צו נעהמען אין בעזיץ א קירך אדער איהרע איינקינפטע; אן ענדערונג אדער בעשעדיגונג, וואס ווערט געמאכט אין א דאקומענט פון א זייטיגער פערזאן.; דאס פערברעכען פון פערניכטען די דאקומענטען פון א שיף [דורך דעם קאפיטאן אדער אנדערע שיפסבעאמטע], אויף וועלכער מען האט א חשד, אז זי פיהרט קריעגס=קאנטראבאנד אדער אז זי געהערט צום שונא.

spo'liative *a.* (ספאו'–לי–איי–טיוו) פערמינדערענד, אבנעהמענד; אבצאפענדיג דאס בלוט.

spo'liator *n.* (ספאו'–לי–איי–טאר) א רויבער, א פלינדערער.

spo'liatory *a.* (ספאו'–לי–איי–טא–רי) בערויבענד, פלינדערענד.

sponda'ic *a.* (ספאנ–דיי'–איק) ספאנדעאיש, וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון א ספאנדעאוס; וואס דער פינפטער פערזען=פוס איז א ספאנדעאוס. ז. *spondee*

sponda'ical *a.* (ספאנ–דיי'–אי–קעל) ז. *spondaic*

spon'dee *n.* (ספאנ'–דיע) א ספאנדעאוס, א פערזען=פוס וואס בעשטעהט פון צוויי לאנגע אדער צוויי גלייך=בעטאנטע זילבען.

spondu'lics *n.* (ספאנ–דיו'–ליקס) געלד.

spon'dyl *n.* (ספאנ'–דיל) ז. *spondyle*

spondylal'gia *n.* (ספאנ–די–לעל'–דזשי–א) שמערצען אין רוקען=ביין.

spon'dyle *n.* (ספאנ'–דיל) א צונויפשליסונג; א פעראייניגונג אדער צונויפבינדונג פון צוויי טיילען; איינער פון די פערבינדונגס=ביינדלעך פון וועלכע דער רוקען=ביין איז צונויפגעשטעלט.

sponge *n. and v.* (ספאנדזש) א שוואם, א גאמקע; א שוואם=עהנליכער שטאף [ווי אויפגעגאנגענע פוקע טייג, גוס=מעטאל פול מיט לעכלעך א. ד. ג.]; א קאנאנען=רייניגער [א געצייג צו רייניגען הארמאטען]; איינער אדער עטוואס וואס זויגט אין זיך לייכט אריין און גיט פון זיך דאס איינגעזויגענע לייכט ארויס, אזוי ווי א שוואם; איינער וואס לעבט אויף'ן אנדערענס חשבון, א פאראזיט; אברייבען אדער אבווישען מיט א שוואם; איינזויגען; דעגודירען טוך [נעצען און דאמפפען טוך בעפאר דעם נעהען]; אויסזויגען, אויסדריקען, בערויבען, פלינדערען; לעבען פון יענעמס הארעוואניע; זאמלען שוואמען.

sponge'-cake *n.* (ספאנדזש'–קייק) פוקע טארט.

sponge'-di'ver *n.* (ספאנדזש'–דאי'–ווער) א שוואמען=טויכער, א שוואמען=פישער [איינער וואס לאזט זיך אראב אויף'ן גרונד פון ים צו זאמלען שוואמען].

sponge'-far'ming *n.* (ספאנדזש'–פאר'–מינג) דאס קולטיווירען שוואמען.

sponge'-fish'er *n.* (ספאנדזש'–פיש'–ער) א שוואמען=פישער. ז. *sponge-diver*

sponge'let *n.* (ספאנדזש'–לעט) א קליינער שוואם.

spon'geous *a.* (ספאנ'–דזשאס) שוואמיג.

spon'ger *n.* (ספאנ'–דזשער) איינער וואס בענוצט א שוואם; א פערזאן אדער שיף וואס איז פערנומען מיט זאמלען שוואמען; אן אומזיסטיגער פרעסער, א פאראזיט; א טוך=דעגודירער [איינער וואס נעצט אין דאמפף טוך בעפאר עס ווערט גענומען צום נעהען]; א מאשין צו דעגודירען טוך.

sponge'-tree *n.* (ספאנדזש'–טריע) די פארנעזישע אקאציע [אזא אימער=גרינעם בוימעל וואס איז זעהר פערשפרייט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

spon'giform *a.* (ספאנ'–דזשי–פארם) שוואם=פערמיג, שוואמיג, עהנליך צו א שוואם.

spon'giness *n.* (ספאנ'–דזשי–נעס) שוואמיגקייט.

spon'ging-house *n.* (ספאנ'–דזשינג–האוס) דאס הויז וואו מען פלעגט אין ענגלאנד אמאל האלטען ארעסטירטע בעלי חובות איידער מען האט זיי איינגעשפארט אין געפענגנים, כדי צו געבען זייערע פריינד צייט צו דעקען זייערע חובות.

spon'giole *n.* (ספאנ'–דזשי–אול) דער שוואמיגער איינזויגענדער ענד פון אווארצעל.

spon'giose *a.* (ספאנ'–דזשי–אוס) ז. *spongy*

spongol'ogy *n.* (ספאנ–גאל'–א–דזשי) די לעהרע וועגען שוואמען.

spon'gy *a.* (ספאנ'–דזשי) שוואמיג; פוקע; איינזויגענד; פול מיט לעכלעך ווי א שוואם.

spon'sal *a.* (ספאנ'–סעל) האכצייטליך, וואס געהערט צו הייראט אדער חתונה; וואס איז שייך צו א מאן אדער ווייב.

spon'sible *a.* (ספאנ'–סיבל) גלויבווירדיג, צופערלעסיג; וואס איז ערב.

spon'sion *n.* (ספאנ'–שאן) ערבות, גאראנטיע, קאווירונג; דאס ווערען אן ערב פאר אן אנדערען.

spon'sor *n.* (ספאנ'–סאר) אן ערב; א גאראנטירער, א קאווירער; א טויף=פאטער, א טויף=מוטער; א קוואטער, א קוואטערקע.

sponso'rial *a.* (ספאנ–סאו'–רי–על) וואס איז שייך צו אן ערב אדער גאראנטירער.

spon'sorship *n.* (ספאנ'–סאר–שיפ) דאס זיין אן ערב אדער גאראנטירער; ערבות.

spontane'ity *n.* (ספאנ–טע–ני'–אי–טי) דאס זיין ספאנטאן; דאס קומען פון זיך אליין; דאס ערשיינען אהן א מערקליכער אויסערליכער אורזאכע; זעלבסטטהעטיגקייט, זעלבסט=בעשטימונג, פרייוויליגקייט.

sponta'neous *a.* (ספאנ–טיי'–ני–אס) ספאנטאן; וואס קומט פון זיך אליין; וואס ערשיינט אהן א מערקליכער אויסערליכער אורזאכע; פרייוויליג; זעלבסטטהעטיג; אויטאמאטיש; אינסטינקטיוו.

sponta'neous genera'tion (ספאנ–טיי'–ני–אס דזשענ–ע–ריי'–שאן) דאס בעשאפען ווערען פון זיך אליין; דאס ענטשטעהן פון לעבען פון ניט לעבעדיגע שטאפען. ז. *abiogenesis*

sponta'neously *adv.* (ספאנ–טיי'–ני–אס–לי) ספאנטאן, פון זיך זעלבסט. ז. *spontaneous*

sponta'neousness *n.* (ספאנ–טיי'–ני–אס–נעס) ז. *spontaneity*

spook *n.* (ספוהק) א שד, א רוח. ז. *hobgoblin*

spoo'kish *a.* (ספוה'–קיש) ווי א שד, ווי א ניט=גוטער; פערכאפט פון ניט=גוטע.

spoo'ky *a.* (ספוה'–קי) ז. *spookish*

spool *n. and v.* (ספוהל) א שפולע, א שפולקע, א ראלקע, א קאטושקע; שפולען, אויפשפולען, אנדרעהען, ארויפוויקלען.

spool'-cot'ton *n.* (ספוהל'–קאט'ן) שפולעפאדים, נעה=פאדים [פאדים וואס איז אנגעדרעהט אויף א קאטושקע אדער שפולקע].

spoo'ler *n.* (ספוה'–לער) דער אדער דאס וואס וויקעלט אן פאדים אויף א קאטושקע אדער שפולע.

spool'-hol'der *n.* (ספוהל'–האול'–דער) א שטעקעלע אויף א נעה=מאשין, אויף וועלכען עס איז אנגעטהאן די קאטושקע אדער שפולקע.

spoo'ling-machine' *n.* (ספוה'–לינג–מע–שין') א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף א קאטושקע אדער שפולע.

spool'-stand *n.* (ספוהל'–סטענד) ז. *spool-holder*

spoom *v.* (ספוהם) זעגלען אדער לאזען געהן די שיף שנעל פארוועטס.

spoon *n. and v.* (ספוהן) א לעפעל; עפעס וואס איז עהנליך צו א לעפעל [ווי געוויסע געצייג, אינסטרומענטען א. ד. ג.]; א שוטה, א תם; א נארישער פערליעבטער; אנשעפען אדער אננעהמען מיט א לעפעל; אין קראקעט=שפיעל — שארען דעם באל מיט'ן האמער אנשטאט צו שטויסען איהם; כאפען פיש מיט א לעפעלפערמיגער פארריכטונג, וואס איז צוגעבונדען צו דער ווענטקע; זיין נאריש פערליעבט; ליעגען צוזאמענגעלעגט ווי איין

לעפעל אין א צווייטע, ליגענ צוגעדריקט צו א צווייטענס רוקען.

spoon'bill *n.* (ספוהנ'-ביל) א מין פויגעל מיט א פלאטשיגען שנאבעל ווי א לעפעל.

Spoonbill

spoon'-billed *a.* (ספוהנ'-בילד) וואס האט א לעפעל־פערמיגען שנאבעל.

spoon'-drift *n.* (ספוהנ'-דריפט) דער שוים אדער די פיענע פון אויבען אויף די כוואליעס פון ים אין א שטארקען פלוצליכען שטורם.

spoo'ney *a. and n.* (ספוה'-ני) ז. *spoony*

spoon'-fash'ion *adv.* (ספוהנ'-פעש'-אן) אזוי ווי צונויפגעלעגטע לעפעל איינע אויף די אנדערע [מיט דעם פארענט פון איינעם אויף'ן רוקען פון אנדערען].

spoon'ful *n.* (ספוהנ'-פול) א פולער לעפעל, אזוי פיעל ווי א לעפעל קען ארייננעהמען.

spoo'nily *adv.* (ספוה'-ני-לי) אויף א נארישען שטייגער.

spoo'niness *n.* (ספוה'-ני-נעס) נאריש־קייט; דאס זיין נאריש פערליעבט.

spoon'-meat *n.* (ספוהנ'-מיעט) פליסיגע שפייז; שפייז פאר קינדער אדער קראנקע.

spoon'-saw *n.* (ספוהנ'-סאה) א לעפעל־פערמיגער אינסטרומענט מיט א געקערבטען ראנד, וואס ווערט בענוצט אין אפעראציאנען ביי פרויען־קראנקהייטען.

spoon'-shaped *a.* (ספוהנ'-שייפט) לעפעל־פערמיג.

spoon'-vict'uals *n.* (ספוהנ'-וויט'לז) ז. *spoon-meat*

spoon'wood *n.* (ספוהנ'-הוואוד) ז. *mountain-laurel*

spoo'ny *a. and n.* (ספוה'-ני) נאריש; סענטימענטאל [אין ליעבע]; א שוטה, א נאר; א סענטימענטאלער פערליעבטער.

spoor *n. and v.* (ספוהר) א שפור, א סליאד; נאכשפירען, נאכגעהן נאך'ן סליאד [פון א חיה].

spoor'er *n.* (ספוהר'-ער) איינער וואס שפירט נאך א חיה אין געיעג לויט דער שפור פון איהרע טריט.

spora'ceous *a.* (ספא-ריי'-שיאס) וואס איז שייך צו א ספארע. ז. *spore*

sporad'ic *a.* (ספא-רעד'-איק) ספאראדיש, איינצעלפעליג, צעוואָרפען, צוזייהט, צושטרייט, וואס קומט פאר אויסנאהמסווייזע אין איינצעלנע ערטער, ניט עפידעמיש.

sporad'ical *a.* (ספא-רעד'-אי-קעל) ז. *sporadic*

sporad'ically *adv.* (ספא-רעד'-אי-קעל-אי) אויף א ספאראדישען שטייגער; איינצעלעויז, פארקומענדיג אין איינצעלנע פעלע; פאנאנדערגעוואָרפען.

sporad'icalness *n.* (ספא-רעד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ספאראדיש אדער איינצעלפעליג, דאס פארקומען אויסנאהמסווייזע אין איינצעלנע ערטער.

spo'ral *a.* (ספאו'-רעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו ספארען. ז. *spore*

sporange' *n.* (ספא-רענדזש') ז. *sporangium*

sporan'gia *n.* (ספא-רענ'-דזשי-א) ספאראנגיומס, ספארען־בייטלען. ז. *sporangium*

sporan'gium *n.* (ספא-רענ'-דזשי-אם) אין באטאניק — דאס ספאראנגיום אדער ספארען־בייטעל [א קליין זעקעלע, וואו עס געפינען זיך די ספארען אדער די מי־קראסקאפישע צעלען, פון וועלכע עס ענט־וויקלען זיך די קריפטאגאמישע פלאנצען]. ז. *Cryptogamia*

spora'tion *n.* (ספא-ריי'-שאן) ז. *sporulation*

spore *n.* (ספאור) אין באטאניק — א ספארע [אזא צעלע, פון וועלכער עס ענט־וויקעלט זיך א ניט־בליהענדע קריפטאגאַמישע פלאנצע. ז. *Cryptogamia*]; אין ביאלאגיע — א קליין ארגאניש קערנדעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א נייער מיקראסקאפישער ארגאניזם [ווי א באק־טעריע אדער באצילע]; א קליין מיקראס־קאפיש קערפערעל; א קערנדעל.

spore'-case *n.* (ספאור'-קיים) ז. *sporangium*

spore'-cell *n.* (ספאור'-סעל) אין באַ־טאניק — א ספארע. ז. *spore*

spore'-forma'tion *n.* (ספאור'-פאהר-מיי'-שאן) די אויסבילדונג פון ספארען. ז. *spore*

sporif'erous *a.* (ספא-ריפ'-ע-ראס) וואס ברייגגט אדער פראדוצירט ספארען. ז. *spore*

sporifica'tion *n.* (ספאו-רי-פי-קיי'-שאן) ז. *spore-formation*

sporipar'ity *n.* (ספאו-רי-פער'-אי-טי) רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג דורך ספארען. ז. *spore*

spo'roderm *n.* (ספאו'-רא-דוירם) דאס אויבערשטע הייטעל פון א ספארע. ז. *spore*

spo'rogen *n.* (ספאו'-רא-דזשען) א פלאנצע וואס פראדוצירט ספארען אנ־שטאט זאמען. ז. *spore*

sporogen'esis *n.* (ספאו-רא-דזשענ'-ע-סיס) די אויסבילדונג פון ספארען; רע־פראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג דורך ספארען. ז. *spore*

sporog'ony *n.* (ספא-ראג'-א-ני) ז. *sporiparity*

spo'roid *a.* (ספאו'-ראיד) עהנליך צו א ספארע.

spor'ran *n.* (ספאר'-ען) דער לעדערנער פון פארענט־הענגענדער בייטעל, וואס דיענט אלס טייל פון שאטלענדישען נא־ציאנאלען קאסטיום.

sport *n. and v.* (ספאורט) א ספארט, א שפיעל, צייט־פערטרייב אדער וועט־קאמפף אונטער'ן פרייען הימעל [ווי יאגד, פיש־פאנג, וועט־לויף א. ד. ג.]; פערגניגען, לוסטיגקייט, בעלוסטיגונג; שפאס, קאטא־וועס; איינער וואס גיט זיך אב מיט ספארט; א פראנט; אן אזארטנער שפיעלער; א שווינדלער; אין ביאלאגיע — א חיה אדער פלאנצע, וואס אונטערשיידעט זיך שארף פון דעם נארמאלען טיפ, צו וועל־כען זי בעלאנגט; שפיעלען, זיך בעלוס־טיגען; פארשטעלען; זיך ארויסשטעלען פאר א כוואט; שפאסען, טרייבען קאטא־ווען; זיך שטארק אונטערשיידען פון דעם נארמאלען טיפ [וועגען א חיה אדער פלאנ־צע].

sportabil'ity *n.* (ספאור-טע-ביל'-אי-טי) די נייגונג צו צייט־פערטרייב; לוס־טיגקייט.

spor'table *a.* (ספאור'-טעבל) וואס איז גענייגט צו צייט־פערטרייב; לוסטיג.

sport'ful *a.* (ספאורט'-פול) שפיעלעריש, לוסטיג, שפאסהאפט.

sport'fully *adv.* (ספאורט'-פול-אי) שפיעלענדיג; לוסטיג; מיט שפאס.

sport'fulness *n.* (ספאורט'-פול-נעס) שפיעלענדע לוסטיגקייט, שפאסהאפטיגקייט.

spor'ting *n. and a.* (ספאור'-טינג) דאס אבגעבען זיך מיט ספארט; אין ביאלא־גיע — דאס פלוצליכע ערשיינען פון בע־זונדערע אייגענשאפטען ביי א חיה אדער פלאנצע; וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

spor'ting-book *n.* (ספאור'-טינג-בוק) א בוך וואו מען פערשרייבט דאס וועטען זיך אין פערשיעדענע שפיעלען און ספארט.

spor'ting-dog *n.* (ספאור'-טינג-דאג) א יאגד־הונד.

spor'ting-house *n.* (ספאור'-טינג-האוס) א הויז, וואו ספארטס־לייט קלייבען זיך צונויף.

spor'tingly *adv.* (ספאור'-טינג-לי) אויף א שפיעלערישען, שפאסהאפטען שטייגער.

spor'ting man (ספאור'-טינג מען) א ספארטסמאן, איינער וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

spor'tive *a.* (ספאור'-טיוו) וואס איז שייך צו ספארט אדער צייט־פערטרייב; שפיעלעריש, שפאסהאפט; אין ביאלאגיע — וואס האט א נייגונג אבצוטרעטען פון נאר־מאלען טיפ.

spor'tively *adv.* (ספאור'-טיוו-לי) אויף א שפיעלערישען אדער שפאסהאפטען שטיי־גער.

spor'tiveness *n.* (ספאור'-טיוו-נעס) ז. *sportfulness*

sport'less *a.* (ספאורט'-לעס) פרייד־לאז, טרויעריג.

sport one's door (ספאורט הוואנז דאור) זיין "ניט אין דער היים" פאר געסט [ניט וועלען אויפנעהמען געסט, אי־בערגעבענדיג, אז מען איז ניטא אין דער היים].

sport one's oak (ספאורט הוואנז אוק) ז. *sport one's door*

sports'man *n.* (ספאורטס'-מען) א ספארטסמאן, א פערגניגען־זוכער, א ליעב־האבער פון גימנאסטיק, פון פישען, פון יאגד, פון וועט־לויף אויף פערד א. ד. ג.

sports'manlike *a.* (ספאורטס'-מען-לאיק) ווי א ספארטסמאן, מעשה ספארטס־מאן. ז. *sportsman*

sports'manly *a.* (ספאורטס'-מען-לי) ז. *sportsmanlike*

sports'manship *n.* (ספאורטס'-מען-שיפ) דאס האבען א ידיעה אין פערשיע־דענע ספארט.

sports'woman *n.* (ספאורטס'-הוואומ-ען) א פרוי וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

sporula'tion *n.* (ספאר-או-ליי'-שאן) אין ביאלאגיע — אן ארט רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג, וואו אין דעם קער־פער פון געוויסע פלאנצען אדער חיה'לעך בילדען זיך אויס ספארען, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך נייע ארגאניזמען.

spor'ule *n.* (ספאר'-אול) א קליינע ספא־רע; א ספארע. ז. *spore*

sporulif'erous *a.* (ספאר-או-ליפ׳-ע-ראס) וואס טראגט אין זיך ספארען. ז. *spore*

spot *n. and v.* (ספאט) א פלאץ, אן ארט; א שטיקעל ארט וואס איז פערשיעדען אין קאליר פון דער אומגעגענד; א פלעק, א פליאמע; א שאנד־פלעק; א חסרון; א געבארענער צייכען אויף׳ן קערפער; דער פלעק־פיש [אזא פיש ארום דעם אמעריקאנישען ברעג פון אטלאנטישען אקעאן]; פלעקען, בעפלעקען, מאכען פליאמעס; בעשמוצען; ארויפווארפען א חשד; כאפען מיט׳ן אויג; אויסזוכען.

spot'-ball *n.* (ספאט׳-באהל) אין ביליארד־שפיעל — דער באל וואס ווערט געשטעלט אויף׳ן פלעק אדער צייכען אויף׳ן טיש; איינער פון די צוויי ווייסע באלען, וועלכע האבען אויף זיך א שווארצען פלעק.

spot'less *a.* (ספאט׳-לעס) אהן פלעקען, אונבעפלעקט, ריין.

spot'lessly *adv.* (ספאט׳-לעס-לי) אויף אן אונבעפלעקטען, ריינעם שטייגער.

spot'lessness *n.* (ספאט׳-לעס-נעס) אונבעפלעקטקייט, ריינקייט.

spot of ground (ספאט אוו גראונד) א שטיק לאנד.

spot'ted *a.* (ספאט׳-עד) בעפלעקט, פול מיט פלעקען; בעשפרענקעלט.

spot'ted fe'ver (ספאט׳-עד פי׳-ווער) טיפוס; מענינגיטיס [ז. *meningitis*].

spot'ter *n.* (ספאט׳-ער) א נאכשפירער, א נאכקוקער, א שפיאן; א פריוואט־שפיאן נאכצוזעהן די קאנדוקטארען אויף א שטאדט־אייזענבאהן; א נאכקוקער אויף א קריעגס־שיף, וועלכער זעהט ווי ווייט עס פליהען די אויסגעשאסענע קוילען; איינער וועלכער קאלירט פאטאגראפישע בילדער; אזא שפרונג וואו דער שפרינגער קוליעט זיך איבער אין דער לופטען און שטעלט זיך מיט די פיס אויף דעמזעלביגען פלאץ.

spot'tiness *n.* (ספאט׳-אי-נעס) פלעקיגקייט, דאס זיין מיט פלעקען.

spot'ty *a.* (ספאט׳-אי) פלעקיג, בעדעקט מיט פלעקען; וואס טרעפט זיך ערטערווייז אדער צייטענווייז; ניט רעגולער; ניט איבעראיינשטימיג; אונהארמאניש.

spou'sal *a. and n.* (ספאו׳-זעל) האכצייטליך, וואס געהערט צו פערהייראטונג; פערהייראטונג, די האכצייט, די חתונה.

spouse *n.* (ספאוז) א פערהייראטע פערזאן, א מאן אדער א פרוי.

spoused *a.* (ספאוזד) פערהייראט.

spouse'less *a.* (ספאוז׳-לעס) אונפערהייראט; אהן א מאן אדער אהן א ווייב.

spout *v. and n.* (ספאוט) שפריצען [ווי פון א פאנטאן], אויסשפריצען; אויסגיסען [ווי פון א נעזעל אדער קישקע]; שיסען מיט קנאקעדיגע פראזען, ריידען באמבאסטיש, דעקלאמאטאריש; פערזעצען, פער־משכונ׳ען; מאכען א רינג [צו א דאך]; א רינג, א דאך־רינע, א רעהר; א וואסער־קישקע; א וואסער־שפריץ; א נעזעל, א שנויץ [פון א כלי]; די נאזלעכער פון א וואלפיש [פון וועלכע ער שפריצט ארויס מיט א שטראם וואסער].

spou'ter *n.* (ספאו׳-טער) עמיצער וואס שפריצט פון זיך מיט קראפט; איינער וואס שיסט מיט קלינגענדע פראזען; א באמבאסטישער רעדנער; א געניטער וואלפיש־פאנגער.

spout'-fish *n.* (ספאוט׳-פיש) א מאלוסק וואס שפריצט וואסער פון זיין מושעל.

spout'-hole *n.* (ספאוט׳-האול) דאס נעזלעכעל אדער שנויץ פון א כלי, דורך וועלכען עס שפריצט אדער גיסט זיך דאס וואסער; די נאזלעכער פון א וואלפיש, דורך וועלכע ער לאזט ארויס ווי א פאנטאן דאס וואסער.

spout'less *a.* (ספאוט׳-לעס) אהן א נעזעל אדער שנויץ ארויסצושפריצען דאס וואסער; אהן א גיס־רעהר.

spout out (ספאוט אוט) ארויסשפריצען.

spout'-shell *n.* (ספאוט׳-שעל) אזא מושעל.

sprain *v. and n.* (ספריין) צופיעל פאנאנדערציהען די מוסקולען פון א געלענק, פערשאפענדיג אין איהם א וועהטאג; א פאנאנדערציהונג פון די געלענק־מוסקולען; דער וועהטאג פון אזא פאנאנדערציהונג.

sprang (ספרענג) געשפרונגען א. ז. וו. ז. *spring*

sprat *n. and v.* (ספרעט) די שפראטע [אזא הערינגעל עהנליך צו א סארדין]; א קליינע מטבע; פאנגען שפראטען.

Sprat

sprat'-day *n.* (ספרעט׳-דיי) דער 9טער נאוועמבער [אזוי רופט זיך דיעזער טאג אין לאנדאן, ווייל דאס איז דער ערשטער טאג פון סעזאן ווען מען פערקויפט שפראטען]. ז. *sprat*

sprawl *v. and n.* (ספראהל) 1. ליגען אויסגעשטרעקט; קריכען, פויזען ווי א ווארים; קראבלען, ווארפען מיט די גליעדער, זיך ווארפען קאנוואולסיוו; זיך צאפלען; 2. זיין געשלענגעלט, געצוקט [וועגען א האנדשריפט]; 3. א געצוקטע האנדשריפט.
1. The children sprawl on the floor. 3. His handwriting is full of sprawls.

spray *n. and v.* (ספריי) א צווייגעל; אן ארויסשפראצונג; אן ארנאמענט אין דער פארם פון א צווייגעל; שפריץ־וואסער; וואסער־שטויב; שפריצען; פאלען אין טראפענס.

spray'-cart *n.* (ספריי׳-קארט) אזא וועגעל מיט א פליסיגקייט צו בעשפריצען פלאנצען און גרינסען, כדי צו טויטען שעדליכע אינזעקטען.

spray'-cure *n.* (ספריי׳-קיור) דאס היילען א קראנקהייט דורך א וואסער־שפריץ.

spray'er *n.* (ספריי׳-ער) א שפריצער; א שפריץ־מאשין.

spray'er-pump *n.* (ספריי׳-ער-פאמפ) אזא פומפ, וועלכען מען טראגט אויף דער פלייצע און וואס דיענט צו בעשפריצען פלאנצען.

spray'ey *a.* (ספריי׳-אי) צווייגיג; מיט צווייגען; וואס בעשטעהט פון וואסער־שטויב.

spray'ing-machine' *n.* (ספריי׳-אינג-מע-שין׳) ז. *sprayer*

spray'-in'strument *n.* (ספריי׳-אינ׳-סטרו-מענט) א צושטויבונגס־אפאראט. ז. *atomizer*

spread *v., a. and n.* (ספרעד) אויסברייטען, שפרייטען; איבערשפרייטען, בעדעקען; דעקען [דעם טיש], פערשפרייטען [א טישטוך]; פערברייטען; זיך אויסברייטען; זיך אנטוויקלען; זיך פערברייטען; אויסגעברייטעט, פערשפרייט; אויבערפלעכליך, מעהר ברייט איידער טיעף אין שייך אדער גלאנץ [וועגען אן עדעלשטיין]; די אויסברייטונג, די פערברייטונג; די אנטוויקלונג; א דעקטוך; א טישטוך.

spread'-ea'gle *a.* (ספרעד׳-איע׳גל) 1. וואס האט די פארם פון אן אדלער מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען; 2. באמבאסטיש, בערימעריש, פראהלעריש.
2. On the Fourth of July orators make spread-eagle speeches.

spread ea'gle (ספרעד איעגל) אן אדלער מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען [די עמבלעם פון די פערייניגטע שטאאטען]; אין די אמאליגע צייטען אויף א שיף — א פארם פון בעשטראפען א מאטראז, וואו מען פלעגט איהם צובינדען מיט פאנאנדערגעשפרייטע הענד און פיס און שמייסען איהם; אויף דער בערזע — אן ארט שפעקולאציאן מיט ווערטה־פאפיערען.

spread'-ea'gleism *n.* (ספרעד׳-איע׳גל-איזם) דאס זיין באמבאסטיש אין ריידען; דאס ארויסווייזען זיך פאר א גרויסען פאטריאט. ז. *spread-eagle*

spread'er *n.* (ספרעד׳-ער) אן אויסברייטער, א פערברייטער; א שפריצער.

spread'ing-fur'nace *n.* (ספרעד׳-אינג-פויר׳-נעס) אין גלאז־פאבריקאציאן — אזא אויווען אין וועלכען די אויסגעבלאזענע און נאכהער געשפאלטענע גלאז־צילינדערס ווערען אויסגעצויגען אין פלאכע פלאטען.

spread'ingly *adv.* (ספרעד׳-אינג-לי) אויף אן אויסגעשפרייטען שטייגער.

spread'ing-ov'en *n.* (ספרעד׳-אינג-אוו׳ן) ז. *spreading-furnace*

spread'ing-plate *n.* (ספרעד׳-אינג-פלייט) אין גלאז־פאבריקאציאן — א גלאטעס ברעט אויף וועלכען מען לעגט ארויף א געשפאלטענעם גלאז־צילינדער אויסצוציהען אין א פלאכער פלאטע.

spread one's self (ספרעד וואנז סעלף) זיך שטארק אנשטרענגען צו דערגרייכען עפעס.

spread the cloth (ספרעד טהי קלאהטה) גרייטען צום טיש.

spread the ta'ble (ספרעד טהי טייבל) גרייטען צום טיש.

spree *n. and v.* (ספריע) א הוליאנקע, א יום־טוב; א טרינק־הוליאנקע; הוליען; געהן אויף א הוליאנקע.

sprig *n. and v.* (ספריג) א שטענגעלע; א צווייגעלע; אן ארויסשפראצונג; א נאכקומענשאפט, א קינד; אן ארנאמענט אין דער פארם פון א צווייגעל; א קליינער נאגעל אהן א קעפעל; א קליינער קלין; בעציערען מיט צווייגלעך; מאכען אין דער פארם פון א צווייגעל; אריינשלאגען א קלין.

sprig'gy *a.* (ספריג׳-אי) מיט שטענגעלעך; מיט צווייגעלעך.

spright'liness *n.* (ספראיט׳-לי-נעס) לעבהאפטיגקייט, לוסטיגקייט; לעבעדיגקייט; אקטיוויטעט.

spright'ly *a.* (ספראיט׳-לי) לעבהאפט, לוסטיג, מונטער.

spring *v., n. and a.* (ספרינג) 1. שפרינגען, אריבערשפרינגען; 2. א שפרונג טהאן, זיך א יאג טהאן, א פליה טהאן, א שטראם טהאן; 3. א טרייב טהאן, א יאג טהאן, צווינגען א שפרונג צו טהאן אדער צו נעהמען שנעל לויפען; 4. פלוצלונג אויסברייטען; 5. זיך אויפכאפען, זיך דערשרעקען, זיך א הויב טהאן פאר שרעק; איבערשרעקען און ארויסטרייבען פון בעהעלטעניש [ווי געיעג־חיות אדער פויגלען]; 6. צושפאלטען; צושפאלטען ווערען; 7. ארויסקומען, ארויסשפראצען, אבשטאמען; 8. זיך ערהויבען; 9. עטוואס אויסבויגען, זיך עטוואס אויסבויגען;

10. שטארק רוֹדערען [אזוי אז דאס שיפעל זאל שפרינגען]; 11. בעשפרענקלען, בעשפריצען; 12. עקספלאדירען, אויפרייסען; 13. אויפהויבען [עפעס אויף א שיף] מיט דער הילף פון פרוזשינעס אדער קייטען; 14. א שפרונג; אן אבשפרינגונג; דאס אננעהמען די פריהעריגע פארם [דורך דער קראפט פון עלאסטיציטעט]; 15. אן אנפאנג; די ערשטע ערשיינונג; א געבורט; די ענטשטעהונג; 16. פריהלינג; 17 אן ארויסשפראצונג; 18. א קוואל; 19. עטוואס עלאסטישעס; אן עלאסטישער קערפער; אן עלאסטישער קערפער=טייל ביי אינזעקטען מיט דער הילף פון וועלכען זיי קענען א שפרונג טהאן אין דער הויך; עלאסטיציטעט, שפרונג=פעהיגקייט; 20. א שפרינג=פעדער, א פרוזשינע אדער ספרוזשינע [ז. איל]; 21. א בעוועגונגס=אורזאכע; עטוואס וואס רופט ארויס א בעוועגונג, געפיהל א. ז. וו.; 22. א שפאלט [אין א מאסט, צווישען די ברעטער פון א שיף א. ז. וו.]; 23. וואס איז שייך צו פריהלינג, וואס פאסט פאר פריהלינג, וואס קומט פאר אין פריהלינג.

2. A sudden light **sprang** through the shutters. 3. Badly frightened, we **sprang** the horses. 4. I may **spring** a new project. 5. The hunter **sprang** the birds out of the bushes. 8. Up from the midst of the trees **springs** the church cross. 12. We **sprang** a rich mine. 18. Love is the **spring** of all the good in the world. 21. Self-love is the **spring** of all his actions.

Springs

spring a leak (ספרינג ע ליעק) בעקומען א שפאלט אדער לאך, אנהויבען רינען; מאכען א שפאלט אדער לאך.
We are afraid that the pipe will **spring** a leak.

spring′-back *n.* (ספרינג′-בעק) אן אונטער=רוקען פון א בוך, וועלכער בויגט זיך אב, ווען מען עפענט דאס בוך.

spring′-bal′ance *n.* (ספרינג′-בעל′-ענס) א פרוזשינע=בעזמען.

spring′-beau′ty *n.* (ספרינג′-ביו′-טי) די פריהלינג=שעהנהייט [אזא אמעריקאנישע ווילדע בלום; אזא שעהנעס אמעריקאנישעס זומער=פויגעלע].

spring′-bed *n.* (ספרינג′-בעד) א מאטראץ פון שפרינג=פעדערען אדער פרוזשינעס; א בעט מיט אזא מאטראץ; אן עלאסטישע פלאטע אין א מאשין צום ארומשערען די בארווע [ווארסע] פון געוואנד.

spring′-bee′tle *n.* (ספרינג′-ביע′טל) א שנעל=קעפער, א שפרינג=זשוק [אזא אמעריקאנישער זשוק]. ז. ***elater***.

spring′-board *n.* (ספרינג′-באורד) א שפרונג=ברעט [צום שפרינגען פאר קונצען=מאכער].

spring′bok *n.* (ספרינג′-באק) א שפרינג=באק [אזא זעהר ריהרעוודיגע זיד=אפריקאנישע גאזעלע אדער קליינע אנטילאפע]. ז. ***gazelle***.

spring′-box *n.* (ספרינג′-באקס) דאס קעסטעלע אין וועלכען עס ליעגט די שפרינג=פעדער אדער פרוזשינע פון א זייגער; א קעסטעל, א פושקעלע א. ז. וו. וואס עפענט זיך און פערמאכט זיך מיט דער הילף פון א פרוזשינע; די ראהם פון א מאטראץ, זאפא א. ז. וו., אין וועלכער עס געפינען זיך די פרוזשינעס.

spring′-buck *n.* (ספרינג′-באק) ז. ***springbok***.

spring′-car′riage *n.* (ספרינג′-קער′-אידזש) א וועגעל אויף רעסארען [פרוזשינעס].

spring′-cart *n.* (ספרינג′-קארט) ז. ***spring-carriage***.

spring chick′en (ספרינג טשיק′-ען) א יונג היהנדעל.

springe *n. and v.* (ספרינדזש) א פויגעל=נעץ, א שלייף אדער פעטליע צו כאפען פויגלען אדער קליינע חיות; כאפען אין א פויגעל=נעץ, כאפען מיט א שלייף=פאסטקע.

spring′er *n.* (ספרינג′-ער) א שפרינגער; איינער וואס שרעקט איבער און טרייבט ארויס [געיעג=חיות אדער געיעג=פויגלען]; איינער וואס ברייגנט עפעס פלוצלונג ארויס; אן ארויסשפראצונג; אן עקספלאדירער; איינער וואס צושפאלט; איינער וואס בויגט אויס; אזא קליינער יאגד=הונד [וואס טרייבט ארויס די געיעג=חיות אדער פויגלען פון בעהעלטעניש]; א שפרינג=באק [אזא קליינע ריהרעוודיגע אפריקאנישע אנטילאפע]; דער בוטס=קאפ אדער שווערד=וואלפיש [ז. ***grampus***]; דער אנפאנג=שטיין פון א געוועלב.

spring′er an′telope (ספרינג′-ער ענ′-טי-לאופ) דער שפרינג=באק. ז. ***springbok***.

spring′-flood *n.* (ספרינג′-פלאד) שפראצונגס=צייט, פריהלינגס=צייט, פריהלינג.

spring′-fly *n.* (ספרינג′-פלאי) דאס וואסער=מאטען=פליגעלע. ז. ***caddis-fly***.

spring′-gun *n.* (ספרינג′-גאן) א ביקס, וואס איהר שלאס איז פערבונדען מיט א דראט און שיסט אויס, ווען מען טרעט אן אויף′ן דראט [ווערט געברויכט אין פאסטקעס אויף ווילדע חיות].

spring′-halt *n.* (ספרינג′-האלט) דער העהנער=טריט [אזא קאנוואולסיווע בעוועגונג פון די הינטערשטע פיס פון א פערד].

spring′-head *n.* (ספרינג′-העד) א קוואל, אן אורקוואל; א פעראייניגונג פון א וואגען=רעסארע [פרוזשינע].

spring′-hook *n.* (ספרינג′-הוק) א פרוזשינע=האקען [ביי א טהיר, אויף א ווענטקע א. ז. וו.].

spring′-house *n.* (ספרינג′-האוס) א געביידע איבער א וואסער צו האלטען פריש פערשיעדענע שפייזען.

spring′iness *n.* (ספרינג′-אי-נעס) עלאסטיציטעט; דאס זיין ווי א פרוזשינע; דאס זיין איבערפילט מיט קוואלען.

spring′ing *n. and a.* (ספרינג′-אינג) דאס שפרינגען; דאס ארויסקומען, דאס ארויסשפראצען; אן ארויסשפראצונג; א וואוקס, א וואקסונג; דער אנפאנגס=פונקט פון א געוועלב; וואס קען ארויסקומען; מעגליך; ארויסקומענד, ארויסשפראצענד.

spring′ing-bee′tle *n.* (ספרינג′-אינג-ביע′טל) ז. ***spring-beetle***.

spring′ing-line *n.* (ספרינג′-אינג-לאין) די ליניע, ביי וועלכער עס הויבט זיך אן א געוועלב.

spring′ing-time *n.* (ספרינג′-אינג-טאים) שפראצונגס=צייט; פריהלינג.

spring′le *n.* (ספרינגל) א פויגעל=נעץ, א שלייף צו כאפען פויגלען אדער קליינע חיות.

spring′less *a.* (ספרינג′-לעס) וואס האט ניט קיין קוואל אדער קוואלען; וואס האט ניט קיין פרוזשינעס.

spring′let *n.* (ספרינג′-לעט) א קוואלכעל; א קליינער וואסער=שטראם.

spring′like *a.* (ספרינג′-לאיק) וואס איז עהנליך אדער שייך צו פריהלינג.

spring′-lock *n.* (ספרינג′-לאק) א טהיר=שלאס וואס פערמאכט זיך אויטאמאטיש דורך א פרוזשינע.

spring′-mat′tress *n.* (ספרינג′-מעט′-רעס) א שפרינג=פעדער מאטראץ, א מאטראץ אויף פרוזשינעס.

spring′tail *n.* (ספרינג′-טייל) דער שפרינג=עק [אזא אינזעקט וואס שפרינגט מיט דער הילף פון אן ארויסשטארצונג אין הינטער=טייל פון קערפער].

spring′tide *n.* (ספרינג′-טאיד) פריהלינגס=צייט, פריהלינג.

spring′-tide *n.* (ספרינג′-טאיד) די שטארקע וואסער=פלוט אין ים אין צייט פון ניי=חודש און גאנץ=חודש [ביי דער געבורט פון דער לבנה און ביי א פולער לבנה]; א גרויסער צופלוס.

spring′time *n.* (ספרינג′-טאים) פריהלינגסצייט, פריהלינג.

spring′-trap *n.* (ספרינג′-טרעפ) א פאסטקע מיט א פרוזשינע [ווי די מיט וועלכער מען כאפט מייז].

spring′-wag′on *n.* (ספרינג′-הוועג′-אן) א וואגען אויף רעסארען [פרוזשינעס].

spring′-wa′ter *n.* (ספרינג′-הוואה′-טער) קוואל=וואסער.

spring′-worm *n.* (ספרינג′-הוואירם) ז. ***pinworm***.

spring′y *a.* (ספרינג′-אי) עלאסטיש, וואס שפרינגט אב; רייך אין קוואלען וואסער; פייכט [וועגען לאנד].

sprink′-buck *n.* (ספרינק′-באק) ז. ***springbok***.

sprin′kle *v. and n.* (ספרינקל) שפריצען, איינשפריצען, בעשפריצען; שפרענקלען, בעשפרענקלען; דורכשפרענקלען; דורכזעען, דורכווארפען; דראבנע טריפען [ווי א רעגען]; שפריצונג, שפרענקלונג, טריפונג אין דראבנע טראפען; עטוואס וואס ווערט געשפריצט אדער געשפרענקעלט; א שפריי=רעגען; א מארגען=שטערען [אזא מיטעראלטערליכע וואפע. ז. ***morning-star***].

sprin′kled *a.* (ספרינקלד) בעשפרענקעלט, ווי בעשפריצט, בעדעקט מיט שפריצעלעך אדער מיט קלייניגקע פונקטען.

sprin′kler *n.* (ספרינ′-קלער) א בעשפריצער, א בעשפרענקלער; איינער וואס ווארפט דורך אדער זעעט דורך; א שפריצער; א בארשט צום שפריצען הייליגעם וואסער [ביי די קריסטען]; א מארגען=שטערען [אזא מיטעלאלטערליכע וואפע. ז. ***morning-star***].

sprin′kler sys′tem (ספרינ′-קלער סיס′-טעם) א סיסטעם פון וואסער=רעהרען אין געביידעס, וואס עפענען זיך אויטאמאטיש און נעהמען שפריצען מיט וואסער, ווען א געוויסער פלאץ ווערט צו שטארק אנגעהיצט.

sprin′kling *n.* (ספרינ′-קלינג) שפרענקלונג; בעשפרענקלונג; שפריצונג; דאס וואס ווארפט זיך דורך אדער זעעט זיך דורך.

sprint *v. and n.* (ספרינט) שנעל לויפען אין א קורצען וועט=לויף [פון מענשען]; דאס שנעל לויפען אין א קורצען וועט=לויף; א קורצער וועט=לויף, ביי וועלכען מענשען לויפען מיט דער גאנצער קראפט.

sprin'ter *n.* (ספרינ'-טער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א קורצען וועט-לויף [פון מענשען].

sprin'ting *n.* (ספרינ'-טינג) דאס שנעל לויפען אין א קורצען וועט-לויף [פון מענשען].

sprit *n.* (ספריט) דאס שפריעט [א שטאנג וואס געהט דיאגאנאל פון דער מאסט צום אויבערשטען ווינקעל פון א זעגעל]; א בוגשפריעט [א שטאנג אויף דעם פאדער-טייל פון א שיף. ז. *bowsprit*].

sprite *n.* (ספראיט) א גייסט, א שאטען; אן עלף, א פעיע [ז. *fairy*].

sprite'liness *n.* (ספראיט'-לי-נעס) ז. *sprightliness*.

sprite'ly *adv.* (ספראיט'-לי) ז. *sprightly*.

sprit'sail *n.* (ספריט'-סייל) א זעגעל, וואס ווערט אנגעצויגען דורך א שפריעט [אזא שטאנג וואס געהט דיאגאנאל פון דער מאסט צום אויבערשטען ווינקעל פון זעגעל].

sprock'et *n.* (ספראק'-עט) איינער פון די שטיפטען אדער פלעקלעך אין דעם ראנד פון א ראד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א קייט. ז. איל. *sprocket-wheel*.

sprock'et-wheel *n.* (ספראק'-עט-הוויעל) א ראד מיט שטיפטען אדער פלעקלעך אין ראנד אויף וועלכע עס טהוען זיך אן די רינגען פון א קייט, וועלכע דרעהט זיך איבער איהם.

Sprocket-wheel

sprout *v. and n.* (ספראוט) שפראצען, ארויסשפראצען, ארויסלאזען שפראצונגען; זיך פאנאנדערצווייגען; א שפראצלינג, אן אויסשפראצונג.

sprou'ted *a.* (ספראו'-טעד) בעדעקט מיט קנאספען אדער מיט ארויסגעשפראצטע צווייגלעך.

spruce *n., a. and v.* (ספרוהס) אן עגלע, א יעלאווער בוים, א קיעפער, א טאנענבוים, א סאסנע; שפראסען-ביער [ביער געמאכט פון זאפט פון קיעפער-בוימער אדער טאנענבוימער אנשטאט האפען]; נעט; געפוצט, פראנטיש; אויספוצען, מאכען נעט, מאכען פראנטיש; זיך אויספוצען.

Spruce

spruce'-beer *n.* (ספרוהס'-ביער) שפראסען-ביער (ביער געמאכט מיט זאפט פון קיעפער-בוימער אדער טאנענבוימער אנשטאט האפען].

spruce'-fir *n.* (ספרוהס'-פויר) די עגלע, דער יעלאווער בוים. ז. *spruce*.

spruce'-grouse *n.* (ספרוהס'-גראוס) די קאנאדישע וואלד-הוהן. ז. איל. *"N. A. Game Birds"*.

spruce'ly *adv.* (ספרוהס'-לי) נעט; געפוצט; פראנטיש.

spruce'ness *n.* (ספרוהס'-נעס) נעטקייט; געפוצטקייט, פראנטישקייט.

spruce'-o'cher *n.* (ספרוהס'-או'-קער) ברוינער אדער געלבער אקער [אזא מינעראל]. ז. *ocher*.

spruce'-par'tridge *n.* (ספרוהס'-פאר'-טרידזש) ז. *spruce-grouse*.

spru'cify *v.* (ספרוה'-סי-פאי) מאכען נעט; אויספוצען.

sprue *n.* (ספרוה) די עפנונג אין א פורם, דורך וועלכער עס ווערט ארייננעגאסען דאס געשמאלצענע מעטאל; די ארויסשטארצונג וואס עס בלייבט אויף א מעטאל-גוס-שטיק פון דער עפנונג פון דער פורם, דורך וועלכער דאס מעטאל איז ארייננעגאסען געווארען.

sprug *v.* (ספראג) מאכען נעט; אויספוצען.

sprung (ספראנג) פער'שכור'ט; געשפרונגען, ארויסגעשפראצט, ארויסגעבראכט. ז. *spring*.

sprunt *v.* (ספראנט) ארויסקומען, ארויסשפראצען; א שפרונג טהאן פארויס, ארויסשפרינגען.

sprunt up (ספראנט אפ) אויפקאכען, ווערען אין כעס.

spry *a.* (ספראי) קרעפטיג, לעבעדיג, מונטער, לוסטיג.

spud *n. and v.* (ספאד) אזא דיקעס מעסער אדער קינזשאל; א קליינער גראב-אייזען; אן אינסטרומענט עהנליך צו א גראב-אייזען; א קורצע, דיקע זאך; א קניידעל; א קארליק; א קארטאפעל; אנשניידען אדער אבגראבען מיט א קליינעם גראב-אייזען.

spud'dle *v.* (ספאדל) גראבען.

spud'dy *a.* (ספאד'-אי) קורץ און פעט.

spue *v.* (ספיו) ז. *spew*.

spuke *n.* (ספיוק) ז. *spook*.

spume *n. and v.* (ספיום) שוים, פיענע; שוימען.

spumes'cence *n.* (ספיו-מעס'-ענס) שוימיגקייט.

spumes'cent *a.* (ספיו-מעס'-ענט) שוימיג.

spumif'erous *a.* (ספיו-מיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס שוים.

spu'miness *n.* (ספיו'-מי-נעס) שוימיגקייט.

spu'mous *a.* (ספיו'-מאס) שוימיג; וואס בעשטעהט פון שוים.

spu'my *a.* (ספיו'-מי) שוימיג, בעדעקט מיט שוים.

spun (ספאן) געשפונען; אנגעצויגען, אויסגעצויגען. ז. *spin*.

spun gold (ספאן גאולד) געשפונענעם גאלד, גאלד-פעדים.

spunk *n. and v.* (ספאנק) צינד-האלץ; צונטער; מוטה, קוראזש; היציגער טעמפעראמענט; היציגקייט; ווידערשטאנדס-קראפט, אויסהאלטונגס-קראפט; זיך אנצינדען, אויפפלאמען, א פינקעל טהאן.

spunk up (ספאנק אפ) ארויסצייגען מוטה, קוראזש, אויסדויער-קראפט אדער ווידערשטאנדס-קראפט.

spun'ky *a.* (ספאנ'-קי) פייעריג, היציג, מוטיג; וואס וויל זיך ניט אונטערגעבען אדער זיך אנערקענען פאר בעזיעגט.

spun'-out *a.* (ספאן'-אוט) פאנאנדערגעצויגען.

spun sil'ver (ספאן סיל'-ווער) געשפונענעם זילבער, זילבער-פעדים.

spur *n. and v.* (ספויר) א שפארן; אן ארויסשטארצונג, עטוואס עהנליכעס צו א שפארען [ווי א פלאנצען-ווארצעל, דער הארנדיגער אנוואוקס אויף א פויגעלשען פוס, די אייזענדרעהט אויף א טעלעגראף-סלופ, אן וועלכע מען האלט זיך אן ביים ארויפקלעטערען א. ז. וו.]; אן אנשטויס, אן אנטריב, אן אנרעגונג; שפארנען, טרייבען מיט די שפארען; אנטרייבען, אנרעגען צו עפעס; זיך יאגען, זיך שטופען, שטרעבען; אנטהאן שפארען, בעזארגען מיט שפארען.

spur'-gall *n. and v.* (ספויר'-גאהל) א שפארען-וואונד אדער שפארען-צייכען [ביי א פערד]; אנרייבען א. וואונד מיט די שפארען, לאזען א סימן אויף א פערד'ס פעל פון די שפארען.

spurge *n.* (ספוירדזש) די וואלפס-מילך [אזא פלאנצע]. ז. *Euphorbia*.

spur'-gear *n.* (ספויר'-גיער) ז. *spur-gearing*.

spur'-gear'ing *n.* (ספויר'-גיער'-אינג) א מאשין-בעטריעב פון צאהן-רעדער.

spurge'-lau'rel *n.* (ספוירדזש'-לאה'-רעל) צייזלאנד [אזא אימער-גרינער לארבער-עהנליכער קוסט. זיין קארע ווערט געברויכט אין פאפיער-פאבריקאציאן].

spurge'-ol'ive *n.* (ספוירדזש'-אל'-איוו) ז. *mezereon*.

spu'rious *a.* (ספיו'-רי-אס) ניט עכט, ניט ריכטיג, געפעלשט, פאלש; אונגעזעצליך, ניט כשר [וועגען א קינד].

spu'riously *adv.* (ספיו'-רי-אס-לי) אויף אן אונעכטען, ניט ריכטיגען אדער פאלשען אופן; אויף אן אונגעזעצליכען אדער ניט כשר'ען שטייגער.

spu'riousness *n.* (ספיו'-רי-אס-נעס) ניט-עכטקייט, ניט-ריכטיגקייט; פאלשקייט, געפעלשטקייט; אונגעזעצליכקייט, ניט-כשר'קייט [ווי פון א קינד].

spur'-leath'er *n.* (ספויר'-לעטה'-ער) א שפארען-לעדערעל [א לעדערעל צוצובינדען א שפארע צום שוך].

spur'-leg'ged *a.* (ספויר'-לעג'-עד) מיט שפארען אויף די פיס [ווי געוויסע אינזעקטען, וואס האבען שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיסלעך].

spur'less *a.* (ספויר'-לעס) וואס האט ניט קיין שפארען.

spurn *v. and n.* (ספוירן) דריגען, א קלאפ טהאן אדער א שטויס טהאן מיט'ן פוס; צוריקשטויסען, צוריקווייזען אדער בעהאנדלען מיט פעראכטונג; א דריגע; א שטויס מיט'ן פוס.

spur'ner *n.* (ספויר'-נער) איינער וואס שטויסט אב, ווייזט צוריק אדער בעהאנדעלט מיט פעראכטונג.

spurn'water *n.* (ספוירנ'-וואהה-טער) אזא רינווע אויף'ן פאדערשטען טייל פון א שיפס-דעק אין דער פארם פון א *V*.

spurred *a.* (ספוירד) מיט שפארען; מיט שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען.

spur'rer *n.* (ספויר'-ער) א רייטער מיט שפארען; איינער אדער עטוואס וואס רעגט אן אדער מונטערט אויף צו עפעס.

spur'rey *n.* (ספאר'-אי) ז. *spurry*.

spur'rier *n.* (ספויר'-יער) א שפארען-מאכער.

spur'-roy'al *n.* (ספּויר'-ראָי'-על) אַ פאַרצייטיגע ענגלישע גאָלדענע מטבע פון 15 אָדער 16½ שילינג.

spur'ry *n.* (ספּאַר'-אי) ספּערגעל אָדער שפּאַרק [אַזאַ גראָז].

spur't *v. and n.* (ספּוירט) 1. אַ שפּריץ טהאָן, אַ גאָס טהאָן, זיך אַ גאָס טהאָן, אַ שטראָם טהאָן; 2. זיך אַ יאָג טהאָן, מאַכען אַ פּלוצלינגע שטאַרקע אָדער קורץ-דויערענדע אָנשטרענגונג [הויפּטזעכליך ביי אַ וועט-לויף]; 3. אַ שפּריץ, אַ גאָס, אַ שטראָם; 4. אַ קורץ-דויערענדער פּלוצליכער אויסברוך; 5. אַ פּלוצליכע, קורץ-דויערענדע שטאַרקע אָנשטרענגונג [הויפּטזעכליך אין אַ וועט-לויף, אין וועט-רודערען א. ז. וו.].

1. The victim's blood **spurted** upon the murderer's face. 2. The runners **spurted** desperately trying to overreach one another. 4. She showed a sudden **spurt** of jealousy.

spur'-track *n.* (ספּויר'-טרעק) אַ זייטיגע אָבצווייגונג פון אַן אייזענבאַהן-ליניע.

spur'-tree *n.* (ספּויר'-טריע) דאָס געלבע פיערעל-האָלץ [אַזאַ וועסט-אינדישעס ביימעל].

spur'way *n.* (ספּויר'-הוויי) אַ רייט-וועג; אַ שמאָלער וועג.

spur'-wheel *n.* (ספּויר'-הוויעל) אַ צאָהן-ראָד.

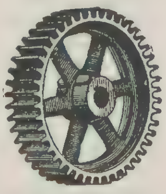

Spur-wheel

spur'wing *n.* (ספּויר'-הווינג) דער שפּאָרען-פליגעל [אַ פויגעל וואָס האָט אַ האָרנדיגען אָנוואוקס אויף די עקען פון די פליגעל-פעדערען].

spur'-winged *a.* (ספּויר'-הווינגד) וואָס האָט אַ האָרנדיגען אָנוואוקס אויף די עקען פון די פליגעל-פעדערען [וועגען געוויסע פויגלען].

spur'wort *n.* (ספּויר'-הוואירט) די פעלד-מאַרענע אָדער פעלד-קראַפּ. ז. *field-madder*.

sputa'tion *n.* (ספּיו-טיי'-שאַן) דאָס שפּייען; שפּייעכץ; ליחה.

sput'ter *v. and n.* (ספּאַט'-ער) 1. שפּריצען מיט שפּייעכץ; 2. שפּריצען מיט גערויש; 3. שפּריצען מיט ווערטער, ריידען שנעל, אויפגערעגט און אונקלאָר; 4. שפּריצונג מיט שפּייעכץ; שפּייעכץ; דער גערויש פון שפּריצען; 5. גערויש, ליאַרם; אַן אויפגערעגטער, היציגער געשפּרעך.

2. The candle **sputters** smoke. 3. Highly incensed, he **sputtered** out the basest accusations against his friends.

sput'terer *n.* (ספּאַט'-ער-ער) איינער וואָס שפּריצט שפּייעכץ; עטוואָס וואָס שפּריצט; איינער וואָס שיסט מיט ווערטער, רעדט שנעל, אויפגערעגט און אונקלאָר.

spu'tum *n.* (ספּיו'-טאַם) שפּייעכץ, סלינע; ליחה.

spy *v. and n.* (ספּאַי) שפּיאָנירען; נאָכקוקען; בעאָבאַכטען; אויסגעפינען, ענטדעקען; אויספאָרשען, אונטערזוכען, אויסזעהן, אויסקוקען; אַ שפּיאָן.

spy'-glass *n.* (ספּאַי'-גלעס) אַ שפּאַקטיוו, אַ קליינער האַנד-טעלעסקאָפּ.

spy'-hole *n.* (ספּאַי'-האָול) אַ קוק-לאָך, אַ לאָך צום נאָכקוקען אָדער נאָכשפּיאָנירען.

spy'ism *n.* (ספּאַי'-איזם) שפּיאָנערייי, דאָס שפּיאָנירען; דאָס סיסטעם פון בענוצען שפּיאָנען.

spy'-mon'ey *n.* (ספּאַי'-מאַנ'-אי) שפּיאָנען-געצאָהלט.

sq. אָבקירצונג פון *square* [קוואַדראַט].

squab *a., n. and v.* (סקהוואַב) פעט; גראָב; אונגעלומפּערט; אַ זאָפּע; אַ יונגע טויב; אַ דיקע און ווייכע זאַך; אַ קורצער און דיקער מענש; אָנשטאָפּען [ווי אַ קישען].

squabash' *v.* (סקהווע-בעש') צוקוועטשען, דערשטיקען, דערווערגען.

squab'bish *a.* (סקהוואַב'-איש) דיק, פעט, שווער.

squab'ble *v. and n.* (סקהוואַבל) שטרייטען, צאַנקען, זיך קריעגען; אין דרוקערייי — אויסמישען, ברייגנען אין אונאָרדנונג אָנגעזעצטע שריפט; אַ שטרייט, אַ צאַנק, אַ געשלעג.

squab'bler *n.* (סקהוואַב'-לער) אַ צאַנקער, אַ שטרייטער, אַן אַרומקריעגער, אַ שרייער.

squab'by *a.* (סקהוואַב'-אי) דיק און קורץ.

squac'co *n.* (סקהוועק'-אָו) אַזאַ קליינע אייראָפּעאישע צאַפּליע אָדער בוטשאַן [אַ זומפּ-פויגעל].

squad *n. and v.* (סקהוואַד) אַ ראָטע, אַ קליינע אָבטיילונג [סאָלדאַטען אָדער פּאָליציסטען]; צוטיילען אין ראָטעס.

squad'ron *n. and v.* (סקהוואַד'-ראַן) אַ סקאַדראָן, אַ ראָטע קאַוואַלעריסטען; אַן אָבטיילונג פון אַ קריעגס-פלאָטע, אַן אָבטיילונג פון קריעגס-שיפען; אַ קוואַדראַט, אַ פיער-עק; אויסבילדען אַ סקאַדראָן; מאַכען אין אַ געוויסען סדר; איינאָרדנען.

squail *n. and v.* (סקהווייל) אַ דיסק אָדער קעגעל וואָס ווערט בענוצט אין אַ געוויסען קעגעל-שפּיעל אויף אַ רונדען ברעט [ז. *squails*]; ציעלען אָדער וואַרפען מיט שטעקלעך אָדער קעגלען אין אַ געוויסען פּונקט.

squail'-board *n.* (סקהווייל'-באָורד) אַ רונד ברעט פאַר אַ געוויסען קעגעל-שפּיעל. ז. *squails*.

squails *n.* (סקהווייילז) אַזאַ שפּיעל וואו קעגלען אָדער דיסקען ווערען געשנעלט פון ברעג פון אַ רונדען ברעט צו אַ געוויסען פּונקט אין צענטער.

squal'der *n.* (סהוואָל'-דער) אַ מין זשעלע-פיש. ז. *jellyfish*.

squale *n. and v.* (סקהווייל) ז. *squail*.

squal'id *a.* (סקהוואָל'-איד) זעהר שמוציג; גראָב; אונריין.

The poor are compelled to live in **squalid** neighborhoods.

squalid'ity *n.* (סקהוואָ-ליד'-אי-טי) ז. *squalidness*.

squal'idly *adv.* (סקהוואָל'-איד-לי) אויף אַ שמוציגען, אונריינעם שטייגער.

squal'idness *n.* (סקהוואָל'-איד-נעס) שמוציגקייט; גראָבקייט; אונריינקייט.

squa'liform *a.* (סקהוויי'-לי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ האַיפיש; עהנליך צו אַ האַיפיש.

squall *n. and v.* (סקהוואָהל) אַ שקוואַל, אַ פּלוצליכער שטאַרקער שטורים פון ווינד אויף'ן ים; אַ געשריי; אַ יללה; אַ ליעבלינגס-קינד; אַ קעצעלע; אויסשרייען; מאַכען קולי-קולות.

squall'er *n.* (סקהוואָהל'-ער) אַ שרייער.

squall'y *a.* (סקהוואָהל'-אי) 1. שקוואַליג, מיט אָפטע פּלוצליכע שטורמען פון ווינד; שטורמיג; 2. דראָהענד; מיט סמנים פון אַ שלעכטען סוף; 3. שלעכט געוועבט, מיט פיעל קניפּלעך.

2. Things began to look **squally**.

squal'or *n.* (סקהוואָל'-אָר) שמוץ, אונריינקייט, פוילעניש.

squam *n.* (סקהוואָם) אַזאַ מאַטראָזען-היטעל פון געאוילטען, וואַסער-זיכערען שטאָף.

squa'ma *n.* (סקהוויי'-מאַ) אַ שאָלעכץ, אַ שופּ, אַ לוסקע; אַ דינער, שופּען-עהנליכער טייל פון אַ ביין.

squa'mate *a.* (סקהוויי'-מייט) שופּיג, בעדעקט מיט שופּען; אין אַנאַטאָמיע — וואָס האָט די פאָרם פון אַ שופּ אָדער לוסקע.

squa'mated *a.* (סקהוויי'-מיי-טעד) ז. *squamate*.

squama'tion *n.* (סקהוויי-מיי'-שאַן) דאָס זיין בעדעקט מיט שופּען [ווי געוויסע שלאַנגען, עקדעשען א. ז. וו.].

squame *n.* (סקהווייים) אַ שופּ, אַ שאָלעכץ פון אַ חיה.

squamel'late *a.* (סקהוויי-מעל'-אייט) וואָס האָט קליינע שופּען.

squamif'erous *a.* (סקהווע-מיפ'-ע-ראָס) ז. *squamigerous*.

squa'miflorous *a.* (סקהוויי'-מי-פלאָו-ראָס) אין באָטאַניק — וואָס האָט שופּען-פערמיגע בליהונגען.

squa'miform *a.* (סקהוויי'-מי-פאָרם) שופּען-פערמיג; וואָס האָט די פאָרם פון אַ לוסקע.

squamig'erous *a.* (סקהווע-מידזש'-ע-ראָס) שופּיג; בעדעקט מיט שופּען אָדער לוסקעס.

squa'moid *a.* (סקהוויי'-מאָיד) ז. *squamiform*.

squa'mose *a.* (סקהוויי'-מאָוס) שופּיג, בעדעקט מיט שופּען.

squa'mous *a.* (סקהוויי'-מאָס) שופּיג, שאָליג, בעדעקט מיט שופּען.

squam'ula *n.* (סקהוועמ'-יו-לאַ) אַ קליינער שופּ אָדער שאָלעכץ [ביי חיות און פלאַנצען].

squam'ulate *a.* (סקהוועמ'-יו-לייט) וואָס האָט קליינע לוסקעס אָדער שופּען.

squam'ule *n.* (סקהוועמ'-יול) ז. *squamula*.

squam'ulose *a.* (סקהוועמ'-יו-לאָוס) ז. *squamulate*.

squan'der *v. and n.* (סקהוואַנ'-דער) פערשווענדען; צושטרייען, צושפּרייטען; פערשווענדונג.

squan'derer *n.* (סקהוואַנ'-דער-ער) אַ פערשווענדער.

squan'deringly *adv.* (סקהוואַנ'-דער-אינג-לי) פערשווענדענדיג, אויסברייגנענדיג.

square *n., v., a. and adv.* (סקהוועהר) אַ קוואַדראַט, אַ פיער-עק; איינס פון די פיער-עקיגע קעסטלעך אויף אַ שאַך-ברעט; אַ ווינקעל-לינעאַל [אַזאַ לינעאַל אין דער פאָרם פון אַן *L* אָדער *T* צו צייכענען אָדער צו מעסטען רעכטע ווינקלען]; אַן אָפענער פּלאַץ אין אַ שטאָדט אָדער דאָרף וואו צוויי אָדער עטליכע גאַסען שניידען זיך איבער; אַ קוואַרטאַל [אַ קוואַדראַטער פּלאַץ וואָס איז פערבויט מיט הייזער און בילדעט אויס די ווינקלען פון פיער גאַסען]; אין מאַטעמאַטיק — אַ קוואַדראַט-צאָהל [דער פּראָדוקט וואָס בעקומט זיך פון כפל'ען אַ צאָהל אויף איהר אַליין]; אַ מחנה סאָלדאַטען אין אַ קוואַדראַט-פאָרם; צוגעפּאַסטקייט, ריכטיגקייט; עהרליכקייט; מאַכען קוואַדראַט אָדער

פיער=עקיג; אויסבילדען אין דער פארם פון א רעכטען ווינקעל; מאכען רעכט=ווינקעלדיג; אויסגלייכען [א חשבון], סלוק'ען; צופאסען איינס צו דעם אנדערען; מאכען פראפארציאנעל אדער פערהעלטניסמעסיג — אין מאטעמאטיק שטעלען אין א קוואדראט=צאהל [כפל'ען א צאהל אויף איהר אליין]; געפינען דעם עקוויוואלענט אדער די גלייכע מאס פון א קוואדראט=מאס [ווי למשל, איין קוואדראט=פוס ענטהאלט 144 קוואדראט=צאל]; זיין אין א קוואדראט=פארם; קוואדראטנע, פיער=עקיג; רעכט=ווינקעלדיג; וואס קען אויסגעשטעלט אדער אויסגעדריקט ווערען אין קוואדראטען [ווי א קוואדראט=מאס]; גערעכט, עהרליך, יושר'דיג; גערעכטיג; קוויט, אויסגעגליכען [וועגען חשבונות], גע'סלוק'ט; פאלשטענדיג, אבסאלוט, ניט צווייטייטיג; פעסט געבויט; סאליד, אנשטענדיג, פול; צוגעפאסט, ריכטיג; אין מאטעמאטיק — ערהויבען אין קוואדראט, גע'כפל'ט אויף זיך אליין; גלייך, פונקט, אין א גלייכער ריכטונג.

square accounts' (סקהוועהר עקאונטס') אויסגלייכען די חשבונות.

square'-built *a.* (סקהוועהר'-בילט) געבויט פיער=עקיג; ווינקעלדיג; קורץ און דיק; סאליד.

He was a short, square-built old fellow.

square dance (סקהוועהר דענס) א טאנץ פון צוויי, פיער אדער אכט פאר [ווי א קאדריל].

square'-head'ed *a.* (סקהוועהר'-העד'-עד) מיט א פיער=קאנטיגען שפיץ אדער קאפ.

square'ly *adv.* (סקהוועהר'-לי) אין א קוואדראט=פארם, פיער=קאנטיג; אויף א ריכטיגען, עהרליכען שטייגער; געוויס, זיכער, אבסאלוט.

square man in the square place (סקהוועהר מען אין טהי סקהוועהר פליים) דער ריכטיגער מאן אויף דעם ריכטיגען פלאץ.

square'ness *n.* (סקהוועהר'-נעס) קוואדראטנקייט, פיער=עקיגקייט; ריכטיגקייט; עהרליכקייט.

square num'ber (סקהוועהר נאמ'-בער) א קוואדראט=צאהל [א צאהל וואס איז דער פראדוקט פון אן אנדער צאהל, וועלכע איז גע'כפל'ט אויף זיך אליין, ווי למשל, 25 איז די קוואדראט=צאהל פון 5, ווייל 5×5=25].

square'-rigged *a.* (סקהוועהר'-ריגד) ביי וועלכער די הויפט זעגלען הענגען אראב פון האריזאנטאלע באלקענס וואס זיינען פון מיטען צוגעבונדען צו די מאסטען [וועגען א שיף].

square root (סקהוועהר רוהט) אין מאטעמאטיק — דער קוואדראט=ווארצעל [דער ווארצעל פון א קוואדראט=צאהל, ווי למשל, דער ווארצעל פון 25 איז 5].
ז. *square number*

square'-set *a.* (סקהוועהר'-סעט)
ז. *square-built*

square'-shoul'dered *a.* (סקהוועהר'-שאול'-דערד) מיט ברייטע ווינקעלדיגע שולטערען אדער אקסלען.

square'-spot'ted *a.* (סקהוועהר'-ספאט'-עד) מיט פיערקאנטיגע פלעקען [וועגען געוויסע באבעלעך אדער זומער=פויגעלעך].

square'-stern *n.* (סקהוועהר'-סטוירן) אזא שיף, ביי וועלכער דאס הינטערשטע ווענטעל איז פיער=קאנטיג [ניט רונד].

square the cir'cle (סקהוועהר טהי סוירקל) מאכען א קוואדראט פון א קרייז; שטרעבען צו טהאן עפעס אונמעגליכעס.

square'-toes *n.* (סקהוועהר'-טאוז) א צופינקטליכער, פארמאליסטישער, אלטמאדישער מענש.

squar'ing *n.* (סקהוועהר'-אינג) דאס מאכען קוואדראטיש אדער פיער=עקיג.

squar'rose *a.* (סקהווער'-אוס) אין ביאלאגיע — בעדעקט מיט שופען=עהנליכע אנוואקסונגען [וועגען געוויסע פלאנצען און אינזעקטען].

squar'rous *a.* (סקהווער'-אס)
ז. *squarrose*

squar'rulose *a.* (סקהווער'-או-לאוס) אין באטאניק — שארסטיג, בעדעקט אדער בעוואקסען ווי מיט קליינע שופען.

squash *v. and n.* (סקהוואש) קוועטשען, צוקוועטשען; א קוואטש, א קוואטשיגע אדער ווייכע זאך; די צוקוועטשונג; דער קלאפ פון א קוואטשיגער ווייכער זאך, ווען זי פאלט אראב; א קירבעס; די שנויץ=מויז [ז. *muskrat*].

squash'er *n.* (סקהוואש'-ער) א צוקוועטשער, א צושמעטערער.

squash'y *a.* (סקהוואש'-אי) קוואטשיג, בלאטיג.

squat *v., a. and n.* (סקהוואט) זיך איינקארטשען, זיך צונויפבויגען, זיצען הארט צו דער ערד [וועגען חיות]; זיצען איינגעקארטשעט [וועגען מענשען]; זיך בעזעצען אויף א שטיק לאנד, ניט האבענדיג קיין אייגענטומס=רעכט דארויף; קורץ און דיק; איינגעקארטשעט; דאס זיצען איינגעקארטשעט.

squat'ter *n.* (סקהוואט'-ער) א סקוואטער, א קאלאניסט וואס בעזעצט זיך אויף א פרייען שטיק לאנד, ניט האבענדיג קיין אייגענטומס=רעכט דארויף; אין אויסטראליען — איינער וועלכער בעקומט פון דער רעגיערונג פרייעס לאנד פאר פאשע פאר זעהר א קליינע אבצאהלונג.

squattoc'racy *n.* (סקהוואט-אק'-רע-סי) אין אויסטראליען — די רייכע פיהציכטער, וועלכע בעזיצען גרויסע שטיקער לאנד פאר פאשע.

squat'ty *a.* (סקהוואט'-אי) קורץ און דיק; נידריג געזעצט.

squaw *n.* (סקהוואה) א אינדיאנערין, א ווייב, א פרוי [אין דער שפראך פון די אמעריקאנישע אינדיאנער].

squawk *v. and n.* (סקהוואהק) קוויטשען אדער פישטשען אויף א הויכען קול; א הויכער אדער שארפער קוויטש; די אמעריקאנער נאכט=צאפליע [אזא זומפ=פויגעל].

squaw'ker *n.* (סקהוואה'-קער) איינער אדער עפעס וואס קוויטשעט.

squaw'-man *n.* (סקהוואה'-מען) א ווייסער, וועלכער האט געהייראט אן אינדיאנערין און לעבט ווי אן אינדיאנער.

squeak *v. and n.* (סקהוויעק) קוויטשען, פישטשען, סקריפען; ארויסגעבען א סוד, אויסזאגען פון חדר, פערראטהען די חברים; ארויסדרעהען זיך פון א פערפליכטונג; א קוויטש, א פישטשע, א סקריפ.

squea'ker *n.* (סקהוויע'-קער) א קוויטשון, א קוויטשער; איינער אדער עפעס וואס פישטשעט אדער קוויטשעט; א יונגער פויגעל; אזא אויסטראלישע קראהע אדער ווארענע; איינער וואס זאגט אויס פון חדר, א פערראטהער פון זיינע חברים.

squea'kily *adv.* (סקהוויע'-קי-לי) קוויטשענדיג; מיט א פישטשענדען קול.

squea'kingly *adv.* (סקהוויע'-קינג-לי)
ז. *squeakily*

squea'ky *a.* (סקהוויע'-קי) קוויטשענד, פישטשענד.

squeal *v. and n.* (סקהוויעל) שרייען, קוויטשען [ווי פון וועהטאג, כעס, אונגעדולד]; ארויסגעבען די חברים, אויסזאגען פון חדר; מסר'ען; א שארפער, גרילצענדער געשריי.

squea'ler *n.* (סקהוויע'-לער) איינער וואס זאגט אויס פון חדר; א מוסר, א פערראטהער פון זיינע חברים; א קוויטשון, א קוויטשער; א יונגע טויב; דער אמעריקאנער רעגען=פייפער [אזא פויגעל, ז. *golden plover*]; אזא ים=ענטעל [ז. *harlequin duck*]; די מויער=שוואלב [אזא אייראפעאישע שוואלב].

squea'mish *a.* (סקהוויע'-מיש) וועמען עס נעהמט אן שנעל אן איבעלקייט אדער ניט=גוטקייט; זעהר איידעל; מיט א פעראיידעלטען מאגען; איבערקלייבעריש; וואס איז א גרויסער בעל=מקפיד; צו פרום, צו געוויסענהאפט.

He is squeamish about accepting favors from opponents.

squea'mishly *adv.* (סקהוויע'-מיש-לי) אויף א צו איידעלען שטייגער; זייענדיג זעהר איבערקלייבעריש; אויף א צו פרומען אדער צו געוויסענהאפטען שטייגער.

squea'mishness *n.* (סקהוויע'-מיש-נעס) דאס זיין צו איידעל; דאס זיין איבערקלייבעריש; דאס זיין צו פרום אדער צו געוויסענהאפט.

squeege *v. and n.* (סקהוויעדזש)
ז. *squeeze*

squeezabil'ity *n.* (סקהוויע-זע-ביל'-אי-טי) דריקבארקייט; דאס לאזען זיך דריקען אדער קוועטשען.

squee'zable *a.* (סקהוויע'-זעבל) דריקבאר, וואס לאזט זיך דריקען אדער קוועטשען.

squeeze *v. and n.* (סקהוויעז) דריקען, קוועטשען; פרעסען; אויספרעסען, אויסקוועטשען; אריינקוועטשען; זיך דורכקוועטשען, זיך דורכשפארען; א דריק, א קוועטש; קוועטשונג.

squeeze out (סקהוויעז אוט) אויספרעסען, אויסקוועטשען.

squee'zer *n.* (סקהוויע'-זער) איינער אדער עפעס וואס פרעסט אדער דריקט.

squee'zing *n.* (סקהוויע'-זינג) פרעסונג, דריקונג; דאס וואס ווערט אויסגעפרעסט אדער אויסגעדריקט.

squelch *n. and v.* (סקהוועלטש) א צושמעטערענדער קלאפ; א שווערער פאל; צושמעטערען, פערניכטען; דערשלאגען; צושמעטערט ווערען.

squib *n. and v.* (סקהוויב) א ראקעט פון פייערווערק; א וויציגער אויסדרוק, א סאטירע; א פאסקוויל, א שפאט=בריעף; שפאטען, שטעכען מיט רייד; שרייבען א סאטירע אויף אימעצען.

squib'bish *a.* (סקהוויב'-איש) וואס פערבלענדעט אויף א ווייליע; שרייעריש בלענדענד; ווי א בליץ.

squid *n. and v.* (סקהוויד) דער קאלמאר [אזא קליינער טינט=פיש (ז. *cuttlefish*)], וואס ווערט געברויכט אנצוטשעפען אויף א ווענטקע אלס א קעדער אדער צוציהונגס=שפייז צו כאפען פיש]; א קינסטליך=געמאכטער קאלמאר, וואס דיענט אלס קעדער צו כאפען פיש; כאפען פיש מיט קינסטליך=געמאכטען קאלמאר.

squid'ding *n.* (סקהוויד'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א קאלמאר. ז. *squid*

squid'-jig'ging *n.* (סקהוויד'-דזשיג'-אינג) ז. *squidding*

squig'gle *v.* (סקהוויגל) זיך דרעהען ווי אַן אאל אדער ווידנע; שוויינקען דעם האלז, גארגלען.

squill *n.* (סקהוויל) אין באטאניק—די ים=ציבעלע [אזא דרום=איראפעאישע פלאנצע, וואס ווערט אפט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל אבצופיהרען השתנה]; אין זאאלאגיע—די סקווילע [אזא קליינער ים=ראק וואס האט די פארם פון א מאנטיס=היישעריק. ז. *Mantis*].

Squill

squinch *n.* (סקהווינטש) אין ארכיטעקטור — א קליינע ארקע אדער בויגען וואס ווערט אויסגעמויערט איבער א ווינקעל צו פערשטארקעןביידע זייטען.

squint *v., a. and n.* (סקהווינט) מאכען קאסאקע אדער קרום=אויגיג; קוקען מיט האלב=פערמאכטע אויגען; קוקען אויף עפעס פון דער זייט; קרום קוקען; א ווינק טהאן; אנדייטען אינדירעקט; מרמז זיין; קאסאקע, קרום=אויגיג; קרום, ניט דירעקט; סטראביזם, קרום=אויגינקייט; דאס קוקען קרום, אן איינזייטיגער בליק; א קרומע אדער אינדירעקטע נייגונג אדער שטרעבונג.

squin'ter *n.* (סקהווינ'-טער) איינער וואס קוקט קאסאקע; א קרום=אויגיגער מענש.

squint'-eyed *a.* (סקהווינט'-איד) מיט קאסאקע אויגען; מיט א קרומען בליק; בייזהאפט, פיינדליך.

squin'ting *n.* (סקהווינ'-טינג) קרום=אויגינקייט.

squin'tingly *adv.* (סקהווינ'-טינג-לי) קרום=אויגיג; קאסאקע.

squire *n.* (סקהוואיר) א לאנד=אייגענטימער אין ענגלאנד, וואס איז א פריעדענס=ריכטער; א פריעדענס=ריכטער, א לאקאלער אדער ארטיגער ריכטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן עהרען=טיטול; אן אדעל=טיטול נידריגער אלס ריטער; א קאוואליער, א דאמען=בעגלייטער, א דאמען=פערעהרער; א פראנט.

squire a la'dy (סקהוואיר ע ליי'-די) נאכגעהן אדער אפט בעזוכען א דאמע.

squire'arch *n.* (סקהוואיר'-ארק) א גרויסער לאנד=בעזיצער אין ענגלאנד; אן ענגלישער לאנד=בעזיצער וואס איז א פריעדענס=ריכטער.

squire'archy *n.* (סקהוואיר'-אר-קי) די גרויסע לאנד=בעזיצער [אין ענגלאנד], דאס יונקערטום אין ענגלאנד.

squireen' *n.* (סקהוואיר-איען') אין איר=לאנד — א קליינער גוטס=בעזיצער.

squire'hood *n.* (סקהוואיר'-הוד) די יונקערשאפט; די לאגע און ווירדע פון א לאנד=יונקער.

squire'ly *adv. and a.* (סקהוואיר'-לי) מעשה לאנד=יונקער; לאנד=יונקעריש.

squire'ship *n.* (סקהוואיר'-שיפ) ז. *squirehood*

squir'ess *n.* (סקהוואיר'-עס) די פרוי פון א לאנד=יונקער.

squirm *v. and n.* (סקהוואירם) זיך שלענגלען, זיך דרעהען מיט'ן קערפער [ווי א ווארים]; קלעטערען ארויף, דרעהענדיג מיט'ן קערפער; דאס דרעהען אדער בגינען דעם קערפער [ווי א ווארים].

squir'rel *n.* (סקהוואר'-על) א וועווערקע.

squir'rel-fish *n.* (סקהוואר'-על-פיש) אזא פיש וואס איז בעוואקסען מיט שארפע שטאכלען כמעט איבער'ן גאנצען קערפער.

squir'rel-mon'key *n.* (סקהוואר'-על-מאנ'-קי) ז. *marmoset*

squirt *v. and n.* (סקהווירט) שפריצען, בעשפריצען; א שפריץ טהאן; א שפריצער; א שפריץ [פון וואסער]; א שוואכער מאגען; דאס לאקסירען; א גראבער יונג; א קליין מענשעלע וואס האלט זיך פאר א גרויסען לייט.

squir'ter *n.* (סקהוואיר'-טער) א שפריצער [איינער וואס שפריצט].

squir'y *n.* (סקהוואיר'-אי) דאס יונקערטום, דער לאנד=אדעל.

squob *a., n. and v.* (סקהוואב) ז. *squab*

Sr. פערקירצונג פון *senior*

S. S. ראשי תבות פון *Sunday-school* אדער פון *steamship*

ss. פערקירצונג פון *scilicet*, נעמליך [ווערט געברויכט אין אפיציעלע דאקומענטען].

SS. פערקירצונג פון *saints*

S. S. E. ראשי תבות פון די ווערטער *south-southeast*

S. S. W. ראשי תבות פון די ווערטער *south-southwest*

St. אבקירצונג פון *street* אדער פון *saint*

'st *int.* (סט) סט! שא! שטיל! ז. *hist*

stab *v. and n.* (סטעב) שטעכען, דערשטעכען; שטעכען, דערשטעכען אדער שעדיגען הינטען=ארום; פערוואונדען; וועה טהאן, שניידען, פערארזאכען ליידען [מיט ווערטער, פערלוימדונגען א. ז. וו.]; לעגען די ציגעל אין א וואנד ניט גאנץ גלייך; א שטאך [מיט א מעסער, קינזשאל א. ז. וו.]; א וואונד פון א שטאך; א וואונד אדער בעשעדיגונג וואס מען בעקומט אין דער פינסטער אדער הינטען=ארום.

stab'ber *n.* (סטעב'-ער) איינער וואס שטעכט אדער דערשטעכט; א שטעכער; אן אל.

stab'bing *n.* (סטעב'-אינג) דאס מאכען לעכער אין דעם רוקען פון א בוך [ביים איינבינדען].

stab'bingly *adv.* (סטעב'-אינג-לי) שטעכענדיג, דערשטעכענדיג; דערשטעכענדיג אדער שעדיגענדיג הינטען=ארום; מיט דער אבזיכט צו שעדיגען הינטען=ארום.

stab'bing-machine' *n.* (סטעב'-אינג-מע-שין') א מאשין דורכצושטעכען די רוקענס פון ביכער [ביים איינבינדען].

stab'bing-press *n.* (סטעב'-אינג-פרעס) ז. *stabbing-machine*

stabil'iment *n.* (סטע-ביל'-אי-מענט) איינפעסטיגונג, בעפעסטיגונג; דאס מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער דויערהאפט; א שטיצע, אן אונטערשפארע.

stabilisa'tion *n.* (סטעב-איל-אי-זיי'-שאן) ז. *stabilization*

stab'ilise *v.* (סטעב'-איל-איז) ז. *stabilize*

stabil'itate *v.* (סטע-ביל'-אי-טייט) מאכען סטאביל, שטאנדהאפט, איינגעפעסטיגט אדער דויערהאפט.

stabil'ity *n.* (סטע-ביל'-אי-טי) פעסטקייט; שטאנדהאפטיגקייט; בעשטענדיגקייט, אויסגעהאלטענקייט, דויערהאפטיגקייט; די נייגונג פון א באלאנסירענדען קערפער צו קומען צוריק אין גלייכגעוויכט.

stabiliza'tion *n.* (סטעב-איל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען סטאביל אדער שטאנדהאפט; בעפעסטיגונג; דאס מאכען בעשטענדיג, אנהאלטענד אדער דויערהאפט.

stab'ilize *v.* (סטעב'-איל-איז) מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער פעסט; מאכען בעשטענדיג אדער דויערהאפט.

sta'ble *n., v. and a.* (סטייבל) א שטאל; א פיה=שטאל; א פערד=שטאל; וועט=לויף פערד פון א בעשטימטען בעל=הבית; ארייננשטעלען אין א שטאל, האלטען אין א שטאל; וואהנען, זיך אויפהאלטען [וועגען חיות]; איינשטעלען; בעפעסטיגען; מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער זיכער; אונטערשפארען, אונטערשטיצען; שטעהן פעסט, זיין פעסט אדער שטאנדהאפט; פעסט, שטאנדהאפט; בעשטענדיג, אנהאלטענד, דויערענד; ענטשלאסען.

sta'ble-boy *n.* (סטיי'בל-באי) א שטאל=יונג.

sta'ble-call *n.* (סטיי'בל-קאהל) א סיגנאל צום אנטרינקען און פוצען די פערד [אין קאוואלעריע און ארטילעריע]; די צוזאמענקונפט פון א קאוואלעריע אדער ארטילעריע=אבטיילונג צום אנטרינקען און פוצען די פערד.

sta'ble-fly *n.* (סטיי'בל-פלאי) א שטאל=פליעג, אזא בייסענדע הויז=פליעג.

sta'ble-man *n.* (סטיי'בל-מען) א שטאל=קנעכט, א שטאל=דיענער.

sta'bleness *n.* (סטיי'בל-נעס) ז. *stability*

sta'bler *n.* (סטיי'-בלער) איינער וואס האלט פרעמדע פערד אין זיינע שטאלען פאר א בעשטימטען געצאהלט.

sta'ble-room *n.* (סטיי'בל-רוהם) פלאץ אין א שטאל; פלאץ פאר שטאלען.

sta'bling *n.* (סטיי'-בלינג) דאס אריינ=נעהמען אדער אריינשטעלען אין א שטאל; שטאלען; בעזארגונג מיט שטאלען.

stab'lishment *n.* (סטעב'-ליש-מענט) ז. *establishment*

sta'bly *adv.* (סטיי'-בלי) אויף א סטאבילען שטייגער; מיט שטאנדהאפטיגקייט, מיט פעסטקייט, מיט זיכערהייט; אויף א דויערהאפטען שטייגער.

stabula'tion *n.* (סטעב-יו-ליי'-שאן) ז. *stabling*

stac'ca *n.* (סטעק'-א) אזא תבואה=מאס פון אונגעפעהר דריי בושעל [ווערט געברויכט אין אייניגע טיילען פון ענגלאנד].

staccatis'simo *a.* (סטעק-קע-טיס'-אי-מא) אין מוזיק — שטארק סטאקאטא. ז. *staccato*

stacca'to *a.* (סטעק-קא'-טא) אין מוזיק — סטאקאטא [אבגעהאקט].

stack *n. and v.* (סטעק) א קופע; א סקירדע, א סטערדע, א סטאג [שטרוי, זאנגען א. ז. וו.]; א שטאס האלץ [108 קוביק פוס]; עטוואס אויפגעשטעלט ווי א פיראמידע; א פיראמידען=עהנליכע צוזאמענשטעלונג פון ביקסען; א קוימען; א רייה קוימענס; א קופע דרוק=פאפיער; א רייה ביכער=פאליצעס; א הויכער משופע'דיגער פעלז וואס שטארצט ארויס פון ים; אוועקלעגען אין א קופע אדער סקירדע; אונטערטאשען קארטען [אום צו בעשווינדלען].

stack'age *n.* (סטעק'-עדזש) היי, תבואה א. ז. וו. געלעגט אין קופעס, סטאגען אדער

סקירדעס [סטערדעס]; אז אבצאהלונג
אויף זאכען וואס זיינען אויסגעלעגט אין
קופעס אדער סקירדעס [ווי היי, תבואה
א. ז. וו.].

stack arms (סטעק ארמז) צונויפ־
שטעלען ביקסען אין דער פארם פון א
פיראמידע.

stack'-bor'er *n.* (סטעק־באור־ער) אז
אינסטרומענט דורכצולעכערען א קופע
[סטאג] היי [אום אריינצולאזען פרישע
לופט און פערמיידען פוילונג]

stack'er *n.* (סטעק־ער) א פאררעכטונג
ביי א דרעש־מאשין ארויפצוווארפען
שטרוי אויף א וואגען אדער אויף א קופע.

stack'-fun'nel *n.* (סטעק־פאנ־על) א
פיראמידאלער געשטעל פון האלץ אין'ם
צענטער פון א סטערדע [סקירדע] קארן,
שטרוי א. ז. וו. [אום אריינצולאזען
לופט]. ז. *stack-stand*.

stack'-guard *n.* (סטעק־גארד) א
צודעק פאר א קופע היי אדער פאר א
סקירדע [סטערדע] תבואה.

stack'ing-band *n.* (סטעק־אינג־בענד)
א שטעקען אדער שטריק צום בעפעסטיגען
א קופע [סטאג] היי אדער א סקירדע
שטרוי אדער גארבען.

stack'ing-belt *n.* (סטעק־אינג־בעלט)
ז. *stacking-band*.

stack'ing-stage *n.* (סטעק־אינג־
סטיידזש) א געשטעל געברויכט ביים צו־
נויפלעגען א סטערדע [סקירדע] שטרוי,
גארבען א. ז. וו.

stacks *n.* (סטעקס) 1. א גרויסע צאהל,
א סך; 2. קופעס, סקירדעס; רייהען קווי־
מענס; רייהען ביכער־פאליצעס; 3. הויכע
שפיציגע פעלזען, וואס שטארצען ארויס
פון וואסער. ז. *stack*.

1. He has stacks of money. 2. The room is full of stacks of books.

stack'-stand *n.* (סטעק־סטענד) אז
אונטערלאגע פאר א קופע [סטאג] היי
אדער סקירדע תבואה.

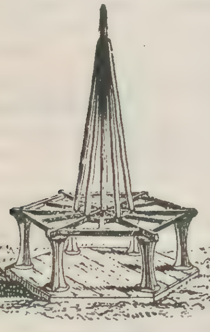

Stack-stand

stack'-yard *n.* (סטעק־יארד) א טויק,
אז ארומגעצאמטער פלאץ פאר קופעס היי
אדער סקירדעס תבואה.

stac'te *n.* (סטעק־טיע) מירהע אדער מור
[אזא שמעקעדיגער פלאנצען־זאפט].
ז. *myrrh*.

stactom'eter *n.* (סטעק־טאמ־ע־טער)
אזא גלאז־רעהרעל צו בעשטימען די צאהל
טראפענס אין צוויי פערשיעדענארטיגע
פליסיגקייטען פון א גלייכער מאס.

stad'da *n.* (סטעד־א) אזא האנד־זעגע
צום אויסשניידען די צייהנדלעך אין קא־
מען.

stad'dle *n. and v.* (סטעדל) א געשטעל
פאר א קופע היי אדער פאר א סקירדע
תבואה; א יונג בוימעל, וואס מען לאזט
איבער, ווען מען האקט אוים א וואלד;
איינע פון די קופעס היי, אין וועלכע
מען ווארפט פאנאנדער א קופע היי צום
טריקענען; איבערלאזען יונגע בוימלעך
ביים אויסהאקען וואלד; פאנאנדערווארפ־
פען א קופע היי אין קופקעס [צום טרי־
קענען].

stade *n.* (סטייד) א לאנדונגס־פלאץ [פאר
שיפען]; א סטאדיום [אן אלט־גריכישע
וועג־מאס פון אונגעפעהר 180 מעטער].

stad'holder *n.* (סטעד־האול־דער) א
שטאאט־האלטער [א גובערנאטאר אדער
וויצע־גובערנאטאר פון א פראווינץ אין
אמאליגען נידערלאנד; דער העכסטער בע־
אמטער פון די אמאליגע פעראייניגטע ני־
דערלענדישע שטאאטען].

stad'holderate *n.* (סטעד־האול־דער־
אייט) דאס אמט פון א שטאאט־האלטער.
ז. *stadholder*.

stad'holdership *n.* (סטעד־האול־דער־
שיפ) ז. *stadholderate*.

sta'dia *n.* (סטיי־די־א) א צייטווייליגע
מעסט־סטאנציע [ביי לאנד־מעסטונג];
אזא מעסט־אינסטרומענט [צו מעסטען
דיסטאנצען]; דער געברויך פון דיעזען
מעסט־אינסטרומענט; סטאדיומס, סטא־
דיעז [ז. *stadium*].

sta'dium *n.* (סטיי־די־אם) א סטאדיום
[אן אלט־גריכישע וועט־לויף ארענא; אן
אלט־גריכישע לענגען־מאס פון אונגעפעהר
180 מעטער]; א סטאדיע, א פעריאדע,
א צושטאנד־שטופע, אן ענטוויקלונגס־שטו־
פע [הויפטזעכליך פון א קראנקהייט].

stadt'holder *n.* (סטעט־האול־דער)
ז. *stadholder*.

staff *n.* (סטעף) א שטעקען, א שטאק; אן
אמטס־שטאק, א פלאקען; אן אונטער־
שפארע, אן אונטערשטיצע; א שטאב
[פון א מיליטערישער אבטיילונג], א
פערזאנאל, א גרופע בעאמטע אדער אנגע־
שטעלטע; אין מוזיק — די נאטען־ליניען־
סיסטעם [די פינף נאטען־ליניען]; אזא
גיפס צו פלאסטערען אדער שטוקאטורע־
ווען.

staff'-cap'tain *n.* (סטעפ־קעפ־טיין)
א שטאב־קאפיטאן [דער אויבער־קאפיטאן
אין דער ענגלישער פלאטע].

staff'-comman'der *n.* (סטעפ־קא־
מענ־דער) א שטאב־קאמאנדיר [אן אונ־
טער־קאפיטאן אין דער ענגלישער פלאטע].

staff'-degree' *n.* (סטעפ־די־גריע) א
פלאץ אין דער נאטען־ליניען סיסטעם
[אויף די פינף נאטען־ליניען אדער צווי־
שען זיי].

staff'-du'ty *n.* (סטעפ־דיו־טי) שטאב־
דיענסט, די פליכטען פון א שטאב־אפי־
ציער.

staffed *a.* (סטעפט) בעזארגט מיט א
שטאב אדער פערזאנאל [פון בעאמטע
אדער אנגעשטעלטע].

staff'-nota'tion *n.* (סטעפ־נא־טיי־
שאן) נאטען־בעצייכנונג [אין מוזיק].

staff'-of'ficer *n.* (סטעפ־אפ־אי־סער)
א שטאב־אפיציער [איינער פון'ם שטאב
פון א מיליטערישער אבטיילונג].

staff'-sur'geon *n.* (סטעפ־סויר־
דזשאן) א שטאב־דאקטאר [אין מיליטער
אדער אין דער פלאטע].

staff'-tree *n.* (סטעפ־טריע) דער צע־
לאסטער [אזא בוימעל אדער אזא קלע־
טערענדע פלאנצע].

staff'-vine *n.* (סטעפ־וואין)
ז. *staff-tree*.

stag *n. and v.* (סטעג) דער "ער"־הירש;
דער "ער" פון איינינע אנדערע חיות און
אויך פון פויגלען; א יונג פערד; א
קאסטרירטער אקס; אן "ער"־פוקס; א גאַ־
נער, א גענסער; אן אינדיק; א האהן;
א בערזען־מעקלער וואס איז ניט קיין
בערזען־מיטגליעד; א בערזען־שפעקולאנט;
שפעקולירען אויף דער בערזע; נאכפאל־
גען, נאכשפיאנירען.

stag'-bee'tle *n.* (סטעג־ביע־טל) א
הירש־קעפער, א הירש־זשוק [אזא אינ־
זעקט מיט ארויסשטארצונגען ביים קאפ,
וועלכע דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן
אן הירש־הערנער].

Stag-beetle

stag'-dance *n.* (סטעג־דענס) א טאנץ
פון קאוואליערען אהן דאמען [א הומא־
ריסטישער אויסדרוק].

stag'-din'ner *n.* (סטעג־דינ־ער) א
מענער־אונטערהאלט אדער מאהלצייט
[אהן פרויען].

stage *n. and v.* (סטיידזש) 1. א גע־
שטעל, א בריקעל, א פלאטפארם; א ביה־
נע; די טעאטער־ביהנע; דאס טעאטער;
א לאנדונגס־פלאץ; 2. א טהעטיגקייטס־
געביט, א טהעטיגקייטס־פעלד, א שווי־
פלאץ, א סצענע; 3. א סטאנציע, א
פאסט־סטאנציע, אן אבשטעל־פלאץ, אן
עטאפ, די שטרעקע צווישען איין אבשטעל־
פלאץ און צווייטען אדער צווישען איין
סטאנציע און דער צווייטער; א דילי־
זשאנס, א פאסט־וואגען; אן אמניבוס;
4. א שטאנד, א גראד, א שטופע, אן
ענטוויקלונגס־שטופע; 5. אויפפיהרען
אויף דער ביהנע; 6. רייזען מיט א דילי־
זשאנס אדער מיט פאסט.

2. China is now the stage of great political events. 4. Europe and Africa are in widely different stages of civilization. 5. The drama was beautifully staged.

stage'-box *n.* (סטיידזש־באקס) די
פראסצעניום־לאזשע [די לאזשע אין טע־
אטער נעבען דער סצענע].

stage'-car'penter *n.* (סטיידזש־קאר־
פענ־טער) א טעאטער־מייסטער [א טעא־
טער־אנגעשטעלטער וואס בעשעפטיגט זיך
מיט צוזאמענשטעלען די דעקאראציא־
נען].

stage'-car'riage *n.* (סטיידזש־קער־
אידזש) ז. *stage-coach*.

stage'-coach *n.* (סטיידזש־קאוטש) א
פאסט־וואגען, א דיליזשאנס.

stage'-craft *n.* (סטיידזש־קרעפט) די
ביהנען־קונסט [די קונסט צו שרייבען טע־
אטער־שטיק אדער זיי אויפצופיהרען].

stage'-direc'tion *n.* (סטיידזש־די־
רעק־שאן) די ביהנען־ווייזונג [די אינ־
סטרוקציאנען וואס דער דראמען־שרייבער
גיט אין דער פיעסע וועגען דער אויס־
שטאטונג פון דער ביהנע, וועגען דער מא־
ניערע צו שפיעלען א. ז. וו.].

stage'-direc'tor *n.* (סטיידזש־די־
רעק־טאר) דער ביהנען־איינריכטער [איי־
נער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די
ביהנען־אויסשטאטונג, ווי די דעקאראציא־
נען, די ביהנען־עפעקטען א. ז. וו.].

stage'-door *n.* (סטיידזש'-דאור) דער אריינגאנג צו דער ביהנע און צו דעם אונטער=קוליסען טייל פון'ם טעאטער, דער טעאטער=אריינגאנג פאר די אקטיארען און ארבייטער.

stage'-dri'ver *n.* (סטיידזש'-דראי'-ווער) א דיליזשאנס=אנטרייבער, אן אנטרייבער אויף א פאסט=וואגען.

stage'-effect' *n.* (סטיידזש'-ע-פעקט') א ביהנען=עפעקט; א געמאכטער עפעקט.

stage'-fe'ver *n.* (סטיידזש'-פיע'-ווער) א שטארקע נייגונג צו דער ביהנע, א שטארקער חשק צו ווערען אן אקטיאר אדער אקטריסע.

stage'-fright *n.* (סטיידזש'-פראיט) ביהנען=פיעבער [נערוועזיטעט אדער מורא, וואס מען פיהלט ארויסטרעטענדיג פאר א פובליקום, הויפטזעכליך צום ערשטען מאל].

stage'-hand *n.* (סטיידזש'-הענד) א ביהנען=ארבייטער [וואס שטעלט איבער די דעקאראציאנען און טהוט אנדערע ענליכע ארבייט].

stage'-house *n.* (סטיידזש'-האוס) א פאסט=סטאנציע, א הויז, וואו א פאסט=וואגען אדער דיליזשאנס בייט די פערד און נעהמט אויף נייע פאסאזשירען.

stage'-man'ager *n.* (סטיידזש'-מענ'-עדזש-ער) א טעאטער=רעזשיסער.

stage'-pain'ter *n.* (סטיידזש'-פיינ'-טער) א דעקאראציאנס=מאלער [איינער וואס מאלט טעאטער=דעקאראציאנען].

stage'-play *n.* (סטיידזש'-פליי) א שוישפיעל, א טעאטער=שטיק [וואס ווערט אויפגעפיהרט אין טעאטער, אין געגענזאץ צו אזא, וואס איז בלויז צום לייענען].

stage'-play'er *n.* (סטיידזש'-פליי'-ער) א שוישפיעלער, אן אקטיאר.

stage'-prop'erties *n.* (סטיידזש'-פראפ'-ער-טיז) טעאטער=רעקוויזיטען [דעקאראציאנען, קאסטיומען א. ז. וו.].

sta'ger *n.* (סטיי'-דזשער) "אן אלטער היהנער=פרעסער"; א מענש מיט ערפאהרונג, א מענש וואס האט געזעהן א וועלט; א דיליזשאנס=פערד.

stage'-right *n.* (סטיידזש'-ראיט) ביהנען=רעכט, דאס רעכט אויפצופיהרען א שוישפיעל; דעם פערפאסער'ס רעכט אויף א דראמאטישען ווערק.

stage'-set'ter *n.* (סטיידזש'-סעט'-ער) א שוישפיעל=אויסשטאטער [איינער וואס שטאטעט אוים א פארשטעלונג].

stage'-struck *a.* (סטיידזש'-סטראק) וואס האט א שטארקע נייגונג צו דער ביהנע, וואס האט א גרויסען חשק צו ווערען אן אקטיאר אדער אן אקטריסע.

stag'-e'vil *n.* (סטעג'-איע'וול) מויל=קראמפף ביי פערד. ז. ***lockjaw***

stage'-wag'on *n.* (סטיידזש'-הוועג'-אן) די פראכט=פאסט, א פאסט=וואגען פאר סחורות און פאסאזשירען.

stage'-wait *n.* (סטיידזש'-הווייט) אן אבהאלט אין א פארשטעלונג [צוליעב אן אקטיאר אדער ביהנען=ארבייטער].

stage'-whis'per *n.* (סטיידזש'-הוויס'-פער) דאס שעפטשען אין דער הויך [ווי עס ווערט געטהאן אויף דער ביהנע], א בעמערקונג אן א זייט; א שעפטשען וואס קען געהערט ווערען פון זייטיגע מענשען.

stage'wright *n.* (סטיידזש'-ראיט) א דראמען=שרייבער, א פיעסען=שרייבער.

sta'gey *a.* (סטיי'-דזשי) ז. ***stagy***

sta'geyness *n.* (סטיי'-דזשי-נעס) טעאטראלישקייט, אונגאטירליכקייט, איבערטריבענהייט. ז. ***staginess***

stag'gard *n.* (סטעג'-ארד) א פיער=יעהריגער הירש, א ניט פאלשטענדיג=אויסגעוואקסענער הירש.

stag'gart *n.* (סטעג'-ארט) ז. ***staggard***

stag'ger *v. and n.* (סטעג'-ער) 1. זיך וואקלען, זיך שאקלען; וואקלען, שאקלען; 2. זיין אונענטשלאסען אדער אונזיכער, צווייפלען; מאכען אונענטשלאסען אדער אונזיכער; ארויסרופען צווייפעל; 3. איינריכטען אין זיג=זאגען; 4. א וואקעל, א שאקעל.

1. A violent blow made him **stagger** backward. 2. His spirit of enterprise stops at no expenses, **staggers** at no difficulties.

stag'ger all belief' (סטעג'-ער אהל בי-ליעף') זיין העכסט אונגלויבליך.

stag'ger-bush *n.* (סטעג'-ער-בוש) אזא אמעריקאנישער קוסט [פון זיינע בלעטער, האט מען אמאל געגלויבט, קומט קאפ=שווינדלונג ביי פיה].

stag'gerer *n.* (סטעג'-ער-ער) איינער אדער עטוואס וואס שאקלט זיך אדער וואקלט זיך; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארוים וואקלונג; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארוים אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט אדער צווייפעל; אן ערשטוינענדער ארגומענט, אן איבערראשענדע בעהויפטונג; אן ערשטוינונג; עטוואס וואס ערשטוינט אדער צוטומעלט.

stag'gering *a. and n.* (סטעג'-ער-אינג) זיך וואקלענד; אונענטשלאסען, אונזיכער, צווייפלענד; וואקלונג, אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט, צווייפלונג.

stag'geringly *adv.* (סטעג'-ער-אינג-לי) זיך וואקלענדיג, זיך שאקלענדיג; מיט אונענטשלאסענהייט, מיט אונזיכערהייט, צווייפלענדיג.

stag'gers *n.* (סטעג'-ערז) קאפ=שווינדעל, ניט=גוטקייט; קאפ=שווינדעל ביי בהמות, בעזאנדערס ביי שעפסען; צוטומעלטקייט, איבערראשונג, פערלעגענהייט, אונזיכערהייט, צווייפלונג.

stag'gerwort *n.* (סטעג'-ער-הוואירט) יאקאבס=קרייצקרויט [אזא פלאנצע, וואס פלעגט געברויכט ווערען אלס מיטעל געגען קאפ=שווינדעל ביי בהמות].

stag'-head'ed *a.* (סטעג'-העד'-עד) מיט אבגעשטארבענע, פערדארטע צווייגען [וועגען בוימער].

stag'hound *n.* (סטעג'-האונד) אזא שטארקער יאגד=הונד, געברויכט ביים געיעג אויף הירשען.

sta'giness *n.* (סטיי'-דזשי-נעס) טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט, אפעקטירטקייט; א בעזונדערער צושטאנד פון א חיה [ווי למשל, ביים פערלירען די האר פון דער פעל אין געוויסע צייטען].

sta'ging *n.* (סטיי'-דזשינג) א רעשטאוואניע; א צייטווייליגע פלאטפארמע; דאס דיליזשאנסען=געשעפט; דאס פאהרען אין דיליזשאנסען אדער פאסט=וואגענס.

Stag'irite *n.* (סטעדזש'-אי-ראיט) דער סטאגיריט, דער גריכישער פילאזאף אריסטאטעל וואס איז געבוירען געווארען אין סטאגירא [א מאצעדאנישע שטאדט].

stag'nancies *n.* (סטעג'-נענ-סיז) עטוואס אונבעוועגליכעס אדער שטיל=שטעהענדעס; א שטעהענדעס וואסער.

stag'nancy *n.* (סטעג'-נענ-סי) ז. ***stagnation***

stag'nant *a.* (סטעג'-נענט) 1. אונבעוועגליך, וואס ריהרט זיך ניט; שטיל=שטעהענד, שטעהענדיג [וועגען וואסער]; 2. אפאטיש, ניט=ריהרעוודיג, פערשלאפען, טויט.

1. It is an unwholesome place on account of the many **stagnant** pools. 2. Business is **stagnant**.

stag'nantly *adv.* (סטעג'-נענט-לי) שטיל=שטעהענדיג, אונבעוועגליך; אויף אן אפאטישען, פערשלאפענעם אדער טויטען שטייגער.

stag'nate *v.* (סטעג'-נייט) ווערען אונבעוועגליך; בלייבען שטעהן [וועגען א וואסער]; ווערען אפאטיש, פערשלאפען אדער טויט.

stagna'tion *n.* (סטעג-ניי'-שאן) שטיל=שטאנד, אונבעוועגליכקייט; דאס זיין שטעהענדיג [וועגען וואסער]; אפאטישקייט, טויטקייט, פערשלאפענקייט.

stagnic'olous *a.* (סטעג-ניק'-א-לאס) וואס לעבט אין שטעהענדיגע, ניט פליסענדע וואסערען; וואס האלט זיך אויף אין זומפען.

stag'-par'ty *n.* (סטעג'-פאר'-טי) א מענער=אונטערהאלט [אהן פרויען].

stag'-worm *n.* (סטעג'-הוואירם) דער הירש=ווארם [די לארווא פון געוויסע פליגען, וואס האלטען זיך אויף אין דער הויט פון הירשען].

sta'gy *a.* (סטיי'-דזשי) טעאטראליש, געקינסטעלט, אפעקטירט.

stahl'spiel *n.* (סטאל'-ספיעל) אזא מיליטערישער מוזיקאלישער אינסטרומענט אין דער פארם פון א לירע.

staid *a.* (סטייד) 1. ערנסט, רוהיג, געלאסען, געזעצט; 2. געבליבען [ז. ***stay***].

1. My room-mate is a **staid** old gentleman.

staid'ly *adv.* (סטייד'-לי) אויף א רוהיגען, ערנסטען, געלאסענעם אדער געזעצטען אופן.

staid'ness *n.* (סטייד'-נעס) געזעצטקייט, ערנסטקייט, רוהיגקייט, געלאסענהייט.

stain *v. and n.* (סטיין) פלעקען, פערפלעקען, מאכען א פלעק; פערפלעקט ווערען; פעראונרייניגען, בעשמוצען; ברייננען שאנדע, ארויפווארפען א שאנד=פלעק; פערדארבען; פערדארבען ווערען; פערטונקלען, פערטונקעלט ווערען; פארבען; א פלעק; א שאנד=פלעק; פארב, פארב=שטאף.

stained cloth (סטיינד קלאהטה) געוואנד געפארבט אזוי עס זאל אויסזעהן ווי א טעפיך אדער קאוויאר.

stained glass (סטיינד גלעס) גלאז מיט איינגעברענטע פיגורען, געפארבטעס גלאז.

stai'ner *n.* (סטיי'-נער) איינער אדער עטוואס וואס בעפלעקט אדער פארבט; א פארבער; א פארב=שטאף; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א שאנד=פלעק, בעשמוצט אדער פעראונווירדיגט.

stain'less *a.* (סטיינ'-לעס) אונבעפלעקט; אהן א פגם.

stain'lessly *adv.* (סטיינ'-לעס-לי) אויף אן אונבעפלעקטען אופן.

stair *n.* (סטעהר) א טרעפ, א שטאפעל; א שטיג.

stair'case *n.* (סטעהר'-קיים) שטיגען, טרעפ.

stair'case-shell *n.* (סטעהר'-קיים-שעל) א שטיגען=מושעל. ז. ***Solarium***

stair'-foot *n.* (סטעהר'-פוט) דער אונטערשטער אבשטעל פון שטיגען.

stair'-head *n.* (סטעהר'-העד) דער אויבערשטער טרעפען=אבשטעל.

stair'-rail *n.* (סטעהר'-רייל) דער טרעפען=געלענדער, די פארענטשע פון טרעפ.

stair'-rod *n.* (סטעהר'-ראד) א טעפיך=שטענגעל [א מעטאלענעם שטעקעל אדער

א שטיק בלעך צום בעפעסטיגען דעם טעפיך אדער קאוויאר, וואס בעדעקט די טרעפ].

stair'way *n.* (סטעהר'-הוויי) ז. *staircase*.

stair'-wire *n.* (סטעהר'-הוואיר) א טעפיך=שטענגעל. ז. *stair-rod*.

stake *n. and v.* (סטייק) א פלאקען, א סלופ, א שטאנג; א שאנד=סלופ; א מארטער=סלופ [איבער א שייטער=הויפען, צו וועלכען עס ווערט צוגעבונדען איינער וואס איז פעראורטיילט געווארען צום פערברענען]; א סלופ צום אויסציהען א פעל [ביים בעארבייטען]; א ווערטיקאלער שטאנג ביי א וואגען אדער ביי א פראכט=וואגען צו פערהאלטען די משא; אזא קליינע קאוואדלע; איינשטעל=געלד; דאס וואס ווערט איינגעשטעלט אין קאן אדער ריזיקע; דאס שטעהן אין קאן; אן אינטערעס אין עפעס; עטוואס וואס שטעהט צו פערלירען אדער צו געווינען; צובינדען צו א פלאקען אדער סלופ; צופעסטיגען; איינצאמען, איינשרענקען; אונטערשפארען מיט שטאנגען אדער פלעקער; אבצאמען אדער בעשיצען מיט פלעקער; בעצייכנען געוויסע פונקטען דורך פלעקער; אויסציהען פעל אויף א סלופ; איינשטעלען, שטעלען אין קאן, ריזיקירען.

stake'-boat *n.* (סטייק'-באוט) א שיפעל וואס שטעהט צוגעפעסטיגט צו א געוויסען פלאץ אין טייך צו בעצייכנען דעם ענד=פונקט פון א וועט=לויף פון שיפען.

stake'-dri'ver *n.* (סטייק'-דראי'-ווער) דער אמעריקאנישער רייהערשנאבעל [אזא וואלד=פויגעל, וועלכער לאזט ארויס געשרייען, וועלכע דערמאנען אן די קלאנגען ווי ביים ארייקלאפען פלעקער].

Stake-driver

stake'-head *n.* (סטייק'-העד) איינער פון די קוועער=שטעקענס, אויף וועלכע עס האלטען זיך די בעזונדערע שטריקלעך פון וועלכע מען דרעהט שטריק.

stake'-hol'der *n.* (סטייק'-האול'-דער) איינער ביי וועמען מען לעגט איין א וועט; איינער וועלכער האלט ביי זיך געלד, אויף וועלכען מעהרערע מענשען האבען פרעטענזיעס.

stake'-hook *n.* (סטייק'-הוק) א האקען אויף א פלאטפארמע=וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט] צום בעפעסטיגען די זייטען=שטאנגען [וואס דיענען אנשטאט ווענט].

stake'-i'ron *n.* (סטייק'-אי'-ערן) דער אייזען=בעשלאג אויף א שטאנג, וועלכער ווערט געברויכט אנשטאט ווענטלעך אויף א פראכט=וואגען אדער אין א פלאטפארמע=וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט].

stake'-net *n.* (סטייק'-נעט) א נעץ וואס ווערט ביים פישען אויפגעהאנגען אויף שטאנגען.

stake'-net'ter *n.* (סטייק'-נעט'-ער) א פישער וואס בענוצט זיך מיט א נעץ, וועלכע ווערט ביים פישען אויפגעהאנגען אויף שטאנגען.

stake'-pock'et *n.* (סטייק'-פאק'-עט) א פערטיעפונג אויף א פלאטפארמע=וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט], אין וועלכער עס ווערט בעפעסטיגט א שטאנג [צום פערהאלטען די פראכט].

stake'-pull'er *n.* (סטייק'-פול'-ער) א סלופעס=ציהער [א מאשין ארויסצושלעפען סלופעס פון דער ערד].

sta'ker *n.* (סטיי'-קער) א וועטער, איינער וואס וועט אדער שטעלט איין געלד.

staktom'eter *n.* (סטעק-טאמ'-ע-טער) ז. *stactometer*.

stalac'tic *a.* (סטע-לעק'-טיק) סטאלאקטיטיש, עהנליך צו טראפען=שטיין. ז. *stalactite*.

stalac'tical *a.* (סטע-לעק'-טי-קעל) ז. *stalactic*.

stalac'tiform *a.* (סטע-לעק'-טי-פארם) עהנליך צו סטאלאקטיט אדער טראפען=שטיין. ז. *stalactite*.

stalac'tite *n.* (סטע-לעק'-טאיט) סטאלאקטיט, טראפען=שטיין [א קאלך=שטיין אין הויהלען, וואס הענגט אראב פון דער סטעליע אין דער פארם פון אן אייז=ליכטעל]; אן עהנליכע אויסבילדונג פון איינינע אנדערע מינעראלען אדער פון לאווא.

Stalactite

stalac'tited *a.* (סטע-לעק'-טאי-טעד) בעדעקט מיט סטאלאקטיטען; וואס איז עהנליך אין פארם צו א סטאלאקטיט. ז. *stalactite*.

stalac'tited work (סטע-לעק'-טאי-טעד הוואירק) רוסטישער בוי=סטיל אדער באסאזש. ז. *rustic work*.

stalactit'ic *a.* (סטעל-עק-טיט'-איק) וואס האט סטאלאקטיטען; סטאלאקטיטענפערמיג. ז. *stalactite*.

stalactit'ical *a.* (סטעל-עק-טיט'-אי-קעל) ז. *stalactitic*.

stalac'titiform *a.* (סטע-לעק'-טאי-טי-פארם) ז. *stalactiform*.

stalag'mite *n.* (סטע-לעג'-מאיט) סטאלאגמיט [א סטאלאקטיט וואס בילדעט זיך אויף'ן גרונט פון א הויהל, פון אונטען ארויף=צו, און גיסט זיך אפט צונויף מיט'ן סטאלאקטיט וואס בילדעט זיך פון אויבען אראב אין איין זייל]. ז. *stalactite*.

stalagmit'ic *a.* (סטעל-עג-מיט'-איק) סטאלאגמיטיש, סטאלאגמיטען=עהנליך. ז. *stalagmite*.

stalagmit'ical *a.* (סטעל-עג-מיט'-אי-קעל) ז. *stalagmitic*.

stalagmit'ically *adv.* (סטעל-עג-מיט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי סטאלאגמיט. ז. *stalagmite*.

stalagmom'eter *n.* (סטעל-עג-מאמ'-ע-טער) ז. *stactometer*.

stale *a., n. and v.* (סטייל) אלט, אבגעלעבט; אבגעבליהט; אויסגעדראשען; אבגענוצט; אלט=געבאקען; אויסגעוועפט; אבגעמאטערט פון צופיעל איבונגען [ווענען אטלעטען]; א הענטעל, א שטיעל; פערד=אורין [השתנה]; אין שאך=שפיעל—פאט [ז. *stalemate*]; מאכען אבגעלעבט, אלט, פערשימעלט, אויסגעדראשען אדער אויסגעוועפט; לאזען אורין, פישען [ווענען פיה].

stale'ly *adv.* (סטייל'-לי) אויף אן אלטען, אויסגעדראשענעם שטייגער.

stale'mate *n. and v.* (סטייל'-מייט) אין שאך=שפיעל — פאט [א לאגע, ווען דער קעניג איז ניט אונטער שאך, נאר ער איז געצוואונגען צו געהן און געשלאגען צו ווערען. אין אזא פאל איז אנגענומען, דאס עס פערשפיעלט דער וואס האט געשטעלט זיין געגנער'ס קעניג אין אזא לאגע]; א לאגע, ווען מען קען זיך קיין ריהר ניט טהאן; מאכען פאט; ברייננען אין א לאגע, אז מען זאל זיך ניט קענען א ריהר טהאן; צושפארען צו דער וואנד.

stale'ness *n.* (סטייל'-נעס) אלטקייט, אבגעלעבטקייט, אויסגעדראשענקייט; אבגענוצטקייט; אלט=געבאקענהייט; אויסגעוועפטקייט.

stalk *n. and v.* (סטאהק) אין באטאניק — דאס שטענגעל פון א גראז אדער גראז=ארטיגער פלאנצע; דאס קליינע שטיץ=שטענגעלע פון א בליהונג, מיט וועלכען זי איז בעהעפט צו דעם בלומען=שטענגעל; אין זאאלאגיע — א טייל פון אן ארגאן, וואס האט די פארם פון א שטענגעל; א דין פיסעל אדער הענטעל פון א כלי; א הויכער קוימען [ווי פון א פאבריק]; א שטאלצער גאנג; דאס צוגעהן מיט גע'גנב'עטע טריט צו א חיה אין געיעג; געהן מיט גע'גנב'עטע טריט; צו'גנב'ענען זיך צו א חיה אדער פויגעל אין געיעג; געהן שטאלץ מיט לאנגזאמע טריט.

stalk'-cut'ter *n.* (סטאהק'-קאט'-ער) אין אגריקולטור — א מאשין וואס שניידט אב די איבערגעבליבענע זאנגען=שטענגלעך פון אן אבגעשניטענעם פעלד, צוגרייטענדיג עס צום אקערען.

stalked *a.* (סטאהקט) מיט א שטיעל, מיט א שטענגעל.

stalk'er *n.* (סטאהק'-ער) איינער וואס געהט מיט שטאלץ; דער וואס פערפאלגט א חיה לאנגזאם, פארזיכטיג, בעהאלטענדיג זיך הינטער עפעס; אזא נעץ [צום כאפען פיש].

stalk'-eyed *a.* (סטאהק'-איד) מיט אויגען, וועלכע האלטען זיך אויף שטענגלעך אדער הערנדלעך [ווי ביי געוויסע קראבען].

stalk'ing *n.* (סטאהק'-אינג) דאס ארום=געהן שטאלץ; דאס פערפאלגען א חיה פארזיכטיג, מיט גע'גנב'עטע טריט.

stalk'ing-horse *n.* (סטאהק'-אינג-האהרס) דאס שיס־פערד [א ווירקליכעס אדער הילצערנעס פערד, הינטער וועלכען עס בעהאלט זיך דער יעגער]; א מאסקע; א תירוץ.

stalk'less *a.* (סטאהק'-לעס) אהן א שטענגעל.

stalk'let *n.* (סטאהק'-לעט) א קליין שטענגעל פון א פלאנצע.

stalk'y *a.* (סטאהק'-אי) ווי א שטענגעל.

stall *n. and v.* (סטאהל) א שטאל [פאר פערד אדער בהמות]; אן אבטיילונג אין א שטאל פאר איין פערד אדער אקס; א ביידעל, א בודקע [פאר סחורות]; א באנק אדער טיש, וואו עס זיינען אויסגעלעגט סחורות צו פערקויפען; א בודע, שטעל [צו פערקויפען סחורה]; דער כאר־שטוהל אין א קירך [א בעזונדערע באנק וואו עס זיצען מייסטענס די גייסטליכע. ז. איל.]; איינע פון די שטוהלען אין די פאדער־רייהען פון א טעאטער; דאס ארט וואו ערץ אדער רויה־מעטאל ווערט איבערגעברענט; א געהילף פון א גנב; אריינשטעלען אין שטאל; אינסטאלירען, איינפיהרען אין אמט; אריינפאהרען אין א בלאטע אדער זומפ; פערשפארען אין א ווינקעל, צודריקען צו דער וואנד; אריינגעזעצט ווערען אין א בלאטע; ליעגען אין לאך אדער קאנורע [ווי א הונד].

Stalls

stall'age *n.* (סטאהל'-עדזש) בודען־געלד, שטעל־געצאהלט [געצאהלט פאר אן ארט ארויסצושטעלען וואארע אויף א יריד אדער מארק].

stall'-board *n.* (סטאהל'-באורד) איינס פון א סעריע ברעטלעך, איינס העכער פון אנדערען, אויף וועלכע עס ווערט נעווארפען די אויסגעגראבענע ערד אדער ערץ [רויה־מעטאל].

stall'er *n.* (סטאהל'-ער) ז. *stable-man*

stall'-fed *a.* (סטאהל'-פעד) אבגעקארמעט אין א שטאל [וועגען אקסען].

stall'-feed *v.* (סטאהל'-פיעד) פיטערען, אבקארמען [אקסען] אין א שטאל.

stall'ing *n.* (סטאהל'-אינג) ז. *stabling*

stal'lion *n.* (סטעל'-יאן) א הענגסט, אן אגער [א פערד וועלכען מען האט ניט אויסגעשניטען די אייער].

stall'man *n.* (סטאהל'-מען) א בודניק, איינער וואס האט א בודע אדער שטעל מיט סחורות אויף דער גאס.

stall'-rea'der *n.* (סטאהל'-ריע'-דער) איינער וועלכער לייענט ביכער ביי דעם געשטעל וואו זיי זיינען אויסגעלעגט צום פערקויפען.

stall togeth'er (סטאהל טו-געטה'-ער) לעבען בשלום צוזאמען.

stal'wart *a. and n.* (סטאהל'-הווארט) שטארק, מוטיג; העלדיש; א שטארקער, מוטיגער מענש; א פעסטער אנהענגער פון א פארטיי.

stal'wartly *adv.* (סטאהל'-הווארט-לי) אויף א שטארקען, מוטיגען אדער העלדישען שטייגער.

stal'wartness *n.* (סטאהל'-הווארט-נעס) שטארקייט, מוטיגקייט.

sta'men *n.* (סטיי'-מען) אין באטאניק — דאס שטויב־געפעס [דער מענליכער געשלעכטס־ארגאן פון א פלאנצע. בעשטעהט פון א שטויב־בייטעל מיט א שטויב־פאדים]; די פעסטע גרונד־לאגע פון עפעס, דאס וואס האלט אויף א זאך.

Stamens

sta'mened *a.* (סטיי'-מענד) מיט שטויב־בייטעלעך. ז. *stamen*

stam'ina *n.* (סטעמ'-אי-נא) דער פעסטער בעשטאנדטייל פון א קערפער; דאס וואס האלט אויף דעם קערפער און גיט איהם צו פעסטקייט.
The bones are the stamina of animal bodies.

stam'inal *a.* (סטעמ'-אי-נעל) ז. *stamineous*

stam'inate *a.* (סטעמ'-אי-נייט) אין באטאניק — וואס האט שטויב־בייטעלעך [די מענליכע געשלעכטס־ארגאנען פון א פלאנצע]; אויף וועלכע עס וואקסען שטויב־בייטעלעך אבער ניט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען [וועגען געוויסע פלאנצען].

stamin'eous *a.* (סטע-מינ'-אי-אס) וואס איז שייך צו שטויב־בייטעלעך. ז. *stamen*

staminif'erous *a.* (סטעמ-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס האט אדער טראגט שטויב־בייטלעך. ז. *stamen*

staminig'erous *a.* (סטעמ-אי-נידזש'-ע-ראס) ז. *staminiferous*

stam'mer *v. and n.* (סטעמ'-ער) שטאמלען, זיך פערהאקען; דאס שטאמלען, דאס פערהאקען זיך.

stam'merer *n.* (סטעמ'-ער-ער) א שטאמלער, א זאאיקע, איינער וואס פערהיקעט זיך.

stam'mering *a. and n.* (סטעמ'-ער-אינג) שטאמלענד; וואס פערהאקעט זיך; שטאמלונג, דאס פערהאקען זיך.

stam'meringly *adv.* (סטעמ'-ער-אינג-לי) שטאמלענדיג; פערהאקענדיג זיך.

stamp *v. and n.* (סטעמפ) צייכנען אדער פיגורען מיט א שטעמפעל; איינשטעמפלען, איינדרוקען; צוקלעפען א פאסט־מארקע; טופען מיט די פיס; שטעמפלען, בראנדמארקען; צושמעטערען, צושטויסען, צוברעקלען; אויספרעסען, אויסדריקען [ווי מטבעות]; א שטעמפעל; א זיגעל; א פאסט־מארקע; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו שטעמפלען; א סמן אויף עפעס [ווי אן עטיקעט]; די כאראקטעריסטישע ארט און ווייזע פון עפעס; די ארט, דער זארט, דער מין; דאס שטעמפלען; דאס טופען מיט די פיס.

Stamp Act (סטעמפ עקט) איז דער געשיכטע פון אמעריקא פאר דער רעוואלוציאן — דאס געזעץ פון יאהר 1765, וואס איז דורכגעפיהרט געווארען אין דעם ענגלישען פארלאמענט, אז אלע אפיציעלע פאפירען, דאקומענטען, קאנטראקטען, ווי אויך צייטונגען א. ד. ג., זאלען האבען אויף זיך בעצאהלטע שטעמפלען אדער מארקען פון דער ענגלישער רעגיערונג.

stamp'-al'bum *n.* (סטעמפ'-על'-באם) ז. *stamp-book*

stamp'-book *n.* (סטעמפ'-בוק) אן אלבום פאר געזאמעלטע מארקעס.

stamp'-collec'ting *n.* (סטעמפ'-קא-לעק'-טינג) דאס זאמלען מארקעס.

stamp'-collec'tor *n.* (סטעמפ'-קא-לעק'-טאר) איינער וואס זאמעלט פאסט־מארקעס פון פערשיעדענע לענדער; דער וואס קאסירט איין די צאהלונגען פאר הערבאווע פאפיער [פאפיער אויף וועלכען עס ווערט געשריבען אן אפיציעלער דאקומענט און האט אויף זיך א רעגיערונגס־שטעמפעל].

stamp'-cut'ter *n.* (סטעמפ'-קאט'-ער) איינער וואס שניידט אדער גראווירט אויס שטעמפלען.

stamp'-distrib'uter *n.* (סטעמפ'-דיס-טריב'-יו-טער) א בעאמטער וואס לאזט ארויס רעגיערונגס־מארקעס.

stamp'-du'ty *n.* (סטעמפ'-דיו'-טי) די צאהלונג פאר הערבאווע פאפיער [דאס פאפיער, אויף וועלכען עס ווערען געשריבען אפיציעלע דאקומענטען און האט אויף זיך א רעגיערונגס־שטעמפעל].

stampede' *n. and v.* (סטעמ-פיעד') א פאנישער שרעק, דאס לויפען אין ווילדען שרעק; א פלוצליכע בעוועגונג, אויפרעגונג פון אן עולם מענשען; פלוצלונג דערשרעקען זיך, לויפען אין ווילדען שרעק; האנדלען אונטער דער ווירקונג פון איין אימפולס; פערטרייבען אין שרעק; ארויסרופען ביי אן עולם מענשען א פלוצליכע אויפרעגונג אדער בעוועגונג.

stamped en'velop (סטעמפט ענ'-וועל-אופ) א קאנווערט, אויף וועלכען עס איז אבגעדרוקט א מארקע.

stamped ware (סטעמפט הוועהר) לייימענע אדער פארצעלייענע כלים, וועלכע זיינען בעציערט מיט אויסגעפרעגטע אדער אבגעשטעמפעלטע אווארען אדער מוסטערען.

stam'per *n.* (סטעמ'-פער) אן אבשטעמפלער; א צושטויסער; אן אינסטרומענט צו שטעמפלען, א שטעמפעל; א מאשין צו שטויסען.

stamp'-fee *n.* (סטעמפ'-פיע) שטעמפעל־געלד [אויף דאקומענטען].

stamp'-head *n.* (סטעמפ'-העד) דער שטאמפ־קאפ [א שטיק אייזען ביים ענד פון א שטויסעל־שטאמפ צו מאכען איהם שווערער].

stam'ping *n.* (סטעמ'-פינג) דאס שטעמפלען, דאס אויסדריקען מיט א שטעמפעל; דאס שטויסען מיט א שטאמפ.

stam'ping-ground *n.* (סטעמ'-פינג-גראונד) א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט.

stam'ping-machine' *n.* (סטעמ'-פינג-מע-שין') א מאשין צו פארמירען זאכען אדער כלים פון הארטע מאטעריאלען, ווי מעטאל א. ד. ג.

stam'ping-mill *n.* (סטעמ'-פינג-מיל)

א מאשין צום צושטויסען ערץ [רויהע מעטאלען].

stam'ping-press *n.* (סטעמפ'-פינג-פרעס) א מאשין וואס פרעסט אויס מעטאלענע כלים, ווי לעפעל, טעלער, שיסלען א. ז. וו.; א קליינער האנד=אינסטרומענט אויסצודריקען שטעמפלען אויף פאפיער.

stamp'-mill *n.* (סטעמפ'-מיל) א מאשין צו שטויסען ערץ [רויהע מעטאלען].

stamp'-note *n.* (סטעמפ'-נאוט) דער פאסיר=שיין [א פאפיער מיט'ן שטעמפעל פון פארט=בעאמטען, וואס ערלויבט איבערצופיהרען סחורות צו דער שיף צום טראנספארטירען].

stamp'-of'fice *n.* (סטעמפ'-אפ'-איס) א רעגיערונגס=קאנטאר, וואס לאזט ארויס שטעמפעל=פאפיער און נעהמט אריין שטעמפעל=אבצאהלונגען.

stamp out (סטעמפ אוט) אויסראטען, פערניכטען.

The general was ordered to **stamp out** the revolution by any and all means.

stanch *v., a. and n.* (סטענטש) פערהאלטען א בלוט=פלוס; מאכען צונויפציהען א וואונד, אז קיין בלוט זאל ניט פליסען; אויפהערען צו פליסען; פעסט אין פרינציפ, שטאנדהאפט, אייפריג איבערגעגעבען צו עפעס אדער אימעצען; טריי; שטארק, פעסט, קרעפטיג; אזא טויער אדער שלויז אין א טייך, דורך וועלכען עס ווערט פערהאלטען דאס פליסענדע וואסער און ווען עס קלייבט זיך אן אין יענעם ארט פיעל וואסער, לאזט מען דורך מיט'ן שטראם שיפען, וועלכע געהען דורך אויף אזא אופן איבער ניטיעפע ערטער.

stan'cher *n.* (סטענ'-טשער) איינער אדער עפעס וואס פערהאלט דעם בלוט=פלוס פון א וואונד.

stan'chion *n. and v.* (סטענ'-שאן) אן אונטערשפארע, א שטיץ=באלקען, א שטיץ=זייל; אונטערשפארען עפעס דורך א שטיץ=באלקען.

stanch'less *a.* (סטענטש'-לעס) וואס קען ניט געשטילט אדער פערהאלטען ווערען [וועגען פליסענדען בלוט].

stanch'ly *adv.* (סטענטש'-לי) אויף א פעסטען, געזעצטען שטייגער.

stanch'ness *n.* (סטענטש'-נעס) טרייהייט, פעסטקייט, שטארקייט; אייפער; א טרייע איבערגעבענהייט צו עפעס אדער אימעצען.

stand *v. and n.* (סטענד) שטעהן, זיין אין א ווערטיקאלער אדער שטעהענדער לאגע; זיך אבשטעלען; האלטען זיך אויף עפעס; זיך אוועקשטעלען; זיך אויסהאלטען; אויסהאלטען, ביישטעהן, בלייבען עקזיסטירען; שטעהן פעסט, פערבלייבען זיכער; אננעהמען א שטעלונג אין א געוויסער פראגע; ווערען א קאנדידאט פאר א געוויסען אמט אדער ראנג; אנהאלטען, הארטנעקיג בעשטעהן אויף עפעס; זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלאסען; זיין אין א בעזונדערער לאגע; זיך אוועקשטעלען אויף א געוויסען פלאץ; שטעהן אויף א בעשטימטען גראד אדער שטופע; שטעהן פאר אימעצען, זיין אימעצענס פארשטעהער אדער שטעלפערטרעטער; זיין אין איינקלאנג, איבעראיינשטימען, הארמאנירען; אבטרעטען צוריק, שטעלען זיך אן א זייט; זעגלען צו א געוויסען פונקט [וועגען א שיף]; שטעהן פעסט נעבען עפעס אדער אימעצען, האלטען זיך טריי, ניט אבטרעטען; אוועקשטעלען; אויסשטעהן, אריבערטראגען; אויסהאלטען; דורכגעהן; פאסען, זיין גינסטיג פאר עפעס אדער אימעצען; טראגען די אויסגאבען; אויסווארטען; דאס שטעהן, דאס אבשטעלען זיך; אן אבשטעל; א שטילשטאנד; א צושטאנד פון אונענטשיעדענהייט אדער אונענטשלאסענהייט; דאס ארט וואו איינער אדער עפעס שטעהט; א שטענדער; א בימה; אן אבטיילונג אין א שטאל פאר א פערד אדער אקס; א דערגרייכונגס=פונקט, א גראד, א שטופע; א בודע, א געשטעל, א טישעל מיט סחורות; א פלאטפארמע; דער צושטאנד פון וואקסען אויף די פעלדער [ווי פון גראז, קארן א. ז. וו.]; א גארניטור קליידער אדער וואפען; א קאסטיום; א פאס [ביער] אדער די מאס וויפיעל עס ענטהאלט א פאס.

stand about' (סטענד ע-באוט') ארומרינגלען, שטעהן ארום.

stand a chance (סטענד ע טשענס) 1. האבען א שאנס, אן אויסזיכט אדער געלעגענהייט; 2. ריזיקירען.

1. He **stands a chance** of being elected to office. 2. You **stand a chance** of catching cold.

stand affect'ed (סטענד ע-פעקט'-עד) האבען חשק, אין זינען האבען.

stand all demands' (סטענד אהל די-מענדז') ערפילען אלע פאדערונגען, טויגען.

The candidate will **stand all demands** upon his good nature.

stand aloof' (סטענד ע-לוהף') האלטען זיך פון דער ווייטען.

stand amazed' (סטענד ע-מייזד') זיין צוטומעלט, ערשטוינט אדער איבערראשט.

stan'dard *n., a. and v.* (סטענ'-דארד) א פאהן, א פלאג, א שטאנדארט; א בעשטימטע וואג אדער מאס וואס דיענט אלס אריגינאל אדער מוסטער פון אלע עקזיסטירענדע עהנליכע וואגען אדער מאסען [ווי למשל, דער אריגינעלער פונט, וואס געפינט זיך אין שאץ=קאמער פון דער רעגיערונג און דיענט אלס מוסטער צו וויסען דאס ריכטיגע געוויכט פון יעדען פונט]; אין מטבעות — די פראפארציע פון ריינעם מעטאל און ליגאטור, וואס ווערט בעשטימט דורך'ן געזעץ [ווי למשל, די גאלדענע מטבעות פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא ענטהאלטען אין זיך 22 קאראט ריינעם גאלד, ד. ה. זיי בעשטעהען פון 22 חלקים ריינעם גאלד און 2 חלקים ליגאטור]; א מאדעל, א מוסטער; די ריכטשנור, די רעגעל; א גראד, א ראנג [אין די ענגלישע עלעמענטאר=שולען]; א געשטעל; א שטיץ=באלקען, א שטיץ=זייל; א בוים אדער קוסט וואס שטעהט אליין אויף א פלאץ; אין באטאניק — דאס אויבערשטע בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום; א באקאל, א קעלישאק; וואס דיענט אלס מוסטער; מוסטערהאפט; שטעהענד, אויפגעשטעלט; וואס שטעהט אליין אויף'ן פרייען פעלד [וועגען א בוים]; מאכען פונקט לויט דער אנגעגעבענער פארם אדער מאס; מאכען לויט'ן מאדעל.

stan'dard-bear'er *n.* (סטענ'-דארד-בעהר'-ער) דער פאהנען=טרעגער; א קליין אפריקאניש פויגעלע פון דעם מין האניגזויגער מיט צוויי זעהר לאנגע פאהנען=עהנליכע פעדערען וואס שטארצען ארויס פון עק.

stan'dard book (סטענ'-דארד בוק) א בוך וואס ווערט אנגענומען אלס דאס בעסטע אין דעם פאך און אלס אנערקענטער אויטאריטעט.

stan'dard gold (סטענ'-דארד גאולד) גאלד פון דער ריכטיגער פראבע.

standardiza'tion *n.* (סטענ-דאר-די-זיי'-שאן) דאס צופאסען צו א געוויסען פעסט=בעשטימטען מוסטער, רעגעל אדער מאדעל.

stan'dardize *v.* (סטענ'-דאר-דאיז) נארמירען, מאכען פאר א מאס; צופאסען, צוגלייכען צו א פעסט=בעשטימטער מאס אדער נארמע.

stan'dardizer *n.* (סטענ'-דאר-דאי-זער) איינער וואס פאסט צו אדער גלייכט צו צו א געוויסער פעסט=בעשטימטער נארמע אדער מאס.

stan'dard meas'ure (סטענ'-דארד מעזש'-אור) די נארמאל=מאס, א פעסט=בעשטימטע מאס, צו וועלכער אלע מאסען פון דעמזעלבען מין ווערען צוגעגליכען.

stan'dard of life (סטענ'-דארד אוו לאיף) די נארמע פון לעבענס=פיהרונג אדער לעבענס=בעדירפניסע.

stan'dard price (סטענ'-דארד פראיס) דער נארמאל=פרייז [פון א סחורה].

stan'dard sil'ver (סטענ'-דארד סיל'-ווער) זילבער פון דער ריכטיגער פראבע.

stan'dard stars (סטענ'-דארד סטארז) די שטערען, וועמעס לאגע און בעוועגונג איז גוט בעוואוסט און דעריבער רעכענט מען אויס די לאגע און די בעוועגונג פון אנדערע שטערען בנוגע צו דיעזע.

stan'dard text (סטענ'-דארד טעקסט) אן אנגענומענער טעקסט [ווי פון דער ביבעל], וואס מען קען זיך אויף איהם פערלאזען.

stan'dard time (סטענ'-דארד טאים) די בעשטימטע צייטרעכנונג וואס איז אנגענומען געווארען אין אלע טיילען פון א לאנד אדער געגענד [כאטש אין דער ווירקליכקייט קען זיך פאלקאם ניט שטימען די צייטרעכנונג אפילו פון צוויי נאהענטע שטעדט].

stan'dard weight (סטענ'-דארד הווייט) די נארמאל=וואג.

stand aside' (סטענד ע-סאיד') שטעלען זיך אן א זייט; אויסמיידען.

stand assured' (סטענד ע-שוהרד') זיין איבערציינגט, זיין זיכער.

stand at a stay (סטענד עט ע סטיי) ז. *stand at bay*.

stand at bay (סטענד עט ביי) בלייבען שטעהן, ניט קענען ווייטער געהן, זיין ניט ענטשלאסען.

stand at is'sue (סטענד עט איש'-או) זיין אין שטרייט איבער עפעס.

stand away' (סטענד ע-הוויי') שטעלען זיך אין א זייט; זיך אבקעהרען; ניט דערביי זיין.

stand back (סטענד בעק) אבטרעטען צוריק.

stand behind' the cur'tain (סטענד בי-האינד' טהי קויר'-טען) זיך אונטערהערען.

stand between' (סטענד בי-טהוויען') שטעהן צווישען, אינמיטען; סטארען זיך צו מאכען א פשרה; שטעהן אין וועג.

stand by (סטענד באי) 1. שטעהן דאנעבען; זיין דערביי; 2. שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט, העלפען, פערטיידיגען, אונטערשטיצען אימעצען; 3. זיך פעסט האלטען, נאכקומען [ווי א קאנטראקט, פערשפרעכען א. ז. וו.]; 4. זיין

גרייט צו טהאן עפּעס, שטעהן גרייט, זיין צו דער האנד.

1. I can't stand by and simply watch the game. 2. I shall stand by my friend in his hour of need. 3. I stand by my promise.

stand'by *n.* (סטענד'-באי) אן אנהענגער, א בעגלייטער, איינער וואס שטיצט אדער העלפט; דאס וואס איז צו דער האנד, עפּעס אויף וואס מען קען רעכנען.

stan'der *n.* (סטענ'-דער) דער שטעהענדער, איינער אדער עפּעס וואס שטעהט; איינער וואס שטעהט אויף דער וואך [ביי גנבים].

stan'der-by' *n.* (סטענ'-דער-באי') א צושויער, איינער וואס שטעהט דערביי.

stand fair for (סטענד פעהר פאר) האבען גוטע אויסזיכטען אויף עפּעס.

stand fire (סטענד פאיר) אויסהאלטען א הארמאטען=שיסעריי; אויסהאלטען אן אטאקע.

stand first (סטענד פוירסט) שטעהן אויבען=אן, זיין דער ערשטער.

stand for (סטענד פאר) 1. שטרעבען צו עפּעס; 2. זיין אויף אימעצענס צד, פערטיידיגען; 3. פערנעהמען יענעמס פלאץ; 4. בעדייטען; 5. בעוועגען זיך [אין א געוויסער ריכטונג].

1. Our party stands for progress. 2. I stand for my race.

stand from (סטענד פראם) ארויסטרעטען פון א געוויסען פונקט [וועגען א שיף].

stand from un'der (סטענד פראם אנ'-דער) אונטערשטעלען זיך, ניט לאזען עפּעס אראבפאלען; זיך ארויסדרעהען פון אן אונאנגענעהמער לאגע.

stand ga'ping (סטענד גיי'-פינג) אנשטעלען מויל און אויערען, שטעהן פערגאפט.

stand good (סטענד גוד) זיין זיכער, גוט זיין, גילטען.

His word stands good to me for any amount.

stand high (סטענד האי) זיין אנגעזעהן; אין דרוקעריי — זיין העכער ווי געוועהנליך [וועגען אנגעזעצטער דרוקשריפט אדער גראווירונג].

stand in (סטענד אין) 1. קאסטען; 2. זיין פערבונדען מיט אימעצען, מאכען יד=אחת; 3. זיך ריכטען צו א געוויסען פונקט [וועגען א שיף].

2. The policeman was found to stand in with the burglars.

stand in anoth'er's shoes (סטענד אין ענ-אטה'-ערז שוהז) זיין אין יענעמס לאגע.

stand in cure (סטענד אין קיור) זיין קורירבאר [וועגען א קראנקהייט].

stand in defence' (סטענד אין די-פענס') פערטיידיגען, אונטערשטיצען [א מענשען אדער זאך].

Who will stand in defence of a despised cause?

stand in doubt of (סטענד אין דאוט אוו) צווייפלען אין עפּעס.

stand in fear of (סטענד אין פיער אוו) שרעקען זיך פאר עפּעס.

stan'ding *n. and a.* (סטענ'-דינג) דאס שטעהן, דער שטאנד; דער דויער פון עפּעס; א שטעלע, א פאזיציאן; א ראנג, א שטופע, א העכערע מדרגה; שטעהענד, אין א שטעהענדער לאגע, פערפענדיקולאר; אונבעוועגליך [וועגען וואסער], וואס ריהרט זיך ניט, איינגעזעצט, שטענדיג, דויערענד.

stan'ding ar'my (סטענ'-דינג אר'-מי) די שטענדיגע ארמעע [די ארמעע וואס די רעגיערונג האלט אויף די גאנצע צייט אין לאנד אין דער צייט פון שלום].

stan'ding commit'tee (סטענ'-דינג קא-מיט'-אי) א שטענדיגע קאמיטע אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט אדער אין א פעראיין, וועלכע פיהרט אוים א ספעציעלען טייל פון דער ארבייט.

stan'ding corn (סטענ'-דינג קאהרן) ניט געשניטענער קארן, קארן אין פעלד.

stan'ding-ground *n.* (סטענ'-דינג-גראונד) דער באדען אונטער די פיס; דער טהעטיגקייטס=געביעט; דער גרונדפרינציפ; דער שטאנפונקט.

stan'ding jib (סטענ'-דינג דזשיב) דער גרויסער קליווער [איינע פון די זעגלען אויף א שיף].

stan'ding jump (סטענ'-דינג דזשאמפ) א שפרונג גלייך פון ארט [ניט פאנאנדעריאגענדיג זיך פריהער].

stan'ding or'ders (סטענ'-דינג אהר'-דערז) די תקנות און רעגלאמענטען, וואס ווערען אויסגעארבייט פון א געזעצגעבערישער קערפערשאפט [ווי א פארלאמענט] צו איהרע זיצונגען און געשעפטספיהרונג.

stan'ding-point *n.* (סטענ'-דינג-פאינט) א שטאנדפונקט.

stan'ding-room *n.* (סטענ'-דינג-רוהם) שטעה=פלאץ, פלאץ וואס איז גענוג נור צום שטעהן [ווי אין א טעאטער].

stand in hope (סטענד אין האופ) האפען.

stand in loss (סטענד אין לאהס) זיין אין געפאהר צו פערלירען עפּעס.

stand in one's own defence' (סטענד אין הוואנז און די-פענס') זיך אליין פערטיידיגען.

stand in one's own light (סטענד אין הוואנז און לאיט) זיך אליין שטעהן אין וועג, שטערען זיך אליין.

stand in request' (סטענד אין רי-קהוועסט') זיין אין נאכפראגע, ווערען שטארק פערלאנגט [וועגען א סחורה, אן ארטיקעל].

stand in stead (סטענד אין סטעד) דיענען אנשטאט, פערנעהמען דעם פלאץ; בעהילפיג זיין, ניצליך זיין.

stand in the gap (סטענד אין טהי געפ) אויסשטעלען זיך צו פערטיידיגען עפּעס; מאכען זיך גרייט צו געגענשטעהן א געפאהר.

stand in the gate (סטענד אין טהי גייט) שטעלען זיך אין א גינסטיגער לאגע; שטעלען זיך אין א פערטיידיגונגספאזיציאן.

stand in the way (סטענד אין טהי הוויי) שטעהן אין וועג, שטערען.

stan'dish *n.* (סטענ'-דיש) א טינטער; א שרייב=געצייג.

stand low (סטענד לאו) אין דרוקעריי — זיין קירצער איידער די געפאדערטע הויך [וועגען אנגעזעצטער דרוקשריפט].

stand neu'ter (סטענד ניו'-טער) זיין נייטראל.

stand of arms (סטענד אוו ארמז) די אמוניציע [די ביקס, מונדיר, פאטראנען און אלע סאלדאטסקע מכשירים צוזאמענגענומען].

stand of col'ors (סטענד אוו קאל'-ארז) די פאהן.

stand off (סטענד אף) 1. אויסווייכען; פון דערווייטענס שטעהן, זיך האלטען פון דערווייטענס; אבטרעטען, ניט דערנעהנטערען זיך; 2. אבשטעהן [פון א זאך], זיך אבזאגען, ניט וועלען; ארויסטרעטען בולט.

1. Bad business compelled him to stand off his creditors.

stand'-off *n. and a.* (סטענד'-אף) א צוריקהאלטונג, א געגענווירקונג; צוריקהאלטענד, אבשטויסענד, געגענווירקענד.

stand off and on (סטענד אף ענד אן) כסדר דערווייטערען זיך פון ברעג און דערנעהנטערען זיך צוריק [וועגען א שיף].

stand off from (סטענד אף פראם) זיך דערווייטערען פון ברעג אדער ארט [וועגען א שיף].

The ship stood off from the shore.

stand'-off'ish *a.* (סטענד'-אפ'-איש) צוריקהאלטענד, אבשטויסענד, געגענווירקענד.

stand'-off'ishness *n.* (סטענד'-אפ'-איש-נעס) דאס דערווייטערען, דאס האלטען אימעצען אדער עפּעס פון דערווייטענס; ניט=צוגעלאזענקייט.

stand on (סטענד אן) ז. *stand upon*.

stand on com'pliment (סטענד אן קאמ'-פלי-מענט) האלטען זיך מיט צערעמאניע.

stand one's ground (סטענד הוואנז גראונד) שטעהן פעסט, ניט אונטערגעבען זיך.

stand on scru'ple (סטענד אן סקרוהפל) האלטען זיך צופיעל מיט צערעמאניע; זיין צופיעל פארמאליסטיש, צו שטארק מקפיד זיין.

stand out (סטענד אוט) ארויסטרעטען בולט, ארויסשטארטשען; אויסשטעהן, אויסהאלטען ביז'ן סוף; ניט אונטערגעבען זיך; בלייבען פעסט; בעשטעהן אויף עפּעס.

stand out of sight! (סטענד אוט אוו סאיט) אוועק פון די אויגען!

stand out of the way (סטענד אוט אוו טהי הוויי) שטעהן אין א זייט; זיך האלטען אין א זייט, זיך דערווייטערען פון עפּעס.

stand o'ver (סטענד או'-ווער) בלייבען אבגעלעגט.

stand pad (סטענד פעד) שטעהן ביי דער זייט פון וועג און בעטען נדבות.

stand pat (סטענד פעט) שטרענג האלטען זיך אן די עקזיסטירענדע פרינציפען און מעטאדען פון א פאליטישער פארטיי; ניט דערלאזען קיינע אומענדערונגען און רעפארמען.

stand'-pat'ter *n.* (סטענד'-פעט'-ער) א קאנסערוואטאר, איינער וואס דערלאזט ניט קיינע אומענדערונגען און רעפארמען אין דער פאליטיק פון לאנד אדער פון א פארטיי.

stand'-pat'tism *n.* (סטענד'-פעט'-איזם) קאנסערוואטיזם אין פאליטיק, דאס ניט דערלאזען קיינע רעפארמען אין דער פאליטיק פון לאנד אדער פון א פארטיי.

stand'-pipe *n.* (סטענד'-פאיפ) א ווערטיקאלער רעהר אין א ברונען אדער רעזערוואואר, וואו דאס וואסער ווערט געטריעבען ארויף דורך מעכאנישען דרוק; א וואסער=טהורם.

stand'point *n.* (סטענד'-פאינט) א שטאנדפונקט [דער פונקט אדער די זייט, פון וועלכער עס ווערט בעטראכט א געגענשטאנד אדער א פראגע].

stand'-rest *n.* (סטענד'-רעסט) א הויכער שטוהל, ביי וועלכען דער זיץ איז משופע'דיג אנגעבויגען, אזוי, אז דער זי-

צענדער געפינט זיך כמעט אין א שטעהענדער לאגע.

stand shil'ly-shal'ly (סטענד שיל׳-אי-שעל׳-אי) זיך וואקלען, זיין ניט ענטשלאסען.

stand shot (סטענד שאט) צאהלען די קאסטען, טראגען די אויסגאבען.

stand still (סטענד סטיל) בלייבען שטעהן, ניט געהן.
The clock stands still.

stand'still *n. and a.* (סטענד׳-סטיל) א שטילשטאנד; אן אבהאלט; א פויזע; שטיל־שטעהענד, אבגעשטעלט.

stand the loss (סטענד טהי לאהס) ליידען דעם היזק, נעהמען אויף זיך דעם היזק.

stand the rack'et (סטענד טהי רעק׳-עט) אויסהאלטען; אנהאלטען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך.

stand the test (סטענד טהי טעסט) אויסהאלטען די פראבע.

stand to (סטענד טו) זיך א נעהם טהאן מיט חשק צו עפעס; ביישטעהן, אונטערשטיצען, העלפען; בעשטעהן, ניט נאכגעבען, פעסטשטעהן פאר עפעס; אויסשטעהן עפעס, אויסווארטען; זיך האלטען פעסט אן עפעס.

stand togeth'er (סטענד טו-געטה׳-ער) שטעהן צוזאמען, זיין נעבענאנאנד; זיין איינפערשטאנען מיט אימעצען.

stand to it (סטענד טו איט) האלטען זיך ביי דאס זייניגע; זיך פעסטהאלטען [אין א מיינונג]; אויסהאלטען.

stand to rea'son (סטענד טו ריעזן) זיין לאגיש, זיך לאזען הערען, זיך לעגען אויף׳ן שכל.
It stands to reason that a business can not be carried on indefinitely at a loss.

stand to sea (סטענד טו סיע) זיך דערווייטערען פון ברעג, לאזען זיך אין ים אריין [וועגען א שיף].

stand to the loss (סטענד טו טהי לאהס) גאראנטירען פאר׳ן היזק, טראגען דעם היזק.

stand treat (סטענד טריעט) טראקטירען, פונדעווען, מכבד זיין, צאהלען פאר א צווייטענס אונטערהאלטונג.
Let me stand the treat.

stand tri'al (סטענד טראי׳-על) שטעהן פאר׳ן ריכטער; אויסהאלטען די פראבע.

stand un'der (סטענד אנ׳-דער) טראגען אויף זיך די לאסט פון עפעס.
The store stands under very heavy overhead charges.

stand'-up *a.* (סטענד׳-אפ) שטעהענדיג, אויפגעשטעלט.

stand up (סטענד אפ) אויפהויבען זיך [פון שטוהל], שטעלען זיך.

stand up against' (סטענד אפ ע-גענסט׳) בעקעמפפען עפעס, רעוואלטירען; געבען א ווידערשטאנד.

stand'-up fight (סטענד׳-אפ פאיט) אין באקסער־קאמפף — אן אויפריכטיגער וועט־קאמפף [ווען ביידע קעמפפער פערהאלטען זיך עהרליך, אהן פאלשקייטען און שפיצלעך איינער צום אנדערען].

stand up for (סטענד אפ פאר) פערטיידיגען עפעס; שטעהן פאר עפעס.

stand upon' (סטענד א-פאן׳) פערלאזען זיך אויף עפעס; טרויען; ווענדען זיך אן עפעס, זיין אבהענגיג פון עפעס; האבען א שייכות צו עפעס; נוגע זיין אדער בעלאנגען צו אימעצען; זיך סומך זיין [ווי אויף אן אויטאריטעט]; מאכען א גרויסען וועזען פון עפעס, זיך גדל׳ענען מיט עפעס.

stand upon' a tri'fle (סטענד א-פאן׳ ע טראיפל) זיך רייסען איבער א קלייניגקייט.

stand upon' points (סטענד א-פאן׳ פאינטס) זיין צו פינקטליך, צו שטארק מדקדק זיין.

stand up to (סטענד אפ טו) זיך שטעלען אנטקעגען.

stand up with (סטענד אפ הוויטה) 1. שטעלען זיך טאנצען מיט איינעם; 2. זיין אן אונטערפיהרער אויף איינעמס חתונה.
2. I stood up with him at his wedding.

stand with (סטענד הוויטה) שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט; איבעראיינשטימען מיט עפעס, זיין אין הארמאניע, ענטשפרעכען.

stand within' (סטענד הוויטה-אין׳) שטעהן אינוועניג.

stand without' (סטענד הוויטה-אוט׳) שטעהן דרויסען.

stang *n. and v.* (סטענג) א האלץ־שטאנג; א מעסט־שטאק צו מעסטען לאנד; מאכען אימעצען רייטען אויף א שטאנג; איינשטעכען; שטעכען [ווי מיט א נאדעל], שמערצליך שטעכען; פעראורזאכען א שארפען, פלעצליכען שמערץ, פעראורזאכען א שטעכענדען שמערץ.

stan'hope *n.* (סטענ׳-האופ) א לייכטער אפענער איין־זיציגער וואגען מייסטענס אויף צוויי רעדער.

stan'iel *n.* (סטענ׳-יעל) דער טורמפאלק [אזא פויגעל].

stan'nary *n. and a.* (סטענ׳-ע-רי) א צין־מינע, א צין־גרוב; א געגענד וואו עס זיינען פאראן צין־גרובען; וואס איז שייך צו צין, צו צין־גרובען אדער צו דער צין־אינדוסטריע.

stan'nary court (סטענ׳-ע-רי קאורט) א רעגיערונגס־אנשטאלט אמאל אין ענגלאנד, וואס אין איהר רשות זיינען געשטאנען אלע צין־גרובען און די צין־אינדוסטריע.

stan'nel *n.* (סטענ׳-על) ז. *staniel*

stan'nery *n. and a.* (סטענ׳-ער-אי) ז. *stannary*

stan'nic *a.* (סטענ׳-איק) וואס איז שייך צו צין, וואס בעשטעהט פון צין, וואס ווערט גענומען פון צין.

stan'nic ac'id (סטענ׳-איק עס׳-איד) צין־זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון צין מיט זויער־שטאף און וואסער־שטאף].

stannif'erous *a.* (סטע-ניפ׳-ע-ראס) וואס ענטהאלט צין, וואס גיט ארויס צין.

stan'nine *n.* (סטענ׳-אין) צין־קיעז [אזא ברעקעלדיגער, שטאהל־גרויער, געמישטער ערץ וואס בעשטעהט פון צין, קופער און אייזען].

stan'nite *n.* (סטענ׳-איט) ז. *stannine*

stan'notype *n.* (סטענ׳-א-טאיפ) אין פאטאגראפיע — א בילד וואס איז ארונטערגענומען אויף א צינענער פלאטע.

stan'nous *a.* (סטענ׳-אס) פון צין, וואס האט אין זיך צין.

stan'num *n.* (סטענ׳-אם) צין.

stan'nyel *n.* (סטענ׳-יעל) ז. *staniel*

stan'za *n.* (סטענ׳-זא) אן אבטיילונג אין א געביידע; א צימער, א קאמער; א סטאנזע אדער סטראפע פון א געדיכט [א רייהע שורות פון א געדיכט אויסגעשטעלט אין א געוויסער ארדנונג לויט זייער לענג, ריטם אדער מעטער].

stanza'ic *a.* (סטענ-זיי׳-איק) וואס בעשטעהט פון סטאנזען אדער סטראפען [וועגען א געדיכט]. ז. *stanza*

sta'pes *n.* (סטיי׳-פיז) — אין אנאטאמיע דער אינערליכסטער פון די דריי ביינדעלעך אין דער פויק־הויט פון אויער.

staph'yline *a.* (סטעפ׳-אי-לין) טרויבען־פערמיג, ווי א בינטעל טרויבען.

staphyli'tis *n.* (סטעפ-אי-לאי׳-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם צינגעלע אין שלונד.

staph'ylotome *n.* (סטעפ׳-אי-לא-טאום) אין כירורגיע — א מעסער צו שניידען דאס צינגעלע פון שלונד.

staphylot'omy *n.* (סטעפ-אי-לאט׳-א-מי) אין כירורגיע — דאס אבשניידען דאס צינגעלע פון שלונד.

sta'ple *n., a. and v.* (סטייפל) א הויפט־פראדוקט, א הויפט־סחורה, א הויפט־האנדעלס־ארטיקעל; א הויפט פראדוקציאנס־צווייג [פון א לאנד אדער פון א שטאדט]; א הויפט־פונקט; א הויפט־עלעמענט; א הויפט־זאך; א הויפט־ארט; א מארק־שטאדט; א יאריד, א מארק; רויה־מאטעריאל; די פעדים אדער פאזערען פון וואל אדער בוימוואל לויט וועלכע מען בעשטימט די גוטסקייט פון דער סחורה; א קאמערציעלער מאנאפאל, וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען דורך דער קעניגליכער מאכט צו סוחרים; א קלאמער, האקען אדער קרוק מיט צוויי שפיצען; דער אויסשניט אין וועלכען עס קומט אריין דאס צינגעל פון א שלאס ביים פערשליסען; איינגעשטעלט, בעשטימט, הויפט; וואס עס ווערט בעשטענדיג פראדוצירט און פערקויפט; וואס איז א הויפט־סחורה; קאמערציעל איינגעפונדעוועט; וואס קען פערקויפט ווערען אויף׳ן מארק; זארטירען נאך דער לענג פון די פעדים אדער פאזערען [ווי וואל אדער בוימוואל].

sta'ple-house *n.* (סטיי׳פל-האוס) א הויפט־סקלאד, א הויפט־לאגער [פון סחורות].

sta'ple of land (סטייפל אוו לענד) די אייגענטימליכע אייגענשאפטען פון לאנד.

sta'ple priv'ilege (סטייפל פריוו׳-אי-לעדזש) ז. *staple-right*

sta'pler *n.* (סטיי׳-פלער) א וואל־זארטירער; א סוחר, וואס האט געהאט א חלק אין א קאמערציעלען מאנאפאל וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען דורך דער קעניגליכער מאכט צו א פעראיין פון סוחרים.

sta'ple-right *n.* (סטיי׳פל-ראיט) דאס רעכט פון די מוניציפאליטעטען [שטאדט־פערוואלטונגען] אין האלאנד און שפעטער אין דעם שטאאט ניו יארק [אמעריקא] צו צווינגען די דורכגעהענדע שיפען, אז זיי זאלען זיך אבשטעלען און פערקויפען זייערע סחורות אויף די מערק פון שטאדט אדער זיי זאלען צאהלען א געוויסען אבצאהל.

sta'ple town (סטייפל טאון) א גרויסע האנדעלס־שטאדט.

star *n. and v.* (סטאר) א שטערן; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שטערן; א ווייסער פלעק אויף דעם שטערן פון א חיה אדער בהמה; א שטערן־פיש; א שטערן־צייכען [אין דרוק אדער שריפט *]; א מענש מיט גלענצענדע פעהיגקייטען אדער אייגענשאפטען; א בעריהמטהייט; דער הויפט־אקטיאר אדער די הויפט־אקטריסע אין א טעאטער אדער אפערא; א שטר [א וועקסעל, א האנדעלס־דאקומענט, א פערקויפס־פאפיער א. ד. ג. אמאל ביי אידען]; בעזייהען אדער בעזעצען מיט שטערן; בעצייכענען מיט

א שטערענדעל [אין דרוק אדער שריפט]; בעציערען מיט שטערן; פערוואנדלען אין א שטערן; שיינען אדער גלענצען ווי א שטערן; זיין פראמינענט, אריבערשיינען אלע אנדערע, פיגורירען אלס דער גלענצענדסטער אקטיאר אין טעאטער, שפיעלען די ראלע פון פראמינענטעסטען אקטיאר.

star a glaze (סטאר ע גלייז) ארויסשניידען א שויב פון א פענסטער [אין גנבים־שפראך].

star′-an′imal *n.* (סטאר′-ענ′-אי-מעל) א שטראהל־פיש, א שטערן־פיש.

star′-an′ise *n.* (סטאר′-ענ′-אים) דער שטערנאנים [אן אראמאטישע כינעזישע פרוכט וואס וואקסט אויף א קליינעם בוימעל. ווען די פרוכט ווערט דורכגעשניטען פאר קווער אין מיטען, ערשיינט איהר זוימען־קאפסעל אין דער פארם פון אן אכט־עקיגען שטערן].

Star-apple

star′-ap′ple *n.* (סטאר′-עפ′ל) דער שטערן־עפעל [אזא אנגענעהמע עסבארע פרוכט אין וועסט־אינדיען, וואס ווען זי ווערט דורכגעשניטען פאר קווער אין מיטען ערשיינט איהר זוימען־קאפסעל אין דער פארם פון א שטערן].

star′beam *n.* (סטאר′-בים) א שטראהל פון א שטערן.

star′-blas′ting *n.* (סטאר′-בלעס′-טינג) די שעדליכע ווירקונג פון די שטערן.

star′blind *a.* (סטאר′-בלאינד) וואס זעהט שלעכט, האלב בלינד.

star′board *n., a., adv. and v.* (סטאר′-באורד) די רעכטע זייט פון א שיף [פון שטייער]; וואס איז אויף דער רעכטער זייט פון א שיף; רעכטס, אויף דער רעכטער זייט פון א שיף; אוועקשטעלען אדער אויסקירעווען צו דער רעכטער זייט פון דער שיף.

star′bright *a.* (סטאר′-בראיט) בריליאנט, גלענצענד ווי א שטערן.

star′-buz′zard *n.* (סטאר′-באז′-ארד) דער שטערן־בוסארד [אזא אמעריקאנער פאלק־עהנליכער פויגעל].

starch *n., a. and v.* (סטארטש) קראכמאל, שטערקעל; שטייפקייט, אנגעצויגענקייט, געצוואונגענקייט, אנגעבלאזענקייט; שטייף, פעדאנטיש, פינקטליך; קראכמאלען, שטייף מאכען דורך קראכמאל.

Star′-cham′ber *n.* (סטאר′-טשיימ′-בער) די שטערן־קאמער [א געהיימעס קרימינאל־געריכט אמאל אין וועסטמינסטער אין לאנדאן, ענגלאנד].

star′-cham′ber *n.* (סטאר′-טשיימ′-בער) א געהיימעס געריכט.

starched *a.* (סטארטשט) געקראכמאלט; שטייף [ווי אנגעקראכמאלט]; פעדאנטיש, געצוואונגען, אנגעבלאזען.

starch′edly *adv.* (סטארטש′-עד-לי) שטייף [ווי געקראכמאלט].

starch′edness *n.* (סטארטש′-עד-נעס) שטייפקייט; געצוואונגענקייט, אנגעצויגענקייט; פעדאנטעריע.

starch′er *n.* (סטארטש′-ער) איינער וואס קראכמאלט.

starch′iness *n.* (סטארטש′-אי-נעס) קראכמאלדיגקייט.

starch′ly *adv.* (סטארטש′-לי) שטייף; געצוואונגען; פארמעל, פארמאליסטיש.

starch′ness *n.* (סטארטש′-נעס) שטייפקייט, געצוואונגענקייט, אנגעצויגענקייט; פארמעלקייט, פעדאנטיזם.

starch′-sug′ar *n.* (סטארטש′-שוג′-אר) קראכמאל־צוקער.

starch′y *a.* (סטארטש′-אי) אנגעקראכמאלט, שטייף; קראכמאלדיג; פארמעל, פעדאנטיש, געצוואונגען, אנגעצויגען, אנגעבלאזען.

star′-clus′ter *n.* (סטאר′-קלאס′-טער) א שטערן־גרופע.

star′-crossed *a.* (סטאר′-קראהסט) שלים־מזל׳דיג.

star′-di′amond *n.* (סטאר′-דאי′-ע-מאנד) א דימענט וואס שטעלט מיט זיך פאר א קליינע גרופע פון שטערן.

stare *v. and n.* (סטעהר) אויסשטעלען גרויסע אויגען [ווי פון ערשטוינונג, שרעק אדער פערוואונדערונג], קוקען פערגאפט, אויסגלאצען די אויגען; שטעהן דיבאם, שטעהן קאפויער [וועגען די האר]; זיךווארפען אין די אויגען [ווי עטוואס אונגעוועהנליכעס]; שטרענג אנקוקען, אויסשטעלען אויף אימעצען די אויגען; ווירקען מיט א שטרענגען קוק; דאס אויסשטעלען די אויגען; א שטרענגער קוק מיט אויסגעשטעלטע אויגען; דער שטאר [אזא פויגעל. ז. *starling*].

stare in the face (סטעהר אין טהי פיים) 1. שטעהן פאר די אויגען; 2. זיך ווארפען אין די אויגען.

1. Death stares him in the face.

stare one out of his wits (סטעהר הוואן אוט אוו היז הוויטס) צומישען אדער צוטומלען אימעצען דורך אויסשטעלען אויף איהם די אויגען.

star′er *n.* (סטעהר′-ער) איינער וואס קוקט מיט אויסגעשטארצטע אויגען, איינער וואס קוקט פערגאפט אדער מיט ערשטוינונג.

star′fish *n.* (סטאר′-פיש) דער שטערן־פיש, דער ים־שטערן [אזא ים־בעשעפעניש וואס האט דעם אויסזעהן פון א שטערן].

Starfish

star′-flow′er *n.* (סטאר′-פלאו′-ער) די שטערן־בלום [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען שטערנפערמיגע בלומען].

star′-gaze *v.* (סטאר′-גייז) קוקען אויף די שטערן, מאכען אסטראנאמישע אדער אסטראלאגישע אונטערזוכונגען.

star′-ga′zer *n.* (סטאר′-גיי′-זער) א שטערן־זעהער, אן אסטראלאג; אזא פיש וואס זיינע אויגען זיינען ניט פון די זייטען פון קאפ נאר פון אויבען [ווי זיי וואלטען קוקען צו די שטערן].

star′-ga′zing *n. and a.* (סטאר′-גיי′-זינג) שטערנזעהעריי, אסטראלאגיע, אסטראנאמיע; וואס קוקט אויף די שטערן, שטודירענדיג די שטערן.

star′-grass *n.* (סטאר′-גרעס) דאס שטערן־גראז [אזא גראז־עהנליכע פלאנצע מיט שטערנפערמיגע בלומען].

star′-hy′acinth *n.* (סטאר′-האי′-ע-סינטה) דער שטערן־היאצינט [אזא גארטען־בלום מיט אינדיגא־בלויע בלומען־בלעטלעך].

star′ing *a.* (סטעהר′-אינג) אויסשטעלענדיג אדער אויסגלאצענדיג די אויגען; אויסגעגלאצט; וואסווארפט זיך אין די אויגען, וואס שטעכט די אויגען; וואס איז שטארק אויפפאלענד; שטעלענדיג זיך דיבאם אדער קאפויר [ווי האר].

star′ingly *adv.* (סטעהר′-אינג-לי) מיט אויסגעשטעלטע אויגען, מיט א פערגאפטען בליק.

stark *a., adv. and v.* (סטארק) שטארק, קרעפטיג; שטייף אדער שטאר [ווי טויט]; נאקעט; איינגעפשארט, איינגעעקשן׳ט; אינגאנצען, דורך און דורך, גאר, גענצליך, פאלשטענדיג; שטייף אדער שטאר מאכען [ווי טויט].

stark blind (סטארק בלאינד) שטאק בלינד, בלינד ווי די נאכט.

star′ken *v.* (סטארקן) מאכען אונבויגזאם, שטייף מאכען.

stark fool (סטארק פוהל) אן אבגעריסענער נאר, א גרויסער טפש.

stark′ly *adv.* (סטארק′-לי) שטייף; פעסט, שטארק.

stark′-na′ked *a.* (סטארק′-ניי′-קעד) מוטער־נאקעט, פאלשטענדיג נאקעט.

stark′ness *n.* (סטארק′-נעס) שטייפקייט, פערשטארטקייט; קרעפטיגקייט, שטארקייט.

star′less *a.* (סטאר′-לעס) שטערנלאז, אהן שטערן.

star′let *n.* (סטאר′-לעט) א קליין שטערנדעל.

star′light *n. and a.* (סטאר′-לאיט) דאס ליכט פון די שטערן; א שוואכעס אדער דונקעלעס ליכט; בעלויכטען פון די שטערן.

star′like *a.* (סטאר′-לאיק) עהנליך צו א שטערן, ווי א שטערן; שטראהלענד, גלענצענד.

star′ling *n.* (סטאר′-לינג) דער שטאר [אזא שפערלינג־עהנליכער פויגעל. ז. איל.]; אזא הויז־טויב וואס איז עהנליך צו א שטאר; אזא אבצאמונג ביי אדער אין א וואסער פון געדיכט־אריינגעשלאגענע פאליעס [קלעצער], ווען מען דארף דארט עטוואס בויען; איינע פון די פאליעס וואס ווערט געברויכט פאר אזא אבצאמונג.

Starling

star′lit *a.* (סטאר′-ליט) בעלויכטעט פון די שטערן.

star′-liz′ard *n.* (סטאר′-ליז′-ארד) א שטערן-עקדעש [אזא עקדעש אדער יאשטשערקע וועלכע איז בעדעקט מיט שטערן-עהנליכע פלעקען].

star′-of-Beth′lehem *n.* (סטאר′-אוו-בעטה′-לי-עם) אזא פלאנצע מיט ווייסע שטערן-עהנליכע בלומען.

star of the day (סטאר אוו טהי דיי) דער העלד פון טאג.

star′ost *n.* (סטער′-אסט) א סטאראסטע [דער הויפט פון א רוסישען דארף וואס ווערט געוועהלט פון דער ארטיגער בעפעלקערונג]; א וויכטיגער פוילישער פריץ אמאל אין פוילישען קעניגרייך וואס האט געקראגען א קרוין-גוט פון דער קעניגליכער רעגיערונג און איז דערפאר געווען פערפליכטעט צו צאהלען א פיערטעל פון דער איינגאהמע אויסצוהאלטען די קעניגליכע ארמעע.

star′osty *n.* (סטער′-אס-טי) א קרוין-גוט פון א פוילישען פריץ אמאל אין פוילישען קעניגרייך. ז. *starost*

star′-proof *a.* (סטאר′-פרוהף) אונדורכדרינגליך פאר שטערן-ליכט, וואס לאזט ניט דורך קיין שטערן-ליכט.

starred *a.* (סטארד) פערציערט מיט שטערן; אונטער דעם מזל [א גוטען אדער שלעכטען] פון א שטערן; צובראכען אדער צופלאצט אזוי, דאס שטראהלען געהען ארויס פון א צענטראל-פונקט [ווי א צובראכענע שויב אדער שפיעגעל]; בעצייכענט מיט א שטערנדעל [אין דרוק אדער שריפט].

star′riness *n.* (סטאר′-אי-נעס) דאס זיין שטערנדיג.

star′ry *a.* (סטאר′-אי) בעזייהט אדער בעציערט מיט שטערן; שטערנדיג; שטראהלענד, שיינענד; וואס שיינט ווי א שטערן.

stars and bars (סטארז ענד בארז) די פאהן פון די קאנפעדערירטע שטאאטען [די זיד-שטאאטען, וועלכע האבען זיך געהאט אבגעריסען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. די פאהן איז בעשטאנען פון צוויי ברייטע רויטע שטרייפען, אבגעטיילט דורך א ווייסען שטרייף, און פון א צאהל שטערען, וואס איז געווען גלייך צו דער צאהל שטאאטען, וועלכע האבען צונויפגעשטעלט די קאנפעדעראציאן].

stars and stripes (סטארז ענד סטראיפס) די נאציאנאלע פאהן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וועלכע איז בעדעקט מיט שטרייפען און שטערען. די שטרייפען, 13 אין צאהל, בעדייטען די 13 קאלאניעס, וועלכע האבען צוערשט געבילדעט די פעראייניגטע שטאאטען; די שטערן, איצט 49 אין צאהל, בעדייטען די איצטיגע שטאאטען, וועלכע בילדען די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]

star′-shaped *a.* (סטאר′-שייפט) שטערנפערמיג.

star′-span′gled *a.* (סטאר′-ספענ′גלד) בעזייהט מיט שטערן.

star′-span′gled ban′ner (סטאר′-ספענ′גלד בענ′-ער) די נאציאנאלע פאהן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וועלכע איז בעזייהט מיט שטערן].

star′-spot′ted *a.* (סטאר′-ספאט′-עד) בעשפרענקעלט מיט שטערן.

star′-stone *n.* (סטאר′-סטאון) דער שטערן-זאפיר [אזא עדעלשטיין].

start *v. and n.* (סטארט) אנפאנגען, אנהויבען; זיך א נעהם טהאן; זיך א ריהר טהאן; זיך א טרייסעל טהאן; זיך אנפאנגען שאקלען, לויז ווערען; זיך א לאז טהאן, זיך א כאפ טהאן, זיך א ווארף טהאן; זיך לאזען אין וועג; אויפשפרינגען, א שפרונג טהאן; ענטשטעהן, בעווייזען זיך; מאכען אן אנפאנג, זעצען אין בעוועגונג, לאזען אין גאנג; אויסריכטען [אין וועג]; אויסשטאטען, אויספערטיגען; לויז מאכען, פאנאנדערשאקלען; לאזען לויפען א פליסיגקייט פון איין כלי אין א צווייטער, איבערגיסען פון איין פאס אין אן אנדערען; א שרעק טהאן, דערשרעקען, איבערשרעקען, אנווארפען א מורא, אויפרודערען; א שוידער, א טרייסעל, א שפרונג [ווי פון שרעק, שמערץ, אויפרעגונג א. ד. ג.]; אן אבשפרונג, א צוריקשפרונג; א שטויס, א רוק; אן אויסברוך; א פלעצליכע בעוועגונג, א לויף; אן אויפטריט; אן אנהויב; אן אבפאהר; אן ארויספאהר; א פארצוג, א פארטייל; א לויזער אדער שאקעלדיגער טייל; א דורכברוך, אן עפנונג; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן עק; א הענטעל, א שטיעל; דער שארפער שפיץ פון א יונגען הירש-הארן.

start a doubt (סטארט ע דאוט) אויפהויבען א צווייפעל.

start af′ter (סטארט עפ′-טער) לאזען זיך נאך עפעס, לויפען נאך עפעס אדער אימעצען.

start a fund (סטארט ע פאנד) אנפאנגען זאמלען א פאנד, גרינדען א פאנד.

start against′ (סטארט ע-גענסט′) ארויסטרעטען געגען, זיך שטעלען געגען.

start a price (סטארט ע פראיס) באטען דעם ערשטען פרייז [אויף אן אויקציאן].

start a ques′tion (סטארט ע קהוועס′-טשאן) אויפהויבען א פראגע.

start aside′ (סטארט ע-סאיד′) אבשפרינגען אן א זייט.

start a top′ic (סטארט ע טאפ′-איק) בעריהרען אן ענין.

start a truth (סטארט ע טרוהטה) ענטדעקען אן אמת.

start away′ (סטארט ע-הוויי′) א לאז טהאן זיך, אוועקלאזען זיך.

start back (סטארט בעק) פאהרען צוריק; אבשפרינגען צוריק.

star′ter *n.* (סטאר′-טער) איינער וואס גיט זיך א כאפ, א נעהם אדער א לאז; איינער וואס אנטלויפט; איינער וואס רייזט אב, איינער וואס נעהמט זיך פאר א רייזע; איינער וואס שטעלט פלוצום א פראגע, איינער וואס טרעט פלוצום ארויס מיט א טענה; איינער אדער עטוואס וואס ברייגגט אין בעוועגונג; איינער וואס גיט א צייכען אדער סיגנאל אנצוהויבען; אזא יאגד-הונד וואס פאנגט אן די יאגד.

start′ful *a.* (סטארט′-פול) שרעקעדיג, ענגסטליך.

start′fulness *n.* (סטארט′-פול-נעס) שרעקעדיגקייט, דאס זיין ענגסטליך, דאס האבען מורא.

start in (סטארט אין) אנהויבען, אנפאנגען.

He started in business with a small sum.

star′ting *n. and a.* (סטאר′-טינג) דאס לאזען אין גאנג אדער בעוועגונג; דאס אבפאהרען; דאס א נעהם טהאן זיך; דאס א לאז טהאן זיך; וואס לאזט אין גאנג, וואס זעצט אין בעוועגונג.

star′ting-bar *n.* (סטאר′-טינג-באר) דער אנלאס-העבעל [דאס הענטעל אדער דער העבעל מיט וועלכען מען ברייגגט אין בעוועגונג א דאמפף-מאשין].

star′ting-en′gine *n.* (סטאר′-טינג-ענ′-דזשין) אן אנלאס-מאשין [א קליינע דאמפף-מאשין, וועלכע ווערט בענוצט צו ברייגגען אין בעוועגונג די גרויסע דאמפף-מאשין פון א שיף].

star′ting-gear *n.* (סטאר′-טינג-גיער) אן אנלאס-אפאראט [דער אפאראט מיט וועלכען מען לאזט אין גאנג א מאשין, ווי א דאמפף-מאשין, אויטאמאביל א. ד. ג.].

star′tingly *adv.* (סטאר′-טינג-לי) העפטיג, וויטענד, זיך רייסענדיג.

star′ting-place *n.* (סטאר′-טינג-פליים) דער פלאץ פון וועלכען מען הויבט אן; דער אויסגאנגס-פלאץ.

star′ting-point *n.* (סטאר′-טינג-פאינט) דער אויסגאנגס-פונקט, דער אנפאנגס-פונקט; דאס ארט פון וועלכען מען פאהרט אב.

star′ting-post *n.* (סטאר′-טינג-פאוסט) דער פונקט אדער ארט וואס איז בעצייכענט מיט א שטאנג אדער מיט עטוואס אנדערעס פון וועלכען א וועט-לויף פאנגט זיך אן.

star′ting-valve *n.* (סטאר′-טינג-וועלוו) אן אנלאס-ווענטיל [א קליינער ווענטיל אדער קלאפאן, דורך וועלכען עס ווערט געלאזען אין גאנג א דאמפף-מאשין].

star′tish *a.* (סטאר′-טיש) שרעקעדיג, שיי [וועגען פערד].

star′tle *v. and n.* (סטארטל) זיך שרעקען; זיך צונויפקארטשען אדער אויפשוידערען [ווי פון שרעק, שמערצען, איבערראשונג א. ד. ג.]; מאכען א פלעצליכע בעוועגונג ווי פון שרעק אדער איבערראשונג; אויסטראגען אדער אויסזעצען ווי א צושראקענעם פערד; דערשרעקען, אויפרודערען; איבערראשען; מאכען צום שוידערען; אן אויפשוידערונג [ווי פון שרעק], א שוידער; א פלעצליכער שרעק.

start′ler *n.* (סטארט′-לער) איינער וואס דערשרעקט זיך; איינער אדער עטוואס וואס שרעקט אדער איבערראשט.

start′ling *a.* (סטארט′-לינג) ערשרעקענד, ערשטוינענד.

start′lingly *adv.* (סטארט′-לינג-לי) דערשרעקענדיג, איבערראשענדיג אדער ערשטוינענדיג.

start on a jour′ney (סטארט אן ע דזשויר′-ני) זיך לאזען אין וועג; זיך ארויסלאזען אויף א יאזדע.

start out (סטארט אוט) 1. זיך בעגעבען, זיך א לאז טהאן [אין וועג]; 2. אנהויבען צו ווערען; זיך נעהמען [צו עפעס].

2. He started out to be a lawyer.

start out of one's sleep (סטארט אוט אוו הוואנז סליעפ) זיך אויפכאפען פון שלאף.

starts of fan′cy (סטארטס אוו פענ′-סי) וויציגע איינפעלע.

start the an′chor (סטארט טהי ענ′-קאר) ארויפציהען דעם אנקער פון א שיף.

start′-up *n.* (סטארט′-אפ) איינער וואס ערשיינט אונערווארטעט; אן אונערווארטעטע ערשיינונג.

start up (סטארט אפ) 1. זיך א הויב

טהאן; פלוצום ערשיינען; 2. אנפאנגען פונקציאנירען, זיך ערעפענען.

2. The factory will start up to-morrow.

starva'tion *n.* (סטאר-וויי'-שאן) דאס אויסגעהן פון הונגער; נויט.

starve *v.* (סטארוו) אויסמארען, לאזען אויסגעהן פון הונגער אדער נויט; אויסהונגערן; אויסגעהן פון הונגער אדער פון נויט; הונגערען; ליידען נויט.

starve'ling *a. and n.* (סטארוו'-לינג) אויסגעהונגערט; אן אויסגעהונגערטער, אן אויסגעמארעטער; אן אויסגעהונגערטע בעשעפעניש.

starv'er *n.* (סטארוו'-ער) איינער וואס מארעט אדער הונגערט אוים.

starve with cold (סטארוו הוויטה קאולד) אויסגעהן פון קעלט, פערפרוירען ווערען.

star'wort *n.* (סטאר'-הוואירט) די שטערן=בלום; דער וואסערשטערן [אזא פלאנצע מיט ווייסע שטערן פערמיגע בלומען].

Starwort

sta'sis *n.* (סטיי'-סים) א פערהאלטונג פון בלוט אין וועלכען עס איז טייל פון די בלוט=געפעס [ווי אין אן ענטצונדענער ארטעריע].

sta'table *a.* (סטיי'-טעבל) וואס קען אויסגעדריקט ווערען.

stata'rian *a.* (סטע-טיי'-רי-ען) גוט דיסציפלינירט; פעסטשטעהענד, זיכער.

sta'tary *a.* (סטיי'-טע-רי) פעסטגעזעצט, בעשטימט.

state *n., a. and v.* (סטייט) א צושטאנד; א שטאאט, א מלוכה, א מדינה; די רעגיערונגס=מאכט פון לאנד; א שטאנד; א ראנג; א קלאס; די ארט לעבען; פראכט, הערליכקייט; שטאנדהאפטיגקייט; אן אבדרוק פון אן איינגראווירטער פלאטע; וואס איז שייך צום שטאאט, שטאאטליך, פון שטאאט; פאראדנע, הערליך; פעסטזעצען, בעשטימען; ערקלערען, ארויסזאגען, אנגעבען די איינצעלהייטען.

state affairs' (סטייט ע-פעהרז') שטאאטס=געשעפטען, מלוכה=אנגעלעגענהייטען.

state bank (סטייט בענק) א שטאאט=באנק [א באנק=געשעפט אין אמעריקא וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט און קאנטראל פון דער רעגיערונג].

state'craft *n.* (סטייט'-קרעפט) שטאאטס=פיהרונג, שטאאטס=פערוואלטונג.

state crim'inal (סטייט קרימ'-אי-נעל) א פאליטישער פערברעכער.

sta'ted *a.* (סטיי'-טעד) בעשטימט, פעסטגעזעצט; געזאגט, דערמאנט, אנגעגעבען.

sta'tedly *adv.* (סטיי'-טעד-לי) שטענדיג, רעגולער, אין א בעשטימטער צייט.

state'hood *n.* (סטייט'-הוד) די לאגע אדער צושטאנד פון א שטאאט.

state hos'pital (סטייט האס'-פי-טעל) א משוגעים=הויז וואס ווערט אויסגעהאלטען פון שטאאט.

state'-house *n.* (סטייט'-האוס) די געביידע אין וועלכער די געזעצגעבענדע קערפערשאפט פון אן אמעריקאנער שטאאט האלט אב איהרע זיצונגען, דער שטאאטס=פארלאמענט.

state lands (סטייט לענדז) מלוכה=לאנד, לאנד וואס געהערט צום שטאאט.

state'less *a.* (סטייט'-לעס) אהן פאראד, אהן פראכט, איינפאך.

state'liness *n.* (סטייט'-לי-נעס) פראכט, הערליכקייט; שטאלץ.

state'ly *a. and adv.* (סטייט'-לי) פרעכטיג, הערליך; מאיעסטעטיש, שטאלץ.

state'ment *n.* (סטייט'-מענט) א שריפטליכע ערקלערונג; אן ערקלערונג; א בעהויפטונג; א בעריכט, א מיטטיילונג; א מעלדונג.

state'-mon'ger *n.* (סטייט'-מאנ'-גער) א פאליטיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט שטאאטס=אנגעלעגענהייטען.

state of facts (סטייט אוו פעקטס) די זאך=לאגע; א פערצייכנים פון פאקטען וואס ווערט צוגעשטעלט צו א געריכטליכען פראצעס.

state of mind (סטייט אוו מאינד) א געמיטס=צושטאנד.

state of na'ture (סטייט אוו ניי'-טשור) נאטור=צושטאנד; אונציוויליזירטקייט; נאקעטקייט; אונשולדיגקייט, פרימיטיווקייט.

state pa'per (סטייט פיי'-פער) א רעגיערונגס=דאקומענט, א שטאאטס=דאקומענט; אן אפיציעלע רעגיערונגס=צייטונג.

state pris'on (סטייט פריזן) א געפענגניס אדער טורמע פאר פאליטישע פערברעכער; א שטאאטס=געפענגניס [א געפענגניס וואו עס ווערען געהאלטען פער־משפט'ע פערברעכער. אין גענענזאץ צו א שטאדט=געפענגנים, וואו עס ווערען געהאלטען אזעלכע, וואס דארפען ערשט גע'משפט ווערען].

state pris'oner (סטייט פריז'נ-ער) א פאליטישער ארעסטירטער.

sta'ter *n.* (סטיי'-טער) איינער וועלכער גיט ארוים אן ערקלערונג אדער בעהויפטונג; א גאלדענע מטבע פון געוויסע שטעדט אין פארצייטיגען גריכענלאנד.

state'-room *n.* (סטייט'-רוהם) אן אויפגעפוצטעס צימער אין א פאלאץ, א זאאל; א פאסאזשיר=קאיוטע אויף א דאמפף=שיף; א קופע אדער בעזונדערע אבטיילונג אין א שלאף=וואגאן; א שלאף=צימער פאר אן אפיציער אויף אן אמעריקאנער קריעגס=שיף.

States (the) *n.* (סטייטס) 1. די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [ווי די ענגלישע רופען זיי]; 2. ניעדערלאנד, האלאנד.

1. He sailed from Liverpool for the States.

state's ev'idence (סטייטס עוו'-אי-דענס) א קרוין=עדות, אן עדות פון רעגיערונגס צד.

states'-gen'eral *n.* (סטייטס'-דזשענ'-ע-רעל) די קערפערשאפטען, וועלכע שטעלען צונויף די געזעצגעבונג פון א לאנד.

States'-gen'eral *n.* (סטייטס'-דזשענ'-ע-רעל) די גענעראל=שטאאטען אין פראנקרייך [די פערזאמלונג פון די שטאנדען=פארשטעהער אין פראנקרייך ביז דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן פון יאהר 1789, וועלכע פלעגען זיך צונויפקומען צו ענטשיידען אלגעמיינע מלוכה=אנגעלעגענהייטען]; די גענעראל=שטאאטען אין האלאנד.

states'man *n.* (סטייטס'-מען) א שטאאטס=מאן, א פאליטיקער, א דיפלאמאט.

states'manlike *a.* (סטייטס'-מענ-לאיק) ווי א שטאאטסמאן, שטאאטס=מעניש.

states'manly *a.* (סטייטס'-מענ-לי) ווי א שטאאטסמאן, שטאאטסמעניש.

states'manship *n.* (סטייטס'-מענ-שיפ) שטאאטסמאנ'שאפט, רעגיערונגס=קונסט, דאס ארויסצייגען קלוגהייט און ווייטזיכטיגקייט אין אנפיהרען די ענינים פון דער מלוכה.

state'-so'cialism *n.* (סטייט'-סאו'-שעל-איזם) שטאאטס=סאציאליזם [א פלאן דורכצופיהרען סאציאלע רעפארמען און פערבעסערען די לאגע פון דעם ארבייטער=קלאס ניט ענדערענדיג די גרונד=פרינציפען פון פריוואט=אייגענטום].

state'-so'cialist *n.* (סטייט'-סאו'-שעל-איסט) אן אנהענגער פון שטאאט=סאציאליזם. ז. *state-socialism*

state sov'ereignty (סטייט סאוו'-ער-איינ-טי) סאווערעניטעט פון'ם שטאאט, די אונאבהענגיגקייט, זעלבסטשטענדיגקייט אדער זעלבסטרעגיערונג פון אן אמעריקאנער שטאאט.

stath'mograph *n.* (סטעטה'-מא-גרעף) אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די געשווינדיגקייט פון אן אייזענבאהן=צוג.

stat'ic *a.* (סטעט'-איק) ז. *statical*

stat'ical *a.* (סטעט'-אי-קעל) סטאטיש, וואס איז אין גלייכגעוויכט; וואס ווירקט בלויז מיט דער געוויכט און ניט מיט בעוועגונג; וואס איז שייך צו קערפער אין זייער רוה=צושטאנד.

stat'ically *adv.* (סטעט'-אי-קעל-אי) סטאטיש, אין גלייכגעוויכט; לויט סטאטיק. ז. *statics*

stat'ics *n.* (סטעט'-איקס) די סטאטיק, לעהרע וועגען גלייכגעוויכט פון קערפער אדער קרעפטען.

sta'tion *n. and v.* (סטיי'-שאן) אן ארט; א שטעלע; א שטאנד, א ראנג, א מדרגה; א סטאציאן, א סטאנציע; א וואקזאל; אן אבשטעל=פלאץ; א פאליציי=צירקעל; שטעלען, אוועקשטעלען.

sta'tional *a.* (סטיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א סטאציאן, סטאנציע אדער שטעלע.

sta'tionariness *n.* (סטיי'-שאנ-ע-רי-נעס) דאס פעסטשטעהן, דאס זיין סטאציאנער, דאס שטעהן פעסט אויף איין שטאנד.

sta'tionary *a. and n.* (סטיי'-שאנ-ע-רי) פעסט, פעסטגעשטעלט, פעסטשטעהענד, סטאציאנער; אונבעוועגליך; וואס בלייבט אין דעמזעלבען צושטאנד [וואס פראגרעסירט ניט, וואס ענדערט זיך ניט]; א מענש אדער זאך וואס בלייבט אויף'ן זעלבען ארט אדער אין דיזעלביגע בעדינגונגען; א קאנזערוואטאר, איינער וואס וויל, אז אלץ זאל בלייבען ווי עס איז, ניט געענדערט.

sta'tion-cal'endar *n.* (סטיי'-שאנ-קעל'-ענ-דאר) ז. *station-indicator*

sta'tioner *n.* (סטיי'-שאנ-ער) איינער וואס פערקויפט שרייב=מאטעריאלען.

sta'tionery *n. and a.* (סטיי'-שאנ-ער-אי) שרייב=מאטעריאלען [ווי פעדערען, טינט, פאפיער א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו שרייב=מאטעריאלען.

sta'tion-house *n.* (סטיי'-שאנ-האוס) א פאליציי=צירקעל; א וואקזאל.

sta'tion-in'dicator *n.* (סטיי'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) א בולעטין אויף אן אייזענבאהן=סטאציאן, וואו עס איז פערצייכענט די צייט פון ארויסגאנג און אבשטעל פון די צוגען אויף יעדער סטאציאן; א פארריכטונג אין א וואגאן צו צייגען די נעמען פון די סטאציאנען, אויף וועלכע דער צוג שטעלט זיך אב.

sta'tion-kee'per *n.* (סטיי'-שאנ-קיע'-פער) א סטאציאנס=וועכטער [אויף אייזענבאהנען].

sta'tion-mas'ter *n.* (סטיי'-שאנ-

מעס'-טער) דער סטאציאנס=שעף, דער נאטשאלניק פון אן אייזענבאהן=סטאנציע.

sta'tism *n.* (סטיי'-טיזם) פאליטיק, שטאאטס=קונסט.

sta'tist *n.* (סטיי'-טיסט) א סטאטיסטיקער; א שטאאטסמאן, א פאליטיקער.

statis'tic *a.* (סטע-טיס'-טיק) ז. *statistical*.

statis'tical *a.* (סטע-טיס'-טי-קעל) סטאטיסטיש, וואס איז שייך צו סטאטיסטיק, וואס בעשטעהט פון סטאטיסטיק. ז. *statistics*.

statis'tically *adv.* (סטע-טיס'-טי-קעל-אי) פון'ם שטאנדפונקט פון סטאטיסטיק, לויט סטאטיסטיק.

statisti'cian *n.* (סטעט-איס-טיש'-ען) א סטאטיסטיקער, א קענער פון סטאטיסטיק. ז. *statistics*.

statis'tics *n.* (סטע-טיס'-טיקס) סטאטיסטיק, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען און ערקלערען געזעלשאפטליכע און אלגעמיינע ערשיינונגען דורך סיסטעמאטיש=געזאמעלטע צאהלען און ציפער וועגען דיעזע ערשיינונגען; סיסטעמאטיש=געזאמעלטע צאהלען און ציפער וועגען מאסען ערשיינונגען און פאסירונגען פון געזעלשאפטליכען און אלגעמיינעם לעבען.

statistol'ogy *n.* (סטע-טיס-טאל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען סטאטיסטיק.

sta'tive *a.* (סטיי'-טיוו) וואס איז שייך צו א שטעהענדען מיליטער=לאגער אדער מיליטער=קווארטיר.

statoc'racy *n.* (סטע-טאק'-רע-סי) די הערשונג פון דעם שטאאט אליין אהן דער מיטווירקונג פון די גייסטליכע אדער קירך.

stat'oscope *n.* (סטעט'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט די קלענסטע ענדערונגען אין דעם דרוק פון דער אטמאספערע.

stat'uary *n. and a.* (סטעטש'-יו-ע-רי) סקולפטור, פלאסטיק, די קונסט אויסצוהאקען, אויסצושניצען אדער צו מאדעלירען סטאטועס; א סקולפטאר, א בילד=הויער, א בילד=שניצער, א סטאטוען=מאכער; סטאטוען; וואס איז שייך צו א סטאטוע.

stat'ue *n. and v.* (סטעטש'-יו) א סטאטוע; אוועקשטעלען א סטאטוע.

stat'ued *a.* (סטעטש'-יוד) בעפוצט מיט סטאטוען; וואס האט די פארם פון א סטאטוע.

statuesque' *a.* (סטעטש-יו-עסק') ווי א סטאטוע, שעהן ווי א סטאטוע.

statuesque'ly *adv.* (סטעטש-יו-עסק'-לי) אזוי ווי א סטאטוע, אויף דעם אופן פון א סטאטוע.

statuesque'ness *n.* (סטעטש-יו-עסק'-נעס) דאס אויסזעהן ווי א סטאטוע.

statuette' *n.* (סטעטש-יו-עט') א סטאטועטקע, א קליינע סטאטוע.

stat'ure *n.* (סטעטש'-יור) די שטאטור, דער קערפער=געוואוקס, די קערפער=געשטאלט.

sta'tus *n.* (סטיי'-טאס) דער שטאנד, דער צושטאנד, די לאגע.

sta'tus quo (סטיי'-טאס קהוואו) דער געגענווערטיגער אדער ביזהעריגער צושטאנד.

stat'utable *a.* (סטעטש'-יו-טעבל) פעסטגעזעצט; געזעצליך; געזעצמעסיג; וואס איז לויט דער קאנסטיטוציאן אדער לויט די סטאטוטען.

stat'utably *adv.* (סטעטש'-יו-טע-בלי) לויט די סטאטוטען, לויט דער קאנסטיטוציאן, געזעצליך, געזעצמעסיג.

stat'ute *n.* (סטעטש'-יוט) א סטאטוט, א געזעץ, א תקנה.

stat'ute-book *n.* (סטעטש'-יוט-בוק) א סטאטוטען=בוך, א תקנות=בוך, א געזעץ=בוך.

stat'ute law (סטעטש'-יוט לאה) א געשריבענעס געזעץ אדער תקנה וואס איז אנגענומען געווארען פון א געזעצגעבענדער קערפערשאפט אדער פארלאמענט; א זאמלונג פון בעשליסע אדער געזעצען, וועלכע זיינען אנגענומען געווארען פון א פארלאמענט אדער אנדערער געזעצגעבענדער קערפערשאפט.

Stat'ute of La'borers (סטעטש'-יוט אוו ליי'-באר-ערז) דאס ענגלישע געזעץ אין יאהר 1349 צו צווינגען די ארבייטער און בעדיענטע צו ארבייטען פאר דיזעלביגע שכירות וואס איז געצאהלט געווארען אין יאהר 1346 [דאס געזעץ איז געמאכט געווארען צוליעב דעם, ווייל דורך דער גרויסער פעסט אין יענער צייט איז שטארק פערמינדערט געווארען די צאהל בעדיענטע און זייער פרייז איז זעהר געשטיגען].

stat'ute of limita'tion (סטעטש'-יוט אוו לימ-אי-טיי'-שאן) דאס פעריאהרונגס=געזעץ [דאס געזעץ וואס בעשטימט די צייט, נאך וועלכער דער אנקלאגער קען שוין מעהר ניט ארויסטרעטען מיט זיין אנקלאגע].

stat'ute-roll *n.* (סטעטש'-יוט-ראול) א סטאטוטען=זאמלונג, א סטאטוטען=בוך.

stat'utory *a.* (סטעטש'-יו-טא-רי) וואס איז לויט די סטאטוטען, וואס איז פעסטגעשטעלט לויט תקנות אדער סטאטוטען; פעראָרדענט, געזעצליך.

stat'utory law (סטעטש'-יו-טא-רי לאה) ז. *statute law*.

statu'volence *n.* (סטע-טיו'-ווא-לענס) אן ארט פון היפנאטיזירען זיך אליין.

staunch *v., n. and a.* (סטאנטש) ז. *stanch*.

stau'racin *n.* (סטאה'-רע-סין) אזא זיידענער שטאף געוועבט מיט קליינע צלמים'לעך, וואס גייסטליכע פלעגען אמאל טראגען.

stau'roscope *n.* (סטאה'-רא-סקאופ) אן אפטישער אינסטרומענט צו בעטראכטען און מעסטען די פלעכען פון קריסטאלען.

stave *n. and v.* (סטייוו) א קליאפקע, א פאס=ברעטעל, א העלצעל; א פלעקעל; א פערז, א סטראפע; א נאטען=שורה [וועלכע בעשטעהט פון 5 ליניעס]; אויסברעכען א לאך; אויסברעכען א ברעטעל אין א פאס; צוברעכען; אויסגיסען [דורך צוברעכען דאס פאס]; בעזארגען מיט קליאפקעס; פעסט מאכען דורך צונויפדריקען אדער צונויפקלאפען; לויפען אדער איילען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך; ארבייטען ענערגיש.

stave it out (סטייוו איט אוט) קעמפפען ביז אן ענטשיידענער רעזולטאט ווערט עררייכט.

stave off (סטייוו אף) אבשלאגען, צוריקהאלטען; אבשטופען; אבלעגען.

sta'ver *n. and v.* (סטיי'-ווער) אן ענערגישער, אקטיווער מענש; שוואנקען, זיך וואקלען.

sta'vers *n.* (סטיי'-ווערז) אזא קראנקהייט פון פערד.

staves'acre *n.* (סטייווז'-איי-קער) דער ריטער=שפארן [אזא הויכעס פוכיגעס גראז מיט בלויע אדער פורפור=בליהונגען, אויף וועלכען עס וואקסט א מין קערנער וואס ווערען בענוצט אלס גיפט פאר פאראזיטישע אינזעקטען, ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

stave'-tan'kard *n.* (סטייוו'-טענ'-קארד) א הילצערנער בעכער צוזאמענגעשטעלט פון ברעטעלעך ווי אן עמער.

stave'wood *n.* (סטייוו'-הוואוד) אזא דיקער גרויסער בוים מיט זעהר א וויכען האלץ.

sta'ving *n.* (סטיי'-ווינג) דאס קירצער מאכען אן אייזערנעם שטאנג דורך דעם וואס מען דערהיצט איהם און מען קלאפט איהם מיט האמערס אין די ענדען; די ברעטעלעך פאר פעסער אדער וואסער=רעדער.

stay *v. and n.* (סטיי) בלייבען, פערוויילען; בלייבען שטעהן, זיך אבשטעלען; ווארטען; אבשטעלען, צוריקהאלטען, אויפהאלטען; אויסהאלטען ביז'ן סוף; דרעהען אין ווינד [וועגען א שיף]; דאס בלייבען, דאס פערבלייבען [אויף אן ארט]; אן אבהאלט, א פערהאלטונג; אן אויפהאלט; א שטיצע, אן אונטערשפארע; א שטערונג, א מניעה; שטאנדהאפטיגקייט, פעסטקייט; א שטארקער שטריק מיט וועלכען עס ווערט אנגעצויגען א מאסט=בוים פון א שיף.

stay'-at-home' *n.* (סטיי'-עט-האום') א היים=זיצער.

stay away' (סטיי ע-הוויי') אויסען בלייבען, ניט קומען, ניט זיין דערביי.

I propose to stay away from the banquet.

stay'er *n.* (סטיי'-ער) אן אונטערשטיצער, א שטיצער; אן אבהאלטער, איינהאלטער אדער פערהאלטער; איינער וואס בלייבט אדער פערבלייבט; איינער וואס האלט אוים ביז'ן סוף.

stay for (סטיי פאר) ווארטען.

stay from (סטיי פראם) זיך צוריקהאלטען.

stay'-hook *n.* (סטיי'-הוק) א העקעל פון א שניר=לייבקע אדער קארסעט.

stay in (סטיי אין) בלייבען אין דער היים.

stay'lace *n.* (סטיי'-לייס) שנור=באנד צונויפצוציהען א קארסעט אדער שניר=לייבקע.

stay'maker *n.* (סטיי'-מיי-קער) א קארסעטען=מאכער.

stay out (סטיי אוט) אויסען בלייבען, ניט קומען.

stay put (סטיי פוט) בלייבען וואו מען האט אנידערגעשטעלט.

stay'-rod *n.* (סטיי'-ראד) א שטיץ=שטאנג אין א דאמפף=קעסעל; א פערבינדונגס=שטאנג אין א געביידע.

stays *n.* (סטייז) א קארסעט, א שניר=לייבעל, א לייבקע [אויף פיש=ביין].

stay the stom'ach (סטיי טהי סטאמ'-עק) שטילען דעם הונגער.

stay up (סטיי אפ) 1. אונטערשטיצען; 2. אוף זיין.

2. The nurse was obliged to stay up all night with the patient.

S. T. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Sacred Theology* [דאקטאר דער טהעאלאגיע].

stead *n. and v.* (סטעד) אן ארט וואס אן אנדערער האט געהאט אדער קען האבען [ז. *instead*]; ביישטאנד, הילף, מיטווירקונג, דיענסט, נוץ, פארצוג, מעלה; ביישטעהן, מיטהעלפען, שטיצען, דיענען.

stead'fast *a.* (סטעד'-פעסט) פעסט, שטאנדהאפט; ענטשלאסען; ניט נאכגיעביג.

I relied on my steadfast friends but I was disappointed.

stead'fastly *adv.* (סטעד'-פעסט-לי) אויף א פעסטען, שטאנדהאפטען אדער בעשטעהענדען שטייגער.

stead'fastness *n.* (סטעד'-פעסט-נעס) פעסטקייט, שטאנדהאפטיגקייט, ענטשלאסענהייט.

stead'ier *n.* (סטעד'-אי-ער) אז אונטער= שטיצער, אן אונטערהאלטער; איינער אדער עפעס וואס דיענט צום אונטערשטיצען אדער אונטערהאלטען.

He uses his cane as a steadier.

stead'ily *adv.* (סטעד'-אי-לי) פעסט, ענטשלאסען, גלייכמעסיג, בעשטענדיג, סאליד, געזעצט.

stead'iness *n.* (סטעד'-אי-נעס) שטאנד= האפטיגקייט, פעסטקייט; זיכערהייט, ענטשלאסענהייט, בעראכטקייט; בעשטענדיגקייט.

stead'y *a. and v.* (סטעד'-אי) פעסט; ענטשלאסען; גלייכמעסיג; געזעצט, פלייסיג; פעסט מאכען, בעפעסטיגען; מאכען סאליד, געזעצט; זיכער ווערען; זיך גלייכמעסיג בעוועגען.

stead'y-go'ing *a.* (סטעד'-אי-גאו'-אינג) געזעצט, אויסגעהאלטען; וואס געהט מיט רעגעלמעסיגע טריט אין איין ריכטונג, צו איין צוועק.

He is a steady-going fellow.

steak *n.* (סטייק) א ביפשטעקס, אן אב= געשניטענעם שטיקעל פלייש צום בראטען.

steak'-maul *n.* (סטייק'-מאהל) אזא הילצערנער האמער צו צוקלאפען א ביפ= שטעקס, כדי צו מאכען איהם ווייכער.

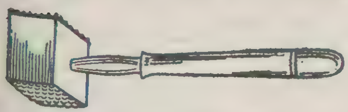

Steak-maul

steak'-pan *n.* (סטייק'-פען) א סקאוואר= ראדע צו בראטען ביפשטעקס.

steal *v. and n.* (סטיעל) גנב'ענען; צו= נעהמען עפעס אהן רעכט און אהן יענעמס וויסען; בעגנבהן א ליטעראַרישע גנבה, מאכען א פלאגיאט [ארויסגעבען איינעמס ווערק אלס זיין אייגענעס]; בעקומען עפעס אויף אן אונעהרליכען וועג; אריינ= כאפען א פרעמדע זאך; טהאן עפעס בגנבה; עפעס בעוועגען אדער דורכגעהן בשתיקה אדער בעהאלטענערהייד; בע= געהן א גנבה, טהאן א גנב'ישע טהאט; א גנבה, א גנב'ישע טהאט.

steal a glance (סטיעל ע גלענס) כא= פען א קוק; ווארפען א בעהאלטענעם קוק.

He stole a glance at her.

steal along' (סטיעל ע-לאהנג') געהן בע= האלטענערהייד, זיך דורכ'גנב'ענען.

steal a march (סטיעל ע מארטש) מאר= שירען אין געהיים; איבעריאגען אדער גובר זיין דעם געגנער דורך גע'גנב'עטע טריט.

steal a mar'riage (סטיעל ע מער'-אידזש) חתונה האבען שטילערהייד.

steal away' (סטיעל ע-הוויי') אוועק= גנב'ענען עפעס; זיך ארוים'גנב'ענען, פער= שווינדען אונבעמערקט.

stea'ler *n.* (סטיע'-לער) א גנב.

steal in (סטיעל אין) זיך אריינ'גנב'ענען.

stea'ling *n.* (סטיע'-לינג) דאס גנב'ענען, גנבה; א גע'גנב'עטע זאך.

stea'lingly *adv.* (סטיע'-לינג-לי) בגנבה, שטילערהייד, אונבעמערקט.

stea'lings *n.* (סטיע'-לינגז) גע'גנב'עטע זאכען; לאטכעריי, געלאטכעטע קליינ= קייטען.

steal in'to one's fa'vor (סטיעל אינ'-טו הוואנז פיי'-וואר) זיך איינקויפען ביי איינעם אין לאסקע.

stealth *n.* (סטעלטה) מיטלען וואס ווערען געברויכט אין געהיים צו דערגרייכען עפעס.

steal'thily *adv.* (סטעל'-טהי-לי) בגנבה, אין געהיים, ניט=בעמערקט.

steal'thy *a.* (סטעל'-טהי) גנב'יש, כיטרע; וואס ברויכט געהיימע מעטאדען.

steam *n. and v.* (סטיעם) דאמפף, פא= רע; וואסער=דאמפף; אויסדאמפפונג; קראפט, ענערגיע; ארויסלאזען דאמפף; אויסדאמפפען; בעוועגען זיך מיט דער קראפט פון דאמפף [ווי א דאמפף=שיף]; אויספארען.

steam'-blow'er *n.* (סטיעמ'-בלאו'-ער) א ווענטילאטאר וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף=קראפט; א פאררריכטונג צו בלאזען דאמפף אין א קוימען אום צו פער= גרעסערען זיין צוג=קראפט.

steam'boat *n.* (סטיעמ'-באוט) א דאמפף= שיף.

steam'boating *n.* (סטיעמ'-באו-טינג) דאס טרייבען דאמפף=שיפען; דאס איי= לען זעהר צו דער ארבייט; א מעטאדע אויסצושניידען פיעל טאוולען פאר בי= כער מיט איין מאל אנשטאט אויסצושניי= דען זיי איינציגווייז.

steam'-boil'er *n.* (סטיעמ'-באיל'-ער) א דאמפף=קעסעל.

steam'-box *n.* (סטיעמ'-באקס) דער דאמפף=קאסטען אדער דער דאמפף=קאמער פון א דאמפף=קעסעל [דער דאמפף=רעזער= וואואר ביי א דאמפף=קעסעל פון וועלכען דער דאמפף געהט אריין אין צילינדער פון דער דאמפף=מאשין]; א קאסטען אין וועלכען זאכען ווערען געדאמפפט.

steam'-brake *n.* (סטיעמ'-ברייק) א דאמפף=ברעמזע [א טארמאז אדער ברעמ= זע צו פערהאלטען די רעדער פון א לא= קאמאטיוו. די ברעמזע איז פערבונדען מיט דעם קאלבען פון דאמפף=צילינדער און ווערט געבראכט אין פונקציאן דורך דער דאמפף=קראפט].

steam'-car *n.* (סטיעמ'-קאר) א וואגאן וואס ווערט געטריבען דורך דאמפף= קראפט; אן אייזענבאהן=וואגאן.

steam'-car'riage *n.* (סטיעמ'-קער'-אידזש) א דאמפף=וואגען [א וואגען, וואס ווערט געטריבען דורך דאמפף=קראפט].

steam'-case *n.* (סטיעמ'-קיים) ז. *steam-chest*.

steam'-cham'ber *n.* (סטיעמ'-טשיימ'-בער) א דאמפף=קאמער [א קאמער אדער קאסטען אין וועלכען זאכען ווערען גע= דאמפפט]; דער דאמפף=קאסטען אדער דאמפף=קאמער ביי א דאמפף=קעסעל פון וועלכען דער דאמפף געהט אין צילינדער פון א דאמפף=מאשין; דער דאמפף=רוים פון א דאמפף=קעסעל.

steam'-chest *n.* (סטיעמ'-טשעסט) דער דאמפף=קאמער פון א דאמפף=קעסעל [דער רעזערוואואר אדער קאסטען ביי א דאמפף= קעסעל פון וועלכען עס ווערט ארייגגעלא= זען דער דאמפף אין צילינדער פון א דאמפף=מאשין].

steam'-chim'ney *n.* (סטיעמ'-טשימ'-ני) א דאמפף=קוימען [אזא רונדער קא= מער ארום דעם קוימען פון א דאמפף= קעסעל צום איבערהיצען דעם דאמפף].

steam'-coil *n.* (סטיעמ'-קאיל) א גע= שלענגעלטער אדער ספיראל=פערמיגער רעהר דורך וועלכען עס ווערט געלאזען דאמפף [ווי פאר דאמפף=הייצונג].

steam'-col'or *n.* (סטיעמ'-קאל'-אר) קאליר וואס ווערט געמאכט אויף צייג אונ= טער דער ווירקונג פון דאמפף.

steam'-cut'ter *n.* (סטיעמ'-קאט'-ער) א דאמפף=קוטער [אזא קליינעם דאמפף= שיפעל וואס ווערט בענוצט אין דיענסט פון א גרויסער דאמפף=שיף].

steam'-cyl'inder *n.* (סטיעמ'-סיל'-אינ-דער) א דאמפף=צילינדער [פון א דאמפף=מאשין].

steam'-dome *n.* (סטיעמ'-דאום) דער דאמפף=דאם פון א דאמפף=קעסעל [א קא= מער אדער קופאל איבער א דאמפף=קעסעל, וואו עס ווערט אויפגעזאמעלט דער דאמפף פון קעסעל און פון וואנען ער געהט אריין אין צילינדער פון א דאמפף=מאשין אדער אין א דאמפף=הייצונגס=אפאראט].

steam'-en'gine *n.* (סטיעמ'-ענ'-דזשין) א דאמפף=מאשין.

stea'mer *n.* (סטיע'-מער) עטוואס וואס ווערט בעטריבען מיט דאמפף=קראפט; א דאמפפער, א דאמפף=שיף; א דאמפף=מא= שין, אן אייזענבאהן לאקאמאטיוו; א כלי אין וועלכער עטוואס ווערט געדאמפפט; א דאמפף=קעסעל; איינער וואס דאמפפט וועלכע עס איז מאטעריאלען.

stea'mer-duck *n.* (סטיע'-מער-דאק) אזא זעהר שנעל שווימענדע ענטעל [קאטשקע] אין זיד=אמעריקא.

steam'-gage *n.* (סטיעמ'-גיידזש) א מאנאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעס= טען דעם דאמפף=דרוק אין א דאמפף=קע= סעל].

steam'-gas *n.* (סטיעמ'-געס) איבער= געהיצטער דאמפף.

steam'-gen'erator *n.* (סטיעמ'-דזשענ'-ע-ריי-טאר) א דאמפף=קעסעל.

steam'-gun *n.* (סטיעמ'-גאן) א דאמפף= הארמאט, א דאמפף=קאנאנע [א הארמאט אדער קאנאנע וואס שיסט דורך דער קראפט פון דאמפף].

steam'-ham'mer *n.* (סטיעמ'-העמ'-ער) א דאמפף=האמער [אזא גרויסער הא= מער אין אייזען=גיסערייען און שטאל= פאבריקען וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף=קראפט].

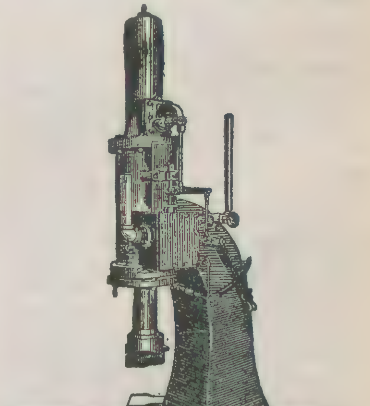

Steam-hammer

steam'-heat *n.* (סטיעמ'-היעט) די היץ

וואס פאדערט זיך צו פערוואנדלען וואסער פון 0 גראד צעלזיוס אדער 32 גראד פארנהייט אין דאמפף; דאמפף=הייצונג [די בעהייצונג פון הייזער דורך הייסען דאמפף וואס ווערט געלאזען דורך רעהרען].

steam'-hea'ted *a.* (סטיעמ'-היע'-טעד) געהייצט מיט דאמפף.

steam'-house *n.* (סטיעמ'-האוס) א דאמפף=הויז [א הויז אדער געביידע וואו געוויסע ארטיקלען ווערען געדאמפפט].

stea'miness *n.* (סטיע'-מי-נעס) דאמפיגקייט, דונסטיגקייט; נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט.

steam'-jack'et *n.* (סטיעמ'-דזשעק'-עט) א דאמפף=מאנטעל [א בלעך אדער אייזען=גוס מאנטעל ארום א דאמפף=צילינדער אדער דאמפף=קעסעל, כדי דער דאמפף זאל ניט אבגעקיהלט ווערען].

steam'-jet *n.* (סטיעמ'-דזשעט) א דאמפף=שטראם וואס ווערט ארויסגעלאזען פון א שנויץ אדער פון א רעהר.

steam'-ket'tle *n.* (סטיעמ'-קעט'ל) א קעסעל וואס ווערט דערהיצט דורך דאמפף.

steam'-kitch'en *n.* (סטיעמ'-קיטש'-ען) א דאמפף=קיך [אן אפאראט צו קאכען מיט דאמפף].

steam'-launch *n.* (סטיעמ'-לאנטש) א דאמפף=בארקע צו פיהרען פאסאזשירען.

steam'-laun'dry *n.* (סטיעמ'-לאנ'-דרי) א דאמפף=וועשעריי [א וועשעריי, וואו מען ארבייט מיט דאמפף=מאשינען].

steam'-mo'tor *n.* (סטיעמ'-מאו'-טאר) א דאמפף=מאטאר, א דאמפף=מאשין.

steam'-naviga'tion *n.* (סטיעמ'-נעוו-אי-גיי'-שאן) דאמפף=שיפפאהרט [די בענוצונג פון דאמפף צו בעטרייבען שיפען].

steam'-pack'et *n.* (סטיעמ'-פעק'-עט) א פאסט=דאמפפער [א דאמפף=שיף וואס פיהרט פאסט].

steam'-pipe *n.* (סטיעמ'-פאיפ) א דאמפף=רעהר.

steam'-plow *n.* (סטיעמ'-פלאו) א דאמפף=פלוג [אן אקער=אייזען וואס ווערט געטריבען מיט דאמפף=קראפט].

steam'-port *n.* (סטיעמ'-פאורט) די עפנונג אין א דאמפף=קעסעל דורך וועלכער עס געהט ארויס דער דאמפף; א דאמפף=וועג, א דורכגאנג פאר דאמפף.

steam'-pow'er *n.* (סטיעמ'-פאו'-ער) דאמפף=קראפט.

steam'-press *n.* (כטיעמ'-פרעס) א דאמפף=פרעס; א דרוק=פרעס וואס ווערט בעטריבען מיט דאמפף=קראפט.

steam'-pump *n.* (סטיעמ'-פאמפ) א דאמפף=פומפ [א פומפ וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף=קראפט].

steam'-ra'diator *n.* (סטיעמ'-ריי'-די-איי-טאר) א דאמפף=אויסשטראהלער [א סיסטעם פון רעהרען דורך וועלכע עס ווערט געלאזען הייסער דאמפף צו בעהייצען הייזער].

steam'-roll'er *n.* (סטיעמ'-ראול'-ער) א דאמפף=וואלץ וואס ווערט בענוצט ביים ברוקירען גאסען איינצודריקען און אויסצוגלייכען די שטיינער; א שטארקע ארגאניזירטע מאכט פון איינינע פערזאנען אין א פארטיי אדער פעראיין, וועלכע פיהרען דורך זייער ווילען, ניט קוקענדיג אויף דעם ווידערשטאנד פון זייערע געגנער.

steam'-room *n.* (סטיעמ'-רוהם) דער דאמפף=רוים אין א דאמפף=קעסעל.

steam'ship *n.* (סטיעמ'-שיפ) א דאמפף=שיף.

steam'-ta'ble *n.* (סטיעמ'-טיי'בל) א דאמפף=טיש [א טיש וועלכער ווערט געווארעמט מיט דאמפף, אז דאס עסען וואס ווערט געשטעלט אויף איהם זאל ניט אבגעקיהלט ווערען. ווערט בענוצט אין די קיכען פון רעסטאראנען און האטעלען].

steam'-tank *n.* (סטיעמ'-טענק) א קאסטען אדער פאס אין וועלכען מאטעריאלען ווערען בעהאנדעלט מיט דאמפף.

steam'-tight *a.* (סטיעמ'-טאיט) דאמפף=פעסט [וואס לאזט ניט דורך קיין דאמפף].

steam'-trap *n.* (סטיעמ'-טרעפ) א פאר=ריכטונג אין א דאמפף=רעהר, אין א דאמפף=צילינדער א. ד. ג. ארויסצולאזען דאס וואסער וואס האט זיך בעקומען פון דעם אבגעקיהלטען דאמפף.

steam'-tug *n.* (סטיעמ'-טאג) א שלעפ=דאמפפער [א דאמפף=שיף וואס ווערט בענוצט צו שלעפען שיפען, האלץ=פליטען, נעצען א. ד. ג.].

steam'-valve *n.* (סטיעמ'-וועלוו) א דאמפף=ווענטיל [א ווענטיל אדער קלאפע וואס קאנטראלירט די עפנונג פון א דאמפף=רעהר אדער אירגענד וועלכע עפנונג דורך וועלכער דאמפף דארף דורכגעהן].

steam'-ves'sel *n.* (סטיעמ'-וועס'-על) ז. *steamship*.

steam'-wheel *n.* (סטיעמ'-הוויעל) א דאמפף=טורבינע [אזא ראד מיט קליינע שויפלען וועלכע ווערט געטריבען פון א דאמפף=שטראם וואס ווערט געלאזען אויף די שויפלען].

steam'-whis'tle *n.* (סטיעמ'-הוויס'ל) א דאמפף=פייפעל צו געבען סיגנאלען [ווי אויף פאבריקען, שיפען, לאקאמאטיווען א. ד. ג.].

stea'my *a.* (סטיע'-מי) וואס בעשטעהט פון דאמפף; דאמפפיג; פייכט, דונסטיג.

steam'-yacht *n.* (סטיעמ'-יאט) א דאמפף=יאכטע. ז. *yacht*.

stean *n.* (סטיען) ז. *steen*.

ste'arate *n.* (סטי'-ע-רייט) דאס סטעארין=זויערע זאלץ. ז. *stearic acid*.

stear'ic *a.* (סטי-ער'-איק) סטעארינאווע, פון סטעארין.

stear'ic ac'id (סטי-ער'-איק עס'-איד) סטעארין=זויערע, איינער פון די בעשטאנדטיילען פון פעטס, וואס פון איהם ווערען געמאכט סטעארינאווע ליכט.

ste'arin *n.* (סטי'-ע-רין) סטעארין [בעקומט זיך דורך א כעמישער פערבינדונג פון סטעארין=זויערע מיט גליצערין].

ste'arinery *n.* (סטי'-ע-רינ-ער-אי) די פאבריקאציאן פון סטעארין אדער סטעארינאווע פראדוקטען.

ste'atite *n.* (סטי'-ע-טאיט) דער פעטשטיין אדער זייפענשטיין [אזא ווייסער אדער גרינער פעטליכער מינעראל].

steatit'ic *a.* (סטי-ע-טיט'-איק) וואס איז שייך צום פעט=שטיין אדער זייפענשטיין. ז. *steatite*.

steato'ma *n.* (סטי-ע-טאו'-מא) ז. *liparocele*.

steatopy'ga *n.* (סטי-ע-טא-פאי'-גא) זעהר א דיקער הינטער=חלק אדער אחור [ווי ביי די האטענטאטישע פרויען].

steatorrhe'a *n.* (סטי-ע-טא-רי'-א) ז. *seborrhea*.

steato'sis *n.* (סטי-ע-טאו'-סיס) א קראנקהייט פון די פעטס=דריזען.

steed *n.* (סטיעד) א פערד, א קריעגס=פערד.

steel *n., a. and v.* (סטיעל) שטאהל; עפעס געמאכט פון שטאהל, א שווערד; א שטיקעל שטאהל אויסצוהאקען א פונק; געמאכט פון שטאהל; הארט ווי שטאהל; אונבויגזאם; ניט נאכגעביג; אנשטאהלעווען, צוגעבען א שטאהלענעם ענד אדער שפיץ; מאכען הארט ווי שטאהל; מאכען אונבויגזאם; מאכען עהנליך צו שטאהל, פאלירען, גלאט מאכען.

steel'-blue *a. and n.* (סטיעל'-בלוה) טונקעל=בלוי; א טונקעל=בלויער קאליר.

steel'boy *n.* (סטיעל'-באי) איינער פון די מיאטעזשניקעס, וועלכע האבען אין די יאהרען 74—1772 אנגעפיהרט אין אירלאנד גרויסע אגראר=בונטען.

steel'-cap *n.* (סטיעל'-קעפ) א שטאהלענער העלם.

steel'-clad *a.* (סטיעל'-קלעד) בעפאנצערט מיט א שטאהלענעם פאנצער.

steel'-cov'ered *a.* (סטיעל'-קאוו'-ערד) בעדעקט מיט שטאהל, בעפאנצערט.

steel'-engra'ving *n.* (סטיעל'-ענ-גריי'-ווינג) דאס גראווירען אין שטאהל; די צייכנונג אין א שטאהל=גראוויר; אן אבדרוק פון שטאהל=גראוויר.

steel'-goods *n.* (סטיעל'-גודז) שטאהל=סחורות, שטאהל=וואארען.

steelifica'tion *n.* (סטיע-לי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אייזען אין שטאהל.

stee'lify *v.* (סטיע'-לי-פאי) פערוואנדלען אייזען אין שטאהל.

stee'liness *n.* (סטיע'-לי-נעס) שטאהלינקייט, דאס זיין פון שטאהל אדער עהנליך צו שטאהל; הארטקייט.

stee'ling *n.* (סטיע'-לינג) דאס אנשטאהלעווען, דאס צוגעבען א שארף שטיקעל שטאהל צו א שניידענדען אינסטרומענט; דאס איבערציהען א קופער=שטיך מיט א דינעם שיכט פון אייזען.

steel'-pen *n.* (סטיעל'-פען) א שטאהלענע פעדער [צום שרייבען].

steel'-press *n.* (סטיעל'-פרעס) א מאשין וואס פרעסט אויס צושמאלצענע שטאהל אין שטיקער.

steel'-rod *n.* (סטיעל'-ראד) א שטאהל=שטאנג.

steel'-spring *n.* (סטיעל'-ספרינג) א שטאהלענע פרוזשינע.

steel'-string *n.* (סטיעל'-סטרינג) א שטאהלענע סטרונע.

steel'ware *n.* (סטיעל'-הוועהר) שטאהלענע כלים אדער זאכען.

steel'work *n.* (סטיעל'-הוואירק) שטאהלענע ארטיקלען; זאכען געמאכט פון שטאהל.

steel'-wor'ker *n.* (סטיעל'-הוואיר'-קער) א שטאהל=ארבייטער; אן אייזען=ארבייטער.

steel'-works *n.* (סטיעל'-הוואירקס) א שטאהל=גיסעריי, א פאבריק וואו אייזען ווערט פערוואנדעלט אין שטאהל.

stee'ly *a.* (סטיע'-לי) פון שטאהל; עהנליך צו שטאהל; הארט, שטייף, הארטנעקיג, ניט=נאכגיעביג; פון א שטאהל=קאליר.

steel'yard *n.* (סטיעל'-יארד) א בעזמען, א שנעל=וואג.

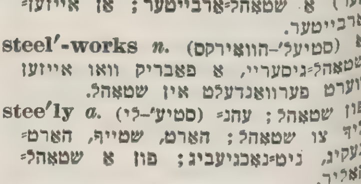

Steelyard

steen *n.* (סטיען) א מין אלט=רוימישע קרוג געמאכט פון שטיין.

steen'bok *n.* (סטיענ'-באק) דער שטיינבאק [אזא אפריקאנישע אנטילאפע].

steep *a., n. and v.* (סטיעפ) שטארק משופע'דיג; אונגעהייער, גוואלדיג; שווער; א שטארקע משופע'דיגקייט, א שטארק משופע'דיגער פלאץ; ווייקונג, נעצונג, אנזאפונג; אן אויפגוס אויף קערנער [זיי ווייך צו מאכען]; ווייקען, איינווייקען, נעצען, איינטונקען; אנזאפען; געווייקט ווערען, איינגעווייקט ווערען; ווערען אנגעווייקט אדער אנגעזאפט.

steep'-down *a.* (סטיעפ'-דאון) שטארק משופע'דיג, בארג=אראב.

stee'pen *v.* (סטיעפען) ווערען שטארק משופע'דיג.

stee'per *n.* (סטיע'-פער) א ווייק=פאס [א פאס אדער קעסעל צום ווייקען פערשיעדענע זאכען].

steep'-grass *n.* (סטיעפ'-גרעס) פוטער=גראז, פעט=קרויט, פוטער=קרויט [אזא פלאנצע]. ז. ***butterwort***

stee'piness *n.* (סטיע'-פי-נעס) ז. ***steepness***

stee'ping-pool *n.* (סטיע'-פינג-פוהל) א טייכעל צום ווייקען האנף אדער קאנאפליע.

stee'ping-vat *n.* (סטיע'-פינג-וועט) ז. ***steeper***

stee'ple *n.* (סטיעפל) א שפיציגער טורם [אויף א געביידע]; א קירכען=טורעם, א גלאקען=טורעם; אזא הויכער פרויען קאפצודעק [געוועזען אין געברויך אין 14טען יאהרהונדערט]; א פיראמידען=עהנליכע קופע פיש [צום טריקענען].

stee'plechase *n.* (סטיע'פל-טשיים) א וועט=לויף אויף פערד ניט מיט'ן געוועהנליכען וועג, נאר איבער פעלדער, גערטנער א. ז. וו. דערביי מוזען איבערגעשפרונגען ווערען אלע שטערונגען ווי פלויטען, גריבער א. ז. וו.

stee'plechaser *n.* (סטיע'פל-טשיי-סער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערד=וועט=לויף איבער פעלדער, גערטנער א. ז. וו.; א פערד וואס נעהמט אנטייל אדער איז געלערענט צו נעהמען אנטייל אין אזא וועט=לויף. ז. ***steeplechase***

stee'plechasing *n.* (סטיע'פל-טשיי-סינג) דאס אנטייל נעהמען אין א וועט=לויף אויף פערד מיט נאטירליכע שטערונגען. ז. ***steeplechase***

stee'ple-crowned *a.* (סטיע'פל-קראונד) וואס זעהט אוים ווי א שפיציגער טורעם [ווענען היט און קאפ=צודעקען בכלל].

stee'pled *a.* (סטיעפלד) 1. בעציערט מיט א טורעם אדער גלאקען=טורעם; 2. שפיציג, טורעם=פערמיג.

1. We saw the **steepled** mass of cathedrals rise far into the blue. 2. **Steepled** hats are out of fashion now.

stee'ple-hat *n.* (סטיע'פל-העט) א טורעם=פערמיגער הוט, א שפיציגער הוט.

stee'ple-house *n.* (סטיע'פל-האוס) א קירך, א קירכען=געביידע.

stee'ple-hun'ting *n.* (סטיע'פל-האנ'-טינג) ז. ***steeplechasing***

stee'ple-jack *n.* (סטיע'פל-דזשעק) אן ארבייטער וואס קריכט אויף טורעמס און קוימענס, אום צו פערריכטען עפעס אויף די געביידעס אדער אום צו מאכען רעשטאוואניעס.

stee'pletop *n.* (סטיע'פל-טאפ) אזא וואלפיש מיט א פערשפיצטען קאפ. ז. ***bow-head***

stee'plewise *adv.* (סטיע'פל-הוואיז) ווי א טורעם, ווי א גלאקען=טורעם אדער קירכען=טורעם.

steep'ly *adv.* (סטיעפ'-לי) שטארק משופע'דיג.

steep'ness *n.* (סטיעפ'-נעס) שטארקע משופע'דיגקייט.

steep'-to *a.* (סטיעפ'-טו) שטארק משופע'דיג [ווענען הויכע ברעגען, וואס ניט ווייט פון זיי איז שוין דאס וואסער טיעף].

steep'-tub *n.* (סטיעפ'-טאב) א ווייק=טאפ [אויסצוואווייקען געזאלצען פלייש].

steep'-up *a.* (סטיעפ'-אפ) וואס שטייגט שטארק משופע'דיג [ווי למשל, א בארג].

steep'-wa'ter *n.* (סטיעפ'-הוואה'-טער) א וואסער וואס איז גוט צום ווייקען עפעס [הויפטזעכליך האנף אדער קאנאפליע].

steep'weed *n.* (סטיעפ'-הוויעד) ז. ***steep-grass***

steep'wort *n.* (סטיעפ'-הוואירט) ז. ***steep-grass***

stee'py *a.* (סטיע'-פי) שטארק משופע'דיג.

steer *v. and n.* (סטיער) 1. רודערען, פיהרען אדער ריכטען א שיף; 2. געהן אין א געוויסער ריכטונג אויף'ן ים; 3. זיך לייכט לאזען פיהרען [ווענען א שיף]; 4. ריכטען; זיך ריכטען; זיך אויפפיהרען; 5. פיהרען, שטעהן ביים רודער, לייטען, קאנטראלירען, פערוואלטען, רעגיערען; 6. קאסטרירען, בעשניידען [אן אקס]; 7. א יונגער אקס, א בוהאי [הויפטזעכליך א בעשניטענער].

2. The ship **steers** southward. 3. The vessel **steers** with ease. 4. With a firm hand and unbroken energy he **steers** his way.

steer'able *a.* (סטיער'-עבל) וואס קען געפיהרט ווערען, געריכטעט ווערען, געלייטעט ווערען אדער קאנטראלירט ווערען,

Air-navigation was greatly advanced by the invention of the **steerable** balloon.

steer'age *n.* (סטיער'-עדזש) דאס רודערען, דאס פיהרען אדער ריכטען א שיף; פיהרונג, לייטונג; א ריכטונג, א קורס; א רודער; רעגיערונג, פערוואלטונג; די ווירקונג פון א רודער אויף א שיף; דער צווישענדעק אויף א שיף.

steer'age pas'senger (סטיער'-עדזש פעס'-ענ-דזשער) א צווישענדעק=פאסאזשיר.

steer'ageway *n.* (סטיער'-עדזש-הוויי) די געשווינדקייט פון א שיף וואס זי מוז האבען, אום צו פיהלען די ווירקונג פון'ם רודער.

steer clear of (סטיער קליער אוו) אויסווייכען, אויסמיידען.

It often requires great moral courage to **steer clear of** the temptations of riches.

steer'er *n.* (סטיער'-ער) א שטייערער, א שטייערמאן [אויף א שיף]; דער שטאנג מיט דעם קליינעם רעדעל, דורך וועלכען א דריי=רעדערדיגער וועלאסיפעד ווערט אנגעטריבען; איינער וואס פערפיהרט אימעצען אין א פלאץ, וואו ער ווערט בעשווינדעלט.

steer'ing *n. and a.* (סטיער'-אינג) ריכטונג, ציעל; פערוואלטונג, לייטונג; דאס רודערען; רודערענד; ריכטענד, פיהרענד, לייטענד.

steer'ing commit'tee (סטיער'-אינג קא-מיט'-אי) א קאמיטע וואס פיהרט אן א וואהל=קאמפף.

steer'ing-com'pass *n.* (סטיער'-אינג-קאמ'-פעס) דער שיפס=קאמפאס ביים שטייער=ראד.

steer'ing-gear *n.* (סטיער'-אינג-גיער) דאס שטייער=בעטריעבס=ווערק [דער מעכאניזם צום קירעווען און צו קאנטראלירען דעם רודער פון א שיף אדער די פאדערשטע רעדער פון אן אויטאמאביל].

steer'ing-wheel *n.* (סטיער'-אינג-הוויעל) דאס שטייער=ראד פון א שיף; דאס שטייער=ראד מיט וועלכען מען קירעוועט אן אויטאמאביל.

steer'ling *n.* (סטיער'-לינג) א יונג עקסעל.

steer small (סטיער סמאהל) לייכט רודערען, רודערען אזוי אז די שיף זאל געהן אין א גלייכער ריכטונג.

steers'man *n.* (סטיערז'-מען) א רודערער; א שטייערמאן.

steers'manship *n.* (סטיערז'-מענ-שיפ) שטייערמאנשאפט; שטייערמאן=קונסט; די קונסט צו רודערען אדער פיהרען א שיף.

steeve *n. and v.* (סטיעוו) א הויב=מאשין צום אוועקלעגען פראכט אויף א שיף; דער ערהויבונגס=ווינקעל פון דעם בוגשפריעט [דער שטאנג וואס שטארצט ארוים אויף דעם פאדערטייל פון א שיף] מיט דעם האריזאנט; אוועקשטעלען אונטער א געוויסען ווינקעל, שטעהן אונטער א געוויסען ווינקעל [ווענען בוגשפריעט]; אנלאדען פראכט אויף א שיף.

steganog'raphy *n.* (סטעג-ע-נאג'-רע-פי) שיפער, שיפרירטע שריפט, פערשטעלטע שריפט, געהיים=שריפט; די שיפריר=קונסט.

stein'bock *n.* (סטאינ'-באק) דער שטיינבאק. ז. ***steenbok***

stein'heilite *n.* (סטאינ'-האי-לאיט) א מין יאליט. ז. ***iolite***

ste'la *n.* (סטיע'-לא) ז. ***stele***

ste'le *n.* (סטיע'-לי) א דענקמאל, מצבה אדער זייל אויף א קבר ביי די אלטע גריכען.

stel'echite *n.* (סטעל'-ע-קאיט) ז. ***stelochite***

stel'la *n.* (סטעל'-א) אין זאאלאגיע — א שטערן=עהנליכעס קערפער=טיילכעל.

stel'lar *a.* (סטעל'-אר) שטערנדיג; וואס איז שייך צו שטערן.

stel'lary *a.* (סטעל'-ע-רי) ז. ***stellar***

stel'late *a. and n.* (סטעל'-אייט) שטערנפערמיג, שטערנארטיג, שטראהליג; אין זאאלאגיע — א שטערנארטיגעס קערפערטיילכעל.

stel'lated *a.* (סטעל'-איי-טעד) שטערנארטיג, שטערנפערמיג, שטראהליג.

stel'lately *adv.* (סטעל'-אייט-לי) ווי א שטערן; אויף א שטערנפערמיגען אדער שטראהליגען אופן.

stel'lature *n.* (סטעל'-ע-טשור) ז. ***stellionate***

stellif'erous *a.* (סטע-ליפ'-ע-ראס) שטערנדיג, פול מיט שטערן.

stel'liform *a.* (סטעל'-אי-פארם) שטערנפערמיג, שטראהליג.

stel'lio *n.* (סטעל'-אי-או) די שטערן=יאשטשערקע. ז. ***star-lizard***

stel'lion *n.* (סטעל'-יאן) די שטערן=יאשטשערקע. ז. ***star-lizard***

stel'lionate *n.* (סטעל'-יאנ-אייט) א פאלשע, בעטריגערישע האנדלונג, א שווינדלערישער האנדעל.

stel'lite *n.* (סטעל'-איט) דער סטעליט [אזא מינעראל].

stel'lular *a.* (סטעל'-יו-לאר) ווי קליינע שטערענדלעך; בעשפרענקעלט מיט קליינע שטערנדלעך.

stel'lulate *a.* (סטעל'-יו-לייט) ז. ***stellular***

stel'ochite *n.* (סטעל'-א-קאיט) קויהלען־זויערער קאלך [אזא מינעראל].

stem *n. and v.* (סטעם) [פון סטעם] א שטאם [פון א בוים]; א שטענגעל [פון א בלום אדער בלאט]; א פאמיליען־שטאם; א פאמיליען־ליניע; אבשטאמונג; א פאמיליען־אבצווייגונג; א הענטעל, א שטיעל; א שטענגעל־עהנליכער טייל פון עפעס; דער האריזאנטאלער שטריך ביי א מוזיק־נאטע; די אנפאנגס־פארם פון א ווארט; דער פאדער־טייל פון א שיף; דער באלקען וואס פאראייניגט פון פארענט די ביידע זייטען פון א שיף; געהן פארויס; געהן געגען, ביי־קומען, געהן פארויס געגען שטערונגען [הויפטזעכליך ווענען א שיף וואס געהט געגען שטראם אדער געגען ווינד]; פערהאלטען, אבהאלטען; פערשטייפען; פערצעמענטעווען; זיך אנשטויסען מיט'ן פאר־דערטייל [ווענען א שיף].

stem'-end *n.* (סטעמ'-ענד) דער שטאם־ענד פון א פרוכט [דער טייל, מיט וועלכען א פרוכט איז בעפעסטיגט צום שטענגעל].

stem'-leaf *n.* (סטעמ'-ליעף) א שטענגעל־בלאט [וואס וואקסט פון שטענגעל].

stem'less *a.* (סטעמ'-לעס) אהן א שטענגעל.

stem'let *n.* (סטעמ'-לעט) א שטענגעלעל, א קליינער שטאם.

stem'ma *n.* (סטעמ'-א) א פאמיליען־שטאם, א פאמיליען־צעטעל; א פאמיליע; איינס פון די מיקראסקאפישע אויגעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דאס אויג פון אן אינזעקט; א פונקט־אויג [אזא אונבעוועגליכעס אויג אויף'ן קאפ פון אינזעקטען]; דאס ווארצעלע פון א פיהל־הערנדעל [ביי אינזעקטען].

stem'matous *a.* (סטעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א מיקראסקאפישען אויגעל אדער צו א פונקט־אויג [ביי אינזעקטען]. ז. **stemma**.

stemmed *a.* (סטעמד) וואס האט א שטאם אדער שטענגעל [געברויכט מייסטענס אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].
This is a straight-stemmed plant.

stem'mer *n.* (סטעמ'-ער) אן אינסטרומענט צו פערצעמענטעווען פערבינדונגען אדער געלענקען.

stem'mery *n.* (סטעמ'-ער-אי) א פאבריק, וואו מען שניידט אב די טאבאק־בלעטער פון די שטענגעלעך.

stem'ple *n.* (סטעמפל) דאס יאך־האלץ אדער קווער־האלץ [אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב].

stem'-rot *n.* (סטעמ'-ראט) א קראנקהאפטער צושטאנד פון פלאנצען־שטענגעלעך.

stem'-win'der *n.* (סטעמ'-הוואינ'-דער) א רעמאנטואר־זייגער [וואס ווערט אנגעצויגען אהן א בעזונדערען שליסעל].

stench *n.* (סטענטש) א געשטאנק.

stench'-pipe *n.* (סטענטש'-פאיפ) אן אבצווייגונג פון א שמוץ־רעהר איבער א הויז [אום ארויסצולאזען דעם געשטאנק].

stench'-trap *n.* (סטענטש'-טרעפ) דער וואסער־פערשלוס אדער די שליס־קלאפע [א פערטיעפונג אין א קאנאליזאציאנס־רעהר, וואס איז אנגעפילט מיט וואסער און לאזט ניט ארויס די שלעכטע ריחות].

sten'chy *a.* (סטענ'-טשי) שטינקענד.

sten'cil *n. and v.* (סטענ'-סיל) א שאבלאן [א בלעכעל אדער פאפיערעל, אין וועלכען עס איז אויסגעשניטען א בוכשטאב אדער צייכנונג צום אבדרוקען אויף צייג, האלץ א. ד. ג. בעשמירענדיג מיט טינט אדער פארב]; שאבלאן־פארב, שאבלאן־טינט; צייכנען אדער מאלען מיט דער הילף פון שאבלאנען.

sten'ciler *n.* (סטענ'-סיל-ער) א שאבלאנען־מאלער, איינער וואס מאלט מיט דער הילף פון שאבלאנען. ז. **stencil**.

sten'ciling *n.* (סטענ'-סיל-אינג) שאבלאנען־מאלעריי, דאס מאלען אוזארען מיט דער הילף פון שאבלאנען. ז. **stencil**.

sten'ciling-press *n.* (סטענ'-סיל-אינג-פרעס) א שאבלאן־דרוק־פרעס [א פרעס אויף וועלכען מען דרוקט מיט דער הילף פון שאבלאנען]. ז. **stencil**.

sten'ciller *n.* (סטענ'-סיל-ער) ז. **stenciler**.

sten'cilling *n.* (סטענ'-סיל-אינג) ז. **stenciling**.

sten'cil-machine' *n.* (סטענ'-סיל-מע-שין') א שאבלאנען־מאשין [אזא מאשין צו מאכען שאבלאנען פון געוואילטען פאפיער]. ז. **stencil**.

sten'cil-pen *n.* (סטענ'-סיל-פען) א מאשין אויסצושניידען שאבלאנען. ז. **stencil**.

sten'cil-plate *n.* (סטענ'-סיל-פלייט) ז. **stencil**.

stenocar'dia *n.* (סטענ-א-קאר'-די-א) שמאל־בריסטיגקייט, ענג־בריסטיגקייט.

stenoceph'alous *a.* (סטענ-א-סעפ'-ע-לאס) שמאל־קעפיג.

sten'ograph *n.* (סטענ'-א-גרעף) א סטענאגראפישער צייכען; א סטענאגראפיע; א סטענאגראפישע שרייב־מאשין [צום שרייבען ניט מיט בוכשטאבען, נאר מיט סטענאגראפישע צייכענס].

stenog'rapher *n.* (סטי-נאג'-רע-פער) א סטענאגראף. ז. **stenography**.

stenograph'ic *a.* (סטענ-א-גרעפ'-איק) סטענאגראפיש. ז. **stenography**.

stenograph'ical *a.* (סטענ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. **stenographic**.

stenograph'ically *adv.* (סטענ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) סטענאגראפיש; מיט סטענאגראפישע צייכענס אנשטאט בוכשטאבען. ז. **stenography**.

stenog'raphist *n.* (סטי-נאג'-רע-פיסט) ז. **stenographer**.

stenog'raphy *n.* (סטי-נאג'-רע-פי) סטענאגראפיע [א סיסטעם פון שנעלשרייבען מיט קורצע צייכענס, וועלכע פערנעהמען דעם פלאץ פון בוכשטאבען, איינצעלנע ווערטער אדער גאנצע גרופען ווערטער].

stenopa'ic *a.* (סטענ-א-פיי'-איק) וואס האט א שמאלע עפנונג.

stenosed' *a.* (סטי-נאוסט') קראנקהאפט פערשמעלערט אדער פערענגט [ווענען א קערפער־עפנונג].

steno'sis *n.* (סטי-נאו'-סיס) א קראנקהאפטע פערשמעלערונג פון א קערפער־עפנונג.

stenoteleg'raphy *n.* (סטענ-א-טי-לעג'-רע-פי) סטענאטעלעגראפיע, דאס טעלעגראפירען מיט קורצע סטענאגראפישע צייכענס.

stenot'erous *a.* (סטי-נאט'-ע-ראס) וואס פערשמעלערט זיך ביסלעכווייז פון צענטער צום ראנד אדער אויבערפלעכע.

stenot'ic *a.* (סטי-נאט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קראנקהאפטער פערשמעלערונג פון א קערפער־עפנונג.

sten'otype *n.* (סטענ'-א-טאיפ) א געוועהנליכער געדרוקטער בוכשטאב, וואס ווערט געברויכט אלס סטענאגראפישער צייכען.

sten'otypy *n.* (סטענ'-א-טאי-פי) דאס געברויכען געוועהנליכע געדרוקטע בוכשטאבען אלס סטענאגראפישע צייכענס.

stent *n.* (סטענט) א מאשין אדער אינסטרומענט צום פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען.

sten'ter *n. and v.* (סטענ'-טער) א מאשין אדער אינסטרומענט צום פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען; פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען.

sten'ter-hook *n.* (סטענ'-טער-הוק) ז. **stent**.

sten'tor *n.* (סטענ'-טאר) א מענש מיט א שטארקער שטימע [אויף'ן נאמען פון דעם העראלד אין האמער'ס איליאדע, וועלכער האט געקענט שרייען אזוי הויך ווי 50 מענשען]; די בריל־אפע [אזא זיד־אמעריקאנישע אפע. ז. ***howler***].

Sten'tor *n.* (סטענ'-טאר) דער מין בריל־אפען [ז. ***howler***]; א מין פאליפען, וואס האבען דעם אויסזעהען פון א לייקע.

stento'rian *a.* (סטענ-טאו'-רי-ען) 1. הויך, שטארק [אין קלאנג]; 2. וואס קען ארויסגעבען הויכע קלאנגען.
1. He has a stentorian voice.

stentorophon'ic *a.* (סטענ-טא-רא-פאנ'-איק) וואס רעדט הויך; וואס קלינגט הויך.

step *v. and n.* (סטעפ) 1. טרעטען; מאכען א טריט אדער א שפאן; 2. געהן, שפאנען, א געה טהאן; 3. קומען, אריינקומען; 4. געהן מיט געמאסטענע טריט, מיט זעלבסטווירדע אדער וואזשנעקייט; 5. אוועקשטעלען, שטעלען [דעם פוס]; 6. מעסטען דורך טריט; 7. דורכפיהרען דורך בעשטימטע טריט [א טאנץ]; 8. אוועקשטעלען אדער מאכען אין דער פארם פון טרעפ; 9. א טריט, א שריט, א שפאן; א טרעפ; 10. א שטופע, א גראד; א העכערונג; א שריט פארווערטס; 11. א פוס־שפור, א סליאד; 12. דאס געהן, טריט, א גערויש פון טריט; 13. א פערטיעפונג אריינצושטעלען אדער צו בעפעסטיגען עפעס; 14. א שריט, א מיטעל.
2. He stepped into the neighbor's house. 3 Step in, please! 5. I never stepped foot in this city. 6. The distance can easily be stepped off. 7. He stepped a stately dance. 10. The recent tariff reform is a long step in the direction of free trade. 12. I hear a step at the door.

step aside' (סטעפ ע-סאיד') אבגעהן אין א זייט, מאכען א ווארע; בעגעהן א פעהלער, אראבגעהן פון דרך הישר.

step awry' (סטעפ ע-ראי') מאכען א פעהלער, אראבגעהן פון דרך הישר; געהן שלעכט, געהן ניט ווי עס בעדארף צו זיין, זיין אהן ערפאלג.

step'brother *n.* (סטעפ'-בראטה-ער) א שטיעפברודער.

step by step (סטעפ באי סטעפ) טריט ביי טריט, שטופענווייז; מיט דעמזעלבען שריט.

step'child *n.* (סטעפ'-טשאילד) א שטיעפקינד.

step'-coun'try *n.* (סטעפ'-קאנ'-טרי) א שטיעף־פאטערלאנד, א שטיעף־מוטערלאנד.

step'dame *n.* (סטעפ'-דיים) ז. ***stepmother***.

step'-dance *n.* (סטעפ'-דענס) א טאנץ מיט פערשיעדענע און שווערע פיס־בעוועגונגען אדער א טאנץ, וואו די פיס־בעוועגונגען זיינען וויכטיגער ווי די פיגורען.

step'daughter *n.* (סטעפ'-דאה-טער) א שטיעפטאכטער.

step'father *n.* (סטעפ'-פא-טהער) א שטיעפפאטער.

step'-lad'der *n.* (סטעפ'-לעד'-ער) א טרעפען=לייטער, א שטעהענדער לייטער.

step'mother *n.* (סטעפ'-מאטה-ער) א שטיעפמוטער.

step'motherly *a.* (סטעפ'-מאטה-ער-לי) שטיעפמוטערליך, ווי עס פאסט פאר א שטיעפמוטער; בייז, שלעכט.

step out (סטעפ אוט) ארויסטרעטען, ארויסגעהן; מאכען גרעסערע טריט, פערשנעלערען דעם גאנג.

steppe *n.* (סטעפ) א סטעפע [א פלאכע געגענד אין רוסלאנד, וועלכע איז בעוואקסען מיט גראז און אהן בוימער].

stepped *a.* (סטעפט) געמאכט ווי טרעפ; וואס בילדעט א טרעפ; אונטערגעשפארט מיט א לייטער.

stepped pyr'amid (סטעפט פיר'-ע-מיד) א טרעפ=פיראמידע [א פיראמידע וואס איז געבויט אין דער פארם פון ריעזיגע טרעפ]. ז. *pyramid*

steppe mur'rain (סטעפ מאר'-איין) א פיה=מגפה, א רינד=פעסט.

step'per *n.* (סטעפ'-ער) א געהער, א לויפער; א שנעל=לויפענדעס פערד.

step'ping *n.* (סטעפ'-אינג) דאס געהן, דאס שרייטען; טרעפ=עהנליכע איינקארבונגען.

step'ping-stone *n.* (סטעפ'-אינג-סטאון) א פוס=טריט, א טריט=שטיין [אין א וואסער צום אריבערגעהן]; א מיטעל, א הילפס=מיטעל [צו ערפאלג אדער פארשריט].

steps *n.* (סטעפס) א גאנג, א ריכטונג; טרעפ; א טרעפען=לייטער, א שטעהענדער לייטער.

step'sister *n.* (סטעפ'-סיס-טער) א שטיעפשוועסטער.

step'son *n.* (סטעפ'-סאן) א שטיעפזוהן.

step'-stone *n.* (סטעפ'-סטאון) ז. *stepping-stone*.

ster'cobilin *n.* (סטויר'-קא-ביל-אין) דער ברוינער פארב=שטאף אין צאה.

stercora'ceous *a.* (סטויר-קא-ריי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון צאה אדער בעמיסטיגונגס=שטאף; וואס ערנעהרט זיך מיט צאה אדער מיסט; וואס געפינט זיך אויף מיסט [ווענען אינזעקטען].

stercoræ'mia *n.* (סטויר-קא-רי'-מי-א) ז. *stercoremia*.

ster'coral *a.* (סטויר'-קא-רעל) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה].

stercora'reous *a.* (סטויר-קא-ריי'-רי-אס) ז. *stercoraceous*.

ster'corary *a. and n.* (סטויר'-קא-רע-רי) מיסטיג; וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה אדער מיסט]; א פלאץ צו האלטען מיסטיגונגס=שטאפען.

ster'corate *v.* (סטויר'-קא-רייט) מיסטיגען.

stercora'tion *n.* (סטויר-קא-ריי'-שאן) מיסטיגונג.

stercore'mia *n.* (סטויר-קא-רי'-מי-א) בלוט=פערדארבונג דורך צאה אדער טינוף.

stercoric'olous *a.* (סטויר-קא-ריק'-א-לאס) וואס האלט זיך אין מיסט אדער עקסקרעמענטען [צאה, טינוף].

stere *n.* (סטעהר) א קוביק=מעטער.

ster'eobate *n.* (סטער'-אי-א-בייט) א פונדאמענט, אן אונטערבוי [פון א געביידע].

stereobat'ic *a.* (סטער-אי-א-בעט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פונדאמענט אדער אונטערבוי פון א געביידע.

ster'eochrome *n.* (סטער'-אי-א-קראום) א סטערעאכראמישעס בילד [א גלאזירטעס בילד, א בילד געמאכט מיט פארבען, וועלכע זיינען געמישט מיט וואסער=גלאז].

stereochro'mic *a.* (סטער-אי-א-קראו'-מיק) סטערעאכראמיש, דורך סטערעאכראמיע [א מין וואנד=מאהלעריי מיט גלאזירונג אדער מיט פארבען געמישט מיט וואסער=גלאז].

stereochro'mic proc'ess (סטער-אי-א-קראו'-מיק פראס'-עס) דער סטערעאכראמישער פראצעס, סטערעאכראמישע מאהלעריי. ז. *stereochromy*

ster'eochromy *n.* (סטער'-אי-א-קראו-מי) סטערעאכראמיע [א מין גלאזירטע וואנד=מאהלעריי, וואו פארבען ווערען צוזאמענגעמישט מיט וואסער=גלאז].

ster'eo-elec'tric *a.* (סטער'-אי-או-אי-לעק'-טריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטרישען שטראם, וואס ווערט ארויסגערופען דורך דער בעריהרונג פון צוויי מעטאלען [ווי אנטימאן און וויסמוט] פון פערשיעדענע טעמפעראטורען.

ster'eogram *n.* (סטער'-אי-א-גרעם) ז. *stereograph*.

ster'eograph *n.* (סטער'-אי-א-גרעף) א סטערעאגראם, א סטערעאגראפישעס בילד, א פערספעקטיוו=בילד [א צייכנונג אדער בילד פון א זאך, וואס שטעלט זי פאר בולט אדער אזוי ווי מען וואלט זי געזעהן אין דער ווירקליכקייט]; א סטערעאסקאפ=בילד [ז. *stereoscope*].

stereograph'ic *a.* (סטער-אי-א-גרעפ'-איק) סטערעאגראפיש, פארשטעלענדיג סאלידע קערפער אויף א פלעכע, אזוי אז זיי זאלען אויסזעהן בולט.

stereograph'ical *a.* (סטער-אי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stereographic*

stereog'raphy *n.* (סטער-אי-אג'-רע-פי) סטערעאגראפיע, די קונסט צו צייכנען סאלידע קערפער אזוי, אז זיי זאלען אויסזעהן בולט; דער טייל פון געאמעטריע וואס ציינט די איינגנשאפטען און דעם בוי פון סאלידע קערפער.

stereom'eter *n.* (סטער-אי-אמ'-ע-טער) א סטערעאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם רוים=אינהאלט פון קערפער; אן אינסטרומענט צום בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פליסיגקייטען, פולווערען אדער פוכקע קערפער. ז. *specific gravity*].

stereomet'ric *a.* (סטער-אי-א-מעט'-ריק) סטערעאמעטריש. ז. *stereometry*

stereomet'rical *a.* (סטער-אי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *stereometric*

stereom'etry *n.* (סטער-אי-אמ'-ע-טרי) סטערעאמעטריע, די געאמעטריע פון פעסטע קערפער; דאס מעסטען דעם רוים=אינהאלט פון קערפער; דאס בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פליסיגקייטען, פולווערס אדער פוכקע קערפער [ז. *specific gravity*].

stereop'ticon *n.* (סטער-אי-אפ'-טי-קאן) א סטערעאפטיקאן, א דאפעלטע צויבער=לאמטערנע. ז. *magic lantern*

ster'eoscope *n.* (סטער'-אי-א-סקאופ) א סטערעאסקאפ [אן אפטישער אינסטרומענט, מיט דער הילף פון וועלכען צוויי בילדער פון א זאך מאכען דעם איינדרוק, ווי מען וואלט געזעהן די זאך בולט, ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט]

stereoscop'ic *a.* (סטער-אי-א-סקאפ'-איק) סטערעאסקאפיש, וואס זעהט אויס בולט און האט די נאטירליכע פערספעקטיווע [ווי א בילד געזעהן דורך א סטערעאסקאפ]. ז. *stereoscope*

stereoscop'ical *a.* (סטער-אי-א-סקאפ'-אי-קעל) ז. *stereoscopic*

stereoscop'ically *adv.* (סטער-אי-א-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א סטערעאסקאפ; ווי דורך א סטערעאסקאפ. ז. *stereoscope*

ster'eoscopist *n.* (סטער'-אי-א-סקאו-פיסט) איינער וואס איז געניט אין געברויך אדער אין מאכען סטערעאסקאפען. ז. *stereoscope*

ster'eoscopy *n.* (סטער'-אי-א-סקאו-פי) סטערעאסקאפיע, דער געברויך אדער די קאנסטרוקציאן פון סטערעאסקאפען. ז. *stereoscope*

stereotom'ic *a.* (סטער-אי-א-טאמ'-איק) סטערעאטאמיש. ז. *stereotomy*

stereotom'ical *a.* (סטער-אי-א-טאמ'-אי-קעל) ז. *stereotomic*

stereot'omy *n.* (סטער-אי-אט'-א-מי) סטערעאטאמיע [די וויסענשאפט אדער די קונסט צו שניידען סאלידע קערפערס אין פערשיעדענע פיגורען און טיילען].

ster'eotype *n., a. and v.* (סטער'-אי-א-טאיפ) א סטערעאטיפ, א געגאסענע שריפט=פלאטע; דאס דרוקען מיט שריפט=פלאטען; סטערעאטיפיש; אבגיסען שריפט=פלאטען; דרוקען מיט סטערעאטיפען אדער שריפט=פלאטען.

ster'eotype-block *n.* (סטער'-אי-א-טאיפ-בלאק) א סטערעאטיפ=קלעצעל [א קלעצעל אויף וועלכען מען שלאגט אן א סטערעאטיפ אדער געגאסענע שריפט=פלאטע].

ster'eotyped *a.* (סטער'-אי-א-טאיפט) סטערעאטיפיש; אבגעדראשען, שאבלאנענהאפט [ניט אריגינעל]; פעסטגעשטעלט, אונפערענדערליך; געדרוקט פון סטערעאטיפען [געגאסענע שריפט=פלאטען].

ster'eotype-met'al *n.* (סטער'-אי-א-טאיפ-מעט'-על) סטערעאטיפען=מעטאל [צום גיסען דערפון סטערעאטיפען אדער שריפט=פלאטען].

ster'eotyper *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פער) א סטערעאטיפען=מאכער, איינער וואס גיסט סטערעאטיפען אדער שריפט=פלאטען.

stereoty'pery *n.* (סטער-אי-א-טאי'-פער-אי) א סטערעאטיפען=גיסעריי [א פאבריק, וואו מען מאכט שריפט=פלאטען]; סטערעאטיפען=גיסונג, די קונסט צו מאכען סטערעאטיפען.

stereotyp'ic *a.* (סטער-אי-א-טיפ'-איק) סטערעאטיפיש; וואס איז שייך צו סטערעאטיפען [געגאסענע שריפט=פלאטען].

ster'eotyping *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פינג) סטערעאטיפירונג, דאס מאכען סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט=פלאטען.

ster'eotypist *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פיסט) ז. *stereotyper*

stereotypog'rapher *n.* (סטער-אי-א-טאי-פאג'-רע-פער) א סטערעאטיפ=דרוקער, איינער וואס דרוקט פון סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט=פלאטען.

stereotypog'raphy *n.* (סטער-אי-א-טאי-פאג'-רע-פי) סטערעאטיפאגראפיע, סטערעאטיפען=דרוקעריי, דאס דרוקען פון

סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט־פלאטען.

ster'eotypy *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פי) סטערעאטיפיע, סטערעאטיפען־גיסונג, די קונסט צו גיסען שריפט־פלאטען.

ster'ile *a.* (סטער'-איל) 1. אונפרוכטבאר; 2. פריי פון באקטעריען אדער מיקראבען; 3. פרוכטלאז, נוצלאז, וואס פיהרט ניט צו קיינע רעזולטאטען; 4. טרוקען, ארעם [וועגען א געדאנק, סטיל א. ז. וו.].
3. The discussion was sterile of results.
4. His style is sterile.

sterilisa'tion *n.* (סטער-איל-אי-זיי'-שאן) ז. ***sterilization***

ster'ilise *v.* (סטער'-איל-איז) ז. ***sterilize***

steril'ity *n.* (סטע-ריל'-אי-טי) אונפרוכטבארקייט; פרוכטלאזיגקייט, רעזולטאטלאזיגקייט; טרוקענקייט, ארעמקייט [אין אידעען אדער אויסדריקע].

steriliza'tion *n.* (סטער-איל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; סטעריליזירונג [בעפרייאונג פון באקטעריען אדער מיקראבען].

ster'ilize *v.* (סטער'-איל-איז) מאכען אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; סטעריליזירען, בעפרייען פון באקטעריען אדער מיקראבען.

ster'ilized milk (סטער'-איל-איזד מילק) סטעריליזירטע מילך [מילך, אין וועלכער מען האט געטויטעט די מיקראבען].

ster'ilizer *n.* (סטער'-איל-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; א סטעריליזאטאר, אן אפאראט צו סטעריליזירען [צו בעפרייען פון באקטעריען אדער מיקראבען].

ster'let *n.* (סטויר'-לעט) דער סטערלעט אדער סטערליאד [א מין פיש. ווערט הויפטזעכליך הויך געשעצט צוליעב זיין איקרע אדער רויגען]. ז. ***sturgeon***.

ster'ling *a. and n.* (סטויר'-לינג) פון א בעשטימטען, פעסטגעשטעלטען אדער געזעצליכען ווערטה, וואס האט די פראבע [וועגען מטבעות און ווערטהפאלע מעטאלען]; פון אנערקענטען ווערטה אדער ווירקונג; עכט, גילטיג, אמת'דיג, ריכטיג; אויסגעצייכענט, פון גרויסען ווערטה; א סטערלינג [א פארצייטיגע ענגלישע מטבע].

stern *a., n. and v.* (סטוירן) הארט; שטרענג; בייז; פינסטער, כמורנע, אונפריינדליך; פעסט, אונבויגזאם; דאס העק [דער אויבערער טייל פון דעם הינטער־טייל פון א שיף, וואו עס געפינט זיך דער רודער]; דער הינטער־טייל; דער עק; רודערען צוריקוועגס; געהן צוריקוועגס [וועגען א שיף].

ster'nage *n.* (סטויר'-נעדזש) ריכטונג, קורס [פון א שיף אדער פון א פלאטע].

ster'nal *a.* (סטויר'-נעל) וואס איז שייך צום ברוסט־ביין; וואס געפינט זיך ביי דער ברוסט אדער ארום הארצען.

sternal'gia *n.* (סטויר-נעל'-דזשי-א) א וועהטאג ארום דעם ברוסט־ביין; ברוסט־שמערץ.

sterna'lis *n.* (סטויר-ניי'-ליס) א ברוסט־מוסקול.

ster'nal rib (סטויר'-נעל ריב) אן אויבערשטער ריפ [אין געגענזאץ צו אן אונטערשטען קורצען ריפ].

stern'-board *n.* (סטוירנ'-באורד) א ריקווערטס־בעוועגונג פון א שיף.

stern'-chase *n.* (סטוירנ'-טשעיס) דאס יאגען זיך נאך א שיף אין דערזעלבער ריכטונג, אין וועלכער עס געהט די פערפאלגטע שיף.

stern'-cha'ser *n.* (סטוירנ'-טשיי'-סער) א הינטער־קאנאנע [אויף א שיף צו שיסען אין א פיינדליכער שיף וואס יאגט זיך נאך].

sterned *a.* (סטוירנד) וואס האט א העק אדער הינטערטייל פון א געוויסער פארם [וועגען א שיף].

stern'-fast *n.* (סטוירנ'-פעסט) דאס הינטערטוי [א שטריק אדער קייט צו בעפעסטיגען דעם הינטערטייל פון א שיף צום לאנדונגס־פלאץ].

stern'-frame *n.* (סטוירנ'-פריים) די פערשיעדענע טיילען, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דער העק [דער הינטערטייל פון א שיף].

stern'ly *adv.* (סטוירנ'-לי) אויף א שטרענגען, בייזען, כמורנעם, פינסטערען שטייגער; מיט הארטקייט; מיט פעסטקייט, מיט שטרענגקייט.

stern'ness *n.* (סטוירנ'-נעס) הארטקייט; שטרענגקייט; בייזקייט; פינסטערקייט, כמורנעקייט; פעסטקייט, אונבויגזאמקייט.

ster'num *n.* (סטויר'-נאם) דער ברוסט־ביין.

sternuta'tion *n.* (סטויר-ניו-טיי'-שאן) דאס ניסען.

sternu'tative *a.* (סטויר-ניו'-טיי-טיוו) וואס רייצט צום ניסען.

sternu'tatory *a. and n.* (סטויר-ניו'-טיי-טא-רי) וואס רייצט צום ניסען; א מיטעל צום ניסען, א ניס־פולווער.

stern'ward *adv. and a.* (סטוירנ'-הווארד) צום הינטער־טייל פון א שיף; וואס איז געריכטעט צום הינטער־טייל פון א שיף.

stern'wards *adv. and a.* (סטוירנ'-הווארדז) ז. ***sternward***

stern'way *n.* (סטוירנ'-הוויי) א ריקווערטס־בעוועגונג פון א שיף.

ster'ro-met'al *n.* (סטער'-או-מעט'-על) א מעטאל וואס בעשטעהט פון א געמיש פון קופער און צינק מיט א קליינער ביימישונג פון אייזען און צין.

ster'tor *n.* (סטויר'-טאר) א שטארקעס כראפען [ביי געוויסע קראנקהייטען].

sterto'rious *a.* (סטויר-טאו'-רי-אס) ז. ***stertorous***

sterto'riousness *n.* (סטויר-טאו'-רי-אס-נעס) ז. ***stertorousness***

ster'torous *a.* (סטויר'-טא-ראס) וואס איז פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

ster'torously *adv.* (סטויר'-טא-ראס-לי) שטארק כראפענדיג; פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

ster'torousness *n.* (סטויר'-טא-ראס-נעס) דאס זיין פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

stet (סטעט) זאל בלייבען [א קארעקטאר'ס בעמערקונג, אז עס זאל בלייבען ווי געדרוקט, אז די פריהער געצייכענטע אויסבעסערונג זאל ניט געמאכט ווערען]; הייסען, עס זאל בלייבען ווי געדרוקט; הייסען, אז א פריהער־געצייכענטע אויסבעסערונג זאל ניט געמאכט ווערען]; הייסען, עס זאל בלייבען ווי געוועזען.

stethid'ium *n.* (סטי-טהיד'-אי-אם) דאס ברוסט־שטיק [ביי אינזעקטען].

steth'ograph *n.* (סטעטה'-א-גרעף) א סטעטאגראף [אן אינסטרומענט צו מעסטען די אטעמונגס־בעוועגונגען פון דעם ברוסט־קאסטען].

stethom'eter *n.* (סטי-טהאמ'-ע-טער) א סטעטאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די ברוסט־בעוועגונגען ביים אטהעמען].

steth'oscope *n. and v.* (סטעטה'-א-סקאופ) א סטעטאסקאפ, אן אינסטרומענט וואס דאקטוירים בענוצען צום אויסהערען די ברוסט אדער די לונגען; אונטערזוכען מיט א סטעטאסקאפ.

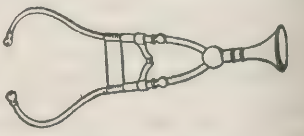

Stethoscope

stethoscop'ic *a.* (סטעטה-א-סקאפ'-איק) סטעטאסקאפיש; וואס איז שייך צו דער ברוסט־אונטערזוכונג אדער צו א סטעטאסקאפ; וואס מען געפינט אויס מיט דער הילף פון א סטעטאסקאפ [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אויסהערען די ברוסט].

stethoscop'ical *a.* (סטעטה-א-סקאפ'-אי-קעל) ז. ***stethoscopic***

steth'oscopy *n.* (סטעטה'-א-סקאו-פי) דאס אויסהערען די ברוסט; דאס אונטערזוכען די ברוסט מיט א סטעטאסקאפ [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אויסהערען די ברוסט].

ste'vedore *n.* (סטי'-ווע-דאור) איינער וואס לאדט אן און לאדט אויס שיפען.

stev'en *n.* (סטעוו'-ען) אווארט, א פערשפרעכען; אן אבמאך, א פעראברעדונג, א בעשטימונג.

stew *v. and n.* (סטיו) איינקאכען, איינדעמפפען, שמארען; איינגעקאכט ווערען, איינגעדעמפפט ווערען; איינגעקאכטע אדער איינגעדעמפפטע שפייז [הויפטזעכליך פלייש און פיש]; א כלי צום איינדעמפפען; א הייץ־צימער; א צימער צום טריקענען היט; אן אויוועז; א בארדעל, א אונאנשטענדיג הויז; א סאזשעלקע, א טייכעל; א פלאץ צום האלטען פאזאנען [אזעלכע פויגלען]; א פלאץ צום האדעוועז אדער פלאדיען אויסטערס; צו רודערטקייט, אויפגערעגטקייט.

stew'ard *n. and v.* (סטיו'-ארד) א סטיוארד [א הויפמייסטער, א הויז־פערוואלטער, א ווירטשאפטס־אויפזעהער, אן עקאנאם, א פערוואלטער, א פראוויאנט־מייסטער]; אן אויפפאסער אויף די שפייזען, צימערען און דיענערשאפט אויף א שיף; פערנעהמען די שטעלע פון א סטיוארד.

stew'ardess *n.* (סטיו'-אר-דעס) א הויז־פערוואלטערין, אן עקאנאמקע; אן אויפפאסערין אדער ווערטערין אין א דאמען־קאיוטע [פון א שיף].

stew'ardly *a. and adv.* (סטיו'-ארד-לי) עקאנאמיש, איבערלעגט; מיט פארזיכט, מיט איבערלעגונג, אויף אן עקאנאמישען שטייגער.

stew'ardry *n.* (סטיו'-ארד-רי) ז. ***stewardship***

stew'ardship *n.* (סטיו'-ארד-שיפ) דאס אמט פון א סטיוארד [פערוואלטער, הויז־פערוואלטער, עקאנאם אדער פראוויאנט־מייסטער].

stew in one's own grease (סטיו

אין הוואנז און גריעס) זיך באדען אין שוויים, אבגעהן מיט שוויים.

stew'-pan *n.* (סטיו'-פען) א דעמפף=פאן, א שמאר=פאן [צום שמארען אדער דעמפפען שפייזען].

stew'-pond *n.* (סטיו'-פאנד) א סאזשעלקע, א פיש=טייכעל.

stew'-pot *n.* (סטיו'-פאט) א שמאר=טאפ, א דעמפף=טאפ.

stews *n.* (סטיוז) א בארדעל, אן אונאנשטענדיג הויז.

stheni'a *n.* (סטהע-נאי'-א) אין פאטאלאגיע — אן אונגעהויערע קראפט אדער ענערגיע [ווי עס צייגט זיך ארויס אין געוויסע קראנקהייטען].

sthen'ic *a.* (סטהענ'-איק) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש; אויפרייצענד [וועגען א געפיהל]; אין פאטאלאגיע — וואס ווערט בעגלייט מיט א צו שטארקער ענערגיע [וועגען געוויסע קרענקליכע צושטענדע].

stib'ial *a.* (סטיב'-אי-על) אנטימאניש; וואס האט די אייגענשאפטען פון אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib'ialism *n.* (סטיב'-אי-על-איזם) פער'שכור'ונג אדער פערגיפטונג מיט אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib'ium *n.* (סטיב'-אי-אם) אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib'ogram *n.* (סטיב'-א-גרעם) א צייכנונג פון פיס=שפורען.

stich *n.* (סטיק) א פסוק פון תנ"ך; אן איינצעלנער פערז; א שורה פון א ליעד אדער געדיכט; א שורה, א רייה [ווי פון בוימער].

stich'ic *a.* (סטיק'-איק) וואס בעשטעהט איבעראל פון דיעזעלבע פערזען [וועגען א געדיכט]; וואס איז שייך צו א פערז אדער פסוק.

stich'omancy *n.* (סטיק'-א-מענ-סי) דאס טרעפען אדער נביאות זאגען דורך איינצעלנע פסוקים פון א בוך, וועלכע מען נעהמט ארויס אהן א סדר.

stichomet'rical *a.* (סטיק-א-מעט'-רי-קעל) סטיכאמעטריש; שורות=צעהלענד, פערזען=צעהלענד. ז. *stichometry*.

stichom'etry *n.* (סטי-קאמ'-ע-טרי) סטיכאמעטריע, פערזען=צעהלונג; אן אויסגאבע פון תנ"ך מיט אן אנווייזונג פון דער צאהל פסוקים וואס געפינען זיך אין יעדען ספר.

stick *v. and n.* (סטיק) שטעכען, דורכשטעכען; אריינשטעקען; ארויפשטעכען; שטעקען, זיין אריינגעשטעקט; זיין אריינגעשטאכען; צוקלעפען [ווי א פאסטמארקע צו א בריעף]; שטעלען אין פערלעגענהייט; אבנארען, בעשווינדלען, בעטריגען; שלאגען א קארט [אין קארטענשפיעל]; זיין צוגעקלעפט, זיין בעהעפט; האלטען זיך אן עפעס, ניט אוועקגעהן, ניט אבטרעטען; בלייבען טריי [אין פריינדשאפט, אין ליעבע]; זיין פערהאלטען, זיך אבשטעלען; זיין אין פערלעגענהייט; זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלאסען; אריינשטעקען שטעקענס אין א בייט, אויף וועלכע קלעטערענדע פלאנצען [ווי בעבלעך] וויקלען זיך; אין דרוקעריי — אנזעצען שריפט; א שטאך; צוקלעפונג; אנהענגליכקייט; פערלעגענהייט; אן אבשטעל; א שטילשטאנד; א שטעקען; א פלעקעל; א שפאציר=שטאק; עפעס וואס האט די פארם פון א שטעקעל [ווי א לאנגע צוקערקע]; דאס שטעקעל פון סמיק; דאס שטעקעל פון א פויק=קלאפער; דאס וואס איז אנגעזעצט אויף א שטעקעל; א פלאקען, א נאר; א ווינקעל=האקען [ז. *composing-stick*].

stick and stone (סטיק ענד סטאון) אלץ מיט איינאנדער; יעדע זאך.

stick a pin there (סטיק ע פין טהעהר) זיך עפעס פערצייכנען, זיך גוט נעהמען אין זינען, זיך פערשרייבען עפעס.

stick at (סטיק עט) זיך ניט אבשטעלען פאר עפעס, זיך ניט לאזען הינדערען.

stick at it (סטיק עט איט) אנהאלטען; ניט אבטרעטען אין דערגרייכען א זאך, ניט קוקענדיג אויף קיינע שטערונגען.

stick'-bug *n.* (סטיק'-באג) ז. *spider-bug*.

stick by (סטיק באי) 1. זיין שטארק צוגעבונדען, זיין טריי; 2. פערבלייבען, זיך האלטען.

2. Ill-gotten gains never **stick by** a man.

stick'er *n.* (סטיק'-ער) א שטעכער, איינער אדער עפעס וואס שטעכט; א חזירים=קוילער; דער הארפון=שטאנג [ארויסצוציהען פיש פון וואסער]; א שארפע בעמערקונג אדער פראגע, וואס ווערט ארויסגעזאגט מיט דעם ציעל צו שטעלען דעם געגנער אין א פערלעגענהייט און איינשטילען איהם; א צוקלעפער; איינער אדער עפעס וואס איז אנגעקלעפט, האלט זיך שטייף אן אימעצען אדער עפעס; א סחורה וואס בלייבט ביים קרעמער און ווערט ניט פערקויפט.

stick'ful *n.* (סטיק'-פול) אין דרוקעריי — אזוי פיעל שריפט=זאץ, וויפיעל עס קען זיך אויסשטעלען אין ווינקעל=האקען. ז. *composing-stick*.

stick'-han'dle *n.* (סטיק'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א שפאציר=שטאק, א גאלקע.

stick'iness *n.* (סטיק'-אי-נעס) קלעפיגקייט.

stick'ing *n.* (סטיק'-אינג) דאס שטעכען; דאס האפטען; נאדעל=ארבייט; דאס קלעפען; דאס אבשטעלען זיך; דאס האלטען זיך.

stick'ing-place *n.* (סטיק'-אינג-פליים) דער האלט=פונקט; דאס ארט וואו עפעס שטעלט זיך אב.

stick'ing-plas'ter *n.* (סטיק'-אינג-פלעס'-טער) א קלעפיגער פלאסטער צו בעדעקען קליינע וואונדען.

stick'ing-point *n.* (סטיק'-אינג-פאינט) ז. *sticking-place*.

stick'-in-the-mud' *n.* (סטיק'-אינ-טהי-מאד') א מענש פון דער אלטער וועלט, איינער וואס האלט זיך אן די אלטע אבגעלעבטע מנהגים; א קריכער, א לאנגזאמער מענש; א גארנישט.

stick'le *v.* (סטיקל) אננעהמען איינעמס צד אין א ויכוח אדער דיספוט; העפטיג שטרייטען וועגען אן אונבעדייטענדער זאך; זיך ווארפען צווישען צוויי זייטען.

stick'leback *n.* (סטיק'ל-בעק) דער שטיכלינג [א זא פיש מיט שארפע שטאכלען אויף'ן רוקען. דיעזער פיש בויט א ספעציעלע נעסט, וואו ער ווארפט אב די רויגען אדער איקרע].

Stickleback

stick'ler *n.* (סטיק'-לער) א העפטיגער שטרייטער פאר עפעס [איבערהויפט פאר אן אונבעדייטענדער זאך]; א פערטיידיגער; אן עדות ביי א דועל, א סעקונדאנט.

stick'ling *n.* (סטיק'-לינג) ז. *stickleback*.

stick one's self up (סטיק הוואנז סעלף אפ) זיך ארויסשטעלען; זיך ארויסווייזען אלס א וויכטיגע פערזאן.

stick out (סטיק אוט) לאזען ארויסשטעקען; ארויסשטארצען; ניט נאכגעבען, אויסהאלטען.

stick pigs (סטיק פיגז) געהן אין געיעג אויף ווילדע חזירים מיט א פיקע אדער שפיען.

stick to (סטיק טו) האלטען זיך פעסט אן עפעס; זיין טריי צו אימעצען אדער עפעס.

stickto'itive *a.* (סטיק-טוה'-אי-טיוו) פעסט בעשטעהענד; וואס בעשטעהט אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט.

stickto'itiveness *n.* (סטיק-טוה'-אי-טיוו-נעס) דאס בעשטעהן אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט.

stick to the point (סטיק טו טהי פאינט) זיך האלטען ביים ענין, ניט אוועקגעהן פון דער טעמא.

stick up (סטיק אפ) שטעהן אין דער הויך; שטעקען ארויף.

stick up for (סטיק אפ פאר) רעדען פאר אימעצען; פערטיידיגען עפעס.

He **sticks up for** his friends.

stick'y *a.* (סטיק'-אי) קלעפיג, קלעפעדיג; נאס, פייכט; ווי א שטעקען; שטייף, ניט בויגזאם.

stiff *a., n. and v.* (סטיף) שטייף, הארט, ניט בויגזאם; געדיכט; צוזאמענגעפרעסט, צונויפגעקרעמפעוועט; פערדרעהט, פערצוקט [ווי א שווערער כתב וואס איז שווער צו לייענען]; ניט לייכט, ניט פליסיג [ווי א שווערע אויסשפראך אדער רעדע]; אנגעצויגען, פארמאליסטיש, צערעמאניש; שטארק [ווי א שטארקער ווינד, א שטארקער געטראנק]; הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט; וואס איז שווער איבערצוטראגען [ווי א שלעכטע בשורה]; זעהר שווער; פעסט [וועגען פרייזען]; טויט; א טויטער מענש, א בר מנן; אין קאמערץ — וועקסלען וואס מען קען פערקויפען אדער דיסקאנטירען; געפעלשטע פאפיערען [אויף גנב'ישען לשון]; שטייף ווערען, הארט ווערען; זיין אונבויגזאם, ניט נאכגעביג.

stiff'-borne *a.* (סטיפ'-באורן) וואס איז דורכגעפיהרט געווארען מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

stiff'en *v.* (סטיפן) שטייף מאכען; מאכען אונבויגזאם; מאכען הארטנעקיג; ווערען שטייף; ווערען הארט; ווערען הארטנעקיג.

stiff'ener *n.* (סטיפ'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שטייף; א שטייפער שטאף [ווי שטייף=לייווענד, שטייף צו מאכען געוויסע טיילען פון קליידער]; א זארט שטייפעס פאפיער מיט וועלכען איינבינדער בעקלעפען די אינווענייגסטע זייט פון די טאוולען פון ביכער, כדי זיי שטייפער צו מאכען.

stiff'ening *n.* (סטיפ'-נינג) דאס שטייף מאכען; עפעס וואס ווערט בענוצט צו מאכען שטייף [ווי קראכמאל אין וועש]; עפעס וואס ווערט אריינגעשטעלט צו מאכען די זאך שטייפער [ווי א שטיקעל הארטער צייג וואס ווערט אריינגעשטעלט אין געוויסע טיילען פון א בגד].

stiff'-hear'ted *a.* (סטיפ'-האר'-טעד) הארט=הערציג, הארטנעקיג.

stiff'ly *adv.* (סטיפ'-לי) אויף א שטייפען, פעסטען אדער הארטען שטייגער.

stiff neck (סטיף נעק) א האַרטער נאַקען, אַן עקשן.

stiff'-neck *n.* (סטיפ'-נעק) פערשטייפונג פון נאַקען, קרעמפּס אין נאַקען.

stiff'-necked *a.* (סטיפ'-נעקט) האַרט־נעקיג.

stiff'-neck'edness *n.* (סטיפ'-נעק'-עד-נעס) האַרטנעקיגקייט.

stiff'ness *n.* (סטיפ'-נעס) שטייפקייט; האַרטנעקיגקייט; אַנגעצויגענקייט.

stiff'-starched *a.* (סטיפ'-סטאַרטשט) שטייף געקראַכמאַלט; שטייף.

stiff with cold (סטיף הוויטה קאָולד) פערהאַרטעוועט אָדער פערשטאַרט פון קעלט.

stiff with hor'ror (סטיף הוויטה האָר'-אָר) פערשטאַרט פון שרעק.

sti'fle *v. and n.* (סטאַיפל) דערשטיקען, אונטערדריקען, פערשטיקען, דערשטיקט ווערען; דאַס קניע־שיסעלע פון אַ פערד [דער שיסעל־פערמיגער פאַדער־ביין פון דער קניע]; אַ קראַנקהייט פון דעם קניע־שיסעלע.

sti'fle'-bone *n.* (סטאַי'פל-באָון) דאָס קניע־שיסעלע פון אַ פערד [דער שיסעל־פערמיגער פאַדער־ביין פון דער קניע].

sti'fled *a.* (סטאַיפלד) וואָס ליידעט פון אַ וועהטאַג און קניע־שיסעלע. ז. *stifle-bone*.

sti'fle-joint *n.* (סטאַי'פל-דזשאָינט) דער קניע־געלענק ביי אַ פערד.

sti'fling *a.* (סטאַי'-פלינג) שטיקענד, דריקענד.

stig'ma *n.* (סטיג'-מאַ) אַ בראַנד־מאַרק, אַ בראַנד־צייכען; אַ שאַנד־פלעק; אַ פלעק אויף'ן לייב, אַ געבאָרענער צייכען; אַן אָטעמונגס־לעכעל ביי אַן אינזעקט; אין באָטאַניק — די נאַרבע, דאָס אויבערשטע עפנונגס־לעכעל פון פּיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס־אָרגאַן] ביי אַ פלאַנצע [ז. איל.]; אַ בלוט־פלעק [ז. *stigmata*].

Stigma

stig'mata *n.* (סטיג'-מע-טאַ) סטיגמאַטען, קליינע בלוט־פלעקען וואָס בעוויזען זיך פון צייט צו צייט אונטער דער הויט ביי געוויסע נערווען־קראַנקהייטען [די סטיגמאַטען האָבען אָפּט דעם אויסזעהן פון קריסטוס'עס וואונדען בעת מען האָט איהם געקרייציגט און זיי ציינען זיך אָפּט אַרויס ביי קראַנקע וועלכע ליידען פון רעליגיעזער משוגעת].

stigmat'ic *a. and n.* (סטיג-מעט'-איק) בעפלעקט; געבראַנדמאַרקט, געשענדעט; מיט אַ נאַטור־פלעק אָדער מום; אין באָטאַניק — וואָס איז שייך צו אַ נאַרבע אָדער דעם עפנונגס־לעכעל פון פּיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס־אָרגאַן פון אַ פלאַנצע]; אַ געבראַנדמאַרקטער מענש; אַ בעוואוסטער פערברעכער; איינער וואָס האָט אַ נאַטור־פלעק אָדער אַ מום אויף'ן לייב.

stigmat'ical *a.* (סטיג-מעט'-אי-קעל) ז. *stigmatic*.

stigmat'ically *adv.* (סטיג-מעט'-אי-קעל-אי) מיט אַ בראַנד־צייכען; אויף אַ געבראַנדמאַרקטען שטייגער.

stigmatisa'tion *n.* (סטיג-מע-טי-זיי'-שאַן) ז. *stigmatization*.

stig'matise *v.* (סטיג'-מע-טאַיז) ז. *stigmatize*.

stig'matist *n.* (סטיג'-מע-טיסט) אַ סטיגמאַטיסט; איינער ביי וועלכען עס ציינען זיך אַרויס סטיגמאַטען. ז. *stigmata*.

stigmatiza'tion *n.* (סטיג-מע-טי-זיי'-שאַן) סטיגמאַטיזאַציאָן, דאָס אַרויסציינען זיך פון רויטע בלוט־פלעקען אונטער דער הויט פון געוויסע נערווען־קראַנקע [בעזאָנדערס אונטער דער ווירקונג פון היפּנאָטיזם אָדער ביי די, וועלכע ליידען פון רעליגיעזער משוגעת]. ז. *stigmata*.

stig'matize *v.* (סטיג'-מע-טאַיז) בראַנד־מאַרקען, בעפלעקען; אַרויפלעגען אַ שאַנד־פלעק; אַרויסציינען בלוט־פלעקען אונטער דער הויט ווי דורך היפּנאָטיזם אָדער ביי אַ נערווען־קראַנקהייט [ווי רעליגיעזע משוגעת].

stig'matized *a.* (סטיג'-מע-טאַיזד) בעדעקט מיט סטיגמאַטען. ז. *stigmata*.

stig'matose *a.* (סטיג'-מע-טאָוס) אין באָטאַניק — מיט אַ נאַרבע אָדער עפנונגס־לעכעל פון פּיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס־אָרגאַן פון אַ פלאַנצע]; וואָס ציינט אַרויס סטיגמאַטען. ז. *stigmata*.

sti'lar *a.* (סטאַי'-לאַר) ז. *stylar*.

stile *n.* (סטאַיל) אַ טרעפּ אָדער לייטער וואָס דיענט פאַר אַריבערגעהן אַ צאַם אָדער פּאַרקאַן.

stilet'to *n. and v.* (סטי-לעט'-אָו) אַ סטילעט, אַ קינזשאַל, אַ שטעך־מעסער; שטעכען, דערשטעכען.

still *v., n., a. and adv.* (סטיל) 1. שטילען, איינשטילען, בערוהיגען, מאַכען שטיל, ברייגנען צום שווייגען; 2. דיסטילירען; 3. די שטילקייט, די רוה; 4. אַ דיסטיליר־אַפּאַראַט [אַן אַפּאַראַט צו איבערטרייבען ספּיריטוס אום צו מאַכען איהם ריינער אָדער שטאַרקער. ז. איל.]; אַ דיסטיליר־הויז; אַ שטיינערנע כלי, אין וועלכער עס ווערט אויסגעאַרבייט די פליסיגקייט צו בלייכען שטאָפען; אַ שטילע פייער־טרעוואָגע [ז. *still alarm*]; 5. שטיל, רוהיג, אונבעוועגליך; שווייגענד; פריעדליך; 6. פון דעסטוועגען, דאָך, ניט קוקענדיג אויף...; 7. נאָך, נאָך אַלץ.

1. Please, still the child's crying. 5. Still waters run deep. 6. Still I shall go. 7. He is still in business.

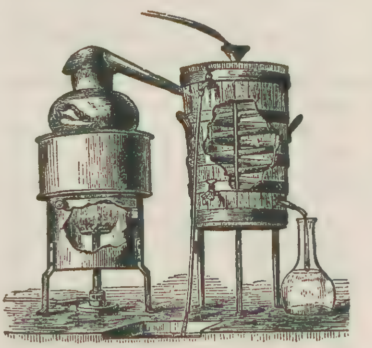

Still

still alarm' (סטיל ע-לאַרם') אַ טרעוואָגע וועגען אַ שריפה וואָס ווערט געגעבען ניט דורך די געוועהנליכע סיגנאַל־אַפּאַראַטען, נאָר דורך דעם, וואָס איינער געהט אַריין אין הויז פון די פייער־לעשער און זאָגט אָן וועגען דער שריפה.

stillati'tious *a.* (סטיל-ע-טיש'-אַס) טריפּענד; וואָס טריפּט אין טראָפּענס.

stil'latory *n.* (סטיל'-ע-טאָ-רי) אַן אַפּאַראַט צו דיסטילירען, אַ דיסטיליר־גלאָז; אַ דיסטיליר־הויז; אַן אָרט וואו מען דיסטילירט פליסיגקייטען.

still'-birth *n.* (סטיל'-בוירטה) די טויט־געבורט; דאָס געבעהרען אַ טויטע זאַך; אַ טויט־געבאָרענעס קינד.

still'-born *a.* (סטיל'-באָהרן) טויט־געבאָרען.

still'-burn *v.* (סטיל'-בוירן) ברענען, דיסטילירען [שנאַפּס].

still'er *n.* (סטיל'-ער) אַ דיסטילאַטאָר, אַ דיסטילירער; אַן איינשטילער, אַ בערוהיגער.

still'-fish *v.* (סטיל'-פיש) כאַפּען פיש פון אַ שיפעל וואָס שטעהט אויף'ן אַנקער.

still'-house *n.* (סטיל'-האָוס) אַ בראַנפערײ, אַ דיסטיליר־הויז.

still hunt (סטיל האַנט) אַ געיעג וואָס ווערט געמאַכט אין דער שטיל און מיט גרויס פאָרזיכטיגקייט; אַן אונטערזוכונג אָדער אויספאָרשונג וואָס ווערט געמאַכט בשתיקה, אין געהיים.

stil'licide *n.* (סטיל'-אי-סאַיד) אין רוימישער געזעצגעבונג — דאָס רעכט ניט צו ערלויבען אַז די רעגען־טראָפּענס זאָלען טריפּען פון אַ צווייטען'ס דאַך אויף איינעמס לאַנד אָדער דאַך; דאָס רעכט צו לאָזען פאַלען די טראָפּענס פון איינעמס דאַך אויף אַ צווייטען'ס לאַנד אָדער דאַך.

stillicid'ious *a.* (סטיל-אי-סיד'-אי-אַס) טריפּענד; פאַלענד אין טראָפּענס.

stillicid'ium *n.* (סטיל-אי-סיד'-אי-אַם) אַ קראַנקהאַפטע טריפונג.

stil'liform *a.* (סטיל'-אי-פאָרם) טראָפּען־פערמיג; ווי אַ טראָפּען.

stil'ling *n.* (סטיל'-אינג) אַ געשטעל פאַר פעסער; דער אונטערזאַץ פון אַ פאַס.

stil'lion *n.* (סטיל'-יאַן) ז. *stilling*.

still life (סטיל לאַיף) אין מאַלעריי — דאָס שטיל־לעבען [ניט לעבעדיגע זאַכען, ווי מעבעל, פרוכטען אָדער טויטע חיות, וואָס זיינען אויסגעמאָלען אויף אַ בילד].

still'-life *n.* (סטיל'-לאַיף) ז. *still life*.

still'ness *n.* (סטיל'-נעס) שטילקייט, רוהיגקייט; דאָס שווייגען, דאָס שטילשווייגען.

still'-room *n.* (סטיל'-רוהם) אַ דיסטילאַציאָנס־צימער; אַ הויז־לאַבאָראַטאָריע.

still'-stand *n.* (סטיל'-סטענד) אַ שטיל־שטאַנד; אַן אָבשטעל, אַן אָבהאַלט.

still'y *a. and adv.* (סטיל'-אי) שטיל, רוהיג; אויף אַ שטילען, רוהיגען שטייגער.

stilpnosid'erite *n.* (סטילפּ-נאָ-סיד'-ע-ראַיט) ז. *limonite*.

stilt *n. and v.* (סטילט) אַ שטאָלצע אָדער כאָדולע [איינער פון אַ פּאָר שטעקענס מיט צוגעשלאָגענע לייסטען אָדער פּלאַנקען, אויף וועלכע מען שטעלט די פיס אום צו מאַכען לאַנגע טריט אָדער צו געהן איבער זאַמדיגע אָדער זומפּיגע ערטער]; אַ מין אייזערנער געשטעל, אויף וועלכען מען ברענט איבער ליימענע כלים אין אויוועז; דער שטראַנד־רייטער [אַזאַ פויגעל: ז. *stilt-bird*]; געהן אויף שטאָלצעס אָדער כאָדולעס; אויפהויבען אָדער זיין אויפגעהויבען העכער ווי געוועהנליך.

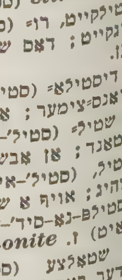

Stilts

stilt'-bird *n.* (סטילט'-בוירד) דער שטראַנד־רייטער [אַזאַ פויגעל מיט זעהר לאַנגע פיס און מיט אַ לאַנגען און דינעם

שנאבעל. האלט זיך אויף אין זומפיגע ערטער].

Stilt-bird

stil'ted *a.* (סטיל'-טעד) געשטעלט אויף שטאלצען, אויפגעהויבען; באמבאסטיש [בעזאנדערס ווענען שפראך]; מיט הויכע פראזען; מליצה'דיג.
His verses have a stilted flavor.

stil'ted arch (סטיל'-טעד ארטש) אין ארכיטעקטור — אן ארקע אדער בויגען, וועלכער געהט ניט ארויס דירעקט פון די שטיץ-זיילען, נאר האלט זיך אויף זיי ווי אויף שטאלצען.

stil'tedness *n.* (סטיל'-טעד-נעס) געהויבענקייט; דאס זיין באמבאסטיש [בעזאנדערס ווענען דער שפראך און אויסדריקע].

stilt'-plov'er *n.* (סטילט'-פלאוו'-ער) ז. ***stilt-bird***

stil'ty *a.* (סטיל'-טי) געהויבען, אויפגעבלאזען, באמבאסטיש [אין שרייבען אדער רעדען].

stim'ulant *a. and n.* (סטימ'-יו-לענט) אנרעגענד, רייצענד, וואס רייצט; א רייץ-מיטעל.

stim'ulate *v.* ((סטימ'-יו-לייט)) אנרעגען, אויפרייצען, רייצען; ווירקען אלס אן אויפרייצונגס-מיטעל.

stimula'tion *n.* (סטימ-יו-ליי'-שאן) דער רייץ, די רייצונג; די אנרייצונג; די אנרעגונג; אין פיזיאלאגיע — סטימולאציאן, אן אויפגערעגטע טהעטיגקייט פון ארגאניזם אדער פון זיינעם א טייל.

stim'ulative *a. and n.* (סטימ'-יו-ליי-טיוו) ז. ***stimulant***

stim'ulator *n.* (סטימ'-יו-ליי-טאר) א רייצער; אן אויפרייצער; אן אנרעגנער; אן אנרעגונגס-מיטעל, א רייצונגס-מיטעל.

stim'ulose *a.* (סטימ'-יו-לאוס) אין באטאניק — בעדעקט מיט שטעכיגע הערלעך [ווי קראפּיווע].

stim'ulus *n.* (סטימ'-יו-לאס) א סטימול, אן אנטריעב, א מאטיוו, עפּעס וואס עררעגט צו א געוויסער טהאט אדער אויפפיהרונג; אין פיזיאלאגיע — דאס וואס ערוועגט די טהעטיגקייט פון א נערוו אדער מוסקול; אין מעדיצין — אן אויפרעגונגס-מיטעל; אין באטאניק — א שטעכיג הערעל פון א פלאנצע [ווי פון קראפּיווע].

sting *v. and n.* (סטינג) 1. שטעכען, א שטאך טהאן [הויפּטזעכליך מיט א שטאכעל [ווי א ביען, א שלאנג, קראפּיווע א. ד. ג.]; 2. שמערצען, קוועלען, טיעף קרענקען; 3. דער גיפטיגער שטאכעל [בעזאנדערס ביי אינזעקטען]; 4. אין באטאניק — א בייסענד-שטעכיגעס הערעלע [ווי ביי קראפּיווע]; 5. א שטאך, א ביס; 6. געוויסענסביסע; 7. א שארפער שטאך [ווי פון אן עפּיגראם].
2. His remarks sting me. 7. His wit has no sting to it.

sting'er *n.* (סטינג'-ער) א שטעכער, איינער אדער עפּעס וואס שטעכט [ווי א שטאכעל פון אן אינזעקט, א שטאך-ווארט א. ז. וו.].

stin'gily *adv.* (סטינ'-דזשי-לי) אויף א גייציגען שטייגער, מעשה קארגער יונג.

stin'giness *n.* (סטינ'-דזשי-נעס) קארגקייט, גייציגקייט.

sting'ing *a.* (סטינג'-אינג) וואס האט א בייסענדען שטאכעל [ווי געוויסע אינזעקטען אדער פלאנצען]; שטעכענד; שמערצהאפט.

sting'ingly *adv.* (סטינג'-אינג-לי) אויף א שטעכענדען, בייסענדען אדער שמערצליכען שטייגער.

sting'less *a.* (סטינג'-לעס) אהן א שטאכעל; אונשעדליך.

stin'go *n.* (סטינ'-גאו) אלטעס שטארקעס ביער.

sting'-ray *n.* (סטינג'-ריי) אזא פיש, וועלכער זעהט אויס זעהר פלאטשיג, דורך דעם, וואס ער האט זעהר ברייטע פלוספעדערען, וועלכע געהען ביי איהם ארויס פון ביידע זייטען און נעהמען ארום זיין גאנצען קערפּער ווי די שטראהלען פון א פעכער.

Sting-ray

sting'tail *n.* (סטינג'-טייל) ז. ***sting-ray***

stin'gy *a.* (סטינ'-דזשי) קארג, גייציג; קנאפּ.

sting'y *a.* (סטינג'-אי) שטעכיג, שארף, בייסענד.

stink *v. and n.* (סטינק) שטינקען; ארויסלאזען א געשטאנק; א שטינקעריי, א געשטאנק; אן אונאנגענעהמע אויפרעקונג אדער פערעפענטליכונג פון א מיאוסער געשיכטע אדער סקאנדאל.

stink'-ball *n.* (סטינק'-באהל) א קוגעל געמאכט פון פערשיעדענע כעמישע שטאפען, וואס לאזט ארויס זעהר א שטארקען געשטאנק [פלעגט בענוצט ווערען אמאל אין ים-מלחמות צו ווארפען אויף די נאהענטע פיינדליכע שיפען].

stink'-bird *n.* (סטינק'-בוירד) ז. ***hoactzin***

stin'ker *n.* (סטינ'-קער) א שטינקער; עפּעס וואס שטינקט, א שטינק-זאך; א שטינק-טאפּ [צום אויסרויכערען א שלעכטען גערוך].

stink'horn *n.* (סטינק'-האהרן) דער גיכט-שוואם [א מין שוועמעל מיט זעהר א שווערען גערוך].

stin'king *a.* (סטינ'-קינג) שטינקענד; שמוציג, געמיין.

stin'kingly *adv.* (סטינ'-קינג-לי) שטינקענדיג; מיט א שווערען גערוך.

stink'pot *n.* (סטינק'-פּאט) א נאכט-טאפּ, א פּיש-טאפּ; א שטינק-טאפּ [צום אויסרויכערען א שלעכטען גערוך]; א קוגעל פון צוזאמענגעזעצטע שטינקענדע מאטעריאלען [ז. ***stink-ball***]; א מין שטינקענדער שילדקראט אדער טשערעפּאכע.

stink'stone *n.* (סטינק'-סטאון) אזא קאלך-שטיין, וואס גיט ארויס זעהר א שטינקענדען גערוך ווען מען קלאפּט איהם מיט א האמער.

stink'-trap *n.* (סטינק'-טרעפּ) ז. ***stench-trap***

stint *v. and n.* (סטינט) איינשרענקען, בעגרענצען; ערלויבען אדער געבען עפּעס אין א בעשטימטער מאס; פערגעבען א בעשטימטע ארבייט; האלטען, אבשטעלען; די איינשרענקונג, די בעגרענצונג; די איינהאלטונג; א גרענעץ; א בעשטימטע מאס, א בעשטימטע צאהל; אן אוראק [א בעשטימטע זאך וואס צו טהאן אדער וויפיעל צו טהאן]; דער שטראנדלויפער [אזא פויגעל. ז. ***sandpeep***].

stin'ted *a.* (סטינ'-טעד) בעשרענקט, בעגרענצט, קארג.

stin'tedness *n.* (סטינ'-טעד-נעס) בעשרענקטקייט, בעגרענצטקייט, קארגקייט.

stin'ter *n.* (סטינ'-טער) אן אבהאלטער, אן אבשטעלער; איינער וואס בעשרענקט אדער פערהאלט.

stin'tingly *adv.* (סטינ'-טינג-לי) אבהאלטענדיג; ניט דערלאזענדיג; מיט ווידערווילען.

stint'less *a.* (סטינט'-לעס) ניט קארג, מיט א ברייטער האנד.

stipe *n.* (סטאיפּ) אין באטאניק — דער שטיעל אדער שטענגעל פון א שוואם, פון א פּאפּאראטניק א. ד. ג.; אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א שטענגעל-ענליכער טייל פון אן ארגאן.

sti'pel *n.* (סטאי'-פּעל) אין באטאניק — א קליינער בלאט-אנזאץ; א קליינעס נעבען-בלעטעל. ז. ***stipule***

sti'pellate *a.* (סטאי'-פּעל-אייט) מיט קליינע בלאט-אנזאצען. ז. ***stipule***

sti'pend *n. and v.* (סטאי'-פּענד) בעלוינונג, געצאהלט; דאס געהאלט פון א גלח [אין שאטלאנד]; צאהלען געהאלט.

stipendia'rian *a.* (סטאי-פּענ-די-איי'-רי-ען) וואס בעקומט געהאלט; וואס ארבייט פאר שכירות.

stipen'diary *n. and a.* (סטאי-פּענ'-די-ע-רי) איינער וואס קריעגט געהאלט; אן אנגעדונגענער; וועלכער בעקומט געהאלט; געדונגען; בעצאהלט.

sti'pes *n.* (סטאי'-פּיז) אין זאאלאגיע — א טייל פון אן ארגאן וואס האט די פארם פון א שטיעל אדער שטענגעל [בעזאנדערס ביי אינזעקטען]; אין באטאניק — א שטיעל אדער שטענגעל [ז. ***stipe***].

sti'piform *a.* (סטאי'-פּי-פארם) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האט די פארם פון א שטיעל אדער שטענגעל.

stip'itate *a.* (סטיפּ'-אי-טייט) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האלט זיך אויף א שטיעל אדער שטענגעל.

stip'ple *v. and n.* (סטיפּל) פּונקטירען, גראווירען מיט פּינטלעך אנשטאט ליניען; א גראווירונג אדער צייכנונג געמאכט מיט

פינטלעך אנשטאט ליניען; אן איבערגאנגס=קאליר, א צווישען=קאליר.

stip'pled *a.* (סטיפלד) פונקטירט, געפינטעלט [וועגען א גראווירונג אדער צייכנונג, וואס איז געמאכט מיט פינטלעך אנשטאט ליניען].

stip'pler *n.* (סטיפ'-לער) א פונקטירער; א געצייג צו פונקטירען.

stip'pling *n.* (סטיפ'-לינג) קונסט=ארבייט [ווי גראווירען א. ד. ג.] וואס איז געמאכט דורך פונקטירען און ניט דורך ליניען.

stip'ula *n.* (סטיפ'-יו-לא) ז. *stipule*.

stip'ular *a.* (סטיפ'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס האט נעבען=בלעטלעך אדער בלאט=אנזאצען. ז. *stipule*.

stip'ulary *a.* (סטיפ'-יו-לע-רי) אין באטאניק — וואס איז שייך צו א בלאט=אנזאץ אדער נעבען=בלעטעל. ז. *stipule*.

stip'ulate *v. and a.* (סטיפ'-יו-לייט) 1. איבעראיינקומען, אבמאכען, אויסנעהמען, אברעדען; 2. אין באטאניק — וואס האט נעבען=בלעטלעך [ז. *stipule*].

1. The stipulated commission was 5 per cent.

stipula'tion *n.* (סטיפ-יו-ליי'-שאן) אברעדונג, אבמאכונג; אבמאך; דאס, אויף וואס מען איז איינגעגאנגען אדער מען האט אבגעמאכט; אין באטאניק — די לאגע און געבוי פון א בלאט=אנזאץ. ז. *stipule*.

stip'ulator *n.* (סטיפ'-יו-ליי-טאר) אן אברעדער, א קאנטראקט=שליסער.

stip'ule *n.* (סטיפ'-יול) א בלאט=אנזאץ אדער נעבען=בלעטעל [אן אנוואוקס אין דער פארם פון צוויי האלבע בלעטלעך אויף דעם אונטערשטען טייל פון שטענגעל ביי געוויסע פלאנצען].

Stipules

stir *v. and n.* (סטויר) בעוועגען; זעצען אין בעוועגונג, ריהרען, אויפרעגען, צומישען; זיך פלינק ריהרען, זיך איילען; מישען; אגיטירען; אויפוועקען, זיך אויפכאפען [ווי פון שלאף]; דערוועקען, אויפרעגען, רייצען; אנרייצען, אויפהעצען; זיך בעוועגען, זיך ריהרען פון ארט; זיין אין בעוועגונג, זיין אקטיוו; זיין אויפגערעגט, זיין צורייצט; די בעוועגונג, די ריהרונג, א ליארם, א גערודער, א טומעל; אויפרעגונג, אויפרייצונג; אן אימפולס; א לייכטער שטוים, דאס טרייסלען זיך; א טורמע, א געפענגנים [אין גנבים=שפראך].

stir'about *n.* (סטויר'-ע-באוט) א האבערנע קאשע; א געדיכטער קרופניק.

stir'iated *a.* (סטיר'-אי-איי-טעד) מיט פערציערונגען ווי אייז=ליכטלעך [אייז=צעפלעך, סטרעמפלעך].

stir'less *a.* (סטויר'-לעס) אונבעוועגליך; אונטהעטיג; זעהר שטיל, רוהיג.

stir one's stumps (סטויר הוואנז סטאמפס) ריהרען די פיס; זיך בעוועגען.

stir'piculture *n.* (סטויר'-פי-קאל-טשור) דאס האדעווען ספעציעלע מינים חיות.

stirps *n.* (סטוירפס) די ראסע, די אבשטאמונגס=ליניע, די פאמיליע [פון חיות אדער פלאנצען].

stir'rer *n.* (סטויר'-ער) א בעוועגער, אן אויפריהרער; איינער אדער עפעס וואס מישט און ברויזט אויף א פליסיגקייט; אן אויפהעצער.

stir'ring *n. and a.* (סטויר'-אינג) בעוועגונג, ריהרונג, טהעטיגקייט, אקטיוויטעט; אנשטרענגונג; ריהרעוודיג, בעוועגליך, טהעטיג, לעבעדיג; אנרעגענד, אויפרייצענד.

stir'rup *n.* (סטויר'-אפ) דער שטייג=ביגעל [דאס אייזענדעל וואס הענגט אראב פון דער זייט פון זאטעל און דיענט דעם רייטער אריינצושטעלען דעם פוס].

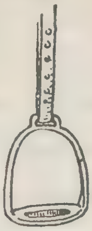

Stirrup

stir up (סטויר אפ) אויפרייצען, אויפהעצען; פראוואצירען, ארויסרופען [אן אויפשטאנד, א בונט]; אנרעגען [צו א טהעטיגקייט].

stitch *v. and n.* (סטיטש) שטעכען, מאכען שטעך, נעהען; צוזאמענגנעהען; א שטאך; א שטעכעניש, א שמערץ; א וואגע אדער אקער=שניט [ז. *furrow*]; א שמאטע, א טראנטע.

stitch'er *n.* (סטיטש'-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט שטעך; א צונויפנעהער אדער צוזאמענשטעכער פון ביכער, א בראשירער.

stitch'ery *n.* (סטיטש'-ער-אי) שטעכעריי, נעהעריי.

stitch'ing *n.* (סטיטש'-אינג) שטעך=ארבייט, האפטונג, שטיקעריי=ארבייט.

stitch up (סטיטש אפ) צונויפשטעכען; צנויפנעהען.

stitch'-work *n.* (סטיטש'-הוואירק) ז. *embroidery*.

stitch'wort *n.* (סטיטש'-הוואירט) די שטערן=מיערע [א גראז=ארטיגע פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך אויף א לאנגליכען דינעם שטענגעל].

stith'y *n. and v.* (סטיטה'-אי) א קאוואדלע; א שמיעד=הויז, א קוזניע; שמיעדען.

stive *n.* (סטאיוו) מעהל=שטויב [אין א מיהל].

sti'ver *n.* (סטאי'-ווער) א מין האלענדישע קופערנע מטבע; א קליינע מטבע.

sto'a *n.* (סטאו'-א) ז. *portico*.

stoat *n.* (סטאוט) ז. *ermine*.

stock *n., a. and v.* (סטאק) א שטעקען, א פלאקען, א קלאץ; א בולוואן, א דובינע, א שוטה, א נאר; איינער אדער עפעס פון וואס מען שפאסט אדער מען מאכט חוזק; דער שטאם פון א בוים אדער אנדער פלאנצע; דער ערשטער מאן, פון וועלכען עס שטאמט ארויס א פאמיליע אדער ראסע; די אבשטאמונגס=ליניע, דער סדר=היחוס; דער אויפהאלטענדער טייל פון א זאך [ווי דער קלאץ פון א קאוואדלע, דאס הילצערנע קלעצעל פון א הובעל א. ד. ג.]; א מין שטייפער האלזטוך, וואס סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען; אין פינאנץ — די אבליגאציעס אדער ווערטה=פאפיערען פון דער רעגיערונג, אויף וועלכע עס ווערט געצאהלט א געוויסער פראצענט; די אקציעס פון א האנדעלס אדער אינדוסטריע=געזעלשאפט; די סחורות אין א קראם וואס זיינען אנגעגרייט צום פערקויפען; א פאנד, א סומע געלד; זאכען וואס זיינען אנגעזאמעלט צום געברויך; אין געוויסע קארטען=שפיעלען — א טייל קארטען וואס מען לאזט אויפ'ן טיש און זיי ווערען ניט פאנאנדערגעטיילט צווישען די שפיעלער; דער אינווענטאר; די פערד און בהמות וואס ווערען אויפגעהאדעוועט און געהאלטען אין א לאנד=ווירטשאפט; רויהער מאטעריאל, פון וועלכען עפעס ווערט געמאכט; קאנצענטרירטע זופ [עסענץ פון זופ, וועלכע מען פיהרט פאנאנדער מיט הייסען וואסער]; א גוטער זארט פון רויטע אדער גרויע ציעגעל, מיט וועלכע מען מויערט דעם פראנט פון א געביידע; דער הייליגער וואסער=בעקען [אין די קאטוילישע קירכען]; אין באטאניק — די לעפקאיע [א גראז=ארטיגע פלאנצע מיט שמעקענדע רויטע און אנדערע בלומען]; אין זאאלאגיע — א קאלאניע פון פיעלע צוזאמענגעזעצטע ארגאניזמען [ווי א קאלאניע פון פאליפען, וועלכע בילדען אויס א קאראל]; געהאלטען אין זאפאס; גרייט צום געברויך אין יעדער צייט [ווי אן אנעקדאט, א שוישפיעל א. ד. ג.]; אריינזעצען אין א העלצעל אדער קלעצעל [ווי דער רעהר פון א ביקס ווערט אריינגעזעצט אין הילצערנעם קאלבען אדער שאפט]; צוגעבען א שטיעל אדער הענטעל; אריינזעצען אין פוס=בלאק [ז. *stocks*], אריינזעצען אין טורמע; אנגרייטען א זאפאס פון סחורות; בעזארגען [א לאנד=ווירטשאפט] מיט בהמות; זיך פאנאנדערוואקסען אין צווייגלעך גלייך נאך'ן ארויסשפראצען פון דער ערד [וועגען געוויסע גראזען אדער בלומען]; זיך פערצווייגען [ווי א בוים].

stock'-account' *n.* (סטאק'-ע-קאונט') אין בוכהאלטעריע — די אלגעמיינע רעכנונג וואס ווערט פערשריעבען אין הויפט=בוך וועגען די אריינגענומענע און ארויסגעבראכטע סחורות.

stockade' *n. and v.* (סטא-קייד') א פאליסאדע, א פלעקער=צאם; אבצאמען מיט פלעקער, מאכען א פאליסאדע.

stock'-blind *a.* (סטאק'-בלאינד) שטאק=בלינד.

stock'-book *n.* (סטאק'-בוק) אין קאמערץ — א לאגער=בוך [דאס בוך, אין וועלכען עס זיינען איינגעשריעבען אלע סחורות פון געשעפט].

stock'-bree'der *n.* (סטאק'-בריע'-דער) א פיה=ציכטער [איינער וואס האדעוועט בהמות].

stock'-bro'ker *n.* (סטאק'-בראו'-קער) א בערזען=מעקלער, א מעקלער פון ווערטה=פאפיערען [איינער וואס קויפט און פערקויפט פאר אנדערע אקציעס און אבליגאציעס].

stock'-bro'king *n.* (סטאק'-בראו'-קינג) דאס קויפען און פערקויפען ווערטה=פאפיערען פאר אנדערע.

stock'-car *n.* (סטאק'-קאר) א וואגאן צו צו פיהרען בהמות.

stock certif'icate (סטאק סויר-טיפ'-אי-קייט) א צייגניס אדער שיין וואס אן אקציען=געזעלשאפט גיט ארויס צו אן אקציאנער, אז ער בעזיצט א געוויסע צאהל אקציען.

stock com'pany (סטאק קאמ'-פע-ני) אן אקציען=געזעלשאפט [א האנדעלס אדער אינדוסטריע=געזעלשאפט וועמעס קאפיטאל איז איינגעטיילט אין בעזונדערע אקציען, וועלכע בעלאנגען צו די מיטגליעדער און יעדער מיטגליעד איז פעראנטווארטליך נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל ער האט אקציען אין דער אונטערנעהמונג]; א קאמפאניע אקטיארען און אקטריסעס וואס זיינען פעראייניגט מעהר אדער ווייניגער א לאנגע צייט אונטער איין פערוואלטונג.

stock div'idend (סטאק דיוו'-אי-דענד) דער דיווידענד אדער דער פראפיט פון אן אקציען=געזעלשאפט, וואס ווערט אויסגעצאהלט די אקציאנערען ניט מיט מזומן געלד, נאר מיט נייע אקציען פון דער געזעלשאפט.

stock'-dove *n.* (סטאק'-דאוו) די איירא־פּעאישע ווילדע טויב.

stock'-duck *n.* (סטאק'-דאק) א ווילדע ענטעל. ז. ***mallard***.

stock'er *n.* (סטאק'-ער) איינער וואס מאכט די הילצערנע קאלבענס אדער שאפּטען פאר ביקסען.

stock'-exchange' *n.* (סטאק'-עקס-טשיינדזש') די בערזע וואו עס ווערען גע־קויפט און פערקויפט ווערטה־פּאפּירען; די געזעלשאפט פון הענדלער מיט ווערטה־פּאפּירען.

stock'-farm *n.* (סטאק'-פארם) א פערמע פאר פיהצוכט.

stock'-far'mer *n.* (סטאק'-פאר'-מער) א פערמער אדער לאנדווירטה וואס בע־שעפטיגט זיך מיט פיהצוכט.

stock'-far'ming *n.* (סטאק'-פאר'-מינג) פיהצוכט.

stock'-fish *n.* (סטאק'-פיש) דער שטאק־פיש [געוויסע מינים געטריקענטע פיש].

stock'-gil'lyflower *n.* (סטאק'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) די ווינטער־לעפקאיע [אזא גראז־ארטיגע פלאנצע].

stock'-hol'der *n.* (סטאק'-האול'-דער) אן אקציען־בעזיצער, אן אקציאנער.

stock'ily *adv.* (סטאק'-אי-לי) ווי א קלאץ; קורץ און געזעצט.

He is a stockily built person.

stock'-in'dicator *n.* (סטאק'-אינ'-די-קיי-טאר) ז. ***stock-printer***.

stockinet' *n.* (סטאק-אי-נעט') אן עלאס־טישער געשטריקטער צייג, וואס ווערט גע־ברויכט פאר אונטערוועש.

stock'ing *n. and v.* (סטאק'-אינג) א זאק; אנטהאן זאקען.

stock'inger *n.* (סטאק'-אינג-ער) איינער וואס מאכט זאקען; איינער וואס האנ־דעלט מיט זאקען.

stock'ing-frame *n.* (סטאק'-אינג-פריים) א זאקען־מאשין [א מאשין צו שטריקען זאקען].

stock'ingless *a.* (סטאק'-אינג-לעס) אהן זאקען.

stock'ing-machine' *n.* (סטאק'-אינג-מע-שין') א מאשין צו שטריקען זאקען.

stock'ing-ma'ker *n.* (סטאק'-אינג-מיי'-קער) דער פלאשען־עק [אזא פויגעל]. ז. ***bottle-tit***.

stock in trade (סטאק אין טרייד) 1. די סחורות וואס א קרעמער האלט אין קראם צו פערקויפען; 2. דער אינווענטאר; 3. דאס גייסטיגע אדער מאטעריעלע פער־מעגען פון א מענשען, וואס מאכט פאר איהם מעגליך צו פערנעהמען זיך מיט א געוויסער בעשעפטיגונג.

3. As a politician his stock in trade is hatred of England.

stock'ish *a.* (סטאק'-איש) ווי א קלאץ, ווי א פלאקען; טעמפּ, דום, נאריש.

stock'-job'ber *n.* (סטאק'-דזשאב'-ער) א הענדלער פון שטאאטס־פּאפּירען אדער אקציען.

stock'-job'bery *n.* (סטאק'-דזשאב'-ער-אי) דאס האנדלען מיט ווערטה־פּאפּי־רען, מיט אקציען אדער אבליגאציעס.

stock'-job'bing *n.* (סטאק'-דזשאב'-אינג) דער האנדעל מיט שטאאטס־פּאפּיע־רען אדער אקציען.

stock'-list *n.* (סטאק'-ליסט) א בערזען־ליסטע, א ליסטע פון אקציעס און ווערטה־פּאפּירען צוזאמען מיט זייערע פּרייזען.

stock'man *n.* (סטאק'-מען) א פיה־ציכ־טער; איינער וואס הארעוועט פיה: אן אנגעשטעלטער אויף א פיה־צוכט פערמע; א פאסטוך, א פיה־אויפזעהער.

stock'-mar'ket *n.* (סטאק'-מאר'-קעט) 1. א בערזע; 2. דער האנדעל אויף דער בערזע; 3. א פיה־מארק.

2. The stock-market is exceedingly dull.

stock of learn'ing (סטאק אוו לויר'-נינג) דער וויסענשאפטס־באגאזש.

His stock of learning consists of a smattering of French.

stock'-pot *n.* (סטאק'-פאט) א טאפ, וואו עס ווערט געהאלטען דער עקסטראקט פון זופ [די עסענץ פון דער זופ, וועלכע מען פיהרט פאנאנדער מיט הייסען וואסער].

stock'-prin'ter *n.* (סטאק'-פרינ'-טער) אן אפּאראט אויטאמאטיש צו פערצייכנען די טעלעגראפישע מעלדונגען וועגען די בערזען־פרייזען.

stock'-pump *n.* (סטאק'-פאמפ) אזא פּומפּ צום אנטרינקען בהמות, פון וועלכער עס ווערט געפומפט וואסער דורך דעם געוויכט פון דער בהמה וואס טרעט ארויף אויף דער פלאטפארם פון דער פּומפּ.

stock'-pun'ished *a.* (סטאק'-פאנ'-אישט) איינגעקלעמט אין א צוואנג־קלאץ [אלס שטראף]. ז. ***stocks***.

stock'-purse *n.* (סטאק'-פוירס) א פאנד וואס ווערט געברויכט פאר די אלגעמיינע צוועקען פון א געזעלשאפט אדער גרופּע.

stock'-quota'tions *n.* (סטאק'-קוואו-טיי'-שאנז) א צעטעל פון בערזען־פרייזען.

stock'-rai'ser *n.* (סטאק'-ריי'-זער) ז. ***stock-farmer***.

stock'-room *n.* (סטאק'-רוהם) א וואא־רען־לאגער, א מאגאזין.

stocks *n.* (סטאקס) דער פוס־בלאק אדער צוואנג־קלאץ [צוויי קלעצער, צווישען וועל־כע מען פלעגט אמאל איינשליסען די פיס און די הענד פון א מענשען אלס שטראף פאר א פערברעכען].

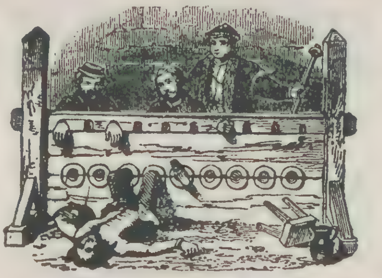

Stocks

stock'-still *a.* (סטאק'-סטיל) טויט־שטיל, זעהר שטיל; אונבעוועגליך.

stock'-ta'king *n.* (סטאק'-טיי'-קינג) געשעפטס־אינווענטור, דאס איבערצעהלען אדער איבעררעכענען די סחורות אין א געשעפט.

stock'-train *n.* (סטאק'-טריין) א צוג פון וואגאנען וואס פיהרען בהמות.

stock'y *a.* (סטאק'-אי) שטעמיג, מיט א שטארקען שטאם; קורץ און גראב.

stock'-yard *n.* (סטאק'-יארד) א גרויסער הויף מיט אנגעבויטע צאמען און שטאלען פאר בהמות וואס מען האלט פאר שחיטה.

sto'gies *n.* (סטאו'-גיז) א זארט בילינע לאנגע ציגארען. ז. ***stogy***.

sto'gy *a. and n.* (סטאו'-גי) גראב, שווער; א גראבער שווערער שוך; א לאנ־גער גראבער ציגאר.

Sto'ic *n. and a.* (סטאו'-איק) א סטאאי־קער, אן אלט־גריכישער אדער רוימישער פילאזאף פון דער סטאאישער שולע [די סטאאיקער האבען געלערענט, אז אלץ וואס איז רעאל איז אויף מאטעריעל, ווייל יעדע עקזיסטענץ בעשטעהט פון צוויי הויפט־עלעמענטען: קראפט און שטאף. קראפט איז דער אקטיווער, שאפענדער עלעמענט און שטאף איז דער חמר, אין וועלכען די קראפט פערקערפערט זיך. די גאנצע וועלט איז די פערקערפערונג פון דער העכסטער קראפט, וואס איז גאט. דיזע העכסטע געטליכע קראפט בעזיצט אויך די העכסטע פערנונפט, און דאס צייגט זיך ארויס אין דער זעלטענער הארמאניע און שעהנקייט, וואס הערשט אין דער נאטור. און ווייל די וועלט איז די פערקערפערונג פון גאט, דעריבער איז די העכסטע טוגענד פון מענ־שען, וועלכער איז א טייל פון דער וועלט, צוזופאסען זיין ווילען צו דעם ווילען פון דער העכערער נאטור־קראפט פון גאט און בעציהען זיך גלייכגילטיג צו זיינע איי־גענע ליידען און פריידען]; וואס איז שייך צו די סטאאיקער, סטאאיש.

sto'ic *n.* (סטאו'-איק) א סטאאיקער, איי־נער וואס בעציהט זיך גלייכגילטיג צו פריי־דען און ליידען; א שטרענגער מארא־ליסט; אן אסקעט, איינער וואס זאגט זיך אב פון תאוות עולם הזה.

sto'ical *a.* (סטאו'-אי-קעל) סטאאיש, גלייכגילטיג צו פריידען און ליידען; הארט, אויסהאלטענד [אין א שווערען נסיון].

Sto'ical *a.* (סטאו'-אי-קעל) סטאאיש; וואס איז שייך צו דער פילאזאפישער שול פון די סטאאיקער. ז. ***Stoic***.

sto'ically *adv.* (סטאו'-אי-קעל-אי) אויף א סטאאישען שטייגער; מיט גלייכגיל־טיגקייט צו פריידען און ליידען.

sto'icalness *n.* (סטאו'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סטאאיש; גלייכגילטיגקייט צו ליידען און פריידען.

stoicheiol'ogy *n.* (סטאי-קאי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען עלעמענטען אדער בעזונדערע בעשטאנדטיילען.

stoicheiomet'rical *a.* (סטאי-קאי-א-מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צו סטע־כיאמעטריע. ז. ***stoicheiometry***.

stoicheiom'etry *n.* (סטאי-קאי-אמ'-ע-טרי) סטעכיאמעטריע, די מעסטונג פון עלעמענטען, די לעהרע וועגען די קוואנטי־טעטען פון כעמישע עלעמענטען אין כע־מישע פערבינדונגען און פראצעסען.

sto'icism *n.* (סטאו'-אי-סיזם) סטאאי־ציזם, גלייכגילטיגקייט צו פריידען און ליי־דען; הארטקייט אין אויסשטעהען א נסיון.

Sto'icism *n.* (סטאו'-אי-סיזם) סטאאי־ציזם, די פילאזאפישע לעהרען פון די סטא־איקער. ז. ***Stoic***.

stoke *v.* (סטאוק) קויה־פאנאנדערשארען; צורעכט מאכען פייער אין אן אויוועז; הייצען אן אויוועז.

sto'ker *n.* (סטאו'-קער) א הייצער, א קאטשעגאר.

sto'la *n.* (סטאו'-לא) די סטאלא, א לאנגע און בריימע טוך, וואס די פארצייטיגע רוימישע פרויען פלעגען טראגען אלס אויבער־בגד.

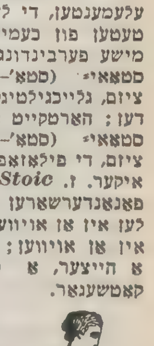

Stola

stole (סטאול) גע'גנב'עט. ז. ***steal***.

stole *n.* (סטאול) אזא שמאלע שאל וואס גלחים טראגען אויף זייערע פּלייצעס; די סטאלא ביי די פארצייטיגע רוימישע פרויען [ז. ***stola***]; אין באטאניק — אזא שטענ־געל; אין זאאלאגיע — א פערלענגערונג

אין דעם וואוקס פון א קערפער [ז. *stolon*].

stoled *a.* (סטאולד) אנגעטהאן אין א גלח'שער שאל.

sto'len *a.* (סטאולן) ז. *steal* גע'גנב'עט.

sto'len match (סטאולן מעטש) א גע־היימע הייראט.

stol'id *a.* (סטאל'-איד) שווער, אומגעלומ־פערט; דום, נאריש.

stolid'ity *n.* (סטא-ליד'-אי-טי) שווער־קייט, אומגעלומפערטקייט; דומהייט, נא־רישקייט.

stol'idly *adv.* (סטאל'-איד-לי) אויף אן אומגעלומפערטען אדער נארישען שטייגער.

stol'idness *n.* (סטאל'-איד-נעס) ז. *stolidity*.

sto'lon *n.* (סטאו'-לאן) — אין באטאניק א דין שטענגעל, וואס ציהט זיך איבער דער ערד פון ווארצעל און לאזט ארויס ביים ענד אן אנדער ווארצעל, פון וועל־כען עס שפראצט ארויס א נייער שטענ־געל; אין זאאלאגיע — א פערלענגערונג אין דעם וואוקס פון א קערפער [ווי אין א קאראל].

sto'ma *n.* (סטאו'-מא) א קליינע מיקראס־קאפישע עפנונג אדער לעכעל [ווי די פארען אין די וועגעטלעך פון די בלוט־אדערען אדער אין די בלעטער, דורך וועל־כע פלאנצען זאפען אין זיך איין קויהלען־שטאף].

stomac'ace *n.* (סטא-מעק'-ע-סי) אן ענטצינדונג פון דער שליים־הויט פון מויל.

stom'ach *n. and v.* (סטאמ'-עק) דער מאגען; דער בויך; אפעטיט; א נייגונג, א געשמאק צו עפעס; פערטראגען, דול־דען; פערדייען, אראבשלינגען [א בעליי־דיגונג, ליידען א. ז. וו.].

stom'achal *a. and n.* (סטאמ'-עק-על) וואס איז שייך צום מאגען; א מיטעל ארויסצורופען אפעטיט.

stom'acher *n.* (סטאמ'-עק-ער) א ברוסט־לאץ [א מין בעציערונג פאר דער ברוסט]; אזא גרויסער בראש; איינער וואס שלינגט אראב, פערטראגט אדער דול־דעט.

stom'ach-grief *n.* (סטאמ'-עק-גריעף) כעס, צארן.

stomach'ic *a. and n.* (סטא-מעק'-איק) פון מאגען, וואס געהערט צום מאגען; מאגען־שטארקענד, וואס שטארקט דעם מא־גען; וואס העלפט דער פערדייאונג אדער רופט ארויס אפעטיט; א מיטעל צום שטארקען דעם מאגען.

stomach'ical *a.* (סטא-מעק'-אי-קעל) פון מאגען, וואס געהערט צום מאגען; מא־גען־שטארקענד, וואס שטארקט דעם אפע־טיט אדער העלפט צו פערדייאונג.

stom'achless *a.* (סטאמ'-עק-לעס) אהן א מאגען, אהן אפעטיט.

stom'ach-pump *n.* (סטאמ'-עק-פאמפ) א מאגען־פומפע [אזא מעדיצינישער אינ־סטרומענט אויסצופומפען און אויסצוליי־דיגען דעם מאגען].

stom'ach-stag'gers *n.* (סטאמ'-עק-סטעג'-ערז) אזא מאגען־קראנקהייט ביי פערד.

stomat'ic *a. and n.* (סטא-מעט'-איק) וואס איז שייך צו דער מויל־עפנונג; א הייל־מיטעל פאר א מויל־קראנקהייט.

stomati'tis *n.* (סטאו-מע-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער שליים־הויט פון מויל.

stoma'tium *n.* (סטא-מיי'-שי-אם) ז. *stoma*.

stomatodyn'ia *n.* (סטאו-מע-טא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין מויל.

stomatogas'tric *a.* (סטאו-מע-טאו-געס'-טריק) וואס איז שייך צום מויל און מאגען.

stomatol'ogy *n.* (סטאו-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מויל.

stomatorrha'gia *n.* (סטאו-מע-טא-ריי'-דזשי-א) א בלוט־פלוס פון מויל.

sto'matoscope *n.* (סטאו'-מע-טא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו האלטען דאס מויל אפען [ביי א מעדיצינישער אונ־טערזוכונג].

stone *n., a. and v.* (סטאון) א שטיין; א מיהל־שטיין; אן עדעלשטיין; א בלא־זען־שטיין, א שטיין אין פענכער; א ביינדעל אדער קערנדעל [פון פרוכט]; אן איי פון א זכר; דער שטיין [א גע־וויכט פון 14 פונט]; געמאכט פון שטיין; שטיינערנער; פערשטיינערט, פערווארפען מיט שטיינער; מויערען, בעזעצען מיט שטיינער; ארויסנעהמען א ביינדעל [פון פרוכט].

stone age (סטאון איידזש) די שטיינ־פעריאדע [די פארהיסטארישע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער מענשהייט, ווען מענשען האבען נאך ניט גע־קענט בעארבייטען קיינע מעטאלען און האבען בענוצט אלס ארבייטס־אינסטרו־מענטען איינפאכע אדער פאלירטע שטיי־נער].

stone ax (סטאון עקס) א שטיינערנע האק פון די פארהיסטארישע צייטען. ז. *stone age*.

stone'-ax *n.* (סטאונ'-עקס) אזא האק אדער האמער וואס ווערט בענוצט אין ארומהאקען שטיינער.

stone'-blind *a.* (סטאונ'-בלאינד) שטאק־בלינד, גאר בלינד, אין גאנצען בלינד.

stone'bock *n.* (סטאונ'-באק) ז. *steenbok*.

stone'-boi'ling *n.* (סטאונ'-באי'-לינג) דאס מאכען זודיג וואסער ניט דורך קא־כען עס אין א טאפ אדער קעסעל, נאר דורך אריינווארפען אין איהם הייסע אנ־געברענטע שטיינער [ווי עס פראקטיצי־רען פיעל ווילדע שבטים].

stone'-bor'er *n.* (סטאונ'-באור'-ער) דער שטיין־נאגער [אזא מאלוסק וואס גראבט זיך אין שטיינער].

stone'-bow *n.* (סטאונ'-באו) אזא שיס־בויגען צו ווארפען גרויסע שטיינער.

stone'-brash *n.* (סטאונ'-ברעש) אין אג־ריקולטור — א גרונט אדער באדען וואס בעשטעהט פון צוברעקעלטע פעלזען אדער שטיינער.

stone'-break'er *n.* (סטאונ'-בריי'ק'-ער) א שטיין־ברעכער; א מאשין צום צוברע־כען און צושטויסען שטיינער.

stone'-cast *n.* (סטאונ'-קעסט) די שטרע־קע וואס א שטיין קען געווארפען ווערען מיט דער האנד.

stone'cat *n.* (סטאונ'-קעט) אזא קאץ־פיש [אזא אמעריקאנער פיש]. ז. *catfish*.

stone'chat *n.* (סטאונ'-טשעט) דער שטיינשמעצער [א קליין שווארצליך זינג־פויגעלע מיט ווייסע פלעקען].

stone'chatter *n.* (סטאונ'-טשעט-ער) ז. *stonechat*.

stone'clink *n.* (סטאונ'-קלינק) ז. *stonechat*.

stone'-coal *n.* (סטאונ'-קאול) שטיין־קויהל, אנטראציט.

stone'-cold *a.* (סטאונ'-קאולד) קאלט ווי א שטיין.

stone'-col'or *n.* (סטאונ'-קאל'-אר) שטיין־קאליר, א גרויער קאליר.

stone'crop *n.* (סטאונ'-קראפ) דער מויער־פעפער [אזא גראז מיט העל־געלבע בליהונגען, וואס וואקסט אפט אויף גע־מויערטע ווענד און פעלזען].

stone'-crush'er *n.* (סטאונ'-קראש'-ער) א שטיין־צושמעטערער [א מאשין צו ברעכען שטיינער].

stone'-cut'ter *n.* (סטאונ'-קאט'-ער) א שטיין־האקער; א מאשין ארומצוהאקען שטיינער.

stone'-dead' *a.* (סטאונ'-דעד') טויט ווי א שטיין; אהן לעבען.

stone'-deaf' *a.* (סטאונ'-דעף') טויב ווי די וואנד; זעהר טויב.

stone'-ea'ter *n.* (סטאונ'-איע'-טער) ז. *stone-borer*.

stone'-engra'ving *n.* (סטאונ'-ען-גריי'-ווינג) שטיין־קריצעריי.

stone'-fruit *n.* (סטאונ'-פרוהט) א פרוכט מיט א ביינדעל [ווי א פלוים, א פערסיק א. ז. וו.].

stone'-gath'erer *n.* (סטאונ'-געטה'-ער-ער) אזא מאשין אויפצוקלייבען שטיי־נער פון גרונט [די מאשין האט די פארם פון א קאסטען און ווערט געפיהרט פון א פערד].

stone'-hard *a.* (סטאונ'-הארד) הארט ווי א שטיין, געפיהללאז.

stone'-hear'ted *a.* (סטאונ'-הארט'-עד) שטיינהערציג, הארטהערציג, גרוי־זאם.

stone jug (סטאון דזשאג) א טורמע, א געפענגניס.

stone'man *n.* (סטאונ'-מען) א הויפען שטיינער [אלס צייכען אדער אנדענקונג פון עפעס].

stone'-ma'son *n.* (סטאונ'-מיי'-סן) א שטיין־מויערער, איינער וואס מויערט מיט שטיינער און ניט מיט ציעגעל.

stone'-pine *n.* (סטאונ'-פאין) די פיניע אדער פיניען־קיעפער [אזא אייראפעאי־שע סאסנע אדער קיעפער־בוים].

stone'-pit *n.* (סטאונ'-פיט) א שטיין־ברוך, א שטיין־גרוב [אן ארט פון וואנען מען גראבט ארויס שטיינער].

stone'-pock *n.* (סטאונ'-פאק) א שטיין־קרעצעל [א מין הארטער קרעצעל וואס שיט זיך אויס אויף'ן געזיכט].

stone'-quar'ry *n.* (סטאונ'-קוואר'-אי) ז. *stone-pit*.

sto'ner *n.* (סטאו'-נער) איינער וואס פערווארפט מיט שטיינער; א שטיין־ווארפער, א שטיין־שליידערער; א מויע־רער.

stone'-rag *n.* (סטאונ'-רעג) אזא לי־שאיע־פלאנצע. ז. *lichen*.

stone'-saw *n.* (סטאונ'-סאה) די שטיין־זעג [א מאשין צו זעגען שטיינער].

stone's'-cast *n.* (סטאונז'-קעסט) די שטרעקע וואס עס פליהט אב א געוואר־פענער שטיין.

stone'-show'er *n.* (סטאונ'-שאו'-ער) א מעטעארען־פאל, דאס פאלען פון מעטע־ארען. ז. *meteor*.

stone'-squar'er *n.* (סטאונ'-סקוועהר'-ער) איינער וואס האקט ארום שטיינער פיער־עקיג.

stone'-still' *a.* (סטאונ'-סטיל') שטיל ווי א שטיין; טויט־שטיל.

stone'ware *n.* (סטאונ'-הוועהר) שטיין־געשיר, שטיינערנע כלים.

stone'work *n.* (סטאונ׳-הוואירק) מויער-ווערק, שטיין-געבוי.

stone'-works *n.* (סטאונ׳-הוואירקס) אן ארט וואו מען שניידט שטיינער; אן ארט וואו מען מאכט שטיינערנע כלים.

stone'-yard *n.* (סטאונ׳-יארד) א שטיין-לאגער; א הויף וואו עס ארבייטען שטיין-האקער אדער שטיין-שניידער.

sto'nily *adv.* (סטאו׳-ני-לי) שטיינערדיג, שטייניג; הארט, גרויזאם.

sto'niness *n.* (סטאו׳-ני-נעס) שטייניג-קייט; הארטקייט; גרויזאמקייט.

sto'ny *a.* (סטאו׳-ני) פון שטיין; שטיינערדיג; שטייניג; הארט; גרויזאם; פערשטיינערענד; מאכענד הארט ווי שטיין; פערפריהרענד.

sto'ny-hear'ted *a.* (סטאו׳-ני-האר׳-טעד) שטיינהארציג; גרויזאם.

stood (סטוד) געשטאנען. *stand* ז.

stool *n. and v.* (סטוהל) א ביינקעל, א טאבורעט; א פוס-ביינקעל; דער נאכט-שטוהל; דער שטוהל-גאנג; א פלאנצע, פון וועמעס ווארצעל עס שפראצט ארוים א נייע פלאנצע; א פויגעל וואס דיענט ארייניצוכאפען אין פאסטקע אנדערע פויגלען; האבען שטוהל-גאנג; ארויסלאזען נייע שפראצונגען פון ווארצעל; ארייננארען פויגלען אין פאסטקע מיט דער הילף פון א פויגעל וואס איז צוגעבונדען צו א בעוועגליכען שטאנג; ווערען פערפיהרט אין א נעץ אדער פאסטקע.

stool'-ball *n.* (סטוהל׳-באהל) א מין שפיעל מיט א באל עהנליך צו קריקעט.

stool'-end *n.* (סטוהל׳-ענד) אין א מעטאל-גרוב אדער שאכטע — א שטיק פעלז וואס ווערט ניט אויסגעהאקט און דיענט צו אונטערשטיצען דעם געוועלב פון דער שאכטע.

stool of repen'tance (סטוהל אוו רי-פענ׳-טענס) אין די אמאליגע שאטלענדישע קירכען — א הויכער שטוהל, אויף וועלכען מען פלעגט זעצען א בעל-תשובה אלס שטראף פאר זיינע זינד.

stool'-pig'eon *n.* (סטוהל׳-פידזש׳-אן) א טויב וואס איז צוגעבונדען צו א לאנגען בעוועגליכען שטאנג און דיענט ארייניצונארען אנדערע פויגלען אין פאסטקע; א מענש וואס דיענט ארייניצוציהען אנדערע אין א פערברעכען, כדי ארויסצוגעבען זיי; איינער וועלכער שטעהט הינטער א קארטען-שפיעלער און בעווייזט מיט צייכענס די אנדערע שפיעלער וועלכע קארטען ער האט.

stoop *v. and n.* (סטוהפ) זיך בויגען; נאכגעבען; זיך אראבלאזען; אנפאלען אויף׳ן רויב [וועגען א פויגעל]; בויגען [דעם קאפ]; דאס נייגען זיך, דאס איינבויגען זיך; אונטערדריקען, בייקומען, ערנידריגען; די ערנידריגונג; דער אנפאל, דאס אנפאלען אויף׳ן רויב [וועגען א פויגעל]; א גראפין, א קרוג פאר משקה; משקה, וויין; א כלי פאר׳ן הייליגען וואסער אין די קאטוילישע קירכען; א גאניק אדער טרעפ ביים ארייננאנג פון א הויז.

stoop and roop (סטוהפ ענד רוהפ) אלץ מיט איינאנדער; דורך און דורך.
We are ruined stoop and roop.

stoo'ped *a.* (סטוה׳-פעד) איינגעבויגען, געבויגען.

stoo'per *n.* (סטוה׳-פער) איינער וואס בויגט זיך.

stoo'ping *a.* (סטוה׳-פינג) זיך נייגענד, זיך בויגענד; איינגעבויגען.

stoo'pingly *adv.* (סטוה׳-פינג-לי) נעבויגען, איינבויגענדיג זיך.

stoop'-shoul'dered *a.* (סטוהפ׳-שאול׳-דערד) איינגעהויקערט.

stop *v. and n.* (סטאפ) פערשטאפען, פערשפארען; פערמאכען, איינשליסען; אבשטעלען, אויפהאלטען; הינדערען; מאכען א סוף; איינהאלטען; מאכען אבשטעל-צייכענס, פונקטירען; אין מוזיק — א דריק טהאן מיט׳ן פינגער אויף א סטרונע אדער אויף א קלאפע פון א בלאז-אינסטרומענט, כדי צו מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן; זיך אבשטעלען, זיך אבהאלטען; אויפהערען; שטיל-שטעהן; א פערשטאפונג; א פערהאלטונג; אן אבשטעל; א פויזע; א פערענדיגונג; א האלט-פונקט; אן אבשטעל-פונקט; דאס וואס האלט אב, א שטערונג, א הינדערונג; אין מוזיק — דער דריק אויף א סטרונע אדער קלאפע פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט אום איבערצובייטען דעם טאן; איינע פון די קלאפען פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א גאנג פון רעהרען אין אן ארגעל; אן אבשטעל-צייכען [אין שרייבען].

stop a gap (סטאפ ע געפ) פערשטעקען א לאך; אב׳פטר׳ען עפעס ווי עס איז; ניט געבען די ריכטיגע תרופה צו דער זאך.

stop away' from (סטאפ ע-הוויי׳ פראם) האלטען זיך ווייט פון עפעס.

stop'-cock *n.* (סטאפ׳-קאק) א צאפען, א קראן.

stop'-col'lar *n.* (סטאפ׳-קאל׳-אר) אזא פלאכער רינג וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף א שאפט אדער וואלץ אום צו פערהאלטען אדער צו בעשרענקען די בעוועגונג פון א מאשינען-טייל וואס בעוועגט זיך אויף דיעזען שאפט אדער וואלץ.

stope *n. and v.* (סטאופ) אן אויסגראבונג אדער פערטיעפונג אין א מעטאל-גרוב אדער שאכטע, פון וועלכער עס איז ארויסגעגראבען געווארען די ערץ אדער רויהער מעטאל; אויסגראבען די ערץ פון מעטאל-אדער.

stop'-gap *n. and a.* (סטאפ׳-געפ) 1. דאס וואס דיענט אלס מיטעל צו פערנעהמען צייטווייליג א לעדיגען פלאץ אדער שטעלע; 2. וואס ווערט בענוצט צו פערשטאפען א לאך.
1. In accepting the chairmanship of the committee he agreed to serve only as a stop-gap.

stop'-gate *n.* (סטאפ׳-גייט) א טויער וואס דיענט צו צוטיילען א קאנאל אין בעזונדערע טיילען.

stop'-hound *n.* (סטאפ׳-האונד) א הונד וואס איז געלערענט אבצושטעלען זיך אין דעם מאמענט, ווען דער יעגער גיט א סיגנאל.

stop'less *a.* (סטאפ׳-לעס) וואס מען קען ניט אבשטעלען אדער איינהאלטען.

stop'lessly *adv.* (סטאפ׳-לעס-לי) אזוי דאס מען זאל ניט קענען אבשטעלען אדער איינהאלטען.

stop off (סטאפ אף) זיך אבשטעלען אויף א קורצער צייט אין א געוויסען פלאץ בעת א רייזע; אין מעטאל-גיסעריי — אנפילען א טייל פון פורעם מיט זאמד, כדי דער צושמאלצענער מעטאל זאל דארט ניט אריין [דאס מאכט מעגליך אבצוגיסען פערשיעדענע פארמען פון א כלי, ניט מאכענדיג דערביי יעדען מאל אן אנדער פורעם].

stop one's mouth (סטאפ הוואנז מאוטה) מאכען שווייגען; נעבען לא-יחרץ-נעלד, פערשטאפען דאס מויל.
If you would have her silent, stop her mouth with a gift.

stop out (סטאפ אוט) שטעהן אין דרויסען א גאנצע נאכט; ניט נעכטיגען אין דער היים; אין פאטאגראפיע, עלעקטראטיפיע א. ד. ג. — בעדעקען א טייל פון דער נעארבייטער זאך מיט א פארב, מיט פאפיער א. ד. ג., כדי ניט צו דערלאזען אויף איהר די ווירקונג פון א כעמישער רעאקציאן; אין טעאטער — בעשמירען איינעם אדער עטליכע צייהנער מיט א שווארצער פארב, כדי עס זאל אויסזעהן, אז זיי זיינען ארויסגעפאלען.

stop o'ver (סטאפ או׳-ווער) זיך אבשטעלען אויף א קורצער צייט אין איינעם פון די פלעצער, וועלכע מען פאהרט דורך אין א רייזע.

stop'-o'ver *a. and n.* (סטאפ׳-או׳-ווער) וואס ערלויבט צו מאכען א קורצען אבשטעל אין איינעם פון די פלעצער וואס איינער פאהרט דורך [ווי אן אייזענבאהן-בילעט]; אן ערלויבניס צו מאכען א קורצען אבשטעל.

stop'page *n.* (סטאפ׳-עדזש) פערשטאפונג; אבהאלטונג, שטערונג; אן אבהאלט, אן אבשטעל; אן אונטערברעכונג; דאס פערהאלטען א טייל פון שכירות אדער פענסיע.

stop'page of work (סטאפ׳-עדזש אוו הוואירק) אן אבשטעל פון דער ארבייט, וועלכע איז פארלויפיג נאך ניט ערקלערט געווארען אלס אן אפיציעלער שטרייק.

stop'per *n. and v.* (סטאפ׳-ער) א שטאפער, א שטאפקע; פערשטאפען.

stop'ping *n.* (סטאפ׳-אינג) דאס פערשטאפען עפעס; דאס בעדעקען א זאך מיט פארב אדער פאפיער כדי ניט צו דערלאזען אויף איהר די ווירקונג פון א כעמישער רעאקציאן; עפעס וואס פערשטאפט; א פערשטאפער.

stop'-plank *n.* (סטאפ׳-פלענק) איינע פון די פלאנקען אדער ברעטער, פון וועלכע מען בויט א דאמבע צו פערהאלטען וואסער.

stop'ple *n. and v.* (סטאפל) א שטאפער, א שטאפקע; פערשטאפען מיט א שטאפקע

stop'-valve *n.* (סטאפ׳-וועלוו) א דעקעל אדער ווענטיל אין א וואסער-רעהר אבצושטעלען דעם פלוס פון וואסער; אין א דאמפף-מאשין מיט מעהרערע קעסלען — אזא ווענטיל, וועלכען מען שליסט אב אין קעסעל פון די איבריגע.

stop'-watch *n.* (סטאפ׳-הוואטש) א זייגער וואס האט א סעקונדען-ווייזער, וועלכער קען דורך א פרוזשינע אבגעשטעלט ווערען אין יעדען מאמענט און אנצייגען די צייט אויף א טייל פון א סעקונדע.

stop'-wa'ter *n.* (סטאפ׳-הוואה׳-טער) א שיף וואס ווערט געשלעפט פון אן אנדער שיף; א שפונט וואס ווערט ארייננעשטעלט אין א לאך אדער עפנונג פון א שיף.

stop'-work *n.* (סטאפ׳-הוואירק) א פארריכטונג אין א זייגער, א שפיעל-קאסטען א. ד. ג., וואס דערלאזט ניט איבערצוציהען אדער איבערדרעהען די פרוזשינע.

stor'able *a.* (סטאור׳-עבל) וואס קען אנגעזאמעלט ווערען אדער אוועקגעלעגט ווערען אין זאפאס [פאררעט].

stor'age *n.* (סטאור׳-עדזש) דאס אנזאמ-

לעזן אדער אוועקלעגעז אין זאפאס [פאראט]; דאס אוועקלעגעז אין א מאגאזין, אין א לאגער-הויז אדער אין א וואארען-הויז; לאגער-געלד [פאר האלטען פערשידענע זאכען].

sto'rax *n.* (סטאו'–רעקס) סטאראקס [אזא שמעקעדיגער בוים-זאפט]; דער סטאראקס-בוים [אזא אזיאטישעס ביימעל, פון וועלכען מען קריגט ארויס סטאראקס].

sto'rax-tree *n.* (סטאו'–רעקס–טריע) דער סטאראקס-בוים. ז. ***storax***

store *v., n. and a.* (סטאור) פערזארגען פראוויאנטען; אנזאמלען; אוועקלעגען אין זאפאס [פאראט]; פערזארגען מיט'ן נויטיגען, אויסריכטען; זאפאס, פאראט; א סך, פיעלקייט; א מאגאזין, א שפייכלער, א וואארען-לאגער, א לאגער-הויז; א קראם, א קלייט; א פענסטער-פארהענגעל; וואס פערמאגט זאפאסען [פון שפייזען, אמוניציאן א. ז. וו.]; געקויפט, וואס קען געקויפט ווערען [אין א קראם].

store cat'tle (סטאור קעטל) מאגערע בהמות געקויפט צום פעט מאכען.

store'-cit'y *n.* (סטאור'–סיט'–אי) א שטאדט וואס איז בעזארגט מיט מיליטערישע פראוויאנט-מאגאזינען [א ביבלישער אויסדרוק].

He (Solomon) built Tadmor in the wilderness, and all the **store-cities** which he built in Hamath.

store'house *n.* (סטאור'–האוס) א מאגאזין, א שפייכלער, א לאגער-הויז, א וואארען-לאגער.

store'keeper *n.* (סטאור'–קיע–פער) א קרעמער; א מאגאזין-אויפזעהער, אן אינטענדאנט, אן אויפזעהער איבער די פראוויאנטען און אמוניציאנס-מאגאזינען אין דער ארמעע אדער פלאטע; פערלעגענע סחורה וואס פערקויפט זיך ניט.

store'keeping *n.* (סטאור'–קיע–פינג) קרעמעריי; פערוואלטונג פון פראוויאנט-מאגאזינען און אמוניציאנס-מאגאזינען.

store'man *n.* (סטאור'–מען) אן אויפזעהער איבער מאגאזינען אדער שפייכלערס; אן ארבייטער אין א מאגאזין, לאגער-הויז אדער וואארען-לאגער.

store pay (סטאור פיי) דאס צאהלען מיט קראם-פראדוקטען [אנשטאט מיט מזומן].

stor'er *n.* (סטאור'–ער) איינער וואס לעגט אב אין א מאגאזין אדער שפייכלער; איינער וואס זאמעלט אן אדער לעגט אוועק אין זאפאס.

store'-room *n.* (סטאור'–רוהם) א פאראטס-קאמער, א פראוויאנט-קאמער.

stores *n.* (סטאורז) זאפאסען, פאראט [הויפטזעכליך פון שפייזען]; קראמען; מאגאזינען. ז. ***store***

store'-ship *n.* (סטאור'–שיפ) א פראוויאנט-שיף, אן אמוניציאנס-שיף, א מאגאזין-שיף [א רעגיערונגס-שיף צום פאנאנדערפיהרען אמוניציאן און פראוויאנטען פאר די קריעגס-שיפען].

store up (סטאור אפ) אנזאמלען.

sto'rey *n.* (סטאו'–רי) א שטאק, אן עטאזש; א גאנג צימערען אויף איין און דעמזעלבען שטאק. ז. ***story***

stor'ge *n.* (סטאהר'–דזשי) קינדער-ליעבע, עלטערען-ליעבע, נאטירליכע צוגעבונדענקייט פון עלטערען צו קינדער און פון קינדער צו עלטערען; אינסטינקטיווע קינדער-ליעבע ביי חיות.

sto'riated *a.* (סטאו'–רי–איי–טעד) רייך אילוסטרירט אדער בעציערט מיט פיגורען און צייכנונגען [ווענען ביכער].

sto'ried *a.* (סטאו'–ריד) 1. דערמאנט אין געשיכטען אדער ערצעהלונגען; פערבונדען מיט געשיכטען, ערצעהלונגען אדער לעגענדען; 2. בעציערט מיט לעגענדארישע אדער היסטארישע בילדער; 3. וואס האט עטאזשען אדער שטאקען.

1. No tourist can afford to miss the beauties of the **storied** Rhein. 2. The church is famous for its **storied** windows. 3. We bought a four-**storied** house.

sto'rify *v.* (סטאו'–רי–פאי) פערקערפערען אין געשיכטען, מאכען אדער דערצעהלען געשיכטעס [ווענען אימעצען אדער עפעס]; אויפשטעלען ביענשטאקען עטאזשענווייז אדער איינעם אויף'ן אנדערען.

storiol'ogist *n.* (סטאו–רי–אל'–א–דזשיסט) א קענער אין פאלקלאר, איינער וואס שטודירט און ערקלערט פאלקלאר [די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס פון פאלק].

storiol'ogy *n.* (סטאו–רי–אל'–א–דזשי) די וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאלקלאר [די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס פון פאלק]; דאס שטודיום פון פאלקס-לעגענדען.

stork *n.* (סטאהרק) א שטארך [א באציאן, א בושאל].

Stork

stork's'-bill *n.* (סטאהרקס'–ביל) דער שטארך-שנאבעל אדער געראניום [אזא שמעקעדיג גראז]; דער רייהער-שנאבעל אדער קראניך-שנאבעל [אזא נידריג גראז].

storm *n. and v.* (סטאהרם) א שטורם, א שטורמדיגעס וועטער; דאס שטורמען [א פעסטונג]; א שלאג, א קלאפ, אן אונגליק; שטורמען, נעהמען מיט שטורם; שטורמען [א פעסטונג].

storm and stress (סטאהרם ענד סטרעס) שטורם און דראנג; שטורמדיגקייט, אונרוהיגקייט. ז. ***storm-and-stress period***

storm'-and-stress' pe'riod (סטאהרמ'–ענד–סטרעס' פי'–רי–אד) א שטורמדיגע, אונרוהיגע צייט; די שטורם און דראנג פעריאדע [די דייטשע ליטערארישע עפאכע, וואס האט זיך אנגעפאנגען אין ענדע פון 18טען יאהרהונדערט. די ווערק פון דיעזער עפאכע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט דער אבווייכונג פון די אלטע פראנצויזישע ליטערארישע פארמען און מיט שטארקער ליידענשאפטליכקייט. צו דיעזער עפאכע, וועלכע איז אנגערופען געווארען אויף'ן נאמען פון קלינגער'ס א דראמא "שטורם און דראנג", בעלאנגען אויך די ווערק פון געטהע און שילער].

storm'-a'rea *n.* (סטאהרמ'–איי'–רי–א) דער שטורם-שטח [דער שטח וואס ווערט פערכאפט פון א שטורם].

storm'-beat *a.* (סטאהרמ'–ביעט) געשלאגען פון שטורם, געשעדיגט פון שטורם.

storm'-bea'ten *a.* (סטאהרמ'–ביע'טן) ז. ***storm-beat***

storm'-belt *n.* (סטאהרמ'–בעלט) דער ערד-שטרייף, וואו עס קומען זעהר אפט פאר גרויסע שטורם-ווינדען.

storm'-bird *n.* (סטאהרמ'–בוירד) דער שטורם-פויגעל [אזא ים-פויגעל. ז. ***petrel***]; א פויגעל וואס זאגט פארויס א וועטער-ענדערונג דורך געשרייען און דורך פערשידענע בעוועגונגען.

storm'-bound *a.* (סטאהרמ'–באונד) פערהאלטען אדער געשטערט פון א שטורם.

For two days the ship was **storm-bound** in the harbor.

storm'-card *n.* (סטאהרמ'–קארד) א שטורם-קארטע [א קארטע, לויט וועלכער מען קען בעשטימען די ריכטונג פון א שטורם].

storm'-cen'ter *n.* (סטאהרמ'–סענ'–טער) דער שטורם-צענטער [דער מיטעלפונקט פון א ציקלאן אדער שטורם-ווינד וואס דרעהט זיך ווי א שפיראלע].

storm'-cir'cle *n.* (סטאהרמ'–סויר'קל) ז. ***storm-card***

storm'-cloud *n.* (סטאהרמ'–קלאוד) א שטורם-וואלקען [א וואלקען וואס ברייננגט א שטורם אדער זאגט אן אויף א שטורם].

storm'-com'pass *n.* (סטאהרמ'–קאמ'–פעס) ז. ***storm-card***

storm'-cone *n.* (סטאהרמ'–קאון) א שטורם-קאנוס [א קאנוס פון לייוועגט געברויכט אין ענגלאנד אלס סיגנאל וועגען א קומענדען שטורם].

storm'-cur'rent *n.* (סטאהרמ'–קויר'–ענט) א שטורם-שטראם [א וואסער-שטראם אין ים, וואס ווערט פעראורזאכט פון א שטורם].

storm'-door *n.* (סטאהרמ'–דאור) א דאפעל-טהיר, א ווינטער-טהיר [א צווייטע טהיר פון א הויז וואס ווערט געברויכט אום ווינטער].

storm'-drum *n.* (סטאהרמ'–דראם) א שטורם-פויק [לייוועגד אנגעצויגען אין דער פארם פון א פויק, וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד אלס סיגנאל וועגען א קומענדען שטורם].

stor'mer *n.* (סטאהר'–מער) איינער וואס שטורמט [א פעסטונג], א סאלדאט פון א שטורם-קאלאנע [א מיליטער-אבטיילונג, וואס שטורמט א פעסטונג].

storm'-finch *n.* (סטאהרמ'–פינטש) דער שטורם-פויגעל. ז. ***petrel***

storm'-flag *n.* (סטאהרמ'–פלעג) א שטורם-פלאג [א פלאג, וואס דיענט אלס שטורם-סיגנאל].

storm'ful *a.* (סטאהרמ'–פול) שטורמיש, שטורמדיג.

storm'fulness *n.* (סטאהרמ'–פול–נעס) שטורמדיגקייט.

storm'-glass *n.* (סטאהרמ'–גלעס) דאס שטורם-גלאז [אזא אינסטרומענט וואס צייגט אן וועטער-ענדערונגען].

storm'-house *n.* (סטאהרמ'–האוס) א שטורם-ביידעל [א צייטווייליגע וואהנונג

פאר מענשען וואס זיינען בעשעפטיגט אין ניט־בעוואוהנטע געגענדען].

stor'mily *adv.* (סטאהר׳־מי־לי) מיט שטורם, אויף א שטורמדיגען אופן.

stor'miness *n.* (סטאהר׳־מי־נעס) שטורמדיגקייט.

stor'ming-par'ty *n.* (סטאהר׳־מינג־פאר׳־טי) א שטורם־קאלאנע [א מילי־טער־אבטיילונג, וואס שטורמט א פעס־טונג].

storm'-kite *n.* (סטאהרם׳־קאיט) א פליה־דראכען אדער פליה־שלאנג, מיט דער הילף פון וועלכען מען ווארפט אריבער א שטריק פון א שיף צום ברעג בעת א שטורם. ז. *kite*.

storm'less *a.* (סטאהרם׳־לעס) פריי פון שטורמס, אהן א שטורם.

storm'-pane *n.* (סטאהרם׳־פיין) א שטורם־שויב [א זאפאסנע איינגעראהמטע שויב פאר א לייכט־טורם אויף׳ן פאל, ווען א שויב ווערט צובראכען].

storm'-path *n.* (סטאהרם׳־פעטה) ז. *storm-track*.

storm'-pet'rel *n.* (סטאהרם׳־פעט׳־רעל) אזא קליינער שווארצליכער שטורם־פויגעל. ז. *petrel*.

storm'-proof *a.* (סטאהרם׳־פרוהף) געשיצט געגען שטורמס.

storm'-sail *n.* (סטאהרם׳־סייל) א שטורם־זעגעל [פון דיקערען לייוונד און עטוואס קלענער פון א געוועהנליכען זע־געל, ווערט געברויכט בעת א שטורם].

storm'-sig'nal *n.* (סטאהרם׳־סיג׳־נעל) א שטורם־סיגנאל [א סיגנאל ביים ברעג פון ים אנצוזאגען וועגען א קומענ־דען שטורם].

storm'-stay *n.* (סטאהרם׳־סטיי) א שטורם־שטאנג [א מאסט־שטאנג, צו וועל־כען עס ווערט בעפעסטיגט א שטורם־זע־געל]. ז. *storm-sail*.

storm'-stayed *a.* (סטאהרם׳־סטייד) פערהאלטען פון שטורם.

storm'-stone *n.* (סטאהרם׳־סטאון) א שטורם־שטיין. ז. *thunderbolt*.

storm'-tossed *a.* (סטאהרם׳־טאסט) 1. געשליידערט פון שטורם; 2. אויפגע־רעגט פון א געפיהלען־שטורם אדער גע־פיהלען־קאמפף.
2. His storm-tossed spirit is at rest.

storm'-track *n.* (סטאהרם׳־טרעק) דער שטורם־וועג, דער וועג און די ריכטונג פון א ציקלאן אדער ווירבעל־ווינד.

storm'-wind *n.* (סטאהרם׳־ווינד) א שטורם־ווינד; א ווינד וואס ברענגט א שטורם.

storm'-win'dow *n.* (סטאהרם׳־ווינ׳־דאו) א שטורם־פענסטער [א צווייטעס אוי־סערליכעס פענסטער; אזא דיקעס דאפ־פענסטער].

stor'my *a.* (סטאהר׳־מי) שטירמיש, שטורמדיג; העפטיג, ליידענשאפטליך, אויפערעגבאר.

stor'my pet'rel (סטאהר׳־מי פעט׳־רעל) ז. *storm-petrel*.

storm'-zone *n.* (סטאהרם׳־זאון) ז. *storm-belt*.

Stor'thing *n.* (סטאור׳־טינג) דער סטארטינג [דער נארוועגישער פארלא־מענט].

sto'ry *n. and v.* (סטאו׳־רי) 1. א גע־שיכטע, א מעשה, אן ערצעהלונג; 2. אן אנעקדאט, א מעשה; 3. א ליגען, א באב־מעשה; 4. דער סיוזשעט אדער די ענט־וויקלונג פון פאסירונגען אין א ליטערא־רישען ווערק; 5. א שטאק, אן עטאזש; א גאנג צימערען אויף איין און דעמזעלבען שטאק; 6. דערצעהלען; מאכען וועגען עפעס א געשיכטע; 7. בעציערען מיט בילדער אדער סטאטועס אויף היסטארי־שע אדער לעגענדארישע סיוזשעטען.
2. His speeches are highly appreciated on account of the many good stories they contain. 3. Come out with the truth. Don't tell stories. 4. Many persons read a novel, or are interested in a play, only for the story. 7. The church windows are beautifully storied.

sto'ry-book *n.* (סטאו׳־רי־בוק) א בוך פון ערצעהלונגען; א מעשה־ביכעל.

sto'ry-post *n.* (סטאו׳־רי־פאוסט) א ווערטיקאלער באלקען וואס האלט אונטער א סטעליע.

sto'ry-rod *n.* (סטאו׳־רי־ראד) א טרע־פען־מאס [צו בעשטימען דעם צווישענ־שייד פון טרעפ].

sto'ry-tell'er *n.* (סטאו׳־רי־טעל׳־ער) אן ערצעהלער פון געשיכטען אדער אנעק־דאטען; איינער וואס דערצעהלט ניט גע־שטויגענע מעשות; א ליגנער.

sto'ry-tell'ing *n.* (סטאו׳־רי־טעל׳־אינג) דאס דערצעהלען געשיכטען; דאס דערצעהלען ניט געשטויגענע מעשות, זא־גען ליגענס.

sto'ry-wri'ter *n.* (סטאו׳־רי־ראי׳־טער) אן ערצעהלונגס־שרייבער.

stoss *a.* (סטאס) וואס געפינט זיך אנטקע־גען דער ריכטונג פון א גלעטשער [ווי א פעלז, א בערגעל א. ז. וו.]. ז. *glacier*.

stot *n.* (סטאט) א שטיער, א יונגער אקס; א וויעזעל, א הערמעליין [ז. *ermine*].

stote *n.* (סטאוט) ז. *ermine*.

stot'ter *v.* (סטאט׳־ער) אנשטעקען [בהמות] מיט קאפ־שווינדעל אדער מיט דער דרעה־קראנקהייט. ז. *staggers*.

stound *v. and n.* (סטאונד) ערשטוי־נען, איבערראשען, צוטומלען; ערשטוי־נונג; צוטומעלטקייט; בעטויבטקייט; א בעטויבענדער קלאפ; די קראפט פון א קלאפ.

stoup *n.* (סטאופ) א וואסער־ א גראפין; א טרינק־כלי; אזוי פיעל וויפיעל עס געהט אריין אין אזא כלי; א כלי פאר דעם הייליגען וואסער ביים אריינ־גאנג אין א קלויסטער. ז. *stoop*.

stout *a. and n.* (סטאוט) שטארק; העל־דיש; פעסט, שטאנדהאפט, ענטשלאסען; גראב, דיק־לייביג; שטארקעס ביער; שטארקער פארטער [אזא ביער].

stout'-hear'ted *a.* (סטאוט׳־האר׳־טעד) בראוו, מוטיג, דרייסט; פעסט, שטאנדהאפט, פער׳עקשנ׳ט.

stout'-hear'tedness *n.* (סטאוט׳־האר׳־טעד־נעס) דרייסטקייט, מוטה, בראוו־קייט.

stout'ly *adv.* (סטאוט׳־לי) מיט שטאר־קייט, מיט דרייסטקייט, מיט ענטשלאסענ־הייט.

stout'ness *n.* (סטאוט׳־נעס) שטארקייט, דרייסטקייט, מוטה; דיק־לייבינקייט, דיק־קייט.

stove *n. and v.* (סטאוו) א אויווען; א פליטע; א היץ־צימער [צום טריקענען פערשיעדענע זאכען]; אן אראנזשערעע; א טרייב־הויז [וואו מען האלט אן א קינסטליכע טעמפעראטור פאר פלאנצען]; ווארימען, טריקענען; אויסנעבראכען א לאך, געארבייט ענערגיש [ז. *stave*].

stove'-black'ing *n.* (סטאוו׳־בלעק׳־אינג) אויווען־פוץ, אויווען־לאק, אויווען־פאליר [צו פוצען אן אויווען].

stove'-coal *n.* (סטאוו׳־קאול) אויווען־קויהלען [קויהלען פון א געוויסער גרויס פאר אויווענס].

stove'-drum *n.* (סטאוו׳־דראם) אן אב־טיילונג איבער אן אויווען, וואוהין עס קומען אריין די גאזען איידער זיי דער־גרייכען דעם קוימען [כדי זייער היץ זאל ניט געהן פערלארען].

stove'-house *n.* (סטאוו׳־האוס) אן אראנזשערעע, א טרייב־הויז; א צימער צום טריקענען עפעס. ז. *stove*.

stove'-lid *n.* (סטאוו׳־ליד) א פליטען־דעקעל [צו פערדעקען די עפנונגען פון א פליטע].

stove'-lif'ter *n.* (סטאוו׳־ליפ׳־טער) א הענטעל צום אראבנעהמען א פליטען־דע־קעל.

stove'pipe *n.* (סטאוו׳־פאיפ) אן אוי־ווען־רעהר, א רויך־רעהר; א צילינדער־הוט.

stove'piping *n.* (סטאוו׳־פאי־פינג) רויך־רעהרען [ביי אויווענס אדער פלי־טען].

stove'-plant *n.* (סטאוו׳־פלאנט) אן אראנזשערעע־פלאנצע.

stove'-plate *n.* (סטאוו׳־פלייט) ז. *stove-lid*.

stove'-pol'ish *n.* (סטאוו׳־פאל׳־איש) ז. *stove-blacking*.

sto'ver *n.* (סטאו׳־ווער) קוקורוזע־שטאנ־גען [צוזאמען מיט די בלעטער אלס פו־טער פאר בהמות]; קארמע, פוטער [פאר בהמות].

stow *v.* (סטאו) 1. אוועקלעגען, אנפא־קען, אנלאדען; 2. ענטהאלטען, אריינעה־מען; 3. פאנאנדערוויקלען [א זעגעל]; 4. אנפילען אדער פערשיטען מיט אבפאל און ערד אויסגעגראבענע פלעצער אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב; 5. בע־זייטיגען, אוועקלעגען אן א זייט; 6. פער־שווייגען.
1. The bags are stowed in the ship's hold. 2. The captain took as many passengers as his ship could stow. 5. Stow all that gammon and speak common sense.

stow'age *n.* (סטאו׳־עדזש) אוועקלעגונג, אנלאדונג, איינפאקונג; א לאדונג; אויפ־בעוואהרונג; פאק־רוים, לאדונגס־פלאץ; אויפבעוואהרונגס־געצאהלט, געצאהלט פאר לאדונגס־פלאץ.

stow away' (סטאו ע־הוויי׳) אוועקלע־גען, אנלאדען; פאהרען בעהאלטענערהייד אויף א שיף אהן א בילעט.

stow'away *n.* (סטאו׳־ע־הוויי) א פאסא־זשיר וואס פאהרט בעהאלטענערהייד אויף א צוג אדער שיף אהן א בילעט.

stow down (סטאו דאון) אנ־ אנלאדען, פאקען [אויף א שיף].

stow'down *n.* (סטאו׳־דאון) שיפס־לא־דונג.

stow'er *n.* (סטאו׳־ער) אן אנלאדער [הויפטזעכליך פון א שיף]; איינער וואס לעגט אוועק אדער לאדט אן [ווי אויף א שיף].

stow'ing *n.* (סטאו׳־אינג) אוועקלעגונג, אנלאדונג; אבפאל און ערד אנצופילען אויסגעגראבענע פלעצער אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב.

stow'lins *adv.* (סטאו׳־לינז) בגנבה, בע־האלטענערהייד.

stow'-wood *n.* (סטאו׳־הוואוד) שטוי־קער האלץ צו בעפעסטיגען פעסלעך וואס זיינען אנגעלאדען אויף א שיף.

stra'bism *n.* (סטריי׳־ביזם) סטראביזם [קרום־אויגיגקייט, דאס זיין קאסאקע].

strabis'mal *a.* (סטריי-ביז'-מעל) ז. *strabismic*

strabis'mic *a.* (סטריי-ביז'-מיק) וואס איז שייך צו סטראביזם [קרום=אויגיגקייט, קאסאקע אויגען]; וואס ליידט פון סטראביזם, וואס פעראורזאכט קרום=אויגיגקייט; קרום, צודרעהט.

strabis'mical *a.* (סטריי-ביז'-מי-קעל) ז. *strabismic*

strabismom'eter *n.* (סטרעב-איס-מאמ'-ע-טער) ז. *strabometer*

strabis'mus *n.* (סטריי-בים'-מאס) ז. *strabism*

strabom'eter *n.* (סטריי-באמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען סטראביזם אדער בעשטימען די קרומקייט פון אן אויג.

strabot'omy *n.* (סטריי-באט'-א-מי) אן אפעראציאן אויף קרומע אויגען.

strad'dle *v., n. and adv.* (סטרעדל) 1. פאנאנדערשפרייטען די פיס, געהן, שטעהן אדער זיצען מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; רייטען, זיצען רייטענדיג; 2. "זיצען אויף צוויי שטוהלען", זיך בעציהען גלייך גינסטיג צו צוויי ענטגעגענגעזעצטע זאכען; ענטהאלטען צוויי ענטגעגענגעזעצטע זאכען; 3. אין פויקער [קארטען=שפיעל] — דאפלען דעם איינשטעל אדער סטאווקע, וואס מען שטעלט בלינדערהייד, איידער מען טיילט אויס די קארטען; 4. דאס שטעהן אדער זיצען מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס, דאס רייטען, דאס זיצען רייטענדיג; 5. דער צווישענשייד אדער שטח צווישען פאנאנדערגעשפרייטע פיס; 6. אין פויקער — דאס דאפלען די בלינדע סטאווקע; 7. א ווערטיקאלער באלקען אין א שאכטע [קויהלען=גרוב אדער מעטאל=גרוב]; 8. אין בערזען=ספעקולאציאנען — אן אבמאך וואס גיט דאס דאפעלטע רעכט אין א בעשטימטער צייט אי צו קויפען אי צו פערקויפען געוויסע אקציעס פאר א געוויסען פרייז; 9. רייטענדיג, מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס.

1. The boys **straddled** the fence. 2. The Republican platform **straddled** the tariff question.

strad'dle-bug *n.* (סטרעד'ל-באג) די שאבע [א מין אינזעקט]. ז. *tumble-bug*

strad'dle-legged *a.* (סטרעד'ל-לעגד) מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס.

strag'gle *v.* (סטרעגל) 1. וואנדערען, זיך ארומטרייבען, בלאנדזשען; 2. פערבלאנדזשען, אבשטעהן [פון א קאמפאניע, מחנה א. ז. וו.]; 3. זיך פאנאנדערשפרייטען, זיין איבערגעוואקסען, זיין ניט רעגעלמעסיג געוואקסען; 4. זיין פאנאנדערגעווארפען אדער אבגעזונדערט.

2. **Straggling** from his companions, he found himself in a lonely place. 3. We trimmed off the branches that **straggled** too far out. 4. The houses **straggle** all over the district.

strag'gler *n.* (סטרעג'-לער) אן ארומטרייבער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; א וואנדערער; א פערבלאנדזשעטער, אן אבגעשטאנענער [פון א מחנה, קאמפאניע א. ז. וו.]; א פויגעל וואס איז אבגעשטאנען פון דער מחנה [ביים וואנדערען]; עטוואס וואס איז איבערגעוואקסען; אן אונרעגעלמעסיגע זאך; אן אבגעזונדערטער מענש, אן אבגעזונדערטע זאך.

strag'gle-tooth *n.* (סטרעג'ל-טוהטה) א ניט=רעגעלמעסיגער צאהן, א שלעכטגעוואקסענער צאהן.

strag'gling *n.* (סטרעג'-לינג) דאס אבשטעהן, אבזונדערונג; וואנדערונג; דאס בלאנדזשען; דאס זיין אונרעגעלמעסיג; דאס זיין אבגעזונדערט אדער פאנאנדערגעווארפען.

strag'glingly *adv.* (סטרעג'-לינג-לי) 1. פאנאנדערגעווארפען, אבגעזונדערט; 2. איינציגווייז; 3. אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן.

2. They came in **stragglingly**.

strag'gling-mon'ey *n.* (סטרעג'-לינג-מאנ'-אי) אין דער ענגלישער פלאטע — א בעלוינונג פאר אנצייגען אויף דעזערטירען אדער אויף מאטראזען וואס זיינען אבוועזענד געוועזען פון דיענסט לענגער ווי דאס איז זיי ערלויבט; א געלדשטראף, וואס עס דארפען בעצאהלען מאטראזען פאר אויסענבלייבען פון דער שיף איבער דער צייט וואס איז זיי ערלויבט.

strag'gly *a.* (סטרעג'-לי) אונרעגעלמעסיג, פאנאנדערגעווארפען; אבגעזונדערט, אבגעשטאנען.

straight *a., adv., n. and v.* (סטרייט) 1. גלייך, גראד; דירעקט; 2. זיכער, צופערלעסיג; 3. אויפריכטיג, עהרליך, עהרענהאפט; 4. ריכטיג, אין ארדנונג; 5. עכט, דורכאוים; 6. וואס שטימט איין מיט דער גאנצער פראגראם פון א פארטיי און שטימט פאר אלע איהרע קאנדידאטען; 7. ריין, ניט געמישט, ניט פערדארבען [ווי למשל, א געטראנק]; 8. וואס איז אין דער ריכטונג פון מזרח צו מערב [וועגען דער לאגע פון א בעערדיגטען ביי קריסטען]; 9. וואס בעשטעהט פון א רייה קארטען נאך דער ארדנונג; 10. אין א גראדער, גלייכער ריכטונג; דירעקט; 11. מיט איין מאל, באלד; 12. גלייכקייט, גראדקייט; א גראדער טייל; א גראדע ריכטונג; 13. אין פויקער [קארטען=שפיעל]—א רייה קארטען, געוועהנליך פינף אין צאהל, וואס פאלגען אין ארדנונג; מאכען גראד.

3. He proved to be a **straight** man. 4. The accounts are not quite **straight**. 6. He is a **straight** Democrat. 9. I have a **straight** flush.

straight an'gle (סטרייט ענגל) א גראדער ווינקעל [פון 180 גראד].

straight'-cut *a.* (סטרייט'-קאט) גלייך געשניטען [וועגען טאבאק=בלעטער].

straight'-edge *n.* (סטרייט'-עדזש) א ריכט=האלץ [א מין ווירע אדער לינעאל, וואס ווערט געברויכט פון סטאליארעס צו מעסטען די גלייכקייט].

straight'en *v.* (סטרייטן) גלייך מאכען, מאכען גראד; אויסגלייכען; גלייך ווערען, גראד ווערען, זיך אויסגלייכען.

straight'ened cir'cumstances (סטרייטנד סויר'-קאמ-סטענ-סען) געענגטע אומשטענדען, שלעכטע אומשטענדען.

straight'ener *n.* (סטרייט'-נער) אן אויסגלייכער, איינער וואס מאכט גראד.

straight'ening-machine' *n.* (סטרייט'-נינג-מע-שין') א מאשין צום אויסגלייכען און גראד מאכען פערשיעדענע מעטאלענע זאכען.

straight face (סטרייט פיים) א ניט שמייכלענדעס פנים; אן ערנסטער, גלייכגילטיגער אויסדרוק.

I could with difficulty keep a **straight** face.

straight'for'ward *a. and adv.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד) גלייך, גראד, דירעקט; אפען, עהרליך, אויפריכטיג; אין א גראדער ליניע; אויף א דירעקטען שטייגער; אויף אן אפענעם, אויפריכטיגען, עהרליכען שטייגער.

straight'for'wardly *adv.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד-לי) אין א גלייכער אדער גראדער ריכטונג; אויף א דירעקטען, אפענעם, אויפריכטיגען, עהרליכען שטייגער.

straight'for'wardness *n.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד-נעס) גראדקייט, דירעקטקייט; אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט.

straight'-hear'ted *a.* (סטרייט'-האר'-טעד) ז. *strait-hearted*

straight'-joint *a.* (סטרייט'-דזשאינט) צוזאמענגעלעגט אזוי, אז די פעראייניגונג פון די ברעטער בילדען א גלייכע ליניע [וועגען א דיל, פאדלאגע].

straight'ly *adv.* (סטרייט'-לי) אין א גראדער ליניע; גלייך, דירעקט.

straight'ness *n.* (סטרייט'-נעס) גלייכקייט, גראדקייט.

straight'-out *a. and n.* (סטרייט'-אוט) 1. עכט, דורך און דורך [וועגען אנהענגערשאפט צו א פארטיי אדער איהר פראגראם]; 2. א פאלשטענדיגער פארטייmענש, איינער וואס שטימט בלויז פאר זיין פארטיי און פאר אלע פארטיי=קאנדידאטען.

1. He is a **straight-out** Republican.

straight tick'et (סטרייט טיק'-עט) א וואהל=צעטעל מיט די נעמען פון קאנדידאטען בלויז פון איין פארטיי.

straight tip (סטרייט טיפ) א ריכטיגע געהיימע אינפארמאציאן; א ריכטיגע אנדייטונג אדער אנווינקונג [ווי למשל, ביים וועטען, אין ספעקולאציאנען א. ז. וו.].

straight up and down (סטרייט אפ ענד דאון) פשוט, אהן קונצען און דריידלעך; דורכאוים אפענהערציג, אויפריכטיג און עהרליך.

straight'way *adv.* (סטרייט'-הוויי) תיכף, באלד.

straight'ways *adv.* (סטרייט'-הווייז) ז. *straightway*

strain *v. and n.* (סטריין) 1. ציהען, זיך ציהען [מיט אנשטרענגונג]; אנשטרענגען, זיך אנשטרענגען; 2. אריבערציהען, אריבערכאפען די מאס; 3. ארויסדרינגען מיט גוואלט, פערדרעהען; 4. שעדיגען אדער אבשוואכען דורך צו פיעל אנשטרענגונג; 5. צווינגען, קוועטשען, דריקען, פרעסען; 6. ארומנעהמען, אומארמען, צודריקען צו זיך; 7. זייען, פילטרירען, אבזייען; זיך זייען, זיך דורכזייען; 8. אומענדערען די פארם [פון סאלידע קערפער]; 9. דרוק, צוואנג, גוואלט; 10. אנגעצויגענקייט, אנגעשטרענגטקייט; אנשטרענגונג; שפאנונג; 11. פארם=ענדערונג אדער בעשעדיגונג פון סאלידע קערפער; שעדיגונג, אויסלינקונג; 12. אן אויסברוך, א גוואלדיגע אנשטרענגונג [פון דער פארשטעלונגס=קראפט, פון דער רעדנער=קראפט א. ז. וו.]; 13. א פאעמא; 14. א ליעד, א מעלאדיע; 15. טאן, סטיל, מאניער; 16. געמיטהס=צושטאנד; 17. איינגעבארענע נייגונג, כאראקטער; 18. זארט, מין; 19. א שפור, א שטריך; 20. אבשטאמונג, ראסע; מין [הויפטזעכליך פון הויז=טהיערע].

1. We had to **strain** every nerve to accomplish the task. 3. Judges often **strain** the law. 4. We **strained** our necks looking back. 5. Forbear to **strain** my patience. 10. The long waiting was a **strain** on my nerves. 16. He is now in a very peaceful **strain**. 18. Let men learn prudence of a higher **strain**. 19. There is a **strain** of weakness in his character.

strai'nable *a.* (סטריי'-נעבל) וואס מען קען אנשטרענגען אדער אנציהען.

strain af'ter (סטריין עפ'-טער) שטארק שטרעבען נאך עטוואס.

strain a point (סטריין ע פאינט) איבערכאפען די מאס; נאכגעבען אדער מאכען אן אויסנאהמע פאר א ספעציעלען פאל.

strain at (סטריין עט) שטרעבען [צו עפעס], זיך אנשטרענגען צו דערגרייכען עפעס.

strain cour'tesy (סטריין קויר'-טי-סי) זיך האלטען צו שטארק אן צערעמאניעס; זיין איבערטריבען העפליך.

strained *a.* (סטריינד) אנגעצויגען, אנגעשטרענגט; קינסטליך, פערדרעהט; ארויסגעדרונגען מיט גוואלט; פון א געוויסער אבשטאמונג [וועגען א חיה].

strai'ner *n.* (סטריי'-נער) א זייער; איינער אדער עטוואס וואס ציהט אויס אדער ציהט אן; אן אינסטרומענט צום אויסציהען.

strai'ning *n.* (סטריי'-נינג) אנציהונג; אנשטרענגונג; שפאנונג; דריקונג, פרעסונג; פערדרעהונג, דאס ארויסדרינגען מיט גוואלט; אבשוואכונג, בעשעדיגונג; דאס אומענדערען די פארם פון סאלידע קערפער; דאס זייען.

strai'ning-bag *n.* (סטריי'-נינג-בעג) א פילטריר-זעקעל, א זיי-זעקעל.

strai'ning-beam *n.* (סטריי'-נינג-ביעם) א שפאן-באלקען [א קווער-באלקען וואס ווערט אריבערגעלעגט איבער די ווערטיקאל-שטעהענדע סלופעס, וועלכע האלטען אונטער די קראקוועס פון א דאך]. ז. *queen-post*.

strai'ning-piece *n.* (סטריי'-נינג-פיעס) ז. *straining-beam*.

strai'ning-sill *n.* (סטריי'-נינג-סיל) ז. *straining-beam*.

strait *a. and n.* (סטרייט) שמאל, ענג; בעשרענקט, בעגרענצט; שטרענג, פינקטליך; א שמאלער דורכגאנג; א מעער-ענגע אדער מעער-שטראסע [א שמאלער פאס וואסער וואס פעראייניגט צוויי גרויסע וואסער-שטרעקען]; א לאנד-ענגע [א שמאלער פאס ערד וואס פעראייניגט צוויי גרויסע לאנד-שטרעקען]; אן ענגער ארט, א שוועריגקייט, א פערלעגענהייט.

strai'ten *v.* (סטרייטן) פערענגען, פערשמעלערען; בעשרענקען, בעגרענצען, איינפאסען, אנציהען; שטערען, הינדערען, מאכען אונבעקוועם; בריינגען אין פערלעגענהייט, דריקען, פעראורזאכען ענגשאפט אין געלד, בריינגען אין געלד-פערלעגענהייטען.

strait'-han'ded *a.* (סטרייט'-הענ'-דעד) קארג, גייציג.

strait'-han'dedness *n.* (סטרייט'-הענ'-דעד-נעס) קארגקייט, גייציגקייט.

strait'-hear'ted *a.* (סטרייט'-האר'-טעד) ענגהערציג, עגאאיסטיש; קארג.

strait'-jack'et *n.* (סטרייט'-דזשעק'-עט) א צוואנגס-יאק [אן ענגע יאק פאר געפעהרליכע משוגעים].

strait'-laced *a.* (סטרייט'-לייסט) 1. ענג געשנורט; 2. שטייף, אנגעצויגען; פינקטליך, שטרענג [אין אויפפיהרונג, מאראל א. ד. ג.].

2. She is extraordinarily strait-laced in her temper, her taste, her morals, and her waist.

strait'ly *adv.* (סטרייט'-לי) ענג; נאהענט; אינטים, פערטרויט; אנגעצויגען, געפאסט; אויף א שטרענגען, פינקטליכען אופן; אויף א שמערצליכען אופן.

strait'ness *n.* (סטרייט'-נעס) ענגקייט; בעשרענקטקייט, בעגרענצטקייט; שטרענגקייט; נויט, ארימקייט.

straits *n.* (סטרייטס) א מעער-ענגע; פערלעגענהייט, א געענגטע לאגע, געלד-מאנגעל, נויט. ז. *strait*.

strait'-waist'coat *n.* (סטרייט'-ווייסט'-קאוט) ז. *strait-jacket*.

strake *n.* (סטרייק) א ראד-שינע [דער אייזערנער רייף ארום א ראד]; דער פלאנקען-גאנג [די ברייט פון א דיל אויף'ן דעק פון א שיף וואס איז אויסגעשלאגען מיט קווער-ליעגענדע פלאנקען אדער ברעטלעך].

stram *v. and n.* (סטרעם) פאנאנדערשפרייטען די פיס, מאכען ברייטע ניט גראציעזע טריט; א שווערער לאנגער גאנג.

stramin'eous *a.* (סטרע-מינ'-אי-אס) שטרויאיג; פון שטרוי; לייכט ווי שטרוי; שטרוי-פארביג, בלאס-געלבליך.

stram'mel *n.* (סטרעמ'-על) שטרוי.

stramo'nium *n.* (סטרע-מאו'-ני-אם) סטראמאניום [אזא גיפטיגעס גראז מיט ווייסע בליהונגען וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין]. ז. *thorn-apple*.

stram'ony *n.* (סטרעמ'-א-ני) ז. *stramonium*.

strand *n. and v.* (סטרענד) א שטראנד, א ברעג [פון ים אדער טייך]; איינע פון די שנורען פון וועלכע א שטריק איז צוזאמענגעדרעהט; א פאדים; שטראנדען, בלייבען שטעקען [וועגען א שיף]; ארויפטרייבען אויף'ן ברעג [א שיף]; זיך אבשטעלען, קומען צו א שטילשטאנד; מאכען א שטריק, צונויפדרעהענדיג איינינגע בעזונדערע שניר.

strand'-bird *n.* (סטרענד'-בוירד) א שטראנד-פויגעל, איינער פון די פויגלען וואס האלטען זיך אויף ביי די ברעגען פון ים אדער טייכען.

stran'ding-machine' *n.* (סטרענ'-דינג-מע-שין') א מאשין צום דרעהען שטריק.

strange *a. and adv.* (סטריינדזש) פרעמד, אונבעקאנט; אונגעוועהנליך; וואונדערבאר, זאנדערבאר, זעלטען, וואונדערליך, מאדנע; פערפרעמדעט, דערווייטערט; קאלט [אין די בעציהונגען]; אויף א פרעמדען, אונבעקאנטען אדער מאדנעם שטייגער.

strange'ly *adv.* (סטריינדזש'-לי) אויף א זאנדערבארען אופן.

strange'ness *n.* (סטריינדזש'-נעס) פרעמדקייט; זעלטענקייט, זאנדערבארקייט, מאדנעקייט.

stran'ger *n.* (סטריינ'-דזשער) א פרעמדער, אן אונבעקאנטער; א ניט-היגער; עפעס וואס דיענט אלס כלומר'שטער סמן, אז א פרעמדער אדער אורח וועט קומען [ווי בעת די קאץ וואשט זיך].

stran'gle *v.* (סטרענגל) דערשטיקען; דערווערגען; פערשטיקען.

stran'gle-goose *n.* (סטרענ'גל-גוהס) איינער וואס האנדעלט מיט עופות.

stran'gler *n.* (סטרענ'-גלער) א דערשטיקער, א דערווערגער; איינער וואס פערשטיקט עפעס.

stran'gles *n.* (סטרענגלז) דער פערד-קאטאר [אן אנשטעקיגע קראנקהייט ביי פערד, עזלען א. ד. ג.].

stran'gulate *v. and a.* (סטרענ'-גיו-לייט) דערשטיקען, דערווערגען; דערשטיקט, דערווארגען, שטארק צוגעפרעסט אדער צוגעדריקט.

stran'gulated *a.* (סטרענ'-גיו-ליי-טעד) דערשטיקט, דערווארגען; אין פאטאלאגיע — צוגעדריקט אזוי, אז דער צוגעדריקטער טייל פון קערפער הערט אויף צו פונקציאנירען.

strangula'tion *n.* (סטרענ-גיו-ליי'-שאן) די דערשטיקונג, די דערווערגונג; אין פאטאלאגיע — דאס צודריקען שטארק א טייל פון ארגאניזם, אז ער זאל אויפהערען צו פונקציאנירען.

strangu'rious *a.* (סטרענ-גיו'-רי-אס) וואס איז שייך צום לאזען השתנה, וואס קומט פאר מיט וועהטאגען; וואס ליידעט פון א קראנקהאפטער אורין-לאזונג.

stran'gury *n.* (סטרענ'-גיו-רי) א קראנקהאפטע און שמערצליכע השתנה, דאס לאזען אורין מיט וועהטאגען; שטעכעניש ביים פישען; א קראנקהייט ביי פלאנצען.

strap *n. and v.* (סטרעפ) א רימען; א לעדערנער פאס; דער טרייב-רימען [פון א מאשין]; דער שטרייך-רימען [צו שארפען גאל-מעסערס און חלפים]; א לענגליכע און שמאלע אייזערנע פלאטע וואס דיענט צו פעראייניגען צוויי קלעצלעך אדער ברעטלעך; קרעדיט; קרעדיט אויף בראנפען; פערבינדען מיט א רימען; שמייסען מיט א רימען; שארפען אדער גלעטען [א גאל-מעסער] אויף א רימען.

strap'-game *n.* (סטרעפ'-גיים) אזא שווינדלער-שפיעל מיט א שטריקעל אדער רימענדעל. ז. *fast and loose*.

strap'-oil *n.* (סטרעפ'-איל) שמיץ [א הומאריסטישער אויסדרוק].

strappa'do *n. and v.* (סטרע-פיי'-דאו) די וויפע [א פארצייטיגע שטראף, וואס איז בעשטאנען אין דעם, וואס מען פלעגט דעם שולדיגען צובינדען צו א שטריק און אויפהויבען אין דער הויך און דערנאך פלעגט מען איהם מיט א שטארקען קלאפ ארונטערשליידערען אויף דער ערד]; בעשטראפען מיט דער וויפע.

strap'per *n.* (סטרעפ'-ער) איינער וואס האט צו טהאן מיט רימענס; איינער וואס טהוט אן דעם געשפאן אויף א פערד; א הויכער דיקער יונג; עטוואס גרויסעס.

strap'ping *n. and a.* (סטרעפ'-אינג) דאס צובינדען מיט א רימען; דאס שמייסען מיט א רימען; רימענס; גרויס; גוט געוואקסען.

strap'-shaped *a.* (סטרעפ'-שייפט) אין באטאניק — רימען-פערמיג אדער צונגען-פערמיג [וועגען געוויסע בלעטלעך פון פלאנצען און בלומען].

strap'-work *n.* (סטרעפ'-הוואירק) אין ארכיטעקטור — א בעציערונג אין דער פארם פון א צונויפגעלעגטען אדער איבערגעפלאכטענעם רימען.

strass *n.* (סטרעס) דער שטראס [אזא גלאז-פאסטע, וואס ווערט בענוצט צו מאכען קינסטליכע דימענטען אדער אנדערע עדעלשטיינער]; די פסלת פון זייד, וואס בלייבט נאך דער אנוויקלונג אין קנוילען.

stra'ta *n.* (סטריי'-טא) שיכטען, בערג-שיכטען. ז. *stratum*.

strat'agem *n.* (סטרעט'-ע-דזשעם) א סטראטאגעם, א שפיצעל אין מלחמה-פיהרונג; א פלאן אבצונארען דעם שונא; א כיטרער שפיצעל צו דערגרייכען א געוויסען צוועק.

stratagemat'ically *adv.* (סטרעט-ע-

דזשע-מעט'-אי-קעל-אי) דורך א סטראטאגעם, דורך א כיטרען שפיצעל. ז. *stratagem*.

stratagem'ical *a.* (סטרעט-ע-דזשעמ'-אי-קעל) סטראטאגעמיש, וואס איז שייך צו א כיטרען שפיצעל אין מלחמה־פיהרונג. ז. *stratagem*.

stratarith'metry *n.* (סטרעט-ע-ריטה'-מע-טרי) די קונסט אויסצורעכענען ווי אזוי אויסצושטעלען אן ארמעע אין א געוויסער געאמעטרישער פיגור [ווי א קוואדראט, א דריי־עק א. ד. ג.] אדער צו בעשטימען וויפיעל מענשען געפינען זיך אין אזא פיגור.

strateget'ic *a.* (סטרעט-אי-דזשעט'-איק) ז. *strategic*.

strateget'ical *a.* (סטרעט-אי-דזשעט'-אי-קעל) ז. *strategic*.

strateget'ically *adv.* (סטרעט-אי-דזשעט'-אי-קעל-אי) ז. *strategically*.

strateget'ics *n.* (סטרעט-אי-דזשעט'-איקס) ז. *strategy*.

strateg'ic *a.* (סטרע-טעדזש'-איק) סטראטעגיש, וואס איז שייך צו סטראטעגיע אדער תכסיסי מלחמה. ז. *strategy*.

strateg'ical *a.* (סטרע-טעדזש'-אי-קעל) ז. *strategic*.

strateg'ically *adv.* (סטרע-טעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א סטראטעגישען שטייגער; בנוגע צו סטראטעגיק. ז. *strategy*.

strateg'ics *n.* (סטרע-טעדזש'-איקס) ז. *strategy*.

strat'egist *n.* (סטרעט'-ע-דזשיסט) א סטראטעג, איינער וואס קען די קריעגס־קונסט.

strate'gus *n.* (סטרע-טי'-גאס) אין אלט־גריכענלאנד — דער סטראטעגוס, דער הויפט קאמאנדיר פון דער ארמעע.

strat'egy *n.* (סטרעט'-ע-דזשי) סטראטעגיע, די קונסט צו פיהרען מלחמה; דאס בענוצען כיטרעקייט אין דערגרייכען א געוויסען צוועק.

strath *n.* (סטרעטה) אין שאטלאנד — א ברייטער אפענער טהאל; א ברייטער טהאל וואו עס לויפט דורך א טייך.

strathspey' *n.* (סטרעטה-ספיי') אזא לעבהאפטער שאטלענדישער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

stratic'ulate *a.* (סטרע-טיק'-יו-לייט) אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

stratifica'tion *n.* (סטרעט-אי-פי-קיי'-שאן) די שיכטונג, דאס לעגען אין שיכטען; אין געאלאגיע — סטראטיפיקאציאן, דאס אויסלעגען זיך פון בערג־שיכטען איינע אויף די אנדערע אין דעם געבוי פון דער ערד; אין פיזיאלאגיע — די פערדריקונג פון די ווענטלעך פון א צעלע דורך די צוגעקומענע דינע שיכטען וואס לעגען זיך איינע אויף די אנדערע; אין עלעקטריציטעט — ליכט־שטרייפען וואס בעקומען זיך פון עלעקטרישע ענטלאדונגען אדער פונקען, וועלכע געהען דורך א רעהר, פון וועלכען עס איז אויסגעשעפט די לופט.

strat'ified *a.* (סטרעט'-אי-פאיד) אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

strat'iform *a.* (סטרעט'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סטראטום אדער בערג־שיכט. ז. *stratum*.

strat'ify *v.* (סטרעט'-אי-פאי) לעגען אין סטראטא אדער שיכטען איינע אויף די אנדערע.

stratig'rapher *n.* (סטרע-טיג'-רע-פער) א סטראטיגראף, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט סטראטיגראפיע. ז. *stratigraphy*.

stratigraph'ic *a.* (סטרעט-אי-גרעפ'-איק) סטראטיגראפיש, וואס האט צו טהאן מיט דעם סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט פערשיעדענע בערג־שיכטען, פון וועלכע עס בעשטעהט די קארע פון דער ערד.

stratigraph'ical *a.* (סטרעט-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stratigraphic*.

stratigraph'ically *adv.* (סטרעט-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א סטראטיגראפישען שטייגער; בנוגע צום סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט די בערג־שיכטען פון דער ערד.

stratig'raphist *n.* (סטרע-טיג'-רע-פיסט) ז. *stratigrapher*.

stratig'raphy *n.* (סטרע-טיג'-רע-פי) אין געאלאגיע — סטראטיגראפיע, די לעהרע וועגען דעם סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט איינע אויף די אנדערע די בערג־שיכטען, פון וועלכע עס בעשטעהט די קארע פון דער ערד.

strato-cir'rus *n.* (סטריי-טאו-סיר'-אס) ז. *cirro-stratus*.

stratoc'racy *n.* (סטרע-טאק'-רע-סי) סטראטאקראטיע, מיליטער־הערשונג, א רעגיערונגס־פארם, וואו די הויפט־מאכט און פערוואלטונג ליעגט אין די הענד פון מיליטער.

strato-cu'mulus *n.* (סטריי-טאו-קיו'-מיו-לאס) ז. *cumulo-stratus*.

stratog'raphy *n.* (סטרע-טאג'-רע-פי) סטראטאגראפיע, די בעשרייבונג פון מיליטער און פון אלעם וואס געהערט צו מיליטער.

Straton'ic *a.* (סטרע-טאנ'-איק) ז. *Stratonical*.

Straton'ical *a.* (סטרע-טאנ'-אי-קעל) וואס איז שייך צום אלט־גריכישען פילאזאף סטראטאן אדער זיינע לעהרען [סטראטאן האט געלערנט, אז אלע ערשיינונגען פון דער וועלט, אפילו פון גייסטיגען לעבען, קומען פאר א דאנק מאטעריעלע נאטור־קרעפטען, און קיין זאך אויסער מאטעריע עקזיסטירט ניט].

stra'tum *n.* (סטריי'-טאם) א סטראטום, א שיכט, אן איבערלאג [איינע פון די שיכטען פון די פערשיעדענע שטיין־שטאפען, ליימען און זאמד־שטאפען וואס ליעגען איינע אויף די אנדערע און בילדען אויס די קארע פון דער ערד].

stra'tus *n.* (סטריי'-טאס) א דינע פערשפרייטונג פון א וואלקען ניט הויך פון דער ערד.

Stratus

straw *n.*, *a.* and *v.* (סטראה) א שטרוי; א שטרוי; א קליינינקייט; א לאנגע ליולקע; א דינע נאדעל צו נעהען שטרוי [ביים פאבריצירען היט]; געמאכט פון שטרוי; ניט ווירדיג; אונניצליך; געבען שטרוי, בעזארגען מיט שטרוי.

straw'-bed *n.* (סטראה'-בעד) א שטרוי־זאק, א שטרוי־געלעגער.

Strawberry

straw'berry *n.* (סטראה'-בער-אי) א פאזיעמקע, אן ערדבעערע, א טרוסקאווקע, א פילעניצע, א רויטע יאגדע; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פילעניצעס אדער רויטע יאגדעס.

straw'berry-bush *n.* (סטראה'-בער-אי-בוש) דער שפינדעל־בוים [אזא אמעריקאנער נידריגער בוש אדער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען אין הערבסט העל־רויטע יאגדעס].

straw'berry-pear *n.* (סטראה'-בער-אי-פעהר) דער דריי־עקיגער פאקעל־דיסטעל [אזא צענטראל־אמעריקאנישע קאקטוס־פלאנצע מיט דרייעקיגע בלעטער־פערמיגע צווייגען]; די פרוכט פון דיעזער פלאנצע.

Strawberry-pear

straw'berry-tree *n.* (סטראה'-בער-אי-טריע) דער ערדבעער־בוים [אזא קליין ביימעל פון דרום־אייראפא, אויף וועלכען עס וואקסען העל־רויטע יאגדעס עהנליך צו פאזיעמקעס].

straw'berry-vine *n.* (סטראה'-בער-אי-וואין) די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פאזיעמקעס אדער רויטע יאגדעס.

straw'board *n.* (סטראה'-באורד) דיקעס קארטאן־פאפיער געמאכט פון שטרוי.

straw bond (סטראה באנד) א שטרוי־ענער וועקסעל, א וועקסעל אדער אבליגאציע, וואס איז אונטערגעשריעבען פון א מענשען, וועלכען קען ניט בעצאהלען [ווי למשל, איינער איז ערב פאר א חוב מיט זיין הויז און אין דער ווירקליכקייט האט ער גאר קיין הויז ניט].

straw'-built *a.* (סטראה'-בילט) געבויט פון שטרוי, א שטרויענער.

straw'-col'or *n.* and *a.* (סטראה'-קאל'-אר) א שטרוי־קאליר; פון א שטרוי־קאליר. ז. איל. *"Colors"*

straw'-col'ored *a.* (סטראה'-קאל'-ארד) פון א שטרוי־קאליר; מיט א בלייך־געלבער פארב.

straw'-cut'ter *n.* (סטראה׳-קאט׳-ער) א שטרוי־שניידער, א שטרוי־האקער [א האק־מעסער צו מאכען סעטשקע פון שטרוי].

straw hat (סטראה העט) א שטרויענער הוט.

straw'-house *n.* (סטראה׳-האוס) א שטאל אדער שפייכלער צו האלטען שטרוי.

straw'like *a.* (סטראה׳-לאיק) ווי שטרוי; שטרוי־עהנליך.

straw'-necked *a.* (סטראה׳-נעקט) וואס האט שטרוי־עהנליכע פעדערען אויף׳ן האלז [וועגען געוויסע פויגלען].

straw'-nee'dle *n.* (סטראה׳-ניע׳דל) א לאנגע דינגע נאדעל צו נעהען שטרוי [אין דער פאבריקאציאן פון שטרוי־היט].

straw'-ride *n.* (סטראה׳-ראיד) א שפאצ־ציער־פאהר אין א דארף אויף א וואגען שטרוי.

straw vote (סטראה וואוט) פראבע־וואה־לען צווישען א קליינער גרופע מענשען.

straw'-wine *n.* (סטראה׳-הוואין) וויין געמאכט פון וויינטרויבען וואס זיינען גע־טריקענט אויף דער זון [די וויינטרויבען ווערען געטריקענט אויף פאנאנדערגע־שפרייטער שטרוי].

straw'-worm *n.* (סטראה׳-הווארם) די לארווא אדער דאס ווערימעל פון דעם וואסער־מאטען־פליגעלע. ז. *caddice*.

straw'y *a.* (סטראה׳-אי) שטרויאיג, ווי שטרוי, שטרוי־ארטיג; פון שטרוי, א שטרויענער.

stray *v., a. and n.* (סטריי) וואנדערען, בלאנדזשען; זיך פעראירען, פער־בלאנדזשען; פערקריכען אין א זייט, אב־ווייכען פון גראדען וועג, אראבגעהען פון דרך הישר; פעראירט, פערבלאנדזשעט; צופעליג, ניט רעגולאר; א פערבלאנדזשע־טע בהמה; א פעראירטער; דאס וואנדע־רען, דאס בלאנדזשען.

strayed *a.* (סטרייד) וואנדערענד, פער־בלאנדזשעט.

stray'er *n.* (סטריי׳-ער) איינער וואס בלאנדזשעט, א וואנדערער.

streak *n. and v.* (סטריעק) א שטריך, א שטרייף, א ליניע; א כאראקטעריסטי־שער שטריך, א צייכען; א כאראקטער־צוג; אין מינעראלאגיע — דער קאליר פון די־נעם פולווער פון א מינעראל, ווי ער ציינט זיך ארויס, ווען מען קריצט אויף איהם א ליניע אדער ווען מען רייבט איהם אי־בער א הארטער ניט גלאטער פלעכע; צי־הען א שטרייף אדער ליניע, מאכען א שטריך; זיך ציהען אין א ליניע אדער שטרייף [ווי א ראקעט אדער א פאלענ־דער שטערן].

streaked *a.* (סטריעקט) מיט שטריכען אדער שטרייפען.

strea'kiness *n.* (סטריע׳-קי-נעס) בע־דעקט מיט שטריכען אדער שטרייפען.

strea'king *n.* (סטריע׳-קינג) א שטריך, א שטרייף.

streak of luck (סטריעק אוו לאק) א ביסעלע גליק; א גליקליכער צופאל.

strea'ky *a.* (סטריע׳-קי) גע־שטרייפט, מיט שטרייפען אדער שטריכען; ניט מיט גלייכע אייגענשאפטען; פערשיע־דענארטיג לויט׳ן כאראקטער.

stream *n. and v.* (סטריעם) א שטראם; א טייכעל, א באך; א שטרעמונג [א גרויסע מאסע וואסער אדער לופט, וואס בעוועגט זיך אין א געוויסער ריכטונג]; דער פלוס, דער לויף; דאס פליסען; דאס שטראמען; שטראמען, פליסען; ארויס־שטרעמען; פערגיסען, ארויסלאזען א שטראם [ווי פון טרעהרען]; וועהען, פלאטערען אין דעם לופט־שטראם [ווי א פלאג]; מאכען פלאטערען; זיך בעוועגען אין דער פארם פון א ליכט־שטרייף [ווי א מעטעאר אדער פאלענדער שטערן].

stream a buoy (סטריעם ע באי) אראב־לאזען אין וואסער א באיע אדער אנקער־צייכען [דאס שטיק האלץ וואס איז צו־געבונדען צום אנקער צו צייגען וואו ער ליעגט].

stream'-an'chor *n.* (סטריעמ׳-ענ׳-קאר) א ווארף־אנקער [א מין אנקער פון א שיף].

stream'-ca'ble *n.* (סטריעמ׳-קיי׳בל) אן אנקער־קייט.

stream'-clock *n.* (סטריעמ׳-קלאק) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון דעם בלוט־שטראם אין די אדערען.

strea'mer *n.* (סטריע׳-מער) א לאנגע פלאטערענדע זאך [ווי א באנד וואס פלא־טערט אין דער לופט]; א לאנגער שמא־לער פלאג; א פאהן; א פלאמענדער שטראם וואס פליסט אין דער הויך [ווי ביים נארדליכען ליכט־שטראם]; איינער וואס וואשט צין־ערץ [ז. *streaming*].

stream'ful *a.* (סטריעמ׳-פול) פול מיט שטראמען; פול מיט טייכלעך.

stream'-ice *n.* (סטריעמ׳-אים) שטיקער אייז אדער קריהעס וואס ווערען געטרא־גען מיט׳ן שטראם פון טייך.

strea'miness *n.* (סטריע׳-מי-נעס) דאס זיין פול מיט שטראמען; דאס ארויסלא־זען פיעל שטראמען [ווי פון ליכט־שטרא־לען].

strea'ming *n. and a.* (סטריע׳-מינג) דאס אבוואשען צין־ערץ פון די ברעקלעך פעלזען און שטיינער, מיט וועלכע די ערץ איז געווען פעראייניגט; ארויסשטרעמענד מיט ליכט־שטראהלען [וועגען געוויסע עמ־בלעמען אדער צייכענס אויף א שילד].

stream'let *n.* (סטריעמ׳-לעט) א קליי־נער שטראם, א טייכעלע.

stream'ling *n.* (סטריעמ׳-לינג) ז. *streamlet*.

stream'-tin *n.* (סטריעמ׳-טין) וואש־צין [צין־ערץ וואס מען בעקומט פון אבווא־שען עס פון די ברעקלעך פעלזען און שטיי־נער, מיט וועלכע זי איז געווען פעראיי־ניגט].

strea'my *a.* (סטריע׳-מי) שטראמענד; פול מיט שטראמען אדער טייכען; ארויס־לאזענדיג שטראהלען; שטראהל־עהנליך.

streel *v.* (סטריעל) נאכשלעפען; שטרא־מען.

Street (*the*) (סטריעט) די גאס [א גאס, ווי וואל־סטריט אין ניו יארק, וואו עס איז דער פינאנציעלער צענטער].

street *n.* (סטריעט) א גאס; א דורכ־גאנג; די איינוואוהנער פון א גאס בכלל.

street'-boy *n.* (סטריעט׳-באי) א גאסען־יונג.

street bro'ker (סטריעט בראו׳-קער) ז. *curbstone broker*.

street'-car *n.* (סטריעט׳-קאר) א טראם־וואי־וואגאן, א טראמוואי, א וואגאן פון א שטאדטישער אייזענבאהן.

street'-clean'er *n.* (סטריעט׳-קליענ׳-ער) א גאסען־רייניגער.

street'-door *n.* (סטריעט׳-דאור) די גאס־טהיר, די טהיר פון א הויז וואס עפענט זיך צו דער גאס.

stree'ted *a.* (סטריע׳-טעד) מיט גאסען.

street'-or'derly *n.* (סטריעט׳-אהר׳-דער-לי) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו האלטען ריין די גאס, אבראמענדיג שנעל די אנגעווארפענע שמוץ מיט א קליינעם בערשטעל און מיט א זעקעל.

street'-rail'road *n.* (סטריעט׳-רייל׳-ראוד) א גאסען־אייזענבאהן, א שטאדט־באהן, א טראמוואי.

street'-swee'per *n.* (סטריעט׳-סהוויע׳-פער) א גאסען־קעהרער, א גאסען־רייניגער; א מאשין צו קעהרען די גאסען.

street'-walk'er *n.* (סטריעט׳-הוואהק׳-ער) אן ארומגעהער איבער די גאסען, א פוס־געהער; א פראסטיטוטקע וואס געהט ארום איבער די גאסען.

street'ward *a. and adv.* (סטריעט׳-הווארד) וואס איז צו דער גאס צו; צו דער גאס צו.

street'-wash'er *n.* (סטריעט׳-הוואש׳-ער) א פאס וואסער וואס ווערט געפיהרט אויף א וואגען צו בעגיסען די גאס.

strel'itz *n.* (סטרעל׳-איטס) א מין דיי־טשער לייוועגט; א סאלדאט פון דעם צאר׳ס לייב־וואך אמאל אין רוסלאנד, וואס איז פון פעטער דעם ערשטען אבגעשאפט געווארען.

strength *n.* (סטרענגטה) קראפט [פיזישע אדער גייסטיגע]; כח; שטארקייט; קרעפ־טיגקייט; פעסטקייט; מאכט; מעכטיג־קייט; די טרופען־צאהל, די שטרייט־כאכט [פון אן ארמעע אדער פון א פלא־טע].

strength'en *v.* (סטרענגטהן) שטארקען, שטארק מאכען; פערשטארקען, בעפעסטי־גען; בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען; שטארק ווערען; זיך בעפעסטיגען.

strength'ener *n.* (סטרענגטה׳נ-ער) א פערשטארקער; א שטארקונג; עפעס וואס שטארקט; א שטארקונגס־מיטעל.

strength'ening *a. and n.* (סטרענגטה׳נ-אינג) פערשטארקענד; א פערשטארקונג.

strength'ful *a.* (סטרענגטה׳-פול) פול מיט קראפט; שטארק, קרעפטיג.

strength'fulness *n.* (סטרענגטה׳-פול-נעס) דאס זיין פול מיט קראפט; שטאר־קייט, קרעפטיגקייט.

streng'thing *n.* (סטרענג׳-טהינג) א פערשטארקונג.

strength'less *a.* (סטרענגטה׳-לעס) אהן כח, קראפטלאז, שוואך.

strength of a cur'rent (סטרענגטה אוו ע קאר׳-ענט) די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם [די מאס עלעקטרי־ציטעט וואס פליסט אין א צייט־איינהייט, געוועהנליך אין א סעקונדע].

strength of mate'rials (סטרענגטה אוו מע-טי׳-רי-עלז) די פעסטיגקייט פון מאטעריאלען.

strength of mind (סטרענגטה אוו מאינד) דענקונגס־קראפט, דענקונגס־פעהיג־קייט.

streng'thy *a.* (סטרענג׳-טהי) קרעפטיג, שטארק.

strenuos'ity *n.* (סטרענ-יו-אס׳-אי-טי) העפטיגקייט; אייפריגקייט; ערנסטקייט; מוטיגקייט, טיכטיגקייט; א שפאנענדער עפעקט.

stren'uous *a.* (סטרענ׳-יו-אס) ענער־גיש, טהעטיג, פלייסיג, טיכטיג, מוטיג; ערנסט, אייפריג; העפטיג, שטארק.

stren'uously *adv.* (סטרענ׳-יו-אס-לי) מיט מוטה, מיט אייפער, מיט הארץ; ענערגיש, טהעטיג, טיכטיג.

stren'uousness *n.* (סטרענ׳-יו-אס-נעס) מוטיגקייט, בעהארצטקייט; אייפריגקייט, טהעטיגקייט, פלייסיגקייט, טיכטיגקייט.

strepito'so *adv.* (סטרעפ-אי-טאו׳-סאו)

אין מוזיק — אויף א רעש'יגען, טומלדי-גען אדער העפטיגען שטייגער.

strep'itous *a.* (סטרעפּ'-אי-טאס) רעש'יג, טומלדיג.

stress *n. and v.* (סטרעס) קראַפט; אָנ-שטרענגונג, שפּאַנונג; אנשטרענגונגס-קראַפט; דרוק, דראַנג; נאָכדרוק; וויכ-טיגקייט; דער אַקצענט אדער די בעטאָ-נונג [דאס אנדריקען א געוויסע זילבע פון א ווארט מעהר אלס די אנדערע]; שטעלען דעם אקצענט, בעטאָנען; אונטערוואַרפען צו אַן אנשטרענגונג אדער שפּאַנונג.

stress'less *a.* (סטרעס'-לעס) אָהן אַן אַקצענט.

stretch *v. and n.* (סטרעטש) ציהען, שטרעקען; אויסברייטען, אויסדעהנען, אויסציהען, פאַנאַנדערציהען; אנשטרענ-גען, אנציהען; איבערטרייבען, פערגרעסע-רען; זיך אויסציהען, זיך פאַנאַנדערציהען; זיך אויסשטרעקען, זיך אויסברייטען; ווע-רען געראַם; אויפהענגען אויף דער תליה; איבערטרייבען, מגזם זיין; זעגלען אונ-טער'ן ווינד מיט אלע זעגעל; זיך אנ-שטרענגען מיט אלע כחות ביים לויפען; אן אויסשטרעקונג אדער אויסציהונג; א שטאַרקע אנשטרענגונג אדער שפּאַנונג; א שטרעקע, א מרחק; א שטח; אן אונטער-בראָכענער משך פון צייט; א ריכטונג, א קורס; א שפּרונג אדער לויף ווי פון א חיה; א יאָהר געפענגניס [אויף דער שפּראַך פון גנבים].

stretch a point (סטרעטש ע פּאינט) איבערטרעטען די גרענעץ; איבערכאַפּען די מאָס.

stretch'er *n.* (סטרעטש'-ער) אן אויס-שטרעקער, אן אויסציהער; א געצייג וואס דיענט צום אויסציהען אדער אויסשטרע-קען; א טראָג-בעטעל [צו טראָגען פער-וואונדעטע אדער טויטע]; א קוואָר-ברעט אין א שיפעל צו האַלטען די פיס; א ציגעל וואס ליעגט פאַר לענג אין דער וואַנד; א קוואָר-לייסט צווישען די פיס פון א שטוהל; אן אונטערשטע ברעט אין א טיש צו פערפעסטיגען די פיס פון טיש און וואס דינט אלס פאליצע צום אוועק-שטעלען א בלומען-קאָרב, ביכער אדער עפּ-וואס אנדערש; א פערבינדונגס-שטאַנג אין א ראַהם; א גרויסע גוזמא אדער איבער-טרייבונג, א ליגען.

stretch'-hal'ter *n.* (סטרעטש'-האַל'-טער) איינער וואס דאַרף געהאַנגען ווערען; א לומפּ, א שורקע.

stretch'ing *a. and n.* (סטרעטש'-אינג) אויסציהענד, אויסשטרעקענד, פאַנאַנדער-ציהענד; דאס אויסציהען, דאס אויסשטרע-קען, דאס פאַנאַנדערציהען.

stretch'ing-frame *n.* (סטרעטש'-אינג-פריים) א פערשפּין-מאַשין [א מאַשין וואס ציהט פאַנאַנדער בוימוואָל פאַרבע-רייטענדיג עס צום שפּינען]; א ראַהם אויף וועלכען געקראָכמאַלטע זאַכען ווערען אַנגעצויגען צום טריקענען.

stretch'ing-machine' *n.* (סטרעטש'-אינג-מע-שין') א פערשפּין-מאַשין. ז. *stretching-frame.*

stretch out (סטרעטש אוט) ברייט פאַ-נאַנדערנעהמען די רודערס אום צו טריי-בען דאס שיפעל שנעלער; אויסציהען.

stretch'y *a.* (סטרעטש'-אי) וואס קען פאַנאַנדערגעצויגען ווערען, וואס קען זעהר שטאַרק אויסגעצויגען ווערען; וואס ציהט זיך [ווי פון מיעדקייט אדער פון שלאָף].

strew *v.* (סטרוה) בע-, אויסשטרייען, בע-שטרייען; בעשיטען; אויסשיטען; פאַנאַ-נדערשיטען; בעשפּרענקלען.

strew'ing *n.* (סטרוה'-אינג) עטוואס מיט וואס מען בעשטרייט; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטרייט אדער פאַנאַנדערגעשאָטען.

strew'ment *n.* (סטרוה'-מענט) דאס שטרייען אדער אויסשטרייען; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטרייט אדער פאַנאַנ-דערגעשאָטען.

stri'a *n.* (סטראַי'-אַ) אין אנאַטאָמיע, זאָאָלאָגיע און באָטאַניק — א שטרייף, א שטריך, א ליניע; א ריץ; אין ארכיטעק-טור — א רינג פון א זייל וועלכער גע-פינט זיך צווישען צוויי רינגען-פערמיגע פערטיעפונגען; א שטריך, א שטרייף.

stri'æ *n.* (סטראַי'-אי) שטרייפען, שטרי-כען; די ליכט-שטרייפען וואס בילדען זיך ווען אן עלעקטרישע ענטלאַדונג אדער פונק געהט דורך א לופט-אויסגעפּומפּטע רעהרעל [ווי דאס גייסלערשע רעהרעל].

stri'ate *a. and v.* (סטראַי'-אייט) גע-שטרייפט, מיט שטריכען; וואס האט די פאָרם פון א פאָדים; מאַכען אין שטריכען אדער שטרייפען.

stri'ated *a.* (סטראַי'-איי-טעד) גע-שטרייפט, מיט שטריכען.

stri'ately *adv.* (סטראַי'-אייט-לי) מיט שטרייפען אדער שטריכען; געשטרייפט.

stria'tion *n.* (סטראַי-איי'-שאָן) שטריי-פונג; געשטרייפטקייט; דאס זיין אין שטרייפען, שטריכען אדער אין ריצען; א שטרייף, א שטריך, א ריץ.

stri'ature *n.* (סטראַי'-ע-טשור) ז. *striation.*

strick *n.* (סטריק) אן אבשטרייך-האָלץ [אזא פלאַכעס שטיק האָלץ וואס ווערט בענוצט אבצושטרייכען תבואה אין א מאָס צו מאַכען גלייך מיט די ברעגען]; א בינ-טעל בעארבייטע פלאַקס.

strick'en *a.* (סטריקען) גע-, געשלאָגען, שטויסען; געטראָפען; בעפאַלען; ווייט אוועק.

strick'le *n.* (סטריקל) אן אבשטרייך-האָלץ [אזא האָלץ אבצושטרייכען תבואה אין א מאָס צו מאַכען גלייך מיט די ברעגען]; א שטרייך-האָלץ [אזא לאָפּעטקע צו פּו-צען פלאַקס]; א שלייף-ברעטעל צום שאַר-פען מעסערס; אזא ברעטעל וואס מעטאַל-גיסער בענוצען אבצוגלייכען די פורעמס.

strict *a.* (סטריקט) שטרענג; אבסאָלוט; גענוי, פּינקטליך; פעסט, ענג; אינטים.

strict construc'tionist (סטריקט קאָנ-סטראָק'-שאָנ-איסט) איינער וואס פאָדערט, אז די געזעצען אדער די קאָנסטיטוציאָן זאָלען אויסגעטייטשט ווערען שטרענג לויט דעם געשריבענעם בוכשטאַב; אין דער אמע-ריקאַנער געשיכטע — אן אנהענגער פון א פּאַרטיי וואס פאָדערט, אז די קאָנסטיטו-ציאָן בנוגע צו די איינצעלנע שטאַאַטען זאָל אויסגעטייטשט ווערען שטרענג לויט דעם געשריבענעם בוכשטאַב.

strict'ly *adv.* (סטריקט'-לי) פּינקטליך, גענוי; שטרענג; בעשטימט, פּאָזיטיוו; דורך און דורך, אויסשליסליך; אויסדריק-ליך.

strict'ness *n.* (סטריקט'-נעס) שטרענג-קייט; גענויאיגקייט, פּינקטליכקייט.

strict sense (סטריקט סענס) די שטרענ-גע אדער גענויע בעדייטונג [פון א ווארט אדער פון אן אויסדרוק].

stric'ture *n.* (סטריק'-טשור) א קראַנק-האַפטע צוזאַמענציהונג פון וועלכען עס איז קאַנאַל אין קערפּער; א שאַרפע קריטיק, א שטרענגע קריטישע בעמערקונג.

strid'den (סטרידן) גע-טראָטען אדער גע-שריטען מיט ברייטע טריט. ז. *stride.*

stride *v. and n.* (סטראַיד) שטעלען גרויסע טריט, שרייטען מיט גרויסע טריט; אריבערשפּרייזען מיט איין טריט; זיצען אדער שטעהן מיט פאַנאַנדערגעשפּרייטע פיס; א גרויסער טריט; א גרויסער שפּרייז.

stri'dent *a.* (סטראַי'-דענט) גרילצענד [וועגען א קלאַנג אדער שטימע].

stri'dently *adv.* (סטראַי'-דענט-לי) גרילצענדיג.

stri'dor *n.* (סטראַי'-דאָר) א גרילץ.

strid'ulant *a.* (סטריד'-יו-לענט) ז. *stridulous.*

strid'ulate *v.* (סטריד'-יו-לייט) גריל-צען; סקריפּען.

stridula'tion *n.* (סטריד-יו-ליי'-שאָן) דאס גרילצען, דאס סקריפּען; א גרילץ.

strid'ulator *n.* (סטריד'-יו-ליי-טאָר) א גרילצענדער אדער סקריפּענדער אינזעקט.

strid'ulatory *a.* (סטריד'-יו-ליי-טאָ-רי) ז. *stridulous.*

strid'ulous *a.* (סטריד'-יו-לאָס) גריל-צענד; סקריפּענד.

strife *n.* (סטראַיף) א בעשטרעבונג; א שטרייט; א קאַמפּף; א קריעג, א מחלוקה; א וועט-שטרייט.

strife for life (סטראַיף פאָר לאַיף) דער קאַמפּף פאַר'ן לעבען, דער קאַמפּף פאַר דער עקזיסטענץ.

strife'ful *a.* (סטראַיף'-פול) שטרייטיג, קריעגעריש; ווידערשפּרעכענד, ווידער-שטרעבענד.

strig *n. and v.* (סטריג) דאס פּיסעל אדער דאס שטענגעל פון א בלום אדער בלעטעל; אבשניידען אדער אראָבנעהמען דאס פּיסעל אדער דאס שטענגעל פון א בלום אדער בלעטעל.

stri'ga *n.* (סטראַי'-גאַ) אין באָטאַניק — א בעוואַקסונג ווי פון שטייפע שפּיציגע האָר; אין זאָאָלאָגיע — א שטריך אדער שטרייף.

strig'il *n.* (סטרידזש'-איל) א לייב-קראַ-צער [אזא אינסטרומענט פון מעטאַל, ביין אדער האָרן וואס פלעגט אין אַלטערטום בענוצט ווערען צו קראַצען דאס לייב אין באָד].

strig'ilose *a.* (סטרידזש'-אי-לאָס) אין באָטאַניק — בעדעקט מיט קליינע שטייפע שפּיציגע הערלעך.

strig'ine *a.* (סטרידזש'-אין) וואס איז ענהליך צו אן אוילע אדער סאָווע [אזא נאַכט-פויגעל].

stri'gose *a.* (סטראַי'-גאָס) אין באָטאַ-ניק — בעדעקט מיט שפּיציגע שטייפע האָר; מיט דינע שטריכען אדער שטרייפען [וועגען דעם אויסזעהן פון געוויסע אינזעקטען].

stri'gous *a.* (סטראַי'-גאָס) ז. *strigose.*

strike *v. and n.* (סטראַיק) שלאָגען; שטויסען; קלאַפּען; זיך אנקלאַפּען, זיך אבשלאָגען; זיך אנשטויסען; דורכקלאַפּען, דורכשטויסען אדער דורכשטעכען; שטריי-קען [סטרייקען], אבשטעלען די ארבייט; ארויסקומען פּלעצליך מיט א דרינגענדען פערלאַנג; אנצינדען; אנצינדען דורך א קלאַפּ אדער רייב; אנצינדען אן עלעקטרי-שען בויגען-לאַמפּ דורך פאַנאַנדערוקען די קויהלען-שטיפטען; אבהאַקען; אויס-קלאַפּען, אויסשלאָגען, אויסדריקען, אויס-שטעמפּלען; אריינקלאַפּען, אריינשלאָגען; אויסמעקען, אויסשטרייכען; אנגרייפען; קעמפּפען; ערשיינען פּלעצליך אדער אונ-ערוואַרטעט; אראָבלאָזען דעם זעגעל אדער פלאַג ביים אונטערגעבען זיך צום שונא; זיך אונטערגעבען; בעריהרען; שטראַנדען, ארויפלויפען אדער ארויפשטויסען זיך אויף א זאַמד-ברעג אדער פעלז [וועגען א שיף]; גנב'ענען פון די קעשענעס [אויף

גנבים-שפּראַך]; זיך אנשטויסען פּלוצים אן עטוואָס; מאַכען אן ענטדעקונג, געפינען; זיך איינוואָרצלען, לאָזען וואָרצלען; זיך אנקלאַפּען אדער בעפעסטיגען צו שטיינער אדער מושלען [וועגען אויסטערס]; בעדיענען אן אפיציער [אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; דורכגעזאַלצען ווערען, דורכגענומען ווערען מיט זאַלץ [ווי א הערינג]; אבגעהן, אבבלאַקירען [וועגען פארבען]; טרעפען ווי מיט א שלאַג; אבשטרייכען אדער גלייך מאַכען מיט די ברעגעס [וועגען א מאָס תבואה]; אראבברייסען, אראבנעהמען, אוועקנעהמען פון ארט; אריינגיסען אין קיהל-געפעס [וועגען צוקערזאַפט אדער סיראָפּ ביים פאַבריצירען צוקער]; אריינפאַלען אין געדאַנק, ארויפקומען אויף דער מחשבה; מאַכען א שטאַרקען איינדרוק; ערשיינען, אויסזעהן; צאַפּען משקה [ווי פון א פאַס]; צוקלאַפּען [ווי ביים אבשליסען א מסחר]; בעשליסען, בעשטימען, אבמאַכען; מאַכען א שטריך אדער ליניע אויף א שטיק צייג דורך אן אנגעצויגענעם קרייד-פאַדים [ווי די שניידערס טהוען עס]; אריינשטעכען א האַרפּון אין א וואַלפיש; פערטשעפּען א פיש מיט'ן האַטשעק, ווען ער האָט אליין זיך ניט פערטשעפּעט אן איהם; אננעהמען [א פּאָזע, א מיענע, א שטעלונג א. ד. ג.]; אנפאַנגען [ווי א בעוועגונג]; נעהמען א געוויסע ריכטונג [וועגען די געאָלאָגישע שיכטען]; א קלאַפּ, א שטויס; א שטרייק [סטרייק], אן ארבייטס-אבשטעלונג פאַר געוויסע פאָדערונגען; אן אבשטרייך-האָלץ [ז. *strickle*]; אן אונערוואַרטעטע ענטדעקונג פון מעטאַל-ערץ אין א מינע; אן אונערוואַרטעטער ערפאָלג; אן ענגלישע טרוקען-מאָס [ווי פאַר תבואה] וואָס איז אן ערך גלייך צו צוויי בושעל; א בינטעל בעארבייטע פלאַקס; א האַקען אדער קרוק אין א מעטאַל-גיסעריי אויפצוהויבען די שטיקער מעטאַל; די מאָס סיראָפּ וואָס ווערט אין דער צוקער-פאַבריקאַציאָן מיט איין מאָל אריינגעגאָסען אין קיהל-געפעס; די מאָס צוקער וואָס ווערט אויסגעקאָכט אדער קריסטאַליזירט מיט איין מאָל; אין ביים-באַל-שפּיעל — אן אונערפאָלגרייכער פערזוך פון דעם באַל-שלעגער א קלאַפּ צו טהאָן דעם באַל; א באַל וואָס ווערט אזוי געוואָרפען דאָס דער באַל-שלעגער דאַרף פּראָבירען איהם א קלאַפּ טהאָן; א פולע מאָס [בעזאָנדערס וועגען דער מאָס מאַלץ וואָס דאַרף אריינגעטהאָן ווערען אין ביער]; די סומע מינץ [מעטאַל-געלד] וואָס איז געפּרעגט [געשטעמפּעלט] געוואָרען מיט איין מאָל; אין אמעריקאנער פּאָליטיק — א געזעץ-פּראָיעקט, וואָס ווערט אריינגעטראָגען אין א געזעצגעבערישער קערפּערשאַפט מיט דעם ציעל ניט דורכצופיהרען איהם, נאָר כדי דער צד, וואָס ווערט אנגעגריפען דורך דיעזען געזעץ, זאָל געבען לאָ יחרץ-געלד, אום דער געזעץ-פּראָיעקט זאָל ניט דורכגעהן.

strike a bal'ance (סטראַיק ע בעל'-ענס) אונטערציהען דעם סך הכל פון די איינגאַהמען און אויסגאַבען; אונטערציהען די אונטערשטע שורה.

strike a bar'gain (סטראַיק ע באַר'-גיין) "צוקלאַפּען", שליסען א מסחר.

strike a lead (סטראַיק ע ליעד) זיך אנשטויסען אין א מינע אויף א קוועלע פון מעטאַל-ערץ; אריינטרעטען אין אן ערפאָלגרייכער אונטערנעהמונג.

strike a light (סטראַיק ע לאַיט) אנצינדען פייער, מאַכען ליכטיג.

strike amain' (סטראַיק ע-מיין') שנעל אדער פּלוצים אראבלאָזען די זעגלען אדער דעם פלאַג פון א שיף.

strike an an'swer (סטראַיק ען ענ'-סער) אויסשטרייכען אדער אויסמעקען אן ענטפער אלס ניט ריכטיג אדער אונגעניגענד.

strike an at'titude (סטראַיק ען עט'-אי-טיוד) אננעהמען א טעאַטראַלישע פּאָזע.

strike asun'der (סטראַיק ע-סאַנ'-דער) פאַנאַנדערשפּאַלטען אדער פאַנאַנדערהאַקען אין צווייען.

strike at (סטראַיק עט) א אנגרייפען; א קלאַפּ טהאָן; ציעלען זיך א קלאַפּ צו טהאָן.

strike back (סטראַיק בעק) געבען א פּאַטש פאַר א פּאַטש.

strike blind (סטראַיק בלאַינד) שלאָגען מיט בלינדקייט; בלינד מאַכען.

strike'-block *n.* (סטראַיק'-בלאָק) א קורצער פוגען-הובעל.

strike dead (סטראַיק דעד) טויט שלאָגען.

strike down (סטראַיק דאַון) אנידערוואַרפען, וואַרפען צו דער ערד.

strike fire (סטראַיק פאַיר) ארויסקלאַפּען פייער [מאַכען פייער דורך קלאַפּען אדער רייבען].

strike for (סטראַיק פאָר) זיך פלעצליך א לאָז טהאָן; זיך בעגעבען [ערגעץ-וואָו].

Let us strike for the rear car.

strike from (סטראַיק פראָם) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

strike fund (סטראַיק פאַנד) א שטרייק-קאַסע [א קאַסע פון וועלכער עס ווערט געגעבען שטיצע צו שטרייקענדע ארבייטער].

strike hands (סטראַיק הענדז) זיך געבען די הענד.

strike home (סטראַיק האָום) טרעפען אין סאַמע אויג; טרעפען אין ריכטיגען פונקט.

strike in (סטראַיק אין) מאַכען אן ענערגישע בעוועגונג אדער אנשטרענגונג; זיך אריינמישען אין די רייד, אונטערברעכען; אנפאַנגען; צושטעהן, זיך פעראייניגען; אנקומען, צושווימען צום ברעג [וועגען פיש].

strike in'to (סטראַיק אינ'-טו) זיך אריינרייסען, זיך אריינברעכען; אריינלויפען מיט האַסט.

strike meas'ure (סטראַיק מעזש'-אור) אבשטרייכען דאָס איבעריגע פון א מאָס תבואה; מאַכען א פולע מאָס [ניט מעהר און ניט ווייניגער ווי די מאָס ענטהאַלט].

strike of day (סטראַיק אָוו דיי) דער אויסברוך פון טאָג; בעגינען.

strike off (סטראַיק אָף) 1. אויסמעקען, אויסשטרייכען; 2. אראבציהען, אראברעכענען; 3. אראבהאַקען, אראבקלאַפּען; 4. אבדרוקען.

1. **Strike off** this item from the bill. 2. The bookkeeper **strikes off** the interest on the debt. 4. The publisher was requested to **strike off** two thousand copies of the book.

strike oil (סטראַיק אָיל) ענטדעקען א קוועלע פון פעטראָלעאום [קעראָסין]; זיך אנשטויסען אויף א גליק.

strike one luck'y (סטראַיק הוואַן לאַק'-אי) "צוגעקלאַפּט" [אן אויסדרוק ביים שליסען א מסחר, ווען מען גיט זיך די הענד].

strike one's fan'cy (סטראַיק הוואַנז פענ'-סי) געפעלען ווערען; פאַרקומען אלס בעקאַנט.

strike'-or-si'lent *n.* (סטראַיק'-אָהר-סאַי'-לענט) דער טייל פון א זייגער, וואָס בריינגט דעם שלאָג-מעכאַניזם אין בעוועגונג און שטעלט איהם אב.

strike out (סטראַיק אַוט) 1. ארויסשלאָגען, ארויסקלאַפּען; 2. אויסמעקען, אויסשטרייכען; 3. ערפינדען; מאַכען אויף שנעל א פּלאַן; 4. אין בייסבאָל-שפּיעל — ארויסשלאָגען פון קאָן [ווי דער באָל-וואַרפער דעם באָל-שלאָגער, ווען עס האָט זיך איהם א געוויסע צאָהל מאָל ניט איינגעגעבען אבצושלאָגען דעם באָל]; 5. אין פויסטען-קאַמפּף — דערלאַנגען א קלאַפּ אויסשטרעקענדיג די האַנד פון שולטער אויס; 6. נעהמען א געוויסע ריכטונג.

3. He was ordered to **strike out** a new plan to finance the company. 4. The pitcher **struck out** three men in succession.

strike'-pay *n.* (סטראַיק'-פּיי) שטרייק-אויסצאָהלונג [שטרייק-אונטערשטיצונג וואָס א טרייד-יוניאָן אדער געווערקשאַפט צאָהלט אויס צו שטרייקענדע ארבייטער].

stri'ker *n.* (סטראַי'-קער) איינער אדער עטוואָס וואָס קלאַפּט אדער שלאָגט; א שלאָגער; א שלאָג-האַמער; א שטרייקער, אן ארבייטער וואָס שטעלט אב די ארבייט; א סאָלדאַט אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואָס איז אנגעשטעלט אלס א דיענער ביי אן אפיציער; אין אמעריקאנער פּאָליטיק — איינער וואָס טראָגט אריין אין א געזעצגעבערישער קערפּערשאַפט א נייעם געזעץ-פּראָיעקט מיט דעם ציעל ניט דורכצופיהרען איהם, נאָר כדי דער צד, וואָס ווערט אנגעגריפען דורך דיעזען געזעץ, זאָל אבצאָהלען לאָ יחרץ-געלד, אום דיעזער געזעץ-פּראָיעקט זאָל ניט דורכגעהן.

strike root (סטראַיק רוהט) ארויסלאָזען וואָרצלען; איינוואָרצלען זיך; זיך בעפעסטיגען.

strike sail (סטראַיק סייל) אראבלאָזען פּלוצים די זעגלען.

strike short (סטראַיק שאָהרט) ניט טרעפען, ניט ערגרייכען דעם ציעל.

strike soun'dings (סטראַיק סאַונ'-דינגז) דערגרונטעווען די טיעפקייט פון ים [מיט א זינק-בליי].

strike ter'ror (סטראַיק טער'-אָר) אנוואַרפען א שרעק.

strike up (סטראַיק אַפּ) אנפאַנגען זינגען אדער שפּיעלען; זיך איינינגען אין דורכפיהרען עפּעס.

stri'king *a. and n.* (סטראַי'-קינג) אויפפאַלענד, איבערראַשענד, מערקווירדיג; דאָס קולטיווירען פּלאַנצען דורך איינוואָרצלען אבגעשניטענע צווייגלעך; אין ארכיטעקטור — דאָס צונעהמען דעם צענטער, אויף וועלכען עס איז געוועזען געבויט אן ארקע אדער בויגען.

stri'kingly *adv.* (סטראַי'-קינג-לי) אויף אן אויפפאַלענדען אופן; איבערראַשענד, מערקווירדיג.

stri'kingness *n.* (סטראַי'-קינג-נעס) דאָס זיין אויפפאַלענד, דאָס זיין איבערראַשענד, מערקווירדיגקייט.

stri'king resem'blance (סטראַי'-קינג רי-זעמ'-בלענס) אן אויפפאַלענדע עהנליכקייט, א מערקווירדיגע עהנליכקייט.

string *n. and v.* (סטרינג) א שנור; א שנירעל, א באַנד, א בענדעל, א שטריקעל; א שטריקעל פון א שיס-בויגען; א סטרונע; אן אדער [פאָזער, פיבר אדער פאָדים] פון א פלאַנצע; א פלאַנצען-אדער; אן ערץ-אדער; א גאַנג, א רייהע, א שורה; זאַכען וואָס זיינען אנגעצילעט אדער ארויפגעצויגען אויף א שנור; די צאָהל געווינסען אין ביליאַרד; דער ערשטער קלאַפּ

אין ביליארד, אום צו בעשטימען, ווער עס זאָל אנפאנגען די שפּיעל; ארויפציהען סטרונעס; אנציהען די סטרונעס, אנשטעלען דעם טאָן פון א שטרייך-אינסטרומענט; אנציהען, מאכען שטייף; מאכען שטארק; צובינדען, אויפהענגען אדער בעפעסטיגען מיט א שטריקעל אדער בענדעל; צוזאמענבויגען א שיס-בויגען, אום אנצוציהען דאס שטריקעל; אויסציהען אין רייה אדער שורה; זיך ציהען אין א רייה אדער שורה; זיך ציהען ווי שנירלעך; ארויפציהען, ארויפצילען [ווי למשל, קארעלען]; ארויסנעהמען די אדערען אדער פעדים [פון פלאנצען]; מאכען א פּראָבע-קלאפּ אין ביליארד-שפּיעל, אום צו בעשטימען, ווער עס זאָל אנפאנגען דאס שפּיעל.

string'-al'phabet *n.* (סטרינג'-על'-פע-בעט) א קניפּלעך-אלף-בית [אן אלף-בית פאר בלינדע געמאכט אין דער פארם פון פערשיעדענע שלייפען און קנופּען].

string'-band *n.* (סטרינג'-בענד) א מוזיק-קאפּעלע וואס שפּיעלט אויף שטרייך-אינסטרומענטען [אינסטרומענטען מיט סטרונעס].

string'-bark *n.* (סטרינג'-בארק) ז. *stringy-bark*.

string'-beans *n.* (סטרינג'-ביענז) פאַ-סאָליעס וואס ווערען געקאכט מיט די שויטען [סטרוטשקעס].

string'-board *n.* (סטרינג'-באורד) א טרעפּען-ברעט [א ברעט וואס האלט אונטער די טרעפּ]; א ברעט, וואס דיענט אלס אונטערשפּארע.

string'-course *n.* (סטרינג'-קאורס) אין ארכיטעקטור — א פלאכער שמאלער געזימס [מעהרסטענטייל אונטער פענסטער].

stringed *a.* (סטרינגד) מיט סטרונעס; ארויסגעבראכט דורך סטרונעס אדער שטרייך-אינסטרומענטען; פערבונדען.

strin'gency *n.* (סטרינ'-דזשענ-סי) 1 געדריקטקייט, געענגטקייט [אין געלד]; 2. שטרענגקייט.

1. There is a **stringency** in the money-market. 2. The **stringency** of the regulations was increased.

stringen'do *a.* (סטרינ-דזשענ'-דאָ) אין מוזיק — פערשנעלערענד דעם טעמפּ.

strin'gent *a.* (סטרינ'-דזשענט) שטרענג; געדריקט, געענגט [אין געלד].

strin'gently *adv.* (סטרינ'-דזשענט-לי) אויף א שטרענגען אופן; געענגט [אין געלד].

strin'gentness *n.* (סטרינ'-דזשענט-נעס) ז. *stringency*.

string'er *n.* (סטרינג'-ער) איינער וואס שטעלט אריין די סטרונעס אין א פּיאַנאָ; איינער וואס מאכט די שטריקלעך פאר א שיס-בויגען; איינער וואס צילעט אדער ציהט ארויף אויף א שנירעל; א האריזאנטאלער באלקען וואס פערבינדט די ענדען פון צוויי שטעהענדע באלקענס פון א הויז; א שוועל [א באלקען וואס ווערט געלעגט אין דער לענג, צו וועלכען מען בעפעסטיגט די שינען אדער רעלסען פון אן אייזענבאהן]; אן אונטערשטיצונגס-ברעט [הויפּטזעכליך אזא וואס שטיצט די טרעפּ פון א לייטער].

string'-gage *n.* (סטרינג'-גיידזש) א מאס צו מעסטען די לענג פון סטרונעס.

string'-halt *n.* (סטרינג'-האהלט) ז. *spring-halt*.

string'iness *n.* (סטרינג'-אי-נעס) פּעדימדיגקייט, פאזערדיגקייט.

string'less *a.* (סטרינג'-לעס) אהן סטרונעס.

string'-min'strel *n.* (סטרינג'-מינ'-סטרעל) א מינסטרעל וואס זינגט אונטער דעם אקאמפּאנימענט פון א שטרייך-אינסטרומענט. ז. *minstrel*.

string of cash (סטרינג אוו קעש) א שנור פון 500 ביז 1,000 אזעלכע קליינע כינעזישע קופּערנע מטבעות, וועלכע זיינען געלעכערט און ווערען ארויפגעצויגען אויף א שנור.

string'-or'chestra *n.* (סטרינג'-אהר'-קעס-טרא) ז. *string-band*.

string'-pea *n.* (סטרינג'-פּיע) ארבעס וואס ווערט געגעסען מיט די שויטען [סטרוטשקעס].

string'-piece *n.* (סטרינג'-פּיעס) דער אויבערשטער טייל פון א לייטער; דאס ברעט, אויף וועלכען עס שטיצען זיך די טרעפּ; א האריזאנטאלער באלקען וואס פעראייניגט צוויי ווערטיקאלע באלקענס פון א הויז; א בעפעסטיגונגס-באלקען.

string'y *a.* (סטרינג'-אי) פעדימדיג, שנירעלדיג; ציהיג, קלעפּיג; אדערדיג.

string'y-bark *n.* (סטרינג'-אי-בארק) אזא אויסטראלישער גומי-בוים מיט א פּעדימדיגער קארע.

strip *v. and n.* (סטריפּ) בערויבען, אוועקנעהמען, אראָבּרייסען, אבשיילען, זיך אבשיילען; ענטבלויזען, זיך ענטבלויזען; אבדעקען, זיך אבדעקען; אראבנעהמען די פעל; אברייבען די גווינטען; ווערען אבגעריבען [וועגען גווינטען]; אויסמעלקען ביז'ן לעצטען טראפּען; אויספּרעסען די רויגען אדער די מילך [פון פיש]; ווערען אויסגעקוועטשט אדער בעפרייט פון רויגען און מילך [וועגען פיש]; אויסלעגען די אויסגעאקערטע ערד אין שטרייפען; אברייסען טאבאק-בלעטער פון די בלעטער-שטענגלעך; בעפרייען פון דעם אויבערשיכט, אויפדעקען [מעטאל-אדערען אין מעטאל-גרובען]; א שטרייף; א שמאלער, לאנגער פּאס; א דערוואקסען איינגעל, א בחור'ל; א שמאל ברעטעל, וואס ווערט ארויפגעשלאגען איבער א שפּאלט צווישען צוויי צוזאמענגעלעגטע פּלאנקען; פערוויסטונג; פערניכטונג [ווי פון געביידען, געהילץ א. ד. ג.].

stripe *n. and v.* (סטראַיפּ) א שטרייף; א פּאס; א לאנגער, שמאלער פּאס; א שפּור פון א בייטש; א שמיץ, א שמייס מיט א בייטש; א בעשטימטער קאליר, סארט, מין; עטוואס כאראקטעריסטישעס; שטרייפען, מאכען שטרייפען, מאכען געשטרייפט; קנוטעווען, פּאסעווען, שמייסען.

striped *a.* (סטראַיפּט) געשטרייפט.

striped an'telope (סטראַיפּט ענ'-טי-לאופּ) די געשטרייפטע אנטעלאפּע [אזא גרויסער געשטרייפטער אפריקאנישער הירש].

Striped Antelope

striped'-bass *n.* (סטראַיפּט'-בעס) דער ים-וואָלף [אזא ים-פיש עהנליך צו א בארש אדער אקון]. ז. *bass*.

striped squir'rel (סטראַיפּט סקהוואר'-על) ז. *chipmunk*.

strip'-leaf *n.* (סטריפּ'-ליעף) א טאַבאַק-בלאט אהן דעם בלאט-שטענגעל.

strip'ling *n.* (סטריפּ'-לינג) א יונגער מענש, א בחור'על.

strip'per *n.* (סטריפּ'-ער) א שיילער; אן אינסטרומענט צום אראבנעהמען די קארע פון בוימער; איינער וואס רייסט אראב אדער ענטבלויזט.

strip'ping *n.* (סטריפּ'-אינג) דאס שיילען, דאס אראבנעהמען די קארע אדער די אויבערשטע שיכט; דאס אראברייסען אדער אבדעקען; ענטבלויזונג; דאס אויסקוועטשען די רויגען אדער די מילך [פון פיש].

strip'pings *n.* (סטריפּ'-אינגז) די לעצטע אויסגעמאלקענע מילך.

stri'py *a.* (סטראַי'-פּי) שטרייפען-עהנליך; געשטרייפט; וואס קומט אין שטרייפען.

strive *v.* (סטראַיוו) 1. שטרעבען, זיך בעשטרעבען; 2. שטרייטען, קעמפּפען; קאנקורירען.

1. It is laudable to **strive** for success. 2. The firm **strives** to beat its competitors.

striv'en (סטריווען) געשטרעבט, געשטרייט; קאנקורירט. ז. *strive*.

stri'ver *n.* (סטראַי'-ווער) א שטרעבער, איינער וואס שטרעבט; א שטרייטער; א קאנקורענט.

stri'ving *n. and a.* (סטראַי'-ווינג) א שטרעבען; א שטרייט; שטרעבענד; שטרייטענד.

stri'vingly *adv.* (סטראַי'-ווינג-לי) שטרעבענדיג; שטרייטענדיג.

strob'ic *a.* (סטראב'-איק) וואס זעהט אויס ווי עס וואלט זיך געדרעהט.

strob'ile *n.* (סטראב'-איל) אין באטאניק — א שישקע [ווי פון אן עגלע אדער טאנענבוים]; אין זאאלאגיע — א ווארים אדער אן אנדער בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א שישקע פון א טאנענבוים.

strobil'iform *a.* (סטרא-ביל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א טאנענבוים-שישקע.

strob'iline *a.* (סטראב'-אי-לין) ז. *strobiliform*.

strob'iloid *a.* (סטראב'-אי-לאיד) ז. *strobiliform*.

strobiloph'agous *a.* (סטראב-אי-לאפ'-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט שישקעס פון סאסנעס און טאנענבוימער [וועגען געוויסע פויגלען].

strobi'lus *n.* (סטרא-באי'-לאס) א שישקע פון א טאנענבוים.

strob'oscope *n.* (סטראב'-א-סקאופּ) א סטראבאסקאפּ, אן אינסטרומענט צו שטודירען די בעוועגונגען פון א זיך-דרעהענדען אדער וויברירענדען קערפּער.

strode (סטראוד) געטראטען, געשטעלט בריידטע טריט. ז. *stride*.

stroke *n. and v.* (סטראוק) 1. א שלאג, א קלאפּ; א פּולס-שלאג; 2. א שטריך; א כאראקטער-שטריך; 3. אן אויפטהועכץ; אן אויפטהו; 4. א שטרייך, א גלעט; 5. שטרייכען, גלעטען; 6. גלאט מאכען; 7. רודערען מיט די הינטערשטע רודערס.

2. In its main **strokes** the new law accords with the old one. 3. The invention was a **stroke** of genius. 5. He sat musingly **stroking** the child's head.

stroke above' (סטראוק ע-באוו') א גראד העכער; א ביסעל העכער [אין גראד אדער ווערטה].

He is a **stroke above** his friends.

stroke'-oar *n.* (סטראוק׳-אור) דער הינטערשטער רודער; דער הינטערשטער רודערער.

stroke'-oars'man *n.* (סטראוק׳-אורז׳-מען) דער הינטערשטער רודערער.

stro'ker *n.* (סטראו׳-קער) א שטרייכער, א גלעטער; אן אינסטרומענט אונטערצו־רוקען דאס פּאפּיער אויף א דרוק־מאשין.

strokes'man *n.* (סטראוקס׳-מען) ז. *stroke-oarsman*.

stroke the wrong way (סטראוק טהי ראהנג הוויי) זיין געגען; אויפרעגען, אויפ־רייצען [ווי למשל, דורך געגענערשאפּט אדער שטערונג].

stro'king *n.* (סטראו׳-קינג) דאס גלעטען.

stroll *v. and n.* (סטראול) אומגעהן, ארומגעהן, זיך ארומשלאָיען, זיך ארומ־שלעפּען; ארומשפּאַציערען; ארומוואנדע־רונג, דאס ארומגעהן, דאס ארומשלעפּען זיך; דאס שפּאַציערען.

stroll'er *n.* (סטראול׳-ער) אן ארומוואנ־דערער; איינער וואס געהט אום אדער שפּאַציערט אום; אן ארומשלעפּער, א בראָ־דיאגע, א וואגאבונד; א וואנדערענדער אקטיאָר.

stro'ma *n.* (סטראו׳-מא) אין אנאטאָ־מיע — די סטראָמא, דאס פערבינדונגס אדער אונטערשטיצונגס־געוועב פון א קער־פּער־טייל אדער ארגאן.

stromb *n.* (סטראמב) די פליגעל־שנעקע אדער די פּאנטאָן־שנעקע [די מושעל פון דיעזער שנעקע ווערט זעהר פיעל געברויכט אלס בעציערונגען און אין דער פאבריקאציאָן פון א מין פּארצעליי].

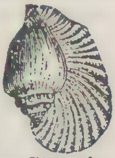

Stromb

strom'biform *a.* (סטראמ׳-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א פליגעל־שנעקע. ז. *stromb*.

strom'bite *n.* (סטראמ׳-באיט) א סטראָמ־ביט, א פערשטיינערטע פליגעל־שנעקע. ז. *stromb*.

strom'boid *a. and n.* (סטראמ׳-באיד) עהנליך צו א פליגעל־שנעקע; די פליגעל־שנעקע. ז. *stromb*.

strom'buliform *a.* (סטראמ׳-ביו-לי-פארם) דריידעל־עהנליך; שרויפען־עהנליך.

strong *a.* (סטראהנג) 1. שטארק; קרעפ־טיג; פעסט; 2. אין קאמערץ — פעסט; וואס האט א שלעכטען גערוך; 3. אבשטויסענד, עקעלדיג, וואס האט א שלעכטען גערוך; 4. אין גראמאטיק — שטארק [ווענען א צייטווארט, וואו די ענדערונג פון די צייט־פארמען דריקט זיך אויס ניט אין צוגעבען צום ווארט א נייע זילבע, נאר אין ענדע־רען א בוכשטאב פון ווארצעל, ווי למשל, *speak* פון *spoke*]; 5. צאהלרייך; 6. וואס בעשטעהט פון א בעשטימטער צאהל.

2. He does a strong business. 3. The meat has a strong smell. 5. The city has a strong detachment of troops. 6. The gang is hundred strong.

strong arm (סטראהנג ארם) 1. א שטאר־קער ארם; 2. שטארקע מאכט, גרויסע קראפט; גוואלט.

2. The opposition was overcome with strong arm methods.

strong box (סטראהנג באקס) א געלד־קאסטען.

strong col'or (סטראהנג קאל׳-אר) א פעסטער, דויערענדער קאליר.

strong drink (סטראהנג דרינק) אן אלקאהאלישער געטראנק.

strong'er sex (סטראהנג׳-ער סעקס) דאס שטארקערע [מענליכע] געשלעכט.

strong hand (סטראהנג הענד) ז. *strong arm*.

strong'hold *n.* (סטראהנג׳-האולד) 1. א פעסטונג; 2. א זיכערער פּלאץ; א שטאר־קע שטיצע.

1. The city of New York is a Democratic stronghold.

strong'-knit *a.* (סטראהנג׳-ניט) פעסט געשטריקט; שטארק צוזאמענגעקניפּט אדער פערבונדען.

strong lan'guage (סטראהנג לענ׳-גהוועדזש) א קרעפטיגע שפּראך, א קרעפ־טיגער אויסדרוק.

strong'ly *adv.* (סטראהנג׳-לי) אויף א שטארקען, פעסטען אדער קרעפטיגען שטיי־גער; צאהלרייך.

strong'-min'ded *a.* (סטראהנג׳-מאינ׳-דעד) וואס האט א שטארקען אדער גרוי־סען גייסט; מאנהאפט, ניט ווייבעריש [אן איראנישער אויסדרוק ווענען פרויען, וואס פאדערען גלייכבערעכטיגונג מיט מענער].

strong'-min'dedness *n.* (סטראהנג׳-מאינ׳-דעד-נעס) דאס האבען א שטארקען אדער גרויסען גייסט; מאנהאפטיגקייט [אן איראנישער אויסדרוק ווענען פרויען, וואס פאדערען גלייכבערעכטיגונג מיט מע־נער].

strong place (סטראהנג פּלייס) ז. *stronghold*.

strong room (סטראהנג רוהם) א צי־מער געשיצט געגען פייער און גנבות צו האלטען ווערטהפולע זאכען.

strong wa'ter (סטראהנג הוואה׳-טער) ט׳ייד־וואסער; דיסטילירטער ספּיריט.

stron'tia *n.* (סטראנ׳-שי-א) סטראנציאן, אקסידירטע סטראנציום [אן אלקאלין־ערד פון גרוי־ווייסען קאליר].

stron'tian *a.* (סטראנ׳-שי-ען) וואס איז שייך צו סטראנציאן אדער סטראנציום [אזעלכע אלקאלי־ערדען].

stron'tianite *n.* (סטראנ׳-שי-ען-איט) סטראנציאניט [אזא מינעראל פון ווייסע, געלבען אדער גרינעם קאליר].

stron'tic *a.* (סטראנ׳-טיק) ז. *strontitic*.

stronti'tes *n.* (סטראנ-טאי׳-טיז) ז. *strontia*.

strontit'ic *a.* (סטראנ-טיט׳-איק) סטראנ־ציטיש, וואס איז שייך צו אדער קומט פון סטראנציום [אזא אלקאלי־ערד].

stron'tium *n.* (סטראנ׳-שי-אם) סטראנ־ציום [א מין טונקעל־געלבער מעטאל].

strop *n. and v.* (סטראפּ) א פּאס, א רימען [איבערהויפּט א רימען צו שאר־פען א גאל־מעסער]; א שטריק מיט שלייפען ביי די ענדען [געברויכט ביים דרע־הען שטריק]; שארפען אדער גלעטען [א גאל־מעסער] אן א רימען.

stro'phe *n.* (סטראו׳-פי) א סטראפע [א געדיכט אדער א טייל פון א געדיכט, וואס בעשטעהט געוועהנליך פון פיער שורות. די ערשטע שורה גראמט זיך מיט דער דריטער און די צווייטע מיט דער פיער־טער]; א סטאנזא, א פערז־זאץ.

stroph'ic *a.* (סטראפ׳-איק) סטראפיש, וואס בעשטעהט פון סטראפען, וואס שטעלט צוזאמען סטראפען [סטאנזאס, פערז־זא־צען].

stroph'ical *a.* (סטראפ׳-אי-קעל) ז. *strophic*.

stroph'ulus *n.* (סטראפ׳-יו-לאס) אזא אויסשלאג אויף׳ן קערפער ביי קינדער.

stroud *n.* (סטראוד) אזא די־קעס געוואנד; אזא גראבע בעט־דעקע [געמאכט פון סטראוד].

strou'ding *n.* (סטראו׳-דינג) ז. *stroud*.

strove (סטראוו) געשטרעבט. ז. *strive*.

struck (סטראק) געשלאגען; געשטויסען; געשטרייקט. ז. *strike*.

struck ju'ry (סטראק דזשוה׳-רי) גע־ריכטס־געשווארענע וואס זיינען פערבליבען פון א גאנצען צעטעל נאכדעם ווי דער אנקלאגער און דער אנגעקלאגטער האבען אויסגענוצט זייער רעכט אויסצושטרייכען געוויסע נעמען ביז עס זאל בלייבען בלויז די נויטיגע צאהל 12.

struc'tural *a.* (סטראק׳-טשור-על) וואס איז שייך צו דער סטרוקטור אדער געבוי.

struc'tural disease' (סטראק׳-טשור-על די-זיעז׳) א קראנקהייט וואס פעראור־זאכט זיכטבארע ענדערונגען אין דעם צע־לען־געוועב פון די קערפער־טיילען.

struc'turally *adv.* (סטראק׳-טשור-על-אי) אין בעצוג צו דער סטרוקטור אדער געבוי.

struc'ture *n. and v.* (סטראק׳-טשור) א סטרוקטור, א געבוי, א בוי; א געביידע; בויען, צוזאמענשטעלען.

struc'tureless *a.* (סטראק׳-טשור-לעס) ניט פארמירט, ניט געבויט, פארמלאז; אין ביאלאגיע — וואס האט ניט קיין גליעדער.

struc'turist *n.* (סטראק׳-טשור-איסט) א בויער, איינער וואס בויט.

strug'gle *v. and n.* (סטראגל) קעמפפען; זיך ראנגלען; זיך אנשטרענגען; קאמפף; אנשטרענגונג; דאס ראנגלען זיך.

strug'gle for exis'tence (סטראגל פאר עג-זיס׳-טענס) דער קאמפף אום דאזיין, דער קאמפף פאר עקזיסטענץ.

strug'gler *n.* (סטראג׳-לער) א קעמפפער, איינער וואס ראנגעלט זיך, איינער וואס מאכט א שטארקע אנשטרענגונג.

strull *n.* (סטראל) א שטיץ־באלקען.

strum *v. and n.* (סטראם) צימבלען, רימפּלען, באראבאנען [אויף א מוזיקאלי־שען אינסטרומענט]; א צימבלען, א רימפּ־לען, א באראבאנען.

stru'ma *n.* (סטרוה׳-מא) א קראפּ אדער א גוליע אויף׳ן האלז; שקראפעל; א גו־ליע־עהנליכער אנוואוקס אויף א פּלאנצע.

strumat'ic *a.* (סטרו-מעט׳-איק) ז. *strumose*.

strumif'erous *a.* (סטרו-מיפ׳-ע-ראס) ז. *strumose*.

stru'miform *a.* (סטרוה׳-מי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אנגעוואקסע־נער גוליע אויף׳ן האלז.

strum'mer *n.* (סטראמ׳-ער) איינער וואס צימבעלט, רימפּעלט אדער באראבא־נעט [אויף א מוזיקאלישען אינסטרו־מענט].

stru'mose *a.* (סטרוה׳-מאוס) שקראפּי־לעז; וואס ליידט פון שקראפּול אדער זאלאטוכע; וואס האט א קראפּ [א גוליע אויף׳ן האלז]; וואס איז שייך אדער עהנ־ליך צו א קראפּ אדער גוליע; וואס האט גוליע־עהנליכע אנוואקסונגען [ווענען פּלאנ־צען].

stru'mous *a.* (סטרוה׳-מאס) ז. *strumose*.

stru'mousness *n.* (סטרוה׳-מאס-נעס) דאס ליידען פון שקראפּעל אדער זאלאטו־כע; דאס האבען א קראפּ [א גוליע אויף׳ן האלז]; דאס האבען א גוליע־אנוואקסונג.

strum'pet *n. and v.* (סטראמ׳-פּעט) א פּראסטיטוטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי;

א צולאזענע פרוי; מאכען פאר א פראסטיטוטקע; בעהאנדלען ווי אן אויסגעלאסענע פרוי; שענדען דעם גוטען נאמען, מאכען א שלעכטען נאמען [א פרוי].

strum′strum *n.* (סטראמ′-סטראם) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א ציטהער.

strung (סטראנג) אנגעצויגען; ארומגעבונדען. ז. *string*.

strut *v. and n.* (סטראט) געהן שטייף און שטאלץ מיט אן אויפגעהויבענעם און פאנאנדערגעשפרייטען עק [ווי אן ענדיק, פאווע און עהנליכע פויגלען]; געהן שטאלץ מיט א פעררייסענעם קאפ; אונטערשפארען, שטיצען מיט באלקענס; א שטייפער, שטאלצער גאנג; א שטיץ=באלקען.

stru′thian *a.* (סטרוה′-טהי-ען) ז. *struthious*.

stru′thioid *a.* (סטרוה′-טהי-איד) עהנליך צו א שטרוים=פויגעל.

stru′thionine *a.* (סטרוה′-טהי-א-נין) ז. *struthious*.

stru′thious *a.* (סטרוה′-טהי-אס) וואס איז שייך צו א שטרוים=פויגעל, עהנליך צו א שטרוים=פויגעל.

strut′ter *n.* (סטראט′-ער) איינער וואס געהט שטייף מיט א פעררייסענעם קאפ; איינער וואס מאכט פון זיך א גאנצען פאראד.

strut′ting *n.* (סטראט′-אינג) דיאגאנאלע שפארעס צווישען קווער=באלקענס; דאס געהן מיט שטאלץ, שטאלצירונג.

strut′tingly *adv.* (סטראט′-אינג-לי) מיט שטאלץ, מיט וואזשנעקייט, מיט א שטאלצען גאנג; בעריהמעריש.

strych′nia *n.* (סטריק′-ני-א) ז. *strychnine*.

strych′nic *a.* (סטריק′-ניק) וואס ענטהאלט סטריכנין, וואס איז שייך צו סטריכנין, וואס קומט פון סטריכנין [זעהר א שטארקער גיפט וואס בעקומט זיך פון געוויסע פלאנצען=שטאפען].

strych′nin *n.* (סטריק′-נין) ז. *strychnine*.

strychni′na *n.* (סטריק-נאי′-נא) א מין סטריכנין [אזא גיפטיגער פלאנצען=שטאף].

strych′nine *n.* (סטריק′-נין) סטריכנין [א גיפטיגער פלאנצען=שטאף].

strych′ninism *n.* (סטריק′-ני-ניזם) דער צושטאנד וואס ווערט ארויסגערופען דורך געברויכען א צו גרויסע דאזע סטריכנין [אזא גיפטיגער פלאנצען=שטאף].

strych′nism *n.* (סטריק′-ניזם) די אויפרעגונג פון רוקען=מארך ארויסגערופען דורך סטריכנין.

strych′nized *a.* (סטריק′-נאיזד) אונטער דעם איינפלוס פון סטריכנין.

stub *n. and v.* (סטאב) דער שטומפ פון א בוים [דאס אונטערשטע שטיק פון א בוים נעבען ווארצעל, וואס בלייבט איבער נאכדעם ווי מען האט דעם בוים אבגעהאקט]; עפעס וואס שטארצט ארויס ווי א שטומפ פון א בוים; דער ווארצעל פון אן אבגעבראכענעם צאהן; דאס איבערגעבליבענע שטיקעל פון אן אבגעהאקטען עק ביי א הונד; דאס לעצטע שטיקעל וואס בלייבט איבער פון א זאך [ווי דאס לעצטע שטיקעל פון אן אויסגעברענטען ליכט, פון אן אויסגערויכערטען ציגאר אדער פאפיראס א. ז. וו.]; דאס איבערגעבליבענע קאנטראל=בלעטעל פון א טשעקבוך [דער טייל פון א טשעק, וועלכער פערבלייבט אין טשעק=בוך נאכדעם ווי מען האט דעם טשעק אבגעריסען און אויף וועלכען עס איז פערצייכענט דאס, וואס איז געוועזען פערשריעבען אויף דעם אבגעריסענעם טייל]; אויסרייסען די שטומפען פון בוימער, אויסרייסען מיט די ווארצלען; אויסרייניגען לאנד פון שטומפען; ארומשניידען, ארומשניצען [ווי א בליישטיפט]; אבקלאפען עפעס וואס שטארצט ארויס פון דער אויבערפלעכע.

stubbed *a.* (סטאבד) שטומפיג; ווי א שטומפ פון א בוים; קורץ און גראב; טעמפ; ניט איידעל.

stub′bedness *n.* (סטאב′-עד-נעס) ז. *stubbiness*.

stub′biness *n.* (סטאב′-אי-נעס) שטומפיגקייט; טעמפקייט; גראבקייט.

stub′ble *n.* (סטאבל) דער שטאפעל [די ווארצעל=שטענגלעך פון דעם שטרוי פון קארן, ווייץ, גערשטען א. ז. וו. וואס בלייבט נאך’ן אבשניידען]; עפעס וואס איז עהנליך צום שטאפעל פון א פעלד [ווי א קורץ=געשארענע בארד].

stub′ble-field *n.* (סטאב′ל-פיעלד) אן אבגעשניטענעם פעלד.

stub′ble-goose *n.* (סטאב′ל-גוהס) אזא גאנז. ז. *graylag*.

stub′ble-land *n.* (סטאב′ל-לענד) ז. *stubble-field*.

stub′ble-rake *n.* (סטאב′ל-רייק) א מין גראבליע צו רייניגען אן אבגעשניטענעם פעלד.

stub′bly *a.* (סטאב′-לי) בעדעקט מיט שטאפעל; עהנליך צו שטאפעל. ז. *stubble*.

stub′-book *n.* (סטאב′-בוק) א טשעקבוך, פון וועלכען די טשעקס זיינען אויסגעריסען געווארען און עס זיינען געבליבען בלויז די האלבע בלעטלעך, אויף וועלכע עס איז פערצייכענט דאס, וואס איז געוועזען געשריעבען אויף די אויסגעריסענע טשעקס.

stub′born *a.* (סטאב′-ארן) הארטנעקיג, איינגע’עקשנ’ט, איינגעשפארט; ווידערשפעניג; אונבויגזאם, וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס לאזט זיך ניט שמעלצען אזוי לייכט [וועגען מעטאלען].

stub′bornly *adv.* (סטאב′-ארנ-לי) אויף א הארטען, אונבויגזאמען אדער פער’עקשנ’טען שטייגער; מיט עקשנות.

stub′bornness *n.* (סטאב′-ארנ-נעס) הארטנעקיגקייט, עקשנות, איינגעשפארטקייט.

stub′by *a.* (סטאב′-אי) פול מיט שטומפען [ווי אן ערשט=אויסגעהאקטער וואלד]; קורץ, שטייף און דיק.

stub′-feath′er *n.* (סטאב′-פעטה′-ער) איינע פון די קורצע הארטע פעדערען וואס בלייבען אויף אן עוף נאכדעם ווי מען האט עס אבגעפליקט.

stub′-nail *n.* (סטאב′-נייל) אן אבגעבראכענער נאגעל אדער טשוואק פון א פערד’ס פאדקאווע; א קורצער און דיקער טשוואק.

stuc′co *n. and v.* (סטאק′-או) טינקעוואניע אדער שטוקאטורקע [פלאסטער אדער טינק געמאכט פון וואפנע, גיפס אדער צעמענט צו טינקעווען ווענד, צופעסטיגען קארניזען א. ד. ג.]; שטוקאטור=ארבייט; שטוקאטורעווען, טינקעווען.

stuc′coer *n.* (סטאק′-א-ער) א שטוקאטורער, איינער וואס שטוקאטורעוועט אדער טינקעוועט ווענד.

stuc′co-work *n.* (סטאק′-או-הוואירק) שטוקאטור=ארבייט מיט ארנאמענטען אדער פערציערונגען.

stuck (סטאק) געשטעקט, געשטויסען א. ז. וו. ז. *stick*.

stuck on (סטאק אן) פערקאכט אין עפעס.

My friend is **stuck on** his cousin's daughter.

stuck′-up *a.* (סטאק′-אפ) מיט א פערריסענער נאז; שטאלץ, גדלות’דיג, גאוה’דיג; וואס האלט זיך פאר א גרויסען לייט.

His **stuck-up** manners repel me.

stud *n. and v.* (סטאד) א וואנד=זייל [איינער פון די שטעהענדע קורצע באלקענס אדער סלופעס, צווישען וועלכע עס לעגען זיך איינע אויף די אנדערע די ברעטער פון א וואנד]; א בעשלאג=נאגעל אדער טשוואק מיט א ברייטען קעפעל; א קנאפ, א העמד=קנאפ, א שפאנקע; א שטיקעל אייזען וואס ליעגט קווער אין יעדען רינג פון געוויסע קייטען, כדי די רינגען זאלען זיך ניט צנויפציהען ווען אויף דער קייט הענגט א שווערע געוויכט; א קליינער שטיפט [ווי פון א טאשען=זייגער]; א געוויסע צאהל פערד, וואס ווערען געהאלטען פאר צוכט אדער ספארט; דאס ארט וואו מען האדעוועט פערד פאר צוכט אדער ספארט; אן אגער אדער הענגסט [ניט קיין קאסטרירטעם פערד], וואס ווערט געהאלטען צו ערציהען א געוויסען מין פערד; הינד, וועלכע ווערען געהאלטען פאר צוכט; אנשטעלען וואנד=זיילען; אונטערשטיצען מיט וואנד=זיילען; אויסזעצען מיט ארויסשטארצענדע קעפלעך אדער בערגלעך; זיין פערשפרייט איבער א געוויסער פלעכע.

stud′-book *n.* (סטאד′-בוק) א פערצייכניס אדער ליסטע פון דער אבשטאמונג פון פערד, וועלכע האבען א שם אלס גוטע לויפער אין א וועט=לויף.

stud′ding *n.* (סטאד′-אינג) וואנד=זיילען. ז. *stud*.

stud′dingsail *n.* (סטאד′-אינג-סייל) אזא קליינער קוואדראטער זעגעל, וואס ווערט צוגעגעבען צו די געוועהנליכע זעגלען פון א שיף אין בעזונדערע פעלע.

stu′dent *n.* (סטיו′-דענט) א סטודענט, א שילער; א לערנער; איינער וואס שטודירט א געוויסען וויסענשאפטליכען ענין.

stu′dent lamp (סטיו′-דענט לעמפ) אזא לאמפ מיט אן ארגאנדס ברענער [ז. *Argand burner*], וואו דער רעזערוואואר צוזאמען מיט’ן ברענער קען זיך ארויפהויבען און ארונטערלאזען אויף זיין געשטעל.

stu′dentship *n.* (סטיו′-דענט-שיפ) סטודענטשאפט, דאס זיין א סטודענט; א סטיפענדיע אדער פאנד אויסצוהאלטען סטודענטען.

stud′-farm *n.* (סטאד′-פארם) א פערמע וואו מען האדעוועט פערד ספעציעל פאר צוכט אדער ספארט.

stud′-groom *n.* (סטאד′-גרוהם) א פערד=קנעכט [א דיענער פאר פערד וואס ווערען געהאלטען פאר צוכט אדער ספארט].

stud′-horse *n.* (סטאד′-האהרס) א צוכט=פערד [אן אגער אדער הענגסט וואס ווערט געהאלטען אין אן אנשטאלט, וואו מען האדעוועט געוויסע זארטען פערד פאר צוכט אדער ספארט].

stud′ied *a.* (סטאד′-איד) 1. געלערענט, געשטודירט, איינגע’חזר’ט; 2. איבערלעגט, גוט בעטראכט.

2. He made a **studied** effort to please his teacher.

stud′iedly *adv.* (סטאד′-איד-לי) שטודירענדיג; בעטראכטענדיג, איבערלעגענדיג זיך.

stud′ier *n.* (סטאד′-אי-ער) א שטודי=

רער, א לערנער, איינער וואס לערנט אדער אונטערזוכט עפעס.

stu'dio *n.* (סטיו'–די–או) א סטודיא, דער ווערקשטאט פון א קינסטלער [א מאלער אדער סקולפטאר].

stu'dious *a.* (סטיו'–די–אס) איבערגעבען צום לערנען; פלייסיג; בעדאכטזאם, מיט פיעל איבערלעגונג.

stu'diously *adv.* (סטיו'–די–אס–לי) מיט איבערגעבענהייט צום לערנען; אויף א גוט־בעטראכטען, איבערלעגטען שטייגער.

stu'diousness *n.* (סטיו'–די–אס–נעס) חשק צום לערנען; פלייסיגקייט.

stud'work *n.* (סטאד'–הווארק) אין ארכיטעקטור — פאכווערק, בינדווערק [א געמויערטע וואנד, וואו די ציעגעל זיינען אויסגעלעגט צווישען שטעהענדע באלקענס אדער סלופעס].

stud'y *v. and n.* (סטאד'–אי) לערנען, שטודירען; זיך איבערלעגען, נאכדענקען, טראכטען; פלאנעווען, פראיעקטירען; אונטערזוכען, פארשען; בעטראכטען, געבען א בעזונדערע אויפמערקזאמקייט צו עפעס; דאס שטודירען, דאס שטודיום; דאס סטארען זיך, די שטרעבונג, די בעמיהונג; די נאכדענקונג; א שטודיר־צימער; א שטודיר־צייכנונג [פון א מאלער]; אן עטיוד.

stud'y out (סטאד'–אי אוט) 1. אויס־שטודירען; אויסגעפינען דורך שטודירען אדער פארשען; 2. גוט בעטראכטען עפעס; אויספלאנירען א זאך מיט אלע פרטים.

1. He has studied out the problems. 2. I have studied out a plan.

stud'y up (סטאד'–אי אפ) 1. מאכען א ספעציעלען שטודיום; 2. דערגעהן עפעס דורך א ספעציעלער אונטערזוכונג; 3. אויסלערנען אדער דערקענען עפעס דורך א קריטישער בעטראכטונג.

1. I must study up my Latin if I am to pass the examination. 3. The commission will study up the immigration problem.

stu'fa *n.* (סטוה'–פא) א שטראם פון דאמפף וואס געהט ארוים פון די שפאלטען פון דער ערד אין א ווולקאנישער געגענד.

stuff *n., v. and a.* (סטאף) דער שטאף, די מאטעריע; דאס צייג, דאס געוועב; א וועזען, א זאך; זאכען; הויז־זאכען, מעבעל; עפעס וואס איז צוגעגרייט צו דער־שלינגען [ווי עסענווארג, א רפואה]; מזומן געלד; מזומנים; רויהער מאטע־ריאל צו בעארבייטען עפעס; א פוסטע זאך, א זאך וואס איז גארנישט ווערטה; שטאפען, פילען; אנשטאפען, אנפילען עפעס; בענוצען עפעס אלס א זאך, מיט וועלכער מען קען אנשטאפען אדער אנ־פילען; בעטריגען, אבנארען; עסען גיע־ריג, זיין א זולל וסובא; געמאכט פון שטאף אדער צייג.

stuff a bal'lot-box (סטאף ע בעל'–אט–באקס) אנווארפען אין שטים־קעסטעל פאלש־אבגעגעבענע שטימען.

stuffed *a.* (סטאפט) 1. אנגעשטאפט, אנגעפילט; 2. מיט א פערלעגטער נאז.

2. I am stuffed, I cannot smell.

stuff'er *n.* (סטאפ'–ער) איינער אדער עפעס וואס שטאפט אן; עפעס מיט וואס מען שטאפט אן.

stuff'-gowns'man *n.* (סטאפ'–גאונז'–מען) אין ענגלאנד — א יונגער אדוואקאט [וועמעס לאנגער אויבערמאנטעל איז פון וואלען־צייג אנשטאט זייד].

stuff hat (סטאף העט) א הוט וואס איז געמאכט אין נאכאהמונג פון א ביבער־הוט.

stuff'iness *n.* (סטאפ'–אי–נעס) דאס זיין שטיקעדיג; דאס זיין מיט א פער־לעגטער נאז.

stuff'ing *n.* (סטאפ'–אינג) די פילונג, דאס מיט וואס מען פילט עפעס אויס אדער מען שטאפט אן [ווי דאס מאטע־ריאל, מיט וועלכען מען שטאפט אן א קישען, א מאטראץ א. ד. ג.]; אין קוכע־ריי — א געפילעכץ [ווי דאס, פון וואס מען מאכט געפילטע פיש א. ד. ג.]; אן אונוויכטיגע זאך וואס ווערט צוגעשריבען צו א בוך אדער ארטיקעל ניט צוליעב דעם אינהאלט, נאר כדי צו מאכען איהם לענ־גער.

stuff'ing-box *n.* (סטאפ'–אינג–באקס) א שטאפף־ביקסע [די פארריכטונג פון א דאמפף־צילינדער דורך וועלכער עס בע־וועגט זיך דער קאלבען־שטאנג און וועלכע ווערט אנגעשטאפט מיט געוויסע מאטע־ריאלען, ווי אסבעסט, ווייך־מעטאל אדער פאקולעס, כדי דער דאמפף פון צילינ־דער זאל ניט ארויסגעהן].

stuff out (סטאף אוט) פאנאנדערשפריי־טען, פאנאנדערברייטען.

stuff'y *a.* (סטאפ'–אי) שטיקענד, שלעכט ווענטילירט [ווי א צימער מיט א שטי־קענדער לופט]; פערשטיקט [וועגען א קלאנג]; צארנדיג, אין כעס.

stultifica'tion *n.* (סטאל–טי–פי–קיי'–שאן) דאס מאכען אדער דאס ווערען דום אדער נאריש [וועגען א מענשען אדער זאך].

stul'tifier *n.* (סטאל'–טי–פאי–ער) איי־נער אדער עפעס וואס מאכט נאריש.

stul'tify *v.* (סטאל'–טי–פאי) מאכען פאר א נאר, מאכען נאריש.

stul'tify one's self (סטאל'–טי–פאי הוואנז סעלף) זיך אליין ווידערשפרעכען; אבלייקענען די אייגענע ווערטער; אין גע־זעצגעבונג — זיך מאכען פאר א משוגע־נעם.

stultil'oquence *n.* (סטאל–טיל'–א–קהווענס) נארישע פלוידעריי.

stultil'oquent *a.* (סטאל–טיל'–א–קהווענט) וואס פלוידערט נארישקייטען.

stultil'oquently *adv.* (סטאל–טיל'–א–קהווענט–לי) פלוידערענדיג נארישקייטען.

stultil'oquy *n.* (סטאל–טיל'–א–קהווי) ז. *stultiloquence*.

stum *n. and v.* (סטאם) מאסט [פרישע וויינטרויבען־זאפט וואס האט נאך ניט גע־אירט]; צופראווען פרישען ווייץ ער זאל ניט איהרען; ניט דערלאזען דאס איה־רען פון וויין.

stum'ble *v. and n.* (סטאמבל) ספאטיקען זיך, מאכען א פאלשען טריט, געשטרוי־כעלט ווערען; פעראיקען זיך [אין ריי־דען]; בעגעהן א פעהלער, געשטרויכעלט ווערען [מיט א זינד]; צופעליג אנטרע־פען, צופעליג ארויפפאלען; שטרויכלען, ווירקען אז איינער זאל געשטרויכעלט ווערען; דאס שטרויכלען, דאס געשטרוי־כעלט ווערען; א שטרויכלונג, א פאלשער טריט, א פערזעהן, א פעהלער.

stum'bler *n.* (סטאמ'–בלער) איינער וואס ווערט געשטרויכעלט, איינער וואס מאכט א פעהלער; א פערזעהן, א פעהלער, א פאלשער טריט.

stum'bling-block *n.* (סטאמ'–בלינג–בלאק) א שטרויכלונג, א שטערונג, א חינ־דערנים.

stum'blingly *adv.* (סטאמ'–בלינג–לי) שטרויכלענדיג; מאכענדיג א פאלשען טריט.

stum'bling-stone *n.* (סטאמ'–בלינג–סטאון) א שטרויכלונגס־שטיין, א שטיין אן וועלכען מען שלאגט זיך אב; אן אבן נגף; א שטרויכלונג, א שטערונג, א הינ־דערנים.

stump *n., a. and v.* (סטאמפ) דער שטומפ, דאס איבערגעבליבענע ווארצעל־שטיק פון אן אבגעהאקטען בוים; דאס לעצטע שטיקעל וואס בלייבט איבער פון א זאך, וועלכע מען האט אבגעשניטען אדער וועלכע איז פערניכטעט געווארען [ווי דאס איבערגעבליבענע שטיקעל פון אן אבגעשניטענעם אבר, פון אן אויסגע־ברענטען ליכט, פון אן אויסגערויכערטען ציגאר א. ז. וו.]; איינער פון די דריי טויער־פאסטען אין קריקעט־שפיעל; אין מאלעריי — דער עסטאמפ אדער ווישער [א פערשפיצטעס שטעקעלע פון אנגעוויי־קעלטען פאפיער, וואס ווערט בענוצט אין מאכען שאטענס אויף א צייכנונג]; דער בוים־שטומפ אלס א רעדנער־ביהנע; א פאליטישע גאסען־רעדע וואס ווערט געהאל־טען פאר אן עולם אין וואהל־קאמפף; דאס האלטען א רעדע פאר א געוויסען קאנדידאט; אן אנשטוים צו טהאן עפעס וואס איז זעהר שווער אדער אונפראקטיש; שטומפיג, ווי א שטומפ, אבגעהאקט; וואס איז שייך צו א גאסען־רעדע אין וואהל־קאמפף; אבשניידען דעם שפיץ, בעשניי־דען; אבשלאגען דעם פוס; געבען אן אונ־ערווארטעטען קלאפ אדער שטויס; אבהאל־טען, הינדערען, שטערען; ארויסרופען אדער בעוועגען איינעם צו טהאן זעהר א שווערע אדער געפעהרליכע זאך; האלטען גאסען־רעדען אין א וואהל־קאמפף; אין קריקעט־שפיעל — אראבשלאגען איינעם פון די שטומפ־טויערלעך; שלאגען, פערניכ־טען, צושטערען; ארויסלעגען די מזומנים, בעצאהלען אויף'ן ארט; אין מאלעריי — בענוצען אן עסטאמפ אדער ווישער; שלע־פען מיט די פיס, געהן מיט שווערע טריט.

stum'page *n.* (סטאמ'–פעדזש) שטעהענ־דע קלעצער; וואקסענדע בוימער וואס ווע־רען בעטראכט אלס קלעצער; א טאקסע אויף אבגעשניטענע קלעצער.

stump'-extrac'tor *n.* (סטאמפ'–עקס–טרעק'–טאר) א מאשין ארויסצורייסען די שטומפען אדער די ווארצלען פון אבגע־האקטע בוימער; אן אינסטרומענט ביי צאהן־דאקטוירים אויסצורייסען א וואר־צעל פון א צאהן.

stum'piness *n.* (סטאמ'–פי–נעס) דאס זיין פול מיט שטומפען פון בוימער [ז. *stump*]; דאס זיין ווי א שטומפ; גראב־קייט, טעמפיגקייט.

stump it (סטאמפ איט) מאכען פליטה, אנטלויפען; ארומפאהרען האלטענדיג פא־ליטישע אגיטאציאנס־רעדען.

stump'-pull'er *n.* (סטאמפ'–פול'–ער) ז. *stump-extractor*.

stumps *n.* (סטאמפס) די פיס.

stump'-spea'ker *n.* (סטאמפ'–ספיע'–קער) א וואהל־קאמפף־רעדנער; איינער וואס האלט פאליטישע אגיטאציאנס־רעדען.

stum'py *a. and n.* (סטאמ'–פי) בעדעקט מיט שטומפען אדער ווארצעל־שטיקער פון אבגעהאקטע בוימער; קורץ און גראב; מזומנים, בארעס געלד.

stun *v. and n.* (סטאן) בעטויבען; בע־שטירצען; מאכען געפיהללאז; ערשטוינען; א בעטויבענדער קלאפ; עפעס וואס מאכט שטוינען.

Stun'dism *n.* (סטונ'–דיזם) שטונדיזם, די לעהרען און אויפפיהרונג פון די שטונ־דיסטען. ז. *Stundist*.

Stun'dist *n.* (סטונ'–דיסט) א שטונדיסט,

איינער פון די שטונדיסטען, א רעליגיעזע סעקטע וועלכע איז ענטשטאנען און האט זיך ענטוויקעלט אין דרום-רוסלאנד אין אנהויב פון די זעכציגער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט [די שטונדיסטען אנערקענען ניט די אויטאריטעט פון דער אפיציעלער פראוואסלאוונער קירך, ווי אויך די היערארכיע פון די גלחים, און נעהמען אן דעם נייעם טעסטאמענט אלס דעם איינציגען וועג-ווייזער אין די ענינים פון אמונה און אין די פראקטישע האנדלונגען פון טאג-טעגליכען לעבען].

stung (סטאנג) געשטאכען. ז. ***sting***

stunk (סטאנק) געשטונקען. ז. ***stink***

stun'ner *n.* (סטאנ'-ער) איינער אדער עפעס וואס רופט ארויס ערשטוינונג.

stun'ning *n. and a.* (סטאנ'-אינג) ערשטוינונג; דאס פערשטיינערט ווערען; בעטויבונג, פערטומלונג; ערשטוינענד; זעהר וואונדערליך.

stun'ningly *adv.* (סטאנ'-אינג-לי) ערשטוינענדיג; אויף אן ערשטוינענדען שטייגער.

stunt *v. and n.* (סטאנט) הינדערען אין וואקסען אדער אין פערמעהרונג; צוקאליעטשען, פערקריפלען [א בוים]; א הינדערונג אדער אבהאלט אין וואקסען; א חיה וואס איז געהינדערט געווארען צו דערגרייכען איהר נארמאלען וואוקס.

stun'ted *a.* (סטאנ'-טעד) פערהאלטען אין וואוקס; ניט ענטוויקעלט.

stun'tedness *n.* (סטאנ'-טעד-נעס) ניט-דערוואקסענקייט, קליינקייט אין וואוקס, דאס זיין א קארליק.

stu'pa *n.* (סטוה'-פא) אין בודיסטישער ארכיטעקטור — א קונסטפאלע צילינדער-פערמיגע געביידע מיט א קופאל לכבוד א געוויסער פאסירונג אדער אלס א דענקמאל אויף א היילינען ארט; א טיכעל צוגעלעגט צו א וואונד [ז. ***stupe***].

stupe *v. and n.* (סטופ) צולעגען א ווארימעס, נאסעס טיכעל צו א קראנקען אבר אדער צו א וואונד; א ווארימעס נאסעס טיכעל וואס ווערט צוגעלעגט צו א קראנקען אבר אדער צו א וואונד; א נאר.

stupefa'cient *a. and n.* (סטיו-פי-פיי'-שיענט) בעטויבענד; וואס האט די קראפט צו בעטויבען; וואס פעראורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט; א נארקאטישעס אדער בעטויבענדעס מיטעל.

stupefac'tion *n.* (סטיו-פי-פעק'-שאן) די בעטויבונג, די פערטומלונג; בעוואוסטלאזיגקייט.

stupefac'tive *a.* (סטיו-פי-פעק'-טיוו) בעטויבענד; וואס פעראורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט.

stu'pefiedness *n.* (סטיו'-פי-פאיד-נעס) ז. ***stupefaction***

stu'pefier *n.* (סטיו'-פי-פאי-ער) א בעטויבונגס-מיטעל; איינער אדער עפעס וואס בעטויבט אדער מאכט בעוואוסטלאז.

stu'pefy *v.* (סטיו'-פי-פאי) בעטויבען; מאכען בעוואוסטלאז [ווי דורך א שטארקען קלאפ אדער דורך א נארקאטישען מיטעל]; פערדומען; ווערען טעמפ, בעוואוסטלאז.

stupen'dous *a.* (סטיו-פענ'-דאס) ערשטוינליך, וואונדערליך.

stupen'dously *adv.* (סטיו-פענ'-דאס-לי) אויף אן ערשטוינליכען, וואונדערליכען אופן.

stupen'dousness *n.* (סטיו-פענ'-דאס-נעס) ערשטוינליכקייט, וואונדערליכקייט.

stu'pid *a. and n.* (סטיו'-פיד) דום, נאריש, זיננלאז; גראב, רויה, טעמפ; בעטויבט, פערטעמפט; א דומער יונג, א נאר, א שוטה.

stupid'ity *n.* (סטיו-פיד'-אי-טי) דומהייט, נארישקייט.

stu'pidly *adv.* (סטיו'-פיד-לי) אויף א דומען, נארישען שטייגער.

stu'pidness *n.* (סטיו'-פיד-נעס) ז. ***stupidity***

stu'por *n.* (סטיו'-פאר) בעטויבונג, פערשטארונג; פערגליווערטקייט פון די אברים; בעוואוסטלאזיגקייט.

stu'prate *v.* (סטיו'-פרייט) פערפיהרען, פערדארבען [די מאראל]; שענדען, פערגוואלטיגען, מאנס זיין.

stupra'tion *n.* (סטיו-פריי'-שאן) די שענדונג; די פערגוואלטיגונג, דאס מאנס זיין.

stu'prum *n.* (סטיו'-פראם) דאס שענדען, די פערגוואלטיגונג, דאס מאנס זיין; אירגענד וועלכער געשלעכטס-פערקעהר וואס איז פערבאטען דורך'ן געזעץ.

stu'pulose *a.* (סטיו'-פיו-לאס) בעדעקט מיט קליינינקע דינע הערעלעך [וועגען געוויסע אינזעקטען].

stur'dily *adv.* (סטויר'-די-לי) קרעפטיג, שטארק.

stur'diness *n.* (סטויר'-די-נעס) דרייסטקייט; שטארקייט, געזונדקייט; הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות.

stur'dy *a.* (סטויר'-די) דרייסט; שטארק, געזונד; פעסט; איינגעשפארט, ניט ביי צוקומען; די דרעה-קראנקהייט [א שווינדעל אין קאפ ביי שעפסען].

stur'dy beg'gar (סטויר'-די בעג'-אר) אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — א בעטלער, וועלכער איז געזונד צו ארבייטען.

stur'geon *n.* (סטויר'-דזשאן) דער שטער [איינער פון די פערשיעדענע מינים פיש, ווי דער סטערלאד, די בעלוגא און אנדערע, וועלכע האבען זעהר א הויכע ווערטה אלס טייערע שפייז-פיש].

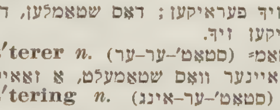

Sturgeon

sturio'nian *a. and n.* (סטיו-רי-או'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם שטער-פיש; א שטער. ז. ***sturgeon***

stu'rionine *a. and n.* (סטיו'-רי-א-ניין) ז. ***sturionian***

stut'ter *v. and n.* (סטאט'-ער) שטאמלען, זיך פערהאקען; דאס שטאמלען, דאס פערהאקען זיך.

stut'terer *n.* (סטאט'-ער-ער) א שטאמלער, איינער וואס שטאמעלט, א זאאיקע.

stut'tering *n.* (סטאט'-ער-אינג) דאס שטאמלען, דאס פערהאקען זיך.

stut'teringly *adv.* (סטאט'-ער-אינג-לי) שטאמלענדיג.

St. Vi'tus's dance (סיינט וואי'-טאס-עז דענס) דער טאנץ פון הייליגען וויטוס [א מין קאנוואלסיווע נערווען-קראנקהייט].

sty *n. and v.* (סטאי) א חזירים-שטאל; א שמוציגער פלאץ; אן ארט, וואו מען פיהרט א שמוציגען אויסגעלאסענעם לעבען; א געריסט אויף'ן אויג; פערנעהמען א שטאל אדער א חורבה; לעבען אין א חזיר-שטאל.

sty'ca *n.* (סטאי'-קא) די סטיקא [א קליינע פארצייטיגע אנגלא-זאקסישע קופערנע מטבע].

stye *n.* (סטאי) א געריסט אויף'ן אויג.

Styg'ian *a.* (סטידזש'-אי-ען) סטיגיש, וואס איז שייך צו דעם לעגענדארען טייך סטיקס [א כלומר'שדיגער אונטערערדישער טייך, איבער וועלכען — לויט די לעגענדען פון די פארצייטיגע גריכען — כארען פיהרט איבער די נשמות פון געשטארבענע אויף יענער וועלט]; העליש, פון גיהנום.

sty'lar *a.* (סטאי'-לאר) וואס איז שייך צו א סטילוס אדער שפיציגען שטעקעלע צום שרייבען. ז. ***style***

style *n. and v.* (סטאיל) דער סטילוס [אן אייזערנעס פערשפיצטעס שטעקעלע, מיט וועלכען מען פלעגט אין אלטערטום אויסקריצען בוכשטאבען אויף ברעטלעך, וואס זיינען געווען בעדעקט מיט וואקס]; די גראוויר-נאדעל וואס ווערט בענוצט אין קופער-שטיך; דער סטיל, די שרייב-ארט, די ארט אויסדריקע פון א שרייבער אדער רעדנער; אין קונסט — די בעזונדערע ארט שאפען, וועלכע איז כאראקטעריסטיש פאר א געוויסער עפאכע, פאר א געוויסער שולע אדער פאר א געוויסען קינסטלער; דער מאניער, די ארט און ווייזע; דער פאסאן, די מאדע; די מעטאדע פון צייטרעכנונג [ווי "דער אלטער סטיל", ד. ה. די צייטרעכנונג לויט דעם יוליאנישען קאלענדאר און "דער נייער סטיל", ד. ה. די צייטרעכנונג לויט דעם גרעגאריאנישען קאלענדאר]; דער ווייזער פון א זון-זייגער; א זייל, א סלופ; אין באטאניק — דאס דינע לאנגליכע שטענגעל וואס שטארצט ארויס פון פיסטיל און פערענדיגט זיך מיט דער נארבע [ז. ***stigma***]; רופען, אנרופען, געבען א נאמען.

sty'let *n.* (סטאי'-לעט) א דינער פערשפיצטער אינסטרומענט; א קליינער פערשפיצטער אייזערנער גריפעל; א סטילעט [א קליינער קינזשאל].

sty'liform *a.* (סטאי'-לי-פארם) גריפעל-פערמיג, נאדעל-פערמיג.

sty'lish *a.* (סטאי'-ליש) מאדיש, געפוצט, עלעגאנט.

sty'lishly *adv.* (סטאי'-ליש-לי) נאך דער מאדע; פערפוצט; עלעגאנט.

sty'lishness *n.* (סטאי'-ליש-נעס) דאס זיין לויט דער מאדע; פערפוצטקייט, עלעגאנטקייט.

sty'list *n.* (סטאי'-ליסט) א סטיליסט, איינער וואס רעדט אדער שרייבט אין א שטרענג-אויסגעהאלטענער ליטעראַרישער פארם.

stylis'tic *a. and n.* (סטאי-ליס'-טיק) סטיליסטיש, וואס איז שייך צום סטיל אדער שרייב-ארט; די סטיליסטיק, די לעהרע וועגען די רעגעלען פון ליטערארישער שרייב-ארט.

stylis'tically *adv.* (סטאי-ליס'-טי-קעל-לי) לויט'ן סטיל, בנוגע צום סטיל אדער שרייב-ארט.

sty'lite *n.* (סטאי'-לאיט) איינער פון די זיילען-הייליגע. ז. ***pillarist***

sty'lobate *n.* (סטאי'-לא-בייט) אין ארכיטעקטור — א פונדאמענט, אויף וועלכען עס איז אויסגעשטעלט א רייה קאלאנען אדער זיילען.

sty'lograph *n.* (סטאי'-לא-גרעף) א סטילאגראף [א זא פען אין דער פארם פון א שפיציגען גריפעל, וואס ענטהאלט אין זיך אנגעגאסענע טינט].

stylograph'ic *a.* (סטאי-לא-גרעפ'-איק) סטילאגראפיש, וואס איז שייך צו סטילאגראפיע. ז. ***stylography***

stylograph'ical *a.* (סטאי-לא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***stylographic***

stylograph'ically *adv.* (סטאי-לא-

גרעפ׳-אי-קעל-אי) בענוצענדיג א סטילוס איז שרייבען אדער צייכנען. ז. *style*.

stylograph'ic pen (סטאי-לא-גרעפ׳-איק פען) ז. *stylograph*.

stylog'raphy *n.* (סטאי-לאג׳-רע-פי) סטילאגראפיע, די קונסט צו צייכנען מיט א סטילוס אדער פערשפיצטען שטעקעלע.

stylom'eter *n.* (סטאי-לאמ׳-ע-טער) א סטילאמעטער, אן איסטרומענט צו מעסטען זיילען.

styp'tic *a. and n.* (סטיפ׳-טיק) וואס האלט איין א בלוט-פלוס; א מיטעל איינצוהאלטען א בלוט-פלוס.

styp'tical *a.* (סטיפ׳-טי-קעל) בלוט-שטילענד, וואס פערהאלט בלוט-פליסונג. ז. *styptic*.

styptic'ity *n.* (סטיפ-טיס׳-אי-טי) דאס קענען איינהאלטען א בלוט-פלוס.

Styx *n.* (סטיקס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער לעגענדארער טייך סטיקס [א פאבעלהאפטער אונטערערדישער טייך איבער וועלכען כאראן פיהרט אריבער די נשמות פון געשטארבענע אויף יענער וועלט].

suabil'ity *n.* (סיו-ע-ביל׳-אי-טי) קלאגבארקייט; פערקלאגבארקייט; דאס קענען פערקלאגט ווערען.

su'able *a.* (סיו-עבל) קלאגבאר, וואס קען פערקלאגט ווערען.

sua'sible *a.* (סהוויי׳-סיבל) ז. *persuasible*.

sua'sion *n.* (סהוויי׳-זשאן) דאס איינרעדען, דאס איבערערדען; דאס צורעדען [צו עפעס].

sua'sive *a.* (סהוויי׳-סיוו) וואס קען איבעררעדען אדער איינרעדען.

sua'sively *adv.* (סהוויי׳-סיוו-לי) איבעררעדענדיג, איינרעדענדיג.

suave *a.* (סהווייוו) זאנפט און ליעבליך אין בענעהמונג אדער אויפפיהרונג; אנגענעהם, זאנפט.

suave'ly *adv.* (סהווייוו׳-לי) אויף אן אנגענעהמען און ליעבליכען אופן; זאנפט, מילד.

suav'ity *n.* (סהוועוו׳-אי-טי) ליעבליכקייט, אנגענעהמקייט; מילדקייט, זאנפטקייט.

sub *n.* (סאב) אן אונטערגעארדענטער.

subabdom'inal *a.* (סאב-עב-דאמ׳-אי-נעל) וואס געפינט זיך אונטערן בויך.

subac'etate *n.* (סאב-עס׳-ע-טייט) דאס באזישע עסיג-זויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון א זאלץ-זויערע אין וועלכער די זויערע איז ווייניגער ווי נארמאל].

subac'etate of cop'per (סאב-עס׳-ע-טייט אוו קאפ׳-ער) קופער-גרין [א גרינער שטאף וואס בעקומט זיך דורך דער פערבינדונג פון קופער מיט עסיג].

subac'id *a. and n.* (סאב-עס׳-איד) עטוואס זויער, זויערליך; א זויערליכער שטאף.

subacid'ity *n.* (סאב-ע-סיד׳-אי-טי) זויערליכקייט, דאס זיין עטוואס זויער.

subacid'ulous *a.* (סאב-ע-סיד׳-יו-לאס) זויערליך, עטוואס זויער.

subac'rid *a.* (סאב-עק׳-ריד) שארפליך, עטוואס שארף [אין טעם].

subacu'minate *a.* (סאב-ע-קיו׳-מי-נייט) שפיציגליך, עטוואס שפיציג, עטוואס פערשארפט.

subacute' *a.* (סאב-ע-קיוט׳) שארפליך.

subacute'ly *adv.* (סאב-ע-קיוט׳-לי) שארפליך.

subae'rial *a.* (סאב-איי-אי׳-רי-על) וואס געפינט זיך אונטער דער פרייער לופט [ניט אונטער וואסער אדער אונטער דער ערד].

suba'gency *n.* (סאב-איי׳-דזשענ-סי) אן אונטער-אגענטור.

suba'gent *n.* (סאב-איי׳-דזשענט) אן אונטער-אגענט, אן אגענט פון אן אגענט.

su'bah *n.* (סוה׳-בא) א פראווינץ אדער געגענד אין אסט-אינדיען; אן אבקירצונג פון *subahdar*.

subahdar' *n.* (סוה-בא-דאר׳) א גובערנאטאר פון א פראווינץ אין אסט-אינדיען; א לאקאלער קאמאנדאנט אדער הויפט-בעאמטער; אן איינגעבארענער אסט-אינדישער אויבער-אפיציער.

subal'pine *a.* (סאב-על׳-פיין) וואס וואקסט אדער געפינט זיך נידריגער פון די אלפען-בערג.

sub'altern *a. and n.* (סאב׳-על-טורן) סובאלטערן, אונטערגעארדענט; וואס האט דעם ראנג פון אן אינגערען אפיציער [אונטער דעם ראנג פון קאפיטאן]; א סובאלטערן, אן אונטער-בעאמטער; אן אפיציער וואס האט נאך ניט דערגרייכט דעם ראנג פון א קאפיטאן.

subalter'nant *a. and n.* (סאב-על-טויר׳-נענט) אין לאגיק — אלגעמיין, אוניווערזאל [אין געגענזאץ צו איינצעלן]; אן אלגעמיינער זאץ, אן אוניווערזאלער בעגריף.

subalter'nate *a. and n.* (סאב-על-טויר׳-נייט) זיך בייטענד, זיך וועקסלענד, וואס געהט איינס נאך׳ן אנדערען; אונטערגעארדענט; אין לאגיק — אן איינצעלהייט [אין געגענזאץ צו אלגעמיין אדער אוניווערזאל].

subalter'nating *a.* (סאב-על-טויר׳-ניי-טינג) זיך וועקסלענד, זיך בייטענד, געהענדיג איינס נאך׳ן אנדערען.

subalterna'tion *n.* (סאב-על-טויר-ניי׳-שאן) דאס נאכפאלגען איינס נאך׳ן אנדערען; אן אבוועקסלונג.

• **suban'dean** *a.* (סאב-ען׳-די-ען) וואס ליעגט נידריגער פון די אנדישע בערג אין דרום-אמעריקא.

suban'gled *a.* (סאב-ענ׳גלד) ז. *subangular*.

suban'gular *a.* (סאב-ענ׳-גיו-לאר) עטוואס ווינקעלדיג, טעמפ-ווינקעלדיג.

suban'gulate *a.* (סאב-ענ׳-גיו-לייט) עטוואס ווינקעלדיג.

subaquat'ic *a.* (סאב-ע-קהוועט׳-איק) ז. *subaqueous*.

suba'queous *a.* (סאב-איי׳-קהווי-אס) אונטער-וואסערדיג, אונטער׳ן וואסער.

subarc'tic *a.* (סאב-ארק׳-טיק) נאהנט צו די פאלאר-געגענדען.

subar'cuate *a.* (סאב-אר׳-קיו-אייט) עטוואס רונדליך געבויגען.

subarrha'tion *n.* (סאב-ע-ריי׳-שאן) דער מנהג פון פער׳קנס׳ונג אדער פערלאבונג דורך די מתנות, וואס דער חתן שענקט דער כלה.

subassocia'tion *n.* (סאב-ע-סאו-סי-איי׳-שאן) אן אונטער-פעראיין, אן אבטיילונג פון א פעראיין, וועלכע איז איהם אונטערגעארדענט.

subas'tral *a.* (סאב-עס׳-טרעל) וואס געפינט זיך אונטער די שטערן אדער אונטערן הימעל.

subaudi'tion *n.* (סאב-אה-דיש׳-אן) א שטילשווייגענדע אננאהמע; דאס פערשטעהן עטוואס אהן ווערטער; א מיינונג וואס ווערט פערשטאנען אהן ווערטער.

subax'illar *a.* (סאב-עק׳-סי-לאר) ז. *subaxillary*.

subax'illary *a.* (סאב-עק׳-סי-לע-רי) וואס געפינט זיך אונטער דער פאכווע; אין באטאניק — וואס געפינט זיך אונטער דער פאכווע פון א צווייגעל אדער בלאט [דאס ארט וואו דאס צווייגעל וואקסט ארויס פון שטאם אדער וואו דאס בלאט וואקסט ארויס פון צווייג].

sub'base *n.* (סאב׳-בייס) דער אונטערשטער טייל אדער פונדאמענט פון א פאסטאמענט, פעדעסטאל אדער זייל; אן אונטער-פונדאמענט.

sub'bass *n.* (סאב׳-בייס) דער גרונד-באס פון אן ארגעל, די טיעפסטע אדער נידריגסטע טענער פון אן ארגעל.

subbour'don *n.* (סאב-בוהר׳-דאן) ז. *subbass*.

sub'branch *n.* (סאב׳-ברענטש) אן אונטער-אבצווייגונג; אן אונטער-אבטיילונג, אן אבטיילונג פון אן אבטיילונג.

sub'brigadier *n.* (סאב׳-בריג-ע-דיער) אן אונטערבריגאדיער [א קאוואלעריע-אפיציער פון נידריגערען ראנג].

subcartilag'inous *a.* (סאב-קאר-טי-לעדזש׳-אי-נאס) וואס געפינט זיך אונטער דער כראמשקע [קנארפעל] פון א ביין; עטוואס כראמשקעדיג.

subcau'dal *a. and n.* (סאב-קאה׳-דעל) וואס געפינט זיך אונטערן עק; וואס איז ביים עק; דאס וואס איז אונטערן עק.

subceles'tial *a.* (סאב-סי-לעס׳-טשיעל) וואס איז אונטערן הימעל.

subcen'tral *a.* (סאב-סענ׳-טרעל) וואס געפינט זיך אונטערן מיטעלפונקט; כמעט צענטריש.

subcen'trally *adv.* (סאב-סענ׳-טרעל-אי) אונטערן צענטער, אונטערן מיטעלפונקט.

sub'chanter *n.* (סאב׳-טשענ-טער) א זינגער וואס זינגט א באס-טייל פון א מוזיק-שטיק; אן אונטער-קאנטאר, אן אונטער-חזן.

sub'chloride *n.* (סאב׳-קלאו-ריד) אין כעמיע — אן אונטער-כלאריד-זויערע פערבינדונג [א כעמישע פערבינדונג פון כלאר וועלכע ענטהאלט פראפארציאנעל ווייניג כלאר].

subcir'cular *a.* (סאב-סויר׳-קיו-לאר) רונדליך, עטוואס רונד.

sub'class *n.* (סאב׳-קלעס) אן אונטער-קלאס, אן אונטער-אבטיילונג.

subcla'vate *a.* (סאב-קליי׳-וייט) וואס איז עטוואס דיקער ביים ענד.

subcla'vian *a. and n.* (סאב-קליי׳-ווי-ען) וואס ליעגט אונטערן שליסעל-ביין [ז. *clavicle*]; אן אדער, מוסקול אדער נערוו וואס ליעגט אונטערן שליסעל-ביין.

subclavic'ular *a.* (סאב-קליי-וויק׳-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטערן שליסעל-ביין.

subcla'vius *n.* (סאב-קליי׳-ווי-אס) א מוסקול וואס געהט פון דער ערשטער ריפ ביז צו דער אונטערשטער זייט פון שליסעל-ביין.

sub'commission *n.* (סאב׳-קא-מיש-אן) אן אונטער-קאמיסיע, אן אבטיילונג פון א קאמיסיע.

sub'commissioner *n.* (סאב׳-קא-מיש-אנ-ער) אן אונטער-קאמיסאר.

sub'committee *n.* (סאב׳-קא-מיט-אי) אן אונטער-קאמיטעט, אן אבטיילונג פון א קאמיטעט.

subcon'cave *a.* (סאב-קאנ׳-קייוו) עט-

וואס קאנקאוו [אויסגעהוילט פון אינוועניג].

subcon'ical *a.* (סאב-קאנ'-אי-קעל) עטוואס קעגעל־פערמיג, עטוואס קאניש. ז. *conical*.

subcon'scious *a.* (סאב-קאנ'-שאס) שוואך בעוואוסטזיניג, מיט וועניג בעוואוסטזיין.

subcon'sciously *adv.* (סאב-קאנ'-שאס-לי) מיט וועניג בעוואוסטזיין; אויף אן אונבעוואוסטזיניגען אופן.

subcon'sciousness *n.* (סאב-קאנ'-שאס-נעס) שוואכע בעוואוסטזיניגקייט, וועניג בעוואוסטזיין.

sub'constellation *n.* (סאב'-קאנ-סטע-ליי-שאן) אין אסטראנאמיע — אן אונטער־קאנסטעלאציאן, א שטערן־בילד פון צווייטען ראנג.

subcontig'uous *a.* (סאב-קאנ-טיג'-יו-אס) עטוואס אבגעטיילט; וואס בעריהרט זיך כמעט.

sub'contract *n.* (סאב'-קאנ-טרעקט) א נעבען־קאנטראקט, א ביי־קאנטראקט [א קאנטראקט וואס ווערט ארויסגעגעבען אונטער א פריהערדיגען קאנטראקט].

subcontract' *v.* (סאב-קאנ-טרעקט') מאכען א ביי־קאנטראקט אדער א נעבען־קאנטראקט.

subcontrac'ted *a.* (סאב-קאנ-טרעק'-טעד) אוועקגעגעבען צום צווייטען מאל אונטער א פריהערדיגען קאנטראקט; עטוואס פערשמעלט [וועגען אינזעקטען].

sub'contractor *n.* (סאב'-קאנ-טרעק-טאר) אן אונטער־קאנטראקטאר [איינער וואס נעהמט איבער צו ליפערען סחורה אדער צוצושטעלען ארבייט פאר א קאנטראקטאר, פאדריאדטשיק אדער ליפעראנט].

subcon'trary *a. and n.* (סאב-קאנ'-טרע-רי) סובקאנטרער, ענטגעגענגעזעצט אין א נידריגען גראד; אין געאמעטריע — וואס איז אין א געגענגעזעצטער ארדנונג [ווי צוויי גלייכע דריי־עקען וועלכע האבען א געמיינשאפטליכען ווינקעל. די דריי־עקען *A C B* און *E C D* זיינען סובקאנטרער]; א זאץ אדער בעהויפטונג וואס איז ענטגעגענגעזעצט אין א נידריגען גראד.

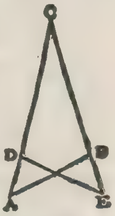

Subcontrary

subcon'vex *a.* (סאב-קאנ'-וועקס) א ביסעל קאנוועקס, א ביסעל רונד פון אויסוועניג.

subcor'date *a.* (סאב-קאהר'-דייט) עטוואס הארץ־פערמיג.

subcor'diform *a.* (סאב-קאהר'-די-פארם) ז. *subcordate*.

subcor'neous *a.* (סאב-קאהר'-ני-אס) עטוואס הארנדיג; כמעט אדער טיילוויין פערוואנדעלט אין הארן; וואס געפינט זיך אונטערן הארן אדער נאגעל.

subcos'tal *a. and n.* (סאב-קאס'-טעל) וואס געפינט זיך אונטער די ריפען; א מוסקול וואס געפינט זיך אונטער די ריפען.

subcrys'talline *a.* (סאב-קרים'-טע-לין) ניט פאלקאם קריסטאליזירט.

subcuta'neous *a.* (סאב-קיו-טיי'-ני-אס) וואס געפינט זיך אונטער דער הויט; וואס ווערט גענוצט פאר אונטער דער הויט [ווי אן איינשפריצונג].

subcuta'neously *adv.* (סאב-קיו-טיי'-ני-אס-לי) אונטער דער הויט.

subcutic'ular *a.* (סאב-קיו-טיק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דער אויבערשטער הויט.

subcylin'dric *a.* (סאב-סי-לינ'-דריק) ז. *subcylindrical*.

subcylin'drical *a.* (סאב-סי-לינ'-דרי-קעל) עטוואס צילינדער־פערמיג.

sub'deacon *n.* (סאב'-דיעקן) א סובדיאקאן, א געהילף פון א דיאקאן אדער ניט־ארדינירטען גלח.

sub'deaconry *n.* (סאב'-דיעקנ-רי) ז. *subdeaconship*.

sub'deaconship *n.* (סאב'-דיעקנ-שיפ) דאס אמט פון א סובדיאקאן. ז. *subdeacon*.

sub'dean *n.* (סאב'-דיען) א סובדעקאן, אן אונטער־דעקאן [אן אסיסטענט אדער שטעלפערטרעטער פון דעם הויפט פון א פאקולטעט אין אן אוניווערזיטעט; אן אסיסטענט אדער געהילף פון דעם הויפט־גייסטליכען פון א קאטעדראלע].

sub'deanery *n.* (סאב'-דיע-נער-אי) דאס אמט פון א סובדעקאן. ז. *subdean*.

subdec'anal *a.* (סאב-דעק'-ע-נעל) וואס איז שייך צו א סובדעקאן אדער צו זיין אמט.

subdec'uple *a.* (סאב-דעק'-יופל) וואס ענטהאלט איין צעהנטעל; וואס האט די פראפארציע 1:10.

sub'delegate *n.* (סאב'-דעל-אי-גייט) א סוב־דעלעגאט, אן אונטער־דעלעגאט [א דעלעגאט וואס איז אונטער אן אנדערען אדער וואס דארף פערנעהמען דאס ארט פון אן אנדערען].

subdel'egate *v.* (סאב-דעל'-אי-גייט) בעפאלמעכטיגען אדער בעשטימען אלס א סוב־דעלעגאט.

subden'tate *a.* (סאב-דענ'-טייט) וואס האט אונדייטליכע צייהנער, וואס האט ניט קיין גענוגענד־ענטוויקעלטע צייהנער.

subdepart'ment *n.* (סאב-די-פארט'-מענט) א סוב־דעפארטאמענט, אן אונטער־אבטיילונג.

subdepressed' *a.* (סאב-די-פרעסט') עטוואס צונויפגעדריקט אדער צונויפגעקוועטשט.

subder'mal *a.* (סאב-דויר'-מעל) וואס איז אונטער דער הויט.

sub'dialect *n.* (סאב'-דאי-ע-לעקט) א נעבען־דיאלעקט, א ביי־דיאלעקט.

subdichot'omy *n.* (סאב-דאי-קאט'-א-מי) א נאכאמאליגע צוטיילונג אין צוויי.

sub'distinction *n.* (סאב'-דים-טינק-שאן) א נאכאמאליגע אונטערשיידונג.

sub'district *n.* (סאב'-דים-טריקט) אן אונטער־בעצירק, א טייל פון א בעצירק.

subdivide' *v.* (סאב-די-וואיד') נאך אמאל צוטיילען, פון דאס ניי צוטיילען; צוטיילען אין אונטער־אבטיילונגען.

subdivis'ible *a.* (סאב-די-וויז'-איבל) וואס קען צוטיילט ווערען אין אונטער־אבטיילונגען.

subdivi'sion *n.* (סאב-די-וויזש'-אן) אן אונטער־אבטיילונג; דאס צוטיילען אין ווייטערדיגע טיילען.

subdom'inant *n.* (סאב-דאמ'-אי-נענט) אין מוזיק — די אונטער־דאמינאנטע, דער פיערטער טאן אדער די פיערטע נאטע אין דער סקאלא פון א טאן־ארט.

subdu'able *a.* (סאב-דיו'-עבל) וואס קען בעצוואונגען ווערען, וואס קען אונטערווארפען ווערען.

subdu'al *n.* (סאב-דיו'-על) בעצווינגונג, אונטערווארפונג; אונטעריאכונג.

subduce' *v.* (סאב-דיוס') אוועקנעהמען; צוריקציהען; אראבציהען, אראבנעהמען אין א חסור.

subduct' *v.* (סאב-דאקט') אוועקנעהמען; צוריקציהען.

subduc'tion *n.* (סאב-דאק'-שאן) דאס אוועקנעהמען, דאס צוריקציהען; דאס אראבנעהמען אדער אראבציהען אין א חסור.

subdue' *v.* (סאב-דיו') איבערוועלטיגען, בעצווינגען, אונטערווארפען, אונטעריאכען; בעזיעגען, אונטערדריקען; בייקומען; איינגעהמען מיט גוטען, בעאיינפלוסען; פערמינדערען; מאכען מילדער; מאכען מאט; פערבעסערען לאנד דורך בעארבייטען, מאכען ווייך אדער פוכקע [וועגען לאנד].

subdued' col'ors (סאב-דיוד' קאל'-ארז) מילדע אדער מאטע פארבען.

subdue'ment *n.* (סאב-דיו'-מענט) ז. *subdual*.

subdu'er *n.* (סאב-דיו'-ער) אן איבערוועלטיגער, א בעצווינגער, אן אונטעריאכער; א בעזיעגער, אן אונטערדריקער.

sub'duple *a.* (סאב'-דיופל) האלב, וואס איז אין פערהעלטניס ווי 1 צו 2.

subdu'plicate *a.* (סאב-דיו'-פלי-קייט) אין מאטעמאטיק — סוב־דופליקאט [וועגען גרעסע אדער צאהלען, וואס זייער בעציהונג ווערט אויסגעדריקט דורך זייער קוואדראטען ווארצעל. ווי למשל, די סוב־דופליקאטע בעציהונג פון 2 צו 4 דריקט זיך אויס אין דער בעציהונג פון $\sqrt{2}$ צו $\sqrt{4}$].

subed'it *v.* (סאב-עד'-איט) רעדאקטירען אונטער דער אויפזיכט פון אן אנדערען.

sub'editor *n.* (סאב'-עד-אי-טאר) א סוברעדאקטאר, אן אונטער־רעדאקטאר, א געהילפס־רעדאקטאר.

subedito'rial *a.* (סאב-עד-אי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א סוב־רעדאקטאר אדער הילפס־רעדאקטאר.

sub'editorship *n.* (סאב'-עד-אי-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די שטעלע פון א סוב־רעדאקטאר.

subellip'tic *n.* (סאב-ע-ליפ'-טיק) עטוואס עליפטיש, עטוואס לענגליך־אוואל.

subellip'tical *a.* (סאב-ע-ליפ'-טי-קעל) ז. *subelliptic*.

sube'qual *a.* (סאב-אי'-קהוועל) כמעט גלייך; פון אזא גרוים, דאס קיין איין צאהל איז ניט גלייך צו דער סומע פון וועלכע עס איז צוויי אנדערע [וועגען צאהלען אין א גרופע].

su'ber *n.* (סיו'-בער) קארק, פראבקע.

sube'reous *a.* (סיו-בי'-רי-אס) ווי קארק, קארקעוואטע.

suber'ic *a.* (סיו-בער'-איק) וואס איז שייך צו קארק; וואס קומט פון קארק.

suberose' *a.* (סאב-אי-ראוס') וואס איז עטוואס אויסגעפרעסען ביי די ברעגען [וועגען פלאנצען].

su'berose *a.* (סיו'-בע-ראוס) ז. *suberous*.

su'berous *a.* (סיו'-בע-ראס) קארקעוואטע, ווי פראבקע.

sub'family *n.* (סאב'-פעמ-אי-לי) אין זאאלאגיע — אן אונטער־פאמיליע, אן אונטער־אבטיילונג פון א פאמיליע [גאטונג אדער שטאם].

sub'flavor *n.* (סאב'-פליי-ווער) א נעבען־געשמאק, א נעבען־ריח.

subfla'vous *a.* (סאב-פליי'-וואס) געלבליך.

subflu'vial *a.* (סאב-פלוה׳-ווי-על) וואס געפינט זיך אונטער א טייך אדער שטראם.

subfos'sil *a.* (סאב-פאס׳-איל) אביסעל פערשטיינערט; ניט אין גאנצען פערשטיינערט.

subfusc' *a.* (סאב-פאסק׳) ז. *subfusk*.

subfus'cous *a.* (סאב-פאס׳-קאס) ז. *subfusk*.

subfusk' *a.* (סאב-פאסק׳) ברוינליך, א ביסעל טונקעל אין קאליר.

subgelat'inous *a.* (סאב-דזשע-לעט׳-אי-נאס) כמעט ווי זשעלאטין, סטודענע אדער פעטשא.

subgener'ic *a.* (סאב-דזשי-נער׳-איק) וואס איז שייך צו אן אונטער־מין [אן אבטיילונג פון א מין ביי פלאנצען אדער חיות].

sub'genus *n.* (סאב׳-דזשי-נאס) אן אונטער־מין [אן אבטיילונג פון א מין].

subgla'cial *a.* (סאב-גליי׳-שיעל) וואס קומט פאר אדער וואס געפינט זיך אונטער א גלעטשער. ז. *glacier*.

subglo'bose *a.* (סאב-גלאו׳-באוס) כמעט קוגעלפערמיג, רונדליך.

subglob'ular *a.* (סאב-גלאב׳-יו-לאר) כמעט קיילעכדיג, רונדליך.

subgran'ular *a.* (סאב-גרענ׳-יו-לאר) עטוואס קערנדיג.

subhasta'tion *n.* (סאב-העס-טיי׳-שאן) אן עפענטליכער פערקויף אויף אן אוקציאן אדער ליציטאציע.

sub'head *n.* (סאב׳-העד) אן אונטער־טיטול; אן אונטער־קעפעל.

sub'heading *n.* (סאב׳-העד-אינג) ז. *subhead*.

subhu'meral *a.* (סאב-היו׳-מע-רעל) וואס ליעגט אונטער דעם שולטער־ביין.

subin'dicate *v.* (סאב-אינ׳-די-קייט) לייכט אנצייגען אדער אנדייטען.

subindica'tion *n.* (סאב-אינ-די-קיי׳-שאן) א לייכטע אנדייטונג אדער אנצייגונג.

subinflamma'tion *n.* (סאב-אינ-פלע-מיי׳-שאן) א לייכטע ענטצינדונג.

subinflam'matory *a.* (סאב-אינ-פלעמ׳-ע-טא-רי) לייכט ענטצונדען.

sub'inspector *n.* (סאב׳-אינ-ספעק-טאר) אן אונטער־אינספעקטאר, א געהילפס־אינספעקטאר.

su'bito *adv.* (סוה׳-בי-טא) אין מוזיק — פלעצליך, שנעל.

subja'cency *n.* (סאב-דזשיי׳-סענ-סי) דאס ליעגען אונטער, דאס ליעגען אונטען, דאס געפינען זיך אין אן אונטערער לאגע.

subja'cent *a.* (סאב-דזשיי׳-סענט) וואס ליעגט אונטער אדער אונטען; וואס געפינט זיך אין אן אונטערער לאגע.

subject' *v.* (סאב-דזשעקט׳) אונטערווארפען; אויסזעצען צו עפעס; אונטעריאכען, מאכען דיענסטבאר.

sub'ject *n. and a.* (סאב׳-דזשעקט) 1. א סוביעקט, אן אונטערטאן, א פערזאן וואס איז אונטערגעווארפען אונטער איינעמס הערשאפט אדער אויטאריטעט; 2. א פערזאן אדער זאך וואס איז די אורזאכע פון עפעס [ווי פון קריעג, מחלוקות]; דאס, איבער וואס עס ווערט גערעדט אדער פערהאנדעלט; 3. דער געגענשטאנד, דער שטאף, די טעמא; 4. אין גראמאטיק אדער לאגיק — דער סוביעקט, די הויפט־זאך, וועגען וועלכער עס רעדט זיך אין א זאץ; 5. אין פילאזאפיע — דער סוביעקט, דער "איך", די דענקענדע פערזאן [אין געגענזאץ צו אלע זאכען פון דער אויסערליכער וועלט, וועלכע דער סוביעקט אדער "איך" וואהרנעהמט אדער בעגרייפט אלס אביעקטען]; אין מוזיק — דער מאטיוו, די הויפט־טעמא פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; 7. אין קונסט — די אידעע, די טעמא אדער דער הויפט־געדאנק פון א קונסט־ווערק; 8. אין דעקאראטיווער מאלעריי — א בילד וואס שטעלט מיט זיך פאר פיגורען אין לעבען און בעוועגונג; אונטערווארפען, אונטערגעגעבען, דיענסטבאר; פערפליכטעט, חייב צו עפעס; אויסגעזעצט [ווי צו א געפאהר]; לייכט גענייגט צו עפעס [ווי צו א פערקיהלונג].

1 He is a **subject** of the British Empire. 2. I am the unhappy **subject** of these quarrels. 3. This **subject** lends itself to heroic treatment.

sub'jectdom *n.* (סאב׳-דזשעקט-דאם) אונטערטהאנשאפט, דאס זיין אן אונטערטהאן.

subjec'tion *n.* (סאב-דזשעק׳-שאן) אונטערווארפונג, דאס אונטערווארפען, דאס מאכען אונטערטעניג; אונטערטעניגקייט; אונטערווארפענקייט, דיענסטבארקייט; אין לאגיק — דאס פערבינדען דעם סוביעקט מיט דעם פרעדיקאט [ז. *predicate* און *subject*].

subjec'tive *a.* (סאב-דזשעק׳-טיוו) סוביעקטיוו; וואס איז שייך צום סוביעקט אדער דענקענדען "איך"; וואס ענטשטעהט אדער קומט פאר אין דעם אינערליכען בעוואוסטזיין פון דער פערזאן; וואס אורטיילט מעהר אויף דעם גרונד פון אייגענע געפיהלען אדער איבערלעבונגען איידער אויף דעם גרונד פון ריכטיגע אביעקטיווע פאקטען; אין ליטעראטור און קונסט—וואס דריקט אוים די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען אדער די פערזענליכע סימפאטיען און אנטיפאטיען פון א שרייבער אדער קינסטלער.

subjec'tive col'ors (סאב-דזשעק׳-טיוו קאל׳-ארז) ז. *accidental colors*.

subjec'tive ide'alism (סאב-דזשעק׳-טיוו אי-די׳-על-איזם) דער סוביעקטיווער אידעאליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז די אביעקטיווע אדער אויסערליכע וועלט, דער "ניט־איך", שטאמט ארוים פון דעם דענקענדען סוביעקט, פון דעם "איך"].

subjec'tively *adv.* (סאב-דזשעק׳-טיוו-לי) אויף א סוביעקטיווען שטייגער; אויסדריקענדיג צו שטארק די פערזענליכע סימפאטיען אדער אנטיפאטיען; בנוגע צום סוביעקט אדער דענקענדען "איך".

subjec'tiveness *n.* (סאב-דזשעק׳-טיוו-נעס) דאס זיין סוביעקטיוו; סוביעקטיוויטעט. ז. *subjectivity*.

subjec'tive sensa'tion (סאב-דזשעק׳-טיוו סענ-סיי׳-שאן) א סוביעקטיווע עמפפינדונג, אן עמפפינדונג, וואס איז ניט ענטשטאנען צוליעב אן אויסערליכער אורזאך [ווי למשל, ווען א מענש שטעלט זיך פאר, אז ער זעהט געוויסע פיגורען, וועלכע זיינען אין דער ווירקליכקייט ניטא].

subjec'tive symp'toms (סאב-דזשעק׳-טיוו סימפ׳-טאמז) אין פאטאלאגיע — סימפטאמען אדער סמנים פון א קראנקהייט וועלכע נור דער פאציענט פיהלט אין זיך, אבער זיי ווייזען זיך ניט ארוים פאר אן אנדער בעאבאכטער.

subjec'tivism *n.* (סאב-דזשעק׳-טיוו-איזם) סוביעקטיוויזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז יעדע וואהרהייט איז סוביעקטיוו, ד. ה. זי איז ריכטיג בלויז אין בעצוג צו אונזער אייגענער ערפאהרונג אדער פערשטאנד.

subjec'tivist *n. and a.* (סאב-דזשעק׳-טיוו-איסט) א סוביעקטיוויסט, אן אנהענגער פון סוביעקטיוויזם; סוביעקטיוויסטיש, וואס איז שייך צו סוביעקטיוויזם. ז. *subjectivism*.

subjectivis'tic *a.* (סאב-דזשעק-טי-וויס׳-טיק) סוביעקטיוויסטיש; וואס איז שייך צו סוביעקטיוויזם. ז. *subjectivism*.

subjectivis'tically *adv.* (סאב-דזשעק-טי-וויס׳-טי-קעל-אי) פון א סוביעקטיוויסטישען שטאנדפונקט; בנוגע צו סוביעקטיוויזם. ז. *subjectivism*.

subjectiv'ity *n.* (סאב-דזשעק-טיוו׳-אי-טי) סוביעקטיוויטעט, די בעזונדערהייטען וואס בעלאנגען צו אן איינצעלנער פערזאן [איהר שטאנדפונקט, איהרע אידעען, איהרע שטרעבונגען]; דאס ניט האבען קיין אביעקטיווע ווירקליכקייט; פערבלענדונג [ווי פונקען וואס פליהען פאר די אויגען ביי א שטארקען קלאפ אין קאפ].

subjec'tivize *v.* (סאב-דזשעק׳-טי-וואיז) מאכען סוביעקטיוו; מאכען אלס א פערזענליכע אנגעהעריגקייט פון דענקענדען "איך".

sub'jectless *a.* (סאב׳-דזשעקט-לעס) וואס האט ניט קיין אונטערטאן אדער אונטערטאנען.

sub'ject-mat'ter *n.* (סאב׳-דזשעקט-מעט׳-ער) דער געגענשטאנד אדער די זאך וואס איז אין בעטראכט; דאס וואס פאדערט בעטראכטונג אדער איבערלעגונג; דער הויפט־אינהאלט פון א זאך.

sub'jectness *n.* (סאב׳-דזשעקט-נעס) אונטערווארפענהייט; דאס זיין אן אונטערטאן.

subjicibil'ity *n.* (סאב-דזשים-אי-ביל׳-אי-טי) דאס קענען ווערען א סוביעקט אין א זאץ. ז. *subject*.

subjic'ible *a.* (סאב-דזשים׳-איבל) וואס קען ווערען דער סוביעקט פון א זאץ. ז. *subject*.

subjoin' *v.* (סאב-דזשאין׳) צוגעבען, צוזעצען [אין א שריפט]; אנהענגען, ביילעגען; צושטעלען.

sub ju'dice (סאב דזשוה׳-די-סי) אונטער געריכטליכער פערהאנדלונג, נאך ניט געריכטליך ענטשיידעט.

sub'jugable *a.* (סאב׳-דזשו-געבל) אונטעריאכבאר; וואס מען קען אונטערווארפען אדער אונטעריאכען.

sub'jugate *v.* (סאב׳-דזשו-גייט) אונטערווארפען, אונטעריאכען; גובר זיין, אונטערדריקען [די תאוות, די געפיהלען].

subjuga'tion *n.* (סאב-דזשו-גיי׳-שאן) די אונטערווארפונג, די אונטעריאכונג.

sub'jugator *n.* (סאב׳-דזשו-גיי-טאר) אן אונטערווארפער, אן אונטערדריקער; א בעזיעגער.

subjunc'tion *n.* (סאב-דזשאנק׳-שאן) די צוגעבונג, די צולעגונג, די צוזעצונג [צו א זאץ אדער שריפט].

subjunc'tive *a. and n.* (סאב-דזשאנק׳-טיוו) אין גראמאטיק — קאניונקטיוו, וואס דריקט אוים א בעדינג אדער תנאי; דער קאניונקטיוו. ז. *subjunctive mood*.

subjunc'tive mood (סאב-דזשאנק׳-טיוו מוהד) אין גראמאטיק—דער קאניונקטיווער מאדוס אדער דער קאניונקטיוו [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אוים א בעדינגונג אדער תנאי, ווי למשל: "איך וואלט געטהאן דיין בקשה, ווען איך וואלט געהאט די מעגליכקייט"].

sub'kingdom *n.* (סאב׳-קינג-דאם) איי־

נע פון די הויפט=אבטיילונגען פון דעם טהיער=רייך אדער פלאנצען=רייך.

subla'nate *a.* (סאב-ליי'-נייט) עטוואס וואליג, ווי מיט וואל בעוואקסען [וועגען פלאנצען].

sublapsa'rianism *n.* (סאב-לעפ-סיי'-רי-ען-איזם) ז. *infralapsarianism*.

sublate' *v.* (סאב-לייט') אין לאגיק — אבלייקענען, פערניינען, אנולירען.

subla'tion *n.* (סאב-ליי'-שאן) אין לאגיק — דאס אנולירען, דאס פערניינען.

sub'lative *a.* (סאב'-לע-טיוו) וואס איז געניינגט אוועקצונעהמען אדער בערויבען.

sub'lease *n.* (סאב'-ליעס) אן ארענדע-קאנטראקט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר.

sublease' *v.* (סאב-ליעס') פערדינגען א געדונגענעם הויז; אבגעבען אין ארענדע צו אן אנדערען דאס, וואס איז גענומען געווארען אין ארענדע.

sub'lessee *n.* (סאב'-לע-סיע) איינער וואס נעהמט אין ארענדע א הויז אדער א גוט פון אן אנדערען, וועלכער האלט עס אין ארענדע.

sublet' *v.* (סאב-לעט') פערדינגען ווייטער [ווי א שכן פערדינגט א וואהנונג צו אן אנדערען].

sub'levate *n.* (סאב'-לי-ווייט) דערהויבונג, אויפהויבונג; אויפרייצונג.

subleva'tion *n.* (סאב-לי-וויי'-שאן) די ערהויבונג [צו א העכערער שטופע]; אן אויפשטאנד [פון א פאלק].

sub'lieutenant *n.* (סאב'-ליו-טענ-ענט) אן אונטער=לייטענאנט [א נידריגערער אפיציער=ראנג. אין דער ענגלישער פלאטע].

subliga'tion *n.* (סאב-לי-גיי'-שאן) די אונטערבינדונג, דאס פערבינדען פון אונטען.

subli'mable *a.* (סאב-לאי'-מעבל) אין כעמיע — וואס קען סובלימירט ווערען; וואס קען געלייטערט ווערען [וועגען הארטע שטאפען]. ז. *sublimation*.

subli'mableness *n.* (סאב-לאי'-מעבל-נעס) סובלימירבארקייט, דאס קענען סובלימירט ווערען. ז. *sublimation*.

sub'limate *v., a. and n.* (סאב'-לי-מייט) אין כעמיע — סובלימירען, פערוואנדלען א סאלידען קערפער אין דאמפף און דיעזען דאמפף דורך אבקיהלונג פערוואנדלען צוריק אין הארטען אדער סאלידען שטאף, כדי דער קערפער זאל אבגעריינינגט ווערען פון די פסלת; פערפיינערען, רייניגען, ערהויבען, אידעאליזירען; סובלימירט; געריינינגט, פערפיינערט; ערהויבען; א סובלימאט, עפעס וואס בעקומט זיך דורך סובלימירען.

sublima'tion *n.* (סאב-לי-מיי'-שאן) אין כעמיע — סובלימאציאן [א פראצעס אבצוריינינגען א סאלידען קערפער פון פסלת, ביי וועלכען דער קערפער ווערט פערוואנדעלט דורך היץ אין דאמפף, און דיעזער דאמפף ווערט דורך אבקיהלונג צוריק פערוואנדעלט אין הארטען שטאף]; די פערפיינערונג, די רייניגונג; זעהר א פיינע געריינינגטע זאך.

sublima'tion the'ory (סאב-לי-מיי'-שאן טהי'-א-רי) אין געאלאגיע — די סובלימאציאנס=טעאריע [די טעאריע, אז די מעטאל=אדערען אין דער ערד האבען זיך געבילדעט פון אבגעקיהלטען מעטאל=דאמפף וואס שטראמט פון די צושמאלצענע מינעראל=מאסען אינוועניג אין דער ערד].

sub'limatory *a. and n.* (סאב'-לי-מיי-טא-רי) וואס סובלימירט; וואס ווערט בענוצט אין סובלימאציאן; דאס סובלימיר=געפעס, א כלי פאר סובלימאציאן. ז. *sublimation*.

sublime' *a., n. and v.* (סאב-לאים') דערהויבען, הויך; פראמינענט, אנגעזעהן, עמינענט; גרויסארטיג, פרעכטיג, פיין, הערליך, נאבעל; ערהאבען, הויכמוטיג, שטאלץ; אין אנאטאמיע — ארויסשטארצענד, בולט; דאס ערהאבענע; דאס אויסגעצייכענטע, דער ערהאבענער סטיל [אין רעדען אדער שרייבען]; דערהויבען; מאכען הויך אדער אנגעזעהן; רייניגען, פערפיינערען, אידעאליזירען; אין כעמיע — סובלימירט ווערען, דורכגעהן דעם פראצעס פון סובלימאציאן. ז. *sublimation*.

sublime'ly *adv.* (סאב-לאים'-לי) אויף אן ערהאבענער ארט.

sublime'ness *n.* (סאב-לאים'-נעס) ערהאבענקייט, הויכקייט, אויסגעצייכענטקייט, פארטרעפליכקייט.

Sublime' Porte (סאב-לאים' פאורט) די הויכע פארטע [די טערקישע רעגיערונג].

subli'mer *n.* (סאב-לאי'-מער) א סובלימער, אן אפאראט, דורך וועלכען עס ווערט געמאכט דער פראצעס פון סובלימאציאן. ז. *sublimation*.

sublim'inal *a.* (סאב-לים'-אי-נעל) פערבארגען, ניט ארויסגעבראכט [וועגען אן עמפפינדונג, וועלכע איז ניט אריין אין בעוואוסטזיין].

sublim'ity *n.* (סאב-לים'-אי-טי) ערהאבענקייט, גרויסארטיגקייט, פיינקייט; גרויסקייט, מאיעסטעטישקייט; דער העכסטער פונקט פון דערגרייכונג; דער אדער דאס וואס איז זעהר געאכטעט.

sublinea'tion *n.* (סאב-לינ-אי-איי'-שאן) דאס מאכען א שטריך פון אונטען [אונטער א ווארט]; דאס אונטערשטרייכען.

sublin'gual *a.* (סאב-לינ'-גהוועל) וואס געפינט זיך אונטער דער צונג.

sublit'toral *a.* (סאב-ליט'-א-רעל) וואס לעבען אונטער'ן ברעג אדער נידריגער פון דער ברעג=ליניע [וועגען וואסער=בעשעפענישען]; וואס האלטען זיך ביים ברעג.

sublu'nar *a.* (סאב-לו'-נאר) וואס געפינט זיך אונטער דער לבנה.

sub'lunary *a.* (סאב'-לו-נע-רי) וואס געפינט זיך אונטער דער לבנה; ערדיש, וועלטליך.

sublux'ate *v.* (סאב-לאק'-סייט) טיילווייז אויסלינקען.

subluxa'tion *n.* (סאב-לאק-סיי'-שאן) א טיילווייזער לונק.

submam'mary *a.* (סאב-מעמ'-ע-רי) וואס ליעגט אונטער דער ברוסט. ז. *inframammary*.

sub'manufacturer *n.* (סאב'-מענ-יו-פעק-טשור-ער) א פאבריקאנט וואס פאבריצירט סחורה פאר אן אנדער פאבריקאנט.

submarine' *a. and n.* (סאב-מע-רין') אונטער'ן מעער, אונטער'ן וואסער; וואס געפינט זיך אדער וואס האלט זיך אונטער'ן וואסער; א טהיער אדער פלאנצע וואס געפינט זיך אונטער'ן וואסער; א שיף וואס געהט אונטער'ן וואסער. ז. *submarine boat*.

submarine' boat (סאב-מע-רין' באוט) א שיף, וואס איז אזוי געבויט, דאס זי קען געהן אונטער'ן וואסער [ווערט געברויכט אין א פלאטע ארויסצולאזען מינען אונטער דעם שונא'ס קריעגס=שיפען].

Submarine Boat

submarine' plants (סאב-מע-רין' פלענטס) פלאנצען וואס וואקסען אין ים אדער אונטער'ן וואסער.

submaxil'la *n.* (סאב-מעק-סיל'-א) דער אונטערשטער קינבאק.

submax'illary *n. and a.* (סאב-מעק'-סי-לע-רי) דער אונטערשטער קינבאק; וואס איז שייך צום אונטערשטען קינבאק=ביין.

submax'illary gland (סאב-מעק'-סי-לע-רי גלענד) די דריזע אונטער דעם אונטערשטען קינבאק, וועלכע טיילט אויס פון זיך שפייעכץ.

subme'dial *a.* (סאב-מי'-די-על) ז. *submedian*.

subme'dian *a.* (סאב-מי'-די-ען) וואס ליעגט ביים מיטען פון עפעס.

subme'diant *n.* (סאב-מי'-די-ענט) אין מוזיק — די אונטערמעדיאנטע [די זעקסטע נאטע פון א גאמע אדער סקאלא].

submen'tal *a.* (סאב-מענ'-טעל) וואס געפינט זיך אונטער דער מארדע אדער קין.

submerge' *v.* (סאב-מוירדזש') פערפלייצען, פערטרינקען; אונטערטונקען, אונטערטויכען.

submer'gence *n.* (סאב-מויר'-דזשענס) דאס אונטערטונקען אדער אונטערטויכען; א פערפלייצונג.

submersed' *a.* (סאב-מוירסט') אין באטאניק — וואס וואקסט אונטער'ן וואסער [וועגען געוויסע פלאנצען].

submer'sion *n.* (סאב-מויר'-שאן) דאס אונטערטונקען, דאס אונטערטויכען.

submetal'lic *a.* (סאב-מע-טעל'-איק) ניט פאלקאם מעטאליש.

submis'sion *n.* (סאב-מיש'-אן) אונטערווארפונג, דעמיטהיגקייט; אונטערטעניגקייט; הכנעה; געהארכזאמקייט; אין געזעצגעבונג — אן איינשטימונג פון צוויי שטרייטענדע צדדים איבערצוגעבען זייער שטרייט=פראגע צו בוררים אדער צו א פשרה=געריכט.

submiss'ive *a.* (סאב-מיס'-איוו) אונטערטעניג, געהארכזאם, אונטערגעווארפען; דעמיטהיג, הכנעה'דיג.

submiss'ively *adv.* (סאב-מיס'-איוו-לי) אויף אן אונטערטעניגען אדער הכנעה'דיגען שטייגער.

submiss'iveness *n.* (סאב-מיס'-איוו-נעס) אונטערטעניגקייט, אונטערווארפענקייט; געהארכזאמקייט, הכנעה'דיגקייט.

submit' *v.* (סאב-מיט') אונטערווארפען, אונטערגעבען; פארלעגען [צום ענטשיידען]; זיך אונטערגעבען, זיך אונטערווארפען; ערקלערען.

submit'ter *n.* (סאב-מיט'-ער) איינער וואס גיט זיך אונטער; א נאכגעבער; איינער וואס אונטערווארפט זיך; איינער וואס גיט איבער צום ענטשיידען [א פראגע, א שטרייט א. ז. וו.].

submontagne' *a.* (סאב-מאנ-טיין') ז. *submontane*.

submon'tane *a.* (סאב-מאנ'-טיין) וואס איז ביים אונטער=טייל פון א בארג.

submul'tiple *n.* and *a.* (סאב-מאל'-טיפל) א צאהל, אויף וועלכער אן אנדער צאהל טיילט זיך אהן אן רעשט [ווי למשל, די צאהל 7, אויף וועלכער 28 טיילט זיך אהן א רעשט]; וואס טיילט אן אנדער צאהל אהן א רעשט [וועגען א צאהל].

submun'dane *a.* (סאב-מאנ'-דיין) וואס געפינט זיך אונטער דער וועלט; אונטערערדיש.

submus'cular *a.* (סאב-מאס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער א מוסקול.

subnarcot'ic *a.* (סאב-נאר-קאט'-איק) עטוואס נארקאטיש, בעטויבענד אדער איינשלעפערענד.

subna'sal *a.* (סאב-ניי'-זעל) וואס געפינט זיך אונטער דער נאז.

subnas'cent *a.* (סאב-נעס'-ענט) וואס וואקסט פון אונטען; וואס וואקסט אונטער עפעס.

subnat'ural *a.* (סאב-נעטש'-יו-רעל) אונטער-נאטירליך; נידריגער ווי דער חומר.

subni'trate *n.* (סאב-נאי'-טרייט) אין כעמיע — א באזישער ניטראט [ניט קיין פאלקאמענער ניטראט, וואס קען אין זיך אריינזאפען נאך סאלפעטער-זויערע, אום צו ווערען א נארמאלער ניטראט]. ז. *nitrate*.

subnor'mal *a.* (סאב-נאהר'-מעל) ווענינגער ווי נארמאל; אין מאטעמאטיק — אבגעשניטען דורך א פערפענדיקולארער ליניע.

subnormal'ity *n.* (סאב-נאהר-מעל'-אי-טי) דאס זיין אונטער-נארמאל אדער ווענינגער ווי נארמאל.

subnota'tion *n.* (סאב-נא-טיי'-שאן) א רעסקריפט, א בריעפליכער ענטפער פון א פאפסט אדער פירסט. ז. *rescript*.

subnude' *a.* (סאב-ניוד') כמעט נאקעט, כמעט אהן בלעטער [וועגען פלאנצען].

subobscure' *a.* (סאב-אב-סקיור') עטוואס דונקעל, עטוואס פינסטער.

subobscure'ly *adv.* (סאב-אב-סקיור'-לי) פינסטערליך, עטוואס דונקעל.

subobtuse' *a.* (סאב-אב-טיוס') עטוואס טעמפ, ניט זעהר שפיציג.

suboccip'ital *a.* (סאב-אק-סיפ'-אי-טעל) וואס ליעגט אונטער דעם הינטער-טייל פון קאפ; וואס ליעגט אונטער דער פאטילניצע.

subocean'ic *a.* (סאב-או-שי-ענ'-איק) וואס ליעגט אדער געפינט זיך אונטער'ן אקעאן.

sub'octave *n.* (סאב'-אק-טייוו) אן אכטעל; די אונטערשטע אקטאווע [אין מוזיק].

suboc'tuple *a.* (סאב-אק'-טיופל) וואס ענטהאלט אן אכטעל פון עפעס.

suboc'ular *a.* (סאב-אק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער'ן אויג.

subop'tic *a.* (סאב-אפ'-טיק) ז. *suborbitar*.

subo'ral *a.* (סאב-או'-רעל) וואס געפינט זיך אונטער'ן מויל.

suborbic'ular *a.* (סאב-אהר-ביק'-יו-לאר) עטוואס קרייזפערמיג; כמעט רונד.

suborbic'ulate *a.* (סאב-אהר-ביק'-יו-לייט) ז. *suborbicular*.

subor'bitar *a.* (סאב-אהר'-בי-טאר) וואס געפינט זיך אונטער'ן אויגען-לאך; וואס געפינט זיך אונטער'ן אויג.

sub'order *n.* (סאב'-אהר-דער) אן אונטער-קלאס פון חיות אדער פלאנצען: די ערשטע טיילונג פון א קלאס אדער גאטונג; אין ארכיטעקטור — דעקאראציאנס-זיילען פון אן איינפאכערער פארם אין פערגלייך מיט די הויפט-זיילען.

subor'dinate *a.*, *n.* and *v.* (סאב-אהר'-די-נייט) אונטערגעארדענט, אונטערגעווארפען, אבהענגיג; קלענער, נידריגער [אין מאכט, אין ראנג א. ז. וו.]; אן אונטערגעארדענטער; אן אונטערגעארדענטעס ווארט [אין גראמאטיק]; איינער וואס איז נידריגער פאר'ן צווייטען אין אמט אדער ראנג; אונטערארדנען; מאכען אדער בעטראכטען אלס ווענינגער וויכטיג; אונטערווארפען אונטער איינעמס רשות אדער השגחה.

subor'dinately *adv.* (סאב-אהר'-די-נייט-לי) אויף אן אונטערגעווארפענעם, אבהענגיגען אדער אונטערגעארדענטען אופן.

subor'dinateness *n.* (סאב-אהר'-די-נייט-נעס) אונטערגעארדענטקייט; אבהענגיגקייט, אונטערווארפענקייט.

subordina'tion *n.* (סאב-אהר-די-ניי'-שאן) די אונטערארדנונג, די אבהענגיגקייט, די אונטערווארפענקייט; דאס זיין נידריגער אין אמט אדער ראנג.

subordina'tionism *n.* (סאב-אהר-די-ניי'-שאנ-איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז די צווייטע און דריטע פערזאן פון דער דריי-איינינקייט, ד. ה. "גאט דער זוהן" און "גאט דער הייליגער גייסט" זיינען נידריגער איידער די ערשטע פערזאן "גאט דער פאטער".

subor'dinative *a.* (סאב-אהר'-די-ניי-טיוו) וואס אונטערארדענט; וואס ווארפט אונטער; וואס דריקט אויס אבהענגיגקייט; וואס איז ווילינג זיך צו אונטערווארפען.

suborn' *v.* (סאב-אהרן') פערשאפען אדער בעקומען עפעס אויף אן אונגעזעצליכען וועג; צורעדען איינעם צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע טהאט.

suborna'tion *n.* (סאב-אהר-ניי'-שאן) דאס פערשאפען אדער קריעגען עפעס אויף אן אונגעזעצליכען וועג; דאס אנרעדען איינעם צו טהאן אן אונגעזעצליכע טהאט.

suborna'tion of per'jury (סאב-אהר-ניי'-שאן אוו פויר'-דזשו-רי) דאס אונטערקויפען אן עדות צו שווערען פאלש.

subor'ner *n.* (סאב-אהר'-נער) איינער וואס רעדט צו אן אנדערען צו אן אונגעזעצליכער טהאט; איינער וואס קויפט אונטער אן עדות צו שווערען פאלש.

subo'val *a.* (סאב-או'-וועל) עטוואס אוואל; כמעט איי-פערמיג.

subo'vate *a.* (סאב-או'-וייט) ביינאהע איי-פערמיג.

subo'void *a.* (סאב-או'-וואיד) ז. *subovate*.

subpar'allel *a.* (סאב-פער'-ע-לעל) כמעט פאראלעל.

subpedun'culate *a.* (סאב-פי-דאנ'-קיו-לייט) וואס האט א זעהר קורצען שטענגעל [וועגען פלאנצען]; וואס וואקסט פון א זעהר קורצען בלומען-שטענגעל.

subpellu'cid *a.* (סאב-פע-ליו'-סיד) כמעט דורכזיכטיג.

subpe'na *n.* and *v.* (סאב-פי'-נא) ז. *subpœna*.

subper'manent *a.* (סאב-פויר'-מע-נענט) כמעט פערמאנענט, וואס האלט אן פאר א לאנגער צייט אבער ווערט בים-לעכווייז שוואכער און שוואכער.

subpet'iolate *a.* (סאב-פעט'-אי-א-לייט) אין באטאניק — מיט א זעהר קורצען בלאט-שטענגעל.

subpœ'na *n.* and *v.* (סאב-פי'-נא) א פארלאדונג פאר'ן געריכט; א שריפטליכע אויפפאדערונג צו ערשיינען אין געריכט אדער צו אן אפיציעלען אונטערזוכונגס-קאמיטעט צו א בעשטימטער צייט; איבערגעבען א שריפטליכע אויפפאדערונג צו ערשיינען פאר'ן געריכט אדער פאר אן אפיציעלען אונטערזוכונגס-קאמיטעט.

subpo'lar *a.* (סאב-פאו'-לאר) אונטער דעם זיד- אדער נארד-פאל פון דער ערד; נאהענט צום פאל.

sub'prefect *n.* (סאב'-פרי-פעקט) אן אונטער-פרעפעקט, א געהילף פון א פרעפעקט. ז. *prefect*.

sub'principal *n.* (סאב'-פרינ-סי-פעל) אן אונטער-דירעקטאר [אין א שול].

sub'prior *n.* (סאב'-פראי-אר) אן אונטער-פריאר, א געהילף פון א פריאר [אויפזעהער פון א מאנאסטיר].

sub'purchaser *n.* (סאב'-פויר-טשע-סער) א קויפער פון צווייטער האנד, א קויפער וואס קויפט ביי אן אנדער קויפער.

subquad'rate *a.* (סאב-קהוואד'-רייט) כמעט קוואדראטיש, כמעט פיער-עקיג.

subquad'ruple *a.* (סאב-קהוואד'-רופל) וואס ענטהאלט א פיערטעל פון עפעס; אין דער פראפארציאן פון 1 צו 4.

subquin'tuple *a.* (סאב-קהווינ'-טיופל) וואס ענטהאלט א פינפטעל פון עפעס; אין דער פראפארציאן פון 1 צו 5.

subra'mose *a.* (סאב-ריי'-מאוס) אין באטאניק — עטוואס פערצווייגט; וואס האט א ביסעל צווייגלעך.

subra'mous *a.* (סאב-ריי'-מאס) ז. *subramose*.

sub'rector *n.* (סאב'-רעק-טאר) א סוב-רעקטאר, א געהילף פון א רעקטאר אין א שול אדער אוניווערזיטעט.

subrig'id *a.* (סאב-רידזש'-איד) עטוואס הארט אדער שטייף.

subri'sion *n.* (סאב-ריזש'-אן) דאס שמייכלען.

subri'sive *a.* (סאב-ראי'-סיוו) שמייכלענד.

sub'rogate *v.* (סאב'-רא-גייט) אוועקשטעלען אויף דעם פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; דאס אוועקשטעלען אנשטאט אימעצען אדער עפעס.

subroga'tion *n.* (סאב-רא-גיי'-שאן) דאס שטעלען אויף אימעצענס ארט; דאס אוועקשטעלען אנשטאט אימעצען אדער עפעס.

sub ro'sa (סאב ראו'-זא) פריוואט, ניט עפענטליך.

subsaline' *a.* (סאב-סע-לאין') שוואך געזאלצען.

sub'salt *n.* (סאב'-סאהלט) א באזישעס זאלץ [א זאלץ, וואו די זויערע איז ווענינגער ווי נארמאל].

subsat'urated *a.* (סאב-סעטש'-יו-ריי-טעד) ניט פאלשטענדיג אנגעזאפט.

subsatura'tion *n.* (סאב-סעטש-יו-ריי'-שאן) א ניט פאלשטענדיגע אנזאפונג.

subscap'ular *a.* and *n.* (סאב-סקעפ'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דעם אקסעל-ביין; א נערוו, אן אדער אדער מוסקול וואס געפינט זיך אונטער דעם אקסעל-ביין.

subscap'ulary *a.* (סאב-סקעפ'-יו-לע-רי) וואס געפינט זיך אונטער'ן אקסעל-ביין.

subscri'bable *a.* (סאב-סקראי'-בעבל) וואס מען קען זיך אונטער דעם אונטערשרייבען אדער זיך חתמנ'ען; וואס מען קען זיך דארויף אבאנירען.

subscribe' *v.* (סאב-סקראיב') 1. זיך אונטערשרייבען, זיך חתמנ'ען; 2. צושטימען, גיבען א צושטימונג; 3. ארויפשטע-

לען דעם נאמען אויף א סובסקריפציאנסליסטע, זיך פערפליכטען עפעס בייצושטייערען; ביישטייערען; 4. זיך אבאנירען, זיך פערפליכטען צו נעהמען [פעריאדישע אויסגאבען, ביכער אין א לייה־ביבליאטעק, אקציעס א. ז. וו.].

2. We can all **subscribe** to your good advice. 3. Let us each **subscribe** to the relief fund. 4. The firm **subscribed** for a large portion of the stock issue.

subscri'ber *n.* (סאב-סקראי'-בער) 1. אן אונטערצייכנער, אן אונטערשרייבער; 2. אן אבאנענט; 3. א ביישטייערער אויף א ליסטע [פון נדבות], א ביישטייערער.

2. He is one of the oldest **subscribers** of the weekly edition of the paper. 3. Mr. Brown was the largest **subscriber** to the hospital fund.

sub'script *a. and n.* (סאב'-סקריפט) געשריבען פון אונטען [ווי למשל, דער גריכישער בוכשטאב *i* וואס ווערט געשריבען אונטער אן אנדער בוכשטאב]; עטוואס וואס איז נעשריבען אונטען.

subscrip'tion *n.* (סאב-סקריפ'-שאן) אן אונטערשריפט; דאס אבאנעמענט [די פערפליכטונג צו נעהמען א צייטונג, א בוך א. ז. וו.]; א סובסקריפציאנס־סומע, א פערשפראכענע ביישטייערונג; א פערפליכטונג.

subscrip'tive *a.* (סאב-סקריפ'-טיוו) וואס איז שייך צו אן אונטערשריפט.

sub'section *n.* (סאב'-סעק-שאן) אן אונטער־אבטיילונג [א טייל פון אן אבטיילונג].

subsec'utive *a.* (סאב-סעק'-יו-טיוו) פאלגענד, נאכפאלגענד [אין רייה, אין ארדנונג].

subsel'lium *n.* (סאב-סעל'-אי-אם) א מין הייגענדער שטוהל [אין די פארצייטיגע קירכען]. ז. ***miserere***.

subsen'sible *a.* (סאב-סענ'-סיבל) וואס איז צו טיעף פאר די עמפפינדונגען; וואס איז צו טיעף מען זאל עס קענען בענעהמען מיט די חושים.

subsep'tuple *a.* (סאב-סעפ'-טיופל) וואס ענטהאלט א זיבענט־חלק, וואס איז א זיבענטעל.

sub'sequence *n.* (סאב'-סי-קהווענס) נאכפאלגונג; דאס נאכפאלגען; א נאכפאלגע.

sub'sequency *n.* (סאב'-סי-קהווענ-סי) ז. ***subsequence***.

sub'sequent *a.* (סאב'-סי-קהווענט) פאלגענד, נאכפאלגענד; שפעטערדיג; וואס קומט אלס פאלגע אדער אלס פועל יוצא.

sub'sequently *adv.* (סאב'-סי-קהווענט-לי) פאלגענדיג; נאכהער, שפעטער.

subse'rous *a.* (סאב-סי'-ראס) א ביסעל וואסערדיג; וואס געפינט זיך אונטער א סערום־הייטעל [ז. ***serum***].

subserve' *v.* (סאב-סורוו') דיענען [אין אן אונטערגעארדענטער שטעלונג]; זיין בעהילפליך; ווירקען פאר עפעס, ניצליך זיין פאר עפעס.

subser'vience *n.* (סאב-סויר'-ווי-ענס) ניצליכקייט, דיענליכקייט, בעהילפליכקייט, מיטווירקונג; דיענסטבארקייט, אונטערגעווארפענקייט.

subser'viency *n.* (סאב-סויר'-ווי-ענ-סי) ז. ***subservience***.

subser'vient *a.* (סאב-סויר'-ווי-ענט) דיענליך, בעהילפליך, ניצליך, מיטווירקענד; אונטערגעווארפען.

subser'viently *adv.* (סאב-סויר'-ווי-ענט-לי) דיענליך, בעהילפליך, ניצליך; מיט אונטערוואַרפענהייט.

subsesquial'terate *a.* (סאב-סעס-קהווי-על'-טער-אייט) וואס איז אין דער בעציהונג פון 2:3 אדער $\frac{2}{3}$.

subsesquiter'tial *a.* (סאב-סעס-קהווי-טויר'-שעל) וואס איז אין דער בעציהונג פון 3:4 אדער פון $\frac{3}{4}$.

subses'sile *a.* (סאב-סעס'-איל) ניט גאנץ דירעקט פערבונדען [וועגען קערפער־טיילען אדער פלאנצען־טיילען]. ז. ***sessile***.

subsex'tuple *a.* (סאב-סעקס'-טיופל) וואס ענטהאלט איין זעקסט־חלק, וואס איז אין דער בעציהונג פון 1 צו 6.

subside' *v.* (סאב-סאיד') 1. זינקען; פאלען; זיך אבזעצען [אין א פליסיגקייט]; 2. זיך בערוהיגען, זיך איינשטילען, אויפהערען, נאכלאזען.

2. The storm **subsided**.

sub'sidence *n.* (סאב'-סי-דענס) דאס פאלען, דאס זינקען, דאס אבזעצען זיך; בערוהיגונג, איינשטילונג, אויפהערונג, נאכלאזונג.

sub'sidency *n.* (סאב'-סי-דענ-סי) ז. ***subsidence***.

subsid'iarily *adv.* (סאב-סיד'-אי-ע-רי-לי) מיטהעלפענדיג, בעהילפליך.

subsid'iary *a. and n.* (סאב-סיד'-אי-ע-רי) 1. געהאלטען אין רעזערוו; 2. מיטהעלפענד, בעהילפליך; 3. צוגעגעבען, זייטיג, נעבענזעכליך; 4. וואס איז שייך צו א סובסידיע [ז. ***subsidy***]; 5. א מיטהעלפער, א ביישטייערער; 6. אן אונטערגעארדנעטער טייל פון א מוזיקאלישען ווערק.

1. The campaign halted for lack of **subsidiary** troops. 2. The ritual can only be **subsidiary** to the spirit of worship. 3. The Mississippi has many **subsidiary** streams.

subsid'iary quan'tity (סאב-סיד'-אי-ע-רי קהוואנ'-טי-טי) אין מאטעמאטיק — א זייטיגע צאהל, וואס ווערט אריינגעבראכט אום צו העלפען דער לעזונג פון א פראבלעם.

subsid'iary stream (סאב-סיד'-אי-ע-רי סטריעם) א נעבען־פלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין אן אנדער טייך].

subsid'iary sym'bol (סאב-סיד'-אי-ע-רי סימ'-באל) אין מאטעמאטיק — א זייטיגער סימבאל אדער צייכען וואס ווערט אריינגעבראכט אום צו העלפען דער לעזונג פון א פראבלעם.

subsid'iary trea'ty (סאב-סיד'-אי-ע-רי טריע'-טי) א סובסידיע־אבמאך [אן אבמאך צווישען צוויי רעגיערונגען, אז איינע זאל צאהלען דער צווייטער א געוויסע סומע געלד אויף צו פיהרען מלחמה אדער פאר איהר נייטראליטעט].

subsid'iary troops (סאב-סיד'-אי-ע-רי טרוהפס) הילפס־טרופען [אן ארמעע וואס איין רעגיערונג דינגט ביי א צווייטער].

sub'sidise *v.* (סאב'-סי-דאיז) ז. ***subsidize***.

sub'sidize *v.* (סאב'-סי-דאיז) סובסידירען, געבען געלד־שטיצע; קויפען איינעמס הילף פאר געלד; אונטערקויפען.

sub'sidy *n.* (סאב'-סי-די) א סובסידיע [געלד־שטיצע; א סומע געלד וואס איין רעגיערונג צאהלט א צווייטער פאר איהר נייטראליטעט אדער אלס ביישטייערונג פאר מלחמה־אויסגאבען; געלד־שטיצע פון א רעגיערונג פאר פריוואט־אונטערנעהמער, ווי אייזענבאהן־געזעלשאפטען, שיפס־געזעלשאפטען א. ז. וו.].

subsist' *v.* (סאב-סיסט') עקזיסטירען; לעבען; זיך ערנעהרען; ערנעהרען, בעזארגען מיט חיונה; בעשטעהן פון...

subsis'tence *n.* (סאב-סיס'-טענס) עקזיסטענץ; דאס פארהאנדען זיין; אייגענטימליכקייט; דאס בעשטעהן פון..., בעשטאנד; ערנעהרונג, לעבענסמיטעל, פראוויאנט.

subsis'tence depart'ment (סאב-סיס'-טענס די-פארט'-מענט) דער פראוויאנט־דערפארטאמענט [דער דעפארטאמענט פון דער מיליטער־פערוואלטונג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס פערזארגט די פראוויזיעס פאר דער ארמעע].

subsis'tence di'et (סאב-סיס'-טענס דאי'-עט) די קלענסטע מאס שפייז וואס איז נויטיג פאר'ן געזונד.

subsis'tence stores (סאב-סיס'-טענס סטאורז) מיליטער־פראוויאנטען.

subsis'tency *n.* (סאב-סיס'-טענ-סי) ז. ***subsistence***.

subsis'tent *a.* (סאב-סיס'-טענט) עקזיסטירענד; פארהאנדען; לעבענד; בעשטעהענד; אייגענטימליך.

subsisten'tial *a.* (סאב-סיס-טענ'-שעל) וואס איז שייך צו עקזיסטענץ; וואס איז שייך צו דער אייגענטימליכקייט; וואס איז שייך צו די געטליכע אייגענשאפטען.

subsis'ter *n.* (סאב-סיס'-טער) איינער וואס לעבט אדער ערנעהרט זיך; איינער וואס לעבט פון פרעמדע חסדים.

sub'sizar *n.* (סאב'-סאי-זאר) א סטודענט וואס איז נידריגער אין שטעלונג ווי א סיזאר. ז. ***sizar***.

sub'sizer *n.* (סאב'-סאי-זער) ז. ***subsizar***.

sub'soil *n. and v.* (סאב'-סאיל) דער אונטערגרונד, דער אונטער־באדען; אויפאקערען דעם אונטער־באדען, טיעף אקערען.

sub'soiler *n.* (סאב'-סאי-לער) איינער וואס אקערט טיעף אדער אקערט אויף דעם אונטער־באדען; א פלוג צום אקערען זעהר טיעף.

subso'lar *a.* (סאב-סאו'-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דער זון.

sub'species *n.* (סאב'-ספי-שיעז) אן אונטער־גאטונג [אן אבטיילונג פון א גאטונג].

sub'sphere *n.* (סאב'-ספיער) א ניט אין גאנצען רונדער קערפער.

subspher'ical *a.* (סאב-ספער'-אי-קעל) ניט אין גאנצען קוגעל־פערמיג.

sub'stance *n.* (סאב'-סטענס) די סובסטאנץ, דער עצם, דאס אונבעיואוסטע "עפעס", וואס איז דער אונפערענדערליכער יסוד פון יעדער פערענדערליכער ערשיינונג; די עסענץ, דער תמצית; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — דער געטליכער עצם, וואס איז געמיינשאפטליך אין אלע דריי פערזאנען פון דער הייליגער דריי־איינינקייט; דער עיקר, דער רעכטער אינהאלט; דער הויפט־געדאנק פון א רעדע אדער שריפט; דער יסוד; דער שטאף, דער מאטעריאל פון עפעס; איינער פון די כעמישע עלעמענטען, פון וועלכע אלע קערפער זיינען צוזאמענגעשטעלט; רייכטום, פערמעגען, וואהלהאבענקייט.

sub'stanceless *a.* (סאב'-סטענס-לעס) אהן בעשטאנד, אהן דעם עיקר, אהן אן אינהאלט.

substan'tial *a. and n.* (סאב-סטענ'-שעל) סובסטאנציעל, וועזענטליך; רעאל, ווירקליך; ממשות'דיג; וואס קומט פון דעם ערשטען אריגינעלען שטאף; עכט; שטארק, פעסט, סאליד; וואהלהאבענד, פערמעגליך; היבש, פון א היבשער גרויס;

זעהר בעדייטענד, וויכטיג; דאָס סובסטאַנציעלע, דאָס ווירקליכע, דאָס ממשות'דיגע; דאָס וואָס האָט אַ פּראַקטישען ווערטה; דער וויכטיגסטער טייל פון עפּעס.

substan'tial be'ing (סאַב-סטענ'-שעל-בי'-אינג) אַ סובסטאַנציעלעם וועזן, אַ זאַך וואָס עקזיסטירט אין זיך און איז קיין אַנדער סובסטאַנץ אויסער אין זיך [ווי אַן אינדיווידועלע פּערזאָן].

substan'tial form (סאַב-סטענ'-שעל-פאָרם) אין פילאָזאָפיע — די סובסטאַנציעלע פאָרם, די פאָרם אָדער די טבע, וועלכע גיט צו צו אַן אינדיווידועלער סובסטאַנץ איהר ספּעציפישען כאַראַקטער [ווי די שכל'דיגע נשמה איז די סובסטאַנציעלע פאָרם פון מענשען].

substan'tialism *n.* (סאַב-סטענ'-שעל-איזם) סובסטאַנציאַליזם, די לעהרע, אַז הינטער די פענאָמענען [ערשיינונגען], וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, עקזיסטירען רעאַלע סובסטאַנצען, וועלכע זיינען די יסודות פון די פענאָמענען [ערשיינונגען].

substan'tialist *n.* (סאַב-סטענ'-שעל-איסט) אַן אַנהענגער פון סובסטאַנציאַליזם. ז. *substantialism*

substantial'ity *n.* (סאַב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאָס זיין סובסטאַנציעל; די ווירקליכקייט, די קערפּערליכקייט: די פעסטקייט, די שטאַרקייט; ממשות.

substan'tialize *v.* (סאַב-סטענ'-שעל-איז) מאַכען סובסטאַנציעל, זאַכליך אָדער וועזענטליך.

substan'tially *adv.* (סאַב-סטענ'-שעל-אי) אויף אַ סובסטאַנציעלען שטייגער; מיט פעסטקייט, מיט ממשות, מיט שטאַרקייט.

substan'tial mea'ning (סאַב-סטענ'-שעל מיע'-נינג) די הויפּט־בעדייטונג, דער הויפּט־אינהאַלט.

substan'tialness *n.* (סאַב-סטענ'-שעל-נעס) דאָס זיין סובסטאַנציעל. ז. *substantial*

substan'tiate *v.* (סאַב-סטענ'-שי-אייט) בעפעסטיגען, מאַכען שטאַנדהאַפט אָדער דויערהאַפט: בעווייזען מיט זיכערע ראיות; מאַכען רעאַל אָדער ווירקליך.

substantia'tion *n.* (סאַב-סטענ-שי-איי'-שאַן) דאָס צוגעבען בעשטאַנד צו עפּעס; דאָס בעפעסטיגען עפּעס מיט זיכערע ראיות.

substanti'val *a.* (סאַב-סטענ-טאַי'-װעל) זעלבסט־עקזיסטירענד, אומאַבהענגיג; וואָס איז שייך צו אַ סובסטאַנטיוו. ז. *substantive*

sub'stantive *a. and n.* (סאַב'-סטענ-טיוו) סובסטאַנטיוו, וואָס בעצייכענט דאָס זיין אָדער בעשטעהן פון עפּעס; טהאַטזעכליך בעשטעהענד; וועזענטליך; וואָס עקזיסטירט אַן־און־פיר־זיך; אומאַבהענגיג פון עפּעס אַנדערש; סובסטאַנציעל, סאָליד, דויערהאַפט, רעאַל, פעסט; אין גראַמאַטיק — וואָס איז שייך צו אַ סובסטאַנטיוו; דאָס סובסטאַנטיוו, אַ זאַך־וואָרט, אַ הויפּט־וואָרט, דער נאָמען פון אַ זאַך.

sub'stantive col'ors (סאַב'-סטענ-טיוו קאַל'-אַרז) ביי פאַרבען וואָל און אַנדערע שטאָפען — די פאַרבען, וועלכע שטעהען צו צו די שטאָפען אָהן דער הילף פון בייץ־שטאָפען ז. *mordant*

sub'stantively *adv.* (סאַב'-סטענ-טיוו-לי) אין גראַמאַטיק — אַלס זאַך־וואָרט, אין דעם זין פון אַ סובסטאַנטיוו [הויפּט־וואָרט אָדער זאַך־וואָרט]; אויף אַ טהאַטזעכליכען, וועזענטליכען אופן.

sub'stantivize *v.* (סאַב'-סטענ-טי-וואַיז) בענוצען אַלס אַ סובסטאַנטיוו [הויפּט־וואָרט אָדער זאַך־וואָרט].

sub'stitute *v., n. and a.* (סאַב'-סטי-טיוט) זעצען אַנשטאַט, געבען איין זאַך אַנשטאַט אַן אַנדערער; אַ סובסטיטוט, אַ שטעלפערטרעטער; איין זאַך וואָס פערטרעט אַן אַנדערע; וואָס פערבייט אַן אַנדערען; וואָס איז געשטעלט געוואָרען אַנשטאַט אַן אַנדערען.

substitu'tion *n.* (סאַב-סטי-טיו'-שאַן) די סובסטיטוציאָן, די שטעלפערטרעטונג; די שטעלונג פון איין זאַך אַנשטאַט אַן אַנדערער.

substitu'tional *a.* (סאַב-סטי-טיו'-שאַנ-על) וואָס קען דיענען אַלס שטעלפערטרעטער; וואָס קען געשטעלט ווערען אויף'ן פּלאַץ פון אַן אַנדערען אָדער פון עפּעס אַנדערש.

substitu'tionally *adv.* (סאַב-סטי-טיו'-שאַנ-על-אי) דורך שטעלפערטרעטונג, דורך פערבייטען מיט אַן אַנדערען אָדער מיט עפּעס אַנדערש.

substitu'tionary *a.* (סאַב-סטי-טיו'-שאַנ-ע-רי) ז. *substitutional*

sub'stitutive *a.* (סאַב'-סטי-טיו-טיוו) וואָס קען זיין אַנשטאַט אַן אַנדערען; וואָס קען דיענען אַלס סובסטיטוט אָדער שטעלפערטרעטער; וואָס קען פערביטען ווערען דורך אַן אַנדערען אָדער דורך עפּעס אַנדערש.

substract' *v.* (סאַב-סטרעקט') ז. *subtract*

substrac'tion *n.* (סאַב-סטרעק'-שאַן) ז. *subtraction*

sub'strate *n.* (סאַב'-סטרייט) די אונטערלאַגע, די גרונדלאַגע, עפּעס וואָס ליעגט אונטער אַן אַנדער זאַך; אין פילאָזאָפיע — דאָס סובסטראַט, דער יסוד, די סובסטאַנץ, דער "עפּעס" פון אַ זאַך, וועלכער טראָגט איהרע אייגענשאַפטען.

substra'tum *n.* (סאַב-סטריי'-טאַם) ז. *substrate*

substruc'tion *n.* (סאַב-סטראַק'-שאַן) אַן אונטער־געבוי, אַן אונטער־געביידע; אַ פונדאַמענט.

sub'structure *n.* (סאַב'-סטראַק-טשור) אַ גרונדלאַגע, אַ גרונד, אַ פונדאַמענט, אַן אונטער־געבוי.

sub'stylar *a.* (סאַב'-סטאַי-לאַר) וואָס איז שייך צו דער ליניע אויף דעם ציפערבלאַט פון אַ זון־זייגער, אויף וועלכער עס געפינט זיך דער ווייזער.

sub'style *n.* (סאַב'-סטאַיל) די ליניע אויף דעם ציפערבלאַט פון אַ זון־זייגער, אויף וועלכער עס שטעהט דער ווייזער.

subsul'tus *n.* (סאַב-סאַל'-טאַס) דאָס צוקען [פון די מוסקעלען]; אַ קאָנוואולסיווע אָדער קראַמפּפהאַפטע בעוועגונג.

subsume' *v.* (סאַב-סיום') סובסומירען, אַריינברייגנען דאָס בעזונדערע אין דאָס אַלגעמיינע; איינשליסען אַ פּרט אין אַ כלל; קלאַסיפיצירען עפּעס אונטער אַ בעשטימטער קאַטעגאָריע.

subsump'tion *n.* (סאַב-סאַמפּ'-שאַן) סובסומציאָן, דאָס איינשליסען אַ פּרט אין אַ כלל, דאָס בעגרייפען אַ פּרט אַלס אַ פאָלגע פון אַ כלל; אין לאָגיק — דער צווייטער זאַץ פון אַ סילאָגיזם, וועלכער דריקט אויס אַ פּרט אין אַ כלל [ווי למשל:
1) "אַלע מענשען זיינען שטערבליך",
2) "ראובן איז אַ מענש", פאָלגליך —
3) "ראובן איז שטערבליך"].

sub'surface *a.* (סאַב'-סויר-פעס) וואָס איז אונטער דער אויבערפלעכע.

sub'tack *n.* (סאַב'-טעק) אין שאָטלענדישער געזעצגעבונג — אַן אַרענדע־קאָנטראַקט אויף אַ הויז אָדער גוט, וואָס ווערט אַרויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אַליין אַן אַרענדאַר אויף דעם הויז אָדער גוט.

sub'tangent *n.* (סאַב'-טענ-דזשענט) אין אַנאַליטישער געאָמעטריע — אַ סובטאַנגענטע [דער טייל פון דער אַבסציסע וואָס ווערט אָבגעשניטען צווישען דער טאַנגענטע און דער אָרדינאַטע פון אַ קרומער ליניע].

subtem'perate *a.* (סאַב-טעמ'-פּער-אייט) עטוואָס קעלטער איידער דער געוועהנליכער קלימאַט פון די מיטעלמעסיגע געגענדען אויף דער ערד.

sub'tenant *n.* (סאַב'-טענ-ענט) אַן אונטער־שכן, אַ שכן ביי אַ שכן.

subtend' *v.* (סאַב-טענד') אין געאָמעטריע — אויסציהען פון אונטען אָדער אַנטקעגען [אַ ווינקעל].

This side of the triangle subtends the right angle.

subtense' *n.* (סאַב-טענס') אין געאָמעטריע — אַ ליניע וואָס ציהט זיך געגען אַ בויגען אָדער געגען אַ ווינקעל.

subtep'id *a.* (סאַב-טעפּ'-איד) לעבליך, וואַרעמליך.

subterete' *a.* (סאַב-טי-ריט') עטוואָס רונד; עטוואָס צילינדער־פאָרמיג.

subter'fluent *a.* (סאַב-טויר'-פלו-ענט) אונטערפליסענד; וואָס פליסט פון אונטען.

subter'fluous *a.* (סאַב-טויר'-פלו-אַס) ז. *subterfluent*

sub'terfuge *n.* (סאַב'-טער-פיודזש) די אויסמיידונג; די אויסוויכונג; דאָס אַרויסמאַכען זיך מיט דריידלעך אָדער תירוצים.

subter'minal *a.* (סאַב-טויר'-מי-נעל) כמעט ביים ענד; ניט אין גאַנצען ביים ענד.

subternat'ural *a.* (סאַב-טער-נעטש'-יו-רעל) ז. *subnatural*

subterposi'tion *n.* (סאַב-טער-פּאָ-זיש'-אַן) אין געאָלאָגיע — דער סדר ווי די ערד־שיכטען ליעגען איינע אונטער די אַנדערע; דאָס ליעגען אונטער עפּעס.

sub'terrane *a.* (סאַב'-טע-ריין) ז. *subterranean*

subterra'nean *a.* (סאַב-טע-ריי'-ני-ען) אונטערערדיש, פון אונטער דער ערד.

subterra'neous *a.* (סאַב-טע-ריי'-ני-אַס) ז. *subterranean*

subterra'neously *adv.* (סאַב-טע-ריי'-ני-אַס-לי) אויף אַן אונטערערדישען שטייגער; אין געהיים; בסוד.

subterrene' *a.* (סאַב-טע-רין') ז. *subterranean*

subterres'trial *a.* (סאַב-טע-רעס'-טרי-על) אונטערערדיש; וואָס לעבט אונטער דער ערד.

sub'tile *a.* (סאַב'-טיל) סובטיל, פיין, דעליקאַט, דין, לופט־אַרטיג, לייכט; ראַפינירט, פערפיינערט; שאַרף, שניידענד; דורכדרינגענד, דורכנעהמענד דורך און דורך; געשיקט, פעהיג; קלוג, שאַרפזיניג; כיטרע.

sub'tilely *adv.* (סאַב'-טיל-לי) מיט פיינקייט אָדער צערטליכקייט; אויף אַ פיינער אַרט; אויף אַ שאַרפען, שניידענדען אָדער כיטרען שטייגער.

sub'tileness *n.* (סאב'-טיל-נעס) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט, צארטקייט; שארפקייט; כיטרעקייט.

subtilisa'tion *n.* (סאב-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *subtilization*.

sub'tilise *v.* (סאב'-טי-לאיז) ז. *subtilize*.

sub'tilism *n.* (סאב'-טי-ליזם) דאס זיין סובטיל, דעליקאט, צארט, עדעל: דאס זיין ליסטיג, כיטרע.

subtil'ity *n.* (סאב-טיל'-אי-טי) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט, צארטקייט; א דינער אונטערשיידונגס-שטריך; א פיקאנטע זאך; חריפות; פלפול.

subtiliza'tion *n.* (סאב-טי-לי-זיי'-שאן) די פערפיינערונג, די דין-מאכונג; אין כעמיע — דאס פערוואנדלען אין דאמפף אדער פארע; דאס מאכען א דינגע און שארפע אונטערשיידונג; פלפול, האר-שפאלטונג [אין א וכוח].

sub'tilize *v.* (סאב'-טי-לאיז) מאכען סובטיל, פערפיינערען, מאכען דין; מאכען שיטער; זיך מפלפל זיין, ארויסווייזען חריפות, שפאלטען האר [אין א ויכוח].

sub'tilizer *n.* (סאב'-טי-לאי-זער) איינער וואס פערפיינערט, וואס מאכט דין; א חריף אין פלפולים, א האר-שפאלטער.

sub'tilty *n.* (סאב'-טיל-טי) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט: שיטערקייט: פערפלאנטערונג, פערוויקלונג [פון א פראגע]; ליסטיגקייט, כיטרעקייט; חריפות, פלפול; געשיקטקייט, קענטשאפט פון עפעס.

sub'title *n.* (סאב'-טאיטל) דער נעבען-טיטעל, דער צווייטער נאמען פון א בוך, וועלכער שטעהט נעבען ערשטען נאמען [ווי למשל: "הנאהבים והנעימים אדער דער שווארצער יונגערמאנטשיק"]; דער נאמען פון א בוך וואס ווערט איבערגעדרוקט אויף'ן צווייטען בלאט נאך'ן שערבלאט.

sub'tle *a.* (סאטל) 1. פיין, פערפיינערט, דין; 2. געשיקט [אין א מלאכה אדער קונסט]; 3. שארף, חריפות'דיג [אין געדאנק]; פלפול'דיג, מיט האר-שפאלטונג; 4. ליסטיג, כיטרע.

2. The work of the mediator requires **subtle** abilities. 3. He proved himself very **subtle** in the discussion. 4. He is too **subtle** to command the respect of his adversary.

sub'tleness *n.* (סאט'ל-נעס) פיינקייט, דינקייט; חריפות, שארפקייט [אין געדאנק]; געשיקטקייט [אין א מלאכה]; ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

sub'tlety *n.* (סאט'ל-טי) פיינקייט, דינקייט; שארפקייט פון געדאנק, חריפות; פערוויקלונג, פערפלאנטערונג פון א פראגע, פלפול, האר-שפאלטונג; ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

sub'tle-wit'ted *a.* (סאט'ל-הוויט'-עד) כיטרע-קלוג, שארפזיניג.

sub'tly *adv.* (סאט'-לי) אויף א פיינעם, דינעם שטייגער; אויף א געשיקטען אופן; מיט ליסטיגקייט, מיט כיטרעקייט.

subtract' *v.* (סאב-טרעקט') ארונטערנעהמען [א טייל פון א גאנצען]; אראבנעהמען, אבציהען, אראברעכנען.

subtrac'ter *n.* (סאב-טרעק'-טער) אן אראבציהער; איינער וואס רעכענט אראב פון א צאהל; אין אריפמעטיק — דער סובטראהענד, די צאהל וואס ווערט ארונטערגענומען פון אנדער צאהל אין חיסור.

subtrac'tion *n.* (סאב-טרעק'-שאן) די אראברעכנונג, די אראבנעהמונג [פון א צאהל]; חיסור [אין רעכנונג].

subtrac'tive *a.* (סאב-טרעק'-טיוו) אראבציהענד; וואס נעהמט ארונטער פון א צאהל; אין מאטעמאטיק — וואס שטעהט מיט א מינוס-צייכען [—].

sub'trahend *n.* (סאב'-טרע-הענד) אין מאטעמאטיק — דער סובטראהענד, די צאהל וועלכע ווערט אראבגענומען פון אן אנדער צאהל [אין חיסור].

subtranslu'cent *a.* (סאב-טרענס-ליו'-סענט) א ביסעל דורכזיכטיג, ניט גאנץ דורכזיכטיג.

subtranspar'ent *a.* (סאב-טרענס-פעהר'-ענט) עטוואס דורכזיכטיג, ניט גאנץ דורכזיכטיג.

subtreas'ury *n.* (סאב-טרעזש'-או-רי) די אונטער-שאצקאמער, אן אבטיילונג פון דער קאזנאטשייסטווע פון די פעראייניגטע שטאאטען.

subtrian'gular *a.* (סאב-טראי-ענ'-גיו-לאר) עטוואס דריי-עקיג; א דריי-קאנטיגע פיגור, ביי וועלכער די זייטען זיינען ניט גלייך אדער די ווינקלען זיינען פעררונדעט.

subtri'fid *a.* (סאב-טראי'-פיד) עטוואס דריי-שפאלטיג [וועגען פלאנצען].

subtrihe'dral *a.* (סאב-טראי-הי'-דרעל) עטוואס עהנליך צו א דריי-זייטיגער פיראמידע [ווי דאס קריינדעל פון א צאהן].

subtrip'le *a.* (סאב-טריפ'ל) וואס ענטהאלט א דריטעל פון א צאהל [ווי למשל 3 פון 9].

subtrip'licate *a.* (סאב-טריפ'-לי-קייט) אין מאטעמאטיק — אין דער פערהעלטניס אדער פראפארציאן פון קוביק-ווארצלען.

subtrip'licate ra'tio (סאב-טריפ'-לי-קייט ריי'-שיאו) די פערהעלטנים פון די קוביק-ווארצלען [ווי $\sqrt[3]{a} : \sqrt[3]{b}$].

subtrop'ic *a. and n.* (סאב-טראפ'-איק) אונטער-טראפיש, כמעט טראפיש [וועגען א קלימאט פון א געגענד וואס איז צווישען א הייסען און מיטעלמעסיגען קלימאט]; א געגענד וואס ליעגט ביי די טראפיקען. ז. *tropic*.

subtrop'ical *a.* (סאב-טראפ'-אי-קעל) אונטער-טראפיש, כמעט טראפיש. ז. *subtropic*.

sub'tutor *n.* (סאב'-טיו-טאר) אן אונטער-לעהרער; א בעהעלפער ביי א מלמד.

sub'type *n.* (סאב'-טאיפ) אין ביאלאגיע — אן אונטער-טיפ; א בעזונדערער טיפ וואס איז איינגעשלאסען אין א מעהר אלגעמיינעם. טיפ.

subtyp'ical *a.* (סאב-טיפ'-אי-קעל) עטוואס טיפיש, כמעט טיפיש.

su'bulate *a.* (סיו'-ביו-לייט) ווי אן אהל, ווי א שוסטער-נאדעל, אהל-פערמיג.

su'bulated *a.* (סיו'-ביו-ליי-טעד) ז. *subulate*.

su'buliform *a.* (סיו'-ביו-לי-פארם) אהל-פערמיג; ווי אן אהל.

subun'gual *a.* (סאב-אנ'-גהוועל) וואס געפינט זיך אונטער'ן נאגעל [ביי חיות]; וואס געפינט זיך אונטער דער קאפיטע.

sub'urb *n.* (סאב'-אורב) א פארשטאדט, אן ארומיגעס ארט, א געגענד ארום א שטאדט.

subur'ban *a. and n.* (סאב-אור'-בען) וואס ליעגט ביי דער שטאדט; וואס געפינט זיך אין דער פארשטאדט; אן איינוואהנער פון א פארשטאדט.

sub'urbed *a.* (סאב'-אורבד) מיט א פארשטאדט.

subvari'ety *n.* (סאב-ווע-ראי'-ע-טי) אין באטאניק און זאאלאגיע — אן אונטער-וואריעטעט. ז. *variety*.

subvene' *v.* (סאב-ווין') ארייננקומען, אונטערקומען [מיט דעם צוועק צו העלפען אדער צו פערהיטען פון א געפאהר].

subven'tion *n. and v.* (סאב-ווענ'-שאן) דאס אונטערקומען, דאס קומען צו הילף; הילף, שטיצע; העלפען, געבען הילף.

subventi'tious *a.* (סאב-ווענ-טיש'-אס) בעהילפיג, אונטערשטיצענד.

subver'miform *a.* (סאב-וואיר'-מי-פארם) עטוואס עהנליך צו א ווארים.

subver'sion *n.* (סאב-וואיר'-שאן) צושטערונג, אומשטירצונג, איבערקעהרונג; די אורזאכע פון אן איבערקעהרונג אדער פערניכטונג.

subver'sionary *a.* (סאב-וואיר'-שאנ-ע-רי) ז. *subversive*.

subver'sive *a.* (סאב-וואיר'-סיוו) צושטערענד, אומשטירצענד, איבערקעהרענד.

subvert' *v.* (סאב-וואירט') צושטערען, אומשטירצען, איבערקעהרען.

subver'ter *n.* (סאב-וואיר'-טער) א צושטערער; אן אומשטירצער.

subver'tible *a.* (סאב-וואיר'-טיבל) וואס קען אומגעשטירצט אדער צושטערט ווערען.

sub'way *n.* (סאב'-הוויי) אן אונטער-וועג, א וועג אונטער דער ערד; אן אונטער-באהן, אן אונטערערדישע אייזענבאהן.

sub'worker *n.* (סאב'-הוואיר-קער) א געהילף פון אן ארבייטער; אן אונטער-העלפער.

succade' *n.* (סא-קייד') די סוקאדע, גרינע פרוכט אדער ציטראן געפרעגעלט אין צוקער אדער סיראפ.

succeda'neous *a.* (סאק-סי-דיי'-ני-אס) וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; וואס דיענט אלס שטעלפערטרעטער.

succeda'neum *n.* (סאק-סי-דיי'-ני-אם) איינער וואס פערנעהמט דעם אנדערענס פלאץ, א שטעלפערטרעטער; עטוואס וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך; אין מעדיצין — א רפואה וואס ווערט געגעבען אנשטאט אן אנדער רפואה.

succeed' *v.* (סאק-סיעד') נאכפאלגען, נאכגעהן; קומען נאך; ערבען, ירש'ענען; גליקען, געלינגען, זיך איינגעבען; האבען ערפאלג.

succee'der *n.* (סאק-סיע'-דער) א נאכפאלגער; א יורש.

succee'ding *n.* (סאק-סיע'-דינג) דאס נאכפאלגען, דאס זיין דער נעכסטער.

succen'tor *n.* (סאק-סענ'-טאר) איינער וועלכער זינגט די אונטער-טענער אדער דעם באס-טייל אין א כאר; איינער וואס פערנעהמט די שטעלע פון רעגענט פון כאר אין א קירך.

success' *n.* (סאק-סעס') גליק, ערפאלג; אן ערפאלג, א פעולה; א גוטער רעזולטאט פון אן אונטערנעהמונג.

success'ful *a.* (סאק-סעס'-פול) ערפאלגרייך; גליקליך, געלונגען.

success'fully *adv.* (סאק-סעס'-פול-אי) מיט ערפאלג, אויף א געלונגענער ארט.

success'fulness *n.* (סאק-סעס'-פול-נעס) גליקליכקייט, געלונגענקייט; ערפאלג.

succes'sion *n.* (סאק-סעש'-אן) דאס פאלגען איינע נאך די אנדערע, דאס פאלגען אין דער רייהע; די נאכפאלגונג; א גרופע אדער סעריע פון זאכען אדער ערשיינונגען וואס פאלגען איינע נאך די

אנדערע; א רייה; די נאכפאלגע אין אמט, בעזיץ, א. ד. ג.; דאס רעכט פון א נאכפאלגער; א רייה פון נאכפאלגער; יורשים; נאכקומענשאפט.

succes'sional *a.* (סאק-סעש'-אנ-על) וואס געהט נאך דער רייה, וואס געהט איינס נאך'ן אנדערען.

succes'sionally *adv.* (סאק-סעש'-אנ-על-אי) אין דער רייה, נאך דער רייהענפאלגע.

succes'sion du'ty (סאק-סעש'-אן דיו'-טי) ז. *succession tax*

succes'sionist *n.* (סאק-סעש'-אנ-איסט) א אנהענגער פון דער אפאסטאלישער נאכפאלגע. ז. *apostolic succession*

succes'sion of crops (סאק-סעש'-אן אוו קראפס) וועקסעל-ווירטשאפט [דאס פערזייהען א פעלד יעדען יאהר מיט אנדערער תבואה].

succes'sion tax (סאק-סעש'-אן טעקס) א שטייער אויף אייגענטום וואס דארף געצאהלט ווערען פון יעדען איינעם צו וועמען דאס אייגענטום געהט איבער בירושה.

succes'sive *a.* (סאק-סעס'-איוו) פאלגענד, וואס קומט איינס נאך'ן אנדערען, וואס געהט כסדר איינס נאך'ן אנדערען.

succes'sively *adv.* (סאק-סעס'-איוו-לי) נאך דער רייה, נאכאנאנדער; איבערגעהענדיג בירושה פון איינעם צום אנדערען.

succes'siveness *n.* (סאק-סעס'-איוו-נעס) דער רייהען-גאנג, דאס געהן אדער פאלגען איינס נאך'ן אנדערען.

success'less *a.* (סאק-סעס'-לעס) אונגליקליך; אהן ערפאלג; ניט געלונגען.

success'lessly *adv.* (סאק-סעס'-לעס-לי) אויף א ערפאלגלאזען אדער אונגעלונגענעם שטייגער; אהן ערפאלג; אונגליקליך.

success'lessness *n.* (סאק-סעס'-לעס-נעס) ערפאלגלאזיגקייט, דאס זיין אהן ערפאלג; אונגעלונגענקייט.

succes'sor *n.* (סאק-סעס'-אר) א נאכפאלגער; א יורש.

succes'sorship *n.* (סאק-סעס'-אר-שיפ) נאכפאלגערשאפט.

succes'sory *a.* (סאק-סעס'-א-רי) פאלגענד, וואס קומט איינס נאך'ן אנדערען.

suc'ci *n.* (סאק'-סאי) זאפטען. ז. *succus*

succid'uous *a.* (סאק-סיד'-יו-אס) וואנקענד, וואס האלט ביים אנידערפאלען.

succif'erous *a.* (סאק-סיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס זאפט.

suc'cin *n.* (סאק'-סין) בורש, ברושטין, בערנשטיין.

suc'cinate *n.* (סאק'-סי-נייט) בערנשטיין-זויער-זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון ברושטין].

suc'cinated *a.* (סאק'-סי-ניי-טעד) וואס ענטהאלט בערנשטיין-זויער-זאלץ.

succinct' *a.* (סאק-סינקט') קורץ, קורץ געפאסט; אויסגעדריקט אין ווייניג ווערטער; ארומגענארטעלט, ארומגערינגעלט ווי מיט א רייף.

succinct'ly *adv.* (סאק-סינקט'-לי) אויף א קורץ-געפאסטען אופן, אין ווייניג ווערטער.

succinct'ness *n.* (סאק-סינקט'-נעס) קורצקייט [אין אויסדריקען], קורץ-געפאסטקייט.

succincto'rium *n.* (סאק-סינק-טאו'-רי-אם) אזא מאנטעל וואס דער פאפסט טראגט ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס.

succinc'tory *n.* (סאק-סינק'-טא-רי) ז. *succinctorium*

succin'ic *a.* (סאק-סינ'-איק) וואס קומט אדער ווערט גענומען פון ברושטין אדער בערנשטיין [וועגען כעמישע שטאפען און פערבינדונגען]; וואס ווערט געפונען אין ברושטין [ווי א[ן] אינזעקט].

succin'ic ac'id (סאק-סינ'-איק עס'-איד) בערנשטיין-זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון ברושטין].

suc'cinite *n.* (סאק'-סי-נאיט) א מין געלבער גראנאט וואס האט דעם קאליר פון ברושטין [בערנשטיין].

suc'cinous *a.* (סאק'-סי-נאס) וואס איז ענהליך צו ברושטין [בערנשטיין].

succise' *a.* (סאק-סאיס') אין באטאניק — וואס איז ווי אבגעשניטען אדער ווי אבגעבראכען ביים ענד.

succiv'orous *a.* (סאק-סיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זאפט פון פלאנצען [ווי א[ן] אינזעקט].

suc'cor *v. and n.* (סאק'-אר) העלפען, קומען צו הילף; אונטערשטיצען; הילף, אונטערשטיצונג; א העלפער, א[ן] ארויסהעלפער, א[ן] אונטערשטיצער; א הילפסארמעע.

suc'corable *a.* (סאק'-אר-עבל) וואס קען אויסגעהאלפען ווערען.

suc'corer *n.* (סאק'-אר-ער) א העלפער, א[ן] ארויסהעלפער, א[ן] אונטערשטיצער.

suc'corless *a.* (סאק'-אר-לעס) הילפלאז, אהן הילף.

suc'cory *n.* (סאק'-א-רי) ציקאריע.

suc'cose *a.* (סאק'-אוס) זאפטיג.

suc'cotash *n.* (סאק'-א-טעש) א געריכט פון טערקישע ווייץ [קוקורוזע] און בעבלעך.

suc'cub *n.* (סאק'-אב) ז. *succuba*

suc'cuba *n.* (סאק'-יו-בא) א פאבעלהאפטער שד וואס אין דער געשטאלט פון א פרויענצימער, וואס ערשיינט צו מענער אין שלאף און האט מיט זיי געשלעכטליכע בעציהונגען [ווי ביי אידען ווערט געגלויבט וועגען לילית].

suc'cubus *n.* (סאק'-יו-באס) א שד וועגען וועלכען עס ווערט געגלויבט, אז ער האט געשלעכטליכע בעציהונגען מיט מענשען ווען זיי שלאפען.

suc'culence *n.* (סאק'-יו-לענס) זאפטיגקייט.

suc'culency *n.* (סאק'-יו-לענ-סי) ז. *succulence*

suc'culent *a.* (סאק'-יו-לענט) זאפטיג.

suc'culently *adv.* (סאק'-יו-לענט-לי) פול מיט זאפט, זאפטיג.

suc'culous *a.* (סאק'-יו-לאס) ז. *succulent*

succumb' *v.* (סא-קאם') 1. פאלען אונטער דעם דרוק אדער איבערמאכט; 2. זיך אונטערגעבען, בעזיעגט ווערען; 3. שטארבען.

2. The army succumbed to the attack of the enemy.

succur'sal *a.* (סא-קויר'-סעל) וואס דיענט אלס א נעבען-קירך.

suc'cus *n.* (סאק'-אס) דער זאפט פון קערפער; דער זאפט פון פלאנצען.

succuss' *v.* (סא-קאס') א פלעצליך טרייסעל אדער שאקעל טהאן.

succussa'tion *n.* (סא-קא-סיי'-שאן) טרייסלונג; שאקלונג.

succus'sion *n.* (סא-קאש'-אן) דאס טרייסלען, דאס שאקלען; א העפטיגער טרייסעל.

succus'sive *a.* (סא-קאס'-איוו) טרייסענד, שאקלענד ארויף און אראב.

such *a., adv. and pr.* (סאטש) אזעלכער, אזעלכע, אזעלכעס; אזא, אזוינער; די יעניגע; דערזעלביגער, דיעזעלביגע.

such and such (סאטש ענד סאטש) דער און דער, די און די, דאס און דאס; אזעלכער און אזעלכער, אזא און אזא.

such is life (סאטש איז לאיף) אזוי געהט עס אויף דער וועלט, אזוי איז שוין דאס לעבען.

suck *v. and n.* (סאק) זויגען; איינזויגען, אריינציהען אין זיך; דאס זויגען; די זויג-מילך, די מוטער-מילך; דאס איינזויגען, דאס איינציהען; א שלוק; א ציה [ווי ביים רויכערען]; שנאפס; א נאשעריי; א שווינדעל, א שפיצעל, א[ן] אבנארעריי.

suck'er *n. and v.* (סאק'-ער) א זויגער, איינער אדער עטוואס וואס זויגט; א זויג-קינד; א זויג-טהיער; א יונג חזיר'על; דער ארגאן מיט וועלכען א לעבעדיגע בעשעפעניש זויגט; א טייל פון א מאשין אדער פון א[ן] אפאראט וואס זויגט איין [ווי א זויג-רעהר, דער קאלבען אין א זויג-פומפ א. ד. ג.]; אזא פיש וואס קען זיך צוזויגען צו עפעס מיט'ן מויל; א[ן] ארויסשפראצונג אדער צווייגעלע וואס וואקסט ארויס פון דעם ווארצעל אדער ביים ווארצעל פון א פלאנצע; א פאראזיט, א בלוט-זויגער; א[ן] אויסזויגער; א דומער יונג, א שוטה; א[ן] איינוואהנער פון דעם שטאאט איללינאיז [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אבשניידען די ארויסשפראצונגען אדער די צווייגלעך וואס וואקסען ארויס פון די ווארצלען; בעזארגען מיט זויג-ארגאנען; לאזען ארויסוואקסען אדער ארויסשפראצען צווייגלעך פון די ווארצלען.

suck'er-fish *n.* (סאק'-ער-פיש) ז. *sucking-fish*

suck'et *n.* (סאק'-עט) א קאנפעקט; א דעליקאטעס, א נאשעריי.

suck in (סאק אין) איינזויגען; בעטריגען, בעשווינדלען.

suck'-in *n.* (סאק'-אין) א שווינדעל, בעטרוג.

suck'ing *a. and n.* (סאק'-אינג) זויגענד, זויגענדיג; יונג און אונערפאהרען; דאס זויגען.

suck'ing-bot'tle *n.* (סאק'-אינג-באט'ל) א זויג-פלעשעל [פאר קינדער].

suck'ing-fish *n.* (סאק'-אינג-פיש) דער קאפ-זויגער [אזא פיש וואס זויגט זיך צו מיט'ן קאפ, בעזאנדערס צו שיפען, און האלט זיך ווי אנגעקלעפט]. ז. *remora*

suck'ing-pump *n.* (סאק'-אינג-פאמפ) א זויג-פומפ.

suck'le *v.* (סאקל) זויגען, נעהרען מיט דער ברוסט.

suck'ler *n.* (סאק'-לער) א זויג-טהיער, א חיה וואס זויגט איהרע קינדער; א יונג חיה'לע וואס זויגט נאך; א זויג-קאלב.

suck'ling *n. and a.* (סאק'-לינג) א זויגלינג, א יונג חיה'לע וואס זויגט נאך; זויגעדיג; יונג און אונערפאהרען.

suck out (סאק אוט) אויסזויגען.

suck the mon'key (סאק טהי מאנ'-קי) זויגען וויין אדער בראנפען פון א פאס דורך א רעהרעל אדער א שטרוי; טרינקען שנאפס [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

suck up (סאַק אַפּ) אריינזויגען, אריינ־ציהען אין זיך.

su'crose *n.* (סיו'־קראָוס) ראָהר־צוקער.

suc'tion *n.* (סאַק'־שאַן) זויגונג; איינ־זויגונג.

suc'tion-pipe *n.* (סאַק'־שאַן־פּאַיפּ) דער זויג־ראָהר פון א זויג־פּומפּ [דער ראָהר דורך וועלכען דאָס וואַסער ווערט ארויפגעצויגען].

suc'tion-pump *n.* (סאַק'־שאַן־פּאַמפּ) א זויג־פּומפּ [א פּומפּ אין וועלכער דאָס וואַסער ווערט ארויפגעצויגען דורך דער זויג־ווירקונג פון דעם קאָלבען, ווי די געוועהנליכע וואַסער־פּומפּען].

suc'tion-valve *n.* (סאַק'־שאַן־וועלוו) א זויג־ווענטיל [דער ווענטיל אָדער די קלאַפּע אין דעם דעק פון צילינדער אונטער דעם קאָלבען דורך וועלכען דאָס וואַסער ווערט אריינגעצויגען].

sucto'rial *a.* (סאַק־טאָו'־רי־על) וואָס איז צוגעפּאַסט אָדער איינגעריכטעט צום זויגען; וואָס האָט א זויג־אָרגאַן; וואָס לעבט פון זויגען.

sucto'rian *n.* (סאַק־טאָו'־רי־ען) א זויג־טהיער; דער רונד־מויל פיש [איינער פון די פיש וואָס קען זיך צוזויגען צו עטוואָס מיט זיין מויל].

sucto'rious *a.* (סאַק־טאָו'־רי־אָס) ז. *suctorial*.

Sudanese' *a. and n.* (סוה־דע־ניעס') סודאַניש, וואָס איז שייך צו סודאַן; פון סודאַן [א געגענד אין אפריקא, וואָס ליעגט אין דרום פון סאַהאַראַ]; אן איינוואָהנער פון סודאַן, די איינוואָהנער אָדער די נעגער פון סודאַן.

suda'rium *n.* (סיו־דיי'־רי־אַם) א טיכעל.

su'dary *n.* (סיו'־דע־רי) ז. *sudarium*.

suda'tion *n.* (סיו־דיי'־שאַן) דאָס שוויצען; שוויצונג.

sudato'rium *n.* (סיו־דע־טאָו'־רי־אַם) א שוויץ־באָד.

su'datory *a. and n.* (סיו'־דע־טאָ־רי) שוויצענד; וואָס ברייננט ארויס שוויס; א שוויץ־מיטעל; א שוויץ־באָד.

sud'den *a. and adv.* (סאַדן) פּלעצ־ליך, פּלוצלונג; איילינ, שנעל; אונערוואַרטעט.

sud'denly *adv.* (סאַד'נ־לי) אויף א פּלעצליכען אָדער אונערוואַרטעטען אופן; מיט א מאָל; באַלד, שנעל.

sud'denness *n.* (סאַד'נ־נעס) פּלעצליכ־קייט.

su'dor *n.* (סיו'־דאָר) שוויס.

su'doral *a.* (סיו'־דאָ־רעל) שווייסיג; וואָס איז שייך צו שוויס.

sudorif'erous *a.* (סיו־דאָ־ריפ'־ע־ראָס) וואָס גיט ארויס אָדער ברייננט ארויס שוויס.

sudorif'ic *a. and n.* (סיו־דאָ־ריפ'־איק) שוויס־טרייבענד, וואָס ברייננט ארויס שוויס; א שוויץ־מיטעל, א מיטעל וואָס ברייננט ארויס שוויס.

Su'dra *n.* (סוה'־דראַ) די פיערטע און נידריגסטע קאַסטע אין אינדיען [דאָס פאָלק אין אינדיען איז א מאָל געווען איינגעטיילט אין פיער קאַסטען אָדער קלאַסען]; א מיטגליעד פון דער פיערטער קאַסטע.

suds *n.* (סאַדז) זייף־וואַסער, מוליענעס, זייף־לויג.

sue *v.* (סיו) געריכטליך פערקלאָגען; זוכען אויסצואווירקען; זוכען צו איבער־צייגען; זוכען געוועכטיגקייט; זוכען אי־מעצענס גונסטען; בעטען; זיך שרכנ'ען.

sue at law (סיו עט לאָה) פערקלאָגען אין געריכט.

sue for grace (סיו פאָר גרייס) בעטען גנאַד.

sue out (סיו אוט) אויסווירקען.

sue out liv'ery (סיו אוט ליוו'־ער־אי) זיך ערקלערען אלס פולי־יעהריג.

su'er *n.* (סיו'־ער) א ביטע־שטעלער, א בעווערבער; איינער וואָס שדכנ'ט זיך.

su'et *n.* (סיו'־עט) ניערען־פעטס, חלב.

su'ety *a.* (סיו'־עט־אי) פעטיג, חלב'דיג.

suf'fer *v.* (סאַפ'־ער) ליידען; אויס־שטעהן; ליידען שאָדען, צרות, יסורים א. ד. ג.; ליידען א שטראָף; געשטעלט ווערען צו טויט־שטראָף; פערטראָגען, דול־דען; צולאָזען, דערלאָזען, ערלויבען.

suf'ferable *a.* (סאַפ'־ער־עבל) וואָס מען קען דולדען אָדער דערליידען; ער־טרעגליך; צולעסיג; וואָס קען צוגעלאָזען ווערען.

suf'ferableness *n.* (סאַפ'־ער־עבל־נעס) ערטרעגליכקייט; צולעסיגקייט.

suf'ferably *adv.* (סאַפ'־ער־ע־בלי) צו דולדען, צום פערטראָגען; אויף א צולע־סיגען אופן.

suf'ferance *n.* (סאַפ'־ער־ענס) דאָס ליי־דען; דאָס דולדען; דאָס פערטראָגען; דאָס אויסשטעהן; לייד; דולדונג; דאָס צולאָ־זען, דאָס ערלויבען.

suf'ferer *n.* (סאַפ'־ער־ער) א ליידענ־דער; איינער וואָס דולדעט אָדער דער־לאָזט עפּעס.

suf'fering *n. and a.* (סאַפ'־ער־אינג) דאָס ליידען; לייד; ליידענד.

suffice' *v.* (סאַ־פאַיס') געניג זיין, גע־ניגען; בעפריעדיגען.

suffi'ciency *n.* (סאַ־פיש'־ען־סי) גענוג־קייט; טויגליכקייט, געשיקטקייט, פעהיג־קייט.

suffi'cient *a. and n.* (סאַ־פיש'־ענט) גענוגענד, גענוג; טויגליך, געשיקט, פעהיג, גענייגענט; צופריעדען; צופריעדענ־שטעלענד; גענוגקייט, גענוגזאַמקייט.

suffi'cient ev'idence (סאַ־פיש'־ענט עוו'־אי־דענס) גענוגענדע אָדער גילטיגע בעווייזע, אויף וועלכע דאָס געריכט זאָל קענען ארויסגעבען אן אורטייל.

suffi'ciently *adv.* (סאַ־פיש'־ענט־לי) אויף א גענוגענדען אָדער צופריעדענשטע־לענדען אופן; טויגליך.

suffi'cingly *adv.* (סאַ־פאַי'־סינג־לי) אויף א צופריעדענשטעלענדען אופן.

suffi'cingness *n.* (סאַ־פאַי'־סינג־נעס) דאָס זיין צופריעדענשטעלענד; גענוגקייט.

suf'fix *n.* (סאַפ'־איקס) א סופיקס, א נאָך־זילבע [א זילבע וואָס ווערט צוגעגע־בען אַם ענדע פון א וואָרט ווי *ing* אין *suffer-ing*]; אין מאַטעמאַטיק — א צייכען אָדער ציפער וואָס ווערט געשרי־בען נאָך אָדער אונטער א בוכשטאַב ווי x_1, x_2 א. ד. ג.

suffix' *v.* (סאַ־פיקס') שטעלען א סופיקס אָדער א נאָך־זילבע צו א וואָרט.

suf'fixal *a.* (סאַפ'־איק־סעל) וואָס איז שייך צו א סופיקס. ז. *suffix*.

suffix'ion *n.* (סאַ־פיק'־שאַן) דאָס צו־שטעלען א סופיקס, דאָס האָבען א סופיקס. ז. *suffix*.

suffla'tion *n.* (סאַ־פליי'־שאַן) די אויפ־בלאָזונג, דאָס אויפבלאָזען.

suf'focate *v.* (סאַפ'־אָ־קייט) שטיקען, דערשטיקען; פערשטיקען; דערשטיקט ווע־רען.

suf'focating *a.* (סאַפ'־אָ־קיי־טינג) שטיקענד, דערשטיקענד.

suf'focatingly *adv.* (סאַפ'־אָ־קיי־טינג־לי) צום דערשטיקען, צום דערשטיקט ווע־רען.

suffoca'tion *n.* (סאַפ־אָ־קיי'־שאַן) דער־שטיקונג; דאָס דערשטיקען, דאָס דער־שטיקט ווערען.

suf'focative *a.* (סאַפ'־אָ־קיי־טיוו) דער־שטיקענד, שטיקענד.

suf'fragan *a. and n.* (סאַפ'־רע־גען) מיטהעלפענד; וואָס איז שייך צו א סופ־ראַגאַן; א סופראַגאַן [א געהילף־בישאָף, אן אונטער־בישאָף]; א בישאָף [אלס אונ־טערגעאָרדענטער צום ערצבישאָף אָדער מעטראָפּאָליט].

suf'fraganship *n.* (סאַפ'־רע־גען־שיפּ) דאָס אַמט פון א סופראַגאַן [געהילף־בי־שאָף, אונטער־בישאָף].

suf'fragant *a. and n.* (סאַפ'־רע־גענט) מיטהעלפענד; א מיטהעלפער; א בעגינס־טיגער; אן אונטערשטיצער; א סופראַגאַן [א געהילף־בישאָף, אן אונטער־בישאָף].

suf'fragate *v.* (סאַפ'־רע־גייט) מיטהעל־פען, אונטערשטיצען, בעגינסטיגען.

suf'frage *n. and v.* (סאַפ'־רעדזש) 1. א שטימע, א וואַהל־שטימע; דאָס שטימען; שטימרעכט; 2. א צושטימונג, א בעשטעטיגונג; 3. א געבעט, א תפילה; א תפילה געזאָגט פון אלע דאַוונער [ביי די קריס־טען]; 4. שטימען, וועהלען.

1. Suffrage is not only a right but also a duty.

suffragette' *n.* (סאַפ־רע־דזשעט') א סופראַזשעט [א פרוי וואָס פערטיידיגט אָדער פאָדערט שטימרעכט פאַר פרויען].

suffraget'tism *n.* (סאַפ־רע־דזשעט'־איזם) סופראַזשעטיזם [די בעוועגונג פאַר פרויען־שטימרעכט].

suf'fragist *n.* (סאַפ'־רע־דזשיסט) 1. א שטים־בערעכטיגטער, א וועהלער; 2. איי־נער וואָס האָט געוויסע מיינונגען וועגען שטימרעכט [ווי וועגען דעם, אז מען זאָל געבען פרויען שטימרעכט א. ז. וו.].

2. He is an ardent woman-suffragist.

suffrutes'cent *a.* (סאַפ־רו־טעס'־ענט) וואָס איז עטוואָס האָלציג; וואָס איז עט־וואָס האָלציג פון אונטען [וועגען גראָז־פּלאַנצען].

suf'frutex *n.* (סאַפ'־רו־טעקס) א קליי־נער קוסט; א גראָז־פּלאַנצע מיט א האָל־ציגען שטאַם אָדער שטענגעל.

suffru'ticose *a.* (סאַ־פרוה'־טי־קאָוס) וואָס איז עהנליך צו א קליינעם קוסט, וואָס האָט א האָלציגען שטענגעל [וועגען גראָז־פּלאַנצען].

suffru'ticous *a.* (סאַ־פרוה'־טי־קאָס) ז. *suffruticose*.

sufful'ted *a.* (סאַ־פאַל'־טעד) ביסלעכ־ווייז איבערגעהענד אין אן אנדער קאָליר [וועגען קערפּער־טיילען ביי אינזעקטען].

suffu'migate *v.* (סאַ־פיו'־מי־גייט) רויכערען, אונטעררויכערען, אויסרויכע־רען.

suffumiga'tion *n.* (סאַ־פיו־מי־גיי'־שאַן) רויכערונג, אויסרויכערונג, אונטער־רויכערונג; אויסרויכערונגס־שטאָף.

suffuse' *v.* (סאַ־פיוז') 1. איבערגיסען; איבערציהען, בעדעקען; 2. איבערפילען, אנפילען.

1. A purple light suffused the skies. 2. His eyes were suffused with tears.

suffu'sion *n.* (סאַ־פיו'־זשאַן) איבער־גיסונג; איבערציהונג, איבערצונג; בעדע־קונג; א פליסיגקייט וואָס בעדעקט עפּעס, ציהט איבער אָדער פילט עפּעס אן.

suffu'sive *a.* (סאַ־פיו'־סיוו) איבערגי־

סענד, איבערשפרייטענד, בעדעקענד, אנ= פילענד.

su'fi *n.* (סוה'-פי) א סופי [א מאכמע= דאנישער מיסטיקער. ז. *sufism*]; דער טיטול פון פערזישען שאך.

su'fism *n.* (סוה'-פיזם) סופיזם [די מיסטישע לעהרע פון א געוויסער מאכמע= דאנישער סעקטע].

sug *n.* (סאג) דער פארעלען=ווארם, די פארעלען=לויז, אזא פאראזיטישער ווארם וואס זויגט זיך איין אין די פארעלען [אזעלכע פיש].

sug'ar *n. and v.* (שוג'-אר) צוקער; זיסע רייד, חניפה; פערצוקערען, פערזי= סען, בעצוקערען; מאכען צוקער.

sug'ar-ap'ple *n.* (שוג'-אר-עפ'ל) דער צוקער=עפעל [אזא פרוכט]. ז. *custard-apple*.

sug'ar-bean *n.* (שוג'-אר-ביען) א מין טערקישער באב אדער פאסאליעם.

sug'ar-beet *n.* (שוג'-אר-ביעט) א צו= קער=ריב, א צוקער=בוריק [פון וועלכע מען מאכט צוקער].

sug'arberry *n.* (שוג'-אר-בער-אי) דער צירגעל=בוים [אזא אמעריקאניש בוי= מעל]. ז. *hackberry*.

sug'ar-bird *n.* (שוג'-אר-בוירד) דער האניג=זויגער; א פויגעלע וואס זויגט דעם זאפט פון פלאנצען; דער קארש=פינק [אזא פויגעלע].

sug'ar-bowl *n.* (שוג'-אר-באול) א צו= קערניצע, א צוקער=פושקע.

sug'ar-box *n.* (שוג'-אר-באקס) ז. *sugar-bowl*.

sug'ar-bush *n.* (שוג'-אר-בוש) ז. *sugar-orchard*.

sug'ar-camp *n.* (שוג'-אר-קעמפ) א צו= קער=פאבריק נעבען אן אהארן=וואלד [צו מאכען צוקער פון דעם בוימער=זאפט].

sug'ar-can'dy *n.* (שוג'-אר-קענ'-די) צוקער=קאנדעל; קאנדעל=צוקער.

sug'ar-cane *n.* (שוג'-אר-קיין) צוקער= ראהר [א טראסטניק פון די ווארימע און הייסע לענדער, פון וועמעס זאפט מען מאכט צוקער].

Sugar-cane

sug'ar-coa'ted *a.* (שוג'-אר-קאו'-טעד) בעצוקערט; פערזיסט.

sug'ar corn (שוג'-אר קאהרן) ז. *sweet corn*.

sug'ared *a.* (שוג'-ארד) פערצוקערט, פערזיסט; זיס, אנציהענד.

sug'ar-grass *n.* (שוג'-אר-גרעס) ז. *sorghum*.

sug'ar-gum *n.* (שוג'-אר-גאם) אזא גרויסער אויסטראלישער גומי=בוים מיט זיסליכע בלעטער.

sug'ar-house *n.* (שוג'-אר-האוס) א צוקער=זידעריי; א צוקער=פאבריק.

sug'ariness *n.* (שוג'-אר-אי-נעס) צו= קערדיגקייט, זיסקייט, צוקער=זיסקייט.

sug'aring *n.* (שוג'-אר-אינג) בעצוקע= רונג; דאס מאכען צוקער, צוקער=פראדו= צירונג.

sug'arless *a.* (שוג'-אר-לעס) פריי פון צוקער, ניט געצוקערט.

sug'ar-loaf *n. and a.* (שוג'-אר-לאוף) א הוט צוקער, א היטעל צוקער; א קא= נישער הוט [עהנליך צו א היטעל צוקער]; א היוכעס בערגעל; עהנליך צו א היטעל צוקער, הויך און קאניש.

sug'ar-louse *n.* (שוג'-אר-לאוס) ז. *sugar-mite*.

sug'ar-ma'ple *n.* (שוג'-אר-מיי'פל) דער צוקער=אהארן [אזא אהארן אדער קליאן=בוים, וואס פון זיין זאפט מאכט מען צוקער]. ז. *maple*.

Sugar-maple

sug'ar-meat *n.* (שוג'-אר-מיעט) ז. *sweetmeats*.

sug'ar-mill *n.* (שוג'-אר-מיל) א מא= שין אויסצופרעסען דעם זאפט פון צוקער= ראהר.

sug'ar-mil'let *n.* (שוג'-אר-מיל'-עט) ז. *sorghum*.

sug'ar-mite *n.* (שוג'-אר-מאיט) די צו= קער=לויז, דאס צוקער=ווערימעל [אזא אינ= זעקט וואס האלט זיך אין ניט ראפיניר= טען צוקער].

sug'ar-mold *n.* (שוג'-אר-מאולד) א פורעם צו מאכען היטלען צוקער.

sug'ar-nip'pers *n.* (שוג'-אר-ניפ'-ערז) א צוקער=צווייננעל [אום צו ברעכען צו= קער אדער אום ארויסצונעהמען צוקער פון א צוקער=פושקע].

sug'ar of lead (שוג'-אר אוו לעד) בליי=צוקער [א גיפטיגער זיסליכער שטאף געמאכט פון בליי. ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

sug'ar of milk (שוג'-אר אוו מילק) מילך=צוקער [א צוקער=שטאף פראדוצירט פון מילך].

sug'ar-or'chard *n.* (שוג'-אר-אהר'-טשארד) צוקער=אהארן וועלדלעך. ז. *maple*.

sug'ar-planta'tion *n.* (שוג'-אר-פלענ-טיי'-שאן) א צוקער=פלאנטאציע, א צוקער= ראהר פלאנטאציע.

sug'ar-plan'ter *n.* (שוג'-אר-פלענ'-טער) א צוקער=ראהר פלאנצער, א צוקער= ראהר פלאנטאטאר.

sug'ar-plum *n.* (שוג'-אר-פלאם) א צוקער=מאנדעל, אזא קיילעכדיגע צוקערקע, א באנבאן; עטוואס זעהר אנגענעהמעס.

sug'ar-press *n.* (שוג'-אר-פרעס) א צו= קער=פרעס [צום אויסדריקען דעם זאפט פון צוקער=ראהר].

sug'ar prune (שוג'-אר פרוהן) די צוקער=פלוים [אזא פלוים]. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

sug'ar-refi'ner *n.* (שוג'-אר-רי-פאי'-נער) א צוקער=ראפינירער, א צוקער=פאב= ריקאנט.

sug'ar-refi'nery *n.* (שוג'-אר-רי-פאי'-נער-אי) א צוקער=פאבריק, א צוקער=רא= פינעריע.

sug'ar-refi'ning *n.* (שוג'-אר-רי-פאי'-נינג) צוקער=ראפינירונג.

sug'ar-teat *n.* (שוג'-אר-טיעט) א שטי= קעל צוקער איינגעבונדען אין א שמאטקע [פאר א קינד צום זויגען].

sug'ar-tongs *n.* (שוג'-אר-טאהנגז) א צוקער=צווייננעל [צום נעהמען צוקער פון א צוקער=פושקע].

sug'ar-tree *n.* (שוג'-אר-טריע) א צו= קער=בוים [א בוים פון וועמענס זאפט מען מאכט צוקער].

sug'ar-vin'egar *n.* (שוג'-אר-ווינ'-אי-גאר) צוקער=עסיג [עסיג, וואס ווערט גע= מאכט פון דעם פסלת=זאפט פון צוקער= ראהר].

sug'ary *a. and n.* (שוג'-אר-אי) צוקער= דיג, צוקער=עהנליך; זיס; פריקרע=זיס; נאשעריש, וואס האט ליעב צוקער אדער זיסע זאכען; א צוקער=פאבריק.

su'gent *a.* (סיו'-דזשענט) זויגענד; וואס איז צוגעפאסט צום זויגען.

suges'cent *a.* (סיו-דזשעס'-ענט) ז. *sugent*.

suggest' *v.* (סא-דזשעסט') 1. אנדייטען, אנשטויסען, אינדירעקט ארויפפיהרען אויף א געדאנק; 2. ארויפברייננען אויף א גע= דאנק; 3. אנריידען, בעאיינפלוסען, אנ= לאקען, אנרייצען, אנרעגען, פערפיהרען; 4. פארברייננען, פארשלאגען; 5. ווירקען דורך היפנאטיזם.

1. Nature itself **suggested** the different forms of art. 2. Smoke **suggests** fire. 4. A compromise was **suggested** and accepted.

sugges'table *a.* (סא-דזשעס'-טעבל) ז. *suggestible*.

sugges'ter *n.* (סא-דזשעס'-טער) איי= נער וואס דייטעט אן, פיהרט ארויף אויף א געדאנק, בעאיינפלוסט אדער רייצט אן צו עפעס; א פארשלאגער.

suggestibil'ity *n.* (סא-דזשעס-טי-ביל'-אי-טי) דאס לאזען זיך אנריידען אדער ארויפפיהרען אויף עפעס; די פע= היגקייט בעאיינפלוסט צו ווערען; אונ= טערווארפענהייט צו פרעמדען איינפלוס; עמפפינדליכקייט צו היפנאטישען איינ= פלוס.

sugges'tible *a.* (סא-דזשעס'-טיבל) וואס ווערט בעאיינפלוסט; וואסווארפט זיך אונטער אונטער א פרעמדען איינפלוס; עמפפינדליך צו היפנאטישען איינפלוס.

sugges'tio fal'si (סא-דזשעס'-טי-או פעל'-סאי) אן אינדירעקטער ליגען.

sugges'tion *n.* (סא-דזשעס'-טשאן) אנ= דייטונג, דאס אינדירעקטע ארויפפיהרען אויף א געדאנק; דאס ארויפפיהרען אויף א געדאנק; אנרעגונג; אנלאקונג; אנריי=

צונג ; ווירקונג, בעאיינפלוסונג [הויפטזעכליך אין א היפנאטישען צושטאנד]; א פארשלאג ; אין יוריספרודענץ — אן ערקלערונג אהן א שבועה ; א בעהויפטונג אדער ערקלערונג פון אן אדוואקאט אהן בעווייזע.

sugges'tive *a. and n.* (סא-דזשעס'-טיוו) אנדייטענד, וואס ענטהאלט אן אנדייטונג אדער א וואונק ; וואס שטויסט אן אויף א געדאנק, וואס פיהרט ארויף אויף א געדאנק ; וואס איז שייך צום איינפלוס אין א היפנאטישען צושטאנד ; עטוואס וואס פיהרט ארויף אויף א געדאנק.

sugges'tively *adv.* (סא-דזשעס'-טיוו-לי) אנדייטענדיג, אנווינקענדיג ; אנשטויסענדיג אויף געדאנקען.

sugges'tiveness *n.* (סא-דזשעס'-טיוו-נעס) דאס ענטהאלטען אין זיך אן אנשטויס אויף א געדאנק ; דאס ענטהאלטען אין זיך אן אנדייטונג אדער א וואונק אויף עפעס.

sugges'tor *n.* (סא-דזשעס'-טאר) ז. *suggester*.

sugges'tum *n.* (סא-דזשעס'-טאם) א פלאטפארם, א טריבונע [אין פארצייטיגען רוים].

su'icidal *a.* (סיו'-אי-סאי-דעל) זעלבסט-מערדעריש.

su'icidally *adv.* (סיו'-אי-סאי-דעל-אי) אויף א זעלבסטמערדערישען אופן.

su'icide *n. and v.* (סיו'-אי-סאיד) זעלבסטמארד ; א זעלבסטמערדער ; בעגעהן זעלבסטמארד.

su'icidism *n.* (סיו'-אי-סאי-דיזם) זעלבסטמערדעריי, א נייגונג צו זעלבסטמארד.

su'i gen'eris (סיו'-אי דזשענ'-ע-ריס) אין אייגענער ארט, אייגענארטיג.

su'illine *a. and n.* (סיו'-אי-לין) שווייניש, חזיר'יש ; א שוויין, א חזיר.

su'ine *n.* (סיו'-אין) אזא קינסטליכע פוטער [געמאכט פון חזיר-שמאלץ].

su'ing *n.* (סיו'-אינג) דאס שדכנ'ען זיך [דאס אוכאזשעווען]; דאס קלאגען, לאדונג [אין געריכט].

suit *n. and v.* (סיוט) 1. א גארניטור ; א גאנג [פון צימערען, געשיר א. ז. וו.]; א מאסט, א פארב קארטען ; 2. א פראצעס, א געריכטס-פראצעס ; 3. א בקשה, א ביטע, א געבעט ; 4. דאס שדכנ'ען זיך, א הייראטס-פארשלאג ; 5. נאכפאלגערשאפט, א סוויטע, בעגלייטונג, בעדיענונג ; 6. צופאסען ; זיך צופאסען, פאסען ; זיין אין איינקלאנג ; געפעלען.

2. His lawyer brought suit against me for breach of contract. 4. The young man pressed his suit and was finally successful. 6. Our flat does not suit us any longer.

suitabil'ity *n.* (סיוט-ע-ביל'-אי-טי) פאסיגקייט, געהעריגקייט.

suit'able *a.* (סיוט'-עבל) פאסיג, פאסענד ; געהעריג.

suit'ableness *n.* (סיוט'-עבל-נעס) פאסיגקייט ; געהעריגקייט.

suit'ably *adv.* (סיוט'-ע-בלי) אויף א פאסענדען אדער געהעריגען אופן.

suit and ser'vice (סיוט ענד סויר'-וויס) אין דער פעאדאלער ארדנונג — די פליכטען און דיענסטע פון דעם וואסאל. ז. *feudal system*.

suit at law (סיוט עט לאָה) א געריכטס-פראצעס.

suit cov'enant (סיוט קאָוו'-ע-נענט) אין דער פעאדאלער ארדנונג — אן אבמאך אדער קאנטראקט צווישען דעם פעאדאל און וואסאל ; די פערפליכטונג פון א וואסאל. ז. *feudal system*.

suite *n.* (סהוויעט) 1. א סוויטע, א בעגלייטונג, בעגלייטער ; 2. א גאנג, א גארניטור, א רייהע, א סעריע ; 3. אין מוזיק — א גאנג אדער רייהע טענץ.

1. The ambassador attended the ball with his suite. 2. We rented a beautiful suite of rooms.

suit'ings *n.* (סיוט'-אינגז) שטאף פאר גארניטורען אדער אנצוגען.

The clothing store exhibited a great variety of fashionable suitings.

suit of clothes (סיוט אוו קלאָוטהז) א גארניטור, אן אנצוג.

suit'or *n. and v.* (סיוט'-אר) א פראצעס-פיהרער ; איינער וואס גיט אן א ביטע ; איינער וואס שדכנ'ט זיך ; זיך שדכנ'ען.

suit'ress *n.* (סיוט'-רעס) איינע וואס גיט אן א ביטע.

sul'cate *a.* (סאל'-קייט) געקנייטשט ; מיט קנייטשען, מיט שטריכען, מיט שפאלטען.

sul'cated *a.* (סאל'-קיי-טעד) ז. *sulcate*.

sulca'tion *n.* (סאל-קיי'-שאן) א קנייטשונג, א פערטיעפונג, א שפאלט ; א סעריע פערטיעפונגען אדער שפאלטען ; דאס זיין געקנייטשט ; דאס זיין מיט פערטיעפונגען אדער שפאלטען ; דאס אנקנייטשען.

sul'ciform *a.* (סאל'-סי-פארם) קנייטשפערמיג ; ווי א פערטיעפונג אדער שפאלט.

sul'cus *n.* (סאל'-קאס) — אין אנאטאמיע איינער פון די קנייטשען אדער פערטיעפונגען פון מארך.

sul'fate *n. and v.* (סאל'-פייט) ז. *sulphate*.

sul'fid *n.* (סאל'-פיד) ז. *sulphid*.

sul'fite *n.* (סאל'-פאיט) ז. *sulphite*.

sul'fur *n., a. and v.* (סאל'-פויר) ז. *sulphur*.

sul'furate *a., n. and v.* (סאל'-פיו-רייט) ז. *sulphurate*.

sulfura'tion *n.* (סאל-פיו-ריי'-שאן) ז. *sulphuration*.

sulfu'reous *a.* (סאל-פיו'-רי-אס) ז. *sulphureous*.

sul'furet *n.* (סאל'-פיו-רעט) ז. *sulphid*.

sulfu'ric *a.* (סאל-פיו'-ריק) ז. *sulphuric*.

sul'furous *a.* (סאל'-פאר-אס) ז. *sulphurous*.

sul'fury *a.* (סאל'-פאר-אי) ז. *sulphury*.

sulk *v. and n.* (סאלק) זיך בלאזען, זיין אנגעבלאזען ; זיין ברוגז'דיג ; א שלעכטע לוינע ; אנגעבלאזענקייט ; ברוגז'דיגקייט.

sul'kily *adv.* (סאל'-קי-לי) אנגעבלאזענערהייד, ברוגז'דיג ; אנגעכמורעט.

sul'kiness *n.* (סאל'-קי-נעס) אנגעבלאזענקייט, בייזקייט ; אנגעכמורעטקייט ; ברוגז'דיגקייט ; מרה-שחורה'דיגקייט.

sul'ky *a. and n.* (סאל'-קי) אנגעבלאזען, אנגעכמורעט ; ברוגז'דיג ; מרה-שחורה'דיג ; פערהאלטען אין וואוקס, ניט ענטוויקעלט [וועגען א פלאנצע]; א לייכטעס וועגעל אויף צוויי רעדער מיט א זיץ בלויז פאר איין פערזאן.

sul'lage *n.* (סאל'-עדזש) שמוץ, אונריינקייט ; שליימיגע ערד, וואס ווערט אנגעטראגען פון וואסער ; שלאקען אדער פסלת וואס שווימט ארויף אויבען אויף צושמאלצענעם מעטאל.

sul'len *a.* (סאל'-ען) אנגעכמורעט, מרה-שחורה'דיג ; טרויעריג, בעטריבט ; יאמערליך, קלעגליך, מעלאנכאליש ; שווערמוטיג ; מיט שווערע טריט, שווער און לאנגזאם ; פיינדזעליג, בייזהאפט, שלעכט.

sul'lenly *adv.* (סאל'-ען-לי) אויף א בייזער, איינגעשפארטער ארט ; אנגעכמורעטערהייד.

sul'lenness *n.* (סאל'-ען-נעס) טריבקייט, בייזקייט ; הארטנעקיגקייט ; פיינדזעליגקייט, שלעכטקייט.

sul'lens *n.* (סאל'-ענז) א שלעכטע לוינע ; מרה-שחורה.

sul'ly *v. and n.* (סאל'-אי) בעשמוצען, בעפלעקען ; מאכען טונקעל, פערפינסטערען ; ווערען בעשמוצט, ווערען בעפלעקט ; שמוץ, בלאטע ; א פלעק.

sulph'acid *n.* (סאלפ'-עס-איד) אין כעמיע — א זויערע, וואו שוועבעל פערנעהמט דעם פלאץ פון זויער-שטאף.

sul'phate *n. and v.* (סאל'-פייט) סולפאט, שוועבעל-זויערע זאלץ ; אנזאפען מיט שוועבעל-זויערע ; פערוואנדלען אין א סולפאט.

sul'phate of cop'per (סאל'-פייט אוו קאפ'-ער) קופער-וואסער, קופער-וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען קופער אין שוועבעל-זויערע. ווערט געברויכט אין גאלוואנאפלאסטיק, אין פארבען-שטאפען א. ז. וו.].

sul'phate of i'ron (סאל'-פייט אוו אי'-ערן) אייזען-וואסער, אייזען-וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען אייזען אין שוועבעל-זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין פאטאגראפיע, אין דער פראדוקציאן פון טינט א. ז. וו.].

sul'phate of zinc (סאל'-פייט אוו זינק) צינק-וואסער, צינק-וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען צינק אין שוועבעל-זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין דער פראדוקציאן פון לאק א. ז. וו.].

sulphat'ic *a.* (סאל-פעט'-איק) אין כעמיע — שוועבעל-זויער ; וואס איז שייך אדער ענהאלט צו שוועבעל-זויערע.

sul'phid *n.* (סאל'-פיד) — אין כעמיע א סולפיד, א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט.

sul'phide *n.* (סאל'-פאיד) ז. *sulphid*.

sul'phite *n.* (סאל'-פאיט) סולפיט, שוועבעל-זויעריגע זאלץ.

sulphocyan'ic ac'id (סאל-פא-סאי-ענ'-איק עס'-איד) שוועבעל-בלוי-זויערע [א קאלירלאזע פליסיגקייט מיט אן עסיג-גערוך. געפינט זיך אין בליהונגען פון געוויסע פלאנצען און אויף דעם שפייעכץ פון מענשען און שעפסען].

sulphocyan'ogen *n.* (סאל-פא-סאי-ענ'-א-דזשען) א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט ציאן. ז. *cyanogen*.

sul'phohalite *n.* (סאל'-פא-הע-לאיט) אזא גרינליך-געלבער מינעראל.

sul'phur *n., a. and v.* (סאל'-פויר) שוועבעל ; פון א שוועבעל-קאליר ; אויסרויכערען מיט שוועבעל ; צוגעבען שוועבעל.

sul'phurate *v., a. and n.* (סאל'-פיו-רייט) בעשוועבלען, פעראייניגען מיט שוועבעל ; געמישט מיט שוועבעל ; פון א געלבען שוועבעל-קאליר ; א סולפיד, א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט.

sulphura'tion *n.* (סאל-פיו-ריי'-שאן)

דאס פעראייניגען אדער דורכזאפּען מיט שוועבעל.

sul'phurator *n.* (סאל'-פיו-ריי-טאר) אז אפּאראט אנצוזאפּען אדער דורכרויכערען עפּעס מיט שוועבעל.

sulphu'reous *a.* (סאל-פיו'-רי-אס) שוועבעלדיג, געמישט מיט שוועבעל; דורכגעזאפּט מיט שוועבעל; א שוועבעל-קאליר, העל-געלב.

sulphu'reously *adv.* (סאל-פיו'-רי-אס-לי) מיט א שוועבעל-גערוך.

sulphu'reousness *n.* (סאל-פיו'-רי-אס-נעס) שוועבעל-ארטיגקייט; דאס האָבען די אייגענשאַפטען פון שוועבעל.

sul'phuret *n.* (סאל'-פיו-רעט) ז. *sulphid*.

sul'phureted *a.* (סאל'-פיו-רעט-עד) וואס ענטהאלט שוועבעל.

sul'phureted bath (סאל'-פיו-רעט-עד בעטה) א שוועבעל-באד [אלס היילמיטעל געגען קרעץ א. ז. וו.].

sul'phuretted *a.* (סאל'-פיו-רעט-עד) ז. *sulphureted*.

sulphu'ric *a.* (סאל-פיו'-ריק) וואס איז שייך צו שוועבעל; וואס בעקומט זיך פון שוועבעל.

sulphu'ric ac'id (סאל-פיו'-ריק עס'-איד) שוועבעל-זויערע [זעהר א שארפע קאלירלאזע פעטליכע פליסיגקייט, וואס שפּיעלט א גרויסע ראָלע אין דער פאבריקאציאָן פון זעהר פיעל כעמישע פּראָדוקטען].

sulphu'ric e'ther (סאל-פיו'-ריק אי'-טהער) שוועבעל-עטהער [אזא כעמישע פליסיגקייט, וואס וועפּט זיך אויס שנעל. בעקומט זיך דורך דער ווירקונג פון שוועבעל-זויערע אויף אלקאהאל. קען פאנאנדערלאזען שוועבעל, פאספאר, פעטס, פעך א. ז. וו. ווערט פיעל בענוצט אין טעכניק און אין מעדיצין].

sul'phuring *n.* (סאל'-פויר-אינג) דאס דורכרויכערען מיט שוועבעל; דאס פארוואנדלען אין שוועבעל-זויערע; דאס צוגעבען א שוועבעל-גערוך.

sulphurisa'tion *n.* (סאל-פיו-רי-זיי'-שאן) ז. *sulphurization*.

sulphuriza'tion *n.* (סאל-פיו-רי-זיי'-שאן) דאס אנזאפּען מיט שוועבעל; דאס דורכרויכערען מיט שוועבעל.

sul'phurize *v.* (סאל'-פיו-ראיז) אנזאפּען מיט שוועבעל, פעראייניגען מיט שוועבעל; דורכרויכערען מיט שוועבעל.

sul'phurous *a.* (סאל'-פיו-ראס) שוועבעלדיג; אנגעזאפּט מיט שוועבעל; שוועבעל-ארטיג; וואס איז שייך צו שוועבעל.

sul'phur-spring *n.* (סאל'-פויר-ספּרינג) א שוועבעל-קוואל [א קוואל וואַסער וואס האט אין זיך פיעל שוועבעל].

sul'phurwort *n.* (סאל'-פויר-הווארט) אזא גראז-ארטיגע פלאנצע מיט ברייטע בלייך-געלבע בליהונגען.

sul'phury *a.* (סאל'-פויר-אי) שוועבעלדיג.

sul'phur-yel'low *n.* (סאל'-פויר-יעל'-או) דער געלבער שוועבעל-קאליר.

sul'tan *n.* (סאל'-טען) דער סולטאן, דער מאכמעדאנישער הערשער [ווי דער קעניג פון טערקיי אדער מאראקא]; אזא קליינע ווייסע הוהן מיט עטליכע לאנגע פעדערען אויף'ן קאפּ; אזא גארטען-פלאנצע מיט ווייסע אדער רויטע בליהונגען.

sulta'na *n.* (סאל-טא'-נא) די סולטאנין [די מוטער, ווייב אדער טאכטער פון א סולטאן]; אזא האלזבאנד וואס פּריצות פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט; אזא אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט.

sul'tanate *n.* (סאל'-טען-אייט) דאס קעניגטום אדער קייזערטום פון א סולטאן.

sul'taness *n.* (סאל'-טען-עס) ז. *sultana*.

sul'tan-flow'er *n.* (סאל'-טען-פלאו'-ער) א מין גארטען-בלום מיט ווייסע אדער רויטע בליהונגען.

sultan'ic *a.* (סאל-טען'-איק) סולטאניש; וואס בעלאנגט אדער בעציהט זיך אויף דעם סולטאן; קייזערליך.

sul'tanry *n.* (סאל'-טען-רי) די הערשאפט פון א סולטאן.

sul'tanship *n.* (סאל'-טען-שיפּ) סולטאנשאפט; דאס אמט אדער די הערשאפט פון א סולטאן.

sul'trily *adv.* (סאל'-טרי-לי) אויף א דושנער, שטיקעדיגער ארט.

sul'triness *n.* (סאל'-טרי-נעס) הייסקייט, דושנעקייט, שטיקעדיגקייט.

sul'try *a.* (סאל'-טרי) הייס, שטיקעדיג, דושנע.

sum *n.* and *v.* (סאם) די סומע, דער סך הכל; דער העכסטער פונקט; דער העכסטער גראד; דער מאקסימום; דאס גאנצע; אלע הויפּט-פונקטען צוזאמענגענומען; דער אינהאלט; דער עיקר; די סומע פון עטליכע צאהלען; די גאנצע צאהל אדער קוואנטיטעט; א סומע געלד; אן אריפמעטישע פּראבלעם אדער אויפגאבע וואס דארף געלעזט ווערען; צוזאמענרעכנען אין איין סומע; מאכען דעם סך הכל; רעזומירען; איבערגעבען בקיצור דעם גאנצען אינהאלט.

su'mac *n.* (סיו'-מעק) דער סומאך-בוים [א קליין בוימעל אדער קוסט פון דרום-אייראָפּא אדער אמעריקא]; די אויסגעטריקנעטע און פולווערייזירטע בלעטער פון סומאך-בוים [ווערען געברויכט אין גארבעריי].

su'mach *n.* (סיו'-מעק) ז. *sumac*.

sum'bul *n.* (סאמ'-באל) דער סומבול אדער מושקאט-ווארצעל [אזא אסט-אינדישע געווירץ-פלאנצע].

sum'less *a.* (סאמ'-לעס) אונצעהלבאר; וואס מען קען ניט בערעכענען.

sum'marily *adv.* (סאמ'-ע-רי-לי) קורץ, בקיצור; קורץ און שארף, מיט ווייניג מחזקות.

The office boy was summarily discharged.

sum'mariness *n.* (סאמ'-ע-רי-נעס) דאס זיין סומאריש. ז. *summary*.

sum'marise *v.* (סאמ'-ע-ראיז) ז. *summarize*.

sum'marize *v.* (סאמ'-ע-ראיז) סומאריזירען, קורץ צוזאמענפאסען; אונטערפיהרען א סך הכל.

sum'mary *a.* and *n.* (סאמ'-ע-רי) סומאריש, קורץ, קורץ געפאסט, גיך געטהאן אדער אויסגעפיהרט; אהן ישוב הדעת; א קורצער בעגריף, אן אויסצוג, א קיצור; אין געזעצגעבונג — א קורצע ווענדונג צום געריכט אדער צום ריכטער אהן די געוועהנליכע פארמאליטעטען פון א פּראצעס-פיהרונג.

sum'mary convic'tion (סאמ'-ע-רי קאנ-וויק'-שאן) א פעראורטיילונג, וואס ווערט ארויסגעטראגען פון א ריכטער אהן געריכטס-געשווארענע [ווי ביי קליינע פערברעכענס].

sum'mary proceed'ings (סאמ'-ע-רי פרא-סיעד'-אינגז) די פיהרונג פון א פּראצעס אהן געריכטס-געשווארענע [ווי ביי קליינע פערברעכענס].

summa'tion *n.* (סא-מיי'-שאן) דאס סומירען, די צוזאמענרעכנונג אין א סומע; דאס אויסגעפינען דעם סך הכל.

summa'tional *a.* (סא-מיי'-שאנ-על) וואס האט זיך בעקומען דורך צוזאמענרעכנען אין איין סומע.

sum'mer *n.*, *a.* and *v.* (סאמ'-ער) זומער; א יאהר, אויך וויפיעל עס ווערט פארגעשטעלט דורך'ן זומער [ווי למשל, "דריי זומערען" אנשטאט "דריי יאהר"]; א גלענצענדע גליקליכע פעריאדע; אין בוי-קונסט — א קווער-באלקען וואס דיענט אלס אונטערשטיצע; א גרויסער שטיין אויף'ן שפּיץ פון א זייל צו אונטערשטיצען אן ארקע אדער געוועלב; זומערדיג; וואס איז שייך צו זומער; זומערען; פערברייגגען ערגעץ די זומער-צייט.

sum'mer complaint' (סאמ'-ער קאמ-פליינט') אן אפּעטלייב אדער לויזער מאגען אין זומער-צייט.

sum'mer-fal'low *a.*, *n.* and *v.* (סאמ'-ער-פעל'-או) וואס ליגט אויפגעאקערט דעם גאנצען זומער [ווענען א פעלד]; אויפגעאקערטע ערד, וואס בלייבט ניט פערזייהט א גאנצען זומער; אויפאקערען א פעלד און לאזען עס אזוי אויף דעם גאנצען זומער.

sum'mer-house *n.* (סאמ'-ער-האוס) א זומער-הויז; א לופט-הויז, א בעסיעדקע [אין א גארטען].

sum'mering *n.* (סאמ'-ער-אינג) דאס זומערען, דאס פערברייגגען דעם זומער; א מין פריהצייטיגע עפּעל; אין ארכיטעקטור — די ערשטע שטיינער וואס ווערען געלעגט אויף א זייל און אויף וועלכע עס פאנגט זיך אן דער געבוי פון אן ארקע אדער געוועלב.

sum'mer-like *a.* (סאמ'-ער-לאיק) ווי זומער; עהנליך צו זומער.

sum'merliness *n.* (סאמ'-ער-לי-נעס) זומערדיגקייט; זומערליכקייט.

sum'mer lodg'ing (סאמ'-ער לאדזש'-אינג) א זומער-וואהנונג.

sum'merly *a.* (סאמ'-ער-לי) זומערליך; ווי זומער; ווארם און זוניג.

sum'mer-see'ming *a.* (סאמ'-ער-סיע'-מינג) אויסזעהענד ווי זומער, אזוי ווי זומער.

sum'merset *n.* and *v.* (סאמ'-ער-סעט) ז. *somerset*.

sum'mertide *n.* and *a.* (סאמ'-ער-טאיד) די זומער-צייט; וואס איז שייך צו דער זומער-צייט.

sum'mer-time *n.* (סאמ'-ער-טאים) די זומער-צייט; זומער.

sum'mer-tree *n.* (סאמ'-ער-טריע) דער קווער-באלקען, וואס ליגט אויף שטעהענדע סלופּעס און האלט אויף די באלקענס פון דער סטעליע אדער די אויבערשטע עטאזשען.

sum'mery *a.* (סאמ'-ער-אי) זומערליך, זומערדיג; וואס בעציהט זיך אויף זומער; ווי זומער.

sum'ming *n.* (סאמ'-אינג) דאס צונויפרעכנען; דאס לעזען אן אריפמעטישעס פּראבלעם.

sum'ming up (סאמ'-אינג אפּ) דאס רעזומירען, דאס ווידערהאלען אין קורצען דאס וואס איז שוין געזאגט געווארען; אין געריכטס-פיהרונג — די רעדעס פון פּראקוראר און אדוואקאט נאכדעם ווי אלע עדות זיינען אויסגעהערט און אויסגעפרעגט געווארען.

sum'mist *n.* (סאמ'-איסט) איינער וואס

פערפאסט א קיצור אדער קאמפענדיום [ווי דער קיצור שלחן ערוך].

sum'mit *n.* (סאמ'-איט) דער העכסטער פונקט, דער שפּיץ [פון א בארג, פון א דאך, פון א בוים]; דער העכסטער גראד; דער מאקסימום.

sum'mitless *a.* (סאמ'-איט-לעס) אהן א שפּיץ; וואס האט ניט קיין שפּיץ.

sum'mit-lev'el *n.* (סאמ'-איט-לעוו'-על) די הויך-ניוואָ, די העכסטע ערהויבונג איבער וועלכער מען בויט א קאנאל אדער אן אייזענבאהן-ליניע.

sum'mon *v.* (סאמ'-אן) אפּיציעל לאדען פאר'ן געריכט; אויפפאדערען צו קומען צו א בעשטימטער צייט אין א בעשטימטען פלאץ; שיקען נאך אימעצען; רופען; אויפפאדערען צו טהאן עפּעס, ארויסרופען צו א געוויסער טהעטיגקייט; ערוועקען צו עפּעס.

sum'moner *n.* (סאמ'-אנ-ער) א רופער, איינער וואס רופט אפּיציעל צום געריכט; א געריכטס-שליח, א בית-דין-שמש.

sum'moning *n.* (סאמ'-אנ-אינג) דאס אויפפאדערען איינעם צו קומען צום געריכט; אן אפּיציעלע לאדונג פאר'ן געריכט.

sum'mons *n. and v.* (סאמ'-אנז) אן אויפפאדערונג, א לאדונג פאר'ן געריכט; א געשריבענער בעפעהל צו ערשיינען פאר'ן געריכט; א פּאוויעסטקע; אויפפאדערונג זיך אונטערצוגעבען [אין צייט פון קריעג]; לאדען פאר'ן געריכט; ארייּנשיקען א פּאוויעסטקע.

sum'mula *n.* (סאמ'-יו-לא) א קליינער טראקטאט אדער בוך, וואס גיט איבער דעם קיצור פון א וויסענשאפט.

sum'mum bo'num (סאמ'-אם באו'-נאם) אין עטהיק — די העכסטע טוגענד.

sump *n.* (סאמפּ) א ליים-גרוב פאר געשמאלצענעם מעטאל.

sum'pit *n.* (סאמ'-פּיט) א קליינע פערגיפטעטע פייל.

sum'pitan *n.* (סאמ'-פּי-טען) אזא ביקסעל, וואס ווערט געברויכט פון איינינע ווילדע שבטים אויף דעם אינזעל בארנעא צו שיסען מיט לייכטע פערגיפטעטע פיילען.

sump'simus *n.* (סאמפּ'-סי-מאס) א פעררײכטעטער טעות; פּעדאנטיזם אין זוכען אויסצובעסערען טעות'ען אדער פאלשקייטען.

sump'ter *n.* (סאמפּ'-טער) א לאסט-פערד, א פערד פאר משא; א משא, א לאסט.

sump'ter-horse *n.* (סאמפּ'-טער-האהרס) א לאסט-פערד.

sump'ter-mule *n.* (סאמפּ'-טער-מיול) א לאסט-עזעל, אן עזעל פאר משא.

sump'tion *n.* (סאמפּ'-שאן) דאס אננעהמען [א געדאנק, א מיינונג א. ז. וו.]; דאס משער זיין; דער הויפּט זאץ פון א סילאגיזם.

sump'tuary *a.* (סאמפּ'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו אויסגאבען; וואס רעגולירט אדער בעגרענעצט די אויסגאבען.

sump'tuary law (סאמפּ'-טשו-ע-רי לאה) א געזעץ וואס פערבאט אדער בעגרענעצט איבערמעסיגע הוצאות, ווי אויף עסען, טרינקען א. ד. ג.

sumptuos'ity *n.* (סאמפּ-טשו-אס'-אי-טי) טייערקייט; קאסטבארקייט, געלד-פערשווענדונג.

sump'tuous *a.* (סאמפּ'-טשו-אס) קאסטבאר, צו טייער; פּרעכטיג, גרויסארטיג.

sump'tuously *adv.* (סאמפּ'-טשו-אס-לי) אויף א קאסטבארער, פּרעכטיגער אדער גרויסארטיגער ארט.

sump'tuousness *n.* (סאמפּ'-טשו-אס-נעס) גרויסע אויסגאבען, אויסברענגעריי; קאסטבארקייט; גרויסארטיגקייט, פּראכט.

sum up (סאם אפּ) צוזאמענרעכענען; סומירען; רעזומירען; צוזאמענפאסען; איבער'חזר'ען בקיצור, ווידערהאלען אין קורצען.

sum up ev'idence (סאם אפּ עוו'-אי-דענס) אין געריכטס-פיהרונג — רעזומירען פאר די געריכטס-געשווארענע אלע בעווייזע פאר און געגען דעם בעשולדיגטען, וואס זיינען אנגעגעבען געווארען פון די עדות.

sun *n. and v.* (סאן) די זון; א זוניגער פּלאץ; דער שיין, דער גלאנץ, די פּראכט; דער אומקרייז פון דער ערד ארום דער זון, א יאהר; דער זונען-אויפגאנג, דער טאג; אין עלעקטרישע בעלייכטונג — א גרופּע עלעקטרישע לעמפּלעך אונטער איין רעפלעקטאר אויף דער סטעליע פון א זאאל אדער אודיטאריום; ארויסשטעלען אויף דער זון; ווארעמען אדער טריקענען אויף דער זון.

sun'-bath *n.* (סאנ'-בעטה) א זונען-באד, דאס זיצען אויף דער זון אלס א היילמיטעל.

sun'beam *n.* (סאנ'-ביעם) א זונען-שטראהל.

sun'-beat *a.* (סאנ'-ביעט) געשלאגען פון דיא שטראהלען פון דער זון.

sun'-bea'ten *a.* (סאנ'-ביע'טן) ז. *sun-beat*

sun'bird *n.* (סאנ'-בוירד) א פויגעלע פון די פערשיעדענע מינים האניג-זויגער פון די הייסע לענדער. ז. *honey-sucker*

sun'-bright *a.* (סאנ'-בראיט) העל, שיינענד ווי די זון.

sun'burn *v. and n.* (סאנ'-בוירן) אבברענען אדער ווערען אבגעברענט פון דער זון [וועגען דער הויט אדער פעל]; אן אבברענונג פון דער זון, דאס שווארץ ווערען פון דער הויט.

sun'burned *a.* (סאנ'-בוירנד) אבגעברענט פון דער זון [וועגען דער הויט]; שווארץ פון דער זון.

sun'-bur'ner *n.* (סאנ'-בויר'-נער) עטליכע צוזאמענגענומענע לאמפּען מיט איין גרויסען רעפלעקטאר.

sun'burning *n.* (סאנ'-בויר-נינג) דאס שווארץ ווערען פון דער זון.

sun'burnt *a.* (סאנ'-בוירנט) ז. *sunburned*

sun'burst *n.* (סאנ'-בוירסט) אן אויסברוך פון זונענשיין [ווי דורך צוריסענע וואלקענס].

sun'-dance *n.* (סאנ'-דענס) דער זונען-טאנץ, א געוויסע רעליגיעזע צערעמאניע לכבוד דער זון ביי איינינע נארד-אמעריקאנישע אינדיאנישע שבטים.

Sundanese' *a. and n.* (סאנ-דע-ניס') וואס איז שייך צו די זונדא-אינזלען [א גרופּע גרויסע אינזלען אין דרום-מזרח פון אזיען]; א טייל פון דער מאלאאישער ראסע וואס געפינט זיך אין די זונדא-אינזלען און אין מאלאקא.

Sun'day *n. and a.* (סאנ'-דיי) זונטאג; וואס קומט פאר אום זונטאג.

Sun'day best (סאנ'-דיי בעסט) דער בעסטער אנצוג, א יום-טוב'דיגער בגד.

Sun'day-school *n.* (סאנ'-דיי-סקוהל) א זונטאג-שול [א שול צו געבען רעליגיעזע ערציהונג פאר קינדער און דערוואקסענע אום זונטאג; א שול וואו מען אונטערריכטעט בלויז זונטאג, געוועהנליך אזעלכע געגענשטענדע, וואס מען לערנט ניט אין פאלקס-שול]; די תלמידים און די לעהרער פון א זונטאגס-שול.

sun'der *v.* (סאנ'-דער) אבזונדערען, אבשיידען, אבטיילען, פאנאנדערטיילען; האלטען בעזונדער; זיין אבגעזונדערט, זיין פאנאנדערגעטיילט.

sun'dew *n.* (סאנ'-דיו) די זונען-טהוי [אזא גראז].

sun'-di'al *n.* (סאנ'-דאי'-על) א זונען-זייגער.

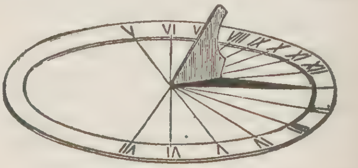

Sun-dial

sun'down *n.* (סאנ'-דאון) דער זונען-אונטערגאנג; אזא הוט מיט א ברייטען ראנד צו בעשיצען די אויגען פון דער זון.

sun'-dried *a.* (סאנ'-דראיד) געטריקענט אויף דער זון.

sun'dries *n.* (סאנ'-דריז) פערשיעדענע זאכען אדער ארטיקלען, וואס זיינען ניט פאנאנדערגעטיילט לויט א געוויסער קלאסיפיקאציאן; פערשיעדענעס; אלערליי.

sun'dry *a.* (סאנ'-דרי) פערשיעדען; אלערהאנד, אלערליי.

sun'dry-man *n.* (סאנ'-דרי-מען) איינער וואס האנדעלט מיט אלערליי זאכען אדער ארטיקלען.

sun'fish *n.* (סאנ'-פיש) דער זונען-פיש, אזא רונד-פערמיגער פיש פון די ימים פון די ווארימע לענדער [ז. איל]; איינער פון די ברייטע און פלאכע טייך-פיש פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. איל. *"Fishes"*

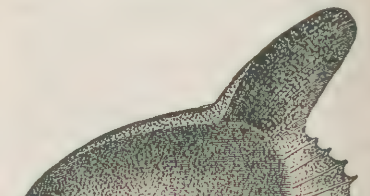

Sunfish

sun'flower *n.* (סאנ'-פלאו-ער) די זונען-בלום, די רויז [א גרויסע גראז-ארטיגע גארטען-פלאנצע מיט א דיקען און שטארקען שטענגעל און מיט גרויסע, רונדע און פלאכע בליהונגען, וואו עס זיינען אנגעזעצט די סעמעטשקעס אדער יאדרעס].

Sunflower

sung (סאנג) געזונגען. ז. *sing*

sun'-glass *n.* (סאנ'-גלעס) א ברענ־גלאז.

sun'-god *n.* (סאנ'-גאד) דער זונ־גאט, די זון פארגעשטעלט אדער פערזאניפיצירט אלס גאט.

sun'-grebe *n.* (סאנ'-גריעב) דער זונען־פויגעל. ז. *sunbird*

sun'-hat *n.* (סאנ'-העט) א זונען־הוט [אזא הוט מיט א ברייטען ראנד].

sun'-heat *n.* (סאנ'-היעט) די זונען־היץ.

sunk (סאנק) געזונקען; איינגעזונקען. ז. *sink*

sunk'en *a.* (סאנקן) געזונקען; פער־זונקען; פערטיעפט; איינגעזונקען; וואס איז אויף'ן גרונד אדער אונטער דער אויבערפלעכע.

sunk'en cheeks (סאנקן טשיעקס) איינגעפאלענע באקען.

sun'less *a.* (סאנ'-לעס) זונענלאז, אהן זונען־שיין.

sun'lessness *n.* (סאנ'-לעס-נעס) דאס זיין אהן זונען־שיין; דאס זיין אונטער'ן שאטען.

sun'light *n.* (סאנ'-לאיט) דאס זונען־ליכט.

sun'lighted *a.* (סאנ'-לאי-טעד) בע־לויכטען פון דער זון.

sun'like *a.* (סאנ'-לאיק) עהנליך צו דער זון.

sun'lit *a.* (סאנ'-ליט) בעלויכטען פון דער זון.

sun'-myth *n.* (סאנ'-מיטה) א מיטה, א זאגע אדער לעגענדע וועגען דער זון.

Sunn

sunn *n.* (סאן) א מין אסט־אינדישער האנף אדער קא־נאפליע.

Sun'na *n.* (סאנ'-א) די סונא, די מאכמעדאנישע תורה שבעל פה, וועלכע איז א צוגאב צום "קאראן", די מאכ־מעדאנישע תורה שבכתב [די סונא ווערט אנערקענט בלויז פון איין טייל מאכמעדאנער — די סוניטען און ווערט אבגעלייקענט פון דעם אנדערען טייל — די שיאיטען].

Sun'nah *n.* (סאנ'-אה) ז. *Sunna*

sun'niness *n.* (סאנ'-אי-נעס) זוניגקייט; דאס זיין העל אדער שיינענד ווי די זון.

Sun'nite *n.* (סאנ'-איט) א סוניט, א מאכמעדאנער, וועלכער אנערקענט די סו־נא. ז. *Sunna*

sun'nud *n.* (סאנ'-אד) — א אין אינדיען פאטענט, אן ערלויבנים־שיין, א פריווי־לעגיע.

sun'ny *a. and n.* (סאנ'-אי) זוניג, בע־לויכטען פון דער זון; ליכטיג, גלענצענד; וואהלטהעטיג; דער זונען־פיש [ז. *sunfish*].

sun'ny side (סאנ'-אי סאיד) די זוני־גע אדער ליכטיגע זייט פון א זאך אדער פאל.

sun'-o'pal *n.* (סאנ'-או'-פעל) ז. *fire-opal*

sun'-pic'ture *n.* (סאנ'-פיק'-טשור) א בילד וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון זונען־שטראהלען; א ליכט בילד, א פאטאגראפיע.

sun'-plant *n.* (סאנ'-פלענט) ז. *sunn*

sun'-proof *a.* (סאנ'-פרוהף) אונדורכ־דרינגליך פאר דעם ליכט פון דער זון; וואס קען ניט דורכגעדרונגען ווערען פון דעם זונען־ליכט.

sun'rise *n.* (סאנ'-ראיז) דער זונען־אויפ־גאנג, דער פריהמארגען, דער מזרח.

sun'rising *n.* (סאנ'-ראי-זינג) ז. *sunrise*

sun'set *n.* (סאנ'-סעט) דער זונען־אונ־טערגאנג; דער מערב; דער אבענד; דער אונטערגאנג פון עפעס.

sun'set sky (סאנ'-סעט סקאי) דער אבענד־הימעל; דער אבענד; דער הימעל ווען די זון געהט אונטער.

sun'setting *n.* (סאנ'-סעט-אינג) ז. *sunset*

sun'shade *n.* (סאנ'-שייד) עפעס וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פון די זונען־שטראהלען [ווי א דעכעל, א שירעם א. ז. וו.].

sun'shine *n. and a.* (סאנ'-שאין) דער זונען־שיין; דער גלאנץ; דאס גליק; זו־ניג, בעלויכטען פון דער זון; גליקליך, מיט הצלחה.

sun'shiny *a.* (סאנ'-שאי-ני) זוניג, בע־לויכטען פון דער זון; גלענצענד, מונטער, לעבעדיג.

sun'-spot (סאנ'-ספאט) א זונען־פלעק [איינער פון די זונען־פלעקען, וואס זעהען זיך אפט אויף דער פאטאספערע אדער אויף דעם ארומיגען ליכט־קרייז פון דער זון].

sun'-strick'en *a.* (סאנ'-סטריק'ן) גע־טראפען פון א זונען־שטיך.

sun'stroke *n.* (סאנ'-סטראוק) א זונען־שטיך, א שלאג וואס איינעם טרעפט פון די ברענענדע זונען־שטראהלען.

sun'struck *a.* (סאנ'-סטראק) געטראפען פון א זונען־שטיך; געפאלען אין חלשות פון דער היץ פון דער זון.

sun'-up *n.* (סאנ'-אפ) דער זונען־אויפ־גאנג.

sun'-wake *n.* (סאנ'-הווייק) די שטראה־לען פון דער פערגעהענדער זון, וואס שפיגלען זיך אב אויף'ן וואסער.

sun'ward *a. and adv.* (סאנ'-הווארד) וואס איז צו דער זון צו; אין דער ריכ־טונג פון דער זון.

sun'wards *a. and adv.* (סאנ'-הווארדז) ז. *sunward*

sun'wise *adv.* (סאנ'-הוואיז) אין דער ריכטונג ווי אזוי עס בעוועגט זיך שיינ־באר די זון; אין דער ריכטונג ווי אזוי עס בעוועגען זיך די ווייזער פון א זייגער.

sun'-wor'ship *n.* (סאנ'-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון דער זון; דאס דיע־נען צו דער זון.

sun'-wor'shiper *n.* (סאנ'-הוואיר'-שיפ-ער) איינער וואס דיענט צו דער זון; א פערגעטערער פון דער זון.

sun'-year *n.* (סאנ'-ייר) דאס זונען־יאהר [365 אדער 366 טעג].

sup *v. and n.* (סאפ) עסען וועטשערע, עסען אבענד־ברויט; זופען; שלוקען; א שלוק, א זופ.

supawn' *n.* (סא-פאהן') אזא קאשע פון קוקורוזע־מעהל.

supe *n.* (סוהפ) ז. *super*

su'per *n.* (סוה'-פער) אן אויבער־פער־וואלטער, אן אייבער־אויפזעהער; א צייט־ווייליגער שטעלפערטרעטער [הויפטזעכ־ליך אלס אקטיאר], א סטאטיסט.

su'perable *a.* (סוה'-פער-עבל) וואס מען קען בייקומען אדער גובר זיין.

su'perableness *n.* (סוה'-פער-עבל-נעס) איבערווינדליכקייט, איבערשטייגבאר־קייט, דאס קענען בייגעקומען ווערען.

su'perably *adv.* (סוה'-פער-ע-בלי) אזוי אז זאל קענען בייגעקומען ווערען.

superabound' *v.* (סוה-פער-ע-באונד') האבען איבערפלוס, האבען מעהר אלס גע־נוג; זיין אין איבערפלוס, זיין מעהר ווי גענוג.

superabun'dance *n.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענס) איבערפלוס; דאס זיין צו־פיעל.

superabun'dant *a.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענט) איבערפליסיג, צופיעל.

superabun'dantly *adv.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענט-לי) מיט איבערפלוס, צופיעל, מעהר ווי גענוג.

superacid'ulated *a.* (סוה-פער-ע-סיד'-יו-ליי-טעד) איבערזעטיגט מיט זוי־ערע, צופיעל אנגעזאפט מיט זויערע.

superadd' *v.* (סוה-פער-עד') נאך צו־געבען; צוגעבען צופיעל.

superaddi'tion *n.* (סוה-פער-ע-דיש'-אן) צוגעבונג; דאס צוגעבען צופיעל; דאס ווערען צופיעל צוגעגעבען; דאס ווע־רען נאך צוגעגעבען; דאס צוגעגעבענע, דאס וואס ווערט נאך צוגעגעבען.

superadve'nient *a.* (סוה-פער-עד-וויע'-ניענט) צוקומענד; צו הילף קומענד.

superangel'ic *a.* (סוה-פער-ענ-דזשעל'-איק) וואס איז העכער אדער מעהר ווי א מלאך.

superan'nuate *v. and a.* (סוה-פער-ענ'-יו-אייט) 1. בעזייטיגען צוליעב אלט־קייט אדער פערעלטערטקייט; מאכען אונ־טויגליך אדער נוצלאז צוליעב אלטקייט; 2. בעפרייען פון דיענסט צוליעב אלטקייט, אוועקשטעלען אויף דער פענסיאנס־ליסטע [צוליעב אלטקייט]; 3. פערעלטערט; אב־געלעבט; אונטויגליך צוליעב פערעלטערט־קייט אדער אלטקייט.

1. The discoveries of the last century **superannuated** old theories. 2. The war department **superannuated** the once famous general. 3. She is a **superannuate** beauty.

superan'nuated *a.* (סוה-פער-ענ'-יו-איי-טעד) אלט, אבגעלעבט, פערעלטערט; אונטויגליך אדער אונניצליך צוליעב על־טער; בעפרייט פון דיענסט צוליעב על־טער; פענסיאנירט, געלאזען אויף פענסיע.

superannua'tion *n.* (סוה-פער-ענ-יו-איי'-שאן) אלטקייט; פערעלטערטקייט; אבגעלעבטקייט; אונפעהיגקייט אדער אונ־טויגליכקייט צוליעב עלטער; בעפרייאונג פון דיענסט צוליעב אלטקייט, דאס זיין אויסגעדיענט, דאס זיין אויף פענסיע; א פענסיע.

superannua'tion fund (סוה-פער-ענ-יו-איי'-שאן פאנד) א פענסיאנס־פאנד.

supera'tion *n.* (סוה-פע-ריי'-שאן) דאס בייקומען, דאס גובר זיין.

superb' *a.* (סוה-פוירב') הערליך, פרעכ־טיג, גרויסארטיג, גלענצענד; רייך, עלע־גאנט; אויסגעצייכענט.

superbipar'tient *a.* (סוה-פער-באי-פאר'-טי-ענט) וואס איז גרעסער מיט צוויי דריטעל, וואס איז אין דער בעציהונג פון 5:3.

superbipar'tient doub'le (סוה-פער-באי-פאר'-טי-ענט דאבל) א צאהל וואס בעציהט זיך צו אן אנדער צאהל, ווי 8 צו 5.

superbiquin'tal *a.* (סוה-פער-באי-

קהווינ'-טעל) וואס איז גרעסער מיט צוויי פינפטעל, וואס איז אין בעציהונג פון 7:5.

superbiter'tial *a.* (סוה-פער-באי-טויר'-שעל) ז. ***superbipartient***

superb'ly *adv.* (סוה-פוירב'-לי) אויף א פרעכטיגען, עלעגאנטען אדער רייכען שטייגער; אויסגעצייכענט.
The book is superbly bound.

superb'ness *n.* (סוה-פוירב'-נעס) הערליכקייט, פרעכטיגקייט, רייכקייט, עלעגאנץ; אויסגעצייכענטקייט.

supercar'go *n.* (סוה-פער-קאר'-גאו) א סופערקארגא [דער געשעפטס=פיהרער און פערזארגער פון דער לאדונג אויף א האנדעלס=שיף].

supercar'goship *n.* (סוה-פער-קאר'-גאו-שיפ) דאס אמט אדער די טהעטיגקייט פון א סופערקארגא. ז. ***supercargo***

superceles'tial *a.* (סוה-פער-סי-לעס'-טשעל) איבער=הימליש; וואס איז העכער פון די הימלען; מעהר ווי הימליש.

superceremo'nious *a.* (סוה-פער-סער-אי-מאו'-ני-אס) איבערטריבען צערעמאניעל; וואס האלט צופיעל פון צערעמאניעס.

supercharge' *v.* (סוה-פער-טשארדזש') איבערפילען, איבערלאדען.

supercil'ia *n.* (סוה-פער-סיל'-אי-א) ברעמען. ז. ***supercilium***

supercilia'ris *n.* (סוה-פער-סיל-אי-איי'-ריס) דער מוסקול פון די ברעמען, דורך וועלכען עס ווערען געמאכט ווערטיקאלע קנייטשען אויף'ן שטערען.

supercil'iary *a.* (סוה-פער-סיל'-אי-ע-רי) וואס געפינט זיך איבער דעם אויגענלעדעל אדער איבער'ן אויג [ווי למשל, די ברעמען]; וואס איז שייך צו די ברעמען; וואס האט א פארב=שטריך איבער די אויגען [ווי למשל, א פויגעל].

supercil'ious *a.* (סוה-פער-סיל'-אי-אס) שטאלץ, פרעך.

supercil'iously *adv.* (סוה-פער-סיל'-אי-אס-לי) מיט שטאלץ, מיט פרעכהייט.

supercil'iousness *n.* (סוה-פער-סיל'-אי-אס-נעס) שטאלצקייט; פרעכהייט.

supercil'ium *n.* (סוה-פער-סיל'-אי-אם) א ברעם; אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז.

superciv'ilized *a.* (סוה-פער-סיוו'-אי-לאיזד) צופיעל ציוויליזירט.

su'perclass *n.* (סוה'-פער-קלעס) אן אויבער=קלאס [וואס נעהמט אין זיך אריין איינינע קלאסען חיות, פלאנצען א. ז. וו.].

supercolum'nar *a.* (סוה-פער-קא-לאמ'-נאר) וואס געפינט זיך איבער א זייל אדער זיילען.

supercolumnia'tion *n.* (סוה-פער-קא-לאמ-ני-איי'-שאן) אין ארכיטעקטור — דאס שטעלען איין רייה זיילען איבער אדער אויף אן אנדערער.

superconcep'tion *n.* (סוה-פער-קאן-סעפ'-שאן) ז. ***superfetation***

supercon'scious *a.* (סוה-פער-קאנ'-שאס) לייכטזיניג, אהן געוויסען.

supercon'sequence *n.* (סוה-פער-קאנ'-סי-קהוועגס) א שפעטערע פאלגע, א ווייטע פאלגע.

supercres'cence *n.* (סוה-פער-קרעס'-ענס) דאס וואס וואקסט אויף אן אנדער וואקסענדער זאך, א פאראזיטישע פלאנצע.

supercres'cent *a.* (סוה-פער-קרעס'-ענט) וואקסענד אויף אן אנדער פלאנצע, פאראזיטיש.

supercrit'ical *a.* (סוה-פער-קריט'-אי-קעל) איבערטריבען קריטיש, צו קריטיש.

supercu'rious *a.* (סוה-פער-קיו'-רי-אס) איבערטריבען נייגעריג, צו שטארק נייגעריג.

superdeter'minate *a.* (סוה-פער-די-טויר'-מי-נייט) וואס איז אונטערווארפען צו פיעל בעדינגונגען; וואס איז אונטערווארפען מעהר בעדינגונגען וויפיעל מען קען נאכקומען מיט איין מאל.

superdom'inant *n.* (סוה-פער-דאמ'-אי-נענט) ז. ***submediant***

superem'inence *n.* (סוה-פער-עמ'-אי-נענס) איבערטרעפונג, אויסגעצייכענטקייט; העכערע פראמינענץ, העכערער ראנג.

superem'inent *a.* (סוה-פער-עמ'-אי-נענט) איבערטרעפענד; אויסגעצייכענט; העכסט פראמינענט אדער דערהויבען.

superem'inently *adv.* (סוה-פער-עמ'-אי-נענט-לי) איבערטרעפענד, אויף'ן אויסגעצייכענטסטען אופן.

superer'ogant *a.* (סוה-פער-ער'-א-גענט) ז. ***supererogatory***

superer'ogate *v.* (סוה-פער-ער'-א-גייט) טהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי מען איז פערפליכטעט צו טהאן; טהאן מעהר ווי נויטיג צו דעקען א פריהעריגע פערנאכלעסיגונג.

supereroga'tion *n.* (סוה-פער-ער-א-גיי'-שאן) דאס טהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי די פליכט פאדערט.

supererog'ative *a.* (סוה-פער-ע-ראג'-ע-טיוו) ז. ***supererogatory***

supererog'atory *a.* (סוה-פער-ע-ראג'-ע-טא-רי) וואס ווערט געטהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי עס פאדערט זיך; איבריג, איבערפליסיג, אוננויטיג.

superessen'tial *a.* (סוה-פער-ע-סענ'-שעל) ז. ***supersubstantial***

supereth'ical *a.* (סוה-פער-עטה'-אי-קעל) העכער פון דער אנגענומענער מאראל, מעהר ווי מאראליש.

superexalt' *v.* (סוה-פער-עג-זאהלט') דערהויבען ביז'ן העכסטען גראד; צו שטארק דערהויבען; לויבען ביז'ן הימעל.

superexalta'tion *n.* (סוה-פער-עג-זאהל-טיי'-שאן) דאס לויבען אין הימעל אריין, צו שטארקע דערהויבונג.

superex'cellence *n.* (סוה-פער-עק'-סע-לענס) העכסטע אויסגעצייכענטקייט, איבער=פארטרעפליכקייט.

superex'cellent *a.* (סוה-פער-עק'-סע-לענט) העכסט פארטרעפליך, העכסט אויסגעצייכענט.

superexcres'cence *n.* (סוה-פער-עקס-קרעס'-ענס) אן איבערפליסיגער אויסוואוקס.

su'perfamily *n.* (סוה'-פער-פעמ-אי-לי) אין זאאלאגיע — אן אויבער=פאמיליע, א גרופען=זאמלונג.

superfecunda'tion *n.* (סוה-פער-פעק-אנ-דיי'-שאן) א צווייאיגע בעפרוכטונג, דאס מעוברת ווערען מיט א צווילינג.

superfecun'dity *n.* (סוה-פער-פי-קאנ'-די-טי) איבערמעסיגע פרוכטבארקייט; דאס פלאדיען זיך צו שטארק.

superfe'tate *v.* (סוה-פער-פי'-טייט) נאך אמאל בעפרוכטעט ווערען, נאך אמאל נעהמען שוואנגערען [אין א צייט ארום נאך דער ערשטער בעפרוכטונג, אזוי אז די קינדער אין דער מוטער'ס לייב זאלען זיין פון פערשיעדענעם עלטער].

superfeta'tion *n.* (סוה-פער-פי-טיי'-שאן) סופערפעטאציאן, א צווייטע בעפרוכטונג, אן איבער=שוואנגערונג, א צווייטע שוואנגערונג [ווען אין דער מוטער'ס לייב הויבט זיך אן ענטוויקלען נאך א קינד נאכדעם ווי זי שוואנגערט שוין א צייט מיט'ן ערשטען קינד]; דאס קינד פון דער צווייטער שוואנגערשאפט; אן אנוואוקס, א נייער צוואוואוקס.

superfi'cial *a.* (סוה-פער-פיש'-על) אויבערפלעכליך, ניט גרינדליך; וואס איז שייך צו דער אויבערפלעכע, וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע, וואס דרינגט ניט דורך, אויסערליך, וואס איז פון אויבען.

superfi'cialist *n.* (סוה-פער-פיש'-על-איסט) אן אויבערפלעכליכער קענער; אן אויבערפלעכליכער מענש.

superficial'ity *n.* (סוה-פער-פיש-אי-על'-אי-טי) ז. ***superficialness***

superfi'cially *adv.* (סוה-פער-פיש'-על-אי) אויף אן אויבערפלעכליכען אדער ניט גרינדליכען אופן; פון אויבען; פון אויבען=אויף.

superfi'cialness *n.* (סוה-פער-פיש'-על-נעס) אויבערפלעכליכקייט; ניט גרינדליכקייט; אויסערליכקייט; דאס געפינען זיך פון אויבען אדער אויף דער אויבערפלעכע.

superfi'ciary *a. and n.* (סוה-פער-פיש'-אי-ע-רי) אויבערפלעכליך; וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע; וואס געפינט זיך אויף פרעמדען לאנד [ווענען געביידען]; איינער וואס בעקומט דאס רעכט צו בויען אויף פרעמדען גרונד=אייגענטום; איינער וואס צאהלט שטייער פאר דעם רעכט צו בעזיצען א הויז אויף פרעמדען גרונד.

superfi'cies *n.* (סוה-פער-פיש'-איז) אן אויבערפלעכע; דאס רעכט אויף א געביידע, וועלכע געפינט זיך אויף פרעמדען לאנד.

superfine' *a.* (סוה-פער-פאינ') זעהר פיין, העכסט פיין; זעהר דין; איבערטריבען פערפיינערט אדער ראפינירט.

superfine'ness *n.* (סוה-פער-פאינ'-נעס) העכסטע פיינקייט אדער דינקייט; איבערטריבענע פערפיינערטקייט אדער ראפינירטקייט.

superfin'ical *a.* (סוה-פער-פינ'-אי-קעל) ז. ***superserviceable***

superflu'itance *n.* (סוה-פער-פלוה'-אי-טענס) דאס שווימען פון אויבען.

superflu'itant *a.* (סוה-פער-פלוה'-אי-טענט) שווימענד פון אויבען.

superflu'ity *n.* (סוה-פער-פלוה'-אי-טי) איבריגקייט, איבערפליסיגקייט, צופיעלקייט; אן איבערפליסיגע אדער איבריגע זאך; א לוקסוס=זאך.

super'fluous *a.* (סוה-פויר'-פלו-אס) איבערפליסיג, איבריג, צופיעל, אוננויטיג.

super'fluously *adv.* (סוה-פויר'-פלו-אס-לי) אויף אן איבערפליסיגען שטייגער; איבריג, מעהר ווי נויטיג, צופיעל, אוננויטיג.

super'fluousness *n.* (סוה-פויר'-פלו-אס-נעס) ז. ***superfluity***

superfolia'tion *n.* (סוה-פער-פאו-לי-איי'-שאן) איבערפליסיגע בעבלעטערונג, צו שטארקע בעבלעטערונג [אן אוננארמאליטעט פון א בוים, וועלכער גיט צו ווייניג פרוכט, ווייל ער האט צופיעל בלעטער].

superfunc'tion *n.* (סוה-פער-פאנק'-שאן) איבערטריבענע אדער צו שטארקע פונקציאנירונג, צו שטארקע טהעטיגקייט [ווי פון א קערפער=גליעד].

superfunc'tional *a.* (סוה-פער-פאנק'-

שאַנ-על) וואָס פונקציאָנירט שטאַרקער ווי נאָרמאַל, מיט איבערטריבענער אָדער צו שטאַרקער טהעטיגקייט.

superheat′ *v.* (סוה-פּער-היעט′) איבערהיצן, מאַכן זעהר שטאַרק הייס.

superhea′ter *n.* (סוה-פּער-היע′-טער) אַן איבערהיצונגס=אַפּאַראַט [אַ פאָררי̇כטונג אין אַ דאַמפּף=מאַשין צו פערגרעסערן די טעמפּעראַטור פון דעם דאַמפּף].

su′perhive *n.* (סוה′-פּער-האַיוו) אַן אויבערשטע אַבטיילונג פון אַ ביענשטאָק [וואָס קען אַרונטערגענומען ווערן].

superhu′man *a.* (סוה-פּער-היו′-מען) איבערמענשליך; געטליך.

superhu′manly *adv.* (סוה-פּער-היו′-מענ-לי) אויף אַן איבערמענשליכען אופן.

superhu′meral *n.* (סוה-פּער-היו′-מע-רעל) דער אפוד וואָס דער כהן גדול פלעגט טראָגען [ז. *ephod*]; אַ פּאַליום [ז. *pallium*]; עטוואָס וואָס ווערט געטראָגען אויף די אַקסלען.

superimpose′ *v.* (סוה-פּער-אים-פּאָוז′) לעגען איבער עפּעס, אַרויפלעגען אויף עפּעס.

superimposi′tion *n.* (סוה-פּער-אים-פּאָ-זיש′-אַן) אַרויפלעגונג; דאָס ליגען איבער עפּעס.

superimpregna′tion *n.* (סוה-פּער-אים-פּרעג-ניי′-שאַן) ז. *superfetation*

superincum′bence *n.* (סוה-פּער-אינ-קאַמ′-בענס) דאָס ליגען איבער עפּעס אָדער אויף עפּעס.

superincum′bency *n.* (סוה-פּער-אינ-קאַמ′-בענ-סי) ז. *superincumbence*

superincum′bent *a.* (סוה-פּער-אינ-קאַמ′-בענט) ליגענד אויף עפּעס אָדער איבער עפּעס.

superinduce′ *v.* (סוה-פּער-אינ-דיוס′) צוגעבען, צולעגען.

superinduce′ment *n.* (סוה-פּער-אינ-דיוס′-מענט) צוגעבונג, צולעגונג; דאָס צוגעגעבענע אָדער צוגעלעגטע.

superinduc′tion *n.* (סוה-פּער-אינ-דאַק′-שאַן) צוגעבונג, צולעגונג.

superintend′ *v.* (סוה-פּער-אינ-טענד′) האָבען די אויפזיכט אויף עפּעס, אויפפּאַסען; פיהרען, פערוואַלטען.

superinten′dence *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ′-דענס) אויפזעהונג, השגחה; פערוואַלטונג, פיהרונג.

superinten′dency *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ′-דענ-סי) אויפזעהונג, אויפפּאַסונג, השגחה; פיהרונג, פערוואַלטונג; אַ פערוואַלטונגס=קאָנטאָר.

superinten′dent *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ′-דענט) אַן אויפזעהער, אַ משגיח; אַ געשעפטס=פיהרער; אַ פערוואַלטער, אַ געשעפטס=פערוואַלטער.

superinten′dentship *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ′-דענט-שיפּ) אויפזעהערשאַפט, דאָס אַמט פון אַ משגיח אָדער פערוואַלטער.

superinten′der *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ′-דער) ז. *superintendent*

supe′rior *a.* and *n.* (סוה-פּי′-רי-אָר) אויבער, העכער; אין מאַטעמאַטיק — גרעסער; ערהאַבען; אַ העכערער, אַן עלטסטער, אַ הויפּט; אַ סופּעריאָר [אַ הויפּט פון אַ מאָנאַסטיר]; אין דרוקעריי — אַ ציפער, צייכען אָדער בוכשטאַב וואָס שטעהט איבער דער שורה [ווי למשל די ציפער 2 אָדער דער בוכשטאַב *n* אין x^2+a^n].

supe′rior court (סוה-פּי′-רי-אָר קאָורט) אַ העכערעס געריכט.

supe′rioress *n.* (סוה-פּי′-רי-אָר-עס) אַ סופּעריאָרין [אַן אויפזעהערין פון אַ מאָנאַסטיר].

supe′rior fig′ures (סוה-פּי′-רי-אָר פיג′-יורז) אין דרוקעריי — קליינע צייכענס אָדער ציפערען, וואָס געפינען זיך איבער דער שורה. ז. *superior*

superior′ity *n.* (סוה-פּי-רי-אָר′-אי-טי) העכערקייט; דאָס זיין העכער אין ראַנג; אויבערמאַכט.

supe′rior let′ters (סוה-פּי′-רי-אָר לעט′-ערז) אין דרוקעריי — קליינע בוכשטאַבען איבער דער שורה. ז. *superior*

supe′riorly *adv.* (סוה-פּי′-רי-אָר-לי) אויף אַ העכערען גראַד; העכער.

supe′rior plan′et (סוה-פּי′-רי-אָר פּלענ′-עט) די אויבערשטע פּלאַנעטען [די פּלאַנעטען וועלכע זיינען ווייטער פון דער זון אַלס די ערד].

supe′rior ve′na ca′va (סוה-פּי′-רי-אָר וויע′-נאַ קיי′-וואַ) די גרויסע אַרטעריע אין מענשליכען קערפּער, דורך וועלכער דאָס בלוט שטראָמט צום האַרצען פון דעם קאָפּ און פון די הענד. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

supe′rior wings (סוה-פּי′-רי-אָר הווינגז) די אויבערשטע פליגעלעך פון אַן אינזעקט.

superja′cent *a.* (סוה-פּער-דזשיי′-סענט) ז. *superincumbent*

super′lative *a.* and *n.* (סוה-פּויר′-לע-טיוו) העכסט, פון העכסטען גראַד; וואָס בעצייכענט דעם סופּערלאַטיוו [די גראַמאַטישע פאָרם פון אייגענשאַפטס=ווערטער און אומשטאַנדס=ווערטער, וועלכע בעצייכענט די העכסטע שטופע, ווי "שעהנסטער", "העכסטענס" א. ז. וו.]; דער העכסטער, דאָס העכסטע, דער העכסטער גראַד; אין גראַמאַטיק — דער סופּערלאַטיוו; אַן אייגענשאַפטס=וואָרט אָדער אַדווערבום אין סופּערלאַטיוו.

super′latively *adv.* (סוה-פּויר′-לע-טיוו-לי) אויף׳ן העכסטען גראַד, אויף דער העכסטער שטופע.

super′lativeness *n.* (סוה-פּויר′-לע-טיוו-נעס) דער העכסטער גראַד.

superlin′ear *n.* (סוה-פּער-לינ′-אי-אָר) די דעטערמינאַנטע. ז. *determinant*

superlu′nar *a.* (סוה-פּער-לוה′-נאָר) וואָס געפינט זיך איבער דער לבנה; וואָס געפינט זיך ניט אויף דער וועלט.

superlu′nary *a.* (סוה-פּער-לוה′-נע-רי) ז. *superlunar*

su′perman *n.* (סוה′-פּער-מען) אַן איבער=מענש.

superme′dial *a.* (סוה-פּער-מי′-די-על) וואָס איז איבער׳ן מיטען.

supermun′dane *a.* (סוה-פּער-מאַנ′-דיין) איבער דער וועלט, איבער דער ערד, איבערערדיש.

supernac′ular *a.* (סוה-פּער-נעק′-יו-לאָר) פון העכסטען גראַד, אויסגעצייכענט, זעהר גוט [וועגען משקה].

supernac′ulum *adv.* and *n.* (סוה-פּער-נעק′-יו-לאָם) ביז׳ן לעצטען טראָפּען [אויסגעטרונקען]; זעהר גוטער וויין, זעהר גוטע משקה; אַ זעהר גוטע אָדער אָנגענעהמע זאַך.

super′nal *a.* (סוה-פּויר′-נעל) העכער, אויבערשט; הימליש.

superna′tant *a.* (סוה-פּער-ניי′-טענט) וואָס שווימט פון אויבען.

supernata′tion *n.* (סוה-פּער-נע-טיי′-שאַן) דאָס שווימען פון אויבען.

supernat′ural *a.* and *n.* (סוה-פּער-נעטש′-יו-רעל) איבערנאַטירליך; אַן איבערנאַטירליכקייט; אַן איבערנאַטירליכע ווירקונג אָדער ערשיינונג.

supernat′uralism *n.* (סוה-פּער-נעטש′-יו-רעל-איזם) איבערנאַטירליכקייט; סופּערנאַטוראַליזם [דער גלויבען אין איבערנאַטירליכען, דער גלויבען אין גאָט אַלס אַן איבערנאַטירליכעס וועזען; דער גלויבען אין אַן איבערנאַטירליכער השגחה פּרטית].

supernat′uralist *n.* and *a.* (סוה-פּער-נעטש′-יו-רעל-איסט) אַ סופּערנאַטוראַליסט, איינער וואָס גלויבט אין איבערנאַטירליכעס; סופּערנאַטוראַליסטיש, וואָס גלויבט אין איבערנאַטירליכעס. ז. *supernaturalism*

supernaturalis′tic *a.* (סוה-פּער-נעטש-יו-רע-ליס′-טיק) איבערנאַטירליך, סופּערנאַטוראַליסטיש, וואָס איז שייך צו סופּערנאַטוראַליזם. ז. *supernaturalism*

supernat′uralize *v.* (סוה-פּער-נעטש′-יו-רעל-איז) מאַכען פאַר איבערנאַטירליך; בעטראַכטען אַלס איבערנאַטירליך.

supernat′urally *adv.* (סוה-פּער-נעטש′-יו-רעל-אי) אויף אַן איבערנאַטירליכען שטייגער.

supernat′uralness *n.* (סוה-פּער-נעטש′-יו-רעל-נעס) איבערנאַטירליכקייט.

supernu′merary *a.* and *n.* (סוה-פּער-ניו′-מע-רע-רי) איבער דער צאָהל; עקסטראַ; אויסעראָרדענטליך; אַן עקסטראַ אָנגעשטעלטער, ניט קיין רעגולערער בעאַמטער אָדער אָפיציער; אַ סטאַטיסט, וואָס בעלאַנגט ניט צו דער טעאַטער=טרופּע.

supernutri′tion *n.* (סוה-פּער-ניו-טריש′-אַן) דאָס געבען צו פיעל נאַהרונג; היפּערטראָפיע [ז. *hypertrophy*].

superolat′eral *a.* (סוה-פּע-רא-לעט′-ע-רעל) וואָס געפינט זיך אַן אַ זייט הויך איבער אַן אַנדערער זאַך.

su′perorder *n.* (סוה′-פּער-אָהר-דער) אין נאַטור=געשיכטע — אַ קלאַסיפיקאַציאָנס=גרופּע, וואָס איז העכער פון אַ ראַסע אָבער נידריגער פון אַ קלאַס.

superor′dinary *a.* (סוה-פּער-אָהר′-די-נע-רי) העכער אָדער בעסער איידער דאָס געוועהנליכע; אויסגעצייכענט.

superordina′tion *n.* (סוה-פּער-אָהר-די-ניי′-שאַן) בעשטימונג אויף אַ שטעלע בעת די שטעלע איז נאָך פערנומען און מען דאַרף נאָך וואַרטען אויף אַ וואַקאַנס.

superorgan′ic *a.* (סוה-פּער-אָהר-גענ′-איק) סופּעראָרגאַניש, העכער ווי אָרגאַניש [וועגען פּסיכישע אָדער ספּיריטועלע ערשיינונגען, וועלכע ווערען בעטראַכט אַלס אומאַבהענגיג פון אָרגאַניזם, אין וועלכען זיי קומען פאָר]; סאָציאַל, געזעלשאַפטליך [בעטראַכטענדיג די געזעלשאַפט אַלס אַ פיזיאָלאָגישען אָרגאַניזם, נאָר פון אַ העכערען גראַד].

su′perparasite *n.* (סוה′-פּער-פּער-ע-סאַיט) אַ פּאַראַזיט פון אַ פּאַראַזיט, אַ פּאַראַזיט וואָס ערנעהרט זיך פון אַן אַנדער פּאַראַזיט. ז. *parasite*

su′perphosphate *n.* (סוה′-פּער-פאָס-פייט) סופּערפאָספאַט [אַ פאָספאַט אָדער פאָספאָר=זויערע זאַלץ וואָס ענטהאַלט די מעגליכסט גרעסטע צאָהל פאָספאָר=זויערע].

superphys′ical *a.* (סוה-פּער-פיז′-אי-

קעל) סופערפיזיש, וואס איז אונאבהענגיג אדער וואס קען ניט ערקלערט ווערען דורך די פיזישע געזעצען פון ארגאנישען לעבען; גייסטיג, פסיכיש.

superpose' *v.* (סוה-פער-פאוז') ז. *superimpose*.

superposi'tion *n.* (סוה-פער-פא-זיש׳-אן) ז. *superimposition*.

superpraise' *v.* (סוה-פער-פרייז') לויבען אהן א שיעור.

superpropor'tion *n.* (סוה-פער-פרא-פאור׳-שאן) אן איבער=מאס, אן איבער=פראפארציאן, אן איבער=פערהעלטנים.

superpurga'tion *n.* (סוה-פער-פויר-גיי׳-שאן) איבערמעסיגע אבפיהרונג אדער מאגען=ריינינונג.

superquadripar'tient *a.* (סוה-פער-קהוואד-רי-פאר׳-טיענט) וואס איז אין בעציהונג פון 9:5.

superquadriquin'tal *a.* (סוה-פער-קהוואד-רי-קהווינ׳-טעל) ז. *superquadripartient*.

superre'gal *a.* (סוה-פער-ריע׳-געל) מעהר ווי קעניגליך.

superroy'al pa'per (סוה-פער-ראי׳-על פיי׳-פער) אזא גרויסער פאפיער=פארמאט [22 אדער 23 צאל לאנג און 30 אדער 31 צאל ברייט].

su'persalt *n.* (סוה׳-פער-סאהלט) איבער=זויערע זאלץ.

supersat'urate *v.* (סוה-פער-סעטש׳-יו-רייט) איבערזעטיגען, צופיעל אנזאפען.

supersatura'tion *n.* (סוה-פער-סעטש-יו-ריי׳-שאן) איבערזעטיגונג, צו שטארקע אנזאפונג.

superscribe' *v.* (סוה-פער-סקראיב') מאכען אן איבערשריפט אדער אויפשריפט; אנשרייבען אויף דער צווייטער זייט; אנשרייבען אן אדרעס, אדרעסירען.

su'perscript *n. and a.* (סוה׳-פער-סקריפט) אן איבערשריפט, אן אויפשריפט, אן אדרעס; געשריבען איבער א שורה.

superscrip'tion *n.* (סוה-פער-סקריפ׳-שאן) אן איבערשריפט, אן אויפשריפט; אן אדרעס; דאס מאכען אן איבערשריפט אדער אויפשריפט; אדרעסירונג.

supersede' *v.* (סוה-פער-סיעד') אראבזעצען פון אמט; בעזייטיגען; אונגילטיג מאכען; סוספענדירען; אבשאפען; פערנעהמען אימעצענס פלאץ; ארויסזעצען; אבשטעלען, אבהאלטען.

superse'deas *n.* (סוה-פער-סיע׳-די-עס) א געריכטס=בעפעהל אבצולעגען די אויספיהרונג פון אן אורטייל; א בעפעהל עטוואס אבצולעגען, אבצוהאלטען אדער צו סוספענדירען; אן אבלעג, אן אבלעגונג, א סוספענדירונג.

superse'dure *n.* (סוה-פער-סיע׳-דזשור) אן אבלעגונג, א סוספענדירונג.

supersen'sible *a.* (סוה-פער-סענ׳-סיבל) וואס איז איבער דער השגה פון די חושים, וואס מען קען ניט פיהלען אדער משיג זיין מיט די חושים.

supersen'sibly *adv.* (סוה-פער-סענ׳-סי-בלי) זייענדיג איבער דער השגה פון די חושים, ניט קענענדיג געפיהלט ווערען מיט די חושים.

supersen'sitive *a.* (סוה-פער-סענ׳-סי-טיוו) איבערעמפפינדליך, איבערטריבען עמפפינדליך.

supersen'sitiveness *n.* (סוה-פער-סענ׳-סי-טיוו-נעס) איבערטריבענע עמפפינדליכקייט.

supersen'sual *a.* (סוה-פער-סענ׳-שיו-על) וואס איז איבער דער השגה פון די חושים, וואס מען קען מיט די חושים ניט משיג זיין.

supersen'suous *a.* (סוה-פער-סענ׳-שיו-אס) וואס מען קען ניט משיג זיין אדער פיהלען מיט די חושים; איבערטריבען עמפפינדליך.

superser'viceable *a.* (סוה-פער-סויר׳-ווי-סעבל) וואס טהוט מעהר ווי עס איז פערלאנגט.

superses'sion *n.* (סוה-פער-סעש׳-אן) ז. *supersedure*.

supersti'tion *n.* (סוה-פער-סטיש׳-אן) אבערגלויבען, דאס גלויבען אין נארישע זאכען; געצענדיענסט.

supersti'tious *a.* (סוה-פער-סטיש׳-אס) אבערגלויבעריש.

supersti'tiously *adv.* (סוה-פער-סטיש׳-אס-לי) מיט אבערגלויבען.

supersti'tiousness *n.* (סוה-פער-סטיש׳-אס-נעס) אבערגלויביגקייט; דאס זיין אבערגלויבעריש.

superstra'tum *n.* (סוה-פער-סטריי׳-טאם) אן ערד=שיכט וואס ליעגט איבער אן אנדערער. ז. *stratum*.

superstruct' *v.* (סוה-פער-סטראקט') אריבערבויען, בויען איבער עטוואס.

superstruc'tion *n.* (סוה-פער-סטראק׳-שאן) אן איבערבויאונג; אן אויבערבוי.

superstruc'tural *a.* (סוה-פער-סטראק׳-טשור-על) וואס איז שייך צו אן איבערבוי אדער אויבערבוי.

su'perstructure *n.* (סוה׳-פער-סטראק-טשור) אן אויבערבוי, אן איבערבוי [א געביידע וואס שטעהט איבער אן אנדער אויפגעבויטער זאך]; עטוואס וואס איז געבויט אויף א פונדאמענט.

supersubstan'tial *a.* (סוה-פער-סאב-סטענ׳-שעל) וואס איז העכער איידער מאטעריע אדער שטאף; וואס איז העכער איידער אירגענד וועלכע סובסטאנץ אדער וועזען.

supersub'tle *a.* (סוה-פער-סאט׳ל) איבערגעשפיצט, צו קלוג, צו כיטרע; איבער פיין, איבערטריבען פיין.

supersub'tlety *n.* (סוה-פער-סאט׳ל-טי) איבער=פיינקייט, איבערטריבענע פיינקייט.

supersul'phate *n.* (סוה-פער-סאל׳-פייט) סופערזולפאט, דאפעלט שוועבעלזויערע זאלץ.

supertellu'ric *a.* (סוה-פער-טע-לוה׳-ריק) וואס געפינט זיך איבער דער אטמאספערע פון דער ערד.

supertem'poral *a. and n.* (סוה-פער-טעמ׳-פא-רעל) איבערצייטליך; וואס איז אונאבהענגיג פון דער צייט; אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך העכער פון די שלייפען; דאס וואס איז אונאבהענגיג פון דער צייט.

superterrene' *a.* (סוה-פער-טע-ריען') וואס איז איבער דער ערד.

superterres'trial *a.* (סוה-פער-טע-רעס׳-טרי-על) איבער=וועלטליך; איבערערדיש.

su'pertonic *n.* (סוה׳-פער-טאנ-איק) אין מוזיק — די זעקונדע, דער צווייטער טאן אין דער סקאלא.

supertrag'ical *a.* (סוה-פער-טרעדזש׳-אי-קעל) איבערטריבען טראגיש.

supertripar'tient *a.* (סוה-פער-טראי-פאר׳-טי-ענט) אין דער פראפארציע פון 7 צו 4.

supervene' *v.* (סוה-פער-וויען') צוקומען אדער צוגעלעגט ווערען עקסטרא צו עטוואס; צוגעגעבען אדער צוגעזעצט ווערען.

superve'nient *a.* (סוה-פער-וויע׳-ניענט) צוגעזעצט, צוגעגעבען, צוגעקומען, דערלעגט.

superven'tion *n.* (סוה-פער-ווענ׳-שאן) דאס צוזעצען אדער צוגעבען, דאס צולעגען.

supervi'sal *n.* (סוה-פער-וואי׳-זעל) אויפזיכט, השגחה; דאס האבען די אויפזיכט איבער עפעס; דאס דורכקוקען אדער איבערזעהן.

supervise' *v.* (סוה-פער-וואיז') איבערקוקען, איבערזעהן; האבען די אויפזיכט אויף עטוואס.

supervi'sion *n.* (סוה-פער-וויזש׳-אן) די אויבער=אויפזיכט.

supervi'sor *n.* (סוה-פער-וואי׳-זאר) אן אויפזעהער, א משגיח.

supervi'sorship *n.* (סוה-פער-וואי׳-זאר-שיפ) דאס אמט פון אן אויפזעהער.

supervi'sory *a.* (סוה-פער-וואי׳-זא-רי) וואס איז שייך צו אויפזיכט; וואס האט די אויפזיכט.

su'pinate *v.* (סוה׳-פי-נייט) אויסשטעלען די האנד אזוי, אז די האנד=פלעכע [דלאניע] זאל אויסקומען ארויף.

supina'tion *n.* (סוה-פי-ניי׳-שאן) דאס ליעגען אויף׳ן רוקען מיט׳ן פנים ארויף; דאס אויסשטעלען די האנד אזוי, אז די האנד=פלעכע [דלאניע] זאל אויסקומען ארויף.

su'pinator *n.* (סוה׳-פי-ניי-טאר) דער צוריקבויגונגס=מוסקול פון דער האנד [דער מוסקול וואס דיענט צום צוריקדרעהען די האנד=פלעכע אדער דלאניע].

supine' *a.* (סוה-פאין') וואס ליעגט אויף׳ן רוקען; צוריקגעבויגען, צוריקגעלעהנט; נאכלעסיג, פויל, אבגעלאזען.

su'pine *n.* (סוה׳-פאין) אין לאטיינישער גראמאטיק — דאס סופינום [די ענדונגס=פארם *u* און *um* פון דעם לאטיינישען צייטווארט].

supine'ly *adv.* (סוה-פאינ׳-לי) פויל, נאכלעסיג, אבגעלאזען; אויף׳ן רוקען, מיט דעם געזיכט ארויף.

supine'ness *n.* (סוה-פאינ׳-נעס) דאס ליעגען אויף׳ן רוקען; נאכלעסיגקייט, פוילקייט, אבגעלאזענקייט.

sup'per *n.* (סאפ׳-ער) וועטשערע, אווענד=ברויט, אווענד=עסען.

sup'per-board *n.* (סאפ׳-ער-באורד) דער טיש אויף וועלכען מען עסט וועטשערע [אווענד=ברויט].

sup'perless *a.* (סאפ׳-ער-לעס) אהן וועטשערע, אהן אווענד=ברויט.

sup'per-time *n.* (סאפ׳-ער-טאים) די צייט ווען מען עסט וועטשערע [אווענד=ברויט]; אווענד.

supplant' *v.* (סא-פלענט') ארויסזעצען אדער פערדרענגען פון פלאץ.

supplanta'tion *n.* (סאפ-לענ-טיי׳-שאן) דאס ארויסזעצען אדער דאס פערדרענגען פון פלאץ.

supplan'ter *n.* (סא-פלענ׳-טער) אן ארויסזעצער, א פערדרענגער.

sup'ple *a. and v.* (סאפל) בויגזאם; נאכגיעביג; מאכען בויגזאם; מאכען נאכגיעביג; ווערען ווייך, בויגזאם אדער נאכגיעביג.

sup'ple-jack *n.* (סאפ׳ל-דזשעק) א שטארקער, בויגזאמער שפאציער=שטאק; א קלעטער=פלאנצע פון וועלכער עס ווערען געמאכט בויגזאמע שפאציער=שטעקענס.

sup'plement *n. and v.* (סאפ׳-לי-מענט) א ביילאגע, א צוזאץ, א הוספה;

א צוגאב; איז געאמעטריע — די ערגענצונג אדער דער צוזאץ צו א ווינקעל, אז ער זאל ווערען 180 גראד; ערגענצען, צולעגען.

supplemen'tal *a.* (סאפ-לי-מענ'-טעל) וואס דיענט אלס צוזאץ, ביילאגע אדער ערגענצונג; ערגענצענד.

supplemen'tarily *adv.* (סאפ-לי-מענ'-טע-רי-לי) אלס צוזאץ; אלס צוגאב; אלס ביילאגע אדער ערגענצונג.

supplemen'tary *a.* (סאפ-לי-מענ'-טע-רי) ערגענצענד; וואס דיענט אלס צוזאץ, ביילאגע אדער ערגענצונג; וואס איז צוגעגעבען איבער דער נארמע; וואס איז צוגעגעבען עקסטרא; אין געאמעטריע — וואס ערגענצט אויף 180 גראד [ווענען א ווינקעל].

supplementa'tion *n.* (סאפ-לי-מענ-טיי'-שאן) דאס ערגענצען.

sup'pleness *n.* (סאפ'ל-נעס) בויגזאמקייט; נאכגיעביגקייט.

sup'pletive *a.* (סאפ'-לי-טיוו) ערגענצענד.

sup'pletory *a. and n.* (סאפ'-לי-טא-רי) ערגענצענד; אן ערגענצונג.

suppli'al *n.* (סא-פלאי'-על) אן ערגענצונג; אן ערזאץ; א בעפריעדיגונג פון בעדירפניסע.

sup'pliance *n.* (סאפ'-לי-ענס) דאס בעטען מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט; הכנעה, אונטערטהעניגקייט; דאס בעפריעדיגען א פערלאנג אדער א וואונש; א בעפריעדיגונג.

sup'pliancy *n.* (סאפ'-לי-ענ-סי) ז. *suppliance*.

sup'pliant *a. and n.* (סאפ'-לי-ענט) אונטערטהעניג, הכנעה'דיג; בעטענד מיט הכנעה; א הכנעה'דיגער בעטער, איינער וואס בעט מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט.

sup'pliantly *adv.* (סאפ'-לי-ענט-לי) מיט הכנעה; בעטענדיג מיט הכנעה.

sup'pliantness *n.* (סאפ'-לי-ענט-נעס) דאס הכנעה'דיגע בעטען; דאס זיין הכנעה'דיג.

sup'plicant *n. and a.* (סאפ'-לי-קענט) א הכנעה'דיגער בעטער, איינער וואס בעט מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט; בעטענד מיט הכנעה.

sup'plicantly *adv.* (סאפ'-לי-קענט-לי) אויף א הכנעה'דיגען אדער דעמיטהיגען אופן; בעטענדיג מיט הכנעה.

sup'plicate *v.* (סאפ'-לי-קייט) בעטען; הכנעה'דיג בעטען.

sup'plicatingly *adv.* (סאפ'-לי-קיי-טינג-לי) אויף א בעטענדען אופן; בעטענדיג מיט הכנעה.

supplica'tion *n.* (סאפ-לי-קיי'-שאן) א געבעט; א ביטע.

sup'plicator *n.* (סאפ'-לי-קיי-טאר) א בעטער.

sup'plicatory *a.* (סאפ'-לי-קיי-טא-רי) בעטענד; בעטענד מיט הכנעה.

suppli'er *n.* (סא-פלאי'-ער) א בעזארגער, א פערזארגער, א פערשאפער.

supplies' *n.* (סא-פלאיז') אויסשטאטונגען; געברויכס-מיטעל; פארראט; פראוויאנט.

supply' *v. and n.* (סא-פלאי') פערזארגען, פערשאפען; אויספילען, ערגענצען; אויספילען א וואקאנץ, בעזארגען א לעדיג-געבליבענע שטעלע; פערשטארקען, פערפעסטיגען; פארראט, פראוויזיע אדער הילפס-מיטעל; דער אנבאט, דער פארראט סחורה וואס ווערט געבראכט אויף'ן האנדעלס-מארק צום פערקויף; א געלד-בעוויליגונג פון דער געזעצגעבענדער קערפערשאפט פאר די אויסגאבען פון דער רעגיערונג; א פערזאן וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פלאץ פון אן אנדערען; א גייסטליכער וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פלאץ פון דעם פריסטער אין א געמיינדע.

supply'-roll'er *n.* (סא-פלאי'-ראול'-ער) די וואלצע אין א דרוק-מאשין, וועלכע שטעלט צו די דרוק-טינט צו די איבריגע וואלצען.

supply'-train *n.* (סא-פלאי'-טריין) א צוג [פון אן אייזענבאהן], וואס שטעלט צו פראוויאנט פאר אן ארמעע.

support' *v. and n.* (סא-פאורט') שטיצען; אונטערשטיצען; אונטערשפארען; בעהילפיג זיין, העלפען; אונטערהאלטען; ערנעהרען, מפרנס זיין; שפיעלען אדער דורכפיהרען א ראלע אויף דער ביהנע; שפיעלען אויף דער ביהנע מיט אן אקטיאר אדער אקטריסע, וואס שפיעלט די ערשטע ראלע; אקאמפאנירען א מוזיקער; דאס שטיצען אדער אונטערשטיצען; שטיצע, הילף; אונטערשטיצונג; א שפארע, אן אונטערשפארונג; ערנעהרונג, "נאהרונג; לעבענס-אונטערהאלט; אן ערנעהרער, א מפרנס; אן אקטיאר אדער אקטריסע וואס שפיעלט א קלענערע ראלע צוזאמען מיט דעם אקטיאר אדער אקטריסע וואס שפיעלט די הויפט-ראלע; אין מוזיק — א בעגלייטונג אדער אן אקאמפאנימענט.

support'able *a.* (סא-פאורט'-עבל) אונטערשטיצבאר, וואס קען אונטערשטיצט ווערען; ערטרעגליך, וואס מען קען אויסהאלטען.

support'ableness *n.* (סא-פאורט'-עבל-נעס) אונטערשטיצבארקייט; ערטרעגליכקייט.

support'ably *adv.* (סא-פאורט'-ע-בלי) צום אויסהאלטען, צו דערליידען, ערטרעגליך.

support' a char'acter (סא-פאורט' ע קער'-עק-טער) דורכפיהרען א ראלע אויף דער ביהנע.

support' arms (סא-פאורט' ארמז) אין מיליטער — טראגען די ביקס ווערטיקאל ביי דעם לינקען שולטער [פלייצע].

support'er *n.* (סא-פאורט'-ער) אן אונטערשטיצער, א שטיצער, א העלפער; א שפארע, אן אונטערשפארע; אן ערנעהרער, א מפרנס; עטוואס וואס שטיצט אדער שפארט אונטער; א וואפען-האלטער, א שילד-האלטער [א פיגור וואס האלט א שילד אדער הערב].

support'ing *a.* (סא-פאורט'-אינג) אונטערשטיצענד, שטיצענד.

support'less *a.* (סא-פאורט'-לעס) אהן אונטערשטיצונג.

support'ress *n.* (סא-פאורט'-רעס) אן אונטערשטיצערין, א שטיצערין.

supports' *n.* (סא-פאורטס') אין מיליטער — די צווייטע ארמעע-ליניע אין א מלחמה.

suppos'able *a.* (סא-פאוז'-עבל) וואס קען אנגענומען ווערען, וואס מען קען משער זיין; וואס מען קען פארויסזעצען.

suppos'ably *adv.* (סא-פאוז'-ע-בלי) פארויסצוזעצען, משער צו זיין, אנצונעהמען.

suppos'al *a.* (סא-פאוז'-על) אן אננאהמע, א פארויסזעצונג, א השערה, א מיינונג.

suppose' *v. and n.* (סא-פאוז') אננעהמען, פארויסזעצען, משער זיין; מאכען א השערה; מיינען, רעכנען, דענקען, גלויבען, זיך פארשטעלען; א מיינונג, א השערה, א פארויסזעצונג.

supposed' *a.* (סא-פאוזד') פארויסגעזעצט, געמיינט; אנגענומען [אלס ריכטיג].

suppos'edly *adv.* (סא-פאוז'-ער-לי) לויט השערה.

suppos'er *n.* (סא-פאוז'-ער) א פארויסזעצער, איינער וואס מאכט א השערה; איינער וואס נעהמט אן אדער איז משער.

supposi'tion *n.* (סאפ-א-זיש'-אן) אן אננאהמע, א השערה; א מיינונג.

supposi'tional *a.* (סאפ-א-זיש'-אנ-על) געבויט אויף א השערה אדער פארויסזעצונג.

supposi'tionally *adv.* (סאפ-א-זיש'-אנ-על-אי) לויט השערה, לויט פארויסזעצונג.

supposi'tionless *a.* (סאפ-א-זיש'-אנ-לעס) ניט אונטערווארפען צו וועלכע עס איז ספעציעלע בעדינגונגען.

suppositi'tious *a.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס) ניט עכט, נאכגעמאכט, ניט ריכטיג, פאלש.

suppositi'tiously *adv.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס-לי) אויף א נאכגעמאכטען אופן; ניט עכט, פאלש.

suppositi'tiousness *n.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס-נעס) ניט-עכטקייט, ניט-ריכטיגקייט, פאלשקייט.

suppos'itive *a. and n.* (סא-פאז'-אי-טיוו) וואס ענטהאלט א השערה אדער פארויסזעצונג; פארויסגעזעצט, אנגענומען, געמיינט; א בינד-ווארט וואס דריקט אויס א תנאי אדער בעדינגונג [ווי דאס ווארט "אויב"].

suppos'itively *adv.* (סא-פאז'-אי-טיוו-לי) לויט פארויסזעצונג, לויט השערה.

suppos'itory *n.* (סא-פאז'-אי-טא-רי) א צעפעל [א מעדיצין אין דער פארם פון א ליכטעל אדער שפונט וואס ווערט אריינגעשטעקט אין דער עפנונג פון הינטער-לייב, ווי פאר מערידען-ליידענדע א. ד. ג.].

suppress' *v.* (סא-פרעס') אונטערדריקען; איבערוועלטיגען; אבהאלטען, צוריקהאלטען; פערהינדערען.

suppressed' *a.* (סא-פרעסט') אונטערדריקט, צוריקגעהאלטען.

suppress'edly *adv.* (סא-פרעס'-עד-לי) אויף אן אונטערדריקטען אדער צוריקגעהאלטענעם שטייגער.

suppress'er *n.* (סא-פרעס'-ער) אן אונטערדריקער.

suppress'ible *a.* (סא-פרעס'-איבל) אונטערדריקבאר.

suppres'sion *n.* (סא-פרעש'-אן) אונטערדריקונג; צוריקהאלטונג.

suppres'sionist *n.* (סא-פרעש'-אנ-איסט) אן אנהענגער פון אונטערדריקונגען.

suppres'sio ve'ri (סא-פרעש'-יאו ווי'-ראי) די אונטערדריקונג פון אמת, די אונטערדריקונג פון פאקטען.

suppress'ive *a.* (סא-פרעס'-איוו) וואס איז נעניינט צו אונטערדריקונג; אונטערדריקענד.

suppress'or *n.* (סא-פרעס'-אר) אן אונטערדריקער, א פערהאלטער.

sup'purate *v.* (סאפ'-יו-רייט) פלוסען, אייטערען, ארויסלאזען פלאגמע אדער פלוס.

suppura'tion *n.* (סאפ-יו-ריי'-שאן) אייטערונג; דאס פלוסען.

sup'purative *a. and n.* (סאפ'-יו-רייַ- טיוו) אייטערענד, וואָס אייטערט, וואָס פלוסט; אַ מעדיציַן וואָס ברענגט אַרויס אייטער אָדער פלוס.

supracil'iary *a.* (סוּה-פּרא-סיל'-אי- ע-רי) וואָס געפינט זיך איבער די ברעמען.

supracos'tal *a.* (סוּה-פּרא-קאָס'-טעל) וואָס ליגט איבער די ריפּען.

supracreta'ceous *a.* (סוּה-פּרא-קרי- טיי'-שיאַס) אין געאָלאָגיע — וואָס ליגט איבער דער קרייד-שיכט פון דער ערד.

supradecompound' *a.* (סוּה-פּרא-די- קאָם-פּאַונד') דרייפאַך צוזאַמענגעזעצט, וואָס בעשטעהט פון דריי אָדער מעהר טיילען [וועגען בלעטער פון פלאַנצען].

suprador'sal *a.* (סוּה-פּרא-דאָהר'-סעל) וואָס איז איבער אָדער אויף דעם רוקען [פון אַן אָרגאַניזם].

supraIa'bial *a.* (סוּה-פּרא-ליי'-בי-על) וואָס איז שייך צו דער אויבערשטער ליפּ; וואָס געפינט זיך אויף דער אויבערשטער ליפּ.

supralapsa'rian *a. and n.* (סוּה- פּרא-לעפּ-סיי'-רי-ען) וואָס איז שייך צו סופּראַלאַפּסאַריאַניזם; אַ סופּראַלאַפּסאַריער, אַן אַנהענגער פון סופּראַלאַפּסאַריאַניזם. ז. *supralapsarianism*.

supralapsa'rianism *n.* (סוּה-פּרא- לעפּ-סיי'-רי-ען-איזם) סופּראַלאַפּסאַריאַניזם [די בעהויפּטונג, אַז נאָך פאַר דעם זינד-פאַל פון אדם הראשון האָט שוין גאָט אין פאָרויס בעשטימט ווער עס וועט זוכה זיין צום אייביגען גן עדן און ווער עס וועט פעראורטיילט ווערען צום אייביגען גיהנום, אין געגענזאַץ צו אינפראַלאַפּסאַריאַניזם. ז. *infralapsarianism*].

supralu'nar *a.* (סוּה-פּרא-לוּה'-נאַר) וואָס איז איבער דער לבנה; זעהר הויך.

supramaxil'la *n.* (סוּה-פּרא-מעק-סיל'- אַ) די אויבערשטע קינבאַקען-ביינער.

supramax'illary *a. and n.* (סוּה-פּרא- מעק'-סי-לע-רי) וואָס איז שייך צו דעם אויבערשטען קינבאַק-ביין; דער אויבערשטער קינבאַק-ביין.

supramun'dane *a.* (סוּה-פּרא-מאַנ'- דיין) איבערוועלטליך, איבערערדיש; וואָס איז שייך צו דער גייסטיגער אָדער רוחניות'דיגער וועלט.

suprana'sal *a.* (סוּה-פּרא-ניי'-זעל) וואָס איז איבער דער נאָז.

supranat'ural *a. and n.* (סוּה-פּרא- נעטש'-יו-רעל) ז. *supernatural*

supranat'uralism *n.* (סוּה-פּרא- נעטש'-יו-רעל-איזם) ז. *supernaturalism*

supranat'uralist *a. and n.* (סוּה- פּרא-נעטש'-יו-רעל-איסט) ז. *supernaturalist*

supranaturalis'tic *a.* (סוּה-פּרא- נעטש-יו-רע-ליס'-טיק) ז. *supernaturalistic*

supraor'bital *a.* (סוּה-פּרא-אָהר'-בי- טעל) וואָס געפינט זיך איבער די אויגען-לעכער; אַ נערוו אָדער אַרטעריע, וואָס געפינט זיך איבער די אויגען-לעכער.

suprare'nal *a.* (סוּה-פּרא-ריי'-נעל) וואָס געפינט זיך איבער די ניערען.

suprare'nal cap'sule (סוּה-פּרא-רי'- נעל קעפּ'-סיול) אַזאַ קאַפּסעל-פעָרמיגעס שטיקעל פלייש וואָס איז אַרום די ניערען. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

suprascap'ular *a.* (סוּה-פּרא-סקעפּ'- יו-לאַר) וואָס געפינט זיך איבער דעם שולטער-בלאַט [די לאָפּעטקע פון דער פּליִיצע].

suprasen'sible *a.* (סוּה-פּרא-סענ'- סיבל) ז. *supersensuous*

supravi'sor *n.* (סוּה-פּרא-וואַי'-זאָר) ז. *supervisor*

suprem'acy *n.* (סוּה-פּרעמ'-ע-סי) די העכסטע אויטאָריטעט, די העכסטע געוואַלט, די אויבערמאַכט, די אויבער-הערשאַפט.

supreme' *a. and n.* (סוּה-פּריעם') העכסט; אויבער, אויבערשט [אין ראַנג, אין ווירדע, אין מאַכט]; אין העכסטען גראַד, אויף דער העכסטער מדרגה; דער העכסטער, דער שעף.

Supreme' Be'ing (the) (סוּה-פּריעם' בי'-אינג) דאָס אַלערהעכסטע וועזען, דער אויבערשטער, גאָט.

Supreme' Court (סוּה-פּריעם' קאָורט) דאָס אויבער-געריכט; דאָס העכסטע געריכט פון לאַנד אָדער פון אַ שטאַאַט.

supreme' end (סוּה-פּריעם' ענד) דער לעצטער ציעל, דער ענדליכער ציעל.

supreme' good (סוּה-פּריעם' גוּד) די העכסטע טוגענד.

supreme'ly *adv.* (סוּה-פּריעמ'-לי) אין העכסטען גראַד, אויף דער העכסטער מדרגה; העכסט, אַם העכסטען.

supreme'ness *n.* (סוּה-פּריעמ'-נעס) די העכסטקייט, דאָס זיין דער העכסטער אָדער דאָס העכסטע.

supreme' pon'tiff (סוּה-פּריעם' פּאָנ'- טיף) דער העכסטער בישאָף פון רוים; דער פּאַפּסט.

suprem'ity *n.* (סוּה-פּרעמ'-אי-טי) ז. *supremeness*

su'ra *n.* (סוּה'-רא) סוּרא, אַ קאַפּיטעל פון קאָראַן [די הייליגע שריפטעןביי די מאַכמעדאַנער]; אין אָסט-אינדיען — די געאיהרטע זאַפט פון געוויסע פּאַלמען.

su'rah *n.* (סיו'-רא) אַ מין ווייכער זייַדענער שטאָף פאַר פרויען-קליידער; אַ קאַפּיטעל פון קאָראַן [ז. *sura*].

su'rah silk (סיו'-רא סילק) ז. *surah*

su'ral *a.* (סיו'-רעל) וואָס געהערט צו דער איקרע פון פוּס.

sur'ance *n.* (שוּהר'-ענס) ז. *assurance*

sur'base *n.* (סויר'-בייס) אין אַרכיטעק- טור — דער אויבערשטער געזימס אָדער קאַרניז פון אַ פּעדעסטאַל [דער פונדאַמענט פון אַ סטאַטוע אָדער זייל].

surbase' *v.* (סויר-בייס') אייַנדריקען, אייַנפּרעסען; מאַכען פּלאַך אָדער פּלאַ- טשיג.

sur'based *a.* (סויר'-בייסט) אייַנגע- דריקט, אייַנגעפּרעסט; געמאַכט פּלאַך אָדער פּלאַטשיג; מיט אַ געזימס אָדער קאַרניז אַרום דעם פּעדעסטאַל [דער פונ- דאַמענט פון אַ סטאַטוע אָדער זייל].

surbased' arch (סויר-בייסט' אַרטש) אַן עליפּטישער בויגען. ז. *elliptic arch*

sur'basement *n.* (סויר'-בייס-מענט) דאָס זיין אייַנגעדריקט אָדער אָבגעפּלאַכט [ווי אַן עליפּטישער בויגען. ז. *elliptic arch*]; דער אויבערשטער קאַרניז פון אַ פּעדעסטאַל [דער פונדאַ- מענט פון אַ סטאַטוע אָדער זייל].

surbed' *v.* (סויר-בעד') זעצען אַ שטיין אויף'ן קאַנט אָדער ברעג [ניט אין דער לאַגע ווי ער איז געלעגען אין שטיין- ברוך].

surcharge' *v. and n.* (סויר-טשאַרדזש') איבערלאַדען, אָנלעגען צופיעל משא, אי- בערלעסטיגען; אין יוריספּרודענץ — בע- וויזען, אַז איינער האָט נאָך עפּעס צו- צורעכנען צו דעם חשבון וואָס ער האָט אָנ- געגעבען, אַז ער האָט עפּעס דורכגעלאָזען; רעכנען אַ צו-הויכען פּרייז; אַן איבער- לאַסט, אַ צו-שווערע משא; אַ צו-הויכער פּרייז; אַ צורעכנונג צו איינעמס חשבון, ווען ער האָט עפּעס דורכגעלאָזען; אין פאַרצעליי-וואַרען — אַ העלע עמאַל-צייכנונג אויף אַ טונקעלען גרונד.

sur'cingle *n. and v.* (סויר'-סינגל) אַ זאַטעל-גאַרטעל; דער באַנד אַרום בויך פון אַ פערד, וואָס בעפעסטיגט דעם זאַ- טעל אָדער די דעקע צום רוקען; אַ גאַר- טעל פון אַ קלייד; אַרומגאַרטלען מיט'ן זאַטעל-גאַרטעל; צופעסטיגען עפּעס מיט אַ גאַרטעל.

sur'cle *n.* (סוירקל) — אין באָטאַניק — אַ קליינע אַרויסשפּראָצונג; אַ קליין צוויי- געל.

sur'coat *n.* (סויר'-קאָוט) אַן אויבער-ראָק.

surculig'erous *a.* (סויר-קיו-לידזש'-ע- ראַס) אין באָטאַניק — וואָס לאָזט אַרויס אַ קליינעם שפּראָצלינג אָדער צווייגעל.

sur'culose *a.* (סויר'-קיו-לאָוס) אין באָ- טאַניק — וואָס לאָזט אַרויס שפּראָצלינ- גען.

sur'culous *a.* (סויר'-קיו-לאַס) ז. *surculose*

surd *a., n. and v.* (סוירד) אין מאַ- טעמאַטיק — וואָס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין אַ בעשטימטער צאַהל; אַ קוואַנ- טיטעט וואָס קען ניט אויסגעדריקט ווע- רען אין אַ בעשטימטער צאַהל; אין פאָ- נעטיק — אַ קאָנסאָנאַנט וואָס ווערט אויס- געשפּראָכען מיט'ן אָטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאַבען "ט", "ק", אין געגענזאַץ צו די קאָנסאָנאַנטען "ד", "ג", וועלכע ווערען אויסגעשפּראָכען מיט דער שטימע]; מאַכען זאַנפט אָדער ווייך.

sur'dity *n.* (סויר'-די-טי) דאָס זיין ווייך אין אויסדרוק, דאָס ניט האָבען קיין קלאַנג.

sure *a. and adv.* (שוּהר) זיכער, גע- וויס; פּאָזיטיוו; אָהן צווייפעל; זיכער אין עפּעס; צופערלעסיג; פּערזיכערט, פעסט, שטאַנדהאַפט; זיכער פון געפאַהר.

sure as a gun (שוּהר עז ע גאַן) פּאַל- שטענדיג זיכער.

sure card (שוּהר קאַרד) אַ זיכערע אויס- זיכט אויף ערפאָלג; אַ מאַן וואָס מען מעג זיך אויף איהם פערלאָזען [אין גנב'ישען לשון].

sure enough' (שוּהר אי-נאַף') זיכער, געוויס, אָהן צווייפעל.

sure'-enough' *a.* (שוּהר'-אי-נאַף') ווירקליך, ריכטיג, עכט; ניט פערפעלשט.

sure'-foot'ed *a.* (שוּהר'-פוּט'-עד) זי- כער אויף די פיס; מיט זיכערע טריט; וואָס קען ניט געשטרויכעלט ווערען; טרויאונגס-ווערטה.

sure'-foot'edly *adv.* (שוּהר'-פוּט'-עד- לי) מיט זיכערע טריט; ניט וואַקלענדיג זיך.

sure'-foot'edness *n.* (שוּהר'-פוּט'-עד- נעס) דאָס שטעהן זיכער אויף די פיס; דאָס זיין טרויאונגס-ווערטה.

sure'ly *adv.* (שוּהר'-לי) זיכער, געוויס; אָהן ספק, אָהן צווייפעל; זיכערליך, פעסט, שטאַנדהאַפט.

sure'ness *n.* (שוּהר'-נעס) דאָס זיין זי- כער; זיכערהייט, געוויסהייט; צופערלעסיג- קייט.

sure'ty *n.* (שוהר'–טי) געוויסהייט, זיכער־קייט; פערזיכערונג, ערבות; א פערזיכע־רונגס־געבער, אן ערב.
sure'tyship *n.* (שוהר'–טי–שיפ) דאס זיין אן ערב, די פערפליכטונג פון איינעם צו בעצאהלען די שולדען אדער צו זיין פעראנטווארטליך פאר דער אויפפיהרונג פון אן אנדערען.
surf *n.* (סוירף) דאס ווארפען פון די ווע־לען פון ים געגען ברעג אדער געגען פעל־זען־שטיינער.
sur'face *n., a. and v.* (סויר'–פייס) אן אויבערפלעכע; די אויסענזייט פון עפּעס; וואס איז שייך צו דער אויסענזייט; אוי־בערפלעכליך; ניט ערנסט; מאכען א גוטע אויסענזייט; מאכען גלאט.
sur'face-car *n.* (סויר'–פייס–קאר) א וואגאן פון א גאסען־אייזענבאהן.
sur'face-conden'ser *n.* (סויר'–פייס–קאנ–דענ'–סער) א קאנדענזאטאר פון א דאמפף־מאשין, וואו דער אויסגעארבייטעטער דאמפף ווערט ארייננעלאזען און ווערט קאנדענזירט [אבגעזעצט אלס וואסער] דורך זיין בעריהרונג מיט די מעטאל־פלע־כען פון דעם קאנדענזאטאר, וועלכע ווע־רען געקיהלט פון קאלטען וואסער.
sur'faced *a.* (סויר'–פייסט) מיט א פא־לירטער אויבערפלעכע; גלאט געמאכט; מיט זעהר א גלאטער אויבערפלעכע [ווע־גען גוטע זארטען פאפּיער].
sur'face-plane *n.* (סויר'–פייס–פליין) א הובעל־מאשין.
sur'face-prin'ting *n.* (סויר'–פייס–פרינ'–טינג) דאס דרוקען פון א רעליעפער [בולט'ער] אויבערפלעכע, ווי פון גע־וועהנליכע שריפט [אין געגענזאץ צו דעם דרוקען פון קופּערשטיך א. ד. ג.].
sur'facer *n.* (סויר'–פיי–סער) א מא־שין צו מאכען גלאט די אויבערפלעכע פון האלץ; א הובעל־מאשין.
sur'face-wa'ter *n.* (סויר'–פייס–וואה'–טער) דאס גאסען־וואסער און גא־סען־שמוץ וואס פליסט אראב אין רינשטאק.
sur'facing-machine' *n.* (סויר'–פיי–סינג–מע–שין') א מאשין גלאט צו מאכען און פאלירען די אויסענזייט פון מעטא־לענע זאכען; א הובעל־מאשין גלאט צו מאכען האלץ־ווארען.
sur'facing-plane *n.* (סויר'–פיי–סינג–פליין) א הובעל צום אבהובלען גלאט אוי־בערפלעכען.
surf'-bird *n.* (סוירפ'–בוירד) אזא אמעריקאנישער פויגעל ענהליך צו דעם אייראפּעאישען רעגען־פייפער [ז. *golden plover*]. געפינט זיך ביי די אמעריקאנישע ברעגען פון פאסיפישען אקעאן.
surf'-boat *n.* (סוירפ'–באוט) א שטארק־געבויטעס שיפעל וואס געהט דורך זיכער דורך די ווארפענדע וועלען פון ים.
surf'-duck *n.* (סוירפ'–דאק) א מין ים־ענטעל. ז. *scoter*.
sur'feit *v. and n.* (סויר'–פיט) איבער־זעטיגען, איבערקארמען; זיך איבערעסען; פיהלען א ניט־גוטקייט פון איבערעסען זיך; דאס איבערעסען זיך, דאס איבער־לעסטיגען דעם מאגען פון צופיעל עסען אדער טרינקען; דער איבעל, די ניט־גוט־קייט פון איבערעסען זיך.
sur'feiter *n.* (סויר'–פיט–ער) א זולל וסובא, א פרעסער; איינער וואס עסט זיך איבער.
sur'feiting *n.* (סויר'–פיט–אינג) דאס איבערעסען זיך.
sur'feit-wa'ter *n.* (סויר'–פיט–וואה'–טער) א וואסער וואס דיענט אלס רפואה צו ניט־גוטקייט פון איבערעסען זיך.
surfi'cial *a.* (סויר–פיש'–על) אין גאנ־צען אויבערערדיש, וואס בעלאנגט צו אדער וואס געפינט זיך אויף דער אוי־בערפלעכע פון דער ערד [אין געגענזאץ צו אונטערערדיש].
surf'man *n.* (סוירפ'–מען) א מענש, וואס איז געלערענט דורכצופיהרען א שיפעל דורך ווארפענדע ים־וועלען; איינער וואס דיענט ביי דער ארגאניזאציאן וואס האט די אויפגאבע צו רעטען מענשען אויף'ן ים.
surf'-sco'ter *n.* (סוירפ'–סקאו'–טער) ז. *surf-duck*.
sur'fy *a.* (סויר'–פי) שוימיג, קאכענד [וועגען די ים־וועלען וואס שלאגען זיך אב אן ברעג אדער אן פעלזען].
surge *n. and v.* (סוירדזש) א וועלע, א כוואליע, אן אינד; דאס הויבען זיך פון כוואליעס אדער אינדען; ווארפען הויכע וועלען; זיך ווארפען [פון וועלען].
surge'ful *a.* (סוירדזש'–פול) פול מיט ברויזענדע כוואליעס.
surge'less *a.* (סוירדזש'–לעס) אהן ווע־לען, אהן כוואליעס, רוהיג [וועגען ים].
sur'gent *a.* (סויר'–דזשענט) ברויזענד, זיך הויבענד [וועגען כוואליעס].
sur'geon *n.* (סויר'–דזשאן) א וואונד־ארצט, א כירורג; דער שטאב־ארצט [אין מיליטער]; דער זעע־באדער [אזא פיש פון די הייסע לענדער. ז. *doctor-fish*].

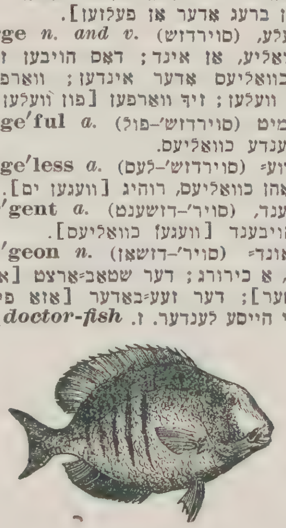
Surgeon

sur'geon-au'rist *n.* (סויר'–דזשאנ–אה'–ריסט) אן אטאלאגיסט, אן אויערען־דאקטאר.
sur'geoncy *n.* (סויר'–דזשאנ–סי) דאס אמט אדער שטעלע פון א רעגימענטס־ארצט.
sur'geon-den'tist *n.* (סויר'–דזשאנ–דענ'–טיסט) א צאהן־ארצט, א דענטיסט.
sur'geon-fish *n.* (סויר'–דזשאנ–פיש) דער זעע־באדער. ז. *surgeon*.
sur'geon-gen'eral *n.* (סויר'–דזשאנ–דזשענ'–ע–רעל) א גענעראל־ארצט אין דער ארמעע אדער פלאטע.
sur'geonship *n.* (סויר'–דזשאנ–שיפ) דאס אמט אדער שטעלע פון א וואונדען־ארצט אדער כירורג.
sur'gery *n.* (סויר'–דזשער–אי) כירור־גיע, די קונסט צו מאכען אפּעראציעס און היילען וואונדען.
sur'gical *a.* (סויר'–דזשי–קעל) כירור־גיש, וואס איז שייך צו כירורגיע.
sur'gically *adv.* (סויר'–דזשי–קעל–אי) אויף א כירורגישען שטייגער; לויט די כללים פון כירורגיע.
sur'ging *n.* (סויר'–דזשינג) דאס הויבען זיך פון וועלען.
sur'gy *a.* (סויר'–דזשי) פול מיט זיך הויבענדע כוואליעס; כוואליעדיג, אינדיג, שטורמדיג [וועגען ים].
su'ricate *n.* (סיו'–רי–קייט) די סורי־קאטע, אזא דרום־אפריקאניש חיה'לע, וואס פערניכטעט מייז, ראטען א. ד. ג. עס איז ענהליך צו דעם צפון־אפריקאנישען איכנייםאן [ז. *ichneumon*].
sur'lily *adv.* (סויר'–לי–לי) מיט פער־דרוס; אויף א בייזער, בייסיגער, פינ־סטערער ארט.
sur'liness *n.* (סויר'–לי–נעס) בייזקייט, זויערקייט; אנגעכמורעטקייט.
sur'ly *a.* (סויר'–לי) בייז, אנגעכמורעט, זויער; פינסטער; בייסיג; פרעך, חוצפה־דיג, העזה'דיג.
sur'ly-boots *n.* (סויר'–לי–בוהטס) א בייזער, אנגעכמורעטער מענש.
sur'ma *n.* (סוהר'–מא) סורמא, שווארצע שוועבעל־אנטימאניום [אזא פארב וואס ווערט בענוצט פון די פרויען פון די מזרח־לענדער צו שווארצען די ברעמען].
surmi'sal *n.* (סויר–מאי'–זעל) א השערה; דאס משער זיין.
surmise' *n. and v.* (סויר–מאיז') א השערה; דאס משער זיין; חושד זיין, הא־בען א פערדאכט; זיך משער זיין.
surmi'ser *n.* (סויר–מאי'–זער) איינער וואס איז משער; איינער וואס מאכט א השערה.
surmi'sing *n.* (סויר–מאי'–זינג) פער־דעכטיגונג, פערדאכט, חשד.
surmount' *v.* (סויר–מאונט') אריבער־הויבען; שטעלען עפּעס איבער אדער אויף אן אנדער זאך; אריבערקומען; בייקומען; אריבערשטייגען.
surmoun'table *a.* (סויר–מאונ'–טעבל) איבערשטייגליך; וואס קען אריבערגעהוי־בען אדער איבערקומען ווערען.
surmoun'tableness *n.* (סויר–מאונ'–טעבל–נעס) איבערשטייגליכקייט; דאס קע־נען בייגעקומען אדער אריבערגעשטיגען ווערען.
surmoun'ted *a.* (סויר–מאונ'–טעד) אי־בערגעשטיגען, בעזיגט.
surmoun'ter *n.* (סויר–מאונ'–טער) אן איבערשטייגער, אן איבערשטארקער, א זיעגער.
surmul'let *n.* (סויר–מאל'–עט) דער סורמולעט [אזא רויטליכער זעהר געשמא־קער פיש פון מיטעללענדישען ים און אט־לאנטישען אקעאן].

Surmullet

sur'name *n. and v.* (סויר'–ניים) א ביי־נאמען, א צונאמען; א פאמיליען־נאמען; געבען א צונאמען.
sur'namer *n.* (סויר'–ניי–מער) איינער וואס גיט א צונעמעניש.
sur'nay *n.* (סויר'–ניי) אן אריענטאלי־שער מוזיקאלישער אינסטרומענט ענהליך צו א האבאי. ז. *oboe*.
surpass' *v.* (סויר–פעס') איבערטרעפען, איבערשטייגען.
surpass'able *a.* (סויר–פעס'–עבל) אי־בערטרעפבאר, איבערטרעפליך, וואס קען איבערטראפען ווערען.
surpass'ing *a.* (סויר–פעס'–אינג) איבער־טרעפענד, פארטרעפליך.
surpass'ingly *adv.* (סויר–פעס'–אינג–לי) אויף אן איבערטרעפענדער, פארטרעפ־ליכער ארט.
surpass'ingness *n.* (סויר–פעס'–אינג–נעס) פארטרעפליכקייט; איבערטרעפונג.

sur'plice *n.* (סויר'-פלים) דאס כאר-העמד [א מין ווייסער קיטעל, וואס די גייסטליכע און כאר-זינגער אין די קאטוילישע און אנגליקאנישע קירכען טראגען אין דער צייט פון דער עבודה].

sur'plice-fee *n.* (סויר'-פלים-פיע) א בעלוינונג וואס ווערט געצאהלט די גייסטליכע פאר צופעליגע דיענסטען, ווי פאר טויפען, חתונות, לויות א. ז. וו.

sur'plus *n. and a.* (סויר'-פלאס) אן איבערפלוס, אן איבערשוס; אין יורים-פרודענץ — דאס איבערגעבליבענע פערמעגען [נאך'ן אויסצאהלען אלע שולדען און לעגאטען פון פערשטארבענעם]; וואס איז מעהר וויפיעל עס פאדערט זיך; מעהר ווי גענוג.

sur'plusage *n.* (סויר'-פלאס-עדזש) דער איבערפלוס; דאס האבען פון עפעס מעהר ווי מען דארף.

surpri'sal *n.* (סויר-פראי'-זעל) דאס איבערראשען, אן איבערראשונג; אן ערשטוינונג.

surprise' *n. and v.* (סויר-פראיז') איבערראשונג, ערשטוינונג; עפעס וואס פעראורזאכט אן איבערראשונג אדער ערשטוינונג; איבערראשען, ערשטוינען; צומישען, צוטומלען.

surprise'-cup *n.* (סויר-פראיז'-קאפ) א טרינק-גלאז אדער בעכער, וואס איז אזוי געמאכט, אום אבצוטהאן א שפיצעל דעם טרינקער [ווי א בעכער פון וועלכען די פליסיגקייט גיסט זיך אויס גלייך ווי מען נעהמט איהם צום מויל].

surpri'sedly *adv.* (סויר-פראי'-זעד-לי) מיט איבערראשונג, מיט ערשטוינונג.

surprise' in'to (סויר-פראיז' אינ'-טו) ברייננען אימעצען אין אן אונערווארטעטען צושטאנד; צופיהרען אימעצען צו אן ענטפער אדער טהאט, וואס איז פאר איהם אליין געווען אונערווארטעט.

surprise' par'ty (סויר-פראיז' פאר'-טי) א קאמפאניע מענשען, וואס זיינען געקומען אונערווארטעט צו זייער פריינד, בריינגענדיג מיט זיך מאכלים און געטראנקען פאר א מאהלצייט.

surpri'ser *n.* (סויר-פראי'-זער) איינער וועלכער איבערראשט אדער ערשטוינט אימעצען.

surpri'sing *a.* (סויר-פראי'-זינג) איבערראשענד, ערשטוינענד.

surpri'singly *adv.* (סויר-פראי'-זינג-לי) מיט איבערראשונג, מיט ערשטוינונג, מיט פערוואונדערונג.

surpri'singness *n.* (סויר-פראי'-זינג-נעס) איבערראשונג; ערשטוינונג; דאס זיין איבערראשט אדער ערשטוינט.

surprize' *n. and v.* (סויר-פראיז') ז. *surprise*.

surrebut' *v.* (סאר-אי-באט') ענטפערען אין געריכט אויף דעם אנגעקלאגטענס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrebut'tal *n.* (סאר-אי-באט'-על) דעם קלעגער'ס בעווייזע וואס ווערען צוגעשטעלט אין געריכט אבצושלאגען דעם אנגעקלאגטען'ס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrebut'ter *n.* (סאר-אי-באט'-ער) דעם קלעגער'ס ענטפער אויף דעם אנגעקלאגטען'ס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrejoin' *v.* (סאר-אי-דזשאין') ענטפערען אין געריכט אויף דעם אנגעקלאגטען'ס געגען-ענטפער.

surrejoin'der *n.* (סאר-אי-דזשאינ'-דער) דער ענטפער פון קלעגער אויף דעם געגען-ענטפער פון דעם אנגעקלאגטען.

surren'der *v. and n.* (סא-רענ'-דער) איבערגעבען, איבערליפערען; אבטרעטען; זיך אונטערגעבען; די איבערגעבונג; די אונטערגעבונג, דאס אונטערגעבען זיך; די אבטרעטונג.

surren'derer *n.* (סא-רענ'-דער-ער) איינער וואס גיט זיך אונטער; איינער וואס טרעט אב אדער גיט איבער.

surrepti'tious *a.* (סאר-עפ-טיש'-אס) וואס איז געטהאן בגנבה אדער דורך בעטרוג; וואס האנדעלט בגנבה אדער אין געהיים; וואס איז שולדיג אין פערנעהמען עפעס בגנבה.

surrepti'tiously *adv.* (סאר-עפ-טיש'-אס-לי) בגנבה, אין געהיים.

sur'rey *n.* (סאר'-אי) א לייכטער פאעטאן צום פאהרען שפאציערען.

sur'rogate *n.* (סאר'-א-גייט) א סוראגאט, אן ערזאץ-מיטעל [דאס וואס ווערט בענוצט צו פערבייטען עטוואס, ווי למשל, ציקאריע אנשטאט קאפע א. ד. ג.]; א במקום, א שטעלפערטרעטער; א בעפאלמעכטיגער אדער שטעלפערטרעטער פון א קירכען-ריכטער אדער פון א בישאף; א ריכטער, וואס האט צו טהאן מיט צוואות און ירושות.

sur'rogateship *n.* (סאר'-א-גייט-שיפ) שטעלפערטרעטערשאפט; דאס אמט פון א ריכטער איבער צוואות און ירושות.

surroga'tum *n.* (סאר-א-גיי'-טאם) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — א סוראגאט, דאס וואס קומט אנשטאט אן אנדער זאך.

surround' *v. and n.* (סא-ראונד') ארומרינגלען; איינשליסען; דאס ארומרינגלען א פלאץ וואו מען געהט אויף געיעג, כדי צונויפצוטרייבען די חיות אין איין ארט פון וועלכען זיי קענען ניט אנטלויפען, ווי דאס ווערט געטהאן ביי דער יאגד אויף ביפעל-אקסען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א קארדאן פון יעגער וואס רינגלען ארום א פלאץ וואו חיות געפינען זיך.

surround'ing *n.* (סא-ראונד'-אינג) אן ארומרינגלונג; דאס ארומרינגלען; אן אומגעבונג, א סביבה; אן אומגעגענד.

surround'ings *n.* (סא-ראונד'-אינגז) אן אומגעבונג; א סביבה; אן אומגעגענד.

sur-roy'al *n.* (סויר-ראי'-על) דער אויבערשטער צווייגעל פון א הירש-הארן.

sursize' *n.* (סויר-סאיז') אין מיטעלאלטער — א שטראף וואס פלעגט ארויפגעלעגט ווערען אויף אן ארענדאר פאר ניט צאהלען צום סראק ארענדע-געלד.

sursol'id *a. and n.* (סויר-סאל'-איד) אין מאטעמאטיק — פון פינפטען גראד [וואס איז געדאפעלט אויף זיך זעלבסט פינף מאל]; דער פינפטער גראד אדער פאטענץ אין א צאהל.

sur'tax *n. and v.* (סויר'-טעקס) אן עקסטרא שטייער; ארויפלעגען אן עקסטרא שטייער.

surtout' *n.* (סויר-טוהט') א סורדוט, א טאליע-ראק, א פרינץ-אלבערט.

sur'turbrand *n.* (סויר'-טויר-ברענד) די האלץ-ארטיגע ברוין-קויהל אין איסלאנד.

serveil'lance *n.* (סויר-ווייל'-יענס) אויפזיכט, השגחה, אכטונג-געבונג.

surveil'lant *a. and n.* (סויר-ווייל'-יענט) וואס גיט אכטונג, וואס האט די אויפזיכט; אן אויפזעהער, א משגיח; א שפיאן.

survey' *v. and n.* (סויר-וויי') איבערבליקען, איבערקוקען; בעזעהן, בעזיכטיגען, בעטראכטען; אכטונג געבען, האבען אויפזיכט; פערמעסטען לאנד, ארויפבנעהמען א פלאן פון א שטיק לאנד; אן איבערזיכט, אן איבערבליק; א בעזיכטיגונג, א דורכזעהונג, א דורכקוקונג; דאס אויסמעסטען אדער דאס ארויפנעהמען א פלאן פון א שטיק לאנד; א פלאן אדער בעשרייבונג פון א זאך וואס ווערט פערזיכערט אין א פערזיכערונגס-געזעלשאפט, ווי פאר פייער א. ד. ג.; א שטייער-בעצירק וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט פון א ספעציעלען בעאמטען; א פלאן.

survey'able *a.* (סויר-וויי'-עבל) וואס קען בעזעהן אדער בעזיכטיגט ווערען.

survey'ance *n.* (סויר-וויי'-ענס) ז. *surveyorship*.

survey'ing *n.* (סויר-וויי'-אינג) די פעלד-מעסט-קונסט, די פערמעסטונג פון לאנד, דאס ארויפנעהמען א פלאן פון לאנד.

survey'or *n.* (סויר-וויי'-אר) א בעזעהער, א בעקוקער; אן אויסזעהער, א פעלד-מעסטער, א קאמארניק; אן אינספעקטאר אין דער ענגלישער פלאטע וואס האט די אויפזיכט אויף דאס בויען און פעררעכטען פון די שיפען.

survey'or-gen'eral *n.* (סויר-וויי'-אר-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל-אינספעקטאר, אן אויבער-אויפזעהער.

Survey'or-gen'eral *n.* (סויר-וויי'-אר-דזשענ'-ע-רעל) דער פערוואלטונגס-דירעקטאר פון מלוכה-לאנד אין די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא.

survey'orship *n.* (סויר-וויי'-אר-שיפ) די אויפזעהערשאפט, דאס אמט פון אן אויפזעהער אדער אינספעקטאר; דאס אמט פון א פעלד-מעסטער אדער קאמארניק.

survivabil'ity *n.* (סויר-וואי-ווע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט אריבערצולעבען אדער צו בלייבען לעבען [נאך אימעצען אדער עפעס].

survi'val *n.* (סויר-וואי'-וועל) דאס איבערלעבען, די איבערלעבונג; א פערזאן אדער זאך וואס לעבט איבער אנדערע; א מנהג אדער גלויבען וואס האט איבערגעלעבט זיין צייט.

survi'val of the fit'test (סויר-וואי'-וועל או טהי פיט'-עסט) דאס איבערלעבען פון די בעשעפענישען, וועלכע קענען זיך אם בעסטען צופאסען צו די אומשטענדען.

survive' *v.* (סויר-וואיוו') איבערלעבען, בלייבען לעבען.

survi'ver *n.* (סויר-וואי'-וועיר) ז. *survivor*.

survi'vor *n.* (סויר-וואי'-וואר) 1. אן איבערלעבענדער, איינער וואס לעבט אימעצען אדער עפעס איבער; 2. איינער וואס בלייבט לעבען [ווי נאך אן אונגליק פון וועלכען פיעלע זיינען אומגעקומען].

2\. The survivors of the shipwreck were sheltered and provided for.

survi'vorship *n.* (סויר-וואי'-וואר-שיפ) דאס איבערלעבען; דאס רעכט פון ירושה דורך איבערלעבונג [דאס רעכט פון א שותף אויף דעם גאנצען בעזיץ-אייגענטום, ווען ער האט איבערגעלעבט די אנדערע].

susceptibil'ity *n.* (סא-סעפ-טי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע; עמפפינדליכקייט; פיהליגקייט.

suscep'tible *a.* (סא-סעפ'-טיבל) פעהיג אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע; עמפפינדליך.

suscep'tibleness *n.* (סא-סעפ'-טיבל-נעס) ז. *susceptibility*.

suscep'tibly *adv.* (סא-סעפ'-טי-בלי) אויף אן עמפפינדליכען אופן; מיט דער פעהיגקייט אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע.

suscep'tion *n.* (סא-סעפ'-שאן) דאס אונטערנעהמען, דאס נעהמען אויף זיך.

suscep'tive *a.* (סא-סעפ'-טיוו) ז. *susceptible*.

suscep'tiveness *n.* (סא-סעפ'-טיוו-נעס) ז. *susceptibility*.

susceptiv'ity *n.* (סאס-עפ-טיוו'-אי-טי) ז. *susceptibility*.

suscep'tor *n.* (סא-סעפ'-טאר) אן איבערנעהמער [פון א פערפליכטונג]; א טויף-פאטער, א קוואטער.

suscip'iency *n.* (סא-סיפ'-אי-ענ-סי) די אננאהמע, די אויפנאהמע.

suscip'ient *a.* and *n.* (סא-סיפ'-אי-ענט) אננעהמענד, איבערנעהמענד, אויפנעהמענד; אן אננעהמער, אן אויפנעהמער; אן איבערנעהמער.

sus'lik *n.* (סאס'-ליק) א סוסליק [אזא פעלד-חיה'לע, וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען און קערנער און שעדיגט זעהר די תבואה-פעלדער].

suspect' *v., a.* and *n.* (סאס-פעקט') פערדעכטיגען, חושד זיין; האבען א פערדאכט, האבען א חשד; צווייפלען, ניט טרויען; צווייפעלהאפט, אונזיכער; א פערדעכטיגע פערזאן.

suspec'tedly *adv.* (סאס-פעק'-טעד-לי) פערדעכטיג, ארויסרופענדיג א חשד אדער א פערדאכט.

suspec'tedness *n.* (סאס-פעק'-טעד-נעס) פערדעכטיגקייט.

suspec'ter *n.* (סאס-פעק'-טער) איינער וואס איז חושד אדער האט א חשד.

suspend' *v.* (סאס-פענד') עפעס אויפהענגען, ניט לאזען ארונטערפאלען; צוריקהאלטען, אבהאלטען; אבשטעלען; אבלעגען פאר א געוויסער צייט; אונטערברעכען; סוספענדירען, אויסשליסען פאר א געוויסער צייט, ארונטערזעצען פון אמט פאר א געוויסער צייט.

suspen'ded *a.* (סאס-פענ'-דעד) וואס איז אנגעהאנגען, וואס הענגט; סוספענדירט, אבגעלעגט; אונענטשיעדען; אונטערבראכען.

suspen'ded anima'tion (סאס-פענ'-דעד ענ-אי-מיי'-שאן) א צייטווייליגע אבשטעלונג פון אטעם, א שיינבארער טויט.

suspen'der *n.* (סאס-פענ'-דער) אן אויפהענגער; עטוואס וואס הענגט אדער איז אויפגעהאנגען; א שלייקע; א הענגענדע וואזע אדער בלומען-טאפ.

suspen'ders *n.* (סאס-פענ'-דערז) שלייקעס.

suspensa'tion *n.* (סאס-פענ-סיי'-שאן) א צייטווייליגע צוריקהאלטונג אדער אבהאלטונג; א צייטווייליגע אבלעגונג אדער צוריקרופונג.

suspense' *a.* and *n.* (סאס-פענס') צווייפעלהאפט, אונזיכער, אונגעוויס; הענגענד, שוועבענד; אונזיכערהייט, צווייפעל, אונגעוויסהייט, אונבעשטימטהייט, אונענטשיעדענהייט; דאס האלטען אין אונבעשטימטהייט; א צייטווייליגע צוריקציהונג פון אימעצענס רעכטע.

suspensibil'ity *n.* (סאס-פענ-סי-ביל'-אי-טי) די שוועב-פעהיגקייט, דאס קענען זיך האלטען שוועבענדיג אדער הענגענדיג.

suspen'sible *a.* (סאס-פענ'-סיבל) שוועב-פעהיג, וואס קען זיך האלטען שוועבענד אדער הענגענד.

suspen'sion *n.* (סאס-פענ'-שאן) דאס אויפהענגען, דאס געהאלטען ווערען הענגענדיג אדער שוועבענדיג; עטוואס, וואס האלט זיך הענגענדיג אדער שוועבענדיג; דאס אבלעגען; דאס צוריקהאלטען אדער אבהאלטען; דאס אבשטעלען פאר א געוויסער צייט; דאס אונטערברעכען; אבשטעלונג, צוריקהאלטונג, אבלעגונג; אונטערברעכונג; דאס סוספענדירען אדער אויסשליסען פאר א געוויסער צייט; די צייטווייליגע ארונזעצונג פון אמט; אין מוזיק — דאס פערלענגערען א טאן פון איין אקארד אין דעם פאלגענדען אקארד, וועלכער קלינגט אנפאנגס ווי א דיסאנאנס אבער נאכהער שמעלצט ער זיך מיט איהם צונויף.

suspen'sion-bridge *n.* (סאס-פענ'-שאנ-ברידזש) א הענג-בריק [א בריק וואס הענגט אויף זייל-טהויערען דורך א סיסטעם פון קייטען און קאבעל-שטריק].

Suspension-bridge

suspen'sion of arms (סאס-פענ'-שאן אוו ארמז) א וואפען-שטילשטאנד.

suspen'sion-rail'way *n.* (סאס-פענ'-שאנ-רייל'-הוויי) א שוועבענדע אדער הענגענדע אייזענבאהן [אן אייזענבאהן ביי וועלכער די וואגאנען הענגען אין דער לופטען אויף א רעלסע אדער רעלסען איבער וועלכע די רעדער דרעהען זיך].

suspen'sive *a.* (סאס-פענ'-סיוו) צווייפעלהאפט; וואס איז גענייגט צו האלטען אין אונבעשטימטהייט אדער אונזיכערהייט; וואס האט די מאכט צוריקצוהאלטען אדער אבצושטעלען.

suspen'sive condi'tions (סאס-פענ'-סיוו קאנ-דיש'-אנז) בעדינגונגען פון וועלכע עס הענגט אב, אז א געוויסער אבמאך אדער קאנטראקט זאל זיין גילטיג.

suspen'sively *adv.* (סאס-פענ'-סיוו-לי) אויף א הענגענדען אדער שוועבענדען אופן.

suspen'sor *n.* (סאס-פענ'-סאר) א סוספענסאריום, אן אויפהענג-באנדאזש [א זעקעלע וואס הענגט אויף א באנדאזש אויפצוהאלטען דעם אייער-בייטעל].

suspenso'rium *n.* (סא-פענ-סאו'-רי-אם) אן אויפהענגער, עטוואס וואס האלט אויפגעהאנגען [ווי געוויסע ביינער אדער מוסקולען, וואס האלטען איין אן אנגעטשעפעטער אדער הענגענדער לאגע א געוויסען קערפער-גליעד].

suspen'sory *a.* and *n.* (סאס-פענ'-סא-רי) וואס דיענט צו האלטען אויפגעהאנגען א גליעד אדער ארגאן פון קערפער [וועגען געוויסע מוסקולען]; אן אויפהענג-באנדאזש, אן אויפהענג-בינדע; סוספענדירענד, אבלעגענד, אבשטעלענד, צוריקהאלטענד; א מוסקול דורך וועלכען א גליעד פון קערפער ווערט געהאלטען אויפגעהאנגען.

sus. per coll. אן אבקירצונג פון דעם לאטיינישען אויסדרוק *suspensio per collum* [אויפגעהאנגען אדער הענגענדיג אויף'ן האלז].

suspercol'late *v.* (סאס-פער-קאל'-אייט) הענגען פאר'ן האלז, אויפהענגען.

suspi'cion *n.* and *v.* (סאס-פיש'-אן) א פערדאכט, א חשד; א קליין ביסעלע; א לייכטע שפור; א גאנץ קליינער גראד; פערדעכטיגען, חושד זיין, צווייפלען.

suspi'cional *a.* (סאס-פיש'-אנ-על) פערדעכטיג; וואס האט א קרענקליכע נייגונג חושד צו זיין אדער צו פערדעכטיגען.

suspi'cious *a.* (סאס-פיש'-אס) פערדעכטיג; מיסטרויאיש.

suspi'ciously *adv.* (סאס-פיש'-אס-לי) מיט פערדאכט, מיט חשד; ארויסרופענדיג א פערדאכט אדער חשד.

suspi'ciousness *n.* (סאס-פיש'-אס-נעס) פערדעכטיגקייט.

sus'piral *n.* (סאס'-פי-רעל) א לופט-לאך, א צוג-לאך; אן אונטערערדישער טייך אדער וואסער-לויף.

suspira'tion *n.* (סאס-פי-ריי'-שאן) דאס זיפצען; א זיפץ; א טיעפע אטהעמונג.

suspire' *v.* (סאס-פאיר') זיפצען; טיעף אטהעמען.

Sus'sex mar'ble (סאס'-עקס מארבל) אזא בלוילינ-גרויער מירמעל-שטיין [מארמאר] מיט גרינליכע און געלבע פלעקען.

sustain' *v.* (סאס-טיין') שטיצען, האלטען; ערהאלטען, ערנעהרען, מפרנס זיין; אונטערשטיצען, העלפען; אויסהאלטען, פערטראגען, דולדען.

sustain'able *a.* (סאס-טיינ'-עבל) ערטרעגליך, אויסצוהאלטען.

sustained' *a.* (סאס-טיינד') געהאלטען אויף דעמזעלביגען גראד.

sustain'er *n.* (סאס-טיינ'-ער) א שטיצער; א שטיצע; אן ערנעהרער; אן אויסהאלטער, א דולדער.

sustain'ment *n.* (סאס-טיינ'-מענט) ערהאלטונג, ערנעהרונג; שטיצע.

sus'tenance *n.* (סאס'-טי-נענס) ערהאלטונג; לעבענס-אונטערהאלט, נאהרונג; לעבענס-מיטעל.

sustenta'tion *n.* (סאס-טענ-טיי'-שאן) האלטונג, אונטערהאלטונג, אונטערשטיצונג; לעבענס-אונטערהאלט, לעבענס-מיטעל.

susten'tative *a.* (סאס-טענ'-טע-טיוו) אונטערשטיצענד; ערנעהרענד.

susur'rant *a.* (סו-סאר'-ענט) מורמלענד; שעפטשענד.

susur'rate *v.* (סו-סאר'-אייט) מורמלען; שעפטשען.

susurra'tion *n.* (סיו-סא-ריי'-שאן) א געמורמעל; דאס מורמלען; דאס שעפטשען.

susur'rous *a.* (סו-סאר'-אס) מורמלענד; שעפטשענד.

susur'rus *n.* (סו-סאר'-אס) א שטילעס מורמלען, א גאנץ שטילער גערויש ווי א מורמלען.

sut'ler *n.* (סאט'-לער) איינער וואס געהט מיט אן ארמעע צו פערקויפען פראוויאנט צו די סאלדאטען, א מארקעטאנט.

sut'lership *n.* (סאט'-לער-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א מארקעטאנט. ז. *sutler*.

sut'lery *n.* (סאט'-לער-אי) דאס פערקויפען פראוויאנט צו סאלדאטען; א פלאץ וואו פראוויאנט ווערט פערקויפט.

su'tor *n.* (סיו'-טאר) א שוסטער.

suto'rial *a.* (סיו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א שוסטער; ווי א שוסטער.

Su'tra *n.* (סוה'-טרא) אין דער סאנסקריטישער ליטעראטור — די זוטרא, א זאמלונג פון פארשריפטען און תקנות פון דער

בראמאניסטישער אדער בודיסטישער רע־ ליגיאָן.

suttee' *n.* (סאַ־טיע') די פרייוויליגע פערברענונג אין אינדיען פון אן אלמנה צוזאמען מיט דעם טויטען קערפער פון איהר מאַן; אַן אלמנה אין אינדיען וואָס לאָזט זיך פערברענען צוזאמען מיט איהר טויטען מאַן.

suttee'ism *n.* (סאַ־טיע'־איזם) דער מנהג אין אינדיען וואָס די אלמנה לאָזט זיך פרייוויליג פערברענען מיט איהר טוי־ טען מאַן.

sut'tle *a.* (סאַטל) לייכט; וואָס ציינט דאָס נעטאָ־געוויכט [דאָס געוויכט פון אַ סחורה אהן דער פערפּאַקונג].

sut'tling *a.* (סאַט'־לינג) וואָס איז שייך צו אַ פּראָוויאַנט־פערקויפער, וואָס בעשעפ־ טיגט זיך מיט פערקויפען פּראָוויאַנט צו סאָלדאַטען.

su'tural *a.* (סיו'־טשו־רעל) וואָס איז שייך צו אַ נאָהט; וואָס האָט אַ נאָהט.

su'turally *adv.* (סיו'־טשו־רעל־אי) מיט אַ נאָהט; דורך אַ נאָהט.

sutura'tion *n.* (סיו־טשו־ריי'־שאַן) די פאַרמירונג פון אַ נאָהט; דאָס זיין ווי פערנעהט מיט אַ נאָהט.

su'ture *n. and v.* (סיו'־טשור) אַ נאָהט; אַ צונויפנעהונג; פערנעהען מיט אַ נאָהט.

su'zerain *n.* (סיו'־זע־רען) אַן אויבער־ הערשער, אַ סוזערען; אַ פעאָדאַלער לאָרד אדער באַראָן.

su'zerainty *n.* (סיו'־זע־רען־טי) אויב־ בערהערשאַפט; סוזערעניטעט, דאָס אַמט אדער די ווירדע פון אַן אויבערהערשער.

S. W. *southwest* ראשי תבות פון

swab *n. and v.* (סהוואַב) אַ שוואָבער, אַ וויש־בעזים פון שטריקלעך אדער ראַנא־ זשע צו וואַשען אַ פּאָדלאָגע; די עפּאָלע־ טען פון אַן אָפיציער אויף אַ קריעגס־שיף [הומאָריסטיש]; אַ מין פּינזעל פון אַ שטיקעל שוואָם אדער צייג, וואָס דיענט אויסצואווישען דאָס מויל פון אַ קראַנקען; וואַשען אַ פּאָדלאָגע אדער דעם דעק פון אַ שיף מיט אַ שוואָבער.

swab'ber *n.* (סהוואַב'־ער) איינער וואָס געברויכט אַ שוואָבער אדער וויש־בעזים; איינער וואָס טויג נאָר צו וואַשען פּאָדלאָ־ געס; אַ פּאַמעלע [בעזים] אויסצוקעה־ רען דעם אויווען.

swab'ble *v.* (סהוואַבל) שטרייטען, צאַנ־ קען, זיך קריעגען; זיך וויעגען, זיך בע־ וועגען היז און הער.

swad *n.* (סהוואַד) אַ גראָבער יונג, אַ פויער; אַ סאָלדאַט.

swad'dle *v. and n.* (סהוואַדל) וויקלען [אַ קינד], ווינדלען; אַ וויקעל־שנור, אַ וויקעל־באַנד, אַ ווינדעל.

swad'dleband *n.* (סהוואַד'ל־בענד) ז. *swaddling-band*

swad'dle up (סהוואַדל אַפּ) איינוויק־ לען, פערוויקלען [אַ קינד].

swad'dling *n.* (סהוואַד'־לינג) דאָס וויקלען, דאָס ווינדלען; ווינדעלעך.

swad'dling-band *n.* (סהוואַד'־לינג־ בענד) אַ וויקעל, אַ ווינדעל [צו פערוויק־ לען אַ קינד].

swad'dling-clothes *n.* (סהוואַד'־לינג־ קלאָוטהז) וויקעלעך, ווינדעלעך, וויקעל־ בענדער.

swad'dling-clout *n.* (סהוואַד'־לינג־ קלאַוט) ז. *swaddling-band*

swad'dy *a. and n.* (סהוואַד'־אי) פול מיט שויטען אדער סטרוטשקעס; אַ סאָל־ דאַט; אַ מיליץ־דיענער.

swag *v. and n.* (סהוועג) זינקען, אראָב־ הענגען; רויב, גע'גנב'עטע זאַכען.

swag'-bel'lied *a.* (סהוועג'־בעל'־איד) גראָב־בייכיג.

swag'-bel'ly *n.* (סהוועג'־בעל'־אי) אַ גראָבער בויך; אַ גראָב־בייכיגער.

swage *n. and v.* (סהוויידזש) אַ געצייג צו פאָרמעווען מעטאַלען; אַ געצייג מיט וועלכען מעטאַל ווערט געבויגען, צוזאַ־ מענגעדריקט אדער צושפּרייט; פאָרמעווען מעטאַלען מיט דיזען געצייג.

swag'ger *v., n. and a.* (סהוועג'־ער) געהן מיט אַ פעררייסענעם קאָפּ, בלאָזען פון זיך, טומלען וועגען זיך, מאַכען פון זיך אַ גאַנצען צימעס; בויאַנעווען; סטראַ־ שען, שרעקען; ווירקען דורך דראָהונג; בעריהמעריי, העזה, חוצפּה; אַנגעבלאָזען; מיט אַ פעררייסענעם קאָפּ.

swag'gerer *n.* (סהוועג'־ער־ער) אַ בע־ ריהמער, אַ שרייער, אַן עזות פּנים.

swag'gering *n. and a.* (סהוועג'־ער־ אינג) בעריהמעריי; וואָס בעריהמט זיך.

swag'geringly *adv.* (סהוועג'־ער־אינג־ לי) אויף אַ בעריהמערישען שטייגער.

swag'gy *a.* (סהוועג'־אי) זינקענד, אראָב־ הענגענד.

swa'ging-machine' *n.* (סהוויי'־ דזשינג־מע־שין') אַ מאַשין צו פאָרמעווען זאַכען אדער כלים פון בלעך.

swag'man *n.* (סהוועג'־מען) איינער וואָס האַנדעלט מיט ביליגער, שלעכטער סחורה.

swag'-shop *n.* (סהוועג'־שאָפּ) אַ קראָם פון ביליגע, שלעכטע סחורות.

swain *n.* (סהוויין) אַ דאָרפסמאַן, אַ ישוב'ניק; אַ דאָרפישער פּראַנט; אַ פּרויען־ליעבלינג; אַ געליעבטער.

swaip *v.* (סהווייפּ) געהן מיט שטאָלץ; געהן מיט אַ פעררייסענעם קאָפּ.

swale *n.* (סהוויל) אַ נידריגעס פייכטעס שטיק לאַנד.

swal'low *v. and n.* (סהוואָל'־או) שלו־ קען, שלינגען; איינשלינגען, אריינכאַפּען; אננעהמען אַ מיינונג אדער גלויבען, ניט טראַכטענדיג צי איז דאָס אמת אדער פאַלש; ארונטערשלינגען [אַ בעליידי־ גונג]; צוריקנעהמען, צוריקציהען; דער שלונג, דער גאַרגעל; אַ תהום, אַן אָב־ גרונד, אַ טיעפעניש; אַ גרוב; דאָס שלינ־ גען; דאָס וואָס ווערט איינגעשלונגען; אַ ביסען; אַ געשמאַק, אַ טעם; דער בלאָז־ פיש [אַ פיש טאָס בלאָזט זיך אויף]; אַ שוואַלב; אַ פויגעל עהנליך צו אַ שוואַלב; אַ מין הויז־טויב.

swal'low-all *n.* (סהוואָל'־או־אָהל) אַ [גרויסער] רייזע־טשעמאָדאַן.

swal'low down (סהוואָל'־או דאַון) ארונטערשלינגען, פערשלינגען.

swal'lower *n.* (סהוואָל'־או־ער) דער אדער דאָס וואָס שלינגט אדער פערשלינגט; אַ פרעסער; דער בלאָז־פיש [אַ פערסי־ גער פיש וואָס בלאָזט זיך אויף].

swal'low-fish *n.* (סהוואָל'־או־פיש) דער ים־האָהן [אַ קליינער פליהענדער פיש]. ז. *gurnard*

swal'low-hawk *n.* (סהוואָל'־או־האָהק) דער שוואַלבען־עהנליכער שפּאַרבער אדער קאַרשון [אַ רויב־פויגעל].

swal'lowtail *n. and a.* (סהוואָל'־או־ טייל) אַ שוואַלבען־עק; עפּעס וואָס איז עהנליך צו אַ שוואַלבען־עק; וואָס האָט די פאָרם פון אַ שוואַלבען־עק.

swal'low-tailed *a.* (סהוואָל'־או־ טיילד) וואָס האָט די פאָרם פון אַ שוואַל־ בען־עק; גאָפּעל־פערמיג.

swal'low-tailed but'terfly (סהוואָל'־ או־טיילד באַט'־ער־פלאַי) אַ זאָ שמעטער־ לינג אדער באַבעלע, ביי וועלכער עס שטאַרצען אַרויס פון הינטען צוויי שפּי־ צען ווי אַ שוואַלבען־עק.

Swallow-tailed Butterfly

swal'low-tailed coat (סהוואָל'־או־ טיילד קאָוט) אַ פראַק מיט צוויי פער־ שפּיצטע פּאָלעס.

swal'low up (סהוואָל'־או אַפּ) איינ־ שלינגען, פערשלינגען.

swal'lowwort *n.* (סהוואָל'־או־הוואירט) דאָס שוואַלבען־קרויט [אַ אייראָפּעאיש גראָז].

swam (סהוועם) געשוואומען. ז. *swim*

swamp *n. and v.* (סהוואַמפּ) אַ זומפּ; פערזינקען, מאַכען זינקען [אין אַ זומפּ אדער בלאָטע]; ברייננגען אין פערלעגענ־ הייט; שטעקען אין אַ זומפּ; זיין אין פערלעגענהייט; ווערען אַנגעפילט מיט וואַסער, אונטערגעהן; רואינירט ווערען, געהן צו גרונד.

swamp'-fe'ver *n.* (סהוואַמפּ'־פיע'־ ווער) זומפּ־פיבער.

swamp'-hon'eysuckle *n.* (סהוואַמפּ'־ האַנ'־אי־סאַקל) די אַזאַליאַ [אַזאַ מין בוי־ שעם אדער קוסטעם וואָס וואַקסען אין זומ־ פּיגע ערטער פון נאָרד־אַמעריקאַ].

swamp'-ore *n.* (סהוואַמפּ'־אָור) דער זומפּ־אייזענשטיין. ז. *bog-iron ore*

swamp'-sas'safras *n.* (סהוואַמפּ'־ סעס'־ע־פרעס) אַ מין מאַגנאָליע־בוים. ז. *Magnolia*

swam'py *a.* (סהוואַמ'־פּי) זומפּיג, בלאָטיג.

swam'py land (סהוואַמ'־פּי לענד) זומפּ־לאַנד, בלאָטיגעס לאַנד.

swan *n.* (סהוואַן) דער שוואַן [אַ גרויסער שווים־פויגעל מיט אַ לאַנגען, גראַציעז־ אויסגעבויגענעם האַלז].

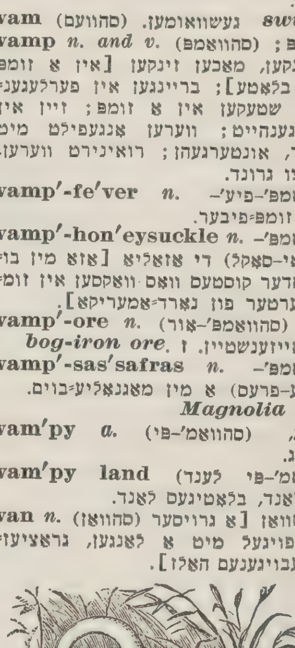

Swan

swan'-down *n.* (סהוואַנ'־דאַון) שוואַ־ נען־פּוך. ז. *swan's-down*

swan'-goose *n.* (סהוואַנ'־גוהס) אַזאַ כינעזישע גאַנז, וואָס איז עהנליך צו אַ שוואַן.

swan'herd *n.* (סהוואַנ'־הוירד) אַ שוואַ־ נען־פּאַסטוך, אַ שוואַנען־אויפזעהער.

swan'-mai'den *n.* (סהוואַנ'־מיי'דן) אַ לעגענדאַרישע פרוי וואָס האָט זיך געקענט פערוואַנדלען אין אַ שוואַן.

swan'-mark *n.* (סהוואַנ'־מאַרק) אַ ציי־

כען אויסגעקריצט אויף'ן שנאבעל פון א שוואן [צו בעצייכנען צו וועמען ער גע-הערט].

swan'-mar'king *n.* (סהוואנ'-מאר'-קינג) דאס צייכנען שוואנען. ז. *swan-mark*

swan'neck *n.* (סהוואנ'-נעק) דער שוואַנען-האלז [דער ענד פון א רעהר, קראַן א. ז. וו. אין דער פארם פון א שוואנען-האלז; אזא ארכידען-פלאנצע].

swan'nery *n.* (סהוואנ'-ער-אי) א שוואנען-טייך [א טייך וואו שוואנען ווערען אויסגעהאדעוועט און ערצויגען].

swan'ny *a.* (סהוואנ'-אי) שוואַן-פערמיג, עהנליך צו א שוואַן.

swan's'-down *n.* (סהוואנז'-דאון) פוך פון שוואנען; א זעהר ווייכער, דיקער וואלען-שטאף; א ווייכער וואלען-שטאף וואס איז האריג פון איין זייט.

swan'-shot *n.* (סהוואנ'-שאט) א גרויסער זארט שראט פאר דער יאגד אויף שוואנען.

swan'skin *n.* (סהוואנ'-סקין) די הויט פון א שוואן אויף וועלכער עס זיינען נאך דא די פעדערען; א מין פלאנעל.

swan'-song *n.* (סהוואנ'-סאהנג) דאס שוואנען-ליעד [א ליעד וואס — לויט די פאבעלען — א שוואן זינגט פאר זיין טויט]; דאס לעצטע ווערק פון א פאעט אדער קאמפאזיטאר.

swan'-up'ping *n.* (סהוואנ'-אפ'-אינג) ז. *swan-marking*

swap *n., v. and adv.* (סהוואפ) א שלאג, א קלאפ; א טויש-געשעפט; טוישען, אויסבייטען; שלאגען; שנעל.

swap off (סהוואפ אף) בעטריגען, בעשווינדלען [פערקויפענדיג אדער טוישענדיג עפעס].

sward *n. and v.* (סהוואהרד) א גראַז-בעדעק [אויף לאנד]; די הויט, די פעל [איבערהויפט פון א חזיר]; בעלעגען מיט גראַז-ערד; זיך בעדעקען מיט גראַז-ערד.

sward'-cut'ter *n.* (סהוואהרד'-קאט'-ער) א מין אקער-אייזען אויפצואקערען גראַז-ערד אדער טארף.

swar'ded *a.* (סהוואהר'-דעד) ז. *swardy*

swar'dy *a.* (סהוואהר'-די) גראַזיג, בעדעקט מיט גראַז.

swarf *n.* (סהוואַרף) זאמד מיט אפילקעס פון אייזען, וואס ווערט אבגעריבען פון שלייף-שטיינער.

swarm *n. and v.* (סהוואהרם) א שווארם, א מחנה [פון ביענען א. ד. ג.]; א גע-ווימעל פון קליינע בעשעפענישען; א מענגע, א מאסע, א סך; שווערמען, ווימלען, קישען [פון זעהר פיעל בעשעפענישען]; שווייבלען און גריבלען, זיך דרענגען [פון א גרויסער מאסע]; ארויפקלעטערען [ווי אויף א בוים].

swar'ming *n.* (סהוואהר'-מינג) דאס ווימלען, דאס בעוועגען זיך אין א גרויסער מחנה [וועגען ביענען]; אין באטאניק — אן ארט רעפראדוקציאן פון געוויסע פלאנצען.

swart *a.* (סהוואהרט) שווארצליך, עטוואס שווארץ [וועגען דער הויט].

swarth *n. and a.* (סהוואהרטה) א גראַז-בעדעק [פון לאנד]; א רייהע אבגעשניטענע אדער אבגעקאסעטע היי; שווארצליך, עטוואס שווארץ [וועגען דער הויט].

swar'thily *adv.* (סהוואהר'-טהי-לי) ז. *swarthy*

swar'thiness *n.* (סהוואהר'-טהי-נעס) שווארצליכקייט; ברוינקייט, א דונקעל-ברוינע געזיכטס-פארב.

swarth'ness *n.* (סהוואהרטה'-נעס) ז. *swarthiness*

swar'thy *a.* (סהוואהר'-טהי) שווארצ-ברויז, דונקעל-ברויז, שווארצליך.

swar'tiness *n.* (סהוואהר'-טי-נעס) ז. *swarthiness*

swar'tish *a.* (סהוואהר'-טיש) שווארצליך, עטוואס טונקעל [וועגען קאליר].

swart'ness *n.* (סהוואהרט'-נעס) ז. *swarthiness*

swar'ty *a.* (סהוואהר'-טי) ז. *swarthy*

swash *n. and v.* (סהוואש) וואסער-שמוץ; אן ענגער קאנאל; לאנד ביים ברעג פון וואסער וואס ווערט אפט פערפלייצט; פלושקען, שפריצען; רוישענדיג פליסען; מאכען א גערויש, טומלען, ליארמען.

swash'-buck'ler *n.* (סהוואש'-באק'-לער) ז. *swasher*

swash'er *n.* (סהוואש'-ער) א ליארמער, א טומלער; א בעריהמער.

swash'ing *a.* (סהוואש'-אינג) ליארמענד, טומלענד; בעריהמעריש; קרעפטיג, שטארק.

swash'-let'ters *n.* (סהוואש'-לעט'-ערז) אז אלטפרענקישע שריפט פון גרויס-האנטיגע בוכשטאבען מיט געצוקטע אדער פערדרעהטע שפיצלעך.

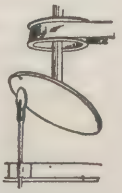
Swash-plate

swash'-plate *n.* (סהוואש' - פלייט) די טרייב-פלאטע [א רונדע פלאטע וואס איז אביסעל משופע'דיג בעפעסטיגט צו אן אקס וועלכע דרעהט זיך אום צו געבען א געוויסע אונרעגעלמעסיגע בעוועגונג צו א געוויסען מאשינען-טייל].

swas'tica *n.* (סהוואס'-טי-קא) א סימבאל אדער אן ארנאמענט אין דער פארם פון א קרייץ, ביי וועלכען אלע פיער ענדען זיינען פערבויגען רעכט-ווינקעלדיג אויף א גלייכען אופן אין איין ריכטונג.

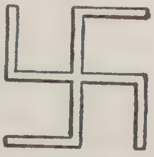
Swastica

swas'tika *n.* (סהוואס'-טי-קא) ז. *swastica*

swat *v. and n.* (סהוואט) שלאגען; א קלאפ, א פאטש.

swatch *n.* (סהוואטש) א שטיקעל צייג אלס פראבע אדער מוסטער.

swath *n.* (סהוואהטה) א שורה אבגעשניטענע און צונויפגעוואָרפענע היי אדער תבואה; דער שנים פון א שנייד-מאשין פאר תבואה אדער היי; א באנדאזש.

swathe *n. and v.* (סהווייטה) א באנדאזש, א בינדע; א וויקעל-שנור [ווי פאר א קינד]; איינבינדען, איינוויקלען ווי אין א וויקעל-שנור.

swa'thing *n.* (סהוויי'-טהינג) א באנד, א וויקעל-שנור, א וויקעל-באנד, א באנדאזש, א בינדע.

sway *v. and n.* (סהוויי) בויגען צו איין זייט; אבבייגען אדער אבווענדען צו א געוויסער ריכטונג; איינפליסען איינעם א פאראורטייל; מאכען עפעס צו שווינגען אדער וויעגען זיך; שווינגען היין און הער; פיהרען, לייטען, קירעווען, נייגען, רעגיערען; זיך אבנייגען, זיך אבווענדען; זיך וויעגען; די הערשאפט, די מאכט; דאס רעגיערען; דאס געוויכט, דער איינפלוס; דאס שווינגען, דאס וויעגען; דאס בעוועגען היין און הער.

sway'-backed *a.* (סהוויי'-בעקט) מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען [ווי ביי א פערד].

sway'-bar *n.* (סהוויי'-באר) דער קירעווע-שטאנג [דער שטאנג פון א וואגען וואס דיענט צום קירעווען].

sway'ful *a.* (סהוויי'-פול) געוואלטיג, מעכטיג; שוואונגפול, מיט א שוואונג.

sway'fully *adv.* (סהוויי'-פול-אי) אויף א מעכטיגען שטייגער; געוואלטיג; מיט שוואונג.

sway'ing *n.* (סהוויי'-אינג) דאס וויעגען, דאס שווינגען; דאס רעגיערען; דאס פיהרען, דאס לייטען; דאס קירעווען; דאס נייגען; דאס האבען איינפלוס; דאס נייגען זיך, דאס איינבויגען זיך; דאס אויפהויבען; דאס אבציהען אדער אבווענדען; די אויסקרימונג פון א פערד'ס רוקען, וואס קומט פון פיהרען צו פיעל לאסט.

sway the scep'tre (סהוויי טהי סעפ'-טער) רעגיערען.

sweal *v.* (סהוויעל) שמעלצען [וועגען ליכט], רינען; פערברענט ווערען לאנגזאם; סמאליען [א חזיר].

swear *v. and n.* (סהוועהר) שווערען; געבען א שבועה; פערשפרעכען עפעס אונטער א שבועה; פייערליך בעשטעטיגען אדער פערזיכערען עפעס; ברויכען אונאנשטענדיגע שטארקע אויסדריקע; פלוכען, שילטען; בעשווערען, פערבינדען דורך א שבועה; איינשווערען; א שבועה.

swear at (סהוועהר עט) פלוכען, שילטען, שיטען קללות אויף אימעצען אדער עפעס; ניט הארמאנירען, זיך ניט פאסען [וועגען פארבען].

swear by (סהוועהר באי) זעהר האלטען שטארק פון איינעם; האבען זעהר גרויס צוטרויען צו איינעם.

swear'er *n.* (סהוועהר'-ער) איינער וואס שווערט, איינער וואס גיט א שבועה.

swear in (סהוועהר אין) איינשווערען; אנשטעלען איינעם אין אמט, נעהמענדיג פון איהם א שבועה.

swear off (סהוועהר אף) אבזאגען זיך פון עפעס; נעהמען אויף זיך א נדר ניט צו טהאן עפעס.

swear one to se'crecy (סהוועהר הוואן טו סיע'-קרע-סי) אימעצען בעשווערען צו האלטען א סוד.

swear out (סהוועהר אוט) ז. *swear off*

swear the peace against' one (סהוועהר טהי פיעס ע-געגסט' הוואן) שווערען אין געריכט, אז איינער סטראשעט איהם מיט'ן טויט אדער מיט אן אנדער געפאהר [אין אזא פאל קען דאס געריכט פאדערען פון דעם אנגעקלאגטען א פערזיכערונג, אז קיין זאך וועט ניט געשעהן פון זיין זייט].

swear'-word *n.* (סהוועהר'-הווערד) א קללה, א פלוך, א גראבער אויסדרוק.

sweat *n. and v.* (סהוועט) שווייס, דאס שוויצען; דאס וואס מאכט שוויצען; שווערע ארבייט, הארעוואניע; דאס וואס איז עהנליך צו שווייס, טוי; א שוויי-פראצעס, דאס שוויצען [ווי אין גארבען פעל, אין דער מאנופאקטור פון ציגעל א. ז. וו.]; שוויצען, לאזען שווייס; שווער ארבייטען, הארעווען; בעשטראפט ווערען מיט שווערער ארבייט; ארבייטען פאר הונגער-לוין;

מאכען שוויצען; פערשמוצען עפּעס מיט שוויים; ארויספּרעסען שוויים פון אן ארבייטער, שטארק עקספּלואטירען איהם; פער'משכנ'ען; אויסקוועטשען די פייכטקייט פון עפּעס, טריקענען; שווייסען [ווי אין דער מאנופאקטור פון לעדער, פון טאבאק]; שווייסען אייזען [צונויפשמידען בעזונדערע שטיקער].

sweat'-band *n.* (סהוועט'–בענד) דער שוויץ=באנד פון א הוט [דער לעדערנער באנד פון דער אינערליכער זייט].

sweat'-box *n.* (סהוועט'–באקס) אזא קאסטען, וואו פעל ווערען געשווייסט צום גארבען.

sweat'-cloth *n.* (סהוועט'–קלאהטה) א שטיקעל לייוועגד אויסצואווישען דעם שוויים פון פּנים [ווי א האנדטוך אדער נאז=טיכעל].

sweat coins (סהוועט קאינז) פערקלענערען די וואג פון מטבעות [טרייסלענדיג זיי אין א בייטעל אום זיי אבצורייבען].

sweat'ed *a.* (סהוועט'–עד) וואס ארבייט אדער וואס איז געארבייט אונטער דעם שוויץ=סיסטעם. ז. ***sweating system***

sweat'er *n.* (סהוועט'–ער) א שוויצער, איינער וואס שוויצט; דער אדער דאס וואס מאכט שוויצען; א שוויים=טרייבער, איינער וואס לאזט זיינע ארבייטער שווער ארבייטען פאר א הונגער=לוין; איינער וואס פערקלענערט די וואג פון מטבעות [דורך טרייסלען זיי אין א בייטעל, וואו זיי ווערען אבגעריבען]; א ווארעמער געשטריקטער יאק אדער קאפטעל.

sweat for it (סהוועט פאר איט) בעשטראפט ווערען פאר א פערברעכען, אבקומען פאר עפּעס.

sweat'ful *a.* (סהוועט'–פול) בעדעקט מיט שוויים, פערהארעוועט; מיהזאם; וואס צייגט ארויס פיעל מיה; וואס דריקט אויס שווערע ארבייט.

sweat'ily *adv.* (סהוועט'–אי–לי) אויף א שוויצענדען אדער שווייסיגען שטייגער.

sweat'iness *n.* (סהוועט'–אי–נעס) שווייסיגקייט, דאס זיין פייכט פון שוויים.

sweat'ing *n. and a.* (סהוועט'–אינג) דאס שוויצען; דאס שווייסען [פעל, אייזען א. ז. וו.]; דאס טרייבען שוויים; די שוויץ=סיסטעם; וואס איז שייך צו דער שוויץ=סיסטעם [ז. ***sweating system***]; שוויצענד.

sweat'ing-bath *n.* (סהוועט'–אינג–בעטה) א שוויץ=באד.

sweat'ing-cloth *n.* (סהוועט'–אינג–קלאהטה) ז. ***sweat-cloth***

sweat'ing-fe'ver *n.* (סהוועט'–אינג–פיע'–ווער) ז. ***sweating-sickness***

sweat'ing-house *n.* (סהוועט'–אינג–האוס) א שוויץ=הויז, א שוויץ=באד; אין שפּאניען — אזא ענגע שטאל, אין וועלכער שעפּסען ווערען צוזאמענגעדרענגט די נאכט איידער מען שערט זיי [כדי זייער וואל זאל דורכגעשוויצט און ווייכער ווערען].

sweat'ing-i'ron *n.* (סהוועט'–אינג–אי'–ערן) דאס שוויים=מעסער [א מעסער אבצוקראצען דעם שוויים פון פערד].

sweat'ing-knife *n.* (סהוועט'–אינג–נאיף) ז. ***sweating-iron***

sweat'ing-room *n.* (סהוועט'–אינג–רוהם) דאס שוויץ=צימער אין א שוויץ=באד; א צימער וואו מען שווייסט אדער מען טריקענט קעז.

sweat'ing-scra'per *n.* (סהוועט'–אינג–סקריי'–פּער) ז. ***sweating-iron***

sweat'ing-sick'ness *n.* (סהוועט'–אינג–סיק'–נעס) שוויים=פיבער, דער ענגלישער שוויים [א געפעהרליכע עפּידעמישע קראנקהייט, וועלכע האט געהערשט אין ענגלאנד אין 15טען און 16טען יאהרהונדערט].

sweat'ing sys'tem (סהוועט'–אינג סיס'–טעם) דאס שוויץ=סיסטעם, דאס סוועטינג=סיסטעם, דאס הונגער=לוין=סיסטעם [דאס לאזען מענשען שווער ארבייטען פאר א הונגער=לוין].

sweat'ing-tub *n.* (סהוועט'–אינג–טאב) א וואנע וואס ווערט בענוצט פאר א הייסער באד אדער פאר שוויצען.

sweat'less *a.* (סהוועט'–לעס) אהן שוויים; אהן ארבייט.

sweat'shop *n.* (סהוועט'–שאפּ) א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו מען ארבייט לאנגע שטונדען פאר א הונגער=לוין.

sweat'y *a.* (סהוועט'–אי) שווייסיג, פול מיט שוויים, אין שוויים, פון שוויים; שווער, מיהזאם.

Swede *n.* (סהוויעד) א שוועד, א שוועדין [איינער אדער איינע וואס איז געבארען געווארען אדער וואהנט אין שוועדען]; שוועדישע ריבען [א מין קרייטיך].

Swedenbor'gian *a. and n.* (סהווידנ–באהר'–דזשי–ען) וואס איז שייך צו עמאנועל סוועדענבארג אדער צו זיינע לעהרען; אן אנהענגער פון סוועדענבארג'ס פילאזאפישע און רעליגיעזע לעהרען. ז. ***Swedenborgianism***

Swedenbor'gianism *n.* (סהווידנ–באהר'–דזשי–ענ–איזם) סוועדענבארגיאניזם, די פילאזאפישע און טעאלאגישע לעהרען פון שוועדישען מיסטיקער עמאנועל סוועדענבארג [געב. 1688, געשט. 1772]. סוועדענבארג בעהויפּטעט, אז ער האט געהאט פיעל געטליכע אפּענבארונגען און ענטפּלעקונגען, און אויף דעם גרונד פון דיזע אפּענבארונגען איז ער ארויסגעטראטען מיט דער לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז דער איינציגער גאט און ניט בלויז א טייל פון דער הייליגער דרייאייניגקייט [גאט דער פאטער, גאט דער זוהן און גאט דער הייליגער גייסט]. די צווייטע "ביאת הגואל" איז שוין פארגעקומען אין דער לעצטער צייט, נאר זי איז פארגעקומען ניט אויף א נאטירליכען קערפּערליכען שטייגער, נאר בלויז אין אפּענבארונג און ענטפּלעקונג, און דעריבער איז איצט געווארען א נייע וועלט פון אויפקלערונג און פּראגרעס. סוועדענבארג'ס נאכפאלגער האבען געגרינדעט "די נייע קירך", א מיסטישע סעקטע, וועלכע האט אנהענגער אין ענגלאנד און אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

swedge *n. and v.* (סהוועדזש) ז. ***swage***

Swe'dish *a. and n.* (סהווי'–דיש) שוועדיש; וואס איז שייך צו שוועדען אדער איהרע איינוואהנער; די שוועדישע שפּראך.

Swe'dish tur'nip (סהווי'–דיש טויר'–ניפּ) ז. ***rutabaga***

sweep *v. and n.* (סהוויעפּ) קעהרען, אויסקעהרען [מיט א בעזים]; א קעהר טהאן ווי מיט א בעזים; אבריינינגען ווי דורך אויסקעהרען מיט א בעזים; א שטרייך טהאן מיט א ברייטען שוואונג [ווי מיט א קאסע]; דורכלויפען מיט גרויס קראפט; אבשטרייכען אדער אבקעהרען ווי מיט א בעזים; איבערבליקען אדער בעקוקען ווייט און ברייט; שטרייכענד בעריהרען [ווי די סטרונעס פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט דורך די פינגער]; ארויסברייינגען טענער דורך שטרייכען מיט די פינגער איבער סטרונעס; רודערען מיט לאנגע רודערס; אוועקרייסען, אוועקטרייבען אדער אוועקטראגען מיט מאכט; אוועקשלעפּען; שלעפּען; זיך ווייט אויסשפּרייטען; דורכלויפען, פארביילויפען; פארבייגעהן מיט שטאלץ אדער מיט וויכטיגקייט; דאס קעהרען אדער אויסקעהרען [מיט א בעזים]; אויסקעהרונג, אן אויסרייניגונג; אן איבערקעהרעניש; דאס וואס ווערט אויסגעקעהרט מיט א בעזים, מיסט, אבפאל; אן אומפאנג, א בערייך; א שוואונג; א בויג, אן אויסבויגונג; אן אויסגעבויגענע ליניע; א קרייז=פערמיגער אדער האלב=רונדער צופאהר פאר א הויז; א שנעלער איבערבליק אדער א שנעלע בעאבאכטונג פון א געגענד [בעזאנדערס פון הימעל] פון אלע זייטען; די געגענד וועלכע איז אזוי בעאבאכטעט געווארען; א לאנגער רודער; א מאשין וואס פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצט ווערען צו שיסען מיט שטיינער אין פעסטונגען; א ברונעם=שווענגעל, א שווירטום, א זשוראוול [אזא פאררינכטונג צו שעפּען וואסער פון א ברונעם. בעשטעהט פון א ווערטיקאלען גאפעל=פערמיגען קלאץ אין וועלכען עס איז אריינגעשטעלט א האריזאנטאלער שטאנג וועלכער האט פון איין ענד א געוויכט און פון דעם אנדערען ענד אן אראבהענגענדען שטענגעל מיט א קרוק אנצוהענגען דעם עמער]; אזא קליינער לייכטער פלוג אדער אקער=אייזען; אין קארטען=שפּיעל — דאס אבגעווינען אלע קארטען פון טיש; א קעהרער, א קוימען=קעהרער.

sweep away' (סהוויעפּ ע–הוויי') צושטרייען, צווייען, צושפּרייטען; פּטור ווערען פון עפּעס.

sweep'-bar *n.* (סהוויעפּ'–באר) ז. ***sway-bar***

swee'per *n.* (סהוויע'–פּער) א קעהרער; איינער אדער עפּעס וואס קעהרט; א מאשין צו קעהרען; א בוים וואס וואקסט ביים ברעג פון א טייך און איז אנגעבויגען מיט די צווייגען איבער'ן וואסער.

swee'ping *n. and a.* (סהוויע'–פּינג) דאס קעהרען; דאס אויסקעהרען ווי מיט א בעזים; די אויסקעהרונג; א שוואונג; אויסקעהרענד, אבראמענד אלץ פון וועג; איבערוועלטיגענד; וואס איז גובר; אומפאסענד, ארומנעהמענד אלץ אדער אלעמען.

swee'ping-car *n.* (סהוויע'–פּינג–קאר) א וואגאן מיט אזא מעכאנישען בעזים, וואס קעהרט אב שנעע און בלאטע פון די רעלסען פון אן אייזענבאהן.

swee'ping-day *n.* (סהוויע'–פּינג–דיי) דער טאג ווען מען קעהרט אדער מען ראמט אויס [ווי א הויז א. ד. ג.].

swee'pingly *adv.* (סהוויע'–פּינג–לי) אומפאסענדיג, ארומנעהמענדיג אלץ אדער אלעמען.

swee'pings *n.* (סהוויע'–פּינגז) די צוזאמענגעקעהרטע מיסט; פּסולת; אבפאל.

sweep'-net *n.* (סהוויעפּ'–נעט) א שלעפּ=נעץ, א גרויסע נעץ צו כאפּען פיש; אזא נעץ צו כאפּען אינזעקטען.

sweep off (סהוויעפּ אף) ז. ***sweep away***

sweep'-saw *n.* (סהוויעפּ'–סאה) א דין זעגעלע מיט וועלכען מען קען אויסזעגען פערשיעדענע קרימונגען.

sweep'stake *n. and adv.* (סהוויעפּ'–סטייק) וועט=געלד וואס ווערט געשטעלט אין קאן פון עטליכע פּערזאנען ביי א וועט=

לויף פון פערד און ווערט געוואונען פון איינעם אדער פון א פאר; אבגעווינענדיג אין גאנצען מיט אמאל; אלעס צוזאמען, הורטאם.

sweep'stakes *n.* (סהוויעפ'-סטייקס) וועט=געלד וואס ווערט איינגעלעגט פון עטליכע פערזאנען ביי א וועט=לויף פון פערד און ווערט געוואונען פון איינעם אדער א פאר; א פריז פון עטליכע סטאוקעס אין א וועט=קאמפף.

sweep the board (סהוויעפ טהי באורד) אין שפיעל — נעהמען אלץ, אלעס געווינען.

sweep the deck (סהוויעפ טהי דעק) אראבטראגען אדער אראבררייסען אלעס פון דעם דעק פון שיף [ווי א גרויסע כוואליע אדער ווי די קוילען פון א פיינדליכער שיף]; אבגעווינען אלעס וואס געפינט זיך אויף'ן טיש [ביי קארטען=שפיעל]; אלעס אבגעווינען.

sweep the decks (סהוויעפ טהי דעקס) ז. *sweep the deck*.

sweep the stakes (סהוויעפ טהי סטייקס) ז. *sweep the board*.

sweep'-wash'er *n.* (סהוויעפ'-הוואש'-ער) איינער וואס וואשט ארויס פון די פסלת פון גאלד אדער זילבער קליינע שטיקלעך גאלד אדער זילבער.

swee'py *a.* (סהוויע'-פי) כוואליעדיג, וועלען=ארטיג; געבויגען, געקרימט, געדרעהט; בייגיג, ווי מיט אן ארויסגעשטארצטען בויך.

sweet *a., adv. and n.* (סהוויעט) זיס; געשמאק; שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח; פריש; אנגענעהם, ליעבליך; זאנפט, גיטיג; פריינדליך; אנציהענד, בעצויבערענד, שעהן; אויף א זיסען אדער אנגענעהמען אופן; זיסקייט; געשמאקקייט; אנגענעהמיגקייט; עטוואס וואס האט אן אנגענעהמען ריח, פארפיום; א געליעבטער; א געליעבטע.

sweet'-and-twen'ty *a.* (סהוויעט'-ענד-טהווענ'-טי) אנגענעהם און יונג.

sweet'-box *n.* (סהוויעט'-באקס) א קעסטעלע צו האלטען זיסיגקייטען.

sweet'bread *n.* (סהוויעט'-ברעד) זיס=פלייש [א געוויסער טייל פלייש פון האלז אדער פון בויך ביי א בהמה, וואס האט א זיסליכען געשמאק].

sweet'-breathed *a.* (סהוויעט'-ברעטהט) שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

sweet'brier *n.* (סהוויעט'-בראי-ער) די וויין=ראזע, די רויט=ראזע [אזא ראזע וואס וואקסט אויף גרויסע, שטעכיגע בוימלעך].

sweet corn (סהוויעט קאהרן) זיסע קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

swee'ten *v.* (סהוויעטן) פערזיסען, זיס מאכען; מאכען אנגענעהם אדער ליעבליך; מאכען מילד אדער זאנפט; מילדערען, לייכטער מאכען; מאכען שמעקעדיג; דערפרישען; מאכען פריש; מאכען ריין; פרוכטבאר מאכען; זיס ווערען.

sweet'ener *n.* (סהוויעט'-נער) א פערזיסער; איינער וואס מאכט פריש אדער ריין; איינער וואס מילדערט; א פארפיומירער; איינער וואס מאכט פרוכטבאר [ערד].

sweet'ening *n.* (סהוויעט'-נינג) א פערזיסונגס=מיטעל, א שטאף מיט וועלכען מען מאכט זיס [ווי צוקער, סיראפ א. ד. ג.]; פערזיסונג.

sweet'-fern' *n.* (סהוויעט'-פוירן') אזא אמעריקאנער שמעקעדיג בוימעל.

sweet'-flag' *n.* (סהוויעט'-פלעג') קאמעל=היי אדער אאיר [אזא שמעקעדיגע פלאנצע מיט שווערד=עהנליכע בלעטער].

sweet'-grass *n.* (סהוויעט'-גרעס) זיס=גראז [אזא גראז וואס בהמות עסען זעהר גערן].

sweet'heart *n. and v.* (סהוויעט'-הארט) א געליעבטער; א געליעבטע; שפיעלען די ראלע פון א ליעבהאבער; שפיעלען א ליעבע; זיך שרכנ'ען.

swee'ties *n.* (סהוויע'-טיז) צוקערקעס, קאנפעקטען, זיסיגקייטען.

swee'ting *n.* (סהוויע'-טינג) א זיסער עפעל; ליעבכען, געליעבטע.

sweet'ly *adv.* (סהוויעט'-לי) זיס; זאנפט, ליעבליך.

sweet'meats *n.* (סהוויעט'-מיעטס) זיסיגקייטען, צוקערקעס, קאנפעקטען; פרוכט איינגעפרעגעלט אין צוקער.

sweet'ness *n.* (סהוויעט'-נעס) זיסקייט; געשמאקקייט; ליעבליכקייט.

sweet'-oil' *n.* (סהוויעט'-איל') אליווען=אויל.

sweet pea (סהוויעט פיע) שפאנישע וויקע [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט שמעקעדיגע בלומען].

sweet'-pea *n.* (סהוויעט'-פיע) ז. *sweet pea*.

sweet pep'per-bush (סהוויעט פעפ'-ער-בוש) אזא זארט שמעקעדיגער פעפער.

Sweet Pepper-bush

sweet'-pota'to *n.* (סהוויעט'-פא-טיי'-טאו) זיסער קארטאפעל [אזא זארט גרויסע לענגליכע קארטאפעל וועלכע זיינען זעהר זיס].

Sweet-potato

sweet'-reed *n.* (סהוויעט'-ריעד) ז. *sorghum*.

sweet'root *n.* (סהוויעט'-רוהט) לאקריץ=ווארצעל, זיס=ווארצעל. ז. *licorice*.

sweet'-rush *n.* (סהוויעט'-ראש) ז. *sweet-flag*.

sweets *n.* (סהוויעטס) זיסיגקייטען; צוקערקעס, קאנפעקטען.

sweet'-scen'ted *a.* (סהוויעט'-סענ'-טעד) גוט=ריכענד, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

sweet sixteen' (סהוויעט סיקס-טיען') דאס אנגענעהמע אלטער פון 16 יאהר; א 16=יעהריגעס מיידעל.

sweet stuff (סהוויעט סטאף) זיסיגקייטען; צוקערקעס, קאנפעקטען.

sweet tea (סהוויעט טיע) ז. *smilax*.

sweet'-tem'pered *a.* (סהוויעט'-טעמ'-פערד) פון אן אנגענעהמען כאראקטער.

sweet ver'nal grass (סהוויעט וואיר'-נעל גרעס) אזא גראז מיט אן אנגענעהמען ריח בעזאנדערס ווען עס בליהט [ווערט צוגעמישט צו היי צוליעב זיין גוטען ריח]. ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

sweet vi'olet (סהוויעט וואי'-א-לעט) דאס מערץ=פיילכען [א געוויסער זארט פיילכען=בלימלעך מיט זעהר אן אנגענעהמען ריח].

sweet'-wa'ter *n.* (סהוויעט'-הוואה'-טער) אזא זארט ווייסע זעהר זיסע וויינטרויבען.

sweet'weed *n.* (סהוויעט'-הוויעד) אזא בוימעל וואס וואקסט אין טראפישע געגענדען פון אפריקא און אמעריקא און וואס זיינע בלעטער ווערען בענוצט אלס טהעע.

sweet'-wil'liam *n.* (סהוויעט'-הוויל'-יעם) די סטודענטען=נעלקע, די בארד=נעלקע [אזא גארטען=פלאנצע מיט גרויסע בלעטער און מיט שעהנע בלומען=בינטלעך].

Sweet-william

sweet'wood *n.* (סהוויעט'-הוואוד) אזא לארבער=בוים.

sweet'wort *n.* (סהוויעט'-הוואירט) א פלאנצע וואס האט א זיסען געשמאק.

swell *v., n. and a.* (סהוועל) אויפשוועלען, אויפלויפען, אויפגעהן; שטייגען; זיך אויפבלאזען; ווערען אויפגעשוואלען; ווערען אויפגעבלאזען; זיך בלאזען; אויפבלאזען; אויפהויבען; פערגרעסערען [דעם אומפאנג, די שטארקייט א. ד. ג.]; ווערען אויפגעלאפען אדער אויפגעגאנגען; אן אויפשוועלונג; אויפגעשוואלענקייט; אויפגעבלאזענקייט; דאס שטייגען; שטייגונג; אן ארויסשטארצונג [ווי א בויך]; א שטייגונג פון דער ערד [ווי א בארג]; א כוואליע, די אויפוואלונג פון ים נאך א שטורם; אין מוזיק — א שטופענווייזע שטייגונג פון טאן וואס פאלט נאכדעם שטופענווייז; א פארריכטונג אין א מוזיקאלישען אינסטרומענט העכער און נידריגער צו מאכען דעם טאן; א פערזאן וואס מאכט פון זיך גרוים פורא, איינער וואס האלט פון זיך זעהר וויכטיג; עלעגאנט, גרויסארטיג.

swell'dom *n.* (סהוועל'-דאם) די עלעגאנטע געזעלשאפט, די עלעגאנטע וועלט, די "הויכע פענסטער".

swell'-fish *n.* (סהוועל'-פיש) אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף רונד ווי א באל.

swell'ing *n. and a.* (סהוועל'-אינג) א געשוואולסט, א געשוויל‏עכץ; אויפגעבלאַזענקייט; דאס בלאזען פון זיך; דאס זיין אויפגעבלאזען; אויפגעבראכטקייט [ווי פון צארן]; אַן איבערשוועמונג אדער אויפוואלונג פון א וואסער; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען [וועגען א רעדע].

swell'ish *a.* (סהוועל'-איש) עלעגאנט, פראנטיש.

swell'-mob' *n.* (סהוועל'-מאב') עלעגאנט-געקליידעטע קעשענע-גנבים.

swell'-mobs'man *n.* (סהוועל'-מאבז'-מען) אן עלעגאנט-געקליידעטער קעשענע-גנב.

swell neigh'borhood (סהוועל ניי'-באר-הוד) אן עלעגאנטע אדער רייכע נאכבארשאפט.

swel'ter *v.* (סהוועל'-טער) פערשמאכטען אדער חלש'ען פון היץ; דערשטיקט ווערען פון היץ; שוויצען פון היץ; דערשטיקען דורך היץ.

swel'tering *a.* (סהוועל'-טער-אינג) שמאכטענד [וועגען היץ]; חלש'ענדיג אדער דערשטיקט ווערענדיג פון היץ.

swel'try *a.* (סהוועל'-טרי) דערשטיקט ווערענדיג פון היץ.

swept (סהוועפט) געקעהרט, אויסגעקעהרט א. ז. וו. ז. *sweep*.

swerve *v and n.* (סהווארוו) זיך פלעצלינג אראבקעהרען אן א זייט [פון וועג אדער פון דער ריכטונג]; אבוועגדען אן א זייט, ענדערען די ריכטונג; וואנדערען, בראדזשען; אן אבוועגדונג אדער אבקעהרונג אן א זייט.

swift *a., adv. and n.* (סהוויפט) שנעל, פלינק, געשווינד; בערייט, פערטיג, ווילינג; מיט שנעלקייט; אויף א געשווינדען אופן; א פאדים-וויקלער [אזא מאשינקע וואס מען קען פערשיידענע איינשטעלען צום וויקלען פאדים]; די מויער-שוואלב, די שטיינשוואלב [אזא שוואלב-עהנליכעס פויגעלע וואס פליהט זעהר שנעל]; אזא זארט הוינטוב; אזא קליינער עקדעש [יאשטשערקע] וואס לויפט זעהר שנעל; אזא קליינע וואסער-יאשטשערקע; א שטארק שטראמיגער ארט אין א טייך.

swift'-foot'ed *a.* (סהוויפט'-פוט'-עד) שנעל-פיסיג, פלינק אויף די פיס.

swift'-han'ded *a.* (סהוויפט'-הענ'-דעד) שנעל אין האנדלונגען, פלינק אין דער ארבייט.

swift'-heeled *a.* (סהוויפט'-היעלד) שנעל-פיסיג, פלינק אויף די פיס.

swift'ly *adv.* (סהוויפט'-לי) מיט שנעלקייט; אויף א פלינקען אופן.

swift'ness *n.* (סהוויפט'-נעס) שנעלקייט, געשווינדקייט, פלינקקייט.

swift'-winged *a.* (סהוויפט'-הווינגד) וואס פליהט שנעל.

swig *v. and n.* (סהוויג) טרינקען מיט גרויסע שלוקען; זופען; זויגען; נעהמען א גרויסען שלוק אדער זופ; אנציהען א שטריק פעסט פאר ביידע ענדען; א גרויסער זופ אדער שלוק; א שטארקע אנציהונג פון א שטריק פאר ביידע ענדען.

swill *v. and n.* (סהוויל) טרינקען מיט'ן פולען מויל; זויפען; שכור'ען; אנפילען, פול מאכען; וואשען; שווענקען; משקה, שנאפס; פאמויניצע-וואסער וואס מען גיט בהמות.

swill'er *n.* (סהוויל'-ער) א שכור, א זויפער, א טרינקער; א געפעס-וואשער, א כלים-וואשער.

swil'ley *n.* (סהוויל'-אי) א קליינעס קויהלען-פעלד וואס איז אבגעטיילט פון הויפט-פעלד; א וואסער-ווירבעל.

swill'ing *n.* (סהוויל'-אינג) דאס זויפען, זויפעריי; דאס שכור'ען.

swill'ings *n.* (סהוויל'-אינגז) פאמויניצע-וואסער.

swill'-milk *n.* (סהוויל'-מילק) מילך פון א קוה וואס ווערט געקארמעט [געפיטערט] מיט פאמויניצעס.

swim *v. and n.* (סהווים) זיך שווימען; זאנפט און לייכט בעוועגען; זיין איבערשוועמט, פערפלייצט ווערען; שווינדלען, זיך דרעהען [וועגען קאפ]; איבערשווימען, דורכשווימען; דאס שווימען; א שווים; א זאנפטע, לייכטע בעוועגונג; דער פענכער פון א פיש; א קאפ-שווינדעל.

swim'mer *n.* (סהווים'-ער) א שווימער; א שווים-טהיער; א שווים-פייגעל; עטוואס וואס שווימט; א שווים-פענכער; אן ארויסשטארצונג אדער אנוואוקס אויף א פוס פון א פערד.

swim'ming *a. and n.* (סהווים'-אינג) שווימענד; וואס שווימט; איבערפילט, פערגאסען, פערשוואומען [ווי די אויגען מיט טרעהרען]; דאס שווימען; קאפשווינדעל.

swim'ming-bath *n.* (סהווים'-אינג-בעטה) א שווים-באד, א שווים-וואנע [א גרויסע וואנע אין וועלכער מען קען שווימען].

swim'ming-belt *n.* (סהווים'-אינג-בעלט) א שווים-גארטעל [אזא גארטעל וואס האלט דעם קערפער אויף'ן וואסער און לאזט איהם ניט זינקען].

swim'ming-blad'der *n.* (סהווים'-אינג-בלעד'-ער) דער פענכער פון א פיש.

swim'ming jack'et (סהווים'-אינג דזשעק'-עט) א שווים-יאק [אזא יאק וואס האלט דעם קערפער אויף'ן וואסער און לאזט איהם ניט זינקען].

swim'mingly *adv.* (סהווים'-אינג-לי) אזוי ווי שווימענדיג; גרינג און שנעל; מיט ערפאלג.

swim'mingness *n.* (סהווים'-אינג-נעס) דאס שווימען, שווימעריי; פערשוואומענקייט, דאס זיין פערגאסען אדער פערשוואומען ווי מיט טרעהרען [וועגען די אויגען].

swim'ming-pond *n.* (סהווים'-אינג-פאנד) א שווים-סאזשעלקע [צום לערנען זיך שווימען].

swim'ming-school *n.* (סהווים'-אינג-סקוהל) א שווים-שול [א פלאץ וואו מען לערענט שווימען].

swim'ming-spi'der *n.* (סהווים'-אינג-ספאי'-דער) א וואסער-שפין, א שווים-שפין.

swim'ming-stone *n.* (סהווים'-אינג-סטאון) א שווים-שטיין [אזא לייכטער פלינט-שטיין].

swim with the tide (סהווים הוויטה טהי טאיד) שווימען מיט'ן שטראם [געהן מיט דער אלגעמיינער ריכטונג, זיך ניט שטעלען אנטקעגען, ניט קעמפפען].

swin'dle *v. and n.* (סהווינדל) שווינדלען, בעשווינדלען, בעטריגען; שווינדעל; בעטרוג.

swin'dler *n.* (סהווינ'-דלער) א שווינדלער, א בעטריגער.

swin'dlery *n.* (סהווינ'-דלער-אי) שווינדלעריי.

swin'dling *a.* (סהווינ'-דלינג) שווינדלענד, בעטריגענד.

swine *n.* (סהוואין) א שוויין, א חזיר; חזירים; א געמיינער, נידריג'ער מענש, א פאסקודניאק.

swine'-bread *n.* (סהוואינ'-ברעד) דאס שוויין-ברויט [אזא ווילדע פלאנצע וועלכע חזירים עסען גערן]; די ערד-נוס; אזא שוועמעל.

swine'fish *n.* (סהוואינ'-פיש) דער ים-וואלף. ז. *wolf-fish*.

swine'-flesh *n.* (סהוואינ'-פלעש) חזיר-פלייש, שוויין-פלייש.

swine'herd *n.* (סהוואינ'-הוירד) א חזיר-פאסטוך.

swine'-pox *n.* (סהוואינ'-פאקס) ווינד-פאקען. ז. *chicken-pox*.

swi'nery *n.* (סהוואי'-נער-אי) א פלאץ וואו מען האלט חזירים; א סטאדע חזירים; א קאמפאניע פאסקודניאקעס.

swine's pox (סהוואינז פאקס) ז. *swine-pox*.

swine'stone *n.* (סהוואינ'-סטאון) דער שטינק-שטיין [אזא שטיין וועלכער לאזט ארויס א שלעכטען ריח, ווען מען גיט איהם א קלאפ].

swine'-sty *n.* (סהוואינ'-סטאי) א חזיר-שטאל.

swine'ward *n.* (סהוואינ'-הוואהרד) ז. *swineherd*.

swing *v. and n.* (סהווינג) שווינגען; זיך וויעגען, זיך שאקלען, זיך הוידען; הענגען אויף דער תליה; זיך דרעהען ארום דעם אנקער [וועגען א שיף]; וויעגען, שאקלען; בעוועגען הין און הער; פערוואלטען; קאנטראלירען; אויפהענגען; דאס שווינגען; א שוואונג; א שאקעל; א שווינגונג; דאס וויעגען; א הוידעלקע, א וויעג; דער פרייער גאנג אדער לויף [פון פאסירונגען]; די פרייע בעוועגונג; די ברייט פון דעם רוים אין א דרעקסעל אדער טאקער-מאשין וואו עס ווערט אריינגעשטעלט דער געגענשטאנד וואס דארף געטאקט ווערען.

swing around' (סהווינג ע-ראונד') זיך דרעהען אין דער רונד; שטענדיג ענדערען די מיינונגען.

swing a ship (סהווינג ע שיפ) דרעהען א שיף אין דער רונד, אום אויסצוגעפינען די אבווייכונגען פון קאמפאס.

swing'-back *n.* (סהווינג'-בעק) א בעוועגליכעס הינטער-ווענטעל אין א פאטאגראפישער קאמערא.

swing'-boat *n.* (סהווינג'-באוט) א שאַקעל שיפעל [אזא וויעג אדער הוידעלקע].

swing'-bridge *n.* (סהווינג'-ברידזש) א דרעה-בריק [א בריק אדער א טייל פון איהם, וואס קען אוועקגעדרעהט ווערען כדי דורכצולאזען שיפען].

swing clear (סהווינג קליער) זיך פערענקערען אהן וועלכען עס איז צוזאמענשטויס; זיך ארויסדרעהען.

swinge *v. and n.* (סהווינדזש) שלאגען, שמייסען, בעשטראפען; צונויפשמיערדען, צונויפשווייסען מיט א האמער; דאס שמייסען, דאס שלאגען.

swinge'-buck'ler *n.* (סהווינדזש'-באק'-לער) ז. *swasher*.

swinge'ing *a.* (סהווינדזש'-אינג) זעהר גרויס, ריעזיג; שווער; אונגעהייער.

swinge'ingly *adv.* (סהווינדזש'-אינג-לי) מיט ריעזיגער גרויסקייט.

swing'er *n.* (סהווינג'-ער) א וויעגער, אײנער וואס וויעגט; איינער וואס וויעגט

זיך; עטוואס ריעזיגעס אדער וואונדערליכעס; א ריעזיגער ליגען.

swing'-han'dle *n.* (סהווינג'-הענ'דל) א שווינגענדעס אדער דרעהבארעס הענטעל.

swing'ing *n. and a.* (סהווינג'-אינג) דאס שווינגען; דאס וויעגען; שווינגענד; וואס וויעגט זיך, וויעגענד; זיך וויעגענד; ריעזיג גרויס, אונגעהייער, געוואלטיג.

swing'ing door (סהווינג'-אינג דאור) א הענג־טהיר, א שווינג־טהיר, א טהיר וואס עפענט זיך סיי נאך אינוועניג סיי נאך אויסען.

swing'ingly *adv.* (סהווינג'-אינג-לי) שווינגענדיג, וויעגענדיג; ריעזיג גרויס, אונגעהייער, געוואלטיג.

swing'ing-post *n.* (סהווינג'-אינג-פאוסט) א זייל אדער קלאץ, אויף וועלכען עס הענגט א טויער.

swing'ism *n.* (סהווינג'-איזם) דאס שוי־קען סטראשונקעס [איינשרעקונגען] דורך בריעף [אין בעצוג צו די איינשרעקונגס־בריעף, וועלכע זיינען אין ענגלאנד געשיקט געווארען אין די יאהרען 1830—33 צו די לאנד־בעזיצער, אז זיי זאלען ניט געברויכען קיין דרעש־מאשינען, אז זיי זאלען צאהלען א העכערען לוין זייערע ארבייטער א. ז. וו. די בריעף פלעגען זיין אונטערגעשריעבען מיט דעם נאמען *"Swing"*].

swin'gle *n. and v.* (סהווינגל) א פלאקס־שווינגע, א פלאקס־דרעש־לאפעטקע [אזא לאפעטקע צום אויסקלאפען די שבּ־לעס פון פלאקס [ז. *scutching-sword*]; אזא הענטעל אדער גריף ביי געוויסע מאשינען; אויסקלאפען די שפאלעס פון פלאקס מיט א דרעש־לאפעטקע; אבשניידען די שפיצען פון גראז ניט ארויסרייסענדיג די ווארצלען; הענגען, שוועבען, שווינגען.

swin'gletree *n.* (סהווינ'גל-טריע) דער שווענגעל פון א וואגען [דער קוואר־שטענגעל פון א וואגען צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די פאסטראמקעס].

swin'gling-knife *n.* (סהווינ'-גלינג-נאיף) א פלאקס־שווינגע, א פלאקס־דרעש־לאפעטקע. ז. *swingle*

swin'gling-machine' *n.* (סהווינ'-גלינג-מע-שין') א מאשין צום אויסקלאפען די שפאלעס פון פלאקס.

swing o'pen (סהווינג אופּן) זיך עפענען [ווענען א טהיר].

swing'-plow *n.* (סהווינג'-פלאו) א שווינג־פלוג, א פלוג [אקער־אייזען] אהן רעדער.

swing'-shelf *n.* (סהווינג'-שעלף) א הענגענדע פאליצע.

swing'-swang *n.* (סהווינג'-סהוועגג) א שווינגונג, א שאקלונג היין און הער.

swing'tree *n.* (סהווינג'-טריע) ז. *swingletree*

swing'-wheel *n.* (סהווינג'-הווילעל) דאס רעדעל אין א זייגער וואס טרייבט דעם פערפענדיקעל [אונרוהע].

swi'nish *a.* (סהוואי'-ניש) שווייניש, חזיר'ש.

swi'nishly *adv.* (סהוואי'-ניש-לי) אויף א חזיר'שען אופן, מעשה חזיר.

swi'nishness *n.* (סהוואי'-ניש-נעס) שוויינעריי, חזיריי.

swipe *n. and v.* (סהוואיפּ) א שטארקער קלאפּ; א קלאפּ מיט'ן פולען שוואונג; א קלאפּ טהאן מיט שוואונג; געבען א שטארקען קלאפּ; וואקשלעפּען; אוועק־לקחנ'ען, אוועק'גנב'ענען.

swi'per *n.* (סהוואי'-פּער) א שטארקער שלעגער; איינער וואס קען געבען א שטארקען קלאפּ.

swipes *n.* (סהוואיפּס) שלעכטעס אדער פראסטעס ביער.

swi'pey *a.* (סהוואי'-פּי) בעטרונקען, שכור.

swip'le *n.* (סהוויפּל) ז. *swipple*

swip'ple *n.* (סהוויפּל) דער טייל פון א דרעש־שלעגעל וואס קלאפּט די קערנער [אין געגענזאץ צו דעם טייל וואס ווערט געהאלטען אין דער האנד].

swire *n.* (סהוואיר) א פערטיעפונג אין דעם שפּיץ פון א בארג; א לאך צווישען צוויי בערג.

swirl *v. and n.* (סהווירל) מאכען א ווירבעל; ווירבלען [ווי א שנעע־שטורם, ווי א ווינד אדער ווי וואסער אין א קעסעל־גרוב]; זיך דרעהען אין דער רונד; א ווירבעל; א ווירבעל־בעוועגונג פון א פיש; א ווינדונג, א קרויז.

swir'ly *a.* (סהוואיר'-לי) פול ווירבלענד; פול מיט סוקען [סענקעס].

swish *v., n. and adv.* (סהוויש) פאכען היין און הער; שמייסען; א פאך טהאן; א סוויסטש ווי פון א בייטש ווען מען פאכט מיט איהם אין דער לופט; א פאך מיט עפּעס וואס בריינגט ארויס אזא קלאנג; א פלעשטשען פון וואסער; מיט א סוויסטש.

swish'-broom *n.* (סהוויש'-ברוהם) אזא פיינזעל אדער קליין בעזימעל צו בעשפּרענקלען מיט וואסער אדער צום רייניגען.

swish'er *n.* (סהוויש'-ער) א שמייסער.

Swiss *n. and a.* (סהוויס) א שווייצער, אן איינוואהנער אדער געבירטיגער פון דער שווייץ; שווייצעריש, וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דער שווייץ.

switch *n. and v.* (סהוויטש) א רוט, א ווישטשקע, א שטעקעל; אן עלעקטרישער שאלטער [א פעררינכטונג צו ענדערען, צו פערבינדען און אונטערצוברעכען אן עלעקטרישען שטראם]; אן אייזענבאהן־ווייכע [א בעוועגליכע רעלסע אריבערצופיהרען אן אייזענבאהן־צוג אדער איינצעלנע וואגאנען פון איין ליניע אויף אן אנדערער]; א רעגוליר־פעררינכטונג ביי גאז־לאמפען; דאס איבערשטעלען אן אייזענבאהן־ווייכע; א צאפּ פון פרעמדע האר וואס פרויען פלעכטען איין אין זייערע אייגענע האר; שמייסען מיט א רוט; פאכען היין און הער; אריבערפיהרען פון איין רעלסען־ליניע צו א צווייטער מיט דער הילף פון א ווייכע [בעוועגליכע רעלסע]; ענדערען די רעלסען־ליניע; ענדערען דעם עלעקטרישען שטראם, איבערשטעלען דעם שטראם; האקען, שניידען.

switch'back *n. and a.* (סהוויטש'-בעק) אן אייזענבאהן, וועלכע געהט אויף בערג און אין טהאלען ארויף און אראב; וואס האט אן אבוועקסלענדע בעוועגונג [וואס געהט ארויף און אראב ווי אן אייזענבאהן אויף בערג און אין טהאלען].

switch'board *n.* (סהוויטש'-באורד) א שאלט־ברעט [א ברעט, א קעסטעל אדער געשטעל וואו די דראטען פון אן עלעקטרישער איינריכטונג קומען זיך צונויף און וואו דער עלעקטרישער שטראם קען אויף פערשיעדענע אופנים פערבונדען און אונטערבראכען ווערען, ווי ביי א טעלעגראף, טעלעפאן, בעלייכטונג א. ז. וו.].

switch'el *n.* (סהוויטש'-על) אזא געטראנק פון וואסער, סירופּ און עסיג.

switch'er *n.* (סהוויטש'-ער) ז. *switchman*

switch'ing *n.* (סהוויטש'-אינג) דאס שמייסען מיט א רוט; דאס ארומהאקען אדער ארומשניידען; דאס ענדערען דעם עלעקטרישען שטראם.

switch'ing-en'gine *n.* (סהוויטש'-אינג-ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו וואס ווערט בענוצט צום איבערפיהרען וואגאנען פון איין רעלסען־ליניע אויף א צווייטער, צום צונויפשטעלען די וואגאנען אין א צוג א. ד. ג.

switch'ing-ground *n.* (סהוויטש'-אינג-גראונד) א פלאץ וואו וואגאנען ווערען איבערגעפיהרט פון איין רעלסען־ליניע אויף א צווייטער זיי צונויפצושטעלען אין א צוג.

switch'-lev'er *n.* (סהוויטש'-לעוו'-ער) דאס הענטעל מיט וועלכען מען שטעלט איבער אן אייזענבאהן־ווייכע [א בעוועגליכע רעלסע].

switch'man *n.* (סהוויטש'-מען) א ווייכען־שטעלער [דער וואס שטעלט איבער די בעוועגליכע רעלסע ווען אן אייזענבאהן־צוג דארף איבערגעהן פון איין רעלסען־ליניע אויף דער אנדערער].

switch'-ten'der *n.* (סהוויטש'-טענ'-דער) ז. *switchman*

Swit'zer *n.* (סהוויט'-סער) א שווייצער; איינער פון דער שווייצארישער לייב־גווארדיע ביים פּאפּסט; א סאלדאט פון א קעניגליכער אדער פּאפּסטליכער לייב־גווארדיע.

Swit'zerland *n.* (סהוויט'-סער-לענד) שווייץ.

swiv'el *n. and v.* (סהווייוועל) ט דרעה־רינג [אזא פערבינדונגס־רינג אין וועלכען ביידע טיילען וואס ווערען דורך איהם פערבונדען קענען זיך פריי דרעהען]; דאס שיפעל פון א וועב־שטוהל צום וועבען באנד; א הארמאט וואס דרעהט זיך אויף א דרעה־רינג אדער אקס; זיך דרעהען ווי אויף א שטיפט אדער דורך א דרעה־רינג; דרעהען ווי דורך א דרעה־רינג אדער ווי אויף א שטיפט.

Swivel

swiv'el-bridge *n.* (סהוויוו'ל-ברידזש) א דרעה־בריק. ז. *swing-bridge*

swiv'el-eye *n.* (סהוויוו'ל-אי) א קאסא־קע אדער קרום אויג.

swiv'el-eyed *a.* (סהוויוו'ל-איד) קאסא־קע, קרום־אויגיג.

swiv'el-gun *n.* (סהוויוו'ל-גאן) א הארמאט וואס דרעהט זיך אויף אן אקס אדער דרעה־רינג.

swiv'el-hook *n.* (סהוויוו'ל-הוק) א האקען אדער קרוק, וואס איז בעפעסטיגט צו א קייט אדער שטריק דורך א דרעה־רינג.

swiz'zle *v. and n.* (סהוויזל) "אריינגיסען", זויפען, שכור'ען; א מין משקה.

swob *v. and n.* (סהוואב) ז. *swab*

swob'ber *n.* (סהוואב'-ער) ז. *swabber*

swollen *a.* (סהוואולן) געשוואלען, אויפגעבלאזען; איבערפילט, איבערשוועמט. ז. *swell*

swoln *a.* (סהוואולן) ז. *swollen*

swoon *v. and n.* (סהוואוהן) פאלען אין אונמאכט, חלש'ען; אונמאכט, חלשות.

swoo'ning *n.* (סהוואוה'-נינג) דאס חלש'ען, דאס פאלען אין אונמאכט.
swoo'ningly *adv.* (סהוואוה'-נינג-לי) אין חלשות, חלש'ענדיג.
swoop *v. and n.* (סהוואוהפ) זיך אראב-לאזען פלוצלונג אויף'ן רויב [ווי א פאלק-פויגעל]; אנפאלען אויף עפעס און פער-כאפען; כאפען; דאס אנפאלען פלוצלונג אויף'ן רויב און כאפען איהם [ווי א רויב-פויגעל]; א פלעצליכער אנפאל [ווי פון שונא].
swop *n., v. and adv.* (סהוואפ) ז. *swap*.
sword *n.* (סאורד) 1. א שווערד, א דע-גען; 2. די מאכט פון שווערד; די מילי-טערישע מאכט אדער הערשונג; 3. שטרייט, מלחמה; 4. עפעס וואס איז ענהליך צו א שווערד; דער שנויץ פון א שווערד-פיש [ז. *swordfish*].
3. I came not to bring peace, but a sword.
sword'-arm *n.* (סאורד'-ארם) ז. *sword-hand*.
sword'-belt *n.* (סאורד'-בעלט) א שווערד-גארטעל, דער גארטעל אדער פאס, אויף וועלכען עס הענגט די שווערד.
sword'-blade *n.* (סאורד'-בלייד) א קלינג פון א שווערד.
sword'-cane *n.* (סאורד'-קיין) אזא שפאציער-שטאק, וועלכער ענטהאלט אין זיך א שווערד.
sword'-cut *n.* (סאורד'-קאט) א שניט פון א שווערד; די וואונד פון אזא שניט.
sword'-cut'ler *n.* (סאורד'-קאט'-לער) א שווערד-מאכער, א שווערד-שמיעד.
sword'-dance *n.* (סאורד'-דענס) א טאנץ מיט שווערדען; א טאנץ צווישען אויסגעשטעלטע בלויזע שווערדען.
swor'ded *a.* (סאור'-דעד) בעוואפענט מיט א שווערד.
sword'fish *n.* (סאורד'-פיש) דער שווערד-פיש, א גרויסער ים-פיש מיט א לאנגען שטעכיגען שנויץ ווי א שווערד.

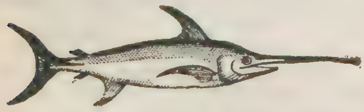
Swordfish

sword'fishing *n.* (סאורד'-פיש-אינג) דאס כאפען שווערד-פיש. ז. *swordfish*.
sword'-grass *n.* (סאורד'-גרעס) די שווערד-ליליע [א מין גראז מיט א צי-בעלעס-פערמיגען ווארצעל, שווערד-פערמי-גע בלעטער און געלבע אדער רויטע בלי-הונגען]; ריעד-גראז.
sword'-hand *n.* (סאורד'-הענד) די האנד וואס האלט די שווערד; די רעכטע האנד.
sword'-knot *n.* (סאורד'-נאט) א שווערד-קניפעל, א שווערד-שלייף [א שלייפעל, וואס איז אנגעבונדען אן דעם שטיעל פון א שווערד].
sword'-law *n.* (סאורד'-לאה) דאס שווערד-רעכט, דאס רעכט פון כח, דאס רעכט פון שטארקערען; מיליטערישע הערשונג.
sword'less *a.* (סאורד'-לעס) אהן א שווערד.
sword'-lil'y *n.* (סאורד'-ליל'-אי) די שווערד-ליליע. ז. *sword-grass*.
sword'man *n.* (סאורד'-מען) א שווערד-פעכער, איינער וואס קען פעכטען מיט דער שווערד; א סאלדאט.
sword of Dam'ocles (סאורד אוו דעמ'-א-קליז) דאמאקלעס'עס שווערד, דער חלף אויף'ן האלז, א דראהענדע געפאהר וואס הענגט אימער איבער'ן קאפ [דער אויסדרוק "דאמאקלעס'עס שווערד" נעהמט זיך פון אן אלט-גריכישער ערצעהלונג ווע-גען דעם בעוואוסטען הערשער פון סירא-קוז, דיאניסאס. ביי דיעזען דיאניסאס איז געווען א פריינד דאמאקלעס, וועלכער פלעגט שטענדיג רעדען פון דיאניסאס'עס גליק, וואס ער איז אן אונבעגרענצטער הערשער. כדי צו בעווייזען דאמאקלעס'ען, אז דאס גליק צו זיין א הערשער איז אי-מער פערבונדען מיט דער געפאהר ערמאר-דעט צו ווערען, האט ער געהייסען אני-דערזעצען איהם אויף'ן טראהן און איבער זיין קאפ אויפהענגען א שווערד וואס איז געווען צוגעבונדען צו איין האר].
sword'-play *n.* (סאורד'-פליי) שווער-דען-שפיעל; דאס פעכטען מיט שווערדען; די פעכט-קונסט; א טאנץ מיט שווערדען.
sword'-play'er *n.* (סאורד'-פליי'-ער) איינער וואס איז געאיבט אין פעכטען מיט א שווערד, א פעכטער.
sword'-proof *a.* (סאורד'-פרוהף) וואס קען ביישטעהן אדער אויסהאלטען א קלאפ פון א שווערד.
sword'-shaped *a.* (סאורד'-שייפט) שווערד-פערמיג [וועגען פלאנצען].
swords'man *n.* (סאורדז'-מען) א גע-איבטער פעכטער.
swords'manship *n.* (סאורדז'-מען-שיפ) די פעכט-קונסט.
sword'-stick *n.* (סאורד'-סטיק) א שווערד-שטאק [א שטאק מיט א דעגען]. ז. *sword-cane*.
swore (סהוואור) געשווארען, געפלוכט. ז. *swear*.
sworn (סהוואורן) געשווארען, געפלוכט. ז. *swear*.
sworn broth'ers (סהוואורן בראטה'-ערז) געשווארענע ברידער אדער חברים; זעהר טרייע פריינד.
sworn en'emies (סהוואורן ענ'-ע-מיז) געשווארענע פיינד; מענשען, וועל-כע פיהלען אן אייביגע שנאה איינער צום אנדערען.
sworn friends (סהוואורן פרענדז) גע-שווארענע פריינד; פריינד, וועלכע זיינען אייביג טריי איינער דעם אנדערען.
swum (סהוואם) געשוואומען. ז. *swim*.
swung (סהוואנג) געשוואונגען, געוויעגט, געשאקעלט א. ז. וו. ז. *swing*.
Syb'arite *n.* (סיב'-ע-ראיט) א סיבא-ריט, אן איינוואהנער פון דער פארצייטי-גער שטאדט סיבארים, אין דרום-איטא-ליען, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר רייכטום און לוקסוס; א ליעבהאבער פון תענוגים און לוקסוס.
Sybarit'ic *a.* (סיב-ע-ריט'-איק) סיבא-ריטיש, וואס איז שייך צו א סיבאריט; איבערגעגעבען צו תענוגים און לוקסוס.
Sybarit'ical *a.* (סיב-ע-ריט'-אי-קעל) ז. *Sybaritic*.
syb'aritism *n.* (סיב'-ע-ראי-טיזם) סי-באריטיזם, די איבערגעגעבענהייט צו תענוגים און לוקסוס.
sybot'ic *a.* (סאי-באט'-איק) וואס איז שייך צו א חזיר-פאסטוך אדער צו חזירים-פיטערונג.
sy'botism *n.* (סאי'-בא-טיזם) דאס פי-טערען חזירים.
syc'amore *n.* (סיק'-ע-מאור) די סיקא-מאר [אן ארט פייגענבוים]; די פרוכט פון א סיקאמאר, די סיקאמאר-פייג.

Sycamore

sycee' *a. and n.* (סאי-סיע') ריין; ריין-זילבער, פיין-זילבער. ז. *sycee-silver*.
sycee'-sil'ver *n.* (סאי-סיע'-סיל'-ווער) דאס כינעזישע סיסעע-זילבער [שטיקלעך פון ריינעם זילבער, ניט אויסגעפרעגטע אין מטבעות, וואס דיענען אין כינא אלס געלד].
sychnocar'pous *a.* (סיק-נא-קאר'-פאס) אין באטאניק — וואס ברייננט פיעל מאל פרוכטען.
sy'cite *n.* (סאי'-סאיט) דער פייגען-שטיין [א קיזעל-שטיין אדער פייער-שטיין וואס איז ענהליך צו א פייג].
syc'ophancy *n.* (סיק'-א-פענ-סי) שמיי-כלעריי, חניפה.
syc'ophant *n., a. and v.* (סיק'-א-פענט) א סיקאפאנט, א שמייכלער, א חונף; א טעלער-לעקער; א מוסר, א פערליימ-דער; פאראזיטיש, קריכעריש; קנעכטיש; וואס לעקט זיך אונטער; חנפ'ענען, שמייכ-לען; זיך אונטערלעקען; אבדערצעהלען, מסור'ען, פערליימדען.
sycophan'tic *a.* (סיק-א-פענ'-טיק) סיקאפאנטיש, שמייכלעריש, טעלער-לעקע-ריש; פערליימדעריש.
sycophan'tical *a.* (סיק-א-פענ'-טי-קעל) ז. *sycophantic*.
syc'ophantish *a.* (סיק'-א-פענ-טיש) סיקאפאנטיש, ווי א סיקאפאנט. ז. *sycophant*.
syc'ophantism *n.* (סיק'-א-פענ-טיזם) ז. *sycophancy*.
syc'ophantize *v.* (סיק'-א-פענ-טאיז) שמייכלען, חנפ'ענען; אבדערצעהלען.
syc'ophantry *n.* (סיק'-א-פענ-טרי) ז. *sycophancy*.
syco'sis *n.* (סאי-קאו'-סיס) אין מעדי-צין — סיקאזיס, אן ענטצינדונג פון דער הויט אונטער די האר פון דער בארד אדער פון קאפ.
sy'enite *n.* (סאי'-ע-נאיט) דער סיעניט, א שווארצע זאמדיגע בערג-מאסע, ענהליך צו גראניט.
syenit'ic *a.* (סאי-ע-ניט'-איק) סיעני-טיש; וואס ענטהאלט סיעניט; ענהליך צו סיעניט. ז. *syenite*.
syllaba'rium *n.* (סיל-ע-ביי'-רי-אם) ז. *syllabary*.
syl'labary *n.* (סיל'-ע-בע-רי) א פער-צייכניס אדער ליסטע פון די זילבען-פאר-מען פון א שפראך.
syllab'ic *a.* (סי-לעב'-איק) סולאביש, זילביג, פון זילבען; וואס איז שייך צו זיל-

בען; אויסגעשפראכען שארף א זילבע נאך א זילבע.

syllab'ical *a.* (סי-לעב'-אי-קעל) ז. *syllabic*

syllab'ically *adv.* (סי-לעב'-אי-קעל-אי) זילבענווייז; אויסרעדענדיג שארף איין זילבע נאך דער אנדערער.

syllab'icate *v.* (סי-לעב'-אי-קייט) ז. *syllabify*

syllabica'tion *n.* (סי-לעב-אי-קיי'-שאן) ז. *syllabification*

syllabifica'tion *n.* (סי-לעב-אי-פי-קיי'-שאן) די זילבען-בילדונג; די איינטיילונג אין זילבען.

syllab'ify *v.* (סי-לעב'-אי-פאי) איינטיילען [א ווארט] אין בעזונדערע זילבען.

syl'labist *n.* (סיל'-ע-ביסט) איינער וואס בילדעט אוים זילבען; איינער וואס טיילט איין א ווארט אין זילבען.

syl'labize *v.* (סיל'-ע-באיז) ז. *syllabify*

syl'lable *n. and v.* (סיל'-עבל) א זילבע [א טייל פון א ווארט וואס בעשטעהט פון א וואקאל אדער פון א וואקאל מיט א קאנסאנאנט און קען אויסגעשפראכען ווערען בעזונדער]; צוטיילען אין זילבען; אויסשפרעכען; אויסדריקען.

syl'lable-name *n.* (סיל'-עבל-ניים) דער זילבען-נאמען פון א נאטע [ווי דא, רע, מי א. ז. וו., אין געגענזאץ צו דער בעצייכנונג פון נאטען דורך בוכשטאבען, ווי: *c*, *d*, *e* א. ז. וו.].

syl'lable-stum'bling *n.* (סיל'-עבל-סטאמ'-בלינג) דאס פעראיקען זיך, דאס פעראיקען זיך ביי געוויסע זילבען.

syl'labling *n.* (סיל'-ע-בלינג) ז. *syllabification*

syl'labub *n.* (סיל'-ע-באב) ז. *sillibub*

syl'labus *n.* (סיל'-ע-באס) אן אויסצוג, א קיצור, דער תכן הענינים; ביי די קאטויליקען — דער סילאבוס [א ליסטע פון 80 לעהרען, ווי סאציאליזם, ראציאנאליזם, פאנטעאיזם א. ז. וו., וועלכע זיינען פערדאמט געווארען פון'ם פאפסט פיאוס דעם נײנטען אין 1864 אלס אפיקורס'ישע].

syllep'sis *n.* (סי-לעפ'-סיס) די סילעפסיס [אין גראמאטיק — די איבעראיינשטימונג פון פרעדיקאט מיט איינעם פון א גאנצער צאהל סוביעקטען, ווי למשל: "ער אדער זיי ז י י נ ע ן דערביי געווען"; אין רעטאריק — דאס ברויכען איינס און דאסזעלבע ווארט אין איין זאץ אי אין בוכשטעבליכען זינען אי אין פיגוראטיווען, ווי למשל: "זיינע רייד זיינען ז י ס ע ר ווי האניג"].

syllep'tic *a.* (סי-לעפ'-טיק) וואס ענטהאלט א סילעפסים; וואס האט די אייגענשאפטען פון א סילעפסים. ז. *syllepsis*

syllep'tical *a.* (סי-לעפ'-טי-קעל) ז. *sylleptic*

syllep'tically *adv.* (סי-לעפ'-טי-קעל-אי) דורך א סילעפסים; אויסדריקענדיג מיט א סילעפסים. ז. *syllepsis*

syl'loge *n.* (סיל'-א-דזשי) א זאמלונג, א קאלעקציאן.

syl'logise *v.* (סיל'-א-דזשאיז) ז. *syllogize*

syl'logism *n.* (סיל'-א-דזשיזם) א סילאגיזם, א לאגישע שלוספארגערונג, וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון דריי זעצע, וואו דער לעצטער זאץ איז א נויטיגער שלוס פון די ערשטע צוויי [ווי למשל: 1) דער וואס האט ניט קיין פליגלען קאן ניט פליהען; 2) א מענש האט ניט קיין פליגלען; 3) פאלגליך, א מענש קאן ניט פליהען].

syllogis'tic *a. and n.* (סיל-א-דזשים'-טיק) וואס געהערט צו א סילאגיזם; וואס בעשטעהט פון א סילאגיזם; אויף דער ארט פון א סילאגיזם; דאס דענקען דורך סילאגיזמען. ז. *syllogism*

syllogis'tical *a.* (סיל-א-דזשים'-טי-קעל) ז. *syllogistic*

syllogis'tically *adv.* (סיל-א-דזשים'-טי-קעל-אי) דורך סילאגיזמען; אין דער פארם פון א סילאגיזם. ז. *syllogism*

syllogiza'tion *n.* (סיל-א-דזשי-זיי'-שאן) דאס ציהען לאגישע שליסע דורך סילאגיזמען.

syl'logize *v.* (סיל'-א-דזשאיז) שליסען דורך סילאגיזמען, מאכען שליסע דורך סילאגיזמען. ז. *syllogism*

syl'logizer *n.* (סיל'-א-דזשאי-זער) איינער וואס מאכט לאגישע שליסע דורך סילאגיזמען.

sylph *n.* (סילף) דער סילף, דער לופט-גייסט [א פאנטאסטישעם וועזען, וואס געפינט זיך כלומרשט אין דער לופט]; איינע פון די זארטען זשום-פויגעלעך [ז. *humming-bird*].

syl'phid *n.* (סיל'-פיד) א סילפיד, א קליינער לופט-גייסט. ז. *sylph*

syl'phine *a.* (סיל'-פין) ווי א סילף; עהנליך צו א סילף. ז. *sylph*

syl'phish *a.* (סיל'-פיש) סילפען-ארטיג; עהנליך צו א סילף. ז. *sylph*

sylph'-like *a.* (סילפ'-לאיק) עהנליך צו א סילף; גראציעז, שלאנק.

syl'va *n.* (סיל'-ווא) די ביימער פון וואלד [אין אלגעמיין גענומען]; א בעשרייבונג פון די ביימער אין וואלד.

syl'vage *n.* (סיל'-וועדזש) דאס זיין וואלדיג; דאס קומען פון וואלד; דאס זיין בעדעקט מיט וואלד.

syl'van *a. and n.* (סיל'-וועז) וואלדיג; וואס איז שייך צו וואלד; פול מיט וועלדער; וואס קומט פון וואלד; דארפיש, גראב; סילוואן, דער וואלד-גאט [אין פארצייטיגען רוים]; א סאטיר, א פאון [ז. *faun*].

syl'vanite *n.* (סיל'-וועג-איט) דער סילוואניט [אזא גרויער אדער ווייסער מינעראל מיט פיעל בלישטשענדע קריסטאל-שטיקעלעך].

syl'vic *a.* (סיל'-וויק) וואלדיג; וואס איז שייך צו וואלד; וואס בעקומט זיך פון וואלד.

syl'viculture *n.* (סיל'-ווי-קאל-טשור) וואלד-קולטור; די בעפלאנצונג און קולטיווירונג פון וואלד-ביימער.

sylvicul'turist *n.* (סיל-ווי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט דער קולטור [די בעפלאנצונג און דאס לאזען וואקסען] פון וועלדער.

sym'bion *n.* (סימ'-בי-אן) אן ארגאניזם וואס לעבט אין צושטאנד פון סימביאזים. ז. *symbiosis*

sym'biont *n.* (סימ'-בי-אנט) ז. *symbion*

symbio'sis *n.* (סים-באי-או'-סים) סימביאזים [א צושטאנד פון צוזאמענלעבען פון צוויי אדער עטליכע חיות אדער פלאנצען, וואו איין ארגאניזם איז נויטיג פאר דעם אנדערען, אבער איינער איז ניט דעם צווייטענס פאראזיט, ד. ה. ער ציהט ניט זיין יניקה פון איהם].

symbiot'ic *a.* (סים-באי-אט'-איק) וואס איז שייך צו סימביאזים; וואס לעבט אין צושטאנד פון סימביאזים. ז. *symbiosis*

symbiot'ically *adv.* (סים-באי-אט'-אי-קעל-אי) אין סימביאזים. ז. *symbiosis*

sym'bol *n. and v.* (סימ'-באל) א סימבאל, א צייכען, א געגענשטאנד אדער פיגור וואס שטעלט מיט זיך פאר א געדאנק אדער בעגריף [ווי א לייב איז דער סימבאל פון גבורה]; אן עמבלעם, א בילד אדער פיגור וואס בעצייכענט עפעס; אין טעאלאגיע — איינער פון די עיקרים פון אמונה, די "אני מאמין'ס"; אין מאטעמאטיק — אן אלגעבראאישער צייכען; סימבאליזירען, פארשטעלען א געדאנק אדער בעגריף דורך א צייכען אדער פיגור.

symbol'ic *a. and n.* (סים-באל'-איק) סימבאליש; וואס איז שייך צו א סימבאל; וואס שטעלט עפעס פאר; אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט ווערטער, וועלכע האבען נור א רעלאטיווען ווערטה [ווי די ווערטער "איז", "זיינען" א. ד. ג.]; אין מאטעמאטיק — וואס איז שייך צו אלגעבראאישע צייכענס; סימבאליזם, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; די לעהרע וועגען די "אני מאמין'ס" פון דער קריסטליכער אמונה.

symbol'ical *a.* (סים-באל'-אי-קעל) ז. *symbolic*

symbol'ically *adv.* (סים-באל'-אי-קעל-אי) אויף א סימבאלישען שטייגער; דורך סימבאלען אדער צייכענס.

symbol'icalness *n.* (סים-באל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סימבאליש.

symbol'ics *n.* (סים-באל'-איקס) סימבאליק, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; דער טייל פון דער טעאלאגישער וויסענשאפט, וואס פערנעהמט זיך מיט די סימבאלען אדער "אני מאמין'ס" פון דער קריסטליכער אמונה.

symbolisa'tion *n.* (סים-באל-אי-זיי'-שאן) ז. *symbolization*

sym'bolise *v.* (סימ'-באל-איז) ז. *symbolize*

sym'bolism *n.* (סימ'-באל-איזם) די סימבאליזירונג, דאס פארשטעלען עפעס דורך סימבאלען אדער צייכענס; דאס בענוצען סימבאלען; א סימבאלישער זין אדער כאראקטער; אין טעאלאגיע — דאס אויסשטעלען די סימבאלען אדער עיקרים פון דער אמונה [די "אני מאמין'ס"]; אין קונסט און ליטעראטור — דער סימבאליזם [א פארם פון דעקאדענץ. ז. *decadence*].

sym'bolist *n.* (סימ'-באל-איסט) א סימבאליסט, איינער וואס דריקט אוים זיינע געדאנקען און בעגריפען דורך סימבאלען אדער צייכענס; אין קונסט און ליטעראטור — אן אנהענגער פון סימבאליזם [א פארם פון דעקאדענץ. ז. *decadence*].

symbolis'tic *a.* (סים-בא-ליס'-טיק) סימבאליסטיש; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך דעם געברויך פון סימבאלען.

symbolis'tical *a.* (סים-בא-ליס'-טי-קעל) ז. *symbolistic*

symboliza'tion *n.* (סים-באל-אי-זיי'-שאן) דאס סימבאליזירען; דאס פארשטעלען דורך סימבאלען אדער צייכענס.

sym'bolize *v.* (סימ'-באל-איז) סימבאליזירען; פארשטעלען עפעס דורך סימבאלען אדער צייכענס; הארמאניהען, זיין עהנליך צו עפעס לויט די אייגענשאפטען אדער כאראקטער.

sym'bolizer *n.* (סימ'-באל-אי-זער) איינער וואס הארמאנירט מיט אן אנדערען; איינער וואס גיט זיין שטימע אדער זיין נדבה צוזאמען מיט אן אנדערען.

symbolog'ical *a.* (סים-בא-לאדזש'-אי-

קעל) סימבאלאגיש; וואס איז שייך צו סימבאלאגיע. ז. ***symbology***

symbol'ogist *n.* (סים-באל'-א-דזשיסט) א סימבאלאגיסט, א קענער פון סימבאלאגיע. ז. ***symbology***

symbol'ogy *n.* (סים-באל'-א-דזשי) סימבאלאגיע, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; די קונסט אויסצודריקען געדאנקען אדער בעגריפען דורך סימבאלען אדער צייכענס.

symbolol'atry *n.* (סים-בא-לאל'-ע-טרי) שטארקע פערעהרונג אדער פערגעטערונג פון סימבאלען.

symbolol'ogy *n.* (סים-בא-לאל'-א-דזשי) ז. ***symbology***

sym'bol-prin'ting *n.* (סים'-באל-פרינ'-טינג) אין טעלעגראפיע — א סיסטעם פון דרוקען מיט שיפער-צייכענס [ווי מיט פינטעלעך און פאסיקלעך]. ז. ***Morse alphabet***

sym'metral *a.* (סים'-ע-טרעל) סימעטריש; וואס איז שייך צו סימעטריע. ז. ***symmetry***

symmet'rian *n.* (סי-מעט'-רי-ען) איינער וואס איז שטארק מקפיד אויף דער סימעטריע, גלייכמעסיגקייט אדער פראפארציאנעלקייט פון די טיילען פון א זאך אדער געגענשטאנד.

symmet'ric *a.* (סי-מעט'-ריק) ז. ***symmetrical***

symmet'rical *a.* (סי-מעט'-רי-קעל) גלייכמעסיג; אין מאס; אין פראפארציע; סימעטריש; וואס ציינגט ארום סימעטריע. ז. ***symmetry***

symmet'rically *adv.* (סי-מעט'-רי-קעל-אי) אויף א סימעטרישען אדער גלייכמעסיגען שטייגער.

symmetri'cian *n.* (סים-ע-טריש'-ען) ז. ***symmetrian***

sym'metrise *v.* (סים'-ע-טראיז) ז. ***symmetrize***

sym'metrist *n.* (סים'-ע-טריסט) א סימעטריסט, איינער וואס היט אב די גלייכמעסיגקייט אדער די ריכטיגע פראפארציע.

symmetriza'tion *n.* (סים-ע-טרי-זיי'-שאן) דאס מאכען סימעטריש אדער גלייכמעסיג.

sym'metrize *v.* (סים'-ע-טראיז) מאכען סימעטריש, ברייגנען אין גלייכער מאס, מאכען גלייכמעסיג אדער פראפארציאנעל.

sym'metry *n.* (סים'-ע-טרי) די גלייכמעסיגקייט, די פראפארציע; סימעטריע, אזא צוזאמענשטעלונג פון די טיילען פון א קערפער, ביי וועלכען איין העלפט איז פאלקאם ענליך צו דער צווייטער העלפט [ווי די אויסענזייט פון א מענשליכען קערפער ווען מען זאל איהם איבערשניידען אין דער לענג פונקט אין מיטען].

sympathet'ic *a. and n.* (סים-פע-טהעט'-איק) סימפאטעטיש; וואס האלט זיך אויף סימפאטיע אדער מיטגעפיהל; מיטליידענד, מיטפיהלענד; הארמאנירענד, גלייכגעשטימט; פערוואנדט, פון דערזעלבער אייגענשאפט; אין מעדיצין — סימפאטיש, וואס איז שייך צו סימפאטיע [דער וועהטהאג פון איין טייל פון קערפער, וואס נעהמט זיך צוליעב דעם אוננארמאלען צושטאנד פון אן אנדער טייל]; דאס סימפאטישע נערוועןסיסטעם; דער סימפאטישער נערוו; איינער וואס איז זעהר עמפפינדליך [ווי צו א היפנאטישען איינפלוס].

sympathet'ically *adv.* (סים-פע-טהעט'-איק-על-אי) אויף א סימפאטעטישען אדער מיטפיהלענדען שטייגער.

sympathet'ic ner'vous sys'tem (סים-פע-טהעט'-איק נויר'-וואס סיס'-טעם) דאס סימפאטעטישע נערוועןסיסטעם [א טייל פון דעם נערוועןסיסטעם, וואס בעשטעהט פון בינטלעך נערווען ארום דעם ווירבעלזייל (חוט השדרה). דיעזע נערווען בינדען צוזאמען כמעט אלע אינערליכע ארגאנען פון קערפער און דורך זיי ווערט רעגולירט די נאהרונג פון דיעזע ארגאנען].

sympathet'ic pow'der (סים-פע-טהעט'-איק פאו'-דער) ז. ***powder of sympathy***

sym'pathise *v.* (סים'-פע-טהאיז) ז. ***sympathize***

sym'pathiser *n.* (סים'-פע-טהאי-זער) ז. ***sympathizer***

sym'pathist *n.* (סים'-פע-טהיסט) א סימפאטיזירער, איינער וואס האט מיטגעפיהל צו עמעס אדער אימעצען.

sym'pathize *v.* (סים'-פע-טהאיז) סימפאטיזירען, מיטפיהלען, מיטליידען; האבען א מיטגעפיהל; איבעראיינשטימען, הארמאנירען; אויסדריקען מיטגעפיהל.

sym'pathizer *n.* (סים'-פע-טהאי-זער) א סימפאטיזירער, א מיטפיהלער.

sym'pathy *n.* (סים'-פע-טהי) סימפאטיע, מיטלייד, מיטגעפיהל; אין מעדיצין — דאס מיטליידען פון א טייל פון קערפער צוליעב דער קראנקהייט פון אן אנדער טייל; די הארמאניע [פון פארבען און טענער].

symphonet'ic *a.* (סים-פא-נעט'-איק) ז. ***symphonic***

symphon'ic *a.* (סים-פאנ'-איק) סימפאניש; וואס איז שייך צו א סימפאניע אדער הארמאניע פון טענער; וואס האט דעמזעלביגען קלאנג [ווי צוויי בעזונדערע ווערטער וואס האבען איין אויסשפראך]; אין מוזיק — וואס איז שייך צו א סימפאניע [ז. ***symphony***].

sympho'nious *a.* (סים-פאו'-ני-אס) הארמאניש, צוזאמענשטימענד, וואהלקלינגענד.

sym'phonist *n.* (סים'-פא-ניסט) א סימפאניסט, א פערפאסער פון סימפאניען. ז. ***symphony***

sym'phonize *v.* (סים'-פא-נאיז) הארמאנירען; שטימען.

sym'phony *n.* (סים'-פא-ני) א סימפאניע, א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אין דער פארם פון א סאנאטע [ז. ***sonata***], וואס ווערט פערפאסט ניט פאר אן איינצעלנעם אינסטרומענט, נאר פאר א גאנצען ארקעסטער; א הארמאניע פון טענער.

sym'physal *a.* (סים'-פי-זעל) ז. ***symphyseal***

symphys'eal *a.* (סים-פיז'-אי-על) אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א סימפיזע. ז. ***symphysis***

sym'physis *n.* (סים'-פי-סיס) אין אנאטאמיע — א סימפיזע, צוזאמענוואקסונג פון צוויי ביינער, צוזאמענוואקסונג, פעראייניגונג אדער פערבינדונג פון צוויי טיילען.

sympiesom'eter *n.* (סים-פי-ע-סאמ'-ע-טער) דאס סימפיזאמעטער, אן אינסטרומענט ענליך צו א באראמעטער, צו מעסטען דעם דרוק פון שטראם פון א פליסיגען קערפער אדער צו מעסטען די צונויפדריקבארקייט פון פליסיגע קערפער.

sympo'siac *a. and n.* (סים-פאו'-זי-עק) וואס איז שייך צו א מאהלצייט פאר געסט; א סעודה פאר געסט, א באנקעט.

sympo'sial *a.* (סים-פאו'-זי-על) וואס איז שייך צו א מאהלצייט פאר געסט.

sympo'siast *n.* (סים-פאו'-זי-עסט) אן אנטייל־נעהמער אין א סעודה אדער מאהלצייט.

sympo'sion *n.* (סים-פאו'-זי-אן) ז. ***symposium***

sympo'sium *n.* (סים-פאו'-זי-אם) א מאהלצייט, א סעודה מיט קורצע רעדען און צייט־פערטרייב; א באנקעט; א זאמלונג פון קורצע רעדען אדער אויסגעדריקטע מיינונגען וועגען עפעס.

symp'tom *n.* (סימפ'-טאם) א סימפטאם; א קראנקהייטס־צייכען [א צייכען אין וועלכען מען דערקענט א קראנקהייט]; א צייכען, א פאר־צייכען.

symptomat'ic *a.* (סימפ-טא-מעט'-איק) סימפטאמאטיש, ווי א סימפטאם, ווי א קראנקהייטס־צייכען; וואס דיענט אלס צייכען, אנצייגענד.

symptomat'ical *a.* (סימפ-טא-מעט'-אי-קעל) ז. ***symptomatic***

symptomat'ically *adv.* (סימפ-טא-מעט'-אי-קעל-אי) דורך סימפטאמען אדער סמנים, סימפטאמאטיש.

symp'tomatize *v.* (סימפ'-טא-מע-טאיז) בעווייזען די סימפטאמען אדער סמנים פון עפעס; כאראקטעריזירען [א קראנקהייט] דורך די סימפטאמען אדער סמנים.

symptomatol'ogy *n.* (סימפ-טא-מע-טאל'-א-דזשי) סימפטאמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען די סימפטאמען אדער סמנים פון קראנקהייטען.

symptomol'ogy *n.* (סימפ-טא-מאל'-א-דזשי) ז. ***symptomatology***

synær'esis *n.* (סי-נער'-ע-סיס) אין גראמאטיק — די סינערעזע, די צוזאמענציהונג פון צוויי זילבען אדער פון צוויי גלייכארטיגע וואקאלען אין איינעם [ווי דאס ווארט ***ne'er*** אנשטאט ***never***].

syn'agogal *a.* (סינ'-ע-גאג-על) ז. ***synagogical***

synagog'ical *a.* (סינ-ע-גאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א סינאגאגע אדער צו א אידישער שוהל.

syn'agogue *n.* (סינ'-ע-גאג) א סינאגאגע, א אידישע שוהל, א קלויז צום דאווענען; די רעליגיעזע געמיינדע אדער דער קהל וואס דאווענט אין א געוויסער שוהל; א פארצייטיגע געמיינדע פון אידישע קריסטען.

synale'pha *n.* (סין-ע-לי'-פא) אין גראמאטיק — די פעראייניגונג פון צוויי וואקאלען פון צוויי בעזונדערע זילבען אין איין זילבע [ווי למשל, ***th'enemy*** אנשטאט ***the enemy***].

synale'phe *n.* (סין-ע-ליע'-פי) ז. ***synalepha***

synal'gia *n.* (סי-נעל'-דזשי-א) א סימפאטעטישער וועהטאג [א וועהטאג אין איין טייל פון קערפער צוליעב דער קראנקהייט פון אן אנדער טייל].

synallagmat'ic *a.* (סין-ע-לעג-מעט'-איק) אין יוריספרודענץ — געגענזייטיג פערפליכטעט.

synalœ'phe *n.* (סין-ע-ליע'-פי) ז. ***synalepha***

synan'therous *a.* (סי-נענ'-טהער-אס) אין באטאניק — מיט א פערוואקסענעם שטויב־בייטעל [וועגען געוויסע פלאנצען].

syn'archy *n.* (סינ'-אר-קי) א געמיינשאפטליכע הערשונג אדער רעגירונג.

synarte'sis *n.* (סין-אר-טי'-סיס) דאס צוזאמענבינדען, דאס פעראייניגען; אן ענגער צוזאמענבונד.

synarthro'dia *n.* (סינ-אר-טהראו'-דיא) ז. *synarthrosis*.

synarthro'sis *n.* (סינ-אר-טהראו'-סיס) אן אונבעוועגליכעס גליעד; א נאָהט אדער געלענק צווישען צוויי גליעדער, וועלכע בעוועגען זיך ניט [ווי די נאהט צווישען די טיילען פון שיידעל אדער שארבען].

synax'is *n.* (סי-נעק'-סיס) א רעליגיעזע פערזאמלונג [ביי די פארצייטיגע קריסטען].

syn'carp *n.* (סינ'-קארפ) אין באטאניק — א צוזאמענגעזעצטע פרוכט.

syncar'pium *n.* (סינ-קאר'-פי-אם) ז. *syncarp*.

syncar'pous *a.* (סינ-קאר'-פאס) אין באטאניק — צוזאמענגעזעצט און פערוואקסען; וואס האט דעם כאראקטער פון א צוזאמענגעזעצטער פרוכט.

syncategoremat'ic *a. and n.* (סינ-קעט-אי-גאר-אי-מעט'-איק) אין לאגיק — וואס איז שייך צו ווערטער, וועלכע קענען ניט אליין בעצייכנען א געגענשטאנד, צושטאנד אדער אייגענשאפט, נאר זיי בעצייכנען דאס אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער [ווי אן אדווערבום, פרעפאזיציאן א. ד. ג.]; א ווארט וואס בעצייכענט א געגענשטאנד, צושטאנד אדער אייגענשאפט נור אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער.

synchondro'sis *n.* (סינ-קאן-דראו'-סיס) אין אנאטאמיע — די פערבינדונג פון ביינער דורך כראמשקע [קנארפעל].

syn'chronal *a. and n.* (סינ'-קרא-נעל) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג; וואס עס טרעפט זיך אין איין צייט מיט אן אנדער זאך; א גלייכצייטיגע פאסירונג.

synchron'ical *a.* (סינ-קראנ'-אי-קעל) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג; וואס טרעפט זיך אין דערזעלבער צייט מיט אן אנדער זאך אדער פאסירונג.

synchron'ically *adv.* (סינ-קראנ'-אי-קעל-אי) אויף א גלייכצייטיגען אופן; טרעפענדיג זיך אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

synchronisa'tion *n.* (סינ-קרא-ני-זיי'-שאן) ז. *synchronization*.

syn'chronise *v.* (סינ'-קרא-נאיז) ז. *synchronize*.

syn'chroniser *n.* (סינ'-קרא-נאי-זער) ז. *synchronizer*.

syn'chronism *n.* (סינ'-קרא-ניזם) די גלייכצייטיגקייט; די גלייכצייטיגע פאסירונג; א סינכראניזם, א צוזאמענפאל פון צוויי אדער עטליכע פאסירונגען אין איין צייט; א טאבעלע פון היסטארישע פאסירונגען אדער פערזאנען, וואס זיינען גרופירט לויט די דאטען; אין מאלעריי — דאס פארשטעלען אויף איין בילד עטליכע פאסירונגען וואס זיינען פארגעקומען אין בעזונדערע צייטען אדער איין און דיעזעלבע פאסירונג אין פערשיעדענע מאמענטען.

synchronis'tic *a.* (סינ-קרא-ניס'-טיק) סינכראניסטיש; וואס איז שייך צו סינכראניזם. ז. *synchronism*.

synchronis'tically *adv.* (סינ-קרא-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א סינכראניסטישען שטייגער; לויט די דאטען.

synchroniza'tion *n.* (סינ-קרא-ני-זיי'-שאן) דאס מאכען סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג [ספעציעל ווענען זייגערס זיי זאלען צייגען דיעזעלבע צייט אדער ווענען עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען, אז זייערע פאזען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט]; דאס צוזאמענפאלען פון צוויי אדער עטליכע פאסירונגען אין איין צייט.

syn'chronize *v.* (סינ'-קרא-נאיז) זיין גלייכצייטיג, צוזאמענפאלען אדער צוזאמענטרעפען אין איין צייט; מאכען סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג; מאכען צו געהן אין איין צייט [ווענען זייגערס אדער ווענען עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען, אז זייערע פאזען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט].

syn'chronizer *n.* (סינ'-קרא-נאי-זער) איינער וואס מאכט סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג; א פארריכטונג צו מאכען, אז זייגערס זאלען צייגען דיעזעלבע צייט אדער אז די פאזען פון עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט.

synchronol'ogy *n.* (סינ-קרא-נאל'-א-דזשי) סינכראנאלאגיע, די סינכראניסטישע געשיכטס-מעטאדע [א מעטאדע צו שרייבען געשיכטע וואו עס ווערען גרופירט לויט די דאטען איינע נאך די אנדערע די וויכטיגסטע פאסירונגען אין לעבען פון פערשיעדענע פעלקער].

syn'chronous *a.* (סינ'-קרא-נאס) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג.

syn'chronously *adv.* (סינ'-קרא-נאס-לי) אויף א סינכראניסטישען אדער גלייכצייטיגען שטייגער.

syn'chronousness *n.* (סינ'-קרא-נאס-נעס) דאס זיין סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג.

syn'chrony *n.* (סינ'-קרא-ני) דאס פאסירען פון בעזונדערע זאכען אין איין צייט.

syn'chysis *n.* (סינ'-קי-סיס) אן אונארדנונג, אן אויסמישונג; אין רעטאריק — א פערקעהרטע ארדנונג פון די ווערטער אין א זאץ; אין פאטאלאגיע — די אויספליסונג פון דעם גלאז-שטאף פון אויג.

syncli'nal *a. and n.* (סינ-קלאי'-נעל) וואס בויגט זיך ארונטער אין צוויי געגענזייטיגע ריכטונגען אום צו בעגעגענען זיך אונטען אין איין פונקט [ווי די צייכנונג ⌣]; אין געאלאגיע — וואס האט א גלייכע נייגונג מיט אנדערע ערד-שיכטען; אן ארונטערגעבויגענע שיכט אדער ליניע.

syn'cline *n.* (סינ'-קלאין) אן ארונטערגעבויגענע שיכט אדער ליניע. ז. *synclinal*.

synclin'ical *a.* (סינ-קלינ'-אי-קעל) ז. *synclinal*.

syn'copate *v.* (סינ'-קא-פייט) צוזאמענציהען א ווארט, ארויסנעהמענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע זילבען [ווי דאס ווארט *Gloster* פון *Gloucester*]; אין מוזיק — סינקאפירען, פערבינדען אין איין אקצענט די צווייטע העלפט פון ערשטען טאן מיט דער ערשטער העלפט פון דעם פאלגענדען טאן.

syncopa'tion *n.* (סינ-קא-פיי'-שאן) דאס צוזאמענציהען א ווארט, ארויסווארפענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע זילבען; אין מוזיק — דאס סינקאפירען, דאס פעראייניגען אין איין אקצענט די צווייטע העלפט פון ערשטען טאן מיט דער ערשטער העלפט פון פאלגענדען טאן.

syn'cope *n.* (סינ'-קא-פי) די סינקאפע [אין גראמאטיק — די פערקירצונג פון א ווארט דורכלאזען א מיטעלסטען בוכשטאב, ווי למשל, *ne'er* פון *never*; אין מוזיק — די צוזאמענגיסונג פון צוויי טענער אין אקצענט; די צוזאמענגיסונג פון צוויי שטימען אזוי, אז מעהרערע טענער פון איין שטימע פאלען צוזאמען מיט איין טאן פון א צווייטער]; אונמאכט, חלשות.

syncop'ic *a.* (סינ-קאפ'-איק) וואס איז שייך צו א סינקאפע. ז. *syncope*.

syn'copist *n.* (סינ'-קא-פיסט) איינער וואס פערקירצט א ווארט, ארויסווארפענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע בוכשטאבען.

syncop'tic *a.* (סינ-קאפ'-טיק) אין מעדיצין — וואס איז שייך צו אונמאכט אדער חלשות.

syncret'ic *a. and n.* (סינ-קרעט'-איק) סינקרעטיש, פעראייניגענד פערשיעדענע פילאזאפישע שולען אדער רעליגיעזע סעקטען; וואס געהערט צו דער פעראייניגונג פון פערשיעדענע פילאזאפישע שולען אדער רעליגיעזע סעקטען; א סינקרעטיסט, איינער וואס שטרעבט צו פעראייניגען אדער צונויפגיסען פערשיעדענע סיסטעמען אדער לעהרען אין איין סיסטעם.

syn'cretise *v.* (סינ'-קרע-טאיז) ז. *syncretize*.

syn'cretism *n.* (סינ'-קרע-טיזם) סינקרעטיזם, א שטרעבונג צו פעראייניגען אויף א קינסטליכען אופן צוויי אדער עטליכע פערשיעדענארטיגע און אפט געגענזעצליכע פילאזאפישע סיסטעמען אדער רעליגיעזע לעהרען.

syn'cretist *n.* (סינ'-קרע-טיסט) א סינקרעטיסט, איינער וואס שטרעבט צו פעראייניגען פערשיעדענארטיגע און אפט געגענזעצליכע פילאזאפישע אדער רעליגיעזע סיסטעמען אין איין סיסטעם.

syncretis'tic *a.* (סינ-קרע-טיס'-טיק) סינקרעטיסטיש; וואס איז שייך צו סינקרעטיזם. ז. *syncretism*.

syn'cretize *v.* (סינ'-קרע-טאיז) סינקרעטיזירען, פעראייניגען אויף א קינסטליכען אופן פערשיעדענארטיגע סיסטעמען אדער לעהרען.

syn'crisis *n.* (סינ'-קרי-סיס) א רעטארישע זאץ, וואו ענטגעגענגעזעצטע זאכען אדער פערזאנען ווערען פערגליכען.

syndac'tyl *a. and n.* (סינ-דעק'-טיל) ביי וועמען די פינגער זיינען מעהר אדער ווייניגער פעראייניגט [ווי דורך דעם הייטעל ביי א שווים-פויגעל]; א חיה אדער פויגעל, ביי וועלכען די פינגער זיינען מעהר אדער ווייניגער צוזאמענגעוואקסען.

syndactyl'ic *a.* (סינ-דעק-טיל'-איק) מיט פעראייניגטע פינגער. ז. *syndactyl*.

syndac'tylism *n.* (סינ-דעק'-טי-ליזם) די פעראייניגונג אדער צוזאמענוואקסונג פון צוויי אדער עטליכע פינגער [ווי ביי געוויסע חיות און פויגלען].

syndac'tylous *a.* (סינ-דעק'-טי-לאס) ז. *syndactylic*.

syndesmog'raphy *n.* (סינ-דעס-מאג'-רע-פי) ז. *desmography*.

syndesmol'ogy *n.* (סינ-דעס-מאל'-א-דזשי) ז. *desmology*.

syn'dic *n.* (סינ'-דיק) דער סינדיקוס, דער בעפאלמעכטיגטער, דער פערטרעטער [פון א געמיינדע]; א מאגיסטראט; א פערוואלטער איבער די ענינים פון אן אוניווערזיטעט, פון א קאמפאניע א. ד. ג.; אין פראנצויזישער געזעצגעבונג — אן אויפזעהער איבער די געשעפטען פון א באנקראטירטער פירמע [ביי אידען דאס ווארט "סנדק" נעהמט זיך פון דעמזעלביגען ווארצעל און בעדייטעט די פארזיצענדע פערזאן ביי דער צערעמאניע פון א ברית].

syn'dical *a.* (סינ'-די-קעל) וואס איז שייך צו א סינדיקוס. ז. *syndic*.

syn'dicalism *n.* (סינ'-די-קעל-איזם) סינדיקאליזם, א ריכטונג איז דער ארבייטער-בעוועגונג, וועלכע האט זיך ענטוויקעלט אין פראנקרייך און אין אנדערע לענ-

דער. דער הויפט־פרינציפ פון סינדיקאליזם בעשטעהט אין דעם, אז דער ארבייטערקלאס, ארגאניזירט אין טרייד־יוניאנס אדער — ווי אין פראנקרייך — סינדיקאטען, פיהרט א שטענדיגען רעוואלוציאנערען קאמפף געגען דער קאפיטאליסטישער ארדנונג זעלבסטשטענדיג [ניט אין פערבינדונג מיט קיין פאליטישער פארטיי] און דורך דירעקטער אקציאן [ז. *direct action*], ניט דורך געזעצגעבונג אין פארלאמענט.

syn'dicalist *n.* (סינ'-די-קעל-איסט) א סינדיקאליסט, אן אנהענגער פון סינדיקאליזם. ז. *syndicalism*.

syn'dicate *n. and v.* (סינ'-די-קייט) א סינדיקאט, א פעראייניגונג פון פערזאנען אדער קאמפאניעס אין אן אונטערנעהמונג וואס פאדערט זעהר א גרויסען קאפיטאל; א פראפעסיאנעלער ארבייטערפעראיין, א טרייד־יוניאן; דאס אמט אדער די ווירדע פון א סינדיקוס [ז. *syndic*]; פעראייניגען אין א סינדיקאט; רעגולירען דעם מארק־פרייז פון א געוויסער סחורה דורך א פעראייניגונג אין א סינדיקאט פון קאפיטאליסטען.

syndica'tion *n.* (סינ-די-קיי'-שאן) דאס אויסבילדען א סינדיקאט [א פראפעסיאנעלע פעראייניגונג פון קאפיטאליסטען אדער ארבייטער].

syn'drome *n.* (סינ'-דרא-מי) אין מעדיצין — דאס צוזאמענטרעפען זיך פון אלע סימפטאמען פון א קראנקהייט.

syndyas'mian *a.* (סינ-די-עס'-מי-ען) וואס איז שייך צו פארונג [פון חיות]; געשלעכטליך, וואס איז שייך צו פארונג אדער געשלעכטליכען צוזאמענלעבען [ביי חיות].

synec'doche *n.* (סי-נעק'-דא-קי) אין רעטאריק — די סינעקדאכע, אן אויסדרוקס־פארם, וואו א טייל ווערט געברויכט אנשטאט א גאנצע [ווי למשל, דאס ברויכען דאס ווארט "הענד" אנשטאט "ארבייטער"].

synecdoch'ical *a.* (סינ-עק-דאק'-אי-קעל) סינעקדאכיש; וואס איז שייך צו א סינעקדאכע. ז. *synecdoche*.

synecdoch'ically *adv.* (סינ-עק-דאק'-אי-קעל-אי) אויף א סינעקדאכישען שטייגער; דורך סינעקדאכען. ז. *synecdoche*.

synechi'a *n.* (סינ-ע-קאי'-א) אין מעדיצין — די סינעכיע [א פערוואקסונג פון דער אירים מיט דער הארן־הויט אין אויג].

synecphone'sis *n.* (סי-נעק-פא-ני'-סים) אין גראמאטיק — די צוזאמענציהונג פון צוויי זילבען אדער צוויי וואקאלען אין איינעם.

syned'rial *a.* (סי-נעד'-רי-על) וואס איז שייך צום סנהדרין. ז. *synedrion*.

syned'rion *n.* (סי-נעד'-רי-אן) דער סנהדרין [דאס העכסטע געריכט ביי די פארצייטיגע אידען].

syned'rium *n.* (סי-נעד'-רי-אם) ז. *synedrion*.

syner'esis *n.* (סי-נער'-ע-סים) ז. *synæresis*.

synerget'ic *a.* (סינ-ער-דזשעט'-איק) מיטווירקענד, בעהילפיג, ארבייטענד צוזאמען.

syn'ergism *n.* (סינ'-ער-דזשיזם) סינערגיזם [די טעאריע אין דער קריסטליכער טעאלאגיע, דאס דער מענש מוז אליין מיטווירקען צו דערגרייכען אייביגען גן עדן. דיעזע טעאריע בעציהט זיך אויף דער בעהויפטונג, דאס די מענשליכע נשמה האט ניט פערלארען איהרע נייגונגען צו הייליגקייט און זעליגקייט דורך דעם זינדפאל פון אדם הראשון].

syn'ergist *n. and a.* (סינ'-ער-דזשיסט) א סינערגיסט, אן אנהענגער פון סינערגיזם; סינערגיסטיש, וואס איז שייך צו סינערגיזם. ז. *synergism*.

synergis'tic *a.* (סינ-ער-דזשיס'-טיק) מיטווירקענד, ארבייטענד צוזאמען, בעהילפיג; סינערגיסטיש, וואס איז שייך צו סינערגיזם. ז. *synergism*.

synergis'tical *a.* (סינ-ער-דזשיס'-טי-קעל) ז. *synergistic*.

syn'ergy *n.* (סינ'-ער-דזשי) א צוזאמענווירקונג, א מיטווירקונג, א צוזאמענארבייטען.

Syngene'sia *n.* (סינ-דזשע-ני'-סי-א) די רעהרען־בייטעלדיגע בלומען [דער מין פלאנצען וואס זייער שטויב־בייטעל איז אויסגעוואקסען ווי א רעהרעל].

syngene'sian *a.* (סינ-דזשע-ני'-שען) וואס איז שייך אדער וואס געהערט צו די רעהרען־בייטעלדיגע בלומען.

Syng'nathus *n.* (סינג'-ניי-טהאס) דער מין נאדעל־פיש אדער ים־נאדלען [אזעלכע לאנגע שמאלע ים־פיש]. ז. *pipe-fish*.

syn'graph *n.* (סינ'-גרעף) א געמיינזאם אונטערשריבענער דאקומענט, א קאנטראקט וואס איז אונטערגעשריבען פון ביידע צדדים.

synize'sis *n.* (סינ-אי-זי'-סים) די פערשליסונג אדער אויסלעשונג פון דעם שווארץ־אפעל פון אויג [וואס פיהרט צו פאלשטענדיגער בלינדקייט]; אין גראמאטיק — די צוזאמענציהונג פון צוויי וואקאלען אין א ווארט צו בילדען פון זיי איין זילבע.

syn'ocha *n.* (סינ'-א-קא) אן אנהאלטענדער ענטצינדונגס־פיבער.

syn'ochus *n.* (סינ'-א-קאס) ז. *synocha*.

syn'od *n.* (סינ'-אד) א סינאד, א רעליגיאנס־ראטה, א קירכען־ראטה; א צוזאמענקונפט, א קאנווענציאן, א בעראטונגס־פערזאמלונג; אין אסטראנאמיע — א צוזאמענטרעפונג פון צוויי אדער מעהרערע פלאנעטען אדער שטערען.

syn'odal *a. and n.* (סינ'-אד-על) סינאדיש, וואס געהערט צו א סינאד אדער צו א רעליגיאנס־ראטה; א קאנסטיטוציאן אנגענומען אויף א קירכען־ראטה.

synod'ic *a.* (סי-נאד'-איק) ז. *synodical*.

synod'ical *a.* (סי-נאד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א סינאד אדער צו א קירכען־ראטה; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צו דער צונויפטרעפונג פון צוויי אדער מעהרערע פלאנעטען אדער שטערען.

synod'ically *adv.* (סי-נאד'-אי-קעל-אי) דורך דער מאכט אדער אויטאריטעט פון סינאד; אין א סינאד, אין א קירכען־ראטה.

synod'ical month (סי-נאד'-אי-קעל מאנטה) א סינאדישער מאנאט [די צייט וואס פערגעהט פון א בעשטימטער פאזע פון דער לבנה ביז זי קעהרט זיך אום צוריק צו דערזעלביגער פאזע, ווי פון איין אלט־חדש ביז צום אנדערען].

syn'odist *n.* (סינ'-אד-איסט) אן אנהענגער פון א סינאד אדער קירכען־ראטה.

syn'omosy *n.* (סינ'-א-מאו-סי) א געהיימע געזעלשאפט, א געשווארענע ברודערשאפט; א קאנספיראציע; א חברה קאנספיראטארם.

syn'onym *n.* (סינ'-א-נים) א סינאנים, א ווארט פון דערזעלביגער בעדייטונג; א ווארט וואס האט כמעט דיזעלביגע בעדייטונג וואס אן אנדער ווארט.

synon'yma *n.* (סי-נאנ'-אי-מא) סינאנימען. ז. *synonym*.

syn'onyme *n.* (סינ'-א-נים) ז. *synonym*.

synonym'ic *a.* (סינ-א-נימ'-איק) וואס איז סינאנים; וואס איז שייך צו א סינאנים אדער צו סינאנימען. ז. *synonym*.

synonym'ical *a.* (סינ-א-נימ'-אי-קעל) ז. *synonymic*.

synonym'ics *n.* (סינ-א-נימ'-איקס) ז. *synonymy*.

synon'ymist *n.* (סי-נאנ'-אי-מיסט) א סינאנימיקער, איינער וואס זאמעלט און ערקלערט סינאנימען. ז. *synonym*.

synonym'ity *n.* (סינ-א-נימ'-אי-טי) דאס זיין סינאנים, דאס אויסדריקען דעמזעלבען זין.

synon'ymize *v.* (סי-נאנ'-אי-מאיז) אויסדריקען אדער ערקלערען דורך סינאנימען, אויסדריקען מיט פערשיעדענע ווערטער פון דערזעלביגער בעדייטונג.

synon'ymous *a.* (סי-נאנ'-אי-מאס) סינאנים, פון דערזעלביגער בעדייטונג; וואס דריקט אוים דעמזעלבען געדאנק.

synon'ymously *adv.* (סי-נאנ'-אי-מאס-לי) מיט דערזעלביגער בעדייטונג, אין דעמזעלביגען זין, אויף דעם אופן פון א סינאנים.

synon'ymy *n.* (סי-נאנ'-אי-מי) דאס זיין סינאנים, דאס האבען דיזעלביגע בעדייטונג [וועגען פערשיעדענע ווערטער]; א זאמלונג פון סינאנימען [פערשיעדענע ווערטער, וואס האבען א גלייכע בעדייטונג]; דאס אויסדריקען א געדאנק דורך סינאנימען.

synop'ses *n.* (סי-נאפ'-סיז) סינאפסיסען, צוזאמענפאסענדע איבערזיכטען; קאנספעקטען. ז. *synopsis*.

synop'sis *n.* (סי-נאפ'-סים) א סינאפסיס, א צוזאמענפאסענדע איבערזיכט, א קיצור, א קורצע ווידערהאלונג; א קאנספעקט.

synop'tic *a. and n.* (סי-נאפ'-טיק) סינאפטיש, קורץ צוזאמענגעפאסט; וואס גיט א קורץ־געפאסטע איבערזיכט, א קצור אדער א קאנספעקט; איינער פון די סינאפטישע אדער קורץ־געפאסטע עוואנגעליומס; איינער פון די שרייבער פון די קורץ־געפאסטע עוואנגעליומס [ווי מארק, לוקום און מאטעאום].

synop'tical *a.* (סי-נאפ'-טי-קעל) סינאפטיש, קורץ־געפאסט.

synop'tically *adv.* (סי-נאפ'-טי-קעל-אי) סינאפטיש, אויף א קורץ־געפאסטען אופן, אזוי ווי אין א קורצער איבערזיכט, בקיצור.

synop'tist *n.* (סי-נאפ'-טיסט) א סינאפטיסט, איינער פון די שרייבער פון די סינאפטישע אדער קורץ־געפאסטע עוואנגעליומס [ווי מאטעאום, מארק און לוקום].

synoptis'tic *a.* (סינ-אפ-טיס'-טיק) סינאפטיש, קורץ־געפאסט; וואס איז שייך צו א סינאפטיסט. ז. *synoptist*.

synosteog'raphy *n.* (סי-נאס-טי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג אדער אבהאנדלונג וועגען די געלענקען.

synosteol'ogy *n.* (סי-נאס-טי-אל'-א-

דזשי) די וויסענשאפט וועגען די געלענקען פון קערפער.

synosteo'sis *n.* (סי-נאס-טי-או'-סים) די פעראייניגונג דורך ביינער, די צונויפוואקסונג פון ביינער.

Syno'tus *n.* (סי-נאו'-טאס) א מין פלעדערמייז מיט לאנגע אויערען.

syno'via *n.* (סי-נאו'-ווי-א) דער געלענקען-שליים, דער גליעדער-זאפט [די פייכטקייט וואס געפינט זיך צווישען די געלענקען פון קערפער].

syno'vial *a.* (סי-נאו'-ווי-על) וואס איז שייך צום גליעדער-זאפט, וואס ענטהאלט גליעדער-זאפט אדער געלענקען-שליים.

syntac'tic *a.* (סינ-טעק'-טיק) אין גראמאטיק — סינטאקטיש, וואס איז שייך צו סינטאקסיס [די לעהרע ווי עס דארפען צונויפגעשטעלט ווערען די ווערטער אין זעצע].

syntac'tical *a.* (סינ-טעק'-טי-קעל) ז. *syntactic*.

syntac'tically *adv.* (סינ-טעק'-טי-קעל-אי) לויט סינטאקסיס, אין איינקלאנג מיט סינטאקסיס. ז. *syntax*.

syn'tax *n.* (סינ'-טעקס) סינטאקסיס, זאץ-לעהרע [די אבטיילונג פון גראמאטיק, וועלכע לערענט ווי צוזאמענצושטעלען ווערטער אין זעצע].

syntere'sis *n.* (סינ-טי-רי'-סים) די פערהיטענדע בעהאנדלונג פון קראנקהייטען. ז. *prophylaxis*.

synteret'ic *a.* (סינ-טי-רעט'-איק) וואס פערהיט אדער ערהאלט דאס געזונד, וואס פערהיט פון א קראנקהייט.

synteret'ics *n.* (סינ-טי-רעט'-איקס) היגיענע. ז. *hygiene*.

syntex'is *n.* (סינ-טעק'-סים) אבמאגערונג פון קערפער, אויסצעהרונג, אבצעהרונג.

synther'mal *a.* (סינ-טהויר'-מעל) וואס האט דיזעלביגע טעמפעראטור.

syn'thesis *n.* (סינ'-טהע-סים) א סינטעזע, א צוזאמענזעצונג, א פעראייניגונג פון בעזונדערע עלעמענטען אין איין נייער פארם; אין לאגיק — די סינטעזע, די פעראייניגונג פון איינפאכע זעצע אדער בעגריפען אין א נייעם העכערען בעגריף; דאס ציהען דעם לאגישען שלוס פון אז אנגענומענעם פרינציפ, דאס ארויספיהרען א פרט פון א כלל; אין גראמאטיק — דאס פעראייניגען אין איין ווארט דעם ווארצעל פון א ווארט מיט זיינע פארמאטיווע טיילען [די טיילען, וועלכע גיבען צו דעם ווארט א בעשטימטע גראמאטיקאלישע פארם]; אין כעמיע — די אויסבילדונג פון א כעמישען קערפער דורך דער צוזאמענזעצונג פון זיינע בעזונדערע בעשטאנדטיילען [ווי די אויסבילדונג פון וואסער דורך דער צוזאמענזעצונג פון וואסערשטאף מיט זויער-שטאף]; אין כירורגיע — דאס צוזאמענשטעלען אדער דאס פעראייניגען די צובראכענע אדער פאנאנדערגעטיילטע טיילען פון אן אבר; אין אקוסטיק — קאמבינירען אדער פעראייניגען צוויי אדער עטליכע קלאנגען פון פערשיעדענער שטארקייט.

syn'thesize *v.* (סינ'-טהע-סאיז) פערבינדען, פעראייניגען, מאכען א סינטעזיס. ז. *synthesis*.

synthet'ic *a.* (סינ-טהעט'-איק) סינטהעטיש, צוזאמענזעצענד, פערבינדענד, פעראייניגענד. ז. *synthesis*.

synthet'ical *a.* (סינ-טהעט'-אי-קעל) ז. *synthetic*.

synthet'ically *adv.* (סינ-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א סינטהעטישען אופן, צוזאמענזעצענדיג, פעראייניגענדיג, פערבינדענדיג. ז. *synthesis*.

synthet'ic meth'od (סינ-טהעט'-איק מעטה'-אד) די סינטהעטישע מעטאדע [די מעטאדע ארויסצוגעהן פון אלגעמיינע פרינציפען און ארויסצודרינגען פון זיי די שלוס-פאלגערונגען].

synthet'ic philos'ophy (סינ-טהעט'-איק פי-לאס'-א-פי) די סינטעטישע פילאזאפיע, די פילאזאפיע פון הערבערט ספענסער, וועלכע שטרעבט אויסצוגעפינען איין גרונד-פרינציפ, וואס זאל זיין דער פונדאמענט פון אלע געזעצען פון די איינצעלנע וויסענשאפטען, ווי פיזיק, כעמיע, ביאלאגיע, פסיכאלאגיע, סאציאלאגיע און עטהיק. דיעזער גרונד-פרינציפ — דאס איז די עוואלוציאן, די לאנגזאמע ענטוויקלונג פון די איינפאכסטע פארמען ביז די קאמפליצירטעסטע. דיעזע ענטוויקלונג קומט פאר אין א צווייענדיגער ריכטונג. דער איינפאכער און איינפערמיגער שטאף, פון וועלכען די וועלט האט זיך אנגעהויבען, ווערט אלץ מעהר דיפערענצירט, ד. ה. ער טיילט זיך און ווערט אלץ מעהר פערשיעדענארטיג און פערשיעדענפערמיג. נאר אין דערזעלבער צייט ווי עס וואקסט אט די דיפערענצירונג, וואקסט פון דער אנדערער זייט די אינטעגרירונג, ד. ה. די צוזאמענבינדונג פון פערשיעדענארטיגע טיילען און פארמען אין איין ארגאנישען גאנצען.

synton'ic *a.* (סינ-טאנ'-איק) ז. *syntonous*.

syn'tonous *a.* (סינ'-טא-נאס) אין מוזיק — שארף, דורכדרינגענד.

syntrop'ic *a.* (סינ-טראפ'-איק) וואס דרעהט זיך אין דערזעלבער ריכטונג.

sy'pher-joint *n.* (סאי'-פער-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי ברעטער-ענדען דורך אריבערלעגען איינעם אויף דעם אנדערען.

syph'ilis *n.* (סיפ'-אי-לים) סיפילים, פראנצען [א וועגערישע קראנקהייט].

syphilit'ic *a.* (סיפ-אי-ליט'-איק) סיפיליטיש, אנגעשטעקט מיט סיפילים אדער פראנצען; וואס איז שייך צו סיפילים.

syphiliza'tion *n.* (סיפ-אי-לי-זיי'-שאן) די היילונג אדער פערהיטונג פון סיפילים דורך איינשפריצונגען פון סיפילים-גיפט אין קערפער אום איהם צו מאכען אונעמפפינדליך פאר די סיפילים-באצילען.

syph'ilize *v.* (סיפ'-אי-לאיז) איינשפריצען סיפילים-גיפט אין קערפער אלס רפואה געגען סיפילים.

syphilog'raphy *n.* (סיפ-אי-לאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון סיפילים.

syph'iloid *a.* (סיפ'-אי-לאיד) עהנליך צו סיפילים.

syphilol'ogy *n.* (סיפ-אי-לאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען סיפילים.

sy'phon *n. and v.* (סאי'-פאן) ז. *siphon*.

syphon'ic *a.* (סאי-פאנ'-איק) ז. *siphonic*.

sy'ren *n. and a.* (סאי'-רען) ז. *siren*.

Syr'ia *n.* (סיר'-אי-א) דאס לאנד סיריען [אין אזיען].

Syr'iac *a. and n.* (סיר'-אי-עק) סיריש; וואס איז שייך צו דער סירישער שפראך אדער צו סיריען; די סירישע שפראך [איז עהנליך צו אראמיש אדער כאלדעאיש].

Syr'iacism *n.* (סיר'-אי-ע-סיזם) די אייגענטימליכקייטען פון דער סירישער שפראך, א סירישער אידיאם [אייגענטימליכער אויסדרוק].

Syr'ian *a. and n.* (סיר'-אי-ען) סיריש, וואס איז שייך צו סיריען; א סיריער, א געבארענער אדער איינוואהנער פון סיריען.

Syr'ianism *n.* (סיר'-אי-ענ-איזם) ז. *Syriacism*.

Syr'iarch *n.* (סיר'-אי-ארק) דער הויפט-פריסטער פון סיריען, ווען דאס לאנד האט זיך געפונען אונטער דער הערשאפט פון דער רוימישער אימפעריע.

syrin'ga *n.* (סי-רינ'-גא) דער ווילדער יאסמין [אזא בוימעל מיט גרויסע ווייסע בלומען פון זעהר א שטארקען ארא מאט]; דער טערקישער פליעדער [אזא בוימעל וואס זיינע בלעטער און בליהונג ווערען בענוצט אין מעדיצין].

syr'inge *n. and v.* (סיר'-אינדזש) א שפריצער; א קליינע פומפ; שפריצען; איינשפריצען.

syr'ingeful *n.* (סיר'-אינדזש-פול) אזוי פיעל וויפיעל א שפריצער קען אין זיך ארייננעהמען.

syringi'tis *n.* (סיר-אינ-דזשאי'-טים) ענטצינדונג פון דעם אויסטאכישען ראהר. ז. *syrinx*.

syringot'omy *n.* (סיר-אינ-גאט'-א-מי) דער פיסטעל-שנים, די אויסשניידונג פון א פיסטעל. ז. *fistula*.

syr'inx *n.* (סיר'-אינקס) דער אויסטאכישער ראהר [דער ראהר ביי א קינד אין מוטער'ס בויך, וואס פערבינדעט דעם אויער מיט דעם מויל]; דער שטים-ארגאן ביי א פויגעל; א פיסטעל [ז. *fistula*]; א פאסטוך-פייפעל.

syr'tic *a.* (סויר'-טיק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א זאמד-באנק [אין ים].

syr'tis *n.* (סויר'-טים) א זאמד-באנק [אין ים].

syr'up *n. and v.* (סיר'-אפ) סיראפ; צוקער-זאפט; צוקער-וואסער; בעשמירען מיט סיראפ; זים מאכען דורך סיראפ.

syr'upy *a.* (סיר'-אפ-אי) סיראפדיג.

syssarco'sis *n.* (סים-אר-קאו'-סים) א פלייש-פערבינדונג, די פערבינדונג פון איין ביין מיט דעם אנדערען דורך מוסקולען.

systal'tic *a.* (סים-טעל'-טיק) צוזאמענציהענד און פאנאנדערציהענד, פולסירענד [ווי דאס הארץ].

sys'tem *n.* (סים'-טעם) א סיסטעם; א פלאן; אן ארדנונג; א סדר, א שטה, א מעטאדע; אין וויסענשאפט און פילאזאפיע — א זאמלונג פון פרינציפען און פאקטען וועלכע זיינען לאגיש פערבונדען צווישען זיך; א גאנצעס וואס איז צונויפגעשטעלט פון א רייה בעשטאנדטיילען; א צוזאמענשטעלונג; דאס געבוי אדער די צונויפשטעלונג פון קערפער.

systemat'ic *a.* (סים-טע-מעט'-איק) סיסטעמאטיש, וואס איז מיט א סיסטעם אדער ארדנונג, מעטאדיש; וואס איז שייך צו דעם וועלט-סיסטעם אדער צו דער וועלט-ארדנונג.

systemat'ical *a.* (סים-טע-מעט'-אי-קעל) ז. *systematic*.

systemat'ically *adv.* (סים-טע-מעט'-אי-קעל-אי) מיט א סיסטעם, מיט אן ארדנונג, מיט א סדר; סיסטעמאטיש, לויט א בעשטימטער שטה אדער מעטאדע.

systematisa'tion *n.* (סים-טע-מעט-
אי-זיי'-שאַן) ז. *systematization*

sys'tematise *v.* (סים'-טעמ-ע-טאַיז)
ז. *systematize*

sys'tematism *n.* (סים'-טעמ-ע-טיזם)
סיסטעמאַטיזירונג, דאָס צונויפשטעלען אין
אַ סיסטעם, סיסטעמאַטישקייט.

sys'tematist *n.* (סים'-טעמ-ע-טיסט) אַ
סיסטעמאַטיקער, איינער וואָס בילדעט אַ
סיסטעם, איינער וואָס איז אַ קענער אין די
סיסטעמען אָדער קלאַסיפיקאַציאָנען פון
נאַטור⸗געשיכטע; איינער וואָס האַלט זיך
אָן אַ סיסטעם; אַ צו⸗גרויסער מקפיד
אויף פאָרמאַליטעטען.

systematiza'tion *n.* (סים-טע-מעט-
אי-זיי'-שאַן) די סיסטעמאַטיזירונג, דאָס
ברייִנגען אין אַ סיסטעם, דאָס ברייִנגען
אין אַן אָרדנונג.

sys'tematize *v.* (סים'-טעמ-ע-טאַיז)
סיסטעמאַטיזירען, ברייִנגען אין אַ סיס⸗
טעם, ברייִנגען אין אַ וויסענשאַפטליכער
אָרדנונג.

sys'tematizer *n.* (סים'-טעמ-ע-טאַי-
זער) אַ סיסטעמאַטיזירער, איינער וואָס
ברייִנגט אין אַ סיסטעם.

systematol'ogy *n.* (סים-טעמ-ע-טאָל'-
אָ-דזשי) די וויסענשאַפט וועגען אויפשטע⸗
לען סיסטעמען אָדער פון סיסטעמאַטיזי⸗
רונג.

system'ic *a.* (סים-טעמ'-איק) סיסטע⸗
מאַטיש, מיט אָרדנונג; וואָס געהערט צו
אַ סיסטעם; וואָס געהערט צום געבוי אָדער
צו דער צוזאַמענשטעלונג פון קערפּער.

system'ically *adv.* (סים-טעמ'-אי-
קעל-אי) לויט אַ סיסטעם; אין דער גאַנ⸗
צער קערפּער⸗סיסטעם, אין גאַנצען קערפּער.

systemiza'tion *n.* (סים-טעמ-אי-זיי'-
שאַן) ז. *systematization*

sys'temize *v.* (סים'-טעמ-אַיז)
ז. *systematize*

sys'temizer *n.* (סים'-טעמ-אַי-זער)
ז. *systematizer*

sys'temless *a.* (סים'-טעמ-לעס) סיס⸗
טעמלאָז, אָהן אַ סיסטעם.

sys'tem-ma'ker *n.* (סים'-טעמ-מיי'-
קער) אַ סיסטעמען⸗מאַכער, אַ סיסטעמען⸗
פאַבריצירער.

sys'tem-mon'ger *n.* (סים'-טעמ-מאַנ'-
גער) אַ סיסטעמען⸗פאַבריצירער.

sys'tole *n.* (סים'-טאָ-לי) די רעגולערע
צונויפציהונגען פון האַרץ צוליעב וועלכער
דאָס בלוט ווערט געטריבען אין די פּער⸗
שיעדענע קערפּער⸗טיילען; אין גראַמאַ⸗
טיק — די פערקירצונג פון אַ לאַנגער
זילבע.

systol'ic *a.* (סים-טאָל'-איק) וואָס איז
שייך צו דער צוזאַמענציהונג פון האַרץ;
וואָס איז שייך צו דער פערקירצונג פון אַ
זילבע.

sys'tyle *a.* (סים'-טאַיל) אין אַרכיטעק⸗
טור — וואָס איז מיט זיילען, וועלכע
שטעהען נאָהנט איינער צום אַנדערען.

syzyget'ic *a.* (סיז-אי-דזשעט'-איק) אין
מאַטעמאַטיק — וואָס איז שייך צו אַ לי⸗
נעאַלער בעציהונג אָדער צו אַ לינעאַרען
אויסדרוק [אַן אויסדרוק וואָס ווערט פאַר⸗
געשטעלט דורך אַ ליניע].

syz'ygy *n.* (סיז'-אי-דזשי) אין אַסטראָ⸗
נאָמיע — די צוזאַמענטרעפונג פון אַ פּלאַ⸗
נעט מיט דער זון אָדער די צוזאַמענטרע⸗
פונג פון צוויי שטערען אין איין מערי⸗
דיאַן⸗ליניע אין נעגענגעזעצטע פּונקטען;
אין מאַטעמאַטיק — אַ לינעאַרע בעציהונג
אָדער פונקציאָן; אין דער גריכישער פּאָ⸗
עזיע — אַ קאָמבינאַציאָן אָדער גרופּע פון
צוויי פּערזען⸗פיס.

T

T, t (טי) דער צוואַנציגסטער בוכשטאַב
פון דער *a-b-c*

tab *n.* (טעב) אַ רעכנונג; אַ לעפּעל; אַ
שוך⸗אויערעל; אַ נאָכהענגענדער טייל פון
עפּעס; אַ נאָכהענגענדער אַרבעל [פון אַ
קינדערשען יאַקעל].

tabaco'sis *n.* (טעב-ע-קאָו'-סיס) אַ
כראָנישע טאַבאַק⸗פערגיפטונג [קומט פון
איינאָטעמען טאַבאַק⸗שטויב].

taba'nus *n.* (טע-ביי'-נאָס) די פיה⸗
פליעג, די פערד⸗פליעג. ז. *gadfly*

tab'ard *n.* (טעב'-אַרד) אַזאַ פּאַרצייטי⸗
גער מאַנטעל פון גראָבען שטאָף; אַ וואָ⸗
פען⸗ראָק [אַ מאַנטעל מיט קורצע אַרבעל
וואָס די מיטעלאַלטערליכע ריטער פלעגען
טראָגען איבער די וואָפען]; אַ העראַלד⸗
ראָק [אַ מאַנטעל אָהן אַרבעל וואָס עס
פלעגען טראָגען די מיטעלאַלטערליכע הע⸗
ראָלדען].

tab'arder *n.* (טעב'-אַר-דער) אַ טרע⸗
גער פון אַזאַ מיטעלאַלטערליכען מאַנטעל;
אַ ריטער, אַ העראָלד. ז. *tabard*

tab'aret *n.* (טעב'-ע-רעט) אַ מין גע⸗
שטרייפטער זיידענער מעבעל⸗שטאָף.

tabas'co *n.* (טע-בעס'-קאָו) אַ שאַרפער
שמעקענדער סאָוס געמאַכט פון שפּאַנישען
פעפער; די זאָמען פון שפּאַנישען פעפער.

tabasheer' *n.* (טעב-ע-שיער') באַמבוס⸗
זאַפט אָדער באַמבוס⸗צוקער [אַזאַ קראַנ⸗
מאַל⸗עהנליכער שטאָף אין באַמבוס⸗בוי⸗
מער].

tabashir' *n.* (טעב-ע-שיער')
ז. *tabasheer*

tab'binet *n.* (טעב'-אי-נעט) אַזאַ האַלב⸗
וואָלענער, האַלב⸗זיידענער מעבעל⸗שטאָף.

tab'by *n., a. and v.* (טעב'-אי) מאָרע
אָדער מאָאַר, אַ וועלענאַרטיגער זיידען⸗
שטאָף; אַ שימערענדער, וועלענאַרטיגער
שטאָף; אַ קאַץ [אַ "זי"]; אַ געשטרייפּ⸗
טע אָדער גרוי⸗געפלעקטע קאַץ; אַן אַלטע
מויד; אַ רכילות'ניצע; אַ געמיש פון
קאַלך, זאַמד און שטיינדלעך [פון וועלכען
מען מאַכט אַ מין ציגעל]; שימערענד;
וועלענאַרטיג; געפלעקט, געשטרייפט; גע⸗
מאַכט פון אַ וועלענאַרטיגען שטאָף; צוגע⸗
בען אַ וועלענאַרטיגען אויסזעהן [וועגען
צייג].

tab'by-cat' *n.* (טעב'-אי-קעט') אַ גע⸗
שטרייפטע אָדער גרוי⸗געפלעקטע קאַץ; אַ
קאַץ [אַ "זי"].

tabefac'tion *n.* (טעב-אי-פעק'-שאַן)
אויסצעהרונג, שווינדזוכט.

tab'efy *v.* (טעב'-אי-פאַי) 1. אויסצעה⸗
רען, אָבצעהרען; 2. אויסגעצעהרט ווערען.
1. Meat eaten in great quantities **tabefies** the body.

tabel'lion *n.* (טע-בעל'-יאָן) אַ שריי⸗
בער, אַ נאָטאַריוס [אין אַלטען רוים און
פאַרצייטענס אין פראַנקרייך].

taber'na *n.* (טע-ביר'-נאַ) אין פאַר⸗
צייטיגען רוים — אַ געצעלט, אַ בודע, אַ
שטעל, אַ קראָם, אַ ווערקשטאַט.

tab'ernacle *n. and v.* (טעב'-ער-נעקל)
אַ געצעלט אַ סוכה, אַ פּאַוויליאָן, אַ ביי⸗
דעל; דער אהל מועד [דאָס הייליגע גע⸗
צעלט ביי די אידען אין משה'ס צייטען];
אַ וואָהנונג, אַן אויפהאַלטונגס⸗אָרט, אַ
צייטווייליגע וואָהנונג; דער מענשליכער
קערפּער [אַלס צייטווייליגער אויפהאַל⸗
טונגס⸗פּלאַץ פאַר דער נשמה]; אַ געבעט⸗
הויז; אַ קירך; אַ טאַבערנאַקעל [אַ קע⸗
מערעל פאַר'ן הייליגען ברויט אין די קאַ⸗
טוילישע קירכען]; צייטווייליג וואָהנען
אָדער זיך אויפהאַלטען.

tab'ernacle-work *n.* (טעב'-ער-נעקל-
הוואָירק) גיטער⸗ווערק, נעץ⸗ווערק; אַ מי⸗
טעלאַלטערליכער בוי⸗סטיל, וועלכער האָט
פאַרגעשטעלט ווי אַ רייה טאַבערנאַקעלס
[בעציערטע קעמערלעך פאַר'ן הייליגען
ברויט אין די קאַטוילישע קירכען].

tabernac'ular *a.* (טעב-ער-נעק'-יו-
לאַר) געצעלט⸗פערמיג, ווי אַ געצעלט;
וואָס איז שייך צו אַ געצעלט אָדער צו אַ
גאָטעס⸗הויז; וואָס איז שייך צום אהל
מועד; וואָס איז שייך צו אַ טאַבערנאַקעל;
רייך בעציערט [וועגען געביידען].
ז. *tabernacle*

taber'næ *n.* (טע-ביר'-ניע) געצעלטען;
בודען; שטעלען. ז. *taberna*

ta'bes *n.* (טיי'-ביעז) אויסצעהרונג, סוכאָ⸗
טע, שווינדזוכט; שווינדזוכט פון רוקען⸗
מאַרך.

tabes'cence *n.* (טע-בעס'-ענס) אויס⸗
צעהרונג; אָבצעהרונג; אָבגעצעהרטקייט;
סוכאָטע, שווינדזיכטיגקייט.

tabes'cent *a.* (טע-בעס'-ענט) וואָס
ליידט פון אויסצעהרונג, שווינדזיכטיג.

tabet'ic *a. and n.* (טע-בעט'-איק)
שווינדזיכטיג; וואָס האָט אויסצעהרונג
[פון רוקען⸗מאַרך]; איינער וואָס ליידט
פון אויסצעהרונג אָדער סוכאָטע; אַ
שווינדזיכטיגער; איינער וואָס ליידט פון
שווינדזוכט פון רוקען⸗מאַרך.

tab'ic *a.* (טעב'-איק) שווינדזיכטיג;
וואָס איז שייך צו אָדער וואָס ליידט פון
סוכאָטע, אויסצעהרונג אָדער שווינדזוכט
[פון רוקען⸗מאַרך].

tab'id *a.* (טעב'-איד) אָבגעצעהרט;
שווינדזיכטיג.
For a **tabid** person milk is the best restorative.

tab'idly *adv.* (טעב'-איד-לי) אויף אַ
שווינדזיכטיגען אָדער אויסצעהרענדען
אופן.

tab'idness *n.* (טעב'-איד-נעס) אָבגע⸗
צעהרטקייט, אויסצעהרונג; שווינדזיכטיג⸗
קייט.

tabif'ic *a.* (טע-ביפ'-איק) אויסצעהרענד.

tab'inet *n.* (טעב'-אי-נעט)
ז. *tabbinet*

tab'itude *n.* (טעב'-אי-טיוד) אבגעצעהרטקייט.

tab'lature *n.* (טעב'-לע-טשור) טאבלאטור, טאבולאטור, וואנד=מאלעריי; דעקענמאלעריי, פרעסקען; א פארצייטיגע נאטען=בעצייכנונג דורך בוכשטאבען און ציפערען אנשטאט נאטען; אין אנאטאמיע— די פאנאנדערטיילונג פון דעם שארבען אויף די ביינער=פלאטען.

ta'ble *n., a. and v.* (טייבל) 1. א טיש; א ברעט, א טאפעל, א טאוועל; א לוח, א פלאטע; א שפיעל=ברעט; אן אבדאך; א געזימס; איינער פון די ביינער=פלאטען פון דעם שארבען; א בעציערטע מצבה אדער א געוועלבטע געביידע איבער א קבר; 2. טיש=דעקונג, שפייזען; קעסט; 3. א טיש=קאמפאניע [צום עסען, שפיעלען א. ז. וו.]; 4. אן אפיציעלע קערפערשאפט; 5. א פלעכע, א פלאכע געגענד; 6. די האנד=פלעכע [דלאניע]; 7. אן אויפשריפט אדער צייכנונג אויף א פלאטע אדער פלעכע; 8. א טאבעלע, א ליסטע, א קאטאלאג, א צעטעל, א רעגיסטער; א צעטעל פון קורצע אויסציגע אדער איינצעלהייטען; 9. וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א טיש; עהנליך צו א טיש [אין פארם]; 10. מאכען א טאבעלע אדער ליסטע; 11. ארויסלעגען אויף'ן טיש, בעצאהלען אויף'ן ארט; 12. אבלעגען אויף דערוויל [א פראגע, א רעזאלוציאן א. ז. וו.]; 13. איינפעסטיגען צוויי ברעטער; 14. זיין אויף קעסט, זיך שפייזען.

2. She always keeps a good **table.** 4. The Hungarian Diet is divided into the **Table** of Magnates and the **Table** of Deputies. 7. The two **tables** of the law. 8. The child studies the multiplication **table.** 12. The resolution was **tabled** by a unanimous vote.

tableau' *n.* (טעב-לאו') א בילד, א בילדליכע פארשטעלונג; א לעבעדיג בילד [א סצענע אדער בילד פארגעשטעלט פון מענשען אין געוויסע פאזיציאנען]; א טאבעלע, א קאטאלאג, א ליסטע, א צעטעל.

tableau' vivant' (טעב-לאו' ווי-וואן') א לעבעדיג בילד [א בילד אדער סצענע פארגעשטעלט פון מענשען אין געוויסע פאזיציאנען].

ta'ble beer (טייבל ביער) טיש=ביער [א שוואכער ביליגער ביער פאר טיש=געברויך].

ta'ble-board *n.* (טיי'בל-באורד) א שפיעל=ברעט; א טיש; קעסט [אהן לאזשי אדער קווארטיר].

ta'ble-book *n.* (טיי'בל-בוק) א נאטיץ=בוך, אן אנמערקונגס=בוך; א בוך מיט מאטעמאטישע טאבעלען; א בוך וואס ליעגט אויף'ן טיש [פאר געסט זיי זאלען האבען אין וואס אריינצוקוקען, אום זיי זאלען זיך ניט לאנגוויילען].

ta'ble-chair *n.* (טיי'בל-טשעהר) אזא פארצייטיגער שטוהל, וועלכער האט געקענט פערוואנדעלט ווערען אין א טיש, ווען מען האט אראבגעבויגען דעם לעהן.

ta'ble-cloth *n.* (טיי'בל-קלאהטה) א טישטוך; א טיש=דעק.

ta'ble-clo'thing *n.* (טיי'בל-קלאו'-טהינג) ז. *table-linen*

ta'ble-cov'er *n.* (טיי'בל-קאוו'-ער) א טיש=דעקע.

ta'ble-cut *n. and a.* (טיי'בל-קאט) א געוויסע פארם פון שלייפען עדעלשטיינער [ווי דימענטען, רובינען א. ד. ג.], וואו די פאדערשטע זייט פון שטיין ווערט אבגעשליפען מיט א ברייטער פלעכע און די איבריגע זייטען מיט קליינע, מייסטענס דרייעקיגע, פלעכען; וואס האט א גרויסע אבגעשליפענע פלעכע אויף דער פאדערשטער זייט [וועגען אן עדעלשטיין].

ta'ble cut'lery (טייבל קאט'-לער-אי) גאפעל=מעסער וואס ווערט געברויכט ביים טיש.

ta'ble d'hôte (טאבל דאוט) טאבעל=דא, א געמיינשאפטליכער שפייז=טיש אין א האטעל אדער גאסט=הויז; א פאלשטענדיגער רעגעלמעסיגער מאהלצייט אין א האטעל אדער רעסטאראן [אין געגענזאץ צו א מאהלצייט וואס א בעזוכער קלייבט זיך אליין אוים].

ta'ble d'hôte din'ner (טאבל דאוט דינ'-ער) א רעגעלמעסיגער, פאלשטענדיגער אנבייסען אין א האטעל אדער רעסטאראן [אין געגענזאץ צו אן אנבייסען וואס א בעזוכער קלייבט זיך אליין אוים].

ta'ble-di'amond *n.* (טיי'בל-דאי'-ע-מאנד) א דימענט וואס זיין פאדערשטע זייט איז געשליפען מיט א ברייטער פלעכע.

ta'ble-draw'er *n.* (טיי'בל-דראה'-ער) א טיש=קעסטעל, א שופלאד.

ta'ble entertain'ment (טייבל ענ-טער-טיינ'-מענט) א טיש=פארשטעלונג [א פארשטעלונג פון א זינגער, דעקלאמאטאר א. ז. וו. ניט אויף א ביהנע, נאר ביי א טיש צווישען עולם].

ta'bleful *n.* (טיי'בל-פול) א פולער טיש [אזוי פיעל זאכען וויפיעל עס קענען זיך אויסשטעלען אויף א טיש אדער אזוי פיעל מענשען וויפיעל עס קענען זיך אויסזעצען ארום א טיש].

ta'ble glass (טייבל גלעס) טיש=גלאז [גלעזערנע כלים צום טיש=געברויך].

ta'ble-grin'der *n.* (טיי'בל-גראינ'-דער) אזא שלייף=ברעט אדער שלייף=באנק.

ta'ble-land *n.* (טיי'בל-לענד) הויכעס און פלאכעס לאנד. ז. *plateau*

ta'ble-leaf *n.* (טיי'בל-ליעף) א טיש=קלאפע [א הענגענדעס ברעט ביים ברעג פון א טיש, וואס הויבט זיך אויף, ווען מען וויל מאכען דעם טיש גרעסער]; אן איינזאץ=ברעט אין א טיש וואס קען זיך פאנאנדעררוקען.

ta'ble-lif'ting *n.* (טיי'בל-ליפ'-טינג) דער קונץ צו מאכען, אז א טיש זאל זיך אויפהויבען, ווען מען לעגט אויף איהם ארויף די הענד [ווי דאס ווערט פראקטיצירט פון ספיריטיסטען].

ta'ble-line *n.* (טיי'בל-לאין) אזא אדער אין דער האנד=פלעכע [דלאניע].

ta'ble-lin'en *n.* (טיי'בל-לינ'-ען) טיש=וועש, טיש=צייג [ווי טישטיכער, סערוועטלעך א. ז. וו.].

ta'blement *n.* (טיי'בל-מענט) א פונדאמענט=שטיין [ווי פון א זייל].

ta'ble-mon'ey *n.* (טיי'בל-מאנ'-אי) טיש=געלד [אן עקסטרא סומע געלד וואס ווערט ארויסגעגעבען צו די העכערע בעאמטע אין דער ענגלישער ארמעע און פלאטע פאר אפיציעלע אונטערהאלטונגען; געצאהלט פאר דעם געברויך פון דעם עס=צימער אין א קלוב].

ta'ble moun'tain (טייבל מאונ'-טיין) א בארג מיט א פלאכען שפיץ.

ta'ble-mo'ving *n.* (טיי'בל-מוה'-ווינג) ז. *table-tipping*

ta'ble of contents' (טייבל אוו קאנ-טענטס') אינהאלטס=פערצייכניס.

ta'bler *n.* (טיי'-בלער) א קעסטניק, א קעסט=קינד; איינער וואס האלט קעסטניקעס, א קעסט=געבער; א שאך=ברעט.

ta'ble-rap'ping *n.* (טיי'בל-רעפ'-אינג) דאס קלאפען פון ארויסגערופענע גייסטער אויף'ן טיש [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

ta'ble-rent *n.* (טיי'בל-רענט) א שטייער פאר דער הויז=ווירטשאפט פון א בישאף און אנדערע גייסטליכע [פארצייטענס אין ענגלאנד].

ta'ble-saw *n.* (טיי'בל-סאה) א לאך=זעג אדער שפיץ=זעג. ז. *compass-saw*

ta'ble-ser'vice *n.* (טיי'בל-סויר'-ווים) א טיש=סערוויז, טיש=געשיר, טיש=געפעס.

ta'ble-shore *n.* (טיי'בל-שאור) א נידריגער, פלאכער ברעג.

ta'ble-spar *n.* (טיי'בל-ספאר) דער שאל=שטיין [אזא מינעראל].

ta'ble-spoon *n.* (טיי'בל-ספוהן) אן עס=לעפעל.

ta'ble-spoon'ful *n.* (טיי'בל-ספוהנ'-פול) אן עס=לעפעל=פול [אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין אן עס=לעפעל].

tab'let *n. and v.* (טעב'-לעט) א טאוועלע, א קליינע פלאטע [הויפטזעכליך מיט אן אויפשריפט]; א בלעטעל פון א נאטיץ=ביכעל, א נאטיץ=ביכעל [געמאכט פון א הארטען שטאף ווי למשל, פון שיפער]; א טאבלעטקע, א פלאטקע [ווי פון שאקאלאד, מעדיצין א. ז. וו.]; איינער פון די ביינער=פלאטען פון דעם קאפ=שארבען; איינפרעסען פלאך, מאכען אין דער פארם פון א טאוועלע אדער טאבלעטקע [ווי למשל, א מעדיצין].

ta'ble-talk *n.* (טיי'בל-טאהק) א טיש=געשפרעך.

ta'ble-talk'er *n.* (טיי'בל-טאהק'-ער) א טיש=רעדנער, א טיש=אונטערהאלטער.

ta'ble-tip'ping *n.* (טיי'בל-טיפ'-אינג) דאס דרעהען אדער בעוועגען א טיש דורך ארויסגערופענע גייסטער [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

ta'ble-tomb *n.* (טיי'בל-טוהם) א טיש=עהנליכער קבר, א קבר צוגעדעקט מיט א מצבה [ביי די פארצייטיגע רוימער].

ta'ble-topped *a.* (טיי'בל-טאפט) מיט א פלאכען אויבערשטען טייל.

tab'lets *n.* (טעב'-לעטס) א נאטיץ=ביכעל; קליינע טאוולען אדער פלאטען. ז. *tablet*

tab'lette *n.* (טעב'-לעט) א טאוועלע, א קליינע פלאטע; א טאבלעטקע, א פלאטקע. ז. *tablet*

ta'ble-tur'ning *n.* (טיי'בל-טויר'-נינג) ז. *table-tipping*

ta'bleware *n.* (טיי'בל-הוועהר) טיש=געשיר, טיש=געפעס.

ta'ble-work *n.* (טיי'בל-הוואירק) טאבעלען=דרוק, טאבעלען=זאץ.

tabli'na *n.* (טעב-לאי'-נא) פאמיליען=ארכיוון [ביי די פארצייטיגע רוימער]. ז. *tablinum*

ta'bling *n.* (טיי'-בלינג) אן אבדאך, א געזימס; לייווענט פאר טיש=וועש; דער זוים פון א זעגעל; אין אנאטאמיע — טאבלאטור [ז. *tablature*].

tabli'num *n.* (טעב-לאי'-נאם) א פאמיליען=ארכיוו [ביי די פארצייטיגע רוימער].

taboo' *n., a. and v.* (טע-בוה') טאבו [ביי די פאלינעזער און אנדערע איינוואהנער פון די פאסיפישע אינזלען — א חרם, א פערבאט, דאס ערקלערען א זאך אדער פערזאן אלס היילינג אדער אלס פערבאטען]; א פערבאט, א חרם; וואס איז פערבאטען; אונטער א חרם; אונטער דעם חרם פון טאבו; ארויפלעגען א טאבו; ארויפלעגען א חרם; פערבאטען.

ta'bor *n. and v.* (טיי'-באר) א טאמ=

בורין, א האנד-פייקעל; א טאבאר [ביי די פארצייטיגע וואנדערענדע טערקען און סלאווען — א בעפעסטיגונג געמאכט פון וואגענס וועלכע ווערען אויסגעשטעלט אין דער רונד; א בעפעסטיגונג, א פעסטונג]; פייקלען אויף א טאמבורין אדער האנד-פייקעל.

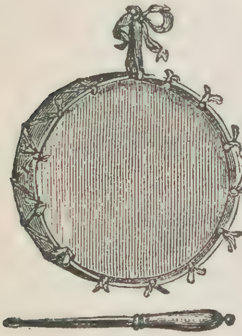

Tabor

ta'borer *n.* (טיי'-באר-ער) א פייקלער; איינער וואס פויקט אויף א טאמבורין אדער האנד-פייקעל.

tab'oret *n.* (טעב'-א-רעט) א קליינער טאמבורין [האנד-פייקעל]; א טאבורעט [א שטוהל אהן א לעהן אדער מיט א זעהר נידריגען לעהן]; א שטיקעריי-ראהם; א נאדעל-טעשעל.

tab'orine *n.* (טעב'-א-רין) א טאמבורין, א האנד-פייקעל, א פייקעל.

ta'bors *n.* (טיי'-בארז) א פערפעסטיגונג מיט באגאזש-זאכען [געגען אן איבערפאל פון קאוואלעריע]; טאבארען; טאמבורינען, האנד-פייקלעך. ז. *tabor*.

ta'bour *n. and v.* (טיי'-באר) א טאמבורין, א האנד-פייקעל; פויקען [אויף א טאמבורין], פייקלען.

ta'bourer *n.* (טיי'-באר-ער) ז. *taborer*.

tab'ouret *n.* (טעב'-או-רעט) ז. *taboret*.

tab'ourine *n.* (טעב'-או-רין) ז. *taborine*.

tab'ret *n.* (טעב'-רעט) א קליינער טאמבורין אדער האנד-פייקעל.

tabu' *n., a. and v.* (טע-בוה') ז. *taboo*.

tab'ula *n.* (טעב'-יו-לא) א טיש; א פלאטע; א הארטע, ברייטע, פלאכע אויבערפלעכע [ווי פון א ביין]; א טאוועל, א לוח; א שריפט, א דאקומענט.

tab'ular *a.* (טעב'-יו-לאר) טאוועל-פערמיג, ברעט-ארטיג; וואס קומט אין שיכטען; ווי א פלאטע, פלאך; אויסגעשטעלט ווי א טאבעלע.

tab'ula ra'sa (טעב'-יו-לא ריי'-סא) א וואקסענער טאוועל מיט אבגעריבענער שריפט; א ליידיגער בלאט, אן אונבעשריבענער בלאט.

tab'ular bones (טעב'-יו-לאר באונז) פלאכע ביינער.

tabula'rium *n.* (טעב-יו-ליי'-רי-אם) אן ארכיוו.

tabulariza'tion *n.* (טעב-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. *tabulation*.

tab'ularize *v.* (טעב'-יו-לאר-איז) צוזאמענשטעלען אין א טאבעלע.

tab'ularly *adv.* (טעב'-יו-לאר-לי) אין דער פארם פון א טאבעלע; מיט דער הילף פון א טאבעלע.

tab'ular spar (טעב'-יו-לאר ספאר) ז. *table-spar*.

tab'ular stan'dard (טעב'-יו-לאר סטענ'-דארד) א מאסשטאב, לויט וועלכען עס ווערט בעשטימט, ווי גרויס עס דארף זיין אין א צייט ארום די סומע געלד פון א חוב, אז זי זאל האבען דיעזעלבע קויף-קראפט וואס זי האט איצטער.

tab'ular work (טעב'-יו-לאר הוואירק) ז. *table-work*.

tab'ulate *v. and a.* (טעב'-יו-לייט) צוזאמענשטעלען אין טאבעלען; מאכען פלאך ווי א ברעטעל אדער א פלאטע; פלאטענפערמיג, פלאך.

tabula'tion *n.* (טעב-יו-ליי'-שאן) דאס צוזאמענשטעלען אין א טאבעלע.

tab'ulator *n.* (טעב'-יו-ליי-טאר) א טאבעלען-צוזאמענשטעלער.

ta'bum *n.* (טיי'-באם) ז. *sanies*.

tac'amahac *n.* (טעק'-ע-מע-העק) טאקאמאהאק [אזא שמעקענדער בוים-זאפט]; א טאקאמאהאק-בוים [פון וועלכען מען בעקומט טאקאמאהאק]; דער באלזאם-פאפעל אדער באלזאם-טאפאל [אזא אמעריקאנישער בוים מיט שמעקענדע בלעטער-שפראצען אדער שפראָץ-אויגלעך].

tacamahac'a *n.* (טעק-ע-מע-העק'-א) טאקאמאהאק; דער טאקאמאהאק-בוים. ז. *tacamahac*.

ta'ce *int.* (טיי'-סי) שא! שטיל!

tache *n.* (טעש) א הויט-פלעק; א הויט-שפרענקעל; א פלעק; א נייגונג; איינער פון א רייה פאנען צום אויסקאכען צוקער.

tacheom'eter *n.* (טעק-אי-אמ'-ע-טער) א געשווינדיגקייטס-מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געשווינדיגקייט פון א מאשין, פון א פליסענדען וואסער אדער פון דער בלוט-צירקולאציאן אין אן אדער. ז. *tachometer*]; אזא לאנד-מעסטונגס-אינסטרומענט [ז. *tachymeter*].

tachom'eter *n.* (טע-קאמ'-ע-טער) א געשווינדיגקייטס-מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון א פליסענדען וואסער אדער פון דער בלוט-צירקולאציאן אין אן אדער].

tachom'etry *n.* (טע-קאמ'-ע-טרי) דער געברויך פון א געשווינדיגקייטס-מעסטער. ז. *tachometer*.

tachycar'dia *n.* (טעק-אי-קאר'-די-א) א צו שנעלער פולס.

tachyg'rapher *n.* (טע-קיג'-רע-פער) א טאכיגראף, א סטענאגראף. ז. *tachygraphy*.

tachygraph'ic *a.* (טעק-אי-גרעפ'-איק) טאכיגראפיש, סטענאגראפיש. ז. *tachygraphy*.

tachygraph'ical *a.* (טעק-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *tachygraphic*.

tachyg'raphy *n.* (טע-קיג'-רע-פי) טאכיגראפיע [סטענאגראפיע ביי די פארצייטיגע רוימער און גריכען]; סטענאגראפיע [א שרייב-סיסטעם דורך אבקירצונגען און צייכענס]. ז. *stenography*.

tachym'eter *n.* (טע-קימ'-ע-טער) אזא לאנד-מעסטונגס-אינסטרומענט.

tac'it *a.* (טעס'-איט) 1. שטיל, שטיל-שווייגענד; 2. ניט אויסגעדריקט אין ווערטער, וואס פערשטעהט זיך פון זיך, וואס פערשטעהט זיך במילא.

2. There was a **tacit** understanding between them that some day he would marry her.

tac'itly *adv.* (טעס'-איט-לי) שטילשווייגענדיג; אהן ווערטער; פערשטאנען פון זיך אליין.

His inability to hold the position was **tacitly** admitted.

tac'iturn *a.* (טעס'-אי-טורן) שווייגעדיג, שווייגזאם, וואס רעדט ווייניג, צוריקגעהאלטען אין רעדען.

Because of his **taciturn** manner we found it hard to reach an agreement with him.

tac'iturnist *n.* (טעס'-אי-טור-ניסט) א שווייגער.

tacitur'nity *n.* (טעס-אי-טור'-ני-טי) שווייגזאמקייט, שווייגעדיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט אין רעדען.

tac'iturnly *adv.* (טעס'-אי-טורנ-לי) שווייגעדיג, אויף א שווייגזאמען אופן, צוריקגעהאלטען אין רעדען.

tack *n. and v.* (טעק) א שטיפט, א טשוועקעל; א פערסטריגע; אזא זעגעל-שטריק; א שיפס-ווענדונג, א שיפס-ריכטונג, א דרעה [ביים צופאסען זיך צו דעם ווינד]; א ווענדונג, א ריכטונג, א קורס; אזא בעפעסטיגונג פון א וואסער-רעהר, גאז-רעהר א. ז. וו. צו א וואנד; עטוואס וואס איז צוגענאגעלט, צוגעפעסטיגט, פערבונדען אדער צוזאמענגעסטריגעייעט; בעפעסטיגטקייט, שטאנדהאפטיגקייט; קלעפעדיגקייט, פייכטקייט [פון א געמאלענעם בילד]; שפייז, קעסט; ברויט [אויף דער מאטראזען-שפראך]; בעפעסטיגען מיט שטיפטען; פערסטריגעווען; פעראייניגען, פערבינדען, צוזאמענפעסטיגען; צוטשעפען; ענדערען די ריכטונג, לאווירען, זיך דרעהען, קירעווען.

tack about' (טעק ע-באוט') קירעווען, לאווירען, ענדערען די ריכטונג.

tack'-claw *n.* (טעק'-קלאה) אן אינסטרומענט צום ארויסציהען שטיפטען אדער טשוועקלעך.

tack'-comb *n.* (טעק'-קאום) א רייה שטיפטלעך [אנגעשטאכען אין דער פארם פון א קאם פאר שוסטערס].

tack'-dri'ver *n.* (טעק'-דראי'-ווער) א האמער אדער אן אנדער אינסטרומענט ארייננצושלאגען שטיפטען אדער טשוועקלעך.

tack'er *n.* (טעק'-ער) איינער וואס סטריגעוועט; איינער וואס בעפעסטיגט מיט שטיפטען; איינער וואס בעפעסטיגט אדער בינדט צוזאמען; אן אינסטרומענט ארייננצושלאגען שטיפטען.

tack'et *n.* (טעק'-עט) א שטיפטעל, א טשוועקעל.

tack'ey *a. and n.* (טעק'-אי) ז. *tacky*.

tack'-ham'mer *n.* (טעק'-העמ'-ער) א האמער צום ארייננשלאגען שטיפטען אדער טשוועקלעך [און אויך צום ארויסציהען טשוועקלעך].

tack'iness *n.* (טעק'-אי-נעס) קלעפיגקייט, ציהיגקייט.

tack'le *n. and v.* (טעקל) א פארריכטונג צום אנכאפען, צום פעסטהאלטען, צום הויבען און בעוועגען; טאקעל-ווערק, שיפס-שטריק, הויב-מאשינען [אויף שיפען]; שטריק-ווערק; אן אויסריכטונג, א גאנג, א קאמבינאציאן פון זאכען [ווי וואפען, שפאן-געצייג, מעכאנישע אינסטרומענטען א. ז. וו.]; דאס אנכאפען; פעסטהאלטונג; צופעסטיגונג; צופעסטיגען, אנכאפען, פעסטהאלטען; זיך ארויפווארפען; זיך ענערגיש א נעהם טהאן [צו אימעצען אדער צו עפעס]; אנטהאן א פערד דאס שפאן-געצייג.

tack'le-block *n.* (טעק'ל-בלאק) דער טאקעל-בלאק [א רעדעל פון א הויב-מא-

שיז, אויף וועלכע עס דרעהט זיך א שטריק].

tack'le-board *n.* (טעק'ל-באורד) א געשטעל געברויכט ביים דרעהען שטריק, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די איינצעלנע דיקע פעדים ביים צוזאמענדרעהען זיי.

tack'led *a.* (טעקלד) געמאכט פון שטריק.

tack'led stair (טעקלד סטעהר) א שטריק=לייטער.

tack'le-post *n.* (טעק'ל-פאוסט) א שטריק=דרעה מאשין.

tack'le to (טעקל טו) זיך א נעהם טהאן, זיך אנזעצען.

tack'le up (טעקל אפ) איינשפאנען א פערד, אנטהאן דעם שפאן=געציינג אויף א פערד.

tack'-lif'ter *n.* (טעק'-ליפ'-טער) ז. *tack-claw*.

tack'ling *n.* (טעק'-לינג) טאקעל=ווערק, שטריק=ווערק, שטריק און הויב=מאשינען אויף שיפען; אויסריכטונג, א גאנג, א קאמבינאציאן פון זאכען וואס זיינען נויטיג פאר עפעס. ז. *tackle*.

tack'y *a. and n.* (טעק'-אי) ציהיג, קלעפיג; אן אויסגעמאגערט פערד; אן אויסגעמאגערטער מענש.

tac'mahack *n.* (טעק'-מע-העק) טאקאמאהאק; דער טאקאמאהאק=בוים. ז. *tacamahac*.

tact *n.* (טעקט) טאקט [שיקליבקייטס=געפיהל, קלוגהייט, פעהיגקייט צו האנדלען און ריידען פאסיג אדער אזוי, אז מען זאל קיינעם ניט בעליידיגען]; דער טאקט [אין מוזיק]; בעריהרונג, אנריהרונג, פיהלונג [מיט די פינגער], אנטאפונג.

tac'table *a.* (טעק'-טעבל) וואס מען קען אנריהרען אדער אנטאפען, פיהלבאר.

tact'ful *a.* (טעקט'-פול) טאקטיש, טאקטפול, קלוג, אויסגערעכענט.

tac'tic *a. and n.* (טעק'-טיק) טאקטיש [אין ריידען אדער בענעהמונג]; וואס איז שייך צו טאקטיק; טאקטיק [די קריעגס=וויסענשאפט, די קונסט אויסצושטעלען מיליטער אדער א פלאטע און מאכען פערשיעדענע מאנעווערען]; א טאקטיק [א האנדלונגס=מעטאדע, פלענער און איינפעלע ווי עפעס צו דערגרייכען].

tac'tical *a.* (טעק'-טי-קעל) טאקטיש. ז. *tactic*.

tac'tically *adv.* (טעק'-טי-קעל-אי) מיט טאקט, טאקטיש, לויט טאקטיק. ז. *tactic*.

tac'tical point (טעק'-טי-קעל פאינט) א סטראטעגישער פונקט, א פלאץ וואס איז זעהר וויכטיג צו פערכאפען אדער צו האלטען אויף א שלאכט=פעלד.

tacti'cian *n.* (טעק-טיש'-ען) א טאקטיקער, א קענער אין טאקטיק. ז. *tactics*.

tac'tics *n.* (טעק'-טיקס) טאקטיק [קריעגס=וויסענשאפט, די קונסט אויסצושטעלען מיליטער אדער א פלאטע און מאנעווורירען מיט זיי; א האנדלונגס=מעטאדע, פלענער און איינפעלע ווי עפעס צו דערגרייכען].

tac'tile *a.* (טעק'-טיל) 1. וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אנצוטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג [חוש המשוש]; וואס שאפט בעגריפע דורך פיהלונג אדער אנטאפונג; 2. פיהלבאר, עמפפינדבאר, וואס מען קען אנטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג; 3. וואס איז צוגעפאסט צום פיהלען אדער אנטאפען; 4. וואס בעשטעהט אין פיהלען אדער אנטאפען; וואס קומט פון בעריהרונג; וואס ווערט בעווירקט פון בעריהרונג.

1. Certain portions of the skin possess a specially fine **tactile** sensibility. 3. A bat's wing is a highly **tactile** surface. 4. Our skin is the seat of **tactile** impressions.

tac'tile cor'puscle (טעק'-טיל קאהר'-פאסל) ז. *touch-corpuscle*.

tac'tile sense (טעק'-טיל סענס) דאס אנטאפונגס=געפיהל [חוש המשוש].

tactil'ity *n.* (טעק-טיל'-אי-טי) פיהלבארקייט, עמפפינדבארקייט, פעהיגקייט געפיהלט צו ווערען דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג, פעהיגקייט אנגעטאפט צו ווערען.

tac'tion *n.* (טעק'-שאן) פיהלונג, אנטאפונג, אנריהרונג, בעריהרונג; פעהיגקייט צו פיהלען דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג.

tact'less *a.* (טעקט'-לעס) טאקטלאז, אונגעשיקט, אונפאסיג [אין האנדלען אדער ריידען].

tact'lessness *n.* (טעקט'-לעס-נעס) טאקטלאזיגקייט, אונפאסיגקייט, אונגעשיקטקייט [אין האנדלען אדער ריידען].

tac'tual *a.* (טעק'-טשו-על) וואס גיט איבער פיהלונג דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג; וואס מאכט פיהלען א בעריהרונג; וואס קומט פון אנטאפונג אדער בעריהרונג.

tac'tually *adv.* (טעק'-טשו-על-אי) דורך אנטאפונג אדער בעריהרונג; אין בעצוג צו אנטאפונג אדער בעריהרונג.

tac'tus *n.* (טעק'-טאס) אנטאפונגס=געפיהל, חוש המשוש.

tad *n.* (טעד) א קליין אינגעל [הויפטזעכליך א גאסען=קינד].

Tador'na *n.* (טע-דאהר'-נא) דער מין בראנד=ענטלעך. ז. *sheldrake*.

tad'pole *n.* (טעד'-פאול) אן אונענטוויקעלטער פראש, א פראש=ווארים [א פראש אדער זשאבע פון דער צייט ווען זי קומט ארויס פון איי ביז זי קומט צו איהר לעצטער ענטוויקלונגס=שטופע. ז. *metamorphosis*]; אזא קאלבענטויכער מיט א בעוואקסענעם קאפ [ז. *merganser*].

tad'pole-fish *n.* (טעד'-פאול-פיש) א פיש מיט א גרויסען קאפ [ווי ביי אן אונענטוויקעלטען פראש]. ז. *tadpole*.

tæ'dium *n.* (טיע'-די-אם) לאנגווייליגקייט, מיעדקייט; איבערדריסיגקייט.

tæ'dium vi'tæ (טיע'-די-אם וואי'-טיע) לעבענס=מיעדקייט; לעבענס=איבערדרוס; א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען מען פיהלט אן אבנייגונג צום לעבען און א נייגונג צו זעלבסטמארד.

tael *h.* (טייל) א טייל אדער טאלע [אן אריענטאלישעס געוויכט פון $1\frac{1}{3}$ אונץ; א כינעזישע מטבע פון אונגעפעהר 78 סענט].

tæ'nia *n.* (טיע'-ני-א) א שטרייף, באנד אדער קארניז פון א זייל; אין אנאטאמיע — א בינטעל נערווען אדער אדערען; אזא לאנגער, שמאלער באנד געברויכט אלס ליגאטור [צו פערבינדען די אדערען בעת אן אפעראציאן, אום צו פערמיידען א בלוט=פלוס]; א באנד=ווארים [אזא פלאכער ווארים אין די געדערים. ז. *tapeworm*].

tæ'niacide *n.* (טיע'-ני-ע-סאיד) ז. *tænicide*.

tæ'niafuge *n.* (טיע'-ני-ע-פיודזש) ז. *tænicide*.

tæ'niate *a.* (טיע'-ני-אייט) אין אנאטאמיע — באנדפערמיג; לאנג, שמאל און זעהר דין.

tæ'nicide *n.* (טיע'-ני-סאיד) א מעדיצין צו פערניכטען באנד=ווערים. ז. *tænia*.

tæ'nifuge *n.* (טיע'-ני-פיודזש) ז. *tænicide*.

taf'ferel *n.* (טעפ'-ע-רעל) ז. *taffrail*.

taf'ferel-rail *n.* (טעפ'-ע-רעל-רייל) ז. *taffrail*.

taf'feta *n.* (טעפ'-ע-טא) טאפט אדער טאפעט [א מין זייד אדער לייווענד].

taf'fety *n.* (טעפ'-ע-טי) ז. *taffeta*.

taf'fia *n.* (טעפ'-אי-א) ז. *tafia*.

taff'rail *n.* (טעפ'-רייל) דער העק=בארד, דער העק=געלענדער [דער געלענדער אדער אויבערשטער טייל פון דעם הינטער=טייל פון א שיף].

taf'fy *n. and v.* (טעפ'-אי) 1. אזא צוקערקע; 2. חניפה; 3. חנפ'נען; ווירקען אדער פועל'ען עפעס דורך חניפה.

3. He was **taffied** into yielding.

Taf'fy *n.* (טעפ'-אי) אן איינוואהנער פון וויילס.

taf'ia *n.* (טעפ'-אי-א) טאפיא [א מין וועסט=אינדישער ראם געמאכט פון צוקער=ראהר].

tag *n. and v.* (טעג) א שנירעל=שטיפט [א שטיפט אדער שטיקעל מעטאל ביים ענד פון א שנירעל אדער בענדעל]; עטוואס וואס הענגט נאך; א לעפעל; אן עק; א האר=לאק, א האר=פלאנטער, א וואל=קנויל [ביי שאף]; א יארליק, אן אדרעס=קארטע [אויף געפעק]; א נאכהענגענדער, אבגעריסענער טייל פון א קלייד; עטוואס צוגעגעבענעם אדער צוגעטשעפעטעם; א צוגעגעבענער טייל פון א בוך, א ביי=טייל; די מאראל פון א פאבעל; א צוגעגעבענער דיאלאג אדער מאנאלאג פון א טעאטער=שפיעל, וואס ווערט געברויכט בלויז אום ארויסצורופען אפלאדיסמענטען; דער המון, די נידריגסטע פאלקס=קלאסען; א שעפס וואס איז אלט וועניגער ווי א יאהר; דאס אבשלאגען אדער צעק=שפיעל [אזא קינדער=שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם, וואס איינער לויפט ביז איהם געלינגט אנצוריהרען אדער א קלאפ צו טהאן איינעם פון זיינע מיטשפיעלער, וועלכער פערנעהמט דאן זיין ארט]; א קלאפ טהאן, אנריהרען ביים אבשלאגען אדער צעק=שפיעל; צוגעבען א שטיפט אדער שטיקעל מעטאל צו ענד [פון א שנור, בענדעל א. ז. וו.]; צוזאמענפעסטיגען, צוזאמענקניפען, צוזאמענבינדען; צוטשעפען [הויפטזעכליך עטוואס איבריגעם אדער אונגויטיגעם]; אנהענגען א יארליק אדער אדרעס=קארטע [אויף געפעק]; נאכפאלגען; אבשניידען די וואל=פלאנטערס אדער וואל=קנוילען [פון שאף].

tag'-belt *n.* (טעג'-בעלט) ז. *tag-sore*.

tag'-boat *n.* (טעג'-באוט) א רודער=שיפעל וואס ווערט געשלעפט פון א דאמפף=שיף אדער זעגעל=שיף.

tag'-end *n.* (טעג'-ענד) אן ענד, א שלוס=טייל; אן אבגעריסענער שלוס [ווי פון א געשפרעך].

We heard only the **tag-end** of the conversation.

tag'-fast'ener *n.* (טעג'-פעס'-נער) א יארליק=האלטער [א פארריכטונג צו בעפעסטיגען א יארליק אדער אדרעס=קארטע צו געפעק].

tag'ger *n.* (טעג'-ער) דער ווער עס פער=

בינדט, קניפט צו אדער טשעפעט צו; א צוגעגעבענע אדער צוגעטשעפעטע זאך אדער טייל; א נאכלויפער אין צעק=שפיעל אדער אבשלאגען [ז. *tag*]; אן אינסטרומענט צום בעזייטיגען אנגעפלאנטערטע וואל=לאקען [ביי שעפסען]; א שטיק בלעך קלענער פון דער בעשטימטער מאס.

tag'gers *n.* (טעג'-ערז) זעהר דינער בלעך.

tag'ging *n.* (טעג'-אינג) דאס אבשניידען צוזאמענגעקנוילטע וואל פון שעפסען.

tag'-hol'der *n.* (טעג'-האול'-דער) ז. *tag-fastener*.

tag'let *n.* (טעג'-לעט) א קליין שניר=שטיפטעל; א יארליקעל; א קניילכעל, א קליינער לאק. ז. *tag*.

tagl'ia *n.* (טעל'-יא) אזא הויב=מעכאניזם.

taglio'ni *n.* (טעל-יאו'-ני) אזא פארצייטיגער אויבער=ראק.

tag'-lock *n.* (טעג'-לאק) אן אנגעפלאנטערטער וואל=קנויל ביי שעפסען.

tag'-machine' *n.* (טעג'-מע-שין') א מאשין צו מאכען יארליקען אדער אדרעס=קארטען [פאר געפעק].

tag'-nee'dle *n.* (טעג'-ניע'דל) א יארליקען=נאדעל [אזא נאדעל אנצונעהען יארליקען אדער אדרעס=קארטען אויף געפעק].

tag'-rag *n.* (טעג'-רעג) דער לומפען=המון; דער המון, דער פעבעל; א שמאטע, א נאכהענגענדער איינגעריסענער טייל פון א קלייד.

tag'-rag and bob'tail (טעג'-רעג ענד באב'-טייל) אן ערב=רב פון לומפען און אויסוואורפען; א לומפען=געזינדעל. ז. *rag, tag, and bobtail*.

tag'-sore *n.* (טעג'-סאור) אזא קראנקהייט ביי שעפסען [צוליעב לאקסירונג ווערט דער עק אבגעקראכען און קלעפט זיך צו דער וואל].

tag'tail *n.* (טעג'-טייל) אזא ווארים מיט אן עק עהנליך צו א שניר=שטיפט; א נאכשלעפער, א טעלער=לעקער.

tag'-wool *n.* (טעג'-הוואול) לאנגע וואל פון יונגע שעפסען.

tail *n., v. and a.* (טייל) אן עק; אן ענד; א הינטער=טייל; אן עק=עהנליכער טייל; א לאנגער האר=לאק; א צאפ; דער האריזאנטאלער שטריך פון א מוזיק=נאטע; דער ענד פון אן איינשניט [אין קערפער]; דער ווינקעל פון אויג; א הענטעל, א שטיעל; א רייה מענשען; א רייה נאכפאלגער, נאכפאלגערשאפט; אדלער [די קעהר=זייט פון א מטבע]; דער טייל פון אן ארויסגעשטארצטען שטיין אדער ציגעל וואס שטעקט אין דער וואנד; דער ארויסשטארצענדער טייל פון א דאך=ציגעל; בעשרענקונג פון ירושה=רעכט; בעשטימונג, אז געוויסעס אייגענטום זאל איבערגעהן בירושה צו געוויסע פערזאנען אדער אין א געוויסער ארדנונג; צוגעבען אן עק; ציהען ביים עק; אבשניידען דעם עק אדער דעם הינטער=טייל; אויסשטעלען אין א רייה, זיך ציהען אין א רייה; נאכגעהן, נאכפאלגען; פאשען א סטאדע, אכטונג געבען אויף א סטאדע; שניידען, אויסשניידען, אבשניידען; בעשרענקען דאס ירושה=רעכט; בעשרענקט אין ירושה=רעכט [וועגען אייגענטום].

tail af'ter (טייל עפ'-טער) נאכפאלגען, נאכגעהן.

tai'lage *n. and v.* (טיי'-לעדזש) אן אבגעשניטענער און אוועקגענומענער טייל; שטייער; בעשטייערען, ארויפלעגען א שטייער.

tail away' (טייל ע-הוויי') בלייבען הינטערשטעליג, זיך שלעפען פון הינטען, געהן פון הינטען אין א פאנאנדערגעווארפענער רייה; אויסשטעלען אין א רייה; פאלגען אין א רייה.

tail'-bay *n.* (טייל'-ביי) דער שטח צווישען דעם קווער=באלקען און דער וואנד [אין סטעליעס]; דער רוים צווישען די אונטערשטע טויערען פון א שליוזע מיט דעם אונטערשטען וואסער פון קאנאל.

tail'-board *n.* (טייל'-באורד) די הינטערשטע ברעט פון א וואגען וואס לאזט זיך ארונטער אדער נעהמט זיך ארויס ביים אויסלאדען.

tail'-coat *n.* (טייל'-קאוט) א פראק.

tail'-cov'erts *n.* (טייל'-קאוו'-ערטס) די דעק=פעדערען פון א פויגעל=עק [די אויבערשטע עק=פעדערען פון א פויגעל].

tail'-drain *n* (טייל'-דריין) דער הויפט=אבצוגס=קאנאל.

tailed *a.* (טיילד) מיט אן עק; עקיג; עק=עהנליך; בעשרענקט אין בעצוג צום ירושה=רעכט [וועגען אייגענטום].

tail'-end *n.* (טייל'-ענד) 1. דער עק; דער עק=טייל; דער הינטער=טייל; דער עק=שפיץ; 2. דער ענד; 3. שיריים; דאס לעצטע, דער ענד=טייל.

3. We were caught in the **tail-end** of a shower.

tail'-ends *n.* (טייל'-ענדז) שלעכטער קארן וואס ווערט ארויסגעקליבען פון גוטען.

tail'-gate *n.* (טייל'-גייט) איינער פון די אונטערשטע טויערען אין א שליוזע; דער בעוועגליכער הינטערשטער טייל פון א וואגען [וואס לאזט זיך ארונטער אדער נעהמט זיך ארויס ביים אויסלאדען].

tail in (טייל אין) איינפעסטיגען א באלקען אין א וואנד אדער קראקווע.

tai'ling *n.* (טיי'-לינג) דער טייל פון אן ארויסשטארצענדען שטיין אדער ציגעל וואס געפינט זיך אין דער וואנד; אין מעדיצין — דער ענד פון אן איינשניט; א שלעכטער דרוק [אויף ציץ]; א רעכנונג, א חשבון.

tai'lings *n.* (טיי'-לינגז) פסלת, שיריים, אבפאל, אבזאץ [פון א פליסיגקייט].

tail'-lamp *n.* (טייל'-לעמפ) דער עק=לאמפ [א סיגנאל=לאמפ, געוועהנליך א רויטער, הינטער אן אייזענבאהן=צוג].

taille *n.* (טייל) א טאליע; דער שניט [פון א קלייד]; דער קערפער=בוי, די פיגור.

tail'less *a.* (טייל'-לעס) וואס האט ניט קיין עק.

tail of a lock (טייל אוו ע לאק) די נידריגסטע עפנונג פון א שליוזע.

tail of a storm (טייל אוו ע סטאהרם) דער ענד, דער ענד=טייל פון א שטורם.

tail of a stream (טייל אוו ע סטריעם) א רוהיגער פלאץ אין א טייך וואס קומט נאך א שטארקען שטראם.

tail off (טייל אף) אויסשטעלען אדער זיך אויסשטעלען אין א רייה; בלייבען הינטערשטעליג, זיך נאכשלעפען; זיך פערדרעהן, זיך פערקירעווען; ביסלעכווייז אויפהערען.

tail of the eye (טייל אוו טהי אי) דער זייט=ווינקעל פון אויג.

tail on (טייל אן) זיך אנשליסען אן א רייהע, זיך אנשליסען.

tai'lor *n. and v.* (טיי'-לאר) א שניידער; א מענער=שניידער; דער שניידער=פויגעל [ז. *tailor-bird*]; דער שניידער=הערינג [אזא פיש]; שניידערען, זיך בעשעפטיגען מיט שניידעריי; האנדלען מיט שניידער, זיך קליידען; אנקליידען; מאכען קליידער פאר איינעם.

tai'lor-bird *n.* (טיי'-לאר-בוירד) א שניידער=פויגעל [אזא פויגעל וואס נעהט פאר זיך אויף א נעסט פון בלעטער].

Tailor-bird

tai'loress *n.* (טיי'-לאר-עס) א שניידערין, א מענער=שניידערין.

tai'loring *n.* (טיי'-לאר-אינג) שניידעריי.

tai'loring-machine' *n.* (טיי'-לאר-אינג-מע-שין') א שניידער=מאשין, א שניידערשע נעה=מאשין.

tai'lorize *v.* (טיי'-לאר-איז) שניידערען, זיך בעשעפטיגען מיט שניידעריי; שטייף אנפאסען; מאכען שטייף אדער פארמעל.

tai'lor-made *a.* (טיי'-לאר-מייד) געמאכט פון א שניידער; געמאכט אויף בעשטעלונג [וועגען קליידער]; גענעהט אויף'ן שטייגער פון מענער=קליידער [וועגען פרויען=קליידער]; שטייף, אנגעצויגען, פארמעל.

tai'lor-mus'cle *n.* (טיי'-לאר-מאס'ל) ז. *sartorius*.

tai'lor's chair (טיי'-לארז טשעהר) א שניידער=שטוהל [אזא שטוהל אהן פיסלעך און געמאכט אזוי, אז מען זאל קענען זיצען אויף איהם מיט אריבערגעלעגטע פיס, ווי עס זיצען די שניידער ביים נעהען].

tai'lor's cramp (טיי'-לארז קרעמפ) שניידער=קראמפף [א פינגער=קראמפף, וואס ענטוויקעלט זיך ביי שניידער].

tai'lor's mus'cle (טיי'-לארז מאסל) ז. *sartorius*.

tai'lor's spasm (טיי'-לארז ספעזם) שניידער=ספאזמעס [ספאזמעס אין די הענד=מוסקולען וואס ענטוויקלען זיך ביי שניידער].

tai'lor's twist (טיי'-לארז טהוויסט) אזעלכע דיקע זיידענע פאדים [געברויכט ביים נעהען מענער=קליידער און אויבער=קליידער].

tai'lor-war'bler *n.* (טיי'-לאר-הוואהר'-בלער) דער לאנג=עקיגער שניידער=פויגעל. ז. *tailor-bird*.

tail'-piece *n.* (טייל'-פיעס) אן ענדשטיק, אן ענד=טייל; דאס ברעטעל ביי א פיעדעל אדער גיטארע, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די סטרונעס; א שלוס=וויניעטקע [אין דרוקעריי — א פערציערונג צום שלוס פון א קאפיטעל].

tail'-pipe *n. and v.* (טייל'-פאיפ) 1. די זויג=רעהר [פון א פומפ]; 2. צובינדען עפעס צום עק; 3. עפעס אנבינדען אימעצען; דאקוטשען.

2. The boys **tail-piped** the dog. 3. He might have been **tail-piped** for miles without even mentioning it.

tail'-race *n.* (טייל'-רייס) די פערטיעפונג, אין וועלכער עס שטראמט אראב דאס וואסער פון די מיהל=רעדער.

tail'-rime *n.* (טייל'-ראים) א סטאנזע אדער פערז פון א געדיכט, וואס האט אין מיטען און צו ענדע צוגעגעבענע קורצע שורות, וועלכע גראמען זיך צווישען זיך.

tail'-rope *n.* (טייל'-ראופ) א שלעפשטריק צוגעפעסטיגט צום לעצטען וואגאן פון א וואגאנען=צוג אין קויהל=גרובען.

tails *n.* (טיילז) אבפאל, פסלת; א פראק.

tail'-stan'za *n.* (טייל'-סטענ'-זא) ז. *tail-rime*.

tail'-stem *n.* (טייל'-סטעם) דאס ברעטעל ביי א פידעל אדער גיטארע, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די סטרונעס.

tail'-switch'ing *n.* (טייל'-סהוויטש'-אינג) דאס איבערפיהרען א לאקאמאטיוו פון דעם פארענט פון א באהן=צוג צו זיין הינטער=טייל.

tail'-twis'ting *n.* (טייל'-טהוויס'-טינג) דאס דרעהען דעם עק פון א חיה; דאס מאטערען, פלאגען אדער דאקוטשען.

tail'ward *adv.* (טייל'-הווארד) צום עקצו; נאך הינטען.

tail'-wa'ter *n.* (טייל'-הוואה'-טער) דאס וואסער וואס פאלט פון א זיך=דרעהענדער מיהל=ראד.

tail'-winged but'terfly (טייל'-הווינגד באט'-ער-פלאי) אזא זומער=פויגעלע מיט לאנגע, פערשפיצטע, עקען=עהנליכע פליגעלעך.

ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

tain *n.* (טיין) א דינע פלאטע, שיכט אדער בלאט; שפיגעל=פאליא.

taint *v. and n.* (טיינט) פערדארבען, איבערפיהרען; אנשטעקען; פערפעסטען; בעפלעקען; ווערען פערדארבען; א פלעק; א שאנד=פלעק; פערדארבונג; פערפעסטונג.

taint'less *a.* (טיינט'-לעס) אונבעפלעקט, ריין, ניט פערדארבען.

taint'lessly *adv.* (טיינט'-לעס-לי) אויף א ריינעם, אונבעפלעקטען אדער ניט פערדארבענעם אופן.

tai'ra *n.* (טאי'-רא) א טאאירא [אזא מארדער=עהנליך חיה'לע פון זיד און צענטראל=אמעריקא].

tajas'su *n.* (טע-יעס'-או) דער פעקארי [אזא ווילדער אמעריקאנישער חזיר]. ז. *peccary*.

take *v. and n.* (טייק) 1. נעהמען, אוועקנעהמען; אננעהמען, אנכאפען; 2. קריגען; 3. ארייןקריגען, כאפען, פערכאפען; 4. געווינען; שלאגען [אין א וועט=קאמפף אדער אין א שפיעל]; 5. בעצויבערען, צוציהען; 6. קומען אונערווארטעט, איבערראשען, פערכאפען, טרעפען; 7. אראבנעהמען; צוריקנעהמען; 8. אויסקלייבען, אויסוועהלען; 9. אננעהמען, בעקומען [אז אייגענשאפט, אן אויסזעהן א. ז. וו.]; 10. דורכמאכען; 11. פיהלען [פרייד, שטאלץ א. ז. וו.]; 12. נעהמען אויף זיך, פערטראגען, ליידען [ווי שאנדע, בעליידיגונג א. ז. וו.]; 13. זיך אנשטעקען, בעאיינפלוסט ווערען, פערכאפט ווערען; 14. בייקומען, איבערקומען [א שטערונג]; 15. פערשטעהן, בעגרייפען, ארייננעהמען אין קאפ; 16. בעטראכטען, אננעהמען אלס...; 17. אונטערנעהמען, נעהמען אויף זיך; 18. בעשטימען דאס געוויכט אדער די מאס; 19. בעזוכען אויף א רייזע; 20. פאדערען, נויטיג האבען; 21. א קלאפ טהאן; 22. זיך בעגעבען, זיך ווענדען צו...; 23. פיהרען, אוועקפיהרען; אוועקטראגען; 24. אראבנעהמען, פאטאגראפירען, אבמאלען; 25 נעהמען א בילד, זיך לאזען פאטאגראפירען [גוט אדער שלעכט]; 26. ערלויבען געשלעכטליכען פערקעהר מיט זיך [וועגען א פרוי]; 27. ווירקען, האבען די געווינשטע ווירקונג, האבען ערפאלג; 28. אויסנעהמען, געפעלען; 29. זיין גענייגט; זיין פריינדליך גענייגט; 30. זיך לאזען כאפען; 31. זיך לאזען בעווירקען; ווערען; 32. דאס נעהמען; דאס אנכאפען; דאס אננעהמען; געווינס; ווירקונג; דאס אויסנעהמען; 33. די צאהל אדער מאס פון גענומענעם אדער ערווארבענעם; דער רעזולטאט פון א יאגד; 34. דער מאנוסקריפט וואס א שריפטזעצער קריעגט מיט איין מאל צום זעצען; 35. איינגאהמע פון א פערקויף; די איינגאהמע פון טעאטער=בילעטען איידער מען עפענט די טעאטער=טהירען פאר א פארשטעלונג; 36. דאס אננעהמען, דאס ווירקען [ווי פון פאקען=שטעלען].

2. He managed to **take** the first prize in the contest. 4. Rook **takes** knight at chess. 5. He is greatly **taken** by sports. 6. You will never **take** me napping at my work. 9. The distance **takes** a lovelier hue. 10. The girls in Sparta had to **take** gymnastics as the boys did. 11. He **takes** pride in vain honors. 13. The child **took** fever. 14. The hunter **took** the fence. 15. He **took** his meaning. 16. I **take** it for granted that it is so. 18. **Take** the weight of the package. 20. It **takes** great moral strength to withstand the temptations of life. 22. The crew of the wrecked ship **took** to the boats. 23. **Take** the stranger to my house. 25. I always **take** a good picture. 27. The play **takes** with some classes of theatre-goers. 29. A dog seldom **takes** to a stranger. 30 Small fish **take** freely. 31. He **took** ill. 33. We enjoyed a good **take** of fish.

take aback' (טייק ע-בעק') צופרעסען די זעגלען צו די מאסטען [וועגען ווינד]; אונערווארטעטערהייד אבהאלטען אדער ענטטוישען; ערשטוינען, איבערראשען.

take a bite (טייק ע באיט) כאפען א ביס, צובייסען, עסען.

take about' (טייק ע-באוט') אכטונג געבען, זארגען פאר...

take account' of (טייק ע-קאונט' אוו) אנמערקען, בעמערקען; פערצייכנען.

We **took account of** everything said and done.

take ac'tion (טייק עק'-שאן) נעהמען שריטע; אנפאנגען א געריכטליכען פראצעס.

take a dare (טייק ע דעהר) ניט אננעהמען קיין ארויספאדערונג.

take advan'tage of (טייק עד-וועג'-טעדזש אוו) 1. זיך בענוצען אדער אויסנוצען עפעס פאר זיך; 2. בעטריגען; 3. אויסנוצען פאר בעטרוג.

1. I shall **take advantage of** your kind offer. 3. Don't **take advantage of** my good nature.

take advice' (טייק עד-וואיס') זיך אן עצה האלטען, זיך בעראטען [הויפטזעכליך מיט א פאכמאן, ווי אן אדוואקאט, דאקטאר א. ז. וו.].

take a fall out of (טייק א פאהל אוט אוו) בעזיעגען, בייקומען.

take a fan'cy (טייק ע פענ'-סי) פערקאכט ווערען [אין עפעס אדער אימעצען].

take affront' at (טייק ע-פראנט' עט) זיך פיהלען בעליידיגט [פון עפעס].

take af'ter (טייק עפ'-טער) 1. זיין עהנליך; זיין געראטען אין...; 2. נאכפאלגען, נאכאהמען.

1. The child **takes after** the mother.

take a glimpse (טייק ע גלימפס) ווארפען א בליק, כאפען א קוק.

take a grin'der (טייק ע גראינ'-דער) מאכען א פערעכטליכע בעוועגונג צולעגענדיג דעם גראבען פינגער פון דער לינקער האנד צו דער שפיץ נאז און דרעהענדיג ארום איהם די רעכטע האנד.

take a hand (טייק ע הענד) "נעהמען א האנד", מיטשפיעלען; אנטייל נעהמען.

take a hint (טייק ע הינט) זיך בענוצען מיט אן אנצוהערעניש; פערשטעהן א וואונק און האנדלען לויט דער אנצוהערעניש.

take aim (טייק איים) זיך ציעלען.

take air (טייק עהר) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

The story has **taken air**.

take airs (טייק עהרז) זיך דורכלופטערען, זיך דורכגעהן, זיך דורכשפאציערען.

take a joke (טייק ע דזשאוק) אננעהמען אדער פערשטעהן א שפאס.

He **takes a joke** well.

take alarm' (טייק ע-לארם') ווערען אונרוהיג, זיך דערשרעקען.

take a leaf out of one's book (טייק ע ליעף אוט אוו הוואנז בוק) נאכפאלגען, נאכאהמען, נאכטהאן.

take a leap (טייק ע ליעפ) א שפרונג טהאן.

take a li'king to (טייק ע לאי'-קינג טו) ליעב בעקומען, בעקומען א נייגונג צו...

take a long breath (טייק ע לאהנג ברעטה) ז. *take breath*.

take a look (טייק ע לוק) כאפען א קוק.

take amiss' (טייק ע-מיס') 1. שלעכט פערשטעהן, א טעות האבען; 2. נעהמען פאר אומגוט, פאריבעל האבען.

2. Do not **take amiss** my remarks.

take an account' of (טייק ען ע-קאונט' אוו) נעהמען אין אנבעטראכט, שענקען אויפמערקזאמקייט, בעמערקען.

take an air'ing (טייק ען עהר'-אינג) זיך דורכלופטערען, זיך דורכגעהן, זיך דורכשפאציערען.

take a name in vain (טייק ע ניים אין ווין) דערמאנען א נאמען מיט גרינגשעצונג.

Thou shalt not **take the name** of the Lord thy God **in vain**.

take a nap (טייק ע נעפ) כאפען א דרעמעל.

take an in'sult (טייק ען אינ'-סאלט) זיך אונטערווארפען אדער פערשווייגען א בעליידיגונג.

I will **take** no **insults** from you.

take an oath (טייק ען אוטה) שווערען, געבען א שבועה.

take a peg low'er (טייק ע פעג לאו'-ער) אבקלאפען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take a rise out of (טייק ע ראיז אוט אוו) אבקלאפען די פליגעל, דעמיטיהגען; מאכען צו שפאט, מאכען לעכערליך.

take arms (טייק ארמז) זיך בעוואפענען, זיך נעהמען צו די וואפען.

take a seat (טייק ע סיעט) זיך אוועקזעצען.

take a side (טייק ע סאיד) נעהמען א

צד, זיך שטעלן אויף דער זייט פון אימעצן.

take a stand (טייק ע סטענד) נעהמען א שטעלונג.

take a step (טייק ע סטעפ) נעהמען א שריט, נעהמען שריטע; אנווענדען מיטלען; אנפאנגען עפעס.

take at the word (טייק עט טהי הוואירד) האלטען ביים ווארט.

take a turn (טייק ע טוירן) כאפען א שפאציער, זיך אביסעל דורכפאהרען.

take a vote (טייק ע ׳וואוט) אבשטימען.

take a walk (טייק ע הוואהק) נעהמען א שפאציער; ארויסגעווארפען ווערען, ענטזאגט ווערען פון א שטעלע.

take back (טייק בעק) צוריקנעהמען, צו ריקציהען [ווי א בעליידיגונג, א בעהויפטונג א. ז. וו.].

take bail for (טייק בייל פאר) בעפרייען אויף ערבות.

take bear′ings (טייק בעהר׳-אינגז) בעשטימען די לאגע אויף א קאמפאס; בעשטימען די לאגע און ריכטונג פון געוויסע זאכען אין בעצוג צו שיפס-טיילען; אויסגעפינען וואו מען איז אין דער וועלט.

take breath (טייק ברעטה) אבציהען דעם אטהעם, אבכאפען דעם אטהעם; זיך אברוהען; זיך דערפרישען.

take by storm (טייק באי סטאהרם) 1. נעהמען מיט שטורם [א פעסטונג]; 2. נעהמען מיט שטורם, שטארק מיטרייסען.

1. The citadel was **taken by storm**. 2. The singer **took** the audience **by storm**.

take by surprise′ (טייק באי סויר-פראיז׳) איבערראשען, ערשטוינען, קומען אונערווארטעטערהייד.

take by the hand (טייק באי טהי הענד) נעהמען אונטער איינעמס שוץ, בעשיצען.

take cap′tive (טייק קעפ׳-טיוו) פאנגען, נעהמען געפאנגען.

take care (טייק קעהר) זיך היטען, זיין פארזיכטיג.

take care of (טייק קעהר אוו) אכטונג געבען, זארגען פאר...

take cold (טייק קאולד) זיך פערקיהלען.

take coun′sel (טייק קאונ׳-סעל) 1. זיך בעראטען; 2. זיך איבערלעגען.

1. They **took counsel** together. 2. He **took counsel** of his fears.

take delight′ in (טייק די-לאיט׳ אין) הנאה האבען [פון עפעס].

take down (טייק דאון) 1. דעמיטהיגען, אבקלאפען די פליגעל; 2. אראבשלינגען, אראבברייננען; 3. פאנאנדערווארפען, פאנאנדערנעהמען; 4. פערצייכנען, פערשרייבען.

1. He takes delight in **taking down** the conceited upstart. 2. With gestures of disgust, he **took down** the dose of medicine. 3. The workingmen **took down** the house. 4. The clerk **took down** the statement.

take down a peg (טייק דאון ע פעג) דעמיטהיגען, אבקלאפען די פליגעל.

take ducks and drakes (טייק דאקס ענד דרייקס) מאכען קאטשקעלעך אויף׳ן וואסער [ווארפען א פלאכעס שטיינדעל אזוי אז עס זאל זיך ווי גליטשען איבער׳ן וואסער]; נאכלעסיג אומגעהן מיט עפעס, פאנאנדערווארפען.

ז. *play duck and drake*

take earth (טייק אוירטה) 1. זיך בעהאלטען אין א נארע [ווענען א פערפאלגטען פוקס]; 2. זיך בעהאלטען.

2. The sleuth followed the burglar to see where he would **take earth**.

take effect′ (טייק ע-פעקט׳) 1. אריינגעהן אין קראפט; 2. אנהויבען ווירקען.

1. The law does not **take effect** until next year.

take excep′tion (טייק עק-סעפ׳-שאן) זיך בעליידיגען, פאריבעל האבען, זיין געגען.

I **took exception** at your statement.

take fire (טייק פאיר) זיך אנצינדען.

take flight (טייק פלאיט) אנטלויפען, מאכען פליטה.

take for gran′ted (טייק פאר גרענ׳-טעד) אננעהמען אלס א בעשטעטיגטע אדער בעוויזענע זאך.

I **take it for granted** that you mean what you say.

take form (טייק פאהרם) זיך פארמירען, אננעהמען א בעשטימטע פארם, אויסזעהן אדער ארדנונג, ווערען בעשטימט און קלאר.

The conception gradually **took form** in his mind.

take French leave (טייק פרענטש ליעװ) אוועקגעהן אדער אוועקפאהרען אהן א זיי-געזונד; אנטלויפען; פערשווינדען אונטער פערדעכטיגע אומשטענדען.

The defaulting cashier finally decided to **take French leave**.

take fright (טייק פראיט) זיך דערשרעקען.

take ground (טייק גראונד) פערנעהמען א געוויסע שטרעקע לאנד [ווענען מיליטער]; זיך אוועקזעצען אויף׳ן גרונד, געשטראנדעט ווערען [ווענען א שיף].

take har′bor (טייק הער׳-באר) אריינגעהן אין האפען.

take heart (טייק הארט) זיך מאכען הארץ, זיך אננעהמען מיט מוטה.

take heart of grace (טייק הארט אוו גרייס) בעקומען קוראזש צוליעב א צווייטענס גוטמוטיגקייט אדער נאכגעביגקייט.

take heed (טייק היעד) זיין פארזיכטיג, זיך היטען; שענקען אויפמערקזאמקייט, בעמערקען.

take high′er ground (טייק האי׳-ער גראונד) בעטראכטען פון א העכערען שטאנדפונקט.

take hold (טייק האולד) 1. אנכאפען; 2. בעהערשען, פערכאפען; 3. זיך אנכאפען, זיך בענוצען מיט עפעס; 4. זיך נעהמען צו עפעס.

1. The drowning man **took hold** of the rope. 2. The idea **took** strong **hold** of him. 3. He **took hold** of the opportunity to become rich.

take horse (טייק האהרס) זיך ארויפזעצען אויף א פערד; האבען געשלעכטליכען פערקעהר, זיך פארען [ווענען א שקאפע].

take huff (טייק האף) פאריבעל האבען, זיך בעליידיגען.

take in (טייק אין) 1. אריינברייננען, אריינגעהמען; 2. אריינגעהמען ארבייט אין הויז; 3. אריינגעהמען אין זיך, איינשליסען, ענטהאלטען; 4. אבצאמען, ארומצאמען; מאכען קולטיווירבאר [ווי למשל, לאנד וואס איז בעדעקט מיט וואסער]; 5. איינציהען [ווי למשל, א זעגעל], קלענער מאכען [ווי למשל, א קלייד]; 6. אריינגעהמען אין קאפ, בעגרייפען; 7. גלויבען, אננעהמען פאר גוט געלד; 8. אבנארען, אבשווינדלען.

2. The poor widow has to **take in** sewing. 4. There are parcels of land on the seacoast that are worth while **taking in**. 7. He **takes in** whatever you tell him.

take′-in *n.* (טייק׳-אין) 1. שווינדעל, נארעריי, בעטרוג; 2. א שווינדלער, א בעטריגער.

2. He is a humbug and a **take-in**.

take in good part (טייק אין גוד פארט) נעהמען פון דער גוטער זייט, ניט קיין פאריבעל האבען.

take in hand (טייק אין הענד) אריינגעהמען אין די הענד; זיך נעהמען [צו עפעס], אונטערנעהמען, מאכען א פערזוך.

take in mar′riage (טייק אין מער׳-אידזש) הייראטען, חתונה האבען [ווענען א מאן].

take in′to account′ (טייק אינ׳-טו ע-קאונט׳) נעהמען אין אנבעטראכט, אריינרעכענען אין חשבון.

take in′to cus′tody (טייק אינ׳-טו קאס׳-טא-די) ארעסטירען.

take in′to one’s head (טייק אינ׳-טו הוואנז העד) זיך אריינגעהמען אין קאפ.

take in′to one’s own hand (טייק אינ׳-טו הוואנז און הענד) אריינגעהמען אין די אייגענע הענד, זיך אליין א נעהם טהאן.

take in with (טייק אין הוויטה) איינגעהן אויף בעדינגונגען, איינגעהן אויף אן אבמאך.

take is′sue (טייק איש׳-או) נעהמען א צד [אין א שטרייט אדער דעבאטע].

ז. *join issue*

take it from me (טייק איט פראם מיע) גלויב מיר, פערלאז זיך אויף מיר.

take it ill (טייק איט איל) נעהמען פאר אומגוט, פאריבעל האבען; זיך בעליידיגען.

take it out of (טייק איט אוט אוו) זיך אברעכענען, בעצאהלען פאר שלעכטס, צווינגען גוט צו מאכען א שאדען אדער בעליידיגונג; אויסמאטערען.

take leave (טייק ליעוו) זיך געזעגענען, אבפאהרען, אוועקגעהן.

take le′gal meas′ures (טייק ליע׳-געל מעזש׳-אורז) לאדען, אנקלאגען אין געריכט.

take lib′erties (טייק ליב׳-ער-טיז) זיך ערלויבען, זיך ערלויבען צופיעל.

take mer′cy on (טייק מויר׳-סי אן) רחמנות האבען, זיך דערבארעמען.

ta′ken (טייקן) גענומען, פערכאפט, געוואונען, בעצויבערט, אנגענומען א. ז. וו.

ז. *take*

ta′ken aback′ (טייקן ע-בעק׳) איבערראשט, ערשטוינט, ענטוישט.

He was quite **taken aback** when he was refused admittance.

ta′ken hence (טייקן הענס) גענומען אהין; געשטארבען.

ta′ken ill (טייקן איל) קראנק געווארען.

take no′tice of (טייק נאו׳-טיס אוו) בעמערקען; מאכען א בעמערקונג.

take occa′sion (טייק א-קיי׳-זשאן) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take occa′sion by the fore′lock (טייק א-קיי׳-זשאן באי טהי פאור׳-לאק) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take off (טייק אף) 1. ארונטערנעהמען, אראבנעהמען; 2. אויסטהאן; 3. אוועקנעהמען, איבערפיהרען אין אן אנדער פלאץ; 4. אבראמען, טויטען; 5. קויפען; 6. אויסטרינקען, אראבשלינגען; 7. קאפירען; 8. נאכמאכען, איבערקרימען, פארשטעלען אדער פערזאניפיצירען אימעצען, מאכען א קאריקאטור פון אימעצען; 9. זיך אנהויבען, זיך אנפאנגען; א שפרונג טהאן; 10. פערטראגען, דולדען.

2. I **took off** the gloves. 3. **Take** yourself **off**! 10. I will not **take** that **off** him.

take′-off *n.* (טייק׳-אף) ארונטערנעהמונג, אראבנעהמונג, אוועקנעהמונג; אבראמונג, טויטונג; אן איבערקרימונג, א קאריקא-

טור; דער פונקט, פון וועלכען מען ניט א שפרונג; אין קראקעט —— דאס אבקלאפען דעם באל אזוי, אז ווען ער דערגרייכט א צווייטען באל, בלייבט יענער ניט גערירהרט.

take offense′ (טייק א-פענס′) פאריבעל האבען, זיך בעליידיגען.

take on (טייק אן) זיין אויפגערעגט; ארויסצייגען א שטארקען געפיהל [פון כעס, אויפרעגונג, ענערגיע א. ז. וו.].

take one a but′tonhole low′er (טייק הוואן ע באט′נ-האול לאו′-ער) אראבשלאגען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take one down a but′tonhole (טייק הוואן דאון ע באט′נ-האול) אראבשלאגען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take one nap′ping (טייק הוואן נעפ′-אינג) כאפען ביי דער האנד; בעפאלען אונערווארטעט.

take one's bells (טייק הוואנז בעלז) זיך שיידען, זיך געזעגענען.

take one's chance (טייק הוואנז טשענס) איינשטעלען, ריזיקירען.

take one's ease (טייק הוואנז איעז) זיך מאכען בעקוועם.

take one's life in one's hand (טייק הוואנז לאיף אין הוואנז הענד) איינשטעלען דאס לעבען, ריזיקירען מיט′ן לעבען.

take one's mark amiss′ (טייק הוואנז מארק ע-מיס′) פערפעהלען דעם ציעל, ניט טרעפען; האבען א טעות.

take one's part (טייק הוואנז פארט) האלטען איינעמס צד.

take one's self se′riously (טייק הוואנז סעלף סי′-רי-אס-לי) זיך בעציהען צו זיך אליין צו ערנסט, מאכען פון זיך א גאנצען פאראד.

take one's time (טייק הוואנז טאים) זיך ניט איילען.

take one's turn (טייק הוואנז טוירן) קומען אין אטשערעד אדער אין רייה.

take on one (טייק אן הוואן) שפיעלען א ראלע, זיך מאכען כלומר′שט, מאכען אן אנשטעל.

take on one's self (טייק אן הוואנז סעלף) אננעהמען, ארויפציהען אויף זיך, אננעהמען א געוויסע איינגעשאפט אדער אויסזעהן; נעהמען אויף זיך; פרעטענדירען; אננעהמען אויף′ן אייגענעם חשבון; זיין אויפגערעגט.

take on the broad′side (טייק אן טהי בראהד′-סאיד) בעהאנדלען אהן צערעמאניעס, זיך בעגעהן אהן צערעמאניעס.
He takes the world on the broadside.

take opportu′nity (טייק אפ-אר-טיו′-ני-טי) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take or′ders (טייק אהר′-דערז) 1. זיך אונטערווארפען איינעמס בעפעהלען; 2. ארדינירט ווערען, ווערען א גלח.
1. The clerk refused to take orders and was discharged.

take out (טייק אוט) 1. ארויסנעהמען; 2. ארויספיהרען; 3. בעפרייען פון עפעס; 4. ארויסקריגען.
1. You can take out the stain with hot water and soap. 2. Take out the invalid for a walk. 3. The parents took the nonsense out of the youngster. 4. He took the amount of the debt out in goods.

take o′ver (טייק או′-ווער) איבערנעהמען.

take pains (טייק פיינז) זיך בעמיהען, זיך אנשטרענגען.

take part in (טייק פארט אין) זיך בעטייליגען, נעהמען אנטייל.
The whole population took part in the celebration.

take part with (טייק פארט הוויטה) שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט, זיך פעראייניגען מיט איינעם, נעהמען אימעצענס צד.
In the American Revolution the Indians took part mostly with the English.

take pas′sage for (טייק פעס′-עדזש פאר) 1. זיך זעצען אויף א שיף, אנפאנגען א שיפס-רייזע נאך...; 2. נעהמען א בילעט ביז...
1. We expect to take passage for Europe next week.

take pat′tern af′ter (טייק פעט′-ערן עפ′-טער) נעהמען פאר א מוסטער אדער ביישפיעל; נאכאהמען, נאכטהאן.

take pit′y upon′ (טייק פיט′-אי א-פאן′) רחמנות האבען, ארויסצייגען מיטלייד.

take place (טייק פליים) שטאטפינדען, פארקומען, פאסירען, זיך טרעפען.

take pleas′ure in (טייק פלעזש′-אור אין) האבען פערגניגען [פון אימעצען אדער עפעס], הנאה האבען.

take posses′sion (טייק פא-זעש′-אן) נעהמען אין בעזיץ, נעהמען אונטער קאנטראל אדער הערשאפט.

take pot′-luck′ (טייק פאט′-לאק′) אננעהמען אן אונערווארטעטע איינלאדונג מיטצושפייזען; אנטייל נעהמען אין א מאהלצייט, ביי וועלכען מען האט זיך ניט געריכט אויף געסט; עסען וואס עס מאכט זיך.

take precau′tions (טייק פרי-קאה′-שאנז) אננעהמען פארזיכטיגקייטס-מיטלען.

take prece′dence of (טייק פרי-סי′-דענס אוו) זיין העכער אין ראנג, ווירדע אדער וויכטיגקייט.

ta′ker *n.* (טיי′-קער) א נעהמער; איינער וואס נעהמט, קריעגט, נעהמט אויף זיך א. ז. וו. ז. *take*.

take rank with (טייק רענק הוויטה) האבען דעמזעלבען ראנג אדער טשין.
A captain in the navy takes rank with a colonel in the army.

take ref′uge (טייק רעפ′-יודזש) אנטלויפען ערגעץ, זיך בעהאלטען, זיך בעשיצען.

take revenge′ (טייק רי-ווענדזש′) זיך נוקם זיין, נעהמען ראכע.

take root (טייק רוהט) אנהויבען לאזען ווארצלען; זיך איינווארצלען, זיך איינפעסטיגען.

take shape (טייק שייפ) זיך פארמירען, זיך אויסארבייטען, אננעהמען א בעשטימטע פארם, ארדנונג אדער פלאן.

take shel′ter (טייק שעל′-טער) נעהמען אבדאך, זיך בעשיצען, זיך בעהאלטען.

take ship (טייק שיפ) זיך זעצען אויף א שיף.

take sides (טייק סאידז) נעהמען א שטעלונג, נעהמען א צד, זיך שטעלען פאר אדער געגען.

take sight (טייק סאיט) וויזירען, ציעלען, אנשטעלען אין א געוויסער ריכטונג א ביקס, א לאנד-מעסטונגס-אינסטרומענט א. ז. וו.

take soil (טייק סאיל) זיך ארייננווארפען אין וואסער [ווי א פערפאלגטע חיה]; זיך בעהאלטען, זיך בעשיצען.

take steps (טייק סטעפס) ז. *take a step*.

take stock (טייק סטאק) מאכען אינווענטור [אויסגעפינען וויפיעל וואארע מען פערמאגט].

take stock in (טייק סטאק אין) 1. נעהמען אנטייל, זיך אינטערעסירען; 2. גלויבען.
2. I take little stock in his stories.

take stock of (טייק סטאק אוו) 1. אבשאצען; 2. אונטערזוכען; 3. בעמערקען.
2. In taking stock of her husband's clothes, she came upon some suspicious letters.

take strife (טייק סטראיף) אנהויבען א קאמפף.

take the air (טייק טהי עהר) נעהמען א שפאציער, געהן אויף דער פרישער לופט; ארויפפליהען, ארויפשוועבען [ווענען א פליגעל]; אויסמעסטען אדער בעשטימען דעם לופט-שטראם [אין א רעהר א. ז. וו.].

take the back track (טייק טהי בעק טרעק) צוריקטרעטען, צוריקגעהן.

take the bit in the teeth (טייק טהי ביט אין טהי טיעטה) פערבייסען דעם צוים-געבים אדער דאס צוים-אייזענדעל אזוי אז עס זאל ניט רייסען דאס מויל ביים אנציהען די לייצעם [ווענען א פערד]; צוואווילדעט ווערען, זיך ניט לאזען קאנטראלירען.

take the bull by the horns (טייק טהי בול באי טהי האהרנז) מוטיג בעגעגענען א געפאהר אדער שוועריגקייט.

take the cake (טייק טהי קייק) געווינען, בלייבען דער זיעגער.

take the chair (טייק טהי טשעהר) ווערען פארזיצענדער.

take the con′sequences (טייק טהי קאנ′-סי-קהווענ-סעז) נעהמען אויף זיך די פאלגען [פון א טהאט, האנדלונג א. ז. וו.].

take the cross (טייק טהי קראהס) ווערען א קרייץ-פאהרער, פערפליכטען זיך אנטייל צו נעהמען אין א קרייץ-צוג [אין מיטעלאלטער]. ז. *crusade*.

take the field (טייק טהי פיעלד) זיך נעהמען גרייטען צו א שלאכט; אויסשטעלען די ארמעע צו א שלאכט.

take the floor (טייק טהי פלאור) זיך אויפשטעלען צו האלטען א רעדע, צו מאכען א בעמערקונג אדער צו מאכען א פארשלאג; זיך אויפהויבען צום טאנצען.

take the ground (טייק טהי גראונד) זיך אוועקזעצען אויף′ן גרונט, געשטראנדעט ווערען [ווענען א שיף].

take the ini′tiative (טייק טהי אי-ניש′-אי-איי-טיוו) נעהמען אויף זיך די איניציאטיווע, דער ערשטער אנפאנגען, געבען דעם ערשטען אנשטויס.

take the la′boring oar (טייק טהי ליי′-באר-אינג אור) נעהמען אויף זיך דעם שווערסטען טייל פון אן ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

take the law of (טייק טהי לאה אוו) אנווענדען דאס געזעץ געגען אימעצען, אנקלאגען.

take the law on (טייק טהי לאה אן) ז. *take the law of*.

take the lead (טייק טהי ליעד) אנפיהרען, געהן פארויס; אנהויבען, געבען די ריכטונג.

take the lib′erty (טייק טהי ליב′-ער-טי) זיך נעהמען די פרייהייט, זיך ערלויבען.

take the lid off (טייק טהי ליד אף) זיך פערהאלטען נאכלעסיג, אראבנעהמען די קאנטראלע, לאזען געוועלטיגען.

take the man′tle (טייק טהי מענטל) זיך פערפליכטען צו בלייבען אימער אן אלמנה, זיך פערפליכטען ניט חתונה צו האבען נאך′ן מאנ′ס טויט.

take the man'tle and ring (טייק טהי מענטל ענד רינג) ז. *take the mantle*.

take the meas'ure of (טייק טהי מעזש'-אור אוו) גענוי בעאבאכטען, גענוי שטודירען.

take the oath (טייק טהי אוטה) שווערען, געבען א שבועה; מאכען א כוסה.

take the odds (טייק טהי אדז) אננעהמען א ריזיקאלישען וועט.

take the offen'sive (טייק טהי א-פענ'-סיוו) איבערגעהן צו אן אנגריף אדער איבערפאל; מאכען אן אנגריף.

take the pas (טייק טהי פא) געהן פאראויס; זיין העכער [אין ראנג, ווירדע א. ז. וו.].

take the pledge (טייק טהי פלעדזש) א נדר טהאן, טהאן א נדר זיך צוריקצוהאלטען פון פער'שכור'ענדע משקאות.

take the rag off (טייק טהי רעג אף) בייקומען, בעזיעגען, געווינען [ווי אין א וועט-קאמפף], בלייבען דער זיעגער.

take the rag off the bush (טייק טהי רעג אף טהי בוש) ז. *take the rag off*.

take the reins (טייק טהי רײנז) נעהמען די לייצעס אין די הענד, איבערנעהמען די פיהרערשאפט, פערוואלטונג אדער הערשאפט.

take the road (טייק טהי ראוד) זיך ארויסלאזען אין וועג, זיך ארויסלאזען אויף א רייזע.

take the say (טייק טהי סיי) פרובירען; פערזוכען; מאכען אן איינשניט אין דעם בויך פון א דערשאסענעם הירש, אום אויסצוגעפינען ווי פעט ער איז.

take the shine out of (טייק טהי שאין אוט אוו) פערטונקלען, אריבערשיינען.

take the starch out of one (טייק טהי סטארטש אוט אוו הוואן) אבשלאגען די פליגלען; דעמיטהיגען.

take the stump (טייק טהי סטאמפ) אנהויבען א וואהל-אגיטאציאן.

take the sun (טייק טהי סאן) בעשטימען די לאגע פון דער זון [פון א רייזענדער שיף].

take the veil (טייק טהי וויל) אריינטרעטען אין א מאנאסטיר [ווענען א פרוי], ווערען א מאנאשקע.

take the wall of (טייק טהי וואהל אוו) געהן נאהענט צו דער וואנד, נעהן אויף'ן זיכערסטען און בעסטען טייל פון וועג; האבען פריווילעגיעס, האבען די אויבערהאנד, קריגען דעם בעסערען טייל.

take the wind out of one's sails (טייק טהי ווינד אוט אוו הוואנז סיילז) ארויסנעהמען דעם ווינד פון די זעגלען, מאכען איינעם ערנידריגענד-הילפלאז.

take things ea'sy (טייק טהינגז איז'-זי) זיך ניט נעהמען צום הארצען.

take time by the fore'lock (טייק טאים באי טהי פאור'-לאק) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take to (טייק טו) זיך נעהמען, זיך א נעהם טהאן, זיך שטארק איבערגעבען צו עפעס.

He took to drinking.

take to flight (טייק טו פלאיט) אנטלויפען.

take to heart (טייק טו הארט) זיך נעהמען צום הארצען, זיך קימערען.

take to one's bo'som (טייק טו הוואנז בוה'-זאם) הייראטען, חתונה האבען מיט...; ליעב בעקומען; פערטרויען.

take to one's heels (טייק טו הוואנז היעלז) מאכען פליטה, אנטלויפען.

take to piec'es (טייק טו פיעס'-עז) פאנאנדערנעהמען; צוגליעדערען, אנאליזירען.

take to task (טייק טו טעסק) נעהמען אויף'ן ביינקעל, אויס'מוסר'ען, אויסשטראפען, רופען צו פעראנטווארטליכקייט.

take to the road (טייק טו טהי ראוד) זיך ארויסלאזען אין וועג, זיך ארויסלאזען אויף א רייזע; זיך ארויסלאזען אויף א רייזע-טור [ווענען א טעאטער-געזעלשאפט, צירקוס א. ז. וו.]; ווערען א גאסען-רויבער; ווערען א וואגאבונד [בראדיאגא].

take turns (טייק טורנז) זיך בייטען אלע מאל [מיט די פלעצער].

take up (טייק אפ) ;1. אויפהויבען; 2. אויפקלייבען, אויפנעהמען; 3. איינזויגען אין זיך; 4. ארעסטירען; 5. אנהויבען; זיך נעהמען; 6. אויסגלייכען, צורעכט מאכען, גוט מאכען; 7. צוזאמענקניפען, צוזאמענבינדען; 8. אויס'מוסר'ען, אויסזידלען, אויסשטראפען; 9. פערנעהמען; 10. לייהען, בארגען; 11. בעקומען לאנד-אייגענטום; 12. אננעהמען; 13. בעצאהלען; 14. פערשטאפען אן עפנונג [ווי למשל, אין א רעהר].

2. The vessel **took up** the crew of the wrecked ship. 3. Sponges **take up** water. 5. It is high time for you to **take up** some profession. 7. The doctor **took up** the artery. 8. We **took** him **up** roundly for his behavior. 9. The subject **took up** most of the time. 13. We decided to **take up** the loan.

take up a quar'rel (טייק אפ ע קהוואר'-על) 1. אנהויבען א מחלוקה; 2. אויסגלייכען א מחלוקה.

1. The players **took up a quarrel**. 2. The friends could not **take up** their **quarrel**.

take up arms (טייק אפ ארמז) ז. *take arms*.

take upon' one (טייק א-פאן' הוואן) ז. *take on one*.

take up short (טייק אפ שאהרט) איבערשלאגען אדער אבשטעלען מיט איין מאל; ענטפערען קורץ און שארף; אונהעפליך בעהאנדלען, גראב אויסזידלען.

take up the bees (טייק אפ טהי ביעז) טויטען די ביענען [מיט ברענענדען שוועבעל], אום צו בעקומען דעם האניג.

take up the cross (טייק אפ טהי קראהס) נעהמען אויף זיך ליידען און פייניגונגען אוים פרומקייט [ביי קריסטען].

take up the cudg'els (טייק אפ טהי קאדזש'-עלז) אנהויבען א קאמפף, זיך ארייננווארפען אין קאמפף.

take up the gaunt'let (טייק אפ טהי גאהנט'-לעט) אויפהויבען די האנדשוה [אננעהמען אן ארויספאדערונג צום קאמפף]; פערטיידיגען אימעצען אדער עפעס.

take up the glove (טייק אפ טהי גלאוו) אויפהויבען די האנדשוה [אננעהמען אן ארויספאדערונג צום קאמפף].

take up the hatch'et (טייק אפ טהי העטש'-עט) אנפאנגען א מלחמה.

take up the run'ning (טייק אפ טהי ראנ'-אינג) אנהויבען שנעל לויפען; לויפען פאראויס, זיין אן דער שפיצע; נעהמען א שטארקען אנטייל אין עפעס.

take up with (טייק אפ הוויטה) זיך חבר'ען; זיך צופריעדענשטעלען מיט...; אננעהמען, זיך אנכאפען [אן א גערצאנק, א טעאריע].

take vent (טייק ווענט) בעקאנט ווערען [אין דער עפענטליכקייט].

take wa'ter (טייק הוואה'-טער) זיך ארויסדרעהען, זיך ארויסמאכען; זיך אבטראגען, אנטלויפען.

take wind (טייק הווינד) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

The particulars of the graft scandal **took wind**, and found their way into the public press.

take wing (טייק הווינג) אוועקפליהען; אנטלויפען.

take with (טייק הוויטה) מיטנעהמען; אננעהמען אלס חבר, בעגלייטער אדער נאכפאלגער; זיך שטעלען אויף איינעמס זייט.

take with a grain of salt (טייק הוויטה ע גריין אוו סאהלט) ניט פאלשטענדיג אננעהמען אדער גלויבען.

The statement was **taken with a grain of salt**.

ta'king *n. and a.* (טיי'-קינג) נעהמונג; אננעהמונג; פערכאפונג; דאס געווינען אדער קריגען; אנציהונג, בעצויבערונג; בעצויבערטקייט; דאס זיין אין א פערלעגענהייט אדער שוועריגקייט; דאס בעקומען, דאס געקרענקט, דאס גענומענע; אין דרוקעריי — דער מאנוסקריפט וואס א שריפטזעצער קריגט פאר איין מאל; בעצויבערענד, אנציהענד, אנגענעהם; אנשטעקענד.

ta'kingly *adv.* (טיי'-קינג-לי) אויף אן אנציהענדען, אנגענעהמען אדער בעצויבערענדען אופן.

ta'kingness *n.* (טיי'-קינג-נעס) אנגענעהמליכקייט; דאס זיין אנציהענד אדער בעצויבערענד.

ta'king-off' *n.* (טיי'-קינג-אף) ארונטערנעהמונג; בעזייטיגונג; דאס פטור ווערען; טויטונג, ערמארדונג.

ta'kings *n.* (טיי'-קינגז) איינגאהמען.

ta'ky *a.* (טיי'-קי) אנציהענד, אנגענעהם, בעצויבערענד.

tal'apoin *n.* (טעל'-ע-פאין) א טאלאפאין [א בודיסטישער מאנאך]; די שווארצנאזיגע אפע, די טאלאפאין-אפע.

tala'ria *n.* (טע-ליי'-רי-א) שיך מיט פליגלען אדער פליגלען ביי די פוס-קנעכעל אויף די פיגורען פון איינינע גריכיש געטער אלס סימבאל פון שנעלקייט.

talar'ic *a.* (טע-לער'-איק) וואס דערגרייכט די פוס-קנעכלען, וואס איז שייך צו די פוס-קנעכלען.

tal'bot *n.* (טאהל'-באט) א מין יאגד-הונד מיט א ברייטען מויל און לאנגע, אראבהענגענדע אויערען.

tal'botype *n.* (טאהל'-בא-טאיפ) ז. *calotype*.

talc *n. and v.* (טעלק) טאלק [א מין גלאטער, גלאנציגער, דורכזיכטיגער און נעבלעטערטער שטיין]; רייבען מיט טאלק.

tal'cite *n.* (טעל'-סאיט) טאלקיט [אזא טאלק. ז. *talc*]; אזא גלימער אדער מאריען-גלאז [ז. *muscovite*].

tal'cky *a.* (טעל'-קי) ז. *talcose*.

tal'coid *a.* (טעל'-קאיד) טאלקיג, טאלק-ארטיג. ז. *talc*.

tal'cose *a.* (טעל'-קאוס) טאלקיג, טאלק-ארטיג, וואס ענטהאלט טאלק, וואס בעשטעהט פון טאלק. ז. *talc*.

tal'cous *a.* (טעל'-קאס) ז. *talcose*.

tal'cum *n.* (טעל'-קאם) טאלק-שטיין; טאלק-פודער [א פולווער געמאכט פון טאלק-שטיין].

tal'cum pow'der (טעל'-קאם פאו'-דער) טאלק-פודער [א פולווער געמאכט פון טאלק-שטיין].

tale *n.* (טייל) 1. א געשיכטע, אן ערצעהלונג, א מעשה; 2. א קלאנג, א סלוך; א רכילות; א ליגען; 3. א רעכנונג; א סומע; 4. א טאעל [ז. *tael*].
2. He is going around telling slanderous tales about us.

tale'bearer *n.* (טייל'-בעהר-ער) אן איבערדערצעהלער, אן אבדערצעהלער; א רכילות'ניק.

tale'bearing *n. and a.* (טייל'-בעהר-אינג) דאס איבערדערצעהלען, דאס אבדערצעהלען; רכילות=טרייבעריי; אבדערצעהלענד; וואס פערשפרייט רכילות.

tale'ful *a.* (טייל'-פול) פול מיט געשיכטען, וואס ענטהאלט פיעל געשיכטען.

Talegalli'næ *n.* (טעל-אי-גע-לאי'-ניע) די טאלעגאלא=היהנער [דער מין אויסטראלישע אינדיקעס, וועלכע פערגראבען זייערע אייער אין גריבער].
ז. *brush-turkey* און *mound-bird*

Talegal'lus *n.* (טעל-אי-געל'-אם) ז. *Talegallinæ*

tal'ent *n.* (טעל'-ענט) 1. טאלאנט, נאטור=גאבע, פעהיגקייט [איינגעבארענע אדער ענטוויקעלטע]; 2. טאלאנטפאלע פערזאנען.
2. All the talent of the country is enlisted in the cause.

tal'ented *a.* (טעל'-ענ-טעד) מיט טאלאנט, טאלאנטפול, בעגאבט, פעהיג.

tale of a tub (טייל אוו ע טאב) א נארישע בבא=מעשה; א ניט=געשטויגענע ניט=געפלויגענע געשיכטע.

ta'les *n.* (טיי'-ליעז) ערזאץ=מענער פון א יורי [פערזאנען ספעציעל איינגעלאדענע אדער פון די צופעליג אנוועזענדע אין געריכט, וואס ווערען פון געריכט בעשטימט צו זיצען אלס געשווארענע אין פאל ווען די בעשטימטע געשווארענע קומען ניט אין געריכט אדער ווען מען האט פון זיי ניט געקענט אויסקלייבען די נויטיגע צאהל]; א בעפעהל אויסצופילען די צאהל געשווארענע מיט ערזאץ=מענער.

ta'les-book *n.* (טיי'-ליעז-בוק) א בוך מיט נעמען פון מענשען, וואס קענען דיענען אלס ערזאץ=מענער פון א יורי.
ז. *tales*

tales'man *n.* (טיילז'-מען) אן ערצעהלער, אן ערצעהלונגס=פערפאסער, א געשיכטען=פערפאסער; אן ערזאץ=מאן פון א יורי [הויפטזעכליך פון די צופעליג=אנוועזענדע אין געריכט. ז. *tales*].

tale'teller *n.* (טייל'-טעל-ער) א געשיכטען=דערצעהלער; אן אבדערצעהלער; א רכילות'ניק.

tale'wise *adv.* (טייל'-הוואיז) אין דער פארם פון אן ערצעהלונג.

tal'ian *n.* (טעל'-אי-ען) אזא באהעמישער טאנץ; מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

talie'ra *n.* (טעל-אי-איי'-רא) א טאליערא=פאלמע [אזא אסט=אינדישער פאלמען=בוים מיט פעכער=עהנליכע בלעטער].

talie'ra-palm *n.* (טעל-אי-איי'-רא-פאהם) ז. *taliera*

tal'io *n.* (טעל'-אי-או) ז. *talion*

tal'ion *n.* (טעל'-אי-אן) וויעדערפערגעלטונג; דאס בעשטראפען אדער אבצאהלען מדה כנגד מדה; דאס שטראף=געזעץ פון עין תחת עין, שן תחת שן; נקמה, ראכע.

talion'ic *a.* (טעל-אי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו וויעדערפערגעלטונג אדער צו דער בעשטראפונג אדער אבצאהלונג מדה כנגד מדה; וואס איז שייך צום שטראף=געזעץ פון עין תחת עין, שן תחת שן.

tal'ipat *n.* (טעל'-אי-פעט) ז. *talipot*

tal'iped *a. and n.* (טעל'-אי-פעד) קרום=פיסיג, מיט אויסגעדרעהטע פיס; א קרום=פיסיגער, איינער וואס האט אויסגעדרעהטע פיס.

tal'ipes *n.* (טעל'-אי-פיז) קרום=פיסיגקייט, אויסגעדרעהטע פיס.

tal'ipot *n.* (טעל'-אי-פאט) אזא אסט=אינדישע פאלמע מיט פעכער=עהנליכע בלעטער.

tal'ipot-palm *n.* (טעל'-אי-פאט-פאהם) ז. *talipot*

tal'iput *n.* (טעל'-אי-פאט) ז. *talipot*

tal'isman *n.* (טעל'-איס-מען) א טאליסמאן, א צויבער=מיטעל, א סגולה, א לחש, א קמיע.

talisman'ic *a.* (טעל-איס-מענ'-איק) וואס האט די איינגענשאפטען אדער די קראפט פון א טאליסמאן [א צויבער=מיטעל, א קמיע]; צויבעריש; מאגיש.

tal'ith *n.* (טעל'-איטה) א טלית.

talk *v. and n.* (טאהק) 1. רעדען; זאגען; 2. פלאפלען, פלוידערען, שוואצען; 3. האבען א געשפרעך, פיהרען א געשפרעך, בעשפרעכען; 4. זיך דורכרעדען מיט, זיך בעראטהען; 5. ארויסגעבען קלאנגען ווי פון רייד; 6. ווירקען אדער ברייגנען צו עפעס דורך רעדען; 7. א געשפרעך; א גערייד; א קלאנג, א סלוך; 8. א טהעמא אדער געגענשטאנד פון געשפרעכען אדער קלאנגען; 9. א בעשפרעכונג, א פערהאנדלונג, א בעראטהונג; 10 א שפראך.
3. He is always talking philosophy. 6. He nearly talked me mad. 7. There is talk of preparations for war. 8. He is the talk of the town. 10. The missionary learned the talk of the natives.

talk around' (טאהק ע-ראונד') איבערעדען [אימעצען].

talk'ative *a.* (טאהק'-ע-טיוו) בערעדעוודיג; פלוידעריש, פלאפלעריש, וואס רעדט פיעל, וואס שוואצט.
A secret is more safe with a treacherous knave than with a talkative fool.

talk'atively *adv.* (טאהק'-ע-טיוו-לי) בערעדעוודיג, רעדענדיג פיעל, פלוידערענדיג, פלאפלענדיג, שוואצענדיג.

talk'ativeness *n.* (טאהק'-ע-טיוו-נעס) בערעדיוודיגקייט, פלוידערישקייט, דאס רעדען פיעל, דאס שוואצען.

talk away' (טאהק ע-הוויי') פערברייגנען אין רעדען, פטר'ען [צייט] אין רעדען.
We talked away many dreary hours.

talk big (טאהק ביג) רעדען מעשה גרויסער מענש; רעדען בעריהמעריש.

talk busi'ness (טאהק ביז'-נעס) רעדען צו דער זאך.

talk down (טאהק דאון) אריבעררעדען.
One fool will talk down a dozen wise men.

talked out (טאהקט אוט) האבענדיג אויסגעשעפט די רייד אדער ארגומענטען.

talk'ee-talk'ee *n.* (טאהק'-איע-טאהק'-איע) 1. א פערדארבענער דיאלעקט; 2. פלאפלעריי, פלוידעריי, שוואץ.
1. He learned the talkee-talkee of the Indians. 2. Her talkee-talkee drives one mad.

talk'er *n.* (טאהק'-ער) א ריידער, איינער וואס רעדט א סך, א פלוידערער, א פלאפלער, א שוואצער.

talk from the point (טאהק פראם טהי פאינט) אוועקגעהן פון ענין, זיך פעררעדען.

talk from the sub'ject (טאהק פראם טהי סאב'-דזשעקט) אוועקגעהן פון ענין, זיך פעררעדען.

talk'ful *a.* (טאהק'-פול) ז. *talkative*

talk Greek (טאהק גריעק) רעדען "טערקיש" [רעדען אויף אן אונפערשטענדליכער שפראך, רעדען אונפערשטענדליך].

talk i'dly (טאהק אי'-דלי) פלוידערען, פלאפלען, שוואצען.

talk'ing *n. and a.* (טאהק'-אינג) 1. דאס רעדען, א גערייד, א געשפרעך; 2. בערעדעוודיג, פלאפלעריש, פלוידעריש; 3. אויסדרוקספול.
3. There is always on his table a picture of a pale woman with talking eyes.

talk'ing i'ron (טאהק'-אינג אי'-ערן) א ביקס, א שיס=געוועהר.

talk'ing-machine' *n.* (טאהק'-אינג-מע-שין') א שפרעך=מאשין, א פאנאגראף.

talk'ing of (טאהק'-אינג אוו) אקעגען דעם וואס מען זאגט..., ווען עס איז שוין געקומען צו רייד, אגב אורחא.

talk'ing-to *n.* (טאהק'-אינג-טו) אויסזידלונג, אויסשטראפונג.
He gave him a good talking-to.

talk large (טאהק לארדזש) זיך בעריהמען.

talk like a Dutch un'cle (טאהק לאיק ע דאטש אנקל) רעדען ווי א גוטער אבער שטרענגער בעל=טובה'ניק [אדער ווי א פעטער, פון וועלכען מען ערווארטעט א ירושה].

talk mil'lions (טאהק מיל'-יאנז) זיך בעריהמען.

talk of (טאהק אוו) רעדען, זאגען אדער בעמערקען וועגען...; בעשפרעכען; אין זינען האבען, פלאנעווען.
He talks of returning next week.

talk one to death (טאהק הוואן טו דעטה) פעררעדען צום טויט.

talk o'ver (טאהק או'-ווער) 1. איבעררעדען [אימעצען]; 2. זיך איבעררעדען, זיך דורכרעדען [וועגען עפעס].
1. I managed to talk over my opponent. 2. We talked the matter over.

talk round (טאהק ראונד) אויסשעפען א טהעמא אדער ענין; איבעררעדען [אימעצען].

talk shop (טאהק שאפ) רעדען וועגען דער איינענער בעשעפטיגונג, ארבייט אדער פראפעסיאן; געברויכען פראפעסיאנעלע אויסדריקע.

talk to (טאהק טו) 1. רעדען צו...; 2. אויסזידלען, אויסשטראפען; 3. זיך שרכן'ען צו...
2. The father promised the teacher to talk to his son about his behavior. 3. Judge Jackson's son has been talking to my daughter, nigh a year.

talk to the point (טאהק טו טהי פאינט) רעדען צו דער זאך, זיך האלטען אן ענין.

talk to the pur'pose (טאהק טו טהי פויר'-פאס) רעדען צו דער זאך, רעדען צום פונקט.

talk to the sub'ject (טאהק טו טהי סאב'-דזשעקט) רעדען צו דער זאך, זיך האלטען אן ענין.

talk tur'key (טאהק טויר'-קי) רעדען באמבאסטיש, רעדען מיט הויך=קלינגענדע פראזען.

talk up (טאהק אפ) 1. רעדען שארף, מוטיג אדער עזות'דיג; 2. זיך דורכרעדען, בעטראכטען פלענער; 3. לויבען.
1. He lost his job because he talked up to his superior.

tal'ky *a.* (טעל'-קי) ז. *talcose*

talk'y *a.* (טאהק'-אי) בערעדעוודיג, וואס רעדט צו פיעל; פלוידעריש, פלאפלעריש.

talk'y-talk'y *n.* (טאהק'-אי-טאהק'-אי) ז. *talkee-talkee*

tall *a.* (טאהל) הויך, לאנג, גרויס; אויסערגעוועהנליך, מערקווירדיג.

tal′lage *n. and v.* (טעל′-עדזש) א שטייער; ארויפלעגען א שטייער, בעשטייערען. ז. *tailage*.

tall′-boy *n.* (טאהל′-באי) אזא הויכע, גרויסע, בעציערטע וויין-גלאז; אזא הויכער קאמאד מיט פיעל שופלאדען.

tal′les *n.* (טעל′-עז) א טלית.

tal′liage *n.* (טעל′-אי-עדזש) א שטייער. ז. *tallage*.

tal′liate *v.* (טעל′-אי-אייט) בעשטייערען, ארויפלעגען א שטייער.

tal′lier *n.* (טעל′-אי-ער) א רעכנונג-האלטער; א באנק-האלטער אדער באנקיר אין געוויסע קארטען-שפיעלען.

tal′lis *n.* (טעל′-איז) א טלית.

tal′lith *n.* (טעל′-איטה) א טלית.

tall′ness *n.* (טאהל′-נעס) הויכקייט, לאנגקייט, גרויסקייט.

tal′low *n., a. and v.* (טעל′-או) פעטס, חלב; פון חלב, געמאכט פון חלב; בעשמירען מיט פעטס אדער חלב; פעט מאכען, אבקארמען.

tal′low-chand′ler *n.* (טעל′-או-טשענד′-לער) א ליכט-ציהער, א ליכט-מאכער, א פאבריקאנט פון חלב'נע ליכט.

tal′low-chand′lery *n.* (טעל′-או-טשענד′-לער-אי) ליכט-ציהונג, פאבריקאציאן פון חלב'נע ליכט; א ליכט-ציהעריי, א פאבריק פון חלב'נע ליכט.

tal′low-cup *n.* (טעל′-או-קאפ) א פאר-ריכטונג אויטאמאטיש צו אוילען א מאשין.

tal′low dip (טעל′-או דיפ) א חלב'נע ליכט.

tal′lower *n.* (טעל′-א-ער) א חיה ביי וועלכער עס וואקסט חלב; א ליכט-ציהער, א ליכט-מאכער.

tal′low-face *n.* (טעל′-או-פיים) א בלאסער מענש, א מענש מיט א געלבליך-ווייסען געזיכט [אלס פערעכטליכער אויסדרוק].

tal′low-faced *a.* (טעל′-או-פייסט) בלייך, בלאס, מיט א קרענקליכער געלבליך-ווייסער געזיכטס-פארב.

tal′lowiness *n.* (טעל′-א-אי-נעס) חלב'דיגקייט, פעטיגקייט; עהנליכקייט צו חלב.

tal′lowish *a.* (טעל′-א-איש) פעטיג, חלב'דיג; ווי חלב.

tal′low-keech *n.* (טעל′-או-קיעטש) א קנויל חלב, א צונויפגעראלטע מאסע חלב.

tal′low-nut *n.* (טעל′-או-נאט) דער חלב-נוס-בוים, די חזיר-פלוים אדער די בערג-פלוים [אזא בוימעל אין די ווארימע טיילען פון אמעריקא מיט א פלוים-עהנליכער פרוכט]. ז. *hog-plum*.

tal′low-oil *n.* (טעל′-או-אויל) חלב-אויל [אויל אויסגעדריקט פון חלב].

tal′low-shrub *n.* (טעל′-או-שראב) ז. *bayberry*.

tal′low-top *n.* (טעל′-או-טאפ) אן עדעלשטיין אבגערונדעט פון אויבען און פלאך אונטען.

tal′low-topped *a.* (טעל′-או-טאפט) אבגערונדעט פון אויבען [וועגען עדעלשטיינער].

tal′low-tree *n.* (טעל′-או-טריע) דער חלב-בוים [אזא קליינער, גלאטער בוים מיט א זעהר הארטען האלץ און מיט פרוכט-זאמען, וועלכע גיבען ארויס אן אויל]; אזא גרויסער עקאליפטוס-בוים מיט אויליגען האלץ.

tal′lowwood *n.* (טעל′-או-הוואוד) דער חלב-עקאליפטוס, דער חלב-בוים [אן עקאליפטוס מיט אן אויליגען האלץ]. ז. *tallow-tree*.

tal′lowy *a.* (טעל′-א-אי) חלב'דיג, פעטיג.

tal′ly *n. and v.* (טעל′-אי) א קארב-האלץ, א שטעקעל איינצוקארבען צו האלטען א חשבון פון עפעס; א רעכנונג אויף א קארב-האלץ; א חשבון, א רעכנונג; א פערצייכענטע צאהל; א צאהל-איינהייט; א ברעטעל אדער צעטעל, אויף וועלכען עס איז פערצייכענט א נומער אדער נאמען [ווי דאס ברעטעל מיט א פערצייכענטען נומער אדער נאמען, וואס הענגט אויף א פלאנצע אין א באטאנישען גארטען]; א קראם וואו מען גיט אויף בארג אויף א קורצער צייט און מען פיהרט די חשבונות אויף איינקארבונגען; עטוואס צוגעפאסטעס, א דופליקאט, א גלייכער געגען-טייל; א צורוף צו יאגד-הינד; פערצייכנען; איינקארבען [א פערצייכנונג אדער חשבון]; רעכנען; צופאסען, צוגלייכען; זיין צוגעפאסט; אבצאהלען מדה כנגד מדה; האלטען די באנק [אין געוויסע קארטען-שפיעלען]; העצען יאגד-הינד.

Tal′ly *n.* (טעל′-אי) אן איטאליענער.

tal′ly-board *n.* (טעל′-אי-באורד) א ברעט צו פערצייכנען [דורך איינקארבונגען] די צאהל האלץ-קלעצער.

tal′ly-card *n.* (טעל′-אי-קארד) א פערצייכנונגס-קארטע פון געווינסען [אין קארטען-שפיעל אדער באל-שפיעלען].

tal′ly-ho′ *int., n. and v.* (טעל′-אי-האו′) אן אויסגעשריי פון יעגער צו זייערע הינד; א מין שפאציער-קארעט געשפאנט אין פיער פערד; אזא פאסט-וואגען; אויסרופען "טעללי-האו" [צו יאגד-הינד]; העצען יאגד-הינד.

tal′lying-machine′ *n.* (טעל′-אי-אינג-מע-שין′) א מאשין צו פערצייכנען די צאהל פון פאסאזשירען אדער געפעק [אויף א שיף, אין א מאגאזין א. ז. וו.].

tal′lyman *n.* (טעל′-אי-מען) איינער וואס האלט א רעכנונג אדער מאכט פערצייכנונגען; א קליין-הענדלער וואס גיט קורצען קרעדיט [אהן רעגעלמעסיגער בוך-פיהרונג]; איינער וואס נעהמט אן בעשטעלונגען אויף סחורות; א מאן וואס לעבט אונגעזעצליך מיט א פרוי.

tal′ly-mark *n.* (טעל′-אי-מארק) א רעכנונגס-צייכען, א צאהל-איינהייט ביים פערצייכנען [ווי למשל, דורך איינקארבונגען].

tal′ly-sheet *n.* (טעל′-אי-שיעט) א רעכנונגס-ליסטע; א צעטעל מיט חשבונות פון אבגעגעבענע שטימען [ביי וואהלען].

tal′ly-shop *n.* (טעל′-אי-שאפ) א קראם וואו מען גיט קרעדיט אויף א קורצער צייט אדער אויף קליינע אבצאהלונגען [אהן רעגעלמעסיגער בוך-פיהרונג].

tal′ly-stick *n.* (טעל′-אי-סטיק) א קארב-האלץ [צום האלטען א רעכנונג דורך איינקארבונגען].

tal′ly-trade *n.* (טעל′-אי-טרייד) קרעדיט-האנדעל, קליין-האנדעל אויף בארג [אהן רעגעלמעסיגער בוך-פיהרונג].

tal′ly-wife *n.* (טעל′-אי-הוואיף) ז. *tally-woman*.

tal′ly-wom′an *n.* (טעל′-אי-הוואומ′-ען) א קרעמערין, א קליין-הענדלערין וואס גיט קורצען קרעדיט [אהן רעגעלמעסיגער בוך-פיהרונג]; א פרוי וואס לעבט אונגעזעצליך מיט א מאן.

tal′ma *n.* (טעל′-מא) א טאלמע, אזא קורצער אויבערשטער דאמען-מאנטעל.

tal′mi-gold *n.* (טעל′-מי-גאולד) דאס טאלמי-גאלד [אזא קופער אדער מעש וואס ווערט געמאכט נאכצואהמען גאלד].

Tal′mud *n.* (טעל′-מאד) דער תלמוד, די גמרא, די תורה שבעל פה [די זאמלונג פון געזעצען, תקנות, פארשריפטען, לעגענדען און אגדות, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר די רעליגיעזע ליטעראטור פון אידישען פאלק אין די צייטען פון בית שני און אין די ערשטע יאהרהונדערטע נאך'ן חרבן].

Talmud′ic *a.* (טעל-מאד′-איק) תלמודיש, וואס איז שייך צו תלמוד אדער גמרא.

Talmud′ical *a.* (טעל-מאד′-אי-קעל) ז. *Talmudic*.

Tal′mudist *n.* (טעל′-מאד-איסט) אן אנהענגער פון תלמוד, איינער וואס געהט נאך דער תלמודישער לעהרע; א תלמודיסט, א קענער פון תלמוד.

Talmudis′tic *a.* (טעל-מא-דיס′-טיק) ז. *Talmudic*.

tal′on *n.* (טעל′-אן) א קלויע [ביי א חיה]; א נאגעל [פון א רויב-פויגעל]; איינער פון די בערגעלעך אויף דער קוי-פלעכע פון א צאהן; די ארויסשטארצונג פון ציגעל פון א שלאס, אויף וועלכען עס דריקט דער שליסעל ביים עפענען אדער פערשליסען; דער טייל פון א טעשעל קארטען, וואס בלייבט נאכדעם, ווי מען האט אויסגעטיילט די נויטיגע צאהל קארטען פאר די שפיעלער; דער שפיץ פון א שווערד; אין באנק-געשעפט — א טאלאן, א טייל פון ווערטה-פאפיער, וואס קען אומגעביטען ווערען אויף א נייער סעריע קופאנען.

talook′ *n.* (טע-לוהק′) ז. *taluk*.

talook′dar *n.* (טע-לוהק′-דאר) ז. *talukdar*.

tal′pa *n.* (טעל′-פא) אין פאטאלאגיע — א בייל אדער געשוויר אויף'ן קאפ.

Tal′pa *n.* (טעל′-פא) דער מין מויל-ווארפען אדער קראטען. ז. *mole*.

tal′pine *a.* (טעל′-פין) וואס איז עהנליך צו א מוילוואורף אדער קראט.

taluk′ *n.* (טע-לוהק′) אין אסט-אינדיען — א טאלוק, א טייל פון א בעצירק אונטער דער אויפזיכט פון אן ארטיגען בעאמטען, וועלכער דארף דארטען אויפקלייבען שטייערען.

taluk′dar *n.* (טע-לוהק′-דאר) אין אסט-אינדיען — דער טאלוקדאר [אן ארטיגער בעאמטער פון א בעצירק, וועלכער קלייבט אויף די שטייערען].

ta′lus *n.* (טיי′-לאס) דאס קנעכעל-גליעד, דער קנעכעל-ביין; דער דאך-אראב אדער דער משופע'דיגער טייל פון א פעסטונגס-וואנד; שטיקער שטיינער און פעלזען, וואס זיינען אנגעווארפען אין א שפאלט צווישען בערג.

tamabil′ity *n.* (טיי-מע-ביל′-אי-טי) די צוימבארקייט, דאס לאזען זיך צוימען; דאס זיין געהארכזאם צום מענשען [וועגען חיות].

ta′mable *a.* (טיי′-מעבל) וואס לאזט זיך צוימען אדער צוגעוועהנען, וואס לאזט זיך מילדערען אדער זענפטיגען [וועגען א ווילדער חיה].

ta′mableness *n.* (טיי′-מעבל-נעס) די צוימבארקייט, די מעגליכקייט צו ווערען געזענפטיגט אדער געמילדערט [וועגען א ווילדער חיה].

tamal′ *n.* (טע-מאל′) א מעקסיקאנער געריכט פון קוקורוזע מיט פלייש געפעפערט מיט רויטען פעפער.

tama′le *n.* (טע-מא′-לע) ז. *tamal*.

taman'dua *n.* (טע-מענ'-דיו-א) אן אמייזען-פרעסער [א חיה וואס עסט מוראשקעס].

tam'anoir *n.* (טעמ'-ע-נואר) דער גרויסער דרום-אמעריקאנישער אמייזען-פרעסער [א חיה וואס עסט מוראשקעס].

tam'arack *n.* (טעמ'-ע-רעק) דער אמעריקאנער לערכען-בוים [א דינער און אפט זעהר הויכער בוים מיט זעהר א שטארקען האלץ. וואקסט אין די זומפיגע נארדטיילען פון נארד-אמעריקא].

tam'arick *n.* (טעמ'-ע-ריק) ז. ***tamarisk***.

tam'arin *n.* (טעמ'-ע-רין) דער טאמארין [אזא קליינע דרום-אמעריקאנישע אפע].

tam'arind *n.* (טעמ'-ע-רינד) דער טאמארינד [אזא בוים פון די הייסע לענדער]; די סטרוטשקעס אדער שויטען-פרוכט פון דעם טאמארינדען-בוים [ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס אן אבפיהר-מיטעל].

Tamarind

tam'arind-fish *n.* (טעמ'-ע-רינד-פיש) אן אינדישעס געריכט פון פיש, וואס איז צוגעריכט מיט דעם זאפט פון דער פרוכט פון טאמארינדען-בוים. ז. ***tamarind***.

tam'arisk *n.* (טעמ'-ע-ריסק) די טאמאריסקע [אזא קליין בוימעל אדער בוש מיט פעדער-ארטיגע צווייגלעך. וואקסט אין די ווארימע לענדער און בעזאנדערס ארום די ברעגען פון מיטעללענדישען ים].

tam'bac *n.* (טעמ'-בעק) טאמבאק [א גאלד-פארביגע מישונג פון קופער און צינק]; אלאען-האלץ [דאס האלץ פון אן אלאען-בוים].

tam'bor *n.* (טעמ'-באר) א מין בלאזפיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף].

tam'bour *n.* and *v.* (טעמ'-בוהר) א קליינע פויק, א פייקעל; א טאמבור, א שטיקעריי-ראהם [א ראהם צו מאכען שטיקעריי-ארבייט]; טאמבוריר-ארבייט, שטיקעריי-ארבייט; אין ארכיטעקטור — איינער פון די צילינדער-פערמיגע שטיינער, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט א רונדער זייל; די וואנד פון א רונדער געביידע [בעזאנדערס פון א קירך], וואס איז ארומגערינגעלט מיט זיילען; א מין פארהויז צו א געביידע [בעזאנדערס צו א קירך]; אין פעסטונגס-ווערק — א רונדער הילצערנער פארקאן, וואס דיענט אלס שוץ פון דער הויפט פעסטונגס-וואנד; מאכען שטיקעריי-ארבייט אדער האפט-ארבייט מיט א שטיקעריי-ראהם, טאמבורירען; דעקארירען מיט אויסגעשטיקטע אדער אויסגעהאפטע ארבייט.

tam'boura *n.* (טעמ'-בו-רא) די טאמבורא [אן אריענטאלישער מוזיקאלישער אינסטרומענט ענליך צו א גיטארע אדער מאנדאלין].

tam'bour-frame *n.* (טעמ'-בוהר-פריים) א שטיקעריי-ראהם [א ראהם, אויף וועלכער עס ווערט אנגעצויגען דאס טוך וואס ווערט געשטיקט אדער געהאפט].

tambourine' *n.* (טעמ-בו-רין') א טאמבורין, אזא לייכטעס פייקעל מיט גלעקלעך [ווערט פיעל בענוצט פון שפאנישע טענצערינס]; אזא פראוואנסאלער טאנץ; די מוזיק צו דיעזען טאנץ; אזא אפריקאנישע טויב.

tam'bour-nee'dle *n.* (טעמ'-בוהר-ניע'דל) א טאמבור-נאדעל, א האפט-נאדעל, א שטיק-נאדעל.

tam'bour-stitch *n.* (טעמ'-בוהר-סטיטש) א קרייץ-שטאך, אן ארט האפטען, וואו די שטעך געהען געקרייצט.

tam'bour-stitch'er *n.* (טעמ'-בוהר-סטיטש'-ער) איינער וועלכער האפט אדער נעהט אויס אויף א טאמבור אדער שטיקעריי-ראהם.

tam'bour-work *n.* (טעמ'-בוהר-הוואירק) שטיקעריי אדער האפטעריי וואס ווערט געמאכט אויף א טאמבור אדער שטיקעריי-ראהם.

tambreet' *n.* (טעמ-בריעט') דאס שנאבעל-טהיער. ז. ***duckbill***.

tam'buret-stitch *n.* (טעמ'-בו-רעט-סטיטש) ז. ***tambour-stitch***.

tamburo'ne *n.* (טעמ-בו-ראו'-נע) א גרויסע פויק.

tame *a.* and *v.* (טיים) געצוימט, ניט ווילד, צוגעוועהנט צום הויז, הויזליך [וועגען טהיערע]; ציוויליזירט, מיט ערציהונג, מיט מאניערען [וועגען מענשען]; פאלגזאם, געהארכזאם, בויגזאם; מאט, טעמפ, שלעפריג, אהן לעבען; געשמאקלאז, ניט אנציהענד, ניט אינטערעסאנט; אהן עפעקט, אהן ווירקונג; צוימען, ברעכען די ווילדקייט; בעצווינגען, מאכען געהארכזאם; בויגען, מאכען אונטערטעניג; מאכען מאט, שוואך, טעמפ.

tameabil'ity *n.* (טיי-מע-ביל'-אי-טי) ז. ***tamability***.

ta'meable *a.* (טיי'-מעבל) ז. ***tamable***.

tame'less *a.* (טיימ'-לעס) אונגעצוימט; וואס קען ניט געצוימט ווערען, וואס קען ניט געמילדערט ווערען.

tame'lessness *n.* (טיימ'-לעס-נעס) דאס ניט קענען געצוימט ווערען.

tame'ly *adv.* (טיימ'-לי) אונטערווערפיג, נאכגעביג.

tame'ness *n.* (טיימ'-נעס) געצוימטקייט, אונטערווערפיגקייט; שוואכקייט.

ta'mer *n.* (טיי'-מער) א בענדיגער, א צוימער [איינער וואס צוימט אדער ברעכט די ווילדקייט פון חיות].

Tam'il *n.* (טעמ'-איל) די טאמילען, איינער פון די קולטורעלסטע שבטים, וועלכע בעזיצען דעם דרום-טייל פון אסט-אינדיען; די טאמילישע שפראך [די שפראך, וועלכע בעזיצט די רייכסטע פארצייטיגע אסט-אינדישע ליטעראטור].

tam'in *n.* (טעמ'-אין) טאמין אדער סטאמין [אזא דינעס גלאנציגעס וואלען-צייג].

tam'ine *n.* (טעמ'-אין) ז. ***tamin***.

tam'iny *n.* (טעמ'-אי-ני) ז. ***tamin***.

tam'is *n.* (טעמ'-איס) אזא צייג געמאכט צו זייערען אדער פילטרירען א פליסיגקייט; א זייערעל אדער פילטער געמאכט פון צייג.

tamise' *n.* (טע-מיז') טאמיז, דינעס וואלען-צייג.

tam'kin *n.* (טעמ'-קין) ז. ***tampion***.

Tam'many *n.* (טעמ'-ע-ני) ז. ***Tammany Society***.

Tam'many Hall (טעמ'-ע-ני האהל) טעמעני האל, די אפיציעלע ארגאניזאציאן פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין ניו יארק. ז. ***Tammany Society***.

Tam'many Soci'ety (טעמ'-ע-ני סא-סאי'-ע-טי) די טעמעני-געזעלשאפט [א געזעלשאפט, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין ניו יארק אין יאהר 1789 און האט אנגענומען דעם נאמען פון א פריינדליכען פיהרער פון אן אינדישען שבט — טעמעני — וועלכען די קעמפפער פאר פרייהייט אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן האבען אין שפאס פערהייליגט אלס דעם פאטראן און בעשיצער פון דער נייער אמעריקאנער רעפובליק. די געזעלשאפט האט זיך געגרינדעט מיט די צוועקען פון געגענזייטיגער הילף און אונטערשטיצע, נאר שפעטער האט זי זיך פערוואנדעלט אין א ריין-פאליטישער ארגאניזאציאן פון דער דעמאקראטישער פארטיי]. ז. ***Tammany Hall***.

Tam'muz *n.* (טעמ'-אז) דער חדש תמוז; א סירישע גאטהייט, דיזעלבע ווי אדאניס, וועמעס יום-טוב מען פלעגט פייערען ראש חודש תמוז.

tam'my *n.* (טעמ'-אי) ז. ***tamin***.

tamp *v.* (טעמפ) פערשטאפען א לאך אין א פעלז נאכדעם ווי מען האט דערין אריינגעטהאן פולווער איהם צו צושיסען; אנשטאפען עפעס.

tam'per *v.* and *n.* (טעמ'-פער) זיך פארען; האבען צו טהאן; מאכען אונגעזעצליכע ענדערונגען, קאליע מאכען; פעלשען [ווי למשל, א דאקומענט]; מאכען נארישע פראבען; בענוצען געהיימע מיטלען; ווירקען אויף אן אונעהרליכען אופן; אונטערקויפען; איינער וואס פערשטאפט א לאך אין אן אויסגעבויערטען פעלז נאכדעם ווי מען האט אין איהם אריינגעלעגט אויפרייסענדען מאטעריאל; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום פערשטאפען עפעס.

tam'perer *n.* (טעמ'-פער-ער) איינער וואס ווירקט אויף דעם אנדערען דורך אונעהרליכע מיטלען; איינער וואס בענוצט געהיימע מיטלען; איינער וואס פארעט זיך, האט צו טהאן אדער מישט זיך; איינער וואס מאכט ענדערונגען, מאכט קאליע אדער פעלשט [ווי א דאקומענט].

tam'ping *n.* (טעמ'-פינג) דער שטאף וועלכער דיענט צו פערשטאפען א לאך אין א פעלז נאכדעם ווי מען האט דערין אריינגעטהאן פולווער איהם צו צושיסען; די פערשטאפונג פון אזא לאך אין א פעלז.

tam'ping-bar *n.* (טעמ'-פינג-באר) דער שטאנג מיט וועלכען מען פערשטאפט דאס לאך פון א פעלז נאך דעם ווי עס ווערט דערין אריינגעטהאן פולווער דעם פעלז צו צושיסען.

tam'ping-i'ron *n.* (טעמ'-פינג-אי'-ערן) ז. ***tamping-bar***.

tam'pion *n.* (טעמ'-פי-אן) א שטאפקע; די שטאפקע פון א קאנאן.

tam'pon *n.* and *v.* (טעמ'-פאן) אין כירורגיע — א טאמפאן, שטיקלעך וואטע אדער מארלע מיט וואס מען פערשטאפט אן עפנונג אין קערפער ניט צו דערלאזען א בלוט-שטורץ; מאכען א טאמפאן; פערשטאפען א וואונד אדער קערפער-עפנונג.

tamponade' *n.* (טעמ-פא-נייד') ז. ***tamponage***.

tam'ponage *n.* (טעמ'-פאנ-עדזש) אין כירורגיע — דאס פערשטאפען אן עפנונג פון קערפער מיט א טאמפאן. ז. ***tampon***.

Tam'ul *n.* (טעמ'-אל) ז. ***Tamil***.

tan *v.*, *n.* and *a.* (טען) גארבען [פעל]; ברוינען, מאכען ברוין; אין דער פאבריקאציאן פון קינסטליכען מארמאר — מאכען דעם שטאף [זשעלאטין און גומי-ארט], עס זאל ניט פאנאנדערגעלאזען ווערען אין וואסער; ווערען געגארבט [ווי

לעדער]; בעקומען א ברוינעם קאליר; שטויסען [ווי מען שטויסט קארע פאר גארבעריי], קלאפען, שלאגען; גארבער־קארע [קארע פון א בוים וואס ווערט בענוצט אין גארבעריי]; א ברוינער קאליר; דער קאליר פון דער הויט וואס איז אבגעברענט אויף דער זון; פון א ברוינעם קאליר; געלב־ברוין.

tan'ager *n.* (טענ'-ע-דזשער) די טאנאגרא [א מין אמעריקאנישער פויגעל פון א העל־רויטען אדער גרינליך־געלבען קאליר].

tan'-balls *n.* (טענ'-באהלז) אויסגעניצטע קארע, מיט וועלכער מען האט געגארבט פעל, וואס ווערט אויסגעטריקענט אין צוזאמענגעדריקטע שטיקער און ווערט געברויכט צום הייצען.

tan'-bark *n.* (טענ'-בארק) גארבער־קארע [קארע וואס ווערט בענוצט צו גארבען פעל].

tan'-bath *n.* (טענ'-בעטה) א וואנע פון וואסער מיט דער עסענץ פון גארבער־קארע.

tan'-bed *n.* (טענ'-בעד) ז. ***bark-bed***.

tan'dem *adv. and n.* (טענ'-דעם) געשפאנט נא־שפיץ, געשפאנט איינס פארויס פאר'ן אנדערען [וועגען פערד אין א קארעט]; א קארעט מיט פערד איינגעשפאנט נא־שפיץ; א וועלאסיפעד פאר צוויי מענשען, וואו איינער זיצט הינטער דעם אנדערען.

tan'dem en'gine (טענ'-דעם ענ'-דזשין) א טאנדעם־מאשין [א דאמפף־מאשין מיט צוויי צילינדערס איינער הינטער דעם אנדערען].

tan'-extrac'tor *n.* (טענ'-עקס-טרעק'-טאר) א מאשין צו שטויסען קארע און אויספרעסען טאנין. ז. ***tannic acid***.

tang *n. and v.* (טענג) א צינגעל־פערמיגע ארויסשטארצונג פון עפעס; א צינגעל־פערמיגער און שפיציגער טייל פון א זאך [ווי דאס צינגעל פון א ספראנזשקע]; אן אונגעוועהנליכער שלעכטער גערוך פון עפעס; אן אונאנגענעהמער כאראקטער־שטריך; א מין ים־גראז; א שארפער, גרילצענדער קול; ארויסלאזען אדער מאכען ארויסצולאזען א שארפען, גרילצענדען קול אדער קלאנג; קלינגען; שמוצערען; מאכען עפעס מיט אן ארויסגעשטארצטען צינגעל.

tan'galung *n.* (טענ'-גע-לאנג) דער טאנגאלונג, די ציבעט־קאץ פון סומאטרא. ז. ***civet-cat***.

tan'gence *n.* (טענ'-דזשענס) ז. ***tangency***.

tan'gency *n.* (טענ'-דזשען-סי) די בעריהרונג.

tan'gent *n. and a.* (טענ'-דזשענט) אין געאמעטריע — די בעריהרונגס־ליניע [א גלייכע ליניע וועלכע קומט אין א געוויסען פונקט אין בעריהרונג מיט א געדרעהטער אדער קרומער ליניע]; אין טריגאנאמעטריע — די טאנגענטע, א געוויסע פונקציאן [ז. ***function***] פון א ווינקעל אין א רעכט־ווינקעלדיגען דריי־עק. דיעזע פונקציאן דריקט זיך אויס אין דער פערהעלטניס פון דער לענג פון דער ווערטיקאלער זייט פון דיעזען דריי־עק צו דער לענג פון זיין האריזאנטאלער זייט [אין דער אנגעגעבענער צייכנונג איז די טאנגענטע — די פונקציאן פון ווינקעל *a*, וועלכע דריקט זיך אויס אין דער פערהעלטניס פון דער ליניע ***AB*** צו דער ליניע ***CB***]; וואס בעריהרט אין איין פונקט [ווי א בעריהרונגס־ליניע].

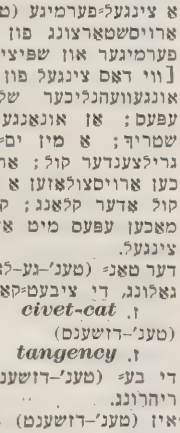

Tangent

tan'gental *a.* (טענ'-דזשען-טעל) ז. ***tangential***.

tangen'tial *a.* (טען-דזשענ'-שעל) וואס איז שייך צו א טאנגענטע אדער בעריהרונגס־ליניע. ז. ***tangent***.

tangential'ity *n.* (טען-דזשען-שי-על'-אי-טי) דאס האבען דעם כאראקטער אדער די אייגענשאפטען פון א טאנגענטע. ז. ***tangent***.

tangen'tially *adv.* (טען-דזשענ'-שעל-אי) אין דער ריכטונג פון א טאנגענטע אדער בעריהרונגס־ליניע. ז. ***tangent***.

tan'gent plane (טענ'-דזשענט פליין) א פלעכע, וועלכע האט איין בעריהרונגס־פונקט מיט א געבויגענער אויבערפלעכע, ווי מיט א קוגעל, א צילינדער א. ד. ג.

Tangerine' *a. and n.* (טען-דזשע-ריען') וואס איז שייך צו טאנזשער [א וויכטיגער פארט פון מאראקא ביי דער ים־שטראסע גיבראלטאר]; אן איינוואוהנער פון טאנזשער.

tang'fish *n.* (טענג'-פיש) א ים־הונד. ז. ***seal***.

tan'ghin *n.* (טענ'-גין) דער טאנגין [א שטארקער גיפט וואס ווערט ארויסגעצויגען פון דער פרוכט פון א געוויסען מאדאגאסקארער בוים]; דער בוים, פון וועלכען מען בעקומט דעם טאנגין־גיפט.

tangib'ile *n.* (טען-דזשיב'-אי-לי) א זאך וואס מען קען אנטאפען אדער וואהרנעהמען דורך'ן חוש המשוש.

tangibil'ity *n.* (טען-דזשי-ביל'-אי-טי) די בעריהרבארקייט, די פיהלבארקייט, די מעגליכקייט אנצוטאפען מיט דער האנד; ממשות'דיגקייט.

tan'gible *a.* (טענ'-דזשיבל) בעריהרבאר, פיהלבאר, וואס קען אנגעטאפט ווערען; דייטליך, ממשות'דיג.

tan'gibleness *n.* (טענ'-דזשיבל-נעס) ז. ***tangibility***.

tan'gibly *adv.* (טענ'-דזשי-בלי) אויף א בעריהרבארען אדער פיהלבארען שטייגער; אויף אן אופן וואס מען קען אנטאפען מיט די הענד.

tan'gle *v. and n.* (טענגל) פערוויקלען, פערפלאנטערען, פערקניפלען; אריינציהען אין א פלאנטער, פערכאפען אין א נעץ; זיין פערפלאנטערט; א פלאנטער; א פערלעגענהייט; א מין ים־גראז.

tan'gled *a.* (טענגלד) פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

tan'gle-fish *n.* (טענ'גל-פיש) דער נאדעל־פיש אדער ים־נאדעל. ז. ***pipe-fish***.

tan'glefoot *n.* (טענ'גל-פוט) שנאפס, בראנפען.

tan'glement *n.* (טענ'גל-מענט) די פערוויקלונג, די פערפלאנטערונג.

tan'glesome *a.* (טענ'גל-סאם) פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

tan'glingly *adv.* (טענ'-גלינג-לי) אויף א פערוויקעלטען, פערפלאנטערטען שטייגער.

tan'gly *a.* (טענ'-גלי) פערוויקעלט, פערפלאנטערט; בעדעקט מיט ים־גראז.

tan'go *n. and v.* (טענ'-גאו) טאנגא [אזא טאנץ]; טאנצען א טאנגא.

tan'gram *n.* (טענ'-גרעם) א קאפ־ברעכערישע פראבלעם, וואס בעשטעהט פון א קוואדראטען ברעטעל, וואס איז צושניטען אויף זיבען פערשיעדענארטיגע שטיקלעך. פון דיעזע שטיקלעך דארף מען צוזאמענשטעלען א קוואדראט אדער אנדערע פיגורען.

tan'gum *n.* (טענ'-גאם) דער טאנגום, א מין ווילדעס פערד פון טיבעט און אנדערע טיילען פון אזיען.

tang'y *a.* (טענג'-אי) וואס האט בעקומען אן אונאנגענעהמען גערוך, קלאנג אדער טעם.

tan'-house *n.* (טענ'-האוס) א געביידע וואו מען האלט קארע פאר גארבעריי.

tan'ist *n.* (טענ'-איסט) דער גרונד־אייגענטימער, דער גוטס־בעזיצער, דער פעאדאל [ביי געוויסע פארצייטיגע קעלטישע ראסען]. ז. ***tanistry***.

tan'istry *n.* (טענ'-איס-טרי) א פארם פון גוטס־בעזיץ ביי געוויסע פארצייטיגע קעלטישע ראסען, וואו דאס לאנד מיט די טיטולען האבען בעלאנגט צו א געוויסען הערר נור פאר דער צייט פון זיין לעבען, און נאך זיין טויט פלעגט דאס אריבער צו אן אנדערען, וועמען מען פלעגט ערוועהלען.

tan'jib *n.* (טענ'-דזשיב) אן ארט אסט־אינדישער מוסלין [אזא דינעם צייג].

tank *n. and v.* (טענק) א וואסער־ציסטערנע, א וואסער־בעהאלטער, א רעזערוואואר; א צעבער; א בעקען; גיסען וואסער אין צעבער; אבטוקען אדער באדען אין א צעבער וואסער.

Tank

Tan'ka *n.* (טענ'-קא) די טאנקאס, א טייל פון דער בעפעלקערונג פון דרום־כינא, וועלכע לעבען אין שיפען אויף'ן וואסער, ווייל זיי איז ניט געוועזען ערלויבט צו בעזעצען זיך אויף דער יבשה.

tan'ka-boat *n.* (טענ'-קא-באוט) א מין שיף, אין וועלכער די טאנקאס וואהנען. ז. ***Tanka***.

tank'age *n.* (טענק'-עדזש) דאס אריינגיסען אדער דאס האלטען א פליסיגקייט אין א בעקען אדער צעבער; דער פרייז פאר האלטען א פליסיגקייט אין א באסיין אדער צעבער; דאס וואס א בעקען אדער צעבער קען איינהאלטען; דער אבזאץ פון פעטס.

tan'kard *n.* (טענ'-קארד) א קרוג מיט א דעקעל, א טרינק־קאן.

tank'-car *n.* (טענק'-קאר) א ציסטערנע־וואגאן [אזא וואגאן מיט א ציסטערנע צו פיהרען נאפט אדער אויל].

tank'-en'gine *n.* (טענק'-ענ'-דזשין) א טענדער־לאקאמאטיוו [א לאקאמאטיוו וואס פיהרט אליין זיין וואסער און קויהלען און דארף ניט האבען קיין ספעציעלען וואגאן פאר דעם].

Tan'kia *n.* (טענ'-קיא) ז. ***Tanka***.

tan'kia-boat *n.* (טענ'-קיא-באוט) ז. ***tanka-boat***.

tank'-i'ron *n.* (טענק'-אי'-ערן) אזא דיקעס בלעך.

tank'-lo'comotive *n.* (טענק'-לאו'-קא-מאו-טיוו) ז. ***tank-engine***.

tank'-ves'sel *n.* (טענק'-וועס'-על) א שיף מיט א ציסטערנע צו פיהרען פליסיגקייטען.

tan'ling *n.* (טענ'-לינג) א מענש וואס איז פערברענט פון דער זון.

tan'-mill *n.* (טענ'-מיל) א מאשין צו האקען קארע פאר גארבעריי.

tan'nage *n.* (טענ'-עדזש) דאס גארבען;

דער פּראָצעס פון פערהאַרטעוועז די שטאַ־
פען, פון וועלכע מען פּראָדוצירט נאַכגע־
מאַכטען מאַראָקאָ; דאָס ברוין ווערען
[פון דער הויט]; דאָס אָבגעברענט ווע־
רען פון דער זון.

tan'nate *n.* (טעני־אייט) דאָס גאַרב־זויי־
ערע זאַלץ [אַ כעמישער שטאָף צו גאַרבען
פעל].

tan'ner *n.* (טעני־ער) אַ גאַרבער; אַ
סיקספּענס [אַן ענגלישע מטבע פון זעקס
פּענים].

tan'nery *n.* (טעני־ער־אי) אַ גאַרבעריי;
דאָס גאַרבען.

tan'nic *a.* (טעני־איק) וואָס איז שייך
צו גאַרבער־קאָרע; וואָס בעקומט זיך פון
גאַרבער־קאָרע [די קאָרע פון אַ בוים, וואָס
ווערט בענוצט אין גאַרבעריי].

tan'nic ac'id (טעני־איק עס'־איד)
גאַרב־שטאָף, גאַרב־זויערע, טאַנין [אַזאַ
שטאַרקער כעמישער שטאָף, ווערט גע־
ברויכט אין פאַרבונג, גאַרבונג און אין מע־
דיצין].

tannif'erous *a.* (טע־ניפ'־ע־ראַס) וואָס
ענטהאַלט אָדער וואָס גיט אַרויס גאַרב־
זויערע אָדער טאַנין. ז. ***tannic acid***

tan'nikin *n.* (טעני־אי־קין) אַ מיידעל;
אַ יונגע פרוי.

tan'nin *n.* (טעני־אין) דער טאַניז, דער
גאַרב־שטאָף. ז. ***tannic acid***

tan'ning *n.* (טעני־אינג) דאָס גאַרבען;
אַ ברוינער קאָליר פון דער הויט [פון
אָבגעברענט ווערען אויף דער זון]; דאָס
פערהאַרטעוועז די שטאַפען, פון וועלכע
מען מאַכט נאַכגעמאַכטען מאַראָקאָ; דאָס
שמייסען.

tan'-ooze *n.* (טעני־אוזע) דאָס וואַסער,
וואָס האָט זיך אָנגעצויגען פון גאַרבער־
קאָרע, וועלכע האָט זיך געווייקט אין איהם.

tan'-pick'le *n.* (טעני־פּיק'ל)
ז. ***tan-ooze***

tan'-pit *n.* (טעני־פּיט) אַ גאַרבער־גרוב
[אַ גרוב אין וועלכען עס ווערט אָריינגע־
לעגט פעל צום גאַרבען].

tan'-stove *n.* (טעני־סטאָוו) אַ טרייב־
הויז, אַ אָראַנזשעריי מיט בייטען אויס־
געבעט מיט גאַרבער־קאָרע צו לאָזען וואַק־
סען פלאַנצען אום ווינטער.

tan'sy *n.* (טעני־זי) [אַ מין ווערים־קרויט
ביטער־קרויט מיט געלע בליטהען].

Tansy

tantal'ic *a.* (טען־טעל'־איק) וואָס איז
שייך צו טאַנטאַלום [אַזאַ מינעראַל].
ז. ***tantalum***

tan'talism *n.* (טעני־טע־ליזם) טאַנטאַ־
ליזם, טאַנטאַל'ס יסורים, די יסורים פון
צוקומען נאָהענט צו אַ שטאַרק־געווינשטען,
אָבער אונדערגרייכבאַרען פערלאַנג.
ז. ***tantalization***

tan'talite *n.* (טעני־טע־לאַיט) דער טאַנ־
טאַליט [אַ זעלטענער זעהר שווערער מע־
טאַל].

tanta'lium *n.* (טען־טיי'־לי־אַם)
ז. ***tantalum***

tantaliza'tion *n.* (טען־טע־לי־זיי'־
שאַן) דאָס ליידען אָדער דאָס מאַכען ליי־
דען טאַנטאַל'ס יסורים, די יסורים פון זיין
נאָהענט נעבען אַ געווינשטען ציעל, אָבער
קיינמאָל ניט דערגרייכען איהם [די לע־
גענדען פון דער גריכישער מיטאָלאָגיע
דערצעהלען, אַז איינער טאַנטאַל האָט
אַמאָל אַרויסגעגעבען די סודות פון די גע־
טער, און דערפאַר האָבען די געטער איהם
בעשטראָפט דערמיט, וואָס מען האָט
איהם אַריינגעזעצט אין אַ טייך פון קלאָרען
פרישען וואַסער, וואָס איז איהם דערגאַנ־
גען ביז'ן מויל. איבער זיין קאָפּ זיינען
אַראָבגעהאַנגען זעהר גוטע און געשמאַקע
פרוכטען. נאָר ווען טאַנטאַל פלעגט עפענען
דאָס מויל צו כאַפּען אַ פרוכט אָדער אַ
זופּ צו טהאָן וואַסער, פלעגען די פרוכטען
פון אויבען און דאָס וואַסער פון אונטען
אָבשפּרינגען צוריק און אויף אַזאַ אופן
האָט ער קיינמאָל ניט געקענט שטילען
זיין שרעקליכען הונגער און דורשט].

tan'talize *v.* (טעני־טע־לאַיז) מאַכען
ליידען טאַנטאַל'ס יסורים, צופיהרען נאָ־
הענט צו אַ געווינשטען ציעל, אָבער ניט
דערלאָזען צו דערגרייכען איהם.
ז. ***tantalization***

tan'talizer *n.* (טעני־טע־לאַי־זער) איי־
נער אָדער עפּעס וואָס מאַכט פיהלען טאַנ־
טאַל'ס יסורים. ז. ***tantalization***

tan'talizingly *adv.* (טעני־טע־לאַי־זינג־
לי) מאַכענדיג פיהלען טאַנטאַל'ס יסורים.
ז. ***tantalization***

tan'talum *n* (טעני־טע־לאַם) טאַנטאַ־
לום, זעהר אַ זעלטענער מעטאַל, וואָס גע־
פינט זיך אין די זעלטענע מינעראַלען
טאַנטאַליט און קאָלומביט.

Tan'talus cup (טעני־טע־לאַס קאַפּ)
אַזאַ שפּיעלצייג, וואָס בעשטעהט פון אַ
שיסעלע מיט אַ פיגור פון אַ מענשעלע
אינוועניג. אין דעם מענשעלע איז פער־
באָרגען אַ מין סיפאָן, וועלכער נעהמט אין
זיך איין וואַסער. ווען מען גיסט אין שי־
סעלע וואַסער, דערגעהט דאָס וואַסער אי־
מער ניט העכער ווי ביז'ן מויל פון דעם
מענשעלע.

tan'tamount *a.* (טעני־טע־מאַונט)
עקוויוואַלענט, גלייך, דאָס זעלבינע ווי...

tantar'a *n.* (טען־טער'־אַ) דאָס שאַלען
פון אַ טרומייט.

tantiv'y *a., adv., n. and v.* (טען־טיוו'־
אי) זעהר שנעל; אייַלענדיג; מיט שנעל־
קייט, מיט געשווינדקייט; אַ שנעלע בע־
וועגונג, אַ האַסטיגע לויפעריי, אַ גאַלאָפּ;
אַ יעגער־אויסגעשריי צו לויפען געשווינד;
אייַלען, האַסטיג לויפען.

tan'to *adv.* (טעני־טאָ) אין מוזיק — טאַנ־
טאָ, צו פיעל, צו האַסטיג.

tan'tra *n.* (טעני־טראַ) די טאַנטראַ, אַ
טייל פון די סאַנסקריטישע רעליגיעזע
שריפטען וואָס איז פול מיט מיסטישע און
מאַגישע פאָרשריפטען.

tan'trem *n.* (טעני־טרעם) ז. ***tantrum***

tan'trism *n.* (טעני־טריזם) טאַנטריזם,
די לעהרען אָדער די פאָרשריפטען פון דער
טאַנטראַ. ז. ***tantra***

tan'trum *n.* (טעני־טראַם) אַ שלעכטע,
אויפגערעגטע שטימונג; אויפרעגונג, צאָרן.

tan'-turf *n.* (טעני־טיירף)
ז. ***tan-balls***

tan'-vat *n.* (טעני־וועט) אַ גרויס פאַס
וואו מען ווייקט פעל צום גאַרבען.

tan'zib *n.* (טעני־זיב) ז. ***tanjib***

tan'zimat *n.* (טעני־זי־מעט) דער טאַנ־
זימאַט [די קאָנסטיטוציאָן פון טערקישען
סולטאַן אַבדול מעדזשיד, וועלכע ער האָט
אַרויסגעגעבען אין יאָהר 1839].

Ta'oism *n.* (טאַ'־אָ־איזם) טאַאָאיזם,
איינע פון די דריי רעליגיאָנען, וואָס הער־
שען אין כינאַ [טאַאָאיזם איז געגרינדעט
פון דעם כינעזישען פילאָזאָף לאַאָ־טזע,
וועלכער האָט געלעבט אין איין צייט מיט
קאָנפוציוס. לאַאָ־טזע האָט געלערענט, אַז
די גאַנצע וועלט ווערט בעהערשט פון דער
העכסטער פערנונפט "טאַאָ", און דער ציעל
פון מענשליכען לעבען אין בעשטעהט אין דער
שטרעבונג צו "טאַאָ"].

Ta'oist *n.* (טאַ'־אָ־איסט) אַ טאַאָאיסט,
אַן אָנהענגער פון טאַאָאיזם. ז. ***Taoism***

ta'o-tai' *n.* (טאַ'־אָ־טאַי') אַ כינעזישער
גובערנאַטאָר.

tap *n. and v.* (טעפּ) אַ הילצערנער צאַ־
פען אָדער קראַן פון אַ פאַס; שנאַפּס אָדער
ליקער וואָס ווערט אַרויסגעלאָזען פון פאַס
דורך'ן צאַפּען; אַן אינסטרומענט אויסצוי־
שניידען דעם גווינט פון אַ שרויף־מוטער
[מוטערקע]; אַ לייכטער קלאַפּ [ווי מיט
די פינגער אָדער מיט אַ קליינער זאַך];
אין מיליטער — אַ סיגנאַל דורך דער
פויק אָדער טרומייט, ביי וועלכען אַלע
לאַמפּען אין די קאַזאַרמעס אָדער פּלאַטאַ־
קעס דאַרפען אויסגעלאָשען ווערען; אַ
שטיקעל לעדער וואָס ווערט אַרויפגעשלאָ־
גען אויף דער זויל פון אַ שוך ביים פער־
ריכטען איהם; אַ שענק, וואו מען פער־
קויפט שנאַפּס פון פאַס; די אייזען־אַש
וואָס בעקומט זיך פון גליהען אייזען;
אַרויסלאָזען ליקער פון אַ פאַס דורך'ן צאַ־
פען; דורכלעכערען אַ פאַס, כדי אַרויסצוי־
לאָזען דעם ליקער; מאַכען אַן איינשניט
אין אַ בוים, כדי אַרויסצולאָזען דעם זאַפט;
אַריינשניידען, אַריינדרינגען; אָבצאַפּען,
אַנצאַפּען; לייכט אַנקלאַפּען [ווי מיט די
פינגער]; פּיקען מיט'ן שנאָבעל.

ta'pa *n.* (טאַ'־פּאַ) אַ מין צייג פון קאָרע,
וואָס ווערט פיעל געברויכט ביי די איינ־
וואָהנער פון די אינזלען פון פּאַסיפישען
אָקעאַן.

tapade'ra *n.* (טעפּ־ע־דיי'־ראַ) אַזאַ
האַרטער לעדער וואָס בעדעקט דעם שטייג־
בינעל פון אַ זאַטעל [ז. ***stirrup***] און
דערלאָזט ניט דעם פוס אַרויסצורוקען זיך
פאָרווערטס.

tap'-bar *n.* (טעפּ'־באַר) ז. ***tap-hole***

tap'-bor'er *n.* (טעפּ'־באָר'־ער) אַן ענ־
בער אויסצובויערען אַ צאַפּען־לאָך.

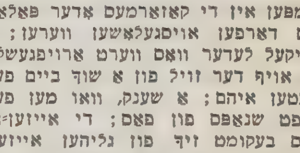

Tap-borer

tap'-cin'der *n.* (טעפּ'־סינ'־דער) איי־
זען־אַש, וואָס בעקומט זיך פון גליהען איי־
זען.

tape *n. and v.* (טייפּ) אַ טאַשמע, אַ
לענטע, אַ שמאָלער באַנד; אין טעלעגראַ־
פיע — אַ שמאָלער שטרייף פּאַפּיער, אויף

וועלכען עס דרוקען זיך אב די טעלעגראפישע צייכענס; א באנד=מאס [א מאס, ווי א מעטער אדער יארד, וואס בעשטעהט פון א לאנגען, שמאלען באנד מיט שטריכען און ציפערען, וועלכע בעצייכנען די סאנטימעטרען אדער צאלען]; א לאנגע מעטאלענע לענטע; דער באנד=ווארים [ז. *tapeworm*]; שטארקע משקה, שנאפס; אננעהען טאשמעס; פערבינדען מיט א טאשמע; אויסציהען ווי א באנד.

tape'-line *n.* (טייפ'-לאין) א באנד=מאס [א לענג=מאס פון א שמאלען באנד, וואס דרעהט זיך אן אויף א ראלע].

tape'-meas'ure *n.* (טייפ'-מעזש'-אור) א באנד=מאס [ווי ביי שניידער].

ta'per *n., a. and v.* (טיי'-פער) די שטופענווייזע פערקלענערונג פון דער דיק אדער פון דיאמעטער [ווי ביי א קאנוס]; א ליכט וואס ענדיגט זיך עטוואס שפיציג [ווי געצויגענע חלב=ליכט]; א דין ליכטעל; שפיציגליך, פיראמידיש, קאניש [וואס ווערט ביסלעכווייז אלץ קלענער אין דיאמעטער]; פערקלענערט, פערמינדערט; ווערען ביסלעכווייז קלענער אין דיאמעטער, זיך ביסלעכווייז ענדיגען מיט א שפיץ, ווערען קאניש אדער פיראמידיש; זיך פערקלענערען, זיך פערמינדערען; מאכען שטופענווייז שפיציגליך, פערקלענערען ביסלעכווייז דעם דיאמעטער [ווי ביי א קאנוס].

ta'pering *a.* (טיי'-פער-אינג) וואס דער דיאמעטער ווערט ביסלעכווייז קלענער [ווי ביי א קאנוס], וואס ווערט אלץ דינער צום ענד.

ta'peringly *adv.* (טיי'-פער-אינג-לי) ווערענדיג אלץ דינער צום ענד [ווי א קאנוס].

ta'perness *n.* (טיי'-פער-נעס) קאנוסארטיגקייט. ז. *taper*

ta'per off (טיי'-פער אף) ווערען אלץ דינער און דינער; ביסלעכווייז אויפהערען.

ta'per-poin'ted *a.* (טיי'-פער-פאינ'-טעד) שפיציג, פערשפיצט [וועגען פלאנצען און פלאנצען=טיילען].

ta'per-stand *n.* (טיי'-פער-סטענד) אזא לייכטער, אויף וועלכען די ליכט ווערען ארויפגעשטאכען.

ta'perwise *adv.* (טיי'-פער-הוואיז) ז. *taperingly*

tap'estried *a.* (טעפ'-עס-טריד) געוועבט אדער געהאפט אין דער פארם פון טעפיך=טאפעטען. ז. *tapestry*

tap'estry *n. and v.* (טעפ'-עס-טרי) טעפיך=טאפעטען [אזא צייג מיט אויסגענעהטע אוזארען, מיט וועלכע מען בעהענגט די ווענד פון א זאל אדער מען בעשלאגט טייערע מעבעל]; בעציערען מיט טעפיך=טאפעטען.

tap'estry car'pet (טעפ'-עס-טרי קאר'-פעט) אן ארט טעפיך אדער קאוויאר, אויף וועלכען די אוזארען זיינען ניט געוועבט נאר אויסגעהאפט.

tap'estry-pain'ting *n.* (טעפ'-עס-טרי-פיינ'-טינג) געדרוקטע וועבשטאף אלס נאכאהמונג פון טעפיך=טאפעטען. ז. *tapestry*

tap'eti *n.* (טעפ'-ע-טי) דער בראזיליאנער האז [א קליינער האז פון דרום=אמעריקא, וואס איז עהנליך צום צפון=אמעריקאנישען קראליק].

tape'-work *n.* (טייפ'-הוואירק) ארנאמענטען געמאכט פון געפלאכטענע טאשמעס.

tape'worm *n.* (טייפ'-הוואירם) דער באנד=ווארים אדער סאליטער, א לאנגער פאראזיטישער ווארים, וואס געפינט זיך אפט אין די געדערים ביי מענשען און טהיערע [די איל. בעווייזט דעם קאפ און א טייל פון א סאליטער ווי מען זעהט איהם דורך א פערגרעסערונגס=גלאז].

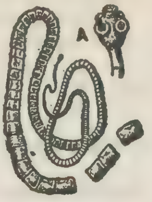

Tapeworm

tap'-hole *n.* (טעפ'-האול) אן אבפלוס=לאך, דאס לאך אין א שמעלץ=אויווען ארויסצולאזען צושמאלצענעם מעטאל, איבערגעברענטע מעטאל=אש א. ד. ג.

tap'-house *n.* (טעפ'-האוס) א שענק.

tapio'ca *n.* (טעפ-אי-או'-קא) טאפיאקא [אזא מעהל=שפייז אין דער פארם פון רונדע גרויסע גריץ וואס בעקומט זיך פון די ווארצלען פון דער מאניאקא אדער קאסאווא=פלאנצע].

ta'pir *n.* (טיי'-פויר) דער טאפיר [א מין זויג=טהיער מיט קורצע דיקע פיס און מיט א קורצען ווייכען שנויץ].

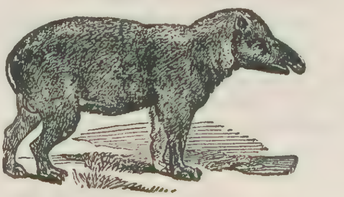
Tapir

tap'iroid *a. and n.* (טעפ'-אי-ראיד) וואס איז שייך צו די טאפירען; א טאפיר=עהנליכעס זויג=טהיער. ז. *tapir*

tap'is *n.* (טעפ'-אים) וואלענע צייג וואס ווערט בענוצט פאר טאפעטען און טעפיכען; דאס טישטוך אויף א טיש ביי אן אפיציעלער זיצונג.

tap'lash *n.* (טעפ'-לעש) אויסגעוועפטעס ביער אדער ליקער וואס טריפט ארוים פון צאפען פון פאס.

tap'net *n.* (טעפ'-נעט) אזא קארב, אין וועלכען פייגען ווערען געפאקט צום עקספארטירען.

tapote'ment *n.* (טע-פאט'-מענט) אין מעדיצין — דאס קלאפען אדער אויסקלאפען דעם קערפער [ביים מאכען מאסאזש].

tap'per *n.* (טעפ'-ער) איינער אדער עפעס וואס קלאפט לייכט; א האלץ=פיקער [אזא פויגעל]; א טעלעגראף=שליסעל, וואס קלאפט אוים די טעלעגראף=צייכענס.

tap'ping *n.* (טעפ'-אינג) דער שטאך, דאס דורכשטעכען [די דורכשטעכונג פון א לאך אין א פאס, אין א רעהר א. ד. ג. ארויסצולאזען וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען]; אין כירורגיע — דאס ארויסלאזען אנגעקליבענע פליסיגקייט פון קערפער; דאס לייכט אנקלאפען; א לייכטע אדער זאנפטע קלאפעריי; אין מעטאל=גיסעריי— דאס לייכט פאנאנדערשאקלען דעם מאדעל אום ארויסצונעהמען איהם פון דעם זאמד, אין וועלכען מען גיסט דאס צושמאלצענע מעטאל.

tap'-plate *n.* (טעפ'-פלייט) א שטאהל=פלאטע מיט לעכלעך, אין וועלכע עס ווערען אויסגעשניטען די גווינטען פון א שרויף.

tap'-room *n.* (טעפ'-רוהם) א טרינק=שטוב, א שענק.

tap'-root *n.* (טעפ'-רוהט) דער הויפט ווארצעל פון א פלאנצע.

tap'ster *n.* (טעפ'-סטער) א יונג אדער א קעלנער אין א שענק.

tapu' *n., a. and v.* (טע-פוה') ז. *taboo*

tap'-wai'ter *n.* (טעפ'-הווי'-טער) דער קעלנער פון א שנעק.

ta'qua-nut *n.* (טע'-קהווא-נאט) ז. *ivory-nut*

tar *n. and v.* (טאר) טער, סמאלע, דזשעגאכץ, פעך; שיף=דזשעגאכץ; א מאטראז; אויספעכען; בעשמירען מיט דזשעגאכץ.

tar and feath'er (טאר ענד פעטה'-ער) בעגיסען איינעם מיט הייסע פעך, טער אדער דזשעגאכץ און בעקלעפען איהם מיט פעדערען [א פארצייטיגע שטראף].

taran'dus *n.* (טע-רענ'-דאס) דאס רענטהיער. ז. *reindeer*

tarantass' *n.* (טער-ענ-טעס') א טאראנטאס [אזא רוסישע קארעט].

tarantel'la *n.* (טער-ענ-טעל'-א) די טאראנטעלא [אזא נעאפאליטאנישער טאנץ מיט לייכטע און שנעלע בעוועגונגען].

tarantelle' *n.* (טער-ענ-טעל') ז. *tarantella*

tar'antism *n.* (טער'-ענ-טיזם) דער טאראנטיזם, די טאנץ=מאניע [אזא משוגעת].

tarantis'mus *n.* (טער-ענ-טיס'-מאס) ז. *tarantism*

taran'tula *a.* (טע-רענ'-טשו-לא) די טאראנטולא, א מין גיפטיגע שפין וואס לעבט צווישען שטיינער, אין לעכער און שפאלטען [די טאראנטולא מאכט ניט קיין שפינוועב].

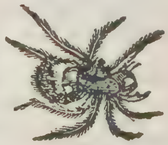
Tarantula

taran'tular *a.* (טע-רענ'-טשו-לאר) וואס איז שייך צו א טאראנטולא. ז. *tarantula*

taran'tulated *a.* (טע-רענ'-טשו-ליי-טעד) געביסען פון א טאראנטולא [ז. *tarantula*]; וואס ליידעט פון טאראנטיזם [ז. *tarantism*].

tar'apatch *n.* (טער'-ע-פעטש) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, וואס ווערט געברויכט אויף די סאנדוויטש=אינזלען.

tarax'acin *n.* (טע-רעק'-סע-סין) טאראקסאסין, אזא ביטערער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון דער פוטער=בלום [ז. *dandelion*].

tarax'is *n.* (טע-רעק'-סים) א לייכטע ענטצינדונג פון דעם אויג.

tarboosh' *n.* (טאר-בוהש') דער טארבוש, די טערקישע פעסקע [א מין רויטע יארמולקע מיט א שווארצען פראנזש פון מיטען. ווערט געטראגען כמעט פון אלע מוסולמאנישע פעלקער].

tar'-box *n.* (טאר'-באקס) אזא קעסטעלע מיט דזשעגאכץ אדער טער וואס פאסטוכער טראגען צו בעשמירען די וואונדען און געשווירען פון שעפסען.

tar'-brush *n.* (טאר'-בראש) א טערבערשטעל אדער דזשעגאכץ=פענזיל.

tardan'do *a.* (טאר-דענ'-דא) ז. *ritardando*

tarda'tion *n.* (טאר-דיי'-שאן) די פערשפעטיגונג, די פערציהונג.

Tardig'rada *n.* (טאר-דיג'-ריי-דא) אן אבטיילונג פון די אהן=צייהניגע זויג=טהיע=

רע, צו וועלכע עס געהערט אויך דאס פויל־טהיער.

tar'digrade *a. and n.* (טאר׳־די־גרייד) פון די לאנגזאם־געהענדע [וועגען געוויסע מינים זויג־טהיערע]; א לאנגזאם־געהענדעם זויג־טהיער.

tar'dily *adv.* (טאר׳־די־לי) אויף א לאנגזאמען, פערשפעטיגענדען שטייגער; מיט ווידערוויללען, אונוויליג; צו שפעט.

tar'diness *n.* (טאר׳־די־נעס) לאנגזאמקייט; פערשפעטיגונג; ווידערוויללען, ניט־גערנקייט, פוילקייט.

tar'do *a.* (טאר׳־דא) אין מוזיק — לאנגזאם.

tar'do *n.* (טאר׳־דאו) א פויל־טהיער. ז. *sloth*.

tar'dy *a.* (טאר׳־די) לאנגזאם, פויל; שפעט; אונוויליג.

tar'dy-gai'ted *a.* (טאר׳־די־גיי׳־טעד) וואס געהט לאנגזאם; וואס ריהרט זיך שווער; אונגעלומפערט.

tar'dy-ri'sing *a.* (טאר׳־די־ראי׳־זינג) וואס וואקסט לאנגזאם.

tare *n. and v.* (טעהר) — אין קאמערץ די טארא, דאס געוויכט פון דער פערפאקונג פון א סחורה [ווי דער קאסטען, די ראגאושע, דאס פאפיער א. ד. ג.] אהן דער סחורה גופא; אין כעמיע — א פוסטע כלי, וואס איז עהנליך צו דער כלי, אין וועלכער עס קומט פאר א כעמישער פראצעס, און דיענט צו פערבייטען איהר, ווען עס קומט פאר אן ענדערונג אין איהר געוויכט; אין באטאניק — די פוטער־וויקע [א מין לינזען־גראז מיט בלויליכע בליהונגען]; אראברעכענען דאס טארא־געוויכט [דאס געוויכט פון דער פערפאקונג].

tarentel'la *n.* (טער־ען־טעל׳־א) ז. *tarantella*.

tar'entism *n.* (טער־ען־טיזם) ז. *tarantism*.

taren'tula *n.* (טע־רענ׳־טשו־לא) ז *tarantula*

targe *n. and v.* (טארדזש) א שילד, א האנד־פאנציר; האלטען אונטער א שטרענגער דיסציפלין; שטרענג עקזאמענירען, שטרענג אויספרעגען; אויסזידלען, אנשרייען.

targe'man *n.* (טארדזש׳־מען) איינער וואס טראגט א שילד אדער האנד־פאנציר.

tar'get *n.* (טאר׳־געט) א שיס־ציעל, א שיס־ברעט; א ציעל־ברעט; עפעס, צו וואס א ציעל איז געריכטעט; אויף אן אייזענבאהן — די ראהם אדער דער האלטער פון א סיגנאל־צייכען; א שילד.

tar'geted *a.* (טאר׳־געט־עד) בעוואפענט מיט א שילד; געפאנצערט.

targeteer' *n.* (טאר־גע־טיער׳) א שילד־טרעגער; א לייכט בעוואפענטער גריכישער אדער רוימישער סאלדאט.

tar'get-fir'ing *n.* (טאר׳־געט־פאיר׳־אינג) דאס שיסען אין א ציעל־ברעט.

Tar'gum *n.* (טאר׳־גאם) דער תרגום [די כאלדעאישע אדער אראמעאישע איבערזעצונג פון תנ"ך].

Tar'gumist *n.* (טאר׳־גאמ־איסט) א תרגומיסט, א קענער פון תרגום [די כאלדעאישע אדער אראמעאישע איבערזעצונג פון תנ"ך].

tar'iff *n. and v.* (טער׳־איף) א טאריף, א רייסטער פון סחורות מיט די שטייערען וואס דארפען אויף זיי געצאהלט ווערען ביים ארייגפיהרען אדער ארויספיהרען פון לאנד; די צאהלונגען אדער שטייערען וואס ווערען ארויפגעלעגט אויף געוויסע סחורות לויט א געוויסער ליסטע אדער טאבעלע; א פרייז־ליסטע [ווי פון טעלעגראף א. ז. וו.]; דאס געזעץ וואס רעגולירט די צאהלונגען אויף ארייגעפיהרטע סחורות; מאכען א טאריף אדער א ליסטע פון צאהלונגען אויף ארייגעפיהרטע סחורות; בעשטימען דעם ווערטה פון עפעס.

tar'in *n.* (טער׳־אין) ז. *siskin*.

tar'latan *n.* (טאר׳־לע־טען) זעהר א דינער מוסלין [אזא צייג].

tar'nal *a. and adv.* (טאר׳־נעל) פערדאמט; צום טייוועל.

tarna'tion *a. and adv.* (טאר־ניי׳־שאן) ז. *tarnal*.

tar'nish *v. and n.* (טאר׳־ניש) אראבנעהמען דעם גלאנץ; מאכען מאט; מאכען מוטנע אדער טריב; בעשמוצען, בעפלעקען; פערלירען דעם גלאנץ; ווערען מוטנע אדער טריב; א פלעק; דאס פערלירען דעם גלאנץ.

tar'nishable *a.* (טאר׳־ניש־עבל) וואס קען פערלירען דעם גלאנץ.

tar'nisher *n.* (טאר׳־ניש־ער) איינער אדער עטוואס וואס נעהמט אראב דעם גלאנץ, מאכט מוטנע אדער טריב.

ta'ro *n.* (טא׳־ראו) טארא [אזא שפייז־פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די ווארימע געגענדען].

tar'oc *n.* (טער׳־אק) ז. *tarot*.

tar'-oil *n.* (טאר׳־איל) [אזא טער־אויל וואס ווערט ערהאלטען פון דיסטילירען טער אדער דזשעגאכץ].

tar'ot *n.* (טער׳־אט) איינער פון די שפיעל־קארטען וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין איטאליען [א טעשעל פון אזעלכע קארטען איז בעשטאנען פון 78 שטיק]; א שפיעל מיט אזעלכע קארטען.

tar'pan *n.* (טאר׳־פען) אזא קליינעס ווילדעס פערד.

tarpau'lin *n.* (טאר־פאה׳־לין) זעגעל־טוך וואס איז אנגעשמירט מיט טער [סמאלע] אז קיין וואסער זאל ניט קענען דורכגעהן; צייג וואס איז געמאכט, אז עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער; א מאטראזען־היטעל וואס איז געמאכט פון צייג וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער; א מאטראז.

tarpau'ling *n.* (טאר־פאה׳־לינג) ז. *tarpaulin*.

tarpaw'ling *n.* (טאר־פאה׳־לינג) ז. *tarpaulin*.

tar'pon *n.* (טאר׳־פאן) אזא גרויסער עסבארער ים־פיש, וועלכער האט די עהנליכקייט צו א הערינג [זיינע שופען זיינען זעהר גרויסע און פון א זילבער־ווייסען קאליר, און ווערען בענוצט פאר פערציערונגען].

Tarpon

tar'ragon *n.* (טער׳־ע־גאן) עסטראגאן אדער דראגאן [אזא אראמאטישע פלאנצע].

tarred pa'per (טארד פיי׳־פער) טער־פאפיער [אזא דיקעס פאפיער וואס איז בעשמירט מיט טער אדער סמאלע און ווערט בענוצט צום דעקען דעכער].

tar'riance *n.* (טער׳־אי־ענס) א פערווײלונג, א פערזאמונג; אן אבלעגונג.

tar'rier *n.* (טער׳־אי־ער) איינער וואס פערזאמט אדער לעגט אב.

tar'rock *n.* (טער׳־אק) א ים־שוואלב; א ווינטער־מעווע, א יונגע דריי־פינגערדיגע מעווע אדער טשאיקע [אזא ים־פויגעל].

tar'ry *a.* (טאר׳־אי) וואס בעשטעהט פון טער; בעשמיערט מיט טער.

tar'ry *v.* (טער׳־אי) פערזאמען, פערווײלען; בלייבען; ווארטען; אבלעגען, פערציהען.

tar'rying *n.* (טער׳־אי־אינג) דאס פערווײלען; דאס ווארטען; דאס אבלעגען, דאס פערציהען.

tar'sal *a. and n.* (טאר׳־סעל) וואס איז שייך צו דעם פוס־ווארצעל [דער ענד פון פוס וואו עס קומען ארויס די פינגער]; דער פוס־ווארצעל ביין.

tar'sal joint (טאר׳־סעל דזשאינט) דער פוס־ווארצעל־געלענק, דער פוס־קנעכעל־געלענק.

tar'sia *n.* (טער׳־סי־א) טארסיא, אזא מאזאאיק פון קליינע קאלירטע שטיקלעך האלץ.

tarsiatu'ra *n.* (טער־סי־ע־טוה׳־רא) ז. *tarsia*.

tar'sier *n.* (טאר׳־סי־ער) א טארסיער, די לאנג־פיסיגע אפע [אזא אפען־עהנליכע חיה מיט לאנגע הינטערשטע פיס].

Tarsier

tarsor'rhaphy *n.* (טאר־סאר׳־ע־פי) אן אפעראציאן צו פערקלענערען די עפנונג פון די אויגען־לעדלעך.

tar'sus *n.* (טאר׳־סאס) דער פוס־ווארצעל [דער ענד פון פוס פון וואנען עס קומען ארויס די פינגער]; די דינע שיכט פון כראמשקע [קנארפעל] ביי דעם ראנד פון די אויגען־לעדלעך.

tart *a. and n.* (טארט) 1. זויער, שארף [אין טעם]; 2. שניידענד, בייסענד, בייז; 3. א טארט.

2. To my courteous inquiry he made a tart reply.

tar'tan *n. and a.* (טאר׳־טען) טארטאן, א מין שאטישעס געשטרייפטעס און געקעסטעלטעס געוואנד אין פערשיעדענע פארבען; דער מוסטער פון טארטאן; אזא איינמאסטיגע האנדעלס־שיף; געשטרייפט און געקעסטעלט אין פערשיעדענע פארבען ווי טארטאן.

tar'tar *n. and v.* (טאר׳־טאר) ווינשטיין [אזא שטאף וואס זעצט זיך אב אויף די ווענד און דעקען פון וויין־פעסער]; אזא שטיין־ארטיגער שטאף פון גרינליכע קאליר וואס זעצט זיך אב אויף די ציינער; אנזעטיגען מיט ווינשטיין.

Tar'tar *n. and a.* (טאר׳־טאר) דער טארטארוס, דער גיהנם, די העל; א טאטער; א בארבאר; טאטעריש.

tar'tarated *a.* (טאַר'־טע־ריי־טעד) פערבונדען מיט ווײנשטײן. ז. *tartar*

Tarta'rean *a.* (טאַר־טיי'־רי־ען) פון טאַרטאַרוס, פון גיהנם; ווי דער גיהנם, ווי די העל.

tarta'reous *a.* (טאַר־טיי'־רי־אַס) וואָס ענטהאַלט אָדער בעשטעהט פון ווײנשטײן; ענהליך צו ווײנשטײן. ז. *tartar*

Tarta'reous *a.* (טאַר־טיי'־רי־אַס) ז. *Tartarean*

Tarta'rian *a. and n.* (טאַר־טיי'־רי־ען) ז. *Tatarian*

tartar'ic *a.* (טאַר־טער'־איק) ווײנשטײן־ ענהליך, ווײנשטײניג.

Tartar'ic *a.* (טאַר־טער'־איק) ז. *Tataric*

tartar'ic ac'id (טאַר־טער'־איק עס'־איד) ווײנשטײן־זויערע [אַזאַ זויערע, וואָס קריסטאַליזירט זיך אין ווײסע ראָמבּ־פערמיגע קריסטאַלען, וועלכע האָבען זעהר אַ זויערען טעם און ווערען שנעל פאַנאַנ־דערגעלאָזען אין וואַסער. ווײנשטײן־זויע־רע ווערט פיעל געברויכט אין פאַרבען און אויך אין מעדיצין].

tar'tarine *n.* (טאַר'־טע־רין) טאַרטאַרין, אַזאַ זאָרט טײערער כינעזישער אָדער אינ־דישער זייד.

tartariza'tion *n.* (טאַר־טע־רי־זיי'־שאַן) די בילדונג פון ווײנשטײן, אנזאַפונג מיט ווײנשטײן.

tar'tarize *v.* (טאַר'־טע־ראַיז) אנזאַפען מיט ווײנשטײן.

Tar'tarize *v.* (טאַר'־טע־ראַיז) ז. *Tatarize*

tar'tarous *a.* (טאַר'־טע־ראַס) ווײנשטײ־ניג, ווײנשטײן־ענהליך; וואָס ענטהאַלט ווײנשטײן, וואָס בעשטעהט פון ווײנשטײן.

Tar'tarous *a.* (טאַר'־טע־ראַס) טאַטע־ריש; באַרבאַריש.

Tar'tarus *n.* (טאַר'־טע־ראַס) דער טאַר־טאַרוס, דער גיהנם, די העל, די שאול תחתיה.

tart'let *n.* (טאַרט'־לעט) אַ טערטעל, אַ קליינער טאַרט.

tart'ly *adv.* (טאַרט'־לי) זויער, שאַרף [אין טעם]; בייסיג, שניידענד [אין שפּראַך].

tart'ness *n.* (טאַרט'־נעס) זויערקייט, שאַרפקייט [אין טעם]; בייסיגקייט, שנײ־דיגקייט [אין שפּראַך].

tar'trate *n.* (טאַר'־טרייט) ווײנשטײן־זויער־זאַלץ [אַ זאַלץ וואָס בעקומט זיך פון ווײנשטײן־זויערע. ז. *tartaric acid*].

Tartufe' *n.* (טאַר־טאַף') ז. *Tartuffe*

Tartuffe' *n.* (טאַר־טאַף') אַ טאַרטוף, אַ היפּאָקריט, אַ צבוע'ק.

Tartuf'fism *n.* (טאַר־טאַפ'־איזם) צבוע'סטווע, היפּאָקריטסטווע.

Tartuf'ism *n.* (טאַר־טאַפ'־איזם) ז. *Tartuffism*

tarve *n.* (טאַרוו) אַ קרימונג, אַ בויגונג.

tar'-wa'ter *n.* (טאַר'־הוואָה־טער) טער־וואַסער [אַזאַ פליסיגקייט פון וואַסער מיט געריינינגטען טער אָדער דזשעגאָכץ. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

tas'co *n.* (טעס'־קאָו) אַזאַ זאָרט לײם פון וועלכען מען מאַכט שמעלץ־טיגלען.

tash *n.* (טעש) אַזאַ זאָרט זײדען־צײג וואָס איז דורכגעוועבט מיט פיעלע זילבער און גאָלד־פעדים.

tasim'eter *n.* (טע־סים'־ע־טער) אַ טאַ־סימעטער [אַן אינסטרומענט צו מעסטען פּרעציי־זע קליינע ענדערונגען פון דרוק און די קליינע ענדערונג אין דער טעמפּעראַטור וואָס קומט דורך דעם פּאַר].

tasimet'ric *a.* (טעס־אי־מעט'־ריק) וואָס איז שייך צו די מעסטונגען פון דרוק; וואָס איז שייך צו אַ טאַסימעטער [ז. *tasimeter*].

task *n. and v.* (טעסק) אַן אויפגאַבע, אַ לעקציאָן; אַן אַרבייט; אַן אונטערנעה־מונג; אַ געשעפט; אַן אונטערנומענע אַר־בייט; אַ מיהזאַמע אַרבייט; געבען אַן אויפגאַבע; אַרויפלעגען אַ בעשטימטע אַר־בייט.

tas'ker *n.* (טעס'־קער) איינער וואָס גיט אויף אָדער לעגט אַרויף אַרבייט.

tas'king *n.* (טעס'־קינג) ז. *task-work*

task'master *n.* (טעסק'־מעס־טער) איי־נער וואָס גיט אויף אַרבייט; איינער וואָס גיט אויף אַ לעקציאָן; אַ ווערק־מייסטער, אַן אויפזעהער איבער אַרבייט.

task'mistress *n.* (טעסק'־מיס־טרעס) אַ פרוי וואָס גיט אויף אַרבייט; אַן אַר־בייטס־אויפזעהערין.

task'-work *n.* (טעסק'־הוואָירק) אויפגע־געבענע אַרבייט; שטיק־אַרבייט, אַקאָרד־אַרבייט.

Tasma'nian *a. and n.* (טעס־מיי'־ני־ען) וואָס איז שייך צום אינזעל טאַסמאַ־ניען [אין אויסטראַליען]; אַ טאַסמאַניער, אַ געבאָרענער אָדער אַן איינוואוינער פון טאַסמאַניען.

tass *n.* (טעס) אַ טרינק־בעכער, אַ טרינק־גלעזעל; אַ שנאַפּס, אַ שנעפּסעל.

tassa'go *n.* (טע־סאַ'־גאָ) אין דרום־אַמעריקאַ — אַ געריכט פון געטריקענטע פליייש.

tas'sel *n. and v.* (טעסל) אַ פראַנג, אַ פראַנז, אַ קוטאַס; עטוואָס וואָס איז ענהליך צו אַ פראַנז; אַ בלאַט־צייכען, אַ לעזע־צייכען [אַ בענדעל אָדער שנירעל, וואָס ווערט אַריינגעקלעפּט אין אַ בוך צום בענוצען אַלס צייכען צווישען די בלע־טער, וואו מען האָט זיך אָבגעשטעלט ביים לעזען]; בעפּוצען מיט פראַנגען אָדער פראַנזען; אַראָבנעהמען די פראַנגען־ענהליכע פעדים פון קוקורוזע אָדער מאַאיס אום עס זאָל בעסער וואַקסען; אַרויסלאָזען פון זיך פראַנגען־ענהליכע בליהונג.

tas'seled *a.* (טעסלד) מיט פראַנגען אָדער פראַנזען [קוטאַסען].

tas'selled *a.* (טעסלד) ז. *tasseled*

tas'table *a.* (טייס'־טעבל) וואָס מען קען פערזוכען, וואָס לאָזט זיך פערזוכען; געשמאַק.

taste *v. and n.* (טייסט) פערזוכען, אָב־פּראָבירען [שפּייזען אָדער געטרענקען]; געניסען; אָבפּראָבירען דעם געשמאַק; האָ־בען פאַר עטוואָס אַ געשמאַק אָדער אַ ניי־גונג; זיך דערוויסען, דערקענען; אנער־קענען, וויסען פון ערפאַהרונג; האָבען אַ געשמאַק; דאָס פערזוכען אָדער אָבפּרובי־רען; אַ פּראָבע; אַ געשמאַק; אַ טעם; אַ מוסטער; אַ נייגונג; אַ שמאָלער זיידע־נער באַנד.

tas'ted *a.* (טייס'־טעד) מיט געשמאַק; וואָס האָט אַ געשמאַק.

taste'ful *a.* (טייסט'־פול) געשמאַק, וואָס האָט אַן אנגענעהמען געשמאַק; געשמאַק־פול, מיט אַ גוטען געשמאַק; עלעגאַנט, שעהן.

taste'fully *adv.* (טייסט'־פול־אי) מיט אַ גוטען געשמאַק; געשמאַקפול.

taste'fulness *n.* (טייסט'־פול־נעס) דאָס זיין געשמאַקפול.

taste'less *a.* (טייסט'־לעס) געשמאַקלאָז, אָהן געשמאַק, אָהן טעם.

taste'lessly *adv.* (טייסט'־לעס־לי) אויף אַ געשמאַקלאָזען אופן.

taste'lessness *n.* (טייסט'־לעס־נעס) געשמאַקלאָזיגקייט.

tas'ter *n.* (טייס'־טער) אַן אָבפּראָבירער אָדער פערזוכער [פון עסענס אָדער גע־טרענקען]; אַ לעפעל אָדער גלעזעל מיט וואָס מען פּראָבירט אָדער פערזוכט.

tas'tily *adv.* (טייס'־טי־לי) געשמאַק־פול, מיט אַ גוטען געשמאַק.

tas'to so'lo (טעס'־טאָו סאָו'־לאָו) אין מוזיק — אַן אָנווייזונג, אַז מען זאָל שפּיעלען בלויז די באַס־נאָטען אָהן אַנ־דערע אַקאָרדען.

tas'ty *a.* (טייס'־טי) געשמאַק; מיט גע־שמאַק, עלעגאַנט, שעהן.

tat *n. and v.* (טעט) אַ לופּעטע, אַ שמאַ־טע; קלייבען שמאַטעס אָדער לופּעטעס; שטריקען אָדער טאַמבורירען אַ געוויסען זאָרט שפּיצען [קרוזשעווע]; בעפּוצען דורך טאַמבורירטע שפּיצען.

ta'ta *n.* (טאַ'־טאַ) אין מערב־אַפריקאַ — די רעזידענץ פון דעם הויפּט אָדער עלטע־רען פון אַ בעצירק.

ta'ta *n.* (טיי'־טאַ) אַזאַ קוסטען־פלאַנצע פון בראַזיליען.

Ta'tar *n. and a.* (טאַ'־טאַר) אַ טאַטער; וואָס איז שייך צו אַ טאַטער אָדער צו טאַ־טערען; טאַטעריש.

Tata'rian *a. and n.* (טאַ־טיי'־רי־ען) טאַטעריש; וואָס איז שייך צו די טאַטע־רען; אַ טאַטער.

Tatar'ic *a.* (טאַ־טער'־איק) טאַטעריש; פון טאַטערען.

Ta'tarize *v.* (טאַ'־טע־ראַיז) מאַכען פאַר אַ טאַטער.

tat'ou *n.* (טעט'־אוה) אַ פּאַנצער־טהיער, אַ גאַרטעל־טהיער; דאָס בראַזילישע ריע־זען פּאַנצער־טהיער אָדער גאַרטעל־טהיער [ז. *armadillo*].

tat'ouay *n.* (טעט'־או־איי) דאָס זיד־אַמעריקאַנישע פּאַנצער־טהיער אָדער גאַר־טעל־טהיער. ז. *armadillo*

tatt *v.* (טעט) טאַמבורי־שטריקען אָדער רען אַ געוויסען זאָרט שפּיצען [קרוזשע־ווע]; בעפּוצען דורך טאַמבורירטע שפּי־צען.

tat'ta *n.* (טעט'־אַ) אַזאַ דינע ראַנזשע [מאַטע] אין אַסט־אינדיען וואָס ווערט געפלאָכטען פון אַזאַ שמעקעדיגען גראָז און ווערט דאָרטען בענוצט צו פערהענגען די פענסטער און די טהירען אין די היצען.

tat'ter *v. and n.* (טעט'־ער) צוריסען אָדער צוריסען ווערען אין שמאַטעס; צו־טראָגען ביז צו שמאַטעס; אַ שמאַטע, אַ לופּעטע, אַ לאַפּען; איינער וואָס טאַמבו־רירט שפּיצען [קרוזשעווע].

tatterdema'lion *n.* (טעט־ער־די־מיי'־ליאָן) אַן אָבגעריסענער, איינער וואָס געהט אָבגעריסען און אָבגעשליסען.

tat'tered *a.* (טעט'־ערד) צוריסען, צו־לומפּט, שמאַטעוואַטע, אָבגעריסען, צובראָ־כען; אנגעטהאָן אין שמאַטעס אָדער לומ־פּען.

tat'tery *a.* (טעט'־ער־אי) אָבגעריסען און אָבגעשליסען; צולומפּט, שמאַטעוואַטע.

tat'tie *n.* (טעט'־אי) ז. *tatta*

tat'ting *n.* (טעט'־אינג) אַזעלכע טאַמ־בורירטע שפּיצען [קרוזשעווע]; דאָס טאַמבורירען שפּיצען.

tat'tle *v. and n.* (טעטל) פּלוידערען, פּלאַפּלען, קלאַטשען; פּלוידעריי, קלאַטשע־ריי, פּלאַפּלעריי, פּוסטע דבורים, דברים בטלים.

tat'tler *n.* (טעט'־לער) אַ פּלוידערער,

א באלבעטון, א פלאפלער; אזא פויגעל מיט לאנגליכע פים און א לאנגליכען שנאבעל.

tat'tling *a.* (טעט'-לינג) פלוידערענד, פלאפלענד.

tat'tlingly *adv.* (טעט'-לינג-לי) פלוידערענדיג, פלאפלענדיג; רעדענדיג פוסטע דבורים.

tattoo' *v. and n.* (טע-טוה') טאטואירען [אויסשטעכען פארביגע פיגורען אויף'ן לייב]; טאטואירונג, אויסגעשטאכענע פארביגע פיגורען אויף'ן לייב; דאס פויקען מיט א פויק.

Tattoo

tattoo'er *n.* (טע-טוה'-ער) א טאטואירער, איינער וואס קען אויסשטעכען פארביגע פיגורען אויף'ן קערפער.

tattoo'ing *n. and a.* (טע-טוה'-אינג) טאטואירונג, די קונסט פון אויסשטעכען פארביגע פיגורען אויף'ן לייב; די אויסגעשטאכענע פארביגע פיגורען אויף'ן לייב; דער קלאנג פון א פויק; טאטואירענד.

tattoo'ing-nee'dle *n.* (טע-טוה'-אינג-ניע'דל) א טאטואיר-נאדעל [א נאדעל מיט וועלכער מען שטעכט אויס פארביגע פיגורען אויף'ן לייב].

tat'ty *n.* (טעט'-אי) אזא דינע ראגאזשע [מאטע] אין אסט-אינדיען, וועלכע איז געפלאכטען פון אזא שמעקעדיגען גראז און ווערט בענוצט צו פערהענגען די פענסטער און די טהירען אין די הייסע וועטערען.

tau'-bone *n.* (טאה'-באון) א ביין עהנליך צו דעם בוכשטאב **T**.

taught (טאהט) געלערענט, אונטערריכטעט. ז. *teach*.

taunt *v., n. and a.* (טאהנט) שפאטען, חוזק מאכען; שפאט; חוזק; זעהר הויך [וועגען א מאסט פון א שיף].

taun'ter *n.* (טאהנ'-טער) א שפאטער, א חוזק-מאכער.

taun'tingly *adv.* (טאהנ'-טינג-לי) שפאטענדיג, מאכענדיג חוזק; מיט שטעכווערטלעך.

tau'riform *a.* (טאה'-רי-פארם) אקסען-פערמיג, וואס האט די פארם פון אן אקס אדער פון זיינע הערנער; אין אסטראנאמיע — וואס בעצייכענט דעם מזל שור פון דעם זאדיאק אדער מזלות; וואס האט די פארם פון דעם סימבאל ♉.

tau'rine *a.* (טאה'-רין) וואס איז שייך צו אן אקס; עהנליך צו אן אקס; וואס איז שייך צום צייכען פון מזל שור [♉]; וואס איז שייך צו דער פעריאדע ווען די זון, אין דער טאג-און-נאכט-גלייכהייט פון פריהלינג [ז. *vernal equinox*], האט זיך געפונען אין דער שטערען-גרופע פון מזל שור [דיעזע פעריאדע האט געדויערט פון יאהר 4500 ביז דעם יאהר 1900 פאר קריסטוס'עס געבורט].

taurobo'lium *n.* (טאה-רא-באו'-לי-אם) דאס מקריב זיין אן אקס פאר'ן גאט מיטהרא [ז. *Mithra*]; א בילד אדער סטאטוע וואס שטעלט פאר דאס קוילען אן אקס.

tau'rocol *n.* (טאה'-רא-קאל) א קליי וואס ווערט געמאכט פון אקסען-פעל.

taurocol'la *n.* (טאה-רא-קאל'-א) ז. *taurocol*.

tauroma'chian *a. and n.* (טאה-רא-מיי'-קי-ען) וואס איז שייך צו אן אקסען-קאמפף, וואס שטעלט פאר אן אקסען-קאמפף; אן אקסען-קעמפפער, א טארעאדאר.

tauromach'ic *a.* (טאה-רא-מעק'-איק) וואס איז שייך צו אן אקסען-קאמפף.

taurom'achy *n.* (טאה-ראמ'-ע-קי) אן אקסען-קאמפף.

tauromor'phous *a.* (טאה-רא-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם פון אן אקס.

Tau'rus *n.* (טאה'-ראס) מזל שור [די גרופע שטערען אין דעם זאדיאק אדער מזלות, וואס ווערט פארגעשטעלט ווי דער פאדערשטער טייל פון אן אקס].

tau'-staff *n.* (טאה'-סטעף) א קרייצפערמיגער שטיעל אדער הענטעל.

taut *a.* (טאהט) שטייף, פעסט, שטייף אנגעצויגען; וואס איז אין א גוטען אדער זיכערען צושטאנד.

tautaug' *n.* (טאה-טאהג') ז. *tautog*.

tau'ten *v.* (טאהטן) שטייף אנגעצויגען ווערען; מאכען שטייף, אנציהען שטייף אדער פעסט.

taut'ly *adv.* (טאהט'-לי) שטייף אנגעצויגען.

taut'ness *n.* (טאהט'-נעס) אנגעצויגענקייט, שטייפקייט.

tau'tochrone *n.* (טאה'-טא-קראון) אין מאטעמאטיק — א איזאכראנישע ליניע [אזא קרומע ליניע, וואס ווען א שווערע משא זאל זיך גליטשען איבער איהר, דורך דעם געוויכט פון איהר שווערקייט, וועט זי, די משא, דערגרייכען דעם נידריגסטען פונקט פון דער ליניע אין דערזעלבינער צייט, גאנץ גלייך פון וועלכען פונקט זי האט זיך אנגעפאנגען גליטשען].

tautoch'ronism *n.* (טאה-טאק'-רא-ניזם) די כאראקטעריסטישע אייגענשאפט פון אן איזאכראנישער ליניע. ז. *tautochrone*.

tautoch'ronous *a.* (טאה-טאק'-רא-נאס) וואס דויערט דיזעלביגע צייט; ווי אן איזאכראנישע ליניע ז. *tautochrone*.

tautog' *n.* (טאה-טאג') דער אמעריקאנער ליפ-פיש אדער שווארץ-פיש [אזא שעצבארער שפייז-פיש וועלכער געפינט זיך ביי די ברעגען פון דעם אטלאנטישען ים אין אמעריקא].

tautolog'ic *a.* (טאה-טא-לאדזש'-איק) טאוטאלאגיש [וואס וויעדערהאלט דיזעלביגע זאך אין אנדערע ווערטער].

tautolog'ical *a.* (טאה-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *tautologic*.

tautolog'ical ech'o (טאה-טא-לאדזש'-אי-קעל עק'-או) אן עכא אדער וויעדערקלאנג וואס וויעדערהאלט זיך מעהרערע מאל.

tautol'ogise *v.* (טאה-טאל'-א-דזשאיז) ז. *tautologize*.

tautol'ogism *n.* (טאה-טאל'-א-דזשיזם) טאוטאלאגיזם, די וויעדערהאלונג פון דערזעלביגער זאך אין אנדערע ווערטער, א נוצלאזע וויעדערהאלונג פון דעמזעלבען געדאנק אין אנדערע ווערטער.

tautol'ogist *n.* (טאה-טאל'-א-דזשיסט) א טאוטאלאגיסט, איינער וואס וויעדערהאלט דעמזעלבען געדאנק אין אנדערע ווערטער.

tautol'ogize *v.* (טאה-טאל'-א-דזשאיז) נוצלאז וויעדערהאלען דיזעלביגע זאך מיט אנדערע ווערטער.

tautol'ogous *a.* (טאה-טאל'-א-גאס) ז. *tautologic*.

tautol'ogy *n.* (טאה-טאל'-א-דזשי) טאוטאלאגיע, די וויעדערהאלונג פון דערזעלביגער זאך מיט אנדערע ווערטער, די נוצלאזע וויעדערהאלונג פון א געדאנק אין אנדערע ווערטער וועלכע האבען דיזעלביגע בעדייטונג.

tau'tophony *n.* (טאה'-טא-פאו-ני) די וויעדערהאלונג פון דעמזעלביגען קלאנג.

tav'ern *n.* (טעוו'-ערן) א טאווערנע, א שענק; א גאסט-הויז, אן אכסניה.

tav'erner *n.* (טעוו'-ער-נער) א שענקער, א בעל אכסניה.

tav'ern-haun'ter *n.* (טעוו'-ערנ-האנ'-טער) א שענק-בעזוכער.

tav'ern-kee'per *n.* (טעוו'-ערנ-קיע'-פער) א שענקער, א בעל אכסניה.

tav'ern-to'ken *n.* (טעוו'-ערנ-טאו'קן) אזא מטבע, וואס שענקער האבען אמאל אין ענגלאנד ארויסגעגעבען צו בענוצען אלס אויסגאב.

taw *v. and n.* (טאה) אויסגארבען פעל אין לעדער; גארבען ווייס, מאכען זעמש; מורמעל-שפיעל [אזא שפיעל מיט שטיינערנע אדער גלעזערנע קייקעלעך]; א שפיעל-קייקעלע אדער א מורמעל [אזא שטיינערנעם אדער גלעזערנעם קייקעלע צום שפיעלען].

taw'drily *adv.* (טאה'-דרי-לי) מיט צופיעל פליטערלעך, מיט געשמאקלאזע אדער אויפפאלענדע בעפוצונגען.

taw'driness *n.* (טאה'-דרי-נעס) איבערטריבענע, געשמאקלאזע אדער אויפפאלענדע בעפוצונגען; א פוסטער גלאנץ.

taw'dry *n. and a.* (טאה'-דרי) א ביליגע אדער אויפפאלענדע בעפוצונג, א געשמאקלאזע פערציערונג; א ביליגעם שטיקעל ציערונג; מיט צופיעל פליטערלעך; מיט געשמאקלאזע, אויפפאלענדע און ביליגע בעפוצונגען; ווערטהלאז, ביליג.

taw'er *n.* (טאה'-ער) א זעמש-גארבער; איינער וואס גארבט ווייסע לעדער.

taw'ery *n.* (טאה'-ער-אי) א זעמש-גארבעריע; א גארבארניע פאר ווייסע לעדער; א גארבארניע.

taw'niness *n.* (טאה'-ני-נעס) דאס זיין ברוין-געלב אדער שווארץ-געלב.

taw'ny *a, n. and v.* (טאה'-ני) שווארץ-געלב, שווארץ-ברוין; ברוין-רויט; א שווארץ-ברוינער אדער שווארץ-געלבער קאליר; מאכען שווארץ-געלב אדער שווארץ-ברוין.

tax *n. and v.* (טעקס) א שטייער, אן אבגאבע; א טאקסע; אן אבצאהל; אן ארויפגעלעגטע פליכט אדער לאסט; ארויפלעגען שטייער; שאצען, טאקסירען; ארויפלעגען א לאסט; אין נייעם טעסטאמענט — רעגיסטרירען פערזאנען און

זייער פערמעגען אום צו נעהמען פון זיי אבנאבען; טאדלען, קריטיקירען.

taxabil'ity *n.* (טעק-סע-ביל'-אי-טי) שטייערבארקייט, דאס קענען בעשטייערט ווערען.

tax'able *a. and n.* (טעקס'-עבל) אויף וואס מען קען ארויפלעגען א שטייער אדער אן אבצאהל; וואס איז ארויפצורעכענען אלס געריכטס-קאסטען; א פערזאן אדער זאך וואס דארף בעשטייערט ווערען.

tax'ableness *n.* (טעקס'-עבל-נעס) ז. *taxability*

tax'ably *adv.* (טעקס'-ע-בלי) צום בע-שטייערען, ארויפצולעגען א טאקסע אדער אן אבצאהל.

taxa'tion *n.* (טעק-סיי'-שאן) בעשטיי-ערונג; דאס ארויפלעגען שטייער אדער אבצאהלונג; אבשאצונג.

tax'-cart *n.* (טעקס'-קארט) אזא לייכ-טער וואגען אויף פרוזשינעס.

tax commis'sioner (טעקס קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער וואס שאצט אב דעם ווערטה פון אייגענטום און וויפיעל מען דארף צאהלען שטייער.

tax'-dodg'er *n.* (טעקס'-דאדזש'-ער) איינער וואס מיידט אויס אדער ווייכט אוים צו צאהלען שטייער.

tax'-eat'er *n.* (טעקס'-איטע'-ער) א רע-גיערונגס-בעאמטער, איינער וואס לעבט אויף'ן חשבון פון קהל.

tax'er *n.* (טעקס'-ער) איינער וואס לעגט ארויף שטייער; א שאצער.

tax'-free *a.* (טעקס'-פריע) פריי פון אבצאהל אדער אבגאבען, שטייער-פריי.

tax'-gath'erer *n.* (טעקס'-געטה'-ער-ער) א שטייער-קאלעקטאר.

tax'iarch *n.* (טעק'-סי-ארק) א טאקסי-ארך, א קריעגס-הויפטמאן אין אלט-גרי-כענלאנד.

tax'icab *n.* (טעק'-סי-קעב) אן אויטא-מאביל מיט א דיסטאנץ-מעסטער [אן אפאראט וואס צייגט אן די אבגעפאהרענע שטרעקע] צו פיהרען פאסאזשירען.

tax'icorn *n.* (טעק'-סי-קאהרן) אזא זשוק [באבעלע] מיט א הארן ווי א קלין.

tax'idermal *a.* (טעק'-סי-דויר-מעל) וואס איז שייך צו די אויסשטאפונג פון די פעל פון חיות.

taxider'mic *a.* (טעק-סי-דויר'-מיק) ז. *taxidermal*

tax'idermist *n.* (טעק'-סי-דויר-מיסט) איינער וואס שטאפט אויס די פעל פון חיות.

tax'idermy *n.* (טעק'-סי-דויר-מי) די קונסט אויסצושטאפען די פעל פון חיות.

tax'is *n.* (טעק'-סיס) דאס אריינשטעלען אן אויסגעלונקענעם גליעד צוריק אויף זיין ארט ניט געברויכענדיג דערצו קיין אינ-סטרומענטען; א באטאליאן סאלדאטען אין אלט-גריכענלאנד; אן איינארדנונג, א צונויפשטעלונג לויט א געוויסער ארדנונג; אין זאאלאגיע — קלאסיפיקאציאן.

tax'less *a.* (טעקס'-לעס) שטייער-פריי.

taxol'ogy *n.* (טעק-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קלאסיפיצירען אדער ארד-נען אין א סיסטעם [חיות אדער פלאנ-צען].

taxon'omer *n.* (טעק-סאנ'-א-מער) ז. *taxonomist*

taxonom'ic *a.* (טעק-סא-נאמ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען קלאסיפיקאציאן אדער איינארדנונג אין א סיסטעם [ווי חיות אדער פלאנצען]; סיס-טעמאטיש, מעאטריש.

taxonom'ical *a.* (טעק-סא-נאמ'-אי-קעל) ז. *taxonomic*

taxonom'ically *adv.* (טעק-סא-נאמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו סיסטעמאטי-שער קלאסיפיקאציאן אדער איינארדנונג.

taxon'omist *n.* (טעק-סאנ'-א-מיסט) איינער וואס קלאסיפיצירט אדער ארדענט נאך א געוויסער סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

taxon'omy *n.* (טעק-סאנ'-א-מי) די לעהרע וועגען קלאסיפיצירען אדער ארד-נען אין א סיסטעם [חיות אדער פלאנ-צען].

tax'or *n.* (טעקס'-אר) ז. *taxer*

tax'payer *n.* (טעקס'-פיי-ער) א שטייער-צאהלער, איינער וואס צאהלט שטייער.

tax'-sale *n.* (טעקס'-סייל) א פערקויף פון אימעצענס לאנד דורך דער רעגיערונג פאר ניט צאהלען קיין שטייער.

ta'yo *n.* (טע'-יאו) א מין פארטוך-עהנ-ליכעס קלייד ביי די זיד-אמעריקאנישע אינדיאנער.

tay'ra *n.* (טאי'-רא) ז. *taira*

taz'za *n.* (טעט'-סא) אזא שאל-ארטיגע וואזע.

T-ban'dage *n.* (טיע'-בענ'-דעדזש) א באנדאזש געבונדען ווי א *T*.

T-bar *n.* (טיע'-באר) אן אייזערנער באל-קען אין דער פארם פון א *T*.

T-beard *n.* (טיע'-ביערד) א בארד ארומ-געשארען אזוי, אז זי צוזאמען מיט די וואנצעס בילדעט עטוואס עהנליכעס צום בוכשטאב *T*.

T-bone *n.* (טיע'-באון) ז. *tau-bone*

T-cart *n.* (טיע'-קארט) אזא פיער-רעדער-דיגער אפענער פאעטאן מיט פיער זיץ-פלעצער.

tchibouk' *n.* (טשי-בוהק') ז. *chibouk*

tchick *n. and v.* (טשיק) א טשמאקען אדער קנאקען מיט דער צונג [צום אנ-טרייבען א פערד אדער אלס אויסדרוק פון איבעראשונג אדער פערראכטונג]; טשמאקען אדער קנאקען מיט דער צונג.

T-cloth *n.* (טיע'-קלאהטה) אזא פשוט'ער באוועל-צייג [ווערט געמאכט אין ענג-לאנד צום עקספארטירען נאך כינא און אינדיען].

tea *n. and v.* (טיע) 1. די טהעע; טהעע-פלאנצע [ז. איל.]; א געטראנק פון געווייקטע בלעטלעך אדער ווארצלען פון פערשיעדענע פלאנצען; 2. א נאכמיטאג-מאהלצייט [ביי וועלכער מען טרינקט אויך טהעע]; 3. השתנה [אוריין]; 4. טרינקען טהעע; 5. דערלאנגען טהעע, געבען טהעע.

2. The family usually meets at tea. 4. He seldom teas with us. 5. We had to dine and tea a party of friends.

tea'-ball *n.* (טיע'-באהל) א רונדע גע-לעכערטע כלי ווי א לעפעלע מיט א דע-קעל, אין וועלכער מען שיט אריין די טהעע-בלעטלעך און מען שטעלט עס אריין אין א גלאז הייסען וואסער צו מאכען דערפון א גלאז טהעע.

tea'-ber'ry *n.* (טיע'-בער'-אי) די אמע-ריקאנישע טהעע-יאגדע אדער ווינטער-גרין [ווערט אפט געברויכט אנשטאט טהעע].

tea'-bis'cuit *n.* (טיע'-ביס'-קיט) טהעע-צוויבאק.

tea'-blight *n.* (טיע'-בלאיט) טהעע-מאיל [אזעלכע אינזעקטען וואס פערדארבען די טהעע-פלאנצען].

tea'-board *n.* (טיע'-באורד) א טהעע-טאץ.

tea'-bread *n.* (טיע'-ברעד) טהעע-ברויט, טהעע-קוכען [אזא זיסליך געבעקס צום עסען מיט טהעע].

tea'-cad'dy *n.* (טיע'-קעד'-אי) א טהעע-פושקע.

tea'-cake *n.* (טיע'-קייק) טהעע-קוכען.

tea'-can'ister *n.* (טיע'-קענ'-איס-טער) ז. *tea-caddy*

tea'-case *n.* (טיע'-קייס) א קעסטעל מיט געשיר פאר א טהעע-טיש [ווי טהעע-לע-פעלעך, סארדין-צוויינגלעך, איינגעמאכטס-לעפעלעך א. ז. וו.].

teach *v.* (טיעטש) לערנען, אונטערריכטען, געבען אונטערריכט; צייגען, ווייזען, ער-קלערען.

teachabil'ity *n.* (טיע-טשע-ביל'-אי-טי) ז. *teachableness*

tea'chable *a.* (טיע'-טשעבל) וואס לאזט זיך לערנען; פעהיג צו לערנען; וויליג צו לערנען.

tea'chableness *n.* (טיע'-טשעבל-נעס) פעהיגקייט צו לערנען; וויליגקייט צו לער-נען; דאס לאזען זיך לערנען.

teach a les'son (טיעטש ע לעסן) אנ-לערנען.

tea'cher *n.* (טיע'-טשער) א לעהרער; א רעליגיאנס-לעהרער, א פרעדיגער.

tea'chership *n.* (טיע'-טשער-שיפ) לעהרערשאפט, א לעהרער-אמט, א לעה-רער-פאזיציאן.

tea'chers' in'stitute (טיע'-טשערז אינ'-סטי-טיוט) די לעהרער-אינסטיטוציאן [א קאנפערענץ פון לעהרער אין צייט פון וואקאציאן, וואו די לעהרער בעקענען זיך גענויער מיט דער טעארעטישער און פראק-טישער זייט פון שול-אונטערריכט].

tea'-chest *n.* (טיע'-טשעסט) א טהעע-קעסטעל.

tea'ching *n.* (טיע'-טשינג) אונטערריכט; לעהרע.

teach school (טיעטש סקוהל) לערנען מיט קינדער אין א שול, זיין א שול-לעה-רער.

tea'-clam *n.* (טיע'-קלעם) אזא קליינער ווענוס-מושעל [אזא עסבארער אמעריקא-נישער מאלוסקעל].

tea'-cup *n.* (טיע'-קאפ) א טהעע-טאס; א פיערטעל קווארט [אלס פליסיגקייטס-מאס]; אזוי פיעל וויפיעל עס ענטהאלט א טאס.

tea'cupful *n.* (טיע'-קאפ-פול) אזוי פיעל ווי פיעל עס קען אריין אין א טהעע-טאס; א פיערטעל קווארט [אלס פליסיג-קייטס-מאס].

tea'-dea'ler *n.* (טיע'-דיע'-לער) א טהעע-הענדלער.

tea'-dri'er *n.* (טיע'-דראי'-ער) א טהעע-טריקנער [אן אפאראט צום טריקענען די טהעע-בלעטלעך].

tea'-drin'ker *n.* (טיע'-דרינ'-קער) א טהעע-טרינקער.

tea'-drun'kard *n.* (טיע'-דראנ'-קארד) א ליידענשאפטליכער טהעע-טרינקער; איי-נער וואס איז קראנק פון טרינקען צו פיעל טהעע.

tea'-dust *n.* (טיע'-דאסט) טהעע-שטויב, טהעע-פולווער, שטארק צוריבענע טהעע.

tea'-fan'nings *n.* (טיע'-פענ'-אינגז) צוריבענע טהעע.

tea'-fight *n.* (טיע'-פאיט) א טהעע-אונטערהאלט.

tea'-gar'den *n.* (טיע'-גאר'-דן) א טהעע-פלאנטאציע; א טהעע-גארטען [וואו מען טרינקט טהעע].

tea'-gown *n.* (טיע'-גאון) א לויזעס

פרויען=הויז=קלייד וואס מען טראגט צום נאכמיטאג=מאהלצייט.

tea grow'er (טיע גראו'-ער) א טהעע=פלאנצער, א טהעע=פלאנטאטאר.

Teague *n.* (טיעג) אן אירלענדער [אלס צונעמעניש].

Teague'land *n.* (טיעג'-לענד) אירלאנד [אלס צונעמעניש].

tea'-hill *n.* (טיע'-היל) א בערגעל, אויף וועלכען עס וואקסען טהעע=פלאנצען.

tea'-house *n.* (טיע'-האוס) א טהעע=הויז, א טהעע=רעסטאראן [אין כינא און יאפאן].

tea'ism *n.* (טיע'-איזם) א קראנקהאפ=טער צושטאנד צוליעב טרינקען צו פיעל טהעע.

teak *n.* (טיעק) דער טיעק אדער טעק=בוים [אזא אסט=אינדישער בוים מיט זעהר א הארטען, דויערהאפטען האלץ, וואס ווערט בעטראכט אלס דאס בעסטע פאר שיפס=בוי].

Teak

tea'-ket'tle *n.* (טיע'-קעט'ל) א טהעע=קעסעל, א טהעע=קאן, א טשייניק.

tea'-ket'tle pol'icy (טיע'-קעט'ל פאל'-אי-סי) די פאדערונג, אז מען זאל גע=ברויכען בלויז געקאכטעס וואסער [אלס פערהיטונגס=מיטעל נעגען טיפוס, כאלערא און עהנליכע קראנקהייטען].

teak'-tree *n.* (טיעק'-טריע) ז. *teak*.

teal *n.* (טיעל) די קריקענטע, אזא קליי=נע ווילדע טייך=קאטשקע [ענטעל].
ז. איל. *"Game Birds"*.

Teal

teal'-duck *n.* (טיעל'-דאק) ז. *teal*.

tea'-lead *n.* (טיע'-לעד) בליי=פאפיער צום איינוויקלען טהעע.

tea'-leaf *n.* (טיע'-ליעף) א טהעע=בלע=טעל.

tea'-leaves *n.* (טיע'-ליעווז) אויסגע=ווייקטע טהעע, איבערגעקאכטע טהעע.

team *n.* and *v.* (טיעם) א מחנה יונגע חיות אדער א הורטע יונגע פויגלען [גע=בארען פון איין פאר]; א פאר [חיות אדער פויגלען]; א מחנה, א הורטע; א געשפאן [פון אקסען אדער פערד]; א קאמפאניע [ארבייטער, באל=שפיעלער א. ז. וו.]; צוזאמענשפאנען; ארבייטען, אי=בערפיהרען א. ז. וו. מיט א געשפאן; וועקגעבען א טייל פון א קאנטראקט=ארבייט צו אן אונטער=קאנטראקטאר.

tea'ming *n.* (טיע'-מינג) דאס פיהרען אדער ארבייטען מיט א געשפאן [פון אק=סען אדער פערד]; דאס אבגעבען טיילען פון אן ארבייטער צו קאנטראקטארס.

team'land *n.* (טיעמ'-לענד) אקער=לאנד וואס מען קען בעארבייטען מיט איין אקער=אייזען [פלוג].

team'-man *n.* (טיעמ'-מען) ז. *teamster*.

team'-shov'el *n.* (טיעמ'-שאוו'ל) א גראב=אייזען געשלעפט פון פערד אדער אקסען.

team'ster *n.* (טיעמ'-סטער) א פראכט=פוהרמאן.

team'wise *a.* (טיעמ'-הוואיז) ווי א גע=שפאן; צוזאמענגעשפאנט.

team'-work *n.* (טיעמ'-הוואירק) 1. אר=בייט מיט א געשפאן [פערד אדער אק=סען]; 2. דאס קאלעקטיווע שפיעלען פון א קאמפאניע באל=שפיעלער; 3. ארגאני=זירטע הארמאנישע גרופען=ארבייט.

2. The **team-work** of the baseball nine was excellent. 3. The **team-work** of the office was admirable.

tea'-oil *n.* (טיע'-איל) [אן טהעע=אויל] אויל וואס ווערט אויסגעדריקט פון א טהעע=עהנליכער כינעזישער פלאנצע].

tea'-par'ty *n.* (טיע'-פאר'-טי) א טהעע=געזעלשאפט; א טהעע=אונטערהאלט; א בעאונרוהיגענדע פאסירונג; עטוואס וואס איז לייכט צו טהאן אדער ערפילען.

tea'-plant *n.* (טיע'-פלענט) די טהעע=פלאנצע.

tea'-pot *n.* (טיע'-פאט) א טהעע=טאפ, א טהעע=קאן, א טשייניק.

tea'poy *n.* (טיע'-פאי) א טהעע=סערוויז טישעל.

tear *v.* and *n.* (טעהר) 1. רייסען, צו=רייסען; אוועקרייסען; 2. זיך רייסען; 3. צוקראצען [די הויט], פערוואונדען; 4. זיך רייסען, זיך שטורמדיג בעווענען; 5. בושעווען, טומלען, וויטהען; 6. א ריס; 7. א שטורמדיגע בעוועגונג; 8. א הוי=ליאנקע.

2. This is cheap cloth and **tears** readily. 4. The children came **tearing** in. 5. He **tore** and raged.

tear *n.* and *v.* (טיער) א טרעהר; א טראפען, א טרעהר=עהנליכע אדער טרא=פען=עהנליכע זאך; טרעהרען, אנפילען אדער גיסען מיט טרעהרען; בעשפריצען ווי מיט טרעהרען, בעטריפען.

tear a cat (טעהר ע קעט) שטורמען, וויטהען, בושעווען.

tear and wear (טעהר ענד הוועהר) דאס אבטראגען זיך, אבניצונג.

tear away' (טעהר ע-הוויי') אבטרייסען, אוועקרייסען; זיך א ריס טהאן.

tear down (טעהר דאון) ארונטעררייסען, פאנאנדערוואַרפען.

The firemen had to **tear down** the burning house.

tear'-duct *n.* (טיער'-דאקט) דער טרעה=רען=קאנאל [דער קאנאל דורך וועלכען די טרעהרען פון די אויגען קומען אריין אין דער נאז].

tear'er *n.* (טעהר'-ער) א רייסער, א צו=רייסער; איינער וואס בושעוועט אדער שטורמט; א היציגער, העפטיגער, גוואלט=זאמער מענש; עטוואס וואס איז גרויס, גוואלטיג, העפטיג אדער וויטהענד.

tear'-fall'ing *a.* (טיער'-פאהל'-אינג) וואס פערגיסט טרעהרען; צערטליך; פיה=לענד.

Tear-falling pity dwells not in this eye.

tear'ful *a.* (טיער'-פול) פול מיט טרעה=רען, פערגיסענד טרעהרען; וויינענד, טרוי=ערענד; טרויעריג, וואס רופט ארויס טרעהרען.

tear'fully *adv.* (טיער'-פול-אי) וויינענ=דיג, מיט טרעהרען; טרויעריג, ארויסרו=פענדיג טרעהרען.

tear'fulness *n.* (טיער'-פול-נעס) וויי=נענדיגקייט, דאס גיסען טרעהרען; טרוי=ערינקייט.

tear'-gland *n.* (טיער'-גלענד) א טרעה=רען=דריזע.

tear'ing *a.* (טעהר'-אינג) רייסענד; גוואלטיג, העפטיג; אונגעהייער.

tear'ing-machine' *n.* (טעהר'-אינג-מע-שין') א מאשין צו רייסען שמאטעס.

tear'less *a.* (טיער'-לעס) אהן טרעהרען; טרוקען [וועגען די אויגען]; אונעמפ=פינדליך, ניט פיהלענד, אהן א הארץ.

tear off (טעהר אף) ז. *tear away*.

tea'-room *n.* (טיע'-רוהם) א טהעע=צימער [א צימער, וואו מען טרינקט גע=וועהנליך טהעע].

tea'-rose *n.* (טיע'-ראוז) א טהעע=רויז [אזא גארטען=רויז מיט א טהעע=גערוך].

tear'-pit *n.* (טיער'-פיט) דאס טרעהרען=זעקעל אין ווינקעל פון אויג ביי הירשען.
ז. *larmier*.

tear'-pump *n.* (טיער'-פאמפ) א טרעה=רען=פומפ [א קוואל פון פאלשע טרעה=רען].

tear'-sac *n.* (טיער'-סעק) ז. *tear-pit*.

tear'-shaped *a.* (טיער'-שייפט) טרעהר=עהנליך, טראפען=עהנליך.

tear'-stained *a.* (טיער'-סטיינד) מיט צייכענס פון טרעהרען.

tear up (טעהר אפ) 1. ארויסרייסען, אויסרייסען; 2. צוררייסען; צוררייסען אויף פיצלעך.

1. The storm **tore up** hundreds of trees. 2. In rage he **tore up** the letter.

tear'-up *n.* (טעהר'-אפ) אן אויסריי=סונג, אן אויסווארצלונג.

tear'y *a.* (טיער'-אי) טרעהרענד, אננע=פילט מיט טרעהרען, פערגאסען מיט טרעה=רען; וואס פאלט טראפענווייז [ווי טרעה=רען].

tea'-scent *n.* (טיע'-סענט) דער טהעע=גערוך [אזא אייראפעאישע פארן=פלאנצע אדער פאפאראטניק].

tea'-scrub *n.* (טיע'-סקראב) דער טהעע=בוש, דער טהעע=קוסט [אזא אויסטראלי=שעס בוימעל. זיינע בלעטלעך זיינען פון די ערשטע קאלאניסטען געברויכט געוואר=רען אנשטאט טהעע].

tease *v.* and *n.* (טיעז) פאנאנדערנעה=מען אויף בעזונדערע פעדים; קאמען אדער בערשטען [וואל אדער פלאקס]; מאכען א בארווע אדער ווארסע [אויף טוך]; דאקוטשען, זיך איינעסען אין די ביינער, רייצען, פלאגען; דאס דאקוטשען, דאס איינעסען זיך אין די ביינער, פלא=גונג, רייצונג; אן איינגעגעסענער, דא=קוטשליווער מענש; דאס קאמען און בער=שטען [וואל אדער פלאקס]; דאס פאנאנ=דערנעהמען אויף בעזונדערע פעדים.

tea'sel *n.* and *v.* (טיעזל) ז. *teazel*.

tease'ler *n.* (טיעז'-לער) ז. *teazeler*.

tea'ser *n.* (טיע'-זער) א קוועלער, א פלאגער, איינער וואס דאקוטשעט אדער רייצט; עטוואס וואס דאקוטשעט, פלאגט אדער רייצט; אן אגער אדער באראן פון א נידריגען זארט וואס ווערט געברויכט צום אויפרייצען געשלעכטליך שקאפעס אדער שאף [מען ערלויבט זיי אבער ניט צו האבען געשלעכטליכען פערקעהר]; א היי=

צער, א פייער=מאז, אז אויווען=אויפפאסער אין א גלאז=פאבריק.

tea'-ser'vice *n.* (טיע'-סויר'-ווים) א טהעע=סערוויז.

tea'-set *n.* (טיע'-סעט) די טהעע=געשיר [כלים צו מאכען=און טרינקען טהעע].

tea'-shrub *n.* (טיע'-שראב) ז. *tea-plant*.

tea'sing *a.* (טיע'-זינג) דאקוטשענד, פלאגענד, רייצענד, וואס עסט זיך איין אין די ביינער.

tea'singly *adv.* (טיע'-זינג-לי) דאקוטשענדיג, פלאגענדיג, רייצענדיג, זיך איינעסענדיג אין די ביינער.

tea'sing-nee'dle *n.* (טיע'-זינג-ניע'דל) א נאדעל פאנאנדערצונעהמען אויף איינצעלנע פעדימלעך [א צעלען=געוועב פאר מיקראסקאפישע אונטערזוכונגען].

tea'-sor'ter *n.* (טיע'-סאהר'-טער) א טהעע=זארטירער.

tea'spoon *n.* (טיע'-ספוהן) א טהעע=לעפעל.

tea'spoonful *n.* (טיע'-ספוהנ-פול) אזוי פיעל ווי פיעל עס קען אריין אין א טהעע=לעפעל; אן אכטעל אונץ.

teat *n.* (טיעט) א ציצקע; א ברוסט=נאפעל; א ברוסט=ווארצעל; די ברוסט=דריזע; א ברוסט; אן אייטער; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט=נאפעל [ווי א שנויץ אדער לייכטער=רעהרעל].

tea'-ta'ble *n.* (טיע'-טיי'בל) א טהעע=טיש.

tea'-tas'ter *n.* (טיע'-טיים'-טער) א טהעע=עקספערט, אן אבפראבירער פון דעם געשמאק אדער פון דעם אראמאט פון טהעע.

tea'-tas'ting *n.* (טיע'-טיים'-טינג) טהעע=עקספערטיזע; אבפראבירונג פון דעם געשמאק אדער גערוך פון טהעע.

tea'ted *a.* (טיע'-טעד) בריסטיג, וואס האט בריסט, וואס זויגט קינדער; עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט=נאפעל.

tea'-things *n.* (טיע'-טהינגז) טהעע=זאכען, א טהעע=סערוויז, טהעע=געשיר.

teat'-like *a.* (טיעט'-לאיק) עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט=נאפעל.

tea'-tray *n.* (טיע'-טריי) א טהעע=טאץ.

tea'-tree *n.* (טיע'-טריע) דער טהעע=בוים, די טהעע=פלאנצע; דער טהעע=בוש [ז. *tea-scrub*].

tea'ty *n.* (טיע'-טי) א ציצקעלע, א ברוסט=נאפעלע.

tea'-urn *n.* (טיע'-אוירן) א טהעע=מאשין, א טהעע=אורנע, א סאמאוואר, אזא טשייניק מיט א קראן.

tea'-ware *n.* (טיע'-הוועהר) טהעע=געשיר.

teaze'-hole *n.* (טיעז'-האול) דאס הייץ=לאך אין א גלאז=שמעלץ=אויווען.

tea'zel *n. and v.* (טיעזל) די רויה=קארדע אדער וועבער=שישקע [אזא שישקע וואס ווערט געברויכט צום מאכען א בארווע אויף וואל=טוך]; די קאם=דיסטעל [די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט די רויה=קארדע]; א מאשין אדער אינסטרומענט צו מאכען א בארווע אדער ווארסע אויף וואל=צייג; מאכען א בארווע.

teaze'ler *n.* (טיעז'-לער) א רויהער, איינער וואס מאכט די בארווע [ווארסע] אויף טוך.

tea'zer *n.* (טיע'-זער) ז. *teaser*.

Teb'eth *n.* (טעב'-עטה) טבת.

tec *n.* (טעק) א געהיים=פאליציסט, א שפיאן [אויף דער גנבים=שפראך. אבגעקירצט פון *detective*].

tech'ily *adv.* (טעטש'-אי-לי) מיט קאפריזנעקייט; אויף אן אנגע'ברגז'טען אופן.

tech'iness *n.* (טעטש'-אי-נעס) קאפריזנעקייט, אנגע'ברגז'קייט.

tech'nic *a. and n.* (טעק'-ניק) טעכניש, וואס איז שייך צו טעכניק, וואס איז אייגענטימליך פאר א בעזונדערער קונסט, וויסענשאפט אדער פאך; פארמעל; טעכניק, די פראקטישע מעטאדען אדער כללים פון א קונסט אדער וויסענשאפט, דער פראקטישער טייל פון א קונסט, וויסענשאפט אדער פאך; די טעכניק, די קונסט=לעהרען, די טעכנישע לעהרען, די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע.

tech'nical *a.* (טעק'-ני-קעל) טעכניש. ז. *technic*.

technical'ity *n.* (טעק-ני-קעל'-אי-טי) טעכנישקייט, דאס זיין טעכניש; עטוואס וואס איז טעכניש, עטוואס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א ספעציעלען פאך, וויסענשאפט, קונסט, פראפעסיאן א. ז. וו.; א טעכנישער אויסדרוק, א טעכנישע מעטאדע; א פארמאליטעט.

tech'nically *adv.* (טעק'-ני-קעל-אי) אויף א טעכנישען אופן; לויט די פאך=אויסדריקע פון א בעשטימטער פראפעסיאן, פאך, וויסענשאפט אדער קונסט; פארמעל.

tech'nicalness *n.* (טעק'-ני-קעל-נעס) דאס זיין טעכניש, טעכנישקייט. ז. *technic*.

tech'nicals *n.* (טעק'-ני-קעלז) טעכנישע זאכען, זאכען וואס זיינען שייך צו דעם פראקטישען טייל פון א קונסט אדער וויסענשאפט; פאך=פארמאליטעטען; טעכנישע אדער פאך=אויסדריקע.

tech'nical word (טעק'-ני-קעל הווארד) א פאך=אויסדרוק, א פארמעלער אויסדרוק, א טערמין פון א ספעציעלער וויסענשאפט, קונסט, פראפעסיאן, א. ז. וו.

techni'cian *n.* (טעק-ניש'-ען) א טעכניקער.

tech'nicist *n.* (טעק'-ני-סיסט) ז. *technician*.

tech'nics *n.* (טעק'-ניקס) די טעכניק, די קונסט=לעהרע; די טעכנישע לעהרען, די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע; טעכנישע אדער פאך=אויסדריקע, מעטאדען א. ז. וו.

tech'niphone *n.* (טעק'-ני-פאון) אן איבונגס=אפאראט פאר פיאניסטען און ארגעל=שפיעלער.

technique' *n.* (טעק-ניק') טעכניק, די קונסט=מעטאדע, די ערפילונגס=מעטאדע [הויפטזעכליך אין מוזיק].

tech'nism *n.* (טעק'-ניזם) עטוואס וואס איז טעכניש, א טעכנישער אויסדרוק; א פאך=אויסדרוק; א פארמאליטעט.

technog'raphy *n.* (טעק-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער קונסט און אינדוסטריע ביי פערשיעדענע פעלקער.

technolog'ic *a.* (טעק-נא-לאדזש'-איק) ז. *technological*.

technolog'ical *a.* (טעק-נא-לאדזש'-אי-קעל) טעכנאלאגיש, וואס איז שייך צו טעכנאלאגיע [די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע, ווי מעטאלורגיע, וועבעריי, אייזענבאהן=בוי א. ז. וו.].

technol'ogist *n.* (טעק-נאל'-א-דזשיסט) א טעכנאלאג. ז. *technology*.

technol'ogy *n.* (טעק-נאל'-א-דזשי) טעכנאלאגיע [די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע, ווי מעטאלורגיע, וועבעריי, אייזענבאהן=בוי א. ז. וו.]; די טערמינאלאגיע אדער טעכנישע אויסדריקע פון א קונסט, וויסענשאפט, פאך א. ז. וו.; דאס שטודיום וועגען דער ענטוויקלונג פון דער קונסט און אינדוסטריע ביי פערשיעדענע פעלקער.

tech'y *a.* (טעטש'-אי) קאפריזנע, אנגע'ברגז'ט.

tecnol'ogy *n.* (טעק-נאל'-א-דזשי) א שטודיום אדער אבהאנדלונג וועגען קינדער.

tec'tibranch *a. and n.* (טעק'-טי-ברענק) ז. *tectibranchiate*.

tectibran'chian *a. and n.* (טעק-טי-ברענ'-קי-ען) ז. *tectibranchiate*.

tectibran'chiate *a. and n.* (טעק-טי-ברענ'-קי-אייט) וואס האט צוגעדעקטע קיעמען אדער זשאברעס [די אטהעמונגס=ארגאנען ביי פיש און אנדערע וואסער=בעשעפענישען]; א דאך=קיעמער אדער דעק=קיעמער [א מאלוסק מיט צוגעדעקטע זשאברעס].

tec'tiform *a.* (טעק'-טי-פארם) דאך=פערמיג; דעקעל=פערמיג; צודעקענד, וואס בילדעט א דעקעל.

tectol'ogy *n.* (טעק-טאל'-א-דזשי) טעקטאלאגיע, מארפאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטרוקטור פון חיות און פלאנצען]. ז. *morphology*.

tecton'ic *a.* (טעק-טאנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם בוי אדער סטרוקטור; וואס איז שייך צו דער בוי=קונסט אדער ארכיטעקטור; וואס איז שייך צו דער אויסארבייטונג פון פערשיעדענע זאכען [ווי אינסטרומענטען, מעבעל א. ז. וו.].

tecton'ics *n.* (טעק-טאנ'-איקס) די בוי=קונסט; אויסארבייטונג, פארמירונג און בעפוצונג פון פערשיעדענע זאכען [ווי מעבעל, געשיר א. ז. וו.].

tecto'rial *a.* (טעק-טאו'-רי-על) וואס דעקט צו; וואס בילדעט ווי א דאך איבער עפעס.

tecto'rium *n.* (טעק-טאו'-רי-אם) א צודעק; אן אויבערשטער, צודעקענדער טייל פון א גליעד; די דעק=פעדערען [די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק און פון די פליגלען ביי פויגלען].

tectri'ces *n.* (טעק-טראי'-סיעז) די דעק=פעדערען [די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פויגעל].

tectri'cial *a.* (טעק-טריש'-על) צודעקענד [ווי די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פויגעל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו די דעק=פעדערען [די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק און פון די פליגלען ביי א פויגעל].

tec'trix *n.* (טעק'-טריקס) א דעק=פעדער [איינער פון די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פויגעל].

te'cum *n.* (טי'-קאם) ז. *tucum*.

ted *v.* (טעד) אויסשפרייטען צום טריקענען [היי].

ted'der *n.* (טעד'-ער) א היי=שפרייטער, איינער וואס שפרייט פאנאנדער היי צום טריקענען; אן אפאראט צום פאנאנדערשפרייטען היי צום טריקענען.

tedes'co *a.* (טע-דעס'-קאו) דייטש, אין
דייטשען קונסט=סטיל.
Te De'um (טיע דיע'-אם) דער טע=דע=
אום [א קאטוילישע תפלה, וועלכע הויבט
זיך אן מיט די לאטיינישע ווערטער
Te Deum laudamus — דיך, גאט,
לויבען מיר]; מוזיק פאר דעם טע=דעאום;
א גאטעסדיענסט, ווען מען זינגט דעם
טע=דעאום.
tedge *n.* (טעדזש) דאס דער איינגום,
גיס=לאך [אין מעטאל=שמעלצערייען].
te'dious *a.* (טיע'-די-אס) ערמיעדענד,
לעסטיג, נודנע, לאנגווייליג; לאנגזאם.
His address was a long and tedious discourse.
te'diously *adv.* (טיע'-די-אס-לי) אויף
א לאנגווייליגען, ערמיעדענדען אדער לעס=
טיגען אופן.
te'diousness *n.* (טיע'-די-אס-נעס)
לאנגווייליגקייט, נודנעקייט; לאנגזאמ=
קייט; לעסטיגקייט, דאס זיין ערמיעדענד.
te'dium *n.* (טיע'-די-אם)
ז. *tediousness*
tee *n. and v.* (טיע) א ציעל [אין גע=
וויסע שפיעלען]; א בערגעלע פון זאמד
אדער ערד פאר דעם באל [אין גאלף=
שפיעל]; דער בוכשטאב *t*; עטוואס וואס
האט די פארם פון א T; א געגילטע
שירם=עהנליכע מעטאלענע בעציערונג אויף
טעמפלען אין כינא און אינדיען; ארויפ=
לעגען דעם באל אין גאלף=שפיעל אויף א
בערגעלע ערד אדער זאמד.
teel *n.* (טיעל) ז. *til*
teem *v.* (טיעם) געבעהרען, ברייגגען אויף
דער וועלט; שוואנגערען; אנהויבען שוואנ=
גערען; זיין פול, זיין איבערפילט; זיין
אויסערגעוועהנליך פרוכטבאר; גיסען,
אויסגיסען, אויסלעדיגען; גיסען צושמאל=
צענעם שטאהל אין א פורעם.
tee'mer *n.* (טיע'-מער) די וואס גע=
בעהרט; א געווינערין; א גיסער, איינער
וואס גיסט; איינער וואס גיסט צושמאל=
צענעם שטאהל אין א פורעם.
teem'ful *a.* (טיעמ'-פול) פול, איבער=
פילט, פרוכטבאר; שוואנגער.
tee'ming *a.* (טיע'-מינג) וואס געבערהט
פיעל, וואס ברייגגט ארוים א סך; פול, אי=
בערפילט.
tee'ming-hole *n.* (טיע'-מינג-האול) א
פערטיעפונג פאר א פורעם צום גיסען
שטאהל.
teem'less *a.* (טיעמ'-לעס) אונפרוכטבאר.
teens *n.* (טיענז) 1. די צאהלען צווישען
13 און 19 [וועלכע ענדיגען זיך אין ענג=
ליש אויף *teen*]; 2. די עלטער צווישען
13 און 19 יאהר.
2. She is in her teens yet.
tee'ny *a.* (טיע'-ני) קליין. ז. *tiny*
tee'pee *n.* (טיע'-פיע) ז. *tepee*
tee'-tee *n.* (טיע'-טיע) אזא זיד=אמערי=
קאנישע מאלפע [אפע]. ז. *saimiri*
tee'ter *v. and n.* (טיע'-טער) זיך וויע=
גען, זיך הוידען; א וויעג, א הוידעלקע
[א קאטשעלע].
tee'tertail *n.* (טיע'-טער-טייל) דער
שטראנד=לויפער. ז. *sandpiper*
teeth *n.* (טיעטה) [ז. *tooth*]; ציינער
די געגען=קראפט, די ווידערשטאנדס=
קראפט; דאס שארפע אדער דאס שמער=
צענדע פון עטוואס.
teethe *v.* (טיעטה) בעקומען ציינער.
tee'thing *n.* (טיע'-טהינג) 1. דאס ציינער=
שניידען, ציינער=וואקסונג; 2. דאס בעקו=
מען ציינער.
2. The child is sick on account of teething.
tee'thing rat'tle (טיע'-טהינג רעטל)
א קלאפערעל פאר קליינע קינדער צום
שפיעלען זיך.
tee'to'tal *a.* (טיע'-טאו'-טעל) גענצליך,
פאלשטענדיג; וואס איז שייך צו דער פאל=
שטענדיגער צוריקהאלטונג פון פער'שכור'=
ענדע געטרענקע; וואס האט זיך פער=
פליכטעט זיך פאלשטענדיג צו ענטזאגען
פון פער'שכור'ענדע געטרענקע.
tee'to'taler *n.* (טיע'-טאו'-טעל-ער) איי=
נער וואס נעהמט אויף זיך ניט צו טרינ=
קען קיין פער'שכור'ענדע געטרענקע; איי=
נער וואס האלט זיך פאלשטענדיג צוריק
פון פער'שכור'ענדע משקאות.
tee'to'talism *n.* (טיע'-טאו'-טעל-איזם)
פאלשטענדיגע צוריקהאלטונג פון פער'=
שכור'ענדע געטרענקע.
tee'to'taller *n.* (טיע'-טאו'-טעל-ער)
ז. *teetotaler*
tee'to'tally *adv.* (טיע'-טאו'-טעל-אי)
פאלשטענדיג, גענצליך.
tee'-to'tum *n.* (טיע'-טאו'-טאם) א
דריידעל, א גאר [ביי קריסטען איז דאס
דריידעל=שפיעל גראדע ווי ביי אידען. אנ=
שטאט דעם וואס אויף די אידישע דרייד=
לעך שטעהען די בוכשטאבען נ ג ה ש —
נס גדול היה שם — זיינען אויף די קריסט=
ליכע דריידלעך די לאטיינישע בוכשטא=
בען *A T N D*. דיעזע בוכשטאבען זיינען
די ראשי תבות פון די לאטיינישע ווער=
טער *Aufer* — נעהם צו, *Depone* —
לעג אוועק, *Nihil* — גארנישט, *Totum*
— אין גאנצען. דיעזע בוכשטאבען ווייזען
אלזא, אויב מען געווינט אדער מען פער=
לירט און וויפיעל מען געווינט, א טייל
אדער אין גאנצען].
teff *n.* (טעף) אזא קארן=פלאנצע אין
אביסיניען.
teg *n.* (טעג) די "זי" פון א הירש [אין
צווייטען יאהר].
tegg *n.* (טעג) ז. *teg*
teg'men *n.* (טעג'-מען) א הייטעל, א
פעלכעל; דאס צווייטע הייטעל פון א זא=
מען=קערנדעל.
teg'minal *a.* (טעג'-מי-נעל) וואס בע=
דעקט [ווי א הייטעל, א פעלכעל].
tag'ular *a.* (טעג'-יו-לאר) וואס איז שייך
צו דאך=ציעגעל; ציעגעל=ארטיג, ווי דאך=
ציעגעל; ווי דאכאווקעס אדער דאכפאה=
נען.
teg'ularly *adv.* (טעג'-יו-לאר-לי) ציע=
געלארטיג, ציעגעלפערמיג; אויף דעם אופן
ווי עס זיינען אויסגעלעגט דאך=ציעגעל
דאכאווקעס [וועגען פאנצערס].
teg'ulated *a.* (טעג'-יו-ליי-טעד) ארומ=
געלעגט מיט שופען ווי דאך=ציעגעל אדער
דאכאווקעס [וועגען פאנצערס].
teg'umen *n.* (טעג'-יו-מען)
ז. *tegmen*
teg'ument *n.* (טעג'-יו-מענט) א בע=
דעקונג; א הייטעל, א פעלכעל.
tegumen'tal *a.* (טעג-יו-מענ'-טעל)
ז. *tegminal*
tegumen'tary *a.* (טעג-יו-מענ'-טע-רי)
ז. *tegminal*
te'hee' *int., n. and v.* (טיע'-היע')
כי=כי=כי; א געלעכטער; כיכיקען, לא=
כען, אויסלאכען.
teil *n.* (טיעל) די לינדע, דער לינדען=
בוים; דער טערפענטין=בוים.
teil'-tree *n.* (טיעל'-טריע) דער לינדען=
בוים.
teind *n.* (טיענד) אין שאטלאנד — מעשר
פון די פראדוקטען וואס מען פלעגט גע=
בען צו דער קירך, צו דער רעגיערונג אדער
צו צדקה=אנשטאלטען.
tei'noscope *n.* (טאי'-נא-סקאופ) דער
פריזמען=טעלעסקאפ [א שפאקטיוו מיט
צוויי פריזמען, וועלכע זיינען אזוי צוזא=
מענגעשטעלט, אז זיי דערלאזען ניט, דאס
דער געגענשטאנד, אויף וועלכען מען קוקט,
זאל זיך אויסווייזען אין א ספעציפישען
קאליר].
teknon'ymy *n.* (טעק-נאנ'-אי-מי) דאס
אנרופען די עלטערען נאך דעם נאמען פון
זייער קינד [אזא מנהג עקזיסטירט ביי
געוויסע פעלקער].
tel *n.* (טעל) ז. *til*
te'la *n.* (טי'-לא) א — אין אנאטאמיע
געפלעכט פון נערווען, בלוט=אדערען א.
ד. ג.; אן ארגאנישער געוועב [ווי א
מוסקול].
tel'amon *n.* (טעל'-ע-מאן) אין ארכי=
טעקטור — א טעלאמאן אדער אטלאנטע
[א מענער=פיגור אלס א זייל אין א גע=
ביידע]. ז. *atlantes*
te'lar *a.* (טי'-לאר) ז. *telary*
tel'ary *a.* (טעל'-ע-רי) וואס איז שייך
צו אן ארגאנישען געוועב. ז. *tela*
telau'togram *n.* (טעל-אה'-טא-גרעם)
די שריפט אדער צייכנונג, וואס ווערט
געמאכט דורך א טעלאטאגראף.
ז. *telautograph*
telau'tograph *n.* (טע-לאה'-טא-גרעף)
א טעלאטאגראף, א מין טעלעגראף וואס
רעפראדוצירט די האנדשריפט אדער די
צייכנונג פון דעם, וועלכער שיקט די טע=
לעגראמע.
telec'troscope *n.* (טע-לעק'-טרא-
סקאופ) א טעלעקטראסקאפ, אן עלעקטרי=
שער אפאראט איבערצוגעבען אן אפטי=
שעס בילד אויף א ווייטער שטרעקע.
tel'edu *n.* (טעל'-ע-דוה) די טעלעדו,
דער שטינק=דאקס [אזא קליינע חיה פון
די אינזלען סומאטרא און יאווא].
tele'ga *n.* (טי-ליי'-גא) א טעלעגא, אזא
רוסישער וואגען.

Telega

tel'egram *n.* (טעל'-אי-גרעם) א טעלע=
גראמע, א דעפעשע, א טעלעגראפישע
ידיעה.
telegram'mic *a.* (טעל-אי-גרעמ'-איק)
וואס איז שייך צו א טעלעגראמע; ווי א
טעלעגראמע; קורץ, לאקאניש.
tel'egraph *n. and v.* (טעל'-אי-גרעף)
דער טעלעגראף; טעלעגראפירען, שיקען
א דעפעשע; סיגנאליזירען.
tel'egraph-board *n.* (טעל'-אי-גרעפ-
באורד) א ברעט מיט די נומערען פון די
פערד, וועלכע נעהמען אנטייל אין א וועט=
לויף, צוזאמען מיט די נעמען פון די
זשאקעען.
tel'egraph-ca'ble *n.*
(טעל'-אי-גרעפ-קיי'בל) א
טעלעגראפען=קאבעל [א
שטריק פון פיעל צוזאמענ=
געדרעהטע טעלעגראפישע
דראטען. אזעלכע קאבעלען
ווערען דורכגעפיהרט אונ=
טערן וואסער דורך'ן ים].

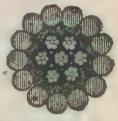

Telegraph-cable

tel'egrapher *n.* (טעל'-אי-גרעפ-ער) א

טעלעגראפיסט, איינער וואס גיט איבער טעלעגראמען אויף'ן אפאראט.

telegraph'ic *a.* (טעל-אי-גרעפ'-איק) טעלעגראפיש; וואס איז שייך צו א טע־לעגראף.

telegraph'ical *a.* (טעל-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***telegraphic***

telegraph'ically *adv.* (טעל-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) טעלעגראפיש; דורך'ן טעלע־גראף.

tel'egraphist *n.* (טעל'-אי-גרעפ-איסט) א טעלעגראפיסט. ז. ***telegrapher***

tel'egraph-key *n.* (טעל'-אי-גרעפ-קיע) דער שליסעל אדער דאס הענטעל אין א טעלעגראפישען אפא־ראט, מיט וועלכען די טעלעגראמע ווערט אבגעקלאפט.

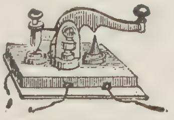

Telegraph-key

tel'egraph-pole *n.* (טעל'-אי-גרעפ-פאול) א טעלעגראפען־סלופ, איינער פון די סלופעס, אויף וועלכע עס איז אנגע־צויגען א טעלעגראפישער דראט.

tel'egraph-post *n.* (טעל'-אי-גרעפ-פאוסט) ז. ***telegraph-pole***

tel'egraphy *n.* (טעל'-אי-גרעפ-אי) טע־לעגראפיע, דאס איבערגעבען ידיעות דורך'ן טעלעגראף.

telekine'sis *n.* (טעל-אי-קי-ני'-סיס) טעלעקינעזיס, די בעוועגונג פון א קער־פער אהן א שיינבארער אויסערליך־פיזי־שער אורזאכע [ווי אין די עקספערימענ־טען פון די ספיריטיסטען און מעדיא־מען].

telelec'trograph *n.* (טעל-אי-לעק'-טא-גרעף) א טעלעלעקטאגראף [אן עלעקטרי־שער אפאראט צו פאטאגראפירען אויף זעהר וויטע שטרעקען].

telelec'troscope *n.* (טעל-אי-לעק'-טרא-סקאופ) א טעלעלעקטראסקאפ, אן עלעקטרישער אפאראט וואס מאכט מעגליך צו זעהן זאכען אויף א גרויסער שטרעקע.

telem'eter *n.* (טי-לעמ'-ע-טער) דער טעלעמעטער, אן אפאראט צו בעשטימען דעם מרחק אדער דיסטאנץ פון א געווי־סער זאך; אן אפאראט, דורך וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען אויף א וויטער שטרעקע די אנצייגונגען פון א פיזיקא־לישען אדער מעטעאראלאגישען אינסטרו־מענט [ווי למשל, פון א טערמאמעטער].

telem'etry *n.* (טי-לעמ'-ע-טרי) טעלע־מעטריע, דאס אויסרעכנען די דיסטאנץ פון א געוויסער זאך; דאס איבערגעבען אויף א וויטער שטרעקע די אנצייגונגען פון א פיזיקאלישען אדער מעטעאראלאגי־שען אינסטרומענט.

telen'giscope *n.* (טי-לענ'-דזשי-סקאופ) א טעלענגיסקאפ, אן אינסטרומענט וואס האט די אייגנשאפטען פון א טעלעסקאפ און מיקראסקאפ.

teleolog'ic *a.* (טעל-אי-א-לאדזש'-איק) ז. ***teleological***

teleolog'ical *a.* (טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) טעלעאלאגיש; וואס איז שייך צו צוועקמעסיגקייט; וואס איז שייך צו די ענד־ציעלען פון דער נאטור.

teleolog'ically *adv.* (טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טעלעאלא־גישען שטייגער; בנוגע צו צוועקמעסיג־קייט אין דער נאטור.

teleol'ogist *n.* (טעל-אי-אל'-א-דזשיסט) א טעלעאלאגיסט, איינער וואס גיט זיך אב מיט די פראגען וועגען די ענד־ציע־לען פון דער וועלט.

teleol'ogy *n.* (טעל-אי-אל'-א-דזשי) טעלעאלאגיע, די צוועק־לעהרע [די לעה־רע פון דעם צוועק פון זאכען; די לעהרע וועגען די ענד־ציעלען פון דער וועלט].

teleom'eter *n.* (טעל-אי-אמ'-ע-טער) ז. ***telemeter***

tel'eophyte *n.* (טעל'-אי-א-פאיט) א הויך־ענטוויקעלטע פלאנצע [ווי א בוים].

tel'eosaur *n.* (טעל'-אי-א-סאהר) א טע־לעאזאור [א מין פערשטיינערטער קרא־קאדיל פון די אוראלטע צייטען אין דער געשיכטע פון דער ערד].

tel'eost *a. and n.* (טעל'-אי-אסט) ביינינג ווי א פיש; וואס האט א ביינינגען סקע־לעט [ווי א געוועהנליכער פיש]; א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט.

tel'eostome *n.* (טעל'-אי-א-סטאום) א ריכטיגער פיש [א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט].

teleos'tomous *a.* (טעל-אי-אס'-טא-מאס) וואס האט דעם כאראקטער פון א ריכטיגען פיש [א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט].

teleozo'on *n.* (טעל-אי-א-זאו'-אן) א פאלשטענדיג־ענטוויקעלטע חיה.

tel'epath *n.* (טעל'-אי-פעטה) ז. ***telepathist***

telepath'ic *a.* (טעל-אי-פעטה'-איק) טעלעפאטיש, וואס איז שייך צו טעלעפא־טיע. ז. ***telepathy***

telepath'ically *adv.* (טעל-אי-פעטה'-אי-קעל-אי) אויף א טעלעפאטישען שטיי־גער; דורך טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***

tel'epathist *n.* (טעל'-אי-פעטה-איסט) א טעלעפאטיסט; איינער וואס גיט זיך אב מיט טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***

tel'epathy *n.* (טעל'-אי-פעטה-אי) טע־לעפאטיע, א גייסטיגע ווירקונג, וועלכע דריקט זיך אויס אין איבערגעבען דעם צווייטען איינעמס געדאנקען אדער געפיה־לען אהן א וועלכער ניט איז פיזישער בע־ריהרונג [אהן ווערטער, אהן בליקען, אהן זשעסטען א. ד. ג.]. ז. ***mind-transference***

tel'ephone *n. and v.* (טעל'-אי-פאון) א טעלעפאן; רעדען דורך'ן טעלעפאן.

Telephone

tel'ephoner *n.* (טעל'-אי-פאו-נער) איי־נער וואס טעלעפאנירט, איינער וואס רעדט אויף א טעלעפאן.

telephon'ic *a.* (טעל-אי-פאנ'-איק) וואס גיט איבער קלאנגען פון איין וויטען ארט אין אן אנדערען; טעלעפאניש, וואס גע־הערט צו א טעלעפאן.

telephon'ically *adv.* (טעל-אי-פאנ'-אי-קעל-אי) דורך'ן טעלעפאן.

tel'ephonist *n.* (טעל'-אי-פאו-ניסט) א טעלעפאניסט, איינער וואס קען איבערגע־בען קלאנגען אויף א וויטער שטרעקע; איינער וואס בענוצט א טעלעפאן.

telepho'nograph *n.* (טעל-אי-פאו'-נא-גרעף) א טעלעפאנאגראף, אן אפאראט וואס פערצייכענט דאס, וואס ווערט אי־בערגעגעבען דורך'ן טעלעפאן.

telephonograph'ic *a.* (טעל-אי-פאו-נא-גרעפ'-איק) טעלעפאנאגראפיש; וואס איז שייך צו א טעלעפאנאגראף. ז. ***telephonograph***

tel'ephony *n.* (טעל'-אי-פאו-ני) די טעלעפאנישע קונסט [די קונסט איבערצו־געבען קלאנגען פון איין וויטען ארט אין אן אנדערען דורך עלעקטרישע דראטען אדער רעהרען].

tel'ephote *n.* (טעל'-אי-פאוט) אן אינ־סטרומענט צו פאטאגראפירען זאכען פון א וויטער שטרעקע מיט דער הילף פון עלעק־טריציטעט.

telepho'tograph *n.* (טעל-אי-פאו'-טא-גרעף) א טעלעפאטאגראף, א טעלעפאטא־גראפישעס בילד. ז. ***telephotography***

telephotog'raphy *n.* (טעל-אי-פא-טאג'-רע-פי) טעלעפאטאגראפיע, די קונסט איבערצוגעבען דורך עלעקטריציטעט דאס בילד פון א זאך פון א וויטער שטרעקע.

tel'escope *n. and v.* (טעל'-ע-סקאופ) א טעלעסקאפ [א שפאקטיוו צו זעהן פון ווייטען; א רעהר מיט אפטישע גלעזער, דורך וועל־כע ווייטע זאכען זעהען אויס נאהענט און פערגרעסערט]; זיך אריינרוקען איינס אין אנדע־רען, ווי די טיילען פון א טעלעסקאפ; אריינפאהרען איינער אין אנדערען [ווי די וואגאנען ביי א צוזאמענשטויסונג פון אייזענבאהנען].

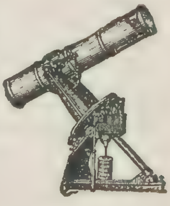

Telescope

tel'escope-bag *n.* (טעל'-ע-סקאופ-בעג) א האנד־זעקעל געמאכט פון צוויי בעזונדערע טיילען, פון וועלכע איין טייל רוקט זיך אריין אין צווייטען.

tel'escope-dri'ver *n.* (טעל'-ע-סקאופ-דראי'-ווער) דער מעכאניזם, דורך וועל־כען מען בעוועגט אדער מען קירעוועט א טעלעסקאפ.

tel'escope-eye *n.* (טעל'-ע-סקאופ-אי) אן אויג, ווי ביי געוויסע קריכענדע חיות, וואס קען זיך ארויסציהען און אריינציהען.

tel'escope-fly *n.* (טעל'-ע-סקאופ-פלאי) אזא פליעג מיט אויגען אויף הערנדלעך, וואס שטארצען ארויס פון קאפ.

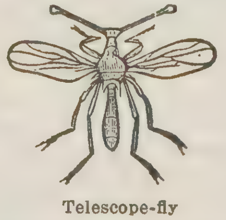

Telescope-fly

tel'escope-ta'ble *n.* (טעל'-ע-סקאופ-טיי'-בל) א טיש וואס מען קען צונויפרו־קען און פאנאנדערציהען.

telescop'ic *a.* (טעל-ע-סקאפ'-איק) טע־לעסקאפיש, וואס געהערט צו א טעלע־סקאפ; וואס קען געזעהן ווערען אדער ענטדעקט ווערען בלויז דורך א טעלע־סקאפ; וואס זעהט פון ווייטען, ווייט־זיכטיג; וואס קען זיך צונויפרוקען און פאנאנדערציהען [ווי די בעזונדערע רעהר־לעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט א טעלעסקאפ].

telescop'ical *a.* (טעל-ע-סקאפ'-אי-קעל) ז. *telescopic*.

telescop'ically *adv.* (טעל-ע-סקאפ'-אי-קעל-אי) דורך'ן טעלעסקאפ; אויף דעם אופן ווי א טעלעסקאפ; זיך פאנאנדעררוקענדיג און צונויפרוקענדיג; אריינשטעלענדיג זיך איינס אין אנדערען.

tel'escopiform *a.* (טעל'-ע-סקאפ-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א טעלעסקאפ; וואס בעשטעהט פון טיילען, וועלכע רוקען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען.

tel'escopist *n.* (טעל'-ע-סקאו-פיסט) איינער וואס איז געאיבט אין בענוצען א טעלעסקאפ.

tel'escopy *n.* (טעל'-ע-סקאו-פי) טעלעסקאפיע, די קונסט צו מאכען אדער בענוצען טעלעסקאפען.

tele'sia *n.* (טי-ליע'-סיא) דער סאפיר [אזא עדעלשטיין].

teles'tic *a.* (טי-לעס'-טיק) וואס איז שייך צום ענד=ציעל; וואס דיענט דעם ענד=ציעל, וואס בריינגט צו אן ענדע.

tel'estich *n.* (טעל'-אי-סטיק) א געדיכט אין וועלכען די לעצטע בוכשטאבען פון די ציילען שטעלען צוזאמען א נאמען.

telethermom'eter *n.* (טעל-אי-טהויר-מאמ'-ע-טער) א טעלעטערמאמעטער, אזא טערמאמעטער וואס ציינט אן די טעמפעראטור פון א ווייטער דיסטאנץ [מרחק].

tel'ic *a.* (טעל'-איק) וואס בעצייכענט א צוועק אדער ענד=ציעל.

tell *v. and n.* (טעל) דערצעהלען, זאגען; מעלדען, מודיע זיין; הייסען, בעפעהלען; ארויסזאגען, אויסדריקען אין ווערטער; בעשליסען אויף געוויס, פערזיכערען; צעהלען, נומערירען; געבען א רעכנונג אדער בעשרייבונג פון עפעס; אויסזאגען אויף אימעצען, מסר'ען; זיך ארויסצייגען, זיך ארויסווייזען; ווירקען, איבערלאזען א צייכען; דערקענען; בעשטימען; דאס וואס ווערט דערצעהלט, אן ערצעהלונג, א מעשה; א בערגעל; אן אנגעשאטענער בארג.

tell'able *a.* (טעל'-עבל) וואס קען דערצעהלט ווערען; וואס איז ווערטה דערצעהלט צו ווערען.

tell a lie (טעל ע לאי) זאגען א ליגען.

tell'er *n.* (טעל'-ער) א זאגער; אן ערצעהלער; א צעהלער; איינער וואס צעהלט די אבגעגעבענע שטימען אין א פארלאמענט; א צאהל=מייסטער [אין א שאץ=קאמער אדער א באנק].

tell'ership *n.* (טעל'-ער-שיפ) דאס אמט פון א צאהל=מייסטער. ז. *teller*

tell for'tunes (טעל פאר'-טשונז) וואהרזאגען, נביאות זאגען, טרעפען וואס עס וועט פאסירען אין דער צוקונפט.

tell'ing *a.* (טעל'-אינג) איינדרוקספאל; וואס מאכט אן עפעקט, ווירקענד.

tell'ingly *adv.* (טעל'-אינג-לי) אויף אן איינדרוקספאלען אופן; מאכענדיג אן עפעקט, ווירקענדיג.

tell off (טעל אף) אראברעכנען, אבטיילען [צוליעב א געוויסען צוועק].
A squad was told off to clear the streets.

tell'tale *n. and a.* (טעל'-טייל) א פלוידערער, אן איבערדערצעהלער, אן אבדערצעהלער; איינער וואס גיט ארויס א סעקרעט; א מוסר; א ווייזער, אן אנצייגער, אן אינדיקאטאר; א צעהלער [אן אינסטרומענט אדער טייל פון געוויסע מאשינען, וואס צייגט אן אדער צעהלט די בעוועגונגען]; פלוידערענד; אבדערצעהלענד, אויסזאגענד; מסר'ענד; ארויסווייזענד עפעס וואס דארף ניט ארויסגעוויזען ווערען; וואס ווארנט וועגען עפעס.

tell tales (טעל טיילז) מסר'ען.

tell tales out of school (טעל טיילז אוט אוו סקוהל) אויסזאגען פון חדר; ארויסגעבען א סעקרעט.

tel'lural *a.* (טעל'-יו-רעל) טעלוריש; וואס איז שייך צו דער ערד.

tel'lurate *n.* (טעל'-יו-רייט) טעלורזויערע זאלץ [אזא כעמישער פראדוקט].

tel'luret *n.* (טעל'-יו-רעט) ז. *telluride*.

tel'lureted *a.* (טעל'-יו-רעט-עד) פעראייניגט מיט טעלור. ז. *tellurium*

tel'luretted *a.* (טעל'-יו-רעט-עד) ז. *tellureted*.

tellu'rian *a. and n.* (טע-ליו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער ערד אדער צו אן איינוואהנער אויף דער ערד; אן איינוואהנער אויף דער ערד [אין געגענזאץ צו איינוואהנער פון אנדערע פלאנעטען].

tellu'ric *a.* (טע-ליו'-ריק) וואס איז שייך צו דער ערד; וואס קומט ארויס פון דער ערד; וואס איז שייך צו טעלור. ז. *tellurium*.

tel'luride *n.* (טעל'-יו-ריד) א כעמישע פערבינדונג פון טעלור מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *tellurium*

tellu'rion *n.* (טע-ליו'-רי-אן) דאס טעלוריום, אן אפאראט וואס בעווייזט אויגענשיינליך ווי אזוי די ערד דרעהט זיך ארום דער זון און ווי אזוי עס קומען פאר די ערשיינונגען וואס ווערען דורך דעם פעראורזאכט [ווי טאג און נאכט, זומער, הערבסט, ווינטער און פריהלינג].

tellu'rium *n.* (טע-ליו'-רי-אם) טעלור [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

tel'lurize *v.* (טעל'-יו-ראיז) פערבינדען אדער מישען מיט דעם עלעמענט טעלור.

tel'lurous *a.* (טעל'-יו-ראס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון טעלור.

telodynam'ic *a.* (טעל-א-דאי-נעמ'-איק) טעלאדינאמיש, וואס איז שייך צו דער איבערטראגונג פון קראפט [מעכאנישע אדער עלעקטרישע] פון א ווייטער שטרעקע.

tel'pher *a.* (טעל'-פער) וואס איז שייך צו דעם אויטאמאטישען טראנספארט פון משא דורך עלעקטרישער קראפט [מיט דער הילף פון הענגענדע וואגאנען אדער מאטארען].

tel'pherage *n.* (טעל'-פער-עדזש) דאס אויטאמאטישע טראנספארטירען פון משא דורך עלעקטרישער קראפט מיט דער הילף פון הענגענדע וואגאנען אדער מאטארען.

temer'ity *n.* (טי-מער'-אי-טי) איבערטריבענע דרייסטקייט, אונבעזאנענהייט.

tem'per *v. and n.* (טעמ'-פער) מישען; צונויפמישען לויט א געוויסער פראפארציע; פארמירען, בילדען, איינשטעלען, אנפאסען, צופאסען; מעסיגען, מילדערען, זענפטיגען; אין מוזיק — טעמפערירען, אנשטעלען אדער אנשטימען אן אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן=ארט; הארטעווען [שטאהל אדער אייזען]; ווערען ווייך און פלאסטיש; א געמיש, א מישונג; א בעשטימטער צושטאנד, א בעשטימטע בעדינגונג; דאס געמיט, דער כאראקטער, די נאטור=אנלאגע, דאס טעמפעראמענט; די נייגונג צו ווערען אויפגערעגט; גערייצטקייט, ליידענשאפט; היציגקייט; די הארטקייט און עלאסטיציטעט פון מעטאל; די צוזאמענזעצונג אדער דער בעשטאנד פון א געמיש; ליים וואס ווערט געברויכט צו רייניגען צוקער; א מעטאל=מישונג וואס ווערט צוגעלעגט צו ציין צו מאכען הארט=ציין; מעסיגקייט; מיטעלמעסיגקייט.

tem'perament *n.* (טעמ'-פער-ע-מענט) טעמפעראמענט [די אייגענטימליכע אינערליכע טבע פון מענשען, וועלכע בעשטימט די ארט און וויזע פון זיין דענקען, האנדלען און פיהלען]; אין מוזיק — די סיסטעם פון אנשטעלען אדער אנשטימען א מוזיקאלישען אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן=ארט; א פשרה, א קאמפראמיס, אן אויסגלייך; די צוזאמענזעצונג אדער צונויפמישונג פון פערשיעדענע אייגענשאפטען; דער צושטאנד, די בעשאפענהייט.

temperamen'tal *a.* (טעמ-פער-ע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום טעמפעראמענט. ז. *temperament*.

temperamen'tally *adv.* (טעמ-פער-ע-מענ'-טעל-אי) נאך'ן טעמפעראמענט.

tem'perance *n.* (טעמ'-פער-ענס) טעמפעראנץ, מעסיגקייט; מעסיגקייט אין טרינקען און עסען; צוריקגעהאלטענקייט; געלאסענהייט.

tem'perance soci'ety (טעמ'-פער-ענס סא-סאי'-ע-טי) א טעמפעראנץ=פעראיין [א פעראיין צום אונטערדריקען שכרות].

tem'perate *a.* (טעמ'-פער-אייט) מעסיג; געמעסיגט, צוריקגעהאלטען אין עסען און טרינקען; געלאסען, רוהיג; זעלבסט=בעהערשט; מילד [וועגען קלימאט אדער וועטער].

tem'perately *adv.* (טעמ'-פער-אייט-לי) אויף א מעסיגען אופן; געמעסיגט, צוריקגעהאלטען אין עסען און טרינקען; געלאסען, רוהיג.

tem'perateness *n.* (טעמ'-פער-אייט-נעס) מעסיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט; געלאסענקייט; מעסיגקייט פון קלימאט אדער וועטער.

tem'perate zones (טעמ'-פער-אייט זאונז) די מעסיגע זאנען, די ערד=טיילען וועלכע געפינען זיך צווישען די טראפיקען [ז. *tropic*] און צווישען די פאלאר=קרייזען [ז. *polar circles*].

tem'perative *a.* (טעמ'-פער-ע-טיוו) מעסיגענד, מילדערענד, וואס מעסיגט, וואס מילדערט.

tem'perature *n.* (טעמ'-פער-ע-טשור) טעמפעראטור [דער גראד פון ווארימקייט, ווי פון דער לופט, פון קערפער א. ד. ג.].

tem'pered *a.* (טעמ'-פערד) 1. געשטימט; 2. וואס איז אנגעשטעלט אדער אנגעשטימט לויט א געוויסען טאן=ארט [וועגען א מוזיקאלישען אינסטרומענט].
1. He is a good-natured man, but his brother is ill-tempered.

tem'peredly *adv.* (טעמ'-פערד-לי) געשטימט, אין שטימונג.

tem'perer *n.* (טעמ'-פער-ער) איינער וואס פערהארטעוועט מעטאלען; א מישער, א צונויפמישער; א מילדערער; א טעמפערירער. ז. *temper*.

tem'pering *n.* (טעמ'-פער-אינג) דאס פערהארטעווען מעטאלען; דאס אנשטעלען אדער אנשטימען א מוזיקאלישען אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן=ארט.

tem'pest *n. and v.* (טעמ'-פעסט) א שטארקער שטורם; א שטורם=וועטער; אן

ארקאן; אן אויפרודערונג, א שטארקער טומעל; א שטורמדיגע אגיטאציאן; אויפשטורמען, אויפרודערען.

tempesta'rian *n.* (טעמ-פעס-טיי'-רי-ען) איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען דורך כשוף ארויסרופען א שטורם.

tem'pest-bea'ten *a.* (טעמ'-פעסט-ביע'טן) געטראפען אדער געשלאגען פון שטורם.

tem'pest in a tea'-cup (טעמ'-פעסט אין ע טיע'-קאפ) א שטורם אין א גלאז וואסער.

tem'pest in a tea'-pot (טעמ'-פעסט אין ע טיע'-פאט) א שטורם אין א גלאז וואסער.

tem'pest-tossed *a.* (טעמ'-פעסט-טאסט) געשטויסען פון שטורם.

tempes'tuous *a.* (טעמ-פעס'-טשו-אס) שטירמיש, שטורמדיג.

tempes'tuously *adv.* (טעמ-פעס'-טשו-אס-לי) מיט שטורם; אויף א שטורמדיגען אופן.

tempes'tuousness *n.* (טעמ-פעס'-טשו-אס-נעס) שטורמדיגקייט.

tem'plar *n.* (טעמ'-פלער) א יוריסט, אן אדוואקאט; א סטודענט פון יורידישען פאקולטעט.

Tem'plar *n.* (טעמ'-פלער) א טעמפלער, א טעמפעל=ריטער [א סאלדאט פון א געוויסער הייליגער קירכען=ארמעע אין מיטעלאלטער, וואס איהר צוועק איז געווען צו שיצען די קריסטען וואס פלעגען עולה=רגל זיין אין ירושלים].

tem'plate *n.* (טעמ'-פלייט) ז. *templet*.

tem'ple *n.* (טעמפל) א טעמפעל; דער בית המקדש; איינער פון די שלייפען [פון קאפ]; אזא ציערונג וואס ווערט געטראגען אויף די שלייפען; א שפאןשטאק אין א וועב=מאשין [אזא שטאק וואס האלט אנגעצויגען דאס צייג וואס ווערט געוועבט].

tem'ple bone (טעמ'פל באון) דער שלייפען=ביין.

tem'pleless *a.* (טעמ'פל-לעס) אהן א טעמפעל.

tem'plet *n.* (טעמ'-פלעט) א שאבלאן, א מוסטער אדער א מאדעל [פאר האלץ אדער בלעך=ארבייט]; א שטרייף מעטאל מיט לעכער, וואס ווערט בענוצט פון קעסעל=שמיעדען אנצוצייכענען די לעכער=שטעלען פון קעסעל פאר די ניעטען; א קורצער קלאץ אדער א שטיין וואס ווערט בענוצט אלס אן אונטערלאגע פאר א קווערבאלקען; אן אונטערלאגע=באלקען.

tem'po *n.* (טעמ'-פאו) אין מוזיק — דאס טעמפא, די צייט=מאס, די שנעלקייט פון ריטם; די ריטמישע און מעטרישע בעוועגונג פון א טאנץ; אן אוואלע מעשענע יאפאנעזישע מטבע מיט א פיער=קאנטיגען לאך אין מיטען.

tem'poral *a.* and *n.* (טעמ'-פא-רעל) צייטליך; צייטווייליג, פערגענגליך, וואס האט צו עקזיסטירען בלויז א געוויסע צייט; ערדיש, וועלטליך [ניט גייסטיג]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו צייט; וואס איז שייך צו די שלייפען [פון קאפ]; עטוואס צייטליכעס אדער פערגענגליכעס; וועלטליכעס, ערדישעס [אין געגענזאץ צו גייסטליכעס]; א שלייף=ביין.

tem'poral ar'tery (טעמ'-פא-רעל אר'-טע-רי) די שלייף=ארטעריע, דער שלייף=פולס=אדער.

ז. איל. "*Bloodvessels of the Human Body*"

temporal'ities *n.* (טעמ-פא-רעל'-אי-טיז) די וועלטליכע גיטער און די הכנסות פון א רעליגיעזען פעראיין וואס ווערט בענוצט פאר רעליגיעזע צוועקען; די וועלטליכע גיטער און די הכנסות פון א גייסטליכען.

temporal'ity *n.* (טעמ-פא-רעל'-אי-טי) צייטווייליגקייט [אין געגענזאץ צו איי=ביגקייט]; וועלטליכער גוטס=בעזיץ, וועלטליכעס אייגענטום.

tem'porally *adv.* (טעמ'-פא-רעל-אי) צייטליך, אין בעצוג בלויז צום לעבען אויף דער וועלט [ניט נאך'ן טויט].

tem'poralness *n.* (טעמ'-פא-רעל-נעס) וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צו גייסטליכקייט].

tem'poral pow'er (טעמ'-פא-רעל פאו'-ער) די וועלטליכע מאכט אדער הערשאפט פון גייסטליכע [בעזאנדערס וועגען דער וועלטליכער הערשאפט פון פאפסט, וועלכער האט אמאל געהאט די וועלטליכע רעגיערונגס=מאכט איבער רוים און א טייל פון איטאליען].

tem'poralty *n.* (טעמ'-פא-רעל-טי) וועלטליכע מענשען אדער וועלטליכע ענינים [אין געגענזאץ צו גייסטליכע]; א וועלטליכער גוטס=בעזיץ, וועלטליכעס אייגענטום [אין געגענזאץ צו קירכליכע].

tempora'neous *a.* (טעמ-פא-ריי'-ני-אס) צייטווייליג, וואס איז אויף דערווייל.

tem'porarily *adv.* (טעמ'-פא-רע-רי-לי) טעמפארער, צייטווייליג, אויף דערווייל.

tem'porariness *n.* (טעמ'-פא-רע-רי-נעס) צייטווייליגקייט, פארלויפיגקייט.

tem'porary *a.* (טעמ'-פא-רע-רי) טעמפארער, צייטווייליג, וואס איז אויף דערווייל.

tem'porary injunc'tion (טעמ'-פא-רע-רי אינ-דזשאנק'-שאן) א טעמפארערער אדער צייטווייליגער דעקרעט אדער אבהאלטס=בעפעהל פון א ריכטער.

ז. *injunction*.

temporisa'tion *n.* (טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) ז. *temporization*.

tem'porise *v.* (טעמ'-פא-ראיז) ז. *temporize*.

tem'poriser *n.* (טעמ'-פא-ראי-זער) ז. *temporizer*.

temporiza'tion *n.* (טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) דאס שטימען מיט דער צייט, דאס צופאסען זיך צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; צופאסונג צו פרעמדע מיינונגען; דאס אונטערווארפען זיך אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען; דאס אונטערגעבען זיך, דאס נאכגעבען; צעגערונג, אבלעגונג, פערציהונג.

tem'porize *v.* (טעמ'-פא-ראיז) צעגערען, אבציהען, אבלעגען; שטימען מיט דער צייט; זיך צופאסען צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; נאכגעבען; זיך אונטערווארפען אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען; זיך צופאסען צו פרעמדע מיינונגען.

tem'porizer *n.* (טעמ'-פא-ראי-זער) איינער וואס שטימט מיט דער צייט, איינער וואס פאסט זיך צו צו דער צייט; א נאכגעבינער מענש; איינער וואס אונטערווארפט זיך אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען.

tem'porizing *a.* (טעמ'-פא-ראי-זינג) וואס שטימט מיט דער צייט, וואס פאסט זיך צו צו דער צייט; נאכגעביג; זיך צופאסענד צו פרעמדע מיינונגען.

tem'porizingly *adv.* (טעמ'-פא-ראי-זינג-לי) שטימענדיג מיט דער צייט, זיך צופאסענדיג צו דער צייט; מיט נאכגעביגקייט צו פרעמדע מיינונגען.

tempt *v.* (טעמפט) פערפיהרען; ברייגנען צו א נסיון; רייצען, אנרייצען.

temptabil'ity *n.* (טעמפ-טע-ביל'-אי-טי) פערפיהרבארקייט, דאס קענען פערפיהרען אדער ברייגנען צו א נסיון.

temp'table *a.* (טעמפ'-טעבל) פערפיהרבאר, וואס קען פערפיהרט ווערען; וואס קען גערייצט ווערען.

temp'tableness *n.* (טעמפ'-טעבל-נעס) ז. *temptability*.

tempta'tion *n.* (טעמפ-טיי'-שאן) א נסיון; רייצונג; פערפיהרונג.

tempta'tional *a.* (טעמפ-טיי'-שאנ-על) פערפיהרעריש; וואס ברייגנט צו א נסיון.

temp'ter *n.* (טעמפ'-טער) א פערפיהרער, אן אנרייצער צו בייזעס.

temp'ting *a.* (טעמפ'-טינג) פערפיהרעריש; וואס רייצט.

temp'tingly *adv.* (טעמפ'-טינג-לי) אויף א פערפיהרערישען אופן; רייצענדיג, אנרייצענדיג.

temp'tingness *n.* (טעמפ'-טינג-נעס) דאס זיין פערפיהרעריש, פערפיהרערישקייט.

temp'tress *n.* (טעמפ'-טרעס) א פערפיהרערין; אן אנרייצערין צו בייזעס.

temse *n.* (טעמס) א זיפ.

temse'-bread *n.* (טעמס'-ברעד) ברויט געבאקען פון דין=געזיפטען מעהל.

tem'ulence *n.* (טעמ'-יו-לענס) בעטרונקענהייט, שכרות.

tem'ulent *a.* (טעמ'-יו-לענט) בעטרונקען, שכור.

tem'ulently *adv.* (טעמ'-יו-לענט-לי) זייענדיג בעטרונקען, זייענדיג שכור.

tem'ulentness *n.* (טעמ'-יו-לענט-נעס) ז. *temulence*.

ten *a.* and *n.* (טען) צעהן; די צאהל צעהן; א צעהנדלינג; א צעהנטעל [אין קארטען]; צעהן אוהר.

tenabil'ity *n.* (טענ-ע-ביל'-אי-טי) די האלטבארקייט, די מעגליכקייט געהאלטען אדער פערטיידיגט צו ווערען.

ten'able *a.* (טענ'-עבל) האלטבאר, וואס קען אנגעהאלטען ווערען; וואס קען פערטיידיגט ווערען.

ten'ableness *n.* (טענ'-עבל-נעס) ז. *tenability*.

ten'ace *n.* (טענ'-איים) אין דעם קארטען=שפיעל וויסט — די בעסטע און די דריטע בעסטע קארט פון איין פארב אין האנד.

tena'cious *a.* (טי-נייי'-שאס) פעסטהאלטענד; הארטנעקיג, פער'עקשנ'ט; שטייף, פעסט; קלעפיג; וואס האלט פעסט צוזאמען; וואס בעהאלט לאנג אין זכרון.

tena'ciously *adv.* (טי-נייי'-שאס-לי) האלטענדיג פעסט אדער שטייף; ניט ארויסלאזענדיג פון דער האנד; מיט הארטנעקיגקייט, מיט עקשנות; קלעפיג.

tena'cious mem'ory (טי-נייי'-שאס מעמ'-א-רי) א גוטער זכרון.

tena'ciousness *n.* (טי-נייי'-שאס-נעס) דאס האלטען פעסט; דאס ניט ארויסלא-

זען פון דער האנד; דאס בעהאלטען אין זכרון; פעסטקייט; שטייפקייט; הארטנעקיגקייט; קלעפיגקייט.

tenac'ity *n.* (טי-נעס'-אי-טי) די איינגעשאפט צו האלטען פעסט; שטייפקייט, פעסטקייט; הארטנעקיגקייט; די שטארקקייט פון זכרון; קלעפיגקייט; אין פיזיק — די קאהעזיאנס-קראפט [די קראפט וועלכע האלט פעסט צוזאמען די טיילכעלעך פון מאטעריע. ז. *cohesion*].

tenac'ulum *n.* (טי-נעק'-יו-לאם) אן ארטעריען-פינצעט [אזא כירורגישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א שפיציגען האקען אדער קרוטשאק אין א הענטעל און וועלכער ווערט בענוצט אויסצוזוכען די ארטעריען ביי אפעראציאנען].

tenail' *n.* (טע-נייל') ז. *tenaille*.

tenaille' *n.* (טע-נייל') אין פעסטונגס-ווערק — דער וואל אדער די אויסערע פעסטונגס-וואנד אין דעם הויפט-גראבען.

ten'ancy *n.* (טענ'-ען-סי) פאכט, ארענדע; דאס נעהמען אין ארענדע; בעזיץ; צייטווייליגער בעזיץ; גרונט-בעזיץ; דער משך פון בעזיץ; דער משך אויף וועלכען מען נעהמט לאנד אדער הייזער אויף ארענדע.

ten'ancy at will (טענ'-ען-סי עט הוויל) א פאכט אדער ארענדע וואס קען אבגעזאגט ווערען צו יעדער צייט.

ten'ancy by entire'ties (טענ'-ען-סי באי ען-טאיר'-טיז) א פאכט אדער ארענדע וואס ווערט ארויסגעגעבען צו א מאן און זיין פרוי מיט דעם תנאי דאס די ארענדע אדער דער פאכט איז ניט טיילבאר נאר געהערט צו ביידען.

ten'ancy in com'mon (טענ'-ען-סי אין קאמ'-אן) א געמיינשאפטליכע אונטיילבארע ארענדע אדער פאכט [אן אונטיילבארע ארענדע וואס ווערט ארויסגעגעבען צו עטליכע פערזאנען אין געמיינשאפט, וואו יעדער האט אבער א קאנטראקט אויף זיין אייגענעם נאמען אויף זיין טייל].

ten'ant *n. and v.* (טענ'-ענט) א פאכטער, אן ארענדאר, א שכן; א לעהנסמאן, א וואסאל; איינער וואס האלט לאנד פאר געוויסע דיענסטע אדער פערפליכטונגען; אן ערד-בעזיצער; איינער וואס וואהנט אין א געדונגענער וואהנונג; אן איינוואהנער; אן אנגעקלאגטער אין א פראצעס וועגען אונבעוועגליכען אייגענטום [ווי לאנד אדער הייזער]; האלטען אין פאכט אדער אין ארענדע.

ten'antable *a.* (טענ'-ען-טעבל) וואס קען פערדונגען ווערען, וואס קען גענומען ווערען אין פאכט אדער ארענדע; וואהנבאר, וואס קען בעוואהנט ווערען.

ten'antableness *n.* (טענ'-ען-טעבל-נעס) וואהנבארקייט, דאס קענען בעוואהנט ווערען; דאס קענען פערדונגען ווערען, דאס קענען גענומען ווערען אין פאכט אדער אין ארענדע.

ten'ant at suf'ferance (טענ'-ענט עט סאפ'-ער-ענס) א פאכטער אדער ארענדאר וואס בלייבט וואהנען שוין נאכדעם ווי זיין קאנטראקט האט זיך געענדיגט, ניט שליסענדיג קיין נייעם אבמאך מיט דעם אייגענטימער.

ten'ant at will (טענ'-ענט עט הוויל) א פאכטער, אן ארענדאר וואס דער אייגענטימער קען איהם אבזאגען צו יעדער צייט, ווען ער וויל.

ten'ant by cour'tesy (טענ'-ענט באי קויר'-טע-סי) א מאן וואס בלייבט, לויט דעם אנגענומענעם מנהג, וואהנען אויף זיין ווייב'ס גיטער נאך איהר טויט [הגם געזעצליך געהערען די גיטער ניט צו איהם נאר צו דער פרוי'ס יורשים צו וועלכע זיי געהען שפעטער איבער, ווען דער מאן שטארבט].

ten'ant-far'mer *n.* (טענ'-ענט-פאר'-מער) א פאכטער אדער אן ארענדאר פון לאנד.

ten'ant-far'ming *n.* (טענ'-ענט-פאר'-מינג) דאס האלטען לאנד אין ארענדע.

ten'ant for life (טענ'-ענט פאר לאיף) א פאכטער אדער ארענדאר, וואס האט די ארענדע אויף זיין גאנצען לעבען; איינער צו וועמען גרונד-אייגענטום בעלאנגט נור ביי זיין לעבען.

ten'ant in cap'ite (טענ'-ענט אין קעפ'-אי-טיע) ז. *tenant in chief*.

ten'ant in chief (טענ'-ענט אין טשיעף) דעם קעניג'ס לעהנסמאן, פאכטער אדער ארענדאר [אין דער פעאדאלער ארדנונג — איינער וואס האט געהאלטען לאנד דירעקט פון קעניג און ניט פון א פריץ].

ten'ant in com'mon (טענ'-ענט אין קאמ'-אן) איינער וואס האלט אין ארענדע לאנד-אייגענטום בשותפות מיט אן אנדערען. ז. *tenancy in common*.

tan'ant in dow'er (טענ'-ענט אין דאו'-ער) אן אלמנה וואס בעזיצט אייגענטום אלס ירושה-רעכט [דאס דריטעל פון דעם מאן'ס אייגענטום וואס בעלאנגט צו איהר לויט'ן געזעץ].

ten'antless *a.* (טענ'-ענט-לעס) אהן שכנים, אהן בעוואהנער; אונבעוואהנט.

ten'ant-right *n.* (טענ'-ענט-ראיט) דאס ארענדע-רעכט, די חזקה אויף ארענדע [א פארצייטיגעס רעכט אדער חזקה אויף ארענדע, וואס מען האט געקענט האלטען און איבערגעבען בירושה אונאבהענגיג פון דעם אייגענטימער'ס צושטימונג]; די פאדערונג פון די פאכטער אין ענגלאנד און אירלאנד, אז זיי זאלען קענען בלייבען ביי זייער פאכט אזוי לאנג ווי זיי צאהלען ארענדע-געלד און פיהרען זיך אויף אנשטענדיג, אז זיי זאלען האבען דאס רעכט איבערצוגעבען די ארענדע צו אן אנדערען, אז דער לאנד-אייגענטימער זאל זיי בעלוינען, ווען ער וויל זיי מעהר ניט האבען פאר פאכטער און אז דאס ארענדע-געלד זאל ניט געהעכערט ווערען צו פיעל.

ten'antry *n.* (טענ'-ען-טרי) שכנים, בעוואהנער; פאכטער, ארענדארעס; לעהנסמענער, וואסאלען [אין דער פעאדאלער ארדנונג — די יעניגע וואס האבען געקראגען א לאנד-בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע אדער פערפליכטונגען].

tench *n.* (טענטש) א שלייען [אזא עס-בארער פיש].

Tench

tench'-weed *n.* (טענטש'-הוויעד) ז. *pondweed*.

ten command'ments (טען קא-מענד'-מענטס) די צעהן געבאט, די עשרת הדברות.

tend *v.* (טענד) 1. זיך בעוועגען אין א געוויסער ריכטונג, זיך ריכטען, זיין גערichטעט; ציעלען; 2. האבען א טענדענץ, האבען א נייגונג [עפעס צו פעראורזאכען]; 3. ווירקען, ארויסרופען, פעראורזאכען; דיענען צו עפעס; פיהרען צו עפעס; 4. בעוואכען, בעגלייטען; 5. אומגעהן [ארום אימעצען אדער ארום עפעס], אויפפאסען; 6. בעדיענען; 7. שווייען [אומדרעהן א פעראנקערטע שיף לויט'ן שטראם].

1. I do not know whither your argument **tends**. 2. Exercise **tends** to strengthen the muscles. 3. His only wish is that his work may **tend** to the welfare of mankind. 5. The mother **tends** the sick child. 6. I have to **tend** upon my father.

ten'dance *n.* (טענ'-דענס) דאס אומגעהן ארום עפעס אדער אימעצען, אויפפאסונג; בעוואכונג; די בעגלייטונג, די נאכפאלגערשאפט, די דיענערשאפט.

ten'dence *n.* (טענ'-דענס) ז. *tendance*.

ten'dency *n.* (טענ'-דען-סי) טענדענץ, נייגונג, ריכטונג; שטרעבונג, ציעלונג.

ten'der *a., n. and v.* (טענ'-דער) 1. צארט, זאנפט, דעליקאט; ווייך; שוואך; 2. צערטליך, מילד, ווייכהערציג; ליעב, טהייער; עמפפינדליך; פיהלענד; 3. פארזיכטיג, צערטליך זארגענד, שוינענד; 4. וואס בויגט זיך [וועגען א שיף]; 5. איינער וואס בעוואכט, בעדיענט, זארגט [אום עפעס אדער אימעצען], אן אויפפאסער, א וועכטער, א וועכטעריין; 6. א פראוויאנט-שיף, א שיף וואס בעגלייט א צווייטע שיף [און בעזארגט זי מיט פראוויאנט, מיט אויסקינפטע א. ז. וו.]; א קויהלען-קאמער ביי א לאקאמאטיוו; 7. אן אנבאט, אן אנבאט וועגען א פאדריאד, א צאהלונגס-אנבאט; 8. א צאהלונגס-מיטעל, געזעצליכעס געלד; 9. שעצען, שוינען, אויפפאסען אדער אבהיטען מיט ליעבע און צערטליכקייט; 10. מאכען צארט, דעליקאט, צערטליך אדער עמפפינדליך; 11. אנבאטען, מאכען אן אנבאט; אנגעבען, פארשלאגען; פארלעגען; 12. מאכען אן אנבאט וועגען א פאדריאד.

3. He is very **tender** to his family. 5. He is a machine **tender**. 8. Only gold is legal **tender** in England. 11. I intend to **tender** my resignation.

ten'der age (טענ'-דער איידזש) דאס צארטע עלטער, די יונגע יאהרען.

ten'der-dy'ing *a.* (טענ'-דער-דאי'-אינג) וואס שטארבט יונגערהייד.

tenderee' *n.* (טען-דער-איע') איינער וועמען מען מאכט אן אנבאט, איינער וועמען מען לעגט פאר אן אבצאהלונג אדער בעלוינונג.

ten'derer *n.* (טענ'-דער-ער) אן אנבאטער, איינער וואס לעגט עפעס פאר אדער מאכט אן אנבאט; איינער וואס מאכט ווייך [ווי למשל, פלייש].

ten'der-eyed *a.* (טענ'-דער-איד) 1. וואס האט צארטע, ליעבע אויגען; 2. שוואך-אויגיג, מיט א שוואכער ראיה.

2. You must not think him so **tender-eyed** as not to see your follies.

ten'derfoot *n.* (טענ'-דער-פוט) א ניי-איינגעוואנדערטער [אין די סטעפען-געגענדען פון אויסטראליען און פון די וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא], א "גרינהארן", אן אונערפאהרענער.

ten'der-foot'ed *a.* (טענ'-דער-פוט'-עד) וואס האט צארטע אדער עמפפינדליכע פיס; פארזיכטיג, שרעקעדיג; אונערפאהרען, ניי-איינגעוואנדערט [אין די סטעפעס-געגענדען פון אמעריקא און אויסטראליען].

ten'der-foot'edness *n.* (טענ'-דער-פוט'-עד-נעס) אונערפאהרענהייט, "גרינקייט", דאס זיין א ניי-איינגעוואנדערטער

[אין די סטעפעס=געגענדען פון אמעריקא און אויסטראליען].

ten′derfoots *n.* (טענ′-דער-פוטס) ניי=איינגעוואנדערטע, "גרינהארנס". ז. ***tenderfoot***

ten′der-hear′ted *a.* (טענ′-דער-האר′-טעד) ווייכהערציג, מיטליידיג, עמפפינדליך, פיהלענד.

ten′der-hear′tedly *adv.* (טענ′-דער-האר′-טעד-לי) מיט ווייכהערציגקייט, מיט מיטלייד; אויף אן עמפפינדליכען אדער פיהלענדען אופן.

ten′der-hear′tedness *n.* (טענ′-דער-האר′-טעד-נעס) ווייכהערציגקייט, מיטליידיגקייט; עמפפינדליכקייט, דאס זיין שטארק פיהלענד.

ten′derling *n.* (טענ′-דער-לינג) א צו=פיעשטשעטעס אדער פערצערטעלטעס קינד; א פערצערטעלטער מענש; א שוועכלינג; איינער פון די ערשטע הערנער פון א הירש.

ten′derloin *n.* (טענ′-דער-לאין) ווייכעס לענדען=פלייש [פון רינד=פיה].

Ten′derloin *n.* (טענ′-דער-לאין) א קווארטאל אין ניו יארק [און אויך אין אנדערע שטעדט אין אמעריקא], וואו עס געפינען זיך די מייסטע טעאטערע און אריסטאקראטישע רעסטאראנען און וואו מען פיהרט בכלל א פרעהליכעס און אויסגעלאסענעס נאכט=לעבען.

ten′derly *adv.* (טענ′-דער-לי) צערטליך, פריינדליך; מיט ליעבע; דעליקאט; שארף=פיהלענד [א וועהטאג]; מיט ביטערקייט [וויינען].

ten′der-min′ded *a.* (טענ′-דער-מאינ′-דעד) ווייכהערציג, מיטליידיג, פיהלענד.

ten′derness *n.* (טענ′-דער-נעס) צארטקייט, זאנפטקייט; דעליקאטנעקייט; ווייכקייט; שוואכקייט; צערטליכקייט; עמפפינדליכקייט; צערטליכע בעזארגטקייט [וועגען אימעצען אדער עפעס].

ten′der pas′sion (טענ′-דער פעש′-אן) ליעבע.

ten′der point (טענ′-דער פאינט) דער שוואכער פונקט, דער דעליקאטער פונקט.

ten′der-si′ded *a.* (טענ′-דער-סאי′-דעד) וואס בויגט זיך לייכט [וועגען א שיף].

ten′der woes (טענ′-דער הוואוז) ליעבעס=שמערצען, ליעבעס=וועהען.

ten′dines *n.* (טענ′-די-ניעז) קאסקע=אדערען, צאפ=אדערען [פלעקסען, זשילעס]; קאסקע=פערבינדונגען [פון טיילען פון מוסקולען אדער פון מוסקולען מיט ביינער]. ז. ***tendon***

ten′dinous *a.* (טענ′-די-נאס) וואס איז שייך צו קאסקע [צאפ] אדער קאסקע=אדערען [פלעקסען, זשילעס]; אדערדיג, פול מיט אדערען. ז. ***tendon***

ten′do *n.* (טענ′-דאו) ז. ***tendon***

ten′don *n.* (טענ′-דאן) קאסקע=געוועב [צאפ=געוועב]; א קאסקע=אדער, א פלעקסע [קאסקע=פערבינדונג צווישען טיילען פון א מוסקול און צווישען א מוסקול און א ביין].

tend on (טענד אן) בעדיענען.

ten′donous *a.* (טענ′-דאנ-אס) ז. ***tendinous***

ten′dotome *n.* (טענ′-דא-טאום) ז. ***tenotome***

ten′dril *n. and a.* (טענ′-דריל) א ראנקע [דער פאדים=ארטיגער טייל פון א פלאנצע וואס דרעהט זיך ארום עפעס אום זיך אנצוהאלטען]; זיך דרעהענד, זיך ארומפלעכטענד, קלעטערענד [וועגען א פלאנצע].

ten′driled *a.* (טענ′-דרילד) וואס האט ראנקען. ז. ***tendril***

ten′drilled *a.* (טענ′-דרילד) ז. ***tendriled***

tend upon′ (טענד א-פאן′) בעדיענען.

tenebrif′ic *a.* (טענ-אי-בריפ′-איק) פערפינסטערענד, פערטונקלענד, וואס פערשפרייט פינסטערניש.

ten′ebrose *a.* (טענ′-אי-בראוס) ז. ***tenebrous***

tenebros′ity *n.* (טענ-אי-בראס′-אי-טי) פינסטערקייט.

ten′ebrous *a.* (טענ′-אי-בראס) פינסטער, חשך.

ten′ebrousness *n.* (טענ′-אי-בראס-נעס) ז. ***tenebrosity***

ten′ement *n.* (טענ′-ע-מענט) א געדונגענעס שטיק לאנד; די האלטונג פון לאנד אדער גיטער, א בעזיץ; א הויז וואס איז בעוואהנט פון א פאמיליע; א וואהנונג, א דירה; א טענעמענט=הויז [ז. ***tenement-house***].

tenemen′tal *a.* (טענ-ע-מענ′-טעל) וואס קען געדונגען ווערען אדער געהאלטען ווערען אין ארענדע [ווי א הויז אדער לאנד]; וואס איז שייך צו ארענדע; וואס ווערט געדונגען אדער געהאלטען אין ארענדע.

tenemen′tal lands (טענ-ע-מענ′-טעל לענדז) לאנד וואס פרייע ארענדאטארען אדער פאכטער האלטען פון א פעאדאלען פריץ.

tenemen′tary *a.* (טענ-ע-מענ′-טע-רי) ז. ***tenemental***

ten′ement-house *n.* (טענ′-ע-מענט-האוס) א טענעמענט=הויז [א הויז מיט בעזונדערע וואהנונגען צום פערדינגען; א הויז מיט מעהר ווי דריי שכנים; א הויז מיט פיעל וואהנונגען פאר דער ארימער בעפעלקערונג].

ten′ent *a.* (טענ′-ענט) וואס האלט; אין זאאלאגיע — וואס איז געברויכט צום אנהאלטען זיך.

The feet of insects are provided with tenent bristles.

tenes′mic *a.* (טי-נעס′-מיק) וואס איז שייך צו שטוהל=צוואנג. ז. ***tenesmus***

tenes′mus *n.* (טי-נעס′-מאס) דער שטוהל=צוואנג [א קראנקהאפטע נייגונג אפט צו האבען שטוהל=גאנג אדער משתין צו זיין, כאטש מען קען עס ניט טהאן אדער מען קען עס זעהר ווייניג טהאן].

ten′et *n.* (טענ′-עט) א גרונדזאץ, א פרינציפ, א רעגעל, א כלל, א דאגמא.

ten′fingers *n.* (טענ′-פינ-גערז) א שטערן=פיש מיט צעהן שטראהלען. ז. ***starfish***

ten′fold *a. and adv.* (טענ′-פאולד) צעהנפאך; צעהן מאל אזוי פיעל.

ten′-for′ties *n.* (טענ′-פאהר′-טיז) אזעלכע פינף=פראצענטיגע רעגיערונגס=אקציעס אין די פעראייניגטע שטאאטען, ארויסגעלאזען אין יאהר 1864.

ten′-for′ty bonds (טענ′-פאהר′-טי באנדז) ז. ***ten-forties***

te′nia *n.* (טיע′-ני-א) ז. ***tænia***

Tenn. אבקירצונג פון ***Tennessee*** [טענעסיע — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ten′nantite *n.* (טענ′-ענט-איט) טענאנטיט [אזא גרויער אדער שווארצער מינעראל].

ten′ner *n.* (טענ′-ער) א צעהן=פונט אסיגנאציע [פאפיער=געלד אויף דער סומע פון צעהן ענגלישע פונט אדער אונגעפעהר פופציג דאלאר].

ten′nis *n.* (טענ′-איס) טענים [אזא באל=שפיעל וואס ווערט געשפיעלט אין א פערמאכטען פלאץ און אין וועלכער דער באל ווערט געווארפען מיט א נעץ=פערמיגער לאפעטקע].

ten′nis-arm *n.* (טענ′-איס-ארם) א געלעהמטקייט אין דער האנד [ביי טענים=שפיעלער].

ten′nis-ball *n.* (טענ′-איס-באהל) א טענים=באל. ז. ***tennis***

ten′nis-court *n.* (טענ′-איס-קאורט) א טענים=הויף, א טענים=הויז, א פלאץ וואו מען שפיעלט טענים. ז. ***tennis***

ten′nis-el′bow *n.* (טענ′-איס-על′-באו) ז. ***tennis-arm***

ten′nis rack′et (טענ′-איס רעק′-עט) א טענים=שלאג=נעץ [אזא נעץ=עהנליכע לאפעטקע צום אבקלאפען דעם באל אין טענים=שפיעל]. ז. ***tennis***

ten′no *n.* (טענ′-או) דער הימלישער הערשער, דער אימפעראטאר [א טיטול פון יאפאנעזישען הערשער].

ten′-o′clock′ *n.* (טענ′-א-קלאק′) ז. ***star-of-Bethlehem***

tenog′raphy *n.* (טי-נאג′-רע-פי) בעשרייבונג פון קאסקע [צאפ] אדער פון די פלעקסע [זשילעס]. ז. ***tendon***

tenol′ogy *n.* (טי-נאל′-א-דזשי) דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער קאסקע [צאפ] אדער מיט די פלעקסען [זשילעס]. ז. ***tendon***

ten′on *n. and v.* (טענ′-אן) דער צאפען [אן ארויסשטארצענדער טייל פון א שטיק האלץ אדער אנדער מאטעריאל וואס פאסט זיך אריין אין דער אויסהוילונג פון אן אנדער שטיק]; צוזאמענשליסען; בעפעסטיגען מיט א צאפען. ז. ***mortise and tenon***

ten′oner *n.* (טענ′-אנ-ער) א צאפען=מאשין [א מאשין צו שניידען צאפענס]. ז. ***tenon***

ten′oning-machine′ *n.* (טענ′-אנ-אינג-מע-שין′) ז. ***tenoner***

tenoni′tis *n.* (טענ-א-נאי′-טיס) אזא אויגען=ענטצינדונג. ז. ***Tenon's capsule***

ten′on-saw *n.* (טענ′-אנ-סאה) א צאפען=זעג [צו שניידען צאפענס]. ז. ***tenon***

Ten′on's cap′sule (טענ′-אנז קעפ′-סיול) אזא הייטעל ארום דעם מיטעל=טייל פון דעם אויג=אפעל.

ten′or *n. and a.* (טענ′-אר) 1. די אנגענומענע, געוועהנליכע אדער אלגעמיינע ריכטונג; 2. געדאנקען=גאנג, געדאנקען=ריכטונג; אינהאלט, זין, בעדייטונג; 3. א ריכטיגע קאפיע; 4. א טענאר, א טענאר=שטימע, א טענאר=זינגער; א טענאר=אינסטרומענט [אן אינסטרומענט וואס שפיעלט די דריטע שטימע]; אן אינסטרומענט צווישען אלט און באס; אן אלט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]; 5. וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א טענאר.

1. Our stay in the country broke the even tenor of our life. 2. Emigration to the newly discovered America was greatly encouraged by the liberal tenor of the royal ordinances.

ten′or bell (טענ′-אר בעל) דער הויפט גלאק צווישען א רייה גלעקער.

ten′or clef (טענ′-אר קלעף) איז מו=

זיק — דער מוזיק=שליסעל אויף דער דריטער שורה פון נאטען.

ten'or drum (טענ'-אר דראם) א ווירבעל=פויק.

tenori'no *n.* (טענ-א-ריע'-נא) א פאלצעט=טענאר=שטימע; א פאלשע אדער געמאכטע טענאר=שטימע; א פאלצעט=טענאר.

ten'orist *n.* (טענ'-אר-איסט) א טענאר, א טענאר=זינגער, א שפיעלער אויף א טענאר=אינסטרומענט.

tenor'rhaphy *n.* (טי-נאר'-ע-פי) ז. *tenosuture*.

ten'or vi'olin (טענ'-אר וואי'-א-לין) אן אלט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

tenosi'tis *n.* (טענ-א-סאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער קאסקע [צאפ] אדער פון א פלעקסע [א קאסקע=אדער, א קאסקע=פערבינדונג]. ז. *tendon*.

ten'osuture *n.* (טענ'-א-סיו-טשור) די צונויפנעהונג אדער צוזאמענפעסטיגונג פון קאסקע [צאפ].

ten'otome *n.* (טענ'-א-טאום) אין כירורגיע — א מעסערעל צו פאנאנדערשנייַדען קאסקע [צאפ].

tenot'omize *v.* (טי-נאט'-א-מאיז) פאנאנדערשניידען קאסקע [צאפ].

tenot'omy *n.* (טי-נאט'-א-מי) די צושניידונג אדער פאנאנדערטיילונג פון קאסקע [צאפ] אדער פון די פלעקסען [קאסקע=פערבינדונג]. ז. *tendon*.

ten'penny *a.* (טענ'-פענ-אי) וואס איז ווערטה צעהן פענעס [אונגעפעהר 20 אמעריקאנער סענט].

ten'pins *n.* (טענ'-פינז) קעגעל=שפיעל מיט צעהן קעגלען.

ten'-poun'der *n.* (טענ'-פאונ'-דער) עטוואס וואס וועגט צעהן פונט; איינער וואס האט צעהן פונט סטערלינג יעהרליכע איינקינפטע; א באנק=בילעט פון צעהן פונט סטערלינג; אזא הערינג.

ten'rec *n.* (טענ'-רעק) אן איגעל אדער יאזשיק פון מאדאגאסקאר [דער גרויסער אינזעל וואס ליעגט אין מזרח=זייט פון צענטראל=אפריקא].

ten'-roomed *a.* (טענ'-רוהמד) מיט צעהן צימערען [וועגען א הויז].

tense *n. and a.* (טענס) אין גראמאטיק — דאס טעמפוס, די צייט; די פארם פון א צייטווארט, וועלכע דריקט אויס ווען די האנדלונג אדער דער צושטאנד איז פארגעקומען [ווי למשל: "איך נעהם", "איך האב גענומען", "איך וועל נעהמען"]; אנגעצויגען; געשפאנט, שטייף, שטראם.

tense'less *a.* (טענס'-לעס) אהן שפאנונג, ניט שטייף אנגעצויגען.

tense'lessness *n.* (טענס'-לעס-נעס) דאס זיין אהן שפאנונג אדער ניט שטייף אנגעצויגען.

tense'ly *adv.* (טענס'-לי) שטייף אנגעצויגען, געשפאנט.

tense'ness *n.* (טענס'-נעס) אנגעצויגענקייט, געשפאנטקייט; שטייפקייט.

tensibil'ity *n.* (טענ-סי-ביל'-אי-טי) אנגעצויגענקייט, אויסגעצויגענקייט, שפאנבארקייט.

ten'sible *a.* (טענ'-סיבל) וואס קען אויסגעצויגען אדער אנגעצויגען ווערען; שפאנבאר.

ten'sile *a.* (טענ'-סיל) ז. *tensible*.

tensil'ity *n.* (טענ-סיל'-אי-טי) ז. *tensibility*.

ten'sion *n. and v.* (טענ'-שאן) אנציהונג, שפאנונג; אנשטרענגונג, אנשטרענגונגס=קראפט; דאס אנציהען, די אויסציהונג; אנגעצויגענקייט; א פארריכטונג אין א נעה=מאשין, דורך וועלכער דער פאדים איז אנגעצויגען; אנציהען, מאכען אנגעצויגען אדער אנגעשטרענגט.

ten'sional *a.* (טענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו שפאנונג אדער אנגעשטרענגטקייט.

ten'sion-bar *n.* (טענ'-שאנ-באר) א שטאנג צו שאפען אדער צו פערהאלטען א שפאנונג.

ten'sion-mem'ber *n.* (טענ'-שאנ-מעמ'-בער) א שטאנג אין א ראהם אויפצונעהמען דעם דרוק אדער די שפאנונג וואס ווירקט אויף'ן ראהם.

ten'sion-rod *n.* (טענ'-שאנ-ראד) דער צוג=שטאנג [א שטאנג וואס ציהט צוזאמען די טיילען פון עפעס, ווי פון א וואגאן, געביידע א. ד. ג.].

ten'sion-roll'er *n.* (טענ'-שאנ-ראול'-ער) א שייבע אדער א רעדעל וואס דריקט אויף א טרייב=רימען פון א מאשין און האלט איהם אנגעצויגען.

ten'sity *n.* (טענ'-סי-טי) ז. *tenseness*.

ten'sive *a.* (טענ'-סיוו) שפאנענד; אנציהענד; געשפאנט.

ten'son *n.* (טענ'-סאן) א קאנקורס אין דיכטונג אדער געזאנג צווישען צוויי טרובאדורען [ז. *troubadour*]; דאס געדיכט וואס דער טרובאדור דעקלאמירט אדער זינגט אין דעם קאנקורס.

ten'sor *n. and a.* (טענ'-סאר) אין אנאטאמיע — א שטרעק=מוסקול [א מוסקול וואס שטרעקט אוים אדער ציהט פאנאנדער א גליעד]; וואס שטרעקט אדער ציהט פאנאנדער [וועגען געוויסע מוסקולען].

ten'-strike *n.* (טענ'-סטראיק) אין אמעריקאנער קעגעל=שפיעל — א קלאפ וואס ווארפט אנידער צעהן קעגלען; א טהאט אדער האנדלונג וואס איז פאלשטענדיג ערפאלגרייך.

tent *n. and v.* (טענט) א געצעלט, א בוידעל, א פאלאטקע; ביים פאטאגראפירען אויף'ן פרייען פעלד — אזא אפאראט וואס ווערט בענוצט אנשטאט דעם פינסטערען חדר אין א פאטאגראפישער סטודיא; אין כירורגיע — א שטיקעל מארלע אדער אן אנדער מאטעריאל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אן עפנונג אדער וואונד צו האלטען אפען א וואונד, אריינשטעקענדיג מאכען א געצעלט; לעבען אין א געצעלט: עקזאמענירען, אונטערזוכען [א וואונד]; האלטען אפען א וואונד, אריינשטעקענדיג אין איהר קארפיע אדער מארלע; אויסציהען [א שטיק לייוועגד].

Tent

ten'tacle *n.* (טענ'-טעקל) אין זאאלאגיע — דער פיהל=הארן פון אן אינזעקט אדער ווייך=טהיער [די הערנדלעך, מיט וועלכע זיי פיהלען און טאפען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פיהל=הערנדעל; א פיהלער.

ten'tacled *a.* (טענ'-טעקלד) וואס האט א פיהל=הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ular *a.* (טענ-טעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פיהל=הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ulated *a.* (טענ-טעק'-יו-ליי-טעד) ז. *tentacular*.

tentac'uliform *a.* (טענ-טעק'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א פיהל=הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ulum *n.* (טענ-טעק'-יו-לאם) ז. *tentacle*.

tenta'tion *n.* (טענ-טיי'-שאן) דאס צופאסען א זאך נאך א רייה פראבען און עקספערימענטען.

ten'tative *a. and n.* (טענ'-טע-טיוו) וואס איז געגרינדעט אויף פראבע אדער פערזוך; עקספערימענטאל, עמפיריש; א פראבע, א פערזוך; אן עקספערימענט.

ten'tatively *adv.* (טענ'-טע-טיוו-לי) דורך אויספרובירען, דורך פראבע; אויף אן עקספערימענטאלען שטייגער.

tent'-bed *n.* (טענט'-בעד) א געצעלט=בעט [א בעט מיט אן ארומגעהאנגענעם טוך אדער צייג]; א הימעל=בעט.

tent'-cat'erpillar *n.* (טענט'-קעט'-ער-פיל-אר) אזא אמעריקאנער זייד=ווארים, וועלכער וועבט זיינע זייד=פעדים אויף צווייגלעך און בלעטלעך פון בוימער.

tent'-cloth *n.* (טענט'-קלאהטה) לייוועגד, פון וועלכער מען מאכט געצעלטען.

ten'ted *a.* (טענ'-טעד) בעדעקט מיט געצעלטען אדער פאלאטקעס [ווי א לאגער].

ten'ter *n. and v.* (טענ'-טער) איינער וואס לעבט אין א געצעלט; א מאשין אדער ראהם אנצוציהען לייוועגד אדער געוואנד, עס זאל זיך ניט איינקארטשען ביים טריקענען זיך; א האקען אנצוציהען לייוועגד אדער געוואנד אויף א ראהם; איינע פון די קליינע פיהל=הערלעך אויף דעם פוס פון א פליג; איינער וואס גיט אכטונג אויף די מאשינען אין א פאבריק; דער פארמאן אדער אויפזעהער אין א פאבריק; אנציהען לייוועגד אדער געוואנד אויף א ראהם.

ten'ter-frame *n.* (טענ'-טער-פריים) א ראהם אויף וועלכען עס ווערט אנגעצויגען לייוועגד אדער געוואנד צום טריקענען.

ten'ter-ground *n.* (טענ'-טער-גראונד) א פלאץ צום טריקענען טוך.

ten'ter-hook *n.* (טענ'-טער-הוק) א קרוטשאק אדער האקען אנצוציהען געוואנד אויף א ראהם צום טריקענען; עפעס וואס ציהט אן; א פייניגונגס=אינסטרומענט.

tent'-fly *n.* (טענט'-פלאי) די לייוועגד, מיט וועלכער מען בעציהט א געצעלט.

tent'-guy *n.* (טענט'-גאי) א הילפס=שטריק צו פערפעסטיגען א געצעלט אין א שטורם.

tenth *a. and n.* (טענטה) וואס איז דער צעהנטער; א צעהנטעל; מעשר; א צעהנטחלק פון די תבואות, וואס פלעגט אוועקגעגעבען ווערען דער קירך אדער דער רעגיערונג; אין מוזיק — דער צעהנטער טאן פון א גאמא.

tenth'ly *adv.* (טענטה'-לי) צעהנטענס.

ten'ting *n.* (טענ'-טינג) דאס אויסציהען לייוועגד צום טריקענען.

tent'-ma'ker *n.* (טענט'-מיי'-קער) א געצעלט=מאכער; איינער וואס מאכט פאלאטקעס.

tent'-peg *n.* (טענט'-פעג) ז. *tent-pin*.

tent'-pin *n.* (טענט'-פין) א געצעלט־פלעקעל, איינס פון די פלעקלעך וואס ווערען אריינגעשלאגען אין דער ערד און צו וועלכע עס ווערען צוגעפעסטיגט די שטריק פון געצעלט.

tent'-pole *n.* (טענט'-פאול) א געצעלט־שטאנג [א שטאנג אדער פלאקען וואס דיענט אויפצוהאלטען א געצעלט].

ten'ture *n.* (טענ'-טשור) ז. ***paper-hangings***.

tent'-wine *n.* (טענט'-הוואין) אזא רויטער וויין פון גאליציען אדער מאלאגא [שפאניען].

tent'wise *adv.* (טענט'-הוואיז) אין דער פארם פון א געצעלט.

tent'-work *n.* (טענט'-הוואירק) אזא האפטען אדער אויסנעהען, וואו די שטעך זיינען ניט געקרייצט, נאר זיי ליעגען זייט ביי זייט אין א דיאגאנאלער אדער שרעגער ריכטונג.

tenuifo'lious *a.* (טענ-יו-אי-פאו'-לי-אס) אין באטאניק — מיט דינע אדער שמאלע בלעטער.

tenuiros'ter *n.* (טענ-יו-אי-ראס'-טער) א פויגעל מיט א דינעם שנאבעל.

tenuiros'tral *a.* (טענ-יו-אי-ראס'-טרעל) מיט א דינעם שנאבעל [ווי געוויסע פויגלען].

tenu'ity *n.* (טע-ניו'-אי-טי) דינקייט, פיינקייט, שיטערקייט; איינפאכקייט, פראסטקייט.

ten'uous *a.* (טענ'-יו-אס) דין, פיין, קליין; שיטער.

ten'uousness *n.* (טענ'-יו-אס-נעס) דינקייט, פיינקייט; שיטערקייט.

ten'ure *n.* (טענ'-יור) דאס בעזיצען פון לאנד אדער גיטער פאר געוויסע דיענסטע צום פעאדאלען הערשער; דער לענסדיענסט צום פריץ פאר האלטען זיין לאנד; בעזיץ, די האלטונג פון לאנד אדער גיטער; די קוואליטעט פון א זאך אין בעצוג צו דער פראפארציאן פון די טיילען, פון וועלכע זי איז צוזאמענגעשטעלט.

tenu'to *a.* (טע-נוה'-טא) אין מוזיק — אויסגעצויגען, אויסגעהאלטען דעם פולען טעמפ [וועגען טענער].

ten'zon *n.* (טענ'-זאן) ז. ***tenson***.

teocal'li *n.* (טע-א-קעל'-אי) אזא פיראמידען־פערמיגע געביידע וואס פלעגט דיענען אלס טעמפעל ביי די פארצייטיגע מעקסיקאנער.

te'opan *n.* (טי'-א-פען) ז. ***teocalli***.

teosin'te *n.* (טע-א-סינ'-טע) די טעאסינטע [אזא מעקסיקאנער קוקורוזע־פלאנצע].

te'pee *n.* (טי'-פיע) אן אינדיאנישער וויגוואם אדער ביידעל.

tepefac'tion *n.* (טעפ-אי-פעק'-שאן) דאס מאכען לעבליך אדער ווארעמליך.

tep'efy *v.* (טעפ'-אי-פאי) ווערען לעבליך; מאכען לעבליך אדער ווארעמליך.

teph'ramancy *n.* (טעפ'-רע-מענ-סי) דאס נביאות־זאגען פון די אש פון א פערברענטען קרבן.

teph'roite *n.* (טעפ'-רא-איט) דער טעפראאיט [אזא מינעראל פון א אשגרויען קאליר].

teph'romancy *n.* (טעפ'-רא-מענ-סי) ז. ***tephramancy***.

tep'id *a.* (טעפ'-איד) לעבליך, ווארעמליך.

tepida'rium *n.* (טעפ-אי-דיי'-רי-אם) אין די אלט־רוימישע בעדער — דאס טעפידאריום [א צימער וואו עס איז מעסיג ווארעם, כדי צוצוגרייטען דעם קערפער צו דער הייסער באד].

tepid'ity *n.* (טי-פיד'-אי-טי) לעבליכקייט, ווארעמליכקייט.

tep'idness *n.* (טעפ'-איד-נעס) ז. ***tepidity***.

tep'or *n.* (טעפ'-אר) לעבליכקייט; מעסיגע ווארעמקייט.

ter *adv.* (טויר) אין מוזיק — דריי מאל [ווערט בענוצט צו בעצייכנען, אז א געוויסעס שטיק דארף ווידערהאלט ווערען דריי מאל נאכאנאנד].

teramor'phous *a.* (טער-ע-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם אדער כאראקטער פון אן אוננארמאלער בעשעפעניש, פון א פערזעהעניש.

ter'aph *n.* (טער'-עף) תרף, תרפים [איינער פון די הויז־געצען ביי די פארצייטיגע העברעער].

teratogen'ic *a.* (טער-ע-טא-דזשענ'-איק) טעראטאגעניש, וואס איז שייך צו טעראטאגעניע. ז. ***teratogeny***.

teratog'eny *n.* (טער-ע-טאדזש'-ע-ני) אין פאטאלאגיע — טעראטאגעניע, דאס געבעהרען פערזעהענישען אדער אוננארמאלע בעשעפענישען.

ter'atoid *a.* (טער'-ע-טאיד) עהנליך צו אן אוננארמאלער בעשעפעניש אדער צו א פערזעהעניש.

teratolog'ic *a.* (טער-ע-טא-לאדזש'-איק) ז. ***teratological***.

teratolog'ical *a.* (טער-ע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו טעראטאלאגיע. ז. ***teratology***.

teratol'ogist *n.* (טער-ע-טאל'-א-דזשיסט) א טעראטאלאגיסט, א קענער פון טעראטאלאגיע [ז. ***teratology***]; א ליעבהאבער פון מעשיות וועגען וואונדערליכע געשעהענישען.

teratol'ogy *n.* (טער-ע-טאל'-א-דזשי) טעראטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען אוננארמאלע בעשעפענישען אדער פערזעהענישען ביי חיות און פלאנצען; א מעשה וואס איז פול מיט גוזמאות און אוננאטירליכע איבערטרייבונגען וועגען זאכען און פאסירונגען.

terato'ma *n.* (טער-ע-טאו'-מא) א טעראטאמא, א געבארענע געשווילעכץ, וואס נעהמט אין זיך אריין פערשיעדענע קערפער־געוועבע, ווי פון הויט, האר, צייהנער, מוסקולען, דריזען א. ז. וו., וועלכע אין א נארמאלען צושטאנד געפינען זיך ניט ארום דעם ארט פון דער געשווילעכץ.

teratom'atous *a.* (טער-ע-טאמ'-ע-טאס) וואס האט דעם כאראקטער פון א טעראטאמא. ז. ***teratoma***.

ter'bium *n.* (טויר'-בי-אם) טערביום, א זעלטענער נאך ניט גענוי־אויסגעשטודירטער כעמישער עלעמענט, וואס געפינט זיך אין איייניגע זעלטענע מינעראלען.

terce *n.* (טוירס) א פליסיגקייטס־מאס, וואס ענטהאלט א דריטעל פון א פייפ [אונגעפעהר 40 גאלאן]; אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — דאס רעכט פון אן אלמנה צו בעקומען יעהרליכע איינקינפטע פון א דריטעל פון דעם מאן'ס פערמעגען; אין דער קאטוילישער און אנדערע קירכען — די תפילה פון דער דריטער שטונדע [איינע פון די תפילות וואס ווערען געזאגט צווישען זונען־אויפגאנג און מיטאג].

ter'cel *n.* (טויר'-סעל) דער זכר פון א פאלק אדער סאקאל [אזא רויב־פויגעל].

tercen'tenary *a. and n.* (טויר-סענ'-טע-נע-רי) וואס ענטהאלט דריי הונדערט יאהר; וואס איז שייך צו דעם משך פון דריי הונדערט יאהר; א דריי־הונדערט־יעהריגעס יובילעאום.

tercenten'nial *a. and n.* (טויר-סענ-טענ'-אי-על) ז. ***tercentenary***.

ter'cer *n.* (טויר'-סער) אן אלמנה, וואס האט א רעכט אויף די איינקינפטע פון א דריטעל פון דעם פערמעגען, וואס איהר מאן האט איבערגעלאזען בירושה.

ter'cet *n.* (טויר'-סעט) אין מוזיק — די טערציע [דער דריטער טאן פון א גאמא]; אין פאעזיע — א גרופע פון דריי זיך גראמענדע שורות.

ter'ebinth *n.* (טער'-אי-בינטה) דער טערפענטין־בוים [א קליין ביימעל מיט שטעכיגע בלעטער פון די הייסע און טרוקענע געגענדען אין דרום און אין מערב פון מיטעללענדישען ים].

terebin'thinate *a., v. and n.* (טער-אי-בינ'-טהי-נייט) טערפענטין־האלטיג; וואס איז אנגעזאפט מיט טערפענטין; אנזאפען מיט טערפענטין; עפעס [ווי א רפואה] וואס איז געמאכט פון טערפענטין. ז. ***turpentine***.

terebin'thine *a.* (טער-אי-בינ'-טהין) פון טערפענטין; טערפענטיניג; וואס איז שייך צום טערפענטין־בוים.

ter'ebra *n.* (טער'-אי-ברא) ביי די פארצייטיגע רוימער — די טערעברא [א מאשין דורכצובויערען א לאך אין א פעסטונגס־וואנד]; ביי געוויסע אינזעקטען — דער שטאכעל־פערמיגער עק, מיט וועלכען זיי עגבערען דורך די קארע פון א פלאנצע אדער די פעל פון א חיה און לעגען דארט די אייעלעך.

ter'ebrate *a.* (טער'-אי-בריט) וואס האט א שטאכעל־פערמיגען עק דורכצובויערען א לאך אין עפעס [ווי אינזעקטען].

terebra'tion *n.* (טער-אי-בריי'-שאן) דאס בויערען, דאס דורכבויערען; א דורכבויערונג; דאס דורכעגבערען אדער דורכשטעכען א לאך.

tere'do *n.* (טי-רי'-דאו) דער עגבער־מושעל, אזא מושעל וואס עגבערט אויס לעכער און פערטיעפונגען אין האלץ [בעזונדערס אין שיפען].

terete' *a.* (טי-ריט') רונדיג, צילינדער־פערמיג.

ter'gal *a.* (טויר'-געל) וואס איז שייך צום רוקען.

tergem'inate *a.* (טויר-דזשעמ'-אי-נייט) דרייפאך, דרייפאלטיג; צונויפגעלעגט אין דרייען.

tergem'inous *a.* (טויר-דזשעמ'-אי-נאס) ז. ***tergeminate***.

tergif'erous *a.* (טויר-דזשיפ'-ע-ראס) וואס טראגט אויף'ן רוקען.

ter'gite *n.* (טויר'-דזשאיט) דער רוקען [פון אינזעקטען א. ד. ג.].

ter'giversate *v.* (טויר'-דזשי-ווער-סייט) זיך אויסדרעהען מיט א תירוץ, זוכען תירוצים.

tergiversa'tion *n.* (טויר-דזשי-ווער-סיי'-שאן) דאס ארויסדרעהען זיך [ווי פון א פערפליכטונג]; א קונץ אדער שווינדעל זיך ארויסצודרעהען; דאס אבווענדען זיך פון א זאך, צו וועלכער מען איז פריהער געווען איבערגעגעבען.

ter'giversator *n.* (טויר'-דזשי-ווער-סיי-טאר) איינער וואס דרעהט זיך אויס פון עפעס מיט א תירוץ אדער שווינדעל.

ter'gum *n.* (טויר'-גאם) דער רוקען פון א בעשעפעניש [בעזונדערס פון געוויסע אינזעקטען].

term *n. and v.* (טוירם) א טערמין, א

ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט בע=
נוצט אויסצודריקען א בעשטימטען בע=
גריף אדער זאך; א טעכנישעס ווארט [ווי
פון א וויסענשאפט, פון א פאך]; אין
לאגיק — א ווארט אדער א פערבינדונג
פון ווערטער וואס דיענען צו בעצייכענען
דעם סוביעקט אדער דעם פרעדיקאט פון א
זאץ; איינער פון די דריי גרונד=עלעמענ=
טען פון א סילאגיזם [ווי די ווערטער:
"מענש", "ראובן" און "שטערבליך" אין
דעם סילאגיזם: "יעדער מענש איז שטערב=
ליך; ראובן איז א מענש; פאלגליך, ראובן
איז שטערבליך"]; א טערמין, א סראק,
א פעסטגעזעצטע צייט; אין אוניווערזי=
טעטען און שולען — א זמן, א סעזאן, א
סעמעסטער [א בעשטימטע צייט, אין וועל=
כער מען געהט דורך א געוויסען קורס
פון למודים]; די צייט פון יאהר ווען
דאס העכערע געריכט פון א לאנד אדער
בעצירק האלט זיינע זיצונגען; א טערמין,
א בעשטימטער טאג [פאר אבצאהלען א
חוב, ערפילען א פערפליכטונג א. ד. ג.];
די מענסטרואציאנס=צייט ביי פרויען; א
גרענעץ, דער ענדונגס=פונקט, די פערענ=
דיגונג פון עפעס; די גרענעץ=ליניע; אין
געאמעטריע — דאס וואס בעגרענעצט אדער
פערענדיגט א ליניע, א פלעכע אדער אן
אומפאנג [ווי פונקטען בעגרענעצען אדער
פערענדיגען א ליניע, ליניען בעגרענעצען
אדער פערענדיגען א פלעכע א. ז. וו.];
אין אלגעברא — א טייל פון אן אלגע=
בראאישער צאהל, וועלכער איז פערבונדען
מיט די אנדערע טיילען דורך א צייכען +
אדער —; בעשטימען מיט א נאמען, ער=
נענען, אנרופען, בעצייכנען.

ter'magancy *n.* (טויר'–מע–גענ–סי)
אונרוהיגקייט; ווילדקייט; העפטיגקייט;
די נאטור זיך צו קריגען.

ter'magant *n. and a.* (טויר'–מע–גענט)
אן ארורה, א סעדיכע, א פרוי וואס האט
זיך ליעב ארומצוקריגען; ליארמענד, אונ=
רוהיג; צאנקזיכטיג.

Ter'magant *n.* (טויר'–מע–גענט) אין די
מיטעלאלטערליכע פאבעלען פון די אייראָ=
פעאישע פעלקער — טערמאגאנט [א ביי=
זער גאט צו וועלכען די מאכמעדאנער הא=
בען כלומרשט געדיענט].

ter'magantly *adv.* (טויר'–מע–גענט–לי)
ליארמענדיג, וויטהענדיג, מיט גרויס
ליארם אדער טומעל, מיט דונערען און
בליצען; זיך קריגענדיג; ווי אן ארורה.

term'-day *n.* (טוירמ'–דיי) א פעסטגע=
זעצטער אדער בעשטימטער טאג; דער
טערמין אדער צאהלונגס=טאג [פאר א
וועקסעל א. ד. ג.]; איינער פון די טעג,
וואס ווערען בעשטימט פאר ספּעציעלע
מעטעאראלאגישע און אנדערע בעאבאכטונ=
גען אין פערשיעדענע פונקטען פון לאנד].

ter'mer *n.* (טויר'–מער) א פאכטער
אויף א צייט; איינער וואס האלט אב א
געריכטס=סעסיע, וועלכע קומט פאר אין א
בעשטימטער צייט פון יאהר.

term'-fee *n.* (טוירמ'–פיע) דאס האנא=
ראר וואס א קליענט צאהלט זיין אדוואָ=
קאט פאר יעדעס מאל וואס זיין פראצעס
קומט פאר אין געריכט.

ter'minable *a.* (טויר'–מי–נעבל) בע=
גרענצבאר, וואס קען בעגרענצט ווערען;
וואס קען קומען צו אן ענד.

ter'minableness *n.* (טויר'–מי–נעבל–
נעס) בעגרענצבארקייט; דאס קענען בע=
גרענעצט ווערען; דאס קענען קומען צו
אן ענד.

ter'minal *a. and n.* (טויר'–מי–נעל)
גרענצענד, ענדיגענד; וואס געפינט זיך אם
ענדע; אין באטאניק — וואס וואקסט
אויפ'ן ענד פון א צווייג אדער שטענגעל;
אין לאגיק — וואס איז שייך צו א טער=
מין [דאס ווארט וואס בעצייכענט דעם סו=
ביעקט אדער פרעדיקאט פון א זאץ]; אין
אנאטאמיע — וואס פערענדיגט א געווי=
סען קערפער=טייל; אן ענד; דער לעצטער
פונקט פון עפעס [ווי פון אן אייזענבאהן].

Termina'lia *n.* (טויר–מי–ניי'–לי–א)
ביי די פארצייטיגע רוימער — די טער=
מינאליען [א יעהרליכער יום=טוב לכבוד
טערמינוס, דעם גאט פון גרענעצען. ז.
Terminus].

ter'minally *adv.* (טויר'–מי–נעל–אי)
ביים סאמע ענד.

ter'minal ped'estal (טויר'–מי–נעל
פעד'–עס–טעל) א מין פעדעסטאל [ז.
pedestal], וועלכער ווערט אלץ שמע=
לער צום אונטען=צו.

ter'minal sta'tion (טויר'–מי–נעל
סטיי'–שאן) דער הויפט=וואקזאל [אין אנ=
הויב אדער סוף פון אן אייזענבאהן=לי=
ניע]; די ערשטע אדער לעצטע סטאנציע.

ter'minate *v. and a.* (טויר'–מי–נייט)
בעגרענצען; ענדיגען; פערענדיגען; זיך
ענדיגען; אויפהערען; בעגרענצבאר; וואס
קען זיך ענדיגען.

termina'tion *n.* (טויר–מי–ניי'–שאן)
1. די בעגרענצונג; 2. די פערענדיגונג;
3. דער ענד, דער סוף; 4. אין גראמא=
טיק — די ענדונג פון א ווארט; 5. דער
שלוס, דער רעזולטאט.

2. Thursday was set for the **termination** of the debate. 5. The affair was brought to a happy **termination**.

termina'tional *a.* (טויר–מי–ניי'–שאנ–
על) וואס איז שייך צו אן ענדונג [בע=
זאנדערס פון א ווארט].

ter'minative *a.* (טויר'–מי–נע–טיוו)
פערענדיגענד, שליסענד; דעפיניטיוו, בע=
שטימט, אבסאלוט.

ter'minatively *adv.* (טויר'–מי–נע–
טיוו–לי) אויף א שליסענדען, פערענדי=
גענדען שטייגער; פאזיטיוו, אבסאלוט.

ter'minator *n.* (טויר'–מי–ניי–טאר)
איינער אדער עפעס וואס פערענדיגט אדער
בעשטימט; אין אסטראנאמיע — די לי=
ניע וואס טיילט אב דעם בעלויכטענעם
טייל פון דעם אונבעלויכטענעם פון א
הימלישען קערפער.

ter'minatory *a.* (טויר'–מי–ניי–טא–רי)
בעגרענצענד; בעשטימענד.

ter'miner *n.* (טויר'–מי–נער) דאס בע=
שטימען, דאס ענטשיידען.

ter'minism *n.* (טויר'–מי–ניזם) טער=
מיניזם [אין לאגיק — די טעאריע, אז
אלע פראבלעמען פון דער לאגיק זיינען
איינפאך פראגען פון טערמינען און פון
דער שפראך; אין טעאלאגיע — די לעה=
רע, אז גאט בעשטימט פון אנפאנג פאר
יעדען מענשען א צייט פאר תשובה טהאן
אויף זיינע זינד, און נאך דיעזער צייט
קען ער זיך שוין מעהר ניט העלפען].

ter'minist *n.* (טויר'–מי–ניסט) א טער=
מיניסט, אן אנהענגער פון טערמיניזם.
ז. *terminism*.

terminolog'ical *a.* (טער–מי–נא–
לאדזש'–אי–קעל) טערמינאלאגיש; וואס
איז שייך צו טערמינאלאגיע.
ז. *terminology*.

terminolog'ically *adv.* (טער–מי–נא–
לאדזש'–אי–קעל–אי) בנוגע צו טערמינא=
לאגיע. ז. *terminology*.

terminol'ogy *n.* (טויר–מי–נאל'–א–
דזשי) טערמינאלאגיע, די סיסטעם פון
טערמינען און אויסדריקע וואס ווערען
געברויכט אין א בעשטימטען פאך פון דער
וויסענשאפט, טעכניק אדער קונסט; די
לעהרע וועגען טעכנישע טערמינען אדער
ווערטער.

ter'minus *n.* (טויר'–מי–נאס) די גרע=
נעץ פון עפעס; דער סמן וואס בעצייכענט
א גרענעץ; די פערבינדונג, דער ענד;
דאס באהנהויף אדער וואקזאל אויף דעם
ענד=פונקט פון אן אייזענבאהן; א פיער=
עקיגער סלופ, וואס פערענדיגט זיך פון
אויבען מיט אן אויסגעשניצטער פיגור
פון א מענשען.

Ter'minus *n.* (טויר'–מי–נאס) אין דער
אלט=רוימישער מיטאלאגיע — טערמינוס,
דער גאט פון גרענעצען [טערמינוס איז
געוועזן פארגעשטעלט מיט א מענשליכען
קאפ, נאר אהן הענד און פיס, און דאס
האט אויסגעדריקט דעם געדאנק, אז ער
רוקט זיך קיינמאל ניט פון ארט, וועלכען
ער פערנעהמט].

termita'rium *n.* (טויר–מי–טיי'–רי–אם)
א נעסט פון טערמיטען אדער ווייסע מו=
ראשקעס; א ספּעציעלע כלי צו האלטען
טערמיטען, כדי צו שטודירען זייערע גע=
וועהנהייטען.

ter'mitary *n.* (טויר'–מי–טע–רי)
ז. *termitarium*.

ter'mite *n.* (טויר'–מאיט) א טערמיט, א
ווייסע מוראשקע [איינער פון א מין אינ=
זעקטען על פי רוב פון די טראפישע לענ=
דער, וועלכע לעבען אין געזעלשאפטען און
טיילען זיך אויף "סאלדאטען" און "אר=
ביטער". זייערע נעסטען בויען זיי פון
זאמד און ליים אין דער פארם פון פי=
ראמידען, וועלכע דערגרייכען אפט די
הויך פון 28 פוס].

ter'mitine *a. and n.* (טויר'–מי–טין)
עהנליך צו א טערמיט; א טערמיט אדער
ווייסע מוראשקע.

ter'mitophile *n.* (טויר'–מי–טא–פיל)
אן אינזעקט וואס לעבט אין א נעסט פון
טערמיטען אדער ווייסע מוראשקעס.
ז. *termite*.

term'less *a.* (טוירמ'–לעס) אונבעגרענצט,
גרענצלאז.

term'ly *a. and adv.* (טוירמ'–לי) וואס
קומט פאר אדער וואס ווערט געצאהלט
יעדען טערמין; לויט יעדען טערמין, ביי
יעדען טערמין.

ter'mor *n.* (טויר'–מאר) א פאכטער אויף
א צייט; איינער וואס נעהמט לאנד אדער
א הויז אין ארענדע אויף א בעשטימטער
צייט.

terms *n.* (טוירמז) די 1. די תנאים;
בעדינגונגען [פון אן אבמאך אדער פון א
פשרה]; 2. נעגענזייטיגע בעציהונגען, גע=
גענזייטיגע פערהעלטניסע; 3. די לאגע,
דער צושטאנד.

1. He offered board and lodging on reasonable **terms**. 2. We were on good **terms**.

tern *a. and n.* (טוירן) דרייפאך, דריי=
פאכיג; עפעס וואס בעשטעהט פון דריי
בעזונדערע זאכען אדער צאהלען; די ים=
שוואלב [א מין קליינע מעווע אדער
טשאיקע עהנליך צו א שוואלב].

ter'nal *a.* (טויר'–נעל) דרייפאך, דריי=
פאכיג.

ter'nary *a. and n.* (טויר'–נע–רי) וואס
בעשטעהט פון דריי; די צאהל דריי; א
גרופּע פון דריי.

ter'nate *a.* (טויר'–נייט) וואס איז קלא=

סיפיצירט אדער איינגעארדענט אין דריי; וואס בעשטעהט פון דריי [ספעציעל וועגען בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

Ternate Leaf

ter'nately *adv.* (טויר'–נייט–לי) אויף א דרייענדיגען שטייגער; אזוי, עס זאל זיך אויסבילדען א גרופע פון דריי.

terne'-plate *n.* (טוירנ'–פלייט) א ציינענע פלאטע וואס האט אין זיך א גרויסען פראצענט בליי.

ter'nery *n.* (טויר'–נער–אי) א פלאץ וואו עס האלטען זיך אויף אין א גרויסער צאהל ים־שוואלבען. ז. *tern*

terpo'dion *n.* (טער–פאו'–די–אן) א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט, ביי וועלכען די טענער בעקומען זיך פון רייבונג צווישען הילצערנע קלעצעלעך.

Terpsichore

Terpsich'ore *n.* (טוירפ–סיק'–א–רי) אין דער קלאסישער מיטאלאגיע— טערפסיכארע, די מוזע פון טאנצען און פון כאר־געזאנג.

terpsichore'an *n.* (טוירפ–סי–קא–רי'–ען) א טענצער.

Terpsichore'an *a.* (טוירפ–סי–קא–רי'–ען) טערפסיכאריש, וואס איז שייך צו טערפסיכארע [די מוזע פון טאנצען און פון כאר־געזאנג].

ter'ra *n.* (טער'–א) ערד; די ערד.

ter'race *n. and v.* (טער'–עס) א טעראסע, א הויכע פלעכע [א הויכער און פלאכער ארט]; אן ערד־וואל מיט א האריזאנטאלער פלעכע; אין געאלאגיע — א הויכער און פלאכער ברעג פון ים, פון א טייך א. ד. ג.; א פלאכער דאך פון א הויז [ווי אין די אריענטאלישע געביידען]; א געוויסער זארט מארמאר; אויסבילדען א טעראסע; צובויען א טעראסע [אן אפענע גאלעריי].

ter'ra-cot'ta *n.* (טער'–א–קאט'–א) טעראקאטא, קינסטלערישע וואזען, סטאטועטקעס, פריזען און ארנאמענטען, וואס ווערען געמאכט פון הארטע איבערגעברענטע ליים; א טעראקאטא־ארטיקעל, א קונסט־זאך.

ter'rage *n.* (טער'–עדזש) אין דער אלטענגלישער געזעצגעבונג — א געוויסע סומע וואס ווערט געצאהלט דעם איינגענטימער פון א שטיק לאנד פאר א ספעציעלער ערלויבניש צו בענוצען עס פאר געוויסע צוועקען; א קליין בערגעל ערד.

terrain' *n.* (טע–ריין') א בעגרענצטער שטח לאנד; א בעצירק, א דיסטריקט.

ter'ra incog'nita (טער'–א אינ–קאג'–ני–טא) אן אומבעקאנטער געביעט.

ter'rane *n.* (טער'–איין) ז. *tarrain*

terra'nean *a.* (טע–ריי'–ני–ען) ערדיש, וואס איז שייך צו דער ערד, וואס געפינט זיך אויף דער ערד.

terra'neous *a.* (טע–ריי'–ני–אס) אין באטאניק — וואס וואקסט אויף דער ערד.

ter'rapin *n.* (טער'–ע–פין) דער טעראפין, א מין שילדקראט אדער טשערעפאכע; א געריכט געמאכט פון טעראפין־פלייש.

terra'quean *a.* (טע–ריי'–קהווי–ען) ז. *terraqueous*

terra'queous *a.* (טע–ריי'–קהווי–אס) וואס בעשטעהט פון לאנד און וואסער [ווי דער ערד־קוגעל].

terra'rium *n.* (טע–ריי'–רי–אם) א טערעריום, א פלאץ וואו עס ווערען געהאלטען חיות וואס לעבען אויף דער יבשה [ווי אן אקוואריום איז דער פלאץ וואו מען האלט וואסער־בעשעפענישען].

terrene' *a.* (טע–רין') ערדיש, וואס איז שייך צו דער ערד.

terre'-plein *n.* (טעהר'–פליין) אין פארטיפיקאציאן—דער וואל־גאנג, די האריזאנטאלע אויבערפלעכע פון א פעסטונגס־וואל, אויף וועלכער עס ווערען אויסגעשטעלט די הארמאטען.

terres'trial *a. and n.* (טע–רעס'–טרי–על) ערדיש; וואס איז שייך צו דער ערד; וואס שטעלט מיט זיך פאר די ערד [ווי א גלאבוס]; אין ביאלאגיע — וואס לעבט אויף דער יבשה, ניט אין וואסער [וועגען פלאנצען און חיות].

terres'trially *adv.* (טע–רעס'–טרי–על–אי) אויף אן ערדישען שטייגער; געפינענדיג זיך אויף דער ערד.

terres'trial mag'netism (טע–רעס'–טרי–על מעג'–נע–טיזם) דער ערדישער מאגנעטיזם [די מאגנעטישע אייגענשאפט פון דעם ערד־קוגעל, צוליעב וועלכער איין שפיץ פון א מאגנעט־נאדעל ווערט אימער געריכטעט צו צפון און דער אנדערער שפיץ צו דרום].

terres'trialness *n.* (טע–רעס'–טרי–על–נעס) דאס זיין ערדיש; ערדישקייט.

ter'ret *n.* (טער'–עט) איינער פון די צוויי רינגען אויף דער סעדיאלקע [דער קליינער זאטעל וואס טהוט זיך אן אויף א פערד אין געשפאן], דורך וועלכע עס ציהען זיך דורך די לייצעס.

terre'-ten'ant *n.* (טעהר'–טענ'–ענט) א לאנד־האלטער, א בעזיצער פון א לאנד־גוט.

ter'rible *a.* (טער'–איבל) שרעקליך, פורכטבאר, מורא'דיג.

ter'ribleness *n.* (טער'–איבל–נעס) שרעקליכקייט, פורכטבארקייט, מורא'דיגקייט.

ter'ribly *adv.* (טער'–אי–בלי) אויף א שרעקליכען, פורכטבארען אדער מורא'דיגען שטייגער.

ter'ricole *a.* (טער'–אי–קאול) וואס וואקסט אויף דער ערד [הויפטזעכליך וועגען געוויסע מינים לישאיען. ז. *lichen*].

terric'oline *a.* (טע–ריק'–א–לין) ז. *terricolous*

terric'olous *a.* (טע–ריק'–א–לאס) ערדיש, וואס לעבט אויף דער ערד [ניט אין דער לופט און ניט אין וואסער]; וואס וואקסט אויף דער ערד [ז. *terricole*].

ter'ridam *n.* (טער'–אי–דעם) אזא באוועל־צייג.

ter'rier *n.* (טער'–אי–ער) א טעריער, א ראקס־הונד [אזא יאגד־הונד]; א גרונט־בוך [א בוך ביי די פארצייטיגע לאנד־הערען אין וועלכען עס זיינען געווען אריינגעטראגען די נעמען פון די לאנד־פעכטער און די בעדינגונגען אונטער וועלכע זיי האבען געהאלטען דאס לאנד; א בוך אדער ליסטע מיט פערצייכנונגען וועגען דעם גרונט־אייגענטום פון פריוואט־פערזאנען און קארפאראציאנען].

terrif'ic *a.* (טע–ריפ'–איק) שרעקליך, פירכטערליך, מורא'דיג.

terrif'ical *a.* (טע–ריפ'–אי–קעל) ז. *terrific*

terrif'ically *adv.* (טע–ריפ'–אי–קעל–אי) אויף א שרעקליכען, פירכטערליכען, מורא'דיגען אופן.

ter'rifiedly *adv.* (טער'–אי–פאיד–לי) מיט דערשראקענהייט, דערשראקען.

ter'rify *v.* (טער'–אי–פאי) דערשרעקען, אנווארפען א מורא.

terrig'enous *a.* (טע–רידזש'–ע–נאס) געבארען פון דער ערד, ארויסגעגעבען אדער פראדוצירט פון דער ערד.

terrine' *n.* (טע–ריען') א טערין, א זופ־שיסעל, א יויך־שיסעל מיט א דעקעל; אזא צוגעדעקטע שיסעל צו האלטען שפייזען.

ter'rit *n.* (טער'–איט) ז. *terret*

territo'rial *a.* (טער–אי–טאו'–רי–על) טעריטאריאל, וואס איז שייך צו א טעריטאריע [א לאנד, א געגענד, א לאנד־בעצירק]; וואס איז שייך צו לאנד.

territo'rialism *n.* (טער–אי–טאו'–רי–על–איזם) ז. *territorial system*

Territo'rialism *n.* (טער–אי–טאו'–רי–על–איזם) טעריטאריאליזם [די בעוועגונג צו בעזעצען די אידען אויף אן אייגענער טעריטאריע, די בעוועגונג צו שאפען אן אייגען לאנד פאר די אידען].

Territo'rialist *n.* (טער–אי–טאו'–רי–על–איסט) א טעריטאריאליסט, אן אנהענגער פון טעריטאריאליזם. ז. *Territorialism*

territorial'ity *n.* (טער–אי–טאו–רי–על'–אי–טי) דער בעזיץ פון א טעריטאריע, די הערשאפט איבער א טעריטאריע [א לאנד, א לאנד־בעצירק, א געגענד].

territo'rialize *v.* (טער–אי–טאו'–רי–על–איז) פערגרעסערען די טעריטאריע, פערגרעסערען א לאנד דורך נייער טעריטאריע; מאכען פאר א טעריטאריע [ז. *Territory*].

territo'rially *adv.* (טער–אי–טאו'–רי–על–אי) טעריטאריאל, אין בעצוג צו טעריטאריע אדער לאנד.

territo'rial sys'tem (טער–אי–טאו'–רי–על סיס'–טעם) די טעריטאריאלע סיסטעם [די סיסטעם פון קירכען־פערוואלטונג, אין וועלכער די אויבערמאכט איבער די רעליגיעזע ענינים פון פאלק בעלאנגט צום וועלטליכען הערשער].

ter'ritoried *a.* (טער'–אי–טא–ריד) וואס בעזיצט טעריטאריע [לאנד].

His is an extensively territoried domain.

ter'ritory *n.* (טער'–אי–טא–רי) א טעריטאריע, א לאנד, א לאנד־בעצירק, א געגענד, לאנד.

Ter'ritory *n.* (טער'–אי–טא–רי) א טעריטאריע [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א טייל פון לאנד אונטער דער קאנטראל פון דער פעדעראלער רעגיערונג, וואס האט נאך ניט די פריווילעגיעס פון א שטאאט און קען ווערען א שטאאט אונטער געוויסע בעדינגונגען].

ter'ror *n.* (טער'–אר) טעראר, פורכט, שרעק, מורא; א שרעק, א שרעקליכע זאך;

איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אן א שרעק.

terrorisa'tion *n.* (טער-אר-אי-זיי'-שאן) ז. ***terrorization***

ter'rorise *v.* (טער'-אר-איז) ז. ***terrorize***

ter'roriser *n.* (טער'-אר-אי-זער) ז. ***terrorizer***

ter'rorism *n.* (טער'-אר-איזם) טעראריזם, שרעקענס=הערשאפט, געברויך פון שרעקענס=מיטלען אדער גוואלד=מיטלען.

ter'rorist *n.* (טער'-אר-איסט) א טעראריסט, אן אנהענגער פון טעראריזם, א רעוואלוציאנער וואס געברויכט גוואלד=מיטלען אדער שרעקענס=מיטלען.

terroris'tic *a.* (טער-א-ריס'-טיק) טעראריסטיש. ז. ***terrorist***

terroriza'tion *n.* (טער-אר-אי-זיי'-שאן) טעראריזירונג, דאס אנווארפען א שרעק, געברויך פון גוואלד=מיטלען אדער שרעקענס=מיטלען.

ter'rorize *v.* (טער'-אר-איז) טעראריזירען, אנווארפען א שרעק, געברויכען שרעקענס=מיטלען אדער גוואלד=מיטלען.

ter'rorizer *n.* (טער'-אר-אי-זער) איינער וואס טעראריזירט, איינער וואס ווארפט אן א שרעק דורך גוואלד=מיטלען אדער שרעקענס=מיטלען, איינער וואס געברויכט גוואלד=מיטלען אדער שרעקענס=מיטלען.

ter'rorless *a.* (טער'-אר-לעס) אהן שרעק, אהן פורכט, אהן מורא; אונשעדליך, וואס קען ניט אנווארפען קיין שרעק.

ter'ror-smit'ten *a.* (טער'-אר-סמיט'ן) ז. ***terror-stricken***

ter'ror-strick'en *a.* (טער'-אר-סטריק'ן) געטראפען פון שרעק, ארומגעכאפט פון שרעק, דערשראקען.

ter'ror-struck *a.* (טער'-אר-סטראק) ז. ***terror-stricken***

ter'ry *n.* (טער'-אי) אזא געריפטעס סאמעט=עהנליכעס וואלען אדער זיידען=צייג.

ter'ry ap'ple (טער'-אי עפל) אזא עפעל. ז. איל ***"Cultivated Fruits"***

ter'ry vel'vet (טער'-אי וועל'-וועט) ניט געשארענער סאמעט.

terse *a.* (טוירס) נעט, פינקטליך, גענוי; עלעגאנט.

terse'ly *adv.* (טוירס'-לי) מיט פינקטליכקייט אדער גענויקייט; אויף א נעטען אדער עלעגאנטען שטייגער.

terse'ness *n.* (טוירס'-נעס) נעטקייט, פינקטליכקייט, גענויקייט; עלעגאנטקייט.

ter'sion *n.* (טויר'-שאן) רייניגונג; רייבונג.

ter'-ten'ant *n.* (טויר'-טענ'-ענט) ז. ***terre-tenant***

ter'tial *a. and n.* (טויר'-שעל) וואס איז שייך צו דער דריטער, אונטערשטער רייה פון די שוואונג=פעדערען אדער פליה=פעדערען פון א פויגעל'ס פליגעל; א שוואונג=פעדער פון דער דריטער, אונטערשטער רייה.

ter'tian *a. and n.* (טויר'-שען) דרייטעגיג; וואס קומט פאר יעדען דריטען טאג; דאס דרייטעגיגע פיבער, קדחת שלישית; א פיבער אדער אנדער קראנקהייט וואס בענייט זיך יעדען דריטען טאג.

ter'tiary *a. and n.* (טויר'-שי-ע-רי) טערטיער, וואס קומט צום דריטען, פון דריטען ראנג, שטופע אדער פארמאציאן; איינער אדער עטוואס וואס קומט צום דריטען אין ארדנונג, רייה אדער פארמאציאן; אן אונטערשטער שוואונג=פעדער [גרויסער פעדער] אין א פויגעל'ס פליגעל; א טערטיערער קאליר [א פארב וואס קומט פון דער צוזאמענמישונג פון צוויי סעקונדערע פארבען. ז. ***secondary color***].

Ter'tiary *n. and a.* (טויר'-שי-ע-רי) אין געאלאגיע — די טערטיער=צייט, די דריטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד [דיעזע פעריאדע האט געדויערט מיליאנען יאהרען, און אין פערלויף פון דיעזער צייט זיינען ביסלעכווייז אויסגעשטארבען די עלטעסטע מינים חיות און פלאנצען און עס האבען גענומען זיך ענטוויקלען בעשעפעניש, וועלכע זיינען מעהר עהנליך צו די מינים פון היינטיגער צייט. אין די לעצטע עפאכען פון דיעזער פעריאדע האט אנגעהויבען ערשיינען אויף דער מענשליכען מין]; וואס איז שייך צו דער טערטיער=צייט.

ter'tiary col'or (טויר'-שי-ע-רי קאל'-אר) א טערטיערער קאליר [א פארב געבילדעט דורך דער צוזאמענמישונג פון צוויי סעקונדערע פארבען]. ז. ***secondary color***

ter'tiary feath'er (טויר'-שי-ע-רי פעטה'-ער) א טערטיערער [אונטערשטער] שוואונג=פעדער [גרויסער פעדער] פון א פויגעל'ס פליגעל.

ter'tiary syph'ilis (טויר'-שי-ע-רי סיפ'-אי-ליס) די דריטע לעצטע ענטוויקלונגס=שטופע פון סיפילים [אין וועלכער די קראנקהייט איז שוין ניט אנשטעקענד].

ter'tiate *v.* (טויר'-שי-אייט) טהאן עפעס צום דריטען מאל; פרובירען די מעטאל=שטארקייט פון א קאנאנע.

ter'tium quid (טויר'-שי-אם קהוויד) עטוואס וואס שטעהט אין מיטען פון צוויי גענצליך ענטגעגענגעזעצטע זאכען; עטוואס וואס איז ניט גייסט און ניט שטאף; א בעגריף וואס קומט ניט אין גאנצען פון ערפאהרונג און איז ניט קיין ריינע אבסטראקציאן.

ter'za-ri'ma *n.* (טער'-טסא-רי'-מא) א טערצינע [א פארם פון יאמבישע פערזען ביי די פארצייטיגע איטאליענישע דיכטער. די שורות זיינען בעשטאנען פון צעהן אדער עלף זילבען און זיינען געווען איינגעטיילט אין סעריעס פון דריי. דאנטע'ס "געטליכע קאמעדיע" איז געשריבען אין טערצינע].

terzet'to *n.* (טער-טסעט'-או) א טערצעט [א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן פאר דריי שטימען; א כאר פון דריי שטימען].

tessara'ce *n.* (טעס-ע-ריי'-סיע) א פיערפלעכיגער אויבער=טייל אדער שפיץ.

tessaradec'ad *n.* (טעס-ע-רע-דעק'-עד) א גרופע פון פיערצעהן.

tessarescædecahe'dron *n.* (טעס-ע-רעס-אי-דעק-ע-היע'-דראן) א פיערצעהן=פלעכיגער קערפער.

tessel'la *n.* (טע-סעל'-א) ז. ***tessera***

tes'sellar *a.* (טעס'-ע-לאר) מאזאאיק=פערמיג, שאך=ברעט=פערמיג, אויסגעלעגט פון קליינע קוואדראטע קלעצלעך, געקעסטעלט.

tes'sellate *v. and a.* (טעס'-ע-לייט) אויסלעגען אין דער פארם פון מאזאאיק, אויסלעגען פון בעזונדערע ברעטעלעך אדער קלעצלעך; מאכען געקעסטעלט.

tes'sellated *a.* (טעס'-ע-ליי-טעד) מאזאאיק=עהנליך, שאך=ברעט=עהנליך, צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע קלעצלעך אדער ברעטעלעך; געקעסטעלט.

tessella'tion *n.* (טעס-ע-ליי'-שאן) מאזאאיק, אויסלעגונג מיט פערשיעדענע קלעצלעך אדער ברעטעלעך.

tes'sera *n.* (טעס'-ע-רא) א מאזאאיק=ברעטעל, א קלעצעל אדער ברעטעל צום אויסלעגען מאזאאיק=דילען; א ווירפעל [צום שפיעלען]; א בילעט אדער אנווייזונג ביי די פארצייטיגע רוימער [פון האלץ,ביין א. ז. וו.].

tes'seral *a.* (טעס'-ע-רעל) טעסעראל, וואס האט דריי גלייכע אקסען פערפענדיקולאר איינער צום אנדערען [וועגען קריסטאלען]. ז. ***isometric***

tes'sular *a.* (טעס'-יו-לאר) ז. ***tesseral***

test *n. and v.* (טעסט) 1. א פראבע; פרובירונג; אונטערזוכונג; א טעסט; א פראביר=שטיין, א פראביר=טיעגעל; א רעאגענס, א פראביר=מיטעל; 2. א הארטע בעדעקונג אדער שאלעכץ פון געוויסע בעשעפענישען [ווי דער מושעל פון א מאלוסק]; 3. אורטייל; אונטערשיידונג; 4. פרובירען, מאכען א פראבע; 5. בעשטעטיגען [א געזעצליכען דאקומענט].

4. My faith in his friendship was severely tested.

Test *n.* (טעסט) ז. ***Test Act***

tes'ta *n.* (טעס'-טא) א הארטע צודעקונג אדער שאלעכץ; זאמען=שאלעכץ.

Tes'ta *n.* (טעס'-טא) דער שטערן וועגא.

tes'table *a.* (טעס'-טעבל) וואס קען פרובירט ווערען; טעסטאמענטאריש, וואס קען אבגעזאגט ווערען בצואה; וואס קען עדות זאגען, וואס מען קען עדות זאגען וועגען דעם.

Testa'cea *n.* (טעס-טיי'-סי-א) דער מין שאל=טהיערע [בעשעפענישען וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ, ווי מאלוסקען].

testa'cean *a. and n.* (טעס-טיי'-סי-ען) וואס האט א הארטע צודעקונג אדער שאלעכץ [ווי למשל, א מאלוסקע]; א שאל=טהיער, א מאלוסקע.

testaceog'raphy *n.* (טעס-טיי-סי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון שאל=טהיערע [בעשעפענישען, וואס האבען א הארטען צודעק אדער שאלעכץ].

testaceol'ogy *n.* (טעס-טיי-סי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט שאל=טהיערע [בעשעפענישען, וואס האבען א הארטען צודעק אדער שאלעכץ].

testa'ceous *a.* (טעס-טיי'-שיאס) 1. וואס איז שייך צו די שאל=טהיערע [ווי מאלוסקען]; 2. וואס האט א הארטען צודעק אדער שאלעכץ [ווי די שאל=טהיערע]; 3 וואס קומט פון שאל=טהיערע אדער בעשעפענישען מיט א הארטען צודעק; 4. אין באטאניק און זאאלאגיע — פון מאט=רויטען ציעגעל=קאליר, ברוינליך=געלב אדער ברוינליך=געלב געמישט מיט גרוי.

2. An oyster-shell is testaceous. 3. Pearls are of testaceous origin.

Test Act (טעסט עקט) דער טעסט=אקט [דאס ענגלישע געזעץ פון יאהר 1673, וואס איז אבגעשאפט געווארען אין 1828 און האט געפאדערט, אז רעגיערונגס=בעאמטע זאלען נעהמען א שבועה וועגען אנערקענונג צו דער ענגל:קאנישער קירך און וועגען שטרענגער געגנערשאפט צום קאטויליציזם].

tes'tacy *n.* (טעס'-טע-סי) דאס איבערלאזען א צואה.

tes'tæ *n.* (טעס'-טיע) הארטע שאלעכץ [ווי למשל, פון מאלוסקען]; זאמען=שאלעכץ. ז. ***testa***

tes'tament *n.* (טעס'-טע-מענט) א טעס=

טאמענט, א צוואה; אן אבמאך, א בונד [הויפטזעכליך צווישען גאט און די מענשען], דער גלויבענס=בונד.

Tes'tament *n.* (טעס'-טע-מענט) דאס טעסטאמענט, ספר הברית [ווי דאס אלטע טעסטאמענט אדער דער תנ"ך און דאס נייע טעסטאמענט אדער ברית החדשה].

testamen'tal *a.* (טעס-טע-מענ'-טעל) ז. *testamentary*.

testamen'tarily *adv.* (טעס-טע-מענ'-טע-רי-לי) דורך א צוואה, בצוואה.

testamen'tary *a.* (טעס-טע-מענ'-טע-רי) טעסטאמענטאריש, טעסטאמענטליך; וואס איז שייך צו א צוואה, וואס איז שייך צו דער פערוואלטונג פון ירושות; געגעבען אדער געשענקט דורך א צוואה; בעשטימט דורך א צוואה; געגרינדעט אויף א צוואה.

testamen'tate *v.* (טעס-טע-מענ'-טייט) טעסטירען, מאכען א צוואה.

testamenta'tion *n.* (טעס-טע-מענ-טיי'-שאן) דאס טעסטירען, דאס מאכען א צוואה, דאס רעכט אבצוזאגען בצוואה.

testa'mur *n.* (טעס-טיי'-מויר) א צייגניס צו אן ענגלישען סטודענט, אז ער האט אויסגעהאלטען אן עקזאמען.

tes'tate *a. and n.* (טעס'-טייט) וואס האט געלאזען א צוואה; א בעל צוואה, איינער וואס האט געלאזען א צוואה.

testa'tion *n.* (טעס-טיי'-שאן) א צייגניס, דאס עדות=זאגען; אבזאגונג בצוואה.

testa'tor *n.* (טעס-טיי'-טאר) א בעל צוואה, א טעסטאטאר, איינער וואס מאכט אדער לאזט איבער א צוואה.

testa'trix *n.* (טעס-טיי'-טריקס) א פרוי וועלכע לאזט א צוואה.

test'-box *n.* (טעסט'-באקס) אין טעלעגראפיע — אזא אינסטרומענט צו פרובירען טעלעגראפישע דראטען.

tes'ter *n.* (טעס'-טער) א פרובירער; א פרוביר=אפאראט, א פרוביר=אינסטרומענט; א באלדאכין, א חופה, אן איבערשפרייטונג; דער באלדאכין פון א הימעלבעט [אזא בעט בעהאנגען מיט גארדינען].

tes'ter-cloth *n.* (טעס'-טער-קלאהטה) דער צייג וואס מען פלעגט אמאל ברויכען פאר'ן באלדאכין אדער פאר די גארדינען פון א הימעל=בעט [אזא בעט ארומגעהאנגען מיט גארדינען].

tes'tes *n.* (טעס'-טיעז) אייער [פון זכרים]; אייער=עהנליכע זאכען. ז. *testis*.

test'-glass *n.* (טעסט'-גלעס) א פראביר=גלאז [פאר כעמישע צוועקען].

tes'ticle *n.* (טעס'-טיקל) אן איי [פון א זכר].

tes'ticond *a.* (טעס'-טי-קאנד) מיט פערבארגענע אייער [וועגען זכרים פון חיות, ביי וועלכע די אייער געפינען זיך ניט אין אן אויסערליכען בייטעל].

testic'ular *a.* (טעס-טיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די אייער [פון זכרים]; אייער=עהנליך, וואס האט א פאר אייער=עהנליכע אנוואקסונגען [וועגען געוויסע פלאנצען].

testic'ular ar'tery (טעס-טיק'-יו-לאר אר'-טע-רי) ז. *spermatic artery*.

testic'ulate *a.* (טעס-טיק'-יו-לייט) אייער=פערמיג, עהנליך צו אן איי פון א זכר; וואס האט אן אנוואוקס עהנליך צו די אייער פון א זכר.

testic'ulated *a.* (טעס-טיק'-יו-ליי-טעד) ז. *testiculate*.

testiere' *n.* (טעס-טי-עהר') אזא קאפ=פאנצער פאר א פערד.

testif'icate *n.* (טעס-טיפ'-אי-קייט) א פייערליכע שריפטליכע בעהויפטונג [פאר א געריכט].

testifica'tion *n.* (טעס-טי-פי-קיי'-שאן) דאס עדות=זאגען, א בעווייז.

tes'tificator *n.* (טעס'-טי-פי-קיי-טאר) אן עדות.

tes'tifier *n.* (טעס'-טי-פאי-ער) אן עדות.

tes'tify *v.* (טעס'-טי-פאי) 1. עדות זאגען; 2. דיענען אלס בעווייז; 3. בעווייזען; 4. לאזען וויסען, מאכען בעקאנט.

2. His poverty **testifies** to his severity of purpose.

tes'tily *adv.* (טעס'-טי-לי) אויף אן אנגע'ברגז'טען אופן, בייז, אויפגערעגט, שלעכט געשטימט, קאפריזנע.

testimo'nial *a. and n.* (טעס-טי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו עדות אדער צו עדות=זאגען; וואס איז שייך צו א צייגניס, אטעסטאט אדער אנערקענונג; א צייגניס, אן אטעסטאט; אן אויסדרוק פון אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג; א רעקאמענדאציאן.

testimo'nial ev'idence (טעס-טי-מאו'-ני-על עוו'-אי-דענס) דירעקטע בעווייזע פון אן עדות.

testimo'nialize *v.* (טעס-טי-מאו'-ני-על-איז) אויסדריקען אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג.

testimo'nial let'ters (טעס-טי-מאו'-ני-על לעט'-ערז) אן אטעסטאט, א רעקאמענדאציאן, אן אנערקענונגס=צייגניס.

testimo'nial mee'ting (טעס-טי-מאו'-ני-על מיע'-טינג) אן אנערקענונגס=פערזאמלונג [א פערזאמלונג מיט'ן צוועק אויסצודריקען איינעם אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג].

testimo'nial priv'ilege (טעס-טי-מאו'-ני-על פריוו'-אי-לעדזש) דאס רעכט פון אן עדות ניט אויסצוזאגען געוויסע זאכען ביי א פערהער.

testimo'nial proof (טעס-טי-מאו'-ני-על פרוהף) א בעווייז דורך אן עדות [אין געגענזאץ צו דאקומענטאלע בעווייזע].

testimo'nium *n.* (טעס-טי-מאו'-ני-אם) דער שלוס=אבזאץ פון א געזעצליכען דאקומענט.

tes'timony *n.* (טעס'-טי-מא-ני) 1. בעווייז, עדות, דאס עדות=זאגען; 2. אן עפענטליכע ערקלערונג; 3. א פראטעסט; 4. דאס געטליכע געזעץ, די הייליגע שריפטען; 5. די הייליגע לוחות, די עשרת הדברות.

1. The **testimony** of the witnesses favored the plaintiff. 4. The **testimony** of the Lord is sure, making wise the simple. 5. Thou shalt put into the ark the **testimony** which I shall give thee.

tes'tiness *n.* (טעס'-טי-נעס) בייזקייט, קאפריזנעקייט, אויפגערעגטקייט.

tes'ting-box *n.* (טעס'-טינג-באקס) ז. *test-box*.

tes'ting-clause *n.* (טעס'-טינג-קלאהז) דער בעשטעטיגונגס=פונקט פון א געזעצליכען דאקומענט [וואו עס ווערט אנגעגעבען דער דאטום, די עדות, דער נאמען פון דעם שרייבער און די צאהל זייטען פון דעם דאקומענט].

tes'tis *n.* (טעס'-טיס) אן איי [פון א זכר]; עטוואס וואס איז רונדליך און עהנליך אין אויסזעהן צו אן איי פון א זכר [ווי די מארך=טיילען פון קאפ].

test'-meal *n.* (טעסט'-מיעל) א פראבע=מאהלצייט [וואס ווערט געגעבען איינעם, אום צו בעשטימען, אויב זיין פערדייאונג איז נארמאל].

test'-me'ter *n.* (טעסט'-מיע'-טער) אן אפאראט צו פרובירען דעם פערברויך פון גאז אין גאז=ברענערס; אן אפאראט צום פרובירען די ריכטיגקייט פון גאז=מעטערס, עלעקטראמעטערס און עהנליכע אויטאמאטישע מעסט=אפאראטען.

tes'to *n.* (טעס'-טאו) די טהעמא פון א מוזיקאלישען ווערק; דער טעקסט אדער די ליברעטא [די ווערטער] פון א מוזיקאלישען ווערק.

test'-ob'ject *n.* (טעסט'-אב'-דזשעקט) א פראבע=פרעפאראט [א קליין שטיקעל שטאף, מייסטענס ארגאנישער, צו פרובירען די קראפט פון א מיקראסקאפ אדער פערגרעסונגס=גלאז].

tes'ton *n.* (טעס'-טאן) אזא פארצייטיגע זילבערנע פראנצויזישע מטבע; אזא פארצייטיגער ענגלישער שילינג.

testo'ne *n.* (טעס-טאו'-נע) אזא פארצייטיגע זילבערנע איטאליענישע מטבע [אין ווערטה פון 32 סענט].

test'-pa'per *n.* (טעסט'-פיי'-פער) רעאגענס=פאפיער, פרוביר=פאפיער [כעמיש=פרעפארירטעס פאפיער, דורך וועלכען מען געפינט אויס, אויב אין געוויסע געגענשטענדע געפינען זיך געוויסע כעמישע שטאפען. דאס ווערט אויסגעפונען פון די ענדערונגען אין דעם קאליר פון דעם רעאגענס=פאפיער].

test'-pump *n.* (טעסט'-פאמפ) א פאמפע וואס ווערט געברויכט צום פראבירען די שטארקייט אדער די אונדורכדרינגליכקייט פאר לופט און וואסער פון מעטאלענע צילינדערס.

test'-spoon *n.* (טעסט'-ספוהן) א קליין לעפעלע געברויכט ביי כעמישע עקספערימענטען.

test'-tube *n.* (טעסט'-טיוב) א פראביר=רעהר, א רעאגענס=גלאז [א גלאז=רעהרעל צו פרובירען פליסיגקייטען]; א כלאראמעטער [ז. *chlorometer*].

test'-tube cul'ture (טעסט'-טיוב קאל'-טשור) מיקראבען וואס מען קולטיווירט אין א פראביר=רעהר. ז. *test-tube*.

test'-types *n.* (טעסט'-טאיפס) בוכשטאבען פון פערשיעדענער גרויס וואס אויגען=דאקטוירים געברויכען צום פרובירען די ראיה.

testu'dinal *a.* (טעס-טיו'-די-נעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שילדקראט [טשערעפאכע].

testudina'rious *a.* (טעס-טיו-די-ניי'-רי-אס) קאלירט ווי א שילדקראט=פאנצער אדער טשערעפאכע, געפלעקט אין רויט, געל און שווארץ.

Testudina'ta *n.* (טעס-טיו-די-ניי'-טא) דער מין שילדקראטען [טשערעפאכעס].

testu'dinate *a. and n.* (טעס-טיו'-די-נייט) ווי דער פאנצער פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע; געוועלבט, אויסגעבויגען; א שילדקראט, א טשערעפאכע.

testu'dinated *a.* (טעס-טיו'-די-ניי-טעד) געוועלבט. ז. *testudinate*.

testudin'eal *a.* (טעס-טיו-דינ'-אי-על) ז. *testudinal*.

testudin'eous *a.* (טעס-טיו-דינ'-אי-אס) שילדקראט=פערמיג, עהנליך צום פאנצער פון א שילדקראט [טשערעפאכע].

testu'do *n.* (טעס-טיו'-דאו) דער שטורם=דאך [ביי די אלטע רוימער — א בעשיצונג פון צוזאמענגעלעגטע פאנצערס ביי

שטורעמען א פעסטונג]; א פלאך-געוועלב-טער דאך, א פלאכע וועלבונג [אין א מעטאל-גרוב אדער קוילען-גרוב]; א שילדקראט-געשווילעכץ [א געשווילעכץ איינגעשלאסען אין א פּענכער]; די שילד-קראט-לירע [די לירע פון דעם רוימישען גאט מערקור; אזא פּארצייטיגע לירע]; אין אנאטאמיע — א וועלבונג, די מארך-וועלבונג.

Testu'do *n.* (טעס-טיו'-דאו) א מין שילדקראטען [טשערעפּאכעס].

tes'ty *a.* (טעס'-טי) בייז, קאפּריזנע, אויפגערעגט.

His manner was cold and **testy.**

tetan'ic *a. and n.* (טי-טענ'-איק) וואס איז שייך צו שטאר-קראמפּף, ספּאזמען אדער פערשטארונג; וואס קומט פון שטאר-קראמפּף, וואס איז ענליך צו שטאר-קראמפּף; א מעדיצינישער מיטעל וואס רופט ארויס ספּאזמען אדער שטאר-קראמפּף.

tet'aniform *a.* (טעט'-ע-ני-פארם) ענליך צו שטאר-קראמפּף [ספּאזמען, פערשטארונג].

tetanig'enous *a.* (טעט-ע-נידזש'-ע-נאס) וואס פעראורזאכט שטאר-קראמפּף, פערשטארונג אדער ספּאזמען.

tetaniza'tion *n.* (טעט-ע-ני-זיי'-שאן) דאס פעראורזאכען אדער ארויסרופען שטאר-קראמפּף [פערשטארונג, ספּאזמען].

tet'anize *v.* (טעט'-ע-נאיז) פעראורזאכען אדער ארויסרופען שטאר-קראמפּף [פערשטארונג, ספּאזמען].

tet'anus *n.* (טעט'-ע-נאס) שטאר-קראמפּף, קראמפּף, ספּאזמען, פערשטארונג.

tet'any *n.* (טעט'-ע-ני) ספּאזמען, קאנוואולסיעס.

tetartoprismat'ic *a.* (טע-טאר-טא-פּריז-מעט'-איק) ז. ***triclinic***

tetaug' *n.* (טע-טאג') דער אמעריקאנישער ליפּ-פיש. ז. ***tautog***

tetch'ily *adv.* (טעטש'-אי-לי) ז. ***techily***

tetch'iness *n.* (טעטש'-אי-נעס) ז. ***techiness***

tetch'y *a.* (טעטש'-אי) ז. ***techy***

tête *n.* (טייט) פאלשע האר, פרעמדע האר, א פּארוק.

tête'-à-tête' *adv., a. and n.* (טייט'-ע-טייט') אונטער פיער אויגען, פּריוואט, געהיים; אן אינטימער אדער פריינדליכער געשפּרעך; א קורצע סאפא פאר צוויי מענשען.

tête'-à-tête' set (טייט'-ע-טייט' סעט) א טיש-סערוויז בלויז פאר צוויי מענשען.

tet'el *n.* (טעט'-על) אזא גרויסע אפריקאנישע אנטילאפּע מיט גרויסע און שטארקע הערנער.

teth'er *n. and v.* (טעטה'-ער) 1. א שטריק, א קייט [צוצובינדען בהמות ביים פּאשען]; 2. א בעשרענקונג, אן ערלויבטער בעשרענקטער שטח; 3. צובינדען בהמות ביים פאשען; צובינדען; 4. איינצאמען, בעשרענקען.

2. In his pleasure-seeking he went beyond his **tether.** 3. The hunter **tethered** his horse.

teth'er-stick *n.* (טעטה'-ער-סטיק) א סלופּ צוצובינדען א בהמה ביים פּאשען.

te'-to'tum *n.* (טיע'-טאו'-טאם) ז. ***tee-totum***

tetrabra'chius *n.* (טעט-רע-ברעי'-קי-אס) א פערזוהעניש מיט פיער הענד.

tet'rachord *n.* (טעט'-רע-קאהרד) א טעטראכארד, אן אלט-גריכישער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פיער סטרונעס; א מוזיקאלישע גאמע פון פיער רעגעלמעסיגע גאנצע טענער.

tet'rachordal *a.* (טעט-רע-קאהר-דעל) טעטראכארדיש; וואס איז שייך צו א טעטראכארד. ז. ***tetrachord***

tetrachor'don *n.* (טעט-רע-קאהר'-דאן) א טעטראכארדאן, א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס איז געבויט ווי א פּיאנא מיט א קלאוויאטור, נאר די טענער בעקומען זיך דורך דער רייבונג פון די סטרונעס אן א זיך-דרעהענדען צילינדער.

tetrac'tomy *n.* (טע-טרעק'-טא-מי) א צוטיילונג אין פיער טיילען.

tet'rad *n.* (טעט'-רעד) די צאהל פיער; א גרופּע פון פיער זאכען; אין כעמיע — אן עלעמענט, וועמעס איין אטאם איז עקוויוואלענט צו פיער אטאמען וואסערשטאף.

tetradac'tyl *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-טיל) וואס האט פיער פינגער; א חיה מיט פיער פינגער אויף דעם פאדערשטען אדער הינטערשטען פוס.

tetradac'tyle *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-טיל) ז. ***tetradactyl***

tetradac'tylous *a.* (טעט-רע-דעק'-טי-לאס) וואס האט פיער פינגער [וועגען א חיה].

tetradec'apod *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-ע-פּאד) וואס האט פיערצעהן פיס [וועגען געוויסע מינים ראקעס]; א בעשעפעניש מיט פיערצעהן פיס.

tetradiapa'son *n.* (טעט-רע-דאי-ע-פּיי'-זאן) אין מוזיק — די פיערפאכע אקטאווע; אן אינטערוואל פון פיער אקטאווען.

tet'radite *n.* (טעט'-רע-דאיט) איינער, וועלכער האלט די צאהל פיער אלס א סמן פאר גוטס אדער שלעכטס; ביי די פּארצייטיגע גריכען און רוימער — א קינד וואס איז געבארען געווארען אין פיערטען חדש אדער אין דעם פיערטען טאג פון חדש; איינער וואס דיענט צו פיער געטער.

tet'radrachm *n.* (טעט'-רע-דרעם) אין אלט-גריכענלאנד — א זילבערנע מטבע וואס האט געהאט דעם ווערטה פון פיער דראכמען.

tetradyna'mian *a.* (טעט-רע-די-ניי'-מי-ען) ז. ***tetradynamous***

tetradyn'amous *a.* (טעט-רע-דינ'-ע-מאס) אין באטאניק — וואס האט זעקס שטויב-בייטלעך [פיער לאנגע און צוויי קורצע].

tetrag'amy *n.* (טע-טרעג'-ע-מי) דאס הייראטען דעם פיערטען מאל.

tet'ragon *n.* (טעט'-רע-גאן) אין געאמעטריע — א טעטראגאן, א פיגור פון פיער ווינקלען אדער קאנטען, א פיער-קאנטיגע פיגור.

tetrag'onal *a.* (טע-טרעג'-א-נעל) אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו א טעטראגאן אדער פיער-ווינקלדיגער פיגור; פיער-עקיג, פיער-קאנטיג, פיער-ווינקעלדיג.

tetrag'onally *adv.* (טע-טרעג'-א-נעל-אי) פיער-ווינקלדיג, אויף א פיער-ווינקלדיגער אדער פיער-קאנטיגער ארט.

tet'ragram *n.* (טעט'-רע-גרעם) א טעטראגראם, א ווארט פון פיער בוכשטאבען; אין געאמעטריע — א פיגור פון פיער גראדע ליניען.

Tetragram'maton *n.* (טעט-רע-גרעמ'-ע-טאן) די מיסטישע פיער-צאהל פון בוכשטאבען [ווי די פיער בוכשטאבען פון גאט'ס נאמען יהוה].

tet'ragyn *n.* (טעט'-רע-דזשין) אין באטאניק — א טעטראגין, א פלאנצע וואס האט פיער פּיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען].

tetragyn'ian *a.* (טעט-רע-דזשינ'-אי-ען) אין באטאניק — טעטראגיניש, מיט פיער פּיסטילען [די ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען פון א פלאנצע].

tetrag'ynous *a.* (טע-טרעדזש'-אי-נאס) ז. ***tetragynian***

tetrahe'dral *a.* (טעט-רע-הי'-דרעל) אין מאטעמאטיק — טעטראהעדריש; וואס איז שייך צו א טעטראהעדראן. ז. ***tetrahedron***

tetrahe'dral an'gle (טעט-רע-הי'-דרעל ענגל) אין געאמעטריע — א סאלידער ווינקעל, וואס איז בעגרענעצט אדער בילדעט זיך אויס פון פיער דריי-עקיגע פלעכען.

tetrahe'drally *adv.* (טעט-רע-הי'-דרעל-אי) אין דער פארם פון א טעטראהעדראן. ז. ***tetrahedron***

tetrahe'dron *n.* (טעט-רע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א טעטראהעדראן, א קערפּער אדער פיגור פון פיער גלייכע דריי-עקען.

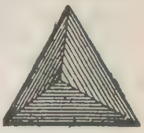

Tetrahedron

tetrahexahe'dral *a.* (טעט-רע-העק-סע-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון א טעטראהעקסאהעדראן. ז. ***tetrahexahedron***

tetrahexahe'dron *n.* (טעט-רע-העק-סע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — דער טעטראהעקסאהעדראן, א סאלידער קערפּער מיט 24 גלייכע דריי-עקיגע זייטען.

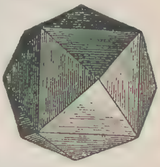

Tetrahexahedron

tetral'ogy *n.* (טע-טרעל'-א-דזשי) טעטראלאגיע, די פעראייניגונג פון פיער דראמאטישע קאמפּאזיציאנען אין איין גאנצע [ווי אין אלט-גריכענלאנד — א פעראייניגונג פון דריי טראגעדיעס מיט איין סאטירע].

tetram'erous *a.* (טע-טרעמ'-ע-ראס) אין באטאניק און זאאלאגיע — פיערטייליג; וואס בעשטעהט פון פיער טיילען.

tetram'eter *a. and n.* (טע-טרעמ'-ע-טער) וואס האט פיער מעסטונגען אדער טאקטען; א טעטראמעטער, א פיער-פוס פערז, א פערז וואס האט פיער טאקטען.

tetran'der *n.* (טע-טרענ'-דער) אין באטאניק — א פלאנצע וואס האט פיער שטויב-געפעס [מענליכע געשלעכטס-ארגאנען].

tetran'drian *a.* (טע-טרענ'-דרי-ען) ז. ***tetrandrous***

tetran'drous *a.* (טע-טרענ'-דראס) אין באטאניק — וואס האט פיער שטויב-געפעס [די מענליכע געשלעכטס-ארגאנען פון א פלאנצע].

tetrapet'alous *a.* (טעט-רע-פּעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פיער בלומען-בלעטלעך. ז. ***petal***

tetraphyl'lous *a.* (טעט-רע-פיל'-אס) אין באטאניק — פיער-בלעטעריג; וואס בעשטעהט פון פיער בעזונדערע בלעטער.

Tet'rapla *n.* (טעט'-רע-פּלא) די טעטראפּלא, אן אויסגאבע פון דער ביבעל אין פיער בעזונדערע גריכישע איבערזעצונגען; אן אויסגאבע פון דער ביבעל אין פיער פערשיעדענע ווערזיאנען.

tet'rapod *a. and n.* (טעט'-רע-פּאד)

פיער=פיסיג; וואס האט פיער פיס; א בעשעפעניש מיט פיער פיס [בעזאנדערס וועגן געוויסע באבעלעך אדער זומער=פויגעלעך].

tetrap'odous *a.* (טע-טרעפ'-א-דאס) וואס האט פיער פיס [וועגן א בעשעפעניש].

tetrap'olis *n.* (טע-טרעפ'-א-ליס) א טעטראפאליס, א גרופע אדער פעראייניגונג פון פיער שטעדט; א פאליטישער בעצירק אדער דיסטריקט, וואס ענטהאלט אין זיך פיער וויכטיגע שטעדט.

tetrapol'itan *a.* (טעט-רע-פאל'-אי-טען) וואס איז שייך צו א טעטראפאליס. ז. *tetrapolis*.

tetrap'teran *a. and n.* (טע-טרעפ'-טע-רען) פיער=פליגעלדיג; וואס האט פיער פליגלען; אן אינזעקט מיט פיער פליגלען.

tetrap'terous *a.* (טע-טרעפ'-טע-ראס) פיער=פליגעלדיג; וואס האט פיער פליגלען.

tet'raptote *n.* (טעט'-רעפ-טאוט) אין גראמאטיק — א הויפטווארט וואס האט בלויז פיער קאזוסען [ז. *case*].

tet'rarch *n.* (טעט'-רארק) אין דער אלט=רוימישער אימפעריע — א טעטרארך, א הערשער פון א פיערטען טייל פון א לאנד אדער פראווינץ; א וויצע=קעניג; אין אלט=גריכענלאנד — א קאמאנדיר פון פיער רייהען סאלדאטען אין א פאלאנקס [ז. *phalanx*].

tet'rarchate *n.* (טעט'-ראר-קייט) א טעטרארכאט, דער דיסטריקט, וואו עס האט געהערשט א רוימישער טעטרארך. ז. *tetrarch*.

tetrar'chical *a.* (טע-טרער'-קי-קעל) וואס איז שייך צו א טעטרארכאט. ז. *tetrarchate*.

tet'rarchy *n.* (טעט'-ראר-קי) ז. *tetrarchate*.

tetras'celus *n.* (טע-טרעס'-ע-לאס) א פערזעהעניש מיט פיער פיס.

tetraschis'tic *a.* (טעט-רע-סקיס'-טיק) אין ביאלאגיע — וואס האט די נייגונג צו טיילען זיך אין פיער טיילען.

tetrasep'alous *a.* (טעט-רע-סעפ'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פיער קעלך=בלעטלעך [ז. *sepal*].

tetrasper'mous *a.* (טעט-רע-ספויר'-מאס) אין באטאניק — וואס האט פיער זאמען אין יעדער בלום אדער אין יעדען קעמערעל פון דעם קערנער=שיידעל.

tetraspher'ical *a.* (טעט-רע-ספער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פיער ספערען אדער קוגלען.

tet'rastich *n.* (טעט'-רע-סטיק) א פערז פון פיער ציילען.

tet'rastyle *n. and a.* (טעט'-רע-סטאיל) אין ארכיטעקטור — א פיער=זייליגע געביידע, א געביידע מיט פיער זיילען; וואס האט פיער זיילען; וואס האלט זיך אויף פיער זיילען.

tetrasyllab'ic *a.* (טעט-רע-סי-לעב'-איק) וואס האט פיער זילבען [וועגן א ווארט].

tetrasyllab'ical *a.* (טעט-רע-סי-לעב'-אי-קעל) ז. *tetrasyllabic*.

tet'rasyllable *n.* (טעט'-רע-סיל-עבל) א ווארט פון פיער זילבען.

tet'ratheism *n.* (טעט'-רע-טהי-איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — טעטראטעאיזם, די לעהרע, אז צו דער דריי=איינינגקייט פון גאט ["גאט דער פאטער", "גאט דער זוהן" און "גאט דער הייליגער גייסט"] קומט נאך צו א פיערטע איינינגקייט "דער געטליכער עצם".

tet'ratheite *n.* (טעט'-רע-טהי-איט) א טעטראטעאיט, אן אנהענגער פון טעטראטעאיזם. ז. *tetratheism*.

tet'ratone *n.* (טעט'-רע-טאון) אין מוזיק — א טעטראטאן, אן אינטערוואל פון פיער גאנצע טענער.

tet'ter *n. and v.* (טעט'-ער) הויט=אויסשלאג; אן אויסשיטונג אויף דער הויט, לישאיעס; אנשטעקען מיט לישאיעס.

tet'terous *a.* (טעט'-ע-ראס) וואס האט דעם כאראקטער פון א הויט=אויסשלאג.

tet'tiga *n.* (טעט'-אי-גא) ז. *tettix*.

tet'tix *n.* (טעט'-איקס) די ציקאדע אדער בוים=גריל [אזא גרויסער אינזעקט].

teuthol'ogy *n.* (טיו-טהאל'-א-דזשי) טויטאלאגיע, דער טייל פון זאאלאגיע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט סעפאלאפאדען [ז. *Cephalopoda*].

Teu'ton *n.* (טיו'-טאן) א טעווטאן, איינער פון די טעווטאנען [אן אלט=גערמאנישער שבט]; איינער פון א גערמאנישען פאלק; א דייטש.

Teuton'ic *a. and n.* (טיו-טאנ'-איק) טעווטאניש; וואס איז שייך צו די טעווטאנישע אדער גערמאנישע פעלקער; די שפראך פון די גערמאנישע פעלקער.

Teuton'icism *n.* (טיו-טאנ'-אי-סיזם) א טעווטאנישער אויסדרוק; א גערמאניזם [א ווארט אדער אויסדרוק וואס איז כאראקטעריסטיש ספעציעל פאר די גערמאנישע פעלקער און זייער שפראך].

Teuton'ic lan'guages (טיו-טאנ'-איק לענ'-גהוועדזש-עז) די טעווטאנישע שפראכען, די שפראכען וועלכע האבען זיך ענטוויקעלט פון אלט=דייטש [ווי דייטש, פלאט=דייטש, ענגליש, האלענדיש א. ז. וו.]

Teu'tonism *n.* (טיו'-טאנ-איזם) טעווטאניזם, דייטשער כאראקטער און אייגענשאפטען; א טעווטאנישער אדער דייטשער אויסדרוק.

Teutoniza'tion *n.* (טיו-טאנ-אי-זיי'-שאן) דאס טעווטאניזירען אדער גערמאניזירען; דאס צוגעבען א דייטשען כאראקטער אדער דייטשע אייגענטימליכקייטען.

Teu'tonize *v.* (טיו'-טאנ-איז) טעווטאניזירען, גערמאניזירען; צוגעבען א דייטשען כאראקטער אדער דייטשע אייגענטימליכקייטען; צופאסען צו די דייטשע זיטען, מנהגים א. ז. וו.

tew'el *n.* (טיו'-על) די רעהר אין א שמעלץ=טיגעל אין וועלכער עס געהט אריין דער ווינד פון א בלאז=זאק.

Tex. — אבקירצונג פון *Texas* [טעקסעס — א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

text *n.* (טעקסט) דער טעקסט, דאס אריגינעלע ווערק פון א מחבר [אין געגענזאץ צו אן איבערזעצונג אדער איבערדערצעהלונג]; דער הויפט אינהאלט פון א בוך אהן די פירושים, אנמערקונגען, אילוסטראציאנען א. ז. וו.; א פסוק אדער פסוקים פון תנ"ך; א זאץ אדער געגענשטאנד וואס ווערט גענומען צו בעשפרעכען און ערקלערען; א טעמא; אין מוזיק — ווערטער צו א נגון; אן ארט האנדשריפט.

text'-book *n.* (טעקסט'-בוק) א לעהר=בוך; א בוך וואס ענטהאלט אין זיך טעקסטען אדער פסוקים [ווי פון תנ"ך].

text'-hand *n.* (טעקסט'-הענד) א גרויסע האנד=שריפט.

tex'tile *a. and n.* (טעקס'-טיל) טעקסטיל, וואס איז שייך צו וועבען; געוועבט; א געוועב; מאטעריאל צום וועבען.

tex'tile in'dustry (טעקס'-טיל אינ'-דאס-טרי) די טעקסטיל=אינדוסטריע, וועבעריי, די פאבריקאציאן פון געוועבטען שטאף.

tex'tual *a.* (טעקס'-טשו-על) וואס איז שייך צו א טעקסט. ז. *text*.

tex'tual crit'icism (טעקס'-טשו-על קריט'-אי-סיזם) טעקסט=קריטיק, א וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג וועגען דער ריכטיגקייט פון טעקסט [פון אלטע ספרים, ווי די ביבעל א. ד. ג., וועלכע מען פלעגט א לאנגע צייט איבערשרייבען אין מאנוסקריפטען].

tex'tualism *n.* (טעקס'-טשו-על-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן טעקסט אדער אן בוכשטעבליכען געדאנק פון דער תורה.

tex'tualist *n.* (טעקס'-טשו-על-איסט) א קענער פון טעקסטען אדער פסוקים פון תנ"ך; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון טעקסט אדער תנ"ך.

tex'tually *adv.* (טעקס'-טשו-על-אי) בנוגע צום טעקסט. ז. *text*.

tex'tuary *a. and n.* (טעקס'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו א טעקסט; וואס געפינט זיך אין טעקסט [ז. *text*]; איינער וואס האלט זיך פעסט אן די בוכשטאבען פון טעקסט; א טעקסט=געלעהרטער, א קענער פון פסוק [תנ"ך].

tex'tural *a.* (טעקס'-טשור-על) וואס איז שייך צום וועבען אדער צום געוועב.

tex'ture *n.* (טעקס'-טשור) דאס וועבען; א געוועבטע זאך; דאס געוועב; די סטרוקטור, דאס געבוי פון עפעס; אין ביאלאגיע — אן ארגאנישעס געוועב [ווי א מוסקול א. ד. ג.].

tex'tureless *a.* (טעקס'-טשור-לעס) אהן געוועב; פארמלאז.

tex'tus *n.* (טעקס'-טאס) דער טעקסט פון א בוך [בעזאנדערס פון דער ביבעל].

text'-wri'ter *n.* (טעקסט'-ראי'-טער) א שרייבער פון טעקסט=ביכער; אן איבערשרייבער פון ביכער [איידער די קונסט פון דרוקעריי איז ערפונדען געווארען].

Th. פערקירצונג פון *Thursday*

thalamiflo'ral *a.* (טהעל-ע-מי-פלאו'-רעל) אין באטאניק — ביי וועלכער די בלומען=בלעטלעך און די שטויב=געפעס וואקסען ארויס גלייך פון בלומען=באדען [ז. *receptacle*].

thalamiflo'rous *a.* (טהעל-ע-מי-פלאו'-ראס) ז. *thalamifloral*.

thal'amite *n.* (טהעל'-ע-מאיט) אין אלט=גריכענלאנד — א טהאלאמיט, א רודערער פון דער אונטערשטער צייל אין א קריעגס=שיף [די אלט=גריכישע קריעגס=שיפען האבען געהאט דריי ציילען רודערער].

thala'mium *n.* (טהע-ליי'-מי-אם) אין באטאניק — דער פרוכט=טראגענדער ארגאן פון א פלאנצע.

thal'amus *n.* (טהעל'-ע-מאס) אין באטאניק — דער בלומען=באדען [ז. *receptacle*]; אין אנאטאמיע — דאס ארט אין מארך וואו עס הויבט זיך אן דער זעה=נערוו; אין אלט=גריכענלאנד — דאס אינערליכע צימער פון א הויז; דאס פרויען=צימער.

thalas'sian *n.* (טהע-לעס'-אי-ען) א ים=חיה; א ים=טשערעפאכע, א ים=שילד=קראט.

thalas'sic *a.* (טהע-לעס'-איק) וואס לעבט אין ים [וועגן ים=חיות]; וואס

איז שייך צום ים [אין געגענזאץ צום אקעאן].

thalas'siophyte *n.* (טהעל-עס'-אי-א-פאיט) א ים-גראז.

thalassog'rapher *n.* (טהעל-ע-סאג'-רע-פער) ז. *oceanographer*.

thalassograph'ic *a.* (טהעל-ע-סא-גרעפ'-איק) ז. *oceanographic*.

thalassog'raphy *n.* (טהעל-ע-סאג'-רע-פי) ז. *oceanography*.

thalassom'eter *n.* (טהעל-ע-סאם'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

tha'ler *n.* (טא'-לער) א טאלער [אן אמאליגע דייטשע זילבערנע מטבע אין ווערטה פון אונגעפעהר 71 אמעריקאנער סענט].

Thali'a *n.* (טהע-לאי'-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — טהאליא, די מוזע פון קאמעדיע און לירישער פאעזיע.

Thali'an *a.* (טהע-לאי'-ען) וואס איז שייך צו טהאליא [די מוזע פון קאמעדיע]; קאמיש.

thal'lic *a.* (טהעל'-איק) וואס געהערט צו טאליום. ז. *thallium*.

thal'lious *a.* (טהעל'-אי-אס) ז. *thallic*.

thal'lite *n.* (טהעל'-איט) דער מינעראל טהאליט אדער עפידאט [ז. *epidote*].

thal'lium *n.* (טהעל'-אי-אם) טאליום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען. ער איז א גרוי-ווייסער, ווייכער און גלאנציגער מעטאל וואס געפינט זיך אין קליינע קוואנטיטעטען און ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון גלאז און אנדערע זאכען].

thal'logen *n.* (טהעל'-א-דזשען) ז. *thallophyte*.

thal'lophyte *n.* (טהעל'-א-פאיט) א פלאנצע פון די נידריגסטע מינים קריפטאגאמען [ז. *Cryptogamia*].

thal'lus *n.* (טהעל'-אס) אין באטאניק — א פלאנצע, וועלכע איז ניט דיפערענצירט געווארען אין א ווארצעל, שטאם אדער בלעטער [ווי די נידריגע קריפטאגאמען. ז. *Cryptogamia*].

tham'nophile *n.* (טהעמ'-נא-פיל) ז. *bush-shrike*.

than *c.* (טהען) אלס; ווי.

tha'nage *n.* (טהיי'-נעדזש) דאס אמט אדער ווירדע פון א טהאן; דער דיסטריקט אדער טעריטאריע אונטער דער הערשאפט פון א טהאן [ז. *thane*].

than'atoid *a.* (טהענ'-ע-טאיד) ווי דער טויט; עהנליך צום טויט; וואס ברייננט טויט.

thanatol'ogy *n.* (טהען-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען טויט.

thanatop'sis *n.* (טהען-ע-טאפ'-סיס) בעטראכטונגען אדער געדאנקען וועגען דעם טויט.

thane *n.* (טהיין) ביי די פארצייטיגע אנגלא-זאקסען — א טהאן, א ריטער, א באראן.

thane'dom *n.* (טהיינ'-דאם) די טהאנשאפט, דער דיסטריקט אדער די טעריטאריע, וואס האט בעלאנגט צו א טהאן; די מאכט אדער הערשאפט פון א טהאן [ז. *thane*].

thane'hood *n.* (טהיינ'-הוד) דאס אמט אדער די ווירדע פון א טהאן; די טהאנען אין אלגעמיין [ז. *thane*].

thane'-land *n.* (טהיינ'-לענד) לאנד וואס בעלאנגט צו א טהאן; דער דיסטריקט אונטער דער יורידיקציאן פון א טהאן [ז. *thane*].

thane'ship *n.* (טהיינ'-שיפ) די טהאנשאפט. ז. *thanehood*.

thank *v. and n.* (טהענק) דאנקען; בעדאנקען; א דאנק.

than'ker *n.* (טהענ'-קער) אן אבדאנקער; איינער וואס דאנקט.

thank'ful *a.* (טהענק'-פול) דאנקבאר.

thank'fully *adv.* (טהענק'-פול-אי) אויף א דאנקבארען אופן; מיט דאנקבארקייט.

thank'fulness *n.* (טהענק'-פול-נעס) דאנקבארקייט.

thank'less *a.* (טהענק'-לעס) אונדאנקבאר; וואס פערדיענט ניט קיין דאנק.

thank'lessly *adv.* (טהענק'-לעס-לי) מיט אונדאנקבארקייט; אויף אן אונדאנקבארען שטייגער.

thank'lessness *n.* (טהענק'-לעס-נעס) אונדאנקבארקייט.

thank'-of'fering *n.* (טהענק'-אפ'-ער-אינג) א דאנק-אפפער, א קרבן תודה.

thanks *n.* (טהענקס) דאנקע, א דאנק.

thanksgiv'er *n.* (טהענקס-גיוו'-ער) אן אבדאנקער; א דאנק-זאגער.

thanksgiv'ing *n.* (טהענקס-גיוו'-אינג) א דאנקזאגונג; די דאנקזאגונג צו גאט דורך א ברכה, דורך א תפילה אדער דורך א קרבן.

Thanksgiv'ing *n.* (טהענקס-גיוו'-אינג) ז. *Thanksgiving day*.

Thanksgiv'ing day (טהענקס-גיוו'-אינג דיי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער דאנקזאגונגס-טאג, דער דאנק צו גאט פאר די ברכות פון יאהר [א נאציאנאלער יום-טוב וואס ווערט געוועהנליך געפייערט דעם לעצטען דאנערשטאג פון נאוועמבער].

thank'worthy *a.* (טהענק'-הוואיר-טהי) דאנקווירדיג; וואס איז ווערטה בעדאנקט צו ווערען.

thank'-you-ma'am *n.* (טהענק'-יו-מעם) א נידריג טרעפעל פון אנגעשאטענער ערד איבער א וועג, וואס געהט בארג-אראב, כדי צו פערהאלטען א וואגען ער זאל ניט ארונלויפען צו האסטיג, ווי אויך אבצוקעהרען די ריכטונג פון רעגען-וואסער עס זאל ניט פליסען איבער'ן וועג.

Tharge'lia *n.* (טהאר-גי'-לי-א) אין אלט-גריכענלאנד — די טארגעליען, א יום-טוב אין דער שטאדט אטהען וואס פלעגט געפייערט ווערען צוויי טעג לכבוד די געטער אפאלא און ארטעמיס.

Tharge'lion *n.* (טהאר-גי'-לי-אן) ביי די אלטע גריכען — דער חדש טארגעליאן, דער עלפטער חדש פון יאהר [ענטשפרעכענד די לעצטע וואכען פון מאי און די ערשטע וואכען פון יוני].

that *pr., a., c. and adv.* (טהעט) 1. יענער, יענע, יענעס; 2. דעריעניגער, די יעניגע, דאס יעניגע, דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע [געברויכט אין דיי-זען זין אום אויסצומיידען א ווידערהאלונג]; 3. דאס; 4. דאס וואס; 5. וועלכער, וועלכע, וועלכעס; וואס; 6. אז; 7. ווייל; 8. אום, כדי; 9. אזוי ווי; 10. הלואי; 11. אזוי.

2. This is my judgment and that of my friend's. 3. He is scrupulously honest and that makes him the favorite of the people. 5. He is the man that I spoke of. 6. Who is so firm that he cannot be persuaded? 7. It is not that I am not interested in your proposition, but I am too busy to consider it. 8. Treat him kindly that he may wish to stay with us. 10. This was our first quarrel and would that it might be the last. 11. You cannot go that far in denouncing him.

that be'ing so (טהעט בי'-אינג סאו) אזוי ווי...; אנגעהמענדיג דאס...

That being so I must not delay here any longer.

thatch *n. and v.* (טהעטש) דאס דאך-שטרוי; ראהר אדער טראסטניק צו דעקען א דאך; א פאלמע וועמעס בלעטער ווערען בענוצט צו דעקען דעכער; מאכען א דאך פון שטרוי אדער ראהר.

thatched house (טהעטשט האוס) א הויז בעדעקט מיט שטרוי.

thatch'er *n.* (טהעטש'-ער) א שטרוי-דעקער [איינער וואס דעקט דעכער מיט שטרוי].

thatch'-grass *n.* (טהעטש'-גרעס) גראז וואס ווערט בענוצט צו דעקען דעכער.

thatch'ing *n.* (טהעטש'-אינג) דאס דעקען דעכער מיט שטרוי אדער ראהר; דאס גראז-ארטיגע מאטעריאל וואס ווערט בענוצט צו דעקען דעכער.

thatch'y *a.* (טהעטש'-אי) פון דאך-שטרוי; עהנליך צו דאך-שטרוי.

that is (טהעט איז) דאס הייסט; דאס מיינט; דאס איז.

that is to say (טהעט איז טו סיי) דאס הייסט, דאס מיינט, נעמליך.

that one (טהעט הוואן) יענער.

that's the tip (טהעטס טהי טיפ) אט דאס איז דער פונקט, אט וועגען דעם האנדעלט עס זיך.

that's the way (טהעטס טהי הוויי) אזוי! אזוי דארף עס זיין; גוט!

thau'masite *n.* (טהאה'-מע-סאיט) דער טוימאסיט [אזא טונקעל-ווייסער מינעראל].

thaumatog'raphy *n.* (טהאה-מע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די נאטור-וואונדער.

thau'matrope *n.* (טהאה'-מע-טראופ) א טאומאטראפ, א שפיעלצייג וואס איז געגרינדעט אויף אן אפטישער אילוזיאן [ווי למשל, ווען מען זאל אויף איין זייט פון א רונדער פלאטע אויסמאלען א פויגעל און אויף דער אנדער זייט א שטייג, און מען זאל שנעל דרעהען די פלאטע, דאן וועט מען זעהן אויף איהר ניט צוויי בעזונדערע צייכנונגען, נאר איינע — א פויגעל אין א שטייג].

thau'maturge *n.* (טהאה'-מע-טוירדזש) א טאומאטורג, א וואונדער-מאכער, א בעל-מופת; איינער וואס בעווייזט וואונדערליכע אדער כלומר'שט איבערנאטירליכע זאכען.

thaumatur'gic *a.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיק) טאומאטורגיש; וואס איז שייך צו מופתים אדער וואונדערליכע זאכען; מאגיש.

thaumatur'gical *a.* (טהאה-מע-טויר'-דזשי-קעל) ז. *thaumaturgic*.

thaumatur'gics *n.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיקס) צויבער-קונסט, מאגיק, וואונדער-טהועריי.

thaumatur'gism *n.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיזם) ז. *thaumaturgy*.

thau'maturgist *n.* (טהאה'-מע-טויר-דזשיסט) ז. *thaumaturge*.

thaumatur'gus *n.* (טהאה-מע-טויר'-גאס) א וואונדער-מאכער, א וואונדער-טהוער; א בעל-מופת.

thau'maturgy *n.* (טהאה'-מע-טויר-דזשי) וואונדער-טהועריי, די קונסט צו מאכען וואונדער; מאגיק; צויבער-קונסט.

thaw *v. and n.* (טהאה) טויען, צוגעהן,

צושמאָלצען ווערען [וועגען שנעע און אייז]; אבגעהן [ווערען ווארימער, זיך בעפרייען פון פראָסט]; אבלאָזען, ווערען ווארימער [וועגען וועטער, ביי וועלכען דאס אייז אדער שנעע נעהמען צוגעהן]; מאכען אַן אדליגע אדער טוי=וועטער; שמעלצען, פאנאנדערלאזען [שנעע אדער אייז]; לאזען אבגעהן [פערפרארענע זאכען]; ווערען פרייער, ווערען וועניגער שטייף [אין האלטונג]; מאכען פרייער, מאכען וועניגער שטייף, בעפרייען פון פערלעגענהייט [אין האלטונג]; א טוי-וועטער, אַן אדליגע; שמעלצונג, דאס צוגעהן; דאס אבגעהן; דאס ווערען וועניגער שטייף.

thaw'-drop *n.* (טהאה'-דראפ) א טראפען פון צושמאלצענעם שנעע אדער אייז.

thaw'less *a.* (טהאה'-לעס) אהן אַן אדליגע אדער טוי=וועטער, ניט שמעלצענד [שנעע אדער אייז].

thaw'y *a.* (טהאה'-אי) אויפטויענד, שמעלצענד [שנעע אדער אייז]; וואס פעראורזאכט אַן אדליגע אדער טוי=וועטער.

This is the first **thawy** day in February.

the *adv.* (טהי) 1. דער, די, דאס; 2. דעסטא, אלץ.

2. Is he here? **The** better for all of us.

the ... the (טהי ... טהי) וואס — אלץ, וואס — דעסטא.

Come to see us, **the** sooner **the** better.

The'a *n.* (טהי'-א) דער מין טהעע=פלאנצען.

the above' (טהי ע-באוו') דאס אויבערשטע, דאס אויבער=דערמאנטע, הנ"ל.

thean'dric *a.* (טהי-ענ'-דריק) גאט=מענשליך, געטליך און מענשליך אין איין און דערזעלבער צייט [ווי קריסטוס לויט דער קריסטליכער טעאלאגיע].

thean'dric opera'tion (טהי-ענ'-דריק אפ-ע-ריי'-שאן) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די הארמאנישע צוזאמענווירקונג פון דער געטליכער און מענשליכער נאטור ביי קריסטוס'ען.

theanthrop'ic *a.* (טהי-ענ-טהראפ'-איק) ז. *theandric*

theanthrop'ical *a.* (טהי-ענ-טהראפ'-אי-קעל) ז. *theandric*

thean'thropism *n.* (טהי-ענ'-טהרא-פיזם) גאט=מענשליכקייט, דאס זיין אי געטליך אי מענשליך אין איין און דערזעלבער צייט [ווי קריסטוס לויט דער קריסטליכער טעאלאגיע]; דער גלויבען אין גאט=מענשליכקייט; פערגעטליכונג פון מענשען; פערמענשליכונג פון דער גאטהייט.

thean'thropy *n.* (טהי-ענ'-טהרא-פי) גאט=מענשליכקייט; דער גלויבען אין גאט=מענשליכקייט. ז. *theanthropism*

the'archy *n.* (טהיע'-אר-קי) גאטעס=הערשאפט; טעאקראטיע [ז. *theocracy*]; א געטער=קלאס, א געטער=היערארכיע.

the'ater *n.* (טהיע'-ע-טער) 1. א טעאטער; א זאל געבויט ווי א טעאטער [מיט שטופענווייזע שטייגונגען פון דיל]; א פלאץ מיט שטופענווייזע שטייגונגען; אן אמפיטעאטער; 2. א רעזערוואואר, א באסיין; 3. א שוי=פלאץ; א פלאץ וואו עפעס קומט פאר; 4. די ביהנע, די דראמא, די דראמאטישע קונסט, די דראמאטישע ליטעראטור.

3. The city is the **theater** of war between political factions. 4. He is working on a history of the American **theater**.

the'ater-go'er *n.* (טהיע'-ע-טער-גאו'-ער) א טעאטער=געהער, א טעאטער=בעזוכער.

the'ater-go'ing *n.* (טהיע'-ע-טער-גאו'-אינג) אפטער טעאטער=בעזוך.

the'ater-par'ty *n.* (טהיע'-ע-טער-פאר'-טי) אַן אונטערהאלט, נאך וועלכען אדער פאר וועלכען די געסט בעזוכען א טעאטער.

The'atin *n.* and *a.* (טהיע'-ע-טין) א טהעאטינער [א מאנאך פון א געוויסען קאטוילישען ארדען, וועלכער האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1524 מיט'ן צוועק צו בעקעמפפען די רעפארמאציאן]; טהעאטיניש, וואס איז שייך צו די טהעאטינער.

The'atine *n.* and *a.* (טהיע'-ע-טין) ז. *Theatin*

the'atre *n.* (טהיע'-ע-טער) ז. *theater*

theat'ric *a.* (טהי-עט'-ריק) וואס איז שייך צו טעאטער; ביהנענמעסיג; טעאטראליש. ז. *theatrical*

theat'rical *a.* and *n.* (טהי-עט'-רי-קעל) 1. וואס איז שייך צו טעאטער אדער טעאטער=פארשטעלונגען; ביהנענמעסיג; 2. וואס בעצוועקט צו ציהען אויפמערקזאמקייט, עקסטראוואגאנט, אויסשטעלעריש; 3. טעאטראליש, געמאכט, געקינסטעלט, ניט נאטירליך; 4. אַן אקטיאר.

2. She is always dressed in ridiculous **theatrical** costumes. 3. He is the laughing stock of the town on account of his **theatrical** manners.

theat'ricalise *v.* (טהי-עט'-רי-קעל-איז) ז. *theatricalize*

theat'ricalism *n.* (טהי-עט'-רי-קעל-איזם) ביהנען=פארשטעלונג, די טעאריע אדער די מעטאדען פון טעאטער=אויפפיהרונג; טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט, געמאכטקייט, אוננאטירליכקייט.

theatrical'ity *n.* (טהי-עט-רי-קעל'-אי-טי) ביהנענמעסיגקייט; טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט.

theat'ricalize *v.* (טהי-עט'-רי-קעל-איז) מאכען ביהנענמעסיג, דראמאטיזירען, איבערגעבען אין א דראמאטישער פארם.

theat'rically *adv.* (טהי-עט'-רי-קעל-אי) אויף א ביהנענמעסיגען אופן; אויף א טעאטראלישען, געקינסטעלטען אדער ניט נאטירליכען שטייגער.

theat'ricalness *n.* (טהי-עט'-רי-קעל-נעס) ז. *theatricality*

theat'ricals *n.* (טהי-עט'-רי-קעלז) 1. אקטיארען; 2. ביהנען=רעקוויזיטען, זאכען וואס זיינען נויטיג פאר א ביהנע=פארשטעלונג; 3. א דראמאטישע פארשטעלונג [הויפטזעכליך פון ניט פראפעסיאנעלע שפיעלער].

3. Private **theatricals** are the latest craze of the society.

the'ca *n.* (טהיע'-קא) א קעסטעל; אַן איינהילונג, א צודעק; א שייד; א קאפסול.

thee *pr.* (טהיע) דיר, דיך; דיין. ז. *thou*

theft *n.* (טהעפט) גנבה; א גנבה.

thegn *n.* (טהיין) ז. *thane*

thegn'hood *n.* (טהיינ'-הוד) ז. *thanehood*

the'ic *n.* (טהיע'-איק) א טהעע=שכור, אַן איבערמעסיגער טהעע=טרינקער, איינער וואס טרינקט צו פיעל טהעע.

the'iform *a.* (טהיע'-אי-פארם) טהעע=עהנליך.

the'in *n.* (טהיע'-אין) ז. *theine*

thei'na *n.* (טהי-אי'-נא) ז. *theine*

the'ine *n.* (טהיע'-אין) טהעאין אדער קאפעאין [דער עסענץ פון טהעע, קאפע און אייניגע אנדערע פלאנצען. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל געגען נערווען=קראנקהייטען].

their *pr.* (טהעהר) זייער, זייערע.

theirs *pr.* (טהעהרז) זייערס, דער זייעריגער, די זייעריגע, דאס זייעריגע.

the'ism *n.* (טהיע'-איזם) טעאיזם, דער גלויבען אין גאט; טהעאיזם, א קראנקהאפטער צושטאנד וואס קומט פון געברויכען צו פיעל טהעע.

the'ist *n.* (טהיע'-איסט) א טעאיסט, א גלויביגער, איינער וואס גלויבט אין גאט.

theis'tic *a.* (טהי-איס'-טיק) טעאיסטיש, גלויביג, וואס גלויבט אין גאט.

theis'tical *a.* (טהי-איס'-טי-קעל) ז. *theistic*

them *pr.* (טהעם) זיי. ז. *they*

the'ma *n.* (טהיע'-מא) א טהעזיס [ז. *thesis*]; א טהעמא, א געדאנק, דער גרונד=געדאנק, א בעהויפטונג; א פראווינץ אין דער פארצייטיגער ביזאנטישער אימפעריע.

themat'ic *a.* and *n.* (טהי-מעט'-איק) אין מוזיק — וואס איז שייך צו דער טהעמא, גרונד=געדאנק אדער גרונד=מאטיוו [אויף וועלכען עס ווערען געמאכט וואריאציאנען]; וואס איז שייך צו דער גרונד=פארם פון א ווארט [אהן די ענדונגען]; דער טייל פון לאגיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט טהעמאס אדער גרונד=געדאנקען.

themat'ical *a.* (טהי-מעט'-אי-קעל) אין מוזיק — וואס איז שייך צום גרונד=מאטיוו; וואס איז שייך צו דער גרונד=פארם פון א ווארט. ז. *thematic*

themat'ically *adv.* (טהי-מעט'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער טהעמא, צום גרונד=געדאנק, צום גרונד=מאטיוו אדער צו דער גרונד=פארם.

theme *n.* (טהיעם) א טהעמא, א געגענשטאנד פון א רעדע אדער שריפטליכער אבהאנדלונג; א קורצע אבהאנדלונג אויף א נעגעבענער טהעמא, א שול=קאמפאזיציאן [אויף א געגעבענער טהעמא]; דער גרונד=טייל פון א ווארט [אהן די ענדונגען]; דער גרונד=מאטיוו פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן [אויף וועלכען עס ווערען געמאכט וואריאציאנען]; א גרונד=געדאנק; א פראווינץ אין דער פארצייטיגער ביזאנטישער אימפעריע.

The'mis *n.* (טהיע'-מיס) טהעמיס, די אלט=גריכישע געטין פון גערעכטיגקייט; דער 24טער פלאנעטאאיד [איינער פון די פיעלע קליינע פלאנעטען וואס בעוועגען זיך ארום דער זון צווישען מארס און יופיטער].

themselves' *pr.* (טהעם-סעלווז') זיי זעלבסט, זיי אליין; זיך; זיך זעלבסט.

then *adv., c.* and *a.* (טהען) 1. דעמאלט, דאמאלס; 2. נאכדעם; 3. דאן, טא, אלזא, אין אזא פאל; 4. דאמאלדיג.

1. **Then** I was not prepared to take up the matter. 2. I shall stay one day in Boston, **then** I shall proceed to Portland. 3. If our plans fail we shall **then** consider your offer.

then'adays *adv.* (טהענ'-ע-דייז) אין יענע, דאמאלסדיגע טעג, דעמאלט.

then and there (טהען ענד טהעהר) באלד, אויף'ן פלאץ.

I accepted his offer **then and there**.

thence *adv.* (טהענס) פון דאנען; פון דארטען; פון דעמאלט אן; דעריבער; ניט פאראן, אבוועזענד.

thence'forth' *adv.* (טהענס'-פאהרטה') פון דעמאלט אן, זייט דאן.

thence'for'ward *adv.* (טהענס'-פאהר'-הווארד) פון דעמאלט אן; פון דארטען אן.

thence'from' *adv.* (טהענס'-פראם') פון דארטען.

theoc'racy *n.* (טהי-אק'-רע-סי) טעאקראטיע, גאטעס=הערשאפט, פריסטער=

הערשאפט [אזא רעגיערונגס=פארם, וואו גאט ווערט גערעכענט אלס דער אונמיטעלבארער הערשער פון פאלק און אלע זיינע בעפעהלען און פעראָרדנונגען ווערען איבערגעגעבען דורך זיינע נאהענטסטע מקורבים, דורך די כהנים אדער נביאים. די גאנצע געזעצגעבונג בעקומט דעם כאראקטער פון פערהייליגטע דינים און מצוות (ווי עס איז געוועזן ביי די פארצייטיגע אידען), און דער פריסטער=קלאס ווערט דער רעגירענדער עלעמענט פון פאלק].

theoc'rasy *n.* (טהי-אק'-רע-סי) א פארם פון רעליגיאן, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א געמיש פון קולט אדער דיענונג צו פערשיעדענע געטער; אין דער מיסטישער פילאזאפיע פון מיטעלאלטער — די פערשמעלצונג אדער אינערליכע פערבינדונג פון דער נשמה מיט גאט אין דענקען וועגען געטליכקייט [דבקות].

the'ocrat *n.* (טהיע'-א-קרעט) א טעאקראט, א הערשער אין א טעאקראטישער ארדנונג. ז. ***theocracy***

theocrat'ic *a.* (טהיע-א-קרעט'-איק) טעאקראטיש; וואס איז שייך צו א טעאקראטיע. ז. ***theocracy***

theocrat'ical *a.* (טהיע-א-קרעט'-אי-קעל) ז. ***theocratic***

theoc'ratist *n.* (טהי-אק'-רע-טיסט) אן אנהענגער פון די פרינציפען פון טעאקראטיע [איינער וועלכער האלט אז די ארגאניזאציאן און די רעגיערונג פון דער געזעלשאפט איז א רעזולטאט פון א דירעקטען בעפעהל פון גאט, וואס איז איבערגעגעבען געווארען דורך ענטפלעקונג צו די כהנים אדער נביאים].

Theocrite'an *a.* (טהי-אק-רי-טי'-ען) וואס איז שייך צום גריכישען פאעט טעאקריט, דער גרינדער פון דער אידילישער פאעזיע. ז. ***idyl***

theod'icy *n.* (טהי-אד'-אי-סי) די טעאדיצעע, די רעכטפערטיגונג פון גאט [א פילאזאפיש=רעליגיעזע לעהרע, וואו עס ווערט דערוויזען, אז גאט'ס הייליגקייט און גערעכטיגקייט ווערט ניט געמינדערט צוליעב דעם, וואס ער האט בעשאפען א וועלט, וואס איז פול מיט איבעל און רשעות].

theod'olite *n.* (טהי-אד'-א-לאיט) א טעאדאליט, אזא מעסטונגס=אינסטרומענט מיט א שפאקטיוו, דורך וועלכען מען קען מיט א גענויער פינקטליכקייט אויסמעסטען פערשידענע האריזאנטאלע און ווערטיקאלע ווינקלען [ווערט בענוצט אין לאנדמעסטונג].

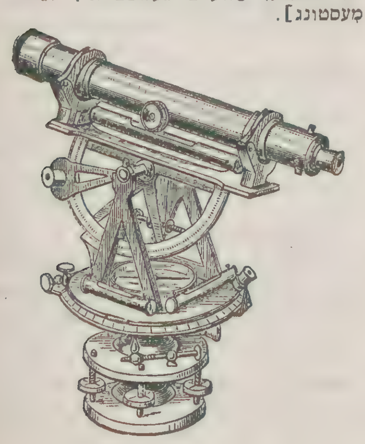

Theodolite

theodolit'ic *a.* (טהי-אד-א-ליט'-איק) וואס איז שייך צו א טעאדאליט; וואס איז געמאסטען געווארען דורך א טעאדאליט. ז. ***theodolite***

theogon'ic *a.* (טהיע-א-גאנ'-איק) טעאגאניש; וואס איז שייך צו טעאגאניע. ז. ***theogony***

theog'onist *n.* (טהי-אג'-א-ניסט) א טעאגאניסט, א קענער אין טעאגאניע. ז. ***theogony***

theog'ony *n.* (טהי-אג'-א-ני) טעאגאניע, געטער=אבשטאמונג [די זאגע אדער די לעהרע וועגען דער אבשטאמונג פון די געטער].

theol. פערקירצונג פון ***theology***

the'olog *n.* (טהיע'-א-לאג) ז. ***theologue***

theol'ogaster *n.* (טהי-אל'-א-געס-טער) איינער וואס גיט זיך אוים פאר א קענער אין טעאלאגיע אדער רעליגיאנס=פראגען.

theolo'gian *n.* (טהי-א-לאו'-דזשיען) א טעאלאג, א קענער פון טעאלאגיע. ז. ***theology***

theolog'ic *a.* (טהיע-א-לאדזש'-איק) ז. ***theological***

theolog'ical *a.* (טהיע-א-לאדזש'-אי-קעל) טעאלאגיש; וואס איז שייך צו טעאלאגיע. ז. ***theology***

theolog'ically *adv.* (טהיע-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טעאלאגישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון טעאלאגיע; בנוגע צו טעאלאגיע. ז. ***theology***

theol'ogise *v.* (טהי-אל'-א-דזשאיז) ז. ***theologize***

theol'ogist *n.* (טהי-אל'-א-דזשיסט) ז. ***theologian***

theologi'um *n.* (טהי-א-לא-דזשאי'-אם) א קליינער אויבערשטער באלקאן אויף דער סצענע פון א פארצייטיגען טעאטער, וואו עס פלעגען ארויסטרעטען די אקטיארען, וועלכע פלעגען פארשטעלען געטער אדער געטינען.

theol'ogize *v.* (טהי-אל'-א-דזשאיז) טעאלאגיזירען, דענקען איבער טעאלאגישע פראגען; זיך מפלפל זיין וועגען אמונה=זאכען; מאכען טעאלאגיש, בענוצען א טעאריע אדער א פילאזאפישע סיסטעם אלס א רעליגיאנס=לעהרע.

the'ologue *n.* (טהיע'-א-לאג) א טעאלאג, א קענער פון טעאלאגיע. ז. ***theology***

theol'ogy *n.* (טהי-אל'-א-דזשי) טעאלאגיע, רעליגיאנס=וויסענשאפט.

theom'achist *n.* (טהי-אמ'-ע-קיסט) א קעמפפער געגען גאט אדער געגען די געטער [ווי אין פארצייטיגע מיטאלאגיען — די נפילים אדער די ריעזען, וועלכע האבען געקעמפפט געגען די געטער].

theom'achy *n.* (טהי-אמ'-ע-קי) א קאמפף געגען גאט אדער געגען די געטער [ז. ***theomachist***]; אפאזיציאן אדער געגנערשאפט צום געטליכען ווילען.

the'omancy *n.* (טהיע'-א-מענ-סי) דאס נביאות=זאגען לויט די ענטפערס פון אראקעל. ז. ***oracle***

theoma'nia *n.* (טהיע-א-מיי'-ני-א) טעאמאניע, א משוגעת ווען דער קראנקער איז איינגעגלויבט, אז ער איז גאט אדער אז גאט געפינט זיך אין איהם.

theoma'niac *n.* (טהיע-א-מיי'-ני-עק) א טעאמאניאק, א משוגע'נער, וועלכער איז איינגעגלויבט, אז ער איז גאט אדער אז די געטהייט רוהט אין איהם.

theoman'tic *a.* (טהיע-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צום נביאות=זאגען לויט די ענטפערס פון אן אראקעל. ז. ***theomancy***

theomor'phic *a.* (טהיע-א-מאהר'-פיק) וואס האט די פארם אדער די עהנליכקייט פון גאט.

theomor'phism *n.* (טהיע-א-מאהר'-פיזם) גאט=עהנליכקייט.

Theopas'chite *n.* (טהיע-א-פעס'-קאיט) אין טעאלאגיע — איינער וואס האלט, אז גאט, אין דער פערזענליכקייט פון יעזוס קריסטוס, האט געליטען יסורים און איז געקרייציגט געווארען.

theopathet'ic *a.* (טהיע-א-פע-טהעט'-איק) ז. ***theopathic***

theopath'ic *a.* (טהיע-א-פעטה'-איק) טעאפאטיש; וואס איז שייך צו טעאפאטיע. ז. ***theopathy***

theop'athy *n.* (טהי-אפ'-ע-טהי) טעאפאטיע, גאטעס=ליעבע, ליעבע צו גאט, פרומקייט.

Theoph'any *n.* (טהי-אפ'-ע-ני) ז. ***Epiphany***

theoph'any *n.* (טהי-אפ'-ע-ני) טעאפאניע, די ענטפלעקונג פון גאט.

theophilanthrop'ic *a.* (טהיע-א-פיל-ענ-טהראפ'-איק) טעאפילאנטראפיש; וואס פעראייניגט די ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען.

theophilan'thropism *n.* (טהיע-א-פי-לענ'-טהרא-פיזם) טעאפילאנטראפיזם, די פעראייניגונג פון דער ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען.

theophilan'thropist *n.* (טהיע-א-פי-לענ'-טהרא-פיסט) א טעאפילאנטראפ, איינער וואס פעראייניגט די ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען; איינער פון א געזעלשאפט, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין פאריז אין די צייטען פון דער דירעקטאריום [ז. ***Directory***] מיט דעם צוועק צו גרינדען א נייע רעליגיאן אנשטאט קריסטענטום. דיעזע רעליגיאן האט געזאלט זיין א ריין דעאיסטישע, ד. ה. זי האט געזאלט אנערקענען, אז גאט עקזיסטירט, נאר ער האט זיך קיינמאל ניט ענטפלעקט צו די מענשען.

theophilan'thropy *n.* (טהיע-א-פי-לענ'-טהרא-פי) ז. ***theophilanthropism***

the'ophile *n.* (טהיע'-א-פיל) א טעאפיל, איינער וואס האט ליעב גאט.

theophilosoph'ic *a.* (טהיע-א-פיל-א-סאפ'-איק) טעאפילאזאפיש; וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון טעאיזם [דער גלויבען אין גאט] און פילאזאפיע.

theopneus'tic *a.* (טהיע-אפ-ניוס'-טיק) געגעבען ברוח הקודש.

the'opneusty *n.* (טהיע'-אפ-ניוס-טי) די געטליכע השפעה; דער רוח הקודש.

theor'bo *n.* (טהי-אהר'-באו) די טעארבא [אזא אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט, עהנליך צו א גיטארע מיט צוויי רייהען סטרונעס].

the'orem *n.* (טהיע'-א-רעם) א טעארעם, א טעארעטישער כלל, וועמעס ריכטיגקייט איז ניט אויגענשיינליך, נאר זי דארף דערוויזען ווערען; אין געאמעטריע — א בעהויפטונג וואס דרינגט אוים א כלל, וועלכער דארף בעוויזען ווערען.

theoremat'ic *a.* (טהיע-א-רע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א טעארעם. ז. ***theorem***

theoremat'ical *a.* (טהיע-א-רע-מעט'-אי-קעל) ז. ***theorematic***

theorem'ic *a.* (טהיע-א-רעמ'-איק) ז. ***theorematic***

theoret'ic *a.* (טהיע-א-רעט'-איק) ז. *theoretical*

theoret'ical *a.* (טהיע-א-רעט'-אי-קעל) טעארעטיש; וואס איז שייך צו א טעא־ריע; וואס האט דעם כאראקטער פון א טעאריע [ז. *theory*]; ריין וויסענ־שאפטליך [אהן א שייכות צו פראקטיק]; ספעקולאטיוו, וואס איז א רעזולטאט פון אבסטראקטען דענקען; היפאטעטיש, וואס איז געבויט אויף א השערה.

theoret'ically *adv.* (טהיע-א-רעט'-אי-קעל-אי) אויף א טעארעטישען שטייגער; פון א טעארעטישען שטאנדפונקט. ז. *theoretical*

theoreti'cian *n.* (טהיע-א-רע-טיש'-ען) א טעארעטיקער; א קענער פון די טעא־ריען פון א געוויסער וויסענשאפט אדער קונסט.

theoret'ics *n.* (טהיע-א-רעט'-איקס) דער טעארעטישער טייל פון א וויסענ־שאפט.

theor'ic *a.* (טהי-אר'-איק) וואס איז שייך צו עפענטליכע פארשטעלונגען אדער פא־ראדען.

theor'ic fund (טהי-אר'-איק פאנד) ז. *theoricon*

theor'icon *n.* (טהי-אר'-אי-קאן) אין אלט-גריכענלאנד [אין אטהען] — טעא־ריקאן, א טייל פון קהל'שען געלד וואס פלעגט צוטיילט ווערען צווישען די ארימע בירגער פאר זיץ-פלעצער אין טעאטער און אין אנדערע שוי-פלעצער.

theorisa'tion *n.* (טהיע-א-רי-זיי'-שאן) ז. *theorization*

the'orise *v.* (טהיע'-א-ראיז) ז. *theorize*

the'orist *n.* (טהיע'-א-ריסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט טעאריען אדער אבסטראקטען דענקען.

theoriza'tion *n.* (טהיע-א-רי-זיי'-שאן) דאס טעארעטיזירען, דאס מאכען טעא־ריען; דאס אבגעבען זיך מיט אבסטראקטען דענקען.

the'orize *v.* (טהיע'-א-ראיז) טעארעטי־זירען; בילדען א טעאריע אדער טעאריען; זיך אבגעבען מיט אבסטראקטען דענקען.

the'orizer *n.* (טהיע'-א-ראי-זער) ז. *theorist*

the'orizing *n. and a.* (טהיע'-א-ראי-זינג) דאס טעארעטיזירען, דאס בילדען טעאריען; דאס אבגעבען זיך מיט אב־סטראקטען דענקען; ספעקולאטיוו; וואס איז געבויט אויף אבסטראקטען דענקען.

the'ory *n.* (טהיע'-א-רי) א טעאריע, אן אלגעמיינער וויסענשאפטליך בעגרינדע־טער פרינציפ אדער כלל, דורך וועלכען עס ווערט ערקלערט א גאנצע רייה פון ער־שיינונגען; דער סכום פון די פונדאמענ־טאלע פרינציפען אדער כללים, אויף וועל־כע עס איז געבויט א געוויסע וויסענשאפט אדער קונסט; ריינע וויסענשאפט, אב־סטראקטעס דענקען [אין געגענזאץ צו פראקטיק]; א השערה, א סברא.

the'osoph *n.* (טהיע'-א-סאף) ז. *theosophist*

theos'opher *n.* (טהי-אס'-א-פער) ז. *theosophist*

theosoph'ic *a.* (טהיע-א-סאפ'-איק) ז. *theosophical*

theosoph'ical *a.* (טהיע-א-סאפ'-אי-קעל) טעאסאפיש; וואס איז שייך צו טעא־סאפיע. ז. *theosophy*

theosoph'ically *adv.* (טהיע-א-סאפ'-אי-קעל-אי) אויף א טעאסאפישען שטיי־גער; פון א טעאסאפישען שטאנדפונקט. ז. *theosophy*

theos'ophism *n.* (טהי-אס'-א-פיזם) טעאסאפיזם, טעאסאפישער גלויבען. ז. *theosophy*

theos'ophist *n.* (טהי-אס'-א-פיסט) א טעאסאפיסט, אן אנהענגער פון טעאסא־פיע. ז. *theosophy*

theos'ophy *n.* (טהי-אס'-א-פי) טעאסא־פיע, א מיסטישע לעהרע, וועלכע גרינדעט זיך אויף דעם גלויבען, אז די דירעקטע און אמת'ע קענטניס פון גאט און געטליכ־קייט ווערט דערגרייכט ניט דורך אפענ־בארונג אדער ענטפלעקונג, נאר דורך אן אינערליכער געטליכער השפעה; די לעה־רען און פרינציפען פון דער "טעאסאפי־שער געזעלשאפט" [א סעקטע, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין ניו יארק אין יאהר 1875 און האט אנגענומען די הויפט-אידעען און לעהרען פון דער בודיסטישער און בראהמאניסטישער רעליגיאן].

Theot'ocos *n.* (טהי-אט'-א-קאס) גאט'ס מוטער; די הייליגע מאריע.

therapeu'sis *n.* (טהער-א-פיו'-סיס) ז. *therapeutics*

Therapeu'tæ *n.* (טהער-א-פיו'-טי) די טעראפעווטען [א מיסטישע און אסקעטי־שע סעקטע ביי די פארצייטיגע אידען ארום אלעקסאנדריע פון מצרים].

therapeu'tic *a.* (טהער-א-פיו'-טיק) היילענד, וואס היילט; וואס איז שייך צו טעראפיע [די קונסט פון היילען קראנק־הייטען].

Therapeu'tic *n.* (טהער-א-פיו'-טיק) איינער פון די טעראפעווטען. ז. *Therapeutæ*

therapeu'tical *a.* (טהער-א-פיו'-טי-קעל) ז. *therapeutic*

therapeu'tics *n.* (טהער-א-פיו'-טיקס) טעראפיע, די הייל-לעהרע [די לעהרע וועגען היילען קראנקהייטען].

ther'apy *n.* (טהער'-א-פי) ז. *therapeutics*

there *adv. and int.* (טהעהר) 1. דארט, דארטען; 2. אהין; 3. אויף דעם, אויף דיעזען פונקט, אין דעם צושטאנד; 4. אט, אט דא; 5. אט דאס! אט אזוי! 6. עס [ווי: עס איז, עס זיינען, עס גיבט, עס גיבען א. ז. וו.]; 7. נא! נו! אט!

1. You will find him there. 2. I will go there to-morrow. 3. You have done enough, you may stop there. 4. There is my hand. 5. There's a good boy! 6. There is no peace for the wicked. 7. There! What did I tell you!

there'about *adv.* (טהעהר'-א-באוט) ערגעץ דארטען; אונגעפעהר, אן ערך.

there'abouts *adv.* (טהעהר'-א-באוטס) ז. *thereabout*

thereaf'ter *adv.* (טהעהר-עפ'-טער) דערנאך; לויט דעם; וועדליג.

there'against' *adv.* (טהעהר'-א-גענסט') געגען דעם; אין געגענזאץ צו עפעס.

there'among' *adv.* (טהעהר'-א-מאנג') צווישען זיי.

thereat' *adv.* (טהעהר-עט') דארט; דאהין; דאריין, דערביי; דאריבער; דארויף.

there'away *adv.* (טהעהר'-א-הוויי) פון דאנען אהין; פון דיעזער ריכטונג; אט דא; דא ארום.

there'before' *adv.* (טהעהר'-בי-פאר') פריהער פון דעם; איידער.

thereby' *adv.* (טהעהר-באי') דאדורך; דורך דעם; אין דיעזער שייכות אדער פערבינדונג; ארום דעם; לערך; אונגע־פעהר.

therefor' *adv.* (טהעהר-פאהר') דערויף; צוליעב דעם, פאר דעם.

therefore' *adv.* (טהעהר-פאר') דערי־בער דארום; אלזא, בכן.

therefrom' *adv.* (טהעהר-פראם') דער־פון; דארויס.

therein' *adv.* (טהעהר-אין') דערין; אין דיעזער צייט; אין דיעזען ארט; אין דיעזער שייכות.

therein'af'ter *adv.* (טהעהר-אינ'-עפ'-טער) אונטען אדער שפעטער אין דערזעל־ביגער שריפט אדער דאקומענט.

therein'before' *adv.* (טהעהר-אינ'-בי-פאר') אויבען אדער פריהער אין דער־זעלביגער שריפט אדער דאקומענט.

therein'to *adv.* (טהעהר-אינ'-טו) אהין-צו.

thereof' *adv.* (טהעהר-אוו') דערפון.

thereol'ogy *n.* (טהער-אי-אל'-א-דזשי) ז. *therapeutics*

thereon' *adv.* (טהעהר-אן') אויף דעם; דערויף.

thereout' *adv.* (טהעהר-אוט') פון דעם; דערפון.

therethrough' *adv.* (טהעהר-טהרו') דורך דעם; מיט דער הילף פון דעם.

thereto' *adv.* (טהעהר-טו') צו דעם; דערצו.

thereun'der *adv.* (טהעהר-אנ'-דער) אונטער דעם; דערונטער.

thereun'to *adv.* (טהעהר-אנ'-טו) ז. *thereto*

thereupon' *a.* (טהעהר-א-פאן') אויף דעם; דארויף; אין פאלגע פון דעם; זא־גלייך, באלד נאך דעם.

therewith' *adv.* (טהעהר-הוויטה') מיט דעם; דערמיט; אויסער דעם, איבער דעם, צוגלייך.

therewithal' *adv.* (טהעהר-הוויטה-אהל') חוץ דעם; צוגעבענדיג נאך; אויך.

the'riac *n. and a.* (טהיע'-רי-עק) דאס געגענגיפט [א געמיש פון פערשיעדענע רפואות וואס דיענט אלס א הייל-מיטעל געגען א גיפטיגען ביס פון א חיה]; וואס דיענט אלס רפואה; מעדיציניש.

theri'aca *n.* (טהי-ראי'-ע-קא) דאס געגענגיפט. ז. *theriac*

theri'acal *a.* (טהי-ראי'-ע-קעל) וואס געהערט צו געגענגיפט, געגענגיפטיג; וואס דיענט אלס רפואה אדער געגענגיפט; היילענד; מעדיציניש.

the'rial *a.* (טהיע'-רי-על) ז. *theriacal*

the'riomancy *n.* (טהיע'-רי-א-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען לויט די סמנים, וואס עס ציינען ארום חיות.

theriot'omy *n.* (טהיע-רי-אט'-א-מי) די אנאטאמיע פון חיות.

therm *n.* (טהורם) אין פיזיק — א ווערמע-איינהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין דער מאס ווארימקייט וואס איז נויי־טיג צו דערהיצען א גראם וואסער פון 0 גראד אויף 1 גראד צעלזיוס.

ther'mæ *n.* (טהויר'-מיע) הייסע וואס־סער-קוואלען, הייסע בעדער; א פאלקס־באד ביי די אלטע רוימער און גריכען.

ther'mal *a.* (טהויר'-מעל) ווארעם; וואס קומט פון ווארימקייט; וואס איז שייך צו הייסע וואסער-קוואלען אדער היי־סע בעדער.

ther'mal equa'tor (טהויר'-מעל אי-קוויי'-טאר) דער ווערמע-עקוואטאר [די ליניע פון דעם ערד-קוגעל וואו די היץ איז אם גרעסטען].

ther'mally *adv.* (טהויר'-מעל-אי) אין בעצוג צו היץ אדער ווארימקייט.

ther'mal u'nit (טהויר'-מעל יו'-ניט) א ווערמע=איינהייט [אן איינהייט צו מעסטען ווארימקייט. זי ווערט אויסגעדריקט דורך דער מאס ווארימקייט, וואס איז נויטיג צו דערהיצען א קילאגראם אדער א גראם וואסער פון 0 גראד ביז 1 גראד].

thermatol'ogy *n.* (טהויר-מע-טאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער בעהאנדלונג פון קראנקהייטען דורך ווארימקייט, ווי דורך הייסע מינעראל=בעדער א. ד. ג.

ther'mic *a.* (טהויר'-מיק) ווארים; וואס קומט פון ווארימקייט.

Thermidor' *n.* (טער-מי-דאהר') טערמידאר [דער 11טער חדש פון פראנצויזישען רעפובליקאנישען קאלענדאר אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן. ער האט זיך גערעכענט פון 19טען יולי ביז דעם 27טען אויגוסט].

Thermido'rian *n. and a.* (טהויר-מי-דאו'-רי-ען) א טערמידאריסט [א מיטגליעד פון דער געמעסיגטער פארטיי אין פראנקרייך, אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן, וועלכע האט געשטירצט ראבעספיערען אין דעם חדש טערמידאר]; טערמידאריסטיש, וואס איז שייך צו די טערמידאריסטען.

thermochem'ical *a.* (טהויר-מא-קעמ'-אי-קעל) טערמא=כעמיש, וואס איז שייך צו די כעמישע ערשיינונגען וועלכע זיינען פערבונדען מיט פערשלינגען אדער ענטוויקלען היץ.

thermochem'istry *n.* (טהויר-מא-קעמ'-איס-טרי) טערמא=כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט די בעציהונגען, וועלכע עקזיסטירען צווישען כעמישע ווירקונגען און ווארימקייט].

thermodynam'ic *a.* (טהויר-מא-דאי-נעמ'-איק) טערמא=דינאמיש, וואס ווערט פעראורזאכט אדער ווערט געטריבען דורך דער קראפט וואס בעקומט זיך פון ווארימקייט; וואס איז שייך צו טערמא=דינאמיק [ז. *thermodynamics*].

thermodynam'ical *a.* (טהויר-מא-דאי-נעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו טערמא=דינאמיק. ז. *thermodynamics*

thermodynam'ically *adv.* (טהויר-מא-דאי-נעמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו טערמא=דינאמיק. ז. *thermodynamics*

thermodynam'ics *n.* (טהויר-מא-דאי-נעמ'-איקס) טערמא=דינאמיק [די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די בעציהונגען צווישען ווארימקייט און מעכאנישער ארבייט].

ther'mo-elec'tric *a.* (טהויר'-מאו-אי-לעק'-טריק) טערמא=עלעקטריש, וואס איז שייך צו טערמא=עלעקטריציטעט. ז. *thermo-electricity*

ther'mo-elec'trically *adv.* (טהויר'-מאו-אי-לעק'-טרי-קעל-אי) אין בעצוג אדער אין איינקלאנג מיט די געזעצען פון טערמא=עלעקטריציטעט. ז. *thermo-electricity*

ther'mo-electric'ity *n.* (טהויר'-מאו-אי-לעק-טריס'-אי-טי) טערמא=עלעקטריציטעט אדער ווערמע=עלעקטריציטעט [עלעקטריציטעט וואס ווערט ארויסגעבראכט דורך ווארימקייט, ווי צ. ב. ווען די ענדען פון צוויי פערשיעדענע מעטאל=שטרייפען ווערען צונויפגעלייט, וועהרענד די צוויי פרייע ענדען ווערען פערבונדען מיט א דראט, דאן, ווען מען דערהיצט די צונויפגעלייטעטע שטעלע פליסט אן עלעקטרישער שטראם דורך דעם געשלאסענעם קרייז פון די מעטאל=שטרייפען און פון דעם דראט].

ther'mo-electrom'eter *n.* (טהויר'-מאו-אי-לעק-טראמ'-ע-טער) א טערמא=עלעקטראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון אן עלעקטרישען שטראם אדער צו בעשטימען זיין שטארקייט דורך דער היץ וואס ער גיט ארויס].

thermogenet'ic *a.* (טהויר-מא-דזשי-נעט'-איק) ז. *thermogenic*

thermogen'ic *a.* (טהויר-מא-דזשענ'-איק) וואס גיט ארויס ווארימקייט אדער היץ; וואס איז שייך צו דער פראדוקציאן פון ווארימקייט.

thermog'enous *a.* (טהויר-מאדזש'-ע-נאס) וואס גיט ארויס ווארימקייט אדער היץ.

ther'mogram *n.* (טהויר'-מא-גרעם) א טערמאגראם [א פערצייכנונג פון א טערמאגראף]. ז. *thermograph*

ther'mograph *n.* (טהויר'-מא-גרעף) א טערמאגראף [א טערמאמעטער וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דאס שטייגען און דאס פאלען פון דער טעמפעראטור].

thermog'raphy *n.* (טהויר-מאג'-רע-פי) א מעטאדע פון שרייבען ניט מיט געוועהנליכער טינט, נאר מיט אן אנדער פליסיגקייט, וועלכע פאדערט די אנווענדונג פון היץ, אום די בוכשטאבען זאלען זיך בעווייזען אויף'ן פאפיער.

thermokinemat'ics *n.* (טהויר-מא-קינ-אי-מעט'-איקס) טערמא=קינעמאטיק [די לעהרע וועגען דער בעוועגונג פון ווארימקייט].

thermol'ogy *n.* (טהויר-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ווארימקייט אדער היץ.

thermomag'netism *n.* (טהויר-מאו-מעג'-נעט-איזם) טערמא=מאגנעטיזם, מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען פון היץ.

thermom'eter *n.* (טהויר-מאמ'-ע-טער) א טערמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען טעמפעראטור].

thermomet'ric *a.* (טהויר-מא-מעט'-ריק) טערמאמעטריש, וואס איז שייך צו א טערמאמעטער; וואס ווערט געמאכט מיט דער הילף פון א טערמאמעטער.

thermomet'rical *a.* (טהויר-מא-מעט'-רי-קעל) ז. *thermometric*

thermomet'rically *adv.* (טהויר-מא-מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א טערמאמעטער.

thermomet'rograph *n.* (טהויר-מא-מעט'-רא-גרעף) א טערמאמעטראגראף [א טערמאמעטער, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די מאקסימאלע און מינימאלע טעמפעראטור].

thermom'etry *n.* (טהויר-מאמ'-ע-טרי) די קונסט אדער די מעטאדע צו מעסטען טעמפעראטור.

thermomo'tive *a.* (טהויר-מא-מאו'-טיוו) וואס איז שייך צו מאשינען, וועלכע ווערען בעטריבען פון דערהיצטע גאזען אדער פון דערהיצטער לופט.

thermomo'tor *n.* (טהויר-מא-מאו'-טאר) א מאשין וואס ווערט בעטריבען פון דערהיצטער לופט.

ther'mophone *n.* (טהויר'-מא-פאון) אן עלעקטרישער אינסטרומענט וועלכער גיט ארויס קלאנגען דורך די ענדערונגען פון דער טעמפעראטור אין דעם שטראם=קרייז.

thermoreg'ulator *n.* (טהויר-מא-רעג'-יו-ליי-טאר) א פארריכטונג צו רעגולירען די טעמפעראטור פון א הייץ=אפאראט.

ther'mos bot'tle (טהויר'-מאס באטל) א פלאש וואס איז אזוי געמאכט דאס די אויסערליכע טעמפעראטור זאל ניט האבען קיין שטארקען איינפלוס אויף איהר אינהאלט, ד. ה. אויב זי ענטהאלט עטוואס הייסעס זאל זיך עס ניט גיך אבקיהלען און אויב קאלטעס זאל עס ניט גיך ווארים ווערען [זי ווערט געמאכט מיט דאפעלטע ווענטלעך, וואס די לופט צווישען זיי ווערט אויסגעפומפט].

ther'moscope *n.* (טהויר'-מא-סקאופ) א טערמאסקאפ [אן אינסטרומענט וואס צייגט אן די ענדערונגען אין טעמפעראטור, ניט מעסטענדיג זי].

thermoscop'ic *a.* (טהויר-מא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו א טערמאסקאפ; וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון א טערמאסקאפ. ז. *thermoscope*

thermoscop'ical *a.* (טהויר-מא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *thermoscopic*

ther'mostat *n.* (טהויר'-מא-סטעט) א טערמאסטאט, א ווערמע=רעגולאטאר [אן אויטאמאטישער אינסטרומענט צו רעגולירען די טעמפעראטור].

thermostat'ic *a.* (טהויר-מא-סטעט'-איק) טערמאסטאטיש, וואס איז שייך צו א טערמאסטאט; וואס רעגולירט די טעמפעראטור.

thermostat'ically *adv.* (טהויר-מא-סטעט'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א טערמאסטאט. ז. *thermostat*

thermostat'ics *n.* (טהויר-מא-סטעט'-איקס) טערמאסטאטיק [די לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון היץ].

thermot'ic *a.* (טהויר-מאט'-איק) וואס איז שייך צו ווארימקייט; וואס קומט פון היץ.

thermot'ical *a.* (טהויר-מאט'-אי-קעל) ז. *thermotic*

thermot'ics *n.* (טהויר-מאט'-איקס) ווערמע=לעהרע, די לעהרע וועגען ווארימקייט.

thermot'ropism *n.* (טהויר-מאט'-רא-פיזם) די ערשיינונג וואס פלאנצען ווערען אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט דורך דער ענדערונג פון דער טעמפעראטור.

therol'ogy *n.* (טהי-ראל'-א-דזשי) ז. *mammalogy*

thesau'rus *n.* (טהי-סאה'-ראס) א שאץ, אן אוצר; א קאסע; א ווערטער=בוך, א לעקסיקאן.

these *a. and pr.* (טהיעז) דיעזע [אלס מעהרצאהל]. ז. *this*

the'sis *n.* (טהיע'-סיס) א טהעזיס, א טהעזע, א זאץ, א בעהויפטונג; א בעהויפטונג אדער א זאץ וואס דארף בעוויזען ווערען; א דיסערטאציע [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער וועלכער עס איז טהעמא, וואס ווערט צוגעשטעלט פון א קאנדידאט אויף א געלעהרטען=טיטול, ווי דאקטאר, מאגיסטער א. ד. ג.]; א טהעמא; אין מוזיק — דער בעטאנטער טייל פון א טאקט; די שטארקע בעטאנונג אדער שווערער אקצענט ווי ביים אבקלאפען דעם טאקט; אין דיכטונג — דער בעטאנטער טייל פון א פוס=מאס.

thes'mothete *n.* (טהעס'-מא-טהיט) אן אלט=גריכישער געזעץ=געבער; איינער פון די 6 אונטערע ארכאנטען [שטאדט=בעאמטע] אמאל אין אטהען, גריכענלאנד.

Thes'pian *a. and n.* (טהעס'-פי-ען) טהעספיש, וואס איז שייך צו טהעספיס [א האלב=לעגענדארער גריכישער פאעט, וועגען וועלכען עס ווערט געזאגט, אז ער איז דער שעפפער פון דער גריכישער דרא=

מא אדער טראגעדיע]; דראמאטיש, טראגיש; אַז אַקטיאָר.

Thes'pian art (טהעס'-פּי-ען אַרט) די טהעספּישע קונסט, די דראַמאַ, די שוי־שפּיעל־קונסט.

Thessa'lian *a. and n.* (טהע-סיי'-ליען) טהעסאַליש, וואָס איז שייך צו טהעסאַליען [אַ געגענד וואָס געפינט זיך אין דרום פון מאַצעדאָניען]; אַ טהעסאַליער, אַן איינוואָהנער אדער געבאָרענער פון טהעסאַליען.

the'ta *n.* (טהיע'-טאַ) דער גריכישער בוכשטאַב טהעטאַ [*th*].

The'tis *n.* (טהיע'-טיס) [אין טהעטיס דער קלאַסישער מיטאָלאָגיע — די ים־געטין, וועלכע איז געוועזן די מוטער פון אכילעס]; אין אַסטראָנאָמיע — דער 17טער פּלאַנעטאָאיד [איינער פון די קליינע פּלאַנעטען וועלכע דרעהען זיך אַרום דער זון צווישען יופּיטער און מאַרס].

theur'gic *a.* (טהי-אויר'-רזשיק) וואונדער־שאַפענד, וואָס האָט די קראַפט אויפצוטהאָן וואונדער.

theur'gical . (טהי-אויר'-רזשי-קעל) ז. *theurgic*.

the'urgist *n.* (טהיע'-אויר-דזשיסט) אַ וואונדער־מאַכער, אַ וואונדער־טהוער.

the'urgy *n.* (טהיע'-אויר-דזשי) אַ וואונדער־קראַפט, אַן איבערנאַטירליכע קראַפט; די ערשיינונג אדער די ווירקונג פון אַן איבערנאַטירליכער קראַפט; דאָס שאַפען וואונדער; שוואַרצע קונסט, מאַגיק.

thew *n.* (טהיו) אַ מוסקול.

thewed *a.* (טהיוד) וואָס האָט ענטוויקעלטע מוסקולען; קרעפטיג, וואָס האָט כח.

thew'less *a.* (טהיו'-לעס) שוואַך, וואָס האָט ניט קיין כח.

thews *n.* (טהיוז) מוסקולען; כח, קערפּער־קראַפט.

thew'y *a.* (טהיו'-אי) מיט שטאַרק־ענטוויקעלטע מוסקולען; קרעפטיג.

they *pr.* (טהיי) זיי.

they're (טהייר) זיי זיינען [אַלס אַ פערקירצונג פון די ווערטער *they are*].

thian'-shan' *n.* (טהיען'-שען') אַזאַ ווילדע שעפּס אין צענטראַל־אזיען, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט דער ריעזיגער גרויס פון איהרע הערנער.

thick *a., adv., n. and v.* (טהיק) דיק; געדיכט; טריב, מוטנע; נעבעלדיג; אונקלאָר, אונדייטליך; פיעל; גרויס; גראָב, דום, ניט אינטעליגענט; אינטים, וואָס איז אין נאָהנטער פריינדשאַפט; דיקקייט; די רעכטע געדיכטע; אַ נאַר, אַ גראָבער קאָפּ; מאַכען דיק אדער געדיכט; ווערען דיק אדער געדיכט.

thick'-and-thin' *a.* (טהיק'-ענד-טהין') 1. גרייט אויף אַלעם; איבערגעגעבען ביז גאָר; דורך און דורך; 2. וואָס איין שייבע פון בלאָק איז דיקער אַלס די אַנדערע [וועגען די אויפצוגס־בלאָקס פון אַ שיף. ז. *pulley*].

1. He is my thick-and-thin supporter.

thick and three'fold (טהיק ענד טהריע'-פאָולד) שנעל איינע נאָך די אַנדערע, אין אַ גרויסער צאָהל.

thick'-brained *a.* (טהיק'-בריינד) מיט אַ גראָבען קאָפּ, דום, נאַריש.

thick'-com'ing *n.* (טהיק'-קאַמ'-אינג) וואָס קומט געדיכט איינע נאָך די אַנדערע.

thick'en *v.* (טהיקן) מאַכען דיק; מאַכען געדיכט; פערשטאַרקען; פערדונקלען, פערוואָלקענען; מאַכען מוטנע; פערגרעסערען אדער פערמעהרען אין צאָהל; דיק ווערען; געדיכט ווערען; שווערער ווערען; ווערען טריב, דונקעל אדער מוטנע; ווערען נעבעלדיג; ווערען פערפּלאָנטערט אדער קאָמפּליצירט; זיך פערמעהרען, זיך פערגרעסערען אין צאָהל; ווערען אונקלאָר אדער אונדייטליך.

thick'ener *n.* (טהיק'-נער) איינער אדער עפּעס וואָס מאַכט דיק אדער געדיכט.

thick'ening *n.* (טהיק'-נינג) דאָס מאַכען אדער ווערען דיק אדער געדיכט; עטוואָס וואָס ווערט צוגעלעגט צו אַ פליסיגקייט אום זי געדיכטער צו מאַכען; עטוואָס וואָס איז געוואָרען געדיכט.

thick'et *n.* (טהיק'-עט) אַ געדיכט וועלדעל.

thick'eted *a.* (טהיק'-עט-עד) בעדעקט אדער בעוואַקסען מיט געדיכטע בוימלעך.

thick'-eyed *a.* (טהיק'-איד) שוואַכזיכטיג, וואָס האָט אַ דונקעלע אדער שוואַכע ראיה.

thick'head *n.* (טהיק'-העד) אַ גראָבער קאָפּ, אַ נאַר.

thick'-head'ed *a.* (טהיק'-העד'-עד) גראָב־קעפּיג, דום; וואָס האָט אַ דיקען אדער פערוואַקסענעם שפּיץ [וועגען אַ בוים].

thick'ish *a.* (טהיק'-איש) דיקליך, גרעבליך.

thick'-leaved *a.* (טהיק'-ליעווד) וואָס האָט דיקע בלעטער; געדיכט בעוואַקסען מיט בלעטער.

thick'-legged *a.* (טהיק'-לעגד) דיקפיסיג.

thick'-lipped *a.* (טהיק'-ליפּט) וואָס האָט דיקע ליפּען.

thick'lips *n.* (טהיק'-ליפּס) אַ מענש מיט גראָבע ליפּען.

thick'ly *adv.* (טהיק'-לי) דיקליך; געדיכטליך; פיעל, אָפט.

thick'ness *n.* (טהיק'-נעס) דיקקייט; גראָבקייט; געדיכטקייט; טריבקייט, מוטנעקייט; נעבעלדיגקייט; אַ קנייטש, אַ פאַלד.

thick'-set *a. and n.* (טהיק'-סעט) געדיכט געזעצט; געדיכט בעוואַקסען; געדיכט; דיק, גראָב; קורץ און גראָב; אַ געדיכט וועלדעל; אַזאַ דיקער סאַמעט־עהנליכער מאַנטשעסטער [אַזאַ צייג פאַר אַרבייטס־קליידער].

thick'-sigh'ted *a.* (טהיק'-סאַי'-טעד) שוואַכזיכטיג; וואָס האָט אַ שוואַכע אדער דונקעלע ראיה.

thick'skin *n. and a.* (טהיק'-סקין) אַ גראָבע הויט, אַ גראָב־הויטיגער, אַ מענש וואָס פיהלט ניט קיין בעליידיגונג אדער שטעך־ווערטער; גראָב־הויטיג, וואָס האָט אַ דיקע הויט אדער פעל; וואָס איז ניט עמפּפינדליך אדער פיהלט ניט אַ בעליידיגונג אדער פאָרוואורף.

thick'-skinned *a.* (טהיק'-סקינד) וואָס האָט אַ גראָבע הויט אדער פעל; וואָס פיהלט ניט קיין בעליידיגונג אדער פאָרוואורף.

thick'skull *n.* (טהיק'-סקאַל) ז. *thickhead*.

thick'-skulled *a.* (טהיק'-סקאַלד) גראָבקעפּיג, וואָס האָט אַ גראָבען קאָפּ צום לערנען; דום, נאַריש.

thick'-wit'ted *a.* (טהיק'-הוויט'-עד) דום, נאַריש, גראָבקעפּיג.

thief *n.* (טהיעף) אַ גנב, אַ גנב'טע; אַ שווינדלער, אַ בעטריגער; אַן אַרויסשטאַרצונג פון אַ קנייטעל פון אַ ליכט וואָס מאַכט אַז דאָס ליכט זאָל זיך שמעלצען; אַ בלעכען טרינק־קענדעל מיט אַ שנירעל וואָס מאַטראָזען בענוצען.

thief'-catch'er *n.* (טהיעפ'-קעטש'-ער) אַ גנבים־כאַפּער.

thief'-ta'ker *n.* (טהיעפ'-טיי'-קער) ז. *thief-catcher*.

thieve *v.* (טהיעוו) גנב'ענען.

thiev'ery *n.* (טהיעוו'-ער-אי) גנבה; אַ גע'גנב'עטע זאַך.

thieves *n.* (טהיעווז) גנבים.

thieves' Lat'in (טהיעווז לעט'-אין) גנבים־שפּראַך.

thie'vish *a.* (טהיע'-וויש) גנב'יש; וואָס האָט אַ נייגונג צום גנב'ענען; געטהאָן בגנבה אדער אין געהיים.

thie'vishly *adv.* (טהיע'-וויש-לי) בגנבה, מעשה גנב; דורך גנבה.

thie'vishness *n.* (טהיע'-וויש-נעס) גנב'ישדיגקייט; די נייגונג צום גנב'ענען.

thig *v.* (טהיג) בעטלען, בעטלען אַ נדבה; לעבען פון נדבות.

thigh *n.* (טהאַי) די פּאָלקע [דער טייל פון פוס פון היפט ביז דער קניע]; דער דריטער געלענק פון אַ פוס פון אַן אינזעקט.

thigh'-bone *n.* (טהאַי'-באָון) דער פּאָלקע־ביין.

thill *n.* (טהיל) אַן אָלאָבליע [פון אַ וואָגען]; אַ דייקסעל, אַ דישעל.

thill'er *n.* (טהיל'-ער) ז. *thill-horse*.

thill'-horse *n.* (טהיל'-האָהרס) אַ פערד וואָס ווערט געשפּאַנט אין אָלאָבליעס.

thim'ble *n.* (טהימבל) אַ פינגערהוט; אַ רינג אדער קורצע מעטאַלענע רעהר צו פעראייניגען די ענדען פון צוויי שאַפטען, פון רעהרען א. ז. וו.; אַ מעטאַלענער רינג מיט אַ פערטיעפונג אין דער אויסען־זייט, אַז עס זאָל זיך אין איהם אַריינפּאַסען אַ שטריק [ווערט געברויכט אויף שיפען].

thim'bleberry *n.* (טהימ'בל-בער-אי) די שוואַרצע מאַלינע [אַזאַ יאַגדע].

thim'ble-case *n.* (טהימ'בל-קייס) אַ פינגערהוט־טעשעל, אַ פינגערהוט־שאַכטעל.

thim'bleful *n.* (טהימ'בל-פול) אַזוי פיעל וויפיעל עס קען אַריין אין אַ פינגערהוט; זעהר ווייניג, אַ ביסעל.

thim'ble-joint *n.* (טהימ'בל-דזשאָינט) אַ רעהר אדער רינג צום צוזאַמענהאַלטען די פערבינדונגען פון רעהרען.

thim'bleman *n.* (טהימ'בל-מען) ז. *thimblerigger*.

thim'ble-pie *n.* (טהימ'בל-פּאַי) אַ שנעל מיט אַ פינגערהוט [אַלס שטראָף פאַר שול־מיידלעך].

thim'blerig *n. and v.* (טהימ'בל-ריג) דאָס בעכער־שפּיעל [אַזאַ שווינדעל־שפּיעל מיט דריי טאַסען און אַן אַרבעס אדער קייקעלע, ביי וועלכען מען דאַרף טרעפען אונטער וועלכער טאַס דער אַרבעס אדער דאָס קייקעלע געפינט זיך]; בעשווינדלען; בעשווינדלען אין דעם בעכער־שפּיעל; בעשווינדלען דורך קונץ־שטיק אדער פּאַקוסען.

thim'blerigger *n.* (טהימ'בל-ריג-ער) אַ פּאַקוסניק, אַ שווינדלערישער קונצען־מאַכער, אַ בעכער־שפּיעלער, אַ שווינדלער. ז. *thimblerig*.

thim'blerigging *n.* (טהימ'בל-ריג-אינג) בעכער־שפּיעלעריי, פּאַקוסען, שווינדלערישע קונצען־מאַכעריי, שווינדעל. ז. *thimblerig*.

thim'bleweed *n.* (טהימ'בל-הוויעד) די אַמעריקאַנישע אַנעמאָנע אדער רודעקיע [אַזאַ פּלאַנצע מיט ווייסליכע בליטהען און מיט פרוכטען וואָס זיינען עהנליך צו פינגערהוטען].

thin *a., adv. and v.* (טהין) 1. דין; 2. שיטער; 3. שוואַך, וואַסערדיג [וועגען

געטרענקע]; 4. שוואך; 5. דורכזיכטיג; 6. לייכט; 7. מאגער; 8. וועניג, קנאפ; ניט צאהלרייך; 9. מאכען דין, שיטער, לייכט, וואסערדיג, שוואך אדער מאגער; 10. פערמינדערען, מאכען קנאפער אדער וועניגער.

3. I use only **thin** drinks. 4. He spoke in a low **thin** voice. 5. It was a severe reproach under a **thin** disguise. 6. She wore a **thin** summer dress. 8. We are kept on a **thin** diet. 10. The war **thinned** the population.

thine *pr.* (טהאין) דיינס, דיין, דיינע; דער דייניגער, די דייניגע, דאס דייניגע.

thing *n.* (טהינג) 1. א זאך; 2. א בעשעפעניש; 3. א פערפאסונג [ליטעראַרישע אדער מוזיקאלישע]; 4. א טייל, אן איינצעלהייט, א קליינינקייט; 5. א פערזאמלונג, א פארלאמענט [אין די סקאנדינאווישע לענדער].

2. Poor **thing**! 4. He did not dare to disobey in the least **thing**.

thing (*the*) *n.* (טהינג) די ריכטיגע אדער נויטיגע זאך.

thing'amy *n.* (טהינג'-ע-מי) ז. ***thingumbob***.

thing'iness *n.* (טהינג'-אי-נעס) זאכליכקייט, רעאליטעט, דאס זיין מאטעריעל; דאס זיין מאטעריאליסטיש; פראקטישקייט.

thing'-in-itself' *n.* (טהינג'-אין-איט-סעלף') די זאך אן און פאר זיך.

thing of naught (טהינג אוו נאהט) א גארנישט, א גאלע גארנישט.

Man is like a **thing of naught**, his time passeth away like a shadow.

thing of noth'ing (טהינג אוו נאטה'-אינג) ז. ***thing of naught***.

things *n.* (טהינגז) 1. זאכען; בעשעפענישען; 2 קליידער; אויסשטאטונגס-זאכען [ווי מעבעל, למשל]; אייגענטומס-זאכען; 3. אומשטענדען.

2. She took her **things** and left the house. 3. In the course of time all **things** will be straightened out.

things in ac'tion (טהינגז אין עק'-שאן) געזעצליכע רעכטע אויף זאכען, וועלכע מען בעזיצט נאך ניט.

thing'umajig *n.* (טהינג'-אמ-ע-דזשיג) ז. ***thingumbob***.

thing'umbob *n.* (טהינג'-אמ-באב) א "ווי רופט מען איהם" אדער "ווי רופט מען דאס" [אן אונבעשטימטע פערזאן אדער זאך, וועלכע מען קען ניט אנרופען מיט א נאמען אדער וועלכע מען רעכענט ניט פאר נויטיג אנצורופען].

thing'ummy *n.* (טהינג'-אמ-אי) ז. ***thingumbob***.

thin'-gut'ted *a.* (טהינ'-גאט'-עד) מיט א פלאכען אדער מאגערען בויך.

thing'y *a.* (טהינג'-אי) מאטעריעל, זאכליך, רעאל; מאטעריאליסטיש, פראקטיש.

think *v. and n.* (טהינק) 1. דענקען; 2. נאכדענקען, ארויפברייגנען אויף'ן געדאנק, זיך דערמאנען אז...; 3. בעגרייפען, אורטיילען, בענעהמען; 4. זיך פארשטעלען; 5 נעהמען אין אנבעטראכט, דענקען וועגען...; 6. האבען אין זינען, בעאבזיכטיגען, רעכענען, מיינען; 7. רעכנען פאר..., בעטראכטען אלס...; 8. אויסדענקען, אויסטראכטען, ארויסברייגנען אדער פעראורזאכען דורך דענקען; 9. האבען א מיינונג; 10. האלט האבען, האלטען פון...; פיהלען א נייגונג; 11. דענקונג; א געדאנק.

2. When temptations allure you, **think** of the inevitable punishment. 4. In the Zoological Garden you will find all the animals you can **think** of. 8. He sleeps and **thinks** no evil. 9. I **think** highly of his abilities.

thin'kable *a.* (טהינ'-קעבל) וואס מען קען דענקען, וואס לאזט זיך דענקען, וואס לאזט זיך בעגרייפען אדער בענעהמען, וואס מען קען זיך פארשטעלען אין געדאנק.

thin'ker *n.* (טהינ'-קער) א דענקער.

think good (טהינק גוד) בעטראכטען אלס גוט, האלטען פאר נויטיג, פאסיג אדער גוט; איינוויליגען, איינשטימען.

thin'king *n.* (טהינ'-קינג) דענקונג, דאס דענקען; דער פערשטאנד; דענקונגס-פעהיגקייט; א געדאנק, א מיינונג, אן אורטייל.

thin'kingly *adv.* (טהינ'-קינג-לי) דענקענדיג, נאכדענקענדיג; בעוואוסטזיניג; מיט איבערלעגונג.

think lit'tle of (טהינק ליטל אוו) גרינגשעצען, זיך וועניג קימערען, שענקען וועניג אויפמערקזאמקייט, רעכענען פאר א קליינינקייט.

think noth'ing of (טהינק נאטה'-אינג אוו) זיך גאר ניט קימערען, רעכנען פאר גארניט.

He **thinks nothing of** walking ten miles a day.

think out (טהינק אוט) 1. אויסדענקען, בעקומען א קלארען בעגריף; 2. פלאנעווען, מאכען א פלאן; אויסארבייטען [אין געדאנק]; 3. לעזען [א פראבלעם].

1. Let us **think out** the problem. 2. It was left to the secretary to **think out** the details of the plan. 3. I shall attempt to **think out** this chess problem.

think small beer of (טהינק סמאהל ביער אוו) האבען ניט קיין הויכע מיינונג, גרינגשעצען.

thin'ly *adv.* (טהינ'-לי) דין; שיטער; שוואך; קנאפ; דורכזיכטיג, לייכט; מאגער; וועניג, קנאפ, אין א קליינער מאס אדער צאהל.

thin'ner *n.* (טהינ'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט דין, שיטער, קנאפער אדער מאגערער.

thin'ness *n.* (טהינ'-נעס) דינקייט; מאגערקייט; שיטערקייט; וועניגקייט, קנאפקייט; לייכטקייט; שוואכקייט; דורכזיכטיגקייט.

thin'nish *a.* (טהינ'-איש) אביסעל דין, דינליך; שיטערליך; קנאפליך; שוואכליך; מאגערליך.

thin'-skinned *a.* (טהינ'-סקינד) 1. וואס האט א דינע הויט; 2. שטארק עמפפינדליך, וואס בעליידיגט זיך לייכט, אויפרעגבאר; 3. וואס האט בלויז א דינעם שיכט פון גוטען באדען [וועגען לאנד].

1. **Thin-skinned** persons should not expose their bodies to the sun. 2. **Thin-skinned** people should not enter public life.

thin'-skinned'ness *n.* (טהינ'-סקינד'-נעס) דין-הויטיגקייט; שטארקע עמפפינדליכקייט; שטארקע אויפרעגבארקייט.

third *a. and n.* (טהוירד) וואס קומט צום דריטען; דריטער, דריטע, דריטעס; וואס איז א דריטעל אדער א דריט-חלק; א דריטעל, א דריט-חלק; א טערציע [א זעכציגסטעל פון א סעקונדע]; אין מוזיק — די טערציע אדער טערץ [דער דריטער טאן אין א גאמא]; דער טאן "מי"; דער אינטערוואל צווישען ערשטען און דריטען טאן; די הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון ערשטען און דריטען טאן פון א גאמא; אין בייסבאל-שפיעל — דער שפיעלער וואס פערנעהמט דעם דריטען ווינקעל פון שפיעל-פלאץ.

third base (טהוירד בייס) אין בייסבאל-שפיעל — דער דריטער פון די פיער ווינקלען פון שפיעל-פלאץ.

third'-bor'ough *n.* (טהוירד'-באר'-או) א קאנסטאבעל, א פאליציסט. ז. ***constable***.

third'-class *a.* (טהוירד'-קלעס) פון דריטען קלאס [הויפטזעכליך וועגען אייזענבאהן-וואגאנען].

third'-class mat'ter (טהוירד'-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט-קלאסיפיקאציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געדרוקטע זאכען אויסער צייטונגען און אנדערע פעריאדישע אויסגאבען.

third cous'in (טהוירד קאזן) א שוועסטער-קינד אין דריטען דור.

Third'-day *n.* (טהוירד'-דיי) דיענסטאג.

third estate' (טהוירד עס-טייט') דער דריטער [געזעלשאפטליך-פאליטישער] שטאנד, דאס פשוט'ע פאלק [אין געגענזאץ צו די גייסטליכע און אדעליגע], דער מיטעל-קלאס.

third hour (טהוירד אור) די דריטע פון די צוועלף שטונדען צווישען זון-אויפגאנג און זון-אונטערגאנג; ביי די קאטויליקען — דאס גאטעסדיענסט אום 9 א זייגער אין דער פריה; ביי די פארצייטיגע אידען — דער פריהמארגענדיגער קרבן תמיד [מנחת הבקר].

third house (טהוירד האוס) דאס דריטע הויז [אויסער דעם אויבערשטען און אונטערשטען הויז פון א פארלאמענט], די מענשען וואס דרעהען זיך אין די קולוארען אדער פאר-הויז פון א פארלאמענט, אום צו בעאיינפלוסען די געזעצגעבער. ז. ***lobby***.

thir'ding *n.* (טהויר'-דינג) א דריטעל, א דריט-חלק; א דריטעל פון די פראדוקטען פון אן ארענדאטאר'ס פעלד, וועלכע א פריץ פלעגט אמאל בעקומען אין פאל פון דעם ארענדאטאר'ס טויט.

thir'dings *n.* (טהויר'-דינגז) א דריטעל פון די פראדוקטען פון דעם ארענדאטאר'ס פעלד, וועלכע א פריץ פלעגט אמאל בעקומען אין פאל פון דעם ארענדאטאר'ס טויט.

third'ly *adv.* (טהוירד'-לי) צום דריטען; דריטענס.

third per'son (טהוירד פויר'-סאן) אין גראמאטיק — די דריטע פערזאן [פון פירווערטער אדער צייטווערטער, ווי: ער, זי, זיי אדער געהט, שטעהן א. ז. וו.].

third pow'er (טהוירד פאו'-ער) אין מאטעמאטיק — די דריטע פאטענץ, קוב [ווי a^3, 2^3 א. ז. וו.]. ז. ***power***.

third'-rate *a.* (טהוירד'-רייט) פון דריטען גראד; פון א זעהר נידריגען גראד.

thirds *n.* (טהוירדז) דער דריט-חלק פון דעם מאן'ס בעוועגליכען אייגענטום, וואס אן אלמנה קריעגט, ווען דער מאן לאזט זי איבער מיט א קינד און שטארבט אהן א צואה; דער געזעצליכער דריט-חלק פון דעם מאן'ס אונבעוועגליכען אייגענטום, וואס בעלאנגט לעבענסלענגליך צו דער אלמנה.

thirds'man *n.* (טהוירדז'-מען) א פשרה-מאכער, א שיעדעס-ריכטער, א בורר.

thirst *n. and v.* (טהוירסט) דארשט; דארשטען, זיין דארשטיג; דארשטען נאך...

thirs'ter *n.* (טהוירס'-טער) א דארשטענדער.

thirs'tily *adv.* (טהוירס'-טי-לי) מיט דארשטיגקייט.

thirs'tiness *n.* (טהוירס'-טי-נעס) דארשטיגקייט.

thirst'less *a.* (טהוירסט'-לעס) וואס דארשטעט ניט.

thirs'ty *a.* (טהירס'-טי) דארשטיג; דארשטענד; אויסגעטריקענט.

thir'teen' *a. and n.* (טהיר'-טיען') דרייצעהן; די צאהל דרייצעהן; א דרייצעהנער [אזא פארצייטיגע אירלענדישע מטבע פון 13 פענס]; וואס בעשטעהט פון דרייצעהן.

thir'teen'er *n.* (טהויר'-טיענ'-ער) א דרייצעהנער [א פארצייטיגע אירלענדישע מטבע פון 13 פענס]; א דרייצעהנטער; די לעצטע, דרייצעהנטע קארט אין דער האנד [אין וויסט=שפיעל].

thir'teenth' *a. and n.* (טהויר'-טיענטה') דרייצעהנטער, דרייצעהנטע, דרייצעהנטעס; וואס איז א דרייצעהנטעל; א דרייצעהנטעל; אין מוזיק — די דרייצעהנטע נאטע פון א גאמא; א דרייצעהנטעל פון ארענדע=געלד אדער פון בעוועגליכען אייגענטום [אלס שטייער פארצייטענס אין ענגלאנד].

thir'tieth *a. and n.* (טהויר'-טי-עטה) דרייסיגסטער, דרייסיגסטע, דרייסיגסטעס; וואס איז א דרייסיגסטעל; א דרייסיגסטעל; א דרייסיגסטעל פון בעוועגליכען פערמעגען אדער פון ארענדע=געלד [אלס שטייער פארצייטענס אין ענגלאנד].

thir'ty *a. and n.* (טהויר'-טי) דרייסיג; די צאהל דרייסיג.

thir'tyfold *a.* (טהויר'-טי-פאולד) דריי=סיגפאך, וואס איז דרייסיג מאל אזוי פיעל.

Thir'ty-nine Ar'ticles (טהויר'-טי-נאין אר'-טיקלז) די ניין און דרייסיג "אני מאמין'ס" פון דער אנגליקאנישער קירך [אנגענומען אין 1562—3].

thir'ty-one' *n.* (טהויר'-טי-הוואן') איין=און=דרייסיג [אזא קארטען=שפיעל].

thir'tytwo'-mo *n.* (טהויר'-טי-טוה'-מאו) א בלאט וואס איז א צוויי=און=דרייסיגסטעל פון א בויגען [אבגעקירצט געשריבען: *32mo*].

this *a. and pr.* (טהיס) דיעזער, דיעזע, דיעזעס; דאס, דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע.

this day (טהיס דיי) היינט.

this done (טהיס דאן) נאכדעם ווי דאס איז געשעהען.

this one (טהיס הוואן) דיעזער, דיעזע, דיעזעס; דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע.

this'tle *n.* (טהיסל) די דיסטעל [אזא דארן=פלאנצע].

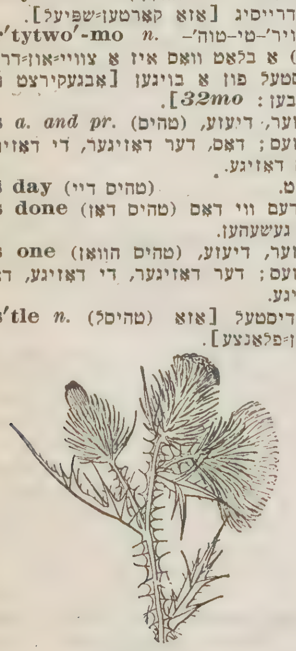

Thistle

this'tle-bird *n.* (טהיס'ל-בוירד) דער אמעריקאנישער שטיגליץ אדער גאלד=פינק. ז. *goldfinch*.

this'tle-crop'per *n.* (טהיס'ל-קראפ'-ער) אן עזעל, א הויז=עזעל.

this'tle-crown *n.* (טהיס'ל-קראון) אזא פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע [מיט א פיגור פון א דיסטעל. ז: *thistle*].

this'tle-dol'lar *n.* (טהיס'ל-דאל'-אר) אזא פארצייטיגע שאטלענדישע זילבערנע מטבע [מיט א פיגור פון א דיסטעל. ז. *thistle*].

this'tle-finch *n.* (טהיס'ל-פינטש) א גאלד=פינק, א שטיגליץ. ז. *goldfinch*.

this'tle-merk *n.* (טהיס'ל-מוירק) אזא פארצייטיגע שאטלענדישע מטבע.

this'tly *a.* (טהיס'-לי) בעוואקסען מיט דיסטלען; עהנליך צו א דיסטעל; שטעכיג. ז. *thistle*.

thith'er *adv., a. and v.* (טהיטה'-ער) אהין, אהין=צו, דארטען; וואס געפינט זיך דארטען, וואס געפינט זיך אויף דער צווייטער זייט, וואס איז אהין=צו; געהן אהין.

thitherto' *adv.* (טהיטה-ער-טוה') ביז, ביז אהין, אזוי ווייט.

thith'erward *adv.* (טהיטה'-ער-הווארד) אהין=צו, צו יענעם ארט אדער פונקט, אין יענער ריכטונג.

thith'erwards *adv.* (טהיטה'-ער-הווארדז) ז. *thitherward*.

thlipsenceph'alus *n.* (טהליפ-סענ-סעפ'-ע-לאס) א פערזעהעניש, ביי וועלכען עס פעהלט דער אויבערשטער טייל פון שארבען.

thlip'sis *n.* (טהליפ'-סיס) די צוזאמענדריקונג פון בלוט=געפעס.

tho *c.* (טהאו) א פעראיינפאכונג פון ווארט *though*

tho' *c.* (טהאו) ז. *tho*.

thole *n.* (טהאול) א רודער=פלעקעל [א פלעקעל ביי דער זייט פון א שיפעל צום האלטען אין פלאץ די רודער לאפעטקעס ביים רודערען]; דער גריף פון דעם הענטעל פון א קאסע; א קיילעכדיגע געביידע, א קופאל, א דאם [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער]; א געוועלבטע נישע [פערטיעפונג אין א וואנד] אין א טעמפעל.

thole'-pin *n.* (טהאול'-פין) א רודער=פלעקעל. ז. *thole*.

thol'obate *n.* (טהאל'-א-בייט) א קופאל=אונטערשפארע, דער פונדאמענט פון א קופאל אדער דאם.

tho'lus *n.* (טהאו'-לאס) אין דער קלאסישער ארכיטעקטור — א רונדע געביידע, א קופאל, א דאם.

Tho'maism *n.* (טאו'-מע-איזם) ז. *Thomism*.

Tho'mism *n.* (טאו'-מיזם) טאמיזם, די לעהרען פון הייליגען טאמאס פון אקווינא [געשטארבען אין יאהר 1274], איינער פון די בעריהמטעסטע פילאזאפען און רעליגיאנס=לעהרער פון דרייצעהנטען יאהרהונדערט [טאמאס פון אקווינא האט בעגרינדעט די לעהרען פון דער קריסטליכער רעליגיאן אויף די יסודות פון אריסטאטעל'ס פילאזאפיע, האלטענדיג, אז אמונה און פילאזאפיע שטעהען ניט אין געגענזאץ איינע צו די אנדערע, נאר זיי הארמאנירען און געהען האנד ביי האנד].

Tho'mist *n. and a.* (טאו'-מיסט) א טאמיסט, אן אנהענגער פון די לעהרען פון טאמאס פון אקווינאס; טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו די טאמיסטען. ז. *Thomism*.

Thomis'tic *a.* (טא-מיס'-טיק) טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו די טאמיסטען. ז. *Thomism*.

Thomis'tical *a.* (טא-מיס'-טי-קעל) טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו טאמיסטען; שארף, חריפות'דיג, פלפול'דיג. ז. *Thomism*.

thom'sonite *n.* (טאמ'-סאנ-איט) טאמסאניט [א מין זעאליט]. ז. *zeolith*.

thong *n. and v.* (טהאהנג) א רימען; שמייסען [מיט א רימען].

tho'oid *a. and n.* (טהאו'-איד) וועלפיש, וואס איז עהנליך צו א וואלף, וואס בעלאנגט צו דער וועלף=גרופע פון חיות [ווי למשל, א הונד]; א חיה פון דער וועלף=גרופע.

Thor *n.* (טהאהר) טהאר [איינער פון די הויפט=געטער ביי די פארצייטיגע סקאנדינאוויער].

thora'ces *n.* (טהא-ריי'-סיעז) ברוסט=קאסטענס; ברוסט=שטיקער [ביי אינזעקטען]; ברוסט=פאנצערס. ז. *thorax*.

thorac'ic *a. and n.* (טהא-רעס'-איק) וואס איז שייך צו דער ברוסט אדער צום ברוסט=קאסטען; וואס איז פערבונדען מיט'ן ברוסט=קאסטען; וואס געפינט זיך ביי דער ברוסט אדער אין ברוסט=קאסטען; ברוסטיג, וואס האט רוקען=פלוס=פעדערען [וועגען פיש]; א ברוסט=שלאג=אדער; א ברוסט=נערוו; א ברוסט=טייל פון קערפער; א פיש מיט רוקען=פלוס=פעדערען.

thorac'ic ar'tery (טהא-רעס'-איק אר'-טע-רי) א ברוסט=ארטעריע, א ברוסט=שלאג=אדער.

thorac'ic re'gion (טהא-רעס'-איק רי'-דזשאן) דער ברוסט=טייל פון קערפער; א ברוסט=טייל.

thoracodid'ymus *n.* (טהא-ריי-קאו-דיד'-אי-מאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען ביי דער ברוסט.

thoracogastrodid'ymus *n.* (טהא-ריי-קא-געס-טרא-דיד'-אי-מאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען ביי דער ברוסט און ביים בויך.

thoracom'eter *n.* (טהאו-רע-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אויסברייטונג פון דער ברוסט ביים אטעמען.

thoracop'agus *n.* (טהאו-רע-קאפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען מיט איין ברוסט.

thoracot'omy *n.* (טהאו-רע-קאט'-א-מי) אן איינשניט אין דער ברוסט.

tho'rah *n.* (טאו'-רא) ז. *torah*.

tho'ral *a.* (טהאו'-רעל) וואס איז שייך צום הייראטס=בעט, וואס איז שייך צו הייראט; די ווענוס=ליניע [אויף דער דאלאניע].

tho'rax *n.* (טהאו'-רעקס) די ברוסט, דער ברוסט=קאסטען; דאס ברוסט=שטיק [ביי אינזעקטען]; א ברוסט=שילד, א ברוסט=פאנצער.

tho'ria *n.* (טהאו'-רי-א) טהאר=ערד אדער טהאריום=אקסיד, א פערבינדונג פון זויער=שטאף מיט טהאריום [אזא מעטאל].

tho'ric *a.* (טהאו'-ריק) וואס איז שייך צו טהאריום, וואס בעשטעהט פון טהאריום, וואס קומט פון טהאריום [אזא מעטאל].

thori'na *n.* (טהא-ראי'-נא) ז. *thoria*.

thori'num *n.* (טהא-ראי'-נאם) ז. *thorium*.

tho'rium *n.* (טהאו'-רי-אם) טהאריום [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען, וועלכער בעלאנגט צו די מעטאלען].

thorn *n. and v.* (טהאהרן) א דארן, א דארן=פלאנצע, א שטאכעל, א שפיץ, א שטעכיגע אדער שפיציגע ארויסשטארצונג; עטוואס וואס ערגערט אדער בעאונרוהיגט; צוזאמעפעסטיגען מיט א דארן אדער שטאכעל.

thorn'-ap'ple *n.* (טהאחרנ'-עפ'ל) דער דארן־עפעל, דער שטעך־עפעל אדער סטראַ־מאניום [אזא גיפטיגע גרינע פלאנצע מיט ווייסע בליטהען און מיט א שטעכיגער פרוכט. ז. איל.]; דער ווייס־דארן [אזא פלאנצע]; די מעהל־בעערע [די פרוכט פון ווייס־דארן].

Thorn-apple

thorn'back *n.* (טהאהרנ'-בעק) דער דארן־רוקען [אזא פלאטשיגער פיש מיט שטאכלען אויף'ן רוקען און אויף'ן עק. ז. איל.]; דער ים־שפין אדער טייפעל־קרעבס [ז. *spider-crab*].

Thornback

thorn'back-ray *n.* (טהאהרנ'-בעק-ריי) דער דארן־רוקען. ז. *thornback*.

thorn'bill *n.* (טהאהרנ'-ביל) דער דארן־שנאבעל [אזא זיד־אמעריקאנישעס זשום־פויגעלע מיט א קורצען, שארפען שנאבעל]. ז. *humming-bird*.

thorn'-bird *n.* (טהאהרנ'-בוירד) דער דארן־פויגעל [אזא זיד־אמעריקאנישער פיעל־קאלירטער פויגעל וואס מאכט פאר זיך א נעסט פון דערנער און צווייגלעך].

thorn'-broom *n.* (טהאהרנ'-ברוהם) דער גונסטער [א מין דארן־פלאנצע]. ז. *furze*.

thorn'-bush *n.* (טהאהרנ'-בוש) א דארן־בוש, א דארן־קוסט.

thorn'-dev'il *n.* (טהאהרנ'-דעוו'ל) דער דארן־טייפעל [אזא יאשטשערקע בעדעקט מיט שטאכלען].

thorned *a.* (טהאהרנד) דערנדיג, דער־נערדיג, בעדעקט מיט דערנער, שטעכיג.

thor'nen *a.* (טהאהר'-נען) געמאכט פון דערנער.

thorn'-house *n.* (טהאהרנ'-האוס) א פלאץ צום אויסדאמפפען זאלץ־וואסער, וואו דאס וואסער טריפט דורך הויפענס בושעס אדער דערנער־פלאנצען.

thorn'less *a.* (טהאהרנ'-לעס) אהן דער־נער.

thorn'-swine *n.* (טהאהרנ'-סהוואין) א שטאכעל־שוויין, א יאזש. ז. *porcupine*.

thorn'tail *n.* (טהאהרנ'-טייל) דער דארן־עק [אזא זשום־פויגעלע מיט לאנגע שארפע עק־פעדערען]. ז. *humming-bird*.

thorn'-tailed *a.* (טהאהרנ'-טיילד) וואס האט שפיציגע שופען אויף'ן עק [וועגען יאשטשערקעס].

thor'ny *a.* (טהאהר'-ני) דערנערדיג; שפיציג, שטעכעדיג; שמערצליך; שוויע־ריג, מיהזאם.

thor'ough *a., prep., adv. and n.* (טהאר'-או) וואס געהט דורך, וואס געהט דורך און דורך; דורכדרינגענד; גרינדליך; פאלקאמען; דורך; עטוואס וואס געהט דורך [ווי א דורכגאנג, קאנאל, פערטיע־פונג א. ז. וו.].

thor'ough-bass *n.* (טהאר'-או-בייס) אין מוזיק — א גענעראל־באס [באס־נא־טען מיט צייכענס און ציפערען ביי זיי, אום אנצוצייגען די אקארדען]; א סיס־טעם פון צייכענס און ציפערען [אין מו־זיק]; הארמאניע, הארמאנישע מוזיקאלי־שע קאמפאזיציאן.

thor'ough-brace *n.* (טהאר'-או-בריים) א רימען וואס האלט אונטער דעם וואגען־קאסטען אדער וואגען־קויטש.

thor'ough-braced *a.* (טהאר'-או-בריים) בעפעסטיגט מיט רימענס אונטער דעם וואגען־קאסטען אדער וואגען־קויטש [וועגען וואגענס, קארעטען א. ז. וו.].

thor'oughbred *a. and n.* (טהאר'-א-ברעד) פון ריינעם בלוט, פון ריינער אב־שטאמונג, פון יחוס'דיגער אבשטאמונג [וועגען חיות און הויפטזעכליך וועגען פערד]; גוט ערצויגען, עלעגאנט; א חיה [ספעציעל א פערד] פון א ריינער אדער יחוס'דיגער אבשטאמונג; א גוט־ערצויגע־נער מענש; א יחסן.

thor'oughfare *n.* (טהאר'-א-פעהר) א דורכפאהר, א דורכגאנג; א וועג; א גאס.

thor'oughgoing *a.* (טהאר'-א-גאו-אינג) דורך און דורך, גרינדליך, פאלשטענ־דיג, ראדיקאל, עקסטרעם.

thor'oughly *adv.* (טהאר'-א-לי) דורך און דורך, גרינדליך, פאלשטענדיג, רא־דיקאל.

thor'oughness *n.* (טהאר'-א-נעס) פאלשטענדיגקייט; פאלקאמענהייט; גרינד־ליכקייט; דאס זיין דורך און דורך.

thor'ough-paced *a.* (טהאר'-או-פייסט) פאלקאמען אויסגעבילדעט, געשיקט צו אלע ארטען גאנג [וועגען פערד]; פאלקאם, פאלשטענדיג; וואס איז דורך און דורך.

thor'ough-pin *n.* (טהאר'-או-פין) אזא געשווילעכץ אין די קניע פון א פערד.

thor'ough-shot *n.* (טהאר'-או-שאט) ז. *thorough-pin*.

thor'ough-sped *a.* (טהאר'-או-ספעד) ז. *thorough-paced*.

thor'ough-stem *n.* (טהאר'-או-סטעם) ז. *thoroughwort*.

thor'oughwax *n.* (טהאר'-א-הוועקס) דאס רונד־בלעטערדיגע האזען־אויערעל [אזא פלאנצע]. ז. *hare's-ear*.

thor'oughwort *n.* (טהאר'-א-הוואירט) א מין וואסערדאסט־פלאנצע [ווערט גע־ברויכט אלס מעדיצינישער מיטעל].

thor'ow-leaf *n.* (טהאר'-או-ליעף) ז. *thoroughwax*.

thor'ow-wax *n.* (טהאר'-או-הוועקס) ז. *thoroughwax*.

thorp *n.* (טהאהרפ) א דערפעל.

thorps'man *n.* (טהאהרפס'-מען) א דארפסמאן, א ישוב'ניק.

those *a. and pr.* (טהאוז) די; יענע; דאזיגע. ז. *that*.

Thoth *n.* (טאוט) טאט [די פארצייטי־גע עגיפטישע געטהייט פון שפראך, שריפט, צייטרעכנונג און חכמה. פלעגט פארגעשטעלט ווערען מיט א קערפער פון א מענשען, מיט א קאפ פון אן איבים (אזא פויגעל) און אפט אויך מיט א לבנה אויף'ן קאפ].

thou *pr. and v.* (טהאו) דו; דוצען, רופען פער "דו".

though *c. and adv.* (טהאו) אבוואהל, כאטש, כאטש אפילו; אויב; דאך, ביים אלעם דעם, ניט קוקענדיג דארויף.

thought (טהאהט) געדענקט, געדאכט, געטראכט א. ז. וו. ז. *think*.

thought *n.* (טהאהט) 1. א געדאנק; דאס דענקען; נאכדענקונג; א בעגריף; פער־שטאנד, אינטעלעקט; 2. אן אבזיכט; 3. זארג, בעזארגטקייט; 4. א ביסעל, א קאפעטשקע.

2. I have some **thought** of going to Europe this season. 4. It is a **thought** too small to bother about.

though'ted *a.* (טהאה'-טעד) וואס האט [געוויסע] געדאנקען.

thought'-ex'ecuting *a.* (טהאהט'-עק'-סי-קיו-טינג) וואס ווירקט מיט דער שנעלקייט פון געדאנק.

thought'ful *a.* (טהאהט'-פול) נאכדענ־קענד; געדאנקענפול; איבערלעגט, פאר־זיכטיג; אויפמערקזאם, זארגזאם, זאר־גענד פאר... האבענדיג אין זינען; גי־טיג, מיט אויפמערקזאמקייט און זארג פאר אנדערע; בעזארגט, זארגענד.

thought'fully *adv.* (טהאהט'-פול-אי) מיט נאכדענקונג, מיט איבערלעגונג, מיט פארזיכטיגקייט; מיט אויפמערקזאמקייט, מיט פריינדליכקייט אדער גיטיגקייט.

thought'fulness *n.* (טהאהט'-פול-נעס) נאכדענקונג, דאס זיין פערזונקען אין גע־דאנקען, איבערלעגונג; זארגזאמקייט; אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט; בע־זארגטקייט; גיטיגקייט.

thought'less *a.* (טהאהט'-לעס) געדאנ־קענלאז; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, זארגלאז.

thought'lessly *adv.* (טהאהט'-לעס-לי) אהן געדאנקען; אויף אן אונאיבערלעג־טען, אונבעזאננענעם אדער זארגלאזען אופן.

thought'lessness *n.* (טהאהט'-לעס-נעס) געדאנקענלאזיגקייט; אונאיבערלעגט־קייט, אונבעזאנענהייט, נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט.

thought'-rea'der *n.* (טהאהט'-ריע'-דער) א געדאנקען־לעזער; איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען לעזען א צוויי־טענס געדאנקען.

thought'-rea'ding *n.* (טהאהט'-ריע'-דינג) דאס געדאנקען־לעזען, דאס ארויס־לעזען א צווייטענס געדאנקען.

thoughts *n.* (טהאהטס) געדאנקען; שטימונג, לוינע, געמיטה.

thought'sick *a.* (טהאהט'-סיק) געדאנ־קען־קראנק, טרויעריג, בעזארגט.

thought'some *a.* (טהאהט-סם) ז. *thoughtful*.

thought'someness *n.* (טהאהט'-סאם-נעס) ז. *thoughtfulness*.

thought'-trans'fer *n.* (טהאהט'-טרענס'-פער) טעלעפאטיע [דאס איבער־געבען געדאנקען אויף א שטרעקע אהן פי־זישער בעריהרונג]. ז. *telepathy*.

thought′-trans′ference *n.* (טהאהט׳-טרענס׳-פער-ענס) ז. *thought-transfer*

thought′-transferen′tial *a.* (טהאהט׳-טרענס-פע-רענ׳-שעל) טעלעפאטיש. ז. *thought-transfer*

thought′-wave *n.* (טהאהט׳-הווייוו) א געדאנקען־כוואליע [די וועלענארטיגע בעוועגונג פון א פאנטאסטישען שטאף, וועלכע מאכט כלומר׳שט מעגליך די טעלעפאטיע אדער דאס איבערגעבען געדאנקען אויף א שטרעקע אהן פיזישער בעריהרונג].

tho′us *n.* (טהאו׳-אס) א מין אפריקאנישער שאקאל [אזא ווילדער הונד]. ז. *jackal*

thou′sand *a. and n.* (טהאו׳-זענד) טויזענד; א טויזענד; א מאס ליים וואס איז גענוג צו מאכען א טויזענד ציעגעל.

thou′sandfold *a.* (טהאו׳-זענד-פאולד) טויזענדפאך, טויזענד מאל אזוי פיעל.

thou′sand-legs *n.* (טהאו׳-זענד-לעגז) א טויזענד־פיסלער, א טויזענד־פיסיגער [אזא ווארים]. ז. *milleped*

thou′sandth *a. and n.* (טהאו׳-זענדטה) טויזענדסטער, טויזענדסטע, טויזענדסטעס; וואס איז א טויזענד־חלק; א טויזענד־חלק, א טויזענדסטעל.

thow′el *n.* (טהאו׳-על) ז. *thole*

thowl *n.* (טהאול) ז. *thole*

thral′dom *n.* (טהראהל׳-דאם) שקלאפעריי, קנעכטשאפט.

thrall *n., a. and v.* (טהראהל) א שקלאף, א קנעכט, א שקלאפין; א געפאנגענער, א געפאנגענע; פערשקלאפט; פערשקלאפען, פערקנעכטען.

thrall′er *n.* (טהראהל׳-ער) א פערשקלאפער.

thrall′ful *a.* (טהראהל׳-פול) פערשקלאפט, שקלאפיש.

thrap *v.* (טהרעפ) צוזאמענבינדען, ארומבינדען [מיט שיפס־שטריק].

thrash′er *n.* (טהרעש׳-ער) ז. *thresher*

thrash′er-shark *n.* (טהרעש׳-ער-שארק) ז. *thresher-shark*

thrash′ing *n.* (טהרעש׳-אינג) ז. *threshing*

thrash′ing-floor *n.* (טהרעש׳-אינג-פלאור) ז. *threshing-floor*

thrash′ing-machine′ *n.* (טהרעש׳-אינג-מע-שין׳) ז. *threshing-machine*

thrason′ical *a.* (טהרע-סאנ׳-אי-קעל) בעריהמעריש.

thrason′ically *adv.* (טהרע-סאנ׳-אי-קעל-אי) מיט בעריהמעריי.

thrave *n.* (טהרייוו) צוויי קופעס גארבען צו צוועלף יעדער; א צאהל פון צוויי טוץ [24]; א היבשע צאהל; א גארב, א סנאפ; א זשמעניע.

thread *n. and v.* (טהרעד) א פאדים [ווי פון ליין, זייד, וואל א. ד. ג.]; א פיבר, א פאזער, א פעדים־ארטיגע זאך; דער געווינט פון א שרויף; אין בערג־ארבייט — א דינער ערץ־אדער; זעהר א דינע ליניע אין א צייכנונג; דער פאדים, די ריכט־שנור, דער הויפט־געדאנק אדער די אידעע וואס ווערט דורכגעפיהרט אין א לעקציע, געשפרעך א. ד. ג.; א שפור, א סליאד; דער לעבענס־פאדים; אריינציהען א פאדים [ווי אין א נאדעל]; אנציהען [ווי פערעל] אויף א פאדים; דורכגעהן דורך עפעס [ווי דורך א שמאלען גאנג] מיט פארזיכטיגקייט; מאכען א געווינט [אויף א שרויף].

thread and nee′dle (טהרעד ענד ניעדל) ז. *thread-needle*

thread′bare *a.* (טהרעד׳-בעהר) אויסגעריבען, אבגעטראגען, אבגעניצט [וועגען קליידער].

thread′bareness *n.* (טהרעד׳-בעהר-נעס) אויסגעריבענקייט, אבגעטראגענקייט, אבגעניצטקייט.

thread′-car′rier *n.* (טהרעד׳-קער׳-אי-ער) אין א שטריק־מאשין — א העקעל, דורך וועלכען עס געהט דורך דער פאדים.

thread′-cut′ter *n.* (טהרעד׳-קאט׳-ער) אן אינסטרומענט אויסצושניידען די געווינטען אויף א שרויף; א פארריכטונג אין א נעה־מאשין איבערצוהאקען דעם פאדים.

thread′ed *a.* (טהרעד׳-עד) מיט א פאדים; מיט א געווינט [וועגען א שרויף].

thread′er *n.* (טהרעד׳-ער) א פארריכטונג אריינצוציהען א פאדים אין א נאדעל.

thread′-feath′er *n.* (טהרעד׳-פעטה׳-ער) א לאנגע דינע פעדער ווי א פאדים.

thread′-fin′isher *n.* (טהרעד׳-פינ׳-איש-ער) א מאשין צו רייניגען, מאכען גלאט און פאלירען ליין אדער באוועל־פאדים.

thread′-mark *n.* (טהרעד׳-מארק) זעהר א דינער און שטארקער פאדים וואס ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון געלד־פאפיער.

thread′-nee′dle *n.* (טהרעד׳-ניע׳דל) אזא קינדער־שפיעל, וואו א צאהל קינדער שטעהען פארווייז איינער הינטער די אנדערע מיט אויפגעהויבענע און צוזאמענגעפאסטע הענד, אויסבילדענדיג א טהויער, דורך וועלכען די גאנצע רייה פארלעך דארף דורכגעהן.

thread of a discourse′ (טהרעד אוו ע דיס-קאורס׳) דער לייט־פאדים אדער לייט־מאטיוו פון א פארטראג אדער לעקציע.

thread′-pa′per *n.* (טהרעד׳-פיי׳-פער) א שמאלער פאס פון דינעם פאפיער, אין וועלכען מען וויקעלט איין א מאטאק פאדים.

thread′-shaped *a.* (טהרעד׳-שייפט) פאדים־ארטיג, פאדים־פערמיג.

thread′-the-nee′dle *n.* (טהרעד׳-טהי-ניע׳דל) ז. *thread-needle*

thread′worm *n.* (טהרעד׳-הוואירם) ז. *pinworm*

thread′y *a.* (טהרעד׳-אי) פעדימדיג; וואס בעשטעהט פון פעדים; בעדעקט מיט פעדים.

threat *n. and v.* (טהרעט) דאס סטראשען; א דראהונג, א סטראשונאק; דראהען, סטראשען.

threat′en *v.* (טהרעטן) דראהען, סטראשען.

threat′ener *n.* (טהרעט׳-נער) א דראהער, איינער וואס דראהט אדער סטראשעט.

threat′ening *n. and a.* (טהרעט׳-נינג) א דראהונג; א סטראשונאק; דראהענד, סטראשענד; וואס דראהעט, וואס סטראשעט מיט עפעס.

threat′eningly *adv.* (טהרעט׳-נינג-לי) מיט דראהונג; מיט א סטראשונאק; אויף א דראהענדען, סטראשענדען אופן.

threat′ful *a.* (טהרעט׳-פול) דראהענד, סטראשענד; מיט א דראהענדען אויסזעהן.

threat′fully *adv.* (טהרעט׳-פול-אי) מיט דראהונגען אדער סטראשונקעס.

threat′less *a.* (טהרעט׳-לעס) אהן דראהונגען; ניט סטראשענדיג.

threave *n.* (טהריעוו) ז. *thrave*

three *a. and n.* (טהריע) דריי; די צאהל דריי; די ציפער דריי; א דריטעל [אין קארטען].

three′-deck′er *n. and a.* (טהריע׳-דעק׳-ער) א קריעגס־שיף מיט דריי רייהען קאנאנען איינע איבער די אנדערע אויף דריי בעזונדערע דעקען; וואס האט דריי דעקען [וועגען געוויסע קריעגס־שיפען].

three′-dimen′sional *a.* (טהריע׳-די-מענ׳-שאנ-על) ז. *tridimensional*

three′-far′things *n.* (טהריע׳-פאר׳-טהינגז) א פארצייטיגע ענגלישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון דריי פארטינגס [1½ אמעריקאנער סענט].

three′fold *a., n. and adv.* (טהריע׳-פאולד) דרייפאך, דריי מאל אזוי פיעל; ביטער־גראז אדער וואכטע [אזא גראז מיט דרייפאכיגע בלעטער און ווייסע בליהונגען]; דרייפאכיג; אויף א דרייפאכיגער ארט.

three′-foot *a.* (טהריע׳-פוט) וואס איז דריי פוס לאנג; מיט דריי פיס.

three′-foot′ed *a.* (טהריע׳-פוט׳-עד) מיט דריי פיס.

three′-half′pence *n.* (טהריע׳-היי׳-פענס) א פארצייטיגע ענגלישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון דריי הייפענים [3 אמעריקאנער סענט].

three′-han′ded *a.* (טהריע׳-הענ׳-דעד) מיט דריי הענד; וואס איז געטהאן אדער געשפיעלט מיט דריי הענד אדער פון דריי פערזאנען.

three′-leaved *a.* (טהריע׳-ליעווד) דריי־בלעטערדיג; מיט דרייפאכיגע בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

three′-light *n.* (טהריע׳-לאיט) א לייכטער מיט דריי ליכט; א לאמפ מיט דריי ברענ־קנויטען.

three′-lobed *a.* (טהריע׳-לאובד) דריילאפיג; מיט דריי לאפען אדער לעפלעך [וועגען פלאנצען־בלעטער].

three′-man *a.* (טהריע׳-מען) וואס פאדערט דריי מענשען כדי אויסצופיהרען עס.

three′-mas′ted *a.* (טהריע׳-מעס׳-טעד) מיט דריי מאסטען [וועגען א שיף].

three′-mas′ter *n.* (טהריע׳-מעס׳-טער) א זעגעל־שיף מיט דריי מאסטען.

three′-nerved *a.* (טהריע׳-נוירווד) אין באטאניק — מיט דריי נערווען־עהנליכע פעדימלעך.

three′ness *n.* (טהריע׳-נעס) דרייאיגקייט.

three′-par′ted *a.* (טהריע׳-פאר׳-טעד) דריי־טייליג; צוטיילט אין דריי טיילען.

three′pence *n.* (טהריע׳-פענס) אן ענגלישע זילבערנע מטבע פון דריי פענים [6 אמעריקאנער סענט].

three′penny *a. and n.* (טהריע׳-פענ-אי) ווערטה דריי פענים; וועניג ווערטה, אונבעדייטענד, אונוויכטיג; א מטבע פון דריי פענים [6 אמעריקאנער סענט].

three′-ply *a.* (טהריע׳-פלאי) דרייפאכיג; אין דריי פאכען.

three′-quar′ter *a.* (טהריע׳-קהוואהר׳-טער) דריי־פיערטעלדיג; פון דריי־פיערטעל גרויס [וועגען א פארטרעט וואס איז גענומען בלויז ביז די היפטען].

three′-quar′ters *a.* (טהריע׳-קהוואהר׳-טערז) ז. *three-quarter*

three′-ribbed *a.* (טהריע׳-ריבד) ז. *three-nerved*

three′score *a.* (טהריע׳-סקאור) דריי מאל צוואנציג [זעכציג].

Three Sis′ters (the) (טהריע סיס׳-טערז) ז. *Fates*.

three′-square *a.* (טהריע׳-סקהוועהר) דריי=קאנטיג.

three times three (טהריע טאימז טהריע) א דרייפאכער הורא.

three′-valved *a.* (טהריע׳-וועלווד) אין באטאניק — וואס האט אדער וואס עפענט זיך מיט דריי ווענטילען [קלאפען].

thremmatol′ogy *n.* (טהרעמ-ע-טאל׳-א-דזשי) טרעממאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען פיה=צוכט און פלאנצען=צוכט.

threnet′ic *a.* (טהרי-נעט׳-איק) טרויעריג, פערקימערט.

threnet′ical *a.* (טהרי-נעט׳-אי-קעל) ז. *threnetic*.

thre′node *n.* (טהרי׳-נאוד) ז. *threnody*.

threno′dial *a.* (טהרי-נאו׳-די-על) עלעגיש; וואס איז שייך צו א קלאג=ליעד. ז. *threnody*.

threnod′ic *a.* (טהרי-נאד׳-איק) ז. *threnodial*.

thren′odist *n.* (טהרענ׳-א-דיסט) א שרייבער פון קלאג=ליעדער. ז. *threnody*.

thren′ody *n.* (טהרענ׳-א-די) א קלאג=ליעד; א ליעד וואס ווערט פערפאסט צו דער לויה פון א געוויסער פערזאן.

threpsol′ogy *n.* (טהרעפ-סאל׳-א-דזשי) טרעפסאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער נאהרונג פון א לעבעדיגען ארגאניזם.

thresh *v.* (טהרעש) דרעשען; קלאפען, שלאגען; הארעווען, זיך מאטערען איבער עפעס, ארבייטען מיט שוויים; זיך ווארפען, זיך שליידערען.

thresh about′ (טהרעש ע-באוט׳) זיך ווארפען, זיך שליידערען.

thresh′er *n.* (טהרעש׳-ער) א דרעשער; א דרעש=מאשין; דער ים=פוקס [א מין האי=פיש]; א מיטגליעד פון אן אירלענדיש=קאטוילישער ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1806 מיט דעם ציעל ניט צו צאהלען געוויסע שטייערען; א מין דראסעל [אזא פויגעל].

thresh′er-shark *n.* (טהרעש׳-ער-שארק) דער ים=פוקס [א מין האי=פיש].

thresh′ing *n.* (טהרעש׳-אינג) דאס דרעשען.

thresh′ing-floor *n.* (טהרעש׳-אינג-פלאור) דער גרונט, די פאדלאגע אדער דיל פון א שייער, אויף וועלכער מען דרעשט תבואה; א טויק, א דרעש=פלאץ.

thresh′ing-machine′ *n.* (טהרעש׳-אינג-מע-שין׳) א דרעש=מאשין.

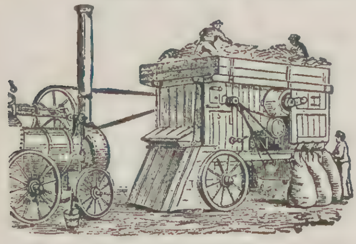

Threshing-machine

thresh′ing-mill *n.* (טהרעש׳-אינג-מיל) ז. *threshing-machine*.

thresh′ing-place *n.* (טהרעש׳-אינג-פליים) ז. *threshing-floor*.

thresh′old *n.* (טהרעש׳-אלד) 1. א שוועל, א טהיר=שוועל; אן אריינגאנג, א טהיר; 2. דער אנפאנג פון עפעס.

2. He is now at the threshold of his argument.

threw (טהרוה) ז. *throw* געווארפען.

thrice *adv.* (טהראיס) דריי מאל; וויעדערהאלענד; פאלשטענדיג, גענצליך; מיט שטארקער בעטאנונג.

thri′fallow *v.* (טהראי׳-פעל-או) אויפאקערען א פעלד דאס דריטע מאל פאר׳ן זייהען.

thrift *n.* (טהריפט) שפארזאמקייט [אין ווירטשאפט], עקאנאמיע; א שפאר=קעסטעל [א קליין קעסטעל צו האלטען אבגעשפארטעס געלד]; די זאמד=נעלקע [אזא גראז, ז. *sea-gillyflower*].

thrift′-box *n.* (טהריפט׳-באקס) א שפאר=קעסטעל [א קליין קעסטעל צו האלטען אבגעשפארטעס געלד].

thrif′tily *adv.* (טהריפ׳-טי-לי) אויף א שפארזאמען, עקאנאמישען שטייגער; מיט אויסגערעכענטקייט, מיט פארזיכטיגקייט.

thrif′tiness *n.* (טהריפ׳-טי-נעס) שפארזאמקייט; עקאנאמיע [אין ווירטשאפט].

thrift′less *a.* (טהריפט׳-לעס) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש.

thrift′lessly *adv.* (טהריפט׳-לעס-לי) אויף אן אונשפארזאמען שטייגער; פערשווענדעריש.

thrift′lessness *n.* (טהריפט׳-לעס-נעס) אונשפארזאמקייט; פערשווענדערישקייט.

thrif′ty *a.* (טהריפ׳-טי) מזל׳דיג, ערפאלגרייך; גוט=געהענד, בליהענד; מיט הצלחה; עקאנאמיש [אין ווירטשאפט].

thrill *v. and n.* (טהריל) דורכנעהמען [ווי מיט א שוידער]; דורכדרינגען מיט א פלוצליכען געפיהל [ווי פון פרייד, רחמנות א. ד. ג.]; שוידערען [ווי פון קעלט]; ציטערען, וויברירען; א שוידער, א ציטער; א ציטערענדע בעוועגונג; א טרעל [ווי פון א פויגעל].

thrill′ing *a.* (טהריל׳-אינג) דורכדרינגענד מיט א געוויסען געפיהל [ווי פון פרייד, טרויער א. ד. ג.]; וואס רופט ארויס א שוידער אדער ציטער.

thrill′ingly *adv.* (טהריל׳-אינג-לי) שוידערענדיג; דורך א ציטער.

thrip *n.* (טהריפ) א מטבע פון דריי פענים.

thrips *n.* (טהריפס) אן ארט פליגעלע, וואס ערנעהרט זיך פון די בלעטער פון געוויסע בוימלעך [ווי ווייןשטאקען].

thrive *v.* (טהראיוו) גליקען, האבען הצלחה; זיין ערפאלגרייך, בליהען, געדייהען, שטארק וואקסען.

thriv′en (טהריוון) אויסגעוואקסען, צוגעקומען [אין גרויס, אין רייכטום א. ד. ג.]. ז. *thrive*.

thri′ver *n.* (טהראי׳-ווער) א בעל=הצלחה; איינער וועמען עס געהט גוט.

thri′ving *a.* (טהראי׳-ווינג) מזל׳דיג, מיט הצלחה; ערפאלגרייך; געדייהענד, וואקסענד.

thri′vingly *adv.* (טהראי׳-ווינג-לי) מיט מזל, מיט הצלחה; אויף אן ערפאלגרייכען, בליהענדען אדער וואקסענדען שטייגער.

thri′vingness *n.* (טהראי׳-ווינג-נעס) גליק, מזל; הצלחה; געדייהונג.

thro (טהרוה) אבקירצונג פון *through*.

thro′ (טהרוה) ז. *thro*.

throat *n. and v.* (טהראוט) דער שלונד, די קעהל; דער גארגעל; דער האלז [איבערהויפט דער פאדערשטער טייל פון האלז]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שלונד אדער האלז; אויסשניידען ווי א רינע אדער קאנאל.

throat′-band *n.* (טהראוט׳-בענד) א האלז=באנד; דאס האלז=רימענדעל פון א צוים.

throa′ted *a.* (טהראו׳-טעד) מיט א האלז; מיט א שלונד, מיט א קעהל; מיט א גארגעל.

throa′ter *n.* (טהראו׳-טער) אזא מעסער וואס ווערט בענוצט צו שניידען די העלזער פון פיש; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט אזא מעסער ביי דער צוריכטונג פון פיש.

throa′tiness *n.* (טהראו׳-טי-נעס) די אויסגעשטארצטקייט פון האלז; די גארגעלדיגקייט פון א שטימע אדער אויסשפראכע.

throat′-latch *n.* (טהראוט׳-לעטש) דאס האלז=רימענדעל פון א צוים.

throat′-pipe *n.* (טהראוט׳-פאיפ) די לופט=רעהר, דער גארגעל.

throat′wort *n.* (טהראוט׳-הוואירט) דאס האלז=קרויט [אזא בלומען=פלאנצע, וועלכע מען פלעגט אמאל בענוצען פאר האלז=שמערצען]; די גלאקען=בלום.

throa′ty *a.* (טהראו׳-טי) האלזיג, גארגעלדיג, אויסגעשפראכען ווי פון גארגעל; וואס האט א גרויסען שלונד; גיעריג, פרעסעריש.

throb *v. and n.* (טהראב) פולסירען, קלאפען, שלאגען [ווי דאס הארץ אדער דער פולס]; דאס שלאגען, דאס קלאפען פון הארץ אדער פון פולס.

throb′bing *a. and n.* (טהראב׳-אינג) פולסירענד, שלאגענד, קלאפענד; דאס שלאגען, דאס קלאפען פון הארץ אדער פולס.

throb′bingly *adv.* (טהראב׳-אינג-לי) פולסירענדיג, קלאפענדיג, שלאגענדיג [ווי דאס הארץ אדער דער פולס].

throe *n. and v.* (טהראו) וועהטאג, שמערץ; געבורטס=וועהען; די מאטערניש פון דער גסיסה; ליידען, זיך מאטערען אין דער גסיסה, גוסס׳ען.

thrombo′sis *n.* (טהראמ-באו׳-סיס) ז. *thrombus*.

throm′bus *n.* (טהראמ׳-באס) א בלוט=געשוואולסט, א פערגליווערונג פון בלוט אין אן אדער, וואס שטערט די בלוט=צירקולאציאן.

thro′nal *a.* (טהראו׳-נעל) וואס איז שייך צו א טהראן.

throne *n. and v.* (טהראון) א טהראן; די קעניגליכע מאכט אדער ווירדע; זעצען אויף׳ן טהראן.

throne′less *a.* (טהראונ׳-לעס) אהן א טהראן, אראבגעזעצט פון טהראן.

throng *n., v. and a.* (טהראהנג) א מחנה, א המון; א געזעמעל, א גרויסער עולם, א געדרענג; א גרויסע צאהל; זיך דרענגען, זיך שטופען; דרענגען; אנפאקען מיט מענשען; אנגעפאקט מיט מענשען; אנגעפילט, אנגעפאקט, אנגעשטאפט.

throp′ple *n.* (טהראפל) דער גארגעל, די לופט=רעהר.

thros′tle *n.* (טהראסל) די זינג=דראסעל [אזא זינג=פויגעל]; א שפין=מאשין.

thros′tle-frame *n.* (טהראס׳ל-פריים) א שפין=מאשין.

thros′tling *n.* (טהראס׳-לינג) האלז=ענטצינדונג אדער האלז=געשווילעכץ ביי בהמות.

throt′tle *n. and v.* (טהראטל) דער שלונד, דער האלז, די קעהל, דער גארגעל; א דראסעל=קלאפע, א דראסעל=ווענטיל [ז. *throttle-valve*]; זיך שטיקען, זיך

ווערגען; שטיקען, ווערגען; דערשטיקען, דערווערגען; פערהאלטען דורך א דראסעל־קלאפּע אדער דראסעל־ווענטיל [ווענען א דאמפּף־מאשין אדער א דאמפּף־רעהר]; אויסריידען מיט א פערשטיקטען קול; אטהעמען שווער, ווי פערשטיקט; זיך שטיקען, זיך ווערגען.

throt′tle-lev′er *n.* (טהראט׳ל־לעוו׳־ער) דאס הענטעל אדער דער הויבעל מיט וואס עס ווערט איינגעשטעלט דער דראסעל־ווענטיל [ז. *throttle-valve*] פון א דאמפּף־מאשין.

throt′tler *n.* (טהראט׳־לער) א שטיקער, א ווערגער.

throt′tle-valve *n.* (טהראט׳ל־וועלוו) א דראסעל־ווענטיל, א דראסעל־קלאפּע [א ווענטיל אדער קלאפּע אין דער דאמפּף־רעהר, וואס געהט פון דאמפּף־קעסעל צום דאמפּף־צילינדער, צום רעגולירען דעם דאמפּף־שטראם].

through *prep., adv., a. and n.* (טהרוה) דורך; דורך און דורך; אויס, פון, פאר, צוליעב; מיט דער הילף; וואס געהט דורך; א דורכגעהענדער שטיין, א שטיין אין א געביידע וואס געהט דורך און דורך.

through and through (טהרוה ענד טהרוה) דורך און דורך, פון אנהויב ביז׳ן סוף.

through bolt (טהרוה באולט) א דורכגעהענדער באלץ אדער שטיפט [א באלץ אדער שטיפט וואס געהט דורך און דורך].

through car (טהרוה קאר) א דורכגעהענדער אדער דירעקטער וואגאן [אן אייזענבאהן־וואגאן וואס געהט דורך די גאנצע אייזענבאהן־ליניע אדער פון איין וויכטיגען צענטראלען פונקט צו א צווייטען].

through design′ (טהרוה די־זאין׳) אומישנע, גערן, במזיד.

through′-ligh′ted *a.* (טהרוה׳־לאי׳־טעד) בעלייכטעט מיט פענסטער פון ביידע גענגענאיבערליגענדע זייטען.

through line (טהרוה לאין) א דורכגעהענדע אדער דירעקטע אייזענבאהן־ליניע.

throughout′ *adv. and prep.* (טהרוה־אוט׳) איבעראל, אומעטום; אין אלע בעציהונגען; דורך און דורך; דורכאויס; דורך דער גאנצער שטרעקע; אין פערלויף פון דער גאנצער צייט.

through′-stone *n.* (טהרוה׳־סטאון) אין ארכיטעקטור — א דורכגעהענדער שטיין, א שטיין וואס פערנעהמט די גאנצע ברייט פון דער וואנד.

through thick and thin (טהרוה טהיק ענד טהין) פאר לענג און פאר ברייט, אהן ריקזיכט, ניט אכטענדיג אויף שטערונגען און הינדערניסע.

through tick′et (טהרוה טיק׳־עט) אן אייזענבאהן־בילעט אדער שיף־בילעט, וועלכער איז גילטיג פאר דער גאנצער רייזע.

through traf′fic (טהרוה טרעפ׳־איק) א רייזע פון איין ענד אייזענבאהן־ליניע ביז צו איהר צווייטען ענד אדער פון איין וויכטיגער צענטראלער סטאנציע ביז צו א צווייטער.

through train (טהרוה טריין) א דורכגעהענדער אייזענבאהן־צוג [וואס געהט דורך דער גאנצער אייזענבאהן־ליניע אדער פון איין וויכטיגען צענטראלען פונקט צו א צווייטען].

throve (טהראווו) געגליקט, געדייהעט, געוואקסען. ז. *thrive*

throw *v. and n.* (טהראו) ווארפען; שליידערען; א שטוים טהאן; אומווארפען, אנידערווארפען; ארויפווארפען [ווי א שאל, א דעקע א. ד. ג.]; ארונטערווארפען; אראבווארפען; אריינווארפען; ווארפען א קארט אויף׳ן טיש, שפּיעלען קארטען; שפּיעלען אין וויירפעלעך; ווענדען, ריכטען, ווארפען [אן אויג]; פערלירען אומישנע א שפּיעל; פארמירען א כלי פון ליים; געבעהרען; צוזאמענדרעהען פאדים, צונויפדרעהען ווי צווירען; א ווארף; א שליידער; א ווארף אין ווירפעל־שפּיעל; א ריזיקע, א געוואגטע אונטערנעהמונג; די שטרעקע פון א ווארף; א געצייג, א פארריכטונג אדער מאשין צו ברייננען עטוואס אין א שנעלער קרייז־בעוועגונג; א שאל וואס ווערט בענוצט עפּעס איינצואוויקלען; די פלעצליכע אומדרעהונג פון א מאגנעט־נאדעל, ווען די מאגנעטישע קראפט ווערט פלעצליך געענדערט; אין געאלאגיע — דאס א רוק טהאן זיך פון אן ערד־שיכט.

throw across′ (טהראו ע־קראהס׳) אריבערווארפען [אויף יענער זייט].

throw aside′ (טהראו ע־סאיד׳) אוועקווארפען אן א זייט.

throw a sop to Cer′berus (טהראו ע סאפּ טו סויר׳־בע־ראס) צואווארפען א הונד א ביין, אונטערקויפען איינעם מיט כאבאר.

throw away′ (טהראו ע־הוויי׳) 1. אוועקווארפען; 2. פערשווענדען; 3. זיך אבזאגען; פערלירען דורך נאכלעסיגקייט אדער גלייכגילטיגקייט.

2. You should not throw away your money upon such things. 3. Don't throw away such a good offer.

throw back (טהראו בעק) 1. צוריקווארפען, רעפלעקטירען [ווי ליכטשטראהלען]; 2. ענטזאגען; 3. אבווארפען, צוריקווארפען [ווי א בעליידיגונג, א מסירה א. ד. ג.]; 4. צוריקפאלען, זיך צוריקקעהרען צום אלטען טיפּ פון פריהעריגע דורות [ווענען חיות אדער בהמות].

4. There is a tendency in some animals to throw back for several generations.

throw′-back *n.* (טהראו׳־בעק) 1. א זאך וואס פערדונקעלט אדער וואס שטעלט די אנדערע אין הינטערגרונד; 2. א פערזאן וואס פערדונקעלט מיט זיינע מעלות אנדערע, א מענש וואס פעראורזאכט, אז אנדערע זאלען אויסזעהן נידריגער אדער מינדערווערטיגער פון איהם.

1. Her goodness can act as a throw-back even to an angel.

throw by (טהראו באי) אוועקווארפען אדער אוועקלעגען אן א זייט [אלס אן אונניצליכע זאך].

throw cold wa′ter on (טהראו קאולד הוואה׳־טער אן) אבגיסען מיט קאלטען וואסער, אבקיהלען די בעגייסטערונג, אבשלאגען דעם קוראזש.

throw′-crook *n.* (טהראו׳־קרוק) א טעפּער־ראד; אזא קרוטשאק אדער האקען וואס ווערט בענוצט צום דרעהען שטרויענע שטריק.

throw down (טהראו דאון) ארונטערווארפען; ערנידריגען; חרב מאכען, צושטערען, מאכען א תל.

throw down the glove (טהראו דאון טהי גלאוו) ווארפען די האנדשוה [ארויסרופען צום קאמפּף, דועל אדער פאלעמיק].

throw dust in one's eyes (טהראו דאסט אין הוואנז איז) שיטען זאמד אין די אויגען, אבנארען, פערטומלען דעם מח.

throw′er *n.* (טהראו׳־ער) א ווארפער; א צווירען־דרעהער, א פאדים־דרעהער; א טעפּער וואס מאכט כלים מיט א דרעה־ראד.

throw in (טהראו אין) 1. אריינווארפען; 2. אריינגיסען; 3. אריינלעגען אדער אריינשטעלען צוזאמען מיט אנדערע; 4. צולעגען אלס צוגאב [ביי א קויף]; 5. איינטערפּאלירען [אריינווארפען אווארט אדער פראזע ווען יענער רעדט].

3. We are ready to throw in our fortune with yours. 4. I will throw in this book if you buy the lot. 5. It was his habit to throw in a word or two now and then to enliven the conversation.

throw′ing-clay *n.* (טהראו׳־אינג־קליי) ליים וואס איז גענוג פּלאסטיש [קנעטעדיג, ווייך] צו מאכען דערפון כלים מיט דעם דרעה־ראד פון א טעפּער.

throw′ing-en′gine *n.* (טהראו׳־אינג־ענ׳־דזשין) דאס דרעה־ראד אדער דרעה־מאשין פון א טעפּער.

throw′ing-mill *n.* (טהראו׳־אינג־מיל) ז. *throwing-engine*

throw′ing-ta′ble *n.* (טהראו׳־אינג־טיי׳בל) א דרעה־ראד פון א טעפּער.

throw′ing-wheel *n.* (טהראו׳־אינג־הוויעל) א דרעה־ראד פון א טעפּער.

throw in′to gear (טהראו אינ׳־טו גיער) ברייננען אין בעוועגונג [ווענען א מאשין].

throw in′to shape (טהראו אינ׳־טו שייפּ) צוגעבען א פארם, ברייננען אין ארדנונג.

I urged him to throw his notes into some shape for publication.

throw in′to the bar′gain (טהראו אינ׳־טו טהי באר׳־גיין) צולעגען א צוגאב צו א קויף.

throw in′to the shade (טהראו אינ׳־טו טהי שייד) פערדונקלען.

throw light on (טהראו לאיט אן) ווארפען א ליכט, קלאר מאכען.

thrown *a.* (טהראון) געדרעהט, געצווירענט; אין געאלאגיע — אוועקגערוקט פון דעם פריהעריגען ארט; אויסגעדרעהט מיט׳ן דרעה־ראד פון א טעפּער; געווארפען.

thrown silk (טהראון סילק) געצווירענטע זייד.

thrown sin′gles (טהראון סינגלז) געדרעהטע אדער געצווירענטע זייד־פעדים.

thrown ware (טהראון הוועהר) ליימענע כלים, וועלכע זיינען געמאכט מיט א דרעה־ראד פון א טעפּער.

throw off (טהראו אף) אוועקווארפען; אראבווארפען; זיך בעפרייען, פּטור ווערען; ענטזאגען, אבווארפען; עטוואס טהאן אויף שנעל, מאכען א שנעלען ענטווארף; אנפאנגען די יאגד.

throw′-off *n.* (טהראו׳־אף) דער אנהויב פון א יאגד; א צופעליגער פּראדוקט; א פארריכטונג אין א דרוק־מאשין, וואס דערלאזט ניט, אז געוויסע פלעצער פון פּאפּיער זאלען ווערען בעדרוקט.

throw on (טהראו אן) ארויפווארפען אויף זיך, אנטהאן אויף גיך.

Wait while I throw on my coat.

throw one's self down (טהראו הוואנז סעלף דאון) זיך אנידערלעגען.

throw one's self in′to (טהראו הוואנז סעלף אינ׳־טו) זיך אריינווארפען, זיך א נעהם טהאן צו עפּעס.

He threw himself into the contest and did good service.

throw one's self on (טהראו הוואנז סעלף אן) זיך פערלאזען, זיך פערטרויען.

Throw yourself on the mercy of God.

throw o′pen (טהראו אופּן) 1. פלעציליך אויפעפענען, ברייט אויפעפענען; 2. מאכען אפען פאר אלעמען, געבען א

פרייען צוטריט, אוועקנעהמען אלע שטע־רונגען.
1. Don't throw open the door. 2. We will throw open the appointment to public competition.

throw o'pen the door to (טהראו אופן טהי דאור טו) געבען א געלעגענהייט.

throw out (טהראו אוט) .1 ארויסוואר־פען; .2 אויסשליסען; .3 אויסבויען; .4 ארויסגעבען פון זיך; .5 ארויסזאגען, ארויסריידען; .6 אראבשלאגען פון טאלק, צוטומלען; .7 ארויסשלאגען אדער ארויס־ווארפען פון קאן [אין א שפיעל]; .8 ניט דרוקען ווי געהעריג [ווענען א דרוק־מא־שין].
3. He is going to throw out a wing to his building. 4. The lamp throws out a bright light. 5. In his argument he threw out words of contempt for his opponent. 6. It was his deliberate purpose to throw out the speaker by constant interruptions.

throw out of gear (טהראו אוט אוו גיער) ארויסשלאגען פון גאנג, אבשטעלען [ווענען א מאשין]; אראבשלאגען פון וועג, שטערען.

throw o'ver (טהראו או'־ווער) פער־לאזען.

throw o'verboard (טהראו או'־ווער־באורד) אויפגעבען, פערלאזען, געבען א שפאציר־צעטעל.

throw'ster *n.* (טהראו'־סטער) א זייד־דרעהער, א זייד־שפינער; איינער וואס שפיעלט אין ווירפעל; אן אזארטנער שפיעלער.

throw stones at (טהראו סטאונז עט) אנגרייפען, טאדלען, בעווארפען מיט שטיינער.

throw togeth'er (טהראו טו־געטה'־ער) צוזאמענווארפען, פעראייניגען, אויף שנעל פארמירען.

throw tongue (טהראו טאנג) ארויס־שטעקען די צונג [ווי א הונד].

throw up (טהראו אפ) .1 ווארפען ארויף; .2 אויפהויבען, ארויפהויבען; ארויפצי־הען; .3 אויפגעבען, פערלאזען, זיך אב־זאגען; .4 אויסברעכען, אויסמייקען; .5 שנעל אויפבויען, שנעל קאנסטרואירען.
2. Let me, I'll throw up the window. 3. I would not like to throw up the appointment.

throw up the sponge (טהראו אפ טהי ספאנדזש) בעשטעטיגען אדער אנער־קענען א ניעדערלאגע; זיך אונטערגעבען, אויפגעבען דעם קאמפף.

thrum *n., a. and v.* (טהראם) די לויזע, אויסגעדריבעלטע ענד־פעדים אדער די קראיקע פון געוועבטע זייד, לייוונט אדער וואלענס; א פאדים פון א קראיקע; א לויזער, אויסגעדריבעלטער פאדים; א בינטעל לויזע, אויסגעדריבעלטע פעדים; א פראנז, א פראנדז; א פאדים־עהנליכער טייל אדער ארגאן פון א בלום; א מא־נאטאנער קלאנג ווי פון פיקען מיט די פינגער די סטרונעס פון א פידעל אדער גיטארע; געמאכט פון פאדים־אבפאל אדער פון אויסגעדריבעלטע פעדים; בעדעקען אדער בעפוצען מיט אויסגעדריבעלטע פא־דים; בעפוצען מיט פראנזען [פראנ־זשען]; קלימפערען, קלאפען אדער פיקען מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פידעל אדער גיטארע; קלאפען אדער פוי־קען מאנאטאן מיט די פינגער.

thrum'my *a.* (טהראמ'־אי) מיט א קראי־קע פון לויזע אויסגעדריבעלטע פעדים; ווי מיט לויזע, אויסגעדריבעלטע פעדים; ווי א קראיקע.

thrums *n.* (טהראמז) שטריק־אבפאל, פאדים־אבפאל.

thrum'wort *n.* (טהראמ'־הוואירט) דער רויטער פוקס־עק [אזא בלומען־פלאנצע].

thrush *n.* (טהראש) די זינג־ דראסעל, די זינג־ דראסעל [אזא זינג־פויגעל]; אזא קראנק־הייט פון דעם אונטערשטען טייל פון דער קאפיטע פון א פערד, וועלכע כאראקטע־ריזירט זיך מיט דער אויסטיילונג פון א שטינקענדע פלאגמע [אייטער]; א מויל־ענטצינדונג, שוועמלעך אין מויל [אזא מויל־ענטצינדונג ביי קינדער].

thrush'er *n.* (טהראש'־ער) די זינג־דראסעל [אזא זינג־פויגעל].

thrush'-li'chen *n.* (טהראש'־לאי'־קען) אזא פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די פייכטע פלעצער פון די אלפען־פעלזען [דיזע פלאנצע ווערט געקאכט אין מילך און ווערט בענוצט אלס א רפואה צו מויל־ענטצינדונג].

thrust *v. and n.* (טהראסט) שטויסען; שטופען; דרענגען; דריקען; קוועטשען; שפארען; טרייבען, צווינגען; שטעכען; זיך שטויסען, זיך שפארען, זיך דרענגען, זיך שטופען, זיך דורכקוועטשען; זיך ארייז־קוועטשען, ארייגדרינגען; זיך צונויפזאמ־לען אין א געדרענג; א שטויס, א שטופ; א שטאך; אן אנגריף, אן אטאקע; אין מעכאניק — דער דרוק וואס ווירקט צווי־שען צוויי זיך־בעריהרענדע קערפער [בע־זאנדערס דער דרוק דורך וועלכען א טייל פון א געביידע ווערט געשטויסען נאך אויסען אדער אן א זייט]; די שטויס־וויר־קונג פון דער טרייב־שרויף אין א דאמפף־שיף; א צוזאמענברוך פון די סלופעס אדער זיילען אין א שאכטע אדער קוהלען־גרוב דורך דעם געוויכט פון דעם דאך; סיראוואטקע וואס ווערט ארויסגעדריקט פון צוואראך אדער קעז.

thrust aside' (טהראסט ע־סאיד') אוועק־שטויסען פון וועג, אבשטויסען אן א זייט, ארויסשטויסען פון פלאץ.

thrus'ter *n.* (טהראס'־טער) א שטויסער, א שטעכער, א שווערד־פעכטער.

thrust forth (טהראסט פאורטה) ארויס־שטויסען, ארויסטרייבען; ארויסשטעקען, מאכען עס זאל ארויסשטארצען.

thrus'ting *n.* (טהראס'־טינג) דאס שטוי־סען, דאס שטופען.

thrus'tings *n.* (טהראס'־טינגז) סירא־וואטקע וואס ווערט אויסגעדריקט פון צוואר־ראך אדער קעז.

thrust on (טהראסט אן) ארויס־צווינגען, צווינגען; שטויסען פאראווערטס; פארט־שרייטען.

thrust one's nose in'to (טהראסט וואנז נאוז אינ'־טו) ארייגשטעקען די נאז, זיך אריינמישען אין יענעמס עסקים.

thrust one's self in (טהראסט וואנז סעלף אין) זיך אריינמישען וואו מען בעט ניט.

thrust out (טהראסט אוט) ארויסטריי־בען; ארויסשטויסען, ארויסשטופען.

thrust through (טהראסט טהרו) דורכשטעכען.

thrust togeth'er (טהראסט טו־געטה'־ער) צונויפקוועטשען, צונויפדריקען.

thrust upon' (טהראסט א־פאן') ארויף־צווינגען.

thud *n. and v.* (טהאד) א טעמפער דומפפער קלאנג, אזעלכער ווי עס הערט זיך, ווען מען גיט א קלאפ מיט א הארטער זאך אויף א ווייכערער; א קלאפ וואס גיט ארויס א טעמפען אדער דומפ־פען קלאנג; ארויסגעבען א טעמפען אדער דומפפען קלאנג ווי דורך א קלאפ מיט א הארטער זאך אויף א ווייכערער.
The child fell on the floor with a thud.

thug *n.* (טהאג) א מערדער, א רויבער, א גארגעל־שניידער; א טהאג, א מיטגליעד פון א רעליגיעזער רויבער־באנדע אין אינ־דיען, וועלכע האט געמארדעט און בערויבט מענשען כלומר'שט אין דעם נאמען פון רעליגיאן.

thug'gee *n.* (טהאג'־איע) דאס רויב און מארד־סיסטעם פון די טהאגס. ז. *thug*

thug'geeism *n.* (טהאג'־איע־איזם) ז. *thuggee*

thug'gery *n.* (טהאג'־ער־אי) ז. *thuggee*

thug'gism *n.* (טהאג'־איזם) ז. *thuggee*

thu'lite *n.* (טהיו'־לאיט) דער טהוליט [אזא מינעראל וואס האט דעם קאליר פון פערסיקעס. געפינט זיך אין די גראניט־געגענדען פון נארוועגען].

thumb *n. and v.* (טהאם) דער דוימען אדער גראבער פינגער פון דער האנד; דער ערשטער אינוועניגסטער פינגער פון דעם פינגער־פוס פון א חיה; דער פינגער־עהנ־ליכער טייל פון פליגעל ביי געוויסע פויג־לען; דער הינטערשטער פינגער פון א פויגעל'ס פוס; די קראנקהייט פון האריץ־קלאפען ביי הויז־טהיערע, ווי ביי פערד; האלטען, שפיעלען אדער מאכען אונגע־שיקט [ווי מיט די גראבע פינגער]; אב־רייבען אדער שמוציג מאכען פון צופיעל האלטען מיט די פינגער; געברויכען, נו־צען; לעזען, מישען די בלעטער פון א בוך, בלעטערען מיט די פינגער.

thumb'-band *n.* (טהאמ'־בענד) א באנד אדער עטוואס געפלאכטענעס וואס איז אזוי־דיק ווי דער גראבער פינגער.

thumbed *a.* (טהאמד) וואס האט א דוי־מען אדער גראבען פינגער; וואס האט צייכענס פון דעם גראבען פינגער [ווי די בלעטער פון א בוך].

thumb'-latch *n.* (טהאמ'־לעטש) א טהיר־קלאמקע מיט א דריקער.

thumb'less *a.* (טהאמ'־לעס) אהן דוימען אדער גראבע פינגער; וואס האט ניט קיין הינטערשטען פינגער [ווענען א פויגעל]; אומגעלומפערט, אונגעשיקט.

thumb'-mark *n.* (טהאמ'־מארק) א צייכען וואס ווערט געלאזען פון גראבען פינ־גער, ווי אויף די בלעטער פון א בוך.

thumb'-nut *n.* (טהאמ'־נאט) א פליגעל־שרויף־מוטער, א פליגעל־מוטערקע [אזא מוטערקע וואס האט אזעלכע פליגעל־עהנ־ליכע ארויסשטארצונגען אום זי ארויפצו־שרויפען מיט די פינגער].

thumb'-piece *n.* (טהאמ'־פיעס) אן ארויסשטארצונג פון גריף אדער הענטעל פון א כלי אדער דעקעל אנצונעהמען מיט'ן גראבען פינגער; א דריקער צו עפענען א שלאס אדער פרושינע; א גריף אדער הענטעל אנצונעהמען מיט'ן גראבען פינגער.

thumb'-screw *n.* (טהאמ'־סקרו) א פליגעל־שרויף, א שרויף מיט א ברייטען קאפ אדער מיט פליגעל־עהנליכע ארויס־שטארצונגען אום צו קענען זי אריינ־שרויפען מיט די פינגער; אזא אינקווי־זיציאנס־אינסטרומענט איינצושרויפען די גראבע פינגער און זיי צודריקען.

thumb'-stall *n.* (טהאמ'־סטאהל) אזא פינגערהוט פאר'ן גראבען פינגער ביים נעהען מיט דער נאדעל; א לעדערנעס אדער גומינעס זעקעל אנצוטהאן אויף'ן גראבען פינגער.

thu'merstone *n.* (טוה'־מער־סטאון) דער טהומערשטיין [אזא מינעראל].

thum'mim *n.* (טהאמ'־אים) תמים [פון אורים ותמים]. ז. *urim*

thump *n. and v.* (טהאמפ) א שטארקער אדער שווערער קלאפ; קלאפען, שלאגען.

thum'per *n.* (טהאמ'-פער) א קלאפער, א שלעגער; איינער אדער עטוואס וואס מאכט אן איינדרוק מיט זיין אונגעוועהנליכער גרויס; א ריעזיגער ליגען.

thum'ping *a.* (טהאמ'-פינג) אונגעוועהנליך גרויס אדער שווער; אונגעהויער.

thun'der *n. and v.* (טהאנ'-דער) א דונער; א דונער-שלאג; א שטורם; א דונער-עהנליכער קלאפ אדער גערויש; א שטארקער סטראשונאק; דאנער! דאנער-וועטער! דונערען; מאכען א שטארקען גערויש ווי פון א דונער; קראכען ווי א דונער; דונערען מיט דער שטימע, ארויסטרעטען שטארק און שארף געגען.

thun'der-and-light'ning *n.* (טהאנ'-דער-ענד-לאיט'-נינג) אזא וואלען-צייג געמישט פון שווארץ און געלב.

thundera'tion *n.* (טהאנ-דער-איי'-שאן) דאנער-וועטער!

thun'derblast *n.* (טהאנ'-דער-בלעסט) א דונער-קראך.

thun'derbolt *n.* (טהאנ'-דער-באולט) א בליץ מיט דער בעגלייטונג פון א דונער-קראך; א בליץ; א דונער-פייל [די פייל, מיט וועלכער דער רוימישער גאט יופיטער פלעגט כלומר'שט ארויסרופען א דונער]; א דונער-שטיין [אזא פערשפיצטעם שטיינדעל, וואס מען געפינט אפט אין דער ערד און וואס איז, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען, אראבגעפאלען פון הימעל מיט א דונער]; א געוואגטער מענש; איינער וואס האנדעלט מיט אונווידערשטעהליכער קראפט; א שטארקע פערדאמונג אדער אויסרייד.

thun'derburst *n.* (טהאנ'-דער-בוירסט) א דונער-קראך.

thun'derclap *n.* (טהאנ'-דער-קלעפ) א דונער-קראך, א דונער-שלאג.

thun'der-cloud *n.* (טהאנ'-דער-קלאוד) א וואלקען וואס ברייננט דונערען מיט בליצען.

thun'der-crack *n.* (טהאנ'-דער-קרעק) ז. ***thunderclap***

thun'derer *n.* (טהאנ'-דער-ער) א דונערער; דער וואס שיקט דונערען און בליצען [וועגען דעם גריכישען אדער רוימישען גאט יופיטער].

thun'der-gust *n.* (טהאנ'-דער-גאסט) א געוויטער-שטורם.

thun'der-head *n.* (טהאנ'-דער-העד) א וואלקען פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א געוויטער-שטורם.

thun'dering *n. and a.* (טהאנ'-דער-אינג) דאס דונערען; דונערענד; דונערדיג; אונגעהויער, אונגעוועהנליך, געוואלדיג גרויס.

thun'deringly *adv.* (טהאנ'-דער-אינג-לי) דונערענדיג; מיט א דונערענדער שטימע; אזוי ווי פון א דונער; אונגעוועהנליך, אויסערארדענטליך; געוואלטיג גרויס.

thun'derless *a.* (טהאנ'-דער-לעס) אהן דונערען, אהן א דונער-גערויש.

thun'der of applause' (טהאנ'-דער אוו ע-פלאהז') רוישענדע אפלאדיסמענטען, דונערענדע אפלאדיסמענטען.

thun'derous *a.* (טהאנ'-דער-אס) וואס גיט ארויס דונערען אדער א גערויש ווי פון א דונער; מורא'דיג, געוואלטיג; דונערענד.

thun'derously *adv.* (טהאנ'-דער-אס-לי) דונערענדיג; מיט א גערויש ווי פון א דונער.

thun'der-peal *n.* (טהאנ'-דער-פיעל) א דונער-קראך.

thun'der-show'er *n.* (טהאנ'-דער-שאו'-ער) א געוויטער-רעגען, א רעגען מיט דונערען און בליצען.

thun'der-stone *n.* (טהאנ'-דער-סטאון) א דונער-שטיין; א דונער-פייל. ז. ***thunderbolt***

thun'der-storm *n.* (טהאנ'-דער-סטאהרם) א געוויטער-שטורם, א שטורם מיט דונערען און בליצען.

thun'derstrike *v.* (טהאנ'-דער-סטראיק) דערשלאגען מיט א דונער אדער בליץ; בעשטירצען, איבערראשען, טרעפען ווי מיט א דונער.

thun'derstruck *a.* (טהאנ'-דער-סטראק) דערשלאגען פון דונער; בעשטירצט, ערשטוינט, געטראפען ווי פון דונער.

thun'der-tube *n.* (טהאנ'-דער-טיוב) א לאך וואס ווערט געמאכט אין זאמד אדער אין א שטיין דורך א בליץ.

thun'dery *a.* (טהאנ'-דער-אי) דונערדיג, בעגלייט מיט דונערען; וואס סטראשעט מיט אן אויסברוך פון א דונער, אנגעכמורעט, צארנדיג.

thun'ny *n.* (טהאנ'-אי) ז. ***tunny***

thu'rible *n.* (טהיו'-ריבל) א ווייהרויך-פאן. ז. ***censer***

thurif'erous *a.* (טהיו-ריפ'-ע-ראס) ווייהרויכדיג, וואס גיט ארויס ווייהרויך.

thurifica'tion *n.* (טהיו-רי-פי-קיי'-שאן) די רויכערונג מיט ווייהרויך.

thu'rify *v.* (טהיו'-רי-פאי) רויכערען מיט ווייהרויך.

thurin'gite *n.* (טהיו-רינ'-דזשאיט) טהורינגיט [אזא מינעראל מיט אן אליווגרינעם קאליר].

Thurs'day *n.* (טהוירז'-דיי) דאנערשטאג.

thus *n. and adv.* (טהאס) טערפענטין-זאפט [וואס רינט פון געוויסע בוימער]; אזוי, אויף דיעזער ארט; אלזא.

thus far (טהאס פאר) אזוי ווייט, ביז אזא גראד.

thus much (טהאס מאטש) אזוי פיעל.

thwack *v. and n.* (טהוועק) שלאגען; א קלאפ, א פאטש.

thwack'er *n.* (טהוועק'-ער) א שלעגער; א קלאפער.

thwack'ing *a.* (טהוועק'-אינג) אונגעהויער, געוואלטיג.

thwaite *n.* (טהווייט) א שטיק פערלאזענעם לאנד וואס איז פערוואנדעלט אין אקערלאנד; אזא זארט מאי-פיש אדער מוטער-הערינג.

thwart *adv., prep., a., n. and v.* (טהוואהרט) קווער, שרעג; אין דער קווער; פאר קווער; געגענאיבער; וואס ליעגט פאר קווער; איבערגעקעהרט, פערקעהרט, קאפויר; אן אפאזיציאן; א געגנערישע שטעלונג; דאס שטעלען זיך פאר קווער [אום עטוואס ניט צו דערלאזען]; די קווער-באנק אין א שיפעל וואו דער רודערער זיצט; דורכקרייצען, אריבערגעהן פאר קווער; זיך שטעלען אין דער קווער, הינדערען, זיין געגען; שטערען.

thwar'ter *n.* (טהוואהר'-טער) א דורכקרייצער, איינער אדער עטוואס וואס געהט פאר קווער; איינער וואס שטעלט זיך אין וועג אדער שטערט.

thwar'ting *a. and n.* (טהוואהר'-טינג) אומגעקעהרט, קאפויר; א געגנערישע שטעלונג אדער האנדלונג; א הינדערונג אדער שטערונג [ניט צו דערלאזען אימעצען עטוואס אויסצופיהרען].

thwar'tingly *adv.* (טהוואהר'-טינג-לי) אין דער קווער; געגען, דערווידער.

thwart'ly *adv.* (טהוואהרט'-לי) אין געגענזאץ, דערווידער, להיפך.

thwart'ness *n.* (טהוואהרט'-נעס) דאס זיין דערווידער אדער געגען.

thwart'ships *adv.* (טהוואהרט'-שיפס) ליעגענדיג פאר קווער פון דער שיף.

thy *pr.* (טהאי) דיין, דיינע.

thyme *n.* (טאים) די טהימיאן-פלאנצע [אזא אראמאטישע פלאנצע, וועלכע ווערט בענוצט צו ווירצען זופ און אנדערע שפייזען. זי ווערט אויך בענוצט פאר פארפיומען].

thym'iatechny *n.* (טהימ'-אי-ע-טעק-ני) דאס בענוצען פארפיומען אין מעדיצין, די מעטאדע צו קורירען דורך אויסרויכערען מיט אראמאטישע פלאנצען.

thy'mus *n.* (טהאי'-מאס) די טהימוס-דריזע [אזא דריזע אהן א קאנאל, וואס געפינט זיך נעבען נאקען].

thy'my *a.* (טאי'-מי) פול מיט טהימיאן-פלאנצען; וואס שמעקט מיט טהימיאן; עהנליך צו טהימיאן. ז. ***thyme***

thy'roid *a.* (טהאי'-ראיד) שילד-פערמיג [בעזאנדערס וועגען געוויסע טיילען פון קערפער].

thy'roid car'tilage (טהאי'-ראיד קאר'-טי-לעדזש) די שילד-פערמיגע כראמשקע [קנארפעל] אין קעהל-קאפ [האלז].

thy'roid gland (טהאי'-ראיד גלענד) די שילד-פערמיגע דריזע [אזא גרויסע דריזע אין האלז אהן א קאנאל; אזא גרויסע דריזע אין מויל ביי פיש].

thyrse *n.* (טהוירס) דער באקכוס-שטאק; דער בעזים-ארטיגער אדער שטרויס-ארטיגער טייל פון א פלאנצע [ז. ***thyrsus***]; א קליינע לייטענע כלי וואס האט די פארם פון א שישקע פון א טאנענבוים.

thyr'soid *a.* (טהויר'-סאיד) וואס האט די פארם פון א שטרויס אדער שישקע [וועגען פלאנצען].

thyr'sus *n.* (טהויר'-סאס) דער באקכוס-שטאק [דער שטאק פון דעם גריכישען וויין-גאט באקכוס, וואס ווערט פארגעשטעלט מיט א שישקע אדער בערעלע אויף דעם אויבערשטען ענד]; א בעזים-ארטיגער טייל פון א פלאנצע.

Thyrsus

thyself' *pr.* (טהאי-סעלף') דו זעלבסט, דו אליין; זיך, דיר.

tiar *n.* (טיאר) ז. ***tiara***

tia'ra *n.* (טאי-איי'-רא) די טיארא, דעם פאפסט'ס קרוין [א הויכע קרוין אויסגעזעצט מיט דימענטען מיט א צלם אויף'ן שפיץ]; די קרוין וואס פארצייטען פלעגען טראגען הויכע בעאמטע און פריסטער; די ווירדע פון פאפסט; א רייכע קאפציערונג.

tia'raed *a.* (טאי-איי'-ראד) בעציערט מיט א טיארא. ז. ***tiara***

tibet' *n.* (טי-בעט') א שווערער שטאף געמאכט פון ציגען-וואל; א בונט-פארביגער וואלענער שטאף.

Tib'etan *a. and n.* (טיב'-ע-טען) וואס איז שייך צו טיבעט [א הויך-בערגיגעס לאנד פון צענטראל-אזיען]; אן איינוואהנער פון טיבעט.

Tibe'tian *a. and n.* (טי-בי'-שיען) ז. *Tibetan*.

tib'ia *n.* (טיב'-אי-א) דער שיען=ביין [דער ביין פון פוס צווישען קניע און קנעכעל]; די טיביא [אזא פארצייטיגע פלייט].

tib'ial *a. and n.* (טיב'-אי-על) וואס איז שייך צו דעם שיען=ביין; וואס איז שייך צו א טיביא [אזא פארצייטיגע פלייט]; א מוסקול, אן אדער אדער א נערוו וואס איז פערבונדען מיט דעם שיען=ביין.

tib'ial ar'tery (טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער בלוט=אדער וואס איז פערבונדען מיט דעם שיען=ביין. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

tibia'lis *n.* (טיב-אי-איי'-ליס) איינער פון די עטליכע מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם שיען=ביין.

tibi'cen *n.* (טי-באי'-סען) ביי די אלטע גריכען און רוימער — א שפיעלער אויף א טיביא אדער פלייט.

tic *n.* (טיק) א געזיכטס=נייראלגיע [ז. *tic-douloureux*]; דער אקסען=פיקער [אזא פויגעל. ז. *tic-bird*].

tic'al *n.* (טיק'-על) דער טיקאל [אזא וואג וואס ווערט בענוצט אין בורמא און אין סיאם]; א זילבערנע מטבע פון סיאם אין דעם ווערטה פון אונגעפעהר 50 אמעריקאנישע סענט.

tic'-bird *n.* (טיק'-בוירד) דער אקסען=פיקער [א קליינער אמעריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, וואס ער פיקט אויס פון דער פעל פון בהמות].

tic'-douloureux' *n.* (טיק'-דוה-לוה-רייה') געזיכטס=נייראלגיע [א וועהטאג אין די מוסקולען פון געזיכט].

tick *v. and n.* (טיק) טיקען, מאכען טיק=טאק [ווי א זייגער]; פיקען, לייכט קלאפען [ווי א פויגעל מיט'ן שנאבעל]: אבצייכנען [זאכען, ארטיקלען] ווי מיט א פונקט אדער שטריך; קויפען אויף בארג; געבען אויף קרעדיט; דאס טיקען [ווי פון א זייגער], א לייכטער קלאפ אדער קלונג; אן אבצייכנונג אדער אונטערשטרייכונג פון א זאך דורך א פונקט אדער שטריך; א קליינער פלעק אויף דער פעל פון א חיה אדער בהמה; א פיצעל, א ברעקעל, זעהר א קליינע קוואנטיטעט; איינע פון די פיעלע פערשיעדענארטיגע לייז אדער אנדערע אינזעקטען=פאראזיטען אויף'ן לייב פון מענשען און חיות; א מין אייראפעאישע בעבלעך; א ציך פון בעט=געוואנד; טיק [אזא פעסט=געוועבטעס לייווענטענעס צייג]; קרעדיט, בארג; חשבון, רעכנונג.

tick'-bean *n.* (טיק'-ביען) א מין בעבלעך אדער פאסאליעס.

ticked *a.* (טיקט) בעשפרענקעלט מיט קליינע פלעקען אדער פונקטען.

tick'en *n.* (טיק'-ען) טיק [אזא פעסט=געוועבטעס לייווענטענעס צייג].

tick'er *n.* (טיק'-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט טיק=טאק; א זייגער; א טעלעגראפישער אפאראט.

tick'et *n. and v.* (טיק'-עט) א צעטעל, א בילעט; אן עטיקעט; א ליסטע פון קאנדידאטען, וואס א פארטיי אדער ארגאניזאציאן שטעלט ארויס אין וואהל=קאמפף; ארויפלעגען אדער ארויפקלעפען א צעטעל אדער עטיקעט; געבען א בילעט אדער קארטע.

tick'et-day *n.* (טיק'-עט-דיי) דער טאג פאר דעם צאהלונגס=טאג אויף דער בערזע, ווען די בערזען=מעקלער פערעפענטליכען די ליסטע פון די פערזאנען, וועלכע האבען געקויפט די ווערטה=פאפיערען.

tick'et-hol'der *n.* (טיק'-עט-האול'-דער) א פארריכטונג צו האלטען אדער אנצוטשעפען א צעטעל, אן עטיקעט, א קארטעל אדער א באהן=בילעט; איינער וואס האט א בילעט אדער אן איינטריטס=קארטע [ווי אין א שוי=פלאץ].

tick'eting *n.* (טיק'-עט-אינג) דאס פערקויפען אדער ארויסגעבען בילעטען; דאס צוגעבען אדער אנקלעפען א צעטעל אדער אן עטיקעט.

tick'etless *a.* (טיק'-עט-לעס) אהן א בילעט.

tick'et-night *n.* (טיק'-עט-נאיט) א בענעפיס=אבענד אין א טעאטער אדער אנדער שוי=פלאץ, פון וועלכען דאס געלד ווערט צוטיילט צווישען די בענעפיציאנטען לויט דער צאהל בילעטען, וואס יעדער האט פערקויפט.

tick'et-of'fice *n.* (טיק'-עט-אפ'-איס) די בילעטען=קאסע, די ביורא אדער דאס ארט וואו עס ווערען פערקויפט אדער ארויסגעגעבען בילעטען.

tick'et of leave (טיק'-עט אוו ליעוו) אין ענגלאנד און אין די ענגלישע קאלאניעס—א בילעט אדער שיין וואס בעפרייט אן ארעסטאנט אונטער געוויסע בעדינגונגען איידער ער האט געענדיגט זיין טערמין.

tick'et-of-leave' man (טיק'-עט-אוו-ליעוו' מען) אן ארעסטאנט וואס ווערט בעפרייט פאר דער צייט אויף דער בעדינגונג פון גוטער אויפפיהרונג. ז. *ticket of leave*.

tick'et-por'ter *n.* (טיק'-עט-פאור'-טער) אין ענגלאנד—א פאק=טרעגער אויף אן אייזענבאהן, וועלכער טראגט א בלעכעל אדער קארטעל אלס צייגניס אז ער האט א פאטענט אדער פריווילעגיע צו בעשעפטיגען זיך מיט זיין ארבייט.

tick'et-punch *n.* (טיק'-עט-פאנטש) אזא צווייגעל אבצושטעמפלען אדער דורכצולעכערען אייזענבאהן אדער אנדערע בילעטען.

tick'ing *n.* (טיק'-אינג) טיק [אזא פעסט=געוועבטעס לייווענטענעס צייג]; דאס טיקען, דאס מאכען טיק=טאק.

tick'le *v. and n.* (טיקל) קיצלען; מאכען אנגענעהם, פערשאפען פערגניגען; פיהלען א קיצלעניש אדער אן אנגענעהמליכקייט; האבען חשק צו עפעס, פערלאנגען, בעגעהרען; א קיצעל.

tick'le-grass *n.* (טיק'ל-גרעס) ז. *hair-grass*.

tick'ler *n.* (טיק'-לער) א קיצלער, איינער וואס קיצלט; איינער וואס טהוט אן אנגענעהמליכקייט; א שוועריגקייט, עפעס וואס ברייגנט אין פערלעגענהייט, א רעטעניש; א מעמאראנדום, א פערצייכניס=בוך [אנצורעגען אדער אבצופרישען דעם זכרון]; א קליין פלעשעל שנאפס; אין די מערב און דרום=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א קליינעס געוועהר וואס מען קען טראגען מיט זיך [ווי א רעוואלווער, א מעסער א. ד. ג.]; אזא באבעלע מיט זעהר לאנגע פיהל=הערנדלעך.

tick'ling *n.* (טיק'-לינג) דאס קיצלען; א קיצלעניש; דאס געפיהל וואס ווערט ארויסגערופען פון קיצלען אדער אונטערשמייכלען.

tick'lish *a.* (טיק'-ליש) קיצלדיג; טרייסעלדיג, שאקעלדיג, ניט באלאנסירט; ניט בעשטענדיג, אונזיכער; צווייפעלהאפט, אונגעוויס; קריטיש, שוועריג.

tick'lishly *adv.* (טיק'-ליש-לי) אויף א קיצעלדיגען שטייגער; אויף א שאקעלדיגער אדער אונזיכערער ארט.

tick'lishness *n.* (טיק'-ליש-נעס) קיצעלדיגקייט; טרייסעלדיגקייט, שאקעלדיגקייט; א שוועריגקייט, א פערלעגענהייט.

tick'ly *a.* (טיק'-לי) ז. *ticklish*.

tick'-tack *n. and adv.* (טיק'-טעק) טיק=טאק; דאס קלאפען פון א זייגער; דאס קלאפען פון הארץ; א פארריכטונג אנצוקלאפען פון דער ווייטענס אין א פענסטער אדער טהיר [אלס א שפאס אדער שפיעל]; אזא שפיעל מיט ביינדלעך אויף א ברעט מיט דריי=קאנטיגע קעסטלעך; מיט א טיק=טאק=קלאפ.

tick'-tock *n.* (טיק'-טאק) דאס לאנגזאמע טיק=טאק פון א גרויסען זייגער מיט א לאנגען פערפענדיקעל.

ticpolon'ga *n.* (טיק-פא-לאנ'-גא) די טיקפאלאנגא [זעהר א גיפטיגע שלאנג פון אינדיען און ציילאן].

tid *a.* (טיד) זאנפט, מילד, צארט.

ti'dal *a.* (טאי'-דעל) וואס איז שייך צו עבע און פלוט [דער פעריאדישער צופלוס און אבפלוס פון וואסער ביים ים=ברעג].

ti'dal har'bor (טאי'-דעל האר'-באר) ז. *tide-harbor*.

ti'dally *adv.* (טאי'-דעל-אי) אויף אן אופן וואס איז אבהענגיג פון דער עבע און פלוט. ז. *tide*.

ti'dal riv'er (טאי'-דעל ריוו'-ער) א טייך וואו דאס וואסער הויבט זיך אויף און פאלט אב פעריאדיש לויט דער עבע און פלוט פון ים.

ti'dal wave (טאי'-דעל הווייוו) די פלוט=וועלע, די גרויסע וועלע פון אקעאן וועמעס פעריאדישע בעוועגונג ארויף און אראב פעראורזאכט די עבע און פלוט [ז. *tide*]; א גרויסע אקעאן=בעוועגונג [ווי דורך אן ערד=ציטערניש]; א שטארקע פאלקס=בעוועגונג.

tid'bit *n.* (טיד'-ביט) א נאשעריי, א געשמאקער ביסען.

tid'der *v.* (טיד'-ער) צערטלען, לאשטשען.

tid'dle *v.* (טידל) זיך אבגעבען מיט פוסטע זאכען; פטר'ען צייט.

tid'dlywink *n.* (טיד'-לי-הווינק) אן ארט וואו מען לייהט געלד אויף משכנות אהן אן ערלויבניש דערצו.

tide *n. and v.* (טאיד) עבע און פלוט [דער פעריאדישער צופלוס און אבפאל פון וואסער אין ים אדער אקעאן צוליעב דער אנציהונגס=קראפט פון דער לבנה און פון דער זוהן]; עפעס וואס קומט ווי א צופלוס אדער אבפאל פון וואסער, א פלוס, א שטראם; דער געוועהנליכער גאנג פון א ריכטונג אדער פון א רייה פאסירונגען; די צייט, דער סעזאן; א בעשטימטע צייט=פעריאדע [ווי די פעריאדע פון 6 שטונדען מיט 12 מינוט, וועלכע איז די דורכשניטליכע צייט צווישען עבע און פלוט אין אפענעם אקעאן]; א פאסענדע צייט, א געלעגענהייט; דער טאג פון א קירכליכען יום=טוב; טרייבען מיט'ן שטראם; איבערטראגען אדער אויסהאלטען עפעס ביז א מעהר פאסענדער צייט; בייקומען [א שוועריגקייט]; זיך טראגען מיט דער עבע [וועגען א שיף].

ti'ded *a.* (טאי'-דעד) וואס האט אן עבע און פלוט [ווי געוויסע טייכען]; וואס ווערט בעאיינפלוסט פון עבע און פלוט פון ים. ז. *tide*.

tide'-gage *n.* (טאיד־גיידזש) דער פלוט־מעסטער [א שטאנג וואס ציינט וויפיעל דאס וואסער איז געשטיגען אדער געפאלען אין א טייך אדער מעער].

tide'-gate *n.* (טאיד־גייט) א טהויער פון א באסיין, וואס הויבט זיך אויף אין דער צייט פון פלוט, כדי דאס וואסער זאל אריינפליסען אין באסיין און לאזט זיך ארונטער, ווען עס קומט אן די עבע, כדי דאס וואסער זאל ניט ארויספליסען; א שמאלער פלאץ אין ים וואו דאס וואסער שטראמט זעהר שטארק אין דער צייט פון עבע און פלוט.

tide'-har'bor *n.* (טאיד־הארבאר) א האפען, וואו דאס וואסער הויבט זיך פעריאדיש אויף און פאלט אב לויט דער עבע און פלוט פון ים.

tide'-land *n.* (טאיד־לענד) לאנד ביים ברעג פון ים, וואס ווערט בעדעקט מיט וואסער אין דער צייט פון פלוט און טריקענט אויס אין דער צייט פון עבע.

tide'less *a.* (טאיד־לעס) אהן עבע און פלוט. ז. *tide*

tide'-mark *n.* (טאיד־מארק) די גרענעץ־ליניע ביז וואנען עס געהט דער צופלוס פון וואסער אין דער צייט פון פלוט. ז. *tide*

tide'-me'ter *n.* (טאיד־מי־טער) ז. *tide-gage*

tide'-mill *n.* (טאיד־מיל) א מיהל וואס ארבייט דורך א וואסער־ראד, אויף וועלכען עס פאלט דער שטראם פון דער עבע.

tide o'ver (טאיד או־ווער) בייקומען, גובר זיין [א שוועריגקייט].

tide'-pool *n.* (טאיד־פוהל) א בלאטע אדער לוזשע וואס בלייבט נאכדעם ווי דאס וואסער פון פלוט איז אבגעפאלען.

tide'-predic'tor *n.* (טאיד־פרי־דיק־טאר) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צייט און די הויך פון עבע און פלוט. ז. *tide*

tide'-rode *a.* (טאיד־ראוד) וואס ווערט געטריבען דורך'ן שטראם שטעהענדיג אויף'ן אנקער [ווענען א שיף אין ים].

tide'-run'ner *n.* (טאיד־ראנ־ער) א פיש וואס שווימט מיט דער ריכטונג פון שטראם.

tides'-man *n.* (טאידז־מען) א צאל־בעאמטער פון א שיף [ז. *tidewaiter*]; איינער וואס ווערט אנגעשטעלט צו א געוויסען ים־דיענסט בלויז אין בעשטימטע צייטען פון דער עבע און פלוט.

tide'-ta'ble *n.* (טאיד־טיי־בל) א טאבעלע, וואס בעווייזט די צייט פון וואסער־שטייגונג אין פערשיעדענע ערטער ביים ברעג פון ים.

tide'waiter *n.* (טאיד־הוויי־טער) א צאל־בעאמטער וואס ווארט אויף דעם קומען פון שיפען און זעהט, אז עס זאלען ריכטיג ארויסגעפיהרט ווערען די געזעצע און תקנות פון צאל־הויז אדער טאמאזשנע.

tide'-wa'ter *n.* (טאיד־וואה־טער) דאס וואסער פון יענע טיילען פון טייכען, וואס קומט אין בעריהרונג אדער ווערט בעווירקט פון דער עבע און פלוט פון ים; וואסער וואס שטייגט דורך פלוט.

tide'-wave *n.* (טאיד־הוועיוו) ז. *tidal wave*

tide'way *n.* (טאיד־הוויי) א קאנאל וואו דאס וואסער שטייגט און פאלט [צוליעב עבע און פלוט].

tide'-wheel *n.* (טאיד־הוויעל) א וואסער־ראד וואס קומט אין בעוועגונג דורך דעם שטראם פון עבע און פלוט.

ti'dily *adv.* (טאי־די־לי) ריין, נעט, אין ארדנונג, איינפאך און גוט צוגעפאסט [וועגען קליידונג].

ti'diness *n.* (טאי־די־נעס) די נעטקייט; די ארדנונג [אין קליידונג, אין וואהנונג א. ד. ג.].

ti'ding *n.* (טאי־דינג) א נייעס, א בשורה.

ti'dings *n.* (טאי־דינגז) נאכריכטען, נייאינקייטען, נייעס, בשורות.

ti'ding-well *n.* (טאי־דינג־הוועל) א ברונען, וואו דאס וואסער שטייגט און פאלט אב פעריאדיש.

tid'ley *n.* (טיד־לי) אזא קליין אייראפעאיש זינג־פויגעלע.

tidol'ogy *n.* (טאי־דאל־א־דזשי) די לעהרע וועגען עבע און פלוט. ז. *tide*

ti'dy *a., n. and v.* (טאי־די) נעט, שעהן, אין גוטער ארדנונג [וועגען קליידונג, מעבלירונג א. ד. ג.]; סטאטעטשנע, אנשטענדיג [אין אויפפיהרונג]; היבש, אנגעזעהן; צופרידענשטעלענד; אן איבערצוג פאר מעבעל; מאכען נעט; א קליין זינג־פויגעלע; ברייננגען אין גוטער ארדנונג.

tie *v. and n.* (טאי) בינדען, צובינדען, אנבינדען; פערקניפלען, מאכען א שלייף; פערבינדען [דורך א פערפליכטונג]; פעראייניגען [ווי א מאן מיט א פרוי דורך חתונה]; אין מוזיק — פעראייניגען צוויי נאטען דורך א פעררונדעטען שטריך [צו ציינגען, אז מען דארף זיי זינגען אדער שפיעלען צוזאמען, מיט איין בויגען אדער אין איין אטעם]; שטעהן גלייך אין געווינס, געווינען דיזעלביגע צאהל פונקטען ווי דער געגנער; צושטעלען אדער אנגרייטען שפאלען פאר אן אייזענבאהן; אין כירורגיע — ליגאטירען [פערבינדען אן אדער כדי ניט צו דערלאזען א בלוט־שטורץ]; א באנד; א האלז־טוך, א קראוואט; א קניפעל, א שלייף; א שפאלע אויף אן אייזענבאהן; א קלאץ אדער באלקען וואס דיענט צו פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען אנדערע באלקענס; אין מוזיק — דער פעררונדעטער שטריך וואס בינדט צוזאמען צוויי נאטען; א צושטאנד ווען צוויי אדער עטליכע שטרייטענדע צדדים געווינען דיזעלביגע צאהל פונקטען און דעריבער קען קיינער פון זיי ניט ערקלערט ווערען אלס דער געווינער; א וועבער'ס אוזאר אדער מוסטער.

tie'-beam *n.* (טאי־ביעם) א שפאן־ריגעל, א באלקען אדער שטאנג וואס דיענט צום פעראייניגען צוויי באלקענס [ווי למשל, די קראקוועס פון א דאך].

tie down (טאי דאון) פערבינדען אזוי, אז עס זאל ניט קענען זיך אויפהויבען; פערהאלטען, הינדערען.

tie hand and foot (טאי הענד ענד פוט) בינדען הענד און פיס, ניט לאזען זיך בעוועגען, הינדערען אין אלע אופנים.

tie neck and heels (טאי נעק ענד היעלז) בינדען איינעם אזוי, אז זיינע קניע זאלען דערגרייכען דעם האלז.

ti'er *n.* (טאי־ער) א פערבינדער; איינער אדער עפעס וואס בינדט צונויף; א קינדערשער פארטוך.

tier *n. and v.* (טיער) א רייה, א צייל [בעזאנדערס ווען צוויי אדער עטליכע צייל ען שטעהען איינע איבער די אנדערע]; א יארוס [ווי פון לאזשעס אין א טעאטער]; איינע פון די רייהען קאנאנען אויף די אמאליגע קריעגס־שיפען; אויסבילדען אין רייהען איינע איבער די אנדערע.

tierce *n.* (טיערס) א דריטעל פאס; א דריטעל, א דריט־חלק; א פליסיגקייטס־מאס פון א דריטעל פאס; אין מוזיק — א טערציע [דער דריטער טאן פון א גאמא]; אין קארטען־שפיעל — א קארטען־פאלגע [ווי א קעניג, א דאמע און אן אונטער] פון דריי קארטען; אין פעכטונג — די דריטע פון א סעריע פון 8 פארמען ווי מען האלט דעם שווערד ביים פעכטען זיך.

tier'cet *n.* (טיער־סעט) אין דיכטונג אדער פאעזיע — א סטראפע פון דריי ציילען, וועלכע גראמען זיך איינע מיט די אנדערע.

tie'-rod *n.* (טאי־ראד) א בינד־שטאנג [א שטאנג וואס דיענט צום פעראייניגען בעזונדערע טיילען פון א געביידע]; א שטאנג וואס האלט צוזאמענגעבונדען א רייה אייזענבאהן־שפאלען, כדי זיי זאלען זיך ניט פאנאנדערריקען.

tiers'-argent' *n.* (טיעהרז־אר־זשאן) מעטאל־געמיש וואס בעשטעהט פון איין חלק זילבער און צוויי חלקים אלומיניום.

tie up (טאי אפ) פערבינדען; פעסט ארומבינדען [דעם האלז]; אבשטעלען, פערהאלטען; פערהינדערען פון בעוועגונג; איינהאלטען [דאס מויל, ניט צו רעדען]; אריינלעגען געלד אין עפעס, אז מען זאל עס צוריק ניט קענען בעקומען; פערהאלטען עפעס [אום ניט צו קענען עס פערקויפען].

tie'-up *n.* (טאי־אפ) אן אבשטעל פון דער ארבייט אין א פאבריק אדער פון דער בעוועגונג פון אן אייזענבאהן, ווי דורך א שטרייק פון די ארבייטער אדער דורך אן אנדער אורזאכע.

tie'-wig *n.* (טאי־הוויג) אן אלטפרענקישער פארוק פון מענער, וועלכע פלעגט זיין פערבונדען פון הינטען מיט א סטענגעל.

tiff *n. and v.* (טיף) א טרונק [בראנפען], א שלוק; אנ'ברוגז'קייט, בייזקייט, קאפריזנעקייט; זיין ברוגז; זיין אין כעס; האבען א פערדרוס.

tif'fany *n. and a.* (טיפ־ע־ני) זיידען־גאזע [א מין דינעס זיידען־צייג]; געמאכט פון זיידען־גאזע.

tif'fin *n.* (טיפ־אין) א צווייטער פריהשטיק [א צובייסען צווישען פריהשטיק און מיטאג].

tif'fing *n.* (טיפ־אינג) ז. *tiffin*

tiff'ish *a.* (טיפ־איש) קאפריזנע; ערגערליך.

tift *n. and v.* (טיפט) א שמעק מיט דער נאז; א טרונק בראנפען; זיין קאפריזנע; פיהלען פערדרוס.

tige *n.* (טיזש) א שטענגעל; דער קערפער פון א זייל [פון פונדאמענט ביז'ן קאפ].

ti'ger *n.* (טאי־גער) א טיגער; א בלוט־דורשטיגער מענש; אן אכזר; א באנדיט, א רויבער; א משרת וואס זיצט הינטער'ן פריץ אין קארעט און דארף היטען די קארעט, ווען דער פריץ איז אבוועזענד; א צוגעגעבענער הורא־געשריי, א צוגעגעבענער אפלאדיסמענט; א מין זשוקעל.

ti'ger-bee'tle *n.* (טאי־גער־ביע־טל) דער זאמד־לויפער [א מין זשוקעל].

ti'ger-cat *n.* (טאי־גער־קעט) די טיגער־קאץ [אזא חיה, עטוואס גרעסער פון א הויז־קאץ, וועלכע איז עהנליך צו א טיגער לויט איהר אויסזעהן און לויט איהר בלוטדארשטיגקייט].

ti'ger-flow'er *n.* (טאי־גער־פלאו־ער)

די טיגער־בלום [זעהר א שעהנע בונט־פארביגע גארטען־פלאנצע].

ti'gerine *a.* (טאי'-גער-אין) ז. ***tigrine***

ti'gerish *a.* (טאי'-גער-איש) טיגעריש, טיגריש, ווי א טיגער, בייז, בלוט־דארשטיג.

ti'gerism *n.* (טאי'-גער-איזם) א טיגער־שע טבע; בייזקייט, בלוטדארשטיגקייט.

Tiger-lily

ti'ger-lil'y *n.* (טאי'-גער-ליל'-אי) די טיגער־ליליע [אזא גארטען־פלאנצע וואס ווערט גע־ברויכט אין כינא און יאפאן אלס שפייז].

ti'ger-moth *n.* (טאי'-גער-מאהטה) דער בערען־שפינער [א גרויס זומער־פויגעלע מיט שווארצע און ברוינע פלעקען אויף די פליגלען. די לארווע פון דיעזען זומער־פויגעלע האט די פארם פון א ווארים בעוואקסען מיט געדיכטע זיידען־האר, וואס דערמאנען אן דעם פעלץ פון א בער].

Tiger-moth

tight *a.* (טאיט) 1. קאמפאקט, פעסט, אונ־דורכדרינגליך [פאר לופט, וואסער א. ז. וו.]; 2. פעסט, שטארק געבויט; 3. שטייף; ענג; 4. שטייף אנגעצויגען; 5. קארג; 6. נעט, פיין, ציכטיג; 7. געשיקט, ערפאה־רען, פעהיג; 8. אנגעשטרענגט, שווער; 9. קנאפ, ווייניג, מאנגעלהאפט [ווענען געלד]; 10. וואס ליידט פון געלד־מאנגעל; געענגט אין געלד; 11. שכור.

1. Keep the medicine in an air-tight vessel. 3. The ring is too tight. 5. He is extremely tight in his dealings. 6. She is a tight little woman. 7. He is a tight workman. 8. We got the rope through by a tight pull. 9. Money is very tight this season. 10. It is a tight money-market.

tight coop'er (טאיט קוהפ'-ער) א באנ־דאר וואס מאכט פעסער צו האלטען פלי־סיגקייטען.

tight'en *v.* (טאיטן) מאכען פעסט אדער שטייף, אנציהען; ווערען שטייף, אנגעצוי־גען אדער אנגעשטרענגט.

tight'ener *n.* (טאיט'נ-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שטייף, ציהט אן אדער שטרענגט אן; א זאטער מאהלצייט.

tight'ening-pul'ley *n.* (טאיט'נ-אינג-פול'-אי) א רעדעל צום אנדריקען און שטייף אנציהען א טרייב־רימען.

tight'er *n.* (טאיט'-ער) ז. ***tightener***

tight'ly *adv.* (טאיט'-לי) אויף א שטייף־פען, אנגעצויגענעם אופן; ענג; פעסט; מיט אנשטרענגונג; קאמפאקט, אונדורכ־דרינגליך; נעט, פיין, ציכטיג.

tight'ner *n.* (טאיט'-נער) ז. ***tightener***

tight'ness *n.* (טאיט'-נעס) שטייפקייט; פעסטקייט; אנגעצויגענקייט; אונדורכ־דרינגליכקייט; ענגקייט; קארגקייט; קנאפ־קייט, מאנגעלהאפטיגקייט [פון געלד]; געענגטקייט אין געלד; נעטקייט, פיינקייט, ציכטיגקייט.

tight rope (טאיט ראופ) א פעסט אנגע־צויגענער אקראבאטען־שטריק.

tights *n.* (טאיטס) [וואס קליידער לייב־קליידער] זיינען שטייף אנגעצויגען צום לייב].

ti'gress *n.* (טאי'-גרעס) א טיגערין.

ti'grine *a.* (טאי'-גרין) טיגער־ארטיג, געשטרייפט ווי א טיגער.

ti'grish *a.* (טאי'-גריש) ז. ***tigerish***

tig'-tag *n.* (טיג'-טעג) דאס אבשלאגען אדער צעק־שפיעל [אזא קינדער־שפיעל]. ז. ***tag***

tike *n.* (טאיק) א הונד; א נידריגער, געמיינער מענש; א פויער, א דארפסמאן, א פשוט'ער מענש.

tikoor' *n.* (טאי-קוהר') אזא גרויסער אסט־אינדישער בוים מיט גרויסע געלבע, פליישיגע פרוכטען.

ti'kul *n.* (טאי'-קאל) ז. ***tikoor***

til *n.* (טיל) די סעזאם־פלאנצע, סעזאם־קערנער. ז. ***bene***

til'bury *n.* (טיל'-בע-רי) אזא צוויי־רעדערדיגע וועגעל.

til'de *n.* (טיל'-דע) די טילדע, א צייכען [~ אדער —] איבער די בוכ־שטאבען *l* און *n* אין שפאניש צו בעצייכ־נען, אז די בוכשטאבען רעדען זיך ארויס ווייך [ווי למשל, אין ווארט **señor** אדער אין ווארט **cañon**].

tile *n. and v.* (טאיל) א ציגעל; א דאך־ציגעל, א דאך־פאן, א דאכאוועק, א משע־רעפיצע; א קאכעל; א גלאזירטע ערדענע פלאטע; א בעציערטע ליימענע אדער מאר־מארנע פלאטע; א ליימענער צודעק פאר א שמעלץ־קעסעל; א טייל פון א ליימע־נער רעהר; ציגעל־געבוי; רינעס; א צי־לינדער־הוט; א לינדענבוים; דעקען מיט דאך־ציגעל אדער מיט דאכאוועקעס; ביי די פריימויערער — היטען, אז קיין פרעמ־דער זאל ניט אריינקומען [צו א פערזאמ־לונג]; מוזען האלטען בסוד.

tile'-cop'per *n.* (טאיל'-קאפ'-ער) ניט־ריינער קופער.

tile'-crea'sing *n.* (טאיל'-קריע'-סינג) א דאך־רינע פון צוויי האריזאנטאלע ריי־הען ציגעל.

tile'-drain *n.* (טאיל'-דריין) אן אבצוגס־רינע געמאכט פון ציגעל.

tile'-field *n.* (טאיל'-פיעלד) א ציגעלניע, א ציגעל־ברענעריי, א פלאץ וואו מען מאכט ציגעל.

tile'-kiln *n.* (טאיל'-קיל) א ציגעל־אויוועו [צום ברענען ציגעל].

tile'-machine' *n.* (טאיל'-מע-שין') א מאשין צו מאכען ליימענע רעהרען אדער רינעס.

tile'-ore *n.* (טאיל'-אור) ציגעל־ערץ, קו־פער־ברויז [א מין קופער־ערץ].

tile'-ov'en *n.* (טאיל'-אוו'ן) ז. ***tile-kiln***

tile'-pin *n.* (טאיל'-פין) א ציגעל־פלעקעל [א פלעקעל צו בעפעסטיגען א דאכאוועק אדער א דאך־ציגעל].

ti'ler *n.* (טאי'-לער) א ציגעל־מאכער; איינער וואס דעקט דעכער מיט דאכאוו־קעס; א ציגעל־אויוועו; ביי די פריימוי־ערער — א טהיר־וועכטער [ביי די פער־זאמלונגען].

tile'-red *n. and a.* (טאיל'-רעד) ציגעל־רויט; ציגעל־רויטער קאליר [א העלער ברוינליך־רויטער קאליר].

ti'lery *n.* (טאי'-לער-אי) א ציגעלניע, א ציגעל־ברענעריי, א ציגעל־פאבריק.

tile'stone *n.* (טאיל'-סטאון) א ציגעל; א בלעטערדיגער זאמד־שטיין [א שטיין וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען, וועלכע קע־נען געברויכט ווערען אלס דאך־ציגעל].

tile'-tea *n.* (טאיל'-טיע) ציגעל־טהעע [טהעע צונויפגעדריקט אין דער פארם פון ציגעל]. ז. ***brick-tea***

tile'-tree *n.* (טאיל'-טריע) א לינדענ־בוים.

tile'-works *n.* (טאיל'-הווארקס) ז. ***tilery***

Til'ia *n.* (טיל'-אי-א) דער מין לינדענ־ביימער.

Tilia

Tilia'ceæ *n.* (טיל-אי-איי'-סי-אי) אן אונטער־גרופע פון דעם מין לינדענביימער. ז. ***Tilia***

ti'ling *n.* (טאי'-לינג) א ציגעל־דאך; ציגעל; ציגעל־בעדעקונג, ציגעל־פלאסטע־רונג.

till *v., n., prep. and c.* (טיל) בעאר־בייטען ערד, אקערען; א שופלאד; א געלד־קעסטעל, א געלד־שופלאד; א שיעב־ברעט [פון א קאסטען]; א הארטער, ליימענער באדען; ביז, ביז וואנען, ביז צו.

till'able *a.* (טיל'-עבל) וואס קען גע־אקערט ווערען, וואס קען בעארבייט ווע־רען [ווענען לאנד].

till'age *n.* (טיל'-עדזש) לאנד־בעארבײ־טונג, לאנד־קולטיווירונג, אקערבוי.

till'-alarm' *n.* (טיל'-ע-לארם') א שופלאד־אלארם [א פארריכטונג ביי א שופלאד, וועלכע הויבט אן קלינגען, ווען מען עפענט דעם שופלאד].

tilland'sia *n.* (טי-לענד'-זי-א) דער פלארידער מאך [אזא פלאנצע פון די היי־סע טיילען פון אמעריקא וואס ווערט גע־ברויכט צום אנשטאפען מאטראצען].

till'er *n. and v.* (טיל'-ער) אן ערד־ארבייטער; א שטאנג וואס דיענט אלס גריף אדער הענטעל; א העלם־שטאק, דער גריף אדער דער שטאנג איבער דעם רו־דער; דער גריף פון א לאפעטע, זעג א. ז. וו.; א ווארצעל־שפראצונג; א שפרא־צונג; ארויסגעבען ווארצעל־שפראצונגען [ווענען פלאנצען און הויפטזעכליך ווע־גען תבואות].

till'er-chain *n.* (טיל'-ער-טשיין) א שטייער־קייט [א קייט וואס פעראייניגט דעם שיפס־רודער מיט דעם טרייב־ראד].

till'er-head *n.* (טיל'-ער-העד) דער ענד־טייל פון א העלם־שטאק אדער רודער־גריף.

till'er-rope *n.* (טיל'-ער-ראופ) א שטייער־שטריק [א שטריק וואס פעראיי־

ניגט דעם רודער=גריף מיט דעם טרייבראד פון א שיף].

til′ley-seed *n.* (טיל′-אי-סיעד) ז. ***tilly-seed***

till′-lock *n.* (טיל′-לאק) א טיש=קעסטעל שלאס, א שופלאד=שלאס.

till now (טיל נאו) ביז יעצט.

till′y *a.* (טיל′-אי) וואס בעשטעהט פון אזא הארטען ליים, וואס האט א הארטען ליימיגען באדען.

til′ly-fal′ly *int.* (טיל′-אי-פעל′-אי) ז. ***tilly-vally***

til′ly-seed *n.* (טיל′-אי-סיעד) קראטאן=קערנער [אזעלכע קערנער, פון וועלכע מען בעקומט קראטאן=אויל]. ז. ***croton-oil***

til′ly-val′ly *int.* (טיל′-אי-וועל′-אי) דומהייטען! נארישקייטען!

til′mus *n.* (טיל′-מאס) דאס צופען דאס בעט=געוואנד [פון א קראנקען אין היץ]. ז. ***carphology***

til′-oil *n.* (טיל′-איל) סעזאם=אויל. ז. ***bene***

tilt *v. and n.* (טילט) 1. זיך וואקלען, זיך שאקלען; וואקלען, שאקלען, שטויסען; 2. אנבויגען; זיך אנבויגען; 3. אנפאלען מיט א שפיעז, פעכטען מיט א שפיעז [אין א טורניר אדער געפעכט]; אנפאלען, קעמפפען; 4. אריינשטירצען, זיך אריינרייסען, אריינלויפען; 5. האמערען, שמיעדען מיט א שטאב=האמער [אזא גרויסער מאשין=האמער]; 6. איבערציהען מיט א שירם, מאכען א זונען=איבערדעק אדער בויד; 7. א קלאפ, א שטויס; 8. אנגעבויגענקייט; א בויג; 9. א געפעכט אין א טורניר; אן איבערפאל, א קאמפף; 10. א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז; 11. א געצעלט, א בויד, א זונען=איבערצוג; 12. דער שטראנד=רייטער [אזא פויגעל. ז. ***stilt-bird***]; 13. א שטאב=האמער [אזא גרויסער מאשין=האמער].

1. The long green lances of the corn are **tilting** in the winds of morn. 2. He slept a few hours with his chair **tilted** back against the wall. 3. He ran amuck and **tilted** at all he met. 4. Out of breath she **tilted** into the house. 8. He gave the cask a **tilt** and emptied it.

tilt′-boat *n.* (טילט′-באוט) א בעדעקטעס שיפעל, א שיפעל מיט א זונען=שירם אדער בויד.

til′ted steel (טיל′-טעד סטיעל) געררבשטאהל, ראפינירטער שטאהל. ז. ***shear-steel***

til′ter *n.* (טיל′-טער) א שפיעז=פעכטער, א שפיעז=קעמפפער, א טורניר=קעמפפער; איינער וואס שמיעדט מיט א שטאב=האמער [אזא גרויסער מאשין=האמער]; איינער וואס בויגט איין אדער מאכט משופע'דיג; א פאררי‎כטונג איינצובויגען כלים [צום אויסלעדיגען זיי]; א פאררי‎כטונג צו פישען אונטער'ן אייז.

tilth *n.* (טילטה) ערד=בעארבייטונג; קולטיווירטעס לאנד; דאס זיין געאקערט אדער פארבערייטעט צום פערזעען [וועגען לאנד]; ערנטע, פראדוצירטע תבואות; דער צואקערטער באדען=שיכט: דער באדען=שיכט, אין וועלכען די תבואות זיינען איינגעווארצעלט.

tilt′-ham′mer *n.* (טילט′-העמ′-ער) א שטאב=האמער [אזא גרויסער מאשין=האמער צו שמיעדען שטאבעס אייזען].

til′ting-lance *n.* (טיל′-טינג-לענס) א טורניר=שפיעז, א פעכט=שפיעז.

til′ting-spear *n.* (טיל′-טינג-ספיער) ז. ***tilting-lance***

tilt′-mill *n.* (טילט′-מיל) דאס האמערווערק, די מאשינעריע וואס ברייננט אין בעוועגונג א שטאב=האמער [א גרויסער מאשין=האמער צום שמיעדען שטאבעס אייזען].

til′-tree *n.* (טיל′-טריע) א לינדענבוים.

tilts *n.* (טילטס) דער אבזאץ פון ביער; שטאב=האמערס, ביידלעך א. ז. וו. ז. ***tilt***

tilt up (טילט אפ) — אין געאלאגיע אויסבויגען, מאכען משופע'דיג.

tilt′-up *n.* (טילט′-אפ) א פאררי‎כטונג צו פישען אונטער'ן אייז; א שטראנד=לויפער [ז. ***sandpiper***].

tilt′-yard *n.* (טילט′-יארד) א טורניר=פלאץ, א פעכט=פלאץ, א פלאץ פאר שפיעזען=געפעכט.

til′wood *n.* (טיל′-הוואוד) דאס האלץ פון א געוויסען לינדענבוים אין די קאנארישע אינזלען [דאס האלץ האט א זעהר שלעכטען גערוך].

tim′bal *n.* (טימ′-בעל) א קעסעל=פויק. ז. ***kettledrum***

tim′ber *n., a. and v.* (טימ′-בער) געהילץ, בוי=האלץ, געהילץ=בוימער; וואלד; א פול=אויסגעוואקסענער בוים [וועלכען עס איז ערלויבט אויסצוהאקען לויט די ענגלישע געזעצע]; א שטיקעל געהילץ; א ריפען=שטאנג פון א שיף; דער הילצערנער טייל פון עפעס; שטאף, מאטעריאל; פון געהילץ, הילצערן; בעזארגען מיט געהילץ.

tim′ber-bee′tle *n.* (טימ′-בער-ביע′טל) א געהילץ=אינזעקט [אן אינזעקט, וועלכער שעדיגט געהילץ אדער וועמענס לארווא שעדיגט געהילץ].

tim′ber-brick *n.* (טימ′-בער-בריק) א ציגעל=פערמיגעס שטיק האלץ אין א מויער.

tim′ber-cart *n.* (טימ′-בער-קארט) א געהילץ=וואגען [א וואגען צו פיהרען געהילץ].

tim′bered *a.* (טימ′-בערד) 1. געבויט [פון געהילץ]; 2. בעזארגט מיט געהילץ.

1. Ours is a well-**timbered** house. 2. The land is well-**timbered**.

tim′berer *n.* (טימ′-בער-ער) ז. ***timberman***

tim′ber-grouse *n.* (טימ′-בער-גראוס) א וואלד=הוהן. ז. ***grouse***

tim′ber-head *n.* (טימ′-בער-העד) דער פאלער [דער קאפ אדער אויבערשטער טייל פון א סלופ וואס קומט ארויס איבער דעם דעק פון א שיף און דיענט צום בעלעגען מיט שטריק].

tim′ber-hitch *n.* (טימ′-בער-היטש) דער צימערמאן=שטיך [א מין קנופ וואס ווערט געמאכט אויף א שטריק פון א שיף].

tim′bering *n.* (טימ′-בער-אינג) דאס בעשלאגען מיט געהילץ; האלץ=ארבייט.

tim′ber-line *n.* (טימ′-בער-לאין) די הויך אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד, אויף וועלכער קיין געהילץ=בוימער קענען שוין ניט וואקסען [ווי למשל, אויף הויכע בערג, וואו עס איז שוין צו קאלט].

tim′berling *n.* (טימ′-בער-לינג) א קליינער געהילץ=בוים.

tim′ber-lode *n.* (טימ′-בער-לאוד) אין דער פעאדאלער ארדנונג — א פליכט צו פיהרען פאר'ן פריץ געהילץ פון וואלד צום פריץ'ס הויף.

tim′berman *n.* (טימ′-בער-מען) איינער וואס שטעלט אויף און האלט אין ארדנונג די האלץ=בעשלאג און אונטערשפארעס אין א קויהלען=גרוב אדער שאכטע.

tim′ber-mer′chant *n.* (טימ′-בער-מויר′-טשענט) א געהילץ=הענדלער.

tim′ber-scribe *n.* (טימ′-בער-סקראיב) אן אינסטרומענט צו מאכען צייכענס אויף געהילץ.

tim′ber-tree *n.* (טימ′-בער-טריע) א געהילץ=בוים [א בוים וואס ווערט בענוצט אלס בוי=געהילץ].

tim′ber-wolf *n.* (טימ′-בער-הוואולף) דער געוועהנליכער גרויער אמעריקאנישער וואלף [פון די וועסטליכע טיילען פון נארד=אמעריקא].

tim′ber-work *n.* (טימ′-בער-הוואירק) האלץ=ווערק, געהילץ=ארבייט.

tim′ber-worm *n.* (טימ′-בער-הוואירם) א האלץ=ווארים [אינזעקטען=לארוואס אדער אינזעקטען=ווערים וואס שעדיגען געהילץ].

tim′ber-yard *n.* (טימ′-בער-יארד) א האלץ=לאגער, א געהילץ=פלאץ.

tim′bre *n.* (טימ′-בער) דער טעמבער [דער קאלאריט פון א טאן אדער שטימע, די קוואליטעט פון א טאן אדער קלאנג].

tim′bred *a.* (טימ′-בערד) ז. ***timbered***

tim′brel *n.* (טימ′-ברעל) א טאמבורין [אזא פויק]. ז. ***tambourine***

timbrol′ogy *n.* (טימ-בראל′-א-דזשי) דאס שטודיום פון פאסט=מארקען.

tim′bul *n.* (טימ′-באל) א קעסעל=פויק. ז. ***kettledrum***

time *n. and v.* (טאים) 1. צייט; א צייט, אן עפאכע; צייט=דויער; לעבענס=צייט; לעהר=צייט [ביי א בעל מלאכה]; א געפענגניס=טערמין [וויפיעל איינער דארף זיצען אין געפענגניס]; א בעשטימטע צייט; די טויט=שטונדע; 2. צייט=רעכנונג; 3. דאס צייט=פערברייננגען; 4. א מאל; 5. טאקט, ריטם, טעמפא, מעטער; 6. א מענזור [א בעוועגונג ביים פעכטען]; 7. צופאסען צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; טהאן אין צייט; רעגולירען לויט דער צייט; 8. אנשטעלען [א זייגער]; 9. בעשטימען די צייט אדער די שנעלקייט; 10. האלטען טאקט; 11. הארמאנירען; 12. בענוצען זיך מיט דער געלעגענהייט אנצופאלען אויף'ן געגנער [ביים פעכטען].

2. My watch shows the standard **time**. 3. We had a good **time** at the party. 4. This is the first **time** I met him. 5. The melody is sung in quick **time**. 7. The stroke was well **timed**. 9. He **timed** the speed of the horse. 11. His new ideas **time** with the spirit of the age.

time af′ter time (טאים עפ′-טער טאים) נאכאנאנד.

time′-alarm′ *n.* (טאים′-ע-לארם′) א פאררי‎כטונג צו געבען אן אלארם אין א בעשטימטער צייט, צום אויפוועקען פון שלאף א. ז. וו.; א זייגער; א וועק=זייגער.

time and again′ (טאים ענד ע-געןן′) נאך אמאל און ווידער אמאל, ווידערהאלענד.

time′-attack′ *n.* (טאים′-ע-טעק′) ז. ***time-thrust***

time′-ball *n.* (טאים′-באהל) א צייט=קוגעל [א סיגנאל=קוגעל וואס לאזט זיך ארונטער פון א הויכען פלאץ אדער אבזערוואטאריום צו צייגען א בעשטימטע צייט, הויפטזעכליך מיטאג=צייט].

time′-bar′gain *n.* (טאים′-באר′-גען) א צייט=קויף, א קויף אויף צוקונפטיגער ליפערונג; א פרעמיען=קויף [דאס קויפען זאכען, ווי אקציען למשל, ניט אום צו קריגען די זאכען, נאר צו קריגען אדער צו דערצאהלען דעם אונטערשיעד אין מארק=פרייז אין א בעשטימטער צייט].

time′-begui′ling *a.* (טאים′-בי-גאי′-

לינג) וואס פערקירצט די צייט, וואס מאכט די צייט לויפען שנעל.

time'-bill *n.* (טאים'-ביל) ז. *time-table*

time'-book *n.* (טאים'-בוק) אן ארבייטס=צייט בוך [א בוך, וואו עס ווערט פערשריבען ווי פיעל צייט עס ארבייטען די ארבייטער].

time'-can'dle *n.* (טאים'-קענ'דל) א ליכט פון א בעשטימטער גרויס, וואס ברענט אויס אין א בעשטימטער צייט און וואס דיענט צו בעשטימען די צייט [לויט דעם איבערגעבליבענעם טייל ביים ברענען].

time'-card *n.* (טאים'-קארד) א צייט=קארטע, א קארטע מיט א צייט=טאבעלע, [ווי למשל, וועגען דער צייט, ווען עס געהען אב פערשיעדענע אייזענבאהנען]; א קארטע צו פערצייכנען ווען אן ארבייטער שטעלט זיך ארבייטען.

time'-clock *n.* (טאים'-קלאק) א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי הויבען אן און ענדיגען די ארבייט.

time'-detec'tor *n.* (טאים'-די-טעק'-טאר) א זייגער, אויף וועלכען א וועכטער דריקט אב זיין יעדען רונד=גאנג; א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי הויבען אן און ענדיגען זייער ארבייט.

time'ful *a.* (טאים'-פול) רעכטצייטיג, וואס איז אין צייט, פריה.

time'-fuse *n.* (טאים'-פיוז) א צינד=רעהר אדער צינד=שנור [ווי למשל, פון א באמבע] וואס ברענט א בעשטימטע צייט.

time'-glass *n.* (טאים'-גלעס) א זאמד=זייגער. ז. *hour-glass*

time'-globe *n.* (טאים'-גלאוב) א קוגעל איבער א זייגער, וואס מאכט א קרייז=בעוועגונג אין 24 שטונדען און צייגט די צייט.

time'-gun *n.* (טאים'-גאן) א סיגנאל=קאנאנע [א קאנאנע וואס ווערט אויסגעשאסען אלס צייכען פון א בעשטימטער צייט].

time'-hon'ored *a.* (טאים'-אנ'-ארד) געעהרט פאר א לאנגער צייט; געעהרט צוליעב אלטקייט אדער לאנגען דויער.

Time-honored customs can not be easily discarded.

time'-in'dicator *n.* (טאים'-אינ'-די-קיי-טאר) ז. *time-detector*

time'ist *n.* (טאים'-איסט) ז. *timist*

time'keeper *n.* (טאים'-קיע-פער) א צייט=פערצייכנער; א זייגער; א כראנאמעטער; א טאקט=מעסטער; איינער וואס צעהלט אדער קלאפט אב דעם טאקט [ביים זינגען אדער שפיעלען].

time'less *a.* (טאים'-לעס) וואס איז ניט אין צייט, וואס איז ניט אין דער רעכטער צייט; איבריג, אונענדליך; וואס האט ניט קיין בעשטימטע צייט, אהן א דאטום.

time'lessly *adv.* (טאים'-לעס-לי) ניט אין צייט, ניט אין דער רעכטער צייט; אהן א בעשטימטער צייט.

time'liness *n.* (טאים'-לי-נעס) רעכטצייטיגקייט, דאס זיין פונקט אין צייט אדער אין דער רעכטער צייט.

time'-lock *n.* (טאים'-לאק) א שלאס, וואס קען אבגעשלאסען ווערען בלויז אין א בעשטימטער צייט נאך דער פערשליסונג.

time'ly *a. and adv.* (טאים'-לי) 1. רעכטצייטיג, וואס איז פונקט אין צייט, וואס איז אין דער ריכטיגער צייט; 2. אין צייט, אין דער ריכטיגער צייט; 3. פריה.

1. Timely help saved him from drowning. 2. The discovery of the fraud was not timely enough to affect the result.

time'-me'ter *n.* (טאים'-מיע'-טער) ז. *timekeeper*

ti'menog *n.* (טאי'-מענ-אג) ז. *timenoguy*

timen'oguy *n.* (טאי-מענ'-א-גאי) א מין אבהאלט=שטריק אויף א שיף.

time of day (טאים אוו דיי) 1. טאג=בעגריסונג [ווי גוט=מארגען, גוט=אבענד א. ז. וו.]; 2. די צייט, די שטונדע [פון טאג]; 3. די איצטיגע לאגע אדער צושטאנד.

1. My neighbors always pass me the time of day. 2. What time of day is it? 3. Put one up to the time of day.

time'piece *n.* (טאים'-פיעס) א פאר=ריכטונג צו צייגען די צייט; א זייגער.

time'-plea'ser *n.* (טאים'-פליע'-זער) ז. *time-server*

time pol'icy (טאים פאל'-אי-סי) א צייטווייליגע פאליסע [א פערזיכערונגס=שיין וואס ווערט בטל נאך א בעשטימטער צייט].

ti'mer *n.* (טאי'-מער) א צייט=פערצייכנער; אזא זייגער צו בעשטימען קורצע צייט=אינטערוואלען.

time'-recor'der *n.* (טאים'-רי-קאהר'-דער) א צייט=פערצייכנער; איינער וואס פערצייכענט די צייט, ווען ארבייטער הויבען אן און ענדיגען זייער ארבייט; א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי קומען און געהען אוועק פון דער ארבייט.

time'-sense *n.* (טאים'-סענס) די פעהיגקייט צו בענעהמען צייט און צייט=פערהעלטניסע, דער בעגריף וועגען צייט.

time'-ser'ver *n.* (טאים'-סויר'-ווער) איינער וואס געהט וואוהין דער ווינד בלאזט; איינער וואס דענקט און האנדעלט אזוי ווי די מאכט=האבער ווילען; א שקלאפיש=אונטערטעניגער מענש.

time'-ser'vice *n.* (טאים'-סויר'-ווים) דאס לאזען וויסען די ריכטיגע צייט [פון אסטראנאמישע אבזערוואטאריעס].

time'-ser'ving *a. and n.* (טאים'-סויר'-ווינג) וואס געהט וואוהין דער ווינד בלאזט; וואס דענקט און האנדעלט ווי די מאכט=האבער ווילען; שקלאפיש; דאס שטימען מיט דער צייט; צופאסונג צו די אנגענומענע מיינונגען; אונטערווארפענהייט, שקלאפישקייט, אונטערטעניגקייט.

time'-ser'vingness *n.* (טאים'-סויר'-ווינג-נעס) דאס געהן וואוהין דער ווינד בלאזט; דאס דענקען און האנדלען אזוי ווי די מאכט=האבער ווילען; שקלאפישע אונטערטעניגקייט.

time'-sheet *n.* (טאים'-שיעט) א צעטעל פון ארבייטס=שטונדען.

time'-sight *n.* (טאים'-סאיט) די בעשטימונג [פון א שיף] פון דער לאגע פון א הימעלשען קערפער [אום דורך דעם זיך צו דערוויסען די ריכטיגע צייט און די געאגראפישע לאגע פון דעם ארט, וואו די שיף געפינט זיך].

time'-sig'nal *n.* (טאים'-סיג'-נעל) א סיגנאל וואס דייטעט אן א בעשטימטע צייט פון טאג.

time'-sig'nature *n.* (טאים'-סיג'-נע-טשור) די טאקט=בעצייכנונג ביים נאטען=שליסעל.

times to come (טאימז טו קאם) די קומענדע צייטען, די צוקונפט.

time'-ta'ble *n.* (טאים'-טיי'בל) א צייט=טאבעלע [א פערצייכניס פון די שטונדען ווען עפעס דארף געשעהן [ווי א טאבלעע פון דער צייט ווען אייזענבאהנען געהען אב און קומען אן]; א טאקטען=טאבעלע [א טאבעלע פון נאטען פון פערשיעדענעם צייט=דויער].

time'-thrust *n.* (טאים'-טהראסט) אן איבערפאל אין פעכטען בעת דער געגנער ציהט אב דעם אטהעם אדער בעת ער קלייבט זיך צו אן איבערפאל.

time'-val'ue *n.* (טאים'-וועל'-יו) דער צייט=דויער פון א מוזיקאלישער נאטע.

time'-work *n.* (טאים'-הוואירק) צייט=ארבייט, טאג=ארבייט, שטונדען=ארבייט [אין געגענזאץ צו שטיק=ארבייט].

time'-worn *a.* (טאים'-הוואורן) פערעלטערט, אלט, אבגעניצט.

tim'id *a.* (טימ'-איד) שרעקעדיג.

timid'ity *n.* (טי-מיד'-אי-טי) שרעקעדינקייט.

tim'idly *adv.* (טימ'-איד-לי) שרעקעדיג.

tim'idness *n.* (טומ'-איד-נעס) ז. *timidity*

ti'ming *n.* (טאי'-מינג) די ריכטיגע צופאסונג פון מאשינען=טיילען.

tim'ist *n.* (טאימ'-איסט) א טאקט=האלטער, א שפיעלער אדער זינגער וואס האלט ריכטיג דעם טאקט.

He is a good singer but a poor timist.

timoc'racy *n.* (טאי-מאק'-רע-סי) טימאקראטיע, פערמעגענס=הערשאפט [אזא רעגיערונגס=פארם, וואו א רעגיערונגס=שטעלע קען פערנעהמען בלויז א רייכער אדער פערמעגליכער מענש].

timocrat'ic *a.* (טימ-א-קרעט'-איק) טימאקראטיש; וואס איז שייך צו א טימאקראטיע. ז. *timocracy*

Ti'monist *n.* (טאי'-מאנ-איסט) א מיזאנטראפ, א מענשען=פיינד [איינער וואס איז ענליך צו טימאן פון אטהען, א בעוואוסטער "מענשען=פיינד", אין דער צייט פון דעם פעלאפאנעזישען קריעג].

Ti'monize *v.* (טאי'-מאנ-איז) ארויסשטעלען זיך פאר א מיזאנטראפ אדער מענשען=פיינד.

timoro'so *a.* (טימ-א-ראו'-סאו) אין מוזיק — שרעקעדיג, ניט פעסט, ניט זיכער [וועגען א געוויסער ארט שפיעלען].

tim'orous *a.* (טימ'-א-ראס) שרעקעדיג; וואס האט מורא; וואס בעקומט זיך פון מורא אדער אונזיכערהייט.

tim'orously *adv.* (טימ'-א-ראס-לי) אויף א שרעקעדיגען אופן; מיט מורא; מיט אונזיכערקייט אוים מורא.

tim'orousness *n.* (טימ'-א-ראס-נעס) שרעקעדיגקייט, פורכטזאמקייט, ענגסטליכקייט.

tim'othy *n.* (טימ'-א-טהי) ז. *timothy-grass*

tim'othy-grass *n.* (טימ'-א-טהי-גרעס) טימאטהעאוס=גראז [איינס פון די בעסטע גראזען וואס דיענען אלס פוטער פאר בהמות. וואקסט אין איראפא און אמעריקא].

tim'-whis'ky *n.* (טימ'-הוויס'-קי) א לייכטע איינשפאניגע קארעטע.

tin *n., a. and v.* (טין) צין; בלעך בעדעקט מיט צין, וויים=בלעך; א צינענע כלי; געלד; געמאכט פון צין; פערצינען, בעדעקען מיט צין; האלטען אדער פאקען עפעס אין א צינענער כלי.

tin′amou *n.* (טינ׳-ע-מוה) די זיד=אמע= ריקאנישע גראז=הוהן.

Tinamou

tin′cal *n.* (טינ׳-קעל) דער רויהער בא= ראקס. ז. ***borax***

tin′-case *n.* (טינ׳-קייס) א צינענע אדער בלעכענע שאכטעל.

tin′chel *n.* (טינ׳-טשעל) א גרויסער קרייז פון יעגער, וועלכע רינגלען ארום א הירש, מאכענדיג דעם קרייז ארום איהם אלץ ענגער און ענגער.

tin′chill *n.* (טינ׳-טשיל) ז. ***tinchel***

tin′clad *n.* (טינ׳-קלעד) אין צייט פון בירגער=קריעג אין אמעריקא — א קריעגס= שיף וואס איז געווען בעשלאגען מיט דינ= נעם בלעך [געווען בענוצט אין די וועסט= ליכע טייכען פון די פעראייניגטע שטאא= טען פון אמעריקא אין דער צייט פון ביר= גער=קריעג].

tinc′tion *n.* (טינק׳-שאן) פארב=שטאף; עטוואס וואס גיט צו א קאליר.

tincto′rial *a.** (טינק-טאו׳-רי-על) וואס איז שייך צו פארבעריי; וואס ברייגנט ארויס א פארב.

tinc′ture *n.* and *v.* (טינק׳-טשור) א פארב, א קאליר; א געפארבטע זאך; א שאטירונג, א געשמאק, א טעם; אין מע= דיצין — די טינקטור [א פליסיגקייט, וואס ענטהאלט אין זיך די עסענץ פון א געוויסען שטאף פאנאנדערגעלאזען אין אל= קאהאל אדער עטהער]; פארבען, צונעבען א קאליר; ווירצען, צוגעבען א געוויסען טעם.

tind *v.* and *n.* (טינד) צינדען, אנצינ= דען; אן ארויסגעשטארצטער שפיציגער טייל פון עפעס [ווי א צווייג פון א פלאנ= צע, דער הארן פון א בהמה א. ד. ג.].

tin′dal *n.* (טינ׳-דעל) — אין אסט=אינדיען אן אינדישער אונטער=אפיציער אין דער אסט=אינדישער ארמעע.

tin′der *n.* (טינ׳-דער) צונטער [אן אויס= געטריקענטעס ווייכעס מאטעריאל, וואס צינדעט זיך אן פון איין פונק].

tin′der-box *n.* (טינ׳-דער-באקס) 1. די צונטער=שאכטעל [ז. ***tinder***]; 2. עפעס וואס קען זיך לייכט אנצינדען.

2. The house was nothing but a tinder-box.

tin′der-like *a.* (טינ׳-דער-לאיק) ווי צונטער; וואס צינדעט זיך לייכט, צינדבאר.

tin′dery *a.* (טינ׳-דער-אי) ווי צונטער; וואס צינדעט זיך לייכט אן; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט.

tine *n.* (טאין) א צאהן [ווי פון א גא= פעל]; א צווייגעל [ווי פון א הירש׳ס הארן].

tin′ea *n.* (טינ׳-אי-א) ז. ***ringworm***

tined *a.* (טאינד) וואס האט צייהנער [ווי א גאפעל].

tin′-foil *n.* and *v.* (טינ׳-פאיל) צינ= פאליע, צין=בלאט, צין=פאפיער [וואס ווערט בענוצט צום איינוויקלען, ווי פעק= לעך טהעע, טאבאק א. ד. ג.]; איינוויק= לען אן ארטיקעל אין צין=בלאט.

ting *v.* and *n.* (טינג) קלינגען, מאכען "טינג"; א קלאנג; א "טינג"=קלאנג.

ting′-a-ling′ *n.* (טינג׳-ע-לינג׳) דאס קלינגען פון א גלעקעל.

tinge *v.* and *n.* (טינדזש) צונעבען א לייכטע שאטירונג; מאכען ווייכער א גע= וויסע פארבונג אדער קאליר; צונעבען א טעם, מאכען געשמאק; א לייכטע פארב אדער קאליר, א שאטירונג; א בע׳טעמ׳ונג.

tin′-glass *n.* (טינ׳-גלעס) צין=גלאז, וויסמוט. ז. ***bismuth***

tin′gle *v.* and *n.* (טינגל) קלינגען, זשו= מען, זשוזשען, רוישען [אין די אויע= רען]; שטעכען, שמערצען; פיהלען א דורכנעהמענדען קלאנג; פיהלען א דורכדרינגענדען שמערץ; פיהלען שטעכע= ניש; דאס קלינגען פון א גלעקעל; דאס פיהלען א שטעכעניש; א דורכדרינגליכער שמערץ.

tink *v.* and *n.* (טינק) ארויסברייענגען א קלינגענדען טאן [ווי ביים קלאפען שטיק= לעך מעטאל איינע אן די אנדערע]; א קלונג, א קלינגענדער טאן.

tin′ker *n.* and *v.* (טינ׳-קער) א בלעכער, וואס געהט אום פון הויז צו הויז צו פער= ריכטען קיך=געשיר; דאס פערריכטען מע= טאלענע כלים; א לאטוטניק, א פארטאטש; א פארטאטשקע שטיקעל ארבייט; דאס פארטאטשעווען; א קליינער מאקרעל [אזא פיש]; פערריכטען קיך=געשיר; ארויפלעגען לאטעס, מאכען פארטאטשקע ארבייט.

tin′kerly *a.* (טינ׳-קער-לי) פארטאטשיש.

tin′kle *v.* and *n.* (טינקל) קלינגען, קלינג= לען; רוישען, זשוזשען [אין די אויערען]; מאכען קלינגען; דאס קלינגען [ווי פון א גלעקעל]; א קלינגעריי.

tin′kler *n.* (טינ׳-קלער) א קלינגער, א קליין גלעקעל; איינער וואס געהט אום פון הויז צו הויז צו פערריכטען קיך=געשיר; א וואנדערער, א בראדיאגע.

tin′kling *n.* (טינ׳-קלינג) דאס קלינגען [ווי פון א גלעקעל]; א קלינגענדער גע= רויש; א מין שווארצער פויגעל פון יא= מאיקא.

tin′-liq′uor *n.* (טינ׳-ליק׳-אר) צין= בייצע [צין וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין א שטארקער זויער=פליסיגקייט. ווערט געברויכט צו בייצען וואל פאר׳ן פארבען].

tin′man *n.* (טינ׳-מען) א בלעכער, איי= נער וואס מאכט צינענע כלים אדער צין= בלעך; איינער וואס האנדעלט מיט צינענע כלים.

tin′-mine *n.* (טינ׳-מאין) א צין=גרוב; א שאכטע וואו מען גראבט צין.

tin′-mor′dant *n.* (טינ׳-מאהר׳-דענט) ז. ***tin-liquor***

tin′ner *n.* (טינ׳-ער) איינער וואס מאכט צינענע כלים; אן ארבייטער אין א צין= גרוב אדער צין=שאכטע.

tin′ning *n.* (טינ׳-אינג) דאס צינען, דאס ווייסען, דאס בעדעקען א מעטאלענע כלי מיט צין; דאס מאכען אדער פערריכטען צינענע כלים; די צין=שיכט וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף מעטאלענע כלים.

tinni′tus *n.* (טי-נאי׳-טאס) אין מע= דיצין — טיניטוס, דאס קלינגען אין די אויערען.

tin′ny *a.* (טינ׳-אי) צינערן, פון צין; רייך אין צין.

tin′-pen′ny *n.* (טינ׳-פענ׳-אי) אין אמא= ליגע צייטען אין ענגלאנד — א געוויסע צאהלונג פאר אן ערלויבניש צו גראבען צין אין צין=שאכטען.

tin′-plate′ *n.* (טינ׳-פלייט׳) ווייס=בלעך; א צינענע פלאטע.

tin′plate′ *v.* (טינ׳-פלייט׳) צינען, וויי= סען, בעדעקען מיט צין.

tin′-put′ty *a.* (טינ׳-פאט׳-אי) צין=אש [צו פאלירען כלים].

tin′sel *n.*, *v.* and *a.* (טינ׳-סעל) פליטער= גאלד; פליטערלעך; א פוסטער גלאנץ; בעפוצען מיט פליטער=ווערק; בעציערען מיט עטוואס בלישטשענדעס; מיט פלי= טערלעך; בלישטשענד; וואס ווארפט זיך צופיעל אין די אויגען.

tin′-shop *n.* (טינ׳-שאפ) א בלעכער= ווערקשטאט [א ווערקשטאט, וואו עס ווע= רען געמאכט אדער פערריכט בלעכענע און צינענע כלים].

tin′smith *n.* (טינ׳-סמיטה) א בלעכער.

tin′smithing *n.* (טינ׳-סמיטה-אינג) בלעכעריי.

tin′stone *n.* (טינ׳-סטאון) צין=שטיין, צין=ערץ.

tint *n.* and *v.* (טינט) די פארבונג, דער קאלאריט; דער קאליר, דער טאן פון פארבען, די שאטירונג; צונעבען קאלאריט; פארבען מיט א געוויסער שאטירונג.

tin′ter *n.* (טינ׳-טער) איינער אדער עפעס וואס גיט צו א שאטירונג אדער קא= לאריט.

tin′tiness *n.* (טינ׳-טי-נעס) דאס הא= בען א קאלאריט אדער שאטירונגען פון פארבען.

tin′ting *n.* (טינ׳-טינג) אין גראווי= רונג — דאס מאכען א קאלאריט אדער שאטירונג דורך אויסקריצען סטריעס פון גראדע און פאראלעלע ליניען אויף׳ן גרא= וויר=שטיין.

tintinnab′ulant *a.* (טינ-טי-נעב׳-יו- לענט) ז. ***tintinnabular***

tintinnab′ular *a.* (טינ-טי-נעב׳-יו- לאר) וואס איז שייך צו גלאקען אדער צו זייער קלאנג; קלינגענד [ווי א גלאק].

tintinnab′ulary *a.* (טינ-טי-נעב׳-יו- לע-רי) קלינגענד; וואס האט א קלונג [ווי א גלאק].

tintinnabula′tion *n.* (טינ-טי-נעב-יו- ליי׳-שאן) דאס קלינגען פון א גלאק אדער גלאקען; א קלונג ווי פון א גלאק.

tintinnab′ulous *a.* (טינ-טי-נעב׳-יו- לאס) וואס קלינגט מיט א גלאק.

tintinnab′ulum *n.* (טינ-טי-נעב׳-יו- לאם) א גלאק, א גלעקעל; א קלינגעריי פון קליינע גלעקלעך.

tint′less *a.* (טינט׳-לעס) אהן פארבען, אהן א קאלאריט.

tin′to *n.* (טינ׳-טאו) דער רויטער מא= דיירא=וויין.

tintom′eter *n.* (טינ-טאמ׳-ע-טער) א טינטאמעטער, אן אינסטרומענט צו בע= שטימען די שאטירונגען פון פארבען לויט א געוויסען פארבען=מאסשטאב.

tint′-tool *n.* (טינט׳-טוהל) אן אינ= סטרומענט אויסצוקריצען אויף א גראוויר= שטיין סטריעס פון גראדע און פאראלעלע ליניען, וועלכע מאכען די שאטירונג אדער קאלאריט פון דער גראוויור.

tin′ty *a.* (טינ׳-טי) מיט ניט הארמאני= שע פארבען אדער שאטירונגען.

tin′type *n.* (טינ׳-טאיפ) ז. ***ferrotype***

tin′ware *n.* (טינ׳-הוועהר) ווייס=בלע= כענע אדער צינענע כלים.

tin′-works *n.* (טינ׳-הוואירקס) א פאב=

ריק וואו עס ווערט פראדוצירט צין אדער צינענע כלים.

ti'ny *a.* (טאי'-ני) קליין, גאנץ קליין.

tip *n. and v.* (טיפ) א שפיציגער ענד פון עפעס, דער שפיץ; א קליין צוגעזעצטעם שטיקעל וואס דיענט אלס דער ענדשפיץ פון עפעס [ווי די סקאווקע פון א שטעקעל, דער ברענער וואס טהוט זיך אן אויף א גאז-רעהרעל, דער שטויב-בייטעל פון א בליהונג א. ד. ג.]; דער אויבערשטער טייל פון א היטעל; ביי בוכבינדער — אן אינסטרומענט צו בעגילדען רוקענס פון ביכער; א לייכטער קלאפ, א לייכטער שטוים; א ספעציעלער וואגאן פאר שטיין-קויהלען; אן ארט וואו מעןווארפט ארוים מיסט; א געהיימע מיטטיילונג צו איינעם וועגען א זאך, וואס קען איהם ברייגגען א בעזונדערען נוצען [ווי דאס מיטטיילען איינעם וועגען דער זאך, איבער וועלכער ער האט זיך געוואטען מיט אן אנדערען, אום ער זאל געווינען דעם געוועט]; טרינק-געלד [קליין-געלד וואס ווערט געגעבען אלס מתנה צו אנגעשטעלטע אדער בעדיענטע]; מאכען דעם שפיץ פון עפעס; צוגעבען א שפיץ; לייכט אנקלאפען; אנבויגען עטוואס אן א זייט; איבערגעבען עפעס, אריינווארפען אין האנד [ווי א מטבע]; איבערגעבען א סעקרעט ווי אזוי צו טרעפען אדער צו געווינען [ווי אין א וועט, אין א שפעקולאציאן א. ד. ג.]; געבען טרינק-געלד; זיך אבבויגען אן א זייט.

tip'-car *n.* (טיפ'-קאר) אויף אן אייזענבאהן — א וואגאן ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און ארונטערלאזען און ווערט בענוצט צו פיהרען מיסט, קויהלען א. ד. ג.

tip'-cart *n.* (טיפ'-קארט) א וואגען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און ארונטערלאזען, און ווערט בענוצט צו פיהרען זאכען וואס מען דארף אויסשיטען, ווי זאמד, קויהלען, מיסט א. ד. ג.

tip'-cat *n.* (טיפ'-קעט) אזא קינדערשפיעל, וואו א קליין העלצעל, וואס איז פערשפיצט פוןביידע זייטען, ווערט אבגעקלאפט מיט א שטעקעל, און ווען עס שפרינגט אב פון דער ערד דורך דעם קלאפ, ווערט עס אבגעקלאפט א צווייטען מאל; דאס שטיקעל פערשפיצטע האלץ וואס ווערט געברויכט אין אזא שפיעל.

tip off liq'uor (טיפ אף ליק'-אר) אנבויגען דאס פלעשעל אזוי, אז די גאנצע משקה זאל זיך אויסגיסען.

tip o'ver (טיפ או'-ווער) איבערקעהרען עפעס; אנבויגען א זאך ביז זי קעהרט זיך איבער.

tip'per *n.* (טיפ'-ער) עפעס וואס דיענט איינצובויגען א זאך אויף א זייט; די פאררייכטונג וואס דיענט אז א וואגען קויהלען זאל זיך אייננבויגען אויף א זייט, כדי די קויהלען זאלען זיך אליין אויסשיטען; איינער וואס ארבייט ביים אויסשיטען קויהלען, זאמד א. ד. ג.; איינער וואס גיט איבער א סעקרעט, כדי דער אינפארמירטער זאל געווינען אין א וועט, אין שפעקולאציאן א. ד. ג.; דער וואס גיט טרינק-געלד פאר געוויסע דיענסטען; אין ענגלאנד — א געוויסער זארט ביער.

tip'pet *n.* (טיפ'-עט) א פאלערינע; א גרויסער לאנגער פעלץ-קראגען ווי א פאלערינע; א גלח'שער קאפוץ [אזא שאל, וואס ווערט געטראגען פון גייסטליכע]; אן אנוואקסונג פון פעדערען אין דער פארם פון א קראגען ביי געוויסע פויגעל.

tip'ping *n.* (טיפ'-אינג) דאס צוגעבען א שפיץ; דאס אנבויגען עפעס; דאס געבען טרינק-געלד; אין מוזיק ביים שפיעלען אויף א בלאז-אינסטרומענט — דאס לייכטע אנקלאפען מיט דער צונג, כדי די טענער זאלען קלינגען בעזונדער, ווי איבערגעריסען.

tip'ping-cart *n.* (טיפ'-אינג-קארט) ז. *tip-cart*.

tip'ple *n. and v.* (טיפל) א טרונק בראנפען; טרינקען אפט שנאפס, נאר ניט איבער דער מאס; כאפען אפט א טרונק בראנפען; פער'שכור'ען, שכור מאכען.

tip'pler *n.* (טיפ'-לער) איינער וואס נעהמט אפט א טרונק בראנפען.

tip'pling-house *n.* (טיפ'-לינג-האוס) א שענק.

tip'py *a.* (טיפ'-אי) בויגזאם; שאקעלדיג, אונזיכער; דעליקאט, פיין, פארזיכטיג [אין אומגאנג].

tip'sify *v.* (טיפ'-סי-פאי) בערוישען [דורך שכרות]; פער'שכור'ען.

tip'sily *adv.* (טיפ'-סי-לי) פער'שכור'טערהייד.

tip'siness *n.* (טיפ'-סי-נעס) דאס זיין בערוישט, פער'שכור'טקייט.

tip'-sled *n.* (טיפ'-סלעד) א שליטען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך איינבויגען אויף א זייט אום אויסצושיטען דעם אינהאלט.

tip'staff *n.* (טיפ'-סטעף) אין ענגלאנד — דער אונטערגעארדנעטער פון א שעריף, א קאנסטאבעל, א פאליציייסקער; א געריכטס-בעדיענטער; א שטאק מיט א מעטאלענער גאלקע [אלס אמטס-צייכען פון א פארצייטיגען געריכטס-בעדיענטען אין ענגלאנד].

tip'ster *n.* (טיפ'-סטער) איינער וואס זוכט אוים און טיילט מיט סעקרעטען בנוגע צו א וועט-קאמפף, צו שפעקולאציאנען אויף דער בערזע א. ז. וו.

tip'-stretch'er *n.* (טיפ'-סטרעטש'-ער) א מאשין פאנאנדערצוציהען א הוט.

tip'sy *a.* (טיפ'-סי) בעטרונקען, פער'שכור'ט.

tip'sy-cake *n.* (טיפ'-סי-קייק) אזא טארט מיט מאנדלען און מיט וויין [ווערט געברויכט אלס דעסערט אדער צושפייז].

tip the scales (טיפ טהי סקיילז) 1. וועגען; האבען געוויכט; 2. אריבערציהען די וואגשאל, איבערוועגען.

1. He is very stout. He **tips the scales** at 300. 2. His self interest **tipped the scale** against his obligations.

tip the trav'eler (טיפ טהי טרעוו'-על-ער) אבנארען, בעשווינדלען, בעטריגען.

tip'toe *n., v. and adv.* (טיפ'-טאו) די שפיץ-פינגער פון די פיס; געהן אויף די שפיץ פינגער; אויף די שפיץ פינגער.

tip'top' *n., a and adv.* (טיפ'-טאפ') דער סאמע אויבען, דער סאמע שפיץ; דער העכסטער גראד, די העכסטע שטופע; דער העכסטער; פון דאס בעסטע; אויף דעם בעסטען אופן.

tipula'rian *n. and a.* (טיפ-יו-ליי'-רי-ען) אזא לאנג-פיסיגע פליעג אדער עהנליכער אינזעקט; וואס איז שייך צו די לאנג-פיסיגע פליעגען.

tip'ulary *a.* (טיפ'-יו-לע-רי) וואס איז שייך צו די לאנג-פיסיגע פליעגען.

tip up (טיפ אפ) איינבויגען אויף איין זייט, אויפהויבען איין ענד.

tip'-wag'on *n.* (טיפ'-הועג'-אן) א וואגאן אדער וואגען וואס ווערט אויסגעלעדיגט דורך איינבויגען איהם אויף א זייט.

tirade' *n.* (טי-רייד') א טיראדע, א לאנג-אויסגעצויגענער זאץ; א לאנגע דעקלאמאציע; א ווערטער-שטראם; א לאנגע היציגע רעדע; אין מוזיק — א דיאטאנישער טאן, וואס ווערט ארייננגעשטעלט צווישען צוויי אבגעטיילטע טענער זיי צו פארבינדען [sic: see note] גויפצוגיסען.

tirailleur' *n.* (טי-רע-ליער') א שיסער אין דער פראנצויזישער ארמעע; א סאלדאט פון א קליינער מיליטער-אבטיילונג, וועלכע האט איהר אויפגאבע אנצוהאלטען קליינע ניט רעגולערע געפעכטען מיט'ן שונא.

tire *n. and v.* (טאיר) די אייזערנע אדער גומענע שינע [רייף] פון א ראד; א קאפ-בעפוצונג; אויספוצונג; פוץ; מיעדקייט; מיעד ווערען, פערמאטערט ווערען; מיעד מאכען, פערמאטערען; בעפוצען; אויסשטאטען, אויספארטיגען; ארויפלעגען א שינע אויף א ראד.

tire'-ben'der *n.* (טאיר'-בענ'-דער) א מאשין צום בויגען שינעס פאר רעדער.

tire'-bolt *n.* (טאיר'-באולט) א שרויפשטיפט צוצושרויפען די שינע צום ראד.

tired *a.* (טאירד) 1. מיעד; 2. איבערדריסיג, דערעסען.

2. I am **tired** of it.

tired'ness *n.* (טאירד'-נעס) מיעדקייט, פערמאטערטקייט.

tire'-drill *n.* (טאיר'-דריל) א דריל אדער בויערער צום בויערען לעכער אין שינעס פון רעדער.

tire'less *a.* (טאיר'-לעס) וואס ווערט ניט מיעד, אונערמיעדליך; אהן שינעס.

tire'lessly *adv.* (טאיר'-לעס-לי) ניט ווערענדיג מיעד, ניט ווערענדיג פערמאטערט.

tire'lessness *n.* (טאיר'-לעס-נעס) דאס ניט ווערען מיעד אדער פערמאטערט.

tire'lire *n.* (טיער'-ליער) אזא ליימענעס קעסטעל צו קלייבען געלד [דאס געלד קען מען ארויסנעהמען נור ווען מען צוברעכט דאס קעסטעל].

tire'man *n.* (טאיר'-מען) א הענדלער מיט קליידער און פוץ-ארטיקלען.

tire'-meas'urer *n.* (טאיר'-מעזש'-יור-ער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אומקרייז פון א ראד אדער ראד-שינע.

tire out (טאיר אוט) אויסמאטערען.

tire'-press *n.* (טאיר'-פרעס) א פרעס ארויפצודריקען שינעס אויף רעדער.

tire'-set'ter *n.* (טאיר'-סעט'-ער) א מאשין ארויפצוזעצען שינעס אויף רעדער.

tire'-shrin'ker *n.* (טאיר'-שרינ'-קער) א מאשין איינצוציהען שינעס, ווען זיי ווערען לויז אויף'ן ראד.

tire'smith *n.* (טאיר'-סמיטה) א שמיעד וואס מאכט שינעס פאר רעדער.

tire'some *a.* (טאיר'-סאם) אויסמאטערנד, ערמיעדענד; לאנגווייליג; איבערדריסיג.

tire'somely *adv.* (טאיר'-סאם-לי) אויף אן ערמיעדענדען אופן; לאנגווייליג, איבערדריסיג.

tire'someness *n.* (טאיר'-סאם-נעס) ערמיעדונג, אויסמאטערונג; לאנגווייליגקייט, איבערדריסיגקייט.

tir'ing *n.* (טאיר'-אינג) פוצונג, אנקליידונג.

tir'ing-room *n.* (טאיר'-אינג-רוהם) אן אנקליידונגס-צימער.

tirl *v. and n.* (טוירל) ווירבלען, זיך דרעהען; זיך ענדערען ווי דער ווינד; מאכען א קלאפעריי אדער גערויש ווי מען טרייסעלט אדער דרעהט עטוואס;

דרעהען; אראבררייסען אדער אראבפליקען; א ווירבעל, א דרעהונג.

tirocin'ium *n.* (טאַי-רא-סינ'-אי-אם) די ערשטע דיענסט פון א סאלדאט; די ערשטע ארבייטען פון איינעם וואס לערענט זיך אויס א מלאכה אדער קונסט.

T-i'ron *n.* (טי'-אי'-ערן) אייזען־שטאבען וואס האבען אין זייער קוואר־שניט די פארם פון א **T**.

Tiro'nian notes (טאַי-ראו'-ני-ען נאוטס) די טיראנישע צייכענס, די ערשטע סטענאגראפישע צייכענס, וואס זיינען געווען געברויכט ביי די פארצייטיגע רוימער [דיעזע סיסטעם פון צייכענס האט אויסגעארבייט דער פארצייטיגער געלעהרטער טירא, וועלכער איז א געוויסע צייט געווען א שקלאף ביי דעם רוימישען פילאזאף און ארטאר ציצערא].

tir'ra-lir'ra *n.* (טיר'-א-ליר'-א) דער טרעלען־געזאנג פון א לערכע [אזא זינג־פויגעל].

tir'rit *n.* (טיר'-איט) טעראר, שרעקען.

tir'wit *n.* (טויר'-הוויט) דער קיביץ [אזא פויגעל. ז. *lapwing*].

tir'y *a.* (טאַיר'-אי) מיעד; וואס ווערט מיעד.

'tis (טיז) עס איז [אן אבקירצונג און צוזאמענציהונג פון די צוויי ווערטער *it is*].

tisane' *n.* (טי-זען') ז. *ptisan*.

Tish'ri *n.* (טיש'-רי) דער אידישער חדש תשרי.

tis'sue *n., a. and v.* (טיש'-אוה) געוועב, געוועבטער שטאף; צייג דורכגעוועבט מיט גאלד אדער זילבער; דאס ארגאנישע געוועב, דאס צעלען־געוועב פון לעבעדיגע קערפער אדער פון פלאנצען; געוועבט; געמאכט פון א געוועב; דורכוועבען; דורכוועבען מיט גאלדענע אדער זילבערנע פעדים; בעקליידען אדער בעדעקען מיט געוועבטען שטאף.

tis'sued *a.* (טיש'-אוהד) דורכגעוועבט מיט פערשיעדענע קאלירען; דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער־פעדים.

tis'sue-pa'per *n.* (טיש'-אוה-פיי'-פער) זייד־פאפיער, גאנץ דינעם פאפיער.

tit *n.* (טיט) א ציצקע, א נאפעל אדער ווארצעל פון א ברוסט; א קליין, מאגער פערדעל; א קינד; א מיידעלע; א יונגע פרוי; אזא קליין פויגעלע; א גלייכע אבענטפערונג [ז. *tit for tat*].

Ti'tan *n. and a.* (טאַי'-טען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א טיטאן, איינער פון די טיטאנען, די קינדער פון אוראנוס און געא [די טיטאנען זיינען געווען פארגעשטעלט אלס מורא'דיגע ריעזען, וועלכע האבען געפיהרט א קאמפף געגען דעם העכסטען גאט צעאוס. וועלענדיג ארויפגעהן אויף'ן הימעל, האבען זיי אנגעווארפען בערג אויף בערג. אבער צעאוס האט זיי גובר געווען און ארונטערגעשליידערט זיי אין טארטאר אדער גיהנום]; די זון אדער דער גאט פון דער זון ביי די אלטע גריכען; א ריעז, א געוואלטיגער גבור; ריעזיג, טיטאניש, געוואלטיג שטארק.

ti'tan *n.* (טאַי'-טען) טיטאן אדער טיטאניום [ז. *titanium*]; טיטאניום־ערץ.

ti'tanate *n.* (טאַי'-טענ-אייט) טיטאן־זויער זאלץ [א פערבינדונג פון א זויערע מיט דעם מעטאל טיטאן וואס בילדעט א זאלץ].

Titanesque' *a.* (טאַי-טע-נעסק') טיטאניש, ווי א טיטאן; ריעזיג. ז. *Titan*.

Ti'taness *n.* (טאַי'-טענ-עס) א טיטאניז, א ריעזין.

Tita'nia *n.* (טאַי-טיי'-ני-א) אין די פראנצויזישע פאלקס־מעשיות — טיטאניא, די לעגענדארע עלפען־קעניגין; אזא מין אינזעקטען.

Tita'nian *a.* (טאַי-טיי'-ני-ען) ז. *Titanic*.

tita'nian *a.* (טאַי-טיי'-ני-ען) ז. *titanic*.

Titan'ic *a.* (טאַי-טענ'-איק) טיטאניש, ווי א טיטאן; ריעזיג, גיגאנטיש, געוואלדיג שטארק אדער גרויס.

titan'ic *a.* (טאַי-טענ'-איק) וואס איז שייך צו טיטאן אדער טיטאניום. ז. *titanium*.

Titan'ical *a.* (טאַי-טענ'-אי-קעל) ז. *Titanic*.

titanif'erous *a.* (טאַי-טע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט טיטאן אדער טיטאניום. ז. *titanium*.

ti'tanite *n.* (טאַי'-טענ-אַיט) טיטאניט, טיטאן־ערץ, א מינעראל וואס ענטהאלט דעם מעטאל טיטאן.

tita'nium *n.* (טאַי-טיי'-ני-אם) טיטאן אדער טיטאניום [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען, וועלכע געהערט צו די מעטאלען].

Titanom'achy *n.* (טאַי-טע-נאמ'-ע-קי) טיטאנאמאכיע, די מעשיות וועגען דעם קאמפף פון די טיטאנען געגען די געטער. ז. *Titan*.

tit'bit *n.* (טיט'-ביט) א געשמאקער ביסען.

tit for tat (טיט פאר טעט) א קלאפ פאר א קלאפ, א פאטש פאר א פאטש.

ti'thable *a.* (טאַי'-טהעבל) פון וואס עס דארף אבגעצאהלט ווערען א צעהנטער טייל, פון וואס מען דארף געבען מעשר; וואס דארף צאהלען מעשר.

tithe *n. and v.* (טאַיטה) א צעהנטער טייל, א צעהנטעל; אן אבצאהל וואס בעשטעהט פון א צעהנטעל; מעשר פאר דער קירך; ארויפלעגען אן אבצאהל פון א צעהנטען טייל, נעהמען מעשר; געבען מעשר.

tithe'-commis'sioner *n.* (טאַיטה'-קא-מיש'-אנ-ער) א רעגיערונגס־בעאמטער אין ענגלאנד וואס בעשטימט די מעשר־אבצאהלונג.

tithe'-free *a.* (טאַיטה'-פריע) פריי פון צעהנטעל־אבצאהל, פטור פון מעשר.

tithe'-gath'erer *n.* (טאַיטה'-געטה'-ער-ער) א מעשר־זאמלער.

tithe'-ow'ner *n.* (טאַיטה'-או'-נער) איינער צו וועמען עס געהערט די צעהנטעל־אבצאהל אדער מעשר פון א געוויסער געגענד.

tithe'-pay'er *n.* (טאַיטה'-פיי'-ער) א מעשר־צאהלער.

ti'ther *n.* (טאַי'-טהער) א מעשר־זאמלער; א מעשר־צאהלער.

tithe'-stea'ler *n.* (טאַיטה'-סטיע'-לער) איינער וואס פער'גנב'עט ניט צו צאהלען קיין מעשר.

ti'thing *n.* (טאַי'-טהינג) א גרופע פון צעהן הויז־בעזיצער, וועלכע האבען זיך אמאל אין ענגלאנד גערעכענט אלס געמיינדע אין בעצוג צו געוויסע פליכטען צו דער רעגיערונג און וועלכע האבען געדארפט ערב זיין איינער פאר דעם אנדערען פאר גוטער אויפפיהרונג; דאס זאמלען מעשר; עטוואס וואס ווערט גענומען אלס מעשר.

ti'thing-man *n.* (טאַי'-טהינג-מען) א פארשטעהער פון א גרופע פון צעהן הויז־בעזיצער, וועלכע האבען זיך אמאל אין ענגלאנד גערעכענט אלס א געמיינדע אין בעצוג צו געוויסע פליכטען צו דער רעגיערונג און וועלכע האבען געדארפט ערב זיין איינער פאר דעם אנדערען פאר גוטער אויפפיהרונג; א דעסיאטניק, אן אונטער־קאנסטאבל [אזא געוועהלטער אדער אנגעשטעלטער פאליציסט אמאל אין ענגלאנד].

tithon'ic *a.* (טי-טהאנ'-איק) וואס איז שייך צו כעמיש־ווירקענדע ליכט־שטראהלען.

tithonic'ity *n.* (טיטה-א-ניס'-אי-טי) די כעמישע ווירקונג פון ליכט־שטראהלען.

tithonom'eter *n.* (טיטה-א-נאמ'-ע-טער) א טיטאהנאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די כעמישע ווירקונג פון ליכט.

Titianesque' *a.* (טיש-יע-נעסק') וואס איז כאראקטעריסטיש פאר די קונסט־ווערק פון ווענעציאנישען מאלער טיציאן [געב. 1477, געשט. 1576].

tit'illant *n.* (טיט'-אי-לענט) א קיצלער.

tit'illate *v.* (טיט'-אי-לייט) קיצלען.

titilla'tion *n.* (טיט-אי-ליי'-שאן) דאס קיצלען, קיצלונג.

tit'illative *a.* (טיט'-אי-ליי-טיוו) קיצלענד.

tit'ivate *v.* (טיט'-אי-וויט) אויספוצען; זיך אויספוצען, זיך צורעכט מאכען.

tit'lark *n.* (טיט'-לארק) די וויעזען־לערכע [א קליין פויגעלע עהנליך צו א לערכע].

ti'tle *n. and v.* (טאַיטל) א טיטול; די אויפשריפט אדער דער נאמען פון א בוך, פון א קאפיטעל א. ד. ג.; דאס טיטול־בלאט [דאס בלאט פון א בוך, אויף וועלכען עס איז געדרוקט דער נאמען פון בוך]; דער נאמען פון א בוך וואס ווערט פון איינבינדער אבגעשטעמפעלט אויף'ן רוקען; די איבערשריפט פון א דאקומענט; אן אבטיילונג אדער אבשניט פון א געזעץ־בוך; דער גראד פון פיינקייט אדער גוטקייט [בעזאנדערס די צאהל קאראט דורך וועלכער די גוטקייט פון גאלד ווערט אויסגעדריקט]; א רעכט, א רעכטס־אנשפרוך, א רעכטס־פרעטענזיע; א רעכטס־פריווילעגיע; א גע'ירש'ענטעם אדער ערווארבענעם רעכט; א קאנצעסיע; בעזיץ־רעכט, אייגענטומס־רעכט; א רעכטס־דאקומענט, א רעכטס־פאפיער; רופען מיט א טיטול; טיטולירען; בעטיטלען, געבען א טיטול אדער נאמען; אבשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך אויף זיין רוקען; געבען א קאנצעסיאנס־רעכט, געבען א רעכטס־פריווילעגיע.

ti'tled *a.* (טאַיטלד) וואס האט א טיטול; וואס האט א טיטול פון אן ארעליגען.

ti'tle-deed *n.* (טאַי'טל-דיעד) א רעכטס־דאקומענט, א רעכטס־פאפיער [א דאקומענט וועגען בעזיץ־רעכטען]; א בעשטעטיגונג פון א רעכט אויף עטוואס.

ti'tle-leaf *n.* (טאַי'טל-ליעף) ז. *title-page*.

ti'tleless *a.* (טאַי'טל-לעס) אהן א טיטול, אהן א נאמען; אונבערעכטיגט.

ti'tle-let'ter *n.* (טאַי'טל-לעט'-ער) טיטול־בוכשטאבען [די בוכשטאבען וועלכע ווערען בענוצט צום דרוקען דעם טיטול אדער נאמען פון א בוך].

ti'tle-page *n.* (טאַי'טל-פיידזש) דאס טיטול־בלאט פון א בוך וואו עס איז גע־

דרוקט דער נאמען פון בוך, דער נאמען פון מחבר, פון ארויסגעבער א. ד. ג.; דאס שער־בלאט.

tit'ler *n.* (טיט'־לער) א גרויסער הוט צוקער.

ti'tle rôle (טאיטל ראול) די טיטול־ראלע [די ראלע אין א טעאטער־שטיק וואס טראגט דעם נאמען פון דעם שטיק, צ. ב. די ראלע פון האמלעט אין "האמלעט" אדער די ראלע פון נארא אין "נארא" א. ד. ג.].

ti'tle-sheet *n.* (טאי'טל־שיעט) דאס פאר־דער־בלאט פון א בוך, וואו עס איז געדרוקט דער נאמען פון בוך; דאס שער־בלאט.

ti'tle-type *n.* (טאי'טל־טאיפ) ז. *title-letter*.

ti'tling *n.* (טאי'־טלינג) דאס אויפשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך אויף'ן רוקען.

tit'ling *n.* (טיט'־לינג) א קליין פויגעלע; די וויעזען־לערכע [ז. *titlark*].

tit'mouse *n.* (טיט'־מאוס) די מייזע אדער סיניצע [א קליינער זינג־פויגעל מיט זעהר א קורצען שנאבעל און מיט א לאנגען עק].

Titmouse

tit'rate *v.* (טיט'־רייט) טיטרירען, בעשטימען די מאס אדער די ווירקונגס־קראפט פון א שטאף אין א כעמישער פערבינדונג דורך דעם, וואס עס ווערט צו דיעזער פערבינדונג צוגעגעבען א בעשטימטע כעמישע פליסיגקייט פון א געוויסער מאס, אום צו זעהן וועלכע ענדערונגען עס קומען פאר אין דעם שטאף וואס דארף בעשטימט ווערען.

titra'tion *n.* (טי־טריי'־שאן) דאס טיטרירען. ז. *titrate*.

tit'ter *v. and n.* (טיט'־ער) זיך וויעגען, זיך הוידען; ביכיקען, לאכען מיט אן איינגעהאלטענער שטימע; אן איינגעהאלטענער געלעכטער, א ביכיקעריי; דאס כיכיקען; אזא גראז.

tit'terer *n.* (טיט'־ער־ער) א לאכער, א לאכערקע, איינער אדער איינע וואס ביכיקעט.

tit'ter-tot'ter *v. and adv.* (טיט'־ער־טאט'־ער) זיך וויעגען, זיך הוידען; זיך וויעגענדיג, זיך הוידענדיג.

tit'tivate *v.* (טיט'־אי־ווייט) ז. *titivate*.

tit'tle *n.* (טיטל) א קלייניגקייט, א נאר־נישט; א שטריך איבער א ווארט אדער א פונקט אויף א בוכשטאב.

tit'tlebat *n.* (טיט'ל־בעט) ז. *stickleback*.

tit'tle-tat'tle *v., n. and a.* (טיט'ל־טעט'ל) פלוידערען; פוסטע דבורים, פלוידעריי; א פלוידערזאק; פלוידערענד.

tit'tle-tat'tling *n.* (טיט'ל־טעט'־לינג) דאס פלוידערען; פוסטע דבורים.

tit'tup *v. and n.* (טיט'־אפ) טאנצען, שפרינגען, לויפען גאלאפ; א טאנצעריי, א שפרינגעריי, א גאלאפ.

tit'tuppy *a.* (טיט'־אפ־אי) פרעהליך, לעבעדיג, לוסטיג, שפרינגענד, טאנצענד; שאקעלדיג; קיצעלדיג.

tit'ty *n.* (טיט'־אי) א ציצקע, א ברוסט.

tit'ubate *v.* (טיט'־יו־בייט) זיך וויעגען, זיך שאקלען.

tituba'tion *n.* (טיט־יו־ביי'־שאן) דאס וואנקען, דאס שאקלען זיך; דאס וויעגען זיך; אונרוהיגקייט, דאס ניט קענען איינזיצען אדער איינשטעהען אויף איין ארט [אלס קראנקהייט].

tit'ular *a. and n.* (טיט'־יו־לאר) טיטולאר, וואס געהערט צו א טיטול; בעטיטעלט; וואס איז בלויז אין טיטול, וואס האט בלויז דעם טיטול; נאמינעל, זאגענאנט; וואס טראגט דעם נאמען; וואס גיט דעם נאמען; איינער וואס האט א טיטול; א בעאמטער, אן אמטס־בעזיצער; איינער וואס האט אנשפרוך אויף א רעכט אדער פריווילעגיע; איינער וועמענס נאמען ווערט בענוצט אלס טיטול.

tit'ular bish'op (טיט'־יו־לאר ביש'־אפ) א טיטולאר־בישאף [א בישאף וואס טראגט דעם נאמען פון אן אמאליגען בישאפליכען זיץ אין די לענדער וואו די קריסטליכע קירך האט אויפגעהערט צו עקזיסטירען אלס די הערשענדע, בעזאנדערס אין די מאכמעדאנישע לענדער].

tit'ular church (טיט'־יו־לאר טשוירטש) איינע פון די געמיינדע־קירכען אין רוים, וועמענס נעמען עס ווערען בענוצט אין די טיטלען פון קארדינאלען אדער בישאפען.

titular'ity *n.* (טיט־יו־לער'־אי־טי) א בלויזער טיטול; דאס זיין טיטולאר; דאס זיין בעטיטעלט.

tit'ularly *adv.* (טיט'־יו־לאר־לי) בלויז לויט דעם טיטול; אין בעצוג צו דעם טיטול; נאמינעל, זאגענאנט.

tit'ular of'fice (טיט'־יו־לאר אפ'־איס) אן עהרען־אמט.

tit'ulary *a. and n.* (טיט'־יו־לע־רי) טיטולאר, וואס האט א טיטול, וואס געהערט צו א טיטול; וואס איז בלויז לויט דעם טיטול; א בעאמטער; אן אמטס־בעזיצער; איינער וואס האט א טיטול; איינער וואס האט א רעכט אויף עפעס.

tit'up *v. and n.* (טיט'־אפ) ז. *tittup*.

tit'uppy *a.* (טיט'־אפ־אי) ז. *tittuppy*.

tit'-war'bler *n.* (טיט'־הוואהר'־בלער) אזא זינג־פויגעל. ז. *titmouse*.

tiv'er *n.* (טיוו'־ער) אזא זארט רויטע קרייד וואס ווערט בענוצט אין געוויסע טיילען פון ענגלאנד צו מאכען צייכענס אויף שעפסען.

tiv'y *adv.* (טיוו'־אי) גיך, געשווינד, לעבעדיג [א יעגערשער אויסדרוק].

tiz'zy *n.* (טיז'־אי) א סיקספענס. ז. *sixpence*.

T-joint *n.* (טי'־דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי שטיקער אין דער פארם פון א **T**.

tme'ma *n.* (טמי'־מא) אן אבטיילונג, אן אבשניט.

tme'sis *n.* (טמי'־סיס) אין גראמאטיק—א טמעזיס, א צוטיילונג פון א צוזאמענגעזעצטען ווארט אין צוויי טיילען צווישען וועלכע עס ווערט אריינגעשטעלט איינס אדער מעהרערע ווערטער. צ. ב. אין דעם זאץ "Of whom **be** thou **ware** also" אנשטאט "Of whom **beware** thou also".

to *prep. and adv.* (טו) צו; אויף; נאך; קיין; ביז, ביז צו, ביז געגען, ביז אויף; געגען; אום צו; פערהעלטניס צו; אין פערגלייך; לויט, נאך; פאר; היין.

toad *n.* (טאוד) א זשאבע, א פראש; אן עקעלהאפטע פערזאן אדער זאך.

Toad

toad'back *n.* (טאוד'־בעק) א געוויסער זארט קארטאפעל.

toad'-ea'ter *n.* (טאוד'־איע'־טער) א חונף, א שמייכלער, א טעלער־לעקער; א געמיינער יונג; א מענש, וועלכער שטעהט אויס יעדע ערנידערונג; א פראש־עסער [א מענש וואס איז געדונגען פון א שארלאטאן א רופא צו שלינגען כלומר'שט גיפטיגע פרעש אום צו בעווייזען דעם המון ווי אזוי ער ראטעוועט א מענשען פון פערגיפטונג].

toad'-ea'ting *n. and a.* (טאוד'־איע'־טינג) שמייכלעריי, חניפה, דאס זיין אונטערלעקעריש; שמייכלעריש, אונטערלעקעריש.

toad'-fish *n.* (טאוד'־פיש) דער ים־טייוועל [אזא פיש וואס געפינט זיך ביי די ברעגען פון די איירא־פעאישע און אמעריקאנישע ימים. ז. איל]; דער פראש־פיש.

Toad-fish

toad'-flax *n.* (טאוד'־פלעקס) לייון־קרויט [אזא איירא־פעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע מיט רויטע און אראנזשעווע בלי־הונגען].

toa'dish *a.* (טאו'־דיש) ווי א זשאבע, פראש־ארטיג, ווי א פראש.

toad'let *n.* (טאוד'־לעט) א פרעשעל.

toad'ling *n.* (טאוד'־לינג) ז. *toadlet*.

toad'stone *n.* (טאוד'־סטאון) א שטיין עהנליך צו א פראש לויט דער פארם און קאליר און וועגען וועלכען מען האט געגלויבט אז ער בילדעט זיך אויס אין קערפער פון א פראש [אזא שטיין פלעגט דיענען אלס א טאליסמאן אדער קמיע]; אין געאלאגיע — אן ארט וואולקאנישע פעלזען וואס געפינען זיך שיכטענווייז אין איינינע נידריגע טיילען פון דער ערד־קארע.

toad'stool *n.* (טאוד'-סטוהל) דער בלעטער-שוואם [א מין גיפטיג שוועמעל, וואס וואקסט געוועהנליך אויף פוילענדע פלאנצען].

toa'dy *n. and v.* (טאו'-די) א חונף, א שמייכלער, א טעלער-לעקער; א מענש וואס שטעהט אויס פיעל ערנידערונגען; א פראסטע פרוי; זיך אונטערלעקען, זיך אונטערשמייכלען.

toa'dyish *a.* (טאו'-די-איש) אונטער-לעקעריש, שמייכלעריש.

toa'dyism *n.* (טאו'-די-איזם) חניפה, שמייכלעריי, טעלער-לעקעריי; געמיינהייט.

to a hair (טו ע העהר) אויף א האר; זעהר פינקטליך.

to'-and-fro' *a. and n.* (טו'-ענד-פראו') וואס בעוועגט זיך הין און צוריק, הין און צוריק; א בעוועגונג הין און צוריק.

toast *n. and v.* (טאוסט) א פענעץ ברויט וואס ווערט צוגעברוינט אויף'ן פייער; א טאסט, אן אויסרוף צו טרינקען פאר איינעמס געזונד אדער צו טרינקען "לחיים" פאר א געוויסער זאך; דאס טרינקען לחיים פאר אימעצען אדער עפעס; מאכען אדער ווערען ברוין אויף'ן פייער; טרינקען א טאסט, טרינקען לחיים אדער האלטען א רעדע ביים טרינקען לחיים פאר אימעצען אדער עפעס.

toas'ter *n.* (טאוס'-טער) איינער וואס ברוינט אדער בראט עפעס אויף'ן פייער; דאס בראט-אייזען; איינער וואס טרינקט אדער האלט א רעדע ביים טרינקען פאר אימעצענס געזונדהייט.

toas'ting *n.* (טאוס'-טינג) דאס ברוינען אדער בראטען עפעס אויף'ן פייער; טרינקען א טאסט, האלטען א טאסט. ז. *toast*

toas'ting-fork *n.* (טאוס'-טינג-פאהרק) אזא לאנגער גאפעל צו ברוינען אדער בראטען שטיקלעך ברויט אויף'ן פייער; א שווערד [אין שפאס].

toas'ting-glass *n.* (טאוס'-טינג-גלעס) א גלאז אדער בעכער, פון וועלכען מען טרינקט פאר איינעמס געזונדהייט.

toas'ting-i'ron *n.* (טאוס'-טינג-אי'-ערן) ז. *toasting-fork*

toast'master *n.* (טאוסט'-מעס-טער) א טאסט-מייסטער, דער פארזיצענדער אויף א מאהלצייט אדער באנקעט, וועלכער רופט ארויס די רעדנער צו האלטען א טאסט.

toast'-rack *n.* (טאוסט'-רעק) א געשיר צו האלטען געברוינטעס אדער געבראטענעס ברויט אויף'ן טיש.

toast'-wa'ter *n.* (טאוסט'-הוואה'-טער) ברויט-וואסער [וואסער אין וועלכען געברוינטעס ברויט איז געווייקט געווארען אלס א געטראנק פאר קראנקע].

toat *n.* (טאוט) דאס הענטעל פון א הובעל.

to a T (טו ע טי) גענוי אויף א האר; פינקטליך.

tobaccana'lian *n.* (טא-בעק-ע-ניי'-ליען) א טאבאק-שלינגער, איינער וואס רויכערט פיעל.

tobac'co *n.* (טא-בעק'-או) טאבאק, די טאבאק-פלאנצע.

tobac'co-box *n.* (טא-בעק'-או-באקס) א טאבאק-פושקע, א טאבאקערקע.

tobac'co-cut'ter *n.* (טא-בעק'-או-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען טאבאק; א מעסער צו שניידען טאבאק.

tobac'co-gra'ter *n.* (טא-בעק'-או-גריי'-טער) א מאשין צו רייבען טאבאק.

tobac'co-heart *n.* (טא-בעק'-או-הארט) א טאבאק-הארץ [א הארץ-קראנקהייט פון צופיעל ברויכען טאבאק].

tobac'co-man *n.* (טא-בעק'-או-מען) ז. *tobacconist*

tobac'conist *n.* (טא-בעק'-א-ניסט) א טאבאק-הענדלער, א טאבאק-פאבריקאנט.

tobac'conize *v.* (טא-בעק'-א-נאיז) אנזאפען אדער אנזעטיגען מיט טאבאק-זאפט.

tobac'co-pipe *n.* (טא-בעק'-או-פאיפ) א טאבאק-פיפקע, א פיפקע צום רויכערען, א ליולקע; א ציבעק.

tobac'co-pouch *n.* (טא-בעק'-או-פאוטש) א טאבאק-בייטעל.

tobac'co-press *n.* (טא-בעק'-או-פרעס) א מאשין צוזאמענצודריקען טאבאק-בלעטער אדער געריבענעם טאבאק אין צוזאמענגעפרעסטע פעק אדער בעקלעך.

tobac'co seed (טא-בעק'-או סיעד) טאבאק-זאמען, טאבאק-זאט.

tobac'co-stick *n.* (טא-בעק'-או-סטיק) א שטעקען אדער שטאנג, אויף וועלכען מען הענגט אויף טאבאק-בלעטער צום טריקענען.

tobac'co-stop'per *n.* (טא-בעק'-או-סטאפ'-ער) א פיפקע-שטאפער [א שטאפער אראבצודריקען דעם האלב-פערברענטען טאבאק אין א ליולקע אום עס זאל זיך בעסער רויכערען].

tobac'co-strip'per *n.* (טא-בעק'-או-סטריפ'-ער) א פערזאן וואס איז בעשעפטיגט מיט ארויסרייסען די מיטעלסטע אדערען אדער קארענעס פון טאבאק-בלעטער.

tobac'co-worm *n.* (טא-בעק'-או-הווארם) די לארווע פון א געוויסען זומער-פויגעלע, וואס ערנעהרט זיך פון וואקסענדע טאבאק-בלעטער און מאכט אין זיי אן אפט פיעל שאדען.

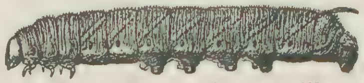

Tobacco-worm

to be had (טו בי העד) צו קריגען, צו בעקומען.

Liquor is not to be had in this town.

to'bine *n.* (טאו'-בין) טאבין [א זארט זיידענע-צייג פאר פרויען-קליידער].

tobog'gan *n. and v.* (טא-באג'-ען) א טאבאגאן [א לייכטער שליטען, וואס בעשטעהט פון א גלאטען ברייטען ברעט מיט אן ארויפגעבויגענעם ענד. ווערט בענוצט אן ספארטלייט אין קאנאדע און אין איינוגע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען אראבצוגליטשען זיך איבער'ן שנעע אדער אייז פון א הויכען בארג]; גליטשען זיך אויף א טאבאגאן.

tobog'gan-cap *n.* (טא-באג'-ען-קעפ) א וואלענעס היטעל וואס איז אויסגעשטריקט ווי א זאקעל מיט אן אראגעהאנגענעם שפיץ ווען מען טראגט עס אויף'ן קאפ.

tobog'ganer *n.* (טא-באג'-ען-ער) איינער וואס גליטשט זיך אויף א טאבאגאן. ז. *toboggan*

tobog'ganing *n.* (טא-באג'-ען-אינג) דאס גליטשען זיך בארג-אראב אויף א טאבאגאן. ז. *toboggan*

tobog'gan-slide *n.* (טא-באג'-ען-סלאיד) דער גליטש אראב א בארג, איבער וועלכען מען גליטשט זיך מיט א טאבאגאן. ז. *toboggan*

tobog'gin *n.* (טא-באג'-ין) א טאבאגאן. ז. *toboggan*

to'by *n.* (טאו'-בי) אן אלטפרענקישער ליימענער קריגעל, וואס איז געמאכט אין דער פארם פון א דיקען אלטען מאן וואס זיצט אויף א שטוהל און טרינקט ביער.

tocca'ta *n.* (טאק-קא'-טא) אין מוזיק — א טאקאטא, א פארשפיעל, א פרעליודע.

toccatel'la *n.* (טאק-ע-טעל'-א) אין מוזיק — אן איינפאכע טאקאטא. ז. *toccata*

toccati'na *n.* (טאק-ע-טי'-נא) ז. *toccatella*

tock *n.* (טאק) א מין הארן-פויגעל. ז. *hornbill*

tock'ay *n.* (טאק'-איי) א מין אסט-אינדישע יאשטשערקע.

to'co *n.* (טאו'-קאו) דער טוקאן [ז. *toucan*]; שטראף, בעשטראפונג.

tocol'ogy *n.* (טא-קאל'-א-דזשי) טאקאלאגיע, די לעהרע וועגען געבורטס-הילף, אקושערסטווע.

to-come' *n.* (טו-קאם') די צוקונפט.

tocque *n.* (טאק) ז. *toque*

toc'sin *n.* (טאק'-סין) א ליארם-גלאק, א שטורם-גלאק [א גלאק, מיט וועלכען מען קלינגט טרעוואגע]; די טרעוואגע וואס מען קלינגט מיט א גלאק.

tod *n.* (טאד) א טאד, אן אלטפרענקישעס געוויכט פון 28 פונט [ספעציעל צו וועגען וואל]; א קוסט, א קוסטארניק; א טרונק בראנפען.

to-day' *adv. and n.* (טו-דיי') היינט; דער איצטיגער טאג, די איצטיגע צייט.

today' *adv. and n.* (טו-דיי') ז. *to-day*

tod'dle *v. and n.* (טאדל) געהן שאקלענדיג זיך, געהן מיט אונזיכערע טריט [ווי א קליין קינד]; דאס געהן שאקלענדיג זיך; א וואקעלדיגער גאנג.

tod'dler *n.* (טאד'-לער) איינער וואס געהט מיט שוואכע, אונזיכערע טריט [ווי א קליין קינד].

tod'dy *n.* (טאד'-אי) געצוקערטער שפיריטוס מיט וואסער; אן אלקאהאלישער געטראנק; דער זאפט פון געוויסע פאלמען; אן אלקאהאלישער געטראנק פון דיעזען זאפט.

tod'dyman *n.* (טאד'-אי-מען) איינער וואס צאפט אן דעם זאפט פון געוויסע פאלמען און מאכט דערפון אן אלקאהאלישען געטראנק.

to-do' *n.* (טו-דוה') א ליארם וועגען קלייניגקייטען; א טומעל וועגען זאכען וואס זיינען גארנישט ווערטה.

to'dy *n.* (טאו'-די) דער פלאט-שנאבעל [א קליינער וועסט-אינדישער פויגעל מיט א לאנגען און פלאטשיגען שנאבעל].

toe *n. and v.* (טאו) די פוס-פינגער; דער פאדערשטע קאפיטע ביי טהיערע; דער שפיץ פון א זאק, פון א שוך, וואס בעדעקט די פינגער; דאס פאדערשטע שטיקעל אייזען, וואס שטארצט ארויס פון א פערד'ס פאדקאווע; דערגרייכען עפעס אדער אנריהרען מיט די פינגער פון די פיס; צומאכען אן ענד וואס זאל בעדעקען די פינגער [ווי אין א זאק]; זיך בעוועגען אדער זיך שטעלען אויף די פינגער [ווי ביים טאנצען].

toe a nail (טאו ע נייל) אריינשלאגען א נאגעל שרעג.

toe a seam (טאו ע סיעם) שטעלען אויף'ן דעק פון שיף מיט די פינגער צווישען די שפאלטען פון די ברעטער [אן ארט בעשטראפונג פון מאטראזען].

toe'-cap *n.* (טאו'-קעפ) א בלעטעל פון לעדער אדער מעטאל וואס בעדעקט דעם שפיץ פון א שוך.

toed *a.* (טאוד) מיט פינגער אויף די פיס; וואס האלט זיך דורך שרעג אריינגעשלאגענע נעגעל [ווענען א באלקען אדער ברעט וואס איז צוגעשטעלט צו אן אנדער באלקען אדער ברעט].

toe'-drop *n.* (טאו'-דראפ) די אונפעהיגקייט אויפצוהויבען דעם פוס אדער די פינגער [ווי פון א פאראליז].

toe in (טאו אין) געהן מיט די פינגער געבויגען נאך אינוועניג.

toe'less *a.* (טאו'-לעס) אהן פוס-פינגער.

toe'-nail *n.* (טאו'-נייל) א נאגעל פון א פוס-פינגער; א נאגעל אדער טשוואק וואס ווערט אריינגעשלאגען שרעג.

toe out (טאו אוט) געהן מיט די פינגער געבויגען ארויס-צו.

toe'-piece *n.* (טאו'-פיעס) ז. *toe-cap*.

toe'-ring *n.* (טאו'-רינג) א רינג וואס ווערט געטראגען אויף דעם פינגער פון פוס [ווי ביי געוויסע פעלקער, וואו מען געהט בארוועס אדער מען טראגט סאנדאלען].

toe the mark (טאו טהי מארק) 1. שטעהן אנריהרענדיג מיט די פינגער די ליניע, וואס איז אנגעצייכענט פאר א געוויסען ציעל [ווי א מאן וואס שטעהט הארט נעבען דעם ארט פון וואנען ער דארף א שפרונג טהאן]; 2. טהאן עפעס אדער ערפילען עפעס אונטער אלע אומשטענדען.

2. The teacher is a strong disciplinarian. He makes his pupils **toe the mark.**

toe the scratch (טאו טהי סקרעטש) זיין גרייט ארויסצוטרעטען געגען דעם אפאנענט אדער געגנער.

to'fall *n.* (טוה'-פאהל) דער אונטערגאנג; דער סוף; א נעבען-געביידע, א צובוי.

toft *n.* (טאהפט) אן ארט בעפלאנצט מיט בוימער; א הויז מיט דעם ארומיגען גרונט און נעבען-געביידען; אן ארט וואו פריהער איז געשטאנען א הויז.

toft'stead *n.* (טאהפט'-סטעד) א הויז מיט'ן ארומיגען גרונט און מיט די נעבען-געביידען.

tog *v. and n.* (טאג) זיך אנקליידען, זיך אנטהאן; א קלייד, א מלבוש.

to'ga *n.* (טאו'-גא) די טאגא, אזא אויבער-מאנטעל ביי די פארצייטיגע רוימער.

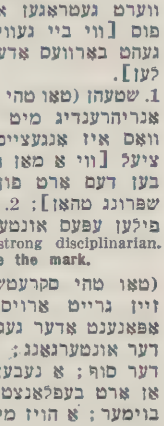
Toga

to'gaed *a.* (טאו'-גאד) אנגעקליידעט מיט א טאגא. ז. *toga*.

to'gated *a.* (טאו'-גיי-טעד) אנגעקליידעט מיט א טאגא [ז. *toga*]; מאיעסטעטיש, שטאלץ.

to'ged *a.* (טאו'-גער) ז. *togated*.

togeth'er *adv.* (טו-געטה'-ער) צוזאמען, אינאיינעם; אין דעם זעלבען פלאץ; אין דערזעלבער צייט; נאכאנאנד, כסדר.

tog'gery *n.* (טאג'-ער-אי) קליידער, קליידונג.

tog'gle *n. and v.* (טאגל) א קנעבעל, א שטיפט אדער שטענגעל וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך דעם שלייף אדער קנופ פון א שטריק, אז ער זאל זיך האלטען אין זיין ארט; א שטיפט וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך די שלייפען פון צוויי שטריק, כדי זיי צו האלטען צוזאמען; א שטיפט אדער שטענגעל וואס ווערט אנגעבונדען אין מיטען צו א שטריק אדער קייט אום אנצוהענגען אויף איהם אן אנדער שטריק אדער קייט [דורך דעם וואס מען נעהמט דורך דעם שטיפט דורך דעם שלייף פון שטריק אדער דורך א רינג פון דער קייט]; א קניע-געלענק [ז. *toggle-joint*]; אזא הארפון צו פאנגען וואלפיש [ז. *toggle-iron*]; בעפעסטיגען אדער בעזארגען מיט א קנעבעל; האלטען פעסט; דורכשטעכען מיט א הארפון.

tog'gle-chain *n.* (טאג'ל-טשיין) אזא קורצע קייט מיט צוויי גרעסערע רינגען ביי די ענדען. צו דיעזער קייט איז צו איין ענד בעפעסטיגט אזא האקען [קרוטשאק] אויף א קייטעל.

tog'gle-i'ron *n.* (טאג'ל-אי'-ערן) אזא הארפון צו פאנגען וואלפיש, וואס האט א בעוועגליכען קלינג, וועלכער איז דורכגעשטעקט דורך א לאך פון דעם הארפון ניט ווייט פון זיין שפיץ [דיעזער בעוועגליכער קלינג, ווען ער געהט אריין אין דעם קערפער פון וואלפיש קען אוועקגעשטעלט ווערען פאר קווער].

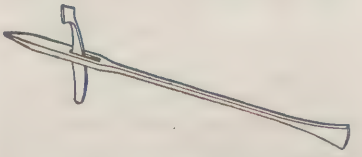
Toggle-iron

tog'gle-joint *n.* (טאג'ל-דזשאינט) א קניע-געלענק [א געלענק אין דער פארם פון א קניע וואס ווערט געמאכט פון צוויי פלאטען אדער שטאבעס וועלכע ווערען פעראייניגט דורך א ניעט, זאוויעסע אדער שארניער].

Toggle-joint

tog'gle-press *n.* (טאג'ל-פרעס) א פרעס וואס דער דרוק ווערט אויסגעפיהרט דורך א קניע-געלענק [ז. *toggle-joint*], וועלכער איז פערבונדען מיט א שרויף.

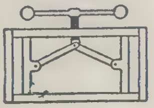
Toggle-press

to'hu bo'hu (טאו'-הוה באו'-הוה) תהו-ובהו, א כאאס, א צומישונג.

toil *v. and n.* (טאיל) ארבייטען שווער, פראצעווען, הארעווען; געהן לאנגזאם פארווערטס דורך מיה און מאטערניש; שווערע ארבייט, הארעוואניע, פראצע; אן ארבייט-וואס איז פערפערטיגט געווארען דורך שווערער הארעוואניע; א נעץ.

toi'ler *n.* (טאי'-לער) אן ארבייטער, א הארעפאשניק, איינער וואס ארבייט שווער.

toi'let *n.* (טאי'-לעט) דאס קליידען זיך; די טואלעטע, די ארט פון איינעמס קליידען זיך; אן אנצוג; א טואלעט-טיש; אין כירורגיע — דאס אויסרייניגען אן ארגאן נאך אן אפעראציע; אן אבטרעט, א בית-הכסא, א וואטער-קלאזעט.

toi'let-cap *n.* (טאי'-לעט-קעפ) א היטעלע וואס מען טראגט ביים מאכען די טואלעטע [ביים אנקליידען זיך].

toi'let-cloth *n.* (טאי'-לעט-קלאהטה) א דעקע פאר דעם טואלעט-טיש.

toi'let-cov'er *n.* (טאי'-לעט-קאוו'-ער) ז. *toilet-cloth*.

toi'let-cup *n.* (טאי'-לעט-קאפ) א טאס אדער שיסעל וואס ווערט בענוצט ביי מאכען די טואלעטע.

toi'let-glass *n.* (טאי'-לעט-גלעס) א שפיגעל אויף דעם טואלעט-טיש.

toi'let-pa'per *n.* (טאי'-לעט-פיי'-פער) פאפיער וואס ווערט בענוצט אין אבטרעט אדער בית-הכסא.

toi'let-quilt *n.* (טאי'-לעט-קהווילט) אזא לייליך וואס דיענט צו בעדעקען דעם טואלעט-טיש.

toi'let-room *n.* (טאי'-לעט-רוהם) אן אבטרעט, א בית-הכסא, א וואטער-קלאזעט.

toi'let-ser'vice *n.* (טאי'-לעט-סויר'-ווים) ז. *toilet-set*.

toi'let-set *n.* (טאי'-לעט-סעט) די כלים אדער געשיר וואס ווערען געברויכט אין א טואלעט-צימער.

toi'let-soap *n.* (טאי'-לעט-סאופ) טואלעט-זייף, א גוטער זארט זייף צום וואשען זיך.

toi'let-ta'ble *n.* (טאי'-לעט-טיי'בל) א טואלעט-טיש.

toilette' *n.* (טאי-לעט') ז. *toilet*.

toil'ful *a.* (טאיל'-פול) ארבייטזאם, מיהזאם.

toil'fully *adv.* (טאיל'-פול-אי) אויף אן ארבייטזאמען, מיהזאמען שטייגער.

toilinet' *n.* (טאי-לי-נעט') ז. *toilinette*.

toilinette' *n.* (טאי-לי-נעט') אן ארט האלב וואלענעס און האלב באוועלנעס אדער זיידענעס צייג.

toil'less *a.* (טאיל'-לעס) מיהלאז, אהן מיה, אהן הארעוואניע.

toil'some *a.* (טאיל'-סאם) מיהזאם, שווער; וואס פאדערט שווערע ארבייט.

toil'somely *adv.* (טאיל'-סאם-לי) אויף אן ארבייטזאמען, מיהזאמען שטייגער.

toil'someness *n.* (טאיל'-סאם-נעס) מיהזאמקייט, שווערקייט, ארבייטזאמקייט.

toil'-worn *a.* (טאיל'-הוואורן) אויסגעמאטערט פון שווערער ארבייט.

toise *n.* (טאיז) א קלאפטער אדער א טאיזע [א פראנצויזישע לענג-מאס פון אונגעפעהר 6½ ענגלישע פוס].

toi'son *n.* (טאי'-זאן) די וואל פון א שעפס.

to'ka *n.* (טאו'-קא) די טאקא, א מין געוועהר אין דער פארם פון אן אויסגעבויגענער דובינע וואס ווערט געברויכט ביי די איינוואהנער פון די פידזשי-אינזלען.

Tokay' *n.* (טא-קיי') טאקייער וויין; א זארט וויינטרויבען.

to'ken *n. and v.* (טאוקן) א צייכען, א סמן; א צייגנים, א בעווייז; אן אנדייטונג אויף עפעס, א סימבאל; א סיגנאל; אן ערינערונגס-צייכען, א סואוועניר; א מין געלד-מארקע אין דער פארם פון א מעטאלענער מטבע, וואס פריוואטע סוחרים לאזען צייטענווייז ארויס אהן דער סאנקציאן פון דער רעגיערונג; א כאראקטעריסטישער שטריך אדער בעצייכנונג פון עפעס; א האלבער ריעס פאפיער; אנדייטען, דיענען אלס א סמן פון עפעס.

to'kenless *a.* (טאו'קן-לעס) אהן א צייכען, אהן א סמן.

tokol'ogy *n.* (טא-קאל'-א-דזשי) ז. *tocology*.

tol'booth *n.* (טאול'-בוהטה) א טורמע, אן אסטראג, א געפענגנים, א תפיסה.

told (טאולד) ז. *tell* דערצעהלט, געזאגט.

tole *v.* (טאול) צוציהען; פערנארען, פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

Tole'do *n.* (טאָ-לי'-דאָו) די שטאָדט טאָלעדאָ [אין שפּאַניען]; אַ שווערד גע־מאַכט אין טאָלעדאָ, אַ טאָלעדאָ־שווערד [דער בעסטער זאָרט שווערדען].

tolerabil'ity *n.* (טאָל-ע-רע-ביל'-אִי-טי) ערטרעגליכקייט; דאָס קענען געדול־דעט ווערען; מיטעלמעסיגקייט; ניש־קשה'דיגקייט.

tol'erable *a.* (טאָל'-ע-רעבל) וואָס מען קען טאָלערירען, וואָס מען קען דולדען; דולדליך, ערטרעגליך; מיטעלמעסיג גוט, נישט־קשה'דיג; ניט נייַ, ניט אָריגינעל; וואָס קען דורכגעהן, וואָס קען דורכגעלא־זען ווערען; צימליך געזונד.

tol'erableness *n.* (טאָל'-ע-רעבל-נעס) ז. ***tolerability***

tol'erably *adv.* (טאָל'-ע-רע-בלי) אויף אַן ערטרעגליכען שטייגער; אויף אַן אופן דאָס מען קען עס דולדען.

tol'erance *n.* (טאָל'-ע-רענס) טאָלע־ראַנץ, דולדונג; דאָס קענען אויסהאַלטען אָדער איבערטראָגען; דאָס טאָלערירען, דאָס דולדען; אין מעדיצין — דאָס קע־נען ביישטעהן אַ פּערגיפטונג.

tol'erant *a. and n.* (טאָל'-ע-רענט) טאָלעראַנט, דולדזאַם, וואָס דולדעט; אין מעדיצין — פעהיג אויסצוהאַלטען אָדער אַריבערצוטראָגען [אַ פּערגיפטונג, אַ פּעסט]; איינער וואָס איז טאָלעראַנט אָדער דולדזאַם.

tol'erantly *adv.* (טאָל'-ע-רענט-לי) אויף אַ טאָלעראַנטען, דולדזאַמען שטייגער.

tol'erate *v.* (טאָל'-ע-רייט) טאָלערירען, דולדען, פּערטראַגען.

tolera'tion *n.* (טאָל-ע-ריי'-שאַן) דול־דונג, דולדזאַמקייט; טאָלעראַנץ, דאָס דול־דען אַ גלויבען אָדער מיינונג וואָס שטימט ניט מיט דעם אייגענעם גלויבען אָדער מיי־נונג; אין מעדיצין — דאָס קענען אויס־האַלטען אַ פּערגיפטונג.

to let (טו לעט) פּער־לאָזען, אָבלאָזען; פּער־דינגען.

toll *n. and v.* (טאָול) אַ טאַקסע אָדער שטייער וואָס ווערט געצאָהלט פאַר אַ גע־וויסער פּריווילעגיע אָדער ערלויבניש [ווי פאַר פאָהרען איבער אַ שאָסע, פאַר אַרי־בערפאָהרען אַ בריק, פאַר דורכפאָהרען שי־פען דורך אַ קאַנאַל א. ד. ג.]; די סומע וואָס ווערט געצאָהלט דעם אייגענטימער פון אַ מאַרק אָדער יאַריד־פּלאַץ, פאַר שטע־לען דאָרטען אַ צייטווייליגעס ביידעל אָדער קראָמעל צו פּערקויפען סחורות; אַ בע־שטימטע מאָס תבואה וואָס ווערט אָבגענע־בען דעם מילנער פאַר ערלויבען צו מאָה־לען אויף זיין מיהל; דאָס לאַנגזאַמע און רעגעלמעסיגע קלינגען פון אַ גלאָק; צאָה־לען אַ בעשטימטען שטייער פאַר אַ פּרי־ווילעגיע אָדער ערלויבניש; אַרויפלעגען אַ צאָל אָדער שטייער; צוציהען; אַריינ־נאַרען, פּערפיהרען; קלינגען אין אַ גלאָק מיט לאַנגזאַמע רעגעלמעסיגע קלאַנגען [ווי ביים צוזאַמענרופען אין קירך צו אַ גאָטעס־דיענסט, ביי אַ קריסטליכע לויה א. ד. ג.]; אָנקלינגען וועגען עפּעס, אַרויסרופען די אויפמערקזאַמקייט צו עפּעס דורך דעם קלאַנג פון אַ גלאָק; אין יוריספּרודענץ — אָוועקנעהמען אָדער אַנולירען דאָס רעכט צו פּערנעהמען אַן אייגענטום.

toll'able *a.* (טאָול'-עבל) צאָל־פּפליכטיג; פאַר וואָס עס דאַרף געצאָהלט ווערען אַ טאַקסע אָדער שטייער.

toll'age *n.* (טאָול'-עדזש) צאָל, שטייער; די סומע וואָס דאַרף אָבגעצאָהלט ווערען פאַר אַ געוויסער פּריווילעגיע אָדער ער־לויבניש.

toll'-bar *n.* (טאָול'-באַר) אַ שלאַגבוים, אַ ראָגאַטקע [אַ לאַנגער שטאַנג אָדער קלאָץ, וואָס ווערט אַראָבגעלאָזען קוואָר אי־בער אַ וועג ניט דורכצולאָזען די רייזענ־דע איידער זיי צאָהלען אָב די נויטיגע טאַקסע אָדער שטייער].

toll'-book *n.* (טאָול'-בוק) אַ בוך, וואו עס ווערען אַריינגעשריבען די אַריינגע־בראַכטע סחורות אויף אַ יאַריד, פאַר וועל־כע מען דאַרף צאָהלען אַ טאַקסע אָדער שטייער.

toll'booth *n. and v.* (טאָול'-בוטה) אַ געפענגניס, אַ טורמע; אַריינזעצען אין טורמע.

toll'-bridge *n.* (טאָול'-ברידזש) אַ בריק, וואו מען דאַרף צאָהלען אַ געוויסע טאַקסע אָדער שטייער פאַר דורכגעהן אָדער דורכ־פאָהרען איהם.

toll'-collec'tor *n.* (טאָול'-קאָ-לעק'-טאָר) אַ שטייער־זאַמלער, אַ בעאַמטער וואָס מאַהנט אויף דעם שטייער פאַר אַ גע־וויסער פּריווילעגיע אָדער רעכט; אַ פאַר־ריכטונג צו פערצייכנען די צאָהל דורכ־געהער אָדער דורכפאָהרער פערביי אַ קרייץ־דרעהע [ז. ***turnstile***].

toll'-corn *n.* (טאָול'-קאָהרן) די מאָס תבואה וואָס אַ מילנער בעקומט פאַר מאָה־לען תבואה אין זיין מיהל.

toll'-dish *n.* (טאָול'-דיש) אַ מעסטעפּ, מיט וועלכען דער מילנער מעסט דעם טייל תבואה וואָס ער בעקומט פאַר מאָהלען איי־נעמס תבואה אין זיין מיהל.

toll'er *n.* (טאָול'-ער) אַ שטייער־זאַמלער, אַ בעאַמטער וואָס מאַהנט אויף שטייערען; אַזאַ יאַגד־הונד; איינער וואָס קלינגט אין אַ גלאָק.

toll'-free *a.* (טאָול'-פריע) צאָל־פריי; וואָס דאַרף ניט צאָהלען קיינע שטייערען.

toll'-gate *n.* (טאָול'-גייט) אַ צאָל־טויער [אַ ראָגאַטקע ביי וועלכער עס ווערט אָב־געצאָהלט די טאַקסע אָדער שטייער פאַר דורכפאָהרען אָדער דורכפיהרען עפּעס].

toll'-gath'erer *n.* (טאָול'-געטה'-ער-ער) ז. ***toll-collector***

toll'house *n.* (טאָול'-האַוס) אַ צאָל־הויז, דאָס הויז נעבען אַ ראָגאַטקע וואו מען צאָהלט אָב שטייערען.

toll'ing *n.* (טאָול'-אינג) דאָס קלינגען אין אַ גלאָק; די לאַנגזאַמע און מאָנאָטאָנע קלינגעריי פון אַ גלאָק [ווי פון אַ קירכען־גלאָק]; אַן אַרט פון צוציהען אָדער אַריינ־נאַרען דאָס רויב [ווי ביי אַ פויגעל־יאַגד אָדער ביים פאַנגען פיש].

toll'-man *n.* (טאָול'-מען) אַ מענש וואָס איז אָנגעשטעלט ביי אַ שלאַגבוים אָדער ראָגאַטקע; אַ צאָל־איינגעהמער.

tol-lol' *a.* (טאָל-לאָל') נישט־צימליך גוט; נישט־קשה'דיג.

tol-lol'ish *a.* (טאָל-לאָל'-איש) ערטרעג־ליך; נישט־קשה'דיג.

to'lo *n.* (טאָו'-לאָו) ז. ***koodoo***

Tol'tec *n.* (טאָל'-טעק) אַ טאָלטעק, איי־נער פון די טאָלטעקען [אַ פאָלק, וואָס האָט — לויט דער טראַדיציאָן — געהערשט אַמאָל אין מעקסיקאָ און איז שפּעטער בע־זיעגט געוואָרען פון די אַצטעקען].

tolu' *n.* (טאָ-ליו') [דער טאָלו־באַלזאַם] זאַפט פון דעם אַמעריקאַנישען טאָלו־בוים, וועלכער ווערט געברויכט אין מעדיצין און אין פּאַרפיומען].

tolu'ic *a.* (טאָ-ליו'-איק) געמאַכט פון טאָלו־באַלזאַם; וואָס איז שייך צו טאָלו־באַלזאַם. ז. ***tolu***

tolu'-tree *n.* (טאָ-ליו'-טריע) דער טאָלו־בוים אָדער דער טאָלו־באַלזאַם בוים [אַ זיד־אַמעריקאַנישער בוים, וועלכער גיט אַרויס דעם טאָלו־באַלזאַם]. ז. ***tolu***

tom *n.* (טאָם) אַן "ער", אַ זכר; אַ קאָטער; אַזאַ מאַשין צו וואַשען גאָלד־ערץ.

tom'ahawk *n. and v.* (טאָמ'-ע-האָק) אַ טאָמאַהאָק [אַ קריעגס־האַק ביי די אַמע־ריקאַנישע אינדיאַנער]; שלאָגען אָדער טויטען מיט אַ טאָמאַהאָק.

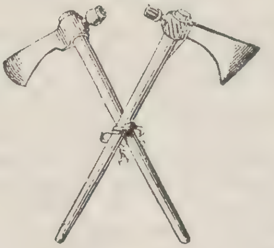

Tomahawks

tomal'ley *n.* (טאָ-מעל'-אי) קרעבס־לעבער [אַזאַ פעטער, ווייכער לעבער־עהנ־ליכער קערפּער־טייל פון אַ קרעבס אָדער ראַק].

tomal'line *n.* (טאָ-מעל'-אין) ז. ***tomalley***

tomal'ly *n.* (טאָ-מעל'-אי) ז. ***tomalley***

toman' *n.* (טאָ-מאַן') אַ טאָמאַן [אַזאַ פּערזישע מטבע אין ווערטה פון אַן אַמע־ריקאַנישען דאָלאַר און 76 סענטס].

toma'to *n.* (טאָ-מיי'-טאָו) אַ טאָמאַטאָ, אַ פּאָמידאָר, אַ פּאַטלאַזשאַן.

toma'to-plant *n.* (טאָ-מיי'-טאָו-פּלענט) די טאָמאַטען־פּלאַנצע [די פּלאַנצע, אויף וועלכער עס וואַקסען פּאָמידאָרען אָדער פּאַטלאַזשאַנעס].

Tomato-plant

toma'to-sauce *n.* (טאָ-מיי'-טאָו-סאָהס) טאָמאַטען־סאָוס, טאָמאַטען־זופּ.

toma'to-sphinx *n.* (טאָ-מיי'-טאָו-ספינקס) דער טאָמאַטען־אינזעקט [אַן אינ־זעקט, וועמענס לאַרווע אָדער ווערימלעך ערנעהרען זיך פון די בלעטער פון דער טאָמאַטען־פּלאַנצע].

toma'to-worm *n.* (טאָ-מיי'-טאָו-וואָירם) דער טאָמאַטען־וואָרים [די לאַר־ווע פון דעם טאָמאַטען־אינזעקט].
ז. ***tomato-sphinx***

tomaun' *n.* (טאָ-מאָהן') ז. ***toman***

tomb *n. and v.* (טוהם) אַ קבר; אַ קבר־געוועלב; אַ קברים־שטיבעל; אַ מאַוּ־זאָלעאָום, אַ קברים־דענקמאָל; אַ קעמערעל אין אַ קאַטוילישער קירך, וואו מען האַלט די ביינער פון הייליגע; דער טויט; בע־גראָבען, מקבר זיין.

tom'bac *n.* (טאָמ'-בעק) [אַזאַ טאָמבאַק מעטאַל געמישט פון קופּער און צינק].

tom'bak *n.* (טאָמ'-בעק) ז. ***tombac***

tomb'-bat *n.* (טוהמ'-בעט) די קברים־פלעדערמויז [אַזאַ פלעדערמויז וואָס האַלט זיך צווישען קברים].

tomb'-house *n.* (טוהמ'-האַוס) אַ קברים־

שטיבעל, א מאוזאלעאום, א קברים=דענקמאל.

tomb'less *a.* (טוהמ'-לעס) אהן א קבר, ניט בעערדיגט.

tom'boc *n.* (טאמ'-באק) א מין שפיעז, וואס ווערט געברויכט פון די איינוואהנער פון אינזעל יאווא.

tom'bola *n.* (טאמ'-בא-לא) א מין לאטעריי=שפיעל.

tom'boy *n.* (טאמ'-באי) א ווילדעס, צולאזענעם מיידעל.

Tombs *n.* (טוהמז) די טומז [א געפענגניס אין ניו יארק].

tomb'stone *n.* (טוהמ'-סטאון) א מצבה.

tom'-cat *n.* (טאמ'-קעט) א קאטער.

tom'cod *n.* (טאמ'-קאד) אזא קליינער עסבארער פיש.

tome *n.* (טאום) א טאם, א באנד, א בעזונדערער טייל פון א בוך.

tome'let *n.* (טאומ'-לעט) א קליינער באנד, א בענדעל. ז. *tome*

to'ment *n.* (טאו'-מענט) ז. *tomentum*

tomen'tose *a.* (טא-מענ'-טאוס) פילציג, קנוילינג [וועגען די הערעלעך אויף פלאנצען אדער אינזעקטען]; פוכיג, וואליג [וועגען געוויסע טיילען פון מארך].

tomen'tous *a.* (טא-מענ'-טאס) ז. *tomentose*

tomen'tum *n.* (טא-מענ'-טאם) פילציגקייט, קנויליגקייט, וואליגקייט [וועגען די הערעלעך פון פלאנצען און אינזעקטען אדער וועגען דעם אויסזעהן פון געוויסע טיילען פון מארך].

tom'fool' *n. and v.* (טאמ'-פוהל') א נאר; איינער וואס בעגעהט נארישקייטען; א מין פויגעל פון יאמאיקא [וועלכער זאגט אן רעגען מיט זיינע געשרייען. ז. *rain-bird*]; האנדלען נאריש, אבטהאן נארישקייטען.

tom'foo'lery *n.* (טאמ'-פוה'-לער-אי) נארישקייט; נארישע אדער לעכערליכע אויפפיהרונג; נארישקייטען, קלייניגקייטען.

to'mia *n.* (טאו'-מי-א) די ברעגען פון א פויגעל'ס שנאבעל. ז. *tomium*

to'min *n.* (טאו'-מין) א יואוועליר=געוויכט פון 12 גראן.

to'mium *n.* (טאו'-מי-אם) דער ברעג פון א פויגעל'ס שנאבעל.

tom'john *n.* (טאמ'-דזשאן) ז. *tonjon*

tom'my *n. and v.* (טאמ'-אי) ברויט; פראוויזיע, שפייזען; א קראם, פון וועלכער ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פראדוקטען אנשטאט געלד; דאס צאהלען ארבייטער ניט מיט געלד, נאר מיט פערשיעדענע פראדוקטען; א קאטער; אזא שרויף=געצייג; צווינגען ארבייטער צו נעהמען פאר זייער ארבייט פראוויזיע אנשטאט געלד; בעשווינדלען ארבייטער דורך דעם וואס מען צווינגט זיי צו נעהמען פאר זייער ארבייט פראוויזיע אנשטאט געלד.

tom'my-nod'dy *n.* (טאמ'-אי-נאד'-אי) ז. *tom-noddy*

tom'my-shop *n.* (טאמ'-אי-שאפ) א קראם, וואו ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פערשיעדענע פראדוקטען אנשטאט געלד.

tom'-nod'dy *n.* (טאמ'-נאד'-אי) א נאר, א דומקאפ; דער פאפוגאי=טויכער אדער דער ים=פאפוגאי [ז. *puffin*].

to-mor'row *adv. and n.* (טו-מאר'-או) מארגען; דער מארגען.

tomor'row *adv. and n.* (טו-מאר'-או) ז. *to-morrow*

tom'pion *n.* (טאמ'-פי-אן) א שטאפקע, א שטאפקע פון א קאנאנע.

Tom'-pi'per *n.* (טאמ'-פאי'-פער) א פייפער. ז. *piper*

tom'tit' *n.* (טאמ'-טיט') א קליין פויגעלע; אן אמייזע, א סיניצע [אזא פויגעלע. ז. *titmouse*].

tom'-tom *n. and v.* (טאמ'-טאם) אזא אינדישעם האנד=פייקעל; פויקען, פייקלען.

tom'-trot' *n.* (טאמ'-טראט') אזא צוקער=ווערק, אזא צוקערקע.

tom'-tur'key *n.* (טאמ'-טויר'-קי) אן אינדיק [אן "ער"].

ton *n.* (טאן) א טאן [א געוויכט פון 2000 אדער פון 2240 פונט; א מאס פון פערשיעדענער גרוים פאר פערשיעדענע געגענשטענדע, ווי למשל: 40 פוס פאר געהילץ, 20 בושעל פאר ווייץ; 40 קוביק=פוס פראכט=רוים אויף שיפען א. ז. וו.];

ton *n.* (טאן) די מאדע, דער הערשענדער טאן אדער מאדע; דער גוטער טאן, דער גוטער געשמאק.

to'nal *a.* (טאו'-נעל) וואס איז שייך צו טענער אדער טענער=הארמאניע; וואס איז שייך צו דער טאנען=סיסטעם אדער טאן=לייטונג.

tonal'ity *n.* (טא-נעל'-אי-טי) א טאנען=סיסטעם, טאן=לייטונג; אין מאלעריי — פערבינדונג פון פארבען, פארבען=הארמאניע.

to'nally *adv.* (טאו'-נעל-אי) אין בעצוג צו דער טאנען=סיסטעם אדער טאן=לייטונג; הארמאניש.

to'-name *n.* (טו'-ניים) א ביינאמען, א צונאמען.

tone *n. and v.* (טאון) 1. א טאן, א מוזיקאלישער קלאנג; א קלאנג; 2. אינטאנאציאן, דער טאן, דער כאראקטער פון אויסדרוק אדער פון דער שטימע; 3. א געמאכטער אדער געקינסטעלטער טאן אין רעדען; דאס אונטערזינגען [ביים רעדען אדער לייענען]; 4. אין מעדיצין — די שפאן=קראפט אדער די קרעפטיגקייט פון קערפער; געזונדהייט; 5. שטימונג, לוינע; 6. דער טאן, דער באנטאן; דער גוטער טאן; 7. דער כאראקטער, דער גייסט, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפט; 8. אין מאלעריי — דער פארבען=עפעקט; 9. פארבונג, שאטירונג; 10. אין גראמאטיק — דער אקצענט; 11. צוגעבען א געוויסען טאן; צוגעבען א געוויסען פארבען=עפעקט; אננעהמען א געוויסען טאן אדער פארבען=עפעקט; אין פאטאגראפיע — ענדערען ביים רעטושירען די פארבונג פון א בילד; 12. רעדען אין א געמאכטען טאן אדער מיט א געמאכטען אויסדרוק; אונטערזינגען [ביים רעדען אדער לייענען]; 13. הארמאנירען [אין קלאנגען אדער פארבען]; אנשטעלען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

2. The **tone** in which she spoke became low and timid. 3. Every appearance of sing-song and **tone** must be avoided in reading poetry. 6. His presence gave **tone** to the gathering. 7. The debate was conducted in a light **tone**. 9. The marble is of a brilliant **tone**.

tone'-col'or *n.* (טאונ'-קאל'-אר) דער טעמבר, די קלאנג=שאטירונג. ז. *timbre*

toned *a.* (טאונד) 1. וואס האט א געוויסען טאן [געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער]; 2. אנגעצויגען, שטארק; 3. לייכט קאלירט, מיט א לייכטער שאטירונג; 4. אין פאטאגראפיע — פערבעסערט דעם קאליר דורך כעמישע שטאפען.

1. He spoke in a high-**toned** voice. 2. His mind was quite as firmly **toned** at eighty as at forty.

tone'-deaf'ness *n.* (טאונ'-דעפ'-נעס) מוזיקאלישע טויבקייט [אונפעהיגקייט צו הערען מוזיקאלישע קלאנגען].

tone down (טאון דאון) אנשטעלען א נידריגערען טאן; מאכען וועניגער העל [די פארב אין מאלעריי]; מאכען מילדער אדער שוואכער.

tone'less *a.* (טאונ'-לעס) אהן א טאן, אהן א קאליר, אהן אן אקצענט, ניט בעטאנט, אהן אן אויסדרוק, אהן אן אינטאנאציאן.

tone'lessness *n.* (טאונ'-לעס-נעס) טאנלאזיגקייט, קאלירלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין אקצענט, דאס זיין אהן אן אויסדרוק.

tone'-mas'ter *n.* (טאונ'-מעס'-טער) א טאן=קינסטלער; א פעהיגער, געניטער מוזיק=פערפאסער.

tone'-meas'urer *n.* (טאונ'-מעזש'-אור-ער) א מאנאכארד. ז. *monochord*

tone'-pain'ting *n.* (טאונ'-פיינ'-טינג) קלאנגען=מאלעריי, דאס ארויסרופען אדער שאפען פארשטעלונגען און בילדער מיט דער הילף פון מוזיקאלישע קלאנגען.

to'ner *n.* (טאו'-נער) איינער אדער עטוואס וואס גיט א טאן אדער שאטירונג.

tone'-rela'tionship *n.* (טאונ'-רי-ליי'-שאנ-שיפ) אין מוזיק — טאן=פערהעלטניס, טאן=הארמאניע.

tone'-syl'lable *n.* (טאונ'-סיל'-עבל) די טאן=זילבע, די בעטאנטע זילבע, די ווארט=זילבע וואס האט אויף זיך דעם אקצענט.

tone up (טאון אפ) העכערען דעם טאן; העכערען, פערשטארקערען.

tong *n. and v.* (טאהנג) א צוואנג, א צוועננגעל; א הילצערנער געשטעל, אין וועלכען עס ווערט איינגעפאסט א דימענט ביים שלייפען; אננעהמען, האלטען אדער אנכאפען מיט א צוואנג.

ton'ga *n.* (טאנ'-גא) אין אסט=אינדיען — אזא לייכטעם וועגעל אויף צוויי רעדער.

Ton'ga bean (טאנ'-גא ביען) ז. *Tonka bean*

tong'er *n.* (טאהנג'-ער) איינער וואס כאפט אויסטערס מיט אזא צוואנגען=אינסטרומענט. ז. *oyster-tongs*

tong'ing *n.* (טאהנג'-אינג) דאס כאפען אויסטערס מיט אזא צוואנגען=אינסטרומענט. ז. *oyster-tongs*

tong'man *n.* (טאהנג'-מען) ז. *tonger*

tongs *n.* (טאהנגז) צוואנגען, א צוואנג, א צוועננגעל.

tongs'man *n.* (טאהנגז'-מען) ז. *tonger*

tongue *n. and v.* (טאנג) א צונג; צונג [אלס שפייז]; שפראך; דאס רעדען; פלוידעריי; רייד, הוילע רייד [אהן טהאטען], פוסטע דבורים; א שטימע, א קול; א שפראך, א פאלק; א צינגעל [פון א גלאק, פון א שלאס, פון א וואג, פון א ספראנדזשקע א. ד. ג.]; עטוואס וואס איז ענליך אין אויסזעהן צו א צונג אדער צינגעל, עטוואס וואס שטארצט ארויס [ווי למשל: דער מונד=שטיק פון א בלאז=אינסטרומענט, דאס צינגעל פון א שוך, דער דישעל פון א וואגען, א שמאלער פאס וואסער אדער יבשה, א צאפען אין א ברעט צום איינפאסען אין דער אויסהוילונג פון אן אנדער ברעט א. ז. וו.]; שילטען, זידלען, אויסרעדען, מאכען פארווירפע; רעדען, אויסדריקען אין ווערטער; פלוידערען; בענוצען דעם צונג ביים שפיעלען אויף א בלאז=אינסטרומענט; ארויסשטארצען [ווי א צונג אדער צינגעל].

tongue'-and-groove' joint (טאנג'-

ענד־גרוהוו' דזשאינט) א פעראייניגונג פון צוויי ברעטער אזוי אז א צאפען פון איין ברעט זאל זיך איינפאסען אין אן איינקארבונג פון אן אנדער ברעט.

tongue'-bit *n.* (טאנג'־ביט) אזא צוים־אייזענדעל פאר פערד וואס לאזען זיך ניט קאנטראלירען דורך א געוועהנליכען צוים־אייזענדעל.

tongue'-bone *n.* (טאנג'־באון) דער צונג־ביין.

tongue'-chain *n.* (טאנג'־טשיין) א קייט ביים ענד פון א דישעל פון א וואגען.

tongue'-compress'or *n.* (טאנג'־קאמ־פרעס'־אר) א צונג־אראבדריקער [א דאנטיסטישער אינסטרומענט אראבצודריקען דעם צונג].

tongued *a.* (טאנגד) וואס האט א צונג, שפראך אדער קול; וואס האט א צינגעל אדער אן ארויסשטארצונג. ז. *tongue*.

tongue'-depress'or *n.* (טאנג'־די־פרעס'־אר) א צונג־אראבדריקער [אן אינסטרומענט אראבצודריקען דעם צונג ביי מעדיצינישע אונטערזוכונגען פון מויל אדער האלז].

tongue'-dough'ty *a.* (טאנג'־דאו'־טי) פלוידעריש, פלוידערענד.

tongue'-fence *n.* (טאנג'־פענס) א צונג־געפעכט, א דעבאטע, א וכוח.

tongue'-fish *n.* (טאנג'־פיש) דער צונג־פיש [אזא פלאטשיגער פיש].

tongue'-grass *n.* (טאנג'־גרעס) פעפער־גראז. ז. *peppergrass*.

tongue'-hol'der *n.* (טאנג'־האול'־דער) ז. *tongue-compressor*.

tongue'-hound *n.* (טאנג'־האונד) איינער פון די קוואר־שטיקער צווישען וועלכע, און אין וועלכע עס בעפעסטיגט זיך דער דישעל פון א וואגען.

tongue'-lash'ing *n.* (טאנג'־לעש'־אינג) דאס שילטען אדער זידלען.

tongue'less *a.* (טאנג'־לעס) אהן א צונג, אהן א לשון, אהן א שפראך.

tongue'let *n.* (טאנג'־לעט) א צינגעל; אזא צינגעל־פערמיגער ווארים.

tongue'-shaped *a.* (טאנג'־שייפט) צונג־פערמיג, ווי א צונג.

tongue'-spat'ula *n.* (טאנג'־ספעט־יו־לא) א צונג־אראבדריקער [אן אינסטרומענט צום אראבדריקען דעם צונג ביי מעדיצינישע אונטערזוכונגען פון מויל און האלז אדער ביים פעררייכטען און רייסען צייהן].

tongue'ster *n.* (טאנג'־סטער) א פלוידערזאק.

tongue'-test *n.* (טאנג'־טעסט) א צונג־פראבע [די מעטאדע אבצופראבירען אויב עס געפינט זיך אן עלעקטרישער שטראם אין א באטעריע אדער אין א באטעריע־קרייז דורך דעם וואס מען לעגט צו די ענדען פון די דראטען צום שפיץ צונג].

tongue'-tie *n. and v.* (טאנג'־טאי) אין מעדיצין — א שווערע בעוועגונג פון צונג, א קורצע צונג; רויבען די רעדע־פעהיגקייט, מאכען שפראכלאז.

tongue'-tied *a.* (טאנג'־טאיד) וואס האט א קורצע צונג, וואס רעדט מיט שוועריגקייט; מיט א געבונדענער צונג, שטאמלענד.

tongue'-val'iant *a.* (טאנג'־וועל'־יענט) מויל־העלדיש, וואס איז א העלד בלויז מיט'ן מויל.

tongue'-war'rior *n.* (טאנג'־וואהר'־יער) א מויל־העלד, איינער וואס איז א העלד בלויז מיט'ן מויל.

tongue'-work *n.* (טאנג'־הוואירק) ריידעריי, פלוידעריי.

tongue'y *a.* (טאנג'־אי) בערעדעוודיג; פלאפלעריש.

tongu'ing *n.* (טאנג'־אינג) אן ארויסשטארצונג [ווי א צונג]; דאס געברויכען די צונג ביים שפיעלען אויף בלאז־אינסטרומענטען.

tongu'ing and groo'ving (טאנג'־אינג ענד גרוה'־ווינג) דאס פעראייניגען ברעטער אזוי, אז דער צאפען פון איין ברעט זאל ארייננקומען אין אן אויסהוילונג פון א צווייטער.

tongu'y *a.* (טאנג'־אי) ז. *tonguey*.

ton'ic *a. and n.* (טאנ'־איק) שטארקענד; טאניש, וואס איז שייך צו טענער אדער קלאנגען; וואס איז שייך צום גרונד־טאן; א שטארקונגס־מיטעל; דער גרונד־טאן אין מוזיק.

ton'ically *adv.* (טאנ'־אי־קעל־אי) טאניש, אין בעצוג צו טענער; אין מעדיצין — דויערענד, אהן אויפהער [ווי למשל, וועגען ספאזמען אדער קראמפף].

ton'ic chord (טאנ'־איק קאהרד) א גרונד־אקארד, אן אקארד פון דעם גרונד־טאן.

tonic'ity *n.* (טא־ניס'־אי־טי) דאס זיין טאניש; די שפאן־קראפט פון קערפער, קרעפטיגקייט, געזונדקייט.

ton'ic sol'-fa (טאנ'־איק סאול'־פא) א סיסטעם פון בעצייכנען טענער דורך בוכשטאבען און גראמאטישע צייכענס [ווי למשל, די נאטע "דא" דורך א *d*, "רע" דורך *r* א. ז. וו.].

to-night' *adv. and n.* (טו־נאיט) היינט ביי נאכט, היינט אין אבענד; היינטיגער אבענד, קומענדער אבענד, היינטיגע נאכט.

tonight' *n. and adv.* (טו־נאיט) ז. *to-night*.

to'ning *n.* (טאו'־נינג) דאס צוגעבען א געוויסען טאן אדער א געוויסען פארבען־עפעקט; דאס ענדערען ביים רעטושירען די פארבונג פון א פאטאגראפישען בילד; דאס ענדערען די פארב פון א בילד דורך כעמישע שטאפען; דאס ריידען אין א געמאכטען טאן, דאס אונטערזינגען; הארמאנירונג; אנשטעלונג [פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

ton'ish *a.* (טאנ'־איש) מאדיש.

ton'ishness *n.* (טאנ'־איש־נעס) מאדישקייט.

ton'jon *n.* (טאנ'־דזשאן) אזא אפענער טראג־שטוהל אין אינדיען וואס ווערט געטראגען אויף א שטאנג פון פיער טרעגער.

Ton'ka bean (טאנ'־קא ביען) א טאנקא־באב [אזא אראמאטישער מאנדעל־פערמיגער באב וואס וואקסט אין גוויאנא, ווענעזועלא].

ton'nage *n. and v.* (טאנ'־עדזש) דער טאנען־געהאלט אדער די טאנען־לאדונג פון א שיף; די משא אדער די לאסט פון א שיף; די משא אויסגעדריקט אין טאנען, וואס א שיף קען פיהרען; די שיפען פון א האפען אדער פון א לאנד געמאסטען לויט זייער טאנען־געהאלט [ד. ה. וויפיעל טאן משא זיי קענען ארייננעהמען]; פראכט־געלד אדער פראכט־אבצאהל לויט דעם טאנען־געהאלט פון שיף; האבען א טאנען־געהאלט אדער טאנען־לאדונג; ארויפלעגען א שיף־פראכט שטייער. ז. *ton*.

ton'nage-du'ty *n.* (טאנ'־עדזש־דיו'־טי) פראכט־שטייער, פראכט־אבצאהל פון א שיף לויט דער טאנען־לאדונג.

ton'nage tax (טאנ'־עדזש טעקס) א שטייער וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף שיפען לויט זייער טאנען־לאדונג.

tonneau' *a. and n.* (טאנ־או') עהנליך צו א פאס אדער טון [וועגען אן אויטאמאביל]; א פאס־עהנליכער אויטאמאביל־וואגען.

ton'ner *n.* (טאנ'־ער) א שיף לויט איהר טאנען־לאדונג.
The schooner was a 2000 tonner.

Tonnerre' *n.* (טא־נעהר') טאנער, אזא רויטער וויין.

ton'nish *a.* (טאנ'־איש) ז. *tonish*.

ton'nishness *n.* (טאנ'־איש־נעס) ז. *tonishness*.

tonom'eter *n.* (טא־נאמ'־ע־טער) אין מוזיק — א טאנאמעטער, א טאן־מעסטער, א שטים־גאפעל, א קאמערטאן.

Tonquin' bean (טאנ־קין' ביען) ז. *Tonka bean*.

ton'sil *n.* (טאנ'־סיל) א האלז־מאנדעל.

tonsil'la *n.* (טאן־סיל'־א) ז. *tonsil*.

ton'sillar *a.* (טאנ'־סי־לאר) וואס איז שייך צו די מאנדלען [אין האלז].

ton'sillary *a.* (טאנ'־סי־לע־רי) ז. *tonsillar*.

tonsillit'ic *a.* (טאן־סי־ליט'־איק) וואס איז שייך צו די מאנדלען [אין האלז]; וואס ליידט פון מאנדלען־ענטצינדונג.

tonsilli'tis *n.* (טאן־סי־לאי'־טיס) מאנדלען־ענטצינדונג.

tonsil'lotome *n.* (טאן־סיל'־א־טאום) א כירורגישער אינסטרומענט אויסצושניידען די מאנדלען פון האלז.

tonsillot'omy *n.* (טאן־סי־לאט'־א־מי) דאס אויסשניידען די מאנדלען אין האלז.

ton'sor *n.* (טאנ'־סאר) א בארביר, א צירולניק, א גאלער, א ראזירער.

tonso'rial *a.* (טאן־סאו'־רי־על) וואס איז שייך צו א בארביר אדער צירולניק.

ton'sure *n. and v.* (טאנ'־שור) דאס שערען אדער גאלען די האר פון קאפ; שערונג, דאס זיין געשארען; דאס אויסשערען אדער אויסגאלען די האר פון קאפ ביי א קאנדידאט אויף א קאטוילישען גלח אדער מאנאך; דער איינטריט אדער די אויפנאהמע אלס גלח אדער מאנאך; די טאנזור, דער נאקעטער אויסגעגאלטער אדער אויסגעשארענער פלאץ אויף דעם קאפ פון א קאטוילישען גלח אדער מאנאך; שערען אדער גאלען די האר פון קאפ [בעזאנדערס וועגען א קאטוילישען גלח].

ton'sured *a.* (טאנ'־שורד) געשארען, געגאלט; וואס האט די טאנזור [וועגען א גלח אדער מאנאך]. ז. *tonsure*.

tontine' *n. and a.* (טאנ־טין') א טאנטינע, אן ארט געגענזייטיגע פערזיכערונג, וואו די צינזען און דיווידענדען וואס בעלאנגען צו פערזאנען וועלכע האבען ביי־געטראגען צו אן אנלייהע [הלואה], געהען איבער נאך זייער טויט ניט צו זייערע יורשים נאר צו די איבערגעבליבענע מיטגליעדער פון דער געזעלשאפט [דער פלאן פון דער טאנטינע איז ווי פאלגט: א געוויסע צאהל פערזאנען לעגען צונויף א געוויסע סומע געלד פאר אן אנלייהע מיט דעם תנאי, אז די דיווידענדען אדער די רענטע, וואס זיי וועט ברייננגען, זאל געטיילט ווערען בלויז צווישען די מיטגליעדער, וואס זיינען ביים לעבען, אהן דעם רעכט פון פערערבונג. ווען די צאהל פערזאנען איז אנפאנגס, למשל, געווען 100, און 50 פון זיי זיינען אויסגעשטארבען, ווערען די איינגאהמען געטיילט בלויז צווישען די 50 איבערלעבענדע; ווען פון די 50 זיינען ווייטער

אויסגעשטארבענע 25, דאן טיילט מען די איינגאהמען בלויז צווישען די איבערגע=בליבענע 25 און אזוי ווייטער ביז עס בלייבט דער לעצטער, וועלכער נעהמט די גאנצע סומע און נאך זיין טויט הערט די טאנטינע אויף צו עקזיסטירען]; וואס איז שייך צו א טאנטינע, וואס ענטהאלט דעם פרינציפ פון א טאנטינע.

to'ny *n. and a.* (טאו'-ני) א גולם, א נאר, א שוטה; זעהר עלעגאנט, פון די "הויכע פענסטער", גרויסארטיג.

too *adv.* (טוה) צו, צו פיעל; אויך.

took (טוק) גענומען. ז. *take*

tool *n. and v.* (טוהל) א געצייג, א ווערקצייג; א געוועהר; איינער וואס ווערט אויסגענוצט פון א צווייטען אלס א ווערק=צייג; א פערציערונג אדער ארנאמענט וואס ווערט אבגעדריקט אויף די טאוולען פון ביכער מיט די שטעמפלען פון אן איינ=בינדער; ארבייטען אדער בעארבייטען מיט געצייג; בעציערען אדער בעפוצען א בוך מיט געוויסע איינבינדערישע געצייג; אנטרייבען א געשפאן; פאהרען.

tool'-car *n.* (טוהל'-קאר) א ווערקצייג=וואגאן [אזא וואגאן אין וועלכען עס ווערט געפיהרט די נויטיגע געצייג צורעכט צו מאכען די אייזענבאהן=ליניע].

tool'-chest *n.* (טוהל'-טשעסט) א ווערק=צייג=קאסטען.

tooled edg'es (טוהלד עדזש'-ען) בע=ציערטע ברעגען אדער ראנדען פון א בוך [דורך דעם אבדרוק פון שטעמפלען].

too'ler *n.* (טוה'-לער) א שטיין=מייסעל, שטיין=דלאט [ארומצוהאקען גלאט א שטיין].

tool'-hol'der *n.* (טוהל'-האול'-דער) א גריף אדער הענטעל פון א געצייג.

too'ling *n.* (טוה'-לינג) דאס ארבייטען אדער בעארבייטען מיט געצייג.

tool'-ma'ker *n.* (טוהל'-מיי'-קער) א געצייג=מאכער, אן אינסטרומענטען=מאכער.

tool'-mark *n.* (טוהל'-מארק) א צייכען, וואס בלייבט אויף א געגענשטאנד פון די געצייג, מיט וועלכע ער איז בעארבייט געווארען.

tool'-mar'king *n.* (טוהל'-מאר'-קינג) דאס מאכען צייכענס אדער נעמען אין שטאלענע געצייג [דאס ארט וואו דער צייכען דארף געמאכט ווערען, ווערט בע=דעקט מיט א דינעם שיכט חלב אדער וואקס וואו עס ווערט איינגעקריצט דער צייכען אדער דער נאמען און נאכהער ווערט די איינקריצונג בעגאסען מיט סאלפעטער=זוי=ערע].

toom *a. and n.* (טוהם) לעדיג; א לע=דיגער פלאץ, וואו מען שיט ארוים מיסט אדער אבפאל.

too man'y (טוה מעג'-אי) 1. צו פיעל; 2. צו שטארק; צו מעכטיג; פיעל פעהיגער.
2. They are **too many** for us.

toom'ly *adv.* (טוהמ'-לי) לעדיגליך, פוסט.

too much for one (טוה מאטש פאר הוואן) צו שטארק אדער צו גרויס פאר איינעם אלס א גלייכען.

toon *n.* (טוהן) דער אראמאטישער צעדער=טאנענבוים [אזא גרויסער בוים וואס וואקסט אין אסט=אינדיען. זיין האלץ איז פון ציגעל=רויטען קאליר].

too'na *n.* (טוה'-נא) ז. *toon*

too'roo *n.* (טוה'-רוה) [זעהר די טורו א הויכע אמעריקאנישע פאלמע מיט א שטארקען האלץ, פון וועלכען מען מאכט ביליארד=שטעקענס, שפאציער=שטעקלעך א. ד. ג.].

toot *v. and n.* (טוהט) טוטען, בלאזען מיט א הארן; טרובען, טרומייטען, פייפען מיט א פייפעל; ארויסלאזען א קלאנג ווי פון א טרומייט, טרובע אדער פייפעל; א בלאז ווי פון א הארן, טרומייט אדער טרו=בע; א הוליאנקע; א פוילער, נישטיגער מענש.

too'ter *n.* (טוה'-טער) איינער וואס בלאזט אין א טרומייט, טרובע אדער הארן; א בלאז=אינסטרומענט [ווי א טרו=מייט, א טרובע א. ד. ג.].

tooth *n. and v.* (טוהטה) א צאהן; עט=וואס איז עהנליך צו א צאהן [ווי א צאהן פון א זעג, פון א קאם, פון א ראד א. ד. ג.], עטוואס ארויסגעשטארצטעס און שפי=ציגעס; א צאק פון א בלאט; א געשמאק; פערזוכען, א ביס טהאן; בעזארגען מיט צייהנער, פערצאהנען, איינשניידען צייה=נער; איינגרייפען איינע אין די אנדערע ווי צאהן=רעדער; מאכען געצאקט.

tooth'ache *n.* (טוהטה'-אייק) צאהן=וועהטאג, צאהן=שמערצען.

tooth'ache-grass *n.* (טוהטה'-אייק-גרעס) אזא הויכעס גראז אין די פעראיי=ניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

tooth'ache-tree *n.* (טוהטה'-אייק-טריע) דער צאהן=וועה בוים [אזא שטע=כיגער בוים].

tooth and nail (טוהטה ענד נייל) מיט אלע קרעפטען.

tooth'-brush *n.* (טוהטה'-בראש) א צאהן=בערשטעל.

tooth'-car'penter *n.* (טוהטה'-קאר'-פענ-טער) א דענטיסט, א צאהן=דאקטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

tooth'-draw'ing *n.* (טוהטה'-דראה'-אינג) דאס ארויסציהען א צאהן, דאס ריי=סען צייהנער.

toothed *a.* (טוהטהט) מיט צייהנער; געצייהנט; געצאקט; מיט שפיצען, מיט שטאכעלען.

tooth'edge *n.* (טוהטה'-עדזש) דאס אונ=אנגענעהמע געפיהל, וואס מען שפירט אין די צייהנער פון עסען זויערע זאכען אדער ביים הערען א גרילצענדען קלאנג.

tooth'ful *a.* (טוהטה'-פול) געשמאק.

too thin (טוה טהין) צו דין, צו דורכ=זיכטיג, צו שוואך צו מאכען א ווירקונג אויף אימעצען אדער צו איבערצייגען.

too'thing *n.* (טוה'-טהינג) ציגעל אדער שטייגער, וואס מען לאזט זייערע שפי=צען ארויסגעשטארצט פון ענד פון וואנד, כדי צו קענען צומויערען עטוואס שפעטער, ווען עס וועט זיין נויטיג.

too'thing-plane *n.* (טוה'-טהינג-פליין) א געצאקטער הובעל.

tooth'-key *n.* (טוהטה'-קיע) א צאהן=שליסעל [אזא שליסעל=פערמיגער אינסטרו=מענט, וואס דענטיסטען פלעגען אמאל בע=נוצען צום ארויסציהען צייהנער].

tooth'less *a.* (טוהטה'-לעס) אהן צייהנער.

tooth'let *n.* (טוהטה'-לעט) א צייהנדעל; א קליינע ארויסשטארצונג ווי א קליין צייהנדעל.

tooth'leted *a.* (טוהטה'-לעט-עד) וואס האט קלייניקע ארויסשטארצונגען אדער שפיצען [וועגען בלעטער].

tooth'-like *a.* (טוהטה'-לאיק) עהנליך צו א צאהן.

tooth'-paste *n.* (טוהטה'-פייסט) צאהן=פאסטע [אזא טייגיגע מאסע געמאכט פון צאהן=פולווער צו רייניגען די צייהנער].

tooth'pick *n. and a.* (טהוטה'-פיק) א צאהן=שטעכער; אזא פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדי=שען ים; עהנליך צו א צאהן=שטעכער.

tooth'picker *n.* (טוהטה'-פיק-ער) איינער אדער עטוואס וואס רייניגט די צייהנער פון די שטיקלעך שפייז וואס בלייבט צווישען זיי פון עסען; א צאהן=שטעכער.

tooth'-plug'ger *n.* (טוהטה'-פלאג'-ער) א דענטיסטישער אינסטרומענט צו פילען אדער פלאמבירען צייהנער.

tooth'-pow'der *n.* (טוהטה'-פאו'-דער) צאהן=פולווער [א פולווער אדער פראשעק צו רייניגען די צייהנער].

tooth'-pulp *n.* (טוהטה'-פאלפ) די צאהן=פולפע [דער אויבערשטער טייל פון נערוו, וואס פילט אוים דעם אינוועניגסטען טייל פון צאהן].

tooth'-rash *n.* (טוהטה'-רעש) ז. *strophulus*

tooth'-shell *n.* (טוהטה'-שעל) א צאהן=שנעקע [אזא שנעקע וואס איז עהנליך צו א לאנגען צאהן].

tooth'some *a.* (טוהטה'-סאם) געשמאק.

tooth'somely *adv.* (טוהטה'-סאם-לי) מיט געשמאק, אויף א געשמאקהאפטען אופן.

tooth'someness *n.* (טוהטה'-סאם-נעס) געשמאקקייט.

tooth'wort *n.* (טוהטה'-הוואירט) די שופען=ווארצעל אדער צאהן=ווארצעל [אזא פלאנצע וואס האט צאהן=עהנליכע שופען].

tooth'-wound *n.* (טוהטה'-הוואונד) א וואוגד וואס קומט פון א ביס פון א חיה.

too'thy *a.* (טוה'-טהי) וואס האט צייה=נער, פול מיט צייהנער; געשמאק.

too'tle *v.* (טוהטל) זאנפט בלאזען אויף א פלייט.

too too (טוה טוה) זעהר און זעהר, איבער און איבער; אויסערארדענטליך.

too'-too *adv. and a.* (טוה'-טוה) ז. *too too*

toot'-plant *n.* (טוהט'-פלענט) אזא גיפ=טיגע פלאנצע אין ניי=זעעלאנד וואס האט לאנגע פיער=קאנטיגע צווייגען און גרויסע בלעטער.

top *n., a. and v.* (טאפ) דער שפיץ, דער אויבען; דער אויבערשטער טייל; די אויבערשטע זייט; די אויבערפלעכע; דער קאפ; דער שפיץ פון קאפ; א טשוב [פון האר אדער פעדערען]; דער העכסטער אדער ערשטער אין ראנג; דער פארנעהמ=סטער; דער העכסטער גראד; דער העכ=סטער זארט; דער אויבער=דעק פון א וואג=גען אדער קארעט; אזא דריידעל אדער גאר וואס דרעהט זיך, ווען ער ווערט אנ=געצויגען מיט פאדים אדער שטריקעל; א פלאטפארם ארום דעם שפיץ פון דעם ניד=ריגען מאסט אויף א שיף; וואס איז אן דער שפיצע; וואס איז דער העכסטער אדער דער פארנעהמסטער; ארויפשטייגען אין דער הויך; דערגרייכען דעם שפיץ; אי=בערשטייגען, איבערטרעפען; איבעריאגען; נעהמען די אויבערהאנד; אריבערשטייגען, אריבערשפרינגען; בעדעקען דעם שפיץ אדער דעם אויבען; בעקרוינען; ארויפ=שטעלען א שפיץ; אראבשניידען אדער אראבהאקען דעם שפיץ; זיין אויף א גע=וויסער הויך; ארונטערפאלען מיט'ן קאפ אראב, פאלען קאפ איבער; הענגען [אויף גנבים=שפראך].

to'parch *n.* (טאו'-פארק) א טאפארך, א הערשער פון א בעצירק אדער פון א קליינער געגענד.

topar'chia *n.* (טא-פאר'-קי-א) ז. *toparchy*

to'parchy *n.* (טאו'-פאר-קי) א טאפאר=

כיע, א בעצירק אדער קליינע געגענד וואס ווערט רעגיערט פון א טאפארך. ז. *toparch*.

top′-ar′mor *n.* (טאפ′-אר′-מאר) די פארענטשע אדער גראטע פון דער פלאטפארם פון דעם נידריגען מאסט פון א שיף.

to′paz *n.* (טאו′-פעז) א טאפאז [אזא עדעלשטיין, מייסטענס פון געלבען קאליר, אויך פון בלויליכען און גרינליכען קאליר. ז. איל. אונטער "*Gems*"]; אזא גרויסער קאליברי-פויגעל מיט גלאנציגע פעדערען.

topaz′olite *n.* (טא-פעז′-א-לאיט) טאפאזאליט, גראנאט-שטיין פון געלבען אדער אליוו-גרינעם קאליר.

top′-beam *n.* (טאפ′-ביעם) א קווערבאלקען פון א הויז.

top′-boot *n.* (טאפ′-בוהט) א שטולפען-שטיוועל [א שטיוועל וואס דער אויבערשטער טייל פון דער כאלעווע איז אריבערגעבויגען אדער האט אן אויפשלאג ווי א מאנזשעט]; א שטיוועל מיט א לאנגער כאלעווע.

top′-boo′ted *a.* (טאפ′-בוה′-טעד) וואס טראגט שטולפען-שטיוועל.

top′-coat *n.* (טאפ′-קאוט) אן אויבער-מאנטעל.

top cov′er (טאפ קאוו′-ער) דער אויבערשטער טאוועל פון א בוך.

top′-drain *v.* (טאפ′-דריין) טרוקען מאכען די אויבערפלעכע פון לאנד.

top′-drai′ning *n.* (טאפ′-דריי′-נינג) דאס טרוקען מאכען די אויבערפלעכע פון לאנד.

top′-dress *v.* (טאפ′-דרעס) בעמיסטיגען לאנד בלויז פון אויבען [ניט אריינאקערען דאס מיסט אין דער ערד].

top′-dress′ing *n.* (טאפ′-דרעס′-אינג) דאס בעמיסטיגען לאנד בלויז פון אויבען [ניט אריינאקערענדיג דאס מיסט אין דער ערד].

tope *v. and n.* (טאופ) זויפען, טרינקען, שכור′ען; דער שווינס-האי, דער ים-חזיר [אזא פיש]; אזא בודיסטישער מאנומענט אין אינדיען, וואס האט די פארם פון א דאם [ז. איל.].

Tope

topee′ *n.* (טאו-פיע′) א הוט, א צילינדער-הוט; א היטעל.

to′per *n.* (טאו′-פער) א טרינקער, א שכור.

top′gallant *a. and n.* (טאפ′-געל-ענט) וואס איז איבער דעם צווייטען מאסט פון דעק און אונטער דעם אויבערשטען זעגעל [וועגען א מאסט-בוים אדער זעגעל]; דער זעגעל אדער דער מאסט וואס איז איבער דעם צווייטען מאסט פון דעק; דער העכסטער מאסט; א הויכער טייל אדער פלאץ, די טיילען פון שיף-דעק, וועלכע זיינען העכער ווי די אנדערע.

top′gallant mast (טאפ′-געל-ענט מעסט) דער סאמע העכסטער מאסט.

toph *n.* (טאף) ז. *tophus*.

top′-ham′per *n.* (טאפ′-העמ′-פער) א וועלכע עס איז אוננויטיגע משא אדער געוויכט אויף דעם דעק פון א שיף; שטריק, פעסלעך, זעגלען א. ד. ג. וואס זיינען אנגעווארפען אויף דעם דעק פון א שיף; די לייכטע אויבערשטע זעגלען און שטריק פון א שיף.

top′-ham′pered *n.* (טאפ′-העמ′-פערד) וואס האט צופיעל געוויכט אויף′ן דעק [וועגען א שיף].

top′-heav′iness *n.* (טאפ′-העוו′-אי-נעס) דאס זיין בעלאדען צופיעל פון אויבען.

top′-heav′y *a.* (טאפ′-העוו′-אי) שווערער פון אויבען אלס פון אונטען; וואס איז פון אויבען צופיעל בעלאסטעט; ניט פראפארציאנעל; וואס קען אומפאלען; וואס קען קיין תקומה ניט האבען; בעטרונקען, שכור.

To′phet *n.* (טאו′-פעט) תפת, דער גיהנם, די העל.

to′phus *n.* (טאו′-פאס) אזא קאלכיגער שטאף, וואס וואקסט אן אויף די געלענקפלעכען און ארום די צייהנער ביי די וואס ליידען פון גיכט [פאדאגרא].

topi′ *n.* (טאו-פיע′) ז. *topee*.

to′piary *a.* (טאו′-פי-ע-רי) ארומגעשניטען די צווייגען פון בוימלעך אויף אזא אופן, אז זיי זאלען בילדען פערשיעדענע פיגורען [ווי דאס ווערט געטהאן אין גארטענס אדער אויף די הויפען פון הייזער].

to′piary work (טאו′-פי-ע-רי הווארק) דאס ארומשניידען די צווייגען פון בוימלעך אין פערשיעדענע פארמען און פיגורען.

top′ic *n. and a.* (טאפ′-איק) א טעמא, אן ענין; דאס וואס ווערט געזאגט בדרך כלל, אן ארגומענט וואס קען געברויכט ווערען פאר פערשיעדענע פעלע; געוויסע בעטראכטונגען פון וועלכע מען קען ציהען וואהרשיינליכע ארגומענטען; אן ערטליכעס אדער לאקאלעס הייל-מיטעל; ערטליך.

top′ical *a.* (טאפ′-אי-קעל) ערטליך; וואס ווערט אנגעווענדעט בלויז פאר א געוויסען טייל פון קערפער [וועגען מעדיצינען]; וואס איז בדרך כלל, וואס איז וואהרשיינליך אדער מעגליך; ווי אן ארגומענט; וואס איז שייך צו א טעמא אדער אן ענין; וואס האט צו טהאן מיט ארטיגע אנגעלעגענהייטען.

top′ically *adv.* (טאפ′-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו א טעמא אדער ענין; אין בעצוג צו אן ארט אדער געגענשטאנד; ערטליך.

top′ic of the day (טאפ′-איק אוו טהי דיי) די טעמא פון טאג, דער געשפרעך פון טאג.

top′knot *n.* (טאפ′-נאט) א קאפ-שלייף, א קאפ-באנד; א טשוב.

top′knotted *a.* (טאפ′-נאט-עד) בעפוצט מיט שלייפען אדער קאפ-בענדער.

top′-lan′tern *n.* (טאפ′-לענ′-טערן) א גרויסע לאנטערנע אין דער הויך פון א פלאג-שיף.

top′less *a.* (טאפ′-לעס) אהן א שפיץ; אונענדליך הויך.

top′-light *n.* (טאפ′-לאיט) א בעלייכטונג אויף דעם שפיץ פון א שיף.

top′-li′ning *n.* (טאפ′-לאי′-נינג) דער אונטערשלאג פון דער הינטערשטער זייט פון דעם אויבערשטען זעגעל.

top′loftical *a.* (טאפ′-לאהפ-טי-קעל) ז. *toplofty*.

top′loftiness *n.* (טאפ′-לאהפ-טי-נעס) דאס האבען א הויכען שפיץ; דאס זיין באמבאסטיש אדער אויפגעבלאזען.

top′lofty *a.* (טאפ′-לאהפ-טי) וואס האט א הויכען שפיץ; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען, פול מיט פרעטענזיעס.

top′man *n.* (טאפ′-מען) דער זעגער וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; א מאטראז וואס שטעהט אויף דער וואך אדער טהוט זיין דיענסט אויבען אויף דער שיף; א האנדעלס-שיף.

top′mast *n.* (טאפ′-מעסט) דער צווייטער מאסט פון דעק.

top′most *a.* (טאפ′-מאוסט) וואס איז דער אויבערשטער אדער דער העכסטער.

top notch (טאפ נאטש) די העכסטע מדרגה, די העכסטע שטופע, דער העכסטער גראד.

top′-notch′er *n.* (טאפ′-נאטש′-ער) דאס אויבערשטע פון שטייסעל, דאס אויבערשטע פון כריין [איינער אדער עטוואס וואס שטעהט אויף דער העכסטער שטופע אדער מדרגה].

top off (טאפ אף) ארויסענדיגען, פערענדיגען.

top of the tree (טאפ אוו טהי טריע) די העכסטע שטופע, די העכסטע מדרגה.

topog′rapher *n.* (טא-פאג′-רע-פער) א טאפאגראף, אן ארט-בעשרייבער, איינער וואס בעשרייבט גענוי און אויספיהרליך א בעשטימטען ארט, ווי א שטאדט, א געגענד א. ז. וו.

topograph′ic *a.* (טאפ-א-גרעפ′-איק) טאפאגראפיש, וואס געהערט צו ארט-בעשרייבונג, וואס איז שייך צו טאפאגראפיע [ז. *topography*].

topograph′ical *a.* (טאפ-א-גרעפ′-אי-קעל) ז. *topographic*.

topograph′ically *adv.* (טאפ-א-גרעפ′-אי-קעל-אי) אויף א טאפאגראפישען אופן, לויט טאפאגראפיע. ז. *topography*.

topograph′ic recon′naissance (טאפ-א-גרעפ′-איק רי-קאנ′-אי-סענס) אן אויבערפלעכליכע אדער ניט קיין גענויע טאפאגראפישע אויפנאהמע פון א געגענד.

topog′raphist *n.* (טא-פאג′-רע-פיסט) ז. *topographer*.

topog′raphy *n.* (טא-פאג′-רע-פי) טאפאגראפיע, אן אויספיהרליכע און גענויע בעשרייבונג פון א געוויסען ארט, ווי פון א שטאדט, א געגענד א. ז. וו.; דאס פערצייכנענען אויף א קארטע אדער מאפע אלע איינצעלהייטען און פיזישע אייגענטימליכקייטען פון א געגענד; די פיזישע אייגענשאפטען אדער אייגענטימליכקייטען, וועלכע כאראקטעריזירען א געגענד; אין זאאלאגיע — די בעשרייבונג פון דעם אויסזעהן פון פערשיעדענע טיילען פון א בעשעפעניש אין איהר אויסערליכען אויסזעהן אין אלגעמיין; אין אנאטאמיע — די אויפצייכנונג אויף א קארטע פון′ם אויסזעהן פון קערפער מיט דער בעצייכנונג פון די ערטער, אין וועלכע די איינצעלנע גליעדער געפינען זיך.

topol′ogy *n.* (טא-פאל′-א-דזשי) טאפאלאגיע, די מעטאדע צו פערשטארקען דעם זכרון דורך פערבינדען אין געדאנק די זאכען, וועלכע מען דארף געדענקען, מיט א געוויסען בעוואוסטען פלאץ.

top one′s part (טאפ הוואנז פארט) אבטהאן ווי נויטיג זיין חלק ארבייט.

topon′omy *n.* (טא-פאנ′-א-מי) טאפאנאמיע, א רעיסטער פון אלע ערטער-נעמען פון א בעשטימטער געגענד.

top′ophone *n.* (טאפ′-א-פאון) אן אינ-

סטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג פון וואנען א קלאנגט קומט.

top'per *n.* (טאפּ'-ער) דער אדער דאס וואס בעדעקט; דאס וואס ליעגט פון אויבען; דער אויבערשטער טייל אדער די אויבערשטע שיכט פון עפּעס; עפּעס איבערטרעפליכעס, אויסערגעוועהנליכעס; א זעץ איבער'ן קאפּ; דאס שטיקעל וואס בלייבט פון אן אויסגערויכערטען ציגאר; דער טאבאק וואס בלייבט אויף'ן דעק פון אן אויסגערויכערטער ליולקע.

top'ping *a.* and *n.* (טאפּ'-אינג) עמינענט, הויך, ערהאבען, זעהר פּראמינענט, אויסגעצייכענט; הויכמוטיג, איבערמוטיג; מיט פּרעטענזיעס, פּרעך, חוצפּה'דיג; איינער וואס נעהמט אראב דאס אויבערשטע; דאס אבשניידען די אויבערשטע צווייגען פון א בוים; דער אויבערשטער טייל פון עפּעס; דער פאדערשטער האר-לאק אדער פעדערען-טשוב [ווי דער טשוב פון א פויגעל, די טשופּרינע פון א פערד א. ד. ג.]; דער עק פון א קינסטליך געמאכטער פליעג, וואס ווערט בענוצט ביים פאנגען פיש.

top'ping-lift *n.* (טאפּ'-אינג-ליפט) אויף א זעגעל-שיף — א שטריק אונטערצוהאלטען אדער אויפצוהויבען דעם קווער-שטאנג פון דעם ביזאן-זעגעל [דער אונטערשטער שרעגער זעגעל פון דער הינטערשטער מאסט].

top'pings *n.* (טאפּ'-אינגז) די אבגעשניטענע אויבערשטע טיילען [ווי די אבגעשניטענע צווייגען פון א בוים].

top'ple *v.* (טאפּל) פאלען, אומפאלען; פאלען מיט דעם קאפּ אראב; אראבהענגען אזוי, עס זאל אויסווייזען ווי עס פאלט; אומווארפען, נידערשטירצען.

top'-proud *a.* (טאפּ'-פּראוד) זעהר שטאלץ.

top'sail *n.* (טאפּ'-סייל) דער פיער-קאנטיגער זעגעל וואס איז איבער דעם הויפּט-זעגעל פון מאסט.

tops'-and-bot'toms *n.* (טאפּס'-ענד-באט'-אמז) צוויבאק.

top'-saw *n.* (טאפּ'-סאה) די אויבערשטע פון די צוויי רונדע זעגען, וועלכע ארבייטען צוזאמען אין א זעג-מיהל.

top'-saw'yer *n.* (טאפּ'-סאה'-יער) דער זעגער וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; איינער וואס שטעהט אויף א העכערער שטופע אלס אנדערע; אן אויבערהאר, א העכערער; א פּראמינענטע אדער וויכטיגע פּערזאן.

top'-shaped *a.* (טאפּ'-שייפּט) קרייזעל-פערמיג, וואס האט די פארם פון א קאנישען דריידעל.

top'-shell *n.* (טאפּ'-שעל) א קאנישער מושעל.

top side (טאפּ סאיד) דער אויבערשטער טאוועל פון א בוך.

top'side *n.* (טאפּ'-סאיד) די אויבערשטע זייט, דער אויבערשטער טייל.

top'sides *n.* (טאפּ'-סאידז) דאס אויבערווערק פון א שיף [דער טייל פון א שיף וואס איז איבער דעם וואסער].

tops'man *n.* (טאפּס'-מען) אן אויבער-פיה-טרייבער, אן אויפזעהער איבער פאסטוכער; דער זעגער, וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; א מאטראז, וואס שטעהט אויף דער וואך אדער טהוט זיין דיענסט אויבען אויף דער שיף.

top'-soil *n.* (טאפּ'-סאיל) די אויבערשטע פלעכע פון ערד-באדען.

top'-soi'ling *n.* (טאפּ'-סאי'-לינג) דאס אראבגראבען די אויבערשטע פלעכע פון דעם ערד-באדען.

top'-stone *n.* (טאפּ'-סטאון) דער אויבערשטער שטיין; איינער פון די עדעלשטיינער אין א כראנאמעטער פון א שיף.

topsytur'vily *adv.* (טאפּ-סי-טויר'-ווי-לי) קאפּויר, מיט'ן קאפּ אראב.

topsytur'viness *n.* (טאפּ-סי-טויר'-ווי-נעס) אומקעהרונג, אומגעקעהרטקייט, קאפּויריגקייט.

topsytur'vy *adv., a., n.* and *v.* (טאפּ-סי-טויר'-ווי) קאפּויר, מיט'ן קאפּ אראב, איבערגעקעהרט; צודרעהט, צופּלאנטערט, צומישט, כאאטיש; א צומישעניש, א כאאס, א תהו ובהו; מאכען קאפּויר, איבערקעהרען מיט'ן קאפּ אראב, צודרעהן, צופּלאנטערען.

topsytur'vydom *n.* (טאפּ-סי-טויר'-ווי-דאם) א תהו ובהו, אן איבערקעהרעניש, א צומישעניש.

topsyturvyfica'tion *n.* (טאפּ-סי-טויר-ווי-פי-קיי'-שאן) א פערדרעהעניש, אן איבערקעהרונג, א צומישעניש; קאפּויריגקייט.

topsytur'vyfy *v.* (טאפּ-סי-טויר'-ווי-פאי) איבערקעהרען מיט'ן קאפּ אראב, איבערדרעהען.

top'-tim'ber *n.* (טאפּ'-טימ'-בער) איינער פון די אויבערשטע באלקענס אויף דער זייט פון א שיף.

top'-tool *n.* (טאפּ'-טוהל) אזא שמיעד-געצייג וואס איז עהנליך צו א דלאט.

top up (טאפּ אפּ) ז. *top off*.

toque *n.* (טאוק) א קליין פרויען-היטעלע אהן א ראנד; דאס הויכע, קאנישע היטעל, וואס עס פלעגט אמאל טראגען דער דאזש [דער הויפּט מאגיסטראט] פון ווענעדיג; אזא שווארץ סאמעטען היטעלע, וואס מען פלעגט אמאל טראגען אין פראנקרייך.

tor *n.* (טאהר) א בערגעל; אן ארויסגעשטארצטער פעלז.

to'rah *n.* (טאו'-רא) די תורה; דער חומש.

to'ran *n.* (טאו'-רען) אין בודיסטישער ארכיטעקטור — דער טויער וואס פיהרט אין אן ארומגעצאמטען הייליגען פּלאץ.

tor'banite *n.* (טאהר'-בען-איט) אזא זארט שטיין-קויהלען.

torch *n.* and *v.* (טאהרטש) א פאקעל; אן אויל-לעמפּעל אויף א הויכען שטעקען; פאנגען פיש ביי נאכט מיט דער הילף פון א פאקעל; אין שטוקאטורעווען א הויז — אנפילען די שפּאלטען צווישען די ציגעל מיט קאלך און האר.

torch'-bear'er *n.* (טאהרטש'-בעהר'-ער) א פאקעל-טרעגער, א ליכט-טרעגער.

torch'-dance *n.* (טאהרטש'-דענס) דער פאקעל-טאנץ, א טאנץ מיט פאקעלען אין די הענד.

tor'cher *n.* (טאהר'-טשער) א בעלייכטער, איינער וואס בעלייכטעט; איינער וואס פאנגט פיש ביי נאכט ביי דעם שיין פון א פאקעל.

torchère' *n.* (טאהר-שעהר') א גרויסער קונסטפאל-געמאכטער לייכטער.

torch'-fish'ing *n.* (טאהרטש'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש ביי נאכט ביי דעם שיין פון א פאקעל.

tor'ching *n.* (טאהר'-טשינג) ז. *torch-fishing*.

torch'less *a.* (טאהרטש'-לעס) אהן א פאקעל; ניט בעלייכטעט.

torch'-light *n.* (טאהרטש'-לאיט) דאס פאקעל-ליכט.

tor'chon pa'per (טאהר'-שאן פּיי'-פּער) א שארסטיגעס פּאפּיער, וואס ווערט געברויכט אין אקווארעל-מאלעריי.

torch'-race *n.* (טאהרטש'-רייס) אין אלט-גריכענלאנד — א וועט-לויף מיט פאקעלען אין די הענד, וואו עס פלעגט געווינען דער יעניגער, וועלכער פלעגט דער ערשטער קומען צום פּונקט און זיין פאקעל פלעגט נאך האלטען אין ברענען.

torch'-staff *n.* (טאהרטש'-סטעף) דאס שטעקעל פון א פאקעל.

torch'-this'tle *n.* (טאהרטש'-טהיס'ל) א מין קאקטוס-פלאנצע, וועמעס שטענגעל פלעגט דיענען ביי די אינדיאנער פאר פאקעלען.

torch'-wood *n.* (טאהרטש'-הוואוד) האלץ, פון וועלכען מען מאכט פאקעלען; א מין צענטראל-אמעריקאנער בוים.

torch'wort *n.* (טאהרטש'-הוואירט) ז. *mullein*.

tor'cular *n.* (טאהר'-קיו-לאר) אזא כירורגישער אינסטרומענט צו פערהאלטען א בלוט-פלוס.

tore *n.* (טאור) אין ארכיטעקטור — דער אונטערשטער האלב-רונדער געזימס פון א זייל; אין געאמעטריע — די פלעכע אדער דער קערפּער וואס בעקומט זיך, ווען א קרייז אדער עליפּסע דרעהט זיך ארום איהר אקס.

tore (טאור) צוריסען. ז. *tear*.

toreador' *n.* (טאר-ע-ע-דאהר') אין שפּאניען — א טארעאדאר, אן אקסען-פעכטער [דער וואס טרעט ארויס געגען א צורייצטען אקס אין א שפּאנישען צירק און שטעכט איהם].

toreumatog'raphy *n.* (טא-רוה-מע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון פּארצייטיגע קונסט-ארבייט אין מעטאל.

toreumatol'ogy *n.* (טא-רוה-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פּארצייטיגע קונסט-ארבייט אין מעטאל.

toreu'tes *n.* (טא-רוה'-טיז) אין אלט-גריכענלאנד און רוים — א קינסטלער אין מעטאל-ארבייט.

toreu'tic *a.* (טא-רוה'-טיק) אין פּארצייטיגער מעטאל-ארבייט — איינגעגראווירט, איינגעקריצט; געמאכט בולט.

toreu'tics *n.* (טא-רוה'-טיקס) די קונסט פון איינגראווירען אדער איינקריצען פיגורען אין מעטאל.

torfa'ceous *a.* (טאהר-פיי'-שיאס) וואס וואקסט אין זומפּען אדער אין מאך [וועגען געוויסע פלאנצען].

Torins' *n.* (טאו-רען') א מין פראנצויזישער רויטער וויין.

torment' *v.* (טאהר-מענט') פּייניגען, מאטערען, אנטהאן יסורים.

tor'ment *n.* (טאהר'-מענט) פּייניגונג, פּיין, מאטערניש, יסורים; א פּייניגונגס-אינסטרומענט; א מיטעל אנצוטהאן יסורים.

tormen'ted *a.* (טאהר-מענ'-טעד) געמאטערט, געפּייניגט; פערקרימט, מיט א פערדארבענעם געשטאלט.

tormen'ter *n.* (טאהר-מענ'-טער) ז. *tormentor*.

tor'mentful *a.* (טאהר'-מענט-פול) וואס פעראורזאכט גרויסע יסורים.

tor'mentil *n.* (טאהר'-מענ-טיל) דער טארמענטיל-ווארצעל [א גראז-ארטיגע פלאנצע מיט העל-געלבע בליהונגען. ענטהאלט אין זיך א פארבענדען רויטען שטאף. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

tormen'tingly *adv.* (טאהר-מענ'-טינג-

לי) פעראורזאכענדיג יסורים, פייניגענדיג.

tormen'tingness *n.* (טאהר-מענ'-טינג-נעס) דאס זיין פייניגענד; פייניגונג.

tormen'tor *n.* (טאהר-מענ'-טאר) א פייניגער, א קאט, א תליון; איינער אדער עפעס וואס פערשאפט יסורים; אזא בארנע אויף רעדער וואס ווערט בענוצט צו בראנעווען א הארטען בארען.

tormen'tress *n.* (טאהר-מענ'-טרעס) א פייניגערין; איינע וואס טהוט אן יסורים.

tormen'tum *n.* (טאהר-מענ'-טאם) א פארצייטיגע קריעגס=מאשין, א מין קאטאפולטע [ז. *catapult*]; א קליינער הארמאט; א דריידעל [א קינדערשעס שפיעלצייג]; אין מעדיצין — א קראנקהייט אין בויך וואו איין טייל פון די געדערים גליטשט זיך אריין אין אן אנדער טייל.

tor'mina *n.* (טאהר'-מי-נא) קאליק [אזא שטארקער קראמפף אין די געדערים].

tor'minal *a.* (טאהר'-מי-נעל) ז. *torminous*.

tor'minous *a.* (טאהר'-מי-נאס) וואס האט דעם כאראקטער פון קאליק [א שמערצליכער קראמפף אין די געדערים].

torn (טאורן) צוריסען, צופליקט. ז. *tear*.

tornad'ic *a.* (טאהר-נעד'-איק) וואס איז שייך צו א שטורם=ווינד.

torna'do *n.* (טאהר-ניי'-דאו) א טארנאדא, א שטורם=ווינד, א פלעצליכער שטורם=ווינד.

tor'niquet *n.* (טאהר'-ני-קעט) ז. *tourniquet*.

toroi'dal *a.* (טא-ראי'-דעל) וואס האט די פארם פון אן אנקער=רינג.

tor'op *n.* (טאהר'-אפ) ז. *torup*.

to'rose *a.* (טאו'-ראוס) — אין באטאניק אויפגעשוואלען ערטערווייז; ווי מיט קניפלעך [וועגען די שטענגלעך פון געוויסע פלאנצען].

toros'ity *n.* (טא-ראס'-אי-טי) דאס זיין ערטערווייז אויפגעשוואלען; דאס זיין ווי מיט קניפלעך אדער מוסקולען.

to'rous *a.* (טאו'-ראס) ז. *torose*.

torpe'do *n. and v.* (טאהר-פי'-דאו) אן עלעקטרישער פיש [ז. *electric fish*]; א טארפעדא, א מינע וואס ווערט ארויסגעלאזען אונטער'ן וואסער אויפצורייסען דעם שונא'ס קריעגס=שיף [ז. איל.]; אטאקירען מיט א טארפעדא; עקספלאדירען א מינע אונטער'ן וואסער.

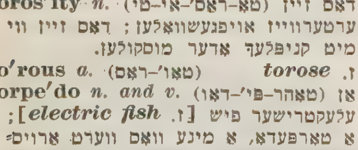

Torpedo

torpe'do-an'chor *n.* (טאהר-פי'-דאו-ענ'-קאר) אן אנקער, וואס האלט די טארפעדא [ז. *torpedo*] אין א געוויסער ריכטונג אונטער'ן וואסער.

torpe'do-boat *n.* (טאהר-פי'-דאו-באוט) די טארפעדא=שיף [אזא קליינע קריעגס=שיף, פון וועלכער עס ווערען ארויסגעלאזען די טארפעדאס. ז. *torpedo*].

torpe'do-boat destroy'er (טאהר-פי'-דאו-באוט דעס-טראי'-ער) א טארפעדא=צושטערער [אזא זעהר שנעלע מיליטערישע שיף, געבויט אויף דער ארט פון א טארפעדא=שיף, איז בעשטימט צו פערניכטען דעם שונא'ס טארפעדא=שיפען].

torpe'do-catch'er *n.* (טאהר-פי'-דאו-קעטש'-ער) א טארפעדא=פאנגער [אזא זעהר שנעלע מיליטערישע שיף, וואס איז בעשטימט צו פאנגען דעם שונא'ס טארפעדא=שיפען].

torpe'do-of'ficer *n.* (טאהר-פי'-דאו-אפ'-אי-סער) אן אפיציער אויף א קריעגס=שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די טארפעדען.

torpe'do-school *n.* (טאהר-פי'-דאו-סקוהל) א מיליטערישע שול צו לערנען אפיציערען און סאלדאטען דעם געבוי און די בענוצונג פון טארפעדען. ז. *torpedo*.

tor'pid *a. and n.* (טאהר'-פיד) בעטויבט, פערשטארט, אונעמפפינדליך; פויל, אונטהעטיג, טעמפ; וואס איז שייך צו די טארפידען אדער וועט=לויף פון שיפען אין אקספארדער אוניווערזיטעט; א שיפעל פון צווייטען קלאס, וואס ווערט בענוצט אין שיפען=וועט=קאמפף צווישען אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד; א רודערער פון אזא שיף.

torpid'ity *n.* (טאהר-פיד'-אי-טי) בעטויבטקייט; טעמפקייט, אונטהעטיגקייט; אונעמפפינדליכקייט; אפאטיע; פערשלאפענקייט.

tor'pidly *adv.* (טאהר'-פיד-לי) אויף א טעמפען אדער אפאטישען שטייגער; זייענדיג פערשלאפען אדער אונטהעטיג.

tor'pidness *n.* (טאהר'-פיד-נעס) ז. *torpidity*.

tor'pids *n.* (טאהר'-פידז) די טארפידען, דער וועט=לויף פון שיפען אין אקספארדער אוניווערזיטעט.

tor'pify *v.* (טאהר'-פי-פאי) בעטויבען, פערשטארען, מאכען אונעמפפינדליך.

tor'pitude *n.* (טאהר'-פי-טיוד) ז. *torpidity*.

tor'por *n.* (טאהר'-פאר) פאלשטענדיגע בעטויבונג, אונעמפפינדליכקייט; פערשלאפענקייט, אונטהעטיגקייט, אפאטיע.

torporif'ic *a.* (טאהר-פא-ריפ'-איק) בעטויבענד, וואס בעטויבט אדער מאכט טעמפ.

tor'quate *a.* (טאהר'-קהווייט) אין זאאלאגיע — מיט א רינג פון פעדערען אדער האר ארום דעם האלז.

tor'quated *a.* (טאהר'-קהוויי-טעד) ז. *torquate*.

torque *n.* (טאהרק) א מין האלזבאנד פון שטייפען צוזאמענגעדרעהטען דראט [א מין ציערונג ביי די פארצייטיגע גאלען און גערמאנען].

torqued *a.* (טאהרקט) געפלאכטען, צוזאמענגעדרעהט ווי דראט.

torreador' *n.* (טאר-ע-ע-דאהר') ז. *toreador*.

torrefac'tion *n.* (טאר-אי-פעק'-שאן) דאס בראטען, בראטונג, ברענונג.

tor'refy *v.* (טאר'-אי-פאי) בראטען, ברענען; טריקענען אויף'ן פייער.

Tor'rens sys'tem (טאר'-ענס סיס'-טעם) דאס סיסטעם צו רעגיסטרירען און צו בעשטעטיגען דורך דער רעגיערונג דאס רעכט אויף לאנד=איינענטום, וואס איז איינגעפיהרט געווארען פון ראבערט טארענס אין דרום=אויסטראליען און איז שפעטער אנגענומען געווארען אין אנדערע ענגלישע קאלאניעס, ווי אויך אין איינינע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דאס לאנד=בעזיץ ווערט צושטערט אונטערזוכט, בעשריבען און רעגיסטרירט פון א ספעציעלען בעאמטען און דער אייגענטימער בעקומט דאן אן אפיציעלען דאקומענט וואס גאראנטירט זיין רעכט אויף דעם לאנד. דיעזעלבע רעכטס=גאראנטיע בעקומט אויך די פערזאן וואס קויפט, דינגט אדער לייהט געלד אויף דעם לאנד].

tor'rent *n.* (טאר'-ענט) א שטארקער שטראם וואסער, א וואסערפאל, א קאסקאד; א מבול אדער שטראם פון ווערטער.

tor'rent-bow *n.* (טאר'-ענט-באו) א רעגענבויגען.

torren'tial *a.* (טא-רענ'-שעל) וואס איז שייך צו א שטראם; וואס גיסט ווי א שטראם; וואס בעקומט זיך פון אדער דורך א שטראם; פליסענד, שיטענד [מיט ווערטער].

torren'tially *adv.* (טא-רענ'-שעל-אי) פליסענדיג; ווי מיט א שטארקען שטראם.

tor'rentine *a.* (טאר'-ענ-טין) ז. *torrential*.

Torricel'lian *a.* (טאר-אי-סעל'-אי-ען) וואס איז שייך צום איטאליענישען פיזיקער טאריטשעלי [געב. 1608, געשט. 1647], וועלכער האט ערפונדען דעם באראמעטער און האט געמאכט אנדערע ענטדעקונגען אין דער פיזיק.

tor'rid *a.* (טאר'-איד) ברענענד, הייס [ספעציעל וועגען יענע ערד=טיילען, וואו עס איז זעהר הייס]; סמאליענדיג, בראטענדיג.

torrid'ity *n.* (טא-ריד'-אי-טי) הייסקייט, ברענענדיגקייט.

tor'ridness *n.* (טאר'-איד-נעס) ז. *torridity*.

tor'rid zone (טאר'-איד זאון) אין געאגראפיע — די הייסע זאנע [דער קרייז ארום דער ערד צווישען די טראפיקען, וואו עס איז געוועהנליך זעהר הייס].

tor'rify *v.* (טאר'-אי-פאי) ז. *torrefy*.

tor'rock *n.* (טאר'-אק) אזא מעווע אדער טשאיקע [א ים=פויגעל].

torsade' *n.* (טאהר-סייד') א זייל וואס איז געדרעהט ווי א ספיראל; א געדרעהטער שטריק.

tor'sal *n. and a.* (טאהר'-סעל) עפעס וואס שטעלט מיט זיך פאר א צוזאמענגעדרעהטע אדער צונויפגעראלטע זאך; איינער פון די שטעהענדע באלקענס אדער סלופעס אין א וואנד; וואס איז שייך צו א זאך וואס וויקעלט זיך פאנאנדער.

torse *n.* (טאהרס) א צוזאמענגעדרעהטע שנור; אין מאטעמאטיק — דאס, וואס וויקעלט זיך פאנאנדער אין א פלעכע; דער טארס, א רומפ פון א סטאטוע [דער קערפער פון א סטאטוע אהן דעם קאפ און אהן די הענד און פיס].

tor'sel *n.* (טאהר'-סעל) עפעס וואס האט א צונויפגעדרעהטע פארם; א געדרעהטע פערציערונג אדער ארנאמענט; א קלעצעל אדער ברעטעל אין א וואנד אויף וועלכען עס לעגט זיך ארויף דער ענד פון א באלקען.

torsibil'ity *n.* (טאהר-סי-ביל'-אי-טי) דאס קענען געדרעהט אדער צונויפגעדרעהט ווערען.

tor'sion *n.* (טאהר'-שאן) דרעהונג, ווינדונג; דאס דרעהען.

tor'sional *a.* (טאהר'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דרעהונג אדער ווינדונג.

tor'sionally *adv.* (טאהר'-שאנ-על-אי) דורך דרעהונג; בנוגע צו דרעהונג.

tor'sionless *a.* (טאהר'-שאנ-לעס) אהן דרעהונג.

tor'sive *a.* (טאהר'-סיוו) אין באטאניק — געדרעהט אין א ספיראלער פארם.

torsk *n.* (טאהרסק) [אזא דארש=פיש, וואס געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום שאטלאנד. ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז אין געזאלצענעם און געטריקענטען צושטאנד].

tor'so *n.* (טאהר'-סאו) דער טארס, דער רומפ פון א סטאטוע [דער קערפער פון א סטאטוע אהן דעם קאפ, הענד און פיס].

tort *n.* (טאהרט) א שאדען, א היזק; אן אונרעכט.

tort'-fea'sor *n.* (טאהרט'-פיע'-זאר) אין יוריספרודענץ — דער וואס מאכט אן א שאדען אדער היזק; דער וואס טהוט אן אונרעכט.

torticol'lar *a.* (טאהר-טי-קאל'-אר) מיט אן אויסגעדרעהטען האלז; וואס ליידעט פון האלז=פערשטארונג [ווען דער קאפ איז אנגעבויגען אן א זייט און עס איז שווער איהם אומצודרעהען].

torticol'lis *n.* (טאהר-טי-קאל'-איס) האלז=פערשטארונג, האלז=פערשטייפונג [א קרענקליכער צושטאנד, ווען דער קאפ איז אנגעבויגען אן א זייט און עס איז שווער איהם צו קעהרען].

tor'tile *a.* (טאהר'-טיל) צונויפגעדרעהט; אויסגעבויגען, איינגעבויגען; אין באטאניק — אויסגעדרעהט ווי א שטריק.

tortil'ity *n.* (טאהר-טיל'-אי-טי) געדרעהטקייט, דאס זיין געדרעהט.

tor'tious *a.* (טאהר'-שאס) שעדליך; שעדיגענד; וואס האט דעם כאראקטער פון א שאדען אדער היזק.

tor'tiously *adv.* (טאהר'-שאס-לי) אויף א שעדיגענדען אופן.

tor'tive *a.* (טאהר'-טיוו) צוזאמענגעדרעהט [ווי א שטריק].

tor'toise *n.* (טאהר'-טיס) א טשערעפאכע, א שילדקראט [ז. *turtle*]; א בעוועגליכער דאך [ווי דער אלט=רוימישער שטורם=דאך. ז. *testudo*].

tor'toise-shell *n. and a.* (טאהר'-טיס-שעל) טשערעפאכע=ביין, דער ביינינער שילד אדער שופ פון געוויסע טשערעפאכעס; א קאץ מיט שווארצע און געלבע פלעקען; א זומער=פויגעלע וואס האט דעם קאליר פון טשערעפאכע=ביין; געמאכט פון טשערעפאכע=ביין.

tor'tulous *a.* (טאהר'-טשו-לאס) געדרעהט, צוזאמענגעדרעהט [ווי א שטריק אדער שנור].

tortuos'ity *n.* (טאהר-טשו-אס'-אי-טי) געדרעהטקייט, געשלענגעלטקייט.

tor'tuous *a.* (טאהר'-טשו-אס) געדרעהט; געשלענגעלט; פערדארבען [מאראליש].

tor'tuously *adv.* (טאהר'-טשו-אס-לי) אויף א געדרעהטען אדער געשלענגעלטען אופן.

tor'tuousness *n.* (טאהר'-טשו-אס-נעס) ז. *tortuosity*.

tor'turable *a.* (טאהר'-טשור-עבל) וואס קען געפייניגט ווערען.

tor'turableness *n.* (טאהר'-טשור-עבל-נעס) דאס קענען געפייניגט ווערען.

tor'ture *n. and v.* (טאהר'-טשור) פייניגונג, קוועלונג; יסורים, געברענטע לייד; פייניגען, אנטהאן יסורים.

tor'turer *n.* (טאהר'-טשור-ער) א פייניגער, איינער וואס טהוט אן יסורים.

tor'turing *a.* (טאהר'-טשור-אינג) פייניגענד, קוועלענד.

tor'turingly *adv.* (טאהר'-טשור-אינג-לי) אויף א פייניגענדען, קוועלענדען שטייגער.

tor'turous *a.* (טאהר'-טשור-אס) פייניגענד, קוועלענד; וואס טהוט אן יסורים.

Tor'ula *n.* (טאר'-או-לא) דער מין מיקראסקאפישע שוועמלעך וואס רופען ארויס געהרונג אדער אירונג [ווי פון ביער, וויין א. ד. ג.].

tor'ula *n.* (טאר'-או-לא) אין באטאניק — א קליינער בלומען=באדען [ז. *torus*]; אין ביאלאגיע — א קייט פון ספערישע אדער קוגעל=פערמיגע באקטעריען [ווי א שנור פערל].

tor'uliform *a.* (טאר'-או-לי-פארם) ז. *moniliform*.

tor'uloid *a.* (טאר'-או-לאיד) וואס איז שייך צו דעם מין מיקראסקאפישע שוועמלעך, וועלכע רופען ארויס געהרונג אדער איהרונג.

tor'ulose *a.* (טאר'-או-לאוס) אין באטאניק — קנאטיג, קניפעלדיג [וועגען די שטענגלעך פון געוויסע פלאנצען].

tor'ulous *a.* (טאר'-או-לאס) ז. *torulose*.

tor'up *n.* (טאהר'-אפ) א מין נארד=אמעריקאנישע גרויסע טשערעפאכע אדער שילדקראט.

to'rus *n.* (טאו'-ראס) אין ארכיטעקטור — דער אונטערשטער האלב=רונדער געזימס פון א זייל; אין באטאניק — דער בלומען=באדען [דער טייל פון א פלאנצע, אויף וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א בלום]; אין אנאטאמיע — א גלאטע פעררונדעטע און לאנגע ארויסשטארצונג [ווי פון א מוסקול].

To'ry *n. and a.* (טאו'-רי) א טארי, א מיטגליעד פון דער קאנסערוואטיווער פארטיי אין ענגלאנד; אין דער אמעריקאנער געשיכטע — אן אנהענגער פון דער ענגלישער רעגיערונג אין די אמעריקאנער קאלאניעס אין דער צייט פון דער רעוואלוציאן געגען ענגלאנד; א קאנסערוואטאר, א מאנארכיסט; וואס איז שייך צו א טארי.

to'ryism *n.* (טאו'-רי-איזם) טאריאיזם, די פרינציפען אדער מעטאדען פון די טארים. ז. *Tory*.

tos'ca *n.* (טאס'-קא) א מין ווייכער קאלך=שטיין פון דרום=אמעריקא.

toss *v. and n.* (טאס) ווארפען, שליידערען; א ווארף טהאן אין דער הויך, א שנאל טהאן, שנעלען; אומווארפען היין און צוריק, פאנאנדערשאקלען, טרייסלען; ברענגען אין אויפרעגונג, שטארק בעאונרוהיגען; שנעל אבטהאן עפעס; האסטיג אריינגיסען [א טרונק בראנפען]; זיך טרייסלען, זיך שאקלען; זיך ווארפען היין און הער, אריבערגעהן פון איין געגענשטאנד אויף א צווייטען [ווי אין א געשפרעך אדער ויכוח]; א ווארף, א שטויס, א שליידער, א טרייסעל; א שנעלער שאקעל מיט'ן קאפ; אן אויפרוהר, אן אויפרעגונג.

tos'sel *n.* (טאס'-על) ז. *torsel*.

toss'er *n.* (טאס'-ער) א ווארפער, א שליידערער.

tos'sicated *a.* (טאס'-אי-קיי-טעד) ז. *tosticated*.

toss'ily *adv.* (טאס'-אי-לי) מאכענדיג מיט'ן קאפ [אלס אן אויסדרוק פון גלייכגילטיגקייט אדער פעראכטונג].

toss'ing *n.* (טאס'-אינג) דאס טרייסלען, דאס אומווארפען היין און הער.

toss off (טאס אף) אויסטרינקען ביז'ן העק; אבשטופען [די צייט].

toss'-pot *n.* (טאס'-פאט) א טרינקער, א זויפער, א שכור.

toss up (טאס אפ) שנעל צוגרייטען [צום קאכען]; ווארפען אין דער הויך [א מטבע], שפיעלען אין קאפ און אדלער [מיט מטבעות].

toss'-up *n.* (טאס'-אפ) דאס ווארפען אין דער הויך א מטבע [ביים שפיעלען אין קאפ און אדלער]; א גלייכער שאנס צו געווינען.

toss'y *a.* (טאס'-אי) שאקלענד מיט'ן קאפ [אלס אויסדרוק פון גלייכגילטיגקייט אדער פעראכטונג].

tost (טאסט) געווארפען, געשליידערט, געשטויסען א. ז. וו. ז. *toss*.

tos'ticated *a.* (טאס'-טי-קיי-טעד) בעזויפען, שכור.

to'sy *a.* (טאו'-זי) וואליג, פון וואל; ווייך.

tot *n. and v.* (טאט) א קליין קינד; די גאנצע סומע, די גאנצע מאסע; א חבור, א סומע; צוזאמענרעכנען, צונויפ'חשבונ'ען.

to'tal *a., n. and v.* (טאו'-טעל) גאנץ; גענצליך, פול; טאטאל, פאלשטענדיג, אבסאלוט; די גאנצע סומע, דער סך=הכל; צוזאמענרעכנען, מאכען דעם סך הכל.

to'tal ab'stinence (טאו'-טעל עב'-סטי-נענס) א פאלשטענדיגעס אבהאלטען זיך פון טרינקען אדער שכור'ען.

to'tal amount' (טאו'-טעל עמאונט') דער פאלשטענדיגער אדער ענדליכער סך=הכל.

totalisa'tion *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *totalization*.

totalisa'tor *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-טאר) ז. *totalizator*.

to'talise *v.* (טאו'-טעל-איז) ז. *totalize*.

to'taliser *n.* (טאו'-טעל-אי-זער) ז. *totalizator*.

total'ity *n.* (טא-טעל'-אי-טי) די גאנצע סומע, דאס גאנצע; די גאנצקייט; אין אסטראנאמיע — א פאלשטענדיגע פערפינסטערונג, א פאלשטענדיגע לקוי חמה אדער לקוי לבנה.

totaliza'tion *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען דעם סך=הכל.

totaliza'tor *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-טאר) א טאטאליזאטאר, אזא אפאראט וואס ווערט בענוצט אויף א וועט=לויף פון פערד, צו רעגיסטרירען דעם סך=הכל פון דעם וועט=געלד וואס איז איינגעלעגט געווארען אויף יעדען פערד.

to'talize *v.* (טאו'-טעל-איז) טאטאליזירען, אונטערפיהרען דעם סך הכל; בענוצען דעם טאטאליזאטאר [ז. *totalizator*].

to'talizer *n.* (טאו'-טעל-אי-זער) ז. *totalizator*.

to'tally *adv.* (טאו'-טעל-אי) פאלשטענדיג, גענצליך, דורכאוס.

to'talness *n.* (טאו'-טעל-נעס) גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

tota'ra *n.* (טא-טא'-רא) די טאטארא, אזא בוים פון ניי=זעעלאנד מיט א רויטליכען זעהר גוטען האלץ.

tot'-book *n.* (טאט'-בוק) א בוך מיט איבונגען אין חשבונ'ען.

tote *v. and n.* (טאוט) טראגען, טראגען אויף זיך; שלעפען [געהילץ]; רעכענען; דאס גאנצע, די גאנצע צאהל; דאס הענטעל פון א סטאליאר'ס הובעל.

tote fair (טאוט פעהר) האנדלען אויפריכטיג, זיין עהרליך.

tote'-load *n.* (טאוט'-לאוד) אזוי פיעל ווי פיעל איינער קען טראגען.

to'tem *n.* (טאו'-טעם) א טאטעם [א נאטור-געגענשטאנד, הויפטזעכליך א חיה, וואס ווערט בעטראכט ביי ווילדע פעלקער אלס עמבלעם פון א שבט, פאמיליע אדער פערזאן און ווערט פערהייליגט ביי זיי]; א בילד פון א טאטעם [ווערט געוועהנליך געטראגען אויף די קליידער אדער ווערט געמאלען אויף דעם קערפער פון די מיטגליעדער פון דעם שבט אדער פאמיליע].

totem'ic *a.* (טא-טעמ'-איק) וואס איז שייך צו א טאטעם, בעצייכענט דורך א טאטעם, פון איין שבט אדער פאמיליע. ז. *totem*.

to'temism *n.* (טאו'-טעם-איזם) טאטעמיזם, געברויך פון טאטעמס, פערהייליגונג פון טאטעמס, רעליגיעזע צערעמאניעס אין פערבינדונג מיט טאטעמס; פעטישיזם. ז. *totem*.

to'temist *n.* (טאו'-טעם-איסט) איינער וואס איז בעצייכענט דורך א טאטעם; א מיטגליעד פון א ווילדען שבט אדער פאמיליע וואס איז פערבונדען מיט די אנדערע מיטגליעדער דורך אן אלגעמיינעם טאטעם אדער עמבלעם. ז. *totem*.

totemis'tic *a.* (טאו-טע-מיס'-טיק) ז. *totemic*.

to'tem post (טאו'-טעם פאוסט) א טאטעם-סלופ, א שטאנג אדער סלופ מיט אויסגעקריצטע טאטעמס. ז. *totem*.

to'temy *n.* (טאו'-טעמ-אי) ז. *totemism*.

tote'-road *n.* (טאוט'-ראוד) א וועג, איבער וועלכען עטוואס ווערט געטראגען אדער געשלעפט [ווי געהילץ].

to the halves (טו טהי האווז) לחצאין, אויף העלפט.

t'oth'er *pr.* (טאטה'-ער) א פעראייניפאכונג פון די ווערטער *the other* [אן אנדערער].

toth'er *pr.* (טאטה'-ער) ז. *t'other*.

tot'idem ver'bis (טאט'-אי-דעם וואיר'-ביס) אין דערזעלבער צאהל ווערטער, מיט דיעזעלבע ווערטער.

to'ties quo'ties (טאו'-שי-איז קהוואו'-שי-איז) איינס אזוי אפט ווי דאס אנדערע.

totipal'mate *a. and n.* (טאו-טי-פעל'-מייט) אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך [וועגען די פיס פון פויגלען]; וואס די פיס זיינען ביי זיי אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך [וועגען פויגלען]; א פויגעל, ביי וועלכען די פיס זיינען אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך.

totipalma'tion *n.* (טאו-טי-פעל-מיי'-שאן) פאלשטענדיגע בעוועבונג אדער בעדעקונג מיט שווים-הייטלעך [וועגען די פיס פון א פויגעל].

tot'itive *n.* (טאט'-אי-טיוו) א קלענערע צאהל וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכען טיילער [א צאהל, אויף וועלכער עס ווערט געטיילט] מיט אן אנדער צאהל, אויסער 1.

to'to cæ'lo (טאו'-טאו סיע'-לאו) דורך דעם גאנצען הימעל, ווייט פערשיעדען [ווי מזרח פון מערב], פאלשטענדיג ענטגעגענגעזעצט.

tot'-o'er-seas *n.* (טאט'-אור-סיעז) אזא פויגעל.

tot'ter *v.* (טאט'-ער) זיך וויעגען, זיך וואקלען, זיך טרייסלען; זיך שאקלען צום פאלען.

tot'terer *n.* (טאט'-ער-ער) איינער אדער עפעס וואס וואקעלט זיך, וויעגט זיך, שאקעלט זיך, טרייסעלט זיך אדער האלט ביים פאלען.

tot'tering *a.* (טאט'-ער-אינג) זיך וויעגענד, זיך וואקלענד, זיך שאקלענד; זיך שאקלענד צום פאלען.

tot'teringly *adv.* (טאט'-ער-אינג-לי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, זיך שאקלענדיג, האלטענדיג ביים פאלען, אונזיכער.

tot'tery *a.* (טאט'-ער-אי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, שאקעלדיג, אונזיכער.

tot'tlish *a.* (טאט'-ליש) שאקעלדיג, וואקעלדיג.

tot'ty *a.* (טאט'-אי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, אונזיכער, קאפ-שווינדלענד.

tou'can *n.* (טוה'-קען) א טוקאן אדער פעפער-פרעסער [אזא פויגעל מיט אן אונגעהויער גרויסען שנאבעל].

Toucan

Tou'can *n.* (טוה'-קען) אזא קליינע שטערן-גרופע וואס ווערט געזעהן פון דעם דרום'דיגען האלב-קוגעל פון דער ערד.

toucanet' *n.* (טוה-קע-נעט') אזא קליינער טוקאן. ז. *toucan*.

toucang' *n.* (טוה-קאנג') אזא שיפעל וואס ווערט געברויכט אין מאלאקא און אין סינגאפור [אין דרום-מזרח פון אזיען].

touch *v. and n.* (טאטש) 1. טאפען, פיהלען, אנריהרען; 2. קומען אין בעריהרונג, ברייגגען אין בעריהרונג; 3. קומען נאהענט, דערגרייכען ביז...; זיך פערגלייכען מיט...; 4. לייכט בעריהרען, פארבייגעהענדיג בעמערקען, לייכט פאריבערגעהן; 5. שעדיגען, בעלעסטיגען; 6. א שפיעל טהאן אויף אן אינסטרומענט; שפיעלען אויף אן אינסטרומענט; 7. ריהרען, ווירקען; 8. לייכט אנגרייפען; 9. לייכט צייכנען, אנווארפען, סקיצירען; רעטושירען; צוגעבען א שטריך דא און דארט ביים ארויסענדיגען; 10. האבען א שייכות; בעריהרען, אנגעהן; 11. נעניסען, פערזוכען [שפייז אדער געטרענקע]; 12. אנשטעקען דורך בעריהרונג, בעשעדיגען, פערפלעקען; 13. בעזוכען אדער זיך אבשטעלען פארבייגעהענדיג אדער פארבייפאהרענדיג; 14. קילען, זיך בעוועגען היין און הער [וועגען שיפס-זעגלען]; 15. טאפונג, פיהלונג, אנריהרונג; בעריהרונג; 16. א קורצער, לייכטער קלאנג; 17. אן אנווינקונג, אן אנדייטונג, א וואונק; 18. א שטריך; א פינזעל-שטריך [אין מאלעריי]; 19. א שאטירונג; א ביסעל; 20. א פלעק; 21. א לייכטער אנגריף אדער אנפאל פון א קראנקהייט; 22. א כאראקטער-שטריך; 23. געשיקטקייט, קינסטלערישע געשיקטקייט אדער ערפילונג; 24. א געוויסע סומע; 25. א פרוביר-שטיין; א פראבע, א פראבע-צייכען, א פראבע-שטעמפעל.

3. Nobody can **touch** him or come near him. 4. We hardly **touched** the subject in our conversation. 7. He is never **touched** by tears. 8. His pride was **touched** by my remarks. 13. On our journey we **touched** several towns. 19. There was a **touch** of humor in his remarks. 21. He has a **touch** of consumption. 23. The violinist has a remarkably fine **touch**.

touch'able *a.* (טאטש'-עבל) בעריהרבאר, וואס קען בעריהרט ווערען, וואס מען קען אנריהרען; וואס קען קומען אין בעריהרונג; וואס מען קען פיהלען אדער אנטאפען.

touch'ableness *n.* (טאטש'-עבל-נעס) בעריהרבארקייט, פיהלבארקייט.

touch and go (טאטש ענד גאו) לייכט בעריהרען פערבייגעהענדיג; זיך אויף א ווייל אבשטעלען; אנריהרען דעם באדען פערבייגעהענדיג [וועגען א שיף].

touch'-and-go' *a. and n.* (טאטש'-ענד-גאו') 1. וואס העננט אויף א האר, ריזיקאליש, אונזיכער; 2. אויבערפלעכליך, געמאכט אבי-ווי אדער אין איילעניש; 3. אן אונזיכערע לאגע, דאס הענגען אויף א האר.

2. The job was done in a **touch-and-go** manner.

touch'-bod'y *n.* (טאטש'-באד'-אי) ז. *touch-corpuscle*.

touch bot'tom (טאטש באט'-אם) אנריהרען דעם דעק; קומען ביז דער נידריגסטער שטופע [הויפטזעכליך וועגען א פרייז].

touch'-box *n.* (טאטש'-באקס) א קאסטען מיט צינד-מאטעריאל פאר די פארצייטיגע קאנאנען.

touch'-cor'puscle *n.* (טאטש'-קאהר'-פאסל) איי-פערמיגע קניילכלעך צו ענדע פון די פיהל-נערוועז, מיט דער הילף פון וועלכע מען פיהלט אדער מען טאפט אן.

touch'-down *n.* (טאטש'-דאון) אין פוס-באל-שפיעל — דאס דערגרייכען מיט'ן באל איבער דעם געגנער'ס ציעל.

touch el'bows (טאטש על'-באוז) זיין אין נאהענטע בעציהונגען, זיין אינטים.

touch'er *n.* (טאטש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס ריהרט אן; א געשיקטער בויגען-שיסער; איינער וואס טרעפט ריכטיג אין ציעל.

touch'-hole *n.* (טאטש'-האול) דאס צינד-לאך פון א שיס-געוועהר.

touch'ily *adv.* (טאטש'-אי-לי) אויף אן עמפפינדליכען, רייצבארען אופן; ווערענדיג לייכט אויפגערעגט; זיך לייכט בעליידיגענדיג, ציטעריג.

touch'iness *n.* (טאטש'-אי-נעס) רייצבארקייט, אויפרעגבארקייט; ציטעריגקייט; עמפפינדלכקייט; דאס ווערען לייכט אויפגערעגט אדער בעליידיגט.

touch'ing *a., n. and prep.* (טאטש'-אינג) 1. ריהרענד, פאטעטיש; 2. ריהרונג, אנריהרונג; פיהלונג, אנטאפונג; 3. אין בעצוג צו...

1. The father's departure was a **touching** scene. 2. **Touching** food with one's hands is improper. 3. I came to see you **touching** the sale of my lot.

touch'ingly *adv.* (טאטש'-אינג-לי) ריהרענד, פאטעטיש.

touch'ingness *n.* (טאטש'-אינג-נעס) דאס זיין ריהרענד, פאטעטישקייט.

touch'ing stuff (טאטש'-אינג סטאף) אזא רעטושיר-שטאף פאר גראוויר-פלאטען [צו פערשמירען די טונקעלע פלעצער].

touch'less *a.* (טאטש'-לעס) וואס האט ניט דעם חוש המשוש, וואס קען ניט אנטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג.

touch me not (טאטש מי נאט) ז. *touch-me-not*.

touch'-me-not *n.* (טאטש'-מי-נאט) ריהר-מיך-ניט-אן [אזא פלאנצע, וועמענס זאמען-קאפסולען ווערען צופלאצט, ווען

מען ריהרט זיי אן]; אזא הויט-אויסשלאג.
ז. ***noli-me-tangere***

Touch-me-not

touch'-nee'dle *n.* (טאטש'-ניע'דל) א פראביר-נאדעל, א פראביר-שטיפט [א מין נאדעל צום פראבירען גאלד].

touch on (טאטש אן) לייכט בעריהרען [א פראגע, א געגענשטאנד], פארביי-געהענדיג מאכען א בעמערקונג.

touch'-pa'per *n.* (טאטש'-פיי'-פער) צינד-פאפיער [פאפיער אנגעזאפט מיט סאלפעטער, וואס ברענט זעהר לאנגזאם און ווערט געברויכט צום אויפרייסען פולווער און אנדערע עקספלאדירענדע שטאפען].

touch'piece *n.* (טאטש'-פיעס) א מטבע אדער מעדאל וואס די פארצייטיגע ענג-לישע קעניגע פלעגען געבען צו שקראפעל-ליידענדע, ועמען זיי האבען אנגעריהרט [די קעניגליכע בעריהרונג איז בעטראכט געווארען אלס מיטעל געגען שקראפעל].
ז. ***king's evil***

touch'stone *n.* (טאטש'-סטאון) 1. א פראביר-שטיין [א מין דונקעלער שטיין צום פראבירען טייערע מעטאלען]; 2. א פראביר-מיטעל.
2. The use of other people's money is often the touchstone of honesty.

touch upon' (טאטש א-פאן')
ז. ***touch on***

touch'wood *n.* (טאטש'-הוואוד) צונטער, צונטער-האלץ, צוגעפוילטעס האלץ; דער פייער-שוואם [אזא שוואם].

touch'y *a.* (טאטש'-אי) רייצבאר, אויפ-רעגבאר, וואס ווערט לייכט אויפגערייצט אדער אויפגערעגט; וואס בעליידיגט זיך לייכט; ציטעריג; אין דעקאראציאנען — געמאכט פון פינטעלעך און געבראכענע לי-ניען.

tough *a.* and *n.* (טאף) 1. בויגזאם; 2. שטייף, הארט; 3. פעסט, שטארק; 4. פער'עקשנ'ט; ניט נאכגיעביג; 5. שוויע-ריג, מיהזאם, שווער; 6. גוואלטיג, בייז, שטרענג; 7. קלעפיג, ציהיג; א גראבער יונג, א יונגאטש, א פערדארבענער נפש.
1. A tough cudgel. 2. The meat was so tough that we could not cut it. 5. It was a tough job to persuade him. 6. He gave him a tough rebuke.

tough'-cake *n.* (טאפ'-קייק) גאר-קופער, ראפינירטער קופער.

tough'en *v.* (טאפן) שטייף ווערען, הארט ווערען; שטייף מאכען, הארט מאכען.

tough'ening *n.* (טאפ'-נינג) פערהאר-טונג, פערשטייפונג; קופער-ראפינירונג.

tough'ly *adv.* (טאפ'-לי) אויף א האר-טען, שטייפען שטייגער; מיט עקשנות; מיט גראבקייט; אויף א בייזען אדער שטרענגען שטייגער.

tough'ness *n.* (טאפ'-נעס) בויגזאמ-קייט; שטייפקייט, הארטקייט; קלעפעריג-קייט; שטארקייט; פעסטקייט; גראבקייט; בייזקייט; עקשנות, שווערקייט, שוויעריג-קייט, מיהזאמקייט.

toup *n.* (טוהפ) אזא זעגעל-שיף, וואס ווערט געברויכט פון די איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען.

toupee' *n.* (טוה-פיע') דאס טופעט, דאס שטערן-האר [א געקרויזטער לאקען אדער טשוב פון אייגענע אדער פאלשע האר, הויפטזעכליך אויף'ן שפיץ קאפ]; א פא-רוק מיט א טופעט; א ביסעל פאלשע האר צו פערדעקען א קליינעם פליך.

toupet' *n.* (טוה-פיי') א טופעט [ז. ***toupee***]; אזא סיניצע וואס האט א טשוב אויף'ן קעפעל [ז. ***titmouse***].

tour *n.* and *v.* (טוהר) א טור, א רייזע, א רונד-רייזע, א רונד-גאנג, א רייזע פון איין ארט צום צווייטען; אן ארבייטס-שיכט, אן אטשערעד, א רייה [אין ערפ-לען א פליכט]; מאכען א טור.

tourbil'lion *n.** (טוהר-ביל'-יאן) א פייער-ווירבעל, א ווירבעל-פייערווערק [אזא פייערווערק, וואס נעהמט אן די פארם פון א ספיראל-ארטיגען זייל].

tour de force (טוהר דע פאורס) א קונץ-שטיק פון קראפט אדער געשיקטקייט.

tour de maî'tre (טוהר דע מייטר) א געוויסע מעטאדע אין געברויכען ביי מע-נער דעם קאטעטער [אן אינסטרומענט צום אבציהען השתנה].

tour'ism *n.* (טוהר'-איזם) דאס פאהרען אויף א לוסט-רייזע.

tour'ist *n.* (טוהר'-איסט) א טוריסט, א רייזענדער, א לוסט-רייזענדער.

touris'tic *a.* (טו-ריס'-טיק) טוריסטיש, וואס איז שייך צו א טוריסט [לוסט-ריי-זענדען] אדער צו לוסט-רייזען.

tour'malin *n.* (טוהר'-מע-לין) דער טור-מאלין, אזא עדעלשטיין.
ז. איך. ***"Gems"***

tour'maline *n.* (טוהר'-מע-לין)
ז. ***tourmalin***

tour'nament *n.* (טוהר'-נע-מענט) א טורניר, א ריטערליכער וועט-קאמפף; א וועט-קאמפף צווישען רייטער, וועלכע דאר-פען אין פולען גאלאפ אנכאפען אויף זייער שפיזען א צאהל רינגען, וואס הענגען אי-בער זייער קאפ; א וועט-קאמפף [ווי פון שאך-שפיעלער].

tour'nay *n.* (טוהר'-ניי) אזא צייג וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען מעבעל.

tour'ney *n.* and *v.* (טוהר'-ני) א טור-ניר, א ריטערליכער וועט-קאמפף; נעהמען אנטייל אין א טורניר.

tour'niquet *n.* (טוהר'-ני-קעט) א טור-ניקעט, א כירורגישער אינסטרומענט וואס דריקט אויף א בלוט-אדער צו פערהאלטען א בלוט-פלוס.

tournure' *n.* (טוהר-ניור') א טורניר, א רונדעס קישעלע אונטער דעם קליידעל פון א פרוי, כדי צוצוגעבען די היפטען א רונ-דע פארם; דער קאנטור, די פיגור, דאס געשטאלט.

tou'sle *v.* (טאוזל) צושויבערען [די האר], ברייגען אין אונארדנונג [די קליידער].

tou'sy *a.* (טאו'-זי) מיט צוואוארפענע, צושויבערטע האר; ניט אין ארדנונג [ווע-גען די קליידער].

tout *v.* and *n.* (טאוט) נאכקוקען, אויס-שפיאנירען [בעזאנדערס נאכקוקען נאך וועט-לויף-פערד בעת מען דרעסירט זיי, כדי ארויסצוגעבען פאר איינעם וואס לעגט איין געלד אין געוועט, וועלכעס פערד איז בעסער]; זוכען אריינצוכאפען קונים אדער געסט אין א האטעל; איינער וואס שפיא-נירט נאך וועט-לויף-פערד; איינער וואס זוכט אריינצוכאפען קונים אין א קראם אדער געסט אין א האטעל.

tout ensem'ble (טוהט אנ-סאנ'בל) אלץ צוזאמען גענומען; דאס גאנצע.
The tout ensemble of the play was admirable.

tou'ter *n.* (טאו'-טער) איינער וואס זוכט אריינצוכאפען קונים אין א קראם אדער געסט אין א האטעל.

tow *v.* and *n.* (טאו) שלעפען, ציהען; שלעפען מיט א שטריק א שיף איבער'ן וואסער; דאס שלעפען, דאס ציהען [מיט א שטריק]; פאקולעס [דער גראבער אב-פאל פון פלאקס].

tow'age *n.* (טאו'-עדזש) דאס ציהען א שיף [מיט א שטריק]; געצאהלט פאר דעם ציהען א שיף איבער'ן וואסער.

tow'ard *prep.* and *a.* (טאו'-ארד) אין דער ריכטונג צו; צו, נאך; בנוגע צו; פאר; אלס א מיטעל פאר א געוויסען צוועק; נאהענט, ביי, נעבען, ארום; ווי-ליג צו טהאן עפעס, פאלגזאם, געהארכזאם.

tow'ardliness *n.* (טאו'-ארד-לי-נעס) ווילינקייט, פאלגזאמקייט, געהארכזאמקייט.

tow'ardly *a.* (טאו'-ארד-לי) ווילינג, פאלגזאם, געהארכזאם.

tow'ardness *n.* (טאו'-ארד-נעס)
ז. ***towardliness***

tow'ards *prep.* and *adv.* (טאו'-ארדז) צו, נאך; געגען; ביי, נאהענט.

tow'boat *n.* (טאו'-באוט) א שלעפ-שיף, א בוקסיר-שיף [א שיף וואס דיענט צו שלעפען אנדערע שיפען].

tow'el *n.* and *v.* (טאו'-על) א האנד-טוך; אזא טיש-טוך, מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר אין א קירך; אבווישען מיט א האנדטוך; בענוצען א האנדטוך; שלא-גען, אנבערבען די ביינער.

tow'el-horse *n.* (טאו'-על-האהרס) א געשטעל אויפצוהענגען א האנדטוך.

tow'eling *n.* (טאו'-על-אינג) מאטעריאל וואס ווערט געברויכט פאר האנד-טיכער; דאס אנשלאגען, דאס אנבערבען די ביי-נער.

tow'el-rack *n.* (טאו'-על-רעק)
ז. ***towel-horse***

tow'er *n.* and *v.* (טאו'-ער) א טורם, א ציטאדעל; אין מיליטער — פעסטונג, א הויכע בעוועגליכע הילצערנע געביידע, פון וועלכער מען פלעגט אמאל שטורמען פעסטונגען; א מין הויכער קאפ-שלייער, וואס פרויען פלעגען טראגען אין אמאליגע צייטען; זיך ערהויבען אין דער הויך ווי א טורם; פליהען אין א גלייכער ריכטונג ארויף [ווי געוויסע פויגלען].

tow'er-clock *n.* (טאו'-ער-קלאק) א טורם-זייגער, א גרויסער זייגער אין דער וואנד פון א הויכער עפענטליכער געביידע, ווי א טורם, א קירך א. ד. ג.

tow'ered *a.* (טאו'-ערד) מיט טורמס.

tow'ering *a.* and *n.* (טאו'-ער-אינג) הויך; ערהאבען, גרויס; דאס הויבען זיך אין דער הויך ווי א טורם; דאס פליהען אין א גראדער ליניע ארויף [וועגען א טויטליך-פערוואונדעטען פויגעל].

tow'er-mill *n.* (טאַו'–ער–מיל) א טורם־מיהל, א האָלענדישע ווינד־מיהל [אזא ווינד־מיהל, ביי וועלכער עס דרעהט זיך פון ווינד נור דער אויבערשטער טייל און ניט די גאַנצע געביידע].

Tow'er of Lon'don (טאַו'–ער אָוו לאָנ'–דאָן) די פעסטונג אין לאָנדאָן, וואס האט אמאל געדיענט אלס דער קעניגליכער פאלאץ, דערנאָך אלס טורמע פאר פאליטישע פערברעכער און איצט אלס ארסענטאל און קאזארמעס פאר סאלדאטען.

tow'er of si'lence (טאַו'–ער אָוו סאַי'–לענס) אזא רונדער טורם, וואו די פארסען [ז. *Parsee*] לעגען זייערע טויטע אום רויב־פייגלען זאלען אויפעסען זייער פלייש.

tow'er-owl *n.* (טאַו'–ער–אול) די טורם־אוילע [אזא נאכט־פויגעל, וועלכער מאכט געוועהנליך זיין נעסט אין א טורם].

tow'ery *a.* (טאַו'–ער–אי) הויך; דער־הויבען אין דער הויך ווי א טורם.

tow'head *n.* (טאַו'–העד) איינער וועמעס האר זיינען ווי פלאקס; איינער מיט קאלטענעוואטע האר ווי פאקולעס.

tow'-head'ed *a.* (טאַו'–העד'–עד) מיט קאלטענעוואטע האר ווי פאקולעס.

tow'ing *n.* (טאַו'–אינג) דאס בוקסירען, דאס שלעפען, דאס ציהען [ווי א בוקסיר־שיף]; דאס פאנאנדערנעהמען די האר אין קליינע בינטלעך אום זיי צו מאכען געקרויזט [ביים מאכען פארוקען, צעפ אדער אנדערע האר־ארבייט].

tow'ing-bitts *n.* (טאַו'–אינג–ביטס) די שטעהענדע קלעצער אויף א בוקסיר־שיף, אן וועלכע עס איז אנגעבונדען דער שטריק, וועלכער שלעפט א שיף, א פליט, א נעץ א. ד. ג.

tow'ing-bri'dle *n.* (טאַו'–אינג–בראַי'–דל) אן אייזערנער שטאנג, וואס איז פון ביידע זייטען צוגעשלאגען צום דעק פון א בוקסיר־שיף, מיט א האקען אדער קרוק אין מיטען, כדי אנצוהאלטען דעם שטריק, וואס שלעפט א שיף, א פליט א. ד. ג.

tow'ing-hook *n.* (טאַו'–אינג–הוק) דער האקען אדער קרוק אויף דעם אייזערנעם שטאנג פון א בוקסיר־שיף. ז. *towing-bridle*.

tow'ing-path *n.* (טאַו'–אינג–פעטה) א שלעפ־וועג, א ציה־שטעג [דער שטעג אויף'ן ברעג פון א טייך, איבער וועלכען מען שלעפט שיפען].

tow'ing-rope *n.* (טאַו'–אינג–ראופ) ז. *tow-line*.

to wit (טו וויט) נעמליך.

tow'-line *n.* (טאַו'–לאַין) א ציה־שטריק, א שלעפ־שטריק.

town *n.* and *a.* (טאַון) א שטאדט; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא— א שטאדט אהן בעזונדערע פריווילעגיען [אין געגענזאץ צו *city*, וואס בעדייטעט אן אינקארפארירטע שטאדט מיט ספעציעלע פריווילעגיען]; די שטאדטישע בעפעלקערונג; א שטאדט־געמיינדע; א שטאדט־בעצירק; שטאדטיש, וואס איז שייך צו א שטאדט.

town'-ad'jutant *n.* (טאַונ'–עדזש'–או–טענט) אין מיליטער — דער פלאץ־אדיוטאנט, אן אפיציער וואס דארף אויפהאלטען די דיסציפלין א. ד. ג.

town clerk (טאַון קלוירק) א בעאמטער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די אפיציעלע דאקומענטען פון שטאדט.

town'-coun'cil *n.* (טאַונ'–קאַונ'–סיל) די מוניציפאליטעט פון א שטאדט [אין ענגלאנד].

town'-coun'cilor *n.* (טאַונ'–קאַונ'–סיל–אר) א מיטגליעד פון א מוניציפאליטעט [אין ענגלאנד].

town cri'er (טאַון קראַי'–ער) דער שטאדט־אויסרופער, איינער וואס פערעפענטליכט מודעות און ערקלערונגען.

town'folk *n.* (טאַונ'–פאוק) שטאדטישע לייט, שטאדטישע איינוואהנער.

town gate (טאַון גייט) א שטאדט־טויער, א בראם.

town hall (טאַון האהל) א שטאדט־זאל, א גרויסער זאל אדער געביידע, וואס בעלאנגט צו דער שטאדט און וואו עס ווערען אפט געהאלטען עפענטליכע פערזאמלונגען.

town house (טאַון האוס) דאס ראטה־הויז; א שטאדט־זאל; א שטאדט־געפענגניס, א שטאדט־טורמע; דאס הויז פאר ארימע, דער הקדש; א שטאדטישעס הויז [אין געגענזאץ צו א דארפישען].

tow'nish *a.* (טאַו'–ניש) שטעדטיש; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א שטאדט; וואס איז שייך צו א שטאדט.

town'land *n.* (טאַונ'–לענד) אין איר־לאנד — לאנד, וואס בעלאנגט צו א קירכען־בעצירק.

town'less *a.* (טאַונ'–לעס) אהן שטעדט.

town'let *n.* (טאַונ'–לעט) א קליין שטעדטעל.

town'-life *n.* (טאַונ'–לאַיף) דאס שטאדטישע לעבען.

town'-mee'ting *n.* (טאַונ'–מיע'–טינג) אין געוויסע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פאר־פערזאמלונג פון די שטאדט־בירגער, וואו זיי בעשפרעכען די פערשיעדענע שטאדט־ענינים.

towns'folk *n.* (טאַונז'–פאוק) ז. *townfolk*.

town'ship *n.* (טאַונ'–שיפ) א שטאדט־בעצירק, א שטאדט־געמיינדע; א טייל לאנד פון זעקס קוואדראט מיילען; אין ענגלאנד — דער דיסטריקט וואס בעלאנגט צו א שטאדט; אין אויסטראליען — א דארף.

towns'man *n.* (טאַונז'–מען) א שטאדטישער בירגער, א שטאדט־מאן; א מיט־בירגער, א לאנדסמאן פון דערזעלביגער שטאדט.

towns'people *n.* (טאַונז'–פיעפל) שטאדט־לייט.

town'-talk' *n.* (טאַונ'–טאהק') שטאדט־רייד, שטאדט־פלוידעריי, גערייד פון שטאדט.

town'-wall' *n.* (טאַונ'–וואהל') א וואנד וואס רינגעלט ארום א שטאדט.

town'ward *adv.* (טאַונ'–הווארד) אין דער ריכטונג צו דער שטאדט צו.

town'wards *adv.* (טאַונ'–הווארדז) ז. *townward*.

tow'ny *n.* (טאַו'–ני) דער שטאדט־מאן, דער שטאדט־בירגער [אן אויסדרוק ביי סטודענטען, ווען זיי רעדען וועגען א שטאדט־איינוואהנער, וועלכער האט ניט קיין שייכות צום אוניווערזיטעט, וואו זיי שטודירען].

tow'-path *n.* (טאַו'–פעטה) דער שטעג ביים ברעג פון א טייך אדער קאנאל, איבער וועלכען עס געהען די מענשען אדער בהמות וואס שלעפען א שיף.

tow'-rope *n.* (טאַו'–ראופ) ז. *tow-line*.

tow'-ship *n.* (טאַו'–שיפ) א שלעפ־שיף, א בוקסיר־שיף.

tow'sie *a.* (טאַו'–זי). ז. *tousy*.

tow'y *a.* (טאַו'–אי) וואס ענטהאלט אדער וואס איז ענליך צו פאקולעס [דער גראבער אבפאל פון פלאקס].

tow'zie *a.* (טאַו'–זי) ז. *tousy*.

toxane'mia *n.* (טאק–סע–ני'–מי–א) אנעמיא אדער בלוט־ארימקייט, וואס ווערט פעראורזאכט דורך דער ווירקונג פון גיפט.

toxe'mia *n.* (טאק–סי'–מי–א) בלוט־פערגיפטונג.

tox'ic *a.* (טאק'–סיק) גיפטיג; וואס איז שייך צו גיפט אדער סם; וואס איז פעראורזאכט דורך דער ווירקונג פון גיפט אדער סם.

tox'ical *a.* (טאק'–סי–קעל) ז. *toxic*.

tox'ically *adv.* (טאק'–סי–קעל–אי) דורך א גיפט, וואס רופט ארויס אן אויפרעגונג פון ארגאניזם; בנוגע צו טאקסיקאלאגיע [ז. *toxicology*].

tox'icant *a.* and *n.* (טאק'–סי–קענט) גיפטיג, וואס קען פערגיפטען; א גיפט, א סם.

toxice'mia *n.* (טאק–סי–סי'–מי–א) ז. *toxemia*.

toxic'ity *n.* (טאק–סיס'–אי–טי) פערגיפטונג.

Toxicoden'dron *n.* (טאק–סי–קא–דענ'–דראן) די גיפט־סומאכען [א מין גיפטיגע דרום־אפריקאנישע בוימלעך].

toxicoder'ma *n.* (טאק–סי–קא–דויר'–מא) ז. *toxicodermitis*.

toxicodermati'tis *n.* (טאק–סי–קא–דויר–מע–טאי'–טיס) ז. *toxicodermitis*.

toxicodermi'tis *n.* (טאק–סי–קא–דויר–מאי'–טיס) אן ענטצינדונג פון דער הויט דורך אן אויפרעגענדען גיפט.

tox'icoid *a.* (טאק'–סי–קאיד) ענליך צו גיפט אדער סם.

toxicolog'ical *a.* (טאק–סי–קא–לאדזש'–אי–קעל) וואס איז שייך צו טאקסיקאלאגיע. ז. *toxicology*.

toxicol'ogist *n.* (טאק–סי–קאל'–א–דזשיסט) א טאקסיקאלאגיסט, איינער וואס שטודירט דעם כאראקטער און די ווירקונג פון פערשיעדענע גיפטען.

toxicol'ogy *n.* (טאק–סי–קאל'–א–דזשי) טאקסיקאלאגיע, די גיפט־לעהרע, די לעהרע וועגען גיפט און פערגיפטונג.

toxicoma'nia *a.* (טאק–סי–קא–מיי'–ני–א) טאקסיקאמאניע, א קראנקהאפטע נייגונג צו גיפטיגע שטאפען.

toxico'sis *n.* (טאק–סי–קאו'–סיס) א כראנישע פערגיפטונג.

tox'in *n.* (טאק'–סין) טאקסין, א גיפטיגער שטאף וואס בעקומט זיך פון א פוילענדען קערפער.

tox'ine *n.* (טאק'–סין) ז. *toxin*.

toxipho'bia *n.* (טאק–סי–פאו'–בי–א) א משוגעת וואס דריקט זיך אויס אין א שטענדיגען שרעק פערגיפטעט צו ווערען.

toxoph'ilite *n.* and *a.* (טאק–סאפ'–אי–לאיט) א ליעבהאבער פון בויגען־שיסעריי; וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער קונסט פון בויגען־שיסעריי.

toy *n.* and *v.* (טאי) א שפיעל־ווערק, א צאצקע; אן אונבעדייטענדע זאך, א קלייניגקייט; דאס צערטלען, דאס שפיעלען זיך; א לייכט שטיקעל טאנץ־מוזיק; א קליין הינטעלע; זיך שפיעלען; צערטלען, לאשטשען.

toy'-block *n.* (טאי'–בלאק) איינער פון

א צאהל קוביקעס אדער אנדערע העלצלעך, וואס דיענען אלס שפיעל-צייג פאר קינדער.

toy'-box *n.* (טאי'-באקס) א קעסטעל צו האלטען שפיעלצייג.

toy'-busi'ness *n.* (טאי'-ביז'-נעס) דער האנדעל מיט שפיעלצייג.

toy dog (טאי דאג) א שפיעל-הינטעל [זעהר א קליין הינטעל, וואס ווערט געהאלטען אין א הויז מעהר צו שפיעלען זיך אײדער פאר ניצליכער דיענסט].

toy'er *n.* (טאי'-ער) א שפיעלער; איינער וואס שפיעלט זיך; א שטיפער.

toy'ful *a.* (טאי'-פול) שפיעלעריש, שטיפעריש.

toy'ingly *adv.* (טאי'-אינג-לי) שפאסיג, שפיעלענדיג.

toy'ish *a.* (טאי'-איש) ווי א שפיעלצייג, קליין.

toy'ishly *adv.* (טאי'-איש-לי) שפיעלעריש; אויף א שפיעלערישען, שפאסיגען שטייגער.

toy'man *n.* (טאי'-מען) איינער וואס מאכט שפיעלצייג; א הענדלער מיט שפיעלצייג.

toy'-shop *n.* (טאי'-שאפ) א קראם פון שפילעצייג.

toy'some *a.* (טאי'-סאם) שפיעלעריש.

toy'-trade *n.* (טאי'-טרייד) ז. *toy-business*.

T-pipe *n.* (טי'-פאיפ) א רעהר אין דער פארם פון א **T**.

tra'bea *n.* (טריי'-בי-א) די טראבעא, אן אלט-רוימישעם שטאאטס-קלייד [פאר קעניגע, קאנסולען א. ז. וו.].

tra'beated *a.* (טריי'-בי-איי-טעד) אין ארכיטעקטור — וואס בעשטעהט פון א באלקען-סטרוקטור; וואס בעשטעהט פון א באלקען-געבוי.

trabea'tion *n.* (טריי-בי-איי'-שאן) אין ארכיטעקטור — א באלקען-סטרוקטור, א באלקען-געבוי.

trace *v. and n.* (טרייס) 1. צייכנען, סקיצירען; 2. מאכען א פלאן, אנווארפען א פלאן; 3. שרייבען; 4. קאלקירען, איבערצייכנען, נאכצייכנען, קאפירען אויף א דורכזיכטיגען פאפיער [אונטער וועלכען עס ווערט אונטערגעלעגט דער אריגינאל]; 5. נאכשפירען, נאכפאלגען נאך די שפורען; אויסגעפינען שפורען; נאכפאלגען טריט ביי טריט; 6. דורכגעהן; געהן, רייזען; 7. איינשפאנען [א פערד אין א וואגען]; 8. א שפור; א צייכען; 9. א ביסעל; 10. דער גרונד-פלאן פון א בעפעסטיגונגס-ווערק; 11. די פערצייכנונג פון אן אויטאמאטישען אפאראט; 12. א פאסטראמקע, א צוג-רימען [ביי א וואגען].

2. The president never deviated from his foreign policy which he **traced** in his inauguration speech. 3. The signature appeared to have been **traced** by a hand shaking with emotion. 4. The child **traced** the picture over and over again. 5. The detective **traced** the development of the plot. 6. He **traced** the alley up and down.

traceabil'ity *n.* (טריי-סע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט נאכגעשפירט צו ווערען, נאכגעפאלגט צו ווערען אדער אויסגעפונען צו ווערען; דאס קענען געצייכענט ווערען אדער נאכגעצייכענט ווערען.

tra'ceable *a.* (טריי'-סעבל) וואס קען נאכגעשפירט ווערען, וואס קען נאכגעפאלגט ווערען; וואס מען קען אויסגעפינען; וואס קען געצייכענט ווערען, וואס קען נאכגעצייכענט, קאפירט אדער קאלקירט ווערען [נאכגעצייכענט ווערען אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייווענד].

tra'ceableness *n.* (טריי'-סעבל-נעס) ז. *traceability*.

tra'ceably *adv.* (טריי'-סע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען נאכשפירען, נאכפאלגען אדער אויסגעפינען; אזוי אז מען זאל קענען צייכנען, סקיצירען אדער נאכצייכנען.

trace'-chain *n.* (טרייס'-טשיין) א קייט וואס דיענט אלס פאסטראמקע פון א געשפאן.

trace'-horse *n.* (טרייס'-האהרס) א פערד וואס איז געשפאנט ביי די זייטען [אין א געשפאן פון דריי אדער פיער פערד].

trace'less *a.* (טרייס'-לעס) שפורלאז, אהן שפורען.

trace'lessly *adv.* (טרייס'-לעס-לי) אהן א שפור.

trace'-mate *n.* (טרייס'-מייט) ז. *trace-horse*.

tra'cer *n.* (טריי'-סער) א נאכשפירער; אן אויסשפירער; א צייכנער; א קאפירער, א נאכצייכנער; א קאפיר-אינסטרומענט; א פאנטאגראף [אזא אינסטרומענט צום נאכצייכנען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו.]; אזא אינסטרומענט צום נאכפאלגען די ריכטונג פון א נערוו, אדער א. ז. וו.; איינער וואס האט די אויפגאבע צו זוכען פערלארענע זאכען [ווי למשל, פאסט-זאכען]; אן אויספארשונג וועגען פערלארענע זאכען [פון אן אייזענבאהן, פאסט-קאנטאר אדער טראנספארט-ביורא].

tra'ceried *a.* (טריי'-סער-איד) אין ארכיטעקטור — פערציערט מיט קרוזשעווע-עהנליכע בעציערונגען; בעדעקט מיט בלעטער-עהנליכע בעציערונגען.

tra'cery *n.* (טריי'-סער-אי) קרוזשעווע-עהנליכע בעציערונגען אויף געביידען [ז. איל.]; בלעטער-עהנליכע בעציערונגען; אזא שפיצען-ארבייט.

Tracery

tra'chea *n.* (טריי'-קי-א) די לופט-רעהר פון האלז, דער גארגעל; דער לופט-קאנאל אדער לופט-רעהר ביי אינזעקטען; דאס ספיראל-געפעס [אזא רעהר-עהנליכע עפנונג ביי פלאנצען].

tra'cheal *a.* (טריי'-קי-על) וואס איז שייך צום גארגעל; וואס איז שייך צום ספיראל-געפעס [ביי פלאנצען. ז. *trachea*].

trachea'lis *n.* (טריי-קי-איי'-ליס) א מוסקול אין דער לופט-רעהר פון האלז.

tra'chean *a.* (טריי'-קי-ען) וואס האט לופט-רעהרען; וואס אטעמט דורך לופט-רעהרען; עהנליך צו א לופט-רעהר אדער גארגעל; וואס דיענט אלס גארגעל אדער לופט-רעהר.

tra'cheary *a. and n.* (טריי'-קי-ע-רי) וואס אטעמט דורך לופט-רעהרען [וועגען געוויסע שפינען אדער שפינען-ארטיגע בעשעפענישען]; וואס איז שייך צו לופט-רעהרען; א שפין-עהנליכע בעשעפעניש וואס אטעמט דורך לופט-רעהרען.

trachei'tis *n.* (טריי-קי-אי'-טיס) ז. *trachitis*.

trache'ocele *n.* (טרע-קיע'-א-סיעל) א גוליע, א זאב, א גוידער.

trache'oscopy *n.* (טרע-קיע'-א-סקאו-פי) א מעדיצינישע אונטערזוכונג פון דער לופט-רעהר [גארגעל].

trache'otome *n.* (טרע-קיע'-א-טאום) א כירורגישעם מעסער צו מאכען אן איינשניט אין דער לופט-רעהר.

tracheot'omy *n.* (טריי-קי-אט'-א-מי) די אויפשניידונג פון דער לופט-רעהר אין האלז [ביי אן אפעראציאן].

tracheot'omy-tube *n.* (טריי-קי-אט'-א-מי-טיוב) א רעהרעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין האלז נאך אן אפעראציאן אין דער לופט-רעהר, אום צו פערלייכטערען דאס אטעמען.

trachi'tis *n.* (טריי-קאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער לופט-רעהר אין האלז.

tracho'ma *n.* (טרע-קאו'-מא) טראכאמא [אזא אויגען-קראנקהייט].

trachom'atous *a.* (טרע-קאמ'-ע-טאס) אנגעשטעקט מיט טראכאמא [אזא אויגען-קראנקהייט]; וואס איז שייך צו טראכאמא.

trach'yte *n.* (טרעק'-איט) טראכיט [אזא העלער, שארסטקער וואולקאנישער שטיין].

trachyt'ic *a.* (טרע-קיט'-איק) טראכיטיש, פון טראכיט, וואס איז שייך צו טראכיט. ז. *trachyte*.

trach'ytoid *a.* (טרעק'-אי-טאיד) עהנליך צו טראכיט; וואס איז שייך צו טראכיט. ז. *trachyte*.

tra'cing *n.* (טריי'-סינג) צייכנונג, סקיצירונג; נאכצייכנונג, קאלקירונג, קאפירונג [פון א צייכנונג אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייוועגד]; נאכשפירונג, דאס נאכפאלגען נאך די שפורען; א וועג, א קורס, א ריכטונג; א נאכצייכנונג, א קאפיע פון א צייכנונג [נאכגעצייכענט אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייוועגד]; א פלאן.

tra'cing-cloth *n.* (טריי'-סינג-קלאהטה) קאלקיר-לייוועגד, פויז-לייוועגד [אזא דינער, גלאטער און דורכזיכטיגער לייוועגד-שטאף צו קאפירען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו.].

tra'cing-lin'en *n.* (טריי'-סינג-לינ'-ען) ז. *tracing-cloth*.

tra'cing-machine' *n.* (טריי'-סינג-מע-שין') א קאלקירונגס-אינסטרומענט [צום נאכקאפירען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו. אין א פערקלענערטען פארמאט].

tra'cing-pa'per *n.* (טריי'-סינג-פיי'-פער) אויל-פאפיער, פויז-פאפיער [דורכזיכטיגעס פאפיער צום קאפירען צייכנונגען].

tra'cing-thread *n.* (טריי'-סינג-טהרעד) א דיקער ראנד-פאדים אדער ראנד-נאהט אין שפיצען [קרוזשעווע].

tra'cing-wheel *n.* (טריי'-סינג-הוויעל) א קאפיר-רעדעל [אזא רעדעל מיט שפיציגע צייהנער ווי א שטופעל צום נאכקאפירען א צייכנונג, פלאן א. ז. וו. די צייכנונג ווערט אויסגעשטאכען מיט'ן רעדעל אויף דעם קאפיר-פאפיער].

track *n. and v.* (טרעק) א שפור; א

קאלעע, א וועג, א שטעג; דער גאנג, די ריכטונג; אין זאאלאגיע — דער פוס-זויל; נאכשפירען, נאכפאלגען נאך די שפורען; אויסגעפינען [לויט די שפורען]; דורכגעהן, דורכלעגען א וועג; שלעפען א שיף מיט שטריק; געהן אין א געוויסער ריכטונג, זיך האלטען אין א בעשטימטער קאלעע.

track'age *n.* (טרעק'-עדזש) דאס שלעפען א שיף מיט שטריק; אייזענבאהן-קאלעען.

track'age con'tract (טרעק'-עדזש קאנ'-טרעקט) אן אבמאך צווישען אייזענבאהן-געזעלשאפטען, אז איינע זאל קענען געברויכען דער צווייטערס ליניען.

track'-athlet'ics *n.* (טרעק'-עטה-לעט'-איקס) אטלעטישע שפיעלען וואס האבען צו טהאן מיט דיסטאנץ [ווי לויפען, רייטען, פאהרען אויף וועלאסיפעדען א. ז. וו.].

track'-boat *n.* (טרעק'-באוט) א קאנאל-שיף; א שיף וואס ווערט געצויגען מיט א שטריק.

track'-brake *n.* (טרעק'-ברייק) א רעלסען-ברעמזע, א ברעמזע [טארמאז] ביי אייזענבאהנען אדער טראמוואיען, וואס ווערט אראבגעלאזען ניט אויף די רעדער נאר אויף די רעלסען.

track'-chart *n.* (טרעק'-טשארט) א מאפע אדער קארטע וואס צייגט די ריכטונג פון א שיף אויף'ן ים.

track'-clear'er *n.* (טרעק'-קליער'-ער) א קאלעען-רייניגער [א פארריכטונג ביי גאסען-וואגאנען אדער לאקאמאטיווען ריין צו מאכען די קאלעע פון אנגעווארפענע זאכען]; אזא ברעט ביי א שנייד-מאשין צו מאכען א וועג פאר דער מאשין און צוצובויגען די זאנגען צום שנייד-מעסער.

track'-edge *n.* (טרעק'-עדזש) דער ברעג פון דעם איינשניט אין א מיהל-שטיין.

track'er *n.* (טרעק'-ער) א פיהרער, א וועג-ווייזער; איינער וואס געפינט א וועג; א שיפס-שלעפער [איינער וואס שלעפט א שיף מיט שטריק]; א נאכשפירער, איינער וואס פאלגט נאך די שפורען אדער געפינט אויס נאך די שפורען; א נאכפאלגער.

track'-hound *n.* (טרעק'-האונד) א שפיר-הונד.

track'-in'dicator *n.* (טרעק'-אינ'-די-קיי-טאר) אזא אפאראט אויף אן אייזענבאהן-וואגאן, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דעם צושטאנד פון דער אייזענבאהן-קאלעע.

track'-lay'er *n.* (טרעק'-ליי'-ער) איינער וואס לעגט אויס אן אייזענבאהן-קאלעע.

track'less *a.* (טרעק'-לעס) אונבעטראטען, אהן שפורען, אהן פוס-שפורען, אהן וועגען און שטעגען.

track'lessly *adv.* (טרעק'-לעס-לי) שפורלאז, ניט איבערלאזענדיג קיין פוס-שפורען.

track'lessness *n.* (טרעק'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין וועגען און שטעגען.

track'man *n.* (טרעק'-מען) אן אייזענבאהן-אנגעשטעלטער וואס פאסט אויף אויף דער אייזענבאהן-קאלעע.

track'master *n.* (טרעק'-מעס-טער) א קאלעען-אויפזעהער [אן אייזענבאהן-בעאמטער, וואס האט די אויפזיכט איבער די קאלעען].

track'-rai'ser *n.* (טרעק'-ריי'-זער) אן אינסטרומענט אונטערצוהויבען איינגעזונקענע שיענעס [רעלסען].

track'-road *n.* (טרעק'-ראוד) ז. *tow-path*.

track'-scout *n.* (טרעק'-סקאוט) א טרעקשוט, א קאנאל-שיף [וואס מען שלעפט מיט שטריק]. ז. *trekschuit*.

track'-walk'er *n.* (טרעק'-הוואהק'-ער) אן אייזענבאהן-אנגעשטעלטער וואס אונטערזוכט און מאכט צורעכט א געוויסען טייל פון דער אייזענבאהן-קאלעע [הויפטזעכליך פאר'ן אנקומען פון א שנעלצוג].

track'way *n.* (טרעק'-הוויי) ז. *tramway*.

tract *n.* (טרעקט) א טראקט; א שטרעקע, א שטח; א משך; א בעפעדערטער פלאץ [ביי פויגלען]; א קורצער טראקטאט, אבהאנדלונג אדער מאמר; א בראשורע וועגען א רעליגיעזען ענין; אזא קירכען-געזאנג פון די הייליגע שריפטען, הויפטזעכליך פון תהלים.

tractabil'ity *n.* (טרעק-טע-ביל'-אי-טי) נאכגעביגקייט, געהארכזאמקייט; דאס לאזען זיך פיהרען אדער קאנטראלירען; לייכטקייט צו בעארבייטען.

trac'table *a.* (טרעק'-טעבל) געהארכזאם, נאכגעביג; וואס לאזט זיך פיהרען אדער קאנטראלירען; וואס לאזט זיך בעארבייטען.

trac'tableness *n.* (טרעק'-טעבל-נעס) ז. *tractability*.

trac'tably *adv.* (טרעק'-טע-בלי) מיט נאכגעביגקייט, מיט געהארכזאמקייט; זיך לאזענדיג פיהרען אדער קאנטראלירען; לייכט צו בעארבייטען.

Tracta'rian *a. and n.* (טרעק-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו די טראקטאריאנער אדער צום טראקטאריאניזם; א טראקטאריאנער, א פרעדיגער אדער פערברייטער פון טראקטאריאניזם. ז. *Tractarianism*.

Tracta'rianism *n.* (טרעק-טיי'-רי-ענ-איזם) טראקטאריאניזם [א בעוועגונג אין דער אנגליקאנישער קירך צווישען די יאהרען 1833 און 1841, וואס האט געשטרעבט מעהר אדער ווייניגער צוריק צו ברייננען די קירך צום קאטוליציזם].

trac'tate *n.* (טרעק'-טייט) א טראקטאט, א קורצע אבהאנדלונג, א מאמר.

trac'tile *a.* (טרעק'-טיל) וואס ציהט זיך, וואס לאזט זיך אויסציהען, ציהעדיג.

tractil'ity *n.* (טרעק-טיל'-אי-טי) ציהעדיגקייט, פעהיגקייט אויסגעצויגען צו ווערען.

The tractility of silver is inferior to that of gold.

trac'tion *n.* (טרעק'-שאן) דאס ציהען, ציהונג; דאס שלעפען; צוזאמענציהונג [ווי פון א מוסקול]; שפאנונג; צוציהונג.

trac'tional *a.* (טרעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו ציהונג, שלעפונג אדער שפאנונג.

trac'tion-en'gine *n.* (טרעק'-שאנ-ענ'-דזשין) א צוג-מאשין [א שלעפ-מאשין אדער לאקאמאטיוו וואס געהט ניט אויף רעלסען].

trac'tive *a.* (טרעק'-טיוו) ציהענד; שלעפענד.

tract'let *n.* (טרעקט'-לעט) א קליינער טראקט; א קליינער טראקטאט. ז. *tract*.

trac'tor *n.* (טרעק'-טאר) א ציהער, א ציה-אינסטרומענט, אן אינסטרומענט צום ציהען.

trac'tus *n.* (טרעק'-טאס) אין אנאטאמיע — א שטח, א שטרעקע; אזא קירכען-געזאנג פון די הייליגע שריפטען, הויפטזעכליך פון תהלים.

trade *n., a. and v.* (טרייד) א בעשעפטיגונג; א פאך; א פראפעסיאן; א האנדווערק, א מלאכה; האנדעל; א געשעפט; געשעפטס-לייט, פאך-לייט [פון א געוויסען האנדעלס-צווייג אדער פאך]; א ווינד וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג. ז. *trade-wind*]; וואס איז שייך צו האנדעל, צו א מלאכה אדער פאך; האנדלען.

trade dol'lar (טרייד דאל'-אר) אזא זילבערנער דאלאר אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז ארויסגעלאזען געווארען אין יאהר 1873 און איז בעשטימט געווארען בלויז פאר'ן האנדעל מיט כינא און יאפאן.

trade'ful *a.* (טרייד'-פול) שטארק בעשעפטיגט מיט האנדעל.

trade'-hall *n.* (טרייד'-האהל) א פערזאמלונגס-זאל פאר סוחרים, פאבריקאנטען א. ז. וו.

trade'-last *v.* (טרייד'-לעסט) זיך בייטען מיט קאמפלימענטען אדער איבערגעבען א קאמפלימענט וואס אן אנדערער האט איהם געגעבען אונטער די אויגען [אין דער סטודענטען-שפראך].

trade'-mark *n.* (טרייד'-מארק) א טרייד-מארק אדער שוץ-מארקע [א ספעציעלער צייכען אויף סחורות, א פירמע-צייכען].

trade'master *n.* (טרייד'-מעס-טער) א האנדווערק-לעהרער, איינער וואס לערענט קינדער א מלאכה.

trade'-name *n.* (טרייד'-ניים) א האנדעלס-נאמען [א ספעציעלער נאמען פון אן ארטיקעל געברויכט אין האנדעל].

trade on (טרייד אן) אויסנוצען עפעס פאר אייגענע אינטערעסען.

The politician trades on the feelings of the masses.

trade'-pa'per *n.* (טרייד'-פיי'-פער) א פאך-צייטונג [א צייטונג וואס איז געווידמעט די אינטערעסען פון א ספעציעלען פאך, מלאכה אדער פראפעסיאן].

trade price (טרייד פראיס) דער אנגרא-פרייז, דער הורטאווער פרייז.

tra'der *n.* (טריי'-דער) א סוחר, א הענדלער; א האנדעלס-שיף [וואס איז בעשעפטיגט ביי א ספעציעלען האנדעלס-פאך].

trade sale (טרייד סייל) אן אויקציאן-אויספערקויף וואס פאבריקאנטען אדער ביכער-פערלעגער מאכען פאר קרעמער.

trade'-school *n.* (טרייד'-סקוהל) א האנדווערק-שול.

trades'folk *n.* (טריידז'-פאוק) האנדעלס-לייט; האנדווערקער, בעלי מלאכה.

trades'man *n.* (טריידז'-מען) א האנדעלס-מאן, א קרעמער, א הענדלער; א בעל-מלאכה.

trades'people *n.* (טריידז'-פיעפל) ז. *tradesfolk*.

trades'-u'nion *n.* (טריידז'-יו'-ניאן) ז. *trade-union*.

trades'-u'nionism *n.* (טריידז'-יו'-ניאנ-איזם) ז. *trade-unionism*.

trades'-u'nionist *n.* (טריידז'-יו'-ניאנ-איסט) ז. *trade-unionist*.

trades'-waste *n.* (טריידז'-הווייסט) פאבריק-אבפאל; פאבריקאציאנס-אבפאל.

trades'woman *n.* (טריידז'-הוואומ-ען) א קרעמערין, א הענדלערין; א האנדווערקערין.

trade'-u'nion *n.* (טרייד'-יו'-ניאן) א טרייד=יוניאן, א געווערקשאפטס=פעראיין, א פראפעסיאנעלער פעראיין [א פעראייניגונג פון ארבייטער פון א געוויסען פאך אדער אינדוסטריע, אום מיט פעראייניגטע קרעפטען, דורך שטרייקס און קאלעקטיווע אבמאכען מיט די ארבייטס=געבער צו פערבעסערען זייער עקאנאמישע לאגע און די ארבייטס=בעדינגונגען, ווי למשל: פערקירצען די ארבייטס=שטונדען, פערגרעסערען די שכירות, איינפיהרען סאניטארישע בעדינגונגען אין די פאבריקען א. ז. וו.].

trade'-u'nionism *n.* (טרייד'-יו'-ניאנ-איזם) טרייד=יוניאניזם, די פרינציפען און טהעטיגקייט פון געווערקשאפטען אדער פראפעסיאנעלע ארבייטער=פעראייניגונגען; די טרייד=יוניאנס בכלל.

trade'-u'nionist *n.* (טרייד'-יו'-ניאנ-איסט) א טרייד=יוניאניסט, א מיטגליעד פון א געווערקשאפט אדער פראפעסיאנעלען פעראיין, אן אנהענגער פון טרייד=יוניאניזם. ז. *trade-union*.

trade'-wind *n.* (טרייד'-הווינד) א ווינד וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג; א פאסאט=ווינד, א מוסאן [אזא ווינד אין די געגענדען ביים עקוואטאר, וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג].

tra'ding *a.* (טריי'-דינג) האנדלענד, וואס האנדעלט; קארופט, וואס פערקויפט זיך, וואס לאזט זיך אונטערקויפען.

tra'ding-stamp *n.* (טריי'-דינג-סטעמפ) א ראבאט=מארקע, א פרעמיום=מארקע [א מארקע אדער צייגנים וואס א קונה קריעגט אלס פרעמיום, ווען ער קויפט עפעס און קען פאר איהר נאכדעם בעקומען אומזיסט געוויסע ארטיקלען].

tradiom'eter *n.* (טריי-די-אמ'-ע-טער) א מין דינאמאמעטער אדער קראפט מעסטער [אן אפאראט צו בעשטימען די קראפט וואס פאדערט זיך צום שלעפען א וואגען, א פלוג, א שנייד=מאשין א. ז. וו.].

tradi'tion *n. and v.* (טרע-דיש'-אן) א טראדיציאן [אן אנגענומענער מנהג, גלויבען אדער מיינונג, וואס איז איבערגעגעבען געווארען פון פריהעריגע צייטען אדער דורות]; איבערליפערונג, איבערגעבונג [אויף א געזעצליכען אופן]; דאס איבערגעבען בקבלה; דאס איבערגעבען מיינונגען, גלויבענס אדער מנהגים פון דור צו דור; א מסורה, א קבלה; א מינדליכע איבערגעבונג; עטוואס וואס ווערט איבערגעגעבען פון דור צו דור בעל פה; איבערגעבען אלס טראדיציאן אדער קבלה.

tradi'tional *a.* (טרע-דיש'-אנ-על) טראדיציאנעל, וואס איז געבויט אויף א טראדיציאן; וואס איז איבערגעגאנגען בקבלה; וואס בעשטעהט פון טראדיציאנען; קאנווענציאנעל, וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אנגענומענע אלטע מנהגים.

tradi'tionalism *n.* (טרע-דיש'-אנ-על-איזם) טראדיציאנאליזם, דאס האלטען זיך אן טראדיציאנען אדער גלויבענס וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; דער גלויבען אין קירכליכע טראדיציאנען אדער מינדליכע איבערגעבונגען.

tradi'tionalist *n.* (טרע-דיש'-אנ-על-איסט) א טראדיציאנאליסט, אן אנהענגער פון טראדיציאנען אדער פון מינדליכער איבערגעבונג אין רעליגיאן; איינער וואס נעהמט אן די טראדיציאנעלע אויסטייטשונג פון דער ביבעל.

traditionalis'tic *a.* (טרע-דיש-אנ-ע-ליס'-טיק) זיך האלטענד אן טראדיציאנען; וואס איז שייך צום גלויבען אין רעליגיעזע מינדליכע איבערגעבונגען אדער אין זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה.

tradi'tionally *adv.* (טרע-דיש'-אנ-על-אי) טראדיציאנעל; דורך איבערגעבונגען פון דור צו דור; לויט דער טראדיציאן, לויט דעם אנגענומענעם גלויבען, מנהג אדער מיינונג וואס איז איבערגעגאנגען בקבלה.

tradi'tionarily *adv.* (טרע-דיש'-אנ-ע-רי-לי) אויף א טראדיציאנעלען אופן, בעשטעהענדיג פון טראדיציאנען. ז. *tradition*.

tradi'tionary *n. and a.* (טרע-דיש'-אנ-ע-רי) איינער וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אן זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; טראדיציאנעל. ז. *traditional*.

tradi'tioner *n.* (טרע-דיש'-אנ-ער) ז. *traditionist*.

tradi'tionist *n.* (טרע-דיש'-אנ-איסט) איינער וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אן זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; איינער וואס האלט זיך אן אלטע אנגענומענע גלויבענס, מיינונגען אדער מנהגים.

Tradi'tion Sun'day (טרע-דיש'-אן סאנ'-דיי) דער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסכא. ז. *Palm Sunday*.

trad'itive *a.* (טרעד'-אי-טיוו) ז. *traditional*.

trad'itor *n.* (טרעד'-אי-טאר) א פעררעטהער [ביי די ערשטע קריסטען — א קריסט וואס האט בעת די פערפאלגונגען אויף קריסטען איבערגעגעבען צו די רעגיערונגס=בעאמטע די הייליגע קירכליכע זאכען אדער די נעמען פון זיינע גלויבענס=גענאסען].

traduce' *v.* (טרע-דיוס') פערלוימדען.

traduce'ment *n.* (טרע-דיוס'-מענט) פערלוימדונג.

tradu'cent *a.* (טרע-דיו'-סענט) פערלוימדעריש, פערלוימדענד.

tradu'cer *n.* (טרע-דיו'-סער) א פערלוימדער, א בעל לשון=הרע.

tradu'cian *n.* (טרע-דיו'-שיען) אין טעאלאגיע — איינער וואס גלויבט, אז די נשמה ווערט געבארען צוזאמען מיט'ן קערפער און אויף'ן זעלבען אופן ווי דער קערפער און ווערט ניט געשאפען בעזונדער פאר יעדען מענשען.

tradu'cianism *n.* (טרע-דיו'-שיענ-איזם) אין טעאלאגיע — די לעהרע, אז די נשמה ווערט געבארען צוזאמען מיט'ן קערפער און אויף דעמזעלבען שטייגער ווי דער קערפער און ווערט ניט געשאפען פאר יעדען מענשען בעזונדער.

tradu'cianist *n.* (טרע-דיו'-שיענ-איסט) ז. *traducian*.

tradu'cible *a.* (טרע-דיו'-סיבל) וואס קען פערלוימדעט ווערען.

tradu'cingly *adv.* (טרע-דיו'-סינג-לי) פערלוימדענדיג, מיט פערלוימדונג, דורך פערלוימדונג.

traduc'tion *n.* (טרע-דאק'-שאן) איבערטראגונג, איבערליפערונג; אין טעאלאגיע — דאס געבעהרען די נשמה אויף'ן זעלבינען שטייגער ווי עס ווערט געבארען דער קערפער [ז. *traducianism*].

traduc'tive *a.* (טרע-דאק'-טיוו) ארויסגעדרונגען.

traf'fic *n. and v.* (טרעפ'-איק) האנדעל; פערקעהר; האנדעלס=פערקעהר; אייזענבאהן=פערקעהר; שיפס=פערקעהר; פאסאזשירען=פערקעהר; האנדלען; פיהרען געשעפטען; פערהאנדלען, פיהרען פערהאנדלונגען.

traf'ficker *n.* (טרעפ'-איק-ער) א סוחר, א קויפמאן, א האנדעלסמאן.

traf'ficless *a.* (טרעפ'-איק-לעס) אהן פערקעהר, אהן האנדעלס=פערקעהר.

traf'fic-man'ager *n.* (טרעפ'-איק-מענ'-עדזש-ער) א בעטריעבס=דירעקטאר, א פערקעהרס=אינספעקטאר [אויף אייזענבאהנען, קאנאלען א. ז. וו.].

traf'fic-return' *n.* (טרעפ'-איק-רי-טוירנ') א פערקעהרס=בעריכט [א פעריאדישער בעריכט וועגען האנדעלס=פערקעהר און פאסאזשירען=פערקעהר, ווי אויף אן אייזענבאהן=ליניע, אויף א קאנאל א. ז. וו.].

traf'fic-ta'ker *n.* (טרעפ'-איק-טיי'-קער) אן אנגעשטעלטער אויף אן אייזענבאהן, ביי א שיפס=קאמפאניע א. ז. וו., וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער טראנספארטאציאן.

trag'acanth *n.* (טרעג'-ע-קענטה) טראגאקאנט אדער טראגאנט [אזא גומי=בוימעל]; טראגאנט אדער טראגאנט=גומי.

tragacan'tha *n.* (טרעג-ע-קענ'-טהא) טראגאנט אדער טראגאנט=גומי. ז. *tragacanth*.

tra'gal *a.* (טריי'-געל) וואס איז שייך צום קליינעם אויער=לעפעלע. ז. *tragus*.

trage'dian *n.* (טרע-דזשי'-די-ען) א טראגיקער [אן אקטיאר וואס שפיעלט טראגעדיעס]; אן אקטיאר; א טראגעדיען=פערפאסער.

trage'dienne *n.* (טרע-דזשי'-די-ען) א טראגעדין, א טראגישע שוישפיעלערין, אן אקטריסע וואס שפיעלט אין א טראגעדיע.

trag'edy *n.* (טרעדזש'-ע-די) א טראגעדיע, א טרויער=שפיעל [א דראמאטישעס ווערק מיט א טרויעריגער ענדע, אין וועלכען דער העלד אדער די העלדען לעבען דורך א רייהע שטארקע ליידען]; א טרויעריגע פאסירונג, אן אונגליק.

Trag'edy *n.* (טרעדזש'-ע-די) די פערזאניפיצירטע טראגעדיע, מעלפאמענע, די מוזע אדער די געטין פון דער טראגעדיע.

tra'gi *n.* (טריי'-דזשאי) די קליינע אויער=לעפעלעך. ז. *tragus*.

trag'ic *a. and n.* (טרעדזש'-איק) טראגיש; טרויעריג; שרעקליך, הארצרייסענד; וואס האט דעם כאראקטער פון א טראגעדיע; וואס איז שייך צו א טראגעדיע; א טראגעדיען=שרייבער; א טראגעדיע.

trag'ical *a.* (טרעדזש'-אי-קעל) טראגיש, טרויעריג, שרעקליך, הארצרייסענד; וואס האט דעם כאראקטער פון א טראגעדיע; וואס איז שייך צו א טראגעדיע.

trag'ically *adv.* (טרעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טראגישען, טרויעריגען אדער הארצרייסענדען אופן.

trag'icalness *n.* (טרעדזש'-אי-קעל-נעס) טראגישקייט, טרויעריגקייט.

tragicom'edy *n.* (טרעדזש-אי-קאמ'-ע-די) א טראגי=קאמעדיע [א דראמאטישעס ווערק וואס איז געמישט פון טרויעריגע און קאמישע סצענעס].

tragicom'ic *a.* (טרעדזש-אי-קאמ'-איק) טראגי=קאמיש, טרויעריג און לעכערליך; וואס בעשטעהט פון קאמישע און טרויעריגע סצענעס; וואס איז שייך צו א טראגי=קאמעדיע.

tragicom'ical *a.* (טרעדזש׳-אי-קאמ׳-אי-קעל) ז. *tragicomic*.

tragicom'ically *adv.* (טרעדזש-אי-קאמ׳-אי-קעל-אי) אויף א טראגי־קאמישען אופן; אויף א האלב־טרויעריגען האלב־קאמישען שטייגער.

trag'opan *n.* (טרעג׳-א-פען) דער הארנדיגער פאזאן [אזא פאזאן מיט הארן־עהנליכע אנוואקסונגען אויף׳ן קאפ]. ז. *pheasant*.

Trag'ulus *n.* (טרעג׳-יו-לאס) א מין קליינע אזיאטישע הירשען.

tra'gus *n.* (טריי׳-גאס) דאס קליינע לעפעלע פון אויער [די קליינע ארויסשטארצונג ביי דעם חלל פון אויער פון דער באק־זייט].

trail *n. and v.* (טרייל) א טייל וואס שלעפט זיך נאך פון הינטען; א שלעפע פון א קלייד; אן עק; דער עק פון א קאמעט; די שפור [סליאד] וואס עס בלייבט ווען מען שלעפט עטוואס אויף דער ערד אדער אויף וועלכער עס איז פלעכע; אן אויסגעטרעטענע שפור אדער שטעג; א שפור פון עטוואס; אזא ארכיטעקטור־פערציערונג פון בלעטער און בלומען; שלעפען; נאכשלעפען; טראגען די ביקס אין באלאנס מיט דער רעכטער האנד אזוי דאס דער קאלבען בעריהרט כמעט די ערד; אויסטרעטען א וועג; נאכיאגען חיות נאך דער שפור פון זייערע פיס; געהן נאך דער שפור; זיך נאכשלעפען ווי א שלעפע פון א קלייד; זיך שלעפען; קריכען, געהן זעהר לאנגזאם; קריכען אדער שלעפען זיך אויף דער ערד [וועגען פלאנצען].

T-rail *n.* (טי׳-רייל) א שינע אדער רעלסע וואס איהר קווער־שניט האט די פארם פון א **T**.

trail'-board *n.* (טרייל׳-באורד) דאס שניצווערק פון דעם ראנד פון א שיף וואס פאנגט זיך אן פון די פערציערונגען פון דעם פאדערשטען שפיץ פון דער שיף.

trail'-car *n.* (טרייל׳-קאר) א טראמוואי־וואגאן, וואס האט אליין ניט קיין מאטאר נאר ווערט צוגעטשעפעט צו אן אנדער וואגאן.

trai'ler *n.* (טריי׳-לער) א קריכענדע אדער קלעטערענדע פלאנצע; איינער אדער עטוואס וואס שלעפט זיך; עטוואס וואס שלעפט זיך נאך; א קורצער שפיציגער שטאב, וואס שלעפט זיך נאך פון דעם הינטערשטען אקס פון א וואגען און וואס ווערט בענוצט אבצושטעלען דעם וואגען פאהרענדיג אויף משופע׳דיגע בערג; אזא אלטמאדישעס שיפעל וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו פאנגען פיש; א טראמוואי־וואגאן, וואס ווערט צוגעטשעפעט צו אן אנדער וואגאן; איינער וואס טרעט אויס א וועג; איינער וואס יאגט זיך נאך די שפורען פון א חיה.

trai'ling *a. and n.* (טריי׳-לינג) זיך שלעפענד; קריכענד [וועגען פלאנצען]; דאס פאנגען פיש מיט א שלעפ־נעץ אדער שאר־נעץ [ז. *trawling*].

trai'ling ar'butus (טריי׳-לינג אר׳-ביו-טאס) אזא אמעריקאנישע אראמאטישע קריכענדע אדער קלעטערענדע פלאנצע.

trai'ling ax'le (טריי׳-לינג עקסל) דער הינטערשטער אקס פון א לאקאמאטיוו.

trai'ling-spring *n.* (טריי׳-לינג-ספרינג) די פרושינע, וועלכע ווערט ארויפגעטהאן אויף דעם הינטער־אקס פון א לאקאמאטיוו כדי אבצושוואכען דאס קלאפען פון די הינטערשטע רעדער.

trai'ling-wheel *n.* (טריי׳-לינג-הוויעל) א הינטער־ראד פון א וואגען; איינער פון די צוויי שטיץ־רעדער אויף דעם הינטערשטען אקס פון א לאקאמאטיוו.

trail'-net *n.* (טרייל׳-נעט) א שלעפ־נעץ. ז. *drag-net*.

trai'ly *a.* (טריי׳-לי) שלומפערדיג.

train *n. and v.* (טריין) א צוג, אן אייזענבאהן־צוג; דער טייל וואס שלעפט זיך נאך פון הינטען; דער הינטערשטער טייל; א שלעפע פון א קלייד; אן עק; דער עק פון א קאמעט; דער עק פון א פויגעל; א בעגלייטונג, א סוויטע; א סעריע, א רייהע; די רעדער און שפינדעל פון א מעכאניזם דורך וועלכע די בעוועגונג ווערט איבערגעגעבען [ווי די רעדלעך פון א זייגער א. ד. ג.]; א סעריע אדער רייהע וואלצען וואס ווערען געברויכט צו וואלצען מעטאל; א צוג אדער רייהע פערד, קעמלען, עזלען א. ד. ג.; א צינד־ליניע אדער א צינדער פאר א מינע; א פראצעסיאן אדער א קאמפאניע וואס געהט אין ארדנונג; א פאסענדע ארדנונג אדער איינריכטונג; אזא שליטען אין קאנאדא צו פיהרען האלץ אדער אנדערע משא; עטוואס וואס ווערט בענוצט צו ציהען אדער צו פערפיהרען; אן אנלאקונג; א פערפיהרונג; ציהען, שלעפען; צוציהען, אנלאקען, פערפיהרען, ארייננארען; ערציהען, איינלערנען, איינאיבען; דרעסירען [אויסלערנען הינט, פערד א. ז. וו. פערשיעדענע קונצשטיק]; אויסריכטען, צוגרייטען; ציעלען, אנשטעלען אין ציעל; זיך איינאיבען, זיך איינלערנען; פאהרען מיט דער באהן; זיך חבר׳ען, זיין אין נאהנטע בעציהונגען.

trai'nable *a.* (טריי׳-נעבל) וואס קען ערצויגען ווערען, וואס קען אויסגעלערענט ווערען, וואס קען דרעסירט ווערען, וואס קען איינגעאיבט ווערען.

train'-band *n.* (טריין׳-בענד) א קאמפאניע בירגער־מיליץ [פרייוויליגע סאלדאטען].

train'-bear'er *n.* (טריין׳-בעהר׳-ער) א שלעפען־טרעגער [איינער וואס טראגט נאך די שלעפע פון א קלייד, ווי פון א קעניגין, פירסטין א. ד. ג.].

train'-boy *n.* (טריין׳-באי) א פערקויפער פון צייטונגען, זשורנאלען, קאנפעקטען א. ד. ג. אויף אייזענבאהן־ציגע.

train'-despatch'er *n.* (טריין׳-דעס-פעטש׳-ער) א בעאמטער וואס פערטיילט די אייזענבאהן־ציגע נאך די אייזענבאהן־ליניען.

trained *a.* (טריינד) מיט א שלעפע; ערצויגען, אויסגעלערענט, איינגעאיבט.

trained band (טריינד בענד) אן איינגעלערענטע אדער איינגעמושטירטע ראטע סאלדאטען.

trai'ner *n.* (טריי׳-נער) אן איינאיבער, א לעהרמייסטער, אן ערציהער; א צובערייטער; א דרעסירער; א מיליץ־סאלדאט; א ראהם צוצוגעבען פלאנצען א געוויסע ריכטונג אדער פארם.

train'-hand *n.* (טריין׳-הענד) ז. *trainman*.

trai'ning *n.* (טריי׳-נינג) 1. איבונג; אויסבילדונג; פארבערייטונג; שולונג; ערציהונג; 2. דרעסירונג פון חיות; 3. די ענטוויקלונג פון די פיזישע קרעפטען; 4. די ערציהונג פון בוימלעך, אז זיי זאלען וואקסען אין א געוויסער פארם.

1. Children require **training** in obedience.
3. The athlete spent much time in **training**.

trai'ning-col'lege *n.* (טריי׳-נינג-קאל׳-עדזש) ז. *training-school*.

trai'ning-day *n.* (טריי׳-נינג-דיי) א בעשטימטער טאג אין וועלכען מען מושטירט די בירגער־מיליץ.

trai'ning-school *n.* (טריי׳-נינג-סקוהל) א לעהרער־סעמינאר, א שול צו פארבערייטען לעהרער אדער לעהרערינס.

trai'ning-ship *n.* (טריי׳-נינג-שיפ) א שיף אויסצובילדען און פארצובערייטען מאטראזען.

train'less *a.* (טריין׳-לעס) אהן א שלעפע.

train'man *n.* (טריין׳-מען) איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף אן אייזענבאהן־צוג.

train'-mile *n.* (טריין׳-מאיל) א באהן־מייל.

train'-oil *n.* (טריין׳-אויל) וואלפיש־טראן.

train'-rob'ber *n.* (טריין׳-ראב׳-ער) א רויבער וואס בעפאלט אן אייזענבאהן־צוג, אן אייזענבאהן־רויבער.

train'-shed *n.* (טריין׳-שעד) אן אבדאך אויף א פלאטפארם, וואו אן אייזענבאהן־צוג שטעלט זיך אב.

train'-sheet *n.* (טריין׳-שיעט) אן אייזענבאהן־קארטע [א קארטע, אויף וועלכער עס איז פערצייכענט די פערטיילונג פון די ציגע אויף די אייזענבאהן־ליניען].

train'-sig'nal *n.* (טריין׳-סיג׳-נעל) א מעטאדע צו געבען סיגנאלען אין אן אייזענבאהן־צוג פון די וואגאנען צו דעם לאקאמאטיוו.

traipse *v. and n.* (טרייפס) ז. *trapes*.

trait *n.* (טרייט) 1. א צוג, א שטריך; 2. א כאראקטעריסטישער צוג אדער שטריך; אן אייגנטימליכקייט.

2. His character exhibits all the Jewish traits, the best and the worst.

trait of char'acter (טרייט אוו קער׳-עק-טער) א כאראקטער־צוג, א כאראקטער־שטריך.

trai'tor *n. and a.* (טריי׳-טאר) א פעררעטער; פעררעטעריש.

trai'toress *n.* (טריי׳-טאר-עס) א פעררעטערין.

trai'torous *a.* (טריי׳-טאר-אס) פעררעטעריש.

trai'torously *adv.* (טריי׳-טאר-אס-לי) אויף א פעררעטערישען אופן; דורך פערראט.

trai'torousness *n.* (טריי׳-טאר-אס-נעס) פעררעטערישקייט.

trai'tress *n.* (טריי׳-טרעס) א פעררעטערין.

traject' *v.* (טרע-דזשעקט׳) אריבערווארפען.

traj'ect *n.* (טרעדזש׳-עקט) דאס אריבערווארפען; דאס אריבערפיהרען.

trajec'tion *n.* (טרע-דזשעק׳-שאן) דאס אריבערווארפען; דאס אריבערפיהרען.

trajec'tory *n.* (טרע-דזשעק׳-טא-רי) די ווארף־ליניע, די פלוג־ליניע [די קרומע ליניע וואס עס בעשרייבט אן אויסגעשאסענע קויל אדער אן אנדער זאך וואס ווערט געווארפען אין דער לופט]; א קרומע ליניע, וועלכע שניידט דורך אלע אנדערע קרומע ליניען אונטער א בעשטימטען ווינקעל.

tram *n. and v.* (טרעם) א טראמוואי; א טראמוואי־רעלסע; א טראמוואי־וואגאן; אזא וואגען צום פיהרען קויהלען פון די קויהלען־גרובען; איינשלאג־זייד, אזא זארט דאפעלט געדרעהטע זיידענע פעדים; אזא

פאררעכטונג צו פארמירען אוואלע מאדעלען אדער מוסטערס; אין א מיהל־ווערק — דער שטאנד פון שפינדעל פערפענדיקולאר צו דער פלעכע פון אונטערשטען מיהל־שטיין; פיהרען אדער טראנספארטירען מיט א טראמוואי; פאהרען מיט א טראמוואי.

tram'-car *n.* (טרעמ'-קאר) א טראמוואי־וואגאן; אזא קויהלען־וואגען וואס ווערט בענוצט אין קויהלען־גרובען.

tram'mel *n. and v.* (טרעמ'-על) א שלעפ־נעץ צו פאנגען פיש; א פישער־נעץ; א פענטע; א שפאן־רימען צו רעגולירען די בעוועגונגען פון א פערד; א הינדערניש, א שטערונג; אזא קרוק אויפצוהענגען טעפ, קעסלען א. ד. ג.; אן עליפסען־צירקעל [אזא צירקעל צום צייכענען עליפסען אדער אוואלע פיגורען]; פענטען, בינדען; הינדערען, שטערען.

tram'meled *a.* (טרעמ'-עלד) געפענטעט, געבונדען; געהינדערט; וואס האט א ווייסע צייכען אויף דעם פאדערשטען און הינטערשטען פוס פון איין זייט ווי א צייכען פון א פענטע [וועגען פערד].

tram'meler *n.* (טרעמ'-על-ער) א שטערער, א הינדערער; איינער וואס פאנגט פיש מיט א שלעפ־נעץ.

tram'melled *a.* (טרעמ'-עלד) ז. *trammeled*.

tram'meller *n.* (טרעמ'-על-ער) ז. *trammeler*.

tram'mel-net *n.* (טרעמ'-על-נעט) א שלעפ־נעץ צו פאנגען פיש.

tram'mel-wheel *n.* (טרעמ'-על-הוויעל) אזא ראד וואס פערוואנדעלט א וועקסעל־בעוועגונג אין אן איינפערמיגע קרייז־בעוועגונג.

tram'ming *n.* (טרעמ'-אינג) דאס איינשטעלען דעם שפינדעל פון א מיהל־שטיין פאלשטענדיג פערפענדיקולאר מיט דער פלעכע פון אונטערשטען שטיין.

tramonta'na *n.* (טרא-מאנ-טא'-נא) דער נארד־ווינד.

tramon'tane *a. and n.* (טרע-מאנ'-טיין) פון יענער זייט די אלפען־בערג; פון איבער די בערג; פרעמד, פון א פרעמדען לאנד; איינער וואס וואהנט איבער די בערג; א פרעמדער, א פרעמד־געבירטיגער; דער צפון־ווינד.

tramp *n. and v.* (טרעמפ) אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער, אן ארומוואנדערער, א בראדיאגע, א מענש אהן א היים; א וואנדער־געזעל [אן ארבייטער וואס וואנדערט ארום זוכען ארבייט]; א רייזע צו פוס; א שפאציער צו פוס; דער טראמפלענדער קלאנג וואס עס הערט זיך ביים געהן אדער מארשירען; אן אייזערנע פלאטע וואס גרעבער טראגען אויף די זוילען פון די שיך כדי זיי זאלען ניט צושניטען ווערען פון דער לאפעטע; א פראכט־שיף וואס האט ניט קיין רעגולערען קורס נאר נעהמט אויף פראכט וואו עס מאכט זיך; אן אינסטרומענט ארומצושניידען א צאם פון בוימלעך; ארומוואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיך ארומשלעפען; געהן צו פוס; מאכען א רייזע צו פוס; טראמפלען, טרעטען מיט די פיס.

tram'per *n.* (טרעמ'-פער) אן ארומוואנדערער, אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער, א בראדיאגע; א ציגיינער; א וואנדער־געזעל [אן ארבייטער וואס וואנדערט ארום זוכען ארבייט].

tram'-plate *n.* (טרעמ'-פלייט) א פלאכע רעלסע [שינע].

tram'ple *v. and n.* (טרעמפל) טרעטען מיט די פיס, טראמפלען; א טראמפעל, א שטארקער טראט מיט'ן פוס; דאס טראמפלען מיט די פיס.

tram'pler *n.* (טרעמ'-פלער) איינער וואס טרעט אדער טראמפעלט מיט די פיס.

trampoose' *v.* (טרעמ-פוהס') ארומוואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיך ארומשלעפען.

tram'pous *v.* (טרעמ'-פאס) ז. *trampoose*.

tram'-rail *n.* (טרעמ'-רייל) ז. *tram-plate*.

tram'road *n.* (טרעמ'-ראוד) א טראם־וואי־ליניע; א טראמוואי.

tram'way *n.* (טרעמ'-הוויי) א טראמוואי, א גאסען־אייזענבאהן, א פערד־באהן.

tram'-wheel *n.* (טרעמ'-הוויעל) א ראד פון א טראמוואי־וואגאן.

trance *n. and v.* (טרענס) עקסטאז; ענטציקונג; בעגייסטערונג; ערשטוינונג; א בעוואוסטלאזער צושטאנד; א היפנאטישער צושטאנד; בעשטירצונג; ענטציקען; בעצויבערען.

tran'cedly *adv.* (טרענ'-סעד-לי) אין ענטציקונג; אין עקסטאז; ווי בעצויבערט; ווי היפנאטיזירט.

tran'gram *n.* (טרענ'-גרעם) ז. *trankum*.

trank *n.* (טרענק) א צוגעשניטענעם שטיק לעדער פאר א הענטשקע.

tran'kum *n.* (טרענ'-קאם) עטוואס ווערטהלאזעס אדער אוננוציגעס.

tran'nel *n.* (טרענ'-על) א לאנגער האלץ־שטיפט, א פלעקעל.

tran'quil *a.* (טרענ'-קהוויל) שטיל, רוהיג, געלאסען.

tran'quilise *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tranquiliza'tion *n.* (טרענ-קהוויל-אי-זיי'-שאן) דאס איינשטילען, דאס בערוהיגען; בערוהיגונג, איינשטילונג.

tran'quilize *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) איינשטילען, בערוהיגען; שטיל מאכען; זיך איינשטילען, זיך בערוהיגען; שטיל ווערען.

tran'quilizer *n.* (טרענ'-קהוויל-אי-זער) א בערוהיגער, אן איינשטילער; א בערוהיגונגס־מיטעל.

tran'quilizingly *adv.* (טרענ'-קהוויל-אי-זינג-לי) איינשטילענדיג, בערוהיגענדיג; צום בערוהיגען, צום איינשטילען.

tran'quillise *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tranquil'lity *n.* (טרענ—קהוויל'-אי-טי) רוהיגקייט, שטילקייט; געלאסענהייט.

tranquilliza'tion *n.* (טרענ-קהוויל-אי-זיי'-שאן) ז. *tranquilization*.

tran'quillize *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tran'quillizer *n.* (טרענ'-קהוויל-אי-זער) ז. *tranquilizer*.

tran'quillizingly *adv.* (טרענ'-קהוויל-אי-זינג-לי) ז. *tranquilizingly*.

tran'quilly *adv.* (טרענ'-קהוויל-לי) אויף א רוהיגען אופן; רוהיג, שטיל, געלאסען.

tran'quilness *n.* (טרענ'-קהוויל-נעס) ז. *tranquillity*.

trans- (טרענס) איבער, דורך, פון יענער זייט [א ווארט וואס ווערט בענוצט אלס צוזאץ צו אנדערע ווערטער].

transact' *v.* (טרענס-עקט') פערהאנדלען; דורכפיהרען; ערפילען, טהאן; אונטערהאנדלען, פיהרען אונטערהאנדלונגען.

transact' busi'ness (טרענס-עקט' ביז'-נעס) פיהרען געשעפטען, האנדלען; פערהאנדלען די געשעפטליכע פראגען.

transac'tion *n.* (טרענס-עק'-שאן) אונטערהאנדלונג, פערהאנדלונג, פיהרונג; דורכפיהרונג; אן ענין, אן עסק, אן אנגעלעגענהייט, א געשעפט; די שליכטונג אדער אויסגלייכונג פון א סכסוך דורך דער איינשטימונג פון ביידע צדדים.

transac'tions *n.* (טרענס-עק'-שאנז) די בעריכטען, וועלכע ענטהאלטען די רעפעראטען, פערהאנדלונגען, דיסקוסיאנען א. ז. וו. פון א פערזאמלונג וואס ווערט אבגעהאלטען פון א וויסענשאפטליכען פעראיין.

transac'tor *n.* (טרענס-עק'-טאר) א דורכפיהרער; אן אונטערהאנדלער, א פערהאנדלער; איינער וואס פיהרט געשעפטען.

transal'pine *a. and n.* (טרענס-על'-פין) וואס ליעגט איבער די אלפען־בערג, וואס געפינט זיך פון יענער זייט די אלפען; איינער וואס איז געבארען אדער וואהנט פון יענער זייט די אלפען.

transanima'tion *n.* (טרענס-ענ-אי-מיי'-שאן) די זעעלען־וואנדערונג, דאס מגולגל ווערען פון דער נשמה פון א געשטארבענעם אין אן אנדער קערפער.

transatlan'tic *a.* (טרענס-עט-לענ'-טיק) טראנסאטלאנטיש, איבער דעם אטלאנטישען ים; וואס ליעגט אויף יענער זייט פון אטלאנטישען אקעאן; אמעריקאניש; וואס געהט איבער'ן אטלאנטישען אקעאן [ווי א שיף].

transca'lency *n.* (טרענס-קיי'-לענ-סי) די דורכלעסיגקייט אדער לייטונגס־פעהיגקייט פאר ווארימקייט; די אייגענשאפט דורכצולאזען ווארימקייט.

transca'lent *a.* (טרענס-קיי'-לענט) וואס לאזט דורך ווארימקייט.

transcauca'sian *a.* (טרענס-קאה-קיי'-שיען) פון יענער זייט קאווקאז.

transcend' *v.* (טרענ-סענד') אריבערשטייגען; איבערטרעפען; אריבערגעהן, אריבערטרעטען.

transcen'dence *n.* (טרענ-סענ'-דענס) איבערשטייגונג; איבערטרייבונג; איבערטרעפונג; פארטרעפליכקייט.

transcen'dency *n.* (טרענ-סענ'-דענ-סי) ז. *transcendence*.

transcen'dent *a. and n.* (טרענ-סענ'-דענט) וואס שטייגט אריבער דעם העכסטען גראד; אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך, עקסטראארדינער; אין פילאזאפיע — טראנסצענדענט, וואס איז למעלה מן השכל, וואס איז העכער פון אירגענד וועלכער שכל'דיגער קאטעגאריע, ווי ארט, צייט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ד. ג. [ווי די אידעע פון גאט]; א טראנסצענדענץ, א רעאליטעט וואס קען ניט בעשטימט ווערען דורך קיין שכל'דיגער קאטעגאריע; עפעס וואס איז איבער דעם מענשליכען פערשטאנד אדער איבער זיינע בעגריפען; עפעס אויסערגעוועהנליכעס, אויסערארדענטליכעס; אין מאטעמאטיק — א טראנסצענדענטאלער אויסדרוק [א מאטעמאטישער ווערטה וואס קען ניט אויסגעדריקט אדער בעשטימט ווערען דורך אן אלגעבראאישער גלייכונג].

transcenden'tal *a. and n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל) אין פילאזאפיע — טראנסצענדענטאל, וואס קומט ניט פון ערפאהרונג, אבער ליעגט אין דער ערפאהרונג

און איז נויטיג פאר איהר [ווי די אידעע פון ארט און צייט]; זעהר אבסטראקט; וואס קען ניט בעגריפען ווערען דורך דעם געוועהנליכען דענקען; אונזיניג, אונפערשטענדליך; אין מאטעמאטיק — טראנסצענדענט, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען דורך אן אלגעבראאישער גלייכונג; א טראנסצענדענץ, עפעס וואס קען ניט בעשטימט ווערען דורך אירגענד וועלכע פון די צעהן אריסטאטעל'ס קאטעגאריען [ז. *categories of Aristotle*].

transcenden'tal cogni'tion (טרענ-סענ-דענ'-טעל קאג-ניש'-אן) דאס טראנסצענדענטאלע וויסען [דאס וויסען אדער ערקענטניס וואס מיר בעקומען ניט פון ערפאהרונג נאר פון שכל, לויט קאנט'ס פילאזאפיע].

transcenden'tal geom'etry (טרענ-סענ-דענ'-טעל דזשי-אמ'-ע-טרי) טראנסצענדענטאלע געאמעטריע, העכערע געאמעטריע, וועלכע ווערט בעהאנדעלט דורך דיפערענציאל און אינטעגראל-רעכנונג.

transcenden'tal ide'alism (טרענ-סענ-דענ'-טעל אי-די'-על-איזם) דער טראנסצענדענטאלער אידעאליזם [די פילאזאפישע טעאריע פון קאנט, דאס די בעגריפען רוים, צייט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ז. וו. האבען מיר ניט בעקומען דורך ערפאהרונג, נאר זיי זיינען ביי אונז איינגעבארען].

transcenden'talism *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איזם) טראנסצענדענטאליזם; אין קאנט'ס פילאזאפיע — די לעהרע, אז די פונדאמענטאלע פרינציפען, דורך וועלכע עס איז מעגליך אונזער ערקענטניס [ווי די אידעען פון ארט, צייט א. ד. ג.], שטאמען ניט פון דער ערפאהרונג, נאר זיי ערשיינען אלס פארמען פון אונזער שכל, ווען ער קומט אין בעריהרונג מיט די "נאומענען", מיט די זאכען פון דער אויסערליכער וועלט; אין שעלינג'ס פילאזאפיע — די לעהרע, אז צווישען דעם סוביעקט און אביעקט, צווישען דעם "איך" און דער וועלט, איז ניטא קיין שום חילוק, און דעריבער איז מעגליך אן אבסאלוטע ערקענטניס פון מאטעריע און גייסט, פון דער וועלט און גאט; דאס זיין זעהר אבסטראקט אדער טראנסצענדענטאל; דאס זיין פאנטאסטיש; איבערטרעפליכקייט.

transcenden'talist *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איסט) א טראנסצענדענטאליסט, אן אנהענגער פון דער טראנסצענדענטאלער פילאזאפיע. ז. *transcendental*.

transcenden'talize *v.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איז) אויסטייטשען פון א טראנסצענדענטאלען שטאנדפונקט, מאכען טראנסצענדענטאל אדער איבערזינליך. ז. *transcendental*.

transcenden'tally *adv.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-אי) פון א טראנסצענדענטאלען שטאנדפונקט, ניט זייענדיג בעגרינדעט פון דער ערפאהרונג, נאר דער שכל איז אזוי מחיב; ניט קומענדיג פון ערפאהרונג, איז אבער נויטיג פאר דער ערפאהרונג.

transcenden'tal ob'ject (טרענ-סענ-דענ'-טעל אב'-דזשעקט) אין דער פילאזאפיע פון קאנט — די זאך אן זיך, די זאך ווי זי איז, ניט מאדיפיצירט דורך אונזער ערקענטניס.

transcenden'tal philos'ophy (טרענ-סענ-דענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) די טראנסצענדענטאלע פילאזאפיע, די פילאזאפיע פון קאנט. ז. *Kantianism*.

transcen'dently *adv.* (טרענ-סענ'-דענט-לי) פארציגליך, פארטרעפליך, אויסערארדענטליך.

transcen'dentness *n.* (טרענ-סענ'-דענט-נעס) ז. *transcendence*.

transcen'dible *a.* (טרענ-סענ'-דיבל) וואס מען קען איבערשטייגען אדער איבערקריכען.

trans'colate *v.* (טרענס'-קא-לייט) דורכזייען; דורכזיפען.

transcontinen'tal *a.* (טרענס-קאנ-טי-נענ'-טעל) איבער'ן קאנטינענט, פון יענער זייט קאנטינענט. ז. *continental*.

transcrib'bler *n.* (טרענ-סקריב'-לער) א נאכלעסיגער איבערשרייבער אדער קאפירער; א קאפירער, א פלאגיאטאר [א ליטעראַרישער גנב].

transcribe' *v.* (טרענ-סקראיב') איבערשרייבען, קאפירען; איבערשרייבען אדער איבערארבייטען מוזיק פאר אן אנדער אינסטרומענט אדער שטימע, ווי די, פאר וועלכע די מוזיק איז געשריבען.

transcri'ber *n.* (טרענ-סקראי'-בער) אן איבערשרייבער, א קאפירער.

tran'script *n.* (טרענ'-סקריפט) אן איבערגעשריבענע קאפיע; א קאפיע; א נאכאהמונג.

transcrip'tion *n.* (טרענ-סקריפ'-שאן) די איבערשרייבונג, די קאפירונג; א קאפיע; אין מוזיק — דאס איבערשרייבען א קאמפאזיציע און צופאסען זי פאר אן אנדער אינסטרומענט [אדער שטימע] ווי די, פאר וועלכען זי איז אריגינעל פערפאסט געוואָרען.

transcrip'tional *a.* (טרענ-סקריפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאפיע; קאפירענד, איבערשרייבענד.

transcrip'tive *a.* (טרענ-סקריפ'-טיוו) ווי א קאפיע; איבערשרייבענד, קאפירענד.

transcrip'tively *adv.* (טרענ-סקריפ'-טיוו-לי) דורך קאפירען, דורך איבערשרייבען.

transduc'tion *n.* (טרענס-דאק'-שאן) דאס אריבערפיהרען; אריבערפיהרונג.

transect' *v.* (טרענ-סעקט') דורכשניידען, דורכשניידען פאר קווער.

transec'tion *n.* (טרענ-סעק'-שאן) א דורכשניט, א קווערער דורכשניט.

tran'sept *n.* (טרענ'-סעפט) דער קווער אדער קרייץ-פליגעל פון א קירך.

trans'fer *n.* (טרענס'-פויר) אן אריבערטראגונג, אן אריבערפיהרונג [פון איין פלאץ צו א צווייטען]; אן איבערטראגונג [פון א רעכט אדער בעזיץ פון איינעם צו א צווייטען]; דאס וואס ווערט איבערגעטראגען אדער אריבערגעפיהרט; די איבערטראגונג פון א צייכנונג אדער בילד אויף א ליטאגראפישען שטיין; די איבערגעטראגענע צייכנונג; א סאלדאט וואס ווערט אריבערגעפיהרט פון איין רעגימענט אדער קאמפאניע צו א צווייטער; א פונקט אויף אן אייזענבאהן-ליניע, וואו די וואגאנען ווערען אריבערגענומען מיט א פאראם-שיף איבער א טייך; א פונקט, וואו מען נעהמט איבער פון איין באהן אדער טראמוואי אין א צווייטער, אן ארט וואו מען בייט די אייזענבאהן-ציגע; א פאראם אדער פאראם-שיף אריבערצופיהרען פראכט-וואגאנען; דאס אריבערפיהרען פאסאזשירען און באגאזש מיט וועגען אדער אויטאמאבילען פון איין אייזענבאהן-סטאנציע צו א צווייטער אדער פון אן אייזענבאהן-סטאנציע צו א שיף; א בילעט וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף א טראמוואי אדער אייזענבאהן איבערצוגעהן אויף אן אנדער טראמוואי אדער אייזענבאהן פארטצוזעצען די רייזע; אין אמעריקאנער פאסט-אמט — דאס ליהען געלד פון איין קאנטא פאר א צווייטער.

transfer' *v.* (טרענס-פויר') אריבערטראגען, אריבערפיהרען [פון איין ארט צו א צווייטען]; איבערגעבען, איבערטראגען [א רעכט אדער בעזיץ פון איינעם צו א צווייטען]; אריבערטראגען אויף'ן ליטאגראפישען שטיין [וועגען א צייכנונג אדער בילד פון וואס עס דארף געמאכט ווערען א ליטאגראפיע]; אריבערגעהן פון איין טראמוואי אדער אייזענבאהן אין א צווייטער, בייטען די טראמוואיען, בייטען דעם צוג.

transferabil'ity *n.* (טרענס-פויר-ע-ביל'-אי-טי) איבערטראגבארקייט, איבערפיהרבארקייט, דאס זיין מעגליך איבערצוטראגען אדער אריבערצופיהרען.

transfer'able *a.* (טרענס-פויר'-עבל) איבערטראגבאר, וואס קען איבערגעטראגען ווערען; וואס קען אריבערגעפיהרט ווערען; וואס קען איבערגעגעבען ווערען.

trans'fer-book *n.* (טרענס'-פויר-בוק) א בוך צום איינשרייבען די איבערטראגונגען פון קאנטאס, פאנדס א. ד. ג. פון איינעם צום אנדערען.

transferee' *n.* (טרענס-פויר-איע') די פערזאן צו וועמען עס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען.

trans'fer-el'evator *n.* (טרענס'-פויר-על'-אי-וויי-טאר) א הויב-מאשין מיט וועלכער מען טראגט איבער משא פון איין שיף אויף א צווייטער.

trans'ference *n.* (טרענס'-פויר-ענס) איבערטראגונג; אריבערפיהרונג; דאס איבערטראגען; דאס אריבערפיהרען.

transferen'tial *a.* (טרענס-פע-רענ'-שעל) איבערטראגענד.

trans'fer-ink *n.* (טרענס'-פויר-אינק) איבערדרוק-טינט, איבערדרוק-טוש [אזא טינט וואס ווערט בענוצט צום איבערטראגען צייכנונגען אדער בילדער אויף'ן ליטאגראפישען שטיין צום דרוקען ליטאגראפיעס].

trans'fer loan (טרענס'-פויר לאון) אן איבערטראגבארע אנלייהע, א הלואה וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איינעם צום צווייטען אדער פון איין פאנד צו אן אנדערען.

transferog'raphy *n.* (טרענס-פע-ראג'-רע-פי) די קונסט צו קאפירען אלטע אינשריפטען אדער איינגראווירונגען פון מצבות, טאפלען א. ד. ג.

trans'fer-pa'per *n.* (טרענס'-פויר-פיי'-פער) איבערדרוק-פאפיער, ליטאגראפיע-פאפיער [אזא פאפיער מיט וועלכען מען טראגט איבער צייכנונגען אדער בילדער אויף דעם ליטאגראפישען שטיין צום דרוקען ליטאגראפיעס].

transfer'rence *n.* (טרענס-פויר'-ענס) ז. *transference*.

transfer'rer *n.* (טרענס-פויר'-ער) אן איבערטראגער, אן איבערגעבער; אן אינסטרומענט אדער געצייג צום איבערטראגען אדער צום אריבערפיהרען.

transferribil'ity *n.* (טרענס-פויר-אי-ביל'-אי-טי) ז. *transferability*.

transfer'rible *a.* (טרענס-פויר'-איבל) ז. *transferable*.

transfer'ror *n.* (טרענס-פויר'-אר) ז. *transferrer*.

transfig'urate *v.* (טרענס-פיג'-יו-רייט) ז. *transfigure*.

transfigura'tion *n.* (טרענס-פיג-יו-
ריי'-שאן) אומגעשטאלטונג, אומבילדונג,
געשטאלט⸗פערוואנדלונג, די איבערבייטונג
אדער ענדערונג פון אויסזעהן אדער גע⸗
שטאלט ; די אומגעשטאלטונג פון יעזוס
קריסטוס [לויט דעם קריסטליכען גלויבען].

Transfigura'tion *n.* (טרענס-פיג-יו-
ריי'-שאן) די אומגעשטאלטונג פון יעזוס
קריסטוס [א קריסטליכער יום טוב דעם
6טען אויגוסט].

transfig'ure *v.* אום⸗ (טרענס-פיג'-יור)
געשטאלטען, אומבילדען, פערוואנדלען; ענ⸗
דערען דעם אויסזעהן ; מאכען ערהאבען,
אידעאליזירען.

transfig'urement *n.* (טרענס-פיג'-
יור-מענט) ז. *transfiguration*

transfis'sion *n.* א (טרענס-פיש'-אן)
קווער⸗שניט, א קווערער דורכשניט.

transfix' *v.* דורכשטע⸗ (טרענס-פיקס')
כען.

transfix'ion *n.* א (טרענס-פיק'-שאן)
דורכשטעכונג ; דאס דורכשטעכען.

trans'fluent *a.* (טרענס'-פלוה-ענט)
דורכפליסענד, אריבערפליסענד.

trans'forate *v.* (טרענס'-פא-רייט)
דורכבויערען.

transfora'tion *n.* (טרענס-פא-ריי'-
שאן) א דורכבויערונג, דאס דורכבויערען.

transform' *v.* טראנס⸗ (טרענס-פארם')
פארמירען, אומבילדען, איבערמאכען, פער⸗
וואנדלען ; אומענדערען ; זיך ענדערען ;
פערוואנדלען.

transfor'mable *a.* (טרענס-פאר'-
מעבל) וואס קען טראנספארמירט ווערען,
אומגעוואנדעלט אדער פערוואנדעלט ווע⸗
רען.

transforma'tion *n.* (טרענס-פאר-מיי'-
שאן) טראנספארמאציאן, אומבילדונג, אומ⸗
געשטאלטונג, איבערמאכונג ; אומוואנד⸗
לונג, פערוואנדלונג אין אן אנדער פארם.

transfor'mative *a.* (טרענס-פאר'-מע-
טיוו) וואס האט די נייגונג זיך אומצו⸗
וואנדלען אדער זיך אומצוענדערען.

transfor'mator *n.* (טרענס-פאר'-מע-
טאר) ז. *transformer*

transfor'mer *n.* א (טרענס-פאר'-מער)
טראנספארמאטאר, אן עלעקטרישער אפא⸗
ראט צו פערוואנדלען אן עלעקטרישען
שטראם פון הויכער שפאנונג אין א
שטראם פון נידריגער שפאנונג.

transfor'mism *n.* (טרענס-פאר'-מיזם)
אין ביאלאגיע — טראנספארמיזם, די ענ⸗
דערונגען אין ארגאניזמען וואס פערוואנד⸗
לען איין מין אין א צווייטען, די לעהרע
וועגען אויסבילדונגען פון נייע מינים
דורך די ענדערונגען פון די ארגאניזמען.

trans'fuge *n.* א דע⸗ (טרענס'-פיודזש)
זערטיר, אן אנטלאפענער פון מיליטער⸗
דיענסט.

transfu'gitive *n.* (טרענס-פיו'-דזשי-
טיוו) ז. *transfuge*

transfund' *v.* (טרענס-פאנד')
ז. *transfuse*

transfuse' *v.* איבערגי⸗ (טרענס-פיוז')
סען פון איין כלי אין אן אנדערער ; אין
מעדיצין — איבערגיסען דאס בלוט פון
די אדערען פון איין פערזאן אין די אדע⸗
רען פון א צווייטער.

transfu'ser *n.* אן (טרענס-פיו'-זער)
איבערגיסער.

transfu'sible *a.* (טרענס-פיו'-זיבל)
וואס מען קען איבערגיסען.

transfu'sion *n.* אי⸗ (טרענס-פיו'-זשאן)
בערגיסונג ; איבערטראגונג, איבערלייטונג;
אין מעדיצין — די איבערגיסונג פון בלוט
פון די אדערען פון איין פערזאן אין די
אדערען פון א צווייטער.

transfu'sive *a.* (טרענס-פיו'-סיוו)
איבערגיסענד, צום איבערגיסען.

transgress' *v.* איבער⸗ (טרענס-גרעס')
שרייטען, אריבערגעהן ; איבערטרעטען ;
עובר זיין ; בעגעהן אן עברה ; זינדיגען.

transgress'ible *a.* (טרענס-גרעס'-
איבל) וואס קען איבערגעטראטען ווערען ;
וואס מען קען עובר זיין.

transgres'sion *n.* (טרענס-גרעש'-אן)
די איבערטרעטונג פון א געזעץ אדער בע⸗
פעהל ; א זינד, אן עברה.

transgres'sional *a.* (טרענס-גרעש'-אנ-
על) שולדיג, זינדיג.

transgress'ive *a.* (טרענס-גרעס'-איוו)
איבערטרעטענד דאס געזעץ, זינדיג, גע⸗
נייגט צו זינד.

transgress'ively *adv.* (טרענס-גרעס'-
איוו-לי) דורך איבערטרעטען אדער עובר
זיין ; זינדיג ; אין געאלאגיע — ניט פא⸗
ראלעל געלאגערט [וועגען ערד אדער פעל⸗
זען⸗שיכטען].

transgress'or *n.* (טרענס-גרעס'-אר)
אן איבערטרעטער ; א זינדיגער, א בעל
עברה.

transhape' *n.* אן אומגע⸗ (טרענ-שייפ')
שטאלטונג, אן אומוואנדלונג, אן אומענדע⸗
רונג פון דער פארם אדער געשטאלט.

tranship' *v.* איבערלאדען (טרענ-שיפ')
פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון
איין וואגאן אין אן אנדערען ; איבערפיה⸗
רען אדער איבערזעצען פון איין שיף אין
אן אנדערער אדער פון איין וואגען אין
אן אנדערען.

tranship'ment *n.* (טרענ-שיפ'-מענט)
די איבערלאדונג פון איין שיף אין אן
אנדערער אדער פון איין וואגאן אין אן
אנדערען.

tran'sience *n.* עטוואס (טרענ'-שענס)
פאריבערגעהענדעס אדער פערגענגליכעס.

tran'siency *n.* (טרענ'-שענ-סי)
ז. *transience*

tran'sient *a. and n.* (טרענ'-שענט)
1. פאריבערגעהענד, פערגענגליך, ניט פון
לאנגער דויער, שנעל ; איבערגעהענד פון
איינעם צום אנדערען ; 2. אין מוזיק —
וואס קומט אריין צווישען אדער אין מי⸗
טען אלס פערבינדונג [וועגען א נאטע
אדער טאן] ; 3. עטוואס וואס איז נור
צייטווייליג, עטוואס ניט בעשטענדיגעס ;
4. עטוואס פאריבערגעהענדעס אדער פער⸗
גענגליכעס ; 5. א צייטווייליגער גאסט.

5. The hotel accommodates **transients** only.

tran'siently *adv.* (טרענ'-שענט-לי)
אין פאריבערגעהן, ניט פון לאנגען דויער,
פאר א קורצער צייט.

tran'sientness *n.* (טרענ'-שענט-נעס)
פערגענגליכקייט ; קורצער דויער.

transillumina'tion *n.* (טרענס-אי-
ליו-מי-ניי'-שאן) דורכלייכטונג, דורכשיי⸗
נונג.

transi're *n.* א פאסיר⸗ (טרענס-אי'-רי)
צעטעל אדער צאל⸗שיין פון א צאלהויז
[טאמאזשנע] דורכצולאזען אימפארטיר⸗
טע סחורה.

tran'sit *n. and v.* א דורכ⸗ (טרענ'-סיט)
גאנג, אן איבערגאנג ; דאס דורכגעהן ;
דאס דורכפיהרען ; דאס טראנספארטירען;
א טראנספארט⸗ליניע ; א פערקעהר, א
פערקעהרס⸗וועג ; א וועג דורכצופאהרען
דאס לאנד ; אין אסטראנאמיע — דער
דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פאר⸗
ביי אן אנדער הימלישען קערפער [ווי
דער דורכגאנג פון דער לבנה פארביי דער
זון בעת א לקוי חמה] ; אזא שפאקטיוו⸗
אינסטרומענט צו מעסטען האריזאנטאלע
ווינקלען ; דורכגעהן די פלעכע פון א הימ⸗
לישען קערפער.

tran'sit-cir'cle *n.* (טרענ'-סיט-
סויר'קל) אן אסטראנאמישער אינסטרו⸗
מענט צו בעטראכטען דעם דורכגאנג פון
א הימלישען קערפער פארביי אן אנדער
הימלישען קערפער.

tran'sit-du'ty *n.* (טרענ'-סיט-דיו'-טי)
אן אבצאהל אויף סחורה וואס ווערט
דורכגעפיהרט דורך איין לאנד אין א צוויי⸗
טען.

tran'sit-in'strument *n.* (טרענ'-סיט-
אינ'-סטרו-מענט) אזא אסטראנאמישער
שפאקטיוו צו בעאבאכטען דעם דורכגאנג
פון א הימלישען קערפער פארביי אנדערע
הימלישע קערפער.

transi'tion *n.* 1. דער (טרענ-סיש'-אן)
איבערגאנג פון איין ארט, געגענשטאנד
אדער צושטאנד צו אן אנדערען ; 2. פער⸗
ענדערונג ; 3. די איבערגאנגס⸗צייט, די
איבערגאנגס⸗פעריאדע.

1. The last chapter of the book is in reality a **transition** to a second forthcoming volume. 2. We are living in a period of transition.

transi'tional *a.* (טרענ-סיש'-אנ-על)
וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון
איין צושטאנד אדער ארט צו אן אנדע⸗
רען ; וואס בעצייכענט אן איבערגאנג ;
וואס פערענדערט זיך.

transi'tionally *adv.* (טרענ-סיש'-אנ-
על-אי) אלס איבערגאנג, אזוי ווי אן אי⸗
בערגאנג [פון איין צושטאנד צו א צוויי⸗
טען], אויף אן איבערגעהענדען אופן.

transi'tionary *a.* (טרענ-סיש'-אנ-ע-
רי) ז. *transitional*

tran'sitive *a. and n.* (טרענ'-סי-טיוו)
איבערגעהענד ; אין גראמאטיק — טראנ⸗
זיטיוו, איבערגעהענד [וועגען א צייט⸗
ווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט,
וועלכע געהט איבער אויף א געגענ⸗
שטאנד] ; א טראנזיטיווען צייטווארט, א
פעל יוצא [א צייטווארט וואס בעצייכענט
א טהעטיגקייט וועלכע געהט איבער אויף
א געגענשטאנד, צ. ב. זעהן, עסען, שלא⸗
גען א. ד. ג.].

tran'sitively *adv.* (טרענ'-סי-טיוו-לי)
איבערגעהענדיג, אויף אן איבערגעהענדען
אופן.

tran'sitiveness *n.* (טרענ'-סי-טיוו-
נעס) דאס זיין איבערגעהענד.

tran'sitive verb (טרענ'-סי-טיוו
ווארב) א טראנזיטיווען צייטווארט, א
פעל יוצא. ז. *transitive*

transitiv'ity *n.* (טרענ-סי-טיוו'-אי-טי)
ז. *transitiveness*

tran'sitorily *adv.* (טרענ'-סי-טא-רי-
לי) פערגענגליך, אויף א קורצער ווייל⸗ע,
פון קורצען דויער.

tran'sitoriness *n.* (טרענ'-סי-טא-רי-
נעס) פערגענגליכקייט, דאס דויערען א
קורצע ווייל⸗ע.

tran'sitory *a.* פער⸗ (טרענ'-סי-טא-רי)
גענגליך, וואס דויערט א קורצע ווייל⸗ע.

tran'sit-trade *n.* (טרענ'-סיט-טרייד)
דער פערקעהרס⸗האנדעל, דער האנדעל מיט
סחורות וואס געהען פון איין לאנד אדער
געגענד צו א צווייטען.

transla'table *a.* (טרענס-ליי'-טעבל)
איבערזעצבאר, וואס קען איבערזעצט ווע⸗
רען פון איין שפראך אין אן אנדערער ;

וואס קען אויסגעדריקט ווערען אין אנדע־
רע ווערטער.

transla'tableness *n.* (טרענס־לײ'־
טעבל־נעס) איבערזעצבארקייט, דאס קע־
נען איבערזעצט ווערען אין אן אנדער
שפראך.

translate' *v.* (טרענס־לײט') איבערזעצען
אין אן אנדער שפראך; אויסדריקען אדער
ערקלערען אין אנדערע ווערטער; קלאר
מאכען אהן ווערטער; איבערטראגען, אי־
בערשטעלען [פון איין ארט אויף א צווײ־
טען]; אין מעכאניק — איבערזעצען א
קערפער אין אן אנדער בעוועגונגס־לאגע;
איבערפיהרען פון איין אמט אין א צווײ־
טען; ארויפנעהמען לעבעדיגערהייד אין הי־
מעל; ענדערען די פארם, אומוואנדלען; אי־
בערניצעווען, נעהען שיך אדער קליידער
פון אלטען מאטעריאל; איבערשיקען אן
ערהאלטענע טעלעגראמע דורך אן אנדער
טעלעגראפען־ליניע אדער דורך דיזעלביגע
ליניע.

transla'ting-screw *n.* (טרענס־לײ'־
טינג־סקרוה) אן איבערשטעל־שרויף [א
שרויף אין א מאשין אדער אפאראט וואס
ווערט בענוצט איינצושטעלען א געוויסען
טייל, אז ער זאל שטימען מיט די אנדערע
טיילען].

transla'tion *n.* (טרענס־לײ'־שאן) דאס
איבערזעצען; אן איבערזעצונג; אן אי־
בערטראגונג, אן איבערשטעלונג; א פער־
זעצונג פון איין אמט אין א צווייטען;
דאס ארויפנעהמען אין הימעל לעבעדי־
גערהייד; דאס איבערניצעווען, דאס פא־
בריצירען פון אלטען מאטעריאל; א בע־
וועגונג אהן דרעהונג; די איבערשיקונג פון
אן ערהאלטענער טעלעגראמע דורך אן אנ־
דער טעלעגראפען־ליניע אדער דורך דער־
זעלבער ליניע.

transla'tional *a.* (טרענס־לײ'־שאנ־
על) איבערזעצענד; וואס איז שייך צו
אן איבערזעצונג; איבערטראגענד, איבער־
שטעלענד.

trans'lative *a.* (טרענס'־לײ־טיוו) אי־
בערזעצענד; איבערטראגענד.

transla'tor *n.* (טרענס־לײ'־טאר) אן
איבערזעצער; א לאטוטניק, איינער וואס
מאכט שיך פון אלטען מאטעריאל; דער
טעלעגראפישער איבערטראגונגס־אפאראט
[דער אפאראט מיט וועלכען מען שיקט
איבער א טעלעגראמע]; אן אינסטרומענט
אדער מאשין צו פערוואנדלען איין פארמע
פון ענערגיע אין אן אנדערער [צ. ב. אן
עלעקטרישע דינאמא־מאשין וועלכע פער־
וואנדעלט דאמפף־ענערגיע אין עלעקטרי־
שע].

transla'tors *n.* (טרענס־לײ'־טארז) גע־
טראגענע שיך, וועלכע ווערען פעררינכט
און צוגעפוצט צום פערקויפען.

trans'latory *a.* (טרענס'־לײ־טא־רי)
איבערזעצענד; איבערטראגענד.

transla'tress *n.* (טרענס־לײ'־טרעס) אן
איבערזעצערין.

translit'erate *v.* (טרענס־ליט'־ע־רײט)
איבערגעבען די אויסשפראכע פון בוכ־
שטאבען אדער ווערטער פון איין שפראך
דורך בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translitera'tion *n.* (טרענס־ליט־ע־
רײ'־שאן) די איבערגעבונג פון דער אויס־
שפראכע פון בוכשטאבען אדער ווערטער
פון איין שפראך דורך די בוכשטאבען פון
אן אנדער שפראך.

translit'erator *n.* (טרענס־ליט'־ע־רײ־
טאר) איינער וואס גיט איבער די אויס־
שפראכע פון ווערטער פון איין שפראך
דורך בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translocaliza'tion *n.* (טרענס־לאו־
קעל־אי־זײ'־שאן) ז. ***translocation***

translo'cate *v.* (טרענס־לאו'־קײט) אי־
בערשטעלען אויף אן אנדער ארט.

transloca'tion *n.* (טרענס־לא־קײ'־
שאן) די איבערשטעלונג אויף אן אנדער
ארט.

translu'cence *n.* (טרענס־ליו'־סענס)
ז. ***translucency***

translu'cency *n.* (טרענס־ליו'־סען־סי)
דורכזיכטיגקייט; דאס דורכשיינען.

translu'cent *a.* (טרענס־ליו'־סענט)
דורכשיינענד; דורכזיכטיג.

translu'cently *adv.* (טרענס־ליו'־
סענט־לי) אויף א דורכזיכטיגען אדער
דורכשיינענדען אופן.

translu'cid *a.* (טרענס־ליו'־סיד)
ז. ***translucent***

translu'nar *a.* (טרענס־לו'־נאר) וואס
איז פון יענער זייט אדער הינטער דער
לבנה.

trans'lunary *a.* (טרענס'־לו־נע־רי)
ז. ***translunar***

transmarine' *a.* (טרענס־מע־רין') וואס
איז פון יענער זייט ים.

transme'dian *a.* (טרענס־מי'־די־ען)
וואס געהט דורך דער מיטעל־ליניע פון
קערפער.

transmerid'ional *a.* (טרענס־מי־ריד'־
אי־א־נעל) וואס קרייצט דורך דעם מע־
רידיאן. ז. ***meridian***

trans'migrant *a.* and *n.* (טרענס'־מי־
גרענט) איבערוואנדערענד פון איין לאנד
אין אן אנדערען; אויסוואנדערענד; אן
אויסוואנדערער, אן איבערוואנדערער, אן
עמיגראנט; א גלגול, איינער וואס געהט
איבער אין אן אנדער צושטאנד אדער אין
אן אנדער קערפער.

trans'migrate *v.* (טרענס'־מי־גרײט)
איבערוואנדערען, אויסוואנדערען; איבער־
געהן פון איין קערפער אין אן אנדערען.

transmigra'tion *n.* (טרענס־מי־גרײ'־
שאן) די איבערוואנדערונג, די אויסוואנ־
דערונג; גלגול הנפש, דאס מגולגל ווערען
פון דער נשמה אין אן אנדער קערפער
אדער בעשעפעניש.

transmigra'tionism *n.* (טרענס־מי־
גרײ'־שאנ־איזם) דאס גלויבען אין גלגול
הנפש, אז די נשמה פון א מענשען נאך
זיין טויט ווערט מגולגל אין אן אנדער
קערפער.

trans'migrator *n.* (טרענס'־מי־גרײ־
טאר) אן איבערוואנדערער, אן אויסוואנ־
דערער.

transmi'gratory *a.* (טרענס־מאי'־
גריי־טא־רי) איבערוואנדערענד, אויס־
וואנדערענד; מגולגל ווערענדיג.

transmissibil'ity *n.* (טרענס־מיס־אי־
ביל'־אי־טי) די איבערטראגבארקייט, די
איבערגעבליכקייט, די מעגליכקייט איבער־
געטראגען אדער איבערגעגעבען צו ווערען
צו אן אנדערען.

transmis'sible *a.* (טרענס־מיס'־איבל)
איבערטראגבאר, איבערגעבליך, וואס קען
איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווע־
רען צו אן אנדערען.

transmis'sion *n.* (טרענס־מיש'־אן) די
איבערטראגונג, די איבערגעבונג; די אי־
בערזענדונג, די איבערשיקונג; אין ביא־
לאגיע — דאס איבערגעהן בירושה [ווע־
גען די איינענשאפטען פון עלטערען
וואס געהען איבער צו די קינדער]; אין
פיזיק — דאס דורכגעהן [ווי א שטראהל
געהט דורך דורך גלאז]; א טראנסמיסיאן
[די פאררינכטונג איבערצוטראגען די בע־
וועגונג פון א מאטאר צו די רעדער פון
א מאשין (ווי ביי אויטאמאבילען, טראמ־
וואי־וואגאנען, פאבריק־מאשינען א. ד.
ג.)].

transmis'sive *a.* (טרענס־מיס'־איוו)
איבערגעטראגען, איבערגעגעבען; איבער־
געשיקט; וואס קען איבערגעגעבען אדער
איבערגעשיקט ווערען.

transmit' *v.* (טרענס־מיט') איבערטרא־
גען, איבערגעבען צו אן אנדערען; איבער־
שיקען; דורכפיהרען, מאכען עס זאל דורכ־
געהן.

transmit'table *a.* (טרענס־מיט'־עבל)
וואס קען איבערגעטראגען אדער איבער־
געגעבען ווערען.

transmit'tal *n.* (טרענס־מיט'־על) אי־
בערטראגונג, איבערגעבונג.

transmit'tance *n.* (טרענס־מיט'־ענס)
דאס איבערגעבען, דאס איבערטראגען.

transmit'ter *n.* (טרענס־מיט'־ער) אן
איבערמאכער, אן איבערטראגער אדער אי־
בערגעבער; אן איבערשיקער.

transmit'tible *a.* (טרענס־מיט'־איבל)
ז. ***transmissible***

transmogrifica'tion *n.* (טרענס־מאג־
רי־פי־קײ'־שאן) די פערוואנדלונג, דאס
פערוואנדלען אין אן אנדער פערזאן אדער
זאך, ווי דורך מאגיק [א הומאריסטישער
אויסדרוק].

transmog'rify *v.* (טרענס־מאג'־רי־
פאי) פערוואנדלען אין אן אנדער פער־
זאן אדער זאך [א הומאריסטישער אויס־
דרוק].

transmontane' *a.* (טרענס־מאנ־טײן')
איבער'ן בארג, אויף יענער זייט בארג,
הינטער'ן בארג.

transmor'phism *n.* (טרענס־מאהר'־
פיזם) טראנסמארפיזם, די טראנספארמא־
ציאן אדער די פערוואנדלונג פון איין זאך
אין אן אנדערער.

transmutabil'ity *n.* (טרענס־מיו־טע־
ביל'־אי־טי) פערוואנדעלבארקייט, דאס
קענען פערוואנדעלט ווערען אין אן אנ־
דער זאך.

transmu'table *a.* (טרענס־מיו'־טעבל)
פערוואנדעלבאר, וואס קען פערוואנדעלט
ווערען אין אן אנדער זאך.

transmu'tableness *n.* (טרענס־מיו'־
טעבל־נעס) ז. ***transmutability***

transmu'tably *adv.* (טרענס־מיו'־טע־
בלי) דורך פערוואנדלונג, דורך דער פע־
היגקייט פערוואנדעלט צו ווערען אין אן
אנדער זאך.

transmuta'tion *n.* (טרענס־מיו־טײ'־
שאן) די פערוואנדלונג; אין אלכעמיע —
די פערוואנדלונג פון ביליגע מעטאלען אין
טייערע, ווי אין גאלד און זילבער; אין גע־
אמעטריע — די אומענדערונג פון איין
קערפער אדער פיגור אין אן אנדערער
[ווי דאס מאכען פון א דריי־עק א קוואד־
ראט]; אין ביאלאגיע — די אומענדע־
רונג פון א מין, טראנספארמיזם [ז.
transformism]; אבוועקסלונג, דאס
בייטען זיך, דאס פאלגען איינער איבער
דעם אנדערען [אזוי, אז פריהער געהט
דער ערשטער, נאכדעם דער צווייטער,
דערנאך ווידער דער ערשטער א. ז. וו.].

transmuta'tionist *n.* (טרענס־מיו־
טײ'־שאנ־איסט) א טראנספארמיסט, אן
אנהענגער פון דער לעהרע וועגען טראנס־
פארמיזם [ז. ***transformism***]; איי־

נער, וועלכער גלויבט אין דער מעגליכקייט צו פערוואנדלען ביליגע מעטאלען אין גאלד און זילבער, אן אלכעמיקער.

transmu'tative *a.* (טרענס-מיו'-טע-טיוו) וואס פערוואנדעלט אדער פערענדערט; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך טראנספארמיזם אדער פערוואנדלונג אין אן אנדער פארם.

transmute' *v.* (טרענס-מיוט') פערוואנדלען, פערענדערען.

transmu'ted *a.* (טרענס-מיו'-טעד) פערוואנדעלט אין אן אנדער קערפער אדער פארם.

transmu'ter *n.* (טרענס-מיו'-טער) א פערוואנדלער, א פערענדערער.

transna'ture *v.* (טרענס-ניי'-טשור) אומוואנדלען די נאטור אדער די טבע.

transnor'mal *a.* (טרענס-נאהר'-מעל) איבערנארמאל, מעהר ווי נארמאל.

transocean'ic *a.* (טרענס-או-שי-ענ'-איק) וואס ליעגט אויף יענער זייט פון אקעאן; וואס שניידט דורך, פליהט דורך אדער פאהרט דורך דעם אקעאן.

tran'som *n.* (טרענ'-סאם) אין ארכיטעקטור — א קווער-באלקען, א קווער-ריגעל; א קווער-שטאב; דער קווער-באלקען איבער א טהיר אדער פענסטער; א פענסטער איבער דעם אויבערשטען קווער-באלקען פון א טהיר; איינע פון די אויבערשטע קווער-באלקענס אין דעם הינטער-טייל פון א שיף.

tran'som-win'dow *n.* (טרענ'-סאם-הווינ'-דאו) א פענסטער איבער דעם אויבערשטען קווער-באלקען פון א טהיר.

transpa'dane *a.* (טרענס-פיי'-דיין) וואס ליעגט אויף דער אנדערער זייט פון דעם טייך פא אין איטאליען [צו צפון-זייט פון דער שטאדט רוים].

Transpa'dane Repub'lic (טרענס-פיי'-דיין רי-פאב'-ליק) די לאמבארדישע רעפובליק אין איטאליען, וועלכע נאפאלעאן דער ערשטער האט געגרינדעט אין יאהר 1796.

transpar'ence *n.* (טרענס-פעהר'-ענס) ז. *transparency*.

transpar'ency *n.* (טרענס-פעהר'-ענ-סי) דורכזיכטיגקייט; א טראנספאראנט, א בילד אדער אויפשריפט אויף דורכזיכטיגער מאטעריע, א ראהם מיט אויפשריפטען בעלויכטען פון אינוועניג.

transpar'ent *a. and n.* (טרענס-פעהר'-ענט) דורכזיכטיג; וואס לאזט דורך ליכטשטראהלען; וואס מען קען זעהן דורך און דורך, קלאר, פערשטענדליך; ליכטיג, העל; א קלייד פון א לייכטען דורכזיכטיגען שטאף, וואס ווערט געטראגען איבער אן אנדערען רייך-געפוצטען קלייד.

transpar'ently *adv.* (טרענס-פעהר'-ענט-לי) אויף א דורכזיכטיגען שטייגער; זעהר קלאר, דורכזיכטיג.

transpar'entness *n.* (טרענס-פעהר'-ענט-נעס) דורכזיכטיגקייט.

transpe'ciate *v.* (טרענ-ספי'-שי-אייט) פערוואנדלען אין אן אנדער מין.

transpecia'tion *n.* (טרענ-ספי-שי-איי'-שאן) די פערוואנדלונג אין אן אנדער מין.

transpic'uous *a.* (טרענ-ספיק'-יו-אס) דורכשיינענד, דורכזיכטיג.

transpierce' *v.* (טרענס-פיערס') דורכשטעכען; דורכדרינגען.

transpir'able *a.* (טרענ-ספאיר'-עבל) וואס קען אויסגעדונסטעט ווערען; וואס קען ארויסקומען אלס שוויים.

transpira'tion *n.* (טרענ-ספי-ריי'-שאן) די אויסדונסטונג; דאס שווייסען, דאס אויסשוויצען.

transpir'atory *a.* (טרענ-ספאיר'-ע-טא-רי) אויסדונסטענד.

transpire' *v.* (טרענ-ספאיר') 1. זיך אויסדונסטען; אויסדונסטען, אויספארען; 2. ארויסקומען, בעקאנט ווערען.

2. Afterwards it **transpired** that the battle was fought after peace had been established.

transplace' *v.* (טרענס-פליים') איבערזעצען אין אן אנדער פלאץ; איבערשטעלען; איבערטראגען.

transplant' *v.* (טרענס-פלענט') איבערפלאנצען- איבערזעצען [אין אן אנדער ארט].

transplan'table *a.* (טרענס-פלענ'-טעבל) וואס קען איבערגעזעצט ווערען אין אן אנדער ארט.

transplanta'tion *n.* (טרענס-פלענ-טיי'-שאן) די איבערפלאנצונג, די איבערזעצונג [אין אן אנדער ארט]; אין כירורגיע — דאס איבערזעצען א שטיקעל לעבעדיג פלייש פון איין קערפער-טייל צו אן אנדערען [ווי ביי געוויסע אפעראציאנען]; א כלומר'שדיגע מעטאדע צו היילען א קראנקהייט דורך איבערטראגען איהר פון דער קראנקער צו א געזונטער פערזאן.

transplan'ter *n.* (טרענס-פלענ'-טער) אן איבערזעצער, אן איבערפלאנצער; א מאשין איבערצוטראגען בוימער.

transplan'ting *n.* (טרענס-פלענ'-טינג) דאס איבערפלאנצען, דאס איבערזעצען; דאס וואס ווערט איבערגעפלאנצט אדער איבערגעזעצט.

transplen'dency *n.* (טרענ-ספלענ'-דענ-סי) אן אויסערגעוועהנליך שטארקער גלאנץ.

transplen'dent *a.* (טרענ-ספלענ'-דענט) זעהר גלענצענד; מיט אן אויסערגעוועהנליך שטארקען גלאנץ.

transplen'dently *adv.* (טרענ-ספלענ'-דענט-לי) מיט אן אויסערגעוועהנליכען גלאנץ.

transponibil'ity *n.* (טרענס-פאו-ני-ביל'-אי-טי) דאס קענען איבערגעטראגען אדער איבערגעשטעלט ווערען. ז. *transpose*.

transpo'nible *a.* (טרענס-פאו'-ניבל) ז. *transposable*.

transpon'tine *a.* (טרענס-פאנ'-טין) וואס געפינט זיך אויף יענער זייט פון בריק.

transport' *v.* (טרענס-פאורט') טראנספארטירען, איבערפיהרען, איבערברייגנען; אוועקשיקען; פערשיקען צו צוואנג-ארבייט אדער קאטארגע; ארויסברייגנען פון די כלים, מאכען אויסער זיך.

trans'port *n.* (טרענס'-פאורט) דער טראנספארט, די אוועקשיקונג; די איבערטראגונג; א שיף וואס דיענט איבערצופיהרען סאלדאטען אדער פראוויאנט; א פעראורטיילטער צום פערשיקען; א פערשיקטער; א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג; עקסטאז.

transportabil'ity *n.* (טרענס-פאור-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען טראנספארטירט אדער אריבערגעטראגען ווערען.

transpor'table *a.* (טרענס-פאור'-טעבל) וואס קען טראנספארטירט אדער אוועקגעשיקט ווערען; וואס דארף פעראורטיילט ווערען צום פערשיקען [ווי אויף קאטארזשנע ארבייט].

transpor'tal *n.* (טרענס-פאור'-טעל) ז. *transportation*.

transporta'tion *n.* (טרענס-פאר-טיי'-שאן) די איבערשיקונג, די אוועקשיקונג; די איבערטראגונג, די איבערגעבונג; דאס פערשיקען צו צוואנג-ארבייט; דאס ארויסגעהן פון די כלים, דאס זיין אויסער זיך; עקסטאז, א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג.

transpor'tedness *n.* (טרענס-פאור'-טעד-נעס) דאס זיין אויסער זיך [פון פרייד אדער ענטריסטונג].

transportee' *n.* (טרענס-פאר-טיע') אין אויסטראליען — א פערשיקטער.

transpor'ter *n.* (טרענס-פאור'-טער) א טראנספארטירער, אן איבערשיקער, אן איבערטראגער.

transpor'ting *a.* (טרענס-פאור'-טינג) אויסער זיך פון בעגייסטערונג אדער ענטציקונג, אין עקסטאז.

transpor'tingly *adv.* (טרענס-פאור'-טינג-לי) זייענדיג אויסער זיך; אין צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג.

trans'port-ship *n.* (טרענס'-פאורט-שיפ) א טראנספארט-שיף, א שיף צו טראנספארטירען סאלדאטען, פראוויאנט א. ד. ג.

trans'port-ves'sel *n.* (טרענס'-פאורט-ווענ'-על) ז. *transport-ship*.

transpo'sable *a.* (טרענס-פאו'-זעבל) וואס קען איבערגעשטעלט ווערען אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transpo'sal *n.* (טרענס-פאו'-זעל) די איבערשטעלונג אזוי, אז די זאכען בייטען זיך מיט די ערטער.

transpose' *v.* (טרענס-פאוז') איבערשטעלען, מאכען אז צוויי אדער עטליכע זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער; אין אלגעברא — איבערטראגען טיילען פון א גלייכונג פון איין זייט צו דער צווייטער; אין רעטאריק — בייטען דעם סדר פון די ווערטער אין א זאץ; אין מוזיק — בייטען דעם טאן.

transpo'ser *n.* (טרענס-פאו'-זער) איינער וואס טראגט איבער אדער שטעלט איבער אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transpo'sing *a.* (טרענס-פאו'-זינג) וואס דיענט איבערצוטראגען אדער איבערצושטעלען אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transposi'tion *n.* (טרענס-פא-זיש'-אן) די אומשטעלונג, די אומבייטונג מיט די ערטער.

transposi'tional *a.* (טרענס-פא-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אומשטעלונג אדער אומבייטונג מיט די ערטער.

transpos'itive *a.* (טרענס-פאז'-אי-טיוו) אומשטעלענד, אומבייטענד; וואס איז געמאכט דורך איבערטראגונג אדער איבערשטעלונג.

transpos'itively *adv.* (טרענס-פאז'-אי-טיוו-לי) דורך אומשטעלונג, דורך איבערטראגונג.

transpos'itor *n.* (טרענס-פאז'-אי-טאר) ז. *transposer*.

transprint' *v.* (טרענס-פרינט') אין דרוקעריי — פערדרוקען, דרוקען ניט אין דעם ריכטיגען ארט.

transprose' *v.* (טרענס-פראוז') איבערמאכען א געדיכט אין פראזע.

transsepul'chral *a.* (טרענס-סי-פאל'-קרעל) נאך'ן טויט.

transshape' *v.* (טרענס-שייפ') פער-וואנדלען אין אן אנדער געשטאלט, טראנס-פארמירען.

transship' *v.* (טרענס-שיפ') ז. *tranship*

transship'ment *n.* (טרענס-שיפ'-מענט) ז. *transhipment*

transubstan'tiate *v.* (טרענ-סאב-סטען'-שי-אייט) פערוואנדלען איין אין אנ-דער סובסטאנץ אדער וועזען; אין טע-אלאגיע — פערוואנדלען דאס ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל אין פלייש און בלוט פון יעזוס קריסטוס. ז. *transubstantiation*

transubstantia'tion *n.* (טרענ-סאב-סטען-שי-איי'-שאן) טראנסובסטאנציא-ציאן, די ווירקליכע פערוואנדלונג פון ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל אין פלייש און בלוט פון יעזוס קריס-טוס [א דאגמא פון דער קאטוילישער און פראוואסלאווער קירכען אין נעגענזאץ צו דער לערע פון דער פראטעסטאנטי-שער קירך, אז דיזע פערוואנדלונג איז ניט קיין ווירקליכע, נאר בלויז א סימ-באלישע].

transuda'tion *n.* (טרענ-סיו-דיי'-שאן) די דורכשוויצונג.

transu'datory *a.* (טרענ-סיו'-דיי-טא-רי) דורכשוויצענד.

transude' *v.* (טרענ-סיוד') דורכשווי-צען, אויסשוויצען.

transump'tion *n.* (טרענ-סאמפ'-שאן) דאס אריבערנעהמען פון איין פלאץ צו אן אנדערען.

transump'tive *a.* (טרענ-סאמפ'-טיוו) וואס איז איבערגעטראגען פון איין זאך אויף א צווייטער; מעטאפאריש [ז. *metaphoric*].

transva'sate *v.* (טרענס-וויי'-סייט) ז. *transvase*

transvase' *v.* (טרענס-וויים') איבערגי-סען איין אין אנדער כלי.

transver'sal *a. and n.* (טרענס-וואיר'-סעל) קווער; וואס ליעגט אין דער ברייט; אין געאמעטריע — א טראנסווערזאלע, א ליניע וואס שניידט דורך עטליכע אנדערע ליניעס; אין אנאטאמיע — א מוסקול וואס ליעגט קווער צו אנדערע מוסקולען.

transversa'lis *n.* (טרענס-וואיר-סיי'-ליס) אין אנאטאמיע — איינער פון עט-ליכע פערשיעדענע מוסקולען, וואס ליע-גען אין דער ברייט פון געוויסע קערפער-טיילען.

transversal'ity *n.* (טרענס-וואיר-סעל'-אי-טי) דאס זיין קווער; דאס ליעגען אין דער ברייט.

transver'sally *adv.* (טרענס-וואיר'-סעל-אי) זייענדיג קווער; ליעגענדיג אין דער ברייט.

transverse' *a., adv., n. and v.* (טרענס-וואירס') קווער, וואס ליעגט אין דער ברייט; אין אנאטאמיע — ברייטער איידער לענגער [וועגען קערפער-טיילען וואס ליעגען אין דער ברייט פון אנדערע קערפער-טיילען]; א קערפער-טייל וואס ליעגט קווער צו אן אנדער קערפער-טייל; איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב; איבער-בייטען, אומענדערען.

transverse'ly *adv.* (טרענס-וואירס'-לי) אין א קווער-ריכטונג; ליעגענדיג אדער ציהענדיג זיך אין דער ברייט.

transver'sus *n.* (טרענס-וואיר'-סאס) אין אנאטאמיע — א קווער-ליעגענדער מוסקול.

Transylva'nian *a. and n.* (טרענ-סיל-וויי'-ני-ען) וואס איז שייך צו טראנסיל-וואניע [דער דרום-מזרח טייל פון אונ-גארן]; א בירגער אדער אן איינוואהנער פון טראנסילוואניע.

trap *n. and v.* (טרעפ) א פאסטקע, א נעץ; אזא פארריכטונג צו פערהאלטען עפעס און פלוצלונג ארויסלאזען אין דער לופט צו שיסען אין דעם [ווי די, וועלכע לערנען זיך צו שיסען פויגלען, טהוען עס מיט לעבעדיגע טויבען]; א טייל פון א קאנאליזאציאנס-רעהר אדער פון א וואטער-קלאזעט וואס איז אויס-געבויגען אין דער פארם פון א U און איז אלע מאל אנגעפילט מיט וואסער, כדי ניט צו דערלאזען אז די שטינקענדע גאזען זאלען ארויפקומען; אזא באל-שפיעל [ז. *trap-ball*]; א פאל-טהיר [א טהיר וואס הויבט זיך אויף און פאלט ארונטער, ווי אין א פאדלאגע]; א קארע-טע אויף רעסארען; עפעס וואס וואקעלט זיך, א געבוידע אויף היהנערשע פיסלעך; א שפיצעל אריינצונארען איינעם אין זאק; א פאליציסט, א פאליצייסקער; אין געא-לאגיע—דער טראפ [א שווארצער זיילען-ארטיגער פעלז פון וואלקאנישער אבשטא-מונג]; אריינכאפען אין פאסטקע; אריינ-נארען אין זאק; האלטען עפעס אין אזא פארריכטונג און פלוצלונג ארויסלאזען אין דער לופט צו שיסען אין דעם; פערהאלטען דעם שטראם פון שטינקענדע גאזען אין א קאנאליזאציאנס-רעהר דורך אויסבויגען א טייל פון רעהר אין דער פארם פון א U; לעגען א פאסטקע; זיך אבשטעלען, ניט ארויפגעהן [וועגען דעם שטראם פון גאזען אין א קאנאליזאציאנס-רעהר]; ציערען, אויספוצען, בעהענגען מיט ציערונגען [ווי א געשפאן פון א פערד].

trapan'ner *n.* (טרע-פען'-ער) א פאנ-גער, איינער וואס כאפט אריין אין נעץ; א פערפיהרער, א בעטריגער.

trap'-ball *n.* (טרעפ'-באהל) שלאג-באל שפיעל, א באל-שפיעל, וואו דער באל ווערט געלעגט אויף איין ענד פון א העל-צעל, וואס באלאנסירט אויף אן אקס און שפרינגט אב, ווען מען קלאפט אב מיט א שטעקעל דעם אנדערען ענד פון דעם העלצעל.

trap'-door *n.* (טרעפ'-דאור) א פאל-טהיר [א טהיר אין א דאך אדער פאדלאגע וואס הויבט זיך אויף און פאלט ארונ-טער].

trape *v.* (טרייפ) זיך ארומשלייען, זיך ארומשלעפען אהן א ציעל.

trapes *n. and v.* (טרייפס) א שמוציגע פרוי, א שלומפער; אן ארומשלעפער, א באסיאק; זיך ארומשלייען, זיך ארומשלע-פען.

trap'ezate *a.* (טרעפ'-אי-זייט) ז. *trapeziform*

trapeze' *n.* (טרע-פיז') א טראפעצע, א שטעקען וואס איז פון ביידע זייטען אנגע-בונדען אויף הענגענדע שטריק פאר גימ-נאסטישע איבונגען און קונצען; אין גע-אמעטריע — א טראפעציום [ז. *trapezium*].

trape'zian *a.* (טרע-פי'-זשיען) וואס האט אונרעגעלמעסיגע פיער-עקיגע זייטען-פלעכען [וועגען געוויסע קריסטאלען].

trape'ziform *a.* (טרע-פי'-זי-פארם) וואס האט די פארם פון א טראפעצע [טרא-פעציום]. ז. *trapezium*

trape'zium *n.* (טרע-פי'-זי-אם) אין געאמעטריע — א טראפעץ [טראפעציום], א געאמעטרישע פיער-עקיגע פיגור וואס צוויי פון איהרע זייטען זיינען פאראלעל און די אנדערע צוויי ניט; אין אנאטא-מיע — דאס קליינע פיער-עקיגע ביינדעל צווישען דעם האנד-געלענק און דעם גרא-בען פינגער.

trap'ezoid *n. and a.* (טרעפ'-אי-זאיד) א טראפעזאיד, א געאמעטרישע פיער-עקיגע פיגור וואס קיינע צוויי פון איהרע זייטען זיי-נען פאראלעל; וואס איז ענהליך צו א טראפעזאיד.

Trapezoid

trapezoi'dal *a.* (טרעפ-אי-זאי'-דעל) וואס האט די פארם פון טראפעזאיד. ז. *trapezoid*

trap'fall *n.* (טרעפ'-פאהל) א פאל-טהיר, וואס איז געמאכט אזוי, דאס זי עפענט זיך אונטער די פיס און דער מענש פאלט דורך.

trap'-hole *n.* (טרעפ'-האול) א פאל-גרוב [א גרוב וואס פערמאכט זיך מיט א פאל-טהיר. ז. *trap-door*].

trap'-hook *n.* (טרעפ'-הוק) א מין האקען מיט א פרושינע צו פאנגען פיש.

trap'pean *a.* (טרעפ'-אי-ען) וואס איז שייך צו טראפ [א מין שווארצער שטיין].

trap'per *n.* (טרעפ'-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שטעלען פאסטקעס צו כאפען חיות; אין קויהלען-שאכטען — איינער וואס עפענט די טהירלעך פון די גאלערעען דורכצולאזען די קויהלען-וועג-לעך.

trap'ping *n.* (טרעפ'-אינג) דאס שטעלען פאסטקעס צו פאנגען חיות; דאס מאכען א פארריכטונג אין א קאנאליזאציאנס-רעהר, וועלכע דערלאזט ניט ארויסצוגעהן שטינקענדע גאזען [ז. *trap*]; א קאסט-בארע פערציערונג פון א פערד'ס שפאן-געצייג.

trap'pings *n.* (טרעפ'-אינגז) קאסטבא-רע פערציערונגען פון א פערד'ס שפאן-גע-צייג.

Trap'pist *n. and a.* (טרעפ'-איסט) א טראפיסט [א מיטגליעד פון אן אסקעטישען מאנאכען-ארדען וועלכער האט זיך געגרינ-דעט אין פראנקרייך און האט זיך פער-שפרייט אין אנדערע לענדער. די טראפיס-טען פלעגען געהן אהן העמדער, פלעגען זיך ערנעהרען בלויז מיט רייז און קאר-טאפלעס און פלעגען שטרענג אבהיטען דעם נדר פון שווייגען]; וואס איז שייך צו די טראפיסטען.

trap'pistine *n.* (טרעפ'-איס-טין) טרא-פיסטין, אזא זיסער שנאפס וואס ווערט פראדוצירט אין איינעם פון די מאנאסטי-רען פון די טראפיסטען. ז. *Trappist*

trap'poid *a.* (טרעפ'-איד) ענהליך צו טראפ [אזא שווארצער שטיין].

trap'pose *a.* (טרעפ'-אוס) ז. *trappean*

trap'pous *a.* (טרעפ'-אס) ז. *trappean*

trap'-rock *n.* (טרעפ'-ראק) טראפ [אזא שווארצער שטיין].

traps *n.* (טרעפס) זאכען, באגאזש.

trap'-stair *n.* (טרעפ'-סטעהר) א טרעפ אדער לייטער וואס פיהרט צו א פאל-טהיר.

trap'-stick *n.* (טרעפ'-סטיק) א שטאק וואס ווערט בענוצט אין שלאג-באל שפיעל. ז. *trap-ball*

trap'-valve *n.* (טרעפ'-וועלוו) א ווענ-טיל אדער קלאפע אין א קאנאליזאציאנס-רעהר.

trash *n. and v.* (טרעש) מיסט, בלאָטע; ווערטהלאָזע זאכען; צובראָכענע שטיקלעך, אבגעשניטענע צווייגלעך; א נידריגער מענש, א געמיינער יונג; א זאך וואס איז צוגעבונדען צום האַלז פון א הונד אדער פון אן אנדער חיה ניט צו דערלאָזען זי ארומצולויפען, שפּרינגען א. ד. ג.; א שווערינקייט, א מניעה, א הינדערניס; בעשניידען [א בוים]; אבטראָגען, אבניצען; צורייסען, צוברעכען; ערנידריגען, שלעכט בעהאנדלען; צוריקהאַלטען.

trash'ery *n.* (טרעש'-ער-אי) מיסט, בלאָטע.

trash'-house *n.* (טרעש'-האוס) א געביידע אין א צוקער-פאבריק וואו מען לעגט אב די אויסגעקוועטשטע צוקער-ראָהר אדער צוקער-שטעקלעך צום הייצען.

trash'-ice *n.* (טרעש'-אים) צובראָכענע אייז געמישט מיט וואסער.

trash'ily *adv.* (טרעש'-אי-לי) מיסטיג, בלאָטיג.

trash'iness *n.* (טרעש'-אי-נעס) מיסטיגקייט, בלאָטיגקייט.

trash'trie *n.* (טרעש'-טרי) מיסט, בלאָטע; ווערטהלאָזע זאכען.

trash'y *a.* (טרעש'-אי) מיסטיג, בלאָטיג; שלעכט, פאסקודנע; נוצלאָז; אונבעדייטענד.

trass *n.* (טרעס) דער טראַס [א מין גרויער פעלזען-שטיין].

trattori'a *n.* (טרעט-טאָ-רי'-א) אן איטאַליענישע גאַרקיך.

trau'ma *n.* (טראָה'-מא) א וואונד אויף'ן קערפּער דורך א קלאַפּ אדער דורך אן אנדער אויסערליכער אורזאַכע.

traumat'ic *a. and n.* (טראָה-מעט'-איק) וואס געהערט צו א וואונד; וואס שטאַמט פון א וואונד; וואס ווערט בענוצט צו היילען א וואונד; א רפואה פאר א וואונד.

traumat'icin *n.* (טראָה-מעט'-אי-סין) אזא רפואה וואס דיענט צוזאַמענצוציהען א וואונד.

trau'matism *n.* (טראָה'-מע-טיזם) א קרענקליכער צושטאַנד, וואס ווערט פערורזאַכט דורך א וואונד.

trav'ail *v. and n.* (טרעוו'-אייל) אַרבייטען; האָרעווען, זיך מאַטערן; זיך פּלאָגען, געהן צו קינד; מיה; געבורטשמערצען; אזא טראַנספּאָרט-מיטעל ביי די נאָרד-אַמעריקאַנישע אינדיאַנער וואס בעשטעהט פון צוויי לאַנגע שטאַנגען, אויף וועלכע מען לעגט ארויף משא. איין ענד פון דיעזע שטאַנגען ווערען צוגעבונדען צו א פערד און דער צווייטער ענד שלעפּט זיך איבער דער ערד.

trave *n.* (טרייוו) א קווער-באַלקען; אזא פענטע צו לערנען פערד געהן מיט גלאַטע לאַנגזאַמע טריט.

trav'el *v. and n.* (טרעוו'-על) רייזען, ארומפאָהרען; אין מעכאַניק — דורכגעהן אדער דורכלויפען א געוויסע שטרעקע; געהן, וואַנדערען; דורכרייזען; טרייבען פון אָרט צו אָרט; א רייזע, א נסיעה; אין מעכאַניק — די לענג וואס אן אבגעשטויסענער קערפּער לויפט אב; דער גאַנג, די בעוועגונג, דער פאָרשריט.

trav'eled *a.* (טרעוו'-עלד) געריייזט; וואס האָט דורכגעמאַכט א ווייטע נסיעה; ערפאָהרען, געניט; בעאַרבייט [וועגען לאַנד].

trav'eler *n.* (טרעוו'-על-ער) א רייזענדער; א רייזענדער געשעפטס-אַגענט [איינער וואס רייזט פאר א געשעפט צו מאַכען בעשטעלונגען]; עפּעס וואס שניידט דורך אדער וואס ליעגט קווער צו אן אנדער זאך.

trav'eler's-joy *n.* (טרעוו'-על-ערז-דזשאָי) די וואַלדרעבע [א מין גראָז-אַרטיגע פּלאַנצע מיט ווייסע בלומען].

trav'eling *a. and n.* (טרעוו'-על-אינג) רייזענד, ארומפאָהרענד; בעוועגליך; דאָס רייזען, דאָס ארומפאָהרען; דער דורכגאַנג, די בעוועגונג.

trav'eling-bag *n.* (טרעוו'-על-אינג-בעג) א רייזע-טאַש; א טשעמאָדאַן, א סאַקוואַיאַזש.

trav'eling-cap *n.* (טרעוו'-על-אינג-קעפּ) א רייזע-היטעל, א ווייך היטעל וואס ווערט געטראָגען פון רייזענדע.

trav'eling-car'riage *n.* (טרעוו'-על-אינג-קער'-אידזש) א גרויסער וואָגען, א בוד, א דיליזשאַנס.

trav'eling-chest *n.* (טרעוו'-על-אינג-טשעסט) א רייזע-קאַסטען, א גרויסער קאַסטען אדער טשעמאָדאַן פאר רייזענדע.

trav'eling-couvert' *n.* (טרעוו'-על-אינג-קוה-ווייר') א גאַנג פון טיש-געשיר, ווי גאָפּלען, לעפעל, מעסערס א. ז. וו., וואס ווערען אזוי געפּאַקט, דאָס מען זאָל קענען זיי מיטפיהרען אין א רייזע.

trav'eling-dress *n.* (טרעוו'-על-אינג-דרעס) א רייזע-מאַנטעל.

trav'elled *a.* (טרעוו'-עלד) ז. *traveled*.

trav'eller *n.* (טרעוו'-על-ער) ז. *traveler*.

trav'elling *a. and n.* (טרעוו'-על-אינג) ז. *traveling*.

trav'el on the con'tinent (טרעוו'-על אָן טהי קאָנ'-טי-נענט) רייזען איבער אייראָפּא.

trav'el out of the rec'ord (טרעוו'-על אוט אָוו טהי רעק'-אָרד) אראָבגעהן פון ענין, רעדען ניט צום פונקט.

trav'el-soiled *a.* (טרעוו'-על-סאָילד) ז. *travel-stained*.

trav'el-stained *a.* (טרעוו'-על-סטיינד) מיט פערשמוצטע קליידער פון דער נסיעה.

trav'el-worn *a.* (טרעוו'-על-הוואָרן) אויסגעמאַטערט פון דער רייזע.

trav'el-wri'ter *n.* (טרעוו'-על-ראַי'-טער) א רייזע-בעשרייבער.

trav'ersable *a.* (טרעוו'-אויר-סעבל) וואס קען דורכגעקרייצט אדער דורכגעשניטען ווערען; וואס קען אבגעלייקענט ווערען.

trav'erse *a., adv., n. and v.* (טרעוו'-אוירס) קרייצווייז, דורכשניידענדיג; אין דער קווער; ליעגענדיג קווער; עפּעס וואס שניידט דורך אין דער ברייט, א קווער-האַלץ, א קווער-שטיק; עפּעס וואס שניידט דורך דעם וועג, א הינדערניס, א שטערונג; א דורכגאַנג, דאָס דורכשניידען דעם וועג; אין ארכיטעקטור — א גאַלערעע וואס ציהט זיך פון איין זייט פון א געביידע צו דער צווייטער; אן אבלייקענונג, א הכחשה; אין געאָמעטריע — א טראַנסווערזאַלע, א ליניע וואס שניידט דורך פאר קווער אנדערע ליניען; א קאָפּ-קישעלע; דער זיג-זאַג וועג וואס א שיף מאַכט, ווען זי ווערט געשטויסען פון ווינד; א קורצע ליניע, וואס ווערט געצויגען פון דער הויפּט-ליניע אום פעסטצושטעלען א זייטיגען פונקט; דורכקרייצען, דורכגעהן, דורכפאָהרען; שטעלען אדער לעגען פאר קווער; הינדערען, שטערען; דורכזעהן, דורכקוקען; אבלייקענען.

trav'erse ju'ry (טרעוו'-אוירס דזשוה'-רי) ז. *petit jury*.

trav'erser *n.* (טרעוו'-אויר-סער) אן אבלייקענער, איינער וואס לייקענט אב.

trav'esty *n., a. and v.* (טרעוו'-עס-טי) א טרעוועסטיע, א לעכערליכע נאָכאַהמונג פון א ליטעראַרישען ווערק; לעכערליך איבערגעמאַכט; מאַכען א לעכערליכע נאָכאַהמונג פון א פערפאַסונג, מאַכען א טראַוועסטיע.

trawl *v. and n.* (טראָהל) כאַפּען פיש מיט א שלעפּ-נעץ אדער מיט א נעץ מיט אנגעהאַנגענע האָקענס; א שלעפּ-נעץ; א שאַר-נעץ; אזא נעץ מיט א רייה אנגעהאַנגענע האַטשעקעס.

traw'ler *n.* (טראָה'-לער) איינער וואס כאַפּט פיש מיט א שלעפּ-נעץ אדער שאַר-נעץ.

traw'ler-man *n.* (טראָה'-לער-מען) ז. *trawler*.

trawl'-fish'erman *n.* (טראָהל'-פיש'-ער-מען) ז. *trawler*.

trawl'ing *n.* (טראָהל'-אינג) דאָס כאַפּען פיש מיט א שלעפּ-נעץ אדער שאַר-נעץ.

trawl'-line *n.* (טראָהל'-לאַין) אזא נעץ מיט רייהען אנגעהאַנגענע האָקענס.

trawl'-net *n.* (טראָהל'-נעט) א שלעפּ-נעץ, א שאַר-נעץ.

trawl'-warp *n.* (טראָהל'-הוואָהרפּ) דער שטריק, מיט וועלכען מען שלעפּט א שלעפּ-נעץ אדער שאַר-נעץ.

tray *n.* (טריי) א טאַץ; א שויפעל, א קאָרעטע; א דריטעל [א קאָרט אדער ווירפעל מיט דריי פונקטען]; דער דריטער צווייג אדער שפּיץ פון א הירש'ס האָרן [ז. *trey*].

tray'-cloth *n.* (טריי'-קלאָהטה) א טאַץ-טישטוכעל.

tray'ful *n.* (טריי'-פול) א פולע טאַץ, אזוי פיעל ווי פיעל עס קען ארויף אויף א טאַץ.

The servant smashed a **trayful** of crockery.

tray'-trip *n.* (טריי'-טריפּ) אזא ווירפעל-שפּיעל.

treach'erous *a.* (טרעטש'-ער-אָס) פערראַטעריש, טריילאָז, פאַלש; בעטריגעריש, וואס נאַרט אָב, אונצופערלעסליך.

treach'erously *adv.* (טרעטש'-ער-אָס-לי) אויף א פערראַטערישען אדער בעטריגערישען אופן.

treach'erousness *n.* (טרעטש'-ער-אָס-נעס) פערראַטערישקייט, פערראַט, טריילאָזיגקייט, פאַלשקייט, בעטריגערישקייט, אונצופערלעסיגקייט.

treach'ery *n.* (טרעטש'-ער-אי) פערראַטה, טריילאָזיגקייט, פאַלשקייט, בעטרוג.

trea'cle *n.* (טריעקל) פּאַטאָקע, צוקער-סיראָפּ; טהעריאַק, א הייל-מיטעל געגען גיפט, א געגען-גיפט; א הייל-מיטעל, א גענען-מיטעל, א פּאַנאַצעא; א פּלאַנצע וואס ווערט בעטראַכט אלס געגען-גיפט.

trea'cle-mus'tard *n.* (טריע'קל-מאַס'-טאַרד) אזא גראָז-אַרטיגע פּלאַנצע, וועלכע מען פלעגט אמאָל בענוצען אלס געגען-גיפט.

trea'cle-sleep *n.* (טריע'קל-סליעפּ) א רוהיגער, דערפרישענדער שלאָף.

trea'cle-wa'ter *n.* (טריע'קל-הוואָה'-טער) אזא אויפגוס אדער געטראַנק געמאַכט פון פערשיעדענע קרייטיכער.

trea'cle-worm'seed *n.* (טריע'קל-הוואָירמ'-סיעד) ז. *treacle-mustard*.

trea'cly *a.* (טריע'-קלי) סיראָפּ-אַרטיג, ווי פּאַטאָקע; זיס און קלעפּיג.

tread *v. and n.* (טרעד) טרעטען; בעטרעטען; טרעטען מיט די פיס; געהן,

געהן מיט געמאָסטענע טריט; אויסטרעטען; צוטרעטען; טאַנצען; זיך פּאַרען, האָבען געשלעכטליכען פערקעהר [וועגען פויגלען]; אַ טריט, אַ שריט; דער גאַנג; דער טראַט; פּאָרונג פון פויגלען; דאָס קניפּעל אין דעם געלכעל פון אַן איי; דער טרעפּען=טריט [דער פלאַכער אָדער האָריזאָנטאַלער טייל פון אַ טרעפּ]; די לויף=פלעכע פון אַ ראָד; די גליטש=פלעכע פון אַ שינע אָדער רעלסע; דער טריט פון אַ שוך [דער טייל פון אַ שוך=זויל, וואָס בעריהרט די ערד ביים געהן]; די לענג פון אַ קיעל [גרונד=באַלקען פון אַ שיף. ז. *keel*]; דער שטח צווישען די פּעדאַלען אָדער טרעטערס פון אַ וועלאָסיפּעד; דער טרעט פון אַ שטאַלצע אָדער כאָדולע [דער טייל וואו עס שטעלט זיך אַריין דער פוס].

tread awry′ (טרעד ע-ראַי′) אַראָבקריכען פון וועג; געהן שלעכט.

tread′-board *n.* (טרעד′-באָורד) דער טרעפּען=טריט [דער פלאַכער האָריזאָנטאַלער טייל פון אַ טרעפּ]; אַ טרעט=ברעט פון אַ טרעט=מיהל [ז. *treadmill*].

tread down (טרעד דאַון) צוטרעטען, פערניכטען.

Look on every one that is proud, and bring him low; and **tread down** the wicked in their place.

tread′er *n.* (טרעד′-ער) אַ טרעטער, אַ קלעטערער, אַ וויין=טרעטער.

The **treaders** shall tread out no wine in their presses.

tread′ing *n.* (טרעד′-אינג) דאָס טרעטען; טרעטונג; אַ טריט; דאָס צוטראַטענע; די פּאָרונג ביי פויגלען.

tread in one′s foot′steps (טרעד אין הוואַנז פוט′-סטעפּס) ז. *tread in one′s steps*.

tread in one′s steps (טרעד אין הוואַנז סטעפּס) געהן אין אימעצענס דרכים, נאָכטהאָן אָדער נאָכאַהמען אימעצען.

tread′le *n. and v.* (טרעדל) אַ טרעטער, אַ טרעט=ברעט, אַ פוס=ברעט [דאָס שטיק פון אַ מאַשין וואָס ווערט געטריבען מיט'ן פוס]; דער ציהיגער שטייפערער טייל פון דעם איי=ווייסעל; בעוועגען אַ טרעטער אָדער אַ טרעט=ברעט.

tread′le-machine′ *n.* (טרעד′ל-מע-שין′) אַ קליינע דרוק=מאַשין, וואָס ווערט געבראַכט אין בעוועגונג דורך אַ פוס=טרעטער.

tread′ler *n.* (טרעד′-לער) איינער וואָס בריינגט עפּעס אין בעוועגונג דורך פּעדאַלען אָדער פוס=טרעטערס.

tread′-loom *n.* (טרעד′-לוהם) אַ טרעט=וועבשטוהל [וואָס ווערט געבראַכט אין בעוועגונג דורך אַ פוס=טרעטער].

tread′mill *n.* (טרעד′-מיל) אַ טרעט=מיהל, אַ קאַטאָרזשנע מיהל [אַ מאַשין וואָס ווערט געבראַכט אין בעוועגונג דורך דעם וואָס אַ מענש אָדער פערד טרעט איבער די בעוועגליכע טרעפּ אָדער ברעטער פון דער מאַשין]; אַן איינטאָניגע, ערמיעדענדע טהעטיגקייט.

tread on (טרעד אָן) 1. טראַמפּלען, טרעטען, אַרויפטרעטען מיט'ן פוס [אַלס אויסדרוק פון פעראַכטונג]; 2. נאָכפאָלגען.

1. Thou shalt **tread on** their high places. 2. Year **treads on** year.

tread one′s shoes straight (טרעד הוואַנז שוהז סטרייט) געהן גראַד; געהן פאָרזיכטיג; זיין פאָרזיכטיג.

tread on one′s corns (טרעד אָן הוואַנז קאָהרנז) אָנטרעטען איינעם אויף די היהנער=אויגען, אָנריהרען איינעמ'ס אַ שוואַכען אָדער אָנגעוועהטאָגטען פונקט.

tread on one′s toes (טרעד אָן הוואַנז טאָוז) אָנטרעטען אימעצען, ערגערען אָדער שעדיגען אימעצען.

You can hardly take a step in this world without **treading on** some **one′s toes.**

tread on the heels of (טרעד אָן טהי היעלז אָוו) נאָכפאָלגען.

tread on the neck of (טרעד אָן טהי נעק אָוו) אונטערדריקען, אונטעריאָכען.

tread out (טרעד אַוט) 1. אויסטרעטען [ווי וויינטרויבען אָדער תבואה]; 2. פערניכטען, דערשטיקען, אויסראָטען, אויסלעשען.

1. Thou shalt not muzzle the ox when he **treadeth out** the corn. 2. A little fire is quickly **trodden out.**

tread the boards (טרעד טהי באָורדז) ז. *tread the stage*.

tread the stage (טרעד טהי סטיידזש) שפּיעלען אין טעאַטער.

tread un′der foot (טרעד אַנ′-דער פוט) טרעטען מיט די פיס, בעהאַנדלען מיט פעראַכטונג, פעראַכטען.

tread upon′ (טרעד אַ-פּאָן′) ז. *tread on*.

tread upon′ the heels of (טרעד אַ-פּאָן′ טהי היעלז אָוו) ז. *tread on the heels of*.

tread wa′ter (טרעד הוואָה′-טער) שווימען שטעהענדיג.

tread′wheel *n.* (טרעד′-הוויעל) אַ טרעט=ראָד [אַ ראָד וואָס ווערט געדרעהט דורך דעם געוויכט פון אַ מענשען אָדער פון אַ בהמה].

trea′son *n.* (טריעזן) פעררעטה, הויכפעררעטה [פעררעטה געגען אַ לאַנד אָדער אַ רעגיערונג].

trea′sonable *a.* (טריע′זנ-עבל) פעררעטעריש.

trea′sonableness *n.* (טריע′זנ-עבל-נעס) פעררעטערישקייט.

trea′sonably *adv.* (טריע′זנ-ע-בלי) אויף אַ פעררעטערישען אופן.

trea′sonous *a.* (טריע′זנ-אַס) ז. *treasonable*.

treas′ure *n. and v.* (טרעזש′-אור) 1. אַ שאַץ, אַן אוצר; רייכטום; אָנגעזאַמעלטעס רייכטום; אָנגעזאַמעלטע זאַכען; גאָלד און זילבער; 2. אָנזאַמלען; אָנזאַמלען רייכטום; 3. פעסט האַלטען אין זכרון; 4. בעטראַכטען אַלס אַן אוצר, הויך שעצען.

3. He **treasured** up his grievances and waited patiently for a chance to avenge the wrong.

treas′ure-chest *n.* (טרעזש′-אור-טשעסט) 1. אַ שקאַטולקע, אַ קעסטעל צו האַלטען געלד און ווערטהפולע זאַכען; 2. אַ קאַסע, אַ שאַץ=קאַמער.

2. New taxes were proposed to refill the nation′s empty **treasure-chest.**

treas′ure-cit′y *n.* (טרעזש′-אור-סיט′-אי) אַ פּאַרראָטה=שטאָדט, אַ שטאָדט פאַר תבואה=מאַגאַזינען.

And they built for Pharaoh **treasure-cities,** Pithom and Raamses.

treas′ure-house *n.* (טרעזש′-אור-האַוס) אַ שאַצקאַמער, אַ קאַזנאַטשייסטווע.

treas′urer *n.* (טרעזש′-אור-ער) אַ שאַצמייסטער, אַ קאַזנאַטשיי.

Treas′urer of the Uni′ted States (טרעזש′-אור-ער אָוו טהי יו-נאַי′-טעד סטייטס) דער שטאַאַטס=שאַצמייסטער אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ, דער קאַזנאַטשיי פון דעם פינאַנץ=מיניסטעריום.

treas′urership *n.* (טרעזש′-אור-ער-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ שאַצמייסטער אָדער קאַזנאַטשיי.

treas′uress *n.* (טרעזש′-אור-עס) אַ שאַצמייסטערין.

treas′ure-trove *n.* (טרעזש′-אור-טראָוו) אַ געפונענער אוצר.

treas′ury *n.* (טרעזש′-אור-אי) אַ שאַצקאַמער; אַ קאַזנאַטשייסטווע; אַ קאַסע, אַ פּלאַץ, וואו מען האַלט ווערטהפולע זאַכען; אַ פינאַנץ=דעפּאַרטאַמענט; אַ מין אונטערערדישער קבר [ביי די פאָרצייטיגע גריכען].

treat *v. and n.* (טריעט) 1. בעהאַנדלען, זיך בעגעהן, זיך בעציהען, אומגעהן [מיט עפּעס]; 2. בעהאַנדלען אַ פראַגע, געבען אַן אָבהאַנדלונג; 3. בעטראַכטען אַלס...; 4. פערהאַנדלען, פיהרען פערהאַנדלונגען; 5. קורירען, היילען; 6. בעהאַנדלען מיט כעמישע שטאָפען, אונטערוואַרפען אונטער דער ווירקונג פון כעמישע שטאָפען; 7. אונטערהאַלטען, מכבד זיין, טראַקטירען; פונדעווען; 8. טראַקטירונג, כבוד; אַ פונדע, דאָס פונדעווען, דאָס מכבד זיין; 9. אָטשערעד אָדער רייה צו טראַקטירען, מכבד זיין אָדער מכבד צו זיין; 10. אויסערגעוועהנליכע בעפרידיגונג; עטוואָס וואָס פערשאַפט אויסערגעוועהנליכען פערגניגען.

1. He **treats** everybody with the utmost politeness. 2. The author **treats** his subject in an exhaustive manner. 3. He is **treated** as a public enemy. 5. Doctors **treat** disease by approved remedies. 7. I **treated** myself to an automobile drive. 9. It is my **treat** now. 10. The lecture was a real **treat** and we enjoyed it immensely.

trea′ter *n.* (טריע′-טער) איינער וואָס בעהאַנדעלט עפּעס; איינער וואָס גיט אַן אָבהאַנדלונג; איינער וואָס פערהאַנדעלט; איינער וואָס היילט אָדער קורירט; איינער וואָס טראַקטירט, פונדעוועט אָדער איז מכבד; איינער וואָס בעהאַנדעלט עפּעס מיט כעמישע שטאָפען.

trea′ting *n.* (טריע′-טינג) בעהאַנדלונג; פערהאַנדלונג; קורירונג; טראַקטירונג, דאָס פונדעווען, דאָס מכבד זיין; דאָס מכבד זיין מיט משקה; דאָס אונטערקויפען וועהלער דורך פונדעווען אָדער טראַקטירונג.

trea′tise *n.* (טריע′-טיס) אַן אָבהאַנדלונג; אַ קורצע וויסענשאַפטליכע אָבהאַנדלונג; אַ מאמר; אַ מסכת [אין תלמוד].

treat′ment *n.* (טריעט′-מענט) בעהאַנדלונג, דאָס בעגעהן זיך מיט...; די קורירונג.

trea′ty *n.* (טריע′-טי) אַן אָבמאַך [הויפּטזעכליך צווישען צוויי לענדער].

trea′ty of peace (טריע′-טי אָוו פּיעס) אַ פריעדענס=אָבמאַך [צווישען לענדער].

trea′ty-port *n.* (טריע′-טי-פּאָורט) אַ פּאָרט אָדער האַפען, וועלכער איז, לויט אַן אָבמאַך, אָפען פאַר די שיפען פון אַ צווייטען לאַנד.

treb′le *a., n. and v.* (טרעבל) דרייפאַך; שאַרף, הויך דורכדרינגענד [וועגען מוזיקאַלישע טענער]; וואָס איז שייך צו אַ סאָפּראַנאָ אָדער דיסקאַנט=שטימע; אַ דיסקאַנט=שטימע, אַ סאָפּראַנאָ; אַ דיסקאַנט=זינגער, אַ דיסקאַנט=אינסטרומענט; פערדרייפאַכען; זיך פערדרייפאַכען.

treb′leness *n.* (טרעב′ל-נעס) שאַרפקייט, הויכקייט, דורכדרינגליכקייט [וועגען אַ שטימע אָדער קלאַנגען].

treb′let *n.* (טרעב′-לעט) ז. *triblet*.

treb′ling *n.* (טרעב′-לינג) די פלאַנקען וואָס בעפעסטיגען דעם פאָדער=טייל פון אַ שיף געגען דעם דרוק פון אייז.

treb'ly *adv.* (טרעב׳-לי) דרייפאך, דריי מאל אזוי פיעל.

treb'uchet *n.* (טרעב׳-יו-שעט) א טרי־בושעט, א ווארף־מאשין [א מיטעלאלטערליכע קריעגס־מאשין, עהנליך צו א באליסטא, צו ווארפען שטיינער אין א בעלאגערטער פעסטונג און צו צוברעכען די ווענד. ז. *balista*]; א שטראף־שטוהל [ז. *cucking-stool*]; אזא פויגעל־פאסטקע; אזא וואג [צו וועגען מטבעות און סתם קליינינקייטען].

trecen'tist *n.* (טריי-טשענ׳-טיסט) אן אנהענגער, נאכאהמער אדער נאכפאלגער פון דעם ליטעראַרישען און קינסטלערישען סטיל וואס האט געהערשט אין איטאליען אין 14טען יאהרהונדערט.

trecen'to *n.* (טריי-טשענ׳-טאו) דער 14טער יאהרהונדערט אין דער איטאליענישער קונסט און ליטעראטור; דער ליטעראַרישער און קינסטלערישער סטיל וואס האט געהערשט אין איטאליען אין 14טען יאהרהונדערט.

trechom'eter *n.* (טרע-קאמ׳-ע-טער) אן אדאמעטער, א וועג־מעסטער. ז. *odometer*.

treck'schuyt *n.* (טרעק׳-סקאיט) א טרעק־שוט [אזא האלענדישע קאנאל־שיף וואס מען שלעפט מיט שטריק]. ז. *trekschuit*.

tred'dle *n.* (טרעדל׳) א טרעטער, א טרעט־ברעט, א פוס־ברעט; דער ציהיגער שטייפער טייל פון דעם איי־ווייסעל. ז. *treadle*.

tredille' *n.* (טרע-דיל׳) אזא קארטען־שפיעל פון דריי פערזאָן.

tredrille' *n.* (טרע-דריל׳) ז. *tredille*.

tree *n. and v.* (טריע) א בוים; א בוים־עהנליכע פיגור; א תליה; דער קרייץ, אויף וועלכען יעזוס איז געקרייציגט געווארען; האלץ; א האלץ־פארריכטונג, א האלץ־טייל; א קלאָץ, א שטאנג; ארויפטרייבען אויף א בוים, אריינטרייבען אין א בוים [ווי א פערפאלגטע חיה]; צושפארען צו דער וואנד; פארמירען אויף א קלאָץ אדער אויף א שטאנג; אננעהמען א בוים־עהנליכע פארם.

tree'-bear *n.* (טריע׳-בעהר) ז. *racoon*.

tree'-bee'tle *n.* (טריע׳-ביע׳טל) א בוים־זשוק [א זשוק אדער קעפער וואס ערנעהרט זיך פון בוימער].

tree'-climb'er *n.* (טריע׳-קלאימ׳-ער) א בוים־קריכער, א בוים־קלעטערער [א חיה אדער פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער].

tree'-cof'fin *n.* (טריע׳-קאפ׳-אין) א טרונע פאר א טויטען וואס ווערט געמאכט פון אן אויסגעבויערטען טייל פון א בוים־שטאם.

tree'-cree'per *n.* (טריע׳-קריע׳-פער) א בוים־קלעטערער, א פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער.

tree'-fern *n.* (טריע׳-פוירן) א בוים־פארן [אזא זעהר גרויסער פארן אדער פאפאראטניק]. ז. *fern*.

tree'-fish *n.* (טריע׳-פיש) אזא קאליפארניער שטיין־פיש. ז. *rock-fish*.

tree'-frog *n.* (טריע׳-פראג) א בוים־פראש [א זשאבע אדער פראש וואס האלט זיך אויף צווישען בוימער]. ז. *tree-toad*.

tree'-german'der *n.* (טריע׳-דזשויר-מענ׳-דער) אזא קוסט אדער בוש וואס וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדישען ים.

tree'-goose *n.* (טריע׳-גוהס) די רינגעל־גאנז. ז. *barnacle*.

tree'less *a.* (טריע׳-לעס) אהן בוימער, ניט בעוואקסען מיט בוימער.

tree'lessness *n.* (טריע׳-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בוימער, דאס ניט זיין בעוואקסען מיט בוימער.

tree'-milk *n.* (טריע׳-מילק) בוים־מילך [די מילך־עהנליכע זאפט פון געוויסע פלאנצען אדער בוימער, ווי למשל, פון דעם מילך־בוים. ז. *cow-tree*].

tree'nail *n.* (טריע׳-נייל) א האלצערנער נאגעל; אין ארכיטעקטור — א נאגעל־עהנליכע אדער טראפען־עהנליכע פערציערונג.

tree'-nymph *n.* (טריע׳-נימף) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א בוים־נימפע [א וואלד־געטין, וואס לעבט און שטארבט צוזאמען מיט׳ן בוים, אין וועלכען זי האלט זיך אויף]. ז. *hamadryad*.

tree of Bud'dha (טריע אוו בו׳-דא) דער הייליגער פייגענבוים ביי די בודיסטען. ז. *bo-tree*.

tree of geneal'ogy (טריע אוו דזשענ-איע-על׳-א-דזשי) א שטאם־בוים, אן אבשטאמונגס־ליניע.

tree of heav'en (טריע אוו העוון) געטער־בוים אדער הימעלס־בוים [אזא אזיאטישע פלאנצע מיט שלעכט־ריכענדע בליטהען].

tree of knowl'edge (טריע אוו נאל׳-עדזש) דער בוים פון וויסען, דער עץ הדעת.

Tree of Lib'erty (טריע אוו ליב׳-ער-טי) א פרייהייטס־בוים [א בוים וואס ווערט פערפלאנצט צום אנדענקען פון געוואונענער פרייהייט].

tree of life (טריע אוו לאיף) דער בוים פון לעבען, דער עץ החיים; א מין אימער־גרין בוימעל.

tree of the gods (טריע אוו טהי גאדז) ז. *tree of heaven*.

tree'-protec'tor *n.* (טריע׳-פרא-טעק׳-טאר) א מיטעל צו פערהיטען, אז בוימער זאלען ניט בעשעדיגט ווערען פון אינזעקטען.

tree'-pru'ner *n.* (טריע׳-פרוה׳-נער) אן אינסטרומענט צום ארומשניידען בוימער.

tree'-remo'ver *n.* (טריע׳-רי-מוה׳-ווער) א מאשין צום איבערפלאנצען בוימער. ז. *transplanter*.

tree'-scra'per *n.* (טריע׳-סקריי׳-פער) אן אינסטרומענט צום אבשאבען די קארע און מאך פון בוימער.

tree'-soul *n.* (טריע׳-סאול) דער בוים־גייסט [א גייסט, וואס געפינט זיך אין יעדען בוים, לויט דעם גלויבען פון בוימער־פערגעטערער].

tree'-spar'row *n.* (טריע׳-ספער׳-או) די בוים־שוואלב [אזא שוואלב].

tree'-squir'rel *n.* (טריע׳-סקוואיר׳-על) א בוים־וועווערקע, א געוועהנליכע וועווערקע וואס האלט זיך אויף בוימער [איז נעגענזאץ צו די מינים וואס האלטען זיך ניט אויף בוימער].

tree'-swal'low *n.* (טריע׳-סוואל׳-או) די בוים־שוואלב, די ווייס־בייכיגע אמעריקאנישע שוואלב וואס מאכט איהר נעסט אין בוימער; אזא אויסטראלישע שוואלב, וואס האלט זיך אויף אין בוימער. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

tree'-ti'ger *n.* (טריע׳-טאי׳-גער) א לעמפערט. ז. *leopard*.

tree'-toad *n.* (טריע׳-טאוד) א בוים־פראש [אזא פראש אדער זשאבע וואס האלט זיך אויף צווישען בוימער].

Tree-toad

tree'-wor'ship *n.* (טריע׳-הוואיר׳-שיפ) בוימער־פערגעטערונג, בוימער־פערהייליגונג.

tree'-wor'shiper *n.* (טריע׳-הוואיר׳-שיפ-ער) א בוימער־פערגעטערער, א בוימער־פערהייליגער.

tref *a.* (טרעף) טרייף, טריפה.

tre'foil *n. and a.* (טריע׳-פאיל) קלעע, קלעווער אדער משעטשעוויצע [אזא גראז מיט דריי־טייליגע אבגערונדעטע בלעטער]; דער דריי־בלאט [אין ארכיטעקטור — א פערציערונג עהנליך צו א קלעע־בלאט אדער וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען]; דריי־בלעטערדיג, קלעע־עהנליך.

tre'foil arch (טריע׳-פאיל ארטש) א דריי־בלאט געוועלב אדער קלעע־געוועלב [אן ארקע אדער געוועלב וואס שטעלט מיט זיך פאר עטוואס עהנליכעס צו א דריי־טייליגען קלעע־בלאט אדער וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען].

Trefoil Arch

tre'foiled *a.* (טריע׳-פאילד) קלעע־ארטיג, וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען [ווי א קלעע־בלעטעל].

tre'foilwise *adv.* (טריע׳-פאיל-וואיז) אין דער פארם פון דריי־טייליגע אבגערונדעטע בלעטער, אין דער פארם פון קלעע־בלעטער.

trefo'liated *a.* (טריע-פאו׳-לי-איי-טעד) ז. *trefoiled*.

treil'lage *n.* (טרעל׳-עדזש) א רעשאָטקע, א גראטע [הויפטזעכליך פאר קלעטערענדע פלאנצען]. ז. *trellis*.

trek *v. and n.* (טרעק) שלעפען א וואַגען [הויפטזעכליך וועגען אקסען]; פאהרען מיט אקסען; רייזען; דאס שלעפען א וואגען; א רייזע; די רייזע־שטרעקע צווישען איין רוה־פלאץ און א צווייטען.

trek'-ox'en *n.* (טרעק׳-אק׳סן) שפאַן־אקסען, יאך־אקסען.

trek'schuit *n.* (טרעק׳-סקאיט) א טרעק־שוט [אזא האלענדישע שיף וואס ווערט געשלעפט מיט שטריק].

trel'lis *n. and v.* (טרעל׳-איס) א גראַטע, א רעשאָטקע; א גראטען־פלויט אדער גראטען־געביידע, ארום וועלכער עס פלעכטען זיך קלעטערענדע פלאנצען; מאכען א גראטען־פלויט אדער גראטען־געביידע; אונטערהאלטען קלעטערענדע פלאנצען מיט גראטען־ווענד; מאכען גראטען־פערמיג אדער נעץ־פערמיג.

trel'lised *a.* (טרעל׳-איסט) מיט א רעשאטקע, גראטען־פערמיג, נעץ־פערמיג.

trel'lised ar'mor (טרעל'-איסט אר'-מאר) א גראטען-ארטיגער אדער נעץ-פער-מיגער פאנצער.

trel'lis-work *n.* (טרעל'-איס-הוואירק) א גראטעו, א רעשאטקע; נעץ-ווערק; די ארויפגעלעגטע אדער ארויפגענעהטע אויס-געשניטענע אוזארען.

treman'do *adv.* (טריי-מאנ'-דא) טרע-מולירענד, ציטערענד [װעגען מוזיקאלי-שע קלאנגען].

Tremato'da *n.* (טרעמ-ע-טאו'-דא) דער מין ענגעל-ווערים אדער לעבער-ווע-רים [אזעלכע ווערים וואס געפינען זיך אין די געדערים פון מענשען און חיות און אויך אויף דער הויט פון פיש]. ז. *fluke*.

trem'atode *a. and n.* (טרעמ'-ע-טאוד) ז. *trematoid*.

trem'atoid *a. and n.* (טרעמ'-ע-טאיד) עהנליך צו אן ענגעל-ווארים; אן ענגעל-ווארים, א לעבער-ווארים.
ז. *Trematoda*.

Trematoi'dea *n.* (טרעמ-ע-טאי'-די-א) ז. *Trematoda*.

trem'ble *v. and n.* (טרעמבל) 1. צי-טערען, זיך טרייסלען; 2. זיך וואקלען; 3. זיין אומבעשטימט, זיין אונזיכער, זיין אונענטשלאסען; 4. א ציטער; דאס צי-טערען.

1. Our banners make tyranny **tremble.**

trem'ble for (טרעמבל פאר) ציטערען אדער מורא האבען, אז עפעס זאל ניט געשעהן מיט אימעצען אדער מיט עפעס.

Mothers always **tremble for** the safety of their children.

trem'blement *n.* (טרעמ'בל-מענט) אין מוזיק — א טרעל, א ציטערדיגער קלאנג.

trem'bler *n.* (טרעמ'-בלער) איינער וואס ציטערט; א פייגלינג, א טרוס; עט-וואס וואס ציטערט אדער וויברירט; אן עלעקטרישעס גלעקעל.

Trem'bler *n.* (טרעמ'-בלער) א ציטע-רער [א מיטגליעד פון אן אמאליגער ענגלישער סעקטע, וועלכע פלעגט זיך אויס-צייכנען מיט אויפגערעגטע, קאנוואולסי-ווע בעוועגונג בעת דעם גאטעסדיענסט].

trem'bles *n.* (טרעמבלז) [א ציטערניש קראנקהאפטער צושטאנד, ווען מען האלט אין איין ציטערען]; די מילך-פעסט [ז. *milk-sickness*].

trem'bling *n. and a.* (טרעמ'-בלינג) דאס ציטערען; ציטערענד, זיך טרייס-לענד; זיך וואקלענד; אונזיכער; אונ-ענטשלאסען.

trem'blingly *adv.* (טרעמ'-בלינג-לי) ציטערענדיג; וואקלדיג; מיט אונענט-שלאסענהייט.

trem'bling pal'sy (טרעמ'-בלינג פאהל'-זי) אזא פאראליזירונג בעגלייטעט מיט קאנוואולסיווען טרייסלען.

trem'bling pop'lar (טרעמ'-בלינג פאפ'-לאר) דער ציטער-בוים, דער ציטער-פאפעל-בוים, אן אסינא [אזא בוים].

trem'bling prai'rie (טרעמ'-בלינג פריי'-רי) א וואקלדיגע פרעריע [א בלא-טיגע געגענד אין לואיזיאנא, אמעריקא, וועלכע איז בעדעקט מיט א דינעם שיכט ערד און פלאנצען און זינקט אדער שא-קעלט זיך אונטער די פיס].

trem'bling tree (טרעמ'-בלינג טריע) ז. *trembling poplar*.

trem'bly *a.* (טרעמ'-בלי) ז. *trembling*.

tremen'dous *a.* (טרי-מענ'-דאס) שרעקליך, פירכטערליך; מורא'דיג; אונ-געהייער, ערשטוינענד.

tremen'dously *adv.* (טרי-מענ'-דאס-לי) אויף א שרעקליכען, מורא'דיגען שטיי-גער; אויף אן אונגעהייערען, ערשטוינענ-דען שטייגער.

tremen'dousness *n.* (טרי-מענ'-דאס-נעס) שרעקליכקייט, פירכטערליכקייט, מורא'דיגקייט; אונגעהייערקייט, ערשטוינ-ליכקייט.

tremolan'do *adv.* (טרעמ-א-לאנ'-דא) ז. *tremando*.

trem'olant *n.* (טרעמ'-א-לענט) דער טרעמולאנט [אזא פאררייכטונג אין אן ארגעל ארויסצוברייננגען א ציטערענדען קלאנג].

trem'olite *n.* (טרעמ'-א-לאיט) טרעמא-ליט [אזא מינעראל].

trem'olo *n.* (טרעמ'-א-לאו) אין מו-זיק — א ציטערענדער קלאנג; דער טרע-מולאנט [א פאררייכטונג אין אן ארגעל ארויסצוברייננגען א ציטערענדען קלאנג].

trem'or *n.* (טרעמ'-אר) דאס ציטערען, א ציטערענדע בעוועגונג, א ציטער.

trem'orless *a.* (טרעמ'-אר-לעס) אהן א ציטער, ניט ציטערענד, אונבעוועגליך.

trem'ulant *a. and n.* (טרעמ'-יו-לענט) ציטערענד; א טרעמולאנט [ז. *tremolant*].

tremula'tion *n.* (טרעמ-יו-ליי'-שאן) טרעמולאציאן, ציטערניש.

trem'ulous *a.* (טרעמ'-יו-לאס) ציטע-רענד; שרעקעדיג; וואקלדיג; אונענט-שלאסען, אונזיכער; עטוואס וועלען-ארטיג [וועגען דעם קאליר פון אינזעקטען].

trem'ulously *adv.* (טרעמ'-יו-לאס-לי) מיט ציטערניש, ציטערענדיג; אויף א שרעקעדיגען אופן; מיט אונענטשלאסענ-הייט, מיט אונזיכערהייט; זיך וואקלענ-דיג.

trem'ulousness *n.* (טרעמ'-יו-לאס-נעס) דאס ציטערען, ציטערניש; שרעקע-דיגקייט; אונענטשלאסענהייט, אונזיכער-הייט; וואקלדיגקייט.

trem'ulous pop'lar (טרעמ'-יו-לאס פאפ'-לאר) ז. *trembling poplar*.

tre'nail *n.* (טריע'-נייל) ז. *treenail*.

trench *v. and n.* (טרענטש) גראבען; ארומגראבען, ארומרינגלען מיט גראבענס אדער טראנשעען; פערשאנצען; טיעף אויסגראבען אדער אויסאקערען; מאכען א פערטיעפונג אדער איינשניט; א שניט טהאן, איינשניידען; אנגרייפען, איבער-טרעטען, פערלעצען [אימעצענס רעכט]; א טיעפער אקער-שניט אדער אקער-שרונט; א גראבען; א קאנאוו; א טראנשעע, א שאנצע, א פעסטונגס-גראב.

tren'chancy *n.* (טרענ'-טשען-סי) שניידיגקייט; שארפקייט; בייסענדיגקייט.

tren'chant *a.* (טרענ'-טשענט) שניי-דענד; שארף; בייסענד.

tren'chantly *adv.* (טרענ'-טשענט-לי) אויף א שניידענדען, בייסענדען אדער שארפען שטייגער.

trench'-cart *n.* (טרענטש'-קארט) א טראנשעע-וואגען [א קליינער שלעפ-וואגען, מיט וועלכען מען פיהרט פאנאנדער אמוניציאן צווישען די טראנשעען אדער פעסטונגס-גראבענס].

trench'-cavalier' *n.* (טרענטש'-קעוו-ע-ליער') א טראנשעען-קאוואליער, א טראנשעען-רייטער [א פאראפעט אדער אנגעשאטענער וואל נעבען א פעסטונגס-גראבען אדער טראנשעע].

tren'cher *n.* (טרענ'-טשער) א טראנ-שען-מאכער, א שאנצען-גרעבער; איי-נער וואס גראבט פעסטונגס-גראבענס; א האק-ברעט [צו האקען פלייש]; א הילד-צערנעס פיער-עקיגעס ברעטעל וואס מען פלעגט פארצייטען ברויכען ביים טיש און אין קיך אנשטאט א טעלער; שפייז; א היטעל מיט א ברייטען פיער-עקיגען דע-קעל געברויכט פון סטודענטען און דא-צענטען פון אקספארדער און קעמברי-דזשער אוניווערזיטעטען.

tren'cher-cap *n.* (טרענ'-טשער-קעפ) א היטעל מיט א פיער-עקיגען דעקעל גע-ברויכט פון סטודענטען און דאצענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווער-זיטעטען.

tren'cher-crit'ic *n.* (טרענ'-טשער-קריט'-איק) א שפייז-קריטיקער, איינער וואס אינטערעסירט זיך שטארק מיט דער פארבערייטונג פון שפייזען.

tren'cher-fly *n.* (טרענ'-טשער-פלאי) א טעלער-לעקער, א דארמאיעדניק, אן אומ-זיסטיגער פרעסער.

tren'cher-friend *n.* (טרענ'-טשער-פרענד) א טעלער-לעקער.

tren'cher-knight *n.* (טרענ'-טשער-נאיט) א טיש-בעדיענער, א קעלנער.

tren'cher-law *n.* (טרענ'-טשער-לאה) שפייז-רעגולאציאנען, פעראָרדנונגען וועגען דיעטע אדער נאהרונגס-סיסטעם.

tren'cherman *n.* (טרענ'-טשער-מען) אן עסער; א מיטעסער, א מיטשפייזער, א גאסט.

tren'cher-mate *n.* (טרענ'-טשער-מייט) א מיטשפייזער, א מיטעסער, א גאסט.

tren'cher-plate *n.* (טרענ'-טשער-פלייט) אזא זעהר פלאכער טעלער מיט זעהר שמאלע ראנדען.

trench on (טרענטש אן) ז. *trench upon*.

trench'-plow *n.* (טרענטש'-פלאו) א ראיאל-פלוג [אזא אקער-אייזען צום אקע-רען טיעפער ווי געוועהנליך].

trench'-plow'ing *n.* (טרענטש'-פלאו'-אינג) דאס ראיאלען, דאס אקערען מיט א ראיאל-פלוג. ז. *trench-plow*.

trench upon' (טרענטש א-פאן') אנגריי-פען, פערלעצען, איבערטרעטען [ווי למשל, איינעמס רעכטע].

Do not **trench upon** the privacy of your friends.

trend *v. and n.* (טרענד) 1. זיך שטרע-קען, זיך ציהען, זיין געריכטעט; 2. זיך נייגען, זיך ווענדען, זיך ריכטען; 3. ריכ-טונג, ווענדונג, נייגונג.

1. The American coast **trends** southwest from Nova Scotia to Florida. 2. The discussion **trended** away from theology to politics. 3. These few quotations will show the **trend** of the book.

tren'dle *n. and v.* (טרענדל) עטוואס וואס דרעהט זיך [ווי א ראד, באל א. ז. וו.]; א וואלץ, א וואליק; זיך דרעהען, זיך קייקלען; דרעהען, קייקלען.

tren'nel *n.* (טרענל) ז. *treenail*.

tren'tal *n.* (טרענ'-טעל) א זאמלונג אדער סעריע פון דרייסיג; אין דער קאטוילי-שער קיהך — דרייסיג מעסען אדער גא-טעסדיענסטע נאך א טויטען.

trepan' *n. and v.* (טרי-פען') אן ענבער, א בויערער, א בויערער-אינסטרומענט, א בויערער-מאשין; א שיידעל-בויערער [א כירורגישער אינסטרומענט צום אויסזעגען טיילען פון דעם שארבען. ז. *trephine*]; בויערען; טרעפאנירען [דורכזעגען דעם שארבען, אויסזעגען טיילען פון שארבען].

trepana'tion *n.* (טרעפ-ע-ניי'-שאן) דאס טרעפאנירען, דאס אויסזעגען טיילען פון שארבען [ביי געוויסע כירורגישע אפעראציאנען].

trepang' *n.* (טרי-פענג') א טרעפאנג אדער ים=אוגערקע [אזא עסבארע ווארים=עהנליכע ים=שנעקע אדער מאלוסק].

trep'anize *v.* (טרעפ'-ען-איז) טרעפאנירען, אויסזעגען טיילען פון שארבען; געברויכען א טרעפאן [אזא כירורגישער אינסטרומענט צום אויסזעגען טיילען פון שארבען]. ז. *trephine*.

trepan'ner *n.* (טרי-פען'-ער) איינער וואס טרעפאנירט אדער זעגט אוים טיילען פון שארבען מיט א טרעפאן. ז. *trephine*.

trepan'ning *n.* (טרי-פען'-אינג) טרעפאנירונג, די בויערונג אדער דורכזעגונג פון דעם שארבען [ביי אן אפעראציאן]. ז. *trephine*.

trepan'ning-el'evator *n.* (טרי-פען'-אינג-על'-אי-וויי-טאר) אן אינסטרומענט צום אונטערהויבען א טייל פון שארבען וואס איז אויסגעזעגט געווארען מיט א טרעפאן. ז. *trephine*.

trephine' *n. and v.* (טרע-פיען') א טרעפאן, א שארבען=בויערער [אזא זעג צום אויסשניידען טיילען פון דעם שארבען]; טרעפאנירען, אויסזעגען טיילען פון שארבען.

Trephine

trephine'-saw *n.* (טרע-פיען'-סאה) ז. *trephine*.

trep'id *a.* (טרעפ'-איד) ציטערענד, צושראקען, שרעקעדיג.

trepida'tion *n.* (טרעפ-אי-דיי'-שאן) דאס ציטערען, ציטערונג, טרייסלונג; פורכט, שרעק, מורא.

trepid'ity *n.* (טרי-פיד'-אי-טי) ז. *trepidation*.

tres'pass *v. and n.* (טרעס'-פעס) 1. אונגעזעצליך אריינגעהן, בעטרעטען אדער דורכגעהן; 2. פערלעצען; 3. עובר זיין, איבערטרעטען, זינדיגען געגען...; 4. אן אונגעזעצליכע בעטרעטונג, אריינגאנג אדער דורכגאנג; 5. א פערלעצונג, אן איבערטרעטונג, אן עברה, א זינד; א בעשעדיגונג.

1. Do not **trespass** upon this private property. 2. He **trespassed** upon our patience. 3. The outlaw **trespassed** against the law of God and man.

tres'passer *n.* (טרעס'-פעס-ער) איינער וואס בעטרעט א פרעמדען ארט געגען געזעץ; אן איבערטרעטער, א זינדער; א פערלעצער.

tres'pass-of'fering *n.* (טרעס'-פעס-אפ'-ער-אינג) א זינד=אפפער, א קרבן חטאת.

tress *n. and v.* (טרעס) א צאפ; א האר=לאק; א קרויז; פלעכטען אין צעפ; מאכען לאקען אדער קרויזען.

tressed *a.* (טרעסט) געפלאכטען אין צעפ; געלעגט אין לאקען.

tressed point (טרעסט פאינט) שפיצען [קרוזשעוועס] פון מענשליכע האר.

tres'sel *n.* (טרעסל) ז. *trestle*.

tress'es *n.* (טרעס'-עז) צעפ; לאקענס; קאפ=האר, לאנגע קאפ=האר. ז. *tress*.

tres'sure *n.* (טרעש'-אור) א שמאלער אינערליכער ראנד אדער זוים אויף א וואפען=שילד.

tress'y *a.* (טרעס'-אי) בעדעקט מיט לאקען אדער צעפ; עהנליך צו א צאפ אדער א האר=לאק.

tres'tle *n.* (טרעסל) א באק, א געשטעל; אן אונטערשפארע; א טיש=געשטעל; א בריקען=באק, א געשטעל אדער באק צום אונטערהאלטען א בריק אדער אן עהנליכען געבוי; די לאנג=זאלינגען [אזא מאסט=באלקען אויף א שיף]; אזא משופע'דיגער געשטעל צום בעארבייטען לעדער.

tres'tle-board *n.* (טרעס'ל-באורד) א טיש=ברעט וואס קען זיך ארונטערנעהמען.

tres'tle-bridge *n.* (טרעס'ל-ברידזש) א באק=בריק [א בריק • וואס האלט זיך אויף א רייה געשטעלען]. ז. *trestlework*.

tres'tles *n.* (טרעסלז) די אונטערשפארעס פון א שיף בעת מען בויט זי.

tres'tletree *n.* (טרעס'ל-טריע) די לאנג=זאלינגען [אזא מאסט=באלקען אויף א שיף].

tres'tlework *n.* (טרעס'ל-הווארק) דאס באק=ווערק, א רייה געשטעלען אדער אונטערשפארעס [פאר א בריק, האפען א. ז. וו.].

tres'tling *n.* (טרעס'-לינג) ז. *trestlework*.

tret *n.* (טרעט) א הכרעה, א צולעג צו געוויכט.

trev'at *n.* (טרעוו'-עט) א סאמעט=האקען [אזא מעסער געברויכט פון סאמעט=וועבער].

trev'et *n.* (טרעוו'-עט) ז. *trivet*.

trevette' *n.* (טרי-וועט') ז. *trevat*.

trews *n.* (טרוהז) א זארט פלודערען ביי די שאטלענדער.

trey *n.* (טריי) א דריטעל אין קארטען [א קארט אדער ווירפעל מיט דריי פונקטען].

tri'able *a.* (טראי'-עבל) וואס קען פרובירט ווערען; וואס דארף קומען פאר געריכט, וואס דארף גע'משפט ווערען.

tri'ableness *n.* (טראי'-עבל-נעס) דאס קענען פרובירט ווערען; דאס קענען גע'משפט ווערען.

tri'ace *n.* (טראי'-ע-סי) א דריי=קאנטיגער סאלידער ווינקעל.

triacontahe'dral *a.* (טראי-ע-קאנ-טע-הי'-דרעל) וואס האט דרייסיג זייטען [וועגען א סאלידען קערפער].

tri'aconter *n.* (טראי'-ע-קאנ-טער) א שיף מיט דרייסיג רודערס [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער].

tri'ad *n.* (טראי'-עד) א טריאדע, א פעראייניגונג פון דריי, א גרופע פון דריי פערזאנען אדער זאכען, וואס שטעהען אין א נאהענטער שייכות איינע צו די אנדערע; אין כעמיע — אן עלעמענט אדער ראדיקאל וואס קען זיך פערבינדען מיט דריי אטאמען פון אן עלעמענט אדער ראדיקאל [ז. *radical*]; אין מוזיק — אן אקארד פון דריי טענער; אין מיטאלאגיע — א גרופע פון דריי געטהייטען, וועלכע פלעגען אפט פארגעשטעלט ווערען אלס פאטער, מוטער און קינד.

triadel'phous *a.* (טראי-ע-דעל'-פאס) אין באטאניק — מיט דריי בינטלעך פון צוזאמענגעוואקסענע שטויב=פעדים.

triad'ic *a.* (טראי-עד'-איק) וואס איז שייך צו א טריאדע; וואס בעשטעהט פון דריי; אין כעמיע — פון דריי וואלענצען, וואס פערנעהמט דעם ארט פון דריי אטאמען אין א פערבינדונג; אין דער גריכישער אדער פראוואסלאווער קירך — לכבוד דער דריי=אייניגקייט.

tri'age *n.* (טראי'-עדזש) צובראכענע קאווע=בעבלעך.

tri'al *n.* (טראי'-על) א פראבע; דאס פרובירען; א פערזוך; א וועט=קאמפף, א קאנקורס; א נסיון; דאס אויסהאלטען א נסיון, דאס אויסשטעהן א פראבע; א געריכטליכע אונטערזוכונג, א פראצעס, א משפט; אין טעפעריי — איינע פון די ליימענע כלים, וואס ווערט געברויכט צו פרובירען די היץ פון דעם ברען=אויווען.

tri'al-day *n.* (טראי'-על-דיי) דער טאג פון משפט, דער יום הדין.

tri'al-ground *n.* (טראי'-על-גראונד) דאס ארט וואו מען פרובירט עפעס.

tri'alism *n.* (טראי'-ע-ליזם) טריאליזם, די לעהרע אז דער מענש שטעלט מיט זיך פאר א דריי=אייניגקייט פון גוף, נשמה און גייסט.

trial'ity *n.* (טראי-על'-אי-טי) די דריי=צאהל, א פעראייניגונג פון דריי.

tri'al judge (טראי'-על דזשאדזש) דער ריכטער וואס פיהרט אן דעם געריכטס=פראצעס.

tri'alogue *n.* (טראי'-ע-לאג) א געשפרעך פון דריי פערזאנען.

tri'al-piece *n.* (טראי'-על-פיעס) א פראבע=שטיק, א שטיק וואס ווערט ארויסגענומען פון א גאנצער מאסע און דיענט אלס פראבע אדער מוסטער פון דיזער מאסע; א פראדוקט, לויט וועלכען מען אורטיילט וועגען די קענטנים אדער פעהיגקייט פון דעם פראדוצירער.

tri'al-trip *n.* (טראי'-על-טריפ) א פראבע=רייזע, די ערשטע רייזע פון א שיף צו פרובירען איהר שטארקייט, איהר שנעלקייט א. ד. ג.

Trian'dria *n.* (טראי-ען'-דרי-א) די טריאנדריען, דער דריטער קלאס פון פלאנצען אין לינעע'ס קלאסיפיקאציאן [דיזע פלאנצען האבען הערמאפראדיטישע בליהונגען מיט דריי אבגעזונדערטע און גלייכע שטויב=פעדים. צו דיזען קלאס בעלאנגען כמעט אלע גראזען].

tri'angle *n. and a.* (טראי'-ענגל) א דריי=עק, א דריי=עקיגע אדער דריי=קאנטיגע פיגור; א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס שטעלט מיט זיך פאר א שטאהלענעם שטעקעל וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א דריי=עק [ז. איל.]; אין דער קריסטליכער קירך — דער סימבאל פון דער הייליגער דריי=אייניגקייט; דריי=ווינקעלדיג; דריי=עקיג.

Triangle

tri'angled *a.* (טראי'-ענגלד) דרייעקיג, דריי=ווינקעלדיג; מיט דריי ווינקלען.

trian'gular *a.* (טראי-ען'-גיו-לאר) דריי=עקיג, דריי=קאנטיג; וואס איז שייך צו א דריי=עק.

triangular'ity *n.* (טראי-ען-גיו-לער'-אי-טי) דריי=עקיגקייט, דריי=ווינקעלדיגקייט.

trian'gularly *adv.* (טראי-ען'-גיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א דריי=עק.

trian'gulate *v. and a.* (טראי-ען'-גיו-לייט) מעסטען מיט א דריי=עק; מאכען דריי=עקיג; אין לאנד=מעסטונג — צוטיילען [א שטיק לאנד] אין דריי=עקיגע פעלדער; אין זאאלאגיע — בעצייכענט מיט

א דריי־עקינער פיגור [ספעציעל ווענען די פליגלען פון געוויסע אינזעקטען].

triangula'tion *n.* (טראַי־ענ־גיו־ליי'־שאַן) די מעסטונג דורך א דריי־עק; דאָס מאַכען דריי־עקיג.

trian'guloid *a.* (טראַי־ענ'־גיו־לאָיד) עטוואָס דריי־עקיג.

trian'thous *a.* (טראַי־ענ'־טהאָס) אין באָטאַניק — מיט דריי בלומען [ווענען דער בליהונג פון געוויסע פּלאַנצען].

tri'archy *n.* (טראַי'־אַר־קי) א טריאַר־כיע, א רעגירונג פון דריי פּערזאָן.

tria'rian *a.* (טראַי־איי'־רי־ען) וואָס שטעהט אין דריטען ראַנג; וואָס פֿער־נעהמט דעם דריטען אָרט.

tri'as *n.* (טראַי'־עס) אין מוזיק — אַן אַקאָרד פון דריי טענער.

Tri'as *n.* (טראַי'־עס) אין געאָלאָגיע—די טריאַסישע פֿאָרמאַציאָן [ז. *Triassic*]; אין דער דייטשער געשיכטע — די אַמאָ־ליגע דייטשע מלוכה וואָס איז בעשטאַנען פון דריי טיילען: עסטרייך, פּריסען און די קלענערע דייטשע מלוכות.

Trias'sic *n.* (טראַי־עס'־איק) אין גע־אָלאָגיע — די טריאַסישע פֿאָרמאַציאָן אין דער געשיכטע פון דער ערד [די נידריג־סטע פון די דריי שיכטען פון דער מע־זאָזאָאישער אָדער סעקונדאַרער פּעריאָדע. ז. *Mesozoic*].

triatom'ic *a.* (טראַי־ע־טאָמ'־איק) וואָס בעשטעהט פון דריי אַטאָמען [ווענען כע־מישע מאָלעקולען, וואָס בעשטעהען פון דריי גלייכע אַטאָמען].

tri'bal *a.* (טראַי'־בעל) וואָס איז שייך צו א שטאַם אָדער שבט.

tri'balism *n.* (טראַי'־בעל־איזם) דאָס זיין אָדער דאָס האַלטען זיך אין בעזונ־דערע שבטים.

tri'bally *adv.* (טראַי'־בעל־אי) בנוגע צו א שבט.

trib'ble *n.* (טריבל) אין פּאַפּיער־מאַנו־פֿאַקטור — א גרויסער האָריזאָנטאַלער ראַהם, אויף וועלכען עס טריקענען זיך בויגענס פּאַפּיער.

tribe *n.* (טראַיב) א שטאַם, א שבט; אַן אַבטיילונג פון א ראַסע אָדער פֿאָלק; א קלאַס; א פֿאַמיליע; א גרופּע בהמות וואָס שטאַמען אָב פון איינע עלטערען; א מין חיות אָדער פּלאַנצען.

tribes'man *n.* (טראַיבז'־מען) א מיט־גליעד פון א־שטאַם אָדער שבט.

trib'let *n.* (טריב'־לעט) א דרעה־באַנק־שפּינדעל [ז. *mandrel*] אויסצומאַכען רעהרען, רינגען א. ד. ג.

tribolumines'cence *n.* (טריב־אָ־ליו־מי־נעס'־ענס) א רייבונגס־שיין [א שיין אָדער ליכט וואָס ענטשטעהט דורך דער רייבונג פון צוויי אָדער עטליכע קערפּער].

tribom'eter *n.* (טראַי־באָמ'־ע־טער) דאָס טריבאָמעטער, אַן אַפּאַראַט צו מעס־טען די קראַפט פון רייבונג פון צוויי אָדער עטליכע קערפּער.

trib'oulet *n.* (טריב'־או־לעט) ז. *triblet*.

tri'brach *n.* (טראַי'־בּרעק) אין דיכ־טונג — א פּערזען־מאָס פון דריי קורצע זילבען.

tribrac'teate *a.* (טראַי־ברעק'־טי־אייט) אין באָטאַניק — וואָס האָט דריי דעק־בלעטער. ז. *bract*.

trib'ual *a.* (טריב'־יו־על) ז. *tribal*.

trib'ular *a.* (טריב'־יו־לאַר) ז. *tribal*.

tribula'tion *n.* (טריב־יו־ליי'־שאַן) קו־מער, בעטריבונג; צרות, אומגליק; איי־נער אָדער עפּעס וואָס פֿערשאַפֿט צרות אָדער אומגליק.

tribu'nal *n.* (טראַי־ביו'־נעל) א טרי־בונאַל, דער שטוהל פון א ריכטער; א געריכט, א געריכטס־הויז.

trib'unary *a.* (טריב'־יו־נע־רי) וואָס איז שייך צו א טריבון. ז. *tribune*.

trib'unate *n.* (טריב'־יו־נייט) דאָס טריבונאַט, דאָס אַמט פון א טריבון. ז. *tribune*.

trib'une *n.* (טריב'־יון) אין אַלטען רוים — א טריבון [א מאַגיסטראַט אויס־געקליבען פון די פֿאָלקסמענער אָדער המון צו פֿערטרעטען זייערע אינטערעסען און צו פֿערטיידיגען זיי געגען דער אונטערדריי־קונג פון די פּאַטריציער אָדער אַריסטאָקראַ־טען]; א פֿערטיידיגער פון המון, א קעמפ־פֿער פֿאַר די אינטערעסען פון פֿאָלק; א טריבונע, א בימה, א העכערע פּלאַטפֿאָרם, פון וועלכער א רעדנער האַלט א רעדע, א רעדנער־בימה.

trib'uneship *n.* (טריב'־יונ־שיפּ) ז. *tribunate*.

tribuni'cial *a.* (טריב־יו־ניש'־על) ז. *tribunitial*.

tribuni'cian *a.* (טריב־יו־ניש'־ען) ז. *tribunitial*.

tribuni'tial *a.* (טריב־יו־ניש'־על) טרי־בוניש, מאַגיסטראַטיש, ווי א טריבון אָדער א ריכטער. ז. *tribune*.

tribuni'tian *a.* (טריב־יו־ניש'־ען) ז. *tribunitial*.

trib'utarily *adv.* (טריב'־יו־טע־רי־לי) אויף א צינזבאַרען אָדער צינז־פּפֿליכטיגען שטייגער; צאָהלענדיג צינז, ביישטייע־רענדיג.

trib'utariness *n.* (טריב'־יו־טע־רי־נעס) צינז־פּפֿליכטיגקייט.

trib'utary *a. and n.* (טריב'־יו־טע־רי) צינזבאַר, וואָס גיט צינז; וואָס ווערט געצאָהלט ווי צינז; וואָס ווירקט מיט, וואָס העלפֿט אונטער; וואָס גיט א צופֿלוס פון וואַסער [ווענען טייכען וואָס פֿאַלען אריין אין אַנדערע טייכען]; א צינז־געבער, א צינז־צאָהלער, אַן אונטערוואַרפענער אונ־טער אַן אַנדער לאַנד; א שטראָם וואַסער [ווי א טייך], וואָס גיסט זיך אריין אין אַן אַנדער שטראָם, א נעבען־פֿלוס.

trib'ute *n. and v.* (טריב'־יוט) דער טריבוט, שטייער, צינז; די ביישטייערונג, דער בייטראַג; די פֿערפּפֿליכטונג צו צאָה־לען א שטייער אָדער צינז, דער חוב, די שולד; די אָנערקענונג, אַן אויסדרוק פון אַכטונג אָדער איבערגעבענהייט; אין בערג־אַרבייט — א בעשטימטע צאָהל פון אויסגעגראָבענעם ערץ וואָס אַן אַרבייטער בעקומט אַלס געצאָהלט פֿאַר זיין אַרבייט; אָבגעבען אַלס א שטייער אָדער חוב.

trib'ute-mon'ey *n.* (טריב'־יוט־מאָנ'־אי) געלד וואָס ווערט געצאָהלט אַלס צינז אָדער שטייער.

trib'uter *n.* (טריב'־יו־טער) אין בערג־אַרבייט — אַן אַרבייטער וואָס בעקומט אַלס שכירות א געוויסע צאָהל פון דעם אויסגעגראָבענעם ערץ.

trib'ute-work *n.* (טריב'־יוט־הוואירק) אין בערג־אַרבייט — אַרבייט, פֿאַר וועל־כער עס ווערט געצאָהלט א געוויסער טייל פון דעם אויסגעגראָבענעם ערץ.

tricap'sular *a.* (טראַי־קעפּ'־סיו־לאַר) אין באָטאַניק — וואָס האָט דריי זאַמען־קאַפּסולען אויף יעדער בלום; אין זאָאָלאָ־גיע — דריי־צעליג, ענטהאַלטענדיג דריי צעלען.

trice *n. and v.* (טראַיס) אן אויגענבליק, א מאָמענט; אויף א שיף — אַרויפֿציהען מיט א שטריק [ווי די זעגלען, די פֿלאַ־גען א. ד. ג.].

tricel'lular *a.* (טראַי־סעל'־יו־לאַר) דריי־צעליג; וואָס בעשטעהט פון דריי צעלען.

tricenna'rious *a.* (טראַי־סע־נייר'־רי־אָס) וואָס איז שייך צו א פּעריאָדע פון דרייסיג יאָהר.

tricen'nial *a.* (טראַי־סענ'־אי־על) וואָס איז שייך צו א פּעריאָדע פון דרייסיג יאָהר; וואָס טרעפֿט זיך איינמאָל אין דרייסיג יאָהר.

tricen'tenary *a. and n.* (טראַי־סענ'־טע־נע־רי) ז. *tercentenary*.

tricenten'nial *a. and n.* (טראַי־סענ־טענ'־אי־על) ז. *tercentenary*.

triceph'alous *a.* (טראַי־סעפֿ'־ע־לאָס) דריי־קעפּיג; וואָס האָט דריי קעפּ.

triceph'alus *n.* (טראַי־סעפֿ'־ע־לאָס) א משונה'דיגע בריאה מיט דריי קעפּ.

triceps *a. and n.* (טראַי'־סעפּס) אין אַנאַטאָמיע — דריי־קעפּיג; א דריי־קעפּי־גער מוסקול.

trice'rion *n.* (טראַי־סי'־רי־אָן) אַזאַ מנורה מיט דריי לייכטערלעך.

Trich'echus *n.* (טריק'־ע־קאָס) דער מין וואַלראָסען אָדער ים־פֿערד.

trichi'asis *n.* (טרי־קאַי'־ע־סיס) א ניע־רען־קראַנקהייט, ביי וועלכער האָר־אַרטיגע שטאָפֿען געהען אַרויס מיט דער השתנה; א קראַנקהאַפֿטער צושטאַנד, ווען די ברע־מען פון די אויגען זיינען איבערגעקעהרט; אַן אויפֿשוועלונג פון די בריסט ביי א זויגענדער פֿרוי.

trichi'na *n.* (טרי־קאַי'־נאַ) טריכין, דער האָר־וואָרים [א קליינער זעהר דינער וואָרים, וואָס ענטוויקעלט זיך און פּרוכ־פּערט זיך מייסטענס אין קערפּער פון חזירים און איז זעהר שעדליך פֿאַר מענשען וואָס עסען אַזאַ חזיר־פֿלייש.

Trichina

trichini'asis *n.* (טריק־אי־נאַי'־ע־סיס) ז. *trichinosis*.

trichinif'erous *a.* (טריק־אי־ניפֿ'־ע־ראָס) וואָס ענטהאַלט טריכין. ז. *trichina*.

trichiniza'tion *n.* (טריק־אי־ני־זיי'־שאַן) ז. *trichinosis*.

trich'inize *v.* (טריק'־אי־נאַיז) אַנשטע־קען מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichi'noscope *n.* (טרי־קאַי'־נאָ־סקאָופּ) א טריכינאָסקאָפּ, אַן אינסטרומענט צו אונטערזוכען פֿלייש אויב עס געפֿינט זיך אין איהם טריכין. ז. *trichina*.

trich'inosed *a.* (טריק'־אי־נאָוזד) אַנ־געשטעקט מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichino'sis *n.* (טריק־אי־נאָו'־סיס) טריכינאָז, א קראַנקהייט וואָס ווערט פֿער־אורזאַכט פון עסען פֿלייש, וואָס איז אַנגע־שטעקט מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichinot'ic *a.* (טריק־אי־נאָט'־איק) וואָס איז שייך צו טריכינאָז. ז. *trichinosis*.

trich'inous *a.* (טריק'־אי־נאָס) ז. *trichinosed*.

trichocla'sia *n.* (טריק־אָ־קליי'־סי־אַ) א צושטאַנד ווען די האָר ברעכען זיך.

trichocrypto'sis *n.* (טריק־אָ־קריפּ־

טאָו'-סיס) אַן ענטצינדונג פון די האָר=דריזען.

trich'ogen *n.* (טריק'-אַ-דזשען) אַ פּרעפּאַראַט [אַ צוזאַמענגעשטעלטער שטאָף] וואָס מאַכט וואַקסען די האָר.

trichog'enous *a.* (טראַי-קאָדזש'-ע-נאַס) וואָס מאַכט וואַקסען די האָר.

trichol'ogy *n.* (טראַי-קאָל'-אַ-דזשי) די לעהרע וועגען די האָר [זייער אַנאַטאָמיע, קראַנקהייטען, פונקציאָנען א. ד. ג.].

trichopath'ic *a.* (טריק-אַ-פּעטה'-איק) וואָס איז שייך צו אַ קראַנקהייט פון די האָר.

trichop'athy *n.* (טראַי-קאָפּ'-ע-טהי) דאָס היילען אַ קראַנקהייט פון די האָר.

trichop'ter *n.* (טראַי-קאָפּ'-טער) ז. *caddis-fly*.

tri'chord *n. and a.* (טראַי'-קאָהרד) אַ טריכאָרד, אַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט מיט דריי סטרונעס; וואָס האָט דריי סטרונעס.

trichorex'is *n.* (טריק-אַ-רעק'-סיס) ברעכיגקייט פון די האָר.

trichorrhe'a *n.* (טריק-אַ-ר[illegible]אַ) האָר=פאַלונג, דאָס אַרויספאַלען פון די האָר.

trichoschi'sis *n.* (טריק-אַס-קאַי'-סיס) שפּאַלטונג פון די האָר.

tricho'sis *n.* (טראַי-קאָו'-סיס) אַ האָר=קראַנקהייט; אַ קאָלטון.

trichot'omous *a.* (טראַי-קאָט'-אַ-מאַס) געטיילט אין דריי; געטיילט דריי=ווייז.

trichot'omously *adv.* (טראַי-קאָט'-אַ-מאַס-לי) דריי=ווייז; נעהמענדיג צו דריי.

trichot'omy *n.* (טראַי-קאָט'-אַ-מי) אַ טיילונג אין דריי טיילען; אין טעאָלאָגיע — די טיילונג פון מענשען אין גוף, נשמה און גייסט.

tri'chroism *n.* (טראַי'-קראָ-איזם) דריי=פאַרביגקייט [וועגען דער אייגענשאַפט פון געוויסע קריסטאַלען אָבצושפּיגלען מיט דריי פערשיעדענאַרטיגע קאָלירען].

trichromat'ic *a.* (טראַי-קראָ-מעט'-איק) דריי=פאַרביג; וואָס האָט דריי קאָלירען.

trichro'mic *a.* (טראַי-קראָו'-מיק) ז. *trichromatic*.

tri'cing-line *n.* (טראַי'-סינג-לאַין) אַ ציה=שטריק, אַ שלעפּ=שטריק [אַ שטריק אַרויפצוציהען אָדער אַרויפצושלעפּען עפּעס אויף אַ שיף].

trick *n. and v.* (טריק) אַ שפּיצעל, אַ שטוקע, אַ המצאה איינעם אָבצונאַרען; אַ פּאַקוס, אַ קונץ; אַ בעטרוג [צוליעב אַ שפּאַס]; אַ נאַרישע אָדער מיאוס'ע טהאַט; אַ כיטראַסט, געשיקטקייט, פלינקקייט; אַן אייגענאַרטיגקייט, אַ זאָנדערבאַרקייט; אַן אַנדייטונג, אַן אָנרעגונג, אַ בעאיינפלוסונג; אַן אילוזיאָן, אַ פערבלענדונג, אַ פערפיהרונג, אַ פערנאַרונג; אַ קלייניגקייט, אַ שפּיעלכעל; אין קאָרטען=שפּיעל — דער שטיך [די קאָרטען וואָס ווערען גענומען אָדער אָבגעשלאָגען אין איין גאַנג]; אויף אַ שיף — די בעשטימטע צייט וואָס אַ מאַטראָז דאַרף שטעהן ביים רודער אָדער שטייער; אַ זייגער [אין גנבים=שפּראַך]; בעטריגען, אָבטהאָן אַ שפּיצעל, בעשווינדלען; אָבנאַרען, פערנאַרען, פערפיהרען; מאַכען קונצען, שפּיעלען, זיך אַמוזירען מיט שטוקעס; קליידען, דעקאָרירען, פּערציערען, בעפּוצען.

trick'-dag'ger *n.* (טריק'-דעג'-ער) אַזאַ קינזשאַל וואָס ציהט זיך צוריק אַריין אין שייד ווען מען ציהט איהם אַרויס.

trick'er *n.* (טריק'-ער) איינער וואָס טהוט אָב אַ שפּיצעל; אַ קונצען=מאַכער.

trick'ery *n.* (טריק'-ער-אי) בעטרוג, שווינדלערישע קונצען; פּוץ, פּערציערונג.

trick'ily *adv.* (טריק'-אי-לי) דורך שטוקעס, דורך אַ שפּיצעל; מיט קונצען.

trick'iness *n.* (טריק'-אי-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

trick'ing *a. and n.* (טריק'-אינג) מיט שפּיצלעך, מיט שטוקעס; ליסטיג, כיטרע; אָרנאַמענטען, קליינע בעציערונגען.

trick'ish *a.* (טריק'-איש) ליסטיג, כיטרע.

trick'ishly *adv.* (טריק'-איש-לי) מיט שפּיצלעך, מיט שטוקעס; אויף אַ כיטרען, ליסטיגען אופן.

trick'ishness *n.* (טריק'-איש-נעס) כיטרעקייט, ליסטיגקייט.

trick'le *v. and n.* (טריקל) טריפּען, קאַפּען; פליסען אין אַ קליינעם שטראָם; אַ קליינער פלוס.

trick'let *n.* (טריק'-לעט) אַ קליינער שטראָם; אַ קליינער פלוס.

trick'ly *adv.* (טריק'-לי) אויף אַ געשיקטען שטייגער; מיט געשיקטקייט, מיט קענטשאַפט; כיטרע, ליסטיג.

trick'maker *n.* (טריק'-מיי-קער) אין קאָרטען=שפּיעל — אַ פּערזאָן אָדער קאָרט וואָס שלאָגט אַלע קאָרטען.

trick'sey *a.* (טריק'-סי) ז. *tricksy*.

trick'siness *n.* (טריק'-סי-נעס) שטיפּעריי, שפּיעלעריי; געשיקטקייט, פלינקקייט.

tricks of the trade (טריקס אָוו טהי טרייד) די שפּיצלעך אָדער שטוקעס פון אַ פאַך [די המצאות אָדער די בעזונדערע מיטלען, מיט וועלכע אַ קענער פון זיין פאַך ציהט צו קונים אָדער בעזיעגט זיינע קאָנקורענטען].

trick'some *a.* (טריק'-סאָם) מיט שפּיצלעך, מיט שטוקעס; שטיפּעריש, שפּיעלעריש.

trick'ster *n.* (טריק'-סטער) אַ בעטריגער, אַ שווינדלער, אַ רמאי.

trick'sy *a.* (טריק'-סי) געשיקט, פלינק; ליסטיג, כיטרע; אילוזאָריש; פערבלענדעריש, פערפיהרעריש; שפּיעלעריש, שפּיעליג; שעהן, בעפּוצט, בעציערט.

trick'-track *n.* (טריק'-טרעק) אַ מין שפּיעל אין ביינדלעך.

trick'-wig *n.* (טריק'-הוויג) אַן אַקטיאָרען=פּאַרוק, וואָס איז געמאַכט אַזוי, דאָס די האָר קענען זיך שטעלען דיבאָם ווען מען וויל.

trick'y *a.* (טריק'-אי) שעלמיש, בעטריגעריש; שטיפּעריש.

tric'linate *a.* (טריק'-לי-נייט) ז. *triclinic*.

triclin'iary *a.* (טראַי-קלינ'-אי-ע-רי) וואָס איז שייך צו אַ טריקליניום. ז. *triclinium*.

triclin'ic *a.* (טראַי-קלינ'-איק) טריקליניש, מיט דריי ניט גלייכע אַקסען, וואָס שטעהען משופּע'דיג איינער איבער'ן אַנדערען [וועגען קריסטאַלען].

triclin'ium *n.* (טראַי-קלינ'-אי-אַם) דאָס טריקליניאום, דאָס שפּייז=צימער פאַר געסט ביי די פאַרצייטיגע רוימער [אַזאַ שפּייז=צימער האָט געהאַט דריי צוגעגרייטע זאָפאַס אָדער בענקלעך אַרום דריי זייטען פון טיש].

triclinohed'ric *a.* (טראַי-קלאַי-נאָ-העד'-ריק) ז. *triclinic*.

tri'color *a. and n.* (טראַי'-קאַל-אַר) דריי=פאַרביג; מיט דריי קאָלירען; אַ דריי=פאַרביגע פאָהן [ווי דער נאַציאָנאַלער פראַנצויזישער אָדער רוסישער פלאַג].

tri'colored *a.* (טראַי'-קאַל-אַרד) דריי=פאַרביג, מיט דריי קאָלירען.

tricol'orous *a.* (טראַי-קאַל'-אַר-אַס) דריי=פאַרביג; מיט דריי קאָלירען.

tri'corn *a. and n.* (טראַי'-קאָהרן) מיט דריי הערנער; אַ הוט ביי וועלכען די ראַנדען זיינען אַרויפגעבויגען אין דריי זייטען [ווי די היט פון די פראַנצויזישע זשאַנדאַרמען].

tricornig'erous *a.* (טראַי-קאָהר-נידזש'-ע-ראַס) מיט דריי הערנער.

tri'cot *n.* (טרי'-קאָו) טריקאָ, געשטריקטער וואָלען=שטאָף; אַזאַ ווייכער וואָלען=שטאָף וואָס זיין געוועב זעהט אויס ווי געשטריקט.

tricru'ral *a.* (טראַי-קרוה'-רעל) וואָס האָט דריי צווייגען אָדער פיס פון איין צענטער.

tric'-trac *n.* (טריק'-טרעק) ז. *trick-track*.

tricus'pid *a. and n.* (טראַי-קאַס'-פּיד) דריי=שפּיציג, מיט דריי שפּיצען; די דריי=שפּיציגע קלאַפּע פון האַרץ; אַ דריי=שפּיציגער צאָהן.

tricus'pidal *a.* (טראַי-קאַס'-פּי-דעל) ז. *tricuspid*.

tricus'pid valve (טראַי-קאַס'-פּיד וועלוו) די דריי=שפּיציגע קלאַפּע פון האַרץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

tri'cycle *n. and v.* (טראַי'-סיקל) אַ וועלאָסיפּעד מיט דריי רעדער; פאָהרען אויף אַזאַ וועלאָסיפּעד.

Tricycle

tri'cycler *n.* (טראַי'-סי-קלער) ז. *tricyclist*.

tri'cyclist *n.* (טראַי'-סי-קליסט) איינער וואָס פאָהרט אויף אַ וועלאָסיפּעד מיט דריי רעדער.

tridac'tyl *a.* (טראַי-דעק'-טיל) דריי=פינגעריג; מיט דריי פינגער.

tridac'tyle *a.* (טראַי-דעק'-טיל) ז. *tridactyl*.

tridac'tylous *a.* (טראַי-דעק'-טי-לאַס) דריי=פינגערדיג, מיט דריי פינגער [וועגען די פיס פון חיות].

tridai'ly *a.* (טראַי-דיי'-לי) וואָס קומט פאָר דריי מאָל אַ טאָג.

tride *a.* (טראַיד) ראַש, שנעל, געשווינד [וועגען דעם גאַנג פון פערד].

tri'dens *n.* (טראַי'-דענז) אַ דריי=צייהניגער אינסטרומענט.

tri'dent *n.* (טראַי'-דענט) אַ גאָפּעל=פערמיגער אינסטרומענט מיט דריי צייהנער; דער שפּיעז מיט דריי שפּיצען אַלס כאַראַקטעריסטישער צייכען פון רוימישען ים=גאָט נעפּטון [ז. *Neptune*]; די הערשונג אָדער דאָס געוועלטיגען איבער'ן ים; אַ שפּיעז מיט דריי שפּיצען אַלס געוועהר אין די הענד פון אַ גלאַדיאַטאָר אין אַלטען רוים [ז. *gladiator*]; אין געאָמעטריע — די טרידענטע [אַזאַ דריי=צאַקיגע מאַטעמאַטישע ליניע].

triden'tate *a.* (טראַי-דענ'-טייט) מיט דריי צייהנער.

triden'tated *a.* (טראַי-דענ'-טיי-טעד) ז. *tridentate*.

triden'ted *a.* (טראַי-דענ'-טעד) דריי-
צייהניג, מיט דריי צייהנער.
tridentif'erous *a.* -(טראַי-דענ-טיפ'-ע-
ראַס) מיט דריי צאַקען אָדער צייהנער.
Triden'tine *a. and n.* -(טראַי-דענ'-
טין) וואָס איז שייך צו דער טרידענטישער
אַסיפה איבער רעליגיעזע פראַגען [די
אַסיפה, וועלכע איז צוזאַמענגערופען גע-
וואָרען אין דער שטאָדט טרענט אין יאָהר
1545 פון קייזער קאַרל דעם פינפטען און
פון פּאַפּסט פּאַול דעם דריטען מיט דעם
צוועק איינצופיהרען אַ רעליגיעזע קריסט-
ליכע איינינקייט, וועלכע איז צושטערט גע-
וואָרען אַדאַנק דער רעפאָרמאַציאָן. אויף
דיעזער אַסיפה איז בעפעסטיגט געוואָרען
די קאַטוילישע רעליגיאָן]; אַ טרידענטי-
נער, אַ קאַטוילִיק.
tridiam'etral *a.* -(טראַי-דאַי-עמ'-ע-
טרעל) וואָס האָט דריי דיאַמעטערס.
ז. *diameter*
tridiapa'son *n.* (טראַי-דאַי-ע-פּיי'-זאָן)
אין מוזיק — אַ דרייפאַכע אָקטאַווע.
tridig'itate *a.* (טראַי-דידזש'-אי-טייט)
ז. *tridactyl*
tridimen'sional *a.* -(טראַי-די-מענ'-
שאָנ-על) וואָס האָט דריי דימענזיאָנען;
וואָס קען געמאָסטען ווערען אין דער לענג,
ברייט און הויך.
trid'uan *a.* (טריד'-יו-ען) וואָס דויערט
דריי טעג.
trid'uo *n.* (טריד'-יו-אָו) ז. *triduum*
tridu'um *n.* (טריד-יו'-אָם) אַ משך פון
דריי טעג.
tried *a.* (טראַיד) אויסגעפּרובירט, דער-
וויזען; פעסט, זיכער.
trien'nial *a. and n.* (טראַי-ענ'-אי-על)
דריי-יעהריג; וואָס דויערט דריי יאָהר;
וואָס קומט פאָר אַלע דריי יאָהר; עפּעס
וואָס טרעפט איין מאָל אין דריי יאָהר;
אַ פלאַנצע וואָס האַלט זיך דריי יאָהר.
trien'nially *adv.* (טראַי-ענ'-אי-על-אי)
איין מאָל אין דריי יאָהר; אַלע דריי יאָהר.
tri'ens *n.* (טראַי'-ענז) — אין אַלטען רוים
אַ טריענץ, אַ קופּערנע מטבע, אַ פיערטעל
פון אַן אַס.
tri'er *n.* (טראַי'-ער) אַ פּרובירער, אַ
פּרופער. איינער וואָס מאַכט פּראָבען; אַ
פּערזוך, אַ נסיון; אַ פערהער-ריכטער, אַן
אונטערזוכונגס-ריכטער; איינער וואָס איז
בעשטימט פון געריכט צו אונטערזוכען די
פּאַסיגקייט פון געריכטס-געשוואָרענע.
tri'erarch *n.* (טראַי'-ער-אַרק) אין אַלט-
גריכענלאַנד — אַ טריעראַרך, אַ קאָמאַנדיר
פון אַ טרירעמע [אַ קריעגס-שיף מיט דריי
דעקען און דריי ציילען רודערער].
tri'erarchal *a.* (טראַי'-ער-אַר-קעל) וואָס
איז שייך צו אַ טריעראַרך. ז. *trierarch*
tri'erarchy *n.* (טראַי'-ער-אַר-קי)
טריעראַרכיע, דאָס אַמט פון אַ טריעראַרך.
ז. *trierarch*
trieter'ical *a.* (טראַי-ע-טער'-אי-קעל)
וואָס פּאַסירט איין מאָל אין דריי יאָהר.
trifa'cial *a. and n.* (טראַי-פיי'-שעל)
וואָס איז שייך צום געזיכטס-נערוו, וועל-
כער פערצווייגט זיך אין דריי טיילען;
דער דריי-צווייגיגער געזיכטס-נערוו.
trifa'rious *a.* (טראַי-פיי'-רי-אַס) דריי-
פאַכיג, אין דריי ציילען.
tri'fid *a.* (טראַי'-פיד) אין באָטאַניק און
זאָאָלאָגיע — דריי-שפּאַלטיג, געשפּאַלטען
אין דרייען.
trifis'tulary *a.* (טראַי-פיס'-טשו-לע-רי)
דריי-רעהריג, מיט דריי רעהרען.
tri'fle *n. and v.* (טראַיפל) 1. דומהייט,
קינדישע פלוידערײַ, פּוסטע דבורים; 2. אַ
קליינינקייט, אַ נאַרישקייט, אַן אונוויכטיג-
קייט; 3. אַביסעל, עטוואָס; 4. ענגלישער
ציז, ספּיאַלטער; 5. אַזאַ געבעקס; 6. זיך
נאַריש מאַכען; טרייבען קאַטאָוועס, שפּאַ-
סען; שפּאַסען; זיך לוסטיג מאַכען; רע-
דען נאַרישקייטען, זיך פערנעהמען מיט
נאַרישקייטען און קליינינקייטען, פערשווענ-
דען צייט אויף נאַרישקייטען; זיך בעצי-
הען לייכט, נאַכלעסיג אָדער מיט גרינגשע-
צונג; 7. זיך אַרומשלעפּען.

2. I bought some **trifles** as souvenirs of my journey. 3. My wife is a **trifle** indisposed. 6. Let us not **trifle** with foolish plans.

tri'fle away' (טראַיפל ע-הוויי') פער-
שווענדען, אַוועק'פּטר'ען מיט נאַרישקייטען
[ווי למשל, צייט].
tri'fler *n.* (טראַי'-פלער) איינער וואָס
גיט זיך אָב מיט נאַרישקייטען; איינער
וואָס שפּיעלט זיך אַרום, איינער וואָס בע-
ציהט זיך לייכט אָדער גרינגשעצענד; איי-
נער וואָס רעדט אָדער האַנדעלט קינדיש.
tri'fling *a. and n.* (טראַי'-פלינג) אונ-
בעדייטענד, פון קליינעם ווערטה; פּוסט,
לעער; איבערפלעכליך; וואָס מאַכט זיך
נאַריש, וואָס בעציהט זיך לייכט; שפּאַס,
קאַטאָוועס; דאָס אַרומשפּיעלען זיך; קינ-
דישע פלוידערײַ; לייכטע בעציהונג; דאָס
מאַכען זיך נאַריש.
tri'flingly *adv.* (טראַי'-פלינג-לי) מיט
שפּאַס, מיט קאַטאָוועס; אויף אַ קינדישען
אופן; זיך אַרומשפּיעלענדיג; מיט אַ
לייכטער אָדער גרינגשעצענדער בעציהונג.
tri'flingness *n.* (טראַי'-פלינג-נעס) אונ-
בעדייטענדקייט, נישטיגקייט; קינדישקייט,
נאַרישקייט.
triflo'ral *a.* (טראַי-פלאָו'-רעל)
ז. *triflorous*
triflo'rous *a.* (טראַי-פלאָו'-ראַס) דריי-
בליטהיג, דריי-בלומיג, וואָס האָט אויף
זיך דריי בלומען.
tri'fold *a.* (טראַי'-פאָולד) דרייפאַך.
trifo'liate *a.* (טראַי-פאָו'-לי-אייט)
דריי-בלעטערדיג.
trifo'liated *a.* (טראַי-פאָו'-לי-איי-טעד)
ז. *trifoliate*
trifo'liolate *a.* (טראַי-פאָו'-לי-אָ-לייט)
וואָס האָט דריי בלעטלעך.
Trifo'lium *n.* (טראַי-פאָו'-לי-אָם) דער
מין קלעע-גראָזען [טשעטשעוויצע].
ז. *clover*
trifo'rium *n.* (טראַי-פאָו'-רי-אָם) אַ
טריפאָריום, אַזאַ
איבער-געוועלב
אָדער געוועלבטע
גאַלערעע אין אַ
קירך.

Triforium

tri'form *a.*
(טראַי'-פאָהרם)
ז. *triformed*
tri'formed *a.*
(טראַי' - פאָהרמד)
דריי-פערמיג, וואָס
האָט דריי פערשיע-
דענע פאָרמען;
דריי-טייליג, וואָס
בעשטעהט פון דריי
טיילען.
trifor'mity *n.* (טראַי-פאָהר'-מי-טי)
דריי-פערמיגקייט, דריי-געשטאַלטיגקייט;
דריי-טייליגקייט, דאָס בעשטעהן פון דריי
טיילען.
trifur'cate *a. and v.* -(טראַי-פויר'-
קייט) דריי-צווייגיג, געצווייגט אין דריי,
געטיילט אין דריי; צוטיילען אין דריי
טיילען.
trifur'cated *a.* (טראַי-פויר'-קיי-טעד)
ז. *trifurcate*
trifurca'tion *n.* (טראַי-פויר-קיי'-שאָן)
דאָס זיין געצווייגט אָדער געטיילט אין
דריי.
trig *v., n. and a.* (טריג) אָבהאַלטען,
שטערען; פערהאַלטען אַ ראָד אונטערלע-
גענדיג אַ שטיין, אַ קלאָץ א. ז. וו.; בע-
צייכנען, מאַכען אַ צייכען פון אַ פלאַץ
[ווי למשל, דאָס פלאַץ פון אַ קעגעל-
שפּיעלער]; געהן, שפּאַנען; אַ שטערונג,
אַן אָבהאַלט; אַ טאָרמאָז אָדער ברעמזע;
דער צייכען אויף'ן פלאַץ פאַר אַ קעגעל-
שפּיעלער; אַ פראַנט; נעט, גאַלאַנט,
פראַנטיש; פעסט, שטאַרק, געזונד.
trig'amist *n.* (טריג'-ע-מיסט) איינער
וואָס איז געווען פערהייראַט דריי מאָל;
אַ טריגאַמיסט, אַ דריי-ווייבערניק, איינער
וואָס האָט דריי ווייבער מיט איין מאָל, אַ
פרוי וואָס האָט דריי מענער מיט איין
מאָל.
trig'amous *a.* (טריג'-ע-מאַס) טריגאַ-
מיש [ז. *trigamy*]; אין באָטאַניק —
וואָס האָט דרייערליי בליטהען: מענליכע,
ווייבליכע און הערמאַפראָדיטישע [אי
ווייבליך אי מענליך].
trig'amy *n.* (טריג'-ע-מי) טריגאַמיע,
דרייפאַכע הייראַט; דאָס האָבען געהייראַט
דריי מאָל; דאָס האָבען דריי מענער אָדער
דריי ווייבער מיט איין מאָל.
trigem'inal *a. and n.* -(טראַי-דזשעמ'-
אי-נעל) ז. *trifacial*
trigem'inous *a.* -(טראַי-דזשעמ'-אי-
נאַס) וואָס איז איינער פון אַ דריילינג;
געבאָרען אַלס דריילינג.
trigem'inus *n.* -(טראַי-דזשעמ'-אי-
נאָס) ז. *trifacial*
triges'imo-secun'do *n.* -(טראַי-
דזשעס'-אי-מאָו-סי-קאַנ'-דאָו)
ז. *thirtytwo-mo*
trig'ger *n.* (טריג'-ער) אַ ראָד-אָבשפּאַ-
רער, אַ ברעמזע, אַ טאָרמאָז; דער דרי-
קער אין אַ שיס-געוועהר; אַ פאָררישטונג
אָנצוהאַלטען אָדער אָבצולאָזען אַ פרוי-
זשינע.
trigin'tal *n.* (טראַי-דזשינ'-טעל)
ז. *trental*
tri'glot *a.* (טראַי'-גלאָט) וואָס איז אין
דריי שפּראַכען.
trig'ly *adv.* (טריג'-לי) אויף אַ נעטען,
עלעגאַנטען אָדער פּראַנטישען שטייגער.
tri'glyph *n.* (טראַי'-גליף) אין אַרכי-
טעקטור — אַ טריגליף [איינער פון די
ווערטיקאַלע זיילכלעך מיט איינשניטע,
וועלכע בעציערען דעם מיטעל-טייל פון אַ
קאַפּ-זייל]. ז. *metope*
tri'glyphal *a.* (טראַי'-גליפ-על)
ז. *triglyphic*
triglyph'ic *a.* (טראַי-גליפ'-איק) טרי-
גליפיש, וואָס איז שייך צו טריגליפען,
וואָס בעשטעהט פון טריגליפען.
ז. *triglyph*
triglyph'ical *a.* (טראַי-גליפ'-אי-קעל)
ז. *triglyphic*
trig'ness *n.* (טריג'-נעס) נעטקייט, פיינ-
קייט, פראַנטישקייט.
tri'gon *n.* (טראַי'-גאָן) אַ טריגאָן,
אַ דריי-עק, אַ דריי-קאַנטיגע פיגור;
אַ פּאַרצייטיגע דריי-עקיגע לירע אָדער
האַרף; די לאַגע פון צוויי פּלאַנעטען, ווען
זיי שטעהען אָב איינע פון דער צווייטער
אויף אַ דריטעל קרייז; אַ פיערטעל פון

זאדיאק, א פעראייניגונג פון דריי צייכענס פון זאדיאק [ז. *zodiac*]; א באל=שפיעל פון דריי פערזאן, וואס זיינען אויסגעשטעלט אין א דריי=עק; אזא אינסטרומענט אין דער פארם פון א דריי=עק געברויכט ביים מאכען ציפערבלעטער; א דריי=עק מושעל [א מושעל אין דער פארם פון א דריי=עק].

trig'onal *a. and n.* (טריג'-א-נעל) דריי=עקיג; דריי=קאנטיג; דער דריי=עקיגער שטח ביים אורין=פענכער.

trig'onally *adv.* (טריג'-א-נעל-אי) אזוי ווי א דריי=עק; דריי=עקיג; דריי=קאנטיג, מיט דריי עקען.

tri'gone *n.* (טראי'-גאון) דער דריי=עקיגער שטח ביים אורין=פענכער.

trigonoceph'alous *a.* (טריג-א-נאו-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א פלאכען כמעט דריי=קאנטיגען קאפ [ווי למשל, געוויסע גיפטיגע שלאנגען].

trigonoc'erous *a.* (טריג-א-נאס'-ע-ראס) וואס האט דריי=קאנטיגע הערנער.

trigonom'eter *n.* (טריג-א-נאמ'-ע-טער) א טריגאנאמעטער [אן אינסטרומענט צו בעצייכנען מעכאניש די פלעכען פון רעכט=ווינקעלדיגע דריי=עקען. ער בעשטעהט פון א פיער=עקיגען ברעט ליניערט אין קוואדראטען, וואס צו איינעם פון די ווינקלען איז בעפעסטיגט א נומערירטער לינעאל, וועלכער קען געדרעהט ווערען און איינגעשטעלט ווערען אונטער יעדען געוואונשטען ווינקעל].

trigonomet'ric *a.* (טריג-א-נא-מעט'-ריק) ז. *trigonometrical*

trigonomet'rical *a.* (טריג-א-נא-מעט'-רי-קעל) טריגאנאמעטריש, געמאכט מיט דער הילף פון טריגאנאמעטריע אדער לויט די כללים פון טריגאנאמעטריע. ז. *trigonometry*

trigonomet'rically *adv.* (טריג-א-נא-מעט'-רי-קעל-אי) טריגאנאמעטריש, לויט טריגאנאמעטריע; לויט די כללים פון טריגאנאמעטריע. ז. *trigonometry*

trigonom'etry *n.* (טריג-א-נאמ'-ע-טרי) טריגאנאמעטריע [דער טייל פון מאטעמאטיק וואס פערנעהמט זיך מיט בערעכענען ווינקלען, זייטען און פלעכען פון דריי=עקען].

trigo'non *n.* (טרי-גאו'-נאן) א פאר=צייטיגע דריי=עקיגע לירע אדער הארף.

trig'onous *a.* (טריג'-א-נאס) דריי=עקיג, דריי=קאנטיג.

tri'gram *n.* (טראי'-גרעם) ז. *trigraph*

trigrammat'ic *a.* (טראי-גרע-מעט'-איק) וואס בעשטעהט פון דריי בוכשטאבען אדער פון דריי גרופען בוכשטאבען.

trigram'mic *a.* (טראי-גרעמ'-איק) ז. *trigrammatic*

tri'graph *n.* (טראי'-גרעף) דריי וואקאלען וואס גיבען איבער איין קלאנג [ווי למשל, די בוכשטאבען *eau* אין דעם ווארט *beau*].

tri'gyn *n.* (טראי'-דזשין) די דריי=ווייבליכע פלאנצע, א פלאנצע מיט דריי פיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס=ארגאנען].

trigyn'ian *a.* (טראי-דזשינ'-אי-ען) ז. *trigynous*

trig'ynous *a.* (טרידזש'-אי-נאס) וואס האט דריי פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס=ארגאנען [וועגען פלאנצען].

trihe'dral *a.* (טראי-היע'-דרעל) דריי=פלעכיג, וואס האט דריי פלעכען.

trihe'dral an'gle (טראי-היע'-דרעל ענגל) א ווינקעל געבילדעט פון דריי פלעכען.

trihe'dron *n.* (טראי-היע'-דראן) א סאלידע פיגור פון דריי פלעכען.

triho'ral *a.* (טראי-האו'-רעל) וואס קומט פאר איין מאל אין דריי שטונדען.

triju'gate *a.* (טראי-דזשוה'-גייט) וואס האט דריי פאר בלעטעלעך [וועגען א בלאט]; איינגעארדענט אין דריי פארלעך [וועגען טיילען אדער בלעטלעך פון א בלאט].

triju'gous *a.* (טראי-דזשוה'-גאס) ז. *trijugate*

trijunc'tion *n.* (טראי-דזשאנק'-שאן) א פעראייניגונג פון דריי זאכען.

tri'labe *n.* (טראי'-לייב) אזא גאפעל=פערמיגער כירורגישער אינסטרומענט אויסצורייניגען דעם אורין=פענכער.

trila'biate *a.* (טראי-ליי'-בי-אייט) דריי=ליפיג, וואס האט דריי ליפען אדער ליפען=עהנליכע טיילען.

trilam'inar *a.* (טראי-לעמ'-אי-נאר) דרייפאכיג, וואס בעשטעהט פון דריי שיכטען.

trilam'inate *a.* (טראי-לעמ'-אי-נייט) ז. *trilaminar*

trilat'eral *a.* (טראי-לעט'-ע-רעל) דריי=זייטיג, וואס האט דריי זייטען.

trilateral'ity *n.* (טראי-לעט-ע-רעל'-אי-טי) דריי=זייטיגקייט.

trilat'erally *adv.* (טראי-לעט'-ע-רעל-אי) מיט דריי זייטען.

trilat'eralness *n.* (טראי-לעט'-ע-רעל-נעס) ז. *trilaterality*

trilem'ma *n.* (טראי-לעמ'-א) א טרילעמא, א זאץ פון דריי בעהויפטונגען אדער מיינונגען, פון וועלכע נור איינע קען אנגענומען ווערען; אן אויסוואהל צווישען דריי זאכען, א ברירה איינס פון דריי.

trilet'to *n.* (טרי-לעט'-טאו) א קורצער טרעל [אין מוזיק].

trilin'ear *a.* (טראי-לינ'-אי-אר) דריי=ליניג, וואס בעשטעהט פון דריי ליניעס.

trilin'eate *a.* (טראי-לינ'-אי-אייט) אין זאאלאגיע — וואס האט דריי קאלירטע ליניען אדער שטרייפען.

trilin'gual *a.* (טראי-לינ'-גהוועל) דריי=שפראכיג; וואס איז אויסגעדריקט אין דריי שפראכען.

trilin'guar *a.* (טראי-לינ'-גהוואר) ז. *trilingual*

trilit'eral *a. and n.* (טראי-ליט'-ע-רעל) דריי=בוכשטאביג, וואס בעשטעהט פון דריי בוכשטאבען; וואס איז שייך צו א ווארט אדער זילבע פון דריי בוכשטאבען; א ווארט פון דריי בוכשטאבען.

trilit'eralism *n.* (טראי-ליט'-ע-רעל-איזם) דער געברויך פון דריי=בוכשטאביגע ווערטער; געברויך פון ווארצעל=ווערטער, וועלכע בעשטעהען געוועהנליך פון דריי אותיות [ווי אין העברעאיש און אין אנדערע סעמיטישע שפראכען].

triliteral'ity *n.* (טראי-ליט-ע-רעל'-אי-טי) דאס בעשטעהן פון דריי בוכשטאבען [וועגען א זילבע אדער ווארט].

Triliterality of roots is one of the characteristics of the Semitic languages.

trilit'eral lan'guages (טראי-ליט'-ע-רעל לענ'-גהווערדזש-עז) די סעמיטישע שפראכען [ביי וועלכע די ווערטער=ווארצלען בעשטעהען מייסטענס פון דריי בוכשטאבען].

trilit'eralness *n.* (טראי-ליט'-ע-רעל-נעס) ז. *triliterality*

tri'lith *n.* (טראי'-ליטה) א טריליטה [א דענקמאל אדער מאנומענט פון דריי שטיינער; א פארהיסטארישער מאנומענט פון צוויי אויפגעשטעלטע שטיינער מיט א דריטען איבערגעלעגט איבער זיי].

Trilith

trilith'ic *a.* (טראי-ליטה'-איק) עהנליך צו א טריליטה, צוזאמענגעשטעלט פון דריי שטיינער. ז. *trilith*

tri'lithon *n.* (טראי'-ליטה-אן) ז. *trilith*

trill *n. and v.* (טריל) א טרעל [אין מוזיק]; א קאנסאנאנט וואס ווערט ארויסגערעדט מיט א טרעל אדער מיט א ראלענדען קלאנג [ווי למשל, א "ר"]; טרילערען, זינגען מיט טרעלען; ארויסרעדען א קאנסאנאנט מיט א טרילענדען אדער ראלענדען קלאנג.

trillan'do *a.* (טריל-לענ'-דאו) אין מוזיק — טרילערענד, מיט טרעלען.

tril'ling *n.* (טריל'-אינג) איין קינד פון א דריילינג; א דריילינג=קריסטאל.

trill'ing *n. and a.* (טריל'-אינג) טרילערענד; דאס טרילערען. ז. *trill*

tril'lion *n.* (טריל'-יאן) א טריליאן [אין ענגלאנד — א ביליאן מיליאנען, דאס הייסט, אן 1 מיט 18 נולען; אין פראנקרייך און אמעריקא — א מיליאן מיליאנען, דאס הייסט, אן 1 מיט 12 נולען].

tril'lo *n.* (טריל'-או) א דריילינג=קריסטאל. ז. *trilling*

trilo'bate *a.* (טראי-לאו'-בייט) דריי=לאפיג, וואס בעשטעהט פון דריי לאפען [אבגערונדעטע טיילען].

trilo'bated *a.* (טראי-לאו'-ביי-טעד) ז. *trilobate*

tri'lobed *a.* (טראי'-לאובד) ז. *trilobate*

tri'lobite *n.* (טראי'-לא-באיט) א טרילאביט [אזא פערשטיינערטער קרעבס פון דער פאלעאזאאישער פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד].

trilobit'ic *a.* (טראי-לא-ביט'-איק) וואס איז שייך צו טרילאביטען; וואס בעשטעהט פון טרילאביטען [וועגען אן ערד=שיכט]. ז. *trilobite*

triloc'ular *a.* (טראי-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס בעשטעהט פון דריי טיילען אדער קעמערלעך.

triloc'ulate *a.* (טראי-לאק'-יו-לייט) ז. *trilocular*

tril'ogy *n.* (טריל'-א-דזשי) א טרילאגיע [א ליטערארישעס און דראמאטישעס ווערק פון דריי זעלבסטשטענדיגע טיילען].

trim *a., adv., v. and n.* (טרים) 1. שעהן, נעט, געפוצט, ציערליך; 2. אין גוטען צושטאנד, צוגעפאסט, איינגעריכטעט; פיין, גוט, אויסגעצייכענט [מייסטענס אין איראנישען זין]; אויף א נעטען אופן; 3. בריינגען אין ארדנונג, איינריכטען; 4. אויסריכטען, אויסשטאטען; אנטהאן, אנקליידען; 5. פוצען; בעפוצען [ווי מיט קרוזשעוועס, סטענגעס א. ז. וו.]; 6. ארומפוצען, ארומשניידען, ארומגלייכען [ווי די ברעגען פון א בוך, בוימעלעך א. ז. וו.]; מאכען גלאט, מאכען גלייך [האלץ־ארבייט]; 7. אוועק־פטר'ען פוצענדיג, ארומפוצענדיג אדער אויסריכטענדיג; 8. אויסרייהען, אויסזידלען, אוועקגעבען א גאב; 9. בריינגען אדער האלטען אין גלייכגעוויכט א שיף; זיך האלטען אין גלייכגעוויכט; 10. ניט נעהמען קיין ענטשיידענע שטעלונג, ניט נעהמען קיינעמס צד, האלטען מיט ביידע צדדים; 11. געהן מיט א מיטען וועג; זיין צווישען [צוויי ריכטונגען]; 12. צופאסונג, איינריכטונג, איינארדנונג; 13. אויספוצונג, אויסריכטונג, אויסשטאטונג; אנקליידונג; 14. גלייכגעוויכט פון א שיף; 15. כאראקטער; סארט, מין; 16. דאס אויסערליכע האלץ־ווערק פון א געביידע [ווי די טהיר־ראהמען, פענסטער־ראהמען א. ז. וו.].
1. On our journey we passed some **trim**, cheerful villages. 3. The bird **trims** its feathers. 5. The dress is beautifully **trimmed**. 6. The gardener **trims** off the shoots from the hedge. 11. The government **trims** between despotism and anarchy. 13. Before going out I must put myself in **trim**. 15. He always associates with the people of his own **trim**.

trimac'ular *a.* (טראי־מעק'־יו־לאר) ז. *trimaculated*

trimac'ulated *a.* (טראי־מעק'־יו־ליי־טעד) דריי־פלעקיג, בעצייכענט מיט דריי פלעקען.

trimen'sual *a.* (טראי־מענ'־שיו־על) דריי־מאנאטליך, וואס קומט פאר איין מאל אין דריי מאנאט.

trimes'ter *n.* (טראי־מעס'־טער) א טרימעסטער, א משך פון דריי מאנאטען, א פיערטעל יאהר.

trimes'tral *a.* (טראי־מעס'־טרעל) ז. *trimestrial*

trimes'trial *a.* (טראי־מעס'־טרי־על) דריי־מאנאטליך, פיערטעל־יעהרליך.

trimetal'lic *a.* (טראי־מע־טעל'־איק) טרימעטאליש, ברויכענדיג דריי מעטאלען [ווי למשל, פאר מטבעות].

trim'eter *n. and a.* (טרים'־ע־טער) א טרימעטער [א דריי־טאקטישער פערז, הויפטזעכליך א יאמבישער. ז. *iamb*]; טרימעטריש, וואס בעשטעהט פון דריי טאקטען אדער פערזען־פיס [וועגען א פערז אדער שורה פון א געדיכט].

trimet'ric *a.* (טראי־מעט'־ריק) טרימעטריש, וואס בעשטעהט פון דריי פערזען־טאקטען [ז. *trimeter*], וואס בעשטעהט פון דריי אונגלייכע אקסען אדער צענטער־ליניען [וועגען א קריסטאל].

trimet'rical *a.* (טראי־מעט'־רי־קעל) טרימעטעריש. ז. *trimeter*

trim'mer *n.* (טרים'־ער) 1. א בעפוצער, א בעציערער, איינער וואס בעפוצט אדער לעגט ארויף בעפוצונג [ווי למשל אויף קליידער, היט א. ז. וו.]; 2. איינער וואס גלייכט ארום, שניידט ארום אדער פוצט ארום; 3. א בארביער, א האר־שניידער, א צירולניק; 4. איינער וואס ריכטעט אויס, בריינגט אין ארדנונג אדער אין גלייכגעוויכט; 5. איינער וואס ריכטעט איין אדער לעגט אוועק אויף א בעשטימטען פלאץ; 6. אן אינסטרומענט ארומצושניידען אדער ארומצוגלייכען [בוימלעך, ביכער־בלעטער א. ז. וו.]; 7. איינער וואס נעהמט ניט קיין ענטשיידענע שטעלונג, איינער וואס האלט מיט ביידע צדדים; איינער וואס האלט מיט אלעמען אדער שמייכעלט זיך צו אלעמען; 8. א שטרענגער מענש; איינער וואס טאדעלט אדער רעדט אויס; 9. עטוואס ענטשיידענדעס, עטוואס וואס בריינגט צו אן ענדע און בעשטימט דעם אויסגאנג פון עפעס; 10. א קוואר־באלקען.
1. She is a bonnet-**trimmer**. 5. He is employed as a grain-**trimmer**. 7. In the last campaign the successful candidate proved to be a shrewd **trimmer**. 9. The new evidence proved a **trimmer** in the case.

trim'ming *n.* (טרים'־אינג) 1. בעפוצונג, בעציערונג, בעזאץ; 2. פוצונג; אבגלייכונג, ארומשניידונג; 3. איינארדנונג, איינריכטונג; 4. וואקלונג, דאס ניט צושטעהן ענטשיידען צו קיינעם פון די צדדים, דאס האלטען מיט ביידע צדדים; 5. טאדלונג, זידלונג, אויסשטראפונג; 6. אויסשטאטונג, אויסריכטונג.
1. She bought some **trimmings** for her dress. 5. He gave him a good **trimming**.

trim'ming-board *n.* (טרים'־אינג־באורד) א ברעט, אויף וועלכען בוכבינדער שניידען ארום און גלייכען ארום די געדרוקטע פאפיער־בויגענס.

trim'ming-machine' *n.* (טרים'־אינג־מע־שין') א מאשין צום ארומשניידען און אויסארבייטען די ברעגען פון בלעכענע כלים; א מאשין צום בעפוצען שיך־לעדער.

trim'ness *n.* (טרים'־נעס) נעטקייט, שעהנקייט, ציערליכקייט.

trimor'phic *a.* (טראי־מאהר'־פיק) ז. *trimorphous*

trimor'phism *n.* (טראי־מאהר'־פיזם) טרימארפיזם [די פעהיגקייט זיך צו קריסטאליזירען אין דריי פערשיעדענע פארמען; אין ביאלאגיע — דאס עקזיסטירען אין דריי פערשיעדענע פארמען; אין באטאניק — די ארויסוואקסונג פון דריי פערשיעדענע מינים בלומען אויף איין פלאנצע].

trimor'phous *a.* (טראי־מאהר'־פאס) דריי־פארמיג, וואס האט דריי פערשיעדענע פארמען; וואס איז שייך צו טרימארפיזם. ז. *trimorphism*

Trimur'ti *n.* (טרי־מוהר'־טי) די דריי־איינינגע גאטהייט ביי די הינדוסען [פעראייניגונג פון בראהמא, ווישנו און סיווא].

tri'nal *a.* (טראי'־נעל) דרייפאך, דרייאיג.

tri'nary *a.* (טראי'־נע־רי) דרייאיג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען, וואס קומט אין דרייען.

trin'dle *n.* (טרינדל) אזא איינגעשניטענעס שטיקעל האלץ אדער מעטאל צום איינפרעסען דעם רוקען פון א בוך ביים איינבינדען.

trine *a., n. and v.* (טראין) דרייפאך, דרייאיג; אין אסטראלאגיע — וואס איז שייך צו א דריטעל פון זאדיאק [ז. *zodiac*]; א טריא, א טריאדע, א טראיקע, א גרופע פון דריי; אין אסטראלאגיע — א דריטעל פון זאדיאק, די לאגע פון צוויי פלאנעטען, ווען זיי זיינען ווייט איינע פון דער צווייטער אויף א דריטעל קרייז אדער 120 גראד [דיזע לאגע ווערט בעטראכט וועגען פאר מזל'דיג]; בריינגען אין דער לאגע פון צוויי פלאנעטען וואס שטעהען אב אויף א דריטעל הימעל־קרייז; בריינגען אין א גינסטיגער לאגע.

Trine *n.* (טראין) די קריסטליכע דריי־איינינגקייט [פאטער, זוהן און הייליגער גייסט].

trine dimen'sion (טראין די־מענ'־שאן) א דרייפאכע אדער דרייאיגע מעסטונג [לענג, ברייט און הויך].

trine'ly *adv.* (טראינ'־לי) אויף א דרייפאכען אדער דרייאיגען אופן.

triner'vate *a.* (טראי־נויר'־וועיט) דריי־נערוויג, דריי־ריפיג, וואס האט דריי נערווען־עהנליכע פעדימלעך [ווי די פליגעלעך פון אן אינזעקט אדער א פלאנצען־בלאט].

trinerve' *a.* (טראי־נוירוו') ז. *trinervate*

trinerved' *a.* (טראי־נוירווד') ז. *trinervate*

trin'ga *n.* (טרינ'־גא) ז. *sandpiper*

trin'gle *n.* (טרינגל) א קראנץ־לייסט [אין ארכיטעקטור]; א שטעקען, אויף וועלכען מען ציהט ארויף רינגען [ווי למשל, אום אויפצוהענגען פארהאנגען].

Trinita'rian *a. and n.* (טרינ־אי־טיי'־רי־ען) טריניטאריש, וואס איז שייך צו דער קריסטליכער דרייאייניגקייט [פאטער, זוהן און הייליגער גייסט], וואס איז שייך צו די טריניטאריער; א טריניטאריער, איינער וואס גלויבט אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט; א מיטגליעד פון א מאנאכען־ארדען [געגרינדעט אין 12טען יאהרהונדערט] מיט'ן צוועק אויסצולעזען די קריסטליכע געפאנגענע פון מאכמעדאנישע הענד [ז. *redemptionist*].

Trinita'rianism *n.* (טרינ־אי־טיי'־רי־ען־איזם) טריניטאריאניזם, דער גלויבען אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

trin'ity *n.* (טרינ'־אי־טי) דרייאייניגקייט, דרייפאכקייט, דאס בעשטעהן פון דריי; א טראיקע, א גרופע פון דריי זאכען; א סימבאלישע פארשטעלונג פון דער קריסטליכער דרייאייניגקייט. ז. *Trinity*

Trin'ity *n.* (טרינ'־אי־טי) די קריסטליכע דרייאייניגקייט, די דרייפאכע פערזענליכקייט פון דער גאטהייט אין דער קריסטליכער טעאלאגיע [דער פאטער, דער זוהן און דער הייליגער גייסט].

Trin'ity Sun'day (טרינ'־אי־טי סאנ'־דיי) דער דרייאייניגקייטס־זונטאג, דער ערשטער זונטאג נאך פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות].

Trin'ity term (טרינ'־אי־טי טוירם) די זיצונגען פון די ענגלישע העכערע געריכטען צווישען דעם 22טען מאי ביז'ן 12טען יוני.

trink *n.* (טרינק) אזא פישער־נעץ.

trin'ket *n. and v.* (טרינ'־קעט) שמוק, ציערונג; א שפיעל־זאך; אינטריגירען.

trin'keter *n.* (טרינ'־קעט־ער) אן אינטריגאנט.

trin'ketry *n.* (טרינ'־קעט־רי) שמוק־זאכען, ציערונג, בעציערונגען; שפיעל־זאכען, קליינינקייטען.

trinoc'tial *a.* (טראי־נאק'־שעל) דריי־נעכטיג, וואס געדויערט דריי נעכט.

trino'dal *a.* (טראי־נאו'־דעל) דריי־קנאטיג, דריי־גליעדערדיג [ווי למשל, די פינגער אדער געוויסע פלאנצען־שטענגלעך].

trino'mial *a. and n.* (טראי־נאו'־מי־על) טרינאמיש, דריי־גליעדערדיג, וואס איז שייך צו א טרינאם; וואס געברויכט טרינאמען; א טרינאם, א וויסענשאפטליכער

באטאנישער אדער זאאלאגישער נאמען פון דריי ווערטער [דער נאמען פון דעם מין, אונטער־מין און פאמיליע], א דריי־גליע־דערדיגער אלגעבראאישער אויסדרוק [ווי $a+b-c$].

trino'mialism *n.* (טראי־נאו'־מי־על־איזם) טרינאמישע נאמענקלאטור, דאס גע־ברויכען וויסענשאפטליכע זאאלאגישע און באטאנישע נעמען, וואס בעשטעהן פון דריי ווערטער. ז. ***trinomial***.

trino'mialist *n.* (טראי־נאו'־מי־על־איסט) א טרינאמיאליסט, אן אנהענגער פון טרינאמישער טערמינאלאגיע אין זאאלא־גיע און באטאניק. ז. ***trinomial***.

trinomial'ity *n.* (טראי־נאו־מי־על'־אי־טי) דאס זיין טרינאמיש, דאס בעשטעהן פון דריי ווערטער [וועגען וויסענשאפטלי־כע נעמען אין זאאלאגיע און באטאניק]. ז. ***trinomial***.

trino'mially *adv.* (טראי־נאו'־מי־על־אי) געברויכענדיג דריי ווערטער אלס ווי־סענשאפטליכען נאמען [אין באטאניק און זאאלאגיע]. ז. ***trinomial***.

trinom'inal *a.* (טראי־נאמ'־אי־נעל) טרינאמיש [אין זאאלאגיע און באטאניק]. ז. ***trinomial***.

tri'o *n.* (טראי'־או) א טריא, א מוזיקא־לישעס שטיק פאר דריי שטימען אדער דריי אינסטרומענטען, א גרופע פון דריי זינגער אדער שפיעלער; א גרופע פון דריי, א טראיקע; דריי קארטען פון איין מין [ווי דריי טייז, דריי קעניגע א. ז. וו.].

trioc'tile *n.* (טראי־אק'־טיל) אין אס־טראלאגיע — א טריאקטיל [די לאגע פון צווייא פלאנעטען, ווען זיי זיינען דערווייטערט איינע פון דער צווייטער אויף דריי אכטעל פון הימעלס־קרייז אדער אויף 135 גראדען].

triœ'cious *a.* (טראי־אי'־שאס) וואס האט מענליכע, ווייבליכע און הערמאפראדיטי־שע [אי מענליכע אי ווייבליכע] בליטהען אויף פערשידענע פלאנצען [וועגען גע־וויסע פלאנצען־מינים].

trioi'cous *a.* (טראי־אי'־קאס) ז. ***triœcious***.

tri'ole *n.* (טריע'־אול) א טריאלע [אין מוזיק — א גרופע פון דריי טענער, וועל־כע דארפען געדויערען אזוי פיעל צייט וויפיעל עם געדויערען געוועהנליך צוויי טענער פון דעם מין. ווערט בעצייכענט דורך $\overset{\frown}{3}$].

tri'olet *n.* (טריע'־א־לעט) א טריאלעט [א געדיכט פון אכט שורות, אין וועלכען די פיערטע שורה איז דיעזעלבע ווי די ערשטע און די זיבענטע און אכטע זיינען דיעזעלבע ווי די ערשטע און צווייטע]; אין מוזיק — א טריאלע [ז. ***triole***].

tri'onal *n.* (טראי'־א־נעל) אזא היפנא־טישער מעדיצינישער מיטעל.

Trio'nes *n.* (טראי־או'־ניז) ז. ***Septentrio***.

tri'onym *n.* (טראי'־א־נים) אין זאאלא־גיע און באטאניק — א טרינאם. ז. ***trinomial***.

trion'ymal *a.* (טראי־אנ'־אי־מעל) ז. ***trinominal***.

tri'or *n.* (טראי'־אר) איינער וואס איז בעשטימט פון געריכט צו אונטערזוכען די פאסיגקייט פון געריכטס־געשווארענע.

triox'id *n.* (טראי־אק'־סיד) אן אקסיד אדער זויערשטאף־פערבינדונג, אין וועל־כער עס געפינען זיך דריי אטאמען זויער־שטאף.

triox'ide *n.* (טראי־אק'־סאיד) ז. ***trioxid***.

trip *v. and n.* (טריפ) 1. געהן, לויפען, טאנצען אדער זיך בעוועגען מיט א לייכ־טען, שנעלען טריט; 2. מאכען א רייזע [הויפטזעכליך א קורצע] אדער עקסקור־סיאן; 3. זיך ספאטיקען, געשטרויכעלט ווערען, זיך אויסגליטשען; בעגעהן א פעה־לער; 4. אונטערשטעלען א פוס, שטרויכ־לען, ברענגען צו שטרויכלונג; 5. כאפען ביי א פעהלער; 6. פארבייגלויפען [וועגען הירשען]; 7. אין מעכאניק — זיך אנ־שטויסען; פלוצלונג אבלאזען; לויז מאכען דעם אנקער פון גרונט; 8. א לייכטער, קורצער טראט; א לעבהאפטע בעוועגונג; 9. א רייזע, אן עקסקורסיאן, אן אויספלוג; 10. א פלעצליכע אנגרייפונג אדער אנכא־פונג; 11. א שטרויכלונג; דאס בעגעהן א פעהלער; א פעהל־טריט, א טעות, א פעה־לער; 12. אין מעכאניק — אנשטויסונג אן עפעס פון א בעוועגליכען מאשינען־טייל; 13. דער פיש־פאנג פון איין רייזע.

1. The dancer **trips** lightly on the floor. 3. She **tripped** on the ice. 4. The examiner tried to **trip** the applicant. 9. The manager left on a short **trip** to Europe.

tripang' *n.* (טרי־פענג') ז. ***trepang***.

tri'parted *a.* (טראי־פאר־טעד) דריי־טייליג, געטיילט אין דריי טיילען.

tripar'tible *a.* (טראי־פאר'־טיבל) אין באטאניק — וואס האט א נייגונג זיך צו שפאלטען אין דריי טיילען.

tripar'tient *a.* (טראי־פאר'־שיענט) וואס צוטיילט אויף דריי גלייכע טיילען [וועגען א צאהל].

trip'artite *a.* (טריפ'־אר־טאיט) דריי־טייליג, געטיילט אין דריי טיילען; געמאכט אין דריי עקזעמפלארען אדער קאפיעס; געמאכט אדער געשלאסען צווישען דרייען [ווי אן אבמאך].

trip'artitely *adv.* (טריפ'־אר־טאיט־לי) אין דריי טיילען; צוטיילענדיג אין דרייען.

triparti'tion *n.* (טראי־פאר־טיש'־אן) א טיילונג אין דריי; א צוטיילונג אין דריי טיילען.

tripas'chal *a.* (טראי־פעס'־קעל) וואס (טראי־פעס'־קעל) נעהמט אין זיך אריין דריי פסח'ען [וועגען א צייט־פעריאדע].

trip'-book *n.* (טריפ'־בוק) א בוך אויף א פישער־שיף, וואו עס ווערט פערשריבען דער פיש־פאנג.

tripe *n.* (טראיפ) דער מאגען, די קישקעס, די אינגעווייד; א וואמפ, א קוטניצע; די פאטראכע.

tri'pedal *a.* (טראי'־פעד־על) דרייפי־סיג.

trip'el *n.* (טריפ'־על) ז. ***tripoli***.

tripen'nate *a.* (טראי־פענ'־אייט) ז. ***tripinnate***.

triper'sonal *a.* (טראי־פויר'־סאנ־על) וואס בעשטעהט פון דריי פערזאנען [ווי למשל, די געטליכע דרייאייניגקייט, לויט דעם קריסטליכען בעגריף].

triper'sonalist *n.* (טראי־פויר'־סאנ־על־איסט) א טריניטאריער, איינער וואס גלויבט אין דער קריסטליכער דרייאייניג־קייט.

tripersonal'ity *n.* (טראי־פויר־סא־נעל'־אי־טי) דאס עקזיסטירען אין דריי פערזאנען, דרייאייניגקייט [פון דער גאט־הייט, לויט דעם קריסטליכען בעגריף].

tri'pery *n.* (טראי'־פער־אי) א פלאץ, וואו מען פערקויפט אינגעווייד אדער פאט־ראכעס פון בהמות.

tri'pes *n.* (טראי'־פיעז) א פערזעהעניש מיט דריי פיס.

tripe'-stone *n.* (טראיפ'־סטאון) אזא מין אנהידריט אדער גיפס־שטיין וואס דער־מאנט מיט זיין אויסזעהן אן א גרויזשיק. ז. ***anhydrite***.

tripet'aloid *a.* (טראי־פעט'־ע־לאיד) אין באטאניק — וואס זעהט אוים אזוי ווי עס וואלט געהאט דריי בלומען־בלעטלעך.

tripet'alous *a.* (טראי־פעט'־ע־לאס) וואס האט דריי בלומען־בלעטלעך [וועגען פלאנצען].

tripe'-vis'aged *a.* (טראיפ'־וויז'־עדזשד) מיט א מאגען־געזיכט אדער איג־געווייד־געזיכט [בלאס און אנגעבלאזען].

trip'-ham'mer *n.* (טריפ'־העמ'־ער) ז. ***tilt-hammer***.

tri'phane *n.* (טראי'־פיין) טריפאן אדער ספאדומען. ז. ***spodumene***.

triphar'macum *n.* (טראי־פאר'־מע־קאם) א מעדיצינישער מיטעל פון דריי בעשטאנד־טיילען.

triph'thong *n.* (טריפ'־טהאנג) א טריפ־טאנג [א פערבאייניגונג פון דריי וואקא־לען וואס דריקען אוים איין קלאנג, ווי למשל אין ***eau*** אין ***beautiful*** אדער ווי דאס ווארט ***eye***].

triphthon'gal *a.* (טריפ־טהאנ'־געל) וואס איז שייך צו א טריפטאנג, וואס בע־שטעהט פון א טריפטאנג. ז. ***triphthong***.

triph'yline *n.* (טריפ'־אי־לין) טריפי־לין [א מינעראל וואס בעשטעהט פון פאס־פאט פון אייזען, מאנגאן און ליטהיום].

triph'ylite *n.* (טריפ'־אי־לאיט) ז. ***triphyline***.

triphyl'lous *a.* (טראי־פיל'־אס) דריי־בלעטערדיג.

tripin'nate *a.* (טראי־פינ'־אייט) דריי־פאך געפעדערט, וואס האט דרייפאכע פע־דער־עהנליכע טיילען [וועגען א פלאנצען־בלאט].

tripin'nately *adv.* (טראי־פינ'־אייט־לי) ז. ***tripinnate***.

tripinnat'ifid *a.* (טראי־פי־נעט'־אי־פיד) דרייפאך פעדער־שפאלטיג, מיט דריי־פאכע פעדער־עהנליכע שפאלטונגען [וועגען א בלאט].

triplas'ic *a.* (טראי־פלעס'־איק) דריי־פאך, דרייאיג.

trip'le *a. and v.* (טריפל) דרייפאך, דרייאיג; דריי מאל ווי־עדערהאלט; פער־דרייפאכען, פערגרעסערען אין דריי מאל; זיך פערדרייפאכען, ווערען דריי מאל אזוי גרויס.

Trip'le Alli'ance (טריפל ע־לאי'־ענס) דער טריפל־אליאנץ, דער דרייבונד [א פערבינדונג צווישען דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליען זייט דעם יאהר 1883 פאר געגענזייטיגער שוץ (בעזאנדערס געגען פראנקרייך און רוסלאנד); א פערבינדונג וואס איז געשלאסען געווארען אין יאהר 1668 פון ענגלאנד, שוועדען און האלאנד געגען פראנקרייך; די פערבינדונג פון יאהר 1717 פון פראנקרייך, ענגלאנד און האלאנד געגען שפאניען].

Trip'le Entente' (טריפל אנ־טאנט') דער טריפל אנטאנט, דער דריי־אבמאך [א פערבינדונג פון ענגלאנד, רוסלאנד און פראנקרייך [אלס א געגענגעוויכט צו דעם דרייבונד פון דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליען. ז. ***Triple Alliance***].

trip'le meas'ure (טריפל מעזש'־אור) ז. ***triple rhythm***.

trip'le rhythm (טריפל ריטהם) דער דריי־טאקט [אין מוזיק].

trip'let *n.* (טריפ׳-לעט) דריי זאכען פון איין סארט; דריי צײלען פאעזיע וואס האבען דעמזעלבען גראם; א טריאלע [ז. *triole*]; איינער פון א דרייליגג.

trip'le time (טריפל טאים) ז. *triple rhythm*.

trip'le tree (טריפל טריע) א תליה.

tri'plex *a. and n.* (טראי׳-פלעקס) דריי־פאך, דרייאיג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען; דער דריי־טאקט [אין מוזיק].

trip'licate *a., n. and v.* (טריפ׳-לי-קייט) דרייפאך, דרייאיג, בעשטעהענד פון דריי טיילען; וואס בעשטעהט פון דריי קאפיעס; איינע פון דריי גלייכע זאכען, איינע פון דריי קאפיעס; א דריטע עהנליכע זאך, א דריטע קאפיע; פערדרייפאכען; ווידערהאלען אדער מאכען צום דריטען מאל.

trip'licate ra'tio (טריפ׳-לי-קייט ריי׳-שיאו) די בעציהונג פון די קובען פון צוויי צאהלען [אין פערגלייך מיט דער בעציהונג פון די צאהלען גופא].

trip'licate-ter'nate *a.* (טריפ׳-לי-קייט-טויר׳-נייט) ז. *triternate*.

triplica'tion *n.* (טריפ-לי-קיי׳-שאן) פערדרייפאכונג.

trip'licature *n.* (טריפ׳-לי-קע-טשור) פערדרייפאכונג, דרייפאכע פאלדונג, אויסלעגונג אין דריי שיכטען.

triplic'ity *n.* (טראי-פליס׳-אי-טי) דרייפאכהייט; דרייאינקייט; א דרייאייניגקייט, א טריאדע, א גרופע פון דריי; אין אסטראלאגיע — א פיערטעל פון זאדיאק, א טריגאן [ז. *trigon*].

trip'lite *n.* (טריפ׳-לאיט) דער טריפליט [אזא מינעראל].

trip'lopy *n.* (טריפ׳-לא-פי) אזא אויגען־קראנקהייט, ביי וועלכער יעדע זאך ערשיינט אין דרייען.

trip'ly *adv.* (טריפ׳-לי) דרייפאך; אויף א דרייפאכען אדער דרייאינען שטייגער.

trip'-mad'am *n.* (טריפ׳-מעד׳-עם) א מין מויער־פעפער. ז. *stonecrop*.

tri'pod *n. and a.* (טראי׳-פאד) א דרייפוס, א דרייפיסיגער זעסעל אדער בענקעל, א דרייפיסיגעס געשטעל, א דרייפיסיגער אלטאר; דרייפיסיג.

Tripod

trip'odal *a.* (טריפ׳-א-דעל) דרייפיסיג.

tri'pod of life (טראי׳-פאד אוו לאיף) דער דרייפוס אדער די דריי טיילען פון לעבען [דער מארך, די לונגען און דאס הארץ].

trip'ody *n.* (טריפ׳-א-די) א דרייפיסיגער פערז [א שורה פון א געדיכט וואס בעשטעהט פון דריי פערזען־פיס אדער טאקטען].

trip'oli *n.* (טריפ׳-א-לי) טריפעל, טריפעל־ערד [א מין ערד אדער שטיין־פולווער צום פוצען אדער פאלירען]. ז. *rottenstone*.

trip'oline *a.* (טריפ׳-א-לין) וואס איז שייך צו טריפעל אדער טריפעל־ערד, וואס בעשטעהט פון טריפעל. ז. *tripoli*.

trip'olite *n.* (טריפ׳-א-לאיט) ז. *tripoli*.

trip'oly *n.* (טריפ׳-א-לי) ז. *tripoli*.

tri'pos *n.* (טראי׳-פאס) [ז. א דרייפוס *tripod*]; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד — א טריפאס [אן עקזאמען פאר אן עהרען־צייכען אדער די ליסטע פון די סטודענטען וואס האבען נעקראגען אן עהרען־צייכען פאר ספעציעלע קענטניסע אין דריי געגענשטענדע: מאטעמאטיק, שפראכען און היסטאריע].

trip'pant *a.* (טריפ׳-ענט) ווי געהענדיג, מיט אן אויפגעהויבענעם פאדערשטען פוס [וועגען א בילד פון א הירש אדער אנדער חיה אויף א הערב].

trip'per *n.* (טריפ׳-ער) איינער וואס געהט מיט א שנעלען, לייכטען טריט; איינער וואס שטרויכעלט אדער שטעלט אונטער א פוס; איינער וואס ווערט געשטרויכעלט אדער ספאטיקעט זיך; א קאנדוקטאר אדער אנטרייבער אויף א טראמוואי אדער גאסען־וואגאן וואס קריגט בעצאהלט לויט די צאהל טורען אדער ווערט אנגעשטעלט צייטווייליג פאר א בעשטימטען טור; א טוריסט, א רייזענדער; א טייל פון א מאשין וואס דיענט, אום פלוצלונג לויז צו מאכען אדער צו עפענען אן אנדער טייל.

trip'ping *n. and a.* (טריפ׳-אינג) דאס געהן מיט א פלינקען, לייכטען טריט; א לייכטער טאנץ; דאס לויז מאכען דעם אנקער פון דעם באדען; פלינק, שנעל; געהענדיג מיט א לייכטען, פלינקען טריט; מיט אן אויפגעהויבענעם פאדערשטען פוס, ווי ביים געהן [וועגען א בילד פון א הירש אדער אנדער חיה אויף א הערב].

trip'pingly *adv.* (טריפ׳-אינג-לי) מיט א לייכטען, פלינקען גאנג אדער בעוועגונג; פלינק, שנעל.

trip'pingness *n.* (טריפ׳-אינג-נעס) פלינקקייט, לייכטקייט, שנעלקייט.

trip'sis *n.* (טריפ׳-סיס) צוריבונג אין פולווער אדער שטויב; שאמפואירען, מאסאזשירען [ז. *shampoo*].

trip'terous *a.* (טריפ׳-טע-ראס) אין באטאניק — דריי־פליגעלדיג, מיט דריי פליגעל־עהנליכע טיילען.

trip'tote *n.* (טריפ׳-טאוט) א טריפטאטאן [א הויפטווארט וואס האט בלויז דריי קאזוסען. ז. *case*].

trip'tych *n.* (טריפ׳-טיק) א טריפטיכאן [א בילד, הויפטזעכליך ביי א קירכען־אלטאר, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען און די זייטען־טיילען קענען זיך צונויפלעגען און זיך פערמאכען ווי טהירלעך]; א סעריע פון דריי שרייב־טאוולען.

trip'tychon *n.* (טריפ׳-טי-קאן) ז. *triptych*.

tripu'diary *a.* (טראי-פיו׳-די-ע-רי) טאנצענד; וואס איז שייך צו טאנצען; וואס איז שייך צום נביאות־זאגען דורך קארמענען היהנער [ז. *tripudium*].

tripu'diate *v.* (טראי-פיו׳-די-אייט) טאנצען.

tripudia'tion *n.* (טראי-פיו-די-איי׳-שאן) דאס טאנצען.

tripu'dium *n.* (טראי-פיו׳-די-אם) אזא רעליגיעזער טאנץ אין פארצייטיגען רוים; א מין נביאות־זאגען דורך קארמענען היהנער [ווען די היהנער האבען געגעסען מיט זשעדנעקייט, איז עס בעטראכט געווארען אלס א גוטער סמן].

triquet'ra *n.* (טראי-קהוועט׳-רא) אזעלכע דרייקאנטיגע ביינדלעך אין דעם קאפשארבען. ז. *triquetrum*.

triquet'ral *a.* (טראי-קהוועט׳-רעל) ז. *triquetrous*.

triquet'rous *a.* (טראי-קהוועט׳-ראס) דריי־זייטיג, דריי־קאנטיג.

triquet'rum *n.* (טראי-קהוועט׳-ראם) אזא דרייקאנטיג ביינדעל אין דעם קאפשארבען.

trira'dial *a.* (טראי-ריי׳-די-על) דריישטראהליג; אין דער פארם פון דריי שטראהלען.

trira'diate *a.* (טראי-ריי׳-די-אייט) ז. *triradial*.

trirectan'gular *a.* (טראי-רעק-טענ׳-גיו-לאר) וואס האט דריי רעכטע ווינקלען [וועגען א ספערישען דרייעק].

tri'reme *n.* (טראי׳-רים) א טרירעמע [א פארצייטיגע גריכישע קריעגס־שיף מיט דריי רייהען רודער־בענק איינע איבער דער אנדערער].

trirhomboi'dal *a.* (טראי-ראם-באי׳-דעל) וואס האט די פארם פון דריי ראמבוסען אדער בעשטעהט פון דריי ראמבישע פלעכען. ז. *rhomb*.

trisacramenta'rian *n.* (טראי-סעק-רע-מען-טיי׳-רי-ען) א קריסט וואס אנערקענט בלויז דריי סאקראמענטען אדער רעליגיעזע צערעמאניעס זיך צו פערבינדען מיט קריסטוס׳עס גייסט [טויפונג, דער הייליגער אבענדמאהל און אבסאלוציאן אדער קירכליכע זינד־פערגעבונג].

Trisa'gion *n.* (טרי-סיי׳-גי-אן) דריימאל־הייליג [אזא קריסטליכע תפלה].

trisect' *v.* (טראי-סעקט׳) טיילען אין דריי טיילען; טיילען אין דריי גלייכע טיילען.

trisec'ted *a.* (טראי-סעק׳-טעד) געטיילט אין דרייען.

trisec'tion *n.* (טראי-סעק׳-שאן) טיילונג אין דריי טיילען [הויפטזעכליך אין גלייכע טיילען].

trisep'alous *a.* (טראי-סעפ׳-ע-לאס) וואס האט א דריי־בלעטערדיג בלומען־בעכערעל [וועגען פלאנצען].

trisep'tate *a.* (טראי-סעפ׳-טייט) אין באטאניק און זאאלאגיע — בעשטעהענד פון דריי טיילען אדער אבטיילונגען.

trise'rial *a.* (טראי-סיע׳-רי-על) אויסגעשטעלט אין דריי רייהען, וואס געהט אין דריי סעריעס.

trise'rially *adv.* (טראי-סיע׳-רי-על-אי) אין דריי רייהען אדער סעריעס.

trise'riate *a.* (טראי-סיע׳-רי-אייט) ז. *triserial*.

triseria'tim *adv.* (טראי-סיע-רי-איי׳-טים) ז. *triserially*.

tris'mus *n.* (טריס׳-מאס) קראמפף פון די קינבאקען [הויפטזעכליך פון די אונטערשטע קינבאקען]. ז. *lockjaw*.

trisoctahe'dron *n.* (טריס-אק-טע-הי׳-דראן) א 24־פלעכיגער קריסטאל, א קריסטאל פון 24 גלייכע פלעכען.

trisper'mous *a.* (טראי-ספויר׳-מאס) דריי־זאמיג, וואס ענטהאלט דריי זאמען [וועגען א זאמען־קאפסעל].

trispor'ic *a.* (טראי-ספאר׳-איק) ז. *trisporous*.

trispo'rous *a.* (טראי-ספאו׳-ראס) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון דריי ספארען. ז. *spore*.

trist *a.* (טריסט) טרויעריג, מעלאנכאליש, מרה־שחורה׳דיג.

tristesse' *n.* (טרים-טעס׳) טרויעריגקייט, טרויער, מעלאנכאליע.

trist'ful *a.* (טריסט'-פול) טרויעריג, מרה־שחורה'דיג, מעלאנכאליש.

tris'tichous *a.* (טריס'-טי-קאס) אין דריי שורות, אין דריי רייהען אדער ראנדען.

trisul'cate *a.* (טראי-סאל'-קייט) דריי־צאקיג; דריי־פינגערדיג, מיט דריי הופען.

trisyllab'ic *a.* (טריס-אי-לעב'-איק) דרייזילביג.

trisyllab'ical *a.* (טריס-אי-לעב'-אי-קעל) ז. *trisyllabic*.

trisyllab'ically *adv.* (טריס-אי-לעב'-אי-קעל-אי) אין דריי זילבען; ווי א דריי־זילביג ווארט.

trisyl'lable *n.* (טראי-סיל'-עבל) א דריי־זילביג ווארט.

trite *a.* (טראיט) אלטעגליך, געוועהנליך; אויסגעדראשען, אלט.

trite'ly *adv.* (טראיט'-לי) אויף אן אויסגעדראשענעם, אלטען, אלטעגליכען שטייגער.

trite'ness *n.* (טראיט'-נעס) אויסגעדראשענקייט, אלטקייט, געוועהנליכקייט, אלטעגליכקייט.

triter'nate *a.* (טראי-טויר'-נייט) דריי־פאך דרייצאהליג, מיט 27 בלעטלעך [וועגען א בלאט־שטענגעל].

tri'theism *n.* (טראי'-טהי-איזם) טריטהעאיזם, די לעהרע פון דריי געטער, די דריי־געטער לעהרע; די לעהרע, אז עס זיינען פאראן דריי געטער; די קריסטליכע לעהרע, אז דער פאטער, דער זוהן און דער הייליגער גייסט זיינען דריי בעזונדערע געטער.

tri'theist *n.* (טראי'-טהי-איסט) א טריטהעאיסט, אן אנהענגער פון א דריי־געטער לעהרע. ז. *tritheism*.

tritheis'tic *a.* (טראי-טהי-איס'-טיק) טריטהעאיסטיש. ז. *tritheism*.

tritheis'tical *a.* (טראי-טהי-איס'-טי-קעל) ז. *tritheistic*.

tri'thing *n.* (טראי'-טהינג) אן אבטיילונג פון א גראפשאפט פארצייטענס אין ענגלאנד.

trithion'ic *a.* (טראי-טהאי-אנ'-איק) וואס ענטהאלט דריי אטאמען שוועבעל.

trit'ical *a.* (טריט'-אי-קעל) ז. *trite*.

trit'ically *adv.* (טריט'-אי-קעל-אי) ז. *tritely*.

trit'icalness *n.* (טריט'-אי-קעל-נעס) ז. *triteness*.

triti'ceous *a.* (טרי-טיש'-יאס) זאמען־עהנליך, קערנער־עהנליך, ווי א קניפעל אדער גוזיק.

tritic'eum *n.* (טרי-טיס'-אי-אם) ז. *triticeus*.

tritic'eus *n.* (טרי-טיס'-אי-אס) אזא כראמשקע־ביינדעל אין קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל, דורך וועלכען עס קומען ארויס די שטים־קלאנגען].

Tri'ton *n.* (טראי'-טאן) טריטאן [אזא וואסער־גאט ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער]; דער מין וואסער־מאלכען [אזעלכע וואסער־יאשטשעריצעס] אדער סאלאמאנדערס; דער מין טרומייטען־שנעקען.

tri'ton *n.* (טראי'-טאן) א וואסער־מאלך, א סאלאמאנדער [אזא וואסער־יאשטשעריצע]; א טרומייטען־שנעקע.

tri'tone *n.* (טראי'-טאון) אין מוזיק—אן אינטערוואל פון דריי גאנצע טענער.

trito'rium *n.* (טראי-טאו'-רי-אם) ז. *triturium*.

trito'vum *n.* (טראי-טאו'-וואם) די דריטע שטופע פון אן אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש.

trit'urable *a.* (טריטש'-יו-רעבל) וואס מען קען צורייבען אדער צושטויסען.

trit'urate *v. and n.* (טריטש'-יו-רייט) צורייבען, צושטויסען; צורייבען מיט די צייהן, צוקייען; א צוריבענער מעדיצינישער שטאף געמישט מיט מילך און צוקער.

tritura'tion *n.* (טריטש-יו-ריי'-שאן) צורייבונג, צושטויסונג, צופולווערונג; א דינער מעדיצינישער פולווער; צורייבונג מיט די צייהן, צוקייאונג.

trit'urator *n.* (טריטש'-יו-ריי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס צורייבט, צושטויסט אדער צופולווערט; אן אפאראט צום צופולווערען מעדיצינישע שטאפען.

tritu'rium *n.* (טראי-טיו'-רי-אם) א כלי צום פאנאנדערטיילען פליסיגקייטען פון פערשיעדענער געדיכטקייט.

tri'umph *n. and v.* (טראי'-אמף) א טריאומף, א זיעגעס־מארש [אין פארצייטיגען רוים], זיעג־פרייד, זיעגעס־פייערונג, גרויסע פרייד, זיעגרייכקייט, א זיעג; א גלענצענדער ערפאלג; טריאומפירען, בעקומען א זיעג־מארש, זיעגען, זיך פרעהען מיט א זיעג; פייערען א זיעג; זיך שטארק פרעהען; בעשיינען; האבען ערפאלג.

trium'phal *a. and n.* (טראי-אמ'-פעל) וואס איז שייך צו א זיעג־פייערונג אדער צו א זיעג; א זיעג־ליעד, א פריידענס־ליעד, א הימנע.

trium'phal arch (טראי-אמ'-פעל ארטש) א טריאומף־בויגען, א טריאומף־ארקע [אן ארקע, וואס מען פלעגט אין פארצייטיגען רוים צייטווייליג אויפשטעלען פאר א זיעגעס־מארש; אן ארקע אלס מאנומענט פון א זיעג; א בעציערטע ארקע אויפגעשטעלט פאר א פאלקס־יום־טוב].

Triumphal Arch

trium'phal col'umn (טראי-אמ'-פעל קאל'-אם) א טריאומף־זייל [א זייל אויפגעשטעלט אלס מאנומענט פון א זיעג].

trium'phal crown (טראי-אמ'-פעל קראון) א טריאומף־קרוין, א לארבער־קראנץ [וואס מען פלעגט אנטהאן א זיעגרייכען ארמעע־קאמאנדיר אין פארצייטיגען רוים].

trium'phant *a.* (טראי-אמ'-פענט) טריאומפירענד, זיעגרייך, פייערענד א זיעג, וואס פרעהט זיך מיט א זיעג, זיך פרעהענד; פראכטפאל.

trium'phantly *adv.* (טראי-אמ'-פענט-לי) טריאומפירענד, מיט טריאומף, אויף א זיעגרייכען אופן, פייערענדיג א זיעג.

tri'umpher *n.* (טראי'-אמ-פער) א זיעגער; איינער וואס טריאומפירט אדער פייערט א זיעג; אן ארמעע־פיהרער אין פארצייטיגען רוים, וואס איז בעעהרט געווארען מיט א טריאומף אדער זיעגעס־פאראד.

tri'umphingly *adv.* (טראי'-אמ-פינג-לי) טריאומפירענדיג, אויף א זיעגרייכען אופן, מיט זיעגעס־פרייד.

trium'vir *n.* (טראי-אמ'-וואיר) א טריאומוויר, איינער פון א טריאומוויראט. ז. *triumvirate*.

trium'viral *a.* (טראי-אמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו א טריאומוויר אדער צו א טריאומוויראט. ז. *triumvirate*.

trium'virate *n.* (טראי-אמ'-ווי-רייט) א טריאומוויראט, א רעגיערונג פון דריי פערזאנען, א גרופע פון דריי פערזאנען וואס פערטרעטען געמיינשאפטליך אן אמט [הויפטזעכליך אין פארצייטיגען רוים]; דאס אמט פון א טריאומוויר [איינער פון א טריאומוויראט]; א גרופע פון דריי פערזאנען; א גרופע פון דריי, א טראיקע.

trium'viri *n.* (טראי-אמ'-ווי-ראי) טריאומווירען. ז. *triumvir*.

tri'une *a.* (טראי'-יון) דרייאייניג, דריי פעראייניגט אין איינעם.

triun'gulin *n.* (טראי-אנ'-גיו-לין) די ערשטע ענטוויקלונגס־שטופע פון דער לארווא. ז. *larva*.

triu'nity *n.* (טראי-יו'-ני-טי) דרייאייניגקייט.

triv'alence *n.* (טריוו'-ע-לענס) אין כעמיע — דרייווערטיגקייט, דאס האבען דריי וואלענצען [די פעהיגקייט זיך צו פערבינדען מיט דריי אטאמען אדער פערנעהמען דעם פלאץ פון דריי אטאמען].

triv'alent *a.* (טריוו'-ע-לענט) אין כעמיע — דרייווערטיג, וואס האט דריי וואלענצען [וואס פערבינדט זיך מיט דריי אטאמען אדער פערנעהמט דעם פלאץ פון דריי אטאמען].

tri'valve *a. and n.* (טראי'-וועלוו) וואס האט דריי דעקלעך [וועגען מושעלען]; א דריי־דעקעלדיגער מושעל.

tri'valved *a.* (טראי'-וועלווד) דריי־דעקעלדיג [וועגען מושעלען].

trival'vular *a.* (טראי-וועל'-וויו-לאר) ז. *trivalved*.

triver'bial *a.* (טראי-וואיר'-בי-על) וואס בעשטעהט פון דריי ווערטער; געריכטליך [וועגען געוויסע טעג אין פארצייטיגען רוים].

triver'bial days (טראי-וואיר'-בי-על דייז) געריכטס־טעג [אין פארצייטיגען רוים].

triv'et *n.* (טריוו'-עט) א דרייפוס [צום קאכען]; א דרייפיסיגער געשטעל, א דרייפיסיגער שטוהל; א מעסער צום ארומשניידען סאמעט אדער טעפיכער.

triv'et-ta'ble *n.* (טריוו'-עט-טיי'-בל) א דרייפיסיגער טיש.

triv'ia *n.* (טריוו'-אי-א) טריוויאומס. ז. *trivium*.

triv'ial *a. and n.* (טריוו'-אי-על) טריוויאל, וואולגאר, געוועהנליך, אלטעגליך, אויסגעדראשען; קליינליך; אונוויכטיג; וואס פערנעהמט זיך מיט קלייניגקייטען אדער נארישקייטען; וואס איז שייך צום טריוויאום; איינע פון די לעהר־געגענשטענדע פון דעם טריוויאום [ז. *trivium*];

triv'ialism *n.* (טריוו'-אי-על-איזם) א טריוויאלער, וואולגארער אדער אויסגעדראשענער ענין אדער אויסדרוק.

trivial'ity *n.* (טריוו-אי-על'-אי-טי) טריוויאליטעט, וואולגאריטעט, אויסגעדראשענקייט, אונבעדייטענדקייט, אונוויכטיגקייט, נישטיגקייט; אן אונוויכטיגע, אונבעדייטענדע זאך.

triv'ialize *v.* (טריוו'-אי-על-איז) מאכען טריוויאל, וואולגאר, אויסגעדראשען אדער אונבעדייטענד.

triv'ially *adv.* (טריוו'-אי-על-אי) אויף א טריוויאלען, אויסגעדראשענעם, וואולגארען אדער אונוויכטיגען אופן.

triv'ialness *n.* (טריוו'-אי-על-נעס) טרי־וויאליטעט. ז. *triviality*

triv'ium *n.* (טריוו'-אי-אם) דאס טריוויום [אין די מיטעלאלטערליכע לעהר־אנשטאלטען — די ציקעל פון די דריי לעהר־געגענשטענדע: גראמאטיק, רעטאריק און לאגיק]. ז. *quadrivium*

triweek'ly *a.* (טראי-הוויעק'-לי) דריי־וועכענטליך.

trizo'mal *a.* (טראי-זאו'-מעל) אין מא־טעמאטיק — וואס בעשטעהט פון דער סו־מע פון דריי קוואדראט־ווארצלען.

troat *v. and n.* (טראוט) שרייען, רעווען [וועגען הירשען אין זייער פארונגס־צייט]; דער געשריי פון א הירש אין דער פארונגס־צייט.

tro'car *n.* (טראו'-קאר) א טראקאר, דער כירורגישער אינסטרומענט אבצוצאפען וואסער פון קערפער.

tro'cha *n.* (טראו'-קא) א וועג, א שטעג; א שטערונג אויף דעם וועג אדער אויף דעם פארווערטס־גאנג פון אן ארמעע.

trocha'ic *a. and n.* (טרא-קיי'-איק) טראכעאיש; וואס איז שייך צו א טרא־כעאוס; וואס בעשטעהט פון טראכעען; א טראכעען־פערז. ז. *trochee*

trocha'ical *a.* (טרא-קיי'-אי-קעל) ז. *trochaic*

tro'chal *a.* (טראו'-קעל) ראד־פערמיג; ווי א ראד.

trochan'ter *n.* (טרא-קענ'-טער) אין אנאטאמיע — דער טראכאנטער, איינער פון די ביינינגע ארויסשטארצונגען אויף דעם אויבערשטען טייל פון היפט־ביין; דער צווייטער געלענק פון פוס ביי אן אינ־זעקט.

tro'char *n.* (טראו'-קאר) ז. *trocar*

troche *n.* (טראוק) א פאסטילקע, א מע־דיצינישעס זיסעס פלעצעלע אדער קוגעלע.

tro'chee *n.* (טראו'-קיע) אין דיכטונג — א טראכעאוס, א פערזען־פוס וואס בע־שטעהט פון צוויי זילבען, מיט דעם אק־צענט אויף דער ערשטער [ווי למשל: "הוי'-ליעט|הוי'-זע|ביי'-זע|ווינ'-טען"].

tro'chil *n.* (טראו'-קיל) ז. *trochilus*

trochil'ics *n.* (טרא-קיל'-איקס) די לעה־רע וועגען קרייז־בעוועגונג.

troch'ilus *n.* (טראק'-אי-לאס) איינס פון די זעהר קליינע אייראפעאישע פוי־געלעך; איינס פון די זשום־פויגעלעך [ז. *humming-bird*]; אין ארכיטעקטור — דער טראכילוס [א קאנקאווער געזימס אויף דעם פוס פון א זייל].

trochis'cus *n.* (טרא-קיס'-קאס) ז. *troche*

tro'chisk *n.* (טראו'-קיסק) ז. *troche*

troch'lea *n.* (טראק'-לי-א) אין אנאטא־מיע — די טרא־כלעא, די ראלע [דער קנארפעל־רינג, וואו עס האלט זיך דער שיעפער מוסקול פון אויג; א פעררונ־דעטע פערטיעפונג אין דער געלענק־פלעכע פון א ביין, ווי למשל, אין דעם געלענק פון דעם עלענבויגען־ביין.

Trochlea

troch'lear *a. and n.* (טראק'-לי-אר) וואס איז עהנליך צו א בלאק אדער רעדעל, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק אויפצוהויבען משאות [וועגען דעם גע־בוי פון געוויסע ביינער]; וואס איז שייך צו דער טראכלעא [ז. *trochlea*]; אין באטאניק — רונד און פערטיעפט אין מי־טען [וועגען די צעלען פון געוויסע פלאנ־צען]; דער שיעפער מוסקול פון אויג.

trochlea'ris *n.* (טראק-לי-איי'-ריס) דער שיעפער מוסקול פון אויג; דער נערוו פון דעם שיעפער מוסקול פון אויג.

troch'leary *a. and n.* (טראק'-לי-ע-רי) ז. *trochlear*

troch'leate *a.* (טראק'-לי-אייט) אין באטאניק — רונד־פערמיג און פערטיעפט אדער איינגעדריקט אין מיטען [וועגען דעם געבוי פון געוויסע פלאנצען־צעלען].

tro'choid *a. and n.* (טראו'-קאיד) וואס בעוועגט זיך ארום זיך אליין; אין אנא־טאמיע — וואס דרעהט זיך ווי א ראד [וועגען געוויסע געלענק־ביינער]; אין גע־אמעטריע — א ציקלאידע [ז. *cycloid*].

trochom'eter *n.* (טרא-קאמ'-ע-טער) דאס טראכאמעטער, אן אפאראט צו מעס־טען די דרעהונג פון א ראד.

tro'co *n.* (טראו'-קאו) דאס טראקא, אזא ענגלישעס באל־שפיעל.

trod *a.* (טראד) צוטראטען; געטראטען מיט די פיס. ז. *tread*

trod'den *a.* (טראדן) ז. *trod*

trod'den down (טראדן דאון) געטרא־טען מיט די פיס; ערנידריגט.

trog'lodyte *n. and a.* (טראג'-לא-דאיט) א טראגלאדיט, א הויל־בעוואהנער, א מענש פון די פארהיסטארישע ראסען, וועלכע האבען נאך ניט געוואוסט פון בויען געצעלטען אדער הייזער און האבען זיך אויפגעהאלטען אין הוילען; אן איינזא־מער מענש, איינער וואס לעבט אבגעזונ־דערט פון אלע אנדערע; א מענשען־עהנלי־כע אפע [ווי א גארילא אדער שימפאנ־זע]; וואס לעבט אין א הויל, טראגלא־דיטיש.

troglodyt'ic *a.* (טראג-לא-דיט'-איק) טראגלאדיטיש, וואס איז שייך צו די טראגלאדיטען אדער הוילען־בעוואהנער. ז. *troglodyte*

troglodyt'ical *a.* (טראג-לא-דיט'-אי-קעל) ז. *troglodytic*

trog'lodytism *n.* (טראג'-לא-דאיט-איזם) טראגלאדיטיזם, דאס זיין א טראג־לאדיט, דאס וואהנען אין הוילען. ז. *troglodyte*

tro'gon *n.* (טראו'-גאן) א טראגאן [אזא פויגעל גרויס ווי א טויב מיט אן אונגע־הייער לאנגען עק].

Tro'ic *a.* (טראו'-איק) טראאיש; וואס איז שייך צו דער שטאדט טראיא [א פארצייטיגע שטאדט אויף דעם ברעג פון קליין־אזיען, וועלכע איז בעריהמט דורך דער אלט־גריכישער לעגענדע וועגען דער טראיאנישער מלחמה].

troi'ka *n.* (טראי'-קא) א טראיקע, א רוסישער געשפאן פון דריי פערד.

Tro'jan *a. and n.* (טראו'-דזשען) טרא־יאניש; וואס איז שייך צו דער שטאדט טראיא [ז. *Troic*]; א טראיאנער, אן איינוואהנער פון דער שטאדט טראיא; א דרייסטער, מוטיגער מענש; א פרעהליכער יונג.

troll *v. and n.* (טראול) דרעהען, רא־לען; צירקולירען, דורכגעהן ארום און ארום; זינגען א רונד־געזאנג; כאפען פיש מיט א ראל־שנור; אריינציהען, אריינכאפען, פערנארען; זיך ארומדרעהען; זיך ארום־בלאנקען, ארומבראדזשען, ארומשמייען; זיך וואקלען, זיך שאקלען; נעהמען אנ־טייל אין א רונד־געזאנג; דאס דרעהען זיך, דאס מאכען א רונדע בעוועגונג; דאס צירקולירען; דאס איבערגעהן ארום און ארום פון איינעם צום אנדערען; א רונד־געזאנג; דער ראל־שנור פון א ווענטקע; אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע — א טראל [א מין שד וואס האלט זיך פריינדליך צו מענשען, נאר ער האט א שטארקע נייגונג צו גנב'ענען זאכען, פרויען און קינדער].

troll'er *n.* (טראול'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ראל־שנור.

trol'ley *n.* (טראל'-אי) [דאס א טראלי ראלענדע מעטאל־רעדעל אויף דעם ענד פון שטאנג איבער דעם דאך פון אן עלעק־טרישען טראמוואי־וואגאן, וואס קומט אין בעריהרונג מיט דעם עלעקטרישען דראט אום איבערצוטראגען דעם עלעקטרישען שטראם אין דעם מאטאר פון וואגאן]; א קליינער וואגאן אויף רעלסען, וואס דיענט איבערצופיהרען שווערע מאטעריא־לען, ווי ערץ אדער גוס־אייזען אויף אן אייזען־פאבריק; א קליין האנד־וועגעל; אזא זארט שפיצען, וואו דער אוזאר איז געשטריקט מיט א דיקערען פאדים.

trol'ley-car *n.* (טראל'-אי-קאר) א טראמוואי־וואגאן, וואס בעוועגט זיך דורך א טראלי. ז. *trolley*

trol'ley-line *n.* (טראל'-אי-לאין) אן עלעקטרישער טראמוואי, איבער וועלכען די וואגאנען לויפען מיט א טראלי. ז. *trolley*

trol'ley-pole *n.* (טראל'-אי-פאול) דער שטאנג אויף'ן דאך פון אן עלעקטרישען טראמוואי־וואגאן, אויף וועמעס ענד עס געפינט זיך די טראלי אדער דאס מעטאל־רעדעל, וואס קומט אין בעריהרונג מיט דעם אנגעצויגענעם עלעקטרישען דראט.

trol'ley-wheel *n.* (טראל'-אי-הוויעל) א טראלי. ז. *trolley*

troll'ing *n.* (טראול'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א ראל־שנור אויף א ווענטקע.

troll'ing-bait *n.* (טראול'-אינג-בייט) ז. *trolling-spoon*

troll'ing-hook *n.* (טראול'-אינג-הוק) דער האקען אדער קרוטשעק וואס ווערט בענוצט אין כאפען פיש מיט א ראל־שנור אויף א ווענטקע.

troll'ing-rod *n.* (טראול'-אינג-ראד) דאס שטעקעל, אויף וועלכען עס איז אנגע־בונדען א ראל־שנור צו כאפען פיש.

troll'ing-spoon *n.* (טראול'-אינג-ספוהן) אזא צוציהונג אדער פרימאנקע פאר פיש אין דער פארם פון א לעפעל מיט א קרוטשעק, וואס בינדעט זיך צו צו דעם שנור פון א ווענטקע.

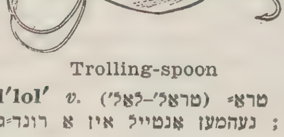

Trolling-spoon

trol'lol' *v.* (טראל'-לאל') זינגען טרא־לא־לא; נעהמען אנטייל אין א רונד־גע־זאנג.

trol'lop *n. and v.* (טראל'-אפ) א שילו־העו, א שלומפער; זיך איינריכטען אין בלאטע; זיין פערשלומפערט.

trol'loping *a.* (טראל'-אפ-אינג) שלומ־פעריש, אונריין, שמוציג, נאכלעסיג.

trol'lopish *a.* (טראל'-אפ-איש) שלומפעריש, שמוציג, נאכלעסיג.

trol'lopy *a.* (טראל'-אפ-אי) ז. *trollopish*.

trol'ly *n.* (טראל'-אי) ז. *trolley*.

trom'ba *n.* (טראמ'-בא) א טרומייט, א טרובע. ז. *trumpet*.

trom'bone *n.* (טראמ'-באון) א טראמבאן [א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי אויסגעבויגענע רעהרען, וועלכע קענען זיך צונויפרוקען און פאנאנדעררוקען. די טענער פון טראמבאן בייטען זיך, אויף וויפיעל דער שפיעלער רוקט צונויף און רוקט פאנאנדער די רעהרען אין דער צייט פון שפיעלען].

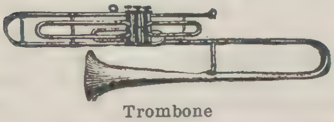

Trombone

trom'bonist *n.* (טראמ'-בא-ניסט) א טראמבאניסט, איינער וואס שפיעלט אויף א טראמבאן. ז. *trombone*.

tromom'eter *n.* (טרא-מאמ'-ע-טער) א טראמאמעטער, אן אינסטרומענט צו פערצייכנען זעהר לייכטע ערד־ציטערנישען.

tromomet'ric *a.* (טראם-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א טראמאמעטער, טראמאמעטריש. ז. *tromometer*.

trompe *n.* (טראמפ) [אן דער טראמפ אפאראט, אין וועלכען א שטראם וואסער טרייבט אין א רעהר לופט, וואס בלאזט פאנאנדער פייער אין אן אויווען].

trompille' *n.* (טראם-פיל') איינער פון די לופט־רעהרען אין א טראמפ. ז. *trompe*.

tron *n.* (טראן) א הילצערנער קלאץ וואס פלעגט שטעהן אין מיטען מארק און דיענען אלס אן אונטערשפארע צו א האריזאנטאלען שטאנג, אויף וועלכען עס פלעגען הענגען די שטאדטישע שאלען און וואג צו וועגען וואל און אנדערע ארטיקלען; א הילצערנע לופט־שאפט אין א שאכטע.

tro'na *n.* (טראו'-נא) די טראנא־סאדע [נאטירליכע סאדע פון עגיפטען].

tron'age *n.* (טראנ'-עדזש) אן אמאליגער רעגיערונגס־שטייער אויף וואל [אין ענגלאנד].

tron'ator *n.* (טראנ'-ע-טאר) אן אמאליגער בעאמטער אין ענגלאנד, וועלכער פלעגט דארפען אבוועגען די געבראכטע וואל און בעשטימען דעם שטייער אויף איהר.

trone *n.* (טראון) א קלאץ אונטערצוהאלטען א מארק־וואג [פארצייטענס אין ענגלאנד]. ז. *tron*.

troop *n. and v.* (טרוהפ) א קאמפאניע, א מחנה; א ראטע סאלדאטען, אן עסקאדראן קאוואלעריסטען; א טרופע אקטיארען; דער פויקען־סיגנאל צו מארשירען; א מחנה חיות אדער פויגלען; זיך צוזאמענקלייבען אין א טרופע אדער מחנה; מארשירען, געהן אין טרופען אדער ראטעס; אויסבילדען א טרופע אדער מחנה.

troop'-bird *n.* (טרוהפ'-בוירד) ז. *troopial*.

troo'per *n.* (טרוה'-פער) א רייטער, א קאוואלעריסט; א קאוואלעריע־פערד; א טראנספארט־שיף אריבערצופיהרען סאלדאטען.

troop'-horse *n.* (טרוהפ'-האהרס) א קאוואלעריע־פערד.

troo'pial *n.* (טרוה'-פי-על) אן אמעריקאנער דראסעל פון דעם מין, וואס פליהען מחנות'ווייז. ז. *blackbird*.

troop'-ship *n.* (טרוהפ'-שיפ) א מיליטערישע טראנספארט־שיף אריבערצופיהרען סאלדאטען.

tropa'rion *n.* (טרא-פיי'-רי-אן) אין דער גריכיש־פראוואסלאוונער קירך — א טראפאר [א קורצעס קירכען־געזאנג לכבוד א געוויסען הייליגען].

trope *n.* (טראופ) אין רעטאריק — דער טראפוס, א פיגוראטיווער, מליצה'דיגער אדער משל'דיגער אויסדרוק, דאס געברויכען א ווארט ניט אין זיין בוכשטעבליכען זין [ווי למשל, "ער איז א פ ו ק ס" אנשטאט "ער איז א כ י ט ר ע ר מ ע נ ש"].

trophe'sial *a.* (טרא-פי'-זשי-על) וואס בעצייכענט אן אונארדנונג אין די פונקציאנען פון די נערווען, וועלכע רעגולירען די נאהרונג פון קערפער.

troph'esy *n.* (טראפ'-ע-סי) אן אונארדנונג אין די פונקציאנען פון די נערווען, וועלכע רעגולירען די נאהרונג.

tro'phi *n.* (טראו'-פי) די ארגאנען פון אן אינזעקט, מיט וועלכע ער כאפט און דערשלינגט שפייז.

troph'ic *a.* (טראפ'-איק) וואס איז שייך צו נאהרונג אדער צו די נאהרונגס־פראצעסען.

troph'ical *a.* (טראפ'-אי-קעל) ז. *trophic*.

tro'phied *a.* (טראו'-פיד) בעציערט מיט טראפעען. ז. *trophy*.

tro'phy *n.* (טראו'-פי) א טראפעע, א צייכען פון זיעג [ווי הארמאטען, פאהנען א. ד. ג. וואס זיינען אבגענומען געווארען פון שונא אין מלחמה]; א דענקמאל; א פריז.

tro'phy-mon'ey *n.* (טראו'-פי-מאנ'-אי) א שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין ענגלאנד צו בעזארגען די מיליץ מיט אלעם נויטיגען.

trop'ic *n. and a.* (טראפ'-איק) אין געאגראפיע — דער טראפיק [איינער פון די צוויי קרייזען אויף דעם גלאבוס פון דער ערד, וועלכע ליעגען פאראלעל צום עקוואטאר און שטעהען אב פון איהם — איינער צום צפון און דער צווייטער צום דרום — אויף א שטרעקע פון 23½ גראד. ביידע טראפיקען בעצייכנען די צפון'דיגע און דרום'דיגע גרענעץ פון דער הייסער זאנע אויף דער ערד]; אין אסטראנאמיע — דער טראפיק אדער ווענדע־קרייז [איינער פון די צוויי קרייזען אויף דער הימלישער ספערע, וועלכע ליעגען פאראלעל צו די טראפיקען פון דער ערד]; טראפיש, וואס איז שייך צו די טראפיקען.

trop'ical *a.* (טראפ'-אי-קעל) טראפיש; וואס איז שייך צו די טראפיקען; וואס געפינט זיך אין די לענדער, וועלכע ליעגען צווישען די טראפיקען [ז. *tropic*]; אין רעטאריק — פיגוראטיוו, בדרך מליצה, וואס דריקט אויס אן אנדער זין איידער די בוכשטעבליכע בעדייטונג פון ווארט [ז. *trope*].

trop'ically *adv.* (טראפ'-אי-קעל-אי) בדרך מליצה, אויף א פיגוראטיווען אופן; מעטאפאריש. ז. *trope*.

trop'ic-bird *n.* (טראפ'-איק-בוירד) דער טראפיק־פויגעל [אזא ווייסער פויגעל פון די ווארעמע לענדער מיט א לאנגען עק און קורצען שנאבעל, וועלכער האלט זיך אויף אין פעלזען ביים ברעג ים און ערנעהרט זיך מיט פיש].

trop'ic of Can'cer (טראפ'-איק אוו קענ'-סער) דער טראפיק פון קרעבס [דער טראפיק וואס ליעגט אין דעם צפון'דיגען האלב־קוגעל פון דער ערד]. ז. *tropic*.

trop'ic of Cap'ricorn (טראפ'-איק אוו קעפ'-רי-קאהרן) דער טראפיק פון שטיינבאק [דער טראפיק וואס ליעגט אין דעם דרום'דיגען האלב־קוגעל פון דער ערד]. ז. *tropic*.

tropicopol'itan *a.* (טראפ-אי-קא-פאל'-אי-טען) וואס געפינט זיך בלויז אין די טראפישע אדער הייסע געגענדען.

tro'pist *n.* (טראו'-פיסט) א טראפיסט, איינער וואס ברויכט פיגוראטיווע אויסדריקע; איינער וואס ערקלערט די הייליגע שריפטען ניט לויט דעם בוכשטעבליכען זין פון די ווערטער, נאר אין דעם זין פון א משל.

tropolog'ic *a.* (טראפ-א-לאדזש'-איק) ז. *tropological*.

tropolog'ical *a.* (טראפ-א-לאדזש'-אי-קעל) טראפאלאגיש, פיגוראטיוו, בדרך מליצה, ניט אין בוכשטעבליכען זין.

tropolog'ically *adv.* (טראפ-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טראפאלאגישען אדער פיגוראטיווען שטייגער, בדרך מליצה, בדרך משל.

tropol'ogize *v.* (טרא-פאל'-א-דזשאיז) ברויכען [א ווארט] אין א פיגוראטיווען אדער מליצה'דיגען זין.

tropol'ogy *n.* (טרא-פאל'-א-דזשי) טראפאלאגיע, די לעהרע וועגען טראפען אדער פיגוראטיווע אויסדריקע; א מליצה'דיגער אדער פיגוראטיווער אויסדרוק; דאס ברויכען מעטאפארען [ז. *metaphor*]; דאס ערקלערען די ווערטער פון די הייליגע שריפטען ניט לויט זייער בוכשטעבליכען זין, נאר בדרך משל.

trop'po *adv.* (טראפ'-פאו) אין מוזיק — צופיעל.

trot *v. and n.* (טראט) לויפען מיט א מעסיגער געשווינדקייט [וועגען א פערד]; שנעל געהן; צווינגען צו לויפען מיט א מעסיגער שנעלקייט; פאריבערגעהן מיט א מעסיגער שנעלקייט; זיך בענוצען בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען און ביכער ביים מאכען שול־אויפגאבען; א מעסיגער לויף, א שנעלער גאנג; א ליעבעס קינד; דאס בענוצען זיך בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען און אנדערע מיטלען ביים מאכען שול־אויפגאבען; אזא שנור צו כאפען פיש.

troth *n. and v.* (טראהטה) טרייהייט, איבערגעבענהייט; שווערען איינעם טרייהייט.

trot'ter *n.* (טראט'-ער) א לויפער; א לויף־פערד; א פוס פון א בהמה וואס ווערט געברויכט צום עסען; א פוס פון א מענשען.

trottoir' *n.* (טרא-טואר') א טראטואר, דער זייטען־גאנג פון א גאס.

trou'badour *n.* (טרוה'-בע-דוהר) א טרובאדור, א דיכטער און זינגער [א פראוואנסאלישער דיכטער פון מיטעלאלטער].

troub'le *v. and n.* (טראבל) אויפריהרען; ברייגנען אין אויפרעגונג אדער אונארדנונג; שטערען, בעאונרוהיגען, בעלעסטיגען; בעטריבען, קימערען, קוועלען, פלאגען; שטערונג, פערווירונג; אונרוה; מיה, זארג, פערדרוס, קומער.

troub'ler *n.* (טראב'-לער) א בעאונרוהיגער, א שטערער.

troub'lesome *a.* (טראב'ל-סאם) לעסטיג, בעשווערליך; שטערענד, אונרוהיג; מיהזאם; בעאונרוהיגענד.

troub'lesomely *adv.* (טראב'ל-סאם-לי)

אויף א שטערענדען, לעסטיגען אדער בעאונרוהיגענדען אופן.

troub'lesomeness *n.* (טראב'ל-סאם-נעס) לעסטיגקייט, בעשווערליכקייט.

troub'lous *a.* (טראב'-לאס) אונרוהיג; אויפגערעגט; אויפריהרעריש; בעטריבט; פערקימערט.

trough *n. and v.* (טראהף) א קארעטע; א דייזשע; די פערטיעפונג צווישען די וועלען פון וואסער; קארמענען [חזירים] פון א קארעטע; מאכען ווי א קארעטע.

trounce *v.* (טראונס) בעשטראפען, אבשמייסען, שלאגען.

troun'cing *n.* (טראונ'-סינג) בעשטראפונג; דאס שלאגען, דאס אנגעבעכען די ביינער; שמיץ.

The lad received a trouncing from his teacher.

troupe *n.* (טרופ) א טרופע אקטיארען, זינגער א. ד. ג.

trou'pial *n.* (טרוה'-פי-על) ז. *troopial*

trous'-de-loup' *n.* (טרוה'-דע-לוה') אויסגעגראבענע גריבער מיט אנגעשטעקטע פערשפיצטע שטעקענס, וואס דיענען אלס א שטערונג פאר דער דערנעהנטערונג פון שונא.

trou'sering *n.* (טראו'-זער-אינג) הויזען-וואארע, מאטעריע פאר הויזען.

trou'sers *n.* (טראו'-זערז) הויזען; פלודערען.

trousseau' *n.* (טרוה-סאו') א בינטעל, א פעקעל; די גארדעראבע אדער אויסשטאטונג פון א כלה.

trout *n. and v.* (טראוט) א פארעל [א קליינער זעהר געשמאקער פיש מיט קליינע שווארצע פלעקען]; איינער פון אנדערע עהנליכע מינים פיש; פאנגען פארעלען.

Trout

trout'-bird *n.* (טראוט'-בוירד) ז. *golden plover*

trout'-col'ored *a.* (טראוט'-קאל'-ארד) וואס האט דעם קאליר פון א פארעל [וועגען א ווייסען פערד וואס האט שווארצע פלעקען].

trout'-farm *n.* (טראוט'-פארם) א פלאץ וואו מען בריהט קינסטליך אויס און מען האדעוועט פארעלען.

trout'let *n.* (טראוט'-לעט) א קליינער אדער יונגער פארעל. ז. *trout*

trout'ling *n.* (טראוט'-לינג) ז. *troutlet*

trout'-louse *n.* (טראוט'-לאוס) א פארעלען-ווארם, א פארעלען-לויז. ז. *sug*

trout'-pick'erel *n.* (טראוט'-פיק'-ער-על) ז. *pickerel*

trout'-stream *n.* (טראוט'-סטריעם) א שטראם וואו מען האלט אדער מען האדעוועט פארעלען. ז. *trout*

trou'ty *a.* (טראו'-טי) פול מיט פארעלען. ז. *trout*

trouvère' *n.* (טרוה-וועהר') א טראוווער אדער טרובאדור. ז. *troubadour*

tro'ver *n.* (טראו'-ווער) אין יוריספרודענץ — דאס צונעהמען פאר זיך א געפונענע זאך; א געריכטס-פראצעס געגען איינעם, וואס האט צוגענומען פאר זיך א פרעמדע זאך.

trow *v.* (טראו) דענקען, גלויבען, משער זיין.

trow *n.* (טראו) אזא פישער-שיף.

trow'el *n. and v.* (טראו'-על) א מויער-קעלנע [א לאפעטקע, וועלכע מויערער בענוצען צו ווארפען און שמירען ליים אדער טינק]; א קליינע לאפעטקע פון א גערטנער; שמירען אדער טינקעווען א וואנד מיט א קעלנע.

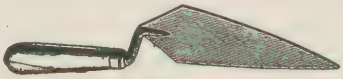
Trowel

trow'sers *n.* (טראו'-זערז) ז. *trousers*

troy *n.* (טראי) ז. *troy weight*

troy weight (טראי הוייט) דאס טראי-געוויכט [א געוויכט צו וועגען גאלד און זילבער].

tru'ancy *n.* (טרוה'-ען-סי) פוילענצעריי, דאס זיין א לעדיג-געהער, דאס זיין א פוסט-און-פאסניק; מאנקירונג, פליכטען-פערנאכלעסיגונג; אבוועזענהייט פון א לעהר-אנשטאלט אהן ערלויבנים און אהן אורזאכע.

tru'ant *a., n. and v.* (טרוה'-ענט) פויל; פוסט-און-פאס; לעדיג געהענד; א פוילענצער, א לעדיג-געהער; איינער וואס מאנקירט אדער פערנאכלעסיגט זיינע פליכטען; א שילער וואס איז אבוועזענד פון שול אהן ערלויבנים און אהן אורזאכע; זיין אבוועזענד פון שול אהן ערלויבנים און אהן אן אורזאכע.

tru'antly *a. and adv.* (טרוה'-ענט-לי) פויל, לעדיג-געהענד; אויף א פוילען, נאכלעסיגען שטייגער; פערנאכלעסיגענדיג די פליכטען; פערנאכלעסיגענדיג די שול.

tru'antship *n.* (טרוה'-ענט-שיפ) פוילענצעריי; מאנקירונג; פערנאכלעסיגונג פון ארבייט, פון פליכטען אדער פון דער שול.

truce *n.* (טרוהס) א וואפען-שטילשטאנד; צייטווייליגע רוה; א פארלויפיגער פריעדען, א פריעדענס-אבמאך אויף א קורצער צייט.

truce'less *a.* (טרוהס'-לעס) אהן א וואפען-שטילשטאנד; וואס דערלאזט נים קיין פארלויפיגען פריעדען.

truck *v. and n.* (טראק) טוישען, בייטען; פעדלען, האנדלען מיט קלייניגקייטען; אנלאדען א לאסט-וואגען; פיהרען מיט א לאסט-וואגען; א טויש, א בייט; טויש-האנדעל; זאכען אדער סחורות צו פעדלען; די טראק-סיסטעם [ז. *truck system*]; גארטען-פראדוקטען צום פערקויף; א לאסט-וואגען; א הילצערנער ראד; א פלאטפארמע-וואגאן אויף אן אייזענבאהן; אן ארט ביליארד-שפיעל.

truck'age *n.* (טראק'-עדזש) א בייט, א טויש; האנדעל; דאס איבערפיהרען זאכען אויף א לאסט-וואגען; דאס געצאהלט פאר פיהרען אויף א לאסט-וואגען.

truck'er *n.* (טראק'-ער) א טוישער, א בייטער, א פעדלער; איינער וואס פערקויפט גארטען-פראדוקטען.

truck'-farm *n.* (טראק'-פארם) א פערמע, וואו מען קולטיווירט ספעציעל גארטען-פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-far'mer *n.* (טראק'-פאר'-מער) א פערמער וואס קולטיווירט גארטען-פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-far'ming *n.* (טראק'-פאר'-מינג) דאס האלטען פערמעס, וואו עס ווערען קולטיווירט גארטען-פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-gar'den *n.* (טראק'-גאר'-דן) א גארטען, פון וועלכען די פראדוקטען געהען צום פערקויף.

truck'-gar'dening *n.* (טראק'-גאר'-דנ-אינג) ז. *truck-farming*

truck'-horse *n.* (טראק'-האהרס) א לאסט-פערד, א פערד צו פיהרען משא.

truck'-house *n.* (טראק'-האוס) א קראם אדער שפייכלער ביי די אמאליגע ענגלישע קאלאניסטען אין אמעריקא אין זייער האנדעל מיט די אינדיאנער.

truck'ing *n.* (טראק'-אינג) דאס האנדלען מיט קלייניגקייטען; דער טויש-האנדעל; דאס האנדלען מיט גארטען-פראדוקטען אדער גרינסען; דאס אריבערפיהרען אויף א לאסט-וואגען.

truck'ing-house *n.* (טראק'-אינג-האוס) ז. *truck-house*

truck'-land *n.* (טראק'-לענד) גארטען-לאנד; לאנד צו קולטיווירען גארטען-פלאנצען.

truck'le *n. and v.* (טראקל) א ראלע, א רעדעלע; א ראל-בעט [ז. *truckle-bed*]; זיין אונטערטעניג, זיך אונטערווארפען.

truck'le-bed *n.* (טראק'ל-בעד) א ראל-בעט [א בעט אויף רעדלעך, וואס רוקט זיך ארויס און אריין אונטער א גרעסערען בעט].

truck'ler *n.* (טראק'-לער) איינער וואס אונטערווארפט זיך אונטער דעם רשות פון אן אנדערען; אן אונטערטעניגער.

truck'ling *a.* (טראק'-לינג) אונטערטעניג; קנעכטיש, שקלאפיש.

truck'man *n.* (טראק'-מען) איינער וואס פיהרט משא אויף א לאסט-וואגען, א בעל-עגלה; א טוישער, א הענדלער.

truck'-mas'ter *n.* (טראק'-מעס'-טער) א בעאמטער ביי די אמאליגע ענגלישע קאלאניסטען אין אמעריקא, וועלכער פלעגט אויפפאסען אויף דעם האנדעל מיט די אינדיאנער.

truck'-shop *n.* (טראק'-שאפ) א קראם, פון וועלכער ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פערשיעדענע וואארען אנשטאט געצאהלט. ז. *truck system*

truck'-store *n.* (טראק'-סטאור) ז. *truck-shop*

truck sys'tem (טראק סיס'-טעם) דאס טראק-סיסטעם, דאס סיסטעם צו צאהלען ארבייטער פון א פאבריק נים מיט געלד, נאר מיט וואארע פון דער קראם וואס בעלאנגט צו דעם פאבריקאנט.

tru'cos *n.* (טרוה'-קאס) אן ארט ביליארד-שפיעל.

tru'culence *n.* (טרוה'-קיו-לענס) ווילדקייט; גרויזאמקייט; א שרעקליכער אנבליק.

tru'culency *n.* (טרוה'-קיו-לען-סי) ז. *truculence*

tru'culent *a.* (טרוה'-קיו-לענט) ווילד, שרעקליך, בארבאריש, גרויזאם; אכזריות'דיג; פערניכטענד.

tru'culently *adv.* (טרוה'-קיו-לענט-לי) אויף א ווילדען, גרויזאמען אדער שרעקליכען שטייגער.

trudge *v. and n.* (טראדזש) געהן צו פוס; זיך שלעפען, געהן שווער; דאס געהן צו פוס; דאס שלעפען זיך מיט מיה.

true *a.* (טרוה) אמת, וואהר, ריכטיג, עכט; געטריי; טריי; אויפריכטיג; וואהרהאפטיג; עהרליך.

true bill (טרוה ביל) א גוט־בעגרינדעטע אנקלאגע, וועלכע איז אנערקענט געווארען פון דעם אונטערזוכונגס־געריכט.

true blue (טרוה בלוה) עכט בלוי; עכט; פעסט אין די מיינונ־גען אדער איבערצייגונגען; טריי צו די פרינציפען, טריי צו דער פארטיי.

true'-blue *a. and n.* (טרוה'-בלוה) עכט בלוי; עכט; בעשטענדיג; פעסט אין די מיינונגען אדער איבערצייגונגען; טריי צו די פרינציפען; טריי צו דער פארטיי; איינער וואס איז טריי צו די פרינציפען פון זיין פארטיי אדער קלאס; א מענש מיט פעסטע איבערצייגונגען.

true'-born *a.* (טרוה'-באהרן) פון עכטער געבורט; וואס האט א רעכט דורך געבורט צו וועלכען עס איז טיטול; עכט.

true'-bred *a.* (טרוה'-ברעד) פון עכטער אבשטאמונג.

true'-hear'ted *a.* (טרוה'-האר'-טעד) טריי; עהרליך, אויפריכטיג.

true'-hear'tedness *n.* (טרוה'-האר'-טעד-נעס) טרייהייט, עהרליכקייט, אויפ־ריכטיגקייט.

true'-love *n. and a.* (טרוה'-לאוו) א גע־ליעבטער, א געליעבטע; די איינבערע [אזא שווארצע גיפטיגע יאגדע]; וואס צייגט אמת'ע ליעבע, מיט ליעבע, אויפ־ריכטיג, טריי.

true'-love knot (טרוה'-לאוו נאט) דאס ליעבע־קניפעל, דער ליעבע־שלייף [אזא קניפעל מיט צוויי שלייפען אלס צייכען פון א ליעבע־פערבינדונג].

true'-lov'ers' knot (טרוה'-לאוו'-ערז נאט) ז. *true-love knot*.

true'ness *n.* (טרוה'-נעס) טרייהייט, עהר־ליכקייט, אויפריכטיגקייט; וואהרהייט, ריכטיגקייט; עכטקייט; פינקטליכקייט, אקוראטקייט.

true'penny *n.* (טרוה'-פעני-אי) אן עהרליכער יונג.

tru'er *n.* (טרוה'-ער) ז. *truing-tool*.

true'-stitch *n.* (טרוה'-סטיטש) א שטי־קעריי־שטאך וואס איז פון ביידע זייטען גלייך.

truf'fle *n.* (טראפל) די טריפעל [אזא געשמאקער עסבארער שוואם, וועלכער וואקסט בעהאלטען אין דער ערד אהן וועלכע עס איז קענבארע צייכענס פון אוי־בען. ער ווערט מייסטענס אויסגעפונען דורך הינד נאד'ן ריח].

truf'fled *a.* (טראפלד) געפילט אדער צו־געגרייט מיט טריפעלס. ז. *truffle*.

truf'fle-dog *n.* (טראפ'ל-דאג) א טרי־פעל־הונד [א הונד וואס ווערט בענוצט אויסצוגעפינען טריפעלס. ז. *truffle*].

truf'fle-worm *n.* (טראפ'ל-הוואירם) א טריפעל־ווארים [אזא ווארים וואס צו־פרעסט טריפעלס. ז. *truffle*].

trug *n.* (טראג) א וואפנע־מולטער, א וואפנע־שעפעל [אזא כלי פאר מויערער צו טראגען וואפנע]; אזא הילצערנעם קערבעל צו טראגען גרינס א. ד. ג.

tru'ing-tool *n.* (טרוה'-אינג-טוהל) א געצייג אבצוהובלען די שלייף־פלעכע פון א שלייף־שטיין.

tru'ish *a.* (טרוה'-איש) אביסעל אמת־דיג, אביסעל ריכטיג; אביסעל אויפריכ־טיג, טריי אדער עהרליך.

tru'ism *n.* (טרוה'-איזם) אן אונצוויי־פעלהאפטע אדער אן איינגעשיינליכע וואהרהייט, א וואהרהייט וואס מען זעהט בעשיינפערליך.

truismat'ic *a.* (טרוה-איז-מעט'-איק) וואס איז שייך צו אן אונצווייפעלהאפטער אדער בעשיינפערליכער וואהרהייט; וואס ענטהאלט אן אונצווייפעלהאפטע וואהר־הייט.

trull *n.* (טראל) א געמיינע פרוי.

trulliza'tion *n.* (טראל-אי-זיי'-שאן) דאס בעווארפען אדער בעשמירען א מויער מיט וואפנע.

tru'ly *adv.* (טרוה'-לי) ווירקליך, באמת, איז אמת, אין דער טהאט; געזעצליך; פינקטליך, ריכטיג; ערגעבענסט, טריי, אויפריכטיג.

trumeau' *n.* (טרו-מאו') א טריומא, א טייל פון א וואנד צווישען צוויי פענסטער אדער טהירען, א שפיגעל צווישען צוויי פענסטער.

trump *n. and v.* (טראמפ) א טרומייט, א טרובע; טרומפף, קאזיר; א גוטער ברו־דער, א וואוילער יונג; א מענש, אויף וועלכען מען קען זיך פערלאזען; ארויפ־צווינגען; שלאגען אדער נעהמען מיט טרומפף, לעגען טרומפף [אין קארטען־שפיעל].

trump'-card *n.* (טראמפ'-קארד) א טרומפף־קארט.

trumped'-up *a.* (טראמפט'-אפ) גע־פעלשט; אויסגעטראכט, ניט געשטויגען און ניט געפלויגען; ווערטהלאז.

He was arrested on a **trumped-up** charge.

trum'pery *n. and a.* (טראמ'-פער-אי) פליטער־ווערק, פוסטע זאכען, א פאלשער אדער פוסטער גלאנץ, א ווערטהלאזע זאך; פוסטע דבורים, נארישקייטען; שווינדעל, בעטרוג; וואס האט א פוסטען גלאנץ; ווערטהלאז.

trum'pet *n. and v.* (טראמ'-פעט) א טרומייט, א טרובע; א קלאנג ווי פון א טרומייט, א הויכער געשריי; עטוואס וואס איז עהנליך צו דעם מונד־שטיק פון א טרומייט; טרומייטערען; פאנאנדער־שרייען; בעקאנט מאכען, אויסרופען; ארויסלאזען א קלאנג אדער געשריי עהנ־ליך צום קלאנג פון א טרומייט; מאכען עהנליך צו דעם מונד־שטיק פון א טרומייט.

trum'pet-ash *n.* (טראמ'-פעט-עש) ז. *trumpet-creeper*.

trum'pet-ban'ner *n.* (טראמ'-פעט-בענ'-ער) א טרומייט־פעהנדעל [א קליינע פאהן וואס ווערט אנגעבונדען אן א טרו־מייט].

trum'pet-call *n.* (טראמ'-פעט-קאהל) א טרומייט־סיגנאל, א רוף־סיגנאל.

trum'pet-conch *n.* (טראמ'-פעט-קאנק) ז. *trumpet-shell*.

trum'pet-cree'per *n.* (טראמ'-פעט-קריע'-פער) אזא קלעטערענדער וויינשטאק מיט רויטע בליהונגען וועלכע זיינען עהנ־ליך צו דעם מונד־שטיק פון א טרומייט.

trum'peter *n.* (טראמ'-פעט-ער) א טרו־מייטער, איינער וואס שפיעלט אויף א טרומייט, א טרובאטש; אן אויסרופער, א בעקאנטמאכער; דער טרומייט־פויגעל [אזא פויגעל אין זיד־אמעריקא]; דער טרומייטער־שוואן [אזא זעהר גרויסער שוואַ־נען־פויגעל אין נארד־אמעריקא]; די טרו־מייט־טויב [אזא הויז־טויב וואס ווארקעט מיט א קלאנג עהנליך צום קלאנג פון א טרומייט]; אזא גרויסער עסבארער פיש איז די וואסערען פון אויסטראליען און ניי־זעעלאנד.

trum'pet-fish *n.* (טראמ'-פעט-פיש) דער טרומייטען־פיש, די זעע־שנעפפע [אזא פיש וואס זיין מויל האט די פארם פון א מונד־שטיק פון א טרומייט].

Trumpet-fish

trum'pet-flow'er *n.* (טראמ'-פעט-פלאו'-ער) די טרומייטען־בלום [אזא פלאנ־צע אויף וועלכער עס וואקסען טרומייטען־עהנליכע בלומען].

Trumpet-flower

trum'peting *n.* (טראמ'-פעט-אינג) דאס טרומייטען, דאס בלאזען אדער שפיעלען מיט א טרומייט; דאס אויסרופען, דאס בעקאנט־מאכען; אן אבטיילונג אין א קויה־לען־גרוב אדער שאכט פאר ווענטילאציאן אדער אנדערע צוועקען.

trum'pet-ma'jor *n.* (טראמ'-פעט-מיי'-דזשאר) דער הויפט טרומייטער פון אן ארקעסטער; א שטאבס־טרומייטער, דער הויפט־טרומייטער פון א מיליטער־רעגי־מענט.

trum'petry *n.* (טראמ'-פעט-רי) טרו־מייטעריי.

trum'pet-shaped *a.* (טראמ'-פעט-שייפט) טרומייטען־פערמיג.

trum'pet-shell *n.* (טראמ'-פעט-שעל) א טרומייטען־שנעקע [אזא גרויסע ים־שנעקע, אויף וועלכער מען קען בלאזען ווי אויף א טרומייט].

trum'pet-tone *n.* (טראמ'-פעט-טאון) דער טאן אדער קלאנג פון א טרומייט; א הויכע, קלינגענדע שטימע.

trum'pet-tongued *a.* (טראמ'-פעט-טאנגד) מיט א שטימע ווי פון א טרומייט, מיט א הויכער, קלינגענדער שטימע; הויכ־שטימיג.

trum'pet-vine *n.* (טראמ'-פעט-וואין) ז. *trumpet-creeper*.

trum'petweed *n.* (טראמ'-פעט-הוויעד) אזא גרויסעס זיד־אמעריקאנישעס ים־גראז; אזא גרויסע דיקע אמעריקאנישע פלאנצע מיט פורפור־בלומען.

trump up (טראמפ אפ) אויסטראכטען, פאבריצירען.

trun'cal *a.* (טראנ'-קעל) וואס איז שייך צום רומפף. ז. *trunk*.

trun'cate *v. and a.* (טראנ'-קייט) ארומ־שניידען, אבשניידען; ארומגעשניטען, אב־געשניטען.

trun'cately *adv.* (טראנ'-קייט-לי) אויף אן ארומגעשניטענעם אדער אבגעשניטענעם אופן; אזוי אז עס זאל אויסזעהן ווי ארומגעשניטען.

trunca'tion *n.* (טראנ-קיי'-שאן) ארומ־שניידונג, אבשניידונג; דאס זיין ארומ־

געשניטען; אן אבגעשניטענער אדער ארומגעשניטענער טייל.

trun'cature *n.* (טראנ'-קע-טשור) ז. *truncation*.

trun'cheon *n. and v.* (טראנ'-טשאן) א בוים וואס זיינע צווייגען זיינען אבגעשניטען געווארען, א שטאם פון א בוים; דאס הענטעל אדער שטיעל פון א שפיעז אדער פיקע; אזא קורצער שלאג־שטאק, א דובינקע; א קאמאנדע־שטאק, א הערשער־שטאק; שלאגען מיט א דובינקע אדער שלאג־שטאק.

trun'cheoned *a.* (טראנ'-טשאנד) בעוואפענט מיט א שלאג־שטאק אדער מיט א פיקע.

trun'cus *n.* (טראנ'-קאס) א שטאם פון א בוים; דער רומפ פון א חיה [דער קערפער אהן דעם קאפ און אהן די פיס]; דער הויפט־טייל פון א נערוו אדער פליסיגקייטס־געפעס פון קערפער.

trun'dle *v. and n.* (טראנדל) זיך דרעהען, זיך קייקלען; ראלען, וועלצען, קייקלען; א ראלע, א וואלי, א וואליק, א רערעל; א נידריגער ראל־וואגען; א נידריג בעט אויף רעדלעך.

trun'dle-bed *n.* (טראנ'דל-בעד) א נידריג בעט אויף רעדלעך. ז. *truckle-bed*.

trun'dletail *n.* (טראנ'דל-טייל) א צוזאמענגעדרעהטער עק; א הונד מיט א צוזאמענגעדרעהטען עק.

trun'dle-wheel *n.* (טראנ'דל-הוויעל) א שעסטערנע. ז. *lantern-wheel*.

trunk *n. and a.* (טראנק) א שטאם פון א בוים; א רומפ [דער קערפער אהן דעם קאפ און הענד און פיס]; אין ארכיטעקטור — א זייל פון א געביידע אהן דעם באזיס און אהן דעם קאפ; דער הויפט־טייל פון א נערוו, פון אן אדער א. ד. ג.; א קאפער, א קופערט, א קאסטען; א ראהר; אזא אייזערנער רייף מיט א זאק צום פאנגען ראקעס [קרעבסען]; דער ריסעל [שנויץ] פון אן עלעפאנט; דער שליוזען־קאסטען צום פיהרען דאס וואסער פון שטראם צום וואסער־ראד; אזא הילצערנער קאסטען אדער פיער־עקיגער ראהר פאר דער לופט־לייטונג אין א קויהלען־גרוב אדער שאכטע; וואס בעלאנגט צום רומפ.

trun'kal *a.* (טראנ'-קעל) ז. *truncal*.

trunk'-breech'es *n.* (טראנק'-בריטש'-עז) ז. *trunk-hose*.

trunked *a.* (טראנקט) מיט א שטאם; מיט א רומפ.

trunk'-en'gine *n.* (טראנק'-ענ'-דזשין) א טרונק־דאמפף־מאשין [א דאמפף־מאשין מיט א רעהרען־קאלבען].

trunk'-fish *n.* (טראנק'-פיש) א קאפער־פיש [אזא פיש וואס זעהט אויס ווי ער וואלט געוועזן איינגעפאקט אין א קאפער אדער טשעמאדאן].

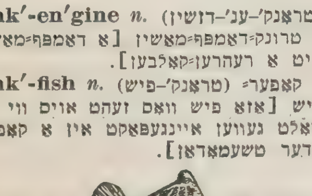

Trunk-fish

trunk'ful *n.* (טראנק'-פול) אזוי פיעל וויפיעל א קאפער אדער קאסטען קען ארייננעהמען.

trunk'-hose *n.* (טראנק'-האוז) פלודערען־הויזען [אזעלכע ברייטע הויזען וואס מען האט אמאל געטראגען און וועלכע פלעגען גרייכען פון גארטעל ביז איבער דעם אויבערשטען טייל פון די פאלקעס].

Trunk-hose

trunk'-light *n.* (טראנק'-לאיט) אן אויבערשטעס ליכט־פענסטער פון א שאכט.

trunk'-line *n.* (טראנק'-לאין) די הויפט־ליניע פון אן אייזענבאהן אדער פון א קאנאל פון וועלכער עס טיילען זיך אב צווייג־ליניען.

trunk'-nail *n.* (טראנק'-נייל) א קופערט־נאגעל [א נאגעל מיט א גרויסען פערציערטען קעפעל, וואס ווערט בענוצט פאר בעשלאגען קופערטס].

trunk'-road *n.* (טראנק'-ראוד) א הויפט־וועג, א גאסטינעץ, א שליאך.

trunk'-sleeve *n.* (טראנק'-סליעוו) אזא ארבעל, וואס איז פון אויבען ברייט און אויפגעפופט.

trun'nel *n.* (טראנ'-על) ז. *treenail*.

trun'nion *n.* (טראנ'-יאן) א שילד־צאפען, איינער פון די צוויי צילינדרישע צאפענס אדער ארויסשטארצונגען פון די זייטען פון א הארמאט [קאנאנע], אויף וועלכע ער שטיצט זיך אויף זיין געשטעל; אזא פוסטער צאפען, וואס ווערט געמאכט פון ביידע זייטען פון א שווינגענדען דאמפף־צילינדער, אויף וועלכע ער שטיצט זיך און דורך וועלכע עס ווערט אריינגעלאזען און ארויסגעלאזען דער דאמפף.

trun'nioned *a.* (טראנ'-יאנד) וואס האט פוסטע צאפענס [ווי א שווינגענדער דאמפף־צילינדער. ז. *trunnion*].

trun'nion-plate *n.* (טראנ'-יאנ-פלייט) אן ארויסגעשטארצטער ראנד ארום דעם שילד־צאפען פון א הארמאט [ז. *trunnion*]; אן אייזען־פלאטע וואס בעדעקט די צוויי אויבערשטע זייטען פון א הילצערנעם הארמאט־געשטעל, וואו עס שטיצען זיך די שילד־צאפענס פון הארמאט.

tru'sion *n.* (טרוה'-זשאן) דאס שטויסען, דאס שטופען.

truss *n., a. and v.* (טראס) א בינטעל, א פעקעל; א בינטעל היי אדער שטרוי; א בינטעל בליהונג; א ברוך־באנד, א ברוך־גארטעל; אזא בגד וואס מען פלעגט טראגען אין 16טען יאהרהונדערט און פריהער; אזא שטארקער ראהם צונויפגעשטעלט פון באלקענס אדער פון שטאבעס אייזען [ווי דער ראהם פון א דאך, פון א בריק א. ד. ג.]; א קראג־שטיין [א שטיין וואס שטארצט ארויס פון א וואנד אויפצוהאלטען די קראקוועס פון דאך]; ווי א בינטעל אדער פעקעל; רונד און דיק; איינבינדען, איינפאקען, פערבינדען אין א פעקעל; פערבינדען; צונויפשנורעווען; פעסט פערבינדען; אויפהענגען; אונטערשטיצען מיט א שטארקען ראהם־ווערק [ווי א דאך, א בריק א. ד. ג.].

truss'-beam *n.* (טראס'-ביעם) א האלץ־באלקען וואס איז פערשטארקט דורך אן אייזערנעם בינד־שטאנג.

truss'-bridge *n.* (טראס'-ברידזש) א ראהמען־בריק, א בריק מיט א הענג־ווערק [א בריק וואס האלט זיך דורך א ראהמען־ווערק].

truss'ing *n.* (טראס'-אינג) די באלקענס און אייזערנע שטאבעס, פון וועלכע עס ווערט צונויפגעשטעלט א ראהמען־ווערק פאר א דאך, א בריק א. ד. ג.

trust *v., n. and a.* (טראסט) טרויען, זיך פערלאזען; פערטרויען, גלויבען; געטרויען, גלויבען; געטרויען, געבען אויף קרעדיט, בארגען; האפען; צוטרויען; נאמנות; קרעדיט, בארג; ערוואַרטונג, האפנונג; בעוואכונג, אויפזיכט, היטונג; דאס פערטרויען; דאס איינלעגען פערמעגען ביי א נאמן; דאס פערמעגען וואס ווערט איינגעלעגט ביי א נאמן; דאס איינגעלעגטע, דאס אנפערטרויטע; א טראסט, א פערייניגונג אדער ארגאניזאציאן פון קאפיטאליסטען מיט דעם ציעל צו קאנטראלירען די פראדוקציאן, דעם האנדעל, די פרייזען א. ז. וו. פון אינדוסטריען אדער געשעפטליכע אונטערנעהמונגען; וואס איז איינגעלעגט אדער אנפערטרויט ווי ביי א נאמן.

trust'-bus'ter *n.* (טראסט'-באס'-טער) א טראסט־צושטערער, א טראסט־פערניכטער, א קעמפפער געגען טראסטס. ז. *trust*.

trust'-bus'ting *n.* (טראסט'-באס'-טינג) דאס צושטערען אדער פערניכטען טראסטס, דער קאמפף געגען טראסטס. ז. *trust*.

trust'-com'pany *n.* (טראסט'-קאמ'-פע-ני) א קארפאראציאן צום פערוואלטען איינפערטרויטע און איינגעלעגטע פערמעגענס [אפעריערט מייסטענס אלס באנק].

trust deed (טראסט דיעד) די איבערטראגונג פון אייגענטום אויף דעם נאמען פון א נאמן [פערטרויאונגס־מאן]; די איבערטראגונג פון אייגענטום פון א בעל חוב אויף דעם נאמען פון א נאמן, אז ער זאל בעצאהלען זיינע חובות.

trustee' *n. and v.* (טראס-טיע') א קוראטאר, א פערוואלטער, א בעפאלמעכטיגטער, א פערטרויאונגס־מאן, א נאמן, איינער ביי וועמען מען לעגט איין פאר אימעצען פערמעגען אדער גיטער; אן אפעקון, אן אפטרופוס; איבערגעבען דאס פערמעגען פון א בעל חוב אין די הענד פון א נאמן אדער פערטרויאונגס־מאן.

trustee'ship *n.* (טראס-טיע'-שיפ) אפעקונשאפט, אפטרופסות, קוראטארשאפט, פערוואלטשאפט; נאמנות.

trus'ter *n.* (טראס'-טער) אן אנטרויער, איינער וואס טרויט אן; א גלויבער; איינער וואס גיט אויף בארג אדער קרעדיט.

trust estate' (טראסט עס-טייט') א בעזיץ אדער גוט וואס איז איבערגעגעבען אין די הענד פון א נאמן אדער אפעקון.

trust'ful *a.* (טראסט'-פול) פערטרויאונגספול, גלויבענספול.

trust'fully *adv.* (טראסט'-פול-אי) גלויבענספול, פערטרויאונגספול.

trust'fulness *n.* (טראסט'-פול-נעס) דאס זיין גלויבענספול אדער פערטרויאונגספול.

trus'tily *adv.* (טראס'-טי-לי) וואהרהאפטיג, טריי, עהרליך, צופערלעסיג.

trus'tiness *n.* (טראַס'-טי-נעס) וואָהרהאַפטיגקייט; טרייהייט; עהרליכקייט; צופערלעסיגקייט.

trus'ting *a.* (טראַס'-טינג) פערטרויאונגספול; גלויבענד.

trus'tingly *adv.* (טראַס'-טינג-לי) מיט פערטרויען; גלויבענדיג.

trust'less *a.* (טראַסט'-לעס) ניט צופערלעסיג, ניט צו טרויען; טריילאָז.

trust'lessness *n.* (טראַסט'-לעס-נעס) אונצופערלעסיגקייט; דאָס זיין ניט טרויענסווערטה; טריילאָזיגקייט.

trust to (טראַסט טו) זיך פערלאָזען, זיך אנפערטרויען.

trust un'to (טראַסט אַנ'-טו) ז. *trust to*.

trust'worthiness *n.* (טראַסט'-הוואָרטהי-נעס) פערטרויענסווירדיגקייט, צופערלעסיגקייט, גלויבענסווירדיגקייט.

trust'worthy *a.* (טראַסט'-הוואָיר-טהי) פערטרויענסווערטה; גלויבענסווערטה, צופערלעסיג.

trus'ty *a.* and *n.* (טראַס'-טי) טריי, עהרליך; איבערגעבען; צופערלעסיג; גלויבענסווערטה; וואָס מען קען זיך פערלאָזען; זיכער, שטאַרק, פעסט, שטאַנדהאַפט; א צופערלעסיגע אדער א גלויבענסווערטהע פערזאָן.

truth *n.* (טרוהטה) אן אמת; וואָהרהייט; וואָהרהאַפטיגקייט, ריכטיגקייט; עהרליכקייט; טרייהייט; עכטקייט; ווירקליכקייט.

truth'ful *a.* (טרוהטה'-פול) וואָהרהאַפטיג, אמת'דיג, ריכטיג; וואָהר.

truth'fully *adv.* (טרוהטה'-פול-אי) אויף א וואָהרהאַפטיגען אופן; באמת; ריכטיג.

truth'fulness *n.* (טרוהטה'-פול-נעס) וואָהרהאַפטיגקייט, אמת'דיגקייט, ריכטיגקייט.

truth'less *a.* (טרוהטה'-לעס) ניט וואָהר, ניט ריכטיג, פאַלש; אונטריי.

truth'lessness *n.* (טרוהטה'-לעס-נעס) אונוואָהרהייט, אונריכטיגקייט; פאַלשקייט, אונטרייהייט.

truth'-lov'er *n.* (טרוהטה'-לאַוו'-ער) א וואָהרהייטס־ליעבער, א ליעבהאָבער פון אמת.

truth'-tell'er *n.* (טרוהטה'-טעל'-ער) איינער וואָס דערצעהלט דעם אמת.

trutta'ceous *a.* (טראַ-טיי'-שאָס) עהנליך צו פאָרעלען, וואָס איז שייך צו פאָרעלען [אזא טייערער עסבארער פיש. ז. *trout*].

try *v.* and *n.* (טראַי) פערזוכען, מאַכען א פערזוך; פרובען; פּראָבירען; אויספּראָבירען; שטעלען אויף דער פּראָבע, עקזאַמענירען; אונטערזוכען, פערהערען, שטעלען צום געריכט; אורטיילען, משפט'ען; מאַכען אן אנשטרענגונג עטוואָס אויסצוגעפינען; אונטערנעהמען; ברייגנען צו אן ענטשיידונג, ענטשיידען, ענטשיידען א קאַמפף; אנשטרענגען; פּראָאורזאַכען לײדען, אנטהאָן צרות; אנרעדען צו שלעכטס; לייטערען, רייניגען; אויסקאָכען; זיך אנשטרענגען, זיך בעמיהען; דאָס פּערזוכען, דאָס פּראָבירען; א פּראָבע, א פּערזוך; א בעמיהונג, אן אנשטרענגונג.

try a fall (טראַי ע פאָהל) זיך ראַנגלען, פּראָבירען אנידערוואַרפען איינער דעם צווייטען, זיך פּראָבירען אין כחות.

try back (טראַי בעק) זיך אומקעהרען צוריק; צוריקגעהן; נאָך אמאָל פּראָבירען, נאָך אמאָל מאַכען א פערזוך.

try conclu'sions with (טראַי קאָנקלוזה'-ושאָנז הוויטה) פערמעסטען זיך אין כחות אדער פעהיגקייטען מיט אימיצען, מאַכען א קראַפט־פּראָבע מיט אימיצען.

try'ing *a.* (טראַי'-אינג) 1. שטעלענדיג אויף א שווערער פּראָבע; 2. שווער, מיהזאַם, אנשטרענגענד; 3. שלעכט בעקומענד, זיך שלעכט אברופענד [אויף דעם געזונד, אויף'ן געמיטה א. ד. ג.]; 4. אנפּראָבירענדיג, אנמעסטענדיג.

2. He is in **trying** circumstances. 3. The cold weather is very **trying** to him.

try on (טראַי אָן) 1. אנמעסטען, אנפּראָבירען; 2. פּראָבירען, מאַכען א פערזוך; אונטערנעהמען.

1. **Try on** the dress and see if it fits

try one's for'tune (טראַי הוואַנז פאָהר'-טשון) פּראָבירען גליק.

try one's hand (טראַי הוואַנז הענד) מאַכען א פּראָבע, פּראָבירען.

He tried his hand at carpentry.

try on'es lungs (טראַי הוואַנז לאַנגז) אויסשרייען די לונגען, שרייען אויף דער העכסטער אַקטאַווע.

try on the oth'er leg (טראַי אָן טהי אַטה'-ער לעג) פּראָבירען די אנדערע מעגליכקייט.

try out (טראַי אוט) 1. אבזונדערען, אבטיילען [וועגען פעטס]; 2. אויסטיילען זיך ווי שוויס, ארויסשוויצען.

1. Cooking the ham will **try out** the fat. 2. The perspiration is **trying out** of him.

try'sail *n.* (טראַי'-סייל) דער טריי־זעגעל [א זעגעל אויף דעם פאָדער־מאַסט־בוים פון א שיף.

tryst *n.* and *v.* (טראַיסט) אן אבּרעדונג זיך צוזאַמענצוטרעפען אין א געוויסער צייט און אין א געוויסען אָרט; א צוזאַמענקונפטס־אָרט; א רענדעוואו; א פערזאַמלונגס־אָרט; אבּרעדען זיך צו טרעפען; איינלאַדען צו א רענדעוואו.

tryst'ing *n.* (טראַיסט'-אינג) דאָס אבּרעדען זיך צו טרעפען אין א געוויסער צייט און אין א געוויסען אָרט; אן אבגערעדעטע צוזאַמענטרעפונג, א רענדעוואו.

tryst'ing-day *n.* (טראַיסט'-אינג-דיי) אן אבגערעדעטער צוזאַמענטרעפונגס־טאָג, א צוזאַמענקונפטס־טאָג.

tryst'ing-place *n.* (טראַיסט'-אינג־פּלייס) אן אבגערעדעטער צוזאַמענטרעפונגס־אָרט.

tsar (צאַר) ז. *czar*.

tsar'evitch *n.* (צאַר'-ע-וויטש) ז. *czarevitch*.

tsarev'na *n.* (צאַ-רעוו'-נאַ) ז. *czarevna*.

tsarit'sa *n.* (צאַר-איט'-סאַ) די צאַריצאַ, די רוסישע קייזערין.

tset'se *n.* (טסעט'-סע) די טסעטסע, אזא זיד־אפּריקאַנישע פליעג [איהר ביס איז ניט געפעהרליך פאַר מענשען, אבער טויטליך פאַר הויז־חיות, ווי קיה, פערד, הינט א. ד. ג.].

Tsetse

tset'se-fly *n.* (טסעט'-סע-פלאַי) ז. *tsetse*.

T-square *n.* (טי'-סקוועהר) א לינעאַל אין דער פאָרם פון א **T**.

Tu. פערקירצונג פון *Tuesday*.

tuate'ra *n.* (טוה-ע-טיי'-רא) די טואַטערא, אזא גרויסער עקדעש אדער יאַשטשערקע פון ניי־זעעלאַנד.

tu'ath *n.* (טיו'-עטה) אין פאַרצייטיגען אירלאַנד — א טעריטאָריאלע אבטיילונג מיט א בעשטימטער עקאָנאמישער און פּאָליטישער זעלבסטשטענדיגקייט.

tub *n.* and *v.* (טאַב) א צעבער, א קובעל, א קאַדקע, א פאַס, א טון; א שיפעל; א וואַנע; דאָס באָדען זיך אין א וואַנע; נעהמען א וואַנע, באָדען זיך אין א וואַנע; פערזייהען א פּלאַנצע אין א צעבער אדער קאַדקע; זיך באָדען אין א וואַנע; רודערען אין א שיפעל.

tu'ba *n.* (טיו'-בא) א טובע, אזא גרויסער מוזיקאַלישער בלאָז־אינסטרומענט.

tub'ber *n.* (טאַב'-ער) א קירקע, א מין האַק ביי בערג־אַרבייטער.

tub'ber-man *n.* (טאַב'-ער-מען) א בערג־אַרבייטער וואָס ארבייט מיט א קירקע.

Tuba

tub'bing *n.* (טאַב'-אינג) דאָס מאַכען צעבערס אדער קאַדקעס; דאָס מאַטעריאַל פאַר צעבערס אדער קאַדקעס; אין בערג־ארבייט — דאָס ארומשלאָגען א שאַכטע מיט ברעטער אדער קלעצער, כדי וואַסער זאָל אהין ניט פליסען; דאָס באָדען זיך אין א וואַנע.

tub'bing-wedge *n.* (טאַב'-אינג־הוועדזש) א קליין וואָס ווערט אריינגעשטעלט אין די שפּאַלטען צווישען די ברעטער, מיט וועלכע מען שלאָגט ארום די ווענד פון א שאַכטע, כדי וואַסער זאָל אהין ניט פליסען.

tub'bish *a.* (טאַב'-איש) ווי א דייזשע, ווי א קאַדקע; רונד און דיק; גראָב־בייכיג.

tub'by *a.* (טאַב'-אי) ווי א דייזשע, ווי א קאַדקע; וואָס קלינגט ווי פון א פוסטען פאַס.

tube *n.* and *v.* (טיוב) אן רעהר; אין אנאַטאָמיע — א לופט־רעהר, א קאַנאַל אין קערפּער, דורך וועלכען עס געהט דורך לופט אדער פליסיגקייט; דער רעהר פון א טעלעסקאָפּ; א רעהרעל פון דינעם ווייכען בליי צו האַלטען פאַרב אדער אן אנדער מאַטעריאַל אין א האַלב־פליסיגען צושטאַנד; צומאַכען א רעהר, צוגעבען רעהרען; איינשליסען אין א רעהר.

tube'-brea'ther *n.* (טיוב'-בריע'-טהער) א בעשעפעניש וואָס אָטעמט דורך א רעהרעל [ווי אן אינזעקט].

tube'-brush *n.* (טיוב'-בראַש) א צילינדרישע אדער ספּיראַלע בארשט פון דראָט, צו ריינינגען א דאַמפּף־קעסעל.

tube'-clea'ner *n.* (טיוב'-קליע'-נער) אן אינסטרומענט צו ריינינגען א רעהר פון אינוועניג.

tube'-cut'ter *n.* (טיוב'-קאַט'-ער) אן אינסטרומענט צו שניידען מעטאַלענע רעהרען.

tube'-form *a.* (טיוב'-פאָרם) ז. *tubiform*.

tube'-machine' *n.* (טיוב'-מע-שין') א מאַשין צו מאַכען רעהרען.

tu'ber *n.* (טיו'-בער) — אין באָטאַניק א לאַנג־רונדליכע אנוואַקסונג אויף א וואָרצעל; א קאַרטאָפליע; אין אנאַטאָמיע — אן אנוואוקס, אן אויפשוועלונג.

tu'bercle *n.* (טיו'-בוירקל) א קליינער אנוואוקס, א קליינע פּערהאַרטעוועטע

ארויסשטארצונג; א קליינע אויפשוועלונג; א בלעזעל, א קרעצעל; א טובערקעל, א קליינע קנאטען אדער קניפעל=פערמיגע אנוואקסונג [ווי אויף די לונגען אדער אויף אן אנדער ארגאן], וואס איז כאראקטעריסטיש פאר טובערקולאזיס אדער שווינדזוכט; טובערקולאזיס; אין באטאניק — א קנאטען=עהנליכע אנוואקסונג אויף א פלאנצע.

tuber'cular *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאר) וואס האט די פארם פון א קליינער אנוואקסונג; עהנליך צו א פערהארטעוועטען קנאטען אדער קניפעל; מיט טובערקעלען, טובערקולען, שווינדזיכטיג.

tuber'cular consump'tion (טיו-בויר'-קיו-לאר קאנ-סאמפ'-שאן) טובערקולאזיס, שווינדזוכט.

tuber'cularize *v.* (טיו-בויר'-קיו-לער-איז) אנשטעקען מיט טובערקולאזיס [שווינדזוכט].

tuber'culate *a.* (טיו-בויר'-קיו-לייט) ז. *tubercular*.

tubercula'tion *n.* (טיו-בויר-קיו-ליי'-שאן) די אויסבילדונג פון טובערקעלען אדער קליינע פערהארטעוועטע קנאטען וואס זיינען כאראקטעריסטיש פאר שווינדזוכט.

tuber'culiform *a.* (טיו-בויר'-קיו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א טובערקעל אדער שווינדזוכט=בלעזעל.

tuber'culin *n.* (טיו-בויר'-קיו-לין) טובערקולין, א פרעפאראט פון טובערקולאזיס-באצילען, וועלכער איז אנגענומען ביי אייניגע אלס א מיטעל געגען טובערקולאזיס אדער שווינדזוכט.

tuberculiza'tion *n.* (טיו-בויר-קיו-לי-זיי'-שאן) די אויסבילדונג פון טובערקעלען אדער שווינדזוכט=בלעזלעך.

tuber'culize *v.* (טיו-בויר'-קיו-לאיז) ז. *tubercularize*.

tuber'culose *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאוס) ז. *tubercular*.

tuberculo'sis *n.* (טוי-בויר-קיו-לאו'-סיס) טובערקולאזיס, שווינדזוכט.

tuber'culous *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאס) ז. *tubercular*.

tuberif'erous *a.* (טיו-בע-ריפ'-ע-ראס) וואס מאכט בלעזלעך; וואס מאכט קנאטען אדער קניפלעך. ז. *moniliform*.

tu'beriform *a.* (טיו'-בער-אי-פארם) אין דער פארם פון א קנאטען, א קניפעל אדער בלעזעל.

tu'berose *a.* (טיו'-בער-אוס) קנאטיג, קניפעלדיג, העקערדיג.

tube'rose *n.* (טיוב'-ראוז) די טובעראזע [אזא פלאנצע מיט ווייסע שמעקענדע בלומען].

tuberos'ity *n.* (טיו-בע-ראס'-אי-טי) קנאטיגקייט, העקערדיגקייט, אויפגעבלאזענקייט; א קנאטען, אן אנוואוקס, א בלאטער, א בלעזעל.

tu'berous *a.* (טיו'-בויר-אס) קנאטיג, העקערדיג; מיט גוזען, מיט בערגלעך.

tu'berously *adv.* (טיו'-בויר-אס-לי) קנאטיג; מיט גוזען, מיט בערגלעך.

tu'berousness *n.* (טיו'-בויר-אס-נעס) ז. *tuberosity*.

tub'ful *n.* (טאב'-פול) א פולער פאס אדער צעבער.

tu'bicen *n.* (טיו'-בי-סען) איינער וואס שפיעלט אויף א טרומייט.

tubic'inate *v.* (טיו-בים'-אי-נייט) בלאזען אין א טרומייט; טרומייטערען.

tu'bicole *a. and n.* (טיו'-בי-קאול) וואס לעבט אין א רעהר אדער אין א רעהרען=געוועב [ווי געוויסע שפינען און ווערים]; א בעשעפעניש וואס לעבט אין א רעהרען=געוועב.

tu'bicorn *a. and n.* (טיו'-בי-קאהרן) מיט א רעהרען=הארן, מיט א פוסטען אדער הלל'דיגען הארן; א חיה מיט א רעהרען=הארן.

tu'bifer *n.* (טיו'-בי-פויר) א בעשעפעניש וואס האלט זיך אויף אין א רעהר אדער אין א רעהרען=געוועב [ווי געוויסע פאליפען].

tu'biform *a.* (טיו'-בי-פארם) רעהרען=פערמיג.

tu'bing *n.* (טיו'-בינג) דאס מאכען רעהרען; א רעהרען=סיסטעם.

Tü'bingen school (טי'-בינג-ען סקוהל) די טיבינגענישע שולע [די שולע פון פרייגעזאנענע קריסטליכע טעאלאגען, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין טיבינגען אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט. די פארשטעהער פון דיעזער שולע האבען שטודירט די ביבעל פון א היסטאריש=קריטישען שטאנדפונקט און האבען אויסגעפונען, אז פיעל טיילען פון דעם נייעם טעסטאמענט זיינען געשריעבען געווארען פיעל שפעטער איידער די ערשטע צייטען פון קריסטענטום].

tu'bipore *a. and n.* (טיו'-בי-פאור) וואס האט רעהרען=פערמיגע קאראלען; אן ארגעל=קאראל [אזא רעהרען=פערמיגער קאראל].

tub'man *n.* (טאב'-מען) אן אדוואקאט ביים ענגלישען שאצקאמער=געריכט.

tub'-prea'cher *n.* (טאב'-פריע'-טשער) א פערראכטונגס=נאמען פאר א גלח פון א סעקטע, וואס האט זיך אבגעשפאלטען פון דער הערשענדער קירך; א דרשן אן עם=הארץ.

tub'-race *n.* (טאב'-רייס) א וועט=קאמפף אין שיפען זיך, וואו די וועטענדע יאגען זיך ניט אין שיפלעך נאר אין אזעלכע פעסער.

tub'-thum'per *n.* (טאב'-טהאמ'-פער) א בעל=דרשן וואס שרייט,ווארפט זיך און מאכט מיט די הענד.

tub'-thum'ping *a.* (טאב'-טהאמ'-פינג) דאס רעדען מיט ליארם אדער באמבאסטיש.

tu'bular *a.* (טיו'-ביו-לאר) רעהרען=פערמיג, ווי א רעהרעל; ווי א קלאנג פון א טרומייט.

Tubula'ria *n.* (טיו-ביו-ליי'-רי-א) די רעהרען=פאליפען [אזא מין פאליפען וואס בילדען אוים רעהרען=קאראלען].

tubular'ity *n.* (טיו-ביו-לער'-אי-טי) דאס האבען א טרומייטען=קלאנג.

tu'bularly *adv.* (טיו'-ביו-לאר-לי) אין דער פארם פון א רעהר.

tu'bulate *a. and v.* (טיו'-ביו-לייט) רעהרען=פערמיג; מאכען ווי א רעהר; צומאכען אדער צוגעבען א רעהר.

tu'bulated *a.* (טיו'-ביו-ליי-טעד) רעהרען=פערמיג.

tubula'tion *n.* (טיו-ביו-ליי'-שאן) דאס מאכען א רעהר; די איינארדנונג פון א רייה רעהרען.

tu'bule *n.* (טיו'-ביול) א רעהרעל.

tu'buliform *a.* (טיו'-ביו-לי-פארם) ז. *tubular*.

tu'bulose *a.* (טיו'-ביו-לאוס) ז. *tubular*.

tu'bulous *a.* (טיו'-ביו-לאס) ז. *tubular*.

tu'bulure *n.* (טיו'-ביו-ליור) א קליין רעהרעל ביים ענד פון א רעטארטע פאר כעמישע אפעראציאנען.

tub'-wheel *n.* (טאב'-הוויעל) דאס קרייזעל=ראד, אזא וואסער=ראד וואס האט די פארם פון א דיישע אדער קאדקע מיט ארומגעשלאגענע ספיראלע ראנדען, איבער וועלכע עס פליסט דאס וואסער און ברייננט אין בעוועגונג דאס ראד.

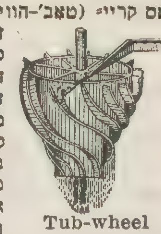
Tub-wheel

tuck *v. and n.* (טאק) מאפלדעווען, מאכען פאלדען; אנפילען, אנפאקען; איינוויקלען, ארומוויקלען; אנשטאפען דעם מאגען; צוזאמענציהען, צוזאמעננעהמען; קלאפען אין א פויק, באראבאנעווען; א פאלד; א מין נעץ; עסענווארג, פליישען; צוקערקעס; אן אפעטיט; א ראפיר, א לאנגער קינזשאל אדער שווערד; דאס שאלען, דאס קלאפען, דאס באראבאנעווען.

tuck'ahoe *n.* (טאק'-ע-האו) דאס אינדישע ברויט [א מין שוועמעל=ארטיגע פלאנצע וואס וואקסט אין די זידליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

tucked *a.* (טאקט) געפאלדעוועט, געמאכט אין פאלדען; אנגעפאקט; איינגעוויקעלט; צוזאמענגעצויגען.

tucked up (טאקט אפ) מיט אן אויפגעהויבענעם קלייד עס זאל זיך ניט שלעפען איבער דער ערד; וואס איז אויפגעהאנגען צו הויך [ווענען א גלאק אין א טורם]; צוזאמענגעצויגען, ענג; אנגעשטאפט, אנגעפילט.

tuck'er *n. and v.* (טאק'-ער) איינער וואס פאלדעוועט, איינער וואס מאכט פאלדען; א מין האלז=קראגען אדער מאנישקע פון לייכטען ווייכען שטאף אין א פרויען=קלייד; מיעדקייט; איינמיעדען, פערמאטערען.

tuck'et *n.* (טאק'-עט) א שאל פון א טרומייט; דאס שאלען פון א טרומייט.

tuck'-in *n.* (טאק'-אין) ז. *tuck-out*.

tuck'-net *n.* (טאק'-נעט) א קליינער נעץ וואס ווערט געברויכט ארויסצוציהען פיש פון א גרויסען נעץ.

tuck'-out *n.* (טאק'-אוט) א פולער, זאטער, געשמאקער מאהלצייט.

tuck up (טאק אפ) צוזאמענפאלדעווען, צוזאמעננעהמען; ארויפציהען אויף א שטריק, הענגען.

tu'cum *n.* (טוה'-קאם) די טוקום [אזא פאלמע פון בראזיליען. פון די דינע און שטארקע פאזערען פון איהרע בלעטער ווערען געוועבט און געשטריקט פערשיעדענע שטאפען].

tu'cu-tu'cu *n.* (טוה'-קוה-טוה'-קוה) די טוקו=טוקו [א קליין גריזשענד חיה'לע פון בראזיליען עהנליך צו א ראץ מיט א קורצען עק].

Tu'dor *a.* (טיו'-דאר) וואס איז שייך צו די טיודארען [אן ענגלישע קעניגליכע דינאסטיע, וואס האט געהערשט פון יאהר 1485 ביז 1603]; וואס איז שייך צו דעם ארכיטעקטור=סטיל פון די צייטען פון די טיודארען.

tue'fall *n.* (טיו'-פאהל) ז. *tofall*.

Tues'day *n.* (טיוז'-דיי) דיענסטאג.

tu'fa *n.* (טוה'-פא) ז. *tuff*.

tufa'ceous *a.* (טו-פיי'-שיאס) טוף=ארטיג, ווי טוף=שטיין. ז. *tuff*

tuff *n.* (טאף) דער טוף, דער טוף=שטיין [א מין זאמד=שטיין].

tuft *n. and v.* (טאפט) א בינטעל, א טשוב; א קוסט; א שפיציג בערדעל; אין אנאטאמיע — א געפלעכט פון נערוועז, בלוט=אדערען א. ד. ג.; אין באטאניק — א בינטעלע בלומען אויף א פלאנצע; א סטודענט פון אדעליגען שטאנד [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; א גרין בערגעל; א קלומפ בלומען; א גרופע ביימער; צונויפבינדען אין בינטלעך; צוטיילען אין בעזונדערע בינטלעך; וואקסען אין קוסטעם אדער בינטלעך; אנהויפען, מאכען בערגלעך.

tuf'ted *a.* (טאפ'-טעד) מיט א בינטעל, מיט א טשוב; וואס וואקסט אין בינטלעך אדער אין קוסטעם.

tuf'ter *n.* (טאפ'-טער) א הונד וואס ווערט בענוצט אין יאגד נאך הירשען.

tuft'-hun'ter *n.* (טאפט'-האנ'-טער) איינער וואס קריכט אין דער געזעלשאפט פון אריסטאקראטען; איינער וואס זוכט אריינצוקריכען אין די הויכע פענסטער; אן אונטערלעקער, א חונף.

tuft'-hun'ting *n.* (טאפט'-האנ'-טינג) דאס יאגען זיך נאך אריסטאקראטען; דאס וועלען אריינקריכען אין די הויכע פענסטער.

tuf'ty *a.* (טאפ'-טי) מיט בינטלעך; מיט קוסטעם; מיט ביימער=גרופען; וואלדיג.

tug *v. and n.* (טאג) ציהען, שלעפען; נעהמען אויף'ן בוקסיר; הארעווען, זיך אנשטרענגען; דאס ציהען, דאס שלעפען; דאס נעהמען אויף'ן בוקסיר; זעהר א שטארקע אנשטרענגונג; הארעוואניע, מיה; א שטריק אדער רימען וואס ווערט בענוצט צום שלעפען [ווי די רימענס, פאר וועלכע דאס פערד שלעפט דעם וואגען]; א בוקסיר=שיף.

tug'boat *n.* (טאג'-באוט) א ציה=שיף, א שלעפ=שיף, א בוקסיר=שיף.

tug'ger *n.* (טאג'-ער) א ציהער, א שלעפער, איינער אדער עפעס וואס ציהט אדער שלעפט.

tug'gingly *adv.* (טאג'-אינג-לי) ציהענדיג, שלעפענדיג.

tug'-hook *n.* (טאג'-הוק) איינע פון די האקענס אדער קרוטשקעס אויף א כאמוט, צו וועלכע עס זיינען אנגעבונדען די רימענס וועלכע געהען צו די אלאבלעס.

tug'man *n.* (טאג'-מען) איינער וואס ארבייט אויף א בוקסיר=שיף.

tug of war (טאג אוו הוואהר) א ביטערער קאמפף; אן אטלעטישער וועטקאמפף, וואו צוויי גרופען ציהען איינע פון דער אנדערער א שטריק און וועלכע גרופע ציהט אריבער די געווינט.

tui'tion *n.* (טיו-איש'-אן) אונטערריכט, ערציהונג; לעהר=געלד, שכר=למוד.

tui'tional *a.* (טיו-איש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אונטערריכט אדער לערנען.

tui'tionary *a.* (טיו-איש'-אנ-ע-רי) ז. *tuitional*

tu'la-met'al *n.* (טוה'-לא-מעט'-על) דאס טולא=מעטאל [א מישונג פון זילבער, מעש, בליי און שוועבעל].

tu'la-work *n.* (טוה'-לא-הוואירק) ז. *niello*

tu'le *n.* (טוה'-לע) די ים=בינזע [א זומפ=פלאנצע וואס וואקסט אין גרויסע מאסען אין קאליפארניען].

tu'lip *n.* (טיו'-ליפ) די טולפע אדער טולפאן [אזא פלאנצע מיט לאנגע בלעטער און מיט גלאקען=פערמיגע בלומען].

Tulip

tu'lip-ear *n.* (טיו'-ליפ-איער) א פערשפיצטער גלייך=שטעהענדער אויער [ביי הינד].

tu'lipist *n.* (טיו'-ליפ-איסט) א קולטיווירער פון טולפאנען. ז. *tulip*

tulipoma'nia *n.* (טיו-לי-פא-מיי'-ני-א) טוליפאמאניע, א משוגעת וואס דריקט זיך אוים אין א ליידענשאפטליכען בעגעהר נאך טולפאנען=בלומען [אזא משוגעת איז געוועזען פערשפרייט אין אנפאנג פון 17טען יאהרהונדערט אין האלאנד, וואו טויזענדע מענשען האבען זיך געיאגט צו קויפען און פערקויפען טולפאנען, פאר וועלכע מען האט געצאהלט פיעל געלד, ביז דאס גאנצע געשעפט האט געפלאצט מיט שרעקליכע באנקראטען און אונגליקען].

tu'lip-pop'lar *n.* (טיו'-ליפ-פאפ'-לאר) ז. *tulip-tree*

tu'lip-root *n.* (טיו'-ליפ-רוהט) אזא האבער=קראנקהייט, וואו די ווארצלען פון די האבער=זאנגען שוועלען אויף ווי א ציבעלע.

tu'lip-tree *n.* (טיו'-ליפ-טריע) דער טולפען=בוים [אזא אמעריקאנער בוים מיט א ווייכען האלץ].

tu'lip-wood *n.* (טיו'-ליפ-הוואוד) דאס האלץ פון טולפען=בוים. ז. *tulip-tree*

tulle *n.* (טוהל) טול [אזא דינער שיטערער זיידענער שטאף].

tum'ble *v. and n.* (טאמבל) 1. זיך וואקלען, זיך ווארפען, זיך שליידערען; וואקלען, ווארפען, שליידערען; 2. פאלען, אומפאלען, אראבפאלען, אראבשטירצען; אראבווארפען, אראבשליידערען, שטירצען; א ווארף טהאן, א שליידער טהאן; 3. זיך איבערקעהרען, שפרינגען, מאכען אקראבאטישע קונצען; 4. שנעל פאלען [אין פרייז]; 5. ברייננגען אין אונארדנונג, צוקנייטשען, פאנאנדערווארפען; 6. פאלירען [מעטאלענע זאכען דורך רייבונג, ווען זיי ווערען אומגעשליידערט אין א זיך=דרעהענדען צילינדער]; 7. נאכדענקען; נאכפארשען; 8. א פאל, א שטורץ; 9. א שפרונג, אן אקראבאטישער קונץ; 10. א פלאנטער, א צוטומלעניש; 11. א זיך=דרעהענדער צילינדער צום פאלירען מעטאלענע זאכען דורך רייבונג.

1. He **tumbles** and tosses from pain. 2. The workingman **tumbled** from the scaffold. 4. All the stocks **tumbled** when war was declared. 5. Do not **tumble** the bed-clothes. 7. I **tumbled** the proposition over and over in my mind.

tum'ble-bug *n.* (טאמ'בל-באג) די שאבע [אזא מיסט=זשוק וואס קייקעלט צונויף קנוילען מיסט, אין וועלכע ער לעגט די אייעלעך].

tum'ble-car *n.* (טאמ'בל-קאר) א וואגען געשפאנט מיט איין פערד.

tum'ble-down *a.* (טאמ'בל-דאון) וואס האלט ביים איינפאלען.

They live in a **tumble-down** house.

tum'ble-dung *n.* (טאמ'בל-דאנג) ז. *tumble-bug*

tum'bled up and down (טאמבלד אפ ענד דאון) אויפגערעגט; צומישט.

tum'ble in (טאמבל אין) זיך ארייננווארפען אין בעט, געהן שלאפען; איינפאסען א שטיק געהילץ.

tum'bler *n.* (טאמ'-בלער) א קונצען=מאכער, אן אקראבאט; די בורצעל=טויב [אזא טויב, וואסווארפט זיך אום בעת'ן פליהען]; א מין דאקס=הונד [אזא יאגד=הונד. ז. *greyhound*]; א טרינק=גלאז, א קעלישאק; אזא קינדער=שפיעלכעל, וואס בעשטעהט פון א זיך=שאקלענדער פיגור פון א כינעזישען מאנדארין; א זיך=דרעהענדער צילינדער, אין וועלכען מעטאלענע זאכען ווערען פאלירט דורך רייבונג; די צוהאלטונג [דער טייל פון א שלאס וואס האלט פעסט דאס צינגעל]; אזא טייל פון א ביקס=שלאס; א מיסט=וואגען.

Tum'bler *n.* (טאמ'-בלער) ז. *Dunker*

tum'bler-brush *n.* (טאמ'-בלער-בראש) א בערשטעל צום אויסוואשען גלעזער און קעלישאקעס.

tum'bler-cart *n.* (טאמ'-בלער-קארט) א מיסט=וואגען.

tum'bler-drum *n.* (טאמ'-בלער-דראם) ז. *tumbling-box*

tum'blerful *n.* (טאמ'-בלער-פול) א גלאז=פול, א פולע גלאז, אזוי פיעל ווי פיעל עס געהט אריין אין א גלאז אדער קעלישאק.

I drank a **tumblerful** of water.

tum'bler-glass *n.* (טאמ'-בלער-גלעס) א טרינק=גלאז, א קעלישאק.

tum'bler-hol'der *n.* (טאמ'-בלער-האול'-דער) א גלאז=האלטער [א מעטאלענע איינפאסונג פאר א טרינק=גלאז].

tum'bler-stand *n.* (טאמ'-בלער-סטענד) א געשטעל פאר גלעזער ביי א סאדע=וואסער שטיין [פאנטאן].

tum'bler-wash'er *n.* (טאמ'-בלער-הוואש'-ער) א געשטעל ביי א סאדע=וואסער שטיין [פאנטאן] פאר גלעזער מיט שפריצערס אויסצושווייינקען די גלעזער.

tum'ble to (טאמבל טו) 1. פערשטעהן, בעגרייפען; 2. זיך ענערגיש א נעהם טהאן.

1. He would not **tumble** to the scheme.

tum'ble up (טאמבל אפ) אויפשטעהן פון שלאף; ארויפקומען אין איילעניש און צוטומלעניש אויף א שיפס=דעק.

tum'bling *n. and a.* (טאמ'-בלינג) דאס פאלען; דאס מאכען אקראבאטישע קונצען; דאס ווארפען זיך אין דער לופט [וועגען דער בורצעל=טויב. ז. *tumbler*]; פאלענד; פאריבערגעהענד, צייטווייליג.

tum'bling-box *n.* (טאמ'-בלינג-באקס) א זיך=דרעהענדער צילינדער אין וועלכען מעטאלענע זאכען ווערען פאלירט דורך רייבונג.

tum'bling-wheel *n.* (טאמ'-בלינג-הוויעל) א זיך=דרעהענדער צילינדער גלאט אבצושלייפען שטיפטען אדער באלצען דורך רייבונג.

tum'bly *a.* (טאמ'-בלי) ניט גלייך, בערגעלדיג, פול מיט גריבער און בערגלעך; בעדעקט מיט שטיינער [ווי א ים=דעק].

tum'brel *n.* (טאמ'-ברעל) א מיסט=וואגען; אן אמוניציאנס=וואגען פאר ארטילעריע; א פארצייטיגער שטראף=שטוהל פאר ווייבער=ארורות; א מין שטייג צו האלטען אום ווינטער שפייז פאר שאף.

tumefa'cient *a.* (טיו-מי-פיי'-שיענט) אנשוועלענד, געשוואלען.

tumefac'tion *n.* (טיו-מי-פעק'-שאן) אויפשוועלונג, געשוואלענקייט; א געשוועלעכץ.

tu'mefy *v.* (טיו׳-מי-פאַי) מאַכען גע= שוואָלען, מאַכען אַ געשווילעכץ; געשוואָ= לען ווערען.

tumeros'ity *n.* (טיו-מער-אָס׳-אי-טי) געשוואָלענקייט.

tumes'cence *n.* (טיו-מעס׳-ענס) ז. *tumefaction*

tumes'cent *a.* (טיו-מעס׳-ענט) אויפ= שוועלענד, וואָס ווערט געשוואָלען.

tu'mid *a.* (טיו׳-מיד) 1. אויפגעשוואָלען, געשוואָלען; 2. אויפגעבלאָזען; באָמבאַס= טיש; 3. אַרויסשטאַרצענד.

1. The horse suffers from a **tumid** leg.
2. The writer is known for his **tumid** style.

tumid'ity *n.* (טיו-מיד׳-אי-טי) געשוואָ= לענקייט, געשווילעכץ; אַן אויפגעבלאָזע= נער, באָמבאַסטישער סטיל.

tu'midly *adv.* (טיו׳-מיד-לי) ווי אַ גע= שווילעכץ; אויפגעשוואָלען; אויפגעבלאָ= זען; אויף אַ באָמבאַסטישען שטייגער.

tu'midness *n.* (טיו׳-מיד-נעס) געשוואָ= לענקייט; אויפגעבלאָזענקייט, באָמבאַסטיש= קייט.

tu'mor *n.* (טיו׳-מאָר) אַ געשווילעכץ, אַ געשוויר, אַ בייל; באָמבאַסטישקייט.

tu'morous *a.* (טיו׳-מאָר-אָס) ז. *tumid*

tump *n. and v.* (טאָמפּ) אַ בערגעל; אַ קופּקע ערד; אַרומשיטען אַ קופּקע ערד אַרום אַ פלאַנצע.

tump'-line *n.* (טאָמפּ׳-לאַין) אַ שטערן= רימען [אַזאַ רימען פאַר געפּעק וואָס ווערט אַרומגעבונדען אַרום שטערן. ווערט גע= ברויכט אין אייניגע געגענדען פון אַמע= ריקאַ].

tum'-tum *n.* (טאָמ׳-טאָם) אַזאַ וועסט= אינדישעס געריכט פון צוקוועטשטע פּיזאַנג אָדער פאַראַדיז=פייגען [ז. *plantain*]; אַזאַ אינדישעס האַנד=פּייקעל.

tu'mular *a.* (טיו׳-מיו-לאַר) ז. *tumulary*

tu'mulary *a.* (טיו׳-מיו-לע-רי) בער= געלדיג, אין אַ קופּע, אויסגעלעגט אין אַ קופּע.

tu'mulate *v.* (טיו׳-מיו-לייט) פערשיטען מיט אַ בערגעל ערד, בעגראָבען.

tu'muli *n.* (טיו׳-מיו-לאַי) קברים=בערג= לעך, היפּענס ערד איבער קברים; בערג= לעך. ז. *tumulus*

tu'mulose *a.* (טיו׳-מיו-לאָס) בערגעל= דיג, בערגיג, פול מיט בערגלעך, בעדעקט מיט בערגלעך.

tumulos'ity *n.* (טיו-מיו-לאָס׳-אי-טי) בערגיגקייט, בערגעלדיגקייט.

tu'mulous *a.* (טיו׳-מיו-לאָס) ז. *tumulose*

tu'mult *n. and v.* (טיו׳-מאָלט) אַ טו= מעל, אַ געטימעל, אַ ליאַרם, אַ רעש, אַ גע= רודער, אַן אויפרעגונג; אַן אויפרוהר; אַן אויפשטאַנד; טומלען, ליאַרמען.

tumul'tuarily *adv.* (טיו-מאָל׳-טשו-ע-רי-לי) טומלדיג, ליאַרעמדיג; מיט רעש; אויפריהרעריש; מיאַטעזשנע; אָהן אַ טאַלק, אָהן אָרדנונג, אָהן אַ סיסטעם.

tumul'tuariness *n.* (טיו-מאָל׳-טשו-ע-רי-נעס) טומלדיגקייט, ליאַרמדיגקייט, רעש'יגקייט, אונרוהיגקייט, שטירמישקייט; אויפריהרערישקייט, מיאַטעזשנעקייט.

tumul'tuary *a.* (טיו-מאָל׳-טשו-ע-רי) טומלענד, ליאַרמענד, רעש'יג, אונרוהיג, שטירמיש, אויפריהרעריש, מיאַטעזשנע.

tumul'tuous *a.* (טיו-מאָל׳-טשו-אָס) טו= מעלדיג, ליאַרעמדיג, אין אונאָרדנונג, אויפגערעגט, שטירמיש; אויפריהרעריש, מיאַטעזשנע.

tumul'tuously *adv.* (טיו-מאָל׳-טשו-אָס-לי) טומלדיג, ליאַרמענדיג, אין אונ= אָרדנונג, אין אויפרעגונג; אויפריהרעריש, מיאַטעזשנע.

tumul'tuousness *n.* (טיו-מאָל׳-טשו-אָס-נעס) ז. *tumultuariness*

tumul'tus *n.* (טיו-מאָל׳-טאָס) ניט רע= גולערע בעוועגונג, טהעטיגקייט אָדער פונק= ציאָנירונג.

tu'mulus *n.* (טיו׳-מיו-לאָס) אַ בער= געל; אַן אָנגעשאָטענע קופּע ערד; אַ קבר= בערגעל, אַ בערגעל אויף אַ קבר.

tun *n. and v.* (טאָן) אַ טון, אַ פּאַס; אַ כלי; אַ מאָס פאַר ווייַן פון 252 גאַלאָנען; אַריינגיסען אָדער אַריינשיטען אין פּעסער; צוריכטען משקאות אין פּעסער [כדי זיי צוצוגעבען אַ בעזונדערען געשמאַק אָדער זיי צו פערהיטען פון קאַליע ווערען].

tu'na *n.* (טיו׳-נאַ) [אַ דער טונאַ=בוים [אַ מין קאַקטוס=פלאַנצע מיט פּעספעל=עהנליכע עסבאַרע פּרוכטען. ז. *prickly-pear*].

tu'nable *a.* (טיו׳-נעבל) וואָס קען גע= שטימט אָדער אָנגעשטעלט ווערען [וועגען אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט]; וואָס קען געמאַכט ווערען האַרמאָניש; האַרמאָניש, וואוהלקלינגענד, מעלאָדיש, מוזיקאַליש.

tu'nableness *n.* (טיו׳-נעבל-נעס) די פעהיגקייט געשטימט צו ווערען אָדער אָנ= געשטעלט צו ווערען [וועגען מוזיקאַלישע אינסטרומענטען]; די פעהיגקייט צו ווע= רען האַרמאָניש; האַרמאָנישקייט, מעלאָ= דישקייט, מוזיקאַלישקייט, וואוהלקלאַנג.

tu'nably *adv.* (טיו׳-נע-בלי) האַרמאָ= ניש, וואוהלקלינגענד, מעלאָדיש, מוזיקאַ= ליש.

tun'-bel'lied *a.* (טאָנ׳-בעל׳-איד) גראָב= בייכיג.

tun'-bel'ly *n.* (טאָנ׳-בעל׳-אי) אַ דיקער בויך, אַ טרעמבויך.

tun'dra *n.* (טוהנ׳-דראַ) אַ טונדראַ [אַ סטעפּע אין די נאָרדליכע פּאָלאַר=געגענדען פון אייראָפּאַ און אַזיען, אַ פלאַכע זומפּי= גע געגענד בעוואַקסען בלויז מיט מאָך].

tun'dun *n.* (טאָנ׳-דאַן) אַזאַ קינדער= שפּיעלכעל. ז. *bull-roarer*

tune *n. and v.* (טיון) אַ טאָן, אַ מוזי= קאַלישער קלאַנג; אַ מעלאָדיע, אַ נגון; האַרמאָניע; געשטימטקייט [ווי פון אַ מו= זיקאַלישען אינסטרומענט]; שטימונג, ריכ= טיגע שטימונג; לוינע; שטימען, אָנשטע= לען [אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט]; שפּיעלען [אויף אַ מוזיקאַלישען אינסטרו= מענט]; אויסדריקען דורך מעלאָדיע, פּייע= רען דורך מוזיק; אָנשטימען, אָנשטעלען אויף אַ געוויסען טאָן; מאַכען האַרמאָניש, ברייגגען צו איבעראיינשטימונג; ברייגגען אין אַ געוויסען צושטאַנד; אַרויסגעבען קלאַנגען.

tu'neable *a.* (טיו׳-נעבל) ז. *tunable*

tu'neableness *n.* (טיו׳-נעבל-נעס) ז. *tunableness*

tu'neably *adv.* (טיו׳-נע-בלי) ז. *tunably*

tuned *a.* (טיונד) געשטימט, אָנגעשטעלט.

tune'ful *a.* (טיונ׳-פול) מעלאָדיש, זיס= קלינגענד, האַרמאָניש.

tune'fully *adv.* (טיונ׳-פול-אי) אויף אַ האַרמאָנישען, מוזיקאַלישען אָדער מעלאָ= דישען שטייגער.

tune'fulness *n.* (טיונ׳-פול-נעס) מעלאָ= דישקייט, האַרמאָנישקייט, מוזיקאַלישקייט.

tune'less *a.* (טיונ׳-לעס) ניט האַרמאָ= ניש, ניט מוזיקאַליש, ניט מעלאָדיש; אָהן אַ שטימע, אָהן אַ קלאַנג, שטום.

tu'ner *n.* (טיו׳-נער) איינער וואָס שטימט, שטעלט אָן אָדער רעגולירט מוזיקאַלישע אינסטרומענטען; אַ מוזיק=פערפאַסער; אַ זינגער; אַ פאַרריכטונג אין אַן אָרגעל צו ענדערען די קראַפט פון טאָן.

tung'-oil *n.* (טאָנג׳-אויל) טונג=אויל, דער אויל פון דעם כינעזישען טונג=בוים [געברויכט אין פאַרבען]. ז. *tung-tree*

tung'state *n.* (טאַנג׳-סטייט) וואָלפראַם= זויער=זאַלץ אָדער שעעל=זויער=זאַלץ.

tung'sten *n.* (טאָנג׳-סטען) טונגשטיין אָדער וואָלפראַם [אַזאַ שטאָל=גרויער מע= טאַל].

tung'sten lamp (טאָנג׳-סטען לעמפּ) אַ טאַנגסטען=לעמפּעל [אַן עלעקטרישעס גליה= לעמפּעל, אין וועלכען דער גליה=פאַדעם איז געמאַכט פון טונגשטיין אָדער וואָלפראַם און וועלכער פערצעהרט ווייניגער עלעקטרי= שע ענערגיע ווי די געוועהנליכע גליה= לעמפּלעך].

tung'stic *a.* (טאָנג׳-סטיק) פון טונגשטיין, וואָס איז גענומען פון טונגשטיין אָדער פון וואָלפראַם. ז. *tungsten*

tung'-tree *n.* (טאָנג׳-טריע) דער טונג= בוים [אַזאַ כינעזישער בוים וואָס גיט אַרויס אַ פאַרב=אויל].

tun'hoof *n.* (טאַנ׳-הוהף) דער גונדערמאַן אָדער די ביער=פלאַנצע. ז. *alehoof*

tu'nic *n.* (טיו׳-ניק) אַ טוניקאַ, אַ לויזעס קלייד, אַ גלח'שער קיטעל אָדער מאַנטעל; אַ מאַנטעל; אַ מיליטערישער מאַנטעל אָדער איבער=ראָק; אַ הויט, אַ הייטעל.

tu'nica *n.* (טיו׳-ני-קאַ) ז. *tunic*

tu'nicary *n.* (טיו׳-ני-קע-רי) אַ מאַנ= טעל=טהיער, אַ ים=זאַק. ז. *Ascidia*

Tunica'ta *n.* (טיו-ני-קיי׳-טאַ) ים=זעק, מאַנטעל=טהיערע [אַ מין ים=חיה'לעך מיט אַ זאַק=עהנליכען קערפּער און מיט אַ לע= דער=עהנליכער הויט=איינהילונג]. ז. *Ascidia*

tu'nicate *a. and n.* (טיו׳-ני-קייט) הויט= טיג, איינגעהילט אין אַ הייטעל; איינגע= הילט איינס אין צווייטען, אַריינגעשטעקט איינס אין צווייטען ווי אַ רייה פינגער= הוטען [וועגען פלאַנצען=טיילען און פלאַנ= צען=שיכטען]; אַ מאַנטעל=טהיער, אַ ים= זאַק [ז. *Tunicata*].

tu'nicated *a.* (טיו׳-ני-קיי-טעד) הויטיג, מיט אַ הויט; איינגעהילט, צוגעדעקט. ז. *tunicate*

tu'nicle *n.* (טיו׳-ניקל) אַ הייטעל, אַ הייטעלע; אַ גלח'שער מאַנטעל אָדער קי= טעל.

tunic'ulated *a.* (טיו-ניק׳-יו-ליי-טעד) בעדעקט מיט אַ היי= טעל.

tu'ning *n.* (טיו׳-נינג) דאָס שטי= מען, אָנשטעלען אָדער רעגולירען אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט.

tu'ning-fork *n.* (טיו׳-נינג-פּאָהרק) אַ שטים=גאָפּעל, אַ קאַמער= טאָן.

Tuning-fork

tu'ning-ham'mer *n.* (טיו׳-נינג-העמ׳-ער) אַ שטים=האַמער [אַ האַמער=עהנליכער שרויפען=שליסעל צום שטימען, רעגולירען אָדער אָנשטעלען קלאַווירען].

Tuning-hammer

tu'ning-key *n.* (טיו׳-נינג-קיע) ז.

שרויף־שליסעל צום שטימען אדער אנשטע־לען קלאווירען אדער פיאנאס. ז. *tuning-hammer*

tu'ning-knife *n.* (טיו'־נינג־נאיף) ז. *reed-knife*

tunk *n.* (טאנק) א קלאפ, א שלאג.

Tun'ker *n.* (טאנ'־קער) ז. *Dunker*

tun'-moot *n.* (טאנ'־מוהט) א שטאדטי־שער אדער דארפישער געריכטס־הויף, פער־זאמלונגס־פלאץ אדער פערזאמלונג פאר־צייטענס אין ענגלאנד.

tun'nage *n.* (טאנ'־עדזש) א פארצייטי־גער שטייער [פער טאן] אויף אימפאר־טירטען ויין אין ענגלאנד.

tun'nel *n.* and *v.* (טאנ'־על) א לייקע; א רעהר, א רויך־רעהר, א קוימען; א נעץ; א טונעל, אן אונטער־ערדישער דורכגאנג; מאכען ווי א לייקע; פאנגען מיט א לייקע־עהנליכער נעץ; גראבען א טונעל.

tun'nel-kiln *n.* (טאנ'־על־קיל) א קאלך־אויוועז געהייצט מיט שטיין־קויהלען.

tun'nel-net *n.* (טאנ'־על־נעט) א טאנען־נעץ [א לייקע־עהנליכע נעץ].

tun'nel-pit *n.* (טאנ'־על־פיט) ז. *tunnel-shaft*

tun'nel-shaft *n.* (טאנ'־על־שעפט) א טונעל־שאכט [א גרוב אדער עפנונג פון דער אויבערפלעכע פון דער ערד צו א טונעל].

tun'ning *n.* (טאנ'־אינג) ברייען [ביער]; ביער וואס ווערט אויסגעברייט פאר איין מאל; דאס ארייננגיסען אין א פאס.

tun'ning-cask *n.* (טאנ'־אינג־קעסק) א כלי פאר איבערגעאיהרטען ביער.

tun'ny *n.* (טאנ'־אי) דער טהונפיש [א מין מאקרעל־עהנליכער פיש].

tu'ny *a.* (טיו'־ני) וואס האט א סך קלאנ־גען אדער מעלאדיע, מעלאדיש.

tup *n.* and *v.* (טאפ) א באראן; די שלאג־פלעכע פון א מאשין־האמער; האבען געשלעכטליכען פערקעהר [הויפטזעכליך וועגען שאף].

tu'pelo *n.* (טיו'־פע־לאו) דער טופעלא־בוים אדער קארק־ווארצעל בוים [אזא אמעריקאנישער בוים מיט א לייכטען האלץ].

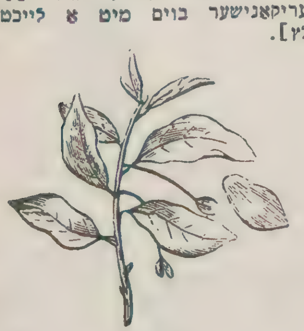

Tupelo

tu'pelo tent (טיו'־פע־לאו טענט) א שטעקעל פון דעם האלץ פון טופעלא־בוים צום אויסברייטען די עפנונג אין דער גע־בעהר־מוטער.

tup'-man *n.* (טאפ'־מען) איינער וואס האדעוועט באראנעס אדער האנדעלט מיט באראנעס.

tup'see *n.* (טאפ'־סיע) דער מאנגא־פיש. ז. *mango-fish*

tuque *n.* (טיוק) אזא קאנאדישעס גע־שטריקטעס היטעל.

tu quo'que (טיו קהוואו'־קהווי) דו אויך; אן ענטפער אויף א בעשולדיגונג מיט אן עהנליכער בעשולדיגונג.

The **tu quoque** argument is never a conclusive one.

tur *n.* (טוהר) דער אור אדער אויער־אקס. ז. *urus*

tu'racin *n.* (טוה'־רע־סין) דער רויטער פארב־שטאף אין די פעדערען פון א טו־ראקו. ז. *turacou*

tu'racou *n.* (טוה'־רע־קוה) דער טוראקו [אזא אפריקאנישער פויגעל מיט רייך־קא־לירטע רויטע און העל־גרינע פעדערען, מיט רויטע אויגען און זעהר א שעהנעם טשוב].

Turacou

tu'rakoo *n.* (טוה'־רע־קוה) ז. *turacou*

tur'ba *n.* (טויר'־בא) דער כאר אין א מיטעלאלטערליכער רעליגיעזער פארשטע־לונג פון יעזוס'עס ליידען און טויט [דער כאר האט מיט זיך פארגעשטעלט די אי־דישע בעפעלקערונג].

tur'ban *n.* (טויר'־בען) א טורבאן, א מאכמעדאנישער קאפ־צודעק [בעשטעהט פון א שאל אדער טוך ארומגעדרעהט ארום קאפ אויף א געווויסען אופן]; א קאפ־צודעק אדער הוט עהנליך צו א טורבאן; די ווינדונג אדער ספיראלע פון א שנעק.

Turban

tur'baned *a.* (טויר'־בענד) וואס טראגט א טורבאן. ז. *turban*

tur'ban-shell *n.* (טויר'־בען־שעל) דער טערקען־בונד, די איינהילונג פון א ים־יא־זשיק [אזא ים־חיה'לע. ז. *sea-urchin*].

tur'ban-stone *n.* (טויר'־בען־סטאון) א טורבאן־מצבה, א מאכמעדאנישע מצבה מיט אן אויסגעקריצטען טורבאן. ז. *turban*

tur'bary *n.* (טויר'־בע־רי) טארף־גרונד, א געגענד בעוואקסען מיט טארף; דאס רעכט צו גראבען טארף אויף פרעמדען באדען.

tur'bid *a.* (טויר'־ביד) צובויטשעט; מוטנע; צומישט, אין אונארדנונג; אונ־רוהיג, אויפגערעגט, שטירמיש.

turbid'ity *n.* (טויר־ביד'־אי־טי) ז. *turbidness*

tur'bidly *adv.* (טויר'־ביד־לי) מוטנע, צובויטשעט; מיט העפטיגקייט, שטורמדיג; אין אונארדנונג.

tur'bidness *n.* (טויר'־ביד־נעס) מוטנע־נעקייט; צומישטקייט; אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.

turbil'lion *n.* (טויר־ביל'־יאן) א ווירר־בעל.

turbina'ceous *a.* (טויר־בי־ניי'־שיאס) טארף־ארטיג, טארפיג, וואס איז שייך צו טארף.

tur'binal *a.* and *n.* (טויר'־בי־נעל) דריידעל־פערמיג, געדרעהט; ספיראל; שוואמארטיג, מיט לעכלעך; עהנליך צו אן איבערגעקעהרטען קאנוס [א פיגור עהנליך צו א היטעל צוקער]; א געדרעהטעסביינדעל [ווי למשל, אין דער נאז].

tur'binate *a.* and *v.* (טויר'־בי־נייט) קרייזעל־פערמיג, ווי א דריידעל; געדרעהט; ספיראל־פערמיג; עהנליך צו אן איבערגע־קעהרטען קאנוס; זיך דרעהענד; שוואמ־ארטיג, מיט לעכעלעך; מאכען קרייזעל־פערמיג אדער דריידעל־פערמיג.

turbina'tion *n.* (טויר־בי־ניי'־שאן) דרעהונג; א דריידעל־פערמיגע בעוועגונג; קרייזעל־פערמיגקייט, דריידעל־פערמיגקייט, קאנוס־פערמיגקייט; א דריידעל־פערמיגע זאך.

tur'bine *n.* (טויר'־בין) א טורבינע, א האריזאנטאלער וואסער־ראד.

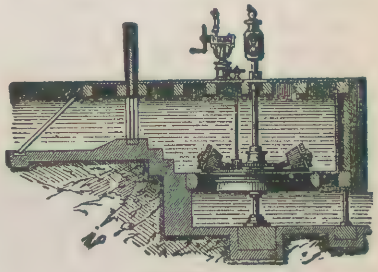

Turbine

tur'bine-pump *n.* (טויר'־בינ־פאמפ) א פומפ וואס ארבייט מיט דער הילף פון א טורבינע [א האריזאנטאלער וואסער־ראד].

tur'bine wheel (טויר'־בין הוויעל) ז. *turbine*

tur'biniform *a.* (טויר'־בי־ני־פארם) דריידעל־פערמיג, קרייזעל־פערמיג.

tur'binoid *a.* (טויר'־בי־נאיד) ז. *turbiniform*

tur'bit *n.* (טויר'־ביט) די מעווע־טויב, די טשאיקע טויב [א מין הויז־טויב].

tur'bith *n.* (טויר'־ביטה) ז. *turpeth*

tur'bot *n.* (טויר'־באט) א מין גרויסער פלאנדער־פיש.

tur'bulence *n.* (טויר'־ביו־לענס) א טו־מעל, א סומאטאכע; אן אויפרוהר; אונ־רוהיגקייט, געטימעל; שטירמישקייט, העפ־טיגקייט.

tur'bulency *n.* (טויר'־ביו־לענ־סי) ז. *turbulence*

tur'bulent *a.* (טויר'־ביו־לענט) שטיר־מיש, אונרוהיג; טומעלדיג; אויפריהרע־ריש, מיאטעזשנע.

tur'bulently *adv.* (טויר'־ביו־לענט־לי) אויף אן אונרוהיגען, אויפריהרערישען אדער טומעלדיגען אופן.

Tur'cism *n.* (טויר'־סיזם) די טערקישע רעליגיאן, מנהגים, כאראקטער אדער מא־ניערען.

Tur'co *n.* (טויר'־קאו) א טורקא [א פראנצויזיש־אלזשירער אראבישער אינ־פאנטעריסט אדער פוס־סאלדאט].

Tur'coman *n.* (טויר'־קא־מען) ז. *Turkoman*

Tur'cophile *n.* (טויר'־קא־פיל) א טור־

קאפיל, אן אנהענגער פון די טערקען און פון אלעס וואס איז טערקיש.
Tur'cophobist *n.* (טויר'–קא–פאו–ביסט) א טורקאפאב, א פיינד פון אלעס וואס איז טערקיש.
turd *n.* (טוירד) טנוף, דרעק; מיסט־גונג; א שטיק טנוף.
Tur'didæ *n.* (טויר'–די–דיע) דער מין דראסעלען [אזעלכע זינג־פויגעלעך] און דראסעל־עהנליכע פויגלען.
tur'diform *a.* (טויר'–די–פארם) דראסעל־עהנליך, עהנליך צו א דראסעל [אזא זינג־פויגעלע]; וואס בעלאנגט צום מין דראסעלען.
tur'dine *a.* (טויר'–דין) ז. ***turdiform***.
Tur'dus *n.* (טויר'–דאס) א מין דראסעלען [אזעלכע פויגעלעך].
tureen' *n.* (טיו–ריען') א טערינע, א טיעפע שיסעל מיט א צודעק, א זופ־שיסעל.
turf *n. and v.* (טוירף) א גראז־בעדעק אויף דער ערד, גראז־ערד; טארף, ברען־ערד; דאס וועט־לויפען פון פערד; דאס האלטען פערד צום וועט־לויפען; בעלעגען מיט גראז־ערד.
turf'-ant *n.* (טוירפ'–ענט) די טארף־מוראשקע [אזא געלבליכע אייראפעאישע מוראשקע, וואס האלט זיך אין טארף־גע־געגנדען].
turf'-char'coal *n.* (טוירפ'–טשאר'–קאול) קויהלען פון איבערגעברענטען טארף.
tur'fen *a.* (טוירפן) בעדעקט מיט גראז־ערד.
tur'finess *n.* (טויר'–פי–נעס) גראז־ערדיגקייט, רייכקייט אין גראז־ערד, דאס זיין בעדעקט מיט טארף.
tur'fing-i'ron *n.* (טויר'–פינג–אי'–ערן) ז. ***turfing-spade***.
tur'fing-spade *n.* (טויר'–פינג–ספייד) א טארף־גראב־אייזען, א גראב־אייזען צום אויסגראבען גראז־ערד אדער טארף.
tur'fite *n.* (טויר'–פאיט) ז. ***turfman***.
turf'-knife *n.* (טוירפ'–נאיף) א טארף־שטעכער, אן אינסטרומענט צו בעצייכנען דעם פלאץ וואו צו גראבען א רינע אדער גראבען.
turf'man *n.* (טוירפ'–מען) איינער וואס איז פערקאכט אין וועט־לויף פון פערד.
turf'-moss *n.* (טוירפ'–מאהס) א זומפיגע געגענד, א פלאץ בעדעקט מיט טארף אדער מאך.
turf'-plow *n.* (טוירפ'–פלאו) ז. ***sod-plow***.
turf'-spade *n.* (טוירפ'–ספייד) ז. ***turfing-spade***.
turf'-worm *n.* (טוירפ'–הוואירם) ז. ***sod-worm***.
tur'fy *a.* (טויר'–פי) גראזיג, פול מיט גראז, רייך אין גראז־ערד; טארפיג, רייך אין ברען־ערד; וואס איז שייך צום וועט־לויף פלאץ [פאר פערד]; וואס איז שייך צו פערד וועט־לויף; ספארטיש.
tur'gent *a.* (טויר'–דזשענט) געשוואלען; אויפגעשוואלען; אויפגעבלאזען, אויפגע־גאנגען.
turges'cence *n.* (טויר–דזשעס'–ענס) אן אויפשוועלונג; א געשווילעכץ; באמבאסטיק, באמבאסטישע רייד, אויפגעבלאזענ־קייט.
turges'cency *n.* (טויר–דזשעס'–ענ–סי) ז. ***turgescence***.
turges'cent *a.* (טויר–דזשעס'–ענט) אויפגעשוואלען, געשוואלען.
turges'cible *a.* (טויר–דזשעס'–איבל) וואס קען אויפגעשוואלען ווערען.
tur'gid *a.* (טויר'–דזשיד) אויפגעשוואלען, געשוואלען; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען.
turgid'ity *n.* (טויר–דזשיד'–אי–טי) געשוואלענקייט, אויפגעשוואלענקייט; באמבאסטיק, באמבאסטישע רייד, אויפגעבלאזענקייט.
tur'gidly *adv.* (טויר'–דזשיד–לי) אויפגעשוואלען; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען.
tur'gidness *n.* (טויר'–דזשיד–נעס) ז. ***turgescence***.
tu'rio *n.* (טיו'–רי–או) ז. ***turion***.
tu'rion *n.* (טיו'–רי–אן) אן ארויסשפראצונג פון א נייעם שטענגעל [פון דעם ווארצעל].
turionif'erous *a.* (טיו–רי–א–ניפ'–ע–ראס) שפראצענד, וואס בריינגט ארויס שפראצונגען פון נייע שטענגלעך [פון דעם ווארצעל].
Turk *n.* (טוירק) א טערק; א מאכמעדאנער; א ווילדער, א בארבאר; א טאטער; א טערקישעס פערד.
Tur'kess *n.* (טויר'–קעס) א טערקין, א טערקישע פרוי.
tur'key *n.* (טויר'–קי) אן אינדיק, אן אינדיטשקע.

Turkey

Tur'key *n.* (טויר'–קי) טערקיי.
tur'key-buz'zard *n.* (טויר'–קי–באז'–ארד) דער אמעריקאנער גייער [אזא גרויסער שווארצליכער פויגעל מיט א נאקעטען אונבעפעדערטען קאפ און האלז, וועלכער געפינט זיך אין די ווארימערע געגענדען פון אמעריקא].
tur'key-call *n.* (טויר'–קי–קאהל) אן אינסטרומענט ארויסצובריינגען קלאנגען וואס זיינען עהנליך צום געשריי פון אן אינדיק [געברויכט צום פערנארען אינדיקעס].
tur'key-cock *n.* (טויר'–קי–קאק) אן אינדיק; א נארישער בעל־גאוה.
tur'key-gnat *n.* (טויר'–קי–נעט) אזא קליינע שווארצע פליעג, וועלכע בעלעסטיגט די הויז־עופות אין די זידליכע און וועסטליכע טיילען פון אמעריקא.
tur'key-gob'bler *n.* (טויר'–קי–גאב'–לער) אן אינדיק.
tur'key-hen *n.* (טויר'–קי–הען) אן אינדיטשקע.
tur'key-louse *n.* (טויר'–קי–לאוס) אזא לויז, וואס בעלעסטיגט די הויז־עופות, בעזאנדערס אינדיקעס.
tur'key-pen *n.* (טויר'–קי–פען) אזא פאסטקע צו כאפען אינדיקעס.
tur'key-poult *n.* (טויר'–קי–פאולט) א יונג אינדיקעל.
Tur'key red (טויר'–קי רעד) טערקיש־רויט [אזא העל־רויטע פארב]; אזא באוועל־שטאף פון העל־רויטען קאליר.
Tur'key-stone *n.* (טויר'–קי–סטאון) אזא פיין־קערענדיגער קיעזעל־שטיין פון געלבליכען אדער בלויליכען קאליר.
tur'key-vul'ture *n.* (טויר'–קי–וואל'–טשור) ז. ***turkey-buzzard***.
Tur'kic *a.* (טויר'–קיק) טערקיש.
tur'kis *n.* (טויר'–קיס) ז. ***turquoise***.
Tur'kish *a. and n.* (טויר'–קיש) טערקיש; וואס איז שייך צו טערקיי אדער צו די טערקען; די טערקישע שפראך.
Tur'kish bath (טויר'–קיש בעטה) א טערקיש באד, א שוויץ־באד.
Tur'kishly *adv.* (טויר'–קיש–לי) מעשה טערק, אויף א טערקישען אופן.
Tur'kish pound (טויר'–קיש פאונד) א טערקישע לירא, א טערקישער פונט [א טערקישע גאלדענע מטבע פון אונגעפעהר 4 אמעריקאנער דאלאר מיט 40 סענט].
Tur'kish tobac'co (טויר'–קיש טא–בעק'–או) טערקישער טאבאק [א גוטער זארט טאבאק וואס ווערט קולטיווירט אין טערקיי].
Turk'man *n.* (טוירק'–מען) ז. ***Turkoman***.
Tur'ko *n.* (טויר'–קאו) ז. ***Turco***.
turkois' *n.* (טויר–קאיז') ז. ***turquoise***.
Tur'koman *n.* (טויר'–קא–מען) א טורקמען, א טורקאמאן [איינער פון דער טערקישער אדער טאטערישער בעפעלקערונג אין טורקעסטאן].
Turk's'-cap *n.* (טוירקס'–קעפ) דער טערקען־בונד [אזא ליליע]; דער מעלאנען־קאקטוס [אזא בלומען־פלאנצע. ז. ***melon-cactus***]; די אמעריקאנער זומפ־ליליע [ז. איל.].

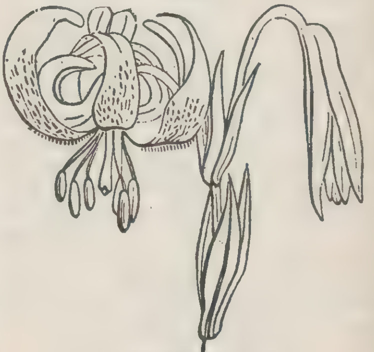
Turk's-cap

Turk's'-cap lil'y (טוירקס'–קעפ ליל'–אי) די אמעריקאנער זומפ־ליליע. ז. ***Turk's-cap***.
Turk's'-head *n.* (טוירקס'–העד) דער מעלאנען־קאקטוס [ז. ***melon-cactus***]; א טערקישער קנופ [אזא שלייף אדער קנופ וואס מען מאכט ארום א דיקען שיף־שטריק מיט א דינעם שטריקעל]; אזא לאנגער בעזים אבצוקעהרען די סטעליע [סופיט]; אזא פאן צום באקען קוכען.
Turk's'-tur'ban *n.* (טוירקס'–טויר'–בען) אזא גראז־ארטיגע פלאנצע מיט געלבער בליהונג. ז. ***crowfoot***.
Tur'lupin *n.* (טויר'–לו–פין) א טורלופינער [א מיטגליעד פון א געוויסער רעפארמאטארישער קריסטליכער סעקטע אין 14טען יאהרהונדערט אין פראנקרייך].
turm *n.* (טוירם) א קאמפאניע סאלדאטען, א קאמפאניע קאוואלעריע. ז. ***turma***.
tur'ma *n.* (טויר'–מא) א קאמפאניע רייט־

סאלדאטען [קאוואלעריע] פון 30 אדער 32 אין אלטען רוים.

tur'malin *n.* (טויר'-מע-לין) ז. ***tourmalin***.

tur'maline *n.* (טויר'-מע-לין) ז. ***tourmalin***.

tur'meric *n.* (טויר'-מע-ריק) דער אינדישער זאפראן; דאס קאנאדישע בלוטקרויט [אזא פלאנצע].

tur'meric-plant *n.* (טויר'-מע-ריק-פלענט) די אינדישע זאפראן=פלאנצע.

tur'merol *n.* (טויר'-מע-ראל) דער אויל פון אינדישען זאפראן. ז. ***turmeric***.

tur'moil *v. and n.* (טויר'-מאיל) בעאונרוהיגען, שטערען, פלאגען, בעלעסטיגען; אן אויפרוהר, אן אונרוהיגקייט, א טומעל, א צומישעניש.

turn *v. and n.* (טוירן) דרעקסלען, טאקען; אבדרעקסלען, אבטאקען; זיך לאזען דרעקסלען; דרעהען; אומדרעהען; זיך דרעהען; זיך איבערדרעהען; קעהרען, איבערקעהרען; אומקעהרען; זיך איבערקעהרען; זיך אומקעהרען; ווענדען, ריכטען; ענדערען די ריכטונג; זיך ווענדען, זיך ריכטען; נעהמען א נייע ריכטונג; דרעהען דעם מח, דרעהען דעם קאפ, איבערלעגען אדער בעטראכטען פון פערשיעדענע שטאנדפונקטען; איבערליפערען, איבערגעבען; איבערזעצען [פון איין שפראך אין א צווייטער]; בעקעהרען [צו אן אנדער פארטיי, מיינונג, גלויבען א. ז. וו.]; אומענדערען, פערוואנדלען, ענדערען; זיך פערוואנדלען, זיך ענדערען; ווערען; ענדערען די שטעלונג, רעגולירען; זיך שטעלען אנטקעגען; זויער ווערען; פערדארבען ווערען; איבעל ווערען, ניט גוט ווערען; בעקומען שווינדעל אין קאפ, פערדרעהט ווערען [וועגען קאפ]; ווערען אין כעס, וויטענד ווערען; א דרעהונג; אן אומדרעהונג, א קרייז=בעוועגונג; אן אבדרעהונג, אן אבקעהרונג פון דער ריכטונג, אן אבווענדונג; דער פונקט וואו מען ענדערט די ריכטונג; אן אומקעהרונג; אן אומקעהרונגס=פונקט; אן אבבויגונג פון דער ריכטונג; א בויגונג, א קרימונג; אן איבערבייטונג, א וועקסלונג, אן ענדערונג, אן איבערקעהרעניש; א ווענדע=פונקט, אן ענדערונגס=פונקט, א קריזיס; א ווענדונג, א ריכטונג; א נייגונג; א פארם, א געשטאלט; אן אייגענטימליכע פארם; א מאדע; איין ארומדרעהונג אדער בויגעל פון א צונויפגעראלטען שטריק; א קורצער שפאציערגאנג, א פראמענאדע; אן אטשערעד, א רייה; א געלעגענהייט; אן ארבייטס=געלעגענהייט, פערדיענסט=געלעגענהייט; א טהאט, א האנדלונג; א כיטרער איינפאל, א שפיצעל; א נויטיגע בעקוועמליכקייט, א בעדערפניש, א הצטרכות; א נערווען=ערציטערונג, א נערווען=צוטרייסלונג; אן אויפרודערונג פון די נערווען; אין מוזיק — א דאפעל=שלאג [א פערשעהנערונג פון א טאן, דורך דעם וואס עס ווערען צו איהם צוגעלעגט צוויי הילפס=טענער, איינער וואס איז העכער פון איהם און דער צווייטער, וואס איז נידריגער פון איהם]; א משא וואס איינער קען דערטראגען; אין דרוקעריי — א בוכשטאב וואס איז אריינגעשטעלט אין זאץ מיט'ן גלאטען ענד ארויף, אן איבערגעקעהרטער בוכשטאב; א פעקעל פון פינף דוצענד פעלץ=פעלען; דאס מאנאטליכע ביי פרויען, מענסטרואציע.

turn'about *n.* (טוירנ'-ע-באוט) אן איבערקעהרער, אן איבערענדערער, אן אניטאטאר; א דרעה=וויעג, א קארוסעל; אזא קראנקהייט ביי בהמות וואס דריקט זיך אויס אין קאפ=שווינדלונג.

turn about' (טוירן ע-באוט') זיך אומקעהרען, זיך אומדרעהען; אבוועקסלענדיג זיך, בייטענדיג זיך.

turn a cat'-in-pan' (טוירן ע קעט'-אינ-פען') "איבערקעהרען דעם פעלץ" [זיך שמד'ען אדער איבערגעהן צו אן אנדער פארטיי צוליעב אייגענע נוצען].

turn a deaf ear to (טוירן ע דעף איער טו) ניט וועלען הערען.

turn adrift' (טוירן ע-דריפט') געבען א שפאציער=צעטעל, משלח זיין; אוועקשיקען אויף גאט'ס בעראט.

turn again' (טוירן ע-גען') אומקעהרען, צוריקקעהרען; זיך שטעלען געגען שונא.

turn against' (טוירן ע-גענסט') 1. ריכטען אדער פערוואנדלען געגען, ווערען געגען; 2. ווערען פיינדליך אדער געגנעריש.

1. His argument was **turned against** himself. 2. My friends have all **turned against** me.

turn an ear (טוירן ען איער) זיך צוהערען, הארכען.

turn an en'emy's flank line (טוירן ען ענ'-ע-מיז פלענק לאין) ארומגעהן דעם פיינד'ס ארמעע זי צו אטאקירען פון הינטען אדער פון דער זייט.

turn a pen'ny (טוירן ע פענ'-אי) פערדיענען געלד

turn around' one's fin'ger (טוירן ע-ראונד' הוואנז פינ'-גער) טהוען מיט אימעצען וואס מען וויל, פאלשטענדיג בעהערשען.

turn a shoul'der (טוירן ע שאול'-דער) זיך אומקעהרען מיט'ן רוקען [צו אימעצען], פעראכטען.

turn aside' (טוירן ע-סאיד') אבווענדען; אבוועהרען, אבשלאגען; זיך אבווענדען פון דער ריכטונג; זיך אבקעהרען אן א זייט, אבקעהרען דאס געזיכט.

turn away' (טוירן ע-הוויי') אבווענדען אדער אבקעהרען אן א זייט; אבזאגען פון א שטעלע; זיך אבווענדען פון דער גראדער ריכטונג; אבווענדען דאס געזיכט, זיך אבקעהרען.

turn back (טוירן בעק) צוריקווענדען, צוריקקעהרען, אומקעהרען; צוריקקומען, זיך צוריקקעהרען.

turn'-bench *n.* (טוירנ'-בענטש) א האנד=דרעה=באנק, א האנד=דרעקסעל=באנק [געברויכט פון זייגער=מאכערס].

turn'-bridge *n.* (טוירנ'-ברידזש) א דרעה=בריק.

turn'buckle *n.* (טוירנ'-באקל) אזא דאפעלטע שרויף=מוטער [מוטערקע], וואס פון איין זייט געהען איהרע גווינטען רעכטס און פון דער אנדערער זייט לינקס און ווערט בענוצט צו פערבינדען און צו בעפעסטיגען צוויי מעטאלענע שטאנגען אדער רעהרען.

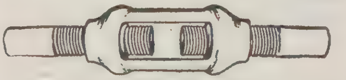

Turnbuckle

turn'cap *n.* (טוירנ'-קעפ) א זיך=דרעהענדער דעקעל פון א קוימען.

turn'coat *n.* (טוירנ'-קאוט) איינער וואס "קעהרט איבער דעם פעלץ" [איינער וואס בייט זיין רעליגיאן, זיין פארטיי אדער זיינע פרינציפען], א משומד.

turn'cock *n.* (טוירנ'-קאק) דער אויפזעהער אויף די וואסער=רעהרען פון א וואסער=לייטונג סיסטעם.

turn'-down *a.* (טוירנ'-דאון) אריבערגעקנייטשט, איבערגעבויגען אדער איבערגעקעהרט ווי א פאלד; איינגעבויגען, פערבויגען [ווי א בלאט פון א בוך].

turn down (טוירן דאון) אריבערקנייטשען, איבערבויגען ווי א פאלד, אריבערקעהרען, אז עס זאל זיין אין צווייען; איינבויגען, פערבויגען [ווי א בלאט פון א בוך]; אויסדרעהען, פערדרעהען אדער אבשטעלען גאז, עלעקטריציטעט, וואסער א. ד. ג.

turned in legs (טוירנד אין לעגז) אויסגעבויגענע פיס.

tur'ner *n.* (טויר'-נער) א דרעקסלער, א טאקער; אן אקראבאט; א טורנער, א גימנאסטיקער; א בורצעל=טויב [אזא זיך=דרעהענדע הויז=טויב]; אזא שאטלענדישע קופערנע מטבע.

tur'nerite *n.* (טויר'-נער-איט) טורנעריט [אזא מינעראל פון געלב=ברוינעם קאליר].

tur'nery *n.* (טויר'-נער-אי) דרעקסלעריי, טאקעריי; דרעקסעל=ארבייט, טאקער-ארבייט, געדרעקסעלטע אדער געטאקטע זאכען אדער פערציערונגען; א דרעקסעל=ווערקשטאט.

tur'ney *v. and n.* (טויר'-ני) ז. ***tourney***.

turn flukes (טוירן פלוהקס) זיך אויסדרעהען אין דער רונד און זיך אראבלאזען ווארפענדיג מיט דעם עק אין דער לופט [וועגען א וואלפיש]; געהן שלאפען, זיך לעגען אין בעט.

turn forth (טוירן פאורטה) ארויסטרייבען, ארויסווארפען.

turn in (טוירן אין) איינבויגען, איינקנייטשען; בויגען אדער ווענדען נאך אינוועניג [וועגען די פוס=פינגער]; איבערליפערען, איבערגעבען; אריינקומען, אריינגעהן; געהן שלאפען, געהן צו בעט.

tur'ning *n.* (טויר'-נינג) דאס דרעהען; דאס ווענדען; די אבווענדונג פון דער גלייכער אדער פון דער בעשטענדיגער ריכטונג; אן אבווענדונג, אן אבבויגונג; א בויג, א קרימונג; דאס דרעקסלען, דאס טאקען; דאס טורנירען, דאס מאכען גימנאסטיק; אין מיליטער — א מאנעוורע ארומצוגעהן דעם פיינד כדי איהם אנצוגרייפען פון הינטען אדער פון דער זייט; א הין=און=הער בעוועגונג.

tur'ning-bridge *n.* (טויר'-נינג-ברידזש) ז. ***turn-bridge***.

tur'ning-chis'el *n.* (טויר'-נינג-טשיז'-על) א דרעקסעל=דלאט, א טאק=דלאט.

tur'ning-lathe *n.* (טויר'-נינג-לייטה) א דרעה=באנק, א דרעקסעל=באנק.

tur'ning-point *n.* (טויר'-נינג-פאינט) א דרעה=פונקט; א ווענדע=פונקט; אן ענדערונגס=פונקט.

tur'nings *n.* (טויר'-נינגז) די אבפאל=שפענדלעך ביים דרעקסלען [טאקען].

tur'ning-saw *n.* (טויר'-נינג-סאה) אזא דינע זעג מיט וועלכער מען קען אויסזעגען פערשיעדענע קרימונגען.

tur'ning-tool *n.* (טויר'-נינג-טוהל) אזא שארפעס שטאלענעס געצייג וואס ווערט בענוצט צו בעארבייטען די ענדען פון גראוויר=געצייג.

turn in'to rid'icule (טוירן אינ'-טו ריד'-אי-קיול) לעכערליך מאכען.

tur'nip *n.* (טויר'-ניפ) א ריב.

tur'nip-cab'bage *n.* (טויר'-ניפ-קעב'-

עדזיש) קאהלראבי, ברוקווע, קרוצקע, ספרוטעז, גריזשינע.

tur'nip-pest *n.* (טויר'–ניפ–פעסט) אזא אינזעקט וואס בעשעדיגט זעהר שטארק ריבעז.

tur'nip-rad'ish *n.* (טויר'–ניפ–רעד'–איש) אזא רעטיך וואס איז עהנליך צו א ריב.

tur'nip-shaped *a.* (טויר'–ניפ–שייפט) ריבעז=פערמיג, וואס האט די פארם פון א ריב.

tur'nipy *a.* (טויר'–ניפ–אי) עהנליך צו א ריב.

turn'key *n.* (טוירנ'–קיע) א שליסעלהאלטער פון א געפענגנים.

turn of a hair (טוירן אוו ע העהר) אויף א האר [ווי אויף איין האר פון גליק אדער פון געפאהר א. ד. ג.].

turn of a hand (טוירן אוו ע הענד) אין איין אויגענבליק.

turn off (טוירן אף) 1. אבזאגען פון א שטעלע; ארויסטרייבען; משלח זיין; 2. אבווענדען; אבווענדען אין אן אנדער ריכטונג; 3. ארויספארטיגען, אויסארבייטען; 4. פערדרעהען דעם קראן, אבשליסען, אויסדרעהען [ווי גאז, עלעקטריציטעט, וואסער א. ד. ג.]; 5. הענגען; 6. חתונה מאכען; פערהייראטען.

1. He **turned off** his former clerk. 2. You are trying to **turn off** the thoughts of the people from politics. 3. I would like to know the quantity of work you can **turn off** in an hour. 4. **Turn off** the gas when you are going to bed.

turn of life (טוירן אוו לאיף) די צייט ווען א פרוי הערט אויף צו האבען די מאנאטליכע [רעגעל, מענסטרואציע].

turn on (טוירן אן) אויפדרעהען, אויפמאכען דעם קראן [ווי פון גאז, וואסער א. ז. וו.]; אנרייצען; אין כעס מאכען; ווערען אין כעס.

turn one's brain (טוירן הוואנז בריין) ז. *turn one's head*.

turn one's coat (טוירן הוואנז קאוט) "איבערקעהרען דעם פעלץ", זיך שמד'ען, אריבערגעהן צו אן אנדער פארטיי.

turn one's flank (טוירן הוואנז פלענק) ארומגעהן אדער ארומרינגלען דעם פלאנק אדער פליגעל [פון אן ארמעע]; איבערכיטרעווען אדער ארייננארען אימעצען.

turn one's hand (טוירן הוואנז הענד) זיך צופאסען, זיין טויגליך, צולעגען די האנד.

A good servant should be able to **turn his hand** to anything in housework.

turn one's head (טוירן הוואנז העד) 1. ארויסרופען קאפ=שווינדלונג; 2. מאכען אימעצען גרויס אדער שטאלץ ביי זיך, "פערדרעהען" אימעצען דעם קאפ.

2. The attention shown him **turned his head** completely.

turn'out *n.* (טוירנ'–אוט) דאס ארויסטרעטען, דאס ארויסקומען; א שטרייק; א שטרייקער; אן אויסווייך=שינע [א קורצע זייטען=רעלסע אויף וועלכער איין באהן=צוג קען אויסמיידען דעם צווייטען]; אן עולם וואס האט זיך צונויפגעזאמעלט עטוואס צו זעהן אדער הערען; אן עקיפאזשגעשפאן; א צוג פון עקיפאזשען אדער קארעטען; די פראדוקציאן, די מאס אדער צאהל, וואס איז פראדוצירט געווארען.

turn out (טוירן אוט) 1. ארויסטרייבען; אויסשליסען; 2. ארויסטרייבען בהמות אויף פיטערניש; 3. אויסארבייטען, פערפערטיגען; 4. אויסקעהרען אויף דער אנדערער זייט, אויסקעהרען די אינגוועניגסטע זייט נאך אויסען; 5. ווייזען, צייגען; 6. בויגען אדער ווענדען נאך אינווייניג; 7. ארויסלאזען זיך פון הויז, זיך בעווייזען, זיך צונויפקומען וואו עס איז; 8. ארויסגעהן אין שטרייק,ווארפען די ארבייט; 9. אויפשטעהן פון שלאף, ארויסגעהן פון בעט; 10. זיך אויסלאזען; 11. אויסדרעהען אדער פערמאכען [די גאז אדער עלעקטריציטעט].

1. The unruly persons were **turned out** of the meeting hall. 3. The factory **turns out** 1000 pieces of cloth in a week. 5. I am ready to **turn out** my cards. 7. The people **turned out** to see the show. 10. The affair **turned out** better than expected.

turn'over *n. and a.* (טוירנ'–או–ווער) אן אומשטורץ, אן איבערקעהר; דאס איבערקעהרען אדער אומווארפען; אזא צונויפגעלעגטער טארט אדער פרוכט=קוכען; א לעהרלינג וואס זיין לעהר=קאנטראקט איז איבערגעטראגען געווארען צו א נייעם מייסטער; דער אומזאץ אין א געשעפט, די לייזונג פאר א בעשטימטער צייט; א פייערשויפעל אין א קיך; אזא ווייס שטיקעל לייווענד וואס קאוואלעריע=סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען אויף'ן האלז; איבערגעקעהרט, איבערגעדרעהט; אריבערגעבויגען.

turn o'ver (טוירן או'–ווער) 1. אומווענדען, איבערקעהרען; 2. זיך איבערקעהרען פון איין זייט אויף דער אנדערער; 3. איבערגעבען, איבערליפערען, איבערטראגען; 4. מאכען אן אומזאץ, פערקויפען סחורה [פאר א געוויסער סומע]; 5. דורכבלעטערען, איבערמישען די בלעטער פון א בוך.

3. The business was **turned over** to his creditors. 4. He **turns over** about 100 dollars a week.

turn o'ver a new leaf (טוירן או'–ווער ע ניו ליעף) איבערקעהרען א נייעם בלאט, אנפאנגען א נייעם לעבען.

turn'pike *n.* (טוירנ'–פאיק) א דרעהקרייץ [ז. *turnstile*]; א שלאגבאום, א צאל=טויער [א פערצאמונג דורך א שטאנג אדער טויער וואס ווערט געמאכט פאר קווער פון א וועג, וואו מען דארף צאהלען שטייער אדער אבצאהל]; א וועג מיט א שלאג=בוים אדער צאל=טויער; א וועג.

turn'pike-man *n.* (טוירנ'–פאיק–מען) איינער וואס זאמעלט שטייער אדער אבצאהל ביי א שלאג=בוים אדער צאל=טויער.

turn'pike road (טוירנ'–פאיק ראוד) א וועג מיט א שלאג=בוים אדער צאל=טויער.

turn'-plate *n.* (טוירנ'–פלייט) ז. *turn-table*.

turn right'-about' (טוירן ראיט'–ע–באוט') קעהרען אדער ווענדען אין דער געגענזייטיגער ריכטונג.

turn round (טוירן ראונד) 1. זיך איבערדרעהען; 2. זיך "איבערקוליען", בייטען די מיינונג.

2. He **turned round** and voted with the opposition.

turn rus'ty (טוירן ראס'–טי) זיך פער'עקשנ'ען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען, זיך אנטקעגען שטעלען.

turn'-screw *n.* (טוירנ'–סקרוה) א שרויפען=ציהער. ז. *screw-driver*.

turn'sick *a. and n.* (טוירנ'–סיק) שווינדעלדיג; דרעה=קראנקהייט [שווינדעל אין קאפ ביי שאף].

turn'side *n.* (טוירנ'–סאיד) קאפ=שווינדעל ביי הינד.

turn'sol *n.* (טוירנ'–סאול) ז. *turnsole*.

turn'sole *n.* (טוירנ'–סאול) א העליאטראפ, א זונען=בלום [אזא בלומען=פלאנצע, וועלכע ווענדעט זיך אימער צו דער זון]; אזא גיפטיגע פלאנצע וואס איהר זאפט ווערט בלוי דורך דער בעריהרונג מיט אמאניאק און לופט.

turn'spit *n.* (טוירנ'–ספיט) א בראטען=ווענדער, איינער וואס דרעהט דאס בראט=פלייש אויף'ן בראט=שפיעז; אזא הינטעל מיט א לאנגען קערפער און מיט קורצע פיסלעך.

turn'stile *n.* (טוירנ'–סטאיל) א דרעה=קרייץ [אזא געשטעל אין דער פארם פון א האריזאנטאלען קרייץ ביים אריינגאנג אדער ארויסגאנג וואס דרעהט זיך אין דער רונד, ווען א מענש געהט דורך, און ווערט געשטעלט אין אזעלכע ערטער וואו דער דורכגאנג איז ניט פריי אדער וואו מען וויל ניט, אז פיעלע מענשען זאלען דורכגעהן מיט איין מאל].

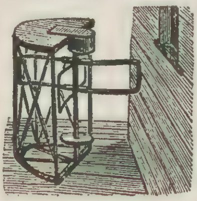

Turnstile

turn'stile-reg'ister *n.* (טוירנ'–סטאיל–רעדזש'–איס–טער) א רעגיסטער ביי א דרעה=קרייץ [א פארריכטונג ביי א דרעה=קרייץ, צו רעגיסטרירען די צאהל מענשען, וואס זיינען דורכגעגאנגען. ז. *turnstile*].

turn'stone *n.* (טוירנ'–סטאון) דער שטיין=קייקלער [אזא קליינער פויגעל וואס האט די נאטור איבערצוקעהרען און קייקלען שטיינדלעך ביים ברעג פון ים, ווען ער זוכט שפייז].

turn'-ta'ble *n.* (טוירנ'–טיי'בל) א דרעה=פלאטע, א דרעה=פלאטפארם [אזא רונדע פלאטפארם, וועלכע דרעהט זיך אין דער רונד אום אומצודרעהען אייזענבאהן=וואגאנען].

turn tail (טוירן טייל) מאכען פליטה, אנטלויפען.

turn the back (טוירן טהי בעק) זיך אומקעהרען מיט'ן רוקען, אוועקגעהן, אנטלויפען; פערלאזען דעם פלאץ.

turn the back on one (טוירן טהי בעק אן הוואן) זיך אומקעהרען צו אימעצען מיט'ן רוקען, אימעצען פערלאזען, פון אימעצען אוועקגעהן.

turn the buck'le of the belt behind' (טוירן טהי באקל אוו טהי בעלט בי–האינד') זיך "אונטערגארטלען", זיך צוגרייטען צום קאמפף.

turn the cat in the pan (טוירן טהי קעט אין טהי פען) ז. *turn a cat-in-pan*.

turn the cold shoul'der (טוירן טהי קאולד שאול'–דער) קאלט אדער גלייכגילטיג זיך בענעהמען אדער בעהאנדלען.

turn the dice (טוירן טהי דאיס) בייטען דאס מזל, ענדערען דאס גליק.

turn the die (טוירן טהי דאי) ז. *turn the dice*.

turn the edge of (טוירן טהי עדזש אוו) מאכען טעמפ, אראבנעהמען דעם שארף.

turn the scale (טוירן טהי סקייל) אראבציהען די וואג=שאל, אראבוועגען, ענטשיידען.

turn the stom'ach of (טוירן טהי

סטאמ'-עק אוו) מאכען צום ברעכען, ארויסרופען עקעל אדער איבעלקייט.

turn the ta'bles (טוירן טהי טייבלז) מאכען אן איבערקעהרעניש; איבערקעהרען קאפויר.

turn to (טוירן טו) זיין געווענדעט אדער געריכטעט צו; זיך ריכטען, זיך ווענדען צו; זיך נעהמען צו דער ארבייט, זיך א נעהם טהאן.

turn to account' (טוירן טו ע-קאונט') נוצען ציהען פון עטוואס, ברייננגען פערדיענסט, פארטיילהאפט אדער ניצליך אנווענדען.

turn to advan'tage (טוירן טו עד-וועני'-טעדזש) מאכען, אז עס זאל ברייננגען נוצען, מיט נוצען פערווענדען.

turn to curds (טוירן טו קוירדז) ווערען זויער־מילך, גערינען ווערען.

turn top o'ver tail (טוירן טאפ או'-ווער טייל) זיך איבערקוליען מיט'ן קאפ אראב און מיט די פיס ארויף, ברעכען האלז און נאקען.

turn Turk (טוירן טוירק) ווערען א טערק, זיך שמד'ען אויף א טערק, ווערען א רשע מרושע.

turn un'der (טוירן אנ'-דער) זיין אונטערגעבויגען.

turn'-up *n.* (טוירנ'-אפ) א טומעל, א צומישעניש; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א פלעצליכע ענדערונג.

turn up (טוירן אפ) 1. איבערקעהרען פון אונטען ארויף, איבערקעהרען דאס אונטערשטע פון אויבען; איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט; 2. פערדרעהען אדער בויגען ארויף־צו; זיין פערדרעהט אדער געבויגען ארויף־צו; 3. רעפערירען אדער אנווייזען אין א בוך; 4. פאסירען, טרעפען.

2. Her nose **turns up** slightly. 4. I. am waiting for something to **turn up**.

turn up the nose (טוירן אפ טהי נאוז) פערדרעהען די נאז, א דרעה טהאן מיט דער נאז [אלס אויסדרוק פון פעראכטונג].

turn'verein' *n.* (טוהרנ'-פע-ראין') א טורן־פעראיין, א גימנאסטיק־פעראיין.

tur'pentine *n. and v.* (טויר'-פען-טאין) טערפענטין; טערפענטין־אויל; איינרייבען מיט טערפענטין.

tur'pentine-tree *n.* (טויר'-פען-טאינ-טריע) א טערפענטין־בוים [א בוים וואס פון זיין קארע אדער האלץ ווערט געצויגען טערפענטין־אויל].

turpentin'ic *a.* (טויר-פען-טינ'-איק) פון טערפענטין; וואס איז שייך צו טערפענטין.

tur'peth *n.* (טויר'-פעטה) דער טורפיט־ווארצעל [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין ציילאן און אין אויסטראליען].

tur'pitude *n.* (טויר'-פי-טיוד) שענדליכקייט, פערדארבענהייט.

turquoise' *n.* (טויר-קאיז') דער טירקיז [אזא דונקעל־בלויער אדער גרין־בלויער עדעלשטיין].

turquoise'-green *n.* (טויר-קאיז'-גריען) טירקיז־גרין [אזא פארב אדער קאליר, וואס איז צווישען גרין און בלוי].

turr *n.* (טויר) אזא דריי־סטרונגעדיגער פיעדעל.

tur'rel *n.* (טאר'-על) אזא ענגבויער וואס באנדארעס בענוצען.

tur'ret *n.* (טאר'-עט) א טורעמעל, א קליינער טורם; א זיך־דרעהענדער טורם פאר מיליטערישע צוועקען; איינער פון די רינגען אין א זאטעל דורך וועלכע עס ווערען דורכגעצויגען די לייצעס; דאס אויבער־דעכעל אויף דעם דאך פון א וואגאן [דורך וועלכען עס קומט אריין לופט און ליכט].

tur'reted *a.* (טאר'-עט-עד) מיט טורעמלעך; ווי א טורעמעל.

turric'ulate *a.* (טא-ריק'-יו-לייט) פערציערט מיט טורעמלעך; טורם־עהנליך.

turric'ulated *a.* (טא-ריק'-יו-ליי-טעד) ז. *turriculate*

tur'tle *n. and v.* (טוירט'ל) א שילדקראט, א טשערעפאכע [ז. איל.]; א טורטעל־טויב; פאנגען שילדקראטען.

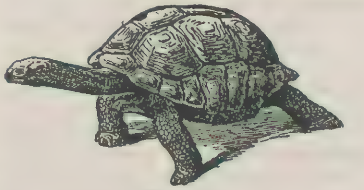

Turtle

tur'tle-dove *n.* (טויר'ט'ל-דאוו) א טורטעל־טויב.

tur'tler *n.* (טויר'-טלער) א שילדקראטען־פאנגער.

tur'tle-shell *n.* (טויר'ט'ל-שעל) די שאל אדער שאלעכץ פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

tur'tle-soup' *n.* (טויר'ט'ל-סוהפ') שילדקראטען־זופ [זופ געקאכט פון שילדקראט־פלייש].

tur'tling *n.* (טויר'-טלינג) דאס פאנגען שילדקראטען.

Tus'can *a. and n.* (טאס'-קען) טאסקאניש, וואס איז שייך צו טאסקאנא [אן אמאליגעס גרויס־הערצאגטום אין איטאליען]; די טאסקאנישע ארכיטעקטור אדער זיילען־פארמען; א טאסקאנער, א טאסקאנערין.

tush *n., int. and v.* (טאש) א לאנגער שפיציגער צאהן; איינער פון די פיער אויגען־צייהנער ביי א פערד; ש־ש־ש, שא, שטיל! זאגען שא אדער ש־ש־ש.

tushed *a.* (טאשט) וואס האט לאנגע שפיציגע צייהנער.

tusk *n. and v.* (טאסק) א לאנגער שפיציגער צאהן וואס שטארצט ארויס פון מויל [ווי ביי אן עלפאנט]; א שפיץ, א פלעקעל אדער שטיפט וואס איז עהנליך צו א לאנגען שפיציגען צאהן פון א חיה; א דארש [אזא פיש]; א בינטעל, א קוסטיק [ווי פון גראז, צווייגען א. ד. ג.]; דורכשטעכען אדער דורכבייסען מיט די שפיציגע לאנגע צייהנער.

tus'kar *n.* (טאס'-קאר) א טארף־שטעכער [אזא געצייג צום האקען טארף].

tusked *a.* (טאסקט) וואס האט לאנגע, שפיציגע און אויסגעשטארצטע צייהנער [ווי די אויגען־צייהנער ביי חיות אדער ווי די ארויסגעשטארצטע צייהנער ביי אן עלפאנט].

tus'ker *n.* (טאס'-קער) אן עלפאנט וואס די ארויסגעשטארצטע צייהנער זיינען שוין ביי איהם אויסגעוואקסען.

tus'ky *a.* (טאס'-קי) ז. *tusked*

tus'ser *n.* (טאס'-ער) א זיידען־ווארים וואס נעהרט זיך מיט דעמבען־בלעטער [זיין זייד איז זעהר שטארק אדער גראב און שוועך צו בעארבייטען]; די זייד פון דיעזען זיידען־ווארים; רויהע זייד פון פערשיעדענע זיידען־ווערים, אויסער פון די געוועהנליכע.

tus'ser-silk *n.* (טאס'-ער-סילק) רויהע זייד פון פערשיעדענע זיידען־ווערים, אויסער פון די געוועהנליכע.

tus'ser-worm *n.* (טאס'-ער-הווארם) א זיידען־ווארים וואס ערנעהרט זיך מיט אייכען־בלעטער. ז. *tusser*

tussic'ular *a.* (טא-סיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א הוסט.

tus'sle *n. and v.* (טאסל) א קאמפף, א שטרייט, א געשלעג; קעמפפען, שטרייטען, זיך שלאגען.

tus'sock *n.* (טאס'-אק) א בינטעל אדער קוסטיק פון גראז אדער צווייגען; בוש־גראז, טוסאק־גראז [ז. *tussock-grass*]; אזא שמעטערלינג.

tus'sock-grass *n.* (טאס'-אק-גרעס) בוש־גראז אדער טוסאק־גראז [אזא גרויסעס שעהנעס גראז וואס וואקסט אין קוסטיקעס אדער בינטלעך און איז זעהר נאהרהאפט אלס פיטערניש פאר בהמות].

tus'socky *a.* (טאס'-אק-אי) בינטעלפערמיג, וואס האט די פארם פון א קוסטיק.

tut *int., v. and n.* (טאט) שא! פפוי! אויסשרייען שא אדער פפוי; ארויסשטארצען; א שטיק ארבייט.

tu'telage *n.* (טיו'-טע-לעדזש) אפעקונסטווע; שוץ; אונמינדיגקייט, מינדעריעהריגקייט.

tu'telar *a.* (טיו'-טע-לאר) וואס האט די אפוטרופסות אדער אפעקונסטווע איבער אימעצען; שיצענד.

tu'telar ge'nius (טיו'-טע-לאר דזשי'-ניאס) א שוץ־גייסט, א מלאך הגואל.

tu'telary *a.* (טיו'-טע-לע-רי) ז. *tutelar*

tu'tenag *n.* (טיו'-טע-נעג) צינק.

tu'tiorism *n.* (טיו'-טי-אר-איזם) ריגאריזם, שטרענגקייט, דאס מקפיד זיין.

tu'tiorist *n.* (טיו'-טי-אר-איסט) א ריגאריסט, איינער וואס איז א מקפיד.

tu'tor *n. and v.* (טיו'-טאר) א פריוואט־לעהרער, א הויז־לעהרער; אן ערציהער; א לעהרער אין אן אמעריקאנער אוניווערזיטעט [ניט קיין פראפעסאר]; אן אפוטרופוס, אן אפעקון; אונטעררריכטען, לערנען; זיין אן אפעקון, האבען די אפוטרופסות איבער אימעצען.

tu'torage *n.* (טיו'-טאר-עדזש) אפעקונסטווע, אפוטרופסות, השגחה, אויפפאסונג.

tu'toress *n.* (טיו'-טאר-עס) א לעהרערין, אן ערציהערין, א גאווערנאנטקע; אן אפעקונקע.

tuto'rial *a.* (טיו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א לעהרער אדער ערציהער.

tuto'rially *adv.* (טיו-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א לעהרער אדער ערציהער, אזוי ווי א לעהרער.

tu'torism *n.* (טיו'-טאר-איזם) לעהרעריי.

tu'torship *n.* (טיו'-טאר-שיפ) לעהרעריי, לעהרערשאפט; אפוטרופסות, אפעקונסטווע.

tu'tory *n.* (טיו'-טאר-אי) ז. *tutorship*

tu'trix *n.* (טיו'-טריקס) אן אפעקונקע.

tut'san *n.* (טאט'-סען) יאהאניס־קרויט [אזא פלאנצע].

tut'ti *a. and n.* (טוהט'-טי) אין מוזיק — אלע שטימען און אינסטרומענטען צוזאמען [אין געגענזאץ צו סאלא]; א טאן אדער שטיק וואס אלע שטימען אדער

אינסטרומענטען שפּיעלען אָדער זינגען צו־זאַמען [איז גענענזאַץ צו סאָלאָ].

tut'ti-frut'ti *n.* (טוהט־טי־פרוהט־טי) טוטי־פרוטי, אייז־קרעם [מאַראַזשענע, גע־פראָרענעס] געמישט מיט דעם זאַפט פון פערשיעדענע פרוכטען; קאָנפעקטען גע־מאַכט מיט דעם זאַפט פון פערשיעדענע פרוכטען.

tut'ty *n.* (טאַט'־אי) צינק־שוואַם, אונ־ריינעס צינק־אָקסיד [אונריינער צינק־זויער־שטאָף, וואָס זאַמעלט זיך אָן אין די קוימענס פון די אויוועס אין די מעטאַל־גיסעריי].

tut'-work *n.* (טאַט'־הוואָירק) שטיק־אַרבייט, אַקאָרד־אַרבייט.

tut'-wor'ker *n.* (טאַט'־הוואָיר'־קער) אַ שטיק־אַרבייטער, איינער וואָס אַרבייט פון שטיק.

tut'-work'man *n.* (טאַט'־הוואָירק'־מען) ז. *tut-worker*.

tu-whit' *v. and n.* (טו־הוויט') שרייען ווי אַ נאַכט־איילע [סאָווע]; דער געשריי פון אַ נאַכט־איילע.

tu-whoo' *v. and n.* (טו־הוואוה') ז. *tu-whit*.

Tuxe'do *n.* (טאַק־סי'־דאָ) אַ טוקסידאָ, אַ באַל־זשאַקעט.

Tuxe'do coat (טאַק־סי'־דאָ קאוט) ז. *Tuxedo*.

tuyere' *n.* (טוה־יעהר') דער ראָהר דורך וועלכען לופט ווערט געטריבען אין אַ שמעלץ־אויווען.

twad'dle *v. and n.* (טהוואָדל) פּלוידע־רען, פּלאַפּלען, רעדען דברים בטלים; פּלוידעריי, פּלאַפּלעריי; אַ פּלאַפּלער, אַ פּלוידערזאַק.

twad'dler *n.* (טהוואַד'־לער) אַ פּלאַפּ־לער, אַ פּלוידערזאַק.

twad'dling *n. and a.* (טהוואַד'־לינג) דאָס פּלאַפּלען, דאָס פּלוידערען; פּלאַפּלע־ריי, פּלוידעריי, פּוסטע דבורים; פּלוידע־רענד, פּלאַפּלענד.

twad'dly *a.* (טהוואַד'־לי) פּלוידעריש, פּלאַפּלעריש.

twain *a., n. and v.* (טהוויין) צוויי; אַ פּאָר; טיילען פּאַרוויז.

twaite *n.* (טהווייט) די פּינטע [אַ זאָרט מאַי־פיש. ז. *shad*].

twang *v., n., int. and adv.* (טהוואַנג) אַרויסלאָזען אַ שאַרפען קלאַנג [ווי אַ סטרו־נע, וועלכע מען טהוט אַ ציה מיט'ן פינ־גער]; פּיקען מיט די פינגער אויף די סטרו־נעס פון אַ פּיעדעל; האָבען אַ שאַרפען טאָן, רעדען מיט נאָז־קלאַנגען; אַ קלונג, אַ גריל־צענדער קלאַנג [ווי פון אַ סטרונע, וועלכע מען שטשיפּעט מיט'ן פינגער]; אַ קלינ־גענדער טאָן; אַ נאָז־קלאַנג; קלינג־קלאַנג! [אַ נאָכאַהמונג פון אַ שאַרפען קלאַנג].

twan'gle *v.* (טהוואַנגל) פּיקען אויף די סטרונעס פון אַ פּיעדעל מיט די פינ־גער.

twan'gler *n.* (טהוואַנ'־גלער) איינער וואָס פּיקט מיט די פינגער אויף די סטרו־נעס פון אַ פּיעדעל.

twank *v. and n.* (טהוואַנק) געבען אַ קלונג, אַרויסלאָזען אַ גרילצענדען אָדער שאַרפען קלאַנג; אַ שאַרפער קלונג [ווי פון אַ סטרונע ווען מען גיט זי אַ ציה מיט'ן פינגער].

twan'kay *n.* (טהוואַנ'־קיי) אַ מין גרי־נע טהעע.

'twas (טהוואָז) אַבקירצונג פון די ווער־טער *it was*, עס איז געווען.

twat *n.* (טהוואַט) דער געשלעכטס־אָרגאַן פון אַ פרוי.

twat'tle *v. and n.* (טהוואָטל) פּלאַפּלען, פּלוידערען, רעדען דברים בטלים; אַ פּלאַפּ־לער, אַ פּלוידערזאַק; אַ קליין מענשעלע, אַ קאַרליק.

twat'tler *n.* (טהוואָט'־לער) ז. *twaddler*.

twat'tling *n. and a.* (טהוואָט'־לינג) ז. *twaddling*.

tway'blade *n.* (טהוויי'־בלייד) אַן אַר־כידעען־פּלאַנצע מיט צוויי איי־פערמיגע בלעטער.

tweak *v. and n.* (טהוויעק) קנייפּען, צופּען; ברייננען אין אַ פערלעגענ־הייט; אַ קניפּ, אַ צופּ; אַ דילעמאַ, אַ פערלעגענהייט.

tweed *n. and a.* (טהוויעד) אַזאַ אָרט פּיקע פּאַר זומערדיגע מענער־קליידער; גע־מאַכט פון דיעזען זאָרט פּיקע.

twee'dle *v. and n.* (טהוויעדל) לייכט בעריהרען; לייכט פּיהרען מיט'ן סמיק אי־בער די סטרונעס; שפּיעלען אויף אַ פּיע־דעל; זיך שלענגלען [ווי אַ וואָרים]; זיך אַרומדרעהען אָרום עפּעס; דער קלאַנג ווי פון אַ פּיעדעל.

twee'dle-dum' and twee'dle-dee' (טהוויע'דל־דאַם' ענד טהוויע'דל־דיע') צוויי זאַכען, צווישען וועלכע עס איז כמעט קיין חילוק ניטאָ.

'tween *prep.* (טהוויען) פערקירצונג פון *between*.

tweer *n.* (טהוויער) אַ רעהר, דורך וועל־כען עס ווערט געטריבען דער לופט־שטראָם אין אַ שמעלץ־אויווען.

tweese *n.* (טהוויעז) ז. *tweeze*.

tweeze *n.* (טהוויעז) אַ פוטלאַר אָדער קעסטעל פּאַר כירורגישע אינסטרומענטען.

twee'zer *v. and n.* (טהוויע'־זער) בענו־צען אַ האָר־צווייגנעל [ז. *tweezers*]; דער אַמעריקאַנישער קאָלבען־טויכער [אַזאַ קאַטשקע. ז. *merganser*].

twee'zer-case *n.* (טהוויע'־זער־קיים) אַ פוטלאַר אָדער שיידעל פּאַר אַ האָר־צווייננעל. ז. *tweezers*.

twee'zers *n.* (טהוויע'־זערס) אַ האָר־צווייננעל [אַ צווייננעל אַרויסצוציהען האָר].

twelfth *a. and n.* (טהוועלפטה) צוועלפ־טער, צוועלפטע; וואָס איז אַ צוועלפטעל; אַ צוועלפטעל; אין אַמאָליגער ענגלישער געזעצגעבונג — אַ צוועלפטעל פון די תבואות אָדער הכנסות וואָס פלעגט גע־צאָהלט ווערען אַלס שטייער; אין מוזיק — דער צוועלפטער טאָן אין אַ גאַמאַ.

Twelfth'-cake *n.* (טהוועלפטה'־קייק) אַ טאָרט וואָס ווערט געבאַקען לכבוד דעם קריסטליכען יום־טוב עפּיפאַניאַס [דעם 6טען יאַנואַר]. ז. *Epiphany*.

Twelfth'-day *n.* (טהוועלפטה'־דיי) דער צוועלפטער טאָג נאָך קריסטוס'עס גע־בורט, דער עפּיפאַניאַס־יום־טוב [דעם 6טען יאַנואַר]. ז. *Epiphany*.

twelfth'ly *adv.* (טהוועלפטה'־לי) צוועלפטענס.

Twelfth'-night *n.* (טהוועלפטה'־נאַיט) די נאַכט פון דעם קריסטליכען יום־טוב עפּיפאַניאַס. ז. *Epiphany*.

Twelfth'-tide *n.* (טהוועלפטה'־טאַיד) דער קריסטליכער יום־טוב עפּיפאַניאַס [דעם 6טען יאַנואַר]. ז. *Epiphany*.

twelve *a. and n.* (טהוועלוו) צוועלף; די צאָהל צוועלף; אַ טוץ.

twelve'mo *n. and a.* (טהוועלוו'־מאָו) ז. *duodecimo*.

twelve'month *n.* (טהוועלוו'־מאַנטה) צוועלף מאָנאַטען, אַ יאָהר.

twelve'pence *n.* (טהוועלוו'־פּענס) אַ שילינג [אַן ענגלישע זילבערנע מטבע וואָס ענטהאַלט צוועלף פּענים, אונגעפעהר 25 אַמעריקאַנער סענט].

twelve'penny *a.* (טהוועלוו'־פּענ־אי) וואָס איז ווערטה אַ שילינג; ניט פון גרויסען ווערטה, ביליג, אונבעדייטענד.

twel'ver *n.* (טהוועל'־ווער) אַ שילינג.

twelve'-score *a. and n.* (טהוועלוו'־סקאָור) צוועלף מאָל צוואַנציג [צוויי הונ־דערט און פערציג]; אַ שטרעקע פון צוועלף מאָל צוואַנציג יאַרד [וואָס איז געווען די געוועהנליכע לענג פון אַ שאָס מיט אַ פייל].

twen'tieth *a. and n.* (טהוועני'־טי־עטה) דער צוואַנציגסטער; אַ צוואַנציגסטעל.

twen'ty *a. and n.* (טהוועני'־טי) צוואַנ־ציג; די צאָהל צוואַנציג.

twen'ty-fold *a.* (טהוועני'־טי־פאָולד) צוואַנציג־פאַך, צוואַנציג מאָל אַזוי פיעל.

twen'tyfour'-mo *n.* (טהוועני'־טי־פאָור'־מאָו) אַ בלאַט פון אַ בויגען פּאַ־פּיער, וואָס איז צוזאַמענגעלעגט אין 24 גלייכע טיילען; אַ בוך וואָס איז געמאַכט פון בויגענס פּאַפּיער, וואָס זיינען צוזאַ־מענגעלעגט אין 24 גלייכע טיילען.

twen'tymo *n.* (טהוועני'־טי־מאָו) אַ בוי־גען פּאַפּיער וואָס איז צוזאַמענגעלעגט אין צוואַנציג בלעטער.

twen'ty-sec'ond *n.* (טהוועני'־טי־סעק'־אַנד) אַ טאָן וואָס שטעהט אַב מיט דריי אָקטאַווען פון דעם גרונד־טאָן; דער 22סטער טאָן פון דעם גרונד־טאָן.

'twere (טהוואָיר) פערקירצונג פון *it were*.

twi'bill *n.* (טהוואַי'־ביל) די העלעבאַרדע, אַן אַלטפּרענקי־שעס געוועהר אין דער פאָרם פון אַ צוויי־זייטיגער האַק [ז. איל.]; אַ ברייטע שווערד; אַ געצייג צו מאַכען צאַפּען־לעכער.

Twibill

twi'billed *a.* (טהוואַי'־בילד) בעוואָפנעט מיט אַ העלעבאַר־דע אָדער צוויי־זייטיגער קריגנס־האַק. ז. *twibill*.

twice *adv. and a.* (טהוואַיס) צוויי מאָל, דאָפּעלט, אין צווייען.

twice'-told *a.* (טהוואַיס'־טאָולד) דער־צעהלט געוואָרען צוויי מאָל; אויסגעדראָ־שען, אַלט.

twid'dle *v. and n.* (טהווידל) ז. *tweedle*.

twi'er *n.* (טהוואַי'־ער) ז. *twyer*.

twi'foil *a.* (טהוואַי'־פאָיל) צוויי־בלע־טערדיג, מיט צוויי בלעטער [וועגען אַ צייכען אויף אַ שילד אָדער הערב].

twig *n. and v.* (טהוויג) אַ צווייגעל, אַ רוט; אַ צווייבער־שטעקעל; שמייסען מיט ריטער; נאָכקוקען, בעמערקען; בעגריי־פען, פערשטעהען.

twig'gen *a.* (טהוויגן) געמאַכט פון צווייגלעך; אַרומגעפלאָכטען מיט צווייג־לעך אָדער ריטלעך.

twig'ger *n.* (טהוויג'־ער) זעהר אַן אָק־טיווער אָדער ענערגישער מענש.

twig'-gir'dler *n.* (טהוויג'־גויר'־דלער) אַזאַ זשוקעל, וואָס נאָגט אָרום אַ צווייגעל פון אַ בוים, אַזוי ווי אַרומגאַרטלענדיג עס.

twig'gy *a.* (טהוויג'-אי) מיט צווייגלעך, פול מיט צווייגלעך, רייך אין צווייגלעך; געמאכט פון צווייגלעך.

twig'less *a.* (טהוויג'-לעס) אהן צווייגלעך.

twig'-rush *n.* (טהוויג'-ראַש) דאס שניידעגראז [אזא הויכעס גראז פון די וואַרעמע לענדער מיט לאנגע און שמאלע געקארבטע בלעטער].

twi'light *n., a. and v.* (טהוואי'-לאיט) די דעמערונג, בין השמשות; א טונקעלער שיין; א ניט־קלארער בעוואוסטזיין; דעמערענד, טונקעל; וואס איז שייך צו דער דעמערונג אדער בין השמשות; שוואך בעלייכטען; מאכען א טונקעלע שיין.

twill *v. and n.* (טהוויל) וועבען קעפערציינג [אזא דיאגאנאל־געשטרייפטעס, דיקעס ציינג, וואס ווערט בענוצט פאר מעבעל, פאר פרויען־קליידער א. ד. ג.]; קעפערציינג; די דיאגאנאלע שטרייפען וואס ווערען געמאכט ביים וועבען קעפער־ציינג.

'twill (טהוויל) פערקירצונג פון *it will* [עס וועט].

twin *a., n. and v.* (טהווין) וואס בעשטעהט פון צוויי; צווייאיג, דאפעלט; יעדער איינער פון צוויי; אין באטאניק— וואס וואקסט פארוויין [וועגען געוויסע פלאנצען]; א צווילינג, איינס פון א צווילינג; געבעהרען א צווילינג; זיין א צווילינג; בילדען א פאר.

twin'-born *a.* (טהווינ'-באהרן) געבארען אלס צווילינג; געבארען געווארען נאך מיט איינעם.

twin'-cyl'inder *a.* (טהווינ'-סיל'-אינ-דער) וואס האט צוויי צילינדערס [וועגען געוויסע דאמפף־מאשינען].

twine *v., n. and a.* (טהוואין) צונויפדרעהען [ווי בעזונדערע פאדים אין מאכען א שנירעל אדער שטריקעל]; פלעכטען, וועבען; ארומדרעהען, ארומפלעכטען; ארומקרייזלען; צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען, מישען, צוזאמענמישען; זיך איינפלעכטען אין עפעס, זיך צוזאמענוועבען; זיך קרייזלען, וואקסען אין א ספיראלער פארם; זיך שלענגלען, זיך דרעהען הין און הער; א שנירעל אדער שטריקעל וואס איז געמאכט פון צוויי אדער עטליכע צוזאמענגעדרעהטע פעדים; א שפיגאט, א בינד־פאדים; ציינג וואס איז געוועבט פון דיקע הארטע פאדים; די ארומדרעהונג, די ארומפלעכטונג, דאס דרעהען זיך ארום און ארום ווי א ספיראל; די ארומנעהמונג, די ארומקרייזלונג; א צוזאמענמישונג, א געמיש, א פלאנטער; וואס איז געמאכט אדער וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעדרעהטע פאדים.

twine cloth (טהוואין קלאהטה) א דינער באוועל־ציינג, וואס ווערט אפט געברויכט אנשטאט לייווענד.

twine'-cut'ter *n.* (טהוואינ'-קאַט'-ער) אזא מעסער וואס דיענט איבערצושניידען דעם שנור, מיט וועלכען מען בינדט ארום א פעקעל.

twine'-hol'der *n.* (טהוואינ'-האול'-דער) א מין שיסעל, אין וועלכער עס ווערט געהאלטען א קנויל שנירלעך צו פערפאקען סחורות.

twine'-machine' *n.* (טהוואינ'-מע-שין') א מאשין צו שפינען דינע שנירלעך אדער שטריקלעך.

twi'ner *n.* (טהוואי'-נער) א מאשין וואס דרעהט צונויף בעזונדערע פאדים; א פלאנצע וואס האלט זיך אונטער, דרעהענדיג זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען.

twin'-flow'er *n.* (טהווינ'-פלאו'-ער) די נארדישע לינעע [זעהר א שעהנע גראזארטיגע פלאנצע פון די צפון־געגענדען פון ביידע האלב־קוגלען פון דער וועלט].

twinge *v. and n.* (טהווינדזש) פעראורזאכען א שטעכענדען שמערץ; קנייפען, צוקען; פיהלען א שארפען, שטעכענדען וועהטאג; א שטעכענדער שמערץ; א צוק, א שטאך; קוואל, שמערץ, יסורים.

twi'ning *a.* (טהוואי'-נינג) וואס דרעהט זיך אין א ספיראל־פארם; ארומדרעהענד, ארומנעהמענד.

twi'ningly *adv.* (טהוואי'-נינג-לי) דרעהענדיג אדער פלעכטענדיג זיך ארום און ארום.

twi'ning stem (טהוואי'-נינג סטעם) דער שטאם אדער שטענגעל פון א פלאנצע וואס דרעהט זיך ספיראל־פערמיג ארום דעם שטאם אדער צווייג פון אן אנדער פלאנצע.

twink *v. and n.* (טהווינק) טשיריקען, צוויטשערען [ווי א פויגעל]; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג, אן אויגענבליק; א בוכפינק, א זיאבליק [אזא קליינער אייראפעאישער זינג־פויגעל].

twin'kle *v. and n.* (טהווינקל) ווינקען, פינטלען מיט די אויגען; שימערירען, בלישטשען [ווי א שטערען], פלוצלונג אויפבליצען אדער אויפשיינען; פער'כשופ'ען דורך פינקלען מיט די אויגען; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג; א פלעצליכער שיין אדער גלאנץ; דאס פינקלען, דאס בלינצלען; אן אויגענבליק.

twin'kler *n.* (טהווינ'-קלער) איינער אדער עטוואס וואס ווינקט אדער פינטעלט; עטוואס וואס פינקעלט אדער בלישטשעט; דאס אויג.

twin'kling *n.* (טהווינ'-קלינג) דאס פינקלען, דאס שימערירען, דאס בלישטשען; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג; אן אויגענבליק.

twin'leaf *n.* (טהווינ'-ליעף) דאס צווילינגס־בלאט [א מין אמעריקאנער גראז מיט צווייענדיגע בלעטלעך אויף די שטענגלעך].

twin'ling *n.* (טהווינ'-לינג) א צווילינג.

twin'ner *n.* (טהווינ'-ער) א מוטער פון א צווילינג.

twin'ning *n.* (טהווינ'-אינג) דאס אויסבילדען א צווילינג [וועגען דער צוזאמענפאסונג פון צוויי קריסטאלען, וועלכע זיינען עהנליך איינער צום אנדערען].

twin'ning-machine' *n.* (טהווינ'-אינג-מע-שין') א מאשין צו שניידען צייהנער אין א קאם.

twin'ning-saw *n.* (טהווינ'-אינג-סאה) א זעג אויסצוזעגען צייהנער אין א קאם.

twin'-pair *n.* (טהווינ'-פעהר) א פאר זאכען, וועלכע זיינען זעהר עהנליך איינע צו דער אנדערער.

twin'ship *n.* (טהווינ'-שיפ) דאס זיין א צווילינג.

twin'-spot *a.* (טהווינ'-ספאט) וואס האט צוויי גלייכע פלעקען.

twire *v.* (טהוואיר) דרעהען.

twirk *v.* (טהוואירק) דרעהען.

twirl *v. and n.* (טהוואירל) שנעל דרעהען אין דער רונד, ווירבלען; זיך דרעהען, זיך ארומדרעהען ארום עפעס; די ווירבלונג, דאס דרעהען זיך ארום און ארום ווי א ספיראל; א צונויפראלונג, א דרעה.

twir'ler *n.* (טהוואיר'-לער) איינער אדער עפעס וואס דרעהט ארום אדער אין דער רונד; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט זיך.

twist *v. and n.* (טהוויסט) צוזאמענדרעהען [פאדים], שפינען; פלעכטען, צונויפדרעהען; ארומדרעהען; מאכען עס זאל זיך דרעהען ווי א ספיראל; פערקרימען, פערדרעהען [ווערטער], פאלש דייטען, פערדרעהען [ווערטער], פאלש טייטשען; פערוויקלען [אן ענין]; שלענגלען, ארום און ארום; זיין צוזאמענגעדרעהט מיט אן אנדער זאך, זיך אריינפלעכטען; זיך פערוויקלען; דאס צוזאמענפלעכטען, דאס צוזאמענדרעהען; דאס פערבינדען; די פערפלעכטונג, די פערדרעהונג, די פערוויקלונג; אין בייסבאל־שפיעל — אזא ווארף מיט'ן באל, ווען ער דרעהט זיך אין א ספיראלער פארם; א צוזאמענגעדרעהטער פאדים, א שנור, א שפיגאט, א בינד־פאדים; די בויגונג; פערקרימונג, פערדרעהונג; די נייגונג [צו עטוואס], די נייגונג פון כאראקטער.

twis'table *a.* (טהוויס'-טעבל) וואס קען זיך צוזאמענדרעהען אדער אומדרעהען.

twis'ted *a.* (טהוויס'-טעד) געדרעהט, געפלאכטען.

twis'ted i'ronwork (טהוויס'-טעד אי'-ערנ-הוואירק) צוזאמענגעפלאכטענע אדער צוזאמענגעדרעהטע אייזערנע שטאנגען.

twis'ted leath'er (טהוויס'-טעד לעטה'-ער) א לעדערנער פאס אדער רימען וואס איז געדרעהט ווי א שנור.

twis'ted net (טהוויס'-טעד נעט) אזא מארלע וואס ווערט געברויכט אלס אונטערשלאג פאר פרויען־קליידער.

twis'ter *n.* (טהוויס'-טער) א דרעהער, א פלעכטער; א שטריק־מאכער, א שמוקלער; א דרעה־מאשין, א פלעכט־מאשין, א שפין־מאשין; עפעס וואס דרעהט זיך אין א ספיראלער פארם; א קווער־באלקען, א בינד־באלקען [אין געביידען]; א פויגעל, וואס פליהט ניט אין א גלייכער ריכטונג, נאר אין א זיג־זאג.

twis'ting *n. and a.* (טהוויס'-טינג) דאס דרעהען, די דרעהונג; זיך דרעהענד.

twis'tingly *adv.* (טהוויס'-טינג-לי) זיך דרעהענדיג, זיך פלעכטענדיג.

twis'ting-machine' *n.* (טהוויס'-טינג-מע-שין') א מאשין צו דרעהען שטריק אדער שניר.

twist'-machine' *n.* (טהוויסט'-מע-שין') אזא מאשין צו דרעהען אדער פלעכטען שניר אדער פאזמאנטער.

twist of the wrist (טהוויסט אוו טהי ריסט) אומדרעהונג פון די הענד מיט די דאלאניעס [האנד־פלעכען] ארויף און אראב; דאס מאכען לייכטע בעוועגונגען מיט די הענד; געשיקטקייט, פלינקקייט.

twist the li'on's tail (טהוויסט טהי לאי'-אנז טייל) ארויסרופען א געפיהל פון פערדרום אדער בעליידיגונג ביי דער ענגלישער רעגיערונג אדער ביים ענגלישען פאלק און דערמיט פערשאפען פערגניגען די שונאים פון ענגלאנד [א הומאריסטישער אויסדרוק].

twit *v. and n.* (טהוויט) טאדלען, אויסרעדען, מאכען פארווירפע; דערעסען מיט שטענדיגען מוסר; א פארוואורף, א טאדעל.

His friends **twitted** him about his inconsistency.

twitch *v. and n.* (טהוויטש) א צופ טהאן, א ריס טהאן, א ציה טהאן; צופען, רײַ־

סען; צוקען, זיך א טרייסעל טהאן [ווי א מוסקול]; א צופ, א קניפ, א ריס; א טריי-סעל [ווי פון א מוסקול]; אזא אינסטרו-מענט איינצוהאלטען א צורייצטעס פערד; די קוועקע [א מין גראז. ז. *quitch-grass*].

twitch'er *n.* (טהוויטש'-ער) א צופער, א רייסער.

twitch'ers *n.* (טהוויטש'-ערז) א קליין צווייננגעל.

twitch'-grass *n.* (טהוויטש'-גרעס) ז. *quitch-grass*.

twitch'ing *n.* (טהוויטש'-אינג) דאס צו-פען, דאס קנייפען; אן אונווילקירליכער טרייסעל אדער צוק פון א מוסקול.

twite *n.* (טהוואיט) אזא בערג-פינק [אזא אייראפעאישער פויגעל].

twite'-finch *n.* (טהוואיט'-פינטש) ז. *twite*.

twit'ter *v. and n.* (טהוויט'-ער) טשירי-קען, צוויטשערען [ווי א פויגעל]; זינגען ווי א פויגעל; דאס טשיריקען, דאס צווי-טשערען; א טאדלער, א פארוואורף-מאכער.

twit'ter-bone *n.* (טהוויט'-ער-באון) אן אויסוואוקס אויף דער קאפיטע פון א פערד.

twit'tering *n.* (טהוויט'-ער-אינג) דאס טשיריקען, דאס צוויטשערען פון פויגלען; קלאנגען וואס זיינען ענהליך צו פויגעל-געזאנג; דאס ציטערען, דאס שוידערען.

twit'tingly *adv.* (טהוויט'-אינג-לי) טאדלענדיג, מיט פארוואורף.

'twixt *prep.* (טהוויקסט) פערקירצונג פון *betwixt*

two *a. and n.* (טוה) צוויי; די צאהל צוויי; א פאר.

two'-blocks *adv.* (טוה'-בלאקס) ז. *chock-a-block*.

two'-deck'er *n.* (טוה'-דעק'-ער) א קריעגס-שיף, וואס האט צוויי דעקען אדער פאלובעס, אויף וועלכע עס זיינען אויס-געשטעלט הארמאטען.

two'-edged *a.* (טוה'-עדזשד) צוויי-שאר-פיג [מיט צוויי שארפען]; וואס שניידט לינקס און רעכטס.

two'-eyes *n.* (טוה'-איז) ז. *partridge-berry*.

two'-faced *a.* (טוה'-פייסט) צוויי-פניםדיג, מיט צוויי פנים'ער [ווי דער רוימישער גאט יאנוס]; היפאקריטיש.

two'fold *a. and adv.* (טוה'-פאולד) צווייפאך; דאפעלט; אין צווייען.

two'-forked *a.* (טוה'-פאהרקט) געטיילט גאפעל-פערמיג אין צווייען [ווי דער שטאם פון געוויסע פלאנצען, די צונג פון א שלאנג א. ד. ג.].

two'-han'ded *a.* (טוה'-הענ'-דעד) צוויי-הענדיג, מיט צוויי הענד; וואס פאדערט ביידע הענד צו האלטען אדער טהאן עפעס; וואס קען בענוצען ביידע הענד אויף א גלייכען שטייגער; געשיקט, פעהיג צו יע-דער זאך; וואס קען געטהאן ווערען דורך צוויי מענשען.

two'-head'ed *a.* (טוה'-העד'-עד) צוויי-קעפיג, צוויי-פנים'דיג; וואס ווערט אנגע-פיהרט דורך צוויי פיהרער אדער נא-טשאלניקעס.

two'-horned *a.* (טוה'-האהרנד) צוויי-הערנערדיג, מיט צוויי הערנער.

two'-leaved *a.* (טוה'-ליעווד) צוויי-בלעטערדיג, מיט צוויי בלעטער.

two'-leg'ged *a.* (טוה'-לעג'-עד) צוויי-פיסיג, מיט צוויי פיס.

two'-nee'dle *a.* (טוה'-ניע'-דל) וואס ווערט געמאכט מיט צוויי נאדלען.

two'ness *n.* (טוה'-נעס) צווייאינקייט, דאפעלטקייט.

two'pence *n.* (טוה'-פענס) צוויי פענים, אן ענגלישע מטבע פון צוויי פענים [אונ-געפעהר פיער אמעריקאנער סענט].

two'penny *a. and n.* (טוה'-פענ-אי) וואס איז ווערטה צוויי פענים [אונגעפעהר פיער אמעריקאנער סענט]; א געוויסער זארט ביער.

two'-pet'aled *a.* (טוה'-פעט'-עלד) מיט צוויי בלומען-בלעטלעך.

two'-ply *a.* (טוה'-פלאי) וואס בעשטעהט פון צוויי שניר [ווי א צוזאמענגעדרעה-טעס שטריקעל]; וואס בעשטעהט פון צוויי געוועבען וואס זיינען איינגעוועבט איינס אין אנדערען.

two'-see'ded *a.* (טוה'-סיע'-דעד) מיט צוויי קערנער — מיט צוויי קערנער [וועגען א פרוכט].

two'-si'ded *a.* (טוה'-סאי'-דעד) צוויי-זייטיג; דאפעלט געטיילט.

two'some *a.* (טוה'-סאם) וואס בעשטעהט פון צוויי אדער פון א פאר; וואס ווערט דורכגעפיהרט פון צוויי פערזאן [ווי א טאנץ].

two'-tongued *a.* (טוה'-טאנגד) דאפעל-צונגיג; פאלש, היפאקריטיש.

two'-toothed *a.* (טוה'-טוהטהט) מיט צוויי ציינער.

two'-valved *a.* (טוה'-וועלווד) מיט צוויי שאלען; צוויי-קלאפיג, מיט צוויי ווענטילען, קלאפעס אדער דעקלעך.

two'-way *a.* (טוה'-הוויי) וואס האט צוויי ריכטונגען אדער וועגען; אין מע-כאניק — וואס האט צוויי דורכגאנגען אדער דורכגאנגס-קאנאלען [ווי געוויסע וואסער-קראנען אדער גאז-קראנען]; אין מאטעמאטיק — וואס האט צוויי וואריא-ציאנס-פארמען [ז. *variation*].

two'-way cock (טוה'-הוויי קאק) א דאפעל-קראן [א קראן, וואס האט צוויי קאנאלען אדער צוויי וועגען פאר דעם דורכגאנג פון פליסיגקייט, גאז אדער דאמפף].

twy'er *n.* (טהוואי'-ער) א רעהרע, דורך וועלכע עס ווערט געטריבען דער לופט-שטראם אין א שמעלץ-אויווען.

Ty'che *n.* (טאי'-קי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — טיכע, די געטין פון מזל און הצלחה.

tycoon' *n.* (טאי-קוהן') — אין יאפאן — טאיקון [דער טיטול פון א שאגון. ז. *shogun*].

tye *v. and n.* (טאי) ז. *tie*

ty'ing *n.* (טאי'-אינג) דאס פערבינדען [ווי מיט א שנירעל, שטריק א. ד. ג.]; די פערבינדונג.

Ty'lerize *v.* (טאי'-לער-איז) אין דער פאליטיק פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — נאכפאלגען דעם ביי-שפיעל פון אמאליגען פרעזידענט טיילער, וועלכער איז ארויסגעטראטען נעגען דער פארטיי, וועמען ער האט געהאט צו פער-דאנקען זיין אמט; זיך אבשפאלטען פון דער אייגענער פארטיי, פערנעהמענ-דיג אן אמט, וואס מען האט בעקומען א דאנק דיעזער פארטיי.

tylo'sis *n.* (טאי-לאו'-סיס) פערהארטונג פון דער הויט; פערשוועלונג פון די ברעמען.

tym'pan *n.* (טימ'-פען) א טימפאן, א פויק; אן אנגעצויגענעם הייטעל; דאס פויק-הייטעל פון אויער; אין ארכיטעק-טור — דאס רונדע גיבעל-פעלד [ז. *tympanum*]; אין א דרוק-פרעס — אזא ראהם, וואס איז בעצויגען מיט א פארמעט אדער מיט א שטייפען לייוונט און שטעלט זיך אריין צווישען דער דרוק-פרעס און דער אנגעזעצטער שריפט, כדי דאס דרוקען זאל אויסקומען גלייך און גלאט.

tym'panal *a.* (טימ'-פע-נעל) ז. *tympanic*.

tympan'ic *a. and n.* (טים-פענ'-איק) וואס איז שייך צו א טימפאן אדער פויק; וואס איז שייך צום פויק-הייטעל פון אויער; אזא ביינדעל אין אויער וואס האלט אויף דאס פויק-הייטעל.

tym'paniform *a.* (טימ'-פע-ני-פארם) וואס איז ענהליך צו א טימפאן אדער אנ-געצויגענעם פויק-הייטעל.

tympani'tes *n.* (טים-פע-נאי'-טיז) ווינדזוכט, אויפגעבלאזענקייט פון בויך ווי א פויק.

tympanit'ic *a.* (טים-פע-ניט'-איק) וואס איז שייך צו ווינדזוכט. ז. *timpanites*.

tympani'tis *n.* (טים-פע-נאי'-טיס) טימפאניטיס, אן ענטצינדונג פון דעם פויק-הייטעל פון אויער; ווינדזוכט [ז. *tympanites*].

tym'panum *n.* (טימ'-פע-נאם) דאס פויק-הייטעל פון אויער; אין ארכיטעק-טור — דאס רונדע גיבעל-פעלד [דער פלאץ, ווי איבער א טהיר, איבער א פענ-סטער א. ד. ג., וואס איז ארומגערינגעלט מיט אן ארקע אדער בויגען]; א פויק.

tym'pany *n.* (טימ'-פע-ני) ז. *tympanites*.

ty'pal *a.* (טאי'-פעל) טיפיש; וואס איז שייך צו א טיפ; וואס דיענט אלס א טיפ.

type *n. and v.* (טאיפ) א צייכען; אן עמבלעם; א סימבאל; א פארויסזאגונג; א בילד, א פארבילד; אין דער קריסטלי-כער טעאלאגיע — א פארויסזאגונג אדער פארבילד אין דער ביבעל אויף'ן קריסטענ-טום; א טיפ, א מוסטער; אן אבטיילונג פון דער טהיער-וועלט אדער פלאנצען-וועלט; א דרוק-בוכשטאב, דרוק-שריפט; פארשטעלען א טיפ; אבדרוקען [פון שריפט].

type'-bar *n.* (טאיפ'-באר) אן אבגעגא-סענע שורה מיט דרוק-זאץ [ווי פון א דרוק-זאץ מאשין]; דאס אייזענדעל פון א שרייב-מאשין, אויף וועלכען עס איז אויסגעשניטען א בוכשטאב.

type'-block *n.* (טאיפ'-בלאק) א קלעצעל פון האלץ אדער מעטאל מיט אויסגעשני-טענער דרוק-שריפט.

type'-case *n.* (טאיפ'-קייס) א שריפט-קאסטען [צו האלטען דרוק-שריפט].

type'-cas'ting *n.* (טאיפ'-קעס'-טינג) דרוק-שריפט גיסעריי.

type'-cas'ting and set'ting machine' (טאיפ'-קעס'-טינג ענד סעט'-אינג מע-שין') א זעץ-מאשין.

type'-cas'ting machine' (טאיפ'-קעס'-טינג מע-שין') א מאשין צו גיסען דרוק-שריפט.

type'-cut'ter *n.* (טאיפ'-קאט'-ער) א גראווירער פון דרוק-שריפט.

type'-cut'ting *n.* (טאיפ'-קאט'-אינג) גראווירונג פון דרוק-שריפט.

type'-cyl'inder *n.* (טאיפ'-סיל'-אינ-דער) דער צילינדער פון א ראטאציאנס-

דרוק־מאשין, אויף וועלכע עס לעגט זיך ארויף די שריפט־פלאטע.

type′-dress′ing *n.* (טאיפ׳-דרעס׳-אינג) דאס ארומשניידען אדער ארומפיילען פריש־אבגעגאסענע דרוק־שריפט.

type′-dress′ing machine′ (טאיפ׳-דרעס׳-אינג מעשין׳) א מאשין צום ארומגלייכען אדער ארומפיילען פריש־אבגעגאסענע דרוק־שריפט.

type′-foun′der *n.* (טאיפ׳-פאונ׳-דער) א שריפט־גיסער.

type′-foun′ding *n.* (טאיפ׳-פאונ׳-דינג) שריפט־גיסונג.

type′-foun′dry *n.* (טאיפ׳-פאונ׳-דרי) א שריפט־גיסעריי, א פאבריק וואו מען פאבריצירט דרוק־שריפט.

type′-gage *n.* (טאיפ׳-גיידזש) א שריפט־מאס [א מעכאניזם צו בעשטימען די ריכטיגע מאס פון דרוק־שריפט].

type ge′nus (טאיפ דזשי׳-נאס) די גרופע חיות אדער פלאנצען, וועלכע איז טיפיש אדער כאראקטעריסטיש פאר דעם גאנצען מין.

type′-high *a.* (טאיפ׳-האי) פון דערזעלבער הויך ווי דרוק־שריפט [ווענען עלעקטראטיפישע דרוק־פלאטען].

type′-hol′der *n.* (טאיפ׳-האול׳-דער) א מעטאלענע פלאטע אדער עהנליכע פארריכטונג צום בעפעסטיגען שריפט [ווי למשל, ביים אבדריקען בוכשטאבען אויף א באנד פון א בוך].

type′-ma′trix *n.* (טאיפ׳-מיי׳-טריקס) א מאטריצע. ז. *matrix*.

typem′bryo *n.* (טאי-פעמ׳-ברי-א) די ענטוויקלונגס־שטופע פון אן עמבריא [ז. *embryo*], ווען עס ווערען צום ערשטען מאל מערקבאר די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון דעם טיפ, צו וועלכען עס בעלאנגט.

type′-meas′ure *n.* (טאיפ׳-מעזש׳-אור) ז. *type-scale*.

type′-meas′urer *n.* (טאיפ׳-מעזש׳-אור-ער) ז. *type-scale*.

type′-met′al *n.* (טאיפ׳-מעט׳-על) שריפט־מעטאל [א געמיש פון בליי און אנטימאניום אדער פון ציין און אנטימאניום וואס ווערט געברויכט פאר דרוק־שריפט].

type′-mold *n.* (טאיפ׳-מאולד) א שריפט־פורעם [א פורעם צום גיסען שריפט].

type′-scale *n.* (טאיפ׳-סקייל) א זאץ־מאס [א מאס צום מעסטען אנגעזעצטע שריפט].

type′-set′ter *n.* (טאיפ׳-סעט׳-ער) א זעצער, א שריפטזעצער; א זעץ־מאשין, א שריפט־זעץ מאשין.

type′-set′ting *n.* (טאיפ׳-סעט׳-אינג) שריפטזעצעריי.

type′-set′ting machine′ (טאיפ׳-סעט׳-אינג מע-שין׳) א זעץ־מאשין, א שריפט־זעץ מאשין.

type spe′cies (טאיפ ספיע׳-שיעז) דער אם מייסטען טיפישער קלאס פון א מין חיות אדער פלאנצען.

type spec′imen (טאיפ ספעס׳-אי-מען) דער פאלשטענדיג טיפישער אינדיווידואום, די פלאנצע אדער חיה וואס שטעלט מיט זיך אם בעסטען פאר דעם טיפ.

type′-wheel *n.* (טאיפ׳-הוויעל) א שריפט־דיסק [א רונדע פלאטע אנגעזעצט מיט שריפט־בוכשטאבען, ווי למשל, ביי א שרייב־מאשין].

type′-write *v.* (טאיפ׳-ראיט) שרייבען אויף א שרייב־מאשין.

type′-wri′ter *n.* (טאיפ׳-ראי׳-טער) א שרייב־מאשין; איינער וואס שרייבט אויף א שרייב־מאשין.

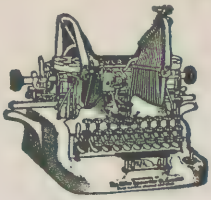

Type-writer

type′-wri′ting *n.* (טאיפ׳-ראי׳-טינג) דאס שרייבען אויף א שרייב־מאשין; דאס וואס ווערט געשריבען מיט א שרייב־מאשין.

typh′-fe′ver *n.* (טאיפ׳-פיע׳-ווער) טיפוס; טיפוס־פיבער.

typhlit′ic *a.* (טיפ-ליט׳-איק) וואס איז שייך צו דער ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

typhli′tis *n.* (טיפ-לאי׳-טיס) ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

typhloenteri′tis *n.* (טיפ-לאו-ען-טע-ראי׳-טיס) ז. *typhlitis*.

typh′loid *a.* (טיפ׳-לאיד) וואס האט א שלעכטע ראיה.

typhlol′ogy *n.* (טיפ-לאל׳-א-דזשי) דאס שטודיום פון בלינדקייט.

typh′lope *n.* (טיפ׳-לאופ) דער בלינדער ווארים אדער שלאנג־ווארים [אזא שלאנגעהנליכער ווארים אדער קליינע ווארים־עהנליכע שלאנג].

typhlo′sis *n.* (טיפ-לאו׳-סיס) בלינדקייט.

ty′phoid *a.* and *n.* (טאי׳-פאיד) טיפאזנע, טיפוס־ארטיג; טיפוס־פיבער, אונטערלייב־טיפוס.

ty′phoidal *a.* (טאי׳-פאי-דעל) וואס איז שייך צו טיפוס־פיבער.

ty′phoid fe′ver (טאי׳-פאיד פיע׳-ווער) טיפוס־פיבער, אונטערלייב־טיפוס.

typhomala′rial *a.* (טאי-פא-מע-ליי׳-רי-על) וואס האט סימפטאמען אי פון טיפוס אי פון מאלאריע [זומפ־פיבער].

typhoma′nia *n.* (טאי-פא-מיי׳-ני-א) טיפאמאניא, טיפוס־דעליריום [דאס רייִדען פון היץ ביי טיפוס].

ty′phon *n.* (טאי׳-פאן) א טיפאן [אזא אסט־אינדישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא]. ז. *heron*.

Ty′phon *n.* (טאי׳-פאן) [דער גריכישער גאט פון ווינדען; דער עגיפטישער גאט סעט, די פערקערפערונג פון שלעכטס].

typho′nia *n.* (טאי-פאו׳-ני-א) ז. *typhomania*.

typhon′ic *a.* (טאי-פאנ׳-איק) וואס איז שייך צו א טיפון, עהנליך צו א טיפון. ז. *typhoon*.

typhoon′ *n.* (טאי-פוהן׳) א טיפון [אן ארקאן אדער שטורם־ווינד אין כינא, וואס בושעוועט געוועהנליך אין די מאנאטען יולי, אויגוסט, סעפטעמבער און אקטאבער].

typhotox′in *n.* (טאי-פא-טאק׳-סין) א טיפוס־טאקסין [א שטאף וואס ענטהאלט די באצילען פון טיפוס־פיבער].

ty′phous *a.* (טאי׳-פאס) טיפאזנע, וואס איז שייך צו טיפוס.

ty′phus *n.* (טאי׳-פאס) טיפוס, טיפוס־קראנקהייט.

typ′ic *a.* (טיפ׳-איק) טיפיש. ז. *typical*.

typ′ical *a.* (טיפ׳-אי-קעל) 1. טיפיש, כאראקטעריסטיש; אייגענטימליך; 2. וואס שטעלט מיט זיך פאר א טיפ אדער מוסטער; 3. בילדליך, סימבאליש.
1. He is a typical Frenchman. 2. Let me cite a typical instance.

typ′ically *adv.* (טיפ׳-אי-קעל-אי) אויף א טיפישען אדער כאראקטעריסטישען אופן; אויף א סימבאלישען אופן.

typ′icalness *n.* (טיפ׳-אי-קעל-נעס) טיפישקייט, אייגענארטיגקייט, כאראקטעריסטישקייט; בילדליכקייט, סימבאלישקייט.

typifica′tion *n.* (טיפ-אי-פי-קיי׳-שאן) א בילדליכע אדער סימבאלישע פארשטעלונג; פארשטעלונג דורך א סימבאל.

typ′ifier *n.* (טיפ׳-אי-פאי-ער) איינער וואס שטעלט פאר אויף א בילדליכען אופן אדער דורך סימבאלען.

typ′ify *v.* (טיפ׳-אי-פאי) בילדליך אדער סימבאליש פארשטעלען; פארשטעלען א טיפ, זיין כאראקטעריסטיש, דיענען אלס א טיפ אדער מוסטער.

ty′pist *n.* (טאי׳-פיסט) איינער וואס שרייבט אויף א שרייב־מאשין.

ty′po *n.* (טאי׳-פאו) א זעצער, א שריפטזעצער.

typog. אן אבקירצונג פון *typography* אדער פון *typographer*.

typog′rapher *n.* (טאי-פאג׳-רע-פער) א דרוקער.

typograph′ic *a.* (טיפ-א-גרעפ׳-איק) ז. *typographical*.

typograph′ical *a.* (טיפ-א-גרעפ׳-אי-קעל) טיפאגראפיש, וואס איז שייך צו דרוקעריי, וואס איז שייך צו דער דרוקקונסט.

typograph′ical er′ror (טיפ-א-גרעפ׳-אי-קעל ער׳-אר) א דרוק־פעהלער.

typograph′ically *adv.* (טיפ-א-גרעפ׳-אי-קעל-אי) טיפאגראפיש, דרוקענדיג פון שריפט [אין געגענזאץ צו ליטאגראפיע. ז. *lithography*].

typog′raphist *n.* (טאי-פאג׳-רע-פיסט) איינער וואס שטודירט טיפאגראפיע אדער די דרוק־קונסט.

typog′raphy *n.* (טאי-פאג׳-רע-פי) טיפאגראפיע, דרוק־קונסט, שריפטזעצעריי; דרוק־ארבייט.

typ′olite *n.* (טיפ׳-א-לאיט) א טיפאליט [א שטיין מיט אן אבדרוק פון א פלאנצע אדער חיה].

typolog′ical *a.* (טיפ-א-לאדזש׳-אי-קעל) טיפאלאגיש. ז. *typology*.

typol′ogy *n.* (טאי-פאל׳-א-דזשי) טיפאלאגיע, די לעהרע וועגען סימבאלען און פארבילדער [הויפטזעכליך אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע וועגען די סימבאלישע אנדייטונגען וועגען קריסטענטום אין דער ביבעל].

typtolog′ical *a.* (טיפ-טא-לאדזש׳-אי-קעל) טיפטאלאגיש, וואס איז שייך צו טיפטאלאגיע. ז. *typtology*.

typtol′ogist *n.* (טיפ-טאל׳-א-דזשיסט) א טיפטאלאג, איינער מיט וועמעס הילף עס קומט כלומר׳שט פאר די גייסטער־קלאפעריי ביי די ספיריטיסטען, איינער וואס גלויבט אין דער ספיריטיסטישער גייסטער־קלאפעריי. ז. *spirit-rapping*.

typtol′ogy *n.* (טיפ-טאל׳-א-דזשי) טיפטאלאגיע [די ספיריטיסטישע לעהרע וועגען גייסטער־קלאפעריי אדער די ערקלע-

רונג פון די צייכענס ביי גייסטער-קלאַפּעריי]. ז. *spirit-rapping*

Tyr *n.* (טיר) טיר [אין דער סקאַנדינאַווישער מיטאָלאָגיע — דער גאָט פון קריעג און זיעג].

ty'ranness *n.* (טאַי'-רענ-עס) אַ טיראַנין, אַ טיראַנישע פרוי, אַ טיראַנישע הערשערין.

tyran'nic *a.* (טאַי-רענ'-איק) ז. *tyrannical*

tyran'nical *a.* (טאַי-רענ'-אי-קעל) טיראַניש, דעספּאָטיש, אכזר'יש, הערשענד מיט גוואַלט אָדער מיט אכזריות.

tyran'nically *adv.* (טאַי-רענ'-אי-קעל-אי) אויף אַ טיראַנישען, דעספּאָטישען אָדער גרויזאַמען אופן.

tyran'nicalness *n.* (טאַי-רענ'-אי-קעל-נעס) טיראַנישקייט, דעספּאָטישקייט, גרויזאַמקייט; גוואַלט-הערשאַפט.

tyran'nicidal *a.* (טאַי-רענ'-אי-סאַי-דעל) וואָס איז שייך צו אַ טיראַנען-מאָרד אָדער טיראַנען-מערדער.

tyran'nicide *n.* (טאַי-רענ'-אי-סאַיד) אַ טיראַנען-מאָרד; אַ טיראַנען-מערדער.

tyr'annise *v.* (טיר'-ע-נאַיז) ז. *tyrannize*

tyr'annize *v.* (טיר'-ע-נאַיז) טיראַניזירען, בעהאַנדלען מיט אכזריות; הערשען מיט אכזריות; שפּיעלען די ראָלע פון אַ טיראַן.

tyr'annous *a.* (טיר'-ע-נאַס) טיראַניש, ווי אַ טיראַן, גרויזאַם, אכזר'יש, דעספּאָטיש.

tyr'annously *adv.* (טיר'-ע-נאַס-לי) אויף אַ טיראַנישען אָדער דעספּאָטישען אופן; מיט אכזריות.

tyr'anny *n.* (טיר'-ע-ני) טיראַניי, טיראַנישע הערשאַפט, דעספּאָטיזם; גרויזאַמקייט, אכזריות.

ty'rant *n.* (טאַי'-רענט) אַ טיראַן, אַן אכזר; אַ טיראַנישער הערשער, אַ דעספּאָט, אַ זעלבסטהערשער; פּאַרצייטען אין גריכענלאַנד — איינער וואָס האָט פאַרכאַפּט די הערשאַפט מיט גוואַלט; אַ טיראַן, אַ ווערגער [אַזאַ פויגעל. ז. *tyrant-bird*].

ty'rant-bird *n.* (טאַי'-רענט-בוירד) אַ טיראַן אָדער ווערגער [אַזאַ אַמעריקאַנישער פויגעל].

ty'rant-chat *n.* (טאַי'-רענט-טשעט) דער קליינער ווערגער [אַזאַ פויגעל]. ז. *tyrant-bird*

ty'rant-fly'catcher *n.* (טאַי'-רענט-פלאַי'-קעטש-ער) ז. *tyrant-bird*

tyrem'esis *n.* (טאַי-רעמ'-ע-סיס) דאָס ברעכען אָדער מייקענען מיט קעזיגע שטאָפען.

Tyr'ian *a. and n.* (טיר'-אי-ען) טיריש, פון דער פאַרצייטיגער פעניצישער שטאָדט טירוס; פורפור-פאַרביג; אַ טיריער [אַן איינוואָהנער פון טירוס], אַ טיריערין.

Tyr'ian dye (טיר'-אי-ען דאַי) ז. *Tyrian purple*

Tyr'ian pur'ple (טיר'-אי-ען פּוירפּעל) טירישער פורפור [אַזאַ פורפור-קאָליר]. ז. איל. *"Colors"*

tyri'asis *n.* (טי-ראַי'-ע-סיס) עלעפאַנטיאַזיס [אַזאַ הויט-קראַנקהייט, קרעץ, צרעת]; די אויספאַלונג פון די האָר.

ty'ro *n.* (טאַי'-ראָו) אַ ניילינג, אַן אַנפאַנגער; אַ לעהרלינג.

tyroc'iny *n.* (טאַי-ראָס'-אי-ני) דער לעהרלינגס-שטאַנד; דאָס זיין אַ ניילינג אָדער אַן אַנפאַנגער.

Tyro'ler *n.* (טי-ראָו'-לער) אַ טיראָלער, אַן איינוואָהנער פון טיראָל [אַ פּראָווינץ פון עסטרייך-אונגאַרן].

Tyrolese' *a. and n.* (טיר-אָ-ליעס') טיראָליש, פון טיראָל [אַ פּראָווינץ פון עסטרייך-אונגאַרן]; אַ טיראָלער, אַ טיראָלערין; טיראָלער, טיראָלער איינוואָהנער.

Tyro'lian *n.* (טי-ראָו'-לי-ען) ז. *Tyroler*

tyr'olite *n.* (טיר'-אָ-לאַיט) טיראָליט, קופּער-שוים [אַזאַ מינעראַל].

tyro'ma *n.* (טאַי-ראָו'-מאַ) אויספאַלונג פון די האָר.

ty'ronism *n.* (טאַי'-ראָ-ניזם) ז. *tyrociny*

ty'rothrix *n.* (טאַי'-ראָ-טהריקס) אַ קעז-באַקטעריע [אַזאַ באַקטעריע וואָס מען געפינט אין קעז].

tyrotox'icon *n.* (טאַי-ראָ-טאָקס'-אי-קאָן) אַ גיפטיגער שטאָף וואָס געפינט זיך אין ניט-פרישען קעז אָדער סמעטענע [דיעזער שטאָף איז די אורזאַכע דערפון וואָס מען פערגיפטעט זיך אַמאָל פון אייז-קרעם אָדער מאַראָזשענע].

Tyrrhene' *a. and n.* (טי-ריען') ז. *Tuscan*

Tyrrhe'nian *a. and n.* (טי-ריע'-ני-ען) ז. *Tuscan*

tythe *n. and v.* (טאַיטה) ז. *tithe*

tzar *n.* (טסאַר) דער צאַר, דער רוסישער קייזער.

tzari'na *n.* (טסאַ-רי'-נאַ) די צאַרינאַ, די רוסישע קייזערין.

tzet'ze *n.* (טזעט'-זע) ז. *tsetse*

U

U, u (יו) דער איין און צוואַנציגסטער בוכשטאַב פון דער *a-b-c*

U. אַבקירצונג פון *Utah* [יוטאַה — איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

ube'ity *n.* (יו-בי'-אי-טי) דאָס זיין, דאָס געפינען זיך ערגעץ אין אַ בעשטימטען אָרט.

u'berous *a.* (יו'-בע-ראַס) פרוכטבאַר.

u'berty *n.* (יו'-בער-טי) פרוכטבאַרקייט, פּראָדוקטיוויטעט.

ubica'tion *n.* (יו-בי-קיי'-שאָן) ז. *ubeity*

ubi'ety *n.* (יו-באַי'-ע-טי) דאָס זיין, דאָס געפינען זיך [ערגעץ אין אַ בעשטימטען אָרט]; די אַל-אַנוועזענהייט, דאָס זיין אומעטום אָדער איבעראַל.

ubiqua'rian *a.* (יו-בי-קהוויי'-רי-ען) אַל-אַנוועזענד, וואָס געפינט זיך אומעטום.

Ubiqua'rian *n.* (יו-בי-קהוויי'-רי-ען) ז. *Ubiquitarian*

u'biquist *n.* (יו'-בי-קהוויסט) אַן אוביקוויסט, איינער וואָס גלויבט אין דער אַל-אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

ubiquita'rian *n. and a.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ען) איינער וואָס איז אַל-אַנוועזענד, איינער וואָס געפינט זיך אומעטום אָדער עקזיסטירט איבעראַל; אַל-אַנוועזענד, וואָס געפינט זיך אומעטום, וואָס עקזיסטירט איבעראַל.

Ubiquita'rian *n. and a.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ען) אַן אוביקוויסט, איינער וואָס גלויבט אין דער אַל-אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב; אוביקוויסטיש, וואָס איז שייך צו די אוביקוויסטען.

Ubiquita'rianism *n.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ען-איזם) די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואָס גלויבען אין דער אַל-אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

ubiq'uitariness *n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי-נעס) די אַל-אַנוועזענהייט, דאָס זיין אומעטום, דאָס עקזיסטירען איבעראַל.

ubiq'uitary *a. and n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי) אַל-אַנוועזענד, וואָס געפינט זיך אומעטום, וואָס עקזיסטירט איבעראַל; אַן אַל-אַנוועזענדער, איינער וואָס געפינט זיך אומעטום אָדער וואָס עקזיסטירט איבעראַל.

Ubiq'uitary *n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי) אַן אוביקוויסט, איינער וואָס גלויבט אין דער אַל-אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

Ubiq'uitism *n.* (יו-ביק'-הווי-טיזם) די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואָס גלויבען אין דער אַל-אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

Ubiq'uitist *n.* (יו-ביק'-הווי-טיסט) ז. *Ubiquitarian*

ubiq'uitous *a.* (יו-ביק'-הווי-טאַס) ז. *ubiquitary*

ubiq'uitously *adv.* (יו-ביק'-הווי-טאַס-לי) אַל-אַנוועזענד, געפינענדיג זיך אומעטום, עקזיסטירענדיג איבעראַל.

ubiq'uity *n.* (יו-ביק'-הווי-טי) די אַל-אַנוועזענהייט, דאָס זיין אומעטום, דאָס עקזיסטירען איבעראַל אָדער אין אַן אונבעשטימטער צאָהל פלעצער צו דערזעלבער צייט; דאָס עקזיסטירען אימער אָהן אַן אַנהויב אָדער סוף; די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואָס גלויבען אין דער אַל-אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

u'bi su'pra (יו'-באַי סוה'-פּראַ) ווי אויבען בעמערקט, זעה אויבען.

U-bolt *n.* (יו'-באָולט) אַן אייזען-שטיק אויסגעבויגען אין דער פאָרם פון דעם בוכשטאַב **U**

u'da *n.* (אוה'-דאַ) אודאַ [אַזאַ פורפור-ברוינע פאַרב וואָס ווערט געברויכט אין אָסט-אינדיען צו פאַרבען ליימענע געשיר].

u'dal *a. and n.* (יו'-דעל) פריי פון אָבצאָהלונגען אָדער דיענסט [וועגען לאַנד-אייגענטום], אונאָבהענגיג פון אַ פעאָדאַל אָדער פריץ; ערד-אייגענטום וואָס איז פריי פון אָבצאָהלונגען צו אַ פריץ אָדער פעאָדאַל; דאָס פאָלקאָמענע בעזיץ אָדער איי-

גענטום פון לאנד; א שטיק לאנד וואס בעלאנגט גענצליך צום בעזיצער.

u'daler *n.* (יו'-דעל-ער) ז. *udaller*

u'daller *n.* (יו'-דעל-ער) איינער וואס בעזיצט לאנד וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל.

u'dalman *n.* (יו'-דעל-מען) ז. *udaller*

ud'der *n.* (אד'-ער) אן אייטער.

ud'dered *a.* (אד'-ערד) מיט אן אייטער, וואס האט אן אייטער.

ud'derful *a.* (אד'-ער-פול) וואס האט א פולען אייטער, מיט א פולען אייטער.

ud'derless *a.* (אד'-ער-לעס) וואס האט ניט קיין אייטער צו זויגען; אהן מוטערליכער שפייז.

udom'eter *n.* (יו-דאמ'-ע-טער) א רעגען-מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס וואסער פון א רעגען-פאל אין א בעשטימטען ארט].

udomet'ric *a.* (יו-דא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א רעגען-מעסטער אדער איז אויסגעפיהרט מיט דער הילף פון א רעגען-מעסטער.

ugh *int.* (או) הו! [אן אויסרוף פון שוידער אדער עקעל].

ug'lify *v.* (אג'-לי-פאי) מאכען העסליך אדער מיאוס; פערדארבען.

ug'lily *adv.* (אג'-לי-לי) העסליך, מאוס; עקעלהאפט, אבשטויסענד.

ug'liness *n.* (אג'-לי-נעס) העסליכקייט, מאוס'קייט; עקעלדיגקייט, אבשטויסיגקייט.

ug'ly *a. and n.* (אג'-לי) העסליך, מאוס; עקעלהאפט, אבשטויסענד; אונאנגענעהם, שלעכט, וואס דראהט מיט אונגליק, צרות אדער שלעכטע פאלגען; פערדריסליך, בייז, קריגעריש, איינגעשפארט, פער'עקשנ'ט; געפעהרליך; א מאוס'ער מענש; א מין דאשעק אויף א פרויען-הוט צו בעשיצען די אויגען פון דער זון.

ug'ly cus'tomer (אג'-לי קאס'-טאמ-ער) א געפעהרליכער יונג, א מאוס'ער חברה-מאן, א פערזאן מיט וועלכער מען דארף זיך ניט אנהויבען.

ug'ly man (אג'-לי מען) אויף גנבים-שפראך — דער ווירקליכער מערדער צווישען דריי פערברעכער, וועלכע האבען זיך בעטייליגט אין דערווערגען א מענשען [די אנדערע צוויי העלפען דעם מערדער אנטלויפען].

U'grian *a.* (אוה'-גרי-ען) אוגריאניש, וואס איז שייך צו די אוגרישע אדער פיניש-אונגארישע שפראכען [די גרופע שפראכען, אויף וועלכע עס רעדען די פינער, לאפלאנדער, מאדיארען א. ז. וו.].

U'gric *a.* (אוה'-גריק) ז. *Ugrian*

uh'lan *n.* (אוה'-לען) אן אולאנער, א רייטענדער סאלדאט בעוואפענט מיט א לאנגער שפיעז.

uit'lander *n.* (איט'-לענ-דער) אן אויסווערטיגער, אן אויסלענדער אהן שטימרעכט אין זיד-אפריקא.

U. J. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Utriusque Juris Doctor* [דאקטאר פון קאנאנישע (קירכליכע) און ציווילע געזעצען].

U. K. ראשי תבות פון די ווערטער *United Kingdom* [גרויס-בריטאניען און אירלאנד].

ukase' *n.* (יו-קייס') אן אוקאז, א בעפעהל.

u'lan *n.* (אוה'-לען) ז. *uhlan*

ul'cer *n.* (אל'-סער) א געשוויר, א מכה.

ul'cerable *a.* (אל'-סער-עבל) וואס קען ווערען א געשוויר, וואס קען אייטערען.

ul'cerate *v.* (אל'-סער-אייט) מאכען אדער ווערען א געשוויר; אייטערען.

ul'cerated *a.* (אל'-סער-איי-טעד) ז. *ulcered*

ulcera'tion *n.* (אל-סע-ריי'-שאן) א געשוויר; אויסבילדונג פון א געשוויר.

ul'cerative *a.* (אל'-סע-ריי-טיוו) וואס איז שייך צו געשווירען, עהנליך צו געשווירען; וואס פעראורזאכט געשווירען.

ul'ceratory *a.* (אל'-סע-רע-טא-רי) ז. *ulcerative*

ul'cered *a.* (אל'-סערד) מיט א געשוויר, וואס האט א געשוויר, וואס איז געווארען א געשוויר.

ul'cerous *a.* (אל'-סער-אס) אויסגעשלאגען מיט געשווירען, וואס איז שייך צו געשווירען, עהנליך צו געשווירען.

ul'cerously *adv.* (אל'-סער-אס-לי) בעדעקט אדער אויסגעשלאגען מיט געשווירען.

ul'cerousness *n.* (אל'-סער-אס-נעס) דאס זיין אויסגעשלאגען מיט געשווירען.

ul'cuscle *n.* (אל'-קאסל) ז. *ulcuscule*

ulcus'cule *n.* (אל-קאס'-קיול) א קליינער געשוויר, א געשווירעל.

u'le *n.* (יו'-לע) אזא מעקסיקאנער בוים, וועמעס מילך-זאפט ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון קאוטשוק.

u'le-tree *n.* (יו'-לע-טריע) ז. *ule*

U'lex *n.* (יו'-לעקס) ז. *furze*

ulig'inose *a.* (יו-לידזש'-אי-נאוס) ז. *uliginous*

ulig'inous *a.* (יו-לידזש'-אי-נאס) וואס וואקסט אין זומפען אדער בלאטיגע ערטער; פייכט, בלאטיג, שלאמיג, קלעפעריג.

ul'lage *n.* (אל'-עדזש) די מאס פליסיגקייט וואס פעהלט אין א פעסעל צו ווערען פול, דער לעדיגער טייל פון א פעסעל מיט משקה.

ulma'ceous *a.* (אל-מיי'-שיאס) וואס איז שייך צום מין אולמען-בוימער. ז. *elm*

ul'mous *a.* (אל'-מאס) — אין כעמיע וואס איז שייך צו געוויסע פראדוקטען וואס געפינען זיך אין פלאנצען-שימעל, טארף א. ז. וו.

Ul'mus *n.* (אל'-מאס) די גרופע אולמען-בוימער. ז. *elm*

ul'na *n.* (אל'-נא) דער עלענבויגען-ביין [דער אונטערשטער ביין פון די צוויי לאנגע ביינער וואס געפינען זיך צווישען עלענבויגען און האנד-געלענק].

ul'nar *a.* (אל'-נאר) וואס איז שייך צום עלענבויגען-ביין.

ul'ster *n.* (אל'-סטער) אזא לאנגער לויזער אויבער-מאנטעל.

ult. אן אבקירצונג פון *ultimo*

ulte'rior *a.* (אל-טי'-רי-אר) 1. וואס ליעגט אויף יענער זייט, יענזייטיג, פון יענער זייט; ווייטער, קינפטיג; 2. ניט בעשטימט, ניט קלאר, געהיים.

2. It was an **ulterior** motive that prompted him to write the letter.

ulte'riorly *adv.* (אל-טי'-רי-אר-לי) ווייטער, קינפטיג.

ul'tima *a. and n.* (אל'-טי-מא) זעהר ווייט, ווייטעסט, ענדליך, לעצט; די לעצטע זילבע פון א ווארט.

ul'timate *a.* (אל'-טי-מייט) ענדליך, שליסליך, לעצט; פונדאמענטאל, עלעמענטאר, ערשט, אורשפרינגליך.

ul'timately *adv.* (אל'-טי-מייט-לי) צו-לעצט, ענדליך.

ul'timateness *n.* (אל'-טי-מייט-נעס) ענדליכקייט, שליסליכקייט; פונדאמענטאלקייט; אורשפרינגליכקייט.

ultima'tion *n.* (אל-טי-מיי'-שאן) ז. *ultimatum*

ultima'tum *n.* (אל-טי-מיי'-טאם) אן אולטימאטום, די לעצטע ערקלערונג אדער דער לעצטער פארשלאג, וואס נאך איהם, אויב ער ווערט ניט אנגענומען, ווערען אבגעבראכען אלע ווייטערדיגע פערהאנדלונגען.

ultim'ity *n.* (אל-טימ'-אי-טי) די לעצטע שטופע, דער שלום.

ul'timo *adv.* (אל'-טי-מאו) אין פאריגען מאנאט.

ultimogen'iture *n.* (אל-טי-מא-דזשענ'-אי-טשור) א ירושה-סיסטעם, וואו עס ירשנ'ט ניט דער עלטסטער נאר דער אינגסטער זוהן.

ul'tion *n.* (אל'-שאן) ראכע, נקמה.

ulto. אן אבקירצונג פון *ultimo*

ul'tra *a. and n.* (אל'-טרא) אולטרא, עקסטרעם; פאנאטיש; איינער וואס האלט זיך פאר עקסטרעמע מיינונגען.

ul'tra- (אל'-טרא) אולטרא; איבער, פון יענער זייט, אויסער; אין א זעהר גרויסער מאס, זעהר פיעל; מעהר ווי געוועהנליך, אונגעהייער; איבער דער מאס [ווערט געברויכט אלס צוזאץ צו אנדערע ווערטער].

ultraclas'sical *a.* (אל-טרא-קלעס'-אי-קעל) אולטרא-קלאסיש, עקסטרעם קלאסיש, צופיעל קלאסיש.

ultraconser'vatism *n.* (אל-טרא-קאנ-סויר'-ווע-טיזם) אולטרא-קאנזערוואטיזם, עקסטרעמע געגנערשאפט צו נייע איינפיהרונגען און ענדערונגען.

ultraconser'vative *a.* (אל-טרא-קאנ-סויר'-ווע-טיוו) אולטרא-קאנזערוואטיוו, עקסטרעם קאנזערוואטיוו, זעהר שטארק געגען נייע איינריכטונגען.

ultracosmopol'itan *a.* (אל-טרא-קאז-מא-פאל'-אי-טען) אולטרא-קאסמאפאליטיש, עקסטרעם קאסמאפאליטיש. ז. *cosmopolitan*

ultracrit'ical *a.* (אל-טרא-קריט'-אי-קעל) צו קריטיש, צופיעל קריטיש.

ultrafash'ionable *a.* (אל-טרא-פעש'-אנ-עבל) העכסט מאדיש; צופיעל פראנטיש.

ultrafed'eralist *n.* (אל-טרא-פעד'-ע-רעל-איסט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אולטרא-פעדעראליסט, זעהר א שטארקער אנהענגער פון די פרינציפען פון דער פעדעראליסטישער פארטיי.

ul'trage *n.* (אל'-טרעדזש) ז. *outrage*

ul'traism *n.* (אל'-טרא-איזם) אולטרא-איזם, ראדיקאליזם, די עקסטרעמע ריכטונג [אין פאליטיק, רעליגיאן א. ז. וו.].

ul'traist *n.* (אל'-טרא-איסט) אן אולטראאיסט, איינער וואס האלט זיך פאר עקסטרעמע מיינונגען.

ul'tramarine *a. and n.* (אל'-טרא-מע-רין) איבער דעם ים, פון יענער זייט ים; די אולטראמארין-פארב [א שעהנע בלויע פארב]; דער ים-בלויער קאליר פון דיזער פארב.

ultramicroscop'ic *a.* (אל-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-איק) צו קליין מען זאל עס קענען זעהן מיט א מיקראסקאפ.

ultramicroscop'ical *a.* (אל-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *ultramicroscopic*

ultramon'tane *a.* and *n.* (אל-טרא-מאנ'-טיין) פון יענער זייט בארג, וואס ליגט פון יענער זייט פון די בערג; וואס ליגט צו זיך פון די אלפען=בערג; וואס איז שייך צו אולטרא=מאנטאניזם [ז. *ultramontanism*]; איינער וואס וואהנט פון יענער זייט פון די בערג; איינער וואס וואהנט צו זיך פון די אלפען=בערג; אן אולטראמאנטאניסט, אן אנ=הענגער פון אולטרא=מאנטאניזם.

Ultramon'tane par'ty (אל-טרא-מאנ'-טיין פאר'-טי) די אולטרא=מאנטאני=שע פארטיי, די צענטרום=פארטיי [די קאטוילישע אדער קלעריקאלע פארטיי אין דייטשלאנד, וואס האט דעם צוועק צו שי=צען און צו שטיצען די קאטוילישע קירך און דעם פאפסטילכען איינפלוס אין לאנד].

ultramon'tanism *n.* (אל-טרא-מאנ'-טע-ניזם) אולטרא=מאנטאניזם [די פרינ=ציפען פון דער פארטיי וואס וויל קאנ=צענטרירען די גאנצע מאכט פון דער קא=טוילישער קירך אין די הענד פון דעם פאפסט].

ultramontanist *n.* (אל-טרא-מאנ'-טע-ניסט) אן אולטרא=מאנטאניסט, אן אנהענ=גער פון אולטרא=מאנטאניזם. ז. *ultramontanism*.

ultramun'dane *a.* (אל-טרא-מאנ'-דיין) איבערוועלטליך, איבערערדיש, וואס גע=פינט זיך אויסער דער וועלט, וואס ליגט אויסער דעם זונען=סיסטעם; פון אן אנ=דער לעבען, איבערנאטירליך.

ultranominalis'tic *a.* (אל-טרא-נאם-אי-נע-ליס'-טיק) אולטראנאמינאליסטיש [ווענען איינעם וואס בעהויפטעט, אז די אלגעמיינע בעגריפען, ווי נאציאן, מענש, פויגעל א. ז. וו. האבען אבסאלוט ניט קיין אביעקטיווע עקזיסטענץ, נאר זיינען בלויז נעמען].

ultrapar'tizan *a.* (אל-טרא-פאר'-טי-זען) עקסטרעם פארטיזאניש, צופיעל פאר=טיזאניש. ז. *partizan*.

ultra-Prot'estant *a.* (אל-טרא-פראט'-עס-טענט) אולטרא=פראטעסטאנטיש, עקס=טרעם פראטעסטאנטיש. ז. *Protestant*.

ultra-Prot'estantism *n.* (אל-טרא-פראט'-עס-טענ-טיזם) אולטרא=פראטעס=טאנטיזם, עקסטרעם פראטעסטאנטישע פרינציפען אדער מעטאדען.

ul'tra-red *a.* (אל'-טרא-רעד) אולטרא=רויט [ווענען א היץ=שטראהל וואס מען קען איהם ניט זעהן אויף'ן ספעקטרום].

ul'tra-relig'ious *a.* (אל'-טרא-רי-לידזש'-אס) עקסטרעם רעליגיעז; צו רע=ליגיעז.

ul'tra-rig'or *n.* (אל'-טרא-ריג'-אר) איבערמעסיגע שטרענגקייט.

ultra-sen'sual *a.* (אל-טרא-סענ'-שו-על) איבער די חושים, איבער גשמיות, אי=בער קערפערליכקייט.

ul'tra-trop'ical *a.* (אל'-טרא-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אויסער די טרא=פישע געגענדען [די הייסע געגענדען פון נארד אדער פון זיד]; הייסער ווי אין די טראפישע לענדער.

ul'tra-vi'olet *a.* (אל'-טרא-וואי'-א-לעט) אולטרא=וויאלעט [ווענען א שטראהל וואס מען קען איהם ניט זעהן אויף'ן ספעקטרום].

ul'tra vi'res (אל'-טרא וואי'-ריז) אריבער דער געזעצמעסיגער מאכט אדער אויטאריטעט פון א פערזאן, געריכט אדער קארפאראציאן.

ultra-vir'tuous *a.* (אל-טרא-ואיר'-טשו-אס) פאריזעאיש. ז. *pharisaic*.

ul'tra-zodi'acal *a.* (אל'-טרא-זא-דאי'-ע-קעל) וואס געפינט זיך אדער בעווע=גט זיך הינטער דעם זאדיאק. ז. *zodiac*.

ultromotiv'ity *n.* (אל-טרא-מא-טיוו'-אי-טי) די פעהיגקייט צו בעוועגען זיך פון זיך אליין.

ultro'neous *a.* (אל-טראו'-ני-אס) ווי=לענדיג, מיט'ן אייגענעם ווילען, פרייוויליג.

ultro'neously *adv.* (אל-טראו'-ני-אס-לי) פרייוויליג, מיט'ן אייגענעם ווילען.

ul'ulant *a.* (אל'-יו-לענט) וואיענדיג ווי א הונד אדער וואלף; שרייענדיג ווי א פילין [א מין נאכט=פויגעל].

ul'ulate *v.* (אל'-יו-לייט) וואיען ווי א הונד אדער וואלף; שרייען ווי א פילין [א מין נאכט=פויגעל].

ulula'tion *n.* (אל-יו-ליי'-שאן) דאס וואיען [ווי א וואלף אדער הונד]; דאס קלאגען.

um'bel *n.* (אמ'-בעל) — אין באטאניק א בלומען=שירם [א בלומען=בינטעל אין דער פארם פון א שירם].

um'beled *a.* (אמ'-בעלד) ז. *umbellate*.

umbel'la *n.* (אמ-בעל'-א) ז. *umbel*.

um'bellal *a.* (אמ'-בע-לעל) ז. *umbellate*.

um'bellar *a.* (אמ'-בע-לאר) ז. *umbellate*.

um'bellate *a.* (אמ'-בע-לייט) אין באטא=ניק — שירם=פערמיג, ווי א שירם; מיט בלומען=שירעמס, וואס טראגט בלומען=בינטלעך אין דער פארם פון שירעמס.

um'bellated *a.* (אמ'-בע-ליי-טעד) ז. *umbellate*.

um'bellately *adv.* (אמ'-בע-לייט-לי) ווי א בלומען=שירם; מיט בלומען=שירעמס.

Umbellif'eræ *n.* (אמ-בע-ליפ'-ע-רי) אין באטאניק — דער מין פלאנצען צו וועלכען עס געהערט די פעטרישקע=פלאנצע [זיי האבען צוויי אדער מעהרערע בלומען=בלעטלעך].

umbellif'erous *a.* (אמ-בע-ליפ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס טראגט שירם=בלומען, וואס טראגט א בלום, וועלכע האט די פארם פון א שירם; וואס איז שייך צו דעם מין פעטרישקע.

umbel'liform *a.* (אמ-בעל'-אי-פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א שירם.

um'ber *n.*, *a.* and *v.* (אמ'-בער) א שא=טען; דער אומבער=פיש [ז. *grayling*]; דער אומבער=פויגעל, אן אפריקאנישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא [ז. *heron*]; אומבער=ערד, אייזען=פארב [א מין פארב פון אייזען]; ברוינליך; טונ=קעל; פארבען מיט אומבער=ערד; פער=דונקלען, מאכען שאטען.

um'ber-bird *n.* (אמ'-בער-בירד) דער אומבער=פויגעל [אן אפריקאנישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא. ז. *heron*].

um'bery *a.* (אמ'-בער-אי) וואס איז שייך צו אייזען=פארב [א מין פארב], עהנליך צו אייזען=פארב; געל=ברוין; טונקעל.

umbil'ic *a.* and *n.* (אמ-ביל'-איק) וואס איז שייך צום נאפעל אדער פופיק; אין געאמעטריע — דער פונקט אויף א ספע=רישען קערפער, וואו אלע זיינע ראדיו=סען שניידען זיך דורך [ז. *focus*].

umbil'ical *a.* (אמ-ביל'-אי-קעל) וואס איז שייך צום נאפעל אדער פופיק, וואס געפינט זיך לעבען דעם נאפעל; וואס איז געשטעלט אין מיטען ווי א נאפעל, וואס האט די פארם פון א נאפעל, צענטראל; וואס איז פערבונדען דורך דער ווייבליכער ליניע [אין אבשטאמונג].

umbil'icate *a.* (אמ-ביל'-אי-קייט) מיט א נאפעל אדער פופיק; וואס האט די פארם פון א נאפעל.

umbil'icated *a.* (אמ-ביל'-אי-קיי-טעד) ז. *umbilicate*.

umbilic'ular *a.* (אמ-בי-ליק'-יו-לאר) פון נאפעל, וואס איז שייך צום נאפעל.

umbili'cus *n.* (אמ-בי-לאי'-קאס) דער נאפעל, דער פופיק; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פופיק.

umbilif'erous *a.* (אמ-בי-ליפ'-ע-ראס) וואס האט א נאפעל אדער אן אויסהוי=לונג ווי דער ארט פון פופיק.

um'biliform *a.* (אמ'-בי-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א נאפעל, ווי א נאפעל.

um'ble-pie *n.* (אמ'בל-פאי) ז. *humble-pie*.

um'bles *n.* (אמבלז) די אינגעווייד פון א הירש.

um'bo *n.* (אמ'-באו) דער ארויסשטאר=צענדער קנאפ פון דעם צענטער פון א וואפען=שילד; א קנאפ, אן ארויסשטאר=צונג.

um'bonal *a.* (אמ'-בא-נעל) ארויס=שטארצענד [ווי א קנאפ].

um'bonate *a.* (אמ'-בא-נייט) וואס האט אן ארויסשטארצונג עהנליך צו א קנאפ.

um'bonated *a.* (אמ'-בא-ניי-טעד) ז. *umbonate*.

umbona'tion *n.* (אמ-בא-ניי'-שאן) א קנאפ, אן ארויסשטארצונג.

umbo'nes *n.* (אמ-באו'-ניז) קנעפ, ארויסשטארצונגען. ז. *umbo*.

umbon'ic *a.* (אמ-באנ'-איק) ז. *umbonal*.

umbon'ulate *a.* (אמ-באנ'-יו-לייט) אין באטאניק — וואס ענדיגט זיך מיט א קליינעם קנעפעל אדער קליינער ארויס=שטארצונג.

um'bra *n.* (אמ'-ברא) דער טונקעלער טייל פון דעם שאטען וואס א פלאנעט ווארפט אב אין איהר בעוועגונג ארום דער זון; דער טונקעלער מיטעלסטער טייל פון א זונען=פלעק; אין פארצייטיגען רוים — א ניט קיין איינגעלאדענער גאסט וואס איז געבראכט געווארען פון אן אנ=דער גאסט; דער כאריאוס [א מין שפייז=פיש].

umbrac'uliform *a.* (אמ-ברעק'-יו-לי-פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א רעגען=שירם.

um'bræ *n.* (אמ'-ברי) שאטענס. ז. *umbra*.

um'brage *n.* and *v.* (אמ'-ברעדזש) א שאטען; פערטונקלונג; דאס פיהלען אז מען ווערט פערטונקעלט; א בעליידיגונג, א גע=פיהל פון בעליידיגונג; בעשאטענען.

umbra'geous *a.* (אמ-בריי'-דזשאס) שאטענדיג.

umbra'geously *adv.* (אמ-בריי'-דזשאס-לי) אויף א שאטענדיגען אופן.

umbra'geousness *n.* (אמ-בריי'-דזשאס-נעס) שאטענדיגקייט.

umbraid' *v.* (אמ-ברייד') מאכען פאר=ווירפע, טאדלען.

umbra'tion *n.* (אמ-בריי'-שאן) ז. *adumbration*.

umbrel'la *n.* (אמ-ברעל'-א) א שירם, א רעגען=שירם, א זונען=שירם.

umbrel'la-bird *n.* (אמ־ברעל׳־א־בוירד) דער שירם־פויגעל [א זיד־אמעריקאנישער פויגעל וואס האט א בינטעל פעדערען אויף׳ן קאפ עהנליך צו א שירם].

umbrel'la-case *n.* (אמ־ברעל׳־א־קייס) א שיידעל אדער איבערצוג פון א שירם.

umbrel'laed *a.* (אמ־ברעל׳־עד) וואס איז בעשיצט מיט א שירם, וואס טראגט א שירם.

umbrel'la-man *n.* (אמ־ברעל׳־א־מען) א מאן וואס פערקויפט אדער פערריכט שירעמס; א מאן וואס פערקויפט פרוכט, צוקער־געבעקס, קאנפעקטען א. ז. וו. אונטער א שירם.

umbrel'la-stand *n.* (אמ־ברעל׳־א־סטענד) א געשטעל פאר רעגען־שירעמס.

umbrel'la-stick *n.* (אמ־ברעל׳־א־סטיק) דער שטאק פון א רעגען־שירם אדער זונען־שירם.

umbrel'la-tree *n.* (אמ־ברעל׳־א־טריע) דער רעגענשירם־בוים [אזא בוים וואס זעהט אויס ווי א רעגען־שירם].

umbrette' *n.* (אמ־ברעט׳) ז. ***umber-bird***.

Um'brian *a.* and *n.* (אמ׳־ברי־ען) אומבריש, פון אומבריא [א פראצייטיגע געגענד אין מיטעל־איטאליען]; די שפראך פון אמאליגער אומבריא; אן איינוואהנער פון אומבריא.

umbrif'erous *a.* (אמ־בריפ׳־ע־ראס) וואס ווארפט א שאטען.

umbrif'erously *adv.* (אמ־בריפ׳־ע־ראס־לי) ווארפענדיג א שאטען.

um'laut *v.* and *n.* (אוהמ׳־לאוט) אן אומלויט, די אומענדערונג פון דעם קלאנג פון א וואקאל; די צוויי פינטעלעך [¨], וועלכע ציינען אן אויף דער אומענדערונג פון א וואקאל אין דער דייטשער שפראך [ווי ä, ö, ü]; ענדערען דורך אן אומלויט.

um'pirage *n.* (אמ׳־פאיר־עדזש) דאס אמט פון א שיעדס־ריכטער; די ענטשיידונג פון א שיעדס־ריכטער; א פשרה, א פערגלייך.

um'pire *n.* and *v.* (אמ׳־פאיר) א שיעדס־ריכטער, א זייטיגע אונפארטייאישע פערזאן צו וועלכער מען גיט איבער צו ענטשיידען א שטרייט אדער שטרייט־פראגע; ענטשיידען.

um'pireship *n.* (אמ׳־פאיר־שיפ) ז. ***umpirage***.

um'while *adv.* and *a.* (אמ׳־הוואיל) פריהער, פון בעפאר, פריהעריג.

unaban'doned *a.* (אנ־ע־בענ׳־דאנד) ניט פערלאזען; ניט אויפגעגעבען; ניט אוועקגעווארפען.

unabased' *a.* (אנ־ע־בייסט׳) ניט ערנידריגט.

unabashed' *a.* (אנ־ע־בעשט׳) אונפערשעמט; ניט איינגעשראקען, וואס איז ניט אין פערלעגענהייט.

unaba'ted *a.* (אנ־ע־ביי׳־טעד) אונפערמינדערט, ניט אבגעשוואכט, ניט נאכגעלאזען.

unaba'ting *a.* (אנ־ע־ביי׳־טינג) ניט נאכלאזענד.

unabbre'viated *a.* (אנ־ע־ברי׳־ווי־איי־טעד) ניט אבגעקירצט, ניט געשריבען מיט ראשי תבות.

unabet'ted *a.* (אנ־ע־בעט׳־עד) ניט אויפגעהעצט, ניט אנגערייצט, ניט ערמוטיגט, ניט אונטערגעהאלפען.

unabil'ity *n.* (אנ־ע־ביל׳־אי־טי) ז. ***inability***.

una'ble *a.* (אנ־איי׳־בל) אונפעהיג, ניט אין שטאנד.

una'bleness *n.* (אנ־איי׳־בל־נעס) ז. ***inability***.

una'bly *adv.* (אנ־איי׳־בלי) אונפעהיג, ניט אימשטאנד.

unabol'ishable *a.* (אנ־ע־באל׳־איש־עבל) וואס מען קען ניט אבשאפען, אונגילטיג מאכען אדער מבטל זיין.

unabol'ishably *adv.* (אנ־ע־באל׳־איש־ע־בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען אבשאפען, אונגילטיג מאכען אדער מבטל זיין.

unabol'ished *a.* (אנ־ע־באל׳־אישט) ניט אבגעשאפט, ניט אונגילטיג געמאכט, פערבליבען אין קראפט, גילטיג.

unabridged' *a.* (אנ־ע־ברידזשד׳) ניט אבגעקירצט, פאלשטענדיג.

unab'rogated *a.* (אנ־עב׳־רא־גיי־טעד) ניט אבגעשאפען, ניט צוריקגערופען; גילטיג.

unabsolved' *a.* (אנ־עב־סאלווד׳) ניט בעפרייט [פון א פליכט אדער פערשפרעכונג]; וואס האט ניט בעקומען קיין מחילה פאר די זינד.

unabsorb'able *a.* (אנ־עב־סאהרב׳־עבל) וואס קען ניט פערשלונגען אדער איינגעזויגען ווערען.

unabsorbed' *a.* (אנ־עב־סאהרבד׳) ניט איינגעזויגען, ניט פערשלונגען.

unabsorb'ent *a.* (אנ־עב־סאהרב׳־ענט) ניט איינזויגענד; ניט פערשלינגענד.

unabsurd' *a.* (אנ־עב־סוירד׳) ניט אבסורד, ניט אונזיניג; פערנינפטיג, לאגיש, שכל׳דיג.

unabused' *a.* (אנ־ע־ביוזד׳) ניט מיסברויכט.

unacadem'ic *a.* (אנ־עק־ע־דעמ׳־איק) ניט אקאדעמיש; ניט קלאסיש [אין קונסט אדער ליטעראטור].

unaccen'ted *a.* (אנ־עק־סענ׳־טעד) ניט אקצענטירט, אהן אקצענט, אהן בעטאנונג.

unaccen'tuated *a.* (אנ־עק־סענ׳־טשו־איי־טעד) ניט בעטאנט; ניט אונטערגעשטראכען.

unacceptabil'ity *n.* (אנ־עק־סעפ־טע־ביל׳־אי־טי) אונאננעהמבארקייט, דאס ניט קענען אנגענומען ווערען; דאס ניט זיין ווילקאמען; אונאנגענעהמליכקייט.

unaccep'table *a.* (אנ־עק־סעפ׳־טעבל) אונאננעהמבאר, אונאננעהמליך, וואס קען ניט אנגענומען ווערען; אונאנגענעהם; ניט ווילקאמען.

unaccep'tableness *n.* (אנ־עק־סעפ׳־טעבל־נעס) ז. ***unacceptability***.

unaccep'ted *a.* (אנ־עק־סעפ׳־טעד) ניט אנגענומען.

unacces'sible *a.* (אנ־עק־סעס׳־איבל) ז. ***inaccessible***.

unacces'sibleness *n.* (אנ־עק־סעס׳־איבל־נעס) ז. ***inaccessibleness***.

unaccli'mated *a.* (אנ־ע־קלאי׳־מע־טעד) ניט געוועהנט געווארען צו דעם קלימאט פון א לאנד, ניט אקלימאטיזירט.

unaccom'modated *a.* (אנ־ע־קאמ׳־א־דיי־טעד) אהן בעקוועמליכקייטען, ניט איינגעריכטעט; ניט פאסענד, ניט טויגליך, ניט צוגעפאסט.

unaccom'modating *a.* (אנ־ע־קאמ׳־א־דיי־טינג) ניט געפעליג, ניט פריינדליך.

unaccom'panied *a.* (אנ־ע־קאמ׳־פע־ניד) אונבעגלייטעט; אהן אקאמפאנימענט.

unaccom'plished *a.* (אנ־ע־קאמ׳־פלישט) ניט פאלענדעט, ניט פאלשטענדיג, ניט פערענדיגט, ניט אויסגעפיהרט; ניט ערפילט; אונגעבילדעט; ניט גוט ערצויגען, ניט מיט אלע מעלות.

unaccor'dant *a.* (אנ־ע־קאהר׳־דענט) ניט איבעראיינשטימיג, ניט גלייכפערמיג; ניט אין איינקלאנג; ניט הארמאניש.

unaccor'ded *a.* (אנ־ע־קאהר׳־דעד) ניט אויסגעגליכען; ניט איבעראיינגעשטימט; ניט איינשטימיג געמאכט; ניט הארמאנירענד; ניט בעוויליגט.

unaccoun'table *a.* (אנ־ע־קאונ׳־טעבל) אונערקלערבאר; ניט פעראנטווארטליך; מאדנע, זאנדערבאר.

unaccoun'tableness *n.* (אנ־ע־קאונ׳־טעבל־נעס) אונערקלערבארקייט; אונפעראנטווארטליכקייט; זאנדערבארקייט.

unaccoun'tably *adv.* (אנ־ע־קאונ׳־טע־בלי) אונערקלערבאר; זאנדערבאר; ניט פעראנטווארטליך.

unaccou'tred *a.* (אנ־ע־קוה׳־טערד) ניט אויסגעשטאטעט; ניט אויסגעפוצט.

unaccred'ited *a.* (אנ־ע־קרעד׳־אי־טעד) ניט בעגלויבט; ניט אנערקענט, ניט בעפאלמעכטיגט.

unaccu'mulated *a.* (אנ־ע־קיו׳־מיו־ליי־טעד) ניט אנגעזאמעלט, ניט אנגעקליבען; ניט פערמעהרט.

unac'curate *a.* (אנ־עק׳־יו־רייט) ז. ***inaccurate***.

unac'curateness *n.* (אנ־עק׳־יו־רייט־נעס) ז. ***inaccuracy***.

unaccursed' *a.* (אנ־ע־קוירסט׳) ניט פערפלוכט, ניט פערשאלטען.

unaccu'sable *a.* (אנ־ע־קיו׳־זעבל) ניט ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען, וואס קען ניט בעשולדיגט ווערען.

unaccu'sably *adv.* (אנ־ע־קיו׳־זע־בלי) אונטאדעלהאפט, אזוי אז מען קען ניט בעשולדיגען.

unaccused' *a.* (אנ־ע־קיוזד׳) ניט אנגעקלאגט, ניט בעשולדיגט.

unaccus'tomed *a.* (אנ־ע־קאס׳־טאמד) ניט צוגעוועהנט, ניט איינגעוועהנט, אונגעוועהנט; אונגעוועהנליך, נייע.

unaccus'tomedness *n.* (אנ־ע־קאס׳־טאמד־נעס) אונצוגעוועהנטקייט; אונגעוועהנליכקייט, זאנדערבארקייט.

unachiev'able *a.* (אנ־ע־טשיוו׳־עבל) אונאויספיהרבאר, וואס קען ניט אויסגעפיהרט ווערען, אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

una'ching *a.* (אנ־איי׳־קינג) ניט שמערצענד, וואס טהוט ניט וועה.

unacid'ulated *a.* (אנ־ע־סיד׳־יו־ליי־טעד) אונגעזייערט.

unacknowl'edged *a.* (אנ־עק־נאל׳־עדזשד) 1. ניט אנערקענט; 2. וואס מען איז ניט מודה דערויף; 3. ניט בעשטעטיגט [וועגען ערהאלטען עפעס, ווי א וועקסעל, א צעטעל א. ז. וו.].
3. His check remained unacknowledged.

unacquain'tance *n.* (אנ־ע־קהווינ׳־טענס) אונבעקאנטשאפט; אונוויסענהייט.

unacquain'ted *a.* (אנ־ע־קהווינ׳־טעד) אונבעקאנט מיט..., וואס ווייסט ניט, אונערפאהרען, ניט געניט.

unacquain'tedness *n.* (אנ־ע־קהווינ׳־טעד־נעס) ז. ***unacquaintance***.

unacquir'able *a.* (אנ־ע־קהוואיר׳־עבל) ניט דערגרייכבאר, וואס קען ניט ערווארבען ווערען.

unacquired' *a.* (אנ־ע־קהוואירד׳) ניט ערווארבען, וואס קומט ניט דורך ערווערבונג, נאטירליך.

unacquit'ted *a.* (אנ־ע־קהוויט׳־עד)

ניט פריינגעשפראכען, ניט בעפרייט; ניט קוויטירט, ניט בעצאהלט [וועגען א חוב]; ניט ערפילט.

unac'ted *a.* ניט געטהאן, (אנ-עק׳-טער) ניט אויסגעפיהרט, ניט געשעהן; ניט בע= איינפלוסט; ניט געשפיעלט, ניט אויפ= געפיהרט [אויף דער ביהנע].

unac'tive *a.* (אנ-עק׳-טיוו) ז. *inactive*

unac'tiveness *n.* (אנ-עק׳-טיוו-נעס) ז. *inactivity*

unactiv'ity *n.* (אנ-עק-טיוו׳-אי-טי) ז. *inactivity*

unac'tuated *a.* (אנ-עק׳-טשו-איי-טער) ניט בעוואויגען; ניט אנגעטריבען פון..., ניט בעאיינפלוסט פון...

unadapt'ed *a.* ניט (אנ-ע-דעפט׳-עד) צוגעפאסט.

unadhe'sive *a.* ניט (אנ-עד-הי׳-סיוו) קלעפיג, זיך ניט אנהעפטענד.

unadjudged' *a.* (אנ-עד-דזשאדזשד׳) ניט ענטשיעדען.

unadjus'ted *a.* ניט (אנ-ע-דזשאס׳-טעד) צוגעפאסט; ניט אין ארדנונג; ניט רעכט געמאכט, ניט אויסגעגליכען.

unadmired' *a.* אונבע= (אנ-עד-מאירד׳) וואונדערט, ניט פערעהרט.

unadmis'sible *a.* (אנ-עד-מיס׳-איבל) ז. *inadmissible*

unadmit'table *a.* (אנ-עד-מיט׳-עבל) ז. *inadmissible*

unadmit'ted *a.* ניט (אנ-עד-מיט׳-עד) צוגעלאזען, ניט אריינגעלאזען; ניט נאכ= געגעבען, ניט צוגעגעבען, ניט מודה געווען דערויף; ניט ערלויבט, ניט דערלאזען.

unadmon'ished *a.* (אנ-עד-מאנ׳- אישט) ניט געווארנט, וואס מען האט ניט מזהיר געווען; ניט דערמאהנט; ניט אויס= גערעדט, ניט געמאכט קיין פארוואורף, ניט אויסגע׳מוסר׳ט.

unadop'ted *a.* ניט (אנ-ע-דאפ׳-טעד) אנגענומען; ניט אדאפטירט, ניט אנגע= נומען פאר א קינד.

unadored' *a.* ניט פער= (אנ-ע-דאורד׳) געטערט, ניט פערעהרט.

unadorned' *a.* ניט בע= (אנ-ע-דאהרנד׳) שעהנט, ניט בעציערט; ניט בעפוצט.

unadul'terated *a.* (אנ-ע-דאל׳-טער- איי-טעד) ניט געפעלשט, ניט געמישט, ניט פערדארבען; ריין.

unadven'turous *a.* (אנ-עד-וועג׳- טשור-אס) ניט דרייסט, ניט וואגענד.

unadvisabil'ity *n.* (אנ-עד-וואי-זע- ביל׳-אי-טי) ז. *inadvisability*

unadvi'sable *a.* (אנ-עד-וואי׳-זעבל) ז. *inadvisable*

unadvi'sableness *n.* (אנ-עד-וואי׳- זעבל-נעס) ז. *inadvisability*

unadvised' *a.* אונפאר= (אנ-עד-וואיזד׳) זיכטיג, אונאיבערלעגט, ניט אויסגערע= כענט, אונקלוג; ניט בעזארגט מיט א עצה.

unadvi'sedly *adv.* (אנ-עד-וואי׳-זעד- לי) אונפארזיכטיג, אונאיבערלעגט, ניט אויסגערעכענט, אונקלוג.

unadvi'sedness *n.* (אנ-עד-וואי׳-זעד- נעס) אונפארזיכטיגקייט, אונאיבערלעגט= קייט, אונאויסגערעכענטקייט, אונקלוגהייט.

unaf'fable *a.* (אנ-עפ׳-עבל) ז. *inaffable*

unaffecta'tion *n.* (אנ-ע-פעק-טיי׳-שאן) דאס ניט זיין געקינסטעלט אדער אפעק= טירט; נאטירליכקייט.

unaffecta'tion *n.* (אנ-ע-פעק-טיי׳-שאן) בעאיינפלוסט, אונבעווירקט; אונגעריהרט; ניט געקינסטעלט, ניט אפעקטירט, נאטיר= ליך.

unaffec'tedly *adv.* (אנ-ע-פעק׳-טעד- לי) ניט געקינסטעלט, ניט אפעקטירט, נא= טירליך.

unaffec'tedness *n.* (אנ-ע-פעק׳-טעד- נעס) אונגעריהרטקייט; דאס ניט זיין גע= קינסטעלט, געמאכט אדער אפעקטירט; נא= טירליכקייט.

unaffec'ting *a.* ניט (אנ-ע-פעק׳-טינג) ריהרענד.

unaffec'tionate *a.* (אנ-ע-פעק׳-שאנ- אייט) אהן צונייגונג, אהן ליעבע; ניט צערטליך, ניט הערצליך.

unaffil'iated *a.* (אנ-ע-פיל׳-אי-איי- טעד) ניט אדאפטירט, ניט צוגענומען פאר א קינד; ניט פערבונדען, ניט געשטעלט אין נאהענטע פערבינדונגען.

unafflic'ted *a.* ניט (אנ-ע-פליק׳-טעד) בעטריעבט, ניט געקרייגקט; פרעהליך.

unafraid' *a.* אונערשרא= (אנ-ע-פרייד׳) קען, פורכטלאז, אהן מורא.

unagglu'tinated *a.* (אנ-ע-גלוה׳-טי- ניי-טעד) ניט צונויפגעקלעפט, ניט צונויפ= געבונדען, ניט צונויפגעוואקסען.

unaggres'sive *a.* (אנ-ע-גרעס׳-איוו) ניט געניינט צו אטאקירען אדער אנגריי= פען; ניט אנגרייפענד, ניט צו ערשט אנ= גרייפענד.

unag'itated *a.* (אנ-עדזש׳-אי-טיי-טעד) ניט אויפגערעגט.

unagree'able *a.* אונ= (אנ-ע-גריע׳-עבל) אנגענעהם; אונפאסענד.

unagree'ableness *n.* (אנ-ע-גריע׳- עבל-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונפא= סיגקייט, דאס ניט פאסען.

unagree'ably *adv.* (אנ-ע-גריע׳-ע-בלי) אונאנגענעהם; ניט פאסענד.

unai'ded *a.* אונגעהאל= (אנ-איי׳-דעד) פען, אהן הילף, ניט אונטערשטיצט.

unai'ling *a.* ניט קרענק= (אנ-איי׳-לינג) ליך, געזונד.

unai'ming *a.* ניט ציע= (אנ-איי׳-מינג) לענד, אהן א ספעציעלען ציעל; אונאב= זיכטליך, אהן אבזיכט, אהן כונה.

unalarmed' *a.* ניט (אנ-ע-לארמד׳) דערשראקען, ניט בעאונרוהיגט, ניט אי= בערראשט.

unalar'ming *a.* ניט (אנ-ע-לאר׳-מינג) בעאונרוהיגענד.

unal'ienable *a.* (אנ-אייל׳-יענ-עבל) ז. *inalienable*

unal'ienably *adv.* (אנ-אייל׳-יענ-ע- בלי) ז. *inalienably*

unalle'viated *a.* (אנ-ע-לי׳-ווי-איי- טעד) ניט דערלייכטערט; ניט געלינדערט; ניט פערגרינגערט; ניט פערקלענערט.

unallied' *a.* ניט בעהעפ= (אנ-ע-לאיד׳) טעט, ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען; אהן איינפלוסרייכע קרובים אדער פריינד.

unallot'ted *a.* ניט (אנ-ע-לאט׳-עד) אויסגעטיילט; ניט בעוויליגט; ניט בע= שטימט [פאר אימעצען].

unallow'able *a.* ניט (אנ-ע-לאו׳-עבל) צולעסיג, אונערלויבט, ניט רעכטמעסיג.

unalloyed' *a.* ניט גע= (אנ-ע-לאיד׳) מישט, ריין, לויטער.

unalterabil'ity *n.* (אנ-אהל-טער-ע- ביל׳-אי-טי) ז. *unalterableness*

unal'terable *a.* (אנ-אהל׳-טער-עבל) אונפערענדערליך; וואס קען ניט פערענ= דערט ווערען, וואס קען ניט אומגעביטען ווערען.

unal'terableness *n.* (אנ-אהל׳-טער- עבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, דאס ניט האבען די אייגענשאפט זיך צו בייטען.

unal'terably *adv.* (אנ-אהל׳-טער-ע- בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן.

unal'tered *a.* אונ= (אנ-אהל׳-טערד) פערענדערט.

unambig'uous *a.* (אנ-עמ-ביג׳-יו-אס) ניט צוויידייטיג, ניט דאפעלזיניג, קלאר.

unambig'uously *adv.* (אנ-עמ-ביג׳-יו- אס-לי) ניט צוויידייטיג, ניט דאפעלזיניג, קלאר.

unambi'tious *a.* (אנ-עמ-ביש׳-אס) ניט אמביציעז, וואס שטרעבט ניט צו דער= הויבען זיך אויף א הויכער שטופע; וואס ווארפט זיך ניט אין די אויגען, אהן פרע= טענזיעס.

unambi'tiously *adv.* (אנ-עמ-ביש׳- אס-לי) ניט אמביציעז; אהן פרעטענ= זיעס.

uname'nable *a.* ניט (אנ-ע-מי׳-נעבל) פעראנטווארטליך; ניט אונטערווארפען, ניט אבהענגיג.

unamen'dable *a.* (אנ-ע-מענ׳-דעבל) אונפערבעסערליך, וואס קען ניט פערבע= סערט ווערען.

un-Amer'ican *a.* (אנ-ע-מער׳-אי-קען) ניט אמעריקאניש.

unamiabil'ity *n.* (אנ-איי-מי-ע-ביל׳- אי-טי) אונליעבענסווירדיגקייט; ניט גוט= מוטיגקייט, אונפריינדליכקייט.

una'miable *a.* ניט (אנ-איי׳-מי-עבל) ליעבענסווירדיג.

unamu'sable *a.* ניט (אנ-ע-מיו׳-זעבל) צו אמוזירען, ניט צו אונטערהאלטען.

unamused' *a.* ניט אמו= (אנ-ע-מיוזד׳) זירט, ניט אונטערהאלטען; ניט לוסטיג געמאכט; געלאנגווייליגט.

unamu'sing *a.* ניט (אנ-ע-מיו׳-זינג) אמוזאנט, ניט אמוזירענד, ניט אונטער= האלטענד; ניט לוסטיג מאכענד; לאנג= ווייליג.

unamu'singly *adv.* (אנ-ע-מיו׳-זינג- לי) אויף א ניט אמוזאנטען אדער ניט אונטערהאלטענדען אופן; לאנגווייליג.

unamu'sive *a.* (אנ-ע-מיו׳-זיוו) ז. *unamusing*

unanalog'ical *a.* (אנ-ענ-ע-לאדזש׳- אי-קעל) ניט אנאלאגיש; אונעהנליך, ניט גלייך.

unan'alysed *a.* ניט (אנ-ענ׳-ע-לאיזד) אנאליזירט, ניט צוגליעדערט; ניט אונ= טערזוכט.

unan'alyzable *a.* (אנ-ענ׳-ע-לאי-זעבל) וואס קען ניט אנאליזירט ווערען, וואס קען ניט צוגליעדערט ווערען.

unan'gular *a.* ניט (אנ-ענ׳-גיו-לאר) ווינקעלדיג, ניט עקיג, אהן [שארפע] עקען.

unan'imalized *a.* (אנ-ענ׳-אי-מעל- איזד) ניט אסימילירט, ניט פערדייעט, ניט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש [וועגען שפייזען אין קערפער].

unan'imated *a.* (אנ-ענ׳-אי-מיי-טעד) אונבעלעבט, וואס האט קיין לעבען; אהן לעבען; אהן לעבעדיגקייט, אהן מוטה.

unanim'ity *n.* (יו-נע-נימ׳-אי-טי) איינשטימיגקייט.

unan'imous *a.* איינ= (יו-נענ׳-אי-מאס) שטימיג.

unan'imously *adv.* (יו-נענ׳-אי-מאס- לי) מיט איינשטימיגקייט, איינשטימיג.

unan'imousness *n.* (יו-נענ׳-אי-מאס- נעס) ז. *unanimity*

unannealed′ *a.* (אנ-ע-ניעלד′) ניט גליהענד געמאכט, ניט אויסגעגליהט [ווי גלאז, ליימענע כלים אדער מעטאלען].
unannexed′ *a.* (אנ-ע-נעקסט′) ניט צוגעזעצט, ניט צוגעשטעלט, ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.
unanni′hilable *a.* (אנ-ע-נאי′-הי-לעבל) ניט צושטערבאר, ניט פערניכטבאר, וואס קען ניט צושטערט אדער פערניכטעט ווערען.
unannounced′ *a.* (אנ-ע-נאונסט′) ניט בעקאנט געמאכט, ניט אנאנסירט.
unannoyed′ *a.* (אנ-ע-נאיד′) ניט בעלעסטיגט; ניט געפלאגט, אונגעשטערט.
unanoin′ted *a.* (אנ-ע-נאינ′-טעד) אונגעזאלבט.
unanswerabil′ity *n.* (אנ-ענ-סער-ע-ביל′-אי-טי) אונבעאנטווארטליכקייט, אונמעגליכקייט צו ענטפערען אדער צו ווידערלעגען, דאס ניט קענען בעאנטווארטעט ווערען.
unan′swerable *a.* (אנ-ענ′-סער-עבל) אונבעאנטווארטליך, וואס קען ניט געענטפערט ווערען, וואס קען ניט ווידערלעגט ווערען.
unan′swerableness *n.* (אנ-ענ′-סער-עבל-נעס) ז. ***unanswerability***
unan′swerably *adv.* (אנ-ענ′-סער-ע-בלי) אונבעאנטווארטליך, ניט צו בעאנטווארטען, ניט ווידערלעגט צו ווערען.
unan′swered *a.* (אנ-ענ′-סערד) אונבעאנטווארטעט, ניט געענטפערט, ניט ווידערלעגט.
unantic′ipated *a.* (אנ-ענ-טיס′-אי-פיי-טעד) ניט ערווארטעט פון פריהער, ניט פארויסגעפיהלט.
unapoc′ryphal *a.* (אנ-ע-פאק′-רי-פעל) ניט אפאקריפיש, קאנאניזירט, אנערקענט אלס הייליג [וועגען שריפטען פון דער קירך].
unapologet′ic *a.* (אנ-ע-פאל-א-דזשעט′-איק) ניט פערטיידיגענד, ניט ענטשולדיגענד.
unapostol′ic *a.* (אנ-עפ-אס-טאל′-איק) ניט אפאסטאליש.
unapostol′ical *a.* (אנ-עפ-אס-טאל′-אי-קעל) ניט אפאסטאליש.
unappalled′ *a.* (אנ-ע-פאהלד′) אונערשראקען, אהן פורכט, אהן מורא.
unappar′elled *a.* (אנ-ע-פער′-עלד) ניט בעקליידעט, נאקעט.
unappar′ent *a.* (אנ-ע-פעהר′-ענט) ניט אויגענשיינליך, אונזיכטבאר, ניט דייטליך, טונקעל.
unappea′lable *a.* (אנ-ע-פיע′-לעבל) וואס קען ניט אפעלירט ווערען.
unappea′sable *a.* (אנ-ע-פיע′-זעבל) וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען, ניט איבערצובעטען, ניט צו בערוהיגען.
unappeased′ *a.* (אנ-ע-פיעזד′) ניט בערוהיגט; ניט איינגעשטילט; ניט איבערגעבעטען.
unap′petizing *a.* (אנ-עפ′-אי-טאי-זינג) וואס מאכט ניט קיין אפעטיט; וואס ציהט ניט צו.
unapplau′sive *a.* (אנ-ע-פלאה′-סיוו) ניט אפלאדירענד.
unappli′able *a.* (אנ-ע-פלאי′-עבל) ז. ***inapplicable***
unap′plicable *a.* (אנ-עפ′-לי-קעבל) ז. ***inapplicable***
unapplied′ *a.* (אנ-ע-פלאיד′) ניט ספעציעל אנגעווענדעט, ניט געריכטעט צו א ספעציעלען צוועק.
unap′posite *a.* (אנ-עפ′-א-זיט) אונפאסענד, אונגעהעריג.
unap′positely *adv.* (אנ-עפ′-א-זיט-לי) אונפאסענד, אונגעהעריג.
unappre′ciable *a.* (אנ-ע-פרי′-שי-עבל) ז. ***inappreciable***
unappre′ciated *a.* (אנ-ע-פרי′-שי-איי-טעד) ניט ריכטיג אבגעשעצט; ניט גענוג אבגעשעצט, ניט ענטדעקט, ניט אויסגעפונען, ניט בעמערקט, ניט בעגריפען.
unappre′ciative *a.* (אנ-ע-פרי′-שי-איי-טיוו) ז. ***inappreciative***
unapprehen′ded *a.* (אנ-עפ-רי-הענ′-דעד) ניט פערהאפטעט, ניט ארעסטירט; ניט בעגריפען, ניט פערשטאנען.
unapprehen′sible *a.* (אנ-עפ-רי-הענ′-סיבל) אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.
unapprehen′sibleness *n.* (אנ-עפ-רי-הענ′-סיבל-נעס) אונבעגרייפליכקייט, אונפערשטענדליכקייט.
unapprehen′sive *a.* (אנ-עפ-רי-הענ′-סיוו) אונבעזארגט, פורכלאז, אהן מורא; ניט פערדעכטיגענד; ניט בעגרייפענד.
unapprehen′siveness *n.* (אנ-עפ-רי-הענ′-סיוו-נעס) אונפעהיגקייט צו בעגרייפען; פורכטלאזיגקייט.
unapprised′ *a.* (אנ-ע-פראיזד′) ניט געגעבען צו וויסען, ניט בענאכריכטיגט, ניט געווארענט.
unapproa′chable *a.* (אנ-ע-פראו′-טשעבל) אונצוגענגליך, וואס מען קען דערצו ניט צוקומען; אונדערגרייכבאר.
unapproa′chableness *n.* (אנ-ע-פראו′-טשעבל-נעס) אונצוגענגליכקייט; אונדערגרייכבארקייט.
unapproa′chably *adv.* (אנ-ע-פראו′-טשע-בלי) אויף אן אונצוגענגליכען אדער אונדערגרייכבארען אופן.
unapproached′ *a.* (אנ-ע-פראוטשט′) אונצוגענגליך; אונדערגרייכבאר.
unappro′priate *a.* (אנ-ע-פראו′-פרי-אייט) ניט בעוויליגט; ניט אבגעלעגט פאר א געוויסען צוועק; אונפאסענד, אונגעהעריג.
unappro′priated *a.* (אנ-ע-פראו′-פרי-איי-טעד) ניט אבגעלעגט פאר א געוויסען צוועק; ניט בעוויליגט: ניט צוגעאייגנעט, ניט אוועקגענומען פאר זיך; אונגעהעריג, אונפאסענד.
unapproved′ *a.* (אנ-ע-פרוהווד′) ניט אנערקענט פאר גוט, ניט גוט געהייסען.
unapt′ *a.* (אנ-עפט′) אונפאסענד; אונפעהיג; ניט גענייגט; אונגעשיקט.
unapt′itude *n.* (אנ-עפט′-אי-טיוד) ז. ***unaptness***
unapt′ly *adv.* (אנ-עפט′-לי) אויף אן אונפאסיגען אופן; אונטויגליך, אונפעהיג.
unapt′ness *n.* (אנ-עפט′-נעס) אונטויגליכקייט; אונגעשיקטקייט; אונפאסליכקייט; אבנייגונג, ניט-גענייגטקייט צו עפעס.
unar′gued *a.* (אנ-אר′-גיוד) אונבעשטריטען, אהן א דיספוט.
unargumen′tative *a.* (אנ-אר-גיו-מענ′-טע-טיוו) וואס איז ניט שייך צו א דיספוט אדער וכוח, וואס ענטהאלט ניט קיין וכוח אדער דיספוט, ניט פאלעמיש; וואס איז ניט גענייגט צו דיספוטירען.
unarm′ *v.* (אנ-ארם′) ענטוואפנען, אבנעהמען די וואפען ביי...; מאכען אונשעדליך; אוועקלעגען דאס געוועהר.
unarmed′ *a.* (אנ-ארמד′) אונבעוואפנט, אהן געוועהר; אין זאאלאגיע — אהן הערנער, אהן שארפע נעגעל, אהן שופען, אהן לוסקעס א. ז. וו.; אין באטאניק — אהן שטאכלען, אהן דערנער אהן נאדלען.
unarrayed′ *a.* (אנ-ע-רייד′) ניט אויסגעשטעלט אין ארדנונג; ניט בעקליידעט.
unart′ful *a.* (אנ-ארט′-פול) ניט געקינסטעלט, נאטירליך; איינפאך; אהן כיטרעקייט.
unart′fully *adv.* (אנ-ארט′-פול-אי) ניט געקינסטעלט, אויף א נאטירליכען אופן; איינפאך.
unartic′ulate *a.* (אנ-אר-טיק′-יו-לייט) ז. ***inarticulate***
unartic′ulated *a.* (אנ-אר-טיק′-יו-ליי-טעד) ז. ***inarticulated***
unartifi′cial *a.* (אנ-אר-טי-פיש′-על) ז. ***inartificial***
unartis′tic *a.* (אנ-אר-טיס′-טיק) ניט ארטיסטיש, ניט קינסטלעריש.
unascen′dable *a.* (אנ-ע-סענ′-דעבל) אויף וואס מען קען ניט ארויפשטייגען.
unascen′dible *a.* (אנ-ע-סענ′-דיבל) ז. ***unascendable***
unascertai′nable *a.* (אנ-עס-אויר-טיי′-נעבל) וואס מען קען ניט וויסען אויף זיכער.
unashamed′ *a.* (אנ-ע-שיימד′) ניט פערשעהמט, אהן שאנדע.
unasked′ *a.* (אנ-עסקט′) אונגעבעטען, אונגעפאדערט, אונפערלאנגט.
unas′pirated *a.* (אנ-עס′-פי-ריי-טעד) ניט אויסגעשפראכען דורך הויכען אדער אטעמען.
unaspir′ing *a.* (אנ-עס-פאיר′-אינג) ניט עהרגייציג, וואס יאגט זיך ניט נאך עהרע.
unassai′lable *a.* (אנ-ע-סיי′-לעבל) אונאנגרייפבאר, וואס קען ניט אנגעגריפען ווערען.
unassai′lably *adv.* (אנ-ע-סיי′-לע-בלי) אונאנגרייפבאר.
unassailed′ *a.* (אנ-ע-סיילד′) ניט אנגעגריפען; ניט אטאקירט.
unassem′bled *a.* (אנ-ע-סעמ′בלד) ניט פערזאמעלט.
unasser′ted *a.* (אנ-ע-סויר′-טעד) ניט בעהויפטעט; ניט פערטיידיגט, וואס מען בעשטעהט ניט דארויף.
unassessed′ *a.* (אנ-ע-סעסט′) ניט אבגעשאצט.
unassign′able *a.* (אנ-ע-סאינ′-עבל) וואס קען ניט בעשטימט ווערען; וואס קען ניט אנגעצייגט ווערען מיט פינקטליכקייט; וואס קען ניט איבערטראגען ווערען.
unassim′ilable *a.* (אנ-ע-סימ′-אי-לעבל) וואס קען ניט פערגליכען ווערען, וואס קען ניט עהנליך ווערען; וואס קען ניט פערדייהט ווערען.
unassim′ilated *a.* (אנ-ע-סימ′-אי-ליי-טעד) ניט גלייך אדער עהנליך געמאכט; ניט פערדייהט.
unassis′ted *a.* (אנ-ע-סיס′-טעד) ניט אונטערשטיצט, ניט געהאלפען.
unassis′ting *a.* (אנ-ע-סיס′-טינג) ניט העלפענד.
unasso′ciated *a.* (אנ-ע-סאו′-שי-איי-טעד) ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.
unassor′ted *a.* (אנ-ע-סאהר′-טעד) ניט אבגעזארטירט.
unassu′ming *a.* (אנ-ע-סיו′-מינג) ניט שטאלץ; ניט העזה׳דיג; בעשיידען, איינפאך, וואס האלט זיך ניט גרויס.

unassured' *a.* (אנ-ע-שוהרד') אונפערזיכערט, אונגעוויס; מיסטעריאיש.

unastromon'ical *a.* (אנ-עס-טרא-נאמ'-אי-קעל) ניט אסטראנאמיש.

unato'nable *a.* (אנ-עט-או'-נעבל) וואס מען קען ניט פערגיטיגען; וואס לאזט זיך ניט מכפר זיין.

unattached' *a.* (אנ-ע-טעטשט') ניט צוגעבונדען; ניט צוגעזעצט; ניט צוגעקניפט; ניט צוגעפעסטיגט; ניט ארויפגעלעגט אן ארעסט פאר חובות; ניט בעשטימט צו א ספעציעלען רעגימענט אדער ראטע סאלדאטען.

unattack'able *a.* (אנ-ע-טעק'-עבל) וואס קען ניט אטאקירט אדער אנגעגריפען ווערען.

unattacked' *a.* (אנ-ע-טעקט') ניט אטאקירט, ניט אנגעגריפען.

unattainabil'ity *n.* (אנ-ע-טיי-נע-ביל'-אי-טי) אונדערגרייכבארקייט, די אונמעגליכקייט צו דערגרייכען.

unattai'nable *a.* (אנ-ע-טיי'-נעבל) אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

unattai'nableness *n.* (אנ-ע-טיי'-נעבל-נעס) ז. *unattainability*

unattained' *a.* (אנ-ע-טיינד') ניט דערגרייכט.

unattain'ted *a.* (אנ-ע-טיינ'-טעד) ניט בעשימפפט; ניט בעפלעקט; ניט פערדארבען; ניט אנגעשטעקט; אונפארטייאיש.

unattemp'ted *a.* (אנ-ע-טעמפ'-טעד) אונפערזוכט, ניט פראבירט, ניט אונטערגענומען.

unatten'ded *a.* (אנ-ע-טענ'-דעד) אונבעגלייטעט; פערנאכלעסיגט.

unattes'ted *a.* (אנ-ע-טעס'-טעד) ניט בעוויזען, ניט בעשטעטיגט.

unattired' *a.* (אנ-ע-טאירד') ניט אנגעקליידעט; ניט געפוצט.

unattrac'tive *a.* (אנ-ע-טרעק'-טיוו) ניט אנציהענד, ניט צוציהענד; ניט רייצענד.

u'nau *n.* (יו'-נאה) דאס אונאו [דאס זיד-אמעריקאנישע צוויי-פינגערדיגע פויל-טהיער].

unau'dited *a.* (אנ-אה'-די-טעד) ניט רעווידירט, ניט אונטערזוכט [וועגען רעכנונגען].

unaugmen'ted *a.* (אנ-אהג-מענ'-טעד) ניט פערמעהרט, ניט פערגרעסערט; אין גראמאטיק — אהן אן אויגמענט [א צו-זאץ-זילבע אין אנפאנג פון א צייטווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

unauspi'cious *a.* (אנ-אהס-פיש'-אס) ז. *inauspicious*

unauthen'tic *a.* (אנ-אה-טהענ'-טיק) ניט ריכטיג.

unauthen'ticated *a.* (אנ-אה-טהענ'-טי-קיי-טעד) ניט בעשטעטיגט; ניט ערקלערט פאר ריכטיג אדער פאר עכט.

unauthor'itative *a.* (אנ-אה-טהאר'-אי-טיי-טיוו) ניט בעפאלמעכטיגט; וואס האט ניט קיין מאכט אדער קיין דעה; ניט בעפעהלענד.

unau'thorized *a.* (אנ-אה'-טהאר-איזד) ניט בעפאלמעכטיגט, ניט בערעכטיגט; ניט בעשטעטיגט; ניט אויטאריזירט, אהן אויטאריטעט, אהן גענעצליכער אנערקענונג אדער מאכט.

unavai'lable *a.* (אנ-ע-וויי'-לעבל) ניט נוצבאר; וואס מען קען ניט ברויכען; וואס מען קען ניט פערווענדען [צו א געוויסען צוועק].

unavai'lableness *n.* (אנ-ע-וויי'-לעבל-נעס) אוננוצליכקייט; אוננוצבארקייט; אונפערווענדבארקייט, דאס ניט קענען פערווענדעט ווערען [פאר א געוויסען צוועק אדער ארבייט]; אונגילטיגקייט.

unavai'ling *a.* (אנ-ע-וויי'-לינג) נוצלאז, ניט העלפענד.

unavenged' *a.* (אנ-ע-וועגדזשד') ניט בעשטראפט, פאר וואס מען האט קיין נקמה ניט גענומען אדער מען האט זיך ניט אבגערעכענט.

unaver'ted *a.* (אנ-ע-וואיר'-טעד) ניט אבגעווענדעט.

unavoi'dable *a.* (אנ-ע-וואי'-דעבל) אונפערמיידליך; וואס קען ניט געמאכט ווערען אונגילטיג.

unavoi'dableness *n.* (אנ-ע-וואי'-דעבל-נעס) די אונפערמיידליכקייט.

unavoi'ded *a.* (אנ-ע-וואי'-דעד) ניט אויסגעמידען.

unavouched' *a.* (אנ-ע-וואוטשט') ניט בעהויפטעט, נגט צוגעגעבען, ניט גאראנטירט.

unavowed' *a.* (אנ-ע-וואוד') ניט עפענטליך אנערקענט, ניט צוגעגעבען.

unavow'edly *adv.* (אנ-ע-וואו'-עד-לי) ניט צוגעבענדיג.

unawaked' *a.* (אנ-ע-הווייקט') ניט אויפגעוועקט; ניט ערוואכט.

unawa'kened *a.* (אנ-ע-הוויי'קנד) ניט אויפגעוועקט; ניט ערוואכט.

unaware' *a.* (אנ-ע-הוועהר') אונאויפמערקזאם; אונבעקאנט, אונבעוואוסט.

unawares' *adv.* (אנ-ע-הוועהרז') אונערווארטעט, פלוצלונג; אונבעוואוסט.

unawed' *a.* (אנ-אהד') אהן פורכט; ניט צוריקגעהאלטען, חוצפה'דיג, פרעך.

unaz'otized *a.* (אנ-עז'-א-טאיזד) אין כעמיע — וואס ענטהאלט ניט אדער איז ניט פערבונדען מיט שטיקשטאף.

unbacked' *a.* (אנ-בעקט') ניט געלערענט צו טראגען א רייטער [וועגען א פערד]; ניט אונטערשטיצט; ניט צוריקגעשטויסען.

unbai'lable *a.* (אנ-ביי'-לעבל) וואו דער אנגעקלאגטער קען ניט ארויסגעלאזען ווערען אויף ערבות.

unbaked' *a.* (אנ-בייקט') ניט געבאקען; אונצייטיג.

unbal'ance *v.* (אנ-בעל'-ענס) ארויסברייגנען פון גלייכגעוויכט.

unbal'anced *a.* (אנ-בעל'-ענסט) ניט געהאלטען אין גלייכגעוויכט; ניט באלאנסירט, ניט אויסגעגליכען [וועגען רעכנונגען]; ניט פעסט, ניט געזעצט; אין אונארדנונג.

unbal'last *v.* (אנ-בעל'-עסט) אויסלאדען דעם באלאסט פון א שיף.

unban'daged *a.* (אנ-בענ'-דעדזשד) ניט פערבונדען; ניט באנדאזשירט.

unban'ded *a.* (אנ-בענ'-דעד) אהן א באנד.

unban'kable *a.* (אנ-בענ'-קעבל) וואס קען ניט אנגענומען ווערען אין א באנק.

unbaptised' *a.* (אנ-בעפ-טאיזד') ניט געטויפט, ניט גע'שמד'ט: ניט הייליג, זינדיג, אונריין.

unbar' *v.* (אנ-באר') אבריגלען, אויפשליסען, עפענען.

unbarbed' *a.* (אנ-בארבד') אהן האקענס.

unbar'bered *a.* (אנ-באר'-בערד) ניט פריזירט, ניט ראזירט, ניט געגאלט, ניט געשארען.

unbare' *v.* (אנ-בעהר') ענטבלויזען; אבדעקען.

unbarked' *a.* (אנ-בארקט') אבגעשיילט.

unbarricade' *v.* (אנ-בער-אי-קייד') עפענען, בעפרייען פון אן אבשפארונג.

unbarrica'doed *a.* (אנ-בער-אי-קיי'-דאוד) ניט פערבאריקאדירט; ניט פערצאמט, ניט פערשטעלט.

unbash'ful *a.* (אנ-בעש'-פול) אונפערשעמט; פרעך, חוצפה'דיג.

unba'ted *a.* (אנ-ביי'-טעד) ניט אבגעטעמפט.

unbathed' *a.* (אנ-בייטהד') ניט געבאדען; ניט נאס.

unbat'tered *a.* (אנ-בעט'-ערד) ניט צושלאגען; ניט צוקלאפט; ניט בעשעדיגט.

unbear' *v.* (אנ-בעהר') אבלאזען די לייצעס.

unbear'able *a.* (אנ-בעהר'-עבל) אונערנטרעגליך.

unbear'ableness *n.* (אנ-בעהר'-עבל-נעס) אונערטרעגליכקייט.

unbear'ably *adv.* (אנ-בעהר'-ע-בלי) אונערטרעגליך, אויף אן אונערטרעגליכען שטייגער.

unbear'ded *a.* (אנ-ביער'-דעד) אהן א בארד.

unbear'ing *a.* (אנ-בעהר'-אינג) ניט פרוכטבאר.

unbea'ten *a.* (אנ-ביע'טן) ניט געשלאגען; ניט אויסגעטראטען; ניט בעזיעגט; ניט איבערגעשטיגען.

unbeau'teous *a.* (אנ-ביו'-טי-אס) ניט שעהן, ניט רייצענד.

unbeau'tified *a.* (אנ-ביו'-טי-פאיד) ניט פערשעהנערט; ניט געפוצט.

unbeau'tiful *a.* (אנ-ביו'-טי-פול) ניט שעהן; מאוס.

unbeclou'ded *a.* (אנ-בי-קלאו'-דעד) ניט פערוואלקענט.

unbecom'ing *a.* and *n.* (אנ-בי-קאמ'-אינג) אונאנשטענדיג, ניט פאסענד; וואס קליידט ניט; וואס קוקט ניט אוים שעהן.

unbecom'ingly *adv.* (אנ-בי-קאמ'-אינג-לי) ניט אנשטענדיג; ניט פאסענד; ניט שעהן; ניט קליידענד.

unbecom'ingness *n.* (אנ-בי-קאמ'-אינג-נעס) אונאנשטענדיגקייט; ניט-פאסינקייט; דאס ניט קליידען.

unbefit'ting *a.* (אנ-בי-פיט'-אינג) ניט פאסענד.

unbeget' *v.* (אנ-בי-געט') פערניכטען, אויסמעקען פון עקזיסטענץ.

unbegot' *a.* (אנ-בי-גאט') ז. *unbegotten*

unbegot'ten *a.* (אנ-בי-גאט'ן) ניט געבארען; וואס איז קיינמאל ניט געבארען געווארען, אייביג, וואס עקזיסטירט אונאבהענגיג פון וועלכער עס איז אורזאכע.

unbeguile' *v.* (אנ-בי-גאיל') ארויספיהרען פון אירטהום, עפענען די אויגען; ענטוישען.

unbegun' *a.* (אנ-בי-גאן') ניט אנגעפאנגען.

unbehol'den *a.* (אנ-בי-האול'דן) אונגעזעהן, אונבעמערקט.

unbeknow'ing *a.* (אנ-בי-נאו'-אינג) ניט וויסענד, ניט קענענד.

unbeknown' *a.* (אנ-בי-נאון') אונבעוואוסט, אונבעקאנט.

unbeknownst' *a.* (אנ-בי-נאונסט') ז. *unbeknown*

unbelief' *n.* (אַנ-בי-ליעף') אונגלויבן, אַפּיקורסות.
unbelievabil'ity *n.* (אַנ-בי-ליע-ווע-ביל'-אי-טי) אונגלויבליכקייט.
unbelie'vable *a.* (אַנ-בי-ליע'-וועבל) אונגלויבליך.
unbelieved' *a.* (אַנ-בי-ליעווד') אונגעגלויבט, אַהן צוטרוי; אונגלויבליך.
unbelie'ver *n.* (אַנ-בי-ליע'-ווער) אַן אונגלויביגער; אַן אַפּיקורוס.
unbelie'ving *a.* (אַנ-בי-ליע'-ווינג) אונגלויביג.
unbelie'vingly *adv.* (אַנ-בי-ליע'-ווינג-לי) מיט אונגלויבן.
unbeloved' *a.* (אַנ-בי-לאַווד') ניט געליעבט.
unbelt' *v.* (אַנ-בעלט') אַבגאַרטלען.
unbel'ted *a.* (אַנ-בעל'-טעד) ניט אַרומגעגאַרטעלט, אַבגעגאַרטעלט.
unbemoaned' *a.* (אַנ-בי-מאָונד') ניט בעקלאַגט, ניט בעיאַמערט, ניט בעוויינט.
unbend' *v.* (אַנ-בענד') זיך צוריק אויסבויגען, זיך אויסגלייכען; זיך בענעהמען ליעבליך אָדער אַנגענעהם, זיין העפליך; צוריק אויסבויגען, מאַכען צוריק גלייך; בעפרייען פון אַנשטרענגונג אָדער שפּאַנונג; געבען ערהאָלונג אָדער רוה; צושטרייען; שוואַכער מאַכען; לויז מאַכען, אַבבינדען [אַ זעגעל אָדער אַנקער-שטריק].
unben'dable *a.* (אַנ-בענ'-דעבל) ניט בויגזאַם, וואָס מען קען ניט בויגען.
unben'ding *a. and n.* (אַנ-בענ'-דינג) וואָס בויגט זיך ניט; ניט בויגזאַם, ניט נאָכגעביג, שטייף; בעשטימט פאַר ערהאָלונג אָדער רוה; בעפרייאונג פון אַנשטרענגונג אָדער שפּאַנונג; ערהאָלונג אָדער רוה; צושטרייאונג.
unben'dingly *adv.* (אַנ-בענ'-דינג-לי) אונבויגזאַם; האַרטנעקיג, איינגעשפּאַרט, איינגע'עקשנ'ט.
unben'dingness *n.* (אַנ-בענ'-דינג-נעס) אונבויגזאַמקייט, ניט-נאָכגעביגקייט.
unben'eficed *a.* (אַנ-בענ'-אי-פיסט) וואָס האָט ניט קיין איינטרעגליכע שטעלע אין אַ קירך.
unbenefi'cial *a.* (אַנ-בענ-אי-פיש'-על) ניט איינטרעגליך, ניט ניצליך, אָהן פּראָפיט, ניט בעהילפליך.
unben'efited *a.* (אַנ-בענ'-אַ-פיט-עד) ניט בעגינסטיגט; וואָס האָט ניט קיין נוץ אָדער פּראָפיט.
unbenev'olent *a.* (אַנ-בי-נעוו'-אַ-לענט) ניט וואָהלטהעטיג, ניט גוט; האַרט-הערציג.
unbenigh'ted *a.* (אַנ-בי-נאַי'-טעד) ניט פערדונקעלט, ניט איינגעוויקעלט אין פינסטערניש.
unbenign' *a.* (אַנ-בי-נאַין') ניט גיטיג, ניט מילד, ניט גינסטיג; בייזהאַפט, שלעכט.
unberea'ven *a.* (אַנ-בי-ריע'ווען) ניט בערויבט.
unbereft' *a.* (אַנ-בי-רעפט') ניט בערויבט.
unbeseem' *v.* (אַנ-בי-סיעם') זיין אונפּאַסענד אָדער אונווירדיג.
unbesee'ming *a.* (אַנ-בי-סיע'-מינג) אונפּאַסענד.
unbesee'mingly *adv.* (אַנ-בי-סיע'-מינג-לי) אויף אַן אונפּאַסענדען אָדער אונווירדיגען אופן.

unbesee'mingness *n.* (אַנ-בי-סיע'-מינג-נעס) אונפּאַסיגקייט, אונווירדיגקייט.
unbesought' *a.* (אַנ-בי-סאָהט') אונגעבעטען, ניט געבעטען, פרייוויליג.
unbestowed' *a.* (אַנ-בי-סטאָוד') ניט געגעבען, ניט בעוויליגט, ניט געשענקט.
unbetrayed' *a.* (אַנ-בי-טריייד') ניט פעררעטען.
unbetrothed' *a.* (אַנ-בי-טראָוטהד') ניט פערלאָבט, ניט פער'קנס'ט.
unbewailed' *a.* (אַנ-בי-הווייילד') ניט בעוויינט, ניט בעקלאַגט.
unbewil'dered *a.* (אַנ-בי-הוויל'-דערד) ניט צוטומעלט, ניט צומישט.
unbewitch' *v.* (אַנ-בי-הוויטש') ענטצויבערען, אַראָבנעהמען די בעצויבערונג.
unbi'as *v.* (אַנ-באַי'-עס) בעפרייען פון פאָראורטייל.
unbi'ased *a.* (אַנ-באַי'-עסט) פריי פון פאָראורטייל; אונפּאַרטייאיש.
unbi'asedly *adv.* (אַנ-באַי'-עסט-לי) אָהן פאָראורטייל; אויף אַן אונפּאַרטייאישען אופן.
unbi'asedness *n.* (אַנ-באַי'-עסט-נעס) פרייהייט פון פאָראורטייל; אונפּאַרטייליכקייט.
unbi'assed *a.* (אַנ-באַי'-עסט) ז. *unbiased*.
unbi'assedly *adv.* (אַנ-באַי'-עסט-לי) ז. *unbiasedly*.
unbi'assedness *n.* (אַנ-באַי'-עסט-נעס) ז. *unbiasedness*.
unbib'lical *a.* (אַנ-ביב'-לי-קעל) ניט ביבליש, וואָס געפינט זיך ניט אין דער ביבעל.
unbid' *a.* (אַנ-ביד') ז. *unbidden*.
unbid'den *a.* (אַנ-ביד'ן) ניט בעפוילען, אונגעהייסען, פרייוויליג: אונגעבעטען, ניט געלאַדען.
unbig'oted *a.* (אַנ-ביג'-אַ-טעד) ניט בלינד-גלויביג, טאָלעראַנט, ניט פאַנאַטיש.
unbind' *v.* (אַנ-באַינד') אַבבינדען, לויז בינדען, אויפבינדען, לויז מאַכען; בעפרייען, פריי מאַכען.
unbiograph'ical *a.* (אַנ-באַי-אַ-גרעפ'-אי-קעל) ניט ביאָגראַפיש, וואָס איז ניט שייך צו לעבענס-בעשרייבונג.
unbish'op *v.* (אַנ-ביש'-אַפּ) אַרונטערזעצען אַ בישאָף פון אַמט.
unbit' *a.* (אַנ-ביט') ניט געביסען.
unbit'ted *a.* (אַנ-ביט'-עד) ניט איינגעצוימט, ניט געהאַלטען אין צוים, ניט אַבגעצוימט; ניט קאָנטראָלירט, ניט איינגעהאַלטען.
unbit'ten *a.* (אַנ-ביט'ן) ניט געביסען.
unbla'mable *a.* (אַנ-בליי'-מעבל) וואָס פערדיענט ניט קיין טאַדעל אָדער בעשולדיגונג, אָהן שולד; אונשולדיג.
unbla'mableness *n.* (אַנ-בליי'-מעבל-נעס) די אונטאַדעלהאַפטיגקייט, די שולדלאָזיגקייט, דאָס ניט פערדיענען קיין טאַדעל, דאָס זיין אָהן שולד; אונשולדיגקייט.
unbla'mably *adv.* (אַנ-בליי'-מע-בלי) ניט צום טאַדלען; אויף אַן אופן וואָס פערדיענט ניט קיין טאַדעל.
unblamed' *a.* (אַנ-בליימד') ניט געטאַדעלט; ניט בעשולדיגט; אָהן טאַדעל, פריי פון בעשולדיגונג.
unbleached' *a.* (אַנ-בליעטשט') ניט געבלייכט, ניט געווייסט, ניט ווייס געמאַכט [וועגען לייווענד].
unblea'ching *a.* (אַנ-בליע'-טשינג) וואָס ווערט ניט ווייס אָדער בלייך.

unblee'ding *a.* (אַנ-בליע'-דינג) ניט בלוטענד.
unblem'ishable *a.* (אַנ-בלעמ'-איש-עבל) וואָס קען ניט בעפלעקט ווערען.
unblem'ished *a.* (אַנ-בלעמ'-אישט) אונבעפלעקט; ריין.
unblem'ishing *a.* (אַנ-בלעמ'-איש-אינג) ניט בעפלעקענד.
unblen'ching *a.* (אַנ-בלענ'-טשינג) ניט דערשראָקען, וואָס געהט אָדער ציהט זיך ניט צוריק, וואָס ווייכט ניט אויס; פעסט.
unblen'ded *a.* (אַנ-בלענ'-דעד) ריין, ניט געמישט, ניט אויסגעמישט.
unblessed' *a.* (אַנ-בלעסט') ז. *unblest*.
unblest' *a.* (אַנ-בלעסט') ניט געבענשט; פערפלוכט, פערשאָלטען; אונגליקליך.
unbligh'ted *a.* (אַנ-בלאַי'-טעד) ניט פערדאָרבען, ניט צושטערט.
unblind' *v.* (אַנ-בלאַינד') מאַכען זעהענדיג; אויפקלערען.
unbliss'ful *a.* (אַנ-בליס'-פול) אונגליקליך.
unblood'ed *a.* (אַנ-בלאַד'-עד) ניט פון ריינעם בלוט, ניט פון גוטער אַבשטאַמונג [וועגען פערד].
unblood'ied *a.* (אַנ-בלאַד'-איד) ניט בעפלעקט מיט בלוט, ניט בלוטיג.
unblood'ily *adv.* (אַנ-בלאַד'-אי-לי) ניט בלוטדורשטיג, ניט גרויזאַם; ניט בלוטיג.
unblood'y *a.* (אַנ-בלאַד'-אי) ניט בעפלעקט מיט בלוט; ניט בלוטדורשטיג, ניט גרויזאַם; ניט בלוטיג, אָהן בלוט-פערגיסונג.
unblos'soming *a.* (אַנ-בלאָס'-אַמ-אינג) ניט בליהענד, אָהן בליהונגען.
unblot'ted *a.* (אַנ-בלאַט'-עד) ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעשטראָכען; ניט אַבגעריבען, ניט אויסגעקראַצט.
unblown' *a.* (אַנ-בלאָון') ניט אויפגעבלאָזען [דורך'ן ווינד]; ניט געבלאָזען [וועגען אַ מוזיקאַלישען בלאָז-אינסטרומענט]; ניט אויפגעבליהט; ניט ענטוויקעלט.
unblun'ted *a.* (אַנ-בלאַנ'-טעד) ניט טעמפּ, שאַרף.
unblush'ing *a.* (אַנ-בלאַש'-אינג) אונפערשעמט, וואָס שעמט זיך ניט; חוצפה'דיג, העזה'דיג.
unboast'ful *a.* (אַנ-באָוסט'-פול) ניט בעריהמעריש, ניט שטאָלץ, בעשיידען, עניוות'דיג, איינפאַך.
unboas'ting *a.* (אַנ-באָוס'-טינג) אָהן בעריהמעריי, וואָס האַלט זיך ניט גרויס, בעשיידען, עניוות'דיג, איינפאַך.
unbod'ied *a.* (אַנ-באַד'-איד) וואָס האָט ניט קיין קערפּער, אונקערפּערליך; ניט מאַטעריעל; בעפרייט פון קערפּער, געמאַכט קערפּערלאָז.
unboiled' *a.* (אַנ-באָילד') ניט געקאָכט, ניט געזאָטען.
unbolt' *v.* (אַנ-באָולט') אַבריגלען, עפענען; זיך עפענען; ערקלערען, מאַכען קלאָר, געבען צו פערשטעהן.
unbol'ted *a.* (אַנ-באָול'-טעד) ניט פערריגעלט, ניט פערפעסטיגט מיט אַ באָלצען, אַפען; ניט געבייטעלט, ניט געזיפּט [וועגען מעהל].
unbon'net *v.* (אַנ-באַנ'-עט) אַראָבנעהמען דעם הוט, ענטבלויזען דעם קאָפּ.
unbooked' *a.* (אַנ-בוקט') ניט פערשריבען אין אַ בוך.

unbook'ish *a.* (אנ-בוק'-איש) וואס האט ניט ליעב צו לעזען קיין ביכער; וואס איז ניט ארייננגעטהאן אין ביכער; ניט בעלעזען, ניט געלערענט, ניט געבילדעט.

unboot' *v.* (אנ-בוהט') אראבציהען די שטיוועל.

unboo'ted *a.* (אנ-בוה'-טעד) אהן שטיוועל.

unborn' *a.* (אנ-באהרן') אונגעבארען, נאך ניט געבארען; צוקינפטיג.

unbor'rowed *a.* (אנ-באר'-אוד) ניט געבארגט, ניט אנטליהען, אייגען; אריגינעל, ניט גענומען פון א פרעמדער קוועלע; עכט, ניט געפעלשט.

unbos'om *v.* (אנ-בוז'-אם) ענטדעקען, אנפערטרויען, עפענען דאס הארץ.

unbos'omer *n.* (אנ-בוז'-אמ-ער) איינער וואס ענטדעקט אדער אנפערטרויט.

unbot'tomed *a.* (אנ-באט'-אמד) אהן א גרונד, אונענדליך טיעף.

unbought' *a.* (אנ-באהט') ניט געקויפט; ניט פערקויפט, אהן א קויפער; ניט אונטערגעקויפט.

unbound' *a.* (אנ-באונד') ניט געבונדען; ניט פערפליכטעט.

unboun'ded *a.* (אנ-באונ'-דעד) אונבעגרענעצט, אונבעשרענקט.

unboun'dedly *adv.* (אנ-באונ'-דעד-לי) אויף אן אונבעגרענעצטען אדער אונבעשרענקטען אופן; אהן גרענעצען.

unboun'dedness *n.* (אנ-באונ'-דעד-נעס) די אונבעגרענעצטקייט, די אונבעשרענקטקייט.

unboun'teous *a.* (אנ-באונ'-טי-אס) אונגיטיג, ניט פרייגיעביג; ניט וואהלטהעטיג.

unboun'teously *adv.* (אנ-באונ'-טי-אס-לי) ניט גיטיג, ניט מילד; אויף א ניט פרייגיעביגען אופן.

unbowed' *a.* (אנ-באוד') אונגעבויגען; ניט איינגעבויגען; ניט אונטערוואַרפען, ניט אונטעריאכט, ניט אונטערגעגעבען, ניט בעצוואונגען, ניט איבערוועלטיגט.

unbrace' *v.* (אנ-בריים') לויז מאכען, אבבינדען, אויפבינדען, אויפקניפען, אויפשנירען; בעפרייען פון אנשטרענגונג; אבלאזען, נאכלאזען, לויז ווערען.

unbraid' *v.* (אנ-ברייד') פאנאנדערנעהמען די שנורען, אבפלעכטען; אבפלאנטערען.

unbrai'ded *a.* (אנ-בריי'-דעד) ניט צוזאמענגעוועבט, ניט צוזאמענגעפלאכטען.

unbranched' *a.* (אנ-ברענטשט') ניט פערצווייגט, אהן צווייגען.

unbran'ded *a.* (אנ-ברענ'-דעד) ניט אויסגעברענט; ניט געשטעמפעלט; ניט געשטעמפעלט מיט שאנדע.

unbreak'able *a.* (אנ-ברייק'-עבל) ניט צוברעכליך, וואס קען ניט צובראכען ווערען.

unbreast' *v.* (אנ-ברעסט') עפענען אדער אויסריידען דאס הארץ; אויפדעקען.

unbreath'able *a.* (אנ-בריעטה'-עבל) וואס קען ניט איינגעאטעמט ווערען.

unbreathed' *a.* (אנ-בריעטהד') ניט געאטעמט; ניט ארויסגעגעבען; ניט געאיבט, ניט פראקטיצירט.

unbrea'thing *a.* (אנ-בריע'-טהינג) ניט אטעמענד, ניט בעלעבט.

unbred' *a.* (אנ-ברעד') אונערצויגען, ניט געבילדעט, ניט עדעל, אהן דרך-ארץ; ניט געלערענט, אונוויסענד.

unbreech' *v.* (אנ-בריעטש') אראבנעהמען די הויזען; אבשרויפען דעם הינטערשטען טייל פון א הארמאט.

unbreeched' *a.* (אנ-בריעטשט') אהן הויזען; נאך יונג צו טראגען הויזען.

unbrewed' *a.* (אנ-ברוהד') ניט געמישט, ריין, עכט.

unbri'bable *a.* (אנ-בראי'-בעבל) וואס מען קען ניט אונטערקויפען מיט כאבאר.

unbribed' *a.* (אנ-בראיבד') ניט אונטערגעקויפט.

unbri'dle *v.* (אנ-בראי'דל) אבצוימען, אראבנעהמען די צוים; פריילאזען.

unbri'dled *a.* (אנ-בראי'דלד) אהן א צוים; ניט געהאלטען אין צוים, ניט איינגעהאלטען, ניט צוריקגעהאלטען; ניט געהארכזאם, ווידערשפעניג; צולאזען.

unbridged' *a.* (אנ-ברידזשד') אהן א בריק.

unbroached' *a.* (אנ-בראוטשט') ניט דורכגעבויערט; ניט דורכגעשטאכען; ניט דורכגעלעכערט; ניט בעריהרט, וואס מען האט וועגען דעם ניט אנגעפאנגען צו רעדען.

unbroke' *a.* (אנ-בראוק') ז. *unbroken*

unbro'ken *a.* (אנ-בראו'קן) ניט צובראכען, גאנץ; ניט אבגעשוואכט; ניט צודריקט, ניט אונטערדריקט; ניט געצוימט, ניט צוגעוועהנט צום זאטעל אדער געשפאן; ניט אונטערבראכען, ניט געשטערט, אנהאלטענד; רעגולער, פאלשטענדיג.

unbroth'erly *a.* (אנ-בראטה'-ער-לי) ניט ברידערליך.

unbrought' *a.* (אנ-בראהט') ניט געבראכט.

unbruised' *a.* (אנ-ברוהזד') ניט צודריקט, ניט צוקוועטשט, ניט פערוואונדעט דורך קוועטשען; ניט צושטויסען; ניט צוריבען; ניט צוקלאפט.

unbrushed' *a.* (אנ-בראשט') ניט געבארשטען.

unbuck'le *v.* (אנ-באק'ל) אבספראנזשקען [ווי א גארטעל]; לויז מאכען.

unbud'ded *a.* (אנ-באד'-עד) ניט אויפגעבליהט; אהן קנאספען.

unbuild' *v.* (אנ-בילד') צושטערען, פערניכטען, מאכען א תל, חרב מאכען.

unbuilt' *a.* (אנ-בילט') נאך ניט געבויט, ניט אויפגעבויט.

unbur'den *v.* (אנ-בויר'דן) אויסלאדען, אראבנעהמען א לאסט, בעפרייען פון א משא; אראבווארפען פון זיך א לאסט; עפענען, אויפדעקען; פערלייכטערען.

unbur'dened *a.* (אנ-בויר'דנד) אונבעלעסטיגט, ניט בעלאסטעט.

unbur'iable *a.* (אנ-בער'-אי-עבל) ניט צו בעגראבען.

unbur'ied *a.* (אנ-בער'-איד) ניט בעגראבען, ניט בעערדיגט.

unburned' *a.* (אנ-בוירנד') ניט פערברענט; ניט געברענט.

unbur'nished *a.* (אנ-בויר'-נישט) ניט פאלירט, ניט געמאכט גלאנציג.

unburnt' *a.* (אנ-בוירנט') ז. *unburned*

unbur'row *v.* (אנ-באר'-או) ארויסטרייבען פון דער נארע.

unbur'then *v.* (אנ-בויר'טהן) ז. *unburden*

unbur'y *v.* (אנ-בער'-אי) אויסגראבען, אויפגראבען; אויפדעקען, מאכען אפען.

unbus'ied *a.* (אנ-ביז'-איד) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען.

unbusi'nesslike *a.* (אנ-ביז'-נעס-לאיק) ניט געשעפטסמעסיג.

unbus'y *a.* (אנ-ביז'-אי) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען.

unbut'tered *a.* (אנ-באט'-ערד) ניט בעשמיערט מיט פוטער.

unbut'ton *v.* (אנ-באט'ן) אויפקנעפלען, אבשפילען.

unbut'tressed *a.* (אנ-באט'-רעסט) ניט געשטיצט; ניט אונטערגעשפארט מיט א שטיץ-זייל [וועגען א בריק אדער געביידע].

unca'bled *a.* (אנ-קיי'בלד) ניט בעפעסטיגט מיט א קאבעל אדער אנקער-שטריק.

uncage' *v.* (אנ-קיידזש') ארויסלאזען פון שטייג, בעפרייען.

uncaged' *a.* (אנ-קיידזשד') ניט פערשפארט אין שטייג.

uncal'cified *a.* (אנ-קעל'-סי-פאיד) ניט פערוואנדעלט אין שטיין [דורך פעראייניגונג פון קאלך מיט קויהלען-זויערע].

uncal'cined *a.* (אנ-קעל'-סינד) ניט פערוואנדעלט אין פולווער אדער אין קאלך דורך פייער.

uncal'culated *a.* (אנ-קעל'-קיו-ליי-טעד) ניט בערעכענט.

uncal'culating *a.* (אנ-קעל'-קיו-ליי-טינג) ניט בערעכנענד, וואס בערעכענט ניט.

uncal'endered *a.* (אנ-קעל'-ענ-דערד) ניט געפרעסט, ניט געפלעט [אין דער פאבריקאציאן פון געוואנד און פאפיער].

uncalked' *a.* (אנ-קאהקט') ניט פערשטאפט [וועגען שפאלטען אדער לעכער אין א שיף]; ניט בעשמיעדען מיט שארפע פאדקאוועס; ניט שארף געמאכט [וועגען די פאדקאוועס פון א פערד]; ניט אראבגענומען [וועגען א קאפיע אין א צייכנונג]; ניט בעדעקט מיט קרייד [כדי צו קאפירען א צייכנונג].

uncalled' *a.* (אנ-קאהלד') אונגערופען; ניט געלאדען; ניט געפאדערט.

uncalled' for (אנ-קאהלד' פאר) ניט נויטיג; ניט געפאדערט, ניט פערלאנגט.

uncalum'niated *a.* (אנ-קע-לאמ'-ני-איי-טעד) ניט פערלוימדעט.

uncan'celled *a.* (אנ-קענ'-סעלד) ניט אויסגעשטראכען, ניט אויסגעמעקט; ניט אבגעשאפט, ניט צוריקגעצויגען, ניט אנולירט.

uncan'did *a.* (אנ-קענ'-דיד) ניט אפענהערציג, ניט אויפריכטיג.

uncan'didly *adv.* (אנ-קענ'-דיד-לי) אויף א ניט אפענהערציגען אופן.

uncan'ny *a.* (אנ-קענ'-אי) געהיימניספול; איבערנאטירליך; שרעקענד, וואס רופט ארויס אבערגלויבישע מורא; ניט געשיקט; ניט קינסטלעריש; ניט געאיבט; אונפארזיכטיג, אונזיכער; געפעהרליך; אונגליקליך; שטארק, שווער, גרויזאם; ניט מעסיג, פערשווענדעריש; ניט מילד, ניט זאנפט, ניט שטיל, אונרוהיג; שלעכט.

uncanon'ic *a.* (אנ-קע-נאנ'-איק) ז. *uncanonical*

uncanon'ical *a.* (אנ-קע-נאנ'-אי-קעל) ניט קאנאניש; ניט הייליג, ניט נאך דעם קירכען-געזעץ; ניט געזעצליך; ניט אנערקענט; וואס בעלאנגט ניט צו די הייליגע אנערקענטע שריפטען פון דער קירך.

uncanon'icalness *n.* (אנ-קע-נאנ'-אי-קעל-נעס) דאס ניט זיין קאנאניש, דאס ניט זיין קירכליך הייליג.

uncan'onize *v.* (אנ-קענ'-אנ-איז) אוועקנעהמען די קאנאנישע אויטאריטעט; אויסמעקען פון דער ליסטע פון די קירכען-הייליגע.

uncan'onized *a.* (אנ-קענ'-אנ-איזד) ניט קאנאניזירט, ניט ערקלערט פאר א הייליגען, ניט אריינגעשריבען צווישען די הייליגע פון דער קירך.

uncan'opied *a.* (אנ-קענ'-א-פיד) אהן א באלדאכין, אהן אן איבערדעק, אהן א חופה.

uncap' *v.* (אנ-קעפ') אראבנעהמען דעם צודעק; עפענען; אראבנעהמען דאס היטעל.

unca'pable *a.* (אנ-קיי'-פעבל) ז. *incapable*.

uncapar'isoned *a.* (אנ-קע-פער'-אי-סאנד) ניט בעדעקט מיט א שהענער געפוצטער דעקע [וועגען א פערד]; ניט בעדעקט, ניט בעפוצט.

uncapsiz'able *a.* (אנ-קעפ-סאיז'-עבל) וואס קען זיך ניט איבערקעהרען.

uncap'tious *a.* (אנ-קעפ'-שאס) ניט שווער צופריעדען צו שטעלען, ניט קריעגריש, וואס זוכט ניט קיין חסרונות.

uncap'tivated *a.* (אנ-קעפ'-טי-ווייטעד) ניט בעצויבערט.

uncared' *a.* (אנ-קעהרד') אונבעאכטעט, ניט אין אכט גענומען, ניט געזארגט פאר...

uncar'ing *a.* (אנ-קעהר'-אינג) נאכלעסיג, אבגעלאזען; אהן דאגות, מונטער.

uncar'peted *a.* (אנ-קאר'-פעט-עד) ניט בעדעקט מיט טעפּיכער.

uncarved' *a.* (אנ-קארווד') ניט געשניצט.

uncase' *v.* (אנ-קיים') ארויסנעהמען פון שיידעל אדער שאכטעל; אויסטהאן, ענטבלויזען, אויפדעקען, ענטדעקען; פאנאנדערוויקלען [א פאהן].

uncat'alogued *a.* (אנ-קעט'-ע-לאגד) ניט אריינגעטראגען אין א קאטאלאג.

uncat'echized *a.* (אנ-קעט'-אי-קאיזד) ניט אונטערריכטעט [דורך דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט, הויפטזעכליך די אונטערריכט פון דער קריסטליכער רעליגיאן אין דיעזער פארם]; עקזאמענירען דורך פראגען.

uncaught' *a.* (אנ-קאהט') ניט געפאנגען, ניט געכאפט, ניט געפאקט.

uncaused' *a.* (אנ-קאהזד') ניט פעראורזאכט; ניט בעשאפען; זעלבסטשטענדיג, וואס בעשטעהט אויף זיך אליין.

uncau'terized *a.* (אנ-קאה'-טער-איזד) ניט אויסגעברענט [וועגען א וואונד].

uncau'tious *a.* (אנ-קאה'-שאס) ז. *incautious*.

uncau'tiously *adv.* (אנ-קאה'-שאס-לי) ז. *incautiously*.

uncea'sing *a.* (אנ-סיע'-סינג) אהן אן אויפהער; אהן אונטערברעכען; אהן אן ענד.

unceas'ingly *adv.* (אנ-סיע'-סינג-לי) אונאויפהערליך.

unce'ded *a.* (אנ-סי'-דעד) ניט אבגעטראטען; ניט נאכגעגעבען; ניט אונטערגעגעבען.

unceiled' *a.* (אנ-סיעלד') וואס האט ניט קיין סטעליע [אן אויבערלאגע אדער סופיט].

uncel'ebrated *a.* (אנ-סעל'-אי-בריי-טעד) ניט בעריהמט; ניט געפייערט.

unceles'tial *a.* (אנ-סי-לעס'-טשיעל) ניט הימליש, ערדיש; העליש.

uncemen'ted *a.* (אנ-סי-מענ'-טעד) ניט צעמענטירט, ניט פערפעסטיגט מיט צעמענט.

uncen'surable *a.* (אנ-סענ'-שור-עבל) ניט טאדעלהאפט, וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

uncen'sured *a.* (אנ-סענ'-שורד) ניט קריטיקירט; ניט געטאדעלט.

unceremo'nious *a.* (אנ-סער-אי-מאו'-ני-אס) ניט צערעמאניש, אהן צערעמאניע, ניט פארמעל, איינפאך, פשוט, אונגעצוואונגען.

unceremo'niously *adv.* (אנ-סער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף א ניט צערעמאניעלען שטייגער, אהן צערעמאניעס, אהן פארמאליטעט.

uncer'tain *a.* (אנ-סויר'-טען) אונגעוויס; אונבעשטימט; אונזיכער, צווייפעלהאפט; אונצופערלעסיג, אויף וואס מען קען זיך ניט פערלאזען; ניט פעסטגעשטעלט; ניט בעשטענדיג; ניט ענטשיעדען; ניט ענטשלאסען; אונרעגעלמעסיג; פערענדערליך; ניט געזעצט, קאפריזנע.

uncer'tainness *n.* (אנ-סויר'-טען-נעס) אונגעוויסהייט; אונבעשטימטהייט; צווייפעלהאפטיגקייט; אונצופערלעסיגקייט; אונבעשטענדיגקייט; אונענטשלאסענהייט; אונרעגעלמעסיגקייט; פערענדערליכקייט; אונגעזעצטקייט, קאפריזנעקייט.

uncer'tainty *n.* (אנ-סויר'-טען-טי) אונגעוויסהייט, אונזיכערקייט; אונבעשטימטהייט; צווייפעלהאפטיגקייט; אונצופערלעסיגקייט; אונענטשלאסענהייט; אן אונגעוויסער אדער ניט גענוי בעקאנטער געגענשטאנד, אן אונגעוויסהייט.

uncertif'icated *a.* (אנ-סויר-טיפ'-אי-קיי-טעד) אהן א שריפטליכער צייגניס, אהן א דאקומענט וואס בעשטעטיגט אפיציעל.

uncer'tified *a.* (אנ-סויר'-טי-פאיד) ניט בעשטעטיגט; ניט מיטגעטיילט; ניט בעקאנט געמאכט; ניט גאראנטירט [א טשעק].

unces'sant *a.* (אנ-סעס'-ענט) ז. *incessant*.

unces'santly *adv.* (אנ-סעס'-ענט-לי) ז. *incessantly*.

unchain' *v.* (אנ-טשיין') אבבינדען פון דער קייט; פריילאזען, בעפרייען.

unchalked' *a.* (אנ-טשאהקט') ניט בעצייכענט מיט קרייד.

unchal'lengeable *a.* (אנ-טשעל'-ענ-דזשעבל) אונאויפפאדערליך; ווען מען קען ניט אויפפאדערען; ווען מען קען ניט בעשולדיגען; וואס מען קען ניט פאדערען; זיכער, פערזיכערט.

unchangeabil'ity *n.* (אנ-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט.

unchan'geable *a.* (אנ-טשיינ'-דזשעבל) אונפערענדערליך, וואס קען ניט פערענדערט ווערען.

unchan'geableness *n.* (אנ-טשיינ'-דזשעבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, דאס זיין אונפערענדערליך.

unchan'geably *adv.* (אנ-טשיינ'-דזשע-בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן; אהן אומענדערונג.

unchanged' *a.* (אנ-טשיינדזשד') אונפערענדערט.

unchan'ging *a.* (אנ-טשיינ'-דזשינג) זיך ניט ענדערענד, וואס פערענדערט זיך ניט; אימער דאסזעלבע.

unchan'ted *a.* (אנ-טשענ'-טעד) ניט געזונגען.

uncharacteris'tic *a.* (אנ-קער-עק-טער-איס'-טיק) ניט כאראקטעריסטיש.

uncharacteris'tical *a.* (אנ-קער-עק-טער-איס'-טי-קעל) ניט כאראקטעריסטיש.

unchar'acterized *a.* (אנ-קער'-עק-טער-איזד) ניט כאראקטעריזירט.

uncharge' *v.* (אנ-טשארדזש') אויסלאדען, אראבנעהמען די לאסט; אראבנעהמען די בעשולדיגונג, בעפרייען פון א קלאגע; פריישפרעכען.

uncharged' *a.* (אנ-טשארדזשד') ניט אנגעלאדען [וועגען א ביקס, אן עלעקטרישער באטעריי א. ד. ג.].

unchar'itable *a.* (אנ-טשער'-אי-טעבל) אונבארמהערציג; גרויזאם.

unchar'itableness *n.* (אנ-טשער'-אי-טעבל-נעס) אונבארמהערציגקייט.

unchar'itably *adv.* (אנ-טשער'-אי-טע-בלי) אונבארמהערציג.

unchar'ity *n.* (אנ-טשער'-אי-טי) אונבארמהערציגקייט.

unchar'ted *a.* (אנ-טשאר'-טעד) ניט פערצייכענט [אויף א לאנדקארטע].

unchar'tered *a.* (אנ-טשאר'-טערד) ניט פערדונגען [וועגען א שיף]; אהן א פאטענט אדער ערלויבניס; אהן א רעגיערונגס-בעשטעטיגונג [וועגען אן ארגאניזאציאן]; אהן פריווילעגיעס, ניט פריווילעגירט; אונבעשרענקט, אהן א בעגרענצונג.

unchar'y *a.* (אנ-טשעהר'-אי) אונפארזיכטיג; ניט שפארזאם.

unchaste' *a.* (אנ-טשייסט') ניט איינגעהאלטען [אין די תאוות], תאוה'דיג, צולאזען, אויסגעלאסען.

unchaste'ly *adv.* (אנ-טשייסט'-לי) אויף א תאוה'דיגען אדער אויסגעלאסענעם אופן.

uncha'stened *a.* (אנ-טשיי'סנד) ניט אויסגעבעסערט [דורך שטראף].

unchaste'ness *n.* (אנ-טשייסט'-נעס) ז. *unchastity*.

unchastised' *a.* (אנ-טשעס-טאיזד') ניט בעשטראפט; ניט דיסציפּלינירט.

unchas'tity *n.* (אנ-טשעס'-טי-טי) ניט איינגעהאלטענקייט [אין די תאוות], אויסגעלאסענקייט, צולאזענקייט.

unchecked' *a.* (אנ-טשעקט') ניט געהינדערט, אונגעשטערט, ניט אבגעהאלטען, ניט פערהאלטען, ניט אבגעשטעלט.

uncheer'ful *a.* (אנ-טשיער'-פול) ניט לעבעדיג, נידערגעשלאגען, טרויעריג, אומעטיג, מעלאנכאליש; אונצופריעדען, אונוויליג, מיט ווידערווילען.

uncheer'fulness *n.* (אנ-טשיער'-פול-נעס) נידערגעשלאגענקייט, טרויעריגקייט, אומעטיגקייט.

uncher'ished *a.* (אנ-טשער'-אישט) ניט געליעבט, ניט געלאשטשעט, ניט געשעצט; ניט געשיצט.

unchewed' *a.* (אנ-טשוהד') ניט געקייט; ניט גוט איבערלעגט.

unchid' *a.* (אנ-טשיד') ניט אויסגעמוסר'ט, אויף וועמען מען האט זיך ניט אנגעבייזערט אדער ניט אנגעשריען.

unchid'den *a.* (אנ-טשיד'ן) ז. *unchid*.

unchilled' *a.* (אנ-טשילד') ניט פערפרארען, ניט פערגליווערט פון קעלט.

unchis'eled *a.* (אנ-טשיז'-עלד) ניט ארומגעהאקט מיט א דלאט אדער מייסעל; ניט ארומגעטעסעט.

unchiv'alric *a.* (אנ-שיוו'-על-ריק) ז. *unchivalrous*.

unchiv'alrous *a.* (אנ-שיוו'-על-ראס) ניט ריטערליך.

unchiv'alrously *adv.* (אנ-שיוו'-על-ראס-לי) אויף א ניט=ריטערליכען אופן.

unchopped' *a.* (אנ-טשאפט') ניט געהאקט, ניט צוהאקט.

uncho'sen *a.* (אנ-טשאו'זן) ניט אויסגעוועהלט, ניט אויסגעקליבען.

unchris'tened *a.* (אנ-קריס'נד) ניט געטויפט.

unchris'tian *a.* (אנ-קריס'-טשיען) ניט קריסטליך; ניט לויט די פרינציפען פון קריסטענטום; ניט פריינדליך, אונמענשליך; געצענדיענעריש.

unchris'tianize *v.* (אנ-קריס'-טשיען-איז) אונקריסטליך מאכען.

unchris'tianlike *a.* (אנ-קריס'-טשיען-לאיק) ניט קריסטליך.

unchris'tianness *n.* (אנ-קריס'-טשיען-נעס) אונקריסטליכקייט.

unchron'icled *a.* (אנ-קראנ'-איקלד) ניט פערשריבען אין די כראניקעס, ניט פערצייכענט אין דער געשיכטע.

unchronolog'ical *a.* (אנ-קראנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט כראנאלאגיש. ז. *chronological*.

unchurch' *v.* (אנ-טשוירטש') אויסשליסען פון דער קירך; מאכען פאר אוים קירך.

unchurch'ly *a.* (אנ-טשוירטש'-לי) ניט קירכליך.

unchurned' *a.* (אנ-טשוירנד') ניט געשלאגען [וועגען פוטער].

un'cial *a.* and *n.* (אנ'-שיעל) וואס איז שייך צו דער האנדשריפט אין די פארצייטיגע מאנוסקריפטען וואס פלעגען געשריבען ווערען מיט גרויס=האנטיגע בוכשטאבען; אן אונציאל=בוכשטאב [א בוכשטאב אין די מאנוסקריפטען פון דעם 4טען ביז דעם 8טען יאהרהונדערט]; א מאנוסקריפט געשריבען מיט אונציאל=בוכשטאבען.

un'ciform *a.* (אנ'-סי-פארם) געבויגען, געקרימט, אויסגעדרעהט, וואס האט די פארם פון א קרוק.

uncir'cumcised *a.* (אנ-סויר'-קאמ-סאיזד) ניט בעשניטען, ניט גע'מל'ט.

uncircumci'sion *n.* (אנ-סויר-קאמ-סיזש'-אן) אונבעשניטענהייט, אונבעשניידונג, דאס זיין ניט גע'מל'ט; ניט גע'מל'טע, ניט=אידען.

uncir'cumscribed *a.* (אנ-סויר'-קאמ-סקראיבד) אונבעגרענצט, אונבעשרענקט.

uncir'cumspect *a.* (אנ-סויר'-קאמ-ספעקט) אונפארזיכטיג.

uncircumstan'tial *a.* (אנ-סויר-קאמ-סטענ'-שעל) ניט פאדראבנע, ניט אויספיהרליך, ניט גענוי.

unci'ted *a.* (אנ-סאי'-טעד) ניט געלאדען, ניט פארגערופען, ניט אויפגעפאדערט [צום געריכט]; ניט ציטירט.

unciv'il *a.* (אנ-סיוו'-איל) ניט העפליך; אונערצויגען, אונגעבילדעט; מיט שלעכטע מאניערען, ניט עדעל, גראב, רויה; אונציוויליזירט, בארבאריש, ווילד.

uncivil'ity *n.* (אנ-סי-וויל'-אי-טי) ז. *incivility*.

unciv'ilized *a.* (אנ-סיוו'-אי-לאיזד) אונציוויליזירט, בארבאריש, ווילד; אונגעבילדעט, גראב, רויה.

unclad' *a.* (אנ-קלעד') אונגעקליידעט.

unclaimed' *a.* (אנ-קליימד') ניט געפאדערט, וואס מען האט דארויף ניט קיין אנשפרוך אדער פרעטענזיע.

unclar'ified *a.* (אנ-קלער'-אי-פאיד) ניט קלאר געמאכט; אונגעלייטערט.

unclasp' *v.* (אנ-קלעספ') לויז מאכען, עפענען.

unclass'able *a.* (אנ-קלעס'-עבל) וואס קען ניט קלאסיפיצירט ווערען; וואס קען ניט זיין צוגערעכענט צו א געוויסען קלאס.

unclassed' *a.* (אנ-קלעסט') ניט קלאסיפיצירט, ניט איינגעטיילט אין קלאסען.

unclas'sic *a.* (אנ-קלעס'-איק) ניט קלאסיש, ניט מוסטערהאפט, ניט הויך.

unclas'sical *a.* (אנ-קלעס'-אי-קעל) ז. *unclassic*.

unclas'sifiable *a.* (אנ-קלעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט קלאסיפיצירט ווערען, וואס קען ניט איינגעטיילט ווערען אין קלאסען.

unclas'sified *a.* (אנ-קלעס'-אי-פאיד) ניט קלאסיפיצירט.

un'cle *n.* (אנקל) אן אנקעל, א פעטער; אן עלטערער מענש; איינער וואס לייהט געלד אויף משכנות, אן איינגענטימער פון א לאמבארד.

unclean' *a.* (אנ-קליען') אונריין; אויסגעלאסען; פערדארבען, זינדיג.

unclean'able *a.* (אנ-קליענ'-עבל) ניט צו רייניגען.

unclean'liness *n.* (אנ-קלענ'-לי-נעס) אונריינקייט, אונזויבערקייט, שמוציגקייט; אויסגעלאסענקייט.

unclean'ly *a.* (אנ-קלענ'-לי) אונריין, שמוציג; אויסגעלאסען.

unclean'ness *n.* (אנ-קליענ'-נעס) ז. *uncleanliness*.

uncleansed' *a.* (אנ-קלענזד') ניט גערייניגט, ניט געפוצט.

unclear' *a.* (אנ-קליער') ניט קלאר; ניט דייטליך; ניט העל; ניט ריין; ניט ריין פון שולד; ניט בעשיינפערליך; ניט פריי; ניט גאנץ; ניט נעט [וועגען פראפיט]; ניט גענצליך.

uncleav'able *a.* (אנ-קליעוו'-עבל) וואס לאזט זיך ניט שפאלטען.

uncleft' *a.* (אנ-קלעפט') ניט געשפאלטען.

unclench' *v.* (אנ-קלענטש') ז. *unclinch*.

uncler'ical *a.* (אנ-קלער'-אי-קעל) ניט גייסטליך, ניט פאסענד פאר א גלח.

Un'cle Sam (אנקל סעם) די רעגיערונג אדער דאס פאלק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס צונעמעניש. איז ענטשטאנען פון די ראשי תבות *U. S.*, וואס מיינט *United States*].

unclew' *v.* (אנ-קלוה') אבוויקלען, לויז מאכען, אבפלאנטערען; רואינירען.

unclinch' *v.* (אנ-קלינטש') עפענען [די פויסט].

unclipped' *a.* (אנ-קליפט') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעשארען; ניט ארומגעשניטען [וועגען מטבעות].

uncloak' *v.* (אנ-קלאוק') אראבנעהמען דעם מאנטעל; אראבנעהמען די מאסקע, אויפדעקען.

unclog' *v.* (אנ-קלאג') אראבנעהמען א לאסט; בעפרייען פון שוועריגקייטען אדער הינדערניסע.

unclogged' *a.* (אנ-קלאגד') ניט בעלאדען, אונגעהינדערט, פריי.

unclois'ter *v.* (אנ-קלאיס'-טער) בעפרייען פון מאנאסטיר; ארויסלאזען פון געפענגניס.

unclose' *v.* (אנ-קלאוז') עפענען; אויפשליסען; אויפדעקען; זיך עפענען.

unclosed' *a.* (אנ-קלאוזד') אפען, ניט איינגעשלאסען; ניט געענדיגט, ניט געשלאסען; ניט פערמאכט, ניט צוגעמאכט.

unclothe' *v.* (אנ-קלאוטה') אויסטהאן די קליידער, ענטבלויזען, מאכען נאקעט; אויסטהאן; בעפרייען.

unclothed' *a.* (אנ-קלאוטהד') ניט אנגעקליידעט, אהן קליידער, אויסגעטהאן, נאקעט.

uncloud' *v.* (אנ-קלאוד') פערטרייבען די וואלקענס, מאכען העל; מאכען קלאר; מאכען מונטער.

unclou'ded *a.* (אנ-קלאו'-דעד) ניט פערוואלקענט, העל, ליכטיג; קלאר; מונטער.

unclou'dedness *n.* (אנ-קלאו'-דעד-נעס) ניט=פערוואלקענטקייט, ליכטיגקייט, העלקייט; קלארקייט; מונטערקייט.

unclou'dy *a.* (אנ-קלאו'-די) ז. *unclouded*.

unclo'ven *a.* (אנ-קלאו'וון) ניט געשפאלטען, ניט געטיילט.

unclub'able *a.* (אנ-קלאב'-עבל) ניט קלוב=פעהיג [ניט פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט]; ניט געזעליג.

unclue' *v.* (אנ-קלוה') ז. *unclew*.

unclutch' *v.* (אנ-קלאטש') לויז לאזען, עפענען [עטוואס איינגעקלעמטעס אדער צונויפגעדריקטעס].

uncoac'ted *a.* (אנ-קאו-עק'-טעד) אונגעצוואונגען, ניט גענויט.

uncoag'ulable *a.* (אנ-קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען ניט פערדיכטעט ווערען, פערגליווערט ווערען אדער גערונען ווערען.

uncoag'ulated *a.* (אנ-קא-עג'-יו-ליי-טעד) ניט פערגליווערט, ניט פערדיכטעט; ניט גערונען.

uncoa'ted *a.* (אנ-קאו'-טעד) ניט בעקליידעט; ניט בעדעקט; אהן א הויט.

uncock' *v.* (אנ-קאק') אראבלאזען לייכט דעם שלאס פון א ביקס אדער רעוואלווער אום ניט אויסצושיסען; צוריק ארונטערבויגען די ארויפגעבויגענע פאלעס [ברעגעס] פון א הוט.

uncocked' *a.* (אנ-קאקט') ניט אויפגעהויבען [וועגען דעם שלאס פון א ביקס אדער רעוואלווער]; ניט ארויפגעבויגען [וועגען די ברעגעס פון א הוט]; ניט אויפגעשטעלט אין קופעס [וועגען היי אדער שטרוי].

uncof'fined *a.* (אנ-קאפ'-אינד) ניט אריינגעלעגט אין א טרונע.

unco'gent *a.* (אנ-קאו'-דזשענט) ניט איבערצייגענד, וואס לעגט זיך ניט אויפ'ן שכל.

uncohe'sive *a.* (אנ-קא-הי'-סיוו) ניט צוזאמענהענגענד, וואס האלט זיך ניט צוזאמען; אין פיזיק — וואס האט ניט די איינגענשאפט פון קאהעזיאן [די פיזיקאלישע איינגענשאפט פון די מאלעקולען אדער טיילכלעך פון שטאף זיך צו האלטען צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע, איינפערמיגע מאסע].

uncoif' *v.* (אנ-קאיף') אראברייסען דאס היטעל, אראברייסען די הויב.

uncoifed' *a.* (אנ-קאיפט') אהן א הויב; אהן א יארמולקע; וואס טראגט ניט קיין אדוואקאטען=יארמולקע [אזא יארמולקע וואס אדוואקאטען טראגען אין אייניגע לענדער ווען זיי טרעטען אויף אין געריכט].

uncoil' *v.* (אנ-קאיל') פאנאנדערוויקלען, אבוויקלען, אבקנוילען.

uncoined' *a.* (אנ-קאינד') ניט געמינצט, ניט געשטעמפעלט [וועגען געלד]; ניט געפרעגט; ניט געפעלשט, נאטירליך, אמת'דיג.

uncollap'sible *a.* (אנ-קא-לעפ'-סיבל)

וואס מען קען ניט צונויפלעגען אדער צונויפדריקען.

uncollec'ted *a.* (אנ-קא-לעק'-טעד) ניט געזאמעלט, ניט צונויפגעקליבען; ניט איינגעמאהנט; אונרוהיג; ניט זעלבסטבעהערשט, ניט געלאסען; צוטומעלט, צומישט, אין פערלעגענהייט.

uncollec'tible *a.* (אנ-קא-לעק'-טיבל) וואס קען ניט געזאמעלט ווערען; וואס קען ניט איינגעמאהנט ווערען.

uncol'onized *a.* (אנ-קאל'-א-נאיזד) ניט קאלאניזירט.

uncol'ored *a.* (אנ-קאל'-ארד) אהן קאליר, ניט געפארבט; ניט פערוואלקענט, העל, ליכטיג; קלאר; ווייס; ניט איבערטריבען, ריכטיג; ניט צוגעפארבט; ניט בעפוצט; פשוט, איינפאך.

uncombed' *a.* (אנ-קאומד') אונגעקעמט, צושויבערט; ניט געבארשטען [וועגען פלאקס אדער וואל].

uncombi'nable *a.* (אנ-קאמ-באי'-נעבל) אונפעראייגבאר; וואס לאזט זיך ניט פעראייניגען; וואס מען קען ניט קאמבינירען.

uncombined' *a.* (אנ-קאמ-באינד') ניט פערבונדען.

uncomeat'able *a.* (אנ-קאמ-עט'-עבל) אונדערגרייכבאר; צו וועמען מען קען ניט צוקומען.

uncome'liness *n.* (אנ-קאמ'-לי-נעס) אונארטיגקייט; ניט ליעבליכקייט; אונפאסיגקייט; אונאנשטענדיגקייט.

uncome'ly *a.* (אנ-קאמ'-לי) אונארטיג; ניט שעהן, ניט ליעבליך, אהן חן; אונפאסיג; אונאנשטענדיג.

uncom'fortable *a.* (אנ-קאמ'-פאר-טעבל) אונאנגענעהם; אונבעקוועם; בעאונרוהיגענד; אונרוהיג.

uncom'fortableness *n.* (אנ-קאמ'-פאר-טעבל-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונבעקוועמליכקייט; אונרוהיגקייט; אונגליקליכקייט.

uncom'fortably *adv.* (אנ-קאמ'-פאר-טע-בלי) אויף אן אונאנגענעהמען אדער אונבעקוועמען אופן; מיט אונבעקוועמליכקייט אדער אונרוהיגקייט.

uncom'forted *a.* (אנ-קאמ'-פאר-טעד) אהן טרייסט; ניט דערקוויקט.

uncomman'ded *a.* (אנ-קא-מענ'-דעד) ניט בעפעהלט; ניט קאמאנדעוועט; ניט בעהערשט.

uncommem'orated *a.* (אנ-קא-מעמ'-א-ריי-טעד) ניט ערינערט; ניט געפייערט [וועגען איינעמס אנדענקען].

uncommenced' *a.* (אנ-קא-מענסט') ניט אנגעפאנגען, ניט אנגעהויבען.

uncommen'dable *a.* (אנ-קא-מענ'-דעבל) וואס איז ניט ווערטה צו לויבען, ניט לויבענסווערטה; וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען; אונווירדיג.

uncommen'ded *a.* (אנ-קא-מענ'-דעד) ניט געלויבט.

uncommen'surable *a.* (אנ-קא-מענ'-שו-רעבל) ז. *incommensurable*.

uncommen'surate *a.* (אנ-קא-מענ'-שו-רייט) ז. *incommensurate*.

uncommer'cial *a.* (אנ-קא-מויר'-שעל) ניט קויפמעניש, ניט סוחר'יש, ניט קאמערציעל.

uncommer'cially *adv.* (אנ-קא-מויר'-שעל-אי) ניט סוחר'יש, ניט קאמערציעל.

uncommis'erated *a.* (אנ-קא-מיז'-ע-ריי-טעד) וואס רופט ניט ארויס קיין מיטלייד.

uncommis'sioned *a.* (אנ-קא-מיש'-אנד) ניט בעאויפטראגט; ניט בעפאלמעכטיגט.

uncommit'ted *a.* (אנ-קא-מיט'-עד) ניט בעגאנגען [ווי א פערברעכען]; ניט געמאכט [ווי א פעהלער]; ניט איבערגעגעבען, ניט אנפערטרויט; ניט איבערגעגעבען צו א קאמיטעט; ניט פערפליכטעט.

uncom'mon *a.* (אנ-קאמ'-אן) זעלטען, אויסערארדענטליך; מערקווירדיג.

uncom'monly *adv.* (אנ-קאמ'-אנ-לי) אונגעוועהנליך, זעלטען.

uncom'monness *n.* (אנ-קאמ'-אנ-נעס) אונגעוועהנליכקייט, זעלטענהייט.

uncommu'nicable *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קעבל) ז. *incommunicable*.

uncommu'nicated *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טעד) ניט מיטגעטיילט; וואס האט ניט אנטייל גענומען אין הייליגען אבענדמאהל [ז. *communion*].

uncommu'nicative *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טיוו) וואס איז ניט געניינט מיטצוטיילען אדער צו דערצעהלען; צוריקגעהאלטען, שווייגיג, ניט רעדעווודיג.

uncommu'nicativeness *n.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טיוו-נעס) דאס זיין צוריקגעהאלטען; דאס ניט זיין רעדעווודיג.

uncommu'ted *a.* (אנ-קא-מיו'-טעד) ניט אומגעענדערט, ניט פערביטען, ניט אויסגעטוישט, ניט אויסגעוועקסעלט.

uncompact' *a.* (אנ-קאמ-פעקט') ז. *incompact*.

uncompac'ted *a.* (אנ-קאמ-פעק'-טעד) ז. *incompacted*.

uncompan'ionable *a.* (אנ-קאמ-פענ'-יאנ-עבל) ניט געזעליג, מיט וועלכען מען קען ניט זיין חבר, ניט אנגענעהם אין געזעלשאפט.

uncompan'ioned *a.* (אנ-קאמ-פענ'-יאנד) אהן א בעגלייטער, אונבעגלייטעט, איינזאם.

uncompas'sionate *a.* (אנ-קאמ-פעש'-אנ-אייט) מיטליידסלאז, אהן רחמנות, אהן מיטגעפיהל.

uncompel'lable *a.* (אנ-קאמ-פעל'-עבל) וואס קען ניט געצוואונגען ווערען.

uncompelled' *a.* (אנ-קאמ-פעלד') ניט געצוואונגען, ניט גענויט, פרייוויליג.

uncom'pensated *a.* (אנ-קאמ'-פענ-סיי-טעד) ניט בעלוינט, ניט פערגיטיגט.

uncompet'itive *a.* (אנ-קאמ-פעט'-אי-טיוו) וואס קאנקורירט ניט.

uncomplai'ning *a.* (אנ-קאמ-פליי'-נינג) זיך ניט בעקלאגענד, וואס בעקלאגט זיך ניט, אהן בעקלאגונג.

uncomplai'ningly *adv.* (אנ-קאמ-פליי'-נינג-לי) ניט בעקלאגענדיג זיך, אהן בעקלאגונג.

uncom'plaisant *a.* (אנ-קאמ'-פלע-זענט) ניט געפעליג, אונהעפליך, אונפריינדליך.

uncom'plaisantly *adv.* (אנ-קאמ'-פלע-זענט-לי) אויף אן אונגעפעליגען אדער אונהעפליכען שטייגער.

uncomplete' *a.* (אנ-קאמ-פליט') ז. *incomplete*.

uncomple'ted *a.* (אנ-קאמ-פלי'-טעד) ניט פערענדיגט, ניט פאלשטענדיג.

uncompli'ant *a.* (אנ-קאמ-פלאי'-ענט) ז. *incompliant*.

uncompli'antly *adv.* (אנ-קאמ-פלאי'-ענט-לי) ז. *incompliantly*.

uncom'plicated *a.* (אנ-קאמ'-פלי-קיי-טעד) ניט קאמפליצירט, ניט פערפלאנטערט.

uncomplimen'tary *a.* (אנ-קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) ניט שמייכעלהאפט, ניט חניפה'דיג; ניט העפליך.

uncom'plimented *a.* (אנ-קאמ'-פלי-מענ-טעד) ניט גראטולירט.

uncomply'ing *a.* (אנ-קאמ-פלאי'-אינג) ניט נאכגעביג.

uncomply'ingly *adv.* (אנ-קאמ-פלאי'-אינג-לי) ניט נאכגעביג.

uncomposed' *a.* (אנ-קאמ-פאוזד') ניט געלאסען; אונרוהיג, אויפגערעגט; ניט בערוהיגט [וועגען א שטרייט].

uncompoun'ded *a.* (אנ-קאמ-פאונ'-דעד) ניט צוזאמענגעזעצט, ניט צוזאמענגעמישט; איינפאך; ניט קאמפליצירט.

uncompoun'dedly *adv.* (אנ-קאמ-פאונ'-דעד-לי) ניט צוזאמענגעזעצט, ניט צוזאמענגעמישט; איינפאך; ניט קאמפליצירט.

uncompoun'dedness *n.* (אנ-קאמ-פאונ'-דעד-נעס) איינפאכקייט.

uncomprehen'ded *a.* (אנ-קאמ-פרי-הענ'-דעד) ניט בעגריפען; ניט ענטהאלטען, ניט אריינגענומען, ניט איינגעשלאסען.

uncomprehen'sible *a.* (אנ-קאמ-פרי-הענ'-סיבל) ז. *incomprehensible*.

uncomprehen'sive *a.* (אנ-קאמ-פרי-הענ'-סיוו) ניט פיעל אומפאסענד, וואס ענטהאלט ניט פיעל.

uncompressed' *a.* (אנ-קאמ-פרעסט') ניט צוזאמענגעדריקט, ניט צונויפגעפרעסט.

uncom'promised *a.* (אנ-קאמ'-פרא-מאיזד) ניט אויסגעגליכען דורך א קאמפראמיס, ניט געבראכט צו א פשרה.

uncom'promising *a.* (אנ-קאמ'-פרא-מאי-זינג) אונבויגזאם, וואס געהט ניט איין אויף בעדינגונגען, וואס מאכט ניט קיין קאמפראמיסען אדער פשרות, ניט נאכגעביג.

uncompu'ted *a.* (אנ-קאמ-פיו'-טעד) ניט בערעכענט.

unconcea'lable *a.* (אנ-קאנ-סיע'-לעבל) וואס מען קען ניט פערבארגען אדער בעהאלטען.

unconcealed' *a.* (אנ-קאנ-סיעלד') ניט פערבארגען, ניט בעהאלטען.

unconce'ded *a.* (אנ-קאנ-סי'-דעד) ניט ערלויבט; ניט נאכגעגעבען; ניט אנערקענט [אלס א רעכט אדער אלס ריכטיג].

unconcei'vable *a.* (אנ-קאנ-סיע'-וועבל) ז. *inconceivable*.

unconcei'vably *adv.* (אנ-קאנ-סיע'-ווע-בלי) ז. *inconceivably*.

unconceived' *a.* (אנ-קאנ-סיעווד') ניט בעגריפען, ניט פערשטאנען; ניט געדענקט, ניט פארגעשטעלט.

unconcern' *n.* (אנ-קאנ-סוירן') גלייכגילטיגקייט.

unconcerned' *a.* (אנ-קאנ-סוירנד') ניט בעקימערט, וואס קימערט זיך ניט, וואס עס ארט איהם ניט; ניט פעראינטערעסירט.

unconcer'nedly *adv.* (אנ-קאנ-סויר'-נעד-לי) גלייכגילטיג; ניט בעקימערט, ניט פעראינטערעסירט.

unconcer'nedness *n.* (אנ-קאנ-סויר'-נעד-נעס) גלייכגילטיגקייט.

unconcern'ment *n.* (אנ-קאנ-סוירנ'-מענט) גלייכגילטיגקייט.

unconcil'iatory *a.* (אנ-קאנ-סיל'-אי-

ע-טא-רי) ניט אויסגלייכענדיג, ניט איבערבעטענדיג, ניט שלום-מאכענדיג.

unconcoc'ted *a.* (אנ-קאנ-קאק'-טעד) ניט רייף; אונפערדייט.

uncondem'nable *a.* (אנ-קאנ-דעמ'-נעבל) ניט צו פערדאמען.

uncondemned' *a.* (אנ-קאנ-דעמד') ניט פערדאמט; ניט פעראורטיילט, ניט ערקלערט אלס ווערטהלאז אדער שעדליך.

unconden'sable *a.* (אנ-קאנ-דענ'-סעבל) ז. ***incondensable***

uncondensed' *a.* (אנ-קאנ-דענסט') ניט פערדיכטעט.

uncondi'tional *a.* (אנ-קאנ-דיש'-אנ-על) אונבעדינגט, אהן בעדינגונגען, אבסאלוט.

unconditional'ity *n.* (אנ-קאנ-דיש-אנ-על'-אי-טי) אונבעדינגטקייט, אבסאלוטקייט.

uncondi'tionally *adv.* (אנ-קאנ-דיש'-אנ-על-אי) אונבעדינגט, אהן בעדינגונגען.

uncondi'tioned *a.* (אנ-קאנ-דיש'-אנד) ניט אונטערווארפען קיינע בעדינגונגען, אונבעדינגט; אין פילאזאפיע — אבסאלוט; ניט בעגרענעצט אדער בעשרענקט פון צייט און רוים.

unconfed'erated *a.* (אנ-קאנ-פעד'-ער-איי-טעד) ניט פערבונדען, ניט פעראייניגט.

unconferred' *a.* (אנ-קאנ-פוירד') ניט געשאנקען, ניט געגעבען [במתנה], ניט בעוויליגט.

unconfiden'tial *a.* (אנ-קאנ-פי-דענ'-שעל) ניט קאנפידענציעל, ניט פערטרויליך.

unconfiden'tially *adv.* (אנ-קאנ-פי-דענ'-שעל-אי) אהן פערטרויען.

unconfi'ding *a.* (אנ-קאנ-פאי'-דינג) אהן צוטרויען, אהן בטחון.

unconfi'nable *a.* (אנ-קאנ-פאי'-נעבל) וואס קען ניט בעגרענצט אדער בעשרענקט ווערען.

unconfined' *a.* (אנ-קאנ-פאינד') אונבעגרענצט, אונבעשרענקט; אונגעצוואונגען.

unconfi'nedly *adv.* (אנ-קאנ-פאי'-נעד-לי) אונבעגרענצט, אונבעשרענקט; אונגעצוואונגען.

unconfirmed' *a.* (אנ-קאנ-פוירמד') ניט בעשטעטיגט, ניט בעקרעפטיגט, ניט בעפעסטיגט; ניט קאנפירמירט [ניט אריינגעבראכט אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי ביי בר-מצוה]; ניט פעסט; שוואך; אונענטשלאסען.

unconform' *a.* (אנ-קאנ-פאהרם') אונעהנליך, ניט גלייכפערמיג.

unconformabil'ity *n.* (אנ-קאנ-פאהר-מע-ביל'-אי-טי) אונעהנליכקייט; אין געאלאגיע — די ניט-פאראלעלע ריכטונג פון צוויי שיכטען וועלכע ליגען איינע איבער דער אנדערער.

unconfor'mable *a.* (אנ-קאנ-פאהר'-מעבל) ניט אין איינקלאנג, ניט פאסענד; אין געאלאגיע — ניט געלעגט פאראלעל [וועגען ערד-שיכטען].

unconfor'mableness *n.* (אנ-קאנ-פאהר'-מעבל-נעס) ז. ***unconformability***

unconfor'mably *adv.* (אנ-קאנ-פאהר'-מע-בלי) אויף א ניט-פאסענדען אופן, ניט אין איינקלאנג; אין געאלאגיע — ניט געלעגט פאראלעל [וועגען שיכטען].

unconformed' *a.* (אנ-קאנ-פאהרמד') ניט צוגעפאסט, ניט עהנליך.

unconfor'mity *n.* (אנ-קאנ-פאהר'-מי-טי) ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין אין איינקלאנג אדער איינשטימונג.

unconfused' *a.* (אנ-קאנ-פיוזד') ניט צומישט, ניט פערפלאנטערט; קלאר; זיך ניט פערלארען, ניט אין פערלעגענהייט, ניט צוטומעלט.

unconfu'table *a.* (אנ-קאנ-פיו'-טעבל) וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען, וואס מען קען ניט בעווייזען אז עס איז ניט ריכטיג.

uncongeal'able *a.* (אנ-קאנ-דזשיעל'-עבל) וואס קען ניט פערפרארען אדער פערגליווערט ווערען; וואס קען ניט פערהארטעוועט ווערען.

uncongealed' *a.* (אנ-קאנ-דזשיעלד') ניט פערפרארען, ניט פערגליווערט; ניט געווארען הארט.

unconge'nial *a.* (אנ-קאנ-דזשי'-ניעל) ניט עהנליך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, ניט פערוואנדט.

uncongenial'ity *n.* (אנ-קאנ-דזשי-ני-על'-אי-טי) אונעהנליכקייט, ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין פערוואנדט.

unconges'ted *a.* (אנ-קאנ-דזשעס'-טעד) ניט צוזאמענגעדריקט, ניט שטארק צוזאמענגעפאקט; ניט צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; ניט אנגעלאפען מיט בלוט אדער מאטעריע.

uncon'jugal *a.* (אנ-קאנ'-דזשו-געל) וואס בעלאנגט ניט צו הייראט; וואס אנבעלאנגט ניט צו די בעציהונגען צווישען מאן און פרוי.

unconnec'ted *a.* (אנ-קא-נעק'-טעד) ניט צוזאמענגעבונדען, ניט פעראייניגט.

unconnec'tedly *adv.* (אנ-קא-נעק'-טעד-לי) אהן פערבינדונג; אהן צוזאמענהאנג.

uncon'querable *a.* (אנ-קאנ'-קער-עבל) אונבעזיעגבאר, וואס קען ניט בעזיעגט ווערען.

uncon'querableness *n.* (אנ-קאנ'-קער-עבל-נעס) אונבעזיעגבארקייט, דאס ניט קענען בעזיעגט ווערען.

uncon'querably *adv.* (אנ-קאנ'-קער-ע-בלי) אויף אן אונבעזיעגבארען אופן, ניט בייצוקומען.

uncon'quered *a.* (אנ-קאנ'-קערד) ניט בעזיעגט, ניט בייגעקומען, ניט איינגענומען.

unconscien'tious *a.* (אנ-קאנ-שי-ענ'-שאס) ניט געוויסענהאפט, געוויסענלאז.

unconscien'tiously *adv.* (אנ-קאנ-שי-ענ'-שאס-לי) אויף א ניט-געוויסענהאפטען אופן.

uncon'scionable *a.* (אנ-קאנ'-שאנ-עבל) אונגעהויער, אויסערגעוועהנליך, אונמעסיג, איבערמעסיג, וואס האלט זיך ניט אין געוויסע גרענעצען; אונגערעכט; געוויסענלאז.

uncon'scionableness *n.* (אנ-קאנ'-שאנ-עבל-נעס) אונגעהויערקייט, אויסערגעוועהנליכקייט, אונמעסיגקייט, איבערמעסיגקייט; געוויסענלאזיגקייט.

uncon'scionably *adv.* (אנ-קאנ'-שאנ-ע-בלי) אויף אן איבערטריבענעם אדער אונזיניגען שטייגער.

uncon'scious *a.* (אנ-קאנ'-שאס) אונבעוואוסטזיניג; אונבעוואוסט, וואס ווייסט ניט, וואס בעגרייפט ניט, ניט זעלבסט-בעוואוסט; וואס מען פיהלט ניט אין זיך.

uncon'sciously *adv.* (אנ-קאנ'-שאס-לי) אונבעוואוסטזיניג, אהן בעוואוסטזיין.

uncon'ciousness *n.* (אנ-קאנ'-שאס-נעס) אונבעוואוסטזיניגקייט; אונבעוואוסטהייט, דאס ניט וויסען, דאס ניט בעגרייפען, דאס ניט זיין זעלבסט-בעוואוסט; ניט-פיהלונג, דאס ניט פיהלען אין זיך.

uncon'secrated *a.* (אנ-קאנ'-סי-קריי-טעד) ניט געהייליגט, ניט איינגעווייהט.

unconsen'ting *a.* (אנ-קאנ-סענ'-טינג) ניט איינוויליגענד; ניט נאכגעביג.

unconsequen'tial *a.* (אנ-קאנ-סי-קהוועג'-שעל) ז. ***inconsequential***

unconser'vative *a.* (אנ-קאנ-סויר'-ווע-טיוו) ניט קאנזערוואטיוו.

unconsid'ered *a.* (אנ-קאנ-סיד'-ערד) ניט בעטראכט; ניט נאכגעדענקט; ניט אונטערזוכט; ניט גענומען אין אנבעטראכט.

unconsid'ering *a.* (אנ-קאנ-סיד'-ער-אינג) ניט בעטראכטענד, וואס נעהמט ניט אין אכט, אהן בעטראכטונג, אהן איבערלעגונג.

unconsol'atory *a.* (אנ-קאנ-סאל'-ע-טא-רי) ניט טרייסטענד.

unconsoled' *a.* (אנ-קאנ-סאולד') ניט געטרייסט.

unconso'ling *a* (אנ-קאנ-סאו'-לינג) ניט טרייסטענד.

unconstitu'tional *a.* (אנ-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על) ניט קאנסטיטוציאנעל, געגען דער קאנסטיטוציאן, וואס שטימט ניט מיט די געשריבענע גרונד-געזעצען.

unconstitutional'ity *n.* (אנ-קאנ-סטי-טיו-שאנ-על'-אי-טי) דאס ניט זיין קאנסטיטוציאנעל.

unconstitu'tionally *adv.* (אנ-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-אי) אויף א ניט-קאנסטיטוציאנעלען אופן, געגען דער קאנסטיטוציאן.

unconstrained' *a.* (אנ-קאנ-סטריינד') ניט געצוואונגען; פרייוויליג.

unconstrai'nedly *adv.* (אנ-קאנ-סטריי'-נעד-לי) ניט געצוואונגענערהייד, פרייוויליג; ניט געצוואונגען, פריי.

unconstraint' *n.* (אנ-קאנ-סטריינט') אונגעצוואונגענהייט; רוהיגקייט.

unconstric'ted *a.* (אנ-קאנ-סטריק'-טעד) ניט צוזאמענגעצויגען, ניט צוזאמענגעדריקט, ניט צוזאמענגעפרעסט.

unconsul'ted *a.* (אנ-קאנ-סאל'-טעד) מיט וועמען מען האט זיך ניט בעראטען אדער מישב געווען, ביי וועמען מען האט ניט געפרעגט קיין עצה.

unconsumed' *a.* (אנ-קאנ-סיומד') ניט פערצעהרט; ניט פערברויכט; ניט אויסגעבראכט; ניט אויסגענוצט; ניט פערניכטעט.

uncon'summated *a.* (אנ-קאנ'-סאמ-איי-טעד) ניט פאלענדעט, ניט פערפאלקאמט, ניט פערפאלשטענדיגט.

uncontam'inate *a.* (אנ-קאנ-טעמ'-אי-נייט) ז. ***uncontaminated***

uncontam'inated *a.* (אנ-קאנ-טעמ'-אי-ניי-טעד) אונבעפלעקט; ריין.

uncontemned' *a.* (אנ-קאנ-טעמד') ניט פעראכטעט.

uncon'templated *a.* (אנ-קאנ'-טעמ-פליי-טעד) ניט נאכגעדענקט, ניט בעטראכט; ניט בעאבאכטעט; ניט בעאבזיכטיגט.

unconten'ded *a.* (אנ-קאנ-טענ'-דעד) ניט בעשטריטען.

unconten'ding *a.* (אנ-קאנ-טענ'-דינג) ניט שטרייטענד, אהן שטרייט.

uncontes'table *a.* (אנ-קאנ-טעס'-טעבל) ז. ***incontestable***

uncontes'ted *a.* (אנ-קאנ-טעס'-טעד) ניט בעשטריטען; וואס איז ניט צום דיספוטירען, וואס איז אהן צווייפעל ריכטיג.

uncontrac'ted *a.* (אנ-קאנ-טרעק'-טעד) ניט צוזאמענגעצויגען.

uncontradic'table *a.* (אנ-קאנ-טרע-דיק'-טעבל) וואס קען ניטווידערשפראכען ווערען, וואס קען ניט בעשטריטען ווערען.

uncontradic'ted *a.* (אנ-קאנ-טרע-דיק'-טעד) ניט ווידערשפראכען, ניט בעשטריטען, ניט אבגעלייקענט.

uncontradic'tedly *a.* (אנ-קאנ-טרע-דיק'-טעד-לי) ניט בעשטריטען.

uncon'trite *a.* (אנ-קאנ'-טראיט) אהן געוויסענסביסע; אהן חרטה.

uncontrollabil'ity *n.* (אנ-קאנ-טראו-לע-ביל'-אי-טי) אונקאנטראלירבארקייט, דאס ניט קענען קאנטראלירט ווערען.

uncontrol'lable *a.* (אנ-קאנ-טראו'-לעבל) אונקאנטראלירבאר, וואס לאזט זיך ניט קאנטראלירען אדער בעהערשען.

uncontrol'lably *adv.* (אנ-קאנ-טראו'-לע-בלי) אונקאנטראלירבאר, ניט זייענדיג אונטערווארפען אונטער א קאנטראלע.

uncontrolled' *a.* (אנ-קאנ-טראולד') אונקאנטראלירט, ניט בעהערשט, פריי; וואס קען ניט קאנטראלירט אדער בעהערשט ווערען.

uncontrol'ledly *adv.* (אנ-קאנ-טראו'-לעד-לי) אהן א קאנטראלע אדער בעשרענקונג; אונבעשטריטען.

uncontrover'sial *a.* (אנ-קאנ-טרא-וואיר'-שעל) אהן שטרייטיגקייטען אדער וכוחים; ניט צו פאלעמיזירען, ניט פאלעמיש.

uncon'troverted *a.* (אנ-קאנ'-טרא-וואיר-טעד) ניט בעשטריטען.

uncontrover'tible *a.* (אנ-קאנ-טרא-וואיר'-טיבל) ז. ***incontrovertible***

uncontrover'tibly *adv.* (אנ-קאנ-טרא-וואיר'-טי-בלי) ז. ***incontrovertibly***

unconvened' *a.* (אנ-קאנ-ווינד') ניט פערזאמעלט.

unconven'tional *a.* (אנ-קאנ-וועג'-שאנ-על) אונקאנווענציאנעל, וואס איז ניט געניייגט זיך צו האלטען אן אלגעמיין-אנגענומענע מנהגים; ניט פארמעל, אהן צערעמאניעס; פריי.

unconventional'ity *n.* (אנ-קאנ-וועג-שאנ-על'-אי-טי) אונקאנווענציאנאליטעט; דאס ניט האלטען זיך אן די אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאפט; אן אונקאנווענציאנעלע טהאט.

unconven'tionally *adv.* (אנ-קאנ-וועג'-שאנ-על-אי) אונקאנווענציאנעל, ניט האלטענדיג זיך אן אלגעמיין-אנגענומענע מנהגים; ניט פארמעל, אהן צערעמאניעס.

unconver'sable *a.* (אנ-קאנ-וואיר'-סעבל) ניט געזעלשאפטליך, ניט ריידעוודיג; צוריקגעהאלטען.

uncon'versant *a.* (אנ-קאנ'-וואיר-סענט) וואס איז ניט בעקאנט מיט...

unconver'ted *a.* (אנ-קאנ-וואיר'-טעד) ניט בעקעהרט [צו אן אנדער גלויבען]; וואס האט ניט געטהאן קיין תשובה; ניט פערוואנדעלט.

unconvic'ted *a.* (אנ-קאנ-וויק'-טעד) ניט ערקלערט אלס שולדיג [אין א פערברעכען]; ניט פעראורטיילט.

unconvinced' *a.* (אנ-קאנ-ווינסט') ניט איבערציייגט.

unconvin'cible *a.* (אנ-קאנ-ווינ'-סיבל) ז. ***inconvincible***

unconvin'cing *a.* (אנ-קאנ-ווינ'-סינג) ניט איבערצייגענד.

uncooked' *a.* (אנ-קוקט') ניט געקאכט.

uncop'ied *a.* (אנ-קאפ'-איד) ניט איבערגעשריבען; ניט נאכגעמאכט; ניט קאפירט.

uncoquet'tish *a.* (אנ-קא-קעט'-איש) ניט קאקעטיש, אהן קאקעטעריי.

uncord' *v.* (אנ-קאהרד') אויפבינדען.

uncor'dial *a.* (אנ-קאהר'-דזשעל) ניט הערצליך, ניט פריינדליך, קאלט.

uncork' *v.* (אנ-קאהרק') אבקארקעווען, ארויסציהען א פראפקע.

uncor'pulent *a.* (אנ-קאהר'-פיו-לענט) ניט פעט, ניט דיק-לייביג.

uncorrect' *a.* (אנ-קא-רעקט') ז. ***incorrect***

uncorrec'ted *a.* (אנ-קא-רעק'-טעד) ניט פערריכט, ניט אויסגעבעסערט.

uncorrob'orated *a.* (אנ-קא-ראב'-א-ריי-טעד) ניט בעקרעפטיגט, ניט בעשטעטיגט.

uncorro'ded *a.* (אנ-קא-ראו'-דעד) ניט צופרעסען.

uncorrupt' *a.* (אנ-קא-ראפט') ז. ***incorrupt***

uncorrup'ted *a.* (אנ-קא-ראפ'-טעד) אונפערדארבען, ריין, עהרליך; ניט פערפעלשט; ניט אונטערגעקויפט; ניט צופוילט.

uncorrup'tedness *n.* (אנ-קא-ראפ'-טעד-נעס) אונפערדארבענהייט, עהרליכקייט.

uncorrup'tible *a.* (אנ-קא-ראפ'-טיבל) ז. ***incorruptible***

uncorrupt'ly *adv.* (אנ-קא-ראפט'-לי) ניט פערדארבען, עהרליך, אויף אן עהרליכען אופן.

uncorrupt'ness *n.* (אנ-קא-ראפט'-נעס) אונפערדארבענהייט, ריינקייט, עהרליכקייט.

uncost'ly *a.* (אנ-קאהסט'-לי) ניט קאסטבאר, ניט טייער.

uncoun'sellable *a.* (אנ-קאונ'-סעל-עבל) ניט ראטזאם.

uncoun'selled *a.* (אנ-קאונ'-סעלד) וואס קען ניט קריגען קיין עצה, אהן אן עצה.

uncoun'table *a.* (אנ-קאונ'-טעבל) אונצעהלבאר, וואס קען ניט געצעהלט ווערען.

uncoun'ted *a.* (אנ-קאונ'-טעד) אונגעצעהלט; אהן א צאהל.

uncoun'tenanced *a.* (אנ-קאונ'-טע-נענסט) ניט בעגינסטיגט, ניט אונטערשטיצט, ניט ערמוטיגט.

uncoun'terfeit *a.* (אנ-קאונ'-טער-פיט) ניט געפעלשט, ניט נאכגעמאכט, עכט.

uncoun'terfeited *a.* (אנ-קאונ'-טער-פי-טעד) ניט נאכגעמאכט, ניט געפעלשט, עכט.

uncounterman'ded *a.* (אנ-קאונ-טער-מענ'-דעד) ניט צוריקגערופען [א בעפעהל].

uncoup'le *v.* (אנ-קאפ'ל) לויז מאכען; אבטיילען, אבזונדערען.

uncoup'led *a.* (אנ-קאפ'לד) ניט געפארט, ניט צוזאמענגעשלאסען [פארווייז]; אונפערהייראט.

uncour'teous *a.* (אנ-קויר'-טי-אס) אונהעפליך.

uncour'teously *adv.* (אנ-קויר'-טי-אס-לי) אויף אן אונהעפליכער ארט.

uncour'teousness *n.* (אנ-קויר'-טי-אס-נעס) אונהעפליכקייט.

uncourt'liness *n.* (אנ-קאורט'-לי-נעס) אונהעפליכקייט, גראבקייט.

uncourt'ly *a.* (אנ-קאורט'-לי) וואס איז ניט לויט די הויף-זיטען, ניט עלעגאנט; אונהעפליך, גראב.

uncouth' *a.* (אנ-קוהטה') זאנדערבאר, מאדנע; אומגעלומפערט; וואונדערליך; ניט גוט בעקאנט, זעלטען.

uncouth'ly *adv.* (אנ-קוהטה'-לי) זאנדערבאר, מאדנע; אומגעלומפערט.

uncouth'ness *n.* (אנ-קוהטה'-נעס) מאדנעקייט; אומגעלומפערטקייט.

uncov'enanted *a.* (אנ-קאוו'-ע-נענ-טעד) ניט פערשפראכען אדער פערזיכערט דורך אן אבמאך; ניט פערפליכטעט דורך אן אבמאך אדער קאנטראקט; ניט פעראייניגט אין א בונד אדער ליגע; וואס בעלאנגט ניט צום קאווענאנט [דער בונד וואס האט זיך געגרינדעט אין שאטלאנד אין 17טען יאהרהונדערט צו פערטיידיגען די פרעסביטעריאנישע קירך געגען דער אנגליקאנישער].

uncov'er *v.* (אנ-קאוו'-ער) אויפדעקען, אבדעקען, ענטבלויזען, אויסטהאן; אראבנעהמען דעם הוט; מאכען בעוואוסט.

uncov'ered *a.* (אנ-קאוו'-ערד) אבגעדעקט; אהן א היטעל; ענטבלויזט, נאקעט.

uncov'eted *a.* (אנ-קאוו'-ע-טעד) ניט בעגעהרט; צו וואס מען האט ניט קיין חשק, וואס מען געלוסט ניט.

uncowl' *v.* (אנ-קאול') אויפדעקען [דעם קאפ אדער דאס געזיכט]; מאכען אויס מאנאך [צונעהמענדיג דעם קאפושאן אדער קאפ-צודעק].

uncracked' *a.* (אנ-קרעקט') ניט צופלאצט; ניט צושפאלטען; ניט צוריסען; ניט צובראכען.

uncreate' *v.* (אנ-קרי-אייט') פערניכטען.

uncrea'ted *a.* (אנ-קרי-איי'-טעד) וואס איז ניט בעשאפען; וואס איז נאך ניט בעשאפען.

uncred'itable *a.* (אנ-קרעד'-אי-טעבל) ז. ***discreditable***

uncred'itably *adv.* (אנ-קרעד'-אי-טע-בלי) ז. ***discreditably***

uncrit'ical *a.* (אנ-קריט'-אי-קעל) ניט קריטיש, וואס קריטיקירט ניט; וואס קען ניט קריטיקירען.

uncrit'icizable *a.* (אנ-קריט'-אי-סאי-זעבל) וואס קען ניט קריטיקירט ווערען.

uncrit'icized *a.* (אנ-קריט'-אי-סאיזד) ניט קריטיקירט.

uncrook'ed *a.* (אנ-קרוק'-עד) ניט איינגעבויגען, ניט קרום; גראד, גלייך.

uncropped' *a.* (אנ-קראפט') ניט אבגעשניטען; ניט אבגעריסען.

uncross' *v.* (אנ-קראהס') פאנאנדערנעהמען [די פערלעגטע הענד אדער פים].

uncrossed' *a.* (אנ-קראהסט') ניט דורכגעשטראכען; ניט געהינדערט, ניט געשטערט, ניט ווידערשפראכען.

uncrow'ded *a.* (אנ-קראו'-דעד) ניט געדרענגט, ניט צונויפגעשפארט; ניט אנגעפאקט; געראם.

uncrown' *v.* (אנ-קראון') אוועקנעהמען די קרוין; מאכען פאר אויס געקרוינט; דעגראדירען.

uncrowned' *a.* (אנ-קראונד') ניט געקרוינט.

uncrush'able *a.* (אנ-קראש'-עבל) וואס מען קען ניט צוקוועטשען, צוברעקלען אדער צומאלען; וואס מען קען ניט דריקען, אונטערדריקען, נובר זיין, פערטיליגען

אדער א תל מאכען דערפון; וואס מען קען ניט צוקנייטשען אדער צוזאמענפרעסען.

uncrushed' *a.* (אנ-קראשט') ניט צוקוועטשט, ניט צוקנייטשט, ניט צובראכען, ניט צודריקט, ניט אונטערדריקט; ניט בעזיעגט.

uncrus'ted *a.* (אנ-קראס'-טעד) אהן קארע; אהן שאלעכץ.

uncrys'tallizable *a.* (אנ-קריס'-טעל-אי-זעבל) וואס קען ניט קריסטאליזירט ווערען.

uncrys'tallized *a.* (אנ-קריס'-טעל-איזד) ניט קריסטאליזירט.

unc'tion *n.* (אנק'-שאן) זאלבונג, דאס זאלבען, דאס שמיערען מיט אויל; א באלזאם; א זאלבע, א לינדערונגס-מיטעל; די ווארימקייט אדער הארציגקייט אין רעדען, וואס רופט ארויס בעגייסטערונג, עקסטאז אדער ריהרענדע געפיהלען [איבערהויפט אין א רעליגיעזער רעדע]; רעליגיעזע בעגייסטערונג; ריהרענדע געפיהלען; געמאכטער עקסטאז, כלומר'שדיגע סענטימענטאליטעט.

unctuos'ity *n.* (אנק-טשו-אס'-אי-טי) ז. *unctuousness*.

unc'tuous *a.* (אנק'-טשו-אס) פעט, אויליג, זאלביג; וואס איז דורכגעדרונגען מיט א ווארימקייט וועלכע רופט ארויס א טיעפען געפיהל [ווי אין א רעליגיעזער רעדע]; וואס צייגט ארויס א געמאכטען אדער כלומר'שדיגען ריהרענדען געפיהל אדער עקסטאז.

unc'tuousness *n.* (אנק'-טשו-אס-נעס) פעטקייט, אויליגקייט; דאס זיין דורכגעדרונגען מיט א ווארימקייט וועלכע רופט ארויס א טיעפען געפיהל [ווי אין א רעליגיעזער רעדע]; דאס ארויסצייגען א געמאכטען אדער כלומר'שדיגען ריהרענדען געפיהל.

uncuck'olded *a.* (אנ-קאק'-אל-דעד) ניט בעטראגען, ניט אבגענארט [וועגען א מאן וואס זיין פרוי איז איהם טריי].

unculled' *a.* (אנ-קאלד') ניט געקליבען, ניט געזאמעלט; ניט אויסגעקליבען, ניט אבגעקליבען.

uncul'pable *a.* (אנ-קאל'-פעבל) ז. *inculpable*.

uncul'tivable *a.* (אנ-קאל'-טי-וועבל) וואס קען ניט קולטיווירט אדער בעארבייט ווערען.

uncul'tivated *a.* (אנ-קאל'-טי-וויי-טעד) ניט בעארבייט [וועגען ערד]; ניט קולטיווירט; ניט ערצויגען, ניט אויסגעבילדעט, ניט ענטוויקעלט, ניט פערפיינערט, ניט אויסגעבעסערט.

uncul'tured *a.* (אנ-קאל'-טשורד) ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט [וועגען ערד]; ניט ציוויליזירט.

uncum'bered *a.* (אנ-קאמ'-בערד) ניט בעשווערט, ניט בעלאסטעט.

uncur'able *a.* (אנ-קיור'-עבל) ז. *incurable*.

uncur'bable *a.* (אנ-קויר'-בעבל) וואס קען ניט איינגעהאלטען ווערען, וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

uncurbed' *a.* (אנ-קוירבד') ניט געצוימט; ניט איינגעהאלטען, ניט קאנטראלירט; ניט בעפעסטיגט אדער בעשיצט [מיט א געלענדער, מיט א וואנד, מיט אנגעשטעטענער ערד א. ד. ג.].

uncur'dled *a.* (אנ-קויר'דלד) ניט פערדיכטעט; ניט פערגליווערט; ניט פערוואנדעלט אין צווארעך, ניט געדונען [וועגען מילך].

uncured' *a.* (אנ-קיורד') ניט געהיילט.

uncurl' *v.* (אנ-קוירל') אבקרייזלען, מאכען גלאט אדער גלייך; זיך אבקרייזלען, ווערען גלאט אדער גלייך.

uncurled' *a.* (אנ-קוירלד') ניט געקרייזעלט.

uncur'rent *a.* (אנ-קאר'-ענט) אונגאנגבאר [וועגען געלד].

uncurse' *v.* (אנ-קוירס') בעפרייען פון א פלוך אדער קללה.

uncursed' *a.* (אנ-קוירסט') ניט פערפלוכט.

uncurst' *a.* (אנ-קוירסט') ז. *uncursed*.

uncurtailed' *a.* (אנ-קויר-טיילד') ניט פערקירצט, ניט פערקלענערט.

uncur'tain *v.* (אנ-קויר'-טיין) אראבנעהמען דעם פארהאנג; אויפדעקען.

uncus'tomable *a.* (אנ-קאס'-טאמ-עבל) שטייער-פריי [פאר וואס עס דארף ניט בעצאהלט ווערען קיין שטייער].

uncus'tomarily *adv.* (אנ-קאס'-טאמ-ע-רי-לי) ניט לויט'ן מנהג; אויף א ניט-אנגענומענעם שטייגער.

uncus'tomariness *n.* (אנ-קאס'-טאמ-ע-רי-נעס) דאס ניט זיין לויט'ן מנהג אדער לויט די אנגענומענע פיהרונגען.

uncus'tomary *a.* (אנ-קאס'-טאמ-ע-רי) ניט לויט'ן מנהג, ניט ווי אנגענומען.

uncus'tomed *a.* (אנ-קאס'-טאמד) צאל-פריי, וואס ווערט אימפארטירט פריי אהן גרענעץ-אבצאהל; פאר וואס עס איז קיין גרענעץ-אבצאהל ניט בעצאהלט געווארען; אריינגעפעקעלט אדער ארויסגעפעקעלט אהן אבצאהל, אריינגעפיהרט אדער ארויסגעפיהרט אלס קאנטראבאנדע.

uncut' *a.* (אנ-קאט') ניט געשניטען, ניט אבגעשניטען, ניט איינגעשניטען, ניט בעשניטען, ניט אויפגעשניטען.

undam'aged *a.* (אנ-דעמ'-עדזשד) אונבעשעדיגט.

undamped' *a.* (אנ-דעמפט') ניט געמאכט פייכט; ניט ענטמוטיגט, ניט אראבגעשלאגען פון קוראזש.

undan'gerous *a.* (אנ-דיינ'-דזשער-אס) ניט געפעהרליך.

undar'kened *a.* (אנ-דאר'קנד) ניט פערטונקעלט.

un'date *a.* (אנ'-דייט) וועלענארטיג.

unda'ted *a.* (אנ-דיי'-טעד) ניט דאטירט, אהן א דאטע, ניט בעצייכענט מיט א דאטע; וועלען-פערמיג, וועלען-ארטיג, ווי כוואליעס.

undaugh'terly *a.* (אנ-דאה'-טער-לי) ניט טעכטערליך; ניט ווי א טאכטער.

undaun'ted *a.* (אנ-דאהנ'-טעד) אונערשראקען, ניט אבגעשראקען, פורכטלאז.
The enemy pressed forward undaunted by defeat.

undaun'tedly *adv.* (אנ-דאהנ'-טעד-לי) אויף אן אונערשראקענעם אדער פורכטלאזען אופן.

undaun'tedness *n.* (אנ-דאהנ'-טעד-נעס) אונערשראקענהייט, פורכטלאזיגקייט.

undaw'ning *a.* (אנ-דאה'-נינג) ניט דעמערענד, ניט אנברעכענד אויף טאג, ניט טאגענד, ניט בעגיננענד.

undaz'zled *a.* (אנ-דעז'לד) ניט פערבלענדעט [ווי מיט א שטארקען העלען שיין].

undeaf' *v.* (אנ-דעף') בעפרייען פון טויבקייט.

undebarred' *a.* (אנ-די-בארד') ניט אויסגעשלאסען; ניט געהינדערט; דערלאזען.

undebased' *a.* (אנ-די-בייסט') ניט ערנידריגט; ניט געפעלשט.

undebauched' *a.* (אנ-די-באהטשט') ניט פערפיהרט, אונפערדארבען; ניט אויסגעלאסען, ניט שארלאטאניש.

undebil'itated *a.* (אנ-די-ביל'-אי-טיי-טעד) ניט אבגעשוואכט.

undec'agon *n.* (אנ-דעק'-ע-גאן) ז. *hendecagon*.

undecayed' *a.* (אנ-די-קייד') ניט אבגעשוואכט; ניט פערדארבען; ניט צופוילט; ניט פאנאנדערגעפאלען, ניט צופאלען; ניט אבגעשטארבען; געזונד.

undecei'vable *a.* (אנ-די-סיע'-וועבל) וואס קען ניט אבגענארט ווערען, וואס מען קען ניט בעשווינדלען; ניט אבנארעריש, ניט שווינדלעריש.

undeceive' *v.* (אנ-די-סיעוו') ארויספיהרען אדער בעפרייען פון א טעות; עפענען אימעצענס אויגען.

undeceived' *a.* (אנ-די-סיעווד') ניט אבגענארט, ניט בעשווינדעלט; וואס איז בעפרייט פון א טעות.

unde'cency *n.* (אנ-די'-סענ-סי) ז. *indecency*.

unde'cent *a.* (אנ-די'-סענט) ז. *indecent*.

undeci'ded *a.* (אנ-די-סאי'-דעד) ניט ענטשיעדען; ניט ענטשלאסען.

undeci'pherable *a.* (אנ-די-סאי'-פער-עבל) וואס קען ניט דעשיפרירט אדער געלעזט ווערען [וועגען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט].

undeci'phered *a.* (אנ-די-סאי'-פערד) ניט דעשיפרירט אדער געלעזט [וועגען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט]; ניט ערקלערט.

undeci'sive *a.* (אנ-די-סאי'-סיוו) ז. *indecisive*.

undeck' *v.* (אנ-דעק') אראבנעהמען די ציערונג.

undecked' *a.* (אנ-דעקט') ניט געציערט, ניט בעפוצט; אהן א דעק [וועגען א שיף].

undeclared' *a.* (אנ-די-קלעהרד') ניט ערקלערט.

undecli'nable *a.* (אנ-די-קלאי'-נעבל) ז. *indeclinable*.

undeclined' *a.* (אנ-די-קלאינד') אין גראמאטיק — אונדעקלינירט, ניט אבגעענדערט [וועגען הויפטווערטער, אדיעקטיוון א. ז. וו., וועלכע ענדערען ניט זייערע ענדונגען אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע ווערטער].

undecompo'sable *a.* (אנ-די-קאמ-פאו'-זעבל) אין כעמיע — וואס קען ניט אויפגעלעזט ווערען אדער פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף די גרונד-עלעמענטען אדער בעשטאנד-טיילען [וועגען שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

undecomposed' *a.* (אנ-די-קאמ-פאוזד') אין כעמיע — ניט אויפגעלעזט, ניט פאנאנדערגעלעגט אויף די גרונד-עלעמענטען אדער בעשטאנד-טיילען [וועגען שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

undec'orated *a.* (אנ-דעק'-א-ריי-טעד) ניט דעקארירט, ניט אויסגעפוצט, ניט בעציערט.

undecreed' *n.* (אנ-די-קריעד') ניט בעשלאסען, ניט בעשטימט.

unded'icated *a.* (אנ-דעד'-אי-קיי-

טער) ניט איינגעווייהט [ווי ביי א חנוכת הבית]; ניט געווידמעט.

undee'ded *a.* (אנ-דיע'-דער) ניט איבערגעטראגען צו אימעצען דורך א קאנטראקט [וועגען הייזער אדער לאנד].

undefaced' *a.* (אנ-די-פייסט') ניט צוקאליעטשעט, ניט פערדארבען.

undefea'sible *a.* (אנ-די-פיע'-זיבל) ז. *indefeasible*.

undefea'ted *a.* (אנ-די-פיע'-טעד) ניט געשלאגען, ניט בעזיעגט.

undefen'ded *a.* (אנ-די-פענ'-דער) אונפערטיידיגט, שוצלאז, ניט בעשיצט.

undefen'sible *a.* (אנ-די-פענ'-סיבל) ז. *indefensible*.

undefied' *a.* (אנ-די-פאיד') ניט ארויסגערופען [צום קאמפף]; ניט בעגעגענט מיט ווידערשטאנד אדער מיט פורכטלאזיגקייט.

undefiled' *a.* (אנ-די-פאילד') ניט בעשמוצט, ניט בעפלעקט, ניט פעראונרייניגט; ריין.

undefi'ledness *n.* (אנ-די-פאי'-לעד-נעס) דאס זיין ניט בעשמוצט אדער בעפלעקט; אונבעפלעקטקייט, ריינקייט.

undefi'nable *a.* (אנ-די-פאי'-נעבל) אונערקלערבאר, וואס קען ניט ערקלערט ווערען; אונבעשטימטבאר, וואס קען ניט בעשטימט ווערען אדער דעפינירט ווערען.

undefined' *a.* (אנ-די-פאינד') ניט דעפינירט; אונבעשטימט.

undeformed' *a.* (אנ-די-פארמד') ניט העסליך, ניט מאוס; אהן א מום, ניט פערקריפעלט.

undefrau'ded *a.* (אנ-די-פראה'-דעד) ניט אבגענארט, ניט בעשווינדעלט.

undefrayed' *a.* (אנ-די-פרייד') ניט בעצאהלט; ניט געדעקט [וועגען הוצאות].

undegen'erate *a.* (אנ-די-דזשענ'-ע-רייט) ניט דעגענערירענד, ניט אונטערגעהענד, ניט פערליערענד אלץ מעהר פון די אייגענע מעלות; ניט געמיין, ניט נידריג, ניט פערדארבען.

undegra'ded *a.* (אנ-די-גריי'-דעד) ניט ערנידריגט; ניט דעגראדירט, ניט ארונטערגעזעצט פון א העכערער שטעלע צו א נידריגערער.

unde'ify *v.* (אנ-די'-אי-פאי) מאכען פאר אוים גאט, צונעהמען די געטליכקייט; ניט האלטען מעהר פאר געטליך, ניט פערגעטערען מעהר.

undejec'ted *a.* (אנ-די-דזשעק'-טעד) ניט נידערגעשלאגען, ניט בעטריבט.

undelayed' *a.* (אנ-די-לייד') ניט אבגעלעגט, ניט אבגעהאלטען; ניט פערהאלטען; ניט געהינדערט.

undel'egated *a.* (אנ-דעל'-אי-גיי-טעד) ניט דעלעגירט, ניט בעפאלמעכטיגט, ניט געשיקט מיט א פאלמאכט.

undelib'erated *a.* (אנ-די-ליב'-ע-ריי-טעד) ניט איבערלעגט, ניט בעקלערט.

undel'icate *a.* (אנ-דעל'-אי-קייט) ז. *indelicate*.

undeligh'ted *a.* (אנ-די-לאי'-טעד) ניט דערפרעהט, ניט צופריעדען.

undelight'ful *a.* (אנ-די-לאיט'-פול) ניט אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד.

undelin'eated *a.* (אנ-די-לינ'-אי-איי-טעד) ניט געצייכענט, ניט סקיצירט; ניט געשילדערט, ניט בעשריבען.

undeliv'erable *a.* (אנ-די-ליוו'-ער-עבל) וואס קען ניט געליפערט אדער צוגעשטעלט ווערען.

undeliv'ered *a.* (אנ-די-ליוו'-ערד) ניט בעפרייט; וואס איז ניט געלעגען געווארען [ניט געהאט קיין קינד]; ניט איבערגעגעבען, ניט אבגעליפערט; ניט צוגעשטעלט.

undelved' *a.* (אנ-דעלווד') ניט געגראבען; ניט געפארשט.

undeman'ded *a.* (אנ-די-מענ'-דעד) אונגעפאדערט.

undemocrat'ic *a.* (אנ-דעמ-א-קרעט'-איק) ניט דעמאקראטיש.

undemol'ished *a.* (אנ-די-מאל'-אישט) ניט צושטערט, ניט פערניכטעט; ניט אראבגעריסען [וועגען געביידען].

undemon'strable *a.* (אנ-די-מאנ'-סטרעבל) אונבעווייזליך, וואס קען ניט בעוויזען ווערען.

undemon'strably *adv.* (אנ-די-מאנ'-סטרע-בלי) אונבעווייזליך.

undemon'strative *a.* (אנ-די-מאנ'-סטריי-טיוו) ניט דעמאנסטראטיוו, וואס דריקט ניט אוים עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; איינגעהאלטען; רוהיג, שטיל.

undemon'stratively *adv.* (אנ-די-מאנ'-סטריי-טיוו-לי) ניט דעמאנסטראטיוו, אהן געפיהלפאלע אדער ענערגישע אפענע אויסדריקע; איינגעהאלטען; שטיל, רוהיג.

undemon'strativeness *n.* (אנ-די-מאנ'-סטריי-טיוו-נעס) דאס זיין ניט דעמאנסטראטיוו, דאס ניט אויסדריקען עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; איינגעהאלטענקייט; רוהיגקייט.

undeni'able *a.* (אנ-די-נאי'-עבל) וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען; וואס איז אהן צווייפעל ריכטיג; אויסגעצייכענט.

undeni'ably *adv.* (אנ-די-נאי'-ע-בלי) אזוי אז מען קען דאס ניט אבלייקענען; אהן צווייפעל.

undenomina'tional *a.* (אנ-די-נאמ-אי-ניי'-שאנ-על) וואס געהערט ניט צו קיין סעקטע.

undenounced' *a.* (אנ-די-נאונסט') ניט פערדאמט; ניט פער'מסר'ט, ניט פערקלאגט; ניט אנגעקינדיגט, ניט ערקלערט [ווי קריעג].

undepen'dable *a.* (אנ-די-פענ'-דעבל) ניט פערטרויענסווערטה; אויף וואס מען קען זיך ניט פערלאזען.

undeplored' *a.* (אנ-די-פלאורד') ניט בעקלאגט, אונבעוויינט.

undepo'sable *a.* (אנ-די-פאו'-זעבל) וואס קען ניט אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

undepraved' *a.* (אנ-די-פרייווד') אונפערדארבען; ניט דעמאראליזירט, ריין.

undepre'ciated *a.* (אנ-די-פרי'-שי-איי-טעד) ניט אראבגעזעצט פון ווערטה; ניט געפאלען אין מקח.

undepressed' *a.* (אנ-די-פרעסט') ניט געדריקט, ניט נידערגעשלאגען; ניט ענטמוטיגט; ניט אראבגעדריקט, ניט געזונקען.

undeprived' *a.* (אנ-די-פראיווד') אונבערויבט, ניט בערויבט.

un'der *prep., adv. and a.* (אנ'-דער) אונטער; ווייניגער פון...; נידריגער פון...; אין; אין דער צייט, אין דער רעגיערונגסצייט פון...; מיט דער ערלויבניס אדער הסכמה, אונטער דער שוץ פון...; פערפלאנצט אדער פערזייהט מיט...

un'der a cloud (אנ'-דער ע קלאוד) אין שוועריגקייטען, אין אן אונגליק; אין אן אונזיכערען אדער אונגליקליכען צושטאנד; אונטער פערדאכט; אין אונגנאדע אדער אין אונ'חן.

underact' *v.* (אנ-דער-עקט') שפיעלען שוואך אדער אהן ערפאלג [וועגען א דראמאטישער פארשטעלונג אדער ראלע].

un'deraction *n.* (אנ'-דער-עק-שאן) נעבען־האנדלונג, א האנדלונג וואס געהערט ניט צום עיקר; ניט פאלקאמענע טהעטיגקייט, פעהלערהאפטע פונקציאנירונג.

un'deragent *n.* (אנ'-דער-איי-דזשענט) אן אונטער־אגענט, אן אונטער־קאמיסיאנער.

underanged' *a.* (אנ-די-ריינדזשד') ניט געבראכט אין אונארדנונג; ניט צומישט, ניט צושטערט.

un'der arms (אנ'-דער ארמז) אונטער וואפען, בעוואפענט פאר דיענסט אין מיליטער אדער פלאטע.

un'derbearer *n.* (אנ'-דער-בעהר-ער) א טויטען־טרעגער [איינער וואס העלפט טראגען די מטה ביי א לויה].

underbid' *v.* (אנ-דער-ביד') אנבאטען ווייניגער אדער א קלענערען פרייז אלס אן אנדערער.

underbred' *a.* (אנ-דער-ברעד') ניט פון ריינער אבשטאמונג [ווי א פערד אדער הונד]; שלעכט ערצויגען, אונגעבילדעט, גראב.

un'derbrush *n. and v.* (אנ'-דער-בראש) קוסטארניקעס און קליינע בוימעלעך וועלכע וואקסען אונטער גרויסע ביימער אין א וואלד; אוועקשניידען קוסטעס, אבראמען קוסטארניקעס.

un'derbush *n. and v.* (אנ'-דער-בוש) ז. *underbrush*.

undercharge' *v.* (אנ-דער-טשארדזש') אונטערשעצען, רעכענען א צו קליינעם פרייז פאר...; ניט דערלאדען, ניט גענוג אנלאדען.

un'der-clay *n.* (אנ'-דער-קליי) די ליים־אונטערלאגע פון א קויהלען־שיכט [אין א קויהלען־גרובען].

un'der-clerk *n.* (אנ'-דער-קלוירק) אן אונטער־שרייבער, אן אסיסטענט.

underclothed' *a.* (אנ-דער-קלאוטהד') ניט גענוג אנגעקליידעט; ניט געקליידעט ווי עס דארף צו זיין.

un'derclothes *n.* (אנ'-דער-קלאוטהז) אונטערקליידער; אונטערוועש.

un'derclothing *n.* (אנ'-דער-קלאוטה-אינג) ז. *underclothes*.

un'der-col'or *n.* (אנ'-דער-קאל'-אר) אן אונטער־קאליר [א קאליר וואס ליעגט אונטער אן אנדער קאליר].

un'der-col'ored *a.* (אנ'-דער-קאל'-ארד) ניט גענוג קאלירט, וואס האט ווייניג קאליר.

un'der-consump'tion *n.* (אנ'-דער-קאנ-סאמפ'-שאן) אין פאליטישער עקאנאמיע — א צושטאנד אין דעם עקאנאמישען לעבען פון א לאנד ווען זאכען ווערען פיעל ווייניגער פערברויכט איידער זיי ווערען פראדוצירט און דערפון איז דער אנבאט פון סחורות אויף'ן מארק גרעסער איידער די נאכפראגע.

un'der cov'er (אנ'-דער קאוו'-ער) בעשיצט פון דעם שונא'ס פייער; בעהאלטען, בעשיצט.

un'dercroft *n.* (אנ'-דער-קראהפט) א צימער אונטער דער ערד.

un'dercurrent *n.* (אנ'-דער-קאר-ענט) אן אונטערשטרעמונג [א שטרעמונג פון וואסער אדער לופט וואס בעוועגט זיך אונ־

טער אז אנדער שטרעמונג]; א געהיימע טהעטיגקייט אדער ווירקונג וואס בעצוועקט עטוואס געגענזעצליכעס אדער פערשיעדענעס, ווי דאס וואס ווערט געטהאן אין דער עפענטליכקייט.

un'der-dea'ling *n.* (אנ'-דער-דיע'-לינג) געהיימע האנדלונגען, בעהאלטענע גענג; כיטרעקייט.

underdo' *v.* (אנ-דער-דוה') ניט דערטהאן, ניט טהאן אזוי גוט ווי מען דארף; ניט דערקאכען, ניט קאכען גענוג; טהאן ווייניגער ווי מען קען אדער ווי מען דארף.

underdo'er *n.* (אנ-דער-דוה'-ער) איינער וואס טהוט ווייניגער ווי עס פאדערט זיך.

underdone' *a.* (אנ-דער-דאן') ניט דערטהאן, ניט געטהאן גענוג; ניט גענוג געקאכט; ניט דערקאכט, האלב־רויה, האלב־געזאטענע [וועגען פלייש].

un'derdose *n.* (אנ'-דער-דאוס) א קליינע דאזע.

underdose' *v.* (אנ-דער-דאוס') געבען אדער נעהמען קליינע דאזען.

un'derdrain *n.* (אנ'-דער-דריין) אן אונטער־אבפלוס [אן אבפלוס־גרוב אדער קאנאל אונטער דער ערד וואס ציהט אראב דאס וואסער אום צו טריקענען דעם באדען].

underdrain' *v.* (אנ-דער-דריין') דרענירען אדער טריקענען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער אין אבפלוס־גריבער אדער קאנאלען וואס ווערען געצויגען אונטער דער ערד.

under-dressed' *a.* (אנ-דער-דרעסט') צו פראסט אדער ארים געקליידעט; לייכט אדער ניט גענוג געקליידעט.

underes'timate *v. and n.* (אנ-דער-עס'-טי-מייט) ניט גענוג אבשאצען; א צו נידריגע אבשאצונג.

underestima'tion *n.* (אנ-דער-עס-טי-מיי'-שאן) א צו נידריגע אבשאצונג; דאס אבשאצען צו נידריג; דאס ווערען אבגעשאצט צו נידריג.

un'der-exposed' *a.* (אנ'-דער-עקס-פאוזד') ניט גענוג צייט אונטער דער ווירקונג פון ליכט [וועגען א פאטאגראפישער פלאטע].

underfeed' *v.* (אנ-דער-פיעד') ניט גענוג שפייזען, געבען ווייניג נאהרונג.

un'der fire (אנ'-דער פאיר) אונטער'ן פייער, אויסגעזעצט צום שונא'ס פייער; אין שלאכט; אויסגעזעצט צו אן אטאקע אדער איבערפאל.

underflow' *n.* (אנ-דער-פלאו') ז. *undercurrent*.

underfoot' *adv., a. and v.* (אנ-דער-פוט') אונטער די פיס, אונטען, אויף דער ערד; נידריג, געמיין; אונטערשפארען, אונטערשטיצען.

un'der foot (אנ'-דער פוט) אין אימעצנס מאכט; אונטערווארפען, אונטערטהעניג.

underfur'nish *v.* (אנ-דער-פויר'-ניש) געבען ווייניג, ניט גענוג בעזארגען.

un'dergarment *n.* (אנ'-דער-גאר-מענט) אן אונטער־קלייד, אן אונטער־בגד [א קליידונג־שטיק וואס מען טראגט אונטער אן אויבערשטען מלבוש].

undergird' *v.* (אנ-דער-גוירד') אונטערגארטלען, ארומגארטלען אונטען, ארומבינדען דעם אונטערשטען טייל [ווי מיט א שטריק אדער קייט].

underglaze' *a.* (אנ-דער-גלייז') אין טעפעריי — מיט וואס מען קען פארבען דאס געשיר איידער עס איז בעדעקט מיט גלאזור.

undergo' *v.* (אנ-דער-גאו') אויסשטעהן, איבערטראגען; ליידען, ליידען מיט געדולד, דולדען, אויסהאלטען; דורכמאכען, דורכגעהן, מיטמאכען, זיין אונטערווארפען צו...

un'der-gown *n.* (אנ'-דער-גאון) אן אונטער־קלייד.

undergrad'uate *n. and a.* (אנ-דער-גרעדזש'-יו-אייט) א סטודענט וואס האט נאך ניט געענדיגט זיין שטודיום; א סטודענט פון א העכערער לעהר־אנשטאלט וואס האט נאך ניט געקראגען זיין ערשטען אקאדעמישען טיטול; וואס איז שייך צו א ניט־גראדואירטען סטודענט.

undergrad'uateship *n.* (אנ-דער-גרעדזש'-יו-אייט-שיפ) דער שטאנד אדער צושטאנד פון א סטודענט.

underground' *n., a. and adv.* (אנ-דער-גראונד') אן אונטערערדישעס ארט; אונטערערדיש; אונטער דער ערד; געהיים, פערבארגען.

un'derground *v.* (אנ'-דער-גראונד) לעגען אונטער דער ערד [ווי רעהרען, עלעקטרישען דראטען א. ד. ג.].

un'der ground (אנ'-דער גראונד) אונטער דער ערד.

un'dergrown *a.* (אנ'-דער-גראון) ניט אין גאנצען אויסגעוואקסען; נידריג געוואקסען.

un'dergrowth *n.* (אנ'-דער-גראוטה) קוסטארניקעס אדער קליינע ביימלעך וואס וואקסען אונטער אדער צווישען גרויסע ביימער; דאס ניט זיין דערוואקסען, דאס זיין נידריג געוואקסען.

underhand' *a. and adv.* (אנ-דער-הענד') בעהאלטען, געהיים; געטהאן הינטען ארום; בעטריגעריש, שווינדלעריש; כיטרע; מיט דער האנדפלעכע ארויף [ווי ביים ווארפען א באל]; אויף א פערבארגענעם שטייגער; הינטען ארום; אויף א בעטריגערישען שטייגער.

underhan'ded *a.* (אנ-דער-הענ'-דעד) בעהאלטען, געהיים; געטהאן הינטען ארום; מיט דער האנדפלעכע ארויף [ביים ווארפען א באל].

underhan'dedly *adv.* (אנ-דער-הענ'-דעד-לי) אויף א פערבארגענעם שטייגער; הינטען ארום; אויף א בעטריגערישען שטייגער.

underhan'dedness *n.* (אנ-דער-הענ'-דעד-נעס) בעהאלטענהייט, דאס ווערען געטהאן הינטען ארום אין געהיים; בעטריגערישקייט; עטוואס געטהאן הינטען ארום אדער אין געהיים; א בעטרוג.

underhon'est *a.* (אנ-דער-אנ'-עסט) ניט עהרליך גענוג; ניט אין גאנצען עהרליך.

underhung' *a.* (אנ-דער-האנג') ארויסשטארצענד [וועגען דעם אונטער־קינבאק]; ביי וועמען דער אונטער־קינבאק שטארצט ארויס.

underinsured' *a.* (אנ-דער-אינ-שוהרד') פערזיכערט אונטער דעם ווערטה.

underived' *a.* (אנ-די-ראיווד') ניט ענטנומען אדער אויסגעבילדעט [ווי פון א געוויסען ווארצעל אדער שטאם].

underi'vedness *n.* (אנ-די-ראי'-וועד-נעס) דאס ניט זיין ענטנומען אדער אויסגעבילדעט [ווי פון א געוויסען ווארצעל אדער שטאם].

un'derjaw *n.* (אנ'-דער-דזשאה) דער אונטער־קינבאק [דער אונטערשטער פון די צוויי ביינער אין וועלכע עס זיצען די צייהנער].

un'derjawed *a.* (אנ'-דער-דזשאהד) וואס האט אן ארויסשטארצענדען אונטער־קינבאק.

underkee'per *n.* (אנ-דער-קיע'-פער) אן אונטער־אויפזעהער.

underlaid' *a.* (אנ-דער-לייד') אונטערגעלעגט; אונטערגעשטיצט.

underlay' *v.* (אנ-דער-ליי') אונטערלעגען; שטיצען; זיך אבבויגען פון דער ווערטיקאלער שטעלונג [וועגען אן ערץ־אדער אין א מינע].

un'derlay *n.* (אנ'-דער-ליי) אונטער־לעג־פאפיער, א שטיק פאפיער וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער דרוק־זאץ צו מאכען עס העכער; די קרומע נייגונג פון אן ערץ־אדער אין א מינע.

underlay'er *n.* (אנ-דער-ליי'-ער) אן אונטערלאגע; איינער אדער עטוואס וואס שטיצט.

un'derlease *n.* (אנ'-דער-ליעס) אן ארענדע־קאנטראקט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר.

underlessee' *n.* (אנ-דער-לע-סיע') אן אונטער־פאכטער, אן אונטער־ארענדאטאר [איינער וואס נעהמט עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר].

underlet' *v.* (אנ-דער-לעט') פערדינגען ווייטער [ווי א שכן פערדינגט א וואהנונג צו אן אנדערען]; פערדינגען אונטער'ן ווערטה.

underlet'ter *n.* (אנ-דער-לעט'-ער) אן ארענדאטאר וועלכער פערדינגט דאס וואס ער האלט אין ארענדע.

underlie' *v.* (אנ-דער-לאי') 1. ליעגען אונטער, שטיצען, אונטערהאלטען; דיענען אלס פונדאמענט; 2. זיך אונטערווארפען, זיין אויסגעזעצט צו..., נעהמען אויף זיך.

2. I am willing to **underlie** the verdict.

un'derlie *n.* (אנ'-דער-לאי) די קרומע נייגונג פון אן ערץ־אדער אין א מינע.

underline' *v.* (אנ-דער-לאין') אונטערשטרייכען, מאכען א שטריך פון אונטען.

un'derline *n.* (אנ'-דער-לאין) א פריהצייטיגע און פארלויפיגע אנאנסע וועגען א שפעטערער טעאטער־פארשטעלונג צו ענדע פון אן אפישע.

un'derlinen *n.* (אנ'-דער-לינ-ען) אונטערוועש.

un'derling *n.* (אנ'-דער-לינג) אן אונטערגעווארפענער אדער אונטערטהעניגער אונטער אימעצען; א ווערקצייג [א נידריגער טעלער־לעקער וועלכען מען געברויכט אלס ווערקצייג צו טהאן זאכען וואס פאסט ניט פאר זיך אליין].

un'dermaster *n.* (אנ'-דער-מעס-טער) אן אונטער־לעהרער.

un'dermentioned *a.* (אנ'-דער-מענ-שאנד) אונטען דערמאנט, אנגעצייגט אונטען.

un'der-mill'stone *n.* (אנ'-דער-מיל'-סטאון) דער אונטערשטער מיהל־שטיין.

undermine' *v.* (אנ-דער-מאין') אונטערגראבען, אונטערמינעווען; רואינירען אדער צושטערען דורך געהיימע אדער אונעהרענהאפטע פלענער; אבניצען און אבשוואכען; שעדיגען; צושטערען.

undermi'ner *n.* (אנ-דער-מאי'-נער) אן אונטערגראבער; א געהיימער פיינד.

un'dermost *a.* (אנ'-דער-מאוסט) וואס איז דער אונטערשטער אדער סאמע אונטערשטער [וועגען ארט אדער ראנג].

underneath' *adv. and prep.* (אנ-דער-ניעטה') אונטען; אונטער.

un'dernote *n.* (אנ'-דער-נאוט) א נידריגער טאן, אן אונטער=טאן.

un'dernoted *a.* (אנ'-דער-נאו-טעד) אונטען אנגעצייגט, אונטען אנגעגעבען.

underof'ficer *n.* (אנ-דער-אפ'-אי-סער) אן אונטער=אפיציער; אן אונטער=בעאמטער.

un'der one's nose (אנ'-דער הוואנז נאוז) אונטער דער נאז, פאר די אויגען.

un'der one's thumb (אנ'-דער הוואנז טהאם) אונטער אימעצענס מאכט אדער איינפלוס; אין גאנצען אונטערגעווארפען.

un'derpart *n.* (אנ'-דער-פארט) א נעבען=טייל, אן אונטערגעארדנעטער טייל; א ניט=וויכטיגע ראלע.

underpay' *v.* (אנ-דער-פיי') צאהלען צו וועניג, שלעכט בעצאהלען.

un'der-peo'pled *a.* (אנ'-דער-פיע'פלד) שוואך בעפעלקערט.

un'der-pet'ticoat *n.* (אנ'-דער-פעט'-אי-קאוט) א פרויען=אונטערראק.

underpin' *v.* (אנ-דער-פין') אונטערבויען; אונטערשטיצען [ווי א וואנד]; שטיצען, אונטערשפארען, אונטערהאלטען.

un'derpinning *n.* (אנ'-דער-פינ-אינג) דאס אונטערשטיצען אדער אונטערשפארען; אן אונטער=בוי, א גרונדלאגע.

underplay' *v.* (אנ-דער-פליי') שלעכט שפיעלען; אין וויסט [אזא קארטען=שפיעל] — שפיעלען מיט א נידריגערער קארט, ווען מען האט א העכערע קארט פון דערזעלבער מאסט.

un'derplay *n.* (אנ'-דער-פליי) דאס שלעכט שפיעלען; דאס שפיעלען מיט א נידריגערער קארט, ווען מען האט א גרעסערע קארט פון דערזעלבער מאסט [אין וויסט].

un'derplot *n.* (אנ'-דער-פלאט) א נעבען=פאסירונג, א זייטיגע אינטריגע [אין א טעאטער=שטיק אדער ראמאן]; א געהיימע האנדלונג, א בעהאלטענער פלאן, א שפיצעל.

underpoise' *v.* (אנ-דער-פאיז') צו נידריג אבשאצען.

underpraise' *v.* (אנ-דער-פרייז') ניט גענוג לויבען, ריהמען ניט לויט דעם פערדיענסט.

un'der pretense' of (אנ'-דער- פרי-טענס' אוו) מיט אן אויסרייד, מיט אן אנשטעל.

Under pretense of patriotism they robbed the government.

un'derprice *n.* (אנ'-דער-פראיס) א פרייז אונטער'ן ווערטה, א שפאט בילינער פרייז.

underprize' *v.* (אנ-דער-פראיז') אונטערשאצען, צו נידריג שאצען.

underproof' *a.* (אנ-דער-פרוהף') אונטער דער נארמאלער שטארקייט [וועגען אלקאהאלישע געטרענקע].

underprop' *v.* (אנ-דער-פראפ') אונטערשטיצען, אונטערשפארען, אונטערהאלטען.

un'derproportioned *a.* (אנ'-דער-פרא-פאור-שאנד) אונטער דער פראפארציע, ניט לויט פראפארציע, ניט פראפארציאנעל.

underprop'per *n.* (אנ-דער-פראפ'-ער) אן אונטערשטיצער; אן אונטערשפארונג.

underrate' *v.* (אנ-דער-רייט') אונטערשעצען, שעצען צו נידריג.

un'derrate *n.* (אנ'-דער-רייט) א צו נידריגער פרייז.

underrun' *v.* (אנ-דער-ראן') 1. לויפען אדער זיך ציהען אונטער [עפעס]; 2. דורכפאהרען אונטער [ווי מיט א שיפעל אונטער א ים=קאבעל אום אויסצוגעפינען אין וועלכען צושטאנד ער איז].

1. The tunnel underruns the road.

underrun'ning *n.* (אנ-דער-ראנ'-אינג) אזא מעטאדע פון כאפען פיש, וואו מען קען איין און דערזעלבינער צייט ארא‌בנעהמען דעם פיש פון דעם אנגעל און צוריק ארויפשטעקען דאס ווערימעל אויף איהם.

un'der sail (אנ'-דער סייל) אונטער זעגעל [מיט אויסגעשפרייטע זעגלען].

un'der sail and steam (אנ'-דער סייל ענד סטיעם) מיט דאמפף און אנגעצויגענע זעגלען; גרייט, פארטיג; מיט דער גרעסטער שנעלקייט.

undersay' *v.* (אנ-דער-סיי') ווידערשפרעכען, רעדען אנטקעגען.

underscore' *v.* (אנ-דער-סקאור') אונטערשטרייכען.

un'der seal (אנ'-דער סיעל) בעשטעטיגט דורך א זיעגעל.

un'der-sec'retary *n.* (אנ'-דער-סעק'-רי-טע-רי) אן אונטער=סעקרעטער; א געהילפס=מיניסטער.

undersell' *v.* (אנ-דער-סעל') פערקויפען בילינער ווי...

undersell'er *n.* (אנ-דער-סעל'-ער) איינער וואס פערקויפט בילינער ווי אן אנדערער.

un'der sen'tence (אנ'-דער סענ'-טענס) פעראורטיילט.

un'der-ser'vant *n.* (אנ'-דער-סויר'-וועגט) אן אונטער=דיענער; אן אונטער=דיענסט.

underset' *v.* (אנ-דער-סעט') אונטערשטיצען, אונטערשפארען.

un'derset *n.* (אנ'-דער-סעט) א שטרעמונג אונטער דער אויבערפלעכע פון דעם וואסער [אין א געגענגעזעצטער ריכטונג פון דעם ווינד אדער פון דער אויבערשטער שטרעמונג].

un'dersetter *n.* (אנ'-דער-סעט-ער) א שטיצע, אן אונטערשפארע.

un'dersetting *n.* (אנ'-דער-סעט-אינג) אן אונטערלאגע, א פוס=געשטעל [ווי פון א סטאטוע אדער בילד=זייל].

undersha'pen *a.* (אנ-דער-שיי'פען) אונטער דער געוועהנליכער מאס; קליין=געוויקסיג.

un'dershirt *n.* (אנ'-דער-שוירט) אן אונטער=העמד.

undershoot' *v.* (אנ-דער-שוהט') ניט דערשיסען, שיסען צו נאהענט, ניט דערגרייכען דעם ציעל.

un'dershot *a.* (אנ'-דער-שאט) וואס ווערט געטריבען דורך א וואסער=שטראם וואס גיסט זיך פון אונטען [וועגען א וואסער=ראד]: ארויסשטארצענד; וואס האט ארויסשטארצענדע אונטערשטע צייהנער [ווי ביי א בולדאג=הונד]; וואס האט אן ארויסשטארצענדען אונטער=קינבאק.

un'dershot wheel (אנ'-דער-שאט הוויעל) א וואסער=ראד וואס ווערט בעטריבען דורך א וואסער=שטראם וועלכער גיסט זיך אויף דעם ראד=ראנד פון אונטען.

un'dershrub *n.* (אנ'-דער-שראב) אן אונטער=קוסטארניק, א קליינער קוסט.

un'derside *n.* (אנ'-דער-סאיד) די אונטערשטע זייט, דער אונטערשטער טייל.

undersign' *v.* (אנ-דער-סאין') אונטערצייכנען, אונטערשרייבען.

undersigned' *a.* (אנ-דער-סאינד') אונטערגעצייכענט; אונטערגעצייכענטער, אונטערגעצייכענטע.

un'dersized *a.* (אנ'-דער-סאיזד) אונטער דער געוועהנליכער אדער בעשטימטער מאס.

un'derskin *n.* (אנ'-דער-סקין) די אונטער=הויט.

un'derskirt *n.* (אנ'-דער-סקוירט) אן אונטער=קלייד, אן אונטער=ראק.

undersleep' *v.* (אנ-דער-סליעפ') ניט שלאפען גענוג.

un'dersleeve *n.* (אנ'-דער-סליעוו) אן אונטער=ארבעל.

un'dersoil *n.* (אנ'-דער-סאיל) דער אונטערגרונד, דער אונטער=באדען.

undersold' *a.* (אנ-דער-סאולד') פערקויפט בילינער ווי...

un'dersong *n.* (אנ'-דער-סאהנג) א רעפריין, א צוזינג [די ווערטער וואס ווערען צוגעזונגען נאך יעדען פערז פון א ליעד]; א בעהאלטענע כונה אדער זין.

understand' *v.* (אנ-דער-סטענד') פערשטעהן; בעגרייפען; אויסגעפינען, ערפאהרען, זיך דערוויסען, הערען; זיין בעקאנט מיט..., וויסען, קענען; אנערקענען; אננעהמען; שטעהן אונטער; האבען פערשטאנד, זיין קלוג.

understan'dable *a.* (אנ-דער-סטענ'-דעבל) פערשטענדליך, קלאר.

understan'der *n.* (אנ-דער-סטענ'-דער) א פערשטעהער, א קענער, א ווייסער.

understan'ding *n. and a.* (אנ-דער-סטענ'-דינג) בעגרייפונג, קענטניס; פערשטאנד; א פערשטענדניס, אן איבערא‌יינשטימונג; פערשטענדיג, ערפאהרען.

understan'dingly *adv.* (אנ-דער-סטענ'-דינג-לי) אויף א פערשטענדיגען אופן, מיט פערשטאנד.

understate' *v.* (אנ-דער-סטייט') ניט אנגעבען אין גאנצען ריכטיג, אנגעבען וועניגער.

understate'ment *n.* (אנ-דער-סטייט'-מענט) דאס ניט אנגעבען אין גאנצען ריכטיג אדער וועניגער ווי עס איז; אן ערקלערונג וואס איז ניט אין גאנצען ריכטיג אדער וואס שטעלט פאר די זאך קלענער ווי זי איז.

understood' *a.* (אנ-דער-סטוד') פערשטאנען; בעגריפען; אנגענומען.

ז. *understand*.

un'derstrapper *n.* (אנ'-דער-סטרעפ-ער) ז. *underling*.

un'derstrapping *a.* (אנ'-דער-סטרעפ-אינג) אונטערגעווארפען, אונטערטהעניג, אונטערגעארדנעט.

un'derstratum *n.* (אנ'-דער-סטריי-טאם) אן אונטערשטע שיכט.

understroke' *v.* (אנ-דער-סטראוק') אונטערשטרייכען.

un'derstudy *v. and n.* (אנ'-דער-סטאד-אי) שטודירען א ראלע, כדי צו זיין פעהיג, אין א נויט=פאל, צו פערנעהמען דעם פלאץ פון דעם אקטיאר, וואס שפיעלט געוועהנליך די ראלע; אן אקטיאר אדער אקטריסע וואס איז צוגעגרייט צו שפיעלען אן אנדערענס ראלע.

un'der suspi'cion (אנ'-דער- סאס-פיש'-אן) אונטער פערדאכט, פערדעכטיגט.

underta'kable *a.* (אנ-דער-טיי'-קעבל) וואס קען אונטערגענומען ווערען.

undertake' *v.* (אנ-דער-טייק') אונטערנעהמען; נעהמען אויף זיך; גאראנטירען,

ערב זיין, פערזיכערן; זיך בעשעפטיגען מיט אויסשטאטען לויות.

underta'ken (אנ-דער-טיי'-קן) אונטער־גענומען. ז. *undertake*

un'dertaker *n.* (אנ'-דער-טיי-קער) אן אונטערנעהמער; א טויטען־בעזארגער, א קברות־מאן, א לויות־אויסשטאטער.

un'dertaker's man (אנ'-דער-טיי-קערז מען) א טויטען־טרעגער [איינער וואס טראגט א מת צו דער קבורה].

underta'king *n.* (אנ-דער-טיי'-קינג) דאס אונטערנעהמען; אן אונטערנעהמונג; די בעשעפטיגונג מיט אויסשטאטען לויות; אין געזעץ — א פערשפרעכען, א פערזי־כערונג, א פערפליכטונג, א התחיבות.

un'der-ten'ancy *n.* (אנ'-דער-טענ'-ען-סי) דאס נעהמען עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר.

un'der-ten'ant *n.* (אנ'-דער-טענ'-ענט) אן אונטער־פאכטער, אן אונטער־ארענדאטאר [איינער וואס נעהמט עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר].

un'der the belt (אנ'-דער טהי בעלט) אין מאגען.

un'der the blan'kets (אנ'-דער טהי בלענ'-קעטס) אין בעט.

un'der the breath (אנ'-דער טהי ברעטה) שושקענדיג, שטיל.

un'der the har'row (אנ'-דער טהי הער'-או) אויף צרות, אין געברענטע ליי־דען, אונגליקליך.

un'der the lash (אנ'-דער טהי לעש) אונטער דער בייטש, אונטער דעם צוואנג פון דער בייטש.

un'der the lee (אנ'-דער טהי ליע) אויף דער זייט וואס איז געשיצט פון ווינד אדער נאך וועלכער דער ווינד בלאזט; גע־שיצט [וועגען שיפען].

un'der the rose (אנ'-דער טהי ראוז) אין געהיים, בסוד; פריוואט, ניט עפענט־ליך.

un'der the sun (אנ'-דער טהי סאן) אונטער דער זון, אויף דער ערד.

un'der the weath'er (אנ'-דער טהי וועטה'-ער) ניט מיט אלעמען, ניט אין גאנצען [געזונד], קרענקליך; קראנק.

un'der-timed *a.* (אנ'-דער-טאימד) ז. *under-exposed*

un'dertone *n.* (אנ'-דער-טאון) אן אונ־טער־טאן, א נידריגער טאן; א מילדע אדער מאטע פארב; א שוואכער צושטאנד [פיזישער אדער גייסטיגער].

undertook' (אנ-דער-טוק') אונטערגע־נומען. ז. *undertake*

un'dertow *n.* (אנ'-דער-טאו) א שטרע־מונג פון וואסער אויף דעם באדען פון ים וואס בעוועגט זיך אין א ריכטונג ענטגע־גענגעזעצט צו דער ריכטונג פון דער אויי־בערפלעכע־שטרעמונג; די צוריקשטרעמונג פון א כוואליע אונטער'ן וואסער נאכדעם ווי זי שטויסט זיך אן אן ברעג.

undertreas'urer *n.* (אנ-דער-טרעזש'-אור-ער) אן אונטער־שאצמייסטער.

un'dervaluation *n.* (אנ'-דער-וועל-יו-איי-שאן) אונטערשעצונג; דאס שעצען נידריג, גרינגשעצונג.

underval'ue *v.* (אנ-דער-וועל'-יו) אונ־טערשעצען; שעצען נידריג; גרינגשעצען, פעראכטען.

un'dervalue *n.* (אנ'-דער-וועל-יו) א צו קליינער אדער נידריגער פרייז.

underval'uer *n.* (אנ-דער-וועל'-יו-ער) א גרינגשעצער; אן אונטערשעצער, איינער וואס אונטערשעצט.

un'dervest *n.* (אנ'-דער-וועסט) אן אונ־טער־העמד.

un'der-wa'ter *n.* (אנ'-דער-וואה'-טער) ז. *undertow*

un'der wa'ter (אנ'-דער וואה'-טער) אין וואסער.

un'der way (אנ'-דער וויי) אין בעוועג־גונג; אין גאנג.

un'derwear *n.* (אנ'-דער-ווערה) אונ־טערוועש.

underwent' (אנ-דער-וועגט') אויסגע־שטאנען, געליטען, פערטראגען. ז. *undergo*

un'derwood *n.* (אנ'-דער-וואוד) קליי־נע בוימעלעך און קוסטארניקעס וואס וואק־סען צווישען גרויסע וואלד־ביימער.

un'derwork *n.* (אנ'-דער-וואירק) זיי־טיגע געשעפטען, קליינע ביי־עסקים.

underwork' *v.* (אנ-דער-וואירק') אונ־טערגראבען, זוכען צו שאדען אין געהיים; ארבייטען ווייניג; ארבייטען ביליגער [אלס אן אנדערער].

un'derworker *n.* (אנ'-דער-וואיר-קער) אן ארבייטער וואס ארבייט שלעכט אדער ווייניג; אן אונטער־ארבייטער [איי־נער וואס ארבייט אונטער אן אנדער אר־בייטער].

un'der-work'man *n.* (אנ'-דער-וואירק'-מען) אן אונטער־ארבייטער [איי־נער וואס ארבייט אונטער אן אנדער אר־בייטער].

un'der-world *n.* (אנ'-דער-וואירלד) די אונטערערדישע וועלט; דער גיהנם; די זייט פון ערד־קוגעל, וועלכע איז ענטגעגענ־געזעצט צו דער זייט אויף וועלכער איי־נער געפינט זיך; די ערד; די אונטער־וועלט [דער נידריגער, פערדארבענער אדער פערברעכערישער טייל פון דער גע־זעלשאפט].

underwrite' *v.* (אנ-דער-ראיט') אונ־טערשרייבען, אונטערצייכנען; פערזיכע־רען, אסעקורירען [איבערהויפט א שיף]; זיך פערפליכטען גוט צו מאכען א פער־לוסט, זיך פערפליכטען אומצוקעהרען די מעגליכע פערלוסטען; פיהרען א פערזי־כערונגס־געשעפט.

un'derwriter *n.* (אנ'-דער-ראי-טער) א פערזיכערער, אן אסעקורירער [איבער־הויפט איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שיפס־פערזיכערונג].

un'derwriting *n.* (אנ'-דער-ראי-טינג) שיפס־פערזיכערונג.

underwrit'ten (אנ-דער-ריט'ן) אונטער־געשריבען; פערזיכערט, אסעקורירט. ז. *underwrite*

underwrote' (אנ-דער-ראוט') אונטער־געשריבען; פערזיכערט, אסעקורירט. ז. *underwrite*

undescen'dable *a.* (אנ-די-סענ'-דעבל) וואס מען קען ניט אראבשטייגען; וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; וואס קען ניט איבערגעהן בירושה.

undescen'dible *a.* (אנ-די-סענ'-דיבל) ז. *undescendable*

undescri'bable *a.* (אנ-דעס-קראי'-בעבל) ז. *indescribable*

undescribed' *a.* (אנ-דעס-קראיבד') ניט בעשריבען, ניט געשילדערט, ניט געציי־כענט.

undescried' *a.* (אנ-דעס-קראיד') אונ־ענטדעקט, ניט אויסגעפונען; ניט געזעהן.

undeserved' *a.* (אנ-די-זוירווד') אונ־פערדיענט.

undeser'vedly *adv.* (אנ-די-זויר'-וועד-לי) אונפערדיענטערהייד.

undeser'vedness *n.* (אנ-די-זויר'-וועד-נעס) אונפערדיענטקייט, דאס ניט ווערטה זיין.

undeser'ver *n.* (אנ-די-זויר'-ווער) א מענש אהן פערדיענסטע, א מענש וואס האט זיך מיט גארנישט ווערטה געמאכט.

undeser'ving *a.* (אנ-די-זויר'-ווינג) ניט פערדיענענד, וואס פערדיענט ניט; ניט ווירדיג, וואס איז ניט ווערטה.

undeser'vingly *adv.* (אנ-די-זויר'-ווינג-לי) ז. *undeservedly*

undes'ignated *a.* (אנ-דעס'-איג-ניי-טעד) ניט אנגעצייגט, ניט בעצייכענט; ניט בעשטימט; ניט אנגערופען.

undesigned' *a.* (אנ-די-זאינד') אהן אבזיכט, ניט אבזיכטליך, ניט געמיינט, ניט אומישנע, אהן א כיון.

undesign'edly *adv.* (אנ-די-זאינ'-עד-לי) אונאבזיכטליך, ניט אומישנע.

undesign'edness *n.* (אנ-די-זאינ'-עד-נעס) אבזיכטלאזיגקייט, אונאבזיכטליכקייט.

undesign'ing *a.* (אנ-די-זאינ'-אינג) אהן א שלעכטער אבזיכט; אהן פניות, אהן א מיין; אויפריכטיג, עהרליך.

undesirabil'ity *n.* (אנ-די-זאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט ווינשענס־ווערטה; דאס זיין ניט אנגענעהם.

undesir'able *a.* (אנ-די-זאיר'-עבל) ניט ווינשענסווערטה.

undesir'ableness *n.* (אנ-די-זאיר'-עבל-נעס) ז. *undesirability*

undesir'ably *adv.* (אנ-די-זאיר'-ע-בלי) אויף א ניט־ווינשענסווערטהען אופן.

undesired' *a.* (אנ-די-זאירד') אונגע־ווינשט, אונגעבעטען.

undesir'ing *a.* (אנ-די-זאיר'-אינג) ניט ווינשענד, וואס פערלאנגט ניט.

undesir'ous *a.* (אנ-די-זאיר'-אס) ניט בעגיעריג, אהן וואונש.

undespair'ing *a.* (אנ-דעס-פעהר'-אינג) וואס איז זיך ניט מיאש, וואס ווערט ניט פערצווייפעלט, וואס פערלירט ניט די האפנונג.

undes'tined *a.* (אנ-דעס'-טינד) ניט בעשטימט; ניט געווידמעט; ניט פערארור־טיילט.

undestroy'able *a.* (אנ-דעס-טראי'-עבל) אונצושטערבאר; וואס קען ניט פער־ניכטעט ווערען.

undestroyed' *a.* (אנ-דעס-טראיד') ניט צושטערט.

undestruc'tible *a.* (אנ-דעס-טראק'-טיבל) אונצושטערבאר, וואס קען ניט פער־ניכטעט ווערען.

undetach'able *a.* (אנ-די-טעטש'-עבל) וואס קען ניט אבגעבונדען אדער אבגע־טיילט ווערען.

undetec'ted *a.* (אנ-די-טעק'-טעד) אונ־ענטדעקט, ניט אויסגעפונען.

undeter'minable *a.* (אנ-די-טויר'-מי-נעבל) ז. *indeterminable*

undeter'minate *a.* (אנ-די-טויר'-מי-נייט) ז. *indeterminate*

undeter'minateness *n.* (אנ-די-טויר'-מי-נייט-נעס) ז. *indeterminateness*

undetermina'tion *n.* (אנ-די-טויר-מי-ניי'-שאן) ז. *indetermination*

undeter'mined *a.* (אנ-די-טויר'-מינד) אונבעשטימט; ניט ענטשיעדען.

undeterred' *a.* (אנ-די-טוירד') ניט אבגעשראקן, ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט.

undetes'ting *a.* (אנ-די-טעס'-טינג) ניט פעראבשייענד, ניט האסענד, אהן אבשייליכקייט.

undevel'oped *a.* (אנ-די-וועל'-אפט) ניט ענטוויקעלט.

unde'viating *a.* (אנ-די'-ווי-איי-טינג) ניט אבווייכענד, וואס ענדערט ניט די ריכטונג; וואס ווייכט ניט אב פון גראדען וועג; רעגעלמעסיג, גראד.

unde'viatingly *adv.* (אנ-די'-ווי-איי-טינג-לי) אהן אבווייכונג.

undevised' *a.* (אנ-די-וואיזד') ניט געפלאנעוועט, ניט פראיעקטירט; ניט אבגעזאגט בצואה.

undevo'ted *a.* (אנ-די-וואו'-טעד) ניט איבערגעגעבען.

undevout' *a.* (אנ-די-וואוט') ניט פרום, ניט רעליגיעזן.

undevout'ly *adv.* (אנ-די-וואוט'-לי) אויף א ניט-פרומען אדער ניט-רעליגיעזען אופן.

undex'terous *a.* (אנ-דעקס'-טע-ראס) אונגעשיקט, אונגעלומפערט.

undiaph'anous *a.* (אנ-דאי-עפ'-ע-נאס) ניט דורכזיכטיג.

undid' (אנ-דיד') פאנאנדערגענומען; פערניכטעט, צושטערט. ז. *undo*

undiffused' *a.* (אנ-די-פיוזד') ניט פאנאנדערגעשפרייט, ניט פאנאנדערגעווארפען; ניט פאנאנדערגעגאסען.

undiges'ted *a.* (אנ-די-רזשעס'-טעד) ז. *indigested*

undiges'tible *a.* (אנ-די-רזשעס'-טיבל) ז. *indigestible*

undig'nified *a.* (אנ-דיג'-ני-פאיד) ניט געעהרט; ניט ווירדיג, ניט עדעל, נידריג; ניט געזעצט, ניט בעל-הבת'יש.

undil'igent *a.* (אנ-דיל'-אי-רזשענט) ניט פלייסיג, נאכלעסיג.

undilut'ed *a.* (אנ-די-ליוט'-עד) ניט פאנאנדערגעפיהרט, ניט געמאכט שיטערער אדער שוואכער [למשל, ווי ספירים אדער עסיג].

undimin'ishable *a.* (אנ-די-מינ'-איש-עבל) אונפערמינדערליך, וואס קען ניט פערמינדערט ווערען.

undimin'ished *a.* (אנ-די-מינ'-אישט) ניט פערקלענערט, אונפערמינדערט.

undimmed' *a.* (אנ-דימד') ניט פערטונקעלט, קלאר.

undi'nal *a.* (אנ-די'-נעל) וואס איז שייך צו אן אונדינע אדער צום גלויבען אין אונדינען. ז. *undine*

undine' *n.* (אנ-דין') אן אונדינע [איינע פון דעם מין וואסער-געטינס אדער נימפען, אין פאלקס-לעגענדען, וועלכע געהען אריין אין ליעבעס-פערהעלטניסע מיט מענשען און האבען מיט זיי קינדער].

undin'ted *a.* (אנ-דינ'-טעד) ניט בעשעדיגט, ניט געריהרט, ניט פערלעצט.

undiplomat'ic *a.* (אנ-דיפ-לא-מעט'-איק) ניט דיפלאמאטיש.

undipped' *a.* (אנ-דיפט') ניט איינגעטונקט, ניט בענעצט.

undirec'ted *a.* (אנ-די-רעק'-טעד) ניט געריכטעט, ניט געלייטעט, ניט רעגולירט, ניט פערוואלטעט, ניט געפיהרט; ניט אדרעסירט, אהן אן אדרעס.

undirect'ly *adv.* (אנ-די-רעקט'-לי) ז. *indirectly*

undiscer'nable *a.* (אנ-די-זויר'-נעבל) ז. *indiscernible*

undiscerned' *a.* (אנ-די-זוירנד') אונבעמערקט, אונענטדעקט, ניט בעאבאכטעט; ניט אונטערשיעדען.

undiscer'nedly *adv.* (אנ-די-זויר'-נעד-לי) אונבעמערקט, אונענטדעקט; ניט אונטערשיעדען.

undicser'nible *a.* (אנ-די-זויר'-ניבל) ז. *indiscernible*

undiscer'nibleness *n.* (אנ-די-זויר'-ניבל-נעס) ז. *indiscernibleness*

undiscer'nibly *adv.* (אנ-די-זויר'-ני-בלי) ז. *indiscernibly*

undiscer'ning *a.* (אנ-די-זויר'-נינג) ניט שארפזיכטיג; ניט פערשטענדיג; ניט בעאבאכטענד, ניט אונטערשיידענד; קורצזיכטיג.

undischarged' *a.* (אנ-דיס-טשארדזשד') ניט אויפגעלעזט, ניט בעפרייט [פון א פליכט]; ניט ערפילט.

undis'ciplinable *a.* (אנ-דיס'-אי-פלינ-עבל) וואס קען ניט דיסציפלינירט ווערען; וואס קען ניט געהאלטען ווערען אין ארדנונג אדער געהארכזאמקייט.

undis'ciplined *a.* (אנ-דיס'-אי-פלינד) ניט דיסציפלינירט; ניט געוועהנט צו האלטען זיך אן בעשטימטע רעגעלען; ניט געאיבט, רויה.

undisclosed' *a.* (אנ-דיס-קלאוזד') ניט אויפגעדעקט; וואס איז ניט געווארען בעקאנט.

undicov'erable *a.* (אנ-דיס-קאוו'-ער-עבל) אונענטדעקבאר, וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

undiscov'erably *adv.* (אנ-דיס-קאוו'-ער-ע-בלי) אויף אן אונענטדעקבארען אופן.

undiscov'ered *a.* (אנ-דיס-קאוו'-ערד) אונענטדעקט.

undiscreet' *a.* (אנ-דיס-קריעט') ז. *indiscreet*

undiscreet'ly *adv.* (אנ-דיס-קריעט'-לי) ז. *indiscreetly*

undiscreet'ness *n.* (אנ-דיס-קריעט'-נעס) ז. *indiscretion*

undiscre'tion *n.* (אנ-דיס-קרעש'-אן) ז. *indiscretion*

undiscrim'inated *a.* (אנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טעד) ניט אונטערשיעדען.

undiscrim'inating *a.* (אנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טינג) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד; אהן שארפזין.

undiscrim'inative *a.* (אנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד, ניט אונטערשיידענד.

undiscussed' *a.* (אנ-דיס-קאסט') ניט דיסקוטירט, ניט דעבאטירט.

undisfig'ured *a.* (אנ-דיס-פיג'-יורד) ניט פערקריפעלט, ניט פערדארבען, ניט צוקאליעטשעט.

undisgraced' *a.* (אנ-דיס-גרייסט') ניט קאמפראמעטירט, ניט געשענדעט, ניט ערנידריגט; ניט אריינגעפאלען אין אונ'חן.

undiguised' *a.* (אנ-דיס-גאיזד') ניט פערשטעלט; אפען.

undisgui'sedly *adv.* (אנ-דיס-גאי'-זעד-לי) אויף א ניט פערשטעלטען אופן; אפען.

undishear'tened *a.* (אנ-דיס-האר'טנד) ניט ענטמוטיגט, ניט אראבגעשלאגען פון מוטה; ניט אבגעשראקען.

undishon'ored *a.* (אנ-דיס-אנ'-ארד) ניט געשענדעט, ניט קאמפראמעטירט.

undisinfec'ted *a.* (אנ-דיס-אינ-פעק'-טעד) ניט דעזינפיצירט, ניט געריינינגט פון שעדליכע גאזען און מיקראבען.

undismayed' *a.* (אנ-דיס-מייד') אונערשראקען, אהן פורכט, ניט ענטמוטיגט.

undismissed' *a.* (אנ-דיס-מיסט') ניט ענטלאסען.

undispersed' *a.* (אנ-דיס-פוירסט') ניט צוזייט, ניט צושפרייט, ניט צושטרייט.

undisposed' *a.* (אנ-דיס-פאוזד') ניט פערקויפט; ניט פערווענדעט; ניט פערטיילט; אונוואהל, ניט מיט אלעמען.

undispo'sedness *n.* (אנ-דיס-פאו'-זעד-נעס) ז. *indisposition*

undispro'vable *a.* (אנ-דיס-פרוה'-וועבל) וואס קען ניט ווידערלעגט ווערען, וואס מען קען ניט בעווייזען די ניט-ריכטיגקייט דערפון.

undisproved' *a.* (אנ-דיס-פרוהווד') ניט ווידערלעגט.

undispu'table *a.* (אנ-דיס-פיו'-טעבל) ז. *indisputable*

undispu'tableness *n.* (אנ-דיס-פיו'-טעבל-נעס) ז. *indisputableness*

undispu'tably *adv.* (אנ-דיס-פיו'-טע-בלי) ז. *indisputably*

undispu'ted *a.* (אנ-דיס-פיו'-טעד) ניט בעשטריטען.

undispu'tedly *adv.* (אנ-דיס-פיו'-טעד-לי) ניט בעשטריטען; ניט צום דיספוטירען, ניט צו בעשטרייטען.

undisqui'eted *a.* (אנ-דיס-קהוואי'-ע-טעד) ניט בעאונרוהיגט, אונגעשטערט.

undissem'bled *a.* (אנ-די-סעמ'בלד) ניט פערשטעלט, ניט געמאכט, אויפריכטיג.

undis'sipated *a.* (אנ-דיס'-אי-פיי-טעד) ניט צושטרייט, ניט פאנאנדערגעטריבען, ניט פאנאנדערגעווארפען.

undissol'vable *a.* (אנ-די-זאל'-וועבל) ז. *indissolvable*

undissolved' *a.* (אנ-די-זאלווד') ניט אויפגעלעזט, ניט פאנאנדערגעלאזען, ניט צוגאנגען, ניט צושמאלצען.

undissol'ving *a.* (אנ-די-זאל'-ווינג) וואס לעזט זיך ניט אויף, וואס לאזט זיך ניט פאנאנדער, וואס ווערט ניט צושמאלצען, וואס צוגעהט ניט.

undistained' *a.* (אנ-דיס-טיינד') אונבעפלעקט.

undistem'pered *a.* (אנ-דיס-טעמ'-פערד) ניט קרענקליך, געזונד; ניט אויפגערעגט; ניט צודרעהט, ניט צורודערט; רוהיג.

undistinc'tive *a.* (אנ-דיס-טינק'-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד; אונפארטייאיש.

undistinct'ly *adv.* (אנ-דיס-טינקט'-לי) ז. *indistinctly*

undistin'guishable *a.* (אנ-דיס-טינ'-גהוויש-עבל) ניט צו אונטערשיידען, וואס קען ניט אונטערשיעדען ווערען.

undistin'guishableness *n.* (אנ-דיס-טינ'-גהוויש-עבל-נעס) דאס ניט קענען אונטערשיעדען ווערען.

undistin'guishably *adv.* (אנ-דיס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) ניט צום אונטערשיידען.

undistin'guished *a.* (אנ-דיס-טינ'-גהווישט) ניט אונטערשיעדען, ניט דייטליך; ניט אויסגעצייכענט, ניט בעריהמט, אונבעוואוסט, ניט פראמינענט; ניט געעהרט; ניט געהויבען.

undistin'guishing *a.* (אנ-דיס-טינ'-גהוויש-אינג) ניט אונטערשיידענד, וואס אונטערשיידעט ניט.

undistrac'ted *a.* (אַנ-דיס-טרעק'-טעד) ניט צושטרייט, ניט צומישט, ניט פערפלאָנטערט; רוהיג.

undistrac'tedness *n.* (אַנ-דיס-טרעק'-טעד-נעס) אונצושטרייטקייט, ניט-צומישטקייט, רוהיגקייט.

undistressed' *a.* (אַנ-דיס-טרעסט') ניט אונגליקליך; ניט עלענד; ניט מיזעראבעל; ניט פער'דאגה'ט, ניט פערזאָרגט.

undisturbed' *a.* (אַנ-דיס-טוירבד') אונגעשטערט; ניט בעאונרוהיגט, ניט בעלעסטיגט; ניט צוטרעוואָזשעט, ניט אויפגערעגט; רוהיג; שטיל.

undistur'bedly *adv.* (אַנ-דיס-טויר'-בעד-לי) אויף אַן אונגעשטערטען אופן; אויף אַ ניט-אויפגערעגטען שטייגער; רוהיג.

undistur'bedness *n.* (אַנ-דיס-טויר'-בעד-נעס) אונגעשטערטקייט, רוהיגקייט.

undiver'sified *a.* (אַנ-די-וואַיר'-סי-פאַיד) ניט פערשיעדענאַרטיג, ניט פערשיעדען; איינפערמיג.

undiver'ted *a.* (אַנ-די-וואַיר'-טעד) ניט אבגעווענדעט, ניט אבגעווענדעט אַן אַ זייט; ניט אמוזירט, אָהן אונטערהאַלטונג.

undives'tedly *adv.* (אַנ-די-וועס'-טעד-לי) מיט דער אבוועזענהייט [פון]; פריי.

undivi'dable *a. and n.* (אַנ-די-וואַי'-דעבל) אונטיילבאַר, וואָס מען קען ניט טיילען; אונטיילבאַרעס, עטוואָס וואָס קען ניט געטיילט ווערען.

undivi'ded *a.* (אַנ-די-וואַי'-דעד) ניט געטיילט; גאַנץ; אין באָטאַניק — ניט געשפּאַלטען, ניט געצווייגט.

undivi'dedly *adv.* (אַנ-די-וואַי'-דעד-לי) אָהן טיילונג, ניט צוטיילט; ניט צובראָכען.

undivi'dedness *n.* (אַנ-די-וואַי'-דעד-נעס) אונטיילבאַרקייט; גאַנצקייט.

undivine' *a.* (אַנ-די-וואַין') ניט געטליך, ניט הייליג.

undivorced' *a.* (אַנ-די-וואָורסט') ניט געשיעדען, ניט גע'גט.

undivulged' *a.* (אַנ-די-וואַלדזשד') ניט בעקאַנט געמאַכט, ניט פערעפענטליכט, געהיים.

undo' *v.* (אַנ-דוה') לויז מאַכען, אויפעפענען, אויפמאַכען, אויפלעזען, פאַנאַנדערנעהמען; אויסוויקלען, אבוויקלען; פערניכטען, צושטערען; צונישט מאַכען, פערדאַרבען.

undock' *v.* (אַנ-דאַק') צונעהמען אַ שיף פון דאַק. ז. *dock*.

undo'er *n.* (אַנ-דוה'-ער) אַ פערניכטער, אַ צושטערער.

undo'ing *n.* (אַנ-דוה'-אינג) דאָס צושטערען אָדער צוברעכען עטוואָס געמאַכטעס; פערניכטונג, צושטערונג, פערדאַרבונג.

undomes'ticate *v.* (אַנ-דאָ-מעס'-טי-קייט) פערפרעמדען פון דער היים; אבגעוועהנען פון פליכטען; מאַכען ווילד.

undomes'ticated *a.* (אַנ-דאָ-מעס'-טי-קיי-טעד) ניט געוועהנט צום הויז, ניט געוועהנט צום פאַמיליען-לעבען; וואָס זיצט ניט אין דער היים; ניט צוגעוועהנט צו מענשען אָדער צום הויז [וועגען חיות].

undone' *a.* (אַנ-דאַן') ניט פאַרטיג; אונגעשעהן, אונגעטהאָן; פערניכטעט, צושטערט, פערדאַרבען.

undoub'le *v.* (אַנ-דאַב'ל) אבקנייטשען, פאַנאַנדערקנייטשען, פאַנאַנדערנעהמען, אַז עס זאָל ניט זיין צונויפגעלעגט אין צווייען.

undoub'table *a.* (אַנ-דאַו'-טעבל) אונצווייפעלהאַפט, וואָס עס קען וועגען דעם קיין ספק ניט זיין.

undoub'tably *adv.* (אַנ-דאַו'-טע-בלי) אונצווייפעלהאַפט, בלי ספק.

undoub'ted *a.* (אַנ-דאַו'-טעד) אונצווייפעלהאַפט, אָהן צווייפעל, אָהן ספק; וואָס עס קען וועגען דעם קיין צווייפעל ניט זיין; זיכער; אָהן מורא, דרייסט; אונפערדעכטיגט.

undoub'tedly *adv.* (אַנ-דאַו'-טעד-לי) בלי ספק, אָהן צווייפעל.

undoubt'ful *a.* (אַנ-דאַוט'-פול) אונצווייפעלהאַפט; אויגענשיינליך, זיכער; ניט פערדעכטיג, אָהן חשד.

undoub'ting *a.* (אַנ-דאַו'-טינג) ניט צווייפלענד, וואָס צווייפעלט ניט.

undoub'tingly *adv.* (אַנ-דאַו'-טינג-לי) ניט צווייפלענדיג; זיכער.

undrai'nable *a.* (אַנ-דריי'-נעבל) וואָס קען ניט אויסגעשעפּט ווערען.

undramat'ic *a.* (אַנ-דרע-מעט'-איק) ניט דראַמאַטיש.

undramat'ical *a.* (אַנ-דרע-מעט'-אי-קעל) ז. *undramatic*.

undrape' *v.* (אַנ-דרייפּ') אונדראַפּירען, אראָבנעהמען די דראַפּירונג, אבדעקען.

undraped' *a.* (אַנ-דרייפּט') אונדראַפּירט, אָהן דראַפּירונג [ניט געמאַכט אין פאַלדען און קנייטשען].

undraw' *v.* (אַנ-דראָה') ארויפציהען, פאַנאַנדערציהען [ווי אַ פאָרהאַנג], עפענען.

undrawn' *a.* (אַנ-דראָהן') ניט געצויגען; ניט געצייכענט, ניט געריסעוועט.

undread'ed *a.* (אַנ-דרעד'-עד) אונגעפירכטעט, וואָס וואַרפט ניט אָן קיין מורא.

undreamed' *a.* (אַנ-דריעמד') ניט געטרוימט, ניט גע'חלום'ט, ניט פאָרגעשטעלט, ניט געטראַכט [פון].

undrea'ming *a.* (אַנ-דריע'-מינג) ניט חלומ'ענדיג, ניט פאָרשטעלענדיג זיך, ניט טראַכטענדיג.

undreamt' *a.* (אַנ-דרעמט') ז. *undreamed*.

un'dress *n. and a.* (אַנ'-דרעס) איינפאַכע קליידער, הויז-קליידונג [אין געגענזאַץ צו באַל-קליידונג אָדער אוניפאָרם]; וואָס איז שייך צו הויז-קליידונג; ניט פאָרמעל, איינפאַך.

undress' *v.* (אַנ-דרעס') אויסקליידען, אויסטהאָן די קליידער; אראָבנעהמען די ציערונג; אראָבנעהמען דעם באַנדאַזש פון אַ וואונד; זיך אויסקליידען, זיך אויסטהאָן.

undressed' *a.* (אַנ-דרעסט') אויסגעטהאָן [די קליידער]; ניט געציערט, אָהן ציערונג; ניט פערבאַנדאַזשירט [וועגען אַ וואונד].

undried' *a.* (אַנ-דראַיד') ניט געטריקענט.

undrilled' *a.* (אַנ-דרילד') ניט איינגעמושטירט; ניט איינגעאיבט.

undross'y *a.* (אַנ-דראָס'-אי) אָהן שלאַקען, אָהן פסולת; ריין, געלייטערט.

undrowned' *a.* (אַנ-דראַונד') ניט דערטרונקען.

undue' *a.* (אַנ-דיו') אונגעהעריג, ניט פּאַסענד; אונרעכט; געגען געזעץ; אויסערסט, צו פיעל; נאָך ניט פעליג, נאָך ניט צייטיג צום צאָהלען, נאָך ניט צאָהלבאַר.

unduke' *v.* (אַנ-דיוק') אבנעהמען די הערצאָגס-ווירדע, אוועקנעהמען דעם הערצאָג-ראַנג, מאַכען אויס הערצאָג.

un'dulant *a.* (אַנ'-דיו-לענט) וועליג, כוואַליעדיג.

un'dulate *v. and a.* (אַנ'-דיו-לייט) זיך וועלענפערמיג בעוועגען, שלאָגען כוואַליעס, זיך בעוועגען ווי אינדען; מאַכען אַ וועלענפערמיגע בעוועגונג; וועליג, כוואַליעדיג; וואָס האָט אַ וועליגע פלעכע.

un'dulately *adv.* (אַנ'-דיו-לייט-לי) אויף אַ וועלענפערמיגען אָדער כוואַליעדיגען אופן.

un'dulating *a.* (אַנ'-דיו-ליי-טינג) וואָס בעוועגט זיך ווי וועלען אָדער אינדען; וועליג, כוואַליעדיג, וועלענפערמיג.

un'dulatingly *adv.* (אַנ'-דיו-ליי-טינג-לי) אויף אַ וועלענפערמיגען אופן; אין כוואַליעס, אין אינדען.

undula'tion *n.* (אַנ-דיו-ליי'-שאַן) אַ וועלענפערמיגע בעוועגונג; דאָס בעוועגען זיך וועלענפערמיג; וועלענפערמיגקייט; אַזאַ האַרץ-קלאַפּונג ווי דאָס שלאָגען פון כוואַליעס; אַ געוויסע בעוועגונג פון דער מאַטעריע [פלאַגמע] אין אַ געשוויר, וואָס צייגט אָן, אַז עס איז רייף צום עפענען אָדער אויפשניידען; אַ רייהע וועלענפערמיגע ליניען; אַ וועלענפערמיגע פלעכע, אַ פלעכע מיט וועלענפערמיגע ליניען.

un'dulatory *a.* (אַנ'-דיו-ליי-טאָ-רי) וועלענפערמיג; וואָס בעוועגט זיך וועלענפערמיג; כוואַליעדיג; ווי כוואַליעס.

un'dulatory cur'rent (אַנ'-דיו-ליי-טאָ-רי קאַר'-ענט) אַ וועלענפערמיגער עלעקטרישער שטראָם [אַן עלעקטרישער שטראָם, וואָס זיין שפּאַנונג אָדער שטאַרקייט פאַלט און הויבט זיך אין אַ רעגעלמעסיגער פאָרם און ווערט פאָרגעשטעלט ווי אַ וועלען-ליניע].

un'dulatory the'ory of light (אַנ'-דיו-ליי-טאָ-רי טהי'-אָ-רי אָוו לאַיט) די טעאָריע דאָס די ליכט-שטראַהלען בעוועגען זיך ווי אַ וועלענפערמיגע ליניע.

un'dulous *a.* (אַנ'-דיו-לאָס) וועלענפערמיג, וואָס הויבט זיך און פאַלט ווי אַ כוואַליע.

undu'ly *adv.* (אַנ-דיו'-לי) ניט געהעריג, ניט פּאַסענד; ניט ריכטיג, אונרעכט; ניט געזעצמעסיג; אויסערסט, צו פיעל.
The mother is **unduly** alarmed about the child's health.

undu'rable *a.* (אַנ-דיו'-רעבל) אונדויערהאַפט, וואָס דויערט ניט.

undu'rably *adv.* (אַנ-דיו'-רע-בלי) ניט דויערענדיג, אונדויערהאַפט.

undu'teous *a.* (אַנ-דיו'-טי-אָס) ז. *undutiful*.

undu'tiful *a.* (אַנ-דיו'-טי-פול) וואָס פערגעסט אָדער ערפילט ניט זיין פליכט; אונגעהאָרכזאַם; ווידערשפּעניג.

undu'tifully *adv.* (אַנ-דיו'-טי-פול-אי) ניט ערפילענדיג די פליכטען; ניט לויט די פליכטען; אונגעהאָרכזאַם.

undu'tifulness *n.* (אַנ-דיו'-טי-פול-נעס) אונגעהאָרכזאַמקייט; דאָס ניט ערפילען די פליכטען.

undyed' *a.* (אַנ-דאַיד') ניט געפאַרבט.

undy'ing *a.* (אַנ-דאַי'-אינג) אונשטערבליך; ניט פערגענגליך.

undy'ingly *adv.* (אַנ-דאַי'-אינג-לי) מיט אונשטערבליכקייט, אונשטערבליך; אונפערגענגליך.

undy'ingness *n.* (אַנ-דאַי'-אינג-נעס) אונשטערבליכקייט; אונפערגענגליכקייט.

unearned' *a.* (אַנ-אוירנד') ניט פערדיענט [דורך אַרבייט אָדער דיענסט], ניט ערוואָרבען.

unearth' *v.* (אַנ-אוירטה') אויסגראָבען;

ענטדעקען, אויסגעפינען; ארויסנעהמען פון אונטער דער ערד, ארויסטרייבען פון א הויל אדער לאך.

unearth'liness *n.* (אנ-אוירטה'-לי-נעם) איבערערדישקייט, איבערנאטירליכקייט.

unearth'ly *a.* (אנ-אוירטה'-לי) ניט ערדיש, איבערערדיש, איבערנאטירליך.

uneased' *a.* (אנ-איעזד') ניט פערלייכטערט, ניט לייכטער געמאכט.

unea'sily *adv.* (אנ-איע'-זי-לי) אונבעקוועם; אונרוהיג; פיינליך, שמערצליך; ענגסטליך; שוויריג. שווער.

unea'siness *n.* (אנ-איע'-זי-נעם) אונבעקוועמליכקייט; אונרוהיגקייט; אונאנגענעהמליכקייט; פערדריסליכקייט; פיינליכקייט.

unea'sy *a.* (אנ-איע'-זי) אונבעקוועם; אונרוהיג, ענגסטליך; פערדריסליך, ניט צום מוטה; ניט פרעהליך געשטימט; פיינליך; שמערצליך; אונאנגענעהם; ניט לייכט, שווער, שוויריג.

unea'table *a.* (אנ-איע'-טעבל) אונגעניסבאר, וואס מען קען ניט געניסען, אונעסבאר, וואס קען ניט געגעסען ווערען.

unea'tableness *n.* (אנ-איע'-טעבל-נעם) אונעסבארקייט, אונגעניסבארקייט.

unea'ten *a.* (אנ-איע'טן) ניט אויפגעגעסען, ניט פערצעהרט; ניט פערניכטעט אדער צושטערט.

uneconom'ical *a.* (אנ-אי-קא-נאמ'-אי-קעל) ניט עקאנאמיש, ניט שפארזאם.

unedge' *v.* (אנ-עדזש') מאכען טעמפ אדער שטומפיג.

uned'ified *a.* (אנ-עד'-אי-פאיד) ניט פערבעסערט אדער אויסגעבילדעט [אין בעצוג צום פערשטאנד אדער מאראל].

uned'ifying *a.* (אנ-עד'-אי-פאי-אינג) ניט אויסבילדענד אדער אויסבעסערענד [אין בעצוג צו מאראל אדער פערשטאנד].

uned'ited *a.* (אנ-עד'-אי-טעד) ניט רעדאגירט.

uned'ucate *v.* (אנ-עד'-יו-קייט) אוועקנעהמען די בילדונג, מאכען צוריק אונערצויגען אדער אונגעבילדעט.

uned'ucated *a.* (אנ-עד'-יו-קיי-טעד) אונערצויגען, אונגעבילדעט.

uneffaced' *a.* (אנ-ע-פייסט') ניט אויסגעמעקט.

uneffec'tual *a.* (אנ-ע-פעק'-טשו-על) ז. *ineffectual*.

uneffec'tuated *a.* (אנ-ע-פעק'-טשו-איי-טעד) ניט אויסגעפיהרט, ניט פערווירקליכט.

uneges'ted *a.* (אנ-אי-דזשעס'-טעד) ניט אויסגעלעדיגט; ניט אויסגעלעדיגט דעם מאגען.

unelab'orated *a.* (אנ-אי-לעב'-א-ריי-טעד) ניט פינקטליך אויסגעארבייט, ניט קונסטפאל געמאכט. ז. *elaborated*.

unelas'tic *a.* (אנ-אי-לעס'-טיק) ניט עלאסטיש.

unela'ted *a.* (אנ-אי-ליי'-טעד) ניט אויפגעבלאזען ביי זיך, ניט שטאלץ.

unelec'ted *a.* (אנ-אי-לעק'-טעד) ניט ערוועהלט, ניט אויסגעוועהלט.

unelec'trified *a.* (אנ-אי-לעק'-טרי-פאיד) ניט עלעקטריזירט, ניט אנגעלאדען מיט עלעקטריציטעט.

unelec'trolyzed *a.* (אנ-אי-לעק'-טרא-לאיזד) ניט אויפגעלעזט פון אן עלעקטרישען שטראם [וועגען א כעמישער פערבינדונג].

unel'egant *a.* (אנ-על'-אי-גענט) ניט עלעגאנט. ז. *inelegant*.

unel'igible *a.* (אנ-על'-אי-דזשיבל) ניט ערוועהלבאר, וואס קען ניט ערוועהלט ווערען, ניט וואהלפעהיג; ניט ווינשענסווערטה.

unelim'inated *a.* (אנ-אי-לימ'-אי-ניי-טעד) ניט בעזייטיגט, ניט אבגעשאפט.

unembar'rassed *a.* (אנ-עמ-בער'-עסט) ניט צופלאנטערט, ניט צומישט, ניט צוטומעלט; ניט אין פערלעגענהייט.

unembod'ied *a.* (אנ-עמ-באד'-איד) ניט פערקערפערט; ניט פעראייניגט אין איין קערפערשאפט.

unemo'tional *a.* (אנ-אי-מאו'-שאנ-על) וואס ריהרט ניט; וואס ווערט ניט געריהרט; וואס וועקט ניט אדער רעגט ניט אויף די געפיהלען; גלייכגילטיג.

unemo'tionally *adv.* (אנ-אי-מאו'-שאנ-על-אי) ניט געריהרט, אהן געמיטהסאויפרעגונג, קאלט, קאלטבלוטיג.

unemphat'ic *a.* (אנ-עמ-פעט'-איק) ניט נאכדריקליך, ניט איינדרוקספאל.

unemphat'ical *a.* (אנ-עמ-פעט'-אי-קעל) ז. *unemphatic*.

unemployed' *a.* (אנ-עמ-פלאיד') אונבעשעפטיגט; ארבייטסלאז; וואס האט ניט קיין ארבייט; וואס ווערט ניט געברויכט אדער בענוצט.

unemploy'ment *n.* (אנ-עמ-פלאי'-מענט) אונבעשעפטיגטקייט; ארבייטסלאזיגקייט; דאס זיין ניט געברויכט אדער ניט בענוצט.

unempow'ered *a.* (אנ-עמ-פאו'-ערד) ניט בעפאלמעכטיגט.

unemp'tiable *a.* (אנ-עמפ'-טי-עבל) וואס קען ניט אויסגעלעדיגט אדער אויסגעשעפט ווערען.

unemp'tied *a.* (אנ-עמפ'-טיד) ניט אויסגעלעדיגט.

unencum'ber *v.* (אנ-ענ-קאמ'-בער) אוועקנעהמען די הינדערונגען אדער שטערונגען.

unencum'bered *a.* (אנ-ענ-קאמ'-בערד) אהן שטערונגען, אהן מניעות; שולדענפריי, ניט בעלאסטעט, אהן היפאטעקען.

unendeared' *a.* (אנ-ענ-דיערד') ניט בעליעבט, ניט טייער.

unen'ded *a.* (אנ-ענ'-דעד) ענדלאז, אהן א סוף.

unen'ding *a.* (אנ-ענ'-דינג) ענדלאז, וואס האט ניט קיין ענד אדער סוף.

unen'dingly *adv.* (אנ-ענ'-דינג-לי) ענדלאז, אהן אן ענד.

unen'dingness *n.* (אנ-ענ'-דינג-נעס) ענדלאזיגקייט, דאס זיין אהן אן ענד.

unendorsed' *a.* (אנ-ענ-דאהרסט') ניט אינדארסירט, ניט זשירירט, ניט בעשטעטיגט מיט דער אונטערשריפט אויף דער אנדערער זייט [וועגען א וועקסעל אדער באנק-אנווייזונג].

unendowed' *a.* (אנ-ענ-דאוד') ניט בעגאבט, ניט בעשאנקען; אהן איינקונפט, אהן הכנסה; ניט אויסגעשטאטעט.

unendur'able *a.* (אנ-ענ-דיור'-עבל) אונטערטרעגליך.

unendur'ably *adv.* (אנ-ענ-דיור'-ע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן.

unendur'ing *a.* (אנ-ענ-דיור'-אינג) ניט דויערענד, וואס איז אויף דערווייל.

unenfor'ceable *a.* (אנ-ענ-פאור'-סעבל) וואס קען ניט געצוואונגען ווערען, וואס קען ניט דורכגעפיהרט ווערען.

unenforced' *a.* (אנ-ענ-פאורסט') ניט געצוואונגען, ניט דורכגעפיהרט.

unenfran'chised *a.* (אנ-ענ-פרענ'-טשאיזד) ניט בעפרייט, ניט בעפרייט פון שקלאפעריי; ניט אויפגענומען אלס בירגער, ניט בעקומען קיין שטימרעכט.

unengaged' *a.* (אנ-ענ-גיידזשד') ניט בעשעפטיגט, ניט פערנומען; ניט פערבונדען; ניט פערלאבט; ניט פערפליכטעט.

unenga'ging *a.* (אנ-ענ-גיי'-דזשינג) ניט אנציהענד, ניט רייצענד.

un-Eng'lish *a.* (אנ-אינג'-ליש) ניט ענגליש, וואס איז ניט אין איינקלאנג מיט ענגליש, וואס איז געגען די געפיהלען אדער דעם כאראקטער פון די ענגלישע; וואס איז ניט לויט דעם געברויך פון דער ענגלישער שפראך.

un-Eng'lished *a.* (אנ-אינג'-לישט) ניט איבערזעצט אין ענגליש.

unengrossed' *a.* (אנ-ענ-גראוסט') ניט אין גאנצען פערנומען, ניט מאנאפאליזירט.

unenlarged' *a.* (אנ-ענ-לארדזשד') ניט פערגרעסערט, ניט גרעסער געמאכט; בעשרענקט.

unenli'vened *a.* (אנ-ענ-לאי'וונד) ניט בעלעבט, ניט אויפגעמונטערט.

unenriched' *a.* (אנ-ענ-ריטשט') ניט בערייכערט; ניט בעציערט, ניט בעפוצט.

unenrolled' *a.* (אנ-ענ-ראולד') ניט איינגעשריבען, ניט רעגיסטרירט, ניט פערשריבען אין א ליסטע.

unenslaved' *a.* (אנ-ענ-סלייווד') ניט פערשקלאפט, ניט אונטעריאכט, פריי.

unentan'gled *a.* (אנ-ענ-טענ'גלד) ניט פערפלאנטערט, ניט פערוויקעלט, ניט פערדרעהט.

unen'tered *a.* (אנ-ענ'-טערד) ניט אריינגעטרעטען, ניט אריינגעקומען; ניט פערשריבען אדער איינגעטראגען אין די ביכער; ניט בעצאהלט קיין שטייער ביים צאל-אמט [טאמאזשנע].

unen'tering *a.* (אנ-ענ'-טער-אינג) וואס מאכט ניט קיין איינדרוק.

unen'terprising *a.* (אנ-ענ'-טער-פראי-זינג) ניט אונטערנעהמענד, ניט וואגענד; אהן אונטערנעהמונגס-גייסט.

unentertai'ning *a.* (אנ-ענ-טער-טיי'-נינג) ניט אמוזירענד, ניט אונטערהאלטענד, לאנגווייליג.

unentertai'ningness *n.* (אנ-ענ-טער-טיי'-נינג-נעס) דאס זיין ניט אונטערהאלטענד אדער אמוזירענד, דאס זיין לאנגווייליג; לאנגווייליגקייט.

unenthralled' *a.* (אנ-ענ-טהראהלד') ניט פערשקלאפט; ניט אונטעריאכט; ניט אונטערווארפען.

unenthusias'tic *a.* (אנ-ענ-טהיו-זי-עס'-טיק) ניט ענטוזיאסטיש, ניט ענטציקט, ניט בעגייסטערט.

unenti'tled *a.* (אנ-ענ-טאי'טלד) אונבערעכטיגט.

unentombed' *a.* (אנ-ענ-טוהמד') ניט בעערדיגט, ניט בעגראבען.

unenu'merated *a.* (אנ-אי-ניו'-מע-ריי-טעד) ניט אויסגעצעהלט, ניט אויסגערעכענט.

unen'viable *a.* (אנ-ענ'-ווי-עבל) ניט מקנא צו זיין, ניט צו בעניידען.

unen'viably *adv.* (אנ-ענ'-ווי-ע-בלי) ניט מקנא צו זיין, ניט צו בעניידען.

unen'vied *a.* (אנ-ענ'-וויד) ניט בעניידעט, וועמען מען איז ניט מקנא.

unen'vious *a.* (אנ-ענ'-ווי-אס) פריי פון קנאה, אהן קנאה, אהן נייד.

unen'vying *a.* (אַנ-ענ'-ווי-אינג) ניט זייענדיג מקנא, ניט בעניידענד.

unepis'copal *a.* (אַנ-אי-פּיס'-קאָ-פּעל) ניט בישאָפליך.

une'quable *a.* (אַנ-אי'-קוועבל) ניט גלייכמעסיג, ניט אויסגעהאַלטען.

une'qual *a.* (אַנ-אי'-קוועל) אונגלייך, ניט גלייך; ניט גלייכמעסיג, ניט פערהעלטניסמעסיג, ניט פּראָפּאָרציאָנעל, ניט נאָך דער פּראָפּאָרציע; ניט גלייכפערמיג; ניט סימעטריש; ניט לויט די כחות.

une'qualed *a.* (אַנ-אי'-קוועלד) אונפערגלייכליך, אַהן אַ גלייכען.

une'qualled *a.* (אַנ-אי'-קוועלד) ז. *unequaled*.

une'qually *adv.* (אַנ-אי'-קוועל-אי) אונגלייך; ניט אין פּראָפּאָרציע; ניט גלייכמעסיג, ניט גלייכפערמיג; ניט סימעטריש; ניט לויט די כחות.

une'qualness *n.* (אַנ-אי'-קוועל-נעס) אונגלייכהייט; אונגלייכמעסיגקייט, אונגלייכפערמיגקייט.

unequili'brated *a.* (אַנ-אי-קווי-לאַי'-בריי-טעד) ניט באַלאַנסירט, ניט געהאַלטען אין גלייכגעוויכט.

unequipped' *a.* (אַנ-אי-קוויפּט') ניט אויסגעשטאַטעט, ניט אויסגעריכט מיט געוועהר, ניט בעוואָפענט.

uneq'uitable *a.* (אַנ-עק'-קווי-טעבל) ניט רעכט, ניט ריכטיג, ניט יושר'דיג, פּאַרטייאיש.

uneq'uitably *adv.* (אַנ-עק'-קווי-טע-בלי) מיט אונרעכט, ניט מיט יושר, פּאַרטייאיש.

unequiv'ocal *a.* (אַנ-אי-קוויוו'-אָ-קעל) ניט צווייַדייטיג, אונצווייפעלהאַפט.

unequiv'ocally *adv.* (אַנ-אי-קוויוו'-אָ-קעל-אי) אויף אַן אונצווייַדייטיגען אָדער אונצווייפעלהאַפטען אופן.

unequiv'ocalness *n.* (אַנ-אי-קוויוו'-אָ-קעל-נעס) אונצווייַדייטיגקייט, אונצווייפעלהאַפטיגקייט.

uner'ring *a.* (אַנ-ער'-אינג) ניט אירענד, אונפעהלבאַר, ניט מאַכענדיג קיין פעהלער אָדער טעות; ריכטיג, זיכער, געוויס.

uner'ringly *adv.* (אַנ-ער'-אינג-לי) ניט מאַכענדיג קיין טעות אָדער פעהלער; אַהן אַן אירטום, אַהן אַ טעות.

uner'ringness *n.* (אַנ-ער'-אינג-נעס) אונפעהלבאַרקייט, דאָס זיין אַהן אַ פעהלער אָדער טעות.

unesca'pable *a.* (אַנ-עס-קיי'-פּעבל) אונפערמיידליך, וואָס קען ניט אויסגעמידען ווערען; פון וואָס מען קען ניט אַנטרינען.

unespied' *a.* (אַנ-עס-פּאַיד') אונענטדעקט; אונבעמערקט.

unessayed' *a.* (אַנ-ע-סייד') ניט פּראָבירט.

unessen'tial *a. and n.* (אַנ-ע-סענ'-שעל) ניט וועזענטליך, ניט וויכטיג, ניט דער עיקר; עפּעס וואָס איז ניט דער עיקר אָדער דער עסענץ פון דער זאַך, אַ נעבענזאַך.

unestab'lished *a.* (אַנ-עס-טעב'-לישט) ניט איינגעריכטעט, ניט פעסטגעזעצט, ניט געגרינדעט, ניט עטאַבלירט.

unesthet'ic *a.* (אַנ-עס-טהעט'-איק) ניט עסטעטיש.

unetched' *a.* (אַנ-עטשט') ניט אויסגעפרעסען, ניט אויסגעגעסען פון אַן אויספרעסענדען שטאָף.

uneva'dable *a.* (אַנ-אי-וויי'-דעבל) אונפערמיידליך.

unevangel'ical *a.* (אַנ-אי-ווענ-דזשעל'-אי-קעל) ניט עוואַנגעליש. ז. *evangelical*.

une'ven *a.* (אַנ-אי'-ווען) ניט גלייך, ניט גלאַט, ניט גראַד; ניט גלייכמעסיג; אין אריטמעטיק — ניט גראַד, אום, וואָס קען זיך ניט טיילען אויף צוויי גלייכע חלקים [ווי די צאַהלען 3, 5, 7 א. ז. וו.]; ניט אמת, ניט עהרליך, אונגערעכט.

une'venly *adv.* (אַנ-אי'-ווען-לי) אויף אַן אונגלייכען אופן; ניט גלאַט; ניט גראַד.

une'venness *n.* (אַנ-אי'-ווען-נעס) אונגלייכקייט; ניט גלאַטקייט; אונגלייכמעסיגקייט; אונגראַדקייט.

unevent'ful *a.* (אַנ-אי-ווענט'-פול) אָהן בעדייטענדע פּאַסירונגען אָדער געשעהענישען; שטיל.

unevent'fully *adv.* (אַנ-אי-ווענט'-פול-אי) אָהן בעדייטענדע פּאַסירונגען.

unev'ident *a.* (אַנ-עוו'-אי-דענט) ניט אָפענבאַר, ניט אויגענשיינליך, ניט קלאָר, ניט דייטליך.

unexag'gerated *a.* (אַנ-עג-זעדזש'-ע-ריי-טעד) ניט איבערטריבען.

unexam'inable *a.* (אַנ-עג-זעמ'-אי-נעבל) וואָס מען קען ניט עקזאַמענירען אָדער פּראָבירען; וואָס קען ניט עקזאַמינירט ווערען.

unexam'ined *a.* (אַנ-עג-זעמ'-אינד) ניט עקזאַמענירט, ניט געפּרופט, ניט פערהערט; ניט אונטערזוכט.

unexam'pled *a.* (אַנ-עג-זעמ'-פּלד) ביישפּיעללאָז, וואָס האָט ניט קיין גלייכען פאַל.

unex'cavated *a.* (אַנ-עקס'-קע-וויי-טעד) ניט אויסגעגראָבען, ניט אויסגעהוילט.

unexcelled' *a.* (אַנ-עק-סעלד') ניט איבערטראָפען, ניט איבערשטיגען.

unexcep'tionable *a.* (אַנ-עק-סעפּ'-שאַנ-עבל) געגען וואָס מען קען גאָר ניט איינווענדען, וואָס קען ניט געטאַדעלט ווערען; פעהלערלאָז; אויסגעצייכענט.

unexcep'tionableness *n.* (אַנ-עק-סעפּ'-שאַנ-עבל-נעס) דאָס ניט זיין וואָס איינצוּווענדען; טאַדעללאָזיגקייט, פעהלערלאָזיגקייט; אויסגעצייכענטקייט.

unexcep'tionably *adv.* (אַנ-עק-סעפּ'-שאַנ-ע-בלי) ניט צום טאַדלען, ניט איינצוּווענדען; פעהלערלאָז, אויסגעצייכענט.

unexcep'tional *a.* (אַנ-עק-סעפּ'-שאַנ-על) אָהן אַן אויסנאַהמע.

unexcep'tionally *adv.* (אַנ-עק-סעפּ'-שאַנ-על-אי) אָהן אַן אויסנאַהמע, גאָר נישט אויסשליסענדיג; אין גאַנצען.

unexcep'tive *a.* (אַנ-עק-סעפּ'-טיוו) וואָס מאַכט ניט קיין אויסנאַהמע.

unexchanged' *a.* (אַנ-עקס-טשיינדזשד') ניט אויסגעביטען, ניט אויסגעטוישט, ניט אויסגעוועקסעלט.

unexcised' *a.* (אַנ-עק-סאַיזד') וואָס האָט אויף זיך ניט קיין אַקציז, אויף וואָס מען דאַרף ניט צאַהלען קיין אַקציז.

unexci'ted *a.* (אַנ-עק-סאַי'-טעד) ניט אויפגערעגט.

unexci'ting *a.* (אַנ-עק-סאַי'-טינג) ניט אויפרעגענד.

unexclu'ded *a.* (אַנ-עקס-קלוה'-דעד) ניט אויסגעשלאָסען.

unexclu'sive *a.* (אַנ-עקס-קלוה'-סיוו) ניט אויסשליסענד; ניט אויסשליסליך; אַלגעמיין.

unexclu'sively *adv.* (אַנ-עקס-קלוה'-סיוו-לי) ניט אויסשליסענדיג קיין זאַך, אָהן אויסנאַהמע.

unexcommu'nicated *a.* (אַנ-עקס-קאָ-מיו'-ני-קיי-טעד) ניט אויסגעשלאָסען פון דער קירך, ניט אַריינגעלעגט אין חרם; ניט אויסגעשלאָסען פון אַ פעראיין.

unexcu'sable *a.* (אַנ-עקס-קיו'-זעבל) וואָס מען קען ניט ענטשולדיגען אָדער פערצייהען.

unexcused' *a.* (אַנ-עקס-קיוזד') ניט ענטשולדיגט, ניט פערצייהט.

unex'ecuted *a.* (אַנ-עק'-סי-קיו-טעד) ניט אויסגעפיהרט, ניט געמאַכט; ניט פערוואַלטעט; ניט הינגעריכטעט, ניט געטויטעט.

unexem'plified *a.* (אַנ-עג-זעמ'-פּלי-פאַיד) אָהן ביישפּיעלען, ניט ערקלערט דורך ביישפּיעלען.

unexempt' *a.* (אַנ-עג-זעמט') ניט פריי, ניט אויסגענומען דורך אַ פּריווילעגיע.

unexer'ted *a.* (אַנ-עג-זויר'-טעד) ניט אָנגעשטרענגט, ניט אַנגעווענדעט, ניט געזעצט אין טהעטיגקייט; אונטהעטיג.

unexhaust'ed *a.* (אַנ-עג-זאָהסט'-עד) ניט אויסגעשעפּט, ניט אויסגעצעהרט, ניט אויסגעמאַטערט.

unexhaust'ible *a.* (אַנ-עג-זאָהסט'-איבל) ז. *inexhaustible*.

unexhib'ited *a.* (אַנ-עג-זיב'-אי-טעד) ניט אויסגעשטעלט, ניט אַרויסגעצייגט; ניט אויפגעוויזען, ניט פאָרגעלעגט [צום פערהאַנדלען].

unexis'tent *a.* (אַנ-עג-זיס'-טענט) ניט עקזיסטירענד, ניט פערהאַנדען.

unexpan'ded *a.* (אַנ-עקס-פּענ'-דעד) ניט אויסגעצויגען, ניט אויסגעשפּרייט; ניט אויסגעברייטעט.

unexpec'tant *a.* (אַנ-עקס-פּעק'-טענט) ניט ערוואַרטענד, ניט אַרויסקוקענד אויף עפּעס.

unexpec'tedly *adv.* (אַנ-עקס-פּעק'-טעד-לי) אויף אַן אונערוואַרטעטען שטייגער.

unexpec'tedness *n.* (אַנ-עקס-פּעק'-טעד-נעס) אונערוואַרטעטקייט.

unexpe'dient *a.* (אַנ-עקס-פּי'-די-ענט) ז. *inexpedient*.

unexpen'ded *a.* (אַנ-עקס-פּענ'-דעד) ניט אויסגעגעבען, ניט פערווענדעט אויף עפּעס.

unexpen'sive *a.* (אַנ-עקס-פּענ'-סיוו) ז. *inexpensive*.

unexpe'rienced *a.* (אַנ-עקס-פּי'-רי-ענסט) ניט ערפאַהרען, ניט געניט; ניט אויסגעפּרובירט.

unexperimen'tal *a.* (אַנ-עקס-פּער-אי-מענ'-טעל) ניט בעגרינדעט דורך עקספּערימענטען אָדער וויסענשאַפטליכע פּראָבען, ניט עקספּערימענטאַל.

unexpert' *a.* (אַנ-עקס-פּוירט') וואָס איז ניט קיין עקספּערט; ניט אויטאָריטעטיש, ניט ערפאַהרען; אונוויסענד.

unexpert'ly *adv.* (אַנ-עקס-פּוירט'-לי) ניט מעשה עקספּערט; ניט ווי אַ קענער פון דער זאַך.

unexpert'ness *n.* (אַנ-עקס-פּוירט'-נעס) ז. *inexpertness*.

unexpired' *a.* (אַנ-עקס-פּאַירד') ניט אויסגעאָטהעמט; ניט אָבגעשטאָרבען.

unexplai'nable *a.* (אַנ-עקס-פּליי'-נעבל) אונערקלערבאַר, וואָס קען ניט ערקלערט ווערען.

unexplained' *a.* (אַנ-עקס-פּליינד') ניט ערקלערט.

unex'plicable *a.* (אנ-עקס'-פלי-קעבל) ז. *inexplicable*

unexplo'ded *a.* (אנ-עקס-פלאו'-דעד) ניט עקספלאדירט, ניט אויפגעריסען.

unexploi'ted *a.* (אנ-עקס-פלאי'-טעד) ניט פאלשטענדיג אויסגענוצט; ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט; ניט עקספלואטירט.

unexplored' *a.* (אנ-עקס-פלאורד') אונערפארשט; ניט אונטערזוכט; ניט אויסגעפארשט.

unexplo'sive *a.* (אנ-עקס-פלאו'-סיוו) ניט עקספלאדירענד; וואס קען ניט אויפגעריסען ווערען.

unexpor'ted *a.* (אנ-עקס-פאור'-טעד) ניט עקספארטירט; וואס איז ניט ארויסגעפיהרט געווארען אין אן אנדער לאנד.

unexposed' *a.* (אנ-עקס-פאוזד') ניט אפען ארויסגעשטעלט; געהיים, בעהאלטען. ז. *expose*

unexpoun'ded *a.* (אנ-עקס-פאונ'-דעד) ניט ערקלערט.

unexpressed' *a.* (אנ-עקס-פרעסט') ניט אויסגעדריקט, ניט ארויסגעזאגט.

unexpress'ible *a.* (אנ-עקס-פרעס'-איבל) ז. *inexpressible*

unexpress'ibly *adv.* (אנ-עקס-פרעס'-אי-בלי) ז. *inexpressibly*

unexpress'ive *a.* (אנ-עקס-פרעס'-איוו) ניט אויסדריקליך; וואס האט ניט קיין אויסדרוק.

unexpress'ively *adv.* (אנ-עקס-פרעס'-איוו-לי) ניט אויסדריקענדיג, אהן אויסדרוק.

unexpunged' *a.* (אנ-עקס-פאנדזשד') ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעשטרייכט; ניט פערוויסט, ניט פערטיליגט.

unexpur'gated *a.* (אנ-עקס-פויר'-גיי-טעד) ניט אויסגערייניגט. ז. *expurgate*

unexten'ded *a.* (אנ-עקס-טענ'-דעד) ניט אויסגעדעהנט, ניט אויסגעשטרעקט, ניט אויסגעברייטעט, ניט אויסגעצויגען; וואס פערנעהמט ניט קיין רוים.

unexter'minated *a.* (אנ-עקס-טויר'-מי-ניי-טעד) ניט אויסגעראטעט, ניט פערניכטעט, ניט פערטיליגט; ניט פערטריבען, ניט פעריאגט.

unextinct' *a.* (אנ-עקס-טינקט') ניט אויסגעלאשען, ניט אויסגעשטארבען; ניט אבגעשאפט.

unextin'guishable *a.* (אנ-עקס-טינ'-גהוויש-עבל) ז. *inextinguishable*

unextin'guishably *adv.* (אנ-עקס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) ז. *inextinguishably*

unextin'guished *a.* (אנ-עקס-טינ'-גהווישט) ניט אויסגעלאשען; ניט אבגעשאפט.

unextir'pated *a.* (אנ-עקס-טויר'-פיי-טעד) ניט אויסגעראטעט, ניט פערטיליגט.

unextolled' *a.* (אנ-עקס-טאולד') ניט געריהמט, ניט געלויבט.

unextor'ted *a.* (אנ-עקס-טאהר'-טעד) ניט ארויסגעפרעסט; ניט ארויסגעצוואונגען.

unextrac'ted *a.* (אנ-עקס-טרעק'-טעד) ניט ארויסגעצויגען, ניט ארויסגעקראגען.

unex'tricable *a.* (אנ-עקס'-טרי-קעבל) ז. *inextricable*

unfa'bled *a.* (אנ-פיי'בלד) ניט פאבעלהאפט, ניט אויסגעטראכט, אמת, וואהר; ניט פערקערפערט אדער פארגעשטעלט אין א פאבעל.

unface' *v.* (אנ-פייס') אראבנעהמען דעם צודעק אדער שלייער; אויפדעקען.

unfa'dable *a.* (אנ-פיי'-דעבל) וואס קען ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען; וואס קען ניט אונטערגעהן אדער פערניכטעט ווערען.

unfa'ded *a.* (אנ-פיי'-דעד) ניט פערוועלקט, ניט פערוויאנעט.

unfa'ding *a.* (אנ-פיי'-דינג) ניט וועלקענד, וואס וויאנעט ניט; וואס פערלירט ניט די פרישקייט אדער דעם קאליר.

unfa'dingly *adv.* (אנ-פיי'-דינג-לי) ניט וועלקענדיג, ניט וויאנענדיג; אויף אן אופן וואס קען ניט אונטערגעהן אדער פערניכטעט ווערען.

unfa'dingness *n.* (אנ-פיי'-דינג-נעס) דאס ניט קענען פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען.

unfai'ling *a.* (אנ-פיי'-לינג) אונפעהלבאר, זיכער, געוויס; וואס קען ניט אויסגענומען אדער אויסגעטריקענט ווערען.

nfai'lingly *adv.* (אנ-פיי'-לינג-לי) אונפעהלבאר; אויף א זיכערען, געוויסען אופן.

unfai'lingness *n.* (אנ-פיי'-לינג-נעס) דאס זיין אונפעהלבאר; דאס זיין געוויס אדער זיכער.

unfain'ting *a.* (אנ-פיינ'-טינג) ניט פאלענדיג אין אונמאכט אדער חלשות; וואס ווערט ניט שוואך אדער מוטלאז.

unfair' *a.* (אנ-פעהר') ניט שעהן, ניט פאסענד; ניט ריכטיג, ניט עהרליך, אונארענטליך.

unfair'ly *adv.* (אנ-פעהר'-לי) אויף א ניט-שעהנעם, ניט פאסענדען אדער אונארענטליכען שטייגער.

unfair'ness *n.* (אנ-פעהר'-נעס) אונעהרליכקייט, אונארענטליכקייט; אונפאסיגקייט.

unfaith' *n.* (אנ-פייטה') אונגלויבען, אונטרייהייט, אונעהרליכקייט.

unfaith'ful *a.* (אנ-פייטה'-פול) אונטריי, טריילאז, פאלש; אהן אמונה, אהן גלויבען; אהן נאמנות; ניט גלויבענסווערטה.

unfaith'fully *adv.* (אנ-פייטה'-פול-אי) זייענדיג ניט געטריי; מיט אונטרייהייט; אהן איבערגעבענהייט; אויף אן אונגלויבענסווירדיגען שטייגער.

unfaith'fulness *n.* (אנ-פייטה'-פול-נעס) אונטרייהייט, טריילאזיגקייט, פאלשקייט.

unfal'cated *a.* (אנ-פעל'-קיי-טעד) ניט אויסגעבויגען ווי א סערפ.

unfall'en *a.* (אנ-פאהל'ן) ניט געפאלען, ניט געזונקען, ניט רואינירט.

unfal'lowed *a.* (אנ-פעל'-אוד) ניט אויפגעאקערט.

unfal'sified *a.* (אנ-פאהל'-סי-פאיד) אונגעפעלשט; ניט נאכגעמאכט.

unfal'tering *a.* (אנ-פאהל'-טער-אינג) ניט שוואנקענד, ניט וואקעלדיג, פעסט, שטאנדהאפט; ניט שטאמלענדיג, מיט א פעסטער, זיכערער שטימע.

unfal'teringly *adv.* (אנ-פאהל'-טער-אינג-לי) אויף אן אונשוואנקענדען, אונוואקלענדען שטייגער; מיט פעסטקייט, מיט שטאנדהאפטיגקייט.

unfamed' *a.* (אנ-פיימד') אהן רוהם, ניט בעריהמט; ניט האבענדיג קיין בכבוד'ען נאמען.

unfamil'iar *a.* (אנ-פע-מיל'-יאר) ניט פאמיליאר, ניט בעקאנט, ניט אינטים, ניט צוגעוועהנט.

unfamiliar'ity *n.* (אנ-פע-מיל-אי-ער'-אי-טי) אונפאמיליאריטעט, דאס זיין ניט פאמיליאר, דאס זיין ניט בעקאנט אדער צוגעוועהנט.

unfamil'iarly *adv.* (אנ-פע-מיל'-יאר-לי) אויף אן אונפאמיליארען אדער אונאינטימען שטייגער.

unfash'ionable *a.* (אנ-פעש'-אנ-עבל) ניט מאדיש, ניט פראנטיש, ניט אריסטאקראטיש.

unfash'ionableness *n.* (אנ-פעש'-אנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט מאדיש, ניט פראנטיש אדער ניט אריסטאקראטיש.

unfash'ionably *adv.* (אנ-פעש'-אנ-ע-בלי) ניט מאדיש; ניט לויט דער מאדע; ניט מעשה אריסטאקראט.

unfash'ioned *a.* (אנ-פעש'-אנד) ניט געפארמט, ניט אויסגעגאסען אין א בעשטימטער פארם; אהן א פארם אדער פאסאן.

unfast' *a.* (אנ-פעסט') ניט פעסט, אונזיכער.

unfas'ten *v.* (אנ-פעס'ן) לויז מאכען, אבבינדען, בעפרייען פון א פערבינדונג; זיין ניט פערבונדען.

unfas'tener *n.* (אנ-פעס'-נער) איינער אדער עפעס וואס בינדט פאנאנדער אדער מאכט לויז.

unfa'thered *a.* (אנ-פא'-טהערד) אהן א פאטער, פאטערלאז; וואס איז געבארען געווארען ניט אויף א נאטירליכען אופן; וואס האט ניט קיין געזעצליך-אנערקענטען פאטער.

unfa'therly *adv.* (אנ-פא'-טהער-לי) ניט ווי א פאטער; אויף אן אופן וואס פאסט ניט פאר א פאטער.

unfath'omable *a.* (אנ-פעטה'-אמ-עבל) אונערמעסליך, וואס קען ניט אויסגעמאסטען ווערען; וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; זעהר טיעף; וואס קען ניט ארומגענומען ווערען מיט'ן געדאנק; וואס קען ניט דערפארשט ווערען.

unfath'omableness *n.* (אנ-פעטה'-אמ-עבל-נעס) דאס ניט קענען דערגרונטעוועט ווערען; דאס זיין טיעף אהן א גרונט.

unfath'omably *adv.* (אנ-פעטה'-אמ-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; אונגעהויער טיעף.

unfath'omed *a.* (אנ-פעטה'-אמד) ניט צו דערגרונטעווען, ניט צו דערגעהן ביז'ן גרונט; אונגעהויער טיעף.

unfati'gueable *a.* (אנ-פע-טי'-געבל) אונערמיעדליך, וואס ווערט ניט מיעד.

unfat'ten *v.* (אנ-פעט'ן) מאגער מאכען, אויסמאגערען.

unfaul'ty *a.* (אנ-פאהל'-טי) אונפעהלערהאפט, אהן פעהלערען, אהן חסרונות.

unfa'vorable *a.* (אנ-פיי'-וואר-עבל) אונגינסטיג, ניט פריינדליך, ניט גנעדיג; ענטמוטיגענד.

unfa'vorableness *n.* (אנ-פיי'-וואר-עבל-נעס) אונגינסטיגקייט; אונפריינדליכקייט.

unfa'vorably *adv.* (אנ-פיי'-וואר-ע-בלי) אויף אן אונגינסטיגען אדער אונפריינדליכען שטייגער.

unfa'vourable *a.* (אנ-פיי'-וואר-עבל) ז. *unfavorable*

unfa'vourableness *n.* (אנ-פיי'-וואר-עבל-נעס) ז. *unfavorableness*

unfa'vourably *adv.* (אנ-פיי'-וואר-ע-בלי) ז. *unfavorably*

unfeared′ *a.* (אַנ-פיערד׳) ניט פירכטערליך, וואס ווארפט ניט אן קיין שרעק.

unfear′ful *a.* (אַנ-פיער׳-פול) ניט שרעקעדיג, מוטיג; בראוו.

unfear′fully *adv.* (אַנ-פיער׳-פול-אי) אהן שרעק; בראוו, מיט קוראזש.

unfea′sible *a.* (אַנ-פיע׳-זיבל) אונאויספיהרליך, וואס קען ניט געטהאן אדער אויסגעפיהרט ווערען.

unfeath′er *v.* (אַנ-פעטה׳-ער) אויספליקען די פעדערען.

unfeath′ered *a.* (אַנ-פעטה׳-ערד) וואס האט ניט קיין פעדערען, אהן פעדערען.

unfea′tured *a.* (אַנ-פיע׳-טשורד) ניט געשטאלטעט, ניט פארמירט; וואס האט ניט קיין בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

unfed′ *a.* (אַנ-פעד׳) ניט געפיטערט, ניט ערנעהרט, ניט אנגעקארמעט, ניט בעזארגט מיט נאהרונג.

unfeed′ *a.* (אַנ-פיעד׳) ניט אונבעלוינט, בעצאהלט; פאר וואס עס איז ניט בעקומען געווארען קיין געצאהלט.

unfee′ling *a.* (אַנ-פיע׳-לינג) ניט פיהלענד, געפיהללאז, אהן געפיהל; גרויזאם, הארטהערציג.

unfee′lingly *adv.* (אַנ-פיע׳-לינג-לי) ניט פיהלענדיג, ניט האבענדיג קיין מיטגעפיהל; גרויזאם, אכזריות׳דיג, הארטהערציג.

unfee′lingness *n.* (אַנ-פיע׳-לינג-נעס) געפיהללאזיגקייט, הארטהערציגקייט; גרויזאקייט.

unfeigned′ *a.* (אַנ-פיינד׳) ניט געמאכט, ניט אויף צו כלומר׳שט, ניט פערשטעלט; ניט היפאקריטיש, אויפריכטיג: ווירקליך, ערנסט.

unfeig′nedly *adv.* (אַנ-פיי׳-נעד-לי) ניט פערשטעלטערהייד, ניט אויף צו כלומר׳שט; אויף א ווירקליכען אדער אויפריכטיגען אופן.

unfeig′nedness *n.* (אַנ-פיי׳-נעד-נעס) דאס זיין ניט אויף צו כלומר׳שט; ריכטיגקייט, אויפריכטיגקייט, ערנסטקייט, אפענהערציגקייט.

unfeig′ning *a.* (אַנ-פיי׳-נינג) ניט פערשטעלט, ניט אבנארענד, דיכטיג.

unfel′lowed *a.* (אַנ-פעל׳-אוד) אהן א חבר; וואס האט ניט קיין גלייכען צו זיך.

unfelt′ *a.* (אַנ-פעלט׳) ניט געפיהלט; אונבעמערקט.

unfem′inine *a.* (אַנ-פעמ׳-אי-נין) ניט ווייבליך, ניט ווייבעריש.

unfence′ *v.* (אַנ-פענס׳) צונעהמען דעם פארקאן אדער דעם צאם; אוועקנעהמען די בעשיצונג פון עפעס.

unfenced′ *a.* (אַנ-פענסט׳) ניט ארומגעצאמט; ניט בעשיצט.

unfermen′table *a.* (אַנ-פויר-מענ׳-טעבל) ניט פעהיג צו געהרען אדער איהרען.

unfermen′ted *a.* (אַנ-פויר-מענ׳-טעד) ניט געאיהרט; ניט געזייערט [וועגען ברויט], ניט געמאכט אויף הייוועו.

unfer′tile *a.* (אַנ-פויר׳-טיל) אונפרוכטבאר.

unfer′tileness *a.* (אַנ-פויר׳-טיל-נעס) אונפרוכטבארקייט.

unfer′tilised *a.* (אַנ-פויר׳-טיל-איזד) ז. *unfertilized*.

unfertil′ity *n.* (אַנ-פויר-טיל׳-אי-טי) ז. *unfertileness*.

unfer′tilized *a.* (אַנ-פויר׳-טיל-איזד) ניט בעפרוכטעט [וועגען חיות און פלאנצען]; ניט געמאכט פרוכטבאר [וועגען לאנד].

unfet′ter *v.* (אַנ-פעט׳-ער) אראבנעהמען די קייטען, בעפרייען פון קייטען, בעפרייען.

unfet′tered *a.* (אַנ-פעט׳-ערד) בעפרייט פון די קייטען; בעפרייט.

unfeu′dalize *v.* (אַנ-פיו׳-דעל-איז) בעפרייען פון פעאדאליזם אדער לעהנסהערשאפט. ז. *feudalism*.

unfig′ured *a.* (אַנ-פיג׳-יורד) וואס שטעלט ניט פאר קיין פיגור אדער פארם פון א חיה אדער פלאנצע; וואס האט אויף זיך ניט קיינע פיגורען [ווי גלאט געוועבטעס צייג]; בוכשטעבליך, ניט בלשון מליצה.

unfile′ *v.* (אַנ-פאיל׳) ארויסנעהמען פון א קאלעקציאן דאקומענטען.

unfiled′ *a.* (אַנ-פאילד׳) ניט אבגעפיילט, ניט פאלירט מיט א פייל.

unfil′ial *a.* (אַנ-פיל׳-יעל) ניט ווי א קינד; וואס האלט זיך ניט אין דער בעציהונג ווי קינדער צו עלטערען.

unfil′ially *adv.* (אַנ-פיל׳-יעל-אי) ניט מעשה קינד; ניט אויף אן אופן ווי א קינד בעציהט זיך צו עלטערען.

unfilled′ *a.* (אַנ-פילד׳) ניט געפילט; לעער; לעדיג, ניט בעזעצט, ניט פערנומען.

unfil′leted *a.* (אַנ-פיל׳-עט-עד) ניט פערבונדען מיט א באנד אדער לענטע [וועגען די האר].

unfil′tered *a.* (אַנ-פיל׳-טערד) ניט פילטרירט, ניט דורכגעזייט.

unfin′dable *a.* (אַנ-פאינ׳-דעבל) וואס מען קען ניט געפינען.

unfin′ishable *a.* (אַנ-פינ׳-איש-עבל) וואס קען ניט פערענדיגט ווערען.

unfin′ished *a.* (אַנ-פינ׳-אישט) אונבעענדיגט, ניט פאלענדעט; ניט קאמפלעט, ניט פאלקאם.

unfin′ishing *n.* (אַנ-פינ׳-איש-אינג) דאס ניט פערענדיגען; דאס ניט ברייגגען צו א סוף; דאס פערבלייבען ניט פערענדיגט, אונפערענדיגטקייט.

unfirm′ *a.* (אַנ-פוירם׳) ניט פעסט, ניט שטאנדהאפט; ניט שטארק; שוואך.

unfit′ *a. and v.* (אַנ-פיט׳) אונטויגליך, אונפעהיג; אונפאסענד, ניט געהעריג; מאכען אונפעהיג אדער אונפאסענד צו עפעס.

unfit′ly *adv.* (אַנ-פיט׳-לי) אויף אן אונפעהיגען אדער אונפאסענדען שטייגער.

unfit′ness *n.* (אַנ-פיט׳-נעס) אונפעהיגקייט; אונטויגליכקייט; אונפאסיגקייט, אונצוגעפאסטקייט.

unfit′ted *a.* (אַנ-פיט׳-עד) ניט צוגעפאסט, ניט פעהיג צו עפעס.

unfit′ting *a.* (אַנ-פיט׳-אינג) אונפאסענד; אונטויגליך.

unfit′tingly *adv.* (אַנ-פיט׳-אינג-לי) ניט פאסענדיג; ניט טויגענדיג.

unfix′ *v.* (אַנ-פיקס׳) לויז מאכען, אבבינדען; פאנאנדערבינדען, פאנאנדערלאזען.

unfixed′ *a.* (אַנ-פיקסט׳) אונבעפעסטיגט; אונבעשטענדיג, ניט פעסט, ניט ענטשלאסען; ניט בעשטימט, ניט פעסטגעשטעלט.

unfix′edness *n.* (אַנ-פיק׳-סעד-נעס) ניט-פעסטקייט, אונבעשטענדיגקייט; דאס זיין ניט פעסטגעשטעלט.

unflag′ging *a.* (אַנ-פלעג׳-אינג) ניט אבגעשוואכט, ניט צוקראכען; אונטערגעהאלטען, אנגעהאלטען, שטייף.

unfla′ted *a.* (אַנ-פליי׳-טעד) ניט אנגעבלאזען.

unflat′tered *a.* (אַנ-פלעט׳-ערד) אונגעשמייכעלט, וועמען מען האט ניט געחנפ׳ט.

unflat′tering *a.* (אַנ-פלעט׳-ער-אינג) ניט שמייכלענד; ניט שמייכלעריש, ניט שמייכעלהאפט, ניט חניפה׳דיג.

unflat′teringly *adv.* (אַנ-פלעט׳-ער-אינג-לי) אהן חניפות.

unfleged′ *a.* (אַנ-פלעדזשד׳) וואס איז נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען; ניט גענוג ענטוויקעלט; אונערפאהרען, רויה, אונרייף.

unfleshed′ *a.* (אַנ-פלעשט׳) ניט צוגעוועהנט צו פלייש אדער בלוט; ניט געלערענט, ניט אויסגעפרובירט [ווי א הונד צו יאגד].

unflesh′ly *a.* (אַנ-פלעש׳-לי) ניט פון פלייש, ניט קיין בשר ודם, ניט קערפערליך, גייסטיג, ספיריטועל.

unflex′ible *a.* (אַנ-פלעק׳-סיבל) ז. *inflexible*.

unflin′ching *a.* (אַנ-פלינ׳-טשינג) וואס ציהט זיך ניט צוריק אוים מורא; אונערשראקען.

unflin′chingly *adv.* (אַנ-פלינ׳-טשינג-לי) ניט אבשרעקענדיג זיך.

unflogged′ *a.* (אַנ-פלאגד׳) ניט געשמיסען.

unflu′ent *a.* (אַנ-פלוה׳-ענט) ניט פליסענד, ניט געלויפיג אין רעדען אדער שרייבען; מיט א שווערער שפראך אדער אויסדרוק.

unflush′ *v.* (אַנ-פלאש׳) אנווערען די רויטקייט אדער פרישקייט פון קאליר.

unfoiled′ *a.* (אַנ-פאילד׳) ניט בייגעקומען, ניט בעזיעגט, ניט צושלאגען; ניט צושטערט, ניט צו נישט געמאכט.

unfold′ *v.* (אַנ-פאולד׳) פאנאנדערנעהמען די פאלדען אדער קנייטשען, פאנאנדערציהען, אויסברייטען; ארויסשטעלען, ארויסווייזען; זיין פאנאנדערגעפענט, זיין פאנאנדערגעשפרייט; זיך ענטוויקלען; ארויסלאזען פון אן ארומצאמונג אדער שטאל [ווי שעפסען].

unfol′der *n.* (אַנ-פאול׳-דער) איינער אדער עפעס וואס וויקעלט פאנאנדער אדער דעקט אויף.

unfol′ding *n.* (אַנ-פאול׳-דינג) פאנאנדערוויקלונג, פאנאנדערשפרייטונג; ענטוויקלונג; אויפדעקונג.

unfo′liated *a.* (אַנ-פאו׳-לי-איי-טעד) ניט בלעטערדיג, וואס איז ניט אויסגעלעגט אין דינע שיכטען.

unfol′lowed *a.* (אַנ-פאל׳-אוד) ניט נאכגעפאלגט פון קיינעם; וואס האט ניט קיין נאכפאלגער.

unfool′ *v.* (אַנ-פוהל׳) מאכען אוים נאר; בעפריעדיגען איינעם פאר רופען איהם נאר.

unfoot′ed *a.* (אַנ-פוט׳-עד) אויף וואס עס האט ניט געטראטען קיין מענשליכער פוס; וואס איז קיינמאל ניט בעזוכט געווארען פון מענשען.

unforbear′ing *a.* (אַנ-פאר-בעהר׳-אינג) וואס קען ניט אריבערטראגען; וואס איז ניט גענייגט אריבערצוטראגען.

unforbid′ *a.* (אַנ-פאר-ביד׳) ז. *unforbidden*.

unforbid′den *a.* (אַנ-פאר-ביד׳ן) אונפערבאטען.

unforbid′denness *n.* (אַנ-פאר-ביד׳נ-נעס) דאס זיין ניט פערבאטען.

unforced′ *a.* (אַנ-פאורסט׳) ניט געצוואונגען; ניט ארויסגערופען דורך אנשטרענגונג; נאטירליך.

unfor'cedly *adv.* (אַנ-פאָור'-סעד-לי) ניט געצוואונגענערהייט.
unfor'cible *a.* (אַנ-פאָור'-סיבל) ניט קרעפטיג, ניט ווירקזאַם.
unfor'dable *a.* (אַנ-פאָור'-דעבל) וואָס מען קען ניט אריבערגעהן צו פוס [ווענען אַ וואַסער]; זעהר טיעף.
unforebo'ding *a.* (אַנ-פאָור-באָו'-דינג) וואָס זאָגט ניט פאָרויס, וואָס דיענט ניט אַלס פּראָפעצייאונג אָדער סמן פון עטוואָס וואָס דאַרף קומען [הויפּטזעכליך פון שלעכטס].
unforeknow'able *a.* (אַנ-פאָור-נאָו'-עבל) וואָס מען קען ניט וויסען פון פריהער.
unforeknown' *a.* (אַנ-פאָור-נאָון') ניט פאָרויס בעקאַנט, ניט געוואוסט פון פריהער, ניט פאָרויסגעזעהן.
unforesee' *v.* (אַנ-פאָור-סיע') ניט פאָראויסזעהן.
unforesee'able *a.* (אַנ-פאָור-סיע'-עבל) וואָס מען קען ניט פאָרויסזעהן.
unforesee'ing *a.* (אַנ-פאָור-סיע'-אינג) ניט פאָרויסזעהענד; וואָס זעהט ניט וואָס שפּעטער וועט זיין.
unforeseen' *a.* (אַנ-פאָור-סיען') ניט פאָרויסגעזעהן.
unfore'skinned *a.* (אַנ-פאָור'-סקינד) אָהן אַ ערלה, גע'מל'ט.
unforetold' *a.* (אַנ-פאָור-טאָולד') ניט פאָרויסגעזאָגט.
unforewarned' *a.* (אַנ-פאָור-וואָהרנד') ניט געוואָרענט אָדער מתרה געווען פון פריהער.
unfor'feited *a.* (אַנ-פאָר'-פיט-עד) ניט פערלאָרען, ניט פערפאַלען.
ז. *forfeit*
unforged' *a.* (אַנ-פאָורדזשד') ניט אויסגעשמיעדעט, ניט געמאַכט.
unforget'able *a.* (אַנ-פאַר-געט'-עבל) וואָס קען ניט פערגעסען ווערען.
unforget'ful *a.* (אַנ-פאַר-געט'-פול) ניט פערגעסענד; וואָס געדענקט, וואָס האַלט אין זכרון.
unforgiv'able *a.* (אַנ-פאַר-גיוו'-עבל) וואָס קען ניט פערגעבען ווערען; אויך וואָס מען קען ניט מוחל זיין, אונפערצייהליך.
unforgiv'en *a.* (אַנ-פאַר-גיוו'ן) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען.
unforgiv'er *n.* (אַנ-פאַר-גיוו'-ער) איינער וואָס איז ניט מוחל, אַ נוקם ונוטר.
unforgiv'ing *a.* (אַנ-פאַר-גיוו'-אינג) ניט פערגעבענד; וואָס וויל ניט פערצייהען, וואָס וויל ניט מוחל זיין.
unforgot' *a.* (אַנ-פאַר-גאָט')
ז. *unforgotten*
unforgot'ten *a.* (אַנ-פאַר-גאָט'ן) אונפערגעסען; ניט אַרויס פון זכרון.
unform' *v.* (אַנ-פאָהרם') צושטערען, מאַכען אַ תל.
unfor'mal *a.* (אַנ-פאָהר'-מעל)
ז. *informal*
unfor'malized *a.* (אַנ-פאָהר'-מעל-איזד) ניט געמאַכט פאָרמאַליסטיש אָדער צערעמאָניעל.
unformed' *a.* (אַנ-פאָהרמד') ניט געפאָרמט, ניט געבילדעט, ניט אויסגעגאָסען אין אַ געוויסער פאָרם אָדער געשטאַלט.
unfor'mulated *a.* (אַנ-פאָהר'-מיו-ליי-טעד) ניט פאָרמולירט, ניט אויסגעדריקט אין אַ בעשטימטער פאָרמולע אָדער זאַץ.
unforsa'ken *a.* (אַנ-פאָהר-סיי'-קן) ניט פערלאָזען, ניט אויפגעגעבען.

unfor'tified *a.* (אַנ-פאָהר'-טי-פאַיד) ניט בעפעסטיגט.
unfor'tunate *a.* and *n.* (אַנ-פאָהר'-טשו-נייט) אונגליקליך, שלים-מזל'דיג, אָהן הצלחה; איינער וואָס איז אַריינגעפאַלען אין אַ צרה, אַן אונגליקליכער מענש.
unfor'tunately *adv.* (אַנ-פאָהר'-טשו-נייט-לי) אונגליקליכערווייזע.
unfos'silized *a.* (אַנ-פאָס'-איל-איזד) ניט פערשטיינערט.
unfos'tered *a.* (אַנ-פאָס'-טערד) ניט גענעהרט; ניט געהאָדעוועט; ניט בעשיצט, ניט געשטיצט, ניט בעגינסטיגט.
unfought' *a.* (אַנ-פאָהט') ניט געפאָכטען, ניט געקעמפּפט.
unfouled' *a.* (אַנ-פאַולד') ניט בעפלעקט, ניט פעראונרייניגט; ריין.
unfound' *a.* (אַנ-פאַונד') ניט געפונען.
unfoun'ded *a.* (אַנ-פאַונ'-דעד) ניט געגרינדעט; אונבעגרינדעט.
unfra'grant *a.* (אַנ-פריי'-גרענט) וואָס האָט ניט קיין געשמאַקען ריח; ניט שמעקעדיג.
unframed' *a.* (אַנ-פריימד') ניט איינגעראַהמט, ניט איינגעפאַסט אין אַ ראַהם; ניט געפאָרמט, ניט געבילדעט, ניט געבויט.
unfran'chised *a.* (אַנ-פרענ'-טשאַיזד) ניט בעפרייט; אָהן וואַהל-רעכט.
unfran'gible *a.* (אַנ-פרענ'-דזשיבל) ניט צובערעכליך, וואָס קען ניט צובראָכען ווערען.
unfrater'nal *a.* (אַנ-פרע-טויר'-נעל) ניט ברידערליך.
unfraught' *a.* (אַנ-פראָהט') ניט בעלאָדען, ניט אָנגעלאָדען; אויסגעלאָדען.
unfree' *a.* (אַנ-פריע') ניט פריי; ניט אָפען, ניט אָפענהערציג; ניט פרייגעביג, ניט פרייוויליג, ניט גוטוויליג; ניט צולאָזען.
unfreed' *a.* (אַנ-פריעד') ניט בעפרייט.
unfreigh'ted *a.* (אַנ-פריי'-טעד) ניט אָנגעלאָדען; ניט געדונגען [ווענען אַ שיף אָדער וואָגען צו טראַנספּאָרטירען סחורות].
unfre'quency *n.* (אַנ-פרי'-קווענ-סי)
ז. *infrequency*
unfre'quent *a.* (אַנ-פרי'-קווענט)
ז. *infrequent*
unfrequen'ted *a.* (אַנ-פרי-קווענ'-טעד) ניט בעזוכט, איינזאַם.
unfre'quently *adv.* (אַנ-פרי'-קווענט-לי)
ז. *infrequently*
unfrien'ded *a.* (אַנ-פרענ'-דעד) אָהן פריינד, פריינדלאָז; אָהן שטיצע.
unfriend'liness *n.* (אַנ-פרענד'-לי-נעס) אונפריינדליכקייט.
unfriend'ly *a.* and *adv.* (אַנ-פרענד'-לי) אונפריינדליך, ניט פריינדשאַפטליך; אונגינסטיג; אויך אַן אונפריינדליכען אופן, ניט ווי אַ פריינד.
unfriend'ship *n.* (אַנ-פרענד'-שיפּ) אונפריינדליכקייט.
unfrigh'ted *a.* (אַנ-פראַי'-טעד) ניט דערשראָקען.
unfright'ful *a.* (אַנ-פראַיט'-פול) ניט שרעקליך, ניט פורכטבאַר; ניט אַבשטויסענד.
unfrock' *v.* (אַנ-פראָק') אויסטהאָן אָדער אַראָבציהען [אַ בגד]; אַוועקנעהמען די מאַנאַכען-קליידער, מאַכען פאַר אויס מאָנאַך.
unfro'zen *a.* (אַנ-פראָו'-זן) ניט פערפראָרען; ניט פערגליווערט פון קעלט.

unfru'gal *a.* (אַנ-פרוה'-געל) ניט שפּאָרזאַם, פערשווענדעריש, אויסבריינגעריש.
unfruit'ful *a.* (אַנ-פרוהט'-פול) אונפרוכטבאַר; וואָס בריינגט ניט קיין גוטע רעזולטאַט.
unfruit'fully *adv.* (אַנ-פרוהט'-פול-לי) אויף אַן אונפרוכטבאַרען אופן; מיט פרוכטלאָזע רעזולטאַטען.
unfruit'fulness *n.* (אַנ-פרוהט'-פול-נעס) אונפרוכטבאַרקייט.
unfu'eled *a.* (אַנ-פיו'-עלד)
ז. *unfuelled*
unfu'elled *a.* (אַנ-פיו'-עלד) ניט בעזאָרגט מיט הייץ-מאַטעריאַל.
unfulfilled' *a.* (אַנ-פול-פילד') אונערפילט.
unfumed' *a.* (אַנ-פיומד') ניט דורכגערויכערט [מיט אַ שמעקעדיגער זאַך].
unfun'ded *a.* (אַנ-פאַנ'-דעד) וואָס ווערט ניט געדעקט דורך דער אַבלעגונג פון געוויסע סומען אין בעשטימטע צייטען, נאָר די גרויס און די טערמינען פון אַבצאָהלונגען זיינען ניט בעשטימט [ווענען אַ חוב. אין געגענזאַץ צו *funded debt*].
unfurl' *v.* (אַנ-פוירל') אויפוויקלען, אַבוויקלען, אויסבנרייטען, פאַנאַנדערלאָזען; אויפדעקען; אַרויסשטעלען, אַרויסווייזען.
unfur'nish *v.* (אַנ-פויר'-ניש) אויסראַמען, אויסלעדיגען; צונעהמען די אויסשטאַטונג אָדער מעבעל.
unfur'nished *a.* (אַנ-פויר'-נישט) ניט מעבלירט; ניט אויסגעריכטעט, ניט אויסגעשטאַטעט.
unfur'rowed *a.* (אַנ-פאַר'-אָוד) ניט גערונצעלט, ניט געקנייטשט; גלאַט.
unfused' *a.* (אַנ-פיוזד') ניט געשמאָלצען; אָהן אַ צינד-שנור אָדער טרייבעל [ווענען אַ באָמבע אָדער גראַנאַט].
unfu'sible *a.* (אַנ-פיו'-זיבל)
ז. *infusible*
ungai'nable *a.* (אַנ-גיי'-נעבל) וואָס מען קען ניט געווינען; וואָס קען ניט דערגרייכט ווערען.
ungained' *a.* (אַנ-גיינד') נאָך ניט געוואונען; ניט דערגרייכט.
ungain'ful *a.* (אַנ-גיינ'-פול) ניט איינטרעגליך; וואָס בריינגט ניט קיין פּראָפיט.
ungain'liness *n.* (אַנ-גיינ'-לי-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפּערטקייט.
ungain'ly *a.* and *adv.* (אַנ-גיינ'-לי) אונגעשיקט, אונגעלומפּערט; אויף אַן אונגעלומפּערטען אופן.
ungal'lant *a.* (אַנ-געל'-ענט) ניט גאַלאַנט, ניט העפליך צו פרויען.
ungalled' *a.* (אַנ-גאָהלד') אונבעשעדיגט, ניט פערוואונדעט.
ungar'ment *v.* (אַנ-גאַר'-מענט) אויסטהאָן, ענטבלויזען, מאַכען נאַקעט.
ungar'mented *a.* (אַנ-גאַר'-מענ-טעד) ניט אָנגעטהאָן, ניט געקליידעט, נאַקעט.
ungar'nished *a.* (אַנ-גאַר'-נישט) ניט בעציערט מיט אָרנאַמענטען; ניט בעזאָרגט מיט'ן נויטיגען, ניט אויסגעריכטעט, ניט אויסגעשטאַטעט.
ungar'risoned *a.* (אַנ-גער'-אי-סאָנד) ניט בעזעצט מיט סאָלדאַטען.
ungar'tered *a.* (אַנ-גאַר'-טערד) אָהן פאַדעשקעס, אָהן שטרומפּף-בענדער, אָהן זאָקען-בענדלעך.
ungath'ered *a.* (אַנ-געטה'-ערד) ניט צונויפגענומען, ניט צונויפגעזאַמעלט; ניט אַבגעקליבען, ניט אויסגעקליבען.
ungear' *v.* (אַנ-גיער') אַראָבנעהמען

דאס שפאַן-געשיר [פון א פערד]; בריינ-גען אין אונארדנונג.

ungen'erated *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ריי-טעד) ניט געבארען, ניט בעשאפען; ניט ארויסגעבראכט; ניט געבראכט צו עקזיס-טענץ.

ungen'erative *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ריי-טיוו) ניט געבעהרענד, ניט בעשאפענד; ניט ארויסברייננענד.

ungen'erous *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ראס) ניט גרויסמוטיג, ניט עדעל; ניט פריגיגע-ביג, קארג; ניט עהרענהאפט, שענדליך, נידריג, געמיין.

ungen'erously *adv.* (אנ-דזשענ'-ע-ראס-לי) אויף א קארגען אופן; אויף א געמיינעם אדער נידריגען שטייגער.

unge'nial *a.* (אנ-דזשי'-ניעל) אונגינ-סטיג, אונפריינדליך.

ungenteel' *a.* (אנ-דזשענ-טיעל') ניט אנשטענדיג; ניט העפליך, גראָב.

ungenteel'ly *adv.* (אנ-דזשענ-טיעל'-לי) אויף אַ אונהעפליכער ארט; מיט גראבקייט; ניט אנשטענדיג.

ungen'tle *a.* (אנ-דזשענ'טל) ניט עדעל; אונערצויגען; אונהעפליך; רויה, גראב; פון פראָסטער אבשטאמונג, פלעבעאיש.

ungen'tlemanlike *a.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לאיק) ז. *ungentlemanly*

ungen'tlemanliness *n.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לי-נעס) אונערצויגענקייט, אונעדעל-קייט, אונפיינקייט, אונהעפליכקייט, גראב-קייט.

ungen'tlemanly *a. and adv.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לי) וואס פאסט ניט פאר א דזשענטלמאן; גראב; אונערצויגען; אונהעפליך.

ungen'tleness *n.* (אנ-דזשענ'טל-נעס) אונפריינדליכקייט, ניט-עדעלקייט, גראב-קייט; אונהעפליכקייט.

ungent'ly *adv.* (אנ-דזשענט'-לי) אויף אַ אונעדעלען אדער ניט צארטען אופן; אויף א בייזען אדער שטרענגען שטייגער; אויף א הארטען אדער גראבען אופן.

ungeomet'rical *a.* (אנ-דזשי-א-מעט'-רי-קעל) ניט געאמעטריש. ז. *geometry*

ungif'ted *a.* (אנ-גיפ'-טעד) ניט בע-גאבט, ניט בעשאנקען מיט געוויסע פעהיג-קייטען; אהן א מתנה.

ungild' *v.* (אנ-גילד') אראבנעהמען די גילדונג.

ungil'ded *a.* (אנ-גיל'-דעד) ז. *ungilt*

ungilt' *a.* (אנ-גילט') ניט פערגאלדעט, ניט בעגולט.

ungird' *v.* (אנ-גוירד') אויפגארטלען, אבגארטלען.

ungirt' *a.* (אנ-גוירט') אויפגעגארטעלט, אבגעגארטעלט.

unglazed' *a.* (אנ-גלייזד') ניט געגלאזט, אהן שויבען; ניט איבערגעצויגען מיט גלאזור.

ungleaned' *a.* (אנ-גליענד') ניט געזא-מעלט; ניט צונויפגעקליבען.

unglo'rified *a.* (אנ-גלאו'-רי-פאיד) ניט געריהמט, ניט געלויבט.

unglo'rify *v.* (אנ-גלאו'-רי-פאי) בע-רויבען פון רוהם אדער עהרע.

unglove' *v.* (אנ-גלאוו') אראבנעהמען די הענטשקע.

Unglove your hands.

ungloved *a.* (אנ-גלאווד') אהן הענטש-קעס, אהן האנדשוה.

unglue' *v.* (אנ-גלוה') אבקלייען; אבטיי-לען.

unglut'ted *a.* (אנ-גלאט'-עד) ניט אנ-געזעטיגט.

ungod'lily *adv.* (אנ-גאד'-לי-לי) אויף א זינדיגען אדער גאטלאזען שטייגער.

ungod'liness *n.* (אנ-גאד'-לי-נעס) גאט-לאזיגקייט, זינדיגקייט.

ungod'ly *a.* (אנ-גאד'-לי) ניט פרום, ניט גאטספארכטיג; זינדיג; שלעכט; גאטלאז; שוידערליך, אונגעהויער.

ungored' *a.* (אנ-גאורד') ניט פערוואונ-דעט, ניט צוקאליעטשעט; ניט פערבלו-טיגט.

ungorged' *a.* (אנ-גאהרדזשד') ניט גע-זעטיגט.

ungot' *a.* (אנ-גאט') ניט געקראגען, ניט ערווארבען, ניט דערגרייכט.

ungot'ten *a.* (אנ-גאט'ן) ניט ערווארבען, ניט געקראגען.

ungov'ernable *a.* (אנ-גאוו'-ער-נעבל) וואס קען ניט רעגיערט ווערען, וואס קען ניט בעהערשט ווערען; וואס קען ניט גע-צוימט ווערען, וואס קען ניט קאנטראלירט ווערען; ווילד.

ungov'ernableness *n.* (אנ-גאוו'-ער-נעבל-נעס) דאס ניט קענען רעגיערט ווע-רען, דאס ניט לאזען זיך בעהערשען; דאס ניט קענען געצוימט ווערען; ווילדקייט, אונגעצוימטקייט, אונקאנטראלירבארקייט.

ungov'ernably *adv.* (אנ-גאוו'-ער-נע-בלי) ניט קענענדיג רעגיערט ווערען; זיך ניט לאזענדיג בעהערשען; ניט קענענדיג געצוימט ווערען.

ungov'erned *a.* (אנ-גאוו'-ערנד) ניט רעגיערט, ניט בעהערשט, אהן א רעגיע-רונג; ניט קאנטראלירט, ניט רעגולירט; ניט איינגעצוימט.

ungown' *v.* (אנ-גאון') אראבנעהמען די גלח'ש קליידער, אראבזעצען פון פריס-טערליכען אמט.

ungowned' *a.* (אנ-גאונד') בערויבט פון די גלח'ש קליידער, אראבגעזעצט פון פריסטערליכען אמט.

ungraced' *a.* (אנ-גרייסט') ניט בעשאנ-קען; ניט געעהרט; ניט בענאבט.

ungrace'ful *a.* (אנ-גרייס'-פול) אהן חן, אהן רייץ, ניט אנציהענד; ניט גראַ-ציעז, ניט עלעגאנט; אונגעלומפערט.

ungrace'fully *adv.* (אנ-גרייס'-פול-אי) אהן חן, אהן רייץ; ניט עלעגאנט; אויף אַן אונגעלומפערטען אופן.

ungrace'fulness *n.* (אנ-גרייס'-פול-נעס) דאס זיין אהן חן אדער רייץ; אונ-עלעגאנטקייט; אונגעלומפערטקייט.

ungra'cious *a.* (אנ-גריי'-שאס) ניט גנעדיג, אונפריינדליך; אונאנגענעהם; ניט חנ'עוודיג, ניט גראציעז, ניט רייצענד; בייז, גראב, ברוטאל, אהן מאניערען.

ungra'ciously *a.* (אנ-גריי'-שאס-לי) אונפריינדליך; מיט אונגנאדע, מיט אונ-ווילען; אונאנגענעהם; ניט עלעגאנט, ניט גראציעז; שלעכט, זינדיג; גראב, בייז, ברוטאל.

ungra'ciousness *n.* (אנ-גריי'-שאס-נעס) אונגנאדע, אונפריינדליכקייט; בייז-קייט, שלעכטקייט; אונעלעגאנטקייט, אונ-חנ'עוודיגקייט.

ungrammat'ical *a.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל) ניט גראמאטיקאליש, ניט ריכטיג, פעהלערהאפט.

ungrammat'ically *adv.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) ניט לויט די כללים פון גראמאטיק, ניט גראמאטיקאליש.

ungrammat'icalness *n.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ניט גראמא-טיקאליש.

ungran'ted *a.* (אנ-גרענ'-טעד) ניט בע-ווילינט; ניט צוגעגעבען.

ungras'pable *a.* (אנ-גרעס'-פעבל) וואס קען ניט אנגעגריפען אדער אנגעכאפט ווע-רען; וואס מען קען ניט בעגרייפען אדער בענעהמען.

ungrate'ful *a.* (אנ-גרייט'-פול) אונ-דאנקבאר; אונאנגענעהם.

ungrate'fully *adv.* (אנ-גרייט'-פול-אי) אויף אַן אונדאנקבארען אופן, מיט אונ-דאנקבארקייט.

ungrate'fulness *n.* (אנ-גרייט'-פול-נעס) אונדאנקבארקייט; אונאנגענעהמליכ-קייט.

ungrat'ified *a.* (אנ-גרעט'-אי-פאיד) ניט צופריעדען, ניט צופריעדען געשטעלט.

ungrave' *a.* (אנ-גרייוו') ניט ערנסט.

ungraved' *a.* (אנ-גרייווד') ניט איינגע-גראווירט; ניט בעערדיגט, ניט בעגראבען אין א קבר.

ungrave'ly *adv.* (אנ-גרייוו'-לי) ניט ערנסט, אהן ערנסט; אהן ווירדע.

ungree'ted *a.* (אנ-גריע'-טעד) ניט בע-גריסט.

ungroun'ded *a.* (אנ-גראונ'-דעד) אונ-בעגרינדעט; אהן א פונדאמענט, אהן א גרונד; אהן א בארען, אהן אן אנהאלט.

ungroun'dedly *adv.* (אנ-גראונ'-דעד-לי) אויף אַן אונבעגרינדעטען אופן; אהן א גרונד; אהן א בארען, אהן אן אינהאלט.

ungroun'dedness *n.* (אנ-גראונ'-דעד-נעס) אונבעגרינדעטקייט; גרונדלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין פונדאמענט אדער אנהאלט.

ungrown' *a.* (אנ-גראון') נאך ניט אויס-געוואקסען, נאך ניט רייף; יונג.

ungrudged' *a.* (אנ-גראדזשד') פערגינ-נעו, גערן געגעבען.

ungrudg'ing *a.* (אנ-גראדזש'-אינג) פערגינענענד, מיט דער פרייער האנד, מיט'ן גאנצען הארצען.

ungrudg'ingly *adv.* (אנ-גראדזש'-אינג-לי) פערגינענדיג, מיט'ן גוטען ווי-לען, מיט'ן גאנצען הארצען.

un'gual *a.* (אנ'-גוועל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו נעגעל אדער קלויען; וואס האט נעגעל אדער קלויען.

unguaranteed' *a.* (אנ-גער-ען-טיעד') ניט גאראנטירט, ניט קאווירט.

unguar'ded *a.* (אנ-גאר'-דעד) ניט גע-היט; ניט געשיצט; ניט פארזיכטיג; נאכ-לעסיג.

unguar'dedly *adv.* (אנ-גאר'-דעד-לי) אויף אן אונפארזיכטיגען אופן; נאכלעסיג.

unguar'dedness *n.* (אנ-גאר'-דעד-נעס) אונפארזיכטיגקייט; נאכלעסיגקייט.

un'guent *n.* (אנ'-גוועונט) א זאלב.

un'guentary *a.* (אנ'-גוועונ-טע-רי) פון זאלב, וואס איז שייך צו זאלב.

unguen'tous *a.* (אנ-גוועונ'-טאס) ווי זאלב.

unguess'able *a.* (אנ-געס'-עבל) וואס מען קען ניט טרעפען אדער משער זיין.

unguessed' *a.* (אנ-געסט') ניט געטרא-פען, ניט משער געווען.

unguic'ular *a.* (אנ-גוויק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א נאגעל אדער קלויע; וואס האט נעגעל אדער קלויען; וואס האט די לענג פון א מענשליכען פינגער-נאגעל [אן ערך א האלבע צאל].

Unguicula'ta *n.* (אנ-גוויק-יו-ליי'-

טא) די חיות וואס האבען נעגעל אדער קלויען.

unguic'ulate *a. and n.* (אנ-גהוויק'-יו-לייט) וואס האט נעגעל אדער קלויען; א חיה וואס האט נעגעל אדער קלויען.

unguic'ulated *a.* (אנ-גהוויק'-יו-ליי-טעד) וואס האט נעגעל אדער קלויען.

ungui'dable *a.* (אנ-גאי'-דעבל) וואס לאזט זיך ניט פיהרען; אונגעהארכזאם.

ungui'dably *adv.* (אנ-גאי'-דע-בלי) וואס לאזט זיך ניט פיהרען; אויף אן אונגעהארכזאמען אופן.

ungui'ded *a.* (אנ-גאי'-דעד) ניט געפיהרט; ניט רעגולירט, ניט קאנטראלירט, ניט רעגיערט.

unguif'erous *a.* (אנ-גהוויפ'-ע-ראס) וואס האט נעגעל אדער קלויען.

un'guiform *a.* (אנ'-גהווי-פארם) נאגעל-פערמיג, ווי א נאגעל אדער א קלויע.

unguil'tily *adv.* (אנ-גיל'-טי-לי) אונשולדיג; מיט אונשולד.

unguil'tiness *n.* (אנ-גיל'-טי-נעס) אונשולדינקייט.

unguil'ty *a.* (אנ-גיל'-טי) ניט שולדיג, אונשולדיג.

un'guinous *a.* (אנ'-גהווי-נאס) אויליג, ווי אויל.

un'guis *n.* (אנ'-גהווים) א נאגעל, א קלויע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א נאגעל אדער קלויע; אזא ביין אין מענשליכען קערפער וואס איז עהנליך צו א נאגעל פון א מענשליכען פינגער.

un'gula *n.* (אנ'-גיו-לא) א נאגעל, א קלויע; א הוף, א קאפיטע; אזא כירורגישער אינסטרומענט וואס איז אויסגעבויגען ווי א קלויע; אין געאמעטריע — א טייל פון א צילינדער אדער פון א קאנוס וואס ווערט אבגעשניטען שרעג צו דעם באזים [דער שניט איז עהנליך צו א קאפיטע פון א פערד].

un'gular *a.* (אנ'-גיו-לאר) ווי א נאגעל, ווי א קלויע, ווי א הוף אדער קאפיטע.

Ungula'ta *n.* (אנ-גיו-ליי'-טא) דער מין חיות וואס האבען קאפיטעס.

un'gulate *a. and n.* (אנ'-גיו-לייט) הוף-פערמיג, וואס האט די פארם פון א קאפיטע; מיט קאפיטעס; א חיה וואס האט קאפיטעס.

Ungulig'rada *n.* (אנ-גיו-ליג'-ריי-דא) דער מין מעלה גרה'דיגע [וויעדערקייענדע] חיות, וועלכע האבען קאפיטעס אדער קלויען.

un'guligrade *a. and n.* (אנ'-גיו-לי-גרייד) וואס האט קאפיטעס [ווי א פערד]; וואס האט צושפאלטענע קלויען [ווי א קוה]; א חיה מיט קאפיטעס.

un'gulous *a.* (אנ'-גיו-לאס) ווי א הוף, ווי א קאפיטע.

ungum' *v.* (אנ-גאם') אראבנעהמען די גומי אדער דעם גומיגען שטאף.

unhab'itable *a.* (אנ-העב'-אי-טעבל) ז. *uninhabitable*.

unhacked' *a.* (אנ-העקט') ניט צוהאקט; ניט איינגעקארבט.

unhack'neyed *a.* (אנ-העק'-ניד) ניט אבגעטראגען, ניט אבגענוצט; ניט אבגעדראשען.

unhair' *v.* (אנ-העהר') אראבנעהמען די האר; בעפרייט ווערען פון די האר.

unhair'ing-knife *n.* (אנ-העהר'-אינג-נאיף) אזא מעסער מיט צוויי הענטלעך וואס ווערט בענוצט אראבצוקראצען די האר פון פעל ביים מאכען לעדער.

unhair'ing-machine' *n.* (אנ-העהר'-אינג-מע-שין') א מאשין אראבצונעהמען די האר פון פעל.

unhale' *a.* (אנ-הייל') אונגעזונד.

unhal'low *v.* (אנ-העל'-או) פערשוועכען די הייליגקייט, מחלל זיין, פראפאנירען.

unhal'lowed *a.* (אנ-העל'-אוד) אונגעהייליגט; אונהייליג; זינדיג.

unham'mered *a.* (אנ-העמ'-ערד) ניט געהאמערט, ניט געשמיעדט.

unham'pered *a.* (אנ-העמ'-פערד) ניט געהינדערט, ניט געשטערט, ניט געפענטעט.

unhand' *v.* (אנ-הענד') ארויסלאזען פון דער האנד, לאזען געהן.

unhan'dily *adv.* (אנ-הענ'-די-לי) אונגעשיקט, אומגעלומפערט.

unhan'diness *n.* (אנ-הענ'-די-נעס) אונגעשיקטקייט, אומגעלומפערטקייט.

unhan'dled *a.* (אנ-הענ'דלד) ניט בעריהרט, ניט געהאלטען אין דער האנד; ניט בעהאנדעלט; ניט איינגעאיבט, ניט איינגעבראכען [ווי למשל, א פערד].

unhand'seled *a.* (אנ-הענד'-סעלד) נאך ניט געברויכט, נאך ניט גענוצט; נאך ניט געאקערט; יונגפרויליך; אהן האנד-געלד, אהן א פאטשאטאק.

unhand'selled *a.* (אנ-הענד'-סעלד) ז. *unhandseled*.

unhand'some *a.* (אנ-הענ'-סאם) ניט פיין, ניט שעהן; ניט אנשטענדיג; ניט עדעל; געמיין.

unhand'somely *adv.* (אנ-הענ'-סאמ-לי) אויף אן אונאנשטענדיגען אדער געמיינעם אופן; ניט שעהן, ניט פיין.

unhand'someness *n.* (אנ-הענ'-סאמ-נעס) אונשעהנקייט, אונפיינקייט; אונאנשטענדיגקייט, געמיינהייט.

unhan'dy *a.* (אנ-הענ'-די) אונגעשיקט; ניט צו דער האנד, אונבעקוועם.

unhang' *v.* (אנ-העג') אראבנעהמען עטוואס אויפגעהאנגענעס, אראבנעהמען פון קרוק אדער פון הענגער; אראבהויבען די טהיר פון די זאוויעסעם; אראברייסען די אביטשעס אדער טאפעטען פון די ווענד.

unhanged' *a.* (אנ-הענגד') ניט געהאנגען, ניט אויפגעהאנגען אויף דער תליה.

unhap'pily *adv.* (אנ-העפ'-אי-לי) אונגליקליך; אונגליקליכערווייזע; אויף אן אונגליקליכען אדער שלים-מזל'דיגען אופן; עלענד; בעטריבט; ניט פאסענד, ניט טויגענד, ניט גינסטיג.

unhap'piness *n.* (אנ-העפ'-אי-נעס) אונגליק; אונגליקליכקייט.

unhap'py *a.* (אנ-העפ'-אי) אונגליקליך; שלים-מזל'דיג; עלענד, בעטריבט.

unhar'bor *v.* (אנ-האר'-באר) ארויסטרייבען פון לאגער אדער פון דער נארע [וועגען א חיה אויף וועלכער מען געהט אויף געיעג].

unhar'bored *a.* (אנ-האר'-בארד) אהן אן אבדאך, אהן א שוץ-פלאץ; ארויסגעטריבען פון דער נארע [וועגען א חיה אויף וועלכער מען געהט אויף געיעג]; ניט בעשיצט.

unhar'bour *v.* (אנ-האר'-באר) ז. *unharbor*.

unhar'boured *a.* (אנ-האר'-בארד) ז. *unharbored*.

unhar'dened *a.* (אנ-האר'דנד) ניט פערהארטעוועט, ניט אבגעהארטעוועט.

unhar'dy *a.* (אנ-האר'-די) ניט אבגעהארטעוועט, ניט פעסט, ניט שטארק; ניט ווידערשטאנדס-פעהיג, ניט אויסדויערהאפט; ניט דרייסט, ניט מוטיג.

unharmed' *a.* (אנ-הארמד') ניט בעשעדיגט.

unharm'ful *a.* (אנ-הארמ'-פול) אונשעדליך.

unharm'fully *adv.* (אנ-הארמ'-פול-אי) אונשעדליך, אויף אן אונשעדליכען אופן.

unhar'ming *a.* (אנ-האר'-מינג) ניט בעשעדיגענד; אונשעדליך.

unharmo'nious *a.* (אנ-האר-מאו'-ני-אס) ניט הארמאניש, אהן הארמאניע; שלעכט-קלינגענד; ניט סימעטריש.

uharmo'niously *adv.* (אנ-האר-מאו'-ני-אס-לי) אויף אן אונהארמאנישען אופן; אהן הארמאניע.

unhar'ness *v.* (אנ-האר'-נעס) אראבנעהמען דאס שפאן-געצייג פון א פערד; אויסשפאנען; אראבנעהמען די וואפען; בעפרייען פון ארבייט.

unhar'vested *a.* (אנ-האר'-וועס-טעד) ניט געשניטען אדער ניט אראבגענומען פון פעלד [וועגען תבואה].

unhasp' *v.* (אנ-העספ') אבקייטלען, לויז מאכען, אבלאזען.

unhas'ting *a.* (אנ-הייס'-טינג) ניט אייילענד, אהן האסט.

unhas'ty *a.* (אנ-הייס'-טי) ניט האסטיג, ניט איבעראיילט.

unhat' *v.* (אנ-העט') אראבנעהמען דעם הוט.

unhatched' *a.* (אנ-העטשט') ניט אויסגעזעסען, ניט אויסגעבריהט; ניט אויפגעדעקט, פערבארגען, בעהאלטען.

unhaun'ted *a.* (אנ-האנ'-טעד) ניט בעזוכט.

unhaz'arded *a.* (אנ-העז'-אר-דעד) ניט געשטעלט אין געפאהר, ניט ריזיקירט; ניט געפעהרליך.

unhaz'ardous *a.* (אנ-העז'-אר-דאס) אהן געפאהר, אהן ריזיקע; געפאהרלאז.

unhead' *v.* (אנ-העד') אראבנעהמען אדער אראבהאקען דעם קאפ.

unhea'lable *a.* (אנ-היע'-לעבל) אונהיילבאר.

unhealed' *a.* (אנ-היעלד') ניט אויסגעהיילט, ניט געהיילט.

unhealth' *n.* (אנ-העלטה') אונגעזונדקייט.

unhealth'ful *a.* (אנ-העלטה'-פול) אונגעזונד; שעדליך פאר דעם געזונד.

unhealth'fully *adv.* (אנ-העלטה'-פול-אי) אונגעזונד, שעדליך פאר דעם געזונד.

unhealth'fulness *n.* (אנ-העלטה'-פול-נעס) אונגעזונדהייט, שעדליכקייט פאר דעם געזונד.

unhealth'ily *adv.* (אנ-העלטה'-אי-לי) אונגעזונד, אויף אן אונגעזונדען אופן; ניט זייענדיג געזונד.

unhealth'iness *n.* (אנ-העלטה'-אי-נעס) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר דעם געזונד; שעדליכקייט; ניט-געזונדקייט; קרענקליכקייט.

unhealth'y *a.* (אנ-העלטה'-אי) ניט געזונד, קרענקליך; אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; שעדליך.

unheard' *a.* (אנ-הוירד') אונגעהערט; ניט אויסגעהערט; אונבעקאנט.

unheard'-of *a.* (אנ-הוירד'-אוו) אונערהערט, וואס איז קיין מאל ניט געהערט געווארען.

This is an **unheard-of** proposal.

unheart' *v.* (אנ-הארט') ענטמוטיגען, אוועקנעהמען דעם מוטה אדער קוראזש.

unhea'ted *a.* (אנ-היע'-טעד) ניט געהייצט; ניט דערהיצט, ניט הייס געמאכט.

unhedged' *a.* (אַנ–העדזשד') ניט אַרומ־ געצאַמט.

unhee'ded *a.* (אַנ–היע'–דעד) אונבע־ מערקט; אונבעאַכטעט; פערנאַכלעסיגט.

unheed'ful *a.* (אַנ–היעד'–פול) ניט אויפ־ מערקזאַם, ניט פּאָרזיכטיג, נאַכלעסיג; ניט בעדאַכט, אונבעדאַכט.

unheed'fully *adv.* (אַנ–היעד'–פול–אי) נאַכלעסיג, ניט פּאָרזיכטיג, ניט אויפמערק־ זאַם.

unhee'ding *a.* (אַנ–היע'–דינג) נאַכלע־ סיג, ניט אַכטזאַם, ניט אויפמערקזאַם, ניט פּאָרזיכטיג.

unhee'dingly *adv.* (אַנ–היע'–דינג–לי) אויף אַ אונפּאָרזיכטיגען אָדער נאַכלעסי־ גען אופן; אונאויפמערקזאַם.

unhee'dy *a.* (אַנ–היע'–די) אונפּאָרזיכ־ טיג, נאַכלעסיג; אונערוואַרטעט, פּלוצליך.

unheired' *a.* (אַנ–עהרד') אָהן אַ יורש.

unheld' *a.* (אַנ–העלד') ניט געהאַלטען; ניט בעזעסען.

unhelm' *v.* (אַנ–העלמ') אַוועקנעהמען דעם העלם אָדער דאָס פּאַנצער־היטעל.

unhel'met *v.* (אַנ–העל'–מעט) *unhelm* .ז

unhelped' *a.* (אַנ–העלפּט') הילפלאָז, אָהן הילף, אָהן שטיצע.

unhelp'ful *a.* (אַנ–העלפּ'–פול) ניט העל־ פענד, וואָס העלפט ניט; אונבעהאָלפען, וואָס קען זיך ניט העלפען, הילפלאָז.

unhelp'fully *adv.* (אַנ–העלפּ'–פול–אי) ניט העלפענדיג; הילפלאָז.

unhemmed' *a.* (אַנ–העמד') ניט בע־ זוימט.

unhep'pen *a.* (אַנ–העפּ'–ען) אומגע־ לומפּערט.

unhero'ic *a.* (אַנ–הי–ראָו'–איק) ניט העלדיש, ניט ווי אַ העלד.

unhes'itating *a.* (אַנ–העז'–אי–טיי– טינג) ניט אַבשטעלענדיג זיך, ניט צװײפ־ לענד, געשווינד, פערטיג.

unhes'itatingly *adv.* (אַנ–העז'–אי– טיי–טינג–לי) אָהן צװײפלונג, אָהן אָבהאַלט.

unhewed' *a.* (אַנ–היוד') ניט אַרומגע־ האַקט, ניט אַרומגעטעסעט.

unhewn' *a.* (אַנ–היון') ניט אַרומגעהאַקט, ניט אַרומגעטעסעט.

unhid'den *a.* (אַנ–היד'ן) ניט בעהאַל־ טען, ניט פערבאָרגען.

unhin'dered *a.* (אַנ–הינ'–דערד) ניט געהינדערט, ניט געשטערט.

unhinge' *v.* (אַנ–הינדזש') אַראָבנעהמען פון די זאַווייעסען [ווי אַ טהיר אָדער טויער]; אַרויסרייסען אָדער אַרויסרוקען מיט געוואַלט; צעטרייסלען; צעטומלען, צו־ מישען.

unhired' *a.* (אַנ–האַירד') ניט געדונגען, ניט פערדונגען.

unhistor'ic *a.* (אַנ–היס–טאָר'–איק) ניט היסטאָריש, ניט געשיכטליך; וואָס געפינט זיך ניט אין דער היסטאָריע.

unhistor'ical *a.* (אַנ–היס–טאָר'–אי–קעל) *unhistoric* .ז

unhit' *a.* (אַנ–היט') ניט דערגרייכט; ניט אָנגעשטויסען; ניט געטראָפען; ניט גע־ שלאָגען.

unhitch' *v.* (אַנ–היטש') אַבקניפּלען, אַבבינדען, לויז מאַכען; אויסשפּאַנען.

unhive' *v.* (אַנ–האַיוו') אַרויסטרייבען פון בינענשטאָק; אַוועקנעהמען דעם אָבדאַך.

unhoard' *v.* (אַנ–האָורד') צושטרייען, צושפּרייטען.

unho'lily *adv.* (אַנ–האָו'–לי–לי) אונ־ הייליג; פערשוועכט; אויף אַ פערשוועכ־ טען אופן; גאָטלאָז.

unho'liness *n.* (אַנ–האָו'–לי–נעס) אונ־ הייליגקייט; פערשוועכטקייט; גאָטלאָזיג־ קייט.

unho'ly *a.* (אַנ–האָו'–לי) אונהייליג; פערשוועכט; גאָטלאָז.

unhomoge'neous *a.* (אַנ–האָו–מאָ– דזשי'–ני–אַס) ניט האָמאָגען, ניט גלייכ־ אַרטיג, ניט גלייכפערמיג.

unhomoge'neousness *n.* (אַנ–האָו– מאָ–דזשי'–ני–אַס–נעס) דאָס זיין אונהאָמאָ־ גען, אונגלייכאַרטיגקייט, אונגלייכפערמיג־ קייט.

unhon'ored *a.* (אַנ–אָנ'–אָרד) ניט גע־ עהרט, ניט געאַכטעט.

unhood' *v.* (אַנ–הוד') אַראָבנעהמען דעם קאַפּ־צודעק אָדער די קאַפּע.

unhood'ed *a.* (אַנ–הוד'–עד) אָהן אַ קאַפּ־צודעק, אָהן אַ קאַפּע אָדער קאַלפּאַק אויף'ן קאַפּ.

unhook' *v.* (אַנ–הוק') אַראָבנעהמען פון האָקען, אַבהעקלען.

unhoop' *v.* (אַנ–הופּ') אַראָבנעהמען די רייפען.

unhoped' *a.* (אַנ–האָופּט') אונגעהאָפט, אונפערהאָפט, אונערוואַרטעט.

unhope'ful *a.* (אַנ–האָופּ'–פול) האָפ־ נונגסלאָז, אָהן האָפנונג.

unhope'fully *adv.* (אַנ–האָופּ'–פול–אי) אויף אַ האָפנונגסלאָזען אופן; אָהן האָפ־ נונג.

unhorse' *v.* (אַנ–האָהרס') אַראָבוואַרפען פון פערד, אַרויסהויבען פון זאָטעל.

unhorsed' *a.* (אַנ–האָהרסט') אַראָבגע־ וואָרפען פון פערד, אַרויסגעהויבען פון זאָ־ טעל.

unhos'tile *a.* (אַנ–האָס'–טיל) ניט פיינד־ ליך.

unhouse' *v.* (אַנ–האַוז') אַרויסטרייבען פון הויז; אַוועקנעהמען דעם אָבדאַך.

unhoused' *a.* (אַנ–האַוזד') אָהן אַ היים, אָהן אַן אָבדאַך; אַרויסגעטריבען פון הויז.

unhulled' *a.* (אַנ–האָלד') אָהן אַ שאָלעכץ, אָהן אַ הילז, אָהן אַ שויט; אָבגעשיילט.

unhu'man *a.* (אַנ–היו'–מען) אונמענש־ ליך.

unhu'manize *v.* (אַנ–היו'–מענ–איז) מאַכען פאַר אַן אונמענש, מאַכען אונמענש־ ליך.

unhu'manly *adv.* (אַנ–היו'–מענ–לי) אונמענשליך, אויף אַן אונמענשליכען אופן.

unhung' *a.* (אַנ–האָנג') ניט געהאָנגען, ניט אויפגעהאָנגען.

unhur'ried *a.* (אַנ–האָר'–איד) ניט גע־ איילט, ניט איבעראיילט.

unhurt' *a.* (אַנ–הוירט') אונבעשעדיגט.

unhurt'ful *a.* (אַנ–הוירט'–פול) וואָס קען ניט שעדיגען, אונשעדליך.

unhurt'fully *adv.* (אַנ–הוירט'–פול–אי) אונשעדליך.

unhus'banded *a.* (אַנ–האָז'–בענ–דעד) אָהן אַ מאַן, ניט פערהייראַט; געבליבען אָהן אַ מאַן, געבליבען אַן אַלמנה; ניט גוט אויפגעפּאַסט אָדער פערוואַלטעט, פער־ נאַכלעסיגט, ניט קולטיווירט.

unhushed' *a.* (אַנ–האָשט') ניט איינגע־ שטילט, ניט בערוהיגט, ניט שטיל געמאַכט.

unhusk' *v.* (אַנ–האָסק') אויסהילזען, אַרויסנעהמען פון שאָלעכץ אָדער פון די שויטען [סטרוטשקעס]; אַרויסקריגען יע־ נעמס סוד, אַרויסקריגען יענעמס בעהאַל־ טענע מיינונגען.

unhusked' *a.* (אַנ–האָסקט') אויסגעהילזט, אַרויסגענומען פון שאָלעכץ אָדער פון די שויטען [סטרוטשקעס].

unhygien'ic *a.* (אַנ–האַי–דזשי–ענ'–איק) ניט היגיעניש.

uniartic'ulate *a.* (יו–ני–אַר–טיק'–יו– לייט) וואָס האָט נור איין געלענק.

U'niat *n. and a.* (יו'–ני–עט) אַן אוניאַט [אַ מיטגליעד פון אַ קריסטליכער קאַטוי־ לישער סעקטע, וועלכע אָנערקענט די קירכליכע איבערהערשאַפט פון פּאַבסט אָבער זי האָט איהר בעזונדערע קירך מיט בעזונדערע מנהגים]; איינער פון די קריסטליכע פעראיינען אָדער סעקטען, וואָס ווילען פעראייניגען די פערשיעדענע קריסט־ ליכע רעליגיאָנען אין איין פערבאַנד אָנ־ האַלטענדיג די בעזונדערע קירכען און מנהגים; וואָס איז שייך צו די אוניאַטען.

U'niate *n. and a.* (יו'–ני–אייט) *Uniat* .ז

uniax'al *a. and n.* (יו–ני–עק'–סעל) *uniaxial* .ז

uniax'ally *adv.* (יו–ני–עק'–סעל–אי) *uniaxially* .ז

uniax'ial *a. and n.* (יו–ני–עק'–סי–על) איין־אַקסיג, וואָס האָט נור איין אַקס; אַן איין־אַקסיגער קריסטאַל.

uniax'ially *adv.* (יו–ני–עק'–סי–על–אי) איין־אַקסיג, מיט איין אַקס.

unicam'eral *a.* (יו–ני–קעמ'–ע–רעל) וואָס האָט נור איין קאַמער אָדער פּאַלאַטע [ווענען אַ פּאַרלאַמענט וואָס בעשטעהט נור פון איין קערפּערשאַפט, אָהן אַ סע־ נאַט אָדער אויבערשטער פּאַלאַטע].

unicap'sular *a.* (יו–ני–קעפּ'–סיו–לאַר) איין־קאַפּסעליג, וואָס האָט נור איין קאַפּ־ סעל [ווענען פלאַנצען].

unicel'lular *a.* (יו–ני–סעל'–יו–לאַר) איין־צעליג, וואָס בעשטעהט פון איין צעלע.

unicol'or *a.* (יו–ני–קאָל'–אַר) פון איין קאָליר.

unicol'orate *a.* (יו–ני–קאָל'–אַר–אייט) *unicolor* .ז

unicol'ored *a.* (יו–ני–קאָל'–אַרד) *unicolor* .ז

unicol'orous *a.* (יו–ני–קאָל'–אַר–אַס) *unicolor* .ז

u'nicorn *n.* (יו'–ני–קאָהרן) דער איינ־ האָרן [אַזאַ פּאַבעלהאַפטע חיה מיט איין לאַנגען האָרן]; דער איינהאָרן פיש [אַזאַ גרויסער פיש מיט אַ לאַנגען אַרויסגע־ שטאַרצטען צאָהן ווי אַ האָרן]; אַזאַ זשוק [באַבעלע] מיט אַ לאַנגען האָרן; אַ גע־ שפּאַן פון דריי פערד, צוויי פון די זייטען און איינער פאָרויס; אַן עקיפּאַזש אַזוי געשפּאַנט; אַזאַ שאָטלענדישע גאָלדענע מטבע.

u'nicorn-bee'tle *n.* (יו'–ני–קאָהרנ– ביע'טל) אַזאַ זשוק מיט אַ לאַנגען האָרן.

u'nicorn-fish *n.* (יו'–ני–קאָהרנ–פיש) דער איינהאָרן־פיש. .ז *unicorn*

unicor'nous *a.* (יו–ני–קאָהר'–נאַס) איין־האָרנדיג, וואָס האָט נור איין האָרן.

unicus'pid *a.* (יו–ני–קאָס'–פּיד) איין־ בערגעלדיג [ווענען אַ צאָהן, וואָס האָט נור איין בערגעל אויף דעם קרוינדעל].

u'nicycle *n.* (יו'–ני–סאַיקל) אַ וועלאָ־ סיפּעד מיט איין ראָד.

unide'aed *a.* (אַנ–אַי–די'–עד) וואָס האָט ניט קיין אידעען אָדער געדאַנקען; ניט אינטעליגענט, אונוויסענד; דום.

unide'al *a.* (אַנ–אַי–די'–על) ניט אידעאַל, ניט אידעאַליסטיש; רעאַליסטיש, מאַטע־ ריאַליסטיש.

uniden'tified *a.* (אנ-אי-דענ'-טי-פאיד) ניט אידענטיפיצירט, ניט דערקענט.

unidiomat'ic *a.* (אנ-איד-אי-א-מעט'-איק) ניט אידיאמאטיש, ניט איינגענטימליך פאר דער שפראך. ז. *idiom*

unidiomat'ical *a.* (אנ-איד-אי-א-מעט'-אי-קעל) ז. *unidiomatic*

unidirec'tional *a.* (יו-ני-די-רעק'-שאנ-על) וואס האבען איין און דיזעלבע ריכטונג [וועגען עלעקטרישע שטראמען].

unifa'cial *a.* (יו-ני-פיי'-שעל) וואס האט נור איין אויבערפלעכע, וואס האט נור איין אנזיכטס-פלעכע.

u'nifiable *a.* (יו'-ני-פאי-עבל) וואס קען פעראייניגט ווערען אין איין איינהייט, וואס קען געמאכט ווערען איינס.

unif'ic *a.* (יו-ניפ'-איק) פעראייניגענד אין איין איינהייט.

unifica'tion *n.* (יו-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פעראייניגען אדער דאס זיין פעראייניגט אין איין איינהייט.

u'nifier *n.* (יו'-ני-פאי-ער) א פעראייניגער; איינער אדער עטוואס וואס פעראיינהייטליכט.

uniflo'rous *a.* (יו-ני-פלאו'-ראס) איינבליטהיג, וואס האט איין קוויטעל אדער איין בלום [וועגען פלאנצען].

unifo'liar *a.* (יו-ני-פאו'-לי-אר) ז. *unifoliate*

unifo'liate *a.* (יו-ני-פאו'-לי-אייט) וואס האט נור איין בלאט [וועגען פלאנצען].

unifo'liolate *a.* (יו-ני-פאו'-לי-א-לייט) וואס האט נור איין בלעטעל.

u'niform *a., n. and v.* (יו'-ני-פארם) איינפערמיג, גלייכפערמיג; אן אוניפארם; מאכען איינפערמיג אדער גלייכפערמיג; אנטהאן אן אוניפארם.

uniformita'rian *n. and a.* (יו-ני-פאהר-מי-טיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון דער טעאריע דאס די ערד-אויבערפלעכע האט זיך ענטוויקעלט גלייכפערמיג אהן געוואלטזאמע געאלאגישע רעוואלוציאנען; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען דער גלייכפערמיגער ענטוויקלונג פון דער ערד.

unifor'mity *n.* (יו-ני-פאהר'-מי-טי) איינפערמיגקייט, גלייכפערמיגקייט.

u'niformly *adv.* (יו'-ני-פאהרם-לי) אויף אן איינפערמיגען אדער גלייכפערמיגען אופן.

u'niformness *n.* (יו'-ני-פאהרם-נעס) גלייכפערמיגקייט, איינפערמיגקייט.

u'nify *v.* (יו'-ני-פאי) מאכען איינהייטליך, מאכען איינפערמיג אדער גלייכפערמיג; פעראייניגען.

unig'enous *a.* (יו-נידזש'-ע-נאס) פון דעמזעלבען מין, פון דערזעלבער גאטונג; איינארטיג.

unigni'ted *a.* (אנ-איג-נאי'-טעד) ניט אנגעצונדען.

unila'biate *a.* (יו-ני-ליי'-בי-אייט) וואס האט איין ליפ אדער איין ליפ-עהנליכען טייל.

unilat'eral *a.* (יו-ני-לעט'-ע-רעל) איינזייטיג, פון איין זייט; וואס איז אויף איין זייט.

unilit'eral *a.* (יו-ני-ליט'-ע-רעל) איינבוכשטאביג, וואס בעשטעהט פון איין בוכשטאב.

unillumed' *a.* (אנ-אי-ליומד') ניט אילומינירט; ניט בעלייכטעט.

unillu'minated *a.* (אנ-אי-ליו'-מי-ניי-טעד) ניט בעלייכטעט; פינסטער; אונוויסענד.

unillu'sory *a.* (אנ-אי-ליו'-סא-רי) ניט אילוזאריש, ניט פערבלענדענד; ניט פעריהרעריש.

unillus'trated *a.* (אנ-אי-לאס'-טריי-טעד) ניט אילוסטרירט, ניט ערקלערט, ניט קלאר געמאכט.

uniloc'ular *a.* (יו-ני-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האט בלויז איין קעמערעל אדער איין חלל.

uniloc'ulate *a.* (יו-ני-לאק'-יו-לייט) ז. *unilocular*

unimag'inable *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-נעבל) אונדענקבאר, וואס מען קען זיך ניט פארשטעלען.

unimag'inableness *n.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-נעבל-נעס) דאס זיין אונדענקבאר, דאס ניט קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

unimag'inably *adv.* (אנ-אי-מערזש'-אי-נע-בלי) אויף אן אונדענקבארען אופן; אויף א שטייגער וואס קען ניט געמאהלט זיין.

unimag'inative *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-ניי-טיוו) אהן איינבילדונגס-קראפט, אהן פאנטאזיעס, פראזאאיש.

unimag'inativeness *n.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-ניי-טיוו-נעס) דאס ניט האבען קיין איינבילדונגס-קראפט, דאס ניט האבען קיין פאנטאזיעס, דאס זיין פראזאאיש.

unimag'ined *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אינד) ניט פארגעשטעלט אין געדאנק, ניט בענומען מיט'ן געדאנק.

unimbued' *a.* (אנ-אים-ביוד') ניט דורכגענעצט, ניט דורכגעזאפט, ניט דורכגעדרונגען מיט עפעס.

unim'itable *a.* (אנ-אימ'-אי-טעבל) ז. *inimitable*

unimmor'tal *a.* (אנ-אי-מאהר'-טעל) ניט אונשטערבליך, ניט אייביג; שטערבליך.

unimod'ular *a.* (יו-ני-מאדזש'-יו-לאר) וואס האט בלויז איין מאדול. ז. *modulus*

unimpair'able *a.* (אנ-אים-פעהר'-עבל) וואס קען ניט בעשעדיגט ווערען, וואס קען ניט פערדארבען ווערען.

unimpaired' *a.* (אנ-אים-פעהרד') ניט פערמינדערט, ניט פערערגערט, ניט פערדארבען.

unimpas'sioned *a.* (אנ-אים-פעש'-אנד) וואס ווערט ניט אויפגערעגט אדער אויפגעבראכט; אויף וועמען עס ווירקען ניט קיינע שטארקע געפיהלען; רוהיג, קאלטבלוטיג.

unimpeachabil'ity *n.* (אנ-אים-פיע-טשע-ביל'-אי-טי) דאס ניט געבען קיין אורזאכע אנגעקלאגט צו ווערען; דאס זיין טאדעללאז; אונשולדיגקייט; דאס ניט קענען געשטעלט ווערען אונטער א צווייפעל; אונבעשטרייטבארקייט.

unimpea'chable *a.* (אנ-אים-פיע'-טשעבל) וואס האט ניט קיין אורזאכע בעשולדיגט צו ווערען; אונטאדעלהאפט, אונשולדיג, ריין.

His character and reputation are **unimpeachable.**

unimpea'chableness *n.* (אנ-אים-פיע'-טשעבל-נעס) ז. *unimpeachability*

unimpea'chably *adv.* (אנ-אים-פיע'-טשע-בלי) אויף אן אופן וואס גיט ניט קיין אורזאכע צו בעשולדיגען אדער ארויסצורופען א צווייפעל; אויף א טאדעללאזען אופן.

unimpeached' *a.* (אנ-אים-פיעטשט') ניט אנגעקלאגט אין עפעס; ניט בעשולדיגט; ניט ארויסגערופען קיין צווייפעל אדער קריטיק.

unimpe'ded *a.* (אנ-אים-פי'-דעד) ניט פערהינדערט, ניט געשטערט, ניט אבגעהאלטען.

unim'plicated *a.* (אנ-אימ'-פלי-קיי-טעד) ניט פערוויקעלט [ווי אין א קאנספיראציע]; ניט בעטייליגט; ניט איינגעשלאסען.

unimplied' *a.* (אנ-אים-פלאיד') וואס פערשטעהט זיך ניט פון זיך אליין, וואס איז ניט זעלבסטפערשטענדליך [אויב עס איז ניט אויסגערעדט בפירוש].

unimplored' *a.* (אנ-אים-פלאורד') וואס איז ניט שטארק געבעטען געווארען, פאר וואס מען האט ניט דרינגליך געבעטען.

unimpor'tance *n.* (אנ-אים-פאהר'-טענס) אונוויכטיגקייט, אונבעדייטענדקייט.

unimpor'tant *a.* (אנ-אים-פאהר'-טענט) ניט וויכטיג, אונבעדייטענד.

unimportuned' *a.* (אנ-אים-פאהר-טיונד') אונבעלעסטיגט, ניט דאקוטשעט.

unimposed' *a.* (אנ-אים-פאוזד') ניט ארויפגעלעגט, ניט ארויפגעצוואונגען, פרייוויליג.

unimpo'sing *a.* (אנ-אים-פאו'-זינג) ניט אימפאנירענד; וואס רופט ניט ארויס קיין אכטונג אדער רעספעקט.

unimpreg'nated *a.* (אנ-אים-פרעג'-ניי-טעד) ניט בעפרוכטעט, ניט שוואנגער; ניט אנגעזאפט, ניט אנגעפילט.

unimpressed' *a.* (אנ-אים-פרעסט') ניט בעווירקט; ניט געריהרט; ניט בעאיינפלוסט.

unimpressibil'ity *n.* (אנ-אים-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) אפאטישקייט, אונעמפפינדליכקייט, אונפעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע אדער געריהרט צו ווערען; אונפעהיגקייט איינגעדריקט צו ווערען.

unimpress'ible *a.* (אנ-אים-פרעס'-איבל) ניט איינדריקבאר; ניט איינדרוקספעהיג, אויף וועלכען עס מאכט ניט קיין איינדרוק; אונעמפפינדליך, אפאטיש.

unimpres'sionable *a.* (אנ-אים-פרעש'-אנ-עבל) ניט איינדרוקספעהיג; אונעמפפינדליך.

unimpress'ive *a.* (אנ-אים-פרעס'-איוו) וואס מאכט ניט קיין איינדרוק.

unimpris'on *v.* (אנ-אים-פריז'ן) ארויסלאזען פון תפיסה; בעפרייען.

unimpro'vable *a.* (אנ-אים-פרוה'-וועבל) אונפערבעסערליך, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען.

unimproved' *a.* (אנ-אים-פרוהווד') ניט פערבעסערט; ניט פערעדעלט; אונגעבילדעט, רויה; ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט [וועגען לאנד].

unimpro'ving *a.* (אנ-אים-פרוה'-ווינג) וואס פערבעסערט ניט; וואס פערעדעלט ניט; וואס ברענגט ניט קיין פעולה.

unimpug'nable *a.* (אנ-אים-פיו'-נעבל) געגען וואס מען קען ניט ארויסטרעטען; וואס מען קען ניט ווידערשפרעכען אדער בעשטרייטען.

unimpugned' *a.* (אנ-אים-פיונד') וואס איז ניט בעשטריטען געווארען; געגען וואס מען איז ניט ארויסגעטראטען.

unimpu'table *a.* (אנ-אים-פיו'-טעבל)

וואס קען ניט צוגערעכענט אדער צוגעשריבען ווערען.

unimu′cronate *a.* (יו-ני-מיו′-קראַ-נייט) וואס ענדיגט זיך בלויז מיט איין שפּיץ.

unimus′cular *a.* (יו-ני-מאַס′-קיו-לאַר) וואס האט בלויז איין אנציהונגס-מוסקול [ווי א צוויי-דעקעלדיגער מושעל].

uninau′gurated *a.* (אנ-אינ-אה′-גיו-ריי-טעד) וואס איז ניט איינגעוויהט געווארען; אהן א פייערליכער אדער אפיציעלער איינפיהרונג אין אמט אדער דיענסט.

unincensed′ *a.* (אנ-אינ-סענסט′) ניט צורייצט; ניט אויפגעהעצט צו עפּעס.

uninci′ted *a.* (אנ-אינ-סאי′-טעד) ניט אויפגערעגט; ניט אנגערייצט, ניט בעוועגט צו עפּעס.

uninclined′ *a.* (אנ-אינ-קלאינד′) ניט געניינגט צו עפּעס.

uninclosed′ *a.* (אנ-אינ-קלאוזד′) ניט איינגעשלאסען, ניט פערשפּארט.

unincor′porate *a.* (אנ-אינ-קאהר′-פּאַ-רייט) ניט אינקארפּארירט, ניט פעראייניגט אין איין קערפּער, ניט פערקערפּערט.

unincreased′ *a.* (אנ-אינ-קריעסט′) ניט פערמעהרט.

unincum′ber *v.* (אנ-אינ-קאמ′-בער) ז. *unencumber*

unindebt′ed *a.* (אנ-אינ-דעט′-עד) ניט פערשולדעט, ניט פערפליכטעט; ניט שולדיג [ווי למשל, א דאנק].

unindict′able *a.* (אנ-אינ-דאיט′-עבל) ניט אנקלאגבאר, וואס קען ניט אנגעקלאגט ווערען פאר′ן געריכט.

unindif′ferent *a.* (אנ-אינ-דיפ′-ער-ענט) ניט אינדיפערענט, ניט גלייכגילטיג: פּארטייאיש.

unindivid′ualized *a.* (אנ-אינ-די-וויד′-יו-על-איזד) ניט אינדיווידואליזירט, ניט פּאנאנדערגעטיילט אין בעזונדערע אינדיווידואומען אדער אין איינצעלנע בעשטאנד-טיילען, ניט פעראיינצעלט.

unindorsed′ *a.* (אנ-אינ-דאהרסט′) ניט בעשטעטיגט, ניט סאנקציאנירט.

unindulged′ *a.* (אנ-אינ-דאלדזשד′) ניט נאכגעגעבען, ניט געצערטעלט.

unindus′trious *a.* (אנ-אינ-דאס′-טרי-אס) ניט פלייסיג, ניט ארבייטזאם.

uninfec′ted *a.* (אנ-אינ-פעק′-טעד) ניט אנגעשטעקט [ווי פון א קראנקהייט, פון א שלעכטער מדה א. ד. ג.]; ניט פערדארבען.

uninfec′tious *a.* (אנ-אינ-פעק′-שאס) ניט אנשטעקענד, ניט פערפּעסטענד, ניט פערדארבענד.

uninflamed′ *a.* (אנ-אינ-פליימד′) ניט ענטצונדען, ניט אויפגעפלאמט; ניט אויפגערעגט, ניט אויפגערייצט.

uninflammabil′ity *n.* (אנ-אינ-פלעמ-ע-ביל′-אי-טי) דאס זיין ניט ענטצינדבאר, דאס ניט קענען ענטצונדען אדער אויפגעפלאמט ווערען.

uninflam′mable *a.* (אנ-אינ-פלעמ′-עבל) ניט ענטצינדבאר, וואס קען ניט ענטצונדען ווערען.

uninfla′ted *a.* (אנ-אינ-פליי′-טעד) ניט אויפגעבלאזען, ניט אויפגעשוואלען; ניט באמבאסטיש [אין רעדען אדער שרייבען].

uninflec′ted *a.* (אנ-אינ-פלעק′-טעד) ניט געבויגען; ניט אבגעבויגען פון דער גראדער ליניע.

unin′fluenced *a.* (אנ-אינ′-פלו-ענסט) ניט בעאיינפלוסט.

uninfluen′tial *a.* (אנ-אינ-פלו-ענ′-שעל) וואס האט ניט קיין איינפלוס, וואס האט ניט קיין ווירקונג.

uninformed′ *a.* (אנ-אינ-פארמד′) ניט געלערענט, אונוויסענד; ניט בעלעבט, ניט בעזעעלט; ניט דורכגענומען מיט א געוויסער אידעע אדער געדאנק; ניט בענאכריכטיגט, ניט אינפארמירט.

uninfringed′ *a.* (אנ-אינ-פרינדזשד′) ניט געבראכען [וועגען א הבטחה]; ניט איבערגעטראטען, ניט עובר געווען; ניט פערלעצט [וועגען איינעמס רעכטע].

uninfrin′gible *a.* (אנ-אינ-פרינ′-דזשיבל) וואס דארף ניט געבראכען ווערען, וואס דארף ניט איבערגעטראטען ווערען [ווי א הבטחה אדער א נדר].

uninge′nious *a.* (אנ-אינ-דזשי′-ניאס) ניט גייסטרייך, ניט שארפזיניג, נאריש, טעמפּ.

uningen′uous *a.* (אנ-אינ-דזשענ′-יו-אס) ניט אויפריכטיג, ניט אפענהערציג; פאלש; בלב ולב.

uningen′uousness *n.* (אנ-אינ-דזשענ′-יו-אס-נעס) אונאויפריכטיגקייט, אונאפענהערציגקייט, פאלשקייט.

uninhabitabil′ity *n.* (אנ-אינ-העב-אי-טע-ביל′-אי-טי) ז. *uninhabitableness*

uninhab′itable *a.* (אנ-אינ-העב′-אי-טעבל) אונבעוואהנבאר, וואס קען ניט בעוואהנט ווערען.

uninhab′itableness *n.* (אנ-אינ-העב′-אי-טעבל-נעס) אונבעוואהנבארקייט, אונפּאסיגקייט בעוואהנט צו ווערען.

uninhab′ited *a.* (אנ-אינ-העב′-אי-טעד) אונבעוואהנט, וואס האט ניט קיין איינוואהנער.

unini′tiated *a.* (אנ-אי-ניש′-אי-איי-טעד) ניט איינגעפיהרט, ניט איינגעווייהט; ניט אנגעפאנגען; ניט בעקאנט געמאכט, ניט פערטרויט. ז. *initiate*

unin′jured *a.* (אנ-אינ′-דזשורד) אונבעשעדיגט, אונפערלעצט.

uninju′rious *a.* (אנ-אינ-דזשו′-רי-אס) ניט שעדליך; ניט שעדיגענד.

uninoc′ulated *a.* (אנ-אינ-אק′-יו-ליי-טעד) וואס איז ניט אריינגעזעצט געווארען [וועגען א צווייגעל פון א בוים וואס ווערט אריינגעזעצט אין אן אנדער בוים]; וואס איז ניט אריינגעשפּריצט געווארען אונטער דער הויט [ווי וואקסין אדער פּאקען-מאַטעריע].

uninom′inal *a.* (יו-ני-נאמ′-אי-נעל) וואס בעשטעהט פון איין ווארט [וועגען פערשיעדענע זאאלאגישע און באטאנישע נעמען].

uninquir′ing *a.* (אנ-אינ-קהוואיר′-אינג) ניט נאכפרעגענד, ניט נאכזוכענד.

uninquis′itive *a.* (אנ-אינ-קהוויז′-אי-טיוו) ניט נייגעריג צו פארשען אדער אונטערזוכען.

uninscribed′ *a.* (אנ-אינ-סקראיבד′) ניט איינגעשריבען, ניט אויפגעשריבען.

uninspired′ *a.* (אנ-אינ-ספּאירד′) ניט בעגייסטערט; ניט אינספּירירט, אהן א העכערער השפּעה.

uninspir′ing *a.* (אנ-אינ-ספּאיר′-אינג) ניט בעאיינפליסענד, ניט בעגייסטערענד [מיט געפיהלען, אידעען א. ז. וו.], ניט אינספּירירענד.

unin′stigated *a.* (אנ-אינ′-סטי-גיי-טעד) ניט אויפגערייצט, ניט אויפגעהעצט.

unin′stituted *a.* (אנ-אינ′-סטי-טיו-טעד) ניט אינסטיטואירט, ניט פעסטגעזעצט, ניט עטאבלירט, ניט פעראָרדנעט, ניט איינגעשטעלט [אין אן אמט].

uninstruc′ted *a.* (אנ-אינ-סטראק′-טעד) ניט אונטעררריכטעט, ניט בעלערענט, אונוויסענד; וואס האט ניט בעקומען קיינע אינסטרוקציאנען אדער אנזאגונגען פון א העכערער אויטאריטעט.

uninstruc′tive *a.* (אנ-אינ-סטראק′-טיוו) ניט בעלעהרענד.

unin′sulated *a.* (אנ-אינ′-סיו-ליי-טעד) ניט אויסגעבילדעט ווי אן אינזעל [דורך ארומרינגלען דאס ארט מיט וואסער]; ניט אבגעזונדערט, ניט איזאלירט.

uninsur′able *a.* (אנ-אינ-שוהר′-עבל) וואס קען ניט אסעקורירט אדער פערזיכערט ווערען [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

uninsured′ *a.* (אנ-אינ-שוהרד′) ניט פערזיכערט, ניט אסעקורירט, ניט פערסטראכירט.

unin′tegrated *a.* (אנ-אינ′-טי-גריי-טעד) ניט אינטעגרירט, ניט צוזאמענגענומען אין איין גאנצעס.

unintellec′tual *a.* (אנ-אינ-טע-לעק′-טשו-על) ניט אינטעלעקטועל, ניט גייסטיג; וואס האט ניט קיין אינטעליגענץ אדער שכל.

unintel′ligence *n.* (אנ-אינ-טעל′-אי-דזשענס) אונפערשטענדניס, דאס ניט האבען קיין אינטעליגענץ אדער פערשטאנד; אונוויסענהייט.

unintel′ligent *a.* (אנ-אינ-טעל′-אי-דזשענט) ניט אינטעליגענט, אונפערשטענדיג, אונוויסענד.

unintel′ligently *adv.* (אנ-אינ-טעל′-אי-דזשענט-לי) אויף אן אונאינטעליגענטען אדער אונוויסענדען שטייגער; אהן פערשטאנד, אהן שכל.

unintelligibil′ity *n.* (אנ-אינ-טעל-אי-דזשי-ביל′-אי-טי) אונפערשטענדליכקייט, אונבעגרייפליכקייט.

unintel′ligible *a.* (אנ-אינ-טעל′-אי-דזשיבל) אונפערשטענדליך, אונבעגרייפליך, ניט קלאר, ניט דייטליך.

unintel′ligibleness *n.* (אנ-אינ-טעל′-אי-דזשיבל-נעס) ז. *unintelligibility*

unintel′ligibly *adv.* (אנ-אינ-טעל′-אי-דזשי-בלי) אויף אן אונפערשטענדליכען שטייגער; אזוי, אז עס איז אונמעגליך צו פערשטעהן אדער בעגרייפען.

uninten′ded *a.* (אנ-אינ-טענ′-דעד) ניט בעאבזיכטיגט, ניט געמיינט, ניט געהאט אין זינען.

uninten′tional *a.* (אנ-אינ-טענ′-שאַנ-על) ניט אבזיכטליך; ניט בעאבזיכטיגט, ניט מיט א כיון.

unintentional′ity *n.* (אנ-אינ-טענ-שא-נעל′-אי-טי) אונאבזיכטליכקייט.

uninten′tionally *adv.* (אנ-אינ-טענ′-שאנ-על-אי) אהן אבזיכט, ניט בכיון.

unin′terested *a.* (אנ-אינ′-טער-עס-טעד) ניט פעראינטערעסירט; ניט האבענד קיין פערזענליכען אינטערעס.

unin′teresting *a.* (אנ-אינ′-טער-עס-טינג) ניט אינטערעסאנט, ניט אנציהענד.

unin′terestingly *adv.* (אנ-אינ′-טער-עס-טינג-לי) אויף אן אונאינטערעסאנטען שטייגער.

unin′terestingness *n.* (אנ-אינ′-טער-

עס-טינג-נעס) אונאינטערעסאַנטקייט, דאָס זיין ניט אינטערעסאַנט.

unintermit'ted *a.* (אַנ-אינ-טער-מיט'-עד) ניט אונטערבראָכען, אָהן אַ הפסקה; ניט אויפהערענד, כסדר פאָרטזעצענד.

unintermit'tedly *adv.* (אַנ-אינ-טער-מיט'-עד-לי) אָהן אַן אונטערברעכונג, אָהן אַ הפסקה.

unintermit'ting *a.* (אַנ-אינ-טער-מיט'-אינג) ניט אונטערבראָכען, אָהן אונטערברעכונג, כסדר פאָרטזעצענד.

unintermit'tingly *adv.* (אַנ-אינ-טער-מיט'-אינג-לי) אָהן אַן אונטערברעכונג; פאָרטזעצענדיג כסדר.

unintermixed' *a.* (אַנ-אינ-טער-מיקסט') ניט צוזאַמענגעמישט, ניט אויסגעמישט.

uninter'polated *a.* (אַנ-אינ-טויר'-פּאָ-ליי-טעד) ניט אינטערפּאָלירט, ניט אַריינגעשטעלט קיין וואָרט אָדער זאַץ אין אַ שריפט; ניט געענדערט דעם טעקסט פון אַ שריפט דורך אַריינשטעלען אַ וואָרט אָדער זאַץ.

uninter'pretable *a.* (אַנ-אינ-טויר'-פּרע-טעבל) ניט איבערזעצבאַר, ניט ערקלערבאַר, וואָס קען ניט אויסגעטייטשט ווערען.

uninter'preted *a.* (אַנ-אינ-טויר'-פּרע-טעד) ניט ערקלערט, ניט אויסגעטייטשט.

uninterred' *a.* (אַנ-אינ-טוירד') ניט בעגראָבען, ניט געבראַכט צו קבורה.

uninterrup'ted *a.* (אַנ-אינ-טער-ראַפּ'-טעד) אונאונטערבראָכען; אונאויפהערליך; אין באָטאַניק — וואָס בעשטעהט פון טיילען, וועלכע ווערען רעגולאַר פערגרעסערט אָדער פערקלענערט; ביי וועלכער אַלע טיילען זיינען פון דערזעלבער גרויס [וועגען געוויסע פלאַנצען].

uninterrup'tedly *adv.* (אַנ-אינ-טער-ראַפּ'-טעד-לי) אויף אַן אונאונטערבראָכענעם שטייגער; אָהן אונטערברעכונג.

uninthralled' *a.* (אַנ-אינ-טהראָהלד') ניט אונטערעיאָכט, ניט פערשקלאַפט; פריי.

unintim'idated *a.* (אַנ-אינ-טימ'-אי-דיי-טעד) ניט איינגעשראָקען, ניט אָבגעהאַלטען דורך סטראַשונקעס.

unintox'icating *a.* (אַנ-אינ-טאַקס'-אי-קיי-טינג) ניט בעטרוישענד, וואָס פערשכור'ט ניט.

unintrenched' *a.* (אַנ-אינ-טרענטשט') ניט אַרומגערינגעלט מיט טראַנשעען, ניט בעפעסטיגט מיט גראָבענס און וואַלען; ניט בעשיצט פון אַן אַטאַקע.

unintroduced' *a.* (אַנ-אינ-טראָ-דיוסט') ניט פאָרגעשטעלט [פאַר די בעקאַנטע אָדער געסט], ניט אַריינגעפיהרט [אין דער געזעלשאַפט].

uninu'clear *a.* (יו-ני-ניו'-קלי-אַר) וואָס האָט בלויז איין קערנדעל.

uninu'cleate *a.* (יו-ני-ניו'-קלי-אייט) ז. *uninuclear*.

uninured' *a.* (אַנ-אינ-יורד') ניט איינגעוועהנט; ניט פערהאַרטעוועט [דורך געוועהנהייט].

uninven'ted *a.* (אַנ-אינ-ווענ'-טעד) ניט ערפונדען.

uninven'tive *a.* (אַנ-אינ-ווענ'-טיוו) ניט ערפינדעריש, וואָס האָט ניט קיין ערפינדונגס=פעהיגקייט.

uninven'tively *adv.* (אַנ-אינ-ווענ'-טיוו-לי) ניט ערפינדעריש.

uninves'tigable *a.* (אַנ-אינ-וועס'-טי-געבל) אונערפאָרשליך, וואָס קען ניט ערפאָרשט ווערען.

uninves'tigated *a.* (אַנ-אינ-וועס'-טי-גיי-טעד) ניט אונטערזוכט, ניט אויסגעפאָרשט.

uninvi'ted *a.* (אַנ-אינ-וואַי'-טעד) ניט איינגעלאַדען, אונגעבעטען.

uninvi'ting *a.* (אַנ-אינ-וואַי'-טינג) ניט איינלאַדענד, ניט אַנציהענד.

uninvi'tingly *adv.* (אַנ-אינ-וואַי'-טינג-לי) ניט איינלאַדענדיג; ניט צוציהענדיג.

uninvoked' *a.* (אַנ-אינ-וואָוקט') ניט גערופען, ניט געבעטען [צו העלפען].

uninvolved' *a.* (אַנ-אינ-וואָלווד') ניט אַריינגעוויקעלט, ניט פערוויקעלט, ניט פערפּלאָנטערט, ניט פערמישט [אין עפּעס].

u'nio *n.* (יו'-ני-אָו) אַ טייך=מושעל.

unioc'ular *a.* (יו-ני-אָק'-יו-לאַר) ז. *monocular*.

u'nion *n. and a.* (יו'-ניאַן) אַ פעראייניגונג, אַ פערבינדונג; די פעראייניגונג פון מאַן און ווייב, הייראַט; איבעראיינשטימונג, האַרמאָניע; אַ בונד, אַ פערבאַנד, אַ קאָמבינאַציאָן [ווי פון קירכען, קהלות]; אַ קאָאַליציאָן [ווי פון בעזונדערע לענדער אָדער מלוכות]; אַ יוניאָן, אַ טרייד=יוניאָן, אַ פּראָפעסיאָנעלער פעראיין [ז. *trade-union*]; צייג וואָס איז געוועבט פון פערשיעדענע שטאָפען; דער אויבערשטער לינקער ווינקעל פון אַ פאָהן, וואָס האָט אַן אַנדער קאָליר איידער די אַנדערע טיילען פון דער פאָהן [ווי דער בלויער פיער=עק מיט ווייסע שטערען אויף דער אויבערשטער לינקער זייט פון אַמעריקאַנעם פלאַג]; אַ נידריגער ברייטער צעבער, אין וועלכען מען גיסט אַריין האַלב=געאַיהרטעס ביער צום איהרען; וואָס איז שייך אָדער בעלאַנגט צו אַ פעראייניגונג, בונד אָדער יוניאָן.

U'nion *n. and a.* (יו'-ניאַן) די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ; וואָס איז שייך צו די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.

u'nion flag (יו'-ניאַן פלעג) די ענגלישע נאַציאָנאַלע פאָהן. ז. *union jack*.

u'nionism *n.* (יו'-ניאַנ-איזם) יוניאָניזם, די פּרינציפּען פון פעראייניגונג; דער טרייד=יוניאָניזם [ז. *trade-unionism*]; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — די טריייהייט אָדער לאָיאַליטעט צו דער פעדעראַלער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ [אין געגענזאַץ צו די דרום=שטאַאַטען, וועלכע האָבען געוואָלט זיך אָבּרייסען אין דער צייט פון בירגער=קריעג]; אין ענגלאַנד — די פּרינציפּען אָדער די טאַקטיק פון די יוניאָניסטען [ז. *Unionist*].

u'nionist *n. and a.* (יו'-ניאַנ-איסט) אַ יוניאָניסט, איינער וואָס האַלט פאַר פעראייניגונג; אַ מיטגליעד פון אַ טרייד=יוניאָן אָדער פּראָפעסיאָנעלען פעראיין [ז. *trade-union*]; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — איינער אין די צייטען פון בירגער=קריעג, וועלכער האָט געהאַלטען דעם צד פון דער פעדעראַלער רעגיערונג; יוניאָניסטיש, וואָס איז שייך צו אַ יוניאָן אָדער צו יוניאָניזם [ז. *unionism*].

U'nionist *n.* (יו'-ניאַנ-איסט) אין ענגלישער פּאָליטיק — אַ יוניאָניסט, איינער פון די יוניאָניסטען [אַ טייל ליבעראַלען, וועלכע האָבען אין די 80ער יאָהרען פון 19טען יאָהרהונדערט זיך אָבגעשפּאַלטען פון דער ליבעראַלער פּאַרטיי אין דער פראַגע וועגען "האָום רול" פאַר אירלאַנד (ז. *home rule*) און געהען פון יענער צייט האַנד אין האַנד מיט דער קאָנסערוואַטיווער פּאַרטיי].

unionis'tic *a.* (יו-ניאַ-ניס'-טיק) יוניאָניסטיש, וואָס איז שייך צו אַ יוניאָן. ז. *union*.

u'nionize *v.* (יו'-ניאַנ-איז) יוניאָניזירען, אָרגאַניזירען אין אַ טרייד=יוניאָן; צוגעבען דעם כאַראַקטער פון אַ טרייד=יוניאָן. ז. *trade-union*.

u'nion jack (יו'-ניאַן דזשעק) דער ענגלישער נאַציאָנאַלער פלאַג [אַלס פעראייניגונג פון די פלאַגען פון ענגלאַנד, שאָטלאַנד און אירלאַנד].

u'nion la'bel (יו'-ניאַן ליי'-בעל) אַ צעטעל אָדער אַ שטעמפּעל אויף אַ סחורה, וואָס בעווייזט, אַז דיזע סחורה איז געמאַכט געוואָרען אין אַ פאַבריק אָדער ווערקשטאַט וואו די אַרבייטער בעלאַנגען צו אַ טרייד=יוניאָן אָדער פּראָפעסיאָנעלען פעראיין און וואו מען קומט נאָך די טרייד=יוניאָן בעדינגונגען.

u'nion-made *a.* (יו'-ניאַנ-מייד) געמאַכט פון אַרבייטער, וועלכע בעלאַנגען צו אַ טרייד=יוניאָן אָדער פּראָפעסיאָנעלען פעראיין [וועגען אַ סחורה].

u'nion man (יו'-ניאַן מען) אַן אַרבייטער וואָס בעלאַנגט צו אַ טרייד=יוניאָן אָדער פּראָפעסיאָנעלען פעראיין.

u'nion-room *n.* (יו'-ניאַנ-רוהם) דאָס צימער אין אַ ביער=ברויערייי, וואו עס שטעהען די צעבערס מיט האַלב=געאַיהרטען ביער.

u'nion shop (יו'-ניאַן שאָפּ) אַ פאַבריק אָדער ווערקשטאַט, וואו די אַרבייטער בעלאַנגען צו אַ טרייד=יוניאָן אָדער פּראָפעסיאָנעלען פעראיין.

u'nion suit (יו'-ניאַן סיוט) קאָמבינירטע אונטערוועש [אונטערוועש, וואו דאָס העמד איז צוזאַמענגענעהט אָדער צוזאַמענגעוועבט מיט די גאַטקעס אָדער אונטערהויזען].

unip'ara *n.* (יו-ניפּ'-ע-ראַ) אַ פרוי וואָס האָט געבאָרען איין קינד.

unip'arous *a.* (יו-ניפּ'-ע-ראַס) וואָס געבעהרט נאָר איין קינד אויף אַמאָל.

unipar'tite *a.* (יו-ני-פּאַר'-טאַיט) ניט פאַנאַנדערגעטיילט אין טיילען.

u'niped *a.* (יו'-ני-פּעד) איין=פיסיג, וואָס האָט בלויז איין פוס.

uniper'sonal *a.* (יו-ני-פּויר'-סאַנ-על) וואָס בעשטעהט אָדער וואָס דריקט זיך אויס בלויז אין איין פּערזאָן [וועגען גאָטהייט]; אין גראַמאַטיק — וואָס ווערט געברויכט נור אין איין פּערזאָן [וועגען צייטווערטער, וואָס ווערען געברויכט בלויז אין דער דריטער פּערזאָן, די אונפּערזענליכע צייטווערטער].

uniper'sonalist *n.* (יו-ני-פּויר'-סאַנ-על-איסט) איינער וועלכער גלויבט, אַז גאָט ענטפּלעקט זיך נור אין איין פּערזאָן [אין געגענזאַץ צו די, וועלכע גלויבען, אַז גאָט ענטפּלעקט זיך אין דער פאָרם פון אַ דרייאייניגקייט].

unipersonal'ity *n.* (יו-ני-פּויר-סאָ-נעל'-אי-טי) דאָס עקזיסטירען בלויז אין איין פּערזאָן.

unipet'alous *a.* (יו-ני-פּעט'-ע-לאַס) וואָס האָט נור איין בלומען=בלעטעל [וועגען געוויסע פלאַנצען].

unipla'nar *a.* (יו-ני-פּליי'-נאַר) וואָס ליעגט נור אין איין פלעכע.

unip'licate *a.* (יו-ניפ'-לי-קייט) צונויפגעלעגט איין מאל.

unipo'lar *a.* (יו-ני-פאו'-לאר) וואס האט נור איין מין פאלאריטעט [נעגאטיוו אדער פאזיטיוו און ניט ביידע, ווי דאס איז געוועהנליך]; וואס ציינט ארוים די ווירקונג בלויז פון איין פאל [אין געגענזאץ צו דער געוועהנליכער ערשיינונג וואו עס ווירקען צוויי פאלען, ווי ביי געוועהנליכע עלעקטרישע אדער מאגנעטישע ערשיינונגען].

unipolar'ity *n.* (יו-ני-פא-לער'-אי-טי) דאס האבען בלויז איין מין פאלאריטעט. ז. *unipolar*

unique' *a. and n.* (יו-ניק') איינציג אין זיין ארט; וואס האט ניט קיין גלייכען; זעלטען, אונגעוועהנליך; א זאך וואס האט ניט צו זיך קיין גלייכען.

unique'ly *adv.* (יו-ניק'-לי) אויף אן אופן וואס איז איינציג אין זיין ארט, וואס האט ניט צו זיך קיין גלייכען.

unique'ness *n.* (יו-ניק'-נעס) איינציגקייט, דאס זיין איינציג אין זיין ארט; זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט.

unira'diate *a.* (יו-ני-ריי'-די-אייט) איינשטראהליג, וואס האט איין שטראהל, איין ארעם אדער איין ארויסשטארצונג.

unira'diated *a.* (יו-ני-ריי'-די-איי-טעד) ז. *uniradiate*

unira'mose *a.* (יו-ני-ריי'-מאוס) ז. *uniramous*

unira'mous *a.* (יו-ני-ריי'-מאס) איינצווייגיג, מיט איין צווייג.

unir'rigated *a.* (אנ-איר'-אי-גיי-טעד) ניט בעוואסערט, ניט פייכט געמאכט.

unir'ritated *a.* (אנ-איר'-אי-טיי-טעד) ניט אויפגערייצט, ניט אויפגערעגט.

unir'ritating *a.* (אנ-איר'-אי-טיי-טינג) ניט אויפרייצענד, ניט אויפרעגענד.

unisep'alous *a.* (יו-ני-סעפ'-ע-לאס) וואס האט בלויז איין קעלך־בלאט. ז. *sepal*

unisep'tate *a.* (יו-ני-סעפ'-טייט) אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט נור איין שייד־ווענטעל אדער אבצאמונג.

unise'rial *a.* (יו-ני-סי'-רי-על) וואס איז געזעצט אין איין סעריע אדער אין איין צייל.

unise'rially *adv.* (יו-ני-סי'-רי-על-אי) אין איינצעלנע צייל‍ען.

unise'riate *a.* (יו-ני-סי'-רי-אייט) ז. *uniserial*

unise'riately *adv.* (יו-ני-סי'-רי-אייט-לי) ז. *uniserially*

uniser'rate *a.* (יו-ני-סער'-אייט) וואס האט איין צייל צייהנער אדער אויסצאקונגען.

unisex'ual *a.* (יו-ני-סעק'-שיו-על) איינגעשלעכטיג, וואס איז פון איין געשלעכט [וועגען פלאנצען, וואס האבען בלויז פיסטילען — ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען אדער בלויז שטויב־בייטלען — מענליכע געשלעכטס־ארגאנען].

unisexual'ity *n.* (יו-ני-סעק-שיו-על'-אי-טי) דאס זיין פון איין געשלעכט [פון מין זכר אדער מין נקבה]; ניט הערמאפראדיטיש.

unis'olated *a.* (אנ-אים'-א-ליי-טעד) ניט איזאלירט, ניט אבגעזונדערט.

u'nison *n. and a.* (יו'-ני-סאן) אין מוזיק — דער אוניסאן, דאס ארויסברייגגען אין איין צייט איינעם און דעמזעלבען טאן אדער איינע און דיזעלבע מעלאדיע פון עטליכע שטימען אדער אינסטרומענטען; אן איינציגער טאן, א מאנאטאן; דער איינקלאנג, די איבעראיינשטימונג, הארמאניע; איין־טעניג, וואס קלינגט ווי איין טאן; אין איינקלאנג, אין אוניסאן.

u'nisonal *a.* (יו'-ני-סא-נעל) וואס קלינגט אין אוניסאן. ז. *unison*

u'nisonally *adv.* (יו'-ני-סא-נעל-אי) קלינגענדיג אין אוניסאן. ז. *unison*

u'nisonance *n.* (יו'-ני-סא-נענס) אן אוניסאן. ז. *unison*

u'nisonant *a.* (יו'-ני-סא-נענט) וואס קלינגט אין אוניסאן. ז. *unison*

u'nisonous *a.* (יו'-ני-סא-נאס) וואס קלינגט אין אוניסאן [ז. *unison*]; וואס קלינגט אליין, ניט הארמאניש, ניט אין איינקלאנג מיט אנדערע טענער.

unis'sued *a.* (אנ-איש'-אוד) ניט ארויסגעגעבען, ניט ארויסגעלאזען, ניט ארויסגעגאנגען.

u'nit *n.* (יו'-ניט) אן איינצעלהייט, אן איינציגע זאך אדער פערזאן; אן איינהייט; יעדע אנגענומענע איינהייט וואס דיענט צו וועגען אדער מעסטען [ווי א פונט, אן ארשין, א מינוט א. ד. ג.].

uni'table *a.* (יו-נאי'-טעבל) פעראייניגבאר, וואס קען פעראייניגט ווערען מיט אן אנדער זאך.

unita'rian *a. and n.* (יו-ני-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אן איינהייט; וואס שטעלט מיט זיך פאר אן איינהייט; גאנץ, ניט צוטיילט; איינער וואס שטרעבט צו איינהייט אדער פעראייניגונג; א מאניסט [ז. *monist*]; א מאנאטעאיסט [איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון איין איינציגען גאט].

Unita'rian *n. and a.* (יו-ני-טיי'-רי-ען) אן אוניטאריאנער [איינער פון א קריסטליכער סעקטע, וועלכע לייקענט אב די דאגמע פון דער דרייאייניגקייט און גלויבט, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דער פארם פון איין פערזאן]; וואס איז שייך צו די אוניטאריאנער אדער צו זייערע לעהרען.

Unita'rian Church (יו-ני-טיי'-רי-ען טשוירטש) די אוניטאריאנישע קירך, די קירך פון די אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*

unita'rianism *n.* (יו-ני-טיי'-רי-ען-איזם) אוניטאריאניזם, די איינינגקייט אדער גאנצקייט פון עפעס [ווי א מלוכה, וועלכע איז ניט צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע מעהר אדער ווייניגער זעלבסטשטענדיגע קלענערע מלוכות]; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע שטעלען מיט זיך פאר איין איינהייטליכע סובסטאנץ.

Unita'rianism *n.* (יו-ני-טיי'-רי-ען-איזם) אונטאריאניזם, די לעהרען פון די אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*

Unita'rianize *v.* (יו-ני-טיי'-רי-ען-איז) מאכען פאר אן אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*

u'nitary *a.* (יו'-ני-טע-רי) איינינג, איינהייטליך, גאנץ; וואס איז שייך צו אן איינהייט; מאניסטיש [ז. *monism*].

unite' *v. and n.* (יו-נאיט') פעראייניגען, פערבינדען; זיך פעראייניגען, ווערען איינס; א פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע פון 20 שילינג.

uni'teable *a.* (יו-נאי'-טעבל) ז. *unitable*

uni'ted *a.* (יו-נאי'-טעד) פעראייניגט, צוזאמענגעבונדען.

Uni'ted I'rishmen (יו-נאי'-טעד אי'-ריש-מען) די פעראייניגטע אירלענדער, א געהיימע געזעלשאפט אין אירלאנד, וועלכע האט געשפיעלט א וויכטיגע ראלע אין דעם בונט פון יאהר 1798.

Uni'ted King'dom (יו-נאי'-טעד קינג'-דאם) ז. *Great Britain*

uni'tedly *adv.* (יו-נאי'-טעד-לי) פעראייניגט. צוזאמען; איינשטימיג.

uni'tedness *n.* (יו-נאי'-טעד-נעס) פעראייניגקייט, דאס זיין פעראייניגט.

Uni'ted Prov'inces (יו-נאי'-טעד פראוו'-אינ-סעז) די זיעבען פראווינצען פון נידערלאנד [האלאנד, זעעלאנד, אוטרעכט א. ז. וו.], וועלכע האבען אין יאהר 1579 אויסגעבילדעט די נידערלענדישע רעפובליק.

Uni'ted States (יו-נאי'-טעד סטייטס) די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Uni'ted States dis'trict court (יו-נאי'-טעד סטייטס דיס'-טריקט קאורט) א נידריגער פעדעראלער געריכט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [א געריכט, וועלכער פערהאנדעלט פראצעסען וועגען באנקראטען א. ד. ג.].

uni'ter *n.* (יו-נאי'-טער) א פעראייניגער, איינער אדער עפעס וואס פעראייניגט.

uni'tion *n.* (יו-ניש'-אן) פעראייניגונג.

u'nitism *n.* (יו'-ני-טיזם) ז. *monism*

u'nitive *a.* (יו'-ני-טיוו) פעראייניגענד, וואס האט די קראפט אדער די ווירקונג צו פעראייניגען.

u'nitize *v.* (יו'-ני-טאיז) מאכען אן איינהייט, ברייגגען צו אן איינהייט.

u'nit of capac'ity (יו'-ניט אוו קע-פעס'-אי-טי) די קאפאציטעטס־איינהייט, די איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען די מאס עלעקטריציטעט וואס א קערפער קען אויפנעהמען [די איינהייט ווערט גערופען "פאראד"].

u'nit of elec'trical resis'tance (יו'-ניט אוו ע-לעק'-טרי-קעל רי-זיס'-טענס) רעזיסטאנץ אדער ווידערשטאנדס־איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט דעם ווידערשטאנד פון א קערפער דורכצולאזען דורך זיך אן עלעקטרישען שטראם [די איינהייט ווערט גערופען "אהם"].

u'nit of force (יו'-ניט אוו פאורס) די קראפט־איינהייט, די איינהייט, דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען קראפט [די איינהייט ווערט גערופען "דינע"].

u'nit of heat (יו'-ניט אוו היעט) די ווערמע־איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער עס ווערט געמאסטען ווארעמקייט אדער היץ [די איינהייט ווערט גערופען "קאלאריע"].

u'nit of illumina'tion (יו'-ניט אוו אי-לו-מי-ניי'-שאן) די ליכט אדער בעלייכטונגס־איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט די שטארקייט פון ליכט אדער בעלייכטונג.

u'nit of length (יו'-ניט אוו לענגטה) די לענגען־מאס איינהייט, די איינהייט, דורך וועלכער לענג ווערט געמאסטען [ווי א צאל, א פוס, א מעטער א. ד. ג.].

u'nit of meas'ure (יו'-ניט אוו מעזש'-אור) די מאס־איינהייט, אן איינהייט דורך וועלכער זאכען ווערען געמאסטען.

u'nit of out'put (יו'-ניט אוו אוט'-פוט) די איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען די געלייסטעטע ארבייט פון אן עלעקטרישען שטראם [די איינהייט ווערט גערופען "וואט"].

u'nit rule (יו'-ניט רוהל) א רעגעל אנ־

גענומען פון אן ארגאניזאציאן, אז די דעלעגאציאן, וועלכע זי שיקט אויף א צוזאמענפאהר, איז פערפליכטעט צו שטימען איבער געוויסע פראגען איינשטימיג [לויט ווי א מאיאריטעט פון דער דעלעגאציאן בעשליסט].

u'nity *n.* (יו'-ני-טי) אייניגקייט, פעראייניגונג; איבעראיינשטימונג, הארמאניע; אין מאטעמאטיק — די צאהל איינס; די פראפארציע פון צוויי גלייכע קוואנטיטעטען; אין ליטעראטור און קונסט — די גאנצקייט, די אייניגקייט, די קאמבינאציאן פון אלע טיילען פון ווערק אזוי, אז זיי זאלען אויסדריקען איין אידעע אדער איין כאראקטער; א פארצייטיגע ענגלישע מטבע [ז. *unite*].

univ'alence *n.* (יו-ניוו'-ע-לענס) אין כעמיע — מאנאוואלענץ אדער איינווערטיגקייט [דאס קענען פערבייטען איין אטאם וואסער-שטאף אין א כעמישער פערבינדונג].

univ'alency *n.* (יו-ניוו'-ע-לענ-סי) ז. *univalence*.

univ'alent *a.* (יו-ניוו'-ע-לענט) אין כעמיע — איינווערטיג; וואס קען פערבייטען אדער פערנעהמען דאס ארט פון איין אטאם וואסער-שטאף אין א כעמישער פערבינדונג.

unival'vate *a.* (יו-ני-וועל'-וויט) ז. *univalved*.

u'nivalve *a. and n.* (יו'-ני-וועלוו) וואס האט איין דעקעל אדער איין מושעל [ווי א מאלוסק]; א מאלוסק מיט איין דעקעל אדער מושעל.

u'nivalved *a.* (יו'-ני-וועלווד) וואס האט איין דעקעל אדער מושעל [ווי א מאלוסק].

unival'vular *a.* (יו-ני-וועל'-וויו-לאר) ז. *univalved*.

univer'sal *a. and n.* (יו-ני-וואיר'-סעל) אוניווערזאל, אלגעמיין, אלוועלטליך; אלמענשליך; וואס איז שייך צום אוניווערזום אדער וועלטאל; וואס איז שייך צו א גאנצען קלאס אינדיווידואומען אדער זאכען; אין לאגיק — אן אוניווערזאל, אן אלגעמיינער בעגריף [ווי דער בעגריף "חיה", "פלאנצע" א. ד. ג.]; אן אלגעמיינער טערמין אדער זאץ.

universalisa'tion *n.* (יו-ני-וואיר-סעל-אי-זיי'-שאן) ז. *universalization*.

univer'salise *v.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איז) ז. *universalize*.

Univer'salism *n.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איזם) אוניווערזאליזם, דער רעליגיעזער גלויבען, אז נאך דער ביאת הגואל וועט די גאנצע וועלט, ווי די צדיקים אזוי אויך די רשעים, גערעטעט ווערען.

Univer'salist *n. and a.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איסט) אן אוניווערזאליסט, אן אנהענגער פון אוניווערזאליזם [ז. *Universalism*]; וואס איז שייך צו די אוניווערזאליסטען, אוניווערזאליסטיש.

universalis'tic *a.* (יו-ני-וואיר-סע-ליס'-טיק) אוניווערזאל, וואס איז שייך צו אלעמען, וואס איז נוגע דעם גאנצען כלל; אלוועלטליך, אלמענשליך.

Universalis'tic *a.* (יו-ני-וואיר-סע-ליס'-טיק) אוניווערזאליסטיש, וואס איז שייך צום אוניווערזאליזם אדער צו די אוניווערזאליסטען. ז. *Universalism*.

universal'ity *n.* (יו-ני-וואיר-סעל'-אי-טי) די אלגעמיינהייט, די גאנצקייט.

universaliza'tion *n.* (יו-ני-וואיר-סעל-אי-זיי'-שאן) די פעראלגעמיינערונג, דאס מאכען אלגעמיין.

univer'salize *v.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איז) פעראלגעמיינערען, מאכען אוניווערזאל אדער אלגעמיין.

univer'sal joint (יו-ני-וואיר'-סעל דזשאינט) אן אוניווערזאל-געלענק [אזא געלענק, ביי וועלכען ביידע פעראייניגטע טיילען קענען זיך בעוועגען אין אלע ריכטונגען].

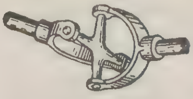

Universal Joint

univer'sally *adv.* (יו-ני-וואיר'-סעל-אי) אלגעמיין, ארומנעהמענדיג דעם גאנצען כלל אהן אויסנאהם.

univer'salness *n.* (יו-ני-וואיר'-סעל-נעס) ז. *universality*.

Univer'sal Pos'tal U'nion (יו-ני-וואיר'-סעל פאוס'-טעל יו'-ניאן) דער אלוועלטליכער פאסט-פערבאנד [א פערבאנד אין וועלכען עס זיינען אריינגעטראטען כמעט אלע מלוכות פון דער וועלט מיט דעם ציעל צו פערלייכטערען און מאכען מעהר אדער וועניגער איינהייטליך דאס סיסטעם פון איבערשיקען בריעף אין אלע טיילען פון דער וועלט].

univer'sal suf'frage (יו-ני-וואיר'-סעל סאפ'-רעדזש) דאס אלגעמיינע וואהלרעכט [דאס רעכט פון אלע דערוואקסענע בירגער פון א לאנד צו בעטייליגען זיך אין די וואהלען פון דעפוטאטען צום פארלאמענט].

u'niverse *n.* (יו'-ני-וואירס) דער אוניווערזום, דער וועלטאל, די גאנצע וועלט.

univer'sity *v.* (יו-ני-וואיר'-סי-טי) אן אוניווערזיטעט.

univer'sityless *a.* (יו-ני-וואיר'-סי-טי-לעס) אהן אן אוניווערזיטעט.

universol'ogy *n.* (יו-ני-וואיר-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען אוניווערזום אדער וועלטאל.

univ'ocal *a. and n.* (יו-ניוו'-א-קעל) וואס האט נור איין בעדייטונג; אווארט וואס האט נור איין בעדייטונג; א שם הכולל [א ווארט וואס בעצייכענט א קלאס פון פלאנצען אדער חיות, אין וועלכען עס געהען אריין פערשיעדענע מינים, ווי דאס ווארט "פיש" אדער "בוים"].

univ'ocally *adv.* (יו-ניוו'-א-קעל-אי) האבענדיג נור איין בעדייטונג.

unjeal'ous *a.* (אנ-דזשעל'-אס) ניט אייפערזיכטיג; ניט פערדעכטיגענד.

unjoin' *v.* (אנ-דזשאין') פאנאנדערנעהמען, אבטיילען, אבזונדערען.

unjoined' *a.* (אנ-דזשאינד') ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען; פאנאנדערגענומען, אבגעטיילט.

unjoint' *v.* (אנ-דזשאינט') ז. *disjoint*.

unjoin'ted *a.* (אנ-דזשאינ'-טעד) ניט געגליעדערט, אהן א גליעד אדער געלענק; אהן א צוזאמענהאנג.

unjoy'ful *a.* (אנ-דזשאי'-פול) ז. *unjoyous*.

unjoy'ous *a.* (אנ-דזשאי'-אס) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג, אהן פרייד.

unjoy'ously *adv.* (אנ-דזשאי'-אס-לי) אויף א ניט-פרעהליכען אופן, אהן פרייד.

unjudged' *a.* (אנ-דזשאדזשד') ניט בעאורטיילט, ניט ענטשיעדען.

unjust' *a.* (אנ-דזשאסט') אונגערעכט; אונטריי, פאלש.

unjus'tice *n.* (אנ-דזשאס'-טיס) ז. *injustice*.

unjus'tifiable *a.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-עבל) וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען, וואס קען ניט פערענטפערט ווערען.

unjus'tifiableness *n.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-עבל-נעס) דאס ניט קענען גערעכטפערטיגט ווערען.

unjus'tifiably *adv.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען.

unjus'tified *a.* (אנ-דזשאס'-טי-פאיד) ניט גערעכטפערטיגט.

unjust'ly *adv.* (אנ-דזשאסט'-לי) אויף אן אונגערעכטען אופן, מיט אונרעכט.

unjust'ness *n.* (אנ-דזשאסט'-נעס) אונגערעכטיגקייט.

unkempt' *a.* (אנ-קעמט') ניט געקאמט; צואווארפען, צושויבערט; אין אונארדנונג; ניט פאלירט, ניט עלעגאנט, גראב, רויה.

unken'nel *v.* (אנ-קענ'-על) ארויסטרייבען אדער ארויסיאגען פון א נארע; ענטדעקען, אויפדעקען.

unkept' *a.* (אנ-קעפט') ניט געהאלטען, ניט אנגעהאלטען, ניט בעהאלטען; ניט אויסגעהאלטען, ניט בעזארגט מיט'ן נויטיגען; ניט בעאבאכטעט, ניט געהיט, ניט געפאלגט.

unker'nelled *a.* (אנ-קויר'-נעלד) וואס האט ניט קיין קערנדעל אדער יאדרע.

unkind' *a.* (אנ-קאינד') אונפריינדליך.

unkin'dled *a.* (אנ-קינ'דלד) ניט אנגעצונדען; ניט ענטצינדעט; ניט אויפגערייצט, ניט אויפגעהעצט; ניט אילומינירט, ניט בעלייכטעט; ניט פאנאנדערגעגליהט.

unkind'liness *n.* (אנ-קאינד'-לי-נעס) אונפריינדליכקייט; אונגינסטיגקייט.

unkind'ly *a. and adv.* (אנ-קאינד'-לי) אונפריינדליך; אונגינסטיג; אויף אן אונפריינדליכען אופן.

unkind'ness *n.* (אנ-קאינד'-נעס) אונפריינדליכקייט.

unking' *v.* (אנ-קינג') אראבזעצען פון טהראן, מאכען אויס קעניג.

unking'like *a.* (אנ-קינג'-לאיק) ז. *unkingly*.

unking'ly *a.* (אנ-קינג'-לי) ניט קעניגליך; ניט פאסענד פאר א קעניג.

unkissed' *a.* (אנ-קיסט') ניט געקושט.

unknea'ded *a.* (אנ-ניע'-דעד) ניט געקנאטען.

unknelled' *a.* (אנ-נעלד') ניט געקלונגען אין די גלאקען [נאך א געשטארבענעם].

unknight'liness *n.* (אנ-נאיט'-לי-נעס) אונריטערליכקייט, דאס זיין ניט ריטערליך.

unknight'ly *a.* (אנ-נאיט'-לי) ניט ריטערליך, ניט פאסענד פאר א ריטער.

unknit' *v.* (אנ-ניט') אבקניפען, אויפקניפען, אויפבינדען; אבקנייטשען; אויסטרענען שטריקערייי אדער האפטונג.

unknot' *v.* (אנ-נאט') אבבינדען, פאנאנדערבינדען די קניפלעך.

unknot'ted *a.* (אנ-נאט'-עד) אהן קניפלעך, ניט פערפלאנטערט.

unknowabil'ity *n.* (אנ-נאו-ע-ביל'-אי-טי) אונערקענבארקייט, דאס ניט קענען בעוואוסט אדער פערשטאנען ווערען.

unknow'able *a.* (אנ-נאו'-עבל) וואס מען קען ניט וויסען אדער פערשטעהן.

unknow'ableness *n.* (אנ-נאו'-עבל-נעס) אונערקענבארקייט, דאס ניט קענען בעוואוסט אדער פערשטאנען ווערען.

unknow'ably *adv.* (אנ-נאו'-ע-בלי) אזוי, אז מען זאל ניט וויסען.

unknow'ing *a.* (אַנ-נאָו'-אינג) ניט וויסענד.

unknow'ingly *adv.* (אַנ-נאָו'-אינג-לי) ניט וויסענדיג.

unknow'ingness *n.* (אַנ-נאָו'-אינג-נעס) אונוויסענהייט.

unknown' *a. and n.* (אַנ-נאָון') אונבעוואוסט, אונבעקאַנט; אונגעהויער; אַן אונבעוואוסטע פערזאָן אָדער צאָהל.

unknown'ness *n.* (אַנ-נאָון'-נעס) אונבעוואוסטהייט.

unknown' to fame (אַנ-נאָון' טו פיים) ניט בעריהמט.

unla'beled *a.* (אַנ-ליי'-בעלד) אהן אַן עטיקעט אָדער צעטעל.

unla'bored *a.* (אַנ-ליי'-באָרד) ניט אַרויסגעבראַכט דורך אַרבייט; אונבעאַרבייט; ניט געצוואונגען, נאַטירליך; לייכט; פריי.

unla'boring *a.* (אַנ-ליי'-באָר-אינג) וואָס אַרבייט אָדער בעוועגט זיך אהן אנשטרענגונג אָדער לייכט.

unlabo'rious *a.* (אַנ-ליי-באָו'-רי-אַס) ניט שווער, לייכט.

unlabo'riously *adv.* (אַנ-ליי-באָו'-רי-אַס-לי) אויף אַ לייכטען אופן.

unlace' *v.* (אַנ-לייס') אויפשנירען, לויז מאַכען, אַבבינדען; אויפפלאָנטערען.

unlack'eyed *a.* (אַנ-לעק'-איד) אהן אַ לאַקיי, וואָס האָט ניט קיין לאַקיי.

unlade' *v.* (אַנ-לייד') אויסלאַדען, בעפרייען פון אַ לאַדונג אָדער משא.

unla'dylike *a.* (אַנ-ליי'-די-לאַיק) ניט ווי אַ פיינע דאַמע; אונעדעל, אונערצויגען.

unlaid' *a.* (אַנ-לייד') ניט געלעגט; ניט געשטילט, ניט איינגעשטילט; ניט אַרויסגעטריבען [וועגען שדים און רוחות]; אַבגעדרעהט, אַבגעפלאָכטען [ווי די שנורען פון וועלכע אַ שטריק איז צוזאַמענגעדרעהט].

unlamen'ted *a.* (אַנ-לע-מענ'-טעד) ניט בעקלאָגט, ניט בעוויינט.

unlam'inated *a.* (אַנ-לעמ'-אי-ניי-טעד) וואָס האָט ניט די פאָרם פון אַ פלאַטע אָדער בלאַט; וואָס בעשטעהט ניט פון פלאַטען אָדער בלעטער; ניט בלעטערדיג, ניט אין שיכטען.

unlap' *v.* (אַנ-לעפ') אויפוויקלען, פאַנאַנדערנעהמען.

unlar'ded *a.* (אַנ-לאַר'-דעד) ניט צוגעריכט מיט שווייניש־שמאַלץ; ניט געמאַכט בע'טעמ'ט, ניט צוגעריכט; ניט געמישט, ניט פערדאָרבען [דורך אַ צומישונג].

unlash' *v.* (אַנ-לעש') לויז מאַכען, אויפבינדען.

unlatch' *v.* (אַנ-לעטש') אויפהייבען די קליאַמקע, עפענען; אויפשנירען, פאַנאַנדערשנירען; זיך עפענען.

unlaun'dered *a.* (אַנ-לאָנ'-דערד) ניט געוואַשען [און ניט געפרעסט].

unlau'reled *a.* (אַנ-לאָה'-רעלד) ז. *unlaurelled*.

unlau'relled *a.* (אַנ-לאָה'-רעלד) ניט בעקרוינט מיט אַ לאָרבער־קראַנץ.

unlav'ish *a.* (אַנ-לעוו'-איש) ניט פערשווענדעריש, ניט אויסברייטנעריש.

unlav'ished *a.* (אַנ-לעוו'-אישט) ניט פערשווענדעט.

unlaw'ful *a.* (אַנ-לאָה'-פול) אונגעזעצליך; אונערלויבט; אונגעזעצליך געבאָרען [פון ניט־געזעצליך פערהייראַטע עלטערען].

unlaw'fully *adv.* (אַנ-לאָה'-פול-אי) אויף אַן אונגעזעצליכען אופן; געגען געזעץ.

unlaw'fulness *n.* (אַנ-לאָה'-פול-נעס) אונגעזעצליכקייט.

unlay' *v.* (אַנ-ליי') אַבפלעכטען, אַבדרעהען [ווי די שניר פון וועלכע אַ שטריק איז צוזאַמענגעדרעהט].

unlearn' *v.* (אַנ-לוירן') פערגעסען וואָס מען האָט געלערנט; ווערען אונוויסענד.

unlear'nable *a.* (אַנ-לויר'-נעבל) וואָס מען קען ניט לערנען; וואָס מען קען ניט ערפאַהרען.

unlear'ned *a.* (אַנ-לויר'-נעד) ניט געלערנט, ניט געלעהרט, אונוויסענד, אונגעבילדעט; ניט פאַסענד פאַר אַ געלעהרטען.

unlearned' *a.* (אַנ-לוירנד') ניט געלערענט, ניט אויסגעלערענט, ניט אויסגעשטודירט.

unlear'nedly *adv.* (אַנ-לויר'-נעד-לי) אויף אַן אונוויסענדען אופן.

unlear'nedness *n.* (אַנ-לויר'-נעד-נעס) אונגעלעהרטקייט, אונוויסענהייט; אונגעבילדעטקייט.

unlearnt' *a.* (אַנ-לוירנט') ז. *unlearned*.

unleash' *v.* (אַנ-ליעש') אַראָבנעהמען דאָס שטריקעל אָדער באַנד [בעזאָנדערס פון אַ יאַגד־הונד]; פרייּלאָזען.

unleav'ened *a.* (אַנ-לעוו'נד) ניט געזייערט.

unleav'ened bread (אַנ-לעוו'נד ברעד) אונגעזויערט ברויט, מצה.

unlec'tured *a.* (אַנ-לעק'-טשורד) ניט אויסגע'מוסר'ט, ניט אויסגעשטראָפט, ניט אויסגערעדט; ניט אונטערריכטעט.

unlei'sured *a.* (אַנ-ליע'-זשורד) ניט לעדיג, בעשעפטיגט.

unlent' *a.* (אַנ-לענט') ניט געליהען, ניט אַוועקגעליהען.

unless' *c.* (אַנ-לעס') אויסער, סיידען;
Stay away unless you come on time.

unless'ened *a.* (אַנ-לעס'נד) ניט געמאַכט וויניגער; ניט פערקלענערט; ניט פערמינדערט.

unles'soned *a.* (אַנ-לעס'נד) ניט אונטערריכטעט.

unlet' *a.* (אַנ-לעט') ניט פערפאַכטעט, ניט פערדונגען.

unlet'tered *a.* (אַנ-לעט'-ערד) ניט געלערענט, אונגעבילדעט, אונוויסענד, בעזגראַמאַטנע; ניט בעצייכענט מיט בוכשטאַבען.

unlet'teredness *n.* (אַנ-לעט'-ערד-נעס) אונגעלעהרטקייט, אונוויסענהייט, עם־הארצות.

unlev'el *a.* (אַנ-לעוו'ל) ניט גלייך, ניט גראַד.

unli'belled *a.* (אַנ-לאַי'-בעלד) ניט פערלוימדעט.

unlibid'inous *a.* (אַנ-לי-ביד'-אי-נאַס) ניט תאווה'דיג, ניט אויסגעלאַסען, ניט צולאָזען.

unli'censed *a.* (אַנ-לאַי'-סענסט) ניט בעוויליגט, ניט ערלויבט; אהן אַ פּאַטענט, אהן אַן ערלויבניש.

unli'censed trade (אַנ-לאַי'-סענסט טרייד) פערבאָטענער אָדער אונערלויבטער האַנדעל.

unlicked' *a.* (אַנ-ליקט') ניט געלעקט; אונגעלומפערט; רויה, גראָב; אונגעזיטעט, אהן מאַניערען.

unlicked' cub (אַנ-ליקט' קאַב) אַן אונגעלומפערטע בריאה, אַ בער; אַ שנעק.

unligh'ted *a.* (אַנ-לאַי'-טעד) ניט בעלויכטען, ניט אנגעצונדען.

unlight'some *a.* (אַנ-לאַיט'-סאַם) פינסטער, דונקעל; טרויעריג, אומעדיג, מעלאַנכאָליש.

unlike' *a. and adv.* (אַנ-לאַיק') ניט גלייך, ניט ענליך; פערשיעדען; אונוואַהרשיינליך; ניט ווי.

unli'keable *a.* (אַנ-לאַי'-קעבל) וואָס קען ניט געפעלען זיין, ניט ליעבענסווירדיג.

unlike'lihood *n.* (אַנ-לאַיק'-לי-הוד) אונוואַהרשיינליכקייט.

unlike'liness *n.* (אַנ-לאַיק'-לי-נעס) אונוואַהרשיינליכקייט; אונגלייכקייט, פערשיעדענהייט.

unlike'ly *a. and adv.* (אַנ-לאַיק'-לי) אונוואַהרשיינליך; וואָס פערשפּרעכט ניט קיין ערפאָלג.

unlike'ness *n.* (אַנ-לאַיק'-נעס) אונגלייכקייט, אונענליכקייט.

unlim'ber *a. and v.* (אַנ-לימ'-בער) 1. ניט בויגזאַם; 2. אַבזונדערען דעם פאָדערטייל פון אַ קאַנאָנען־וואָגען.
2. The soldiers unlimbered the artillery.

unlim'itable *a.* (אַנ-לימ'-אי-טעבל) ז. *illimitable*.

unlim'ited *a.* (אַנ-לימ'-אי-טעד) אונבעגרענצט, ניט בעשרענקט; אונבעשטימט.

unlim'itedly *adv.* (אַנ-לימ'-אי-טעד-לי) אויף אַן אונבעגרענצטען אָדער אונבעשרענקטען שטייגער; אויף אַן אונבעשטימטען אופן.

unlim'itedness *n.* (אַנ-לימ'-אי-טעד-נעס) אונבעגרענצטקייט, אונבעשרענקטקייט; אונבעשטימטהייט.

unline' *v.* (אַנ-לאַין') אַרויסנעהמען דעם אונטערשלאַג פון אַ בגד; אויסלעדיגען.

unlin'eal *a.* (אַנ-לינ'-אי-על) וואָס שטאַמט ניט אַב אין אַ דירעקטער ליניע פון אַ געוויסער פערזאָן.

unlined' *a.* (אַנ-לאַינד') אהן אונטערשלאַג.

unlink' *v.* (אַנ-לינק') פאַנאַנדערנעהמען; אַבוויקלען; אַבקייטלען; אַבבינדען.

unlinked' *a.* (אַנ-לינקט') ניט צוזאַמענגעקייטעלט; ניט צוזאַמענגעבונדען.

unliq'uefied *a.* (אַנ-ליק'-הווי-פאַיד) ניט געשמאָלצען, ניט צולאָזען, ניט געמאַכט פליסיג.

unlis'tening *a.* (אַנ-ליס'-נינג) ניט הערענד; זיך ניט צוהערענד.

unlit' *a.* (אַנ-ליט') ניט אנגעצונדען.

unlit'erary *a.* (אַנ-ליט'-ע-רע-רי) ניט ליטעראַריש; ניט וויסנשאַפטליך.

unload' *v.* (אַנ-לאָוד') אויסלאַדען; פערלייכטערען, גרינגער מאַכען; פערקויפען אין אַ גרויסער צאָהל [וועגען אַקציעס, וועלכע מען האָט אַ צייט בעהאַלטען פאַר ספּעקולאַציאָן].

unlo'calized *a.* (אַנ-לאָו'-קעל-אַיזד) ניט לאָקאַליזירט, ניט בעשרענקט אויף אַ געוויסען פּלאַץ.

unlo'cated *a.* (אַנ-לאָו'-קיי-טעד) ניט פערמאָסטעט, ניט בעשטימט [וועגען די גרענעצען פון אַ טראַקט לאַנד]; ניט בעשטימט דעם פלאַץ; ניט אויסגעפונען [וואו עפּעס אָדער איינער געפינט זיך].

unlock' *v.* (אַנ-לאָק') אויפשליסען, עפענען; ענטדעקען, אויפדעקען; מאַכען בעוואוסט.

unlocked' *a.* (אַנ-לאָקט') ניט פערשלאָסען, אָפען.

unlodge' *v.* (אַנ-לאָדזש') אַרויסטרייבען פון אַ דירה.

unlog'ical *a.* (אנ-לאדזש'-אי-קעל) ז. *illogical*.

unlooked' for (אנ-לוקט' פאר) אונערווארטעט, ניט פארויסגעזעהן.

unloose' *v.* (אנ-לוהס') אויפבינדען, פאנאנדערבינדען, אבבינדען, לויזמאכען; ארויסלאזען, בעפרייען; אבלאזען; זיך אויפבינדען; זיך אויפלעזען, זיך צופאלען.

unloo'sen *v.* (אנ-לוה'סן) אויפבינדען, מאכען לויז.

unlor'ded *a.* (אנ-לאהר'-דעד) ניט אויפגעהויבען צו דער מדרגה פון א לארד; ניט בעהערשט פון קיין לארד.

unlo'sable *a.* (אנ-לוה'-זעבל) וואס קען ניט פערלארען ווערען.

unlov'able *a.* (אנ-לאוו'-עבל) ניט ליעבענסווערטה; ניט ליעבליך; וואס מען קען ניט ליעבען; וואס פערדיענט ניט געליעבט צו ווערען.

unlove' *v.* (אנ-לאוו') אויפהערען צו ליעבען.

un'love *n.* (אנ'-לאוו) האס, פיינדשאפט.

unloved' *a.* (אנ-לאווד') ניט געליעבט.

unlove'liness *n.* (אנ-לאוו'-לי-נעס) ניט=ליעבליכקייט, אונליעבענסווירדיגקייט.

unlove'ly *a.* (אנ-לאוו'-לי) ניט ליעבליך, ניט ליעבענסווירדיג, ניט רייצענד.

unlov'ing *a.* (אנ-לאוו'-אינג) ניט ליעבענד; אונפריינדליך.

unlov'ingness *n.* (אנ-לאוו'-אינג-נעס) אונפריינדליכקייט.

unluck'ily *adv.* (אנ-לאק'-אי-לי) אונגליכקליכערווייזע.

unluck'iness *n.* (אנ-לאק'-אי-נעס) אונגליקליכקייט, אונגליק; אונגינסטיגקייט, שלים=מזל'דיגקייט.

unluck'y *a.* (אנ-לאק'-אי) אונגליקליך; אונגינסטיג, ניט מזל'דיג; וואס זאגט פארויס אויף שלעכטס, וואס האט אונגליקליכע פארבעדייטונגען.

unlus'trous *a.* (אנ-לאס'-טראס) ניט גלענצענד, אהן גלאנץ.

unlute' *v.* (אנ-ליוט') אראבנעהמען דעם קיט [וועגען א זארט קיט וואס ווערט בענוצט פאר גלאז, פארצעלייא. ד. ג.].

unmade' *a.* (אנ-מייד') ניט געמאכט; ניט פערטיג; פערניכטעט, צושטערט.

unmag'istrate *v.* (אנ-מעדזש'-איס-טרייט) מאכען אוים מאגיסטראט. ז. *magistrate*.

unmagnet'ic *a.* (אנ-מעג-נעט'-איק) ניט מאגנעטיש; וואס האט ניט קיין מאגנעטישע אייגענשאפטען; ניט צוציהענד.

unmag'nified *a.* (אנ-מעג'-ני-פאיד) ניט פערגרעסערט.

unmai'denly *adv.* (אנ-מיי'דנ-לי) ניט מיידעלש, ניט פאסענד פאר א מיידעל.

unmai'lable *a.* (אנ-מיי'-לעבל) וואס מען קען ניט שיקען דורך פאסט.

unmaimed' *a.* (אנ-מיימד') ניט פערקריפעלט, ניט צוקאליעטשעט, ניט בעריהרט; גאנץ, פאלשטענדיג.

unmaintai'nable *a.* (אנ-מיינ-טיי'-נעבל) וואס מען קען ניט אנהאלטען; וואס קען ניט אויסגעהאלטען ווערען מיט חיונה; וואס קען ניט געשיצט אדער פערטיידיגט ווערען; וואס קען ניט בעהויפטעט ווערען.

unma'kable *a.* (אנ-מיי'-קעבל) וואס קען ניט געמאכט ווערען.

unmake' *v.* (אנ-מייק') צושטערען, פערניכטען; אראבזעצען [פון טהראן אדער פון אמט].

unma'king *n.* (אנ-מיי'-קינג) פערניכטונג, צושטערונג; עטוואס וואס צושטערט אדער פערניכטעט, די אורזאכע פון צושטערונג אדער פערניכטונג.

unmalleabil'ity *n.* (אנ-מעל-אי-ע-ביל'-אי-טי) אונשמיעדבארקייט, דאס ניט לאזען זיך שמיעדען; אונבויגזאמקייט, דאס ניט לאזען זיך בויגען; דאס ניט קענען בעאיינפלוסט ווערען.

unmal'leable *a.* (אנ-מעל'-אי-עבל) ניט שמיעדבאר וואס לאזט זיך ניט שמיעדען; וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס קען ניט בעאיינפלוסט ווערען.

unmal'ted *a.* (אנ-מאהל'-טעד) ניט פערוואנדעלט אין מאלץ.

unman' *v.* (אנ-מען') מאכען אוים מענש, צונעהמען די מענשליכע אייגענשאפטען; מאכען אוים זכר, קאסטרירען, מסרס זיין; ענטמוטיגען, אראבשלאגען פון מוטה; נידערשלאגען; מאכען ווייבליך, מאכען שוואך; אוועקנעהמען די מאנשאפט [ווי פון א שיף אדער פעסטונג].

unman'ageable *a.* (אנ-מענ'-עדזש-עבל) וואס לאזט זיך ניט פיהרען אדער פערוואלטען; שווער צו לייטען אדער צו קאנטראלירען; אונגעהארכזאם, אונבויגזאם, ניט נאכגיעביג.

unman'ageableness *n.* (אנ-מענ'-עדזש-עבל-נעס) די אונמעגליכקייט צו ווערען פערוואלטעט, קאנטראלירט אדער געצוימט; אונקאנטראלירבארקייט; אונגעהארכזאמקייט, אונבויגזאמקייט.

unman'ageably *adv.* (אנ-מענ'-עדזש-ע-בלי) ניט צו פערוואלטען אדער צו קאנטראלירען; אונגעהארכזאם, אונבויגזאם.

unman'aged *a.* (אנ-מענ'-עדזשד') ניט געלייטעט, ניט פערוואלטעט, ניט קאנטראלירט, ניט געצוימט; ניט צוגעוועהנט צום שפאן [וועגען א פערד]; ניט דרעסירט, ניט געצוימט [וועגען חיות].

unman'fully *adv.* (אנ-מענ'-פול-אי) ניט מאנהאפט, ניט ווי א מאן; אהן מוטה.

unman'like *a.* (אנ-מענ'-לאיק) ניט מענליך, ניט ווי א מאן; אונמענשליך, גרויזאם; ברוטאל; ניט מאנהאפט; ווייבעריש, שוואך.

unman'liness *n.* (אנ-מענ'-לי-נעס) דאס זיין ניט מאנהאפט; ווייבליכקייט, שוואכקייט.

unman'ly *a.* (אנ-מענ'-לי) ניט מענליך, ניט מאנהאפט; ווייבעריש, שוואך; ניט פאסענד פאר א מאן.

unman'nered *a.* (אנ-מענ'-ערד) אונגעזיטעט, אהן מאניערען, אונהעפליך, גראב.

unman'nerliness *n.* (אנ-מענ'-ער-לי-נעס) אונמאניערליכקייט, אונהעפליכקייט, אונעדעלקייט; גראבקייט.

unman'nerly *adv.* (אנ-מענ'-ער-לי) אונגעזיטעט, אונהעפליך, ניט מאניערליך, ניט דרך=ארץ'דיג, אונערצויגען, גראב.

unman'tle *v.* (אנ-מענ'טל) אוועקנעהמען דעם מאנטעל; אויסטהאן.

unmanufac'tured *a.* (אנ-מענ-יו-פעק'-טשורד) ניט פאבריצירט, ניט אויסגעארבייט, רויה; ניט סימוליהט, ניט געמאכט, ניט כלומר'שדיג.

unmanured' *a.* (אנ-מע-ניורד') ניט בעמיסטיגט.

unmarked' *a.* (אנ-מארקט') ניט געצייכענט; אונבעמערקט.

unmar'ketable *a.* (אנ-מאר'-קעט-עבל) וואס טויג ניט פאר דעם מארק, וואס קען ניט געהן אין מארק, ניט גאנגבאר, ניט פערקויפליך, וואס קען ניט פערקויפט ווערען.

unmarred' *a.* (אנ-מארד') ניט בעשעדיגט, ניט פערדארבען, ניט קאליע געמאכט.

unmar'riageable *a.* (אנ-מער'-עדזש עבל) ניט הייראטס=פעהיג, וואס איז ניט פעהיג צו הייראטען; ניט אין די יאהרען אדער אין צושטאנד חתונה צו האבען.

unmar'ried *a.* (אנ-מער'-איד) ניט פערהייראט.

unmar'ry *v.* (אנ-מער'-אי) שיידען, גט'ן.

unmas'culine *a.* (אנ-מעס'-קיו-לין) ניט מענליך; ווייבליך.

unmask' *v.* (אנ-מעסק') אראבנעהמען די מאסקע, אבדעקען.

unmasked' *a.* (אנ-מעסקט') ניט מאסקירט, אהן א מאסקע; ניט פערשטעלט; אפען.

unmas'ker *n.* (אנ-מעס'-קער) איינער וואס רייסט אראב די מאסקע.

unmas'tered *a.* (אנ-מעס'-טערד) ניט בעהערשט, ניט בייגעקומען, ניט בעצוואונגען; אונבעצווינגליך, וואס קען ניט בעצוואונגען ווערען, וואס קען ניט בעהערשט ווערען.

unmas'ticated *a.* (אנ-מעס'-טי-קיי-טעד) ניט צוקייעט; ניט פאנאנדערגעקייעט.

unmatch'able *a.* (אנ-מעטש'-עבל) אונפערגלייכליך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט.

unmatch'ableness *n.* (אנ-מעטש'-עבל-נעס) אונפערגלייכליכקייט; דאס ניט האבען צו זיך קיין גלייכען.

unmatch'ably *adv.* (אנ-מעטש'-ע-בלי) אויף אן אונפערגלייכליכען אופן; אהן א גלייכען צו זיך.

unmatched' *a.* (אנ-מעטשט') אונפערגליכען; אונפערגלייכליך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט.

unma'ted *a.* (אנ-מיי'-טעד) ניט געפארט.

unmate'rial *a.* (אנ-מע-טיע'-רי-על) ניט מאטעריעל; ניט רעאל; ניט קערפערליך, ניט גשמיות'דיג.

unmate'rialized *a.* (אנ-מע-טיע'-רי-על-איזד) ניט פערווירקליכט.

unmatric'ulated *a.* (אנ-מע-טריק'-יו-ליי-טעד) ניט מאטריקולירט, ניט אריינגעשריבען, ניט אריינגענומען.

unmea'ning *a.* (אנ-מיע'-נינג) זינלאז, וואס האט ניט קיין זין; וואס זאגט גארנישט, וואס דריקט גארנישט אוים.

unmea'ningly *adv.* (אנ-מיע'-נינג-לי) אויף א זינלאזען אופן; אהן א זין.

unmea'ningness *n.* (אנ-מיע'-נינג-נעס) זינלאזיגקייט.

unmeant' *a.* (אנ-מענט') ניט בעאבזיכטיגט, ניט געמיינט.

unmeas'urable *a.* (אנ-מעזש'-אור-עבל) ז. *immeasurable*.

unmeas'ured *a.* (אנ-מעזש'-אורד) אונערמעסליך, אונענדליך, גרענצלאז; וואס קען ניט געמאסטען ווערען.

unmed'dling *a.* (אנ-מעד'-לינג) זיך ניט אריינמישענד אין יענעמס עסקים.

unmedic'inable *a.* (אנ-מי-דיס'-אינ-עבל) ניט מעדיציניש; אונהיילזאם, וואס קען ניט היילען; אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unmed'itated *a.* (אנ-מעד'-אי-טיי-טעד) ניט איבערלעגט, ניט בעטראכט, ניט דורכגעטראכט.

unmeet' *a.* (אנ-מיעט') ניט טויגליך;

ניט פאסענד, ניט צוגעפאסט, ניט געאייגענט.

unmeet'ly *adv.* (אן-מיעט'-לי) אויף אן אונפאסענדען, אונטויגליכען אדער אונווירדיגען אופן.

unmeet'ness *n.* (אן-מיעט'-נעס) אונפאסיגקייט; אונטויגליכקייט.

unmel'lowed *a.* (אן-מעל'-אוד) ניט רייף, ניט צייטיג, ניט ווירדיג.

unmelo'dious *a.* (אן-מע-לאו'-די-אס) ניט מעלאדיש.

unmelo'diously *adv.* (אן-מע-לאו'-די-אס-לי) אויף אן אונמעלאדישען אופן.

unmelo'diousness *n.* (אן-מע-לאו'-די-אס-נעס) דאס זיין ניט מעלאדיש.

unmel'ted *a.* (אן-מעל'-טעד) ניט געשמאלצען.

unmen'ded *a.* (אן-מענ'-דעד) ניט פערריכט, ניט צורעכט געמאכט, ניט אויסגעבעסערט.

unmentionabil'ity *n.* (אן-מענ-שאנ-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט פאסענד אדער ניט ווערטה דערמאהנט צו ווערען.

unmen'tionable *a.* (אן-מענ'-שאנ-עבל) וואס פאסט ניט צו דערמאהנען אדער אנצורופען; וואס איז ניט ווערטה דערמאהנט צו ווערען.

unmen'tionableness *n.* (אן-מענ'-שאנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט פאסענד אדער ניט ווערטה דערמאהנט אדער אנגערופען צו ווערען.

unmen'tionables *n.* (אן-מענ'-שאנ-עבלז) הויזען.

unmen'tionably *adv.* (אן-מענ'-שאנ-ע-בלי) ניט זייענדיג פאסענד אדער ווערטה דערמאהנט צו ווערען אדער אנגערופען צו ווערען.

unmen'tioned *a.* (אן-מענ'-שאנד) ניט דערמאהנט, ניט אנגעצייגט.

unmer'cantile *a.* (אן-מויר'-קענ-טאיל) ניט קויפמעניש, ניט סוחר'יש.

unmer'cenary *a.* (אן-מויר'-סע-נע-רי) ניט געלדזיכטיג, וואס פערקויפט זיך ניט פאר געלד.

unmer'chantable *a.* (אן-מויר'-טשענ-טעבל) וואס טויג ניט צום פערקויפען, וואס מען קען ניט פערקויפען.

unmer'ciful *a.* (אן-מויר'-סי-פול) אהן רחמנות, אונבארמהערציג, גרויזאם.

unmer'cifully *adv.* (אן-מויר'-סי-פול-אי) אונ'רחמנות'דיג; אויף אן אונבארמהערציגען אדער גרויזאמען אופן.

unmer'cifulness *n.* (אן-מויר'-סי-פול-נעס) אונבארמהערציגקייט; גרויזאמקייט; אונ'רחמנות'דיגקייט.

unmer'ciless *a.* (אן-מויר'-סי-לעס) ניט אונבארמהערציג, ניט גרויזאם.

unmer'ited *a.* (אן-מער'-אי-טעד) אונפערדיענט [ווי אן אונפערדיענטע שטראף, בעלוינונג א. ז. וו.]; אונגערעכט.

unmer'itedness *n.* (אן-מער'-אי-טעד-נעס) דאס זיין אונפערדיענט.

unmer'iting *a.* (אן-מער'-אי-טינג) וואס פערדיענט ניט, וואס איז ניט ווערטה, אונווירדיג.

unmerito'rious *a.* (אן-מער-אי-טאו'-רי-אס) ניט לויבענסווערטה, וואס פערדיענט ניט, אונווירדיג.

unmer'ry *a.* (אן-מער'-אי) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג.

unmes'merized *a.* (אן-מעז'-מויר-איזד) ניט היפנאטיזירט. ז. *mesmerism*.

unmet' *a.* (אן-מעט') ניט אנגעטראפען, ניט בעגעגענט.

unmet'aled *a.* (אן-מעט'-עלד) ניט בעדעקט מיט מעטאל.

unmetal'lic *a.* (אן-מע-טעל'-איק) ניט מעטאליש, ניט פון מעטאל.

unmetamor'phosed *a.* (אן-מעט-ע-מאהר'-פאוזד) ניט געענדערט די פארם אדער דעם געבוי, ניט אומגעוואנדעלט אדער אומגעענדערט.

unmetaphor'ical *a.* (אן-מעט-ע-פאר'-אי-קעל) ניט מעטאפאריש, ניט בילדליך, ניט בדרך מליצה.

unmetaphys'ical *a.* (אן-מעט-ע-פיז'-אי-קעל) ניט מעטאפיזיש, ניט אבסטראקט, ניט איבער'ן שכל.

unmethod'ical *a.* (אן-מע-טהאד'-אי-קעל) ניט מעטאדיש, אהן א סדר, אהן א סיסטעם.

unmeth'odized *a.* (אן-מעטה'-אד-איזד) ניט סיסטעמאטיזירט, ניט מעטאדירט, ניט רעגולירט אדער איינגעארדענט נאך וועלכער עס איז מעטאדע אדער סיסטעם.

unmet'rical *a.* (אן-מעט'-רי-קעל) ניט מעטריש, וואס האלט ניט אויס דעם מעטער אדער ריטם [וועגען פאעזיע אדער ליעדער].

unmet'rically *adv.* (אן-מעט'-רי-קעל-אי) אויף אן אונמעטרישען אדער אונריטמישען אופן.

unmigh'ty *a.* (אן-מאי'-טי) אונמעכטיג, מאכטלאז.

unmil'itary *a.* (אן-מיל'-אי-טע-רי) ניט מיליטעריש, ניט לויט די מיליטערישע מנהגים און געזעצען, ניט פון א מיליטערישען כאראקטער.

unmilked' *a.* (אן-מילקט') ניט געמאלקען.

unmilled' *a.* (אן-מילד') ניט געמאהלען אין א מיהל; ניט געוואלצט; ניט געפרעסט מיט א מאשין [וועגען מטבעות].

unmin'ded *a.* (אן-מאינ'-דעד) אונבעמערקט; ניט בעאכטעט; ניט געהאלטען אין זינען.

unmind'ful *a.* (אן-מאינד'-פול) ניט אויפמערקזאם, ניט האלטענדיג אין זינען, נאכלעסיג.

unmind'fully *adv.* (אן-מאינד'-פול-אי) אויף אן אונאויפמערקזאמען אדער נאכלעסיגען אופן.

unmind'fulness *n.* (אן-מאינד'-פול-נעס) אונאויפמערקזאמקייט, נאכלעסיגקייט.

unmin'gle *v.* (אן-מינ'גל) אבזונדערען אדער אבשיידען עטוואס צונויפגעמישטעס.

unmin'gled *a.* (אן-מינ'גלד) ניט געמישט, ניט צונויפגעמישט; רייז.

unministe'rial *a.* (אן-מינ-איס-טי'-רי-על) ניט מיניסטעריעל, ניט אמטליך; ניט אונטערווארפען; ניט מיניסטעריש, וואס געהערט ניט צום מיניסטער אדער מיניסטעריום.

unmin'ted *a.* (אן-מינ'-טעד) ניט אויסגעפרעגט [וועגען מטבעות]; ניט פאבריצירט, ניט אויסגעטראכט.

unmirac'ulous *a.* (אן-מי-רעק'-יו-לאס) ניט וואונדערבאר, ניט איבערנאטירליך; ניט אויסערגעוועהנליך.

unmirac'ulously *adv.* (אן-מי-רעק'-יו-לאס-לי) אהן וואונדער, ניט וואונדערליך, ניט איבערנאטירליך.

unmirth'fully *adv.* (אן-מוירטה'-פול-אי) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג.

unmir'y *a.* (אן-מאיר'-אי) ניט שמוציג, ניט בעדעקט מיט שמוץ אדער בלאטע.

unmissed' *a.* (אן-מיסט') ניט געפעהלט, ניט פערפעהלט; געטראפען.

unmista'kable *a.* (אן-מיס-טיי'-קעבל) וואס מען קען וועגען דעם קיין טעות ניט האבען, וואס קען ניט פאלש פערשטאנען ווערען; אויגענשיינליך, קלאר, דייטליך.

unmista'kably *adv.* (אן-מיס-טיי'-קע-בלי) ניט צו מאכען קיין טעות, וואס קען ניט פאלש פערשטאנען ווערען.

unmista'ken *a.* (אן-מיס-טיי'קן) אהן א טעות, ניט פאלש פערשטאנען; ריכטיג.

unmit'igable *a.* (אן-מיט'-אי-געבל) וואס קען ניט געמילדערט ווערען, וואס קען ניט געשטילט אדער פערלייכטערט ווערען; וואס קען ניט געמינדערט ווערען.

unmit'igated *a.* (אן-מיט'-אי-גיי-טעד) ניט געמילדערט, ניט געשטילט, ניט פערלייכטערט; ניט געמינדערט.

unmit'igatedly *adv.* (אן-מיט'-אי-גיי-טעד-לי) אהן מילדערונג, אהן פערלייכטערונג; אויף אן אונגעמינדערטען אופן.

unmixed' *a.* (אן-מיקסט') ניט געמישט, רייז.

unmixt' *a.* (אן-מיקסט') ז. *unmixed*.

unmoaned' *a.* (אן-מאונד') ניט בעיאמערט, ניט בעקלאגט.

unmod'ernize *v.* (אן-מאד'-ער-נאיז) איבערמאכען אויף אן אלטער מאדע, צוגעבען אן אלטע פארם.

unmod'ifiable *a.* (אן-מאד'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

unmod'ifiableness *n.* (אן-מאד'-אי-פאי-עבל-נעס) דאס ניט קענען מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

unmod'ified *a.* (אן-מאד'-אי-פאיד) ניט מאדיפיצירט, ניט געענדערט אין פארם.

unmo'dish *a.* (אן-מאו'-דיש) ניט מאדיש, ניט נאך דער מאדע.

unmod'ulated *a.* (אן-מאדזש'-יו-ליי-טעד) ניט מאדולירט; ניט געענדערט, ניט צוגעפאסט. ז. *modulate*.

unmoi'stened *a.* (אן-מאי'סנד) ניט פייכט געמאכט, ניט נאס געמאכט; טרוקען.

unmold' *v.* (אן-מאולד') ענדערען די פארם, איבערמאכען.

unmoles'ted *a.* (אן-מא-לעס'-טעד) ניט בעשווערט, ניט בעלעסטיגט.

unmol'ten *a.* (אן-מאול'טן) ניט געשמאלצען.

unmonas'tic *a.* (אן-מא-נעס'-טיק) ניט קלויסטערליך, ניט מאנאסטיריש.

unmon'eyed *a.* (אן-מאנ'-איד) אהן געלד, אהן פערמעגען; אונפערמעגליך.

unmoor' *v.* (אן-מוהר') אויפהויבען דעם אנקער; בעפרייען פון אנקער.

unmoo'ted *a.* (אן-מוה'-טעד) ניט שטרייטיג, וואס דארף ניט דעבאטירט ווערען; בעשטימט, בעשלאסען.

unmor'al *a.* (אן-מאר'-על) ניט מאראליש; וואס האט ניט צו טהאן מיט מאראל.

unmoral'ity *n.* (אן-מא-רעל'-אי-טי) אונמאראלישקייט, אונמאראליטעט.

unmor'alized *a.* (אן-מאר'-על-איזד) ניט געזיטעט, וואס האט ניט קיין גוטע זיטען אדער מאראל; ניט מאראליש.

unmor'alizing *a.* (אן-מאר'-על-אי-זינג) דעמאראליזירענד, מאכענדיג אונמאראליש.

unmor'danted *a.* (אן-מאהר'-דענ-טעד) ניט בייסענד, ניט שארף, ניט סארקאס=

טיש; ניט צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען].

unmort'gaged *a.* (אנ-מאהר'-גיידזשד) ניט פער'משכון'ט.

unmor'tise *v.* (אנ-מאהר'-טיס) לויז מאכען דעם צאפען; לויז מאכען.

unmoth'erly *a.* (אנ-מאטה'-ער-לי) ניט מוטערליך.

unmo'tived *a.* (אנ-מאו'-טיווד) ניט מאטיווירט, אהן א מאטיוו, אהן א בעוועגונגסגרונד, אהן אן אורזאכע.

unmould' *v.* (אנ-מאולד') ז. *unmold*.

unmoun'ted *a.* (אנ-מאונ'-טעד) ניט בעריטען, ניט רייטענד; ניט אנגעצויגען אדער ניט אנגעקלעפט אויף קארטאן=פאפיער אדער טאקטור [ווי א פאטאגראפיע]; ניט איינגעפאסט [ווי למשל, א דימענט].

unmourned' *a.* (אנ-מאורנד') ניט בעטרויערט, ניט בעקלאגט.

unmo'vable *a.* (אנ-מוה'-וועבל) ז. *immovable*.

unmoved' *a.* (אנ-מוהווד') אונבעוועגט, שטאנדהאפט, פעסט, אונפערענדערליך; ניט געריהרט, קאלטבליטיג.

unmo'ving *a.* (אנ-מוה'-ווינג) בעוועגונגסלאז, אהן בעוועגונג; ניט ריהרענד, ניט מאכענדיג קיין איינדרוק.

unmowed' *a.* (אנ-מאוד') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unmown' *a.* (אנ-מאון') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unmuf'fle *v.* (אנ-מאפ'ל) אבדעקען, אויפדעקען; אראבנעהמען די הילע אדער צודעק.

unmuni'tioned *a.* (אנ-מיו-ניש'-אנד) ניט בעזארגט מיט אמוניציאן [קריעגסאויסריכטונג].

unmur'muring *a.* (אנ-מויר'-מויר-אינג) ניט בורטשענד, ניט ווארטשענד; ניט בעקלאגענדיג זיך.

unmur'muringly *adv.* (אנ-מויר'-מויר-אינג-לי) ניט בעקלאגענדיג זיך; ניט ווארטשענדיג, ניט בורטשענדיג.

unmus'cular *a.* (אנ-מאס'-קיו-לאר) ניט מוסקולעז, וואס האט ניט קיין גוטענטוויקעלטע מוסקולען; שוואך, ניט קרעפטיג.

unmu'sical *a.* (אנ-מיו'-זי-קעל) ניט מוזיקאליש; ניט הארמאניש, ניט מעלאדיש.

unmu'sically *adv.* (אנ-מיו'-זי-קעל-אי) אויף אן אונמוזיקאלישען אופן; אונהארמאניש, אונמעלאדיש.

unmu'tilated *a.* (אנ-מיו'-טי-ליי-טעד) ניט צוקאליעטשעט, ביי וועלכען עס פעהלען ניט קיין טיילען אדער גליעדער; גאנץ.

unmuz'zle *v.* (אנ-מאז'ל) אראבנעהמען דעם מויל=קארב אדער דעם מויל=שלאס [ווי פון א הונד]; בעפרייען פון א הינדערנייש אדער איינשרענקונג.

unmuz'zled *a.* (אנ-מאז'לד) בעפרייט פון דעם מויל=קארב אדער מויל=שלאס; בעפרייט פון א הינדערניש אדער פון א בעשרענקונג.

unnail' *v.* (אנ-נייל') ארויסציהען די טשוועקעס אדער די נעגעל, לויז מאכען דורך ארויסציהען די נעגעל.

unna'mable *a.* (אנ-ניי'-מעבל) וואס מען קען ניט אנרופען ביים נאמען; וואס מען קען ניט געבען קיין נאמען; וואס קען ניט דערמאהנט ווערען; וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין ווערטער.

unnamed' *a.* (אנ-ניימד') אהן א נאמען; ניט בעקאנט ביים נאמען; אנאנים; ניט דערמאהנט.

unnapped' *a.* (אנ-נעפט') געמאכט אהן א ווארסע אדער אהן א בארווע; וואס האט ניט קיין בארווע [וועגען טוך].

unna'tional *a.* (אנ-נעש'-אנ-על) ניט נאציאנאל.

unna'tive *a.* (אנ-ניי'-טיוו) ניט נאטירליך; פרעמד; ניט היימאטליך.

unnat'ural *a.* (אנ-נעטש'-או-רעל) אוננאטירליך; אונמענשליך; געצוואונגען, געמאכט, געקינסטעלט.

unnat'uralize *v.* (אנ-נעטש'-או-רעל-איז) מאכען אוננאטירליך; אוועקנעהמען די בירגער=רעכטע.

unnat'uralized *a.* (אנ-נעטש'-או-רעל-איזד) ניט נאטוראליזירט, ניט געווארען אדער ניט געמאכט פאר א בירגער פון לאנד.

unnat'urally *adv.* (אנ-נעטש'-או-רעל-אי) אויף אן אוננאטירליכען אופן; אונמענשליך.

unnat'uralness *n.* (אנ-נעטש'-או-רעל-נעס) אוננאטירליכקייט.

unna'ture *n.* (אנ-ניי'-טשור) אוננאטירליכקייט.

unnavigabil'ity *n.* (אנ-נעוו-אי-גע-ביל'-אי-טי) אונשיפבארקייט, די אונמעגליכקייט צו בערייזען מיט א שיף.

unnav'igable *a.* (אנ-נעוו'-אי-געבל) אונשיפבאר, וואס מען קען ניט בערייזען מיט א שיף.

unnav'igated *a.* (אנ-נעוו'-אי-גיי-טעד) ניט דורכגעפאהרען מיט א שיף.

unnec'essarily *adv.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי-לי) אוננויטיג.

unnec'essariness *n.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי-נעס) אוננויטיגקייט.

unnec'essary *a.* and *n.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי) אוננויטיג, ניט נויטיג; אן אוננויטיגקייט, אן אוננויטיגע זאך.

unnee'ded *a.* (אנ-ניע'-דעד) ניט נויטווענדיג, ניט נויטיג.

unneed'ful *a.* (אנ-ניעד'-פול) ניט נויטיג.

unneed'fully *adv.* (אנ-ניעד'-פול-אי) אוננויטיגערווייזע; ניט נויטיג.

unnego'tiable *a.* (אנ-ני-גאו'-שיעבל) אונפערקויפליך, וואס מען קען ניט פערקויפען; וואס מען קען ניט פערהאנדלען; וואס מען קען ניט דיסקאנטירען [וועגען וועקסלען].

unneigh'bored *a.* (אנ-ניי'-בארד) ניט בענאכבארט, אהן שכנים.

unneigh'borliness *n.* (אנ-ניי'-באר-לי-נעס) ניט נאכבארליכע בעציהונגען, אונפריינדליכקייט.

unneigh'borly *a.* (אנ-ניי'-באר-לי) ניט נאכבארליך, ניט פריינדליך.

unneigh'boured *a.* (אנ-ניי'-בארד) ז. *unneighbored*.

unneigh'bourliness *n.* (אנ-ניי'-באר-לי-נעס) ז. *unneighborliness*.

unneigh'bourly *a.* (אנ-ניי'-באר-לי) ז. *unneighborly*.

unnerve' *v.* (אנ-נוירוו') ענטקרעפטען, מאכען שוואך; צונעהמען די מאכט. The accident unnerved him completely.

unnest' *v.* (אנ-נעסט') ארויסטרייבען פון נעסט.

unnet'ted *a.* (אנ-נעט'-עד) ניט איינגעשלאסען אין א נעץ, ניט בעשיצט דורך א נעץ=ווערק.

unneu'tral *a.* (אנ-ניו'-טרעל) ניט נייטראל, ניט אונפארטייאיש.

unnig'gard *a.* (אנ-ניג'-ארד) ניט קארג, ניט גייציג; פרייגיעביג.

unnig'gardly *adv.* (אנ-ניג'-ארד-לי) אהן קארגקייט, פרייגיעביג.

unno'ble *a.* and *v.* (אנ-נאו'בל) ניט עדעל; ניט נאבעל; געמיין; מאכען פאר אוים אדעליגען.

unno'bleness *n.* (אנ-נאו'בל-נעס) אונעדעלקייט, אוננאבעלקייט, געמיינהייט.

unno'bly *adv.* (אנ-נאו'-בלי) אויף אן אונעדעלען אדער ניט נאבעלען אופן; געמיין.

unnooked' *a.* (אנ-נוקט') אהן עקען, אהן קארניזען; אהן איבער=חכמות, פשוט, איינפאך.

unnotched' *a.* (אנ-נאטשט') ניט געקארבט.

unno'ted *a.* (אנ-נאו'-טעד) אונבעמערקט, ניט בעאכטעט.

unno'ticeable *a.* (אנ-נאו'-טי-סעבל) ניט בעמערקונגסווירדיג, וואס קען ניט ציהען די אויפמערקזאמקייט.

unno'ticeably *adv.* (אנ-נאו'-טי-סע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט בעמערקען.

unno'ticed *a.* (אנ-נאו'-טיסד) ניט בעמערקט, ניט בעאכטעט; ניט בעהאנדעלט מיט דער נויטיגער אכטונג אדער אויפמערקזאמקייט; פערנאכלעסיגט.

unno'tified *a.* (אנ-נאו'-טי-פאיד) ניט בענאכריכטיגט.

unnour'ished *a.* (אנ-נאר'-אישט) ניט גענעהרט, ניט ערנעהרט.

unnum'berable *a.* (אנ-נאמ'-בער-עבל) אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

unnum'bered *a.* (אנ-נאמ'-בערד) אונצעהליג; ניט געצעהלט; אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

unnur'tured *a.* (אנ-נויר'-טשורד) אונערצויגען, גראב.

unnutri'tious *a.* (אנ-ניו-טריש'-אס) ניט נאהרהאפט.

unobjec'ted *a.* (אנ-אב-דזשעק'-טעד) וואס מען טרעט ניט ארוים געגען דעם, וואס מען מאכט ניט געגען דעם קיין איינווענדונג.

unobjec'tionable *a.* (אנ-אב-דזשעק'-שאנ-עבל) געגען וואס מען קען ניט איינווענדען; אונטאדעלהאפט, וואס איז ניט צו טאדלען אדער צו זיין געגען.

unobjec'tionably *adv.* (אנ-אב-דזשעק'-שאנ-ע-בלי) ניט איינצואווענדען, ניט צו טאדלען, ניט צו זיין געגען.

unobli'ging *a.* (אנ-א-בלאי'-דזשינג) וואס איז ניט גענייגט צו טהאן א טובה, ניט דיענסטפערטיג, ניט געפעליג.

unoblit'erated *a.* (אנ-אב-ליט'-ע-ריי-טעד) ניט אבגעמעקט; ניט אבגעריבען; ניט פערטיליגט, ניט פערניכטעט.

unobnox'ious *a.* (אנ-אב-נאק'-שאס) ניט אונטערווארפען אדער אויסגעזעצט [צו שאנדע, צו א פארוואורף, צו א סכנה א. ד. ג.]; ניט ווידערליך, ניט אונאנגענעהם.

unobscured' *a.* (אנ-אב-סקיורד') ניט פערדונקעלט, ניט אונקלאר, ניט אונדייטליך; ניט פערבארגען, ניט אונבעקאנט.

unobse'quious *a.* (אנ-אב-סי'-קהווי-אס) ניט פאלגזאם, ניט געהארכזאם; ניט אונטערטהעניג, ניט קנעכטיש.

unobse'quiousness *n.* (אנ-אב-סי'-קהווי-אס-נעס) אונפאלגזאמקייט, אונגע=

הארכזאמקייט; דאס ניט זיין קנעכטיש אדער אונטערטהעניג.

unobser'vable *a.* (אנ-אב-זויר'-וועבל) וואס קען ניט בעאבאכטעט ווערען; וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

unobser'vance *n.* (אנ-אב-זויר'-וועגס) אונאויפמערקזאמקייט; אונבעאבאכטונג; די ניט אבהיטונג פון רעליגיעזע מנהגים אדער צערעמאניעס; די ניט אבהיטונג פון א געזעץ.

unobser'vant *a.* (אנ-אב-זויר'-וועגט) ניט אויפמערקזאם, ניט אכטזאם; ניט געהארכזאם, ניט פאלגזאם; וואס היט ניט אב א פארשריפט, א דין, א מנהג, א געזעץ א. ד. ג.

unobserved' *a.* (אנ-אב-זוירווד') ניט בעאבאכטעט, ניט בעמערקט, ניט בעאבאכטעט.

unobser'vedly *adv.* (אנ-אב-זויר'-וועד-לי) ניט בעמערקטערהייד; ניט זייענדיג בעאבאכטעט.

unobser'ving *a.* (אנ-אב-זויר'-ווינג) ניט בעאבאכטענד; ניט אויפמערקזאם; ניט אבהיטענד.

unobstruc'ted *a.* (אנ-אב-סטראק'-טעד) ניט פערשטאפט; ניט פערשפארט; ניט פערשטעלט; ניט געהינדערט.

unobstruc'tive *a.* (אנ-אב-סטראק'-טיוו) ניט פערשטאפענד, ניט פערשפארענד; ניט הינדערענד, ניט שטערענד; ניט פעראורזאכענד קיין אבסטרוקציאן.

unobtai'nable *a.* (אנ-אב-טיי'-נעבל) ניט עררייכבאר, וואס מען קען ניט דערגרייכען, וואס מען קען ניט ערווערבען.

unobtained' *a.* (אנ-אב-טיינד') ניט עררייכט, ניט ערווארבען.

unobtru'ded *a.* (אנ-אב-טרוה'-דעד) ניט ארויפגעצוואונגען, ניט ארויפגעלעגט מיט גוואלט.

unobtru'sive *a.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו) ניט ארויפדרינגליך; וואס טשעפעט זיך ניט אן; וואס שטופט זיך ניט פארויס; בעשיידען.

unobtru'sively *adv.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו-לי) ניט שטופענדיג זיך פארויס, ניט זייענדיג ארויפדרינגליך; בעשיידען.

unobtru'siveness *n.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו-נעס) דאס ניט זיין ארויפדרינגליך, דאס ניט שטופען זיך פארויס; בעשיידענהייט.

unob'vious *a.* (אנ-אב'-ווי-אס) ניט אויגענשיינליך, ניט בעשיינפערליך, ניט זיכער, ניט קלאר.

unoc'cupied *a.* (אנ-אק'-יו-פאיד) ניט פערנומען; ניט בעזעצט; ניט בעשעפטיגט.

unoffen'ded *a.* (אנ-א-פענ'-דעד) ניט בעליידיגט.

unoffen'ding *a.* (אנ-א-פענ'-דינג) ניט בעליידיגענד.

unoffen'sive *a.* (אנ-א-פענ'-סיוו) ניט בעליידיגענד; ניט אנגרייפענד; אונשעדליך.

unof'fered *a.* (אנ-אפ'-ערד) ניט אנגעבאטען, ניט פארגעשלאגען.

unoffi'cial *a.* (אנ-א-פיש'-על) אונאפיציעל, ניט אמטליך, ניט עפענטליך, פריוואט.

unoffi'cially *adv.* (אנ-א-פיש'-על-אי) אויף אן אונאפיציעלען אופן; ניט עפענטליך; פריוואט.

unoffic'inal *a.* (אנ-א-פיס'-אי-נעל) וואס געפינט זיך ניט אדער וואס ווערט ניט געמאכט אין אן אפטייק; וואס מען האט ניט פארטיג ביי דער האנד [וועגען א מעדיצין].

unoffi'cious *a.* (אנ-א-פיש'-אס) ניט דיענסט=פערטיג, ניט בעל=טובה'דיג; ניט צודרינגליך, וואס מישט זיך ניט אין יעגעמס עסקים.

unoil' *v.* (אנ-איל') בעפרייען אדער רייניגען פון אויל.

unoiled' *a.* (אנ-אילד') ניט געאוילט; גערייניגט פון אויל.

uno'penable *a.* (אנ-או'פנ-עבל) וואס קען ניט געעפענט ווערען.

uno'pened *a.* (אנ-או'פנד) ניט געעפענט.

unop'erated *a.* (אנ-אפ'-ע-ריי-טעד) ניט אפערירט; ניט בעווירקט; ניט געבראכט אין בעוועגונג.

unop'erative *a.* (אנ-אפ'-ע-ריי-טיוו) אונווירקזאם, וואס ווירקט ניט, וואס האט ניט קיין ווירקונג.

unopposed' *a.* (אנ-א-פאוזד') אהן ווידערשטאנד; ניט ענטגעגענגעזעצט.

unoppressed' *a.* (אנ-א-פרעסט') ניט אונטערדריקט.

unordained' *a.* (אנ-אהר-דיינד') ניט פערארדענט; ניט בעשטימט; ניט אנגעשטעלט, ניט ארדיגירט [וועגען א גלח].

unor'dered *a.* (אנ-אהר'-דערד) ניט אין ארדנונג; ניט בעפעהלט.

unor'derly *a.* (אנ-אהר'-דער-לי) אין אונארדנונג.

unor'dinary *a.* (אנ-אהר'-די-נע-רי) אונגעוועהנליך.

unor'ganizable *a.* (אנ-אהר'-גענ-אי-זעבל) ניט ארגאניזירבאר, וואס קען ניט ארגאניזירט ווערען.

unor'ganized *a.* (אנ-אהר'-גענ-איזד) ניט ארגאניזירט; ניט ארגאניש.

unorig'inal *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-נעל) ניט אריגינעל; ניט אייגענטימליך; אהן אן אורשפרונג, אהן אן אבשטאמונג.

unorig'inate *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-נייט) ז. *unoriginated*.

unorig'inated *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-ניי-טעד) אהן אן אורשפרונג, ניט בעשאפען, ניט געבארען.

unorig'inately *adv.* (אנ-א-רידזש'-אי-נייט-לי) אהן אן אורשפרונג, אהן געבורט.

unornamen'tal *a.* (אנ-אהר-נע-מענ'-טעל) וואס דיענט ניט אלס פערציערונג אדער בעפוצונג; אהן פערציערונג.

unor'namented *a.* (אנ-אהר'-נע-מענ-טעד) ניט פערציערט, ניט בעפוצט; איינפאך.

unor'thodox *a.* (אנ-אהר'-טהא-דאקס) ניט ארטאדאקסיש, ניט רעכטגלויביג; ניט פרום; אפיקורסות'דיג.

unor'thodoxy *n.* (אנ-אהר'-טהא-דאק-סי) דאס זיין ניט ארטאדאקסיש אדער רעכטגלויביג; ניט=פרומקייט; אפיקורסות.

unos'sified *a.* (אנ-אס'-אי-פאיד) ניט פערביינערט, ניט פערוואנדעלט אין ביין.

unostenta'tious *a.* (אנ-אס-טענ-טיי'-שאס) ניט בעריהמעריש; ניט ווארפענדיג זיך אין די אויגען; ניט פראלעריש; בעשיידען.

unostenta'tiously *adv.* (אנ-אס-טענ-טיי'-שאס-לי) אהן בעריהמעריי אדער פראלעריי; ניט ווארפענדיג זיך אין די אויגען; אויף א בעשיידענעם אופן.
Though very wealthy they live unostentatiouly.

unostenta'tiousness *n.* (אנ-אס-טענ-טיי'-שאס-נעס) דאס זיין ניט בעריהמעריש; בעשיידענהייט.

unowed' *a.* (אנ-אוד') ניט שולדיג.

unowned' *a.* (אנ-אונד') אהן אן אייגענטימער; ניט אנערקענט.

unox'idable *a.* (אנ-אק'-סי-דעבל) ניט אקסידירבאר, וואס קען ניט אקסידירט ווערען; וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין אן אקסיד [ז. *oxid*].

unox'idated *a.* (אנ-אק'-סי-דיי-טעד) ניט אקסידירט, ניט פערבונדען אדער ניט פעראייניגט מיט זויער=שטאף.

unox'idizable *a.* (אנ-אק'-סי-דאיז-עבל) ניט אקסידירבאר, וואס קען ניט אקסידירט ווערען, וואס קען ניט פעראייניגט ווערען מיט זויער=שטאף.

unox'idized *a.* (אנ-אק'-סי-דאיזד) ניט אקסידירט, ניט פעראייניגט מיט זויערשטאף.

unpac'ifiable *a.* (אנ-פעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט איינגעשטילט אדער בערוהיגט ווערען.

unpac'ified *a.* (אנ-פעס'-אי-פאיד) ניט בערוהיגט, ניט איינגעשטילט.

unpack' *v.* (אנ-פעק') אויספאקען; אראבנעהמען די פעק, אויסלאדען.

unpacked' *a.* (אנ-פעקט') אויסגעפאקט.

unpack'er *n.* (אנ-פעק'-ער) אן אויספאקער.

unpaid' *a.* (אנ-פייד') אהן געצאהלט; אונבעצאהלט, ניט בעצאהלט.

unpained' *a.* (אנ-פיינד') אהן שמערצען, וואס פיהלט ניט קיין שמערץ.

unpain'ful *a.* (אנ-פיינ'-פול) ניט שמערצליך.

unpain'ted *a.* (אנ-פיינ'-טעד) ניט געפארבט, ניט געמאלט.

unpaired' *a.* (אנ-פעהרד') ניט געפארט, ניט איינגעטיילט פארווייז.

unpal'atable *a.* (אנ-פעל'-ע-טעבל) ניט געשמאק, אונאנגענעהם.

unpal'atably *adv.* (אנ-פעל'-ע-טע-בלי) ניט געשמאק.

unpam'pered *a.* (אנ-פעמ'-פערד) ניט פערצערטעלט, ניט צופיעשטשעט, ניט פערצויגען.

unpar'agoned *a.* (אנ-פער'-ע-גאנד) אונפערגלייכליך, אהן א גלייכען.

unpar'allelable *a.* (אנ-פער'-ע-לעל-עבל) אונפערגלייכליך, ניט פערגלייכבאר.

unpar'alleled *a.* (אנ-פער'-ע-לעלד) וואס האט ניט קיין גלייכען; אונפערגלייכליך, וואס קען ניט פערגליכען ווערען, ניט צו פערגלייכען.

unpar'asitized *a.* (אנ-פער'-ע-סאי-טאיזד) וואס האט ניט קיין פאראזיטען.

unpar'donable *a.* (אנ-פאר'-דאנ-עבל) אונפערצייהליך, וואס קען ניט פערצייהט ווערען, אויך וואס מען קען ניט מוחל זיין.

unpar'donableness *n.* (אנ-פאר'-דאנ-עבל-נעס) אונפערצייהליכקייט.

unpar'donably *adv.* (אנ-פאר'-דאנ-ע-בלי) אויף אן אונפערצייהליכען אופן.

unpar'doned *a.* (אנ-פאר'-דאנד) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען; וועמען מען האט ניט מוחל געווען.

unpar'doning *a.* (אנ-פאר'-דאנ-אינג) ניט פערצייהענד, וואס פערצייהט ניט.

unpared' *a.* (אנ-פעהרד') ניט אבגעשיילט, ניט ארומגעשניטען.

unparliamen'tarily *adv.* (אנ-פאר-לי-מענ'-טע-רי-לי) אויף אן אונפארלאמענטארישען שטייגער, ניט פארלאמענטאריש.

unparliamen'tariness *n.* (אנ-פאר-

לי-מענ'-טע-רי-נעס) אונפארלאמענטארישקייט, דאס זיין ניט פארלאמענטאריש.

unparliamen'tary *a.* (אנ-פאר-לי-מענ'-טע-רי) ניט פארלאמענטאריש, געגען די רעגעלען פון א פארלאמענט אדער פון א פערזאמלונג.

unpar'ted *a.* (אנ-פאר'-טעד) ניט געטיילט, ניט פאנאנדערגעטיילט; ניט צושיידט.

unpar'tial *a.* (אנ-פאר'-שעל) ז. *impartial*

unpar'tially *adv.* (אנ-פאר'-שעל-אי) ז. *impartially*

unpass'able *a.* (אנ-פעס'-עבל) אונדורכגענגליך, וואס מען קען ניט דורכגעהן; אונגאנגבאר, וואס געהט ניט, וואס ווערט ניט אנגענומען [ווי למשל, געלד, באנקנאטען א. ז. וו.].

unpas'sionate *a.* (אנ-פעש'-אנ-אייט) ז. *dispassionate*

unpas'sionately *adv.* (אנ-פעש'-אנ-אייט-לי) ז. *dispassionately*

unpas'sioned *a.* (אנ-פעש'-אנד) ז. *dispassionate*

unpas'toral *a.* (אנ-פעס'-טאר-על) ניט הירטען-מעסיג, ניט ווי א פאסטוך.

unpat'ented *a.* (אנ-פעט'-ענ-טעד) ניט פאטענטירט, ניט געשיצט דורך א פאטענט.

unpathed' *a.* (אנ-פאטהט') ניט אויסגעטרעטען, ניט געטרעטען.

unpathet'ic *a.* (אנ-פע-טהעט'-איק) ניט פאטעטיש, ניט ריהרענד.

unpatriot'ic *a.* (אנ-פיי-טרי-אט'-איק) ניט פאטריאטיש.

unpatriot'ically *adv.* (אנ-פיי-טרי-אט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאטריאטישען שטייגער.

unpa'tronized *a.* (אנ-פיי'-טראנ-איזד) ניט פאטראניזירט, וואס האט ניט קיין קויפער, קליענטען אדער פריינד. ז. *patronize*

unpat'terned *a.* (אנ-פעט'-ערנד) וואס האט ניט קיין מוסטער אדער גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpave' *v.* (אנ-פייוו') צונעהמען דעם פלאסטער אדער ברוק פון א גאס.

unpaved' *a.* (אנ-פייווד') ניט ברוקירט, ניט געפלאסטערט [וועגען א גאס].

unpawned' *a.* (אנ-פאהנד') ניט פערזעצט, ניט פער'משכונ'ט.

unpay'able *a.* (אנ-פיי'-עבל) אונצאהלבאר, וואס קען ניט אדער דארף ניט בעצאהלט ווערען.

unpea'ceable *a.* (אנ-פיע'-סעבל) ניט פריעדליך; שטרייטזיכטיג, קריעגעריש.

unpea'ceableness *n.* (אנ-פיע'-סעבל-נעס) אונפריעדליכקייט, קריעגערישקייט.

unpeace'ful *a.* (אנ-פיעס'-פול) אונפריעדליך, אונרוהיג.

unped'igreed *a.* (אנ-פעד'-אי-גריעד) ניט פון א יחוס'דיגער אבשטאמונג, ניט קיין יחסן.

unpeeled' *a.* (אנ-פיעלד') ניט אבגעשיילט, ניט אבגעשונדען.

unpeer'able *a.* (אנ-פיער'-עבל) וואס האט ניט קיין גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpeered' *a.* (אנ-פיערד') אהן א גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpeg' *v.* (אנ-פעג') ארויסנעהמען די טשוועקלעך, ארויסנעהמען די פלעקלעך; לויז מאכען, פאנאנדערנעהמען.

unpel'ted *a.* (אנ-פעל'-טעד) ניט בעהאנעלט, ניט בעווארפען [ווי מיט שטיינער, שנעע-באלען א. ד. ג.].

unpen' *v.* (אנ-פען') ארויסלאזען פון תפיסה.

unpe'nal *a.* (אנ-פי'-נעל) ניט שטראפליך, וואס ענטהאלט ניט קיין שטראף.

unpen'ciled *a.* (אנ-פענ'-סילד) ניט געצייכענט אדער ניט בעדעקט מיט דינע ליניען.

unpen'etrable *a.* (אנ-פענ'-אי-טרעבל) ז. *impenetrable*

unpen'etrating *a.* (אנ-פענ'-אי-טריי-טינג) ניט דורכדרינגענד, ניט שארף; ניט שארפזיניג.

unpen'itent *a.* (אנ-פענ'-אי-טענט) ז. *impenitent*

unpen'sioned *a.* (אנ-פענ'-שאנד) ניט פענסיאנירט, אהן פענסיע, אהן געהאלט.

unpeo'ple *v.* (אנ-פיע'פל) אוועקנעהמען די בעפעלקערונג, אויסראטען די בעפעלקערונג.

unpeo'pled *a.* (אנ-פיע'פלד) וואו עס איז אוועקגענומען געווארען אדער פערניכטעט געווארען די בעפעלקערונג.

unpep'tonized *a.* (אנ-פעפ'-טא-נאיזד) וואס איז ניט פערוואנדעלט געווארען אין פעפטאן. ז. *peptone*

unpercei'vable *a.* (אנ-פויר-סיע'-ועבל) אונבעמערקליך, וואס איז ניט צו בעמערקען; ניט בעגרייפליך; ניט פיהלבאר.

unpercei'vably *adv.* (אנ-פויר-סיע'-וע-בלי) אויף אן אונבעמערקליכען אדער אונבעגרייפליכען שטייגער.

unperceived' *a.* (אנ-פויר-סיעווד') אונבעמערקט, ניט וואהרגענומען.

unpercei'vedly *adv.* (אנ-פויר-סיע'-ועד-לי) אויף אן אונבעמערקבארען אופן; ניט צו בעמערקען, ניט צו בעגרייפען.

unper'fect *a.* (אנ-פויר'-פעקט) ניט פערפעקט, ניט פאלקאם, פערהלערהאפט, מיט חסרונות; ניט פערענדיגט, ניט פערפאלקאמט.

unperfec'ted *a.* (אנ-פויר-פעק'-טעד) ניט פערפאלקאמט.

unper'fectness *n.* (אנ-פויר'-פעקט-נעס) ז. *imperfection*

unper'forated *a.* (אנ-פויר'-פא-ריי-טעד) ניט דורכגעשטאכען, ניט דורכגעלעכערט, ניט דורכגעבויערט.

unperfor'mable *a.* (אנ-פויר-פאר'-מעבל) וואס קען ניט דורכגעפיהרט אדער ערפילט ווערען.

unperformed' *a.* (אנ-פויר-פארמד') ניט דורכגעפיהרט, ניט געטהאן, ניט געמאכט; ניט אויסגעפיהרט, ניט ערפילט.

unper'ishable *a.* (אנ-פער'-איש-עבל) ז. *imperishable*

unper'ishing *a.* (אנ-פער'-איש-אינג) אונפערגענגליך, וואס קען ניט פערניכטעט ווערען; אנהאלטענד, דויערענד.

unper'jured *a.* (אנ-פויר'-דזשורד) ריין פון א פאלשער שבועה, וואס האט ניט אויף זיך קיין פערברעכען פון שווערען פאלש.

unpermit'ted *a.* (אנ-פויר-מיט'-עד) ניט ערלויבט.

unperplexed' *a.* (אנ-פויר-פלעקסט') ניט צומישט; ניט פערפלאנטערט, ניט צוטומעלט, וואס איז ניט אין פערלעגענהייט.

unper'secuted *a.* (אנ-פויר'-סי-קיו-טעד) ניט פערפאלגט, ניט אונטערדריקט; ניט געפלאגט, ניט געפייניגט.

unper'sonable *a.* (אנ-פויר'-סאנ-עבל) ניט אנזעהליך, ניט אויסווייזענדיג ווי א שעהנער בכבוד'יגער מענש.

unper'sonal *a.* (אנ-פויר'-סאנ-על) אונפערזענליך; וואס איז ניט געריכטעט געגען דער פערזאן צו וועמען מען רעדט [ווי א בעמערקונג].

unperspir'able *a.* (אנ-פויר-ספאיר'-עבל) וואס קען ניט אויסגעדונסטעט ווערען דורך שוויצען.

unpersua'dable *a.* (אנ-פויר-סהוויי'-דעבל) וועמען מען קען ניט איבעררייידען, וועמען מען קען ניט איבערצייגען.

unpersua'dableness *n.* (אנ-פויר-סהוויי'-דעבל-נעס) דאס ניט קענען איבערגערעדט ווערען, דאס ניט קענען איבערצייגט ווערען.

unpersua'ded *a.* (אנ-פויר-סהוויי'-דעד) ניט איבערצייגט, ניט איבערגערעדט.

unpersua'sive *a.* (אנ-פויר-סהוויי'-סיוו) וואס קען ניט איבעררייידען, וואס קען ניט איבערצייגען.

unperturbed' *a.* (אנ-פויר-טוירבד') ניט בעאונרוהיגט, ניט צומישט, ניט צוטומעלט.

unpertur'bedness *n.* (אנ-פויר-טויר'-בעד-נעס) ניט-צומישטקייט, ניט-צוטומעלטקייט, רוהיגקייט.

unperused' *a.* (אנ-פי-רוהזד') ניט דורכגעקוקט, ניט דורכגעלעזען.

unperver'ted *a.* (אנ-פויר-וואיר'-טעד) ניט פערדארבען, ניט פערפיהרט.

unpes'tered *a.* (אנ-פעס'-טערד) ניט בעאונרוהיגט, ניט געפלאגט, ניט בעלעסטיגט.

unpet'rified *a.* (אנ-פעט'-רי-פאיד) ניט פערשטיינערט, ניט פערוואנדעלט אין שטיין.

unphilanthrop'ic *a.* (אנ-פיל-ענ-טהראפ'-איק) ניט פילאנטראפיש.

unphilolog'ical *a.* (אנ-פיל-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פילאלאגיש, ניט לויט די כללים פון שפראך-פארשונג.

unphilosoph'ical *a.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל) ניט פילאזאפיש, ניט לויט די פרינציפען פון פילאזאפישען דענקען.

unphilosoph'ically *adv.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל-אי) ניט אויף א פילאזאפישען שטייגער, ניט געלאסען אדער מיושב'דיג.

unphilosoph'icalness *n.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ניט פילאזאפיש.

unphonet'ic *a.* (אנ-פא-נעט'-איק) ניט פאנעטיש, ניט קלינגענד, ניט לויט די כללים פון פאנעטיק. ז. *phonetics*

unphrenolog'ical *a.* (אנ-פרענ-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פרענאלאגיש, ניט לויט די כללים פון פרענאלאגיע. ז. *phrenology*

unphysiolog'ical *a.* (אנ-פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פיזיאלאגיש, ניט לויט די לעהרען פון דער פיזיאלאגיע. ז. *physiology*

unpick' *v.* (אנ-פיק') עפנען מיט א פיקע אדער קירקע; ארויסציהען די שטעך אדער די נעט; ארויסזוכען, ארויסגעפינען.

unpicked' *a.* (אנ-פיקט') ניט געעפענט מיט עפעס; ניט ארויסגעזוכט, ניט ארויסגעפונען, ניט אויסגעקליבען; ניט אבגעריסען, ניט אבגעפליקט [ווי פרוכט פון א בוים].

unpicturesque' *a.* (אנ-פיק-טשו-רעסק') ניט מאלעריש, ניט בילדערישעהן, ניט רייצענד, ניט ראמאנטיש.

unpier'ceable *a.* (אַנ-פּיער'-סעבל) אונ-דורכדרינגבאַר, אונדורכדרינגליך; וואָס קען ניט דורכגעשטאָכען ווערען.
unpierced' *a.* (אַנ-פּיערסט') ניט דורכ-געשטאָכען; ניט דורכגעדרונגען.
unpil'laged *a.* (אַנ-פּיל'-עדזשד) ניט צורויבט, ניט געפּלינדערט.
unpil'lared *a.* (אַנ-פּיל'-אַרד) אהן זיי-לען, אהן סלופּעס.
unpil'lowed *a.* (אַנ-פּיל'-אוד) אהן אַ קישען.
unpi'loted *a.* (אַנ-פּאַי'-לאָט-עד) ניט געפּיהרט פון אַ לאָצמאַן; ניט דורכגע-פּיהרט דורך אַ שוועריגקייט אָדער פער-לעגענהייט.
unpin' *v.* (אַנ-פּין') ארויסנעהמען די שפּילקעס, לויז מאַכען.
unpin'ion *v.* (אַנ-פּינ'-יאַן) בעפרייען פון קאַנדאַלען אָדער קייטען; בעפרייען.
unpin'ioned *a.* (אַנ-פּינ'-יאַנד) בע-פרייט פון די קייטען; מיט פרייע הענד.
unpinked' *a.* (אַנ-פּינקט') ניט דורכגע-לעכערט.
unpit'eous *a.* (אַנ-פּיט'-אי-אַס) אונ-בארמהערציג, אונ'ברחמנות'דיג, אכזריות'-דיג.
unpit'eously *adv.* (אַנ-פּיט'-אי-אַס-לי) אויף אַ אונבאַרמהערציגען שטייגער.
unpit'eousness *n.* (אַנ-פּיט'-אי-אַס-נעס) אונ'ברחמנות'דיגקייט, אונבאַרמהער-ציגקייט, אכזריות'דיגקייט.
unpit'iable *a.* (אַנ-פּיט'-אי-עבל) ניט בעדויערנסווערטה; וואָס פערדיענט ניט קיין מיטלייד.
unpit'ied *a.* (אַנ-פּיט'-איד) ניט בעדוי-ערט, וואָס ווערט ניט בעדויערט; אויף וואָס מען האָט ניט קיין מיטלייד.
unpit'iful *a.* (אַנ-פּיט'-אי-פול) אונ-בארמהערציג, אונ'ברחמנות'דיג; וואָס דערוועקט ניט קיין רחמנות.
unpit'ifully *adv.* (אַנ-פּיט'-אי-פול-אי) אויף אַ אונבאַרמהערציגען שטייגער.
unpit'ifulness *n.* (אַנ-פּיט'-אי-פול-נעס) אונבאַרמהערציגקייט.
unpit'ying *a.* (אַנ-פּיט'-אי-אינג) ניט מיטפּיהלענד, אהן מיטגעפיהל, אהן רחמנות.
unpit'yingly *adv.* (אַנ-פּיט'-אי-אינג-לי) אהן מיטלייד, אהן מיטגעפיהל; אהן רחמנות.
unpla'cable *a.* (אַנ-פּליי'-קעבל) וואָס קען ניט איבערגעבעטען ווערען.
unplace' *v.* (אַנ-פּליים') ז. *displace*
unplaced' *a.* (אַנ-פּלייסט') ניט אַנגע-שטעלט, אהן אַ שטעלע; ניט געבראַכט אין אָרדנונג, אויסגעמישט, אַנגעוואָרפען.
unplagued' *a.* (אַנ-פּליינד') ניט גע-פּלאָגט, ניט געקוועלט, ניט געפּייניגט.
unplait' *v.* (אַנ-פּלייט') פאַנאַנדערפלעכ-טען.
unplaned' *a.* (אַנ-פּליינד') ניט געהוי-בעלט, ניט גלאַט געמאַכט.
unplanned' *a.* (אַנ-פּלענד') ניט פּלאַ-נירט; ניט ענטוואָרפען.
unplant' *v.* (אַנ-פּלענט) אויסוואָרצלען [פלאַנצען]; אויסראָטען [אַ בעפעלקע-רונג].
unplan'ted *a.* (אַנ-פּלענ'-טעד) ניט געפּלאַנצט; ניט קולטיווירט.
unplas'tered *a.* (אַנ-פּלעס'-טערד) ניט געפּלאַסטערט, ניט געטינקעוועט.
unplas'tic *a.* (אַנ-פּלעס'-טיק) ניט פּלאַסטיש, וואָס לאָזט זיך ניט פאָרמירען.
unpla'ted *a.* (אַנ-פּליי'-טעד) ניט פּלאַ-טירט, ניט בעדעקט מיט אַן אַנדער מע-טאַל אָדער שטאָף; ניט געפּאַנצערט.
unplau'sible *a.* (אַנ-פּלאָה'-זיבל) ניט שיינבאַר, וואָס האָט ניט קיין שיינבאַר גו-טען אויסזעהן.
unplau'sibly *adv.* (אַנ-פּלאָה'-זי-בלי) אַזוי, דאָס עס האָט ניט אויסערליך קיין גוטען אויסזעהן.
unplea'dable *a.* (אַנ-פּליע'-דעבל) וואָס קען ניט געבראַכט ווערען אַלס אַנוועגדונג, ענטשולדיגונג אָדער פערטיידיגונג.
unplea'ded *a.* (אַנ-פּליע'-דעד) ניט דרינגליך געבעטען, ניט דרינגליך פער-לאַנגט; ניט פערטיידיגט פון אַן אַדוואָ-קאַט; ניט געענטפערט פאַר'ן געריכט [וועגען אַ בעשולדיגונג].
unpleas'ance *n.* (אַנ-פּלעז'-ענס) אונ-אַנגענעהמליכקייט, אונצופריעדענהייט, פער-דרוס, ערגערניש.
unpleas'ant *a.* (אַנ-פּלעז'-ענט) אונ-אַנגענעהם.
unpleas'antly *adv.* (אַנ-פּלעז'-ענט-לי) אויף אַן אונאַנגענעהמען שטייגער.
unpleas'antness *n.* (אַנ-פּלעז'-ענט-נעס) אונאַנגענעהמליכקייט; אונצופריע-דענהייט.
unpleased' *a.* (אַנ-פּליעזד') אונצופריע-דען.
unplea'sing *a.* (אַנ-פּליע'-זינג) ניט געפעליג, אונאַנגענעהם.
unplea'singly *adv.* (אַנ-פּליע'-זינג-לי) אויף אַן אונאַנגענעהמען שטייגער.
unplea'singness *n.* (אַנ-פּליע'-זינג-נעס) ניט-געפעליגקייט, אונאַנגענעהמליכ-קייט, ווידריגקייט.
unpleas'urable *a.* (אַנ-פּלעזש'-אור-עבל) ניט פערגניגענד, אונאַנגענעהם; וואָס פערשאַפט ניט קיין פערגניגען.
unpleas'urably *adv.* (אַנ-פּלעזש'-אור-ע-בלי) ניט פערשאַפענדיג קיין פערגניגען.
unpledged' *a.* (אַנ-פּלעדזשד') ניט פער-משכון'ט; ניט פערפּליכטעט.
unpli'able *a.* (אַנ-פּלאַי'-עבל) ניט בויג-זאַם, וואָס לאָזט זיך ניט בויגען; האַרט-נעקיג.
unpli'ably *adv.* (אַנ-פּלאַי'-ע-בלי) אויף אַן אונבויגזאַמען, האַרטנעקיגען שטייגער.
unpli'ant *a.* (אַנ-פּלאַי'-ענט) ניט בויג-זאַם, שטייף; ניט נאַכגיעביג.
unpli'antly *adv.* (אַנ-פּלאַי'-ענט-לי) אויף אַן אונבויגזאַמען אָדער האַרטנעקי-גען שטייגער.
unploughed' *a.* (אַנ-פּלאַוד') ז. *unplowed*
unplowed' *a.* (אַנ-פּלאַוד') ניט בעאַ-קערט.
unplucked' *a.* (אַנ-פּלאַקט') ניט גע-פּליקט, ניט געצופּט, ניט געריסען.
unplug' *v.* (אַנ-פּלאַג') ארויסנעהמען דעם שפּונט אָדער די פּלאָמבע.
unplumb' *a. and v.* (אַנ-פּלאַם') וואָס איז ניט ווערטיקאַל; אַבציהען דאָס בליי פון עפּעס.
unplumbed' *a.* (אַנ-פּלאַמד') ניט גע-מאָסטען די טיעפקייט מיט אַ בליי-לויט. ז. *plumb*
unplume' *v.* (אַנ-פּלוהם') אַבפּליקען די פעדערען; דעגראַדירען, ערנידריגען.
unplun'dered *a.* (אַנ-פּלאַנ'-דערד) ניט צורויבט, ניט צופּלינדערט.
un po'co (אוהן פּאָו'-קאָו) אין מוזיק — אַ ביסעל, עטוואָס, לייכט.
unpoet'ic *a.* (אַנ-פּאָ-עט'-איק) ז. *unpoetical*
unpoet'ical *a.* (אַנ-פּאָ-עט'-אי-קעל) ניט פּאָעטיש, ניט דיכטעריש, אהן פּאָע-זיע, פּראָזאַאיש.
unpoet'ically *adv.* (אַנ-פּאָ-עט'-אי-קעל-אי) אויף אַן אונפּאָעטישען אָדער פּראָזאַאישען אופן.
unpoet'icalness *n.* (אַנ-פּאָ-עט'-אי-קעל-נעס) אונפּאָעטישקייט, דאָס זיין ניט פּאָעטיש.
unpoin'ted *a.* (אַנ-פּאָינ'-טעד) ניט פערשפּיצט, ניט שאַרף; אהן אַ שפּיץ; אהן אַ בעשטימטען פּונקט, אהן אַ צוועק, אהן אַ ציעל; ניט פּונקטירט [וועגען אַ שריפט]; אהן נקודות.
unpoised' *a.* (אַנ-פּאָיזד') ניט באַלאַנ-סירט, אהן אַ גלייכגעוויכט.
unpo'larized *a.* (אַנ-פּאָו'-לאַר-איזד) ניט פּאָלאַריזירט. ז. *polarize*
unpol'icied *a.* (אַנ-פּאָל'-אי-סיד) וואָס האָט ניט קיין רעגיערונגס-פאָרם; ניט פּאָ-ליטיש, ניט טאַקטיש; אונפּאַרזיכטיג, נאַ-ריש.
unpol'ish *v.* (אַנ-פּאָל'-איש) אַראָבנעה-מען די פּאָלירטקייט, גלאַטקייט אָדער גלאַנץ; אַראָבנעהמען די פיינקייט אָדער עלעגאַנץ, מאַכען גראָב.
unpol'ishable *a.* (אַנ-פּאָל'-איש-עבל) וואָס קען ניט פּאָלירט ווערען; וואָס קען ניט געמאַכט ווערען גלאַט אָדער גלאַנציג.
unpol'ished *a.* (אַנ-פּאָל'-אישט) ניט פּאָלירט, ניט געשליפען, ניט געמאַכט גלאַט אָדער גלאַנציג; ניט געבילדעט, רויה, גראָב.
unpolite' *a.* (אַנ-פּאָ-לאַיט') ז. *impolite*
unpolite'ly *adv.* (אַנ-פּאָ-לאַיט'-לי) ז. *impolitely*
unpolite'ness *n.* (אַנ-פּאָ-לאַיט'-נעס) ז. *impoliteness*
unpol'itic *a.* (אַנ-פּאָל'-אי-טיק) ז. *impolitic*
unpolit'ical *a.* (אַנ-פּאָ-ליט'-אי-קעל) ניט פּאָליטיש.
unpolit'ically *adv.* (אַנ-פּאָ-ליט'-אי-קעל-אי) אויף אַן אונפּאָליטישען שטייגער.
unpolled' *a.* (אַנ-פּאָולד') ניט פערערעגיס-טרירט אַלס וואַהל-שטימער; ניט אַבגעגע-בען די שטימע ביי וואַהלען; ניט אָרומ-געהאַקט, ניט אַרומגעשניטען.
unpollu'ted *a.* (אַנ-פּאָ-ליו'-טעד) אונ-בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ריין.
unpop'ular *a.* (אַנ-פּאָפּ'-יו-לאַר) אונ-פּאָפּולער, ניט בעליעבט ביים פאָלק.
unpopular'ity *n.* (אַנ-פּאָפּ-יו-לער'-אי-טי) אונפּאָפּולאַריטעט, דאָס זיין אונ-בעליעבט ביים פאָלק.
unpop'ularly *adv.* (אַנ-פּאָפּ'-יו-לאַר-לי) אויף אַן אונפּאָפּולערען אופן, אויף אַן אופן וואָס איז ניט בעליעבט ביים פאָלק.
unpop'ulated *a.* (אַנ-פּאָפּ'-יו-ליי-טעד) ניט בעפעלקערט, ניט בעזעצט.
unpor'table *a.* (אַנ-פּאָור'-טעבל) ניט טראַגבאַר, וואָס מען קען ניט טראָגען.
unpor'tioned *a.* (אַנ-פּאָור'-שאַנד) אהן אַ חלק אין דער ירושה; אהן פערמעגען.
unpor'tuous *a.* (אַנ-פּאָור'-טשו-אַס) אהן פּאָרטען, אהן האַפענס.
unpos'itive *a.* (אַנ-פּאָז'-אי-טיוו) ניט פּאָזיטיוו, ניט געוויס.
unpossessed' *a.* (אַנ-פּאָ-זעסט') ניט בעזעסען, אהן אַ בעל-הבית, אהן אַן איי-גענטימער; בערויבט פון עפּעס.

unpossibil'ity *n.* (אנ-פאס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *impossibility*

unpos'ted *a.* (אנ-פאוס'-טעד) ניט פערעפענטליכט, ניט בעקאנט געמאכט דעם עולם מיט עפעס; ניט געשטעלט אויף א בעשטימטען פאסט; וואס האט ניט קיין בעשטימטע שטעלע.

unpo'table *a.* (אנ-פאו'-טעבל) ניט טרינקבאר, וואס מען קען ניט טרינקען; ניט פליסיג.

unpow'erful *a.* (אנ-פאו'-ער-פול) מאכטלאז, ניט קרעפטיג, ניט שטארק; ניט ווירקזאם.

unprac'ticable *a.* (אנ-פרעק'-טי-קעבל) ז. *impracticable*

unprac'tical *a.* (אנ-פרעק'-טי-קעל) אונפראקטיש; וואס קומט ניט פון פראקטיק אדער ערפאהרונג.

unpractical'ity *n.* (אנ-פרעק-טי-קעל'-אי-טי) אונפראקטישקייט.

unprac'tically *adv.* (אנ-פרעק'-טי-קעל-אי) אויף אן אונפראקטישען שטייגער.

unprac'ticed *a.* (אנ-פרעק'-טיסט) ניט ערפאהרען, ניט פראקטיקירט, ניט אויסגעאיבט, ניט עקספערימענטירט.

unprac'tised *a.* (אנ-פרעק'-טיסט) ז. *unpracticed*

unprac'tisedness *n.* (אנ-פרעק'-טיסט-נעס) דאס זיין ניט פראקטיצירט אדער ניט אויסגעאיבט.

unpraised' *a.* (אנ-פרייזד') ניט געלויבט.

unprayed' *a.* (אנ-פרייד') פאר וואס מען האט ניט געבעטען.

unpreca'rious *a.* (אנ-פרי-קיי'-רי-אס) ניט שוואנקענד, ניט וואקלענד; ניט אונזיכער; זיכער, פערזיכערט; געוויס; אונאבהענגיג.

unpreca'riously *adv.* (אנ-פרי-קיי'-רי-אס-לי) ניט שוואנקענדיג; ניט אונזיכער.

unprec'edented *a.* (אנ-פרעס'-אי-דענ-טעד) אהן ביישפיעל, אונערהערט; אהן א פרעצעדענט, אהן א געוועזענעם פאל וואס זאל דיענען אלס ביישפיעל פאר אנדערע אזעלכע פעלע.

unprec'edentedly *adv.* (אנ-פרעס'-אי-דענ-טעד-לי) אהן א פרעצעדענט; ניט האבענדיג קיין געוועזענעם פאל וואס זאל דיענען אלס ביישפיעל.

unprecise' *a.* (אנ-פרי-סאיס') ניט גענוי, ניט פינקטליך, ניט אקוראט.

unpredes'tinated *a.* (אנ-פרי-דעס'-טי-ניי-טעד) ניט פארויס בעשטימט.

unpredes'tined *a.* (אנ-פרי-דעס'-טינד) ז. *unpredestinated*

unpredict' *v.* (אנ-פרי-דיקט') צוריקנעהמען די פראפעצייהונג, צוריקציהען די נביאות.

unpref'aced *a.* (אנ-פרעפ'-עסט) אהן א הקדמה, אהן אן איינלייטונג.

unpreferred' *a.* (אנ-פרי-פוירד') ניט פארגעצויגען, ניט געגעבען דעם פארצוג; ניט העכער געשעצט, ניט געהאלטען פאר בילכער.

unpreg'nable *a.* (אנ-פרעג'-נעבל) אונבעזיעגבאר, וואס מען קען ניט בייקומען.

unpreg'nant *a.* (אנ-פרעג'-נענט) ניט שוואנגער, ניט טראגעדיג; ניט גייסטרייך, טעמפ.

unprej'udice *n.* (אנ-פרעדזש'-או-דיס) פרייהייט פון פאראורטיילע.

unprej'udiced *a.* (אנ-פרעדזש'-או-דיסט) פריי פון פאראורטיילע, אונפארטייאיש; ניט בעשעדיגט.

unprej'udicedness *n.* (אנ-פרעדזש'-או-דיסט-נעס) פאראורטיילסלאזינקייט, דאס זיין אהן פאראורטיילע.

unprel'ate *v.* (אנ-פרעל'-אייט) מאכען אויס פרעלאט, אראבווארפען פון בישאפאמט.

unprelat'ical *a.* (אנ-פרי-לעט'-אי-קעל) וואס איז ניט פאסענד פאר א פרעלאט. ז. *prelate*

unpremed'itable *a.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט פארויס בעטראכטען; ניט פארויסגעזעהן, אונערווארטעט.

unpremed'itated *a.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טיי-טעד) ניט איבערלעגט; ניט אבזיכטליך; ניט פארגעברייטעט; וואס מען האט פריהער אין זינען ניט געהאט.

unpremed'itatedly *adv.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-לי) אויף א ניט-איבערלעגטען אדער ניט פארגעברייטעטען אופן.

unpreoc'cupied *a.* (אנ-פרי-אק'-יו-פאיד) ניט פערנומען פון פריהער; ניט פערנומען; ניט צושטרייט; אהן פאראורטיילע.

unprepara'tion *n.* (אנ-פרעפ-ע-ריי'-שאן) אונפארגעברייטקייט, דאס זיין ניט פארגעברייט.

unprepared' *a.* (אנ-פרי-פעהרד') ניט געגרייט, ניט צוגעגרייט, ניט פערטיג.

unprepar'edly *adv.* (אנ-פרי-פעהר'-עד-לי) ניט צוגעגרייט.

unprepar'edness *n.* (אנ-פרי-פעהר'-עד-נעס) ניט-געגרייטקייט, ניט-צוגעגרייטקייט, ניט-פערטיגקייט.

unprepossessed' *a.* (אנ-פרי-פא-זעסט') ז. *unprejudiced*

unprepossess'ing *a.* (אנ-פרי-פא-זעס'-אינג) ניט חנ'עוודיג, ניט געווינענד, ניט אנציהענד; וואס מאכט ניט קיין גוטען איינדרוק.

He is a person of **unprepossessing** appearance.

unprescribed' *a.* (אנ-פרי-סקראיבד') ניט פארגעשריבען, ניט געארדנעט, ניט בעשטימט פון א העכערער אויטאריטעט.

unpresen'table *a.* (אנ-פרי-זענ'-טעבל) ניט פרעזענטאבעל, וואס מען קען ניט פארשטעלען, ניט פון א גוטען אויסזעהן.

unpreser'vable *a.* (אנ-פרי-זויר'-וועבל) וואס מען קען ניט פערהיטען אדער איינהאלטען; וואס מען קען ניט קאנזערווירען.

unpreserved' *a.* (אנ-פרי-זוירווד') ניט איינגעהיט, ניט בעשיצט, ניט איינגעהאלטען, ניט קאנזערווירט.

unpressed' *a.* (אנ-פרעסט') ניט געפרעסט, ניט געדריקט; ניט געטריבען, ניט צוגעאיילט.

unpresu'ming *a.* (אנ-פרי-זיו'-מינג) בעשיידען, ניט שטאלץ; אהן פרעטענזיעס.

unpresump'tuous *a.* (אנ-פרי-זאמפ'-טשו-אס) ניט שטארק איינגעגלויבט אין זיך; וואס נעהמט ניט אויף זיך צופיעל; בעשיידען.

unpreten'ded *a.* (אנ-פרי-טענ'-דעד) ניט כלומר'שדיג, ניט מאכענדיג קיין אנשטעל.

unpreten'ding *a.* (אנ-פרי-טענ'-דינג) בעשיידען, איינפאך, ניט גרוים ביי זיך; אהן פרעטענזיעס.

unpreten'dingly *adv.* (אנ-פרי-טענ'-דינג-לי) אהן פרעטענזיעס; אויף א בעשיידענעם אופן.

unpreten'tious *a.* (אנ-פרי-טענ'-שאס) אהן פרעטענזיעס, בעשיידען.

unpreten'tiously *adv.* (אנ-פרי-טענ'-שאס-לי) אויף א בעשיידענעם אופן; אהן פרעטענזיעס.

unpreten'tiousness *n.* (אנ-פרי-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין אהן פרעטענזיעס, בעשיידענהייט.

unpret'tiness *n.* (אנ-פריט'-אי-נעס) ניט-שעהנקייט, ניט-חנ'עוודיגקייט.

unpret'ty *a.* (אנ-פריט'-אי) ניט שעהן, ניט חנ'עוודיג, ניט אנציהענד.

unprevai'ling *a.* (אנ-פרי-וויי'-לינג) אונמעכטיג; אונווירקזאם; אומזיסט.

unprev'alent *a.* (אנ-פרעוו'-ע-לענט) ניט הערשענד, ניט איבערוועגענד; וואס האט ניט קיין ווירקונג אדער איינפלוס; ניט פערשפרייט, ניט אלגעמיין אנגענומען.

unpreven'table *a.* (אנ-פרי-ווענ'-טעבל) וואס קען ניט בעווארענט אדער פערהיט ווערען, אונפערמיידליך.

unpreven'ted *a.* (אנ-פרי-ווענ'-טעד) ניט פערהינדערט, ניט פערמיעדען.

unpriced' *a.* (אנ-פראיסט') וואס האט ניט קיין בעשטימטען פרייז אדער מקח; אונשעצבאר.

unpriest' *v.* (אנ-פריעסט') מאכען אויס גלח; אוועקנעהמען דאס אמט אדער די ווירדע פון א גלח.

unpriest'ly *a.* (אנ-פריעסט'-לי) וואס פאסט ניט פאר א גלח אדער גייסטליכען.

unprince'ly *a.* (אנ-פרינס'-לי) ניט פרינציש, ניט פירסטליך; ניט עהנליך צו א פרינץ אדער פירסט.

unprin'cipled *a.* (אנ-פרינ'-סיפלד) פרינציפענלאז, אהן פרינציפען; אהן גוטע מדות אדער זיטען; פערדארבען.

unprin'cipledness *n.* (אנ-פרינ'-סיפלד-נעס) פרינציפענלאזיגקייט, דאס זיין אהן פרינציפען; פערדארבענקייט.

unprin'ted *a.* (אנ-פרינ'-טעד) ניט געדרוקט.

unpriv'ileged *a.* (אנ-פריוו'-אי-לעדזשד) ניט פריווילעגירט, אהן פריווילעגיעס אדער ספעציעלע רעכטע.

unprized' *a.* (אנ-פראיזד') אונשאצאר, העכער אדער נידריגער פון אירגענד וועלכען ווערטה.

unproclaimed' *a.* (אנ-פרא-קליימד') ניט פראקלאמירט, ניט עפענטליך געמאלדען, ניט אויסגערופען.

unprocur'able *a.* (אנ-פרא-קיור'-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען; וואס קען ניט פערשאפט ווערען.

unproduced' *a.* (אנ-פרא-דיוסט') ניט פראדוצירט, ניט ארויסגעבראכט.

unproduc'tive *a.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו) ניט פראדוקטיוו, ניט פרוכטבאר; ניט ארויסבריינגענד, ניט שאפענד.

unproduc'tively *adv.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו-לי) אויף אן אונפראדוקטיווען, אונפרוכטבארען אדער ניט שאפענדען שטייגער.

unproduc'tiveness *n.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו-נעס) ז. *unproductivity*

unproductiv'ity *n.* (אנ-פרא-דאק-טיוו'-אי-טי) אונפראדוקטיוויטעט, אונפרוכטבארקייט.

unprofaned' *a.* (אנ-פרא-פיינד') ניט פראפאנירט, ניט ענטהייליגט, ניט פערשוועכט, ניט פעראונרייניגט.

unprofessed' *a.* (אנ–פרא–פעסט') ניט ערקלערט, ניט בעהויפטעט; ניט אויסגעשפראכען.

unprofes'sional *a.* (אנ–פרא–פעש'–אנ–על) וואס געהערט ניט צו איינעמס פראפעסיאן; ניט פראפעסיאנעל; ניט לויט די פאדערונגען פון דער פראפעסיאן; ניט ווי עס פאסט זיך פאר דער פראפעסיאן, מיט וועלכער איינער בעשעפטיגט זיך.

unprofes'sionally *adv.* (אנ–פרא–פעש'–אנ–על–אי) אויף אן אונפראפעסיאנעלען שטייגער, ניט לויט די פרינציפען אדער די רעגעלען פון דער פראפעסיאן.

unprofi'ciency *n.* (אנ–פרא–פיש'–ענ–סי) אונפאלקאמענהייט, הינטערשטעליגקייט.

unprof'itable *a.* (אנ–פראפ'–אי–טעבל) וואס בריינגט ניט קיין פראפיט, ניט איינטרעגליך, אוננוצליך.

unprof'itableness *n.* (אנ–פראפ'–אי–טעבל–נעס) דאס זיין ניט איינטרעגליך; אוננוציגקייט.

unprof'itably *adv.* (אנ–פראפ'–אי–טע–בלי) אהן פראפיטען, אהן נוצען, ניט איינטרעגליך; אויף אן אוננוצליכען אופן.

unprof'ited *a.* (אנ–פראפ'–אי–טעד) וואס האט ניט קיין פראפיט אדער נוצען.

unprogres'sive *a.* (אנ–פרא–גרעס'–איוו) ניט פראגרעסיוו, ניט פארטגעשריטען, קאנזערוואטיוו.

unprogres'siveness *n.* (אנ–פרא–גרעס'–איוו–נעס) דאס זיין ניט פראגרעסיוו אדער ניט פארטגעשריטען.

unprohib'ited *a.* (אנ–פרא–היב'–אי–טעד) ניט פערבאטען; ערלויבט.

unprojec'ted *a.* (אנ–פרא–דזשעק'–טעד) ניט פראיעקטירט, ניט פלאנירט.

unprolif'ic *a.* (אנ–פרא–ליפ'–איק) ניט פרוכטבאר, וואס איז אונפעהיג צו געבערען.

unprom'ise *v.* (אנ–פראמ'–איס) צוריקציהען א הבטחה.

unprom'ised *a.* (אנ–פראמ'–איסט) ניט פערשפראכען.

unprom'ising *a.* (אנ–פראמ'–אי–סינג) וואס פערשפרעכט ניט פיעל, וואס גיט ווייניג האפנונג.

unpromp'ted *a.* (אנ–פראמפ'–טעד) ניט אנגעטריבען, ניט אנגערעגט צו טהאן עפעס.

unpromul'gated *a.* (אנ–פרא–מאל'–גיי–טעד) ניט פערעפענטליכט.

unpronoun'ceable *a.* (אנ–פרא–נאונ'–סעבל) וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען.

unpronounced' *a.* (אנ–פרא–נאונסט') ניט אויסגעשפראכען.

unprop' *v.* (אנ–פראפ') אוועקנעהמען די שטיצע אדער אונטערשטיצונג.

unprop'er *a.* (אנ–פראפ'–ער) ז. *improper*.

unprophet'ic *a.* (אנ–פרא–פעט'–איק) ניט פראפעטיש, ניט ווי א נביא, ניט פאראויסזאגענדיג וועגען דער צוקונפט.

unprophet'ical *a.* (אנ–פרא–פעט'–אי–קעל) ז. *unprophetic*.

unprophet'ically *adv.* (אנ–פרא–פעט'–אי–קעל–אי) ניט אויף א פראפעטישען שטייגער; ניט מעשה נביא.

unpropi'tiable *a.* (אנ–פרא–פיש'–אי–עבל) וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען, וואס וויל ניט מוחל זיין.

unpropi'tious *a.* (אנ–פרא–פיש'–אס) ניט גנעדיג, ניט גינסטיג, ניט גוטוויליג; ניט געניינט צו פערגעבען אדער מוחל זיין.

unpropi'tiously *adv.* (אנ–פרא–פיש'–אס–לי) ניט האבענדיג קיין נייגונג מוחל צו זיין; ניט גינסטיג, ניט גוטוויליג.

unpropi'tiousness *n.* (אנ–פרא–פיש'–אס–נעס) אונגינסטיגקייט.

unpropor'tionable *a.* (אנ–פרא–פאור'–שאנ–עבל) ניט אין פראפארציע, ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionableness *n.* (אנ–פרא–פאור'–שאנ–עבל–נעס) דאס זיין ניט אין פראפארציע אדער ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionably *adv.* (אנ–פרא–פאור'–שאנ–ע–בלי) ניט נאך דער פראפארציע.

unpropor'tionate *a.* (אנ–פרא–פאור'–שאנ–אייט) ניט פראפארציאנעל, ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionately *adv.* (אנ–פרא–פאור'–שאנ–אייט–לי) ניט לויט דער פראפארציע.

unpropor'tioned *a.* (אנ–פרא–פאור'–שאנד) ניט איינגעריכטעט פראפארציאנעל.

unproposed' *a.* (אנ–פרא–פאוזד') ניט פארגעשלאגען, ניט פארגעלעגט.

unpropped' *a.* (אנ–פראפט') ניט געשטיצט, אהן אונטערשטיצונג אדער אונטערשפארונג.

unpros'perous *a.* (אנ–פראס'–פער–אס) אהן הצלחה, אהן מזל־ברכה; ניט גינסטיג, ניט גוט.

unpros'perously *adv.* (אנ–פראס'–פער–אס–לי) אהן הצלחה, אויף א שלעכט געהענדען אופן.

unpros'perousness *n.* (אנ–פראס'–פער–אס–נעס) דאס זיין אהן הצלחה; דאס ניט האבען קיין הצלחה; דאס ניט געהן גוט.

unpros'tituted *a.* (אנ–פראס'–טי–טיו–טעד) ניט פראסטיטואירט, ניט געשענדעט, ניט פערקויפט צו שאנדע.

unprotec'ted *a.* (אנ–פרא–טעק'–טעד) ניט געשיצט, אהן שוץ.

unprotec'tedness *n.* (אנ–פרא–טעק'–טעד–נעס) שוצלאזיגקייט, דאס זיין אונבעשיצט.

unprotrac'ted *a.* (אנ–פרא–טרעק'–טעד) ניט אויסגעצויגען, ניט פערלענגערט, ניט פערצויגען.

unprotru'ded *a.* (אנ–פרא–טרוה'–דעד) ניט פארויסגעשטויסען; ניט ארויסגעשטעקט, ניט ארויסגעשטארצט.

unpro'vable *a.* (אנ–פרוה'–וועבל) אונבעווייזליך, וואס קען ניט בעוויזען ווערען.

unproved' *a.* (אנ–פרוהווד') אונבעוויזען; ניט דערוויזען געווארען; ניט געפראבירט.

unproved'ness *n.* (אנ–פרוהווד'–נעס) ז. *inexperience*.

unpro'ven *a.* (אנ–פרוה'–ווען) ניט בעוויזען.

unprovide' *v.* (אנ–פרא–וואיד') ניט בעזארגען מיט עפעס.

unprovi'ded *a.* (אנ–פרא–וואי'–דעד) ניט פערזארגט מיט עפעס; ניט צוגעגרייט.

unprovi'dedly *adv.* (אנ–פרא–וואי'–דעד–לי) ניט זייענדיג בעזארגט מיט עפעס; אהן פראוויזיע; זייענדיג ניט צוגעגרייט.

unprovi'sioned *a.* (אנ–פרא–וויזש'–אנד) ניט בעזארגט מיט פראוויזיע אדער זאפאס.

unprovoked' *a.* (אנ–פרא–וואוקט') ניט פראוואצירט, ניט אנגערייצט, ניט אנגערעגט צו עפעס; ניט ארויסגערופען.

unprovo'kedly *adv.* (אנ–פרא–וואו'–קעד–לי) ניט זייענדיג פראוואצירט אדער אנגערעגט צו עפעס.

unprovo'king *a.* (אנ–פרא–וואו'–קינג) ניט פראוואצירענד, ניט רייצענד, ניט אנרעגענד צו עפעס.

unpruden'tial *a.* (אנ–פרו–דענ'–שעל) ז. *imprudent*.

unpruned' *a.* (אנ–פרוהנד') ניט בעשניטען די צווייגען [וועגען ביימער].

unpub'lic *a.* (אנ–פאב'–ליק) ניט עפענטליך, געהיים.

unpub'lished *a.* (אנ–פאב'–לישט) ניט פובליקירט, ניט ארויסגעגעבען אין א געדרוקטער פארם; ניט פערעפענטליכט; געהיים.

unpuck'er *v.* (אנ–פאק'–ער) אויסגלעטען די קנייטשען, מאכען גלאט.

unpul'verized *a.* (אנ–פאל'–ווע–ראיזד) ניט צופולווערט, ניט צומאהלען, ניט פערוואנדעלט אין פולווער.

unpunc'tual *a.* (אנ–פאנק'–טשו–על) ניט פינקטליך, ניט אקוראט.

unpunctual'ity *n.* (אנ–פאנק–טשו–על'–אי–טי) ניט־פינקטליכקייט.

unpunc'tually *adv.* (אנ–פאנק'–טשו–על–אי) ניט פינקטליך.

unpun'ishable *a.* (אנ–פאנ'–איש–עבל) ניט בעשטראפבאר, ניט בעשטראפליך.

unpun'ishably *adv.* (אנ–פאנ'–איש–ע–בלי) אויף אן אונבעשטראפבארען אופן.

unpun'ished *a.* (אנ–פאנ'–אישט) אונבעשטראפט.

unpur'chasable *a.* (אנ–פויר'–טשעס–עבל) ניט קויפבאר; וואס מען קען ניט קויפען אדער ערווערבען.

unpur'chased *a.* (אנ–פויר'–טשעסט) ניט געקויפט, וואס איז ניט געקויפט געווארען.

unpurged' *a.* (אנ–פוירדזשד') ניט געריינגט, ניט געלייטערט; אונריין.

unpu'rified *a.* (אנ–פיו'–רי–פאיד) ניט גערייניגט, ניט געליטערט; אונריין.

unpur'posed *a.* (אנ–פויר'–פאסט) ניט בעאבזיכטיגט, ניט מיט א כיוון.

unpursued' *a.* (אנ–פויר–סיוד') ניט פערפאלגט, ניט פארטגעזעצט, ניט אנגעהאלטען; ניט נאכגעפאלגט.

unpu'trefied *a.* (אנ–פיו'–טרי–פאיד) ניט פערפוילט, ניט פערדארבען.

unquaffed' *a.* (אנ–קהועפט') ניט בעזויפען; ניט שכור.

unqual'ifiable *a.* (אנ–קהוואל'–אי–פאי–עבל) וואס קען ניט געמאכט ווערען פעהיג אדער טויגליך צו עפעס; וואס קען ניט צוגעפאסט ווערען; וואס מען קען ניט צוגעבען קיין אייגענשאפטען.

unqual'ified *a.* (אנ–קהוואל'–אי–פאיד) ניט געאייגענט, ניט פאסענד, ניט קוואליפיצירט, אהן די נויטיגע אייגענשאפטען; ניט רעכטספעהיג, וואס האט ניט דאס רעכט צו עפעס; ניט בעשרענקט, אונבעדינגט, אבסאלוט.

unqual'ifiedly *adv.* (אנ–קהוואל'–אי–פאיד–לי) אויף אן אונקוואליפיצירטען אופן; ניט האבענדיג די נויטיגע אייגענשאפטען.

unqual'ifiedness *n.* (אנ–קהוואל'–אי–פאיד–נעס) דאס זיין ניט געאייגנעט אדער פאסענד צו עפעס; דאס ניט זיין קוואליפיצירט, דאס ניט האבען די נויטיגע אייגענשאפטען.

unqual'ify *v.* (אנ-קהוואל'-אי-פאי) ז. *disqualify*.

unquar'tered *a.* (אנ-קהוואהר'-טערד) ניט געפיערטעלט, ניט איינגעטיילט אין פיער; ניט איינגעקווארטירט, ניט איינגעשטעלט סאלדאטען אויף קווארטיר.

unqueen' *v.* (אנ-קהוויען') מאכען אוים קעניגין, אראבזעצען א קעניגין פון טהראן.

unquelled' *a.* (אנ-קהוועלד') ניט אונטערדריקט.

unquen'chable *a. and n.* (אנ-קהווענ'-טשעבל) אונאויסלעשליך, וואס לאזט זיך ניט אויסלעשען; וואס קען ניט געשטילט ווערען; איינער וועמעס אייפער ווערט ניט איינגעשטילט; איינער וואס איז פאנאטיש איבערגעגעבען צו א זאך.

unquen'chableness *n.* (אנ-קהווענ'-טשעבל-נעס) אונאויסלעשליכקייט, די אונמעגליכקייט אויסצולעשען; די אונמעגליכקייט צו שטילען.

unquen'chably *adv.* (אנ-קהווענ'-טשע-בלי) ניט אויסצולעשען, ניט איינצושטילען.

unquenched' *a.* (אנ-קהווענטשט') ניט געלאשען; ניט איינגעשטילט.

unquestionabil'ity *n.* (אנ-קהוועס-טשאנ-ע-ביל'-אי-טי) אונצווייפעלהאפטיגקייט; געוויסהייט.

unques'tionable *a.* (אנ-קהוועס'-טשאנ-עבל) אונצווייפעלהאפט, געוויס.

unques'tionableness *n.* (אנ-קהוועס'-טשאנ-עבל-נעס) ז. *unquestionability*.

unques'tionably *adv.* (אנ-קהוועס'-טשאנ-ע-בלי) אויף אן אונצווייפעלהאפטען אופן; אהן שום ספק.

unques'tioned *a.* (אנ-קהוועס'-טשאנד) ניט בעצווייפעלט; וואס מען קען ניט אבפרעגען אדער אבלייקענען.

unquick' *a.* (אנ-קהוויק') ניט שנעל, אונבעוועגליך, לאנגזאם.

unquick'ened *a.* (אנ-קהוויק'נד) ניט בעלעבט, ניט געמאכט לעבעדיג אדער פריש; ניט אנגעטריבען, ניט געמאכט שנעל אדער אייליג.

unquies'cence *n.* (אנ-קהוואי-עס'-ענס) אונרוה, בעוועגליכקייט, טהעטיגקייט.

unqui'et *a.* (אנ-קהוואי'-עט) אונרוהיג, ניט שטיל, ניט פריעדליך; אויפגערעגט.

unqui'etly *adv.* (אנ-קהוואי'-עט-לי) אויף אן אונרוהיגען אדער אויפגערעגטען שטייגער.

unqui'etness *n.* (אנ-קהוואי'-עט-נעס) אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.

unqui'etude *n.* (אנ-קהוואי'-ע-טיוד) ז. *inquietude*.

unquo'table *a.* (אנ-קהוואו'-טעבל) וואס קען ניט ציטירט ווערען; וואס קען ניט אנגעגעבען ווערען.

unquo'ted *a.* (אנ-קהוואו'-טעד) ניט ציטירט; ניט אנגעגעבען; ניט אנגעגעבען אין דער פרייז-ליסטע [וועגען פרייזען אדער קורס].

unraised' *a.* (אנ-רייזד') ניט אויפגעהויבען; ניט געהעכערט; ניט דערהויבען; ניט אראבגענומען, ניט אויפגעגעבען, ניט אויפגעהערט.

unraked' *a.* (אנ-רייקט') ניט צונויפגעשארט.

unranged' *a.* (אנ-ריינדזשד') ניט געארדנעט, ניט געשטעלט אין ארדנונג.

unran'sacked *a.* (אנ-רענ'-סעקט) ניט געפלינדערט, ניט גערויבט; ניט גענוי דורכגעזוכט.

unran'somed *a.* (אנ-רענ'-סאמד) ניט אויסגעלעזט, ניט אויסגעקויפט.

unrap'tured *a.* (אנ-רעפ'-טשורד) ניט ענטציקט; ניט הינגעריסען.

unra'table *a.* (אנ-ריי'-טעבל) וואס קען ניט אבגעשאצט ווערען; וואס דארף ניט בעשטייערט ווערען; פריי פון שטייער.

unra'ted *a.* (אנ-ריי'-טעד) ניט אבגעשאצט; ניט טאקסירט, ניט בעשטייערט; פריי פון שטייער.

unrat'ified *a.* (אנ-רעט'-אי-פאיד) ניט ראטיפיצירט, ניט בעשטעטיגט, ניט בעקרעפטיגט.

unrav'aged *a.* (אנ-רעוו'-עדזשד) ניט פערוויסטעט, ניט צושטערט, ניט פערניכטעט.

unrav'el *v.* (אנ-רעוו'-על) אבוויקלען, אבפלאנטערען; ערקלערען, מאכען קלאר; לעזען; זיך אבוויקלען, זיך אבפלאנטערען.

unrav'elment *n.* (אנ-רעוו'-על-מענט) אבוויקלונג, אבפלאנטערונג; אויפקלערונג, לעזונג.

unrazed' *a.* (אנ-רייזד') ניט צושטערט, ניט פערטיליגט; ניט אבגעמעקט, ניט אויסגעמעקט.

unra'zored *a.* (אנ-ריי'-זארד) ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unreached' *a.* (אנ-ריעטשט') ניט דערגרייכט.

unread' *a.* (אנ-רעד') ניט געלעזען; ניט בעלעזען, ניט געלעהרט.

unrea'dable *a.* (אנ-ריע'-דעבל) אונלעזבאר; וואס איז אונמעגליך צו לעזען; וואס איז ניט ווערטה געלעזען צו ווערען.

unrea'dableness *n.* (אנ-ריע'-דעבל-נעס) אונלעזבארקייט, דאס ניט קענען געלעזען ווערען.

unread'ily *adv.* (אנ-רעד'-אי-לי) ניט גרייט, ניט פארטיג; ניט גלייך, ניט באלד.

unread'iness *n.* (אנ-רעד'-אי-נעס) אונפארבערייטקייט; דאס ניט זיין גרייט אדער פארטיג; אונבערייטוויליגקייט.

unread'y *a.* (אנ-רעד'-אי) ניט פארטיג, ניט גרייט; ניט צוגעגרייט; ניט פארבערייטעט; ניט וויליג; ניט געשווינד.

unre'al *a.* (אנ-רי'-על) ניט ווירקליך, ניט רעאל, ניט עקזיסטירענד; ניט פראקטיש, פאנטאסטיש, טרוימעריש; ניט עכט, נאכגעמאכט.

unreal'ity *n.* (אנ-רי-על'-אי-טי) אונווירקליכקייט; אן אונווירקליכקייט.

unre'alizable *a.* (אנ-רי'-ע-לאי-זעבל) וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען.

unre'alize *v.* (אנ-רי'-על-איז) מאכען אונווירקליך, בעטראכטען אלס ניט רעאל, צונעהמען די רעאליטעט.

unre'alized *a.* (אנ-רי'-על-איזד) ניט פערווירקליכט.

unreaped' *a.* (אנ-ריעפט') ניט געשניטען, ניט אראבגענומען [וועגען תבואה].

unrea'son *n.* (אנ-ריע'זן) אונפערנונפט, מאנגעל אין פערנונפט; אונזין.

unrea'sonable *a.* (אנ-ריע'זנ-עבל) ניט פערנינפטיג; ניט מעסיג, איבערמעסיג.

unrea'sonableness *n.* (אנ-ריע'זנ-עבל-נעס) אונפערנינפטיגקייט; אונמעסיגקייט, איבערמעסיגקייט.

unrea'sonably *adv.* (אנ-ריע'זנ-ע-בלי) אויף אן אונפערנינפטיגען, נארישען אדער איבערמעסיגען אופן.

unrea'soned *a.* (אנ-ריע'זנד) ניט דורכגעטראכט, ניט איבערגעלעגט.

unrea'soning *a.* (אנ-ריע'זנ-אינג) ניט נאכדענקענד; ניט דענקענד.

unrea'soningly *adv.* (אנ-ריע'זנ-אינג-לי) ניט אורטיילענדיג מיט פערנונפט, ניט נאכדענקענדיג.

unrebu'kable *a.* (אנ-רי-ביו'-קעבל) ניט טאדלונגסווערטה; וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

unrebuked' *a.* (אנ-רי-ביוקט') ניט געטאדעלט.

unrebut'ted *a.* (אנ-רי-באט'-עד) ניט צוריקגעשטויסען, ניט צוריקגעוויזען, ניט אבגעזאגט; ניט אבגעשלאגען דורך א געגען-בעווייז.

unrecall'able *a.* (אנ-רי-קאהל'-עבל) וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען, וואס קען ניט אבגערופען ווערען.

unrecalled' *a.* (אנ-רי-קאהלד') ניט צוריקגערופען, ניט אבגערופען; ניט אבגעשאפט.

unrecan'ted *a.* (אנ-רי-קענ'-טעד) ניט צוריקגערופען, ניט צוריקגעצויגען, ניט צוריקגענומען.

unreceived' *a.* (אנ-רי-סיעווד') ניט ערהאלטען; ניט אנגענומען; ניט עמפפאנגען.

unreci'ted *a.* (אנ-רי-סאי'-טעד) ניט דערצעהלט; ניט וויעדערהאלט; ניט איבערגעזאגט; ניט דעקלאמירט, ניט פארגעלעזען; ניט געזונגען אין רעטשיטאטיוו.

unreck'onable *a.* (אנ-רעק'נ-עבל) וואס קען ניט צוזאמענגערעכענט אדער געצעהלט ווערען; אונגעהויער.

unreclai'mable *a.* (אנ-רי-קליי'-מעבל) ז. *irreclaimable*.

unreclai'mably *adv.* (אנ-רי-קליי'-מע-בלי) ז. *irreclaimably*.

unreclaimed' *a.* (אנ-רי-קליימד') ניט אויסגעבעסערט; ניט געצוימט; ניט געמאכט קולטיווירבאר; ניט צוריקגעפאדערט.

unrec'ognizable *a.* (אנ-רעק'-אג-נאי-זעבל) ניט דערקענבאר, וואס מען קען ניט דערקענען.

unrec'ognizably *adv.* (אנ-רעק'-אג-נאי-זע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען דערקענען.

unrec'ognized *a.* (אנ-רעק'-אג-נאיזד) ניט דערקענט, ניט אנערקענט; ניט בעגריסט; ניט איבערגעקוקט, ניט אונטערזוכט נאך אמאל.

unrecommen'ded *a.* (אנ-רעק-א-מענ'-דעד) ניט רעקאמענדירט.

unrec'ompensed *a.* (אנ-רעק'-אמ-פענסט) ניט בעלוינט.

unrec'oncilable *a.* (אנ-רעק'-אנ-סאי-לעבל) ז. *irreconcilable*.

unrec'onciled *a.* (אנ-רעק'-אנ-סאילד) ניט איבערגעבעטען, ניט שלום געמאכט; ניט געבראכט אין איינקלאנג.

unreconcil'iable *a.* (אנ-רעק-אנ-סיל'-אי-עבל) ז. *irreconcilable*.

unreconstruc'ted *a.* (אנ-רי-קאנ-סטראק'-טעד) ניט אויפגעשטעלט אדער אויפגעבוים צוריק, ניט איבערגעבוים, ניט רעארגאניזירט; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — ניט רעארגאניזירט אלס א שטאאט [ז. *Reconstruction Acts*].

unrecor'ded *a.* (אנ-רי-קאהר'-דעד) ניט פראטאקאלירט, ניט פערצייכענט, ניט רעגיסטרירט, ניט פערשריבען.

unrecoun'ted *a.* (אנ-רי-קאונ'-טעד) ניט דערצעהלט.

unrecov'erable *a.* (אנ-רי-קאוו'-ער-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען צוריק; אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unrecov'erably *adv.* (אנ-רי-קאוו'-ער-ע-בלי) אזוי אז מען קען ניט צוריקקריגען; אויף אן אונהיילבארען אופן.

unrecov'ered *a.* (אנ-רי-קאוו'-ערד) ניט צוריקגעקראגען; ניט וויעדער געפונען; ניט אומגעקעהרט צוריק.

unrecrui'table *a.* (אנ-רי-קרוה'-טעבל) וואס מען קען ניט רעקרוטירען אדער דערפילען מיט נייע מענשען [ווי אן ארמעע, וואו עס פעהלט א צאהל סאלדאטען]; וואס קען ניט פערשטארקט אדער דערפרישט ווערען; וואס קען ניט בעזארגט ווערען מיט נייע זאפאסען.

unrecrui'ted *a.* (אנ-רי-קרוה'-טעד) ניט רעקרוטירט, ערגענצט אדער דערפילט מיט נייע מענשען [ווי אן ארמעע, וואו עס פעהלט א צאהל סאלדאטען]; ניט פערשטארקט, ניט דערפרישט; ניט בעזארגט מיט נייע זאפאסען.

unrec'tified *a.* (אנ-רעק'-טי-פאיד) ניט פערריכט, ניט אויסגעבעסערט; ניט רעקטיפיצירט, ניט ראפינירט, ניט דיסטילירט, ניט געלייטערט.

unrecum'bent *a.* (אנ-רי-קאמ'-בענט) ניט ליעגענד, ניט אנגעלעהנט; ניט רוהענד.

unrecur'ing *a.* (אנ-רי-קיור'-אינג) אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unredee'mable *a.* (אנ-רי-דיע'-מעבל) ז. *irredeemable*

unredeemed' *a.* (אנ-רי-דיעמד') ניט בעפרייט, ניט ערלעזט; ניט אויסגעלעזט; ניט ערפילט; ניט געמילדערט.

unredu'cible *a.* (אנ-רי-דיו'-סיבל) ז. *irreducible*

unredu'cibleness *n.* (אנ-רי-דיו'-סיבל-נעס) ז. *irreducibleness*

unreeve' *v.* (אנ-ריעוו') ארויסציהען א שטריק פון דעם בלאק וואס ווערט בענוצט צו הויבען משא.

unrefined' *a.* (אנ-רי-פאינד') ניט פערפיינערט, ניט אויסגעבילדעט, ניט עלעגאנט; ניט גערייניגט, ניט געלייטערט, ניט ראפינירט.

unreflec'ting *a.* (אנ-רי-פלעק'-טינג) ניט רעפלעקטירענד, ניט צוריקווארפענד, ניט אבשפיגלענד, ניט אבווארפענד צוריק די ליכט-שטראהלען; ניט נאכדענקענד, אהן איבערלעגונג.

unrefor'mable *a.* (אנ-רי-פאהר'-מעבל) וואס לאזט זיך ניט רעפארמירען, וואס קען ניט געבעסערט ווערען.

unreformed' *a.* (אנ-רי-פאהרמד') ניט רעפארמירט, ניט אויסגעבעסערט.

unrefor'medness *n.* (אנ-רי-פאהר'-מעד-נעס) דאס זיין ניט רעפארמירט אדער ניט אויסגעבעסערט.

unrefrac'ted *a.* (אנ-רי-פרעק'-טעד) ניט געבראכען [וועגען א ליכט-שטראהל]; אין באטאניק — וואס איז ניט אבגעבויגען אונטער א שארפען ווינקעל.

unrefreshed' *a.* (אנ-רי-פרעשט') ניט דערפרישט, ניט אבגעפרישט; ניט דערקוויקט.

unrefresh'ing *a.* (אנ-רי-פרעש'-אינג) ניט דערפרישענד; ניט דערקוויקענד.

unrefun'ded *a.* (אנ-רי-פאנ'-דעד) ניט צוריקגעגעבען, ניט צוריקגעצאהלט, ניט בעגיטיגט.

unrefu'ted *a.* (אנ-רי-פיו'-טעד) ניט וויעדערלעגט, ניט בעוויזען אלס פאלש, ניט בעזיעגט דורך ארגומענטען.

unre'gal *a.* (אנ-ריע'-געל) ניט קעניגליך.

unregar'ded *a.* (אנ-רי-גאר'-דעד) אונבעמערקט; ניט געאכטעט; פערנאכלעסיגט.

unregard'ful *a.* (אנ-רי-גארד'-פול) אונאויפמערקזאם, וואס נעהמט ניט אין אכט, נאכלעסיג.

unregen'eracy *n.* (אנ-רי-דזשענ'-ע-ריי-סי) דאס ניט זיין וויעדער-געבוירען אדער בעניייט.

unregen'erate *a.* (אנ-רי-דזשענ'-ע-רייט) ניט וויעדער-געבוירען; שלעכט, זינדיג.

unregen'erated *a.* (אנ-רי-דזשענ'-ע-ריי-טעד) ז. *unregenerate*

unreg'istered *a.* (אנ-רעדזש'-יס-טערד) ניט רעגיסטרירט, ניט איינגעטראגען אין א רייסטער אדער אין א בוך; ניט פערשריבען.

unregret'ful *a.* (אנ-רי-גרעט'-פול) אהן בעדויערען.

unregret'ted *a.* (אנ-רי-גרעט'-עד) ניט בעדויערט; ניט בערייהט.

unreg'ulated *a.* (אנ-רעג'-יו-ליי-טעד) ניט רעגולירט; ניט איינגערעגולירט; ניט געבראכט אדער געהאלטען אין ארדנונג.

unreined' *a.* (אנ-ריינד') ניט געצוימט, ניט געבונדען מיט א צוים; ניט געהאלטען אין צוים, ניט צוריקגעהאלטען.

unrejec'ted *a.* (אנ-רי-דזשעק'-טעד) ניט צוריקגעווארפען, ניט צוריקגעוויזען.

unrejoi'cing *a.* (אנ-רי-דזשאי'-סינג) ניט פרעהליך, טרויעריג.

unrela'ted *a.* (אנ-רי-ליי'-טעד) ניט דערצעהלט, ניט בעריכטעט; ניט פערוואנדט; וואס געפינט זיך ניט אין קיין שייכות אדער פערבינדונג.

unrel'ative *a.* (אנ-רעל'-ע-טיוו) וואס בעציהט זיך ניט אויף... וואס האט ניט קיין שייכות צו...; ניט רעלאטיוו, אבסאלוט, וואס עקזיסטירט אן און פאר זיך, וואס הענגט ניט אב פון עפּעס.

unrelaxed' *a.* (אנ-רי-לעקסט') ניט נאכגעלאזט, אנגעשטרענגט; ענטשלאסען, ענטשיעדען.

unrelen'ting *a.* (אנ-רי-לענ'-טינג) אונ'ברחמנות'דיג, אונבארמהערציג, הארטהערציג, אונבעריהרט, אונבויגזאם, ניט נאכגיעביג.

unrelen'tingly *adv.* (אנ-רי-לענ'-טינג-לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; אהן רחמנות, הארטהערציג.

unrelen'tingness *n.* (אנ-רי-לענ'-טינג-נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ'ברחמנות'דיגקייט, הארטהערציגקייט.

unreliabil'ity *n.* (אנ-רי-לאי-ע-ביל'-אי-טי) אונצופערלעסיגקייט.

unreli'able *a.* (אנ-רי-לאי'-עבל) אונצופערלעסיג, אויף וואס אדער אויף וועלכען מען קען זיך ניט פערלאזען.

unreli'ableness *n.* (אנ-רי-לאי'-עבל-נעס) אונצופערלעסיגקייט.

unrelie'vable *a.* (אנ-רי-ליע'-וועבל) וואס קען ניט געהאלפען ווערען; וואס קען ניט פערלייכטערט ווערען.

unrelieved' *a.* (אנ-רי-ליעווד') ניט בעפרייט [פון א לאסט, פון וועהטאג א. ז. וו.]; ניט פערלייכטערט; ניט געמילדערט; ניט געלינדערט; ניט בעפרייט פון א בעלאגערונג; ניט איבערגעביטען, ניט אומגעביטען [וועגען א סאלדאט אויף דער וואך]; ניט געהאלפען, ניט געשטיצט; ניט בעגיטיגט [פאר א שאדען]; ניט געמאכט בולט, ניט געמאכט פראמינענט.

unrelig'ious *a.* (אנ-רי-לידזש'-אס) ז. *irreligious*

unrelin'quished *a.* (אנ-רי-לינ'-קווישט) ניט פערלאזען, ניט אויפגעגעבען.

unrel'ishable *a.* (אנ-רעל'-איש-עבל) ניט געשמאק; וואס האט ניט קיין אנגענעהמען טעם.

unreluc'tant *a.* (אנ-רי-לאק'-טענט) ניט ווידערווילליג, ווילליג.

unreluc'tantly *adv.* (אנ-רי-לאק'-טענט-לי) אהן ווידערווילען, אהן ווידערשטאנד; ווילליג.

unremark'able *a.* (אנ-רי-מארק'-עבל) ניט מערקווירדיג, אונוויכטיג.

unremarked' *a.* (אנ-רי-מארקט') אונבעמערקט.

unreme'diable *a.* (אנ-רי-מי'-די-עבל) ז. *irremediable*

unrem'edied *a.* (אנ-רעמ'-ע-דיד) ניט קורירט, ניט געהיילט; ניט געהאלפען; ניט פערריכט, ניט אויסגעבעסערט.

unremem'bered *a.* (אנ-רי-מעמ'-בערד) ניט געדענקט, פערגעסען.

unremem'bering *a.* (אנ-רי-מעמ'-בער-אינג) ניט געדענקענד, פערגעסענד.

unremin'ded *a.* (אנ-רי-מאינ'-דעד) ניט ערינערט, ניט דערמאהנט.

unremit'table *a.* (אנ-רי-מיט'-עבל) וואס קען ניט פערציהען ווערען, וואס קען ניט פערגעבען ווערען.

unremit'ted *a.* (אנ-רי-מיט'-עד) ניט פערציהען, ניט פערגעבען; ניט נאכגעלאזען; אונאויפהערליך.

unremit'tedly *adv.* (אנ-רי-מיט'-עד-לי) אונאויפהערליך.

unremit'ting *a.* (אנ-רי-מיט'-אינג) ניט אויפהערענד, ניט נאכלאזענד, אונאונטערבראכען, אונאויפהערליך.

unremit'tingly *adv.* (אנ-רי-מיט'-אינג-לי) אויף אן אונאויפהערליכען שטייגער.

unremorse'ful *a.* (אנ-רי-מאהרס'-פול) אונ'ברחמנות'דיג, גרויזאם.

unremorse'fully *adv.* (אנ-רי-מאהרס'-פול-אי) אונ'ברחמנות'דיג.

unremorse'less *a.* (אנ-רי-מאהרס'-לעס) אונ'ברחמנות'דיג, אכזריות'דיג; גרויזאם.

unremo'vable *a.* (אנ-רי-מוה'-וועבל) וואס מען קען ניט אריבערפיהרען, אונבעוועגליך, פעסט; וואס קען ניט בעזייטיגט ווערען; וואס קען ניט ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

unremo'vableness *n.* (אנ-רי-מוה'-וועבל-נעס) אונבעוועגליכקייט; דאס ניט קענען בעזייטיגט אדער ארונטערגעזעצט ווערען.

unremo'vably *adv.* (אנ-רי-מוה'-ווע-בלי) אזוי, דאס מען קען עס ניט אריבערפיהרען; אזוי אז מען קען ניט ארונטערזעצען אדער בעזייטיגען.

unremoved' *a.* (אנ-רי-מוהווד') ניט געריהרט פון ארט, ניט איבערגעפיהרט, ניט איבערגעטראגען; אונבעזייטיגט.

unremu'nerated *a.* (אנ-רי-מיו'-נער-איי-טעד) ניט פערגיטיגט, ניט בעלוינט, ניט בעצאהלט.

unremu'nerative *a.* (אנ-רי-מיו'-נער-ע-טיוו) וואס בעצאהלט זיך ניט גוט, וואס לוינט זיך ניט.

unrenewed' *a.* (אנ-רי-ניוד') ניט בענייט.

unrenowned' *a.* (אנ-רי-נאונד') ניט בעריהמט.

unrent' *a.* (אנ-רענט) ניט צוריסען.

unren'ted *a.* (אנ-רענ'-טעד) ניט פערדונגען, ניט אבגעגעבען אין ארענדע, ניט פערפאכטעט; ניט געדונגען, ניט גענומען אין ארענדע.

unrepaid' *a.* (אנ-רי-פייד') ניט צוריקגעצאהלט; ניט אבגעצאהלט; ניט בעלוינט.

unrepair' *n.* (אנ-רי-פעהר') א שלעכטער צושטאנד [ווי פון א געביידע].

unrepair'able *a.* (אנ-רי-פעהר'-עבל) ז. *irreparable*

unrepaired' *a.* (אנ-רי-פעהרד') ניט פעררעכט, ניט אויסגעבעסערט, ניט רעפארירט, ניט רעמאנטירט, ניט רעסטאורירט; ניט פערגיטיגט.

unrepea'lable *a.* (אנ-רי-פיע'-לעבל) וואס מען קען. ניט צוריקרופען אדער אבשאפען.

unrepealed' *a.* (אנ-רי-פיעלד') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט.

unrepea'ted *a.* (אנ-רי-פיע'-טעד) ניט וויעדערהאלט.

unrepen'tance *n.* (אנ-רי-פענ'-טענס) דאס ניט האבען קיין חרטה, דאס ניט טהאן קיין תשובה.

unrepen'tant *a.* (אנ-רי-פענ'-טענט) וואס האט קיין חרטה ניט, וואס טהוט קיין תשובה ניט.

unrepen'ted *a.* (אנ-רי-פענ'-טעד) ניט בערייהעט, אויף וואס מען האט קיין הרטה ניט, אויף וואס מען טהוט קיין תשובה ניט.

unrepen'ting *a.* (אנ-רי-פענ'-טינג) ז. *unrepentant*

unrepi'ning *a.* (אנ-רי-פאי'-נינג) ניט קלאגענד. ניט מורמלענד, ניט ווארטשענד; צופריעדען.

unrepi'ningly *adv.* (אנ-רי-פאי'-נינג-לי) אהן טענות; אויף א צופריעדענעם שטייגער.

unreplen'ished *a.* (אנ-רי-פלענ'-אישט) ניט אנגעפילט.

unrepor'table *a.* (אנ-רי-פאור'-טעבל) וואס קען ניט בעריכטעט ווערען.

unrepor'ted *a.* (אנ-רי-פאור'-טעד) ניט בעריכטעט, ניט געמעלדעט.

unrepresen'tative *a.* (אנ-רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס רעפרעזענטירט ניט, וואס פערטרעט ניט.

unrepresen'ted *a.* (אנ-רי-פרי-זענ'-טעד) ניט רעפרעזענטירט, ניט פערטראטען.

unrepressed' *a.* (אנ-רי-פרעסט') ניט אונטערדריקט.

unreprie'vable *a.* (אנ-רי-פריע'-וועבל) וועמעס טויט-שטראף קען ניט אבגעלעגט ווערען.

unreprieved' *a.* (אנ-רי-פריעווד') וועמעס טויט-שטראף איז ניט אבגעלעגט געווארען; ניט בעגנאדיגט.

unrep'rimanded *a.* (אנ-רעפ'-רי-מענ-דעד) ניט געטאדעלט, ניט אויסגעזידעלט, ניט בלאמירט, ניט גע'מוסר'ט.

unreprin'ted *a.* (אנ-רי-פרינ'-טעד) ניט איבערגעדרוקט.

unreproa'chable *a.* (אנ-רי-פראו'-טשעבל) ז. *irreproachable*

unreproa'chableness *n.* (אנ-רי-פראו'-טשעבל-נעס) ז. *irreproachableness*

unreproa'chably *adv.* (אנ-רי-פראו'-טשע-בלי) ז. *irreproachably*

unreproached' *a.* (אנ-רי-פראוטשט') ניט געטאדעלט, אהן פארוואורף, ניט בלאמירט.

unrepro'vable *a.* (אנ-רי-פרוה'-וועבל) ניט טאדעלהאפט, וואס פערדיענט קיין פארוואורף ניט, וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

unreproved' *a.* (אנ-רי-פרוהווד') ניט געטאדעלט; ניט טאדעלהאפט, וואס איז ניט צו טאדלען, וואס פערדיענט קיין פארוואורף ניט.

unrepub'lican *a.* (אנ-רי-פאב'-לי-קען) ניט רעפובליקאניש.

unreques'ted *a.* (אנ-רי-קהוועס'-טעד) ניט געבעטען, ניט פערלאנגט.

unrequired' *a.* (אנ-רי-קהוואירד') ניט געפאדערט, ניט נויטיג.

unrequi'table *a.* (אנ-רי-קהוואי'-טעבל) וואס קען ניט פערגעלטעט ווערען, וואס קען ניט בעלוינט ווערען.

unrequi'ted *a.* (אנ-רי-קהוואי'-טעד) ניט פערגעלטעט, ניט בעלוינט; ניט ערוויעדערט, ניט בעצאהלט מיט דעמזעלבען.

unrescin'ded *a.* (אנ-רי-סינ'-דעד) ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט; ניט אבגעשניטען.

unres'cued *a.* (אנ-רעס'-קיוד) ניט בעפרייט; ניט גערעטעט.

unresem'bling *a.* (אנ-רי-זעמ'-בלינג) ניט עהנליך.

unresen'ted *a.* (אנ-רי-זענ'-טעד) אויף וואס מען האט קיין פאראיבעל ניט, אויף וואס מען איז ניט אין כעס.

unreserve' *n.* (אנ-רי-זוירוו') אפענהערציגקייט.

unreserved' *a.* (אנ-רי-זוירווד') אפענהערציג, אפען, פריי, ניט צוריקגעהאלטען, ניט איינגעהאלטען; אונבעשרענקט; פאלשטענדיג, פאלקאמען.

unreser'vedly *adv.* (אנ-רי-זויר'-וועד-לי) אויף א ניט-איינגעהאלטענעם אופן, אויף אן אפענהערציגען שטייגער; אויף א פאלשטענדיגען אופן.

unreser'vedness *n.* (אנ-רי-זויר'-וועד-נעס) אפענהערציגקייט; אונבעשרענקטקייט.

unresigned' *a.* (אנ-רי-זאינד') ניט אונטערגעגעבען, ניט אונטערווארפען.

unresis'ted *a.* (אנ-רי-זיס'-טעד) אונווידערשטעהליך, וואס בעגעגענט ניט קיין ווידערשטאנד.

unresis'tedly *adv.* (אנ-רי-זיס'-טעד-לי) אהן ווידערשטאנד.

unresis'tible *a.* (אנ-רי-זיס'-טיבל) ז. *irresistible*

unresis'ting *a.* (אנ-רי-זיס'-טינג) ניט ווידערשטעהענד, וואס גיט ניט קיין ווידערשטאנד; אונטערטעניג, געהארכזאם.

unresis'tingly *adv.* (אנ-רי-זיס'-טינג-לי) אהן ווידערשטאנד; ניט שטעלענדיג זיך אנטקעגען; אויף אן אונטערטעניגען שטייגער.

unresol'vable *a.* (אנ-רי-זאל'-וועבל) ניט לעזבאר; ניט ערקלערליך; ניט אויפלעזבאר; וואס קען ניט פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף די בעשטאנד-טיילען; וואס קען ניט צוגעהן אדער צולאזען ווערען.

unresolved' *a.* (אנ-רי-זאלווד') ניט ענטשלאסען; ניט אויפגעלעזט.

unresol'ving *a.* (אנ-רי-זאל'-ווינג) ניט ענטשליסענד, ניט ענטשלאסען.

unrespec'table *a.* (אנ-רי-ספעק'-טעבל) ניט עהרווירדיג; וואס פערדיענט ניט קיין אכטונג; ניט געאכטעט; ניט אנשטענדיג, ניט רעספעקטאבעל.

unrespec'ted *a.* (אנ-רי-ספעק'-טעד) ניט רעספעקטירט, ניט געאכטעט.

unrespect'ful *a.* (אנ-רי-ספעקט'-פול) ניט אכטונגספול; אהן דרך ארץ; אהן רעספעקט; ניט העפליך.

unrespect'fully *adv.* (אנ-רי-ספעקט'-פול-אי) אהן אכטונג, אהן רעספעקט, ניט אכטונגספול.

unrespect'fulness *n.* (אנ-רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס ניט האבען קיין דרך ארץ, רעספעקט אדער אכטונג.

unrespir'able *a.* (אנ-רי-ספאיר'-עבל) וואס קען ניט איינגעאטעמט ווערען.

unres'pited *a.* (אנ-רעס'-פי-טעד) ניט אבגעלעגט; וועמעס אורטייל איז ניט אבגעלעגט.

unrespon'sible *a.* (אנ-רי-ספאנ'-סיבל) ניט פעראנטווארטליך.

unrespon'sibleness *n.* (אנ-רי-ספאנ'-סיבל-נעס) אונפעראנטווארטליכקייט.

unrespon'sive *a.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו) ניט ענטשפרעכענד, וואס איז ניט אין איינקלאנג; וואס ענטפערט ניט, וואס רופט זיך ניט אב.

unrespon'sively *adv.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו-לי) אויף א ניט-ענטשפרעכענדען אופן; ניט זייענדיג אין איינקלאנג; ניט ענטפערענדיג.

unrespon'siveness *n.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס זיין ניט ענטשפרעכענד, דאס זיין ניט אין איינקלאנג.

unrest' *n.* (אנ-רעסט') אונרוהה.

unrest'ful *a.* (אנ-רעסט'-פול) רוהלאז, וואס רוהט ניט; וואס גיט ניט קיין רוה.

unrest'fulness *n.* (אנ-רעסט'-פול-נעס) אונרוהיגקייט.

unres'ting *a.* (אנ-רעס'-טינג) רוהלאז; וואס רוהט ניט, בעוועגליך.

unres'tingly *adv.* (אנ-רעס'-טינג-לי) אויף א רוהלאזען אופן; אונאונטערבראכען; אהן רוה.

unres'tingness *n.* (אנ-רעס'-טינג-נעס) אונרוהיגקייט.

unrestored' *a.* (אנ-רי-סטאורד') ניט צוריקגעגעבען; ניט אומגעקעהרט; ניט צוריקגעבראכט; ניט צוריקגעבראכט צו דעם פריהריגען צושטאנד; ניט צוריקגעבראכט צו דעם פריהריגען בעסערען צושטאנד; ניט צוריקגעבראכט צו די פריהריגע כחות, ניט אויסגעהיילט; וואס איז געבליבען אין דעמזעלבען צושטאנד אין וועלכען דער קינסטלער האט דאס איבערגעלאזט [וועגען אן אלטען בילד].

unrestrai'nable *a.* (אנ-רי-סטריי'-נעבל) וואס מען קען ניט איינשרענקען אדער צוריקהאלטען; וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

unrestrained' *a.* (אנ-רי-סטריינד') ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט, ניט געשטערט; אהן אבהאלט, אונגעצוימט; צולאזען, אויסגעלאסען.

unrestrai'nedly *adv.* (אנ-רי-סטריי'-נעד-לי) אויף א ניט-איינגעהאלטענעם אופן.

unrestraint' *n.* (אנ-רי-סטריינט') אונ-

בעשרענקטקייט, אונגעשטערטקייט, אונגעבונדענקייט.

unrestric'ted *a.* (אנ-רי-סטריק'-טעד) ניט בעשרענקט.

unrestric'tedly *adv.* (אנ-רי-סטריק'-טעד-לי) אהן בעשרענקונג, אהן בעגרענצונג.

unretar'ded *a.* (אנ-רי-טאר'-דעד) ניט פערצויגען, ניט אויפגעהאלטען; ניט אבגעלעגט.

unreten'tive *a.* (אנ-רי-טענ'-טיוו) ניט איינהאלטענד, ניט פערהאלטענד; וואס האלט ניט איין אין זכרון.

unretrac'ted *a.* (אנ-רי-טרעק'-טעד) ניט צוריקגענומען, ניט צוריקגעצויגען, ניט צוריקגערופען.

unretur'nable *a.* (אנ-רי-טויר'-נעבל) וואס קען ניט צוריקגעגעבען ווערען; וואס קען ניט אבגעצאהלט אדער בעלוינט ווערען; וואס קען ניט אומגעקעהרט ווערען.

unretur'ning *a.* (אנ-רי-טויר'-נינג) ניט אומקעהרענד, וואס קעהרט זיך ניט צוריק.

unrevealed' *a.* (אנ-רי-וויעלד') ניט ענטדעקט, ניט ענטפלעקט, געהיים.

unrevenged' *a.* (אנ-רי-ווענדזשד') פאר וואס אדער פאר וועמען מען האט ניט גענומען קיין ראכע.

unrevered' *a.* (אנ-רי-וויערד') ניט פערעהרט, ניט געעהרט.

unrev'erence *n.* (אנ-רעוו'-ע-רענם) אונאכטונג; גרינגשעצונג.

unrev'erenced *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענסד) ניט פערעהרט, ניט געאכטעט.

unrev'erend *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענד) ניט עהרווירדיג, ניט הויכווירדיג.

unrev'erent *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענט) אהן יראת הכבוד, אהן עהרפורכט.

unrev'erently *adv.* (אנ-רעוו'-ע-רענט-לי) אהן יראת הכבוד, אהן עהרפורכט.

unreversed' *a.* (אנ-רי-וואירסט') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט, ניט בטל געמאכט; ניט איבערגעקעהרט, ניט איבערגעדרעהט.

unrever'ted *a.* (אנ-רי-וואיר'-טעד) ניט אומגעקעהרט צוריק, ניט אומגעווענדעט, ניט אומגעדרעהט.

unrevised' *a.* (אנ-רי-וואיזד') ניט רעווידירט; ניט דורכגעקוקט, ניט דורכגעזעהן.

unrevived' *a.* (אנ-רי-וואיווד') וואס איז ניט צוריק לעבעדיג געווארען, ניט אבגעלעבט, ניט אויפגעלעבט, ניט געמאכט לעבעדיג.

unrevoked' *a.* (אנ-רי-וואוקט') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט.

unrewar'ded *a.* (אנ-רי-וואהר'-דעד) ניט בעלוינט, ניט פערגעלטעט.

unrewar'dedly *adv.* (אנ-רי-וואהר'-דעד-לי) אהן בעלוינונג.

unrhetor'ical *a.* (אנ-רי-טאר'-אי-קעל) ניט רעטאריש; ניט רעדנעריש.

unrhymed' *a.* (אנ-ראימד') אהן גראם, ניט געגראמט.

unrhyth'mic *a.* (אנ-ריטה'-מיק) ניט ריטמיש, אהן דעם טאקט.

unrhyth'mical *a.* (אנ-ריטה'-מי-קעל) ז. *unrhythmic*

unrid'dle *v.* (אנ-ריד'ל) געבען צו פערשטעהן, ערקלערען; לעזען א רעטעניש.

unrid'iculed *a.* (אנ-ריד'-אי-קיולד) ניט אבגעלאכט, ניט פערשפאטעט.

unridic'ulous *a.* (אנ-רי-דיק'-יו-לאס) ניט לעכערליך.

unri'fled *a.* (אנ-ראי'פלד) ניט אבגענוימען מיט גוואלט; ניט בערויבט, ניט געפלינדערט; וואס האט א גלאטעם [ניט שרויף=ארטיגעם] שיס=לאף.

unrig' *v.* (אנ-ריג') ענטבלויזען, אראבנעהמען די שטריק; ארויסנעהמען די שטריק=ווערק [פון א שיף].

unrigged' *a.* (אנ-ריגד') אהן שטריק=ווערק [וועגען א שיף].

unrigh'teous *a.* (אנ-ראי'-טשיאס) אונגערעכט; ניט רעכטפערטיג, זינדיג, גאטלאז.

unrigh'teously *adv.* (אנ-ראי'-טשיאס-לי) אויף אן אונגערעכטען אופן; אויף אן אונרעכטפערטיגען אדער זינדיגען אופן.

unrigh'teousness *n.* (אנ-ראי'-טשיאס-נעם) אונגערעכטיגקייט, אונעהרליכקייט; אונרעכטפערטיגקייט, זינדיגקייט, גאטלאזיגקייט.

unright'ful *a.* (אנ-ראיט'-פול) אונגערעכט, ניט רעכטמעסיג.

unright'fully *adv.* (אנ-ראיט'-פול-אי) אויף אן אונגערעכטען אדער אונרעכטמעסיגען אופן.

unright'fulness *n.* (אנ-ראיט'-פול-נעם) אונגערעכטיגקייט, אונרעכטמעסיגקייט.

unring' *v.* (אנ-רינג') אראבציהען דעם רינג.

unringed' *a.* (אנ-רינגד') אהן א רינג.

unrip' *v.* (אנ-ריפ') אויפרייסען, אויפשניידען, אויפטרענען.

unripe' *a.* (אנ-ראיפ') אונצייטיג, אונרייף.

unri'pened *a.* (אנ-ראי'פנד) ניט צייטיג, ניט רייף; ניט פארטיג צום בענוץ.

unripe'ness *n.* (אנ-ראיפ'-נעם) אונרייפקייט, אונצייטיגקייט.

unrip'pled *a.* (אנ-ריפ'לד) ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט, גלאט [וועגען וואסער].

unri'valed *a.* (אנ-ראי'-וועלד) אהן א קאנקורענט, אהן קאנקורענץ; אונפערגלייכליך.

unri'valled *a.* (אנ-ראי'-וועלד) ז. *unrivaled*

unriv'et *v.* (אנ-ריוו'-עט) אבניעטעווען [ארויסנעהמען די ניעטען, וועלכע בעפעסטיגען צוויי שטיקער מעטאל איינס צום אנדערען]; לויז מאכען.

unroas'ted *a.* (אנ-ראוס'-טעד) ניט געבראטען; ניט איבערגעברענט.

unrobbed' *a.* (אנ-ראבד') ניט גערויבט, ניט בערויבט, ניט בע'גזל'ט.

unrobe' *v.* (אנ-ראוב') אויסטהאן, אראבנעהמען די קליידער [הויפטזעכליך פאראדנע אוניפארם=קליידער].

unroll' *v.* (אנ-ראול') אויפוויקלען, אויפראלען; אויפדרעהען; עפענען; אויסשטרייכען פון א ליסטע אדער רעגיסטער; זיך אויפוויקלען.

unroman'tic *a.* (אנ-רא-מענ'-טיק) ניט ראמאנטיש. ז. *romantic*

unroman'tically *adv.* (אנ-רא-מענ'-טי-קעל-אי) אויף א ניט=ראמאנטישען שטייגער.

unroof' *v.* (אנ-רוהף') אראבנעהמען דעם דאך, אבדעקען.

unroofed' *a.* (אנ-רוהפט') אהן א דאך.

unroost' *v.* (אנ-רוהסט') אראבטרייבען פון דער היהנער=שטאנג אדער סיעדעלע.

unroot' *v.* (אנ-רוהט') אויסווארצלען; אויסראטען; זיך אויסווארצלען.

unrough' *a.* (אנ-ראף') ניט רויה, גלאט.

unroun'ded *a.* (אנ-ראונ'-דעד) ניט אבגערונדעט, ניט געמאכט רונד אדער קיילעכדיג.

unroy'al *a.* (אנ-ראי'-על) ניט קעניגליך.

unroy'ally *adv.* (אנ-ראי'-על-אי) אויף א ניט=קעניגליכען אופן.

unrubbed' *a.* (אנ-ראבד') ניט אבגעריבען; ניט אבגעשייערט.

unruf'fle *v.* (אנ-ראפ'ל) רוהיג ווערען, שטיל ווערען.

unruf'fled *a.* (אנ-ראפ'לד) שטיל, רוהיג.

unruled' *a.* (אנ-רוהלד') ניט רעגיערט, ניט געלייטעט, ניט געפיהרט; ניט ליניירט.

unru'lily *adv.* (אנ-רוה'-לי-לי) אויף א ווידערשפעניגען אופן; אונגעהארכזאם; ניט לאזענדיג זיך רעגיערען אדער בעהערשען; טומעלדיג, אויפריהעריש.

unru'liness *n.* (אנ-רוה'-לי-נעם) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפעניגקייט; דאס זיך ניט לאזען רעגיערען, דאס ניט בעהערשען זיך; אויפרוהר, טומעל.

unru'ly *a.* (אנ-רוה'-לי) וואס לאזט זיך ניט רעגיערען אדער בעהערשען; ווידערשפעניג, אונגעהארכזאם; אהן ארדנונג; אויפריהעריש, טומעלדיג.

unrum'ple *v.* (אנ-ראמ'פל) אבקנייטשען, אויסגלעטען די קנייטשען אדער די פאלדען.

unrup'tured *a.* (אנ-ראפ'-טשורד) ניט אויפגעבראכען, ניט געפלאצט.

unrus'ted *a.* (אנ-ראס'-טעד) ניט פערראסטעט, ניט פערזשאווערט; ניט פערשימעלט, ניט פערדארבען.

unsad'dle *v.* (אנ-סעד'ל) אבזאטלען, אראבנעהמען דעם זאטעל; אראבווארפען פון זאטעל; אראבשטייגען פון זאטעל.

unsad'dled *a.* (אנ-סעד'לד) אבגעזאטעלט, אראבגענומען דעם זאטעל; אראבגעווארפען פון זאטעל; אראבגעשטיגען פון זאטעל.

unsad'ness *n.* (אנ-סעד'-נעם) אונשטאנדהאפטיגקייט; שוואכקייט.

unsafe' *a.* (אנ-סייף') אונזיכער.

unsafe'ly *adv.* (אנ-סייפ'-לי) ניט אין זיכערהייט; ניט זיכער.

unsafe'ness *n.* (אנ-סייפ'-נעם) אונזיכערהייט.

unsafe'ty *n.* (אנ-סייפ'-טי) אונזיכערהייט.

unsaid' *a.* (אנ-סעד') ניט געזאגט, ניט גערעדט, ניט אויסגעשפראכען.

unsai'lable *a.* (אנ-סיי'-לעבל) וואס קען ניט דורכגעזעגלט ווערען, וואס קען ניט דורכגעפאהרען ווערען מיט א שיף.

unsaint'ly *adv.* (אנ-סיינט'-לי) ניט הייליג, ניט ווי א הייליגער.

unsalabil'ity *n.* (אנ-סייל-ע-ביל'-אי-טי) אונפערקויפליכקייט.

unsal'able *a.* and *n.* (אנ-סייל'-עבל) אונפערקויפליך, ניט גאנגבאר; עטוואס וואס איז ניט פערקויפליך.

unsal'ableness *n.* (אנ-סייל'-עבל-נעם) אונפערקויפליכקייט; ניט גאנגבארקייט [וועגען סחורה].

unsal'aried *a.* (אנ-סעל'-ע-ריד) אהן געהאלט, אהן שכירות; וואס קריעגט ניט קיין געהאלט.

unsaleabil'ity *n.* (אנ-סייל-ע-ביל'-אי-טי) ז. *unsalability*

unsale'able *a.* (אנ-סייל'-עבל) ז. *unsalable*

unsale'ableness *n.* (אנ-סייל'-עבל-נעם) ז. *unsalableness*

unsal'ted *a.* (אנ-סאהל'-טעד) ניט געזאלצען; ניט איינגעזאלצען.

unsalu'ted *a.* (אנ-סע-ליו'-טעד) ניט בעגריסט.

unsal'vable *a.* (אנ-סעל'-וועבל) וואס קען ניט געראטעוועט ווערען.

unsanctifica'tion *n.* (אנ-סענק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס זיין ניט געהייליגט.

unsanc'tified *a.* (אנ-סענק'-טי-פאיד) ניט געהייליגט; ניט איינגעהייליגט.

unsanc'tioned *a.* (אנ-סענק'-שאנד) ניט סאנקציאנירט, ניט בעשטעטיגט.

unsan'guine *a.* (אנ-סען'-גווין) ניט סאנגוויניש, ניט היציג, ניט פרעהליך, ניט לוסטיג, ניט האפנונגספול.

unsan'itary *a.* (אנ-סען'-אי-טע-רי) ניט סאניטאריש, אונגעזונד.

unsapon'ified *a.* (אנ-סע-פאן'-אי-פאיד) ניט פערוואנדעלט אין זייף.

unsapped' *a.* (אנ-סעפט') ניט אונטערגעגראבען, ניט אונטערגעמינעוועט.

unsa'ted *a.* (אנ-סיי'-טעד) ניט געזעטיגט, ניט בעפריעדיגט.

unsa'tiable *a.* (אנ-סיי'-שיעבל) וואס קען ניט געזעטיגט אדער בעפריעדיגט ווערען.

unsa'tiableness *n.* (אנ-סיי'-שיעבל-נעס) דאס ניט קענען געזעטיגט אדער בעפריעדיגט ווערען.

unsa'tiated *a.* (אנ-סיי'-שי-איי-טעד) ניט געזעטיגט; ניט איבערפילט.

unsatisfac'torily *adv.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי-לי) ניט בעפריעדיגענד, ניט גענוגענד, ניט צופריעדענשטעלענד.

unsatisfac'toriness *n.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) דאס זיין ניט בעפריעדיגענד אדער צופריעדענשטעלענד.

unsatisfac'tory *a.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי) ניט בעפריעדיגענד, ניט צופריעדענשטעלענד; ניט גענוגענד.

unsat'isfiable *a.* (אנ-סעט'-איס-פאי-עבל) וואס קען ניט בעפריעדיגט ווערען.

unsat'isfied *a.* (אנ-סעט'-איס-פאיד) אונצופריעדען; אונבעפריעדיגט; ניט איבערצייגט; ניט בעצאהלט.

unsat'isfiedness *n.* (אנ-סעט'-איס-פאיד-נעס) אונבעפריעדיגטקייט.

unsat'isfying *a.* (אנ-סעט'-איס-פאי-אינג) אונצופריעדענשטעלענד; ניט בעפריעדיגענד; ניט איבערצייגענד.

unsat'urated *a.* (אנ-סעטש'-יו-ריי-טעד) ניט אנגעזאפט, ניט אנגענעטיגט; אין כעמיע — ניט אריינגעזויגען אין זיך אזוי פיעל ווי עס קען אויפנעהמען.

unsatura'tion *n.* (אנ-סעטש-יו-ריי'-שאן) דאס זיין ניט אנגעזאפט אדער אנגעזויגען.

unsaved' *a.* (אנ-סייווד') ניט געראטעוועט; ניט אבגעשפארט.

unsa'vorily *adv.* (אנ-סיי'-ווא-רי-לי) האבענדיג אן אונאנגענעהמען געשמאק אדער ריח; געשמאקלאז, אהן א געשמאק; אונאנגענעהם; אונמאראליש, מאראליש אונריין.

unsa'voriness *n.* (אנ-סיי'-ווא-רי-נעס) ניט-געשמאקקייט; א שלעכטער געשמאק; אן איבלער גערוך.

unsa'vory *a.* (אנ-סיי'-ווא-רי) ניט געשמאק; אהן געשמאק; איבעל, עקעלהאפט; וואס האט א שלעכטען געשמאק אדער ריח; אונאנגענעהם; אונמאראליש, מאראליש אונריין.

unsawed' *a.* (אנ-סאהד') ניט געזעגט.

unsawn' *a.* (אנ-סאהן') אונגעזעגט, ניט געזעגט.

unsay' *v.* (אנ-סיי') צוריקנעהמען די רייד, צוריקנעהמען די ווערטער.

unsay'able *a.* (אנ-סיי'-עבל) וואס קען ניט געזאגט ווערען, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין ווערטער.

unscab'barded *a.* (אנ-סקעב'-ארד-עד) ניט אריינגעלעגט אין שייד.

unscale' *v.* (אנ-סקייל') אראבנעהמען די שופען.

unsca'leable *a.* (אנ-סקיי'-לעבל) ניט ארויפצושטייגען, ניט ארויפצוקלעטערען.

unscaled' *a.* (אנ-סקיילד') אראבגענומען די שופען.

unsca'ly *a.* (אנ-סקיי'-לי) ניט שופיג, אהן שופען.

unscanned' *a.* (אנ-סקענד') ניט בערעכענט, ניט צוזאמענגערעכענט; ניט געצעהלט; ניט געמאסטען.

unscarred' *a.* (אנ-סקארד') אהן נארבען, אהן וואונדען-צייכענס; ניט פערוואונדעט.

unscathed' *a.* (אנ-סקייטהד') ניט פערוואונדעט, ניט בעשעדיגט.

unscat'tered *a.* (אנ-סקעט'-ערד) ניט צושטרייט.

unsched'uled *a.* (אנ-סקעד'-יולד) אויסגעשטעלט אדער ניט פערצייכענט אויף א ליסטע.

unschol'arlike *a.* (אנ-סקאל'-אר-לאיק) ניט ווי א געלעהרטער, ניט ווי קיין קענער.

unschol'arly *a.* (אנ-סקאל'-אר-לי) ניט געלעהרט, ניט ווי עס פאסט פאר א קענער.

unschooled' *a.* (אנ-סקוהלד') ניט געשולט, ניט געלערענט, אונגעבילדעט.

unscientif'ic *a.* (אנ-סאי-ען-טיפ'-איק) ניט וויסענשאפטליך.

unscientif'ically *adv.* (אנ-סאי-ען-טיפ'-אי-קעל-אי) אויף א ניט-וויסענשאפטליכען אופן.

unscis'sored *a.* (אנ-סיז'-ארד) ניט געשארען.

unscorched' *a.* (אנ-סקארטשט') ניט פערברענט, ניט פערסמאליעט.

unscoured' *a.* (אנ-סקאורד') ניט געשייערט.

unscratched' *a.* (אנ-סקרעטשט') ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעקראצט; ניט צוקראצט.

unscreened' *a.* (אנ-סקריענד') ניט בעשירמט, ניט בעשיצט.

unscrew' *v.* (אנ-סקרוה') אבשרויפען, אויפשרויפען, ארויסדרעהען די שרויפען.

unscrip'tural *a.* (אנ-סקריפ'-טשו-רעל) ניט לויט תנ"ך, ניט ביבליש, ניט לויט דער הייליגער שריפט.

unscrip'turally *adv.* (אנ-סקריפ'-טשו-רעל-אי) ניט לויט דער ביבעל, ניט אין איינקלאנג מיט די הייליגע שריפטען אדער תנ"ך.

unscru'pulous *a.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס) געוויסענלאז, ניט געוויסענהאפט; ניט קימערענד זיך וועגען פרינציפען.

unscru'pulously *adv.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס-לי) אויף א געוויסענלאזען אדער פרינציפענלאזען אופן.

unscru'pulousness *n.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס-נעס) געוויסענלאזיגקייט.

unscru'table *a.* (אנ-סקרוה'-טעבל) ניט ערפארשליך, וואס קען ניט ערפארשט ווערען, אונדורכדרינגליך.

unscru'tinized *a.* (אנ-סקרוה'-טי-נאיזד) ניט אונטערזוכט, ניט אויסגעפארשט.

unsculp'tured *a.* (אנ-סקאלפ'-טשורד) ניט בעפוצט מיט סקולפטור-ארבייט; אין זאאלאגיע — גלאט, ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט.

unscutch'eoned *a.* (אנ-סקאטש'-אנד) אהן וואפען, אהן א הערב; ניט בעפוצט מיט וואפען אדער הערבען.

unseal' *v.* (אנ-סיעל') אבזיגלען; עפענען.

unsealed' *a.* (אנ-סיעלד') אהן א זיעגעל, ניט בעשטעמפעלט מיט א זיעגעל; ניט בעשטעטיגט, ניט סאנקציאנירט.

unseam' *v.* (אנ-סיעם') אויפטרענען די נעט; אויפשניידען, אויפטרענען.

unsear'chable *a.* and *n.* (אנ-סויר'-טשעבל) אונערפארשליך, וואס קען ניט ערפארשט ווערען, וואס קען ניט אויסגעזוכט ווערען; געהיים, בעהאלטען, פערבארגען; עטוואס וואס קען ניט ערפארשט ווערען.

unsear'chableness *n.* (אנ-סויר'-טשעבל-נעס) אונערפארשליכקייט; אונמעגליכקייט צו ערפארשען.

unsear'chably *adv.* (אנ-סויר'-טשע-בלי) אויף אן אונערפארשליכען אופן.

unsearched *a.* (אנ-סורטשט') ניט אויסגעפארשט, ניט גרינדליך אונטערזוכט.

unsea'son *v.* (אנ-סיע'-זן) בעפרייען פון געווירצען, אוועקנעהמען די געווירצען [ווי פון א שפייז].

unsea'sonable *a.* (אנ-סיע'-זנ-עבל) ניט צייטליך, ניט צייטמעסיג; ניט צו דער צייט; ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען; ניט אין דער פאסענדער צייט; ניט אין סעזאן.

unsea'sonableness *n.* (אנ-סיע'-זנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט צייטמעסיג; אונצייטיגקייט; אונצייטליכקייט; אונצוגעפאסטקייט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

We delayed our journey because of the unseasonableness of the weather.

unsea'sonably *adv.* (אנ-סיע'-זנ-ע-בלי) ניט אין דער צייט, ניט אין דער פאסענדער צייט.

unsea'soned *a.* (אנ-סיע'-זנד) ניט צייטיג, ניט רייף; אונערפאהרען; ניט צוגעפאסט צום געברויך; ניט צוגעוועהנט; ניט צוגעווירצט.

unseat' *v.* (אנ-סיעט') אוועקנעהמען דעם זיץ, אראבווארפען פון זיץ-פלאץ; אראבווארפען פון זאטעל; אראבזעצען פון דער שטעלע אדער פון אמט; אוועקנעהמען פון ארט.

unsea'worthiness *n.* (אנ-סיע'-הוואיר-טהי-נעס) אונטויגליכקייט פאר א ים-רייזע [וועגען א שיף].

unsea'worthy *a.* (אנ-סיע'-הוואיר-טהי) אונטויגליך אדער ניט צוגעפאסט פאר א ים-רייזע [וועגען א שיף].

unsec'onded *a.* (אנ-סעק'-אנ-דעד) ניט אונטערשטיצט.

The motion was unseconded.

unse'cret *a.* (אנ-סיע'-קרעט) ניט געהאלטען בסוד, ניט געהיים.

unsecta'rian *a.* (אנ-סעק-טיי'-רי-ען) ניט סעקטאנטיש, וואס בעלאנגט ניט צו א סעקטע.

unsec'ular *a.* (אנ-סעק'-יו-לאר) ניט וועלטליך.

unsec'ularize *v.* (אנ-סעק'-יו-לאר-איז) פרעמד מאכען פון וועלטליכע אנגעלעגענהייטען; איבערגעבען צום גייסטליכען דיענסט.

unsecure' *a.* (אנ-סי-קיור') אונזיכער, אונגעוויס.

unsecured' *a.* (אנ-סי-קיורד') ניט זיכער, ניט פערזיכערט; ניט גאראנטירט.

unseduced' *a.* (אנ-סי-דיוסט') ניט פערפיהרט; ניט אראבגעפיהרט פון דרך הישר.

unseduc'tive *a.* (אנ-סי-דאק'-טיוו) ניט פערפיהרעריש.

unsee'ded *a.* (אנ-סיע'-דעד) ניט בעזייהט; וואס גיט ניט ארויס קיין זאמען אדער זריעה [וועגען פלאנצען].

unsee'ing *a.* (אנ-סיע'-אינג) ניט זעהענד, בלינד.

unseem'liness *n.* (אנ-סיעמ'-לי-נעס) אונגעהעריגקייט, אונפאסינגקייט, אונאנשטענדיגקייט.

unseem'ly *a. and adv.* (אנ-סיעמ'-לי) אונגעהעריג, אונפאסענד, אונאנשטענדיג.

unseen' *a.* (אנ-סיען') אונגעזעהען; אונזיכטבאר, וואס קען ניט געזעהן ווערען.

unsei'zable *a.* (אנ-סיע'-זעבל) אויף וואס מען קען ניט לעגען קיין ארעסט, וואס קען ניט גענומען ווערען אין בעשלאג; וואס קען ניט צוגענומען ווערען.

unseized' *a.* (אנ-סיעזד') ניט אנגעכאפט; ניט גענומען אין בעזיץ; ניט אין בעזיץ, וואס בעזיצט ניט.

unsel'dom *adv.* (אנ-סעל'-דאם) ניט זעלטען.

unselec'ted *a.* (אנ-סי-לעק'-טעד) ניט אויסגעוועהלט, ניט אויסגעקליבען.

unsel'fish *a.* (אנ-סעל'-פיש) ניט אייגעננוציג, ניט עגאאיסטיש.

unsel'fishly *adv.* (אנ-סעל'-פיש-לי) ניט אויף אן עגאאיסטישען אופן; ניט אייגעננוציג.

unsel'fishness *n.* (אנ-סעל'-פיש-נעס) אונאייגעננוציגקייט.

unself'ness *n.* (אנ-סעלפ'-נעס) ז. *unselfishness*.

unsensa'tional *a.* (אנ-סענ-סיי'-שאנ-על) וואס פיהלט ניט אדער עמפפינדעט ניט; ניט סענסאציאנעל, ניט שפאנענד.

unsen'sible *a.* (אנ-סענ'-סיבל) ז. *insensible*.

unsen'sitized *a.* (א-סענ'-סי-טאיזד) געמאכט אונעמפפינדליך.

unsent' *a.* (אנ-סענט') ניט געשיקט.

unsen'tenced *a.* (אנ-סענ'-טענסט) ניט פעראורטיילט.

unsent' for (אנ-סענט' פאר) ניט גערופען, ניט איינגעלאדען.

unsentimen'tal *a.* (אנ-סענ-טי-מענ'-טעל) ניט סענטימענטאל, ניט עמפפינדליך.

unsep'arated *a.* (אנ-סעפ'-ע-ריי-טעד) ניט אבגעזונדערט, ניט צוטיילט, ניט אבגעטיילט.

unsep'ulchered *a.* (אנ-סעפ'-אל-קערד) ניט בעערדיגט, אהן א קבר.

unseques'tered *a.* (אנ-סי-קהוועס'-טערד) ניט רעזערווירט, ניט פערנומען, אפען, פריי.

unserved' *a.* (אנ-סוירוועד') ניט בעדיענט; ניט דערלאנגט, ניט איבערגעגעבען.

unser'viceable *a.* (אנ-סויר'-ווי-סעבל) וואס קען ניט דיענען, וואס קען קיין נוץ ניט ברייננגען; נוצלאז, אונברויכבאר.

unser'viceableness *n.* (אנ-סויר'-ווי-סעבל-נעס) אונברויכבארקייט, אוננוציגקייט, נוצלאזיגקייט.

unser'viceably *adv.* (אנ-סויר'-ווי-סע-בלי) אונברויכבאר, נוצלאז.

unset' *a.* (אנ-סעט') ניט אוועקגעזעצט, ניט געשטעלט אויף א פלאץ; ניט געפלאנצט; ניט אונטערגעגאנגען [וועגען דער זון]; ניט איינגעפאסט; ניט אריינגעזעצט; ניט אריינגעשטעלט.

unset'tle *v.* (אנ-סעט'ל) צוטומלען, צומישען, צורודערען; מאכען אונגעוויס אדער אונשליסיג; אוועקרוקען פון ארט; ווערען ניט זיכער ביי זיך, צוטומעלט אדער צורודערט ווערען.

unset'tled *a.* (אנ-סעט'לד) ניט פעסטגעשטעלט, ניט פעסטגעזעצט; ניט בעשטענדיג; ניט ענטשלאסען; ניט ענטשיעדען; אהן א בעשטענדיגער היים; ניט בעפעלקערט, ניט בעזעצט; ניט אויסגעגליכען [קריוודעס אדער פאדערונגען], ניט געשליכטעט; ניט קוויטירט, ניט בעצאהלט; אונרוהיג.

unset'tledly *adv.* (אנ-סעט'לד-לי) אויף אן אונענטשלאסענעם אופן; ניט פעסטגעזעצט, ניט פעסטגעשטעלט; אונגעוויס.

unset'tledness *n.* (אנ-סעט'לד-נעס) אונבעשטענדיגקייט; אונענטשלאסענהייט; דאס זיין ניט פעסטגעזעצט אדער פעסטגעשטעלט; אונבעזעצטקייט.

unset'tlement *n.* (אנ-סעט'ל-מענט) א שוואנקענדער צושטאנד; ניט קיין פעסטגעזעצטער אדער פעסטגעשטעלטער צושטאנד.

unsev'ered *a.* (אנ-סעוו'-ערד) ניט אבגעטיילט, ניט אבגעזונדערט; וואס קען ניט אבגעזונדערט אדער אבגעטיילט ווערען.

unsew' *v.* (אנ-סאו') אויפטרענען.

unsewed' *a.* (אנ-סאוד') אויפגעטרענט.

unsew'ered *a.* (אנ-סיו'-ערד) ניט קאנאליזירט, אהן אבצוגס-קאנאלען.

unsewn' *a.* (אנ-סאון') אויפגעטרענט, פאנאנדערגעטרענט.

unsex' *v.* (אנ-סעקס') פערוואנדלען אין אן אנדער געשלעכט; אוועקנעהמען די אייגענשאפטען אדער אייגענטימליכקייטען פון פרויען-געשלעכט, פערוואנדלען א פרוי אין א מנאסביל.

unsex'ual *a.* (אנ-סעק'-שיו-על) ניט געשלעכטליך; ניט אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש פאר קיינעם פון די צוויי געשלעכטער.

unshack'le *v.* (אנ-שעק'ל) בעפרייען פון די קייטען; אויפפענטען, פריי מאכען.

unshack'led *a.* (אנ-שעק'לד) אויפגעפענטעט, לויז געמאכט פון די קייטען; פריי געמאכט.

unsha'ded *a.* (אנ-שיי'-דעד) ניט בעשאטענט, ניט בעצויגען מיט א שאטען; אהן שאטירונג, אהן שאטען [וועגען א בילד].

unshad'owed *a.* (אנ-שעד'-אוד) ניט בעשאטענט, ניט פערדונקעלט.

unsha'dy *a.* (אנ-שיי'-די) ניט שאטענדיג; ניט בעצויגען מיט א שאטען.

unsha'kable *a.* (אנ-שיי'-קעבל) אונערשיטערליך, וואס קען ניט צוטרייסעלט ווערען, וואס קען ניט געבראכט ווערען צום וואקלען.

unshaked' *a.* (אנ-שייקט') ניט צוטרייסעלט.

unsha'ken *a.* (אנ-שיי'קן) ניט ערשיטערט, ניט צוטרייסעלט; פעסט, שטאנדהאפט.

unsha'kenly *adv.* (אנ-שיי'קנ-לי) אויף אן אונערשיטערליכען אופן; ניט צוטרייסעלט; פעסט, שטאנדהאפט.

unshamed' *a.* (אנ-שיימד') ניט פערשעמט.

unshame'faced *a.* (אנ-שיימ'-פייסט) אונפערשעמט.

unshame'facedness *n.* (אנ-שיימ'-פייסט-נעס) אונפערשעמטהייט.

unsha'pable *a.* (אנ-שיי'-פעבל) וואס קען ניט פארמירט אדער געפארמט ווערען, וואס קען ניט געשטאלטעט ווערען.

unshape' *v.* (אנ-שייפ') ארויסברייננגען פון פארם, ברייננגען אין אונארדנונג, צומישען.

unshape'ly *adv.* (אנ-שייפ'-לי) אהן א פארם, אהן א געשטאלט; שלעכט געפארמט; פון א שלעכטען אויסזעהן.

unsha'pen *a.* (אנ-שיי'פן) אהן א געשטאלט, אהן א פארם; מאוס, העסליך.

unshared' *a.* (אנ-שעהרד') ניט געטיילט; ניט אלגעמיין.

unshar'pened *a.* (אנ-שאר'פנד) ניט געשארפט, ניט געשליפען.

unshat'tered *a.* (אנ-שעט'-ערד) ניט צובראכען, ניט צושמעטערט.

unshaved' *a.* (אנ-שייווד') ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unsha'ven *a.* (אנ-שיי'וון) ניט אבראזירט, ניט אבגעגאלט.

unsheared' *a.* (אנ-שיערד') ניט געשארען, ניט אבגעשארען; ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unsheathe' *v.* (אנ-שיעטה') ארויסציהען פון שייד; ארויסקומען פון שייד.

unsheathed' *a.* (אנ-שיעטהד') ארויסגעצויגען פון שייד.

unsheathe' the sword (אנ-שיעטה' טהי סאורד) ערקלערען קריעג.

unshed' *a.* (אנ-שעד') ניט פערגאסען; ניט געטיילט, ניט געשפאלטען [וועגען די האר].

unshell' *v.* (אנ-שעל') ארויסנעהמען אדער ארויסשיילען פון שאלעכץ; אויסבריהען; בעפרייען, ארויסלאזען.

unshelled' *a.* (אנ-שעלד') ארויסגענומען אדער ארויסגעשיילט פון שאלעכץ; אויסגעבריהט; בעפרייט, ארויסגעלאזען.

unshel'tered *a.* (אנ-שעל'-טערד) ניט בעדעקט, ניט בעשיצט.

unshelve' *v.* (אנ-שעלוו') אראבנעהמען פון דער פאליצע.

unshiel'ded *a.* (אנ-שיעל'-דעד) ניט בעשיצט, ניט בעשירמט.

unshif'tiness *n.* (אנ-שיפ'-טי-נעס) אונבעהאלפענקייט, הילפלאזיגקייט, ראטלאזיגקייט.

unship' *v.* (אנ-שיפ') אראבנעהמען פון שיף; אויסלאדען פון שיף; אוועקנעהמען פון זיין פלאץ [בעזאנדערס וועגען טיילען פון א שיף].

unship'ment *n.* (אנ-שיפ'-מענט) דאס אראבנעהמען פון שיף; דאס אויסלאדען פון שיף.

unshocked' *a.* (אנ-שאקט') ניט אויפגעטרייסעלט; ניט אויפגעציטערט; ניט אויפגעשוידערט; ניט אנגעגריפען.

unshod' *a.* (אנ-שאד') ניט געשוכט; בארוועס; ניט בעשמיעדט [מיט פאדקאוועס].

unshoe' *v.* (אנ-שוה') אראברייסען די פאדקאוועס [פון א פערד]; אויסטהאן די שיך.

unshorn' *a.* (אנ-שאורן') אונגעשארען; ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unshor'tened *a.* (אנ-שאהר'טנד) ניט פערקירצט.

unshot' *a. and v.* (אנ-שאט') ניט דער-

שאסען; ניט געשאסען; ארויסנעהמען די קויל.

unshow'ered *a.* (אנ-שאו'-ערד) ניט בערעגענט, ניט בעגאסען, ניט בעשפריצט.

unshown' *a.* (אנ-שאון') ניט געוויזען, ניט געצייגט.

unshrin'kable *a.* (אנ-שרינ'-קעבל) וואס קען זיך ניט איינציהען אדער איינשרומפען.

unshrin'king *a.* (אנ-שרינ'-קינג) ניט צוריקווייכענד פון מורא, זיך ניט אבשרעקענד.

unshrin'kingly *adv.* (אנ-שרינ'-קינג-לי) אויף אן אונערשראקענעם אופן, ניט צוריקווייכענדיג [פון מורא]; זיך ניט אבשרעקענדיג.

unshrived' *a.* (אנ-שראיווד') וואס האט זיך ניט מתודה געווען אויף זיינע זינד פאר'ן גלח; וואס האט ניט בעקומען קיין מחילה אויף זיינע זינד ביים מתודה זיין זיך פאר'ן גלח.

unshriv'en *a.* (אנ-שריוו'ן) זיך ניט מתודה געווען אויף די זינד פאר'ן גלח; ניט בעקומען קיין מחילה אויף די זינד.

unshroud' *v.* (אנ-שראוד') אראבנעהמען די הילע, דעם איבערצוג אדער די בעדעקונג; אבדעקען; אויפדעקען.

unshrou'ded *a.* (אנ-שראו'-דעד) ניט בעדעקט; ניט בעשיצט.

unshrubbed' *a.* (אנ-שראבד') ניט בעוואקסען מיט קוסטעס אדער בוימלעך.

unshrunk' *a.* (אנ-שראנק') ניט איינגעשרומפט, ניט איינגעצויגען.

unshunned' *a.* (אנ-שאנד') אונפערמיידליך; אונפערמיעדען.

unshut'ter *v.* (אנ-שאט'-ער) עפענען די לאדען [פון די פענסטער].

unshut'tered *a.* (אנ-שאט'-ערד) אהן פענסטער=לאדענס.

unshy' *a.* (אנ-שאי') ניט שרעקעדיג, ניט צוריקגעהאלטען, ניט שעמעוודיג, ניט האלטענדיג זיך פון דער וויטען.

unsif'ted *a.* (אנ-סיפ'-טעד) ניט געזיפט; ניט פראבירט.

unsigh'table *a.* (אנ-סאי'-טעבל) אונזיכטבאר.

unsigh'ted *a.* (אנ-סאי'-טעד) אונגעזעהן; אונזיכטבאר; אהן א ריכט=פונקט צום ציעלען [וועגען א שיס=געוועהר. ז. *sight*].

unsight'liness *n.* (אנ-סאיט'-לי-נעס) העסליכקייט, מאוס'קייט.

unsight'ly *a.* (אנ-סאיט'-לי) העסליך, מאוס.

unsight', unseen' (אנ-סאיט', אנ-סיען') אונגעזעהן, ניט געזעהענערהייד.

It is not businesslike to buy **unsight unseen.**

unsig'nalized *a.* (אנ-סיג'-נעל-איזד) ניט אויסגעצייכענט.

unsigned' *a.* (אנ-סאינד') ניט אונטערגעצייכענט, ניט אונטערגעשריבען.

unsignif'icant *a.* (אנ-סיג-ניפ'-אי-קענט) ניט בעדייטענד, ניט וויכטיג.

unsig'nified *a.* (אנ-סיג'-ני-פאיד) ניט בעצייכענט, ניט בעדייטעט; ניט אנגעדייטעט.

unsi'lenced *a.* (אנ-סאי'-לענסט) ניט איינגעשטילט, ניט בערוהיגט.

unsim'ple *a.* (אנ-סימ'פל) ניט איינפאך, ניט פשוט.

unsimplic'ity *n.* (אנ-סימ-פליס'-אי-טי) דאס זיין ניט איינפאך; קינסטליכקייט.

unsim'ulated *a.* (אנ-סימ'-יו-ליי-טעד) ניט סימולירט, ניט פערשטעלט, ניט היפאקריטיש.

unsincere' *a.* (אנ—סינ-סיער') ז. *insincere*.

unsin'ew *v.* (אנ-סינ'-יו) ענטקרעפטען, אבנעהמען די ענערגיע, מאכען שוואך.

unsin'ewed *a.* (אנ-סינ'-יוד) ענטקרעפטעט, שוואך.

unsin'ful *a.* (אנ-סינ'-פול) אונזינדיג, זינדלאז.

unsinged' *a.* (אנ-סינדזשד') ניט פערברענט, ניט פערסמאליעט.

unsin'kable *a.* (אנ-סינ'-קעבל) וואס קען ניט געזונקען ווערען; וואס קען ניט גערעקט אדער אבגעצאהלט ווערען [וועגען שולדען].

unsin'king *a.* (אנ-סינ'-קינג) ניט זינקענד.

unsin'ning *a.* (אנ-סינ'-אינג) אונזינדיג, ניט זינדיג.

unsis'terliness *n.* (אנ-סיס'-טער-לי-נעס) דאס זיין ניט שוועסטערליך.

unsis'terly *a.* (אנ-סיס'-טער-לי) ניט שוועסטערליך.

unsi'zable *a.* (אנ-סאי'-זעבל) ניט אין דער געהעריגער גרויס, ניט נאך דער גרויס.

unsized' *a.* (אנ-סאיזד') ניט געקלייעט, ניט געקלייסטערט.

unskil'ful *a.* (אנ-סקיל'-פול) ניט געאיבט, ניט געשיקט; ניט ערפאהרען.

unskil'fully *adv.* (אנ-סקיל'-פול-אי) אויף אן אונגעשיקטען אדער אונגעאיבטען אופן; אהן ערפאהרונג, ניט ערפאהרען.

unskil'fulness *n.* (אנ-סקיל'-פול-נעס) אונגעשיקטקייט, אונערפאהרענהייט.

unskilled' *a.* (אנ-סקילד') ניט געאיבט, ניט ערפאהרען, ניט געלערענט, ניט בעקאנט [מיט דער ארבייט], וואס האט ניט די נויטיגע קענטניס [פאר דער זאך].

unskilled' la'bor (אנ-סקילד' ליי'-באר) ארבייט, צו וועלכער מען האט ניט נויטיג קיין ספעציעלע קענטניס אדער ערפאהרונג.

unskilled' la'borer (אנ-סקילד' ליי'-באר-ער) אן אונגעלערענטער ארבייטער, אן ארבייטער וואס האט ניט געלערענט קיין מלאכה.

unskinned' *a.* (אנ-סקינד') אהן א הויט; אראבגעצויגען די הויט.

unslacked' *a.* (אנ-סלעקט') ניט אבגעשוואכט, ניט אבגעשלאפט.

unslain' *a.* (אנ-סליין') ניט דערהרג'עט, ניט געטויטעט.

unsla'kable *a.* (אנ-סליי'-קעבל) וואס קען ניט געלאשען ווערען [וועגען דארשט]; וואס קען ניט געשטילט אדער געמילדערט ווערען.

unslaked' *a.* (אנ-סלייקט') ניט געשטילט, ניט געמילדערט; ניט געלאשען [וועגען קאלך].

unslan'dered *a.* (אנ-סלענ'-דערד) ניט פערליימדעט.

unslaugh'tered *a.* (אנ-סלאה'-טערד) ניט דערשלאגען, ניט געטויטעט, ניט געשלאכטעט.

unslee'ping *a.* (אנ-סליע'-פינג) שלאפלאז, וואך.

unslee'py *a.* (אנ-סליע'-פי) ניט שלעפעריג, ניט שלאפענד.

unsliced' *a.* (אנ-סלאיסט') ניט צושניטען אין פענעצעס.

unsling' *v.* (אנ-סלינג') אראבנעהמען פון דער שלינגע, אראבנעהמען א הענגענדע זאך.

unslip'ping *a.* (אנ-סליפ'-אינג) ניט גליטשיג, וואס גליטשט זיך ניט.

unslow' *a.* (אנ-סלאו') ניט לאנגזאם.

unsluice' *v.* (אנ-סלוהס') עפענען די שלוזען, לאזען פליסען; עפענען.

unslum'bering *a.* (אנ-סלאמ'-בער-אינג) ניט שלומערענד, ניט שלאפענד, וואס איז אימער וואך.

unslurred' *a.* (אנ-סלוירד') ניט בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ניט געשענדעט, ניט ערנידריגט; ניט פערליימדעט.

unsmel'ted *a.* (אנ-סמעל'-טעד) ניט געשמאלצען, ניט געגאסען.

unsmi'ling *a.* (אנ-סמאי'-לינג) ניט שמייכלענד, ניט לאכענד.

unsmirched' *a.* (אנ-סמוירטשט') ניט בעשמוצט, ניט בעפלעקט; ריין.

unsmit'ten *a.* (אנ-סמיט'ן) ניט דערשלאגען, ניט שטארק געטראפען; ניט שטארק בעווירקט, ניט שטארק בעאיינפלוסט.

unsmooth' *a.* (אנ-סמוהטה') ניט גלאט; רויה, שארסטיג.

unsmoothed' *a.* (אנ-סמוהטהד') ניט גלאט געמאכט.

unsmoth'erable *a.* (אנ-סמאטה'-ער-עבל) וואס קען ניט פערשטיקט ווערען, וואס קען ניט אונטערדריקט ווערען.

unsmug'gled *a.* (אנ-סמאג'לד) ניט אריינגעשמוגעלט, ניט אריינגעפעקעלט.

unsnare' *v.* (אנ-סנעהר') לויז מאכען אדער בעפרייען פון א פעטליע אדער שלינגע.

unsnarl' *v.* (אנ-סנארל') ארויספלאנטערען.

unsoaped' *a.* (אנ-סאופט') ניט איינגעזייפט, ניט געוואשען.

unso'ber *a.* (אנ-סאו'-בער) ניט ניכטער.

unsociabil'ity *n.* (אנ-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, דאס ניט זיין גענייגט צו געזעלשאפט.

unso'ciable *a.* (אנ-סאו'-שיעבל) אונגעזעליג, וואס האט ניט ליעב קיין געזעלשאפט; אונאנגענעהם אין א געזעלשאפט; מיט וועלכען מען קען זיך ניט חבר'ען.

unso'ciableness *n.* (אנ-סאו'-שיעבל-נעס) ז. *unsociability*.

unso'ciably *adv.* (אנ-סאו'-שיע-בלי) אויף א ניט=געזעליגען אופן; צוריקגעצויגען.

unso'cial *a.* (אנ-סאו'-שעל) ניט געזעליג, ניט געזעלשאפטליך.

unsocial'ity *n.* (אנ-סאו-שי-על'-אי-טי) ז. *unsociability*.

unso'cially *adv.* (אנ-סאו'-שעל-אי) אויף א ניט=געזעליגען אופן; אונגעזעלשאפטליך.

unsock'et *v.* (אנ-סאק'-עט) ארויסנעהמען פון דער געלענק=אויסהוילונג.

unsof'tened *a.* (אנ-סאהפ'נד) ניט ווייכער געמאכט, ניט ווייכער געווארען.

unsoiled' *a.* (אנ-סאילד') ניט בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ריין.

unsold' *a.* (אנ-סאולד') ניט פערקויפט.

unsold'er *v.* (אנ-סאד'-ער) אויפלייטען, אבלייטען, פאנאנדערנעהמען, פאנאנדעררייסען.

unsol'dierlike *a.* (אנ-סאול'-דזשער-לאיק) ניט סאלדאטיש, ניט ווי א סאלדאט, ניט סאלדאטען=מעסיג, ניט מיליטעריש, ניט קריעגעריש.

unsol'dierlikely *a.* (אנ-סאול'-דזשער-לאיק-לי) ניט מעשה סאלדאט.

unsol'dierly *adv.* (אנ-סאול'-דזשער-

לי) ניט מעשה סאלדאט, ניט מיליטעריש; ניט מוטיג, ניט בראוו.

unsol'emn *a.* (אנ-סאל'-עם) ניט פייערליך, ניט פעסטליך; ניט פערבונדען מיט די געוועהנליכע צערעמאניעס און פארמאליטעטען; ניט ערנסט, ניט איינדרוקספאל.

unsol'emnize *v.* (אנ-סאל'-עם-נאיז) אוועקנעהמען די פייערליכקייט אדער פעסטליכקייט.

unsol'emnized *a.* (אנ-סאל'-עם-נאיזד) ניט געפייערט; ניט דורכגעפיהרט מיט פייערליכקייט.

unsolic'ited *a.* (אנ-סא-ליס'-אי-טעד) ניט געבעטען, ניט פערלאנגט; ניט אויפגעפאדערט; ניט אנגערעדט.

unsolic'itous *a.* (אנ-סא-ליס'-אי-טאס) ניט בעקימערט; זארגלאז; ניט ענגסטליך; ניט שטארק פּראינטערעסירט.

unsol'id *a.* (אנ-סאל'-איד) ניט סאליד, ניט מאסיוו, ניט קאמפּאקט; פליסיג; גאזפערמיג; ניט גרינדליך; ניט פעסט, שוואך.

unsolid'ified *a.* (אנ-סא-ליד'-אי-פאיד) ניט געמאכט סאליד, ניט פעסט געמאכט.

unsolid'ity *n.* (אנ-סא-ליד'-אי-טי) דאס זיין ניט סאליד, ניט מאסיוו, ניט קאמפּאקט; ניט-פעסטקייט, שוואכקייט.

unsolved' *a.* (אנ-סאלווד') ניט געלעזט, ניט ערקלערט.

unson'sy *a.* (אנ-סאנ'-סי) אונגעלומפערט; אונגליקליך.

unsophis'tical *a.* (אנ-סא-פיס'-טי-קעל) ניט סאפיסטיש, ניט פערדרעהט, ניט אויסגע'פשט'עלט.

unsophis'ticated *a.* (אנ-סא-פיס'-טי-קיי-טעד) ניט געפעלשט, ניט נאכגעמאכט, עכט; ניט געקינסטעלט, איינפאך.

unsophistica'tion *n.* (אנ-סא-פיס-טי-קיי'-שאן) איינפאכקייט, עכטקייט, ניט-געקינסטעלטקייט.

unsor'rowed *a.* (אנ-סאר'-אוד) נאך וועלכען מען טרויערט ניט; וואס ווערט ניט בעקלאגט; אונבעקלאגט.

unsor'ted *a.* (אנ-סאהר'-טעד) ניט זארטירט, ניט געבראכט אין ארדנונג.

unsought' *a.* (אנ-סאהט') ניט נאכגעזוכט, אויך וואס מען האט זיך ניט נאכגעפרעגט.

unsound' *a.* (אנ-סאונד') אונגעזונד, קרענקליך; פערדארבען, פויל; ניט פעסט, ניט שטארק; ניט גרינדליך; ניט עכט; ניט בעגרינדעט; פאלש; ניט אויפריכטיג.

unsoun'dable *a.* (אנ-סאונ'-דעבל) וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; זעהר טיעף.

unsoun'ded *a.* (אנ-סאונ'-דעד) ניט דערגרונטעוועט, ניט אויסגעמאסטען די טיעפקייט; ניט זאנדירט; ניט אונטערזוכט; ניט אויסגעפארשט.

unsound' mind (אנ-סאונד' מאינד) משוגע.

unsound'ness *n.* (אנ-סאונד'-נעס) אונגעזונדקייט, קרענקליכקייט; פערדארבענקייט, פוילקייט; ניט-גרינדליכקייט.

unsoured' *a.* (אנ-סאורד') ניט געזייערט; ניט שטרענג; ניט אין כעס, ניט ערגערליך.

unsowed' *a.* (אנ-סאוד') ניט געזייהט, ניט בעזייהט.

unsown' *a.* (אנ-סאון') אונגעזייהט, ניט בעזייהט.

unspar' *v.* (אנ-ספאר') ארויסרוקען אדער ארויסציהען די באלקענס אדער שטאנגען, לויז מאכען, עפענען.

unspared' *a.* (אנ-ספעהרד') ניט געשפארט; ניט געשוינט.

unspar'ing *a.* (אנ-ספעהר'-אינג) ניט שפארזאם, פרייגעביג; ניט בארמהערציג.

unspar'ingly *adv.* (אנ-ספעהר'-אינג-לי) ניט שפארענדיג, אויך אין אונשפארזאמען אופן; פרייגעביג; אונבארמהערציג.

unsparred' *a.* (אנ-ספארד') אהן באלקענס, ניט בעפעסטיגט.

unspa'tial *a.* (אנ-ספיי'-שעל) ניט רוימליך, וואס פערנעהמט ניט קיין רוים.

unspatial'ity *n.* (אנ-ספיי-שי-על'-אי-טי) אונרוימליכקייט, דאס ניט פערנעהמען קיין רוים.

unspeak' *v.* (אנ-ספיעק') צוריקציהען, צוריקנעהמען [דאס וואס איז ארויסגערעדט געווארען].

unspea'kable *a.* (אנ-ספיע'-קעבל) וואס קען ניט אויסגעשפּראכען ווערען, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען; אויסערגעוועהנליך שלעכט.

unspea'kably *adv.* (אנ-ספיע'-קע-בלי) ניט קענענדיג אויסשפּרעכען אדער אויסדריקען; אויסערגעוועהנליך שלעכט.

unspea'king *a.* (אנ-ספיע'-קינג) ניט ריידענדיג, וואס קען ניט ריידען; שטום.

unspe'cialized *a.* (אנ-ספעש'-על-איזד) ניט ספעציאליזירט; ניט בעשטימט פאר א ספעציעלען צוועק.

unspecif'ic *a.* (אנ-ספעס-איפ'-איק) ניט ספעציפיש, ניט אייגענארטיג, ניט אייגענטימליך.

unspec'ified *a.* (אנ-ספעס'-אי-פאיד) ניט ספעציפירט, ניט ארויסגעשטעלט מיט א בעזונדערער כאראקטעריסטיק; ניט ספעציעל דערמאהנט.

unspec'tacled *a.* (אנ-ספעק'-טעקלד) אהן ברילען; ניט פאראדנע.

unspee'dy *a.* (אנ-ספיע'-די) ניט שנעל, לאנגזאם.

unspell' *v.* (אנ-ספעל') בעפרייען פון א צויבער-מאכט, בעפרייען פון א כשוף.

unspelled' *a.* (אנ-ספעלד') ניט אויסגעלעגט [וועגען ווערטער]; ניט גענוי שטודירט; ניט בעפרייט פון א צויבער-מאכט אדער פון א כשוף.

unspent' *a.* (אנ-ספענט') ניט פערשווענדעט; ניט ערשעפט, וואס האט זיך ניט אויסגענומען.

unsphere' *v.* (אנ-ספיער') דערווייטערען פון דעם קרייז.

unspied' *a.* (אנ-ספאיד') ניט אויסגעשפיאנירט, ניט אויסגעפארשט, ניט ענטדעקט.

unspike' *v.* (אנ-ספאיק') ארויסשלאגען אדער ארויסרייסען די טשוועקעס אדער באלצען; לויז מאכען א הארמאט.

unspill'able *a.* (אנ-ספיל'-עבל) וואס קען ניט פערגאסען ווערען; וואס קען ניט אויסגעגאסען אדער אויסגעשאטען ווערען; וואס קען ניט פערשווענדעט ווערען.

unspilled' *a.* (אנ-ספילד') ניט פערגאסען; ניט אויסגעגאסען אדער אויסגעשאטען.

unspilt' *a.* (אנ-ספילט') ז. *unspilled*.

unspir'ited *a.* (אנ-ספיר'-אי-טעד) ניט בעגייסטערט, מוטלאז.

unspir'itual *a.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על) ניט גייסטיג, ניט גייסטליך, חומר'דיג.

unspiritual'ity *n.* (אנ-ספיר-אי-טשו-על'-אי-טי) אונגייסטיגקייט, אונגייסטליכקייט; חומר'דיגקייט.

unspir'itualize *v.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-איז) אוועקנעהמען די גייסטיגקייט.

unspir'itually *adv.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-אי) ניט אויף א גייסטיגען אופן.

unspir'itualness *n.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-נעס) ז. *unspirituality*.

unsplit' *a.* (אנ-ספליט') ניט געשפאלטען.

unspoiled' *a.* (אנ-ספאילד') ניט געראויבט, ניט געפלינדערט; ניט פערוויסטעט; ניט פערדארבען, ניט איבערגעפיהרט.

unspo'ken *a.* (אנ-ספאו'-קען) ניט גערעדט, ניט אויסגעשפּראכען; ניט מודה געווען.

unsponta'neous *a.* (אנ-ספאנ-טיי'-ני-אס) ניט ספאנטאן, ניט פון-זיך, ניט פרייוויליג; געצוואונגען.

unsports'manlike *a.* (אנ-ספאורטס'-מענ-לאיק) ניט ווי א ספארטסמאן.

unspot'ted *a.* (אנ-ספאט'-עד) אונבעפלעקט; אונשולדיג; ריין.

unspot'tedness *n.* (אנ-ספאט'-עד-נעס) אונבעפלעקטקייט, אונשולדיגקייט; ריינקייט.

unsprin'kled *a.* (אנ-ספרינ'קלד) ניט בעשפרענקעלט, ניט בעשפריצט.

unsquan'dered *a.* (אנ-סקוואנ'-דערד) ניט פערשווענדעט; ניט צושטרייט, ניט צושפרייט.

unsquared' *a.* (אנ-סקוועהרד') ניט געמאכט קוואדראט אדער פיער-ווינקעלדיג; ניט ריכטיג געפארמט אדער אויסגעבילדעט; ניט רעגולער, ניט רעגעלמעסיג.

unsquea'mish *a.* (אנ-סקוויע'-מיש) ניט איידעל, ניט איבערקלייבעריש, וואס איז ניט מקפיד.

unsqueezed' *a.* (אנ-סקוויעזד') ניט צוזאמענגעדריקט, ניט געפרעסט.

unsta'ble *a.* (אנ-סטיי'בל) ניט סטאביל, ניט שטאנדהאפט, ניט פעסט, ניט בעשטענדיג; ניט דויערהאפט, ניט אנהאלטענד; אונענטשלאסען.

unsta'bled *a.* (אנ-סטיי'בלד) ניט געשטעלט אין א שטאל.

unsta'bleness *n.* (אנ-סטיי'בל-נעס) ז. *instability*.

unstack' *v.* (אנ-סטעק') פאנאנדערנעהמען א קופּע אדער סקירדע [ווי היי].

unstaid' *a.* (אנ-סטייד') ניט געלאסען, ניט געזעצט, ניט ערנסט; פליכטיג, פערענדערליך, אונבעשטענדיג.

unstaid'ness *n.* (אנ-סטייד'-נעס) אונגעזעצטקייט, אונערנסטקייט, ניט געלאסענהייט.

unstained' *a.* (אנ-סטיינד') אהן פלעקען, אונבעפלעקט; ריין, אהן טאדעל.

unstamped' *a.* (אנ-סטעמפט') ניט געשטעמפעלט; אהן א פאסט-מארקע.

unstanch' *a.* (אנ-סטענטש') ניט פעסט, ניט שטאנדהאפט; ניט שטארק, ניט שטייף.

unstan'chable *a.* (אנ-סטענ'-טשעבל) וואס קען ניט פערהאלטען ווערען [ווי א בלוט-פלוס].

unstanched' *a.* (אנ-סטענטשט') ניט געשטילט, ניט אבגעשטעלט [ווי א בלוט-פלוס]; ניט אנגעזעטיגט, ניט בעפרידיגט; וואס קען ניט פערהאלטען ווערען [ווי א בלוט-פלוס].

unstarch' *v.* (אנ-סטארטש') אוועקנעהמען די קראכמעל אדער די שטייפקייט פון עפּעס; בעפרייען פון אנגעצויגענקייט, פארמאליטעט אדער פעדאנטישער פינקטליכקייט.

unstarched' *a.* (אנ-סטארטשט') ניט געקראכמעלט, ניט שטייף ווי געקראכמעלט; ניט געצוואונגען, ניט אנגעבלאזען, ניט פעדאנטיש.

unstarred' *a.* (אנ-סטארד') ניט שטערנדיג, ניט אויסגעזייהט מיט שטערען.

unstar'tled *a.* (אנ-סטאר'טלד) ניט דערשראקען, ניט אויפגערודערט, ניט איבערראשט.

unstate' *v.* (אנ-סטייט') בריינגען אויסערן שטאנד, בערויבען פון דעם שטאנד אדער ווירדע; צושטערען, פערניכטען; מאכען אויס שטאאט.

unsta'ted *a.* (אנ-סטיי'-טעד) ניט בעשטימט, ניט פעסטגעזעצט; ניט געזאגט, ניט דערמאהנט, ניט אנגעגעבען.

unstates'manlike *a.* (אנ-סטייטס'-מענ-לאיק) ניט ווי א שטאאטסמאן.

unsta'tioned *a.* (אנ-סטיי'-שאנד) ניט געשטעלט, ניט אוועקגעשטעלט.

unstat'utable *a.* (אנ-סטעטש'-יו-טעבל) ניט לויט די סטאטוטען; געגען דער קאנסטיטוציאן.

unstat'utably *adv.* (אנ-סטעטש'-יו-טע-בלי) ניט לויט די סטאטוטען, ניט לויט דער קאנסטיטוציאן.

unstaunch' *v.* (אנ-סטאנטש') ז. *unstanch*.

unstaun'chable *a.* (אנ-סטאנ'-טשעבל) ז. *unstanchable*.

unstaunched' *a.* (אנ-סטאנטשט') ז. *unstanched*.

unstayed' *a.* (אנ-סטייד') ז. *unstaid*.

unstead'fast *a.* (אנ-סטעד'-פעסט) ניט שטאנדהאפט, ניט פעסטגעזעצט; ניט ענטשלאסען; אונזיכער.

unstead'fastly *adv.* (אנ-סטעד'-פעסט-לי) אויף אן אונפעסטען אדער ניט שטאנדהאפטען שטייגער.

unstead'fastness *n.* (אנ-סטעד'-פעסט-נעס) אונפעסטקייט, דאס זיין ניט שטאנדהאפטיג; אונענטשלאסענהייט.

unstead'ily *adv.* (אנ-סטעד'-אי-לי) אויף אן אונפעסטען, אונענטשלאסענעם שטייגער; ניט גלייכמעסיג, ניט בעשטענדיג.

unstead'iness *n.* (אנ-סטעד'-אי-נעס) אונבעשטענדיגקייט, אונפעסטקייט, אונזיכערקייט, אונענטשלאסענהייט.

unstead'y *a.* and *v.* (אנ-סטעד'-אי) ניט פעסט, אונענטשלאסען; ניט גלייכמעסיג; ניט געזעצט; מאכען ניט פעסט אדער ניט געזעצט, מאכען וואקלדיג.

unsteeped' *a.* (אנ-סטיעפט') ניט איינגעטונקען, ניט איינגעווייקט.

unsteered' *a.* (אנ-סטיערד') ניט געפיהרט, ניט געריכטעט [ווענען א שיף]; ניט גערודערט.

unstep' *v.* (אנ-סטעפ') צונעהמען פון פלאץ [ווי למשל, א מאסט].

unstepped' *a.* (אנ-סטעפט') ניט געמאכט ווי טרעפ; ניט אונטערגעשפארט מיט א לייטער.

unster'corated *a.* (אנ-סטויר'-קא-ריי-טעד) ניט בעמיסטיגט.

unstick' *v.* (אנ-סטיק') אבקלעפען.

unsti'fled *a.* (אנ-סטאי'פלד) ניט דערשטיקט; ניט צוגעקוועטשט.

unstilled' *a.* (אנ-סטילד') ניט איינגעשטילט.

unstil'ted *a.* (אנ-סטיל'-טעד) 1. ניט געשטעלט אויף שטאלצעס, ניט אויפגעהויבען; 2. ניט באמבאסטיש, אהן הויכע פראזען, אהן מליצות [ווענען שפראך].
2. His style is easy flowing and unstilted.

unstim'ulated *a.* (אנ-סטימ'-יו-ליי-טעד) ניט סטימולירט, ניט אנגערעגט; ניט אויפגערייצט צו עפעס.

unstim'ulating *a.* (אנ-סטימ'-יו-ליי-טינג) ניט סטימולירענד, ניט אנרעגענד, ניט אויפרייצענד.

unsting' *v.* (אנ-סטינג') אוועקנעהמען דעם שטאכעל; ענטוואפנען, מאכען אונשעדליך.

unstin'ted *a.* (אנ-סטינ'-טעד) ניט בעגרענצט, ניט איינגעשרענקט, ניט איינגעהאלטען, ניט קארג.

unstirred' *a.* (אנ-סטוירד') ניט אויפגעריהרט, ניט אויפגערעגט.

unstitch' *v.* (אנ-סטיטש') אויפטרענען די נעט, פאנאנדעררייסען.

unstitched' *a.* (אנ-סטיטשט') ניט אנגעשטאכען, ניט צוזאמענגענעהט.

unstock' *v.* (אנ-סטאק') אראבנעהמען פון העלצעל אדער קלעצעל [ווי אראבנעהמען דעם רעהר פון א ביקס פון דעם הילצערנעם קאלבען, אין וועלכער ער איז איינגעזעצט]; צונעהמען אדער אויסבריינגען דעם אנגעקליבענעם זאפאס פון עפעס [ווי פון סחורות].

unstock'inged *a.* (אנ-סטאק'-אינגד) אהן זאקען; וואס טראגט ניט קיין זאקען.

unstoo'ping *a.* (אנ-סטוה'-פינג) וואס בויגט זיך ניט, וואס גיט זיך ניט אונטער.

unstop' *v.* (אנ-סטאפ') ארויסנעהמען די פראבקע אדער פערשטאפונג; בעפרייען פון א שטערונג, עפענען, מאכען פריי אדער אפען.

unstopped' *a.* (אנ-סטאפט') ניט געהינדערט, ניט אבגעשטעלט.

unstop'per *v.* (אנ-סטאפ'-ער) ארויסנעהמען דעם קארק, די שטאפקע אדער פראבקע [ווי פון א פלאש].

unstop'pered *a.* (אנ-סטאפ'-ערד) ניט פערשטאפט; ניט פערקארקעוועט.

unstop'ple *v.* (אנ-סטאפ'ל) ארויסנעהמען די שטאפקע אדער פראבקע [ווי פון א פלאש].

unstored' *a.* (אנ-סטאורד') ניט פערזארגט מיט פראוויאנט, ניט אנגעזאמעלט, ניט אוועקגעלעגט אין זאפאס.

unsto'ried *a.* (אנ-סטאו'-ריד) ניט דערמאהנט אין געשיכטען אדער ערצעהלונגען; וועגען וואס עס איז ניטא קיינע מעשיות אדער לעגענדען.

unstormed' *a.* (אנ-סטאהרמד') ניט געשטורמט.

unstow' *v.* (אנ-סטאו') לויז מאכען פון לאדונג, אויסלעדיגען פון די געפעק.

unstowed' *a.* (אנ-סטאוד') ניט אנגעפאקט, ניט אנגעלאדען; אויסגעלעדיגט פון די געפעק.

unstrain' *v.* (אנ-סטריין') בעפרייען פון אנשטרענגונג, לויז מאכען.

unstrained' *a.* (אנ-סטריינד') ניט אנגעשטרענגט, אונגעצוואונגען, פריי, לייכט, נאטירליך.

unstrai'tened *a.* (אנ-סטריי'טנד) ניט איינגעשרענקט, ניט איינגעצויגען, ניט ענג געמאכט; ניט פערשמעלערט.

unstrand' *v.* (אנ-סטרענד') פאנאנדערנעהמען די צוזאמענגעדרעהטע שניר פון א שטריק; אראבשטופען א שיף פון שטראנד אדער ברעג.

unstrap' *v.* (אנ-סטרעפ') לויז מאכען אדער בעפרייען פון די רימענס.

unstrat'ified *a.* (אנ-סטרעט'-אי-פאיד) ניט אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף דער אנדערער.

unstressed' *a.* (אנ-סטרעסט') ניט בעטאנט, ניט אויסגעשפראכען מיט'ן אקצענט [ווי א געוויסע זילבע פון ווארט].

unstretch' *v.* (אנ-סטרעטש') אבלאזען די אנגעצויגענקייט, לויז מאכען.

unstretch'able *a.* (אנ-סטרעטש'-עבל) וואס לאזט זיך ניט אויסציהען אדער פאנאנדערשפרייטען.

unstretched' *a.* (אנ-סטרעטשט') ניט אנגעצויגען; ניט פאנאנדערגעשפרייט.

unstri'ated *a.* (אנ-סטראי'-איי-טעד) ניט געשטרייפט, אהן שטריכען.

unstrick'en *a.* (אנ-סטריק'ן) ניט געשלאגען, ניט געשטויסען; ניט געטראפען.

unstring' *v.* (אנ-סטרינג') אראבנעהמען פון שנירעל; אראבנעהמען די סטרונעס; לויז מאכען, שוואך מאכען.

unstringed' *a.* (אנ-סטרינגד') וואס האט ניט קיין סטרונעס; אהן סטרונעס, ניט אנגעצויגען.

unstriped' *a.* (אנ-סטראיפט') ניט געשטרייפט.

unstruck' *a.* (אנ-סטראק') ניט געטראפען, ניט געריהרט, ניט ערשיטערט.

unstrung' *a.* (אנ-סטראנג') אראבגענומען פון שנירעל; אבגעלאזען די סטרונעס; לויז געמאכט.

unstud'ied *a.* (אנ-סטאד'-איד) ניט געשטודירט, ניט אויסגעלערנט; אונגעקינסטעלט, לייכט, נאטירליך; אונגעלערנט; ניט איבערגעגעבען צום לערנען.

unstu'dious *a.* (אנ-סטיו'-די-אס) ניט איבערגעגעבען צום לערנען, ניט פלייסיג.

unstuffed' *a.* (אנ-סטאפט') ניט געשטאפט, ניט אנגעפילט, ניט אנגעפאקט.

unstung' *a.* (אנ-סטאנג') צוגענומען דעם שטאכעל, ענטוואפנעט, געמאכט אונשעדליך.

unsubdu'able *a.* (אנ-סאב-דיו'-עבל) אונבעצווינגבאר, וואס קען ניט אונטערגעווארפען ווערען.

unsubdued' *a.* (אנ-סאב-דיוד') ניט בעצוואונגען, ניט אונטערגעווארפען, ניט בעזיעגט.

unsub'ject *a.* (אנ-סאב'-דזשעקט) ניט אונטערווארפען, ניט דיענסטבאר; ניט אויסגעזעצט צו עפעס [ווי צו א געפאהר].

unsubjec'ted *a.* (אנ-סאב-דזשעק'-טעד) ז. *unsubject*.

unsubmis'sive *a.* (אנ-סאב-מיס'-איוו) ניט אונטערטעניג, ניט געהארכזאם, ניט אונטערווארפען.

unsubmis'sively *adv.* (אנ-סאב-מיס'-איוו-לי) זיך ניט אונטערווארפענדיג; אויף אן אונגעהארכזאמען שטייגער.

unsubmis'siveness *n.* (אנ-סאב-מיס'-איוו-נעס) אונגעהארכזאמקייט, דאס ניט לאזען זיך אונטערווארפען.

unsubmit'ting *a.* (אנ-סאב-מיט'-אינג) וואס גיט זיך ניט אונטער.

unsubor'dinate *a.* (אנ-סאב-אהר'-די-נייט) ניט אונטערגעארדנעט, ניט אונטערגעווארפען, אונאבהענגיג.

unsubor'dinated *a.* (אנ-סאב-אהר'-די-ניי-טעד) ניט אונטערגעארדנעט, ניט אונטערגעווארפען.

unsuborned' *a.* (אנ-סאב-אהרנד') ניט בעקומען געווארען אויף אן אונגעזעצלי־

כען אופן; וואס איז ניט צוגערעדט געווארען צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע טהאט.

unsubscribed' *a.* (אנ-סאב-סקראיבד') וואס איז ניט אונטערגעשריבען געווארען.

unsubser'vient *a.* (אנ-סאב-סויר'-ווי-ענט) ניט דיענליך, ניט בעהילפליך, אונניצליך, ניט מיטווירקענד.

unsub'sidized *a.* (אנ-סאב'-סי-דאיזד) ניט סובסידירט, ניט בעקומען קיין געלדשטיצע.

unsubstan'tial *a.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל) ניט סובסטאנציעל, ניט וועזענטליך, אהן ממשות; איינגעבילדעט, פוסט.

unsubstantial'ity *n.* (אנ-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין ניט סובסטאנציעל אדער וועזענטליך; א זאך וואס האט ניט קיין ממשות.

unsubstan'tialize *v.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל-איז) מאכען אונסובסטאנציעל, פערוואנדלען אין עפעס וואס איז ניט ממשות'דיג.

unsubstan'tially *adv.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל-אי) אויף אן אונ'ממשות'דיגען אופן; אהן ממשות.

unsubstan'tiated *a.* (אנ-סאב-סטענ'-שי-איי-טעד) ניט שטאנדהאפט אדער דויערהאפט; ניט וועזענטליך, ניט רעאל.

unsubstantia'tion *n.* (אנ-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס ניט האבען קיין בעשטאנד; אונבעגרינדעטקייט, דאס ניט זיין בעגרינדעט מיט פאקטען אדער ראיות.

unsuccee'ded *a.* (אנ-סאק-סיע'-דעד) וואס האט ניט קיין נאכפאלגער, אהן א יורש.

unsuccess' *n.* (אנ-סאק-סעס') א מיסערפאלג, א דורכפאל.

unsuccess'ful *a.* (אנ-סאק-סעס'-פול) ניט ערפאלגרייך, אהן גליק, אהן ערפאלג, אונגעלונגען.

unsuccess'fully *adv.* (אנ-סאק-סעס'-פול-אי) אהן ערפאלג, אויף אן אונגעלונגענער ארט.

unsuccess'fulness *n.* (אנ-סאק-סעס'-פול-נעס) אונגעלונגענקייט, אונערפאלגרייכקייט.

unsucces'sive *a.* (אנ-סאק-סעס'-איוו) ניט פאלגענד, וואס קומט ניט איינס נאך'ן אנדערען.

unsucces'sively *adv.* (אנ-סאק-סעס'-איוו-לי) ניט נאך דער רייהה, ניט נאכאנאנדער.

unsuc'corable *a.* (אנ-סאק'-אר-עבל) וואס קען ניט געהאלפען ווערען.

unsuc'courable *a.* (אנ-סאק'-אר-עבל) ז. *unsuccorable*

unsuc'coured *a.* (אנ-סאק'-ארד) ניט ארויסגעהאלפען, ניט אונטערשטיצט.

unsucked' *a.* (אנ-סאקט') ניט געזויגען.

unsuck'led *a.* (אנ-סאק'לד) ניט געזויגען, ניט ערנעהרט מיט דער ברוסט.

unsued' *a.* (אנ-סיוד') ניט געריכטליך פערקלאגט; ניט געבעטען, ניט פערלאנגט.

unsuf'ferable *a.* (אנ-סאפ'-ער-עבל) ז. *insufferable*

unsuf'fering *a.* (אנ-סאפ'-ער-אינג) ניט ליידענד, ניט דולדענד.

unsuffi'cient *a.* (אנ-סא-פיש'-ענט) ז. *insufficient*

unsuffi'cingness *n.* (אנ-סא-פאי'-סינג-נעס) ז. *insufficiency*

unsug'ared *a.* (אנ-שוג'-ארד) ניט בעצוקערט, ניט בעזיסט.

unsugges'tive *a.* (אנ-סא-דזשעס'-טיוו) וואס ענטהאלט ניט קיין אנדייטונג; וואס פיהרט ניט ארויף אויף א געדאנק אדער מיינונג.

unsugges'tiveness *n.* (אנ-סא-דזשעס'-טיוו-נעס) דאס ניט האבען אין זיך קיין אנשטויס אדער א געדאנק; דאס ניט ענטהאלטען אין זיך קיין אנדייטונג אויף עפעס.

unsuit' *v.* (אנ-סיוט') ניט פאסען.

unsuitabil'ity *n.* (אנ-סיו-טע-ביל'-אי-טי) ז. *unsuitableness*

unsui'table *a.* (אנ-סיו'-טעבל) ניט פאסענד, ניט צוגעפאסט.

unsui'tableness *n.* (אנ-סיו'-טעבל-נעס) אונפאסיגקייט, אונצוגעפאסטקייט, ניט-פאסיגקייט.

unsui'tably *adv.* (אנ-סיו'-טע-בלי) אויף א ניט-פאסענדען שטייגער.

unsui'ted *a.* (אנ-סיו'-טעד) ניט צוגעפאסט, ניט פאסיג; ניט אנגעפאסט, ניט בעזארגט מיט וואס עס איז נויטיג.

unsui'ting *a.* (אנ-סיו'-טינג) ז. *unsuitable*

unsul'lied *a.* (אנ-סאל'-איד) אונבעשמוצט, אונבעפלעקט; מיט א ריינעם נאמען, מיט א ריינער רעפוטאציע.

unsum'moned *a.* (אנ-סאמ'-אנד) ניט אויפגעפאדערט צום געריכט; ניט גערופען, ניט געלאדען.

unsung' *a.* (אנ-סאנג') ניט געזונגען; ניט בעזונגען.

unsunk' *a.* (אנ-סאנק') ניט געזונקען, ניט איינגעזונקען.

unsunned' *a.* (אנ-סאנד') ניט ארויסגעשטעלט אויף דער זון; ניט בעלויכטען פון דער זון; כמורנע, פינסטער.

unsun'ny *a.* (אנ-סאנ'-אי) ניט זוניג, ניט שיינענד; כמורנע.

unsuper'fluous *a.* (אנ-סיו-פויר'-פלו-אס) ניט איבריג, ניט איבערפליסיג, ניט צופיעל.

unsupplan'ted *a.* (אנ-סא-פלענ'-טעד) ניט ארויסגעזעצט; ניט פערדרענגט פון פלאץ.

unsuppli'able *a.* (אנ-סא-פלאי'-עבל) אונערזעצליך; וואס מען קען ניט צושטעלען; מיט וואס מען קען ניט בעזארגען.

unsupplied' *a.* (אנ-סא-פלאיד') ניט בעזארגט מיט עפעס; ניט צוגעשטעלט.

unsuppor'table *a.* (אנ-סא-פאור'-טעבל) ז. *insupportable*

unsuppor'tableness *n.* (אנ-סא-פאור'-טעבל-נעס) ז. *insupportableness*

unsuppor'tably *adv.* (אנ-סא-פאור'-טע-בלי) ז. *insupportably*

unsuppor'ted *a.* (אנ-סא-פאור'-טעד) ניט אונטערשטיצט, ניט אונטערגעהאלטען; ניט אויסגעהאלטען.

unsuppor'tedly *adv.* (אנ-סא-פאור'-טעד-לי) אהן אונטערשטיצונג.

unsuppressed' *a.* (אנ-סא-פרעסט') ניט אונטערדריקט, ניט פערשטיקט.

unsure' *a.* (אנ-שוהר') אונזיכער, אונגעוויס.

unsured' *a.* (אנ-שוהרד') ניט פערזיכערט; אונזיכערליך איינגעשטעלט.

unsure'ly *adv.* (אנ-שוהר'-לי) אויף אן אונזיכערען, אונגעוויסען שטייגער.

unsur'feited *a.* (אנ-סויר'-פי-טעד) ניט איבערזעטיגט, ניט איבערגעקארמעט.

unsur'gical *a.* (אנ-סויר'-דזשי-קעל) ניט כירורגיש, וואס האט ניט קיין שייכות צו כירורגיע.

unsurmised' *a.* (אנ-סויר-מאיזד') וואס מען האט זיך ניט משער געווען; וואס מען האט ניט חושד געווען.

unsurmoun'table *a.* (אנ-סויר-מאונ'-טעבל) ז. *insurmountable*

unsurmoun'ted *a.* (אנ-סויר-מאונ'-טעד) ניט איבערגעשטיגען, ניט בעזיעגט.

unsurpass'able *a.* (אנ-סויר-פעס'-עבל) אונאיבערטרעפליך, וואס קען ניט איבערטראפען ווערען.

unsurpass'ably *adv.* (אנ-סויר-פעס'-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט איבערטראפען ווערען.

unsurpassed' *a.* (אנ-סויר-פעסט') ניט איבערטראפען; וועמען מען האט ניט געקענט אריבערשטייגען.

unsurpass'ing *a.* (אנ-סויר-פעס'-אינג) ניט איבערטרעפענד, ניט פארטרעפליך.

unsurren'dered *a.* (אנ-סא-רענ'-דערד) ניט איבערגעגעבען, ניט איבערגעליפערט; ניט אבגעטראטען, ניט אונטערגעגעבען.

unsuscep'tible *a.* (אנ-סא-סעפ'-טיבל) אונעמפפינדליך; אונפעהיג אויפצונעהמען געפיהלען אדער איינדריקע.

unsuspec'ted *a.* (אנ-סאס-פעק'-טעד) אונפערדעכטיגט; וואס רופט ניט ארויס קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'tedly *adv.* (אנ-סאס-פעק'-טעד-לי) אונפערדעכטיגט, ניט ארויסרופענדיג קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'tedness *n.* (אנ-סאס-פעק'-טעד-נעס) אונפערדעכטיגטקייט, דאס ניט ארויסרופען קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'ting *a.* (אנ-סאס-פעק'-טינג) ניט פערדעכטיגענד, וואס האט ניט קיין פערדאכט; וואס האט צוטרויען.

unsuspec'tingly *adv.* (אנ-סאס-פעק'-טינג-לי) אהן פערדאכט; ניט האבענדיג קיין חשד.

unsuspec'tingness *n.* (אנ-סאס-פעק'-טינג-נעס) אונפערדעכטיגקייט, דאס ניט האבען קיין חשד.

unsuspen'ded *a.* (אנ-סאס-פענ'-דעד) ניט אנגעהאנגען, וואס הענגט ניט; ניט סוספענדירט, ניט אבגעלעגט, ניט אונטערבראכען.

unsuspi'cion *n.* (אנ-סאס-פיש'-אן) פערדאכטלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פערדאכט אדער חשד.

unsuspi'cious *a.* (אנ-סאס-פיש'-אס) אונפערדעכטיג, וואס האט ניט קיין פערדאכט; וואס רופט ניט ארויס קיין חשד.

unsuspi'ciously *adv.* (אנ-סאס-פיש'-אס-לי) אהן פערדאכט; אויף אן אופן וואס רופט ניט ארויס קיין פערדאכט.

unsuspi'ciousness *n.* (אנ-סאס-פיש'-אס-נעס) אונפערדעכטיגקייט, דאס ניט האבען קיין חשד אדער פערדאכט.

unsustai'nable *a.* (אנ-סאס-טיי'-נעבל) ניט אנצוהאלטען, ניט אויסצוהאלטען.

unsustained' *a.* (אנ-סאס-טיינד') ניט אונטערגעהאלטען, ניט אונטערשטיצט.

unswad'dle *v.* (אנ-סהוואד'ל) אויסוויקלען, אויסווינדלען, אראבנעהמען די ווינדעלעך [ווי פון א קינד].

unswal'lowed *a.* (אנ-סהוואל'-אוד)

ניט איינגעשלונגען, ניט ארונטערגעשלונ=
גען.

unswathe' *v.* (אנ-סהוויטה') אראבנעה=
מען דעם באנדאזש אדער בינדע ; אראב=
נעהמען די וויקעלעך אדער ווינדעלעך.

unsway'able *a.* (אנ-סהוויי'-עבל) אונ=
רעגירבאר, וואס לאזט זיך ניט רעגיע=
רען ; וואס לאזט זיך ניט בעאיינפלוסען
פון אן אנדערען.

unswayed' *a.* (אנ-סהווייד') ניט רע=
גיערט, ניט בעהערשט, ניט געלייטעט אדער
אנגעפיהרט פון אן אנדערען.

unswayed'ness *n.* (אנ-סהווייד'-נעס)
אונבעהערשבארקייט, דאס ניט לאזען זיך
בעהערשען אדער אנגעפיהרט ווערען פון
אן אנדערען.

unswear' *v.* (אנ-סהוועהר') צוריקנעה=
מען א שבועה, שווערען אז די פריהריגע
שבועה איז געווען פאלש.

unsweat'ing *a.* (אנ-סהוועט'-אינג)
שווייסלאז, וואס שוויצט ניט.

unsweet' *a.* (אנ-סהוויעט') ניט זים, אונ=
אנגענעהם.

unswee'ten *v.* (אנ-סהוויע'טן) אוועק=
נעהמען די זיסקייט, מאכען ניט זים.

unswee'tened *a.* (אנ-סהוויע'טנד) ניט
פערזיסט, ניט זים געמאכט.

unswept' *a.* (אנ-סהוועפט') ניט גע=
קעהרט, ניט אויסגעקעהרט, ניט ריין גע=
מאכט א. ז. וו. ז. ***sweep***

unswer'ving *a.* (אנ-סהוואיר'-ווינג)
וואס קעהרט זיך ניט אב פון גלייכען וועג,
ניט אבווייכענד ; פעסט, בעשטענדיג.

unswer'vingly *adv.* (אנ-סהוואיר'-
ווינג-לי) ניט אבקעהרענדיג זיך פון גליי=
כען וועג ; אויף א פעסטען, בעשטענדיגען
אופן.

unswoln' *a.* (אנ-סהוואולן') ניט גע=
שוואלען, ניט אויפגעבלאזען.

unsworn' *a.* (אנ-סהווארן') ניט געשווא=
רען, ניט פערבונדען דורך א שבועה.

unswung' *a.* (אנ-סהוואנג') ניט גע=
שוואונגען, ניט געוויעגט, ניט געשאקעלט.

unsyl'labled *a.* (אנ-סיל'-עבלד) ניט
צוטיילט אין זילבען ; ניט אויסגעשפרא=
כען, ניט אויסגעדריקט.

unsymmet'rical *a.* (אנ-סי-מעט'-רי-
קעל) ניט סימעטריש, ניט גלייכמעסיג.
ז. ***symmetrical***

unsymmet'rically *adv.* (אנ-סי-מעט'-
רי-קעל-אי) ניט סימעטריש, אויף אן אונ=
סימעטרישען אופן.

unsym'metry *n.* (אנ-סימ'-ע-טרי)
ז. ***asymmetry***

unsympathet'ic *a.* (אנ-סים-פע-
טהעט'-איק) ניט סימפאטעטיש, ניט מיט=
ליידענד, ניט מיטפיהלענד.

unsympathet'ical *a.* (אנ-סים-פע-
טהעט'-אי-קעל) ז. ***unsympathetic***

unsympathet'ically *adv.* (אנ-סים-
פע-טהעט'-אי-קעל-אי) ניט מיטפיהלענ=
דיג, ניט האבענדיג קיין מיטלייד.

unsympathizabil'ity *n.* (אנ-סים-
פע-טהאי-זע-ביל'-אי-טי) די אונסימפא=
טישקייט, דאס ניט קענען ארויסרופען קיין
סימפאטיע.

unsym'pathizable *a.* (אנ-סימ'-פע-
טהאי-זעבל) וואס קען ניט ארויסרופען
קיין סימפאטיע.

unsystemat'ic *a.* (אנ-סיס-טע-מעט'-
איק) ניט סיסטעמאטיש, ניט ארדנונגס=
מעסיג.

unsystemat'ical *a.* (אנ-סיס-טע-
מעט'-אי-קעל) ז. ***unsystematic***

uusystemat'ically *adv.* (אנ-סיס-טע-
מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונסיסטעמא=
טישען אופן.

unsys'tematised *a.* (אנ-סיס'-טעמ-ע-
טאיזד) ז. ***unsystematized***

unsys'tematized *a.* (אנ-סיס'-טעמ-ע-
טאיזד) ניט סיסטעמאטיזירט, ניט גע=
בראכט אין א סיסטעם אדער ארדנונג.

untack' *v.* (אנ-טעק') אבטיילען, אבשטיי=
דען ; אבטשעפען, אבבינדען.

untain'ted *a.* (אנ-טיינ'-טעד) ניט פער=
דארבען ; ניט אנגעשטעקט ; אונבעפלעקט,
ריין ; אהן א פגימה.

untain'tedly *adv.* (אנ-טיינ'-טעד-לי)
אויף א ריינעם, אונבעפלעקטען אדער ניט
פערדארבענעם אופן ; אהן א פגימה.

untain'tedness *n.* (אנ-טיינ'-טעד-נעס)
ריינקייט, אונבעפלעקטקייט ; אונפערדאר=
בענקייט.

unta'ken *a.* (אנ-טיי'קן) ניט גענומען,
ניט פערכאפט, ניט געוואונען, ניט בעצוי=
בערט, ניט אנגענומען א. ז. וו. ז. ***take***

untal'ented *a.* (אנ-טעל'-ענ-טעד) אהן
טאלאנט, טאלאנטלאז, ניט בעגאבט, אונ=
פעהיג.

untalked' *a.* (אנ-טאהקט') ניט גע=
רעדט, ניט געשפראכען.

untalked' of (אנ-טאהקט' אוו) ניט
בעשפראכען ; ניט דערמאהנט.

unta'mable *a.* (אנ-טיי'-מעבל) וואס
לאזט זיך ניט צוימען אדער קאנטראלי=
רען, וואס לאזט זיך ניט מילדערען אדער
זענפטיגען.

unta'mableness *n.* (אנ-טיי'-מעבל-
נעס) אונצוימבארקייט, אונמעגליכקייט צו
ווערען געזענפטיגט אדער געמילדערט.

untamed' *a.* (אנ-טיימד') ניט געצוימט,
ווילד ; ניט צוגעוועהנט צום הויז, ניט
הויזליך [וועגען טהיערע] ; ניט בעצוואונ=
גען, ניט געהארכזאם ; ניט געבויגען, ניט
אונטערטעניג.

untan'gibly *adv.* (אנ-טענ'-דזשי-בלי)
ז. ***intangibly***

untan'gle *v.* (אנ-טענ'גל) אויפפלאנטע=
רען, ארויספלאנטערען ; מאכען קלאר ;
ארויסנעהמען פון א פערלעגענהייט.

untanned' *a.* (אנ-טענד') ניט געגארבט.

untar'nishable *a.* (אנ-טאר'-ניש-עבל)
וואס קען ניט פערלירען דעם גלאנץ.

untar'nished *a.* (אנ-טאר'-נישט) אונ=
בעפלעקט ; ניט מוטנע אדער טריב, ניט
פערטונקעלט, אין פולען גלאנץ.

untarred' *a.* (אנ-טארד') ניט אויסגע=
פעכט ; ניט בעשמיערט מיט דזשעגאכץ.

untas'ted *a.* (אנ-טייס'-טעד) ניט פער=
זוכט ; ניט גענאסען.

untaste'ful *a.* (אנ-טייסט'-פול) גע=
שמאקלאז, אהן געשמאק.

untaste'fully *adv.* (אנ-טייסט'-פול-
אי) אויף א געשמאקלאזען אופן, אהן גע=
שמאק.

untas'ting *a.* (אנ-טייס'-טינג) גע=
שמאקלאז, אהן געשמאק, אהן טעם.

untaught' *a.* (אנ-טאהט') ניט אונטער=
ריכטעט, ניט געלערנט, אונוויסענד ; אונ=
געשיקט, אונערפאהרען, ניט געוועהנט.

untax' *v.* (אנ-טעקס') אראבנעהמען א
שטייער [פון עפעס].

untaxed' *a.* (אנ-טעקסט') ניט בעשטיי=
ערט ; אונבעשולדיגט, ניט געטאדעלט, ניט
קריטיקירט.

unteach' *v.* (אנ-טיעטש') מאכען פערגע=
סען, אבגעוועהנען.

untea'chable *a.* (אנ-טיע'-טשעבל)
וואס לאזט זיך ניט לערנען ; אונפעהיג צו
לערנען.

untea'chableness *n.* (אנ-טיע'-טשעבל-
נעס) דאס ניט לאזען זיך לערנען ; אונ=
פעהיגקייט צו לערנען.

unteam' *v.* (אנ-טיעם') אבשפאנען.

untee'ming *a.* (אנ-טיע'-מינג) אונ=
פרוכטבאר.

untell'able *a.* (אנ-טעל'-עבל) וואס קען
ניט דערצעהלט ווערען ; וואס איז ניט
ווערטה דערצעהלט צו ווערען.

untem'perate *a.* (אנ-טעמ'-פער-אייט)
ז. ***intemperate***

untem'perately *a.* (אנ-טעמ'-פער-
אייט-לי) ז. ***intemperately***

untem'pered *a.* (אנ-טעמ'-פערד) ניט
געמעסיגט ; ניט געהארטעוועט [וועגען
מעטאלען] ; ניט ריכטיג צונויפגעמישט
לויט א געוויסער פראפארציע.

untempt'ed *a.* (אנ-טעמפט'-עד) וואס
איז ניט געבראכט צו קיין נסיון ; ניט גע=
רייצט.

untempt'ible *a.* (אנ-טעמפט'-איבל)
ניט פערפיהרבאר, וואס קען ניט פער=
פיהרט ווערען, וואס קען ניט געבראכט
ווערען צו א נסיון ; וואס קען ניט גע=
רייצט ווערען.

untempt'ibly *adv.* (אנ-טעמפט'-אי-
בלי) ניט רייצענדיג, ניט פערפיהרענדיג,
ניט ברייננענדיג צו קיין נסיון.

untenabil'ity *n.* (אנ-טענ-ע-ביל'-אי-
טי) ז. ***untanableness***

unten'able *a.* (אנ-טענ'-עבל) ניט האלט=
באר, וואס קען ניט אנגעהאלטען ווערען ;
וואס קען ניט פערטיידיגט ווערען [דורך
ארגומענטען].

unten'ableness *n.* (אנ-טענ'-עבל-נעס)
די אונהאלטבארקייט, די אונמעגליכקייט
געהאלטען אדער פערטיידיגט צו ווערען.

unten'ant *v.* (אנ-טענ'-ענט) בעפרייען
[א הויז א. ז. וו.] פון א שכן אדער איינ=
וואהנער ; ארויסווארפען א בעוואהנער.

unten'antable *a.* (אנ-טענ'-ענ-טעבל)
אונוואהנבאר, וואס קען ניט בעוואהנט
ווערען ; אונבעוואהנט.

unten'anted *a.* (אנ-טענ'-ענ-טעד)
ניט בעזעצט, ניט בעוואהנט ; ניט פער=
פאכטעט, ניט פערדונגען.

unten'ded *a.* (אנ-טענ'-דעד) ניט בע=
גלייטעט, ניט בעוואכט ; ניט אויפגעפאסט ;
ניט געהיט, ניט אויפגעווארט.

unten'der *a.* (אנ-טענ'-דער) ניט צארט,
ניט זאפט, ניט ווייך, ניט צערטליך, אהן
ליעבע, הארט ; ניט פיהלענד.

unten'dered *a.* (אנ-טענ'-דערד) ניט
אנגעבאטען, ניט געגעבען.

unten'derly *adv.* (אנ-טענ'-דער-לי)
ניט צארט, ניט צערטליך, אהן ליעבע,
הארט.

unten'ted *a.* (אנ-טענ'-טעד) ניט בע=
זארגט מיט געצעלטען ; ניט בעדעקט מיט
פאלאטקעס.

unter'minated *a.* (אנ-טויר'-מי-ניי-
טעד) אהן אן ענד, אונענדליך.

unter'rified *a.* (אנ-טער'-אי-פאיד)
ניט דערשראקען, ניט אבגעשראקען.

untes'ted *a.* (אנ-טעס'-טעד) ניט גע=
פרופט, ניט פראבירט.

unteth'er *v.* (אנ-טעטה'-ער) אבבינדען,
אבלאזען פון שטריק [א בהמה].

unteth'ered *a.* (אנ-טעטה'-ערד) ניט
צוגעבונדען, אבגעבונדען [ווי למשל,
בחמות].

unthanked' *a.* (אַנ־טהענקט') ניט גע־דאנקט, אהן דאנק.
unthank'ful *a.* (אַנ־טהענק'־פול) אונ־דאנקבאר.
unthank'fully *adv.* (אַנ־טהענק'־פול־אי) אויף אַ אונדאנקבארען אופן; אהן דאנקבארקייט.
unthank'fulness *n.* (אַנ־טהענק'־פול־נעס) אונדאנקבארקייט.
unthatched' *a.* (אַנ־טהעטשט') ניט בע־דעקט מיט שטרוי [ווענען אַ דאך].
unthawed' *a.* (אַנ־טהאהד') ניט גע־טויעט, ניט צוגאנגען, ניט צושמאלצען [ווענען שנעע און אייז]; ניט אבגעגאנ־גען; ניט אבגעלאזט [ווענען וועטער, ביי וועלכען דאס אייז אדער שנעע נעהמען ניט צוגעהן].
untheat'rical *a.* (אַנ־טהי־עט'־רי־קעל) ניט ביהנענמעסיג; ניט טעאטראליש, ניט געקינסטעלט, נאטירליך.
untheat'rically *adv.* (אַנ־טהי־עט'־רי־קעל־אי) אויף אַ ניט־ביהנענמעסיגען אופן; אויף אַ ניט־טעאטראלישען אדער ניט געקינסטעלטען שטייגער, אויף אַ נאַ־טירליכען אופן.
untheolog'ical *a.* (אַנ־טהי־אָ־לאדזש'־אי־קעל) ניט טעאלאגיש; וואס איז ניט שייך צו טעאלאגיע. ז. *theology*.
unthelog'ically *adv.* (אַנ־טהי־אָ־לאדזש'־אי־קעל־אי) אויף אַ ניט־טעאלאגי־שען שטייגער; ניט לויט די פרינציפען פון טעאלאגיע. ז. *theology*.
unthick'en *v.* (אַנ־טהיק'ן) מאכען דין; ווערען דין.
unthick'ened *a.* (אַנ־טהיק'נד) געמאכט דין; דין.
unthink' *v.* (אַנ־טהינק') ניט מעהר דענ־קען [ווענען עפעס], זיך ארויסשלאגען פון די געדאנקען, פערגעסען; דענקען אנ־דערש.
unthinkabil'ity *n.* (אַנ־טהינ־קע־ביל'־אי־טי) אונדענקבארקייט, דאס ניט לאזען זיך בעגרייפען אדער בענעהמען, דאס ניט קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.
unthin'kable *a.* (אַנ־טהינ'־קעבל) אונ־דענקבאר, וואס לאזט זיך ניט דענקען, וואס לאזט זיך ניט בעגרייפען אדער בע־נעהמען, וואס מען קען זיך ניט פארשטע־לען אין געדאנק.
unthin'king *a.* (אַנ־טהינ'־קינג) ניט דענקענד, ניט נאכדענקענד, געדאנקענלאז; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען; זארגלאז.
unthin'kingly *adv.* (אַנ־טהינ'־קינג־לי) ניט דענקענדיג, ניט נאכדענקענדיג; אהן איבערלעגונג.
unthin'kingness *n.* (אַנ־טהינ'־קינג־נעס) געדאנקענלאזיגקייט, אונאיבערלעגט־קייט.
unthor'ny *a.* (אַנ־טהאהר'־ני) ניט דארנדיג.
unthought' *a.* (אַנ־טהאהט') ניט גע־דאכט; פערגעסען.
unthought'ful *a.* (אַנ־טהאהט'־פול) ניט בעדאכט, ניט נאכדענקענד, אונבעזא־נען, ניט פארזיכטיג, לייכטזיניג, געדאנ־קענלאז.
unthought'fully *adv.* (אַנ־טהאהט'־פול־אי) געדאנקענלאז, ניט בעטראכט, לייכטזיניג.
unthought'fulness *n.* (אַנ־טהאהט'־פול־נעס) געדאנקענלאזיגקייט; אונאיבער־לעגטקייט, אונבעזאנענהייט, נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט, לייכטזיניגקייט.
unthought of (אַנ־טהאהט אָוו) פון וואס מען האט ניט געטראכט, אויף וואס מען האט ניט געהאפט, אונערווארטעט. The possibility of failure was unthought of when the plans were made.
unthrashed' *a.* (אַנ־טהרעשט') ניט גע־דראשען; ניט געקלאפט, ניט געשלאגען.
unthread' *v.* (אַנ־טהרעד') ארויסציהען אַ פאדים [ווי פון אַ נאדעל]; געפינען דעם וועג דורך...
unthreat'ened *a.* (אַנ־טהרעט'נד) ניט גערדראהט, ניט געסטראשעט, ניט איינגע־שראקען.
unthreshed' *a.* (אַנ־טהרעשט') ניט גע־דראשען; ניט געקלאפט, ניט געשלאגען.
unthrift' *a. and n.* (אַנ־טהריפט') ניט שפארזאם [אין ווירטשאפט], פערשווענ־דעריש; פערשווענדערישקייט; אַ פער־שווענדער.
unthrif'tily *adv.* (אַנ־טהריפ'־טי־לי) ארים; אויף אַן אונשפארזאמען אופן, פערשווענדעריש.
unthrif'tiness *n.* (אַנ־טריפ'־טי־נעס) אונשפארזאמקייט, פערשווענדערישקייט.
unthrif'ty *a.* (אַנ־טהריפ'־טי) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש.
unthri'ving *a.* (אַנ־טהראַי'־ווינג) ניט געדייהענד, ניט מזל'דיג, ניט ערפאלגרייך, ניט בליהענד.
unthrone' *v.* (אַנ־טהראָון') אראבזעצען פון טהראָן.
unthwar'ted *a.* (אַנ־טהוואהר'־טעד) ניט דורכגעקרייצט; ניט געהינדערט; ניט געשטערט. ז. *thwart*.
unti'dily *adv.* (אַנ־טאַי'־די־לי) אויף אַ ניט־נעטען אדער אונזויבערען אופן.
unti'diness *n.* (אַנ־טאַי'־די־נעס) אונ־נעטקייט, אונזויבערקייט, אונריינליכקייט, אונארדנונג [אין קליידונג, אין וואהנונג א. ד. ג.].
unti'dy *a.* (אַנ־טאַי'־די) ניט נעט, ניט זויבער, ניט אין ארדנונג.
untie' *v.* (אַנ־טאַי') אויפבינדען, אבבינ־דען; אויפקניפלען; פרייאלזען; אויס־פלאנטערען; מאכען קלאר, ערקלערען, לע־זען; זיך אבבינדען; ווערען פריי.
untied' *a.* (אַנ־טאַיד') אויפגעבונדען; ניט געבונדען, ניט בעפעסטיגט, לויז.
until' *prep. and c.* (אַנ־טיל') ביז, ביז צו, ביז וואנען.
untile' *v.* (אַנ־טאַיל') אראבנעהמען די ציעגעל [פון דאך].
untiled' *a.* (אַנ־טאַילד') ניט גדעקט מיט ציעגעל.
untill'able *a.* (אַנ־טיל'־עבל) וואס קען ניט געאקערט ווערען, וואס קען ניט בע־ארבייט ווערען, אונפרוכטבאר [ווענען לאנד]; וואס קען ניט קולטיווירט ווערען; וואס קען ניט פערפיינערט ווערען אדער ערצויגען ווערען.
untilled' *a.* (אַנ־טילד') ניט געאקערט, ניט בעארבייט; ניט קולטיווירט; אונער־צויגען, אונגעבילדעט, ניט פערפיינערט.
untim'bered *a.* (אַנ־טימ'־בערד) ניט בעזארגט מיט געהילץ; ניט שטארק אדער גוט געבויט [פון געהילץ]; ניט רייך אין געהילץ־בוימער, ניט בעדעקט מיט געהילץ־בוימער [ווענען אַ געגענד].
untime'liness *n.* (אַנ־טאַימ'־לי־נעס) אונצייטיגקייט; פריהצייטיגקייט; אונ־צייטליכקייט; אונפאסיגקייט.
untime'ly *a. and adv.* (אַנ־טאַימ'־לי) אונצייטיג; פריהצייטיג, פאר דער צייט; ניט צו דער רעכטער צייט, ניט אין צייט, אונצייטליך; אונפאסענד.
untime'ous *a.* (אַנ־טאַימ'־אָס) ז. *untimous*.
unti'mous *a.* (אַנ־טאַי'־מאָס) וואס איז ניט צו דער רעכטער צייט, ניט אין צייט.
untinc'tured *a.* (אַנ־טינק'־טשורד) ניט געפארבט; ניט געמישט מיט...
untinged' *a.* (אַנ־טינדזשד') ניט גע־פארבט; ניט אנגעשטעקט, ניט אנגעגרי־פען.
untir'able *a.* (אַנ־טאַיר'־עבל) אונער־מיעדליך, וואס קען ניט ווערען מיעד אדער פערמאטערט.
untired' *a.* (אַנ־טאַירד') ניט מיעד, ניט פערמאטערט.
untir'ing *a.* (אַנ־טאַיר'־אינג) וואס ווערט ניט מיעד אדער פערמאטערט, אונערמיעד־ליך, אונערשעפליך.
unti'thable *a.* (אַנ־טאַי'־טהעבל) פון וואס עס דארף ניט אבגעצאהלט ווערען אַ צעהנטער טייל, פון וואס מען דארף ניט געבען מעשר, וואס דארף ניט צאהלען מעשר.
untithed' *a.* (אַנ־טאַיטהד') פון וואס עס איז ניט אבגעצאהלט געווארען אַ צעהנ־טער טייל, פון וואס מען האט ניט געגע־בען קיין מעשר, וואס האט ניט געצאהלט קיין מעשר.
unti'tled *a.* (אַנ־טאַי'טלד) ניט בעטי־טעלט, ניט טיטולירט, אהן אַ טיטעל; אהן אַ רעכט, ניט בערעכטיגט.
un'to *prep.* (אַנ'־טו) צו.
untold' *a.* (אַנ־טאָולד') ניט דערצעהלט, ניט געזאגט, ניט דערמאהנט; ניט גע־צעהלט; וואס קען ניט געצעהלט אדער אויסגערעכענט ווערען.
untol'erable *a.* (אַנ־טאָל'־ע־רעבל) ז. *intolerable*.
untomb' *v.* (אַנ־טוהם') אויסגראבען, ארויסנעהמען פון קבר.
untombed' *a.* (אַנ־טוהמד') ניט בע־גראבען, ניט בעערדיגט.
untooth' *v.* (אַנ־טוהטה') ארויסרייסען ציינער.
untoothed' *a.* (אַנ־טוהטהד') אהן צייה־נער.
untooth'some *a.* (אַנ־טוהטה'־סאָם) ניט געשמאק.
untouch'able *a.* (אַנ־טאטש'־עבל) אונ־בעריהרבאר, וואס קען ניט בעריהרט ווע־רען.
untouched' *a.* (אַנ־טאטשט') אונבע־ריהרט, ניט אנגעריהרט; ניט בעריהרט; ניט געריהרט.
unto'ward *a.* (אַנ־טאָו'־ארד) אונגינ־סטיג; אונגליקליך; אונאנגענעהם; ווי־דערשפעניג, הארטנעקיג, אונגעהארכזאם; וואס איז שווער אומצוגעהן דערמיט.
unto'wardliness *n.* (אַנ־טאָו'־ארד־לי־נעס) אונגינסטיגקייט; ווידערשפעניג־קייט; אונגעלומפערטקייט. ז. *untoward*.
unto'wardly *adv. and a.* (אַנ־טאָו'־ארד־לי) ניט ווי עס בעדארף צו זיין, אונגינסטיג, שלעכט; אונגעלומפערט.
unto'wardness *n.* (אַנ־טאָו'־ארד־נעס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפעניגקייט, הארטנעקיגקייט; אונגעשיקטקייט, אונגע־לומפערטקייט.
untrace' *v.* (אַנ־טרייס') בעפרייען פון די פאסטראמקעס [אַ פערד]. ז. *trace*.
untra'ceable *a.* (אַנ־טריי'־סעבל) וואס קען ניט נאכגעשפירט ווערען, וואס קען ניט נאכגעפאלגט ווערען, וואס מען קען ניט אויסגעפינען.

untraced' *a.* (אַנ-טרייסט׳) ניט בעטראַטען, ניט דורכגעטראַטען; אַהן שפּורען; ניט סקיצירט, ניט אַנגעצייכענט; ניט נאָכגעשפּירט, ניט נאָכגעפאָלגט.

untracked' *a.* (אַנ-טרעקט׳) אַהן אַ וועג, אַהן אַן אויסגעטראָטענעם וועג; ניט נאָכגעשפּירט, ניט נאָכגעפאָלגט [נאָך די שפּורען].

untractabil'ity *a.* (אַנ-טרעק-טע-ביל׳-אי-טי) ז. ***intractability***

untrac'table *a.* (אַנ-טרעק׳-טעבל) ז. ***intractable***

untrac'tableness *n.* (אַנ-טרעק׳-טעבל-נעס) ז. ***intractableness***

untra'ding *a.* (אַנ-טריי׳-דינג) וואָס האַנדעלט ניט, וואָס טרייבט ניט קיין האַנדעל; ניט געווענט; אונערפאַהרען.

untrained' *a.* (אַנ-טריינד׳) ניט געלערנט; ניט ערצויגען, ניט געבילדעט.

untram'meled *a.* (אַנ-טרעמ׳-עלד) ניט געפענטעט, ניט געבונדען; ניט געשטערט, ניט געהינדערט.

untram'melled *a.* (אַנ-טרעמ׳-עלד) ז. ***untrammeled***

untranscribed' *a.* (אַנ-טרענס-קראַיבד׳) ניט איבערגעשריבען, ניט קאָפּירט.

untransfer'able *a.* (אַנ-טרענס-פויר׳-עבל) ניט איבערטראַגבאַר, וואָס קען ניט איבערגעטראַגען ווערען; וואָס קען ניט אַריבערגעפיהרט ווערען; וואָס קען ניט איבערגעגעבען ווערען.

untransferred' *a.* (אַנ-טרענס-פוירד׳) ניט איבערגעטראַגען; ניט אַריבערגעפיהרט; ניט איבערגעגעבען.

untransformed' *a.* (אַנ-טרענס-פאָהרמד׳) ניט טראַנספאָרמירט, ניט פערענדערט, ניט איבערגעמאַכט, ניט פערוואַנדעלט.

untranslatabil'ity *n.* (אַנ-טרענס-לייט-ע-ביל׳-אי-טי) אונאיבערזעצבאַרקייט, דאָס ניט קענען איבערזעצט ווערען אין אַן אַנדער שפּראַך.

untransla'table *a.* (אַנ-טרענס-ליי׳-טעבל) אונאיבערזעצבאַר, וואָס קען ניט איבערזעצט ווערען פון איין שפּראַך אין אַן אַנדערער.

untransla'tableness *n.* (אַנ-טרענס-ליי׳-טעבל-נעס) אונאיבערזעצבאַרקייט, דאָס ניט קענען איבערזעצט ווערען אין אַן אַנדער שפּראַך.

untransla'ted *a.* (אַנ-טרענס-ליי׳-טעד) ניט איבערזעצט.

untransmis'sible *a.* (אַנ-טרענס-מיס-איבל) ניט איבערטראַגבאַר, ניט איבערגעבליך, וואָס קען ניט איבערגעטראַגען אָדער איבערגעגעבען ווערען צו אַן אַנדערען.

untransmit'ted *a.* (אַנ-טרענס-מיט׳-עד) ניט איבערגעטראַגען, ניט איבערגעגעבען; ניט איבערגעשיקט; ניט דורכגעפיהרט.

untranspar'ent *a.* (אַנ-טרענס-פּעהר׳-ענט) ניט דורכזיכטיג, ניט דורכשיינענד.

untransplan'ted *a.* (אַנ-טרענס-פּלענ׳-טעד) ניט איבערגעפלאַנצט, ניט איבערגעזעצט [אין אַן אַנדער אָרט].

untranspor'table *a.* (אַנ-טרענס-פּאָור׳-טעבל) וואָס קען ניט טראַנספּאָרטירט אָדער אַוועקגעשיקט ווערען; וואָס דאַרף ניט פעראורטיילט ווערען צום פערשיקען [ווי אויף קאַטאָרזשנע אַרבייט].

untranspor'ted *a.* (אַנ-טרענס-פּאָור׳-טעד) ניט טראַנספּאָרטירט, ניט איבערגעפיהרט, ניט איבערגעבראַכט; ניט אַוועקגעשיקט; ניט פערשיקט צו צוואַנגס-אַרבייט אָדער קאַטאָרגע; ניט אַרויסגעבראַכט פון די כלים, ניט אויסער זיך.

untransposed' *a.* (אַנ-טרענס-פּאָוזד׳) ניט איבערגעשטעלט, ניט איבערגעטראַגען.

untrav'eled *a.* (אַנ-טרעוו׳-עלד) וואו קיינער האָט ניט גערייזט; ניט בערייזט, וואָס האָט ניט גערייזט; וואָס האָט ניט דורכגעמאַכט קיין ווייטע נסיעה; אונערפאַהרען; פּראָווינציעל, קליינשטעטעלדיג, בעשרענקט.

untrav'elled *a.* (אַנ-טרעוו׳-עלד) ז. ***untraveled***

untrav'ersable *a.* (אַנ-טרעוו׳-איור-סעבל) וואָס קען ניט דורכגעקרייצט אָדער דורכגעשניטען ווערען; וואָס קען ניט אָבגעלייקענט ווערען.

untread' *v.* (אַנ-טרעד׳) צוריקגעהן; געהן צוריק אויף׳ן זעלבען וועג.

untrem'bling *a.* (אַנ-טרעמ׳-בלינג) ניט ציטערענד, פורכטלאָז, שטאַנדהאַפט, פעסט.

untrem'blingly *adv.* (אַנ-טרעמ׳-בלינג-לי) ניט ציטערענדיג, פורכטלאָז, מיט שטאַנדהאַפטיגקייט, מיט פעסטקייט.

untrenched' *a.* (אַנ-טרענטשט׳) ניט בעפעסטיגט, ניט פערטיידיגט, ניט בעשיצט מיט טראַנשעען אָדער גראָבענס.

untres'passing *a.* (אַנ-טרעס׳-פּעס-אינג) ניט איבערטרעטענד, ניט פערלעצענד, וואָס איז ניט עובר, ניט זינדיגענד.

untried' *a.* (אַנ-טראַיד׳) ניט פערזוכט; ניט פּראָבירט; ניט אויסגעפּראָבירט; ניט ערפאַהרען; ניט פערהערט; ניט געמשפּט; ניט ענטשיידעט פאַר׳ן געריכט.

untri'fling *a.* (אַנ-טראַי׳-פלינג) וואָס מאַכט זיך ניט נאַריש, וואָס בעציהט זיך ניט לייכט; וואָס שפּיעלט זיך ניט אַרום.

untrilled' *a.* (אַנ-טרילד׳) ניט געטרילערט, ניט געזונגען מיט טרעלען; ניט אַרויסגערעדט מיט אַ טרילענדען אָדער ראָלענדען קלאַנג [וועגען אַ קאָנסאָנאַנט].

untrimmed' *a.* (אַנ-טרימד׳) אונגעפּוצט, ניט בעפּוצט; ניט אַרומגעפּוצט, ניט אַרומגעשניטען, ניט אַרומגעגלייכט; ניט אין אָרדנונג.

untrod' *a.* (אַנ-טראָד׳) ז. ***untrodden***

untrod'den *a.* (אַנ-טראָד׳ן) ניט בעטראַטען, ניט דורכגעטראַטען; ניט בעזוכט.

untroub'led *a.* (אַנ-טראַב׳לד) ניט טריב, ניט מוטנע, קלאָר; ניט בעטריבט, ניט בעאונרוהיגט, רוהיג; ניט אויפגערעגט; ניט פערקימערט.

untruced' *a.* (אַנ-טרוהסט׳) אַהן אַ וואַפענשטילשטאַנד; ניט אונטערבראָכען פון אַ פּאַרלויפיגען פריעדען [וועגען אַ מלחמה].

untrue' *a.* (אַנ-טרוה׳) ניט אמת, ניט וואָהר, ניט ריכטיג, ניט עכט, פאַלש; אונגעטריי, טרייַלאָז, ניט אויפריכטיג; ניט וואָהרהאַפטיג; אונעהרליך.

untru'ly *adv.* (אַנ-טרוה׳-לי) ניט ריכטיג, פאַלש.

untrum'peted *a.* (אַנ-טראַמ׳-פּעט-עד) ניט פאַנאַנדערגעפּויקט; ניט בעקאַנט געמאַכט, ניט אויסגערופען.

untruss' *v.* (אַנ-טראַס׳) אויפבינדען, אויפפּאַקען; אויפשנורעווען; לויז מאַכען; אויסטהאָן.

untrus'tiness *n.* (אַנ-טראַס׳-טי-נעס) אונטרייהייט, טרייַלאָזיגקייט; אונצופערלעסיגקייט.

untrust'worthiness *n.* (אַנ-טראַסט׳-וואָיר-טהי-נעס) אונפערטרויענסווירדיגקייט, אונצופערלעסיגקייט, אונגלויבענסווירדיגקייט.

untrust'worthy *a.* (אַנ-טראַסט׳-וואָיר-טהי) ניט פערטרויענסווערטה; ניט גלויבענסווערטה, ניט צופערלעסיג.

untrus'ty *a.* (אַנ-טראַס׳-טי) אונטריי, טרייַלאָז; ניט איבערגעגעבען; ניט צופערלעסיג; ניט גלויבענסווערטה.

untruth' *n.* (אַנ-טרוהטה׳) אונוואָהרהייט, ליגען; אונטרייהייט, טרייַלאָזיגקייט; אַ ליגען.

untruth'ful *a.* (אַנ-טרוהטה׳-פול) ניט וואָהר, ניט ריכטיג, פאַלש.

untruth'fully *adv.* (אַנ-טרוהטה׳-פול-אי) אויף אַ ניט-וואָהרען אָדער ניט-ריכטיגען אופן; פאַלש; אונטריי.

untruth'fulness *n.* (אַנ-טרוהטה׳-פול-נעס) אונוואָהרהייט; פאַלשקייט; אונריכטיגקייט.

untuck' *v.* (אַנ-טאַק׳) פאַנאַנדערפאַלדעווען; פאַנאַנדערנעהמען די פאַלדען; אויפוויקלען.

untu'nable *a.* (אַנ-טיו׳-נעבל) ניט האַרמאָניש, ניט מעלאָדיש, ניט מוזיקאַליש; שלעכט קלינגענד: וואָס קען ניט געשטימט ווערען, וואָס קען ניט רעגולירט ווערען אָדער אַנגעשטעלט ווערען [וועגען אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט].

untu'nableness *n.* (אַנ-טיו׳-נעבל-נעס) אונהאַרמאָנישקייט, אונמוזיקאַלישקייט, דיסהאַרמאָניע, דיסאָנאַנס; אונמעגליכקייט צו ווערען געשטימט אָדער אַנגעשטעלט [וועגען מוזיקאַלישע אינסטרומענטען].

untu'nably *adv.* (אַנ-טיו׳-נע-בלי) אויף אַ ניט-האַרמאָנישען שטייגער; אַזוי אַז עס זאָל ניט קענען געשטימט ווערען אָדער אַנגעשטעלט ווערען [וועגען אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט].

untune' *v.* (אַנ-טיון׳) מאַכען ניט האַרמאָניש אָדער שלעכט-קלינגענד; ברייַנגען אין אונאָרדנונג.

untu'neable *a.* (אַנ-טיו׳-נעבל) ז. ***untunable***

untune'ful *a.* (אַנ-טיונ׳-פול) ניט מעלאָדיש, שלעכט-קלינגענד; ניט מוזיקאַליש.

untur'baned *a.* (אַנ-טויר׳-בענד) אַהן אַ טורבאַן. ז. ***turban***

unturned' *a.* (אַנ-טוירנד׳) ניט אומגעדרעהט, ניט אומגעקעהרט.

untu'tored *a.* (אַנ-טיו׳-טאָרד) ניט אונטערריכטעט, ניט געלערענט; ניט געבילדעט; אונערצויגען; אונוויסענד.

untwine' *v.* (אַנ-טהוואַין׳) אָבדרעהען, פאַנאַנדערנעהמען; אָבפלעכטען; אָבבינדען; אָבפלאָנטערען; ערקלערען, לעזען; זיך אָבדרעהען, זיך פאַנאַנדערנעהמען; זיך אָבפלעכטען; זיך אָבבינדען; זיך אָבפלאָנטערען.

untwirl' *v.* (אַנ-טהווירל׳) אָבדרעהען; פאַנאַנדערפלעכטען.

untwist' *v.* (אַנ-טהוויסט׳) אָבדרעהען; פאַנאַנדערפלעכטען, אָבפלעכטען; צוריק אָבבויגען, אויסגלייכען; לעזען [ווי אַ רעטעניש]; זיך אָבדרעהען, זיך אָבפלעכטען; זיך צוריק אָבבויגען, זיך אויסגלייכען.

ununi'ted *a.* (אַנ-יו-נאַי׳-טעד) ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.

unurged' *a.* (אַנ-אוירדזשד׳) ניט געטריבען, ניט געצוואונגען, אונגעדרונגען; פרייוויליג.

He accepted the nomination **unurged.**

unused' *a.* (אנ-יוזד') ניט בענוצט, ניט געברויכט; אויפגעהערט געברויכט צו ווערען; וואס איז קיינמאל ניט געברויכט געווארען; ניט געוועהנט, ניט צוגעוועהנט; אונגעוועהנליך.

unuse'ful *a.* (אנ-יומ'-פול) אוננוציג, אונניצליך, אונברויכבאר.

unuse'fully *adv.* (אנ-יומ'-פול-אי) אויף אן אוננוציגען, אונניצליכען אדער אונברויכבארען אופן.

unuse'fulness *n.* (אנ-יומ'-פול-נעס) אוננוציגקייט, אונניצליכקייט.

unu'sual *a.* (אנ-יו'-זשו-על) אונגעוועהנליך, זעלטען, אויסערארדענטליך.

unusual'ity *n.* (אנ-יו-זשו-על'-אי-טי) אונגעוועהנליכקייט.

unu'sually *adv.* (אנ-יו'-זשו-על-אי) אונגעוועהנליך, זעלטען.

unu'sualness *n.* (אנ-יו'-זשו-על-נעס) אונגעוועהנליכקייט, זעלטענקייט.

unu'tilised *a.* (אנ-יו'-טיל-איזד) ז. ***unutilized***

unu'tilized *a.* (אנ-יו'-טיל-איזד) ניט אויסגענוצט.

unutterabil'ity *n.* (אנ-אט-ער-ע-ביל'-אי-טי) אונאויסשפרעכליכקייט.

unut'terable *a.* (אנ-אט'-ער-עבל) אונאויסשפרעכליך, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען מיט ווערטער.

unut'terables *n.* (אנ-אט'-ער-עבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

unut'terably *adv.* (אנ-אט'-ער-ע-בלי) אונאויסשפרעכליך, אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען, ניט אויסצודריקען מיט ווערטער.

unut'tered *a.* (אנ-אט'-ערד) ניט אויסגעשפראכען.

unvac'cinated *a.* (אנ-וועק'-סי-ניי-טעד) וועמען מען האט ניט געשטעלט קיין פאקען; וועמען מען האט קיינמאל ניט געשטעלט קיין פאקען אויף א געלונגענעם אופן.

unvac'illating *a.* (אנ-וועס'-אי-ליי-טינג) זיך ניט שאקלענד, זיך ניט וואקלענד; זיך ניט שלאגענד מיט דער דעה, ענטשלאסען.

unval'orous *a.* (אנ-וועל'-אר-אס) ניט ריטערליך, ניט העלדיש, ניט בראוו, מוטלאז.

unval'uable *a.* (אנ-וועל'-יו-עבל) אונשעצבאר, וואס איז אונמעגליך אבצושאצען, ניט אבצושאצען; ווערטהלאז, אהן ווערטה.

unval'ued *a.* (אנ-וועל'-יוד) ניט געשעצט, ניט געאכטעט; ניט געשאצט, ניט אבגעשאצט.

unvan'quishable *a.* (אנ-וועני'-קהוויש-עבל) אונבעזיעגבאר, וואס קען ניט בייגעקומען ווערען, וואס מען קען ניט גובר זיין.

unvan'quished *a.* (אנ-וועני-קהווישט') ניט בעזיעגט, ניט בייגעקומען.

unva'riable *a.* (אנ-וויי'-רי-עבל) ז. ***invariable***

unva'riableness *n.* (אנ-וויי'-רי-עבל-נעס) ז. ***invariableness***

unva'ried *a.* (אנ-וויי'-ריד) אונפעראנדערט, אונגעענדערט; ניט פערשיעדענארטיג, איינארטיג.

unva'riegated *a.* (אנ-וויי'-רי-ע-גיי-טעד) ניט בונט, ניט פיעלפארביג, ניט פערשיעדענפארביג.

unvar'nished *a.* (אנ-וואר'-נישט) ניט לאקירט; ניט געפוצט; איינפאך.

unva'rying *a.* (אנ-וויי'-רי-אינג) אונפערענדערליך, איינארטיג.

unva'ryingly *adv.* (אנ-וויי'-רי-אינג-לי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן.

unveil' *v.* (אנ-ווייל') אויפדעקען, אבדעקען, ענטדעקען, אבשלייערען; זיך ענטדעקען, זיך אויפדעקען, אראבנעהמען דעם שלייער.

unveiled' *a.* (אנ-ווייילד') ניט איינגעהילט, אפען.

unvei'ledly *adv.* (אנ-וויי'-לעד-לי) ניט פערדעקט, פריי, אפען.

unven'dible *a.* (אנ-ווענ'-דיבל) ניט פערקויפליך, ניט גאנגבאר.

unven'erable *a.* (אנ-ווענ'-ער-עבל) ניט עהרווירדיג, אונווירדיג.

unven'omed *a.* (אנ-ווענ'-אמד) ניט גיפטיג.

unven'omous *a.* (אנ-ווענ'-אמ-אס) ז. ***unvenomed***

unven'tilated *a.* (אנ-ווענ'-טי-ליי-טעד) ניט ווענטילירט, ניט געלופטערט.

unven'tured *a.* (אנ-ווענ'-טשורד) ניט געוואגט, ניט אונטערגענומען; ניט ריזיקירט.

unvera'cious *a.* (אנ-ווי-ריי'-שאס) וואס האט ניט ליעב צו זאגען די וואהרהייט; ליגנעריש, אונוואהרהאפטיג; אונעהרענהאפטיג, אונעהרליך, פאלש.

unverac'ity *n.* (אנ-ווי-רעס'-אי-טי) אונוואהרהייט, פאלשקייט, ליגען.

unver'dant *a.* (אנ-וואיר'-דענט) ניט גרין, ניט בעוואקסען מיט גרינס, אהן גרינס.

unver'ifiable *a.* (אנ-ווער'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט בעשטעטיגט ווערען.

unver'ified *a.* (אנ-ווער'-אי-פאיד) אונבעשטעטיגט.

unversed' *a.* (אנ-וואירסט') ניט בעהאווענט, ניט ערפאהרען; ניט געאיבט, ניט געשיקט; ניט אויסגעדריקט אין פערזען.

unver'sified *a.* (אנ-וואיר'-סי-פאיד) ניט איבערגעמאכט אין א פערזען-פארם, ניט איבערגעגעבען אין גראמען.

unvexed' *a.* (אנ-וועקסט') ניט געערגערט; ניט בעאונרוהיגט.

unvext' *a.* (אנ-וועקסט') ז. ***unvexed***

unvicto'rious *a.* (אנ-וויק-טאו'-רי-אס) ניט זיעגרייך.

unvin'dicated *a.* (אנ-ווינ'-די-קיי-טעד) ניט פערטיידיגט; ניט גערעכטפערטיגט.

unvi'olable *a.* (אנ-וואי'-א-לעבל) ז. ***inviolable***

unvi'olated *a.* (אנ-וואי'-א-ליי-טעד) ז. ***inviolated***

unvir'tuous *a.* (אנ-וואיר'-טשו-אס) ניט טוגענדהאפט, אהן טוגענד, אהן גוטע מדות.

unvir'tuously *adv.* (אנ-וואיר'-טשו-אס-לי) ניט טוגענדהאפט.

unvis'ible *a.* (אנ-וויז'-איבל) ז. ***invisible***

unvis'ibly *adv.* (אנ-וויז'-אי-בלי) ז. ***invisibly***

unvis'ited *a.* (אנ-וויז'-אי-טעד) אונבעזוכט, ניט בעזוכט.

unvi'tiated *a.* (אנ-וויש'-אי-איי-טעד) אונפערדארבען; ריין.

unvit'rifiable *a.* (אנ-וויט'-רי-פאי-עבל) וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

unvit'rified *a.* (אנ-וויט'-רי-פאיד) ניט פערגלאזט, ניט פערוואנדעלט אין גלאז.

unvoiced' *a.* (אנ-וואיסט') ניט אויסגעשפראכען, ניט אויסגערעדט; אין פאנעטיק — אויסגעשפראכען מיט'ן אטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען "ט", "ק", אין געגענזאץ צו די קאנזאנאנטען "ד", "ג", וועלכע ווערען אויסגעשפראכען מיט דער שטימע].

unvoi'dable *a.* (אנ-וואי'-דעבל) וואס מען קען ניט מעהר צוריקרופען; וואס מען קען ניט בטל מאכען אדער אנולירען.

unvote' *v.* (אנ-וואוט') צוריקרופען אדער בטל מאכען דורך אבשטימונג [ווי למשל אן אורטייל, געזעץ אדער בעשלוס, פאר וועלכען מען האט פריהער אנדערש געשטימט].

unvouched' *a.* (אנ-וואוטשט') ניט בעשטעטיגט; ניט גאראנטירט.

unvow'eled *a.* (אנ-וואו'-עלד) אהן א וואקאל, אהן וואקאל-בוכשטאבען, אהן תנועות. ז. ***vowel***

unvoy'ageable *a.* (אנ-וואי'-עדזש-עבל) אונשיפבאר [וואס מען קען ניט ארומרייזען מיט א שיף]; אונדורכגאנגבאר, וואס מען קען ניט דורכגעהן אדער דורכפאהרען.

unvul'nerable *a.* (אנ-וואל'-נער-עבל) ז. ***invulnerable***

unwai'ted *a.* (אנ-הוויי'-טעד) ניט בעדיענט; ניט אויפגעווארט.

unwa'kened *a.* (אנ-הוויי'קנד) ניט געוועקט, ניט אויפגעוועקט, ניט ערוואכט.

unwalk'able *a.* (אנ-הוואהק'-עבל) אויף וואס מען קען ניט געהן.

unwalled' *a.* (אנ-הוואהלד') אהן ווענט, אונבעפעסטיגט.

unwan'dering *a.* (אנ-הוואנ'-דער-אינג) ניט ארומוואנדערענד.

unwan'ted *a.* (אנ-הוואהנ'-טעד) ניט בעגעהרט, ניט געזוכט.

unwares' *adv.* (אנ-הוועהרז') ז. ***unawares***

unwa'rily *adv.* (אנ-הוויי'-רי-לי) וואס היט זיך ניט [פון א געפאהר]; ניט איבערלעגט, ניט בעדאכטזאם; איבעראיילט; ניט פארזיכטיג.

unwa'riness *n.* (אנ-הוויי'-רי-נעס) אונבעדאכטזאמקייט; איבעראיילטקייט, אונאיבערלעגטקייט; אונפארזיכטיגקייט, דאס ניט היטען זיך [פון א געפאהר].

unwar'like *a.* (אנ-הוואהר'-לאיק) ניט קריעגעריש, ניט מיליטעריש; וואס טויג ניט צו מלחמה.

unwarmed' *a.* (אנ-הוואהרמד') ניט געווארימט.

unwarned' *a.* (אנ-הוואהרנד') ניט געווארענט.

unwarp' *v.* (אנ-הוואהרפ') אבבויגען, אבדרעהען, אויסגלייכען.

unwarped' *a.* (אנ-הוואהרפט') אונפארטייאיש.

unwarrantabil'ity *n.* (אנ-הוואר-ענ-טע-ביל'-אי-טי) אונבערעכטיגטקייט; אונגערעכטיגקייט; אונערלויבטקייט; אונגעזעצליכקייט.

unwar'rantable *a.* (אנ-הוואר'-ענ-טעבל) וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען; אונערלויבט; אונרעכט; אונגעזעצליך.

unwar'rantableness *n.* (אנ-הוואר'-ענ-טעבל-נעס) דאס ניט קענען גערעכט=

פערטיגט אדער ערלויבט ווערען; אונבערעכטיגטקייט; אונגערעכטיגקייט, אונגעזעצליכקייט.

unwar'rantably *adv.* (אנ-הוואר'-ענ-טע-בלי) ניט צו רעכטפערטיגען, אויף אן אופן, וואס קען ניט גערעכטפערטיגט אדער ערלויבט ווערען; אויף אן אונבערעכטיגטען אדער אונגערעכטען אופן.

unwar'ranted *a.* (אנ-הוואר'-ענ-טעד) ניט ערלויבט; ניט גערעכטפערטיגט; ניט גאראנטירט, ניט געזיכערט.

unwar'rantedly *adv.* (אנ-וואר'-ענ-טעד-לי) אויף אן אונגערעכטפערטיגטען אופן; ניט גאראנטירט.

unwa'ry *a.* (אנ-הוויי'-רי) ניט בעדאכטזאם; וואס היט זיך ניט [פון געפאהר]; ניט פארזיכטיג; ניט איבערלעגט; איבעראיילט.

unwashed' *a.* (אנ-הוואשט') ניט געוואשען; ניט ריין, שמוציג; ניט איבערפלייצט.

unwas'ted *a.* (אנ-הוויים'-טעד) ניט פערוויסטעט; ניט פערשוועגדעט; ניט פערצעהרט; ניט אבגעצעהרט [ווי פון א קראנקהייט].

unwatched' *a.* (אנ-הוואטשט') ניט בעוואכט; ניט בעאבאכטעט.

unwatch'ful *a.* (אנ-הוואטש'-פול) ניט וואכזאם.

unwatch'fulness *n.* (אנ-הוואטש'-פול-נעס) אונוואכזאמקייט.

unwa'ter *v.* (אנ-הוואה'-טער) אבציהען דאס וואסער.

unwa'tered *a.* (אנ-הוואה'-טערד) ניט בעוואסערט; ניט בעזארגט מיט וואסער; אבגעצויגען דאס וואסער.

unwa'tering *n.* (אנ-הוואה'-טער-אינג) דאס אבציהען דאס וואסער.

unwa'vering *a.* (אנ-הוויי'-ווער-אינג) ניט וואנקענד; שטאנדהאפט, פעסט.

unwa'veringly *adv.* (אנ-הוויי'-ווער-אינג-לי) אויף א ניט-וואנקענדען אופן; אויף א שטאנדהאפטען אדער פעסטען אופן.

unwea'kened *a.* (אנ-הוויע'קנד) ניט אבגעשוואכט, ניט שוואך געמאכט.

unweal'thy *a.* (אנ-הועל'-טהי) ניט רייך.

unweaned' *a.* (אנ-הוויענד') ניט אנטוועהנט.

unweap'oned *a.* (אנ-הועפ'-אנד) ניט בעוואפענט, אהן געוועהר.

unwear'able *a.* (אנ-הועהר'-עבל) ניט צום טראגען, ניט טראגבאר [ווענען א בגד].

unwea'riable *a.* (אנ-הוויע'-רי-עבל) אונערמידעדליך, וואס ווערט ניט מיעד.

unwea'riably *adv.* (אנ-הוויע'-רי-ע-בלי) אויף אן אונערמיעדליכען אופן.

unwea'ried *a.* (אנ-הוויע'-ריד) ניט מיעד; אונערמידליך.

unwea'riedly *adv.* (אנ-הוויע'-ריד-לי) ניט ווערענדיג מיעד; אונערמיעדליך.

unwea'riedness *n.* (אנ-הוויע'-ריד-נעס) אונערמיעדליכקייט.

unwea'ry *a. and v.* (אנ-הוויע'-רי) ניט מיעד; דערפרישען, פערטרייבען די מיעדקייט.

unwea'rying *a.* (אנ-הוויע'-רי-אינג) ניט ערמיעדענד; אונערמיעדליך.

unweath'er *n.* (אנ-הועטה'-ער) אונוועטער, שלעכטעס וועטער.

unweave' *v.* (אנ-הוויעוו') פאנאנדערנעהמען דאס געוועב; אויסדריבלען.

unwed' *a.* (אנ-הועד') אונפערהייראט.

unwed'ded *a.* (אנ-הועד'-עד) אונפערהייראט.

unwedge'able *a.* (אנ-הוועדזש'-עבל) וואס קען ניט געשפאלטען ווערען דורך א קייל אדער קלין; וואס קען ניט לייכט געשפאלטען ווערען.

unwee'ded *a.* (אנ-הוויע'-דעד) ניט גע'יעט, ניט געפאלעט, ניט אבגערייניגט פון זייטיגע גראז [ווענען א גארטען].

unweighed' *a.* (אנ-הווייד') ניט געוואויגען, ניט בעשטימט די וואג; ניט איבערלעגט.

unweigh'ing *a.* (אנ-הוויי'-אינג) ניט בעטראכט, ניט איבערלעגט.

unwel'come *a. and v.* (אנ-הועל'-קאם) ניט ווילקאמען; ניט אנגענעהם; בעהאנדלען אלס ניט ווילקאמען.

unwel'comely *adv.* (אנ-הועל'-קאם-לי) אונווילקאמען.

unwel'comeness *n.* (אנ-הועל'-קאם-נעס) דאס זיין ניט ווילקאמען, אונווילקאמענהייט.

unwel'dable *a.* (אנ-הועל'-דעבל) וואס קען ניט צונויפגעשווייסט אדער צונויפגעשמידעט ווערען.

unwel'ded *a.* (אנ-הועל'-דעד) ניט צונויפגעשווייסט, ניט צונויפגעשמיעדעט.

unwell' *a.* (אנ-הועל') ניט געזונד, ניט מיט אלעמען; וואס האט דאס מאנאטליכע אדער מענסטרואציע [ווענען פרויען].

unwell'ness *n.* (אנ-הועל'-נעס) דאס זיין ניט געזונד, דאס זיין ניט מיט אלעמען.

unwept' *a.* (אנ-הועפט') ניט בעוויינט, ניט בעטרויערט; ניט פערגאסען [קיין טרעהרען]; ניט אויסגעוויינט [ווענען טרעהרען].

unwet' *a.* (אנ-הועט') ניט פייכט, ניט נאס; טרוקען.

unwhipped' *a.* (אנ-הויפט') ניט געשמיסען, ניט בעשטראפט.

unwhipt' *a.* (אנ-הויפט') ז. ***unwhipped***.

unwhi'tened *a.* (אנ-הואי'טנד) ניט געווייסט, ניט געבלייכט.

unwhole'some *a.* (אנ-האול'-סאם) אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; ניט געזונד, קראנקהאפט.

unwhole'somely *adv.* (אנ-האול'-סאם-לי) אונגעזונד.

unwhole'someness *n.* (אנ-האול'-סאם-נעס) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר'ן געזונד.

unwiel'dily *adv.* (אנ-הוויעל'-די-לי) אויף אן אונגעלומפערטען, ניט-ריהרעוודיגען, שווערפעליגען אופן.

unwiel'diness *n.* (אנ-הוויעל'-די-נעס) אונגעלומפערטקייט, שווערפעליגקייט, אונריהרעוודיגקייט.

unwiel'dy *a.* (אנ-הוויעל'-די) אונגעלומפערט; שווערפעליג, ניט ריהרעוודיג; וואס קען זיך קוים א ריהר טהאן אדער א קעהר טהאן.

unwife'like *a.* (אנ-הוואיפ'-לאיק) ניט ווי א ווייב.

unwife'ly *adv.* (אנ-הוואיפ'-לי) ניט אזוי ווי א ווייב.

unwil'ful *a.* (אנ-הוויל'-פול) ניט ווילליג, ניט מיט'ן פולען ווילען.

unwill' *v.* (אנ-הוויל') איבערקעהרען אימעצענס ווילען.

unwilled' *a.* (אנ-הווילד') אונווילליג; אונגערן.

unwill'ing *a.* (אנ-הוויל'-אינג) אונווילליג; אונגערן.

unwill'ingly *adv.* (אנ-הוויל'-אינג-לי) ניט וועלענדיג, געגען דעם ווילען, אונגערן.

unwill'ingness *n.* (אנ-הוויל'-אינג-נעס) אונווילליגקייט.

unwi'ly *a.* (אנ-הוואי'-לי) ניט כיטרע, ניט ליסטיג.

unwind' *v.* (אנ-הוואינד') 1. אבוויקלען; לויז מאכען; אבפלאנטערען; 2. אבגעוויקעלט ווערען.

2. The skein unwinds easily.

unwin'dowed *a.* (אנ-הווינ'-דאוד) אהן פענסטער.

unwinged' *a.* (אנ-הווינגד') אהן פליגלען.

unwin'king *a.* (אנ-הווינ'-קינג) ניט געבענדיג קיין פינטעל מיט'ן אויג; ניט פערמאכענדיג קיין אויג, זייענדיג אימער אויף דער וואך.

unwin'ning *a.* (אנ-הווינ'-אינג) ניט געווינענד; ניט אנציהענד, וואס געווינט קיין סימפאטיע אדער חן.

unwiped' *a.* (אנ-הואיפט') ניט אבגעווישט; ניט אבגערייניגט דורך אבווישען אדער אבריבען.

unwis'dom *n.* (אנ-הוויז'-דאם) אונקלוגהייט; דומהייט, נארישקייט.

unwise' *a.* (אנ-הוואיז') ניט קלוג; נאריש.

unwise'ly *adv.* (אנ-הוואיז'-לי) אונקלוג; אויף אן אונקלוגען אופן.

unwished' *a.* (אנ-הווישט') ניט געוואונשען, ניט געוואלט, ניט בעגעהרט.

unwithdraw'ing *a.* (אנ-הוויטה-דראה'-אינג) ניט צוריקציהענד, וואס ציהט ניט צוריק; אימער פרייגעביג.

unwith'erable *a.* (אנ-הוויטה'-ע-רעבל) וואס קען ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען.

unwith'ered *a.* (אנ-הוויטה'-ערד) ניט פערוועלקט, ניט פערוויאנעט.

unwith'ering *a.* (אנ-הוויטה'-ער-אינג) אונפערוועלקליך, וואס ווערט ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט.

unwithheld' *a.* (אנ-הוויטה-העלד') ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט.

unwithstood' *a.* (אנ-הוויטה-סטוד') וואס האט ניט בעגעגענט קיין ווידערשטאנד, ניט געשטערט.

unwit'nessed *a.* (אנ-הוויט'-נעסט) ניט בעוויזען דורך עדות, אהן בעווייזע פון עדות.

unwit'tily *adv.* (אנ-הוויט'-אי-לי) ניט וויציג, ניט קלוג.

unwit'ting *a.* (אנ-הוויט'-אינג) אונוויסענד; ניט וויסענד.

unwit'tingly *adv.* (אנ-הוויט'-אינג-לי) ניט וויסענדיג; אהן וויסען.

Unwittingly he permitted himself to be used as a tool of designing persons.

unwit'ty *a.* (אנ-הוויט'-אי) ניט וויציג.

unwom'an *v.* (אנ-הוואומ'-ען) אוועקנעהמען די ווייבליכע אייגענשאפטען, מאכען אויס פרוי.

unwom'anlike *a.* (אנ-הוואומ'-ען-לאיק) ניט ווי א פרוי, ניט ווייבליך.

unwom'anly *a. and adv.* (אנ-הוואומ'-ען-לי) ניט ווייבליך, ניט פאסענד פאר א פרויענצימער.

unwon'dering *a.* (אַנ-הוואָנ'-דער-אינג) וואָס וואונדערט זיך ניט; ניט פֿער־וואונדערט.

unwon'ted *a.* (אַנ-הוואָנ'-טעד) 1. אונ־געוועהנליך; 2. ניט געוועהנט, ניט צוגע־וועהנט.

2. The child is **unwonted** to strangers.

unwon'tedly *adv.* (אַנ-הוואָנ'-טעד-לי) אויף אַ ניט־געוועהנטען אופֿן; ניט צוגע־וועהנט.

unwon'tedness *n.* (אַנ-הוואָנ'-טעד-נעס) אונגעוועהנליכקייט; אונגעוועהנט־קייט.

unwood'ed *a.* (אַנ-הוואוד'-עד) ניט בעוואַקסען מיט וואַלד.

unwooed' *a.* (אַנ-הוואוהד') אָהן אַ פֿערעהרער, אָהן אַ ליעבהאָבער.

unwor'ded *a.* (אַנ-הוואיר'-דעד) ניט אויסגעדריקט אין ווערטער; ניט ריידענד; שווייגענד.

unwork' *v.* (אַנ-הוואירק') ז. *undo*

unwor'kable *a.* (אַנ-הוואיר'-קעבל) וואָס לאָזט זיך ניט בעאַרבייטען אָדער אויסאַרבייטען; וואָס לאָזט זיך ניט פֿער־וואַלטען אָדער לייטען.

unworked' *a.* (אַנ-הוואירקט') ניט בעאַרבייט, ניט אויסגעאַרבייט.

unwor'king *a.* (אַנ-הוואיר'-קינג) וואָס אַרבייט ניט.

unwork'manlike *a.* (אַנ-הוואירק'-מען-לאַיק) ניט ווי פֿון אַ בעל־מלאכה; פֿאַרטאַטשקע.

unworld'liness *n.* (אַנ-הוואירלד'-לי-נעס) דאָס זיין ניט וועלטליך, דאָס זיין ניט בעאיינפֿלוסט פֿון וועלטליכע אָדער מאַטעריעלע מאָטיוועז.

unworld'ly *a.* (אַנ-הוואירלד'-לי) ניט וועלטליך, ניט בעאיינפֿלוסט פֿון וועלטלי־כע אָדער מאַטעריעלע מאָטיוועז; ניט מאַ־טעריעל, גייסטיג.

unworn' *a.* (אַנ-הוואורן') ניט געטראַ־גען; ניט אָבגעטראָגען, ניט אָבגעניצט.

unwor'shiped *a.* (אַנ-הוואיר'-שיפּט) ז. *unworshipped*

unwor'shipped *a.* (אַנ-הוואיר'-שיפּט) ניט פֿערעהרט, ניט פֿערגעטערט.

unwor'thily *adv.* (אַנ-הוואיר'-טהי-לי) אונווירדיג, אויף אַן אונווירדיגען אופֿן; ניט לויט'ן ווערטה.

unwor'thiness *n.* (אַנ-הוואיר'-טהי-נעס) אונווירדיגקייט; ווערטהלאָזיגקייט; אונפֿערדיענטקייט, פֿערדיענסטלאָזיגקייט.

unwor'thy *a.* (אַנ-הוואיר'-טהי) ניט ווירדיג, ניט ווערטה; אונפֿערדיענט; ווערטהלאָז.

unwoun'ded *a.* (אַנ-הוואונ'-דעד) ניט פֿערוואונדעט; ניט בעשעדיגט; ניט בע־ליידיגט.

unwove' *a.* (אַנ-הוואָוו') פֿאַנאַנדערגע־נומען דאָס געוועב, אויסגעדריבעלט.

unwo'ven *a.* (אַנ-הוואָו'-ווען) פֿאַנאַנדער־גענומען דאָס געוועב, אויסגעדריבעלט; ניט געוועבט.

unwrap' *v.* (אַנ-רעפּ') אויפֿוויקלען, אויסוויקלען; עפֿענען; געעפֿענט ווערען, אויפֿגעוויקעלט ווערען.

unwrath'fully *adv.* (אַנ-ראַטה'-פֿול-אי) ניט אין כעס, ניט צאָרנדיג.

unwreath' *v.* (אַנ-ריעטה') ז. *unwreathe*

unwreathe' *v.* (אַנ-ריעטה') פֿאַנאַנדער־דרעהען, אָבדרעהען, אָבפֿלעכטען, פֿאַנאַנ־דערפֿלעכטען.

unwreathed' *a.* (אַנ-ריעטהד') אָבגע־דרעהט, פֿאַנאַנדערגעדרעהט; פֿאַנאַנדער־געפֿלאָכטען.

unwring' *v.* (אַנ-רינג') אָבדרעהען, פֿאַ־נאַנדערדרעהען.

unwrin'kle *v.* (אַנ-רינ'קל) גלאַט מאַ־כען די רונצלען אָדער קנייטשען; גלאַט מאַכען.

unwrin'kled *a.* (אַנ-רינ'קלד) ניט צו־רונצעלט, ניט געקנייטשט; גלאַט.

unwrite' *v.* (אַנ-ראַיט') אויסמעקען אָדער בטל מאַכען דאָס געשריבענע.

unwrit'ten *a.* (אַנ-ריט'ן) אונגעשריבען, ניט געשריבען, וואָס איז בלויז טראַדי־ציאָנעל אָדער בעל פּה; ניט אויפֿגעשרי־בען; ניט פֿאָרמולירט אין שריפֿט.

unwrit'ten law (אַנ-ריט'ן לאָה) דאָס אונגעשריבענע געזעץ [אַ געזעץ, פֿאַר וועלכען מען האַלט זיך, הגם עס געפֿינט זיך ניט אין דער געשריבענער געזעצגע־בונג].

unwronged' *a.* (אַנ-ראָהנגד') ניט גע־ליטען קיין בייז, ניט בעליידיגט, ניט בע־שעדיגט.

unwrought' *a.* (אַנ-ראָהט') ניט בעאַר־בייט, רויה.

unwrung' *a.* (אַנ-ראַנג') ניט געקוועלט, ניט געמוטשעט.

unyiel'ded *a.* (אַנ-ייל'-דעד) ניט אונ־טערגעגעבען, ניט נאָכגעגעבען.

unyiel'ding *a.* (אַנ-ייל'-דינג) ניט אונטערגעבענדיג זיך, איינגעשפּאַרט, פֿעסט, שטייף.

unyiel'dingly *adv.* (אַנ-ייל'-דינג-לי) ניט אונטערגעבענדיג זיך; פֿעסט, שטייף; מיט איינגעשפּאַרטקייט, מיט עקשנות.

unyiel'dingness *n.* (אַנ-ייל'-דינג-נעס) דאָס ניט אונטערגעבען זיך; איינגעשפּאַרט־קייט, פֿעסטקייט, שטייפֿקייט.

unyoke' *v.* (אַנ-יאָוק') בעפֿרייען פֿון יאָך; זיך בעפֿרייען, אויפֿהערען אַרבייטען.

unyoked' *a.* (אַנ-יאָוקט') וואָס האָט ניט קיין יאָך; ניט געשפּאַנט אין אַ יאָך.

unyouth'ful *a.* (אַנ-יוטה'-פֿול) ניט יו־גענדליך.

unzeal'ous *a.* (אַנ-זעל'-אָס) ניט אייפֿריג, אָהן אייפֿער, אָהן שטאַרקען חשק אָדער איבערגעבענהייט.

unzoned' *a.* (אַנ-זאָונד') אָהן אַ גאַר־טעל, ניט אַרומגעגאַרטעלט.

up *prep., a., adv. and n.* (אַפּ) אַרויף־צו; אַהין־צו; אַרויף; אויף; אין דער הויך; אַב—; צונויף—; וועק—; אָנ—; לויט, נאָך; ביז; אין דער לאַגע צו פֿערשטעהן, צו קענען אָדער צו געברויכען; ערפֿאַה־רען, קענענווערדיג; דערוואַקסען צו...; ווי־אויפֿגעשטאַנען; אויפֿגעקומען; אויפֿגעשטי־גען; אויפֿגעגאַנגען; אויפֿגעשטעלט; פֿאָר־געקומען, פּאַסירט; אין אויפֿרוהר; צו ענדע, געשלאָסען; אין גאַנצען, פֿאָלשטענ־דיג; אַ הויכקייט, אַ הויבונג, אַ שטייגונג.

up and down (אַפּ ענד דאַון) 1. אַרויף און אַראָב; 2. הין און הער; 3. גראַד, דירעקט, פּשוט; אָהן צערעמאָניעס, אָהן קונצען.

3. Let me tell you right **up and down.**

up'-and-down' *a.* (אַפּ'-ענד-דאַון') פּשוט, אָהן צערעמאָניעס, אָהן קונצען, גראַד, דירעקט.

He is a plain **up-and-down** man.

u'pas *n.* (יו'-פּעס) דער אופּאַז־בוים, דער יאַוואַנישער גיפֿט־בוים [אַזאַ גרוי־סער בוים וועלכער האָט אין זיך אַזאַ מילך־פֿערמיגען שטאַרק גיפֿטיגען זאַפֿט]; דער גיפֿטיגער זאַפֿט פֿון אופּאַז־בוים; עטוואַס מאָראַליש גיפֿטיגעס אָדער שעד־ליכעס.

up a stump (אַפּ אַ סטאַמפּ) ז. *up a tree*

up a tree (אַפּ אַ טריע) צוגעשפּאַרט צו דער וואַנד, אָהן דער מעגליכקייט זיך אַרויסצודרעהען.

upbear' *v.* (אַפּ-בעהר') האַלטען אין דער הויך; אויפֿהויבען אין דער הויך; הוי־בען; אונטערשטיצען.

upbind' *v.* (אַפּ-באַינד') אָנבינדען, אונ־טערבינדען, אַרומבינדען.

upblaze' *v.* (אַפּ-בלייז') אויפֿפֿלאַקע־רען.

upbore' *a.* (אַפּ-באָור') געהאַלטען אין דער הויך; אונטערגעשטיצט.

upborne' *a.* (אַפּ-באָורן') געהאַלטען אין דער הויך, אונטערגעשטיצט.

up'-bow *n.* (אַפּ'-באָו) דער אויפֿשטריך מיט'ן סמיק פֿון פֿידעל [דאָס פֿיהרען דעם סמיק אַרויף].

up'-bow mark (אַפּ'-באָו מאַרק) דער אויפֿשטריך־צייכען [דער צייכען אין נאָ־טען פֿאַר פֿידעל וואָס צייגט, אַז אַ גע־וויסער טאָן דאַרף געשפּיעלט ווערען דורך דעם פֿיהרען פֿון סמיק אַרויף].

upbraid' *v.* (אַפּ-בריידי') פֿאַר־מאַכען ווירפֿע; טאַדלען; דיענען אַלס פֿאָרוואורף.

upbrai'der *n.* (אַפּ-ברייי'-דער) אַ טאַד־לער; איינער וואָס זוכט אָדער געפֿינט פֿעהלער.

upbrai'ding *n. and a.* (אַפּ-ברייי'-דינג) אַ פֿאָרוואורף, אַ טאַדעל; טאַדלענד, מאַ־כענדיג פֿאָרווירפֿע.

upbrai'dingly *adv.* (אַפּ-ברייי'-דינג-לי) טאַדלענדיג, מאַכענדיג פֿאָרווירפֿע.

upbreak' *v.* (אַפּ-בריייק') אויפֿברעכען.

up'break *n.* (אַפּ'-בריייק) אַן אויפֿברוך, אַן אויפֿברעכונג.

upbrea'king *a.* (אַפּ-ברייי'-קינג) אויפֿ־ברעכענד.

upbreathe' *v.* (אַפּ-בריעטה') אויפֿאָטע־מען, אַרויסאָטעמען.

up'bringing *n.* (אַפּ'-ברינג-אינג) דאָס אויפֿהאָדעווען; דאָס ערציהונג.

upbuild' *v.* (אַפּ-בילד') אויפֿבויען.

upbuil'ding *n.* (אַפּ-ביל'-דינג) דאָס אויפֿבויען.

up'burst *n.* (אַפּ'-בוירסט) אַן אויסברוך.

upcast' *v.* (אַפּ-קעסט') אַרויפֿוואַרפֿען, וואַרפֿען אין דער הויך.

up'cast *a. and n.* (אַפּ'-קעסט) אַרויפֿ־געוואָרפֿען; געוואָרפֿען אָדער געהויבען אין דער הויך אָדער אַרויף־צו; דאָס וואַר־פֿען אַרויף; עפּעס וואָס ווערט געוואָרפֿען אַרויף; אַ וואָרף אָדער שלייידער אַרויף; אַ וואָרף; אַ שאַפֿט אין אַ קויהלען אָדער ערץ־גרוב דורך וועלכען עס ווערט אַרויס־געלאָזען די שלעכטע לופֿט; אַ לופֿט־שטראָם וואָס געהט אַרויס פֿון אַ שאַפֿט.

upcaught' *a.* (אַפּ-קאָהט') אָנגעכאַפּט, אויפֿגעכאַפּט.

upclimb' *v.* (אַפּ-קלאַים') אַרויפֿקריכען, אַרויפֿקלעטערען.

upcoil' *v.* (אַפּ-קאָיל') צונויפֿדרעהען ווי אַ ספּיראַלע.

up'coming *n.* (אַפּ'-קאַמ-אינג) דאָס אויפֿקומען, דאָס אויפֿגעהן.

up'-coun'try *adv., a. and n.* (אַפּ'-קאַנ'-טרי) טיעפֿער אין לאַנד, ווייטער אַוועק פֿון ים־ברעג; וואָס געפֿינט זיך אָדער וואָס לעבט טיעפֿער אין לאַנד [ווייטער אַוועק פֿון דעם ים־ברעג]; דאָס הינטער־

לאנד, דאס הויך-לאנד [די געגענדען וויט אוועק פון ים].

upcurl′ *v.* (אפ-קירל′) ארויפקרייזלען.

up′-curved *a.* (אפ′-קירווד) געבויגען ארויף-צו; ארויפגעבויגען.

updraw′ *v.* (אפ-דראה′) ארויפציהען, ציהען אין דער הויך; ערציהען.

upend′ *v.* (אפ-ענד′) אוועקשטעלען אויף׳ן ראנד, אוועקשטעלען אויף׳ן ענד.

upfill′ *v.* (אפ-פיל′) אנפילען, פול מאכען.

upflow′ *v.* (אפ-פלאו′) פליסען אדער שטראמען ארויף-צו.

up′flow *n.* (אפ′-פלאו) אן ארויפשטרעמונג אדער ארויפפליסונג.

upgaze′ *v.* (אפ-גייז′) קוקען ארויף.

up′going *a. and n.* (אפ′-גאו-אינג) וואס געהט ארויף-צו; דאס געהן ארויף-צו.

upgrow′ *v.* (אפ-גראו′) אויפוואקסען.

up′growth *n.* (אפ′-גראוטה) דער אויפוואוקס; דאס אויפוואקסען; אן אויפוואקסונג.

up′hand *a.* (אפ′-הענד) אויפגעהויבען מיט דער האנד אדער מיט די הענד.

upheap′ *v.* (אפ-היעפ′) אויפהויפען, אויפשיטען א קופע; מאכען א קייפ אדער ווערך.

uphea′val *n.* (אפ-היע′-וועל) אן אויפהויב, אויפהויבונג; אין געאלאגיע — אן אויפהויבונג אדער צושטערונג פון א טייל פון דער ערד-שיכט; אן איבערקעהרונג אדער צושטערונג פון דער איינגעשטעלטער ארדנונג.

upheave′ *v.* (אפ-היעוו′) אויפהויבען; אויפגעהויבען ווערען.

uphea′ving *n.* (אפ-היע′-ווינג) דאס אויפהויבען; אן אויפהויבונג.

upheld′ (אפ-העלד′) אויפגעהאלטען; אונטערשטיצט; גאראנטירט. ז. *uphold*

u′pher *n.* (יו′-פער) א שטאנג.

uphill′ *adv.* (אפ-היל′) בארג-ארויף.

up′hill *a.* (אפ′-היל) וואס געהט בארג-ארויף; שווערליך, מיהזאם; געשטערט, געהינדערט.

up hill and down dale (אפ היל ענד דאון דייל) ענערגיש; אויסדויערענד, הארטנעקיג, עקשנות׳דיג.

uphoard′ *v.* (אפ-האורד′) אויפקלייבען, אויפזאמלען; צונויפזאמלען פאראט.

uphold′ *v.* (אפ-האולד′) 1. אויפהויבען, האלטען אין דער הויך; 2. אונטערהאלטען, אויפהאלטען; שטיצען; העלפען; 3. גאראנטירען, גוט-זאגען.

2. The society endeavors to **uphold** its needy members. 3. We shall **uphold** you in all your undertakings.

uphol′der *n.* (אפ-האול′-דער) א שטיצע; אן אונטערשטיצער, אן אויפהאלטער.

uphol′ster *v.* (אפ-האול′-סטער) טאפעצירען; אויפפוצען א צימער מיט פארהאנגען, פארטיערען, טעפיכער א. ד. ג.; אויסמעבלירען; בעשלאגען און פאלסטערען מעבעל.

uphol′sterer *n.* (אפ-האול′-סטער-ער) א טאפעצירער; א מעבעל-בעציהער, א מעבעל-פאלסטערער.

uphol′stering *n.* (אפ-האול′-סטער-אינג) טאפעציער-ארבייט; פאלסטער-מעבעל, צימער-דעקאראציאנען [ווי פארהאנגען, פארטיערען, טעפיכער א. ד. ג.].

uphol′stery *n.* (אפ-האול′-סטער-אי) פאלסטער-מעבעל, בעצויגענע מעבעל, צימער-פארהאנגען, טעפיכער א. ד. ג.; טאפעצירונג.

u′phroe *n.* (יו′-פראו) דער שפינקאפ-בלאק [אזא האלץ-בלאק אויף א שיף מיט לעכער דורכצוציהען שטריק פאר אן אבדאך].

up′land *n. and a.* (אפ′-לענד) הויך-לאנד, דאס הויכע לאנד; געבירגיג, בערגיג; וואס געפינט זיך טיעפער אין לאנד; וואס איז שייך צו הויך-לאנד; וואס געפינט זיך אויף הויך-לאנד.

up′lander *n.* (אפ′-לענ-דער) א הויך-לאנד בעוואהנער, א בערג-בעוואהנער.

uplead′ *v.* (אפ-ליעד′) פיהרען אין דער הויך, פיהרען ארויף-צו.

uplift′ *v.* (אפ-ליפט′) אויפהויבען, הויבען אין דער הויך.

up′lift *n.* (אפ′-ליפט) אן אויפהויבונג; א הויבונג; א געהויבענקייט [ווי פון דער שטימונג, פון גייסט א. ד. ג.].

uplif′ter *n.* (אפ-ליפ′-טער) אן אויפהויבער.

uplook′ *v.* (אפ-לוק′) ארויפקוקען, קוקען ארויף.

up′lying *a.* (אפ′-לאי-אינג) וואס ליעגט אין דער הויך; געהויבען; הויך [וועגען לאנד].

up′most *a.* (אפ′-מאוסט) אויבערשט, העכסט.

upon′ *prep.* (א-פאן′) 1. אויף; איבער; 2. ביי; 3. פון; אן; 4. אין, צו; 5. צוליעב, אויף גרונד; 6. נאך, גלייך נאך...; 7. איבער, וועגען; 8. דורך, מיט.

3. It depends **upon** his answer. 4. Once **upon** a time there was a castle. 6. I met him **upon** his arrival. 7. He writes **upon** religious topics. 8. He testified **upon** oath.

upon′ a thought (א-פאן′ ע טהאהט) אין איין אויגענבליק, אין איין מאמענט.

upon′ inspec′tion (א-פאן′ אינ-ספעק′-שאן) נאך׳ן דורכקוקען.

upon′ my faith (א-פאן′ מאי פייטה) אויף מיינע נאמנות.

upon′ my hon′or (א-פאן′ מאי אנ′-אר) ביי מיין עהרע.

upon′ my life (א-פאן′ מאי לאיף) איך זאל אזוי לעבען.

upon′ my word (א-פאן′ מאי הווארד) אויף מיין ווארט, אויף מיינע נאמנות.

upon′ occa′sion (א-פאן′ א-קיי′-זשאן) ביי א געלעגענהייט.

upon′ one′s oath (א-פאן′ הוואנז אוטה) דורך א שבועה; געשווארען צו זאגען דעם אמת.

up′per *a. and n.* (אפ′-ער) אויבערשט, העכער; וואס איז דער אויבערשטער אדער דער העכסטער; דאס אויבער-לעדער פון א שוך.

up′per deck (אפ′-ער דעק) דאס אויבערשטע דעק פון א שיף.

up′per-growth *n.* (אפ′-ער-גראוטה) דער אויבער-וואוקס [דער טייל פון א פלאנצע וואס וואקסט איבער דער ערד].

up′per hand (אפ′-ער הענד) די אויבערהאנד, די אויבערמאכט.

Up′per House (אפ′-ער האוס) דאס אויבער-הויז, די אויבערשטע פאלאטע פון דעם ענגלישען פארלאמענט; דער סענאט אדער די אויבערשטע פאלאטע פון א פארלאמענט.

up′per-machine′ *n.* (אפ′-ער-מע-שין′) א מאשין אויסצושניידען דאס אויבער-לעדער פון שיך.

up′permost *a. and adv.* (אפ′-ער-מאוסט) העכסט, אויבערשט; אויבערהערשענד; ערשט; אין דער העכסטער פאזיציע אדער אין ערשטען פלאץ.

up′pers *n.* (אפ′-ערז) אויבערשטע טוך-איינהילונגען פאר שיך.

up′per sto′ry (אפ′-ער סטאו′-רי) אן אויבערשטער עטאזש, אן אויבערשטער שטאק; דאס "אויבער-הייזעל", דער קאפ.

up′per ten (אפ′-ער טען) די אויבערשטע צעהן-טויזענד, די אויבערשטע פון דעם כריין [די הויכע אריסטאקראטיע].

upperten′dom *n.* (אפ-ער-טענ′-דאם) די אויבערשטע צעהן טויזענד. ז. *upper ten*

up′per ten thou′sand (אפ′-ער טען טהאו′-זענד) די אויבערשטע צעהן טויזענד, די "אויבערשטע פון דעם כריין" [די הויכע אריסטאקראטיע אדער די גרויסע גבירים פון דער געזעלשאפט].

up′pish *a.* (אפ′-איש) גאוה׳דיג, איבערמוטיג, אנגעבלאזען ביי זיך, שטאלץ; שכור׳ליך.

up′pishly *adv.* (אפ′-איש-לי) אויף אן איבערמוטיגען אדער גאוה׳דיגען אופן; שטאלץ, אנגעבלאזען; שכור׳ליך.

up′pishness *n.* (אפ′-איש-נעס) שטאלצקייט, גאוה׳דיגקייט, אויפגעבלאזענקייט, איבערמוטיגקייט.

up-pluck′ *v.* (אפ-פלאק′) אבפליקען, אבצופען, אברייסען.

upraise′ *v.* (אפ-רייז′) דערהויבען, אויפהויבען.

up′reaching *a. and n.* (אפ′-ריעטש-אינג) דערלאנגענד ארויף, דערגרייכענד; דאס דערגרייכען, דאס דערלאנגען ארויף.

uprear′ *v.* (אפ-ריער′) אויפהויבען, אויפשטעלען.

up′right *a., adv. and n.* (אפ′-ראיט) אויפרעכט, אויפווערטס, גלייך, גראד, ווערטיקאל; גראד-שטעהענד; אויפריכטיג, עהרליך; עטוואס וואס שטעהט ווערטיקאל אדער אויפווערטס; א ווערטיקאלע האלץ-שפארע אדער באלקען; א בייסשטידעל פון א טהיר; א טרעפען-שפינדעל, א טרעפען-זייל; דער זייטען-רים [זייט-אנזיכט] פון א געביידע; א פיאנינא [א ווערטיקאלע פיאנא אדער קלאוויר].

up′rightly *adv.* (אפ′-ראיט-לי) אויפרעכט, אויפווערטס, גראד, ווערטיקאל; עהרליך, אויפריכטיג.

up′rightness *n.* (אפ′-ראיט-נעס) ווערטיקאלקייט, גלייכקייט, גראדקייט; עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט.

up′right pian′o (אפ′-ראיט פי-ענ′-או) א פיאנינא [א ווערטיקאלע פיאנא אדער קלאוויר].

uprise′ *v.* (אפ-ראיז′) אויפשטעהן; געשווילעכץ, אן אויפרייסונג; א הויבונג, א שטייגונג [אין פרייז אדער ווערטה].

up′rise *n.* (אפ′-ראיז) אן אויסוואוקס, א געשווילעכץ, אן אויפרייסונג; א הויבונג, א שטייגונג [אין פרייז אדער ווערטה].

upris′en *a.* (אפ-ריז′ן) אויפגעשטאנען; אויפגעגאנגען. ז. *uprise*

upri′sing *n.* (אפ-ראי′-זינג) דאס אויפשטעהן; דאס אויפגעהן; דאס אויפשטייגען; אן אויפשטייגונג; אן אויפרוהר, א רעוואלוציאן, אן אויפשטאנד, א בונט; דאס אויפשטעהן פון קינפעט און צוריק ערשיינען אין דער געזעלשאפט מיט די צערעמאניעס, וועלכע זיינען דערמיט פערבונדען אין די אריסטאקראטישע קרייזען.

up′roar *n.* (אפ′-ראור) אן אויפרוהר,

א גרויסער טומעל, א ליארם, א סומאטאכע.

uproar' *v.* (אפ-ראור') מאכען א טומעל אדער אויפרוהר.

uproar'ious *a.* (אפ-ראור'-אי-אס) אויפריהרעריש, טומעלדיג, ליארמדיג.

uproar'iously *adv.* (אפ-ראור'-אי-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אדער טומעלדיגען אופן.

uproar'iousness *n.* (אפ-ראור'-אי-אס-נעס) דאס זיין אויפריהרעריש, טומעלדיג אדער ליארמדיג.

uproll' *v.* (אפ-ראול') ארויפראלען.

uproot' *v.* (אפ-רוהט') אויסווארצלען; ארויסרייסען מיט די ווארצלען.

uprose' (אפ-ראוז') אויפגעשטאנען; אויפגעגאנגען. ז. *uprise*

uprouse' *v.* (אפ-ראוז') אויפוועקען; אויפוועקען פון שלאף.

uprun' *v.* (אפ-ראן') ארויפלויפען, אויפשטייגען.

uprush' *v.* (אפ-ראש') איילען זיך ארויף.

up'rush *n.* (אפ'-ראש) דאס איילען ארויף.

ups and downs (אפס ענד דאונז) דאס שטייגען און פאלען, דאס ענדערען זיך אמאל ארויף אמאל אראב.

I have had my **ups and downs** in business.

upsend' *v.* (אפ-סענד') ארויפשיקען; ארויפגעווארפען.

upsent' *a.* (אפ-סענט') ארויפגעשיקט; ארויפגעווארפען.

upset' *v. and n.* (אפ-סעט') אומווארפען; איבערקעהרען; פערדארבען, קאליע מאכען; צושטערען; ארויסברייגנען פון געדולד; איבערגעקעהרט ווערען; צונויפהאמערען [א שטיק אייזען אום עס קירצער אדער שמעלער צו מאכען]; דאס איבערקעהרען; אן איבערקעהרונג; צוטומלונג; צוטומעלטקייט.

up'set *a.* (אפ'-סעט) פעסטגעשטעלט, בעשטימט.

upset'ter *n.* (אפ-סעט'-ער) אן איבערקעהרער; איינער וואס פערדארבט אדער מאכט קאליע.

upshoot' *v.* (אפ-שוהט') ארויפשיסען.

up'shoot *n.* (אפ'-שוהט) ז. *offshoot*

up'shot *n.* (אפ'-שאט) דער שלוס, דער ענד, דער סוף, דער רעזולטאט.

up'side *n. and adv.* (אפ'-סאיד) די אויבערשטע זייט; אויף דער אויבערשטער זייט.

up'side down (אפ'-סאיד דאון) איבערגעקעהרט, קאפויר, מיט דעם קאפ אראב.

up'sides with (אפ'-סאידז הוויטה) זיך אבגערעכענט, קוויט.

upsoar' *v.* (אפ-סאור') ארויפפליהען, ארויפשטייגען.

upspring' *v.* (אפ-ספרינג') ארויפשפרינגען.

up'-stairs' *adv.* (אפ'-סטעהרז') אויבען, ארויף די טרעפ.

up'-stairs *a. and n.* (אפ'-סטעהרז) פון אויבען, וואס געפינט זיך איבער די טרעפ, וואס מען דארף ארויפגעהן די טרעפ [ווענען א וואהנונג]; אן עטאזש צו וועלכען מען דארף צוקומען מיט טרעפ, דער טייל פון א הויז וואס איז איבער דעם אונטערשטען עטאזש.

upstart' *v.* (אפ-סטארט') אויפשפרינגען, זיך פלוצום א הויב טהאן.

up'start *n. and a.* (אפ'-סטארט) א פארווענין, א פלוצלונג-אויפגעקומענער מענש, איינער וואס איז פלוצלונג געווארען א נגיד; איינער וואס נעהמט אן א שטאלצען אדער איבערמוטיגען טאן; די הערבסטצייטלאזע [אזא פלאנצע וואס איהר בליהונג וואקסט ארוים פלוצלונג אהן בלעטער]; פלוצום, פלעצליך; פלוצלונג ארויסגעשפרונגען; ווי א פארוועני, ווי אן אויפגעקומענער נגיד.

upstay' *v.* (אפ-סטיי') שטיצען, אונטערשטיצען.

upstream' *v.* (אפ-סטריעם') ארויפשטראמען; ארויפפלאמען.

up'-stream' *adv.* (אפ'-סטריעם') געגען דעם שטראם, ארויף שטראם.

up'-stream *a.* (אפ'-סטריעם) וואס איז ארויף שטראם, וואס בעוועגט זיך געגען שטראם.

up'-street' *adv.* (אפ'-סטריעט') ארויף גאס צו, צו אדער אויף דעם אויבערשטען ענד פון גאס.

upsway' *v.* (אפ-סהוויי') שווינגען אדער בעוועגען ארויף-צו.

upswell' *v.* (אפ-סהוועל') אויפגעשוואלען ווערען.

uptake' *v.* (אפ-טייק') אויפנעהמען, נעהמען אין די הענד.

up'take *n.* (אפ'-טייק) דאס ארויפנעהמען, דאס אויפהויבען; די רויך-ראהר פון א דאמפף-קעסעל וואס פיהרט צום קוימען.

uptear' *v.* (אפ-טעהר') ארויסרייסען.

upthrow' *v.* (אפ-טהראו') ארויפווארפען.

up'throw *n.* (אפ'-טהראו) אן ארויפווארפונג, ארויפהויבונג.

up'thrust *n.* (אפ'-טהראסט) אן ארויפשטויס; א דערהויבונג פון דער ערד-שיכט.

up to (אפ טו) 1. ביז צו; 2. וואס האלט דערביי [צו טהאן], וואס פלאנעוועט [צו טהאן]; וואס איז פערנומען [אין עטוואס]; 3. וואס איז דערוואקסען צו עפעס, פעהיג צו טהאן.

2. What are you **up to**, old friend?

up'-to-date' *a.* (אפ'-טו-דייט') וואס איז ביז'ן לעצטען דאטום אדער טאג; וואס שליסט איין די לעצטע פאסירונגען אדער פאקטען; פון דער לעצטער מאדע; וואס איז אין איינקלאנג מיט די לעצטע פאדערונגען פון דער צייט; וואס איז אימער אין דער צייט.

uptore' (אפ-טאור') ארויסגעריסען. ז. *uptear*

uptorn' (אפ-טאורן') ארויסגעריסען. ז. *uptear*

up to snuff (אפ טו סנאף) וואס האט א גוטען חוש הריח [צו דערשמעקען א שווינדעל], דורכגעטריבען, וועמען מען קען ניט ארייננארען.

uptossed' *a.* (אפ-טאסט') ארויפגעשטויסען, ארויפגעשליידערט; אויפגעריהרט, אויפגערייצט, אויפגערעגט.

uptost' *a.* (אפ-טאסט') ז. *uptossed*

up to the door (אפ טו טהי דאור) דערגרייכט דעם געווינשטען ציעל; גוט, אויסגעצייכענט.

up to the ears (אפ טו טהי איערז) ביז איבער די אויערען.

She is in love **up to the ears.**

up to the el'bows (אפ טו טהי על'-באוז) פערנומען ביז איבער'ן האלז, פערווארפען מיט ארבייט.

up to the hilt (אפ טו טהי הילט) פאלשטענדיג, דורך און דורך, אריבער און אריבער.

I was **up to the hilt** in joy.

up to the hub (אפ טו טהי האב) אזוי ווייט ווי מעגליך.

up to the knock'er (אפ טו טהי נאק'-ער) ז. *up to the door*

up'-town' *a.* (אפ'-טאון') וואס געפינט זיך אין דעם אויבערשטען טייל פון שטאדט; וואס איז אין דעם רעזידענץ-טייל פון שטאדט [דער טייל פון שטאדט וואס איז מייסטענס פאר וואהנונגען, אין נעגענזאץ צו דעם געשעפטליכען טייל פון שטאדט. ז. *down-town*].

up'-town *adv.* (אפ'-טאון) צו אדער אין דעם אויבערשטען טייל פון שטאדט.

uptrill' *v.* (אפ-טריל') אויפטרילערען, זינגען אויף א הויכער שטימע.

upturn' *v.* (אפ-טורן') איבערקעהרען; זיך איבערקעהרען, זיך איבערדרעהען.

uptur'ning *n.* (אפ-טויר'-נינג) דאס איבערקעהרען; אן איבערקעהרונג.

upwaft' *v.* (אפ-הוועפט') ארויפהויבען אדער ארויפברייגנען מיט א וועלענפערמיגער בעוועגונג; ארויפטראגען.

upwaf'ted *a.* (אפ-הוועפ'-טעד) ארויפגעהויבען אדער ארויפגעבראכט מיט א וועלענפערמיגער בעוועגונג; ארויפגעטראגען.

upwall' *v.* (אפ-הוואהל') ארומרינגלען מיט א וואנד.

up'ward *a. and adv.* (אפ'-הווארד) אויפווערטס; אויבען; ארויף, ארויף-צו; צום הימעל צו, צו גאט; מעהר.

up'wardly *adv.* (אפ'-הווארד-לי) אויפווערטס, ארויף-צו, נאך אויבען; מעהר.

up'ward of (אפ-הווארד אוו) מעהר אלס, איבער.

Upward of a hundred men were present.

up'wards *adv.* (אפ'-הווארדז) ארויף-צו, נאך אויבען; מעהר.

up'ways *adv.* (אפ'-הווייז) ז. *upwards*

upwell' *v.* (אפ-הוועל') ארויפשפריצען [ווי וואסער פון א קוואל].

upwhirl' *v.* (אפ-הוואירל') ארויפווירבלען, דרעהען ווי א ווירבעל אין דער הויך; זיך דרעהען אין דער הויך ווי א ווירבעל.

upwind' *v.* (אפ-הוואינד') אויפוויקלען.

up'-wind' *adv.* (אפ'-הווינד') געגען דעם ווינד.

uræ'mia *n.* (יו-ריע'-מי-א) ז. *uremia*

uræ'mic *a.* (יו-ריע'-מיק) ז. *uremic*

uræ'us *n.* (יו-ריע'-אס) די פיגור פון א שלאנג וואס האט געדיענט אלס קאפ-ציערונג אויף די סטאטועז פון די עגיפטישע געטער און קעניגע.

u'ral *n.* (יו'-רעל) אזא איינשלעפערונגס-מיטעל.

Ura'lian *a.* (יו-ריי'-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם טייך אוראל אדער צו די אוראלער בערג [אין רוסלאנד].

Ural'ic *a.* (יו-רעל'-איק) ז. *Uralian*

u'ralite *n.* (יו'-רעל-איט) אוראליט [אזא מינעראל]; אזא פייער-זיכערער מאטעריאל געמאכט פון אסבעסט אדער פייער-פלאקס [ז. *asbestos*].

u'ran *n.* (יו'-רען) ז. *monitor-lizard*

u'ran-glim'mer *n.* (יו-רען-גלימ'-ער) ז. *uranite*

Ura'nia *n.* (יו-ריי'-ני-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אוראניא, די מוזע פון אסטראנאמיע; אזא מין באבע-

לעך אדער זומער=פויגעלעך; אזא מין זשום=פויגעלעך.

Ura'nian *a.* (יו-ריי'-ני-ען) וואס איז שייך צום פלאנעט אוראנוס.

uran'ic *a.* (יו-רענ'-איק) הימליש, וואס איז שייך צום הימעל, אסטראנאמיש; אין כעמיע — וואס איז שייך צו אוראניום, וואס בעקומט זיך פון אוראניום [ז. *uranium*].

uranif'erous *a.* (יו-רע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אוראניום. ז. *uranium*

uran'inite *n.* (יו-רענ'-אי-נאיט) אוראניניט [אזא שווארצער זעהר שווערער מעטאל].

ura'nion *n.* (יו-ריי'-ני-אן) דער אוראניאן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

uranisconi'tis *n.* (יו-רע-ניס-קא-נאי'-טיס) אן ענטציגדונג פון גומען.

uranis'cus *n.* (יו-רע-ניס'-קאס) דער גומען.

u'ranite *n.* (יו'-רע-נאיט) אוראניט, אוראניום=ערץ [אזא גרינער אדער געלבער דורכזיכטיגער מינעראל].

uranit'ic *a.* (יו-רע-ניט'-איק) אוראניטיש, וואס ענטהאלט אוראניט. ז. *uranite*

ura'nium *n.* (יו-ריי'-ני-אם) אוראניום [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען וואס געהערט צו די מעטאלען. אייניגע כעמישע זאלצען פון דיעזען מעטאל ווערען געברויכט אלס פארב=שטאף אין דער פראדוקציאן פון קאלירטען גלאז].

u'ran-mi'ca *n.* (יו'-רענ-מאי'-קא) ז. *uranite*

uranograph'ic *a.* (יו-רע-נא-גרעפ'-איק) אוראנאגראפיש, וואס איז שייך צו אוראנאגראפיע. ז. *uranography*

uranograph'ical *a.* (יו-רע-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *uranographic*

uranog'raphy *n.* (יו-רע-נאג'-רע-פי) אוראנאגראפיע, דער טייל פון אסטראנאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעשרייבונג פון די שטערען, פון זייער לאגע, גרויס, קאליר א. ז. וו.

uran'olite *n.* (יו-רענ'-א-לאיט) א מעטאר=שטיין, א מעטעאריט. ז. *meteorite*

uranol'ogy *n.* (יו-רע-נאל'-א-דזשי) אוראנאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען הימעל און די הימעלשע קערפער, אסטראנאמיע.

uranom'etry *n.* (יו-רע-נאמ'-ע-טרי) אוראנאמעטריע, די מעסטונג פון ווייטקייט צווישען די הימעלשע קערפער; א בעשרייבונג פון די הויפט אונבעוועגליכע שטערען אין די קאנסטעלאציאנען אדער שטערען=גרופען.

u'ranoscopy *n.* (יו'-רע-נא-סקאו-פי) אוראנאסקאפיע, די בעאבאכטונגען פון הימעל, שטערען=זעהעריי.

u'ranous *a.* (יו'-רע-נאס) וואס איז שייך צו אוראניום. ז. *uranium*

U'ranus *n.* (יו'-רע-נאס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אוראנוס, דער זוהן און מאן פון געא [די ערד] און דער פאטער פון די טיטאנען און ציקלאפען. זיין זוהן קראנאס [ז. *Kronos*] האט איהם בעזיעגט און פערניכטעט זיין ממשלה; אין אסטראנאמיע — דער פלאנעט אוראנוס [איז 70 מאל גרעסער איידער די ערד און זיין קרייז=בעוועגונג ארום דער זון דויערט 84 יאהר].

u'rate *n.* (יו'-רייט) אין כעמיע — א זאלץ פון אורין=זויערע. ז. *uric acid*

urato'ma *n.* (יו-רע-טאו'-מא) ז. *tophus*

urato'sis *n.* (יו-רע-טאו'-סיס) אין מעדיצין — אוראטאזיס, א קראנקהאפטער צושטאנד ווען זאלצען פון אורין=זויערע ווערען אבגעלעגט אין געוועב פון די מוסקולען אדער ביינער.

ur'ban *a. and n.* (אויר'-בען) שטאדטיש; וואס איז שייך צו א שטאדט; עהנליך צו א שטאדט; וואס געפינט זיך אין א שטאדט אדער שטעדט; א שטאדטישער איינוואהנער.

urbane' *a.* (אויר-ביין') שטאדטיש; זעהר העפליך, עלעגאנט.

He is a man of **urbane** manners.

urbane'ly *adv.* (אויר-ביינ'-לי) מעשה שטאדטיגער, זעהר העפליך, עלעגאנט.

Ur'banist *n.* (אויר'-בענ-איסט) אן אורבאניסט, אן אנהענגער פון פאפסט אורבאן דעם זעקסטען, אין געגענזאץ צו די אנהענגער פון קלעמענט דעם זיבעטען [די געגנערשאפט צווישען דיעזע ביידע צדדים האט ארויסגערופען א שפאלטונג אין דער קאטוילישער קירך אין יאהר 1378].

urban'ity *n.* (אויר-בענ'-אי-טי) שטאדטישקייט, העפליכקייט, עלעגאנץ, גוטע מאניערען.

ur'banize *v.* (אויר'-בענ-איז) מאכען שטאדטיש.

ur'bi et or'bi (אויר'-באי עט אהר'-באי) צו דער שטאדט און צו דער וועלט; פאר אלעמען.

ur'ceolar *a.* (אויר'-סי-א-לאר) ז. *urceolate*

ur'ceolate *a.* (אויר'-סי-א-לייט) קרוגארטיג, ווי א קרוג [וועגען די בלומען=קרוינדלעך פון געוויסע פלאנצען].

urce'olus *n.* (אויר-סי'-א-לאס) א קלייגער קרוג, א קריגעל; אין באטאניק — א קרוג=עהנליכעס בלומען=קרוינדעל.

ur'ceus *n.* (אויר'-סי-אס) א וואסער=קאן, א קרוג.

ur'chin *n.* (אויר'-טשין) א יאזשיק, אן איגעל [ז. *hedgehog*]; א ים=איגעל [ז. *sea-urchin*]; א צולאזענער אינגעל, א שייגעץ.

ur'chin-like *a.* (אויר'-טשינ-לאיק) ווי א יאזשיק, עהנליך צו אן איגעל.

Ur'du *n.* (אוהר'-דוה) אורדו, די הינדאסטאנישע שפראך.

u'rea *n.* (יו'-רי-א) אורין=שטאף [א קריסטאל=פערמיגער קאלירלאזער און גערוכלאזער שטאף, וואס ווערט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער און אין ספיריטוס. געפינט זיך אין דעם אורין אדער השתנה פון מענשען און חיות].

u'real *a.* (יו'-רי-על) וואס איז שייך צו אורין=שטאף. ז. *urea*

ream'eter *n.* (יו-רי-עמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קוואנטיטעט פון אורין=שטאף אין אורין אדער השתנה.

ream'etry *n.* (יו-רי-עמ'-ע-טרי) דאס אויסגעפינען די קוואנטיטעט פון אורין=שטאף אין אורין.

ure'mia *n.* (יו-ריע'-מי-א) אורעמיא, א קראנקהייט, ביי וועלכער אורין=שטאף דרינגט אריין אין דעם בלוט און פערגיפטעט עס.

ure'mic *a.* (יו-ריע'-מיק) וואס איז שייך צו אורעמיא; וואס ליידעט פון אורעמיא. ז. *uremia*

ure'-ox *n.* (יור'-אקס) ז. *urus*

ure'sis *n.* (יו-רי'-סיס) ז. *micturition*

ure'tal *a.* (יו-רי'-טעל) ז. *ureteric*

ure'ter *n.* (יו-רי'-טער) דער אורין=רעהר, דער אורין=קאנאל [דער קאנאל אין קערפער, דורך וועלכען די השתנה ווערט אבגעצויגען פון די ניערען און פון פענכער]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ure'teral *a.* (יו-רי'-טע-רעל) ז. *ureteric*

ureter'ic *a.* (יו-רי-טער'-איק) וואס איז שייך צום אורין=רעהר אדער אורין=קאנאל. ז. *ureter*

ureteri'tis *n.* (יו-רי-טע-ראי'-טיס) אורעטעריטיס, אן ענטציגדונג פון דעם אורין=רעהר. ז. *ureter*

ure'thra *n.* (יו-רי'-טהרא) די אורעטרא, דער אורין=רעהר, דער קאנאל, דורך וועלכען די השתנה געהט ארויס פון קערפער.

ure'thral *a.* (יו-רי'-טהרעל) וואס איז שייך צום אורין=רעהר אדער אורין=קאנאל.

urethrit'ic *a.* (יו-רי-טהריט'-איק) וואס איז שייך צו דער אורעטרא. ז. *urethra*

urethri'tis *n.* (יו-רי-טהראי'-טיס) אורעטריטיס, די ענטציגדונג פון דער אורעטרא אדער אורין=רעהר. ז. *urethra*

ure'throplasty *n.* (יו-רי'-טהרא-פלעס-טי) אין כירורגיע — אן אפעראציאן אין דעם אורין=רעהר אדער אורין=קאנאל.

ure'throscope *n.* (יו-רי'-טהרא-סקאופ) אן אורעטראסקאפ, אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען זעהן דאס שליים=הייטעל פון דעם אורין=רעהר.

ure'throscopy *n.* (יו-רי'-טהרא-סקאו-פי) אורעטראסקאפיע, דאס אונטערזוכען דאס שליים=הייטעל פון דעם אורין=רעהר.

urethrot'omy *n.* (יו-רי-טהראט'-א-מי) אין כירורגיע — אורעטראטאמיע, דאס אויפשניידען דעם אורין=רעהר [ביי געוויסע אפעראציאנען].

uret'ic *a.* (יו-רעט'-איק) וואס מאכט ארויספליסען די אורין אדער השתנה.

urge *v.* (אוירדזש) דרינגען, אונטערטרייבען, צווינגען, אנטרייבען, רייצען; בעטען דרינגענד; אנשטעהן אויף אימעצען, זיך אנזעצען; אונטעראיילען, אונטערטרייבען.

ur'gence *n.* (אויר'-דזשענס) ז. *urgency*

ur'gency *n.* (אויר'-דזשענ-סי) דער דראנג, די דרינגענדע נויט, די דרינגליכקייט.

ur'gent *a.* (אויר'-דזשענט) דרינגענד, העכסט נויטיג, זעהר נויטיג; אונטערטרייבענד, איילענד.

ur'gently *adv.* (אויר'-דזשענט-לי) זעהר דרינגענדיג.

ur'ger *n.* (אויר'-דזשער) א דרינגער, אן אנטרייבער, א צווינגער.

ur'ging *a.* (אויר'-דזשינג) דרינגענד.

u'ric *a.* (יו'-ריק) וואס איז שייך צו אורין אדער השתנה.

u'ric ac'id (יו'-ריק עס'-איד) אורין=זויערע [אזא ווייסער כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דעם אורין פון מענשען און חיות].

uridro'sis *n.* (יו-רי-דראו'-סיס) דאס אויסטיילען פון קערפער אורין=שטאף דורך'ן שוויים.

u'rim *n.* (יו'-רים) די אורים ותמים, וואס זיינען געלעגען אין חשן פון כהן גדול.

urinaccel'erator *n.* (יו-רי-נעק-סעל'-ע-ריי-טאר) דער מוסקול וועמעס אויס=

ציהונג און צונויפזעצונג מאכט לייכטער דעם אבגאנג פון השתנה.

urinæ'mia *n.* (יו-רי-ני'-מי-א) ז. ***urinemia***

u'rinal *n.* (יו'-רי-נעל) אן אורין-געשיר, א פיש-געפעס, אן אורינאל, א פיש-טאפ; א פיש-ארט; אן אורין-פלאש [א פלאש, אין וועלכער מען קלייבט אן אורין צו מאכען אונטערזוכונגען].

urinal'ysis *n.* (יו-רי-נעל'-אי-סיס) א כעמישע אונטערזוכונג פון אורין.

u'rinary *a. and n.* (יו'-רי-נע-רי) וואס איז שייך צו אורין; אן אורין-גרוב, אן ארט וואס עס קלייבט זיך אורין צו בעמיסטיגען פעלדער; א פיש-פלאץ.

u'rinate *v.* (יו'-רי-נייט) לאזען וואסער, משתין זיין, פישען.

urina'tion *n.* (יו-רי-ניי'-שאן) דאס לאזען אורין, דאס לאזען וואסער.

u'rinative *a.* (יו'-רי-ניי-טיוו) וואס רופט ארויס השתנה.

u'rinator *n.* (יו'-רי-ניי-טאר) א טויכער, א וואסער-קריכער, איינער וואס געהט אונטער'ן וואסער.

u'rine *n.* (יו'-רין) אורין, השתנה.

urine'mia *n.* (יו-רי-ני'-מי-א) די פעראונרייניגונג פון בלוט מיט אורין-שטאפען.

urinif'erous *a.* (יו-רי-ניפ'-ע-ראס) וואס פיהרט אב אורין [ווי די אורין-קאנאלען אין קערפער].

urinif'ic *a.* (יו-רי-ניפ'-איק) וואס לאזט ארויס אורין.

urinip'arous *a.* (יו-רי-ניפ'-ע-ראס) אין פיזיאלאגיע — וואס ארבייט אויס אורין [וועגען געוויסע קאנאלען אדער רעהרען אין קערפער].

urinol'ogy *n.* (יו-רי-נאל'-א-דזשי) אורינאלאגיע, די לעהרע וועגען אורין אדער השתנה.

urinom'eter *n.* (יו-רי-נאמ'-ע-טער) אן אורינאמעטער, אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די ספעציפישע געוויכט [ז. ***specific gravity***] פון אורין.

urinom'etry *n.* (יו-רי-נאמ'-ע-טרי) אורינאמעטריע, דאס בעשטימען די ספעציפישע געוויכט [ז. ***specific gravity***] פון אורין.

u'rinoscopy *n.* (יו'-רי-נא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון אורין צו בעשטימען די קראנקהייט פון א חולה.

u'rinose *a.* (יו'-רי-נאוס) וואס איז שייך צו אורין אדער השתנה.

u'rinous *a.* (יו'-רי-נאס) ז. ***urinose***

ur'lar *n.* (אויר'-לאר) ז. ***pibroch***

urn *n. and v.* (אוירן) אן אורנע, א גרויסע ליימענע וואזע, אין וועלכער מען האלט דאס אש פון א פערברענטען טויטען קערפער; אן אלט-רוימישע פליסיגקייטס-מאס [א העלפט פון אן אמפארא]; א טהעע-טאפ אדער טשאיניק; ארייגלעגען אין אן אורנע.

ur'nal *a.* (אויר'-נעל) וואס איז שייך צו אן אורנע. ז. ***urn***

urn'ful *n.* (אוירנ'-פול) וויפיעל עס קען אריין אין אן אורנע אדער וואזע. ז. ***urn***

urn'-shaped *a.* (אוירנ'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן אורנע. ז. ***urn***

urobil'in *n.* (יו-רא-ביל'-אין) אוראבילין, א שטאף וואס דרינגט אריין פון דער גאל אין אורין און גיט איהם צו א געלבליכען קאליר [בעזאנדערס ווען א מענש האט א פיבער-קראנקהייט].

urobilinu'ria *n.* (יו-רא-ביל-אי-ניו'-רי-א) א צושטאנד, ווען עס געפינט זיך צופיעל אוראבילין אין דער השתנה. ז. ***urobilin***

u'rochrome *n.* (יו'-רא-קראום) דער געלבליכער פארב-שטאף פון אורין.

u'rocyst *n.* (יו'-רא-סיסט) דער אורין-פענכער.

urocys'tic *a.* (יו-רא-סיס'-טיק) וואס איז שייך צום אורין-פענכער.

urog'enous *a.* (יו-ראדזש'-ע-נאס) וואס בילדעט אויס אורין; וואס לאזט ארויס אורין.

urol'ogy *n.* (יו-ראל'-א-דזשי) ז. ***urinology***

u'romancy *n.* (יו'-רא-מענ-סי) דאס בעשטימען און פארויסזאגען א קראנקהייט לויט סמנים אין אורין.

urom'elus *n.* (יו-ראמ'-ע-לאס) א פערזעהעניש, ביי וועלכער ביידע פיס זיינען צוזאמענגעוואקסען און פערענדיגען זיך ווי איין פוס.

urom'eter *n.* (יו-ראמ'-ע-טער) ז. ***urinometer***

uropoe'sis *n.* (יו-רא-פא-אי'-סיס) די אויסבילדונג פון אורין; דאס לאזען אורין.

uropoie'sis *n.* (יו-רא-פאי-אי'-סיס) ז. ***uropoesis***

urorrha'gia *n.* (יו-רא-ריי'-דזשי-א) דאס צופיעל פישען; צוקער-קראנקהייט.

urorrhe'a *n.* (יו-רא-רי'-א) דאס לאזען השתנה אונבעוואוסטזיניג; דאס בעפישען זיך.

u'roscopy *n.* (יו'-רא-סקאו-פי) ז. ***urinoscopy***

ur'ry *n.* (אר'-אי) אין מינעראלאגיע — א זארט בלויע אדער שווארצע ליים, וואס ליעגט אין דער ערד הארט נעבען א שיכט שטיין-קויהלען.

Ur'sa *n.* (אויר'-סא) [איינער פון די צוויי קאנסטעלאציאנען אדער שטערען-גרופען "דער גרויסער בער" און "דער קליינער בער". ז. ***Ursa Major*** און ***Ursa Minor***].

Ur'sa Ma'jor (אויר'-סא מיי'-דזשאר) דער גרויסער בער [א שטערען-גרופע פון צפון-הימעל, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א גרויסען בער מיט זעהר א גרויסען עק].

Ur'sa Mi'nor (אויר'-סא מאי'-נאר) דער קליינער בער [א שטערען-גרופע נעבען דעם נארד-פאל, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א קליינעם בער].

ur'siform *a.* (אויר'-סי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א בער.

ur'sine *a. and n.* (אויר'-סין) וואס איז שייך צו א בער; בעריש, ווי א בער; א בער.

ur'sula *n.* (אויר'-סיו-לא) אזא נארד-אמעריקאנישע באבעלע אדער זומער-פויגעלע.

Ur'suline *n. and a.* (אויר'-סיו-לין) אן אורסולין, איינע פון די אורסולינען [א קאטוילישער מאנאשקעס-ארדען, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1537 מיט דעם צוועק צו שטיצען ארימע און קראנקע און ערציהען יונגע מיידלעך]; וואס איז שייך צו די אורסולינען.

Ur'sus *n.* (אויר'-סאס) דער מין בערען.

urtica'ria *n.* (איר-טי-קיי'-רי-א) נעסעלזוכט, אזא בייסענדער הויט-אויסשלאג. ז. ***nettle-fever***

ur'ticate *v.* (אויר'-טי-קייט) שטעכען [ווי מיט קראפעווע].

urtica'tion *n.* (איר-טי-קיי'-שאן) שטעכעניש, בייסעניש [ווי פון קראפעווע].

urucu'ri *n.* (אוה-רו-קוה'-רי) די אורוקורי [אזא פאלמען-בוים פון בראזיליען].

u'rus *n.* (יו'-ראס) דער אור אדער אויער-אקס, א מין אייראפעאישער ווילדער אקס [עקזיסטירט שוין ניט מעהר אין היינטיגע צייטען].

us *pr.* (אס) אונז.

U. S. ראשי תבות פון ***United States***

U. S. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***United States Army*** און ***United States of America***

u'sable *a.* (יו'-זעבל) נוצבאר, וואס מען קען געברויכען.

u'sableness *n.* (יו'-זעבל-נעס) נוצבארקייט, געברויכבארקייט, געברויכליכקייט.

u'sage *n.* (יו'-זעדזש) דאס געברויכען, דער געברויך, די געוועהנהייט, די פראקטיק, די אנגענומענע פיהרונג; א מנהג; דער געוועהנליכער געברויך פון א ווארט אדער אויסדרוק.

u'sager *n.* (יו'-זע-דזשער) איינער וואס פערוואלטעט אדער האלט אלס אנפערטרויטער פרעמדעס אייגענטום.

u'sance *n.* (יו'-זענס) די וועקסעל-צייט, די צאהלונגס-צייט פון א וועקסעל.

Us'cock *n.* (אס'-קאק) אן אוסקאק, איינער פון די אוסקאקען [די סערבען, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין זעכצעהנטען יאהרהונדערט אין ווענעציען און דאלמאציען, אנטלויפענדיג פון די טערקישע פערפאלגונגען].

use *n.* (יוס) דער געברויך, דער גענוס, די בענוצונג, די אנווענדונג; די נוצליכקייט, געברויכבארקייט; דער נוצען, די פעולה; א נויטיגקייט, א נויט-פאל; א מנהג; א געברויך; אין גענוצגעבונג — דאס האלטען אלס אנפערטרויטער פרעמדעס אייגענטום.

use *v.* (יוז) געברויכען, בענוצען; אנווענדען; אויסאיבען, פראקטיצירען; בעהאנדלען; איינגעוועהנען צו עפעס; אפט בעזוכען; געוועהנט זיין צו עפעס; זיין געפאדערט פאר עפעס.

u'seable *a.* (יו'-זעבל) ז. ***usable***

u'seableness *n.* (יו'-זעבל-נעס) ז. ***usableness***

use and cus'tom (יוס ענד קאס'-טאם) די געוועהנליכע פראקטיק, די פיהרונג אין טאג-טעגליכען לעבען.

use and occupa'tion (יוס ענד אק-יו-פיי'-שאן) דאס געברויכען אן אייגענטום וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

use and wont (יוס ענד וואנט) ז. ***use and custom***

used *a.* (יוזד) איינגעוועהנט, צוגעוועהנט; געברויכליך; אבגענוצט.

use'ful *a.* (יוס'-פול) ניצליך, טויגליך; דיענסטבאר.

use'ful inven'tion (יוס'-פול אינ-ווענ'-שאן) א ניצליכע ערפינדונג [אן ערפינדונג וואס האט ניט קיין גרויסע בעדייטונג, אבער זי בריינגט א געוויסען נוצען].

use'fully *adv.* (יוס'-פול-אי) אויף א ניצליכען אופן; בריינגענדיג נוצען.

use'fulness *n.* (יוס'-פול-נעס) ניצליכקייט, נוץ.

use'less *a.* (יוס'-לעס) אונניצליך, אוננוציג, אונברויכבאר.

use'lessly *adv.* (יוס'-לעס-לי) אויף אן אומנוציגען שטייגער; אהן נוצען.

use'lessness *n.* (יוס'-לעס-נעס) אומניצ־ליכקייט, אומנוציגקייט.

use precau'tions (יוז פרי-קאה'-שאנז) זיין פארזיכטיג, זיך היטען.

u'ser *n.* (יו'-זער) איינער אדער עפעס וואס געברויכט אדער בענוצט עפעס; אין געזעצגעבונג — דאס אויסנוצען א געוויסעם רעכט אויף עפעס.

use up (יוז אפ) 1. אויסנוצען; 2. אויס־צעהרען, אויסמאטערען.
2. I am completely used up.

U-shaped *a.* (יו'-שייפט) וואס האט די פארם פון א U.

ush'er *n. and v.* (אש'-ער) איינער וואס שטעהט ביי דער טהיר, א שווייצאר; א דיענער אין אן עפענטליכער געביידע [ווי א טעאטער, א קירך א. ד. ג.], וועלכער ווייזט אן יעדען אריינקומענדען דאס ארט וואו ער דארף זיצען; א קאפעל־דיענער; א דיענער אין א קעניגליכען אדער פריצישען הויף, וועלכער דארף פארשטעלען פאר'ן העהרן די אריינגעקומענע געסט; א געהילף פון א לעהרער, א בעהעלפער; דיענען אלס שווייצאר אדער קאפעל־דיענער; אויסרופען די נעמען פון די אריינ־קומענדע געסט; אויסרופען, אנזאגען.

ush'erless *a.* (אש'-ער-לעס) אהן א טהיר־וועכטער, אהן א שווייצאר.

ush'ership *n.* (אש'-ער-שיפ) דאס אמט פון א קאמערדיענער אדער קאפעל־דיענער. ז. *usher*.

u'sitate *a.* (יו'-זי-טייט) וואס איז איינ־געוועהנט געווארען; געוועהנליך.

U. S. M. ראשי תבות פון די ווער־טער *United States mail* און *United States marine*

U. S. M. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Military Academy* [די מיליטערישע אקאדעמיע פון די פער־אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

U. S. N. ראשי תבות פון די ווערטער *United States navy*

U. S. N. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Naval Academy* [די פלאטען־אקאדעמיע פון די פעראייניג־טע שטאאטען פון אמעריקא].

us'quebaugh *n.* (אס'-קהווי-באה) זאפ־ראן־בראנפען [א מין שנאפס].

U. S. S. ראשי תבות פון די ווער־טער *United States Senate* און *United States ship*

U. S. S. S. ראשי תבות פון די ווערטער *United States steamship*

us'tion *n.* (אס'-טשאן) דער בראנד, דאס ברענען.

usto'rious *a.* (אס-טאו'-רי-אס) ברע־נענד, וואס דיענט צום ברענען.

us'tulate *a.* (אס'-טשו-לייט) געברענט, גע'שרפה'ט, שווארץ ווי קויהל.

ustula'tion *n.* (אס-טשו-ליי'-שאן) דאס ברענען, דאס שרפה'ן; דאס ברענען וויין.

u'sual *a. and n.* (יו'-זשו-על) געוועהנ־ליך; געברויכליך.

u'sually *adv.* (יו'-זשו-על-אי) געוועהנ־ליך.

u'sualness *n.* (יו'-זשו-על-נעס) גע־וועהנליכקייט.

usucap'tion *n.* (יו-זיו-קעפ'-שאן) אין געזעצגעבונג — חזקה, דאס בעקומען רעכט אויף אן אייגענטום דורך א לאנג־יאהריגען אונאונטערבראכענעם בעזיץ אדער געברויך פון דיעזען אייגענטום.

u'sufruct *n. and v.* (יו'-זיו-פראקט) אין געזעצגעבונג — דאס רעכט צו געני־סען אויף א געוויסער צייט דעם פראפיט פון אימעצענס קאפיטאל אדער גיטער; גע־ניסען דעם פראפיט פון א פערמעגען וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

usufruc'tuary *n. and a.* (יו-זיו-פראק'-טשו-ע-רי) איינער וואס האט דאס רעכט צו געניסען ביז א געוויסער צייט דעם פראפיט פון אימעצענס קאפיטאל אדער גיטער; וואס איז שייך צום רעכט צו געניסען דעם פראפיט פון א פערמעגען וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

u'surer *n.* (יו'-זשו-רער) א וואוכערער, א פראצענטניק, א הויט־שינדער, א בעריי־סער.

usu'rious *a.* (יו-זשו'-רי-אס) הויט־שינדעריש, וואוכעריש, וואוכערמעסיג, ווי א פראצענטניק.

usu'riously *adv.* (יו-זשו'-רי-אס-לי) אויף א הויט־שינדערישען אופן; מעשה וואוכערער, מעשה פראצענטניק.

usu'riousness *n.* (יו-זשו'-רי-אס-נעס) הויט־שינדונג, בערייסונג, דאס נעה־מען גרויסע פראצענטען.

usurp' *v.* (יו-זוירפ') אוזורפירען, פער־נעהמען אונגעזעצליך, פערכאפען מיט גוואלד; אננעהמען א פאלשען אויסזעהן.

usurpa'tion *n.* (יו-זויר-פיי'-שאן) אוזורפאציאן, דאס פערכאפען אונגעזעצ־ליך, דאס צונעהמען עפעס מיט גוואלד.

usur'patory *a.* (יו-זויר'-פע-טא-רי) אוזורפאטאריש, פערכאפענדיג אונגעזעצ־ליך.

u'surpatrix *n.* (יו'-זויר-פיי-טריקס) אן אוזורפאטארין, איינע וואס פערנעהמט עפעס אונגעזעצליך; א פרוי וואס פער־כאפט דעם טהראן אדער הערשונג.

usur'pedly *adv.* (יו-זויר'-פעד-לי) דורך אוזורפאציאן, פערכאפענדיג אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער.

usur'per *n.* (יו-זויר'-פער) אן אוזורפא־טאר, א פערכאפער, איינער וואס נעהמט צו מיט גוואלד, א טהראן־רויבער.

usur'ping *a.* (יו-זויר'-פינג) אוזורפי־רענד, פערכאפענדיג מיט גוואלד, פער־נעהמענדיג אונגעזעצליך.

usur'pingly *adv.* (יו-זויר'-פינג-לי) אויף אן אוזורפאטישען שטייגער; דורך פערכאפונג, דורך אוועקרויבונג, דורך צו־נעהמונג מיט גוואלד.

u'sury *n.* (יו'-זשו-רי) וואוכעריי, דאס לייהען געלד אויף גרויסע פראצענטען, הויט־שינדעריי.

u'sus *n.* (יו'-סאס) — אין געזעצגעבונג דאס רעכט צו געברויכען די פרוכט אדער פראפיט פון עפעס.

U. S. V. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Volunteers*

ut *n.* (אוהט) אין מוזיק — א פארצייטיגער נאמען פאר דעם טאן "דא" [דער ער־שטער טאן פון א געוועהנליכער מוזיקאלי־שער סקאלא אדער טאן־לייטער].

Ut. פערקירצונג פון *Utah* [יוטאה, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Ute *n.* (יוט) א יוט, איינער פון אן אמע־ריקאנישען אינדיאנער שבט וואס געפינט זיך אין די שטאאטען יוטאה און קאלא־ראדא.

uten'sil *n.* (יו-טענ'-סיל) א נעשיר, א געפעס, א כלי.

u'terine *a.* (יו'-טע-רין) וואס איז שייך צום מוטער־לייב, וואס איז שייך צו דער געבעהר־מוטער; געבארען פון דערזעלבי־גער מוטער, אבער פון אן אנדער פאטער.

uterogesta'tion *n.* (יו-טע-רא-דזשעס-טיי'-שאן) דאס טראגען אין מוטער־לייב, שוואנגערשאפט.

uteroma'nia *n.* (יו-טע-רא-מיי'-ני-א) ז. *nymphomania*.

u'terus *n.* (יו'-טע-ראס) דאס מוטער־לייב, די געבעהר־מוטער.

Ut'gard *n.* (אוט'-גארד) אוטגארד, די מלוכה פון די ריעזען [אין דער סקאנדי־נאווישער מיטאלאגיע].

u'tile *a.* (יו'-טיל) ניצליך.

u'tilisable *a.* (יו'-טי-לאי-זעבל) ז. *utilizable*.

utilisa'tion *n.* (יו-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *utilization*.

utilita'rian *a. and n.* (יו-טיל-אי-טיי'-רי-ען) אוטיליטאריש, וואס בעצוועקט נוצליכקייט; וואס איז בעגייסטערט פאר'ן נוצליכקייטס־פרינציפ; אן אנהענגער פון אוטיליטאריאניזם. ז. *utilitarianism*.

utilita'rianism *n.* (יו-טיל-אי-טיי'-רי-ען-איזם) אוטיליטאריאניזם, אוטיליטא־ריזם, די נוצליכקייטס־טעאריע [די עטי־שע לעהרע, אז דער יסוד פון יעדער מא־ראל איז דער פרינציפ פון נוצליכקייט און דעריבער איז יעדע האנדלונג גוט אדער שלעכט אויף וויפיעל זי ברייגנט נוצען אדער שאדען. די העכסטע טוגענד דריקט זיך אויס אין אזא האנדלונג, וואס ברייגנט מעהר נוצליכקייט אדער גליק צו א גרעסערער צאהל מענשען, און דעריבער איז דער־עטישער צוועק פון יעדער סא־ציאלער און פאליטישער איינריכטונג — צו ברייגנען די גרעסטע סומע גליק צו דער גרעסטער צאהל מענשען].

util'ity *n.* (יו-טיל'-אי-טי) נוצליכקייט; דער נוץ, דער פראפיט; א נוצליכע זאך.

util'ity-man *n.* (יו-טיל'-אי-טי-מען) אין טעאטער־שפראך — אן אקטיאר וואס שפיעלט די קלענסטע ראלען אין א שוי־שפיעל; איינער פון א פארטיע באל־שפיע־לער וואס פערנעהמט די פלעצער פון די אבוועזענדע שפיעלער.

u'tilizable *a.* (יו'-טי-לאי-זעבל) וואס מען קען אויסנוצען; פון וואס מען קען מאכען א געברויך.

utiliza'tion *n.* (יו-טי-לי-זיי'-שאן) אויסנוצונג.

u'tilize *v.* (יו'-טי-לאיז) מאכען ניצליך, אויסנוצען.

u'tilizer *n.* (יו'-טי-לאי-זער) איינער וואס מאכט עפעס ניצליך אדער נוצט אויס.

ut in'fra (אט אינ'-פרא) ווי אונטען, ווי עס ווערט אונטען דערמאהנט אדער אנגעגעבען.

u'ti posside'tis (יו'-טי פאס-אי-די'-טיס) אין אינטערנאציאנאלען רעכט—דער פרינציפ פון א פריעדענס־אבמאך צווישען צוויי אדער עטליכע מלוכות, וואס האבען מלחמה געהאלטען איינע מיט די אנדערע, אז דאס לאנד וואס איין מלוכה האט פער־נומען אין דער צייט פון מלחמה זאל פער־בלייבען אין איהר בעזיץ.

u'ti su'pra (יו'-טי סיו'-פרא) ווי פון אויבען; וואס איז דערמאהנט אדער אנ־געצייגט געווארען אויבען.

ut'most *a. and n.* (אט'-מאוסט) וואס איז דאס גרעסטע, העכסטע אדער מעגליכ־סטע; דער גרעסטער, דער העכסטער; דאס אויסערסטע; דאס מעגליכסטע.

Uto'pia *n.* (יו-טאו'-פי-א) די אוטאפיא,

דער פאנטאסטישער אינזעל אין טאמאס מאר'ס ווערק, וואו עס הערשט די קאמוניסטישע ארדנונג און די מענשען זיינען אויף דעם העכסטען אופן גליקליך.

uto'pia *n.* (יו-טאו'-פי-א) אן אוטאפיע, א פאנטאזיע, א פאנטאסטישער אידעאל; א פאנטאסטיש לאנד.

uto'pian *a. and n.* (יו-טאו'-פי-ען) אוטאפיש, פאנטאסטיש, כימעריש; וואס בעלאנגט ניט צו קיין לאקאליטעט אדער בעשטימטען פלאץ; אן אוטאפיסט, איינער וואס טראגט זיך ארום מיט פאנטאסטישע אידעאלען וואס קענען ניט פערווירקליכט ווערען; א טרוימער, אן אונפראקטישער מענש.

Uto'pian *a. and n.* (יו-טאו'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער אוטאפיא; אן איינוואהנער פון דער אוטאפיא. ז. *Utopia*.

utop'ical *a.* (יו-טאפ'-אי-קעל) אוטאפיש, אוטאפיסטיש, וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען, כימעריש, פאנטאסטיש.

u'topist *n.* (יו'-טא-פיסט) א אוטאפיסט, איינער וואס טראגט זיך ארום מיט אידעאלען וואס קענען ניט פערווירקליכט ווערען; א טרוימער.

u'tricle *n.* (יו'-טריקל) א פענכערעל; אין באטאניק — א בייטעלע, א זעקעלע.

utric'ular *a.* (יו-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פענכערעל; עהנליך צו א בייטעלע אדער זעקעלע.

utric'uliform *a.* (יו-טריק'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א בייטעלע אדער זעקעלע.

utric'uloid *a.* (יו-טריק'-יו-לאיד) ז. *utriculiform*.

utric'ulus *n.* (יו-טריק'-יו-לאס) ז. *utricle*.

ut'ter *v., a. and n.* (אט'-ער) אויסשפרעכען, ארויסזאגען; ארויסלאזען אין צירקולאציאן [געלד, פאפיערען א. ד. ג.]; אין געזעצגעבונג — איבערגעבען איינעם פאלשע פאפיערען אדער פאלש געלד מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען אדער בעטריגען; ארויסגעבען, ארויסלאזען; פערווירקליכט אדער ענטוויקעלט ביז דעם העכסטען גראד; קאמפלעט, גענצליך, פאלקאם, פאלשטענדיג; אויסערסט, וואס איז דער ווייטסטער; דאס עקסטרעמע, דאס ווייטסטע.

ut'terable *a.* (אט'-ער-עבל) אויסשפרעכליך, וואס קען אויסגעשפראכען אדער ארויסגעזאגט ווערען.

ut'terableness *n.* (אט'-ער-עבל-נעס) די אויסשפרעכבארקייט, דאס קענען אויסגעשפראכען ווערען.

ut'terance *n.* (אט'-ער-ענס) די אויסשפרעכונג, די ארויסזאגונג; די שפראך, די ארט רעדען; דאס וואס ווערט אויסגעשפראכען, א ווארט, אן אויסדרוק, א בעמערקונג.

ut'terer *n.* (אט'-ער-ער) איינער וואס שפרעכט אויס, איינער וואס זאגט ארויס; אן ארויסלאזער, איינער וואס לאזט ארויס אין צירקולאציאן.

ut'tering *n.* (אט'-ער-אינג) דאס ארויסגעבען, פובליקאציאן, צירקולאציאן; דאס אויסשפרעכען.

ut'terly *adv.* (אט'-ער-לי) גענצליך; דורכאויס, פאלשטענדיג.

ut'termost *a. and n.* (אט'-ער-מאוסט) ז. *utmost*.

U-tube *n.* (יו'-טיוב) א רעהר וואס האט די פארם פון א U.

u'va *n.* (יו'-ווא) א זאפטיגע פרוכט וואס האט א יאדרע אין מיטען [ווי א וויינטרויב].

u'vate *n.* (יו'-ווייט) אזא קאנזערוו געמאכט פון וויינטרויבען.

u'vea *n.* (יו'-ווי-א) די טרויבען-הויט פון אויג, דער דונקעלער טייל פון דעם אויג-אפעל.

u'veous *a.* (יו'-ווי-אס) ווי א וויינטרויב, עהנליך צו וויינטרויבען; וואס איז שייך צו דער טרויבען-הויט פון אויג. ז. *uvea*.

u'vula *n.* (יו'-וויו-לא) דאס קליינע צינגעלע אין האלז.

u'vular *a.* (יו'-וויו-לאר) וואס איז שייך צו דעם קליינעם צינגעלע אין האלז; ארויסגערעדט דורך דער אנדריקונג פון דעם קליינעם צינגעלע אין האלז [ווי אנדערע ריידען ארויס דעם בוכשטאב *r*].

u'vula-spoon *n.* (יו'-וויו-לא-ספוהן) אזא לעפעל-פערמיגער מעדיצינישער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אויפצוהייבען דאס קליינע צינגעלע אין האלז.

uxo'rial *a.* (אק-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פערהייראטער פרוי; וואס עס פאסט פאר א פערהייראטער פרוי; זעהר שטארק איבערגעגעבען צו דער פרוי, בעזאנדערס שטארק פערליעבט אין דער פרוי.

uxo'ricidal *a.* (אק-סאו'-רי-סאי-דעל) פרויען-מערדעריך, וואס איז שייך צו דער ערמארדונג פון אן אייגענער פרוי.

uxo'ricide *n.* (אק-סאו'-רי-סאיד) א מערדער פון זיין אייגענער פרוי; דער מארד פון א פרוי דורך איהר אייגענעם מאן.

uxo'rious *a.* (אק-סאו'-רי-אס) צופיעל איבערגעגעבען צו דער פרוי, וואס ליעבט זיין פרוי צופיעל.

uxo'riously *adv.* (אק-סאו'-רי-אס-לי) מיט איבערטריבענער ליעבע אדער איבערגעבענהייט צו דער אייגענער פרוי.

uxo'riousness *n.* (אק-סאו'-רי-אס-נעס) איבערטריבענע ליעבע אדער איבערגעבענהייט צו דער אייגענער פרוי.

V

V, v (ווי) דער צוויי און צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

V *n.* (ווי) א פיגור וואס זעהט אויס ווי דער ענגלישער בוכשטאב V; א פינף-דאלארדיגע אסיגנאציע.

v. א פערקירצונג פון די ווערטער *verb*, *verse* אדער *versus*

va *v.* (ווא) אין מוזיק — האלט ווייטער אן, געה ווייטער אן, זעץ פארט.

Va. אבקירצונג פון *Virginia* [ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

va'cancy *n.* (וויי'-קען-סי) לעדיגקייט, לעערקייט, אונפערנומענקייט, פוסטקייט; געדאנקען-פוסטקייט, געדאנקענלאזיגקייט; א לעדיגער פלאץ; א לעדיגער שטח; לעדיגע צייט, פרייע צייט, רוה-צייט, וואקאציע; פרייקייט, אונפערנומענקייט; א וואקאנץ, א לעדיגע שטעלע.

va'cant *a.* (וויי'-קענט) 1. לעער, לעדיג, פוסט; 2. אונבעשעפטיגט, פריי, ניט פערנומען; 3. געדאנקענלאז, פריי פון דענקען אדער נאכפארשונג; זארגלאז; 4. נאריש, דום; 5. וואקאנט, ניט פערנומען; 6. פערלאזען; וואס קיינער ירש'נט עס ניט.

1. There is one **vacant** room in the house. 2. He is usually occupied with sports in his **vacant** hours. 3. He is always so gay, so happy and so **vacant**. 4. He stared at me in **vacant** stupidity. 5. There are several applicants for the **vacant** position in the office.

va'cant look (וויי'-קענט לוק) א פערשטארטער בליק.

va'cantly *adv.* (וויי'-קענט-לי) אהן געדאנקען; ניט פערנומען.

va'cate *v.* (וויי'-קייט) 1. מאכען וואקאנט, אבלעדיגען, פערלאזען [א שטעלע אדער אן אמט]; 2. אוועקגעהן, פערלאזען; 3. אנולירען, מאכען אונגילטיג; מאכען נוצלאז.

1. The king **vacated** the throne. 3. Suicide does not **vacate** the life insurance policies.

vaca'tion *n.* (ווע-קיי'-שאן) פערלאזונג, אבלעדיגונג, דאס מאכען וואקאנט [א שטעלע, אן אמט]; אנולירונג, אבשאפונג, דאס מאכען אונגילטיג; וואקאציע, פעריען [פרייע צייט צווישען איין לעהר-זמן און צווייטען, צווישען איין געריכטס-סעסיע און דער צווייטער א. ז. וו.]; פרייע צייט, רוה-צייט, ערהאלונגס צייט.

vaca'tionist *n.* (ווע-קיי'-שאנ-איסט) איינער וואס האט וואקאציע אדער נעהמט זיך ערהאלונגס-צייט; איינער וואס מאכט א לוסט-רייזע אדער ערהאלונגס-רייזע.

vaca'tionless *a.* (ווע-קיי'-שאנ-לעס) וואס האט ניט קיין וואקאציע, רוה-צייט אדער ערהאלונגס-צייט.

vaca'tur *n.* (ווע-קיי'-טויר) אנולירונג, אבשאפונג, בעזייטיגונג.

vaccig'enous *a.* (וועק-סידזש'-ע-נאס) וואס פראדוצירט וואקסין אדער קוה-פאקען-מאטעריע [צום שטעלען פאקען].

vac'cin *n.* (וועק'-סין) ז. *vaccine*.

vacci'na *n.* (וועק-סאי'-נא) ז. *vaccinia*.

vac'cinal *a.* (וועק'-סי-נעל) וואס איז שייך צו וואקסין [פאקען-מאטעריע צום שטעלען פאקען]; פעראורזאכט פון פאקען-שטעלונג.

vac'cinal fe'ver (וועק'-סי-נעל פיע'-ווער) ז. *vaccinia*.

vac'cinal scar (וועק'-סי-נעל סקאר) ז. *vaccination-scar*.

vac'cinate *v.* (וועק'-סי-נייט) שטעלען פאקען; קינסטליך אנשטעקען מיט א קראנקהייט, אום צו פערהיטען פון נאטירליכער אנשטעקונג.

vaccina'tion *n.* (וועק-סי-ניי'-שאן)

פּאָקען־שטעלונג. דאס שטעלען פּאָקען; קינסטליכע אנשטעקונג מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vaccina'tionist *n.* (וועק־סי־ניי'־שאן־איסט) איינער וואס האלט פון פּאָקען־שטעלען אדער פון קינסטליכער אנשטעקונג מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vaccina'tion-scar *n.* (וועק־סי־ניי'־שאן־סקאר) א פּאָקען־צייכען [דער צייכען וואס בלייבט איבער פון שטעלען פּאָקען].

vac'cinator *n.* (וועק'־סי־ניי־טאר) א פּאָקען־שטעלער; א מעסערעל אדער אנדערער עהנליכער אינסטרומענט צום שטעלען פּאָקען.

vac'cine *a. and n.* (וועק'־סין) וואס איז שייך צו קיה, גענומען פון קיה; וואס איז שייך צו קיה־פּאָקען; וואס איז שייך צו פּאָקען־שטעלונג; וואקסין, פּאָקען־מאטעריע, קוה־פּאָקען־מאטעריע [צום שטעלען פּאָקען]; א שטאך צום אנשטעקען אויף א קינסטליכען אופן מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vac'cine a'gent (וועק'־סין איי'־דזשענט) א שטאאטס־בעאמטער אין איינינגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעזארגט די בעפעלקערונג מיט וואקסין אדער פּאָקען־מאטעריע.

vac'cine cica'trix (וועק'־סין סי־קיי'־טריקס) ז. *vaccination-scar*

vac'cine-farm *n.* (וועק'־סין־פארם) א וואקסין־פערמע [א פערמע, וואו מען שטעקט אן קיה מיט פּאָקען, אום צו קריגען די פּאָקען־מאטעריע פאר מענשען].

vaccinel'la *n.* (וועק־סי־נעל'־א) ז. *vacciniola*

vac'cine lymph (וועק'־סין לימף) וואקסין, פּאָקען־מאטעריע. ז. *vaccine*

vac'cine mat'ter (וועק'־סין מעט'־ער) ז. *vaccine lymph*

vac'cine vi'rus (וועק'־סין וואי'־ראס) ז. *vaccine lymph*

vaccin'ia *n.* (וועק־סינ'־אי־א) קוה־פּאָקען [הויפּטזעכליך געשטעלטע פּאָקען ביי קיה, פון וועלכע מען קריגט פּאָקען־מאטעריע פאר מענשען].

vaccin'ic *a.* (וועק־סינ'־איק) וואס איז שייך צו וואקסין אדער פּאָקען־מאטעריע.

vaccin'ifer *n.* (וועק־סינ'־אי־פער) א מענש אדער בהמה, פון וועלכע מען קריגט פּאָקען־מאטעריע; אן אינסטרומענט צו שטעלען פּאָקען.

vaccini'ola *n.* (וועק־סי־נאי'־א־לא) פאלשע פּאָקען [אן אויסשיטונג עהנליך צו פּאָקען, וואס קומט אפט נאך פּאָקען־שטעלונג].

vac'cinist *n.* (וועק'־סי־ניסט) ז. *vaccinator*

vacciniza'tion *n.* (וועק־סי־ני־זיי'־שאן) דאס שטעלען פּאָקען איין מאל נאך'ן צווייטען אזוי לאנג ביז די פּאָקען־מאטעריע הערט אויף צו ווירקען.

vac'illancy *n.* (וועס'־אי־לענ־סי) וואקעלדיגקייט; אונענטשלאסענהייט.

vac'illate *v.* (וועס'־אי־לייט) זיך שאקלען, זיך וואקלען; זיך שלאגען מיט דער דעה, זיין אונענטשלאסען.

vac'illating *a.* (וועס'־אי־ליי־טינג) זיך שאקלענד, זיך וואקלענד; זיך שלאגענד מיט דער דעה, אונענטשלאסען.

vac'illatingly *adv.* (וועס'־אי־ליי־טינג־לי) זיך וואקלענדיג, זיך שאקלענדיג; מיט אונענטשלאסענהייט, זיך שלאגענדיג מיט דער דעה.

vacilla'tion *n.* (וועס־אי־ליי'־שאן) שאקלונג, וואקלונג; אונענטשלאסענהייט, דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

vac'uist *n.* (וועק'־יו־איסט) איינער וואס בעהויפּטעט, אז אין דער נאטור איז מעגליך א פאלשטענדיג לעדיגער אדער לופט־לאזער רוים.

vacu'ity *n.* (ווע־קיו'־אי־טי) לעערקייט, לעדיגקייט; פּוסטקייט; א לעדיגער ארט; נישטיגקייט, גארנישטקייט; געדאנקענלאזיגקייט, דאס ניט דענקען אדער נאכטראכטען; נארישקייט, דומהייט.

vac'uole *n.* (וועק'־יו־אול) א קליינינקע צעלע אדער פערטיפונג אין דעם געוועב פון אן ארגאניזם.

vac'uous *a.* (וועק'־יו־אס) לעער, לעדיג; אונזיניג, פּוסט, אהן זין; אהן אן אויסדרוק [ווי למשל, א בליק].

vac'uousness *n.* (וועק'־יו־אס־נעס) ז. *vacuity*

vac'uum *n.* (וועק'־יו־אם) א וואקואום, א לעדיגער רוים; אן ארט אדער כלי, פון וועלכע מען האט ארויסגעצויגען די לופט אדער אנדערע גאזען.

vac'uum clea'ner (וועק'־יו־אם קליע'־נער) אן אפּאראט צו רייניגען דעם שטויב פון הייזער, פון טעפּיכער א. ד. ג. [דער שטויב ווערט אין דעם אפּאראט אריינגעצויגען דורך דעם וואס פון איהם ווערט אויסגעפּומפּט די לופט].

vac'uum-gage *n.* (וועק'־יו־אם־גיידזש) א וואקואום־מעסטער [אן אפּאראט צו מעסטען דעם לופט־דרוק אדער צו בעשטימען אויף וויפיעל די לופט איז אויסגעלעדיגט אין א דאמפּף־צילינדער, אין א דאמפּף־קעסעל, אין א פּומפּ א. ד. ג.].

vac'uum-pump *n.* (וועק'־יו־אם־פּאמפּ) א וואקואום־פּומפּ [א פּומפּ, אין וועלכער דאס וואסער ווערט ארויפגעהויבען דורך דעם וואס די לופט ווערט אויסגעצויגען אדער אויסגעלעדיגט פון דער פּומפּ־רעהר].

vac'uum-tube *n.* (וועק'־יו־אם־טיוב) א וואקואום־רעהר [א פערמאכטע רעהר פון וועלכער די לופט איז אויסגעפּומפּט].

vac'uum-valve *n.* (וועק'־יו־אם־וועלוו) א וואקואום־ווענטיל [א זיכערהייטס־דעקעל אדער קלאפּע אין א דאמפּף־קעסעל, וואס עפענט זיך נאך אינוועניג, ווען אין קעסעל ווערט צו ווייניג לופט].

va'de-me'cum *n.* (וויי'־דיע־מיע'־קאם) א האנד־בוך, א טאשען־בוך [א נאטיץ־בוך וואס מען טראגט שטענדיג מיט זיך]; א זאך וואס מען טראגט אימער מיט זיך.

væ vic'tis! (וויע וויק'־טיס) וועה דעם בעזיעגטען!

vag'abond *n, a. and v.* (וועג'־ע־באנד) א וואגאבונד, אן ארומטרייבער, א בראדיאגע; א וואנדערער; היימאטלאז, אהן א היים, וואס טרייבט זיך ארום; וואנדערענד; וואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיין א וואגאבונד.

vag'abondage *n.* (וועג'־ע־באנ־דעדזש) דאס זיין א וואגאבונד אדער בראדיאגע; דאס ארומטרייבען זיך; וואנדערונג.

vag'abondise *v.* (וועג'־ע־באנ־דאיז) ז. *vagabondize*

vag'abondish *a.* (וועג'־ע־באנ־דיש) ווי א וואגאבונד, ווי א בראדיאגע; וואנדערענד; זיך ארומטרייבענד.

vag'abondism *n.* (וועג'־ע־באנ־דיזם) ז. *vagabondage*

vag'abondize *v.* (וועג'־ע־באנ־דאיז) וואנדערען, זיך ארומטרייבען, ארומוואנדערען אלס וואגאבונד [בראדיאגע].

va'gal *a.* (וויי'־געל) וואס איז שייך צום וואנדער־נערוו [וועלכער געהט פון קאפּ־מארך דורך'ן האלז און דורך דער ברוסט צום אויבערשטען טייל פון בויך]. ז. *vagus*

vaga'rian *n.* (ווע־גיי'־רי־ען) א מטורף, א קאפּריזניק, א מענש מיט ווילדע איינפּעלע.

vaga'rious *a.* (ווע־גיי'־רי־אס) קאפּריזנע, משוגע, מטורף'דיג, וואס האט משוגע'נע איינפּעלע.

vaga'rish *a.* (ווע־גיי'־ריש) מטורף'דיג. The look of his eyes is **vagarish**.

vagar'ity *n.* (ווע־גער'־אי־טי) מטורף'דיגקייט; קאפּריזנעקייט.

vaga'ry *n.* (ווע־גיי'־רי) א קאפּריז, א משוגעת; א ווילדער, משוגע'נער איינפּאל.

vagi'na *n.* (ווע־דזשאי'־נא) די וואגינא [די עפענונג אדער די מוטער־שייד אדער דער קאנאל אין דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן וואס פיהרט צו דער געבערהמוטער]; א שייד, אן איינהילונג, א שייד־עהנליכער אדער רעהר־עהנליכער קערפּער־טייל.

vag'inal *a.* (וועדזש'־אי־נעל) וואס איז שייך צו דער וואגינא אדער מוטער־שייד; וואס איז שייך צו א שייד־עהנליכען קערפּער־טייל. ז. *vagina*

vag'inal douche (וועדזש'־אי־נעל דוהש) א שפּריצער פאר דער מוטער־שייד. ז. *vagina*

vag'inate *a., n. and v.* (וועדזש'־אי־נייט) וואס ליעגט ווי אין א שייד; וואס האט א שייד; געמאכט ווי א שייד, רעהר־ארטיג, קאנאל־ארטיג; א שייד־עהנליכער אדער רעהר־עהנליכער פּאליפּ; איינהילען ווי אין א שייד.

vag'inated *a.* (וועדזש'־אי־ניי־טעד) שייד־ארטיג, רעהר־ארטיג; וואס האט א שייד, וואס ליעגט ווי אין א שייד.

vaginipen'nate *a.* (וועדזש־אי־ני־פּענ'־אייט) וואס האט הארטע פליגעל־דעקעלך [וועגען אינזעקטען].

vaginis'mus *n.* (וועדזש־אי־ניס'־מאס) א קראנקהאפטע פערשמעלערונג פון דער וואגינא אדער מוטער־שייד. ז. *vagina*

vagini'tis *n.* (וועדזש־אי־נאי'־טיס) ענטצינדונג פון דער וואגינא [מוטער־שייד]. ז. *vagina*

vaginodyn'ia *n.* (וועדזש־אי־נא־דינ'־אי־א) ניוראלגיע אדער שמערצען אין דער מוטער־שייד. ז. *vagina*

vaginopen'nous *a.* (וועדזש־אי־נא־פּענ'־אס) ז. *vaginipennate*

vaginot'omy *n.* (וועדזש־אי־נאט'־א־מי) אן איינשניט אין דער מוטער־שייד. ז. *vagina*

vagi'tus *n.* (ווע־דזשאי'־טאס) דער געשריי פון א נור־וואס געבארענעם קינד.

va'grance *n.* (וויי'־גרענס) ז. *vagrancy*

va'grancy *n.* (וויי'־גרענ־סי) וואנדערונג; דאס ארומשלעפּען זיך, ארומטרייבעריי; דאס לעבען פון א וואגאבונד אדער בראדיאגע; די ארט לעבען פון א טויגעניכטס.

va'grant *a. and n.* (וויי'־גרענט) וואנדערענד; זיך ארומטרייבענד, זיך ארומשלעפּענד; וואגאבונדיש; ניט געשטעלט,

אונרעגעלמעסיג; א וואנדערער; אן ארומטרייבער, א וואגאבונד, א בראדיאגע.

va'grantly *adv.* (וויי'-גרענט-לי) זיך ארומטרייבענדיג, זיך ארומשלעפענדיג; וואנדערענדיג; אויף א ניט=געשטעלטע, אונרעגעלמעסיגען אופן.

va'grantness *n.* (וויי'-גרענט-נעס) ז. *vagrancy*

vague *a. and n.* (וויינ) 1. אונבעשטימט, אונקלאר, טונקעל; 2. פון אן אונבעקאנטער אבשטאמונג אדער קוועלע; אונזיכער, אונבעשטעטיגט; 3. וואס האט ניט קיין קלארען בעגריף, וואס דענקט ניט קלאר; 4. אן אונבעשטימטע שטרעקע; 5. א רייזע.

1. The description is somewhat **vague**. 2. Some **vague** rumors are circulated in the city.

vague'ly *adv.* (וויינ'-לי) אויף אן אונקלארען אדער אונבעשטימטען אופן.

vague'ness *n.* (וויינ'-נעס) אונבעשטימטקייט, אונקלארקייט.

va'gus *n.* (וויי'-גאס) דער וואנדער=נערוו [א נערוו, וועלכער געהט פון קאפ=מארך דורך'ן האלז און דורך דער ברוסט צום אויבערשטען טייל פון בויך].

Vai'dic *a.* (וויי'-דיק) ז. *Vedic*

Vai'dik *a.* (וויי'-דיק) ז. *Vedic*

vail *v. and n.* (ווייל) אראבווארפען; אראבלאזען; נאכגעבען; אבטרעטען; זיך פערנייגען; אויסדריקען רעספעקט אדער אונטערטעניגקייט, זיך בויגען; זיך ארונטערלאזען; אונטערטעניגקייט; אונטערגאנג [פון דער זון]; טרינק=געלד, א געשאנק פאר בעדיענונג.

vails *n.* (וויילז) טרינק=געלד, א געשאנק פאר בעדיענונג.

vain *a.* (וויין) 1. אייטעל, מיט פוסטען שטאלץ, דום=שטאלץ, וואס שטאלצירט מיט קליינינגקייטען און נארישקייטען; בעריהמעריש, וואס האלט פון זיך; 2. וואס שטרעבט צו געפעלען אדער אויסצונעהמען ביי אנדערע; 3. לייכטזיניג; נאריש; 4. אונבעדייטענד, פוסט, נישטיג, ווערטהלאז; 5. אומזיסט, פרוכטלאז, נוצלאז, ארויסגעווארפען; 6. געפוצט.

1. She is extremely **vain** of her figure. 4. **Vain** matter is worse than **vain** words. 5. It proved to be a **vain** attempt.

vainglo'rious *a.* (וויינ-גלאו'-רי-אס) אייטעל, דום=שטאלץ; מיט פוסטען שטאלץ, מיט איבערטריבענעם שטאלץ, בעריהמעריש.

vainglo'riously *adv.* (וויינ-גלאו'-רי-אס-לי) מיט פוסטען שטאלץ; מיט בעריהמעריי; מיט אייטעלקייט.

vainglo'riousness *n.* (וויינ-גלאו'-רי-אס-נעס) פוסטע שטאלצקייט, איבערטריבענע שטאלצקייט; בעריהמערישקייט.

vainglo'ry *n.* (וויינ-גלאו'-רי) פוסטער שטאלץ, איבערטריבענער שטאלץ; אייטעלקייט; בעריהמערישקייט.

vain'ly *adv.* (וויינ'-לי) 1. מיט אייטעלקייט, מיט פוסטען אדער נארישען שטאלץ; 2. אומזיסט, אהן ערפאלג, אהן נוצען; 3. אויף א נארישען שטייגער; פוסט; 4. פאלש, על פי טעות.

2. The enemy **vainly** tried to capture the fortress.

vain'ness *n.* (וויינ'-נעס) אייטעלקייט, פוסטקייט, נישטיגקייט; דומער שטאלץ; נוצלאזיגקייט, אומזיסטקייט.

vai'vode *n.* (וויי'-וואוד) ז. *voivode*

vakeel' *n.* (ווע-קיעל') א געזאנדטער [אין אסט=אינדיען]; אן אסט=אינדישער אדוואקאט אדער בעפאלמעכטיגטער.

vakil' *n.* (ווע-קיעל') ז. *vakeel*

val'ance *n. and v.* (וועל'-ענס) א בעט=פארהאנג; אזא זיידענער אדער האלב=זיידענער און האלב=וואלענער מעבעל=צייג; בעציערען [א בעט] מיט א בעט=פארהאנג.

va'le *int.* (וויי'-ליע) אדיעו! זיי געזונד!

vale *n.* (ווייל) א טהאל; א רינע, א קאנאל.

valedic'tion *n.* (וועל-אי-דיק'-שאן) א זיי=געזונד, אבשיעד, דאס געזעגענען זיך.

valedicto'rian *n.* (וועל-אי-דיק-טאו'-רי-ען) א סטודענט וואס האלט די אבשיעדס=רעדע ביים אויסטיילען די דיפלאמען צו די געענדיגטע [אין די אמעריקאנישע לעהר=אנשטאלטען].

valedic'tory *a. and n.* (וועל-אי-דיק'-טא-רי) אבשיעדליך, וואס געהערט צום אבשיעד אדער צום זעגענען זיך; אן אבשיעדס=רעדע געהאלטען פון א סטודענט ביים אויסטיילען די דיפלאמען [אין די אמעריקאנישע לעהר=אנשטאלטען].

val'ence *n. and v.* (וועל'-ענס) ז. *valance*

va'lence *n.* (וויי'-לענס) די וואלענץ, די פערבינדונגס=פעהיגקייט פון כעמישע שטאפען, די פעהיגקייט פון אן אטאם פון א געוויסען עלעמענט זיך צו פערבינדען מיט א געוויסער צאהל אטאמען פון וואסערשטאף.

valen'cia *n.* (ווע-לענ'-שי-א) אזא זיידענער אדער האלב=זיידענער האלב=וואלענער מעבעל=צייג [ז. *valance*]; אזא פיקע=עהנליכער לייווענט=צייג.

Valenciennes' *n.* (ווע-לאנ-סי-ענז') אזעלכע טייערע שפיצען אדער קרוזשעווע; אזא צינד=מאטעריאל אין פייערווערק.

va'lency *n.* (וויי'-לענ-סי) ז. *valence*

valen'tia *n.* (ווע-לענ'-שי-א) אזא מעבעל=צייג. ז. *valance*

val'entine *n.* (וועל'-ענ-טאין) א געליעבטער, א געליעבטע [אויסערוועהלט אין סיינט וואלענטינ'ס טאג]; א ליעבע=בריעף; א שפאס=בריעף; א בילד מיט אנצוהערענישען וועגען ליעבע און הייראט [געשיקט פון א בחור צו א מיידעל אדער פון א מיידעל צו א בחור דעם 14טען טאג פון מאנאט פעברואר, וועלכער איז געווידמעט דעם קריסטליכען הייליגען וואלענטין. ביי קריסטען איז געווען אנגענומען, אז אין דיעזען טאג פון יאהר פארען זיך די פויגעלעך און דעריבער איז דיעזער טאג געווארען א לוסטיגער יום=טוב פאר בחורים און מיידלעך].

vale'rian *n.* (ווע-ליע'-רי-ען) וואלעריאן אדער באלדריאן [אזא פלאנצע, וועמענס ווארצעל ווערט געברויכט אין מעדיצין און גיט ארויס א זאפט, וואס דיענט אלס בערוהיגונגס=מיטעל אין נערווען=קראנקהייטען]; דער וואלעריאן=ווארצעל; וואלעריאן=טראפענס.

Valerian

valerian'ic *a.* (ווע-ליע-רי-ענ'-איק) וואלעריאניש, וואס איז שייך צו וואלעריאן אדער באלדריאן, געמאכט פון וואלעריאן. ז. *valerian*

val'eric *a.* (וועל'-ע-ריק) ז. *valerianic*

val'et *n. and v.* (וועל'-עט) א וואלעט, א דיענער; א קאמער=דיענער, א לאקיי; בעדיענען [אלס וואלעט אדער לאקיי].

valet' de cham'bre (ווע-ליי' דע שאנבר) א קאמער=דיענער.

valet' de place (ווע-ליי' דע פלאס) איינער וואס פערדינגט זיך אלס פיהרער און וועג=ווייזער אדער נעהמט אן פערשיעדענע שליחות.

valetudina'ria *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-א) שפיטאלען, האספיטעלער. ז. *valetudinarium*

valetudina'rian *a. and n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) קרענקליך; שוואך, קראנק; וואס קורירט זיך; א קרענקליכער אדער קראנקער מענש; איינער וואס קורירט זיך.

valetudina'rianism *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען-איזם) קרענקליכקייט, שוואכקייט.

valetu'dinariness *n.* (וועל-אי-טיו'-די-נע-רי-נעס) קרענקליכקייט, שוואכקייט.

valetudina'rious *a.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-אס) קרענקליך, קראנק, שוואך, וואס קורירט זיך.

valetudina'rium *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-אם) א שפיטאל, א האספיטאל [אין פארצייטיגען רוים].

valetu'dinary *a. and n.* (וועל-אי-טיו'-די-נע-רי) ז. *valetudinarian*

val'gus *n.* (וועל'-גאס) אויסגעדרעהטע אדער קרומע פיס; א קרום=פיסיגער, איינער מיט אויסגעדרעהטע פיס [פון געבורט].

Valhal'la *n.* (וועל-העל'-א) די וואלהאלא [די געביידע פון אונשטערבליכקייט, דער פלאץ, וואו עס האבען זיך, לויט דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע, אויפגעהאלטען די נשמות פון געפאלענע קריעגס=העלדען]; א געביידע אדער טעמפעל, וואו עס געפינען זיך די קברים פון נאציאנאלע העלדען.

val'iant *a. and n.* (וועל'-יענט) מוטיג, בראוו, העלדיש; א בראווער מענש, א העלדישער יונג.

val'iantly *adv.* (וועל'-יענט-לי) מיט מוטה, מיט בראווקייט, אויף א העלדישען אופן.

val'iantness *n.* (וועל'-יענט-נעס) מוטיגקייט, בראווקייט, העלדישקייט.

val'id *a.* (וועל'-איד) 1. שטארק, ריכטיג, גוט, גוט בעגרינדעט; 2. גילטיג, געזעצליך גילטיג; 3. אין זאאלאגיע — וויסענשאפטליך קלאסיפיצירט, ריכטיג קלאסיפיצירט.

1. He gave **valid** reasons for his actions. 2. The court declared the marriage **valid**.

val'idate *v.* (וועל'-אי-דייט) 1. בעשטעטיגען, בעפעסטיגען, לעגאליזירען, מאכען גילטיג; 2. אונטערזוכען די ריכטיגקייט אדער גילטיגקייט.

2. The assembly occupied itself with the work of **validating** the votes.

valida'tion *n.* (וועל-אי-דיי'-שאן) בעפעסטיגונג, בעגרינדונג, גילטיג=מאכונג.

valid'ity *n.* (ווע-ליד'-אי-טי) שטארקייט; ריכטיגקייט; גילטיגקייט; גוט=בעגרינדעטקייט.

val'idly *adv.* (וועל'-איד-לי) אויף א שטארקען, ריכטיגען, גוט-בעגרינדעטען אדער גילטיגען אופן.

val'idness *n.* (וועל'-איד-נעס) ז. *validity*.

valise' *n.* (ווע-ליעס') א רענצעל, א רייזע-טאש, א טשעמאדאן.

Valise

val'kyr *n.* (וועל'-קיר) א וואלקיר [איינע פון די פרויען, אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע, וועלכע האבען די געפאלענע העלדען אין דער מלחמה אריבערגעבראכט אין וואלהאלא און האבען זיי דארט בעדיענט ביי די הוליאנקעס. ז. *Valhalla*].

valkyr'ia *n.* (וועל-קיר'-אי-א) ז. *valkyr*.

valkyr'ian *a.* (וועל-קיר'-אי-ען) וואלקיריש, וואס איז שייך צו די וואלקירען. ז. *valkyr*.

val'lancy *n.* (וועל'-ען-סי) אזא פארצייטיגער פארוק.

val'lar *a.* (וועל'-אר) וואס איז שייך צו א ברוסט-וועהר [אן אנגעשאטענער פעסטונגס-וואל]; וואס איז שייך צו א פאליסאדע [א פארקאן פון שפיציגע פלעקער].

val'lary *a.* (וועל'-ע-רי) ז. *vallar*.

valla'tion *n.* (ווע-ליי'-שאן) א ברוסט-וועהר, אן ארומגראבונג, א בעשאנצונג, א פערפעסטיגונג.

vallec'ula *n.* (ווע-לעק'-יו-לא) אין אנאטאמיע און באטאניק — א פערטיעפונג, א קנייטש.

val'ley *n.* (וועל'-אי) א טהאל; א פערטיעפונג; א דאך-רינע.

val'lum *n.* (וועל'-אם) אן ערד-וואל, א פעסטונגס-וואל, בעפעסטיגונגס-ווערק אדער בעפעסטיגונגס-גראבענס.

valo'nia *n.* (ווע-לאו'-ני-א) וואלאניא אדער וואלאנען [די בעכערלעך פון די חזיר-ניסלעך פון א געוויסען דעמב וואס ווערען געברויכט צום פארבען, צום גארבען און צו מאכען טינט].

valo'nia-oak *n.* (ווע-לאו'-ני-א-אוק) דער וואלאניא-דעמב. ז. *valonia*.

val'or *n.* (וועל'-אר) העלדישקייט, מוטיגקייט; בראווקייט; א בראווער, מוטיגער מענש.

val'orous *a.* (וועל'-אר-אס) העלדיש, בראוו, מוטיג.

val'orously *adv.* (וועל'-אר-אס-לי) מיט מוטה, מיט בראווקייט; אויף א העלדישען שטייגער.

val'uable *a. and n.* (וועל'-יו-עבל) 1. ווערטהפול, פון גרויסען ווערטה, קאסטבאר, טייער; 2. געשאצט; שאצבאר, וואס קען אבגעשאצט ווערען; 3. וואס האט א ווערטה; 4. א ווערטהפולע, טייערע זאך, א קאסטבארקייט.

1. We made a most **valuable** acquisition. 2. Commodities are movables, **valuable** by money. 3. He never values people as they value him, but as they are **valuable**.

val'uableness *n.* (וועל'-יו-עבל-נעס) ווערטהפולקייט, טייערקייט, קאסטבארקייט; ווערטה.

val'uables *n.* (וועל'-יו-עבלז) ווערטהפולע, טייערע זאכען, קאסטבארקייטען.

valua'tion *n.* (וועל-יו-איי'-שאן) שאצונג, אבשאצונג; דער ווערטה.

valua'tional *a.* (וועל-יו-איי'-שאנ-על) אבשאצענד, וואס איז שייך צו שאצונג אדער אבשאצונג.

val'uator *n.* (וועל'-יו-איי-טאר) א שאצער, אן אבשאצער.

val'ue *n. and v.* (וועל'-יו) ווערטה; שעצונג; הויכשעצונג; פרייז; בעדייטונג, וויכטיגקייט; ריכטיגע בעדייטונג; אין מוזיק — דער דויער פון א טאן; שאצען, אבשאצען; שעצען; הויך שעצען; נעהמען אין אנבעטראכט, זיך קימערען.

val'ued pol'icy (וועל'-יוד פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס-פאליסע, וואו עס איז אנגעגעבען דער גענויער ווערטה פון דער פערזיכערטער סחורה.

val'ueless *a.* (וועל'-יו-לעס) ווערטהלאז; אונוויכטיג.

val'uelessness *n.* (וועל'-יו-לעס-נעס) ווערטהלאזיגקייט; אונוויכטיגקייט.

val'ue of mon'ey (וועל'-יו אוו מאנ'-אי) דער ווערטה פון געלד, דער פראצענט-ווערטה פון געלד, די קויף-קראפט פון געלד.

val'uer *n.* (וועל'-יו-ער) א שאצער, אן אבשאצער; א שעצער, איינער וואס שעצט הויך.

val'ue received' (וועל'-יו רי-סיעווד') די סומע בעקומען [א בעצייכנונג, אז די סומע, אויף וועלכער א וועקסעל איז ארויסגעגעבען געווארען, האט מען בעקומען].

val'vate *a.* (וועל'-ווייט) קלאפען-עהנליך, ווענטיל-עהנליך; וואס האט א קלאפע אדער דעקעל; וואס האט א קלאפען-עהנליכעס דעקעל אדער עפנונג.

valve *n.* (וועלוו) א ווענטיל, א קלאפע; א קלאפאן, א דעקעל; א טהיר-פליגעל.

valved *a.* (וועלווד) מיט ווענטילען, מיט דעקלעך, מיט קלאפאנעס.

valve'-gear *n.* (וועלוו'-גיער) דער מעכאניזם אין א דאמפף-מאשין וואס עפענט און פערמאכט די ווענטילען [קלאפאנעס אדער דעקלעך].

valve'less *a.* (וועלוו'-לעס) וואס האט ניט קיין ווענטילען אדער קלאפאנעס.

valve'let *n.* (וועלוו'-לעט) א קליינער ווענטיל, א קליינע קלאפע, א קליין טהירעלע, א דעקעלע.

valve'-mo'tion *n.* (וועלוו'-מאו'-שאן) ז. *valve-gear*.

val'vula *n.* (וועל'-וויו-לא) אין אנאטאמיע — א ווענטיל-עהנליכער טייל.

val'vular *a.* (וועל'-וויו-לאר) וואס האט טהירלעך, דעקלעך אדער קלאפאנעס [ווענטילען]; מיט טהירלעך, דעקלעך אדער קלאפאנעס; קלאפאן-פערמיג.

val'vule *n.* (וועל'-וויול) ז. *valvelet*.

valvuli'tis *n.* (וועל-וויו-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון א ווענטיל-עהנליכען קערפער-טייל [הויפטזעכליך פון הארצען].

vam'brace *n.* (וועמ'-בריים) דער טייל פון אן ארם-שילד אדער פאנצער, וואס בעדעקט די האנד פון דעם עלענבויגען ביז דעם האנד-געלענק.

vamose' *v.* (ווע-מאוס') זיך אבטראגען, פערלאזען; "נעהמען דעם וועג".

vamose' the ranch (ווע-מאוס' טהי רענטש) זיך אבטראגען, אוועקגעהן, אוועקמארשירען.

vamp *n. and v.* (וועמפ) א ווערך אדער אויבער-לעדער [פון א שוך]; א לאטע; עטוואס וואס ווערט ארויפגעלעגט אדער צוגעגעבען, אום אן אלטע זאך זאל אויסזעהן ווי ניי; אין מוזיק — אימפראוויזירטע בעציערונגס-נאטען; ארויפלעגען א ווערך אדער אויבער-לעדער; פערריכטען, פערלאטען, פערשטשאבען; מאכען כלומרשט ווי ניי; אין מוזיק — אימפראוויזירען [צוגעבען אונפארבערייטעטערהייד] בעציערונגס-נאטען.

vam'per *n.* (וועמ'-פער) א פעררעכטער, א לאטוטניק; א שוך-פעדריכטער, א שוסטער; איינער וואס פערלאטעט אדער פערשטשאבעט; איינער וואס אימפראווירט בעציערונגס-נאטען.

vam'per-up' *n.* (וועמ'-פער-אפ') ז. *vamper*.

vam'pire *n. and a.* (וועמ'-פאיר) א וואמפיר [לויט דעם אבערגלויבען ביי די סלאווישע פעלקער — א טויטער וואס פערלאזט ביינאכט זיין קבר און זויגט אויס דאס בלוט ביי שלאפענדע. לויט דעמזעלבען אבערגלויבען, ווערען געוועהנליך פערוואנדעלט אין וואמפירען כשוף-מאכער, אפקורסים א. ז. וו.]; א וואמפיר אדער וואמפיר-פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז, וואס זויגט דאס בלוט ביי בהמות]; א בלוט-זויגער; אזא פארריכטונג אויף א טעאטער-ביהנע, וואס מאכט מעגליך, אז איינער זאל פלוצלונג פערשווינדען פון דער ביהנע אדער פלוצלונג ערשיינען אויף איהר; וואמפיריש; בלוט-זויגעריש.

vam'pire-bat *n.* (וועמ'-פאיר-בעט) א וואמפיר אדער וואמפיר-פלעדערמויז. ז. *vampire*.

vampir'ic *a.* (וועמ-פיר'-איק) וואמפיריש; וואס איז שייך צו וואמפירען; וואס איז שייך צום וואמפיריזם [דער גלויבען אין וואמפירען]. ז. *vampire*.

vam'pirism *n.* (וועמ'-פאיר-איזם) וואמפיריזם, דער גלויבען אין וואמפירען; בלוט-זויגונג. ז. *vampire*.

van *n. and v.* (וועז) א גרויסער נעדעקטער וואגען, א טראנספארט-וואגען, א וואגען צום איבערפיהרען מעבעל; א פראכט-וואגאן אין א פאסאזשיר-צוג פאר דעם באגאזש פון די פאסאזשירען; א פעדער; א פליענעל; א וועהער צום ארויסבלאזען די מעקענע פון אויסגעדראשענער תבואה; אן אוואנגארד, די פאדערשטע אבטיילונג פון אן ארמעע אדער פלאטע; די פאדערשטע רייהען; די פיהרער פון א בעוועגונג; די אנפיהרער; די פראבע פון ערץ [רויה-מעטאל] דורך צופולווערען און וואשען עס אין א שויפעל; פיהרען אין א טראנספארט-וואגען; רייניגען ערץ [רויה-מעטאל] דורך צופולווערען און וואשען אין א שויפעל.

van'adate *n.* (וועני'-ע-דייט) וואנאדיזויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג מיט דעם מעטאל וואנאדיום]. ז. *vanadium*.

vana'diate *n.* (ווע-ניי'-די-אייט) ז. *vanadate*.

vanad'ic *a.* (ווע-נעד'-איק) וואס איז שייך צו וואנאדיום, וואס ענטהאלט וואנאדיום. ז. *vanadium*.

vana'dium *n.* (ווע-ניי'-די-אם) וואנאדיום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען, וועלכער בעלאנגט צו די זעלטענע מעטאלען].

van'-cou'rier *n.* (וועני'-קוה'-רי-ער) א פארלויפער, א קוריער אדער א שליח וואס לויפט פארויס.

Van'dal *n.* (וועני'-דעל) א וואנדאל [איינער פון א גערמאנישער ראסע, וועלכע איז ערשיענען אין דער ערשטער העלפט פון פינפטען יאהרהונדערט, האט פערוויס-

טעט א בעדייטענדען טייל פון אייראפא און איז אין יאהר 455 בעפאלען רוים. ביי זייערע איבערפאלען האבען די וואנדאלען פערניכטעט גאנצע אוצרות פון קונסט און ליטעראטור].

van'dal *n. and a.* (ווענ׳-דעל) א וואנדאל, א בארבאר, א רויהער מענש; א פיינד פון קונסט, א פיינד אדער צושטערער פון עטוואס וואס איז שעהן אדער געשעצט.

Vandal'ic *a.* (ווענ-דעל׳-איק) וואנדאליש, וואס איז שייך צו די וואנדאלען. ז. *Vandal*

vandal'ic *a.* (ווענ-דעל׳-איק) וואנדאליש, בארבאריש, פיינדליך צו קונסט, צושטערענד אלעס וואס איז שעהן און איז געאכטעט.

Van'dalism *n.* (ווענ׳-דעל-איזם) וואנדאליזם, די בארבארישע אויפפיהרונג פון די וואנדאלען. ז. *Vandal*

van'dalism *n.* (ווענ׳-דעל-איזם) וואנדאליזם, בארבארישקייט, רויהייט, גראבקייט, צושטערונג פון קונסט־זאכען, פיינדשאפט צו עטוואס וואס איז שעהן אדער געאכטעט.

Vandyke' *n. and a.* (ווענ-דאיק׳) א שפיץ, א צאק, איינער פון א רייה ראנד־שפיצען [אין ציינג, קרוזשעוועס א. ז. וו.]; א וואנדיק־קאלנער, א וואנדיק־שאל [ווי מען זעהט אויף די פארטרעטען פון דעם האלענדישען מאהלער וואנדיק]; וואס איז שייך צו דער קליידער־מאדע פון אנפאנג פון ניינצעהנטען יאהרהונדערט [ווי מען זעהט זי אויף וואנדיק׳ס פארטרעטען]; מיט שפיצען, געצאקט [ווענען א קאלנער].

vandyke' *v.* (ווענ-דאיק׳) מאכען צאקען, מאכען שפיצען ביים ראנד [ווי א וואנדיק־קאלנער]. ז. *Vandyke*

Vandyke' beard (ווענ-דאיק׳ ביערד) א שפיציגע בארד.

Vandyke' brown (ווענ-דאיק׳ בראון) וואנדיק־ברוין [אזא ברוינע פארב].

vane *n.* (וויין) א ווינד־פאהן, א וועטער־פאהן [צו ציינען די ריכטונג פון ווינד]; די האריגע ברייטע זייט פון א פעדער; א פליגעל [פון א ווינד־מיהל, פון א טרייב־שרויף א. ז. וו.]; א בעוועגליכעס האריזאנטאלעס ברעט ביי לאנד־מעסטונגס־אינסטרומענטען]; א שיעבער [אזא פאררינכטונג עהנליך צו א ווינד־פאהן, ביי דער אקס פון פערשידענע אפאראטען].

vaned *a.* (וויינד) וואס האט א וועטער־פאהן, א פליגעל אדער שיעבער. ז. *vane*

van'-foss *n.* (ווענ׳-פאס) א פארגראבען [אין בעפעסטיגונגס־ווערק].

vang *n.* (ווענג) א שטריק וואס איז אנגעבונדען אן דעם קווער־שטאנג פון א שיף און אן דער פארענטשע פון דער שיף, אום צו בעפעסטיגען דעם קווער־שטאנג.

van'ga *n.* (ווענ׳-גא) אזא טויט־פויגעל אדער ווערגער. ז. *shrike*

van'ga-shrike *n.* (ווענ׳-גא-שראיק) ז. *vanga*

van'glo *n.* (ווענ׳-גלאו) ז. *bene*

van'gloe *n.* (ווענ׳-גלאו) ז. *bene*

van'guard *n.* (ווענ׳-גארד) דער אוואנגארד, די פאדערשטע אבטיילונג פון אן ארמעע אדער פלאטע; די פאדערשטע רייהען, די אנפיהרער.

vanil'la *n.* (ווע-ניל׳-א) די וואנילע [אזא שמעקעדיגע פלאנצע]; די וואנילא־פרוכט; וואנילא־עקסטראקט [דער עקסטראקט פון דער וואנילא־פרוכט].

Vanilla

vanil'la-bean *n.* (ווע-ניל׳-א-ביען) די וואנילא־פרוכט. ז. *vanilla*

vanil'lism *n.* (ווע-ניל׳-איזם) אזא קראנקהייט, וואס ענטוויקעלט זיך ביי מענשען וואס ארבייטען ביים ארויסציהען דעם עקסטראקט פון וואנילא־פרוכט.

van'ish *v. and n.* (ווענ׳-איש) פערשווינדען, ווערען אונמערקבאר; פערגעהן; אין מאטעמאטיק — זיך פערוואנדלען אין א נול, ווערען גלייך נול; א שפראך־קלאנג וואס פערשווינדעט אדער ענדיגט זיך אין א צווייטען קלאנג.

van'isher *n.* (ווענ׳-איש-ער) איינער וואס פערשווינדעט.

van'ishing *a. and n.* (ווענ׳-איש-אינג) פערשווינדענד, וואס ווערט אונמערקבאר, פערגעהענד; פערשווינדונג, פערגעהונג, דאס ווערען אונמערקבאר.

van'ishingly *adv.* (ווענ׳-איש-אינג-לי) 1. פערשווינדענדיג, פערגעהענדיג; 2. אונבעמערקבאר.

2. The probability is **vanishingly** small.

van'ishing point (ווענ׳-איש-אינג פאינט) 1. אין פערספעקטיוו־צייכנונג — דער פערשווינדע־פונקט [דער פונקט, וועלכען מען שטעלט זיך פאר אלס דעמיענינגען, וואו עס שניידט זיך די אימאגינערע ליניע (א ליניע, וועלכע מען שטעלט זיך פאר אין געדאנק), וואס געהט דורך דאס אויג פון דעם בעאבאכטער און די גראדע ליניען פון דעם געגענשטאנד, וואס דארף געצייכענט ווערען]; 2. דער נול־פונקט, דער פערשווינדונגס־פונקט.

2. The margin of profit has been reduced to a **vanishing point**.

van'ishment *n.* (ווענ׳-איש-מענט) פערשווינדונג, שווינדונג, פערגעהונג; דאס ווערען אונמערקבאר.

van'ity *n.* (ווענ׳-אי-טי) 1. אייטעלקייט, פוסטער שטאלץ, בעריהמעריי, שטרעבונג אויסצוצייכענען אדער צו געפעלען; 2. פוסטקייט, נישטיגקייט, אונוויכטיגקייט, הבל הבלים; 3. נארישקייט, א קליינינגקייט, אן אונוויכטיגקייט; 4. אומזיסטקייט, נוצלאזיגקייט, ווערטהלאזיגקייט.

1. It tickles his **vanity** to be spoken of as a social leader. 2. **Vanity** of **vanities**, saith the preacher, all is **vanity**.

Van'ity Fair (ווענ׳-אי-טי פעהר) די וועלט אלס דער פלאץ פון אייטעלקייט, פוסטען שטאלץ און נארישער בעריהמעריי; די מאדע־וועלט.

van'quish *v. and n.* (ווענ׳-קהוויש) 1. בעזיעגען, בייקומען, גובר זיין; 2. אבשטרייטען, ווידערלעגען, בעווייזען אלס פאלש.

1. The army was **vanquished** with great slaughter.

van'quishable *a.* (ווענ׳-קהוויש-עבל) בעזיעגבאר, וואס קען בייגעקומען ווערען, וואס מען קען גובר זיין.

van'quisher *n.* (ווענ׳-קהוויש-ער) א בעזיעגער, א זיעגער.

van'quishment *n.* (ווענ׳-קהוויש-מענט) בעזיעגונג; בעזיעגטקייט; דאס בייקומען אדער גובר זיין; דאס ווערען בייגעקומען.

van'sire *n.* (ווענ׳-סאיר) אזא איכניימאן אדער פרעה׳ס מויז [אזא חיה׳לע]. ז. *ichneumon*

van'tage *n.* (ווענ׳-טעדזש) א פארטייל, א פארצוג, דאס זיין אין א גינסטיגער לאגע; א גינסטיגער צושטאנד, א גינסטיגע לאגע.

van'tage-ground *n.* (ווענ׳-טעדזש-גראונד) א פארטיילהאפטע אדער בעסערע שטעלונג; א גינסטיגע לאגע.

van'tage-point *n.* (ווענ׳-טעדזש-פאינט) ז. *vantage-ground*

van'tage-post *n.* (ווענ׳-טעדזש-פאוסט) ז. *vantage-ground*

vap'id *a.* (וועפ׳-איד) אויסגעוועפט; געשמאקלאז; פלאך, טעמפ; טויט, גייסטלאז.

vapid'ity *n.* (ווע-פיד׳-אי-טי) ז. *vapidness*

vap'idly *adv.* (וועפ׳-איד-לי) אויסגעוועפט, אהן טעם; אויף א טעמפען, טויטען אדער גייסטלאזען אופן.

vap'idness *n.* (וועפ׳-איד-נעס) אויסגעוועפטקייט, געשמאקלאזיגקייט; טעמפקייט, טויטקייט; גייסטלאזיגקייט.

va'por *n. and v.* (וויי׳-פאר) פארע, דאמפף, דונסט; נעבעל; עטוואס פערגענגליכעס אדער אונ׳ממשות׳דיגעס, עטוואס וואס איז בלויז ווינד און רויך; א מעדיצינישער מיטעל צום איינאטעמען; ארויסגעבען דונסט, דאמפף אדער פארע; פערוואנדלען אין פארע; אויסדונסטען; זיך בעריהמען; מאכען מעלאנכאליש אדער היפאכאנדריש, אריינברענגען אין א שלעכטער שטימונג.

vaporabil'ity *n.* (וויי-פאר-ע-ביל׳-אי-טי) אויסדונסטבארקייט, פעהיגקייט זיך צו פערוואנדלען אין פארע אדער דאמפף.

va'porable *a.* (וויי׳-פאר-עבל) אויסדונסטבאר, וואס קען ווערען פערוואנדעלט אין דאמפף אדער פארע.

va'por-bath *n.* (וויי׳-פאר-בעטה) א דאמפף־באד, א פארע־באד, א שוויץ־באד.

va'por-bur'ner *n.* (וויי׳-פאר-בויר׳-נער) אן אפאראט צו ברענען קויהלען־וואסערשטאף אין דער פארם פון דאמפף אדער פארע [ווערט געברויכט פאר לאמפען, פאר קאך־אויוועגס א. ז. וו.].

va'por-douche *n.* (וויי׳-פאר-דוהש) א דאמפף־טוש, א דאמפף־שווער, א דאמפף־שפריץ.

va'pored *a.* (וויי'-פּערד) פול מיט דונסט, דאמפּף אדער פּארע; ניט קלאר, נעבעלדיג; היפּאכאנדריש, מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

va'porer *n.* (וויי'-פּאר-ער) א בעריה-מער; אזא ברויז מאטען-פליגעלע.

vaporif'erous *a.* (וויי-פּא-ריפ'-ע-ראס) וואס פּראדוצירט דאמפּף.

vaporif'ic *a.* (וויי-פּא-ריפ'-איק) וואס פערוואנדעלט אין דאמפּף.

va'poriform *a.* (וויי'-פּאר-אי-פארם) אין דער פארם פון דאמפּף.

Steam is water in its **vaporiform** state.

vaporim'eter *n.* (וויי-פּא-רימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק פון דאמפּף; אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס אלקאהאל אין אלקאהאלישע משקאות דורך דעם דרוק פון זייער דאמפּף אויף דעם קוועקזילבער אין דעם אינסטרומענט.

va'poring *n.* and *a.* (וויי'-פּאר-אינג) בעריהמעריי; בעריהמעריש.

va'poringly *adv.* (וויי'-פּאר-אינג-לי) מיט בעריהמעריי, אויף א בעריהמערישען אופן, בעריהמעריש.

va'por-inha'ler *n.* (וויי'-פּאר-אינ-היי'-לער) אן אינסטרומענט צום לאזען איינאטעמען מעדיצינישע מיטלען אדער איינשלעפערונגס-מיטלען.

va'porisable *a.* (וויי'-פּאר-אי-זעבל) ז. *vaporizable*

vaporisa'tion *n.* (וויי-פּאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vaporization*

va'porise *v.* (וויי'-פּאר-איז) ז. *vaporize*

va'porish *a.* (וויי'-פּאר-איש) דונסטיג, דאמפּפיג, אנגעפילט מיט דאמפּף; מרה-שחורה'דיג, היפּאכאנדריש, מעלאנכאליש; היסטעריש.

va'porishness *n.* (וויי'-פּאר-איש-נעס) מעלאנכאלישקייט, היפּאכאנדריע, מרה-שחורה.

va'porizable *a.* (וויי'-פּאר-אי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין דאמפּף.

vaporiza'tion *n.* (וויי-פּאר-אי-זיי'-שאן) אויסדונסטונג, פערוואנדלונג אין פּארע.

va'porize *v.* (וויי'-פּאר-איז) 1. פערדונסטען, פערוואנדלען אין דונסט אדער פּארע; 2. זיך פערדונסטען, זיך פערוואנדלען אין דונסט אדער פּארע; 3. אנוועהען א מעלאנכאליע, מאכען היפּאכאנדריש אדער מרה-שחורה'דיג.

1. The heat of the sun **vaporizes** the water.

va'porizer *n.* (וויי'-פּאר-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס פערוואנדעלט אין דאמפּף.

va'porizing-stove *n.* (וויי'-פּאר-אי-זינג-סטאווו) אן אויוועלע צו בעזארגען מיט דאמפּף אן אראנזשערעע.

va'por-lamp *n.* (וויי'-פּאר-לעמפּ) אן אפּאראט אדער לאמפּ צום ברענען קויהלען-וואסערשטאף אין דער פארם פון דאמפּף. ז. *vapor-burner*

va'porole *n.* (וויי'-פּא-ראול) אזא דינער גלעזערנער קאפּסול וואס ענטהאלט א שטאף צום אויסרויכערען אדער איינאטעמען.

va'porose *a.* (וויי'-פּאר-אוס) ז. *vaporous*

vaporos'ity *n.* (וויי-פּא-ראס'-אי-טי) דונסטיגקייט, דאמפּפיגקייט, נעבעלדיגקייט.

va'porous *a.* (וויי'-פּאר-אס) דאמפּפיג, פול מיט דאמפּף, פּארע אדער אויסדונסטונגען; דאמפּף-עהנליך; וואס רופט ארויס גאזען אדער ווינד אין מאגען; אונ'ממשות'דיג, פאנטאסטיש.

va'porously *adv.* (וויי'-פּאר-אס-לי) מיט דאמפּף, נעבעלדיג; בעריהמעריש.

va'porousness *n.* (וויי'-פּאר-אס-נעס) ז. *vaporosity*

va'por-pan *n.* (וויי'-פּאר-פּען) א פאן צום פערוואנדלען וואסער אין פּארע.

va'por-plane *n.* (וויי'-פּאר-פּליין) די הויך אין דער לופטען, וואו די אויסדונסטונגען הויבען זיך אן צו פערוואנדלען אין טוי-טראפּענס דורך אבקיהלונג.

va'pors *n.* (וויי'-פּארז) היפּאכאנדרישע אנפעלע, אזא נערוועז-קראנקהייט ווען מען זעהט כלומר'שט פערשיעדענע מטושטש'ע בילדער; מעלאנכאליע, אומעטיגקייט, געדריקטער געמיטה, מרה-שחורה.

va'por-ten'sion *n.* (וויי'-פּאר-טענ'-שאן) דער דונסט-דרוק [הויפּטזעכליך אין דער לופט], דער דאמפּף-דרוק.

va'pory *a.* (וויי'-פּאר-אי) ז. *vaporish*

va'pour *n.* and *v.* (וויי'-פּאר) ז. *vapor*

va'pourer *n.* (וויי'-פּאר-ער) ז. *vaporer*

vapourif'erous *a.* (וויי-פּא-ריפ'-ע-ראס) ז. *vaporiferous*

vapourif'ic *a.* (וויי-פּא-ריפ'-איק) ז. *vaporific*

va'pouring *n.* and *a.* (וויי'-פּאר-אינג) ז. *vaporing*

va'pouringly *adv.* (וויי'-פּאר-אינג-לי) ז. *vaporingly*

va'pourish *a.* (וויי'-פּאר-איש) ז. *vaporish*

va'pourishness *n.* (וויי'-פּאר-איש-נעס) ז. *vaporishness*

va'pourizable *a.* (וויי'-פּאר-אי'-זעבל) ז. *vaporizable*

vapouriza'tion *n.* (וויי-פּאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vaporization*

va'pourous *a.* (וויי'-פּאר-אס) ז. *vaporous*

va'poury *a.* (וויי'-פּאר-אי) ז. *vaporish*

vaqueri'a *n.* (וואק-ע-ריע'-א) א פיה-צוכט פערמע [א פערמע צו האדעווען בהמות].

vaque'ro *n.* (ווע-קיי'-ראו) א פאסטוך.

var'an *n.* (ווער'-ען) ז. *monitor-lizard*

var'ec *n.* (ווער'-עק) ווארעק-סאדא, אש-זאלץ פון טאנג. ז. *kelp*

var'i *n.* (ווער'-אי) [ז. *macaco*] אזא לעמור; פרישטשעס; קרום-פיסיגקייט; קרום-פיסיגע מענשען [ז. *varus*].

variabil'ity *n.* (ווער-ע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט; אין ביאלאגיע — די פעהיגקייט זיך צו פערענדערען אוז ווערען פערשיעדען פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפּ; אין אסטראנאמיע — די פּעריאדישע פערענדערליכקייט פון דער ליכטיגקייט פון א שטערן.

va'riable *a.* and *n.* (וויי'-רי-עבל) פערענדערליך, אונבעשטענדיג; וואס קען געענדערט ווערען; אבווייכענד פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפּ [וועגען גרופּען אדער פלאנצען]; אין גראמאטיק — וואס קען דעקלינירט ווערען אדער קאניוגירט ווערען; וואס ענדערט די ליכטיגקייט [וועגען א שטערן]; אין מאטעמאטיק — וואריאבעל [אונבעשטימט, פערענדערליך]; א וואריאבלע [א פערענדערליכע קוואנטיטעט]; עטוואס פערענדערליכעס אדער אונבעשטענדיגעס; א פערענדערליכער אדער אונבעשטענדיגער ווינד.

va'riableness *n.* (וויי'-רי-עבל-נעס) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט.

va'riably *adv.* (וויי'-רי-ע-בלי) אויף אן אונבעשטענדיגען אדער אונפערענדערליכען אופן.

va'riance *n.* (וויי'-רי-ענס) פערענדערונג, ענדערונג; אונאיינשטימיגקייט, דאס ניט שטימען; אונאייניגקייט, שטרייטיגקייט.

va'riant *a.* and *n.* (וויי'-רי-ענט) פערשיעדען; פערענדערליך, אונבעשטענדיג; עטוואס וואס איז טיילווייז פערשיעדען; א פערשיעדענע אויסלעגונג פון ווערטער; א וואריאנט [אן עטוואס פערשיעדענער טעקסט פון א ליטערארישען ווערק].

va'riate *v.* and *a.* (וויי'-רי-אייט) ענדערען, פערענדערען, מאכען פערשיעדען; פערשיעדען, פערענדערט; פערשיעדענפארביג.

va'riated *a.* (וויי'-רי-איי-טעד) פערשיעדען, פערענדערט.

varia'tion *n.* (וויי-רי-איי'-שאן) א וואריאציא, א פערענדערונג, אבווייכונג; אין גראמאטיק — ענדערונג פון ווערטער [דורך קאניוגאציא אדער דעקלינאציא]; אין ביאלאגיע — אבווייכונג פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפּ; א וואריאציא [אין מוזיק — א מאטיוו וויעדערהאלט מיט פערשיעדענע פערענדערונגען]; אין אלגעברא — דאס פאלגען פון דעם צייכען פלוס [+] נאך א מינוס [—] אדער פערקעהרט; א פערשיעדענארטיגע צוזאמענשטעלונג פון א גרופּע זאכען.

varia'tion-chart *n.* (וויי-רי-איי'-שאנ-טשארט) א קארטע, אויף וועלכער עס ווערען דורך ליניען פעראייניגט די פּלעצער, וואו עס קומט פאר דיעזעלביגע אבווייכונג פון דער מאגנעט-נאדעל פון דעם קאמפּאס. ז. *declination of the compass*

varia'tion-com'pass *n.* (וויי-רי-איי'-שאן-קאמ'-פּעס) אן אבווייכונגס-קאמפּאס. ז. *declination compass*

varia'tion of the moon (וויי-רי-איי'-שאן אוו טהי מוהן) פערענדערליכקייט אין דער שנעלקייט פון דער לבנה'ס בעוועגונג [וואס קומט פון דער צוציהונג פון דער זון].

varicel'la *n.* (ווער-אי-סעל'-א) ווינד-פּאקען; וואסער-פּאקען [אזא קינדערשע הויט-קראנקהייט].

varicel'lar *a.* (ווער-אי-סעל'-אר) וואס איז שייך צו ווינד-פּאקען אדער וואסער-פּאקען.

var'ices *n.* (ווער'-אי-סיז) קראמפּף-אדערען, פאנאנדערגעצויגענע בלוט-אדערען; פערטיפונגען אדער איינשניטע אויף מושלען. ז. *varix*

var'iciform *a.* (ווער'-אי-סי-פארם) עהנליך צו א קראמפּף-אדער [א פאנאנדערגעצויגענער בלוט-אדער]; גוזוואטע.

var'icocele *n.* (ווער'-אי-קא-סיעל) דער קראמפּף-אדער-ברוך [א געשווילעכץ אין דעם מענליכען אייער-בייטעל, וואס בעשטעהט פון פאנאנדערגעצויגענע בלוט-אדערען].

var'icoid *a.* (ווער'-אי-קאיד) ז. *variciform*

va'ricolored *a.* (וויי'-רי-קאל'-ארד) פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג, בונט.

varicol'orous *a.* (וויי-רי-קאל'-אר-אס) ז. *varicolored*

var'icose *a.* (ווער'-אי-קאוס) אויסגע-

דעהנט, פאנאנדערגעצויגען; וואס איז שייך צו קראמפף־אדערען; וואס ליידט פון קראמפף־אדערען; וואס היילט קראמפף־אדערען [פאנאנדערגעצויגענע בלוט־אדערען]; עהנליך צו מושעל־קארבען אדער מושעל־פערטיעפונגען.

varicos'ity *n.* (ווער-אי-קאס'-אי-טי) ז. ***varix***

var'icous *a.* (ווער'-אי-קאס) ז. ***varicose***

va'ried *a.* (וויי'-ריד) 1. פערענדערט, געענדערט; 2. פערשיעדען, פערשיעדענארטיג; 3. פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג, בונט.

2. He had a **varied** experience as a salesman.

va'riedly *adv.* (וויי'-ריד-לי) פערשיעדען; פערשיעדענארטיג.

va'riegate *v.* (וויי'-רי-ע-גייט) מאכען פערשיעדענפארביג, צייכנען אדער מאלען מיט פערשיעדענע פארבען.

va'riegated *a.* (וויי'-רי-ע-גיי-טעד) בונט, פיעלפארביג, פערשיעדענפארביג.

variega'tion *n.* (וויי-רי-ע-גיי'-שאן) פיעלפארביגקייט, פערשיעדענפארביגקייט, פערשיעדענהייט פון קאלירען; א קראנקהאפטער צושטאנד ביי פלאנצען, ווען זייערע בלעטער ווערען ווייס אדער בעקומען א בלאסערען קאליר.

va'riegator *n.* (וויי'-רי-ע-גיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג אדער בונט.

var'ier *n.* (וועהר'-אי-ער) איינער וואס וויכט אב, שיידט זיך אב אדער אונטערשיידעט זיך.

vari'etal *a.* (ווע-ראי'-ע-טעל) וואס איז שייך צו א וואריעטעט, וואס טראגט דעם כאראקטער פון א וואריעטעט. ז. ***variety***

vari'etally *adv.* (ווע-ראי'-ע-טעל-אי) אלס וואריעטעט, ווי א וואריעטעט. ז. ***variety***

vari'ety *n.* (ווע-ראי'-ע-טי) 1. וואריעטעט, פערשיעדענהייט, פערשיעדענארטיגקייט; 2. פערשיעדענארטיגע צוזאמענשטעלונג אדער זאמלונג; 3. פיעלזייטיגקייט, פעהיגקייט צו פערשיעדענע זאכען, דאס טויגען צו פערשיעדענע זאכען; 4. א מין, א סארט, א בעזונדערהייט, א פערשיעדענהייט; אין ביאלאגיע — א וואריעטעט [א גרופע פלאנצען אדער חיות וואס שטעלט מיט זיך פאר א בעזונדערהייט אין דעם מין]; 5. א וואריעטעט־פארשטעלונג [ז. ***variety-show***].

1. **Variety** is the very spice of life. 2. The medallion is beset with a wonderful **variety** of precious stones. 4. In our garden we have many **varieties** of roses.

vari'ety-show *n.* (ווע-ראי'-ע-טי-שאו) א וואריעטעט־פארשטעלונג [א געמישטע פארשטעלונג פון טענץ, געזאנג, אקראבאטישען קונצען, איין־אקטערס א. ז. וו.].

vari'ety-the'ater *n.* (ווע-ראי'-ע-טי-טהיע'-ע-טער) א וואריעטעט־טעאטער, א טעאטער פאר וואריעטעט־פארשטעלונגען. ז. ***variety-show***

var'iform *a.* (וועהר'-אי-פארם) פערשיעדענארטיג, פערשיעדענפערמיג.

var'iformed *a.* (וועהר'-אי-פארמד) ז. ***variform***

vari'ola *n.* (ווע-ראי'-א-לא) פאקען; שווארצע פאקען; בלאטערען.

vari'olar *a.* (ווע-ראי'-א-לאר) ז. ***variolous***

var'iolate *a.* (וועהר'-אי-א-לייט) עהנליך צו פאקען; ווי געשטופעלט.

var'iolated *a.* (וועהר'-אי-א-ליי-טעד) קינסטליך אנגעשטעקט מיט פאקען.

variola'tion *n.* (ווע-רי-א-ליי'-שאן) פאקען־שטעלונג.

var'iole *n.* (וועהר'-אי-אול) א קליינע פערטיעפונג עהנליך צו א פאק אדער פאקען־צייכען, א שטופעל.

variol'ic *a.* (ווע-רי-אל'-איק) ז. ***variolous***

va'riolite *n.* (וויי'-רי-א-לאיט) וואריאליט [אזא שטיין וואס זיין אויבערפלעכע זעהט אויס ווי בעדעקט מיט פאקען].

variolitiza'tion *n.* (וויי-רי-א-ליט-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין וואריאליט, דאס מאכען [א שטיין] עהנליך צו וואריאליט. ז. ***variolite***

varioliza'tion *n.* (וויי-רי-אל-אי-זיי'-שאן) ז. ***variolation***

var'ioloid *n. and a.* (וועהר'-אי-א-לאיד) א לייכטע פארם פון פאקען; עהנליך צו פאקען; עהנליך צו מאזלען.

vari'olous *a.* (ווע-ראי'-א-לאס) פאקען־ארטיג, ווי פאקען; עהנליך צו פאקען; בעדעקט מיט פאקען־עהנליכע צייכענס [וועגען אינזעקטען].

vari'olo-vac'cine *n.* (ווע-ראי'-א-לאו-וועק'-סין) פאקען־מאטעריע.

variom'eter *n.* (וויי-רי-אמ'-ע-טער) א וואריאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די ענדערונגען פון מאגנעטישער קראפט, הויפטזעכליך פון דער ערד].

vario'rum *a.* (ווע-רי-או'-ראם) וואס האט אנמערקונגען און ערקלערונגען פון פערשיעדענע קריטיקער [וועגען ליטעראַרישע ווערק].

I bought a **variorum** edition of Shakespeare.

var'ious *a.* (וועהר'-אי-אס) פערשיעדען; פערשיעדענארטיג; אונבעשטענדיג, פערענדערליך.

var'iously *adv.* (וועהר'-אי-אס-לי) אויף א פערשיעדענעם אופן; מיט פערשיעדענארטיגקייט; אויף א פערענדערליכען אדער אונבעשטענדיגען אופן.

var'iousness *n.* (וועהר'-אי-אס-נעס) פערשיעדענהייט; פערשיעדענארטיגקייט; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט.

va'rix *n.* (וויי'-ריקס) דער אדער־קראפ אדער קראמפף־אדער [א פאנאנדערציהונג פון א בלוט־אדער]; אן איינשניט אדער קארב אויף א מושעל.

var'let *n.* (וואר'-לעט) א לייב־דיענער; אן אונטערגעארדענטער; א יונגער אדעליגער וואס פלעגט פארצייטענס האלטען אין פארבערייטען זיך צו ווערען א ריטער; א קערל, א שורקע, א ליידאק.

var'letry *n.* (וואר'-לעט-רי) דער המון, דער פעבעל, דאס געמיינע פאלק.

var'nish *n. and v.* (וואר'-ניש) לאקיר, לאק; עטוואס וואס איז עהנליך צו לאק; א גלאנציגעס אויסזעהן; אן אויסערליכער גלאנץ; דאס בעדעקען פון אויבען מיט א גלאנץ; טאפ־גלאזור; לאקירען; צוגעבען אן אויסערליכען גלאנץ; צודעקען, בעפארבען, בעפוצען פון אויבען.

var'nisher *n.* (וואר'-ניש-ער) א לאקירער; א בעפארבער, א בעשעהנער, איינער וואס גיט צו אן אויסערליכען גלאנץ.

var'nishing-day *n.* (וואר'-ניש-אינג-דיי) א טאג פאר דער עפנונג פון א בילדער־אויסשטעלונג [ווען די מאהלער רעטושירען אדער לאקירען איבער די בילדער].

var'nish-tree *n.* (וואר'-ניש-טריע) א לאק־בוים, א לאקיר־בוים [א בוים, וועמעס זאפט דיענט אלס לאקיר].

var'sal *a.* (וואר'-סעל) אלוועלטליך. ז. ***universal***

var'sity *n.* (וואר'-סי-טי) ז. ***university***

va'rus *n.* (וויי'-ראס) א פוס־אויסקרימונג; א קרום־פיסיגער.

var'vels *n.* (וואר'-וועלז) זילבערנע פוס־רינגען מיט דעם נאמען פון אייגענטימער וואס מען טהוט אן יאגד־פאלקען [סאקאלען].

var'y *v.* (וועהר'-אי) 1. ענדערען, פערענדערען; זיך פערענדערען; 2. מאכען פערשיעדען אדער פערשיעדענארטיג; זיין פערשיעדען אדער פערשיעדענארטיג; 3. אבווייכען; 4. ניט איינשטימען, ניט הארמאנירען; 5. אין מוזיק — מאכען וואריאציאנען [וויעדערהאלען א מאטיוו אויף א פערשיעדענעם שטייגער].

1. We were compelled to **vary** our plans. 2. Workers **vary** in skill. 4. I knew we were bound to **vary** in our opinions.

vas *n.* (וועס) א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפער [ווי א בלוט־אדער, א קאנאל פאר פערשיעדענע פליסיגקייטען אין קערפער א. ז. וו.].

va'sal *a.* (וויי'-סעל) וואס איז שייך צו א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפער [ווי למשל, א בלוט־געפעס אדער בלוט־אדער].

vas'cular *a.* (וועס'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפער [וואו עס געהען דורך פערשיעדענע פליסיגקייטען, ווי למשל, א בלוט־ארטעריע] אדער צו זאפט־געפעס [ביי פלאנצען]; וואס האט פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס.

vascular'ity *n.* (וועס-קיו-לער'-אי-טי) דאס בעשטעהן פון פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס; דאס פערמאגען פיעל פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס. ז. ***vascular***

vasculariza'tion *n.* (וועס-קיו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס בעקומען [פיעלע אדער נייע] פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס. ז. ***vascular***

vas'cularize *v.* (וועס'-קיו-לאר-איז) בעזארגען מיט פליסיגקייטס־געפעס, בלוט־אדערען אדער זאפט־געפעס. ז. ***vascular***

vas'cularly *adv.* (וועס'-קיו-לאר-לי) מיט דער הילף פון פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס; אין בעצוג צו דער סיסטעם פון פליסיגקייטס־געפעס אדער זאפט־געפעס. ז. ***vascular***

vas'culomotor *a.* (וועס'-קיו-לא-מאו-טאר) ז. ***vasomotor***

vas'culum *n.* (וועס'-קיו-לאם) א באטאניקער'ס קעסטעל פאר די געזאמעלטע פלאנצען; א פליסיגקייטס־געפעס אין קערפער [ווי למשל, א בלוט־אדער]; דער פענים, דער מענליכער געשלעכטס־גליעד.

vase *n.* (ווייס) א וואזע; א וואזע־עהנליכע בעציערונג; דער קאפ פון א קארינטישען זייל.

vase'-clock *n.* (ווייס'-קלאק) א וואזע־זייגער [א זייגער אין דער פארם פון א וואזע].

vase'ful *n.* (ווייס'-פול) א פולע וואזע, אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א וואזע.

vas'eline *n.* (וועס'-ע-לין) וואזעלין.

vase'-pain'ting *n.* (ווייס'-פיינ'-טינג) וואזעס־דעקאראציאנען.

vasifac'tive *a.* (וועס-אי-פעק'-טיוו) וואס פראדוצירט נייע בלוט־אדערען.

vas'iform *a.* (וועס'-אי-פארם) עהנליך צו א בלוט־אדער, פליסיגקייטס־קאנאל אדער

פליסיגקייטס⸗געפעס [פון קערפער],
רעהר⸗פערמיג.

vas'iform el'ements (וועס'-אי-פארם
על'-אי-מענטס) די זאפט⸗קאנאלעכלעך
אדער זאפט⸗געפעס אין פלאנצען.

vasoconstric'tive *a.* (וועס-א-קאנ-
סטריק'-טיוו) וואס ציהט צוזאמען בלוט⸗
אדערען און אנדערע פליסיגקייטס⸗געפעס
פון קערפער [ווי למשל, א נערוו אדער א
מעדיצינישער מיטעל].

vasoconstric'tor *a. and n.* (וועס-א-
קאנ-סטריק'-טאר) וואס ציהט צוזאמען א
בלוט⸗אדער אדער אן אנדער פליסיגקייטס⸗
געפעס פון קערפער; א מעדיצין אדער א
נערוו וואס ציהט צוזאמען א בלוט⸗אדער.

vasodila'tor *a. and n.* (וועס-א-די-
ליי'-טאר) וואס ציהט פאנאנדער א בלוט⸗
אדער; א נערוו אדער א מעדיצינישער
מיטעל וואס ציהט פאנאנדער א בלוט⸗
אדער.

vas'o-inhib'itory *a.* (וועס'-א-אינ-
היב'-אי-טא-רי) וואס איז שייך צו דער
נערוועו⸗קראפט וואס ציהט פאנאנדער א
בלוט⸗אדער.

vasomo'tor *a.* (וועס-א-מאו'-טאר) וואס
רעגולירט די שפאנונג פון די בלוט⸗אדערען
[ווי למשל, נערוועו].

vas'sal *n., a. and v.* (וועס'-על) א
וואסאל [אין דער פעאדאלער ארדנונג. ז.
feudal system]; אן אונטערטהאן, אן
אונטערווארפענער; א דיענער; א שקלאף,
א קנעכט; א געמיינער יונג; קנעכטיש,
שקלאפיש; מאכען פאר א וואסאל; מא⸗
כען אונטערטהעניג; פערשקלאפען, פער⸗
קנעכטען, בעהאנדלען מעשה הערשער; הער⸗
שען.

vas'salage *n.* (וועס'-על-עדזש) וואסא⸗
לענטום, לעהנס⸗פליכט, וואסאלען⸗פליכט
[אין דער פעאדאלער ארדנונג. ז.
feudal system]; אונטערטהעניגקייט,
אבהענגיגקייט; שקלאפעריי; דאס לאנד
פון א וואסאל.

vas'salry *n.* (וועס'-על-רי) דאס ווא⸗
סאלענטום; וואסאלען. ז. *vassal*

vast *a. and n.* (וועסט) גרויס, אונגע⸗
הייער; אונענדליך; אן אונענדליכע
שטרעקע; אונענדליכע לעערקייט; אונגע⸗
הייערקייט.

Vast armies were engaged in the campaigns of this war.

vas'titude *n.* (וועס'-טי-טיוד)
ז. *vastness*

vas'tity *n.* (וועס'-טי-טי) וויסטקייט,
לעערקייט; גרויסקייט, אונגעהייערקייט,
אונענדליכקייט.

vast'ly *adv.* (וועסט'-לי) אונגעהייער,
אונגעהייער גרויס; אונענדליך.

vast'ness *n.* (וועסט'-נעס) גרויסקייט,
אונגעהייערקייט, אונענדליכקייט.

vas'tus *n.* (וועס'-טאס) איינער פון די
גרויסע מוסקולען אין דעם פאדערשטען
טייל פון דער פאלקע [שענקעל].

vas'ty *a.* (וועס'-טי) גרויס, אונגעהייער,
אונענדליך.

vat *n. and v.* (וועט) א כלי, א פאס,
א צעבער; א האלענדישע מאס פון אונ⸗
געפעהר 22 טעפ [גאלאן]; אריינלעגען
אין א פאס אדער צעבער.

vat'-blue *n.* (וועט'-בלוה) אינדיגא⸗בלוי.
ז. *indigo blue*

vat'ic *a.* (וועט'-איק) פראפעטיש, נביאות'⸗
דיג, מיט רוח הקודש.

Vat'ican *n.* (וועט'-אי-קען) דער וואטי⸗
קאן, דער פאפסטליכער פאלאץ אין רוים;
די פאפסטליכע רעגיערונג.

Vat'icanism *n.* (וועט'-אי-קען-איזם)
אולטראמאנטאניזם.
ז. *ultramontanism*

Vat'icanist *n.* (וועט'-אי-קען-איסט) א
שטארקער אנהענגער פון פאפסט אדער פון
פאפסטליכער הערשאפט, אן אולטראמאנ⸗
טאנער. ז. *ultramontanist*

vat'icide *n.* (וועט'-אי-סאיד) א פרא⸗
פעטען⸗מערדער, איינער וואס טויטעט א
נביא; פראפעטען⸗מארד.

vatic'inal *a.* (וועט-טיס'-אי-נעל)
ז. *vatic*

vatic'inate *v.* (וועט-טיס'-אי-נייט)
פארויסזאגען, פראפעצייהען, זאגען נביאות.

vaticina'tion *n.* (וועט-טיס-אי-ניי'-שאן)
פארויסזאגונג, פראפעצייהונג, נביאות.

vatic'inator *n.* (וועט-טיס'-אי-ניי-טאר)
א נביא, א פראפעצייהער, א פארויסזאגער.

vatic'inatress *n.* (וועט-טיס'-אי-ניי-
טרעס) א נביאה, א פראפעטין.

vat'-net *n.* (וועט'-נעט) א נעץ איבער
א פאס אדער אנדער כלי אום דורכצוזייען
א פליסיגקייט.

vat'ting *n.* (וועט'-אינג) דאס אריינגי⸗
סען אדער דאס האלטען אין פעסער.

vaude'ville *n.* (וואוד'-וויל) א וואדע⸗
וויל, א לייכטע טעאטראלישע פארשטעלונג
געמישט מיט געזאנג, מעהרסטענטייל אין
איין אקט; א לייכטעס, לעבעדיגעס, סאטי⸗
רישעס ליעד; א פאפולערעס ליעד, א
פאלקס⸗ליעד.

vaude'villist *n.* (וואוד'-וויל-איסט) א
פערפאסער אדער זינגער פון וואדעווילען.
ז. *vaudeville*

vault *n. and v.* (וואהלט) א געוועלב, א
וועלבונג; א געוועלבטער דאך; דער הי⸗
מעל⸗געוועלב; א געוועלבטעס צימער, א
צימער, אן אונטערערדישעס צימער; א גע⸗
וועלב⸗עהנליכער קערפער⸗טייל; א קעלער⸗
געוועלב, א קעלער; א סקליעפ; א קבר;
א תפיסה; אן אבטרעט, א בית הכסא:
א שפרונג; מאכען געוועלבט; מאכען א
געוועלב; א שפרונג טהאן, אריבערשפרינ⸗
גען; מאכען קונצען אין שפרינגען.

vaul'ted *a.* (וואהל'-טעד) געוועלבט, מיט
א געוועלב; מיט סקליעפעס, קעלערען אדער
אונטערערדישע צימערען.

vaul'ter *n.* (וואהל'-טער) א שפרינגער,
א קונצען⸗מאכער; א טענצער.

vaul'ting *n.* (וואהל'-טינג) וועלבונג,
געוועלב⸗ווערק, געוועלבען; דאס שפרינגען,
קונצען⸗מאכעריי.

vaul'ting-cap'ital *n.* (וואהל'-טינג-
קעפ'-אי-טעל) דער טייל פון א זייל, אז
וועלכען עס שליסט זיך אן א געוועלב.

vaul'ting-horse *n.* (וואהל'-טינג-
האהרס) א הילצערן פערד צו מאכען גימ⸗
נאסטישע איבונגען.

vaul'ting-pil'lar *n.* (וואהל'-טינג-
פיל'-אר) ז. *vaulting-shaft*

vaul'ting-shaft *n.* (וואהל'-טינג-
שעפט) א זייל, אן וועלכען עס שליסט זיך
אן א געוועלב.

vault'-light *n.* (וואהלט'-לאיט) א גלע⸗
זערנער דאך איבער א געוועלב.

vault'-work *n.* (וואהלט'-הוואירק) גע⸗
וועלב⸗ווערק, געוועלבען.

vaul'ty *a.* (וואהל'-טי) ז. *vaulted*

vaunt *v. and n.* (וואהנט) זיך ריהמען;
זיך בעריהמען; טריאומפירען, זיך פרע⸗
העז; בעריהמעריי; דער אנפאנג, דער
ערשטער טייל.

vaunt'-courier' *n.* (וואנט'-קוה-ריער')
ז. *van-courier*

vaun'ter *n.* (וואהנ'-טער) א בעריהמער.

vaun'tery *n.* (וואהנ'-טער-אי) בעריה⸗
מעריי.

vaunt'ful *a.* (וואהנט'-פול) בעריהמע⸗
ריש.

vaun'ting *n.* (וואהנ'-טינג) בעריהמעריי.

vaun'tingly *adv.* (וואהנ'-טינג-לי) בע⸗
ריהמעריש, מיט בעריהמעריי.

vav'asor *n.* (וועוו'-ע-סאר) אין דער
פעאדאלער ארדנונג — אן אפטערלעהנס⸗
מאן, א וואסאל פון א גרויסען פריץ וואס
האט געהאט אייגענע וואסאלען.
ז. *feudal system*

vav'asory *n.* (וועוו'-ע-סא-רי) אן
אפטערלעהן, דאס לאנד פון אן אפטער⸗
לעהנסמאן. ז. *vavasor*

vav'asour *n.* (וועוו'-ע-סוהר)
ז. *vavasor*

va'ward *n. and a.* (וויי'-הווארד) דער
אוואנגארד, דער פאדער⸗טייל [פון אן אר⸗
מעע]; וואס איז אין אוואנגארד, וואס
געהט פארויס, פאדערשט.

V. C. *vice chairman* ראשי תבות פון

Ve'adar *n.* (וויע'-ע-דאר) דער חדש ואדר
[אין אן עבור⸗יאהר].

veal *n.* (וויעל) קאלב⸗פלייש.

veal'-skin *n.* (וויעל'-סקין) אזא הויט⸗
אויסשלאג [הויפטזעכליך אויף די אויע⸗
רען, אויף'ן האלז און אויף'ן פנים].

vea'ly *a.* (וויע'-לי) קעלבערן, קעלבער⸗
נער.

vec'tis *n.* (וועק'-טיס) אזא כירורגישער
אינסטרומענט צום פערלייכטערען די גע⸗
בורט פון א קינד.

vectita'tion *n.* (וועק-טי-טיי'-שאן) דאס
טראגען, דאס פיהרען; טראגונג, פיהרונג.

vec'tor *n. and a.* (וועק'-טאר) א וועק⸗
טאר [א ליניע אין רוים פון א בעשטימ⸗
טער לענג און ריכטונג, נאר אהן א בע⸗
שטימטער לאגע אדער ארט. ווערט מיים⸗
טענס בענוצט צו בעצייכנען די גרויס און
ריכטונג פון א קראפט]; א ראדיוס⸗וועק⸗
טאר [ז. *radius vector*]; וואס איז
שייך צו א וועקטאר.

vecto'rial *a.* (וועק-טאו'-רי-על) מיט
א וועקטאר אדער וועקטארען, וואס איז
שייך צו א וועקטאר. ז. *vector*

vec'ture *n.* (וועק'-טשור) טראגונג, פיה⸗
רונג.

Ve'da *n.* (וויי'-דא) די וועדא [די היי⸗
ליגע שריפטען פון די פארצייטיגע הינ⸗
דוסען].

Vedan'ta *n.* (ווע-דאנ'-טא) וועדאנטא,
די וועדא⸗לעהרע, א פילאזאפישע סיסטעם
נעגרינדעט אויף די וועדאס [די הייליגע
שריפטען פון די פארצייטיגע הינדוסען].

Vedan'tic *a.* (ווע-דאנ'-טיק) וועדאנטיש,
וואס איז שייך צו וועדאנטא. ז. *Vedanta*

vedette' *n.* (ווי-דעט') א רייטער⸗וואך.

Ve'dic *a.* (וויי'-דיק) וועדיש, וואס איז
שייך צו די וועדאס. ז. *Veda*

veer *v.* (וויער) אויסדרעהן, אומקעהרען,
ענדערען די ריכטונג; זיך אויסדרעהן,
ענדערען די ריכטונג; זיך ענדערען.

veer'able *a.* (וויער'-עבל) פערענדערליך
[וועגען א ווינד].

veer and haul (וויער ענד האהל)
שטארק אנציהען און ביסלעכווייז נאכלא⸗
זען [ווי א שיפס⸗שטריק].

veer away' (וויער ע-הוויי') נאכלאזען,
אבלאזען, לאזען לויפען [ווי א שיפס⸗
שטריק].

veer'ing *n. and a.* (וויער'-אינג) אומ⸗

דרעהונג, ענדערונג; ענדערונג פון דער ריכטונג; א קאפריזנע ענדערונג, א קאפריז; זיך דרעהענד, זיך ענדערענד, ענדערענד די ריכטונג.

veer'ingly *adv.* (וויער'-אינג-לי) זיך אומדרעהענדיג, זיך ענדערענדיג, אונבעשטענדיג.

veer'y *n.* (וויער'-אי) אזא אמעריקאנישער דראָסעל. ז. *thrush*.

Vegetabil'ia *a.* (וועדזש-אי-טע-ביל'-אי-א) דאס פלאנצען־רייך, די פלאנצען־וועלט.

vegetabil'ity *n.* (וועדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) פלאנצענארטיגקייט, די פלאנצען־נאטור.

veg'etable *n. and a.* (וועדזש'-אי-טעבל) א פלאנצע; גרינס, שפייז־פלאנצען, גראז־פלאנצען; פלאנצענארטיג; וואס איז שייך צו פלאנצען; וואס איז שייך צו גרינסען.

veg'etable anato'my (וועדזש'-אי-טעבל ע-נעט'-א-מי) פלאנצען־אנאטאמיע, דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם געבוי פון פלאנצען.

veg'etable brim'stone (וועדזש'-אי-טעבל ברים'-סטאון) העקסען־מעהל, צויבער־מעהל. ז. *lycopodium powder*.

veg'etable but'ters (וועדזש'-אי-טעבל באט'-ערז) פלאנצען־פוטער [פוטער־ענהליכע שטאפען געמאכט פון פלאנצען].

veg'etable cal'omel (וועדזש'-אי-טעבל קעל'-א-מעל) די צויבער־פלאנצע [ז. *mandrake*]; דער מאי־עפעל [ז. *May-apple*].

veg'etable col'ic (וועדזש'-אי-טעבל קאל'-איק) בויכוועהטאג וואס קומט פון עסען גרינסען.

veg'etable egg (וועדזש'-אי-טעבל עג) די אייער־פלאנצע. ז. *egg-plant*.

veg'etable i'vory (וועדזש'-אי-טעבל אי'-ווא-רי) פלאנצען־עלפענביין [דער אייווייס שטאף פון אן עלפענביין־נוס וואס ווערט געברויכט פאר בעפוצונגען]. ז. *ivory-nut*.

veg'etable king'dom (וועדזש'-אי-טעבל קינג'-דאם) דאס פלאנצען־רייך; די פלאנצען־וועלט.

veg'etable parch'ment (וועדזש'-אי-טעבל פארטש'-מענט) ז. *parchment paper*.

veg'etable physiol'ogy (וועדזש'-אי-טעבל פי-זי-אל'-א-דזשי) פלאנצען־פיזיאלאגיע, דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די לעבענס־פראצעסען פון פלאנצען און מיט די פונקציאנען פון זייערע בעזונדערע טיילען.

veg'etablize *v.* (וועדזש'-אי-טע-בלאיז) מאכען פלאנצען־ענהליך.

veg'etal *a. and n.* (וועדזש'-אי-טעל) וואס איז שייך צו פלאנצען, פלאנצען־ענהליך, פלאנצען־ארטיג; וועגעטאטיוו, פיהרענד א פלאנצען־לעבען [אהן א העכערען מענשליכען שטרעבען און גענוס]; וואס איז שייך צו די לעבענס־פראצעסען און לעבענס־פונקציאנען וואס זיינען געמיינשאפטליך ביי חיות און פלאנצען [ווי נעהרונג, וואקסונג א. ז. וו.].

vegetal'ity *n.* (וועדזש-אי-טעל'-אי-טי) פלאנצענארטיגקייט; פלאנצען־נאטור; פלאנצענארטיגע לעבענס־ארט [אהן העכערען שטרעבען און גענוס]; די פיזיאלאגישע פונקציאנען וואס זיינען געמיינשאפטליך ביי פלאנצען און חיות [ווי וואקסונג, נעהרונג א. ז. וו.].

vegeta'rian *n. and a.* (וועדזש-אי-טיי'-רי-ען) א וועגעטאריאנער [איינער וואס ערנעהרט זיך בלויז מיט פלאנצען און עסט ניט קיין דבר מן החי]; וועגעטאריאניש, זיך ערנעהרענדיג בלויז מיט פלאנצען; וואס בעשטעהט אין גאנצען פון פלאנצען אדער גרינסען [ווי שפייזען].

vegeta'rianism *n.* (וועדזש-אי-טיי'-רי-ען-איזם) וועגעטעריאניזם, דאס לעבען בלויז אויף פלאנצען, די לעהרע, אז מענשען דארפען זיך ערנעהרען בלויז מיט פלאנצען.

veg'etate *v.* (וועדזש'-אי-טייט) וואקסען ווי א פלאנצע; וועגעטירען, פיהרען א פלאנצען־לעבען [לעבען אהן העכערען שטרעבען און גענוס, לעבען פויל און נוצלאז]; פאראורזאכען וואקסונג אדער פלאנצען־וואקסונג.

vegeta'tion *n.* (וועדזש-אי-טיי'-שאן) 1. וועגעטאציאן, פלאנצען־וואקסונג, פלאנצען־לעבען; 2. פלאנצונגען, די פלאנצען־וועלט; 3. א קראנקהאפטער אנוואוקס אויף'ן קערפער.

2. The district is noted for its luxuriant vegetation.

veg'etative *a. and n.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו) וואקסענד; וועגעטאטיוו, וואס איז שייך צו יענע לעבענס־פראצעסען און פונקציאנען, וואס זיינען געמיינשאפטליך אי ביי חיות אי ביי פלאנצען; פיהרענד א פלאנצען־לעבען [אהן העכערע שטרעבונגען און גענוס]; פויל, אבגעלאזען, ניט פראגרעסיוו; וואס פראדוצירט פלאנצען [ווי א באדען]; א פלאנצע.

veg'etatively *adv.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו-לי) וואקסענדיג; וועגעטאטיוו, פלאנצען־ענהליך, פיהרענדיג א פלאנצען־לעבען. ז. *vegetative*.

veg'etativeness *n.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו-נעס) די וואקסונגס־קראפט, דאס זיין וועגעטאטיוו. ז. *vegetative*.

veg'eto-al'kali *n.* (וועדזש'-אי-טאו-על'-קע-לי) אן אלקאלאאיד [א כעמישע פערבינדונג מיט אלקאלי]. ז. *alkaloid*.

ve'hemence *n.* (וויע'-הי-מענס) העפטיגקייט, שטורמדיגקייט, שטארקייט, גוואלדיגקייט, פייעריגקייט.

ve'hemency *n.* (וויע'-הי-מען-סי) ז. *vehemence*.

ve'hement *a.* (וויע'-הי-מענט) העפטיג, שטורמדיג, שטארק, גוואלדיג, פייעריג.

The orator was **vehement** in his denunciation of his opponent.

ve'hemently *adv.* (וויע'-הי-מענט-לי) אויף א העפטיגען, שטורמדיגען אופן; מיט גוואלדיגער קראפט; מיט פייעריגקייט.

ve'hicle *n. and v.* (וויע'-היקל) 1. א פוהר, א וואגען; אן עקיפאזש; 2. אן איבערפיהרונגס־מיטעל, אן איבערטראגונגס־מיטעל, א טראנספארטאציאנס־מיטעל, אן איבערגעבונגס־מיטעל; 3. א שטאף, אין וועלכען עס ווערט פאנאנדערגעפיהרט א מעדיצין; א פליסיגקייט צום פאנאנדערפיהרען פארבען; 4. איבערפיהרען, טראנספארטירען; איבערגעבען.

1. It was impossible to engage a **vehicle** to take us across the mountains. 2. Poetry is the best **vehicle** to convey noble sentiments.

vehic'ular *a.* (ווי-היק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א וואגען, וואס דיענט אלס טראנספארטאציאנס־מיטעל.

vehic'ulatory *a.* (ווי-היק'-יו-לע-טא-רי) ז. *vehicular*.

veh'me *n.* (פיי'-מע) ז. *vehmgericht*.

vehm'gericht *n.* (פיימ'-גע-ריכט) די פעמע אדער פעמגעריכט [א מין מיטעלאלטערליכער געריכטס־טריבונאל אין דייטשלאנד].

veh'mic *a.* (פיי'-מיק) וואס איז שייך צו דער פעמע אדער צום פעמגעריכט [א מיטעלאלטערליכער געריכטס־טריבונאל אין דייטשלאנד].

veil *n. and v.* (ווייל) א שלייער, א פערהילונג; א וואואל, א געזיכטס־פערדעק; א פארהאנג; א מאסקע; א וואואל־ענהליכער קערפער־טייל אדער הייטעל; פערשלייערען; פערדעקען; פערבארגען; איינהילען; פערמאסקירען.

vei'ler *n.* (וויי'-לער) אן איינהילער, א פערדעקער; אן איינהילונג, א פערדעק.

vei'ling *n.* (וויי'-לינג) פערהילונג, פערדעקונג, פערשלייערונג; א וואואל, א לייכטע פערהילונג; וואואלען־מאטעריאל, שלייער־מאטעריאל.

vein *n. and v.* (וויין) אן אדער, א בלוט־אדער; אן ערץ־אדער, א מעטאל־אדער; א נערוו, אן אדער פון א בלאט; א ריפ אדער אן הארנדיג רעהרעל אין די פליגעלעך פון אינזעקטען; א פערטיעפונג, א שפאלט, א הייהל [אין דער ערד]; אן אדער אדער שטרייף אין האלץ, מארמאר א. ז. וו.; א כאראקטער־שטריך, אן אייגענשאפט; א סטיל [אין רעדען אדער שרייבען]; נייגונג, אנלאגע; שטימונג, לוינע; געמיטה; בעדעקען מיט אדערען, מאכען אדערדיג; שטרייפען.

vei'nage *n.* (וויי'-נעדזש) די אדערען; פארמאציאן אדער אויסבילדונג פון אדערען; געשטרייפטקייט [אין דער פארם פון אדערען].

veined *a.* (וויינד) געאדערט, אדערדיג, מיט אדערען; געשטרייפט, בונט [ווי למשל, מארמאר]. ז. *vein*.

vei'ning *n.* (וויי'-נינג) די פארמאציאן אדער אויסבילדונג פון אדערען; אן אדערען־נעץ; געשטרייפטקייט, בונטקייט.

vein'less *a.* (וויינ'-לעס) אהן אדערען; ניט געשטרייפט. ז. *vein*.

vein'let *n.* (וויינ'-לעט) אן אדערעל; א קליינער פלאנצען־נערוו. ז. *vein*.

vein'-like *a.* (וויינ'-לאיק) אדער־ענהליך.

vei'nous *a.* (וויי'-נאס) אדערדיג.

vein'stone *n.* (וויינ'-סטאון) שטיינדעל אין אן אדער; די טיילען פון אן ערץ־אדער אדער ערץ־לאגער וואס ענטהאלטען ניט קיין מעטאל [ז. *gangue*].

vei'nule *n.* (וויי'-ניול) אן אדערעל.

vei'ny *a.* (וויי'-ני) ז. *veined*.

vela'men *n.* (ווי-ליי'-מען) ז. *velamentum*.

velamen'tous *a.* (וועל-ע-מענ'-טאס) ווי א דין הייטעל, וואואל־ענהליך; ענהליך צו א זעגעל.

velamen'tum *n.* (וועל-ע-מענ'-טאם) א הייטעל, א הייטעל־איינהילונג.

ve'lar *a.* (וויע'-לאר) וואואל־ענהליך; וואס איז שייך צו א הייטעל־איינהילונג אדער הייטעל־לעפעל; וואס ווערט ארויסגערעדט מיט דער הילף פון ווייכען טייל פון גומען [ווי די קלאנגען *kw*, *gw* און *qu*].

vela'rium *n.* (ווי-ליי'-רי-אם) ז. *velum*.

ve'lary *a.* (וויע'-לאר-אי) וואס איז שייך צו א שיפס־זעגעל.

ve'late *a.* (וויע'-לייט) פערשלייערט, איינגעהילט; וואס האט א הייטעל־איינהילונג אדער א הייטעל־לעפעל [וועגען גע־

וויסע בעשעפענישן אדער קערפער-טיילען].

vela'tion *n.* (ווי-ליי'-שאַן) איינהילונג; פערשלייערונג; פערדעקונג, פערהילונג; בעהאַלטענקייט; געהיימניס; די אויסבילדונג פון א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל [ביי פערשיעדענע בעשעפענישען אדער ביי קערפער-טיילען].

ve'lic *a.* (וויע'-ליק) וואס איז שייך צו א זענעל.

velif'erous *a.* (ווי-ליפ'-ע-ראַס) מיט זעגלען, בעזעגעלט; וואס האט א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל [וועגען געוויסע בעשעפענישען אדער קערפער-טיילען].

vel'iform *a.* (וועל'-אי-פאַרם) וואס בילדעט אוים א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל. ז. *velum*.

vell *n.* (וועל) א הויט, א הייטעל.

velle'ity *n.* (ווע-ליע'-אי-טי) א שוואכער ווילען, א מאכטלאזע אדער ווילענלאזע נייגונג אדער פערלאַנג.

vel'licate *v.* (וועל'-אי-קייט) צוקען, ציהען; ארויסרופען א צוקונג אדער א קאַנוואולסיווע בעוועגונג [ווי פון א נערוו אדער מוסקול].

vellica'tion *n.* (וועל-אי-קיי'-שאַן) צוקונג, ציהונג; קאַנוואולסיען.

vel'licative *a.* (וועל'-אי-קיי-טיוו) ציהענד, צוקענד, ארויסרופענד קאַנוואולסיען.

vel'lum *n.* (וועל'-אַם) וועלין [אזא דינער פארמעט].

velo'ce *adv.* (ווע-לאַו'-טשע) אין מוזיק — זעהר שנעל.

veloc'iman *n.* (ווי-לאַס'-אי-מען) א מין וועלאסיפעד וואס ווערט געטריבען מיט די הענד.

velocim'eter *n.* (וועל-אַ-סימ'-ע-טער) א געשווינדקייטס-מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען געשווינדקייט].

veloc'ipede *n.* (ווי-לאַס'-אי-פיעד) א וועלאסיפעד. ז. *bicycle*.

velocipe'dean *n.* (ווי-לאַס-אי-פיע'-די-ען) ז. *velocipedist*.

veloc'ipedist *n.* (ווי-לאַס'-אי-פיע-דיסט) א וועלאסיפעדיסט, א וועלאסיפעד-פאהרער.

veloc'ity *n.* (ווי-לאַס'-אי-טי) שנעלקייט, געשווינדקייט.

vel'odrome *n.* (וועל'-אַ-דראום) א פלאַץ פאר וועט-לויף אויף וועלאסיפעדען.

velo'nia *n.* (ווי-לאַו'-ני-אַ) ז. *valonia*.

velours' *n.* (ווע-לוהר') סאמעט, א סאַמעט-עהנליכער שטאָף.

veloutine' *n.* (וועל-או-טיען') אזא וואַלען-צייג.

ve'lum *n.* (וויע'-לאַם) א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל [ביי פערשיעדענע בעשעפענישען אדער קערפער-טיילען]; אן איבערצוג איבער א פארצייטיגען דאכלאזען רוימישען טעאטער [צו בעשיצען פון א רעגען].

velu'men *n.* (ווי-ליו'-מען) סאמעט-עהנליכקייט, סאמעטדינקייט.

vel'ure *n.* and *v.* (וועל'-יור) א צייג מיט א געדיכטער, ווייכער בארווע [וואָרסע]; סאמעט; וועלוועטין, באַנוועל-סאַמעט; מאַנטשעסטער; א זיידענעם אדער פליושענעם קישעלע אבצוגלעטען א הוט; מאכען גלאַט און גלאַנציג א הוט.

velu'tine *a.* (ווי-ליו'-טין) ז. *velutinous*.

velu'tinous *a.* (ווי-ליו'-טי-נאַס) סאַמעטיג, סאמעט-ווייך; בעדעקט מיט קליינע הערלעך.

vel'veret *n.* (וועל'-ווער-עט) א מין סאמעט פון א נידריגען סאַרט.

vel'vet *n.*, *a.* and *v.* (וועל'-וועט) סאַמעט; געוואונענעם געלד [אין אזארטנע שפיעלען]; דער אויבערשטער שיכט פון א וואקסענדען הירש-האָרן; סאמעטענער, פון סאמעט; סאמעט-ארטיג, ווי סאמעט, גלאַט און ווייך; מאכען סאמעט-מאלעריי, מאלען אויף סאמעט; בעדעקען מיט סאַמעט; מאכען סאמעט-עהנליך.

vel'vetbreast *n.* (וועל'-וועט-ברעסט) דער אמעריקאנער קאַלבען-טויכער [ז. *merganser*]; די אמעריקאנער בראַנד-ענטעל [ז. *sheldrake*].

velveteen' *n.* (וועל-ווע-טיען') וועלענטין, פראסטער סאמעט, מאַנטשעסטער.

vel'vet-flow'er *n.* (וועל'-וועט-פלאַו'-ער) די סאמעט-בלום [אזא בלום].

vel'vet-guards *n.* (וועל'-וועט-גארדז) סאמעט-בעזאַץ, סאמעט-בעפוצונג; מענשען וואס טראַגען קליידער, וועלכע זיינען בעפוצט מיט סאַמעט.

vel'veting *n.* (וועל'-וועט-אינג) סאַמעט-האָריגקייט, די סאמעט-באַרווע [וואָרסע].

vel'vetings *n.* (וועל'-וועט-אינגז) סאַמעט-וואארעס; א שטיק סאמעט-צייג.

vel'vet-pain'ting *n.* (וועל'-וועט-פיינ'-טינג) סאמעט-מאַלעריי, דאס מאַלען אדער ארויסברייגנען קאָלירען און אוזארען אויף סאמעט.

vel'vet-pa'per *n.* (וועל'-וועט-פיי'-פער) ז. *flock-paper*.

vel'vet-pile *n.* (וועל'-וועט-פאַיל) סאַמעט-האָריגקייט, סאמעט-באַרווע [וואָרסע]; א סאמעט-עהנליכער צייג [מיט א לאַנגער ווייכער באַרווע].

vel'vet-sat'in *n.* (וועל'-וועט-סעט'-אין) סאמעט-סאַטין [סאמעט-עהנליכער זיידען-צייג].

vel'vet-work *n.* (וועל'-וועט-הוואירק) שטיקעריי אויף סאמעט.

vel'vety *a.* (וועל'-וועט-אי) סאמעטענער, פון סאמעט; סאמעטדיג, סאַמעט-ארטיג, ווי סאמעט; ווייך און גלאַט.

ve'na *n.* (וויע'-נאַ) אן אדער, א בלוט-אדער.

ve'na ca'va (וויע'-נאַ קיי'-וואַ) איינע פון די צוויי גרויסע בלוט-ארטעריען, וואס פיהרען צו דער רעכטער עפנונג אדער אויערעל פון הארץ.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ve'nal *a.* (וויע'-נעל) פערקויפליך, וואס פערקויפט זיך פאר געלד; וואס געפינט זיך אין די אדערען, וואס קומט פון די אדערען, וואס איז שייך צו די אדערען.

venal'ity *n.* (ווי-נעל'-אי-טי) פערקויפליכקייט.

ve'nally *adv.* (וויע'-נעל-אי) זיך פערקויפענדיג.

ven'ary *n.* and *a.* (וועג'-ע-רי) פון יאַגד, וואס איז שייך צו יאַגד; יאַגד.

venat'ic *a.* (ווי-נעט'-איק) יעגעריש; וואס איז שייך צו יאַגד, וואס ווערט בענוצט אין יאַגד; פערקאַכט אין יאַגד.

venat'ical *a.* (ווי-נעט'-אי-קעל) ז. *venatic*.

venat'ically *adv.* (ווי-נעט'-אי-קעל-אי) אין יאַגד; אויף א יעגערישען אופן; ווי אין יאַגד.

vena'tion *n.* (ווי-ניי'-שאַן) די גרופירונג פון די אדערען, דאס אדערען-סיסטעם.

venato'rial *a.* (וועג-ע-טאַו'-רי-על) וואס איז שייך צו יאַגד; יעגעריש.

vend *v.* (וועגד) פערקויפען.

ven'dace *n.* (וועג'-דייס) דער וועגדאַס [אזא קליינער ווייס-פיש]. ז. *whitefish*.

vendee' *n.* (וועג-דיע') א קויפער, א קונה.

Vendémiaire' *n.* (וואַנ-דיי-מי-עהר') דער ערשטער חדש פון דעם פראַנצויזישען רעוואָלוציאָנערען קאַלענדאַר [וועלכער איז איינגעפיהרט געווארען אין יאהר 1793].

ven'der *n.* (וועג'-דער) א פערקויפער.

vendet'ta *n.* (וועג-דעט'-אַ) ווענדעטאַ [דאס נקמה נעהמען פאר דעם פערגאָסענעם בלוט פון א קרוב].

vendibil'ity *n.* (וועג-די-ביל'-אי-טי) פערקויפליכקייט, גאַנגבאַרקייט.

ven'dible *a.* and *n.* (וועג'-דיבל) פערקויפליך, גאַנגבאַר; א זאַך צום פערקויפען.

ven'dibleness *n.* (וועג'-דיבל-נעס) ז. *vendibility*.

ven'dibly *adv.* (וועג'-די-בלי) אזוי עס זאָל זיך קענען פערקויפען; אויף א גאַנגבאַרען אופן.

ven'dis *n.* (וועג'-דיס) ז. *vendace*.

vendi'tion *n.* (וועג-דיש'-אַן) פערקויף; פערקויפונג.

ven'dor *n.* (וועג'-דאָר) ז. *vender*.

vendue' *n.* (וועג-דיו') אן עפענטליכער פערקויף, אן אויקציאָן, א ליציטאַציע.

vendue'-mas'ter *n.* (וועג-דיו'-מעס'-טער) אן אויקציאָנער.

veneer' *n.* and *v.* (ווי-ניער') פורניר [האָלץ-בעזאַץ אדער האָלץ-בעפוצונג פון א בעסערען סאַרט האָלץ אויף ערגערען]; בעשלאַג, בעפוצונג [פון א בעסערען שטאָף אויף אן ערגערען, ווי למשל, אויף ליימענע כלים]; פוץ, אויבערפלעכליכער גלאַנץ; פורנירען; בעפוצען פון אויבען-אויף.

veneer'-cut'ter *n.* (ווי-ניער'-קאַט'-ער) א מאַשין אויסצושניידען פורניר-ברעטלעך. ז. *veneer*.

veneer'ing *n.* (ווי-ניער'-אינג) פורנירונג, האָלץ-בעלעגונג; בעפוצונג מיט א שטאָף פון בעסערען סאַרט.

veneer'-mill *n.* (ווי-ניער'-מיל) א פורניר-שנייד-מאַשין. ז. *veneer*.

venef'ical *a.* (ווי-נעפ'-אי-קעל) ז. *veneficial*.

ven'efice *n.* (וועג'-אי-פיס) גיפט-מישעריי, פערגיפטונג; כשוף-מאַכעריי.

venefi'cial *a.* (וועג-אי-פיש'-על) גיפט-מישענד, פערגיפטענד; צויבערענד, פערכשופ'ענד.

venefi'cious *a.* (וועג-אי-פיש'-אַס) ז. *veneficial*.

venefi'ciously *adv.* (וועג-אי-פיש'-אַס-לי) דורך גיפט, פערגיפטענדיג; דורך כשוף.

ven'emous *a.* (וועג'-ע-מאַס) ז. *venomous*.

ven'enate *v.* and *a.* (וועג'-אי-נייט) פערגיפטען; פערגיפטעט.

venena'tion *n.* (וועג-אי-ניי'-שאַן) פערגיפטונג; גיפט.

venenif'luous *a.* (וועג-אי-ניפ'-לו-אַס) פליסענד מיט גיפט אדער מיט גיפטיגען זאַפט.

ven'enous *a.* (וועג'-אי-נאַס) גיפטיג.

venerabil'ity *n.* (ווענ-ע-רע-ביל'-אי-טי) ז. *venerableness*

ven'erable *a.* (ווענ'-ע-רעבל) עהרענווירדיג, פערעהרונגסווירדיג.

ven'erableness *n.* (ווענ'-ע-רעבל-נעס) עהרענווירדיגקייט, פערעהרונגסווירדיגקייט.

ven'erably *adv.* (ווענ'-ע-רע-בלי) אויף אן עהרענווירדיגען אופן.

ven'erate *v.* (ווענ'-ע-רייט) עהרען, פערעהרען.

venera'tion *n.* (ווענ-ע-ריי'-שאן) עהרונג, פערעהרונג.

ven'erator *n.* (ווענ'-ע-ריי-טאר) א פערעהרער.

vene'real *a.* (ווי-ניע'-רי-על) ווענעריש, געשלעכטליך, וואס איז שייך צו געשלעכטליכען פערקעהר, וואס קומט פון געשלעכטליכען פערקעהר; תאוה'דיג; וואס דערוועקט תאוה אדער געשלעכטליכע ליידענשאפט; וואס היילט ווענערישע קראנקהייטען.

vene'real carnos'ity (ווי-ניע'-רי-על קאר-נאס'-אי-טי) ז. *venereal warts*

vene'real disease' (ווי-ניע'-רי-על די-זיעז') א ווענערישע קראנקהייט [וואס קומט פון געשלעכטליכען פערקעהר, ווי סיפיליס, טריפער אדער שאנקער].

vene'real sore (ווי-ניע'-רי-על סאור) ז. *venereal ulcer*

vene'real ul'cer (ווי-ניע'-רי-על אל'-סער) א שאנקער [אזא ווענערישע קראנקהייט].

vene'real warts (ווי-ניע'-רי-על וואהרטס) פרישטשיקעס אדער באראדאווקעס אויף דער שליים-הויט פון די געשלעכטס-גליעדער.

vene'reate *v.* (ווי-ניע'-רי-אייט) מאכען אויסגעלאסען, תאוה'דיג אדער ליידענשאפטליך.

vene'reous *a.* (ווי-ניע'-רי-אס) אויסגעלאסען, תאוה'דיג, ליידענשאפטליך; וואס דערוועקט תאוה.

ven'erer *n.* (ווענ'-ער-ער) א געיעגנ-אויפפאסער; א יעגער.

ven'ery *n.* (ווענ'-ע-רי) יאגד; זנות; געשלעכטליכע בעפריעדיגונג.

venesec'tion *n.* (וויע-ני-סעק'-שאן) די עפענונג פון אן אדער, אדער-לאזונג.

venesec'tion ban'dage (וויע-ני-סעק'-שאן בענ'-דעדזש) א באנדאזש אין דער פארם פון אן 8 אויף'ן עלענבויגען, וואו מען האט געעפענט אן אדער.

Vene'tian *a.* and *n.* (ווי-ניע'-שען) ווענעציאניש, ווענעדיש, וואס איז שייך צו ווענעציען אדער ווענעדיג [אין איטאליען]; וואס איז שייך צו דעם ווענעדישען סטיל פון ארכיטעקטור; א ווענעציאנער [א געבירטיגער פון ווענעציען אדער ווענעדיג]; א ווענעציאנישער פארהאנג [ז. *Venetian blind*]; א דאמינא [א מאסקאראד-קלייד אין דער פארם פון א גלאַ'שען אויבער-מאנטעל מיט א קאפּיושאן].

Vene'tian blind (ווי-ניע'-שען בלאינד) א ווענעציאנישער פארהאנג [אזא פענסטער-לאדען וואס בעשטעהט פון ברעטעלעך, וועלכע קענען זיך פאנאנדערדרעהען אום אריינצולאזען ליכט אדער לופט].

Vene'tian chalk (ווי-ניע'-שען טשאהק) ז. *French chalk*

Vene'tianed *a.* (ווי-ניע'-שענד) וואס האט ווענעציאנישע פארהאנגען. ז. *Venetian blind*

venge *v.* (ווענדזש) זיך נוקם זיין, נעהמען ראכע, זיך אברעכנען.

ven'geance *n.* (ווענ'-דזשענס) ראכע, נקמה.

venge'ful *a.* (ווענדזש'-פול) פול מיט נקמה, וואס זוכט נקמה.

venge'fully *adv.* (ווענדזש'-פול-אי) זוכענדיג נקמה.

venge'fulness *n.* (ווענדזש'-פול-נעס) ראכגיעריגקייט, דער ווּאונש צו נעהמען נקמה.

venge'ment *n.* (ווענדזש'-מענט) דאס נקמה-נעהמען.

ven'ger *n.* (ווענ'-דזשער) א ראכע-נעהמער, א נקמה-נעהמער.

ve'nial *a.* (וויע'-ני-על) פערצייהליך, פערגעבליך; וואס מען קען מוחל זיין; וואס קען פערגעבען ווערען; וואס קען ענטשולדיגט ווערען.

venial'ity *n.* (ווי-ני-על'-אי-טי) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט, דאס קענען פערגעבען ווערען.

ve'nially *adv.* (וויע'-ני-על-אי) אויף א פערצייהליכען אופן; אזוי, אז מען זאל עס קענען מוחל זיין.

ve'nialness *n.* (וויע'-ני-על-נעס) ז. *veniality*

veni're *n.* (ווי-נאי'-רי) א געריכטס-בעפעהל צום שעריף אויפצופאדערען געריכטס-געשווארענע צו קומען אין געריכט.

veni're fa'cias (ווי-נאי'-רי פיי'-שי-עס) ז. *venire*

veni're-man *n.* (ווי-נאי'-רי-מען) איינער וואס ווערט אויפגעפאדערט דורך דעם שעריף צו קומען אין געריכט אלס געשווארענער.

ven'ison *n.* (ווענ'-זן) ווילדברעט, יאגד-פלייש [פלייש פון ווילדע חיות אדער עופות וואס זיינען געשאסען געווארען אין יאגד און וואס קען בענוצט ווערען אלס שפייז]; הירשען-פלייש.

ven'om *n.* and *v.* (ווענ'-אם) גיפט [הויפטזעכליך פון א שלאנג]; א שעדליכע ווירקונג; שלעכטקייט, בייזקייט; פערגיפטען.

ven'om-albu'min *n.* (ווענ'-אם-על-ביו'-מין) איי-ווייס שטאף וואס געפינט זיך אין שלאנגען-גיפט.

ven'omer *n.* (ווענ'-אם-ער) א פערגיפטער, א גיפט-מישער.

ven'omous *a.* (ווענ'-אם-אס) גיפטיג; שעדליך, פערדערבליך, געפעהרליך; פיינדזעליג, בייז, שלעכט, פול מיט האס, בייזהאפט; בייזוויליג.

ven'omously *adv.* (ווענ'-אם-אס-לי) מיט גיפט; אויף א גיפטיגען שטייגער; אויף א פיינדזעליגען, בייזהאפטען שטייגער.

ven'omousness *n.* (ווענ'-אם-אס-נעס) גיפטיגקייט; שעדליכקייט, פערדערבליכקייט; פיינדזעליגקייט, בייזקייט, שלעכטסקייט, בייזהאפטיגקייט.

ve'nous *a.* (וויע'-נאס) פון די אדערען; וואס געהערט צו די אדערען; וואס ענטהאלט זיך אין די אדערען; וואס האט אדערלעך [ווי א פליגעל פון אן אינזעקט].

ve'nously *adv.* (וויע'-נאס-לי) דורך די אדערען אדער דורך דער בלוט-צירקולאציאן פון די אדערען; האבענדיג א ווירקונג אויף די אדערען.

vent *n.* and *v.* (ווענט) אן עפענונג, א לאך; דאס צינד-לאך פון א ביקס; אן ארויסגאנג, אן אויסגאנג, אן אויסוועג; א פרייער גאנג, א פרייער לויף; אן אויסדרוק, אן אויסשפרעכונג, אן ארויסזאגונג; די עפנונג אין הינטערלייב [פי טבעת]; א מארק; א פערקויף, אן אבגאנג; אויסשפרעכען, ארויסזאגען, אויסדריקען; בעריכטען; עפענטליך בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; פערברייטען; צירקולירען; פערשפרייטען; ארויסלאזען; מאכען א לאך, עפנונג אדער אויסגאנג [אין עפעס]; זיך לייכטער מאכען דאס הארץ, זיך בערוהיגען.

ven'ta *n.* (ווענ'-טא) א גאסט-הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

ven'tage *n.* (ווענ'-טעדזש) א קליין לעכעל; א פינגער-לאך אין א הילצערנעם בלאז-אינסטרומענט.

ven'tail *n.* (ווענ'-טייל) ז. *aventaile*

ven'taille *n.* (ווענ'-טייל) ז. *aventaile*

ven'ter *n.* (ווענ'-טער) א פערברייטער, א פערשפרייטער, א בעקאנטמאכער, א פאנאנדערשרייער; די געבעהר-מוטער, דאס מוטערלייב; א מוטער; דאס אונטערלייב, דער בויך.

vent'-field *n.* (ווענט'-פיעלד) די פולווער-פלאטע פון א שיס-געוועהר.

vent'-hole *n.* (ווענט'-האול) אן עפנונג, א לאך [ווי למשל, א לופט-לאך אדער ווענטילאציאנס-עפנונג].

ven'tiduct *n.* (ווענ'-טי-דאקט) א לופט-רעהר, א ווינד-רעהר, אן אונטערערדישע ווענטילאציאנס-רעהר.

ven'tilate *v.* (ווענ'-טי-לייט) לופטערען, ווענטילירען; דורכלופטערען; מאכען א געוויע עפענטליכע אונטערזוכונג אדער נאכפארשונג, עפענטליך אונטערזוכען; וועהען, אויסבלאזען [ווי מעקענע פון תבואה].

ven'tilating-brick *n.* (ווענ'-טי-ליי-טינג-בריק) א ווענטילאציאנס-ציגעל [א דורכגעלעכערטער ציגעל, וועלכער שאפט א לופט-דורכגאנג וואס ווערט בענוצט אין ווענטילאציאן און לופט-הייצונג].

ven'tilating-hea'ter *n.* (ווענ'-טי-ליי-טינג-היע'-טער) א ווענטילאציאנס-אויווען [אזא אויווען וואס ציהט אריין פון דרויסען פרישע לופט וועלכע ווערט דערווארעמט און צושיקט דורך דער געביידע].

ventila'tion *n.* (ווענ-טי-ליי'-שאן) לופטערונג, ווענטילאציאן, לופט-רייניגונג, דורכלופטערונג; עפענטליכע אונטערזוכונג; פרייע דיסקוסיאן.

ven'tilative *a.* (ווענ'-טי-ליי-טיוו) ווענטילירענד, לופטערענד, לופט-רייניגענד.

ven'tilator *n.* (ווענ'-טי-ליי-טאר) א לופט-ציהער, א ווענטילאטאר; אן עפענטליכער אונטערזוכער, א פערעפענטליכער.

ven'ting-hole *n.* (ווענ'-טינג-האול) ז. *vent-hole*

vent'less *a.* (ווענט'-לעס) אהן אן ארויסגאנג, אהן אן אויסגאנג, אהן אן אויסוועג.

ven'tose *a.* and *n.* (ווענ'-טאוס) וואס ליידט פון ווינד אין מאגען; ווינדיג; פוסט, נישטיג; א באנקע, א באנקעס-גלעזעל [וואס א רופא שטעלט].

Ventose' *n.* (וואנ-טאוז') וואנטאז [דער זעקסטער מאנאט אין דעם קאלענדאר וואס איז פאר א קורצער צייט איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1793 אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן]. ז. *republican calendar*

ventos'ity *n.* (ווענ-טאס'-אי-טי) דאס

ליידען פון ווינד אין מאגען: — פוסטער שטאלץ, אנגעבלאזענקייט.

vent'-peg *n.* (ווענט'-פעג) א שפונט, א צאפּען, א פלעקעל מיט וועלכען מען פערשטאפּט א לאך אין א פאס.

vent'-pin *n.* (ווענט'-פּין) ז. ***vent-peg***

ven'tral *a.* (ווענ'-טרעל) פון בויך, וואס געהערט צום בויך; וואס ליעגט אויף דעם בויך; אין באטאניק — וואס איז שייך צו דער פאדערזייט פון עפּעס.

ven'trally *adv.* (ווענ'-טרעל-אי) אין בויך, אויף'ן בויך, נאהענט פון בויך, אין דער ריכטונג פון בויך.

ven'tric *a.* (ווענ'-טריק) פון בויך, וואס איז שייך צום בויך.

ven'tricle *n.* (ווענ'-טריקל) אן אויסהוילונג אדער חלל אין א קערפּער=ארגאן [ווי למשל, די פּערטיעפונג אין די געהירן אדער די הארץ=קעמערלעך]; די געבעהרמוטער, דער געבורטס=ארגאן.

ven'tricose *a.* (ווענ'-טרי-קאוס) בייכיג, אויפגעשוואלען, אויפגעבלאזען.

ven'tricous *a.* (ווענ'-טרי-קאס) ז. ***ventricose***

ventric'ular *a.* (ווענ-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א חלל אדער אויסגעהוילטען קערפּער=ארגאן. ז. ***ventricle***

ventric'ulous *a.* (ווענ-טריק'-יו-לאס) ז. ***ventricular***

ventrilocu'tion *n.* (ווענ-טרי-לא-קיו'-שאן) ז. ***ventriloquism***

ven'triloque *a.* (ווענ'-טרי-לאוק) ז. ***ventriloquial***

ventrilo'quial *a.* (ווענ-טרי-לאו'-קווי-על) בויך=רעדנעריש. ז. ***ventriloquism***

ventrilo'quially *adv.* (ווענ-טרי-לאו'-קווי-על-אי) אויף א בויך=רעדנערישען שטייגער. ז. ***ventriloquism***

ventril'oquise *v.* (ווענ-טריל'-א-קוואיז) ז. ***ventriloquize***

ventril'oquism *n.* (ווענ-טריל'-א-קוויזם) בויך=רעדנעריי [די קונסט צו רעדען אזוי, אז עס זאל זיך אויסדאכטען דאס די שטימע קומט ניט פון דעם רעדנער, נאר ערגעץ פון ווייטענס].

ventril'oquist *n.* (ווענ-טריל'-א-קוויסט) א בויך=רעדנער. ז. ***ventriloquism***

ventriloquis'tic *a.* (ווענ-טריל-א-קוויס'-טיק) בויך=רעדנעריש. ז. ***ventriloquism***

ventril'oquize *v.* (ווענ-טריל'-א-קוואיז) רעדען פון בויך [רעדען אזוי, אז עס זאל זיך אויסדאכטען דאס די שטימע קומט ניט פון דעם רעדנער, נאר ערגעץ פון ווייטענס].

ventril'oquous *a.* (ווענ-טריל'-א-קוואס) ז. ***ventriloquial***

ventril'oquy *n.* (ווענ-טריל'-א-קווי) ז. ***ventriloquism***

ventrodor'sally *adv.* (ווענ-טרא-דאהר'-סעל-אי) אין דער ריכטונג פון רוקען, צום רוקען; פון בויך צום רוקען.

ventrofixa'tion *n.* (ווענ-טרא-פיק-סיי'-שאן) אן אפּעראציאן וואס בעשטעהט אין צונעהען א בויך=ארגאן צו די ווענטלעך פון בויך.

ventros'ity *n.* (ווענ-טראס'-אי-טי) דיקקייט, בייכיגקייט.

ven'ture *n. and v.* (ווענ'-טשור) א ריזיקע; א וואגונג; א ספּעקולאציאן; דאס וואס ווערט איינגעשטעלט אין קאן אדער ריזיקע; סחורות וואס ווערען געשיקט אויף'ן ים; גליק, צופאל; ריזיקירען; איינשטעלען; וואגען; זיך איינשטעלען.

ven'turer *n.* (ווענ'-טשור-ער) א ריזיקאנט, א ריזיקאלישער אונטערנעהמער; איינער וואס וואגט אדער ריזיקירט; א ספּעקולאנט.

ven'turesome *a.* (ווענ'-טשור-סאם) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש.

ven'turesomely *adv.* (ווענ'-טשור-סאם-לי) אויף א דרייסטען אדער וואגענדען אופן.

ven'turesomeness *n.* (ווענ'-טשור-סאם-נעס) דרייסטקייט, געוואגטקייט, ריזיקאלישקייט.

ven'turine *n.* (ווענ'-טשור-אין) ז. ***avanturine***

ven'turous *a.* (ווענ'-טשור-אס) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש.

ven'turously *adv.* (ווענ'-טשור-אס-לי) דרייסט, אונערשראקען; מיט געוואגטקייט; ריזיקאליש.

ven'turousness *n.* (ווענ'-טשור-אס-נעס) דרייסטקייט; אונערשראקענהייט; געוואגטקייט, ריזיקאלישקייט.

ven'ue *n.* (ווענ'-יו) די נאכבארשאפט אדער בעצירק וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען און וואו דער געריכטס=פּראצעס מוז אנגעפיהרט ווערען; דער פּאראגראף אין א בעשולדיגונגס=אקט וואס בעשטימט דעם פּלאץ פון געריכטס=פּראצעס.

ven'ula *n.* (ווענ'-יו-לא) אן אדערעל.

ven'ule *n.* (ווענ'-יול) אן אדערעל; אן אדערעל אין דעם פליגעל פון אן אינזעקט.

ven'ulose *a.* (ווענ'-יו-לאוס) אין באטאניק — וואס האט אדערלעך אדער נערווען [ווי א בלאט].

Ve'nus *n.* (וויע'-נאס) ווענוס [די געטין פון שעהנהייט און ליעבע, אין דער רוימישער מיטאלאגיע]; דער פּלאנעט אדער שטערן ווענוס [דער מארגען=שטערן]; ווענוס=מושלען. ז. ***Venus's-shell***

Ve'nus's-comb *n.* (וויע'-נאס-עז-קאום) דער ווענוס=קאם [א מין פּלאנצע מיט בלעטער, וועלכע זעהען אויס ווי א קאם].

Ve'nus's fly'-trap (וויע'-נאס-עז פלאי'-טרעפּ) די ווענוס פליגען=נעץ [אזא פּלאנצע מיט בלעטער וועלכע שליסען זיך צונויף, ווען אן אינזעקט זעצט זיך אויף זיי און כאפּען איהם אריין ווי אין א נעץ].

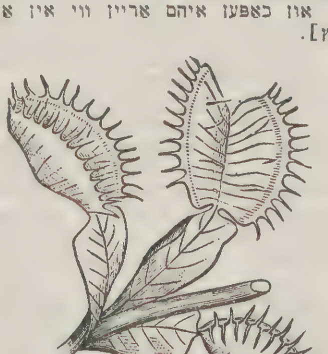

Venus's Fly-trap

Venus's-na'velwort *n.* (וויע'-נאס-עז-ניי'-וועל-הוואירט) ז. ***navelwort***

Ve'nus's-nee'dle *n.* (וויע'-נאס-עז ניע'דל) ז. ***Venus's-comb***

Ve'nus's-pride *n.* (וויע'-נאס-עז פּראיד) די ווענוס=שטאלץ, אזא פּלאנצע מיט בלויע בליטהען.

Ve'nus's-shell *n.* (וויע'-נאס-עז-שעל) די ווענוס=מושעל [א מין מאלוסקעל ביי וועלכער די מושעל בעשטעהט פון צוויי מולטערלעך].

vera'cious *a.* (ווי-ריי'-שאס) וואהרהאפט, וואהרהייטס=ליעבענד, וואס זאגט דעם אמת; וואהר, ריכטיג.

vera'ciously *adv.* (ווי-ריי'-שאס-לי) אויף א וואהרהאפטיגען אופן; ריכטיג.

verac'ity *n.* (ווי-רעס'-אי-טי) וואהרהאפטיגקייט, אמת'דיגקייט, ריכטיגקייט; אן אמת; דער אמת, די וואהרהייט.

veran'da *n.* (ווי-רענ'-דא) א וועראנדע [א מין גאלערעע ארום א הויז].

veran'dah *n.* (ווי-רענ'-דא) ז. ***veranda***

verb *n.* (וואירב) אין גראמאטיק — א האנדלונגס=ווארט, א צייטווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א האנדלונג, טהעטיגקייט אדער צושטאנד, ווי "געהן", "מאכען", "זיצען" א. ז. וו.].

ver'bal *a. and n.* (וואיר'-בעל) וואס בעשטעהט פון ווערטער, וואס איז שייך צו ווערטער; וואס האט בלויז צו טהאן מיט ווערטער; מינדליך, בעל פה; בוכשטעבליך, ווערטערליך; וואס איז שטארק מדקדק איבער דעם פּינקטליכען געברויך פון ווערטער, וואס שענקט אויפמערקזאמקייט בלויז צו ווערטער; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו א צייטווארט: וואס איז גענומען פון א צייטווארט; א הויפּטווארט [ז. ***noun***] וואס שטאמט פון א צייטווארט [ז. ***verb***].

verbalisa'tion *n.* (וואיר-בעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***verbalization***

ver'balise *v.* (וואיר'-בעל-איז) ז. ***verbalize***

ver'balism *n.* (וואיר'-בעל-איזם) א מינדליכער אויסדרוק; אן אויסדרוק; א בעדייטונגסלאזער אויסדרוק.

ver'balist *n.* (וואיר'-בעל-איסט) איינער וואס איז שטארק מדקדק וועגען דעם פּינקטליכען געברויך פון ווערטער; א קריטיקער בלויז פון ווערטער.

verbal'ity *n.* (וואיר-בעל'-אי-טי) בוכשטעבליכקייט, ווערטערליכקייט, די בוכשטעבליכע בעדייטונג.

verbaliza'tion *n.* (וואיר-בעל-אי-זיי'-שאן) אין גראמאטיק — די פערוואנדלונג אין א צייטווארט. ז. ***verb***

ver'balize *v.* (וואיר'-בעל-איז) אין גראמאטיק — פערוואנדלען אין א צייטווארט [ז. ***verb***]; געברויכען פיעל ווערטער, צופיעל אנרעדען.

ver'bally *adv.* (וואיר'-בעל-אי) מינדליך; ווארט פאר ווארט, אין דיעזעלבע ווערטער; ווי א צייטווארט [ז. ***verb***].

verba'tim *adv.* (וואיר-ביי'-טים) ווערטערליך, ווארט אין ווארט, אקוראט אין דיעזעלבע ווערטער.

verbe'na *n.* (וואיר-ביע'-נא) אייזענקרויט, אייזען=גראז [אזא גראז=פּלאנצע].

ver'berate *v.* (וואיר'-בער-אייט) שלאגען.

verbera'tion *n.* (וואיר-בע-ריי'-שאן) דאס שלאגען.

ver'biage *n.* (וואיר'-בי-עדזש) דער געברויך פון אוננויטיגע ווערטער; אן איבערפלוס פון ווערטער.

ver'bify *v.* (וואיר'-בי-פאי) פערוואנדלען אין א צייטווארט; געברויכען אלס א צייטווארט. ז. ***verb***.

verbigera'tion *n.* (וואיר-בי-דזשי-ריי'-שאן) אין פאטאלאגיע — דאס ווידערהאלען אוננויטיגערווייזע און אהן א טאלק געוויסע ווערטער אדער פראזען [אלס אויסדרוק פון אן אונגארמאלען צושטאנד].

verbose' *a.* (וואיר-באוס') וואס געברויכט אדער ענטהאלט צופיעל ווערטער; לאנגווייליג [ווי א לאנגע רעדע].

verbose'ly *adv.* (וואיר-באוס'-לי) געברויכענדיג אדער ענטהאלטענדיג צופיעל ווערטער; לאנגווייליג.

verbose'ness *n.* (וואיר-באוס'-נעס) ז. ***verbosity***.

verbos'ity *n.* (וואיר-באס'-אי-טי) דאס געברויכען אדער ענטהאלטען צופיעל ווערטער.

ver'dancy *n.* (וואיר'-דען-סי) גרינקייט; פרישקייט; אונערפאהרענהייט.

ver'dant *a.* (וואיר'-דענט) גרין; פריש; בעוואקסען מיט פלאנצען אדער מיט גראז; אונערפאהרען.

verd'-antique' *n.* (וואירד'-ען-טיעק') א סערפענטין־עהנליכער מארמאר. ז. ***serpentine***.

ver'dantly *adv.* (וואיר'-דענט-לי) פריש; בליהענד; אויף א גרינעם אדער אונערפאהרענעם שטייגער.

ver'dantness *n.* (וואיר'-דענט-נעס) ז. ***verdancy***.

ver'de anti'co (ווערה'-דיי אנ-טיע'-קאו) ז. ***verd-antique***.

ver'derer *n.* (וואיר'-דער-ער) א וואלד־אויפזעהער [אין די קעניגליכע וועלדער אין ענגלאנד].

ver'deror *n.* (וואיר'-דער-אר) ז. ***verderer***.

ver'dict *n.* (וואיר'-דיקט) א ווערדיקט, א פסק־דין אדער אורטייל פון געריכטס־געשווארענע; אן ענטשיידונג, אן אורטייל.

ver'digris *n.* and *v.* (וואיר'-די-גריעס) גרינשפאן, קופער־גרין [א גרינער שטאף וואס בעקומט זיך דורך דער ווירקונג פון עסיג אדער אן אנדער זויערע אויף קופער]; גרינער ראסט אויף קופער; בעדעקען מיט גרינשפאן.

ver'digris-green *n.* (וואיר'-די-גריעס-גריען) אזא העלער בלויליך־גרינער קאליר.

ver'diter *n.* (וואיר'-די-טער) בערג־גרין [א מין פארב].

ver'diture *n.* (וואיר'-די-טשור) ז. ***verditer***.

ver'dure *n.* and *v.* (וואיר'-דזשור) גרינס; גרינקייט; פרישקייט; בעדעקען מיט גרינס.

ver'dureless *a.* (וואיר'-דזשור-לעס) אהן גרינס; אהן גראז.

ver'durer *n.* (וואיר'-דזשור-ער) ז. ***verderer***.

ver'durous *a.* (וואיר'-דזשור-אס) גרין, בעדעקט מיט גרינס.

verein' *n.* (פער-אין') א פעראיין, א געזעלשאפט.

verge *n.* and *v.* (וואירדזש) א ברעג; א ראנד; א גרענעץ; דער האריזאנט; א קרייז; אומפאנג; רוים, ארט, פלאץ; א געלעגענהייט; א שטעקען, א שטאב; אין ארכיטעקטור — דער ברעג פון די ציגעל וואס שטארצען ארויס איבער דעם גיבעל פון א דאך [ז. ***gable***]; א שפינדעל פון א זייגער; א שטח לאנד פון 15 ביז 30 אקער; דער פענים [מענליכער געשלעכטס־גליעד]; זיך ריכטען; זיך נייגען; זיך נעהנטערען; בעגרענעצען, גרענצען; אבזוימען.

verge'-board *n.* (וואירדזש'-באורד) ז. ***barge-board***.

ver'gency *n.* (וואיר'-דזשען-סי) נייגונג, ריכטונג, דערנעהענטערונג.

ver'gent *a.* (וואיר'-דזשענט) זיך דערנעהענטערענד צו דער ענדע.

ver'ger *n.* (וואיר'-דזשער) א שטאב־טרעגער [איינער וואס טראגט פאראויס דעם אמט־שטעקען פון א בישאף, דעקאן, גייסטליכען אדער אנדערען הויכען בעאמטען]; א קירכען־דיענער, א קירכען־שמש.

Vergil'ian *a.* (וואיר-דזשיל'-אי-ען) ז. ***Virgilian***.

verid'ic *a.* (ווי-ריד'-איק) ז. ***veridical***.

verid'ical *a.* (ווי-ריד'-אי-קעל) וואס זאגט דעם אמת.

verid'icous *a.* (ווי-ריד'-אי-קאס) ז. ***veridical***.

verifiabil'ity *n.* (ווער-אי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

ver'ifiable *a.* (ווער'-אי-פאי-עבל) וואס קען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

verifica'tion *n.* (ווער-אי-פי-קיי'-שאן) בעשטעטיגונג, בעגלויביגונג.

ver'ificative *a.* (ווער'-אי-פי-קיי-טיוו) בעשטעטיגענד, בעגלויביגענד.

verif'icatory *a.* (ווי-ריפ'-אי-קיי-טא-רי) ז. ***verificative***.

ver'ifier *n.* (ווער'-אי-פאי-ער) א בעגלויביגער, א בעשטעטיגער.

ver'ify *v.* (ווער'-אי-פאי) בעגלויביגען, בעשטעטיגען, ערקלערען פאר ריכטיג, בעשטעטיגען די ריכטיגקייט; ערפילען.

ver'ily *adv.* (ווער'-אי-לי) וואהרהאפטיג, ריכטיג; געוויס, בעשטימט, אהן שום ספק, זיכער; ווירקליך; גאנץ ערנסט און אויפריכטיג.

verisim'ilar *a.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאר) וואהרשיינליך.

verisim'ilarly *adv.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאר-לי) וואהרשיינליך.

verisimil'itude *n.* (ווער-אי-סי-מיל'-אי-טיוד) וואהרשיינליכקייט.

verisimil'ity *n.* (ווער-אי-סי-מיל'-אי-טי) ז. ***verisimilitude***.

verisim'ilous *a.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאס) ז. ***verisimilar***.

ver'itable *a.* (ווער'-אי-טעבל) וואהרהאפטיג, וואהר, ריכטיג, עכט, ווירקליך.
He is a veritable nuisance.

ver'itably *adv.* (ווער'-אי-טע-בלי) ווירקליך, באמת, ריכטיג.

ver'ity *n.* (ווער'-אי-טי) וואהרהייט, ריכטיגקייט, וואהרהאפטיגקייט.

ver'juice *n.* (וואיר'-דזשוהס) זויערע זאפט פון אונצייטיגע פרוכטען; שארפקייט, בייסיגקייט, שניידיגקייט [אין שפראך, מאניערען אדער טעמפעראמענט].

ver'meil *n.* (וואיר'-מיל) בעגילטעס זילבער אדער בראנז; א דורכזיכטיגער וואסער־לאקיר; אן אראנזש־רויטער גראנאט [אזא עדעלשטיין]; שארלאך־קאליר, שארלאך־פארב [ז. ***vermilion***].

vermeol'ogist *n.* (וואיר-מי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום וועגן ווערים.

vermeol'ogy *n.* (וואיר-מי-אל'-א-דזשי) דער טייל זאאלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום וועגן ווערים.

Ver'mes *n.* (וואיר'-מיעז) דער מין ווערים און ווערים־עהנליכע בעשעפענישען.

vermicel'li *n.* (ווער-מי-טשעל'-לי) אזא זארט איטאליעניש דינע לאקשען.

vermic'ular *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאר) ווארים־עהנליך [אין פארם אדער בעוועגונגען]; ווארים־פערמיג; וואס זעהט אויס ווי צוגעסען פון ווערים; וואס איז בעצייכענט מיט וועלענארטיגע ליניעס.

vermic'ulate *v.* and *a.* (וואיר-מיק'-יו-לייט) פערצירען מיט וועלען־ארטיגע ליניעס; ווערען צוגעסען פון ווערים; ווערען פול מיט ווערים; ווארים־עהנליך [אין פארם אדער בעוועגונגען]; צוגעסען פון ווערים.

vermicula'tion *n.* (וואיר-מיק-יו-ליי'-שאן) א ווארים־ארטיגע בעוועגונג; פערצירונג אין דער פארם פון וועלען־ארטיגע ליניעס; א ווארים־שפור; ווערימדיגקייט; דאס זיין צוגעסען פון ווערים.

ver'micule *n.* (וואיר'-מי-קיול) א ווערימעל.

vermic'ulose *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאוס) צוגעסען פון ווערים, פול מיט ווערים; ווערימדיג; ווארים־ארטיג, ווארים־פערמיג.

vermic'ulous *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאס) ז. ***vermiculose***.

ver'miform *a.* (וואיר'-מי-פארם) ווארים־פערמיג.

ver'miform appen'dix (וואיר'-מי-פארם ע-פענ'-דיקס) א צוואוואוקס אדער ארויסשטארצונג ביים עק פון דער בלינדער קישקע.

ver'mifuge *n.* (וואיר'-מי-פיודזש) א ווערים־מיטעל [א מיטעל צו פערניכטען אדער ארויסטרייבען ווערים פון די געדערים].

vermil'ion *n.*, *a.* and *v.* (ווער-מיל'-יאן) ציגאבער־רויט [א בריליאנט־רויטע פארב וואס ווערט ענטוועדער געמאכט דורך צומאלען דעם מינעראל ציגאבער, אדער עס ווערט קינסטליך פאבריצירט]; שארלאך־קאליר [א בריליאנט־רויטער קאליר]; פון ציגאבער־רויטען קאליר; שארלאך־רויט; פארבען אין ציגאבער־רויטען אדער שארלאך־רויטען קאליר. ז. איך. ***"Colors"***.

vermil'lion *n.* (ווער-מיל'-יאן) ז. ***vermilion***.

ver'min *n.* (וואיר'-מין) אונגעציפער, א פאסקודנע בעשעפעניש [ווי לייז, פליי, וואנצען, ווערים, מייז, ראצען א. ז. וו.]; א פאראזיטישער אינזעקט; א פאסקודניאק; א געזינדעל.

ver'minate *v.* (וואיר'-מי-נייט) ארויסברענגען אדער אנפלאדיען אונגעציפער [ווי לייז, ווערים א. ז. וו.].

vermina'tion *n.* (וואיר-מי-ניי'-שאן) די ארויסברענגונג פון אונגעציפער [מיאוס'ע אדער פאראזיטישע בעשעפענישען, ווי לייז, ווערים א. ז. וו.].

ver'minous *a.* (וואיר'-מי-נאס) וואס פלאדיעט ווערים; וואס פלאדיעט אונגעציפער [ווי לייז, ווערים א. ז. וו.]; ווערימדיג.

ver'minous fe'ver (וואיר'-מי-נאס פיע'-ווער) פיבער פעראורזאכט פון ווערים אין בויך.

ver'minously *adv.* (וואיר'-מי-נאס-לי) ארויסברענגענדיג ווערים; ארויסברענגענדיג אונגעציפער [פאסקודנע אדער פא־

ראזיטישע בעשעפענישען, ווי ווערים, לייז א. ז. וו.].

vermip'arous *a.* (וואיר־מיפ׳־ע־ראס) וואס בריינגט ארויס אדער פלאדיעט ווע־רים.

vermiv'orous *a.* (וואיר־מיוו׳־א־ראס) ווערים־פרעסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט ווערים.

ver'mouth *n.* (וואיר׳־מוהטה) ז. *vermuth*.

ver'muth *n.* (וואיר׳־מוהטה) אזא וויי־סער וויין צוגעריכט מיט ווערים־קרויט און פערשיעדענע געווירצען.

vernac'ular *a.* and *n.* (וואיר־נעק׳־יו־לאר) היימיש, פאטערלענדיש; ארטיג, לאקאל, כאראקטעריסטיש פאר א בעשטימ־טער געגענד; א מוטער־שפראך; א לאקא־לער שפראך־אויסדרוק.

vernac'ular disease' (וואיר־נעק׳־יו־לאר די־זיעז׳) א קראנקהייט וואס בוי־שעוועט הויפטזעכליך אין א געוויסער גע־גענד.

vernac'ularism *n.* (וואיר־נעק׳־יו־לאר־איזם) א לאקאלער אויסדרוק אדער רעדענס־ארט; דאס געברויך פון דער היי־מישער אדער לאקאלער שפראך.

vernacular'ity *n.* (וואיר־נעק־יו־לער׳־אי־טי) אן אידיאם, אן אייגענטימליכער שפראך־אויסדרוק.

vernaculariza'tion *n.* (וואיר־נעק־יו־לאר־אי־זיי׳־שאן) איינשליסונג אין דער מוטער־שפראך [פון ווערטער און אויסדריקע].

vernac'ularize *v.* (וואיר־נעק׳־יו־לאר־איז) ארייננעהמען אין דער מוטער־שפראך [ווערטער און אויסדריקע].

vernac'ularly *adv.* (וואיר־נעק׳־יו־לאר־לי) אין דער מוטער־שפראך, אין דער היימישער שפראך.

ver'nal *a.* (וואיר׳־נעל) וואס איז שייך צום פריהלינג; וואס קומט פאר אדער וואקסט אין פריהלינג; יוגענדליך.

ver'nal e'quinox (וואיר׳־נעל אי׳־קהווי־נאקס) די צייט אין פריהלינג, ווען די נאכט איז גלייך מיט'ן טאג [די צייט ווען די זון קרייצט דעם עקוואטאר, גע־הענדיג צו צפון, אונגעפעהר דעם 22טען מערץ].

ver'nal grass (וואיר׳־נעל גרעס) פריה־לינגס־גראז, שמעק־גראז [אזא שמעקעדיג גראז געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

ver'nally *adv.* (וואיר׳־נעל־אי) אויף א פריהלינגס־שטייגער; אויף א יוגענדליכען שטייגער.

ver'nant *a.* (וואיר׳־נענט) בליהענד [ווי אין פריהלינג].

ver'nate *v.* (וואיר׳־נייט) בליהען.

verna'tion *n.* (וואיר־ניי׳־שאן) די קנאספען־לאגע, די לאגע און די אויסביל־דונג פון וואקסענדע בלעטלעך אין דער קנאספע.

ver'nicle *n.* (וואיר׳־ניקל) א טיכעל מיט קריסטוס'עס בילד אויף דעם

ver'nier *n.* (וואיר׳־ני־ער) א ווערניער, א נאניוס, א סעקונדען־טיילער [אזא מא־טעמאטישער טייל־אינסטרומענט].

ver'nile *a.* (וואיר׳־ניל) שקלאפיש, קנעכטיש.

vernil'ity *n.* (וואיר־ניל׳־אי־טי) שקלא־פישקייט, קנעכטישקייט.

veron'ica *n.* (ווי־ראנ׳־אי־קא) ז. *vernicle*.

Veron'ica *n.* (ווי־ראנ׳־אי־קא) ווערא־ניקא אדער עהרענפרייז [א מין נידריגע גראזען אדער בושעס פון ווייט־פערשפריי־טע צאהלרייכע מינים].

Veronica

ver'ricule *n.* (ווער׳־אי־קיול) א ביג־טעל פון גלייך־שטעהענדע הערעלעך [ביי אינזעקטען].

verru'ca *n.* (ווע־רוה׳־קא) א בארא־דאוועק; אן אנוואוקס, א גוזיק [אויף פלאנצען].

verru'ciform *a.* (ווע־רוה׳־סי־פארם) עהנליך צו א בארא־דאוועק.

ver'rucose *a.* (ווער׳־או־קאוס) ז. *verrucous*.

ver'rucous *a.* (ווער׳־או־קאס) בעדעקט מיט בארא־דאוועקעס; בעדעקט מיט פריש־טשיקעס אדער גוזיקעס.

verru'culose *a.* (ווע־רוה׳־קיו־לאוס) בעדעקט מיט קליינינקע בארא־דאוועקעס; בעדעקט מיט פרישטשיקלעך.

versabil'ity *n.* (וואיר־סע־ביל׳־אי־טי) דרעהבארקייט, דאס קענען זיך דרעהען.

ver'sable *a.* (וואיר׳־סעבל) דרעהבאר, וואס קען זיך דרעהען.

ver'sableness *n.* (וואיר׳־סעבל־נעס) ז. *versability*.

ver'sant *a.* and *n.* (וואיר׳־סענט) גע־ניט, בעהאווענט, בקי; דער טייל פון א לאנד־געגענד וואס איז גענייגט אין איין ריכטונג; משופע'דיגקייט פון אן אויבער־פלעכע; די אנזיכט פון א לאנד־געגענד.

ver'satile *a.* (וואיר׳־סע־טיל) דרעה־באר, קעהרבאר; בעוועגליך; פערענדער־ליך; פיעלזייטיג, פעהיג צו פערשיעדענע זאכען.

ver'satilely *adv.* (וואיר׳־סע־טיל־לי) זיך דרעהענדיג; בעוועגליך; אויף א פער־ענדערליכען שטייגער; פיעלזייטיג, מיט פיעלזייטיגער געשיקטקייט אדער פעהיג־קייט.

ver'satileness *n.* (וואיר׳־סע־טיל־נעס) ז. *versatility*.

versatil'ity *n.* (וואיר־סע־טיל׳־אי־טי) בעוועגליכקייט, פערענדערליכקייט; פיעל־זייטיגקייט, געשיקטקייט אין פיעלע זא־כען.

versa'tion *n.* (וואיר־סיי׳־שאן) א דרע־הונג, א ווינדונג.

verse *n.* and *v.* (וואירס) א פערז, א שורה פון א געדיכט, א סטראפע אדער סטאנזא [ז. *strophe*]; א געדיכט, א פאעמא; א פאעטישע פארם; א שורה; א פסוק; א פסוק געזאגט פון דעם קיר־כען־פארבעטער; א פסוק געזונגען פון איי־נעם [אין א קירך]; איבערגעבען אדער אויסדריקען אין פערזען אדער אין גרא־מען.

verse'-col'ored *a.* (וואירס׳־קאל׳־ארד) ז. *versicolor*.

versed *a.* (וואירסט) ערפאהרען, געניט, בקי, בעהאווענט; אומגעדרעהט, אויסגע־דרעהט.

verse'-ma'ker *n.* (וואירס׳־מיי׳־קער) א גראמען־שרייבער; א דיכטער, א פאעט.

verse'-ma'king *n.* (וואירס׳־מיי׳־קינג) דאס שרייבען גראמען; ליעדער־פערפא־סונג, דיכטונג.

verse'man *n.* (וואירס׳־מען) א גראמען־מאכער, א גראמען־פלעכטער.

verse'-mon'ger *n.* (וואירס׳־מאנ׳־גער) א גראמען־שרייבער, א גראמען־מאכער, א גראמען־פלעכטער.

verse'-mon'gering *n.* (וואירס׳־מאנ׳־גער־אינג) גראמען־מאכעריי, גראמען־פלעכ־טונג.

ver'ser *n.* (וואיר׳־סער) א גראמען־שרייבער, א פאעט; א גראמען־פלעכטער.

ver'sicle *n.* (וואיר׳־סיקל) א קליינער פערז; א קורצער פסוק [אין קירכען־דיענסט, הויפטזעכליך אזא וואס ווערט גע־זאגט פון דעם פארבעטער, ניט פון דעם עולם].

ver'sicolor *a.* (וואיר׳־סי־קאל־אר) פערשיעדענפארביג; פיעלפארביג; וואס בייט די קאלירען; שימערענד.

versicol'orate *a.* (וואיר־סי־קאל׳־אר־אייט) בייטענד די קאלירען, שימערענד [ווענען אינזעקטען].

ver'sicolored *a.* (וואיר׳־סי־קאל־ארד) ז. *versicolor*.

versicol'orous *a.* (וואיר־סי־קאל׳־אר־אס) ז. *versicolor*.

versic'ular *a.* (וואיר־סיק׳־יו־לאר) וואס איז שייך צו א פערז אדער פסוק.

versifica'tion *n.* (וואיר־סי־פי־קיי׳־שאן) ווערסיפיקאציאן, דאס שרייבען פערזען אדער געדיכטע; גראמען־שרייבע־ריי; פערזען־בוי.

ver'sificator *n.* (וואיר׳־סי־פי־קיי־טאר) ז. *versifier*.

ver'sificatrix *n.* (וואיר׳־סי־פי־קיי־טריקס) א פערזען־מאכעריז, א גראמען־שרייבעריז, א דיכטעריז, א פאעטיז.

ver'sifier *n.* (וואיר׳־סי־פאי־ער) א ווערסיפיקאטאר, א גראמען־שרייבער; א פאעט, א דיכטער; איינער וואס מאכט איבער פראזא אין פאעזיע.

ver'siform *a.* (וואיר׳־סי־פארם) פער־שיעדענפערמיג; וואס ענדערט די פאר־מען.

ver'sify *v.* (וואיר׳־סי־פאי) מאכען פער־זען, פערפאסען גראמען, שרייבען גרא־מען; איבערלעגען אין גראמען; בעשריי־בען אין גראמען, איבערגעבען אין פער־זען.

ver'sing *n.* (וואיר׳־סינג) פערזען־פער־פאסונג, גראמען־שרייבעריי.

ver'sion *n.* (וואיר׳־שאן) 1. ענדערונג, אומוואנדלונג; 2. אן איבערזעצונג; 3. א ווערזיאן, א ווערסיע [אן אנדערע אדער פערשיעדענע ערקלערונג, בעשרייבונג א. ז. וו. פון א ספעציעלען שטאנדפונקט]; 4. דאס איבערדרעהען דאס קינד אין דער מוטער'ס בויך ביים געבורט [ווען עס ליעגט ניט ווי עס בעדארף צו זיין].

2. We have several **versions** of the Bible.
3. Now we will hear the other party's **version** of the affair.

ver'sional *a.* (וואיר׳־שאנ־על) וואס איז שייך צו אן איבערזעצונג.

ver'isonist *n.* (וואיר׳־שאנ־איסט) אן איבערזעצער; אן אנהענגער פון א ספע־ציעלער איבערזעצונג [ווי למשל, פון דער ביבעל].

ver'so *n.* (וואיר׳־סאו) די אונטערשטע

זייט, די פערקעהרטע זייט; די לינקע זייט פון א מטבע אדער מעדאל; א זייט [פון א בוך אדער מאנוסקריפט] וואס איז נומערירט מיט גראדע נומערען [ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

verst *n.* (ווערסט) א וויארסט [א רוסישע לענג=מאס פון אונגעפעהר צוויי דריטעל ענגלישע מייל אדער עטוואס מעהר פון א קילאמעטער].

ver'sual *a.* (וואיר'-שו-על) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פערז אדער פסוק.

ver'sus *prep.* (וואיר'-סאס) געגען · [א יורידישער אויסדרוק צו בעצייכנען ווער וועמען עם קלאגט].
John Doe **versus** Richard Roe.

versute' *a.* (וואיר-סיוט') כיטרע, ליסטיג.

vert *n. and v.* (וואירט) א וואלד=געוויקס; א געדיכט בעוואקסענער פלאץ אין וואלד; דאס רעכט צו האקען בוימער; אן אבטריניגער, א משומד, איינער וואס בייט איין קירך אויף א צווייטער [הויפטזעכליך, די אנגליקאנישע אויף דער קאטוילישער אדער פערקעהרט]; ווערען אן אבטריניגער, זיך איבער'שמד'ען.

ver'tebra *n.* (וואיר'-טי-ברא) א ווירבעל=ביין, א רוקען=ווירבעל [א גליעד פון דעם רוקען=ביין אדער חוט השדרה].

ver'tebral *a. and n.* (וואיר'-טי-ברעל) וואס איז שייך צו א רוקען=ווירבעל, ווירבעל=ביין אדער רוקען=ביין; וואס האט אדער בעשטעהט פון ווירבעל=ביינער; וואס האט א רוקען=ביין; א ווירבעלטהיער [וואס האט א רוקען=ביין אדער חוט השדרה]; א רוקען=ארטעריע.

ver'tebral ca'ries (וואיר'-טי-ברעל קיי'-רי-איז) רוקען=ביין שווינדזוכט.

ver'tebral chain (וואיר'-טי-ברעל טשיין) ז. *vertebral column*.

ver'tebral col'umn (וואיר'-טי-ברעל קאל'-אם) דער רוקען=ביין, דער ווירבעל=זייל, דער חוט השדרה.

vertebra'lis *n.* (וואיר-טי-ברײ'-ליס) א רוקען=ביין ארטעריע.

ver'tebrally *adv.* (וואיר'-טי-ברעל-אי) אין בעצוג צו ווירבעל=ביינער [די ביינדלעך פון רוקען=ביין]; דורך ווירבעל=ביינער; ווי ווירבעל=ביינער; ביי א ווירבעל=ביין, אין א ווירבעל=ביין [ניט צווישען ווירבעל=ביינער].

ver'tebral ribs (וואיר'-טי-ברעל ריבז) די צוויי אונטערשטע ריפען [ביי מענשען], וועלכע זיינען פעראייניגט בלויז מיט די רוקען=ווירבלען [ווירבעל=ביינער].

vertebra'rium *n.* (וואיר-טי-ברײ'-רי-אם) די ווירבעל=ביינער; דער רוקען=ביין, דער רוקען=זייל, דער חוט השדרה.

Vertebra'ta *n.* (וואיר-טי-ברײ'-טא) די ווערטעבראטא, דער מין ווירבעל=טהיערע, דער מין חיות וואס האבען א רוקען=ביין [ווירבעל=זייל, חוט השדרה].

ver'tebrate *a. and n.* (וואיר'-טי-בריט) וואס האט א רוקען=ביין; עהנליך צו א רוקען=ביין [ווי למשל, געוויסע פלאנצען=בלעטער]; א ווירבעל=טהיער [א בעשעפעניש מיט א רוקען=ביין].

ver'tebrated *a.* (וואיר'-טי-ברײ-טעד) וואס האט א רוקען=ביין; פעראייניגט דורך גליעדער וואס זיינען עהנליך צו ווירבעל=ביינער [די ביינדלעך פון רוקען=ביין].

vertebra'tion *n.* (וואיר-טי-ברײ'-שאן) די אויסבילדונג פון ווירבעל=ביינער [די ביינדלעך פון דעם רוקען=ביין]; פאנאנ=דערטיילונג אין גליעדער וואס זיינען עהנליך צו ווירבעל=ביינער.

ver'tex *n.* (וואיר'-טעקס) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ, דער אויבערשטער טייל; דער אויבערשטער טייל פון קאפ אדער פון שארבען; דער זעניט [דער טייל פון הימעל וואס געפינט זיך גלייך איבער איינעמס קאפ]; אין מאטעמאטיק — דער ווייטסטער פונקט פון דעם צענטער פון א פיגור; א קאנוועקסער [רונד=אויסגעבויגענער נאך אויסען] ווינקעל פון א פיעל=זייטיגער געאמעטרישער פיגור.

ver'tical *a. and n.* (וואיר'-טי-קעל) ווערטיקאל, זענקרעכט, געריכטעט פון אויבען ארונטער; פערפענדיקולאר [ז. *perpendicular*]; וואס איז שייך צום שפיץ אדער העכסטען פונקט; וואס געפינט זיך ביים שפיץ; וואס געפינט זיך ביים אויבערשטען טייל פון קאפ אדער שארבען; א ווערטיקאלער קרייז, א ווערטיקאלע פלעכע אדער ליניע.

ver'tical an'gles (וואיר'-טי-קעל ענגלז) ווערטיקאלע ווינקלען [די געגענגעזעצטע ווינקלען, וואס בילדען זיך, ווען צוויי ליניען שניידען זיך איבער].

vertical'ity *n.* (וואיר-טי-קעל'-אי-טי) דאס זיין ווערטיקאל, א ווערטיקאלע ריכטונג, א ריכטונג פון אויבען אראב=צו.

ver'tical line (וואיר'-טי-קעל לאין) א ווערטיקאלע ליניע, א פערפענדיקולארע ליניע. ז. *perpendicular*.

ver'tically *adv.* (וואיר'-טי-קעל-אי) ווערטיקאל, זיך ציהענדיג פון אויבען ארונטער, פערפענדיקולאר.

ver'ticalness *n.* (וואיר'-טי-קעל-נעס) ז. *verticality*.

ver'ticel *n.* (וואיר'-טי-סעל) ז. *verticil*.

ver'tices *n.* (וואיר'-טי-סיעז) די אויבערשטע טיילען אדער שפיצען; די העכסטע פונקטען. ז. *vertex*.

ver'ticil *n.* (וואיר'-טי-סיל) א ראד=פעריגע אויסשטעלונג פון בלעטלעך, בלומען אדער קערפער=גליעדער.

verticil'late *a.* (וואיר-טי-סיל'-אייט) איינגעארדענט ווי די ספיצעס אדער שפייכען פון א ראד, ראד=פערמיג [וועגען בלעטלעך, בלומען אדער קערפער=טיילען].

ver'ticillated *a.* (וואיר'-טי-סי-ליי-טעד) ז. *verticillate*.

ver'ticillately *adv.* (וואיר'-טי-סי-לייט-לי) ווי א ראד, ראד=פערמיג, אויסגעשטעלט ווי די שפייכען אדער ספיצעס פון א ראד [וועגען בלומען, בלעטלעך אדער קערפער=טיילען].

verticil'lus *n.* (וואיר-טי-סיל'-אס) ז. *verticil*.

vertic'ity *n.* (וואיר-טיס'-אי-טי) דרעהונגס=קראפט; די מאגנעטישע ריכטונגס=קראפט [ווי פון דער מאגנעט=נאדעל].

ver'ticle *n.* (וואיר'-טיקל) א אקס; אן זאוויעסע.

vertig'inous *a.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס) זיך דרעהענד; שווינדלענד; וואס רופט ארויס קאפ=שווינדעל; וואס האט קאפ=שווינדלונג; פערענדערליך, ניט שטאנדהאפט, אונבעשטענדיג.

vertig'inously *adv.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס-לי) זיך דרעהענדיג; אויף א קאפ=שווינדלענדען שטייגער.

vertig'inousness *n.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס-נעס) א דרעהענדע אדער קאפ=שווינדלענדע בעוועגונג; דאס שווינדלען אין קאפ, קאפ=שווינדעל.

verti'go *n.* (וואיר-טאי'-גאו) קאפ=שווינדלונג.

Vertum'nus *n.* (וואיר-טאמ'-נאס) ווערטומנוס [דער גאט פון גארטענס, פון פריהלינג און פון די יאהרעס=צייטען אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

ver'vain *n.* (וואיר'-וויין) אייזען=קרויט, אייזען=גראז.

verve *n.* (וואירוו) בעגייסטערונג [ביים קינסטלערישען שאפען]; ענטוזיאזם.

ver'vels *n.* (וואיר'-וועלז) ז. *varvels*.

ver'vet *n.* (וואיר'-וועט) אזא אפריקאנישע אפע [מאלפע].

ver'vine *n.* (וואיר'-ווין) ז. *vervain*.

ver'y *a. and adv.* (ווער'-אי) 1. אמת'דיג, וואהר, ריכטיג, ווירקליך; 2. סאמע; 3. אפילו, זעלבסט; 4. ספעציעל; 5. דאס זעלבע; 6. פאלשטענדיג; 7. זעהר.
1. Are you my **very** son Esau? 2. It is the **very** best. 3. Love's **very** pain is sweet. 4. The **very** essence of truth is plainness. 5. It is the **very** thing that I said. 6. Passion turned them into **very** brutes. 7. **Very** much obliged.

vesa'nia *n.* (ווי-סיי'-ני-א) משוגעת.

vesan'ic *a.* (ווי-סענ'-איק) משוגע, גייסטיג=אוננארמאל.

vesi'ca *n.* (ווי-סאי'-קא) א פענכער; דער אורין=פענכער; א בלאז; א בלאטער; א זעקעל=עהנליכער אדער בייטעל=עהנליכער טייל פון קערפער אדער פון א פלאנצע.

ves'ical *a.* (וועס'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א פענכער; פענכער=עהנליך, בייטעל=עהנליך, בלאטערדיג, בלעזעלדיג.

ves'icant *a. and n.* (וועס'-אי-קענט) וואס ציהט אן א בלאטער אדער א בלעזעל; א צוג=פלאסטער; עטוואס וואס ציהט אן א בלאטער; א בלאטער.

ves'icate *v.* (וועס'-אי-קייט) אנציהען בלאטערען.

vesica'tion *n.* (וועס-אי-קיי'-שאן) פארמירונג פון בלאטערען; א בלאטער.

ves'icatory *a. and n.* (וועס'-אי-קיי-טא-רי) וואס ציהט אן בלאטערען; עטוואס וואס רופט ארויס בלאטערען, א צוג=פלאסטער.

ves'icle *n.* (וועס'-איקל) א בלאטערעל, א בלעזעל, א פענכערעל.

vesic'ula *n.* (ווי-סיק'-יו-לא) ז. *vesicle*.

vesic'ular *a.* (ווי-סיק'-יו-לאר) פול מיט בלעזעלעך; בלאטערדיג, בלעזעלדיג.

vesic'ularly *adv.* (ווי-סיק'-יו-לאר-לי) אין בעצוג צו בלעזעלעך אדער בלאטערען; ווי א פענכער, בלאטער אדער בלעזעל.

vesic'ulate *a. and v.* (ווי-סיק'-יו-לייט) בלאטערדיג, בלעזעלדיג; וואס איז בעדעקט מיט בלעזעלעך אדער בלאטערען; ווערען בלעזעלדיג אדער בלאטערדיג.

vesicula'tion *n.* (ווי-סיק-יו-ליי'-שאן) די פארמירונג פון בלאטערען אדער בלעזעלעך; בלאטערדיגקייט.

ves'icule *n.* (וועס'-אי-קיול) ז. *vesicle*.

vesiculec'tomy *n.* (ווי-סיק-יו-לעק'-טא-מי) די אויסשניידונג פון א טייל פון די זאמען=בלעזעלעך [אום צו מאכען פעהיג צו האבען קינדער].

vesiculi'tis *n.* (ווי-סיק-יו-לאי'-טיס) פענכער=ענטצינדונג; ענטצינדונג פון די זאמען=בלעזעלעך.

vesic'ulose *a.* (ווי-סיק'-יו-לאוס) ז. *vesicular*.

vesic'ulous *a.* (ווי-סיק'-יו-לאס) ז. *vesicular*.

ves'per *n.* (וועס'-פער) דער אבענדשטערן; דער פלאַנעט ווענוס; ז ער אבענד.

ves'peral *a. and n.* (וועס'-פער-על) אבענדליך; וואָס איז שייך צו די וועספּער אדער אבענד־גאָטעסדיענסט [ביי קריסטען]; דער טייל פון א קירכליכען געזאַנגבוך, וואָס ענטהאלט די אבענד־תפלות.

ves'per-bell *n.* (וועס'-פער-בעל) דער גלאָק וואָס רופט צו די וועספּער אדער אבענד־גאָטעסדיענסט.

ves'per-bird *n.* (וועס'-פער-בוירד) א מין אמעריקאַנישער וואָראָבייטשיק.

ves'per mouse (וועס'-פער מאָוס) ז. *vesper-mouse*.

ves'per-mouse *n.* (וועס'-פער-מאָוס) די אמעריקאַנישע מויז, די אמעריקאַנישע שפּרינג־מויז.

ves'pers *n.* (וועס'-פערז) די וועספּער, די אבענד־גאָטעסדיענסט, דאָס אבענד־געבעט [ביי קריסטען].

ves'per-spar'row *n.* (וועס'-פער-ספּער'-או) ז. *vesper-bird*.

ves'pertinal *a.* (וועס'-פער-טינ-על) ז. *vespertine*.

ves'pertine *a.* (וועס'-פער-טין) אבענדליך; וואָס קומט פאָר אין אבענד; וואָס עפענט זיך אין אבענד [וועגען בלומען]; וואָס פליהט אום אין אבענד [ווי א פויגעל אדער א פלעדערמויז]; וואָס פערגעהט נאָך דעם זון־אונטערגאַנג [וועגען א פלאַנעט].

ves'piary *n.* (וועס'-פּי-ע-רי) א וועספּען־נעסט, א נעסט פון וועספּען. ז. *wasp*.

ves'piform *a.* (וועס'-פּי-פאָרם) וועספּען־עהנליך, עהנליך צו א וועספּע. ז. *wasp*.

ves'pine *a.* (וועס'-פּין) ז. *vespiform*.

ves'sel *n.* (וועס'-על) א כלי [פאַר פליסיגקייטען], א געפעס; א געשיר; א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפּער [ווי למשל, א בלוט־אדער]; א זאַפט־קאַנאַל, א זאַפט־געפעס [ביי פלאַנצען]; א שיף.

ves'ses *n.* (וועס'-עז) אזא טוך.

ves'signon *n.* (וועס'-אי-ניאָן) שטיינגאַל [אזא וווייכער געשוויר אויף א פערד'ס פוס].

vest *n. and v.* (וועסט) 1. א וועסט, א זשילעט, א קאַמזויל; א קלייד, א בגד, א יאַק, א לייבעל; 2. אנקליידען; זיך אנקליידען; צודעקען, איינהילען; 3. בעקליידען [מיט אַן אַמט, מיט מאַכט א. ז. וו.]; 4. איבערגעבען אין בעזיץ; איבערגעבען; איבערגעהן אין בעזיץ; זיך געפינען אין בעזיץ; זיין אין בעזיץ; 5. אריינטהאָן, אריינלעגען [געלד אין א געשעפט].

3. The President of the U. S. is vested with great power. 4. Power of life and death is vested in the courts.

Ves'ta *n.* (וועס'-טא) די וועסטא [אין דער רוימישער מיטאָלאָגיע — די געטין פון דעם הייליגען מזבח־פייער און פון דעם הויזליכען הערד [אויוועז] און די בעשיצערין פון דער פאַמיליע, פון דער שטאָדט, פון דעם שבט אדער פון דעם פאָלק; אויך די פערקערפּערונג פון מיידעלשאַפט אדער מיידעלשער אונשולד]; וועסטא [אזא קליינער פּלאַנעט].

ves'tal *a. and n.* (וועס'-טעל) וועסטאַליש, וואָס איז שייך צו דער פאַרצייטיגער רוימישער געטין וועסטא [ז. *Vesta*]; וואָס איז שייך צו א וועסטאַלין; צנוע'דיג, יונגפרוישאַפטליך, מיידעלש־אונשולדיג; ווי א מאַנאַשקע; א וועסטאַלין, א מיידעל א מאַנאַשקע וואָס האָט אין פאַרצייטיגען רוים אויפגעהאַלטען דאָס שטענדיגע פייער אין די טעמפּלען פון וועסטא; א יונגפרוי, א בתולה, א צנוע'דיגע פרוי; א מאַנאַשקע.

ves'ted *a.* (וועס'-טעד) געקליידעט; פּאַראַדנע געקליידעט אדער בעציערט; פעסט, בעשטימט; בעגרינדעט, פעסטגעשטעלט [פון געזעץ]; וואָס בעלאַנגט שוין צו אימעצען [וועגען א רעכט אדער בעזיץ].

vestia'rian *a.* (וועס-טי-איי'-רי-ען) וואָס איז שייך צו קליידונג.

ves'tiary *a. and n.* (וועס'-טי-ע-רי) וואָס איז שייך צו קליידונג; א קליידער־צימער; קליידונג.

vestib'ula *n.* (וועס-טיב'-יו-לאַ) אין אַנאַטאָמיע און זאָאָלאָגיע — פאַר־קעמערלעך, פאַר־פּערטיעפונגען. ז. *vestibulum*.

vestib'ular *a.* (וועס-טיב'-יו-לאַר) וואָס איז שייך צו א וועסטיביול [פאַר־הויז, פאַר־קאַמער, פאַר־הויף]; אין אַנאַטאָמיע — וואָס איז שייך צו א פאַר־קעמערעל אדער פאַר־פּערטיעפונג. ז. *vestibule*.

vestib'ulate *a.* (וועס-טיב'-יו-לייט) אין אַנאַטאָמיע און זאָאָלאָגיע — וואָס האָט א פאַר־קעמערעל אדער פאַר־פּערטיעפונג. ז. *vestibule*.

ves'tibule *n. and v.* (וועס'-טי-ביול) א וועסטיביול [א פאַר־הויז, א פאַר־קאַמער, א פאַר־הויף]; אין אַנאַטאָמיע און זאָאָלאָגיע — א פאַר־קעמערעל, א פאַר־פּערטיעפונג [ווי די מיטעלע פּערטיעפונג פון דעם אויער־לאַבירינט, דער דריי־עקיגער שטח צווישען די אינערליכע ליפּען־עהנליכע טיילען פון דעם פרויען־געשלעכטס־אָרגאַן, דער פאָדערטייל פון דעם לינקען האַרץ־קעמערעל א. ז. וו.]; מאַכען א וועסטיביול.

vestib'ulum *n.* (וועס-טיב'-יו-לאָם) אין אַנאַטאָמיע און זאָאָלאָגיע — א פאַר־קעמערעל, א פאַר־פּערטיעפונג. ז. *vestibule*.

ves'tige *n.* (וועס'-טידזש) א שפּור, א סליאַד, א צייכען; א רודימענט א ניט פאָלשטענדיג ענטוויקעלטער קערפּער־גליעד, אַן איבערבלייבעניש פון אַן אבשטאַרבענדען קערפּער־גליעד [אין דעם ענטוויקלונגס־פּראָצעס פון א גאַנצען מין לעבעדיגע בעשעפענישען].

vestig'ia *n.* (וועס-טידזש'-אי-א) רודימענטען. ז. *vestigium*.

vestig'ial *a.* (וועס-טידזש'-אי-על) רודימענטאַר, וואָס איז א שפּור אדער איבערבלייבעניש פון אַן אבשטאַרבענדען קערפּער־גליעד. ז. *vestige*.

vestig'iary *a.* (וועס-טידזש'-אי-ע-רי) ז. *vestigial*.

vestig'ium *n.* (וועס-טידזש'-אי-אָם) א רודימענט, א ניט פאָלשטענדיג ענטוויקעלטער קערפּער־גליעד, א שפּור אדער איבערבלייבעניש פון אַן אבשטאַרבענדען קערפּער־גליעד [אין דעם ענטוויקלונגס־פּראָצעס פון א גאַנצען מין לעבעדיגע בעשעפענישען].

vest'ing *n.* (וועסט'-אינג) וועסטען־צייג; צייג.

ves'titure *n.* (וועס'-טי-טשור) אין זאָאָלאָגיע — די איינהילונג, די צודעקונג [ווי די האָר, די לוסקעס א. ז. וו.].

vest'ment *n.* (וועסט'-מענט) א קלייד, אַן אנצוג; א פּאַראַדנעם קלייד; א פּאַראַדנעם גלח'ישעם קלייד; אַן אלטאַר־טוך [א טוך אויף'ן אלטאַר אין א קירך].

ves'try *n.* (וועס'-טרי) א סאַקריסטיי [א צימער אין א קירך פאַר די גלח'שע קליידער און די הייליגע זאַכען און כלים]; א קאַפּעלע, א קירכען־פליגעל, א זייטיגער קירכען־צימער; א פערזאַמלונג פון א קירכען־געמיינדע; א געמיינדע־פערוואַלטונג, א פערוואַלטונגס־קאָמיטעט פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-board *n.* (וועס'-טרי-באָורד) א קירכען־פערוואַלטונג; א פערוואַלטונגס־קאָמיטעט פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-clerk *n.* (וועס'-טרי-קלוירק) א קירכען־שרייבער, א סעקרעטער פון א קירכען־געמיינדע.

ves'trydom *n.* (וועס'-טרי-דאָם) די פערוואַלטונגס־סיסטעם פון געמיינדע־פערטרעטער.

ves'tryman *n.* (וועס'-טרי-מען) א פערוואַלטונגס־מיטגליעד פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-room *n.* (וועס'-טרי-רוהם) א סאַקריסטיי. ז. *vestry*.

ves'tural *a.* (וועס'-טשור-על) וואָס איז שייך צו קליידונג אדער צודעקונג.

ves'ture *n. and v.* (וועס'-טשור) קליידונג; אנקליידונג; צודעק, איינהילונג; בעזיצונג; בעוואַקסונג פון ערד [אויסער בוימער]; בעקליידען, אנקליידען.

ves'turer *n.* (וועס'-טשור-ער) אַן אויפזעהער איבער די קירכען־קליידער; אַן אונטערקאַסירער פון א קירך.

Vesu'vian *a.* (ווי-סיו'-ווי-ען) וועזוּוויש, וואָס איז שייך צום וואולקאַן [פייער־שפּייענדען בארג] וועזוּואַוויום; עהנליך צום וועזוּואַוויום; וואולקאַניש.

vesu'vian *n.* (ווי-סיו'-ווי-ען) וועזוּוויאַן אדער אידאָקראַס [אזא מינעראַל]; אזא שוועבעלע; א ווינד־שוועבעלע [וואָס ווערט ניט אויסגעלאָשען פון ווינד].

vesu'vianite *n.* (ווי-סיו'-ווי-ען-איט) וועזוּואַוויאַן אדער אידאָקראַס [אזא מינעראַל]. ז. *vesuvian*.

vesu'vius *n.* (ווי-סיו'-ווי-אָס) אזא שוועבעלע; א ווינד־שוועבעלע. ז. *vesuvian*.

vet *n.* (וועט) א וועטערינאַר, א פיה־ארצט.

Vet. אבקירצונג פון *veteran* אדער פון *veterinary*

vetan'da *n.* (ווי-טען'-דאַ) זאַכען וואָס דאַרפען פערבאָטען ווערען.

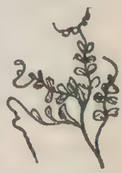

Vetch

vetch *n.* (וועטש) וויקע [אזא קלעטערענדע סטרוטשקע־פלאַנצע. ווערט געברויכט אלס פוטער פאַר בהמות].

vetch'ling *n.* (וועטש'-לינג) די לינזען־פלאַטערבעס [אזא פלאַנצע].

vetch'y *a.* (וועטש'-אי) פול מיט וויקע אדער וויקע־שטרוי; בעוואַקסען מיט וויקע. ז. *vetch*.

vet'eran *n., a. and v.* (וועט'-ע-רען) א וועטעראַן, אַן ערפאַהרענער סאָלדאַט, איינער וואָס איז לאַנג אין דיענסט; אלט געוואָרען אין דיענסט; ערפאַהרען; לאַנגדויערענד; וועטעראַניש; מאַכען פאַר א וועטעראַן; נאָך אמאָל אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט.

vet'eranize *v.* (וועט'-ע-רען-איז) מאַכען פאַר א וועטעראַן [ז. *veteran*]; נאָך אמאָל אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט.

veterina'rian *n.* (וועט-ע-רי-ניי'-רי-ען) א וועטערינאַר, א פיה=ארצט, א פיה=דאקטאר.

vet'erinary *a. and n.* (וועט'-ע-רי-נע-רי) וועטערינאַריש, וואס איז שייך צו פיה אדער הויז=טהיערע, וואס איז שייך צו דער היילונג פון הויז=טהיערע; א וועטערינאַר, א פיה=ארצט, א פיה=דאקטאר.

vet'erinary am'bulance (וועט'-ע-רי-נע-רי עמ'-ביו-לענס) א וועטערינאַר=אמבולאַנץ, א האספיטאל=וואגען פאר קראַנקע פערד.

vet'erinary col'lege (וועט'-ע-רי-נע-רי קאל'-עדזש) ז. *veterinary school*

vet'erinary school (וועט'-ע-רי-נע-רי סקוהל) א וועטערינאַר=שול [א לעהר=אנשטאלט פאר וועטערינאַרען אדער פיה=דאקטוירים].

vet'erinary sur'geon (וועט'-ע-רי-נע-רי סויר'-דזשאַן) א וועטערינאַר, א פיה=ארצט, א פיה=דאקטאר.

vet'itive *a.* (וועט'-אי-טיוו) וועטירענד, פערביטענד.

ve'to *n. and v.* (וויע'-טאו) א וועטא, א פערבאט, א פערוואַרפונג, א צוריקווייזונג; דאס וועטא=רעכט, דאס רעכט צוריקצוּווייזען א געזעץ; וועטירען, פערוואַרפען, צוריקווייזען [א געזעץ]; ארויפלעגען א וועטא; פערביטען.

ve'toer *n.* (וויע'-טאַ-ער) איינער וואס לעגט ארויף א וועטא, איינער וואס וועטירט, איינער וואס האט דאס וועטא=רעכט [דאס רעכט צוריקצוּווייזען א געזעץ], איינער וואס ווייזט צוריק אדער פערבאט.

ve'toist *n.* (וויע'-טאַ-איסט) ז. *vetoer*

Vet. Surg. אבקירצונג פון די ווערטער *veterinary surgeon*

vettu'ra *n.* (וועט-טוה'-ראַ) אזא איטאַליענישער וואגען.

vetturi'no *n.* (וועט-טו-ריע'-נאו) אן איטאַליענישער קוטשער; איינער וואס פערדינגט קארעטען [אין איטאַליען].

vex *v. and n.* (וועקס) ערגערען; דאַקוטשען, פלאַגען, קוועלען; אויפרעגען; בעאונרוהיגען; בעקימערען; בעשטרייטען, מאכען שטרייטבאַר.

vexa'tion *n.* (וועק-סיי'-שאַן) ערגערניש, פערדרוס, קומער; אונרוהיגקייט; בעאונרוהיגונג; דאס דאַקוטשען; פלאַג, פלאַגונג, קוועלונג.

vexa'tious *a.* (וועק-סיי'-שאַס) 1. ערגערליך, פערדריסליך; 2. וואס פעראורזאַכט צרות; דאַקוטשענד, קוועלענד; 3. אונרוהיג און בעלעסטיגענד; 4. וועקסאַטאַריש, וואס האט דעם צוועק בלויז צו בעלעסטיגען און דאַקוטשען [וועגען א געריכטליכען פּראַצעס].

2. He is a **vexatious** neighbor. 3. The problem proved most **vexatious**.

vexa'tiously *adv.* (וועק-סיי'-שאַס-לי) דאַקוטשענדיג; פלאַגענדיג; בעאונרוהיגענדיג; אויף אן ערגערליכען אדער פערדריסליכען אופן.

vexa'tiousness *n.* (וועק-סיי'-שאַס-נעס) ערגערליכקייט, פערדרוס; בעשווערליכקייט; דאס דאַקוטשען; דאס זיין בעלעסטיגענד.

vexa'tious suit (וועק-סיי'-שאַס סיוט) א געריכטליכער פּראַצעס, וועלכען מען קען ניט געווינען און וואס האט דעם צוועק בלויז אנצוטהאן צרות אדער צו דאַקוטשען.

vexed *a.* (וועקסט) געערגערט; געפלאַגט; בעאונרוהיגט; בעקימערט; פיעל בעשטריטען [ווי למשל, א פראַגע].

vex'edly *adv.* (וועק'-סעד-לי) מיט ערגערניש, מיט פערדרוס.

vex'edness *n.* (וועק'-סעד-נעס) פערדריסליכקייט, ערגערליכקייט.

vexed ques'tion (וועקסט קהוועס'-טשאַן) א פיעל דיסקוטירטע, ניט ענטשיעדענע פראַגע.

vex'er *n.* (וועק'-סער) איינער וואס דאַקוטשעט, פלאַגט אדער ערגערט.

vex'il *n.* (וועק'-סיל) דאס פעהנדעל [דאס אויבערשטע גרויסע בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום]. ז. *papilionaceous flower*

vexil'la *n.* (וועק-סיל'-אַ) פעהנדלעך, מיליטערישע אבטיילונגען א. ז. וו. ז. *vexillum*

vex'illar *a.* (וועק'-סי-לאַר) וואס איז שייך צו א פאהן; וואס איז שייך צו דעם פעהנדעל אדער צום גרויסען אויבערשטען בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום [ז. *papilionaceous flower*]; וואס איז שייך צום ברייטען האריגען טייל פון א פעדער.

vex'illary *a. and n.* (וועק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צו א פאהן; אין באַטאַניק — וואס איז שייך צום פעהנדעל אדער צום גרויסען אויבערשטען בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום [ז. *papilionaceous flower*]; א פאהנען=טרעגער.

vexilla'tion *n.* (וועק-סי-ליי'-שאַן) א סאלדאַטען=אבטיילונג.

vex'illator *n.* (וועק'-סי-ליי-טאַר) א פאהנען=טרעגער.

vexil'lum *n.* (וועק-סיל'-אַם) א פאהן; א סאלדאַטען=אבטיילונג; אין באַטאַניק — דאס פעהנדעל [דאס אויבערשטע גרויסע בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום. ז. *papilionaceous flower*]; דער האריגער ברייטער טייל פון א פעדער.

vex'ing *a. and n.* (וועק'-סינג) דאַקוטשענד, פלאַגענד, ערגערענד, בעקימערענד, בעאונרוהיגענד, אויפרעגענד; דאס דאַקוטשען, פלאַגונג, ערגערונג, בעאונרוהיגונג, אויפרעגונג.

vex'ingly *adv.* (וועק'-סינג-לי) ערגערענדיג, דאַקוטשענדיג, אויפרעגענדיג.

vex'ingness *n.* (וועק'-סינג-נעס) דאַקוטשענדיגקייט; ערגערליכקייט.

vezir' *n.* (ווע-זיער') ז. *vizir*

v. i. ראשי תבות פון די ווערטער *verb intransitive*

vi'a *n., prep. and int.* (וויע'-אַ) 1. א וועג; א דורכגאַנג; א דורכגאַנג אין קערפער; 2. דורך; איבער; 3. אוועק! פארט!

2. We went to Washington **via** Philadelphia.

viabil'ity *n.* (וואַי-ע-ביל'-אי-טי) לעבענספעהיגקייט.

vi'able *a.* (וואַי'-עבל) לעבענספעהיג.

vi'aduct *n.* (וואַי'-ע-דאַקט) א וויאַדוקט, אן אייזענבאהן=בריק, אן איבערבוי איבער א טהאל, טייך א. ז. וו. פאר א וועג אדער אייזענבאהן=ליניע.

vi'al *n. and v.* (וואַי'-על) ז. *phial*

Vi'a Lac'tea (וויע'-אַ לעק'-טי-אַ) די מילך=שטראסע, דער מילך=וועג. ז. *Milky Way*

vi'a me'dia (וויע'-אַ מיע'-די-אַ) דער מיטען וועג, א מיטען=שטעלונג צווישען צוויי עקסטרעמען.

viam'eter *n.* (וואַי-עמ'-ע-טער) א וועגמעסטער, אן אדאמעטער. ז. *odometer*

vi'and *n.* (וואַי'-ענד) שפייז.

vi'atecture *n.* (וואַי'-ע-טעק-טשור) וועג=בוי [די קונסט אויסצולעגען וועגען און אייזענבאהן=ליניען, צו בויען בריקען, גראבען קאנאלען א. ז. וו.].

viat'ic *a.* (וואַי-עט'-איק) וואס איז שייך צו רייזען.

viat'icals *n.* (וואַי-עט'-אי-קעלז) רייזע=זאכען; באַגאַזש; מיליטערישער באַגאַזש.

viat'icum *n.* (וואַי-עט'-אי-קאַם) רייזע=געלד, וועג=הוצאות; רייזע=פּראַוויאַנט; דאס קריסטליכע הייליגע אבענדמאהל [ז. *eucharist*]; א קירכליכער אלטאַר וואס מען קען איבערטראגען פון ארט צו ארט.

via'tor *n.* (וואַי-איי'-טאַר) א רייזענדער; א בעדיענער פון א פארצייטיגען רוימישען מאגיסטראַט.

vi'brant *a.* (וואַי'-ברענט) וויברירענד, שווינגענד, זיך וואקלענד, זיך שאַקלענד; ציטערענד; קלינגענד; אבקלינגענד.

vi'brate *v.* (וואַי'-בריט) 1. וויברירען, שווינגען, ציטערען, זיך טרייסלען; ארויסרופען א וויבראַציאַן; ארויסרופען א וויברירענדע אדער ציטערענדע בעוועגונג; 2. קלינגען, אבקלינגען; 3. זיך וויעגען, זיך וואקלען, זיך שאַקלען; וויעגען, וואקלען, שאַקלען; 4. ווארפען, שליידערען; 5. אנצייגען דורך וואקלונג.

2. His voice **vibrates** with feeling. 3. The iron rod **vibrates** from the blow of the hammer.

vi'bratile *a.* (וואַי'-ברע-טיל) וואס קען וויברירען, ציטערען אדער זיך טרייסלען; וואס קען זיך וואקלען, שאַקלען אדער וויעגען.

vibratil'ity *n.* (וואַי-ברע-טיל'-אי-טי) שווינגונגס=פעהיגקייט, וויבראַציאַנס=פעהיגקייט; די פעהיגקייט צו וויברירען, ציטערען אדער זיך טרייסלען.

vibra'tion *n.* (וואַי-בריי'-שאַן) וויבראַציאַן, וויברירונג, שווינגונג, ציטערונג, טרייסלונג; וואקלונג, שאַקלונג, וויעגונג.

vibra'tional *a.* (וואַי-בריי'-שאַנ-על) וואס איז שייך צו וויבראַציאַן. ז. *vibration*

vibra'tiuncle *n.* (וואַי-בריי'-טי-אַנקל) א קליינע וויבראַציאַן, א קליינע שאַקלונג, שווינגונג, וויעגונג אדער טרייסלונג.

vi'brative *a.* (וואַי'-ברע-טיוו) ז. *vibratory*

vibra'to *n.* (וויע-בראַ'-טאַ) א ציטערענדער קלאַנג [ביים זינגען].

vi'bratory *a.* (וואַי'-ברע-טאַ-רי) וויברירענד, ציטערענד; וויעגענד, שאַקלענד, טרייסלענד, שווינגענד.

vibris'sa *n.* (וואַי-ברים'-אַ) א לאַנגע, הארטע האר אויף דער אויבערשטער ליפּ פון חיות [ווי למשל, ביי א קאץ]; א האר אין די נאָז=לעכער פון מענשען; אזא פעדער ביים שנאבעל פון א פויגעל.

vi'broscope *n.* (וואַי'-בראַ-סקאָופּ) אן אינסטרומענט צום בעאבאכטען אדער פערצייכנען וויבראַציאַנען אדער שווינגונגען.

vibur'num *n.* (וואַי-בויר'-נאַם) דער שנעע=באל אדער די שנעע=רויז [אזא פלאַנצע]. ז. *snowball*

vic'ar *n.* (וויק'-אַר) 1. א וויקאַר, א שטעלפערטרעטער; 2. א וויקאַר, אן אונטער=גייסטליכער, א שטעלפערטרעטער פון א בישאָף; א דארפס=גלח, א גלח וואס קריעגט בלויז א טייל פון די קירכליכע איינקינפטע, א גלח אויף בעשטימטען געהאלט.

1. The pope claims to be the **vicar** of Christ on earth.

vic'arage *n.* (וויק'-אר-עדזש) א וויקאריאט, שטעלפערטרעטונג; דאס אמט, דאס הויז אדער די הכנסה פון א וויקאר. ז. ***vicar***

vic'arate *n.* (וויק'-אר-אייט) א וויקאריאט. ז. ***vicariate***

vic'aress *n.* (וויק'-אר-עס) א וויקארין; א פרוי פון א וויקאר.

vica'rial *a.* (וואי-קיי'-רי-על) וואס געהערט צו א דארפס־גלח, וואס געהערט צו א לאנד־פרעדיגער.

vica'rian *n.* (וואי-קיי'-רי-ען) א וויקאר, א פערטרעטער, א שטעלפערטרעטער.

vica'riate *a.* and *n.* (וואי-קיי'-רי-אייט) שטעלפערטרעטענד; וואס פערנעהמט די שטעלע פון א וויקאר; וואס איז שייך צו א וויקאר; שטעלפערטרעטערשאפט; וויקאריאט, דאס אמט אדער די מאכט פון א וויקאר. ז. ***vicar***

vica'rii *n.* (וואי-קיי'-רי-אי) שטעלפערטרעטער. ז. ***vicarius***

vica'rious *a.* (וואי-קיי'-רי-אס) פערטרעטענד, שטעלפערטרעטענד, ערפילענד די פליכטען אדער די פונקציאנען פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש.

vica'riously *adv.* (וואי-קיי'-רי-אס-לי) אנשטאט אן אנדערען, אנשטאט עפעס אנדערש; דורך פערטרעטונג אדער שטעלפערטרעטונג.

vica'riousness *n.* (וואי-קיי'-רי-אס-נעס) שטעלפערטרעטונג, דאס ערפילען די פליכטען אדער פונקציאנען פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש.

vica'rius *n.* (וואי-קיי'-רי-אס) א וויקאר, א שטעלפערטרעטער. ז. ***vicar***

vic'arship *n.* (וויק'-אר-שיפ) דאס אמט פון א וויקאר. ז. ***vicar***

vic'ary *n.* (וויק'-ע-רי) ז. ***vicarage***

vice *n.* and *v.* (וואיס) לאסטער, זינד; זינדיגקייט, פערדארבענהייט, אונמאראליטעט; א פעהלער; א מום; אן אונפאלקאמענהייט; א וויצע, א געהילף; א שרויף־שטאק; צוזאמענפרעסען מיט א שרויף־שטאק [ז. ***vise***].

vi'ce *prep.* (וואי'-סי) אנשטאט.

vice-ad'miral *n.* (וואיס-עד'-מי-רעל) א וויצע־אדמיראל, א געהילפס־אדמיראל.

vice-ad'miralty *n.* (וואיס-עד'-מי-רעל-טי) וויצע־אדמיראלשאפט, דאס אמט פון א וויצע־אדמיראל; א וויצע־אדמיראליטעטס־געריכט. ז. ***vice-admiralty court***

vice-ad'miralty court (וואיס-עד'-מי-רעל-טי קאורט) א וויצע־אדמיראליטעטס־געריכט [א געריכט אין די ענגלישע קאלאניעס וואס האט צו טהאן מיט ים־אנגעלעגענהייטען].

vice-a'gent *n.* (וואיס-איי'-דזשענט) אן אונטער־אגענט.

vice'-bit'ten *a.* (וואיס'-ביט'ן) פערדארבען, אונמאראליש, אראב פון דרך הישר.

vice-chair'man *n.* (וואיס-טשעהר'-מען) א וויצע־פרעזידענט, א געהילפס־פארזיצענדער.

vice-chair'manship *n.* (וואיס-טשעהר'-מענ-שיפ) וויצע־פרעזידענטשאפט, דאס אמט פון א וויצע־פרעזידענט אדער געהילפס־פארזיצענדען.

vice-cham'berlain *n.* (וואיס-טשיימ'-בער-ליין) אן אונטער־קאמערהערר; א געהילף פון א צימער־אויפזעהער.

vice-chan'cellor *n.* (וואיס-טשענ'-סעל-אר) א וויצע־קאנצלער; א צווייטער פון גרעסטען ריכטער פון לאנד [אין ענגלאנד]; דער וויצע־פרעזידענט פון אן אוניווערזיטעט; א רעקטאר; אן אונטער־ריכטער אין א גערעכטיגקייטס־געריכט [ז. ***chancery***] אין אייניגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

vice-chan'cellorship *n.* (וואיס-טשענ'-סעל-אר-שיפ) וויצע־קאנצלערשאפט; דאס אמט פון א ריכטער וואס איז אונטער דעם הויפט־ריכטער פון לאנד [אין ענגלאנד]; אן אונטער־ריכטער אין א גערעכטיגקייטס־געריכט; דאס רעקטאר־אמט. ז. ***vice-chancellor***

vice-con'sul *n.* (וואיס-קאנ'-סאל) א וויצע־קאנסול, אן אונטער־קאנסול, א געהילפס־קאנסול, א קאנסול פון צווייטען ראנג.

vice-con'sulship *n.* (וואיס-קאנ'-סאל-שיפ) די וויצע־קאנסולשאפט, דאס אמט פון א געהילפס־קאנסול אדער פון א קאנסול פון צווייטען ראנג.

vicege'rency *n.* (וואיס-דזשיע'-רענ-סי) דאס אמט פון א פערטרעטער; שטעלפערטרעטונג.

vicege'rent *n.* and *a.* (וואיס-דזשיע'-רענט) א פערטרעטער; א שטעלפערטרעטער; שטעלפערטרעטענד.

vice-gov'ernor *n.* (וואיס-גאוו'-ער-נאר) א וויצע־גובערנאטאר.

vice-king' *n.* (וואיס-קינג') א וויצע־קעניג, א פערטרעטער פון א קעניג.

vice-leg'ate *n.* (וואיס-לעג'-אייט) א וויצע־לעגאט, אן אונטער־געזאנדטער.

vice'man *n.* (וואיס'-מען) ז. ***viseman***

vic'enary *a.* (ווים'-ע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון צוואנציג, צוואנציגפאך.

vicen'nial *a.* (וואי-סענ'-אי-על) וואס געדויערט צוואנציג יאהר, צוואנציג־יעהריג, וואס קומט פאר איין מאל אין צוואנציג יאהר, צוואנציג־יעהרליך.

vice-pres'idency *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענ-סי) וויצע־פרעזידענטשאפט.

vice-pres'ident *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענט) א וויצע־פרעזידענט.

vice-pres'identship *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענט-שיפ) וויצע־פרעזידענטשאפט.

vice-prin'cipal *n.* (וואיס-פרינ'-סי-פעל) דער צווייטער פון א הויפט, דער געהילף פון א הויפט. ז. ***principal***

vice-queen' *n.* (וואיס-קהוויען') א וויצע־קעניגין, א פערטרעטערין פון א קעניג אדער קעניגין, די פרוי פון א וויצע־קעניג.

vice-rec'tor *n.* (וואיס-רעק'-טאר) א וויצע־רעקטאר, אן אונטער־רעקטאר. ז. ***rector***

vicere'gal *a.* (וואיס-ריע'-געל) וויצע־קעניגליך.

vice-re'gent *n.* and *a.* (וואיס-ריע'-דזשענט) א וויצע־רעגענט, א געהילפס־רעגענט; א שטעלפערטרעטער פון א רעגיערער; וואס איז שייך צו א וויצע־רעגענט.

vice'roy *n.* (וואיס'-ראי) א וויצע־קעניג, א שטעלפערטרעטער פון א קעניג, א גובערנאטאר פון א קאלאניע; אזא שעהן־קאלירטער אמעריקאנישער שמעטערלינג [ז. ***archippus***].

viceroy'al *a.* (וואיס-ראי'-על) וויצע־קעניגליך, וואס איז שייך צו א וויצע־קעניג אדער צו א גובערנאטאר פון א קאלאניע.

viceroy'alty *n.* (וואיס-ראי'-על-טי) דאס וויצע־קעניגטום, דאס אמט אדער די ווירדע פון א וויצע־קעניג.

vice'royship *n.* (וואיס'-ראי-שיפ) ז. ***viceroyalty***

vice-treas'urer *n.* (וואיס-טרעזש'-אור-ער) א געהילפס־שאצמייסטער, אן אונטער־קאסירער.

vice-treas'urership *n.* (וואיס-טרעזש'-אור-ער-שיפ) דאס אמט פון אן אונטער־קאסירער אדער געהילפס־שאצמייסטער.

vi'ce ver'sa (וואי'-סיע וואיר'-סא) פערקעהרט, אומגעקעהרט.

Vi'chy wa'ter (וויש'-אי הוואה'-טער) ווישי־וואסער [אזא מינעראל־וואסער. ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען מאגען־קאטאר, גאל־שטיינער א. ז. וו.].

vic'inage *n.* (ווים'-אי-נעדזש) נאהענטקייט, שכנות'שאפט, נאכבארשאפט; א נאכבארשאפט, א נאכבארשאפטליכע געגענד.

vic'inal *a.* (ווים'-אי-נעל) וואס איז אין דער נאכבארשאפט, נאהענט.

vicin'ity *n.* (ווי-סינ'-אי-טי) שכנות'שאפט, נאכבארשאפט; נאהענטקייט; א נאכבארשאפט.

vicios'ity *n.* (וויש-אי-אס'-אי-טי) זינדיגקייט, אונמאראלישקייט; פערדארבענהייט; פעהלערהאפטיגקייט [פון א סטיל אדער שפראך].

vi'cious *a.* (וויש'-אס) זינדיג, אונמאראליש; פערדארבען; בייזווילליג, בייז, בייזהאפט; שלעכט; פעהלערהאפט; ניט גענוג נעצוימט, אונגעהארכזאם [וועגען חיות].

vi'cious cir'cle (וויש'-אס סוירקל) א לאגישער קרייז [א פלפול, אין וועלכען איין אונבעוויזענע זאך איז געדרונגען פון א צווייטער און די צווייטע איז צוריק געדרונגען פון דער ערשטער].

vi'ciously *adv.* (וויש'-אס-לי) אויף א זינדיגען, אונמאראלישען אדער פערדארבענעם שטייגער; מיט שלעכטקייט, מיט בייזווילליגקייט; אויף א פעהלערהאפטען שטייגער.

vi'ciousness *n.* (וויש'-אס-נעס) זינדיגקייט, אונמאראלישקייט; פערדארבענהייט; פעהלערהאפטיגקייט; אונגעהארכזאמקייט, אונגעצוימטקייט [וועגען חיות].

vi'cious syl'logism (וויש'-אס סיל'-א-דזשיזם) א פאלשער שלוס, א סאפיזם. ז. ***sophism***

vi'cious u'nion (וויש'-אס יו'-ניאן) א שלעכטע פעראייניגונג פון די טיילען פון א צובראכענעם ביין.

vicis'situde *n.* (ווי-סיס'-אי-טיוד) וועקסלונג, ענדערונג, אומענדערונג.
The **vicissitudes** of fortune left him poor and friendless.

vicissitu'dinary *a.* (ווי-סיס-אי-טיו'-די-נע-רי) וועקסלענד, זיך ענדערענד, זיך אומענדערענד, פערענדערליך.

vicissitu'dinous *a.* (ווי-סיס-אי-טיו'-די-נאס) ז. ***vicissitudinary***

vic'tim *n.* (וויק'-טים) אן אפפער, א קרבן; א בעשווינדלטער, אן אבגענארטער, א נאר, א גולם.

victimiza'tion *n.* (וויק-טים-אי-זיי'-שאן) דאס בריינגען אלס קרבן; דאס מאכען פאר אן אפפער; בעשווינדלען, בעטריגען.

vic'timize *v.* (וויק'-טים-איז) מאכען פאר א קרבן, בריינגען אלס קרבן; בעשווינדלען, בעטריגען.

vic'timizer *n.* (וויק'-טים-אי-זער) איי־

נער וואס מאכט דעם צווייטען פאר א קרבן [ווי פון בעטרוג], א שווינדלער, א בעטריגער.

vic'tor *n., a. and v.* (וויק'-טאר) א זיעגער; זיעגרייך; פייערען א זיעג, שפיעלען די ראלע פון א זיעגער.

vic'toress *n.* (וויק'-טאר-עס) א זיעגערין.

Victo'ria *n.* (וויק-טאו'-רי-א) וויקטאריא [דער צוועלפטער פלאנעטאאיד. ז. *planetoid*]; דער מין קעניגס-וואסער-ליליען אדער וויקטאריא-וואסער-ליליען [אזעלכע גרויסע אמעריקאנישע ליליען. ז. *Victoria water-lily*].

victo'ria *n.* (וויק-טאו'-רי-א) די וויקטאריא-קארעטע [אזא לייכטע נידריגע קארעטע מיט א ביידעל און מיט צוויי זיצע]; א מין הויז-טויב; די וויקטאריא-וואסער-ליליע, די קעניגס-וואסער-ליליע [אזא גרויסע אמעריקאנישע ליליע. ז. *Victoria water-lily*].

Victo'rian *a. and n.* (וויק-טאו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער עפאכע פון דער ענגלישער קעניגין וויקטאריא [אנגעפאנגען קעניגען אין יאהר 1837]; איינער וואס האט געלעבט אין דער צייט פון וויקטאריא'ס קעניגען; א שרייבער פון וויקטאריא'ס עפאכע.

Victo'ria wa'ter-lil'y (וויק-טאו'-רי-א הוואה'-טער-ליל'-אי) די וויקטאריא-וואסער-ליליע, די קעניגס-וואסער-ליליע [אזא אמעריקאנישע ליליע].

Victoria Water-lily

victorine' *n.* (וויק-טא-ריען') א פרויען פעלץ-קאלנער מיט לאנגע ארונטערהענגענדע עקען; אזא פערסיק [ז. *peach*].

victo'rious *a.* (וויק-טאו'-רי-אס) זיעגרייך; וואס דיענט אלס צייכען פון זיעג.

victo'riously *adv.* (וויק-טאו'-רי-אס-לי) אויף א זיעגרייכען אופן.

victo'riousness *n.* (וויק-טאו'-רי-אס-נעס) זיעגרייכקייט.

vic'tory *n.* (וויק'-טא-רי) א זיעג; א זיעגעס-געטין [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער].

vic'tress *n.* (וויק'-טרעס) א זיעגערין.

vic'trix *n.* (וויק'-טריקס) ז. *victress*.

victro'la *n.* (וויק-טראו'-לא) א וויקטראלא, אזא גראמאפאן.

vict'ual *n. and v.* (וויטל) פראוויאנט, פראוויזיעס, שפייז, לעבענסמיטעל; פערזארגען מיט לעבענסמיטעל; עסען, זיך שפייזען; בעקומען פראוויאנט.

vict'ualer *n.* (וויט'ל-ער) א פראוויאנט-מייסטער; א פראוויאנט-שיף [וואס פיהרט פראוויאנט פאר אנדערע שיפען]; א בעל אכסניה, א בעל הבית פון א טראקטיר אדער גארקיך.

vict'ualing *n.* (וויט'ל-אינג) בעזארגונג מיט פראוויאנט.

vict'ualing-bill *n.* (וויט'ל-אינג-ביל) א פראוויאנט-שיין [די ערלויבניש וואס א האנדעלס-שיף קריעגט פון צאל-הויז מיטצונעהמען אויף א רייזע די נויטיגע פראוויאנטען].

vict'ualing-house *n.* (וויט'ל-אינג-האוס) אן אכסניה, א שפייז-הויז, א טראקטיר, א גארקיך.

vict'ualing-note *n.* (וויט'ל-אינג-נאוט) א שפייז-שיין [א צעטעל וואס עס בעקומט א ניי-אנגעשטעלטער ענגלישער מאטראז אלס בערעכטיגונג געשפייזט צו ווערען אויף דער שיף].

vict'ualing-of'fice *n.* (וויט'ל-אינג-אפ'-יס) א פראוויאנט-אמט [צו בעזארגען מיט פראוויאנט די פלאטע].

vict'ualing-ship *n.* (וויט'ל-אינג-שיפ) א פראוויאנט-שיף [וואס שטעלט צו פראוויאנט צו דער פלאטע].

vict'ualing-yard *n.* (וויט'ל-אינג-יארד) א פראוויאנט-מאגאזין, א פראוויאנט-לאגער פאר דער פלאטע.

vict'ualler *n.* (וויט'ל-ער) ז. *victualer*.

vict'ualless *a.* (וויט'ל-לעס) אהן שפייז, אהן פראוויאנט.

vict'ualling *n.* (וויט'ל-אינג) ז. *victualing*.

vict'uals *n.* (וויטלז) לעבענסמיטעל, פראוויאנט, פראוויזיעס.

vic'tus *n.* (וויק'-טאס) שפייז, נאהרונג.

vicu'gna *n.* (ווי-קוה'-ניא) די וויקונא, אזא דרום-אמעריקאנישער קעמעל עהנליך צו א לאמא. ז. *llama*.

vicu'gna-cloth *n.* (ווי-קוה'-ניא-קלאהטה) אזא ווייכעס וואלענעס צייג געמאכט פון וויקונא-וואל. ז. *vicugna*.

vi'da-finch *n.* (וואי'-דא-פינטש) ז. *whidah-bird*.

vidame' *n.* (ווי-דאם') אין דער פעאדאלער פראנצויזישער יוריספרודענץ — א וויצדאם, דער געהילף פון א בישאף בנוגע צו וועלטליכע [ניט קירכליכע] ענינים; דער טיטול פון א פראנצויזישען אדעליגען פון נידריגערען שטאנד.

vi'de *v.* (וואי'-די) זעה [ווערט געברויכט ביים אנצייגען אן ארט אין א בוך אדער דאקומענט, ווי למשל, *vide p. 54* [זעה זייטע 54].

videl'icet *adv.* (ווי-דעל'-אי-סעט) נעמליך, דאס הייסט.

viden'dum *n.* (וואי-דענ'-דאם) א זאך וואס מען דארף זעהן.

vide'-poche *n.* (וויד'-פאש) א זעקעלע אדער קעסטעלע אין וועלכען מען לעגט אריין זאכען פון די קעשענעס בעת מען טהוט אויס די קליידער.

vidette' *n.* (ווי-דעט') ז. *vedette*.

vid'imus *n.* (וויד'-אי-מאס) אן אונטערזוכונג [פון דאקומענטען אדער חשבונות]; א קיצור פון א בוך, פון א דאקומענט א. ד. ג.

vido'nia *n.* (ווי-דאו'-ני-א) אזא וויין וואס האט ניט אין זיך קיין זיסקייט.

vid'uage *n.* (וויד'-יו-עדזש) דאס וויטווענטום, אלמנה'שאפט, די לאגע פון אן אלמנה; אלמנות בכלל.

vid'ual *a.* (וויד'-יו-על) וואס איז שייך צו דער לאגע פון אן אלמנה אדער צו אלמנה'שאפט.

vidua'tion *n.* (וויד-יו-איי'-שאן) דאס זיין אן אלמנה, אלמנה'שאפט.

vidu'ity *n.* (ווי-דיו'-אי-טי) וויטווען-שטאנד, אלמנה'שאפט.

vie *v. and n.* (וואי) שטרייטען, קאנקורירען, שטרעבען צו זיין גלייך מיט אן אנדערען אדער איהם אריבערצושטייגען; א שטרייט, א קאנקורס, דאס שטרעבען צו זיין גלייך מיט אן אנדערען אדער איהם אריבערצושטייגען.

vielle' *n.* (וויעל) א פארצייטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס.

Viennese' *a. and n.* (ווי-ע-ניעס') ווינער, וואס איז שייך צו וויען [די הויפט-שטאדט פון עסטרייך]; א ווינער, אן איינוואהנער פון וויען.

vi et ar'mis (וואי עט אר'-מיס) אין געזעצגעבונג — מיט וואפען-געוואלט; מיט געוואלט.

view *n. and v.* (וויו) דער בליק, די אנזיכט; די מיינונג, דער שטאנדפונקט; די אויסזיכט; דער צוועק, די אבזיכט; דער אנבליק, דאס זעהן, דאס ארומקוקען, דאס בעטראכטען, דאס בעאבאכטען; די זעה-קראפט, די זעה-ווייטקייט; דאס וואס מען קוקט אן, א זעהונג, א שוי, א סצענע; א בילד פון עפעס, א פאנאראמא; א לאנדקארטע; אין געזעצגעבונג — די בעקוקונג פון פלאץ וואו א פערברעכען איז געשעהן; די אונטערזוכונג פון א טויטען קערפער; זעהן, ארומזעהן, בעזיכטיגען; בעטראכטען אלס...; אונטערזוכען, ארומקוקען.

view'er *n.* (וויו'-ער) א בעזעהער, אן ארומקוקער; אן אויפזעהער, א משגיח; איינער פון די געריכטס-געשווארענע, וואס קומען ארומקוקען דאס ארט פון פערברעכען.

view'iness *n.* (וויו'-אי-נעס) דאס זיין ספעקולאטיוו. ז. *viewy*.

view'less *a.* (וויו'-לעס) אונזיכטבאר, וואס קען ניט געזעהן ווערען.

view'lessly *adv.* (וויו'-לעס-לי) אויף אן אונזיכטבארען שטייגער.

view'point *n.* (וויו'-פאינט) א שטאנדפונקט.

view'y *a.* (וויו'-אי) וואס ווארפט זיך אין די אויגען; גלאנציג, גלענצענד; וואס האט מאדנע, זאנדערבארע אנזיכטען; וואס טראגט זיך ארום מיט פלענער אדער סכעמען, וועלכע זיינען ספעקולאטיוו, אבסטראקט און האבען ניט קיין פראקטישע בעדייטונג.

vif'da *n.* (וויפ'-דא) אזא געטריקענטעס, ניט געזאלצענעס פלייש.

viges'imal *a.* (וואי-דזשעס'-אי-מעל) וואס איז דער צוואנצינגסטער; וואס איז שייך צו צוואנציג.

vigesima'tion *n.* (וואי-דזשעס-אי-מיי'-שאן) דאס הינריכטען אדער טויטען יעדען צוואנציגסטען מאן.

vigi'a *n.* (ווי-דזשי'-א) אן אנדייטונג אויף א ים-קארטע, אז אויף א געוויסען פלאץ געפינט זיך א פעלז אדער אז דאס וואסער איז דארט צו נידריג.

vig'il *n.* (ווידזש'-איל) דאס וואך זיין, די וואכונג, דאס אויף זיין; שלאפלאזיגקייט; וואכזאמקייט; דאס מתפלל זיין אדער אבהאלטען א גאטעסדיענסט אין דער נאכט; א וואך-נאכט; דער תענית ערב געוויסע קריסטליכע חגאות; אן ערב יום טוב; א גאטעסדיענסט אין דער נאכט פאר א יום טוב.

vig'ilance *n.* (ווידזש'-אי-לענס) וואכזאמקייט, אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט; דאס זיין וואך ביי נאכט; אין מעדיצין — אן ארט שלאפלאזיגקייט.

vig'ilance commit'tee (ווידזש'-אי-לענס קא-מיט'-אי) א וואכזאמקייטס-קאמיטעט, א זיכערהייטס-קאמיטעט [א קא-

מיטעט פון פריוואטע פערזאנען, וועלכע ארגאניזירען זיך מיט דעם צוועק צו פערהיטען א שטאדט אדער געגענד פון געוויסע פערברעכענס].

vig'ilant *a.* (ווידזש'-אי-לענט) וואכזאם, וואס שלאפט ניט; אויפמערקזאם; פארזיכטיג.

vigilan'te *n.* (ווידזש-אי-לען'-טע) א מיטגליעד פון א וואכזאמקייטס-קאמיטעט. ז. *vigilance committee*

vig'ilantly *adv.* (ווידזש'-אי-לענט-לי) אויף א וואכזאמען אדער פארזיכטיגען שטייגער.

vignette' *n. and v.* (ווין-יעט') א וויניעטקע, א צייכנונג אדער געמעלדע, וואס דיענט אלס פערציערונג פון דעם ערשטען בוכשטאב אין א מאנוסקריפט אדער שריפט; אין דרוקעריי — א גראווירטע אילוסטראציאן אין אנהויב פון א בוך אדער קאפיטעל; א פערציערונגס-בילד; א צייכנונג, אן אילוסטראציאן; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון צוזאמענגעפלאכטענע צווייגלעך און בלעטלעך; א פאטאגראפישער ברוסט-בילד וואס גיסט זיך צונויף אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער; מאכען א פאטאגראפישעס בילד אזוי, אז עס זאל זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן [גרונט-פארב] פון פאפיער.

vignet'ter *n.* (ווין-יעט'-ער) אין פאטאגראפיע — א פארריכטונג, וואס מאכט מעגליך אז דאס בילד זאל ניט ארויסקומען מיט שארפע קאנטורען, נאר עס זאל זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'ting-glass *n.* (ווין-יעט'-אינג-גלעס) א גלאז-ראהם וואס ווערט בענוצט צו מאכען פאטאגראפישע בילדער, אז זיי זאלען ניט האבען קיין שארפע קאנטורען, נאר זאלען זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'ting-pa'per *n.* (ווין-יעט'-אינג-פיי'-פער) פאפיער וואס ווערט בענוצט צו דרוקען פאטאגראפישע בילדער, אזוי אז זייערע קאנטורען זאלען ניט ארויסקומען שארף, נאר זאלען זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'tist *n.* (ווין-יעט'-איסט) א וויניעטיסט, איינער וואס מאכט וויניעטקעס. ז. *vignette*

vig'nite *n.* (וויג'-נאיט) וויגניט, מאגנעטישער אייזען-ערץ.

vig'or *n.* (וויג'-אר) קראפט, שטארקייט, ענערגיע; ענערגישע טעטיגקייט, ווירקזאמקייט.

vig'orless *a.* (וויג'-אר-לעס) אהן קראפט, אהן ענערגיע; שוואך.

vigoro'so *a.* (וויג-א-ראו'-סא) אין מוזיק — וויגאראזא, מיט ענערגיע.

vig'orous *a.* (וויג'-אר-אס) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש; מיט ענערגישער טעטיגקייט.

vig'orously *adv.* (וויג'-אר-אס-לי) אויף א קרעפטיגען אופן; מיט שטארקייט, מיט ענערגיע.

vig'orousness *n.* (וויג'-אר-אס-נעס) שטארקייט, קרעפטיגקייט, ענערגיע.

vig'our *n.* (וויג'-אר) ז. *vigor*

viha'ra *n.* (ווי-הא'-רא) א בודיסטישער מאנאסטיר.

vihue'la *n.* (ווי-הווי'-לא) א מין אלט-פרענקישע שפאנישע גיטארע.

vi'king *n.* (וואי'-קינג) א וויקינג, איינער פון די וויקינגען [די פיהרער פון די סקאנדינאווישע ים-רויבער, וועלכע פלעגען אין מיטעלאלטער בעפאלען און בערויבען די אייראפעאישע ברעגען].

vi'kingism *n.* (וואי'-קינג-איזם) וויקינגיזם, די זיטען און אויפפיהרונגען פון די וויקינגען. ז. *viking*

vilayet' *n.* (ווי-לא-יעט') — אין טערקיי א ווילאיעט, א פראווינץ וואס ווערט רעגיערט פון א פאשא און טיילט זיך אויף בעזונדערע בעצירקען — "סאנדזשאקען".

vile *a.* (וואיל) ווערטהלאז, אונבעדייטענד; נידערטרעכטיג, נידריג, פאדלע, שלעכט.

vile'ly *adv.* (וואיל'-לי) אויף א געמיינעם, פאדלען אופן; זעהר נידריג.

vile'ness *n.* (וואיל'-נעס) נידערטרעכטיגקייט, נידריגקייט; אונווירדיגקייט; געמיינהייט.

vilifica'tion *n.* (וויל-אי-פי-קיי'-שאן) רכילות, פערלוימדונג; דאס אנרעדען אויף איינעם רכילות.

vil'ifier *n.* (וויל'-אי-פאי-ער) אן ערנידריגער, א בעשימפפער; א פערלוימדער.

vil'ify *v.* (וויל'-אי-פאי) ערנידריגען, בעשימפפען, פערלוימדען.

vil'ifying *n.* (וויל'-אי-פאי-אינג) דעפאמאציע, פערלוימדונג, בעשימפפונג.

vil'ipend *v.* (וויל'-אי-פענד) פעראכטען, ערנידריגען, ריידען רכילות.

vill *n.* (וויל) א דארף.

vil'la *n.* (וויל'-א) א ווילא, א לאנד-הויז, א זומער-הויז, א דאטשע.

vil'lage *n. and a.* (וויל'-עדזש) א דארף; דארפיש; וואס איז שייך צו א דארף.

vil'lage-moot *n.* (וויל'-עדזש-מוהט) אין דער אלט-ענגלישער געשיכטע — א פערזאמלונג פון די דארפסלייט.

vil'lager *n.* (וויל'-עדזש-ער) א דארפס-בעוואהנער, א דארפסמאן.

vil'lain *n. and a.* (וויל'-ען) א פערדארבענער, נידערטרעכטיגער מענש, א ליידאק; א לייב-אייגענער, א פאנשטשיזניק; וואס איז שייך צו א לייב-אייגענעם אדער פאנשטשיזניק; געמיין, נידריג, פערדארבען.

vil'lainage *n.* (וויל'-ען-עדזש) לייב-אייגענשאפט, פאנשטשיזנע.

vil'lainous *a.* (וויל'-ען-אס) פערדארבען, געמיין, נידערטרעכטיג; זעהר שלעכט, שענדליך.

vil'lainously *adv.* (וויל'-ען-אס-לי) אויף א געמיינעם, נידערטרעכטיגען אופן.

vil'lainousness *n.* (וויל'-ען-אס-נעס) שענדליכקייט, געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, פערדארבענהייט.

vil'lainy *n.* (וויל'-ען-אי) די נידריגסטע געמיינהייט, פערדארבענהייט; א געמיינע טהאט, א פערברעכען.

vil'lakin *n.* (וויל'-א-קין) א קליינע ווילא אדער זומער-הויז; א קליינע דאטשע; א קליין דערפעל.

vil'lanage *n.* (וויל'-ען-עדזש) ז. *villeinage*

villanci'co *n.* (ווי-ליען-טהיע'-קאו) א מין אלטפרענקישעס שפאנישעס ליעד.

villanel'la *n.* (וויל-ע-נעל'-א) ווילאנעלא, אן איטאליענישעס דארפס-ליעד אהן אקאמפאנימענט.

villanelle' *n.* (וויל-ע-נעל') אן ארט פאעמע, וואס בעשטעהט פון ניינצעהן שורות און טיילט זיך איין אין זעקס סטראפען.

villanette' *n.* (וויל-ע-נעט') א קליינע ווילא אדער זומער-הויז; א קליינע דאטשע.

villat'ic *a.* (ווי-לעט'-איק) דארפיש, פערמיש; וואס איז שייך צו א פערמע.

villeggiatu'ra *n.* (ווי-לעדזש-ע-טוה'-רא) די צייט וואס מען פערברייניגט אויף א ווילא אדער דאטשע.

vil'lein *n. and a.* (וויל'-ען) ז. *villain*

vil'leinage *n.* (וויל'-ען-עדזש) לייב-אייגענשאפט, פאנשטשיזנע.

vil'liform *a.* (וויל'-אי-פארם) פאזעריג; האריג; בעדעקט מיט ווייכע הערעלעך, ווי סאמעט.

vil'loid *a.* (וויל'-איד) ז. *villiform*

vil'lose *a.* (וויל'-אוס) ז. *villous*

villos'ity *n.* (ווי-לאס'-אי-טי) האריגקייט, דאס זיין בעדעקט מיט קליינע הערעלעך אדער פאזערען.

villotte' *n.* (ווי-לאט') ז. *villanella*

vil'lous *a.* (וויל'-אס) האריג; פאזעריג.

vim *n.* (ווים) קראפט, ענערגיע, אקטיוויטעט.

vi'men *n.* (וואי'-מען) א לאנג, בויגיג צווייגעל פון א פלאנצע.

vim'inal *a.* (ווים'-אי-נעל) וואס איז שייך צו צווייגען; פון צווייגען.

vimin'eous *a.* (ווי-מינ'-אי-אס) געפלאכטען פון צווייגען; וואס האט לאנגע, בויגיגע צווייגלעך.

vi'na *n.* (ווי'-נא) א מין גיטארע אין אסט-אינדיען.

vina'ceous *a.* (וואי-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו וויין אדער וויינטרויבען; פון וויין-קאליר, רויט.

vinaigrette' *n.* (ווין-ע-גרעט') א ווינעגרעט, א קליין פערציערט פלעשעלע אדער שאכטעל צו האלטען פארפיום אדער שמעקענדע געווירצען, וואס מען טראגט ביי זיך; א שמעק-פלעשעלע; עסיג-סאוס וואס ווערט בענוצט צו קאלטען פלייש.

vinai'grous *a.* (ווי-ניי'-גראס) זויער ווי עסיג; מיט א זויערער מינע, שלעכט געשטימט.

Vina'lia *n.* (וואי-ניי'-לי-א) אין אלטען רוים — די ווינאליען, א יום טוב לכבוד יופיטער, ווען מען פלעגט מקריב זיין די ערשטע צייטיגע וויינטרויבען.

vina'rian *a.* (וואי-ניי'-רי-ען) וואס איז שייך צו וויין; וואס האט צו טהאן מיט וויין.

vina'rious *a.* (וואי-ניי'-רי-אס) ז. *vinarian*

vinasse' *n.* (ווי-נעס') פאטאש וואס בעקומט זיך פון דעם אבזאץ פון דיסטילירטען וויין; דער אבזאץ ביים דיסטילירען.

vina'ta *n.* (ווי-נא'-טא) די ווינאטא, אן איטאליענישעס ליעד וואס ווערט געזונגען ביים קלייבען וויינטרויבען.

vinat'ico *n.* (ווי-נעט'-אי-קאו) ווינאטיקא, אזא אפריקאניש בוימעל מיט זעהר גוטען האלץ, פון וועלכען עס ווערט געמאכט טייערע מעבעל.

vincibil'ity *n.* (ווינ-סי-ביל'-אי-טי) בעזיעגבארקייט, דאס קענען בעזיעגט ווערען.

vin'cible *a.* (ווינ'-סיבל) וואס קען בעזיעגט ווערען, וואס קען איינגענומען ווערען.

vin'cibleness *n.* (ווינ'-סיבל-נעס) ז. *vincibility*

vinc'ture *n.* (ווינק'-טשור) א באנד; א פערבאנד.

vin'culum *n.* (ווינ'-קיו-לאם) א פער־באנד, א פעראייניגונג; אין אלגעברא — א שטריך איבער אן אלגעבראאישען אויס־דרוק, וואס בעשטעהט פון צוויי אדער עטליכע צאהלען, וועלכער בעוויזט, אז דיזע עטליבע צאהלען דארפען צוזאמען גע'כפל'ט אדער געטיילט ווערען [ווי למשל, $a+b \times c$]; אין דרוקעריי — א שטריך.

vin'-de-fimes' *n.* (וועג'-דע-פיעמ') א מין זאפט וואס מען גיט צו צו ווייסען ווייין אום צו מאכען איהם רויטליך.

vinde'mial *a.* (ווינ-די'-מי-על) וואס איז שייך צום אראבנעהמען די ווייינטרוי־בען פון די וויינגערטנער.

vinde'miate *v.* (ווינ-די'-מי-אייט) אראבנעהמען די צייטיגע ווייינטרויבען.

vindemia'tion *n.* (ווינ-די-מי-איי'-שאן) דאס אראבנעהמען צייטיגע וויינ־טרויבען.

vindicabil'ity *n.* (ווינ-די-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גערעכטפערטיגט ווע־רען; דאס קענען פערטיידיגט אדער בע־שיצט ווערען.

vin'dicable *a.* (ווינ'-די-קעבל) וואס קען גערעכטפערטיגט ווערען; וואס קען פערטיידיגט ווערען.

vin'dicate *v.* (ווינ'-די-קייט) ריינוואו־שען, רעכטפערטיגען, פערטיידיגען.

vindica'tion *n.* (ווינ-די-קיי'-שאן) ריינוואשונג, רעכטפערטיגונג, פערטיידי־גונג.

vin'dicative *a.* (ווינ'-די-קיי-טיוו) רעכטפערטיגענד, פערטיידיגענד.

vin'dicator *n.* (ווינ'-די-קיי-טאר) א רעכטפערטיגער, א פערטיידיגער.

vin'dicatory *a.* (ווינ'-די-קיי-טא-רי) וואס נעהמט ראכע, וואס בעשטראפט; וואס רעכטפערטיגט אדער פערטיידיגט.

vin'dicatress *n.* (ווינ'-די-קיי-טרעס) איינע וואס רעכטפערטיגט אדער פערטיי־דיגט; איינער וואס איז זיך נוקם אדער בעשטראפט.

vindic'tive *a.* (ווינ-דיק'-טיוו) פול מיט נקמה, ראכע־גיעריג; שטראפענד, וואס דיענט אלס שטראף.

vindic'tively *adv.* (ווינ-דיק'-טיוו-לי) דורך נקמה, אויס ראכע; מיט ראכע־גיעריגקייט, מיט ראכע־זיכטיגקייט.

vindic'tiveness *n.* (ווינ-דיק'-טיוו-נעס) ראכע־זיכטיגקייט, ראכע־גיעריגקייט.

vine *n.* (וואין) א ווייינשטאק; א קלע־טערענדע אדער קריכענדע פלאנצע.

vin'ea *n.* (ווינ'-אי-א) אין אלט־רוימי־שען מיליטער — א מין בעוועגליכע גאלע־רעע אויף רעדער, וואס האט געדיענט צו בעשיצען די בעלאגערער פון א פעסטונג.

vine'-branch *n.* (וואינ'-ברענטש) א צווייג פון א ווייינשטאק.

vine'-clad *a.* (וואינ'-קלעד) בעדעקט מיט וויינשטאקען.

vine'-cul'ture *n.* (וואינ'-קאל'-טשור) דאס קולטיווירען ווייינשטאקען.

vined *a.* (וואינד) בעציערט מיט בלעטער ווי פון ווייינשטאקען.

vine'-disease' *n.* (וואינ'-די-זיעז') די קראנקהייט פון ווייינשטאקען, פילאקסע־רא. ז. *phylloxera*.

vine'-dress'er *n.* (וואינ'-דרעס'-ער) א ווייינגערטנער; די לארווע פון א געווי־סער באבעלע, וועלכע שניידט אב די בלע־טער פון ווייינשטאקען.

vine'-fee'der *n.* (וואינ'-פיע'-דער) אן אינזעקט וואס ערנעהרט זיך פון ווייינ־שטאקען אדער ווייינטרויבען.

vine'-fret'ter *n.* (וואינ'-פרעט'-ער) א ווייין־לויז, אן אינזעקט וואס לעבט אויף ווייינטרויבען.

vin'egar *n.* and *v.* (ווינ'-אי-גאר) עסיג; א זויערע זאך; א זויערע מינע; מאכען עסיג; מאכען זויער; צוגעבען עסיג.

vin'egar-cru'et *n.* (ווינ'-אי-גאר-קרוה'-עט) אן עסיג־פלעשעל.

vin'egar-eel *n.* (ווינ'-אי-גאר-איעל) אן עסיג־ווארים [אזא ווארים וואס מען געפינט געוועהנליך אין עסיג און בכלל אין זויערע זאכען].

vinegarette' *n.* (ווינ-אי-גע-רעט') ז. *vinaigrette*.

vin'egarish *a.* (ווינ'-אי-גאר-איש) ווי עסיג, זויער, שארף.

vin'egar-plant *n.* (ווינ'-אי-גאר-פלענט) די מיקראסקאפישע שוועמלעך, וואס פעראורזאכען די פערזייערונג פון ווייין און אנדערע שטאפען.

vin'egary *a.* (ווינ'-אי-גאר-אי) וואס האט א טעם פון עסיג; זויער.

vine'-grow'er *n.* (וואינ'-גראו'-ער) א פלאנצער פון ווייינשטאקען, א ווייינ־גערטנער.

vine'-grub *n.* (וואינ'-גראב) א ווערי־מעל וואס שעדיגט ווייינשטאקען.

vine'-land *n.* (וואינ'-לענד) לאנד בע־דעקט מיט ווייינגערטנער.

vine'-leaf *n.* (וואינ'-ליעף) א ווייינ־שטאק־בלאט.

vine'-louse *n.* (וואינ'-לאוס) די ווייין־לויז, א פילאקסערא. ז. *phylloxera*.

vine'-pest *n.* (וואינ'-פעסט) א פעסט אדער מגפה אויף ווייינשטאקען, פילאקסע־רא. ז. *phylloxera*.

vine'-pull'er *n.* (וואינ'-פול'-ער) א מאשין ארויסצוציהען אדער ארויסצורייי־סען ווייינשטאקען.

vi'nery *n.* (וואי'-נער-אי) ווייינשטאקען; א טרייב־הויז אדער אראנזשעריי צו קול־טיווירען ווייינשטאקען.

vine'-shoot *n.* (וואינ'-שוהט) א ווייינ־שטאק־צווייג.

vine'yard *n.* (ווינ'-יארד) א ווייינ־גארטען, א ווייין־פלאנטאציע.

vine'yardist *n.* (ווינ'-יארד-איסט) א ווייינגערטנער, איינער וואס קולטיווירט ווייינשטאקען.

vingt'-et-un' *n.* (ווענט'-ע-אן') אייין־און־צוואנציג [אזא קארטען־שפיעל].

vi'nic *a.* (וואי'-ניק) וואס איז שייך צו ווייין; וואס נעהמט זיך פון ווייין.

vin'iculture *n.* (ווינ'-אי-קאל-טשור) ז. *viticulture*.

vin'ifacteur *n.* (ווינ'-אי-פעק-טויר) אן אפאראט צו מאכען ווייין.

vinif'erous *a.* (וואי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים ווייין; וואו מען פראדוצירט ווייין [וועגען א לאנד].

vin'ificator *n.* (ווינ'-אי-פי-קיי-טאר) אזא אפאראט צו קאנדענזירען אדער פער־דיכטען אלקאהאלישען דאמפף, וואס געהט ארויס פון ליקער בעת דער געהרונג אדער איהרונג.

vinom'eter *n.* (וואי-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אלקאהאלישע שטארקייט פון ווייין.

vin ordinaire' (וועז אהר-די-נעהר') פראסטער, ביליגער פראנצויזישער ווייין.

vi'no san'to (ווי'-נאו סענ'-טאו) אזא זיסער ווייין פון צפון־איטאליען.

vinos'ity *n.* (וואי-נאס'-אי-טי) ווייניג־קייט, דאס זיין ווייניג.

vi'nous *a.* (וואי'-נאס) ווייניג, ווייינארטיג, וואס האט די אייגענשאפטען פון ווייין; וואס איז שייך צו דער פראדוקציאן פון ווייין; פון א ווייין־קאליר.

vint *v.* (ווינט) מאכען אדער צוריכטען ווייין.

vin'tage *n.* (ווינ'-טעדזש) דאס אראב־נעהמען די צייטיגע ווייינטרויבען; די צייט פון אראבנעהמען ווייינטרויבען; דער יעהרליכער פראדוקט פון די אראבגענו־מענע ווייינטרויבען אדער פון דעם געמאכ־טען ווייין.

vin'tager *n.* (ווינ'-טעדזש-ער) איינער וואס נעהמט אראב צייטיגע ווייינטרויבען; א ווייינטרויבען־קלייבער.

vin'tiner *n.* (ווינ'-טי-נער) א קאמאנדיר איבער צוואנציג פערזאן.

vint'ner *n.* (ווינט'-נער) א ווייין־שענקער; א ווייין־הענדלער.

vint'nery *n.* (ווינט'-נער-אי) ווייין־האנ־דעל; ווייין־שענקעריי.

vint'ry *n.* (ווינט'-רי) א ווייין־קעלער, אן ארט וואו מען האלט ווייין צום פער־קויפען.

vi'num *n.* (וואי'-נאם) א מעדי־ווייין; א מעדיצין פאנאנדערגעלאזען אין ווייין.

vi'ny *a.* (וואי'-ני) וואס איז שייך צו ווייינשטאקען; פול מיט ווייינשטאקען.

vi'ol *n.* (וואי'-אל) די וויאל־פיעדעל [אזא גרויסע פארצייטיגע פיעדעל, פון וועלכער עס האבען זיך ענטוויקעלט די מאדערנע שטרייך־אינסטרומענטען].

vio'la *n.* (ווי-או'-לא) די וויאלא, די אלט־פיעדעל [א מין גרויסע פיעדעל]; די וויאל־פיעדעל [ז. *viol*].

Vi'ola *n.* (וואי'-א-לא) דער מין וויאלעט־פלאנצע, די פיילכען, פיאלקעס.

vi'olable *a.* (וואי'-א-לעבל) פערלעצליך, וואס קען פערלעצט ווערען, וואס קען בע־שעדיגט ווערען; וואס קען געבראכען אדער איבערגעטראטען ווערען.

vi'olably *adv.* (וואי'-א-לע-בלי) אויף א פערלעצליכען אדער פערלעצבארען שטיי־גער.

viola'ceous *a.* (וואי-א-ליי'-שיאס) פון א וויאלעט־קאליר; אין באטאניק — וואס איז שייך צו די וויאלעט־בלומען אדער פיילכען.

vio'la da gam'ba (ווי-או'-לא דא גאמ'-בא) א באס־פיעדעל [אזא אלטפרענקישע גרויסע פיעדעל, פון וועלכער עס האט זיך ענטוויקעלט די מאדערנע וויאלאנטשעלא].

vi'olate *v.* (וואי'-א-לייט) 1. פערלעצען, ברעכען, איבערטרעטען, עובר זיין; 2. מחלל זיין, פערשוועכען; 3. שענדען, פערגוואל־דיגען.

1. The careless as well as the criminals often violate the law. 2. He violated the trust imposed upon him. 3. The lad violated the child.

viola'tion *n.* (וואי-א-ליי'-שאן) פער־לעצונג, בעשעדיגונג; איבערטרעטונג; דאס עובר זיין; פערשוועכונג; פערגוואלדיגונג.

vi'olative *a.* (וואי'-א-ליי-טיוו) פער־לעצענד; ברעכענד [א שבועה]; איבער־טרעטענד.

vi'olator *n.* (וואי'-א-ליי-טאר) א פערלע־צער; אן איבערטרעטער; א מחלל, א

פּערשוועכער; אַ שענדער, אַ פערגוואַלדיגער.

vi'olator of repose' (וואַי'-אָ-ליי-טאָר אָוו רי-פּאָוז') אַ רוה־שטערער.

vi'olence *n.* (וואַי'-אָ-לענס) גוואַלד; העפטיגקייט, האַסטיגקייט; גוואַלטיגקייט; אַ גוואַלדטהאַט, גוואַלדטהעטיגקייט; פּערגוואַלטיגונג, שענדונג.

vi'olency *n.* (וואַי'-אָ-לען-סי) ז. *violence*.

vi'olent *a.* (וואַי'-אָ-לענט) פייערִאַש, פייעריג, האַסטיג, וויטהענד, העפטיג; גוואַלדיג, געוואַלטזאַם, שוידערליך, גרויזאַם; ליידענשאַפטליך, היציג; שטאַרק, קרעפטיג; שאַרף [וועגען אַ וועהטאָג]; געצוואונגען, געטריבען דורך קראַפט.

vi'olent death (וואַי'-אָ-לענט דעטה) אַן אוננאַטירליכער טויט.

vi'olently *adv.* (וואַי'-אָ-לענט-לי) מיט העפטיגקייט, מיט שטאַרקייט; אויף אַ געוואַלטזאַמען אופן; צווינגענדיג.

violes'cent *a.* (וואַי-אָ-לעס'-ענט) פון עטוואַס וויאָלעט־קאָליר; בעקומענדיג אַ וויאָלעט־קאָליר.

vi'olet *n. and a.* (וואַי'-אָ-לעט) אַ וויאָלעט, אַ פייל־כען, אַ פיאַלקע [אַ מין גראָז מיט זעהר שעהנע שמעקענדע בלומען. ז. איל.]; דער וויאָלעט־קאָליר [ז. איל. "*Colors*"]; איינע פון די מינים בלויע זומער־פויגעלעך; פון אַ וויאָלעט־קאָליר.

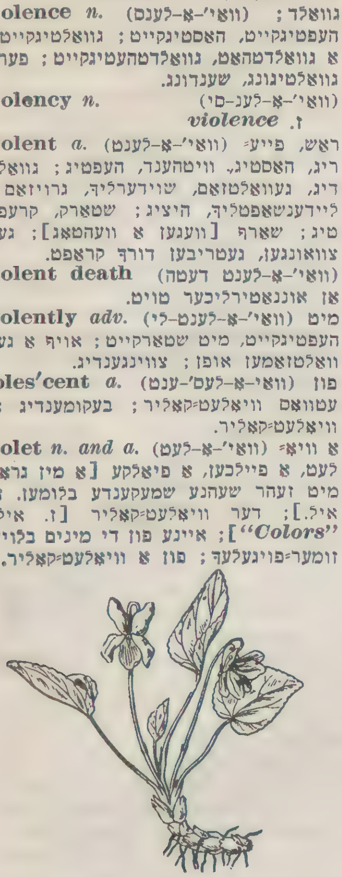

Violet

vi'olet-blind'ness *n.* (וואַי'-אָ-לעט-בלאַינד'-נעס) אונפעהיגקייט צו אונטערשיידען וויאָלעט־קאָליר.

violin' *n.* (וואַי-אָ-לין') 1. אַ וויאָלין, אַ פיעדעל; 2. אַ פיעדעל־שפּיעלער, אַ פיעדלער.

2. He is the first **violin** of the orchestra.

violin'-bow *n.* (וואַי-אָ-לינ'-באָו) אַ בויגען אָדער סמיטשיק, מיט וועלכען מען שפּיעלט אויף אַ פיעדעל.

violin'ist *n.* (וואַי-אָ-לינ'-איסט) אַ פיעדלער, אַ פיעדעל־שפּיעלער.

violi'no *n.* (ווי-אָ-לי'-נאָו) ז. *violin*.

vi'olist *n.* (וואַי'-אָל-איסט) אַ שפּיעלער אויף אַ וויאָל אָדער אַלט־פיעדעל.

violoncel'list *n.* (וויע-אָ-לאָן-טשעל'-איסט) אַ וויאָלאָנטשעליסט, איינער וואָס שפּיעלט אויף אַ וויאָלאָנטשעלאָ. ז. *violoncello*.

violoncel'lo *n.* (וויע-אָ-לאָן-טשעל'-אָו) אַ וויאָלאָנטשעלאָ [אַזאַ גרויסע פיעדעל, וועלכע מען האַלט אָנגעשפּאַרט אויף דער ערד צווישען די קניע].

violo'ne *n.* (ווי-אָ-לאָו'-נע) דאָס וויאָלאָן [זעהר אַ גרויסע מיטעלאַלטערליכע באַס־פיעדעל].

vi'per *n.* (וואַי'-פּער) אַ וויפּער, אַ שלאַנג, אַ פּיפּערנאַטער; אַ גיפטיגער מענש.

vi'peress *n.* (וואַי'-פּער-עס) אַ פרוי אַ שלאַנג; אַ גיפטיגע, שלעכטע פרוי.

vi'periform *a.* (וואַי'-פּע-רי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ וויפּער אָדער שלאַנג.

vi'perine *a. and n.* (וואַי'-פּע-רין) וואָס איז שייך צו אַ וויפּער אָדער פּיפּערנאַטער; אַ שלאַנג, אַ וויפּער, אַ פּיפּערנאַטער.

vi'perish *a.* (וואַי'-פּער-איש) ווי אַ שלאַנג; גיפטיג.

vi'perling *n.* (וואַי'-פּער-לינג) אַ יונגער פּיפּערנאַטער אָדער שלאַנג.

vi'perous *a.* (וואַי'-פּער-אָס) וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון אַ שלאַנג; גיפטיג.

vi'perously *adv.* (וואַי'-פּער-אָס-לי) ווי אַ שלאַנג; אויף אַ גיפטיגען שטייגער.

vi'per's-bu'gloss *n.* (וואַי'-פּערז-ביו'-גלאָס) אין באָטאַניק — דער פּיפּערנאַטער־קאָפּ [אַ מין גראָזען מיט בלויע בליהונגען אין די געגענדען אַרום מיטעללענדישען ים].

vi'per's-grass *n.* (וואַי'-פּערז-גרעס) די שוואַרץ־וואָרצעל [אַ מין פלאַנצע].

viragin'ian *a.* (וויר-ע-דזשינ'-אי-ען) ווי אַ כוואַסטקע פרוי; קריעגעריש, צאַנקעריש.

vira'go *n.* (וואַי-ריי'-גאָו) אַ העלדיכע, אַ כוואַסטקע פרוי, אַ ביטערע נקבה; אַ פרוי מיט אַ שטאַרקען מוטה ווי אַ מאַנסביל; אַ סעדעכע, אַ קריעגערישע, צאַנקערישע פרוי.

vir'elay *n.* (וויר'-ע-ליי) דאָס אַלט־פראַנצויזישע רינג־ליעד [אַ געדיכט פון בלויז צוויי גראַמען, וועלכע ווידערהאָלען זיך כסדר].

vi'rent *a.* (וואַי'-רענט) גריון, גרינענד, פריש.

vir'eo *n.* (וויר'-אי-אָו) אַזאַ קליין אַמעריקאַנער זינג־פויגעלע פון אַ געלבליך־גריינעם קאָליר.

vires'cence *n.* (וואַי-רעס'-ענס) גרינקייט; אין באָטאַניק — אַן אוננאָרמאַלער צושטאַנד פון אַ פלאַנצע, ווען איהר קאָליר פערבלייבט גרין אין דער צייט ווען ער האָט זיך געדאַרפט בייטען.

vires'cent *a.* (וואַי-רעס'-ענט) עטוואַס גרין, גרינליך; וואָס ווערט גרין.

vir'ga *n.* (וואָיר'-גאַ) ז. *penis*.

vir'gal *a.* (וואָיר'-געל) געמאַכט פון צווייגלעך אָדער ריטלעך.

vir'gate *a. and n.* (וואָיר'-גייט) וואָס האָט די פאָרם פון אַ רוט; אַזאַ קוואַדראַט־מאָס צו מעסטען לאַנד.

vir'gated *a.* (וואָיר'-גיי-טעד) רוט־פערמיג.

Virgil'ian *a.* (וואָיר-דזשיל'-אי-ען) ווירגיליש, וואָס איז שייך צום אַלט־רוימישען פּאָעט ווירגיליוס אָדער צו זיין סטיל.

vir'gin *n., a. and v.* (וואָיר'-דזשין) אַ יונגפרוי, אַ מיידעל, אַ בתולה; אַ מאַן וואָס האָט ניט געהאַט קיין געשלעכטליכען פערקעהר מיט פרויען; אין דער פאַרצייטיגער קריסטליכער קירך — איינע פון אַן אָרדען פרויען, וועלכע פלעגען אויף זיך נעהמען אַ נדר פון נזירות אויף'ן גאַנצען לעבען; אַן אינזעקט וואָס פערמעהרט זיך אָהן געשלעכטליכער צוזאַמענפּאָרונג; אַ נקבה פון אירגענד וועלכער חיה, וועלכע האָט נאָך קיין קינדער ניט געהאַט; מיידעלש, וואָס איז שייך צו אַ בתולה; צניעות'דיג, אונשולדיג, ריין; ניט פערפלעקט; ניט בעריהרט, ניט בענוצט, פריש, ניי; אין זאָאָלאָגיע — וואָס פערמעהרט זיך אָהן געשלעכטליכער צוזאַמענפּאָרונג [ווי געוויסע אינזעקטען]; בלייבען אַ בתולה; שפּיעלען די ראָלע פון אַ בתולה; אַרויסשטעלען זיך אַלס אַן אונשולדיג מיידעל.

Vir'gin *n.* (וואָיר'-דזשין) אין אַסטראָנאָמיע — דער מזל בתולה; אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע — די הייליגע מאַריע, יעזוס'עס מוטער.

vir'ginal *a., n. and v.* (וואָיר'-דזשינ-על) מיידעלש, ווי אַ בתולה, ווי אַ יונגפרוי; אין זאָאָלאָגיע — וואָס פערמעהרט זיך אָהן געשלעכטליכער צוזאַמענפּאָרונג [ווי געוויסע אינזעקטען]; אַ שפּינעט אָדער קלאַוויר־צימבעל [אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט עהנליך צו אַן אַלטמאָדישען קלאַוויר]; שפּיעלען אויף אַ קלאַוויר־צימבעל, קלאַפּען מיט די פינגער.

Virgina'le *n.* (וואָיר-דזשי-ניי'-לי) אַ זאַמלונג פון קריסטליכע תפלות און הימנען פאַר דער הייליגער מאַריע.

vir'ginally *adv.* (וואָיר'-דזשינ-על-אי) מעשה בתולה, אויף אַ מיידעלשען שטייגער.

vir'gin-born *a.* (וואָיר'-דזשינ-באָהרן) געבאָרען פון אַ בתולה [וועגען יעזוס קריסטוס]; אין זאָאָלאָגיע — וואָס ווערט געבאָרען ניט אַלס רעזולטאַט פון געשלעכטליכער צוזאַמענפּאָרונג [ווי געוויסע אינזעקטען].

vir'gin for'est (וואָיר'-דזשין פאָר'-עסט) אַן אור־וואַלד [וואו מען האָט קיינמאָל קיין ביימער ניט געהאַקט].

vir'ginhood *n.* (וואָיר'-דזשינ-הוד) מיידעלשאַפט, בתולה'שאַפט.

Virgin'ia *n.* (וואָיר-דזשינ'-אי-אַ) ווירדזשיניאַ [אַ שטאַאַט אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ]; ווירדזשיניאַ־טאַבאַק [אַ זאָרט טאַבאַק וואָס ווערט פּראָדוצירט מייסטענס אין שטאַאַט ווירדזשיניאַ].

Virgin'ia cree'per (וואָיר-דזשינ'-אי-אַ קריע'-פּער) דער יונגפערן־וויין [אַן אַמעריקאַנער קלעטערענדע פלאַנצע].

virgin'ity *n.* (וואָיר-דזשינ'-אי-טי) יונגפרוישאַפט, מיידעלשאַפט, בתולה'שאַפט, דאָס אונפערהייראַטע לעבען.

vir'gin-knot *n.* (וואָיר'-דזשינ-נאָט) מיידעלשאַפט, בתולה'שאַפט, מיידעלשע אונשולד.

vir'ginly *adv. and a.* (וואָיר'-דזשינ-לי) אויף אַ מיידעלשער אַרט; מעשה בתולה; ריין, אונבעפלעקט, אונשולדיג.

vir'gin's-bow'er *n.* (וואָיר'-דזשינז-באָו'-ער) די וואַלדרעבע [אַזאַ גראָזאַרטיגע קלעטערענדע פלאַנצע מיט ווייסע בליהונגען].

Virgin's-bower

vir'gin soil (וואָיר'-דזשין סאָיל) לאַנד וואָס איז קיינמאָל ניט בעאַרבייט געוואָרען.

Vir'gin-wor'ship *n.* (וואָיר'-דזשינ-הוואָיר'-שיפּ) אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע — פערגעטערונג פון דער הייליגער מאַריע [יעזוס'עס מוטער].

Vir'go *n.* (וואָיר'-גאָו) אין אַסטראָנאָמיע — דער מזל בתולה [אַזאַ קאָנסטעלאַציאָן אָדער שטערען־צוזאַמענזעצונג].

vir'gulate *a.* (וואיר'-גיו-לייט) רוטפערמיג, וואס האט די פארם פון א רוט.

vir'gule *n.* (וואיר'-גיול) א קאמא, א ביישטריכעלע [,] אין שריפט; א קליין צווייגעל, א ריטעלע.

virgul'tum *n.* (וואיר-גאל'-טאם) א קליין צווייגעל, א ריטעל.

vir'id *a.* (וויר'-איד) גרין, גרינענד.

virides'cence *n.* (וויר-אי-דעס'-ענס) דאס זיין גרינליך; גרינליכקייט.

virides'cent *a.* (וויר-אי-דעס'-ענט) עטוואס גרין; גרינליך.

virid'ity *n.* (ווי-ריד'-אי-טי) גרינקייט.

vir'idness *n.* (וויר'-איד-נעס) ז. ***viridity***

vir'ile *a.* (וויר'-איל) מענליך, וואס איז שייך צום מין זכר; מאנהאפט, שטארק, קרעפטיג.

vi'rile mem'ber (וויר'-איל מעמ'-בער) דער פענים [דער מענליכער געשלעכטסגליעד].

viril'ia *n.* (וואי-ריל'-אי-א) די מענליכע געשלעכטס-ארגאנען.

viril'ity *n.* (ווי-ריל'-אי-טי) די מענליכקייט; די מאנהייט; מענער-קראפט; שטארקייט, קרעפטיגקייט.

virole' *n.* (ווי-ראול') ז. ***ferrule***

vi'rose *a.* (וואי'-ראוס) גיפטיג; אין באטאניק — וואס לאזט ארויס א גיפטיגען גערוך [וועגען פלאנצען].

vi'rous *a.* (וואי'-ראס) גיפטיג.

virtu' *n.* (וויר-טוה') די ליעבע צו די שעהנע קינסטע; קונסט-ארבייט; זעלטענע אדער אלטע קונסט-ארבייט.

vir'tual *a.* (וואיר'-טשו-על) ווירטועל [מיט א מעגליכקייט צו ווירקען אדער צו ווערען]; פאטענציעל [ז. ***potential***]; ווירקליך.

virtual'ity *n.* (וואיר-טשו-על'-אי-טי) ווירטואליטעט, דאס זיין ווירטועל אדער פאטענציעל; ווירקליכקייט. ז. ***virtual***

vir'tually *adv.* (וואיר'-טשו-על-אי) ווירטועל; אין דער ווירקליכקייט. ז. ***virtual***

vir'tue *n.* (וואיר'-טשו) טוגענד, גוטע מדות; צניעות, אונשולדיגקייט [הויפטזעכליך פון פרויען]; א גוטע איינגענשאפט, א מעלה; קראפט, ווירקונגס-קראפט, ווירקזאמקייט.

vir'tueless *a.* (וואיר'-טשו-לעס) אונקרעפטיג, אונווירקזאם; ווערטהלאז.

virtuo'sa *n.* (וויר-טו-או'-סא) א ווירטואזין, א פרוי א ווירטואז. ז. ***virtuoso***

virtuo'si *n.* (וויר-טו-או'-סי) ווירטואזען. ז. ***virtuoso***

virtuos'ity *n.* (וויר-טו-אס'-אי-טי) קונסט-ליעבהאבערס, קונסט-קענערס; ווירטואזיטעט, קונסט-פאלקאמענהייט, העכסטע פאלקאמענהייט אין דער טעכניק פון א קונסט.

virtuo'so *n.* (וויר-טו-או'-סאו) א קונסט-קענער, א קונסט-ליעבהאבער; א זאמלער פון קונסטווערק אדער אנטיק-זאכען; א ווירטואז, א גרויסער קינסטלער [איינער וואס בעזיצט פאלקאמען די טעכניק פון א קונסט, הויפטזעכליך פון מוזיק].

virtuo'soship *n.* (וויר-טו-או'-סאו-שיפ) ווירטואזיטעט, קונסט-פאלקאמענהייט, העכסטע פאלקאמענהייט אין דער טעכניק פון א קונסט; ליעבע צו קונסט; קונסט-געשמאק.

vir'tuous *a.* (וואיר'-טשו-אס) טוגענדהאפט; רעכטפערטיג, גערעכטיג; צניעותריג, אונשולדיג, ריין [הויפטזעכליך וועגען פרויען].

vir'tuously *adv.* (וואיר'-טשו-אס-לי) אויף א טוגענדהאפטען שטייגער; אויף אן עהרענווירדיגער ארט; מיט צניעות, אויף א ריינעם אדער אונשולדיגען אופן.

vir'tuousness *n.* (וואיר'-טשו-אס-נעס) טוגענדהאפטיגקייט; ריינקייט, צניעות, אונשולדיגקייט.

vir'ulence *n.* (וויר'-או-לענס) גיפטיגקייט; ביטערקייט; בייזקייט, שלעכטקייט; א ביטערער האס.

vir'ulency *n.* (וויר'-או-לענ-סי) ז. ***virulence***

vir'ulent *a.* (וויר'-או-לענט) גיפטיג; אנשטעקענד; שעדליך, געפעהרליך; בייז, שלעכט, ביטער.

vir'ulently *adv.* (וויר'-או-לענט-לי) גיפטיג; בייז, שלעכט, ביטער.

vi'rus *n.* (וואי'-ראס) קראנקהייטס-גיפט, אנשטעקונגס-שטאף [דער שטאף דורך וועלכען מען שטעקט זיך אן פון א קראנקען]; ביטערקייט, בייזקייט, שלעכטקייט.

vis *n.* (וויס) קראפט.

vis'age *n.* (וויז'-עדזש) דאס געזיכט; דער אנבליק, דאס אויסזעהן, דער געזיכטס-אויסדרוק.

vis'aged *a.* (וויז'-עדזשד) מיט א געזיכט, מיט אן אויסזעהן.
The explorer found a brown **visaged** race.

vis'-à-vis' *adv., a. and n.* (וויז-א-וויע') וויז-א-ווי, געגענאיבער, פנים אל פנים; עטוואס וואס איז אדער שטעהט געגענאיבער; איינער וואס שטעהט מיט'ן געזיכט צו אן אנדערען; אזא לייכטע קארעטע פאר צוויי אדער פיער פערזאנען צו זיצען איינע געגען די אנדערע; א זאפא, וועלכע איז געמאכט אזוי, אז די פערזאנען זיצען אויף איהר איינע געגען די אנדערע.

viscach'a *n.* (וויס-קעטש'-א) א וויסקאכא [אזא אמעריקאניש גריזשענד חיה'לע].

viscache'ra *n.* (וויס-קע-טשיי'-רא) א רייה נעסטען פון וויסקאכאס. ז. ***viscacha***

vis'cera *n.* (וויס'-ע-רא) איינגעווייד, געדערים [ז. ***viscus***]; די ארגאנען וואס געפינען זיך אין א גרויסען חלל פון קערפער [ווי למשל, דער מארך, דאס הארץ אדער דער לעבער]. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

vis'ceral *a.* (וויס'-ע-רעל) וואס געהערט צום איינגעווייד אדער אנדערע ארגאנען, וועלכע געפינען זיך אין א גרויסען חלל פון קערפער; וואס ענטהאלט די געדערים אדער איינגעווייד; וואס איז שייך צו דער ברוסט-זייט אדער בויך-זייט פון קערפער, וואס געפינט זיך אויף דער ברוסט-זייט פון קערפער [אין געגענזאץ צו דער רוקען-זייט].

vis'cerate *v.* (וויס'-ע-רייט) ארויסנעהמען די געדערים.

vis'cid *a.* (וויס'-איד) קלעפעדיג, קלעפיג, קלייאיג.

viscid'ity *n.* (ווי-סיד'-אי-טי) קלעפעדיגקייט, קלעפיגקייט, קלייאיגקייט.

viscom'eter *n.* (וויס-קאמ'-ע-טער) ז. ***viscosimeter***

viscom'etry *n.* (וויס-קאמ'-ע-טרי) דאס בעשטימען די קלעפיגקייט פון א פליסיגקייט.

viscosim'eter *n.* (וויס-קאו-סימ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קלעפיגקייט פון א פליסיגקייט [ווי למשל, פון אויל].

viscosimet'ric *a.* (וויס-קאו-סי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן אפאראט וואס בעשטימט די קלעפיגקייט פון א פליסיגקייט.

viscosimet'rical *a.* (וויס-קאו-סי-מעט'-רי-קעל) ז. ***viscosimetric***

viscos'ity *n.* (וויס-קאס'-אי-טי) ז. ***viscidity***

vis'count *n.* (וואי'-קאונט) א וויקאנט [אן ארעל-טיטול, צווישען גראף און באראן]; א טיטול פון א גראף'ס זוהן.

vis'countcy *n.* (וואי'-קאונט-סי) דער ראנג פון א וויקאנט. ז. ***viscount***

vis'countess *n.* (וואי'-קאונ-טעס) א וויקאנטעסע [אן ארעל-טיטול פון א פרוי, צווישען גרעפין און באראנעסע].

vis'countship *n.* (וואי'-קאונט-שיפ) דער ראנג פון א וויקאנט. ז. ***viscount***

vis'county *n.* (וואי'-קאונ-טי) ז. ***viscountship***

vis'cousness *n.* (וויס'-קאס-נעס) ז. ***viscosity***

vis'cus *n.* (וויס'-קאס) איינער פון די קערפער-טיילען וואס ליגען אין א קערפער-חלל. ז. ***viscera***

vise *n. and v.* (וואיס) א שרויף-שטאק [אזא געצייג עטוואס איינצוקלעמען אום צו האלטען עס פעסט אין דער צייט וואס עס ווערט בעארבייט]; איינקלעמען אין א שרויף-שטאק.

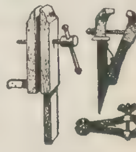
Vises

visé *v. and n.* (ווי-זיי') ווידירען, דורכזעהן און בעשטעטיגען [ווי למשל, א פאספארט]; א וויזא, אן אפיציעלע בעשטעטיגונג [פון א פאספארט].

vise'-bench *n.* (וואיס'-בענטש) א שרויף-שטאק-באנק, א ווערקטיש צו וועלכען א שרויף-שטאק [ז. ***vise***] ווערט בעפעסטיגט.

vise'man *n.* (וואיס'-מען) איינער וואס ארבייט ביי א שרויף-שטאק.

Vish'nu *n.* (וויש'-נוה) ווישנו [אין דער אינדישער מיטאלאגיע — איינער פון די דריי געטהייטען (בראהמא, סיווא און ווישנו), די פערקערפערונג פון דער זון און פון גוטס].

visibil'ity *n.* (וויז-אי-ביל'-אי-טי) זיכטבארקייט, בעמערקבארקייט, דאס קענען געזעהן אדער בעמערקט ווערען.

vis'ible *a. and n.* (וויז'-איבל) זיכטבאר, וואס מען קען זעהן; בעמערקליך; אויגענשיינליך; דייטליך; אפענבאר; א זיכטבארע זאך.

vis'ibleness *n.* (וויז'-איבל-נעס) ז. ***visibility***

vis'ibly *adv.* (וויז'-אי-בלי) זיכטבאר, בעמערקליך; אויגענשיינליך, איינפאך, דייטליך, קלאר, אפענבאר.

vis iner'tiæ (וויס אין-אויר'-שי-אי) ז. ***inertia***

vi'sion *n. and v.* (וויזש'-אן) די זעהקראפט, די ראיה; דאס זעהן; אן ערשיינונג; דאס געזעהענע; א זעהונג, א פראפעטישע זעהונג; א חלום, א טרוים; א פאנטאסטישעס בילד; אן אילוזיאן; א פאנטאזיע, אן איינבילדונג, א פארשטע-

לונג; זיך פארשטעלען; פאנטאזירען, טרוימען, חלום'ען.

vi'sional *a.* (וויזש'-אַנ-על) וואס איז שייך צו א זעהונג, חלום אדער פאנטאזיע; וואס איז געזעהן אין חלום אדער פאנטאזיע; ניט רעאל, ניט ווירקליך.

vi'sionariness *n.* (וויזש'-אַנ-ע-רי-נעס) איינגעבילדעטקייט, דאס עקזיסטירען נור אין דער איינבילדונג, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; פאנטאסטישקייט; אונאויספיהרבארקייט, אונמעגליכקייט; אונפראקטישקייט; דאס חלום'ען, דאס טרוימען, דאס פאנטאזירען.

vi'sionary *a. and n.* (וויזש'-אַנ-ע-רי) איינגעבילדעט, וואס עקזיסטירט נור אין דער איינבילדונג, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; ראמאנטיש, טרוימעריש, פאנטאסטיש; אונאויספיהרבאר, אונמעגליך; אונפראקטיש; חלום'ענד, טרוימענד, פאנטאזירענד; רייך אין פאנטאזיעס; מיט א שטארקער פאנטאזיע; א גייסטער=זעהער; א פאנטאסט; א טרוימער, א בעל=חלומות, א פאנטאזיאר.

vi'sionist *n.* (וויזש'-אַנ-איסט) א גייסטער=זעהער, א פאנטאסט.

vi'sionless *a.* (וויזש'-אַנ-לעס) אהן א ראיה, בלינד.

vis'it *v. and n.* (וויז'-איט) בעזוכען, אבשטאטען א בעזוך; מאכען וויזיטען; טרעפען [ווי מיט א קראנקהייט אדער אונגליק]; בעזעהן, בעקוקען; אונטערזוכען; משפט'ען; בעשטראפען; א וויזיט, א בעזוך; אן אפיציעלער בעזוך.

vis'itable *a.* (וויז'-אי-טעבל) וואס דארף אדער קען אונטערזוכט ווערען.

vis'itant *n. and a.* (וויז'-אי-טענט) א בעזוכער; א וואנדער=פויגעל [וואס האלט זיך אויף אין א געוויסער געגענד בלויז א געוויסע צייט]; בעזוכענד.

Vis'itant *n.* (וויז'-אי-טענט) א מיטגליעד פון א געוויסען קאטוילישען מאנאשקעס=ארדען.

visita'tion *n.* (וויז-אי-טיי'-שאַן) דאס בעזוכען; א בעזוך; א וויזיט; א בעזיכטיגונג, אן אינספעקציאן, א דורכזוכונג; אן אפיציעלער וויזיט וואס א בעאמטער מאכט אין אן אינסטיטוציאן פאר דעם צוועק פון אן אונטערזוכונג; די געטליכע היימזוכונג, די געטליכע פערטיילונג פון גנאד אדער שטראף; גאט'ס משפט; גאט'ס שטראף; א פאסירונג, א געשעהעניש.

Visita'tion *n.* (וויז-אי-טיי'-שאַן) די מאריע=בעזוכונג [א קריסטליכער יום טוב דעם 2טען יוני].

visitato'rial *a.* (וויז-אי-טיי-טאָ'-רי-על) ז. *visitorial*.

vis'it-card *n.* (וויז'-איט-קארד) ז. *visiting-card*.

vis'it-day *n.* (וויז'-איט-דיי) א בעזוכס=טאג [א טאג ווען מען נעהמט אויף געסט].

vis'iter *n.* (וויז'-אי-טער) ז. *visitor*.

vis'iting *n. and a.* (וויז'-אי-טינג) דאס מאכען וויזיטען; אן איינפלוס, א ווירקונג; אן אימפולס, אן אנרעגונג; בעזוכענד; וואס איז בעפאלמעכטיגט צו קומען מאכען אן אונטערזוכונג.

vis'iting-book *n.* (וויז'-אי-טינג-בוק) א וויזיט=בוך [א בוך אין וועלכען עס ווערען פערציכענט די בעזוכער וואס זיינען געמאכט געווארען אדער וואס דארפען געמאכט ווערען].

vis'iting-card *n.* (וויז'-אי-טינג-קארד) א וויזיט=קארטע.

vis'iting-day *n.* (וויז'-אי-טינג-דיי) א וויזיט=טאג [א טאג ווען איינער נעהמט אויף בעזוכער].

vis'itor *n.* (וויז'-אי-טאר) א בעזוכער; אן אינספעקטאר, אן אונטערזוכער.

visito'rial *a.* (וויז-אי-טאָ'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אונטערזוכער אדער אונטערזוכונג.

visito'rial pow'er (וויז-אי-טאָ'-רי-על פאו'-ער) אונטערזוכונגס=רעכט, דאס רעכט צו קומען מאכען אן אונטערזוכונג.

vis'itress *n.* (וויז'-איט-רעס) א בעזוכערין.

vi'sive *a.* (וואי'-סיוו) וואס איז שייך צו דער זעה=קראפט אדער ראיה.

visne *n.* (וויען) א נאכבארשאפט, וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען.

vis'or *n.* (וויז'-אר) ז. *vizor*.

vis'ored *a.* (וויז'-ארד) ז. *vizored*.

vis'orless *a.* (וויז'-אר-לעס) ז. *vizorless*.

vis'ta *n.* (וויס'-טא) א דורכזיכט [ווי למשל, דורך א. בוימער=אלעע]; דאס וואס בילדעט אן אלעע [ווי למשל, בוימער]; אן אויסזיכט; א בילד [פארגעשטעלט אין געדאנק].

vis'ual *a.* (וויזש'-יו-על) וואס געהערט אדער דיענט צום זעהן, וואס געהערט צו דער זעהונגס=קראפט; זיכטבאר, וואס מען קען זעהן.

vis'ual an'gle (וויזש'-יו-על ענגל) דער זעה=ווינקעל [דער ווינקעל וואס בילדעט זיך פון צוויי זיך=שניידענדע שטראהלען געצויגען פון די ענד=פונקטען פון א געגענשטאנד צו דעם געזיכטס=פונקט פון אויג].

visualisa'tion *n.* (וויז-יו-על-אי-זיי'-שאַן) ז. *visualization*.

vis'ualise *v.* (וויזש'-יו-על-איז) ז. *visualize*.

visual'ity *n.* (וויזש-יו-על'-אי-טי) זיכטבארקייט, דאס קענען געזעהן ווערען; א בילד [פארגעשטעלט אין געדאנק].

visualiza'tion *n.* (וויז-יו-על-אי-זיי'-שאַן) דאס מאכען אדער ווערען זיכטבאר [אין געדאנקען אדער פארשטעלונגען], דאס פארשטעלען זיך אין געדאנק, דאס פארשטעלען זיך פאר די אויגען; א בילד פארגעשטעלט אין געדאנק.

vis'ualize *v.* (וויזש'-יו-על-איז) מאכען זיכטבאר [אין געדאנק אדער פארשטעלונג], זיך פארשטעלען אין געדאנק, זיך פארשטעלען פאר די אויגען.

vis'ually *adv.* (וויזש'-יו-על-אי) וואס איז שייך צום זעהן.

vis'ual nerve (וויזש'-יו-על נוירוו) דער זעה=נערוו.

vis'ual point (וויזש'-יו-על פאינט) אין פערספעקטיוו=צייכנונג — דער זעה=פונקט, דער געזיכטס=פונקט, דער פונקט אין דער האריזאנטאלער ליניע אין וועלכער אלע זעה=שטראהלען פעראייניגען זיך [ז. *visual rays*].

vis'ual rays (וויזש'-יו-על רייז) זעה=שטראהלען [ליניען אדער ליכט=שטראהלען, וועלכע מען שטעלט זיך פאר, אז זיי ציהען זיך צום אויג פון א געגענשטאנד אויף וועלכען מען קוקט].

vi'tal *a.* (וואי'-טעל) פון לעבען, וואס געהערט צום לעבען; וואס איז דורכאויס נויטיג צום לעבען, וויכטיג פאר דעם לעבען, וואס אונטערהאלט דאס לעבען; העכסט נויטיג, זעהר וויכטיג; וואס איז געפעהרליך פאר'ן לעבען; לעבענד, וואס לעבט.

vi'tal force (וואי'-טעל פאורס) די לעבענס=קראפט.

vi'tal func'tions (וואי'-טעל פאנק'-שאַנז) לעבענס=פונקציאנען [ווי די בלוט=צירקולאציאן, די פערדייאונג א. ז. וו.].

vitalisa'tion *n.* (וואי-טעל-אי-זיי'-שאַן) ז. *vitalization*.

vi'talise *v.* (וואי'-טעל-איז) ז. *vitalize*.

vi'taliser *n.* (וואי'-טעל-אי-זער) ז. *vitalizer*.

vi'talism *n.* (וואי'-טעל-איזם) וויטאליזם [די לעהרע אז די אורזאכע פון לעבען ליעגט אין א בעזונדערער לעבענס=קראפט, וועלכע איז ניט פיזיש און ניט מאטעריעל].

vi'talist *n.* (וואי'-טעל-איסט) א וויטאליסט [אן אנהענגער פון וויטאליזם]. ז. *vitalism*.

vitalis'tic *a.* (וואי-טע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו וויטאליזם. ז. *vitalism*.

vital'ity *n.* (וואי-טעל'-אי-טי) לעבענס=קראפט, לעבענס=פעהיגקייט.

vitaliza'tion *n.* (וואי-טעל-אי-זיי'-שאַן) בעלעבונג.

vi'talize *v.* (וואי'-טעל-איז) בעלעבען, געבען לעבען.

vi'talizer *n.* (וואי'-טעל-אי-זער) איינער וואס בעלעבט אדער גיט לעבען, דאס וואס בעלעבט.

vi'tally *adv.* (וואי'-טעל-אי) 1. אזוי אז עס געהט אין לעבען; 2. געבענדיג לעבען; 3. אין די לעבענס=טיילען פון קערפער, בעשעדיגענדיג די וויכטיגסטע לעבענס=טיילען פון קערפער, שטערבליך, טויטליך, אויף טויט.

1. Our country is **vitally** affected by the European war.

vi'tal pow'er (וואי'-טעל פאו'-ער) די לעבענס=קראפט.

vi'tal prin'ciple (וואי'-טעל פרינ'-סיפל) דער לעבענס=פרינציפ, דער יסוד פון לעבען.

vi'tals *n.* (וואי'-טעלז) די לעבענס=טיילען פון קערפער.

vi'tal statis'tics (וואי'-טעל סטע-טיס'-טיקס) לעבענס=סטאטיסטיק [סטאטיסטיק פון געבורט, הייראט, שטערבליכקייט און אלעם וואס האט צו טהאן מיט'ן לעבען און פארטפלאנצונג פון מענשליכע דורות].

vi'tascope *n.* (וואי'-טע-סקאופ) א וויטאסקאפ [א פארריכטונג צו פערגרעסערען און פארצושטעלען אויף א לייווענד בעוועגליכע בילדער]. ז. *kinetoscope*.

vit'ellary *a.* (וויט'-ע-לע-רי) פון געלכעל; פון געלכעל=קאליר; וואס איז שייך צו אן איי=געלכעל.

vitellig'enous *a.* (וויט-ע-לידזש'-ע-נאס) וואס פראדוצירט דאס געלכעל [פון אן איי].

vitel'lin *n.* (וואי-טעל'-אין) דער פראטעאיד וואס געפינט זיך אין אן איי=געלכעל. ז. *proteid*.

vitel'line *a. and n.* (וואי-טעל'-אין) וואס איז שייך צו אן איי=געלכעל; וואס בעשטעהט פון געלכעל; פון געלכעל=קאליר, טיעף=געל מיט א שאטירונג פון רויט; א געלכעל.

vitellog'enous *a.* (וויט-ע-לאדזש'-ע-נאס) ז. *vitelligenous*.

vitel'lus *n.* (וואי-טעל'-אס) דאס איי-
געלבעל; די פראטאפלאזמע פון אן
אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך
אן ארגאניזם.

vi'tiate *v.* (וויש'-אי-אייט) 1. פערדאר-
בען; 2. מאכען אונגילטיג, מבטל זיין.

1. Sewer gas vitiates the air. 2. Fraud vitiates a contract.

vitia'tion *n.* (וויש-אי-איי'-שאן) פער-
דארבונג, דאס מאכען אונגילטיג, דאס
מבטל זיין.

vi'tiator *n.* (וויש'-אי-איי-טאר) א פער-
דארבער, עטוואס וואס פערדארבט; איי-
נער אדער עטוואס וואס מאכט אונגילטיג
אדער איז מבטל.

vit'icide *n.* (וויט'-אי-סאיד) א וויינ-
שטאק-פערדארבער, אן אינזעקט וואס שע-
דיגט וויינשטאקען.

vitic'olous *a.* (וואי-טיק'-א-לאס) וואס
האלט זיך אויף וויינשטאקען אדער ווערט
פראדוצירט אויף וויינשטאקען [ווי גע-
וויסע אינזעקטען אדער שוועמלעך].

vitic'ula *n.* (וואי-טיק'-יו-לא) א קרי-
כענדער אדער קלעטערענדער שטענגעל
[ווי למשל, פון אן אוגערקע].

vitic'ulose *a.* (וואי-טיק'-יו-לאס) וואס
ברייננט ארויס ראנקען אדער אויסלוי-
פערס. ז. *sarmentose*

viticul'tural *a.* -וויט-אי-קאל'-טשור)
על) וואס איז שייך צו וויין-קולטיווירונג.

vit'iculture *n.* (וויט'-אי-קאל-טשור)
וויין-קולטיווירונג.

viticul'turist *n.* -וויט-אי-קאל'-טשור)
איסט) א וויין-קולטיווירער, איינער וואס
בעשעפטיגט זיך מיט וויינגארטנעריי.

vitili'go *n.* (וויט-אי-לאי'-גאו) א קראנק-
הייט, בעשטיימט אין בלאסע פלעקען פון דער
הויט.

vitiligoi'dea *n.* (וויט-אי-לי-גאי'-די-א)
א הויט-קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט
ווערט בעדעקט מיט געלבליכע פלעקען
אדער פרישטשעקעס [הויפטזעכליך אויף
די אויגען-לעדלעך].

vitilit'igate *v.* (וויט-אי-ליט'-אי-גייט)
לאדען אין געריכט, דאקוטשען מיט לא-
דענישען אין געריכט.

vitios'ity *n.* (וויש-אי-אס'-אי-טי) פער-
דארבענהייט.

vi'tious *a.* (וויש'-אס) ז. *vicious*

vi'tiousness *n.* (וויש'-אס-נעס)
ז. *viciousness*

Vi'tis *n.* (וואי'-טיס) דער מין פלאנצען
צו וועלכען עס געהערען די וויינשטאקען.

vit'rea *n.* (וויט'-רי-א) פארצייטיגע
גלעזערנע כלים, ברוכשטיקער פון פארצי-
טיגע גלעזערנע כלים; דער קריסטאל-קער-
פער [פון די אויגען. ז. *vitreum*].

vit'reo-elec'tric *a.* -וויט'-רי-או-אי)
לעק'-טריק) פאזיטיוו-עלעקטריש, גלאז-
עלעקטריש, וואס ענטהאלט אדער ברייננט
ארויס אזא עלעקטריציטעט וואס קומט
פון רייבען גלאז.

vitreos'ity *n.* (וויט-רי-אס'-אי-טי)
ז. *vitreousness*

vit'reous *a.* and *n.* (וויט'-רי-אס) גלע-
זערן, גלאזיג, גלעזעריג, גלאזארטיג; דער
קריסטאל-קערפער פון אויג, די גלאזארטי-
גע פליסיגקייט פון אויג [אין דעם הינ-
טער-טייל פון דעם שווארץ-אפעל].

vit'reous bod'y of the eye -'וויט)
ri-אס באד'-אי אוו טהי אי) ז. *vitreum*

vit'reous electric'ity -וויט'-רי-אס)
אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וואס
בעקומט זיך פון רייבען גלאז.

vit'reous hu'mor of the eye -'וויט)
רי-אס היו'-מאר אוו טהי אי)
ז. *vitreum*

vit'reous lens (וויט'-רי-אס לענז)
ז. *vitreum*

vit'reousness *n.* (וויט'-רי-אס-נעס)
גלעזעריגקייט, גלאזארטיגקייט.

vitres'cence *n.* (ווי-טרעס'-ענס) פער-
גלעזערונג, פערגלאזונג, פערוואנדלונג אין
גלאז, דאס פערוואנדלען זיך אין גלאז.

vitres'cent *a.* (ווי-טרעס'-ענט) זיך
פערוואנדלענד אין גלאז.

vitres'cible *a.* (ווי-טרעס'-איבל) וואס
קען ווערען גלאזיג אדער גלעזערן, וואס
קען פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vit'reum *n.* (וויט'-רי-אם) דער קריס-
טאל-קערפער פון אויג, די גלאזארטיגע
פליסיגקייט פון אויג [אין דעם הינטער-
טייל פון דעם שווארץ-אפעל].

vit'ric *a.* (וויט'-ריק) גלאז-, גלאז-
גלאזיג, גלאז-
ארטיג.

vit'rics *n.* (וויט'-ריקס) דאס שטודיום
אדער די געשיכטע פון גלאז-פאבריקאציאן;
גלאז און גלאז-מאטעריאלען.

vitrifac'tion *n.* (וויט-רי-פעק'-שאן)
פערגלאזונג, פערגלעזערונג, פערוואנדלונג
אין גלאז.

vitrifac'ture *n.* (וויט-רי-פעק'-טשור)
גלאז-פאבריקאציאן.

vitrifiabil'ity *n.* -וויט-רי-פאי-ע-ביל')
אי-טי) פערגלאזבארקייט, די פעהיגקייט
פערגלעזערט צו ווערען אדער פערוואנ-
דעלט צו ווערען אין גלאז.

vit'rifiable *a.* (וויט'-רי-פאי-עבל) פער-
גלאזבאר, וואס קען פערגלעזערט ווערען
אדער פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vitrifica'tion *n.* (וויט-רי-פי-קיי'-שאן)
פערגלאזונג, פערגלעזערונג, פערוואנדלונג
אין גלאז.

vit'riform *a.* (וויט'-רי-פארם) גלאז-
פערמיג, גלאז-עהנליך.

vit'rify *v.* (וויט'-רי-פאי) פערגלאזען,
פערוואנדלען אין גלאז; פערגלעזערט ווע-
רען, פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vitri'na *n.* (ווי-טראי'-נא) א גלאז-שנעק,
א גלאז-שליאמאק [א שנעק מיט א דינעם,
דורכזיכטיגען דעקעל אדער שאלעכץ].

vit'rine *n.* (וויט'-רין) א וויטרינע, א
שוי-קאסטען [א גלעזערנער קאסטען צום
אויסשטעלען זאכען].

vit'rinoid *a.* (וויט'-רי-נאיד) עהנליך צו
א גלאז-שנעק. ז. *vitrina*

vit'riol *n.* (וויט'-רי-אל) וויטריאל, אלע-
אום, שוועבעל-זויערע.

vit'riolate *v.* and *a.* (וויט'-רי-א-לייט)
וויטריאליזירען, פערוואנדלען אין וויט-
ריאל [אלעאום]; פערוואנדעלט אין וויט-
ריאל.

vitriola'tion *n.* (וויט-רי-א-ליי'-שאן)
וויטריאליזירונג, פערוואנדלונג אין וויט-
ריאל [אלעאום].

vitriol'ic *a.* (וויט-רי-אל'-איק) 1. וויט-
ריאליש, עהנליך צו וויטריאל, פון וויט-
ריאל, וואס איז שייך צו וויטריאל [אלע-
אום]; 2. ברענענד; 3. בייסענד, שניידענד,
שארף.

2. I can never taste this vitriolic drink. 3. The article brought forth a flood of vitriolic criticism.

vitriol'ic e'ther (וויט-רי-אל'-איק
איע'-טהער) ז. *sulphuric ether*

vit'rioline *a.* (וויט'-רי-א-לין) וויטרי-
ליש, וויטריאל-עהנליך, פון וויטריאל
[אלעאום].

vit'riolizable *a.* (וויט'-רי-אל-אי-זעבל)
וויטריאליזירבאר, וואס קען פערוואנדעלט
ווערען אין וויטריאל [אלעאום].

vitrioliza'tion *n.* -וויט-רי-אל-אי-זיי')
שאן) ז. *vitriolation*

vit'riolize *v.* (וויט'-רי-אל-איז) וויטרי-
אליזירען, פערוואנדלען אין וויטריאל
[אלעאום]; פערגיפטיגען, צוברענען אדער
בעשעדיגען מיט וויטריאל.

vit'ry *n.* (וויט'-רי) אזא לייוועגט.

vit'ta *n.* (וויט'-א) א קאפ-באנד; א
גירלאנדע; אן אויל-גריבעלע [אין פלאנ-
צען]; אין זאאלאגיע — א שטרייף.

vit'tate *a.* (וויט'-אייט) וואס איז גע-
געשטרייפט; וואס
האט אויל-גריבעלעך [וועגען פלאנצען].

vit'ular *a.* (וויט'-יו-לאר) קעלבערן,
וואס איז שייך צו א קאלב.

vit'ular ap'oplexy -וויט'-יו-לאר עפ')
א-פלעק-סי) אפאפלעקציע ביי בהמות וואס
קומט ביים געבעהרען א קאלב.

vit'ular fe'ver -וויט'-יו-לאר פיע')
ווער) ז. *vitular apoplexy*

vit'ulary *a.* (וויט'-יו-לע-רי)
ז. *vitular*

vit'uline *a.* (וויט'-יו-לין) קעלבערן; פון
א קאלב; קאלב-עהנליך; וואס איז שייך
צו א קאלב.

vitu'perable *a.* (וואי-טיו'-פע-רעבל)
וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען, וואס
דארף בלאמירט ווערען אדער געשימפפט
ווערען.

vitu'perate *v.* (וואי-טיו'-פע-רייט)
טאדלען, פאראורפען, מאכען פארווירפע,
בלאמירען, זידלען, שימפפען.

vitupera'tion *n.* -וואי-טיו-פע-ריי')
שאן) טאדעל, טאדלונג, בלאמירונג, זיד-
לונג, שימפפונג.

vitu'perative *a.* -וואי-טיו'-פע-ריי)
טיוו) טאדלענד, בלאמירענד, זידלענד,
שימפפענד.

vitu'peratively *adv.* -וואי-טיו'-פע)
ריי-טיוו-לי) טאדלענדיג, בלאמירענדיג,
מיט זידלעריי, מיט שימפפעריי.

vitu'perator *n.* -וואי-טיו'-פע-ריי)
טאר) א טאדלער, א בלאמירער, א זיד-
לער, א שימפפער.

vi'va *int.* (ווי'-וואו) עס לע-
בע! זאל לאנג לעבען! האך!

viva'ce *a.* (ווי-וואו'-טשע) — אין מוזיק
לעבעדיג, מונטער.

viva'cious *a.* (ווי-וויי'-שאס)
לעבעדיג, מונטער.

viva'ciously *adv.* (ווי-וויי'-שאס-לי)
אויף א לעבעדיגען, מונטערען אופן.

viva'ciousness *n.* (ווי-וויי'-שאס-נעס)
לעבהאפטיגקייט, לעבעדיגקייט, מונטער-
קייט.

vivacis'simo *a.* (ווי-וואו-טשיס'-אי-מא)
אין מוזיק — שטארק לעבעדיג, שטארק
מונטער.

vivac'ity *n.* (ווי-וועס'-אי-טי)
ז. *vivaciousness*

vivandière' *n.* (ווי-וואנ-די-עהר') א
מארקעטאנטין, א מארקעטענדערין, א פרוי
וואס פערקויפט פערשידענע פראדוקטען
צום מיליטער.

viva'rium *n.* (וואי-ווי'-רי-אם) אן
ארט וואו מען האלט לעבעדיגע בעשעפע-
נישען [ווי אן אקוואריום, א טהיער-גאר-
טען א. ז. וו.].

vi'vary *n.* (וואי'-וועי-רי)
ז. *vivarium*

vi'vat *n.* (וואי'-וועט) [אן וויוואט] א
אויסגעשריי פון פרייד אדער בעגייסטע-
רונג].

vi'va vo'ce (וואי'-וואׄ וואו'-סי) מינדליך, אויסגעדריקט אין ווערטער.
The motion was carried by a **viva voce** vote.

viv'da *n.* (וויוו'-דאׄ) ז. *vifda*

vive *a.* (וואיוו) לעבעדיג, מונטער, קרעפטיג.

vive! *int.* (וויעוו) עס לעבע! לאנג לעבען זאל!

vives *n.* (וואיווז) די פייפעל [א מין געשוויר ביי א פערד אונטער'ן אויער].

viv'ianite *n.* (וויוו'-אי-ען-איט) וויוויאניט, אייזען=בלוי, בלוי=אייזען=ערץ אדער פאספאר=זויערעם אייזען [אזא מינעראל].

viv'id *a.* (וויוו'-איד) לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער; פריש, שטארק, קלאר, העל [ווען געזאגט, קאליר, שיין א. ז. וו.].

viv'idly *adv.* (וויוו'-איד-לי) מיט לעבעדיגקייט, מיט מונטערקייט; מיט קלארקייט, פרישקייט, שטארקייט, אדער העלקייט [ווי פון קאליר, שיין א. ז. וו.].

viv'idness *n.* (וויוו'-איד-נעס) לעבהאפטיגקייט, לעבעדיגקייט, מונטערקייט; פרישקייט, קלארקייט, שטארקייט, העלקייט [ווי פון קאליר, שיין א. ז. וו.].

vivif'ic *a.* (וואי-וויפ'-איק) בעלעבענד, וואס מאכט לעבעדיג.

vivif'ical *a.* (וואי-וויפ'-אי-קעל) ז. *vivific*

vivif'icant *a.* (וואי-וויפ'-אי-קענט) בעלעבענד, וואס מאכט לעבעדיג.

vivif'icate *v.* (וואי-וויפ'-אי-קייט) אויפלעבען, בעלעבען; אין כעמיע — רעגענערירען, אומקעהרען צום נאטירליכען צושטאנד [א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

vivifica'tion *n.* (וויוו-אי-פי-קיי'-שאן) בעלעבונג, אויפלעבונג, לעבעדיג=מאכונג; אין פיזיאלאגיע — פערוואנדלונג פון פראטעאיד=שטאפען [ז. *proteid*] אין לעבעדיגען ארגאניזם=געוועב.

viv'ifier *n.* (וויוו'-אי-פאי-ער) א בעלעבער, אן אויפלעבער, אן אויפמונטערער.

viv'ify *v.* (וויוו'-אי-פאי) בעלעבען, מאכען לעבעדיג, אויפלעבען, אויפמונטערען.

Vivip'ara *n.* (וואי-וויפ'-ע-רא) דער מין זויג=טהיערע, דער מין חיות וואס געבעהרען לעבעדיגע קינדער [אין נעגענזאץ צו די בעשעפענישען וואס לעגען אייער].

vivipar'ity *n.* (וויוו-אי-פער'-אי-טי) געבורט פון לעבעדיגע קינדער [אין נעגענזאץ צו דער אויסבריהונג פון אייער], דאס געבעהרען לעבעדיגע קינדער.

vivip'arous *a.* (וואי-וויפ'-ע-ראס) וואס געבעהרט לעבעדיגע קינדער; זיך פארטפלאנצענד פון זאמען אדער קנאספען אויף דער מוטער=פלאנצע.

vivip'arously *adv.* (וואי-וויפ'-ע-ראס-לי) זיך פערמעהרענדיג דורך געבורט, נעבעהרענדיג לעבעדיגע קינדער; זיך פארטפלאנצענדיג דירעקט אויף דער מוטער=פלאנצע.

vivip'arousness *n.* (וואי-וויפ'-ע-ראס-נעס) ז. *viviparity*

vivisect' *v.* (וויוו-אי-סעקט') פראקטיצירען וויוויסעקציאן [אנאטאמירונג אדער אפערירונג פון לעבעדיגע חיות פאר וויסענשאפטליכע מעדיצינישע צוועקען]; אנאטאמירען, צושניידען אדער אפערירען א לעבעדיג בעשעפעניש [פאר וויסענשאפטליכע צוועקען]; מאכען מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות.

vivisec'tion *n.* (וויוו-אי-סעק'-שאן) וויוויסעקציאן, צושניידונג, אנאטאמירונג אדער אפערירונג פון לעבעדיגע חיות פאר וויסענשאפטליכע צוועקען, דאס מאכען מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות.

vivisec'tional *a.* (וויוו-אי-סעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*

vivisec'tionist *n.* (וויוו-אי-סעק'-שאנ-איסט) א וויוויסעקטאר, איינער וואס פראקטיצירט וויוויסעקציאן; אן אנהענגער פון וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*

vivisect'or *n.* (וויוו-אי-סעקט'-אר) א וויוויסעקטאר, איינער וואס פראקטיצירט וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*

vivisecto'rium *n.* (וויוו-אי-סעק-טאו'-רי-אם) א וויוויסעקטאריום [א פלאץ, וואו מען פראקטיצירט וויוויסעקציאן, וואו מען מאכט מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות].

vivisep'ulture *n.* (וויוו-אי-סעפ'-אל-טשור) דאס בעגראבען לעבעדיגערהייד.

vi'vo *a.* (וויע'-וואו) ז. *vivace*

vix'en *n. and a.* (וויקסן) א בייזע פרוי, א מרשעת, א סעדיכע; א "זי"=פוקס; בייז, קריעגעריש, מעשה סעדיכע.

vix'enish *a.* (וויק'סנ-איש) בייז, קריעגעריש, מעשה סעדיכע, ווי א מרשעת.

vix'enly *a.* (וויק'סנ-לי) ז. *vixenish*

viz. אבקירצונג פון *videlicet*, נעמליך, דאס הייסט [ביים לייענען ווערט די אבקירצונג אויסגעשפראכען *namely*].

vi'zament *n.* (וואי'-זע-מענט) ז. *advisement*

viz'ard *n.* (וויז'-ארד) א מאסקע.

vizcach'a *n.* (וויז-קעטש'-א) ז. *viscacha*

vizier' *n.* (ווי-זיער') ז. *vizir*

vizier'ate *n.* (ווי-זיער'-אייט) ז. *vizirate*

vizie'rial *a.* (ווי-זיע'-רי-על) ז. *vizirial*

vizier'ship *n.* (ווי-זיער'-שיפ) ז. *vizirate*

vizir' *n.* (ווי-זיער') א וויזיר [א מיניסטער אדער סתם הויכער שטאאטס=בעאמטער אין די מאכמעדאנישע לענדער].

vizir'ate *n.* (ווי-זיער'-אייט) דאס וויזיראט, דאס אמט אדער די מאכט פון א וויזיר. ז. *vizir*

vizi'rial *a.* (ווי-זיע'-רי-על) וואס איז שייך צו א וויזיר. ז. *vizir*

vizir'ship *n.* (ווי-זיער'-שיפ) ז. *vizirate*

viz'or *n. and v.* (וויז'-אר) א מאסקע; א שירם פון א היטעל, א קאזיראק, א דאשעק; א וויזיער אדער העלם=שיבער [דער דאשעק פון א קאפ=פאנצער]; מאסקירען, פערמאסקירען; בעזארגען מיט א דאשעק אדער וויזיער [העלם=דאשעק].

viz'ored *a.* (וויז'-ארד) מאסקירט; מיט א דאשעק; בעזארגט מיט א וויזיער [א העלם=דאשעק].

viz'orless *a.* (וויז'-אר-לעס) ניט מאסקירט; אהן א דאשעק; אהן א וויזיער [העלם=דאשעק].

Vlach *a. and n.* (וולעק) ז. *Wallachian*

vlaie *n.* (וולאי) ז. *vly*

vly *n.* (וולאי) א בלאטע; א לוזשע.

vo. אבקירצונג פון *verso* [די זייט פון א בוך אדער מאנוסקריפט, וואס איז נומערירט מיט גראדע צאהלען, ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

voc. אבקירצונג פון *vocative*

vo'cable *n.* (וואו'-קעבל) א וואקאבעל, אווארט; אן אויסדרוק; א נאמען.

vocab'ulary *n.* (ווא-קעב'-יו-לע-רי) 1. א וואקאבולאריום, א ווערטער=פערצייכניס [פון א שפראך, דיאלעקט, בוך א. ז. וו.]; א ווערטערבוך; 2. א ווערטערשאץ, א ווערטער=אוצר [פון א שפראך אדער פערזאן].
1. I bought a **vocabulary** of technical terms.
2. In the English **vocabulary** there are more Romance words than Teutonic.

vocab'ulist *n.* (ווא-קעב'-יו-ליסט) א פערפאסער פון א וואקאבולאריום. ז. *vocabulary*

vo'cal *a. and n.* (וואו'-קעל) וואקאל, וואס איז שייך צו דער שטימע, צו דער שפראך אדער צו געזאנג; מינדליך; אויסגעשפראכען; זינגענד; בעגאבט מיט א שטימע; אויסגעדריקט מיט דער שטימע [ניט מיט דעם אטעם, ווי די קלאנגען "ז" "וו" אדער "ב" אין געגענזאץ צו די קלאנגען "ס", "פ" אדער "פ"]; וואקאל, זעלבסט=לויטענד [וואס קען אויסגעשפראכען ווערען אליין, ווי די קלאנגען "א", "ע", "י", "ו" א. ז. וו., אין געגענזאץ צו די קאנזאנאנטען, וואס קענען אליין ניט אויסגעשפראכען ווערען, ווי "ב", "ג", "ד" א. ז. וו.]; אין דער קאטוילישער קירך — איינער וואס האט שטימרעכט ביי געוויסע קירכליכע וואהלען.

vo'cal cords (וואו'-קעל קאהרדז) די שטים=בענדער [די פאלדען אין האלז, וואס רופען ארוים די שטימע].

vocal'ic *a.* (ווא-קעל'-איק) וואקאליש, זעלבסט=לויטענד, וואס איז שייך צו וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען אליין אויסגעשפראכען ווערען, ווי "א", "ע" א. ז. וו.].

vocalisa'tion *n.* (וואו-קעל-אי-זיי'-שאן) ז. *vocalization*

vo'calise *v.* (וואו'-קעל-איז) ז. *vocalize*

vocalise' *n.* (וואו-קא-ליעז') איבונגען אין זינגען [אהן ווערטער, נאר אנרופענדיג די נאטען].

vo'calism *n.* (וואו'-קעל-איזם) וואקאליזם, דאס ארויסברייינגען שטים=קלאנגען; א וואקאל=קלאנג [א זעלבסט=לויטענדער קלאנג, וואס קען אליין ארויסגעבראכט ווערען, אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע" א. ז. וו.]; א סיסטעם פון וואקאלען.

vo'calist *n.* (וואו'-קעל-איסט) א זינגער, א זינגערין.

vocal'ity *n.* (ווא-קעל'-אי-טי) אויסשפרעכליכקייט, די מעגליכקייט אויסגעשפראכען צו ווערען, ארויסגעבראכט ווערען מיט דער שטימע אדער אויסגעזונגען צו ווערען; דאס זיין וואקאליש, וואקאלישקייט [דאס קענען אויסגעשפראכען ווערען אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי די קלאנגען "א", "ע" א. ז. וו.].

vocaliza'tion *n.* (וואו-קעל-אי-זיי'-שאן) דאס ארויסברייינגען מיט דער שטימע, דאס ווערען ארויסגעבראכט מיט דער שטימע; די פארמירונג און אויסשפרעכונג פון וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען ארויסגעבראכט ווערען אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע", "י" א. ז. וו.].

vo'calize *v.* (וואו'-קעל-איז) מאכען וואקאל; פערוואנדלען אין א שטימע, ארויסברייינגען מיט דער שטימע; געברויכען די שטימע; רעדען; זינגען. ז. *vocal*

vo'cally *adv.* (וואו'-קעל-אי) וואקאל, דורך דער שטימע, אין ווערטער, מינדליך, זינגענדיג; אין בעצוג צו וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען ארויסגעבראכט ווערען

אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע", "י" א. ז. וו.].
vo'cal mu'sic (וואו'-קעל מיו'-זיק) וואָקאלע מוזיק [צום זינגען, ניט צום שפּיעלען].
vo'calness *n.* (וואו'-קעל-נעס) ז. *vocality*.
vo'cal tone (וואו'-קעל טאון) א טאָן פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט ענהליך צו דעם טאָן פון א מענשליכער שטימע.
voca'tion *n.* (ווא-קיי'-שאן) א בערוף; א פּראָפעסיאָן, א בעשעפטיגונג.
voca'tional *a.* (ווא-קיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בערוף אדער פּראָפעסיאָן.
voca'tionally *adv.* (ווא-קיי'-שאנ-על-אי) אין בעצוג צום בערוף אדער פּראָפעסיאָן.
voc'ative *a. and n.* (וואָק'-ע-טיוו) וואָקאטיוו, רופענד, צורופענד, זיך ווענדענד; דער וואָקאטיוו, דער רוף־קאזוס אדער ווענדונגס־קאזוס [די פאָרם פון א הויפּטוואָרט, וואס בעצייכענט א פּערזאָן אדער זאך, צו וועלכע מען רופט אדער מען ווענדעט זיך].
voc'ative case (וואָק'-ע-טיוו קייס) דער וואָקאטיוו. ז. *vocative*.
vocif'erance *n.* (ווא-סיפ'-ע-רענס) ז. *vociferation*.
vocif'erant *a. and n.* (ווא-סיפ'-ע-רענט) שרייענד, לאַרמענד; א שרייער, איינער וואס לאַרעמט.
vocif'erate *v.* (ווא-סיפ'-ע-רייט) שרייען, שרייען אויף'ן קול, לאַרמען, מאכען א לאַרם.
vocifera'tion *n.* (ווא-סיפ-ע-ריי'-שאן) דאס שרייען; א לאַרמונג; א געשריי, א לאַרם.
vocif'erator *n.* (ווא-סיפ'-ע-ריי-טאָר) א שרייער, א לאַרמער.
vocif'erous *a.* (ווא-סיפ'-ע-ראס) שרייענד, לאַרמענד.
vocif'erously *adv.* (ווא-סיפ'-ע-ראס-לי) מיט געשריי, מיט לאַרם.
vocif'erousness *n.* (ווא-סיפ'-ע-ראס-נעס) שרייעדיגקייט, לאַרעמדיגקייט.
vod'ka *n.* (וואָד'-קא) וואָדקא, רוסישער בראנפען.
vogue *n.* (וואוג) 1. מאָדע; אלגעמיינע בעליעבטקייט אדער בעקאנטקייט, אלגעמיינע אנגענומענקייט; 2. אנגענומענע מיינונג; קלאנג, סלוך.
1. His writings were in **vogue** fifty years ago.
voice *n. and v.* (וואיס) 1. א שטימע, א קול; 2. שפּראך, רעדע־פעהיגקייט; 3. א מיינונג; א צושטימונג; 4. א דעה; שטימרעכט; 5. בעפעהל; ווילען; 6. איינער וואס דריקט אויס עפּעס; 7. א שפּראך־קלאנג ארויסגעבראכט מיט דער שטימע [ניט מיט דעם אָטעם]; 8. אויסדריקען, געבען אויסדרוק, בעקאנט מאכען, ערקלערען; 9. אנשטימען; רעגולירען דעם טאָן; 10. שרייבען די נאָטען פון א מוזיקאלישען שטיק פאר א בעזונדערען אינסטרומענט אדער שטימע; 11. ארויסברייגען א שפּראך־קלאנג מיט דער שטימע [ניט מיט'ן אָטעם].
4. You have no **voice** in the matter. 5. Ye would not be obedient unto the **voice** of the Lord your God. 6. The poet is the **voice** of the noblest emotions of mankind. 8. We are **voicing** the discontent of the oppressed.
voice'-buil'der *n.* (וואיס'-ביל'-דער) איינער וואס ענטוויקעלט א שטימע [דורך איבונגען אין זינגען]; א לעהרער פון זינגען.
voice'-buil'ding *n.* (וואיס'-ביל'-דינג) די אויסארבייטונג פון א שטימע [דורך מוזיקאלישע איבונגען].
voiced *a.* (וואיסט) בעגאבט מיט א שטימע; וואס האט א שטימע.
voice'-forma'tion *n.* (וואיס'-פאָר-מיי'-שאן) ז. *voice-building*.
voice'ful *a.* (וואיס'-פול) וואס האט א שטימע; ארויסברייגענד קלאנגען; קלינגענד, קלאנגפול.
voice'fulness *n.* (וואיס'-פול-נעס) דאס זיין קלאנגפול; קלינגענדיגקייט; דאס ארויסברייגען קלאנגען.
voice'less *a.* (וואיס'-לעס) אהן א שטימע; שטום, שטיל; שווייגענד; וואס האט ניט קיין דעה, קיין שטימע אדער שטימרעכט; ניט ארויסגעבראכט מיט דער שטימע, נאר מיט דעם אָטעם [ווענען שפּראך־קלאנגען].
voice'lessness *n.* (וואיס'-לעס-נעס) שטימלאזיגקייט; שטומקייט; שטילקייט.
voice'-part *n.* (וואיס'-פּארט) די זינג־שטימע, די געזאנג־שטימע [דער טייל פון א מוזיקאלישער קאָמפּאָזיציאָן צום זינגען].
voice'-produc'tion *n.* (וואיס'-פּראָ-דאָק'-שאן) אויסבילדונג פון דער שטימע [דורך איבונגען]; דאס מאכען געוויסע עפעקטען מיט דער שטימע [ביים ריידען אדער זינגען].
voi'cer *n.* (וואי'-סער) איינער וואס שטימט אן אדער שטעלט אן דעם טאָן פון אן ארגעל.
voice'-trai'ner *n.* (וואיס'-טריי'-נער) ז. *voice-builder*.
voice'-trai'ning *n.* (וואיס'-טריי'-נינג) ז. *voice-building*.
voi'cing *n.* (וואי'-סינג) דאס אנשטימען אדער אויסרעגולירען דעם טאָן פון אן ארגעל; אויסדריקונג א. ז. וו. [ז. *voice*].
void *a., n. and v.* (וואיד) 1. לעדיג, לעער, פּוסט; 2. וואקאנט, פערלאזען, ניט פערנומען, אונבעזעצט; אהן א בעל הבית; 3. וואס מאנגעלט, וואס האט ניט; 4. נוצלאז, אומזיסט; אהן ווירקונג; 5. ניט בינדענד, בטל, געזעצליך אונגילטיג; 6. א לעדיגער אָרט, א לעערער רוים; אן אָפענער פּלאץ, אן עפנונג; 7. פערלאזען; מאכען וואקאנט; 8. אבריינינגען, בעפרייען פון...; אויסלעדיגען; 9. ארויסלאזען פון זיך, זיך אויסלעדיגען; האבען שטוהלגאנג; משתין זיין; 10. מבטל זיין, מאכען אונגילטיג.
4. My word shall not return to me **void**, but it shall accomplish that which I please. 5. Fraud makes a contract **void**. 6. His death left an aching **void** in the family.
void'able *a.* (וואי'-דעבל) וואס קען פערלאזען ווערען אדער אבגעלעדיגט ווערען; וואס מען קען מבטל זיין אדער מאכען אונגילטיג.
voi'dance *n.* (וואי'-דענס) אויסלעדיגונג, אויסלעערונג; בעפרייאונג פון...; דאס פטור ווערען פון...; א לעדיגער אָרט אדער שטעלע, א וואקאנץ; ארויסווארפונג פון אן אמט.
voi'ded *a.* (וואי'-דעד) וואס האט א לעדיגען אָרט אדער עפנונג; דורכגעלעכערט.
voi'der *n.* (וואי'-דער) א טיש־קארב אדער טאץ, אין וועלכער מען לעגט די געשיר אוז איבערגעבליבענע זאכען פון עסען ריין צו מאכען דעם טיש; איינער וואס מאכט לעער; אן אויסלעדיגער; איינער וואס פערלאזט אדער לעדיגט אב א פּלאץ.
void for uncer'tainty (וואיד פאָר אנ-סויר'-טען-טי) אונגילטיג צוליעב אונקלארקייט [ווענען א געזעצליכען דאָקומענט].
voi'ding *n.* (וואי'-דינג) אבלעדיגונג; אויסלעדיגונג; פערלאזונג, דאס מאכען וואקאנט [א שטעלע]; דאס אבגעלעדיגטע, דאס אבגעברייניגטע; שיריים, א רעשטעל, א שטיקעל, א פראגמענט.
void'ly *adv.* (וואיד'-לי) מיט פּוסטקייט, מיט לעערקייט; אונגילטיג; אהן ווירקונג, נוצלאז, אומזיסט.
void'ness *n.* (וואיד'-נעס) לעערקייט, לעדיגקייט, פּוסטקייט; פערלאזענקייט; אונגילטיגקייט; דאס ניט האבען קיין ווירקונג, נוצלאזיגקייט, אומזיסטיגקייט.
void space (וואיד ספּייס) א וואקואום, א לעדיגער רוים. ז. *vacuum*.
voi'vode *n.* (וואי'-וואוד) א וואיעוואדא, א קריענס־פיהרער; א שטאטהאלטער פון א פּראָווינץ [אין איינינע סלאווישע לענדער], א מאלדאווישער אדער וואלאכישער הערשער, א טערקישער אדמיניסטראַטיווער בעאמטער.
voi'vodeship *n.* (וואי'-וואוד-שיפּ) דאס אמט אדער מאכט פון א וואיעוואדא. ז. *voivode*.
vol. אבקירצונג פון *volume*.
vo'la *n.* (וואו'-לא) די אויסהוילונג פון דער האנד אדער פון דעם פוס, די האנדפלעכע, די דלאניע.
vol'able *a.* (וואל'-עבל) מיט א שארפען אדער פלינקען מח, מיט א שנעלער תפיסה.
vola'cious *a.* (ווא-ליי'-שאס) וואס קען פליהען, פליהענד.
vo'læ *n.* (וואו'-ליע) די אויסהוילונגען פון די פיס אדער פון די הענד, הענד־פלעכען. ז. *vola*.
vo'lant *a. and n.* (וואו'-לענט) פליהענד; לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער; לייכט; שנעל, געשווינד; א קרויזעל אדער פאלד [פון א קלייד, ציר, פאָרהאנג א. ז. וו.].
volan'te *n.* (ווא-לענ'-טע) אזא שפּאניש־אמעריקאנישער צוויי־רעדערדיגער וואגען.
Volapük' *n.* (וואו-לא-פּיק') וואלאפּיק אדער וואלאפּיוק [א קינסטליכע שפּראך בעשטימט פאר אינטערנאציאנאלען געברויך, ערפונדען ארום יאהר 1879 פון יאהאן מארטין שלייער פון קאנסטאנץ, באדען].
Volapük'ist *n.* (וואו-לא-פּיק'-איסט) א וואלאפּיקיסט, א קענער אדער אנהעננער פון וואלאפּיק [א קינסטליכע שפּראך בעשטימט פאר אינטערנאציאנאלען געברויך].
vo'lar *a.* (וואו'-לאר) וואס איז שייך צו דער האנד־פלעכע אדער דאלאניע.
vola'ta *n.* (ווא-לא'-טא) א רולאדע, א שנעלע פאלגערונג פון טענער.
vol'atile *a. and n.* (וואל'-ע-טיל) 1. וואס ווערט שנעל אויסגעדונסטעט אדער אויסגעוועפט; לופטיג; וואס געהט אוועק מיט דער לופט, וואס מישט זיך אויס מיט דער לופט; 2. לעבעדיג, מונטער; 3. פערענדערליך, אונבעשטענדיג; לייכטזיניג; ניט געזעצט; 4. פאריבערגעהענד, וואס דויערט ניט לאנג; 5. ווילדעס געפליגעל, געוויליד, ווילדע פויגלען.
3. His **volatile** disposition is the cause of his failure.
vol'atile al'kali (וואל'-ע-טיל על'-קעל-אי) אמאניאק, שטינק־ספּיריטוס, חלשות־טראָפּען, יום כפור־טראָפּען. ז. *ammonia*.

vol'atileness *n.* (וואל'-ע-טיל-נעס) ז. *volatility*

vol'atile oil (וואל'-ע-טיל איל) עטהער=אויל.

vol'atile salt (וואל'-ע-טיל סאהלט) הירש=הארן=זאלץ אדער קויהלען=זויערע אמאניאק. ז. *ammonia*

vol'atilisable *a.* (וואל'-ע-טי-לאי-זעבל) ז. *volatilizable*

volatilisa'tion *n.* (וואל-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) ז. *volatilization*

vol'atilise *v.* (וואל'-ע-טיל-איז) ז. *volatilize*

volatil'ity *n.* (וואל-ע-טיל'-אי-טי) פליהיגקייט, פעהיגקייט צו פליהען; פעהיגקייט זיך אויסצואוועפען, זיך אויסצודונסטען אדער פערשווינדען אין דער לופט; ניט געזעצטקייט, פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט; לייכטזיניגקייט.

vol'atilizable *a.* (וואל'-ע-טי-לאי-זעבל) וואס קען זיך אויסוועפען אדער אויסדונסטען.

volatiliza'tion *n.* (וואל-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) אויסוועפונג; אויסדונסטונג.

vol'atilize *v.* (וואל'-ע-טיל-איז) אויסוועפען; אויסדונסטען; זיך אויסוועפען; זיך אויסדונסטען.

vola'tion *n.* (ווא-ליי'-שאן) פליהונג; פליהונגס=פעהיגקייט.

vola'tional *a.* (ווא-ליי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פליהונג אדער צו פליהונגס=פעהיגקייט.

vola'tor *n.* (ווא-ליי'-טאר) עטוואס וואס פליהט; א פליהענדער פיש.

volcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואולקאניש, וואס איז שייך צו א וואולקאן אדער פייער=שפייענדען בארג.

volcan'ically *adv.* (וואל-קענ'-אי-קעל-אי) וואולקאניש, ווי א וואולקאן אדער פייער=שפייענדער בארג; פייער=שפייענד; פייעריג, עקספלאדירענד.

volcan'ic bombs (וואל-קענ'-איק באמז) וואולקאנישע באמבעס, קיילעכדיגע מאסען לאווא וואס ווערען ארויסגעשליידערט פון א פייער=שפייענדען בארג. ז. *lava*

volcan'ic fo'cus (וואל-קענ'-איק פאו'-קאס) דער צענטער אדער מיטעלפונקט פון וואולקאנישער טעטיגקייט.

volcan'ic glass (וואל-קענ'-איק גלעס) אבזידיאן, גלאזארטיגע לאווא. ז. *obsidian*

volcanic'ity *n.* (וואל-קענ-איס'-אי-טי) ז. *volcanism*

volcan'ic mud (וואל-קענ'-איק מאד) אש פון א פייער=שפייענדען בארג געמישט מיט וואסער.

vol'canism *n.* (וואל'-קע-ניזם) וואולקאניזם, וואולקאנישע טהעטיגקייט, וואולקאנישע ערשיינונגען.

vol'canist *n.* (וואל'-קע-ניסט) א וואולקאנען=קענער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום פון וואולקאנען.

volcan'ity *n.* (וואל-קענ'-אי-טי) וואולקאנישקייט, דאס זיין וואולקאניש, דאס ענטשטעהען פון וואולקאנישער טהעטיגקייט.

volcaniza'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) וואולקאניזאציאן, ווירקונג פון וואולקאנישער היץ, דאס זיין אונטער דער ווירקונג פון וואולקאנישער היץ.

vol'canize *v.* (וואל'-קענ-איז) וואולקאניזירען, אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון וואולקאנישער היץ.

volca'no *n.* (וואל-קיי'-נאו) א וואולקאן, א פייער=שפייענדער בארג [ז. איל.]; אזא פייערווערק.

Volcano

volcanolog'ical *a.* (וואל-קיי-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען וואולקאנען [פייער=שפייענדע בערג] אדער וואולקאנישער טהעטיגקייט.

volcanol'ogy *n.* (וואל-קיי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען וואולקאנען [פייער=שפייענדע בערג] און וואולקאנישער טהעטיגקייט.

volca'no-ship *n.* (וואל-קיי'-נאו-שיפ) א שיף אנגעלאדען מיט עקספלאדירענדע שטאפען [צו אטאקירען א פיינדליכע שיף אדער א פיינדליכען האפען].

vole *n.* (וואול) א פעלד=מויז; אלע שטיכען, אלע קארטען [די איננעהמונג פון אלע קארטען מיט איין טרומפף=קארט].

vo'lens no'lens (וואו'-לענז נאו'-לענז) ווילענדיג צו ניט=ווילענדיג. ז. *nolens volens*

vol'ery *n.* (וואל'-ע-רי) א פויגעל=הויז, א גרויסע פויגעל=שטייג; א מחנה פויגלען; די פויגלען אין א פויגעל=הויז.

vol'itable *a.* (וואל'-אי-טעבל) ז. *volatilizable*

vol'itant *a.* (וואל'-אי-טענט) פליהענד; וואס קען פליהען.

vol'itate *v.* (וואל'-אי-טייט) פלאטערען, פליהען.

volita'tion *n.* (וואל-אי-טיי'-שאן) דאס פלאטערען, דאס פליהען.

volita'tional *a.* (וואל-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פלאטערען אדער פליהען.

voli'tion *n.* (ווא-ליש'-אן) דאס ווילען; דער ווילען, די ווילענס=קראפט, די טהעטיגקייט פון ווילען.

voli'tional *a.* (ווא-ליש'-אנ-על) וואס איז שייך צום ווילען אדער צו דער ווילענס=קראפט.

voli'tionally *adv.* (ווא-ליש'-אנ-על-אי) מיט דעם ווילען, מיט דער קראפט פון ווילען.

voli'tionary *a.* (ווא-ליש'-אנ-ע-רי) ז. *volitional*

voli'tionless *a.* (ווא-ליש'-אנ-לעס) אהן ווילענס=קראפט.

vol'itive *a.* (וואל'-אי-טיוו) וואס איז שייך צום ווילען אדער ווילענס=קראפט; וואס שטאמט פון דעם ווילען; וואס האט א ווילענס=קראפט; אין רעטאריק — וואס דריקט אויס א וואונש אדער ערלויבניס.

vol'ley *n. and v.* (וואל'-אי) א זאלפ [א שאס פון פיעל געוועהר מיט אמאל]; א האגעל [פון קוילען אדער פיילען]; אן אויסברוך [ווי פון אפלאדיסמענטען]; א שטראם [ווי פון ווערטער]; אין לאון=טעניס=שפיעל — דאס צוריקשלאגען דעם באל איידער ער פאלט צום באדען; געבען א זאלפ; אויסגעשאסען ווערען אין א זאלפ; אויספלאצען, אויסברעכען; שטראמען; אין לאון=טעניס=שפיעל — צוריקשלאגען דעם באל איידער ער פאלט צו דער ערד.

vol'leyed *a.* (וואל'-איד) אויסברעכענד, אויספלאצענד.

Vols. אן אבקירצונג פון *volumes*

Vol'scian *a. and n.* (וואל'-שיען) וואלסקיש, וואס איז שייך צו די וואלסקען; א וואלסקער, איינער פון די וואלסקען [א פאלק אין פארצייטיגען איטאליען וואס האט זיך ענדליך אויסגעמישט מיט דער לאטיינישער ראסע]; די וואלסקישע שפראך.

volt *n.* (וואולט) א וואלט [אן איינהייט צו מעסטען עלעקטרישע שפאנונג אדער עלעקטראמאטארישע קראפט]; א פלעצליכע בעוועגונג אדער שפרונג ביים פעכטען אויסצומיידען דעם געגנער'ס שווערד; א רונד=גאנג פון א פערד אין א מאנעזש.

vol'ta *n.* (וואול'-טא) אזא אלטער טאנץ; אין מוזיק — מאל [ווי *una volta*, איין מאל, *due volta*, צוויי מאל א. ז. וו.].

vol'ta-elec'tric *a.* (וואל'-טא-ע-לעק'-טריק) גאלוואניש, וואס איז שייך צו גאלוואנישער עלעקטריציטעט. ז. *galvanism*

vol'ta-electrom'eter *n.* (וואל'-טא-ע-לעק-טראמ'-ע-טער) א וואלטאמעטער. ז. *voltameter*

volt'age *n.* (וואולט'-עדזש) די צאהל וואלט, די עלעקטראמאטארישע קראפט אויסגעדריקט אדער געמאסטען אין וואלט. ז. *volt*

voltag'raphy *n.* (וואל-טעג'-רע-פי) גאלוואנאגראפיע [דאס קאפירען אדער גראווירען אויף מעטאל דורך אן עלעקטראליטישען פראצעס].

volta'ic *a.* (וואל-טיי'-איק) וואלטאאיש, וואס איז שייך צו וואלטא [דער בעריהמטער איטאליענישער פיזיקער — געבארען אין 1745, געשטארבען אין 1827 — וועלכער האט ענטדעקט די ענטשטעהונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך דער כעמישער ווירקונג וואס ווערט ארויסגערופען ביי דער בעריהרונג פון צוויי פערשיעדענע מעטאל=פלאטען].

volta'ic arc (וואל-טיי'-איק ארק) א וואלטאאישער ליכט=בויגען [דער עלעקטרישער ליכט=בויגען צווישען די צוויי קויהלען=שטיפטען אין די גרויסע עלעקטרישע לאמפען].

volta'ic bat'tery (וואל-טיי'-איק בעט'-ער-אי) א וואלטאאישע אדער גאלוואנישע באטאריי. ז. *galvanic battery*

volta'ic cur'rent (וואל-טיי'-איק קאר'-ענט) א וואלטאאישער אדער גאלוואנישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט פראדוצירט פון א גאלוואנישער באטאריי. ז. *galvanic battery*].

volta'ic pen'cil (וואל-טיי'-איק פענ'-סיל) א וואלטאאישער אדער גאלוואנישער שטיפט [א מעטאל=שטיפט דורך וועלכען

עס פליסט אן עלעקטרישער שטראם און ווערט בענוצט צום גראווירען אין מעטאל].

volta'ic pile (וואל-טיי'-איק פאיל) א וואלטאאישע אדער גאלוואנישע זיילע. ז. *galvanic battery*

Voltair'ean *a.* (וואל-טעהר'-אי-ען) וואלטעריאניש. ז. *Voltairian*

Voltair'ian *a. and n.* (וואל-טעהר'-אי-ען) וואס איז שייך צו וואלטער [דער בעריהמטער פראנצויזישער דענקער און שרייבער וואס האט געהאט א גרויסע ווירקונג אויף דער ענטוויקלונג פון די פרייהייטס-אידעען אם ענדע פון 18טען יאהרהונדערט]; וואלטעריאניש, לויט דער ארט שרייבען פון וואלטער; א וואלטעריאנער [אן אנהענגער פון וואלטער'ס פרינציפען].

Voltair'ianism *n.* (וואל-טעהר'-אי-ען-איזם) וואלטעריאניזם; די פרינציפען אדער האנדלונגען פון א וואלטעריאנער; דער גייסט, פילאזאפיע אדער לעהרע פון וואלטער; וויציגער און שפאטענדער סקעפטיציזם. ז. *Voltairian*

Voltair'ism *n.* (וואל-טעהר'-איזם) ז. *Voltairianism*

vol'taism *n.* (וואל'-טע-איזם) וואלטאאיזם, דער טייל פון פיזיק וואס פערנעהמט זיך מיט דער שאפונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך דער כעמישער ווירקונג וואס ווערט ארויסגערופען ביי דער בעריהרונג פון פערשיעדענע מעטאלענע פלאטען אדער ווען זיי ווערען איינגעטונקט אין א פליסיגקייט.

voltam'eter *n.* (וואל-טעמ'-ע-טער) א וואלטאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם דורך זיין עלעקטראליטישער ווירקונג [ד. ה. נאך דער מאס קופער אדער אנדער מעטאל וואס ער לעזט אויף אין א בעשטימטער צייט-איינהייט].

voltamet'ric *a.* (וואל-טע-מעט'-ריק) וואלטאמעטריש, וואס איז שייך צו א וואלטאמעטער אדער צו זיין געברויך.

volt'-am'meter *n.* (וואולט'-עמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען קען מעסטען די שפאנונג און די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם, א וואטמעטער. ז. *wattmeter*

volt'-ampere' *n.* (וואולט'-עמ-פעהר') א וואלט-אמפער, א וואט [אן איינהייט צו מעסטען די ארבייט אדער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם]. ז. *watt*

vol'taplast *n.* (וואל'-טע-פלעסט) א גאלוואנאפלאסטישער אפאראט [אזא עלעקטרישע באטאריי, וועלכע ווערט בענוצט פאר עלעקטרישע גראווירונגען].

Vol'ta's pile (וואל'-טאז פאיל) א וואלטאאישע זיילע. ז. *galvanic battery*

vol'tatype *n.* (וואל'-טע-טאיפ) ז. *electrotype*

volt'-coulomb' *n.* (וואולט'-קוה-לאם') ז. *joule*

vol'te *n.* (וואול'-טע) מאל [מעהרצאהל פון *volta*].

volte-face' *n.* (וואולט-פאס') אן אומענדערונג פון פראנט; א פלעצליכע אומענדערונג פון פרינציפען, טאקטיק אדער פאליטיק.

volt-face' *n.* (וואולט-פיים') ז. *volte-face*

vol'ti *v.* (וואול'-טי) אין מוזיק — מיש איבער [דאס בלאט].

vol'tiger *n.* (וואל'-טי-דזשער) ז. *voltigeur*

voltigeur' *n.* (וואל-טי-זשויר') א שפרינגער, אן אקראבאט; א וואלטיזשער [א לייכט-בעוואפענטער אינפאנטעריע-סאלדאט אין דער פראנצויזישער ארמעע].

vol'ti su'bito (וואול'-טי סוה'-בי-טאו) אין מוזיק — מיש איבער שנעל [דאס בלאט].

volt'-me'ter *n.* (וואולט'-מי'-טער) א וואלטאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די שפאנונג פון אן עלעקטרישען שטראם.

vol'ubilate *a.* (וואל'-יו-בי-לייט) אין באטאניק — קלעטערענד, קריכענד, וואס דרעהט זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען [וועגען א פלאנצע].

vol'ubile *a.* (וואל'-יו-ביל) ז. *volubilate*

volubil'ity *n.* (וואל-יו-ביל'-אי-טי) פליסיגקייט, געלויפיגקייט, לייכטקייט, גלאטקייט [אין ריידען]; פלוידעריי; דרעהבארקייט, דאס דרעהען זיך; פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

vol'uble *a.* (וואל'-יובל) פליסיג, געלויפיג, גלאט, לייכט [אין ריידען]; פלאפלעריש, פלוידעריש; וואס קען זיך לייכט דרעהען אדער ראלען; זיך דרעהענד, ראלענד; אין באטאניק — קלעטערענד, וואס דרעהט זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען.

vol'ubleness *n.* (וואל'-יובל-נעס) ז. *volubility*

vol'ubly *adv.* (וואל'-יו-בלי) פליסיג, געלויפיג, גלאט, לייכט [אין ריידען]

vol'ucrine *a.* (וואל'-יו-קרין) וואס איז שייך צו פויגלען, פון פויגלען; פויגעלעהנליך.

vol'ume *n. and v.* (וואל'-יום) א בוך, א באנד; א ראלע [פון פארמעט, פאפירוס אדער קארע, אויף וואס אמאליגע מאנוסקריפטען פלעגען זיך שרייבען], א מגילה; אן אבגערונדעטע, צונויפגעראלטע אדער צונויפגעוויקעלטע מאסע, א קנויל, א ספיראלע; דאס וואלומען, דער אומפאנג, די גרויס, די מאסע; די צאהל פון קובישע איינהייטען [מעטרען, יארדען א. ד. ג.] וועלכע עס ענטהאלט אין זיך א סאלידער קערפער; אין מוזיק — דער אומפאנג, רונדקייט אדער פולקייט פון טאן זיך פאנאנדערוואקסען, ווערען גרעסער אין אומפאנג.

vol'umed *a.* (וואל'-יומד) קנויל-פערמיג, ספיראל-פערמיג; וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעראלטע אדער צונויפגעוויקעלטע מאסען; מאסיוו, סאליד, שווער; וואס ענטהאלט [א געוויסע צאהל] בענדער.

volumenom'eter *n.* (וואל-יו-מע-נאמ'-ע-טער) א וואלומענאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א פעסטען קערפער דורך בעשטימען די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון דעם פעסטען קערפער, ווען ער ווערט אריינגעלעגט אין דער פליסיגקייט]

volumenom'etry *n.* (וואל-יו-מע-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א פעסטען קערפער מיט דער הילף פון א וואלומענאמעטער. ז. *volumenometer*

vol'umes of air (וואל'-יומז אוו עהר) לופט-מאסען.

vol'umeter *n.* (וואל'-יו-מי-טער) אין כעמיע און פיזיק — א גאז-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א גאז דורך בעשטימען די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון דעם גאז, ווען ער ווערט אריינגעלאזען אין א גראדואירטער גלאז-רעהר וועלכע איז אנגעפילט מיט דער פליסיגקייט]. ז. *graduated tube*

volumet'ric *a.* (וואל-יו-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום מעסטען פון דעם רוים-אינהאלט.

volumet'rical *a.* (וואל-יו-מעט'-רי-קעל) ז. *volumetric*

volumet'rically *adv.* (וואל-יו-מעט'-רי-קעל-אי) דורך א מאס-אנאליזע אדער טיטרירונג. ז. *titrate*

volumet'ric anal'ysis (וואל-יו-מעט'-ריק ע-נעל'-אי-סיס) א מאס-אנאליזע, טיטרירונג. ז. *titrate*

volumet'ric in'strument (וואל-יו-מעט'-ריק אינ'-סטרו-מענט) א טיטריר-אפאראט. ז. *titrate*

volu'minal *a.* (ווא-ליו'-מי-נעל) וואס איז שייך צו אומפאנג, גרויס אדער מאסע.

voluminos'ity *n.* (ווא-ליו-מי-נאס'-אי-טי) גרויסקייט; דיקקייט; לאנגקייט, פאנאנדערגעצויגענקייט; פיעל-בענדערדיגקייט [וועגען ביכער].

volu'minous *a.* (ווא-ליו'-מי-נאס) גרויס; פיעל-בענדערדיג, וואס בעשטעהט פון פיעל בענדער; וואס האט פיעל געשריבען, זעהר פראדוקטיוו; פאנאנדערגעצויגען, לאנג.

volu'minously *adv.* (ווא-ליו'-מי-נאס-לי) אויף א לאנגען אדער פאנאנדערגעצויגענעם שטייגער; אין גרויסער צאהל אדער מאסע.

volu'minousness *n.* (ווא-ליו'-מי-נאס-נעס) לאנגקייט, פאנאנדערגעצויגענקייט; גרויסקייט, דיקקייט, גרויסקייט אין אומפאנג.

vol'untarily *adv.* (וואל'-אנ-טע-רי-לי) פרייוויליג; פון זיך זעלבסט.

vol'untariness *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-נעס) פרייוויליגקייט.

vol'untary *a. and n.* (וואל'-אנ-טע-רי) פרייוויליג; זעלבסטשטעהטיג; פריי האנדלענד; וואס האט א פרייען ווילען; וואס איז פריי צו האנדלען לויט זיין אייגענעם ווילען; וואס איז קאנטראלירט אדער רעגולירט פון דעם ווילען; אבזיכטליך, בעאבזיכטיגט [ניט צופעליג]; וואס איז שייך צו דעם פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטערריכט; אן אנהענגער פון דעם פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטערריכט [ז. *voluntary principle*]; א פרייווילינגער; א פרייוויליגע ארבייט; א סאלא וואס ווערט געשפיעלט פון אן ארגעל אין א קירך ביי א גאטעסדיענסט.

vol'untary a'gent (וואל'-אנ-טע-רי איי'-דזשענט) ז. *free agent*

vol'untary contribu'tions (וואל'-אנ-טע-רי קאנ-טרי-ביו'-שאנז) פרייוויליגע בייטרעגע, נדבות.

vol'untaryism *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-איזם) ז. *voluntary principle*

vol'untaryist *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-איסט) אן אנהענגער פון פרייוויליגקייט [הויפטזעכליך אין רעליגיאן]. ז. *voluntary principle*

vol'untary parti'tion (וואל'-אנ-טע-רי פאר-טיש'-אן) א פאנאנדערטיילונג פון לאנד וואס ווערט געמאכט דורך געגענזייטיגער איינשטימונג פון די יורשים אהן א געריכטס-פראצעס.

vol'untary prin'ciple (וואל'-אנ-טע-רי פרינ'-סיפל) דער פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטערריכט

[דער פרינציפ אז רעליגיעזע אינסטיטוציאנען אדער בילדונגס־אנשטאלטען דארפען אויסגעהאלטען ווערען ניט פון דעם שטאאט, נאר פון פרייוויליגע בייטרעגע פון די געמיינדע־מיטגליעדער].

vol'untary school (וואל'־אנ־טע־רי סקוהל) אן עלעמענטארע שול אין ענגלאנד וועלכע ווערט אונטערשטיצט פון פרייוויליגע בייטרעגע און ווערט געווענליך אנגעפיהרט פון א רעליגיעזער קערפערשאפט.

vol'untary sys'tem (וואל'־אנ־טע־רי סיס'־טעם) ז. *voluntary principle*

volunteer' *n., a. and v.* (וואל־אנ־טיער') א פרייוויליגער; א וואלאנטער; אין געזעץ — איינער וואס קריגט בעזיץ־רעכט אויף אייגענטום אהן א געגענבעלוינונג פון זיין זייט; פרייוויליג, וואס דיענט פרייוויליג; וואס בעשטעהט פון פרייוויליגע; געבען אדער לייסטען פרייוויליג, מנדב זיין; זיך פרייוויליג אנשלאגען, זיך אנבאטען; דיענען אלס פרייוויליגער.

volunteer' com'pany (וואל־אנ־טיער' קאמ'־פע־ני) א ראטע פרייוויליגע סאלדאטען.

volup'tuary *a. and n.* (וואל־לאפ'־טשו־ע־רי) וואס איז שייך צו לוקסוס אדער תאוה; וואס העלפט ענטוויקלען לוקסוס אדער תאוה'דיגע פערגניגענס; תאוה'דיג; א בעל־תאוה.

voluptuos'ity *n.* (וואל־לאפ־טשו־אס'־אי־טי) ז. *voluptuousness*

volup'tuous *a.* (וואל־לאפ'־טשו־אס) תאוה'דיג; וואס דערוועקט תאוה; וואס איז פערבראכט אדער פערשוועגדעט אין תאוות אדער לוקסוס.

volup'tuously *adv.* (וואל־לאפ'־טשו־אס־לי) אויף א תאוה'דיגען אופן; אין לוקסוס, אין פערגניגענס.

volup'tuousness *n.* (וואל־לאפ'־טשו־אס־נעס) תאוה'דיגקייט; דאס פערברייגען אין לוקסוס, פערגניגענס אדער תאוה.

voluta'tion *n.* (וואל־יו־טיי'־שאן) וואלצונג, קייקלונג.

volute' *n.* (וואל־ליוט') אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אויף'ן קאפ פון א זייל אין דער פארם פון א ספיראלע; אזא מאלוסקעל־טהיער וואס ליעגט אין א ספיראל־פערמיגען מושעל.

Volute

volute'-spring *n.* (וואל־ליוט'־ספרינג) א מעטאלענע פרוזשינע וואס איז געוויקעלט ווי א ספיראלע אין דער פארם פון א קאנוס.

Volute-spring

vol'vulus *n.* (וואל'־ווי־לאס) צוזאמענדרעהונג פון די געדערים וואס פעראורזאכט זייער פערשליסונג אדער פערשפארונג.

vom'ic *a.* (וואמ'־איק) מיט מאטעריע, אייטערדיג.

vom'ica *n.* (וואמ'־אי־קא) אן אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין דער לונג, וואס ווערט פעראורזאכט פון א קראנקהייט און ענטהאלט מאטעריע אדער אייטער.

vom'ic-nut *n.* (וואמ'־איק־נאט) ז. *vomit-nut*

vom'it *v. and n.* (וואמ'־איט) ברעכען, מייקענען; אויסברעכען, אויסמייקענען; ארויסשטויסען פון זיך מיט גוואלט, אויסשפייען, ארויסווארפען [ווי פ־אמען, רויך אדער אש]; ארויסגעשטויסען ווערען מיט גוואלט, ווערען אויסגעשפיגען אדער ארויסגעווארפען; דאס אויסגעבראכענע; א ברעך־מיטעל; דאס ברעכען, דאס מייקענען.

vom'iting *n.* (וואמ'־אי־טינג) דאס ברעכען, דאס מייקענען; דאס אויסגעבראכענע.

vom'itingly *adv.* (וואמ'־אי־טינג־לי) ווי אויסברעכענדיג, ווי אויסמייקענדיג.

vomi'tion *n.* (וואמ־מיש'־אן) דאס ברעכען, דאס מייקענען.

vom'itive *a.* (וואמ'־אי־טיוו) וואס רופט ארויס ברעכען.

vom'itive po'tion (וואמ'־אי־טיוו פאו'־שאן) א ברעך־געטראנק, א ברעך־מיטעל.

vom'it-nut *n.* (וואמ'־איט־נאט) די יאדרע אדער קערנדעל פון דעם ברעך־נוס. ז. *nux vomica*

vom'ito *n.* (וואמ'־אי־טאו) דאס געלע פיבער, דאס געלע קדחת.

vom'itory *a. and n.* (וואמ'־אי־טא־רי) וואס רופט ארויס ברעכען; א ברעך־מיטעל; אין אלט־רוימישער ארכיטעקטור — א הויפט־אריינגאנג אין א טעאטער אדער אמפיטעאטער.

vomituri'tion *n.* (וואמ־אי־טיו־ריש'־אן) אומזיסטע אנשטרענגונג צו ברעכען; דאס אויסמייקענען א ביסעל; דאס מייקענען מיט קליינער אנשטרענגונג.

voodoo' *n., a. and v.* (וואוה־דוה') וואודואיזם; איינער וואס פראקטיצירט וואודואיזם; וואס איז שייך צו וואודואיזם; פראקטיצירען וואודואיזם. ז. *voodooism*

voodoo'ism *n.* (וואוה־דוה'־איזם) וואודואיזם, כשוף, לחשים און פערשיעדענע אבערגלויבערישע צערעמאניעס וואס ווערען פראקטיצירט ביי די אינדיאנער פון דרום־אמעריקא און אויך ביי די דארטיגע קרעאלען און נעגערס.

vora'cious *a.* (ווא־ריי'־שאס) פרעסעריש, פרעסגיעריג; זשערנע; רויבעריש, רויבגיעריג; וואס איז גרייט איינצושלינגען [ווי א שטראם].

vora'ciously *adv.* (ווא־ריי'־שאס־לי) אויף א פרעסערישען אופן; מיט זשערנעקייט; מיט אן אונגעהייערען אפעטיט.

vora'ciousness *n.* (ווא־ריי'־שאס־נעס) פרעסערישקייט, פרעס־גיעריגקייט; זשערנעקייט.

vorac'ity *n.* (ווא־ראס'־אי־טי) ז. *voraciousness*

vorag'inous *a.* (ווא־רעדזש'־אי־נאס) איינשלינגענד; אויפפרעסענד; וואס איז שייך צו א שטארקען שטראם, אבגרונד אדער ווירבעל־שטראם.

vora'go *n.* (ווא־ריי'־גאו) אן אבגרונד, א תהום, א שלונד.

vor'tex *n.* (וואהר'־טעקס) א ווירבעל־שטראם [א מאסע וואסער אדער אנדער פליסיגקייט, וואס דרעהט זיך זעהר שנעל קרייז־פערמיג, אויסבילדענדיג א פערטיעפונג אין דער פארם פון א לייקע, אין וועלכער עס ווערט אריינגעצויגען יעדע זאך, וואס קומט מיט איהר אין נאהענטער בעריהרונג]; אין פיזיק — א טייל פון א פליסיגקייט, וואו יעדעס טיילכעלע מאכט א קרייז־פערמיגע בעוועגונג; יעדע בעוועגונג וואס איז עהנליך צו א ווירבעל־שטראם; א ווירבעל־ווינד.

vor'tex-wheel *n.* (וואהר'־טעקס־הוויעל) א טורבינע. ז. *turbine*

vor'tical *a.* (וואהר'־טי־קעל) ווירבלענד; וואס דרעהט זיך אין דער פארם פון א ווירבעל־שטראם. ז. *vortex*

vor'ticel *n.* (וואהר'־טי־סעל) א ווירבעל־חיה'לע [א מין אינפוזאריע].

vor'ticell *n.* (וואהר'־טי־סעל) ז. *vorticel*

vorti'cial *a.* (וואהר־טיש'־על) ז. *vortical*

vor'ticose *a.* (וואהר'־טי־קאוס) ז. *vortical*

vortig'inous *a.* (וואהר־טידזש'־אי־נאס) וואס בעוועגט זיך קרייז־פערמיג ווי א ווירבעל־שטראם.

vo'taress *n.* (וואו'־טע־רעס) א שטארקע אנהענגערין פון עפעס; א פערעהרערין, א פערגעטערין.

vo'tarist *n.* (וואו'־טע־ריסט) ז. *votary*

vo'tary *a. and n.* (וואו'־טע־רי) געווידמעט צו עפעס; איינגעווייהט; איינער וואס גיט זיך שטארק איבער צו עפעס; א שטארקער אנהענגער פון עפעס; א פערעהרער, א פערגעטערער.

vota'tion *n.* (ווא־טיי'־שאן) דאס שטימען, דאס אבגעבען די שטימע.

vote *n. and v.* (וואוט) דער וואטום, די וואהל־שטימע; דאס שטימען, די אבשטימונג; די ענטשיידונג פון א געוויסער פראגע דורך א מעהרהייט פון שטימען; באלאטירען, וואטירען, שטימען, אבגעבען די שטימע; ערוועהלען איינעם אדער ענטשיידען עפעס דורך א מעהרהייט שטימען; האבען וואהלרעכט.

vote a straight tick'et (וואוט ע סטרייט טיק'־עט) שטימען פאר דער גאנצער ליסטע קאנדידאטען, וועלכע א געוויסע פארטיי האט ארויסגעשטעלט.

vote by prox'y (וואוט באי פראק'־סי) דאס שטימען דורך א שטעלפערטרעטער.

vote down (וואוט דאון) נידערשטימען; פערווארפען [א פארשלאג] דורך אן אבשטימונג; מאכען א סוף צו עפעס.

vote in (וואוט אין) ערוועהלען דורך אן אלגעמיינער אבשטימונג.

He was voted in by a handsome majority.

vote'less *a.* (וואוט'־לעס) אהן שטים־רעכט.

vote of thanks (וואוט אוו טהענקס) אן אלגעמיינע אבשטימונג צו בעדאנקען איינעם פאר זיין טהעטיגקייט אדער גוטע דיענסטע.

vo'ter *n.* (וואו'־טער) א שטים־געבער; איינער וואס האט שטים־רעכט אדער דאס רעכט צו וועהלען.

vote'-recor'der *n.* (וואוט־רי־קאהר'־דער) אן עלעקטרישער אפאראט, וואס פערצייכענט די שטימען פאר און געגען.

vote straight (וואוט סטרייט) ז. *vote a straight ticket*

vo'ting *n.* (וואו'־טינג) דאס שטימען.

vo'ting-machine' *n.* (וואו'־טינג־מע־שין') אזא מאשין וואס דיענט צו פערצייכנען און צוזאמענרעכנען די שטימען וואס זיינען אבגעגעבען געווארען ביי די וואהלען.

vo'ting-pa'per *n.* (וואו'־טינג־פיי'־פער) א שטים־צעטעל.

vo'tive *a.* (וואו'־טיוו) געווידמעט; געהייליגט צו; געווייהט; וואס איז פערשפראכען געווארען אדער געגעבען געווארען לויט א נדר.

vo'tively *adv.* (וואו'־טיוו־לי) דורך א נדר; לויט א פייערליכער פערשפרעכונג.

vo'tive mass (וואו'־טיוו מעס) א תפילה אין קירך, וועלכע ווערט פערפאסט פון גלח צוליעב א ספעציעלער זאך.

vo'tiveness *n.* (וואו'־טיוו־נעס) דאס

זיין געהייליגט, געווידמעט, געוויהט אדער פערשפראכען דורך א נדר.

vo'tive of'fering (וואו'-טיוו אפ'-ער-אינגג) א טאבלעט, א בילד אדער סטאטוע וואס ווערט געווידמעט פאר א געוויסען היילינען אין א קירך.

vouch *v. and n.* (וואוטש) בעווייזען, בעשטעטיגען; בעקרעפטיגען; גאראנטירען, דיענען אלס גאראנטיע אדער זיכערונג; זיין אן עדות פאר עפעס; אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — ארויסרופען איינעם צום געריכט, אז ער זאל צייגען אדער בעשטעטיגען זיין רעכט אויף עפעס; א צייגנים, א בעשטעטיגונג; א גאראנטיע פאר עפעס.

vouchee' *n.* (וואו-טשיע') איינער וואס ווערט גערופען אלס עדות צו בעשטעטיגען א געוויסעס רעכט.

vou'cher *n.* (וואו'-טשער) אן ערב, א גאראנטירער; א גאראנטיע, א צייגנים; עטוואס וואס דיענט צו גאראנטירען אדער בעשטימען עפעס; אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — איינער וואס רופט א צווייטען אין געריכט, אז ער זאל בעשטעטיגען דעם ערשטענס רעכט אויף עפעס.

vouch'ment *n.* (וואוטש'-מענט) א בעשטעטיגונג, א צייגנים, א פערזיכערונג.

vou'chor *n.* (וואו'-טשאר) אין אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — איינער וואס רופט א צווייטען אין געריכט, אז ער זאל בעשטעטיגען דעם ערשטענס רעכט אויף עפעס.

vouchsafe' *v.* (וואוטש-סייף') ערלויבען; נאכגעבען; ווירדיגען, צוליעב טהאן.

vouchsafe'ment *n.* (וואוטש-סייף'-מענט) ערלויבנים; נאכגעבונג; ווירדיגונג; דאס צוליעב טהאן.

voudou' *n.* (וואוה-דוה') ז. *voodoo*

voudou'ism *n.* (וואוה-דוה'-איזם) ז. *voodooism*

vouge *n.* (וואוהזש) ז. *voulge*

vough *n.* (וואג) ז. *vug*

voulge *n.* (וואוהזש) א מין לאנגע שפיציגע האק וואס האט געדיענט אלס געוועהר אין מיטעלאלטער.

voussoir' *n. and v.* (וואוה-סואר') אין ארכיטעקטור — דער געוועלב-שטיין [א קליינפערמיגער שטיין וואס ווערט בענוצט אין מויערען אן ארקע אדער געוועלב]; מויערען אן ארקע מיט געוועלב-שטיינער.

vow *n. and v.* (וואו) א פייערליכעס פערשפרעכען; א נדר, א שבועה; די ווידמונג, די הייליגונג צו עפעס; הייליגען צו עפעס; ווידמען, מנדר זיין; שווערען.

vow'-breach *n.* (וואו'-בריעטש) דאס ברעכען א נדר אדער שבועה.

vow'-break *n.* (וואו'-בריק) ז. *vow-breach*

vow'-brea'ker *n.* (וואו'-בריי'-קער) איינער וואס ברעכט א נדר אדער שבועה.

vow'el *n., a. and v.* (וואו'-על) א וואקאל, א וואקאל-בוכשטאב [א בוכשטאב וואס ווערט פריי אויסגעשפראכען פון זיך אליין, אהן דער הילף פון אן אנדער בוכשטאב]; וואקאליש, וואס איז שייך צו א וואקאל; אריינשטעלען וואקאל-בוכשטאבען. ז. *vocal*

vow'elism *n.* (וואו'-על-איזם) דאס ברויכען אין שריפט וואקאל-בוכשטאבען.

vow'elist *n.* (וואו'-על-איסט) איינער וואס ברויכט אין שרייבען וואקאל-בוכשטאבען.

vow'elize *v.* (וואו'-על-איז) אריינשטעלען וואקאל-בוכשטאבען [ווי אין דעם ווארט "שבת" — שאבאת].

vow'elled *a.* (וואו'-עלד) מיט וואקאלען, מיט וואקאל-בוכשטאבען, מיט תנועות.

vow'elless *a.* (וואו'-על-לעס) אהן וואקאלען, אהן תנועות.

vow'elly *a.* (וואו'-על-אי) פול מיט וואקאלען; וואס כאראקטעריזירט זיך מיט וואקאלע קלאנגען.

vow'er *n.* (וואו'-ער) איינער וואס טהוט א נדר, א בעל נדר.

vow'less *a.* (וואו'-לעס) ניט געבונדען דורך א נדר אדער שבועה.

vox *n.* (וואקס) א קול, א שטימע.

voy'age *n. and v.* (וואי'-עדזש) א רייזע [אויף'ן וואסער]; דער גאנג פון א שיף היין און צוריק פון א פארט צו א פארט; לאזען זיך אין א נסיעה איבער'ן ים; ארומפאהרען, ארומרייזען.

voy'ageable *a.* (וואי'-עדזש-עבל) וואו מען קען ארומפאהרען; וואס מען קען בערייזען מיט א שיף.

voy'ager *n.* (וואי'-עדזש-ער) א רייזענדער, איינער וואס רייזט אויף'ן ים.

voyageur' *n.* (וואוא-יא-זשויר') אין דער צייט פון דער ערשטער קאלאניזאציאן אין נארד-אמעריקא — איינער וואס האט זיך בעשעפטיגט מיט איבערפיהרען מענשען און פראדוקטען פון איין האנדעלס-סטאנציע [פאר רויכווארג] צו דער צווייטער.

voy'aging *n.* (וואי'-עדזש-אינג) דאס פאהרען איבער'ן ים; דאס ארומפאהרען.

V. P. ראשי תבות פון *vice-president* [וויצע-פרעזידענט].

vraisemblance' *n.* (וורי-סאנ-בלאנס') וואהרשיינליכקייט.

V. S. ראשי תבות פון די ווערטער *veterinary surgeon* [א וועטערינאר, א דאקטאר פון בהמות].

vs. אבקירצונג פון *versus*

V-shaped *a.* (ווי'-שייפט) וואס האט די פארם פון בוכשטאב *V*.

v. t. ראשי תבות פון *verb transitive*

Vt. פערקירצונג פון *Vermont* [ווערמאנט, א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

vug *n.* (וואג) אין בערג-ארבייט — א לאך אדער שפאלט אין אן ערץ-אדער אדער פעלז.

Vul'can *n.* (וואל'-קען) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — ווולקאן, דער גאט פון פייער און פון שמיעדעריי; אזא פלאנעט צווישען דער זון און דעם מערקור [די עקזיסטענץ פון דיעזען פלאנעט איז וויסענשאפטליך נאך ניט בעגרינדעט געווארען].

Vulcana'lia *n.* (וואל-קע-ניי'-לי-א) די וואולקאנאליען [א יום טוב ביי די פארצייטיגע רוימער לכבוד וואולקאן, דעם גאט פון פייער].

Vulca'nian *a.* (וואל-קיי'-ני-ען) וואס איז שייך צום רוימישען גאט וואולקאן [דער גאט פון פייער]; וואס איז שייך צו דער טעאריע פון די וואולקאניסטען [ז. *Vulcanist*].

Vulcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואס איז שייך צו וואולקאן [דער גאט פון פייער ביי די פארצייטיגע רוימער].

vulcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואולקאניש, וואס איז שייך צו וואולקאנען אדער פייער-שפייענדע בערג.

vulcanic'ity *n.* (וואל-קע-ניס'-אי-טי) ז. *volcanicity*

vul'canisable *a.* (וואל'-קענ-אי-זעבל) ז. *vulcanizable*

vulcanisa'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) ז. *vulcanization*

vul'canism *n.* (וואל'-קענ-איזם) ז. *volcanism*

Vul'canist *n.* (וואל'-קענ-איסט) א וואולקאניסט, אן אנהענגער פון דער טעאריע אין געאלאגיע, אז די פארם פון דעם ערד-קוגעל, ווי די בערג, די טאלען און די פעלזען, האט זיך אויסגעבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואולקאנישע קרעפטען, ד. ה. א דאנק דעם אינערליכען פייער פון דער ערד [אין געגענזאץ צו דער טעאריע פון די נעפטוניסטען. ז. *Neptunist*].

vul'canite *n.* (וואל'-קענ-איט) וואולקאניט [א מין זעהר הארטע גומי].

vul'canizable *a.* (וואל'-קענ-אי-זעבל) וואס קען וואולקאניזירט ווערען. ז. *vulcanization*

vulcaniza'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) וואולקאניזאציאן [א מעטאדע צו מאכען הארט גומי אדער קאוטשוק דורך דער ווירקונג פון שוועבעל-שטאף אדער דורך א הויכער טעמפעראטור]; פערהארטונג.

vul'canize *v.* (וואל'-קענ-איז) וואולקאניזירען, אונטערווארפען אונטער דעם פראצעס פון וואולקאניזאציאן; פערהארטעווען. ז. *vulcanization*

vul'canizer *n.* (וואל'-קענ-אי-זער) אן אפאראט וואס ווערט בענוצט צו וואולקאניזירען אדער הארט מאכען גומי.

vulca'no *n.* (וואל-קיי'-נאו) ז. *volcano*

vulcanolog'ical *a.* (וואל-קע-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *volcanological*

vulcanol'ogy *n.* (וואל-קע-נאל'-א-דזשי) ז. *volcanology*

vul'gar *a. and n.* (וואל'-גאר) וואולגאר, פעבעלהאפט, געמיין, נידריג, גראב, פראסט; געוועהנליך, איינפאך; דער פעבעל, דאס געמיינע פאלק, דער המון; די שפראך אדער אויסדריקע פון דעם המון.

vulga'rian *n.* (וואל-גיי'-רי-ען) א וואולגארע פערזאן, א מענש מיט גראבע מאניערען אדער אויסדריקע.

vulgarisa'tion *n.* (וואל-גאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vulgarization*

vul'garise *v.* (וואל'-גאר-איז) ז. *vulgarize*

vul'garism *n.* (וואל'-גאר-איזם) וואולגאריטעט, גראבקייט; גראבע מאניערען אדער אויסדריקע.

vulgar'ity *n.* (וואל-גער'-אי-טי) וואולגאריטעט, פעבעלהאפטיגקייט, געמיינהייט, גראבקייט.

vulgariza'tion *n.* (וואל-גאר-אי-זיי'-שאן) דאס וואולגאריזירען, דאס מאכען וואולגאר, געמיין, גראב; א ברייטע פערשפרייטונג, א ברייטע בעקאנטמאכונג [פון אידעען].

vul'garize *v.* (וואל'-גאר-איז) וואולגאריזירען, מאכען וואולגאר אדער פעבעלהאפט; מאכען פראסט אדער געמיין.

vul'gar lan'guage (וואל'-גאר לענ'-גהוועדזש) א וואולגארע שפראך, די אונגעבילדעטע פאלקס-שפראך; גראבע רייד.

vul'garly *adv.* (וואל'-גאר-לי) אויף א וואולגארען, געמיינעם אדער גראבען שטייגער.

vul'garness *n.* (וואל'-גאר-נעס) ז. *vulgarity*

Vul'gate *n. and a.* (וואל'-גייט) די וואולגאטא [די לאטייניש איבערזעצונג פון דער ביבעל]; וואס איז שייך צו דער וואולגאטא.

vul'gate *a. and n.* (וואל'-גייט) געוועהנליך, אלגעמיין; וואס איז אנגענומען פון אלעמען; פאפולער; די אונגעבילדעטע פאלקס=שפראך.

vul'gus *n.* (וואל'-גאס) דאס פאלק, דער המון.

vulnerabil'ity *n.* (וואל-נע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פערוואונדעט ווערען; דאס קענען אנגעגריפען ווערען.

vul'nerable *a.* (וואל'-נע-רעבל) פערוואונדבאר, וואס קען פערוואונדעט ווערען; וואס קען אנגעגריפען ווערען.

vul'nerableness *n.* (וואל'-נע-רעבל-נעס) ז. *vulnerability*

vul'nerary *a. and n.* (וואל'-נע-רע-רי) וואס היילט וואונדען; א וואונד=מיטעל, א מיטעל צו וואונדען.

vul'nerose *a.* (וואל'-נע-ראוס) בעדעקט מיט וואונדען.

vulnif'ic *a.* (וואל-ניפ'-איק) פערוואונדענד; וואס מאכט אן וואונדען.

vulnif'ical *a.* (וואל-ניפ'-אי-קעל) ז. *vulnific*

vul'nus *n.* (וואל'-נאס) א וואונד.

vulpec'ular *a.* (וואל-פעק'-יו-לאר) פוקסענער; פוקסיש.

Vul'pes *n.* (וואל'-פיז) דער מין פוקסען.

vul'picide *n.* (וואל'-פי-סאיד) דאס הרג'ענען א פוקס; א פוקסען=שלעגער.

vul'pine *a.* (וואל'-פין) פון א פוקס, וואס געהערט צו א פוקס; פוקסיש, ליסטיג, כיטרע.

vul'pinism *n.* (וואל'-פי-ניזם) דאס זיין א פוקס; כיטרעקייט, ליסטיגקייט.

vul'pinite *n.* (וואל'-פי-נאיט) א זארט זאמדיגער אנהידריט [אזא גיפס וואס ענטהאלט ניט אין זיך קיין וואסער].

vul'ture *n.* (וואל'-טשור) א גייער, א קארשון [א רויב=פויגעל, ביי וועלכען דער קאפ און האלז זיינען אהן פעדערן].

Vulture

vul'turine *a.* (וואל'-טשור-אין) פון א גייער, וואס געהערט צו א גייער אדער קארשון [ז. *vulture*]; גייערארטיג, ווי א גייער, רויב=גיעריג, פרעס=גיעריג, זשעדנע.

vul'turish *a.* (וואל'-טשור-איש) ז. *vulturine*

vul'turism *n.* (וואל'-טשור-איזם) דער כאראקטער פון א גייער אדער קארשון, רויבגיעריגקייט.

vul'turous *a.* (וואל'-טשור-אס) ווי א גייער אדער קארשון, רויבגיעריג.

vul'va *n.* (וואל'-ווא) דער אויסערליכער טייל פון געשלעכטס=ארגאן ביי א פרוי.

vul'var *a.* (וואל'-ווער) ז. *vulviform*

vul'vate *a.* (וואל'-וועיט) ז. *vulviform*

vul'viform *a.* (וואל'-ווי-פארם) וואס האט די פארם פון דעם אויסערליכען טייל פון געשלעכטס=ארגאן ביי א פרוי.

vulvis'mus *n.* (וואל-ווים'-מאס) ז. *vaginismus*

vulvi'tis *n.* (וואל-וואי'-טיס) אן ענטצינדונג פון אויסערליכען טייל פון געשלעכטס=ארגאן ביי א פרוי.

vy'ing *a.* (וואי'-אינג) קאנקורירענד; שטרעבענד צו פערגלייכען זיך מיט איינעם אדער איהם אריבערשטייגען.

vy'ingly *adv.* (וואי'-אינג-לי) שטרעבענדיג צו פערגלייכען זיך מיט איינעם אדער איהם אריבערצושטייגען, קאנקורירענדיג.

W

W, w (דאבל יו) דער דריי און צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

wa'bash *v.* (הוואה'-בעש) בעשווינדלען, בעטריגען.

wab'ble *v. and n.* (הוואבל) זיך בויגען אהין און אהער; זיך שאקלען, זיך וויעגען, זיך וואקלען; טרייסלען, שאקלען; א וויעגונג, א שאקלונג, א וואקלונג, א טרייסלונג.

wab'bler *n.* (הוואב'-לער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך.

wab'bling *a.* (הוואב'-לינג) וואס שאקעלט זיך, וואס וואקעלט זיך; וואס בויגט זיך אהין און אהער; וואס וויעגט זיך.

wab'bly *a.* (הוואב'-לי) שאקעלדיג, וואקעלדיג.

wack'e *n.* (הוועק'-ע) גרוי=וואקע, אזא ברוינע אדער גרינליכע ליים.

wad *n. and v.* (הוואד) א בינטעל היי, האר, וואל, וואטע אדער שמאטעס צום אויסשטאפען אדער אויסצופאלסטערען; אן אויסשטאפונג; א שטיקעל צייג, פאפיער אדער לעדער וואס ווערט בענוצט צו פערשטאפען דאס לאך אין א ביקס, וואו דער פולווער אדער די קויל געפינט זיך; שטאפ=מאטעריאל; אזא אונריינער ערדיגער ערץ פון מאנגאן אדער ברוינשטיין, וואס ברענט ביי א צוזאמענמישונג מיט זוימען=אויל; א פעקעל געלד, א קניפעל, א געלד=קניפעל; אויסשטאפען מיט וואטע, וואל, האר, היי א. ד. ג.; פערפאקען אין היי, וואטע, האר א. ד. ג.; צונויפשטאפען; וואטירען, אונטערשלאגען מיט וואטע [ווי א בגד]; פערשטאפען דאס לאך פון א ביקס, וואו דער פולווער אדער די קויל געפינט זיך, מיט שטאפ=מאטעריאל.

wa'dable *a.* (הוויי'-דעבל) וואס קען דורכגעבראדזשעט ווערען.

wadd *n.* (הוואד) אזא אונריינער ערדיגער ערץ פון מאנגאן אדער ברוינשטיין, וואס ברענט ביי א צונויפמישונג מיט זוימען=אויל.

wad'ded *a.* (הוואד'-עד) וואטירט, אויסגעשטאפט.

wad'ding *n.* (הוואד'-אינג) שטאפ=מאטעריאל [ווי היי, האר, וואל, וואטע א. ד. ג.]; וואטע; וואטירונג; אויסשטאפונג.

wad'dle *v. and n.* (הוואדל) זיך שאקלען, זיך וואקלען; געהן ווי א קאטשקע; דאס וואקלען זיך, וואקלונג.

wad'dler *n.* (הוואד'-לער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך.

wad'dlingly *adv.* (הוואד'-לינג-לי) זיך שאקלענדיג, זיך וואקלענדיג.

wad'dy *n.* (הוואד'-אי) אזא שארף=געקארבטער שטעקען פון שווערען האלץ, וואס ווערט בענוצט פון די אויסטראליער אלס געוועהר אין מלחמה.

wade *v. and n.* (הווייד) בראדזשען; דורכבראדזשען [א וואסער, א זומפ א. ד. ג.]; דאס בראדזשען; אן ארט וועלכען מען בראדזשעט דורך; א טייך אדער וואסער וואס מען דארף דורכבראדזשען; א וועג.

wa'der *n.* (הוויי'-דער) איינער וואס בראדזשעט; א זומפ=פויגעל, א בראדזשע=פויגעל [א פויגעל מיט לאנגע פיס, וואס בראדזשעט אין וואסער און זומפען, ווי א שטארך, א צאפליא, א שטראנד=לויפער א. ד. ג.]; א וואסער=שטיוועל [א שטיוועל מיט לאנגע כאליאוועס צו בראדזשען אין וואסער אדער בלאטע].

wad'-hook *n.* (הוואד'-הוק) א קוגעל=ציהער [אזא האקען ארויסצוציהען דאס שטאפ=מאטעריאל פון א שיס=געוועהר].

wad'i *n.* (הוואד'-אי) א טהאל, וואו עס געפינט זיך דער דורכגאנג פון א טייך, וועלכער איז מייסטענס, אויסער דער רעגען=צייט, טרוקען; א וואסער=וועג, א טייך.

wad'miltilt *n.* (הוואד'-מיל-טילט) אזא גראבער, שטארקער וואלען=שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעדעקען אמוניציאן און פולווער=פעסלעך.

wad'set *n.* (הוואד'-סעט) א היפאטעקע אויף לאנד, א זיכערונגס=משכון אויף גרונד=בעזיץ.

wad'setter *n.* (הוואד'-סעט-ער) איינער וואס האט א היפאטעקע אדער זיכערונגס=משכון אויף לאנד.

wad'y *n.* (הוואד'-אי) ז. *wadi*

wa'fer *n. and v.* (הוויי'-פער) א וואפעל, א וואפעל=קוכען, א פלעצעל, א ביסקוויט, א קליין רונד קיכעל; די האסטיע אדער דאס הייליגע ברויט [אזא דין, רונד קי-

כעל פון אונגעזייערטען טייג, וואס ווערט געברויכט פון די קריסטען צום הייליגען אבענדמאהל]; אן אבלאטקע, א קלעפּבלעטעלע [אזא דין, רונד בלעטעלע פון קליי וואס ווערט בענוצט צום פערקלעפען בריעף אדער דאקומענטען]; אזא פאררייכטונג אין א הארמאט צו עקספּלאדירען דאס אויפרייסונגס־מאטעריאל; צוקלעפען אדער פערקלעפען מיט אן אבלאטקע אדער קלעפּ־בלעטעלע.

wa'fer-bread *n.* (הוויי'-פער-ברעד) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט, אלטאר־ברויט.

wa'fer-cake *n.* (הוויי'-פער-קייק) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט. ז. ***wafer***

wa'fer-i'ron *n.* (הוויי'-פער-אי'-ערן) א וואפעל־אייזען [אזא אייזען מיט צוויי דינע פּלאטען, מיט וועלכען מען באקט וואפעלען אדער אבלאטקעס].

wa'fer-tongs *n.* (הוויי'-פער-טאהנגז) ז. ***wafer-iron***

wa'fery *a.* (הוויי'-פער-אי) ווי א וואפעל, פּלעצעל, אבלאטקע אדער קיכעל.

waf'fle *n.* (הוואפל) א וואפעל [אזא דין קיכעל אדער פּלעצעל, וואס ווערט געבאקען צווישען צוויי אייזערנע פּלאטען און ווערט געגעסען הייסערהייד].

waf'fle-i'ron *n.* (הוואפ'ל-אי'-ערן) א וואפעל־אייזען [אזעלכע צוויי אייזערנע פּלאטען, וועלכע פערמאכען זיך און עפענען זיך אויף א זאוויעסקע, צום באקען וואפעלען].

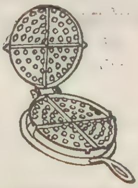
Waffle-iron

waft *v. and n.* (הוועפט) לייכט דורכשווימען אדער דורכשוועבען דורך וואסער אדער לופט; שווימען; שוועבען; לייכט דורכפיהרען דורך וואסער אדער לופט, לאזען דורכשווימען; עטוואס אדער איינער וואס שוועבט אדער שווימט; א שוועב; א שוואונג; א פּלאטער; א הויך, א בלאז; א וואונק מיט דער האנד; א סיגנאל וואס ווערט געגעבען פון א שיף דורך א פלאג; א סיגנאל־פלאג.

waft'age *n.* (הוועפט'-עדזש) דאס פיהרען אדער טראנספּארטירען דורך וואסער אדער לופט; דאס אריבערפאהרען א וואסער; וואסער־פאהרט.

waft'er *n.* (הוועפט'-ער) א פּאראם־שטשיק, איינער וואס פיהרט איבער א וואסער מיט א פּראם; א פּראם [א פּעהרע]; א ראפּיער [אזא שווערד].

waf'ture *n.* (הוועפ'-טשור) א שוואונג, א שווינגענדע אדער פּלאטערענדע בעוועגונג; א בעוועגונג אדער זשעסטיקולאציע מיט דער האנד.

wag *v. and n.* (הוועג) בעוועגען היין און הער; שאקלען, וויעגען; זיך שאקלען אדער בעוועגען אויף אלע זייטען; זיך בעוועגען, זיך ריהרען, אנגעהן; מאכען פּליטה, אוועקלויפען; א שאקעל, א שאקלונג, א היין־און־הער בעוועגונג; א שטיפער, א וויצלינג, א קאטאוועס־טרייבער.

wage *n. and v.* (הווידזש) לוין, שכירות, ארבייטס־לוין; איינשטעלען [אין קאן]; אונטערנעהמען; פיהרען [א מלחמה].

wage'-ear'ner *n.* (הווידזש'-אויר'-נער) א לוין־ארבייטער.

wage'-fund *n.* (הוויידזש'-פאנד) דער טייל פון קאפּיטאל וואס גערט אויף אויסצוצאהלען לוין צו די ארבייטער [צום אונטערשיעד פון דעם טייל קאפּיטאל וואס איז אריינגעטהאן אין די געביידען, מאשינען, רויה־מאטעריאל א. ז. וו.].

wage one's law (הוויידזש הוואנז לאה) געשטעלט ווערען אלס אנגעקלאגטער אונטער א שבועה, דאס ער איז גאר ניט שולדיג דעם קלעגער.

wa'ger *n. and v.* (הוויי'-דזשער) א וועט; אן איינשטעלונג אין קאן; א פערשפּרעכונג צו בעצאהלען, א משכון, א גאראנטיע; דאס שטעלען אונטער א שבועה, אז מען איז ניט שולדיג, דאס שווערען, אז מען איז ניט שולדיג; וועטען, זיך וועטען.

wa'gering *a.* (הוויי'-דזשער-אינג) וועטענד.

wa'gering pol'icy (הוויי'-דזשער-אינג פאל'-אי-סי) א וועט־פאליסע [א פערזיכערונגס־פאליסע, וועלכע איז אויסגעשטעלט אויף א צופעליגקייט אדער אויף א זאך אין וועלכער דער נעהמער פון דער פאליסע האט קיין אינטערעסע ניט אויב עס וועט פּאסירען מיט איהר אן אונגליק אדער ניט. אזעלכע פאליסעס זיינען שפּעטער פערבאטען געווארען פון געזעץ].

wa'ger of bat'tle (הוויי'-דזשער אוו בעטל) א געריכטליכער דועל [א דועל אדער צוויי־קאמפּף וואס פלעגט אמאל צוגע'משפּט ווערען פאר צוויי שטרייטענדע צדדים, אז זיי זאלען ענטשיידען דורך וואפען זייער שטרייט. דער זיעגער פלעגט אנערקענט ווערען אלס דער גערעכטער].

wa'ger of law (וויי'-דזשער אוו לאה) אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג— דאס געבען אן אנגעקלאגטען א שבועה, אז ער איז דעם קלעגער גאר ניט שולדיג [דערביי פלעגט נויטיג זיין, אז 11 פון דעם אנגעקלאגטענס שכנים זאלען קומען שווערען, אז זיי גלויבען אין זיין עהרליכקייט און אז ער האט געווים געשווארען ריכטיג].

wa'ger pol'icy (וויי'-דזשער פאל'-אי-סי) ז. ***wagering policy***

wa'ges *n.* (הוויי'-דזשעז) שכירות, לוין, ארבייטס־לוין.

wa'ges-fund *n.* (וויי'-דזשעז-פאנד) ז. ***wage-fund***

wage'-work *n.* (הוויידזש'-הוואירק) לוין־ארבייט.

wage'-wor'ker *n.* (הוויידזש'-הוואיר'-קער) א לוין־ארבייטער.

wag'gery *n.* (הוועג'-ער-אי) שפּאס, קאטאוועס, שטיפעריי.

wag'ging *n.* (הוועג'-אינג) א היין־און־הער בעוועגונג, א שאקלונג, א וויבראציאן.

wag'gish *a.* (הוועג'-איש) שפּאסיג, שטיפעריש, קאטאוועסדיג.

wag'gishly *adv.* (הוועג'-איש-לי) אויף א שטיפערישען אדער קאטאוועסדיגען אופן.

wag'gishness *n.* (הוועג'-איש-נעס) שטיפערישקייט; שטיפעריי; שפּאס, קאטאוועס.

wag'gle *v. and n.* (הוועגל) זיך וואקלען, זיך וויעגען, זיך שאקלען, זיך בעוועגען היין און הער; שאקלען, וויעגען; שמייסען, שלאגען; בייקומען; א שאקעל, א היין־און־הער בעוועגונג.

wag'gon *n.* (הוועג'-אן) ז. ***wagon***

wag'gonage *n.* (הוועג'-אנ-עדזש) ז. ***wagonage***

wag'goner *n.* (הוועג'-אנ-ער) ז. ***wagoner***

waggonette' *n.* (הוועג-א-נעט') ז. ***wagonette***

Wagne'rian *a.* (וואג-ני'-רי-ען) וואגנעריאניש, פון וואגנער, וואס איז שייך צום בעריהמטען דייטשען מוזיקער ריכארד וואגנער [געבארען אין 1831, געשטארבען אין 1883] אדער צו זיינע מוזיקאלישע קאמפּאזיציאנען אדער אפּעראס; וואס האט דעם סטיל אדער כאראקטער פון וואגנער'ס מוזיק; וואס איז שייך צו רודאלף וואגנער, דעם בעריהמטען דייטשען אנאטאמיסט און פיזיאלאג [געבארען אין 1805, געשטארבען אין 1864].

Wagne'rianism *n.* (וואג-ני'-רי-ענ-איזם) ז. ***Wagnerism***

Wag'nerism *n.* (וואג'-נער-איזם) וואגנעריזם, די מוזיקאלישע טעאריע און מוזיקאלישער סטיל פון ריכארד וואגנער.

Wag'nerist *n.* (וואג'-נער-איסט) א וואגנעריסט, אן אנהענגער פון ריכארד וואגנער'ס מוזיק.

Wag'nerite *n.* (וואג'-נער-איט) ז. ***Wagnerist***

wag'nerite *n.* (הוועג'-נער-איט) וואגנעריט [אזא דורכזיכטיגער מינעראל].

wag'on *n. and v.* (הוועג'-אן) א וואגען; א וואגאן; א בוכבינדער־געצייג ארומצושניידען די ברעגען פון בלאט־גאלד צום פערציערען ביכער; פיהרען מיט א וואגען.

wag'onage *n.* (הוועג'-אנ-עדזש) פוהר־געלד; פראכט־געלד.

wag'on-bed *n.* (הוועג'-אנ-בעד) ז. ***wagon-box***

wag'on-boi'ler *n.* (הוועג'-אנ-באי'-לער) א וואגען־קעסעל [אזא דאמפּף־קעסעל וואס האט די פארם פון א וואגען מיט א האלב־רונדען דאך].

wag'on-box *n.* (הוועג'-אנ-באקס) דער וואגען־קאסטען [דער טייל פון וואגען, וואו עס זיצען די פּאסאזשירען אדער וואו עס ווערט געלעגט משא].

wag'on-brake *n.* (הוועג'-אנ-ברייק) א וואגען־ברעמזע. ז. ***brake***

Wag'oner *n.* (הוועג'-אנ-ער) אין אסטראנאמיע — דער פוהרמאן, דער גרויסער בער [א געוויסע שטערן־גרופּע].

wag'oner *n.* (הוועג'-אנ-ער) א פוהרמאן.

wagonet' *n.* (הוועג-א-נעט') ז. ***wagonette***

wagonette' *n.* (הוועג-א-נעט') א שפּאציער־וואגען צו פיהרען מעהרערע פּערזאנען.

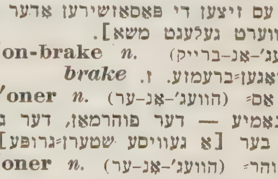
Wagonette

wag'on-head'ed *a.* (הוועג'-אנ-העד'-עד) וואס האט א האלב־רונדען דאך ווי א געדעקטער וואגען.

wag'on-jack *n.* (הוועג'-אנ-דזשעק) אזא געשטעל אויפצוהויבען א וואגען ווען מען דארף שמירען די רעדער אדער ווען מען דארף זיי אראבנעהמען פון די אקסען.

wag'on-load *n.* (הוועג'-אנ-לאוד) די

וואגען־לאדונג, די משא פון א וואגען; א גרויסע מאסע, א סך.

wag'on-lock *n.* (הוועג'-אן-לאק) א וואגען־ברעמזע איינצוהאלטען די רעדער ווען דער וואגען געהט בארג־אראב.

wag'on-mas'ter *n.* (הוועג'-אן-מעס-טער) אן אויפפאסער אויף וואגאנען אדער וואגענס; א בעאמטער אין דער ארמעע וואס האט די אויפזיכט איבער די מיליטער־וואגענס.

wag'on-roof *n.* (הוועג'-אן-רוהף) א האלב־רונדער דאך ווי פון א געדעקטען וואגען.

wag'on-roofed *a.* (הוועג'-אן-רוהפט) וואס האט א האלב־רונדען דאך ווי א געדעקטער וואגען.

wag'on-train *n.* (הוועג'-אן-טריין) א צוג פון וואגאנען, וועגען אדער לאסט־טהיערע [ווי פון אן ארמעע צו פיהרען אמוניציע, פראוויזיע א. ז. וו.].

wag'on-vault *n.* (הוועג'-אן-וואהלט) א האלב־רונדער געוועלב ווי דער דאך פון א געדעקטען וואגען.

wag'onwright *n.* (הוועג'-אן-ראיט) א וואגען־מעכאניקער, א וואגען־מאכער.

wag'tail *n.* (הוועג'-טייל) דער טרייסעל־פויגעל [א פויגעל, וואס שאקעלט שטענדיג מיט'ן עק. ז. איל.]; א חוצפה'ניק, אן אונפערשעהמטער מענש.

Wagtail

wag'-wit *n.* (הוועג'-הוויט) א כלומר'שריגער וויץ.

waif *n.* and *v.* (הווייף) א זאך וואס ווערט פערטראגען פון ווינד אדער ארויסגעווארפען פון ים; אן אוועקגעווארפענע זאך; א געפונענע זאך וואס מען וויים ניט ווער דער אייגענטימער איז; זאכען וואס ווערען אוועקגעווארפען פון א גנב ביים אנטלויפען; א מענש אהן א היים; א פערלאזענער, א היימלאזער, א וואנדערער; א פערבלאנדזשעטע אדער היימלאזע בהמה; א סיגנאל־פלאג אויף א שיף; אוועקווארפען ווי א הפקר־זאך.

waif'-pole *n.* (הווייפ'-פאול) דער שטאנג אויף א שיף, אויף וועלכען א סיגנאל־פלאג ווערט ארויפגעצויגען.

wail *v.* and *n.* (הוויל) בעקלאגען, בעוויינען; קלאגען, יאמערען; א קלאג, א יאמער.

wai'ler *n.* (הוויי'-לער) א בעקלאגער, א בעוויינער.

wail'ful *a.* (הוויל'-פול) יאמערענד, בעוויינענד, קלאגענד.

wai'ling *n.* (הוויי'-לינג) דאס יאמערען, דאס קלאגען; א קלאג, א יאמער.

wai'lingly *adv.* (הוויי'-לינג-לי) יאמערענדיג, בעוויינענדיג, קלאגענדיג.

wain *n.* and *v.* (הוויין) א וואגען; פיהרען, אריבערברינגען.

Wain *n.* (הוויין) דער פוהרמאן אדער גרויסער בער [אזא שטערן־גרופע].

wain'-load *n.* (הוויין'-לאוד) א וואגען־לאדונג, די משא פון א וואגען.

wain'scot *n.* and *v.* (הוויינ'-סקאט) א ברעטעל צו בעשלאגען די ווענד פון א צימער; בעשלאגען מיט ברעטלעך.

wain'scot-chair *n.* (הוויינ'-סקאט-טשעהר) א שטוהל מיט אן אונטער־טייל [אונטער'ן זיץ] אין דער פארם פון א קעסטעל.

wain'scot-clock *n.* (הוויינ'-סקאט-קלאק) אזא גרויסער פארצייטיגער זייגער.

wain'scot-oak *n.* (הוויינ'-סקאט-אוק) דער טערקישער דעמב [אזא בוים].

wain'-shil'ling *n.* (הוויינ'-שיל'-אינג) א שטייער פון וואגענס אויף א מארק [פארצייטענס אין ענגלאנד].

wain'wright *n.* (הוויינ'-ראיט) ז. *wagonwright*.

wair *n.* (הוועהר) א שטיק בוי־האלץ, וואס איז 6 פוס לאנג און 1 פוס ברייט.

waist *n.* (הווייסט) די טאליע [דער טייל פון קערפער צווישען דער ברוסט און די היפטען]; א גארטעל אדער באנד ארום דער טאליע; א בלוזע; א לייבקע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א טאליע; דער מיטען פון א שיף; דער מיטען אדער דער טאליע־עהנליכער טייל פון א פיעדעל, פון א וויאלאנטשעלא און פון עהנליכע פיעדעל־עהנליכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען; דער מיטען פון א צייט־פעריאדע [ווי דער מיטען פון טאג אדער נאכט].

waist'band *n.* (הווייסט'-בענד) א טאליע־גארטעל; א טאליע־בענדעל פון א קלייד [יובקע].

waist'-belt *n.* (הווייסט'-בעלט) א טאליע־גארטעל.

waist'-boat *n.* (הווייסט'-באוט) א שיפעל וואס מען האלט אין מיטען פון א שיף.

waist'coat *n.* (הווייסט'-קאוט) א וועסטעל, א זשילעט, א קאמזעלקע; א לייבקע.

waist'coating *n.* (הווייסט'-קאוט-אינג) וועסטען־צייג.

waist'-deep *a.* and *adv.* (הווייסט'-דיעפ) ביז צו דער טאליע; פון די פיס ביז צו דער טאליע.

wais'ted *a.* (הווייס'-טעד) וואס האט א טאליע [פון א געוויסער פארם].

wais'ter *n.* (הווייס'-טער) א נייער אונערפאהרענער מאטראז אויף א וואלפיש־שיף [אזא מאטראז ווערט געוועהנליך געהאלטען אין דעם מיטען פון שיף ביז מען קען איהם געברויכען פאר פעראנטווארטליכער ארבייט]; אן אלטער מאטראז אויף א קריעגס־שיף, וועלכער האט זיך ניט דערדיענט צו א העכערען ראנג.

waist'-high *a.* (הווייסט'-האי) וואס גרייכט ביז דער טאליע.

wait *v.* and *n.* (הווייט) ווארטען; אויפווארטען; בעדיענען, דערלאנגען צום טיש; דאס ווארטען; די ווארט־צייט; די צייט צווישען איין אקט און דעם אנדערען אין טעאטער; א מיטגליעד פון א מוזיק־ארקעסטער.

wai'ter *n.* (הוויי'-טער) א קעלנער, א דיענער וואס דערלאנגט צום טיש; א הויז־דיענער; א טאץ צו דערלאנגען עסען צום טיש; א בעאמטער אין אן ענגלישען צאל־הויז [טאמאזשניק].

wai'terage *n.* (הוויי'-טער-עדזש) די בעדיענונג פון א קעלנער; בעדיענונג.

wai'tering *n.* (הוויי'-טער-אינג) די ארבייט אדער די פליכטען פון א קעלנער.

wai'ting *n.* and *a.* (הוויי'-טינג) דאס ווארטען; דאס בעדיענען; ווארטענד; בעדיענענד.

wai'ting-boy *n.* (הוויי'-טינג-באי) א לויף־אינגעל.

wai'tingly *adv.* (הוויי'-טינג-לי) ווארטענדיג.

wai'ting-maid *n.* (הוויי'-טינג-מייד) א הויז־מיידעל, א דיענסט־מיידעל; א קעלנערין.

wai'ting-room *n.* (הוויי'-טינג-רוהם) א ווארטע־צימער; א ווארטע־זאל [ווי אויף א וואקזאל].

wai'ting-wom'an *n.* (הוויי'-טינג-הוואומ'-ען) א ווארטפרוי, א בעדיענערין.

wait on (הווייט אן) בעדיענען; בעזוכען, אבשטאטען א וויזיט; בעגלייטען.

wai'tress *n.* (הוויי'-טרעס) א קעלנערין.

wait upon' (הווייט א-פאן') ז. *wait on*.

waive *v.* (הווייוו) פערלאזען, אוועקווארפען, אויפגעבען; אוועקווארפען גע'גנב'עטע זאכען, ווי א גנב ווען ער אנטלויפט; אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — ארויסנעהמען דעם שוץ פון געזעץ [פון א פרוי]; אוועקגעהן, אבווייכען.

waiv'er *n.* (הווייוו'-ער) דאס אויפגעבען, דאס אבזאגען זיך פרייוויליג פון א רעכט, א פריווילעגיע אדער פארטייל; דאס אבזאגען זיך עטוואס אנצונעהמען; אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — דאס ארויסנעהמען דעם שוץ פון געזעץ פון א פרוי.

wai'vode *n.* (הוויי'-וואוד) ז. *voivode*.

wake *v.* and *n.* (הווייק) וואכען, וואך זיין, אויף זיין; ערוואכען, זיך אויפכאפען פון שלאף; בעוואכען, שטעהן אויף דער וואך; זיין טהעטיג, ניט שלאפען; אויפוואכען, לעבעדיג ווערען; אויפוועקען פון שלאף; אויפוועקען, מאכען אקטיוו; לעבעדיג מאכען; דאס וואכען, דאס שטעהן אויף דער וואך; א נאכט־וואך; דער יעהרליכער יום טוב פון א קירך וואס ווערט געפייערט דורך נאכט; א יום טוב, א הוליאנקע; א נאכט־וואך ביי א טויטען; א שיף־שפור, דער שפור וואס ווערט געלאזען אין וואסער, ווען א שיף געהט דורך; אן אויסגעטרעטענער אדער איינגעפאהרענער שפור אדער וועג.

wake'ful *a.* (הווייק'-פול) וואכענד, שלאפלאז; וואכזאם; אויפוואכענד; וועקענד.

wake'fully *adv.* (הווייק'-פול-אי) וואכענדיג, וואכזאם; ניט שלאפענדיג.

wake'fulness *n.* (הווייק'-פול-נעס) שלאפלאזיגקייט; דאס וואכען; וואכזאמקייט.

wa'ken *v.* (הווייקן) וועקען, אויפוועקען; דערוועקען; זיך אויפכאפען פון שלאף, ערוואכען; ניט שלאפען, וואכען; זיין אויף דער וואך.

wake'ner *n.* (הווייק'-נער) א וועקער.

wake'ning *n.* (הווייק'-נינג) דאס וואכען, דאס זיין וואך.

wa'ker *n.* (הוויי'-קער) א וואכענדער, איינער וואס וואכט; א וואך־מאן; א וועקער.

wake'-rob'in *n.* (הווייק'-ראב'-אין) דער אראן, אהרנ'ס־שטאק אדער דער צעהר־ווארצעל [אזא פלאנצע].

wake'-time *n.* (הווייק'-טאים) וואך־צייט, די צייט ווען מען איז וואך.

wa'king *n.* and *a.* (הוויי'-קינג) דאס וואכען; דאס אויפוואכען, דאס אויפשטעהן פון שלאף; דאס אויפוועקען; דאס שטעהן אויף דער וואך; דאס וואכען ביי דעם

קערפּער פון א טויטען; וואכענד, ניט שלאפענד; ערוואכענד.

wa'king numb'ness (הוויי'-קינג גאמ'-נעס) א שנעל פאריבערגעהענדע פערטעמפּטקייט פון קערפּער ביים אויפשטעהן פון שלאף.

wa'kon-bird *n.* (הוויי'-קאן-בוירד) אזא פאבעלהאפטער פויגעל אין דעם גלויבען פון די אמעריקאנישע אינדיאנער; א פויגעל, מיט וועלכען עס זיינען פערבונדען געוויסע אבערגלויבענס ביי די אינדיאנער.

Wala'chian *a. and n.* (הווא-ליי'-קי-ען) ז. ***Wallachian***.

wal'demar *n.* (הוואל'-דע-מאר) וואלדעמאר, אזא באנוועל=סאמעט. ז. ***velveteen***.

wald'flute *n.* (הוואלד'-פלוהט) א וואלד=פלייט [אזא פייפעל אין אן ארגעל, וואס גיט ארויס קלינגענדע אבער ווייכע טענער].

wald'grave *n.* (הוואלד'-גרייוו) א וואלד=גראף [אן אדעל=טיטול אין דייטשלאנד].

wald'horn *n.* (הוואלד'-האהרן) א וואלד=הארן, א יאגד=הארן, א יאגד=פייפעל.

wale *n. and v.* (הווייל) א שראם אדער פאס וואס בלייבט אויף'ן לייב דורך א שמיץ פון א בייטש אדער רוט; א ריץ אדער שטרייף אין טוך; א בייטש אדער רוט; א געשווילעכץ; א לייסט אדער פלאנקע פון א שיף; אן אויסוואהל, אן אויסערוועהלונג; מאכען שראמען אדער פאסען אויף'ן לייב, ווי דורך שמייסען מיט א בייטש; מאכען אין שטרייפען; שמייסען מיט א בייטש אדער רוט; פלעכטען מיט עטליכע ריטלעך אויף אמאל [ווי עס ווערען געפלאכטען קערב].

Wales *n.* (הוויילז) וויילס [א פּראווינץ אין ענגלאנד].

Walhal'la *n.* (הוועל-העל'-א) ז. ***Valhalla***.

walk *v. and n.* (הוואהק) ארומגעהן; שפּאציערען, ארומשפּאציערען; זיך אויפפיהרען [אין לעבען]; אוועקגעהן; זיין געצוואונגען אוועקצוגעהן, אבגעזאגט ווערען פון א שטעלע אדער אמט; וואנדערען, דורכגעהן, דורכוואנדערען; פיהרען אדער בעגלייטען אויף א שפּאציער; דאס געהן, דאס שפּאציערען; א גאנג; א שפּאציער, א שפּאציער=גאנג א פּראמענאדע; א שפּאציער=פּלאץ, א שפּאציער=וועג; א פיטערונגס=פּלאץ פאר בהמות; די לעבענסארט; דער לעבענסוועג; די בעשעפטיגונג אין לעבען; א פּראפעסיע, א בעשעפטיגונג, א פאך; אויפפיהרונג, האנדלונג.

walk about' (הוואהק ע-באוט') ארומגעהן, ארומשפּאציערען; אן אויסדרוק ביי די ענגלישע אפיציערען, אז דער סאלדאט אויף דער וואך זאל זיי ניט סאלוטירען [אבגעבען טשעסט].

walk against' time (הוואהק ע-גענסט' טאים) געהן אדער לויפען זעהר שנעל [אום צו בעשטימען די מעגליך=גרעסטע שטרעקע, וואס מען קען איינגעהן אדער איינלויפען].

walk along' (הוואהק ע-לאהנג') ווייטער געהן; געהן אין דער לענג פון...

walk a sand'wich (הוואהק ע סענד'-הוויטש) שפּאציערען מיט צוויי דאמען פון ביידע זייטען.

walk awry' (הוואהק ע-ראי') פערקריכען, אראבקריכען פון וועג; געהן ניט גוט.

walk'er *n.* (הוואהק'-ער) א געהער; א פוס=געהער; א וואלד=בעאמטער אין ענגלאנד; איינער וואס דרעסירט יונגע הינד; א געהענדער פויגעל; א פויגעל וואס געהט [אין געגענזאץ צו אזעלכען וואס שפּרינגט]; א מענש מיט א געוויסער אויפפיהרונג.

walk in (הוואהק אין) אריינגעהן; אריינפיהרען.

walk'ing *a. and n.* (הוואהק'-אינג) געהענד, שפּאציערענד; דאס געהן, דאס שפּאציערען.

walk'ing-beam *n.* (הוואהק'-אינג-ביעם) דער האריזאנטאלער שטאנג אין א ווערטיקאל=שטעהענדער דאמפף=מאשין, דורך וועלכען עס ווערט איבערגעגעבען די בעוועגונגס=קראפט צו דעם קורבעל=שטאנג.

walk'ing-cane *n.* (הוואהק'-אינג-קיין) א שפּאציער=שטאק.

walk'ing del'egate (הוואהק'-אינג דעל'-אי-גייט) א בעאמטער פון א טרייד=יוניאן [געווערקשאפט], וועלכער פערטרעט די ארבייטער ביי די פערהאנדלונגען מיט זייערע בעלי בתים און וועלכער פאסט אויף, אז די יוניאן=בעדינגונגען אין די פאבריקען זאלען אבגעהיט ווערען.

walk'ing-dress *n.* (הוואהק'-אינג-דרעס) א פּראמענאדען=קלייד, א שפּאציער=קלייד.

walk'ing gen'tleman (הוואהק'-אינג דזשענ'טל-מען) א סטאטיסט אין א טעאטער; אן אקטיאר וואס שפּיעלט אונוויכטיגע יוגענד=ראלען צו וועלכע מען דארף האבען א שעהנעם אויסזעהן.

walk'ing la'dy (הוואהק'-אינג ליי'-די) א סטאטיסטין אין א טעאטער; אן אקטריסע וועלכע שפּיעלט אונוויכטיגע יוגענד=ראלען צו וועלכע מען דארף האבען א גוטען אויסזעהן.

walk'ing-pa'pers *n.* (הוואהק'-אינג-פּיי'-פּערז) א שפּאציער=צעטעל [אן ענטזאגונג פון א שטעלע].

walk'ing-staff *n.* (הוואהק'-אינג-סטעף) א געה=שטאק, א שפּאציער=שטאק.

walk'ing-stick *n.* (הוואהק'-אינג-סטיק) א שפּאציער=שטאק; אזא לאנגע, דינע, שטעקעל=עהנליכע פליעג אדער זשוק.

walk'ing-straw *n.* (הוואהק'-אינג-סטראה) אזא לאנגער, דינער אינזעקט.

walk'ing-tick'et *n.* (הוואהק'-אינג-טיק'-עט) א שפּאציער=צעטעל [אן ענטזאגונג].

walk'ing-wheel *n.* (הוואהק'-אינג-הוויעל) א טרעט=ראד, א ראד מיט שטאפּלען, וואס ווערט געדרעהט דורך טרעטען מיט די פיס [ווי א ראד צו שעפּען וואסער, צו מאהלען קארן א. ז. וו.]; א שריט=צעהלער, א שריט=מעסטער [ז. *pedometer*].

walk in'to (הוואהק אינ'-טו) אנגרייפען; "אריינפאהרען", דערלאנגען קלעפּ; שטארק אריינעסען.

walk off (הוואהק אף) אוועקגעהן.

walk on (הוואהק אן) ווייטער געהן, ניט בלייבען שטעהן.

walk one's chalks (הוואהק הוואנז טשאהקס) אוועקגעהן.

walk out (הוואהק אוט) ארויסגעהן, מאכען א שפּאציער=גאנג; ארויסגעהן אין שטרייק [סטרייק].

walk'-out *n.* (הוואהק'-אוט) א שטרייק.

walk'-o'ver *n.* (הוואהק'-או'-ווער) א לייכטער זיעג, א לייכטער געווינס.

walk Span'ish (הוואהק ספּענ'-איש) זיין געצוואונגען צו געהן אויף די שפּיץ פינגער ווי איינער וואס מען הויבט איהם פאר'ן קאלנער; מוזען האנדלען אונטער דעם צוואנג פון אן אנדערען; אבגעזאגט ווערען פון א שטעלע.

walk tall (הוואהק טאהל) געהן קוממיות'דיג, געהן מיט א פעררייסענעם קאפּ, געהן שטאלץ.

walk the chalk (הוואהק טהי טשאהק) זיך האלטען שטרענג אין מאראל, אין מאניערען א. ד. ג.

walk the chalk'-mark (הוואהק טהי טשאהק'-מארק) ז. ***walk the chalk***.

walk the hos'pitals (הוואהק טהי האס'-פּי-טעלז) פּראקטיצירען אדער זיך לערנען מעדיצין און כירורגיע אין די פערשיעדענע אבטיילונגען פון א האספּיטאל.

walk the plank (הוואהק טהי פּלענק) געהן איבער'ן ברעט [זיין געצוואונגען פון ים=רויבער צו געהן איבער'ן ברעט, וואס איז ארויסגעלעגט פון שיף צום ים, ביז מען פאלט אריין אין וואסער]; זיין געצוואונגען צו פערלאזען א שטעלע.

walk the streets (הוואהק טהי סטריעטס) זיך ארומשלעפּען אין די גאסען.

wall *n. and v.* (הוואהל) א וואנד, א מויער; א פעסטונגס=וואנד; א פאר=וואנד, א שוץ=וואנד; א שוץ; עטוואס וואס איז עהנליך צו א וואנד; ארומרינגלען מיט א וואנד אדער פעסטונג; בעפעסטיגען מיט א מויער=וואנד; בעשיצען ווי מיט א וואנד; קאכען, זידען [ווי וואסער]; שפּרודלען ווי וואסער פון א פאנטאן אדער קוואל.

wal'laby *n.* (הוואל'-ע-בי) אזא קליינע קענגערו. ז. ***kangaroo***.

Wal'lach *n.* (הוואל'-עק) א וואלאך, א וואלאך; די וואלאכישע אדער וואלכישע שפּראך [די שפּראך פון די וואלאכען אין בעסעראביען און רומעניען]; רומעניש.

Walla'chia *n.* (הווא-ליי'-קי-א) וואלאכיי, וואלאכיען.

Walla'chian *a. and n.* (הווא-ליי'-קי-ען) וואלאכיש, וואלכיש; וואס איז שייך צו וואלאכיי אדער וואלאכיען [א פּראווינץ וואס א טייל פון איהר געהערט צו רומעניען און א טייל צו בעסעראביען, רוסלאנד]; א וואלאך, א וואלאך.

Wal'lack *n.* (הוואל'-עק) ז. ***Wallach***.

wal'lah *n.* (הוואל'-א) אין אינדיען — א טהוער; אן ארבייטער; א הענדלער; אן אגענט; א מייסטער; אן אייגענטימער; אן איינוואהנער; א מענש; א מיטבירגער.

wall'-clock *n.* (הוואהל'-קלאק) א וואנד=זייגער.

wall'-cree'per *n.* (הוואהל'-קריע'-פּער) דער מויער=שפּעכט ז. ***spider-catcher***.

walled *a.* (הוואהלד) וואס האט ווענט; בעפעסטיגט; אוננארמאל אין פארם אדער קאליר [וועגען אויגען. ז. ***walleye***].

wall'er *n.* (הוואהל'-ער) א מויערער, איינער וואס שטעלט אויף ווענד אדער מויערען; איינער וואס קאכט אויס זאלץ.

wal'let *n.* (הוואל'-עט) א רייזע=זאק; א בייטעל.

wall'eye *n.* (הוואהל'-אי) גלאז=אויגיגקייט [אן אויגען=קראנקהייט, ביי וועלכער די רעגענבויגען=הויט אדער דער קאלירטער קרייז ארום שווארץ=אפּעל פערלירט דעם קאליר אדער ווערט ווייס]; א גלאז=אויג [אן אויג מיט א קאלירלאזער רעגענבויגען=הויט]; אן אויסגעגלאצט גרויס אויג [ווי ביי פיש]; א גלאז=אויגיגער פיש, א פיש מיט גרויסע אויסגעגלאצטע אויגען.

wall'-eyed *a.* (הוואהל'-איד) גלאז=אוי=

גינג [ז. *walleye*]; מיט אויסגעגלאָצטע אויגען.

wall'flower *n.* (וואהל'-פלאַו-ער) די וואַנד=בלום אָדער דער גאָלד=לאַק [אַזאַ אייראָפּעאישע פּלאַנ=צע וואָס וואַקסט געוועהנליך אויף ווענד, פעלזען א. ז. וו.]; אַ מאַן אָדער פרוי וואָס נעהמט ניט קיין אַנטייל אין די טענץ אויף אַ באַל אָדער אונטערהאַלט [נאָר זיצט ביי דער וואַנד אַלס צושויער].

Wallflower

wall'-fruit *n.* (וואהל'-פרוהט) וואַנד=אויבסט, וואַנד=פרוכט [פרוכט וואָס וואַקסט ביי אַ וואַנד].

wall'-gil'lyflower *n.* (וואהל'-דזשיל'-אי-פלאַו-ער) ז. *wallflower*.

wall'-grenade' *n.* (וואהל'-גרי-נייד') אַזאַ גראַנאַט אָדער באָמבע.

wall'ing *n.* (וואהל'-אינג) מויער=ווערק, ווענד, מויערען; מאַטעריאַל צו מאַכען ווענד אָדער מויערען; די אַרומ=מויערונג אין אַ שאַכט.

wall'-knot *n.* (וואהל'-נאָט) דער שוייערמאַנס=קנופּ [אַזאַ קנופּ אין שיפס=שטריק].

wall'-less *a.* (וואהל'-לעס) אָהן אַ וואַנד, אָהן אַ מויער.

wall'-let'tuce *n.* (וואהל'-לעט'-איס) וואַנד=סאַלאַט [אַזאַ אייראָפּעאישער סאַ=לאַט].

wall'-light *n.* (וואהל'-לאַיט) אַ וואַנד=לייכטער, אַ וואַנד=לאָמפּ.

wall'-liz'ard *n.* (וואהל'-ליז'-אַרד) אַזאַ געקאָ [ז. *gecko*]; די אייראָפּע=אישע יאַשטשערקע.

wall'-louse *n.* (וואהל'-לאַוס) אַ וואַנץ.

wall'-map *n.* (וואהל'-מעפּ) אַ וואַנד=מאַפּע [אַ גרויסע מאַפּע אָדער קאַרטע צום אויפהענגען אויף אַ וואַנד].

wall'-newt *n.* (וואהל'-ניוט) ז. *wall-lizard*.

Walloon' *n. and a.* (וואָ-לוהן') אַ וואַלאָן, איינער פון די וואַלאָנען [אַ פאָלק אין בעלגיען און אין איינינע טיילען פון פראַנקרייך און דייטשלאַנד]; די וואַלאָ=נישע שפּראַך; וואַלאָניש.

wal'lop *v. and n.* (וואָל'-אָפּ) קאָכען, זידען; שלאָגען; איבערקעהרען, אומשליי=דערען; גאַלאָפּירען; אַ גאַלאָפּ; אַ שטאַר=קער קלאַפּ.

wal'loper *n.* (וואָל'-אָפּ-ער) ז. *pot-walloper*.

wal'low *v. and n.* (וואָל'-אָו) זיך וואַל=גערען, זיך קייקלען [אין בלאָטע, זאַמד א. ז. וו.]; זיין שטאַרק איינגעטהאָן אין עפּעס, זיין שטאַרק איבערגעגעבען צו עפּעס; דאָס וואַלגערען זיך, דאָס קייקלען זיך; אַ פּלאַץ, וואו אַ חיה וואַלגערט זיך אָדער קייקעלט זיך; די שפּורען אין בלאָטע, זאַמד א. ז. וו. פון אַ חיה, וואָס האָט זיך דאָרט געוואַלגערט אָדער געקייקעלט.

wal'lower *n.* (וואָל'-אָ-ער) אַ מענש אָדער חיה וואָס קייקעלט זיך אָדער וואַל=גערט זיך [אין בלאָטע, זאַמד א. ז. וו.]; אַ שעסטערנע [ז. *lantern-wheel*].

wal'lowing *n.* (וואָל'-אָ-אינג) דאָס וואַלגערען זיך, דאָס קייקלען זיך [ווי אין בלאָטע, זאַמד א. ז. וו.].

wal'low in pleas'ure (וואָל'-אָו אין פּלעזש'-אור) זיך באָדען אין פערגניגענס.

wal'low in rich'es (וואָל'-אָו אין ריטש'-עז) זיך באָדען אין רייכטום.

wall'-pain'ting *n.* (וואהל'-פּיינ'-טינג) וואַנד=מאַלעריי.

wall'-pa'per *n.* (וואהל'-פּיי'-פּער) טאַפּעטען, אָבאָיעס, אָביטשעס, שפּאַליער.

wall'-pie *n.* (וואהל'-פּאַי) ז: *wall-rue*.

wall'-piece *n.* (וואהל'-פּיעס) אַ וואַנד=קאַנאָנע, אַ פעסטונגס=האַרמאַט [אַ האַר=מאַט וואָס מען האַלט געוועהנליך אויף די ווענד פון אַ פעסטונג].

wall'-plate *n.* (וואהל'-פּלייט) אַ וואַנד=פּלאַטע, אַ מויער=פּלאַטע [אַ קלעצעל וואָס ווערט אַוועקגעלעגט אויף אַ וואַנד אַלס אַן אונטערלאַגע פאַר אַ קראָקווע=באַלקען אָדער קווער=באַלקען].

wall'-pock'et *n.* (וואהל'-פּאָק'-עט) אַזאַ בייטעל אויף אַ וואַנד צום האַלטען צייטונגען א. ז. וו.

wall'-rock *n.* (וואהל'-ראָק) ז. *country-rock*.

wall'-rue *n.* (וואהל'-רוה) די מויער=ראוטע [אַזאַ קליינער, דעליקאַטער פאַרן אָדער פּאַפּאָראָטניק, וואָס וואַקסט אויף ווענד און פעלזען].

wall'-si'ded *a.* (וואהל'-סאַי'-דעד) מיט גראַדע אָדער פּערפּענדיקולאַרע זייטען.

wall'-spleen'wort *n.* (וואהל'-ספּליענ'-וואירט) ז. *wall-rue*.

wall'-spring *n.* (וואהל'-ספּרינג) אַ קוואַל, וואָס שלאָגט אַרויס פון פעלזען=שיכטען.

Wall Street (וואהל סטריעט) דער פינאַנציעלער צענטער פון אַמעריקאַ [וועלכער געפינט זיך אין וואָל סטריט אין ניו יאָרק און אומגעגענד].

wall'-tent *n.* (וואהל'-טענט) אַ גע=צעלט מיט גראַדע [ניט משופּע'דיגע] זייטען.

wall'-tree *n.* (וואהל'-טריע) אַ וואַנד=בוים [אַ בוים וואָס וואַקסט אויף אַ וואַנד אָדער מויער].

wal'nut *n.* (וואהל'-נאָט) אַ וואָל=נוס, אַ וועלישער נוס; דער וואָל=נוס בוים.

Walnut

wal'nut-tree *n.* (וואהל'-נאָט-טריע) אַ וואָל=נוס בוים. ז. *walnut*.

Walpur'gis night (וואָל-פּוהר'-גיס נאַיט) די וואַלפּורגיס=נאַכט [די נאַכט פאַר דעם ערשטען מאַי, ווען, לויט אַ דייַ=טשען אָבערגלויבען, די מכשפות פּראַוועון אַ יום טוב פאַר דעם טייפעל].

wal'rus *n.* (וואָל'-ראָס) אַ וואָלראָס, אַ מאָרזש, אַ ים=קוה [אַזאַ ים=חיה].

Walrus

wal'tron *n.* (וואָל'-טראָן) ז. *walrus*.

waltz *n. and v.* (וואהלטס) 1. אַ וואַלס, אַ וואַלץ, אַ וואַלצער [אַזאַ טאַנץ אָדער מוזיק פאַר דיעזען טאַנץ]; 2. וואַלסירען, וואַלצען [טאַנצען אַ וואַלץ]; 3. זיך שנעל און לייכט בעוועגען ווי אין אַ וואַלס.
3. The couple **waltzed** into the room.

waltz'er *n.* (וואהלטס'-ער) אַ וואַלצער, אַ וואַלסירער, אַ וואַלץ=טענצער; אַ וואַלצער=מוזיק [אַזאַ מוזיק וואָס בעוועגט זיך אין אַ זיך=דרעהענדער שנעלער בעוועגונג].

wam'mus *n.* (וואָמ'-אָס) אַזאַ וואַרי=מער געוועבטער יאַק אָדער רעקעל.

wam'pum *n.* (וואָמ'-פּאָם) וואַמפּום [פּאַטשערקעס פון קליינע משערעפּאַכעס, וועלכע פלעגען אַמאָל געברויכט ווערען אַלס געלד אָדער אַלס ציערונג ביי די אינ=דיאַנער פון נאָרד=אַמעריקאַ].

wam'pum-belt *n.* (וואָמ'-פּאָם-בעלט) אַ וואַמפּום=שנור, אַ וואַמפּום=גאַרטעל. ז. *wampum*.

wam'pumpeag *n.* (וואָמ'-פּאָם-פּיעג) שנירלעך וואַמפּום. ז. *wampum*.

wam'us *n.* (וואָמ'-אָס) ז. *wammus*.

wan *a. and v.* (וואָן) טונקעל, שוואַרץ, כמורנע, טריעב [וועגען וואַסער, וועטער א. ז. וו.]; בלייך, בלאַס; ווערען בלייך; מאַכען בלאַס.

wand *n.* (וואָנד) אַ רוט, אַ שטעקעל, אַ שטעקען; אַ שטעקען אַלס צייכען פון אַמט; אַ הערשער=שטעקען; אַ צויבער=שטעקעל [מיט וועלכען קונצען=מאַכער מאַ=כען כלומר'שט זייערע קונצען]; אַ דיריי=זשאָר=שטעקעל.

wan'der *v.* (וואָנ'-דער) וואַנדערען, אַרומוואַנדערען; אויסוואַנדערען; בלאָנ=דזשען, פערבלאָנדזשען; אַראָבגעהן פון וועג, אַראָבגעהן פון דרך הישר; אַראָב=פיהרען פון וועג; רעדען פון וועג.

wan'dered *a.* (וואָנ'-דערד) פערבלאָנ=דזשעט; פערלאָרען.

wan'derer *n.* (וואָנ'-דער-ער) אַ וואַנ=דערער; איינער וואָס טרייבט זיך אַרום, אַ בראָדיאַגע; איינער וואָס איז אַראָב פון דרך הישר; אַזאַ אַמעריקאַנער שמעטער=לינג [זומער=פויגעלע].

wan'dering *a. and n.* (וואָנ'-דער-אינג) וואַנדערענד, אַרומוואַנדערענד; ניט געזעצט; וואַנדערונג; אויסוואַנדערונג; דאָס פערבלאָנדזשען; דאָס אַראָבגעהן פון וועג; דאָס אַראָבגעהן פון דרך הישר; דאָס רעדען פון וועג.

Wan'dering Jew (וואָנ'-דער-אינג דזשוה) דער וואַנדערענדער איד [דער העלד פון אַ קריסטליכער לעגענדע, וועמען קריסטוס האָט פאַר זיין טויט כלומר'שט

פערשאלטען ארומצואוואנדערען ביז קריסטוס'עם צווייטער ערשיינונג אויף דער ערד און וועלכער וואנדערט ביז יעצט איבער דער וועלט. לויט איין ווערזיאן פון דיעזער לעגענדע, האט דער פערשאלטענער ניט געלאזט קריסטוס'ען זיך אברוהען נעבען זיין הויז און לויט א צווייטער ווערזיאן, האט ער איהם א קלאפ געטהאן]; אזא פלאנצע.

wan'deringly *adv.* (הוואנ'-דער-אינג-לי) וואנדערענדיג, ניט געזעצט; אראב פון וועג.

wan'derlust *n.* (וואנ'-דער-לוהסט) וואנדער=לוסט, א ליידענשאפט צו וואנדערען.

wanderoo' *n.* (הוואנ-דע-רוה') אזא גרויסע שווארצע מאלפע [אפע] פון מאלאבאר [אינדיען].

wan'der-year *n.* (הוואנ'-דער-יִיר) א וואנדער=יאהר [א יאהר פון וואנדערונג וואס עס פלעגט אמאל אונטערנעהמען נאך דער לעהרע א דייטשער בעל מלאכה].

wands *n.* (הוואנדז) אן ארט צו פעראנקערען שיפען.

wan'dy *a.* (הוואנ'-די) רוט=עהנליך, לאנג און בויגזאם.

wane *v. and n.* (הוויין) 1. ווערען קלענער, זיך פערמינדערען [הויפטזעכליך וועגען דער לבנה]; 2. שווינדען, קומען צו אן ענדע; 3. די פעריאדישע פערמינדערונג פון דער לבנה; די פעריאדע פון פערמינדערונג פון דער לבנה; 4. פערמינדערונג; שווינדונג; זינקונג; 5. א שרעגער ברעג פון א ברעט.

1. How slowly the old moon **wanes**! 2. Daylight **waned** and night came on. 4. Nations as well as individuals have their falls and **wanes**.

wane'-cloud *n.* (הווינ'-קלאוד) ז. ***cirro-stratus***

wan'gun *n.* (הוואהנ'-גאן) א פלאץ צו האלטען א זאפאס פון פראדוקטען אדער קליידער; א קרעמעל פון קליידער, שיך, טאבאק א. ז. וו. פאר האלץ=העקער אין א געהילץ=לאגער.

wan'ion *n.* (הוועני'-יאן) אונגליק, שלימזול'דיגקייט [געברויכט אלס קללה].

wan'ly *adv.* (הוואנ'-לי) בלאס, בלייך.

wan'ness *n.* (הוואנ'-נעס) בלייכקייט, בלאסקייט.

wan'nish *a.* (הוואנ'-איש) בלייכליך, בלאסליך.

wa'n't (הוואהנט) א פעראיינפאכונג פון די ווערטער ***was not***

want *n. and v.* (הוואהנט) 1. מאנגעל; דאס פעהלען; 2. בעדירפנים, בעדארף; 3. נויט, נויט=בעדערפטיגקייט, ארימקייט; 4. א נויטווענדיגקייט; 5. א לעדיגער ארט; 6. וועלען, ווינשען, פערלאנגען; 7. נויטיג האבען, דארפען; זיך נויטיגען, פיהלען מאנגעל; 8. מאנגלען, פעהלען; ניט האבען; זיך בעגעהן אהן...

1. **Want** of good judgment was the cause of his ruin. 2. He worked hard to supply the **wants** of his friends. 3. The family is in dire **want**. 4. Luxuries often become actual **wants**. 6. I do not **want** to discuss this topic publicly. 7. You are the very man we **want**.

wan'tage *n.* (הוואנ'-טעדזש) מאנגעל; דאס וואס פעהלט; דעפיציט.

wan'ter *n.* (הוואהנ'-טער) איינער וואס וויל אדער פערלאנגט; איינער וואס נויטיגט זיך אין עפעס, א נויט=בעדערפטיגער; אן אונפערהייראטע פערזאן וואס זוכט א שדוך.

want'-hill *n.* (הוואנט'-היל) ז. ***mole-hill***

wan'ting *a. and prep.* (הוואהנ'-טינג) 1. פעהלענד, אבוועזענד; 2. ניט פאלקאם, מאנגלענד אין עפעס; 3. ניט ביים פולען פערשטאנד; 4. אויסער; מיט דער אויסנאהמע; ארונטערגערעכענט, וועניגער מיט...

1. One juror is still **wanting**. 2. He is **wanting** in courtesy. 3. The man is a little **wanting**. 4. Twelve **wanting** one, he slew.

want'less *a.* (הוואהנט'-לעס) וואס ווייסט ניט פון מאנגעל אדער נויט; רייך; וואס האט אין איבערפלוס; פרוכטבאר.

wan'ton *a., n. and v.* (הוואנ'-טאן) 1. צולאזען, ניט דיסציפלינירט, ווילד, שלעכט ערצויגען; 2. אויסגעלאסען; תאוה'דיג; פערדארבען, אונזיטליך; 3. אונבעזאנען, זיך ניט קימערענד וועגען רעכטע און פאלגען; הארצלאז, שלעכט; 4. לוסטיג, לעבעדיג, שפיעלענד, שטיפענד, מונטער, זארגלאז; 5. פרעכטיג, רייך; 6. א צולאזענער מענש; 7. אן אויסגעלאסענער מענש; 8. א לעבעדיגער, לוסטיגער, זארגלאזער מענש; א שטיפער; 9. זיין לוסטיג אדער זארגלאז; 10. זיין צולאזען; זיין אויסגעלאסען; 11. צו'פטור'ען אין פוסטע זאכען; לייכט צו'פטור'ען.

1. He was spoiled by associating with **wanton** persons. 3. The **wanton** soldiers shot the peaceful citizens. 4. He is as **wanton** and playful as a child. 5. The meadows are covered with **wanton** green. 11. He **wantons** away his life foolishly.

wan'toning *n.* (הוואנ'-טאנ-אינג) דאס שטיפען, דאס לוסטיג מאכען זיך; א שטיפער, א לוסטיגער, לעבעדיגער מענש.

wan'tonly *adv.* (הוואנ'-טאנ-לי) אויף א צולאזענעם, ווילדען אופן; מיט לוסטיגקייט, שטיפעריש; מיט זארגלאזיגקייט; אונבעזאנען; זיך ניט רעכענענדיג מיט רעכט און פאלגען; מיט אויסגעלאסענהייט.

wan'tonness *n.* (הוואנ'-טאנ-נעס) צולאזענקייט; ווילדקייט; אויסגעלאסענהייט, תאוה'דיגקייט; אונבעזאנענהייט; דאס ניט קימערען זיך וועגען רעכטע אדער פאלגען; הארצלאזיגקייט, שלעכטקייט; לוסטיגקייט, לעבעדיגקייט, שטיפערישקייט; א הארצלאזע, בייזע, אונפעראנטווארטליכע טהאט.

wan'ton tricks (הוואנ'-טאן טריקס) שטיפערייען, שטיפערישע שפיצלעך.

want'wit *n.* (הוואהנט'-הוויט) א מענש אהן שכל, א נאר, א דומקאפ.

wap *v. and n.* (הוואפ) שלאגען; א קלאפ.

wap'acut *n.* (הוואפ'-ע-קאט) די האביכטס=אוילע [אזא גרויסע ווייסע אוילע אדער סאווא].

wap'entake *n.* (הוואפ'נ-טייק) א בעצירק אדער טייל פון א גראפשאפט [פארצייטענס אין ענגלאנד].

wap'iti *n.* (הוואפ'-אי-טי) ז. ***elk***

wap'pato *n.* (הוואפ'-ע-טאו) אזא עסבארער ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס שפייז פון אייניגע אינדיאנער אין די וועסט=טיילען פון נארד=אמעריקא.

wap'per-jaw *n.* (הוועפ'-ער-דזשאה) אן ארויסשטארצענדע מארדע; א פערקרימט מויל.

war *n. and v.* (הוואהר) א קריעג, א מלחמה; א קריעגס=מאכט, חיל, מיליטער; מלחמה=קונסט; מלחמה=אויסשטאטונג; פיהרען א מלחמה, פיהרען קריעג; קעמפפען, בעקעמפפען.

war'-ar'row *n.* (הוואהר'-ער'-או) א קריעגס=פייל [א פייל געברויכט אין מלחמה].

war'-ax *n.* (הוואהר'-עקס) א קריעגס=האק [א האק אלס קריעגס=וואפע].

war'beetle *n.* (הוואהר'-ביעטל) אן אינזעקט אדער אינזעקטען=ווערימעל וואס פערארזאכט בייל'ען אויף'ן רוקען פון פיה. ז. ***warble***

war'ble *v. and n.* (הוואהרבל) 1. זינגען, צוויטשערען, טשיריקען, טרילען [ווי א פויגעלע]; 2. אבהילכען, אבקלינגען, דורכטרילערען; 3. בעזינגען; 4. איבערקרייצען די פליגלען אויף'ן רוקען [וועגען א פאלק]; 5. א געזאנג, א מעלאדיע; 6. א בייל אויף'ן רוקען פון א פערד, קוה א. ז. וו. [אנגעריבען פון דעם זאטעל אדער אנגעביסען פון אן אינזעקט אדער אינזעקטען=ווערימעל]; אן אינזעקט אדער אינזעקטען=ווערימעל וואס בייסט אן א בייל אויף'ן רוקען פון פיה.

1. The birds **warble** among the branches. 2. The stream of life **warbles** through his heart.

war'ble-fly *n.* (הוואהר'בל-פלאי) א פליעג, וועמעס לארווע [אינזעקטען=ווערימלעך] פערארזאכען בייל'ען אויף'ן רוקען פון פיה.

war'bler *n.* (הוואהר'-בלער) א זינגער; א זינג=פויגעל; א ליבזינגער אדער מאלינאווקא [אזא פויגעל].

war'blet *n.* (הוואהר'-בלעט) ז. ***warbeetle***

warb'lingly *adv.* (הוואהרב'-לינג-לי) צוויטשערענדיג, טשיריקענדיג, זינגענדיג.

war'-cart *n.* (הוואהר'-קארט) א קריעגס=וואגען [אזא פארצייטיגער מיליטערישער וואגען מיט עטליכע לייכטע קאנאנען].

war'-cloud *n.* (הוואהר'-קלאוד) א קריעגס=וואלקען [עטוואס וואס דייטעט אן אויף א קומענדער מלחמה].

war'-club *n.* (הוואהר'-קלאב) א קריעגס=שטעקען [אן אייזערנער, ביינערנער א. ז. וו. שטעקען וואס פלעגט אמאל דיענען אלס קריעגס=וואפע].

war'-coun'cil *n.* (הוואהר'-קאונ'-סיל) א קריעגס=ראטה.

war'craft *n.* (הוואהר'-קרעפט) די קריעגס=קונסט.

war'-cry *n.* (הוואהר'-קראי) א קריעגס=געשריי, א שלאכט=רוף [א ווארט אדער אויסדרוק געברויכט אלס רוף פון ערמוטיגונג ביים אנפאלען אויף'ן שונא].

"Saint George" was once the **war-cry** of England.

ward *n. and v.* (הוואהרד) 1. וואכזאמקייט; וואך; בעוואכונג; 2. א שוץ=מיטעל; פערהיטונג; 3. אפעקונסטווע, אפטרופסות; 4. איינער וואס געפינט זיך אונטער אימעצענס השגחה אדער אפטרופסות [ווי א מינדעריעהריגער יתום]; 5. געפאנגענשאפט; געפענגנים, תפיסה; 6. א פאראדע, א פאראדירונג [אבשלאגונג אדער אבווענדונג פון א קלאפ]; 7. אן אבטיילונג [פון מענשען, פון לאנד, פון וואלד]; 8. א שפיטאל=אבטיילונג; 9. א שטאדט=פיערטעל, א קווארטאל; 10. דאס אויסגעדרעהטע שטיקעל אייזען אין א שלאס, וואס קומט אריין אין דעם אויסשניט פון דעם שליסעל; דער שליסעל=איינשניט; 11. בעוואכען, בעשיצען, היטען, אויפפאסען; 12. אריינזעצען אין געפענגנים, האלטען

געפאנגען; 13. אבווענדען א קלאפ; אב־ווענדען, צוריקשטויסען.

1. The soldiers kept watch and ward. 2. Conscience is the best ward of one's honor. 8. The patient was assigned to the surgical ward. 13. He did his utmost to ward off the illnes.

war'dage *n.* (וואהר'־דעדזש) וואך־געלד, וואך־געצאהלט.

war'-dance *n.* (וואהר'־דענס) א קריעגס־טאנץ [א טאנץ ביי די ווילדע שבטים פאר דעם ארויסגאנג צו א מלחמה; א טאנץ וואס איז א נאכאהמונג פון א שלאכט].

war'den *n.* (וואהרדן) א היטער, א וועכ־טער, א שומר; אן אויפזעהער, א געפענג־ניס־אויפזעהער; אן אפעקון, אן אפטרופוס; א דירעקטאר; אן אוניווערזיטעטס־רעק־טאר; דער הויפט אדמיניסטראטיווער בע־אמטער פון א בעצירק [אין שטאאט קא־נעקטיקוט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שטאדט־ריכטער [אין שטאאט ראוד איילענד, אין די פעראיי־ניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א פונט־בארנע אדער ווינטער־בארנע [אזא גרוי־סע, הארטע באר].

war'den pie (וואהרדן פאי) א פאש־טעט [טייג־געבעק געפילט מיט פרוכט] פון ווינטער־בארנעס [אזעלכע גרויסע, הארטע בארנעס].

war'denry *n.* (וואהר'דנ־רי) דער בע־צירק פון אן אויפזעהער אדער דירעקטאר; דאס אמט פון א וועכטער, אויפזעהער, אפעקון אדער דירעקטאר. ז. *warden*.

war'denship *n.* (וואהר'דנ־שיפ) דאס אמט פון אן אפעקון, וועכטער, אויפזע־הער אדער דירעקטאר. ז. *warden*.

war depart'ment (וואהר די־פארט'־מענט) דאס קריעגס־מיניסטעריום.

war'der *n.* (וואהר'־דער) א וועכטער, א היטער; א שטעקען, אן אמטס־שטעקען [ווי דער קעניג־שטאק, דער שטאק פון דעם הויפט קאמאנדיר פון אן ארמעע א. ז. וו.].

ward'-mote *n.* (וואהרד'־מאוט) א פערזאמלונג פון א שטאדט־פיערטעל, א קווארטאל־פערזאמלונג.

ward'-pen'ny *n.* (וואהרד'־פענ'־אי) ז. *wardage*.

ward'robe *n.* (וואהרד'־ראוב) א גאר־דעראב־קאמער, א קליידער־קאמער, א קליי־דער־שראנק; א גארדעראבע, א קליידער־אויסשטאטונג.

ward'rober *n.* (וואהרד'־ראו־בער) א גארדעראבען־אויפפאסער.

ward'-room *n.* (וואהרד'־רוהם) די גרויסע קאיוטע [די אבטיילונג פון א שיף וועלכע איז בעשטימט פאר די אפיציע־רען פון א קריעגס־שיף].

ward'ship *n.* (וואהרד'־שיפ) אפעקונ־סטווע, אפטרופסות; מינדערעהריגקייט.

ware *a., v. and n.* (ווערר) וויסענד; זיך היטענד, אויף דער וואך [געגען עפעס]; זיך היטען, זיין פארזיכטיג, זאר־גען וועגען...; אכטונג געבען; וואארע, סחורה, א וואארען־ארטיקעל; אזא ים־פלאנצע.

war'-ea'gle *n.* (וואהר'־איע'גל) דער קריעגס־אדלער אדער דער גאלדענער אד־לער. ז. *golden eagle*.

ware'ga-fly *n.* (ווע־ריי'־גא־פלאי) אזא בראזיליער פליעג, וועלכע לעגט איהרע אייעלעך אין דער הויט פון מענ־שען און חיות און פעראורזאכט דערמיט א געשווילעכץ.

ware'house *n.* (ווערהר'־האוס) א וואא־רען־לאגער, א מאגאזין, א סקלאד; א גרויסע קראם; א הורטאווע קראם; אוועק־לעגען אין א מאגאזין אדער וואארען־לא־גער.

ware'houseman *n.* (ווערהר'־האוס־מען) איינער וואס האלט א וואארען־לא־גער אדער וואארען־מאגאזין.

ware'houseman's itch (ווערהר'־האוס־מענז איטש) אזא הויט־קראנקהייט. ז. *grocers' itch*.

ware'housing *n.* (ווערהר'־האו־סינג) דאס אוועקלעגען וואארען אין א מאגאזין אדער סקלאד; דאס האלטען א לאגער־מאגאזין [פאר פרעמדע וואארען].

ware'room *n.* (ווערהר'־רוהם) א וואא־רען־קאמער [צום האלטען אדער פערקוי־פען סחורות].

wares *n.* (ווערהרז) וואארע, סחורות.

war'-fain *a.* (וואהר'־פיין) קאמפפס־לוסטיג.

war'fare *n. and v.* (וואהר'־פעהר) קריעג, מלחמה, קריעג־פיהרונג; קאמפף; פיהרען מלחמה; קעמפפען.

war'farer *n.* (וואהר'־פעהר־ער) א קריעגער.

war'-flail *n.* (וואהר'־פלייל) א מיטעל־אלטערליכע וואפע עהנליך צו א דרעש־שלעגעל. ז. *flail*.

war'-flame *n.* (וואהר'־פליים) א סיג־נאל־פייער אין מלחמה [אנצוצייגען די דערנעהנטערונג פון שונא א. ז. וו.].

war'-fork *n.* (וואהר'־פאהרק) א קריעגס־גאפעל [אזא גאפעל־עהנליכע מי־טעלאלטערליכע וואפע].

war'-game *n.* (וואהר'־גיים) קריעגס־קונסט; קריעג.

war'-god *n.* (וואהר'־גאד) א קריעגס־גאט, א גאט פון מלחמה.

war'-ham'mer *n.* (וואהר'־העמ'־ער) א קריעגס־האמער [אזא פארצייטיגע האמ־מער־עהנליכע וואפע].

war'-horse *n.* (וואהר'־האהרס) 1. א קריעגס־פערד, א קאוואלעריע־פערד; 2. א וועטעראן, אן אלטער, ערפאהרענער סאל־דאט; 3. אן אלטער, ערפאהרענער פאלי־טיקער.

3. All the war-horses of the party were active in this campaign.

wa'rily *adv.* (ווויי'־רי־לי) פארזיכטיג, זיך היטענד.

wa'riness *n.* (ווויי'־רי־נעס) פארזיכ־טיגקייט.

war'like *a.* (וואהר'־לאיק) 1. קריעגע־ריש; מיליטעריש; גרייט צו קריעג, וואס האט ליעב קריעג; 2. וואס דראהט מיט קריעג, פיינדליך; 3. וואס האט א קריע־גערישען אויסזעהן.

1. The Germans are a warlike nation. 2. He spoke in a warlike tone.

war'likeness *n.* (וואהר'־לאיק־נעס) קריעגערישקייט, קריעגערישע נאטור, שטרייטלוסטיגקייט; מיליטערישקייט; קריעגערישעס אויסזעהן; פיינדליכקייט.

war'lock *n.* (וואהר'־לאק) א צויבערער, א מכשף, א כשוף־מאכער, דעם טייפעל'ס א חבר.

war'lockry *n.* (וואהר'־לאק־רי) כשוף, כשוף־מאכעריי, צויבעריי.

war'-lord *n.* (וואהר'־לאהרד) א קריעגס־הערר, אן ארמעע־הויפט.

war'luck *n.* (וואהר'־לאק) ז. *warlock*.

warm *a. and v.* (וואהרם) 1.ווארעם; 2. דערווארעמט; 3. אינטים, נאהענט; 4. הארציג; 5. פריש [וועגען א שפור]; 6. נאהענט צום געזוכטען, אויף'ן שפור, אויף'ן ריכטיגען וועג; נאהענט צום ציעל אדער צו ערפאלג; 7. וואהלהאבענד; 8. בעקוועם; זיך צוגעפאסט; 9. אוננע־ווינשט, אונאנגענעהם; אונבעקוועם; 10. אייפריג, פייערדיג, היציג; 11. ענטוי־זיאסטיש, איבערגעבען; 12. דערהיצט, אויפגערעגט; 13. גראב, ניט דעליקאט; 14. שווער, מיהזאם; 15. זיך אנווארעמען, זיך דערווארעמען, ווערען ווארעם; דער־ווארעמען, אנווארעמען; 16. דערהיצען, צוגעבען אייפריגקייט; 17. דורכקלא־פען די ביינער.

1. For several days we had warm weather. 2. The guests were warm with wine. 3. We are warm friends. 4. Accept my warm thanks. 9. The place became too warm for him. 11. He is a warm partisan of the cause. 14. There will be some warm work for us. 17. I will warm him for that piece of mischief.

war'-man *n.* (וואהר'־מען) א קריעגס־מאן.

warm'-blood'ed *a.* (וואהרם'־בלאד'־עד) ווארעם־בלוטיג [וועגען לעבעדיגע בעשעפעניש, וואס זייער טעמפעראטור דערגרייכט 98 ביז 112 גראד פארענהייט]; הייס־בלוטיג, היציג; ליידענשאפטליך; מיט א ווארעמען הארץ.

warm col'ors (וואהרם קאל'־ארז) אין מאלעריי — קאלירען צוזאמענגעשטעלט פון געל און רויט.

war'mer *n.* (וואהר'־מער) איינער אדער עטוואס וואס ווארעמט; א ווארעם־אפאראט, א היץ־אפאראט.

warm'-head'ed *a.* (וואהרם'־העד'־עד) היציג; ענטוזיאסטיש, בעגייסטערט.

warm'-hear'ted *a.* (וואהרם'־האר'־טעד) הארציג; מיט א ווארעמען הארץ.

warm'-hear'tedness *n.* (וואהרם'־האר'־טעד־נעס) ווארעם־הארציגקייט, האר־ציגקייט.

warm'house *n.* (וואהרם'־האוס) אן אראנזשעריי; אן אויווען.

war'ming *n.* (וואהר'־מינג) ווארעמונג, דערווארעמונג, דערהיצונג; דאס דורכקלא־פען די ביינער.

war'ming-pan *n.* (וואהר'־מינג־פען) א בעט־ווארעמער [אזא פלאכע כלי פאר הייסע קויהלען צום האלטען ווארעם א בעט]; א צייטווייליגער שטעלפערטרע־טער [וואס ווארעמט אוים דעם פלאץ פאר אן אנדערען].

war'ming-stone *n.* (וואהר'־מינג־סטאון) א ווארעם־שטיין, א פוס־ווארע־מער [א שטיק זייף־שטיין, וועלכער האלט געוועהנליך לאנג אן היץ און ווערט גע־ברויכט צום האלטען ווארעם די פיס].

war'-min'ister *n.* (וואהר'־מינ'־איס־טער) דער קריעגס־מיניסטער.

warm'ly *adv.* (וואהרם'־לי) ווארעם; אייפריג, אויף א היציגען אופן; מיט הארציגקייט.

warm'ness *n.* (וואהרם'־נעס) ז. *warmth*.

warmth *n.* (וואהרמטה) ווארימקייט; היץ, חשק, אייפער, פייערדיגקייט; האר־ציגקייט; העלקייט, פייערדיגקייט פון קא־לירען [אין מאלעריי].

warm one's jack'et (וואהרם וואנז דזשעק'־עט) דורכקלאפען די ביינער.

warn *v.* (וואהרן) 1. ווארנען, מזהיר זיין; 2. אנזאגען, לאזען וויסען; 3. אנ־קינדיגען [וועגען פערלאזען א שטעלע,

אברייניגען א געדונגענעם הויז א. ז. וו.]; אבזאגען; 4. בעפעהלען; רופען.

1. We were **warned** of the impending peril. 2. The teacher **warned** the boy to obey. 3. The landlord **warned** the tenant out.

war'ner *n.* (הוואהר'-נער) א ווארנער; איינער וואס ווארענט, איז מזהיר, איז מודיע אדער קינדיגט אן.

war'ning *n. and a.* (הוואהר'-נינג) 1. א ווארנונג, א אזהרה; 2. אן אנזאגונג; א אבזאגונג, אן אנקינדיגונג [וועגען פערלאזען א שטעלע, אברייניגען א געדונגענעם הויז א. ז. וו.]; 3. א בעפעהל, א רוף; 4. אין ביאלאגיע — וואס שרעקט אב דעם שונא; וואס איז פון א דראהענדען אויסזעהן.

1. He received the **warning** in due time. 2. Servants are expected to give their masters **warning**. 3. We expect a **warning** to arms.

war'ningly *adv.* (הוואהר'-נינג-לי) ווארנענדיג; דיענענדיג אלס אזהרה; אנזאגענדיג, אנקינדיגענדיג, לאזענדיג וויסען.

war'ning-piece *n.* (הוואהר'-נינג-פיעס) עטוואס וואס גיט א ווארנונג אדער סיגנאל; א סיגנאל־קאנאנע; דער טייל פון דעם מעכאניזם פון א זייגער, וואס ברייננגט אין בעוועגונג דעם קלינג־מעכאניזם.

war'ning-wheel *n.* (הוואהר'-נינג-הוויעל) א רעדעל פון א זייגערעל, וואס ברייננגט אין בעוועגונג דעם קלינג־מעכאניזם.

warn off (הוואהרן אף) 1. קינדיגען, אבזאגען [פון א שטעלע, פאכט א. ז. וו.]; 2. אבהאלטען, אבטרייבען, אבשרעקען.

2. The tresspassers were **warned off** my land.

war'-of'fice *n.* (הוואהר'-אף'-איס) דער קריעגס־דעפארטאמענט, דאס קריעגס־מיניסטעריום.

war of seces'sion (הוואהר אוו סי-סעש'-אן) די מלחמה וועלכע די אמעריקאנער צפון־שטאאטען האבען געפיהרט געגען די אבגעפאלענע דרום־שטאאטען אין יאהר 1861—1865.

warp *v. and n.* (הוואהרפ) 1. אויסדרעהען, פערדרעהען, אויסבויגען, אויסקרימען; זיך אויסקרימען, זיך אויסבויגען; 2. אבווענדען, אבוועגדען פון דער אמת'ער ריכטונג; אראבגעהן פון ריכטיגען וועג; 3. וועבען; מאכען דעם אויפצוג אדער די קעטע [דורכוועבען די פאדים וואס קומען אין דער לענג פון א געוועב]; 4. פלאנעווען, מאכען א פלאן; מאכען א פערשווערונג; 5. ווארפען, בוקסירען [שלעפען א שיף מיט א שטריק]; געשלעפט ווערען מיט א שטריק [וועגען א שיף]; 6. זיך דרעהען פליהענדיג [וועגען פויגלען און אינזעקטען]; 7. מאכען לאנד פרוכטבאר [פערפלייצענדיג עס מיט שליימיגען וואסער]; 8. געבעהרען פאר דער צייט [וועגען חיות]; 9. א פריהצייטיג געבארענע קינד [ביי חיות]; 10. אויסדרעהונג, אויסקרימונג; דאס אראבגעהן פון גלייכען וועג; 11. אבזאץ פון מוטנעם וואסער; 12. דער אויפזאץ, די פעדים וואס קומען אין דער לענג פון געוועב; 13. א ווארפ־שטריק, א בוקסיר־שטריק, א שטריק צום שלעפען א שיף.

1. Wood curbs and **warps** with fire. 2. Men's perceptions are **warped** by their passions. 4. He warned his friends of the treason that was **warping** against them. 5. The sailors **warped** the ship into the harbor. 10. No mind is more capable of **warps** than his.

war'page *n.* (הוואהר'-פעדזש) ווארפונג, בוקסירונג [דאס שלעפען א שיף מיט שטריק]; געצאהלט פאר בוקסירונג.

war'-paint *n.* (הוואהר'-פיינט) 1. קריעגס־פארב [די פארב, מיט וועלכער די אמעריקאנער אינדיאנער פלעגען בעדעקען זייערע געזיכטער ארויסגעהענדיג אין מלחמה]; 2. א גאלא־אוניפארם, פאראדנע קליידונג.

1. The **war-paint** on the Sachem's face shone fierce and red.

war'-path *n.* (הוואהר'-פעטה) א קריעגס־וועג; א מארש צו דער מלחמה [ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער].

It is rumored that the Indians will soon go on the **war-path**.

warp'-beam *n.* (הוואהרפ'-ביעם) דער וועבער־שטאנג, אויף וועלכען עס קומען אנגעדרעהט די לענג־פעדים פון דעם געוועב.

warp'-dress'er *n.* (הוואהרפ'-דרעס'-ער) א מאשין צום אויסגלייכען די לענג פון די לענג־פעדים און זיי אבספארטירען פאר דעם וועבען.

war'per *n.* (הוואהר'-פער) איינער וואס לעגט די לענג־פעדים פון א געוועב; איינער וואס גרייט צו און ארדענט אוים די לענג־פעדים צום וועבען; א מאשין צום צוגרייטען און איינארדנען די לענג־פעדים פאר'ן וועבען.

war'ping-bank *n.* (הוואהר'-פינג-בענק) א דאמבע צו פערהאלטען דאס וואסער פון א פערפלייצונג, כדי צו מאכען פרוכטבאר דאס לאנד דורך דעם אבזאץ פון דעם וואסער.

war'ping-machine' *n.* (הוואהר'-פינג-מע-שין') א מאשין צום צוגרייטען און איינארדנען די לענג־פעדים פאר'ן וועבען.

war'ple *v.* (הוואהרפל) די צוזויפקרייצען פליגעל אויף'ן רוקען [וועגען א פאלקפויגעל].

war'-plume *n.* (הוואהר'-פלוהם) א קריעגס־פעדער [א פעדער וואס מען טראגט אין קריעג].

war'-proof *n.* (הוואהר'-פרוהף) אויסגעפרובירטקייט אין קריעג; מיליטערישע פעהיגקייט.

warp'-thread *n.* (הוואהרפ'-טהרעד) א קעטען־פאדים, א לענג־פאדים פון א געוועב.

war'rant *n. and v.* (הוואר'-ענט) 1. א פערזיכערונג, א גאראנטיע, א ערבות; א צייגניס, א בעווייז; 2. א פאלמאכט, א בעפאלמעכטיגונג; 3. א סאנקציאן; א רעכטפערטיגונג; א בערעכטיגונג; 4. א געריכטליכער בעפעהל, א פערהאפטונגס־בעפעהל, א בעפעהל וועגען אן ארעסט; 5. א פאטענט, א פריווילעגיע; אן ערלויבניס; 6. גאראנטירען, פערזיכערען, ערבות זיין; 7. בעפאלמעכטיגען; 8. בערעכטיגען, רעכטפערטיגען.

1. His word is in itself a **warrant** of the truth. 3. Appearances gave him **warrant** for the charge. 6. I **warrant** it will be so.

war'rantable *a.* (הוואר'-ענ-טעבל) וואס קען גערעכטפערטיגט ווערען; געזעצליך ערלויבט.

war'rantableness *n.* (הוואר'-ענ-טעבל-נעס) ערלויבטקייט, רעכטמעסיגקייט, געזעצליכקייט; בערעכטיגטקייט.

warrantee' *n.* (הוואר-ענ-טיע') איינער וועמען עס ווערט געגעבען א גאראנטיע.

war'ranter *n.* (הוואר'-ענ-טער) א בעפאלמעכטיגער; אן ערב, א גאראנטירער.

war'rant of attor'ney (הוואר'-ענט אוו ע-טויר'-ני) א שריפטליכע פאלמאכט. ז. ***letter of attorney***.

war'rant of commit'ment (הוואר'-ענט אוו קא-מיט'-מענט) א בעפעהל איינצושפארען אין געפענגניס.

war'rant-of'ficer *n.* (הוואר'-ענט-אפ'-אי-סער) א שיפס־אנגעשטעלטער אדער מיליטערישער בעאמטער פון נידריגען ראנג [ביז דעם אמט פון לייטענאנט].

war'rantor *n.* (הוואר'-ענ-טאר) א גאראנטירער, אן ערב; א בעפאלמעכטיגער.

war'ranty *n. and v.* (הוואר'-ענ-טי) א פאלמאכט; א זיכערהייט, א גאראנטיע, אן ערבות; גאראנטירען, פערזיכערען, געבען א גאראנטיע.

war'ren *n.* (הוואר'-ען) אן ארט פאר קראליקעס און אנדערע עהנליכע געיעג־חיה'לעך און פויגלען; אן ארט וואו עס האלטען זיך אויף פיעל קראליקעס; אן אבגעצאמטער פלאץ אין א טייך פאר פיש.

war'rener *n.* (הוואר'-ענ-ער) דער אויפזעהער איבער א פלאץ, וואו מען האלט קראליקעס און אנדערע געיעג־חיה'לעך און פויגלען.

war'rer *n.* (הוואהר'-ער) איינער וואס פיהרט מלחמה אדער א קאמפף.

war'ring *a.* (הוואהר'-אינג) מלחמה פיהרענד; געגנעריש, פיינדליך; ווידערשפרעכענד, ענטגעגענגעזעצט.

war'rior *n.* (הוואר'-אי-ער) א קריעגס־מאן, א סאלדאט; א מוטיגער, אלטער קריעגסמאן אדער סאלדאט; אזא זשום־פויגעלע [מיט א העלם־עהנליכען טשוב. ז. ***humming-bird***].

war'rior-ant *n.* (הוואר'-אי-ער-ענט) א קריעגס־מוראשקע [איינע פון דעם מין מוראשקעס, וואס פיהרען קריעג מיט אנדערע און האלטען די געפאנגענע אלס שקלאפען].

war'-ship *n.* (הוואהר'-שיפ) א קריעגס־שיף.

Wars of the Ro'ses (הוואהרז אוו טהי ראו'-זעז) אין דער ענגלישע געשיכטע — די מלחמות צווישען די רויטע און די ווייסע רויזען, די מלחמות צווישען די צוויי קעניגליכע פאמיליען, די לאנקאסטער און די יארק פאמיליען, וועלכע האבען געדויערט פון יאהר 1452 ביז 1485 [די אנהענגער פון דער קעניגליכער לאנקאסטער פאמיליע פלעגען טראגען אלס זייער עמבלעם א רויטע רויז און די אנהענגער פון דער יארק פאמיליע פלעגען טראגען א ווייסע רויז].

war'-song *n.* (הוואהר'-סאהנג) א קריעגס־ליעד, א קריעגס־געזאנג.

wart *n.* (הוואהרט) א בעראדאווקע; אן אויסוואוקס, אן אנוואוקס.

war'-tax *n.* (הוואהר'-טעקס) א קריעגס־שטייער [א ספעציעלער שטייער פאר קריעגס־אויסגאבען].

war'ted *a.* (הוואהר'-טעד) בעדעקט מיט בעראדאווקעס.

wart'-hog *n.* (הוואהרט'-האג) דער באראדאווקע־שוויין [אזא ווילדער חזיר, ביי וועלכען די מארדע איז ווי בעדעקט מיט בעראדאווקעס].

wart'less *a.* (הוואהרט'-לעס) אהן באראדאווקעס.

wart'let *n.* (הוואהרט'-לעט) א קליינע בעראדאווקע, א קליינער אנוואוקס [אויף פלאנצען]; אזא ים־רויז [ז. ***sea-anemone***].

war to the knife (הוואהר טו טהי נאיף) א קאמפף אויף מעסערס.

war'ty *a.* (הוואהר'-טי) עהנליך צו א באראדאווקע; בעדעקט מיט באראדאווקעס אדער ווי מיט באראדאווקעס.

war'-was'ted *a.* (הוואהר'-הוויים'-טעד) פערוויסט דורך מלחמה.

war'-wear'ied *a.* (הוואהר'-הוויער'-איד) אויסגעמאטערט פון קריעג, מיעד-פון קריעג.

war'-whoop *n.* (הוואהר'-הוהפ) א קריעגס-געשריי [אלס סיגנאל פון איבערפאל אדער אום אנצוואווארפען א שרעק אויף'ן שונא, הויפטזעכליך ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער].

war'wolf *n.* (הוואהר'-הוואולף) אזא פארצייטיגע קריעגס-מאשין [צום שליידערען שטיינער, געברויכט אין דער פערטיידיגונג פון פעסטונגען].

war'-worn *a.* (הוואהר'-הוואהרן) אבגענוצט אין קריעג; אלט געווארען אין מיליטער-דיענסט אדער אין קריעג.

wa'ry *a.* (הוויי'-רי) פארזיכטיג, וואס היט זיך.

was (הוואז) געוועז. ז. *be*

Wash. *Washington* אבקירצונג פון [וואשינגטאן — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wash *v. and n.* (הוואש) 1. וואשען; באדען; זיך וואשען; זיך באדען; 2. אבוואשען, אויסוואשען, ריין מאכען; 3. נעצען, נאס מאכען; 4. שווענקען, אבשווענקען, אוועקשווענקען, אוועקגעשווענקט ווערען; 5. שווענקען די ברעגען, זיך געפינען ביי..., זיך גרענעצען [וועגען א וואסער]; 6. זיך וואשען, ניט אבגעהן פון וואשען [וועגען פארבען], ניט קאליע ווערען פון וואשען [וועגען צייג]; 7. אויסהאלטען א פראבע, זיך ארויסצייגען אלס עכט; 8. געברויכען קאסמעטישע פליסיגקייטען [פאר'ן געזיכט אדער פאר די צייהן]; 9. בעדעקען מיט א דינעם שיכט [פארב אדער מעטאל]; 10. בילדען א רייסענדען שטראם אדער ווירבעל; 11. א וואש; א וואשונג; א שווענקונג; 12. געוועש; געוואשענע זאכען; 13. א וואסער-פערפלייצונג, א וואסער-שטראם; א וואסער-שווענקונג, א וואסער-ווירבעל פעראורזאכט פון דער בעוועגונג פון א שיף; 14. דאס פליושקען פון וואסער; 15. א שטיק לאנד וואס ווערט פעריאדיש פערפלייצט; א ניט טיעפער פלאץ [אין א וואסער]; א בלאטיגע געגענד; 16. דאס וואס ווערט אבגעזעצט פון וואסער; 17. פאמאיעס, שווענק-וואסער; 18. א קאסמעטישע פליסיגקייט; 19. א דינער שיכט [פון פארב אדער מעטאל]; אין זאלאגיע — א לייכטע פארבונג; 20. א רודערבלאט, דער ברייטער טייל פון א רודערלאפעטע; 21. אזא מאס פאר שאל-פיש אדער אויסטערס; א מאס פון 21½ קווארט; 22. א פיקטיווער פערקויף פון אקציעס אויף דער בערזע.

1. Wash your hands! 2. Wash me thoroughly from my iniquity, and cleanse me from my sin. 3. The roses are washed with dew. 5. The Atlantic Ocean washes the eastern part of America. 6. The dress washes well. 11. Give your face a good wash. 13. The wash of the steamer nearly filled the boat. 14. The water ebbs away with a sulky wash in the hollow places.

wash'able *a.* (הוואש'-עבל) וואס וואשט זיך, וואס בלאקירט ניט אב פון וואשען; וואס ווערט ניט קאליע פון וואשען [וועגען צייג].

wash away' (הוואש ע-הוויי') אבוואשען, אוועקשווענקען.

wash'-ball *n.* (הוואש'-באהל) א רונד שטיקעל זייף.

wash'-ba'sin *n.* (הוואש'-ביי'סן) א וואש-בעקען.

wash'-bear *n.* (הוואש'-בעהר) א וואש-בער. ז. *racoon*.

wash'-bee'tle *n.* (הוואש'-ביע'טל) א פראלניק, א פראטש.

wash'-board *n.* (הוואש'-באורד) א וואש-ברעט [א ברעט ביי דער זייט פון א שיף וואס דערלאזט ניט די כוואליעס זאלען פערפלייצען די שיף]; א וואש-ברעט; א ברעט אנגעשלאגען אן די ווענד פון א צימער ביי דער דיל [פאדלאגע].

wash'-boi'ler *n.* (הוואש'-באי'-לער) א וואש-קעסעל [א קעסעל צום קאכען וועש].

wash'-bot'tle *n.* (הוואש'-באט'ל) א פלעשעל, פון וועלכען די פליסיגקייט ווערט ארויסגעשפריצט דורך בלאזען; א פלעשעל צו רייניגען גאזען דורכלאזענדיג זיי דורך דער פליסיגקייט אין דעם פלעשעל.

wash'-bowl *n.* (הוואש'-באול) א וואש-שיסעל, א וואש-בעקען.

wash'-cloth *n.* (הוואש'-קלאהטה) א וואש-לאפען [צום וואשען געשיר אדער דאס לייב].

wash'-day *n.* (הוואש'-דיי) א וואש-טאג [דער טאג, ווען מען וואשט אין הויז וועש].

wash'-dirt *n.* (הוואש'-דוירט) ערד אדער זאמד וואס ענטהאלט גענוג גאלד, אז עס זאל זיך לוינען עס צו רייניגען.

washed *a.* (הוואשט) 1. געוואשען, געשווענקט, גענעצט; 2. פיקטיוו [וועגען פערקויף פון אקציעס אויף דער בערזע]; 3. לייכט געפארבט [וועגען חיות].

3. The fox's black pelt is washed with silver.

wash'er *n. and v.* (הוואש'-ער) א וועשער, א וועשערין; א וואש-מאשין, א וואש-אפאראט; א שטוים-שייבע [א רינגפלאטע וואס ווערט בענוצט אלס אונטערלאגע פאר א שרויף-מוטער אדער מוטערקע]; א טרייסעל-פויגעל [ז. *wagtail*]; בעזארגען מיט שטוים-שייבען.

wash'erman *n.* (הוואש'-ער-מען) א וואשער, א וועשער.

wash'erwoman *n.* (הוואש'-ער-הוואומען) א וועשערין, א וואש-פרוי.

wash'ery *n.* (הוואש'-ע-רי) א פלאץ, וואו מען רייניגט און סארטירט קויהלען [מיט דער הילף פון א וואסער-שטראם].

wash'-gil'ding *n.* (הוואש'-גיל'-דינג) ז. *water-guilding*

wash'-grav'el *n.* (הוואש'-גרעוו'-על) ז. *wash-dirt*

wash'-hand ba'sin (הוואש'-הענד בייסן) ז. *wash-bowl*

wash'-hand stand (הוואש'-הענד סטענד) ז. *wash-stand*

wash'-house *n.* (הוואש'-האוס) א וואש-הויז, א וועשעריי.

wash'iness *n.* (הוואש'-אי-נעס) וואסעריגקייט, וואסערדיגקייט, שוואכקייט.

wash'ing *n.* (הוואש'-אינג) וואשונג; שווענקונג; געוועש; א געוועש; דאס אויסגעוואשענע, דאס אויסגעשווענקטע.

wash'ing-bear *n.* (הוואש'-אינג-בעהר) דער וואש-בער. ז. *racoon*

wash'ing-bot'tle *n.* (הוואש'-אינג-באט'ל) ז. *wash-bottle*

wash'ing-crys'tals *n.* (הוואש'-אינג-קריס'-טעלז) ז. *sodium carbonate*

wash'ing-en'gine *n.* (הוואש'-אינג-ענ'-דזשין) אין פאפיער-פאבריקאציאן — א מאשין צום רייניגען און פאנאנדערייסען די שמאטעס.

wash'ing-flask *n.* (הוואש'-אינג-פלעסק) ז. *wash-bottle*

wash'ing-house *n.* (הוואש'-אינג-האוס) ז. *wash-house*

wash'ing-machine' *n.* (הוואש'-אינג-מע-שין') א וואש-מאשין [פאר קליידער, צייג, וואל א. ז. וו.].

wash'ing-pow'der *n.* (הוואש'-אינג-פאו'-דער) וואש-פולווער [א שטאף, ווי למשל, סאדע, צום וואשען].

Washingto'nian *a. and n.* (הוואש-אינג-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דזשארדזש וואשינגטען [דער ערשטער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א וואשינגטאנער, אן איינוואהנער פון דער שטאדט וואשינגטאן [די רעזידענץ-שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אדער פון שטאאט וואשינגטאן [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wash'-leath'er *n.* (הוואש'-לעטה'-ער) וואש-לעדער [אזא דינער ווייכער ווייסער אדער העל-געלער לעדער].

wash'man *n.* (הוואש'-מען) ז. *washerman*

wash one's hands of (הוואש הוואנז הענדז אוו) "זיך אבוואשען די הענד", זיך אבזאגען פון עפעס, אראבנעהמען פון זיך די פעראנטווארטליכקייט פאר עפעס, מעהר ניט האבען צו טהאן אדער זיך מעהר ניט אינטערעסירען מיט עפעס.

wash'out *n.* (הוואש'-אוט) אן אויסשווענקונג [אין דער ערד].

wash'-rag *n.* (הוואש'-רעג) א וואש-טיכעל [צום אבוואשען זיך].

wash'-stand *n.* (הוואש'-סטענד) א וואש-טישעל.

wash'-stuff *n.* (הוואש'-סטאף) ז. *wash-dirt*

wash'-tub *n.* (הוואש'-טאב) א וואש-צעבער, א וואש-קעסעל.

wash'y *a.* (הוואש'-אי) וואסעריג; וואסערדיג, שוואך.

wasp *n.* (הוואספ) א וועספע [אזא בייזע שטעכיגע פליעג]; א בייזער אדער אויפגערעגטער מענש.

Wasp

wasp'-fly *n.* (הוואספ'-פלאי) א וועספען-פליעג.

was'pish *a.* (הוואס'-פיש) ווי א וועספע; וואס האט זעהר א דינע און בויגזאמע טאליע ווי א וועספע; שטעכענד; בייז; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט אדער אויפגערייצט.

was'pishly *adv.* (הוואס'-פיש-לי) אזוי ווי א וועספע; שטעכעדיג, בייז.

was'pishness *n.* (הוואס'-פיש-נעס)
דאס זיין ווי א וועספע; שלעכטקייט, בייז=
קייט.

wasp'-wais'ted *a.* -'הוואספ'-הוויים)
טעד) וואס האט א דינע און בויגזאמע
טאליע [ווי א וועספע].

was'py *a.* (הוואס'-פי) ז. *waspish*

was'sail *n. and v.* (הוואס'-אייל) א
טרונק=שפרוך [ווי לחיים, פראזיט א. ד.
ג.]; א טרינק=הוליאנקע; משקה וואס ווערט
אויף אזא הוליאנקע געטרונקען; א גע=
ווירצטע משקה פון אלע [אזא ביער] גע=
מישט מיט וויין און צוקער; טרינקען
לחיים, טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

was'sail-bout *n.* (הוואס'-אייל-באוט) א
טרינק=הוליאנקע.

was'sailer *n.* (הוואס'-אייל-ער) א טרינ=
קער, א זויפער, א שכור; איינער וואס
נעהמט אנטייל אין א הוליאנקע.

was'sel *n. and v.* (הוואס'-על)
ז. *wassail*

wast (הוואסט) ביזט געוועזן.

was'tage *n.* (הוויים'-טעדזש) אבפאל.

waste *n., a. and v.* (הווייסט) פסלת;
אבפאל; א וויסטעניש, א וויסטער ארט;
פערדארבונג; פערצעהרונג; פערשווענ=
דונג, אויסברייננגונג; איבערפלוס; איבער=
מעסיגקייט; אומזיסט, דברים בטלים; אן אב=
צוגס=רעהר, אן אבגוס; פערלאזען, פער=
וויסטעט, וויסט, חרוב; רואינירט; פסלת'=
דיג, אבפאליג; אוננוציג, ווערטהלאז; אי=
בערפליסיג; פערוויסטען; חרוב מאכען;
פערצעהרען; פערדארבען; פערשווענדען,
אויסברייננגען; פערנוצען, אבנוצען; פער=
צעהרט ווערען, פערשוועדעט ווערען, פער=
געהן, פערשווינדען.

waste'-bas'ket *n.* (הווייסט'-בעס'-קעט)
א פאפיער=קארב [א קארב וואו מען
ווארפט אריין נוצלאזעס פאפיער אדער אב=
פאל].

waste'-board *n.* (הווייסט'-באורד) א
וואש=ברעט [ביי א שיף].
ז. *wash-board*

waste'-book *n.* (הווייסט'-בוק) אין בוכ=
פיהרונג — א קלאדע, א נאטיץ=בוך אדער
טאג=בוך.

waste'ful *a.* (הווייסט'-פול) פערוויס=
טענד; פערצעהרענד; צושטערענד; פער=
שווענדעריש, אויסברייננגעריש.

waste'fully *adv.* (הווייסט'-פול-אי)
פערשווענדעריש.

waste'fulness *n.* (הווייסט'-פול-נעס)
פערשווענדעריי.

waste'-gate *n.* (הווייסט'-גייט) א שליו=
זע ארויסצולאזען דאס איבריגע וואסער
פון א דאמבע.

was'tel *n.* (הוויים'-טעל) א קוכען.

waste'less *a.* (הווייסט'-לעס) וואס קען
ניט פערשוועגדעט אדער פערצעהרט ווע=
רען; אונערשעפליך.

waste'ness *n.* (הווייסט'-נעס) וויסטקייט,
איינזאמקייט.

waste'-pa'per *n.* (הווייסט'-פיי'-פער)
אבפאל=פאפיער, מאקולאטואר.

waste'-pipe *n.* (הווייסט'-פאיפ) אן אב=
גוס=ראהר פאר אוננוציגען וואסער, אן אב=
לאז=ראהר פאר איבריגען דאמפף א. ד. ג.

waste'-preven'ter *n.* -הווייסט'-פרי)
ווענ'-טער) א פארריכטונג ביי א וואסער=
קעסעל אדער באסיין צו קאנטראלירען דעם
צופלוס און אבפלוס פון וואסער.

was'ter *n.* (הוויים'-טער) א פערשווענ=
דער, אן אויסברייננגער; דער גנב פון
א ליכט [א שטיקעל פער'גנב'עט קניי=
טעל אין א ליכט דורך וועלכען דאס ליכט
שמעלצט זיך אויס]; עטוואס וואס ווערט
פערדארבען אין דער ארבייט.

waste'-steam pipe (הווייסט'-סטיעם
פאיפ) אן אבלאז=ראהר אין א דאמפף=קע=
סעל [א ראהר ארויסצולאזען דעם איברי=
גען דאמפף].

waste time (הווייסט טאים) פערשווענ=
דען צייט אומזיסט.

waste'way *n.* (הווייסט'-הוויי) א דורכ=
גאנג פאר אבגענוצטען אדער איבריגען
וואסער.

waste'-weir *n.* (הווייסט'-הוויער) אן
אויסשניט אין א קאנאל אדער אין א רע=
זערוואואר ארויסצולאזען איבריגעס ווא=
סער.

was'ting *a. and n.* (הוויים'-טינג)
פערוויסטענד, צושטערענד, רואינירענד,
פערדארבענד; אן אבצעהרונג, אן אבמאגע=
רונג; דאס ארבהאקען שפליטער פון א
שטיין.

was'tingly *adv.* (הוויים'-טינג-לי) פער=
שווענדענדיג.

was'trel *n.* (הוויים'-טרעל) עט=
אבפאל; וואס ווערט אוועקגעווארפען אלס
פערדארבען אין דער ארבייט; עטוואס
פערלאזענעס אדער אוועקגעווארפענעס;
פערלאזענעס לאנד; א פערנאכלעסיגט
קינד, א גאסען=קינד.

was'ty *a.* (הוויים'-טי) פער=
פערלאזען, פער=
ווארפען; ווי פסלת, ווי אבפאל.

wat *n.* (הוואט) א האז.

watch *n. and v.* (הוואטש) א טאשען=
זייגער, א טאשען=אוהר; דאס היטען;
דאס וואכען; א וואך, א וואכטע; וואכזאמ=
קייט, אויפמערקזאמקייט; די וואך=צייט;
א וועכטער; א היטער; די שיפס=וואך;
וואכען, היטען; בעאבאכטען; ווארטען,
אבהיטען, לויערען; האלטען אן אויג
אויף...; שווימען אויף דער אויבערפלע=
כע פון וואסער [וועגען א באיע אדער
אנקער=צייכען. ז. *buoy*].

watch and ward (הוואטש ענד
הוואהרד) דאס וואכען טאג און נאכט.

watch'-bell *n.* (הוואטש'-בעל) א שטורם=
גלאק, א וואך=גלאק; א גלאק אויף א שיף
וואס שלאגט אלע האלבע שטונדע.

watch'-bill *n.* (הוואטש'-ביל) די וואך=
ליסטע [די ליסטע פון א שיף אין וועלכער
עס זיינען פערצייכענט די אפיציערען און
מאטראזען, וועלכע דארפען שטעהען אויף
דער וואך אין פערשידענע צייטען אויף
פערשידענע פאסטען].

watch'-box *n.* (הוואטש'-באקס) א וואך=
שטיבעל, א וואך=בודקע.

watch'-can'dle *n.* (הוואטש'-קענ'דל)
ז. *watching-candle*

watch'case *n.* (הוואטש'-קיים) די קאפ=
סעל אדער קופערטע פון א טאשען=אוהר; א
זייגער=קעשענע [ז. *watch-pocket*].

watch'-clock *n.* (הוואטש'-קלאק) א
וועכטער=זייגער [אזא זייגער וואס דיענט
אלס קאנטראלע צו וויסען אויב דער וועכ=
טער האט געמאכט זיין רונד=גאנג אין א
געוויסער צייט].

watch'-dog *n.* (הוואטש'-דאג) א וואך=
הונד.

watch'er *n.* (הוואטש'-ער) א וואכער,
איינער וואס וואכט; א היטער; א וועכ=
טער, א קראנקען=וועכטער; א בעאבאכטער;
א שפיאן.

watch'et *n. and a.* (הוואטש'-עט) א
...לויער אדער בלאס=בלויער קאליר;
...על=בלוי, בלאס=בלוי.

watch'-fire *n.* (הוואטש'-פאיר) א וואך=
פייער [א פייער וואס ווערט געברענט
אויף א וואך=פאסטען]; א סיגנאל=פייער.

watch'ful *a.* (הוואטש'-פול) וואכזאם;
אויפמערקזאם, אכטזאם, פארזיכטיג.

watch'fully *adv.* (הוואטש'-פול-אי)
אויף א וואכזאמען אופן; מיט פארזיכ=
טיגקייט; מיט אויפמערקזאמקייט.

watch'fulness *n.* (הוואטש'-פול-נעס)
וואכזאמקייט; אויפמערקזאמקייט; פאר=
זיכטיגקייט.

watch'-glass *n.* (הוואטש'-גלעס) דאס
גלעזעל וואס בעדעקט דעם ציפער=בלאט
פון א טאשען=זייגער; א זאמד=גלעזעל צו
מעסטען די צייט, א זאמד=זייגער [ז.
hour-glass].

watch'-guard *n.* (הוואטש'-גארד) א
קייטעל אדער בענדעל פון א טאשען=אוהר.

watch'-gun *n.* (הוואטש'-גאן) א וואך=
שאס [א שאס וואס ווערט אבגעגעבען פון
א קאנאנע יעדע שטונדע אדער אין געוויסע
צייטען פון טאג אין א פעסטונג אדער אויף
א קריעגס=שיף].

watch'-head'er *n.* (הוואטש'-העד'-ער)
דער הויפט פון א וואך אדער וואכטע.

watch'-house *n.* (הוואטש'-האוס) א
וואך=הויז, א וואך=שטוב.

watch'ing *n.* (הוואטש'-אינג) דאס ווא=
כען; וואכזאמקייט; דאס זיין וואך.

watch'ing-can'dle *n.* -הוואטש'-אינג)
קענ'דל) א ליכט וואס מען לאזט ברענען
דורך דער נאכט ביי דעם קערפער פון א
טויטען.

watch'-jew'el *n.* -'הוואטש'-דזשוה)
על) א רובין אדער אנדער שטיינדעל אין
דעם ווערק פון א טאשען=זייגער.

watch'-key *n.* (הוואטש'-קיע) אן אוהר=
שליסעל [אזא קליין שליסעלע אנצוצי=
הען א טאשען=אוהר אדער צו דרעהען די
ווייזער].

watch'-light *n.* (הוואטש'-לאיט) א
נאכט=ליכט, א וואך=ליכט.

watch'maker *n.* (הוואטש'-מיי-קער)
אן אוהרמאכער, א זייגער=מייסטער.

watch'maker's cramp -'הוואטש)
מיי-קערז קרעמפ) זייגער=מאכער קראמפף
[א קראמפף ביי זייגער=מאכער אין די
פינגער און אויך אין די אויגען אזוי אז
זיי קענען ניט האלטען ביים אויג דאס
גלעזעל, מיט וועלכען זיי אונטערזוכען דעם
מעכאניזם פון די זייגערלעך].

watch'making *n.* (הוואטש'-מיי-קינג)
אוהר=מאכעריי, זייגער=מאכעריי.

watch'man *n.* (הוואטש'-מען) א וואך=
מאן, א וועכטער.

watch'-mee'ting *n.* -'הוואטש'-מיע)
טינג) א גאטעסדיענסט, וואס ווערט אב=
געהאלטען אין דער לעצטער נאכט פון
יאהר צו בעגעגענען דאס נייע יאהר.

watch'-night *n.* (הוואטש'-נאיט) די
לעצטע נאכט פון יאהר, אין וועלכער עס
ווערען אבגעהאלטען גאטעסדיענסטען אין
קירכען צו בעגעגענען דאס נייע יאהר.

watch'-oil *n.* (הוואטש'-איל) א שטארק
גערייניגטער אויל וואס ווערט בענוצט
צום אוילען דאס ווערק פון א זייגער.

watch'-peel *n.* (הוואטש'-פיעל) א וואך=
טורם.

watch'-pock'et *n.* -'הוואטש'-פאק)
עט) א זייגער=קעשענע, א קעשענע אין
וועלכער מען טראגט אן אוהר.

watch'-rate *n.* (הוואטש'-רייט) א בעשטייערונג [אין ענגלאנד] פאר בעלייכטונג און בעוואכונג פון א ישוב.

watch'spring *n.* (הוואטש'-ספרינג) די פרוזשינע פון א טאשען־אוהר.

watch'-stand *n.* (הוואטש'-סטענד) אז. אוהר־האלטער, א געשטעל אויפצוהענגען א טאשען־אוהר, ווען מען טראגט זי ניט.

watch'-tow'er *n.* (הוואטש'-טאו'-ער) א וואך־טורם.

watch'word *n.* (הוואטש'-הווירד) א פאסיר־ווארט [א געהיימעס ווארט אדער פראגע וואס ווערט בענוצט, אז די וואך זאל לאזען דורכגעהן]; א צייכען, א סיגנאל אויף וועלכען מען ווארט זיך צו נעהמען צו דער ארבייט; א פאראלע, א לאזונגס־ווארט, א מאטא, א געדאנקען־שפרוך.

watch'work *n.* (הוואטש'-הווירק) אז אוהר־ווערק, דאס ווערק פון א טאשען־זייגער.

wa'ter *n. and v.* (הוואה'-טער) וואסער; א וואסער [ווי א טייך, א ים, אן אזערע א. ד. ג.]; די וואסערדיגע אויסטיילונגען פון קערפער [ווי טרעהרען, שוויים, אוריז, שפייעכץ]; משקה; מינעראל־וואסער; דער שימערענדער גלאנץ וואס ווערט געמאכט אויף זייד; דורכזיכטיגקייט און קלארקייט ווי פון וואסער, די ריינקייט, קלארקייט און גלאנץ פון אן עדעלשטיין; די אקציעס, וועלכע ווערען ארויסגעגעבען איבער דעם ווערטה פון דעם קאפיטאל, וואס אן אקציען־געזעלשאפט האט אריינגעלעגט אין געשעפט אדער איבער דעם ווערטה פון געשעפט; בעוואסערען; נאס מאכען, פייכט מאכען; בעשפריצען אדער בעגיסען מיט וואסער; אנטרינקען, אנפאיען, געבען טרינקען; טרינקען; אננעהמען וואסער; צוגעבען א שימערענדען גלאנץ, ווי אויף זייד; "פערוואסערען" די אקציעס פון אן אקציען־געזעלשאפט [ארויסלאזען מעהר אקציעס ווי דאס קאפיטאל־פערמעגען פון געשעפט]; אבשלאגען וואסער, לאזען אוריז, משתין זיין; לאזען טרעהרען; וואסערען, פול ווערען מיט סלינע [ווי דאס מויל ווען מען איז הונגעריג]; אננעהמען וואסער, זיך בעזארגען מיט וואסער [ווי א שיף]; טרינקען וואסער.

wa'ter-ad'der *n.* (הוואה'-טער-עד'-ער) א וואסער־שלאנג.

wa'terage *n.* (הוואה'-טער-עדזש) געצאהלט פאר פיהרען סחורה מיט'ן וואסער, וואסער־פראכט.

wa'ter-al'oe *n.* (הוואה'-טער-על'-או) ז. ***water-soldier***

wa'ter-anal'ysis *n.* (הוואה'-טער-ע-נעל'-אי-סיס) א וואסער־אנאליזע [א כעמישע אונטערזוכונג אויסצוגעפינען די ריינקייט פון וואסער].

wa'ter-an'telope *n.* (הוואה'-טער-ען'-טי-לאופ) ז. ***water-buck***

wa'ter-ap'ple *n.* (הוואה'-טער-עפ'ל) ז. ***custard-apple***

wa'ter-back *n.* (הוואה'-טער-בעק) א וואסער־קעסעל אדער א רייהע וואסער־רעהרען וואס ווערט איינגעריכט הינטער א קאך־אויוועז אדער הייץ־אויוועז אום צו בענוצען די היץ אויף צו ווארעמען וואסער.

wa'ter-bag *n.* (הוואה'-טער-בעג) דער צווייטער מאגען ביי א קעמעל, וואו ער האלט א זאפאס פון וואסער.

wa'ter-bai'liff *n.* (הוואה'-טער-ביי'-ליף) א בעאמטער אין א צאל־אמט [טאמאזשנע] אין א האפען־שטאדט, וועלכער דארף אונטערזוכען די סחורה פון אריינגעקומענע שיפען; א בעאמטער אמאל אין לאנדאן וואס האט געהאט די אויפזיכט אויף דער אבהיטונג פון די געזעצען וועגען דער טעמזע [דער טייך אין לאנדאן].

wa'ter-barom'eter *n.* (הוואה'-טער-בע-ראמ'-ע-טער) א וואסער־בעראמעטער [א בעראמעטער, וועלכער איז אנגעפילט מיט וואסער אנשטאט קוועקזילבער].

wa'ter-bar'rel *n.* (הוואה'-טער-בער'-על) א וואסער־פאס.

wa'ter-bath *n.* (הוואה'-טער-בעטה) א געשיר צום קאכען וואסער פאר כעמישע צוועקען; א וואסער־באד, א וואסער־וואנע [אין נעגענזאץ צו א דאמפף־באד].

wa'ter-bean *n.* (הוואה'-טער-ביען) די אינדישע ים־רויז [אזא פלאנצע].

Wa'ter-bear'er *n.* (הוואה'-טער-בעהר'-ער) דער וואסערמאן, מזל דלי [איינער פון די צוועלף מזלות אדער שטערן־בילדער].

wa'ter-bear'er *n.* (הוואה'-טער-בעהר'-ער) א וואסער־טרעגער.

wa'ter-bed *n.* (הוואה'-טער-בעד) דאס שווימענדע בעט [אזא גומינער זאק וואס ווערט אנגעפילט מיט וואסער און ווערט בענוצט אלס אונטערבעט פאר קראנקע].

wa'ter-bee'tle *n.* (הוואה'-טער-ביע'טל) א וואסער־זשוק, א וואסער־באבעלע, א וואסער־קעפער, א וואסער־פליעג.

Water-beetle

wa'ter-bells *n.* (הוואה'-טער-בעלז) די אייראפעאישע ווייסע וואסער־ליליע.

wa'ter-bird *n.* (הוואה'-טער-בוירד) א וואסער־פויגעל, א שווים־פויגעל.

wa'ter-bis'cuit *n.* (הוואה'-טער-ביס'-קיט) א וואסער־ביסקוויט, א וואסער־קיכעל [געמאכט פון מעהל מיט וואסער].

wa'ter-blinks *n.* (הוואה'-טער-בלינקס) א וואלקענדעל איבער א וואסער אין די קאלטע געגענדען [וואס דיענט אלס צייכען וועגען דער אנוועזענהייט פון וואסער אין יענעם פלאץ].

wa'ter-blue *n.* (הוואה'-טער-בלוה) אזא שוואך־בלויע פארב.

wa'ter-board *n.* (הוואה'-טער-באורד) א ברעט ביים ברעג פון א שיפעל, וואס דערלאזט ניט, דאס וואסער זאל אריינשפריצען אין שיפעל.

wa'ter-boat *n.* (הוואה'-טער-באוט) א וואסער־שיפעל [א שיפעל וואס פיהרט טרינק־וואסער פאר שיפען].

wa'ter-boat'man *n.* (הוואה'-טער-באוט'-מען) אזא גרויסער אינזעקט וואס שווימט אויף'ן וואסער אזוי ווי א שיפעל; א וואסער־וואנץ [אזא וואסער־אינזעקט].

wa'ter-borne *a.* (הוואה'-טער-באורן) וואס ווערט געפיהרט אויף'ן וואסער.
The **water-borne** commerce of this country is very great.

wa'ter-borne goods (הוואה'-טער-באורן גודז) שיפס־פראכט.

wa'ter-bot'tle *n.* (הוואה'-טער-באט'ל) א וואסער־פלאש.

wa'ter-bound *a.* (הוואה'-טער-באונד) פערהאלטען דורך א וואסער [ווי דורך א פערפלייצונג].
While **water-bound**, the foraging party was attacked by guerillas.

wa'ter-brain *n.* (הוואה'-טער-בריין) קאפ־שווינדלונג ביי שאף.

wa'ter-brain fe'ver (הוואה'-טער-בריין פיע'-ווער) מעניננגיטיס, ענטצינדונג פון דעם מארך־הייטעל [ז. ***meningitis***]; קאפ־וואסערזוכט [אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ. ז. ***hydrocephalus***].

wa'ter-brash *n.* (הוואה'-טער-ברעש) אזא שארפע פארם פון מאגען־קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין שלעכטער פערדייאונג.

wa'ter-brax'y *n.* (הוואה'-טער-ברעק'-סי) רוהר־קראנקהייט, לאקסירונג ביי שעפסען.

wa'ter-brea'ther *n.* (הוואה'-טער-בריע'-טהער) א בעשעפעניש וואס קען אטעמען אין וואסער מיט דער הילף פון זשאברעס [קיעמען].

wa'ter-buck *n.* (הוואה'-טער-באק) א וואסער־אנטעלאפ [אזא אפריקאנער אנטעלאפ וואס האלט זיך אויף ביי וואסערען].

wa'ter-buf'falo *n.* (הוואה'-טער-באפ'-ע-לאו) ז. ***water-cow***

wa'ter-bug *n.* (הוואה'-טער-באג) א וואסער־וואנץ.

wa'ter-butt *n.* (הוואה'-טער-באט) א גרויסער וואסער־פאס ביי א הויז פאר רעגען־וואסער; אזא וואסער־אינזעקט [ז. ***water-beetle***].

wa'ter-cab'bage *n.* (הוואה'-טער-קעב'-עדזש) די אמעריקאנער ווייסע וואסער־ליליע.

wa'ter-can'cer *n.* (הוואה'-טער-קען'-סער) ז. ***noma***

wa'ter-can'ker *n.* (הוואה'-טער-קען'-קער) ז. ***noma***

wa'ter-car'riage *n.* (הוואה'-טער-קער'-אידזש) וואסער־טראנספארט [דאס פיהרען משא אויף'ן וואסער]; דאס פיהרען וואסער.

wa'ter-car'rier *n.* (הוואה'-טער-קער'-אי-ער) א וואסער־טרעגער.

wa'ter-cart *n.* (הוואה'-טער-קארט) א וואסער־וואגען, א וואגען צו פיהרען וואסער.

wa'ter-cask *n.* (הוואה'-טער-קעסק) א וואסער־פאס.

wa'ter-ca'vy *n.* (הוואה'-טער-קיי'-ווי) ז. ***capibara***

wa'ter-cen'tiped *n.* (הוואה'-טער-סענ'-טי-פעד) ז. ***hellgrammite***

wa'ter-cica'da *n.* (הוואה'-טער-סי-קיי'-דא) ז. ***water-boatman***

wa'ter-clock *n.* (הוואה'-טער-קלאק) א פארצייטיגער וואסער־זייגער. ז. ***clepsydra***

wa'ter-clos'et *n.* (הוואה'-טער-קלאז'-עט) א וואטער־קלאזעט [אן אבטרעט וואו דאס שמוץ ווערט דורך א ראהר אראבגעשווענקט מיט וואסער].

wa'ter-col'or *n.* (הוואה'-טער-קאל'-אר) וואסער־פארב [פארב צום מאלען וואס ווערט צולאזען אין וואסער און ניט

אין אויל]; אקווארעל-צייכנונג [מאלעריי מיט וואסער-פארב]; א בילד געמאלען מיט וואסער-פארב.

wa'ter-col'orist *n.* (הוואה'-טער-קאל'-אר-איסט) אן אקווארעל-צייכנער, א מאלער אין וואסער-פארבען.

wa'ter com'pany (הוואה'-טער קאמ'-פע-ני) א וואסער-געזעלשאפט [א געזעלשאפט, וועלכע שטעלט צו וואסער פאר געברויך].

wa'ter-cooled *a.* (הוואה'-טער-קוהלד) געקיהלט דורך וואסער [ווי די צילינדערס פון א גאז-מאטאר א. ד. ג.].

wa'ter-cool'er *n.* (הוואה'-טער-קוהל'-ער) א וואסער-קיהלער, א כלי צום אבקיהלען וואסער; א פארריכטונג צום קיהלען דורך וואסער.

wa'tercourse *n.* (הוואה'-טער-קאורס) א וואסער-שטראם; א טייך; א וואסער-גראבען; א וואסער-קאנאל; די ריכטונג פון א וואסער-שטראם אדער פון א טייך.

wa'ter-cow *n.* (הוואה'-טער-קאו) דער אינדישער ביפעל-אקס.

wa'ter-crack'er *n.* (הוואה'-טער-קרעק'-ער) א וואסער-קיכעל, א וואסער-ביסקוויט. ז. *water-biscuit*.

wa'ter-craft *n.* (הוואה'-טער-קרעפט) שיפען, שיפלעך.

wa'ter-crane *n.* (הוואה'-טער-קריין) א הויב-מאשין אנצוגיסען וואסער אין א לאקאמאטיוו; א הויב-מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער-קראפט.

wa'ter-cress *n.* (הוואה'-טער-קרעס) די וואסער-קרעסע, די ברונעם-קרעסע [א קלעטערענדע פלאנצע וועלכע וואקסט אין ברונעמער, קוואלען אדער טייכען].

wa'tercup *n.* (הוואה'-טער-קאפ) דער וואסער-נאפעל. ז. *pennywort*.

wa'ter-cure *n.* (הוואה'-טער-קיור) הידראפאטהיע, וואסער-קור, די מעטאדע צו היילען קראנקהייטען מיט דער הילף פון וואסער.

wa'ter-dev'il *n.* (הוואה'-טער-דעוו'ל) די לארווא פון געוויסע וואסער-אינזעקטען. ז. *hellgrammite*.

wa'ter-doc'tor *n.* (הוואה'-טער-דאק'-טאר) א וואסער-דאקטאר, א הידראפאטהיסט, א דאקטאר וואס קורירט קראנקהייטען דורך וואסער-קור. ז. *water-cure*.

wa'ter-dog *n.* (הוואה'-טער-דאג) א וואסער-הונד [א הונד וואס איז געלערענט צו געהן אין וואסער אויף יאגד]; א קליינער וואלקען וואס וועיזט אויף רעגען; אזא גרויסער סאלאמאנדער [ז. *salamander*]; אן אלטער מאטראז.

wa'ter-drain *n.* (הוואה'-טער-דריין) א וואסער-אבצוג, א גראבען אדער קאנאל אבצוציהען וואסער.

wa'ter-drai'nage *n.* (הוואה'-טער-דריי'-נעדזש) וואסער-אבצוג [דורך גראבענס אדער קאנאלען].

wa'ter-dress'ing *n.* (הוואה'-טער-דרעס'-אינג) דאס צולעגען וואסער צו א וואונד.

wa'ter-drin'ker *n.* (הוואה'-טער-דרינ'-קער) א וואסער-טרינקער; א פראהיביציאניסט, א געגנער פון טרינקען אלקאהאלישע געטרענקע.

wa'ter-drip *n.* (הוואה'-טער-דריפ) א כלי אונטער א וואסער-קיהלער [וואוהין עס טריפט אריין דאס וואסער פון דעם וואסער-קיהלער]. ז. *water-cooler*.

wa'ter-drop *n.* (הוואה'-טער-דראפ) א וואסער-טראפען, א טרעהר.

wa'ter-drop'per *n.* (הוואה'-טער-דראפ'-ער) אזא אפאראט צו מעסטען די עלעקטרישע שפאנונג פון דער לופט דורך טריפענדע וואסער-טראפען.

wa'tered *a.* (הוואה'-טערד) מיט וועלען-ליניען אדער וועלען-שטרייפען ווי זיי ווערען געמאכט פון וואסער; געוואסערט; בעוואסערט; אנגעטרונקען, אנגעפאיעט. ז. *water*.

wa'tered stock (הוואה'-טערד סטאק) געוואסערטע אקציעס [אקציעס, וואס אן אקציען-געזעלשאפט לאזט ארויס איבער דעם ווערטה פון קאפיטאל, וואס איז אריינגעלעגט אין געשעפט, אדער איבער דעם ווערטה פון געשעפט].

wa'ter-el'der *n.* (הוואה'-טער-על'-דער) די שנעע-באל רויז [אזא בלומען-פלאנצע].

wa'ter-el'ephant *n.* (הוואה'-טער-על'-אי-פענט) א ניל-פערד, א פלוס-פערד, א היפאפאטאמוס. ז. *hippopotamus*.

wa'ter-el'evator *n.* (הוואה'-טער-על'-אי-וויי-טאר) א הויב-מאשין צו שעפען וואסער פון א ברונעם אדער ארויפצוהויבען וואסער אין דער הויך; א הויב-מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער-קראפט.

wa'ter-elm *n.* (הוואה'-טער-עלם) דער וויסער אולם-בוים. ז. *elm*.

wa'ter-en'gine *n.* (הוואה'-טער-ענ'-דזשין) א וואסער-ווערק, א שעפ-ווערק, א מאשין צו שעפען וואסער; א מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער-קראפט.

wa'terer *n.* (הוואה'-טער-ער) א בעוואסערער; איינער וואס פערוואסערט אדער גיסט אריין וואסער; איינער וואס "פערוואסערט" אקציעס [ז. *watered stock*]; א כלי צו בעגיסען אדער בעשפריצען פלאנצען; א כלי צום אנטרינקען אדער אנפאיען [בהמות].

wa'terfall *n.* (הוואה'-טער-פאהל) א וואסער-פאל; א שניפס מיט נאכהענגענדע ענדען; א שיניאן [אזא האר-פריזור. ז. *chignon*].

wa'ter-far'ming *n.* (הוואה'-טער-פאהר'-מינג) די קולטיווירונג פון וואסער-פלאנצען.

wa'ter-fil'ter *n.* (הוואה'-טער-פיל'-טער) א וואסער-פילטער [א פארריכטונג צו פילטרירען אדער רייניגען וואסער].

wa'ter-fire *n.* (הוואה'-טער-פאיר) אזא זומפ-פלאנצע פון די הייסע געגענדען [וואקסט אפט אויף רייז-פעלדער].

wa'ter-flan'nel *n.* (הוואה'-טער-פלענ'-על) וואסער-פילץ, וואסער-פעדים [אזא פילץ-עהנליכער שטאף פון וואסער-גראזען וואס זעצט זיך אב אין וואסער].

wa'ter-flea *n.* (הוואה'-טער-פליע) א וואסער-פלוי [אזא קליינע וואסער-בעשעפעניש וואס שפרינגט ארום אין וואסער ווי א פלוי].

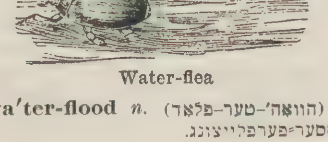

Water-flea

wa'ter-flood *n.* (הוואה'-טער-פלאד) א וואסער-פערפלייצונג.

wa'terflow *n.* (הוואה'-טער-פלאו) א וואסער-פלוס; א וואסער-שטראם; די מאס פליסענדעס וואסער.

wa'ter-fly *n.* (הוואה'-טער-פלאי) א וואסער-פליעג.

wa'ter-fowl *n.* (הוואה'-טער-פאול) וואסער-פויגעל; שווים-פויגעל.

wa'ter-frame *n.* (הוואה'-טער-פריים) א שפין-מאשין געטריבען פון וואסער-קראפט.

wa'ter-fright *n.* (הוואה'-טער-פראיט) הידראפאביע. ז. *hydrophobia*.

wa'terfront *n.* (הוואה'-טער-פראנט) א וואסער-פראנט, א פלאץ, וואס גרענעצט זיך מיט א וואסער.

wa'ter-gage *n.* (הוואה'-טער-גיידזש) א וואסער-מעסטער [א מאס צו מעסטען די הויך פון וואסער אין א רעזערוואואר אדער קעסעל].

wa'ter-gall *n.* (הוואה'-טער-גאהל) א לאך אדער הויל אין דער ערד וואס איז אויסגעשווינקט געווארען דורך א וואסער; אן ערשיינונג אין הימעל וואס דייטעט אן אויף א רעגען, א רעגענבויגען-פלעק.

wa'ter-gate *n.* (הוואה'-טער-גייט) א וואסער-טויער [א טויער דורך וועלכען א וואסער ווערט דורכגעלאזען אדער אבגעשלאסען]; א טויער דורך וועלכען מען האט א צוטריט צו א וואסער-שטראם.

wa'ter-gauge *n.* (הוואה'-טער-גיידזש) ז. *water-gage*.

wa'ter-german'der *n.* (הוואה'-טער-דזשויר-מענ'-דער) דער קנאבעל-גערמאנדער [אזא פלאנצע. ז. *germander*].

wa'ter-gil'ding *n.* (הוואה'-טער-גיל'-דינג) דאס בעגילדען מיט גאלד-אמאלגאם [א געמיש פון גאלד מיט קוועקזילבער], פון וועלכען דאס קוועקזילבער ווערט נאך'ן בעגילדען ארויסגעצויגען דורך היץ.

wa'ter-glass *n.* (הוואה'-טער-גלעס) א וואסער-שפאקטיוו [א שפאקטיוו פאר בעאבאכטונגען אונטער'ן וואסער]; אזא פארצייטיגער וואסער-זייגער; דאס גלעזעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א דאמפף-קעסעל צו בעאבאכטען די הויכקייט פון וואסער אין קעסעל.

wa'ter-god *n.* (הוואה'-טער-גאד) א וואסער-גאט.

wa'ter-gru'el *n.* (הוואה'-טער-גרוה'-על) האבערנע קאשע געקאכט בלויז מיט וואסער; האבער-זופ געקאכט בלויז מיט וואסער.

wa'ter-guard *n.* (הוואה'-טער-גארד) א טייך-וועכטער, א האפען-וועכטער; א צאל-בעאמטער וואס פאסט אויף, אז שיפען זאלען ניט אריינפעקלען קיין קאנטראבאנדע.

wa'ter-hair'grass *n.* (הוואה'-טער-העהר'-גרעס) אזא גראז מיט דינע צווייגלעך, וואס וואקסט אין די פלאכע וואסערען אין די נארדליכע געגענדען.

wa'ter-ham'mer *n.* (הוואה'-טער-העמ'-ער) דער שטויס וואס עס הערט זיך פון א וואסער-מאסע וואס פליסט דורך א ראהר, ווען זי ווערט פלעצליך אבגעשטעלט; דער גערויש ווי דאס קלאפען פון א האמער אין א דאמפף-רעהר וואס ווערט פעראורזאכט פון וואסער, וואס געפינט זיך אין רעהר ווען הייסער דאמפף געהט דורך; א שפיעלצייג וואס בעשטעהט פון א פעסט-פערמאכטען רעהרעל, פון וועלכען די לופט איז אויסגעפומפט און וועלכעס ענטהאלט א ביסעל וואסער [דאס וואסער אין רעהרעל קלאפט מיט א גערויש ווי

פון א האמער]; א דערהיצטער מעטאלענער האמער צום פעראורזאכען לייכטע בלאטערען אויף'ן לייב אדער צום אויסברענען א וואונד.

wa'ter-heat'er *n.* (הוואה'-טער-היעט'-ער) א וואסער־ווארמער [אן אפּאראט אנצוווארעמען וואסער]; א ווארעם־אפּאראט, וואס ווארעמט מיט דער־הילף פון הייסען וואסער.

wa'ter-hen *n.* (הוואה'-טער-העז) די וואסער־הוהן [אזא וואסער־פויגעל וואס איז ענהליך צו א הוהן].

wa'ter-hog *n.* (הוואה'-טער-האג) דער וואסער־שוויין, דער טייך־שוויין [אזא שוויין־ענהליכע חיה אין אפריקא וואס לעבט ביי די ברעגען פון טייכען]. ז. ***capibara***.

wa'ter-ice *n.* (הוואה'-טער-אייס) אייז געמאכט פון צוקער־וואסער און פרוכט־זאפט.

wa'teriness *n.* (הוואה'-טער-אי-נעס) וואסערדיגקייט, פייכטקייט, נאסקייט.

wa'tering *n.* (הוואה'-טער-אינג) דאס בעוואסערען, דאס בעשפּריצען מיט וואסער; דאס צוגעבען א וועלען־פערמיגען אויסזעהען; א בעוואסערונגס־פלאן.

wa'tering-call *n.* (הוואה'-טער-אינג-קאהל) א מיליטערישער סיגנאל פאר קאוואלעריע־סאלדאטען צו פיהרען אנטרינקען די פערד.

wa'tering-cart *n.* (הוואה'-טער-אינג-קארט) א שפּריץ־וואגען, א בעוואסערונגס־וואגען.

wa'tering-house *n.* (הוואה'-טער-אינג-האוס) א הויז אדער אכסניא וואו עס ווערט געהאלטען וואסער פאר פערד צום טרינקען.

wa'tering par'ty (הוואה'-טער-אינג פאר'-טי) א קאמאנדע סאלדאטען וואס ווערען ארויסגעשיקט אנצוטרינקען די פערד.

wa'tering-place *n.* (הוואה'-טער-אינג-פּלייס) א וואסער־ארט, אן ארט, וואו עס איז דא וואסער צו טרינקען אדער פאר אנדערע צוועקען; אן ארט פון בעדער פאר קוראציע.

wa'tering-pot *n.* (הוואה'-טער-אינג-פּאט) א וואסער־קאן, א גיס־קאן; א כלי צו בעגיסען אדער בעשפּריצען פלאנצען; א מין מושעל.

Watering-pot

wa'tering-trough *n.* (הוואה'-טער-אינג-טראהף) א וואסער־קארעטע.

wa'terish *a.* (הוואה'-טער-איש) פול מיט וואסער; וואס ענטהאלט וואסער; וואסערדיג; שוואך.

wa'terishness *n.* (הוואה'-טער-איש-נעס) וואסעריגקייט.

wa'ter-lade *n.* (הוואה'-טער-לייד) א רינע, א קאנאווע אבצוציהען וואסער.

wa'terleaf *n.* (הוואה'-טער-ליעף) דאס וואסער־בלאט [א וואסער־פלאנצע]; אין פאפּיער־פאבריקאציאן — נאך ניט אינגאנצען פארטיגעס פאפּיער, גלייך ווי עס איז ארויס פון דער ערשטער פרעס.

wa'ter-lem'on *n.* (הוואה'-טער-לעמ'-אן) די לארבער־בלעטערדיגע פאסיאנס־בלום אדער ליידענס־בלום. ז. ***passion-flower***.

wa'terless *a.* (הוואה'-טער-לעס) וואסערלאז, אהן וואסער, טרוקען.

wa'ter-lev'el *n.* (הוואה'-טער-לעוו'-על) די וואסער־פלעכע, דער וואסער־שפּיעגעל, דער וואסער־שטאנד; א ניוועליר־אינסטרומענט, וואו וואסער ווערט געברויכט אנשטאט קוועקזילבער אדער ספּיריט [ז. ***leveling-instrument***].

wa'ter-lil'y *n.* (הוואה'-טער-ליל'-אי) די וואסער־ליליע [איינע פון פערשיעדענע מינים וואסער־פלאנצען].

Water-lily

wa'ter-line *n.* (הוואה'-טער-לאין) די וואסער־ליניע [די ליניע אויף די ווענד פון אן אנגעלאדענער שיף ביז וועלכער עס דערגרייכט דאס וואסער]; די וואסער־פלעכע, דער וואסער־שפּיעגעל; א וואסער־ליניע אדער וואסער־צייכען אין פאפּיער.

wa'ter-lined *a.* (הוואה'-טער-לאינד) מיט וואסער־ליניען, מיט האלב־דורכזיכטיגע ליניען [וועגען פאפּיער].

wa'ter-logged *a.* (הוואה'-טער-לאגד) פול מיט וואסער [וועגען א שיף, אין וועלכער עס האט אריינגעדרונגען דורך די רינעס אדער שפּאלטען פיעל וואסער און זי איז געווארען אזוי שווער, דאס מען קען זי ניט קירעווען]; דורכגעזאפּט מיט וואסער.

wa'ter-main *n.* (הוואה'-טער-מיין) די הויפּט־רעהר פון א וואסער־לייטונגס־סיסטעם.

wa'terman *n.* (הוואה'-טער-מען) א שיפער, אן איבערשיפער [איינער וואס פיהרט איבער מענשען אדער זאכען אין א שיף, מיט א פּראם א. ז. וו.]; איינער וואס האלט זיך אויף צווישען בעלי־עגלות און בעשעפטיגט זיך מיט אנטרינקען די פערד; א וואסער־טרעגער, א וואסער־פיהרער.

wa'termanship *n.* (הוואה'-טער-מען-שיפּ) שיפעריי, די בעשעפטיגונג פון א שיפער, די קונסט פון רודערען.

wa'ter-mark *n. and v.* (הוואה'-טער-מארק) א דורכזיכטיגער וואסער־צייכען אויף פאפּיער; די וואסער־ליניע [ז. ***water-line***]; מאכען וואסער־צייכענס אין פאפּיער.

wa'ter-mead'ow *n.* (הוואה'-טער-מעד'-או) א וואסער־לאנקע [א לאנקע וואס ווערט פערפלייצט מיט וואסער אין געוויסע צייטען פון יאהר].

wa'ter-meas'urer *n.* (הוואה'-טער-מעזש'-אור-ער) אזא וואסער־אינזעקט.

wa'termelon *n.* (הוואה'-טער-מעל-אן) א וואסער־מעלאן, א קאוואן.

wa'ter-me'ter *n.* (הוואה'-טער-מיע'-טער) א וואסער־מעסטער, אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכנען ווי פיעל וואסער עס געהט דורך איהם דורך, אן אינסטרומענט צו בעשטימען ווי פיעל וואסער עס ווערט אויסגעדונסטעט אין א בעשטימטער צייט.

wa'ter-mill *n.* (הוואה'-טער-מיל) א וואסער־מיהל.

wa'ter-mon'key *n.* (הוואה'-טער-מאנ'-קי) אזא ליימענער וואסער־קרוג מיט א הויכען האלז.

wa'ter-mo'tor *n.* (הוואה'-טער-מאו'-טאר) א וואסער־ראד [ווי אין א וואסער־מיהל]; א טורבינע [ז. ***turbine***].

wa'ter-mur'rain *n.* (הוואה'-טער-מאר'-איין) אזא קראנקהייט ביי בהמות.

wa'ter-nix'y *n.* (הוואה'-טער-ניק'-סי) א וואסער־גייסט, אן עלף, א רוסאלקע.

wa'ter-ox *n.* (הוואה'-טער-אקס) ז. ***water-cow***.

wa'ter-par'ting *n.* (הוואה'-טער-פּאר'-טינג) ז. ***watershed***.

wa'terphone *n.* (הוואה'-טער-פאון) אן אינסטרומענט צו בעאבאכטען דעם וואסער־פלוס אין [אונטערערדישע] רעהרען און אויסצוגעפינען, אויב זיי רינען.

wa'ter-pil'lar *n.* (הוואה'-טער-פּיל'-אר) ז. ***water-crane***.

wa'ter-pim'pernel *n.* (הוואה'-טער-פּימ'-פּער-נעל) ז. ***pimpernel***.

wa'ter-pipe *n.* (הוואה'-טער-פּאיפּ) א וואסער־רעהר, א רעהר דורכצולאזען וואסער.

wa'ter-pitch'er *n.* (הוואה'-טער-פּיטש'-ער) א קרוג צו האלטען וואסער; אזא פלאנצע מיט קריגלעך־פערמיגע בליהונגען.

wa'ter-plant *n.* (הוואה'-טער-פּלענט) א וואסער־פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט אין וואסער].

wa'ter-plate *n.* (הוואה'-טער-פּלייט) א טעלער מיט צוויי דעקען, צווישען וועלכע עס ווערט אריינגעגאסען הייס וואסער, אום צו האלטען ווארעם די שפּייז.

wa'ter-poise *n.* (הוואה'-טער-פּאיז) אזא אינסטרומענט צו בעשטימען דאס ספּעציפישע געוויכט פון פערשיעדענע פליסיגקייטען [זייער געוויכט אין פערגלייך מיט דעם געוויכט פון וואסער וואס איז גענומען אין דערזעלבער מאס].

wa'ter-pot *n.* (הוואה'-טער-פּאט) א טאפּ אדער אנדער כלי צו האלטען וואסער; א וואסער־קאן [צו בעשפּריצען פלאנצען]; א פּיש־טאפּ.

wa'ter-pow'er *n.* (הוואה'-טער-פּאו'-ער) וואסער־קראפט; דאס וואסער וואס ווערט בענוצט אלס קראפט צו אירגענד וועלכער בעוועגונג.

wa'ter-press *n.* (הוואה'-טער-פּרעס) ז. ***hydraulic press***.

wa'terproof *a., n. and v.* (הוואה'-טער-פּרוהף) וואסער־פעסט, וואסער־דיכט [אזוי געדיכט דאס עס לאזט ניט דורך קיין וואסער]; וואסער־צייג [צייג וואס לאזט דורך זיך ניט דורך קיין וואסער, ווי דאס צייג פון וועלכען מען מאכט רעגען־מאנטלען]; א קאוטשוק־מאנטעל, א רעגען־מאנטעל; מאכען וואסער־דיכט אדער וואסער־פעסט.

wa'terproofer *n.* (הוואה'-טער-פּרוה-פער) איינער וואס מאכט צייג אדער אנדערע מאטעריאלען וואסער־דיכט [עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער].

wa'terproofing *n.* (הוואה'-טער-פּרוה-פינג) דאס מאכען צייג וואסער־דיכט [עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער]; א מאטעריאל מיט וועלכען מען מאכט צייג וואסער־דיכט [ווי למשל, קאוטשוק].

wa'ter-pump *n.* (הוואה'-טער-פּאמפּ) א וואסער־פּומפּ; די אויגען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

wa'ter-rad'ish *n.* (הוואה'-טער-רעד'-איש) אזא וואסער־קרעסע. ז. ***water-cress***.

wa'ter-ram *n.* (הוואה'-טער-רעם) ז. ***hydraulic ram***.

wa'ter-rat *n.* (הוואה'-טער-רעט) ז. ***muskrat***.

wa'ter-rate *n.* (הוואה'-טער-רייט) א שטייער אדער טאקסע פאר בעזארגען מיט וואסער.

wa'ter-rent *n.* (הוואה'-טער-רענט) ז. ***water-rate***.

wa'ter-rose *n.* (הוואה'-טער-ראוז) ז. ***water-lily***.

wa'ter-rot *v.* (הוואה'-טער-ראט) פיי־קען אין וואסער [ווי האנף אדער ליי־וועגד].

wa'ter-route *n.* (הוואה'-טער-רוהט) א וואסער־וועג [ווי א טייך].

wa'ter-screw *n.* (הוואה'-טער-סקרוה) ז. ***Archimedean screw***.

wa'tershed *n.* (הוואה'-טער-שעד) די ליניע, וועלכע טיילט אב אין א לאנד איין טייך מיט אלע איהרע צווייגען פון א צוויי־טען [דיעזע ליניע בעשטעהט אפט פון א בערג־רוקען].

wa'ter-shoot *n.* (הוואה'-טער-שוהט) א רעהר, דורך וועלכען דאס וואסער ווערט ארויסגעגאסען פון א הויז; א צווייגעל וואס שפראצט ארויס פון ווארצעל פון א בוים.

wa'terside *n.* (הוואה'-טער-סאיד) די וואסער־זייט, דער ברעג פון א טייך אדער פון ים.

wa'ter-skin *n.* (הוואה'-טער-סקין) א לאגעל, א זאק געמאכט פון א פעל צו טראגען וואסער.

wa'ter-sky *n.* (הוואה'-טער-סקאי) אן אבשפיעגלונג אין הימעל [אין די קאלטע לענדער], וואס דיענט אלס צייכען, אז אונטער יענעם פלאץ געפינט זיך א וואסער.

wa'ter-snail *n.* (הוואה'-טער-סנייל) דער וואסער־שנעק [א מין שליאמאק וואס געפינט זיך אין וואסער].

wa'ter-soak *v.* (הוואה'-טער-סאוק) דורכווייקען מיט וואסער.

wa'ter-sod'den *a.* (הוואה'-טער-סאד'ן) צואווייקט פון וואסער; ווייך געווארען דורך וואסער.

wa'ter-sol'dier *n.* (הוואה'-טער-סאול'-דזשער) די אלאע־ארטיגע וואסער־שער [אזא וואסער־פלאנצע].

Water-soldier

wa'ter-sou'chy *n.* (הוואה'-טער-סאו'-טשי) פיש געקאכט אין זייער אייגענעם סאוס.

wa'ter-span'iel *n.* (הוואה'-טער-ספענ'-יעל) אזא וואכטעל־הונד. ז. ***spaniel***.

wa'ter-spi'der *n.* (הוואה'-טער-ספאי'-דער) דער וואסער־שפין [אזא שפין וועל־כער האלט זיך אויף אין א מין זעקעלע פון שפינוועבס, וואס הענגט אויף א וואס־סער־פלאנצע אונטער'ן וואסער]; אזא וואסער־אינזעקט.

wa'ter-spin'ner *n.* (הוואה'-טער-ספינ'-ער) ז. ***water-spider***.

wa'terspout *n.* (הוואה'-טער-ספאוט) א וואסער־שטראהל, א שפריץ וואסער; א וואסער־קישקע, א קישקע צו שפריצען וואס־סער; א וואסער־זייל [אזא ווירבעל־שטורם אויף'ן ים, ווען א שווארצער וואל־קען לאזט זיך אראב נידריג אין דער פארם פון א לייקע און אונטער איהם הויבט זיך אויף א זייל פון א ברויזענדען וואסער. ז. איל.].

Waterspout

wa'ter-sprite *n.* (הוואה'-טער-ספראיט) א וואסער־גייסט, א וואסער־שד.

wa'ter-stairs *n.* (הוואה'-טער-סטעהרז) טרעפ וואס פיהרען ארונטער צום וואסער.

wa'ter-stream *n.* (הוואה'-טער-סטריעם) א וואסער־שטראם, א טייך.

wa'ter-supply' *n.* (הוואה'-טער-סא-פלאי') די וואסער־בעזארגונג [די קוואנ־טיטעט אדער קוואליטעט פון וואסער וואס בעקומט זיך און ווערט פערברויכט אין א שטאדט, דארף א. ד. ג.; די פערזארגונג מיט וואסער א שטאדט, דארף א. ז. וו.].

wa'ter-ta'ble *n.* (הוואה'-טער-טיי'בל) א לייסט ביי א געביידע אבצואווארפען דאס רעגען־וואסער פון די ווענד.

wa'ter-tank *n.* (הוואה'-טער-טענק) א וואסער־האלטער, א ציסטערנע, א רעזער־וואר צו האלטען וואסער.

wa'ter-thermom'eter *n.* (הוואה'-טער-טהער-מאמ'-ע-טער) א וואסער־טער־מאמעטער, אזא טערמאמעטער וואו וואס־סער ווערט געברויכט אנשטאט קוועקזיל־בער.

wa'ter the stock טהי (הוואה'-טער סטאק) פערוואסערען די אקציעס [ארויס־לאזען מעהר אקציעס איידער די גרויס פון קאפיטאל אדער דער ווערטה פון גע־שעפט]; אנפאיען אדער אנטרינקען די בהמות.

wa'ter-tight *a.* (הוואה'-טער-טאיט) וואסער־דיכט, וואסער־פעסט [וואס לאזט זיך ניט דורך קיין וואסער].

wa'terway *n.* (הוואה'-טער-הוויי) א וואסער־לויף [דער לויף אדער די שטרע־מונג פון וואסער]; א וואסער־וועג, א שטראם, דער טייל פון א וואסער, וואו שיפען שטעלען זיך אב.

wa'ter-wheel *n.* (הוואה'-טער-הוויעל) א וואסער־ראד, א טורבינע [א ראד וואס ווערט געטריבען דורך וואסער־קראפט צו בעוועגען א מאשין, ווי א מיהל א. ד. ג.]; א ראד צום שעפען וואסער.

wa'ter-wing *n.* (הוואה'-טער-הווינג) א וואסער־פליגעל [א וואסער־וואנד צו שי־צען א בריק].

wa'terwork *n.* (הוואה'-טער-הוואירק) א וואסער־ווערק; א וואסער־לייטונג; א מאשין צו טרייבען וואסער; א פאנטאן אדער פאראד אויף'ן ים; מאלעריי מיט וואסער־פארב; א מין טעפיך געפארבט מיט וואסער־פארב.

wa'ter-worn *a.* (הוואה'-טער-הוואורן) אויסגענאגט אדער אויסגעריבען פון וואס־סער [ווי א פעלז, אז וועלכען עס שלאגען זיך אב די וועלען פון א טייך אדער ים].

wa'tery *a.* (הוואה'-טער-אי) וואסער־דיג; וואס ענטהאלט וואסער; וואס בע־שטעהט פון וואסער; עהנליך צו וואסער; פליסיג; ווייך, צוּווייקט, צוקראכצן.

watt *n.* (הוואט) א וואט, אן עלעקטרישע איינהייט צו מעסטען די ארבייט פון אן עלעקטרישען שטראם [פאר דער איינהייט ווערט אנגענומען אן עלעקטרישער שטראם פון 1 וואלט שפאנונג און 1 אמפער שטאר־קייט].

wat'tle *n. and v.* (הוואטל) א ראהם אדער וועגטעל געפלאכטען פון ריטער אדער שטעקענס [ז. ***hurdle***]; א געפלעכט; א ריטעל, א צווייגעל; דאס לעפעל וואס הענגט אראב פון האלז ביי א האהן און אנדערע פוי־געל; איינס פון די עקעלעך וואס הענגען אראב ארום מויל ביי געוויסע פיש [ווי ביי א קארפ]; אן אראבהענגענדער קנייטש פון פעל ביי געוויסע מינים חזירים; א מין אקאציען־בוים אין אויסטראליען; פלעכטען ריטעלך אין דער פארם פון א נעץ; צוזאמענבינדען מיט ריטעלך אדער צווייגעלך; פלעכטען ווי א קארב.

wat'tle-bark *n.* (הוואט'ל-בארק) די קארע פון געוויסע אויסטראליער אקאציען־ביימער, וואס ווערט געברויכט צו גארבען פעל.

wat'tle-bird *n.* (הוואט'ל-בוירד) אזא אויסטראלישער גרויער פויגעל מיט לעפ־לעך, וואס הענגען אראב איבער די אויע־רען [ז. איל.]; די טעלאגאלא־הוהן [א מין אויסטראלישער אינדיק. ז. ***brush-turkey***].

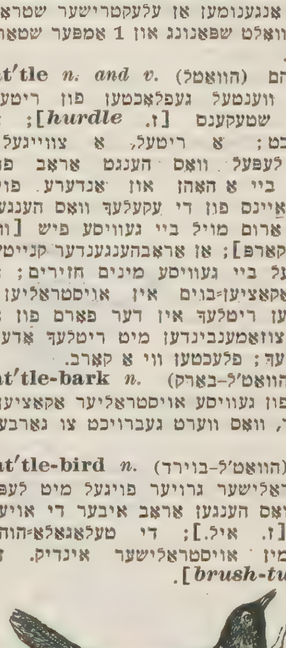

Wattle-bird

wat'tled *a.* (הוואטלד) מיט אראבהענ־

גענדע לעפלעך [ווי ביי א האהן]; וואס שטעלט פאר דעם קאפ פון א האהן מיט אראבהענגענדע לעפלעך [וועגען א שילד אדער הערב].

wat′tle-gum *n.* (הוואט'ל-גאם) אזא אויסטראלישע גומי.

wat′tle-tree *n.* (הוואט'ל-טריע) אזא אויסטראלישער אקאציען־בוים.

wat′tle-tur′key *n.* (הוואט'ל-טויר'-קי) ז. ***brush-turkey***

wat′tlework *n.* (הוואט'ל-הוואירק) דאס פלעכט־ווערק, א זאך וואס איז געפלאכטען פון ריטלעך אדער צווייגלעך.

wat′tling *n.* (הוואט'-לינג) פלעכט־ווערק, א וואנד אדער ראהם וואס איז געפלאכטען פון ריטער.

watt′meter *n.* (הוואט'-מיע-טער) א וואט־מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטרישע קראפט אין וואטען. ז. ***watt***

waul *v.* (הוואהל) שרייען ווי א קאץ, מיאוקען.

wave *n.* and *v.* (הווייוו) א וועלע, א כוואליע, אן אינד; א וועלענפערמיגע בעוועגונג; עפעס וואס קומט אן ווי א כוואליע [ווי א שטארקע פאלקס־בעוועגונג, א שטארקע הויבונג פון שטימונג אדער געפיהלען]; א וועלען־עהנליכער גלאנץ [ווי פון זייד]; דער ים, וואסער [אלס פאעטישער אויסדרוק]; אין מעטעאראלאגיע — א שארפע ענדערונג פון טעמפעראטור איבער א ברייטער געגענד [ווי א כוואליע פון היץ אדער קעלט]; ברייננען אין א וועלען־בעוועגונג, מאכען עס זאל פליסען וועלען־פערמיג; וויעגען, בעוועגען; סיגנאליזירען שאקלענדיג מיט דער האנד, מיט א פלאג א. ז. וו.; געבען צייכענס, ווינקען; מאכען א וועלען־פערמיגען אוזאר; פלאטערען, וועהען, שווינגען; זיך בעוועגען וועלען־פערמיג; ברייננען א קרבן תנופה [ז. ***wave-loaf***].

waved *a.* (הווייווד) וועלען־פערמיג, ווי כוואליעס; געוועסערט, מיט א וועלען־פערמיגען קאליר [וועגען זייד, שטאהל א. ז. וו.].

wave′less *a.* (הווייוו'-לעס) אהן וועלען, גלאט, רוהיג.

wave′let *n.* (הווייוו'-לעט) א קליינע וועלע אדער כוואליע.

wave′-loaf *n.* (הווייוו'-לאוף) ביי די פארצייטיגע אידען — דער לחם תנופה [א לאבען ברויט פון די ערשטע צייטיגע תבואות, וואס די אידען פלעגען ברייננען אלס קרבן און די כהנים פלעגען עס אויפהויבען אין דער הויך און בעוועגען אין אלע זייטען איידער זיי פלעגען עס פערברענען אויף'ן מזבח].

wave′-mo′tion *n.* (הווייוו'-מאו'-שאן) א וועלען־פערמיגע בעוועגונג.

wave′-of′fering *n.* (הווייוו'-אפ'-ער-אינג) דער קרבן תנופה, דאס שווינג־אפפער. ז. ***wave-loaf***

wa′ver *v.* and *n.* (הוויי'-ווער) שוועבען, פלאטערען, וועהען, ציטערען; פינקלען, א בליאסק טהאן, גלימערען; שוואנקען, וואקלען; ניט זיין זיכער ביי זיך; זיך שלאגען מיט דער דעה; זיין אונענטשלאסען; איינער אדער עפעס וואס מאכט פליסען וועלען־פערמיג; אין דרוקעריי — אן אפאראט וואס גיסט פאנאנדער טינט איבער דעם ברעט אדער איבער די וואלצען פון דער דרוק־פרעס.

wa′verer *n.* (הוויי'-ווער-ער) איינער וואס וואקעלט זיך; איינער וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; אן אונענטשלאסענער מענש; איינער אדער עטוואס וואס וואקעלט זיך אדער שאקעלט זיך.

wa′vering *a.* (הוויי'-ווער-אינג) אונענטשלאסען; אונבעשטענדיג.

wa′veringly *adv.* (הוויי'-ווער-אינג-לי) אויף א וואקלענדען, אונענטשלאסענעם שטייגער.

wa′veringness *n.* (הוויי'-ווער-אינג-נעס) דאס וואקלען זיך; אונענטשלאסענהייט, אונבעשטענדיגקייט.

wa′very *a.* (הוויי'-ווער-אי) וואס וואקעלט זיך; וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; אונענטשלאסען.

wave′son *n.* (הווייוו'-סאן) סחורות און זאכען וואס בלייבען שווימען אויף'ן וואסער נאך א שיפס־ברוך.

wave the blood′y shirt (הווייוו טהי בלאד'-אי שוירט) דערמאנען די קריוודעס פון אמעריקאנער בירגער־קריעג; אויפזוכען אלטע חטאים, אויפרעקען אלטע וואונדען.

wave′-worn *a.* (הווייוו'-הוואורן) צושלאגען אדער אויסגענאגט פון די וועלען [ווי א פעלזיגער ברעג פון ים].

wa′vey *n.* (הוואה'-ווי) די וואווא, די שנעע־גאנז [אזא ווייסע גאנז].

wa′vily *adv.* (הוויי'-ווי-לי) וועלענפערמיג.

wa′vy *a.* (הוויי'-ווי) וועליג, וועלענפערמיג, וועלענארטיג.

wa′vy *n.* (הוואה'-ווי) ז. ***wavey***

wawl *v.* (הוואהל) ז. ***waul***

wax *n.* and *v.* (הוועקס) 1. וואקס; 2. יעדער שטאף וואס איז עהנליך צו וואקס [ווי טריף־וואקס, זיעגעל־לאק, אויער־וואקס, שוסטער־פעך א. ז. וו.]; 3. וואוטה, ליידענשאפט, צורייצטקייט, אויפגעקאכטקייט; 4. וועקסען, אנוועקסען, פעכען; 5. וואקסען, זיך פערגרעסערען; 6. אריבערגעהן פון איין צושטאנד אין אן אנדערען; ווערען.

4. The shoemaker **waxes** his thread. 5. The moon **waxes** and wanes. 6. He **waxes** strong.

wax′-can′dle *n.* (הוועקס'-קענ'דל) א וואקס־ליכט.

wax′-chand′ler *n.* (הוועקס'-טשענד'-לער) א וואקס־ציהער; איינער וואס מאכט אדער פערקויפט וואקסענע ליכט.

wax′-doll′ *n.* (הוועקס'-דאל') א פופע אדער ליאלקע געמאכט פון אזא וואקס.

waxed end (הוועקסט ענד) א דראטווע, א שוסטער־פאדים.

wax′en *a.* (הוועקסן) געמאכט פון וואקס, בעדעקט מיט וואקס; עהנליך צו וואקס.

wax′-end′ *n.* (הוועקס'-ענד') ז. ***waxed end***

wax′er *n.* (הוועק'-סער) איינער וואס וואס שמירט אדער בעדעקט עפעס מיט וואקס; אין א נעה־מאשין צו שטעפען לעדער און אנדערע הארטע שטאפען — א פארריכטונג איינצורייבען דעם פאדים מיט וואקס.

wax′iness *n.* (הוועק'-סי-נעס) וועקסיגקייט, וואקסינקייט, דאס האבען דעם כאראקטער אדער אויסזעהן פון וואקס.

wax′ing *n.* (הוועק'-סינג) דאס איינרייבען א פאדים מיט וואקס ביים שטעפען לעדער א. ד. ג.; אזא מעטאדע צו שווארצען און פאלירען לעדער.

wax′-light *n.* (הוועקס'-לאיט) א וועקסענע ליכט.

wax′-ma′ker *n.* (הוועקס'-מיי'-קער) א וואקס־ציהער. ז. ***wax-chandler***

wax′-mod′eling *n.* (הוועקס'-מאר'-על-אינג) דאס מאכען פיגורען, ארנאמענטען און רעליעפען פון וואקס.

wax′-myr′tle *n.* (הוועקס'-מויר'טל) ז. ***bayberry***

wax′-pa′per *n.* (הוועקס'-פיי'-פער) וואקס־פאפיער [אזא פאפיער וואס איז דורכגעזאפט מיט וואקס].

wax′-red *a.* (הוועקס'-רעד) פון א העלרויטען קאליר, ווי טריף־וואקס.

wax′-tree *n.* (הוועקס'-טריע) דער וואקס־בוים [אזא בוימעל פון די וואַרימע לענדער, מיט טונקעל־בלויע בלומען און מיט לאנגע אוואלע בלעטער, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א מין וואקס].

Wax-tree

wax′work *n.* (הוועקס'-הוואירק) וואקס־ארבייט; וואקס־פיגורען.

wax′worker *n.* (הוועקס'-הוואיר-קער) איינער וואס מאכט וועקסענע פיגורען; א ביען וואס מאכט וואקס.

wax′y *a.* (וועק'-סי) וועקסיג, ווי וואקס; ווייך, קנעטיג.

way *n.* (הוויי) 1. דער וועג, די שטראסע; 2. דער גאנג; 3. דער מהלך, די שטרעקע, די דיסטאנץ; 4. די ריכטונג; 5. דער פארטגאנג, דער פארטשריט; 6. דער געשעפטס־צווייג, די בעשעפטיגונג; 7. די הינזיכט, דער פרט; 8. דער צושטאנד, די לאגע; 9. די בעהאנדלונגס־ארט, די מעטאדע, דער פלאן; 10. די ארט און וויזע; די ארט, דער שטייגער; 11. דער געזיכטס־קרייז, די ספערע.

3. The house is but a little **way** from here. 4. He comes this **way**. 6. My father is connected with him in a business **way**. 7. You wrong me in every **way**. 8. He has recovered a little, but is still in a very bad **way**. 11. Business is not in my **way**.

way′-bag′gage *n.* (הוויי'-בעג'-עדזש) רייזע־באגאזש.

way′-bea′ten *a.* (הוויי'-ביע'טן) צושלאגען פון וועג, פערמאטערט.

way′-bill *n.* (הוויי'-ביל) א צעטעל פון פאסאזשירען אדער פון סחורות וואס ווערען געפיהרט איבער'ן לאנד.

way′bread *n.* (הוויי'-ברעד) ז. ***plantain***

way′fare *v.* (הוויי'-פעהר) ארומגעהן, ארומשפאצירען, ארומפאהרען.

way′farer *n.* (הוויי'-פעהר-ער) א פאהרער, א רייזענדער; איינער וואס געהט צופוס פון איין שטאדט אין א צווייטער.

way′faring *a.* (הוויי'-פעהר-אינג) וואס רייזט, וואס געפינט זיך אויף א רייזע; וואס געהט צופוס פון איין שטאדט אין אן אנדערער.

way′faring-tree *n.* (הוויי'-פעהר-אינג-טריע) דער וועג־בוים [א מין בוימעל מיט פיעל צווייגען וואס געפינט זיך זעהר אפט ביי די וועגען].

way′-gate *n.* (הוויי'-גייט) די פערטיעפונג, אין וועלכער עס שטראמט אראב דאס וואסער פון א מיהל־ראד.

way′going *a.* (הוויי'-גאו-אינג) אוועקגעהענד; וואס פאהרט אב, וואס געהט אוועק.

way-in′ *n.* (הוויי-אין') דער אריינגאנג.

way′lay *v.* (הוויי'-ליי) לויערען, טשאטעווען, ארויסקוקען אויף אימעצען [ווי צו בעראבעווען איהם].

way′layer *n.* (הוויי'-ליי-ער) א לויע־

רער; איינער וועלכער ליעגט פערבארגענ ארויסקוקענדיג אויף אן אנדערלען [הויפטזעכליך מיט'ן צוועק צו בעפאלען און צו בערויבען].

way'less *a.* (הוויי'-לעס) אהן א וועג.

way'-ma'ker *n.* (הוויי'-מיי'-קער) א וועג=מאכער, א פיאנער.

way'-mark *n.* (הוויי'-מארק) א וועגצייכען, א וועג=ווייזער.

way-out' *n.* (הוויי-אוט') דער ארויסגאנג.

way'-pas'senger *n.* (הוויי'-פעס'-ענ-דזשער) א פאסאזשיר וואס ווערט גענומען אדער אבגעשטעלט אין מיטען וועג.

ways and means (הווייז ענד מיענז) די מיטלען צו דערגרייכען אדער אויספיהרען עפעס; אין געזעצגעבונג — מיטלען צו בעקומען געלד פאר די בעדירפניסע פון דער מלוכה.

way'-shaft *n.* (הוויי'-שעפט) אין א דאמפף=מאשין — דער וואל אדער שטאנג וועלכער ברייננגט אין בעוועגונג דעם שיעבווענטיל [ז. *slide-valve*].

way'side *n. and a.* (הוויי'-סאיד) די זייט פון וועג; וואס וואקסט אדער וואס געפינט זיך ביי דער זייט פון וועג.

way'-sta'tion *n.* (הוויי'-סטיי'-שאן) א סטאציאן צווישען צוויי הויפט סטאציאנען פון אן אייזענבאהן.

way-through' *n.* (הוויי-טהרוה') דער דורכגאנג.

way'-train *n.* (הוויי'-טריין) א צוג וואס שטעלט זיך אב אויף אלע סטאציאנען פון דער אייזענבאהן.

way'ward *a.* (הוויי'-הווארד) פערדרימליך, בייז; אייגענזיניג, פער'עקשנ'ט, הארטנעקיג; אונבעשטענדיג, ניט רעגעלמעסיג.

way'-war'den *n.* (הוויי'-הוואהר'דן) א וועג=אויפזעהער, איינער וואס גיט אכטונג אויף'ן וועג.

way'wardly *adv.* (הוויי'-הווארד-לי) אויף א פערדריסליכען, בייזען אדער קאפריזנעם שטייגער.

way'wardness *n.* (הוויי'-הווארד-נעס) בייזקייט, קאפריזנעקייט.

way'wise *a.* (הוויי'-הוואיז) וואס קען גוט דעם וועג; וואס קען אויסגעפינען א וועג.

way'wode *n.* (הוויי'-הוואוד) ז. *voivode*.

way'worn *a.* (הוויי'-הוואורן) פערמאטערט פון וועג, ערמידעט פון רייזען.

W. C. T. U. ראשי תבות פון די ווערטער *Woman's Christian Temperance Union* [א פרויען=געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו בעקעמפפען דעם געברויך פון אלקאהאלישע משקאות].

We. פערקירצונג פון *Wednesday* [מיטוואך].

we *pr.* (הוויע) מיר.

weak *a. and v.* (הוויעק) שוואך, קראפטלאז; שוואכליך, קרענקליך, אונגעזונד, שלאף; ניט פעסט, אונבעפעסטיגט; מאכען שוואך, אבשוואכען; שוואך ווערען.

weak'-built *a.* (הוויעק'-בילט) שוואך געבוים, מיט א שוואכען פונדאמענט.

wea'ken *v.* (הוויעקן) שוואך מאכען, אבשוואכען; שוואך ווערען.

weak'ener *n.* (הוויעק'-נער) אן אבשוואכער, איינער אדער עפעס וואס מאכט שוואך.

weak'er sex (הוויעק'-ער סעקס) דאס צארטערע אדער שוואכערע געשלעכט [דאס ווייבליכע געשלעכט].

weak'-eyed *a.* (הוויעק'-איד) מיט שוואכע אויגען, שוואכזיכטיג, מיט א שוואכער ראיה.

weak'fish *n.* (הוויעק'-פיש) דער שוואךמויל, אזא געשמאקער פיש פון אטלאנטישען אקעאן וואס האלט זיך ביי די ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Weakfish

weak'-han'ded *a.* (הוויעק'-הענ'-דעד) מיט שוואכע הענד; אונמעכטיג.

weak'-head'ed *a.* (הוויעק'-העד'-עד) מיט א שוואכען קאפ, טעמפ, דום, נאריש.

weak'-hear'ted *a.* (הוויעק'-האר'-טעד) שוואכהערציג, אהן מוטה, אהן קוראזש.

weak'-hinged *a.* (הוויעק'-הינדזשד) שלעכט באלאנסירט, שוואך בעפעסטיגט, ניט אין גלייכגעוויכט.

weak'-kneed *a.* (הוויעק'-ניעד) מיט שוואכע קניע, ניט פעסט אויף די פיס; אונענטשלאסען.

weak'ling *n. and a.* (הוויעק'-לינג) א שוועכלינג, א שוואך בעשעפעניש; שוואך.

weak'ly *a. and adv.* (הוויעק'-לי) שוואכליך, ניט גענוג שטארק; אויף א שוואכען שטייגער.

weak'-min'ded *a.* (הוויעק'-מאינ'-דעד) שוואכזיניג, מיט א שוואכען קאפ, מיט שוואכע פעהיגקייטען.

weak'-min'dedness *n.* (הוויעק'-מאינ'-דעד-נעס) שוואכזיניגקייט, שוואכקעפיגקייט.

weak'ness *n.* (הוויעק'-נעס) שוואכקייט, שלאפקייט.

weak'-sigh'ted *a.* (הוויעק'-סאי'-טעד) שוואכזיכטיג, מיט א שוואכער ראיה.

weak'-spir'ited *a.* (הוויעק'-ספיר'-אי-טעד) קליינמוטיג, ווייכהערציג, שרעקעדיג.

weal *n.* (הוויעל) וואוילקייט, רייכקייט, הצלחה; דאס וואוילזיין, דאס גליק.

wealth *n.* (הוועלטה) רייכטום, פערמעגען, רייכקייט, עשירות; איבערפלוס, שפע, פיעלקייט.

weal'thily *adv.* (הוועל'-טהי-לי) אויף א רייכען שטייגער, רייך.

weal'thiness *n.* (הוועל'-טהי-נעס) רייכטום, רייכקייט, פערמעגליכקייט.

weal'thy *a.* (הוועל'-טהי) רייך; מיט איבערפלוס, שפע'דיג.

wean *v.* (הוויען) אנטוועהנען [פון דער מוטער'ס ברוסט]; אבגעוועהנען, דערווייטערען.

wea'nel *n.* (הוויע'-נעל) ז. *weanling*.

wean'ling *n.* (הוויענ'-לינג) אן אנטוועהנט קינד אדער טהיער.

weap'on *n.* (הוועפ'-אן) א וואפע, כלי זיין, א געוועהר; אין נאטור=געשיכטע — עטוואס וואס דיענט אלס פערטיידיגונגס=מיטעל ביי חיות אדער פלאנצען [ווי א דארן אדער שטאכעל אין א פלאנצע, אדער א שטאכעל, נאגעל, הארן, צאהן א. ז. וו. פון א חיה].

weap'oned *a.* (הוועפ'-אנד) בעוואפענט.

weap'onless *a.* (הוועפ'-אנ-לעס) אונבעוואפענט, אהן געוועהר.

weap'on-smith *n.* (הוועפ'-אנ-סמיטה) א וואפען=שמיעד.

wear *v. and n.* (הוועהר) 1. טראגען [ווי קליידער]; 2. טראגען; ארויסציינען, ארויסווייזען; 3. אבטראגען, אבניצען; 4. זיך טראגען; 5. אברייבען; אויסרייבען; 6. ערמיעדען, אויסמאטערען; 7. צוגעוועהנען, ארויפפיהרען; 8. אבמעקען; 9. אויסקירעווען [א שיף] מיט דעם הינטערטייל צום ווינד; 10. זיך אבטראגען, זיך אבניצען; ווערען אויסגעריבען; 11. אויסהאלטען, זיך האלטען, דויערען; 12. שטופענווייז פערגעהן אדער פערשווינדען; 13. לאנגזאם זיך בעוועגען; שטופענווייז אנקומען אדער פראגרעסירען; 14. ווערען אויסגעקירעוועט מיט דעם הינטערטייל צום ווינד [וועגען א שיף]; 15. דאס טראגען [ווי קליידער, ציערונג א. ז. וו.]; געברויך; 16. קליידונגס=וואארע; 17. קליידונג; מאדע; 18. אבטראגונג, אבניצונג; געברויך.

4. This suit will **wear** well. 6. He **wears** out his opponents. 11. He **wears** as a friend. 12. The day **wears** away. 17. He is a dealer in women's **wear**.

wear *n.* (הוויער) ז. *weir*.

wear'able *a. and n.* (הוועהר'-עבל) וואס קען געטראגען ווערען [וועגען קליידער]; א בגד, א קלייד.

wear and tear (הוועהר ענד טעהר) אבניצונג, אבטראגונג.

In cost accounting we must allow for **wear and tear** of machinery.

wear away' (הוועהר ע-הוויי') אבטראגען, אבניצען; מאכען פערגעהן, אבווישען; ווערען אבגעטראגען, ווערען אבגעניצט; פערגעהן, פערשווינדען.

wear'er *n.* (הוועהר'-ער) איינער וואס טראגט אויף זיך [ווי א קלייד, א שווערד, א בארד א. ז. וו.]; דאס וואס ניצט אב, טראגט אב אדער רייבט אב.

wear horns (הוועהר האהרנז) טראגען הערנער [וועגען אן אבגענארטען מאן וואס די פרוי איז איהם אונטריי].

wear'iable *a.* (הוויער'-אי-עבל) וואס קען מיעד ווערען.

wear'ied *a.* (הוויער'-איד) מיעד, אויסגעמאטערט.

wear'iful *a.* (הוויער'-אי-פול) ערמיעדענד, נודנע, לאנגווייליג.

wear'ifully *adv.* (הוויער'-אי-פול-אי) אויף א לאנגווייליגען אופן.

wear'ily *adv.* (הוויער'-אי-לי) מיעד; לאנגווייליג.

wear'iness *n.* (הוויער'-אי-נעס) מיעדקייט, אויסגעמאטערטקייט; לאנגווייליגקייט, נודנעקייט.

wear'ing *n. and a.* (הוועהר'-אינג) דאס טראגען; אבניצונג, אבטראגונג; פערלויף; דאס פערגעהן, דאס פערשווינדען; א מלבוש, קליידער; ערמיעדענד, אויסמאטערענד; אבניצענד, אבטראגענד.

wear'ing-appar'el *n.* (הוועהר'-אינג-ע-פער'-על) קליידער.

wear'isome *a.* (הוויער'-אי-סאם) ערמיעדענד, אויסמאטערענד; מאנאטאנע, לאנגווייליג, נודנע, לעסטיג.

wear'isomely *adv.* (הוויער'-אי-סאם-לי) אויף אן ערמיעדענדען, לעסטיגען אדער לאנגווייליגען אופן.

wear'isomeness *n.* (הוויער'-אי-סאם-נעס) לעסטיגקייט, לאנגווייליגקייט, נודנעקייט.

wear one's heart upon' one's sleeve (הוועהר חוואנז הארט א-פאן' וואנז סליעוו) האבען אויף דער צונג וואס עס איז אויף דער לונג.

wear out (הוועהר אוט) אבניצען, אבטראגען; פערברייגען, פערשווענדען [לאנגזאם און לאנגווייליג די צייט]; אבמעקען, אברייבען, אויסמעקען; ערמידען, פערמאטערען, אויסמאטערען; פלאגען, קוועלען.

wear the black cloth (הוועהר טהי בלעק קלאהטה) זיין א גלח.

wear the breech'es (הוועהר טהי בריטש'-עז) טראגען די הויזען [וועגען א פרוי וואס געוועלטיגט איבער'ן מאן].

wear well (הוועהר הוועל) זיך גוט טראגען; אויסהאלטען, זיך האלטען אדער בלייבען אין א גוטען צושטאנד.

wear'y *a. and v.* (הוויער'-אי) מיעד; איבערדריסיג; ערמידענד, פערמאטערענד; לעסטיג; ערמידען, מיעד מאכען, פערמאטערען; מיעד ווערען; בעלעסטיגען, לאנגווײלען; ביינקען, געלוסטען.

wear'y out (הוויער'-אי אוט) אויסמאטערען, ערשעפפען.

wea'sand *n.* (הוויע'-זענד) די לופטרעהר פון האלז, דער גארגעל.

wea'sel *n.* (הוויעזל) א וויזעל [א בלוטדורשטיג חיה'לע וואס נעהרט זיך מיט קליינע חיות און פויגלען].

wea'sel-faced *a.* (הוויע'זל-פייסט) מיט דינע, שפיציגע געזיכטסציגע.

wea'sel-fish *n.* (הוויע'זל-פיש) ז. ***whistle-fish***.

weath'er *n., a. and v.* (הוועטה'-ער) דאס וועטער; אן אומענדערונג פון וועטער; אן ענדערונג; אן ענדערונג פון שיקזאל; וואס ליעגט צו דער ווינד-זייט, אין דער ריכטונג פון וועלכער דער ווינד בלאזט; אויסשטעהן אדער אויסהאלטען א שטורם-ווינד; ווידערשטעהן, אויסהאלטען; אריבערקומען, בייקומען, איבערווינדען [א שוועריגקייט]; לופטערען; טריקענען אויף דער לופט; אוועקנעהמען דעם קאליר, טיילווייז צוברעקלען אדער צופיצלען [וועגען שטיינער אונטער דער ווירקונג פון דער לופט]; אין ארכיטעקטור — געבען אן עטוואס-קרומע ריכטונג אדער משופע'דיגקייט צו אן אונגעפעהר האריזאנטאלער פלעכע, אום דאס רעגענוואסער זאל קענען אראברינען פון דארט; אין זעע-פאהרט — פארבייפאהרען [א פלאץ] אנטקעגען דעם ווינד; זיך ענדערען אונטער דער ווירקונג פון וועטער אדער אטמאספערע [ווי שטיינער]; ווידערשטעהן, אויסשטעהן אדער אויסהאלטען די ווירקונג פון וועטער.

weath'er-bea'ten *a.* (הוועטה'-ער-ביע'טן) 1. געשלאגען אדער בעשעדיגט פון שלעכטען וועטער; 2. פערהארטעוועט, זייענדיג צוגעוועהנט צו יעדען וועטער.

1. The **weather-beaten** roof of the cottage is leaking badly. 2. He is a **weather-beaten** sailor.

weath'er-bit'ten *a.* (הוועטה'-ער-ביט'ן) בעשעדיגט אדער אבבלאקירט אונטער דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-board *v. and n.* (הוועטה'-ער-באורד) בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז מיט ברעטער, וועלכע ווערען אריבערגעלעגט מיט די ברעגען איינע איבער די אנדערע ווי שינדלען [אום דער רעגען זאל ניט קענען אריין צווישען זיי]; א ברעט צו בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז.

weath'er-boar'ding *n.* (הוועטה'-ער-באור'-דינג) דאס בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז מיט ברעטער, וועלכע ווערען אריבערגעלעגט איינע איבער די אנדערע ווי שינדלען; די ברעטער צו בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז.

weath'er-bound *a.* (הוועטה'-ער-באונד) צוריקגעהאלטען אדער פערהאלטען פון שלעכטען וועטער.

weath'er-box *n.* (הוועטה'-ער-באקס) א וועטער-הייזל [אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א קליין הייזעל, וואס ארבייט אויטאמאטיש אזוי, אז די פיגור פון א מאן קומט ארוים פאררויסצוזאגען רעגען און די פיגור פון א פרוי פאררויסצוזאגען שעהן וועטער].

weath'er-brained *a.* (הוועטה'-ער-בריינד) ז. ***feather-brained***.

weath'er-bree'der *n.* (הוועטה'-ער-בריע'-דער) א שעהנער טאג, נאך וועלכען עס קומט א שטורם.

Weath'er Bu'reau (הוועטה'-ער ביו'-ראו) די וועטער-ביורא [א ביורא פון דעם מיניסטעריום פון ערד-ארבייט אין וואשינגטאן אויף וועלכען עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות וועגען וועטער].

weath'er-cast *n.* (הוועטה'-ער-קעסט) וועטער-נביאות.

weath'er-cas'ter *n.* (הוועטה'-ער-קעס'-טער) א וועטער-נביא.

weath'er-chart *n.* (הוועטה'-ער-טשארט) א וועטער-קארטע [א לאנדקארטע וואו עס ווערען אנגעצייגט אלע איינצעלהייטען וועגען וועטער איבער א גרויסען שטח לאנד].

weath'ercock *n.* (הוועטה'-ער-קאק) א וועטער-האהן; א פליוגער, א ווינד-פאהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד]; א לייכטזיניגער, ניט געזעצטער מענש.

weath'er-deck *n.* (הוועטה'-ער-דעק) אן אונבעשיצטער דעק פון א שיף וועלכער איז אויסגעזעצט צו דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-driv'en *a.* (הוועטה'-ער-דריוו'ן) געטריבען פון ווינטען אדער שטורמס.

weath'ered *a.* (הוועטה'-ערד) בעשעדיגט אדער אבבלאקירט פון דער לופט אדער שלעכטען וועטער; פערהארטעוועט אונטער דער ווירקונג פון וועטער; אין ארכיטעקטור — עטוואס משופע'דיג [אום עס זאל קענען אראברינען דאס רעגענוואסער].

weath'er-fend *v.* (הוועטה'-ער-פענד) שיצען געגען וועטער.

weath'er-flag *n.* (הוועטה'-ער-פלעג) א פלאג וואס דיענט אלס א וועטער-סיגנאל; איינער פון די פלאגען וואס ווערען געברויכט פון וועטער-ביורא [ז. ***Weather Bureau***] אנצוצייגען דאס וועטער, וואס מען ערווארטעט אין א געוויסער געגענד אין פערלויף פון די קומענדע 36 שטונדען.

weath'er-fore'cast *n.* (הוועטה'-ער-פאור'-קעסט) וועטער-נביאות; פאררויסזאגונגען וועגען וועטער פאר א טאג אדער צוויי, וועלכע ווערען טעגליך פערעפענטליכט פון דעם וועטער-ביורא. ז. ***Weather Bureau***.

weath'er-gage *n.* (הוועטה'-ער-גיידזש) א בעסערע לאגע בנוגע צום ווינד; א גרעסערע נאהענטקייט צום ווינד [אלס פערגלייך צווישען צוויי שיפען]; פארצוג, אויבערהאנד.

weath'er-glass *n.* (הוועטה'-ער-גלעס) א וועטער-גלאז, א וועטער-מעסטער; א טערמאמעטער, א בארא מעטער. ז. ***barometer*** און ***thermometer***.

weath'er-har'dened *a.* (הוועטה'-ער-האר'דנד) פערהארטעוועט געגען וועטער, צוגעוועהנט צו יעדען וועטער.

weath'er-house *n.* (הוועטה'-ער-האוס) ז. ***weather-box***.

weath'ering *n.* (הוועטה'-ער-אינג) אין ארכיטעקטור — אן עטוואס קרומע ריכטונג אדער משופע'דיגקייט וואס ווערט צוגעגעבען צו אן אונגעפעהר האריזאנטאלער פלעכע, אום דער רעגען זאל קענען לייכט אראברינען פון דארט; די ווירקונג פון דער לופט אויף פעלזען אדער שטיינער וואס בעשטעהט אין דער ענדערונג פון זייער קאליר און זייער טיילווייזער צוברעקלונג.

weath'erliness *n.* (הוועטה'-ער-לי-נעס) דאס קענען זעגלען שנעל אנטקעגען דעם ווינד אהן אבווייכונג פון דעם ריכטיגען וועג [וועגען א שיף].

weath'er-lore *n.* (הוועטה'-ער-לאור) דער אבערגלויבען און די שפריכווערטער וואס האבען א שייכות צום וועטער.

weath'erly *a.* (הוועטה'-ער-לי) וואס קען זעגלען שנעל אנטקעגען דעם ווינד אהן אבווייכונג פון דעם ריכטיגען וועג [וועגען א שיף].

weath'er-map *n.* (הוועטה'-ער-מעפ) ז. ***weather-chart***.

weath'er-mol'ding *n.* (הוועטה'-ער-מאול'-דינג) ז. ***dripstone***.

weath'ermost *a.* (הוועטה'-ער-מאוסט) צום סאמע ווינד; וואס ליעגט צום סאמע ווינד.

weath'er-nota'tion *n.* (הוועטה'-ער-נא-טיי'-שאן) וועטער-נאטאציאן, וועטער-בעצייכנונג, די ראשי תבות וואס ווערען געברויכט אויף וועטער-קארטען [ווי *r* אנשטאט ***rain***, *s* אנשטאט ***snow*** א. ז. וו.].

weatherol'ogy *n.* (הוועטה-ער-אל'-א-דזשי) מעטעאראלאגיע [א הומאריסטישער נאמען פאר ***meteorology***]

weath'er-plant *n.* (הוועטה'-ער-פלענט) די וועטער-פלאנצע, די אינדישע לאקריץ-פלאנצע [וועגען וועלכער עס ווערט בעהויפטעט, אז מען קען לויט סמנים אויף איהר פאררויסזאגען דאס וועטער].

weath'er-proof *a.* (הוועטה'-ער-פרוהף) וועטער-שטארק, וועטער-פעסט [וואס קען אויסהאלטען א שלעכט וועטער].

weath'er-proph'et *n.* (הוועטה'-ער-פראפ'-עט) א וועטער-נביא; אן אינסטרומענט פאררויסצוזאגען דאס וועטער [ווי א וועטער-הייזל]. ז. ***weather-box***.

weath'er-report' *n.* (הוועטה'-ער-רי-פאורט') א וועטער-בעריכט [א טעגליכער בעריכט פון א וועטער-ביורא וועגען וועטער און זיינע וואהרשיינליכע ענדערונגען].

weath'er-ser'vice *n.* (הוועטה'-ער-סויר'-וויס) א וועטער-דעפארטאמענט [א רעגיערונגס-דעפארטאמענט, אויף וועלכען

עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות וועגען וועטער].

weath'er-shore *n.* (הוועטה'-ער-שאור) דער ברעג [פון ים] פון וואנען דער ווינד בלאזט.

weath'er-side *n.* (הוועטה'-ער-סאיד) די ווינד=זייט [די זייט פון וועלכער דער ווינד בלאזט].

weath'er-sig'nal *n.* (הוועטה'-ער-סיג'-נעל) א וועטער=סיגנאל [א סיגנאל, ווי א פלאג, אנצוצייגען דאס וועטער, וואס מען ערווארטעט אין א געוויסער געגענד].

weath'er-spy *n.* (הוועטה'-ער-ספאי) א וועטער-נביא.

weath'er-stain *n.* (הוועטה'-ער-סטיין) א וועטער=פלעק [אן אבבלאקירונג אדער ענדערונג פון פארב וואס איז געווארען דורך דער ווירקונג פון וועטער].

weath'er-stained *a.* (הוועטה'-ער-סטיינד) אבבלאקירט אדער געענדערט אין פארב דורך דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-sta'tion *n.* (הוועטה'-ער-סטיי'-שאן) א וועטער=סטאציאן [א פלאץ, וואו טעגליכע מעטעאראלאגישע בעאבאכ=טונגען ווערען געמאכט און בעריכטעט צו א צענטראלער וועטער=ביורא].

weath'er-sym'bol *n.* (הוועטה'-ער-סים'-באל) א וועטער=סימבאל, א וועטער=צייכען [צו פערצייכנען דאס וועטער אויף מעטעאראלאגישע קארטען].

weath'er-vane *n.* (הוועטה'-ער-וויין) א וועטער=פאהן, א ווינד=פאהן, א פליוגער, א וועטער=האהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד].

weath'er-wise *a.* (הוועטה'-ער-וואיז) וואס קען טרעפען די פאגאדע, וואס קען פאראויסזאגען דאס וועטער.

weath'er-work *n.* (הוועטה'-ער-הווארק) א בעשיצונג געגען ווינדען און שטורעמס.

weath'er-worn *a.* (הוועטה'-ער-הווארן) אבגעריבען, בעשעדיגט אדער אב=געבלאקירט פון וועטער אדער פון דער לופט.

weave *v. and n.* (הוויוו) וועבען; פלעכ=טען; איינוועבען, אריינפלעכטען, צוזא=מענוועבען, צוזאמענפלעכטען; פערפאסען, אויסטראכטען, צונויפשטעלען, אויסארביי=טען; דאס וועבען; דאס געוועב.

wea'ver *n.* (הוויע'-ווער) א וועבער; דער וועבער=פויגעל [ז. ***weaver-bird***]; א שפין וואס וועבט שפינוועבס; דער פעטער=פיש [ז. ***weever***].

wea'ver-bird *n.* (הוויע'-ווער-בוירד) דער וועבער=פויגעל [א פויגעלע פון די ווארימערע טיילען פון אזיען, אפריקא און אויסטראליען וואס מאכט א געוועבטע נעסט אויף א פלינקען און קונסטפאלען אופן].

wea'ver-fish *n.* (הוויע'-ווער-פיש) ז. ***weever***.

wea'ver-shell *n.* (הוויע'-ווער-שעל) ז. ***weaver's-shuttle***.

wea'ver's-shut'tle *n.* (הוויע'-ווערז-שאט'ל) אזא וואסער=בעשעפעניש מיט א מושעל וואס איז עהנליך צו א וועב=שיפעל.

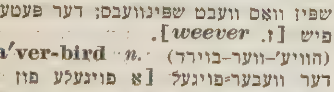
Weaver's-shuttle

wea'vers' shut'tle-shell (הוויע'-ווערז שאט'ל-שעל) ז. ***weaver's shuttle***.

wea'zand *n.* (הוויז'-זענד) ז. ***weasand***.

wea'zel *n.* (הוויזל) ז. ***weasel***.

wea'zen *a.* (הוויזן) ז. ***wizen***.

wea'zened *a.* (הוויזנד) ז. ***wizen***.

web *n. and v.* (הוועב) א געוועב; געוועבטעס צייג; א ראלע פון אנגעוויקעל=טען שטאף; א גרויסע ראלע פון אנגעווי=קעלטען פאפיער וואס ווערט געברויכט ביים דרוקען צייטונגען; א ברייטע דינע פלאטע; דאס קלינגעל פון א זעג; די מע=טאלענע פלאטע וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון עפעס; דאס בערדעל פון א שליסעל; דער ארם אדער שטאנג פון א הויבעל; דער פלאכער ווייכער טייל פון א פעדער; דאס שווים=הייטעל צווישען די פינגער פון א שווים=פויגעל אדער שווים=חיה; שפינוועב, פאוועטינע; א פאסטקע ארייננצוכאפען אימעצען אדער עפעס; אין אנאטאמיע — א פערבינדונגס=געוועב [יע=דער טייל פון קערפער וואס בעשטעהט פון פאזערען אדער הייטלעך, איבערגעווארפען איינע איבער די אנדערע צו אונטערהאל=טען פעטס און אנדערע ווייכע שטאפען]; בעדעקען מיט א געוועב, איינוויקלען; פעראייניגען מיט א הייטעל [ווי די פינ=גער פון א שווים=פויגעל].

web'bing *n.* (הוועב'-אינג) א שטאר=קעס, גראבעס געוועב; די שווים=הייטלעך פון פויגלען.

web'by *a.* (הוועב'-אי) וואס איז שייך צו א געוועב; עהנליך צו א געוועב; ווי א הייטעל.

web'-foot *n.* (הוועב'-פוט) א פוס, ביי וועלכען די פינגער זיינען פעראייניגט דורך א הייטעל [ווי ביי די שווים=פוי=געל].

web'-foot'ed *a.* (הוועב'-פוט'-עד) וואס די פינגער פון די פיס זיינען פעראייניגט מיט א הייטעל [ווי ביי שווים=פויגעל].

web'-foot'edness *n.* (הוועב'-פוט'-עד-נעס) דאס האבען פיס, ביי וועלכע די פינ=גער זיינען פעראייניגט דורך א הייטעל.

web'-machine' *n.* (הוועב'-מע-שין') ז. ***web-press***.

web'-press *n.* (הוועב'-פרעס) א ראָ=טאציאנס=מאשין צו דרוקען צייטונגען.

web'ster *n.* (הוועב'-סטער) א וועבער.

web'-toed *a.* (הוועב'-טאוד) ז. ***web-footed***.

wed *v.* (הוועד) הייראטען, חתונה האבען; פערהייראטען; פעראייניגען, פערבינדען; זיין שטארק צוגעבונדען צו עפעס [ווי צו א געוועהנהייט אדער מיינונג].

Wed. פערקירצונג פון ***Wednesday***.

wed'ded *a.* (הוועד'-עד) פערהייראט; פערבונדען מיט...

wed'der *n.* (הוועד'-ער) איינער וואס פערהייראט; א שעפס, א באראן [ז. ***wether***].

wed'ding *n.* (הוועד'-אינג) א האכצייט, א חתונה.

wed'ding-bed *n.* (הוועד'-אינג-בעד) דאס בעט פון א פאר פאלק וואס האבען ערשט חתונה געהאט.

wed'ding-cake *n.* (הוועד'-אינג-קייק) ז. ***bride-cake***.

wed'ding-cards' *n.* (הוועד'-אינג-קארדז') איינלאדונגס=קארטען צו א חתונה.

wed'ding-chest *n.* (הוועד'-אינג-טשעסט) דער קאסטען וואו א כלה האלט איהרע חתונה=קליידער אדער איהר אויס=שטאטונג.

wed'ding-clothes' *n.* (הוועד'-אינג-קלאוטהז') חתונה=קליידער.

wed'ding-day *n.* (הוועד'-אינג-דיי) דער האכצייטס=טאג, דער טאג פון דער חתונה, דער חופה=טאג.

wed'ding-dow'er *n.* (הוועד'-אינג-דאו'-ער) נדן.

wed'ding-dress *n.* (הוועד'-אינג-דרעס) א חתונה=קלייד.

wed'ding-fa'vor *n.* (הוועד'-אינג-פיי'-ווער) א בינטעל ווייסע סטענגעס, א רא=זעטקע א. ז. וו. וואס מען טראגט אויף א חתונה.

wed'ding-feast *n.* (הוועד'-אינג-פיעסט) א חתונה=מאהלצייט.

wed'ding-gar'ment *n.* (הוועד'-אינג-גאר'-מענט) א חתונה=קלייד.

wed'ding-gown *n.* (הוועד'-אינג-גאון) א האכצייטס=קלייד, א חתונה=קלייד, א חופה=קלייד.

wed'ding-night *n.* (הוועד'-אינג-נאיט) די חתונה=נאכט.

wed'ding-ring *n.* (הוועד'-אינג-רינג) א חתונה=פינגערעל, א טרוי=רינג; א טבעת קדושין.

wed'ding-song *n.* (הוועד'-אינג-סאהנג) א חתונה=ליעד, א ליעד וואס ווערט גע=זונגען אויף א חתונה לכבוד חתן=כלה.

wedge *n. and v.* (הוועדזש) א קליין; עפעס וואס האט די פארם פון א קליין [ווי א קליין=פערמיגע מאסע סאלדאטען]; א משכון, א פפאנד; צושפאל=טען מיט א קליין; פערקלינע=ווען, אריינשלאגען א קליין, פערפעסטיגען מיט א קליין.

Wedge

wedge'bill *n.* (הוועדזש'-ביל) דער קליין=שנאבעל, א מין זשום=פויגעלע. ז. ***humming-bird***.

wedge'-bone *n.* (הוועדזש'-באון) א קייל=ביין אדער קליין=ביין [א ביינדעל ביי דער פעראייניגונג פון צוויי רוקען=ביינדלעך].

wedged *a.* (הוועדזשד) ז. ***wedge-shaped***.

wedge'-photom'eter *n.* (הוועדזש'-פא-טאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די העלקייט פון שטערען.

wedge'-press *n.* (הוועדזש'-פרעס) אזא פרעס אויסצודריקען אויל פון זוימען.

wedge'-shaped *a.* (הוועדזש'-שייפט) קליין=ארטיג, ווי א קליין.

Wedg'wood ware (הוועדזש'-הוואוד הוועהר) וועדזשוואוד=געשיר. ז. ***pebbleware***.

wedg'y *a.* (הוועדזש'-אי) קליין=פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א קליין.

wed'lock *n. and v.* (הוועד'-לאק) היי=ראט, הייראטס=שטאנד; פערהייראטען, חתונה מאכען.

Wednes'day *n.* (הוועדנז'-דיי) מיטוואך.

wee *a. and n.* (הוויע) קליין, זעהר קליין; א פיצעל; זעהר א קליינער מהלך; זעהר א קורצער צייט=דויער.

weed *n. and v.* (הוויעד) אונקרויט, פא=לאוויע, אונגוציגע גראזען וואס וואקסען צווישען זאנגען, בלומען און גארטען=פלאנ=צען; א שלעכטעס וועט=לויף=פערד; א צי=גאר; טאבאק; א קלייד, אן אויבער=מאנטעל; בגדים; א מין קראנקהייט פון פערד; יע=טען, פאלען [ארויסרייסען די אונקרויט]; אויסווארצלען, אויסראטען; בעפרייען פון עפעס שעדליכעס.

wee'der *n.* (הוויע'-דער) א יעטער; איי=

נער אדער עפעס וואס רייסט אויס די אונקרויט; א פערטילינער, א פערניכטער.

weed'-hook *n.* (הוויעד'-הוק) א יעט־העקעל.

wee'diness *n.* (הוויע'-די-נעס) דאס זיין פול מיט אונקרויט אדער פּאלאוויע.

wee'ding *n.* (הוויע'-דינג) דאס יעטען, דאס פּאלען, דאס ארויסרייסען די אונ־קרויט אדער פּאלאוויע.

wee'ding-chis'el *n.* (הוויע'-דינג-טשיז'-על) אזא אינסטרומענט אין דער פארם פון א דלאט צו יעטען א פעלד אדער גארטען.

wee'ding-fork *n.* (הוויע'-דינג-פאהרק) אזא מין גאפּעל וואס ווערט בענוצט צו יעטען א פעלד אדער גארטען פון אונ־קרויט.

wee'ding-hook *n.* (הוויע'-דינג-הוק) ז. *weed-hook*.

wee'ding-tool *n.* (הוויע'-דינג-טוהל) א יעט־געצייג [א געצייג אויסצואווארצ־לען אוננוציגע אדער שעדליכע גראזען].

weed'less *a.* (הוויעד'-לעס) פריי פון אוננוציגע אדער שעדליכע גראזען.

wee'dy *a.* (הוויע'-די) פול מיט אונ־נוציגע אדער שעדליכע גראזען; ווי אונ־קרויט אדער פּאלאוויע; אונווירדיג [ווע־גען א וועט־לויף־פערד וואס האט ניט די קראפט אדער געשווינדקייט אויסצוהאלטען א וועט־לויף].

week *n.* (הוויעק) א וואך; די זעקס אר־בייטס־טעג פון וואך [אויסער זונטאג אדער שבת]; א ווינקעל [ווי די ווינקלען פון מויל אדער פון אויג].

week'-day *n.* (הוויעק'-דיי) א וואכע־דיגער טאג, איינער פון די טעג אין דער וואך אויסער שבת אדער זונטאג.

week'-end *n. and v.* (הוויעק'-ענד) די ענד פון דער וואך [געוועהנליך פון פריי־טאג אבענד ביז מאנטאג פריה, וועלכע מען בענוצט אלס פרייע צייט]; בענוצען די ענדע פון דער וואך אלס פרייע צייט [ווי אין שולען א. ד. ג.].

week'ly *a., adv. and n.* (הוויעק'-לי) וועכענטליך; אלע וואך, יעדע וואך; איין מאל אין וואך; א וואכענבלאט, א ווע־כענטליכע צייטונג.

week'ly pa'per (הוויעק'-לי פּיי'-פּער) א וואכענבלאט [א צייטונג וואס געהט ארויס איין מאל אין וואך].

week'ly publica'tion (הוויעק'-לי פּאב-לי-קיי'-שאן) א וואכענשריפט. ז. *weekly paper*.

week'-ten'ant *n.* (הוויעק'-טענ'-ענט) א שכן, וואס צאהלט דירה־געלד אלע וואך.

week'-wa'ges *n.* (הוויעק'-הוויי'-דזשעז) וואכען־שכירות, שכירות אדער בעלוינונג פאר ארבייט וואס דער ארבייטער בעקומט יעדע וואך.

ween *v.* (הוויען) מיינען, דענקען.

weep *v.* (הוויעפּ) וויינען, קלאגען, פער־גיסען טרעהרען; בעוויינען, בעקלאגען; לאזען פאלען טראפּענווייז, טריפען וואס־סער, רעגנען; ארויסלאזען פייכטקייט, זיין פייכט; האבען אראבהענגענדע צווייגען [וועגען א בוים].

wee'per *n.* (הוויע'-פּער) א וויינער, א קלאגער, א וויינערין, א קלאגערין; איי־נער אדער איינע, וועלכע מען דינגט צו בעוויינען א געשטארבענעם; א טרויער־באנד, א טרויער־צייכען; די קאפּוציז־אפע [אזא דרום־אמעריקאנישע אפע].

wee'ping *a. and n.* (הוויע'-פּינג) וויי־נענד; א געוויין, א קלאג.

wee'ping-birch *n.* (הוויע'-פּינג-בוירטש) די טרויער־בירקע [אזא בירקען־בוים אדער בעריאזע מיט אראבהענגענדע צווייגלעך].

wee'ping-grounds *n.* (הוויע'-פּינג-גראונדז) א פייכטער אדער נאסער באדען.

wee'pingly *adv.* (הוויע'-פּינג-לי) מיט געוויין; אין טרעהרען.

wee'ping-ripe *a.* (הוויע'-פּינג-ראיפּ) גרייט צו וויינען.

wee'ping-spring *n.* (הוויע'-פּינג-ספּרינג) א קוואל פון וועלכען דאס וואסער טריפט זעהר לאנגזאם.

wee'ping-wil'low *n.* (הוויע'-פּינג-הוויל'-או) די טרויער־ווערבע [אן אנגע־בויגענע ווערבע מיט אראבהענגענדע צווייגלעך].

weep I'rish (הוויעפּ אי'-ריש) אויס־דריקען מיטגעפיהל דורך קלאגען און וויי־נען.

wee'ver *n.* (הוויע'-ווער) דער פעטער־פיש [אזא פיש מיט זעהר שטייפע און שפּיציגע שטאכלען וואס שטארצען ארויס פון רוקען און פון בויך].

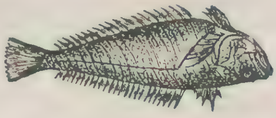

Weever

wee'ver-fish *n.* (הוויע'-ווער-פיש) ז. *weever*.

wee'vil *n.* (הוויעוויל) דער וויעבעל, דער קארן־ווארעם [אזא קליין זשוקעל וואס ער־נעהרט זיך מיט פלאנצען און שעדיגט תבואות].

wee'viled *a.* (הוויעווילד) פול מיט קארן־ווערים [ווי תבואה]. ז. *weevil*.

wee'villed *a.* (הוויעווילד) ז. *weeviled*.

wee'villy *a.* (הוויע'וויל-אי) ז. *weeviled*.

wee'vily *a.* (הוויע'וויל-אי) ז. *weeviled*.

weft *n.* (הוועפט) דער קווער־פאדים פון א געוועב [דער פאדים וואס געהט אין דער ברייט פון קרייקע ביז קרייקע].

wehr'wolf *n.* (הוואיר'-הוואולף) ז. *werwolf*.

weigh *v. and n.* (הוויי) 1. וועגען, אב־וועגען, אויסגעפינען דאס געוויכט פון א זאך; 2. נאכדענקען, זיך איבערלעגען, אב־שאצען דעם ווערטה אדער די מעלות פון עפעס; 3. דריקען אויף אימעצען אדער עפעס, זיין ווי א משא אדער לאסט; 4. אויפהויבען עפעס אין דער הויך און לאזען עס הענגען [ווי אן אנקער]; 5. ווע־גען, האבען געוויכט; 6. זיין וויכטיג, בע־טראכט ווערען אלס א בעדייטענדע זאך; 7. א וואג, א געוויכט־מאס.

2. Let us **weigh** the advantages and disadvantages of your scheme. 3. His troubles **weigh** him down. 6. All beautiful sentiments **weigh** less than a single good deed.

weigh'able *a.* (הוויי'-עבל) וועגבאר; וואס האט א געוויכט; וואס מען קען אב־וועגען.

weigh'age *n.* (הוויי'-עדזש) דאס גע־צאהלט פאר אבוועגען סחורות.

weigh an'chor (הוויי ענ'-קאר) אויפ־הויבען דעם אנקער; לאזען געהן די שיף.

weigh'-beam *n.* (הוויי'-ביעם) א וואג אויף א הילצערנעם אדער אייזערנעם פערד צו וועגען משאות אויף אייזענבאהן־סטאנ־ציעס אדער ביי האפענס; אזא וואג גע־ברויכט אין צאל־אמט [טאמאזשנע].

weigh'-bridge *n.* (הוויי'-ברידזש) אזא מאשין אבצוואוועגען א וואגען מיט דער משא וואס ער ענטהאלט.

weigh'-can *n.* (הוויי'-קען) א רעזער־וואואר פערבונדען מיט א וואג.

weigh down (הוויי דאון) אראבוועגען, אראבדריקען; איבערוועגען.

weigh'er *n.* (הוויי'-ער) א וועגער, איי־נער וואס וועגט; א וואג־מייסטער.

weigh'ership *n.* (הוויי'-ער-שיפּ) דאס אמט פון א וואג־מייסטער.

weigh'-house *n.* (הוויי'-האוס) א וואג־הויז [א געביידע, וואו מען וועגט סחורות].

weigh in (הוויי אין) אין ספּארט — בע־שטימען איינעמענס געוויכט פאר דעם וועט־קאמפּף.

weigh'ing *n.* (הוויי'-אינג) דאס וועגען; אזוי פיעל, וויפיעל עס קען אבגעוואוינען ווערען מיט איין מאל.

weigh'ing-cage *n.* (הוויי'-אינג-קיידזש) א שטייג, אין וועלכער מען וועגט בהמות און עופות.

weigh'ing-house *n.* (הוויי'-אינג-האוס) ז. *weigh-house*.

weigh'ing-machine' *n.* (הוויי'-אינג-מע-שין') א וואג־מאשין [א מאשין צו וועגען וואגענס מיט משא].

weight *n. and v.* (הוויט) דאס געוויכט, די שווערקייט, די שווער־קראפט; א גע־וויכט־שטיק, א וואג [ווי א פונט, א פוד א. ד. ג.]; א מאסע, א געוויסע קוואנטי־טעט פון שטאף; דאס נידערדריקענדע, די לאסט, עפעס וואס דיענט ארויסצורופען א דרוק אויף אן אנדער זאך; געוויכט, וויכ־טיגקייט, ווירקזאמקייט, דאס אנזעהן, דער איינפלוס; צוגעבען געוויכט אדער שווער־קייט; אין פארבען צייג — צוגעבען מי־נעראלען אדער אנדערע שטאפען געמישט מיט דער פארב, כדי דאס צייג זאל אויס־זעהן דיקער און שווערער.

weigh'tily *adv.* (הוויי'-טי-לי) אויף א געוויכטיגען, שווערען אופן; מיט וויכטיג־קייט.

weigh'tiness *n.* (הוויי'-טי-נעס) געוויכ־טיגקייט, שווערקייט; וויכטיגקייט.

weight'less *a.* (הווייט'-לעס) אהן גע־וויכט, ניט שווער, לייכט; ניט וויכטיג, אונבעדייטענד.

weigh'ty *a.* (הוויי'-טי) געוויכטיג, שווער; וואס ליעגט ווי א בארג אויף די פּלייצעס, שווער אריבערצוטראגען; וויכ־טיג, בעדייטזאם, ערנסט.

weir *n.* (הוויער) א דאמבע, א וואנד וואס ווערט געשטעלט אין מיטען פון א טייך אדער שטראם, כדי דאס וואסער זאל זיך אויפהויבען; דער טייל פון א דאמבע, וואס ענטהאלט אין זיך א טויער, דורך וועלכען דאס וואסער פליסט דורך; אן אבצאמונג אין א טייך וואס דיענט צו פאנגען פיש.

weird *n., a. and v.* (הוויערד) דאס מזל, דאס גליק; א נביאות; א כשוף, א צויי־בער; וואס הענגט אב פון מזל; וואס גע־הערט צו כשוף; איבערנאטירליך; בעצויי־בערען, פער'כשופ'ען; איבערבייטען עפעס דורך כשוף; בעשווערען.

weird'ly *adv.* (הוויערד'-לי) אויף אן איבערנאטירליכען שטייגער; דורך כשוף.

weird'ness *n.* (הוויערד'-נעס) דאס זיין

כשוף׳דיג אדער געהיימניספול; מארנעקייט, אונגעוועהנליכקייט.

weird sis'ters (הוויערד סיס׳-טערז) ז. *Fates*.

weir'-fish'ing *n.* (הוויער׳-פיש׳-אינג) דאס פאנגען פיש דורך אן אבצאמונג וואס מען מאכט אין א טייך.

we'ism *n.* (הוויע׳-איזם) דאס געברויכען צו אפט דעם פירנאמען *we* [מיר].

Weis'mannism *n.* (וואיס׳-מאנ-איזם) וויסמאניזם, די לעהרען פון דייטשען ביאלאג אוגוסט וויסמאן, איינער פון די גרינדער פון נעא-דארוויניזם. ז. *neo-Darwinism*.

Welch peach (הוועלטש פיטש) א וויילס-פערסיק [אזא פרוכט עהנליך צו א גרויסער געלב-רויטליכער פלוים]. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

wel'come *a., n. and v.* (הוועל׳-קאם) ווילקאמען, פריינדליך אויפגענומען; אנגענעהם, ליעב; א פריינדליכע אויפנאהמע, א ברוך-הבא; אויפנעהמען פריינדליך; אבגעבען א ברוך הבא.

wel'comeness *n.* (הוועל׳-קאם-נעס) ווילקאמענהייט, א פריינדליכע אויפנאהמע.

wel'comer *n.* (הוועל׳-קאמ-ער) איינער וואס נעהמט פריינדליך אויף.

weld *v. and n.* (הוועלד) צוזאמענשמיעדען; פעראייניגען; א פעסטע פעראייניגונג דורך צוזאמענשמיעדען אדער צוזאמענשווייסען; זיך צוזאמענשמיעדען; די וואו [אזא גראז. ז. *dyer's-weed*].

weldabil'ity *n.* (הוועלד-דע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען צונויפגעשמיעדט אדער צוזאמענגעשווייסט ווערען; דאס קענען פעראייניגט ווערען.

wel'dable *a.* (הוועל׳-דעבל) וואס קען צוזאמענגעשמיעדט אדער צוזאמענגעשווייסט ווערען.

wel'der *n.* (הוועל׳-דער) איינער אדער עפעס וואס שמיעדט אדער שווייסט צוזאמען [ווי צוויי שטיקער מעטאל]; איינער אדער עפעס וואס פעראייניגט.

wel'ding-machine' *n.* (הוועל׳-דינג-מע-שין׳) א מאשין, וועלכע פעראייניגט אדער שמיעדט צוזאמען די ברעגען פון צוויי מעטאלענע פלאטען.

wel'ding-pow'der *n.* (הוועל׳-דינג-פאו׳-דער) א פולווער וואס ווערט בענוצט ביים צוזאמענשווייסען די ברעגען פון צוויי מעטאלענע פלאטען.

wel'fare *n.* (הוועל׳-פעהר) וואוילשטאנד, גליק.

welk *n.* (הוועלק) ז. *whelk*.

welked *a.* (הוועלקט) ז. *whelky*.

wel'kin *n. and a.* (הוועל׳-קין) דער הימעל, דער הימעלס-געוועלב; הימעל-בלוי.

wel'ky *a.* (הוועל׳-קי) ז. *whelky*.

well *n., v., a. and adv.* (הוועל) א ברונען; א קוואל; עטוואס וואס דערמאנט אן א ברונען [ווי א טינטער]; אין א געביידע — דער חלל אדער די עפנונג וואס ציהט זיך דורך אלע עטאזשען און דורך וועלכער עס געהען די טרעפ אדער דער פאהר-שטוהל [עלעוואטאר]; אין א פישער-שיף — דער פיש-בעהאלטער [א מין קאסטען אנגעפילט מיט וואסער וואו פישער האלטען די געפאנגענע פיש]; די פערטיעפונג וואס בילדעט זיך אויס אין מיטען פון א וויירבעל-שטראם [א שטראם וואסער אין א קרייז-פערמיגער בעוועגונג]; קוועלען, ארויספליסען פון א קוואל; גיסען פון עפעס; וואויל, גוט, רעכט; געזונד; צופריעדענשטעלענד; גינסטיג, פאסענד, נוצליך; אין דער ווירקליכקייט, פאקטיש; נו, נון.

well'-acquain'ted *a.* (הוועל׳-ע-קוויינ׳-טעד) גוט בעקאנט.

well'aday *int.* (הוועל׳-ע-דיי) ז. *wellaway*.

well'-advised' *a.* (הוועל׳-עד-וואיזד׳) לויט א גוטען ראטה אדער נאכדענקען; איבערלעגט.

well affec'ted to (הוועל ע-פעק׳-טעד טו) פריינדליך געשטימט צו עטוואס אדער צו אימעצען.

well'-anear' *adv.* (הוועל׳-ע-ניער׳) גאר אין גיכען, באלד.

well'-appoin'ted *a.* (הוועל׳-ע-פאינ׳-טעד) גוט אויסגעריכט; בעזארגט מיט אלץ וואס עס איז נויטיג.

well'away *int.* (הוועל׳-ע-הוויי) אך! א! וועה!

well'-bal'anced *a.* (הוועל׳-בעל׳-ענסט) וואס איז געהאלטען אין ריכטיגער גלייכגעוויכט; אין ארדנונג; גוט איינגעריכטעט.

well'-behaved' *a.* (הוועל׳-בי-הייווד׳) מיט גוטער אויפפיהרונג; ארטיג, אנשטענדיג, העפליך.

well'-be'ing *n.* (הוועל׳-בי׳-אינג) דאס וואוילזיין, גליק.

well'-belov'ed *a.* (הוועל׳-בי-לאוו׳-עד) שטארק בעליעבט, זעהר טייער.

well'-besee'ming *a.* (הוועל׳-בי-סיע׳-מינג) זעהר ווירדיג, וואויל-פאסענד.

well'-boat *n.* (הוועל׳-באוט) א פישער-שיף מיט א פיש-בעהאלטער [אן ארט אין דער שיף אנגעפילט מיט וואסער, וואו מען האלט געפאנגענע פיש].

well'-born *a.* (הוועל׳-באהרן) פון שעהנער געבורט; פון א יחוס׳דיגער אבשטאמונג.

well'-bred *a.* (הוועל׳-ברעד) גוט ערצויגען, ארטיג, עדעל; פון א גוטער פאמיליע אדער אבשטאמונג [וועגען הויז-טהיערע].

well'-built *a.* (הוועל׳-בילט) גוט געבויט.

well'-complex'ioned *a.* (הוועל׳-קאם-פלעק׳-שאנד) וואס זעהט אויס גוט, וואס האט א גוטע געזיכטס-פארב.

well'-condi'tioned *a.* (הוועל׳-קאנ-דיש׳-אנד) איז גוטע בעדינגונגען; אין א גוטען צושטאנד; אין א גוטער לאגע.

well'-conduc'ted *a.* (הוועל׳-קאנ-דאק׳-טעד) גוט געפיהרט, גוט געלייטעט; פון א גוטער, אנשטענדיגער אויפפיהרונג.

well'-curb *n.* (הוועל׳-קוירב) דער געלענדער ארום א ברונען.

well'-defined' *a.* (הוועל׳-די-פאינד׳) גוט בעשטימט; גוט אויסגעארבייט [ווי למשל, א פלאן].

well'-disposed' *a.* (הוועל׳-דיס-פאוזד׳) גוט געזינט, וואויל-מיינענד, מיט גוטע אבזיכטען.

well'-do'er *n.* (הוועל׳-דוה׳-ער) איינער וואס טהוט גוטעס.

well'-do'ing *n. and a.* (הוועל׳-דוה׳-אינג) א גוטע טהאט, א גוטע אויפפיהרונג; מעשים-טובים; וואס טהוט גוטעס.

well'-drain *n. and v.* (הוועל׳-דריין) אן אבלייטונגס-גרוב [א גרוב אבצוציהען וואסער פון נאסען לאנד]; טריקענען לאנד דורך אבציהען דאס וואסער אין אן אבלייטונגס-גרוב.

well'-drill *n.* (הוועל׳-דריל) אזא אינסטרומענט צו בויערען א ברונען.

well'-earned *a.* (הוועל׳-אוירנד) מיט רעכט פערדיענט.

The punishment he received was **well-earned.**

well enough' (הוועל אי-נאף׳) גאנץ גוט, נישט קשה׳דיג.

well'-famed *a.* (הוועל׳-פיימד) זעהר בעריהמט.

well'-fa'vored *a.* (הוועל׳-פיי׳-ווארד) ליעבליך, חנ׳עווידיג; שעהן, אנגענעהם.

well'-fed *a.* (הוועל׳-פעד) אבגעפארמעט, פעט, דיק.

well'-found *a.* (הוועל׳-פאונד) וואס איז ווערטה אנערקענט צו ווערען; לויבענסווערטה.

well'-foun'ded *a.* (הוועל׳-פאונ׳-דעד) גוט בעגרינדעט; וואס האט א פעסטען באדען אונטער זיך; וואס האט א גענוגענדע אורזאכע.

well'-graced *a.* (הוועל׳-גרייסט) בעליעבט.

well'-groun'ded *a.* (הוועל׳-גראונ׳-דעד) ז. *well-founded*.

well'-head *n.* (הוועל׳-העד) דער אורשפרונג פון א קוואל.

well'-hole *n.* (הוועל׳-האול) א טרעפ-רוים [די עפנונג אדער לאך וואס ציהט זיך אין א געביידע דורך אלע עטאזשען און דורך וועלכער עס לויפען דורך טרעפ]; דאס ארט אין א פישער-שיף וואו מען האלט די געפאנגענע פיש.

well'-informed' *a.* (הוועל׳-אינ-פאהרמד׳) גוט אינפארמירט, וואס האט ידיעות אין פערשיעדענע ענינים.

well'-inten'tioned *a.* (הוועל׳-אינ-טענ׳-שאנד) מיט גוטע אבזיכטען; גוט געמיינט.

His action was **well-intentioned** but proved injurious to me.

well'-judged *a.* (הוועל׳-דזשאדזשד) גוט אויסגערעכענט, גוט בעטראכט.

well'-knit *a.* (הוועל׳-ניט) שטארק געבויט.

well'-known *a.* (הוועל׳-נאון) גוט בעקאנט.

well'-look'ing *a.* (הוועל׳-לוק׳-אינג) וואס זעהט אויס גוט; מיט א גוטען אויסזעהן.

well'-made *a.* (הוועל׳-מייד) גוט געמאכט.

well'-man'nered *a.* (הוועל׳-מענ׳-ערד) מיט גוטע מאניערען; גוט ערצויגען; העפליך.

well'-mea'ner *n.* (הוועל׳-מיע׳-נער) איינער וואס מיינט גוט; איינער וואס האט גוטע אבזיכטען.

well'-mea'ning *a.* (הוועל׳-מיע׳-נינג) גוט געזינט, וואס מיינט גוט.

well'-meant *a.* (הוועל׳-מענט) גוט געמיינט, מיט א גוטער אבזיכט.

well'-min'ded *a.* (הוועל׳-מאינ׳-דעד) פריינדליך געניינט, מיט א פריינדליכער בעציהונג.

well'-na'tured *a.* (הוועל׳-ניי׳-טשורד) גוטהערציג; גוט געניינט.

well'-nigh' *adv.* (הוועל׳-נאי׳) ביינאהע, פאסט, כמעט.

well off (הוועל אף) אין א גוטען צושטאנד; וואהלהאבענד, פערמעגליך.

well oiled tongue (הוועל אילד טאנג) מיט א גלאטען צינגעל.

well'-or'dered *a.* (הוועל׳-אהר׳-דערד)

גוט געארדענט, גוט איינגעריכטעט, גוט רעגולירט, גוט פערוואלטעט.

well'-plea'sing *a.* (הוועל'-פליע'-זינג) אנגענעהם, ליעבליך, געפעליג.

well'-pump *n.* (הוועל'-פאמפ) א ברונעם⸗פומפ.

well'-read *a.* (הוועל'-רעד) בעלעזען, שטארק בעלעזען.

He is well-read in all the social sciences.

well'-room *n.* (הוועל'-רוהם) א ברונעם⸗צימער, א קוואל⸗שטיבעל; דער קורזאל [דאס הויז איבער א קוואל וואו מען טרינקט דאס וואסער]; אן ארט אין א שיף וואו עס קלייבט זיך אן וואסער.

well'-set *a.* (הוועל'-סעט) גוט געזעצט, גוט צוזאמענגעשטעלט; סימעטריש געבויט.

well'-sin'ker *n.* (הוועל'-סינ'-קער) א ברונעם⸗גרעבער.

well'-spo'ken *a.* (הוועל'-ספאו'קן) גוט גערעדט, מיט נוטער אויסשפראך; פריינדליך אדער העפליך ריידענד.

well'-spring *n.* (הוועל'-ספרינג) א קוואל, א וואסער⸗קוואל; די אור⸗קוועלע פון עפעס.

well'-sweep *n.* (הוועל'-סהוויעפ) א ברונעם⸗שווענגעל. ז. *sweep*.

well'-tem'pered *a.* (הוועל'-טעמ'-פערד) אין מוזיק — אין דעמזעלבען טאנארט.

well'-tim'bered *a.* (הוועל'-טימ'-בערד) 1. בעזארגט מיט געהילץ, וואס פערמאגט פיעל וואלד אדער געהילץ; 2. געמאכט מיט גוטען געהילץ אדער מיט פיעל געהילץ; 3. גוט געבויט, שטארק געבויט.

1. Canada is a well-timbered land. 3. He is a well-timbered fellow.

well'-timed *a.* (הוועל'-טאימד) געטהאן צו דער רעכטער צייט; וואס היט אב די ריכטיגע צייט.

well'-to-do' *a.* (הוועל'-טו-דוה') וואהלהאבענד, פערמעגליך.

well'-tomb *n.* (הוועל'-טוהם) א ברונען⸗קבר, א ברונען⸗עהנליכער קבר [ווי ביי די פארצייטיגע עגיפטער און פעניציער].

well'-trap *n.* (הוועל'-טרעפ) ז. *stench-trap*.

well'-wa'ter *n.* (הוועל'-הוואה'-טער) ברונען⸗וואסער.

well'-wish'er *n.* (הוועל'-הוויש'-ער) א גוט⸗ווינשער, א פערגינער, א פריינד.

wels *n.* (הוועלז). דער וועלס [אזא פיש]. ז. *sheat-fish*.

welsh *v.* (הוועלש) בעשווינדלען אדער אויסנארען דאס וועט⸗געלד ביי א וועט⸗לויף פון פערד, ניט בעצאהלען דעם פערלארענעם וועט אדער אנטלויפען מיט דעם איינגעלעגטען וועט⸗געלד [ביי וועט⸗לויף פון פערד].

Welsh *a. and n.* (הוועלש) וועליש, וואס איז שייך צו דער ענגלישער פראווינץ וויילס אדער וואלים; די וועלישע שפראך.

wel'sher *n.* (הוועל'-שער) א שווינדלערישער וועטער ביי א וועט⸗לויף פון פערד; איינער וואס בעצאהלט ניט זיין וועט אדער אנטלויפט מיט דעם איינגעלעגטען וועט⸗געלד [ביי א וועט⸗לויף פון פערד].

Welsh'man *n.* (הוועלש'-מען) א וועלישער, אן איינוואהנער פון וויילס אדער וואלים [אן ענגלישע פראווינץ]; דער שווארץ⸗פיש [ז. *black-bass*]; דער שטאכעל⸗פיש [אזא פיש וואס איז בעדעקט מיט שטאכלען. ז. *squirrel-fish*].

Welsh rab'bit (הוועלש רעב'-איט) אזא מאכל פון קעז מיט געטריקענטען ברויט.

welt *n. and v.* (הוועלט) א ברעג, א ראנד, א זוים; דאס ראנד⸗לעדערעל צווישען דער אויבערשטער און אונטערשטער זויל; א שראם אדער פאס אויף'ן לייב [ווי פון שמיץ]; מאכען א ראנד אדער זוים; קאטעווען, שמייסען, שלאגען.

wel'ter *v., n. and a.* (הוועל'-טער) זיך קייקלען [ווי כוואליעס]; זיך שטויסען, לויפען מיט טומעל און אונארדנונג; זיך קייקלען, זיך וואלגערען, זיך באדען; קייקלונג; שטויסונג; טומעל; וואס איז שייך צו א וועט⸗לויף, ביי וועלכען די פערד טראגען אן עקסטרא משא פון 28 ביז 40 פונט.

wel'ter-race *n.* (הוועל'-טער-רייס) א וועט⸗לויף, ביי וועלכען די פערד טראגען אן עקסטרא משא פון 28 ביז 40 פונט.

wel'ter-weight *n.* (הוועל'-טער-הווייט) אן עקסטרא געוויכט פון 28 ביז 40 פונט וואס עס טראגט א פערד ביי א וועט⸗לויף; א פויסט⸗קעמפפער וואס וועגט פון 135 ביז 154 פונט.

wen *n.* (הוועז) א בייל, א גוליע, א גוז.

wench *n. and v.* (הוועטש) א מיידעל; א פרוי; א פראסטע מיידעל; א דיענסט⸗מיידעל; א נעגערקע; אן אויסגעלאסענע פרוי; האבען פערקעהר מיט אויסגעלאסענע פרויען.

wen'cher *n.* (הוועג'-טשער) אן אויסגעלאסענער מאן, א מאן וואס האט פערקעהר מיט אויסגעלאסענע פרויען.

wend *v.* (הוועגד) געהן צו..., זיך ווענדען.

wen'nish *a.* (הוועג'-איש) ז. *wenny*.

wen'ny *a.* (הוועג'-אי) עהנליך צו א בייל, גוז אדער גוליע; בעדעקט מיט ביילען אדער גוזעס.

went (הוועגט) געגאנגען. ז. *go*.

wen'tletrap *n.* (הוועג'טל-טרעפ) א לייטער⸗מושעל [אזא געדרעהטער מושעל].

Wentletrap

wept (הוועפט) געוויינט. ז. *weep*.

were (הוואיר) געווען. ז. *be*.

we're פעראיינפאכונג פון די ווערטער *we are* [מיר זיינען].

were'gild *n.* (הוויער'-גילד) ז. *wergild*.

were'wolf *n.* (הוויער'-הוואולף) ז. *werwolf*.

wer'gild *n.* (הוואיר'-גילד) ווער⸗געלד, בלוט⸗געלד [א פארצייטיגע געלד⸗שטראף פאר מארד].

Werne'rian *a. and n.* (הוואיר-ניע'-רי-ען) וואס איז שייך צום דייטשען געאלאג ווערנער; וואס איז שייך צו דער ווערנערשער אדער נעפטונישער טעאריע פון דער אויסבילדונג פון דער ערד; אן אנהענגער פון ווערנער'ס טעאריע, א נעפטוניסט. ז. *Neptunist*.

wert (הוואירט) דו ביזט געווען. ז. *be*.

Werthe'rian *a.* (ווער-טיע'-רי-ען) עהנליך צו ווערטהער [דער העלד פון געטהע'ס ראמאן "די ליידען דעם יונגען ווערטהער"], אויף ווערטהער'ס שטייגער, קראנקהאפט⸗סענטימענטאל.

Wer'therism *n.* (ווער'-טער-איזם) ווערטהעריזם, ווערטהערישע שטימונג, קראנקהאפטע סענטימענטאליטעט, די סענטימענטאלע ליידען פון ווערטהער [דער העלד פון געטהע'ס ראמאן "די ליידען דעם יונגען ווערטהער"].

wer'wolf *n.* (הוואיר'-הוואולף) דער ווערוואלף [לויט אן אלטען פאלקס⸗אבערגלויבען, א מענש פערוואנדעלט אין א וואלף].

wer'wolfish *a.* (הוואיר'-הוואול-פיש) ווי א ווערוואלף. ז. *werwolf*.

wer'wolfism *n.* (הוואיר'-הוואול-פיזם) די פערוואנדלונג פון א מענשען אין א וואלף [לויט אן אלטען אבערגלויבען]; דער אבערגלויבען וועגען ווערוועלף [מענשען פערוואנדעלט אין וועלף].

we'se (הוויעז) א פערקירצונג פון די ווערטער *we shall* אדער פון *we is* [א נעגערשע פערגרייזונג פון *we are*].

Wes'leyan *a. and n.* (הוועס'-לי-ען) וועסליש, וואס איז שייך צו דער פאמיליע פון דזשאן וועסלי [איינער פון די גרינדער פון מעטאדיזם]; דזשאן וועסלי'ס א נאכפאלגער, א מעטאדיסט. ז. *Methodist*.

Wes'leyanism *n.* (הוועס'-לי-ענ-איזם) וועסליאניזם, דזשאן וועסלי'ס לעהרע, מעטאדיזם. ז. *Methodist*.

west *n., a. and adv.* (הוועסט) וועסט, מערב⸗זייט; וועסטליך, פון מערב⸗זייט; צו דער וועסט⸗זייט, צו מערב⸗זייט.

west'-about' *adv.* (הוועסט'-ע-באוט') ארום צו דער וועסט [מערב⸗זייט], נאך מערב.

west'-bound *a.* (הוועסט'-באונד) געריכטעט נאך דער וועסט, וואס געהט נאך דער וועסט.

West End (הוועסט ענד) וועסטענד [דער וועסטליכער טייל פון לאנדאן, דער אריסטאקראטישער טייל פון לאנדאן].

wes'ter *v.* (הוועס'-טער) געהן צו דער וועסט⸗זייט.

wes'terliness *n.* (הוועס'-טער-לי-נעס) וועסטליכקייט, וועסטליכע לאגע.

wes'terly *a. and adv.* (הוועס'-טער-לי) וועסטליך, געריכטעט נאך דער וועסט, וואס קומט פון דער וועסט⸗זייט, וואס געפינט זיך צו מערב⸗צו; נאך דער מערב⸗זייט.

wes'tern *a. and n.* (הוועס'-טערן) וועסטליך, וואס ליעגט אין וועסט⸗זייט אדער מערב⸗זייט, וואס קומט פון דער וועסט, געריכטעט נאך דער וועסט; אן איינוואהנער פון א וועסטליכער געגענד; א מיטגליעד פון א פאלק וואס וואהנט אין דער וועסט.

wes'terner *n.* (הוועס'-טער-נער) אן איינוואהנער פון א וועסטליכער געגענד.

Wes'terner *n.* (הוועס'-טער-נער) אן איינוואהנער פון די וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

wes'ternism *n.* (הוועס'-טערנ-איזם) א כאראקטעריסטישע אייגענשאפט פון א מערב⸗פאלק; א כאראקטעריסטישער אויסדרוק, מנהג אדער געוועהנהייט ביי אן איינוואהנער פון די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

wes'ternmost *a.* (הוועס'-טערנ-מאוסט) וואס איז אם וועסטליכסטען, וואס געפינט זיך אם ווייטסטען אין דער וועסט⸗זייט.

West'-In'dian *a. and n.* (הוועסט'-אינ'-די-ען) וועסט⸗אינדיש; א וועסט⸗אינדיער; א וועסט⸗אינדיערין, אן איינוואהנער אדער איינוואהנערין פון וועסט⸗אינדיען [אדער די אנטילען⸗אינזלען, ביי די ברעגען פון אמעריקא אין אטלאנטישען אקעאן, צווישען וועלכע די גרעסטע זיי⸗

נען: קובא, יאמאיקא, האאיטי און פארטא ריקא].

wes'ting *n.* (הוועס'-טינג) א שטרעקע פון א געוויסען פונקט נאך מערב.

west'ling *n. and adv.* (הוועסט'-לינג) אן איינוואהנער פון א וועסטליכער געגענד אדער פון א וועסטליכען לאנד; נאך מערב.

west'ward *adv. and a.* (הוועסט'-הווארד) נאך דער וועסט, צו מערב=צו; געריכטעט צו מערב=צו.

west'wardly *adv.* (הוועסט'-הווארד-לי) נאך דער וועסט, צו מערב=צו.

west'wards *adv.* (הוועסט'-הווארדז) ז. ***westwardly***.

wet *a., n. and v.* (הוועט) 1. נאס; פייכט; 2. אנגעפילט מיט וואסער; 3. וואסערדיג; 4. רעגענדיג; 5. שכור; 6. וואס איז געגען דעם פערבאט פון אלקאהאלישע משקאות; וואס איז פאר פרייען פערקויף און טרייבונג פון אלקאהאלישע משקאות; 7. נאסקייט; פייכטקייט; א רעגען; 8. נעצונג, דאס נאס מאכען; 9. א טרונק [משקה]; שכרות; 10. א געגנער פון פראהיביציאן [פערבאט פון אלקאהאלישע געטרענקע]; 11. נעצען, נאס מאכען, פייכט מאכען; 12. "בענעצען", טרינקען לכבוד עפעס.

4. In the tropical countries the year is divided into wet and dry seasons. 6. Our city voted to stay wet.

wet bar'gain (הוועט באר'-גיין) אן אב=מאך אדער קניה וואס איז געשלאסען געווארען ביי א ביסעל משקה.

wet blan'ket (הוועט בלענ'-קעט) א קאלטער טוש, איינער אדער עטוואס וואס גיסט אב ווי מיט א קאלטען שטראם וואסער.

His remarks put a **wet blanket** on the enthusiastic audience.

wet boat (הוועט באוט) א שיף וואס קען זיך לייכט איבערקעהרען אדער זיך אנשעפען מיט וואסער.

wet coop'er (הוועט קוהפ'-ער) ז. ***tight cooper***.

wet'-cup *n.* (הוועט'-קאפ) א נאסע באנקע [וועלכע ציהט אב בלוט פון קערפער].

wet'-cup'ping *n.* (הוועט'-קאפ'-אינג) דאס שטעלען נאסע באנקעס [וועלכע ציהען אב בלוט פון קערפער].

wet day (הוועט דיי) א רעגענדיגער טאג.

wet dock (הוועט דאק) א וואסער=דאק [א דאק אדער באסיין אין א האפען מיט טויערען צו האלטען דאס וואסער אויף א געוויסער הויך צו פערלייכטערען די אנלאדונג אדער אויסלאדונג פון שיפען].

wet down pa'per (הוועט דאון פיי'-פער) צונעצטע פאפיער [פאר'ן דרוקען].

wet goods (הוועט גודז) משקאות, געטרענקע [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

weth'er *n.* (הוועטה'-ער) א קאסטרירטער באראן [א באראן וואס איז געמאכט פאר אוים זכר].

wet'ly *adv.* (הוועט'-לי) אין א נאסען אדער פייכטען צושטאנד.

wet me'ter (הוועט מיע'-טער) א גאז=מעסטער, אין וועלכען דער גאז געהט דורך דורך וואסער.

wet monsoon' (הוועט מאנ-סוהן') דער פייכטער מוסאן=ווינד [וואס בלאזט פון דרום=מערב זייט אין דער לענג פון'ם אזיאטישען ברעג פון'ם פאסיפישען אקעאן].

wet'ness *n.* (הוועט'-נעס) נאסקייט, פייכטקייט; רעגענדיגקייט.

wet'-nurse *n. and v.* (הוועט'-נוירס) אן אם, א זויגעריו; זויגען, זיין אן אם; זיך ניאנטשען, צערטלען.

wet one's line (הוועט הוואנז לאין) פישען, כאפען פיש מיט א ווענטקע.

wet one's whis'tle (הוועט הוואנז הוויסל) מאכען א כוסה.

wet'-pack *n.* (הוועט'-פעק) א פייכטע איינהילונג פאר א היץ=קראנקען.

wet port (הוועט פאורט) א וואסער=פארט, א האפען דורך וועלכען עס קומען אריין אויסלענדישע סחורות.

wet prepara'tion (הוועט פרעפ-ע-ריי'-שאן) א פלאנצע אדער בעשעפעניש וואס מען האלט אין אלקאהאל אדער עהנליכער פליסיגקייט.

wet provi'sions (הוועט פרא-וויזש'-אנז) געזאלצענעם פלייש, געזייערטע גארטען=פראדוקטען, עסיג און עהנליכע פראדוקטען פאר א שיף.

wet'-shod *a.* (הוועט'-שאד) אנגעטהאן אין נאסע שיך; מיט דורכגעווייקטע שיך.

wet'ter *n.* (הוועט'-ער) א נעצער; איינער וואס מאכט פייכט פאפיער פאר'ן דרוקען.

wet'ter-off' *n.* (הוועט'-ער-אף') אין גלאז=פאבריקאציאן — דער ארבייטער וואס נעהמט ארונטער פון דעם בלאז=אייזען די פארמירטע פלעשער.

wet'ting-machine' *n.* (הוועט'-אינג-מע-שין') א דאמפף=מאשין, א נעץ=מאשין [צום פייכט מאכען פאפיער פאר'ן דרוקען].

wet'tish *a.* (הוועט'-איש) נאסליך, פייכטליך.

wey *n.* (הוויי) א געוויכט; אזא געוויכט [פון פערשיעדענער גרוים פאר פערשיעדענע פראדוקטען]; א מאס פון 40 בושעל.

whack *v. and n.* (הוועק) א שטארקען קלאפ טהאן; א פראסק טהאן; קלאפען, שלאגען; פאנאנדערטיילען, פאנאנדערטיילען אין חלקים, אויסטיילען; אבצאהלען, קוויטירען, זיך אברעכענען, זיך אויסגלייכען; א שטארקער קלאפ; א פראסק; א חלק, א טייל; א פראבע, א פערזוך.

whack'er *n.* (הוועק'-ער) עטוואס אונגעהייער גרויסעס; א קאלאסאלע זאך; א ריעזיגער ליגען.

whack'ing *a.* (הוועק'-אינג) אונגעהייער גרוים, קאלאסאל.

whale *n. and v.* (הווייל) א וואלפיש; זיך בעשעפטיגען מיט וואלפיש=פאנג; פאנגען וואלפיש; גוט אנקלאפען די ביינער.

Whale

whale'back *n.* (הווייל'-בעק) אזא שיף מיט א רונדען אויבערשטען דעק.

whale'-bird *n.* (הווייל'-ביירד) דער וואלפיש=פויגעל אדער דער בלויער שטורם=פויגעל [א שטורם=פויגעל אדער מעווע וואס ערנעהרט זיך פון דעם אבפאל פון געפאנגענע וואל=פיש]; דער שטיין=קייקלער [אזא פויגעל. ז. ***turnstone***].

whale'-boat *n.* (הווייל'-באוט) א וואל=פיש=שיפעל [געברויכט ביים וואלפיש=פאנג].

whale'bone *n. and a.* (הווייל'-באון) פיש=ביין [די ציינער פון א וואלפיש]; עטוואס געמאכט פון פיש=ביין; געמאכט פון פיש=ביין.

whale'-built *a.* (הווייל'-בילט) געבויט ווי א וואלפיש=שיפעל [א שיפעל געברויכט ביי וואלפיש=פאנג].

The Canadian fishing-boats are **whale-built.**

whale'-calf *n.* (הווייל'-קאף) א יונגער וואלפיש.

whale'-fin *n.* (הווייל'-פין) פיש=ביין. ז. ***whalebone***.

whale'-fish'er *n.* (הווייל'-פיש'-ער) א וואלפיש=פאנגער.

whale'-fish'ery *n.* (הווייל'-פיש'-ער-אי) וואלפיש=פאנג; די אויסשטאטונג פאר א וואלפיש=פאנג [די מענשען, די שיפען א. ז. וו.]; א פלאץ פאר וואלפיש=פאנג.

whale'-fish'ing *n.* (הווייל'-פיש'-אינג) וואלפיש=פאנג.

whale'-flea *n.* (הווייל'-פליע) ז. ***whale-louse***.

whale'-head *n.* (הווייל'-העד) דער וואלפיש=קאפ [אזא שטארך=עהנליכער אדער צאפליא=עהנליכער פויגעל מיט א ריעזיגען קאפ און שנאבעל].

whale'-hun'ter *n.* (הווייל'-האנ'-טער) א וואלפיש=פאנגער.

whale'-line *n.* (הווייל'-לאין) א האר=פון=שטריק. ז. ***harpoon***.

whale'-louse *n.* (הווייל'-לאוס) א וואל=פיש=לויז [א פאראזיטישער אינזעקט, וואס האלט זיך אויף וואלפיש].

whale'man *n.* (הווייל'-מען) א וואל=פיש=פאנגער.

whale'-oil *n.* (הווייל'-איל) פיש=טראן, טראן.

wha'ler *n.* (הוויי'-לער) א וואלפיש=פאנגער; א שיף פאר וואלפיש=פאנג; עטוואס אונגעהייערעס אדער קאלאסאלעס.

whale'-rind *n.* (הווייל'-ראינד) די הויט פון א וואלפיש.

wha'lery *n.* (הוויי'-לער-אי) וואלפיש=פאנג.

whale'-shark *n.* (הווייל'-שארק) דער וואלפיש=האיפיש [אזא גרויסער האיפיש פון די ווארימע געגענדען]; דער ריעזען=האיפיש [ז. ***basking-shark***].

whale'-ship *n.* (הווייל'-שיפ) א שיף פאר וואלפיש=פאנג.

wha'ling *n. and a.* (הוויי'-לינג) וואל=פיש=פאנג, וואלפיש=יאגד; אונגעהייער, קאלאסאל.

wha'lingman *n.* (הוויי'-לינג-מען) ז. ***whaleman***.

whame *n.* (הווים) א פיה=פליעג, א פערד=פליעג.

whang *n. and v.* (הוועננ) א רימען; רימען=לעדער; א קלאפ; א שטיקעל, א פאס; שמייסען, שלאגען.

whap *v. and n.* (הוואפ) ז. ***whop***.

whap'per *n.* (הוואפ'-ער) ז. ***whopper***.

whap'pet *n.* (הוואפ'-עט) א הונד.

wharf *n. and v.* (הוואהרף) א ווערפט, א האפען=דאמבע, א לאנדונגס=דאמבע, א לאנדונגס=פלאץ, א לאנדונגס=פלאטפארמע [פאר שיפען]; מאכען א ווערפט אדער האפען=דאמבע; אויסלאדען אויף א ווערפט.

whar'fage *n.* (הוואהר'-פעדזש) ווערפט=

געלד, ווערפט-אבצאהלונג [אבצאהלונג פאר בענוצען א ווערפט אדער לאנדונגס-פלאץ פאר שיפען]; לאנדונג אין א ווערפט.

wharf′-boat *n.* (הוואהרפ׳-באוט) א ווערפט-שיפעל, א שיפעל אונטערצוהאלטען א לאנדונגס-פלאטפארמע פאר שיפען, א שיפעל ארומצופאהרען ארום ווערפטען [האפען-דאמבעס, לאנדונגס-פלאטפארמען פאר שיפען].

whar′fing *n.* (הוואהר׳-פינג) א פלאט-פארמע עהנליך צו א ווערפט [האפען-דאמבע, לאנדונגס-פלאטפארמע פאר שיפען]; ווערפט-מאטעריאלען [צום בויען ווערפטען]; ווערפטען.

whar′finger *n.* (הוואהר׳-פינ-דזשער) א ווערפט-אייגענטימער, א ווערפט-אויפזעהער. ז. *wharf*.

wharf′man *n.* (הוואהרפ׳-מען) א ווערפט-אויפזעהער; איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף א ווערפט [האפען-דאמבע, לאנדונגס-פלאץ, לאנדונגס-פלאטפארמע פאר שיפען].

wharf′-mas′ter *n.* (הוואהרפ׳-מעס׳-טער) ז. *wharfinger*.

wharf′-rat *n.* (הוואהרפ׳-רעט) א ווערפט-ראץ [א ראץ, וואס האלט זיך ביי ווערפטען אדער לאנדונגס-פלעצער פאר שיפען]; א ווערפט-וואגאבונד, א בראדיאגע וואס האלט זיך אויף ביי א ווערפט.

wharves *n.* (הוואהרווז) ווערפטען. ז. *wharf*.

what *pr., adv. and c.* (הוואט) 1. וואס? וועלכער, וועלכע, וועלכעס? 2. וואס, דאס וואס; 3. וואס פאר א...; 4. היי! אה! [א רוף]; 5. עטוואס; 6. ווארום? 7. אזוי פיעל, אזוי ווייט, ביז אזא גראד; 8. אין וועלכער הינזיכט?

2. I am **what** nature made me. 3. **What** nonsense! 5. I'll tell you **what**.

what′abouts *n.* (הוואט׳-ע-באוטס) זאכען מיט וועלכע איינער איז בעשעפטיגט.

I know your **whatabouts** and whereabouts.

what do you call it (הוואט דו יו קאהל איט) ווי רופט מען דאס [געברויכט, ווען מען פערגעסט א נאמען, אדער מען וויסט ניט דעם נאמען, אדער מען וויל ניט דערמאנען דעם נאמען אויס פעראכטונג].

what′-d'ye-call′-'em (הוואט׳-דיע-קאהל׳-עם) ווי רופט מען דאס [געברויכט ווען מען פערגעסט א נאמען אדער מען וויסט ניט דעם נאמען אדער מען וויל ניט דערמאנען דעם נאמען אויס פעראכטונג].

We had at dinner meats, fruits, wines, and **what-d'ye-call-'em**.

what′-d'ye-call′-it (הוואט׳-דיע-קאהל׳-איט) ווי רופט מען דאס. ז. *what do you call it*.

whate'er′ *pr.* (הוואט-עהר׳) פערקירצונג פון *whatever*

what else (הוואט עלס) וואס נאך.

whatev′er *pr. and a.* (הוואט-עוו׳-ער) 1. אלעס, אלעס וואס, עס מאכט ניט אויס וואס, וואס ניט איז; 2. וועלכער ניט איז, וועלכעס ניט איז.

1. The mayor is expected to make himself thoroughly acquainted with **whatever** concerns the welfare of the city. 2. **Whatever** side he is on, he always finds excellent reasons for it.

what for? (הוואט פאר) צו-ליעב וואס? פאר וואס? פאר וועלכע מעשים טובים?

Lend me some money. **What for?**

what...for? (הוואט...פאר) צוליעב וואס? צו וואס?

What is he here **for?**

what ho! (הוואט האו). היי! [א רוף].

what if? (הוואט איף) וואס וועט זיין, אויב...; וואס וועסטו זאגען, אין פאל...? וואס מאכט עס אויס, אויב...

What if he does not keep his promise?

what′-like *a.* (הוואט׳-לאיק) פון וועלכען אויסזעהן אדער כאראקטער.

From sad experience we know **what-like** the best friend is likely to turn out.

what next? (הוואט נעקסט) וואס ווייטער? וואס דאן?

what not (הוואט נאט) וואס דען ניט? אלעס אין דער וועלט; אלעס וואס דו ווילסט.

The table was loaded with pictures, toys, and **what not**.

what′-not *n.* (הוואט׳-נאט) 1. אן עטאזשערקע, ביכער-פאליצעס, א געשטעל אדער פאליצעס פאר פערשיעדענע קלייניגקייטען; 2. אלעס; אלעס וואס דו ווילסט; וואס דען ניט?

2. He is used to put down in his diary his thoughts, doubts, observations and **what-nots**.

what of (הוואט אוו) וואס זאגסטו? וואס דענקסטו? וואס הערט זיך מכח?

You provided everything for to-day. But **what of** to morrow?

what of it? (הוואט אוו איט) טא איז וואס? וואס מאכט עס אויס?

He has refused to meet me. Well, **what of it?**

what on earth (הוואט אן אוירטה) וואס, אום הימעל'ס ווילען...

What on earth do you expect to come out of this?

what's his name (הוואטס היז ניים) ווי רופט מען איהם.

Tell Mr. **What's-his-name** to be off.

what′so *a. and pr.* (הוואט׳-סאו) וועלכער ניט איז, וועלכע ניט איז, וועלכעס ניט איז; וואס ניט איז, ווער ניט איז.

whatsoe'er′ *pr.* (הוואט-סא-עהר׳) ווער ניט איז, וואס ניט איז. ז. *whatsoever*

whatsoev′er *a. and pr.* (הוואט-סא-עוו׳-ער) 1. וועלכער ניט איז, וועלכע ניט איז, וועלכעס ניט איז; 2. ווער ניט איז; וואס ניט איז.

2. **Whatsoever** you speak, let it be the truth.

what's the mat′ter? (הוואטס טהי מעט׳-ער) וואס איז דער מעהר? וואס טהוט זיך דא?

what's the rack′et? (הוואטס טהי רעק׳-עט) וואס קומט דא פאר? וואס טהוט זיך דא?

what's to do here? (הוואטס-טו דו היער) וואס טהוט זיך דא? וואס קומט דא פאר?

what though (הוואט טהאו) איז וואס? וואס מאכט עס אויס? וואס קען עס ארען?

What though he is poor? He is a man for all that.

whawl *v.* (הוואהל) מיאוקען [ווי א קאץ]. ז. *waul*

whay′-worm *n.* (הוויי׳-וואירם) א פרישטשיק; א משוגעת, א קאפריז.

wheal *n. and v.* (הוויעל) א בלאטער, א פרישטש, א קרעצעל; א סיניאק, א פאס אדער צייכען פון א שמיץ אדער קלאפ; מאכען בלאטערען אדער פרישטשעס; מאכען א סיניאק אדער פאס [אויף'ן לייב]; אנרייסען [וועגען א בלאטער אדער קרעצעל].

wheat *n.* (הוויעט) ווייץ.

wheat′-bird *n.* (הוויעט׳-בוירד) דער בוכפינק אדער זיאבליק. ז. *chaffinch*

wheat′-bug *n.* (הוויעט׳-באג) א ווייץ-קעפער, א ווייץ-זשוק [אזא זשוק וואס האלט זיך אויף ווייץ].

wheat′-crack′er *n.* (הוויעט׳-קרעק׳-ער) א מאשין צו מאכען ווייצענע גרויפען.

wheat′ear *n.* (הוויעט׳-איער) ז. *stonechat*

wheat′-ear *n.* (הוויעט׳-איער) א ווייץ-זאנג.

wheat′-ear stitch (הוויעט׳-איער סטיטש) זאנגען-עהנליכע שטיקעריי.

whea′ten *a.* (הוויעטן) פון ווייץ, ווייצענער.

wheat′-gra′der *n.* (הוויעט׳-גריי׳-דער) א מאשין צו רייניגען און סארטירען ווייץ.

wheat′-grass *n.* (הוויעט׳-גרעס) ז. *quitch-grass*

whee′dle *v.* (הוויעדל) שמייכלען, חנפ'ענען, לאשטשען; ארייננארען דורך זיסע רייד, געווינען דורך שמייכלעריי; ארויסקריגען מיט חניפה.

wheed′ler *n.* (הוויעד׳-לער) א שמייכלער, א חונף.

wheed′ling *n.* (הוויעד׳-לינג) שמייכלונג, שמייכלעריי, חניפה.

wheel *n. and v.* (הוויעל) 1. א ראד; א ראד-עהנליכער אינסטרומענט, אפאראט אדער מאשין; א שפין-ראד; א שטייער-ראד [פון א שיף]; א מארטער-ראד; א טעפער-ראד; א ראד-עהנליכעס פייערווערק; א וואגען; א וועלאסיפעד; 2. קרייז-בעוועגונג; דרעהונג, אומדרעהונג; 3. בעוועגונגס-קראפט; 4. א דאלאר [אויף דער גנבים-שפראך]; 5. דרעהען, קייקלען, אומדרעהען; זיך קייקלען, זיך דרעהען; זיך בעוועגען אין א קרייז; 6. אראבגעהן פון וועג, זיך אבקירעווען פון גלייכען וועג; אבווייכען; 7. פיהרען אויף א וואגען אדער וועלאסיפעד; פאהרען אין א וואגען אדער אויף א וועלאסיפעד; פיהרען א וואגען; 8. צוגעבען אדער צומאכען א ראד; 9. פארמירען אויף א ראד אדער מיט דער הילף פון א ראד [ווי למשל, טעפ]; 10. מאטערען אויף א מארטער-ראד.

5. Please, **wheel** my chair around. 6. To avoid danger I had to **wheel** three miles around. 8. We had to stop and **wheel** our cart.

whee′lage *n.* (הוויע׳-לעדזש) שאסעע-געלד, אן אבצאהל פאר דעם רעכט צו פאהרען אין געוויסע געגענדען.

wheel′-an′imal *n.* (הוויעל׳-ענ׳-אי-מעל) א רעדער-חיה'לע. ז. *rotifer*

wheel′-animal′cule *n.* (הוויעל׳-ענ-אי-מעל׳-קיול) א רעדער-חיה'לע. ז. *rotifer*

wheel′-band *n.* (הוויעל׳-בענד) א ראד-שינע, א ראד-רייף.

wheel′barrow *n.* (הוויעל׳-בער-או) א טאטשקע.

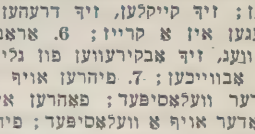

Wheelbarrow

wheel′-bear′er *n.* (הוויעל׳-בעהר׳-ער) א רעדער-חיה'לע. ז. *rotifer*

wheel′-bird *n.* (הוויעל׳-בוירד) ז. *goatsucker*

wheel′-boat *n.* (הוויעל׳-באוט) א שיף אויף רעדער [וואס מען קען פיהרען אויף דער יבשה].

wheel′-car′riage *n.* ־(הוויעל׳-קער׳) אידזש) אן עקיפאזש, א וואגען.

wheel′-chain *n.* א (הוויעל׳-טשיין) שטייער-ראד קייט, א רודער-קייט.

wheel′-chair *n.* א (הוויעל׳-טשעהר) פאהר-שטוהל [א שטוהל אויף רעדלעך, ווי למשל, צום פיהרען א קראנקען].

wheel′-cul′tivator *n.* ־(הוויעל׳-קאל׳) טי-וויי-טאר) אן אקער אויף רעדער. ז. *cultivator*

wheel′-cut′ting *n.* ־(הוויעל׳-קאט׳) אינג) דאס אויסשניידען די צייהנדלעך פון רעדלעך [פון זייגערס].

wheeled *a.* (הוויעלד) מיט א ראד אדער רעדלעך; מיט רעדער, אויף רעדער, רע-דערדיג.

whee′ler *n.* (הוויע׳-לער) איינער וואס קייקעלט אדער דרעהט; א רעדער-מאכער; א דישעל-פערד [ז. *wheel-horse*]; עטוואס וואס האט רעדער [אין דיזען זין געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער, ווי למשל: *eight-wheeler*].

wheel′-fire *n.* (הוויעל׳-פאיר) א ראד-פייער [א פייער וואס רינגעלט ארום א שמעלץ-טיגעל, אבער ריהרט זיך אן דעם ניט אן].

wheel′-guard *n.* (הוויעל׳-גארד) ז. *dirt-board*

wheel′-horse *n.* (הוויעל׳-האהרס) 1. דאס דישעל-פערד, דאס שטאנג-פערד [א פערד וואס איז געשפאנט ביים וואָ-גען, אין גענענזאץ צו די פערד וואס זיינען געשפאנט פון פארענט אדער נאָ-שפּיץ]; 2. איינער וואס טהוט די מייסטע ארבייט; איינער, אויף וועמען עס פאלט די הויפּט לאסט פון אן ארבייט אדער אונטערנעה-מונג.

2. The junior partner is the **wheel-horse** of the firm.

wheel′-house *n.* (הוויעל׳-האוס) ז. *pilot-house*

whee′ling *n.* (הוויע׳-לינג) דאס קייק-לען; דאס פאהרען אדער פיהרען אין א וואגען; דאס פאהרען אויף א וועלאָסיפּעד.

wheel′-lock *n.* (הוויעל׳-לאק) א ראד-שלאס [א שלאס אין א ביקס וואס שיסט אוים מיט דער הילף פון א רעדעל]; א קאמבינאציאנס-שלאס, א בוכשטאבען-שלאס [ז. *letter-lock*]; א מין טאר-מאז אדער ברעמזע [צו פערהאלטען א ראד].

wheel′man *n.* (הוויעל׳-מען) א שטייער-מאן; א וועלאָסיפּעדיסט.

wheel′-race *n.* (הוויעל׳-רייס) דער טייל פון דעם וואסער-קאנאל אדער וואָ-סער-קאסטען ביי א וואסער-מיהל, וואו עס געפינט זיך דאס וואסער-ראד.

wheel′-rope *n.* (הוויעל׳-ראופ) א שטייער-שטריק, א רודער-שטריק.

wheels *n.* (הוויעלז) 1. רעדער; 2. מא-שינעריע; 3. בעוועגונגס-קראפט, לעבענס-קראפט. ז. *wheel*

3. The **wheels** of weary life at last stood still.

wheel′-seat *n.* (הוויעל׳-סיעט) דער צא-פען [דער טייל פון אן אקס, אויף וועל-כען עס זעצט זיך ארויף דאס ראד].

wheel′-shaped *a.* (הוויעל׳-שייפּט) ראד-פערמיג.

wheels′man *n.* (הוויעלז׳-מען) א שטייערמאן.

wheels within′ wheels (הוויעלז הוויטה-אין׳ הוויעלז) א פלאנטער; קאמ-פּליצירטקייט.

wheel tax (הוויעל טעקס) א שטייער אויף עקיפּאזשען.

wheel′-tire *n.* (הוויעל׳-טאיר) א ראד-שינע, א ראד-רייף.

wheel′-tooth *n.* (הוויעל׳-טוהטה) א ראד-צאהן.

wheel′way *n.* (הוויעל׳-הוויי) א וועג פאר עקיפּאזשען.

wheel′-win′dow *n.* ־(הוויעל׳-הווינ׳) דאו) א ראד-פענסטער [א קיילעכדיג פענ-סטער מיט קרוישוועג-ענליכע פערציע-רונגען, וועלכע בילדען עטוואס ענליכעס צו א ראד]. ז. *rose-window*

wheel′work *n.* (הוויעל׳-הוואירק) רעדער-ווערק, רעדער, א קאמבינאציאן פון רעדער.

wheel′wright *n.* (הוויעל׳-ראיט) א ראד-מאכער; איינער וואס מאכט וואגענס; איינער וואס ארבייט ביי א ראד.

whee′ly *a.* (הוויע׳-לי) ראד-פערמיג, קרייז-פערמיג, רונד.

wheeze *v.* and *n.* (הוויעז) סאפּען, קייכען, כראפּען, אטעמען שווער; דאס סאפּען, דאס קייכען, דאס כראפּען, סאַ-פּעניש, קייכעניש, שווערע אטעמונג, אסטהמא.

whee′zer *n.* (הוויע׳-זער) איינער וואס סאפּעט, קייכט אדער אטעמט שווער; איי-נער וואס ליידעט פון אסטהמא.

whee′zily *adv.* (הוויע׳-זי-לי) סאפּענ-דיג, קייכענדיג, כראפּענדיג, אטעמענדיג שווער, ליידענדיג פון אסטהמא.

whee′zingly *adv.* (הוויע׳-זינג-לי) ז. *wheezily*

whee′zy *a.* (הוויע׳-זי) סאפּענד, קיי-כענד, כראפּענד, אטעמענד שווער, וואס ליידט פון אסטהמא.

whelk *n.* (הוועלק) א פרישטשיק, א געשווירעל, א בלעזעל, א קרעצעל, א בלאטער; א שראם; א טרומייטען-שנעקע [א מין ים-מאלוסקעל מיט א ספּי-ראל-פערמיגער מושעל].

Whelk

whelked *a.* (הוועלקט) ז. *whelky*

whel′ky *a.* (הוועל׳-קי) פוקלע, ארויסגעשטארצט; בעדעקט מיט פרישטשי-קעס אדער בלאטערען.

whelm *v.* (הוועלם) איינשלינגען [ווי דער אבגרונד]; פערפלייצען; בעדעקען; איי-בערלאדען; איבערלעסטיגען; איבערוועל-טיגען; פערניכטען; אויסראטען, פערטי-ליגען, טויטען, רואינירען.

whelp *n.* and *v.* (הוועלפּ) א הינטעלע; א יונג רויב-טהיער; א הונד; א נאריש אינגעל; א גראבער יונג; איינע פון די ארויסשטארצענדע ריפּען פון א הויב-מא-שין ארום וועלכער עס דרעהט זיך די קייט אדער דער שטריק [ז. *capstan*]; איי-נער פון די שטיפטען אדער פלעקלעך אין דעם ראנד פון א ראד, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א קייט [ז. *sprocket-wheel*]; קינדלען [וועגען הינט אדער רויב-טהיערע]; האבען, געָ-בעהרען [הינטלעך אדער רויב-טהיערע]; ארויסברייינגען [ווי א פלאן].

when *adv.* and *c.* (הווען) 1. ווען; 2. אבוואהל, כאטש, אנשטאט דעם וואס; 3. דעמאלט, דאמאלס.

2. He walks **when** he might ride. 3. We shall meet again some time—till **when**, farewell!

whence *adv.* and *c.* (הווענס) פון וואָ-נען, פון וואס; דערפון, דעריבער.

whence-ev′er *c.* (הווענס-עוו׳-ער) ז. *whencesoever*

whencesoev′er *c.* ־(הווענס-סא-עוו׳) ער) פון וואנען עס זאל ניט קומען; פון וואס עס זאל ניט זיין.

whene′er′ *c.* (הווענ-עהר׳) פערא-יינפא-כונג פון דעם ווארט *whenever*

whenev′er *c.* (הווענ-עוו׳-ער) ווען, ווען נאר, יעדעס מאל ווען.

Come **whenever** you can.

whensoev′er *c.* (הווענ-סא-עוו׳-ער) ז. *whenever*

where *adv.* and *c.* (הוועהר) וואו; וואוהין; פון וואנען; וואו ניט איז.

where′about′ *adv.*, *c.* and *n.* (הוועהר׳-ע-באוט׳) וואו, אונגעפעהר וואו; וועגען וואס; דער פּלאץ וואו איינער אדער עפּעס געפינט זיך.

where′abouts′ *adv.*, *c.* and *n.* (הוועהר׳-ע-באוטס) ז. *whereabout*

whereas′ *c.* (הוועהר-עז׳) אזוי ווי, ווייל; אין אנבעטראכט אז...

whereat′ *adv.* and *c.* (הוועהר-עט׳) אויף וואס, וועגען וואס; נאך וואס.

whereby′ *adv.* and *c.* (הוועהר-באי׳) דורך וואס, מיט וואס; ווי אזוי; ווארום.

where′er′ *adv.* (הוועהר-עהר׳) פעראיינ-פאכונג פון דעם ווארט *wherever*

where′fore *adv.*, *c.* and *n.* ־(הוועהר׳) פאר) צוליעב וואס, ווארום; דעריבער; די אורזאכע, דער גרונד.

wherefrom′ *c.* (הוועהר-פראם׳) פון וואנען, פון וואס.

wherein′ *adv.* and *c.* (הוועהר-אין׳) אין וואס; וואו; ווען.

wherein′soev′er *c.* ־(הוועהר-אינ׳-סא) עוו׳-ער) אין וועלכען ניט איז ארט; אין וועלכער ניט איז בעציהונג.

wherein′to *adv.* (הוועהר-אינ׳-טו) אין וואס; וואוהין.

where′ness *n.* (הוועהר׳-נעס) דאס גע-פינען זיך ערגעץ; דאס פאראן זיין.

whereof′ *adv.* and *c.* (הוועהר-אוו׳) פון וואס, פון וואנען; פון וועמען.

whereon′ *adv.* and *c.* (הוועהר-אן׳) אויף וואס, אויף וועמען.

whereout′ *c.* (הוועהר-אוט׳) פון וואָ-נען.

whereo′ver *c.* (הוועהר-או׳-ווער) איי-בער וואס, איבער וועלכען.

where′so *c.* (הוועהר׳-סאו) ז. *wheresoever*

wheresoe′er′ *c.* (הוועהר-סא-עהר׳) פער-איינפאכונג פון ווארט *wheresoever*

wheresoev′er *c.* (הוועהר-סא-עוו׳-ער) וואו נאר, איבעראל וואו; וואוהין נאר.

wherethrough′ *c.* (הוועהר-טהרוה׳) דורך וואס.

whereto′ *adv.* and *c.* (הוועהר-טו׳) צו וואס; אויף וואס; וואוהין; צו וועָ-מען.

whereun′der *c.* (הוועהר-אנ׳-דער) אונטער וואס, אונטער וועלכען, אונטער וועלכע.

whereun′to *adv.* and *c.* ־(הוועהר) אנ׳-טו) וואוהין; צו וואס; צוליעב וואס.

whereupon′ *adv.* and *c.* ־(הוועהר-א) פּאן׳) אויף וואס; נאך וואס.

wherev′er *c.* (הוועהר-עוו׳-ער) וואו נאר, איבעראל וואו.

wherewith′ *adv.*, *c.* and *n.* ־(הוועהר)

הוויטהּ') מיט וואס, מיט וועמען; די מיט־לען; געלד־מיטלען.

wherewithal' *adv., c. and n.* (הוועהר־הווי־טהאהל') ז. *wherewith*

wher'ry *n.* (הוועהר'־אי) אזא קליין פלאַ־טשיג רודער־שיפעל פאר פאסאזשירען.

wher'ryman *n.* (הוועהר'־אי־מען) דער שיפער וואס פיהרט א קליין רודער־שי־פעל.

whet *v. and n.* (הוועט) שאַרפען, שלייפען; רייצען, אויפרייצען, אויפרעגען, אנרעגען; דאס שארפען, דאס שלייפען; דאס אויפרייצען, דאס אויפרעגען; עפּעס וואס רופט ארויס אפעטיט [ווי א טרונק בראנפען].

wheth'er *a., pr., adv. and c.* (הוועטהּ־ער) וועלכער; ווער [פון ביידען]; צי, אויב.

wheth'er or no (הוועטהּ'־ער אר נאו) אין ביידע פעלע, יעדענפאלס.

whet'-slate *n.* (הוועט'־סלייט) שאַרף־שיעפער [אזא הארטער שטיין פון וועל־כען מען מאכט שארף־שטיינער].

whet'stone *n.* (הוועט'־סטאון) א שארף־שטיין, א שלייף־שטיין.

whet'stone-slate *n.* (הוועט'־סטאון־סלייט) ז. *whet-slate*

whet'ter *n.* (הוועט'־ער) א שארפער, א שלייפער.

wheugh *int.* (הוויו) ז. *whew*

whew *int.* (הוויו) [א פייף אדער פּיו! פייפענדער קלאנג וואס דריקט אוים ער־שטוינונג, איבערראשונג, פערלעגענהייט אדער פעראכטונג].

whey *n.* (הוויי) קעז־מילך, סראוועטקע [דער טייל פון געזויערטער מילך וואס בלייבט פליסיג, ווען דאס איבריגע ווערט פערדיכטעט אין צוואָרך].

whey'ey *a.* (הוויי'־אי) ווי קעז־מילך אדער סראוועטקע; וואס ענטהאלט סרא־וועטקע. ז. *whey*

whey'-face *n.* (הוויי'־פייס) א בלייך געזיכט; א פערזאן מיט א בלאסען גע־זיכט.

whey'-faced *a.* (הוויי'־פייסט) בלאס, בלייך.

whey'ish *a.* (הוויי'־איש) ווי סראוועט־קע; שיטער; וואסערדיג. ז. *whey*

whey'ishness *n.* (הוויי'־איש־נעס) וואַ־סערדיגקייט; שיטערקייט.

whey'-worm *n.* (הוויי'־הוואירם) ז. *whay-worm*

which *pr.* (הוויטש) וועלכער, וועלכע, וועלכעס; וואס, ווער.

whichev'er *pr.* (הוויטש־עוו'־ער) וועלכער עס איז, וועלכער נאר.

whichsoev'er *pr.* (הוויטש־סאָ־עוו'־ער) ז. *whichever*

whid'ah *n.* (הוויד'־אַ) ז. *whidah-bird*

whid'ah-bird *n.* (הוויד'־אַ־בוירד) די אלמנה [אן אפריקאניש פויגעלע ביי וועל־כען דער זכר האט אונגעהייער לאנגע פע־דערען אויף'ן עק].

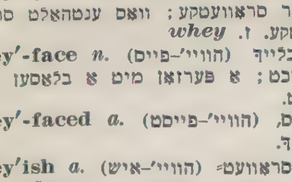

Whidah-bird

whid'ah-finch *n.* (הוויד'־אַ־פינטש) ז. *whidah-bird*

whiff *n. and v.* (הוויף) 1. א הויך, א בלאז, א ווינד־בלאז, א ווינטעל, א לופט; 2. אן אויספּוף [פון אטעם אדער רויך]; 3. בלאזען; הויכען; אויספּופען, ארויסלאזען [רויך], אויסבלאזען.

1. He opened the window to get a whiff of fresh air.

whif'fle *v.* (הוויפל) אבנייגען, אבוועג־דען [פון א געוויסער מיינונג אדער טהאט]; בעאיינפלוסען [אימעצען צו ענדערען זיין מיינונג]; אוועקבלאזען, צו־שטרייען, צוזייהען, צושפרייטען; שאק־לען, וועהען, לאזען פלאטערען [ווי א פלאג]; זיך שלאגען מיט דער דעה, זיין אונענטשלאסען; ניט זיין זיכער ביי זיך; זיין אונבעשטענדיג אדער ניט געזעצט; ארויסמאכען זיך מיט דריידלעך אדער תירוצים; בלאזען שטויס־ארטיג [וועגען א ווינד וואס בלאזט ניט גלייכמעסיג, נאר א שטויס נאך א שטויס]; זיך דרעהען.

whif'fler *n.* (הוויפ'־לער) א לייכטזיני־גער, אונבעשטענדיגער אדער ניט געזעצ־טער מענש; אן אונענטשלאסענער מענש; איינער וואס ענדערט אפט זיינע מיינונ־גען; איינער וואס שטרעבט זיך ארויסצו־דרעהען אין א ויכוח מיט אלערליי דרייד־לעך און צווייזייטיגע אויסדריקע.

whif'fletree *n.* (הוויפ'ל־טריע) ז. *swingletree*

Whig *n. and a.* (הוויג) א וויהיג [א מיטגליעד פון דער ענגלישער לי־בעראלער פארטיי פון 17טען יאהר־הונדערט, וועלכע האט געקעמפפט נעגען דער דאמאלדיגער קאנסערוואטיווער פאר־טיי אדער — ווי מען האט זי גערופען — די טאָרים; א מיטגליעד פון א ליבערא־לער אמעריקאנישער פארטיי, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1834 אין קאמפּף געגען דער דעמאקראטישער פאר־טיי און האט עקזיסטירט ביז דעם ביר־גער־קריעג; א מיטגליעד פון דער אמע־ריקאנישער רעוואלוציאנערער פארטיי בעת דער רעוואלוציאן]; וואס בעשטעהט פון וויהיגס; וואס איז אונטערשטיצט פון וויהיגס.

whig'gamore *n.* (הוויג'־ע־מאור) אין דער ענגלישער געשיכטע — איינער פון די שאטלענדער, וועלכע האבען אין יאהר 1648 מארשירט אויף עדינבורג געגען דעם קעניג און דער הויף־פארטיי; א שאטלענ־דישער פרעסביטעריאנער און געגנער פון דער הויף־פארטיי אין 17טען יאהרהונ־דערט.

whig'garchy *n.* (הוויג'־אר־קי) וויהיג־הערשאפט [די הערשאפט פון דער וויהיג־פארטיי אין ענגלאנד]. ז. *Whig*

whig'gery *n.* (הוויג'־ער־אי) די פרינ־ציפען און פאליטיק פון דער וויהיג־פאר־טיי אין ענגלאנד. ז. *Whig*

whig'gish *a.* (הוויג'־איש) וואס איז שייך צו דער וויהיג־פארטיי. ז. *Whig*

whig'gism *n.* (הוויג'־איזם) ז. *whiggery*

whig'ling *n.* (הוויג'־לינג) א וויהיג [א פעראכטונגס־אויסדרוק אנשטאט *Whig*].

while *n., c., adv. and v.* (הוואיל) 1. צייט; א ווייל‏ע, אן אויגענבליק; 2. מיה; 3. וועהרענד, אין דער צייט וואס; אזוי לאנג ווי; אין דער זעלבער צייט וואס; ביז; 4. פערברייננגען; פער־טרייבען [צייט].

2. It is not worth while even to consider the matter. 4. He whiles away the time in songs and play.

whi'lom *adv.* (הוואי'־לאָם) פריהער; פארצייטען; אמאל; צייטענווייז.

whilst *c. and adv.* (הוואילסט) וועה־רענד, אין דער צייט וואס; אזוי לאנג ווי; אין דערזעלבער צייט וואס; ביז.

whim *n. and v.* (הווים) א מאדנער אדער משונה'דיגער איינפאל, א קאפּריז, א זאנדערבארער פערלאנג, א משוגעת; אזא הויב־מאשין ארויפצוציהען ערץ פון א מינע; א מינע, א מעטאל־גרוב; זיך דרעהען; דרעהען.

whim'-gin *n.* (הווים'־דזשין) אזא הויב־מאשין ארויפצוציהען ערץ פון א מעטאל־גרוב.

whim'my *a.* (הווים'־אי) ז. *whimsical*

whim'per *v. and n.* (הווים'־פער) כני־קען, פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד], [שטיל] וויינען; דאס כניקען, דאס פיש־טשען וויינענדיג [ווי א קינד]; א [שטי־לער] געוויין.

whim'perer *n.* (הווים'־פער־ער) איי־נער וואס כניקעט אדער פישטשעט ווי־נענדיג [ווי א קינד].

whim'pering *n.* (הווים'־פער־אינג) דאס כניקען, דאס פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד], א [שטילער] געוויין.

whim'peringly *adv.* (הווים'־פער־אינג־לי) כניקענדיג, פישטשענדיג מיט א שטילען געוויין [ווי א קינד].

whim'sey *n. and a.* (הווים'־זי) ז. *whimsy*

whim'sical *a.* (הווים'־זי־קעל) וואס האט מאדנע, משונה'דיגע אדער משוגע'נע איינפעלע; קאפּריזנע; זאנדערבאר, מאד־נע, פאנטאסטיש.

whimsical'ity *n.* (הווים־זי־קעל'־אי־טי) קאפּריזנעקייט; זאנדערבארקייט, מאדנעקייט; משונה'דיגקייט; א זאנדער־בארער, משוגע'נער איינפאל; א משוגעת, א קאפּריז.

whim'sically *adv.* (הווים'־זי־קעל־אי) אויף א מאדנעם, משונה'דיגען אדער זאנדערבארען שטייגער; מיט משוגעת'ען, קאפּריזנע.

whim'sicalness *n.* (הווים'־זי־קעל־נעס) קאפּריזנעקייט, משוגע'דיגקייט; משונה'דיגקייט, זאנדערבארקייט, מאדנע־קייט.

whim'sy *n. and a.* (הווים'־זי) א קאפּ־ריז, א משוגעת, א משונה'דיגער איינפאל; אזא הויב־מאשין [געברויכט אין א מינע אדער אין וואַרען־מאגאזין צום ארויפצי־הען וואארען אויף די אויבערשטע שטאָ־קען]; קאפּריזנע, מיט משונה'דיגע איינ־פעלע.

whim'wham *n.* (הווים'־הוועם) א שפּיעלכעל; א קאפּריז, א משוגעת.

whin *n.* (הווין) [אזא דארן־גונסטער פלאנצע. ז. *furze*]; א הארטער שטיין [ווי למשל, באזאלט. ז. *whinstone*].

whin'-ax *n.* (הווין'־עקס) אן אינסטרו־מענט אויסצורייסען אדער אויסצופאלען [אויסיעטען] גונסטער [אזא דארן־פלאנ־צע. ז. *furze*].

whin'-brui'ser *n.* (הווין'־ברוה'־זער) א מאשין צום שניידען גונסטער [צום הא־דעווען בהמות]. ז. *whin*

whin'-bush'chat *n.* (הווין'־בוש'־טשעט) ז. *whinchat*

whin'chat *n.* (הווין'־טשעט) דער ברוין־

האלז אדער דאס ברוין=האלזיגע שטיין=פויגעלע [אזא קליין זינג=פויגעלע]. ז. *stonechat*

whine *v. and n.* (הוואין) כניקען, וויי=נען, פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד אדער הינטעל]; אויקען, אכצען, זיך בע=קלאגען; א געוויין; א כניקען; דאס פיש=טשען וויינענדיג; דאס אויקען, דאס אכ=צען, דאס בעקלאגען זיך; דער געשריי פון אן אטער אדער ווידרא [ז. *otter*] אין דער פארונגס=צייט.

whi'ner *n.* (הוואי'-נער) איינער וואס וויינט, פישטשעט וויינענדיג [ווי א קינד אדער הינטעל], כניקעט, אויקעט אדער אכצעט.

whing'er *n.* (הווינג'-ער) א קורצע שווערד אדער קינזשאל; א לאנג מעסער.

whi'ningly *adv.* (הוואי'-נינג-לי) וויי=נענדיג, אויקענדיג, אכצענדיג, כניקענדיג.

whin'ny *a., n. and v.* (הווינ'-אי) פול מיט גונסטער [ז. *furze*]; וואס ענט=האלט באזאלט אדער עהנליכען הארטען שטיין [ז. *whinstone*]; דאס הירזשען [פון א פערד]; הירזשען.

whin'stone *n.* (הווינ'-סטאון) זעהר א הארטער טונקעלער שטיין [ווי באזאלט א. ד. ג.].

whin'yard *n.* (הווינ'-יארד) א דעגען, א שפאגע, א שווערד.

whip *v., n. and adv.* (הוויפ) א שמיץ טהאן [ווי מיט א בייטש, מיט א רוט א. ד. ג.]; שמייסען, בעשטראפען מיט שמיץ, געבען מלקות; ווירקען אויף עמעס דורך שמיץ אדער קלעפ; א כאפ טהאן, א ציה טהאן, שנעל ארויסציהען; זיך א ווארף טהאן; שלאגען דעם געגנער, בעזיעגען אין א קאנקורס אדער וועט=קאמפף; ארויסשלאגען [ווי קערנער פון זאנגען], דרעשען; אויפשלאגען [אייער, סמעטענע]; פערזוימען צוויי שטיקער צייג מיט איבערגעווארפענע נעט; צוזאמענ=ברייגנען אדער צוזאמענהאלטען פאר א געמיינשאפטליכער טהעטיגקייט; ארומ=ווארפען, ארומדרעהען [ווי מיט א שטרי=קעל ארום א קאנאט]; ארויפהויבען אדער ארויפציהען סחורות אויף א שיף דורך א שטריק וואס איז אנגעצויגען אויף א בלאק; לאזען זיך געשווינד לויפען, טהאן עפעס געשווינד; א ווארף טהאן די ווענטקע [מיט א בעוועגונג ווי מען וואלט א שמיץ געטהאן מיט א בייטש]; א בייטש; א שמיץ; א שמייסער, אן אנטרייבער; דער געהילף פון א יעגער וואס גיט אכטונג אויף די הינד; אין ענגלישען פארלא=מענט — א דעפוטאט וואס ווערט אונא=פיציעל בעשטימט אויפצוהאלטען די דיס=ציפלין און אבהיטען די אינטערעסען פון די מיטגליעדער פון זיין פארטיי; א הויב=אפאראט אויפצוהויבען משאות דורך א שטריק וואס איז דורכגעצויגען דורך א בלאק; א רעטונגס=שטריק צו רעטען מענ=שען וואס טרינקען זיך; פלוצלונג, מיט אמאל, שנעל, געשווינד.

whip'-and-der'ry *n.* (הוויפ'-ענד-דער'-אי) אזא הויב=אפאראט.

whip and spur (הוויפ ענד ספויר) בע=נוצענדיג אין רייטען די בייטש און די שפארען; זעהר געשווינד.

whip away' (הוויפ ע-הוויי') פערטריי=בען, ארויסשטויסען; א כאפ טהאן, ארויס=כאפען, שנעל ארויסציהען.

whip'cat *n.* (הוויפ'-קעט) א שניידער אדער אנדער ארבייטער וואס געהט פון הויז צו הויז, מאכענדיג דארטען די אר=בייט.

whip'-cord *n.* (הוויפ'-קאהרד) א בייטש=שנור, דאס שטריקעל פון א בייטש; א סטרונע פון די קישקעס פון שעפסען אדער אנדערע חיות; אזא ים=גראז.

whip'-graft *n.* (הוויפ'-גרעפט) דאס ארייגזעצען א פרעמד צווייגעל אין א בוים, צופעסטיגענדיג עס מיט א שטיקעל האלץ ווי א ציגגעל.

whip'-hand *n.* (הוויפ'-הענד) 1. די האנד וואס האלט די בייטש אין רייטען, די רעכטע האנד; 2. אויבערהאנד, א גינ=סטיגערע לאגע, פארצוג.

2. I have the **whip-hand** on you.

whip'handle *n.* (הוויפ'-הענדל) דאס הענטעל פון א בייטש.

whip'-hang'er *n.* (הוויפ'-הענג'-ער) א בייטש-הענגער, א נעשטעל אדער פלאץ צום אויפהענגען בייטשען.

whip in (הוויפ אין) צוזאמענהאלטען [ווי הינד אין יאגד]; צוזאמענהאלטען אדער צוזאמענברייגנען [ווי מיטגליעדער פון א פארטיי אין א פארלאמענט].

whip in'to line (הוויפ אינ'-טו לאין) צוזאמענגעהמען, צונויפברייגנען אלע מיט=גליעדער אין איין גרופע [ווי אין א פאר=לאמענט].

whip'jack *n.* (הוויפ'-דזשעק) א ווא=גאבונד אדער בראדיאגע וואס בעט נדבות, ארויסשטעלענדיג זיך אלס א מאטראז וואס האט זיך גערעטעוועט פון א שיף=ברוך; א שווינדלער; א געמיינער יונג.

whip'-lash *n.* (הוויפ'-לעש) דאס בייטש=רימענדעל, דאס בייטש=שטריקעל.

whip'per *n.* (הוויפ'-ער) א שמייסער מיט א בייטש; איינער וואס שלאגט מלקות; איינער וואס פייניגט זיך צוליעב פרומקייט [ז. *flagellant*]; איינער וואס ציהט ארויס קויהלען פון א קויהלען=גרוב מיט אזא הויב=מאשין [ז. *whip*].

whip'per-in' *n.* (הוויפ'-ער-אין') איי=נער וואס היט יאגד=הינד זיי זאלען ניט פערלויפען און פערבלאנדזשען פון דעם יאגד=ארט; אין ענגלישען פארלאמענט — א דעפוטאט וואס איז אונאפיציעל בע=שטימט אויפצוהאלטען די דיסציפלין און בעזארגען די אינטערעסען פון די מיט=גליעדער פון זיין פארטיי; אין א וועט=לויף — דאס פערד וואס קומט צום לעצ=טען; אן אנפיהרער פון די נאכלויפער אין דעם שפיעל "האז=און=הינט" [ז. *hare and hounds*].

whip'per-snap'per *n.* (הוויפ'-ער-סנעפ'-ער) א קליין, אונבעדייטענד מענ=שעלע [וואס טרעט ארויס מיט גרויסע פרעטענזיעס].

whip'ping *n.* (הוויפ'-אינג) דאס שמיי=סען, שמייסעריי; א נידערלאגע, א מפלה; א דין שטריקעל, מיט וועלכען מען וויקעלט ארום א קאנאט; דאס צונויפנעהען צוויי ברעגען דורך אריבערגעווארפענע שטעך; דאס ווארפען די ווענטקע ביים כאפען פיש.

whip'ping-boy *n.* (הוויפ'-אינג-באי) א אינגעל צום שמייסען [א אינגעל, וועל=כען מען פלעגט פארצייטען האלטען אין א קעניגליכען הויף, אום איהם צו שמיי=סען אנשטאט די קעניגליכע קינדער, ווען די קינדער פלעגען זיך פערשולדיגען].

whip'ping'-post *n.* (הוויפ'-אינג-פאוסט) דער שאנד=סלופ, דער שמייס=סלופ, א סלופ, צו וועלכען מען פלעגט פארצייטען צובינדען זינדיגע און פערברע=כער צו שמייסען זיי.

whip'ping-snap'ping *a.* (הוויפ'-אינג-סנעפ'-אינג) קליינליך, אונבעדייטענד.

whip'ping-top *n.* (הוויפ'-אינג-טאפ) ז. *whip-top*

whip'pletree *n.* (הוויפ'ל-טריע) ז. *swingletree*

whip'poorwill' *n.* (הוויפ'-פור-הוויל') דער ווירגינישער ציגענמעלקער [אזא קליין זינג=פויגעלע פון נארד=אמעריקא. ז. *goatsucker*].

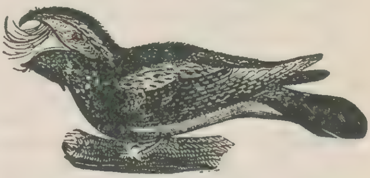

Whippoorwill

whip'-saw *n. and v.* (הוויפ'-סאה) די פוקס=עק=זעג [אזא זעג מיט א שמאלען קלינגעל]; זעגען מיט א פוקס=עק=זעג; אין קארטען-שפיעל — שלאגען דעם געגנער אויף צוויי אופנים מיט איין מאל; שלא=גען א געגנער אדער בעקומען די אויבער=האנד איבער איהם אונטער אלע אומשטענ=דען.

whip'-saw'ing *n.* (הוויפ'-סאה'-אינג) דאס נעהמען שחד אדער כאבאר פון ביידע שטרייטענדע צדדים.

whip'sey-der'ry *n.* (הוויפ'-סי-דער'-אי) ז. *whip-and-derry*

whip'-shaped *a.* (הוויפ'-שייפט) בייטש=פערמיג.

whip'-snake *n.* (הוויפ'-סנייק) די בייטש=שלאנג [אזא לאנגע און דינע שלאנג].

whip'-staff *n.* (הוויפ'-סטעף) דאס הענטעל פון א בייטש; דער רודער=שטאנג [דער שטאנג דורך וועלכען דער רודער פון א שיף דרעהט זיך].

whip'-stalk *n.* (הוויפ'-סטאהק) ז. *whip-stock*

whip'ster *n.* (הוויפ'-סטער) ז. *whipper-snapper*

whip'-stick *n.* (הוויפ'-סטיק) ז. *whip-stock*

whip'-stitch *v. and n.* (הוויפ'-סטיטש) נעהען מיט איבערגעווארפענע שטעך; א שניידער [אלס שימפף=ווארט]; א ברע=קעל, א פיצעלע, די קלענסטע זאך.

whip'-stock *n.* (הוויפ'-סטאק) א בייטש=שטעקעל.

whip'-tail *a.* (הוויפ'-טייל) וואס האט א בייטש=עהנליכען [לאנגען און דינעם] עק.

whip'-tailed *a.* (הוויפ'-טיילד) ז. *whip-tail*

whip'-top *n.* (הוויפ'-טאפ) א דריידעל וואס מען דרעהט שמייסענדיג עס מיט א בייטש [אלס א שפיעלצייג].

whir *v. and n.* (הוואיר) פליהען, זיך דרעהען מיט א זשוזשעריי; די זשוזשע=ריי וואס הערט זיך ביי א שנעלער בעווע=גונג [ווי פון א זיך דרעהענדען ראד, פון א פייל פון בויגען א. ז. וו.].

whirl *v. and n.* (הוואירל) שנעל אומ=דרעהען, ווירבלען, שווינגען; זיך שנעל דרעהען; זיך שנעל בעוועגען; איילען; אוועקטראגען אדער אוועקווארפען ווי אין א וויכער אדער ווירבעל; די דרעהונג,

דער ווירבעל; דער אומלויף, די קרייז־
בעוועגונג; עפעס וואס דרעהט זיך אין א
קרייז־בעוועגונג [ווי א ווירבעל־שטראם];
א בלעטער־רעדעל [ז. ***whorl***]; אין
שטריק־מאנופאקטור — א ווירבלענדער
האקען [ז. ***whirler***].

whirl'-about' *n.* (הוואירל'–ע–באוט) א
עטוואס וואס דרעהט זיך שנעל; א דריי־
רעדל, א גאר.

whirl'bat *n.* (הוואירל'–בעט) די עצסטוס
[א מין הענטשקע, וואס פלעגט געברויכט
ווערען איז א פויסט־וועט־קאמפף ביי די
פארצייטיגע גריכען און רוימער].

whirl'blast *n.* (הוואירל'–בלעסט) א
ווירבעל־שטורם, א ווירבעל־ווינד.

whirl'bone *n.* (הוואירל'–באון) דאס
קניע־שיסעלע. ז. ***patella***

whir'ler *n.* (הוואיר'–לער) איינער אדער
עפעס וואס דרעהט קרייז־פערמיג; אין
שטריק־מאנופאקטור — איינער פון די
ווירבלענדע האקענס, אויף וועלכע עס איז
אנגעטשעפעט די לייז אדער האנף פון
וועלכע מען דרעהט א שטריק.

whirl'gig *n.* (הוואירל'–גיג) ז. ***whirlwig***

whir'ligig *n.* (הוואיר'–לי–גיג) א דריי־
רעדל, א גאר; עפעס וואס דרעהט זיך ווי
א גאר; א קארוסעל; א קרייז־לויף; דאס
קרייזען; א מין שטייג, אין וועלכער מען
פלעגט אמאל אריינזעצען א פערברעכער
און דרעהען איהם זעהר שנעל; א מין
וואסער־זשוקעל אדער וואסער־גריל, וואס
דרעהט זיך זעהר שנעל איבער'ן וואסער.

whir'ling-chair *n.* (הוואיר'–לינג–
טשעהר) א ווירבעל־שטוהל [א דרעה־
שטוהל, וועלכען מען פלעגט אמאל געברוי־
כען אין משוגעים־אנשטאלטען צו דרעהען
די אונקאנטראלירבארע קראנקע].

whir'ling-machine' *n.* (הוואיר'–לינג–
מע–שין') א שוואונג־מאשין [אזא אפא־
ראט צו בעווייזען די ווירקונג פון צענ־
טריפוגאל־קראפט]. ז. ***centrifugal force***

whir'ling-ta'ble *n.* (הוואיר'–לינג–
טייבל) ז. ***whirling-machine***

whirl'-pil'lar *n.* (הוואירל'–פיל'–אר) א
זיך דרעהענדער וואסער־זייל אדער שטויב־
זייל [ווי בעת א ווירבעל־ווינד].

whirl'pool *n.* (הוואירל'–פוהל) א וויר־
בעל־שטראם. ז. ***vortex***

whirl'wig *n.* (הוואירל'–הוויג) אזא וואַ־
סער־גריל [א זשוקעל וואס דרעהט זיך
זעהר שנעל איבער דער אויבערפלעכע פון
וואסער].

whirl'wind *n.* (הוואירל'–הווינד) א
ווירבעל־ווינד, א דרעה־ווינד, א שטורם־
ווינד וואס דרעהט זיך קרייז־פערמיג.

whir'tle *n.* (הוואירטל) א געלעכערטע
פלאטע, דורך וועלכער עס ווערען געצוי־
גען רעהרען אדער דראטען, אום זיי צו
מאכען שמעלער.

whish *v.* (הוויש) פליהען מיט א זשום
אדער גערויש.

whisk *v. and n.* (הוויסק) לייכט קעהרען
[מיט א בעזימעל]; אבקעהרען, אויסקעה־
רען; אבשטויבען, אבבערשטען; שנעל
בעוועגען, מאכען פליהען [ווי מיט א
קעהר פון א בעזים]; מישען, אויפשלא־
גען [אייער, פוטער]; זיך שנעל בעווע־
גען; א לייכטער קעהר [ווי מיט א בע־
זימעל]; א קליין בעזימעל אדער בער־
שטעל; א קליין בינטעל היי, שטרוי א.
ד. ג.; א קליינער קיך־אינסטרומענט אויפ־
צושלאגען אייער, פוטער א. ז. וו.; א מין
האלזטיכעל, וואס פרויען פלעגען אמאל
טראגען.

whisk'-broom *n.* (הוויסק'–ברוהם) א
קליידער־בעזימעל [א קליין בעזימעל צו
פוצען קליידער].

whis'ker *n.* (הוויס'–קער) אן אבקעהר־
רער, אן אבשטויבער, איינער אדער עפעס
וואס קעהרט אדער שטויבט אב מיט א בע־
זימעל; איינע פון די שטייפע לאנגע האר
וואס וואקסען ארום מויל ביי געוויסע חיות
[ווי ביי א קאץ]; איינע פון די שטאר־
צענדע פעדערען ארום שנאבעל ביי גע־
וויסע פויגלען; א באקען־בארד [ז.
whiskers]; עטוואס אונגעהייערעס; א
ריעזיגער ליגען.

whiskeran'do *n.* (הוויס–קע–רענ'–דאו)
א מענש מיט א בארד [א הומאריסטי־
שער אויסדרוק וועגען איינעם וואס טראגט
א בארד].

whis'kered *a.* (הוויס'–קערד) באקען־
בארדיג; מיט באקען־בארדען, מיט א
בארד.

whis'kers *n.* (הוויס'–קערז) באקען־
בארדען; א בארד.

whis'kery *a.* (הוויס'–קער–אי) בעבער־
דעלט, מיט א בארד, וואס טראגט א בארד.

whis'key *n.* (הוויס'–קי) וויסקי, קארן־
בראנפען. ז. ***whisky***

whis'keyfied *a.* (הוויס'–קי–פאיד)
ז. ***whiskified***

whis'kified *a.* (הוויס'–קי–פאיד) אונ־
טערגע'שכור'ט, בגלופינ'דיג.

whis'king *a.* (הוויס'–קינג) קעהרענד,
וואס קעהרט לייכט [ווי א קליין בעזי־
מעל].

whis'ky *n.* (הוויס'–קי) וויסקי, קארן־
בראנפען; אזא לייכט צוויי־רעדערדיג וועַ־
געל.

whis'ky-fris'ky *a.* (הוויס'–קי–פריס'–
קי) פליכטיג, שנעל און אונפערשטענדליך
[אין רעדען].

whis'ky-jack *n.* (הוויס'–קי–דזשעק)
דער גרויער האלצהעהער אדער סאיקע
[אזא נארד־אמעריקאניש פויגעלע].
ז. ***jay***

whis'ky-john *n.* (הוויס'–קי–דזשאן)
ז. ***whisky-jack***

whis'per *v. and n.* (הוויס'–פער) איינ־
רוימען; רעדען שטיל, שושקען; דאס
שושקען, א שושקריי; עפעס וואס ווערט
שטיל איינגערוימט, א סוד.

whis'perer *n.* (הוויס'–פער–ער) אן
איינרוימער; איינער וואס רעדט שטיל;
איינער וואס שושקעט זיך; אן אבערר־
צעהלער, א רכילות'ניק.

whis'pering *n. and a.* (הוויס'–פער–
אינג) שושקעריי, דאס סוד'ען זיך; רכילות,
לשון־הרע; וואס שושקעט, וואס סוד'עט
זיך.

whis'pering-gal'lery *n.* (הוויס'–
פער–אינג–געל'–ע–רי) א הער־געוועלב [א
גאלערעע אויף וועלכער מען קען פון איין
ווינקעל הערען אין דעם צווייטען די שטיל־
סטע שטימע].

whis'peringly *adv.* (הוויס'–פער–אינג–
לי) שושקענדיג, שטיל, מיט א נידריגער
שטימע.

whist *int., a., v. and n.* (הוויסט) סט!
שטיל! שש! שטום, שטיל; שטיל ווע־
רען; וויסט [אזא קארטען־שפיעל].

whis'tle *v. and n.* (הוויסל) פייפען,
סווישטשען; רופען מיט א פייף; פיפ־
טשען; מסור'ען, אויסזאגען סודות אויף
דעם אנדערען; דאס פייפען; א פייפעל.

whis'tle down the wind (הוויסל
דאון טהי הווינד) ריידען גלאט אין דער
וועלט אריין; ארויסווארפען די רייד.

whis'tle-drunk *a.* (הוויס'ל–דראנק)
מלא, זעהר שכור.

whis'tle-duck *n.* (הוויס'ל–דאק) די
פייף־ענטעל. ז. ***widgeon***

whis'tle-fish *n.* (הוויס'ל–פיש) דער
ים־וויזעל [אזא פיש].

whis'tler *n.* (הוויס'–לער) א פייפער;
דאס מורמעל־טהיער [ז. ***marmot***];
דער קיביץ־פויגעל [ז. ***pewit***]; א פערד
וואס כראפעט אטעמענדיג; די פייף־ענטעל
[ז. ***widgeon***]; א בעל הבית פון א גע־
היימען שענק.

whis'tlewing *n.* (הוויס'ל–הווינג) די
פייף־ענטעל. ז. ***widgeon***

whis'tle-wood *n.* (הוויס'ל–הוואוד)
דער געשטרייפטער אהארן אדער קליאן.
ז. ***maple***

whis'tling *a.* (הוויס'–לינג) פייפענד.

whis'tlingly *adv.* (הוויס'–לינג–לי)
פייפענדיג, מיט א פייפעריי.

whis'tling-shop *n.* (הוויס'–לינג–שאפ)
א שענק [הויפטזעכליך א געהיימער אדער
פערבאטענער].

whist'-play *n.* (הוויסט'–פליי) די שפיעל
אין וויסט [אזא קארטען־שפיעל].

whist'-play'er *n.* (הוויסט'–פליי'–ער)
איינער וואס שפיעלט אין וויסט [אזא
קארטען־שפיעל].

whit *n.* (הוויט) א פיצעלע, א ברעקעלע, א
ביסעלע, א קלייניגקייט.

white *a., n. and v.* (הוואיט) ווייס;
בלייך, בלאס; ריין, אונבעפלעקט, אהן
זינד, אונשולדיג; פון זילבער־קאליר, גרוי־
ווייס; גנעדיג, גינסטיג; העל און דורכזיכ־
טיג [ווי א גלאז וואסער אדער געוויסע
ווייגען]; אויפריכטיג, עהרענהאפט; אין
מוזיק־נאטען — וואס בעצייכענט א גאנצע
אדער האלבע נאטע [אין געגענזאץ צו
א פיערטעל, אן אכטעל א. ז. וו.]; וואס
בעלאנגט צו איינעם פון די מאנאכען־אר־
דענס וועלכע קליידען זיך אין ווייסען;
ווייסע פארב, ווייסער קאליר, דאס ווייסע,
א ווייסער טייל פון עפעס; א שיס־ציעל;
א ציעל; דאס ווייסעל פון אן איי; דאס
ווייסעל פון אויג; איינער וואס בעלאנגט
צו דער ווייסער [קאוקאזישער] ראסע;
ווייסע צייג; ווייסען, ווייס מאכען; ריינ־
וואשען; בלייכען; ווייס ווערען.

white ant (הוואיט ענט) די ווייסע מוּ־
ראשקע, א טערמיט. ז. ***termite***

white ar'senic (הוואיט אר'–סע–ניק)
ווייסער ארסעניק, גיפט־מעהל [א כעמי־
שער שטאף וואס בעקומט זיך פון א פער־
בינדונג פון ארסעניק מיט זויערשטאף].

white'bait *n.* (הוואיט'–בייט) א קליין
הערינגעל אדער שפראט.

white'-ba'ker *n.* (הוואיט'–ביי'–קער)
דער געפלעקטער פליגען־כאפער [אזא פוי־
געל]. ז. ***flycatcher***

white'-bass *n.* (הוואיט'–בעס) אזא
שפייז־פיש וואס געפינט זיך אין איינינגע
טייכען פון נארד־אמעריקא.

white'-beaked *a.* (הוואיט'–ביעקט) מיט
א ווייסען שנאבעל.

white bear (הוואיט בעהר) דער ווייסער
בער, דער פאלאר־בער [א ווייסער בער
פון די קאלטע פאלאר־לענדער].

white'-beard *n.* (הוואיט'-ביערד) א מאן מיט א גרויער בארד, אן אלטער מאן.

white'-bear'ded *a.* (הוואיט'-ביער'-דעד) מיט א גרויער בארד.

white'belly *n.* (הוואיט'-בעל-אי) די שפיץ-עקיגע אמעריקאנער וואלד-הוהן [ז. *grouse*]; די אמעריקאנישע פייף-ענטעל [ז. *widgeon*].

white'-bird *n.* (הוואיט'-בוירד) ז. *white-baker*.

white'-blaze *n.* (הוואיט'-בלייז) א ווייסער פלעק אויף'ן שטערען פון א פערד.

white'-bon'net *n.* (הוואיט'-באנ'-עט) אן אונטערגעשטעלטער אנבאטער אויף אן אויקציאן.

white'bottle *n.* (הוואיט'-באטל) די קלאטש-נעלקע [אזא גראז-ארטיגע פלאנצע].

White'boy *n.* (הוואיט'-באי) א "ווייסער חברה'ניק", א מיטגליעד פון דער "ווייסער חברה" [א רעוואלוציאנערע געזעלשאפט, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין אירלאנד אין יאהר 1761 מיט דעם צוועק ראכע צו נעהמען פון די גוטס-בעזיצער און פערטיידיגען די אינטערעסען פון די פאכטער].

white'boy *n.* (הוואיט'-באי) א ליעבלינג.

White'boyism *n.* (הוואיט'-באי-איזם) די פרינציפען און די אויפפיהרונגען פון דער "ווייסער חברה". ז. *Whiteboy*.

white'-brass *n.* (הוואיט'-ברעס) ווייס מעש [מעש, אין וועלכען עס איז פאראן ווייניג קופער].

white'bug *n.* (הוואיט'-באג) אזא אינזעקט וואס שעדיגט ווייינטרויבען.

white'cap *n.* (הוואיט'-קעפ) א כוואליע מיט א שוימיגען שפיץ; דער בערג-שפערלינג [אזא פויגעל].

White'cap *n.* (הוואיט'-קעפ) איינער פון א געהיימער פערברעכערישער ארגאניזאציאן, וועלכע ארויסטרעטענדיג כלומר'שט פאר די אינטערעסען און פאר דער זיטליכקייט פון די מיטבירגער, טהוט אב פערשיעדענע פערברעכענס.

white ce'dar (הוואיט סי'-דאר) דער לעבענס-בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען שישקעס ווי אויף א סאסנע].

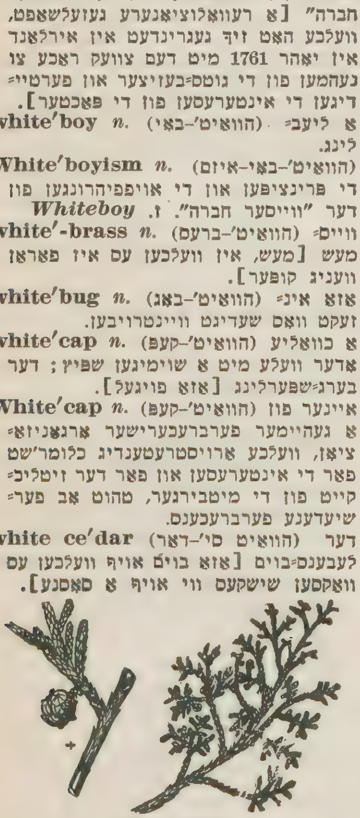

White Cedar

white cop'per (הוואיט קאפ'-ער) ווייס קופער, ניי-זילבער [א מישונג פון קופער און צינק].

whi'ted *a.* (הוואי'-טעד) געווייסט, ווייס.

white deal (הוואיט דיעל) דאס האלץ פון דעם נארוועגישען טאנענבוים [אזא גרויסער בוים. זיין האלץ ווערט געברויכט פאר מעבעל, געביידעס, שיפס-מאסטען א. ז. וו.].

white'-ear *n.* (הוואיט'-איער) דאס ווייס-קעלכען [אזא קליין פויגעלע ענהליך צו א שפערלינג]; אזא מושעל.

white'-eared *a.* (הוואיט'-איערד) מיט ווייסע אויערען [וועגען געוויסע פויגלען].

white'-eyed *a.* (הוואיט'-איד) מיט ווייסע אויגען [וואס דאס רעגענבויגען-הייטעל אדער דער קאלירטער קרייז ארום דעם שווארצאפעל איז ווייס אדער קאלירלאז].

white'-face *n.* (הוואיט'-פייס) א ווייסער פלעק אויף'ן שטערען פון א פערד; א פערד מיט א ווייסען פלעק אויף'ן שטערען.

white'-faced *a.* (הוואיט'-פייסט) מיט א בלאסען פנים [ווי פון שרעק אדער קראנקהייט]; מיט א ווייסען פראנט אדער אויבערפלעכע; ביי וועלכען דער פראנט פון קאפ איז ווייס [ווי ביי געוויסע פויגלען].

white'fish *n.* (הוואיט'-פיש) דער ווייס-לינג [איינער פון פערשיעדענע מינים שפייז-פיש, ביי וועלכע דאס פלייש איז ווייס].

Whitefish

white'-foot'ed *a.* (הוואיט'-פוט'-עד) ווייס-פיסיג, מיט ווייסע פיס.

white fri'ar (הוואיט פראי'-אר) א ווייסער מאנאך, א קארמעליט. ז. *Carmelite*.

white'-gum *n.* (הוואיט'-גאם) ז. *strophulus*.

white'-han'ded *a.* (הוואיט'-הענ'-דעד) ווייס-הענטיג, מיט ווייסע הענד; מיט ריינע, אונבעפלעקטע הענד, אונשולדיג, ריין; וואס האט ווייסע פאדערשטע פיס [וועגען חיות].

white'-head'ed *a.* (הוואיט'-העד'-עד) ווייס-קעפיג, מיט א ווייסען קאפ [וועגען געוויסע חיות און פויגלען].

white'-hot *a.* (הוואיט'-האט) אנגעגליהט אזוי אז עס איז בלענדענד-ווייס.

White House (הוואיט האוס) דאס "ווייסע הויז", דאס רעזידענץ-הויז פון פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען אין וואשינגטאן.

white'-leg *n.* (הוואיט'-לעג) די ווייסע שענקעל-געשווילעכץ [אזא קראנקהייט פון די פיס].

white lie (הוואיט לאי) אן אונשולדיגער ליגען [וואס ווערט געזאגט פון דרך-שלום וועגען א. ד. ג.].

white'-limed *a.* (הוואיט'-לאימד) ריינגעוואשען.

white'-line *a.* (הוואיט'-לאין) ז. *white-lined*.

white'-lined *a.* (הוואיט'-לאינד) מיט א ווייסער ליניע אדער מיט ווייסע ליניען.

white'-liv'ered *a.* (הוואיט'-ליוו'-ערד) מיט א ווייסען לעבער, שרעקעדיג, שוואכהערציג.

white'ly *a.* (הוואיט'-לי) ווייס; בלאס, בלייך.

white'-meat *n.* (הוואיט'-מיעט) ווייס פלייש, פלייש פון היהנער, האזען א. ד. ג.; מילכיגס, שפייז וואס איז צוגעגרייט פון מילך, פוטער, קעז, אייער א. ז. וו.

white mon'ey (הוואיט מאנ'-אי) זילבער-געלד.

whi'ten *v.* (הוואי'-טען) ווייסען, ווייס מאכען; בלייכען; קאלכען; ווייס ווערען.

white'-necked *a.* (הוואיט'-נעקט) ווייס-האלזיג, מיט א ווייסען האלז [וועגען געוויסע חיות און פויגלען].

white'ner *n.* (הוואיט'-נער) א ווייסער, איינער אדער עפעס וואס ווייסט, א בלייכער; א קאלכער.

white'ness *n.* (הוואיט'-נעס) ווייסקייט; ריינקייט, אונבעפלעקטקייט.

white'ning *n.* (הוואיט'-נינג) דאס ווייסען, דאס ווייס מאכען; דאס בלייכען; שלעם-קרייד אדער דאס שפאנישע ווייס [ז. *whiting*].

white'ning-slick'er *n.* (הוואיט'-נינג-סליק'-ער) אזא מעסער צום אבריינינגען פעל פאר'ן וועקסען.

white'ning-stone *n.* (הוואיט'-נינג-סטאון) אזא שארף-שטיין.

white nun (הוואיט נאן) ז. *smew*.

white perch (הוואיט פוירטש) דער ווייסער אקון [אזא פיש ענהליך צו אן אקון אדער בארש].

White Perch

white pop'lar (הוואיט פאפ'-לער) דער ווייסער פאפעל-בוים אדער טאפאל. ז. *poplar*.

white'-pot *n.* (הוואיט'-פאט) אזא קוגעל פון אייער, מילך, רייז, פרוכט א. ז. וו.

white'-pud'ding *n.* (הוואיט'-פוד'-אינג) אזא פודינג פון מילך, אייער און פוטער; א קישקע אנגעפילט מיט האבער-מעהל.

white race (הוואיט רייס) די ווייסע ראסע אדער קאוקאזישע מענשען-ראסע.

White Rus'sia (הוואיט ראש'-א) ווייס-רוסלאנד, בעלארוסיא [א געגענד אין רוסלאנד וואס בעשטעהט פון די דריי גובערניעס: מאהילעווער, מינסקער און וויטעבסקער].

white shark (הוואיט שארק) דער מענשען-האיפיש [אזא האיפיש אדער אקולא].

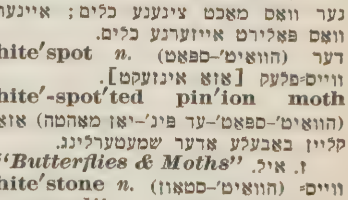

White Shark

white'smith *n.* (הוואיט'-סמיטה) אייזנער וואס מאכט צינענע כלים; איינער וואס פאלירט אייזערנע כלים.

white'spot *n.* (הוואיט'-ספאט) דער ווייס-פלעק [אזא אינזעקט].

white'-spot'ted pin'ion moth (הוואיט'-ספאט'-עד פינ'-יאן מאטה) אזא קליין באבעלע אדער שמעטערלינג. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*.

white'stone *n.* (הוואיט'-סטאון) ווייס-שטיין אדער גראנוליט. ז. *granulite*.

white'tail *n.* (הוואיט'-טייל) דער ווייס-עק, א חיה אדער פויגעל מיט א ווייסען עק [ווי למשל, א געוויסער מין זשום-פויגעלע, אזא שטיין-פויגעל א. ז. וו.].

white'-thorn *n.* (הוואיט'-טהארן) דער ווייס-דארן [אזא קוסט אדער בוימעל מיט

שטאכלען אויף די צווייגען און מיט גרוי־
סע געצאַקטע בלעטער].

White-thorn

white'throat *n.* (הוואיט'־טהראוט) דאס ווייס־קעלכעז [אזא קליין זינג־פויגעלע].

white'-top *n.* (הוואיט'־טאפ) דאס פיארין־גראַז [אזא טייער גראַז].

white'-tree *n.* (הוואיט'־טריע) דער ווייס־בוים אדער קאיעפוט־בוים [אזא אויסטראַלישער בוים, פון וועלכעז מען קריגט ארוים אַן אויל]. ז. *cajeput*.

white'wash *n. and v.* (הוואיט'־הוואש) א פליסינקייט צו ווייסען עפּעס; קאַלך־וואסער [צום קאַלכען]; אזא וועסערעל צו מאכען די הויט ווייס און גלאַנציג; ריינוואשונג; דאס פערבאַרגען אדער פער־דעקען אימעצענס זינד; א שפּיעל [ווי באַל־שפּיעל], אין וועלכען איין צד גע־ווינט ניט קיין איין פונקט; ווייסען, קאַל־כען; ריינוואשען; אין בייס־באַל און אַנ־דערע עהנליכע שפּיעלען — שלאָגען דעם געגנער אזוי, אַז ער זאָל ניט געווינען קיין איין פונקט; בעדעקט ווערען מיט א ווייסקייט.

white'washer *n.* (הוואיט'־הוואש־ער) א ווייסער, א קאַלכער; א ריינוואשער.

white'-wa'ter *n. and v.* (הוואיט'־הוואה'־טער) אזא קראַנקהייט ביי שעפּסען; שוימען דאס וואסער, מאכען א שוים אין וואסער.

white'wood *n.* (הוואיט'־הוואוד) א ווייס־האָלץ בוים [א בוים מיט ווייסען האָלץ].

whith'er *adv. and c.* (הוויטה'־ער) וואוהין; וואוהין ניט איז.

whith'ersoev'er *adv.* (הוויטה'־ער־סאָ־עוו'־ער) וואוהין עס איז, אין וועלכען פלאַץ ניט איז.

whi'ting *n.* (הוואי'־טינג) דאס ווייסען, די ווייסונג; דאס שלעמ־קרייד, דאס שפּאַ־נישע ווייס [א מין קאַלך־פולווער]; דער וויטלינג אדער מערלאַן [אזא ווערטהפול־לער שפּייז־פיש].

Whiting

whi'tish *a.* (הוואי'־טיש) ווייסליך, עט־וואס ווייס.

whi'tishness *n.* (הוואי'־טיש־נעס) ווייסליכקייט, דאס זיין עטוואס ווייס.

whit'leather *n.* (הוויט'־לעטה־ער) ווייס־לעדער, ווייסער לעדער; א מין הארט ווייס פלייש אין האַלז פון בהמות.

whit'low *n.* (הוויט'־לאָו) א נאָגעל־גע־שוויר; אַן ענטצינדונג ארום די קלויען אדער קאָפּיטעם פון א שעפּס.

whit'low-grass *n.* (הוויט'־לאָו־גרעס) דאס הונגער־בלימעל [אזא גראַז וואס ווערט בעטראַכט אלס מיטעל צו היילען א נאָגעל־געשוויר].

Whit'-Mon'day *n.* (הוויט'־מאָנ'־דיי) דער פפינגסט־מאָנטאג, דער מאָנטאג נאָך פפינגסט־זונטאג [נאָך דעם זיבענטען זונ־טאג נאָך'ן קריסטליכען פּסח. אין ענגלאַנד איז דיעזער מאָנטאג אמאָל געווען א יום־טוב].

Whit'sun *a.* (הוויט'־סאָן) פפינגסטליך, וואס געהערט צו פפינגסטען [דער קריסט־ליכער שבועות].

Whit'sunday *n.* (הוויט'־סאָנ־דיי) דער פפינגסטען־זונטאג, דער שבועות־זונטאג [דער זיבענטער זונטאג נאָך דעם קריסט־ליכען פּסח].

Whit'sun-far'things *n.* (הוויט'־סאָנ־פאַר'־טהינגז) מתנות לכבוד פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'sun-la'dy *n.* (הוויט'־סאָנ־ליי'־די) די אנפיהרערין פון די שפּיעלען אין דער וואָך פון פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'sun-lord *n.* (הוויט'־סאָנ־לאָהרד) דער אנפיהרער פון די שפּיעלען אין דער וואָך פון פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'suntide *n.* (הוויט'־סאָנ־טאַיד) די פפינגסטען־וואָך, די וואָך פון דעם קריסט־ליכען שבועות.

whit'taw *n.* (הוויט'־טאָ) ז. *whit-tawer*.

whit'-taw'er *n.* (הוויט'־טאָ'־ער) אַן ארבייטער וואס מאכט זאכען פון ווייסען לעדער [הויפּטזעכליך א זאַטעל־מאכער].

whit'ten *n.* (הוויטן) די ווינטער־לינדע [אזא בוים].

whit'tle *n. and v.* (הוויטל) א קליין מעסערעל; שניידען; אבשניידען, בעשניי־דען, אבשיילען.

whit'tle-shawl *n.* (הוויט'ל־שאָהל) אזא גראָבער בגד וואס דאָרפישע פרויען פלע־גען אמאָל טראָגען.

whi'ty *a.* (הוואי'־טי) ווייסליך, עטוואס ווייס.

whi'ty-brown *a.* (הוואי'־טי־בראַון) ברוינליך ווייס, האַלב־ברוין.

whiz *v. and n.* (הוויז) זשושען, הו־זשען, מאכען א גערויש ווי א פליהענדע פייל; זיך בעוועגען אדער פליהען מיט א זשושענדען גערויש; א זשושען, א הוזשען.

whizz *v. and n.* (הוויז) ז. *whiz*.

whiz'zer *n.* (הוויז'־ער) איינער אדער עטוואס וואס זשומעט; א צענטריפוגאַלע מאַשין [ז. *centrifugal machine*]. צום טריקענען [צוקער, תבואות, קליידער א. ז. וו.].

whiz'zingly *adv.* (הוויז'־אינג־לי) מיט א זשושען, הוזשענדיג.

whiz'zing-stick *n.* (הוויז'־אינג־סטיק) ז. *bull-roarer*.

who *pr.* (הוה) ווער; וועלכער.

whoa *int.* (הוואָ) שטעה! האַלט!

who all (הוה אהל) די גאַנצע; אַלע צאָהל.

who but he (הוה באַט היע) ווער נאָך? בלויז ער; קיין אַנדערער.

whoev'er *pr.* (הוה־עוו'־ער) ווער נור, ווער עס איז, ווער ניט איז.

whole *a. and n.* (האָול) 1. געזונד, שטאַרק; 2. געהיילט, געגעזען געוואָרען, געזונד געוואָרען; 3. גאַנץ; פאָלשטענדיג; אונבעשעדיגט; 4. דאס גאַנצע; א גאַנצע זאַך; אַן אָרגאַנישע איינהייט.

1. His soul is healthy, sound, clear and whole. 2. Thy faith made thee whole. 4. Nature is not an aggregate of independent parts, but an organic whole.

whole and sound (האָול ענד סאַונד) געזונד און שטאַרק.

whole'-col'ored *a.* (האָול'־קאָל'־ארד) איינפאַרביג, פון איין קאָליר.

whole'-foot'ed *a.* (האָול'־פוט'־עד) פריי, אָהן צערעמאָניעס, אינטים.

whole'-hear'ted *a.* (האָול'־האַר'־טעד) מיט'ן פולען הארצען, ערנסט, אויפריכטיג; ענערגיש.

whole'-hear'tedly *adv.* (האָול'־האַר'־טעד־לי) מיט'ן גאַנצען הארצען, מיט ערנסט און אויפריכטיגקייט; מיט ענער־גיע.

whole'-hear'tedness *n.* (האָול'־האַר'־טעד־נעס) ערנסטקייט, אויפריכטיגקייט; ענערגישקייט.

whole'-hoofed *a.* (האָול'־הוהפט) מיט גאַנצע, ניט־געשפּאָלטענע קלויען [קאָפּי־טעם].

whole'-length *a. and n.* (האָול'־לענגטה) וואס ציהט זיך אין דער גאַנצער לענג, וואס צייגט די גאַנצע פיגור [ווע־גען א פּאָרטרעט אדער סטאַטוע]; א פּאָרטרעט אדער סטאַטוע וואס צייגט די גאַנצע פיגור.

whole'ness *n.* (האָול'־נעס) גאַנצקייט; פאָלשטענדיגקייט; געזונדקייט.

whole'-note *n.* (האָול'־נאָוט) א גאַנצע נאָטע [פיער פיערטעלען].

whole num'ber (האָול נאַמ'־בער) א גאַנצע צאָהל [אין געגענזאַץ צו א ברוך־צאָהל].

whole'sale *n., a. and v.* (האָול'־סייל) 1. גרויס־האַנדעל, הורטאָווער האַנדעל [אין גרויסע מאָסען, ניט לאחדים]; 2. הור־טאָוונע, וואס קויפט אדער פערקויפט הור־טאָם; 3. אין מאָסען, אין גרויסע מאָסען; 4. האַנדלען הורטאָם, פיהרען גרויס־האַנ־דעל.

2. We bought the goods at wholesale prices. 3. The battle was a wholesale slaughter of the enemy.

whole'sale dea'ler (האָול'־סייל דיע'־לער) ז. *wholesaler*.

whole'saler *n.* (האָול'־סיי־לער) א הור־טאָווניק.

whole sine of a cir'cle (האָול סאַין אָוו ע סוירקל) א ראַדיוס. ז. *radius*.

whole'-skinned *a.* (האָול'־סקינד) מיט א גאַנצער הויט; גאַנץ, אונבעשעדיגט; געזונד.

whole'some *a.* (האָול'־סאָם) 1. געזונד, היילזאַם, גוט פאַר'ן געזונד; 2. ניצליך, גוט, געזונד.

1. California has the most wholesome climate. 2. He gave me wholesome advice.

whole'somely *adv.* (האָול'־סאָמ־לי) געזונד, היילזאַם, ניצליך.

whole'someness *n.* (האָול'-סאַם-נעס) געזונדקייט; ניצליכקייט.

whole'-souled *a.* (האָול'-סאָולד) נאָבעל, עדעל, גוטהאַרציג.

who'll (הוהל) אַ פּעראייינפאַכונג פון די ווערטער *who will*.

whol'ly *adv.* (האָול'-אי) 1. גענצליך, גאַנץ, אין גאַנצען; 2. בלויז, נור, אויסשליסליך.

1. He is **wholly** absorbed in business. 2. Bravery does not **wholly** consist in absence of fear.

whom *pr.* (הוהם) וועמען; וועלכען. ז. *who*

whomev'er *pr.* (הוהם-עוו'-ער) וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whoever*

whom'so *pr.* (הוהמ'-סאָו) וועמען ניט איז, וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whoso*

whomsoev'er *pr.* (הוהם-סאָ-עוו'-ער) וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whosoever*

whoop *v., n. and int.* (הוהפּ) 1. היקען, נאַכשרייען, רופען; שרייען ווי אַ נאַכט-אייליע [אַזאַ פויגעל]; 2. הילכיג אַטעמען נאָך אַן אָנפאַל פון קייך-הוסט [קאָקליוש]; 3. בעלידיגען, פערשפּאָטען אָדער פערייאָגען מיט געשרייען; 4. אַ געשריי, אַן אויסגעשריי, דאָס היקען; 5. דאָס הילכיגע אַטעמען נאָך אַן אָנפאַל פון קייך-הוסט; 6. היי!

3. He was **whooped** out of the hall. 4. The war-**whoop** of the Indians strikes with terror the bravest hearts.

whoo'ping *n. and a.* (הוה'-פּינג) אַ געשריי, אַ נאַכרוף; שרייענד, היקענד.

whoo'ping-cough *n.* (הוה'-פּינג-קאָהף) קייך-הוסט [קאָקליוש]. ז. *hooping-cough*

whoop it up (הוהפּ איט אַפּ) מאַכען אַ געשריי אָדער טומעל; לעבעדיג און ענערגיש זיך אַ נעהם טהאָן, לעבעדיג אַן ארבייט טהאָן.

He is a popular politician. All party workers are always ready to **whoop it up** for him.

whoop'-la *int.* (הוהפּ'-לאַ) היי!

whop *v. and n.* (הוואָפּ) 1. שלאָגען, פּאַטשען, שמייסען; 2. אַ פאַל טהאָן ווי אַ פלאַכטע; 3. זיך פּלוצלונג איבערקעהרען אָדער זיך איבערדרעהען; 4. אַ שטאַרקער קלאַפּ; אַ פּאַטש.

2. He **whopped** down on the floor. 3. The fish **whopped** over and disappeared in the lake.

whop'per *n.* (הוואָפּ'-ער) עטוואָס גרויסעס אָדער אומגעלומפּערטעס; אַ ריעזיגער ליגען.

whop'ping *a.* (הוואָפּ'-אינג) אונגעהייער גרויס, אונגעהייער.

We caught a **whopping** big trout.

whore *n. and v.* (האָור) אַ פּראָסטיטוטקע, אַ הור, אַן אויסגעלאַסענע פרוי; זיך פּראָסטיטואירען, זיין אַ פּראָסטיטוטקע; פּראָסטיטואירען, מאַכען אויסגעלאַסען, שענדען אָדער פערדאַרבען דורך זנות.

whore'dom *n.* (האָור'-דאָם) פּראָסטיטוציאָן, הורעריי, זנות, אויסגעלאַסענהייט.

whore'-house *n.* (האָור'-האַוס) אַ הורען-הויז, אַ באָרדעל, אַ פּראָסטיטוציאָנס-הויז, אַ הויז פון שאַנדע.

whore'master *n.* (האָור'-מעס-טער) אַ ווייסע-שקלאַפען-הענדלער, אַ באָרדעלניק, אַן אַלפאָנס, איינער וואָס האַלט אָדער שטעלט צו פּראָסטיטוטקעס; אַן אויסגעלאַסענער מענש, אַ נואף.

whore'monger *n.* (האָור'-מאַנ-גער) אַן אויסגעלאַסענער מענש, אַ נואף, איינער וואָס האָט פערקעהר מיט פּראָסטיטוטקעס.

whore'monging *n.* (האָור'-מאַנ-גינג) הורעריי, פערקעהר מיט פּראָסטיטוטקעס, אויסגעלאַסענהייט, נאוף.

whore's'-bird *n.* (האָורז'-בוירד) אַ הורען-יעגער, אַ באָרדעלניק, אַן אויסוואורף.

whore's'-egg *n.* (האָורז'-עג) אַ ים-אייגעל, אַ ים-יאַזשיק. ז. *sea-urchin*

whore'son *n. and a.* (האָור'-סאָן) אַ ממזר, אַ באַסטאַרד, אַן אויסוואורף; שענדליך, געמיין, נידערטרעכטיג.

whor'ish *a.* (האָור'-איש) הורעריש, אויסגעלאַסען.

whor'ishly *adv.* (האָור'-איש-לי) הורעריש, אויסגעלאַסען, ווי אַ פּראָסטיטוטקע.

whor'ishness *n.* (האָור'-איש-נעס) אויסגעלאַסענהייט, הורערישקייט.

whorl *n.* (הוואהרל) אַ בלעטער-רעדעל אַ ראָד-פערמיגע אויסשטעלונג פון בלעטלעך אָדער פון אַנדערע פלאַנצען-טיילען; אַ ווינדונג אָדער רינגעל [פון אַ ספּיראַל-מושעל, פון אַ ספּיראַל-ענליכען קערפּער-טייל א. ז. וו.].

whorled *a.* (הוואַהרלד) וואָס האָט בלעטער-רעדלעך; רעדעל-פערמיג; אויסגעשטעלט ווי אַ בלעטער-רעדעל. ז. *whorl*

whort *n.* (הוואירט) די היידעל-בעערע [די יאַגדע און די פלאַנצע]. ז. *huckleberry*

whor'tle *n.* (הווירטל) ז. *whortleberry*

whor'tleberry *n.* (הוויר'טל-בער-אי) די היידעל-בעערע [דאָס בוימעל, אויף וועלכען עס וואַקסען די היידעל-בעערען. ז. *huckleberry*].

whose *pr.* (הוהז) פון וואָס, וועמעס; פון וועלכען. ז. *what* און *who*

whosesoev'er *pr.* (הוהז-סאָ-עוו'-ער) וועמענס עס איז, וועמענס ניט איז. ז. *whosoever*

who'so *pr.* (הוה'-סאָו) ווער ניט איז, ווער עס איז.

whosoev'er *pr.* (הוה-סאָ-עוו'-ער) ווער עס איז, ווער ניט איז.

whurt *n.* (הווירט) ז. *whort*

why *adv., c. and int.* (הוואי) 1. ווארום; 2. יאָ, געוויס, נו; וואָס הייסט; 3. אה! היי! 4. דער "ווארום", די אורזאַכע.

2. What are two times two? **Why**, four. 4. We know the how and the **why** and the where of the whole matter.

whyd'ah *n.* (הוויד'-אַ) ז. *whidah-bird*

whyd'ah-bird *n.* (הוויד'-אַ-בוירד) ז. *whidah-bird*

why, so (הוואי סאָו) נו, גוט! נו, זאָל זיין אַזוי.

wich *n.* (הוויטש) אַ זאַלץ-קוואַל, אַ זאַלץ-גרוב.

wich'-ha'zel *n.* (הוויטש-היי'זל) ז. *witch-hazel*

wick *n.* (הוויק) אַ קנויט, אַ קנייטעל; אַ שטאָדט; אַ בעצירק; אַ זאַלץ-קוואַל; אַ זאַלץ-גרוב.

wick'ed *a.* (הוויק'-עד) 1. פערדאַרבען, בייז, שלעכט, גאָטלאָז, אונמאָראַליש, זינדיג; 2. שעלמיש.

1. We have frustrated the **wicked** designs of our enemies. 2. He is a **wicked** rogue.

wick'ed Bi'ble (הוויק'-עד באַיבל) אַן ענגלישע אויסגאַבע פון דער ביבעל פון יאהר 1632, וואו עס איז געוועזן אויסגעלאַזען דאָס וואָרט **not** ביים זיבענטען געבאָט פון די עשרת הדברות [ביי לא תרצח].

wick'edly *adv.* (הוויק'-עד-לי) אויף אַ פערדאַרבענעם, שלעכטען, זינדיגען, גאָטלאָזען שטייגער.

The officials **wickedly** betrayed the interests of the city.

wick'edness *n.* (הוויק'-עד-נעס) בייזקייט, שלעכטקייט, זינדיגקייט, פערדאָרבענהייט, גאָטלאָזיגקייט; אַ שלעכטע טהאַט, אַ זינד, אַ פערברעכען; שלעכטע, אונמאָראַלישע אויפפיהרונג; די שלעכטע, פערדאָרבענע אָדער גאָטלאָזע [מענשען].

wick'ed one *(the)* (הוויק'-עד הוואַן) דער טייוועל, דער שטן.

wick'en *n.* (הוויקן) דער ווילדער יאַסען; דער ראַבינעס-בוים. ז. *rowan*

wick'en-tree *n.* (הוויק'נ-טריע) ז. *wicken*

wick'er *n., a. and v.* (הוויק'-ער) אַ צווייגעל, אַ בויגזאַמעס צווייגעל; אַ געפלעכט פון צווייגלעך; עטוואָס וואָס איז געפלאָכטען פון צווייגלעך [ווי למשל, אַ קאָרב]; פון צווייגלעך; געפלאָכטען פון צווייגלעך; געמאַכט פון בויגזאַמע ברעטלעך; זיך צוזאַמענקנייטשען, זיך צוזאַמענדריקען.

wick'ered *a.* (הוויק'-ערד) געמאַכט פון צווייגלעך אָדער פון בויגזאַמע ברעטלעך.

wick'erwork *n.* (הוויק'-ער-וואָירק) פלעכטוועריק [זאַכען געפלאָכטען פון צווייגלעך אָדער דינע בויגזאַמע ברעטלעך, ווי למשל, קאָרב].

wick'et *n.* (הוויק'-עט) אַ טהירעל, אַ טויערעל; דאָס טויערעל אין קריקעט-שפּיעל; דער פּלאַץ פון אַ קריקעט-טויערעל.

wick'et-door *n.* (הוויק'-עט-דאָור) אַ טהירעל, אַ טויערעל.

wick'et-gate *n.* (הוויק'-עט-גייט) אַ טהירעל, אַ טויערעל.

wick'et-kee'per *n.* (הוויק'-עט-קיע'-פּער) אַ טויערעל-וועכטער אין קריקעט-שפּיעל [דער שפּיעלער וואָס פערהאַלט דעם באַל, ווען ער פליהט אריבער איבער'ן טויערעל].

wick'ing *n.* (הוויק'-אינג) קנויטען-מאַטעריאַל.

wick'iup *n.* (הוויק'-אי-אַפּ) אַזאַ הייזעל אָדער ביידעל ביי די אַמעריקאַנישע אינדיאַנער.

wick'-trim'mer *n.* (הוויק'-טרימ'-ער) אַ שנייצער, אַ קנויטען-שנייצער [אַ שערעלע צום אָרומשניידען קנויטען].

wick'y *n.* (הוויק'-אי) דער ווילדער יאַסען; דער ראַבינעס-בוים [ז. *rowan*]; די שמאָל-בלעטערדיגע קאַלמיע [אַזאַ בוימעל. ז. *sheep-laurel*].

wick'y-up *n.* (הוויק'-אי-אַפּ) ז. *wickiup*

wic'opy *n.* (הוויק'-אָ-פּי) דאָס לעדער-האָלץ [ז. *leatherwood*]; די ווערבען-ראָזע [ז. *willow-herb*].

wide *a., adv. and n.* (וואַיד) 1. ברייט; 2. ווייט; גרויס, געראַם, ווייט און ברייט, אומפאַסענד; 3. פאַנאַנדערגעשפּרייט, פאַנאַנדערגעעפענט; אָפען; 4. ווייט אַבגעטיילט; ווייט פון ציעל, וואָס איז ניט צום פּונקט, פערקראַכען אַז אַ זייט; 5. ווייטקייט, ברייטקייט, גרויסקייט; 6. אין קריקעט-שפּיעל — אַ באַל וואָס פערפעהלט דעם ציעל.

1. The cloth is unusually **wide**. 2. His exploits won him **wide** fame. 3. His eyes

were **wide** with wonder. 4. The arrow went wide.

wide an'swer (הוואיד ענ'-סער) אַן ענטפער ניט צום פונקט.

wide'-awake' *a. and n.* (הוואיד'-ע-הווייק') 1. וואַך, מיט אָפענע אויגען; לעבעדיג, מונטער; 2. אַ נידריגער ווייכער פילץ-הוט.

1. It was a **wide-awake** campaign.

wide'-awake'ness *n.* (הוואיד'-ע-הווייק'-נעס) וואַכזאַמקייט, דאָס קוקען מיט אָפענע אויגען; מונטערקייט, לעבעדיגקייט.

wide'-chapped *a.* (הוואיד'-טשעפּט) מיט אַ גרויסען מויל; מיט אַ ברייטען מויל.

wide dif'ference (הוואיד דיפ'-ער-ענס) אַ גרויסער אונטערשיעד, אַ הימעל-ווייטער אונטערשיעד.

wide'ly *adv.* (הוואיד'-לי) 1. ווייט; ווייט און ברייט; 2. זעהר, זעהר פיעל, אונגעהייער; 3. פון דער ווייטענס.

1. He is a man who is **widely** known. 2. We received two **widely** different accounts of the accident.

wide'-mouthed *a.* (הוואיד'-מאַוטהט) מיט אַ ברייטען מויל; מיט אַ גרויסען מויל.

wi'den *v.* (הוואידן) אויסברייטען, מאַכען ברייטער; ווערען ברייטער, זיך אויסברייטען; עפענען; מאַכען מעהר אויגלעך [אין שטריקעריי].

wide'ner *n.* (הוואיד'-נער) איינער אָדער עטוואָס וואָס ברייטעט אויס; אַזאַ ענבויער.

wide'ness *n.* (הוואיד'-נעס) ברייטקייט; ווייטקייט; גרויסקייט.

wide'-spread *a.* (הוואיד'-ספּרעד) ווייט פערשפּרייט, ווייט און ברייט, אַלגעמיין.

There was a **wide-spread** desire to hear the lecturer.

wide'-stretched *a.* (הוואיד'-סטרעטשט) גרויס.

wide-wa'tered *a.* (הוואיד'-הוואָה'-טערד) פערפלייצט אָדער ארומגערינגעלט מיט אַ גרויסען שטח וואַסער.

widge'on *n.* (הווידזש'-אָן) די פּייף-ענטעל [אַזאַ ווילדע קאַטשקע מיט אַ ווייסען פליך אויף'ן קאָפּ, וועלכע גיט ארויס פּייפענדע קלאַנגען]. ז. ***baldpate***

Widgeon

wid'ow *n. and v.* (הוויד'-אָו) 1. אַן אַלמנה; די אַלמנה [אַזאַ פויגעל. ז. ***whidah-bird***]; 2. אַזאַ אייראָפּעאישע מאַטען-פליגעלע; 3. אַ האַנד קאָרטען אוועקגעלעגט אויף'ן טיש; 4. מאַכען פאַר אַן אַלמנה; 5. בערויבען פון...; 6. געבען אַן אַלמנה ירושה-רעכט.

4. The war orphaned many children and **widowed** many women. 5. The trees are **widowed** of their shriveled leaves.

wid'ow-bench *n.* (הוויד'-אָו-בענטש) דאָס אַלמנה-רעכט, דאָס ערב-רעכט פון אַן אַלמנה [דער טייל ירושה וואָס קומט אַן אַלמנה אויסער דעם אייגענטום וואָס איז פון פריהער אָבגעשריבען אויף איהר נאָמען אָדער לויט דער כתובה].

wid'ow bewitched' (הוויד'-אָו בי-הוויטשט') אַ שטרויענע אַלמנה, אַ פערהייראַטע פרוי וואָס לעבט ניט צוזאַמען מיט איהר מאַן. ז. ***grass-widow***

wid'ow-bird *n.* (הוויד'-אָו-בוירד) ז. ***whidah-bird***

wid'ower *n.* (הוויד'-אָ-ער) אַן אַלמן.

wid'ow-finch *n.* (הוויד'-אָו-פינטש) ז. ***whidah-bird***

wid'owhood *n.* (הוויד'-אָ-הוד) וויטווען-שטאַנד, אַלמנה'שאַפט; אַן אַלמנה'ס ירושה-רעכט.

wid'ow-hun'ter *n.* (הוויד'-אָו-האַנ'-טער) אַן אַלמנות-יעגער [איינער וואָס שדכנ'ט זיך צו אַלמנות צוליעב זייער ירושה-פערמעגען].

wid'ow-ma'ker *n.* (הוויד'-אָו-מיי'-קער) איינער וואָס פעראורזאַכט אַלמנה'שאַפט [ערמאָרדענדיג אַ פערהייראַטען מאַן].

wid'ow's man'tle (הוויד'-אָוז מענטל) אַזאַ מאַנטעל וואָס האָט פאַרצייטענס געדיענט אַלס צייכען, אַז אַן אַלמנה האָט בעשלאָסען שוין קיין מאָל ניט צו הייראַטען.

wid'ow's ring (הוויד'-אָוז רינג) אַ רינג וואָס האָט פאַרצייטענס געדיענט אַלס צייכען, אַז אַן אַלמנה האָט בעשלאָסען שוין קיין מאָל ניט צו הייראַטען.

wid'ow's weeds (הוויד'-אָוז הוויעדז) טרויער-קליידער [פון אַן אַלמנה].

width *n.* (הווידטה) ברייט, ברייטקייט.

width'wise *adv.* (הווידטה'-הוואַיז) אין דער ברייט; אין בעצוג צו דער ברייט.

wield *v.* (הוויעלד) 1. רעגיערען, בעהערשען, פיהרען, לייטען; 2. געברויכען; אומגעהן [מיט עפּעס].

1. Napoleon ruled an empire because he **wielded** the army. 2. The man who **wields** the pen is mightier than the brandisher of the sword.

wiel'dable *a.* (הוויעל'-דעבל) וואָס קען רעגיערט ווערען; וואָס קען געברויכט ווערען.

wiel'der *n.* (הוויעל'-דער) איינער וואָס בעהערשט, פיהרט, לייטעט, געברויכט, געהט אום [מיט עפּעס] אָדער בעזיצט.

wiel'diness *n.* (הוויעל'-די-נעס) דאָס קענען רעגיערט ווערען, בעהערשט ווערען אָדער געברויכט ווערען.

wield'less *a.* (הוויעלד'-לעס) וואָס קען ניט בעהערשט ווערען; מיט וואָס מען קען ניט אומגעהן; מיט וואָס מען קען זיך ניט בענוצען.

wiel'dy *a.* (הוויעל'-די) וואָס לאָזט זיך בעהערשען, לייטען אָדער קאָנטראָלירען.

wier *n.* (הוויער) ז. ***weir***

wife *n.* (הוואַיף) אַ ווייב; אַ פרוי.

wife'hood *n.* (הוואַיפ'-הוד) דער שטאַנד פון אַ פערהייראַטער פרוי.

wife'less *a.* (הוואַיפ'-לעס) אונבעווייבט; אונפערהייראַט [וועגען אַ מאַן].

wife'like *a.* (הוואַיפ'-לאַיק) פרויען-עהנליך, ווייבעריש.

wife'ly *a.* (הוואַיפ'-לי) פרויענמעסיג, ווייבעריש.

wife'-rid'den *a.* (הוואַיפ'-ריד'ן) בעהערשט פון ווייב, וואָס ליעגט אונטער דעם ווייב'ס פאַנטאָפעל, וואָס איז אַ פאַנטאָפעל-העלד.

wif'fet *n.* (הוויפ'-עט) אַ קליין, אונבעדייטענד מענשעלע; אַ קליינע אָדער אונבעדייטענדע זאַך.

wig *n. and v.* (הוויג) אַ פאַרוק; דער קאָפּ; גוט אויסזידלען, שטאַרק אויסרעדען.

wig'-block *n.* (הוויג'-בלאָק) אַ קלעצעל צום פאָרמירען אַ פאַרוק.

wige'on *n.* (הווידזש'-אָן) ז. ***widgeon***

wigged *a.* (הוויגד) מיט אַ פאַרוק, וואָס טראָגט אַ פאַרוק.

wig'gery *n.* (הוויג'-ער-אי) פאָרמאַליזם, ביוראָקראַטיזם, קאַנצעלאַרשטשינע.

wig'ging *n.* (הוויג'-אינג) אויסזידלונג, אויס'מוסר'ונג.

wig'gle *v. and n.* (הוויגל) ז. ***wriggle***

wig'gler *n.* (הוויג'-לער) ז. ***wriggler***

wig'gletail *n.* (הוויג'ל-טייל) ז. ***wriggler***

wight *n. and a.* (הוואַיט) אַ מענש, אַ פערזאָן.

wig'less *a.* (הוויג'-לעס) אָהן אַ פּאַרוק, וואָס טראָגט ניט קיין פאַרוק.

wig'-ma'ker *n.* (הוויג'-מיי'-קער) אַ פאַרוקען-מאַכער.

wig'-tail *n.* (הוויג'-טייל) דער טראָפּיק-פויגעל. ז. ***tropic-bird***

wig'-tree *n.* (הוויג'-טריע) דער געלב-האָלץ בוים. ז. ***smoke-tree***

wig'wag *v., adv., a. and n.* (הוויג'-הוועג) זיך בעוועגען אַהין און צוריק; געבען סיגנאַלען דורך די בעוועגונגען פון אַ פלאַג; דרעהענדיג; הין און צוריק; דאָס געבען סיגנאַלען דורך בעוועגונגען פון אַ פלאַג; אַזאַ שלייף-אינסטרומענט ביי זייגער-מאַכער.

wig'wam *n.* (הוויג'-הוואַחם) אַ וויגוואַם [אַ געצעלט ביי די אינדיאַנער פון נאָרד-אַמעריקאַ. ז. איל.]; אַ גרויסע געביידע; אַ געביידע, וואו עס ווערט אָבגעהאַלטען אַ פאָליטישע קאָנווענציאָן אָדער פערזאַמלונג.

Wigwams

wild *a. and n.* (הוואַילד) 1. ווילד; באַרבאַריש, גרויזאַם; 2. וואָס וואַקסט ווילד [ניט פערזייהט און ניט פערפלאַנצט, נאַטירליך]; 3. וואָס ווערט פראָדוצירט פון ווילדע חיות; 4. וויסט, אונבעוואָהנט; 5. לעבעדיג; לייכטזיניג; 6. שטורמדיג; 7. צולאָזען, אויסגעלאַסען; 8. זאָנדערבאַר, מאָדנע; 9. אויפגערעגט, אויסער זיך, משוגע [פאַר פרייד, שרעק א. ז. וו.]; 10. ווייט פון ציעל, ניט אין דער בעשטימטער ריכטונג, אונרעגעלמעסיג, ניט אין איינקלאַנג מיט געוויסע פאַ-

דערונגנע אדער כללים; 11. א וויסטעניש, א ווילדע, אונבעוואהנטע געגענד.

1. Some people still live in the **wildest** savagery. 2. The woods abound in **wild** cherries. 3. We enjoyed a meal of **wild** honey. 4. The plain is grassy, **wild** and bare. 5. He is a good, amiable, **wild** fellow. 6. A **wild** wind was rushing among the trees. 8. The tale is **wild** and strange. 9. He is **wild** with joy. 10. A good catcher will consider no ball beyond his reach no matter how **wild**. 11. The monk made the **wild** his home.

wild an'imals (הוואילד ענ'-אי-מעלז) ווילדע חיות.

wild ash (הוואילד עש) ז. *mountain-ash*.

wild ass (הוואילד עס) דער ווילדער עזעל.

wild bee (הוואילד ביע) די ווילדע ביען [אין געגענזאץ צו דער ביען, וואס ווערט געהאלטען אין ביענשטאקען].

wild birds (הוואילד בוירדז) ווילדע פויגלען, געווילד, געיעג=פויגלען.

wild boar (הוואילד באור) דער ווילדער חזיר.

Wild Boar

wild'-brain *n.* (הוואילד'-בריין) א צו=טראגענער, אונרוהיגער, אונבעזאנענער, אונאיבערלעגטער מענש.

wild bri'er (הוואילד בראי'-ער) די פעלד=רויז, די ווילדע רויז; די וויין=רויז.

wild cana'ry (הוואילד קע-ניי'-רי) דער אמעריקאנישער גאלד=פינק. ז. *goldfinch*.

wild cat (הוואילד קעט) די ווילדע קאץ. ז. *wildcat*.

wild'cat *n. and a.* (הוואילד'-קעט) 1. די ווילדע קאץ [ז. איל.]; דער לוקס [ז. *lynx*]; דער קוגאר [ז. *cougar*]; 2. ווילד, פעררוקט, אונבעזאנען, אונאי=בערלעגט, אונזיכער [הויפטזעכליך וועגען ריזיקאלישע אדער ניט פעסטע גע=שעפטס=אונטערנעהמונגען]; 3. ניט רע=גולער [וועגען א באהן אדער לאקאמא=טיוו].

2. It is a **wildcat** scheme.

Wildcat

wild'cat bank (הוואילד'-קעט בענק) א באנק וואס לאזט ארויס ווערטהלאזע פאפיערען, א באנק וואס לאזט ארויס מעהר באנק=נאטען ווי פיעל איהר קאפי=טאל ערלויבט איהר, אן אונזיכערע באנק, א שווינדעל=באנק.

wild'cat ban'king (הוואילד'-קעט בענ'-קינג) ריזיקאלישע, אונפעראנטווארט=ליכע באנק=ספעקולאציאנען, דאס ארויס=לאזען ווערטהלאזע באנק=נאטען [דיעזער אויסדרוק ווערט הויפטזעכליך געברויכט אלס בעצייכנונג פון די אמעריקאנישע באנקען, וועלכע האבען, פאר דעם באנק=געזעץ פון 1863, ארויסגעלאזט מעהר באנק=נאטען, וויפיעל זייער קאפיטאל האט עס זיי ערלויבט].

wild'cat cur'rency (הוואילד'-קעט קאר'-ען-סי) ז. *wildcat money*.

wild'cat en'gine (הוואילד'-קעט ענ'-דזשין) ז. *wild engine*.

wild'cat mon'ey (הוואילד'-קעט מאנ'-אי) שלעכטע, ניט ראיעלע באנק=נאטען. ז. *wildcat banking*.

wild cher'ry (הוואילד טשער'-אי) א ווילדער קארש, דער ווירגינישער טרויבען=קארש, דער ווילדער קארשען=בוים.

wild col'umbine (הוואילד קאל'-אמ-בין) דער ווילדער אקליי [אזא פלאנצע].

Wild Columbine

wild cot'ton (הוואילד קאטן) וואל=גראז. ז. *cotton-grass*.

wild dog (הוואילד דאג) א ווילדער הונד.

wild dove (הוואילד דאוו) די קארא=לינא=טויב, די קלאג־טויב. ז. *mourning-dove*.

wild duck (הוואילד דאק) א ווילדע קאטשקע.

wil'debeest *n.* (הוויל'-דע-בייסט) די גנו. ז. *gnu*.

wild en'gine (הוואילד ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו וואס לויפט ניט רעגולער אדער ניט אין א פארגעשריבענער צייט; א לאקאמאטיוו, וועלכער איז קאליע גע=ווארען און קען ניט קאנטראלירט ווערען.

wil'der *v.* (הוויל'-דער) ז. *bewilder*.

wil'deredly *adv.* (הוויל'-דערד-לי) ז. *bewilderingly*.

wil'dering *n.* (הוואיל'-דער-אינג) א ווילדע פלאנצע; דער ווילדער עפעל=בוים. ז. *wilding*.

wil'derment *n.* (הוויל'-דער-מענט) ז. *bewilderment*.

wil'derness *n.* (הוויל'-דער-נעס) 1. א ווילדערניש, א וויסטעניש, א וויסטע; א טייל פון א גארטען וואו מען לאזט די פלאנצען וואקסען ווילד און אונגעשטערט; 2. א מישענינע, א מישמאש; א מאסע, א גרויסע צאהל.

2. O, what a **wilderness** of flowers!

wild'-fire *n.* (הוואילד'-פאיר) ווילד=פייער, גריכישעס פייער [אזא ברען=מא=טעריאל, וואס צינדעט זיך ליכט אן און עס איז שווער אויסצולעשען]; א בליץ אהן א דונער; ספיריט=פלאם [דער בלויער פלאם פון ברענענדען ספיריט]; קויהלען=גאז [ז. *fire-damp*]; א רויז, א רויט=ליכע ענטציגדונג פון דער הויט; א מין לישאיעס אויף דער הויט; די ברוינע [אזא הויט=ענטצינדונג ביי שאף].

wild'-fire rash (הוואילד'-פאיר רעש) אזא הויט=אויסשלאג [הויפטזעכליך ביי קליינע קינדער], וועלכער קומט ארויס פלעקענווייז דא אויף איין ארט דא אויף'ן צווייטען ארט פון קערפער.

wild'-fly'ing *a.* (הוואילד'-פלאי'-אינג) קאפריזנע, לייכטזיניג, ווילד, משוגע.

wild fowl (הוואילד פאול) ז. *wild-fowl*.

wild'-fowl *n.* (הוואילד'-פאול) געווילד, ווילדעס געפליגעל, ווילדע פויגלען, געיעג=פויגלען.

wild goat (הוואילד גאוט) די ווילדע ציעג.

wild goose (הוואילד גוהס) א ווילדע גאנז.

Wild Goose

wild'-goose chase (הוואילד'-גוהס טשיים) דאס יאגען זיך נאך עפעס ניט וויסענדיג די ריכטונג פון דער פערפאלג=טער זאך; א נארישע אדער נוצלאזע יא=געניש אדער אונטערנעהמונג.

wild'grave *n.* (הוואילד'-גרייוו) א ווילדגראף [א דייטשער אדעליגער טי=טול].

wild hon'ey (הוואילד האנ'-אי) ווילדער האניג, האניג פון ווילדע ביענען.

wild in'digo (הוואילד אינ'-די-גאו) די ווילדע אינדיגא=פלאנצע. ז. *indigo-plant*.

wil'ding *n. and a.* (הוואיל'-דינג) א ווילדע פלאנצע; דער ווילדער עפעל=בוים; ווילד, ווילד=וואקסענד, ניט הויזליך.

wil'dish *a.* (הוואיל'-דיש) ווילדליך, אביסעל ווילד.

wild lem'on (הוואילד לעמ'-אן) ז. *May-apple*.

wild li'chen (הוואילד לאי'-קען) א מין עקזעמא [הויט=קראנקהייט].

wild lic'orice (הוואילד ליק'-א-ריס) די ווילדע לאקריץ=פלאנצע [אזא פלאנצע מיט זיסעווארצלען].

wild lime (הוואילד לאים) ז. *tallow-nut*.

wild'ly *adv.* (הוואילד'-לי) ווילד; מיט ווילדקייט; אויף א ווילדען אופן. ז. *wild*.

wild man'drake (הוואילד מענ'-דרייק) ז. *May-apple*.

wild mare (הוואילד מעהר) א נאכט=שד; א קאשמאר [ז. *nightmare*]; א הוידעלקע

wild'ness *n.* (הוואילד'-נעס) ווילדקייט. ז. *wild*.

wild oat (הוואילד אוט) ווילדער האבער [אזא האבער עהנליכעס גראז].

wild pig'eon (הוואילד פּידזש'-אַן) די וואַנדערטויב. ז. *passenger-pigeon*

wild rice (הוואילד ראַיס) די ווילדע רייז [אַ פּלאַנצע עהנליך צו אַ רייז־פּלאַנצע].

wild rose (הוואילד ראָוז) די ווילדע רויז, די פעלד־רויז.

wild rye (הוואילד ראַי) דער ווילדער קאָרן [אַזאַ קאָרן־עהנליכעם גראָז].

wilds *n.* (הוואילדז) געווילד, ווילדע חיות אָדער פויגלען, געיעג־חיות, געיעג־פויגלען.

wild ser'vice-tree (הוואילד סויר'-וויס-טריע) דער ווילדער שפּערבער־בוים אָדער ראָבינע. ז. *service-tree*

Wild Service-tree

wild sheep (הוואיל שיעפּ) די ווילדע שאָף.

wild'-wood *n. and a.* (הוואילד'-הוואוד) אַ ווילדער וואַלד; וואָס געפינט זיך אָדער קומט פאָר אין ווילדען וואַלד.

wile *n. and v.* (הוואיל) אַ לוג, בעטרוג, אַ כיטראַסט, אַ שפּיצעל; פערנאַרען, פערפיהרען; פערברייננגען [צייט].

wil'ful *a.* (הוויל'-פול) אייגענזיניג, עקשנות'דיג, האַרטנעקיג; אַבזיכטליך.

wil'fully *adv.* (הוויל'-פול-אי) אַבזיכטליך, אומישנע, בכוון; אייגענזיניג, מיט עקשנות.

wil'fulness *n.* (הוויל'-פול-נעס) האַרטנעקיגקייט, עקשנות, אייגענזיניגקייט; אַבזיכטליכקייט.

wi'lily *adv.* (הוואַי'-לי-לי) מיט לוג, מיט בעטרוג, מיט כיטראַסט, דורך אַ שפּיצעל.

wi'liness *n.* (הוואַי'-לי-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, בעטריגערישקייט.

will *n. and v.* (הוויל) 1. דער ווילען; די ווילענס־קראַפט; 2. אַ ווילען, אַ פערלאַנג, אַ נייגונג, אַ וואונש; 3. אַ בעפעהל; 4. אַ צואה, אַ טעסטאַמענט; 5. מאַכט; ווילקיר; 6. ווועלען, ווינשען, פערלאַנגען; 7. אונטערוואַרפען אונטער אַ צווייטענס ווילען; 8. אַבזאָגען בצואה; 9. אויסנוצען דעם ווילען אָדער די ווילענס־קראַפט; 10. וועל, וועט, וועלען; 11. מוז זיין, דאַרף זיין, איז מסתמא.

1. He is a man of strong **will**. 2. Where there is a **will**, there is a way. 3. He always obeyed the **will** of God. 4. The dying man made his **will**. 5. Deliver me not over unto the **will** of mine enemies. 6. We shall have success if we truly **will** success. 8. He **willed** his farm to his nephew. 10. We **will** go there to-morrow.

willed *a.* (הווילד) 1. וואָס האָט אַ ווילען [פון אַ בעשטימטען סאָרט]; 2. אונטערגעוואָרפען אונטער אַ צווייטענס ווילען.

1. He is weak-**willed**.

wil'lemite *n.* (הוויל'-עמ-אַיט) ווילעמיט [אַזאַ געלבליך־גרינער אָדער פלייש־רויטער מינעראַל].

will'er *n.* (הוויל'-ער) אַ ווילער, אַ וועלער, איינער וואָס וויל; איינער וואָס ווינשט.

wil'let *n.* (הוויל'-עט) דער ווילעט [אַזאַ גרויסער נאָרד־אַמעריקאַנישער שטראַנד־לויפער (ז. *sandpiper*) וועמעס געשריי איז עהנליך צו די ווערטער "פּילי־וויל־ווילעט"].

wil'let peach (הוויל'-עט פּיעטש) אַזאַ פערסיק.

ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

will'ful *a.* (הוויל'-פול) ז. *wilful*

will'fully *adv.* (הוויל'-פול-אי) ז. *wilfully*

will'fulness *n.* (הוויל'-פול-נעס) ז. *wilfulness*

will'ing *a. and n.* (הוויל'-אינג) 1. וויליג, גערן, בערייטוויליג; 2. פרייוויליג, צופריעדען [צו טהאָן עפּעס]; 3. ווילען, נייגונג, חשק.

1. I am **willing** to work. 2. He offered us his **willing** service.

will'ing-hear'ted *a.* (הוויל'-אינג-האַר'-טעד) האַרציג געניינט, צושטימענד מיט'ן פולען האַרצען.

will'ingly *adv.* (הוויל'-אינג-לי) וויליג; גערן; פרייוויליג, מיט'ן פרייען ווילען.

will'ingness *n.* (הוויל'-אינג-נעס) וויליגקייט, בערייטוויליגקייט.

will'-in-the-wisp *n.* (הוויל'-אינ-טהי-הוויספּ) דאָס בלאַנדזשענדע פייער; איינער אָדער עטוואָס וואָס פערבלענדעט. ז. *will-o'-the-wisp*

will'-less *a.* (הוויל'-לעס) אָהן אַ ווילען, אָהן אַ ווילענס־קראַפט; אונוויליג, ניט פרייוויליג.

will'-o'-the-wisp *n.* (הוויל'-אַ-טהי-הוויספּ) דאָס אירר־ליכט, דאָס בלאַנדזשענדע פייער [אַ פאָספאָרישער שיין וואָס ערשיינט איבער זומפּען. ז. *ignis fatuus*]; איינער אָדער עטוואָס וואָס נאַרט אָב, פערפיהרט אָדער פערבלענדעט; אַזאַ וואַסער־גראָז.

wil'low *n., v. and a.* (הוויל'-אָו) אַ ווידע, אַ ווערבע, אַ הושענה־קוסט [אַזאַ בוים אָדער קוסטאַרניק מיט בויגזאַמע צווייגען וואָס וואַקסט געוועהנליך נעבען אַ וואַסער]; ווערבען־האָלץ; אַ באַל־שטאַק [צו שפּיעלען ביסבאָל אָדער קריקעט]; אַזאַ מאַשין צו רייניגען באַוועל, פלאַקס, וואָל אָדער האָנף [קאַנאָפּליע]; רייניגען באַוועל, פלאַקס, וואָל אָדער האָנף; פון ווערבע־האָלץ; פון דעם קאָליר פון יונגער ווערבע־קאָרע [אַ מאַטער געלבליך־גרינער קאָליר].

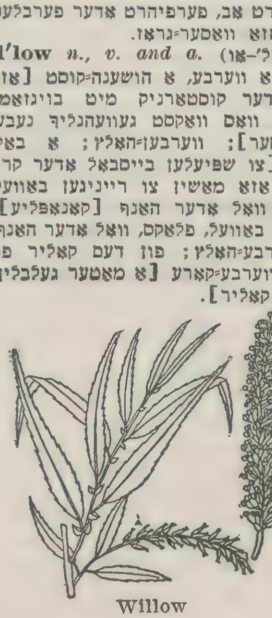

Willow

wil'lowed *a.* (הוויל'-אָוד) וואָס איז בעוואַקסען מיט ווערבעס.

wil'lower *n.* (הוויל'-אָ-ער) ז. *willow-machine*

wil'low-grouse *n.* (הוויל'-אָו-גראַוס) ז. *willow-ptarmigan*

wil'low-herb *n.* (הוויל'-אָו-הוירב) די ווערבען־ראָזע [אַזאַ גראָז מיט ווערבען־עהנליכע בלעטער און העל־ראָזעווע בלומען].

Willow-herb

wil'lowish *a.* (הוויל'-אָ-איש) ווי אַ ווערבע; פון ווערבען־קאָליר.

wil'low-lark *n.* (הוויל'-אָו-לאַרק) ז. *sedge-bird*

wil'low-machine' *n.* (הוויל'-אָו-מע-שין') אַזאַ מאַשין צו רייניגען באַוועל, וואָל, פלאַקס אָדער האָנף [קאַנאָפּליע].

wil'low-myr'tle *n.* (הוויל'-אָו-מויר'טל) די ווידע־מירטע [אַ מירטען־בוים מיט בלעטלעך ווי ביי אַ ווערבע].

wil'low-oak *n.* (הוויל'-אָו-אָוק) דער ווידע־דעמב [אַזאַ אַמעריקאַנישער דעמב מיט בלעטלעך ווי פון אַ ווערבע].

wil'low-pee'ler *n.* (הוויל'-אָו-פּיע'-לער) אַן אינסטרומענט אָדער מאַשין אַראָבצורייסען די קאָרע פון ווערבעס.

wil'low-ptar'migan *n.* (הוויל'-אָו-טאַר'-מי-גען) די אַמעריקאַנישע שנעע־הוהן. ז. *ptarmigan*

wil'low-war'bler *n.* (הוויל'-אָו-הוואָהר'-בלער) ז. *chiff-chaff*

wil'low-wren *n.* (הוויל'-אָו-רען) ז. *chiff-chaff*

wil'lowy *a.* (הוויל'-אָ-אי) וואָס איז בעוואַקסען מיט ווערבעס; ווי אַ ווערבע; וואָס בויגט זיך לייכט אָדער גראַציעז; בויגזאַם, בויגעדיג; גראַציעז; אַראָבהענגענד.

will'-with-a-wisp *n.* (הוויל'-הוויטה-ע-הוויספּ) דאָס בלאַנדזשענדע פייער; איינער אָדער עטוואָס וואָס פערבלענדעט. ז. *will-o'-the-wisp*

will'-wor'ship *n.* (הוויל'-הוואָיר'-שיפּ) אַ גאָטעסדיענסט וואָס איז ניט לויט דער פאָרשריפט פון רעליגיאָן נאָר איז אויסגעקליבען אָדער אויסגעטראַכט פון אימעצען לויט זיין אייגענער נייגונג.

wil'ly *n.* (הוויל'-אי) ז. *willow-machine*

wil'lying-machine' *n.* (הוויל'-אי-אינג-מע-שין') ז. *willow-machine*

wil'ly-nil'ly *a. and adv.* (הוויל'-אי-ניל'-אי) 1. אונענטשלאָסען, וואָס שלאָגט זיך מיט דער דעה; 2. גערן אָדער אונגערן, ווילענדיג אָדער ניט ווילענדיג.

2. He must go, **willy-nilly**.

Wil'son's snipe (הוויל'-סאָנז סנאַיפּ) די אַמעריקאַנער שנעפּע [אַזאַ געיעג־פויגעל].

ז. איל. *"N. A. Game Birds"*

wilt *v.* (הווילט) וועלקען, וויאַנען, פערוועלקען, פערוויאַנען; ווערען שוואַך; זינקען, ווערען מוטלאָז; שמאַכטען; פערלירען מוטה אָדער קוראַזש; מאַכען צו פערוועלקען; אָבשוואַכען, ענטקרעפטען; מאַכען מוטלאָז, ענטמוטיגען; צונעהמען דעם

מוטה אדער די ענערגיע; דו וועסט [ז. *will*]

wi'ly *a.* (הוואַי'-לי) כיטרע, ליסטיג, בעטריגעריש.

wim'ble *n.* (הווימבל) אַ עגבער, אַ דריל; אַן אינסטרומענט אויסצורייניגען אַן אויסגעבויערטע לאָך אין אַ קויהלען־גרוב אדער מעטאַל־גרוב.

wim'ple *n. and v.* (הווימפּל) אַ שלייער ארום קאָפּ, באַקען און האַלז וואָס פרויען פלעגען אַמאָל טראָגען און וואָס ווערט נאָך יעצט געברויכט פון מאָנאַשקעס; איינהילען אין אַ שלייער; אויסלעגען אין פאַלדען; זיין וועלענאַרטיג אדער פאַלדען־אַרטיג.

Wimple

win *v. and n.* (הווין) געווינען; ערווערבען; עררייכען; דערגרייכען; בעזיעגען; פערדיענען; קריעגען, בעקומען; זיך דורכשלאָגען, זיך דערשלאָגען; צוציהען, געווינען אויף זיין זייט, געווינען [פאַר זיך], אריבערגעווינען, בעצויבערען; איבערצייגען, ווירקען [אויף אימעצען]; איבעררעדען, צורעדען, בעוועגען; אַ זיעג; אַן ערפאָלג.

wince *v. and n.* (הווינס) זיך צוריקציהען; אבשפּרינגען צוריק אדער אַן אַ זייט; אויסווייכען [אויס מורא פאַר עפּעס]; איינטונקען אין פאַרב־קעסעל [צייג]; דאָס צוריקציהען זיך; דאָס אבשפּרינגען צוריק אדער אַן אַ זייט; דאָס אויסווייכען [אויס מורא פאַר עפּעס]; אין פאַרבעריי — אַזאַ הענטעל צום אַריבערטראָגען דאָס געפאַרבטע צייג פון איין פאַרב־קעסעל צו אַן אַנדערען.

wince'-pit *n.* (הווינס'-פּיט) אַ פאַרב־וואַנע אדער פאַרב־קעסעל. ז. *wince*.

wince'-pot *n.* (הווינס'-פּאָט) ז. *wince-pit*.

win'cer *n.* (הווינ'-סער) איינער וואָס ציהט זיך צוריק, שפּרינגט אב צוריק אדער ווייכט אויס [אויס מורא פאַר עפּעס]; אַ פערד וואָס בריקעט זיך.

win'cey *n.* (הווינ'-סי) אַזאַ שטאַרקער האַלב־וואָלענער האַלב־באַוועלנער צייג.

winch *n. and v.* (הווינטש) אַ הענטעל צו דרעהען אַן אַקס פון אַ ראָד אין אַ מאַשין; אַ הויב־אַפּאַראַט וואָס בעשטעהט פון אַן אַקס מיט אַן אַנגעוויקעלטען שטריק וואָס ציהט ארויף אַ לאַסט; אויפהויבען מיט דער הילף פון דיעזען הויב־אַפּאַראַט.

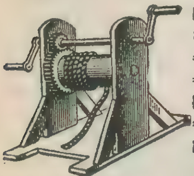

Winch

vin'cing-machine' *n.* (הווינ'-סינג-מע-שין') אַן אַפּאַראַט, וואָס בעשטעהט פון אַ רייהע פאַרב־קעסלען.

wind *v. and n.* (הוואַינד) זיך בויגען; זיך דרעהען; זיך שלענגלען; זיך דרעהען ארום און ארום; מאַכען אַן אומוועג; זיך קרייזלען; זיך ארומוויקלען ווי אַ ספּיראַלע; דרעהען; שלענגלען; אַנציהען [אַ זייגער]; פיהרען, אַנפיהרען, לייטען, פערוואַלטען, קאָנטראָלירען, האַלטען אין צוים; רעגיערען, בעהערשען; ארומוויקלען, אומוויקלען; איינוויקלען; ארומדרעהען; צונויפדרעהען, צוזאַמענדרעהען; ארומפלעכטען; ארומרינגלען; איינשליסען; אומפאַסען; ארומנעהמען, אומאַרמען; ציהען, שלעפּען; ארויפציהען, אויפהויבען; אונבעמערקט אריינדרינגען; זיך איינשמייכלען; אונבעמערקט אריינברייגען; אַנדייטען אויף אַ פערשטעלטען אופן; אַ פערקרימונג, אַ בויגונג, אַ פערדרעהונג; אַן אבקעהרונג, אַבווענדונג אדער אַבבויגונג פון דער ריכטונג.

wind *n. and v.* (הווינד) אַ ווינד; אָטהעם; פּוסטע פּלוידעריי, פּוסטע ווערטער; דער בויך אדער די אונטערשטע ריפּען [וואו עס איז ניט ערלויבט אַ קלאַפּ צו טהאָן אין אַ פּויסטען־קאַמפּף]; ווינד אין מאָגען [לופט אדער גאַז אין מאָגען]; אַ שפּור, אַ ריח, אַ גערוך; אַ סוד וועלכער איז אויסגעפּלוידערט, אויסדערצעהלט אדער אויסגעפונען געוואָרען; אַנדייטונג, אַ וואונק, אַן אַנצוהערעניש; די בלאָז־אינסטרומענטען פון אַ מוזיק־אָרקעסטער; שפּירען; שמעקען; נאָכשפּירען אַ חיה נאָך'ן גערוך; שטאַרק טרייבען [ווי אַ פערד]; לאָזען זיך אַבּרוהען, געבען רוה, לאָזען כאַפּען דעם אָטהעם; לופטערען, דורכלופטערען; בלאָזען.

win'dage *n.* (הווינ'-דעדזש) אַ לופט־שוידערונג וואָס ווערט פעראורזאַכט פון אַ דורכפליהענדער קויל; די קראַפט פון ווינד אבצוקעהרען אַן אַ זייט אַ קויל אדער קאַנאָנע; דער אונטערשיעד צווישען דער ברייט פון אַ קויל און דער אויסהוילונג אין דער ביקס אדער האַרמאַט; אַן אינערליכע פערוואונדונג אהן אַן אויסערליכער בעשעדיגונג, וואָס ווערט געוועהנליך צוגעשריבען צו דער צוזאַמענדריקונג פון דער לופט ווען אַ קויל פליהט דורך נאָהענט צו אַ טייל פון קערפּער.

wind'bag *n.* (הווינד'-בעג) אַ ווינד־בייטעל, אַ בייטעל אַנגעפילט מיט ווינד; אַ פּלוידערזאַק.

wind'ball *n.* (הווינד'-באָהל) אַ צוזאַמענדריקונג פון דער לופט, ווען אַ קויל פליהט דורך נאָהענט צום קערפּער, וואָס פעראורזאַכט אַן אינערליכע וואונד; אַ באַל אַנגעפילט מיט לופט; אַ באַלון.

wind'-band *n.* (הווינד'-בענד) אַן אָרקעסטער פון בלאָז־אינסטרומענטען; די בלאָז־אינסטרומענטען פון אַן אָרקעסטער.

wind'-beam *n.* (הווינד'-ביעם) ז. *collar-beam*.

wind'berry *n.* (הווינד'-בער-אי) ז. *cowberry*.

wind'bound *a.* (הווינד'-באַונד) געשטערט אדער פערהאַלטען פון אונגינסטיגע ווינדען.

wind'-break *n. and v.* (הווינד'-ברייק) אַ שטערונג פאַר'ן ווינד, אַ בעשיצונג געגען ווינד; פעראורזאַכען שווערע אָטעמונג אדער אַסטמאַ.

wind'-bro'ken *a.* (הווינד'-בראָו'קן) וואָס ליידט פון אַסטמאַ אדער שווערער אָטעמונג.

wind'-chan'ging *a.* (הווינד'-טשיינ'-דזשינג) אונבעשטענדיג אדער פערענדערליך ווי דער ווינד; אונבעשטענדיג.

wind'-chart *n.* (הווינד'-טשאַרט) אַ ווינד־קאַרטע, אַ ווינד־מאַפּע [אַ קאַרטע מיט אַ פערצייכנונג וועגען פערשיעדענע ווינדען און זייער ריכטונג].

wind'-chest *n.* (הווינד'-טשעסט) אַ ווינד־קאַסטען [אַ קאַסטען אין אַן אָרגעל מיט צונויפגעפּרעסטער לופט פאַר די אָרגעל־פּייפלעך].

wind'-col'ic *n.* (הווינד'-קאָל'-איק) אַ בויך־וועהטאָג וואָס נעהמט זיך פון ווינד אדער גאַזען אין מאָגען.

wind'-contu'sion *n.* (הווינד'-קאָנ-טיו'-זשאָן) אַן אינערליכע פערוואונדונג אהן אַן אויסערליכער בעשעדיגונג, וואָס ווערט געוועהנליך צוגעשריבען צו דער צוזאַמענדריקונג פון דער לופט ווען אַ קויל פליהט דורך נאָהענט צו אַ טייל פון קערפּער.

wind'-di'al *n.* (הווינד'-דאַי'-על) אַ ווינד־זייגער, אַ ווינד־קאָמפּאַס [אַ פאָרריכטונג אַנצוצייגען די ריכטונג פון ווינד].

wind'-dog *n.* (הווינד'-דאָג) שטיקלעך רעגענבויגען אויף וואָלקענס.

wind'-drop'sy *n.* (הווינד'-דראָפּ'-סי) ווינדזוכט. ז. *tympanites*.

wind'-egg *n.* (הווינד'-עג) אַ ניט־פאָלשטענדיג ענטוויקעלט איי; אַן איי מיט אַ ווייכער שאָלעכץ.

win'der *n.* (הוואַינ'-דער) איינער וואָס וויקעלט אדער דרעהט אַן פאָדים פאַר אַ וועבער; אַ מאַשין אַנצודרעהען פאָדים אויף שפּולקעס [קאָטושקעס], וועב־שיפלעך [ז. *shuttle*] א. ז. וו.; אַזאַ פאָרריכטונג צום אַנדרעהען אדער אַבדרעהען קנוילען פון פאָדים; אַ טרעפּ אין געדרעהטע שטיגען; אַ קלעטערענדע פלאַנצע [אַ פלאַנצע וואָס האַלט זיך אונטער דרעהענדיג זיך ווי אַ ספּיראַלע ארום אַן אַנדער פלאַנצע אדער ארום אַ שטעקען]; אַ שליסעל אַנצודרעהען אַ פרוזשינע אדער שפּרינג־פעדער; אַ טרובאַטש.

win'der *n.* (הווינ'-דער) אַ קלאַפּ וואָס פערכאַפּט דעם אָטעם.

wind'fall *n.* (הווינד'-פאָהל) פרוכט וואָס איז געפאַלען פון בוים דורך'ן ווינד, אַבגעשלאָגענע פרוכט; אַ בוים וואָס איז אומגעוואָרפען געוואָרען פון ווינד; אַ פערוויסטעטער טייל פון אַ וואַלד וואו די בוימער זיינען אומגעוואָרפען געוואָרען פון אַ שטורם־ווינד; אַן אונערוואַרטעטער גליקספאַל, אַ גליקליכער צופאַל [ווי אַ ירושה].

wind'fallen *a.* (הווינד'-פאָהלן) וואָס איז אַראָבגעשלאָגען געוואָרען פון ווינד.

wind'fanner *n.* (הווינד'-פענ-ער) ז. *kestrel*.

wind'-fer'tilized *a.* (הווינד'-פויר'-טי-לאַיזד) בעפרוכטעט מיט דעם בלומען־שטויב וואָס ווערט איבערגעטראָגען דורך'ן ווינד פון איין פלאַנצע צו דער צווייטער.

wind'-flow'er *n.* (הווינד'-פלאַו'-ער) אַ ווינד־בלום, אַ ווינד־רויז. ז. *wood-anemone*.

wind'-fur'nace *n.* (הווינד'-פויר'-נעס) אַ ווינד־אויווען, אַ צוג־אויווען [אַן אויווען, וואָס ווערט אַנגעגליהט ניט מיט דער הילף פון אַ בלאָז־זאַק, נאָר מיט דער הילף פון דעם לופט־צוג].

wind'-gage *n.* (הווינד'-גיידזש) אַ ווינד־מעסטער, אַן אַנעמאָמעטער [ז. *anemometer*]; אַן אינסטרומענט צו מעסטען דעם לופט־דרוק אין דעם ווינד־קאַסטען פון אַן אָרגעל [ז. *wind-chest*]; אַ פאָרריכטונג וואָס ווערט צוגעזעצט צו דעם ריכט־פּונקט פון אַ ביקס [ז. *sight*] צו בעשטימען די קראַפט פון ווינד און קענען אַנשטעלען די ביקס אַזוי אַז צוליעב דעם ווינד זאָל ניט פערפעהלט ווערען דער ציעל.

wind'-gall *n.* (הווינד'-גאָהל) אַ געשווילעכץ אויף דעם מיטעלסטען געלענק

פון א פערד'ס פוס; שטיקלעך רעגענבויגען אויף וואלקענס.

wind'-galled *a.* (הווינד'-גאהלד) וואס ליידט פון א געשווילעכץ אויף'ן מיטעלסטען געלענק פון פוס [ווענען פערד].

wind'-gauge *n.* (הווינד'-גיידזש) ז. *wind-gage*.

wind'-gun *n.* (הווינד'-גאן) ז. *air-gun*.

wind'-hatch *n.* (הווינד'-העטש) די עפענונג אדער דער פלאץ אין א מעטאל=גרוב, וואו מען נעהמט ארויס דעם רויה=מעטאל פון דער ערד.

wind'hawk *n.* (הווינד'-האהק) ז. *kestrel*.

wind'-house *n.* (הווינד'-האוס) א הויז [טיילווייז געבויט אונטער דער ערד] צום בעשיצען זיך פון א שטורם.

wind'hover *n.* (הווינד'-האוו-ער) ז. *kestrel*.

win'diness *n.* (הווינ'-די-נעס) ווינדיגקייט, שטורמדיגקייט; דאס ליידען פון ווינד אין מאגען; די נייגונג ארויסצורופען ווינד אדער גאזען אין מאגען [ווי געוויסע שפייז]; פוסטקייט, ניכטיגקייט; בעריהמערישקייט, פוסטער שטאלץ.

win'ding *a. and n.* (הוואינ'-דינג) געדרעהט, אויסגעקרימט, ספיראל=פערמיג; זיך שלענגלענד; קרום, געבויגען; בויגונג, אויסבויגונג, קרימונג, פערקרימונג, פערדרעהונג; א סיגנאל מיט'ן באטסמאנ'ס פייפעל [ז. *boatswain*].

win'ding-en'gine *n.* (הוואינ'-דינג-ענ'-דזשין) א מאשין אנצודרעהען און אבצודרעהען א שטריק ביים אויפהויבען און אראבלאזען משאות מיט א הויב=מאשין.

win'dingly *adv.* (הוואינ'-דינג-לי) זיך דרעהענדיג, זיך שלענגלענדיג; געדרעהט, געקרימט.

win'ding-machine' *n.* (הוואינ'-דינג-מע-שין') א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף שפולקעס [קאטושקעס], וועב=שיפלעך א. ז. וו.

win'ding-sheet *n.* (הוואינ'-דינג-שיעט) א טויטען=ליילעך [א ליילעך אין וועלכען מען וויקעלט איין א מת]; דער קרייז פון אבגעשמאלצענע שטיקלעך חלב ארום א ברענענדען ליכט [לויט אן אלטען אבערגלויבען, איז דיזער קרייז געווען א סימן פון טויט אדער אונגליק].

win'ding-stair'case *n.* (הוואינ'-דינג-סטעהר'-קיים) געדרעהטע טרעפ.

win'ding-stairs *n.* (הוואינ'-דינג-סטעהרז) ז. *wentletrap*.

wind'-in'strument *n.* (הווינד'-אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט.

wind'lass *n. and v.* (הווינד'-לעס) א הויב=מאשין וואס בעשטעהט פון א וואל אדער אקס מיט אן אנגעוויקעלטען שטריק וואס ציהט ארויף א לאסט; אויפהויבען אדער ארויפציהען מיט אזא הויב=מאשין. ז. *winch*.

win'dle *n.* (הווינדל) א דרעה=אפאראט; אזא מאס [פאר תבואות א. ז. וו.].

wind'less *a.* (הווינד'-לעס) אהן ווינד; שטיל, רוהיג; אהן אן אטעם.

win'dlestraw *n.* (הווינ'דל-סטראה) די אויסגעטריקענטע שטענגלעך פון גראזען.

wind'-mar'ker *n.* (הווינד'-מאר'-קער) א פייל, נאדעל א. ז. וו. אנצוצייגען אויף א מאפע די ריכטונג פון ווינד.

wind'mill *n.* (הווינד'-מיל) א ווינד=מיהל; אן אונאויספיהרבארער פלאן, א לופט=שלאס; א פאנטאזיע; אן איינגעבילדעטע זאך, א כימערע.

Windmill

wind'mill-cap *n.* (הווינד'-מיל-קעפ) א ווינד=מיהל דאך [דער אויבערשטער זיך=דרעהענדער טייל פון א ווינד=מיהל]

win'dow *n. and v.* (הווינ'-דאו) א פענסטער; אן עפנונג; אין אנאטאמיע — איינס פון די צוויי לעכלעך אין ביין צווישען דעם פויק=הייטעל און דעם אינערליכען טייל פון אויער; א דעקעל, א לעדעל, אן אויגען=לעדעל; א פיגור וואס בילדעט זיך דורך ליניען וואס קרייצען איינע די אנדערע; בעזארגען מיט פענסטער; מאכען א ריס אין עפעס [ווי אין א מאנטעל]; ארייינשטעלען אין א פענסטער].

win'dow-blind *n.* (הווינד'-דאו-בלאינד) א פענסטער=שירם; א פענסטער=פארהאנג וואס וויקעלט זיך ארויף אויף א ראלע.

win'dow-cur'tain *n.* (הווינ'-דאו-קויר'-טען) א פענסטער=גארדינע, א פענסטער=פארהאנג.

win'dow du'ty (הווינ'-דאו דיו'-טי) ז. *window tax*.

win'dowed *a.* (הווינ'-דאוד) מיט פענסטער, מיט לעכער; כיט ריסען.

win'dow-frame *n.* (הווינ'-דאו-פריים) א פענסטער=ראהם, א שויבען=ראהם.

win'dow-gard'ening *n.* (הווינ'-דאו-גארד'-נינג) דאס קולטיווירען פלאנצען אין הויז פאר דעם שיין פון פענסטער.

win'dow-ga'zer *n.* (הווינ'-דאו-גיי'-זער) איינער וואס זיצט אהן ארבייט און קוקט אין פענסטער, א פוילענצער.

win'dow-glass *n.* (הווינ'-דאו-גלעס) פענסטער=גלאז; א שויב.

win'dow-han'gings *n.* (הווינ'-דאו-הענ'-גינגז) פענסטער=פארהאנגען.

win'dowless *a.* (הווינ'-דא-לעס) אהן פענסטער.

win'dowlet *n.* (הווינ'-דא-לעט) א פענסטערעל.

win'dow-lift *n.* (הווינ'-דאו-ליפט) א רימען אדער א שנירעל אויפצוהויבען די שויבען=ראהם אין א פענסטער [בעזונדערס אין א קארעט אדער וואגאן].

win'dow-mir'ror *n.* (הווינ'-דאו-מיר'-אר) א פענסטער=שפיעגעל [א שפיעגעל ביי א פענסטער צום אבשפיעגלען די דרויסענדיגע זאכען].

win'dow-ope'ner *n.* (הווינ'-דאו-אופ'-נער) א פענסטער=עפנער [א פארריכטונג צו עפענען און האלטען אפען א פענסטער].

win'dow-pane *n.* (הווינ'-דאו-פיין) א פענסטער=שויב.

win'dowphane *n.* (הווינ'-דאו-פיין) אזא פאפיער וואס מען קלעפט אן אויף א שויב פון א טהיר אדער פענסטער צו מאכען דאס גלאז מאט און אונדורכזיכטיג.

win'dow-pole *n.* (הווינ'-דאו-פאול) א לאנגער שטעקען צו עפנען א הויך פענסטער.

win'dow-sash *n.* (הווינ'-דאו-סעש) די שויבען=ראהם פון א פענסטער.

win'dow-seat *n.* (הווינ'-דאו-סיעט) א פענסטער=זיץ, א זיץ=ארט אין דער אויסהוילונג פון א פענסטער.

win'dow-shade *n.* (הווינ'-דאו-שייד) ז. *window-blind*.

win'dow-shut'ter *n.* (הווינ'-דאו-שאט'-ער) א פענסטער=לאדען.

win'dow tax (הווינ'-דאו טעקס) פענסטער=שטייער, אזא שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין ענגלאנד פון יעדען פענסטער פון הויז [שפעטער האט מען געצאהלט שטייער בלויז פון די פענסטער, וועלכע זיינען געווען מעהר ווי זעקס אין א הויז, און אין יאהר 1851 איז דיזער שטייער אינגאנצען אבגעשאפט געווארען].

wind'pipe *n.* (הווינד'-פאיפ) די לופט=רעהר אין האלז, דער גארגעל.

wind'-plant *n.* (הווינד'-פלענט) ז. *wood-anemone*.

wind'-pox *n.* (הווינד'-פאקס) ווינד=פאקען [אזא קראנקהייט].

wind'-pres'sure *n.* (הווינד'-פרעש'-אור) דער דרוק פון ווינד.

wind'-pump *n.* (הווינד'-פאמפ) א פומפ וואס בעוועגט זיך דורך דעם דרוק פון ווינד.

wind'-rec'ord *n.* (הווינד'-רעק'-ארד) ז. *anemogram*.

wind'-rode *a.* (הווינד'-ראוד) וואס פאהרט אין דער ריכטונג פון ווינד און ניט אין דער ריכטונג פון שטראם [ווענען א שיף].

wind'-rose *n.* (הווינד'-ראוז) א טאבעלע אדער דיאגראם, וועלכע בעווייזט דאס פערהעלטניס פון דער ריכטונג פון ווינד צו אנדערע מעטעאראלאגישע ערשיינונגען [ווי די טעמפעראטור א. ד. ג.]; א טאבעלע, וועלכע צייגט אן די אפטקייט פון ווינדען אין פערשיעדענע ריכטונגען.

wind'row *n. and v.* (הווינד'-ראו) א רייה פון קופעס היי אדער פון גארבען וואס זיינען אויסגעלעגט אזוי, אז דער ווינד זאל בלאזען צווישען זיי; א צייל פון שטיקער טארף אדער אנדערע זאכען וואס זיינען אויסגעלעגט צום טריקענען; אויסלעגען אין רייהען אין דער ריכטונג פון ווינד.

wind'-sail *n.* (הווינד'-סייל) א פליגעל פון א ווינד=מיהל; א ברייטע רעהר ארייינצולאזען פרישע לופט אין די אונטערשטע טיילען פון א שיף.

wind'-scale *n.* (הווינד'-סקייל) דער ווינד=מאסשטאב [א טאבעלע פון ציפערען אדער נומערען, וועלכע בעצייכנען די פערשיעדענע שטארקייט פון ווינד, ווי 1 בעצייכענט א לייכט ווינטעל, 2 — א מעסיגען ווינד, 3 — א שטארקען ווינד א. ז. וו.].

wind'-shake *n.* (הווינד'-שייק) א צושפאלטונג, א פלאצונג אין געהילץ.

wind'-sha'ken *a.* (הווינד'-שיי'קן) גע=שאקעלט פון ווינד; צוטרייסעלט פון ווינד; צושעדיגט פון ווינד.

wind'-shock *n.* (הווינד'-שאק) ז. *wind-shake*.

wind'-side *n.* (הווינד'-סאיד) די זייט פון וואנען דער ווינד בלאזט.

wind'-storm *n.* (הווינד'-סטאהרם) א שטורם=ווינד.

wind'stroke *n.* (הווינד'-סטראוק) אזא פאראליטש ביי פערד.

wind'sucker *n.* (הווינד'-סאק-ער) איינער וואס בינדט זיך אדער טשעפעט זיך; איינער וואס איז גרייט אנצופאלען אויף יעדען פאר יעדען מינדעסטען חטא; א פערד וואס האט א געוועהנהייט צו בייסען די קארעטע.

wind'-swift *a.* (הווינד'-סהוויפט) שנעל ווי א ווינד, ווינד=שנעל.

wind'-tight *a.* (הווינד'-טאיט) וואס לאזט ניט אריין קיין ווינד; וואס לאזט ניט דורך קיין לופט; געשיצט פון ווינד.

wind'-trunk *n.* (הווינד'-טראנק) דער ווינד=קאסטען [אין אן ארגעל].

wind'-up *n.* (הוואינד'-אפ) די ענדע, דער שלוס, די פערענדיגונג.

wind'ward *n., a. and adv.* (הווינד'-הווארד) די ווינד=זייט, דער פונקט פון וואנען עס בלאזט דער ווינד; וואס ליעגט צו דער ווינד=זייט: צום ווינד=צו; אין דער ריכטונג פון ווינד.

wind'-way *n.* (הווינד'-הוויי) א לופט=דורכגאנג, א לופט=עפנונג.

wind'-wheel *n.* (הווינד'-הוויעל) א ווינד=ראד, א ראד געטריבען פון ווינד.

wind'-worn *a.* (הווינד'-הוואורן) פער=וויסטעט פון ווינד, אבגעניצט אדער צו=שטערט פון ווינד.

win'dy *a.* (הווינ'-די) ווינדיג, בלאזענד; שטורמדיג; צום ווינד=צו; אויסגעשטעלט צום ווינד; אנגעגריפען פון ווינד; וואס רופט ארויס ווינד אדער גאזען אין מא=גען [ווי געוויסע שפייז]; לופטיג, פוסט, ניכטיג, אהן ממשות; בעריהמעריש, מיט פוסטער גאוה.

wine *n. and v.* (הוואין) וויין; בע=טרונקענהייט, שכרות; א קערמעשעל, א הוליאנקע [מיט וויין]; בעזארגען מיט וויין; מכבד זיין מיט וויין; טרינקען וויין.

wine'-bag *n.* (הוואינ'-בעג) א וויין=לאגעל, א לעדערנע כלי צו האלטען וויין; א שכור, א פיאניצע.

wine'berry *n.* (הוואינ'-בער-אי) די וויין=יאגדע, א מין יאפאנעזישע מאלינעס; די הײדעל=בעערע [ז. *huckleberry*].

wine'bibber *n.* (הוואינ'-ביב-ער) א וויין=זויפער, א וויין=טרינקער, א פיאניצע, א שכור.

wine'bibbery *n.* (הוואינ'-ביב-ער-אי) שכרות, זויפעריי.

wine'bibbing *a. and n.* (הוואינ'-ביב-אינג) וואס טרינקט פיעל וויין; שכור'ענד; א וויין=טרינקער, א שכור, א זויפער.

wine'-bis'cuit *n.* (הוואינ'-ביס'-קיט) א וויין=ביסקוויט [א ביסקוויט צום צוביי=סען ביים וויין=טרינקען].

wine'-bot'tle *n.* (הוואינ'-באט'ל) א וויין=פלאש, א וויין=בוטעל.

wine'-bowl *n.* (הוואינ'-באול) א וויין=טאס [א ברייטע כלי פון וועלכער מען טרינקט וויין].

wine'-bush *n.* (הוואינ'-בוש) א וויין=קוסט [א צייכען נעבען א טאווערנע אדער וויין=קעלער, אז דארט ווערט פערקויפט וויין].

wine'-car'riage *n.* (הוואינ'-קער'-אידזש) אזא קערבעל אויף רעדלאך צו האלטען א פלאש וויין.

wine'-cask *n.* (הוואינ'-קעסק) א וויין=פאס, א פאס צו האלטען וויין.

wine'-cel'lar *n.* (הוואינ'-סעל'-אר) א וויין=קעלער.

wine-col'ored *a.* (הוואינ'-קאל'-ארד) פון א וויין=קאליר, רויטליך.

wine'-con'ner *n.* (הוואינ'-קאנ'-ער) א וויין=פראבירער, אן אויפזעהער איבער'ן וויין.

wine'-coo'ler *n.* (הוואינ'-קוה'-לער) א וויין=קיהלער, א כלי מיט אייז=וואסער, וואו וויין ווערט אבגעקיהלט צום טרינקען.

wine'-fat *n.* (הוואינ'-פעט) א וויין=קעסעל [וואוהין דער וויין רינט אריין פון אונטער דער וויין=פרעס].

wine'fly *n.* (הוואינ'-פלאי) א וויין=פליעג [אזא פליעגעלע וואס האלט זיך אין אלקאהאלישע משקאות אדער וואס שפייזט זיך פון פוילענדע פרוכט, פון אויסגעדריקטע וויינטרויבען א. ז. וו.].

wine'-glass *n.* (הוואינ'-גלעס) א וויין=גלעזעל.

wine'glassful *n.* (הוואינ'-גלעס-פול) אזוי פיעל וויין וויפיעל עס ענטהאלט א וויין=גלעזעל.

wine'-grow'er *n.* (הוואינ'-גראו'-ער) א וויינגערטנער, איינער וואס קולטיווירט א וויינגארטען צו פראדוצירען וויין.

wine'-grow'ing *n.* (הוואינ'-גראו'-אינג) וויינגערטנעריי, וויין=קולטיווירונג, דאס פלאנצען וויינשטאקען צו פראדוצי=רען וויין.

wine'less *a.* (הוואינ'-לעס) אהן וויין.

wine'-marc *n.* (הוואינ'-מארק) אויס=געדריקטע וויינטרויבען, די פסלת פון אויסגעדריקטע וויינטרויבען.

wine'-meas'ure *n.* (הוואינ'-מעזש'-אור) א וויין=מאס.

wine'-mer'chant *n.* (הוואינ'-מויר'-טשענט) א וויין=הענדלער; א הענדלער פון אלקאהאלישע משקאות [הויפטזעכליך א גרויס=הענדלער, א הורטאוווניק].

wine'-palm *n.* (הוואינ'-פאהם) א וויין=פאלמע [א פאלמען=בוים, פון וועמענס זאפט עס ווערט געמאכט א מין וויין]. ז. *palm-wine*.

wine'-par'ty *n.* (הוואינ'-פאר'-טי) א וויין=אונטערהאלט, א הוליאנקע.

wine'-press *n.* (הוואינ'-פרעס) א וויין=פרעס, א פרעס אויסצוקוועטשען די זאפט פון וויינטרויבען.

wine'-room *n.* (הוואינ'-רוהם) א וויין=צימער, א שענק=צימער, א וויין=קעלער; א הויז וואו מען פערקויפט וויין.

wi'nery *n.* (הוואי'-נער-אי) אן ארט וואו מען מאכט וויין.

wine'sap *n.* (הוואינ'-סעפ) ז. *winesap apple*.

wine'sap ap'ple (הוואינ'-סעפ עפל) זעהר א גוטער זארט אמעריקאנער עפעל. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

wine'-skin *n.* (הוואינ'-סקין) א וויין=לאגעל געמאכט פון א פעל פון א חיה.

wine'-sour *n.* (הוואינ'-סאור) א מין פלוים.

wine'-stone *n.* (הוואינ'-סטאון) וויינ=שטיין [אזא שטאף וואס זעצט זיך אב אויף די ווענד און דעק פון וויין=פעסער].

wine'-tas'ter *n.* (הוואינ'-טייס'-טער) א וויין=פערזוכער, א וויין=פרובירער; אזא פארריכטונג צום פרובירען וויין.

wine'-vaults *n.* (הוואינ'-וואהלטס) א וויין=קעלער; אן ארט וואו מען פרובירט וויין; א וויין=שענק.

wi'ney *a.* (הוואי'-ני) ז. *winy*.

wing *n. and v.* (הווינג) א פליגעל; אן אבר פון א בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א פליגעל; דער פאדערשטער פוס פון א פיער=פיסיגער חיה; די האנד פון א מענשען [הומאריסטיש]; די עמבלעם פון געשווינדקייט; דער סימבאל פון בע=שיצונג; דאס פליהען; א פליה; א הויז=פליגעל, א זייטיגער בנין; אן ארמעע=פלי=געל [אן אבטיילונג פון אן ארמעע וואס שטעלט פאר די רעכטע אדער לינקע זייט אין בעצוג צו איהר צענטער]; א זייט, א טייל אדער זייטיגער צוגאב צו עפעס; אין א טעאטער — איינע פון ביידע זיי=טען פון דער סצענע; די דעקאראציאן פון דער זייט פון סצענע; בעפליגלען, גע=בען פליגלען; מאכען פליהען, צוגעבען שנעלקייט אדער געשווינדקייט; צוגעבען א פלאנק אדער א צובוי פון דער זייט; קעהרען אדער רייניגען עפעס מיט א פלי=געל אדער פלעדערוויש; טראגען אויף פליגלען; אריבערפליהען, דורכפליהען; פערוואונדען די פליגלען, מאכען אונמעג=ליך עפעס צו טהאן; פליהען; זיך בע=וועגען לייכט און שנעל.

wing'-beat *n.* (הווינג'-ביעט) ז. *wing-stroke*.

wing'-conch *n.* (הווינג'-קאנק) ז. *wing-shell*.

winged *a.* (הווינגד) בעפליגעלט, מיט פליגלען; שנעל, געשווינד; ווי אויף פליגלען, הויך, ערהאבען; מיט א צובראָ=כענעם פליגעל, פערקריפעלט, אונפעהיג, אונטויגליך צו עפעס.

winged bull (הווינגד בול) א בעפלי=געלטער אקס [א פיגור אין דער פארציי=טיגער אסירישער בוי=קונסט, וואס האט פארגעשטעלט א קערפער פון אן אקס אדער לייב מיט א קאפ פון א מענשען און מיט פליגלען. דיעזע פיגורען זיינען וואהר=שיינליך געווען א סימבאל פון דער פער=אייניגונג פון דער גרעסטער גייסטיגער און פיזישער קראפט].

winged li'on (הווינגד לאי'-אן) א בע=פליגעלטער לייב [אין דער אסירישער בוי=קונסט]. ז. *winged bull*.

wing'edly *adv.* (הווינג'-עד-לי) בעפלי=געלט; שנעל; ערהאבען; הויך פליהענד; אויף פליגלען, מיט פליגלען, דורך פליגלען.

wing'er *n.* (הווינג'-ער) איינע פון די קליינע פעסער מיט וואסער וואס שטעהען ביי דער זייט פון א שיף; איינער אדער עפעס וואס בעפליגעלט אדער מאכט פלי=הען.

wing'-feath'er *n.* (הווינג'-פעטה'-ער) א פליגעל=פעדער, א פעדער פון א פליגעל.

wing'-fish *n.* (הווינג'-פיש) א פליהענ=דער פיש. ז. *flying-fish*.

wing'-foot'ed *a.* (הווינג'-פוט'-עד) שנעל=פיסיג, פלינק אויף די פיס; שנעל, געשווינד.

wing'-formed *a.* (הווינג'-פארמד) פלי=געל=פערמיג, ווי א פליגעל.

wing'-han'ded *a.* (הווינג'-הענ'-דעד) פליגעל=הענטיג, ביי וועלכען די הענד אדער

פאדערפיס זיינען פליגעל-פערמיג [ווי ביי א פלעדערמויז].

wing'less *a.* (הווינג'-לעס) אהן פליגעלען; וואס קען ניט פליהען.

wing'lessness *n.* (הווינג'-לעס-נעס) פליגעללאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פליגעלען.

wing'let *n.* (הווינג'-לעט) א קליינער פליגעל.

wing'-mem'brane *n.* (הווינג'-מעמ'-ברייז) דאס פליגעל-הייטעל פון א פלעדערמויז.

wing'-pas'sage *n.* (הווינג'-פעס'-עדזש) א דורכגאנג ביי די זייטען פון א שיף.

wing'-pen *n.* (הווינג'-פען) א שיפס-קאמער פאר אייז אדער זאלץ.

wing'-quill *n.* (הווינג'-קהוויל) א גרויסער פעדער אדער פליה-פעדער פון א פליגעל.

wing'-shell *n.* (הווינג'-שעל) דער פליגעל-מושעל, די פליגעל-דעקע [אזא מושעל, ביי וועלכען איין ליפ פון דער עפנונג איז אויסגעצויגען ווי א פליגעל]; דער פליגעל-שנעק [דער שנעק פון א פליגעל-מושעל].

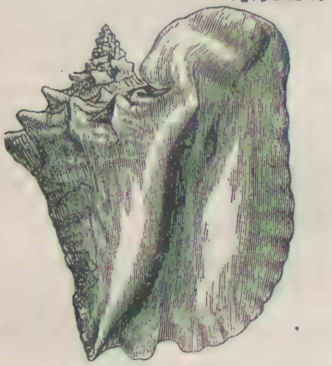

Wing-shell

wing'-shoo'ting *n.* (הווינג'-שוה'-טינג) דאס שיסען פליהענדע פויגלען [בעת זיי פליהען].

wing'-shot *a.* and *n.* (הווינג'-שאט) געשאסען אין פליגעל; געשאסען בעת'ן פליהען; א שאס אין א פליהענדען פויגעל; איינער וואס שיסט פליהענדע פויגלען [בעת זיי פליהען].

wing'-spread *n.* (הווינג'-ספרעד) די ברייט פון די פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען [דער שטח פון איין עק ביז'ן צווייטען פון די פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען].

wing'-stroke *n.* (הווינג'-סטראוק) דער פליגעל-שלאג, דאס שווינגען מיט די פליגלען.

wing'-swift *a.* (הווינג'-סהוויפט) שנעל פליהענד.

wing'-tip *n.* (הווינג'-טיפ) דער שפיץ פון פליגעל.

wing'-tran'som *n.* (הווינג'-טרענ'-סאם) דער אויבערשטער און לענגסטער באלקען פון א שיף.

wing'y *a.* (הווינג'-אי) בע-פליגעלדיג, פליגעלט; הויך, ערהאבען; געשווינד, שנעל.

win in a can'ter (הוויז איז ע קענ'-טער) לייכט גובר זיין א געגנער.

wink *v.* and *n.* (הווינק) ווינקען, פינטלען מיט די אויגען; פערמאכען די אויגען; מאכען זיך ניט זעהענדיג, מאכען זיך כלא ידע; א וואונק טהאן, אנווינקען, אנדייטען אויף עפעס; שימערירען, פינקלען [וועגען א שיין]; דאס ווינקען; א וואונק, אן אנדייטונג אויף עפעס; אן אויגענבליק, א מאמענט; דאס פינקלען, א שימערירענדער שיין.

win'ker *n.* (הווינ'-קער) א ווינקער, איינער וואס ווינקט; א פערד-בריל [איינע פון די צוויי לעדערנע קלאפעס וואס פערשטעלען דעם פערד'ס אויגען כדי עס זאל ניט קוקען אין די זייטען]; דאס אויגען-לעדעל; דאס אויג; דער ווינק-מוסקול פון דער ברעם.

win'ker-leath'er *n.* (הווינ'-קער-לעטה'-ער) דאס אויסערליכע לעדערעל פון א פערד-בריל. ז. *winker*

win'ker-mus'cle *n.* (הווינ'-קער מאס'ל) דער ווינק-מוסקול פון דער ברעם.

win'king *n.* (הווינ'-קינג) דאס ווינקען, דאס פינטלען מיט די אויגען.

win'kingly *adv.* (הווינ'-קינג-לי) ווינקענדיג; מיט א וואונק.

win'kle *n.* (הווינקל) א מין ים-שנעקע.

win'nable *a.* (הווינ'-עבל) וואס קען געוואונען ווערען.

win'ner *n.* (הווינ'-ער) א געווינער; אן ערפאלגרייכער קאנקורענט.

win'ning *a.* and *n.* (הווינ'-אינג) געווינענד; איינגעהמענד; אנציהענד, בעצויבערנד; דאס געווינען; דאס געוואונענע; א געווינס; פראפיט; פערדיענסט.

win'ningly *adv.* (הווינ'-אינג-לי) געווינענדיג; אנציהענד, בעצויבערענד.

win'ningness *n.* (הווינ'-אינג-נעס) דאס זיין אנגענעהם, אנציהענד אדער בעצויבערענד.

win'ning-post *n.* (הווינ'-אינג-פאוסט) דער ציעל-סלופ, דער ציעל פון א וועטלויף.

win'now *v.* and *n.* (הווינ'-או) וועהען, אויסבלאזען [מעקענע פון תבואה]; בלאזען אויף עפעס; אומווארפען אדער שאקלען דורך בלאזען; דורכזיפען, פאנאנדערטיילען; שטרענג דורכקוקען אדער בעטראכטען אן עניין; אנאליזירען, אויספרובירען יעדע זאך בעזונדער; פלאטערען, שווינגען [ווי מיט פליגלען]; שלאגען מיט די פליגלען; א וועהעלקע, א פאררייכטונג אדער מאשין וואס דיענט צו וועהען אדער אויסבלאזען תבואה.

win'nower *n.* (הווינ'-א-ער) א וועהער, א וועהעלקע, אן אויסבלאזער, אן אבזונדערער [איינער אדער עפעס וואס בלאזט אוים די מעקענע פון תבואה].

win'nowing-machine' *n.* (הווינ'-א-אינג-מע-שין') א מאשין צו וועהען אדער אויסבלאזען מעקענע פון תבואה.

win on (הוויז אן) געפינען חן אין איינעמס אויגען; בעקומען אן איינפלוס אויף אימעצען אדער עפעס; געווינען, בעקומען די אויבערהאנד.

win one's spurs (הווין הוואנז ספוירז) בעקומען א טיטול פון אן אדעליגען; בעקומען אלגעמיינע אנערקענונג פאר קאמפעטענץ אדער געניטקייט אין א געוויסער זאך.

win'some *a.* (הווינ'-סאם) אנגענעהם, זיס, ליעבליך, אנציהענד; לוסטיג, פרעהליך, לעבעדיג.

win'somely *adv.* (הווינ'-סאם-לי) אויף אן אנגענעהמען, ליעבליכען שטייגער; מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט.

win'someness *n.* (הווינ'-סאם-נעס) ליעבליכקייט, אנגענעהמליכקייט; לוסטיגקייט, לעבעדיגקייט.

win'ter *n.*, *a.* and *v.* (הווינ'-טער) ווינטער, די ווינטער-צייט; א כמורנע, שווערע צייט; די צייט פון אפאטיע אדער אונטעטיגקייט; ווינטערדיג, וואס איז שייך צו ווינטער; איבערווינטערען, אבהאלטען ערגעץ-וואו דעם ווינטער; אויפהאלטען עפעס פאר דער ווינטער-צייט.

win'ter-bea'ten *a.* (הווינ'-טער-ביע'טן) בעשעדיגט פון ווינטער.

win'terberry *n.* (הווינ'-טער-בער-אי) די ווינטער-בעערע, די ווינטער-יאגדע [אזא נארד-אמעריקאנישער קוסט אדער בוש].

win'ter-bloom *n.* (הווינ'-טער-בלוהם) דער ווירגינישער צויבער-שטרויך [אזא נארד-אמעריקאנישער קוסט אדער בוש]. ז. *witch-hazel*

win'ter-bound *a.* (הווינ'-טער-באונד) פערהאלטען, פערשפארט אדער געשטערט פון ווינטער.

win'ter-cher'ry *n.* (הווינ'-טער-טשער'-אי) דער ווינטער-קארשענבוים, די יודען-קארש [אזא דרום-אייראפעאישער קוסט מיט ווייסליכע בליהונגען און רויטע עסבארע יאגדעס].

win'ter-clad *a.* (הווינ'-טער-קלעד) ווינטערדיג אנגעקליידעט, ווארעם אנגעטהאן.

win'ter-clo'ver *n.* (הווינ'-טער-קלאו'-ווער) ז. *partridge-berry*

win'tered *a.* (הווינ'-טערד) וואס האט דורכגעליטען אדער געדויערט [פיעל] ווינטערס; ליידענד פון ווינטער; ליידענד.

win'terer *n.* (הווינ'-טער-ער) איינער וואס ווינטערט.

win'ter fal'low (הווינ'-טער פעל'-או) לאנד וואס ווערט אויפגעאקערט ווינטער-צייט.

win'tergreen *n.* (הווינ'-טער-גריען) דאס ווינטערגרין [א קליינע גראז-ארטיגע פלאנצע מיט שטענדיג-גרינע בלעטלעך און מיט ווייסע אדער ראזעווע בליהונגען. וואקסט געוועהנליך אין וועלדער].

win'ter-ground *v.* (הווינ'-טער-גראונד) איבערהאלטען איבער'ן ווינטער, איבערדעקען [פלאנצען] אזוי אז זיי זאלען ניט בעשעדיגט ווערען פון ווינטער.

win'ter gull (הווינ'-טער גאל) די גרויע מעווע אדער משייקע [אזא ים-פויגעל]; א מעווע וואס קומט אין א געגנט אום ווינטער.

win'tering *n.* (הווינ'-טער-אינג) דאס איבערווינטערען; ווינטער-פראוויזיע פאר בהמות.

win'terish *a.* (הווינ'-טער-איש) ווינטערדיג, וואס איז שייך צום ווינטער.

win'ter-kill *v.* (הווינ'-טער-קיל) טויטען אדער בעשעדיגען דורך דער ווינטער-קעלט; לאזען איבערפריהרען [תבואות].

win'ter-killed *a.* (הווינ'-טער-קילד) געטויטעט אדער בעשעדיגט דורך דער ווינטער-קעלט.

win'terless *a.* (הווינ'-טער-לעס) וואס ליידעט ניט פון ווינטער; וואס ווייסט ניט פון ווינטער-קעלט.

win'ter-lodge *n.* (הווינ'-טער-לאדזש) די ווינטער-איינהילונג [דער פלאנצען-טייל, וואס בעשיצט אום ווינטער די נייע שפראצונג].

win'ter-lodg'ment *n.* (הווינ'-טער-לאדזש'-מענט) ז. *winter-lodge*
win'terly *a.* (הווינ'-טער-לי) ווינטערדיג; קאלט, כמורנע, טרויעריג.
win'ter-set'tle *n.* (הווינ'-טער-סעט'ל) א ווינטער=וואהנונג א ווינטער=קווארטיר.
win'tery *a.* (הווינ'-טער-אי) ז. *wintry*
win the day (הווין טהי דיי) מנצח זיין, זיעגען; האבען ערפאלג.
win the toss (הווין טהי טאהס) געווינען, האבען ערפאלג, מצליח זיין.
win'triness *n.* (הווינ'-טרי-נעס) ווינטערדיגקייט; קאלטקייט.
win'try *a.* (הווינ'-טרי) ווינטערדיג, קאלט; וואס איז שייך צו ווינטער.
win upon' (הווין א-פאן') ז. *win on*
wi'ny *a.* (הוואי'-ני) וויייניג, וויינארטיג; עהנליך צו וויין; וואס איז שייך צו וויין.
winze *n.* (הווינז) אין בערג=ארבייט — א האריזאנטאלע אויסהוילונג אדער קארידאר אונטער דער ערד, וואס פיהרט פון איין שאכט צו אן אנדערער [דאס רוב ווערען אזעלכע אויסהוילונגען געמאכט צוליעב ווענטילאציאן].
wipe *v. and n.* (הוואיפ) ווישען, אויסווישען [ווי מיט א האנדטוך]; אברייבען, אברייניגען [ווי מיט א בערשטעל]; אבווישען [די זינד], אויסרייניגען [פון שלעכטיגקייטען]; ביים צונויפלייטען רעהרען — ארויפלעגען לייט=מעטאל אויף א רעהר מיט א שטיקעל טוך אדער לעדער; שלאגען, שמייסען, בעשטראפען; דאס ווישען, דאס אבווישען; א וויש, א שלאג, א שניט, א שראם; א שטארקער קלאפ; עפעס מיט וואס מען ווישט אב; א נאז=טיכעל; אזא הויב=צאפען [ז. *wiper*].
wipe away' (הוואיפ ע-הוויי') אוועקווישען, אבווישען.
wipe down (הוואיפ דאון) אבווישען.
wipe off (הוואיפ אף) אבווישען.
wipe out (הוואיפ אוט) אויסראטען, אויס'הרג'ענען, פערניכטען, פערטיליגען.
wi'per *n.* (הוואי'-פער) א ווישער, אן אבווישער; א האנד=טוך, א וויש=לאפען, א וויש=טוך; א נאז=טיכעל; אזא הויב=צאפען אויף אן אקס וואס גליטשט זיך אויף איהם ארויף און אראב [ז. איל.]; אזא אייזערען שטעקעל צו רייניגען דאס לאף פון א ביקס אדער פון א הארמאט.

Wiper

wi'per-wheel *n.* (הוואי'-פער-הוויעל) א דוימענראד. ז: *cam-wheel*
wi'ping *n.* (הוואי'-פינג) דאס ווישען אדער אבווישען; דאס אנברעכען די ביינער.
wi'ping-rod *n.* (הוואי'-פינג-ראד) אן אייזערען שטעקעלע צום רייניגען דאס לאף פון א ביקס אדער פון א הארמאט.
wire *n., a. and v.* (הוואיר) א דראט; א טעלעגראף=דראט; א טעלעפאן=דראט; א טעלעגראף; א טעלעגראמע; א מעטאלענע סטרונע פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א מוזיקאלישער אינסטרומענט; א זעהר דין דרעטעל אדער דינע ליניע אין דעם פאקום פון א טעלעסקאפ אדער שפאקטיוו; אזא לאנגער בויגזאמער פאזער אדער שטאם פון די פעדערען פון פערשיעדענע פויגלען; א קעשענע=גנב מיט לאנגע פינגער [אין גנבים=שפראך]; די קאנטראלירונגס=מאכט פון א פאליטישער ארגאניזאציאן; דראטענער, געמאכט פון דראט; בעוויקלען מיט דראט; דורכפלעכטען, בעפעסטיגען, פערבינדען אדער ארומוויקלען מיט דראט; ציהען עלעקטרישע דראטען [ווי פאר בעלייכטונג, טעלעפאן א. ד. ג.]; טעלעגראפירען; שיקען א טעלעגראמע; אין קראקעט=שפיעל — א טרייב טהאן א באל צום טויער אזוי, אז דער דראט פון טויער זאל בלייבען צווישען איהם און אן אנדער באל; פאנגען מיט א דראט=שלייף [פויגלען].
wire away' (הוואיר ע-הוויי') ז. *wire in*
wire bed (הוואיר בעד) ז. *wire mattress*
wire'-bird *n.* (הוואיר'-בוירד) דער דראט=פויגעל [אזא רעגען=פייפער]. ז. *golden plover*
wire bridge (הוואיר ברידזש) א הענגענדער בריק. ז. *suspension-bridge*
wire ca'bles (הוואיר קייבלז) דראטענע שטריק.
wire'-cut'ter *n.* (הוואיר'-קאט'-ער) א קנייפ=צוואנג [אזא שארפער צוואנג צום אבשניידען דראט].
wire'-dan'cer *n.* (הוואיר'-דענ'-סער) א דראט=טענצער [איינער וואס טאנצט אדער מאכט קונצען אויף אן אנגעצויגענעם דראט].
wire'-dan'cing *n.* (הוואיר'-דענ'-סינג) דראט=טענצעריי, דאס טאנצען אדער מאכען קונצען אויף אן אנגעצויגענעם דראט.
wire'draw *v.* (הוואיר'-דראה) ציהען דראט [אויסציהען מעטאל אין דראט]; אויסציהען אין דער לענג; פערלענגערען; צופיעל זיך גריבלען; פערדרעהען; בעשווינדלען; אבציהען דאמפף פון א דאמפף=מאשין דורך איינע אדער מעהרערע קליינע עפנונגען.
wire'drawer *n.* (הוואיר'-דראה-ער) א דראט=ציהער; איינער וואס ציהט אויס נוצלאז [בעזאנדערס וועגען א געדאנק]; איינער וואס פערדרעהט [א געדאנק]; א קארגער מענש, א קמצן.
wire'drawing *n.* (הוואיר'-דראה-אינג) דאס ציהען דראט; דאס אויסציהען א געדאנק אדער ארגומענט צו לאנג.
wire'-edge *n.* (הוואיר'-עדזש) דער פערבויגענער שארף פון א שנייד=געצייג וואס קומט פון צופיעל שארפען אויף איין זייט [דער פערבויגענער שארף זעהט אויס ווי א דין דרעטעל].
wire'-edged *a.* (הוואיר'-עדזשד) וואס האט א פערבויגענעם שארף וואס זעהט אויס ווי א דין דרעטעל.
wire'-gage *n.* (הוואיר'-גיידזש) א מאס צו מעסטען די דיקקייט פון דראט.
wire'-gauge *n.* (הוואיר'-גיידזש) ז. *wire-gage*
wire gauze (הוואיר גאהז) דראט=גאז [אזא זעהר דינע דראט=נעץ].
wire'-grass *n.* (הוואיר'-גרעס) דאס אינדישע קאם=גראז, פיה=גראז [אזא פוטער=גראז פאר בהמות].
wire'grub *n.* (הוואיר'-גראב) ז. *wireworm*
wire'-heel *n.* (הוואיר'-היעל) הופען=שפאלטונג [אזא פוס=קראנקהייט ביי פערד, ביי וועלכער די קאפיטעס ווערען צושפאלטען].
wire in (הוואיר אין) זיך א נעהם טהאן; ענערגיש אנגעהן; טעלעגראפירען, מעלדען טעלעגראפיש.
wire'less *a. and n.* (הוואיר'-לעס) דראטלאז, אהן דראטען; דראטלאזע טעלעגראפיע, דראטלאזער טעלעפאן.
wire'lessly *adv.* (הוואיר'-לעס-לי) אהן דראטען, אויף א דראטלאזען אופן [ווי א טעלעגראף אדער טעלעפאן].
wire'man *n.* (הוואיר'-מען) איינער וואס ציהט אן דראטען [ווי פון טעלעגראף, טעלעפאן א. ז. וו.] אדער האט די אויפזיכט איבער זיי.
wire mat'tress (הוואיר מעט'-רעס) א דראטענער מאטראץ.
wire'-pull'er *n.* (הוואיר'-פול'-ער) א דראט=ציהער; אן אינטריגאנט, איינער וואס ארבייט מיט געהיימע מיטלען, איינער וואס שטרעבט אויסצואיבען אן איינפלוס הינטען=ארום.
wire'-pull'ing *n.* (הוואיר'-פול'-אינג) דאס ציהען דראטען; קאנטראלירונג אדער בעאיינפלוסונג פון אן ארגאניזאציאן [הויפטזעכליך פאליטישער], מייסטענס דורך אינטריגען, זייטיגע וועגען אדער הינטען=ארום.
wir'er *n.* (הוואיר'-ער) איינער וואס פאנגט פויגלען אדער חיות מיט א דראט=שלייף; איינער וואס ציהט אן דראטען.
wire'-road *n.* (הוואיר'-ראוד) ז. *wireway*
wire'-sewed *a.* (הוואיר'-סאוד) גענעהט מיט דראט.
wire'-sil'ver *n.* (הוואיר'-סיל'-ווער) דראט=זילבער [זילבער אויסגעצויגען אין לאנגע שטענגלעך עהנליך צו דראטען].
wire'smith *n.* (הוואיר'-סמיטה) א דראט=שמיעד [א שמיעד וואס שמיעדט אויס דראט מיט'ן האמער].
wire'-stitched *a.* (הוואיר'-סטיטשט) צונויפגעשטאכען מיט דראט [וועגען בראשורען אדער ביכלעך].
wire'-tram'way *n.* (הוואיר'-טרעמ'-הוויי) ז. *wireway*
wire'way *n.* (הוואיר'-הוויי) דראט=טראנספארטאציאן [א סיסטעם פון דראטען איבערצופיהרען אדער איבערצושיקען פערשיעדענע זאכען, ווי למשל, די דראטען אין גרויסע קראמען, אויף וועלכע מען שיקט איבער אין קעסטעלעך דאס איינגעלעזטע געלד צום קאסירער].
wire'work *n.* (הוואיר'-הווארק) דראט=ארבייט, דראט=ווערק, זאכען וואס זיינען אויסגעפלאכטען פון דראט [ווי דראט=נעצען, שטייגלעך א. ז. וו.].
wire'-wor'ker *n.* (הוואיר'-הווארקער) א דראט=ארבייטער, איינער וואס מאכט ארטיקלען פון דראט; א דראט=מאכער.
wire'works *n.* (הוואיר'-הווארקס) א דראט=פאבריק, א דראט=ווערקשטאט.
wire'worm *n.* (הוואיר'-הווארם) דער דראט=ווארם, אזא הארטע לארווא אדער אינזעקטען=ווארם וואס איז זעהר שעדליך פאר תבואה [ז. איל.]; אזא ווארם וואס האלט זיך אויף שאף.

Wireworm

wir'ily *adv.* (הוואיר'-אי-לי) דראטיג, אזוי ווי דראט, עהנליך צו דראט.
wir'iness *n.* (הוואיר'-אי-נעס) דראטיגקייט, דאס זיין ווי דראט.
wir'y *a.* (הוואיר'-אי) דראטיג; פון דראט, א דראטענער; ווי פון דראט.

Wis. (וויס) [*Wisconsin* אבקירצונג פון קאנסין — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].
wis'dom *n.* (הוויז'-דאם) חכמה, וויי־הייט, קלוגהייט; געלעהרזאמקייט, ער־פאהרענהייט.
wis'dom-tooth *n.* (הוויז'-דאם-טוטהטה) א ווייזהייטס־צאהן [איינער פון לעצטע באקצייהנער, וועלכע וואקסען געוועהנליך ארויס אין דעם עלטער פון 20 ביז 25 יאהר].
wise *a.* and *n.* (הוואיז) פער־קלוג; פערשטענדיג; ערפאהרען, געשיקט; געשיקט אין מאכען צוויבער־קונצען; געלערענט, אינטעליגענט; רעליגיעז, פרום, וואס געהט אין גאטס וועגען; ארט, אופן, שטייגער.
wi'seacre *n.* (הוואי'-זיי-קער) איינער וואס האלט זיך פאר א גרויסען חכם; א נאר, א שוטה.
wise'-hear'ted *a.* (הוואיז'-האר'-טעד) קלוג; ערפאהרען.
wise'ly *adv.* (הוואיז'-לי) אויף א קלו־גען אופן; מיט קלוגהייט, מיט חכמה.
wise man (הוואיז מען) א קלוגער אדער געשיקטער מענש; א קונצען־מאכער, א מכשף, א מאגיקער, א וואהרזאגער.
wise'ness *n.* (הוואיז'-נעס) *wisdom* ז.
wise wom'an (הוואיז הוואומ'-ען) א צויבערין, א כשוף־מאכעריז, א וואהרזא־געריז; א הייבאם.
wish *v.* and *n.* (הוויש) זיך ווינשען, ווינשען, וועלען, פערלאנגען; בעטען; א וואונש; א פערלאנג.
wish'bone *n.* (הוויש'-באון) דער גאפעל־פערמיגער ברוסט־ביין פון אן עוף.
wish'er *n.* (הוויש'-ער) א וועלער, א ווינשער, א פערלאנגער.
wish'ful *a.* (הוויש'-פול) ווינשענד, פערלאנגענד; געווינשט.
wish'fully *adv.* (הוויש'-פול-אי) ווינ־שענדיג, פערלאנגענדיג; געווינשט, לויט איינעמס וואונש.
wish'fulness *n.* (הוויש'-פול-נעס) דאס פערלאנגען, דאס ווינשען.
wish'ing-bone *n.* (הוויש'-אינג-באון) *wishbone* ז.
wish'ing-cap *n.* (הוויש'-אינג-קעפ) א ווונש־היטעלע [א צויבער־היטעלע וואס ווען איינער טראגט עס, ווערט כלומר'שט זיין יעדער וואונש ערפילט].
wish'ing-rod *n.* (הוויש'-אינג-ראד) די וווינש־רוט, דאס ווינש־שטעקעל [א צוי־בער־שטעקעל, דורך וועלכען מען קען כלומר'שט דערגרייכען אלע פערלאנגען].
wish one fur'ther (הוויש הוואן פויר'-טהער) ווינשען אימעצען, אז ער זאל זיין ערגעץ אנדערש אדער ער זאל זיך אב־טראגען.
wish'tonwish *n.* (הוויש'-טאן-הוויש) דער נארד־אמעריקאנישער פרייריי־הונד. *prairie-dog* ז.
wish'-wash *n.* (הוויש'-הוואש) א שיטערע, שוואכער געטראנק; א שוואַ־כע, קאלירלאזע זאך.
wish'y-wash'y *a.* and *n.* (הוויש'-אי-הוואש'-אי) שיטער, שוואך; קאלירלאז; א שיטערער, שוואכער געטראנק.
wiskin'ky *n.* (הווים-קינ'-קי) *wiskinski* ז.
wiskin'ski *n.* (הווים-קינ'-סקי) איינער פון די בעאמטע אין דעם טאמאני־פעראיין אין ניו יארק [*Tammany Society* ז.] וועלכער זאמעלט געלד פון די פעראיין־מיטגליעדער פאר דער ארגאניזאציאָן.
wiskin'sky *n.* (הווים-קינ'-סקי) *wiskinski* ז.
wisp *n.* and *v.* (הוויספ) א בינטעל, הויפען אדער זשמעניע [היי אדער שטרוי]; א בעזימעל; א בלאנדזשענדעם פייער [*ignis fatuus* ז.]; אזא פוס־קראנקהייט ביי בהמות; אבקעהרען אדער בערשטען מיט א בעזימעל.
wis'py *a.* (הווים'-פי) עהנליך צו א בעזימעל אדער בינטעל היי.
wist (הוויסט) געוואוסט. *wit* ז.
wista'ria *n.* (הווים-טיי'-רי-א) אזא באַ־עהנליכע קלעטערענדע פלאנצע מיט פורפור־בליהונגען.
wist'ful *a.* (הוויסט'-פול) 1. שטיל, שטילשווייגענד; 2. נאכדענקענד, ערנסט, פערטראכט, פערטיפעט אין געדאנקען; 3. בענקענד.

2. He looked at his comrade's **wistful** face.
3. He cast a **wistful**, melancholy look toward the sea.

wist'fully *adv.* (הוויסט'-פול-אי) מיט ערנסט, אויפמערקזאם, פערטראכט, נאכ־דענקענדיג; מיט בענקעניש; פערבענקט.
wist'fulness *n.* (הוויסט'-פול-נעס) פערטראכטקייט; פערבענקטקייט.
wis'tit *n.* (הווים'-טיט) *marmoset* ז.
wis'titi *n.* (הווים'-טי-טי) *marmoset* ז.
wist'less *a.* (הוויסט'-לעס) אונבוואוסט, ניט וויסענד.
wist'ly *adv.* (הוויסט'-לי) שטילשוויי־גענד, פערטראכט, אויפמערקזאם, ערנסט.
wis'tonwish *n.* (הווים'-טאן-הוויש) *wishtonwish* ז.
wit *n.* and *v.* (הוויט) שכל, פערשטאנד, קאפ; דער אינטעלעקט, די גייסטיגע פעּ־היגקייטען, די אורטיילונגס־קראפט; א חכם, א געלעהרטער; א גוטער איינפאל, א המצאה; א וויץ, א וויציגער איינפאל; א וויציגער קאפ, א וויציגער מענש; ווי־סען, קענען.
wit'an *n.* (הוויט'-ען) די מיטגליעדער פון וויטענאגעמאט. *witenagemot* ז.
witch *n.* and *v.* (הוויטש) איינע אדער איינע וואס גיט זיך אב מיט שווארצער קונסט, א מכשף, א מכשפה; אן אלטע העסליכע און זעהר שלעכטע פרוי; א יונגע פרוי וואס בעצויבערט מיט איהר שעהנהייט אדער מיט איהרע גוטע מאניע־רען; דער שטורם־פויגעל [*petrel* ז.]; א מין פלאטשיגער פיש; דער בערג אולם־בוים [*elm* ז.]; בעצויבערען, פער־כשופ'ען; ווירקען דורך כשוף.
witch'-ball *n.* (הוויטש'-באהל) א צוי־בער־קנויל [אזא גראז־קנויל אין א סטע־פע].
witch'-chick *n.* (הוויטש'-טשיק) א שוואלב.
witch'craft *n.* (הוויטש'-קרעפט) כשוף, צויבעריי, צויבער־קראפט; א צויבער.
witch'-doc'tor *n.* (הוויטש'-דאק'-טאר) *medicine-man* ז.
witch'-elm *n.* (הוויטש'-עלם) דער בערג אולם־בוים [אזא אולם־בוים וואס וואקסט אין בערגיגע געגענדען]. *elm* ז.
witch'ery *n.* (הוויטש'-ער-אי) צויבע־ריי, צויבער־קראפט, כשוף.
witch'es'-be'som *n.* (הוויטש'-עז-ביע'-זאם) *witches'-broom* ז.
witch'es'-broom *n.* (הוויטש'-עז-ברוהם) אזא קראנקהאפטער בעזים־ארטי־גער אנוואוקס אויף די צווייגען פון גע־וויסע בוימער.
witch'es'-but'ter *n.* (הוויטש'-עז-באט'-ער) *nostoc* ז.
witch'-grass *n.* (הוויטש'-גרעס) *quitch-grass* ז.
witch'-hag *n.* (הוויטש'-העג) א שוואלב.
witch'-ha'zel *n.* (הוויטש'-היי'-זל) דער ווירגינישער צויבער־קוסט [אזא נארד־אמעריקאנישעם בוימעל אדער קוסט, וועּ־מעס קארע און בלעטער ווערען בענוצט אין נארבעריי און אין מעדיצינישע מיט־לען].
witch'ing *a.* and *n.* (הוויטש'-אינג) בעצויבערענד; מיט צויבער־קראפט; בעּ־צויבערונג, פער־כשופ'ונג.
witch'ingly *adv.* (הוויטש'-אינג-לי) צויבערענד, בעצויבערענדיג.
witch'-meal *n.* (הוויטש'-מיעל) העק־סען־מעהל אדער ליקאפאד. *lycopodium powder* ז.
witch'-rid'den *a.* (הוויטש'-ריד'ן) גע־דריקט פון א קאשמאר אדער שלעכטע חלומות.
witch'-stitch *n.* (הוויטש'-סטיטש) *herring-bone stitch* ז.
witch'uck *n.* (הוויטש'-אק) א שוואלב.
witch'-wife *n.* (הוויטש'-הוואיף) א מכשפה.
witch'-wood *n.* (הוויטש'-הוואוד) *witch-elm* ז.
wit'-crack'er *n.* (הוויט'-קרעק'-ער) א וויצען־זאגער, א וויצלינג, א ליץ.
wite *n.* (הוואיט) שטראף, בעשטראפונג.
wit'enagemot *n.* (הוויט'-ע-נע-גע-מאוט) אין דער אלט־ענגלישער געשיכ־טע — דער וויטענאגעמאט, די אלטע אנגלא־זאקסישע נאציאנאלע פערזאמלונג אדער פארלאמענט, וואו עס זיינען געוועזן פערטראטען דער העכסטער אדעל און די גייסטליכע.
wit'fish *n.* (הוויט'-פיש) *whitefish* ז.
with *prep.* (הוויטה) 1. מיט; 2. פון; דורך; 3. אויס; ביי.

1. Come and spend an evening **with** us.
2. He trembled **with** fear.
3. Leave your baggage **with** me.

withal' *adv.* and *prep.* (הווי-טהאהל') דאביי, צוגלייך; טראץ אלעם דעם; חוץ דעם; איבריגענס; אויך נאך; מיט.
with a thought (הוויטה ע טהאהט) מיט דער שנעלקייט פון געדאנק, אוי־גענבליקליך.
with a wet fin'ger (הוויט ע הוועט פינ'-גער) מיט וועניג אנשטרענגונג, זעהר לייכט.
with child (הוויטה טשאילד) שוואנ־גער, מעוברת.
withdraw' *v.* (הוויטה-דראה') צוריק־ציהען; אבציהען; צוריקנעהמען, אברו־פען צוריק; אוועקנעהמען; זיך צוריק־ציהען.
withdraw' a ju'ror (הוויטה-דראה' ע דזשוה'-ראר) צוריקציהען א געריכטס־געשווארענעם [א פארמאליטעט, וואס ווערט דורכגעפיהרט מיט דער צושטימונג פון דעם קלעגער, אנגעקלאגטען און דעם ריכטער, כדי צו מאכען אונגילטיג דעם פראצעס און איהם אנהויבען אויפס־ניי].
withdraw'al *n.* (הוויטה-דראה'-על) צוריקציהונג, צוריקנעהמונג.
withdraw'er *n.* (הוויטה-דראה'-ער) א צוריקציהער.
withdraw'ing *a.* (הוויטה-דראה'-אינג) צוריקציהענד, וואס ציהט זיך צוריק.

withdraw'ing-room *n.* (הוויטה־דראָ'־אינג־רוהם) א גאַסט־צימער.
withdraw'ment *n.* (הוויטה־דראָ'־מענט) ז. *withdrawal*
withe *n. and v.* (הוויטה) א ווייצקע, א צווייגעל אדער ריטעל פון א ווײדע אדער ווערבע; א באַנד פון צונויפגעדרעהטע ריטלעך; אַ עלאַסטיש הענטעל פון א דלאַט אדער פון אַ אנדער געצייג; פערבינדען מיט צווייגעלעך אדער ריטלעך.
with'er *v.* (הוויטה'־ער) פערוועלקען, פערוויאַנען, פערגעהן; אבצעהרען, מאָגער ווערען; פערטריקענט ווערען; אונטערגעהן.
with'er-band *n.* (הוויטה'־ער־בענד) דאָס שטיקעל אייזען, מיט וועלכען עס איז בעשלאָגען די הילצערנע ראַהם פון א זאַטעל איבער דעם פערד'ס קאַרק.
with'ered *a.* (הוויטה'־ערד) פערוועלקט, פערוויאַנעט; אויסגעצעהרט, אויסגעדאַרט.
with'eredness *n.* (הוויטה'־ערד־נעס) פערוועלקטקייט, פערוויאַנעטקייט.
with'ering *a.* (הוויטה'־ער־אינג) וואָס פעראורזאַכט וועלקונג, אויסצעהרענד, פערניכטענד, צושטערענד.
with'ering-floor *n.* (הוויטה'־ער־אינג־פלאָר) דער שטאָק פון א געביידע, וואו מען טריקענט מאַלץ. ז. *malt*
with'eringly *adv.* (הוויטה'־ער־אינג־לי) אויסצעהרענדיג, פערניכטענדיג, צושטערענדיג.
with'erite *n.* (הוויטה'־ער־איט) וויטעריט, קויהלען־זויערע באַריט [אַזא ווייסער, גרויער אדער געלבער מינעראל].
with'ers *n.* (הוויטה'־ערז) דער קאַרק פון א פערד [דער ביין צווישען דעם האַלז און דיא אַקסלען]; די האַקענס אדער פערבויגענע שפּיצען פון א האַרפּון ז. *[harpoon*].
with'er-wrung *a.* (הוויטה'־ער־ראַנג) צואוואונדעט ביים קאַרק אדער ביי דעם אַקסעל־ביין [ווענגען א פערד].
with God (הוויטה גאַד) ביי גאָט, אין הימעל.
withheld' (הוויטה־העלד') צוריקגעהאַלטען, פערהאַלטען; זיך צוריקגעהאַלטען. ז. *withhold*
withhold' *v.* (הוויטה־האָולד') צוריקהאַלטען; אבהאַלטען, פערהאַלטען; זיך צוריקהאַלטען.
withhol'der *n.* (הוויטה־האָול'־דער) א צוריקהאַלטער, אַן אבהאַלטער; א פערהאַלטער.
withhold'ment *n.* (הוויטה־האָולד'־מענט) צוריקהאַלטונג, פערהאַלטונג, אבהאַלטונג.
within' *adv. and prep.* (הווי־טהין') 1. אינוועניג; אינערליך; 2. אין שטוב, צו הויז; 3. אין, אינערהאַלב פון עפּעס; 4. צווישען; 5. אין פערלויף פון [א בעשטימטער צייט]; 6. נעהענטער פון [א געוויסער שטרעקע]; 7. אין די גרענעצען.
2. The master is within. 5. He will be here within an hour. 6. The house is within a mile of the city. 7. We live within our income.
within' a hair's breadth (הווי־טהין' ע העהרז ברעדטה) אום איין האָר, קוים.
He was within a hair's breadth of death.
within' an ace (הווי־טהין' ען אייס) כמעט, נאָר א האָרעלע, ביינאַהע, פּאַסט.
He was within an ace of success.
within' bounds (הווי־טהין' באַונדז) אין די גרענעצען, ניט איבערמעסיג.
within' call (הווי־טהין' קאָהל) אויף א דיסטאַנץ וואו מען קען הערען דעם רוף אדער די שטימע, נאָהענט, צו דער האַנד.
within' doors (הווי־טהין' דאָורז) אין שטוב, צו הויז.
The bad weather kept me within doors all day.
within' hail (הווי־טהין' הייל) ז. *within call*
within' nar'row com'pass (הווי־טהין' נער'־או קאַמ'־פּעס) אין ענגע ראַהמען, אויף אַ ענגען געביעט.
within' one's hand (הווי־טהין' הוואַנז הענד) אין איינעמס מעגליכקייט; אין איינעמס רשות.
within' range of vi'sion (הווי־טהין' ריינדזש אָוו וויזש'־אַן) אין געזיכטס־קרייז; אויף א דיסטאַנץ וואָס מען קען כאַפּען מיט'ן אויג.
within'side *adv.* (הווי־טהינ'־סאַיד) אינוועניג.
within' the walls (הווי־טהין' טהי הוואָהלז) אינוועניג, אין די ווענד [פון א שטאָדט אדער פון א פעסטונג].
without' *prep., adv. and c.* (הווי־טהאַוט') אויסער; אָהן; אויסערהאַלב; דרויסען; אויסען; ווען ניט; סיידען.
without' book (הווי־טהאַוט' בוק) אויסווענדיג.
without' day (הווי־טהאַוט' דיי) אויף אַן אונבעשטימטער צייט. ז. *sine die*
The Legislature adjourned without day.
without' dispute' (הווי־טהאַוט' דיס־פּיוט') ניט צום דיספּוטירען, אונבעשטרייטבאַר.
without' distinc'tion (הווי־טהאַוט' דיס־טינק'־שאַן) אָהן אונטערשיעד, ניט מאַכענדיג קיין חלוק.
without'-door *a.* (הווי־טהאַוט'־דאָור) דרויסען; אויסערליך.
without' fail (הווי־טהאַוט' פייל) אונפעהלבאַר, זיכער, געוויס.
Meet me without fail.
without'-forth *adv.* (הווי־טהאַוט'־פאָורטה) דרויסען, אויסען.
without' more bones (הווי־טהאַוט' מאָור באָונז) זיך ניט קווענקלענדיג צופּיעל, אָהן צערעמאָניעס.
without' prej'udice (הווי־טהאַוט' פּרעדזש'־או־דיס) אין געזעצגעבונג — ניט שעדיגענדיג דאָס רעכט אויף עפּעס [ווי ווען איינער מאַהנט פון צווייטען א סומע געלד און דער צווייטער לײגט פאַר בלויז א טייל פון דער סומע, איז דער ערשטער מרוצה אויף דיזען טייל, ניט ענטזאָגענדיג זיך פון זיין רעכט אויף דאָס איבעריגע געלד וואָס איהם קומט]; אָהן א פּאַראורטהייל.
without' price (הווי־טהאַוט' פּראַיס) אונשעצבאַר.
without' rhyme and rea'son (הווי־טהאַוט' ראַים ענד ריזען) אָהן שכל און אָהן טאַלק.
without'side *adv.* (הווי־טהאַוט'־סאַיד) פון דרויסען.
withstand' *v.* (הוויטה־סטענד') ווידערשטעהן, אויסשטעהן עפּעס, ביישטעהן געגען אימעצען; ארויסצייגען א ווידערשטאַנד.
withstan'der *n.* (הוויטה־סטענ'־דער) א ווידערשטעהער, איינער וואָס שטעהט געגען; אַן אַפּאָנענט.
withstood' (הוויטה־סטוד') ווידערגעשטאַנען, געגענגעשטאַנען. ז. *withstand*
with the lark (הוויטה טהי לאַרק) פריה פאַרטאָג, גאַנץ פריה.
with'wind *n.* (הוויטה'־הוואינד) די אַקערווינדע [א מין קלעטערענד, שמעקענד גראָז מיט גרויסע בלעטער און גלאָקען־עהנליכע ווייסע בלומען].
with'wine *n.* (הוויטה'־הוואין) ז. *withwind*
with'y *n. and a.* (הוויטה'־אי) א ווײדע אדער ווערבע; א צווייגעל אדער ריטעל פון א ווײדע אדער ווערבע; א הענטעל צו עפּעס געמאַכט פון ווערבע־ריטלעך; ווי א ווערבע־ריטעל, ווייך, עלאַסטיש, בויגיג; געמאַכט פון ווערבע־ריטלעך.

Withwind

wit'less *a.* (הוויט'־לעס) אָהן פערשטאַנד, אונפערשטענדיג; דום; נאַריש, טעמפּ, זינלאָז.
wit'lessly *adv.* (הוויט'־לעס־לי) אָהן פערשטאַנד, אויף אַן אונפערשטענדיגען, געדאַנקענלאָזען, זינלאָזען אדער נאַרישען אופן.
wit'lessness *n.* (הוויט'־לעס־נעס) אונפערשטענדיגקייט, טעמפּקייט, דומהייט, זינלאָזיגקייט.
wit'ling *n.* (הוויט'־לינג) איינער וואָס חכמ'עט זיך אדער קליגעלט זיך; א כלומר'שדיגער וויצלינג.
wit'loof *n.* (הוויט'־לאָוף) אַזא ציקאָריע־פלאַנצע וואָס ווערט געברויכט אַלס סאַלאַט.
wit'monger *n.* (הוויט'־מאַנ־גער) איינער וואָס חכמ'עט זיך צופּיעל.
wit'ness *n. and v.* (הוויט'־נעס) א צייגניס, א בעווייז; עדות, עדות־זאָגונג; אַן עדות; עדות־זאָגען; דיענען אַלס בעווייז אדער צייגניס; בעשטעטיגען; זיין אַן עדות, צוזעהען מיט די אויגען.
wit'ness-box *n.* (הוויט'־נעס־באַקס) אַן אבגעצאַמטער אָרט אין א געריכט פאַר די עדות.
wit'nesser *n.* (הוויט'־נעס־ער) אַן עדות־זאָגער.
wit'ness-stand *n.* (הוויט'־נעס־סטענד) דאָס אָרט אין געריכט וואו עס שטעהט דער עדות ביים פערהער.
wit'-starved *a.* (הוויט'־סטאַרווד) אָהן פערשטאַנד; טעמפּ, דום.
wit'ted *a.* (הוויט'־עד) פערשטענדיג, מיט פערשטאַנד.
He is gentle, merry and quick-witted.
wit'ters *n.* (הוויט'־ערז) ז. *withers*
wit'ticaster *n.* (הוויט'־אי־קעס־טער) א שוואַכער וויצלינג; א כלומר'שדיגער וויצלינג.
wit'ticism *n.* (הוויט'־אי־סיזם) א וויץ, וויציגער איינפאַל, א וויציגע בעמערקונג.
wit'tily *adv.* (הוויט'־אי־לי) אויף א וויציגען שטייגער; מיט שאַרפזין, גייסטרייך.
wit'tiness *n.* (הוויט'־אי־נעס) וויציגקייט; שאַרפזיניגקייט, גייסטרייכקייט.
wit'tingly *adv.* (הוויט'־אינג־לי) וויסענדיג, אומישנע, אַבזיכטליך, בכיון.
wit'-tooth *n.* (הוויט'־טוהטה) ז. *wisdom-tooth*
wit'ty *a.* (הוויט'־אי) וויציג; גייסטרייך; זינרייך; סאַרקאַסטיש, סאַטיריש.
wit'wal *n.* (הוויט'־הוואָהל) דער גרינער

האלז=פיקער; דער געפלעקטער האלז=פיקער [אזא פויגעל].

wive *v.* (הוואיוו) נעהמען א ווייב, הייראטען; געבען א ווייב, בעווייבען, פערהייראטען, חתונה מאכען.

wi'ver *n.* (הוואי'-ווער) ז. ***wivern***

wi'vern *n.* (הוואי'-ווערן) א פליהענדער דראכען אדער דראקאן [אלס עמבלעם אויף א שילד אדער הערב].

Wivern

wives *n.* (הוואיווז) ווייבער, פרויען. ז. ***wife***

wiz'ard *n. and a.* (הוויז'-ארד) א קענער פון דער שווארצער קונסט; א מאגיקער; א מכשף, א צויבערער; א פאקוסניק; מאגיש; וואס קען די שווארצע קונסט; בעצויבערענד.

wiz'ardly *adv.* (הוויז'-ארד-לי) מעשה מאגיקער, מעשה צויבערער.

wiz'ardry *n.* (הוויז'-ארד-רי) צויבעריי, כשוף, כשוף=מאכעריי, שווארצע קונסט.

wiz'en *a.* (הוויזן) פערטריקענט, פערוויאנעט, פערוועלקט.

wiz'en-faced *a.* (הוויז'נ-פייסט) מיט א צונויפגעקנייטשטען, דארען פנים.

wizier' *n.* (הווי-זיער') ז. ***vizir***

wiz'zen *a.* (הוויזן) ז. ***wizen***

W. N. W. ראשי תבות פון די ווערטער ***west-northwest***

wo *int. and n.* (הוואו) ז. ***woe***

woad *n.* (הוואוד) דער פארבער=וואיד [אזא גראז מיט גרויליך=בלויע בלעטער]; דער וואיד [א בלויע פארב וואס מען בעקומט פון די צוריבענע בלעטער פון דעם פארבער=וואיד].

Woad

woa'ded *a.* (הוואו'-דעד) געפארבט מיט וואיד; געמאכט פון וואיד; געמישט מיט וואיד. ז. ***woad***

woad'-mill *n.* (הוואוד'-מיל) א וואיד=מיהל [א מאשין צו צורייבען די בלעטער פון דעם פארבער=וואיד]. ז. ***woad***

wob'ble *v. and n.* (הוואבל) ז. ***wabble***

wob'bler *n.* (הוואב'-לער) ז. ***wabbler***

wob'bly *a.* (הוואב'-לי) ז. ***wabbly***

wo'begone *n.* (הוואו'-בי-גאהן) ז. ***woebegone***

Wo'den *n.* (הוואו'-דען) ז. ***Odin***

Wo'denism *n.* (הוואו'-דענ-איזם) ז. ***Odinism***

woe *int. and n.* (הוואו) אך! וועה! לייד, עלענד, אונגליק, צער, קומער.

woe'begone *a.* (הוואו'-בי-גאהן) דערשלאגען פון צער; איינגעטונקען אין שמערץ; טרויעריג, שמערצליך, עלענד.

woe'ful *a.* (הוואו'-פול) בעטריבט, טרויעריג, אונגליקליך; עלענד, יאמערליך, קלעגליך; נידריג, פערעכטליך; געמיין; שלעכט, פון נידריגען ווערטה, ווערטהלאז.

woe'fully *adv.* (הוואו'-פול-אי) אויף א טרויעריגען, עלענדען אדער אונגליקליכען אופן; אויף א פערעכטליכען, נידריגען, געמיינעם אדער ווערטהלאזען שטייגער.

woe'fulness *n.* (הוואו'-פול-נעס) טרויעריגקייט, אונגליקליכקייט, עלענדקייט.

woe'some *a.* (הוואו'-סאם) ז. ***woeful***

woe'-worn *a.* (הוואו'-הוואורן) אויסגעמאטערט פון צרות, עלענד אדער אונגליק.

wo'ful *a.* (הוואו'-פול) ז. ***woeful***

wo'fully *adv.* (הוואו'-פול-אי) ז. ***woefully***

wo'fulness *n.* (הוואו'-פול-נעס) ז. ***woefulness***

woi'wode *n.* (הוואי'-הוואוד) ז. ***voivode***

wojwo'da *n.* (הוואי-הוואו'-דא) ז. ***voivode***

woke (הוואוק) ערוואכט, זיך אויפגעכאפט פון שלאף; געוואכט א. ז. וו. ז. ***wake***

wold *n.* (הוואולד) אן אפענע געגענד.

wolf *n. and v.* (הוואולף) א וואלף; א פרעסערישע, זשעדנע, גיעריגע, אונערזעטליכע, גרויזאמע אדער רויבערישע פערזאן; אזא שעדליך ווערימעל וואס האלט זיך אין קארן=שפייכלערם; א רייסענדער דיסאנאנס=קלאנג [פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; עסען ווי א וואלף; איינשלינגען מיט גרויס זשעדנעקייט; אויפפרעסען; פיהרען יאגד אויף וועלף.

Wolf

wolf'berry *n.* (הוואולפ'-בער-אי) די אמעריקאנישע שנעע=יאגדע [אזא בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען ווייסע יאגדעם].

wolf'-dog *n.* (הוואולפ'-דאג) א שעפערהונד [א גרויסער הונד וואס ווערט געהאלטען צו בעשיצען שאף געגען וועלף]; א וואלפס=הונד [א הונד וואס שטאמט פון א וואלף און א הונד].

wolf'-eel *n.* (הוואולפ'-איעל) ז. ***wolf-fish***

wolf'-fish *n.* (הוואולפ'-פיש) דער ים=וואלף [א גרויסער פיש מיט שטארקע שארפע צייהן].

wol'fing *n.* (הוואול'-פינג) דאס פערניכטען וועלף צוליעב זייער פעל.

wol'fish *a.* (הוואול'-פיש) וואלפיש; ווילד; גרויזאם; ברוטאל, אכזריות'דיג; רויבעריש; פרעסעריש; זשעדנע, גיעריג; הונגעריג ווי א וואלף.

wol'fishly *adv.* (הוואול'-פיש-לי) ווי א וואלף; וואלפיש: מיט וואלפישען אפעטיט, גרויזאמקייט אדער זשעדנעקייט.

wolf'kin *n.* (הוואולפ'-קין) א וועלפעל, א יונג אדער קליין וועלפעל.

wolf'ling *n.* (הוואולפ'-לינג) ז. ***wolfkin***

wolf'-moth *n.* (הוואולפ'-מאהטה) דער וואלף=מילב [אזא אינזעקט וואס איז זעהר שעדליך פאר תבואות].

wolf'-net *n.* (הוואולפ'-נעט) אזא גרויסע פיש=נעץ.

wolf'ram *n.* (הוואולפ'-רעם) וואלפראם; וואלפראם=ערץ, טונגשטיין=ערץ. ז. ***tungsten***

wolf'ramate *n.* (הוואולפ'-רע-מייט) וואלפראם=זויער זאלץ. ז. ***tungstate***

wolfra'mium *n.* (הוואולפ-ריי'-מי-אם) וואלפראם אדער טונגשטיין [אזא שטאלגרויער מעטאל]. ז. ***tungsten***

wolf'robe *n.* (הוואולפ'-ראוב) וואלף=פעלץ, די פעל פון א וואלף.

wolf's'-bane *n.* (הוואולפס'-ביין) דער אייזען=הוט [אזא פלאנצע]. ז. ***monk's-hood***

wolf's'-claw *n.* (הוואולפס'-קלאה) בערלאפ אדער ליקאפאדיום. ז. ***lycopodium***

wolf's'-claws *n.* (הוואולפס'-קלאהז) ז. ***wolf's-claw***

wolf's'-fist *n.* (הוואולפס'-פיסט) דער באוויסט אדער שטויב=שוועמעל [אזא פלאנצע]. ז. ***puffball***

wolf's'-foot *n.* (הוואולפס'-פוט) ז. ***wolf's-claw***

wolf's'-milk *n.* (הוואולפס'-מילק) די וואלפס=מילך [אזא פלאנצע]. ז. ***Euphorbia***

wolf's'-peach *n.* (הוואולפס'-פיעטש) א טאמאטא, א פאמידאר, א פאטלאזשאן.

wolf'-spi'der *n.* (הוואולפ'-ספאי'-דער) א טאראנטולא, א מין גיפטיגע שפין. ז. ***tarantula***

wolf'-tooth *n.* (הוואולפ'-טוהטה) א וואלף=צאהן [אזא צאהן ביי פערד].

wol'lastonite *n.* (הוואל'-עס-טאנ-איט) דער וואלאסטאניט, דער טאפעל=שפאט [אזא מינעראל].

wolverene' *n.* (הוואול-ווע-ריען') דער נארד=אמעריקאנישער פיעל=פרעסער [א פלייש=עסענדע חיה פון די נארדליכע וועלדער, מיט א דיקען קערפער, קורצע, דיקע פיס און א האריגען עק. די חיה צייכענט זיך אויס מיט איהר רויב=גיעריגקייט און כיטרעקייט]; אן איינוואהנער פון דעם שטאאט מישיגען [אלס צונעמעניש].

Wolverene' State (הוואול-ווע-ריען' סטייט) א צונעמעניש פון דעם שטאאט מישיגען [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. ***wolverene***

wolverine' *n.* (הוואול-ווע-ריען') ז. ***wolverene***

wolves *n.* (הוואולווז) וועלף. ז. ***wolf***

wol'vish *a.* (הוואול'-וויש) ז. ***wolfish***

wom'an *n.* (הוואומ'-ען) א פרוי, א פרויענצימער; פרויען, דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויענשאפט, די פרויען=נאטור [ווי עדעלקייט, ווייכקייט, צארטקייט, גוטסקייט, ליעבליכקייט, מיטלייד, רחמנות, בעשיידענהייט, צניעות]; ווייבערישקייט, פערעדעלטקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט, שרעקעדיגקייט [בנוגע צו א מאנספערזאן וואס האט אין זיך וועניג מענליכקייט]; א מאנספערזאן וואס האט אין זיך וועניג מענליכקייט, א שוואכלינג, א פחדן, א טרוס, א פייגלינג; א קאמער=פרוי; א דיענסט.

wom'an-born *a.* (הוואומ'-ענ-באהרן) געבארען פון א פרוי; מענשליך.

wom'an-built *a.* (הוואומ'-ענ-בילט) געבויט פון פרויען.

wom'anfully *adv.* (הוואומ'-ענ-פול-אי) ווי א פרוי, אויף א פרויענהאפטען אופן.

wom'an-god *n.* (הוואומ'-ענ-גאד) א געטין.

wom'an-grown *a.* (הוואומ'-ענ-גראונ) וואס איז שוין א פרוי [וועגן א דערוואקסענעם מיידעל].

wom'an-ha'ter *n.* (הוואומ'-ענ-היי'-טער) א פרויען־פיינד, א פרויען־האסער.

wom'anhood *n.* (הוואומ'-ענ-הוד) פרויענשאפט, ווייבליכקייט; פרויען־נאטור; דאס ווייבליכע געשלעכט, פרויען.

wom'anish *a.* (הוואומ'-ענ-איש) ווייבעריש, וואס פאסט פאר א פרוי, וואס פאסט ניט פאר א מאן; ווייבליך, פרויענהאפט.

wom'anishly *adv.* (הוואומ'-ענ-איש-לי) אויף א ווייבערישען שטייגער.

wom'anishness *n.* (הוואומ'-ענ-איש-נעס) ווייבערישקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט; ווייבליכקייט, פרויענהאפטיגקייט.

wom'an-kill'er *n.* (הוואומ'-ענ-קיל'-ער) ז. ***lady-killer***.

wom'ankind *n.* (הוואומ'-ענ-קאינד) דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויען; די ווייבליכע מיטגליעדער פון א פאמיליע.

wom'anless *a.* (הוואומ'-ענ-לעס) אהן פרויען.

wom'anlike *a.* (הוואומ'-ענ-לאיק) ווייבליך, פרויענהאפט; ווי א פרוי.

wom'anliness *n.* (הוואומ'-ענ-לי-נעס) ווייבליכקייט, פרויענהאפטיגקייט.

wom'anly *a. and adv.* (הוואומ'-ענ-לי) ווייבליך, פרויענהאפט; וואס פאסט פאר א פרוי; ווי א פרוי; ווי עס פאסט פאר א פרוי; אויף א פרויענהאפטען שטייגער.

wom'an of the town (הוואומ'-ען אוו טהי טאון) א פראסטיטוטקע, א גאסען־פרוי.

wom'an of the world (הוואומ'-ען אוו טהי הוואירלד) א וועלטליכע, ערפאהרענע פרוי; א פרוי וואס דרעהט זיך אין דער געזעלשאפט [איבערהויפט אין דער העכערער געזעלשאפט].

wom'an ser'vant (הוואומ'-ען סויר'-וענט) א דיענסט.

wom'an-suf'frage *n.* (הוואומ'-ען-סאפ'-רעדזש) פרויען־שטימרעכט.

wom'an-suf'fragist *n.* (הוואומ'-ען-סאפ'-רע-דזשיסט) אן אנהענגער פון פרויען־שטימרעכט.

wom'an-ves'ted *a.* (הוואומ'-ען-וועס'-טעד) געקליידעט ווי א פרוי; וואס טראגט פרויען־קליידער.

womb *n.* (הוואוהם) דאס מוטער־לייב, די געבעהר־מוטער, די טראכט; דאס געבורטס־פלאץ [דאס פלאץ וואו עפעס ווערט געבארען, פראדוצירט אדער אויסגעבילדעט]; אן אויסהוילונג, א חלל; טיעפעניש.

wom'bat *n.* (הוואמ'-בעט) דער וואמבאט [אזא אויסטראלישעס בייטעלטהיער]. ז. ***Marsupialia***.

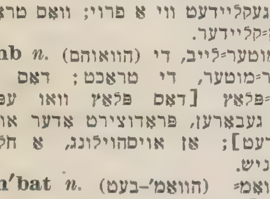

Wombat

wombed *a.* (הוואוהמד) וואס האט א מוטער־לייב אדער געבעהר־מוטער; אויסגעהוילט, מיט א חלל.

womb'-grain *n.* (הוואוהמ'-גריין) מוטערקארן. ז. ***ergot***.

womb'-pas'sage *n.* (הוואוהמ'-פעס'-עדזש) די וואגינא אדער מוטער־שייד [די עפנונג אדער דער קאנאל אין דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן וואס פיהרט צו דער געבעהר־מוטער]. ז. ***vagina***.

womb'-pipe *n.* (הוואוהמ'-פאיפ) ז. ***womb-passage***.

womb'-stone *n.* (הוואוהמ'-סטאון) דער מוטער־שטיין [אזא אנוואוקס אין דער געבעהר־מוטער].

wom'en *n.* (הווימ'-ען) פרויען, ווייבער. ז. ***woman***.

wom'en-folk *n.* (הווימ'-ען-פאוק) דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויען; די ווייבליכע מיטגליעדער פון א פאמיליע.

wom'en-folks *n.* (הווימ'-ען-פאוקס) ז. ***women-folk***.

won (הוואן) געוואונען; ערווארבען; עררייכט א. ז. וו. [ז. ***win***].

won'der *n. and v.* (הוואנ'-דער) 1. א וואונדער; א וואונדערליכע זאך; וואונדער, פערוואונדערונג; 2. א מין זיסער געפרעגעלטער קוכען; 3. זיך וואונדערען; 4. וועלען וויסען, זיין נייגעריג צו וויסען, ניט גענוי וויסען, ניט זיין זיכער.

1. He was filled with **wonder** and amazement. 3. I **wonder** whether he will be in time.

won'derer *n.* (הוואנ'-דער-ער) איינער וואס וואונדערט זיך.

won'derful *a.* (הוואנ'-דער-פול) וואונדערבאר, ערשטוינליך, מערקווירדיג; בעוואונדערונגסווערטה, וואונדער־שעהן.

won'derfully *adv.* (הוואנ'-דער-פול-אי) אויף א וואונדערבארען אדער מערקווירדיגען אופן; זעהר; מיט בעוואונדערונג.

won'derfulness *n.* (הוואנ'-דער-פול-נעס) וואונדערבארקייט, ערשטוינליכקייט, מערקווירדיגקייט; בעוואונדערונגסווירדיגקייט.

won'dering *n. and a.* (הוואנ'-דער-אינג) דאס וואונדערען זיך, פערוואונדערונג, ערשטוינונג; זיך וואונדערענד.

won'deringly *adv.* (הוואנ'-דער-אינג-לי) מיט פערוואונדערונג, זיך וואונדערענדיג.

won'derland *n.* (הוואנ'-דער-לענד) וואונדערלאנד, צויבערלאנד.

won'derment *n.* (הוואנ'-דער-מענט) פערוואונדערונג, ערשטוינונג; א וואונדערליכע זאך, א וואונדער.

won'der-of-the-world' *n.* (הוואנ'-דער-אוו-טהי-הוואירלד') ז. ***ginseng***.

won'derstricken *a.* (הוואנ'-דער-סטריקען) ערשטוינט.

won'derstruck *a.* (הוואנ'-דער-סטראק) ז. ***wonderstricken***.

won'derwork *n.* (הוואנ'-דער-הוואירק) א וואונדער־זאך, א וואונדער.

won'derworker *n.* (הוואנ'-דער-הוואיר-קער) א וואונדער־שאפער, א וואונדער־טהוער; א בעל־מופת.

won'derworking *a.* (הוואנ'-דער-הוואיר-קינג) וואס טהוט וואונדער, וואס צייגט מופתים.

won'der-woun'ded *a.* (הוואנ'-דער-הוואוהנ'-דעד) ז. ***wonderstricken***.

won'drous *a. and adv.* (הוואנ'-דראס) וואונדערבאר, בעוואונדערונגס־ווערטה; אויסערארדענטליך, אונגעוועהנליך, זעלטען; אויף א וואונדערבארען אופן; אויסערגעוועהנליך, אונגעהייער.

won'drously *adv.* (הוואנ'-דראס-לי) אויף א וואונדערבארען אדער זאנדערבארען אופן; אין אן אונגעוועהנליכער מאס, אונגעהייער.

won'drousness *n.* (הוואנ'-דראס-נעס) וואונדערבארקייט; אויסערארדענטליכקייט, אונגעוועהנליכקייט; אויסערגעוועהנליכקייט.

wont *a., v. and n.* (הוואנט) געוועהנט; זיין געוועהנט; געוועהנען, צוגעוועהנען, איינגעוועהנען; וואהנען; געוועהנהייט; מנהג, געברויך.

won't (הוואונט) אבקירצונג פון די ווערטער ***will not***.

won'ted *a.* (הוואנ'-טעד) געוועהנט, צוגעוועהנט; געוועהנליך.

won'tedness *n.* (הוואנ'-טעד-נעס) געוועהנטקייט, צוגעוועהנטקייט; געוועהנליכקייט.

woo *v.* (הוואוה) זיך שדכנ'ען: זוכען צו געפעלען אדער צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען; בעטען; שטרעבען צו איבערצייגען; איינלאדען; זוכען; שטרעבען נאך..., זיך יאגען נאך...

wood *n. and v.* (הוואוד) א וואלד; האלץ; געהילץ, בוי־האלץ, געהילץ־בוימער; ברען־האלץ, הייץ־האלץ; דער שטריך אדער ריכטונג פון די האלץ־אדערען [ז. ***grain***]; עפעס וואס ווערט געמאכט פון האלץ [ווי א האלץ־גראוויור]; די הילצערנע בלאז־אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער; א פאס [פאר משקה, אין געגענזאץ צו א פלאש]; בעזארגען מיט האלץ; ארייןקריעגען א זאפאס אדער פארראט פון האלץ.

wood'-al'cohol *n.* (הוואוד'-על'-קא-האל) האלץ־אלקאהאל אדער מעטהיל־אלקאהאל [א ספיריט וואס ווערט געטריבען פון האלץ און עסיג־זויערע].

wood'-anem'one *n.* (הוואוד'-ע-נעמ'-א-ני) די וואלד־אנעמאנע, די מערץ־בלום, די ווינד־רויז [א קליינע וואלד־פלאנצע וואס בליהט אין אנהויב פריהלינג].

wood'-ant *n.* (הוואוד'-ענט) א וואלד־אמייזע, א וואלד־מוראשקע [א גרויסע מוראשקע וואס לעבט אין וואלד און בויט גרויסע נעסטען]; א האלץ־מוראשקע [א ווייסע מוראשקע וואס האלט זיך אויף אין געהילץ פון אלטע געביידעס].

wood'-ash'es *n.* (הוואוד'-עש'-ען) האלץ־אש.

wood'-baboon' *n.* (הוואוד'-בע-בוהן') דער געלער גווינעאישער פאוויאן. ז. ***baboon***.

wood'bind *n.* (הוואוד'-באינד) ז. ***woodbine***.

wood'bine *n.* (הוואוד'-באין) דער ווילדער גייס־בלאט [ז. ***honeysuckle***]; דער יונגפערן־וויין [ז. ***Virginia creeper***].

wood'-bird *n.* (הוואוד'-בוירד) א וואלד־פויגעל.

wood'-bi'son *n.* (הוואוד'-באי'-סאן) דער אמעריקאנער ביפעל [די חיה איז שוין מעהר ניטא אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און נאר איינינגע קליינע סטאדעס האלטען זיך נאך אויף אין קאנאדא].

wood'-block *n.* (הוואוד'-בלאק) א האלץ־גראוויור. ז. ***woodcut***.

wood'-boi'ler *n.* (הוואוד'-באי'-לער) א האלץ־קעסעל [צום קאכען האלץ, אום עס ווייכער צו מאכען].

wood'-bor'er *n.* (הוואוד'-באור'-ער) א האלץ־בויערער [ווי למשל, אן אינזעקט].

wood'-born *a.* (הוואוד'-באהרן) געבארען אין וואלד.

wood′-buf′falo *n.* (הוואוד׳-באפ׳-ע-לאו) ז. ***wood-bison***

wood′-car′ver *n.* (הוואוד׳-קאר׳-ווער) א האלץ=שניצער.

wood′-car′ving *n.* (הוואוד׳-קאר׳-ווינג) האלץ=שניצעריי; א האלץ=שניצ=ווערק.

wood′-char′coal *n.* (הוואוד׳-טשאר׳-קאול) האלץ=קויהלען.

wood′chat *n.* (הוואוד׳-טשעט) דער רויט=רוקענדיגער ווערגער. ז. ***shrike***

wood′chat-shrike *n.* (הוואוד׳-טשעט-שראיק) ז. ***woodchat***

wood′-chop′per *n.* (הוואוד׳-טשאפ׳-ער) א האלץ=העקער.

wood′chuck *n.* (הוואוד׳-טשאק) דאס נארד=אמעריקאנישע מורמעל=טהיער אדער סורקע [אזא גריזשענד חיה׳לע].

Woodchuck

wood′coal *n.* (הוואוד׳-קאול) האלץ=קויהלען.

wood′cock *n.* (הוואוד׳-קאק) די וואלד=שנעפפע [אזא געיעג=פויגעל. ז. איל. ***"N. A. Game Birds"***]; א נאר.

wood′-corn *n.* (הוואוד׳-קאהרן) א גע=ויסע מאס תבואה געגעבען פון פאכטערס [אין ענגלאנד] פאר דעם רעכט צו קלייבען האלץ אין פריצישען וואלד.

wood′craft *n.* (הוואוד׳-קרעפט) וואלד=קענטניס [ערפאהרענהייט אדער געשיקט=קייט אין וואלד=בעשעפטיגונגען, ווי יעגע=ריי א. ז. וו.].

wood′-crash *n.* (הוואוד׳-קרעש) א מא=שין וואס ווערט געברויכט אין א טעאטער אום נאכצומאכען דעם קלאנג ווי מען וואלט געבראכען געהילץ.

wood′-crick′et *n.* (הוואוד׳-קריק׳-עט) די וואלד=גריל [א מין גריל וואס האלט זיך אויף אין וואלד].

wood′cut *n.* (הוואוד׳-קאט) א האלץ=גראוויור; אן אבדרוק פון א האלץ=גרא=וויור.

wood′-cut′ter *n.* (הוואוד׳-קאט׳-ער) א האלץ=העקער, א האלץ=זעגער; א האלץ=גראווירער.

wood′-cut′ting *n.* (הוואוד׳-קאט׳-אינג) דאס האלץ=האקען, דאס האלץ=זעגען; האלץ=גראווירונג.

wood′-dove *n.* (הוואוד׳-דאוו) ז. ***stock-dove***

wood′-drink *n.* (הוואוד׳-דרינק) א האלץ=געטראנק [א פליסיגקייט, וואס ענט=האלט דעם עקסטראקט פון דעם האלץ פון געוויסע הייל=פלאנצען].

wood′-duck *n.* (הוואוד׳-דאק) די בוים=ענטעל, די בוים=קאטשקע, די כלה [אזא שעהנע אמעריקאנישע ענטעל אדער קאטש=קע, וועלכע מאכט איהר נעסט אין אויס=געהוילטע בוימער].
ז. איל. ***"N. A. Game Birds"***

wood′ed *a.* (הוואוד׳-עד) וואלדיג, בע=וואלדעט, רייך אין וואלד.

wood′en *a.* (הוואודן) הילצערן, פון האלץ; הילצערן, שטייף, אונגעלומפערט; אהן אן אויסדרוק; אהן לעבעדיגקייט, לע=בענסלאז, טויט; טעמפ, דום, נאריש.

wood′-engra′ver *n.* (הוואוד׳-ענ-גריי׳-ווער) א האלץ=גראווירער; אזא אינ=זעקט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס בויערט דורך די קארע פון סאסנע=בוימער אזוי, אז אויף דעם האלץ בילדען זיך שעהנע אוזארען.

wood′-engra′ving *n.* (הוואוד׳-ענ-גריי-ווינג) האלץ=גראווירונג; א האלץ=גראוויור.

wood′enhead *n.* (הוואוד׳נ-העד) א הילצערנער קאפ, א דומקאפ, א גראבער קאפ, א נאר, א שוטה.

wood′en-head′ed *a.* (הוואוד׳נ-העד׳-עד) מיט א הילצערנעם קאפ, גראב=קעפיג, דום.

wood′en-head′edness *n.* (הוואוד׳נ-העד׳-עד-נעס) גראב=קעפיגקייט, דומהייט.

wood′en horse (הוואודן האהרס) א הילצערן פערד, אויף וועלכען מען פלעגט אמאל ארויפזעצען סאלדאטען אלס שטראף.

wood′en leg (הוואודן לעג) א הילצער=נער פוס.

wood′enly *adv.* (הוואוד׳נ-לי) אויף א הילצערנעם, שטייפען, אונגעלומפערטען אדער דומען שטייגער; אהן געפיהל.

wood′enness *n.* (הוואוד׳נ-נעס) היל=צערנקייט; שטייפקייט; אונגעלומפערט=קייט; דאס ניט האבען קיין אויסדרוק; לעבענסלאזיגקייט, טויטקייט; טעמפקייט, דומהייט, נארישקייט.

wood′enware *n.* (הוואוד׳נ-הוועהר) הילצערנע געשיר; הילצערנע כלים [ווי שיסלען, טעפ, עמערס א. ז. וו.].

wood′en wed′ding (הוואודן הוועד׳-אינג) די הילצערנע חתונה [דער פינף=יעהריגער יובילעאום פון איינעמס חתונה].

wood′-e′vil *n.* (הוואוד׳-איע׳וול) ז. ***redwater***

wood′-flour *n.* (הוואוד׳-פלאור) האלץ=מעהל [זעג=שטויב פון האלץ].

wood′-frog *n.* (הוואוד׳-פראג) א וואלד=פראש, א וואלד=זשאבע [אזא אמעריקא=נישע פראש].

wood′-gas *n.* (הוואוד׳-געס) האלץ=גאז [א פערבינדונג פון וואסער=שטאף מיט קויהלען=שטאף, וואס בעקומט זיך פון האלץ].

wood′-god *n.* (הוואוד׳-גאד) א וואלד=גאט.

wood′-grin′der *n.* (הוואוד׳-גראינ׳-דער) א מאשין צום צומאלען האלץ [אין דער פאפיער=פאבריקאציאן].

wood′-hag′ger *n.* (הוואוד׳-העג׳-ער) א האלץ=העקער.

wood′-hole *n.* (הוואוד׳-האול) א האלץ=פלאץ [א פלאץ וואו מען האלט האלץ צום הייצען].

wood′-hon′ey *n.* (הוואוד׳-האנ׳-אי) ווילדער האניג [פראדוצירט פון ווילדע ביענען].

wood′-horse *n.* (הוואוד׳-האהרס) א זעג=באק [ז. ***sawhorse***]; אזא לאנגע, דינע, שטאהל=עהנליכע פליעג אדער זשוק.

wood′house *n.* (הוואוד׳-האוס) א האלץ=הויז, א האלץ=שטאל, א האלץ=קא=מער.

wood′iness *n.* (הוואוד׳-אי-נעס) היל=צערנקייט, האלציגקייט; וואלדיגקייט.

wood′-job′ber *n.* (הוואוד׳-דזשאב׳-ער) ז. ***woodpecker***

wood′land *n.* and *a.* (הוואוד׳-לענד) וואלד=לאנד, א וואלדיגע געגענד; וואל=דיג, פון וואלד.

wood′lander *n.* (הוואוד׳-לענ-דער) א וואלד=איינוואהנער.

wood′lark *n.* (הוואוד׳-לארק) די וואלד=לערכע, די בוים=לערכע [אזא אייראפע=איש זינג=פויגעלע וואס איז עהנליך צו דער פעלד=לערכע]. ז. ***skylark***

wood′-lay′er *n.* (הוואוד׳-ליי׳-ער) א יונג געהילץ=בוימעל וואס ווערט געפלאנצט צווישען דערנער אדער קוסטארניקעס אין א צאם אדער פערצאמונג.

wood′less *a.* (הוואוד׳-לעס) אהן וואלד.

wood′-louse *n.* (הוואוד׳-לאוס) די האלץ=לויז [אן אינזעקט וואס האלט זיך געוועהנליך צווישען אלטע קלעצער]; א וייסע מוראשקע.

wood′man *n.* (הוואוד׳-מען) א האלץ=העקער; א וואלד=אויפזעהער; א וואלד=איינוואהנער; א יעגער.

wood′-mer′chant *n.* (הוואוד׳-מויר׳-טשענט) א האלץ=הענדלער.

wood′-night′shade *n.* (הוואוד׳-נאיט׳-שייד) דאס ביטער=זיס. ז. ***bittersweet***

wood′-notes *n.* (הוואוד׳-נאוטס) וואלד=מוזיק, נאטור=מוזיק; וואלד=געזאנג [ווי פון א וואלד=פויגעל].

wood′-nut *n.* (הוואוד׳-נאט) דער איי=ראפעאישער האזעל=נוס. ז. ***hazelnut***

wood′-nymph *n.* (הוואוד׳-נימף) א וואלד=נימפע, א וואלד=געטין; אזא זשום=פויגעלע; אזא באבעלע אדער מאטען=פליעגעלע.

wood′-of′fering *n.* (הוואוד׳-אפ׳-ער-אינג) אפפער=האלץ [עצי קרבן].

wood′-pa′per *n.* (הוואוד׳-פיי׳-פער) האלץ=פאפיער [פאפיער געמאכט פון צו=ריבענעם האלץ].

wood′-peat *n.* (הוואוד׳-פיעט) האלץ=טארף [טארף וואס בילדעט זיך אויס אין וועלדער פון איבערגעפוילטען האלץ, בלע=טער א. ז. וו.].

wood′peck *n.* (הוואוד׳-פעק) ז. ***woodpecker***

wood′pecker *n.* (הוואוד׳-פעק-ער) דער האלץ=פיקער [אזא פויגעל וואס בוי=ערט דורך מיט זיין דלאט=עהנליכען שנא=בעל די קארע פון בוימער, אום ארויס=צוקריגען פון דארטען אינזעקטען].

Woodpecker

wood′-pe′wee *n.* (הוואוד׳-פיע׳-הווי)

א וואלד־פיווי [דער אליוואן־גרינער נארד־אמעריקאנישער פליגען־פויגעל (ז. *flycatcher*) וואס גיט ארויס קלאגענדע קלאנגען עהנליך צו "פי־ווי"]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

wood'-pig'eon *n.* (הוואוד'-פידזש'-אן) ז. *ring-dove*.

wood'-pulp *n.* (הוואוד'-פאלפ) האלץ וואס איז צומאהלען אדער צוריבען געווארען פאר דער פאבריקאציאן פון פאפיער.

wood'-quest *n.* (הוואוד'-קהוועסט) ז. *ring-dove*.

wood'-rat *n.* (הוואוד'-רעט) דער וואלד־ראץ [א גרויסער נארד־אמעריקאנישער ראץ אדער ראט].

wood'reeve *n.* (הוואוד'-ריעוו) א וואלד־אויפזעהער [אין ענגלאנד].

wood'-rock *n.* (הוואוד'-ראק) בארג־האלץ [אזא האלץ־עהנליכער אסבעסט]. ז. *asbestos*.

wood'roof *n.* (הוואוד'-רוהף) ז. *woodruff*.

wood'ruff *n.* (הוואוד'-ראף) אזא גראז וועמענס בלעטלעך גיבען ארויס א געשמאקען גערוך, ווען זיי ווערען געטריקענט אדער צוריבען.

wood'-rush *n.* (הוואוד'-ראש) דער וואלד־ראהר [א ראהר אדער קאמיש וואס וואקסט געוועהנליך אין וועלדער אדער אנדערע טרוקענע פלעצער].

wood'-screw *n.* (הוואוד'-סקרוה) א האלץ־שרויף [אן אייזערנע שרויף צו צוזאמענשרויפען שטיקער האלץ אדער האלץ און מעטאל].

wood'shed *n.* (הוואוד'-שעד) א האלץ־שטאל, א האלץ־קאמער.

wood'-shrike *n.* (הוואוד'-שראיק) ז. *woodchat*.

wood'-skin *n.* (הוואוד'-סקין) אזא קארע־שיפעל ביי די אינדיאנער פון גוויאנא.

wood'-slave *n.* (הוואוד'-סלייוו) אזא יאשטשערקע פון יאמאיקא. ז. *lizard*.

woods'man *n.* (הוואודז'-מען) ז. *woodman*.

wood'-soot *n.* (הוואוד'-סוט) האלץ־סאזשע, האלץ־רום.

wood'-sor'rel *n.* (הוואוד'-סאר'-על) די זויער־קלעע [א גראז מיט זויערע בלעטלעך און צארטע ווייסע בליטהען].

wood'-spir'it *n.* (הוואוד'-ספיר'-איט) האלץ־ספּיריט, מעטהיל־אלקאהאל. ז. *wood-alcohol*.

wood'-stone *n.* (הוואוד'-סטאון) האלץ־שטיין, פערשטיינערט האלץ.

wood'-stove *n.* (הוואוד'-סטאוו) א האלץ־אויווען [אין געגענזאץ צו א גאז־אויווען אדער צו אן אויווען וואס ווערט געהייצט מיט קויהלען].

wood'sy *a.* (הוואוד'-זי) וואלדיג, וואס איז שייך צו א וואלד, וואס געפינט זיך אין א וואלד.

wood'-tar *n.* (הוואוד'-טאר) האלץ־פעך, סמאלע.

wood'-thrush *n.* (הוואוד'-טהראש) א וואלד־דראסעל [א גרויסער נארד־אמעריקאנישער דראסעל וואס איז הויפּטזעכליך פון שווארץ־ברוינעם קאליר מיט א מישונג פון אנדערע פארבען און צייכענט זיך אויס מיט זיין זיסען געזאנג]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

wood'ward *n.* (הוואוד'-הוואהרד) א וואלד־היטער, א וואלד־וועכטער, א וואלד־אויפזעהער.

wood'-wool *n.* (הוואוד'-הוואול) האלץ־וואל [וואל־ארטיגע שניצונגען פון פיכטען־האלץ, געברויכט צו פערבינדען וואונדען].

wood'work *n.* (הוואוד'-הוואירק) האלצ־ווערק [פון א געביידע א. ז. וו.]; האלץ־ארבייט, שניץ־ארבייט.

wood'worker *n.* (הוואוד'-הוואיר-קער) א האלץ־ארבייטער, א סטאליאר, א טעסלער; א מאשין צום אויסארבייטען געהילץ.

wood'y *a.* (הוואוד'-אי) הילצערן, האלציג; וואלדיג; וואס געפינט זיך אין וואלד אדער אין האלץ.

wood'-yard *n.* (הוואוד'-יארד) א האלץ־הויף, א האלץ־פלאץ, א געהילץ־פלאץ.

woo'er *n.* (הוואוה'-ער) איינער וואס שדכנ'ט זיך, איינער וואס זוכט אדער בעט די האנד פון א מיידעל.

woof *n.* (הוואוהף) שוס, ברייט־פעדים [די פעדים וואס ווערען דורכגעצויגען מיט'ן וועב־שיפעל פון איין זייט צו דער אנדערער פון די אנגעצויגענע פעדים פון א געוועב]; געוועבטע שטאף, צייג.

woo'fy *a.* (הוואוה'-פי) געדיכט; געדיכט געוועבט [וועגען צייג].

woohoo' *n.* (הוואוה-הוה') דער זעגעל־פיש. ז. *sailfish*.

woo'ingly *adv.* (הוואוה'-אינג-לי) בעטענדיג, צוציהענדיג, איבעררייךענדיג.

wool *n. and v.* (הוואול) וואל; די דינע, ווייכע און קורצע הערלעך אונטער די גרויסע האר אויף דער פעל פון א חיה אדער בהמה; קורצע געקרייזעלטע האר [ווי ביי א נעגער]; די האר פון קאפ ביי א מענשען [הומאריסטיש]; אין באטאניק — די וואל פון א פלאנצע; די פאזערען פון בוימוואל; ציהען די האר, צושויבערען די האר.

wool'-ball *n.* (הוואול'-באהל) א וואל־קנויל [א קנויל אדער אן אנגעקליבענע מאסע האר וואס מען געפינט אין מאגען ביי שעפסען און אנדערע טהיערע].

wool'-bear'ing *a.* (הוואול'-בעהר'-אינג) וואס ברייננגט ארויס וואל, וואל־טראגענד [ווי א שעפס].

wool'-car'der *n.* (הוואול'-קאר'-דער) א וואל־בערשטער, א וואל־קעמער, איינער וואס קעמט אדער בערשט וואל.

wool'-car'ding *n.* (הוואול'-קאר'-דינג) דאס קעמען אדער בערשטען וואל.

wool'-clea'ner *n.* (הוואול'-קליע'-נער) א מאשין צו רייניגען וואל פאר'ן פארבען.

wool'-comb *n.* (הוואול'-קאום) א וואל־קאם, אזא קאם צו קעמען אדער בערשטען וואל.

wool'-comb'er *n.* (הוואול'-קאומ'-ער) א וואל־קעמער, איינער וואס קעמט וואל.

woold *v.* (הוואוהלד) ארומדרעהען, ארומוויקלען; ארומדרעהען א שטריק ארום א מאסט.

wool'der *n.* (הוואוהל'-דער) א שטעקען וואס דיענט ארומצודרעהען א שטריק ארום א מאסט אדער ארום אן אנדער שטריק [אויף א שיף]; אזא פלעקעל אין א שטריק־דרעה מאשין.

wool'ding *n.* (הוואוהל'-דינג) וואולינג, די ארומדרעהונג פון א שטריק ארום א מאסט; א שטריק ארומצודרעהען ארום א מאסט.

wool'-dri'ver *n.* (הוואול'-דראי'-ווער) א וואל־אויפקויפער.

wool'-dry'er *n.* (הוואול'-דראי'-ער) א מאשין צו טריקענען אויסגעוואשענע אדער אבגעפארבטע וואל.

wool'-dus'ter *n.* (הוואול'-דאס'-טער) א מאשין אבצורייניגען וואל פון שטויב און אנדערע אונרייניגקייטען.

wool'-dyed *a.* (הוואול'-דאיד) געפארבט פאר'ן שפּינען [וועגען וואל].

wool'en *a. and n.* (הוואול'-ען) וואלענער, וואלענע, וואלענעס, פון וואל, געמאכט פון וואל; וואס איז שייך צו וואל; געקליידעט אין פראסטען היימיש־געמאכטען געוואנד; גראב, פראסט, דארפיש, וואולגאר; וואל־צייג, וואלענער צייג, וואלענס.

wool'en cloth (הוואול'-ען קלאהטה) וואל־צייג, וואלענס, וואלענער צייג.

wool'en-dra'per *n.* (הוואול'-ען-דריי'-פער) א הענדלער מיט וואל־צייג, א טוך־הענדלער.

woolenette' *n.* (הוואול-ע-נעט') וואל־מוסלין [אזא וואלענער שטאף].

wool'en-prin'ter *n.* (הוואול'-ען-פרינ'-טער) איינער וואס דרוקט געפארבטע אוזארען אויף וואלענעם צייג.

wool'en-scrib'bler *n.* (הוואול'-ען-סקריב'-לער) ז. *wool-scribbler*.

wool'-ex'tract *n.* (הוואול'-עקס'-טרעקט) די וואל וואס פערבלייבט אין צייג, וועלכע איז געוועבט פון וואל און באוועל, נאכדעם ווי די באוועל איז פערניכטעט דורך א כעמישען פראצעס.

wool'-fat *n.* (הוואול'-פעט) וואל־פעטס, א פעטער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון וואל און דיענט פאר פערשיעדענע זאלבען.

wool'fell *n.* (הוואול'-פעל) א פעל מיט דער וואל אדער האר.

wool'-gath'ering *n.* (הוואול'-געטה'-ער-אינג) די זאמלונג פון וואל; דאס אבגעבען זיך מיט נארישקייטען.

wool'-grass *n.* (הוואול'-גרעס) וואל־גראז [אזא ראהר־פלאנצע].

wool'-grow'er *n.* (הוואול'-גראו'-ער) א שאף־ציכטער, איינער וואס האלט שעפסען צו בעקומען פון זיי וואל.

wool'-grow'ing *a.* (הוואול'-גראו'-אינג) וואס פראדוצירט וואל; וואו עס ווערען אויפגעהאלטען טשערעדעס שאף [בעזאנדערס וועגען געוויסע געגענדען].

wool'len *a.* (הוואול'-ען) ז. *woolen*.

woollenette' *n.* (הוואול-ע-נעט') ז. *woolenette*.

wool'liness *n.* (הוואול'-אי-נעס) וואליגקייט; פוכיגקייט.

wool'ly *a.* (הוואול'-אי) וואליג; וואס בעשטעהט פון וואל; בעדעקט מיט וואל; עהנליך צו וואל; אין באטאניק — בעוואקסען מיט פוכיגע פאזערען ווי וואל; ווייך, פוכיג.

wool'ly-but *n.* (הוואול'-אי-באט) אזא גרויסער גומי־בוים.

wool'ly-haired *a.* (הוואול'-אי-העהרד) מיט וואליגע האר.

wool'ly-head *n.* (הוואול'-אי-העד) א נעגער.

wool'ly-head'ed *a.* (הוואול'-אי-העד'-עד) מיט וואליגע האר [ווי די נעגערס].

wool'-mill *n.* (הוואול'-מיל) א וואלען־פאבריק [א פאבריק וואו מען וועבט וואלענע צייג].

wool'monger *n.* (הוואול'-מאנ-גער) א וואל=הענדלער.

wool'-mo'ter *n.* (הוואול'-מאו'-טער) א פערזאן וואס איז בעשעפטיגט מיט רייניגען וואל.

wool'oid *n.* (הוואול'-איד) נאכגעמאכטע וואל [פון די האר פון קיה און ביפעלאקסען].

wool'-oil *n.* (הוואול'-איל) ז. *wool-fat*

wool'-oi'ler *n.* (הוואול'-אי'-לער) אן אויל=אפאראט אין א וואל=קאם=מאשין [צום אוילען די וואל ביים קעמען].

wool'pack *n.* (הוואול'-פעק) א זאק וואל; א וואל=פאק [א פאק וואל וואס וועגט 240 פונט]; א געדיכטער פוכיגער וואלקען.

wool'-pack'er *n.* (הוואול'-פעק'-ער) א וואל=פאקער, איינער וואס פאקט וואל; א טיש, אויף וועלכען מען פאקט וואל.

wool'-pick'er *n.* (הוואול'-פיק'-ער) א וואל=סארטירער; א מאשין צו רייניגען וואל.

wool'-pow'der *n.* (הוואול'-פאו'-דער) אזא פולווער וואס בעקומט זיך פון רייבען זעהר טרוקענע וואל.

wool'sack *n.* (הוואול'-סעק) א זאק וואל; א וואל=קישען; אין דער ענגלישער געשיכטע — א קישען אנגעשטאפט מיט וואל, אויף וועלכען עס פלעגט זיצען דער לארד=קאנצלער; דאס אמט אדער די ווירדע פון לארד=קאנצלער.

wool'-scrib'bler *n.* (הוואול'-סקריב'-לער) א מאשין צו קעמען וואל.

wool'sey *n.* (הוואול'-סי) צייג געמאכט פון באוועל און וואל.

wool'-shears *n.* (הוואול'-שיערז) די שאף=שער [אזא שער צו שערען שעפסען].

wool'-sor'ter *n.* (הוואול'-סאהר'-טער) א וואל=סארטירער.

wool'-sor'ters' disease' (הוואול'-סאהר'-טערז די-זיעז') א בלוט=פערגיפטונג ביי וואל=סארטירער.

wool'-sta'ple *n.* (הוואול'-סטיי'פל) א שטאדט וואו עס פלעגט אמאל זיין דער וואל=מארק; וואל=פעדים, וואל=פיבערן.

wool'-sta'pler *n.* (הוואול'-סטיי'-פלער) א וואל=הענדלער; א וואל=סארטירער.

wool'stock *n.* (הוואול'-סטאק) אזא שווערער הילצערנער האמער איינצוקלאפען וואלענעם צייג.

wool'-trade *n.* (הוואול'-טרייד) דער וואל=האנדעל.

wool'-win'der *n.* (הוואול'-הוואינ'-דער) איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים מאכען וואל=קנוילען [צום פאקען].

wool'-work *n.* (הוואול'-הווארק) וואל=ארבייט, וואל=שטיקעריי.

woom *n.* (הוואוהם) ביבער=פוטער, די פעל פון א ביבער.

woo'rali *n.* (הוואוה'-רע-לי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען=זאפט]. ז. *curari*

woo'rara *n.* (הוואוה'-רע-רא) ז. *woorali*

woo'rari *n.* (הוואוה'-רע-רי) ז. *woorali*

wootz *n.* (הוואוטס) אזא הארטעם שטאהל פון אסט=אינדיען.

wop *v.* (הוואפ) שלאגען, פאטשען, שמייסען; א פאל טהאן ווי א פלאכטע; זיך פלוצלונג איבערקעהרען. ז. *whop*

word *n. and v.* (הווארד) אווארט; אן אויסדרוק, א. בעמערקונג; א ידיעה, א נאכריכט, א בעריכט; א בעפעהל; א פאסיר=ווארט, א פאראלע; א לאזונג; א מאטא, א שפריכווארט; א פערשפרעכונג, א צוזאג; אויסדריקען אין ווערטער, שילדערען; רעדען; האבען א געשפרעך; חנפ'נען.

Word *n.* (הווארד) גאט'ס ווארט, די הייליגע שריפט; דער לאגאס, דאס הייליגע ווארט, קריסטוס. ז. *Logos*

word'-blind *a.* (הווארד'-בלאינד) וואס קען ניט געדענקען קיין בוכשטאבען, וואס האט פערגעסען צו לעזען [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט].

word'-blind'ness *n.* (הווארד'-בלאינד'-נעס) אונפעהיגקייט צו לעזען [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט].

word'-book *n.* (הווארד'-בוק) א ווערטערבוך.

word'-bound *a.* (הווארד'-באונד) געבונדען דורך'ן ווארט אדער פערשפרעכען; אבגעהאלטען פון צו רעדען, צוריקגעהאלטען אין ווערטער.

word'-buil'ding *n.* (הווארד'-ביל'-דינג) די בויאונג, קאנסטרואירונג, פארמירונג אדער צוזאמענשטעלונג פון ווערטער.

word'-cat'cher *n.* (הווארד'-קעטש'-ער) א ווארט=קלייבער, א ווארט=גריבלער.

word'-deaf'ness *n.* (הווארד'-דעפ'-נעס) די פערלוסט [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט] פון דער פעהיגקייט צו פערשטעהן אויסגעשפראכענע ווערטער, כאטש מען הערט די קלאנגען.

wor'ded *a.* (הוואיר'-דעד) אבגעפאסט, פארמולירט, אויסגעדריקט אין ווערטער.

The statement was cautiously **worded**.

word for word (הווארד פאר הווארד) ווארט פאר ווארט, בוכשטעבליך.

wor'dily *adv.* (הוואיר'-די-לי) שיטענדיג צופיעל ווערטער; אויף א פלוידעריישען שטייגער; פלאפלעריש.

wor'diness *n.* (הוואיר'-די-נעס) פיעלווארטיגקייט; דאס שיטען מיט ווערטער; פלוידעריי.

wor'ding *n.* (הוואיר'-דינג) דאס אויסשפרעכען, דאס אויסדריקען אין ווערטער, די שפראך; די ארט און ווייזע פון אויסדריקען מיט ווערטער, דער סטיל, די פראזעאלאגיע.

word it (הווארד איט) דיספוטירען, דעבאטירען.

word'less *a.* (הווארד'-לעס) שטום, אהן ווערטער, אהן לשון; ניט אויסגעדריקט אין ווערטער.

word'-mem'ory *n.* (הווארד'-מעמ'-א-רי) די פעהיגקייט צו געדענקען אדער זיך צו דערמאנען ווערטער.

word of command' (הווארד אוו קא-מענד') א קאמאנדע, א קאמאנדע=ווארט, א בעפעהל.

word of God (הווארד אוו גאד) גאט'ס ווארט, די הייליגע שריפט.

word of hon'or (הווארד אוו אנ'-אר) אן עהרענווארט.

word'-pain'ter *n.* (הווארד'-פיינ'-טער) א ווארט=מאלער, א שרייבער וואס בעשרייבט א זאך אין לעבעדיגע בילדער.

word'-pain'ting *n.* (הווארד'-פיינ'-טינג) ווארט=מאלעריי, דאס בעשרייבען עפעס אין לעבעדיגע בילדער.

word'-pic'ture *n.* (הווארד'-פיק'-טשור) א ווארט=בילד, א בעשרייבונג פון א זאך אזוי, דאס זי שטעלט זיך פאר ווי א לעבעדיג בילד.

words *n.* (הווארדז) געשפרעך, רייד; דאס צואווערטלען זיך, א שטרייט, א מחלקה; ווערטער.

word'-square *n.* (הווארד'-סקהוועהר) א ווערטער=קוואדראט, דאס אויסשטעלען ווערטער איינס אונטער די אנדערע אזוי, אז די בוכשטאבען זאלען אויסבילדען א קוואדראט און איינע און דיעזעלבע ווערטער זאלען געלעזען ווערען ווי האריזאנטאל אזוי אויך ווערטיקאל, ווי למשל די ווערטער:

F R E T
R E A R
E A S E
T R E E

wor'dy *a.* (הוואיר'-די) פיעל=ווערטערדיג, רייך אין ווערטער; וואס ברויכט פיעל ווערטער [אין אויסדריקען א געדאנק]; וואס בעשטעהט פון ווערטער.

wore (הוואור) געטראגען א. ז. וו. ז. *wear*

work *v. and n.* (הווארק) 1. ארבייטען, הארעווען, פראצעווען; 2. ארבייטען, געהן, זיך בעוועגען, זיין אין טהעטיגקייט [וועגען א מאשין]; 3. ווירקען; 4. געהרען, איהרען, זיך בראדיען [ווי ביער, וויין]; 5. זיין אין א שטארקער בעוועגונג, זיין אויפגערעגט, קאכען, שטורמען; 6. זיך ארויפארבייטען, זיך דורכשלאגען; 7. זיין בעשעפטיגט מיט עפעס, האלטען זיך ביי א געוויסער פראפעסיאן; 8. בעדעקען זיך מיט שימעל=פלאנצען [וועגען שטעהענדיגען וואסער]; 9. בעארבייטען א זאך, צוגרייטען, צופערטיגען, אויסארבייטען; 10. מאכען, פארמירען, אויסבילדען; 11. בעציערען מיט ארנאמענטען; האפטען, אויסנעהען; 12. אויספיהרען, פראדוצירען, פעראורזאכען; 13. ברייגנען אין בעוועגונג, בעוועגען; 14. פיהרען, אנפיהרען, לייטען, פערוואלטען; 15. בעאיינפלוסען, ווירקען אז איינעמס טהעטיגקייט זאל געריכטעט ווערען צו א געוויסען ציעל; 16. אויפרעגען, אויפהעצען; 17. זיך סטארען, פרובירען עפעס צו טהאן; 18. רייניגען, אבפיהרען [דעם מאגען]; 19. האלטען אין דער ארבייט, צווינגען צו ארבייטען; 20. לעזען א פראגע אדער א מאטעמאטישע פראבלעם; 21. פעראורזאכען איהרונג אדער געהרונג [ווי פון ביער אדער וויין]; 22. ארבייט; די בעשעפטיגונג; 23. דאס, אויף וואס ארבייט ווערט אנגעווענדעט, אן אונטערנעהמונג; 24. עפעס וואס ווערט אויפגעטהאן, טהאט, האנדלונג, ווירקונג; 25. אן אויסגעארבייטע זאך; א ווערק, א פערפאסונג; א געבוי; א צייכנונג, אן אוזאר; שטיקעריי, אויסגענעהטע ארבייט; 26. אין מעכאניק — דער פראדוקט פון א קראפט אדער בעוועגונג; אין פיזיק און כעמיע — דער רעזולטאט פון א פיזישער אדער כעמישער אומבייטונג; 27. אין בערג=ארבייט— ניט=גערייניגטער ערץ אדער רויהער מעטאל; 28. די בעארבייטונג פון עפעס, די בעהאנדלונג, די ארט און ווייזע פון א געוויסער ארבייט.

1. She is compelled to **work** ten hours a day. 2. The pump will not **work**. 5. The waves **work** less and less. 6. Through winds and waves and storms he **works** his way. 7. He **works** in brass and iron. 13. They are wooden dolls **worked** with wires. 14. He **works** a big business. 15. He **worked** on the feelings of his hearers. 19. He **works** his horses too hard.

workabil'ity *n.* (הוואיר-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעארבייט ווערען,

דאס קענען דורכגעפיהרט ווערען; אויספיהרבארקייט; מעגליכקייט; פראקטישקייט.
The new experiment will test the **workability** of our plans.

wor'kable *a.* (הוואיר'-קעבל) וואס קען געארבייט ווערען; וואס קען דורכגעפיהרט ווערען; מעגליך, פראקטיש; אויף וועמען מען קען ווירקען; וואס מען קען געברויכען צו דער ארבייט.

wor'kableness *n.* (הוואיר'-קעבל-נעס) ז. *workability*.

work'aday *a.* (הוואירק'-ע-דיי) ארבייטזאם, וואס ארבייט שווער, וואס פלאגט זיך.
This is a practical **workaday** world.

work an observa'tion (הוואירק ען אב-זויר-וויי'-שאן) בעשטימען דאס ארט פון א שיף אין ים לויט דער לאגע פון א שטערען אדער פון אן אנדער הימלישען קערפער.

work at arm's length (הוואירק עט ארמז לענגטה) ארבייטען אונגעשיקט; מאכען ניט קיין גוטע ארבייט.

work'-bag *n.* (הוואירק'-בעג) אן ארבייטס=בייטעל, א קליין זעקעלע, אין וועלכען פרויען פלעגען אמאל טראגען זייערע נעה=געצייג און נעה=מאטעריאלען [ווי נאדלען, שפילקעס, פאדים א. ז. וו.].

work'-bas'ket *n.* (הוואירק'-בעס'-קעט) אן ארבייטס=קארב [א קערבעל, אין וועלכען פרויען האלטען נעה=געצייג אדער די גענעהטע ארבייט].

work'-bench *n.* (הוואירק'-בענטש) אן ארבייטס=באנק, א ווארשטאט.

work'-box *n.* (הוואירק'-באקס) אן ארבייטס=קעסטעלע [א קעסטעלע, אין וועלכען פרויען האלטען זייערע נעה=געצייג און נעה=מאטעריאלען].

work'day *n. and a.* (הוואירק'-דיי) אן ארבייטס=טאג; א וואכעדיגער טאג; וואס איז שייך צו אן ארבייטס=טאג אדער צו די וואכעדיגע טעג.

worked'-off' *a.* (הוואירקט'-אף') אין דרוקעריי — אבגעארבייט [וועגען שריפטזאץ, פון וועלכען די נויטיגע אויפלאגע איז שוין אבגעדרוקט געווארען].

wor'ker *n.* (הוואיר'-קער) אן ארבייטער; א טהוער; אן ארבייטס=ביען, אן ארבייטס=מוראשקע [וועלכע טהוען די ארבייט אין ביענשטאק אדער אין דער מוראשקעס=קאלאניע, אין געגענזאץ צו די ביענען אדער מוראשקעס, וועלכע בעשעפטיגען זיך ניט מיט קיין אנדער זאך אויסער רעפראדוצירען און האדעווען קינדער]; איינער פון די קליינע צילינדערס אין א קאם=מאשין; אזא מעסער געברויכט צום אבשאבען פעל.

wor'ker-ant *n.* (הוואיר'-קער-ענט) די ארבייטס=מוראשקע. ז. *worker*.

wor'ker-bee *n.* (הוואיר'-קער-ביע) די ארבייטס=ביען. ז. *worker*.

wor'ker-cell *n.* (הוואיר'-קער-סעל) א וואקס=קעמערעל אין א ביענשטאק, וואס איז בעשטימט פאר דער לארווא [ווערימעל] פון אן ארבייטער=ביען. ז. *worker*.

work'fellow *n.* (הוואירק'-פעל-או) א מיטארבייטער.

work'-folk *n.* (הוואירק'-פאוק) דאס ארבייטס=פאלק, די ארבייטער, די בעלי המלאכה.

work'-folks *n.* (הוואירק'-פאוקס) ז. *work-folk*.

work'girl *n.* (הוואירק'-גוירל) אן ארבייטס=מיידעל, אן ארבייטער=מיידעל, אן ארבייטערין.

work'-hol'der *n.* (הוואירק'-האול'-דער) א צייג=האלטער, א פארריכטונג צו האלטען צייג אין אזא לאגע, אז עס זאל זיין לייכט צו נעהען.

work'house *n.* (הוואירק'-האוס) א הויז פאר ארימע לייט, אן אנשטאלט פאר ארימע, וואו זיי זיינען געצוואונגען צו ארבייטען; א מאנופאקטור, א פאבריק.

work in (הוואירק אין) 1. איינארבייטען, אריינמישען איין מאטעריאל אין א צווייטען; 2. זיך אריינארבייטען, אריינדרינגען אין עפעס דורך ווידערהאלענדער אנשטרענגונג.
1. He **worked in** the good yarn with the bad. 2. The wire was slowly **worked in**.

wor'king *a. and n.* (הוואיר'-קינג) ארבייטענד, וואס ארבייט; ווירקענד; אקטיוו, טהעטיג; דאס ארבייטען, די ארבייט, די טהעטיגקייט; די געהרונג, די איהרונג; די שימלונג [פון וואסער].

wor'king-class *n.* (הוואיר'-קינג-קלעס) דער ארבייטער=קלאס.

wor'king-day *n. and a.* (הוואיר'-קינג-דיי) אן ארבייטס=טאג, א וואכעדיגער טאג; וואס איז שייך צו אן ארבייטס=טאג; ארבייטזאם; מיהזאם.

wor'king-draw'ing *n.* (הוואיר'-קינג-דראה'-אינג) א צייכנונג אדער פלאן פאר דער קאנסטרוקציאן פון א געביידע, מאשין א. ז. וו.

wor'king-house *n.* (הוואיר'-קינג-האוס) ז. *workshop*.

wor'king-man *n.* (הוואיר'-קינג-מען) אן ארבייטער.

wor'king-men's par'ty (הוואיר'-קינג-מענז פאר'-טי) א פאליטישע ארבייטער=פארטיי.

wor'king-par'ty *n.* (הוואיר'-קינג-פאר'-טי) א גרופע סאלדאטען וואס ווערען געשיקט אויף ארבייט.

work in'to (הוואירק אינ'-טו) 1. אריינמאכען, אריינדרעהען, דורכפיהרען עפעס אויף א כיטרען אופן; 2. שטופענווייז איבערארבייטען; איבערמאכען אדער פערוואנדלען עפעס שטופענווייז אין אן אנדער זאך.
1. He easily **worked** himself **into** the confidence of his neighbors. 2. This imperious man will **work** us all from princes **into** pages.

work'man *n.* (הוואירק'-מען) אן ארבייטער; א בעל=מלאכה, א האנדווערקער.

work'manlike *a. and adv.* (הוואירק'-מען-לאיק) ווי א בעל=מלאכה; געשיקט, מייסטערהאפט; מעשה בעל=מלאכה.
The garment was made in a **workmanlike** manner.

work'manly *a. and adv.* (הוואירק'-מען-לי) ז. *workmanlike*.

work'manship *n.* (הוואירק'-מען-שיפ) די ארבייט, דאס ווערק, א קונסטווערק; די אויסארבייטונג, די בעארבייטונג; געשיקטליכקייט, קונסט; ארבייט, פראדוקט, ארבייטס=פראדוקט.

work'master *n.* (הוואירק'-מעס-טער) א ווערקמייסטער; א קינסטלער אין זיין ארבייט; אן אויפזעהער איבער דער ארבייט.

work of art (הוואירק אוו ארט) א קונסטווערק.

work off (הוואירק אף) אויסלעדיגען, אבריינגען; אבפיהרען; זיך אויסלעדיגען; פטור ווערען פון עפעס.

work on (הוואירק אן) ארבייטען אדער ווירקען אויף עפעס.

work one's pas'sage (הוואירק הוואנז פעס'-עדזש) ארבייטען [אויף א שיף] פאר די רייזע=הוצאות.

work out (הוואירק אוט) אויסארבייטען, אויספיהרען, פערפערטיגען, דורכפיהרען, פערווירקליכען; בעארבייטען עפעס; לעזען א פראבלעם; אבמעקען, אבווישען, אויסשעפען, אויסצעהרען.

work'-peo'ple *n.* (הוואירק'-פיע'פל) דאס ארבייטער=פאלק, די ארבייטער.

work'room *n.* (הוואירק'-רוהם) אן ארבייטס=צימער, א ווערקשטאט.

works *n.* (הוואירקס) 1. א פאבריק; 2. די בעוועגליכע טיילען פון א מעכאניזם; 3. מעשים=טובים, דאס אבהיטען די מצוות פון דער תורה.
1. Our town has large glass-**works**. 2. The **works** of my watch are out of order.

work'shop *n.* (הוואירק'-שאפ) א ווערקשטאט, א פאבריק.

works of neces'sity (הוואירקס אוו ני-סעס'-אי-טי) אין די געזעצען וועגען זונטאג=ארבייט — די ארבייטען וועלכע עס איז ערלויבט צו טהאן אום זונטאג לטובת הכלל [ווי אויף די טראמוואיען, אייזענבאהנען א. ד. ג.].

work'some *a.* (הוואירק'-סאם) ארבייטזאם, פלייסיג.

work'-ta'ble *n.* (הוואירק'-טיי'בל) אן ארבייטס=טיש.

work the rack'et (הוואירק טהי רעק'-עט) האבען צו טהאן מיט עפעס, דורכפיהרען א פלאן [הויפטזעכליך פון א ניט זויבערען כאראקטער].

work up (הוואירק אפ) 1. ארויפארבייטען; דערגרייכען; 2. אויפרעגען, אויפהעצען; 3. אויסארבייטען, פערברויכען; 4. בעארבייטען; אויסארבייטען; אויסברייטען.
1. He **worked up** a reputation for himself. 3. We have **worked up** all our materials. 4. The article was **worked up** from a few hints.

work upon' (הוואירק א-פאן') ז. *work on*.

work'woman *n.* (הוואירק'-הוואומ-ען) אן ארבייטס=פרוי, אן ארבייטארין.

world *n.* (הוואירלד) די וועלט; די ערד; דער וועלט=אל, דער אוניווערזום; א טייל פון די"ר ערד [ווי "די אלטע וועלט", אייראפא]; אן אבטיילונג פון זאכען אדער בעשעפענישען וואס עקזיסטירען אויף דער ערד [ווי "די טהיער=וועלט", "די פלאנצען=וועלט"]; די מענשהייט; א בעשטימטער קלאס פון מענשען [ווי "די וויסענשאפטליכע וועלט"]; די ווירקונגס=ספערע פון א געוויסער אידעע אדער ריכטונג; א געביעט [ווי "די פאליטישע וועלט", "די וועלט פון קונסט"]; דאס פובליקום, דער עולם, דאס עפענטליכע לעבען; די זיטען, די מנהגים, די ארט לעבען פון דער געזעלשאפט [ווי "קענען די וועלט"]; דאס לעבען אויף דער ערד, דאס שטערבליכע לעבען [אין געגענזאץ צום הימלישען אדער אידעאלען לעבען]; א מאסע, א מענגע, א סך.

world'-fa'mous *a.* (הוואירלד'-פיי'-מאס) וועלט=בעריהמט.

world'-lan'guage *n.* (הוואירלד'-לענ'-גהוועדזש) א וועלט=שפראך, א שפראך וואס ווערט געברויכט אדער וואס איז בעקאנט אין דער ציוויליזירטער וועלט.

world'liness *n.* (הוואירלד'-לי-נעס)

וועלטליכקייט, איבערגעגעבענהייט צו וועלטליכע זאכען, דאס זיין פערטהאן אין עולם=הזה זאכען.

world'ling *n.* (הוואירלד'-לינג) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו עולם=הזה זאכען.

world'ly *a. and adv.* (הוואירלד'-לי) וועלטליך, ערדיש, צייטליך; וואס בעלאנגט צו וועלטליכע מענשען [ניט צו די גייסטליכע], ניט מאנאכיש; וואס גיט זיך אב מיט עולם=הזה; אויף א וועלטליכען שטייגער; בנוגע צו עולם=הזה.

world'ly-min'ded *a.* (הוואירלד'-לי-מאינ'-דעד) איבערגעגעבען צו די פערגניגענס פון דער וועלט; וועלטליך.

world'ly-min'dedness *n.* (הוואירלד'-לי-מאינ'-דעד-נעס) די וועלטליכקייט, איבערגעבענקייט צו די פערגניגענס פון דער וועלט.

world'ly-wise *a.* (הוואירלד'-לי-הוואיז) קלוג אדער ערפאהרען אין וועלטליכע ענינים.

world'-old *a.* (הוואירלד'-אולד) אלט ווי די וועלט, זעהר אלט, פארצייטיג.

world'-renowned' *a.* (הוואירלד'-רי-נאונד') וועלט=בעריהמט.

world'-wear'ied *a.* (הוואירלד'-הוויער'-איד) מיעד פון דער וועלט, לעבענס=מיעד.

world'-wide *a.* (הוואירלד'-הוואיד) ווייט פערשפרייט, איבעראל פערברייטעט, אלגעמיין.

worm *n. and v.* (הוואירם) 1. א ווארים; 2. עטוואס וואס איז קליין אדער נישטיג ווי א ווארים; 3. עטוואס וואס גריזשעט און נאגט שטיל ווי א ווארים; געוויסענס=ביסע; 4. פערפוילטקייט, פערדארבונג, טויט; 5. עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווארים אין אויסזעהן, עטוואס וואס בעוועגט זיך ווי א ווארים; א שנעקען=שרויף [א ספיראל=עהנליכע שרויף]; דער שרויפען=גאנג אדער דאס געווינדע [פון א שרויף]; די ספיראלע פון א קארקען=ציהער; א קוגעל=ציהער [אזא אייזענדעל אין דער פארם פון א קארקען=ציהער ארויסצוציהען קוילען פון א ביקס]; 5. קריכען ווי א ווארים; 6. זיך אונטערגראבען שטיל און אין געהיים ווי א ווארים; טהאן עטוואס אין דער שטיל אדער בגנבה, זיך אריינ'גנב'ענען; 7. אוועקנעהמען, ארויסציהען אדער פערטרייבען אויף א שטילען און געהיימען אופן; 8. ארויסנעהמען קוילען פון א ביקס מיט א קוגעל=ציהער; 9. בעפרייען פון ווערים; 10. ארומוויקלען א שיף=שטריק ספיראל=פערמיג מיט פאדים אדער דינע שטריקלעך אום איהם גלאטער צו מאכען.

2. A man is but a worm of the dust. 3. The worm of conscience gnaws his soul. 6. He wormed himself into favor. 7. They find themselves wormed out of all power.

wor'mal *n.* (הוואהר'-מעל) אזא געשווילעכץ אויף'ן רוקען פון קיה אדער פערד; אן אינזעקט אדער ווערימעל וואס פעראורזאכט דיעזע געשווילעכץ. ז. *warble*

worm and wheel (הוואירם ענד הוויעל) א שנעקען=ראד געטריעב, א געטריעב מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*

worm'-bur'row *n.* (הוואירם'-באר-או) א פערשטיינערטער שפור פון א ווארים.

worm'-cast *n.* (הוואירם'-קעסט) די רונדע ערד=קופקעלעך וואס ווערען אויפגעווארפען פון א ווארים; א פערשטיינערטער שפור פון א ווארים.

worm'-col'ic *n.* (הוואירם'-קאל'-איק) בויך=וועהטאג וואס קומט פון בויך=ווערים.

worm'-dye *n.* (הוואירם'-דאי) שארלאך, שארלאך=רויטע פארב.

worm'-eat *v.* (הוואירם'-איעט) אויסנאגען אדער אויספרעסען ווי א ווארים; צופרעסען, צונאגען.

worm'-ea'ten *a.* (הוואירם'-איע'טן) צונאגט אדער צופרעסען פון ווערים.

worm'-ea'tenness *n.* (הוואירם'-איע'טן-נעס) דאס זיין צונאגט אדער צופרעסען פון ווערים.

worm'-ea'ter *n.* (הוואירם'-איע'-טער) א ווערים=עסער [א פויגעל אדער חיה וואס נעהרט זיך מיט ווערים].

worm'-ea'ting *n.* (הוואירם'-איע'-טינג) ווערים=פרעסענד, וואס עסט ווערים, וואס ערנעהרט זיך מיט ווערים.

wormed *a.* (הוואירמד) צופרעסען אדער צונאגט פון ווערים; ווערימדיג.

wor'mer *n.* (הוואיר'-מער) א פיש=פאנגער וואס כאפט פיש מיט ווערים [אויף דער ווענטקע].

worm'-fence *n.* (הוואירם'-פענס) א זיג=זאג אדער שלאנגען=פערמיגער צאם אדער פארקאן.

worm'-fe'ver *n.* (הוואירם'-פיע'-ווער) ווערים=פיבער [פיבער ביי קינדער, וואס קומט פון ווערים אין די געדערים].

worm'-fish'er *n.* (הוואירם'-פיש'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט ווערים [אויף דער ווענטקע].

worm'-gear *n.* (הוואירם'-גיער) א צאהן=ראד וואס ווערט געטריבען פון אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*

worm'-gear'ing *n.* (הוואירם'-גיער'-ינג) א ראד=געטריעב מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*

worm'-grass *n.* (הוואירם'-גרעס) ווארים=גראז [אזא גראז, וואס זיינע בלעטער זיינען עהנליך צו ווערים]; דער אינדישער פינק=ווארצעל [ז. *pinkroot*].

worm'-hole *n.* (הוואירם'-האול) א ווארים=לאך [א לאך וואס ווערט אויסגעפרעסען פון א ווארים [ווי אין האלץ, פאפיער א. ד. ג.].

worm'-holed *a.* (הוואירם'-האולד) צולעכערט פון ווערים.

wor'mil *n.* (הוואהר'-מיל) ז. *wormal*

wor'ming-pot *n.* (הוואיר'-מינג-פאט) א פארריכטונג צו מאכען קאלירטע ארנאמענטען אויף ליימענע כלים.

worm'-like *a.* (הוואירם'-לאיק) ווארים=פערמיג, ספיראל=פערמיג.

worm'ling *n.* (הוואירם'-לינג) א ווערימעל.

worm'-oil *n.* (הוואירם'-אויל) ז. *wormseed-oil*

worm one's self in'to (הוואירם הוואנז סעלף אינ'-טו) זיך אריינ'גנב'ענען.

worm one's way (הוואירם הוואנז הוויי) זיך דורכ'גנב'ענען, דורכקריכען.

worm out (הוואירם אוט) פערדרענגען אדער פערטרייבען אין געהיים.

worm'-pow'der *n.* (הוואירם'-פאו'-דער) ווערים=פולווער [צום אבטרייבען בויך=ווערים].

worm'seed *n.* (הוואירם'-סיעד) ווערים=זאמען, ווערים=קרויט; סאנטאניקא [אזא ווערים=קרויט=פלאנצע]; דער לאק=ערטיגער העדעריך [אזא פלאנצע וועמענס זאמען פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס ווערים=קרויט. ז. *treacle-mustard*].

worm'seed-oil *n.* (הוואירם'-סיעד-אויל) ווערים=זאמען אויל, ווערים=קרויט אויל.

worm'-shaped *a.* (הוואירם'-שייפט) ז. *worm-like*

worms''-meat *n.* (הוואירמז'-מיעט) ווערים=שפייז, א טויטער קערפער.

worm'-snake *n.* (הוואירם'-סנייק) א ווארים=שלאנג [אזא ווארים=עהנליכע שלאנג]; דער בלינדער ווארים [אזא שלאנג=עהנליכער ווארים].

worm'-tea *n.* (הוואירם'-טיע) ווערים=טהעע [א געטראנק צום אבפיהרען בויך=ווערים].

worm'-track *n.* (הוואירם'-טרעק) ז. *worm-burrow*

wor'mul *n.* (הוואהר'-מאל) ז. *wormal*

worm'-wheel *n.* (הוואירם'-הוויעל) א שרויפען=ראד, א שנעקען=ראד, א ראד מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*

worm'wood *n.* (הוואירם'-הוואוד) 1. ווערמוט [אזא ביטערע פלאנצע, וואס פלעגט פארצייטענס פיעל געברויכט ווערען אין מעדיצין]; 2. ביטערקייט.

2. His presence is gall and wormwood to all the guests.

Wormwood

worm'wood wine (הוואירם'-הוואוד הוואין) וויין, וועלכען מען האט צוגעגעבען א ביטערקייט מיט דער הילף פון קרייטיכער.

wor'my *a.* (הוואיר'-מי) ווערימדיג; בעקראכען מיט ווערים; צופרעסען פון ווערים; ווי א ווארים, געמיין, נידריג, קריכענד; וואס שמעקט מיט קברים=ווערים אדער מיט קברים; פינסטער, שרעקליך; וואס זוכט ווערים אלס שפייז [וועגען א פויגעל].

worn *a.* (הוואורן) [ז. *wear*]; געטראגען, אבגעטראגען, אבגעניצט; אבגעריבען, אויסגעטראטען; פערגאנגען [וועגען צייט]; אויסגעמאטערט, אויסגעמוטשעט, ערשעפט.

wor'nal *n.* (הוואהר'-נעל) ז. *wormal*

wor'nil *n.* (הוואהר'-ניל) ז. *wormal*

worn'-out *a.* (הוואורנ'-אוט) 1. אב=

געטראגען, אבגעניצט, אויסגעטראטען, אבגעריבען; 2. אויסגעמאטערט, אויסגעמוטשעט, ערשעפט; 3. פערגאנגען, פערשוואונדען.

1. He wears a **worn-out** coat. 2. He is an old **worn-out** clerk. 3. It is a pattern of a **worn-out** age.

wor'rier *n.* (הוואר'-אי-ער) א קוועלער, א פלאגער; איינער וואס דאקוטשעט אדער טהוט אן צרות; איינער וואס דאגה'ט אדער ערגערט זיך.

wor'riless *a.* (הוואר'-אי-לעס) אהן דאגות, אהן ערגערנים.

wor'riment *n.* (הוואר'-אי-מענט) דאס דאגה'ן, ערגערנים, קוועלעניש.

wor'risome *a.* (הוואר'-אי-סאם) דאקוטשענד, פלאגענד, קוועלענד, ערגערענד.

wor'rit *v. and n.* (הוואר'-איט) ערגערען, פלאגען, קוועלען; ערגערנים, קוועלונג.

wor'ry *v. and n.* (הוואר'-אי) 1. ערגערען, פלאגען, קוועלען, דאקוטשען; פערשאפען ערגערנים, צרות אדער דאגות; 2. זיך ערגערען, זיך קימערען, זיך נעהמען צום הארצען, דאגה'ן; 3. אנכאפען מיט די ציינער ביים האלז, בייסען, רייסען מיט די ציינער, צורייסען, צובייסען, זיך בייסען, זיך רייסען [ווי הינד]; 4. צרות, דאגות, ערגערנים; 5. דאס בייסען, דאס צובייסען אדער צורייסען מיט די ציינער [ווי א הונד].

1. It does not **worry** me in the least. 2. Do not **worry!** Everything will be all right. 3. The dog **worries** the sheep. 4. It is not work but **worry** that kills.

wor'ry along' (הוואר'-אי ע-לאהנג') אנגעהן מיט שוועריגקייט, זיך דורכשטופען, דורכקריכען, זיך דערשלאגען; אנגעהן ניט קוקענדיג אויף שטערונגען אדער צרות.

He **worries along** with an income of $10,000 a year.

wor'ry down (הוואר'-אי דאון) אראבשלינגען מיט גוואלד, מיט מיה ארײנקוועטשען אין גארגעל.

She **worried down** the tea and ate a slice of toast.

wor'rying *a.* (הוואר'-אי-אינג) 1. מוטשענד, פלאגענד, קוועלענד, ערגערענד; אויסמאטערענד; 2. זיך ערגערענד, דאגה'נד.

1. It was a **worrying** day. 2. She is always **worrying** about her children.

wor'ryingly *adv.* (הוואר'-אי-אינג-לי) דאגה'נדיג; ערגערענדיג, פערשאפענדיג צרות; פלאגענדיג, קוועלענדיג.

wor'ry the life out of (הוואר'-אי טהי לאיף אוט אוו) פערמאטערען ביז'ן טויט.

worse *a. and adv.* (הווארס) שלעכטער, ערגער.

wor'sen *v.* (הווארסן) פערערגערען, מאכען ערגער.

wor'ship *n. and v.* (הוואיר'-שיפ) 1. פערעהרונג; פערגעטערונג; בעוואונדערונג; 2. גאטעסדיענסט; 3. דאס עהרען; דאס אבגעבען עהרע; 4. אכטונג, רעספעקט; 5. היכווירדיגקייט, עהרווירדיגקייט, גנאדע [אלס טיטול]; 6. עהרע, ווירדע, רעפוטאציע, גוטער נאמען; 7. פערגעטערען, פערעהרען, בעוואונדערען; 8. דיענען ווי צו א גאט; פראווען גאטעסדיענסט; 9. אכטען, עהרען, רעספעקטירען.

1. We are strongly opposed to the **worship** of riches. 2. Prayer is the chief part of **worship**. 5. What will your **worship** have? 7. He **worships** art and beauty. 8. Thou shalt **worship** no other God.

wor'shipable *a.* (הוואיר'-שיפ-עבל) פערעהרונגסווערטה, פערגעטערונגס־ווירדיג; וואס קען פערגעטערט ווערען.

wor'shiper *n.* (הוואיר'-שיפ-ער) א פערגעטערער; א פערעהרער; איינער וואס פראוועט א גאטעסדיענסט אדער איז מתפלל.

wor'shipful *a.* (הוואיר'-שיפ-פול) עהרווירדיג, היכווירדיג [געברויכט אויף אלס טיטול].

wor'shipfully *adv.* (הוואיר'-שיפ-פול-אי) אויף אן עהרווירדיגען אדער היכווירדיגען אופן; מיט עהרע; מיט אכטונג, מיט רעספעקט.

wor'shipfulness *n.* (הוואיר'-שיפ-פול-נעס) עהרווירדיגקייט, היכווירדיגקייט.

wor'ship of im'ages (הוואיר'-שיפ אוו אימ'-עדזש-עז) בילדער־פערגעטערונג, געצענדיענסט. ז. ***image-worship***

wor'shipper *n.* (הוואיר'-שיפ-ער) ז. ***worshiper***

worst *a., adv., n. and v.* (הוואירסט) 1. ערגסטער, ערגסטע, ערגסטעס; 2. אם ערגסטען; 3. דאס ערגסטע; 4. בייקומען, בעזיעגען.

1. Poverty is the **worst** evil that can befall a man. 3. He sees the thing at its **worst**. 4. The Philistines were **worsted** by Samson.

wors'ted *n. and a.* (הוואוס'-טעד) געשפונענע וואל; געשפונענע וואל־פעדים; געמאכט פון געשפונענער וואל.

wors'ted-work *n.* (הוואוס'-טעד-הוואירק) וואל־שטיקעריי, גענעה מיט געשפונענע וואלענע פעדים.

wort *n.* (הוואירט) גראז, קרייטער, א פלאנצע; ביער־מאלץ, יונגעס, נאך ניט געאיהרטעס ביער; די היידעלבעערע [ז. ***huckleberry***].

worth *a. and n.* (הוואירטה) 1. ווערטה; 2. פערמאגענד, בעזיצענד; 3. וואס איז ווערטה, וואס פערדיענט; 4. דער ווערטה; 5. פערדיענסט, ווערדע, ווירדיגקייט; וויכטיגקייט; 6. בעזיצונג, פערמעגען, רייכטום.

1. A bird in the hand is **worth** two in the bush. 2. He is **worth** a million. 3. The matter is not **worth** notice. 5. He is a man of great **worth**.

worth'ful *a.* (הוואירטה'-פול) ווערטהפול; ווירדיג.

wor'thiest of blood (הוואיר'-טהי-עסט אוו בלאד) אין יוריספרודענץ — די מענער [אלס יורשים, אין געגענזאץ צו די פרויען].

wor'thily *adv.* (הוואיר'-טהי-לי) 1. אויף א ווירדיגען אופן, מיט ווערדע, מיט ווירדיגקייט, מיט רעספעקט; 2. מיט רעכט, לויט פערדיענסט; 3. אויסגעצייכענט, פארטרעפליך; פאסיג.

2. Some may very **worthily** deserve to be hated.

wor'thiness *n.* (הוואיר'-טהי-נעס) ווערטהקייט, ווירדיגקייט, עהרווירדיגקייט, ווירדע.

worth'less *a.* (הוואירטה'-לעס) 1. נוצלאז; ווערטהלאז; 2. נידריג, אונווירדיג, געמיין; 3. ניט ווערטה, וואס פערדיענט ניט.

1. He is always sure to buy the most **worthless** things. 2. He is a **worthless** creature.

worth'lessly *adv.* (הוואירטה'-לעס-לי) אויף א ווערטהלאזען אדער נוצלאזען אופן; אויף אן אונווירדיגען, געמיינעם שטייגער.

worth'lessness *n.* (הוואירטה'-לעס-נעס) ווערטהלאזיגקייט; אונווירדיגקייט.

worth one's salt (הוואירטה הוואנז סאהלט) עפעס ווערטה; ווערטה דאס ברויט וואס ער עסט, ווערטה די שכירות [וועגען אן ארבייטער].

The clerk is not **worth his salt**.

worth the whis'tle (הוואירטה טהי הוויסל) ווערטה די מיה גערופען צו ווערען.

The dog is not **worth the whistle**.

worth while (הוואירטה הוואיל) ווערטה די צייט, ווערטה די מיה, לוינט זיך.

It is not **worth while** to sue for small debts.

wor'thy *a. and n.* (הוואיר'-טהי) 1. ווערטה; וואס פערדיענט; 2. וויכטיג, ווערטהפול; 3. ווירדיג; 4. וואס האט פערדיענסטע; 5. פאסיג; 6. פערדיענט; גוט בעגרינדעט; 7. א וויכטיגע פערזענליכקייט, א פראמינענטע פערזאן.

1. He is a person **worthy** of moral approbation. 2. He has done us **worthy** service. 3. He leads a **worthy** life. 4. He is a wise and **worthy** writer. 5. It is a dwelling **worthy** of the occupants. 6. He has much **worthy** blame laid upon him. 7. There were assembled all the military **worthies**.

wot (הוואט) איך וויים, איך קען; ער אדער זי ווייסט אדער קען. ז. ***wit***

would (הוואוד) 1. וואלט; 2. וואלט וועלען; 3. געוואלט; געוועזן ענטשלאסען; 4. פלעגט; 5. הלואי; הלואי וואלט.

1. I **would** do it if I were able. 2. He said he **would** learn to write. 3. He **would** go, I could not prevent him. 4. Now and then the door **would** open. 5. **Would** I had done it.

would'-be *a. and n.* (הוואוד'-ביע) 1. וואס וויל זיין, וואס פרעטענדירט צו זיין, וואס וויל פעררעכענט ווערען אלס..., כלומר'שדיג; 2. איינער וואס פרעטענדירט צו זיין עטוואס וואס ער איז ניט.

1. There were poets and **would-be** poets at the gathering.

wound (הוואונד) געדרעהט, ארומגעדרעהט א. ז. וו. [ז. ***wind***].

wound *n. and v.* (הוואוהנד) 1. א וואונד; 2. א בעשעדיגונג; פערלעצונג; 3. פערוואונדען; 4. בעשעדיגען, פערלעצען, וועה טהאן.

1. The soldier is covered with **wounds**. 2. The **wounds** of conscience must always be healed in private. 3. I **wounded** my head. 4. Do not **wound** his feelings.

woun'dable *a.* (הוואוהנ'-דעבל) וואס קען פערוואונדעט ווערען, בעשעדיגט ווערען, פערלעצט ווערען אדער אנגעגריפען ווערען.

woun'der *n.* (הוואוהנ'-דער) א פערוואונדער, א בעשעדיגער; איינער אדער עטוואס וואס פערוואונדעט, בעשעדיגט, פערלעצט אדער פערארזאכט וועהטאג.

wound'-fe'ver *n.* (הוואוהנד'-פיע'-ווער) וואונד־פיבער, פיבער וואס קומט פון א וואונד.

woun'dily *adv.* (הוואונ'-די-לי) זעהר, אויסערגעוועהנליך.

woun'ding *n.* (הוואוהנ'-דינג) פערוואונדונג; בעשעדיגונג; פערלעצונג; דאס וועה טהאן.

wound'less *a.* (הוואוהנד'-לעס) ניט פערוואונדעט; וואס קען ניט פערוואונדעט ווערען אדער געשעדיגט ווערען; וואס פערוואונדעט ניט; אונשעדליך.

wound'wort *n.* (הוואוהנד'-הוואירט) דאס וואונד־קרויט. ז. ***kidney-vetch***

woun'dy *a.* (הוואוהנ'-די) וואס פערארזאכט וואונדען.

woun'dy *a. and adv.* (הוואונ'-די) זעהר, זעהר פיעל, אויסערארדענטליך, אונגעהייער.

wou'rali *n.* (הוואוה'-רע-לי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען=זאפט]. ז. *curari*.

wou'rali-plant *n.* (הוואוה'-רע-לי-פלענט) די וואוראלי=פלאנצע. ז. *curari*.

wou'rari *n.* (הוואוה'-רע-רי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען=זאפט]. ז. *curari*.

wou'-wou *n.* (הוואו'-הוואו) ז. *wow-wow*.

wove (הוואוו) געוועבט. ז. *weave*.

wo'ven (הוואוון) געוועבט. ז. *weave*.

wow *int.* (הוואו) אן אויסרוף פון פערגניגען, ערשטוינונג אדער פערוואונדערונג.

wow'-wow *n.* (הוואו'-הוואו) דער וואו=וואו [אזא גיבאן פון סומאטרא און יאווא]. ז. *gibbon*.

wp. אבקירצונג פון *worship* [וויר=דיגקייט, הויכווירדיגקייט, גנאדע — אלס טיטול].

wpful. פערקירצונג פון *worshipful* [אלס טיטול].

wrack *n.* (רעק) עטוואס וואס ווערט ארויסגעווארפען פון ים אויף'ן ברעג [ווי גראזען אדער ווי זאכען פון א צושמעטערטער שיף]; פערניכטונג, צושטערונג.

wrack'ful *a.* (רעק'-פול) רואינירענד, צושטערענד.

wrack'-grass *n.* (רעק'-גרעס) דאס ים=גראז. ז. *grass-wrack*.

wrain'-staff *n.* (ריינ'-סטעף) ז. *wring-staff*.

wraith *n.* (רייטה) די ערשיינונג פון דעם גייסט פון א פערזאן, וועלכע איז נור וואס געשטארבען אדער דארף אין גיכען שטארבען; א גייסט.

wran'gle *v. and n.* (רענגל) זיך קריגען, זיך שטרייטען, זיך ווערטלען; דיספוטירען, דעבאטירען, האבען א וכוח; א מחלוקה, א קריעגעריי.

wran'gler *n.* (רענ'-גלער) א צאנקער, א שטרייטער, א קריעגער; א דיספוטאנט, א דעבאטאנט; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — א סטודענט פון ערשטען ראנג אין מאטעמאטיק.

wran'glership *n.* (רענ'-גלער-שיפ) רער העכסטער סטודענטען=ראנג אין מאטעמאטיק [אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט].

wran'glesome *a.* (רענ'גל-סאם) צאנקעריש, שטרייטזיכטיג, קריעגעריש.

wran'gling *n.* (רענ'-גלינג) דאס שטרייטען זיך, דאס קריעגען זיך; דעבאטירונג, דיספוטירונג.

wrap *v. and n.* (רעפ) 1. וויקלען; 2. איינוויקלען, ארומוויקלען, איינפאקען; 3. איינהילען; פערדעקען; 4. אן איינהילונג [ווי א מאנטעל, קאלדרע, שאל א. ז. וו.]; א לויזעס קלייד; א קאפאטע, א באלאכאן.

1. **Wrap** some paper about the book. 3. Some religious beliefs are **wrapped up in** strange mysteries.

wrap'page *n.* (רעפ'-עדזש) איינוויקלונג; איינהילונג; אן איבערצוג; איינפאקונג [ווי פאפיער, לייווענט א. ז. וו.].

wrapped up in (רעפט אפ אין) 1. בעשטעהט, איז ענטהאלטען, איז פערבונדען מיט...; 2. פערקאכט, איבערגעגעבען מיט לייב און לעבען; פערטהאן.

1. All his happiness is **wrapped up in** his children. 2. She is **wrapped up in** his studies.

wrap'per *n.* (רעפ'-ער) אן איינוויקלער; אן איינפאקונג, אן איבערצוג [ווי פון פאפיער, לייוועגד א. ז. וו.]; איינוויקלונג; איינהילונג; דער אומשלאג אדער דער פאפיערענער איבערצוג פון א בוך; די בלאט=איינהילונג פון א סיגאר [דער טאבאק=בלאט, אין וועלכען א סיגאר איז איינגעוויקעלט]; א לויזעס קלייד, א קאפאט, א באלאכאן.

wrap'ping-pa'per *n.* (רעפ'-אינג-פיי'-פער) פאק=פאפיער.

wrap'-ras'cal *n.* (רעפ'-רעס'-קעל) אזא ברייטער אויבער=ראק אדער מאנטעל.

wrasse *n.* (רעס) [אזא דער ליפ=פיש שעהן=קאלירטער ים=פיש מיט דיקע ליפען. צו דעם מין ליפ=פיש בעלאנגט, צווישען אנדערע, אויך דער ים=פאפוגאי. ז. *parrot-fish*].

wrasse'-fish *n.* (רעס'-פיש) ז. *wrasse*.

wrath *n.* (ראטה) צארן; גרימצארן, וואוטה.

wrath'ful *a.* (ראטה'-פול) צארנדיג; גרימצארנדיג, וויטהענד.

wrath'fully *adv.* (ראטה'-פול-אי) מיט צארן, מיט גרימצארן.

wrath'fulness *n.* (ראטה'-פול-נעס) צארנדיגקייט, גרימצארן.

wra'thily *adv.* (רא'-טהי-לי) מיט כעס, צארנדיג.

wrath'less *a.* (ראטה'-לעס) אהן צארן, זאנפט, מילד.

wra'thy *a.* (רא'-טהי) צארנדיג, כעסדיג.

wreak *v. and n.* (ריעק) נעהמען ראכע, זיך נוקם זיין; בעשטראפען; אויסגיסען דעם צארן; נקמה; שטראף.

wreak'ful *a.* (ריעק'-פול) ראכזיכטיג, פול מיט ראכע; צארנדיג.

wreak'less *a.* (ריעק'-לעס) אונבעשטראפט, וואס מען האט זיך נאך ניט נוקם געווען [אן איהם].

wreath *n. and v.* (ריעטה) א קראנץ, א בלומען=קראנץ, א גירלאנדע; א געדרעהטע שנור; א געדרעהטע, צוזאמענגעפלאכטענע אדער קרייזפערמיג=געבויגענע זאך; א וועלענארטיגער אויסזעהן פון גלאז [צוליעב דעם וואס די דיקקייט פון דעם גלאז איז ניט איבעראל גלייך]; פלעכטען, דרעהען; צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלעכטען; זיך צוזאמענפלעכטען; מאכען א קראנץ, בעקראנצען, ארומרינגלען.

wreathe *v.* (ריעטה) פלעכטען, דרעהען; צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלעכטען; זיך צוזאמענפלעכטען; ארומדרעהען, ארומפלעכטען, ארומרינגלען, בעקראנצען, אומקראנצען.

wrea'then *a.* (ריעטהן) געפלאכטען, געדרעהט.

wrea'ther *n.* (ריע'-טהער) איינער וואס דרעהט צונויף אדער פלעכט צונויף.

wrea'thy *a.* (ריע'-טהי) געדרעהט, געפלאכטען; בעקראנצט.

wreck *v. and n.* (רעק) 1. צושטערען, צושמעטערען, פערניכטען, רואינירען; 2. פעראורזאכען א שיפס=ברוך; 3. שעדיגען דורך א שיפס=ברוך; 4. ליידען פון א שיפס=ברוך, געשעדיגט ווערען [ווענען א שיף]; 5. צושטערונג, צושמעטערונג, רואינירונג; 6. רואינע, חורבה; 7. א שברי כלי; 8. א שיפס=ברוך; 9. א צושעדיגטע שיף; שטיקער אדער פראכט פון א צושעדיגטער שיף וואס ווערט ארויסגעווארפען אויף'ן ברעג.

1. The rebels **wrecked** a railroad-train. 5. The **wreck** of his fortunes was the cause of his suicide. 6. The building is a mere **wreck**. 7. He is a physical **wreck**. 8. The sailors worked hard to save the ship from **wreck**.

wreck'age *n.* (רעק'-עדזש) צוברעכונג, צושמעטערונג; צובראכענקייט, צושמעטערטקייט; צובראכענע אדער צושמעטערטע שטיקער [ווי פון א שיפס=ברוך]; ברוכשטיקער.

wreck'-chart *n.* (רעק'-טשארט) א שיפס=ברוך קארטע [א קארטע אדער מאפע, אויף וועלכער עס זיינען פערצייכענט די פלעצער, וואו עס זיינען פארגעקומען שיפס=ברוכען, כדי אויסצומיידען די פלעצער אדער צו זוכען די געזונקענע שיפען].

wreck commis'sioner (רעק קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער [אין ענגלאנד], וואס דארף אונטערזוכען די אורזאכען פון א שיפס=ברוך.

wreck'er *n.* (רעק'-ער) 1. א צושטערער, איינער וואס רואינירט; 2. איינער וואס פעראורזאכט א שיפס=ברוך; 3. איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט ראטעווען צושעדיגטע שיפען אדער זייער פראכט; א שיף צו ראטעווען צושעדיגטע שיפען אדער זייער פראכט.

1. The bank-**wrecker** escaped to Europe.

wreck'ful *a.* (רעק'-פול) וואס פעראורזאכט שיפס=ברוך; צושמעטערענד, רואינירענד.

wreck'ing-car *n.* (רעק'-אינג-קאר) א וואגאן אבצוראמען פון די רעלסען שטיקער פון צובראכענע וואגאנען אדער אנדערע שטערונגען.

wreck'ing-pump *n.* (רעק'-אינג-פאמפ) א פאמפע אויסצופאמפען נעשעדיגטע שיפען.

wreck'-mas'ter *n.* (רעק'-מעס'-טער) א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די זאכען פון נעזונקענע שיפען, וואס ווערען ארויסגעשווינקט אויף'ן ברעג; איינער וואס האט די אויפזיכט אויף א צושעדיגטער שיף און איהר פראכט.

wreck'-wood *n.* (רעק'-הוואוד) געהילץ פון צושעדיגטע שיפען.

wren *n.* (רען) דער צוינקעניג, דאס קעניגעל [אזא פויגעל מיט א דינעם שנאבעל, קורצען עק און טונקעלע רויטליך=ברוינע פעדערען].

Wren

wrench *n. and v.* (רענטש) 1. א דרעה, א ציה, א שלעפ, א ריס; 2. אויסדרעהונג: אויסלינקונג; 3. פערדרעהונג [ווי פון ווערטער]; 4. א שרויפען=ציהער, א שרויפען=שליסעל [ז. איל]; 5. אויסרייסען,

אוועקרייסען; ארויסדרעהען; 6. אומדרעהען; פערדרעהען.

1. The change was a great **wrench** to his feelings. 2. He sprained his foot by a **wrench**. 5. It is impossible to **wrench** the fixed idea out of his mind.

Wrench

wrench'-ham'mer *n.* (רענטש'-העמ'-ער) א האמער וואס קען אויך געברויכט ווערען אלס שרויפען-שליסעל.

wrest *v. and n.* (רעסט) ארויסרייסען; פערדרעהען [ווערטער, א בעדייטונג א. ז. וו.]; ארויסרייסונג; פערדרעהונג; [א שטים-האמער, א שטים-שליסעל] א שרויף-שליסעל צום אנציהען און רעגולירען די סטרונעס פון א פארטעפיאנא און עהנליכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען].

wrest'-block *n.* (רעסט'-בלאק) דאס ברעטעל אדער קלעצעל אין א פארטעפיאנא, וואו עס זיינען אנגעשטעקט די פלעקלעך, אויף וועלכע עס זיינען אנגעצויגען די סטרונעס.

wres'ter *n.* (רעס'-טער) איינער וואס רייסט ארויס; איינער וואס פערדרעהט.

wres'tle *v. and n.* (רעסל) 1. זיך ראנגלען, זיך בארען; 2. קעמפפען, שטרייטען; 3. אומווארפען א בהמה, אום זי צו בראנדמארקען; 4. דאס ראנגלען זיך; א ראנגעל; א שטרייט, א קאמפף.

1. And Jacob was left alone; and there **wrestled** a man with him until the breaking of the day. 4. He broke three ribs in a **wrestle**.

wres'tler *n.* (רעס'-לער) 1. א ראנגלער; 2. א שטרייטער, א קעמפפער; 3. איינער וואס ווארפט אום בהמות צום בראנדמארקען.

1. He is a professional **wrestler**. 3. He is employed as a calf-**wrestler** on a Western ranch.

wres'tling *n.* (רעס'-לינג) א ראנגעל, דאס ראנגלען זיך; א קאמפף, א שטרייט.

wrest'-pin *n.* (רעסט'-פין) דאס פלעקעל אין א פארטעפיאנא, ארום וועלכען עס איז אנגעצויגען א סטרונע.

wrest'-plank *n.* (רעסט'-פלענק) ז. *wrest-block*.

wretch *n.* (רעטש) אן אומגליקליכער מענש; אן עלענדער מענש; א שופט, א ליידאק; א שעלמע; א בעשעפעניש; א זאף.

wretch'ed *a.* (רעטש'-עד) 1. אומגליקליך; עלענד; 2. פערעכטליך, אונווירדיג; 3. צרה'דיג, אונערטרעגליך; 4. שלעכט, אונגעשיקט, ניט צופריעדענשטעלענד, ווערטהלאז.

1. O **wretched** man that I am! 2. It is **wretched** stuff. 3. A committee is investigating the **wretched** condition of the prisons. 4. He wrote some **wretched** poems.

wretch'edly *adv.* (רעטש'-עד-לי) אויף אן אומגליקליכען, עלענדען, פערעכטליכען, אונווירדיגען, צרה'דיגען אדער שלעכטען אופן.

wretch'edness *n.* (רעטש'-עד-נעס) אומגליקליכקייט; עלענדקייט; פערעכטליכקייט, געמיינהייט; שלעכטקייט, צרה'דיגקייט.

wrig'gle *v. and n.* (ריגל) 1. זיך דרעהען, זיך בויגען, זיך שלענגלען, זיך בעוועגען אהין און אהער; 2. זיך דרעהען, דרעהען, קרוטיען, שווינדלען; 3. דרעהען; שלענגלען, טרייסלען, שאקלען; 4. א דרעה; א קנייטש; א קרימונג.

1. He is **wriggling** in his chair. 2. He **wriggled** out of the difficulty. 4. The acrobat threw off his clothes by one **wriggle** of his body.

wrig'gler *n.* (ריג'-לער) איינער אדער עטוואס וואס בויגט זיך, דרעהט זיך, שלענגלט זיך אדער בעוועגט זיך אהין און אהער; איינער וואס דרעהט, קרוטשעט אדער שווינדעלט; איינער וואס בויגט, שלענגעלט, דרעהט, פערקרימט אדער טרייסעלט.

wrig'gling *n.* (ריג'-לינג) דאס דרעהען; דאס שלענגלען זיך, א הין-און-הער בעוועגונג; א קנייטש, א בויג, א דרעה.

wright *n.* (ראיט) א בעל מלאכה, א האנדווערקער, אן ארבייטער.

wring *v.* (רינג) 1. דרעהען; אויסדרעהען; ארויסדרעהען; אבדרעהען; 2. אויסקרימען, אויסבויגען; 3. קוועטשען, דריקען; 4. וועה טהאן, מאטערען; 5. ארויסדריקען, ארויסרייסען; ארויספרעסען, ארויסצווינגען; 6. זיך דרעהען, זיך קרימען פאר וועהטאג, שטארק ליידען.

1. The maid-servant **wrings** the clothes. 3. He **wrings** his friend's hands in cordial greeting. 4. Grief **wrings** his soul. 5. The sad story **wrings** tears out of everybody's eyes. 6. The patient **wrings** with pain.

wring'-bolt *n.* (רינג'-באולט) א באלצען אויסצובויגען און בעפעסטיגען די פלאנקען פון א שיף.

wring'er *n.* (רינג'-ער) אן אויסדרעהער, אן אויספרעסער, אן אויסקוועטשער; איינער וואס דרעהט אוים וועש; א פאררינטונג אויסצודרעהען וואסער [ווי פון וועש]; איינער וואס דריקט ארוים אדער פרעסט ארוים מיט געוואלט.

wring'ing-machine' *n.* (רינג'-אינג-מע-שין') א מאשין צום ארויסדריקען וואסער, א מאשין צו אויסדרעהען [וועש אדער נאסע קליידער].

wring'ing-wet *a.* (רינג'-אינג-וועט) דורכגעווייקט דורך און דורך, נאס צום אויסדרעהען.

wring off (רינג אף) ארויסדרעהען, אראבדרעהען.

wring out (רינג אוט) ארויסקוועטשען, אויסקוועטשען; אויסדרעהען [ווי וועש].

wring'-staff *n.* (רינג'-סטעף) א בלאק צום אויסבויגען די פלאנקען פון א שיף.

wring the heart (רינג טהי הארט) ברעכען דאס הארץ, פעראורזאכען הארץ-וועהטאג.

wrin'kle *v. and n.* (רינקל) 1. צונויפקנייטשען, קנייטשען; זיך קנייטשען; 2. א קנייטש, א פאלד; 3. א וואונק, אן אנדייטונג; 4. אן איינפאל, א המצאה; א קונץ-שטיק.

1. No care may **wrinkle** your smooth brow. 2. We had many **wrinkles** to straighten out.

wrink'ling-machine' *n.* (רינק'-לינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען קנייטשען אין כאליאוועס [פון שטיוועל].

wrink'ly *a.* (רינק'-לי) עטוואס געקנייטשט; קנייטשיג, וואס קנייטשט זיך.

wrist *n.* (ריסט) דער האנד-ווארצעל [דער טייל פון דער האנד, וואו עס געפינען זיך די פינגער-ביינער און די פינגער]; דאס האנד-געלענק [דאס געלענק צווישען דעם האנד-ווארצעל און דעם אויבערשטען ארם-טייל]; א שטיפט וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון מאשינעריע.

wrist'band *n.* (ריסט'-בענד) דער האנד-געלענק באנד [דער טייל פון אן ארבעל ביים האנד-געלענק]; א מאנזשעט.

wrist'-bone *n.* (ריסט'-באון) א האנד-געלענק ביין.

wrist'-drop *n.* (ריסט'-דראפ) די אונפעהיגקייט אויסצוציהען די האנד צוליעב פאראליז אין פאדער-ארם.

wris'ter *n.* (ריס'-טער) ז. *wristlet*.

wrist'fall *n.* (ריסט'-פאהל) אן ארבעל-קרויזעל.

wrist'-guide *n.* (ריסט'-גאיד) דער האנד-פיהרער [אזא אינסטרומענט צום רעגולירען די האנד ביי אנפאנגער אין פיאנא-שפיעלען]. ז. *chiroplast*.

wrist'-joint *n.* (ריסט'-דזשאינט) דאס האנד-געלענק. ז. *wrist*.

wrist'let *n.* (ריסט'-לעט) דער טייל פון א הענטשקע וואס בעדעקט דאס האנד-געלענק; א בעדעק אדער בעציערונג פון דעם האנד-געלענק; א בראנזלעט, א בראסלעט; הענד-קאנדאלען, א האנד-קייט [צום שמיעדען ארעסטאנטען].

wrist'-link *n.* (ריסט'-לינק) א מאנזשעטען-קייטעל [א קייטעלע צום צוזאמענהאלטען מאנזשעטען].

wrist'-touch *n.* (ריסט'-טאטש) דאס אנריהרען די קלאווישען ניט מיט די פינגער, נאר מיט דעם האנד-געלענק.

wrist'-watch *n.* (ריסט'-וואטש) אן ארם-זייגערל [א זייגערל וואס ווערט געטראגען ארום דעם האנד-געלענק ווי א בראסלעט].

writ *n.* (ריט) א שריפט; א צושריפט, א בעפעהל, א געריכטליכער בעפעהל, א רעגיערונגס-בעפעהל; א דאקומענט.

write *v. and n.* (ראיט) 1. שרייבען; בעשרייבען; 2. פערשרייבען; פערצייכנען; 3. פערפאסען; 4. בעצייכנען אלס...; 5. שריפט, האנדשריפט.

1. I have to **write** some letters. 2. Your achievements will be **written** in marble. 3. He **writes** a new book. 4. In the last statement he issued he **wrote** himself down a fool.

write down (ראיט דאון) 1. פערשרייבען, פערצייכנען; 2. שריפטליך ארונטעררייסען, שעדיגען אדער ארויסטרעטען געגען.

1. He is used to **write down** all his thoughts and impressions. 2. The editor decided to **write down** the candidate.

writee' *n.* (ראי-טיע') איינער צו וועמען מען שרייבט; א לעזער [אין געגענזאץ צו א שרייבער].

write off (ראיט אף) — אין בוכפיהרונג אבשרייבען פון דער קאנטא, אראבנעהמען פון דער קאנטא [א חוב].

The bookkkeper was told to **write off** the bad debts.

write'-of-hand' *n.* (ראיט'-אוו-הענד') האנדשריפט; דאס שרייבען, די שרייבקונסט.

write out (ראיט אוט) 1. איבערשרייבען, קאפירען; 2. אויסשרייבען אין פולען [ווי א דאקומענט אויסגעפילט פון א ניט פאלשטענדיגען ענטווארף]; 3. זיך אויסשרייבען, ערשעפען די שרייבער-פעהיגקייט.

2. When the document is **written out** you may send it off. 3. The author has **written** himself **out**.

wri'ter *n.* (ראי'-טער) א שרייבער, א סעקרעטער; א שריפטשטעלער, א פערפאסער.

wri'teress *n.* (ראי'-טער-עס) א שרייבערין, א שריפטשטעלערין, א פערפאסערין.

wri'terling *n.* (ראי'-טער-לינג) א שרייבערל, א פערפאסערל.

wri'ters' cramp (ראי'-טערז קרעמפּ) שרייבער-קראמפּף [ספּאזמען, לעהמונג אדער פּאראליטש אין די הענד ביי מענשען, וואס שרייבען פיעל].

wri'tership *n.* (ראי'-טער-שיפּ) דאס אמט פון א קלערק אדער שרייבער.

wri'ters' pal'sy (ראי'-טערז פּאהל'-זי) ז. *writers' cramp*.

wri'ters' paral'ysis (ראי'-טערז פּע-רעל'-אי-סיס) ז. *writers' cramp*.

wri'ter to the sig'net (ראי'-טער טו טהי סיג'-נעט) א פּריווילעגירטער אדוואקאט אין שאטלאנד.

write up (ראיט אפּ) 1. אריינפיהרען [אין בוכהאלטעריע]; 2. בעשרייבען, אנשרייבען א פולען בעריכט; 3. לויבען, פאנאנדערפּויקען [אין א צייטשריפט].

1. Get busy and write up the ledger. 2. The reporter will write up the fire for the newspaper. 3. The editor promised to write up the play.

write'-up *n.* (ראיט'-אפּ) א בעשרייבונג [הויפּטזעכליך מיט'ן צוועק צו לויבען אדער פאנאנדערצופּויקען]; א לויבגעזאנג, ריהמונג [אין א צייטשריפט].

The newspaper gave the candidate a good write-up.

writhe *v. and n.* (ראיטה) זיך דרעהען, זיך קרימען; זיך קנייטשען; דרעהען, קרימען; פערדרעהען; דאס קרימען זיך; א פערקרימונג.

writh'el *v.* (ריטהל) קנייטשען, צוקנייטשען.

writh'le *v.* (ריטהל) ז. *writhel*.

wri'ting *n.* (ראי'-טינג) 1. דאס שרייבען; 2. שריפט; 3. האנדשריפט; 4. א שריפט; א דאקומענט; עטוואס געשריבענעס; 5. אן אויפשריפט; 6. א שריפט, א ליטעראַרישעס ווערק, א פערפאסונג.

2. Put your proposition in writing. 4. Whosoever shall put away his wife let him give her a writing of divorcement. 6. He is thoroughly acquainted with the writings of the ancients.

wri'ting-book *n.* (ראי'-טינג-בוק) א שרייבבוך.

wri'ting-box *n.* (ראי'-טינג-באקס) א שרייבקעסטעל [אזא קעסטעל פאר שרייבזאכען ביי די יאפּאנעזער און כינעזער].

wri'ting-cab'inet *n.* (ראי'-טינג-קעב'-אי-נעט) א שרייבאלמער, א שרייבטיש מיט פּאליצעס און שופלאדען.

wri'ting-case *n.* (ראי'-טינג-קֵיִס) א שרייבנעסעסער, א שרייבשאכטעל [א שאכטעל פאר שרייבזאכען].

wri'ting-cham'bers *n.* (ראי'-טינג-טשיימ'-בערז) אן אדוואקאטענקאנטאר, א ביורא אדער קאנצעלאריע פון אן אדוואקאט.

wri'ting-desk *n.* (ראי'-טינג-דעסק) א שרייבפּולט, א שרייבטיש.

wri'ting-fo'lio *n.* (ראי'-טינג-פאו'-ליאו) אן איינהילונג אדער ראהם פאר שרייבפּאפּיער.

wri'ting-frame *n.* (ראי'-טינג-פריים) א שרייבראהם [אזא ראהם פאר בלינדע, וואס האלט פעסט דאס פּאפּיער און העלפט דעם שרייבער צו שרייבען אין א גלייכער ליניע].

wri'ting-ink *n.* (ראי'-טינג-אינק) שרייבטינט.

wri'ting-machine' *n.* (ראי'-טינג-מע-שין') א שרייבמאשין. ז. *type-writer*.

wri'ting-mas'ter *n.* (ראי'-טינג-מעס'-טער) א שרייבלעהרער, א שרייבער.

wri'ting-pa'per *n.* (ראי'-טינג-פּיי'-פּער) שרייבפּאפּיער.

wri'ting-reed *n.* (ראי'-טינג-ריעד) א שרייבראהר [געברויכט אין די אלטע צייטען].

wri'ting-school *n.* (ראי'-טינג-סקוהל) א שרייבשול, א שול פון קאליגראפיע, א שול וואו מען לערענט שעהן שרייבען.

wri'ting-set *n.* (ראי'-טינג-סעט) א גאנג אדער גארניטור פון שרייבזאכען.

wri'ting-ta'ble *n.* (ראי'-טינג-טיי'-בל) א שרייבטיש.

wri'ting-tel'egraph *n.* (ראי'-טינג-טעל'-אי-גרעף) א שרייבטעלעגראף, א טעלעגראף וואס פערשרייבט אויטאמאטיש די טעלעגראמע, א טעלעגראף וואס גיט איבער די האנדשריפט פון דעמיעניגען וואס שיקט די טעלעגראמע.

writ of assis'tance (ריט אוו ע-סיס'-טענס) א בעפעהל צום שעריף איינצופיהרען אין בעזיץ איינעם וואס האט געוואונען א געריכטליכען פּראצעס; אין דער געשיכטע פון אמעריקא — א בעפעהל פון ענגלישען געריכט, אז די לאקאלע בעאמטע אין די ענגליש-אמעריקאנישע קאלאניעס זאלען העלפען די ענגלישע בעאמטע דורכצופיהרען די טאריף-געזעצע.

writ of consulta'tion (ריט אוו קאנ-סאל-טיי'-שאן) א בעפעהל צוריקצושיקען צום פריהעריגען געריכט א קלאגע, וועלכע איז איבערגעטראגען געווארען פון איין געריכט צום צווייטען.

writ of er'ror (ריט אוו ער'-אר) א בעפעהל איבערצוקוקען דעם אורטייל, צוליעב דעם טעות וואס איז געמאכט געווארען אין א געריכטס-פּראצעס.

writ of execu'tion (ריט אוו עק-סי-קיו'-שאן) א בעפעהל דורכצופיהרען א געריכטליכען אורטייל.

writ of inquir'y (ריט אוו אינ-קוואיר'-אי) א געריכטליכער בעפעהל אויסצוגעפינען די גרויס פון דעם שאדען וואס דער קלעגער האט געליטען.

writ of posses'sion (ריט אוו פּא-זעש'-אן) א געריכטליכער בעפעהל אימעצען צוריק איבערצוגעבען זיין פריהעריג אייגענטום.

writ of priv'ilege (ריט אוו פּריוו'-אי-לעדזש) א פּריווילעגיום-בריעף [א דאקומענט ארויסגעגעבען צו א פּריווילעגירטער פערזאן זי צו בעפרייען פון געפענגניס אין פאל פון ארעסט אויף א ציווילקלאגע].

writ of right (ריט אוו ראיט) א שריפט צוריקצוגעבען אימעצען אייגענטום, וואס מען האט אונגעזעצליך פון איהם צוגענומען.

writ of sum'mons (ריט אוו סאמ'-אנז) א בעפעהל איינצולאדען אן אנגעקלאגטען אין געריכט.

writ'ten (ריטן) געשריבען. ז. *write*.

writ'ten law (ריטן לאה) דאס געשריבענע געזעץ [אין געגענזאץ צו די אונגעשריבענע געזעצע, וואס זיינען געגרינדעט אויף מנהגים, אויף די ענטשיידונגען פון ריכטער א. ז. וו.].

wrong *a., adv., n. and v.* (ראהנג) 1. אונריכטיג, פאלש; פערקעהרט; 2. אונגערעכט; אונרעכט; שלעכט; 3. מיט אונרעכט; אויף אן אונריכטיגען אדער פאלשען אופן; 4. אן אונרעכט, אן עולה, א שאדען, אן אונגערעכטיגקייט; א שלעכטע טהאט; 5. אן אונריכטיגקייט, א פאלשקייט, א טעות; 6. בעגעהן אן עולה, בעגעהן אן אונרעכט, שעדיגען; 7. זיין אונגערעכט [צו אימעצען]; האבען אונרעכט; בעטראכטען פון א ניט ריכטיגען שטאנדפּונקט; פארשטעלען ניט ריכטיג.

1. He took the wrong course. 2. Men's judgments always wary as to what is right and what is wrong. 4. His earnest wish was to avoid committing wrongs. 5. There is always a way to better a wrong. 6. You wronged me by your remarks.

wrong'-do'er *n.* (ראהנג'-דוה'-ער) אן אונרעכטטהוער, א בעל-עולה; א זינדיגער, שלעכטער מענש; א פערברעכער [געגען מאראל אדער געזעץ]; איינער וואס בעגעהט שלעכטע טהאטען.

wrong'-do'ing *n.* (ראהנג'-דוה'-אינג) אונרעכט, אונגערעכטיגקייט, דאס בעגעהן עולות; דאס בעגעהן א שלעכטע טהאט.

wrong'er *n.* (ראהנג'-ער) איינער וואס טהוט שלעכטס, בעגעהט אן עולה אדער אונרעכט אדער שעדיגט.

wrong font (ראהנג פאנט) ניט פון דער ריכטיגער מאס [וועגען שריפט-זאץ].

wrong'ful *a.* (ראהנג'-פול) אונגערעכט, אונגערעכטמעסיג, שלעכט.

He was severely punished for his wrongful doings.

wrong'fully *adv.* (ראהנג'-פול-אי) מיט אונרעכט, אויף אן אונגערעכטען אופן.

We were wrongfully accused.

wrong'fulness *n.* (ראהנג'-פול-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונרעכטמעסיגקייט.

wrong'head *a. and n.* (ראהנג'-העד) קרום-קעפּיג, איינגע'עקשנ'ט, הארטנעקיג, איינגעשפּארט; א קרום-קעפּינער, איינגע'עקשנ'טער מענש.

wrong'headed *a.* (ראהנג'-העד-עד) קרום-קעפּיג; איינגע'עקשנ'ט, איינגעשפּארט.

wrong'headedly *adv.* (ראהנג'-העד-עד-לי) אויף א קרום-קעפּיגען אופן; מיט עקשנות, איינגעשפּארט.

wrong'headedness *n.* (ראהנג'-העד-עד-נעס) קרום-קעפּיגקייט; איינגעשפּארטקייט, פער'עקשנ'טקייט.

wrong'hearted *a.* (ראהנג'-האר-טעד) שלעכט, פערדארבען, מיט פערדארבענע געפיהלען.

wrong'heartedness *n.* (ראהנג'-האר-טעד-נעס) שלעכטקייט, פערדארבענהייט.

wrong'ly *adv.* (ראהנג'-לי) מיט אונרעכט, אויף אן אונגערעכטען אופן; אויף אן אונריכטיגען אדער פאלשען שטייגער, ניט ריכטיג, על פּי טעות.

wrong'minded *a.* (ראהנג'-מאינ-דעד) קרום-קעפּיג, מיט צודרעהטע אדער פאלשע געדאנקען.

wrong'ness *n.* (ראהנג'-נעס) אונגערעכטיגקייט; שלעכטקייט; אונריכטיגקייט, פאלשקייט.

wrong side (ראהנג סאיד) די פערקעהרטע אדער לינקע זייט.

wrong step (ראהנג סטעפּ) א פאלשער שריט, א פעהלער.

wrote (ראוט) געשריבען; פערפאסט. ז. *write*.

wroth *a.* (ראהטה) ז. *wrathful*.

wroth'ful *a.* (ראהטה'-פול) ז. *wrathful*.

wrought *a.* (ראהט) געארבייט; אויסגעארבייט, בעארבייט. ז. *work*.

wrought'-i'ron *n.* (ראהט'-אי'-ערן) שמיעדאייזען.

wrung (ראנג) געדרעהט, געדריקט, זיך געדרעהט א. ז. וו. [ז. *wring*].

wry *a.* (ראַי) .1 קרום; פערקרימט, פער־דרעהט; .2 פאַלש, ניט ריכטיג, שלעכט, פערדרעהט.
1. He has a wry nose. 2. Do not put wry meanings into my words.

wry'bill *n.* (ראַי׳־ביל) אַזא ניי־זעעלאַנ־דישער רעגען־פּייפער מיט אַ פערקרימטען שנאַבעל. ז. ***golden plover***

wry'-billed *a.* (ראַי׳־בילד) מיט אַ פער־קרימטען שנאַבעל. ז. ***wrybill***

wry face (ראַי פּיים) אַ פערקרימטע פּנים, אַ פערקרימעניש, אַ גרימאַסע [אַלס אויסדרוק פון אונצופריעדענהייט, פעראַכ־טונג, וועהטאָג א. ז. וו.].
Bear the pain like a man, without making wry faces.

wry'ly *adv.* (ראַי׳־לי) צו־דרעהט, צו־קרימט; פערקרימט.

wry mouth (ראַי מאַוטה) אַ פערקרימטע מויל, אַ פערקרימונג, קרימעניש, אַ גרי־מאַסע. ז. ***wry face***

wry'mouth *n.* (ראַי׳־מאַוטה) דער קרום־מויל [אַזא וויינע־עהנליכער געפלעקטער פיש]; דער עלעקטריציטעט־פיש [ז. ***cramp-fish***].

wry'-mouthed *a.* (ראַי׳־מאַוטהט) קרום־מויליג, מיט אַ קרומען מויל; מיט אַ קרומער, אונרעגולערער עפנונג [וועגען אַ מושעל].

wry'neck *n.* (ראַי׳־נעק) אַ קרומער האַלז; אַזא ספּאַז־מען־קראַנקהייט ביי שאָף, ביי וועלכער דער קאָפּ איז ביי זיי געבויגען אויף אַ זייט; דער קרום־האַלז אָדער ווענדע־האַלז [אַ פויגעלע פון דעם מין האַלץ־פּיקערס, וואָס קען אויסדרעהען דעם האַלז אויף אַ זאָנדער־באַרען אופן. ז. איל.].

Wryneck

wry'-necked *a.* (ראַי׳־נעקט) קרום־האַלזיג, מיט אַ קרומען אָדער אויסגעדרעה־טען האַלז.

wry'ness *n.* (ראַי׳־נעס) אויס־קרומקייט; אויס־געקרימטקייט; פערדרעהטקייט.

W. S. W. ראשי תבות פון די ווערטער ***west-southwest*** [וועסט־זויד־וועסט].

wt. אַבקירצונג פון ***weight***

W. Va. אַבקירצונג פון די ווערטער ***West Virginia*** [וועסט ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

wy'andotte *n.* (הוואַי׳־ען־דאָט) אַ וואַיענדאָט [אַזא אַמעריקאַנישע הוהן].

wych *n.* (הוויטש) אַ זאַלץ־גרוב, אַ זאַלץ־קוואַל.

wych'-elm *n.* (הוויטש׳־עלם) ז. ***witch-elm***

wych'-ha'zel *n.* (הוויטש׳־היי׳זל) ז. ***witch-hazel***

wye *n.* (הוואַי) דער בוכשטאַב ***Y***; עטוואָס עהנליכעס אין פאָרם צום בוכשטאַב ***Y***.

Wyo. אַבקירצונג פון ***Wyoming*** [וואַיאָ־מינג, איינער פון די פעראייניגטע שטאַא־טען פון אַמעריקאַ].

X

X, x (עקס) דער 24־טער בוכשטאַב פון דער ***a-b-c***

X (עקס) די צאָהל 10 אין לאַטיינישע ציפער; אַן אַבקירצונג פון ווארט ***Christ***; אַ בוכשטאַב מיט וועלכען מען בעצייכענט אין אַלגעבראַ אַן אונבעקאַנטע צאָהל אָדער מיט וועלכען עס ווערט בעצייכענט אין אַנאַליטישער געאָמעטריע די אַבסציסע פון קאָאָרדינאַטען־סיסטעם; אַן אונבעקאַנטע צאָהל, אַן אונבעקאַנטע גרעסע.

xanor'phica *n.* (זע־נאָהר׳־פי־קא) אַ קסאַנאָרפיקאַ [אַזא מוזיקאַלישער אינ־סטרומענט].

xantham'id *n.** (זענטהע־עמ׳־איד) אַזא ווייסע כעמישע קריסטאַל־פאַרבינדונג וואָס ווערט ערהאַלטען פון קסאַנטהאַגען־עטהער.

xantham'ide *n.* (זענטהע־עמ׳־איד) ז. ***xanthamid***

xan'thate *n.* (זען׳־טהייט) קסאַנטהאַ־גען־זויערע זאַלץ. ז. ***xanthic acid***

xan'thein *n.* (זען׳־טהי־אין) קסאַנטהע־אין [דער געלער שטאָף פון בלומען וואָס לעזט זיך אויף אין וואַסער].

xan'theine *n.* (זען׳־טהי־אין) ז. ***xanthein***

Xan'thian *a.* (זען׳־טהי־ען) וואָס איז שייך צו דער אַלט־גריכישער שטאָדט קסאַנטהוס אין קליין־אַזיען, וועלכע איז בערימט מיט דער אַלטער סקולפּטור וואָס מען האָט דאָרטען געפונען.

Xan'thian mar'bles (זען׳־טהי־ען מאַרבלז) ז. ***Xanthian sculptures***

Xan'thian sculp'tures (זען׳־טהי־ען סקאַלפּ׳־טשורז) די בעריהמטע מאַרמאָר סקולפּטור אַרבייט, וואָס מען האָט געפו־נען אין דער אַלט־גריכישער שטאָדט קסאַנטהוס אין קליין־אַזיען.

xan'thic *a.* (זען׳־טהיק) געלבליך, געל.

xan'thic ac'id (זען׳־טהיק עס׳־איד) קסאַנטהאַגען־זויערע [אַזא דיקע אויליגע פליסיגקייט מיט אַ שאַרפען געשמאַק און גערוך].

xan'thic flow'ers (זען׳־טהיק פלאַו׳־ערז) געלע בלומען, בלומען, וועלכע האָ־בען אַ געלבע שאַטירונג.

xan'thin *n.* (זען׳־טהין) קסאַנטהין [דער געלער שטאָף פון בלומען וואָס לעזט זיך אויף אין וואַסער, דער געלער שטאָף אין אורין, בלוט און לעבער].

xan'thine *n.* (זען׳־טהין) ז. ***xanthin***

xanthinu'ria *n.* (זען־טהי־ניו׳־רי־א) אַ צו שטאַרקע אויסטיילונג פון קסאַנטהין אין השתנה. ז. ***xanthin***

xan'thite *n.* (זען׳־טהאַיט) קסאַנטהיט [אַ מין וועזוואוויאַן אָדער אידאָקראַס]. ז. ***vesuvian***

xanthiu'ria *n.* (זען־טהי־יו׳־רי־א) ז. ***xanthinuria***

xanthocar'pous *a.* (זען־טהאָ־קאַר׳־פּאָס) וואָס האָט געלע פרוכטען [וועגען פלאַנצען].

xanthochroi'a *n.* (זען־טהאָ־קראָי׳־א) פערגעלטקייט פון דער הויט.

xanthochro'ic *a.* (זען־טהאָ־קראָו׳־איק) ז. ***xanthochroous***

xanthoch'roous *a.* (זען־טהאָק׳־רא־אָס) געל־הויטיג [וועגען מענשען].

xan'thocon *n.* (זען׳־טהאָ־קאָן) קסאַנ־טהאָקאָן [אַזא מינעראַל].

xan'thocone *n.* (זען׳־טהאָ־קאָון) ז. ***xanthocon***

xanthoder'ma *n.* (זען־טהאָ־דויר׳־מא) ז. ***xanthochroia***

xan'thodont *a.* (זען׳־טהאָ־דאָנט) וואָס האָט געלע ציינער [וועגען חיות].

xantho'ma *n.* (זען־טהאָו׳־מא) געלע ווייכע פלעקען אויף דער הויט.

xanthop'athy *n.* (זען־טהאָפּ׳־ע־טהי) ז. ***xanthochroia***

xan'thophyl *n.* (זען׳־טהאָ־פיל) דער געלער פאַרב־שטאָף פון הערבסט־בלעטער.

xan'thophyll *n.* (זען׳־טהאָ־פיל) ז. ***xanthophyl***

xanthophyl'line *n.* (זען־טהאָ־פיל׳־אין) ז. ***xanthophyl***

xan'thopous *a.* (זען׳־טהאָ־פּאָס) וואָס האָט אַ געלען שטאַם אָדער שטענגעל [וועגען פלאַנצען].

xan'thopsy *n.* (זען׳־טהאָפּ־סי) אַן אונ־נאָרמאַליטעט פון דער ראיה, ווען אַלעס זעהט אויס געל.

xantho'sis *n.* (זען־טהאָו׳־סיס) אַ קרענקליכע הויט־פערגעלבונג [ווען מען ליידט פון אַ ראַק].

xan'thous *a.* (זען׳־טהאָס) געל; פון געלער הויט־פאַרב [ווי די מאָנגאָלישע ראַסע].

Xanthox'ylum *n.* (זען־טהאָק׳־סי־לאָם) דער מין בוימער אָדער בוימלעך מיט פעדער־עהנליכע בלעטער און אַ שטע־כעדיגען שטאַם.

xanthu'ria *n.* (זען־טהיו׳־רי־א) ז. ***xanthinuria***

xe'bec *n.* (זיע׳־בעק) אַזא קליינע דריי־מאַסטיגע שיף.

Xebec

xe'nia *n.* (זיע׳־ני־א) קסעניען, געשאַנ־קען. ז. ***xenium***

xe'nial *a.* (זיע׳־ני־על) וואָס איז שייך צו גאַסטפריינדליכקייט; וואָס איז שייך צו די כללים פון גאַסטפריינדליכקייט.

xe'nium *n.* (זיע׳־ני־אָם) אַ קסעניום,

א געשאנק וואס פלעגט געגעבען ווערען אין די אלטע צייטען צו א גאסט אדער צו א פערטרעטער פון א פרעמדער מלוכה; א געשאנק וואס די בעפעלקערונג פלעגט אמאל אין ענגלאנד געבען צו א קעניגליכען פערטרעטער אדער צו א הויף=געשטעלטער פערזאן, וואס פלעגט בעזוכען די פראווינץ.

xenodoche'um *n.* (זענ-א-דא-קיע'–אם) א קסענאדאכיום, א געביידע פאר פרעמדע [אין פארצייטיגען גריכענלאנד]; אן אכסניה, א האטעל.

xenodochi'um *n.* (זענ-א-דא-קאי'–אם) ז. *xenodocheum*

xenod'ochy *n.* (זי-נאד'-א-קי) גאסט=פריינדליכקייט; א קסענאדאכיום [ז. *xenodocheum*].

xenog'amy *n.* (זי-נאג'-ע-מי) קסענאגאמיע, די בעפרוכטונג פון א פלאנצע מיט דעם בלומען=שטויב פון אן אנדער פלאנצע פון דעמזעלבען מין. ז. *cross-fertilization*

xenogen'esis *n.* (זענ-א-דזשענ'-ע-סים) העטעראגענעזים [ז. *heterogenesis*]; געבורט פון א נייעם דור, וואס איז אין גאנצען ניט עהנליך צו די עלטערען.

xenog'eny *n.* (זי-נאדזש'-ע-ני) ז. *xenogenesis*

xen'olite *n.* (זענ'-א-לאיט) קסענאליט [אזא מינעראל].

xenome'nia *n.* (זענ-א-מיע'-ני-א) אזא אוננאטירליכע מענסטרואציע [מאנאטליכע ביי פרויען].

xeran'sis *n.* (זי-רענ'-סים) ז. *xerosis*

xeran'tic *a.* (זי-רענ'-טיק) וואס טריקענט.

xera'sia *n.* (זי-ריי'-סי-א) האר=טריקענונג [א מין האר=קראנקהייט].

xerocollyr'ium *n.* (זיע-רא-קא-ליר'-אי-אם) אן אויגען=זאלב, אן אויגען=פולווער.

xeroder'ma *n.* (זיע-רא-דויר'-מא) א הויט=קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין טרוקענקייט און הארטקייט פון דער הויט.

xeroder'mia *n.* (זיע-רא-דויר'-מי-א) ז. *xeroderma*

xero'ma *n.* (זי-ראו'-מא) ז. *xerophthalmia*

xerom'yrum *n.* (זי-ראמ'-אי-ראם) א טרוקענע זאלב.

xeroph'agy *n.* (זי-ראפ'-ע-דזשי) דאס ערנעהרען זיך מיט טרוקענע שפייזען.

xeroph'ilous *a.* (זי-ראפ'-אי-לאס) וואס ליעבט טרוקענקייט אדער א טרוקענעם קלימאט [וועגען פלאנצען].

xerophthal'mia *n.* (זי-ראפ-טהעל'-מי-א) א טרוקענע ענטצינדונג פון די אויגען.

xero'sis *n.* (זי-ראו'-סים) אן אוננארמאלע טרוקענקייט פון קערפער=טיילען; א טרוקענקייט און הארטקייט פון דער הויט.

xerosto'mia *n.* (זי-רא-סטאו'-מי-א) אן אוננארמאלע טרוקענקייט אין מויל.

xe'rotes *n.* (זי'-רא-טיז) א צו שטארקע טרוקענקייט פון קערפער.

xerot'ic *a.* (זי-ראט'-איק) טרוקען, וואס ליידט פון קערפער=טרוקענקייט. ז. *xerosis*

xerotrib'ia *n.* (זיע-רא-טריב'-אי-א) א טרוקענע רייבונג.

xerotrip'sis *n.* (זיע-רא-טריפ'-סים) ז. *xerotribia*

Xiph'ias *n.* (זיפ'-אי-עס) דער מין פיש צו וועלכען עס געהערט דער שווערד=פיש [אזא גרויסער פיש מיט א שווערד=עהנליכען מויל. ז. *swordfish*]; דער שווערד=פיש [א געוויסע דרום'דיגע שטערן=גרופע].

xiph'ias *n.* (זיפ'-אי-עס) א שווערד=עהנליכער קאמעט.

xiph'ioid *a.* (זיפ'-אי-איד) עהנליך צו א שווערד=פיש. ז. *swordfish*

xiphister'num *n.* (זיפ-אי-סטויר'-נאם) דער הינטערשטער טייל פון דעם ברוסט=ביין.

xi'phoid *a.* and *n.* (זאי'-פאיד) שווערד=פערמיג, ווי א שווערד; דאס שווערד=פערמיגע שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט=ביין.

xiphoi'des *n.* (זאי-פאי'-דיעז) דאס שווערד=פערמיגע שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט=ביין.

xiphoi'dian *n.* (זאי-פאי'-די-ען) דאס שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט=ביין.

Xiphoso'ma *n.* (זיפ-א-סאו'-מא) א מין גרויסע שלאנגען [פון דעם מין באא. ז. *boa*].

Xmas. פערקירצונג פון *Christmas*

Xn. אבקירצונג פון *Christian*

X-rays *n.* (עקס'-רייז) איקס=שטראהלען, עקס=שטראהלען, רענטגען=שטראהלען [ליכט=שטראהלען, וואס פראפעסאר רענטגען האט ערפונדען, וועלכע קענען דורכדרינגען ניט=דורכזיכטיגע קערפער און מיט וועלכע מען קען אבפאטאגראפירען זאכען, וועלכע געפינען זיך אין אן אונדורכזיכטיגען ארט].

xylan'thrax *n.* (זאי-לענ'-טהרעקס) ברוין=קויהלען, האלץ=קויהלען.

xylharmon'ica *n.* (זיל-האר-מאנ'-אי-קא) א קסילהארמאניקא [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט, א מין קסילאסיסטראן. ז. *xylosistron*].

xyl'idine *n.* (זיל'-אי-דין) ז. *xyloidine*

xy'lite *n.* (זאי'-לאיט) אזא פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין האלץ=ספיריטום.

xylobal'samum *n.* (זאי-לא-בעל'-סע-מאם) מעקא=באלזאם [באלזאם וואס ווערט געמאכט פון דעם אראבישען באלזאם=בוים]; דאס האלץ אדער די טרוקענע צווייגען פון דעם אראבישען באלזאם=בוים.

xy'locarp *n.* (זאי'-לא-קארפ) א הארטע, האלציגע פרוכט.

xylocar'pous *a.* (זאי-לא-קאר'-פאס) וואס גיט ארוים הארטע, האלציגע פרוכט.

xy'lochlore *n.* (זאי'-לא-קלאור) אזא אליוו=גרינער קריסטאל=מינעראל.

xy'logen *n.* (זאי'-לא-דזשען) האלץ=פאזער. ז. *lignin*

xy'loglyph *n.* (זאי'-לא-גליף) א האלץ=שניצער, א האלץ=גראווירער.

xy'lograph *n.* (זאי'-לא-גרעף) א האלץ=גראוויורע, אן אויסגעגראווירטע פיגור אויף האלץ; אן אבדרוק פון א האלץ=גראוויורע.

xylog'rapher *n.* (זאי-לאג'-רע-פער) א האלץ=גראווירער, א האלץ=שניצער.

xylograph'ic *a.* (זאי-לא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו האלץ=גראווירונג; גראווירט אויף האלץ.

xylograph'ical *a.* (זאי-לא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *xylographic*

xylog'raphy *n.* (זאי-לאג'-רע-פי) האלץ=גראווירונג, די קונסט צו גראווירען אויף האלץ; דאס מאלען אויף האלץ.

xy'loid *a.* (זאי'-לאיד) האלציג, ווי האלץ, האלצארטיג.

xyloi'dine *n.* (זאי-לאי'-דין) אזא אויפרייסונגס=שטאף וואס איז עהנליך צו שים=בוימוואל.

xy'lonite *n.* (זאי'-לא-נאיט) ז. *celluloid*

xyloph'aga *n.* (זאי-לאפ'-ע-גא) א האלץ=בויערענדער צוויי=דעקעלדיגער מאלוסקעל.

xyloph'agan *n.* and *a.* (זאי-לאפ'-ע-גען) דער האלץ=קעפער אדער די האלץ=פליעג; וואס איז שייך צו דעם האלץ=קעפער אדער צו דער האלץ=פליעג.

xy'lophage *n.* (זאי'-לא-פיידזש) א האלץ=בויערענדער אדער האלץ=פרעסענדער אינזעקט.

xyloph'agous *a.* (זאי-לאפ'-ע-גאס) האלץ=פרעסענד, וואס עסט האלץ; וואס צושטערט אדער צופרעסט האלץ.

Xyloph'agus *n.* (זאי-לאפ'-ע-גאס) דער מין האלץ=פרעסענדע אינזעקטען.

xyloph'ilan *n.* (זאי-לאפ'-אי-לען) א האלץ=עסענדער קעפער אדער זשוק.

xyloph'ilous *a.* (זאי-לאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט צו עסען האלץ, וואס ערנעהרט זיך מיט האלץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

xy'lophone *n.* (זאי'-לא-פאון) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א סעריע הילצערנע ברעטלעך, פון וועלכע יעדעס גיט ארוים אן אנדער טאן, ווען מען קלאפט עס מיט א העמערל.

Xylophone

xylopyrog'raphy *n.* (זאי-לא-פאי-ראג'-רע-פי) דאס אויסברענען בילדער אין האלץ מיט א צוגליהטען אייזען. ז. *poker-painting*

xylosis'tron *n.* (זאי-לא-סים'-טראן) א קסילאסיסטראן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

xy'lotile *n.* (זאי'-לא-טאיל) אזא פעדימדיגער מינעראל פון האלץ=ברוינעם קאליר.

xylot'omous *a.* (זאי-לאט'-א-מאס) וואס צושניידט האלץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

xyst *n.* (זיסט) א לאנגע רייה זיילען מיט א דאך פון אויבען, וואו די אטלעטען אין אלט=גריכענלאנד פלעגען מאכען זייערע איבונגען; אין פארצייטיגען רוים — א גארטען=וועג פערפלאנצט מיט בוימער.

xys'tarch *n.* (זיס'-טארק) אן אויפזעהער איבער אטלעטישע איבונגען אין פארצייטיגען גריכענלאנד. ז. *xyst*

xys'ter *n.* (זיס'-טער) א כירורגישעס מעסער צו שאבען ביינער.

xys'tos *n.* (זיס'-טאס) ז. *xyst*

xys'tus *n.* (זיס'-טאס) ז. *xyst*

Xys'tus *n.* (זיס'-טאס) א מין אינזעקטען.

Y

Y, y (הוואי) דער 25טער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Y *n.* (הוואי) עפעס וואס האט די פארם פון בוכשטאב *Y* [ווי געוויסע געצייג און פאר־ריכטונגען].

yac'ca *n.* (יעק'־א) א יאקא, א יאקא־בוים [אזא אימער־גרינער וועסט־אינדישער בוים].

yacht *n. and v.* (יאט) א יאכט, אן עלעגאנטע שיף פאר לוסט־רייזען אויף'ן ים; פאהרען אויף א יאכט.

yacht'-built *a.* (יאט'־בילט) געבויט ווי א יאכט. ז. *yacht*

yacht'-club *n.* (יאט'־קלאב) א יאכט־קלוב, א קלוב אדער געזעלשאפט פון יאכ־טען־אייגענטימער, וועלכע גיבען זיך אב מיט'ן ספארט פון שיפען זיך.

yacht'er *n.* (יאט'־ער) דער פיהרער פון א יאכט; איינער וואס פאהרט אויף א יאכט. ז. *yacht*

yacht'ing *n.* (יאט'־אינג) דאס שיפען זיך אין א יאכט [אן עלעגאנטע שיף פאר לוסט־רייזען].

yachts'man *n.* (יאטס'־מען) א יאכט־אייגענטימער; איינער וואס פאהרט אין א יאכט. ז. *yacht*

yachts'manship *n.* (יאטס'־מען־שיפ) די קונסט פון פאהרען אין א יאכט. ז. *yacht*

ya'ger *n.* (יעי'־גער) א יעגער [א סאל־דאט פון א געוויסער אבטיילונג פון דער דייטשער אינפאנטעריע].

yaguarun'di *n.* (יעג־הווע־ראנ'־די) א יאגוארונדי, אזא ווילדע קאץ פון מעק־סיקא און צענטראל־אמעריקא.

yah *int.* (יא) פוי! [אן אויסדרוק פון שטארקער אונצופריעדענהייט אדער ווי־דערווילען].

yahoo' *n.* (יא־הוה') א גראבער, ברוטא־לער מענש; א "גרינער", א ניי־אנגעקומע־נער אדער אונערפאהרענער מענש [אן אויסדרוק געברויכט אין די זיד־וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Yahveh' *n.* (יא־וויי') ז. *Jehovah*

Yah'vist *n.* (יא'־וויסט) ז. *Jehovist*

Yahvis'tic *a.* (יא־ווים'־טיק) ז. *Jehovistic*

yak *n.* (יעק) דער יאק [א מין אקס פון טיבעט און מאנגאליען].

Yak

ya'kin *n.* (יעי'־קין) די יאקין [אזא אנטילאפע פון די הימאלאאישע בערג].

yak lace (יעק לייס) יאק־שפיצען, קרו־זשעוועס געמאכט פון די האר פון א יאק [טיבעטישען אקס]. ז. *yak*

yak'opu *n.* (יעק'־א־פוה) אזא געוועהר אויף די אינזלען סומאטרא און יאווא.

yak'sha *n.* (יעק'־שא) אין דער אינדי־שער מיטאלאגיע — יאקשא, א האלבער גאט, וועלכער האט געהיט די אוצרות פון גאט קואווערא [דער גאט פון רייכטום].

Yakut' *n.* (יע־קוהט') א יאקוט, איי־נער פון די יאקוטען [א סיבירישעס פאלק].

Yale lock (יעיל לאק) אזא שלאס מיט א פלאכען שליסעל, וואס איז געקארבט ביי דער זייט.

yam *n.* (יעם) דער ים־ווארצעל [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט זעהר גרויסע און דיקע עסבארע ווארצלען אדער דער ווארצעל פון דיעזער פלאנצע]; א מין זיסער קארטאפעל [ז. *sweet-potato*].

Yam'a *n.* (יעמ'־א) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — יאמא, דער ערשטער שטערבליכער, דער אור־פאטער פון דעם מענשליכען געשלעכט און דער גאט פון "יענער וועלט", וועלכער משפט די גע־שטארבענע.

ya'mun *n.* (יא'־מאן) יאמון, די אפי־ציעלע רעזידענץ פון א כינעזישען מאנ־דארין. ז. *mandarin*

yang *v. and n.* (יענג) שרייען ווי א ווילדע גאנז; דער געשריי פון א ווילדער גאנז.

yank *v. and n.* (יענק) א נעהם טהאן אדער א שטעל טהאן מיט א ליארעם; שלעפען אדער ציהען מיט א גערויש; ליארמען, מאכען טומעל; זידלען, שרייען; שנעל אדער ענערגיש ארבייטען אדער זיך בעוועגען; א שלעפ, א ציה מיט א גע־רויש.

Yank *n.* (יענק) ז. *Yankee*

Yan'kee *n. and a.* (יענ'־קי) א יענקי, א יאנקי, אן אמעריקאנער פון די ניי־ענגלאנד שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; אן אמעריקא־נער; א סאלדאט פון דער פעדעראלער ארמעע אין דער צייט פון בירגער־קריעג אין אמעריקא; וואס איז שייך צו א יענקי, יענקיש; אמעריקאניש.

Yan'keedom *n.* (יענ'־קי־דאם) דאס יענקי־רייך, די יענקי־מלוכה, אמעריקא; דאס יענקיטום, די יענקים. ז. *Yankee*

Yan'kee-Doo'dle *n.* (יענ'־קי־דוה'דל) יענקי־דודל, א בלומר'שט נאציאנאלעס ליעד ביי די אמעריקאנער פון די פעראיי־ניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א יענקי, אן אמעריקאנער.

Yan'keefied *a.* (יענ'־קי־פאיד) פער־יענקיוועט, וואס האט דעם אויסזעהן אדער די מאניערען פון א יענקי אדער אמערי־קאנער.

Yan'keeism *n.* (יענ'־קי־איזם) יענקי־איזם, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפ־טען פון די יענקים אדער אמעריקאנער; אן אויסדרוק אדער מנהג וואס ווערט גע־ברויכט ספעציעל ביי די אמעריקאנער פון די ניי־ענגלאנד שטאאטען.

Yan'keeland *n.* (יענ'־קי־לענד) דאס יענקי־לאנד, דאס לאנד פון די יענקים אדער אמעריקאנער; די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; די ניי־ענגלאנד שטאאטען [מעין, ניו־העמפשער, ווער־מאנט, מאסאטשוזעטס, רהאוד איילענד און קאנעקטיקוט].

yan'king *a.* (יענ'־קינג) שלעפענד, צי־הענד.

yanks *n.* (יענקס) אויבער־כאליאוועס.

yan'olite *n.* (יענ'־א־לאיט) אקסיניט. ז. *axinite*

yaourt *n.* (יאורט) יאורט, אזא טערקי־שע משקה געמאכט פון געזייערטער מילך.

yap *v. and n.* (יעפ) בילען, האווקען [ווי א הונד]; דאס בילען, דאס האווקען; א הינטעל.

yap'ock *n.* (יעפ'־אק) דער וואסער־אפאסום, אזא דרום־אמעריקאניש וואסער־חיה'לע מיט דער נאטור און געוועהנהיי־טען פון א ביבער. ז. *opossum*

yap'ok *n.* (יעפ'־אק) ז. *yapock*

ya'pon *n.* (יאה'־פאן) דער יערבא־קוסט [אזא שטענדיג גרינער קוסט פון נארד־אמעריקא].

yap'ster *n.* (יעפ'־סטער) א הונד [אויף דער גנבים־שפראך].

yar *v.* (יאר) מורמלען, ווארטשען, ברומען.

yard *n. and v.* (יארד) א יארד, אן ענגלישע לענג־מאס פון דריי פוס אדער 36 צאל; אויף א שיף — א זעגעל־שטאנג אדער ראהע [א שטאנג וואס איז האריזאנטאל אנגעבונדען אן א מאסט און אויף וועלכען עס איז אנגעצויגען דער זעגעל]; דער פעניס, דער מענליכער געשלעכטס־ארגאן; א הויף; אן ארומגעצאמטער פלאץ ארום א הויז אדער אנדער געביידע; אן ארומגעצאמטער ארט וואו עס ווערט געטהאן א געוויסע ארבייט; א פלאץ פאר הירשען, וואו זיי פיטערען זיך ווינ־טער־צייט; אן ענגלישע לאנד־מאס; ביי אן אייזענבאהן־סטאנציע — די זייטיגע ליניען פון אן אייזענבאהן, אויף וועלכער עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע; אריינטרייבען אין אן ארומגעצאמטען ארט, פערשפארען אין א הויף; האלטען [הירשען] אין א ווינטער־פלאץ; שיסען הירשען אין דעם ארט וואו זיי פיטערען זיך ווינטער־צייט.

yar'dage *n.* (יאר'־דעדזש) דאס בע־נוצען א הויף [ווי פאר האלטען בהמות א. ד. ג.]; דאס געצאהלט פאר בענוצען א הויף].

yard'-arm *n.* (יארד'־ארם) א זעגעל־שטאנג אדער ראהע. ז. *yard*

yard'-grass *n.* (יארד'־גרעס) ז. *wire-grass*

yard'-lim'it *n.* (יארד'־לימ'־איט) אויף אן אייזענבאהן־סטאנציע — דער ענד פון די זייטען־ליניען, אויף וועלכע עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע.

yard'man *n.* (יארד'־מען) אן ארבייטער אויף אן אייזענבאהן־סטאנציע, וועלכער איז בעשעפטיגט מיט צוזאמענשטעלען די ציגע.

yard'-mas'ter *n.* (יארד'־מעס'־טער) אויף אן אייזענבאהן־סטאנציע — דער אויפזעהער איבער די זייטיגע ליניען, אויף וועלכע עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע.

yard'-meas'ure *n.* (יארד'־מעזש'־אור) א יארד־מאס [א לענג־מאס וואס ענטהאלט א יארד אדער דריי פוס].

yards'man *n.* (יארדז'־מען) ז. *yardman*
yard'stick *n.* (יארד'־סטיק) א יארד־שטיק, א יארד־מאס [וואס איז דריי פוס לאנג]; א מאס.
yard'-wand *n.* (יארד'־הוואנד) ז. *yardstick*
yare *a.* (יעהר) געשיקט, פלינק, לעבעדיג; לייכט, בעוועגליך; פארטיג, גרייט.
yare'ly *adv.* (יעהר'־לי) אויף א פלינקען, געשיקטען שטייגער.
yarn *n. and v.* (יארן) 1. גארן, פאדים [צום וועבען], וואל־פאדים; שטריק־פאדים; 2. א מעשה; אן ערצעהלונג וועגן וואונדערליכע אדער ניט ריכטיגע פאסירונגען; 3. דערצעהלען מעשיות.
2. Do you expect us to believe such a yarn?
yarn'-dress'er *n.* (יארנ'־דרעס'־ער) א מאשין צום אויסגלייכען און צום טריקענען גארן אדער וועב־פאדים.
yar'nen *a.* (יאר'־נען) געמאכט פון גארן אדער וועב־פאדים.
yarn'-me'ter *n.* (יארנ'־מיע'־טער) א גארן־מעסטער, אזא אפאראט ביי א שפין־מאשין, וואס פערצייכענט די לענג פון די אנגעשפונענע גארן אדער פאדים.
yarn'-prin'ter *n.* (יארנ'־פרינ'־טער) אזא מאשין צו פארבען די גארן אדער פאדים אזוי, אז ביים וועבען זאלען זיך בעקומען בעשטימטע אוזארען.
yarn'-reel *n.* (יארנ'־ריעל) א רעדעל, אויף וועלכען עס דרעהט זיך אז גארן אדער פאדים.
yarn'-tes'ter *n.* (יארנ'־טעס'־טער) א גארן־פרובירער, אן אפאראט צו פרובירען די שטארקייט פון גארן אדער פאדים; אן אפאראט צו בעשטימען דעם גראד פון פאדים, זייער גלייכקייט א. ז. וו.
yar'nut *n.* (יאר'־נאט) דער ערד־נוס. ז. *earthnut*
yarn'-win'der *n.* (יארנ'־הוואינ'־דער) ז. *yarn-reel*
yarr *v.* (יאר) ז. *yar*
yar'row *n.* (יער'־או) ז. *milfoil*
yash'mak *n.* (יעש'־מעק) דער יאשמאק, דער טול אדער וואואל, מיט וועלכען מוסולמאנישע פרויען פערדעקען זייער פנים בעת זיי געהען אין גאס.
yat'aghan *n.* (יעט'־ע־גען) א יאטאגאן [א טערקישער זעבעל אדער שווערד].
yate'-tree *n.* (יעיט'־טריע) א מין גומי־בוים.
yau'pon *n.* (יאה'־פאן) ז. *yapon*
yaw *v. and n.* (יאה) זיך אבקעהרען פון וועג, זיך אבנייגען פון דער גלייכער ריכטונג [וועגען א שיף]; זיך בעוועגען הין און הער; זיך אויפהויבען און ווייסע בלעזלעך [ווי צוקער־זאפט ביים אויסקאכען צוקער]; אן אבנייגונג פון דער גלייכער ריכטונג [וועגען א שיף]; אן ערד־בעער־פאק [ז. *yaws*] אויף'ן לייב; א דינער אדער געשעדיגטער ארט אין צייג.
yaw'ey *a.* (יאה'־אי) וואס איז שייך צו ערד־בעער־פאקען. ז. *yaws*
yawl *v. and n.* (יאהל) שרייען, וואיען, ברומען; א קליין שיפעל מיט פיער אדער זעקס רודערערס; א קליין זעגעל־שיפעל; א קליינע יאכט.
yawn *v. and n.* (יאהן) גענעצען, ברייט פאנאנדערעפנען דאס מויל; האלטען אפען דאס מויל [ווי פון פערוואונדערונג אדער ערשטוינונג]; לעכצען נאך עפעס, פערלאנגען; זיך פאנאנדערעפנען ברייט [ווי זייענדיג גרייט עפעס איינצושלינגען]; דאס פאנאנדערעפנען ברייט דאס מויל; דאס גענעצען, א גענעץ.
yaw'ner *n.* (יאה'־נער) א גענעצער, איינער וואס גענעצט.
yaw'ning *n.* (יאה'־נינג) דאס גענעצען.
yaw'ningly *adv.* (יאה'־נינג־לי) גענעצענדיג; מיט א גענעץ.
yaws *n.* (יאהז) ערד־בעער־פאקען, א מין פאקען אדער קרעצלעך.
Y. B. ראשי תבות פון די ווערטער *year-book*
ycleped' (אי־קלעפט) ז. *yclept*
yclept' (אי־קלעפט') גענאנט, גערופען. ז. *clepe*
yd. אבקירצונג פון *yard*
ye *pr.* (יי) איהר, אייך. ז. *you*
yea *adv. and n.* (יעי) 1. יע, יא; זיכער, ווירקליך, אין אמת'ן; 2. ניט נאר דאס, נאר נאך מעהר; 3. יא־זאגונג, די שטימע דאפיר [אין פארלאמענט].
2. There were fifty, yea, a hundred at the meeting. 3. The chairman called for the yeas and nays.
yean *v.* (יין) זיך ציגלען, זיך שעפסלען [געבעהרען א ציגעלע אדער שעפעלע].
yean'ling *n.* (יינ'־לינג) א לעמעלע, א שעפסעלע.
year *n.* (ייר) א יאהר; די צייט וואס עס נעהמט א פלאנעט צו מאכען א פאלשטענדיגע רונד־בעוועגונג ארום דער זון.
year'-book *n.* (ייר'־בוק) א יאהר־בוך, א בוך וואס גיט איבער די פאקטען פון יאהר, א יעהרליכע אויסגאבע.
year by year (ייר באי ייר) יאהר נאך יאהר, איין יאהר נאך'ן צווייטען.
yeared *a.* (יירד) בעיאהרענט, אלט.
year in, year out (ייר אין, ייר אוט) יאהר־איין, יאהר־אויס; אלע מאל, כסדר.
year'ling *n. and a.* (ייר'־לינג) א יעהרלינג [א בהמה אדער חיה וואס איז אלט א יאהר]; א יאהר אלט.
year'long *a.* (ייר־לאהנג) וואס דויערט א יאהר.
year'ly *a. and adv.* (ייר'־לי) יעהרליך, יעהריג; יעדען יאהר, איין מאל אין יאהר.
yearn *v.* (יוירן) שטארק פערלאנגען; בייגקען; פעראורזאכען קומער; טרויערען, זיך קימערען.
year'ning *n.* (יויר'־נינג) א לעכצונג, שטארקער פערלאנג נאך עפעס; בייגקשאפט; קומער.
year of grace (ייר אוו גרייס) דאס יאהר לויט דער קריסטליכער צייטרעכנונג.
year of our Lord (ייר אוו אור לאהרד) דאס יאהר לויט דער קריסטליכער צייטרעכנונג.
years of discre'tion (יירז אוו דיס־קרעש'־אן) די מיטעלע יאהרען, די צייט פון מיושב־דיגקייט.
years of indiscre'tion (יירז אוו אינ־דיס־קרעש'־אן) קינדערשע יאהרען.
yeast *n. and v.* (ייסט) הייווען; שוים; געהרען, איהרען, ארויסרופען געהרונג.
yeast'-bit'ten *a.* (ייסט'־ביט'ן) איבערגעאיהרט, איבערגעגעהרט [וועגען ביער].
yeas'tiness *n.* (ייס'־טי־נעס) הייווענדיגקייט; שוימיגקייט; לייכטקייט, גרינגקייט; אונוויכטיגקייט, ווערטהלאזיגקייט.
yeast'-plant *n.* (ייסט'־פלענט) איינע פון די מיקראסקאפישע פלאנצען וואס פעראורזאכען געהרונג אדער איהרונג.
yeast'-pow'der *n.* (ייסט'־פאו'־דער) א הייווען־פראשעק, אזא פראשעק צום באקען, וואס ווערט געברויכט אנשטאט הייווען.
yeas'ty *a.* (ייס'־טי) וואס בעשטעהט פון הייווען; עהנליך צו הייווען; שוימענד, שוימיג; לייכט, אונבעדייטענד, אונוויכטיג, ווערטהלאז.
yelk *n.* (יעלק) ז. *yolk*
yell *v. and n.* (יעל) שרייען מיט קולי־קולות; א שטארקער געשריי, א געשריי.
yell'ing *n.* (יעל'־אינג) דאס שרייען, א געשריי.
yel'low *a., n. and v.* (יעל'־או) געל, געלב, פון א געלבען קאליר; געלבזיכטיג, פול מיט קנאה, אייפערזוכט אדער פאראורטיילען; פייג, געמיין, נידריג; סענזאציאנעל [וועגען א צייטונג]; געלקייט, א געלער קאליר, א געלע פארב; דאס געלבעל פון אן איי; געלבזיכטיגקייט, קנאה, אייפערזוכט; אזא געל זומער־פויגעלע; פערגעלען, מאכען געל; ווערען געל, פערגעלט ווערען.
yel'low ad'miral (יעל'־או עד'־מי־רעל) אין דער ענגלישער פלאטע — א וויצע־אדמיראל, וועלכער איז צוריקגעצויגען געווארען פון דיענסט גלייך ווי ער האט בעקומען דעם טיטול פון אדמיראל.
yel'lowammer *n.* (יעל'־או־עמ־ער) ז. *yellowhammer*
yel'low ash (יעל'־או עש) אזא אמעריקאנישער בוים מיט ווייסע שמעקענדע בלימען און מיט באב־ארטיגע פרוכטען. זיין האלץ איז שווער און הארט און גיט ארויס א געלע פארב.
yel'low baboon' (יעל'־או בע־בוהן') ז. *wood-baboon*
yel'lowbelly *n.* (יעל'־או־בעל־אי) א בראסען אדער לעשטש [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש] ביי וועלכען דער פאדערשטער טייל איז געל־רויט.
yel'low-billed *a.* (יעל'־או־בילד) מיט א געלען שנאבעל [וועגען געוויסע פויגעל].
yel'low-blos'somed *a.* (יעל'־או־בלאס'־אמד) בעציערט מיט געלע בלומען.
yel'low-boy *n.* (יעל'־או־באי) א גאלדענע מטבע, א גאלד־שטיק; א מולאט [פון געמישטער נעגערישער און ווייסער אבשטאמונג].
yel'low-breas'ted *a.* (יעל'־או־ברעס'־טעד) מיט א געלער ברוסט [וועגען געוויסע חיות].
yel'low cop'per (יעל'־או קאפ'־ער) געלער קופער, מעש.
yel'low-cov'ered *a.* (יעל'־או־קאוו'־ערד) בעדעקט מיט געלב; איינגעוויקעלט אין געלען פאפיער.
yel'low-crowned *a.* (יעל'־או־קראונד) מיט א געלען שפיץ אדער קאם אויף'ן קאפ [ווי ביי געוויסע פויגלען].
yel'low-eyed *a.* (יעל'־או־איד) מיט געלע אויגען; מיט א געלען קאליר ארום די אויגען.
yel'low-fe'ver *n.* (יעל'־או־פי'־ווער) דאס געלע פיבער, די געלע קדחת [אזא קראנקהייט אין די טראפישע לענדער].
yel'lowfish *n.* (יעל'־או־פיש) דער געל־פיש, אזא פארעל [ז. *trout*], וואס געפינט זיך ביי די ברעגען פון אלאסקא.
yel'low flag (יעל'־או פלעג) א געלער פלאג, א קאראנטין־פלאג [א פלאג וואס ווערט ארויסגעשטעלט ביי א קאראנטין אדער אויף א שיף צו בעצייכנען, אז דאס

ארט איז פערפעסטעט מיט אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

yel'low-foot'ed *a.* (יעל׳-אָ-פוט׳-עד) געל⸗פיסיג, מיט געלע פיס [ווענען געוויסע חיות].

yel'low girl (יעל׳-אָ גוירל) א מולאטקע [א מיידעל פון נעגערשער און ווייסער אבשטאמונג].

yel'low-gum *n.* (יעל׳-אָ-גאָם) די געלבזוכט ביי יונגע קינדער.

yel'lowham *n.* (יעל׳-אָ-העם) ז. *yellowhammer*.

yel'lowhammer *n.* (יעל׳-אָ-העמ-ער) דער גאלדאמער [אזא אייראפעאיש זינג⸗פויגעלע].

Yellowhammer

yel'low-head'ed *a.* (יעל׳-אָ-העד׳-עד) געל⸗קעפיג, מיט א געלען קאפ [ווענען פויגעל].

yel'lowish *a.* (יעל׳-אָ-איש) געלבליך, עטוואס געל.

yel'lowishness *n.* (יעל׳-אָ-איש-נעס) געלבליכקייט; דאס זיין עטוואס געל.

yel'low Jack (יעל׳-אָ דזשעק) דאס געלע פיבער [ז. *yellow-fever*]; דער קאראנטין⸗פלאג [ז. *yellow flag*].

yel'low-jack *n.* (יעל׳-אָ-דזשעק) ז. *yellow Jack*.

yel'low-jack'et *n.* (יעל׳-אָ-דזשעק׳-עט) ז. *hornet*.

yel'low jour'nal (יעל׳-אָ דזשויר׳-נעל) א געלע אדער סענסאציאנעלע צייטונג [א צייטונג וואס שטרעבט צו פערגרעסערען איהר צירקולאציאן אדער טיראזש, צופאסענדיג זיך צום גראבען געשמאק און נידריגע אינסטינקטען פון המון].

yel'low jour'nalism (יעל׳-אָ דזשויר׳-נעל-איזם) געלער אדער סענסאציאנעלער זשורנאליזם, צייטונגס⸗זשורנאליזם וואס פאסט זיך צו צום גראבען געשמאק און נידריגע אינסטינקטען פון המון.

yel'lowleg *n.* (יעל׳-אָ-לעג) דער געל⸗פיסלער [אזא פויגעל מיט לאנגע פיס און א לאנגען שנאבעל].

yel'low-leg'ged *a.* (יעל׳-אָ-לעג׳-עד) געל⸗פיסיג, מיט געלע פיס [ווענען פויגעל].

yel'low-leg'ger *n.* (יעל׳-אָ-לעג׳-ער) ז. *yellowleg*.

yel'lowlegs *n.* (יעל׳-אָ-לעגז) ז. *yellowleg*.

yel'lowly *adv.* (יעל׳-אָ-לי) געל, געלבליך; מיט א געלבליכען אויסזעהן.

yel'lowness *n.* (יעל׳-אָ-נעס) געלקייט.

yel'low o'cher (יעל׳-אָ אָ׳-קער) געלער אָקער. ז. *ocher*.

yel'lowomber *n.* (יעל׳-אָ-אָמ-בער) ז. *yellowhammer*.

yel'low perch (יעל׳-אָ פוירטש) דער געלער אקון אדער בארש [אזא פיש]. ז. איל. *"Fishes"*.

yel'low per'il (יעל׳-אָ פער׳-איל) די געלע געפאהר [די געפאהר — ווי אייניגע שטעלען זיך פאר — אז די געלע אדער מאנגאלישע ראסע, ווי די כינעזער, יאפאנעזער א. ז. וו. וועלען אריינדרינגען אין די לענדער פון דער ווייסער ראסע און וועלען זיי בעהערשען].

yel'low pop'lar (יעל׳-אָ פאפ׳-לאר) ז. *tulip-tree*.

yel'low race (יעל׳-אָ רייס) ז. *Mongolian race*.

yel'lows *n.* (יעל׳-אָז) די געלבזוכט; א ביטערער געפיהל [ווי פון קנאה, אייפערזוכט א. ד. ג.].

yel'lowshank *n.* (יעל׳-אָ-שענק) ז. *yellowleg*.

yel'lowshanks *n.* (יעל׳-אָ-שענקס) ז. *yellowleg*.

yel'lowshins *n.* (יעל׳-אָ-שינז) ז. *yellowleg*.

yel'lowthroat *n.* (יעל׳-אָ-טהראוט) דאס געל⸗קעלכען [אזא זינג⸗פויגעל].

yel'low-top *n.* (יעל׳-אָ-טאפ) אזא ריב.

yel'low-wash *n.* (יעל׳-אָ-הוואש) אזא וואסערעל פאר געשווירען.

yel'low-weed *n.* (יעל׳-אָ-הוויעד) ז. *goldenrod*.

yel'low-wood *n.* (יעל׳-אָ-הוואוד) ז. *yellow ash*.

yel'low-wort *n.* (יעל׳-אָ-הוואירט) ביבער⸗קרויט [א מין גראז].

yel'lowy *a.* (יעל׳-אָ-אי) געלבליך, עטוואס געל.

yelp *v. and n.* (יעלפ) קוויטשען, בילען, האווקען [ווי א הונד]; דאס בילען, א האווקעריי, א קוויטש, א קוויטשעריי [ווי פון וועהטאג].

yel'per *n.* (יעל׳-פער) איינער וואס בילט אדער האווקעט; א יונג הינטעל; א בעריהמער.

yel'ping *n.* (יעל׳-פינג) דאס בילען, דאס האווקען; דאס קוויטשען; דער געשריי פון א ווילדען אינדיק.

yen *n.* (יען) א יען [א יאפאנעזישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 50 סענט].

yen'ite *n.* (יענ׳-איט) יעניט אדער אילוואיט [אזא מינעראל].

yeo'man *n.* (יאו׳-מען) אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — א יאמען, איינער וואס האט געהאט א פריי שטיקעל לאנד און דיעזעס אייגענטום האט איהם געגעבען דאס רעכט צו זיין א געריכטס⸗געשווארענער, צו שטימען פאר א קאנדידאט אין פארלאמענט א. ד. ג.; א קליינער לאנד⸗בעזיצער; אין דער אמעריקאנער פלאטע — אן אויפזעהער איבער דעם פראוויאנט פון א קריעגס⸗שיף; איינער פון דער ענגלישער מיליץ⸗קאוואלעריע [ז. *yeomanry*].

yeo'manly *a. and adv.* (יאו׳-מענ-לי) פון דעם ראנג פון א יאמען [ז. *yeoman*], איינפאך, פראסט; מעשה יאמען, דרייסט, מיט קוראזש.

yeo'manry *n.* (יאו׳-מענ-רי) די קליינע לאנד⸗בעזיצער; די ענגלישע מיליץ⸗קאוואלעריע [אן ארט רייטענדע מיליץ וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון פערמעגליכע לאנד⸗אייגענטימער].

yer'ba *n.* (יער׳-בא) בראזילישע טהעע אדער פאראגוואי⸗טהעע [אזא פלאנצע וועמעס בלעטער ווערען געברויכט אלס טהעע].

yer'ba-mate *n.* (יער׳-בא-מייט) ז. *yerba*.

yer'ga *n.* (יויר׳-גא) אזא גראבער וואלענער שטאף וואס ווערט געברויכט פאר פערד⸗דעקען.

yer'nut *n.* (יויר׳-נאט) דער ערד⸗נוס. ז. *earthnut*.

yes *adv.* (יעס) יא, יע.

yes'ter *a.* (יעס׳-טער) נעכטיג, פון נעכטען [אבקירצונג פון *yesterday*].

yes'terday *n. and adv.* (יעס׳-טער-דיי) דער נעכטיגער טאג, דער נעכטען; נעכטען.

yes'tereve *adv. and n.* (יעס׳-טער-איעוו) ז. *yestereven*.

yes'tereven *adv. and n.* (יעס׳-טער-איעוון) נעכטען אבענד; דער נעכטיגער אבענד.

yes'terevening *n.* (יעס׳-טער-איעוו-נינג) דער נעכטיגער אבענד. ז. *yestereven*.

yes'termorn *n.* (יעס׳-טער-מאהרן) דער נעכטיגער פריהמארגען.

yes'termorning *n.* (יעס׳-טער-מאהר-נינג) ז. *yestermorn*.

yes'ternight *n. and adv.* (יעס׳-טער-נאיט) די נעכטיגע נאכט, דער נעכטיגער אבענד; נעכטען אבענד.

yet *adv. and c.* (יעט) 1. נאך; 2. נאך אלץ; 3. שוין; 4. אויף יעדען פאל; ווענינגסטענס; 5. זאגאר, אפילו; 6. פון דעסטוועגען, דאך, ניט קוקענדיג דארויף; 7. אבער; 8. אבוואהל, כאטש.

2. Is he there **yet**? 5. They would not believe the reports, nor **yet** the evidence.

yew *n. and v.* (יוה) די אייבע, דער אייבען⸗בוים [א איימער⸗גרינער בוים מיט טונקלע גיפטיגע בלעטער, וועלכער ווערט געפלאנצט אויף בית⸗עולם׳ס, פלעגט אמאל געברויכט ווערען צו מאכען שיס⸗בויגענס און יעצט צו טישלער⸗ארבייט אדער מעבעל]; אייבען⸗האלץ; א שיס⸗בויגען פון אייבען⸗האלץ, א קרוג מיט א הענטעל וואס איז אריבערגעבויגען איבער דעם מויל פון קרוג; זיך בלעזלען, שוימען [ביים קאכען].

Yew

yew'en *a.* (יוה׳-ען) אייבענער, פון אייבען⸗האלץ. ז. *yew*.

yew'-tree *n.* (יוה׳-טריע) די אייבע, דער אייבען⸗בוים. ז. *yew*.

yew'-wood *n.* (יוה׳-הוואוד) אייבען⸗האלץ. ז. *yew*.

Yez'idee *n.* (יעז׳-אי-דיע) א יעזיד, א טייפעל⸗פערגעטערער. ז. *devil-worshiper*.

Yez'idi *n.* (יעז׳-אי-דיע) א יעזיד, א טייפעל⸗פערגעטערער. ז. *devil-worshiper*.

Yid *n.* (ייִד) א איד.

Yid'dish *a.* (ייִד׳-איש) אידיש.

Yid'disher *n.* (ייִד׳-איש-ער) ז. *Yid*.

yield *v. and n.* (ייִלד) ארויסגעבען, ארויסברייגנען, פראדוצירען; בריינגען, געבען, טראגען [ווי פראצענט]; געבען; בעוויליגען; ערלויבען; אבטרעטען; אויפגעבען; איבערגעבען, אבגעבען, איבערלאזען, זיך אבזאגען פון [עפעס]; נאכגעבען, צוגעבען; זיך אונטערגעבען, זיך אונטערווארפען; נאכגעבען; איינוויליגען, צושטימען, מסכים זיין; זיין נידריגער אדער פון קלענערען ווערטה; זיך אנערקענען אלס נידריגער אדער פון קלענערען ווערטה; דאס וואס ווערט ארויסגעגעבען, ארויסגעבראכט אדער פראדוצירט; א

פראדוקט; גערעטעניש, ערנטע; איינקונפט.

yiel'dable *a.* (ייל'-דעבל) וואס קען נאכגעגעבען ווערען; וואס קען נאכגעבען; וואס איז גענייגט נאכצוגעבען, נאכגיעביג.

yiel'dableness *n.* (ייל'-דעבל-נעס) נאכגיעביגקייט.

yiel'der *n.* (ייל'-דער) א נאכגעבער, איינער וואס גיט נאך, איינער וואס גיט זיך אונטער.

yiel'ding *n. and a.* (ייל'-דינג) נאכגיעביגקייט; נאכגיעבונג; נאכגיעביג.

yiel'dingly *adv.* (ייל'-דינג-לי) אויף א נאכגיעביגען אופן.

yiel'dingness *n.* (ייל'-דינג-נעס) נאכגיעביגקייט.

yield'less *a.* (יילד'-לעס) ז. *unyielding*

Y. M. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Young Men's Christian Association*

Y. M. H. A ראשי תבות פון די ווערטער *Young Men's Hebrew Association*

yo *int.* (יאו) אוף! [אן אויסגעשריי ביי אן אנשטרענגונג, ווי ביים אויפהויבען אדער שלעפען א שווערע זאך].

yo'del *n. and v.* (יאודל) א יאדעל [א געזאנג אדער צוזינג וואו די געוועהנליכע שטימע ווערט אפט געענדערט אין א פאלצעט אדער קאפ־שטימע]; יאדלען, זינגען א יאדעל.

yo'deler *n.* (יאו'-דעל-ער) איינער וואס זינגט יאדעלס. ז. *yodel*

yo'deller *n.* (יאו'-דעל-ער) ז. *yodeler*

yo'dle *n. and v.* (יאודל) ז. *yodel*

yo'dler *n.* (יאו'-דלער) ז. *yodeler*

yo'ga *n.* (יאו'-גא) יאגא [אן אינדישע פילאזאפישע סיסטעם וואס לערענט אז דורך פאלשטענדיגען אסקעטיזם און טיעפער רעליגיעזער און אבסטראקטער נאכדענקונג ווערט דערגרייכט די בעפרייאונג פון גלגול הנפש, די ווידער־פעראייניגונג פון דער נשמה מיט דעם גייסט פון דער וועלט און די בעזיצונג פון איבערנאטירליכע קרעפטען און קענטניסע].

yo'gi *n.* (יאו'-גי) א יאגי [א נאכפאלגער פון דער יאגא־פילאזאפיע]; א נזיר, אן אסקעט. ז. *yoga*

yo'gin *n.* (יאו'-גין) ז. *yogi*

yo'gism *n.* (יאו'-גיזם) יאגיזם, די יאגא־לעהרע, אינדישער אסקעטיזם. ז. *yoga*

yo-ho' *int.* (יאו-האו') היי! [א צורוף, א רוף].

yoick *v.* (יאיק) אנרייצען אדער אויפמונטערען די הינד אין א פוקס־יאגד. ז. *yoicks*

yoicks *int.* (יאיקס) היידא! [אן אויסרוף אויפצומונטערען די הינד אין א פוקס־יאגד].

yo'jan *n.* (יאו'-דזשען) אן אסט־אינדישע לענג־מאס פון פינף ענגלישע מייל.

yo'jana *n.* (יאו'-דזשע-נע) ז. *yojan*

yoke *n. and v.* (יאוק) א יאך, א יארמא [אויף אקסען]; א קאראמיסלע, א נאסצע [א שטאנג אויף וועלכען עמערס ווערען אנגעהאנגען און וועלכער ווערט געטראגען אויף די אקסלען]; א קווער־שטאנג אויף וועלכען א גלאק איז אנגעהאנגען; א מין האלז־באנד אדער קראגען וואס מען טהוט אן אויף'ן האלז פון א בהמה אום זי זאל ניט קענען ארויסגעהן פון אן ארומגעצאמטען פלאץ; עטוואס וואס ווערט בענוצט צו פעראייניגען אדער בעהעפטען זאכען [ווי א קלאמער, א באלקען וואס דיענט צו פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען אנדערע צוויי באלקענס א. ז. וו.]; א באנד, א פערבינדונג, א פעראייניגונג; אונטעריאכונג, שקלאפעריי, קנעכטשאפט; א פאר [צוזאמענגעשפאנטע אקסען]; שפאנען אין יאך, איינשפאנען, אייניאכען; פארען, פערבינדען; בעשרענקען, איינשרענקען; אונטעריאכען, פערשקלאפען, פערקנעכטען, דריקען, אונטערדריקען; זיין פערבונדען.

yo'keage *n.* (יאו'-קעדזש) ז. *rokeage*

yoke'-bone *n.* (יאוק'-באון) דער יאך־ביין [דער באקען־ביין וועלכער פעראייניגט די ביינער פון קאפ און געזיכט].

yoke'-elm *n.* (יאוק'-עלם) דער איירא־פעאישער הארן־בוים אדער גראב. ז. *hornbeam*

yoke'fellow *n.* (יאוק'-פעל-או) א מיט־ברודער, א חבר, א קאמעראד, א קאלעגע; אן ארבייטס־גענאסע; א מאן, א ווייב.

yo'kel *n.* (יאוקל) א דארפס־יונג, א דארפישער יאלד.

yoke'let *n.* (יאוק'-לעט) א קליינע פערמע אדער לאנד־גוט.

yoke'-mate *n.* (יאוק'-מייט) ז. *yokefellow*

yo'king *n.* (יאו'-קינג) דאס שפאנען אין יאך, דאס איינשפאנען; דאס פארען, דאס פערבינדען; ארבייט וואס ווערט אבגעטהאן אין איין צייט [הויפטזעכליך פון א פערד אדער אקס].

yolk *n.* (יאוק) דאס איי־געלכעל; דער טייל פון זוימען, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א פלאנצע; וואל־אויל [דער פעטער שוויים ביי שאף].

yolk'y *a.* (יאוק'-אי) עהנליך צו אן איי־געלכעל; וואס בעשטעהט פון געלכעל; פעט [וועגען וואל].

Yom-kip'per *n.* (יאם-קיפ'-ער) ז. *Yom Kippur*

Yom Kip'pur (יאם קיפ'-אור) יום־כפור.

yon *adv. and a.* (יאן) ז. *yonder*

yond *adv. and a.* (יאנד) ז. *yonder*

yon'der *adv. and a.* (יאנ'-דער) דארט, אט דארטען; יענער, יענע, יענעם.

yon'ker *n.* (יאנ'-קער) ז. *younker*

yo'pon *n.* (יאו'-פאן) ז. *yapon*

yore *adv.* (יאור) לאנג צוריק, פארצייטען.

York impe'rial ap'ple (יאהרק אים-פיע'-רי-על עפל) דער יארקער קעניגליכער עפעל [אזא רויטער עפעל]. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

you *pr.* (יוה) איהר, דו; אייך, דיר; דיך; מען.

you'd (יוהד) אבקירצונג פון *you would* אדער פון *you had*

you'll (יוהל) אבקירצונג פון *you will*

young *a. and n.* (יאנג) יונג; נייַ; פריש, קרעפטיג; אונערפאהרען, גרין, אונוויסענד; דער יונגערער; נור־וואס אנגעקומען; אבשטאם, קינדער.

young blood (יאנג בלאד) יונגע מענשען; יוגענד; די יונגערע מיטגליעדער פון א פארטיי, געזעלשאפט א. ז. וו.; יונגע, פרישע קרעפטען.

youn'ger *a.* (יאנ'-גער) אינגער.

youn'gerly *a.* (יאנ'-גער-לי) עטוואס יונג, וואס האט נאך ניט דערגרייכט די מיטעל־יאהרען.

young'-eyed *a.* (יאנג'-איד) מיט יונגע, שטראהלענדע, פרישע אויגען.

young'ling *n. and a.* (יאנג'-לינג) א יונגע פערזאן, פלאנצע אדער חיה; א אינגעל; א קינד; אן אונערפאהרענער, אן אנפאנגער; יונג.

young'ly *a. and adv.* (יאנג'-לי) יונג; אין די יונגע יאהרען.

Young Men's Chris'tian Association (יאנג מענז קריס'-טשען עסאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון קריסטליכע יונגע לייט [אן ארגאניזאציאן, וועלכע עקזיסטירט כמעט אין יעדען לאנד און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען קריסטליכע יונגע לייט פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

Young Men's He'brew Associa'tion (יאנג מענז הי'-ברוה עסאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון אידישע יונגע לייט [אן ארגאניזאציאן וועלכע איז פערשפרייט אין פערשיעדענע שטעדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען אידישע יונגע לייט פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

young'ness *n.* (יאנג'-נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.

young'ster *n.* (יאנג'-סטער) א יונגער מענש; א אינגעל, א בחור'על; א יונג פערד, א זשערעבטשיק; א אינגערער אפיציער.

Young Wom'en's Chris'tian Association (יאנג הווימ'-ענז קריס'-טשען עסאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון קריסטליכע יונגע פרויען [אן ארגאניזאציאן וועלכע עקזיסטירט כמעט אין יעדען לאנד און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען קריסטליכע יונגע פרויען פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

Young Wom'en's He'brew Associa'tion (יאנג הווימ'-ענז הי'-ברוה עסאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון אידישע יונגע פרויען [אן ארגאניזאציאן וועלכע איז פערשפרייט אין פערשיעדענע שטעדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען אידישע יונגע פרויען פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

youn'ker *n.* (יאנ'-קער) אין דייטשלאנד — א יונקער, אן אדעליגער; א יונגער מאן פון אן אריסטאקראטישער פאמיליע; א יונגער מענש, א בחור.

you'pon *n.* (יוה'-פאן) ז. *yapon*

your *pr.* (יוהר) אייער, אייערע; דיין, דיינע.

you're (יוהר) פערקירצונג פון *you are* [איהר זייט].

yours *pr.* (יוהרז) 1. אייערער; אייערס; וואס בעלאנגט צו אייך; 2. אייערע אייגענע; אייער אייגענטום; 3. אייער בריעף.
3. Yours of the 16th inst. is at hand.

yourself' *pr.* (יור-סעלף') איהר אליין, אייך אליין; איהר זעלבסט; דו אליין, דיך אליין; דו זעלבסט.

yourselves' *pr.* (יור-סעלווז') איהר אליין, איהר זעלבסט; אייך אליין, אייך זעלבסט.

yours to command' (יוהרז טו קא-מענד') צו אייערע דיענסטע, גרייט צו דיענען, אייער ערגעבענסטער [ביים אונטערשרייבען דעם נאמען אונטער א בריעף].

yours tru'ly (יוהרז טרוה'-לי) ערגעבענסט אייערער [ביים אונטערשרייבען דעם נאמען אונטער א בריעף].

youse *n.* (יוהז) ז. ***chetah***

youth *n.* (יוהטה) יוגענד, יוגענד-צייט, יוגענד-אלטער; א יונגלינג, א יונגערמאן; יונגע לייט.

youth'ful *a.* (יוהטה'-פול) יוגענדליך, יונג; וואס איז שייך צו דער יוגענד; וואס פאסט פאר דער יוגענד; פריש.

youth'ful age (יוהטה'-פול איידזש) יוגענד-אלטער, יוגענד-צייט.

youth'fully *adv.* (יוהטה'-פול-אי) אויף א יוגענדליכען שטייגער; מעשה יונגערמאן.

youth'fulness *n.* (יוהטה'-פול-נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.

youth'hood *n.* (יוהטה'-הוד) יוגענד, יוגענד-צייט.

youth'like *a.* (יוהטה'-לאיק) ווי יוגענדליך, עהנליך צו יוגענד.

youth'ly *a. and adv.* (יוהטה'-לי) יוגענדליך, וואס איז שייך צו דער יוגענד; אויף א יוגענדליכען שטייגער.

youth'ness *n.* (יוהטה'-נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.

youth'some *a.* (יוהטה'-סאם) יוגענדליך, יונג, פריש.

you'thy *a.* (יוה'-טהי) ז. ***youthful***

youze *n.* (יוהז) ז. ***chetah***

yowl *v. and n.* (יאול) וואיען [ווי א הונד]; א געשריי טהאן [ווי פון וועהטאג אדער שרעק]; דאס וואיען [פון א הונד].

yow'ling *n.* (יאו'-לינג) דאס וואיען; דאס שרייען.

yp'siliform *a.* (איפ'-סי-לי-פארם) וואס האט די פארם פון דעם גריכישען בוכשטאב איפסילאן [Υ].

yr. פערקירצונג פון ***year*** אדער פון ***your***

yrs. פערקירצונג פון ***years*** אדער פון ***yours***

Y-track *n.* (הוואי'-טרעק) א קורצע אייזענבאהן-ליניע, וואס ליעגט פערפענדיקולאר צו דער הויפט ליניע און איז פעראייניגט מיט איהר אין דער פארם פון בוכשטאב *Y*. דיעזע ליניע דיענט אנשטאט א דרעה-פלאטפארם [ז. ***turn-table***], כדי אומצודרעהען לאקאמאטיוועז און וואגאנען.

yt'tria *n.* (איט'-רי-א) איטער-ערד [אזא אקסידירטער מעטאל וואס זעהט אויס ווי א ווייסער פראשעק].

yt'tric *a.* (איט'-ריק) וואס איז שייך צו איטריאום. ז. ***yttrium***

yt'trious *a.* (איט'-רי-אס) וואס איז שייך צו איטער-ערד. ז. ***yttria***

yt'trium *n.* (איט'-רי-אם) איטריאום [אזא טונקעל-גרויער מעטאל-פראשעק].

yt'trium-gar'net *n.* (איט'-רי-אם-גאר'-נעט) א גראנאט [אזא עדעלשטיין. ז. ***garnet***] וואס ענטהאלט אין זיך א קליינעם טייל איטריום [ז. ***yttrium***].

yttroce'rite *n.* (איט-רא-סי'-ראיט) איטראסעריט [א זעלטענער וויאלעט-בלויער מעטאל].

yttrocolum'bite *n.* (איט-רא-קא-לאמ'-באיט) ז. ***yttrotantalite***

yttrotan'talite *n.* (איט-רא-טענ'-טע-לאיט) איטראטאנטאליט [אזא זעלטענער מינעראל פון שווארצען אדער ברוינעם קאליר].

yu *n.* (יוה) דער נעפריט [א מין גרינליכער מינעראל]. ז. ***jade***

Yucca

yuc'ca *n.* (יאק'-א) די יוקא אדער פאלמען-ליליע [א מין פאלמען-עהנליכע פלאנצע פון צענטראל-אמעריקא].

yug *n.* (יוג) ז. ***yuga***

yu'ga *n.* (יוה'-גא) ביי די הינדוסען — די יוגא, דאס וועלט-אלטער, איינע פון די פעריאדען אויף וועלכע עס טיילט זיך דער דויער פון דער וועלט.

yuh *n.* (יוה) ז. ***yu***

yu'lan *n.* (יוה'-לען) א כינעזישער מאגנאליע-בוים. ז. ***Magnolia***

Yule *n.* (יוהל) וויינאכטען, דער יום-טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט.

Yule block (יוהל בלאק) ז. ***Yule log***

Yule clog (יוהל קלאג) ז. ***Yule log***

Yule'-eve *n.* (יוהל'-איעוו) דער וויינאכטס-אבענד, דער טאג און דער אבענד פאר וויינאכטען [קריסטוס'עס געבורט].

Yule log (יוהל לאג) דער וויינאכטס-קלאץ, א פעכיגער קלאץ, וועלכען מען פלעגט אנצינדען צו וויינאכטען [לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

Yule'-tide *n.* (יוהל'-טאיד) די וויינאכטס-צייט [די צייט פון יום טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

yun'gan *n.* (יאנ'-גען) ז. ***dugong***

yunx *n.* (יאנקס) ז. ***wryneck***

yu'pon *n.* (יוה'-פאן) ז. ***yapon***

yurt *n.* (יוהרט) א יורטע, א סיביריש הייזעל אדער געצעלט [ביי די יאקוטען].

Y. W. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***Young Women's Christian Association***

Y. W. H. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***Young Women's Hebrew Association***

Z

Z, z (זיע) דער זעקס און צוואנציגסטער און לעצטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

Z *n.* (זיע) עטוואס עהנליכעס אין פארם צום בוכשטאב ***Z***.

Za'baism *n.* (זיי'-בע-איזם) ז. ***Sabianism***

Za'bism *n.* (זיי'-ביזם) ז. ***Sabianism***

zac *n.* (זעק) ז. ***zebuder***

zaf'fer *n.* (זעפ'-ער) זאפער אדער זאפלאר [א זויערשטאף-פערבינדונג מיט דעם מעטאל קאבאלט, געברויכט אין פראדוצירען די קאבאלט-בלויע פארב]. ז. ***cobalt blue***

zaf'fer-blue *n.* (זעפ'-ער-בלוה) קאבאלט-בלוי. ז. ***cobalt blue***

zaf'fre *n.* (זעפ'-ער) ז. ***zaffer***

za'im *n.* (זא'-אים) א הויפטלינג פון טערקישער רייטענדער מיליץ.

zalamb'dodont *a.* (זע-לעמ'-דא-דאנט) וואס האט קורצע באק-צייהן מיט איין בערגעלע אויף זיי אין דער פארם פון א ***V*** [וועגען חיות].

zam'bo *n.* (זעמ'-באו) ז. ***sambo***

zambom'ba *n.* (טהעמ-באמ'-בא) אזא שפאנישער מוזיקאלישער אינסטרומענט [בעשטעהט פון א ליימענער כלי בעצויגען מיט פארמעט, דורך וועלכען עס איז דורכגעשטעקט א שטעקעל. די קלאנגען בעקומט מען רייבענדיג דאס שטעקעל].

za'mia *n.* (זיי'-מי-א) דער צאפען-פארן אדער צאפען-פאפאראטניק [אן אמעריקאנישע פלאנצע מיט א צאפען-עהנליכען נאקעטען שטאם].

zam'indar *n.* (זעמ'-אינ-דאר) ז. ***zemindar***

zam'indari *n.* (זעמ'-אינ-דא-רי) דאס לאנד פון א זעמינדאר. ז. ***zemindar***

zamouse' *n.* (זע-מוהס') דער קורץ-הארנדיגער וועסט-אפריקאנישער בופעלאקס.

zana'na *n.* (זע-נא'-נא) ז. ***zenana***

zan'der *n.* (זענ'-דער) א זאנדער [אזא אייראפעאישער פיש].

zanel'la *n.* (זע-נעל'-א) אזא איבערצוג-שטאף פאר רעגען-שירעמס.

zant *n.* (זענט) ז. ***zander***

Zan'te *n.* (זענ'-טע) ז. ***Zante-wood***

Zan'te cur'rant (זענ'-טע קאר'-ענט) אזא ראזשינקע אדער טרויב אהן קערנדלעך.

Zan'te fus'tic (זענ'-טע פאס'-טיק) דאס געלב-האלץ, דאס האלץ פון דעם געלב-האלץ בוים. ז. ***smoke-tree***

Zan'te-wood *n.* (זענ'-טע-הוואוד) אטלאס-האלץ [ז. ***satinwood***]; געלב-האלץ [ז. ***Zante fustic***].

za'ny *n. and v.* (זיי'-ני) א פאיאץ, א קלאון; א פאיאץ, וואס קרימט נאריש איבער אן אנדער פאיאץ אדער אנדערע שפיעלער; נאריש איבערקרימען; שפיעלען די ראלע פון א פאיאץ.

za'nyism *n.* (זיי'-ני-איזם) פאיאצעריי, קלאונישע שטיק; נארישע איבערקרימונג.

zan'ze *n.* (זאנ'-זע) אזא אפריקאנישער מוזיקאלישער אינסטרומענט.

zapatea'do *n.* (טהע-פא-טי-א'-דאו) אזא שפאנישער טאנץ, אין וועלכען מען קלאפט אב דעם טאקט מיט די פיס.

zaph'ara *n.* (זעפ'-ע-רא) ז. ***zaffer***

zapotil'la *n.* (זעפ-א-טיל'-א) ז. ***sapodilla***

Zarathus'trian *a. and n.* (זער-ע-טהוהס'-טרי-ען) ז. ***Zoroastrian***

Zarathus'trianism *n.* (זער-ע-טהוהס'-טרי-ען-איזם) ז. ***Zoroastrianism***

Zarathus'trism *n.* (זער-ע-טהוס-טריזם) ז. ***Zoroastrianism***

zarf *n.* (זארף) א געשטעל פאר א קאפע־טאס [אין געברויך אין די אריענטאלישע לענדער].

zar'nich *n.* (זאר'-ניק) ארפערמענט, ארסעניק־פארב. ז. ***orpiment***

zax *n.* (זאקס) די שפיץ־האק [א געצייג צום שניידען און דורכלעכערען גריפעל־פלאטען אדער שיעפער־פלאטען].

Z. B. T. ראשי תבות פון די ווערטער ***Zion Bemishpat Tipodeh*** [ציון במשפט תפדה — דער נאמען פון א געהיימער ברידערליכער ארגאניזאציאן פון אידישע סטודענטען פון די קאלעדזשעס און אוניווערזיטעטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא, געגרינדעט אין יאהר 1889].

Ze'a *n.* (זיע'-א) דער מין מאאיס אדער קוקורוזע. ז. ***maize***

zeal *n.* (זיעל) אייפער, חשק, לוסט, שטארקע איבערגעבענהייט; דאס סטארען זיך, דאס טהאן אדער שטרעבען צו עפעס מיט היץ און איבערגעבענהייט.

zeal'less *a.* (זיעל'-לעס) אהן אייפער, אהן חשק, אהן לוסט.

zeal'ot *n.* (זעל'-אט) איינער וואס טהוט עפעס מיט צו פיעל איבערגעבענהייט; א זעלאט, א פאנאטיקער, א פאנאטישער אנהענגער.

Zeal'ot *n.* (זעל'-אט) א זעלאט, א קנאי [איינער פון א פאטריאטישער אידישער סעקטע, וועלכע האט ביטער בעקעמפפט די רוימישע הערשאפט אין דער צייט פון חורבן בית שני].

zealot'ical *a.* (זי-לאט'-אי-קעל) זעלאטיש, איבערטריבען אייפריג, פאנאטיש.

zeal'otism *n.* (זעל'-אט-איזם) זעלאטיזם, איבערטריבענע אייפריגקייט, פאנאטישקייט.

zeal'otist *n.* (זעל'-אט-איסט) ז. ***zealot***

zeal'otry *n.* (זעל'-אט-רי) איבערטריבענער אייפער, צו שטארקע איבערגעבענהייט; זעלאטיזם, פאנאטיזם.

zeal'ous *a.* (זעל'-אס) אייפריג, היציג; מיט איבערגעבענהייט, מיט חשק.

zeal'ously *adv.* (זעל'-אס-לי) מיט אייפער, מיט היץ, מיט גרויס חשק אדער איבערגעבענהייט.

zeal'ousness *n.* (זעל'-אס-נעס) אייפריגקייט, היציגקייט, איבערגעבענהייט, גרויס חשק.

ze'bec *n.* (זיע'-בעק) ז. ***xebec***

ze'beck *n.* (זיע'-בעק) ז. ***xebec***

ze'bra *n.* and *a.* (זיע'-ברא) א זעברא [א מין אפריקאנישער עזעל מיט א געשטרייפטער פעל]; עהנליך צו די שטרייפען אויף א זעברא; געשטרייפט אין דער לענג [ווי א זעברא].

Zebra

ze'bra-cat'erpillar *n.* (זיע'-ברא-קעט'-ער-פיל-אר) דאס זעברא־ווערימעל [אזא לארווא אדער אינזעקטען־ווערימעל מיט שווארצע און געלע שטרייפען, וואס שפייזט זיך מיט גרינסען].

ze'bra-opos'sum *n.* (זיע'-ברא-א-פאס'-אם) ז. ***zebra-wolf***

ze'bra-poi'son *n.* (זיע'-ברא-פאי'זן) דער זעברא־גיפט [אזא אפריקאנישער בוים מיט א זעהר גיפטיגען זאפט].

ze'bra-spi'der *n.* (זיע'-ברא-ספאי'-דער) א טאראנטולא, אזא שפין. ז. ***tarantula***

ze'bra-wolf *n.* (זיע'-ברא-הוואולף) דער זעברא־וואלף [אזא געשטרייפטעס וואלף־עהנליכעס בייטעל־טהיער פון טאסמאניען]. ז. ***Marsupialia***

ze'bra-wood *n.* (זיע'-ברא-הוואוד) זעברא־האלץ [אזא הארטעס, שעהן־געשטרייפטעס האלץ פון געוויסע ביימער]; דער זעברא־האלץ בוים.

ze'bra-wood'pecker *n.* (זיע'-ברא-הוואוד'-פעק-ער) דער זעברא־האלץ־פיקער [אזא געשטרייפטער האלץ־פיקער]. ז. ***woodpecker***

ze'brine *a.* (זיע'-ברין) זעברא־ארטיג, געשטרייפט ווי א זעברא, עהנליך צו א זעברא. ז. ***zebra***

ze'bu *n.* (זיע'-ביו) דער זעבו [אן אינדישער הארבאטער אקס אדער קוה].

Zebu

ze'bub *n.* (זיע'-באב) די זעבוב, אזא גרויסע, שעדליכע אביסינישע פליעג.

zeb'uder *n.* (זעב'-או-דער) די קאווקאזישע ווילדע ציעג.

zecchi'no *n.* (טסעק-קיע'-נאו) ז. ***sequin***

zech'in *n.* (זעק'-אין) ז. ***sequin***

zed *n.* (זעד) דער בוכשטאב *z*; אן אייזערנער שטאנג אין דער פארם פון *Z*.

zed'oary *n.* (זעד'-א-ע-רי) דער ציטער־ווארצעל אדער זעדאאריא־ווארצעל [אזא שמעקענדער ווארצעל געברויכט אין מעדיצין און אויך אין פארב].

zee *n.* (זיע) דער בוכשטאב *z*.

ze'in *n.* (זיע'-אין) צעאין [דער קליי־שטאף פון קוקורוזע].

ze'ine *n.* (זיע'-אין) ז. ***zein***

zeit'geist *n.* (צאיט'-גאיסט) דער צייט־גייסט, דער גייסט פון א בעשטימטער צייט.

zelo'so *a.* (דזע-לאו'-סאו) אין מוזיק — אייפריג, מיט חשק, מיט ענערגיע, ענטוזיאסטיש.

zelotyp'ia *n.* (זעל-א-טיפ'-אי-א) זעלאטיפיע, אן אוננארמאלע, קראנקהאפטע איבערטריבענע איבערגעבענהייט, אייפריגקייט אדער פאנאטיזם.

zelotyp'ic *a.* (זעל-א-טיפ'-איק) זעלאטיפיש, מיט קראנקהאפטער איבערטריבענער אייפריגקייט אדער פאנאטיזם.

zem'indar *n.* (זעמ'-אינ-דאר) א זעמינדאר, א לאנד־פאכטער אדער לאנד־האלטער פון דער רעגיערונג אין אינדיען.

zem'indary *n.* (זעמ'-אינ-דא-רי) דאס רעכט אדער דאס לאנד פון א זעמינדאר. ז. ***zemindar***

zem'mi *n.* (זעמ'-אי) די בלינד־מויז. ז. ***mole-rat***

zem'ni *n.* (זעמ'-ני) די בלינד־מויז. ז. ***mole-rat***

zem'stvo *n.* (זעמ'-סטוואו) א זעמסטוואו [אין רוסלאנד — א בעצירקס־פערוואלטונג פאר לאקאלע אנגעלעגענהייטען, וואס בעשטעהט פון לאנד־אייגענטימער און פון פערטרעטער פון די פויערים און שטאדטישע איינוואהנער].

Zem'zem *n.* (זעמ'-זעם) דער הייליגער ברונעם אין מעקא נעבען דער קאאבא [ז. ***Kaaba***], וועלכער האט, לויט דער מאהמעדאנישער לעגענדע, זיך געבילדעט פון זיך, אום צו ראטעווען פון דארשט הגר'ען און ישמעאל'ען.

zena'ide *n.* (זי-נײי'-איד) אזא אמעריקאנישע טויב.

zena'na *n.* (זע-נא'-נא) די פרויען־אבטיילונג פון א הויז אין אינדיען; א אינדישער הארעם.

Zend *n.* (זענד) די זענדישע שפראך, די פארצייטיגע פערזישע שפראך פון דער זענדאוועסטא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע פערזיער].

Zend-Aves'ta *n.* (זענ-דא-ועס'-טא) די זענדאוועסטא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע פערזיער].

zen'dik *n.* (זענ'-דיק) אן אונגלויביגער, אן אפיקורס [אין די אזיאטישע לענדער].

ze'nick *n.* (זיע'-ניק) די סוריקאטע [אזא חיה'לע]. ז. ***suricate***

ze'nik *n.* (זיע'-ניק) די סוריקאטע [אזא חיה'לע]. ז. ***suricate***

ze'nith *n.* (זיע'-ניטה) 1. דער זעניט [דער פונקט אין הימעל גלייך איבער איינעמס קאפ]; 2. דער העכסטער פונקט, דער קולמינאציאנס־פונקט, די העכסטע שטופע, דער העכסטער גראד.
2. At forty he reached the **zenith** of his fame.

ze'nithal *a.* (זיע'-ניטה-על) פון דעם זעניט, וואס איז שייך צום זעניט. ז. ***zenith***

ze'nith-dis'tance *n.* (זיע'-ניטה-דיס'-טענס) דער זעניט־אבשטאנד פון א הימעלשען קערפער, דער טייל פון הימעלס־קרייז צווישען דעם זעניט און א הימעלשען קערפער. ז. ***zenith***

ze'nith-sec'tor *n.* (זיע'-ניטה-סעק'-טאר) א זעניט־סעקטאר [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט צו בעשטימען דעם זעניט־אבשטאנד פון צוויי שטערען, וועלכע געפינען זיך ביים זעניט]. ז. ***zenith-distance***

ze'nith-tel'escope *n.* (זיע'-ניטה-טעל'-אי-סקאופ) א זעניט־טעלעסקאפ [א טעלעסקאפ צו בעשטימען דעם אונטערשיעד אין דעם זעניט־אבשטאנד פון צוויי שטערען, וועלכע געפינען זיך צו נארד און צו זיד פון דעם זעניט. ז. ***zenith-distance***].

Zeno'nian *a.* and *n.* (זי-נאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף

זענא פון עלעא [געלעבט אין 5טען יאהרהונדערט פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג]; וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף זענא פון ציטיום, דעם גרינדער פון דער סטאאישער שולע [געלעבט אין דריטען יאהרהונדערט פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג]; א סטאאיקער [ז. *Stoic*].

Zenon'ic *a.* (זי-נאנ'-איק) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף זענא. ז. *Zenonian*.

ze'nu *n.* (זיע'-נוה) א זענו [אזא אפריקאנישע שאף].

ze'olite *n.* (זיע'-א-לאיט) דער צעאליט אדער זעאליט [אזא מינעראל].

zeolit'ic *a.* (זיע-א-ליט'-איק) צעאליט-ארטיג, עהנליך צו צעאליט, וואס איז שייך צו צעאליט אדער בעשטעהט פון צעאליט [אזא מינעראל].

zeolit'iform *a.* (זיע-א-ליט'-אי-פארם) צעאליט-ארטיג, עהנליך צו צעאליט [אזא מינעראל].

zeolitiza'tion *n.* (זיע-א-ליט-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג [פון א מינעראל] אין צעאליט [אזא מינעראל].

Zeph'iroth *n.* (זעפ'-אי-ראטה) די ספירות. ז. *Sephiroth*.

zeph'yr *n.* (זעפ'-ער) דער זעפיר, א וועסטליכער ווינד; א לופטעלע, א ווינטעלע; דער זעפיר-שמעטערלינג [אזא שמעטערלינג אדער זומער-פויגעלע]; זעפיר-צייג [א לייכטער, דינער צייג].

zeph'yr cloth (זעפ'-ער קלאהטה) זעפיר-צייג [א דינער, לייכטער וואלען-שטאף].

Zeph'yrus *n.* (זעפ'-אי-ראס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — זעפירוס, דער גאט פון דעם וועסטליכען ווינד, דער מילדעסטער פון אלע געטער; דער מין זעפיר-שמעטערלינגע [אזעלכע זומער-פויגעלעך].

zer'da *n.* (זויר'-דא) דער פענעק [אזא אפריקאנישער פוקס]. ז. *fennec*.

ze'ro *n.* (זיע'-ראו) א נול [0]; דער פרירונגס-פונקט אויף א טערמאמעטער; דער נידריגסטער פונקט, די נידריגסטע שטופע.

zest *n. and v.* (זעסט) שייד-שאלעכץ [דאס שייד-ווענטעל אדער הייטעל צווישען די טיילען פון א נוס, אפעלסין, לעמאן א. ז. וו.]; שאלעכץ פון לעמאנען אדער אפעלסינען [צום צוגעבען א געשמאק אדער גערוך צו עפעס]; שאלעכץ-זאפט פון אפעלסינען אדער לעמאנען; געשמאק; געשמאקקייט; צוגעבען א געשמאק; צואווירצען; אנשניידען דינע פאסיקלעך אפעלסינען-שאלעכץ אדער לעמאן-שאלעכץ; בעשפריצען מיט'ן זאפט פון לעמאן-שאלעכץ אדער אפעלסינען-שאלעכץ.

ze'ta *n.* (זיע'-טא) זעטא [דער זעקסטער בוכשטאב פון דער גריכישער א-בע-צע, וואס ענטשפרעכט דעם ענגלישען בוכשטאב z]; א קעמערעל; דאס צימערעל אין א קלויסטער פאר דעם שמש.

zetet'ic *a. and n.* (זי-טעט'-איק) נאכפארשענד, אונטערזוכענד; א זוכער, א פארשער.

zeug'lodon *n.* (זיוג'-לא-דאן) א פארצייטיגע חיה, עטוואס עהנליך צו א מאנאטי אדער ים-קוה [ז. *manatee*], וועלכע האט דערגרייכט א לענג פון 70 פוס.

zeug'lodont *a. and n.* (זיוג'-לא-דאנט) וואס האט צייהן צוזאמענגעשטעלט פארוויין; עהנליך צו א פארצייטיגער חיה מיט אזעלכע צייהן, וואס איז געווען עטוואס עהנליך צו א ים-קוה; א פארצייטיגע חיה עהנליך צו א מאנאטי אדער ים-קוה. ז. *zeuglodon*.

zeuglodon'toid *a. and n.* (זיוג-לא-דאנ'-טאיד) ז. *zeuglodont*.

Zeus *n.* (זיוס) צעאוס [דער הויפט-גאט ביי די פארצייטיגע גריכען].

zey'lanite *n.* (זיע'-לענ-איט) ז. *ceylonite*.

zib'eline *n. and a.* (זיב'-ע-לין) סויבעל; פון סויבעל. ז. *sable*.

zib'et *n.* (זיב'-עט) די אזיאטישע אדער אינדישע ציבעט-קאץ [א חיה וועלכע טיילט אויס פון זיך א שארף-ריכענדע, פעטליכע זאפט ווי אלע ציבעט-קעץ און ווערט אפט צוגעוועהנט צום הויז]. ז. *civet-cat*.

Zibet

zib'etum *n.* (זיב'-ע-טאם) אזא ציבעט-קאץ; דער גערוך פון א ציבעט-קאץ. ז. *zibet*.

Zif *n.* (זיף) דער חדש אייר.

zigan'ka *n.* (זי-גענ'-קא) א ציגאנקע, א ציגיינער [אזא רוסישער טאנץ]; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

zig'zag *n., a., adv. and v.* (זיג'-זעג) א זיגזאג; א זיגזאגע ליניע; א זיגזאג-ארטיגער וועג; א זיגזאג-פערמיגע טראנשעע, א פערבינדונגס-גראבען [אין דער בעלאגערונג פון א פעסטונג]; זיגזאג-ארטיג, זיגזאגיג; אויף א זיגזאג-ארטיגען אופן; זיך בעוועגען אין א זיגזאג-ארטיגער ריכטונג; מאכען זיגזאג-פערמיג.

zig'zaggy *a.* (זיג'-זעג-אי) זיגזאגיג, זיגזאג-ארטיג, זיגזאג-פערמיג.

zil'lah *n.* (זיל'-א) א בעצירק אדער פראווינץ אין אינדיען.

zimb *n.* (זימב) א טסעטסע-ארטיגע פליעג אין אביסיניען, וועלכע איז זעהר געפעהרליך פאר הויז-חיות. ז. *tsetse*.

ziment'-wa'ter *n.* (זי-מענט'-הוואה'-טער) צעמענט-וואסער, קופער-וואסער [קופער-ענטהאלטענדעס וואסער וואס געפינט זיך אין קופער-מינעס].

zinc *n. and v.* (זינק) צינק [א מעטאל]; פערצינקען, בעדעקען מיט צינק.

zinc'-blende *n.* (זינק'-בלענד) ז. *sphalerite*.

zinc'-col'ic *n.* (זינק'-קאל'-איק) פערגיפטונג מיט צינק.

zin'cic *a.* (זינ'-סיק) וואס איז שייך צו צינק, וואס ענטהאלט צינק; צינק-ארטיג.

zincif'erous *a.* (זינ-סיפ'-ע-ראס) ז. *zinkiferous*.

zinc'-i'ron *n.* (זינק'-אי'-ערן) ז. *galvanized iron*.

zin'cite *n.* (זינ'-סאיט) רויט-צינק-ערץ [אזא טונקעל-רויטער מינעראל וואס בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון צינק מיט זויער-שטאף].

zin'ckenite *n.* (זינ'-קענ-איט) ז. *zinkenite*.

zin'ckic *a.* (זינ'-קיק) ז. *zincic*.

zinckif'erous *a.* (זינ-קיפ'-ע-ראס) ז. *zinkiferous*.

zin'ckite *n.* (זינ'-קאיט) ז. *zincite*.

zin'cky *a.* (זינ'-קי) וואס איז שייך צו צינק; וואס ענטהאלט צינק; צינק-ארטיג, וואס זעהט אויס ווי צינק.

zin'code *n.* (זינ'-קאוד) דער צינק-פאל [נעגאטיווער פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי].

zin'cograph *n.* (זינ'-קא-גרעף) א צינקאגראף, א צינקאגראפישע פלאטע אדער צייכנונג. ז. *zincography*.

zincog'rapher *n.* (זינ-קאג'-רע-פער) א צינקאגראף, א צינק-שטעכער. ז. *zincography*.

zincograph'ic *a.* (זינ-קא-גרעפ'-איק) צינקאגראפיש, וואס איז שייך צו צינקאגראפיע. ז. *zincography*.

zincograph'ical *a.* (זינ-קא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zincographic*.

zincog'raphy *n.* (זינ-קאג'-רע-פי) צינקאגראפיע, צינק-שטעך-קונסט [די קונסט פון דרוקען פערשיעדענע שריפטען און צייכנונגען, וועלכע זיינען איינגעקריצט אין א צינקענער פלאטע, דורך גראווירען אדער דורך געוויסע כעמישע מיטלען].

zin'coid *a.* (זינ'-קאיד) וואס איז שייך צו צינק; צינק-ארטיג.

zin'colyte *n.* (זינ'-קא-לאיט) עטוואס וואס קען אויפגעלעזט ווערען דורך עלעקטריציטעט.

zin'cotype *n.* (זינ'-קא-טאיפ) ז. *zincograph*.

zin'cous *a.* (זינ'-קאס) וואס איז שייך צו צינק; וואס איז שייך צו דעם נעגאטיווען פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי.

zinc'-pla'ting *n.* (זינק'-פליי'-טינג) צינק-פלאטירונג, פערצינקונג [איבערציהונג אדער בעדעקונג מיט א דינעם צינק-שיכט].

zinc'-vit'riol *n.* (זינק'-וויט'-רי-אל) צינק-וויטריאל, ווייסער וויטריאל, צינק-סולפאט [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אלס א מינעראל אדער ווערט בעקומען פון פאנאנדערלאזען צינק אין שוועבעל-זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין דער פראדוקציאן פון לאק א. ז. וו.].

zinc'-white *n.* (זינק'-הוואיט) צינק-ווייס [אזא ווייסע פארב].

Zin'gano *n.* (זינ'-גע-נאו) ז. *Zingaro*.

Zin'gara *n.* (זינ'-גע-רא) ז. *Zingaro*.

Zin'gari *n.* (זינ'-גע-רי) ציגיינער.

Zin'garo *n.* (זינ'-גע-ראו) א ציגיינער.

zing'el *n.* (זינג'-על) דער צינגעל [א קליינער עסבארער אייראפעאישער פיש וואס איז עהנליך צו אן אקונע אדער בארש]. ז. *perch*.

zink *n.* (זינק) צינק. ז. *zinc*.

zin'kenite *n.* (זינ'-קענ-איט) צינקעניט [אזא שטאהל-גרויער מינעראל].

zinkif'erous *a.* (זינ-קיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט צינק.

zin'kite *n.* (זינ'-קאיט) ז. *zincite*.

zin'ky *a.* (זינ'-קי) ז. *zincky*.

Zi'on *n.* (זאי'-אן) ציון [א בארג אין ירושלים אויף וועלכען דער בית-המקדש איז געשטאנען]; ירושלים; דאס פאלק ישראל; די פארצייטיגע אידישע מלוכה.

Zi'onism *n.* (זאי'-אנ-איזם) ציוניזם, די בעוועגונג צו בעזעצען אידען אין פאלעסטינא און דארט שאפען א קולטורעלען און פאליטישען אידישען צענטער אויף אויטאנאמישע יסודות.

Zi'onist *n. and a.* (זאי'-אנ-איסט) א ציוניסט, אן אנהענגער פון ציוניזם; ציוניסטיש. ז. *Zionism*.

Zi'onist flag (זאי׳-אנ-איסט פלעג) דער ציוניסטישער פלאג [דער פלאג פון די ציוניסטען וועלכער האט צוויי האריזאנטאלע בלויע שטרייפען אויף א ווייסען פעלד און א מגן דוד אין מיטען]. ז. איל. *"National Flags"*

Zionis'tic *a.* (זאי-אנ-איס׳-טיק) ציוניסטיש. ז. *Zionism*

Zi'onward *adv.* (זאי׳-אנ-הווארד) צו ציון צו; צום הימעל צו.

zip *n.* (זיפּ) ז־זיפּ [דער גערויש פון אז ארויסגעשאסענער קויל ווי זי שניידט דורך די לופט].

zir'con *n.* (זויר׳-קאן) דער צירקאן [אזא מינעראל פון א שווארצליך־געלבען קאליר].

zirco'nia *n.* (זויר-קאו׳-ני-א) צירקאן־ערד אדער אקסידירטער צירקאניום [זעהר א הארטער ווייסער מעטאל, וואס קען קריצען און שניידען גלאז].

zirco'nian *a.* (זויר-קאו׳-ני-ען) ז. *zirconic*

zirco'nic *a.* (זויר-קאנ׳-איק) צירקאניש, וואס איז שייך צו צירקאניום. ז. *zirconium*

zir'conite *n.* (זויר׳-קאנ-איט) א מין צירקאן. ז. *zircon*

zirco'nium *n.* (זויר-קאו׳-ני-אם) צירקאניום [אזא כעמישער מעטאל־עלעמענט].

zith'er *n.* (זיטה׳-ער) א ציטרע [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]. ז. *cither*

zith'erist *n.* (זיטה׳-ער-איסט) א ציטרע־שפּיעלער, איינער וואס שפּיעלט אויף א ציטרע. ז. *cither*

zith'ern *n.* (זיטה׳-ערן) ז. *cither*

Ziza'nia *n.* (זאי-זיי׳-ני-א) אינדישע רייז, א מין גראזען, וואס וואקסען אין פייכטע ערטער [דיענען אלס שפּייז פאר ווילדע ענטלעך].

Ziz'yphus *n.* (זיז׳-אי-פאס) דער אידען־דארן [א מין דארן־פלאנצע פון די טראפּישע לענדער פון אזיען און אמעריקא].

zo'a *n.* (זאו׳-א) לעבעדיגע בעשעפּענישען. ז. *zoon*

Zoantha'ria *n.* (זאו-ענ-טהיי׳-רי-א) דער מין בלומען־טהיערע [אזעלכע מינים פּאליפּען וואס בילדען אוים געוויסע פארמען פון קאראלען].

zoantha'rian *n. and a.* (זאו-ענ-טהיי׳-רי-ען) א בלומען־טהיער; וואס איז שייך צו א בלומען־טהיער. ז. *Zoantharia*

zoan'thoid *n.* (זא-ענ׳-טהאיד) א בלומען־טהיער. ז. *Zoantharia*

zoan'thropy *n.* (זא-ענ׳-טהרא-פּי) זאאנטראפּיע, א מין משוגעת, ביי וועלכער דער מענש בילדעט זיך איין, אז ער איז א חיה.

zo'bo *n.* (זאו׳-באו) דער זאבא, אזא בהמה וואס שטאמט ארוים פון דער פּארונג פון א יאק מיט א זעבו. ז. *zebu* און *yak*

zoc'co *n.* (זאק׳-או) ז. *socle*

zoc'colo *n.* (זאק׳-א-לאו) ז. *socle*

zo'cle *n.* (זאוקל) ז. *socle*

zo'diac *n.* (זאו׳-די-עק) דער זאדיאק אדער טהיער־קרייז, די צוועלף שטערן־גרופּען אדער מזלות [טלה, שור, תאומים, סרטן, אריה, בתולה, מאזנים, עקרב, קשת, גדי, דלי, דגים], וועלכע בילדען אוים א ברייטען קרייז אין הימעל, און דורך דיעזען קרייז געהט דורך די זון אין משך פון א יאהר צייט אין איהר כלומרש׳דיגער קרייז־בעוועגונג ארום דער ערד; א קרייז; א פאלשטענדיגע קרייז־בעוועגונג.

Zodiac

zodi'acal *a.* (זא-דאי׳-ע-קעל) וואס איז שייך צום זאדיאק. ז. *zodiac*

zodi'acal light (זא-דאי׳-ע-קעל לאיט) דאס זאדיאק־ליכט [א שוואכער שיין וואס בעמערקט זיך אויף׳ן הימעל אין דער ליניע פון זונענגאנג — אום פריהלינג ביים זונען־אונטערגאנג און אין הערבסט ביים זונען־אויפגאנג — אין דער צייט פון דער זונענווענדע, ד. ה. ווען דער טאג איז גלייך צו דער נאכט].

zodi'acal signs (זא-דאי׳-ע-קעל סאינז) די צייכענס פון זאדיאק, די צוועלף סמנים, מיט וועלכע מען בעצייכענט די צוועלף מזלות פון יאהר [ז. איל. *zodiac*, וואו די זאדיאק־צייכענס געפינען זיך צווישען די ציפערען און די פיגורען].

zodioph'ilous *a.* (זאו-די-אפ׳-אי-לאס) וואס ליעבט חיות אדער לעבעדיגע בעשעפענישען [וועגען פלאנצען, וועלכע ווערען בעפרוכטעט פון דעם בלומען־שטויב, וואס ווערט איבערגעטראגען פון איין פלאנצע צו דער צווייטער דורך אינזעקטען].

zoe'a *n.* (זא-איע׳-א) א געוויסער ענטוויקלונגס־צושטאנד פון געוויסע קרעבסען און ערנליכע בעשעפענישען; א בעשעפעניש אין דיעזער ענטוויקלונגס־שטופע.

zoe'ther *n.* (זא-איע׳-טהער) א כלומר׳שדיגער שטאף, וועלכער ווערט פון אייניגע בעטראכט אלס די אורזאכע פון מעזמעריזם און ערנליכע ערשיינונגען. ז. *mesmerism*

zoet'ic *a.* (זא-עט׳-איק) זאעטיש, לעבענד; וואס איז שייך צום לעבען.

zo'etrope *n.* (זאו׳-אי-טראופּ) א זאאטראפּ אדער לעבענס־ראד [אזא זיך־דרעהענדעס שפּיעלצייג, אין וועלכען פיגורען ווייזען אוים ווי לעבעדיגע].

zoiat'ria *n.* (זאו-אי-עט׳-רי-א) וועטערינארע מעדיצין, היילונג פון קראנקע בהמות און חיות.

zo'ic *a.* (זאו׳-איק) זאאיש, וואס איז שייך צו לעבעדיגע בעשעפענישען; וואס ענטהאלט אין זיך פאסילען אדער פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון לעבעדיגע בעשעפענישען [וועגען פעלזען].

Zoil'ean *a.* (זא-איל׳-אי-ען) זאאיליש, כאראקטעריסטיש פאר דעם גריכישען קריטיקער זאאילוס. ז. *Zoilism*

Zo'ilism *n.* (זאו׳-איל-איזם) זאאיליזם, אונגערעכטע קריטיק [לויט דעם נאמען פון איינעם זאאילוס, א גריך, וואס האט געלעבט אין פיערטען יאהרהונדערט פאר קריסטוס׳עס געבורט און האט זעהר שארף, בייסענד און מיט אונרעכט קריטיקירט דעם גריכישען פאעט האמער].

Zo'ilist *n.* (זאו׳-אי-ליסט) א זאאיליסט, א נאכאהמער פון זאאילוס, אן אונגערעכטער קריטיקער. ז. *Zoilism*

zoi'site *n.* (זאי׳-סאיט) דער זאאיסיט [אזא מינעראל].

zo'ism *n.* (זאו׳-איזם) זאאיזם, די לעהרע, אז די אורזאכע פון לעבען ליעגט אין א בעזונדערער לעבענס־קראפט. ז. *vitalism*

zo'ist *n.* (זאו׳-איסט) א זאאיסט, אן אנהענגער פון זאאיזם. ז. *zoism*

zois'tic *a.* (זא-איס׳-טיק) זאאיסטיש, וואס איז שייך צו זאאיזם [ז. *zoism*]; וואס איז שייך צו לעבעדיגע ארגאניזמען אדער צום לעבענס־פרינציפּ; וויטאליסטיש; וואס איז שייך צו חיות.

Zo'laism *n.* (זאו׳-לא-איזם) זאלאאיזם, די כאראקטעריסטישע אייגנעשאפטען פון די ווערק פון עמיל זאלא; נאטוראליזם אין ליטעראטור. ז. *naturalism*

Zöll'ner's lines (צויל׳-נערז לאינז) צעלנער׳ס ליניעס [פאראלעלע ליניעס וואס זעהען אוים ניט פאראלעל צוליעב דעם וואס זיי ווערען דורכגעקרייצט פון א רייה שיפּע ליניעס].

zoll'verein *n.* (צאול׳-פער-אין) דער צאל־פעראיין, די אמאליגע פעראייניגונג פון די נארדליכע דייטשע מלוכות, וועלכע געהען איצט אריין אין דער דייטשער אימפּעריע, מיט דעם ציעל צו האבען אן איינהייטליכען טאריף אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות; א פעראייניגונג פון בעזונדערע מלוכות מיט דעם ציעל צו האבען אן איינהייטליכען טאריף.

zo'na *n.* (זאו׳-נא) אין אנאטאמיע — א פאס, א גארטעל [וועגען א מוסקול אדער הייטעל וואס רינגעלט עפּעס ארום ווי א פאס אדער גארטעל].

zo'nal *a.* (זאו׳-נעל) וואס זעהט אוים ווי א גארטעל אדער פאס; איינגעריכטעט אין גארטלען אדער רינגען.

zo'nally *adv.* (זאו׳-נעל-אי) אין דער פארם פון א פאס אדער גארטעל.

zo'nar *n.* (זאו׳-נאר) א שווארצער לעדערנער פאס, מיט וועלכען אידען און קריסטען אין די מאכמעדאנישע לענדער פלעגען אמאל מוזען זיך ארומגארטלען, כדי מען זאל דערקענען, אז זיי זיינען ניט קיין מאכמעדאנער.

zo'nary *a.* (זאו׳-נע-רי) וואס האט די פארם פון א פאס אדער גארטעל.

zo'nate *a.* (זאו׳-נייט) געצייכענט מיט רינגען אדער פאסען [וועגען פלאנצען]; מיט קאלירטע פאסען אדער רינגען [וועגען חיות].

zon'da *n.* (זאנ׳-דא) אזא הייסער ווינד, וואס ברייננגט מיט זיך וואלקענס שטויב און זאמד, אין די אנדעס־בערג אין ארגענטיניען.

zone *n. and v.* (זאון) — אין געאגראפיע די זאנע, א פאס אדער שטרייף לאנד, וועלכער כאראקטעריזירט זיך מיט א בעזונדערען קלימאט [אזעלכע זאנען זיינען דא פינף: די הייסע זאנע, וועלכע גרענעצט זיך פוןביידע זייטען מיט די טראפּיקען (ז. *tropic*); צוויי קאלטע זאנען צווישען די פאלען און די פאלאר־קרייזען (ז. *polar circles*) און צוויי מיטעלמעסיגע זאנען צווישען די פאלאר־

קרייזען און די טראָפּיקען איןביידע האַלבקוגלען פון דער ערד. ז. איל.]; אַ שטרייף לאַנד וואָס צייכענט זיך אויס מיט עפּעס פון די אַנדערע שטרייפען לאַנד; אַ פּאַס, אַ שטרייף, אַ גאַרטעל; אַרומקרייזען ווי מיט אַ זאָנע אָדער פּאַס; פּאַנאַנדערטיילען אין זאָנען אָדער שטרייפען; זיך אויסבילדען אָדער פאָרמירען אין זאָנען.

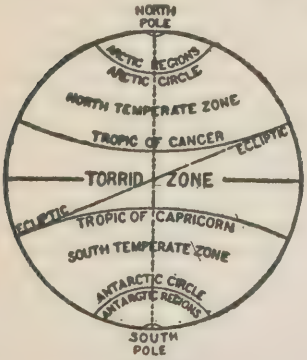

Zones

zoned *a.* (זאָונד) וואָס האָט גאַרטלען אָדער בענדער. מיט אַ גאַרטעל; וואָס

zone'less *a.* (זאָונ'-לעס) אָהן אַ גאַר־טעל, ניט ארומגעגאַרטעלט; לויז געקליי־דעט.

zonif'erous *a.* (זאָ-ניפ'-ע-ראַס) וואָס האָט אַ זאָנע; וואָס האָט אַ גאַרטעל. ז. *zone*

zon'nar *n.* (זאָנ'-אַר) ז. *zonar*

zo'nula *n.* (זאָו'-ניו-לאַ) אין אַנאַטאָ־מיע — אַ קליינער גאַרטעל, פּאַס אָדער רינג.

zo'nular *a.* (זאָו'-ניו-לאַר) וואָס איז שייך צו אַ זאָנע, גאַרטעל אָדער רינג; אויסגעברייטעט [וועגען דער פּלאַצענטאַ. ז. *placenta*].

zo'nule *n.* (זאָו'-ניול) ז. *zonula*

zo'nulet *n.* (זאָו'-ניו-לעט) אַ קליינע זאָנע, אַ קליינער פּאַס אָדער שטרייף.

zo'nure *n.* (זאָו'-ניור) אַזאַ אַפריקאַנישע יאַשטשערקע אָדער עקדיש.

Zonure

Zoo *n.* (זוה) אַ זאָאָלאָגישער גאָרטען, אַ טהיער־גאָרטען.

zoobi'otism *n.* (זאָו-אָ-באַי'-אָ-טיזם) ז. *biotics*

zo'oblast *n.* (זאָו'-אָ-בלעסט) ז. *bioplast*

zoochem'ical *a.* (זאָו-אָ-קעמ'-אי-קעל) זאָאָכעמיש, וואָס איז שייך צו זאָאָכעמיע. ז. *zoochemistry*

zoochem'istry *n.* (זאָו-אָ-קעמ'-אִיס-טרי) זאָאָכעמיע [די כעמיע פון די בע־שטאַנד־טיילען פון טהיערישע קערפּער].

zo'ochemy *n.* (זאָו'-אָ-קעמ-אי) ז. *zoochemistry*

zoodynam'ic *a.* (זאָו-אָ-דאַי-נעמ'-איק) זאָאָדינאַמיש. ז. *zoodynamics*

zoodynam'ics *n.* (זאָו-אָ-דאַי-נעמ'-איקס) זאָאָדינאַמיק, די לעהרע וועגען די לעבענס־קרעפטען פון אַ לעבעדיגען בע־שעפעניש.

zoog'amous *a.* (זאָ-אָג'-ע-מאַס) זאָאָ־גאַמיש, וואָס איז שייך צו זאָאָגאַמיע. ז. *zoogamy*

zoog'amy *n.* (זאָ-אָג'-ע-מי) זאָאָגאַמיע, די פערמעהרונג פון לעבעדיגע בעשעפע־נישען דורך געשלעכטליכער פּאַרונג פון אַ זכר מיט אַ נקבה, פּאַרונג.

zoogen'ic *a.* (זאָו-אָ-דזשענ'-איק) זאָאָ־געניש. ז. *zoogeny*

zoog'eny *n.* (זאָ-אַדזש'-ע-ני) זאָאָגעניע, די ארויסשטאַמונג אָדער די אויסבילדונג פון לעבעדיגע אָרגאַניזמען, די לעהרע וועגען דער אויסבילדונג פון לעבעדיגע אָרגאַ־ניזמען.

zoogeog. אַבקירצונג פון *zoogeography*

zoogeog'rapher *n.* (זאָו-אָ-דזשי-אָג'-רע-פער) איינער וואָס שטודירט זאָאָגעאָ־גראַפיע. ז. *zoogeography*

zoogeograph'ic *a.* (זאָו-אָ-דזשי-אָ-גרעפ'-איק) זאָאָגעאָגראַפיש, וואָס איז שייך צו זאָאָגעאָגראַפיע. ז. *zoogeography*

zoogeograph'ical *a.* (זאָו-אָ-דזשי-אָ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zoogeographic*

zoogeog'raphy *n.* (זאָו-אָ-דזשי-אָג'-רע-פי) זאָאָגעאָגראַפיע, די לעהרע וועגען דער פערשפּרייטונג פון חיות איבער פער־שיעדענע טיילען פון דער וועלט.

zoog'onous *a.* (זאָ-אָג'-אָ-נאַס) ז. *viviparous*

zoog'ony *n.* (זאָ-אָג'-אָ-ני) ז. *zoogeny*

zo'ograft *n.* (זאָו'-אָ-גרעפט) אין כי־רורגיע — אַ שטיק אָרגאַנישעס געוועב, וואָס ווערט אויסגעשניטען פון אַ חיה און אריינגענגעבען אין אַ מענשליכען קערפּער ביי געוויסע אָפּעראַציאָנען.

zoog'rapher *n.* (זאָ-אָג'-רע-פער) אַ זאָאָגראַף, אַ בעשרייבער פון לעבעדיגע בעשעפענישען, אַ בעשרייבער פון טהיערע.

zoograph'ic *a.* (זאָו-אָ-גרעפ'-איק) זאָאָגראַפיש, וואָס איז שייך צו זאָאָגראַ־פיע [בעשרייבונג פון חיות].

zoograph'ical *a.* (זאָו-אָ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zoographic*

zoog'raphist *n.* (זאָ-אָג'-רע-פיסט) ז. *zoographer*

zoog'raphy *n.* (זאָ-אָג'-רע-פי) זאָאָ־גראַפיע, די בעשרייבונג פון חיות.

zoogy'roscope *n.* (זאָו-אָ-דזשאַי'-ראָ-סקאָופּ) אַן אַפּאַראַט צו צייגען בילדער פון חיות אַזוי אַז מען זעהט זיי אין בע־וועגונג [געהענדיג, לויפענדיג א. ז. וו.].

zo'oid *a. and n.* (זאָו'-איד) ווי אַ לע־בעדיגע זאַך, עהנליך צו אַ לעבעדיגען בע־שעפעניש; אין ביאָלאָגיע — עטוואָס וואָס איז עהנליך צו אַ לעבעדיגען בעשעפעניש.

zooi'dal *a.* (זאָ-אָי'-דעל) אין ביאָלאָ־גיע — עהנליך צו אַ לעבעדיגען בעשעפע־ניש.

zool. אַבקירצונג פון *zoology*

zool'ater *n.* (זאָ-אָל'-ע-טער) אַ חיות־פערגעטערער, איינער וואָס דיענט צו חיות.

zoola'tria *n.* (זאָו-אָ-ליי'-טרי-אַ) ז. *zoolatry*

zool'atrous *a.* (זאָ-אָל'-ע-טראַס) חיות־פערגעטערענד, וואָס איז שייך צו חיות־פערגעטערונג אָדער טהיער־דיענסט.

zool'atry *n.* (זאָ-אָל'-ע-טרי) חיות־פער־געטערונג, טהיער־דיענסט, די פערגעטע־רונג פון חיות, דאָס דיענען צו חיות.

zo'olite *n.* (זאָו'-אָ-לאַיט) אַ זאָאָליט, אַ פערשטיינערטע חיה, אַ טהיער־פערשטיי־נערונג.

zo'olith *n.* (זאָו'-אָ-ליטה) ז. *zoolite*

zoolith'ic *a.* (זאָו-אָ-ליטה'-איק) ז. *zoolitic*

zoolit'ic *a.* (זאָו-אָ-ליט'-איק) זאָאָלי־טיש, עהנליך צו אַ זאָאָליט, וואָס איז שייך צו אַ זאָאָליט [אַ טהיער־פערשטיינערונג, אַ פערשטיינערטע חיה].

zool'oger *n.* (זאָ-אָל'-אָ-דזשער) ז. *zoologist*

zoolog'ic *a.* (זאָו-אָ-לאָדזש'-איק) ז. *zoological*

zoolog'ical *a.* (זאָו-אָ-לאָדזש'-אי-קעל) זאָאָלאָגיש, וואָס איז שייך צו זאָאָלאָגיע [די לעהרע וועגען חיות]. ז. *zoology*

zoolog'ical gar'den (זאָו-אָ-לאָדזש'-אי-קעל גאַרדן) אַ זאָאָלאָגישער גאָרטען, אַ טהיער־גאָרטען, אַ פּאַרק אָדער אַנדער פּלאַץ, וואו מען האַלט חיות.

zoolog'ically *adv.* (זאָו-אָ-לאָדזש'-אי-קעל-אי) זאָאָלאָגיש, ווי אַ זאָאָלאָג, לויט זאָאָלאָגיע, פון אַ זאָאָלאָגישען שטאַנד־פּונקט. ז. *zoology*

zool'ogist *n.* (זאָ-אָל'-אָ-דזשיסט) אַ זאָאָלאָג, אַ ביאָלאָג, אַ קענער פון זאָאָלאָ־גיע. ז. *zoology*

zool'ogy *n.* (זאָ-אָל'-אָ-דזשי) זאָאָלאָ־גיע, די וויסענשאַפט וועגען חיות און לע־בעדיגע בעשעפענישען.

Zoo'loo *n. and a.* (זוה'-לוה) ז. *Zulu*

zoomagnet'ic *a.* (זאָו-אָ-מעג-נעט'-איק) זאָאָמאַגנעטיש, וואָס איז שייך צו זאָאָמאַגנעטיזם אָדער טהיערישען מאַגנע־טיזם, מעזמעריש. ז. *mesmerism*

zoomag'netism *n.* (זאָו-אָ-מעג'-נע-טיזם) זאָאָמאַגנעטיזם, טהיערישער מאַג־נעטיזם, מעזמעריזם. ז. *mesmerism*

zo'omancy *n.* (זאָו'-אָ-מען-סי) פּאָרויס־זאָגונג אָדער נביאות לויט בעאָבאַכטונגען אויף חיות.

zooman'tic *a.* (זאָו-אָ-מענ'-טיק) וואָס איז שייך צו נביאות לויט בעאָבאַכטונגען אויף חיות.

zoomechan'ics *n.* (זאָו-אָ-מי-קענ'-איקס) ז. *zoodynamics*

zoomel'anin *n.* (זאָו-אָ-מעל'-ע-נין) אַ שוואַרצער פאַרב־שטאָף וואָס בעקומט זיך פון די פעדערען פון געוויסע פויגלען.

zoomet'ric *a.* (זאָו-אָ-מעט'-ריק) זאָאָ־מעטריש, וואָס איז שייך צו זאָאָמעטריע. ז. *zoometry*

zoom'etry *n.* (זאָ-אָמ'-ע-טרי) זאָאָ־מעטריע, די אויסמעסטונג פון דער פּראָ־פּאָרציאָנעלער לענג און גרויס פון די קער־פּער־טיילען פון חיות.

zoomor'phic *a.* (זאָו-אָ-מאָהר'-פיק) זאָאָמאָרפיש, פאַרשטעלענד חיות [ווי אין קונסט], פאַרשטעלענד אָדער סימבאָליזי־רענד [ווי למשל, גאָטהייט] אין דער גע־שטאַלט פון חיות; חיות־פערגעטערענד.

zoomor'phism *n.* (זאָו-אָ-מאָהר'-פיזם) זאָאָמאָרפיזם, טהיער־געשטאַלט, דאָס פאָר־שטעלען אָדער סימבאָליזירען אין דער גע־שטאַלט פון אַ חיה; חיות־פערגעטערונג.

zo'omorphy *n.* (זאָו'-אָ-מאָהר-פי) ז. *zoomorphism*

zo'on *n.* (זאָו'-אָן) אַ זאָאָן, אַ לעבעדיג בעשעפעניש.

zo'onal *a.* (זאָו'-אָ-נעל) וואָס איז שייך צו אַ לעבעדיגען בעשעפעניש.

zoon'ic *a.* (זא-אנ'-איק) וואס איז שייך צו חיות; וואס קומט פון לעבעדיגען שטאף.

zo'onite *n.* (זאו'-א-נאיט) איינער פון די רינגען אדער טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט דער קערפער פון א ווארים, אינזעקט א. ז. וו.

zoono'mia *n.* (זאו-א-נאו'-מי-א) ז. *zoonomy*

zoonom'ic *a.* (זאו-א-נאמ'-איק) זאאנאמיש, וואס איז שייך צו זאאנאמיע. ז. *zoonomy*

zoon'omist *n.* (זא-אנ'-א-מיסט) א זאאנאמיסט, א קענער פון זאאנאמיע, א ביאלאג. ז. *zoonomy*

zoon'omy *n.* (זא-אנ'-א-מי) זאאנאמיע, די לעהרע אדער די געזעצען פון טהיערישען לעבען, ביאלאגיע.

zoon'osis *n.* (זא-אנ'-א-סיס) א קראנקהייט, מיט וועלכער א מענש שטעקט זיך אן פון א חיה [ווי למשל, הידראפאביע].

zoonosol'ogy *n.* (זאו-א-נא-סאל'-א-דזשי) די קלאסיפיצירונג פון די קראנקהייטען, פון וועלכע עס ליידען די חיות.

zoopar'asite *n.* (זאו-א-פער'-ע-סאיט) א פאראזיטיש בעשעפעניש. ז. *parasite*

zoopathol'ogy *n.* (זאו-א-פע-טהאל'-א-דזשי) ז. *zoopathy*

zoop'athy *n.* (זא-אפ'-ע-טהי) טהיער-פאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען קראנקהייטען, פון וועלכע עס ליידען חיות.

zooph'aga *n.* (זא-אפ'-ע-גא) פלייש-פרעסענדע, חיות-פרעסענדע אדער אינזעקטען-פרעסענדע חיות און פויגלען.

zooph'agan *n.* (זא-אפ'-ע-גען) א פלייש-פרעסענדע חיה.

zooph'agous *a.* (זא-אפ'-ע-גאס) פלייש-פרעסענד, חיות-פרעסענד [וועגען חיות].

zooph'ilist *n.* (זא-אפ'-אי-ליסט) א ליעבהאבער פון חיות אדער לעבעדיגע בעשעפענישען, א בעשיצער פון חיות.

zooph'ily *n.* (זא-אפ'-אי-לי) ליעבע צו חיות אדער צו לעבעדיגע בעשעפענישען, בעשיצונג פון חיות.

zoophor'ic *a.* (זאו-א-פאר'-איק) וואס האט אויף זיך א פיגור אדער פיגורען פון חיות אדער מענשען.

zooph'orus *n.* (זא-אפ'-א-ראס) א געזימס מיט בולט'ע פיגורען פון מענשען און חיות.

zoophys'ics *n.* (זאו-א-פיז'-איקס) חיות-אנאטאמיע, די לעהרע וועגען דעם קערפער-געבוי פון חיות.

zo'ophyte *n.* (זאו'-א-פאיט) א זאאפיט, א טהיער-פלאנצע, א פלאנצען-עהנליכעס טהיער.

zoophyt'ic *a.* (זאו-א-פיט'-איק) זאאפיטיש. ז. *zoophyte*

zoophyt'ical *a.* (זאו-א-פיט'-אי-קעל) ז. *zoophytic*

zooph'ytoid *a.* (זא-אפ'-אי-טאיד) עהנליך צו א זאאפיט; זאאפיטיש. ז. *zoophyte*

zoophytolog'ical *a.* (זאו-א-פאי-טא-לאדזש'-אי-קעל) זאאפיטאלאגיש, וואס איז שייך צו דעם צווייג פון וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט טהיער-פלאנצען אדער פלאנצען-עהנליכע בעשעפענישען.

zoophytol'ogy *n.* (זאו-א-פאי-טאל'-א-דזשי) זאאפיטאלאגיע, דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט זאאפיטען [טהיער-פלאנצען]. ז. *zoophyte*

zooph'yton *n.* (זא-אפ'-אי-טאן) ז. *zoophyte*

zooplas'tic *a.* (זאו-א-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו אן אפעראציאן, ביי וועלכער א שטיק ארגאנישעס געוועב ווערט אויסגעשניטען פון א חיה און צוגעגעבען צום קערפער פון א מענשען.

zooplas'tic graft (זאו-א-פלעס'-טיק גרעפט) ז. *zoograft*

zooprax'inoscope *n.* (זאו-א-פרעק'-סי-נא-סקאופ) אזא אפאראט צום צייגען אויף אן עקראן [ווייסען ליילעך] חיות אין בעוועגונג.

zoopsychol'ogy *n.* (זאו-א-סאי-קאל'-א-דזשי) טהיער-פסיכאלאגיע, די לעהרע וועגען דער גייסטיגער טהעטיגקייט פון חיות.

zo'oscopy *n.* (זאו'-א-סקאו-פי) זאאסקאפיע [האלוצינאציעס, ביי וועלכע מען זעהט כלומר'שט פאנטאסטישע חיות].

zo'osperm *n.* (זאו'-א-ספוירם) א זאמען-טהיערכען, א ספערמאטאזאאן [ז. *spermatozoon*]; אין באטאניק — א בעוועגליכע ספארע [ז. *zoospore*].

zoosper'mium *n.* (זאו-א-ספויר'-מי-אם) א זאמען-טהיערכען, א ספערמאטאזאאן. ז. *spermatozoon*

zo'ospore *n.* (זאו'-א-ספאור) אין באטאניק — א בעוועגליכע ספארע, א ספארע וואס קען זיך בעוועגען. ז. *spore*

zo'otaxy *n.* (זאו'-א-טעק-סי) די לעהרע וועגען דער קלאסיפיקאציאן [איינטיילונג אין קלאסען] פון חיות; דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט קלאסיפיקאציאן.

zootech'nic *a.* and *n.* (זאו-א-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו דער פערהויזליכונג פון ווילדע חינת; פערוואנדלונג פון ווילדע חיות אין הויזליכע.

zootech'nics *n.* (זאו-א-טעק'-ניקס) ז. *zootechny*

zo'otechny *n.* (זאו'-א-טעק-ני) פערהויזליכונג פון חיות, דאס האדעווען און האלטען הויזליכע חיות.

zo'otheism *n.* (זאו'-א-טהי-איזם) זאאטהעאיזם, פערגעטערונג פון חיות, דאס דיענען צו חיות .

zootheis'tic *a.* (זאו-א-טהי-איס'-טיק) זאאטהעאיסטיש. ז. *zootheism*

zoother'apy *n.* (זאו-א-טהער'-ע-פי) וועטערינארע מעדיצין, היילונג פון חיות.

zootom'ic *a.* (זאו-א-טאמ'-איק) ז. *zoootmical*

zootom'ical *a.* (זאו-א-טאמ'-אי-קעל) זאאטאמיש, וואס איז שייך צו זאאטאמיע. ז. *zootomy*

zoot'omist *n.* (זא-אט'-א-מיסט) א זאאטאמיסט, א טהיער-אנאטאם. ז. *zootomy*

zoot'omy *n.* (זא-אט'-א-מי) זאאטאמיע, די אנאטאמיע אדער צוגליעדערונג פון טהיערע; די פערגלייכענדע אנאטאמיע [ז. *comparative anatomy*].

zootroph'ic *a.* (זאו-א-טראפ'-איק) וואס דיענט אלס שפייז פאר חיות; וואס איז שייך צו דער נאהרונג פון חיות.

zor'il *n.* (זאר'-איל) א זיד-אמעריקאנישעם שטינק-טהיער. ז. *skunk*

zoril'la *n.* (זא-ריל'-א) ז. *zoril*

zor'ille *n.* (זאר'-איל) ז. *zoril*

Zoroas'trian *a.* and *n.* (זאו-רא-עס'-טרי-ען) וואס איז שייך צו זאראאסטער אדער זאראטוסטרא, דעם גרינדער פון דער אלט-פערסישער רעליגיאן; א נאכפאלגער פון זאראאסטער אדער זאראטוסטרא. ז. *Zoroastrianism*

Zoroas'trianism *n.* (זאו-רא-עס'-טרי-ען-איזם) זאראאסטריאניזם, די אלט-פערסישע רעליגיאן, די רעליגיעזע לעהרען פון זאראאסטער אדער זאראטוסטרא [דיעזע רעליגיאן איז בעשטאנען אין דעם גלויבען, אז די וועלט ווערט בעהערשט פון צוויי געטער: ארמוזד, דער גאט פון ליכט און פון אל-דאס-גוטס, און אהרימאן, דער גאט פון פינסטערניש און אל-דאס-בייז. צווישען ארמוזד און אהרימאן קומט פאר אן אייביגער קאמפף און סוף-כל-סוף וועט ארמוזד גובר זיין. די נאכפאלגער פון דיעזער רעליגיאן פערגעטערען דאס פייער אלס דעם סימבאל פון ליכט און טוגענד].

zor'ra *n.* (זאר'-א) א זיד-אמעריקאנישעם שטינק-טהיער. ז. *skunk*

zorri'no *n.* (זא-ריע'-נאו) אזא זיד-אמעריקאנישעם שטינק-טהיער. ז. *skunk*

zos'ter *n.* (זאס'-טער) א גארטעל [ביי די פארצייטיגע גריכען]; די גארטעל-רויז, דער גארטעל-לישאי [ז. *shingles*].

Zoste'ra *n.* (זאס-טיע'-רא) דאס וואסער-גראז [א מין פלאנצען מיט לאנגע גראז-עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסען אונטער'ן וואסער].

Zouave' *n.* (זו-אהוו') א זואוו [א פראנצויזישער אינפאנטעריסט אין אריענטאלישער אוניפארם; אין דעם אמעריקאנישען בירגער-קריעג — א מיטגליעד פון איינעם פון געוויסע פרייוויליגע רעגימענטען, וועלכע האבען אנגענומען די אוניפארם פון די פראנצויזישע זואווען].

zounds *int.* (זאונדז) צום טייוועל! דער טייוועל זאל עס נעהמען!

zuf'folo *n.* (זוה'-פא-לאו) א קליינע פלייט; א פויגעל-פלייט [צו לערנען זינגפויגעל זינגען].

zu'folo *n.* (זוה'-פא-לאו) ז. *zuffolo*

Zu'lu *n.* and *a.* (זוה'-לוה) א זולו, איינער פון די זולום [אזא פאלק אין זיד-אפריקא]; וואס איז שייך צו די זולום, פון די זולום.

zu'mic *a.* (זיו'-מיק) ז. *zymic*

zumolog'ic *a.* (זיו-מא-לאדזש'-איק) ז. *zymologic*

zumolog'ical *a.* (זיו-מא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *zymological*

zumol'ogist *n.* (זיו-מאל'-א-דזשיסט) ז. *zymologist*

zumol'ogy *n.* (זיו-מאל'-א-דזשי) ז. *zymology*

zumom'eter *n.* (זיו-מאמ'-ע-טער) ז. *zymometer*

zumosim'eter *n.* (זיו-מא-סימ'-ע-טער) ז. *zymometer*

Zu'ñi *n.* (זוה'-ניע) א זוני, איינער פון די זונים [א האלב-ציוויליזירטער אינדיאנישער שבט אין ניו-מעקסיקא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

zurf *n.* (זוירף) ז. *zarf*

Zwin'glian *a.* and *n.* (זהווינ'-גלי-ען) וואס איז שייך צו אולריך צווינגלי, דעם שווייצערישען רעפארמאטאר פון דער קריסטליכער רעליגיאן [געבארען אין 1484, געשטארבען אין 1531]; א צווינגליאנער, אן אנהענגער פון אולריך צווינגלי.

Zygæ'na *n.* (זאי-דזשי'-נא) די האמער-האי-פיש [אזא זארט האי-פיש וואס זייער קאפ איז עהנליך צו א האמער. ז.

hammerhead]; אזא מין שמעטערלינגען.

zygodac'tyl *a. and n.* (זאי-גא-דעק׳-טיל) קלעטער⸗פיסיג, מיט פארווייזע פינגער [וועגען פויגלען וואס די פינגער אין זייערע פיס זיינען געטיילט אין צוויי פאר, איין פאר פון פארענט און א צווייטע פון הינטען]; א פויגעל מיט פארווייזע פינגער, א קלעטער⸗פיסיגער פויגעל.

zygodac'tyle *a. and n.* (זאי-גא-דעק׳-טיל) ז. *zygodactyl*.

zygodactyl'ic *a.* (זאי-גא-דעק-טיל׳-איק) קלעטער⸗פיסיג, מיט פארווייזע פינגער [וועגען פויגלען. ז. *zygodactyl*].

zygodac'tylous *a.* (זאי-גא-דעק׳-טי-לאס) ז. *zygodactylic*.

zygo'ma *n.* (זאי-גאו׳-מא) דער באק⸗ביין, דער יאך⸗ביין.

zygomat'ic *a.* (זאי-גא-מעט׳-איק) וואס געהערט צום באק⸗ביין אדער יאך⸗ביין.

zygomat'ic arch (זאי-גא-מעט׳-איק ארטש) דער בויגען פון באק⸗ביין.

zygomat'ic bone (זאי-גא-מעט׳-איק באון) דער באק⸗ביין.

zygomat'ic mus'cles (זאי-גא-מעט׳-איק מאסלז) די מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם באק⸗ביין.

zygomat'icus *n.* (זאי-גא-מעט׳-אי-קאס) איינער פון די מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם באק⸗ביין.

zygomor'phic *a.* (זאי-גא-מאהר׳-פיק) ז. *zygomorphous*.

zygomor'phous *a.* (זאי-גא-מאהר׳-פאס) וואס האט די פארם פון א יאך [וועגען בלומען].

zy'gon *n.* (זאי׳-גאן) א יאך⸗פערמינער שטאנג; א פערבינדונגס⸗שטאנג; א יאך⸗שטאנג; א יאך; א פערטיעפונג אין מארך עהנליך אין דער פארם צו א *H*.

zyme *n.* (זאים) אן איהרונג אדער געהרונג [ווי פון ביער, וויין א. ד. ג.]; א מיקראב אדער באציל וואס פעראורזאכט א קראנקהייט; א מיקראב אדער באציל וואס ווערט אנגענומען אלס די אורזאכע פון אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

zym'ic *a.* (זימ׳-איק) וואס איז שייך צו איהרונג אדער געהרונג; געהרענד, איהרענד אדער זייערענד.

zy'mogen *n.* (זאי׳-מא-דזשען) א שטאף וואס פעראורזאכט איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymogen'ic *a.* (זאי-מא-דזשענ׳-איק) וואס פעראורזאכט איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymog'enous *a.* (זאי-מאדזש׳-ע-נאס) ז. *zymogenic*.

zymolog'ic *a.* (זאי-מא-לאדזש׳-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymolog'ical *a.* (זאי-מא-לאדזש׳-אי-קעל) ז. *zymologic*.

zymol'ogist *n.* (זאי-מאל׳-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דער לעהרע וועגען געהרונג, איהרונג אדער זייערונג.

zymol'ogy *n.* (זאי-מאל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymol'ysis *n.* (זאי-מאל׳-אי-סיס) איהרונג, געהרונג, זייערונג.

zymolyt'ic *a.* (זאי-מא-ליט׳-איק) ז. *zymotic*.

zymom'eter *n.* (זאי-מאמ׳-ע-טער) אן איהרונגס⸗מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון איהרונג אדער געהרונג.

zy'moscope *n.* (זאי׳-מא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די איהרונגס⸗קראפט פון הייוועז.

zymosim'eter *n.* (זאי-מא-סימ׳-ע-טער) ז. *zymometer*.

zymo'sis *n.* (זאי-מאו׳-סיס) איהרונג, געהרונג אדער זייערונג; אן אנשטעקענדע קראנקהייט.

zymotech'nics *n.* (זאי-מא-טעק׳-ניקס) די קונסט צו געברויכען איהרונג [ביים פאבריצירען וויין, ביים פראדוצירען ביער, עסיג א. ז. וו.]. ז. *zymurgy*.

zymot'ic *a. and n.* (זאי-מאט׳-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון איהרונג, געהרונג אדער זייערונג; אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס קומט דורך מיקראבען אדער באצילען.

zymot'ically *adv.* (זאי-מאט׳-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנשטעקענדער קראנקהייט וואס קומט דורך מיקראבען אדער באצילען; אין בעצוג צו אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

zymot'ic disease' (זאי-מאט׳-איק די-זיעז׳) אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס קומט פון שעדליכע מיקראבען אדער באצילען, וועלכע דרינגען אריין און פערמעהרען זיך אין קערפער.

zy'murgy *n.* (זאי׳-מויר-דזשי) דער טייל פון טעכנישער כעמיע, וואס בעהאנדעלט די פרינציפען פון איהרונג, געהרונג אדער זייערונג אין דער פראדוקציאן פון ביער, וויין, עסיג א. ד. ג.

zy'thum *n.* (זאי׳-טהאם) אזא זארט מאלץ⸗ביער, וואס פלעגט געמאכט ווערען אין פארצייטיגען עגיפטען [מצרים].

ADDENDA

צוגעגעבענע ווערטער

A

Adar' *n.* (ע-דאר') דער חדש אדר.

Ah'riman *n.* (אה'-רי-מען) אין דער אלט-פערסישער רעליגיאן — אהרימאן [דער פרינציפ פון אל-דאס-בייז, אין געגענזאץ צו ארמוזד, דער פרינציפ פון גוטס]. ז. *Zoroastrianism*

anæsthet'ic *a. and n.* (ענ-עס-טהעט'-איק) ז. *anesthetic*

B

boun'tiful *a.* (באונ'-טי-פול) ז. *bounteous*

boun'tifully *adv.* (באונ'-טי-פול-אי) ז. *bounteously*

C

ca'lix *n.* (קיי'-ליקס) ז. *calyx*

ca'lyx *n.* (קיי'-ליקס) — אין באטאניק דער קעלך אדער דאס בלומען-בעכערל.

chic'ory *n.* (טשיק'-א-רי) ז. *chiccory*

cinemat'ograph *n.* (סינ-אי-מעט'-א-גרעף) ז. *kinematograph*

cold col'ors (קאולד קאל'-ארז) אין מאלעריי — קאלירען, וועלכע האבען בלויאלס באזיס.

com'mon stock (קאמ'-אן סטאק) די געוועהנליכע אקציעס פון אן אונטערנעהמונג [אין געגענזאץ צו פריאריטעטס-אקציעס. ז. *preferred stock*].

D

Depart'ment of Com'merce (די-פארט'-מענט אוו קאמ'-אוירס) דאס האנדעלס-מיניסטעריום [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

G

grape'-fruit *n.* (גרייפ'-פרוהט) ז. *pomelo*

I

in es'se (אין עס'-אי) ווירקליך עקזיסטירענד, אין דער ווירקליכקייט.

Iyar' *n.* (אי-יאר') דער חדש אייר.

K

Kis'lev *n.* (קיס'-לעף) דער חדש כסליו.

L

late'ly *adv.* (לייט'-לי) ניט לאנג צוריק.

loan shark (לאון שארק) א הויט-שינדער, א רויבערישער פראצענטניק.

lo'cust pod (לאו'-קאסט פאד) א באקסער.

M

Moor'ish ar'chitecture (מוהר'-איש אר'-קי-טעק-טשור) די מורינישע בוי-קונסט. ז. *Moorish art*

N

na'trium *n.* (ניי'-טרי-אם) נאטריום אדער סאדיום. ז. *sodium*

na'tron *n.* (ניי'-טראן) נאטראן, נאטירליכעס קויהלען-זויערעס נאטריום. ז. *sodium carbonate*

Neo-Malthu'sianism *n.* (ני-א-מעל-טהיו'-סי-ענ-איזם) נעא-מאלטוזיאניזם, די לעהרע וואס בערעכטיגט די צוריקהאלטונג פון האבען פיעל קינדער און וואס רעכטפערטיגט דעם געברויך פון קינסטליכע מיטלען צו פערמיידען די געבורט פון קינדער. ז. *Malthusianism*

Neopla'tonism *n.* (ני-א-פליי'-טא-ניזם) נעא-פלאטאניזם [א פילאזאפישע סיסטעם וואס האט געשטרעבט צו פעראייניגען פלאטאן'ס לעהרען מיט אייניגע אריענטאלישע סיסטעמען און מיט'ן קריסטענטום]. ז. *Platonism*

not worth a continen'tal (נאט הוואירטה ע קאנ-טי-נענ'-טעל) ניט ווערטה קיין פערבויגענעם גראשען, וועניג ווערטה, ווערטהלאז [ווי דאס פאפירענע געלד וואס דער קאנטינענטאלער קאנגרעס פון די ענגליש-אמעריקאנישע קאלאניעס האט ארויסגעלאזט בעת דער רעוואלוציאן געגען ענגלאנד].

R

Roentgeniza'tion *n.* (רענט-גענ-אי-זיי'-שאן) דאס אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון רענטגען-שטראהלען. ז. *X-rays*

Roent'genogram *n.* (רענט'-גענ-א-גרעם) א בילד גענומען מיט דער הילף פון רענטגען-שטראהלען. ז. *X-rays*

Roent'genograph *n.* (רענט'-גענ-א-גרעף) ז. *Roentgenogram*

Roentgenog'raphy *n.* (רענט-גענ-אג'-דע-פי) רענטגענאגראפיע, פאטאגראפירונג מיט דער הילף פון רענטגען-שטראהלען. ז. *X-rays*

Roentgenother'apy *n.* (רענט-גענ-א-טהער'-ע-פי) רענטגענאטעראפיע, היילונג דורך רענטגען-שטראהלען. ז. *X-rays*

Roent'gen rays (רענט'-גען רייז) רענטגען-שטראהלען, עקס-שטראהלען. ז. *X-rays*

Rönt'gen rays (רענט'-גען רייז) ז. *Roentgen rays*

S

sec'ond-class mat'ter (סעק'-אנד-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט-סיסטעם פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — פעריאדישע אויסגאבען [צייטונגען און זשורנאלען].

sit'uated *a.* (סיטש'-יו-איי-טעד) וואס געפינט זיך [אין א געוויסער געגענד, לאגע א. ז. וו.]; אין א לאגע.

St. John's bread (סיינט דזשאנז ברעד) א באקסער [יאהאנים-ברויט].

LIST OF SUBSCRIBERS

A

Aaronson, Harry....................Bayonne, N. J.
Abelsky, Simon H..................New York City
Abramowitz, Rose.................New York City
Abramson, K.......................Syracuse, N. Y.
Adler, Louis.......................Brooklyn, N. Y.
Adler, Louis.........................New York City
Alba, Louis..........Stapleton, Staten Island, N. Y.
Alberstam, J. D...........................Boston, Mass.
Alofsky, Herman..................Norwich, Conn.
Alterman, M......................Brooklyn, N. Y.
Altschul, Benjamin...................Norfolk, Va.
Andron, Jacob L..................New York City
Andron, Samuel I.................Brooklyn, N. Y.
Angelowitz, A. Moses........Bronx, New York City
Antell, B.......................New Haven, Conn.
Applebaum, Jacob...........West Philadelphia, Pa.
Applestein, Benj. S..................Baltimore, Md.
Aranow, Abraham.................Brooklyn, N. Y.
Arbeit, Arthur......................New York City
Aronoff, Hillel.......................New York City
Aronoff, Louis.......................St. Louis, Mo.
Aronow, Moses....................Brooklyn, N. Y.
Aronson, Samuel...................New York City
Ashpis, M. J........................New York City
Atran, Abraham.................Philadelphia, Pa.
Auslander, Ignatz.................Brooklyn, N. Y.

B

Bachner, Joseph..................Brooklyn, N. Y.
Baer, Abraham......................New York City
Baer, Nathan.......................Pensacola, Fla.
Baily, M.......................Calgary, Alta., Can.
Balsam, Samuel...................Washington, Pa.
Bandas, Morris...................Tuscaloosa, Ala.
Banner, Rev. Harris.................New York City
Barenblatt, Ferdinand R............New York City
Barg, Meyer.........................Brooklyn, N. Y.
Barondess, Joseph..................New York City
Bart, Max............................Paterson, N. J.
Bartfeld, Pauline............Bronx, New York City
Bawer, Abraham....................New York City
Becker, Gustave.............Bronx, New York City
Beer, N......................Winnipeg, Man., Can.
Belofsky, Louis.......................New York City
Beran, Elkin.........................New York City
Berd, B. M......................Philadelphia, Pa.
Berenstein, Rev. J..................Newport, R. I.
Berger, Carl..........................Hoboken, N. J.
Berger, David.......................Brooklyn, N. Y.
Bergman, Samuel..................New York City
Berkowitch, G......................Montreal, Can.
Berkowitz, Isaac..................Brooklyn, N. Y.
Berman, Hyman.............Bronx, New York City
Bernstein, Louis.....................New York City
Bershad, Nathan J................Brooklyn, N. Y.
Beyer, P.......................Stapleton, S. I., N. Y.
Bien, Isaac S.........................New York City
Bierman, Jacob.....................New York City
Blacher, Bessie..................South Range, Mich.
Blank, Eli Myer.......................Boston, Mass.
Blank, Morris........................New York City
Blatt, David..........................New York City
Blaw, H......................Bronx, New York City
Blum, Rev. Samuel.................Brooklyn, N. Y.
Blumenfeld, H.....................Memphis, Tenn.
Blumenstein, Mendel...............New York City
Blumenthal, D.......................Superior, Wis.
Boss, S...............................New York City
Botkin, Jacob S.....................Rutland, Mass.
Bowers, Fannie E.................Baltimore, Md.
Boyar, Sol............................Ferriday, La.
Brandman, Abraham...............New York City
Brautman, Elias...................Brooklyn, N. Y.
Breakstone, Esther..........Bronx, New York City
Bresler, Rabbi R. N................New York City
Bressler, P. Jacob.................New York City
Brettschneider, Max...............New York City
Brettschneider, Max...............New York City
Bricker, Morris......................Brooklyn, N. Y.
Broadwin, Selig.....................Brooklyn, N. Y.
Brochin, S......................Minneapolis, Minn.
Broda, Leon J..........................Milton, Fla.
Broida, J........................Philadelphia, Pa.
Brookman, A.........................New York City
Brooks, Morris.......................New York City
Brostoff, Nathan.................Los Angeles, Cal.
Brous, Philip.........................New York City
Brown Bros..........................Carteret, N. J.
Brown, Rev. Max.....................Farrell, Pa.
Brown, M. D....................Wilkesbarre, Pa.
Brown, Samuel.....................Brooklyn, N. Y.
Brownstone, M..............Winnipeg, Man., Can.
Bruch, Max..........................New York City
Buchbender, Herman...............New York City
Buchman, S..........................Monessen, Pa.
Buchwalter, Joseph..............Springfield, Mass.
Budnick, Joseph....................New York City
Bullion, Joseph M...............Dorchester, Mass.
Bunimowitz, Moses.................New York City
Burg, Louis...........................New York City
Burg, Morris.........................Brooklyn, N. Y.

C

Cantor, Rev. Samuel J.............Brooklyn, N. Y.
Caplan, G..............................Pittsburg, Pa.
Caplan Saul...........................Natrona, Pa.
Carmen, Philip.....................Brooklyn, N. Y.
Chabrow, Penn..................Philadelphia, Pa.
Chalek, Oscar......................Kilkenny, Minn.
Charney, Sam......................St. Paul, Minn.
Chassan, Nathan....................New York City
Chesler, Benjamin..................New York City
Chinchin, Louis....................Brooklyn, N. Y.
Chorni, Jacob.......................Montreal, Can.
Cimmet, Harry.....................Wilkesbarre, Pa.
Cohen, Barnett......................New York City
Cohen, Charles.....................Brooklyn, N. Y.
Cohen, David........................New York City
Cohen, Freda & Bella..............New York City
Cohen, Isidor.........................New York City
Cohen, Isidor S...................Union Hill, N. J.
Cohen, Isidore.......................New York City
Cohen, Jacob.........................New York City
Cohen, Joel...........................New York City
Cohen, Jeshua S.....................New York City
Cohen, Louis.........................New York City
Cohen, Samuel A.....................Vincent, Ala.
Cohn, Jacob.........................Brooklyn, N. Y.
Cohn, Pascal.........................New York City

Coin, Jacob........................Portsmouth, Va.
Colomen, Solomon.............Niagara Falls, N. Y.
Coobut, Barney......................Detroit, Mich.
Couffman, M.................Benton Harbor, Mich.
Cramer, Joseph...................Philadelphia, Pa.
Crane, Jacob E....................New York City
Crex, Charles......................Brooklyn, N. Y.

D

Daitz, Louis........................New York City
Dansky, Abraham....................Omaha, Neb.
Darshin, Herman...................New York City
Davidson, Isaac....................New York City
Davis, Wolf......................Indianapolis, Ind.
Den, Solomon.................Benton Harbor, Mich.
Denkowitz, Jacob..................Brooklyn, N. Y.
Derechinsky, Meyer................New York City
Devine, H. L......................Philadelphia, Pa.
Diamond, Samuel.............Poughkeepsie, N. Y.
Diamondstone, Herman I............Brooklyn, N. Y.
Dick, M...........................Montreal, Can.
Dickstein, M........................Montreal, Can.
Dinnerman, Jacob H................Roxbury, Mass.
Dobrzinsky, Rev. Aaron............New York City
Dorison, Isaac....................Jersey City, N. J.
Dray, Sam.....................Chattanooga, Tenn.
Drecksler, Joe......................Brooklyn, N. Y.
Dropkin, Nachum.............Corona, L. I., N. Y.
Dubinski, Abraham..............San Antonio, Tex.
Dubrow, Abraham...................Brooklyn, N. Y.
Dunaevsky, Max................Regina, Sask., Can.
Dworsky, Abraham J...............New York City

E

Ebert, Abraham....................Brooklyn, N. Y.
Eckshtat, Aron.....................New York City
Edelstein, H.......................Pittsburgh, Pa.
Edelstein, Louis...................Brooklyn, N. Y.
Edelstein, Samuel..................New York City
Educational Com. Workers' Circle, London, England
Ehrenberg, Mayer..................New York City
Eisenberg, Levi....................New York City
Eiser, Henry J......................Brooklyn, N. Y.
Elinoff, Hyman.....................Brooklyn, N. Y.
Elkind, Martin..............Bronx, New York City
Engleman, Maurice..................San Jose, Cal.
Epstein, Max.......................Brooklyn, N. Y.
Epstein, Rev. M.................Lake Placid, N. Y.
Epstein, S..........................New York City
Eskin, Jacob.....................Regina, Sask., Can.

F

Fabricant, Abraham...............Brooklyn, N. Y.
Faier, Isadore........................St. Louis, Mo.
Fayer, Boris..........................Camden, N. J.
Feigelson, B......................Worcester, Mass.
Feldman, Harris L.................Brooklyn, N. Y.
Feller, Isaac........................New York City
Fink, J. H.........................Arlington, N. J.
Fink's Correspondence School....Bronx, N. Y. City
Finkelstein, Joseph................New York City
Finkelstein, Sam...................New York City
Finkelstein, Zalmen...............McKeesport, Pa.
Fish, Alexander............Bronx, New York City
Fisher, Abraham...................New York City
Fisher, Jonas E....................New York City
Fivozinsky, D......................Boston, Mass.
Fleischman, Jacob..................New York City
Fleisher, David L..................Arlington, N. J.
Fluger, David.....................Waterbury, Conn.
Fogel, Jacob.......................New York City
Forer, Maurice.....................New York City
Fortunoff, Jacob....................Brooklyn, N. Y.
Framer, Isidor.....................Galveston, Tex.
Frank, David.......................Brooklyn, N. Y.
Frank, Solomon....................Brooklyn, N. Y.
Frankel, Hyman S..................New York City
Frankel, Philip.....................New York City
Freed, Morris....................Philadelphia, Pa.
Freedenberg, Philip...............Brooklyn, N. Y.
Freedline, Leonard................Minersville, Pa.
Freedman, Abraham.........Bronx, New York City
Freedman, Paul.....................Pittsburgh, Pa.
Friedfertig, Jacob..................Brooklyn, N. Y.
Friedlander, Jacob J...............New York City
Friedman, A........................Montreal, Can.
Friedman, Bertha...................New York City
Frindell, H..........................Medford, Wis.
Frishman, Jacob.....................Pueblo, Colo.
Fruchtman, Leon...................New York City

G

Galler, Louis.....................Kansas City, Mo.
Galub, Jacob................Bronx, New York City
Ganeles, David..............Bronx, New York City
Gantmacher, Bernard M............Brooklyn, N. Y.
Ganz, Solomon......................New York City
Garber, Abe...........................Beloit, Wis.
Gartenberg, Morris.................New York City
Gartz, Jack..........................Detroit, Mich.
Gasnick, Naftole....................New York City
Gastwirt, Joe...................Coney Island, N. Y.
Gavrin, Isaac.......................Brooklyn, N. Y.
Gelbtuch, Harry....................Syracuse, N. Y.
Gelbtuch, Max......................Syracuse, N. Y.
Gelmanowitz, Abraham.............New York City
Gershenson, Isaac..................New York City
Gershman, Benjamin.............Springfield, Mass.
Getter, Morris.......................New York City
Ginsberg, Samuel...................New York City
Ginsburg, L..........................Chicago, Ill.
Ginsburg, Samuel...........Bronx, New York City
Gladstein, Nathan..................Brooklyn, N. Y.
Glanz, Rohoma.......................Americus, Ga.
Glass, Theodore....................Brooklyn, N. Y.
Glassman, Morris L................New York City
Glitzenstein, Morris................New York City
Gold, Alex..........................Brooklyn, N. Y.
Gold, Sam............................St. Louis, Mo.
Goldbaum, Leizer..................New York City
Goldberg, Abraham.................New York City
Goldberg, Hyman...................Baltimore, Md.
Goldberg, M........................Montreal, Can.
Goldberg, Raphael..................New York City
Goldenberg, Penehas...............New York City
Goldfarb, Jacob..................Los Angeles, Cal.
Goldfischer, Wm....................New York City
Goldfrucht, Louis.................Philadelphia, Pa.
Goldman, I...........................Adams, Mass.
Goldman, Jacob.....................Chelsea, Mass.
Goldman, M....................Minneapolis, Minn.
Goldreich, Harry......................Marion, Ind.
Goldsmith, Charles...............Springfield, Mass.
Goldstein, Bernard.................New York City
Goldstein, J. D......................New York City
Goldstein, Leon.....................New York City
Goldstein, Pincus............Bronx, New York City
Goldwater, Hyman...................Oakland, Cal.
Goodman, Aaron....................New York City
Gordon, Abe..........................Salt Lick, Ky.
Gordon, Abraham.............New London, Conn.
Gordon, Abraham....................Chelsea, Mass.
Gordon, Phineas....................New York City
Gordon, William....................New York City
Gorelick, Jacob.....................Brooklyn, N. Y.
Gospel, H.............................Omaha, Neb.
Gottlieb, Chaim Leib................New York City
Gottlieb, Louis S.................Washington, D. C.

Graievsky, Morris....................New York City
Green, A..............................St. Paul, Minn.
Green, Jack..........................New York City
Greenberg, A.........................Waterloo, Iowa
Greenberg, Morris....................New York City
Greenberg, W. R......................San Diego, Cal.
Greenblatt, Wolf.....................Brooklyn, N. Y.
Greenburg, Harry.................Hattiesburg, Miss.
Greenfield, Isaac.............Bronx, New York City
Greenfield, Morris...................New York City
Greenspon, Solomon.........Bluefield, W. Virginia
Greenwood, N. S......................Vineland, N. J.
Gross, Morris........................Brooklyn, N. Y.
Grossberg, A.........................New York City
Grossman, Max........................Brooklyn, N. Y.
Grundwag, S. J.........................Chicago, Ill.
Gussman, E...........................Brooklyn, N. Y.
Gustin, Max..........................New York City
Gutelewitz, Louis............Bronx, New York City

H

Hack, David..................Bronx, New York City
Hallischer, Harry....................Spokane, Wash.
Halper, Herman.......................New York City
Halpern, Jacob.......................Brooklyn, N. Y.
Hamaroff, Hyman......................Brooklyn, N. Y.
Handel, Louis........................New York City
Hanin, Michael.....................Worcester, Mass.
Harmelin, Aaron......................New York City
Harmelin, Ch. Solomon................Bayonne, N. J.
Hartstein, Adolph..............Elgin, N. Dakota
Hecht, Julius........................New York City
Held, Adolph.....................Schenectady, N. Y.
Hellenberg, Meyer....................Brooklyn, N. Y.
Heller, Isidor.......................Milwaukee, Wis.
Heller, Morris...............Bronx, New York City
Hepps, Adolph........................Homestead, Pa.
Herberg, H. L........................Brooklyn, N. Y.
Herman, Jacob........................Bayonne, N. J.
Herman, Morris.......................New York City
Hersch, Isidore......................New York City
Hershson, Max........................Brooklyn, N. Y.
Herskovitz, Dr. Adolph...............Uniontown, Pa.
Herskowitz, Elias....................New York City
Herzenstein, Judah...................Brooklyn, N. Y.
Hirsch, Leon.......................New Orleans, La.
Hirsch, Samuel.......................New York City
Hochberg, Joseph.............Bronx, New York City
Hochberg, Morris.....................New York City
Hocher, Hyman........................New York City
Hochman, Prof. A.....................Brooklyn, N. Y.
Hochman, I...........................New York City
Hochman, Louis.......................Brooklyn, N. Y.
Hoffman, A...............................Macon, Ga.
Hoffman, David.........................Detroit, Mich.
Hoffman, Morris....................Kansas City, Mo.
Horowitz, Emanuel....................New York City
Horowitz, Samuel.....................New York City
Horovitz, Solomon....................New York City
Hurwitz, Julius........................St. Louis, Mo.
Hurwitz, Max.......................Fall River, Mass.
Hyams, Phineas.......................Brooklyn, N. Y.

I

Israel, B...............................Warren, Mass.
Israelite Publ. Co.,............Winnipeg, Man., Can.
Itzkowitz, Abraham I.........Bronx, New York City
Itzkowitz, Ida D.....................New York City

J

Jackson, Max.........................New York City
Jacob, Benzion.......................New York City
Jacobson Printing Co.,...............Portsmouth, Va.
Jaffe, Max...........................New York City
Jaffe, William........................Van Wert, Ohio
Javna, Samuel........................New York City
Judson, Solomon..............Bronx, New York City

K

Kabakow, Abraham.....................New York City
Kabakow, Leib................Bronx, New York Ctiy
Kadish, Dave.......................Dobbs Ferry, N. Y.
Kadushin, M............................Detroit, Mich.
Kafalovsky, A........................New York City
Kagan, Alter.........................New York City
Kahn, Abraham..........................Halzeton, Pa.
Kamenetzky, E. A.......................Newark, N. J.
Kamrass, Harris......................New York City
Kanes, Abraham I.....................Brooklyn, N. Y.
Kantrowitz, Morris...................New York City
Kaplan, Rabbi Simon T................Brooklyn, N. Y.
Katowsky & Frisch....................Brooklyn, N. Y.
Katz, M..........................Winnipeg, Man., Can.
Katz, Sam..............................Boston, Mass.
Katz, Solomon..........................Galesburg, Ill.
Katzner, Laibesh.......................Baltimore, Md.
Keilson, M...........................Brooklyn, N. Y.
Keller, J. M.................Bronx, New York City
Kimmel, Joseph.......................Brooklyn, N. Y.
Kindler, Aaron.......................New York City
Kishner, P.............................Detroit, Mich.
Klapper, Aaron.......................New York City
Klein, Jacob.........................New York City
Kleitman, Anshel Leib................Brooklyn, N. Y.
Klionsky, Barnet.....................New York City
Knebel, Dora.........................New York City
Koenig, Max..........................New York City
Kooniavsky, Aleck..................Fall River, Mass.
Kopman, Isaac........................New York City
Korb, Hirsch.........................New York City
Kordansky, P. L......................New York City
Korenblum, Annie.....................New York City
Korman, Isaac........................New York City
Korn, Max..........................Springfield, Mass.
Korn, S..............................New York City
Kornblatt, Jacob.......................Baltimore, Md.
Korostoff, Ida.......................Brooklyn, N. Y.
Kosenetz, Abraham....................Tuckahoe, N. Y.
Kovalsky, Ben........................Brooklyn, N. Y.
Kraft, I. L...........................Waterloo, Iowa
Kramer, Israel.......................Brooklyn, N. Y.
Kramer, Morris.......................New York City
Krasner, Adolph........................Newark, N. J.
Kravitz, Jacob.......................New York City
Kravitz, Sam...........................Newark, N. J.
Kreiner, Louis.......................New York City
Krim, Leopold A.........................Denver, Colo.
Kronish, Nathan....................Philadelphia, Pa.
Kronitz, Samuel......................New York City
Kropf, Sam...........................New York City
Kruger, Albert.......................New York City
Krulevitch, Alter.......................Racine, Wis.
Kuflik, S............................New York City
Kummel, Max.....................Iron Mountain, Mich.
Kurtin, Sam..................Bronx, New York City

L

Labrowitz, Abraham & Edith...........Holyoke, Mass.
Landy, Rev. Jacob....................Cleveland, Ohio
Langer, A.............................Ossining, N. Y.
Lansky, Nathan.........................St. Louis, Mo.
Lapan, Tobias.................Bronx, New York City
Lassers, Joseph.........................Chicago, Ill.
Lebovitz, Samuel.....................New York City
Leff, Louis..........................New York City
Lefkowitz, Nathan......................Buffalo, N. Y.
Lehrman, Abraham.....................Brooklyn, N. Y.
Leitner, Bernard.....................New York City

Leizerowitz, Fannie................Brooklyn, N. Y.
Lemberg, Samuel.................Springfield, Mass.
Lenter, Benny.......................New York City
Lesky, M..........................New York City
Levenberg, Rabbi J..............Jersey City, N. J.
Levin, Joseph H................Minneapolis, Minn.
Levin, Robert.......................Honolulu, H. I.
Levin, Solomon........................Chicago, Ill.
Levine, Abraham.................No. Adams, Mass.
Levine, Maurice...................Brooklyn, N. Y.
Levine, Samuel.....................Brooklyn, N. Y.
Levine, Sarah.......................New York City
Levine, Zelig........................New York City
Levinson, Aaron...................Brooklyn, N. Y.
Levy, Phan H.........................Seattle, Wash.
Levy, Samuel.......................New York City
Lewitt, A...........................New York City
Le Witt, Hinda....................Hartford, Conn.
Libovitz, Morris....................New York City
Lichterman, J.......................New York City
Lifschitz, Morris...................Brooklyn, N. Y.
Linet, A..........................Bridgeport, Conn.
Lipman, H...........................Carnegie, Pa.
Lipofsky, Samuel....................Chelsea, Mass.
Liss, Nathan.........................New York City
Litmarovitch, Philip A...............St. Joseph, Mo.
Lobel, Clara.........................New York City
Loewy, Abercantor..................Roxbury, Mass.
Londa, Hyman.......................Danbury, Conn.
Longer, Louise.......................New York City
Lopate, Samuel.................Jamaica, L. I., N. Y.
Lowenberg, David Jacob...........New York City
Lowenthal, Abraham...............New York City
Lusher, Jacob H......................New York City

M

Machobotzky, Malich...............New York City
Madorskie, L..................Toronto, Ont., Can.
Magilnick, Samuel................Bridgeport, Conn.
Maidanik, Charles..................Brooklyn, N. Y.
Malakoff, M. D.............Vancouver, B. C., Can.
Malberg, Joseph.....................New York City
Malitz, Charles M..................Brooklyn, N. Y.
Maltzman, Abraham.................Chelsea, Mass.
Mamber, Gustav..........................Lynn, Mass.
Manastersky, J.......................Malden, Mass.
Mandel, Max....................Willimantic, Conn.
Mandel, Sam.........................New York City
Marcovitz, Sam........................Detroit, Mich.
Marcus, Isaac.........................New York City
Marcus, William.....................New York City
Margolin, Jacob..................Neutonville, Mass.
Markel, E.....................Mount Vernon, N. Y.
Marks, L.........................Birmingham, Ala.
Marmor, Jacob D.................Washington, D. C.
Math, Louis..........................New York City
Matlin, Samuel.......................Newark, N. J.
Matz, Louis.........................Baltimore, Md.
Mayer, Borach........................New York City
Meadow, Sam........................New York City
Melman, P...........................New York City
Mencher, Abraham I................New York City
Mendelson, S....................New Haven, Conn.
Mendlowitz, Ely........................Chicago, Ill.
Menin, David.........................New York City
Menkes, David.......................New York City
Merlis, Meyer........................New York City
Metrick, Harry.....................Brooklyn, N. Y.
Meyerowitz, Joseph...............Richwood, W. Va.
Mihlendorf, Menachem M...........New York City
Milkes, P...........................St. Paul, Minn.
Miller, Abraham...................Brooklyn, N. Y.
Miller, Max....................McKees Rocks, Pa.
Miller, Philip.......................Brooklyn, N. Y.
Mintz, Isadore......................Carbondale, Pa.
Mirman, S..........................Camillus, N. Y.
Mogilevsky, Isidore.................New York City
Mondell, Simon H....................Baltimore, Md.
Moresky, Joseph..................New Castle, Pa.
Moroh, Benjamin....................New York City
Morris, H..............................Chicago, Ill.
Morris, L..............................Chicago, Ill.
Moskowitz, Sam...................Brooklyn, N. Y.
Musher, N......................Washington, D. C.

N

Nadelman, Jacob...................New York City
Naman, Ezra.....................Burlington, Iowa
Nathanson, Abraham...............New York City
Naviansky, Nathan..................Baltimore, Md.
Nebel, Nathan.....................Montreal, Can.
Neches, Joseph....................Brooklyn, N. Y.
Neifach, Joseph.............Bronx, New York City
Neukrug, E.........................New York City
Newmann, Meyer....................Newark, N. J.
Nusbaum, W....................Lamont, Alta., Can.

O

Obler, Norman J.......................Elmira, N. Y.
Odentz, Abe......................Springfield, Mass.
Ogus, A. D.........................Brooklyn, N. Y.
Olnick, Morris......................New York City
Orenstein, Morris...................New York City
Ostrer, H...........................St. Paul, Minn.
Otnow, Meyer.......................New York City

P

Pachapen, Henry...................Carson, N. Dak.
Pacter, Morris..............Bronx, New York City
Padwe, Meyer.....................Jersey City, N. J.
Paley, David.........................New York City
Parat, Sam...........................New York City
Pasamanick, Sam...................New York City
Pascal, Solomon....................Brooklyn, N. Y.
Pecker, Abraham.....................Newark, N. J.
Perlman, Jacob.....................W. Chester, Pa.
Perlmutter, Abraham........Bronx, New York City
Perlmutter, Raphael & Chaye.......Makow, Russia
Perlow, M.......................Philadelphia, Pa
Pfeffer, Benjamin....................New York City
Pisetzner, Morris.....................Freeland, Pa.
Pitts, Harry......................Deadwood, S. Dak.
Plost, Paul.......................Oakland City, Ind.
Plotkin, Benjamin...................New York City
Podhertzer, Nathan.................New York City
Podlipsky, Solomon.............Charleston, W. Va.
Podvitz, Rev. J. Kopel..............New York City
Poliakoff, Max....................Anderson, S. Car.
Polivnick, Isidor....................Brooklyn, N. Y.
Powsner, Solomon..................Brooklyn, N. Y.
Price, S..............................Paulina, Oregon
Prostkoff, Meyer..............Van Nest, New York
Pryluk, Sabina Feldman............Brooklyn, N. Y.
Puchkoff, Lazarus...................Brooklyn, N. Y.

Q

Quint, Israel.........................Roxbury, Mass.
Quiteman, Morris............Bronx, New York City

R

Rabinowitz, Harris.................Brooklyn, N. Y.
Rabinowitz, J........................New York City
Rabinowitz, J. L...................Kansas City, Mo.
Rabinowitz, M.......................New York City
Rabinowitz, Samuel.................Brooklyn, N. Y.
Rackoff, Henry & Son.................Chicago, Ill
Rapaport, H. L..............Bronx, New York City
Rappaport, Maurice.............Hazelton, N. Dak.

Ratner, Joseph..............Bronx, New York City
Raum, M..............................Lynn, Mass.
Redelheim, Rabbi Jacob.............New York Ctiy
Reichstein, Benjamin..............Brooklyn, N. Y.
Reiner, Morris.....................New York City
Reines, Julius......................New York City
Reisner, Abraham L...............New York City
Reiwer, Morris.............Rockaway Bea h, N. Y.
Rent, Chas........................Lynchburg, Va.
Ress, Kalmin......................Brooklyn, N. Y.
Richardson, John L...................Bangor, Me.
Richinson, Jacob.....................Denver, Colo.
Richman, K. N.....................Philadelphia, Pa.
Ritz, Harry N.......................New York City
Roe, A. S.............................Chicago, Ill.
Roey, Philip........................Brooklyn, N. Y.
Roffman, Louis.....................New York City
Rokeach, Ephraim..................Brooklyn, N. Y.
Romm, Aaron.......................New York City
Romm, Samuel....................Los Angeles, Cal.
Rosansky, Nathan..................Brooklyn, N. Y.
Rosen, Albert......................Syracuse, N. Y.
Rosen, Eva.........................Endeavor, Pa.
Rosen, I............................St. Paul. Minn.
Rosen, Lazar......................Union Hill, N. J.
Rosen, Max..................Bronx, New York City
Rosenberg, Abraham...............Hartford, Conn.
Rosenberg, Louis.......................Macon, Ga.
Rosenblatt, Chaim..................New York City
Rosenblatt, Harry.............Coney Island, N. Y.
Rosenblatt, Joseph.................New York City
Rosenblatt, Samuel...................Boston, Mass.
Rosenblum, Morris..................New York City
Rosenfeld, Prof. I..................New York City
Rosenfeld, Morris....................Boston, Mass.
Rosenkrantz, Jacob.................New York City
Rosenman, Yssay....................New York City
Rosenthal, Abraham Joshua........New York City
Rosenthal, Abraham Leon...........New York City
Rosenthal, David L....................Chicago, Ill.
Rosenthal, Joseph..................Louisville, Ky.
Rosenthal, Dr. Julius M...........Monticello, N. Y.
Rosenthal, Max.....................New York City
Rosenzweig, Benjamin..............New York City
Rosman, Alexander.................New York City
Rostky, Morris......................New York City
Rothenberg, Israel..........Bronx, New York City
Ruben, Ben.........................Milwaukee, Wis.
Rubin, I...........................Portsmouth, Va.
Rubin, Jacob........................Baltimore, Md.
Rubin, Rose........................Brooklyn, N. Y.
Rudinsky, Meyer....................Brooklyn, N. Y.
Rutman, David.....................New York City
Ryave, Rev. D.......................Pittsburg, Pa.

S

Sacks, Sarah...................Whitakers, N. Car.
Saltzman, William...............Washington, D. C.
Salzberg, Louis.....................New York City
Salzberg, Samuel...........Bronx, New York City
Salzman, Isaac.....................New York City
Sandberg, Herman A.............Philadelphia, Pa.
Sanders, Herman..................Elizabeth, N. J.
Schafler, Isaac......................New York City
Scharf, Sam........................Brooklyn, N. Y.
Schatkun, Marcus.................Brooklyn, N. Y.
Schatzberg, Martin.................Brooklyn, N. Y.
Schechter, Max......................New York City
Scheck, Julius......................Brooklyn, N. Y.
Schein, William....................New York City
Schenker, I. W..................Mt. Clemens, Mich.
Scherr, H...........................Brooklyn, N. Y.
Schiff, Julius.......................New York City
Schiffries, F. W...................Brooklyn, N. Y.
Schlachter, Julius..................Brooklyn, N. Y.
Schlanger, Bennie..................New York City
Schlossman, Joseph.................New York City
Schneer, B..............................Norfolk, Va.
Schneier, S...........................Newark, N. J.
Scholars of the Hebrew School..Mountaindale, N. Y.
Schonberger, Louis..................Lancaster, Pa.
Schor, Charlie......................Brooklyn, N. Y.
Schorr, Joseph.....................Brooklyn, N. Y.
Schreier, J.......................Jersey City, N. J.
Schub, Isidore.....................Brooklyn, N. Y.
Schulman, Aron A.................Brooklyn, N. Y.
Schulman, Morris...................Brooklyn, N. Y.
Schulsinger, George................New York City
Schultz, Boney....................Kansas City, Mo.
Schwartz, Harry.....................New York City
Schwartz, Jacob.....................New York City
Schwartz, Morris M...............Providence, R. I.
Schwartz, Sam......................Brooklyn, N. Y.
Schwartzman, N..................New Haven, Conn.
Schwerd, Abraham..................New York City
Scissors, Morris.......................St. Louis, Mo.
Sealove, Morris.....................Brooklyn, N. Y.
Seldin, B.......................Council Bluffs, Iowa
Selitzky, Max........................New York City
Sender, Adolph...................Springfield, Mass.
Sender, Philip.....................Springfield, Mass.
Settle, Isidor........................New York City
Shakin, Morris......................New York City
Shalit, Joseph L......................Fargo, N. Dak.
Shapiro, Abraham A...............Brooklyn, N. Y.
Shapiro, Abraham....................Boston, Mass.
Shapiro, Benjamin..................Baltimore, Md.
Shapiro, Boreis W....................Boston, Mass.
Shapiro, Harry................Meadow Lands, Pa.
Shapiro, Jacob...................Wilmington, Del.
Shattyn, Abraham J.................New York City
Shelvin, Baruch.....................New York City
Sherman, Kive......................Brooklyn, N. Y.
Sherman, Max.......................New York City
Shiff, Morris S......................New York City
Shindelman, G..............Oakville Village, Conn.
Shkolnick, Matthews...............New York City
Shmuckler, Joseph...........Bronx, New York City
Shnitka, Benjamin..............Calgary, Alta., Can.
Shon, Meyer.........................Harrison, N. J.
Shostock, S. L.........................Lincoln, Neb.
Shulman, Paul........................Portland, Me.
Siegel, David.......................Milwaukee, Wis.
Siegel, Joseph.......................New York City
Siegel, Maurice.....................Cleveland, Ohio
Silber, Bertha........................New York City
Silberman, Elias.....................New York City
Silver, Joseph........................New York City
Silver, Morris.......................Brooklyn, N. Y.
Silverman, Joseph...................New York City
Simon, Hyman...................Hempstead, Texas
Simon, Sam Meyer............Stapleton, S. I., N. Y.
Slevin, Louis.........................Brooklyn, N. Y.
Small, Amos. A......................Cranston, R. I.
Smelkinson, Joseph.................Baltimore, Md.
Smith, Abraham.....................Brooklyn, N. Y.
Smith, Isaac...........................Buffalo, N. Y.
Smith, I.............................Houston, Texas
Smith, Jennie.......................Brooklyn, N. Y.
Snell, S................................Boston, Mass.
Sobel, Mary.........................Brooklyn, N. Y.
Sofferman, Abraham................Bayonne, N. J.
Soilson, Robert.....................Brooklyn, N. Y.
Sokolow, Hyman....................Brooklyn, N. Y.
Sokolowsky, Max..........Floral Park, L. I., N. Y.
Solomon, Morris...................Brooklyn, N. Y.
Solow, H.......................Grand Forks, N. Dak.
Sonenberg, Harry...................New York City

Spector, Nathaniel....................New York City
Sperling, Louis....................Waterbury, Conn.
Spinner, M....................Sydney, N. S., Can.
Stallroff, Louis....................Brooklyn, N. Y.
Stambler, George............Winnipeg, Man., Can.
Stammer, Henry....................Westfield, Mass.
Stark, B....................Bronx, New York City
Stein, Joseph....................Elizabeth, N. J.
Stein, M....................Ottawa, Ont., Can.
Steinbach, Max....................Newark, N. J.
Steinberg, Fanny....................Plymouth, Mass.
Steinberg, Frank....................Montreal, Can.
Steinberg, Harry....................Brooklyn, N. Y.
Steingel, Isidore....................New York City
Steinhauer, Mark....................New York City
Steinman, Max...............Winnipeg, Man., Can.
Stern, Max....................New York City
Sternberg, Joseph....................Lowell, Mass.
Steuer, Etta Lillie....................Laura, Ohio
Stoliar, Oscar....................New York City
Stoller, Leon....................Brooklyn, N. Y.
Stolper, Doctor Isaac....................Brooklyn, N. Y.
Stone, Julius L....................Pt. Richmond, N. Y.
Strash, Abraham....................New York City
Stroyman, Maurice....................Boston, Mass.
Strunin, Simon....................New York City
Sufrin, Julius & Miriam......Bronx, New York City
Sussman, D....................Chicago, Ill.
Sussman, Harry....................New York City
Sussman, M....................Glenville, Ga.

T

Tabnik, Isidor....................Brooklyn, N. Y.
Talsky, Sam....................Omaha, Neb.
Tanenhaus, Samuel....................New York City
Taxman, J. J....................Rock Island, Ill.
Taylor, B....................New York City
Teitz, Max....................Newport, R. I.
Tendrich, Jacob....................New York City
Tendrich, William....................New York City
Thall, Isaac....................Brooklyn, N. Y.
Tiep, Reubin....................Des Moines, Iowa
Tobier, Abraham....................New York City
Toporofsky, Isidore....................New York City
Trapido, Samuel....................Newark, N. J.
Trugman, Sam....................Astoria, L. I., N. Y.
Tuckman, Morris....................Brooklyn, N. Y.
Tulin, Aaron....................Hartford, Conn.

U

Ullman, Sam....................New York City
Uretzky, Fannie....................New York City

V

Vexelman, Harry....................Spokane, Wash.
Vishnevetsky, Israel....................Philadelphia, Pa.
Vogel, Joseph....................Brooklyn, N. Y.

W

Wachnow, M....................Winnipeg, Man., Can.
Wagner, Chas....................Pocahontas, Va.
Wallance, Joseph....................Corona, N. Y.
Warren, N....................Fall River, Mass.
Wartikoff, Harry....................New Haven, Conn.
Weichenberg, Elias....................Yonkers, N. Y.
Weil, Joseph....................Chicago, Ill.
Weinberg, Harry....................Dayton, Ohio
Weinberg, Joseph....................Akron, Ohio
Weinberger, Mordkey....................Haverhill, Mass.
Weiner, Bernard....................New York City
Weinstein, Hyman....................Chicago, Ill.
Weinstein, Jacob....................Montreal, Can.
Weinstein, William....................Roanoke, Ala.
Weintraub, Leon....................New York City
Weisbart, Rev. Nathan J....................New York City
Weisberg, Harry....................Grand Rapids, Wis.
Weiss, Louis....................Brooklyn, N. Y.
Westerman, Joseph..........Bronx, New York City
Wexler, Morris....................New York City
White, Philip....................Exeter, N. H.
Wichter, Herman....................Brooklyn, N. Y.
Wiesenberg, N..............Bronx, New York City
Winer, Herman L....................New York City
Winogråd, Oscar....................New York City
Wise, A. B....................Cincinnati, Ohio
Wise, A. J....................Columbus, Ohio
Wishingrad, Willie....................New York City
Witten, Joseph....................Jacksonville, Fla.
Witten, Julius....................Baltimore, Md.
Wolf, Hyman S....................San Diego, Cal.
Wolf, Max....................Ferndale, N. Y.
Wolf, Sarah....................New York City
Wolfsohn, Meyer....................Philadelphia, Pa.
Wolfson, Robert....................New York City
Wolfson, Sam....................Pittsburg, Pa.
Wollen, Isidor S....................New York City
Wollman, Solomon....................Brooklyn, N. Y.
Wolofsky, H....................Montreal, Can.
Woolson, Hyman....................Worcester, Mass.
Wosk, Isie....................New York City
Wunsh, Lena....................New York City
Wyckoff, Julia....................Brooklyn, N. Y.

Y

Yankowitz, Aaron....................New York City
Yavelow, Max....................Mount Vernon, N. Y.
Yurowitz, J....................New York City

Z

Zadoff, Sophia....................Philadelphia, Pa.
Zalb, Samuel....................Kingston, N. Y.
Zaslavsky, Abraham....................New York City
Zbreejer, Philip....................New York City
Zechansky, Joseph..........Edmonton, Alta., Can.
Zetlin, Moses I....................Brooklyn, N. Y.
Zolat, George....................Camden, N. J.
Zolat, Harry....................Chelsea, Mass.
Zuckerkandel, Harry....................New York City
Zweigenhaft, Hyman J.......Bronx, New York City
Zwiebel, Sam....................South River, N. J.

Reference 492

PJ 5117 qA141e 1915
03910090R
NLM 05025809 5
NATIONAL LIBRARY OF MEDICINE